Vinc 20.

DER UNIVERSITAETS-
BIBLIOTHEK GIESSEN
GESCHENKT VON der
Goethe- und Schiller-Schule in Wetzlar

III. 125 - 2

NIZOLIVS,

SIVE

Thesaurus Ciceronianus,

omnia Ciceronis uerba, omnemq; loquendi atq; eloquendi uarietatem complexus:

NVNC ITERVM

CÆLII SECVNDI CVRIONIS labore atque industria, quarta parte auctior.

INDEX *quinetiam, in quo uulgaria uerba, & barbara quàm plurima, subiectis Ciceronis purissimis uerbis indicantur, & ipse non contemnenda accessione locupletatus.*

Adiecta est diuersorum Ciceronis exemplarium collatio, qua ceu Thesei filo in singulis, quæ hîc citantur, inquirendis, uti citra negocium licebit.

AD LECTOREM.

Si tibi scribendi rectè, rectèq; loquendi
Ductorem certum forte parare cupis:
Vt citò te expedias, nec multa uolumina quæras,
Hunc tibi fac librum Lector amice pares.
Nam tibi Grammaticam simul omnem solus, & usus
Verborum innumeros ex Cicerone dabit.

BIBLIOTHECA
GYMNASII REGII
WETZLARIENSIS.

Cum Cæs. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium.

BASILEAE, EX OFFICINA HERVAGIANA,
per Eusebium Episcopium. Anno M. D. LXXII.

Raca 378

* Wagner
2375

Bibliothek der Ludwigs-Universität Giessen

CAELII SECVNDI CVRIONIS AD BONIFACIVM AMERBACHIVM, REIPVBLICAE Basilienſis I.C. & eundem Iuris ciuilis interpretem eloquentiſsimum, PROOEMIVM.

RECTE' M.T.Cicero, Bonifaci ſapientiſsime, id eſſe medium officium definiuit, quod cur factum ſit, ratio probabilis reddi poſsit. Nam niſi eorum quæ agimus, quæq; tractamus, ratio aliqua ſubſit, uel ad omnium, uel ad maioris partis, uel ad eorum quorum ſpectata eſt & perſpecta ſapientia, opinionem accommodata, ſine conſilio, ſineq; delectu, ea egiſſe uideamur. Cuius equidem prudentiſsimi uiri præceptum, mihi quoque qui in hoc Opere toto expoliendo, in officij quodam non in poſtremis habendo genere uerſatus ſum, præſtandum eſſe duxi: atq; eo magis, quòd huiuſmodi officia, in imperitorum quorundam & importunorum ſoleant reprehenſionem incurrere. In alieno enim Opere, quod plerique uetant, ingenioſi fuimus, cum MARII NIZOLII, hominis & docti, & certè de lingua Latina præclariſsimè meriti lucubrationes haſce expoliendas, excolendasq; ſuſcepimus. Verùm, officij cuiuſq; cauſæ ac rationes inde ſumi poſſunt, ſi quod feceris dixeris ue, aliquam uel utilitatem contineat, uel honeſtatem, uel iucunditatem, commoditatém ue: aut eiuſmodi ſit, ut aliqua neceſsitatis pars in eo uidiſſe uideatur. Quòd ſi me ego omnibus hiſce rationibus adductum fuiſſe, ut hoc munus ſuſciperem, oſtendero ſpero me ſi non omnibus, at certè melioribus, ſapientioribusq; ſatisfacturum, alios uerò etiam æquiores habiturum. Ac de utilitate primùm conſtat. Nam quis ea utilia eſſe neget, quæ ad linguã Latinam augendam, eandemq; & illuſtrandam & tuendam ualent? in eo autem genere, labores quos in hoc Opere poſuimus, eſſe uerſatos, nemo eſt quin ſciat, modò uelit animum attendere. Quid enim utilius, quàm mentis ſenſa ea lingua explicare poſſe, quæ in tota propemodũ Europa, id eſt, in tertia orbis terrarũ parte peruagata eſt? quæq; tot præclara, atq; utilitatis plena monumenta literarum atq; artium continentur? Periit quidem, atq; extinctum omnino eſt S.P.Q.R. imperium illud longè maximum & ampliſsimum, ſi uirtutem, ſi conſilium, ſi maieſtatem illam ueterem ſpectes: uerùm linguæ Romanæ beneficio & munere, uiget adhuc, & in multis prouincijs, nationibus, regnis dominatur. Hiſpania utraque, & Gallia, Germania, Anglia, cum adiacentibus inſulis, Sarmatæ, Pannonij, & quicquid ferè inter Illyricos Dalmatasq; & ſeptentrionalem Oceanum, ad Scytharum uſque fines iacet, ut nunc huiuſce linguæ parentem & principem Italiam omittam, omnia Romanæ linguæ ditionis atq; imperij eſſe uidemus. Apud has autem gentes, ſi quis domeſtici & uernaculi ipſorum ſermonis ignarus uerſetur, niſi Latino ſermone interprete utatur, nihil poſsit agere, nihil cum eis contrahere, ſed mutus & elinguis prorſus eſſe cogatur. Quid, quòd eadem ratio ualet in libris, & eruditorum hominum ſcriptis euoluendis? Quomodo enim poetas, hiſtoricos, theologos, philoſophiam denique omnem, ac ueſtrum Amerbachi ius ciuile legesq; intelliget, in quibus uniuerſis tanta utilitas eſt, ut ſine his uix conſtare humana uita poſsit, qui in huius linguæ authoribus atq; magiſtris (ut Græcos paulliſper ſeponamus) non fuerit diu multumq; uolutatus? In qua autem re potuimus nos honeſtiore uerſari, his præſertim difficillimis temporibus, in tantaq; opinionum peruerſitate? Nam de rebus grauioribus, & ad illum uerum finem bonorum propius ſpectantibus aliquid mandare literis (in quo nos aliquid potuiſſe præſtare uidebamur, etiamſi quidam nimis inuidioſè id Italis detrahunt, quaſi ipſi ſoli Latinè ſciant, & Muſæ eorum uno ore loquantur) ſine maximis periculis ac dimicatione, nos poſſe diffidimus. Minore autem inuidia, uberiore omnium fructu, honeſtiore ratione (ut mea ſententia fert) nullum ſcripti genus tractare poteramus. Nam hæc non plus ab honeſtate diſiungi poſsunt, quàm artes ipſæ atq; doctrinæ, quæ his literis & oratione continentur. Iam ſi ea diſcere præclarum eſt, non poteſt eſſe turpe docere. Cui uerò iucundum gratumq; non erit, tantas Latinæ orationis diuitias atq; opes expoſitas eſſe, tot erutos & patefactos theſauros, tam ſplendidum, tam lautum, tamq; magnificum apparatum, ſupellectilem tam mundam & uariam, tam commodum inſtrumentum, in promptu beneq; diſpoſitum & collocatũ habere? Etenim, quod NIZOLIO primùm ipſi, deinde nobis qui oneri immenſo ſucceſsimus, magnis laboribus multisq; uigilijs conſtitit: quodq; ſine magna molitione, & grauibus impenſis ab HERVAGIO, typographo ſolertiſsimo, in mille exemplaria deſcribi non potuit, id ad uſum omnium qui uti uolent (uolent autem omnes qui ubiq; ſunt ueræ germanæq; dictionis Latinæ ſtudioſi) erit iucundiſsimum. Et ut hoc loco de re ipſa nonnihil dicam: ego commoditati omnium ſtudens, primùm opus ipſum innumeris propè uerbis & loquutionibus ipſius Ciceronis, id eſt, ex libris ipſius collectis adauxi: partim ex BASILII ZANCHI, hominis diligentiſsimi, appendice, quam totam ſuis locis inſeruimus, partim quæ nos quoq; tum legendis Ciceronis libris, tum ueterum Commentarijs notaueramus. Deinde, quoniam non pauca ſuperuacanea & redundantia ſparſim uidebantur, in exemplorum præſertim turba

& sylua (id quod & ipse NIZOLIVS literis ad me scriptis testatus est) nonnulla etiam adulterina nos summa attentissimaq; animaduersione, ea sustulimus è medio, hac cautione semper adhibita, ut nihil prorsus in uarietate locutionũ, uariorũq; & multiplici formularum usu deesset: & quidem, uel quantum auido lectori satis esse uideatur. Posthæc, uarietatẽ utendi, significandiq;, quæ omnia antea in ipsa exemplorum sylua latebãt, distinximus, & ad certa capita generaq; reuocauimus, ut statim inspicientibus occurrerent Græca quoq; ab ipso Cicerone uarijs in libris & locis explicata, in ordinẽ redegimus. Singulis præterea uerbis & uocabulis, breuem & cõcinnam interpretationem apposuimus: aut ex ipsa uerbi reiue natura petitam, aut ex optimis authoribus assumptã, aut similibus atq; idem significantibus Ciceronis uerbis adornatam. In qua interpretatione, illud operæprecium est cognoscere: omnia paria atq; eiusdem potestatis uerba, quæ synonyma uocant, sic alijs uerbis eiusdem significationis connexa inter sese aptaq; esse, ut qui ũum aut alterũ habeat, omnia continuò habere possit. Verbum nanq; uerbum aliud, ut linum linum, quod dicitur, trahit. Totum deniq; opus ad meliorum codicum & exemplarium fidem, præsertim ex PETRI VICTORII, & PAVLI MANVTII, & IOACHIMI CAMERARII castigationibus, accuratissimis pariter & eruditissimis emendauimus: quanquam nos quoq; locos aliquot nostro (ut dicitur) Marte, restituimus: uelut, quod in oratione pro Archia in omnibus exemplaribus legebatur, Et marmoratis laudibus: nos cõmoda distinctione & literulæ unius immutatione reposuimus, IN SEPVLCHRO SCIPIONVM PVTATVR IS ESSE CONSTITVTVS EX MARMORE. AT IS LAVDIBVS, & reliqua. uelut etiam illud in Bruto, Adhibenda est, quam obtrusa ratio: pro quo nos, OBRVSA, legendum esse ostendimus: & id genus alia, quæ suis locis indicantur. Hæc autem singula quantum momenti, quantumq; cõmoditatis ad rectè & expeditè linguam Latinam comparãdam, & autores ipsos intelligendos afferant, qui fateri nolent, eos uel sanè quàm inuidos & malignos, uel imperitos uel stupidos esse necesse est. Res est magni laboris, fateor, quam plerig; fugimus, uerùm fructu & cõmoditate compensatur, seu potius uincitur. Quanti autem laboris sit, redundantia amputare, diminuta supplere, lucem obscuris, fidem dubijs, confusis ordinẽ, nouitatem obsoletis addere: quæ omnia nos aut præstitimus, aut præstare conati sumus, norunt ij qui noctes & dies in hoc ludo palæstraq; uersantur. Sed erunt qui dicant, uera quidem hæc omnia esse: ueruntamen uiuo & uidente Nizolio, nemini licuisse aliquid in eius Opere moliri, sine ipsius consensu & autoritate. His nos primùm sic respondum uolumus, nihil posse natura melius in hac uniuersitate reperiri, & tamen homines quotidie aliquid addere, demere, mutare, in ijs quæ natura constant, uidemus. Campos colunt, arbores & serunt & inserunt, extantia deprimunt, iacentia extollunt, riuos & flumina deducũt, puteos perfodiunt, domos extruunt, aliaq; innumerabila moliuntur, ut natura rerum meliore cõmodioreq; utantur. NIZOLIVS quasi Deus aliquis, linguæ Latinæ tanquam uniuersitatem quandam fabricatus est, quam postea hominibus non solùm utendam, uerumetiam excolendam tradidit. Et ut Deus ille in Platonis Timæo, individua & formas quasdam minoribus dijs gignenda efficiendaq; tradere non dubitauit, & habere tanti operis, tantæq; molitionis socios: sic Nizolius, qui prima illa & uniuersa genera in hoc Opere condidit, nobis hac tanquam formas quasdam singulares Operi attexenda libenter tradidit ac reliquit. Quis enim aliquid simul & inuenit, & expoliuit? Inuenerant uetustissimi illi, Empedocles, Thysias, & Corax rhetoricam, Zeno & Chrysippus dialecticam: uerùm illam Isocrates, Demosthenes & Cicero, hanc Aristoteles atque eius discipulus Theophrastus præcipuè excoluerunt, adeò ut earum artium penè inuentores habeantur. His accedit ipsius Nizolij consensus, qui nobis hanc prouinciam obire cogitantibus, cum id literis ei significaremus, liberè concessit, rogauitq; ut suos pro nostra uirili conatus iuuaremus: se libenter quæ haberet, siquidem per locorum longissima interualla liceret, nobiscum cõmunicaturum. Quid, quod mihi hanc prouinciam assumere propemodũ necessarium fuit? Nam cùm à me id posceret HERVAGIVS, uir non uulgariter eruditus, & ad iuuandas literas mirificè propensus, ac de me præclarè meritus: sine ingrati animi indicio ei quicquam negare uix licuisset. Nam cui homini multum & uelis & debeas, eidẽ aliquid negare quod honestum sit, etiãsi id sine tuo magno incommodo laboreq; præstare non possis, hominis est non solùm dissoluti & ingrati, uerumetiam amicitia bonorum uirorum abutentis. Quæ cum ita sint, uideor mihi mei huius muneris & operæ non unam aliquã, sed multas, easq; firmissimas rationes reddidisse. Quod enim propter communem tum utilitatem, tum literarum dignitatem, tum etiam ut amici satisfaceremus uoluntati, atq; id non modò concedente, sed etiam cupiente Nizolio susceptum atq; perfectum est, id à nemine mortalium iure reprehendi potest. Quod Opus, BONIFACI optime, tuo mihi nomine diuulgandum sumpsi, idq; haud leuibus de causis. Nam quæres me primũ impulit, ea est, quòd nulli melius summi & præstantissimi oratoris supellex uniuersa cõuenire uisa est, quàm ei qui propter summã & singularem Iuris, actionum, & controuersiarum omnium scientiam iuris peritissimus: & propter raram quandam in explicando Iure ciuili diuinamq; dictionem, eloquẽtissimus uno omnium ore prædicatur. Sunt enim ista omnia (paucissimis exceptis) quæ toto hoc uolumine comprehensa sunt, Ciceronis. At

nis. At, dij boni, qualis & quanti uiri? maximi uidelicet omnium quot sunt, quotq; fuere (ut uerè Catullus poeta lepidissimus, & Ciceronis coæuus dixit) quotq; pòst alijs erunt in annis, oratoris, hoc est philosophi, iurisconsulti, atq; omnium artium maximarum peritissimi: sic enim & ipse, & Quintilianus oratoris nomen intelligendum esse docuerunt. Eum autē talem fuisse, qualem diximus, haud erit mihi longa oratione demonstrandū. Vna enim pro Cecinna oratio (ut alias taceam) & Topica ad Trebatium iurisconsultum, ostendūt, qualis, quantusq; in Iuris ciuilis prudentia fuerit Cicero. Atq; utinam is liber extaret, quem Gellius, ab eo scriptum de Iure ciuili in artem redigendo affirmat: minus enim in iure cognoscendo laboraremus. Quàm uerò in omni philosophiæ parte uersatus, extiterit Cicero, loci difficillimi ab eo doctè, copioseq; tractati testantur. An non Academici libri, de Natura deorum, de Vniuersitate, Tusculanæ item bona ex parte disputationes, illius eximiam quandam in physicis, atq; in naturæ obscuritate cognitionem præ se ferunt? Eam deinde partem quæ de omni ratione morum, rerumq; publicarum rectione tractat: nonne splendidè atq; distinctè tribus libris de Legibus, de Somnio Scipionis (nam de Republica sex illi diuini libri, quorum fragmētum est Scipionis somnium, nō tam temporū, quàm hominum segnitie & inertia periisse uidentur) totidem de Officijs, dialogis de Amicitia, de Senectute, Paradoxis, ex Orationib. item suis tā multis & Epistolis est persecutus? Quid dicam de Quæstionibus illis omnium difficillimis & obscurissimis, de Finibus bonorum & malorū, de Diuinatione, de Fato: quas quæstiones Cicero sic explicauit, sic diuina illa eloquentia illustrauit, ut inter omnes philosophos tanquam honorarius arbiter ueniisse uideatur. Nihil hic dicam de Mathematicis, quorum expressa uestigia in omnibus eius monumentis plurima extant: nihil de ratione disserendi, in qua una ita uidetur excelluisse, ut omnes tum Græcos (Aristotelem semper excipio) tum Latinos longè superarit. Nam cum disserendi ratio rhetoricam & dialecticam complectatur, de illa priore nemo est qui nesciat, tot & tanta adumenta ornamentaq; dicendi, quanta à nullo præterea alio in oratorum regnum ab eo esse importata. De altera uerò, si ex ipsius disputationibus & causis, quas tractauit (quod uerius certiusq; iudiciū est) quàm ex præceptis artisq; descriptione iudicare uoluerimus, necesse habebimus fateri, illum in dialecticis, omniq; disputandi ratione fuisse peritissimum. Quanquam si rhetoricos ipsius libros uarios & absolutos (respondet enim rhetorica, ut Aristoteles ait, ex altera parte dialecticæ, ac ferè similis eius est, nisi quòd copiam & ornamenta dicendi rhetorica dialecticæ adiungit) & librum Topicorum diligenter euoluerimus: quod dico, ex ipsius etiam de Arte præceptis uerum esse comperiemus. Quo magis mirum uideatur, in tanta cuiusq; generis locorum copia, qui ab hoc diuino uiro, tanta uerborum & sentētiarum ubertate & luce tractati explicatiq; sunt: nos adhuc tam infantes & penè mutos esse, ut uix tria uerba sine orationis aut sermonis aliquo uitio, possimus uel scribere, uel proferre. Quod ideo fit, quia ad hunc hominem rarò nimis diuertimus, non sæpe cum eo colloquimur, ut ex eius suauissimo castissimoq; sermone facultatem aliquā saltem tolerabilem dicendi atq; intelligendi nobis comparemus: cum infantissimis aūt & inquinatissimis assiduè uersamur: quo fit, ut similes eorum euadamus. Sed hæc querela longius hoc loco mihi persequenda non est, ne quis fortè mecum iudicio damni iniuria litem contestetur. Quod tamen mihi uerendū non esset, præsertim te patrono, qui tam longè ab istorum abes infantia, quàm illi à diuina Ciceronis absunt eloquētia: quiq; qua iuris peritia polles, rationes inueneris, quibus clientem tuum non modò à calumnia uindices, sed etiam aduersarijs (si qui fortè erunt, qui hæc nostra reprehendant) calumniæ mulctam lege Memmia, uel (ut Martianus iurisconsultus uocat) Rhemmia irrogari facias. Vt autem eò reuertar, unde digressus sum, tibi AMERBACHI humanissime, hæ meæ semestres uigiliæ, meiq; in hoc amplissimo campo suscepti labores erant dicandi: primùm, quia nulli honestius aut melius (ut antè dixi) cōmittitur & coniungitur Orator, quàm Iurisconsulto: deinde etiam, ut animi mei erga te grati testimonium uel qualecunq; haberes: postremò, quo tu, qui omnibus cauere, ad tuum patrocinium, quasi in portum tutissimum confugientibus soles: mihi quoq;, meisq; lucubrationibus & laboribus caueas, tuo sapientissimo ac felicissimo patrocinio, quod potes, utrunq; tuearis. Tu fortunis quantæ homini moderato, nec infinitas opes appetenti satis sunt, abundas: tu honoribus inter ciues tuos, tu in hac præclara eruditaq; Academia in iuris ciuilis & legum interpretatione, alijsq; muneribus florentissimus & es & haberis: tu miserorum refugium atq; solatium: tu doctissimorum uirorum, & principum amicitijs & clientelis nobilitatus, flores. Nam uerum esse quod Crassus apud Ciceronem dixit, Testis est ianua tua & uestibulum, quod non aliter quàm Scæuolæ illius, maxima quotidie frequentia ciuium ac summorum hominum splendore, celebratur. Est enim (inquit) sine dubio domus Iurisconsulti, totius oraculum ciuitatis. Quamobrem, mi patrone optime, te hic rogarem, ut hæc nostra libenti animo acciperes, ni scirem te ea frontis hilaritate huiusmodi munera accepturum esse, qua ea quæ tibi gratissima ac iucundissima sunt, soles accipere. Quòd in tuo nomine apparent, non dubito omnibus qui ubiq; sunt, ueri iuris germanæq; orationis Latinæ studiosis iucundiora & gratiora fore. Basileæ, M D XLVIII. mense Februario.

MARIVS NIZOLIVS BRIXELLENSIS, IOANNI FRANCISCO GAMBARAE S. D. P.

IN omni munere largiendo, & omnino in omni officio tribuendo, cùm multa alia consideranda arbitror, Ioannes Franciſce Gambara, tum in primis duo: primum ut ei largiamur, cui plurimam gratiam debeamus: deinde ei, qui eo munere quàm digniſsimus esse uideatur. Sic enim & officij ipſius ratio poſtulat: & ita traditum eſt ab ijs, qui hac de re præcepta nobis reliquerunt. Quamobrem cùm abſoluiſſem has obſeruationes meas in Marcum Tullium Ciceronem, ac de eis, ut mos eſt, di candis mecum cogitarem, tu mihi primus omnium ſtatim occurriſti, qui hoc muneris, quale id cunq; eſſet, tibi quaſi tuo iure uendicares. Nam quanquam poſſum multos cõmemorare, quibus plurimùm debeo, & in ijs pręcipuè clariſsimum & ampliſsimum uirum, eundemq; Iuris ciuilis longè peritiſsimum, Matthæũ Aduocatum, & eius filium Camillum, adoleſcẽtem omni corporis animiq; uirtute ornatiſsimũ, qui me antea ſibi multis & magnis de cauſis maximè obligatum, nunc etiam obligarũt magis, cum in editionem huius operis omnem pecuniam mihi liberaliſsimè ſuppeditarunt: tamen & ipſi qua ſunt modeſtia, & cæteri omnes facilè patientur, ut me tibi, plus quàm ſibi deuinctum eſſe confitear. Tu enim primùm hoſpitio me accepiſti, quo iam tertium & decimum annum honeſtiſsimo utor: tu tenuitatem meam liberalitate tua ſemper ſuſtentaſti: tu literas & ſtudia mea nunquam fouere & excitare deſtitiſti: tu me omnibus rebus aſsiduè, prout facultates tuę tulerunt, & auxiſti, & ornaſti. Quid multa? niſi tu fuiſſes, ego planè nihil eſſem. Quare non ſolùm mea omnia, ſed me ipſum prorſus me debere tibi fateor. Neq; uerò cùm me tibi iam deuinctum eſſe intelligam, tu nõ hoc munere quàm digniſsimus mihi uideris: quem cùm multis alijs nominibus iure laudandũ, atq; ab omnibus ſuſpiciendum arbitror, tum uerò maximè hac de cauſa, quòd miro quodam literarum atq; omnium bonarum artiũ ſtudio incenſus es: & cùm non ſolùm Latinè, ſed etiam Grę-cè luculenter ſcias, attamẽ in dies ſingulos & plura diſcere, & doctior euadere conaris. Nam eximia liberalitas & magnificentia, qua non modò tu, ſed tota domus Gambara in primis commendatur: prætereaq; religio, pietas, morum ſuauitas, cæteraq; uirtutes ita in te enitẽt, ut cum multis alijs principibus uiris & paribus tuis tibi ſint communes: at uerò tantum ſcientiæ ac ſapientię ſtudium, omnino cum pauciſsimis. Non enim ut Neoptolemus ille Ennia-

Ennianus, paucis tibi philoſophandum putas: ſed ut Cato ille ſapiens dicitur etiam in curia, dum ſenatus cogeretur, lectitare ſolitus, & hanc ob cauſam helluo librorū appellatus: ſic tu cùm per familiares occupationes licet, nunquā intermittis ſtudia doctrinæ: & cum doctiſsimos quoſq; utriuſq; linguę ſcriptores frequēter legas, tamē unius Ciceronis lectione potiſsimùm delectaris, & eius dicendi genus ſanè quàm feliciter adumbras. Quamobrē has obſeruationes ex omnibus Ciceronis operibus collectas, & ad eloquentiam adipiſcendam (ut nos arbitramur) maximè utiles ac neceſſarias, tibi & Ciceronis & eloquentiæ ſtudioſiſsimo, potiſsimùm cōuenire ſumus arbitrati: & eo magis, quòd eas abhinc annos nouē (ut ſcis) tua cohortatione & impulſu quaſi coacti elaborandas ſuſcepimus: tum deinceps reliquis annis, opibus & liberalitate tua ſuſtentati, maximis laboribus, uigilijsque iam tandem ad exitum perduximus: ad extremū uerò etiam iuſſu tuo curauimus, ut ad Pratum Albuini, atq; in ædibus tuis imprimerentur (utendum eſt enim uerbo nouo, in re noua) atq; ita ad cōmunem ſtudioſorum omnium uſum in lucem ederentur. Quibus omnibus de cauſis has ipſas iure optimo tibi dicamus, & nomini tuo conſecramus, teq; earum conſtituimus tanquam patronum & tutorem, ut quod opus te authore, adiutore, & quaſi perfectore natum eſt, idipſum etiam in nominis tui præſidio à maleuolentiſsimis inuidorum obtrectationibus tutū appareat. Nam ſunt plurimi hoc tempore, qui non ſolùm nobis, laboribusq; noſtris, ſed etiam ipſi (ſi dijs placet) Ciceroni grauiter obtrectent, editis neſcio quibus Ciceronianis, & Ciceronibus relegatis. Quibus omnibus equidem hic reſpondere, & eorū ridicula obiecta refutare decreueram: ſed alijs occupationibus diſtrictus, rem hāc in aliud tempus differre coactus ſum. Quare dum nos hoc faciamus, tuę interim partes ſunt, ut & obtrectatoribus iſtis fortiter reſiſtas, & nos Ciceronemq; ſimul defendas ac tuearis: quanquam Cicero ipſe per ſe defenſus eſt, ut nullis cuiuſquā maledictis tanti uiri authoritas diminui poſsit. In quo ego obſeruando, ſi & tibi & cæteris, qui tantopere genus hoc lucubrationis cupere uidebantur, ſatisfeci, gaudeo, uehementerq; lętor: ſin minus, grauiter doleo, & me minus potuiſſe quàm uoluerim, & te nō tantum aſſequutum eſſe quantum ſperaueris. Quàm autem hoc totū quantum id cunq; eſt, quod præſtitimus, ad eloquentiam comparandam & utile & neceſſarium ſit, non mihi hic arbitror pluribus explicandum. Nemo enim eſt, niſi planè rudis & imperitus, quin ſciat, ad bene Latinè ſciendum ſcribendumq;, quantum habeat

uirium ac momenti, non solùm uerborum uerè Latinorum, sed etiam rerum ac sententiarum copiosissima atq; elegantissima supellex: qualem nos ex Marco Tullio Cicerone, hoc est, ex ipso eloquentiæ parente, & tibi & cæteris bene dicendi studiosis, in hisce Obseruationibus suppeditasse arbitramur. Quare iam fidenti animo perge incumbere in istud studium, in quo es: & ad eloquentiæ principatum toto animo, ut facis, atque omni studio contende. Vale.

OPERVM CICERONIS, QVIBVS IN HOC OPERE usi sumus, Elenchus: ex quo etiam quæ una aut altera litera seu nota citantur propter breuitatem, facilè intelligi possunt.

AD Herennium libri IIII.
Cornificij, nõ Ciceronis.
De Inuentione lib. II.
De Oratore libri III.
Brutus, siue de Claris oratorib.
Orator.
Topica.
Partitiones oratoriæ.
De optimo genere oratorum.
Pro P. Quintio.
Pro Sexto Roscio.
Pro Roscio Comœdo.
In C. Verrem act. VII.
Pro M. Fonteio.
Pro A. Cecinna.
Pro lege Manilia.
Pro A. Cluentio.
Contra Rullum orationes III.
Pro C. Rabirio.
In L. Catilinã orationes IIII.
Pro L. Murena.
Pro L. Flacco.
Pro L. Sylla.
Pro Archia poeta.
Antequam iret in exilium I.
Declamatoris cuiuspiam, nõ Ciceronis.
Post reditum II.
Pro Domo sua.
De Aruspicum responsis.
Pro Cn. Planco.
Pro P. Sestio.
In Vatinium.
Pro Cælio.
Pro Cornelio Balbo.
De Prouincijs consularibus.
In L. Pisonem.
Pro Milone.
Pro Rabirio Posthumo.
Pro M. Marcello.
Pro Q. Ligario.
Pro Deiotaro.
In M. Antonium Philippicæ XIIII.
Cicero in Sallust. } *Ambæ Declamatoris alicuius, non Ciceronis.*
Sallustius in Cic. }
Epistolæ Famil. libri XVI.
Ad Atticum libri XVI.
Ad Brutum lib. I.
Ad Q. Fratrem lib. III.
Ad Octauium epistola.
Academicæ quæstiones.
De Finibus libri V.
Tusculan. quæst. lib. V.
De Natura deorum lib. III.
De Diuinatione lib. II.
De Fato liber.
De Petitione consulatus.
De Officijs lib. III.
Lælius, siue de Amicitia, dialogus.
Cato, siue de Senectute, dialogus.
Paradoxa sex.
Somnium Scipionis, è sexto de Republica.
Aratus, è Græco uersus.
De Repub. lib. VI. *ex alijs: nam non extant.*
)(. *Nota est contrarij.*
L. Lege.
*. *Aliquid deesse significat.*

DE NV-

DE NVMERORVM RATIONE INDICATIO AD LECTOREM.

QVoniam in hoc toto opere Aldinæ tantùm editioni loci numeriq; respondent, sequentes Tabulæ proponuntur: quæ doceant, è regione numeris positis, quid quôque loco in Heruagij exemplaribus, atq; eadem opera, aliorum qui horum exemplaria secuti sunt, inueniatur. Nam Aldinis numeris, respondent Pauli Manutij, Aldi F. & Vvendelini Argentoratensis. Quod autem ad alias editiones attinet, sciendum est eas quæ in octo folium complicant, quæ uulgò, in octauo dicuntur, non multũ ab Aldinis aberrare: ut si minus in ea quæ hic notatur pagina, occurrat quod quæris, in sequenti reperias. Eadem est ratio ferè Heruagiana cum Roberti aut Caroli Stephani exemplaribus. Aldina cum Stephani editione sic respondent, ut binæ Aldi aut Pauli paginæ, pro una deputentur. His igitur obseruatis proportionibus, nihil erit moræ, quo minus, quod quæris inuenias. Illud præterea sciendum est, in sequenti uolumine toto, quæ proprium caput non habent (quæ tamen pauca sunt) ea sic inueniri: Deriuata ac deflexa ab alijs, in primogenijs suis: uelut, exempli gratia, comparatiua & superlatiua quæ uocant, in positiuis: participia in suis uerbis: adiectiua in substantiuis: composita in simplicibus: translata quoq; in proprijs. Neq; enim nos ea semper inter se curauimus secernere, quòd facilè à mediocriter peritis notari internosciq; possunt. Vale, & tanto cõmodo uti noueris, amice Lector.

Aldi.	Heruag.		Aldi.	Heruag.		Aldi.	Heruag.		Aldi.	Heruag.		Aldi.	Heruag.		Aldi.	Heruag.	
I.			II.			83	92	b	124	161	c	Clar. oratorib.			204	248	g
Ad Herennium.			De *inuentione*.			84	93	c	125	162	i	165	205	e	205	249	b
1	1	a	42	47	a	III.			126	163	d	166	206	k	206	250	h
2	2	g	43	48	g	De oratore.			127	164	k	167	207	e	207	251	c
3	3	b	44	49	b	85	119	a	128	165	e	168	209	a	208	252	i
4	4	h	45	50	g	86	120	g	129	167	a	169	210	f	209	253	d
5	5	d	46	51	d	87	121	b	130	168	f	170	211	a	210	254	k
6	6	i	47	52	k	88	122	h	131	169	a	171	212	g	211	255	e
7	7	d	48	53	e	89	123	e	132	170	f	172	213	c	212	256	k
8	9	a	49	55	a	90	124	h	133	171	b	173	214	h	213	257	e
9	10	f	50	56	f	91	125	d	134	172	h	174	215	e	214	258	k
10	11	b	51	57	b	92	126	i	135	173	c	175	216	i	215	260	f
11	12	g	52	58	g	93	127	e	136	174	h	176	217	e	216	261	a
12	13	d	53	59	c	94	128	k	137	175	d	177	218	k	217	262	g
13	14	i	54	60	i	95	129	e	138	176	i	178	219	e	218	263	b
14	15	d	55	61	d	96	130	k	139	177	d	179	220	k	219	264	h
15	16	i	56	62	i	97	132	e	140	178	k	180	222	k	220	265	c
16	17	d	57	63	c	98	133	b	141	179	c	181	223	a	VI.		
17	18	k	58	64	k	99	134	g	142	181	a	182	224	g	Topica.		
18	19	e	59	66	f	100	135	b	143	182	f	183	225	b	221	94	h
19	21	a	60	67	a	101	136	b	144	183	c	184	226	h	222	95	d
20	22	g	61	68	g	102	137	c	145	184	h	185	228	f	223	96	i
21	23	c	62	69	b	103	138	i	146	185	d	186	229	i	224	97	c
22	24	i	63	70	h	104	139	d	147	186	i	187	230	d	225	98	h
23	25	d	64	71	c	105	140	k	148	187	e	188	231	k	226	100	f
24	26	k	65	72	i	106	141	e	149	189	k	189	232	e	227	101	a
25	27	e	66	73	d	107	142	k	150	190	f	190	234	k	228	102	g
26	29	a	67	74	k	108	144	f	151	191	a	191	235	e	229	103	b
27	30	g	68	75	e	109	145	a	152	192	f	192	236	a	VII.		
28	31	b	69	77	a	110	146	g	153	193	b	193	237	f	Partitiones oratoriæ.		
29	32	h	70	78	f	111	147	b	154	194	c	194	238	b			
30	33	c	71	79	b	112	148	h	155	195	g	195	239	h	230	104	i
31	34	h	72	80	g	113	149	c	156	196	h	196	240	c	231	105	b
32	35	d	73	81	b	114	150	i	157	197	c	V.			232	106	k
33	36	i	74	82	h	115	151	d	158	198	i	De oratore, ad Brutum.			233	107	e
34	37	e	75	83	d	116	152	k	159	199	d				234	109	a
35	38	k	76	84	i	117	153	e	160	200	i	197	240	h	235	110	g
36	40	k	77	85	e	118	153	a	161	201	d	198	241	d	236	111	b
37	41	d	78	86	k	119	156	f	162	202	a	199	242	i	237	112	g
38	42	h	79	88	f	120	157	b	163	203	e	200	243	e	238	113	c
39	43	c	80	89	a	121	158	g	164	204	k	201	244	k	239	114	i
40	44	i	81	90	g	122	159	c	IIII.			202	245	e	240	115	d
41	45	c	82	91	b	123	160	h	Brutus, seu de			203	247	a	241	116	k

Aldi.	Heruag.	
242	117	e
VIII.		
Orator.		
243	266	i
244	267	d
245	268	k
IX.		
Pro P. Quintio.		
1	1	a
2	1	e
3	2	b
4	3	b
5	3	e
6	4	g
7	5	c
8	6	f
9	6	k
10	7	d
11	8	b
12	9	b
13	9	e
14	10	i
15	11	b
16	12	f
17	12	i
18	13	c
X.		
Pro S. Roscio.		
19	14	g
20	15	a
21	15	e
22	16	b
23	17	e
24	17	f
25	18	i
26	19	c
27	20	g
28	20	k
29	21	d
30	22	g
31	23	g
32	23	e
33	24	i
34	25	c
35	26	g
36	26	k
37	27	d
38	28	g
39	29	a
40	29	e
41	30	i
42	31	b
43	32	f
44	32	i
XI.		
Pro Rosc. Com.		
45	33	b
46	33	c
47	34	i
48	35	b
49	36	f
50	36	k
51	37	c
52	38	g
53	38	k
54	39	d
XII.		
In C. Verrem.		
55	40	c
56	40	k
57	41	d
58	42	g
59	43	a
60	43	e
61	44	i
62	45	c
63	46	f
64	46	k
65	47	c
66	48	g
67	49	a
68	49	d
69	50	b
70	51	a
71	51	d
72	52	b
73	53	a
74	53	e
75	54	b
76	55	a
77	55	d
78	56	g
79	57	a
80	57	e
81	58	b
82	59	b
83	59	c
84	60	b
85	61	b
86	61	c
87	62	f
88	63	b
89	63	c
90	64	f
91	65	b
92	66	e
93	66	k
94	67	c
95	68	g
96	68	k
97	69	d
98	70	b
99	71	a
100	71	e
101	72	b
102	73	a
103	73	e
104	74	i
105	75	b
106	76	f
107	76	i
108	77	c
109	78	f
110	78	i
111	79	c
112	80	g
113	80	k
114	81	d
115	82	g
116	83	a
117	83	e
118	84	b
119	85	a
120	85	e
121	86	b
122	87	b
123	87	e
124	88	i
125	89	b
126	89	e
127	90	i
128	91	c
129	92	f
130	92	k
131	93	c
132	94	e
133	94	k
134	95	c
135	96	g
136	96	k
137	97	d
138	98	g
139	98	k
140	99	d
141	100	b
142	101	a
143	101	c
144	102	i
145	103	b
146	103	e
147	104	i
148	105	c
149	106	f
150	106	k
151	107	c
152	108	g
153	109	a
154	109	d
155	110	b
156	111	a
157	111	e
158	112	i
159	113	b
160	113	e
161	114	i
162	115	c
163	116	f
164	116	k
165	117	c
166	118	f
167	118	i
168	119	d
169	120	g
170	120	k
171	121	d
172	122	f
173	123	a
174	123	d
175	124	g
176	125	a
177	125	d
178	126	b
179	127	a
180	127	e
181	128	b
182	129	a
183	129	f
184	130	b
185	131	a
186	131	e
187	132	i
188	132	c
189	134	f
190	134	k
191	135	c
192	136	g
193	137	a
194	137	d
195	138	b
196	139	a
197	139	e
198	140	b
199	141	e
200	141	c
201	142	i
202	143	b
203	143	e
204	144	i
205	145	b
206	146	f
207	146	k
208	147	c
209	147	b
210	148	k
211	149	c
212	150	g
213	150	k
214	151	d
215	152	g
216	153	k
217	153	d
218	154	b
219	155	a
220	155	d
221	156	g
222	157	a
223	157	d
224	158	b
225	159	a
226	159	e
227	160	b
228	161	b
229	161	e
230	162	b
231	163	b
232	163	e
233	164	i
234	165	c
235	166	f
236	166	i
237	167	e
238	168	f
239	168	k
240	169	c
241	170	g
242	171	a
243	171	d
244	172	b
245	173	a
246	173	e
247	174	b
248	175	b
249	175	e
250	176	i
251	177	c
252	178	f
253	178	k
254	179	c
255	180	f
256	180	k
257	181	c
258	182	g
259	182	k
260	183	c
261	184	c
262	184	k
263	185	c
264	186	g
265	186	k
266	187	d
267	188	g
268	189	a
269	189	c
270	190	g
271	191	a
272	191	e
273	192	b
274	192	a
275	193	e
XIII.		
Pro M. Font.		
276	193	c
277	194	i
278	195	b
279	195	c
280	196	i
281	197	b
282	198	f
283	198	k
284	199	d
XIIII.		
Pro A. Cecin.		
285	200	f
286	200	i
287	201	c
288	201	e
289	202	k
290	203	d
291	204	g
292	204	k
293	205	d
294	206	b
295	207	a
296	207	e
297	208	b
298	209	b
299	209	c
300	210	b
301	211	a
302	211	e
303	212	b
304	213	a
305	213	e
XV.		
Pro lege Man.		
4	214	f
5	214	k
6	215	c
7	216	f
8	216	k
9	217	c
10	218	f
11	218	k
12	219	c
13	220	g
14	220	k
15	221	d
16	222	g
17	223	a
XVI.		
Pro A. Cluentio.		
18	223	d
19	224	g
20	224	k
21	225	d
22	226	b
23	227	a
24	227	e
25	228	i
26	229	b
27	230	f
28	230	k
29	231	c
30	232	g
31	232	k
32	233	d
33	234	b
34	235	a
35	235	e
36	236	b
37	237	b
38	238	f
39	238	i
40	239	c
41	240	f
42	240	k
43	241	c
44	242	f
45	242	k
46	243	c
47	244	g
48	244	k
49	245	c
50	246	f
51	246	k
52	247	c
53	248	g
54	248	k
55	249	c
56	250	g
57	250	k
58	251	c
59	252	g
60	252	k

Aldi.	Heruag.	
XVII.		
Contra Rullũ.		
61	253	c
62	253	e
63	254	i
64	255	b
65	255	e
66	256	i
67	257	c
68	257	f
69	258	i
70	259	c
71	260	g
72	261	a
73	261	d
74	262	g
75	263	a
76	263	e
77	264	b
78	265	a
79	265	e
80	266	b
81	267	b
82	268	f
83	268	i
84	269	c
85	270	g
86	270	k
87	271	d
88	272	g
89	273	a
90	273	d
XVIII.		
Pro C. Rabirio.		
91	274	g
92	274	k
93	275	d
94	276	b
95	277	a
96	277	d
97	278	b
XIX.		
In L. Catilinam.		
98	278	k
99	279	d
100	280	g
101	281	a
102	281	d
103	282	g
104	283	a
105	283	d
106	284	g
107	284	k
108	285	d
109	286	g
110	286	k
111	287	d
112	288	g
113	288	k
114	289	d
115	290	g
116	291	a
117	291	e
118	292	g
119	293	a
120	293	e
121	294	h
122	295	b
123	295	e
XX.		
Pro L. Murena.		
124	296	i
125	297	c
126	298	f
127	298	k
128	299	c
129	300	g
130	300	k
131	301	d
132	302	h
133	303	a
134	303	e
135	304	h
136	305	b
137	305	d
138	306	h
139	307	b
140	307	f
141	308	i
142	309	b
143	309	e
144	310	e
145	311	b
XXI.		
Pro L. Flacco.		
146	312	f
147	312	i
148	313	c
149	314	f
150	314	i
151	315	c
152	316	g
153	316	k
154	317	c
155	318	g
156	318	k
157	319	d
158	320	g
159	320	k
160	321	d
161	322	h
162	323	f
163	324	k
164	325	c
165	326	g
166	326	k
XXII.		
Pro P. Sylla.		
167	327	c
168	328	g
169	328	k
170	329	d
171	339	g
172	331	a
173	331	d
174	332	h
175	333	b
176	333	e
177	334	i
178	335	c
179	336	f
180	336	k
181	337	d
182	338	g
183	339	a
184	339	d
185	340	g
XXIII.		
Pro Arch. poeta.		
186	340	k
187	341	d
188	342	g
189	342	k
190	343	d
191	344	g
192	345	a
XXIIII.		
Ant. iret in exil.		
193	345	c
194	346	f
195	346	d
196	347	d
197	348	f
XXV.		
Post reditum.		
198	349	a
199	349	d
200	350	h
201	351	a
202	351	e
203	352	h
204	352	k
205	353	c
206	354	g
207	354	k
208	355	d
209	356	h
210	357	a
211	357	e
212	358	b
XXVI.		
Pro domo sua.		
213	359	c
214	360	f
215	360	k
216	361	c
217	362	g
218	362	k
219	363	d
220	364	h
221	365	a
222	365	e
223	366	i
224	367	b
225	367	e
226	368	i
227	369	c
228	370	f
229	370	k
230	371	c
231	372	f
232	372	k
233	373	c
234	374	f
235	374	k
236	375	c
237	376	g
238	376	k
239	377	c
240	378	g
241	378	k
242	379	d
243	380	g
XXVII.		
De Aruſp. reſp.		
244	380	k
245	381	d
246	382	h
247	383	a
248	383	d
249	384	h
250	385	b
251	385	e
252	386	i
253	387	b
254	388	f
255	388	k
256	389	c
257	390	g
258	390	k
XXVIII.		
Pro Cn. Planco.		
259	391	d
260	392	g
261	393	a
262	393	e
263	394	h
264	395	b
265	395	e
266	396	i
267	397	c
268	398	f
269	398	k
270	399	c
271	400	f
272	400	k
273	401	c
274	402	f
275	402	k
276	403	c
277	404	f
278	404	k
279	405	c
280	406	g
281	406	k
XXIX.		
Pro P. Seſt.		
3	407	c
4	407	e
5	408	i
6	409	c
7	410	f
8	410	k
9	411	c
10	412	f
11	412	k
12	413	c
13	414	f
14	414	k
15	415	c
16	416	f
17	416	k
18	417	c
19	418	g
20	419	b
21	420	e
22	421	a
23	422	g
24	423	b
25	425	a
26	427	e
27	429	e
28	430	k
XXX.		
In Vatinium.		
29	431	c
30	432	f
31	432	k
32	433	c
33	434	g
34	434	k
35	435	d
36	436	g
37	437	c
XXXI.		
Pro Cælio.		
38	438	g
39	438	i
40	439	c
41	440	f
42	440	k
43	441	c
44	442	g
45	442	k
46	443	c
47	444	g
48	444	k
49	445	d
50	446	h
51	447	a
52	447	d
53	448	h
54	449	a
XXXII.		
Pro Cor. Balbo.		
55	449	d
56	450	g
57	451	a
58	451	d
59	452	h
60	453	b
61	454	f
62	454	k
63	455	d
64	456	f
65	456	k
66	457	c
67	458	g
68	458	k
XXXIII.		
De Prou. conſ.		
69	459	d
70	460	g
71	461	a
72	461	d
73	462	h
74	463	a
75	463	e
76	464	h
77	465	b
78	465	e
79	466	i
XXXIIII.		
In L. Piſonem.		
80	467	b
81	468	f
82	468	e
83	469	c
84	470	f
85	470	i
86	471	c
87	472	f
88	472	i
89	473	c
90	474	f
91	474	k
92	475	c
93	476	g
94	476	k
95	477	c
96	478	g
97	478	k
98	479	d
99	480	g
100	480	k
101	481	d
XXXV.		
Pro Milone.		
102	482	h
103	483	a
104	483	c
105	484	h
106	485	b
107	485	e
108	486	i
109	487	b
110	488	f
111	488	k
112	489	d
113	490	g
114	491	a
115	491	e
116	492	h
117	493	a
118	493	e
119	494	h
120	495	b
121	496	f
122	496	i
XXXVI.		
Pro Rabirio Poſthumo.		
123	497	b
124	498	f

Aldi.	Herua.	
125	498	h
126	499	c
127	500	e
128	500	k
129	501	c
130	502	g
XXXVII.		
Pro M. Marcello.		
131	502	k
132	503	c
133	504	f
134	504	k
135	505	c
136	506	g
XXXVIII.		
Pro Q. Liga.		
137	506	i
138	507	b
139	508	f
140	508	i
141	509	c
142	510	g
143	510	k
XXXIX.		
Pro Deiotaro.		
144	511	b
145	511	e
146	512	i
147	513	b
148	514	f
149	514	i
150	515	c
151	516	c
XL.		
In M. Antonii.		
153	517	a
154	517	e
155	518	b
156	519	a
157	519	e
158	520	i
159	521	c
160	522	f
161	522	i
162	523	c
163	524	g
164	524	k
165	525	c
166	526	g
167	527	a
168	527	d
169	528	b
170	529	b
171	529	e
172	530	b
173	531	b
174	531	e
175	532	i
176	533	b
177	533	e
178	534	i
179	535	b
180	536	f
181	536	i
182	537	b
183	538	f
184	538	b
185	539	b
186	539	e
187	540	i
188	541	b
189	541	e
190	542	i
191	543	b
192	543	e
193	544	i
194	545	b
195	546	f
196	546	k
197	547	c
198	548	g
199	548	k
200	549	d
201	550	g
202	551	a
203	551	d
204	552	b
205	553	a
206	553	d
207	554	g
208	554	k
209	555	d
210	556	f
211	556	k
212	557	c
213	558	g
214	558	k
215	559	b
216	559	e
217	560	i
218	561	c
219	562	f
220	562	i
221	563	a
222	563	e
223	564	b
224	565	b
225	565	e
226	566	b
227	567	a
228	567	d
229	568	b
230	569	a
231	569	c
232	570	f
233	570	d
234	571	e
235	572	f
236	572	i
237	573	c
238	574	f
239	574	i
240	575	a
241	575	d
242	576	b
243	577	a
244	577	e
245	578	b
246	579	a
247	579	f
248	580	b
249	581	b
250	581	e
251	582	i
252	583	b
253	583	e
254	584	i
255	585	a
256	585	d
257	586	d
258	587	g
259	588	a
260	588	c
261	589	f
262	590	k
263	590	d
264	591	g
265	592	k
XLI.		
Sal. in Ciceronem.		
270	592	f
271	592	g
XLII.		
In Salluſtium.		
272	593	b
273	593	e
274	594	i
275	595	b
XLIII.		
Epiſt. Famil.		
2	1	a
3	1	e
4	2	b
5	3	a
6	3	d
7	4	b
8	5	a
9	5	e
10	6	b
11	7	a
12	7	d
13	8	g
14	8	k
15	9	d
16	10	g
17	10	k
18	11	d
19	12	g
20	13	a
21	13	c
22	14	g
23	15	a
24	15	c
25	16	b
26	17	a
27	17	c
28	18	g
29	18	g
30	19	k
31	20	c
32	21	g
33	21	a
34	22	d
35	23	b
36	23	a
37	24	c
38	25	b
39	25	a
40	26	c
41	27	b
42	27	d
43	28	b
44	29	a
45	29	d
46	30	b
47	31	a
48	31	d
49	32	b
50	33	a
51	33	e
52	34	b
53	35	b
54	35	e
55	36	b
56	37	b
57	37	e
58	38	i
59	39	b
60	40	f
61	40	i
62	41	c
63	42	f
64	42	i
65	43	b
66	44	g
67	44	i
68	45	c
69	46	f
70	46	k
71	47	c
72	48	g
73	49	k
74	49	c
75	50	g
76	50	k
77	51	d
78	52	g
79	52	k
80	53	d
81	54	g
82	55	a
83	55	d
84	56	b
85	57	a
86	57	e
87	58	b
88	59	b
89	59	e
90	60	b
91	61	b
92	61	e
93	62	i
94	63	b
95	64	f
96	64	k
97	65	c
98	66	f
99	66	k
100	67	d
101	68	b
102	69	b
103	70	f
104	70	i
105	71	c
106	72	g
107	72	b
108	73	d
109	74	g
110	74	k
111	75	d
112	76	b
113	77	a
114	77	d
115	78	b
116	79	a
117	79	e
118	80	b
119	81	a
120	81	c
121	82	b
122	83	b
123	83	e
124	84	i
125	85	b
126	86	f
127	86	i
128	87	c
129	88	f
130	88	k
131	89	c
132	90	g
133	90	k
134	91	d
135	92	g
136	93	k
137	93	d
138	94	g
139	95	a
140	95	d
141	96	g
142	97	a
143	97	d
144	98	b
145	99	a
146	99	d
147	100	g
148	101	a
149	101	c
150	102	b
151	103	a
152	103	e
153	104	i
154	105	c
155	106	f
156	106	k
157	107	c
158	108	g
159	108	k
160	109	d
161	110	g
162	110	k
163	111	c
164	112	g
165	112	k
166	113	d
167	114	a
168	115	e
169	115	c
170	116	b
171	117	a
172	117	e
173	118	b
174	119	b
175	119	e
176	120	i
177	121	b
178	122	f
179	122	i
180	123	b
181	123	b
182	124	e
183	125	d
184	126	g
185	127	a
186	127	d
187	128	b
188	129	b
189	129	e
190	130	b
191	131	b
192	131	e
193	132	b
194	133	b
195	133	e
196	134	i
197	135	b
198	136	f
199	136	i
200	137	b
201	138	i
202	138	c
203	139	f
204	140	k
205	140	c
206	141	g
207	142	k
208	142	d
209	143	g
210	144	k
211	144	d
212	145	g
213	146	k
214	147	a
215	147	d
216	148	g
217	149	a
218	149	a
219	150	a
220	151	b
221	151	e
222	152	i

Aldi.	Herua.	
223	153	b
224	154	f
225	154	i
226	155	b
227	156	f
228	156	k
229	157	c
230	158	g
231	158	k
232	159	d
233	160	g
234	161	a
235	161	d
236	162	g
237	162	k
238	163	d
239	164	b
240	165	a
241	165	d
242	166	c
243	167	a
244	167	d
245	168	g
246	169	a
247	169	d
248	170	g
249	171	a
250	171	d
251	172	g
252	173	a
253	173	d
254	174	g
255	175	a
256	175	d
257	176	b
258	176	k
259	177	d
260	178	g
261	179	a
262	179	d
263	180	g
264	181	a
265	181	d
266	182	g

XLIIII.
Ad Atticum.

1	229	a
2	229	b
3	230	c
4	231	a
5	231	b
6	232	d
7	233	a
8	233	b
9	234	d
10	235	a
11	235	b
12	236	d
13	237	a
14	237	b
15	238	d
16	239	a
17	239	b
18	240	c
19	240	d
20	241	a
21	242	c
22	243	d
23	244	b
24	244	c
25	245	d
26	245	b
27	246	c
28	247	d
29	248	b
30	248	i
31	249	c
32	250	f
33	250	i
34	251	f
35	252	f
36	252	i
37	253	e
38	254	f
39	254	i
40	255	c
41	256	f
42	256	k
43	257	c
44	258	f
45	258	k
46	259	c
47	260	g
48	260	k
49	261	d
50	262	g
51	263	a
52	263	d
53	264	b
54	265	b
55	265	e
56	266	i
57	267	b
58	267	e
59	268	i
60	269	b
61	269	e
62	270	i
63	271	b
64	272	f
65	272	i
66	273	b
67	274	f
68	274	k
69	275	b
70	276	f
71	276	i
72	277	c
73	278	f
74	278	i
75	279	d
76	280	f
77	280	k
78	281	c
79	282	g
80	282	k
81	283	c
82	284	g
83	284	k
84	285	d
85	286	g
86	286	k
87	287	d
88	288	g
89	288	k
90	289	d
91	290	g
92	291	a
93	291	d
94	292	b
95	293	a
96	293	e
97	294	b
98	295	b
99	295	e
100	296	i
101	297	b
102	297	e
103	298	i
104	299	b
105	299	e
106	300	i
107	301	b
108	302	f
109	302	i
110	303	b
111	303	e
112	304	i
113	305	c
114	306	f
115	306	i
116	307	b
117	308	f
118	308	k
119	309	c
120	310	g
121	310	k
122	311	c
123	312	g
124	312	k
125	313	d
126	314	g
127	314	k
128	315	d
129	316	g
130	317	a
131	317	d
132	318	b
133	319	a
134	319	d
135	320	b
136	321	a
137	321	e
138	322	b
139	323	a
140	323	d
141	324	b
142	325	a
143	325	e
144	326	b
145	327	a
146	327	e
147	328	b
148	329	a
149	329	e
150	330	b
151	331	b
152	331	e
153	332	b
154	333	b
155	333	e
156	334	b
157	335	a
158	335	b
159	336	i
160	337	a
161	337	e
162	338	b
163	339	b
164	339	e
165	340	i
166	341	b
167	342	f
168	342	i
169	343	b
170	343	e
171	345	a
172	345	b
173	346	f
174	346	i
175	347	g
176	348	f
177	348	k
178	349	c
179	350	g
180	350	k
181	351	d
182	352	g
183	352	k
184	353	d
185	354	b
186	355	b
187	356	f
188	356	k
189	357	d
190	358	b
191	359	a
192	359	e
193	360	b
194	361	b
195	361	e
196	362	b
197	363	b
198	364	f
199	364	k
200	365	d
201	366	g
202	367	b
203	367	e
204	368	k
205	369	c
206	370	g
207	371	a
208	371	e
209	372	i
210	373	c
211	374	g
212	374	k
213	375	d
214	376	b
215	377	b
216	377	e
217	378	i
218	379	c
219	380	g
220	380	k
221	381	d
222	382	b
223	383	b
224	384	f
225	384	k
226	385	d
227	386	g
228	386	k
229	387	d
230	388	g
231	388	k
232	389	d
233	390	g
234	390	k
235	391	a
236	392	g
237	393	a
238	393	e
239	394	b
240	395	b
241	396	f
242	396	i
243	397	c
244	398	g
245	398	g
246	399	d
247	400	b
248	401	a
249	401	d
250	402	b
251	403	b
252	403	e
253	404	i
254	405	b
255	405	e
256	406	b
257	407	a
258	407	e
259	408	b
260	409	b
261	410	f
262	410	i
263	411	c
264	412	f

XLV.
Ad Brutum.

273	183	c
274	184	f
275	184	i
276	185	e
277	186	f
278	186	i
279	187	c
280	188	f
281	188	h
282	189	c
283	190	e
284	190	k
285	191	c
286	192	f
287	192	k
288	193	c
289	194	g

XLVI.
Ad Q. Fratrem.

290	198	h
291	199	b
292	199	e
293	200	i
294	201	d
295	202	f
296	202	d
297	203	d
298	204	g
299	205	b
300	205	d
301	206	h
302	207	b
303	207	e
304	208	h
305	209	b
306	209	e
307	210	i
308	211	d
309	211	e
310	212	i
311	213	b
312	213	e
313	214	h
314	215	a
315	215	e
316	216	b
317	217	a
318	217	e
319	218	g
320	218	k
321	219	d
322	220	g
323	220	k
324	221	a
325	222	g
326	223	a
327	223	d
328	224	h

XLVII.
Ad Octauium.

329	225	a
330	225	f
331	226	g

XLVIII.
Academicæ Q.

3	1	d

Aldi.	Herua.	
4	2	b
5	3	a
6	3	e
7	4	b
8	5	a
9	5	e
10	6	i
11	7	a
12	7	e
13	8	b
14	9	a
15	10	f
16	10	i
17	11	a
18	12	f
19	12	i
20	13	a
21	14	f
22	15	i
23	15	a
24	16	f
25	16	d
26	17	d
27	18	g
28	18	k
29	19	d
30	20	g
31	20	k
32	21	d
33	22	k
34	23	d
35	24	g
36	24	k
37	25	d
38	26	g
39	26	k
40	27	d
41	28	g
42	29	a
43	29	d
44	30	g
45	31	a
46	31	d

XLIX.
De Finibus.

49	32	f
50	32	i
51	33	c
52	34	f
53	34	k
54	35	d
55	36	g
56	36	k
57	37	d
58	38	g
59	38	k
60	39	c
61	40	g
62	40	k
63	41	d
64	42	g
65	43	a
66	43	d
67	44	b
68	45	a
69	45	d
70	46	b
71	47	b
72	47	e
73	48	i
74	49	b
75	49	e
76	50	b
77	51	b
78	51	i
79	52	b
80	53	b
81	53	e
82	54	b
83	55	c
84	56	f
85	56	i
86	57	c
87	58	f
88	59	k
89	59	c
90	60	g
91	60	i
92	61	c
93	62	f
94	62	g
95	63	c
96	64	f
97	64	i
98	65	a
99	65	b
100	66	i
101	67	b
102	68	e
103	68	i
104	69	b
105	69	e
106	70	i
107	71	b
108	72	f
109	72	i
110	73	b
111	73	e
112	74	b
113	75	b
114	75	e
115	76	b
116	77	b
117	78	e
118	78	b
119	79	b
120	79	e
121	80	b
122	81	a
123	81	c
124	82	b
125	83	a
126	83	e
127	84	b
128	85	a
129	85	e
130	86	b
131	87	e
132	88	d
133	88	g
134	89	a
135	89	e
136	90	b
137	91	a
138	91	d
139	92	g
140	92	a
141	93	d
142	94	b
143	94	k
144	95	f
145	96	g
146	96	k
147	97	d

L.
Tusc. quæst.

148	98	f
149	98	i
150	99	b
151	100	f
152	100	i
153	101	b
154	102	f
155	102	i
156	103	c
157	104	f
158	104	i
159	105	c
160	106	f
161	106	i
162	107	b
163	108	f
164	108	i
165	109	c
166	109	e
167	110	i
168	111	b
169	111	e
170	112	i
171	113	b
172	114	f
173	114	i
174	115	c
175	116	f
176	116	k
177	117	c
178	118	f
179	118	i
180	119	e
181	120	i
182	121	e
183	122	f
184	122	k
185	123	c
186	124	f
187	124	k
188	125	c
189	126	f
190	126	k
191	127	c
192	128	f
193	128	k
194	129	b
195	130	f
196	130	k
197	131	c
198	132	g
199	132	k
200	133	c
201	134	f
202	134	k
203	135	d
204	136	g
205	137	a
206	137	e
207	138	i
208	139	b
209	140	f
210	140	i
211	141	b
212	142	e
213	142	i
214	143	b
215	143	e
216	144	i
217	145	b
218	145	e
219	146	f
220	147	b
221	147	e
222	148	i
223	149	b
224	149	e
225	150	k
226	151	c
227	152	g
228	152	k
229	153	c
230	154	f
231	154	i
232	155	b
233	155	e
234	156	k
235	157	b
236	157	e
237	158	i
238	159	b
239	159	e
240	160	b
241	161	b
242	161	e
243	162	b
244	163	a
245	163	e
246	164	b
247	165	b
248	165	d
249	166	b
250	167	a
251	167	d

LI.
De Natura Deorum.

2	168	b
3	169	a
4	169	d
5	170	b
6	171	a
7	171	d
8	172	b
9	173	a
10	173	d
11	174	b
12	174	k
13	175	d
14	176	g
15	176	k
16	177	c
17	178	f
18	178	k
19	179	c
20	180	g
21	180	k
22	181	c
23	182	g
24	182	k
25	183	d
26	184	g
27	184	k
28	185	d
29	185	g
30	186	k
31	187	c
32	188	g
33	188	k
34	189	c
35	190	g
36	190	k
37	191	c
38	192	f
39	192	k
40	193	c
41	194	f
42	194	k
43	195	c
44	196	f
45	196	k
46	197	c
47	198	g
48	199	a
49	200	f
50	200	k
51	201	c
52	202	f
53	202	d
54	203	c
55	204	f
56	204	i
57	205	b
58	205	c
59	206	i
60	207	c
61	208	f
62	208	i
63	209	b
64	209	e
65	210	i
66	211	b
67	211	e
68	212	b
69	213	b
70	213	e
71	214	b
72	215	a
73	215	d
74	216	e
75	217	b
76	217	e
77	218	b
78	219	b
79	219	e

LII.
De Diuinatione.

80	220	c
81	220	k
82	221	c
83	222	g
84	223	a
85	224	g
86	225	a
87	225	c
88	226	g
89	226	k
90	227	e
91	228	b
92	229	b
93	229	e
94	230	b
95	231	c
96	232	f
97	233	i
98	233	b
99	234	f
100	234	i
101	235	b
102	236	f
103	237	k
104	237	d
105	238	g
106	238	k
107	239	d
108	240	g
109	240	k
110	241	d
111	242	g
112	242	k
113	243	d

Aldi.	Heruag.	
114	244	g
115	244	k
116	245	c
117	246	f
118	246	k
119	247	c
120	248	f
121	248	i
122	249	c
123	250	g
124	250	k
125	251	d
126	252	g
127	252	k
128	253	c
129	254	g
130	254	k
131	255	d
132	256	g
133	256	k
134	257	c
135	258	g
136	258	k
137	259	c
138	260	f
139	260	i

LIII.
De Fato.

140	261	c
141	261	e
142	262	i
143	263	b
144	263	e
145	264	b
146	265	a
147	265	e
148	266	b
149	267	b
150	267	e

LIIII.
De Legibus.

Aldi.	Heruag.	
156	271	b
157	271	e
158	272	g
159	273	b
160	273	e
161	274	b
162	275	b
163	275	e
164	276	b
165	277	b
166	277	e
167	278	i
168	279	b
169	279	e
170	280	i
171	281	b
172	281	e
173	282	i
174	283	b
175	283	e
176	284	i
177	285	b
178	285	e
179	286	i
180	287	b
181	287	e
182	288	b
183	289	b
184	289	e
185	290	i
186	291	i
187	292	f
188	292	i
189	293	b
190	293	e
191	294	b
192	295	b
193	295	e

LV.
De Vniuersitate.

195	377	a
196	377	d
197	378	b
198	379	a
199	379	d
200	380	b
201	381	a
202	382	g
203	382	e
204	383	a

LVI.
De Petitione consulatus.

205	383	c
206	384	f
207	384	i
208	385	e
209	386	f
210	386	i
211	387	c
212	388	f
213	388	i
214	389	c

LVII.
De Officijs.

1	296	i
2	297	c
3	298	f
4	298	k
5	299	c
6	300	g
7	300	k
8	301	d
9	302	g
10	303	a
11	303	e
12	304	b
13	305	a
14	305	d
15	306	g
16	306	k
17	307	d
18	308	g
19	308	k
20	309	c
21	310	g
22	311	k
23	311	c
24	312	f
25	312	i
26	313	c
27	314	f
28	314	i
29	315	b
30	315	e
31	316	k
32	317	b
33	317	e
34	318	h
35	319	a
36	319	d
37	320	g
38	320	k
39	321	d
40	322	g
41	322	k
42	323	e
43	324	f
44	324	i
45	325	b
46	326	f
47	326	i
48	327	b
49	327	e
50	328	i
51	329	b
52	329	e
53	330	g
54	330	k
55	331	d
56	332	g
57	332	k
58	333	d
59	334	g
60	334	k
61	335	c
62	336	f
63	336	h
64	337	b
65	337	e
66	338	i
67	339	b
68	339	e
69	340	h
70	341	a
71	341	d
72	342	h
73	342	k
74	343	d
75	344	g
76	344	k

LVIII.
De Amicitia.

95	345	d
96	345	e
97	346	i
98	347	b
99	347	e
100	348	h
101	349	a
102	349	d
103	350	g
104	351	a
105	351	d
106	352	g
107	352	k
108	353	c
109	354	g
110	354	k
111	355	c
112	356	f
113	356	f
114	357	b
115	357	e

LIX.
De Senectute.

77	358	i
78	359	b
79	359	e
80	360	h
81	361	b
82	361	e
83	362	i
84	363	b
85	363	e
86	364	h
87	365	a
88	365	e
89	366	h
90	367	a
91	367	d
92	368	g
93	368	k
94	369	c
95	370	g

LX.
Paradoxa.

116	370	h
117	371	a
118	371	d
119	372	g
120	372	k
121	373	d
122	374	g
123	374	c
124	375	c
125	376	f
126	376	k

LXI.
De somnio Scip.

127	268	g
128	268	k
129	269	d
130	270	g
131	270	g

LITERA ſalutaris, quòd nota eſſet abſolutionis. Cic. pro Milo. 104 b, de Diu. 85 a, Sus roſtro ſi humi A literã impreſſerit, tum propterea ſuſpicari poteris Andromacham Ennij ab ea poſſe deſcribi.

A, uel A B, uel A B S, præpoſitio. Or. 212 a, Vna præpoſitio eſt ab uel abs, eaq; nunc tãtum in accepti tabulis manet, ne his quidem omnium, in reliquo ſermone mutata eſt. Nam Amouit dicimus, & abegit, & abſtulit: ut iam neſcias, ab'ne uerum ſit, an abs. quid ſi etiam abfugit turpe uiſum eſt? & abſer noluerunt, aufer maluerunt. quæ præpoſitio præter hæc duo uerba, nullo alio in loco reperitur.

A' filio, uel à ſecundo hærede aliquid legare, eſt filio aut ſecundo hæredi, ut legatum præſtet, mandare, ſic ut ab illo ſolo debeatur. Cic. Top. & pro Clu. L. lego, gas.

Ab aliquo facere, cum aliquo facere: ab aliquo ſtare, cum aliquo ſtare: ab aliquo eſſe, pro aliquo eſſe: ab aliquo dicere. Hæc atq; alia ſi qua ſunt huius generis effata, hãc habent uim atq; ſententiam, ut ſi diceres, adiuuare & defendere aliquem, uel cauſam alicuius defenſionemq; cõfirmare, uel pro aliquo facere. Ab aliquo facere. de In. 59 a, Commune eſt, quod nihilo magis ab aduerſarijs quàm à nobis facit.

Ab aliquo ſtare. de In. 57 b, Aut à ſe potius quàm ab aduerſarijs ſtare. Stare à uoluntate ſcriptoris, & ibi. Stare à ſententia, &c. & ad Her. 24 b.

Ab aliquo eſſe. de Or. 89 b, Sed uide ne hoc totum Scæuola ſit à me. & Tuſc. 176 b, Qui ſunt ab ea diſciplina.

Ab aliquo dicere. pro Clu. 37 a, Non modò dicendi ab reo, ſed ne ſurgendi quidem poteſtas erat. & de Inu. 80 a, Quemadmodum ei dicebamus, qui à ſcripto diceret, hoc fore utiliſſimum. & ad Her. 8 a, A' teſtibus dicemus, ſecundum autoritatem & uitam teſtium.

Hæc etiam exempla quæ ſequuntur, ad ſuperiora uidentur pertinere. de In. 69 b, Locus communis à translatione, & contra eum qui translationem inducit. & ad Her. 8 a, Loci communes ſunt à teſtibus, contra teſtes: à quæſtionibus, contra quæſtiones: ab argumentis, contra argumenta: à rumoribus, contra rumores. Habere aliquem ſecum. Pro Cluen. 38 b, Hoc non modò non eſt contra me, ſed maximè meam cauſam, defenſionemque confirmat.

Ab aliquo & ex aliquo ſoluere, perſoluere, dare, repræſentare, numerare, ſuppeditare quis dicitur, ſi quod ipſe alicui debet, id curet ut alius pro ſe ac nomine ſuo ſoluat, uel de numis eius quẽ nominat, ſoluat, &c. Ab aliquo ſoluere. Attic. 114 a, Frater laborat, ut tibi quod debet ab Egnatio ſoluat. & pro Cec. 228 a, Hac emptione facta, pecunia ſoluitur à Ceſenna. & At. 83 a, Homines non modò non recuſare, ſed etiam hoc dicere, ſe à me ſoluere. Cic. pro Plan. Sinite me, quod uobis fretus, huic ſæpe promiſi, id à uobis ei perſoluere.

Ab aliquo dare. pro Flac. 153 b, Ab Aulo Seruilio dicit ſe dediſſe, & à ſuis fratribus. & At. 83 a, Quod enim prætori dare conſueſcent, quoniam ego non acceperam, ſe à me quodammodo dare.

Ab aliquo repræſentare. At. 194 b, Reliquæ pecuniæ uſuram ſilio pendemus, dum à Faberio repræſentabimus.

Ab aliquo, & ex aliquo numerare. pro Flac. 155 b, Si prætor dedit, à quæſtore numerauit, quæſtor à menſa publica, menſa aut ex uectigali, aut ex tributo.

Ab aliquo ſuppeditare. Contra Rul. 72 b, Sumptum haurit ex ærario, ſuppeditat à ſocijs. & 74 b, Miſimus qui ab illo pecuniam depoſitam noſtris recuperarent.

Ab equitatu firmus, ex doctrina nobilis, & id genus alia, id eſt (ut quidam exponunt) ob equitatum firmus, propter doctrinam nobilis. alij aliter has loquendi formas interpretantur. nos eas intellectu faciliores exiſtimamus, quàm ut interpretationis atque explicationis indigeant. Epiſt. 152 b, Antonius ab equitatu firmus eſſe dicebatur. Epiſt. 120 a, Paratus ab exercitu. & At. 112 a, Sumus flagitioſè imparati, cùm à mili tibus, tum à pecunia. de Cla. 170 a, Ille Græcus ab omni laude felicior. pro Ra. 126 a, Demetrius ex doctrina nobilis & clarus. pro S. R. 32 b, Vir ab innocentia clementiſſimus. de Clar. 179 a, Inſtructus à philoſophia, à iure ciuili, ab hiſtoria. & 186 a, Mediocriter à natura inſtructus. Acad. 44 b, A' ualentiore interire. I. V. 242 a, Denudare à pectore. Poſt. 199 b, Nudus à propinquis, nulla cognatione munitus. pro Dom. 225 a, Tam inops eram ab amicis? tam nuda reſpub. à magiſtratibus. & Attic. 1 a, de Clar. 185 a, Tum erat ab oratoribus quædam in foro ſolitudo. pro Flac. 157 b, Orba ab optimatibus concio. Qu. Fr. 317 a, Nunquam à cauſis & iudicijs diſtrictior fui. Off. 14 a, Qui inuictum ſe à labore præſtiterit. de Diu. 118 a, Pinarij natæ nobiles, à nobilitate igitur periculum.

A, uel ab, pro poſt. de Or. 143 a, Qui annus ei primus ab honorum perfunctione fuit: id eſt, poſt. At. 214 b, Ab ea igitur, ut ſcribis, id eſt, poſt eam auctionem uenies. pro Clu. 7 b, Ab illo tempore, id eſt, poſt. de N. 62 a. Homerus qui recens ab illorum ætate fuit. I. V. 206 b, Ab illo tempore ſecũ illos habuit. & I. V. 180 a, Ab hora tertia bibebatur. & de Sen. 80 b, Cuius à morte tertius eſt annus. de Di. 104 a, Animus uixit ab omni æternitate: id eſt, quod dicunt ab æterno. de Di. 106 b, Ea eſt ex omni æternitate fluens ueritas ſempiterna. de Ar. 250 a, Ceremoniæ ab omni uetuſtate acceptæ. Proximus à poſtremo, id eſt, ante poſtremum ſiue penultimum. Or. 218 a.

Alia de præpoſitionibus A, & Ab. de Or. 94 a, Non egõ hæc à me prompſi, ſed fortuitò incidi in hunc ſermonem. & de Fin. 81 a, Sed ipſum à ſe oritur, & ſua ſponte naſcitur. de Orat. A' ſe aliquid facere: id eſt, perſe. & de Na. 52 b, Si eſt calor à ſole, ſe opponunt. Acad. 26 b, Mare nunc qui à ſole collucet, albeſcit. At. 279 a, Firmos exercitus habemus ab occidente. At. 250 a, Minimè totum amorem ab ea mecum abſtuli. & de Orat. 163 b, Laterum inflexio non ab ſcena & hiſtrionibus, ſed ab armis, aut etiam à palæſtra. At. 188 a, Tantum'ne eſt ocij ab re tua tibi, ut etiam Oratorem legas? de Legibus 191 a, Cui ne reditus quidem ad bonos, ſalutem à bonis potuit afferre. Pro Mil. 112 a, Mars communis, qui ſæpe ſpoliantem iam & exulantem euertit, & perculit ab abiecto: id eſt, per abiectum, & uictum. pro Mil. 120 b, Siquidem nihil ſit præſtabilius uiro, quàm periculis patriam liberare: beatos eſſe, quibus ea res honori fuerit à ſuis ciuibus. Attic. 82 a, Velim trãquillè à Parthis. de Diu. 86 b, Bacillum Iouiter à ſummo inflexum. & Attic. 189 b, Antonius à fronte, à tergo, à lateribus tenetur. & de Diu. 82 b, Iupiter cornicem à leua, coruum à dextra canere iuſsit. cõ. Rul. 79 a, Ab alia porta Capenas ager eſt. Qu. de Pet. 206 b, Cum ſiniſtra capillum eius à uertice teneret. I. P. 85 a, At tu illo ipſo tẽpore apud ſocrum tuam propè à meis ædib. ſedebas. I. A. 210 a, Multi præterea improbi, quos quidem à ſe primũ numerare poſſunt, qui hæc loquuntur. & de Diu. 128 a, Liberi effingunt à parentibus & mores & formas. & At. 142 a, Illud certè ſcio, me ab ſingulari amore, quæcunq; ſcribo, tibi ſcribere. I. A. 243 b, Tres uiæ ſunt ad Mutinam à ſupero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Caſsia. & de In. 81 b, Funiculus à puppi religatus. At. 122 a, Pollucẽ ſeruum à pedibus meum Romam miſi. huiuſmodi ſeruum Itali, un ſtaſiero, Galli, un laquet, Germani Lakey, appellãt. I. V. 62 b. Alienus à ſubſellijs. & Or. 220 a, In omni uerbo natura poſuit acutam uocem, nec una plus, nec à poſtrema ſyllaba citra tertiam. I. V. 33 a, Quod augures omnes uſq; à Romulo decreuerunt. At. 98 b At uellem à principio audiſſe te amiciſſimè admonentem. pro Qu. 2 b, Qui ab adoleſcentulo quæſtum ſibi inſtituiſſet ſine impendio. De Fin. li. 2, Voluntas erga philoſophiam ab adoleſcentia ſuſcepta. pro L. Manil. Vitæ rationes ab ineunte ætate ſuſceptæ. Sic de Off. lib. 2. & Octauio Epiſt. 13. Ab ineunte adoleſcentia. Epiſt. lib. 4. Ab initio ætatis. de Senect. 92 b, Sed hoc meditatum ab adoleſcentia debet eſſe, mortem ut negligamus. contra Rul. 77 a, Infinito ex tempore, non ut antea ab Sylla Pompeioq; Coſs. Poſtquam 209 b, Qua uoce à te Romule poſt urbem conditam conſul uſus eſſet, eadem, &c. id eſt, te autore. At. 3 b, Vt primùm à digreſſu tuo Romam ueni. de Legib. 191 a, Grauiora iudicia de potentiſsimis hominibus extãt uoces quàm tabellæ: id eſt, à potentiſsimis hominibus.

ABACVS, *ci.* menſa ſtructoria, uaſorum receptaculũ ad domeſticum uſum, & pompam. I. V. 207 b, Ab hoc iſte abaci uaſa omnia, ut expoſita fuerant, abſtulit. & 212 b, Tuſc. 240 Abacos quamplures ornauit argento, auroq; cælato.

ABALIENATIO. Topic. 223 a, Abalienatio eſt eius rei, quæ mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſsio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt.

ABALIENO, *as.* alieno, diſiungo. cõtra Rul. 79 a, Agros uectigales populi Rom. abalienare. & 80 b, Vectigalibus abalienatis ſocijs uexatis I. A. 167 b, At uerò Pompeij uoluntatẽ à me abalienabat oratio mea. At. 232 b, Totũ ſe à te abalienauit Dolabella. de Or. 125 a, Eaq; omnia ualde beneuolentiam conciliant, abalienantq; ab ijs, in quibus hæc non ſunt. Epiſt. 7 b, Qui nos, quos fauendo retinere potuerunt, inuidendo abalienarunt. Epiſtol. 9 b, Qui à ſenatu hominem clariſsimum abalienauerunt. de Or. 137 a, Non'ne abs te iudices abalienes?

ABALIENATVS. Ep. 6 b, Hominem excellentem nõnihil ſuſpicãtem te ab ſe abalienatũ, illa epiſtola retinere potuiſti. de Or. 117 a, Iudices erant à Cepione propter iudicia abalienati. At. 2 b, Eſſe animo abalienato.

ABAZEA, uel Sabazea, inſtituta Dionyſij. de N. 71 a.

ABAVVS, *ui*. aui noſtri auus. de Cla. 183 a, Auus, proauus, abauus. & ibidem b, Iam duorum abauorum, quàm eſt illuſtre nomen.

ABDERA, *æ*. urbs Thraciæ.

ABDERITES. Acad. 14 a, de Or. 154 b, Or. 167 a.

ABDERITICVS, *a, um*. Att. 105 b, Quod iam à multis audio conſtitutum eſſe Pompeio & eius conſilio in Siciliam me mittere, quòd imperium habeam, id eſt Abderiticum. Abderiticum, id eſt, ſtultum.

ABDICO, *as*. ante tempus imperium depono. de N. 28 a, Senatus ut abdicarent, conſules abdicarunt. Tuſc. 176 a, & de Diu. 154 a, Quid magnificentius quàm poſſe decernere, ut magiſtratu ſe abdicent Coſſ. I. A. 185 b, Antonius eo die non modò conſulatu, ſed etiam libertate ſe abdicauit. At. 85 a, Itaq; tutela me abdicare cogito. I. C. 113 a, Cum ſe prætura abdicaſſent. L. Abiudico.

ABDICERE, quaſi repudiare uel reijcere. de Di. 87 a, Cũq; in quatuor partes uineam diuiſiſſet, treisq; partes aues abdixiſſent, quarta parte quæ erat reliqua, in regiões diſtributa, mirabili magnitudine uuã, ut ſcriptũ uidemus, inuenit.

ABDITE, occultè. I. V. 145 a, Aliquid ita conditum eſſe, atq; ita abditè latère, ut omni diligẽtia inueſtigari non poſsit.

ABDITVS, *a, um*. Of. 35 a, Nec aurũ effoderetur penitus abditũ. & de N. 56 b, Venæ auri penitus abditæ. & 11 b, Res penitus abditæ & res occultæ. & At. 264 a, Hæc loca uenuſta ſunt, abdita certè, & ſi quid ſcribere uelis, ab arbitris libera. & I. V. 77 b, Res retruſa atq; abdita in tenebris. & de Ar. 257 b, Abditi & penetrales foci. & Qu. de Pet. 211 b, Quæ ſignificant uoluntatem eſſe abditã & retruſam, parui refert patẽre hoſtium. Tuſ. li. 2. Audis ne Amphiarte ſub terrã abdite?

ABDO, *dis*. occulto, retrudo. Att. 56 a, Ille ſe in interiorẽ partem ædium abdidit. Ep. 217 a, Itaq; abdidit ſe in intimã Macedoniã. Ep. 130 b, Et ſeſe abdiderit inclaſſem. Off. 25 b, Natura eas partes contexit atq; abdidit. & 138 a, Neq; me in Arpinum hoc tẽpore abdã. pro Mil. 109 b, Cũ ſe ille fugiens in ſcalarum tenebris abdidiſſet. aliàs tenebras. & de In. 42 a, Qui diſperſos homines in agris & intectis ſylueſtrib. abditos, ratione quadã cõpulit unũ in locũ. I. P. 87 b, An amici tui tabulas abdiderũt? Item alibi: De uxore Tuberonis nõ poſſum iam abdere, eſt enim res peruulgata. pro Ar. 188 a, Si qui ita ſe literis abdiderunt. de O. 121 b, Qui luci ediderat genitor Saturnius, idem abdidit. I. P. 99 b, Is domum ſe abdidit. Ep. fam. li. 7. Ac me totum in literas abdere.

ABDOMEN, *nis*. apud Ciceronem pro uitio uẽtris ac gutturis, quam gulositatem uocant, aliquoties reperitur. pro Seſt. 24 b, Manebat inſaturable abdomen, copiæ deficiebant. & I. P. 88 a, Ille gurges atus abdomini ſuo, non laudi atque gloriæ. & 93 b, Oculorum delectationi abdominis uoluptates anteferre.

ABDVCO, *cis*. remouco, auẽro, abſtraho, auerto, traduco. de Nat. 34 b, Nihil eſt difficilius quàm à conſuetudine oculorum aciem mentis abduere. & 93 b, A conſuetudine oculorũ animũ abducere. & de Or. 136 a, Abducere animos à cõtraria defenſione, & ad noſtrã conor traducere. I. V. 202 b, Abducuntur homines nonnunqnã ab inſtitutis ſuis magnitudine pecuniæ. pro Cæl. 41 b, Equidẽ uos abducã à teſtib. I. V. 165 a, Hic eſt Docimus, ad quẽ iſte deduxerat Tertiam Iſidori Mimi filiam, ui abductam à Rhodio tibicine. & de Or. 112 a, Abducere diſcipulos ab aliquo. pro Deiot. 149 b, Abducere ſeruũ ab aliquo I. A. 236 b, Brutus equitatũ ad ſe abduxit Dolabellę. I. A. 226 a, Abducere legiones ab aliquo, & auertere. ibidem: Abducere animũ à ſolicitudine uel à uitijs. Epiſt. 48 a, à moleſtijs. Att. 137. à querelis, 36 a. Epiſt. 70 a, Ita ut mones, quantũ potero, me ab omnib. moleſtijs & angoribus abducã. Abducere cogitationem à conſuetudine, Tuſc. 156 a. Abducere aliquẽ à ſtudijs, Epiſt. 49 a, & Ep. 59 a, Me nec domeſticus dolor, nec, &c. à Rep. abducet. p Qu. 15 b, Auferre & abducere. & I. A. 169 a, Curio te à meretricio quæſtu abduxit. de Cl. 184 b, Quin etiã Catulũ filiũ abducamus ex acie, id eſt, à iudicijs. & Qu. Fr. 326 a, Abduco me ab omni reip. cura, dedoq; literis. Item pro Flac. 61 a, & de D. 99 b, Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis autoritate abduceretur ad mercedem atq; quęſtum. De Diu. lib. 1. Nec abducar ut rear, aut in extis totam Heturiam delirare. I. V. act. 5. Ab illis homimb. qui tum uerſati ſunt in Repub. ad hanc hominum licentiam & libidinẽ me abducis. Am. 97 a, Nec ab iſto officio abduci debui. pro Flac. 161 a, Abducere ſe à fide.

ABEO, *abis*. diſcedo, trãſeo, concedo, faceſſo, ceſſo. I. A. 257 b,

Quin tu abis in malam peſtem malumq; cruciatum? Attic. 226 a, Nauſea iã planè abijt. Epi. 232 b, De loco nunc quidẽ abijt peſtilentia. pro Mur. 125 b, Abijt illud tempus, mutata ratio eſt. I. V. 234 a, Prætor de ſella ſurrexit, atque abijt. Pro Qu. R. 51 b, Nunquid cauſare quin ab iudicio abeas turpiſſimè uictus? Epiſt. 138 a, Illa mea, quæ ſolebas antea laudare, ô hominem facilem, ô hoſpitem non grauem, abierunt. Off. 68 b, Nunc abeo ad uulgi opinionem. I. V. 99 a, De ſuis bonis ita dat, ut ab iure non abeat. Pro S. R. 25 b, Quid ad iſtas ineptias abis, inquies? pro S. R. & pro Ceci. 303 b, Vt ne longius abeam. Att. 222 b, Ad ſummam non poſſunt iſthæc ſic abire. de Finib. 164 a, Cato autẽ ſic abijt è uita. Ep. 60 b, Atq; abeuntẽ magiſtratu concionis habendæ poteſtate priuauit. Att. 11 a, Cum abiens conſulatu ſum domum reductus. Att. 161 a, In quos enim ſumptus abierunt fructus prædiorum? Tuſc. lib. 1. Abijt ad deos Hercules. Epiſt. lib. 7, Nõ longè abieris, num ius ciuile ueſtrum, &c. I. C. Non hoc tibi ſic abibit, id eſt, non impunè feres. de Fin. li. 5. Et ſi hoc fortaſſe non poterit ſic abire, tamen audebo, &c.

ABERRATIO, *onis*. Attic. 199 a, Siue hanc aberrationem à dolore delegerim, laudari me etiam oportere. & Epiſtol. 254 a, Veruntamen aliam aberrationem à moleſtijs nullam habemus.

ABERRO, *as*. recedo, deerro, animũ abduco. pro Cecin. 395 a, Ne ab eo, quod propoſitum eſt, longius aberret oratio. de Or. 122 b, A quo homine iamdudum non aberrat oratio tua. Offic. 27 b, Si aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. de Or. 123 a, A cuius inuentis ego tibi uideor nõ longè aberrare. de Ar. 249 a, Si ædilis uerbo aut ſi nutu aberrauit, ludi non ſunt ritè facti. Att. 199 a, At ego hic ſcribẽdo dies totos nihil equidem leuor, ſed tamẽ aberro. i. à dolore animum abduco. Tuſc. 165 b, Sed te de æternitate aberrare propoſito facilè patiebar. de Fin. lib. 5. tamen à propoſito, inquam, aberrauimus. Att. 236 a, Vereor ne nihil coniectura aberrem. Aberrare à communi utilitate. pro Lig. 140 a, Aberrare à diſtributione. Quin. de Pet. 212 b, de Fin. 115 a, Non multũ ab Herilli leuitate aberrauimus. I. A. 290 b, Animus aberrat à ſententia, ſuſpenſus curis maiorib. & 243 b, Attendite quæſo num aberret à coniectura ſuſpicio periculi mei. & de N. 21 a.

ABHINC, ex hac die: præterito tẽpori ſemper iungitur, nũquam futuro. I. V. 82 b. Quæſtor Cn. Papirio conſule fuiſti abhinc annos quatuordecim. & 113 a, Horum pater abhinc duo & uiginti annos eſt mortuus. Att. 160 b, Abhinc amplius annis xxv, pro Cornificio ſpopõdi. Pro Qu. R. 51 a, Quo tempore? abhinc annis xv. I. P. 92 b, Mihi libertus domũ ex hac die biduò antè conduxerat. I. V. Offendit eum menſem comitialem, comitijs iam abhinc triginta diebus habitis.

ABHORREO, *es*. abhorrens ſum, aſpernor, fugio, abſum, religioni habeo, diſcrepo, alienus ſum ab aliqua re, longiſsimè ſum remotus, longiſsimè abſum à uolũtate faciẽdi aliquid, alienũ animũ ab aliqua re habeo. Ep. 28 b, Bibuli uoluntas à me abhorret. & 97 a, Cũ ab ea ſententia Põpeius abhorreret. & 209 a, Eſt præterea Suffidius ſtudijs noſtris non abhorrens. & 16 b, Libri de Oratore abhorrẽt à cõmunibus præceptis. & 27 a, Abhorreo ab urbe relinquenda. de Or. 99 b, Homo à iuris ſtudio nõ abhorrẽs. de Or. 117 b, Sin planè abhorrebit & erit abſurdus, ut ſe contineat admonebo. de Or. 86 a, Abhorrere à conſuetudine cõmunis ſenſus. de Or. 104 a, Vſq; eò quæ dicenda de iuſticia putabat, à uitę cõſuetudine & ciuitatũ moribus abhorrebant. Pro Clu. 26 a, Nemo illum aditu, nemo cõgreſsione, nemo ſermone dignũ iudicabat. Omnes illum aſpernabantur, atq; abhorrebant, omnes ut aliquam immanẽ & perniciosam beſtiam peſtemq; fugiebant. & 53 a, Quid unquã Habitus in ſe admiſit, ut hoc tantũ facinus ab eo non abhorrere uideretur? Pro Cæl. 39 a, Cælius lõgè ab iſta ſuſpicione abhorrere debet. de Or. 149 a, Genus orationis inuſitatum & abhorrens ab auribus uulgi. de Or. 91 b, Sed hæc erat ſpinoſa quædam & exilis oratio, longeq; à noſtris ſenſibus abhorrẽs. At. 228 a, Quintus à ducenda uxore abhorret. Attic. 110 b, Delectus inuitorum atq; à pugnando abhorrentium. Pro Fa. 147 b, Ego nunquam à genere iſto, ſtudio ac uoluntate abhorrẽs fui. de Fa. 141 a, Alij talibus uicijs abhorrent. de Op. 244 b, Cauſa ipſa abhorret ab illa quidem formula cõſuetudinis noſtræ. Pro S. R. 29 b, Tanta temeritas, ut nõ procul abhorreat ab inſania. Pro Clu. 22 b, Seq; ab his nuptijs abhorrere reſpondit. de D. 134 b, Quod abhorret etiam ab hominis cõſtantia. I. A. 210 a, Animo illos abhorriſſe ſemper ab optimo ciuitatis ſtatu. Oct. 339 b, Niſi fortè fruſtra deos appello, quorum auris atq; animus à nobis abhorret. Off. 26 a, Et ab omni, quod abhorret ab ipſa oculorũ auriumq; cõprobatione fugiamus. pro Seſt. 23 a, Nec ab utilitate eorũ qui audient, nec ab officio noſtro, nec ab ipſa cauſa P. Seſtij

abhorrebit oratio mea.pro De'o.147 a, Id etsi à ueritate lõgè, tamen à cõsuetudine criminandi non multum abhorrebat.I.C.110 a, A' quo mea lõgissimè ratio uoluntasq; abhorrebat.At.li.2. A' scribendo prorsus abhorret animus.

ABIECTIO,*onis*.reiectio,eiectio.)(.adiectio.ad Heren.2 b, Adiectio, abiectio,literarũ mutatio. I.P. 98 b, Debilitatio, atq; abiectio animi,id est,defectio.

ABIECTVS,*a,um*.demissus, humilis, afflictus, cõtemptus, summissus,iacens.pro Clu. 372, Non quòd illi causam pecuniæ publicæ contemptam & abiectam putarent. Att.12 a, Senatum abiectum excitaui.de Finib.104 a,Cum ipsi inter nos abiecti neglectiq; sumus. & li.5. de Fin. Nihil abiectũ, nihil humile cogitant.de Cla.186 a,Verba non abiecta,res cõpositę diligenter.I.C.118 b,Examinata uxor, abiecta metu filia.pro Cæl. 54 a, Hic abiectus non tam ad pedes, quã mores, sensusq; nostros. Am.107 a, Sępe in quibusdam est animus abiectior, & spes amplificãdę fortunę fractior. At. 40 a, Sum animo perculso & abiecto. Oratio humilis & abiecta.)(.alta & exaggerata. Orat. 215 b,contra Rul. 85 a, Homo grandi macie torridus,contemptus&abiectus.Ep. 5 b,Desertus & abiectus. Item de Finib. 138 b, Humilis & abiectus. Summissus & abiectus.)(.se efferens, Offic. 25 a. Abiectus & semiuiuus.I.P. 86 a. Comicorum senarij abiecti. Or. 215 a.

ABIECTE'.I.A.189 a,Nec abiectè, nec sine aliqua dignitate casum illum temporum tuli. Tusc. 387 a, Ne quid abiectè faciamus.

ABIES arbor. Tus.200 a,Tosti alti stant parietes deformati,atq; abiete crispa.Poetę.

ABIEGNVS,*a,um*.ex abiete. ad Here. 12 b,Abiegnę trabes. &,Nisi enim cecidissent abiegnæ ad terram trabes,Argo illa facta non esset,Top.226 a.

ABIGO,*gis*.pello,expello,ejcio,ago.de Orat.131 b,Puer abige muscas.pro Clu.24 a,Mulier partũ sibi ipsa medicamentis abegit.I.P.97 b,Illi familias arripuerũt,pecus abegerũt. I.V.81 b, Iste greges equarum abigendos curauit. Aca.21 b, Pestem abige à me.Verr.4.Greges equarum abactos.

ABIICIO,*cis*.depono,rejcio.pro Sest.16 b.Atq; insigne regiũ,quod de suo capite abiecerat,reposuit.de Pro.70 a,Virgines se in puteos abiecerunt.de Fi.146 b,Polycrates annulũ,quo delectabatur,in mare abiecit.ꝓ S. R. 20 a, Susceptũ onus aut propter perfidiam abijcere,aut propter imbecillitatem animi deponere.Off.20 b,Relinquunt enim & abijciunt obediẽtiã.de Or.138 a,Gloria parta nõ delectari, sed totam abijcere atq; deponere.pro Sest. 20 b, Hic se abiecit exanimatus.Abijcere & prosternere se.Par.118 a, & At.55 a, Clodius abiecta toga se ad genero pedes abiecit. At.123 b, Frangere & abijcere aliquẽ.de Fi.151 a,& Ep.151 a,b, Quantaq; contentione Titiũ intercessorẽ abiecerim, ex aliorũ te literis malo cognoscere.de Or.111 b, Abijcere uoluntatem discendi simul cũ spe perdiscẽdi. At. 74 a, Fãnius ædificãdi consiliũ abiecerat.Ep.138 b,Nam omnẽ nostrã de repub.curã,cogitationẽ de dicẽda sententia, cõmẽtationem causarũ abiecimus.Att.156 a,Quę cũ audissem,abieci consiliũ professionis.Ep.70 a,Quanquam tuis monitis &preceptis omnis abijciẽdus est dolor. de Leg.161 a, Natura cũ ceteras animantes abiecisset ad pastum,solũ hominem erexit.Off. 15 a,Abiecta omni cunctatione facere aliquid.I.A.175 a, Omnem se amorẽ abiecisse illinc,atq; in hanc trãsfudisse.Ar. 254 a,Quę minus antea ob infirmitatẽ ætatis cõstanter ab eo fieri uidebantur,ea ille abiecit. de Am.102 a,Qui omnes cogitationes suas abiecerunt in rem tam humilem, tamq; cõtemptam.Ep.178 a,Abijcere omnem timorem. pro Mur. 134 b,Abijcere hastas.

ABITVS,*tus*.discessus.I.V.175 b, Ne post abitum quidẽ huius importunissimæ pestis.

ABIVDICO,*as*.)(.adiudico.propriè aũt abiudicare est,per sententiam auferre,& alteri addicere. I. V. 68 b, Nulla res per triennium, nisi ad nutum istius, iudicata est, nulla res cuiusquam tam patria atq; auita fuit,quæ non ab eo,imperio istius abiudicaretur. pro Cecin.304 a,Eũ qui cùm liber esset,censeri noluerit,Populus iudicat ipsum sibi libertatẽ abiudicasse. de Orat. 118 a, Vbi plus mali quàm boni reperio,id totum abiudico,atq; reijcio. Budæus legit, abdico atq; reijcio.I.V.77 a, Rationem ueritatis, &c. ab hoc ordine abiudicari. contra Rullũ 74 b, Iudicabit Alexandriã regis esse,à populo Romano abiudicabit.

ABIVNGO,*gis*. removeo, separo.Att.21 b, Demosthenes se ab hoc refractoriolo iudiciali dicendi genere abiunxit.

ABIVRO,*as*. aliquid me non habere,uel non promisisse iuro.periurio nego quod debeo.Att.5 a,Mihi abiurare certius est,quàm dependere.

Ἀβλάβεια, L.Innocentia.

ABLEGATIO,*onis*, de Leg. lib.1. Ablegationem aliquam nimirum ista oratio postulat.

ABLEGO,*gas*.amãdo,remoueó,dimitto.I, V.124 a, Post illos adhibuit,quos ablegarat.I.V.125 a, Qui honestos homines,q causam norint,ableget,cõsilioq; dimittat.Remouere & ablegare aliquẽ.I.V.252 b,& I.V.123 b,Dimisso atq; ablegato cõsilio. At. 33 b, Hęc legatio à fratris aduẽtu me ablegat.

ABLVO,*is*.eluo,purgo.pro Sex.Rosc.30 a, Ita iactantur fluctib.ut nunquã abluãtur.Tusc.122 a, Perturbatio animi placatione abluitur.Abluere pedes alicui,Tusc.237 b,Viysi pedes abluens.ad Heren.28 b,Tui clarissimi nepotes suo sanguine abluerunt inimicorum crudelitatem.

ABNVO,*is*.nego, recuso.de Fat.140 b, Nihil enim unquam abnuit uolũtas tua studio meo.de Finib.64 b,Et intelligas quid quisq; cõcedat,quid abnuat.pro Milone 121 a, Nõ abnuo,non recuso.de Leg.164 a,Quorũ nemo unquã tam audax fuit,quin abnuerit à se commissum facinus.

ABNVTO,*as*.de Or.158,Quid te adiri abnutas? Poetæ.

ABORTIO,*onis*.fœtus ante tempus pariendi,abiectio. pro Clu.24 b,Si hæc solutio legatorum,&non merces abortionis appellanda est.

ABORTVS,*tus*.intẽpestiuus ortus.At.237 a, Tertulle nollẽ abortum,tam enim Casij sunt iam,quàm Bruti serendi.

ABRADO,*dis*. pro Cec. 228 b, Poste aquam uidet nihil se ab Cecinna posse litium terrore abradere.pro Qu.R.48 a,Supercilia illa penitus abrasa,olere maliciam & clamitare calliditatem uidentur.

ABRIPIO,*pis*.abstraho.I.V. 226 b, Verres abripuisse Cererẽ uidetur.I.V.205 a, Quẽ in uincula abripi iussit. I. V. 184 a, Frumentũ auersum à rep.abreptũ ab aratorib. De Or.li.3. Te quasi quidã æstus ingenij tui procul à terra abripuit,atque in altũ à cõspectu penè omniũ abstraxit. Antequã 197 b,à liberis suis abstrahi,à cõiuge abripi, ab aris focisq; prijci.pro Ligar.142 b,Tempestate abreptus est unus.

ABROGATIO,*onis*.At.50 b, Nulla lex est, quę non ipsa se sepiat difficultate abrogationis.ad Heren.9 a,Nũ quę abrogatio aut derogatio sit legis.

ABROGO,*as*.adimo,refigo,abdico,rescindo,dissoluo,irritũ facio,ne lex aliqua ualeat legẽ fero,antiquo. In Ver.136 b,Si tibi magistratũ abrogasset,minore ignominia te affecisset. & Off. 60 a.Itẽ pro Milone 152, Qui collegæ magistratũ per seditionẽ abrogauit. de Clar.184 b,M.Octauius legem Semproniã frumentariã, populi frequẽtis suffragijs abrogauit.Att.50 b, Cùm lex abrogatur, id ipsum rogatur, quomodo eam abrogari oporteat.&ibid.Derogare,abrogare.pro Do.230 a, Eiq; imperiũ est abrogatũ. pro Qu. R. 51 a,Si iam tibi deliberatum est,quibus abroges fidẽ iurisiurandi,respondeo.Aca.10 a,Aequaliter omnib. abrogatur fides.ad Heren.4 a,Quę res fidem abroga: orationi.& abrogare fidem famæ.8 b,de Leg.172 a, Lex illa neq; tolli neque abrogari potest.& ibidem, Eas tu leges rogabis, uidelicet, quæ nunquam abrogentur? de Leg. 183 b,Gracchus potestatem intercedendi collegæ abrogauit. de In.79 a, Abrogare legẽ,derogare aliquid de lege,& commutare legẽ aliqua ex parte.Qu.Fr.308 a,Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando.ad Heren. 9 a,Cui legi abrogatũ uel derogatum sit.

ABRVMPO,*pis*.I.A.264 a, Hæc se prima latrocinio abrupit Antonij:id est,desciuit ab Antonio.

ABRVPTIO,*onis*.de D.126 a,Abruptio corrigiæ. Item Att. 171 b.Abruptio,pro diuortio.

ABS. Orat. 212 a, Vt iam nescias ab'ne uerum sit, an abs. L. A. & Ab.

ABSCEDO, *dis*. recedo.de Diu. 116 a, Caput est in iecore, cor in extis, iam abscedet, simul ac molam & uinum insperseris.

ABSCESSIO, abscessus, discessus. de Vni. 202 b, Cùm ad corpora,tum accessio fieret, tum abscessio.

ABSCESSVS,*sus*.abscessio,discessus.de Nat. 7 a,Abscessus solis à nobis.)(.Appulsus ad nos.

ABSCINDO,*dis*. discindo,lacero,amputo. Att.26 b, Orationes à me duas postulas: quarũ alteram non libebat mihi scribere,quia abscidera:alterã, &c.I.V.236 a,Aquilliũ constituir in cõspectu omniũ, tunicamq; eius à pectore abscidit.de Pro.76 a, Quanquam sunt abscissæ, tamen efferẽt se aliquando.I.A. 231 b, Post aũt ceruicibus caput abscidit.

ABSCISIO,*onis*.præcisio figura.ad Heren.41 a,Per abscisionem, si cùm incipimus aliquid dicere,præcidimus.

ABSCONDITE'. de In.70 b, Absoluta est, quæ ipsa in se, non ut negocialis implicitè & absconditè,sed patentius & expeditius, recti & non recti quæstionem continet. de Fin. 90 a,Quę enim de uoluptate dicuntur, ea nec acutissimè, nec absconditè disseruntur.

ABSCONDITVS,*a,um*.abstrusus,abditus.I.A. 180 b, Erãt fortasse gladij, sed absconditi.in Cic. 111 a, In tantis tamq;

abscõditis insidijs. pro D. 241 a, Nihil de abscõdito iure põtificũ dicã. ad Her. 25 b, Aperire fontes penitùs abscõditos.

ABSCONDO, *du.* occulto, celo, abdo, abstrudo, retrudo, opprimo. pro S.R. 38 b, Quod quò studiosius ab ipsis oppri mitur, & absconditur, eò magis eminet & apparet.

ABSENS, *tis.* Off. 76 b, Et præsens tecum propediem (ut spero) & dum aberis, absens loquar. Ep. 255 b, Vt utriusq; nostrũm absentis desiderium crebris & longis epistolis leniatur. At. 112 a, Vt loquerer tecum absens, quo mihi, cùm corã id non liceret, nihil est iucundius. I.V. 117 a, De absente secũ dum præsentem iudicare. In Ver. 121 a, Ostendit enim nouo modo, si quis quid absente peteret, se auditurũ. At. 276 a, b, Existimo omnino absentium rationem sacerdotũ comitijs posse haberi: nam etiam factum est antea. C. enim Marius cùm esset in Cappadocia, lege Domitia factus est augur. & infrà, Quæ uerba apertè indicant posse rationẽ haberi etiã non præsentis. I.A. 165 a, Non patiar fieri, ut absentis eius ratio habeatur.

ABSENTIA, *tiæ.* desiderium, discessus. Am. 110 a, & I.P. 86 a, Confer, si audes, absentiam tuam cum mea. M. Ant. At. 228 b, Vereor, ne absentia mea leuior sit apud te.

ABSOLVO, *is.* perficio, conficio, transigo, finio, libero, soluo, ad exitum perduco. In Ver. 90 b, Non tu absolutus improbitatis, sed ille damnatus est cædis. & 113 a, Hũc hominẽ Veneri absoluit, sibi condemnat. Epi. 139 b, Iam pater eius accusatus à M. Antonio, sutorio atramento absolutus putatur. pro Plan. 275 a, In Cyprio nihil absolutæ sunt iam preces tuæ. Of. 54 a, Qui è diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiã. At. 11 b, Senatorũ urna copiosè absoluit. pro M. 197 b, Solui scelere: id est, absolui. I.V. 223 b, Seruus ille innocens omnib. sententijs absoluitur. pro Qu. R. 51 a, Vt ne Roscij stipulatione alliget, neq; à Fannio iudicio se absoluat. Qu. F. 317 a, Drusus erat de preuaricatione à tribunis ærarij absolutus. ad Her. 10 a, Absoluere aliquem iniurijs. At. 208 a, Dialogos confeci & absolui. de N. 32 b, & de Fin. 114 a, In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Fin. 110 b, His initijs, &c. omnis honestas perfectè absoluta est. de F. 87 a, Vita beata sapientis absolui non potest, nec ad exitũ perduci. Ep. 55 a, Reliquamq; iurisdictionem absoluerem. Off. 54 a, Nemo pictor inuentus est, qui Veneris eam partem, quam Apelles inchoatam reliquit, absolueret. At. 71 b, Propterea quòd curator est uiæ Flaminiæ, quæ cùm absoluta erit, &c. de Leg. 157 b, Historia nec institui potest, nisi præparato ocio, nec exiguo tempore absolui de Le. 157 b, Nec tam facilè interrupta contexo, quàm absoluo instituta.

ABSOLVTE. ad Her. 4 a, Breuiter & absolutè. Top. 223 b, Subiungitur absolutè.

ABSOLVTIO, *onis.* perfectio. de Or. 95 b, Hanc ego absolutionem, perfectionemq; in oratore desidero. de In 65 b, Habitus in aliqua perfecta & cõstanti animi aut corporis absolutione consistit. de Vni. 202 a, Quibus prætermissis, cœli absolutio perfecta est.

Absolutio pro uenia. Qu. Fr. 328 a, Gabinij absolutio, lex impunitatis putatur. I.C. 112 b, Decimus annus post uirginum absolutionem. pro Clu. 33 a, Sententijs XVI. absolutio fieri poterat.

ABSOLVTVS, *a, um.* perfectus. de I. 83 b, Simplex & absoluta necessitudo.)(cum adiunctione. de Fin. 83 a, Vita beata confecta & absoluta. Part. 238 a, Absolutum & perfectũ per se. ad Her. 12 a, Ratio uniuersalis & absoluta.

ABSONVS, *a. um.* priuatum sono, malè sonans. de Or. 146 b, Vox extra modũ absona & absurda. de Or. 94 b, Sunt quidam ita lingua hæsitantes, ita uoce absoni, ut, &c.

ABSORBEO, *bes.* de Leg. 171 a, Ne æstus nos consuetudinis absorbeat. de Cl. 191. Sed hunc quoq; absorbuit æstus quidam gloriæ. I.A. 183 a, Quæ Charybdis tam uorax, tot res tam citò absorbere potuisset.

ABSTERGEO, *ges, absterſi.* deleo, diluo. Q. Fr. 313 a, Cõsolabor te, & omnẽ abstergebo dolorẽ. de Sen. 77 a, Confectio huius libri omnes absterſit senectutis molestias. Top. 228 b, Oratio ægritudinem abstergens. I.A. 264 b, Atq; utinam his omnibus abstergere fletum sententijs nostris cõsultisq; possemus. Epi. 178 b, Si timidus essem, tum ista epistola mihi omnem metum absterſisset. Tusc. 199 b, Tum planè luctũ omnem absterseris.

ABSTERSVS. In Ant. 177 b, Idem tamen quasi fuligine absterſa, reliquis diebus in Capitolio præclara Senatusconsulta fecisti.

ABSTERREO, *res.* deterreo, terreo. I.V. 137 a, Vt uideamur à pecunijs capiendis homines absterrere. Antequam. 196 b, Aliquẽ supplicem à se absterrere & excludere. de Or. 158 a, Quid te adiri abnutas? melius esset, uetas, prohibes, absterres. pro Plan. 273 a, Eorum neminem à congressu meo, neq; ianitor meus, neq; somnus absterruit.

ABSTINENS, *tis.* suo contentus, continens, temperãs. Att. 81 b, Homo mirificè abstinens. Of. 49 a, Laudat Africanum Panetius, quòd fuerit abstinens. Qu. Fr. 296 a, Nam esse abstinentem, continere omnes cupiditates, præclarum est. Of. 29 a, Prætorem Sophocle decet, non solum manus, sed etiã oculos abstinentes habere.

ABSTINENTER. In Salust. 285 a, At in prætura modestè se gesit, & abstinenter. pro Sest. 11 a, Et in causa populari, si non moderatè, at certè populariter abstinenterque uersatò cessit.

ABSTINENTIA, *æ.* At. 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, nullus teruntius insumatur in quenquam. & alibi: Nulla re facilius conciliatur beneuolentia multitudinis quàm abstinentia & continentia. pro Sest. 4 a, Possum multa dicere de prouinciali eius in eo magistratu abstinentia. Offic. 49 a, Laus abstinentię est temporum illorum.

ABSTINEO, *net.* cohibeo, tẽpero. At. 41 b, Quod me ad ui tam reuocas, unũ efficis ut à me manus abstineam. Abstine maledicto. I.A. 161 b, & At. 287 a, Is se maledictis nõ abstinet. I.V. 234 a, Nihil ægrius factum est multo labore meo, q̃ ut manus ab illo appellatore abstinerentur. Cor. N. 272 b, Sic cũ biduum cibo se abstinuisset, subitò febris decessit. I.V. 73 a, Abstineãt in hoc iudicio manũ animosq; ab hoc sceleratorum nefario. I.A. 161 b, Abstinere se à nefario scelere. I.V. 236 a, Abstinere manus ab alienis pecunijs. pro Syl. 182 b, Nos qui à ceteris cauſis coniurationis abstinuimus. de D. 101 b, Vt iurgijs & litib. se abstinerent. de Di. 133 a, Faba Pythagorei se abstinuerunt. At. 140 a, Pecunijs locupletum nõ abstinere. de Or. 101 a, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. At. 81 b, Abstinere se in omnibus reb. Of. 60 a, Quotus enim quisq; reperietur, &c. qui abstinere possit iniuria?

ABSTRACTVS, *a. um.* de Di. 94 a, Cum à corpore animus abstractus diuino instinctu concitaretur. & Tusc. 217 a, Abstractus à ratione.

ABSTRAHO, *strahis.* abripio, auello, auoco, abduco. de Or. 91 b, Deinde illud uerendum est, ne abstrahamur à consuetudine dicendi. pro Deiot. 151 a, Ego me ab omni solicitudine abstrari. de Clar. 188 b, Cotta se ualde dilatandis literis à similitudine Græcę locutionis abstraxerat. de Clar. 188 b, Pompeium maioris gloriæ cupiditas ad bellicas laudes abstraxit. de D. 97 b, In Æsopo sæpe uidi tantum ardorem uultuum atq; motuum, ut eum uis quædam abstraxisse à sensu mentis uideretur. I.A. 189 b, Antonius ab hoc impetu abstractus est consilio & copijs Cæsaris. de Senect. 80 a, Senectus abstrahit à rebus agendis. & ibidem, Senectus auocat à rebus agendis. Epistol. 154 b, Abstrahere aliquos milites ab aduersarijs. Antequam. 197 b, A liberis suis abstractum, à coniuge abreptum, ab aris focisq; proiectum, uitã degere in exilio. pro Cæl. 50 a, E sinu gremioq; patriæ abstrahi. pro Ar. 188 a, A nullius me unquam tempore aut cõmodũ, aut ocium abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut denique; somnus retardauit. de Som. 131 a, Quàm maximè se à corpore abstrahere. pro Syl. 168 b, Quare nihil est quod à ceteris me unum abstrahas. de Or. 156 a, Atq; in altum à conspectu penè omnium abstraxit.

ABSTRVDO, *dis.* abscõdo, abdo. Acad. 9 b, Natura in profundo ueritatem, ut ait Democritus, penitùs abstrusit. At. 190 a, Cum manè me in syluam abstrusi, densam atq; asperam, non inde exeo ante uesperum.

ABSTRVSVS, *a, um.* abditus, reconditus. contra Rul. 63 a, Nullus numerus tam abstrusus est, quem architecti huius legis non olfecerint. Ibidem: Penitùs abstrusas insidias alicui ponere. pro Dom. 218 a, Nimium diu reconditus & penitùs abstrusus animi dolor.

ABSVM, *abes.* remotus sum, disiunctus sum, abhorreo, desum. Epist. 18 a, Ego te abfuisse tam diu à nobis doleo. Epistol. 47 b, Longè abfuturus sum. in Ver. 252 b, Abesse à domo. Epist. 51 b, Abesse domo & foro. & 71 b, Abesse urbe. Epist. 47 b, Abesse à suis, & abesse à multis miserijs. In Ver. 208 b, Abesse ab domo paulisper maluit, quàm argentum illud amittere. Epist. 33 b, Procul absum ab re ipsa & locis. pro Cecin. 296 a, Qui in Italia non sit, absitq; Reipublicæ causa. Attic. 112 a, Nunquam ab oculis meis abfuerunt. pro Syl. 181 a, P. Sylla abfuit ab oculis uestris. At. 276 b, Filius tuus à me abest. pro Plan. 262 b, Longissimè abesse ab aliquo. pro Sest. 8 a, Edixitq; ut ab urbe abessem mille passũs. At. 77 a, Cum in castra proficiscerer, à quibus aberam bidui. Attic. 76 b, In castra properabam, quæ bidui aberant. pro Cecinn. 290 a, Interrogatus quot millia fundus suus abesset ab urbe, dixit minus LIII. pro Cæl. 41 a, Domus mea à foro longè abest. Propius abesse. Attic. 1 b, Loca, quæ à Brundusio propius absunt, quàm tu, biduum aut triduum. Epistol. 245 a,

Aberam ab Amano iter unius diei. pro Clu. 23 a, Teanũ abest à Larino XVIII millia passuum. Aca. 20 b, Mille & DCCC stadia, quòd abesset, uidebat. Ep. 174 a, Abesse ab aliquo loco millia passuum XXX. Topic. 221 b, Abesse longeq; disiunctum esse. Ep. 47 a, Absui magnam partem consulatus tui. At. 91 b, Lõgè absum. At. 92 a, Quippe res est in manibus, tu aũt abes lõgè gentium. Tusc. 246 a, Nunc quidem parumper à sole absis. Attic. 152 a, Nihil à me abest longius crudelitate. de Claris 183 a, Ab hoc uis aberat Antonij, Crassi ab illo lepos. Epist. 47 b, Quòd eodem tẽpore à multis & magnis molestijs abes. Ep. 157 a, Dum si quid accidit mihi, à reprehensione temeritatis absim. At. 214 b, & 46 a, Hoc non longè abest à scelere. At. 118 a, Et illi ciues optimi sunt, & ego ab ista laude non absum. de Cla. 195 a, Eloquentia, unde longè absum. Epist. 80 a, Ferendam esse fortunam, præsertim quæ absit à culpa. ad Heren. 7 a, A` maleficio non abesse. At. 116 b, A` consilio fugiendi absum. I. A. 227 b, Absum à bello: id est, animum à bello alienum habeo. de Fin. 161 b, Abesse plurimùm à uitijs. de Or. 107 b, Equidẽ tantum absum ab ista sententia, ut, &c. de Clar. 184 b, Multũ ab his aberat L. Fusius, id est, inferior erat. de F. 91 a, Sed ab eo plurimùm absum. ad Her. 6 b, A` simili turpitudine hominem nunquam abfuisse. pro Syl. 169 a, Vt mirari Torquatus desinat, me qui Antronio abfuerim, Syllã defendere. de Diu. 89 a, Hæc etiam si ficta sunt à poeta, non absunt tamen à consuetudine somniorum. At. 296 b, Neq; discordiarum domesticarum calamitas abfutura est. Off. 46 b, Auaritiæq; absit suspicio. pro Fl. 164 b, Vis absit, ferrum remoueatur, operæ facessant, seruitia sileãt. pro Rab. 93 b, Nomen ipsum crucis absit non modò à corpore ciuium Rom. sed etiam à cogitatione, oculis, aurib. &c. 220 a, Abesse nõ potest, quin ciusdẽ hominis sit, qui improbos probet, probos improbare. At. 143 b, Prætores autem cũ ita rogentur, ut, &c. aberit nõ longè, quin, &c. At. 211 a, Tantũ porrò aberat, ut binos scriberent, uix singulos confecerunt. de Cla. 190 a, Tantum abfuit, ut inflammarẽs nostros animos, somnũ isto loco uix tenebamus. I. A. 238 a, Ego uerò istos tantùm abest ut ornem, ut efficì non possit, quin eos tam oderim, quàm Remp. diligo. Offi. 9 b, Id aũt tantũ abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse contrarium. Tusc. 164 b, Tantũ abest ab eo ut malũ mors sit, ut uerear ne, &c. Or. 129 b, Tantũ abest, ne enerueturoratio cõpositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. & alibi: Parum abfuit quin occideretur. &, Propius nihil est factum, quàm ut occideretur. L. Propior. de Cl. 190 b, Hoc unum illi, si nihil utilitatis attulit, abfuit: si opus erat, defuit. de Or. 89 a, Quid huic abesse poterit de maximarũ rerum scientia? de Leg. 157 a, Abest enim historia literis nostris: id est, deest. de Clar. 190 b, Aberat tertia illa laus, quæ permoueret animos.

ABSVMO, *mis*. consumo. pro Qu. 6 a, Hortensius à me petit, ne dicendo tempus absumam.

ABSVRDE`. Tusc. 177 b, Aut si absurdè canat is qui se habere uelit musicum. cõtra Rul. 71 b, Prætori imperat, quàm id ipsum absurdè, nihil ad me. de D. 133 a, Nihil tam absurdè dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum.

ABSVRDVS, *a, um*. absonus, quod omnium mentes aspernẽtur ac respuant. de Orat. 116 b, Sin planè abhorrebit & erit absurdus, ut se contineat, admonebo. de Orat. 146 b, Vox extrà modum absona & absurda. pro Syl. 178 a, Iam uerò illud quàm incredibile, quàm absurdũ qui, &c. pro Cor. 62 b, Et simul absurda res est, caueri fœdere, ut, &c. de Pro. 76 b, Nam & non sortiri absurdum est, &c. I. A. 215 a, Quo quid absurdius dici aut existimari potest? de Finib. 73 a, Quo nihil mihi uidetur esse absurdius. de Di. 83 a, Absurdoq; sono fontes & stagna cietis. Art. 252 b, Tempus discessus absurdum: id est, alienum, siue intempestiuum.

ABSYRTVS, *i*. Frater Medeę, apud Pacu. Aegialeus, de Nat. 69 a.

ABVNDANS, *tis*. affluens, circumfluens, copiosus. de N. 23 b, Vita abundans bonis. de Or. 92 a, Homo abundanti doctrina, incredibili quadã uarietate rerũ & copia. de Or. 86 b, Græci non solùm ingenio & doctrina, sed etiam ocio studioq; abundantes. de Orat. 113 b, Timęus rerũ copia, & sententiarum uarietate abundantissimus. de Clar. 186 b, Non erat abundans, non inops tamen. pro Qu. 7 a, Nepos non adesa iam, sed abundanti pecunia. Offic. 16 a, Vir abundans bellicis laudib. Cn. Põpeius. I. A. 173 a, Multa & lauta supellex, nõ illa quidem luxuriosi hominis, sed tamẽ abundãtis.

ABVNDANTER, copiosè, largè. de Orat. 122 b, Copiosè & abundanter loqui de aliquare. & 147 b. Item ad Her. 16 a, Satis abundanter demõstratum est. & Abundantius.) (. angustius. Top. 224 a.

ABVNDANTIA, *tiæ*. copia, ubertas, affluẽtia, magnitudo, copia rerum. de In. 83 a, Aliquarum copiarum magna abundantia. de Orat. 154 a, Rerum abundantia. Epist. 95 b, Abundantia ocij. alibi, Abundantia quadam amoris erga me tui, contra Rul. 64 a, Vbertas agrorum abundantiaq; rerum omnium. de Amic. 106 a, Circumfluere omnib. copijs, atque in omnium rerum abundantia uiuere. de Am. 111 b, Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam & copiam.

ABVNDE`, affatim, largiter, copiosè, plena manu Ar. 275 b, Omnia alia sic abundè adsunt, ut cũ quolibet antiquorum comparari possit. de D. 109 a, Erit abundè satisfactum toti huic quæstioni. At. 39 b, Plena manu aliquem laudare.

ABVNDO, *as*. affluo, redundo, circumfluo, magnam copiã habeo.) (. Deficior. Ep. 153 a, Tu consilio non eges, uel abundas potius. Offi. 1 a, Quanquam te M. fili annum iam audiẽtem Cratippum, abundare oportet præceptis institutisque philosophiæ. de Orat. 148 a, Cùm ipsi doctrina & ingenijs abundarent. Pro Cor. 58. Cuius oratio omnib. ornamentis abundauit. I. V. 149 b, Circumfluere & abundare omnibus rebus. de Leg. 186 b, in Cod. Germ. Theophrastus uerò, ut sciris, abundauit in eo genere rerum Att. 245 b, Cũ ex reliquis, quę nonis April. fecit, abundãre debeam, cogor mutuari. At. 3 a, Caietam, si quãdo abundare cœpero, ornabo. de In. 80 a, Cũ æquitate causa abundauit. Ep. 53 b, Abunda re ingenio. Ep. 95 b, Abundare ocio. Off. 35 a, Earũ rerum, quibus abundaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio nulla esset. At. 102 b, Causam solum illa causa non habet, cæteris rebus abundat. de Di. 93 b, Siue deest naturæ quippiam, siue abundat atq; effluit. de Am. 100 a, Amici egentes abundant. pro Clu. 56 b, Mulier abundat audacia, consilio, rationeq; deficitur.

ABVOLO, *as*. de Fin. 87 a, Fluit igitur corporis uoluptas, & prima quæq; abuolat. aliter atq; etiam, auolat, legitur. & pro prima, prona. sed prima non displicet, propter illud Virgilij Geor. 4. Optima quæq; dies miseris mortalibus æui, Prima fugit.

ABVSIO, *onis*. Orat. 205 a, Abusio, quam catachresin uocant, ut cum minutũ animum dicimus, pro paruo: & abutimur uerbis propinquis. ad Her. 34 b, Abusio est, quæ uerbo simili & propinquo, pro certo & proprio abutitur, hoc modo: Vires hominis breues sunt.

ABVSVS, *sus*. Top. 222 a, Non debet mulier, cui uir bonorum suorum usumfructum legauit, cellis uinarijs & olearijs plenis relictis, putare id ad se pertinere. usus enim, non abusus legatus est: id est, non ut utendo consumat legatum.

ABVTOR, *abuteris*. utor, aliquo modo, non rectè, uel nõ suo loco, uel ut non conuenit, utor. Capitur etiam interdũ in bonam partem, quod exempla docebunt. de N. 14 a, Abutèris ad omnia ætomorum regno atq; licẽtia. de N. 56 b, Nos sagacitate canũ ad utilitatem nostrã abutimur: id est, utimur. pro Mil. 102 b, Quanquã in hac causa, iudices, T. Annij tribunatu, rebus omnib. pro salute reip. gestis ad huius criminis defensionem nõ abutemur. pro Lig. 137 a, Vt ignoratione tua ad hominis miseri salutẽ abuterer. pro S. R. 28 a, Prorsus ut uestro cõsessu pro summa solitudine abutatur. pro Qu. 18 b, Ornamentis alicuius pro spolijs abuti. At. 111 b, Et hic sermone aliquo arrepto pro mandatis abusus est. pro S. R. 27 a, Abuti legib. & maiestate iudicum ad quæstũ atq; ad libidinẽ. I. C. 96 b, Quousq; tandẽ abutère Catilina patientia nostra? de Fat. 145 a, Cõmuni igitur cõsuetudine sermonis abutimur, cũ ita dicimus, &c. Ep. 119 a, Quæ igitur studia magnorũ hominũ sentẽtia uacationẽ habẽt, etiã publici muneris, ijs concedente rep. cur nõ abutamur? Ep. 183 b, Sed immoderatè facilitate nostra abutuntur. Or. 214 a, Gorgias his festiuitatib. insolentius abutitur.

ABYDOS. ad Heren. 41 a, Statim potitur Abydo.

AC, &. pro Do. 239 a, Si illa lex est, ac nõ nox sceleris. pro Do. 259 a, Sit sanè hoc de nostris ædibus, ac nõ de publicis templis. Ep. 187 a, Fauebam & reip. cui semper faui, & dignitati ac gloriæ tuæ. In Cat. 104 a, Hunc à tuis aris cæteris q; tẽplis ac tectis urbis ac mœnibus arcebis. de Or. 106 b, Virtutẽ non minis & ui, ac metu tradi. pro Mur. 125 a, Ac de officio defensionis meæ, ac de ratione accusationis tuę fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit.

Ac, initia cõprehensionum eleganter renet, sequente uoce quæ à consonãte incipiat. de Or. 85 a, Ac fuit tempus, cũ, &c. de Or. 68 a, Ac primò quidẽ, &c. I. V. 64 a, Ac nide quid differat, &c. I. V. 60 a, Ac uide quantum, &c. Epist. 60 a, Ac ne fortè mirere cur, &c. de Orat. 85 b, Ac ne quis fortè, &c. Epistol. 68 b, Ac non uereor ne, &c. de In. 42 b, Ac mihi quidem uidetur, &c. de In. 42 a, Ac me quidem, &c. de In. 42 a, Ac si uolumus, &c. de In. 42 b, Ac si primò sic, &c. & item postea, &c.

Ac, pro quàm. I. V. 100 a, Contrarium decernis, ac paulo

antè decreuerat. Or.109 b, Vt contrà dicat, ac accipi ac iudici uelit. de Or.162 a, Alia dicentis ac significantis dissimulatio. de Diu. 89 b, Hebes æquè ac pecus. I.V.202 a, Omnia contrà sunt ac dixisti. Att.93 b, Quò maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat.

Ac, pro ut, uel quemadmodum. de N.60 a, Nõ mihi partis cum Lucillio est, ac tecum fuit.

ἀκακία, id est, animus terrore liber. de Fin.145 a.

ACADEMIA, *mię*. Gymnasiũ Athenis, Ceramicus Græcè. ἀκαδήμεια uel ἀκαδήμεια, ex Steph. de Or.93 a, Et longè Academiæ illi ac Lycæo tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de Or.148 b, Ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates, quorum alter Peripateticorum, alter Academiæ nomen obtinuit. de Cla.175 a, Brutus ex uetere Academia philosophorũ sectã secutus est. Epi.129 b, Nosti enim profectò os adolescentioris Academiæ: ex ea enim media, &c. de Orato.88 b, Instaret Academia, quæ quicquid dixisses, idipsum te negare cogeret. de Leg.163 b, Perturbatrix harũ omnium rerum Academia, si inuaserit in has rationes, &c. nimias edet ruinas. de Orat.91 b, Hic mos erat patrius Academiæ, aduersari semper omnib. in disputãdo. Att.212 b, O Academiam uolaticam & sui similem, modò huc modò illuc. Off. 56 a, Nobis autem nostra Academia magnam licentiam dat, ut quodcunq; maximè probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere. Orator.198 a, Omnis ubertas & quasi sylua dicendi ducta ab illis est. Or.198 a, Fateor me oratorem, si modò sim, aut etiam quicunq; sim, non ex rhetorum officinis, sed ex Academiæ spacijs extitisse. de Diu. 139 b, Cùm proprium sit Academiæ, iudicium suum nullũ interponere, ea probare quæ simillima ueri uideantur, conferre causas, & quicquid in quanque partem dici possit expromere, nulla adhibita sua autoritate, iudicium audientium relinquere integrum ac liberum, tenebimus hanc cõsuetudinem à Socrate traditam. de Di.85 a, Inq; Academia umbrifera, nitidoq; Lycæo, Versus. Cic. de Fin. 225 b, Academia noua & uetus quid. & ibid. Aristoteles in Academia uetere numeratur. de Fin.124 a, Constituimus inter nos, ut ambulationem postmeridianam conficeremus in Academia. & ibid. Inde uario sermone sex illaã Dipylo stadia confecimus: cùm autem uenissemus in Academię non sine causa, nobilitata spacia, solitudo erat ea, quam uolueramus. de Or.149 a, Ab Arcesila recentior Academia emanauit, Academicen syntaxim. Attic.208.

ACADEMICI. Prudenter Academici à reb. incertis assensionem cohibuerunt, de Nat.d.1. Academici antiqui, quod secundum naturam esset, quo iuuaremur in uita, bonum esse decreuerunt: Zeno nisi quod honestum esset, nihil putauit bonum, &c. de Leg. Academici bona corporis alia ponebant esse in toto, alia in partibus, Acad.q.ed.2.lib.1. Academici conantur ostendere multa posse uideri esse, quæ omnino nulla sunt, quum animi inaniter moueantur, eodẽ modo rebus ijs quæ nullæ sint, ut ijs, quæ sint, Acad.q.ed.1.libro 2. Academici constituebant summum bonum esse extremum rerum expetendarum, Acad. q. ed.2.lib.1. Academici dicebant permotiones, τὰ παθη, utiliter à natura animis nostris datas, Acad.q.ed.1.lib.2. Academici & Peripatetici quondam ijdem, Offi.3. Academici & Peripatetici rebus congruentes, nominibus differebant, Academ.q.ed.2. lib.1. Academici ex loci uocabulo, nempe Academia, quæ gymnasium erat, nomẽ habuerunt, ibid. Academici forenses causas agrestioribus musis relinquebant, Orat.7. Academici noui contrà omnes dicere solent, qui scire sibi uidentur, Acad.q.ed.1 lib.2. Academici noui, uerum sine ulla contentione inuenire uolunt, idq; summa cura studioq; conquirunt, Acad.q ed.1.lib.2. Academici summum bonum à natura petebant, Acad.q.ed.2.li.1. Academici summum bonũ, quò oĩa referrentur, nulla alia in re, nisi in natura quærendum esse, eique parendum dicebant, Acad.q.ed.2. lib.1. Academici id habebant decretum, Nihil posse percipi, Acad.q.ed.1.lib. 2. Academici mundum ex ijs quæ qualia appellant, in natura cohærente, & continuata cum omnibus suis partibus effectum esse uolunt, Acad. q. ed.2.lib.1. Academici nihil affirmant, & quasi desperata cognitione certi id sequi uolunt, quodcunq; uerisimile uideatur, de Fin.libro 2. Academici ueri esse aliquid non negant, percipi posse negant, Acad.q.ed.1 lib.2. Academici ueteres mediocritates probant, & in omni permotione naturalem uolebant esse quendam modum, Acad. q.ed.1.lib.2. Academici uolũt probabile aliquid esse, & quasi uerisimile: ipsumq; probabile, unicam esse regulam & in agenda uita, & in quærendo ac disputando: hoc est, in omni disputatione & confide ratione ueri & falsi, Acad.q.ed.1.lib.2. Academici uolentes perspicua à perceptis distinguere, in errore uersantur, ut sentit Lucullus, Acad.q.ed.1.lib.2. Academici utramq; artem, dicendi scilicet & disserendi, uim unam esse putant, Acad. q. ed.2. lib.1. Academicorum alij omnia incerta esse dicebant, alij uerò inter incertum, & id quod percipi non posset, distinguere conabantur, Acad.q.ed.1.lib.2. Plato Academicorum & Peripateticorum author, de Fin.5 b. Facilius effugiunt Academicorum calumniam, quæ uberius disputantur & fusius, de N.d.2. Academicorum & aliorum differentia, Acad.3 b. Academicorum disputationes nihil aliud agunt, nisi ut in utramq; partem dicendo & audiendo eliciant, & tanquam exprimant aliquid, quod aut uerũ sit, aut ad id quàm proximè accedat, Acad.q.ed.1.li.2. Academicorum more pugnare, de Nat. 74 b. Academicorum nomen unum, sententię duę, 3. de Orat. Academicorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnes partes, ut ab alijs posit ipsa per sese nullius authoritate adiuncta iudicare, Tusc.quæst.lib.5. Academicorum philosophiam, confundere uera cum falsis, spoliare nos iudicio, priuare approbatione, omnibus orbare sensibus, Acad.q.ed.1.li.2. Cõtra Academicos disserendum sit, nec ne, Acad.q.ed.1.lib.2. Academicos, dum uisum definiunt & partiuntur, & uirorum genera declarant, καταλαμβανειν efficere, quam tamen inueniri posse negãt, probat Lucullus, Acad.q.ed.1.lib.2.41. Videsne quãta fuerit apud Academicos uerecundia? Tusc.q. lib.4. Cum Academicis incerta luctatio est, lib.2. de Finib. Inter Academicos & reliquos philosophos discrimen. Aca. q.ed.1.lib.2. Academicæ quæstionis libri quatuor, 13 ad At. Academici tertij procemiũ, 16 ad At. Academicos libros Cicero ex duob. ijs quatuor cõtulit, 13 ad At. In Academicis libris quatuor ostẽdit Cicero, quod genus philosophãdi minimè arrogãs, maximeq; & cõstans & elegãs arbitraretur,

ACARNANIA regio. I.P.100 b. (Diu.li.2.

Ακαρῶ tibi sim, 9 ad Attic.

Ακαταλαμπτον. Lege Incomprehensus.

ACCEDO, *dis.* adeo, uenio, appello, addor. seu adfigor, probo, assentior.) (. Decedo. I.V.225 b, 226 a, Qui accessistis Enna, uidistis simulacrũ Cereris. I.P. 93 b, Non audebat accedere ad ludos. I.V. 255 a, Prædones accedere incipiunt ad Syracusas. I.V.211 b, Ipse in oppidũ accedere noluit. Att.129 b, Non est nobis committendum, ut has legiones quas dubio animo habeo, hostis accedere, aut itinere me consequi possit. de Leg. 183 b, Pitacus omnino accedere quempiam uetat in funus aliorum. I.V.262 a, Cum ego noctu ad Heraeliam accederem. I.A.180 b, Cum inde Romam proficiscens ad Aquinum accederet, obuiã ei processit magna sanè multitudo. I.A.244 a, Poterõne Ariminum tutò accedere? Epi. 17 b, Accedere in Apuliam. Epist. 46 a, Accedere ad urbem. pro Cecin.292 a, Accedere in ædes suas. Att.104 a, Ne antè in Senatum accederem, quàm rem confecissem. de Legib. 170 b, Nullum frigidius flumen attigi, cum ad multa accesserim. Att.23 b, Ad te ut uideo, cominus accesit. I. P. 90 a, In regnum iniussu populi aut Senatus accedere. Qu.Fr.322 b, Consurrexit Senatus cum clamore ad unum, sic ut ad corpus eius accederet. Parad. 120 a, Causa, quæ quando accedit alteri, id fit propensius. de Clar. Orat. 180 a, Antonio Philippus proximus accedebat, sed lõgo interuallo tamẽ proximus. Attic. 12 b, Dolor accesit bonis uiris. de Orat.107. Quò plus cuique ætatis accedit, eò sit tardior. pro Cæl.53 a, Cum paulum iam roboris accessisset ætati. Attic. 79 a, Cassio, qui Antiochia tenebatur, animus accesit. in Vat. 29 b, Non putas fas esse uerbum ex ore exire cuiusquam, quod nõ iucundum & honorificum ad aures tuas accedat. Epist.199 a, Vt quàm maximus his literis cumulus accedat. de Claris 175 a, Manus extrema non accesit operibus eius. pro Qu. 18, Illud quoq; nobis accedit incommodum, quod, &c. Orat.216 a, Id ad numeros proximè accedit. de Nat.20 b, Ad similitudinem Deo propius accedit humana uirtus. Atti.100 a, Nam Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedebat ad similitudinem literæ tuæ. I. V.110 a, Siculi proximè accedunt ad nostram disciplinam. Acad. 10 b, Si magna parte ad uerum ipsum aut quàm proximè accedãt. de Orat. 108 a, Sanè dubitare uisus est Sulpitius, utrius oratio propius ad ueritatem accederet. pro Mil.12 b, Proximè accesit ad deos Clodius, propius quàm tum, cùm ad ipsos penetrarat. de Orator. 229 a, Accedit, ut ne in ipsum quidem Clodium meum infigne odium fuerit. contra Rullum 78 b, Postremò etiam uestigalia uestra uenierint, accesserint in cumulum manubiæ uestrorum imperatorum. Atti.283 a, Accedebat ad beneficij memoriam gratam ratio illa, quæ, &c. id est, addebatur. I.A. 160 a, Huc si quid accesserit, non tam mihi quàm uobis accesserit. Attic. 7 a, Accedit eò, quòd, &c. Epistol.156 a, Accesit eò. ut, &c. Att. 9 b, Accedit eòdem etiam noster Hortensius. Epistol.57 b, Accedit eòdem uulgi opinio. de Ora.126 b, Accedit ut ego, &c. tu autem, &c. Atti, 211 a, Accedit enim quod patrẽ, &c.

& ibidem, De Scrosa etiam proximè accedit. Qu.Fr.289 b, Annus tertius acceſsit deſiderio noſtro, & labori tuo. I.V. 162 a, Condemnari malebant quàm ad eius conditiones pactiones q̃; accedere: id eſt, quàm eius pactiones comprobare. pro Clu. 53 a, An ut de cauſa eius periculi nihil decederet, ad cauſam nouum crimen accederet. pro Quin. 14 a, Cur ex tot creditoribus alijs ad iſtam rationem nemo acceſſerit? Of.18 a, Ne iraſcamur intempeſtiuè accedentibus. pro Fla.151 b, Etenim iam his cognitis accedam ad alia. de Finib.111 a, Vt propius ad ea Cato accedam, quæ à te dicta ſunt. Atti.102 b, Tibi non multum ad dignitatem poteſt accedere. de Aruſp.244 b, Non multum mihi ſanè pòſt ad odium acceſsit. de N. 52 b, Aeſtus maritimi accedentes & recedentes. pro Clu.19 b, Huic nihil poteſt offenſionis accedere ſine acerbiſsimo animi ſenſu ac dolore.

ACCELERATIO, *onis.* ad Her.20 b, Continuatio eſt, oration is enunciandæ acceleratio clamoſa.

ACCELERO, *ras.* maturo, celero, propero, celeritatẽ adhibeo. I.C.105 b, Si accelerare uolẽt, ad ueſperã eũ cõſequẽtur.

ACCENDO, *dis.* Off.11 a, Quaſi lumen de ſuo lumine accẽdat, facit ut nihilo minus ipſi luceat, cum illi accẽderit. de Vn.200 a, Deus ipſi ſolem, quaſi lumen accendit, ad ſecundum ſupra terram ambitum. pro Arch.188 a, Quæ iacerent in tenebris omnia, niſi literarũ lumẽ accẽderet. de Som.128 b, Luna radijs ſolis accenſa. I.P.80 b, Ego faces iam accẽſas ad huius urbis incendiũ extinxi. de Or.94 a, Præclaræ enim ſe res habeat, ſi hæc accendi aut commoueri arte poſsint.

ACCENSVS, *ſi.* Accẽſus, ut inquit Aſconius, nomẽ eſt ordinis in militia. Erant etiã accẽſi milites, qui ſupplendis militibus, ſeu legionib. quaſi ad legionũ cenſum adſcribebãtur, hiq; uel in demortuorũ locũ ſurrogabãtur, uel ad neceſſarias res accerſebãtur. I.V.90 b, P. Tettius qui tũ accẽſus C. Neroni fuit. & 122 b, itẽ Qu.Fr.292 a, Accẽſus ſit eo etiã numero, quo eũ maiores noſtri eſſe uoluerũt, qui hoc nõ in beneficij loco, ſed in laboris ac muneris. nõ temerè niſi libertis ſuis deferebãt, quibus illi quidẽ nõ multo ſecus ac ſeruis imperabãt. de Leg.182 b, Vtatur accenſo, atq; lictoribus.

ACCEPTVS, *a, um.*) (. expẽſus & datus. de Am.107 a, Hoc quidem eſt nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par ſit ratio acceptorũ & datorũ. & ibidẽ, Nec obſeruat ſtrictè, ne plus reddat quàm acceperit. Referre aliquid acceptum, uel in acceptũ. Itẽ, Ferre uel offerre pecuniã expẽſam. Epiſt.76 b, & 114 a, & I.V.95 a, Expenſa Chryſogono H-S ſexcẽta, accepta pupillo Maleolo retulit. & ibidem, Chryſogono expẽſa lata ſunt. & 196 a, b, Negabat opus in acceptum referre poſſe. & ibidem, Opus in acceptum retulit. pro Qu.R.47 a, Pecuniam expẽſam latam eſſe, uel non eſſe. pro Deiot.151 a, Deiotarus omnem quietem ſenectutis acceptam refert clementiæ tuæ. Ora.212 a, Tabulæ accepti. pro Qu. 45 a, Tabulæ accepti & expenſi. I.V.143 a, b, Quas pecunias ferebat ijs expenſas, quibus cum contrahebat, eas ipſi iſti referebat acceptas. de N. 77 b, Virtutem nemo unquam Deo acceptam retulit. pro Qu.R.45 a, Scripſiſſet ille, ſi non iniuſſu huius expenſum tuliſſet? non ſcripſiſſet, quod ſibi expenſum ferre iuſsiſſet. pro Cec.288 a, Se habere ait argentarij tabulas, in quibus ſibi expenſa pecunia lata ſit acceptaq; relata. pro Qu.R.46 a, Hoc nomen in codicem acceptum & expenſum eſſe debuit. pro Fla 150 a, Falſas rationes inferre, & in tabulas quodcunq; cõmodum eſt, referre. I.A.168 a, Ego amplius H-S ducẽties acceptũ hereditatibus retuli. Atti.9 a, Quòd uiuo, tibi acceptum refero. I.A.162 b, Quorum nemo fuit, qui non mihi uitam ſuam, liberos, fortunas, rempub. referret acceptam. I.A.168 a, Omnia mea mala tibi uni accepta refero. ad Her.9 b, Quod argentario obtuleris expenſum, à ſocio eius rectè repetere poſsis. Antequam.192 b, Sit is animis noſtris acceptiſsimus, qui, &c. de Som.127 b, Nihil Deo acceptius, quàm, &c. Tuſ.237 a, Quod approbaris, id gratum acceptumq; habendum. Epiſt.190 b, Dolabella in oppugnando malè acceptus in Aſiam ſe contulit. Bru. Epiſt.174 a, Recurri ad copiolas meas: ſic enim eas uerè appellare poſſum. ſunt enim extenuatiſsimæ, & inopia omnium rerum peſsimè acceptæ.

ACCERSIO, *ſi.* aduoco, accio, aſciſco, aſſumo. de Ar.249 b, Quorum ludorũ religio tanta eſt, ut ex ultimis terris accerſita in hac urbe conſederit. At.258 b, Eum locum Poſsidonius perſecutus eſt, ego autẽ eius librum accerſiui. I.V.227 a, Sacra adſcita atque accerſita ab exteris nationibus. pro Cæl.41 a, Vt riuulus accerſitus & ductus ab ipſo capite accuſationis tuæ. I.A.206 a, Qui ad opprimendam rempub. Brundufio legiones accerſierit. pro Dom. 214 a, Quem à cuncta Italia deſideratum, accerſitum, reuocatum confiteris. Epi.189 b, Tarſenſes ultrò Dolabellam accerſierunt. Ep. 173 b, Poſtridie manè à Pãſa ſum accerſitus Bononiam. Epi. 165 a, Senatuſconſultum, quo Plancum in Italiam accerſitis. Epiſt.164 b, Cum legionẽ unam ad ſe initio belli accerſiſſet Antonius. Attic.11 a, Accerſiuit ad ſe, promiſit, interceſſit, dedit. de Cla.196 b, Artes quas cum domi haurire non poſſes, accerſiuiſti ex urbe Athenarum.

ACCERSIRE, accuſare. ad Her. 4 b, & 5 b, Accerſitur Cepio maieſtatis. de In.74 b, Quidã eum capitis accerſierunt. pro Cæl.40 b, Nec ipſe alterum ambitus crimine accerſiret.

ACCERSITVS, *a, um.* Tuſculan.209 a, Studia doctrinæ aliunde accerſita. (cerſituq; ueniſſem.

ACCERSITVS, *tus.* de Nat.5 a, Ad eum, ipſius rogatu ac-

ACCERSO, *ſi.* idem eſt quod accerſio. Attic.121 b, Dicæarchum meherculè diceres accerſi, non unum omnium loquacisſimum. At.173 a, In oppido aliquo mallem reſediſſe, quoad accerſerer. Att.5 b, Te non modò non accerſam, ſed prohibebo. Attic.35 a, Et ſi erit pugnandum, accerſam ad ſocietatem laboris. In Ver.217 b, Optimum quenq; ad ſe accerſebat. de Diu.78 a, Quo factum eſt ut eum ad ſe rex accerſeret. At.276 b, Quòd ſi ſtatueris in Aſiam tibi eundum, nulla erit ad comitia noſtros accerſendi facultas. In Ver. 137 a, Quis erit tam amens, qui te poſt quinquennium ſtatuarum nomine accerſat? De Oratore 157 a, Tranſlationes orationi ſplendoris aliquid accerſunt. Brut. Attic.288 a, Cùm id malum quod uitare potueris, ultrò accerſas atq; attrahas. Qu. Frat.308 b, Pompeius ſe comparat, homines ex agris accerſit. Epiſt.106 a, Vbi ſint, quando accerſantur.

ACCERSERE, etiam accuſare. I.V.131 a, Quod tum magis inuidioſo crimine, quàm uero accerſeretur.

ACCESSIO, *onis.* adiectio, incrementum, lucrum ſuper ſortem.)(. diſceſsio, abſceſsio. pro R.P.127 b, Nõ intelligo, hoc quale ſit, utrum acceſsionem decumæ centeſima, an deceſsionem de ſumma fecerit. & ibidem, Acceſsionem mille talentũm eſſe factam. I.V.173 a, & 164 b, & 166 a, H-S quinque acceſsionis cogebantur dare. Oſſi.54 b, Eorum neque acceſsione melior uita fit, nec diſceſsione peior. de Vn. 202 b, Cùm ad corpora tũ acceſsio fieret, tum abſceſsio. de Di. 115 b, Hæc deceſsio capitis, aut acceſsio, ſubitóne fieri poteſt? Orat.208 a, Vt quanta ad rem, tanta ad orationem fiat acceſsio. Epiſt.134 b, Magnam perditi hoſtes acceſsionem ſibi feciſſent, ſi, &c. Att.193 b, Meq; hac ad maximas ægritudines acceſsione non maxima libera. At.262 a, Ad ueteres neceſsitudines magnam attulit acceſsionem tua uoluntas erga me. Epiſt.18 b, Quantecunque tibi acceſsiones fient & fortunæ & dignitatis. I.P. 99 a, Cum tibi ad priſtinas clades acceſsio fuiſſet Aetoliæ interitus. I.P.97 b, Tum quidem tibi etiam acceſsio fuit ad necem Platoris, Pleuratius eius comes. Officior.28 a, Hanc Scaurus demolitus, acceſsionem adiunxit ædibus.

ACCESSVS, *ſus.* acceſsio, appulſus, aduentus.)(. Receſſus. de N.52 b, Acceſſus ad res ſalutares, à peſtiferis receſſus. Att. 23 a, Id à tuis literis, quas ad me de acceſſu tuo miſeras, diſcrepabat. Pro Mil.111 b, Illi acceſſus ad urbem nocturnus metuendus eſt. de N.30 a, Solis acceſſus diſceſsusq;. de Ora. 159 b, Luna acceſſu & receſſu ſuo, ſolis lumen accipit. de Di. 115 b, Quid de fretis aut de marinis æſtibus dicam? quorum acceſsus & receſsus lunæ motu gubernantur. & 127 a, Acceſsu & receſsu ſtellarum cœlum commutari.

ACCIDERE ad pedes alicuius. Att.9 b, Ad pedes omnium ſigillatim accidente Clodio, ut conſules populum cohortarentur ad rogationem accipiendam.

ACCIDIT, *bat.* euenit, uſu uenit, cadit, caſus incidit, tempus incidit, fit ſæpe ut, &c. id accidit, &c. id factum eſt, &c. poteſt accidere ut, &c. poteſt fieri ut, &c.

ACCIDO, *dis.* euenio, obtingo, aduenio, interuenio. de N. 13 b, Quod in illo mihi ſæpe uſu uenit, idem modò cum te audirem, acciderat ut, &c. Ep.93 a, Timebam ne euenirent ea, quæ acciderunt. pro Cecin.287 b, Vt negocia mulieris, ſi qua acciderent, ſuſciperet. At.127 b, Accidere autem mihi nolebam, quod dolco uiris fortiſsimis acciditſſe. de Som.139 a, Exuſtiones terrarum, quas accidere tempore certo neceſſe eſt. de D.112 a, Nihil fieri, nihil accidere, nihil euenire poteſt, niſi quod, &c. At.10 b, Id autem ut accideret, commiſſum eſt Hortenſij conſilio. Off. 55 a, Credo ſi quando dubitatio accidit, quale ſit id de quo conſiderat. At.10 a, Quæris ex me quid acciderit de iudicio. de D.92 b, Mihi à peritis in Aſia prædictum eſt, fore eos euentus rerum, qui acciderunt. pro Qu. 2 a, Id accidit prætoris iniquitate. & ibid. Quod eorum potentia factum eſt qui, &c. Att.129 a, Quod ueritus ſum factum eſt, ut Domitius implicaretur. de Di. 112 b, Nihil pro certo futurum eſt, quod poteſt aliqua procuratione accidere ne fiat. pro Pl.262 a, Nihil, ut plerunque euenit, præter opinionẽ accidet. I.P.86 b, Illud etiam accidit præter optatum meum, ſed ualde ex uoluntate, ut in furorem incideres. Att.263 b, Cum Cæſar oſtẽdiſſet, &c. accidit ut ſubitò ille interiret. Epi.40 a, Nihil tam præter opi-

nienem meam accidere potuit. de In. 70 a, Si quid pupillo accidisset. I.A. 154 b, Si quid mihi humanitùs accidisset. I.V. 157 a, Calamitas, quæ omnis propter auaritiã ipsius accidit. pro Pomp. 15 a, Si quid de eo factum esset. de Am. 97 a, Nihil mali accidisse Scipioni puto, mihi accidit, si quid accidit. Atti. 122 b, Moriar, si magis gauderem, si id mihi accidisset. Ep. 206 a, Tamen mihi crede, singulares huic municipio calamitates accidisse. ad Her. 16 a, Multa mala alicui casura esse. de In. 50 b, Quid ipsi casurum sit. Epistol. 241 a, Quid casurum sit, incertum est. I.V. 231 b, Mirum quendam dolorem accidere alicui. Part. 237 a, Aliquid diuinitùs accidere. de Orat. 127 a, Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere potuit. I.V. 30 b, Quid mihi optabilius ad immortalitatẽ gloriæ potuit accidere? Att. 85 a, Quod uideo tibi etiam nouũ accidisse tanquam mihi. Epist. 40 b, Quæ scribis ad me, minimè mihi miranda, & maximè iucũda acciderunt. Epist. 30 b, Cognoui omnia, quæ à me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima pro Plan. 271 b, In quibus ipsi aculei, si quos habuisti in me reprehendendo, tamen mihi non ingrati acciderunt. At. 3 b, 2, Nam mihi omnia, quæ iucunda ex moribus alterius homini accidere possunt, ex illo accidebant. Ep. 41 a, Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem, &c. At. 110 b, Hoc mihi accidit iucundissimum. Attic. 49 a, Quod me uetas quicquam suspicari accidisse ad animum tuum, quod, &c. de In. 62 b, Hoc mihi uoluntatis accidit, ut scriberem, &c. At. 9 b, Ad pedes omnium figillatim acciden te Clodio aliàs, accedente. Abijcere & proijcere se ad pedes alicuius. L. Pes, & Abijcio.

ACCIO, *cis.* accerso, uenire iubeo, euoco. At. 68 b, Tu inuita mulieres, ego acciuero pueros. Attic. 220 b, Hic igitur, si accierit, accurram. de Ar. 240 b, Aruspices acciendos ex Hetruria arbitror. de Or. 156 a, Philippus, qui filio Aristotelem doctorem accierit.

ACCIPIO, *pis.* capio, recipio, tracto, interpretor, intelligo, mutuor. Qu. Frat. 315 b, Accepi literas tuas datas Placentiæ, deinde alteras postridie datas Blandenonæ. Itaq; præclarũ à maioribus accepimus morem rogandi iudicis, de Off. 60 b. Quas eum dolo malo mantipio accepisse de Vario diceret. i. à Vario. Certè humanitatem ijs tribuere debemus, à quibus accepimus, Qu. Fr. 298 a, b. Cum optatissimum nuncium accepissem te mihi quæstorẽ obtigisse, Epi. 29 b. Cum imparatam iam Capuam accipere nolui, At. 128 a. Cum de plebe consulem non accipiebant, de Ora. 163 b. Tenere, quæ didiceris in accipienda causa, de Ora. 141 a. Accepimus conditiones, sed ita, ut remoueat præsidia, Epistol. 261 a. Quæ contuens animus, accipit ab his cognitionem deorum, de N. 57 a. Quin iudicium acciperet in ea ipsa uerba, quæ Næuius edebat, non recusabat, pro Qu. 11 b. ibi. Cum is iudicium acciperet pro Quintio, cui tu, &c. Cum exploratum habere cœpero, Cæsarem honoribus, quos acceperit, extraordinarijs fore contentum, At. 275 a. Nunc primùm hoc aures tuæ crimen accipient, I.V. 113 a. Imperat Agyrinensibus, ut decumas ipsi publicè accipiant, I.V. 153 a. Quemadmodum ij ludi accipiantur, Att. 249 a. id est, placeant. de Off. 103 b, Animus mollis, & ad accipiendam, & ad deponẽdam offensionem, Attic. 14 a. Terga boum non esse ad onus accipiendum figurata, de Fin. 58 a. Cum palmã iam primus acceperit, de Cl. 180 a. Tam bonus gladiator, tam citò rudem accepisti? I.A. 174 b. Cum par uoluntas accipitur & redditur, Epistol. 60 a. Remp. illis accepi temporibus eam, quæ penè amissa est, Postqu. 199 a. Rogationem suasit eam, qua accepta, est hostibus deditus, de Of. 74 a. Quo deprecante, accepta lex non est, Off. 74 a. Laodiceæ me prædes acceptu rum arbitror, Epistol. 28 b. Cum me pro puero resp. accepisset uadem, Attic. 289 a. Accipere uulnus, Attic. 79 b. Accipere plagam, ibidem. Accipere pecuniam ob rem iudicandam, Attic. 23 a. Pecuniam adolescentulo grandi fœnore, fiducia tamen accepta, occupauisti, pro Flac. 157 a. Qui testimonium publicum mandataq; acceperant, I.V. 111 b. Luna solis lumen accipit, de Orat. 159 b. Hoc etsi multis modis reprehendi potest, tamen accipio quod dat, de Finib. 82 a. Quod dat accipimus, Epist. 2 b. Et tamen ab illo apertè, tectè quicquid est datum, libenter accepi, Attic. 9 a. Si sedant & sua sponte, accipio quod datur, de Orat. 125 a. Bibulus prouinciam acceperat, Epi. 23 a. Suaue mihi quidem, ut uidetur ἀνοσ ad Cæsarem, sed quæro locupletem tabellarium accipiat, At. 328 b. Quod ego ita libenter accipio, ut, &c. Epist. 77 a. Sit enim mihi tinctus literis, ista ipsa præcepta acceperit, de Or. 116 b. Voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam sensus accipiẽs mouetur, de Fi. 65 a. Accipere aliquid in bonã uel malam partem, Epi. 36 a. Accipere bẽneficium in contumeliam, Attic. 242 b. Accipere aliquid grauiter, de Or. 128 a. Quicquid in eum officij contuleris, id ita accipiã, ut in me ipsum te putẽ contulisse, Ep. 144 a. Atque fortiter

hoc uelim accipias, ut ego scribo, Att. 247. Ea te moderatè accepisse, Epi. 167 a. id est, æquo animo. Quanto nunc hoc idem accipiet asperius? Attic. 135 b. Accipere aliquid seuerè, pro Cæl. 49 a. Periculosè dico, quẽadmodũ accepturi P.C. sitis horreo, sed quæso oroq; uos, ut accipiatis sine offensione, quod dixero, I.A. 210 b. Vt uolet quisq; accipiat, pro Deio. 148 b. Quòd rogas ut in bonam partem accipiam, si qua sunt in tuis literis quę me mordeant, ego uerò in optimã, At. 175 a. Accipiet in optimã partẽ C. Pãsa. Etenim dicã animo amicissimo, pro Cæl. 49 a. Illud non accipio in bonam partẽ, quod ad me refers, Attic. 264 b. Cùm uerbum in duas plurésue partes accipi potest, ad Her. 40 b. Quæ quidem à te in eam partem accepta sunt, ut eũ amplissimo regis honore affeceris, pro Deiot. 146 a. Eà iudices spero à uobis esse in bonã partẽ accepta, pro Arch. 192 à. Tento te quo animo accipias, Epist. 153 a. Sed bonam in partem accipies, Att. 52 a. Accipere aliquid in aliam partem ac dictum sit, ad Her. 13 b. Et hæc accipienda amicè, cùm beneuolè fiunt, de Am. 112 b. Vereor quomodo hoc accipias, ad Her. 36 a. Quẽadmodum hoc accepturas exteras nationes putasti? I.V. 215 b. Velim sic hoc accipias, ut à me dicitur, dicam certè quod sentio, de Arusp. 255 b. Patienter accipere admonitionem, de Am. 113 a. Durius accipere hoc mihi uisus est, At. 2 a.

Accipere aliquem bẽnè uel malè, id est tractare. Ep. 107 b, Tum quòd Epicurum tuum Stoici malè accipiũt. Accipitur satis malè à Curione, & totus eius secundus consulatus exagitatur, Epi. 121 b. Copiæ extenuatissimæ, & inopia omniũ rerum pessimè acceptæ, Bru. Ep. 174 a. Spartæ pueri uerberibus accipiuntur ad necem, Tusc. 182 a. Nos Asia accepit admirabiliter, Attic. 75 b. Malè accipere aliquem uerbis, I.V. 104 b. Hominem multis uerbis malè à me acceptum dimisi, I.V. 10 a. Aliquem ad epulas recipere, & eum bene uel malè accipere, Tusc. 222 b. Pòst autẽ regio apparatu accepti, ser monem in multam noctem produximus, de Som. 126 b. Ego uerò hilarè à te acceptus sum, de Ora. 135 b. Conuiuæ hilarè & bene accepti, Attic. 253 b. Leniter clementerq; hominem accepit, I.V. 220 b. Accipere hospitem, Epist. 103 a. Accipere aliquem hospitio, At. 32 a.

Accipere, pro admittere. Hîc tu me etiam insimulas, neo satisfactionem meam accipis, Ep. 101 b. Sed in hoc homine nullam accipio excusationem, Epist. 25 b, & 198 b. Accipere iniuriam. L. Iniuria. Accipere causam, id est excusationem, Epi. 264 a. & Attic. 274 b. Causam tuam nosco, id est accipio. & I. P. 82 a.

Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci, Atti. 85 b. Accipere detrimentum, pro Pomp. 6 b, & 16 b.

Accipere ignominiam & calamitatem. I.V. 256 a, & 120 a, Accipere contumeliam. Vt cum me hospitio accipias, existimationem te aliquam putes accipere, Ep. 136 b. Ea quæ parum acceperis, quærere, de N. 60 b. & ibi. Ea quæ minus intellexeris requirere, cũ causam sumebas, illud accipiebam.

Accipere, pro intelligere seu interpretari. Epist. 5 b, Quæ gerantur accipies ex Pollione. Epist. 35 a, Cognosce æquitatem expostulationis tuæ. de In. 76 b, In hac lege hanc causam accipi minimè oportet. de In. 58 b, Vim uerbi in aliud atq; cæteri accipiant, posse ducere. de Or. 132 a, Ad uerbum, non ad sententiam rem accipere. de Ora. 133 a, Hunc locum, siquidem ego te accipio dicere Arpinum germanã patriam esse uestram. de Leg. 170 a, Vt contrà ac dicat accipi ac sentiri uelit. Or. 209 b, Sed quem accipio ipse oculis atq; animo sensum, hîc uerè apud uos, ut potero planissimè exponam. I.V. 157 a, Vt de Socrate accepimus. Off. 18 b, Accepissentq; fama & auditione esse quoddam numen, &c. de N. 45 a, Cũ græcas literas M. Catonẽ in senectute didicisse acceperim. Acad. 2 a, Ceremoniæ ab omni uetustate acceptæ. de Ar. 259 a, Sic enim à maioribus nostris accepimus. I.V. 64 a, C. Marius duas ædilitias accepit repulsas. pro Plan. 269 b, & ibid. Accipere offensionem in ædilitate.

Accipere aliquẽ in amicitiam, At. 37 b. Accipere aliquem in ciuitatem, Of. 8 a. Accipere falsam opinionem de aliquo, Epi. 13 b. id est, habere falsam opinionem de aliquo. de Or. 103 b, Sit boni oratoris multa auribus accepisse.

ACCEPTIO, *onis.* Top. 223 b, Nam neq; deditionem, neq; donationem sine acceptione intelligi posse.

ACCIPITER, *tris*, auis rapax, coturnicum auida. de N. 69 a, Accipitres, aspides, &c. & Hor. 43.

ACCITVS, *a, um.* Sal. in Cic. 270 b, Cicero arreptitius, accitus, & paulò antè incitus huic urbi ciuis.

ACCITVS, *tus.* accersitus. I.V. 162 a, Accitu alicuius euocari.

ACCIVS, *cij.* de Cla. 174 a, Vester etiam D. Brutus M. filius, ut ex familiari eius L. Accio poeta sum audire solitus, & dicere non incultè solebat, &c. Pro Arch. 190 b, Dec. quidem Brutus summus ille uir & Imperator Accij amicissimi sui carminibus templorum ac monimentorum aditus

exornauit

èxornauit suorum. ad Her. P. Mutius eum qui L. Accium poetam nominarat in scena, condemnauit. In Bruto, Accius cum Pacuuio sene admodum, fabulam docuit. Famil. lib. 9. Accij Oenomaus, tragœdia. ad At. lib. 16. Accij tragœdia Thyestes. Famil. lib. 7. Apud Accium Philoctetes, ait. De Nat. lib. 3. Nec possum Accij Nanij Lituum contemnere.

ACCIVS historicus. de Leg. lib. 1.

ACCII cuiusdam perfidia in Ciceronem. Ep. ad Q. Fr. lib. 1.

ACCIANVS, ab Accio. Tusc. 204, Hinc ille Agamemnon Homericus, & idem Accianus.

ACCLAMATIO, *onis*. acclamatio, admurmuratio, exclamatio. de In. 47 b, Quod genus strepitum, acclamationem, statim non incommodum est injicere. &, Acuta & attenuata nimis acclamatio, ad Her. 20 a, & ibi. Exclamatio pro eodem & de Or. 139 b. Vitanda est acclamatio aduersa populi. Qu. Frat. 396 b, Cato contradixit maxima acclamatione Senatus. Pompeius non modò acclamatione, sed conuicio & maledictis impeditus fuit, Qu. Fr. 308 a, Acclamatio aduocatorum Clodij, Attic. 11 a.

ACCLAMO, *as*. de Clar. 188 a, Sed tamen non metuo ne mihi acclametis. &, Hostis omnibus qui acclamassent. I V. 162 a, Quæstura Hostiensis, cui cùm prætores sortiuntur, etiam acclamari solet. pro Mur. 128 a, Is non ausus est dicere, quot millia fundus suus abesset ab urbe. nam cùm dixisset minus abesse LIII, populus cum risu acclamauit, ipsa esse. pro Cecin. 209 a, Ne acclametur. I. P. 93 b, in malam partem.

ACCLIVIS, *e*. arduus, erectus. Quin. Fr. 318 b, Ea uiæ pars ualde accliuis est.

ACCOLA, *le*. iuxta aquas montésue habitans. In Ver. 216 b, Ennenses omnes sacerdotes, omnes accolæ atque antistites Cereris esse uidentur.

ACCOLO, *lui*. Or. 211 a, Vos qui accolitis Histrum fluuium, ex Mæuio. &, Illa gens quæ illum locum accolit, sensu audiendi caret, de Som. 129 a.

ACCOMMODATE. Or. 207 b, Definire aliquid ad populi arem intelligentiam accommodatè. Dicere quàm maximè ad ueritatem accommodatè, de Or. 97 a.

ACCOMMODATIO, *onis*. In Ver. 191 a, Ex huiusmodi inimitio, atque ex liberalitate & accõmodatione magistratuum, coniectudo æstimationis introducta est.

ACCOMMODATVS, *a, um*. aptus, congruens, cõstitutus. Acad. lib. 2. Nam quomodo non potest animal ullum non appetere id quod accommodatum ad naturam appareat. Græci id οἰκεῖον appellant. de Orat. 103 a, Sententiæ ad probandũ accõmodatę, & uerba ad audiendum iucunda. &, Animi motus probandi, qui item ad naturam accommodati sunt, Off. 20 b. Oratio ad persuadendum accommodata, Acad. 45 a. Animi præparati rebus ad trãquillitatem accommodatis, de D. 105 b. Nunquis uestrũm ad uim, ad facinus accommodatus est? nemo. contra Rul. 90 a. Minimè sum ad te cõsolandum accommodatus, Epist. 71 b. Accommodatum ad rem de qua agitur, ad Her. 2 a. Hæc lex uobis accommodata atq; utilis est, contra Rul. 68 b. Numeri singularis orationis generibus accommodati, Or. 216 a. & pro Clu. 18 a. Pompeij ratio, quæ fuit accõmodata L. Syllæ descriptioni, pro Flac. 152 b. Sed te confido ea esse factũrum, quæ mihi intelligis esse accommodata, Epist. 32 a. Tunc mihi ille dixit perfore accommodatum tibi, si, &c. Epist. 33 a.

ACCOMMODO, *as*. cõmodo, apto, refero, naturã meam uerso, & ad tempus rego. Ep. 203 b, Peto à te, ut ei de habita tione accommodes. Largiendi ratio & ad facultates accommodanda, & mediocritate moderanda est. Of. 45 b. Si quid iste suorum ædilibus accommodauit, I. V. 229 b. Ait, se ædes suas cuidam amico ad nuptias accõmodasse, ad Her. 40 a. Vos autem, dum illi placere uultis, ad tẽpus ei mendacium uestrum accommodauistis, pro Cel. 40 b. Illud si scissem, ad id meas literas accommodassem, Ep. 58 b. Meum consilium accommodabo ad tuum, Epist. 129 b. Qui se ad remp. & ad magnas res gerendas accommodauerunt, Off. 14 b. Ad uos exacuendos accommodaui orationem meam, de Orat. 95 b. Vt libenter ad eius testimonium uestrum iusiurandũ accommodetis. pro S. R. 35 a. Si qui dies ad rusticandum dati sunt, ad eorum numerũ accõmodo, quæ scribo. de Leg. 157 b. Ciceroni hoc uelim proponas, ut sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedem Argileti, At. 197 a. Ad alicuius arbitrium & nutum totum se fingere & accommodare, pro Dom. 240 b. Vt se exta ad immolantis fortunam accommodent, de D. 115 b. Accommodare fabulas poetarum ad ea quæ dicimus. Africanus ille coronam sibi ad caput accommodans, de Or. 132 a. Hæc nostra oratio multitudinis est auribus accommodanda ad oblectandos animos, de Or. 123 a. Vulgare exordium est, quod in plures causas potest accõmodari, ut cõuenire uideatur, de In. 48 a. Vt ijdem uersus aliàs in aliam rem accommodari possent, de D. 131 b.

Quod in plures causas accõmodari potest, ad Her. 3 a. Ratio, quæ alij expositioni potest accommodari, ad Her. 13 a. Accommodare unum alteri, ad Her. 27 b. Accommodare unam rem ad aliam, ad Her. 1 a. Accommodare tempus ad unius uoluntatem, Ep. 52 a. Vt perornãdæ litis tẽpus quoad per leges liceat, accommodet, Of. 60 b. aliter perorandæ. de Vniuers. Accommodans, medium medio copulabat.

ACCRESCO, *scis*. cresco. de In. 74 b, Flumen enim subitò accreuit. Salust. in Cicer. 271 a, Redde rationem, quantum patrimonij acceperis, quid tibi litibus accreuerit. Cornel. Nepos in uita. At. 272 a, Postquam indies dolores accrescere, febresq; accessisse sensit.

ACCRETIO, *onis*. amplificatio. Tusc. 162 b, Lunam accretione & diminutione luminis, quasi fastorum notantem & significantem dies.

ACCVBATIO, *onis* Off. 26 a, Status, incessus, sessio, accubatio. de Sen. 86 b, Accubatio epularis amicorũ, ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio, comprehensio. de N. 20 a.

ACCVBO, *as*. accumbo. I. C. 106 b, Qui mihi accubantes in cõuiuijs eructant sermonibus suis cædem bonorum. Hæc scripsi x. Cal. accubans apud Vestorium. At. 227 b.

ACCVMBO, *bis*. accubo, cubo, discumbo. I. V. 252 a, Muliebria quotidie conuiuia erant, uir accumbebat nemo. Huc te è balneo, priusquam accumberes ducere uolebat, pro Deiotaro 146 b. Lacedæmonij, qui quotidianis epulis in robore accumbunt, pro Mur. 142 a. In conuiuijs Græcorum mulieres non accumbere, In Ver. 89 b. Cum Iauri accubuissent, de Orat. 87 a. Cæsar unctus est, accubuit, Attic. 222 a. Accubueram hora nona, cùm ad te harum exemplum, in codicillis exaraui, Epist. 142 b

ACCVMVLO, *as*. construo, coaceruo. contra Rullum 77 b, Auget, addit, accumulat autem ex præda.

ACCVMVLATISSIME. ad Her. 6 a, Vt munus accumulatissimè tuæ largiamur uoluntati. & Ep. 220 b, Liberalissimè & accumulatissimè polliceri cupiam.

ACCVRATE, diligẽter, studiosè, exquisitè. Attic. 126 a, Accuratè uelim perscribas tuam ad me sententiam. Accuratè & exquisitè disputare de aliqua re, de Cl. 190 b. Accuratè sanè & diligenter de dijs immortalibus disputatũ est, de Nat. 5 a. & Cla. 171 a, Accuratè diligenterq; & studiosè facere aliquid. Part. 118 a, Illud tamen arctè tenent, accuratèq; defendunt. Attic. 254 a, Is egit mecum accuratè multis uerbis, tibi ut responderem. At 74 a, Scripsi ad eum accuratè. pro Arch. 189 a, Accuratè cogitateq; scribere aliquid.

ACCVRATIO, *onis*. de Clar. 186 b, In inueniendis componendisq; rebus mira accuratio, id est, cura, & diligentia.

ACCVRATVS, *a, um*. meditatus, exquisitus. At. 101 b, Literarum tuarum accuratissima diligentia mirum in modum delectatus sum. de Oratore 88 a, Accurata orationis copia. de Or. 130 a, In tali cœtu & tam accurato sermone. de Cl. 191 a, Accuratum & exquisitum dicendi genus. de Am. 101 a, Accurata oratio alicuius.

ACCVRO, *as*. curo, guberno. de In. 54 a, Melius accurantur quæ cõsilio geruntur, quàm quę sine cõsilio administrãtur.

ACCVRRO, *ris*. ad aliquem curro. Att. 35 b, Expeditus facito ut sis, si inclamaro, ut accurras. Attic 220 b, Hic igitur si accierit, accurram. pro Ra. 94 b, Cùm cuncta nobilitas ac iuuentus accurreret. Att. 229 b, Lepta me rogat ut si quid sibi opus sit, accurras. Att. 239 a, Accurres in Tusculanum, ut scribis. de D. 136 b, Istæ imagines ita nobis dicto audiẽtes sunt, ut simulatq; uelimus, accurrant. Off. 74 b, Is accurrisse Romam dicitur. Epist. 128 a, Nos accurremus ad te.

ACCVSABILIS, *le*. Tusc. 225 b, Quorum omnium accusabilis est turpitudo: id est accusanda.

ACCVSATIO, *onis*. nominis delatio. de Clar. 176 a, M. Brutus accusationem fecit, ut Athenis Lycurgus.

ACCVSATOR, *oris*. de Clar. 186 a, M. Brutus accusator uehemens & molestus. & 176 b, Accusator acer & acerbus. pro Qu. 8 a, Possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Epist. 122 a, Ponere accusatorẽ alicui aliqua lege. I. V. 91 a, Accusator apponitur ciuis Romanus. pro S. R. 27 a, Lex Memmia cõtra accusatores temerarios. Part. 239 b, Sed accusatorem pro omni actore & petitore appello.

ACCVSATORIE. In Ver. 144 a, Accusatoriè dicere. & 185 a, Non agam tecum accusatoriè, nihil fingam.

ACCVSATORIVS, *a, um*. pro Mur. 126 a, Illos lex magis quædam accusatoria, quàm uera maledicendi facultas, de L. Murenæ uita dicere aliquid coegit. pro Fl. 148 b, Quę accusatorio iure & more sunt facta. pro S R. 26 a, Non tu in isto artificio accusatorio calidior es quàm hic in suo. pro Clu. 19 b, Accusatorio animo adduci, &c.

ACCVSO, *as*. causam uel culpam in aliquem confero, uel trãsfero, culpam alicuius accuso, postulo, insimulo, arguo, compello, appello, criminor, cito, nomẽ defero, diẽ dico, in

crimen

crimen uoco, aliquem reum cito, in iudicium uoco, ad iudicium uoco, reum facio, in reos refero, in iudiciũ capitis uoco, litẽ intẽdo, litem infero, mulctã peto, litem capitis in aliquẽ infero, capitis aliquẽ arceſſo, in iudicium capitis arceſſo, aliquẽ ambitus crimine accerſo, periculum capitis alicui infero, in capitis periculũ uoco, in diſcrimen capitis adduco, alicuius criminis aliquẽ reum facio, actionẽ perduellionis alicui intendo, nomen alicuius defero, nomen alicui defero, in ſummum capitis periculũ aliquẽ arceſſo, aliquem in iudicio arceſſere, aliquem iudicio perſequi, aliquẽ in iudicium de dolo malo & de fraude tutelæ nomine adduco, ſtatuarũ nomine aliquem accerſo. I.V. 137 a, & Qu.F.307 a, Primùm me tibi excuſo in eo ipſo, in quo te accuſo, me enim, &c. de Op.244 b, Aeſchines à Demoſthene capitis fuit accuſatus. Ep.44 a, Te leuiter accuſans in eo q̃ de me citò credidiſſes. de Fi.70 b, Accuſare aliquẽ capitis. pro Cæl. 40 a, Accuſare aliquẽ ambitus. de Or.174 b, Accuſare aliquem maieſtatis. pro Dom.222 a, Deinde, ne pro indicta die quis accuſetur, ut ter antè magiſtratus accuſet, intermiſſa die quàm mulctã irroget, aut iudicet, quarta ſit accuſatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium ſit futurum. I.V.93 a, Is apud C. Sacerdotẽ rei capitalis accuſatus, &c. At. 4 a, 160 b, Non committam poſthac ut me accuſare de epiſtolarum negligẽtia poſsis. Idem & pro S.R.33 b. & Att.2 b, Hoc eò ad te ſcripſi, quòd is me accuſare de te ſolebat. pro S.R.33 b, Sexcenti ſunt, qui inter ſicarios, & de ueneficijs accuſantur. Epi.13 a, Etſi accuſandi ſunt, qui, &c. magis etiam reprehendendi, qui, &c. Ep.79 a, Cuius tu deſperationẽ accuſare ſolitus es. de Fin. 55 b, Voluptatem accuſare, doloré laudare. pro Ar.179 a, At in ea re per L. Cæcilium Sylla accuſatur. Ep.2 a, Pompeium iam liberius accuſare & monere non deſiſtimus. At.137 a, Fuſius accuſans ſcelus Põpeij. Att. 178 b, & 242 b, Grauiſsimè accuſare aliquem.

ACER, *acris, acre*. Fortis, uehemens, acutus.) (.lenis. Acer in rebus gerendis, Epiſt.124 b. Minus acer aduerſarius, Academ. q.ed.1.lib.2 Animus acer & præſens, de Orat.116 b. Flagitator aſsiduus & acer, de Clar.166 b. Acer inueſtigator rerum, quę à natura inuolutæ uidentur, de Vniuerſ. Neq; tam eſt acris acies in naturis hominum & ingenijs, 3. de Orat. Acris memoria improborũ, pro Flac. Acre bellum, pro Corn. 63 b. Acre iudicium, Ac.q.ed.1.lib.2. Quamuis acrem amatorẽ inueneris, At.lib.1. Et ſe uegetã ad ſomniandum acrẽ; præbeat, lib.1. de Diuin. Acrem curam deſiderare, de Or.160 b. Se acri animo defendere, pro Milo.106 b. Ad reliqua acri tendebamus animo, de Diuin.109 b. Acri & uehemẽti quadam incitatione inflammari, 2. de Orat. Acri ingenio uir, Acad.q.ed.2.lib.1. de Orat. Veruntamen neque tam acri memoria ferè quiſquam eſt, de Ora. Acres oculi, pro Planc. Si acres ac diligentes eſſe uolumus animaduerſores uitiorũ, 1. Offic. Acres humores aut nimis concretos colligant, de N.d.2. Educere uiros acres, 56. ad Att.b.id eſt, fortes. Vtendum eſt imaginibus agentibus, acribus, inſignitis, de Orat. 141 b. Acrior cauſa, 2 ad Qu.Frat. Quis in rebus inueniẽdis acrior Ariſtotele fuit? in Ora. Quis & ſtudio acriore quàm nos ſumus? li.1. de Orat.48 a. Hæc ineſſe neceſſe eſt (nempe ſenſum & rationem) & acriora quidẽ atq; maiora, de Nat. deor.2. Defenſor acerrimus, ad Lẽt.1. Acerrimus inimicus, Læl. Senſus uidendi acerrimus, de Orat.141 b. Acerrima & fortiſsima libertatis recuperandę cupiditas, 12. Philip. Quę nox omnium temporum coniurationis acerrima fuit atq; acerbiſsima, pro Sylla. Omne illud tẽpus in acerrima atque attentiſsima cogitatione poſuiſſe, 3. de Orat. Vnguentum acerrima ſuauitate conditum, de Orat.152 b. Acerrimo ingenio, de Nat.d.2. Acerrima conſilia & inertiſsima opponuntur, 15. ad At. in Epiſt. Hircij.

ACERBÈ, aſperè. de Nat.76 b. Acerbè necari. & Ep.5 b, Acerbè & aſperè nimium accuſari. Acerbè ferre aliquid, pro Plan.259 a.

ACERBITAS, *tis*. aſperitas, triſtitia. Attic.139 b, Ita neque de ocio noſtro ſpero iam, nec ullam acerbitatem recuſo. Part.237 a, Acerbitas iuſtitiam imitatur. Qu. Fr.298 a, Iracundia exorabilis, ut in malis, acerbitati anteponenda eſt. de Am. 112 b, Apud aliquem euomere uirus acerbitatis ſuæ. Qu. Fr.297 a, Ad ſummum imperium etiam acerbitatẽ naturæ adiungere. I.C.118 a, Mihi hæc conditio conſulatus data eſt, ut omnes acerbitates, omnes dolores cruciatusq; perferrem. & 119 b, Omnes ſuppliciorum acerbitates. Off. 27 b, Obiurgatio habens multum acerbitatis. pro Plan. 279 a, Ego fructus ex republ. magna acerbitate permixtos tuli. pro Pla. 281 a, Lachrymæ quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudiſti.

ACERBVS, *a, um*. habens acerbitatem, aliquid acerbitatis habens, auſterus, grauis, calamitoſus. de Leg.li.2. Acerbum incendiũ. de Or.127 a, Nihil mihi ad doloré acerbius accidere potuit. de Ora.125 a, Demiſſus, non acer, non pertinax, non litigoſus, nõ acerbus. de Cla.370 a, Acerbus in uituperãdo. de Or.103 b, Quæ mala ſunt, ea multo maiora & acerbiora uerbis facere. de N.75 b, Aſotos ex Ariſtippi, acerbos ex Zenonis ſchola exire. pro Qu.17 b, Miſerum eſt, &c. acerbũ, &c. calamitoſum, &c. ibidẽ, Acerbum eſt ab aliquo circũueniri, acerbius à propinquo. Antequam.196 a, Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod remp. tutabitur. de Pro.76 a, Impolitę uerò res & acerbæ, ſi erunt relictæ, efferrent ſe aliquando, &c. de Sen.88 a, Vua primo eſt per acerba guſtui.

ACERRA, *re*. arcula thuraria, in qua thus incendi ad ſuffimenta ſolet. de Legib.182 a, Nec acerræ prætereantur.

ACERVALIS, *le*. de D.110 b. L. Sorites.

ACERVATIM, ſummatim. Orat.204 b, Aceruatim, multa frequentans, una complexione deuinciet. Pro Clu. Aceruatim iam reliqua, iudices, dicam.

ACERVVS, *ui*. cumulus cuiuſq; rei. cõtra Rul.77 b, Vix iam uidetur locus eſſe, qui tantos aceruos pecuniæ capiat. I.C. 116 a, Aceruus corporum. Aca.23 a, Aceruus tritici. I.C.120 b, Cerno animo ſuiſeros atq; inſepultos aceruos ciuium. I. A.178 b, Itaq; tanti acerui nummorum apud iſtum conſtruuntur, ut iam appendãtur, non numerentur pecuniæ. pro Sylla 181 b, Quantos aceruos facinorum reperietis?

ACHAEVS, *a, um*. de Pro.70 a, Achæi ingentem pecuniam pendunt L. Piſoni quotannis. I.V 65 a.

ACHAIA, *æ*. pro Fl.165 a, Athenienſes, cuncta Achaia. Epiſt. 216 a, Prouincia in qua eſt Lacedæmon.

ACHAICVS, *a, um*. At.282 b, In medio Achaico curſu.

ACHERINI populi. I.V.170 a.

ACHERON, *tis*. fluuius apud inferos. de N.68 a, Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, Phlegethon. Tuſc.150 a, Acherõtis tranſiectio. Poſtq.209 b, Metellos penè ex Acherõte excitatos. Tuſ. prima, Acherõ altus.

ACHERONTIVS, *a, um*. Tuſc.158 b. L. Templum.

ACHILLES, *lis*. de Nat. 68 b, Achillem Aſtypalæa inſula ſanctiſsimum colit.

ACHIVS, *a, um*. de D. 86 a, Cum Achiui cœpiſſent inter ſe ſtrepere.

ACIES, *ei*. acumen, pupilla. Acies ipſa qua cernimus, quæ pupilla uocatur, &c. 2. de Nat. Ille autẽ (animus) cuius obtuſior ſit acies, non uidere? Cat. Acies autoritatis, Senatus, in Catil. Acies ingenij & mẽtis, de Finib. 5. Nulla acies humani ingenij tanta, quæ penetrare in cœlum, terram intrare poſſit, Acad.q.ed.1.lib.2. Acię ingenij ad bona deligẽda & contraria reijcienda exacuerit, 1. de Legib. Acies mentis, Acad. q.ed.1.lib.2.121. & Tuſc. q.lib. 1. Acies oculorum hebes, de Fin. lib. 4. Acię mẽtis abducere à conſuetudine oculorum, de Nat. deor. 2. An tanta ſit eius tenuitas ut fugiat aciem? 1. Tuſc. Quod iam ante aciem ſecurium tuarum uidiſſet, 7. Ver. Atque idẽ ita acrẽ in omnes partes acię intẽdit, Tuſcul. q.lib.4. Quorum utrũq; perſtringere acię mentis ſolet, 1. de Diu.109. Cõtemplari aliquid omni acie ingenij, 1. de Orat.

Acies pro exercitu. Etſi quem exercitum acies habitura ſit, diuinare nemo poteſt: tamen, &c. Torq.lib.6. Ad aciem eſſe præſtò, pro Deiot. In aciem philoſophiam deducere, 15. Fam. In acię forẽſem educere, 1. de Orat. In aciem hoſtũ irruere, Tuſc. q.lib.2. In aciem dimicationem q̃; ueniamus, in Orat. Tu actionẽ inſtituis, ille aciem inſtruit, pro Mur. Si aciem exercitus noſtri oſtenderim, concidẽr, in C. Quinetiã uidemus ex acie efferri ſæpe ſaucios, Tuſc. q.lib.2. Hoſtibus in ipſa acie, cùm præliantur, licet loqui, Antequam. Nõ ſentiũt uiri fortes in acie uulnera, 2. Tuſcul. In acie uerſari, & ferro, de Optim.244 b. Temerè in acie uerſari, & manu cum hoſte cõfligere, immane quiddã & belluarũ ſimile eſt, Of.1. Faciam ut imperatores inſtructa acie ſolẽt, 4. Phil.

ACINVS, *ni*. de Se. 88 a, Acinus uinaceus, granum eſt, uel ſemẽ minorũ fructuum, quales ſunt uuæ, hederæ, ſambuci.

ACIPENSER, *ris*. de Fa.353 a, Allatus eſt fortè Scipioni acipenſer, qui admodum rarò capitur: ſed eſt piſcis (ut ferunt) in primis nobilis. Ibid. Acipenſer iſte paucorũ hominum eſt. de Fin.69 b, Atq; acipenſere cum Decumano Lucilij. L. Mena. L. Socraticus.

ACQVIESCO, *ſcis*. quieſco, in aliqua re mihi requies eſt. de Or.135 b, Qui hoc diuerſorio ſermonis tam libenter acquieturũ te eſſe dicebas. pro Deio.144 b, In ore tuo uultuq; acquieſco. Att.65 a, Nulla eſt reſp. in qua acquieſcam. de Fi. 91 a, Sed quia facilimè in nomine tuo acquieſco. Att.109 a, Acquieſco enim & ſcribens ad te, & legens tua. de Am.115 a, Viciſim autem ſenes in adoleſcẽtium charitate acquieſcimus. de D.109 a, Qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. Epi.48 a, Habemus aliud nihil in quo acquieſcamus. At.190 b, Habeo enim nihil tẽtatis rebus omnib. in quo acquieſcã. At.208 a, Sed crebrò reguſto tuas literas, in his acquieſco: tamẽ expecto nouas. At.216 b, Vitãdi caloris cauſa

causa Lanuuij treis horas acquieuerã. de Nat.51 a, Ipse dux reuolat,ut ipse quoq; quiescat,in eius locum succedit,ex iis quæ acquieuerunt. de Le.159 a, Crebrò insistens, interdum acquiescens. Ep.51 b,Vt in eius bonis acquiescam. pro Mil. 121 b,Qui maximè P.Clodij morte acquierunt. Ep.51 a,Lectis tuis literis aliquantum acquieui.

ACQVIRO, *ris.* quæro, comparo,concilio, adiungo,paro, colligo,adipiscor,persequor,consequor.Of.56 b, Nam sibi ut quisq; malit, quod ad usum uitæ pertineat,quàm alteri acquirere, cõcessum est, non repugnante natura. pro Cl.37 a, Hæc ipsius labore quæsita atque collecta sunt. Off. 33 a, Philosophi qui semper aliquid acquirunt quod spectet & naleat ad bene beateq; uiuendum. Of.45 a,Et si quando aliqua res maior aut utilior, populari largitione acquiritur.I.C.117 a, Mihi iam ad uitæ fructum nihil potest acquiri.Ep.36 a, Vt mihi nihil neq; ad honorẽ,neq; ad gloriã acquirendã deesse putarẽ. Epist.144 b,Acquirere dignitatẽ. de Am. 111 a,Homo & seipsum diligit, & alterũ acquirit, cuius animum cum suo cõmiscear.At.2 a,Et quàm omnes gratias non modò retinendas, sed etiam acquire.idas putemus. de Am.121 b, Acquirere sibi aliquem,apud quem euomat uirus acerbitatis suæ.I.C.107 a, Aliquid de possessione detrahere,& fidem acquirere. pro Cec.286 a, Quanquã sic mihi persuadeo recuperatores,non uos tam iuris obscurã rationem bis dubitasse,quàm moram ad eũ condemnandũ acquisisse,& simul & illi spacium ad se colligendum dedisse.

ACRADINA,urbs.I.V. 228 a.

ACRATOPHORON,urceolus. de Fin.93 a.

ACREDVLA,*æ.* uis animi, impetus. ad Heren. 21 a, Conuenit igitur in uultu pudorem & acrimoniam esse. ad Her. 35 b, Licentia si nimium uidebitur acrimoniæ habere,multis mitigationibus lenietur.

ACRITER,acri animo,uehementer.Tus.163 b,Acriter oculis deficientem solem intueri. pro Fla. 150 b. Accusatorem acriter & uehementer dicere. de Or. 138 a, Sic omnia quæ fiunt,quæq; aguntur acerrimè, lenioribus principijs natura ipsa prætexuit. pro Mil.119 b, Vir animosus, & se acriter morti offerens. pro Fl.151 b,Aliquid quàm maximè intentis oculis acerrimè contemplari.I.P.94 b, Lubricum genus orationis adolescenti non acriter intelligenti sæpe præceps. de Or.94 b, Ferè nemo est,qui acutius atq; acrius uitia in dicente,quàm recta uideat. Acerrimè cædere uel reprehendere aliquem,I.V.264 b,& Attic.104 b.

ACROAMA, *atis.* narratio, musica symphonia in fabulis, musicus concentus,quòd audiretur,non spectaretur,ut histrionum actio. pro Arch.189 b, Themistocles, cùm ab eo quæreretur, quod acroama, aut cuius uocem libentissimè audiret:respondit,eius à quo sua uirtus optimè prædicaretur. In Verrem 211 a,Hic quasi festiuum acroama ne fine corollario discederet,emblemata auellẽda curauit.pro Sest.25 b, de Clodio, Ipse ille maximè Ludius non solum spectator,sed actor & acroama.

ACROASIS. Att. 246, Ipsius literæ sic & φιλοσόφως & ψυχρῶς scriptæ,ut eas uel in acroasi audeam legere.

ACROSTICHIS. de D.131 b, Tum ea quæ ἀκροστιχὶς dicitur,cũ deinceps ex primis uersuũ literis aliquid cõnectitur.

AC SI, ut si,tanquam si,pro eo ac si,quasi, perinde quasi,similiter ac si, iuxtà ac si, non secus ac si. pro Mur.126 a, Tecum agam Serui,non secus ac si meus esses frater. de In.53 b, Pro eo ac si concessum sit,concludere oportebit argumentationem. de N. 61 b, Similiter facis,ac si me roges, cur,&c. Posteq.208 b, Qui me omnibus officijs iuxtà ac si meus frater esset, sustentauit. Attic.67 b, Quem tracta,non secus ac si ego essem imperator.

ACTA,*æ.* littus secretũ & amœnũ.I.V.252 b, Vxore eius parũ poterat animo soluto ac libero, tot in acta dies secũ habere. Acta,orum. & actũ,cti.L. Actum. de Or. 114 a, Consilia primùm,deinde acta,postea euẽtus. Epi.161 a, Res urbanas acta q; omnia ad te perferri arbitror.I.A.156 a, An in libellis & chirographis acta Cæsaris firma erunt? I.V.234 b, Tum istius acta commemorabuntur.I.A.179 a,Acta Cæsaris quæ quidem Cæsar egisset. de Pro.78 b, Acta Cæsaris rata esse uel irrita. pro Do. 229 b, Vt acta tui præclari Tribunatus hominis dignitate honestes. In Catil.111 a,Vt qua ratione hæc inuestigata sunt,uos qui ignoratis,ex actis scire possitis.Ar.84 b, Cogitabam multa eius iniquè acta & constituta tollere. I.A.181 a, In publicis actis nihil est grauius, in priuatis firmissimum est testamentum.

ACTAEON, *onis.* Parad.123 a.

ACTIO, *onis.* actus, factum, usus, πρᾶξις. In Salust. 283 b, Quos ego habui omnium mearum actionum monitores, de N.21 b, Epicurus deos spoliat motu & actione diuina. de N.34 b, Epicurus deos omni procuratione atque actione priuat. de N.36 b,Actiones appetitionibus consentaneę. Attic.143 a,Disperſione enim consulum actio de pace sublata est.Off.4 b, Ad quod genus adhibẽda est quædã actio, non solum mentis agitatio. de Nat.11 a, Actio mentis atq; agitatio in Deo. Aca.76 a, Actio uirtutis & usus uirtutis idem. Offic. 5 a, Virtutis laus omnis in actione consistit. Off.22 b,Omnino si quicquã est decorum,nihil est profectò magis, quàm æquabilitas uniuersæ uitę, tum singularum actionum.Att.226 b,Ego non dimitto istam curam, sed suscipiam omnẽ istam actionem.Of.28 b,In omni actione suscipienda,tria sunt tenenda, &c.Att.286 a, Si modò contra alienam potentiam, nõ pro sua suscipiet eas actiones. Off. 29 a, Locum aũt actionis opportunitatẽ temporum esse dicunt. Ep.68 b, Hæc quasi fabula rerum euentorũq; nostrorum habet uarios actus,multasq; actiones & consiliorũ & temporũ.At.151 a, Me & cõgressus Cæsaris stimulat, & primus eius actiones horreo.Epist.42 b, Qua humanitate tulit cõtentionem meã aduersantem interdũ actionibus suis? Off.21 a,Pueris non omnẽ licentiã ludendi damus, sed eam quę ab honestatis actionib. nõ sit aliena.Ep.130 a,Dare curas & actiones honestas alicui.Off.25 b,26 a,Nec actio illarum rerum aperta petulãtia uacat, nec oratio obscœnitate. Off.33 b, Actiones suas scriptis mandare. de Diu.95 a, Eam partẽ animi,quæ sensum habeat, non esse ab actione corporis seiugatã.de Di.127 a,Ex eo ingenia,mores,animum, corpus actionemq; uitæ cuiusq; fingi. Of.4 a, Parare res, quibus actio uitæ continetur.Off.31 a, Cognitio contemplatioq; naturæ manca quodammodo atq; inchoata sit, si nulla actio rerum consequatur.

Actio,unum ex quinq; oratoris officijs, quæ & quæstũ motumńe corporis totius, & pronunciationem continet. de Clar.177 a.Demosthenem ferunt ei, qui quæsisset, quid primũ esset in dicendo,actionem: quid secundum,idem:& idem tertium respõdisse.pro Deiot.144 b,Actio causæ maximè debilitatur loco.Or.202 a,Demosthenes tribuit & primas,& secundas, & tertias actioni. de Orat.162 b, Actio in dicendo una dominatur.de Or.163 b, Est enim actio quasi sermo corporis. Or.202 a, Est enim actio quasi corporis quædam eloquentia,cum constet è uoce atq; motu. de Or. 115 a,Actio uaria,uehemens,plena animi,plena spiritus.Or. 204 a,Actio non tragica, nec scenæ, sed modica iactatione corporis,uultu tamen multa conficiens, non hoc quo dicuntur os ducere,sed illo,quo significant ingenuè quo sensu quidq; pronunciant.Ep.161 a, Mea actio atq; contentio. de Cl.186 b, Actio Cn. Pompeij habebat & in uoce magnum splendorem,& in motu summam dignitatem.

Actio,pro oratione, quales sunt actiones in Verrem. Ar. 235 b, Dolabellæ prima illa actio, & hæc contra Antonium concio.At.274 b, Sed tamen omnium ordinum consensus, gratiarum actio,gratulatioq; me cõmouet.Ep.154 b, Gratiarum actionem à te non desiderabam.Ep.158 a,Nec enim tanta necessitudo,quãta,&c. desiderare uidetur gratiarum actionem.At.86 a.

ACTIONES,formulæ agendi in iudicio.Cn.Flauius scriba fastos protulit actionesq; composuit.de Ora.100 b, Actiones à Cn. Flauio primùm expositæ. I.A.171 a, Nullum est de alea lege iudicium.

ACTIO, ius persequendi quod sibi detur, seu iudicium ipsum,seu quæstio forẽsis, & lis.I.V.122 a, Dare actionem,& dare iudicium alicuius rei cuipiam. I.V.121 a, Prætor asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturum. de In. 51 b, Actio alicuius rei.Constituere actionem. de In.69 b,Constituere iudicium mandati.pro S.R.36 b,Cõstituere quæstionem de furto.pro Clu.56 a, Cõstituere locum reo. pro Cl. 29 a,& 29 b.I.A.223 a, Nec constituere iuris actiones malebat,quàm controuersias tollere.pro Qu.R.49 a,Sunt iura, sunt formulæ de omnibus rebus constitutæ, ne quis aut in genere iniuriæ,aut ratione actionis errare possit. pro Cec. 291 b, Actio iniuriarum dolorem imminutæ libertatis iudicio pœnaq; mitigat.pro Cec.290 b.Eius rei ius actionẽq; quæramus. pro Cec.191 a, Quæro sit ne aliqua eius rei actio,an nulla.pro Cec.291 a,Hanc puto me habere actionẽ, ut per interdictum meum ius tentem,tuam iniuriam persequar.pro Qu.Rosc.54 a,Cùm de sua parte Roscius transegit,cum Flauio actionem tibi tuam reliquit.pro Quin.R. 50 b, Qui de sua parte decidit,reliquis integram relinquit actionem.pro Cecin.291 b,Si qui me exire domo mea coegisset armis,haberem actionem: si qui introire prohibuisset.non haberem. pro Cec.292 b,Vt uos iudicetis, huius rei interdictum atq; actionem in mentem maioribus nostris non uenisse.pro Cecin.286 b, Quare aut muta actionem, aut,&c. de In.69 a, Prætorijs exceptionibus multæ excludantur

duntur actiones. de Na. 74 b, Inde illa actio, ope consilioq; tuo furtum factum esse aio. de Or. 98 b, Alter iniquum putabat plus secum agi, quàm esset in actione. I.V. 57 b, Actio ciuilis & priuatum ius. pro Cec. 295 a, Actio est in autorem præsentem his uerbis, quandoquidem te in iure conspicio. pro Mur. 130 b, Gloria militaris uestris formulis atq; actionibus anteponenda est. pro Mu. 129 a, Tu actionem instituis, ille aciem instruit. pro Mil. 108 b, Actionē perduellionis alicui intendere. de Finib. 145 b, Zeno ut in actionibus perscribi solet, de re eadem fecit alio modo.

ACTITO, *tas*. de Clar. 187 a, Pōtidius multas priuatas causas actitauit: id est, frequenter egit.

ACTIVM, oppidum. Epist. 259 b, Actianæ legiones. At. 112 b. & 114 b.

ACTOR, *oris*. de Or. 94. Nihil est quod cogat homines, sicut in foro non bonos oratores, item in theatro malos actores perpeti. & 95 b, Gestus penè summorum actorum. Qu. Fr. 299 a, Poetæ boni & actores industrij in extremo actu diligentissimi esse solent. de Or. 126 b, Neq; actor sum alienæ personæ, sed autor meæ. de Or. 148 a, Vt eum efficeret oratorem uerborum, actoremq; rerum. Orat. 202 b, Inuentor, compositor, actor. pro Sest. 17 a, Cato dux & autor & actor rerum illarū fuit. pro Sest. 25 a, Ludius non solùm spectator, sed actor & acroama.

ACTVARIOLVM, *li*. parua nauis celeris, minutū actuarium. At. 256 a, Hæc ego conscendens è Pompeiano tribus actuariolis decem scalmis. Att. lib. x. Quid duro tempore anni actuariolo fore censes? L. Corbita.

ACTVARIVM, *rij*. nauis genus, celeritate ualens. Attic. 72. a, Actuaria minuta. & 165 b, Quid duro tēpore anni actuaria fore censes?

ACTVM, *i*. unde acta, quæ tam publica quàm priuata dicuntur. Sed actum rara uox inuenta est, acta crebra. I.A. 156 a, Nihil est, quod tam propriè dici possit actū eius, quàm lex.

ACTVM est, rem deploratam significabat. At. 76 a, Si proro gatur, actum est. Epist 234 b, & 138 a, Actum de te est. At. 194 b, Actum iam de isto est. alia magis quæro.

ACTVOSE. de Or. 152 a, Leniter, remissè, nō actuosè agere.

ACTVOSVS, *a, um*. operosus, qui ab agendo non cessat. de Nat. 23 a, Virtus actuosa est. Deus autem uester nihil agens. Orat. 208 b, Luminosæ & quasi actuosæ partes duæ.

ACTVS, *a, um*. Att. 236 a, Acta illa res est animo uirili, consilio puerili. Ad Heren. 13 b, Serò acto negocio uenire. Epist. 86 b, Actis his rebus, literæ à te mihi sunt redditæ, quibus, &c. pro Qu. 7 b, Si id uelles, iampridem actum esse poterat. pro R.S. 41 b, Sin autem id actum est, & idcirco arma sumpta sunt, &c. Ep. 24 a, Atq; in primis me tenet satietas actæ prouinciæ. Attic. 139 a, Sed ama ne agamus, reliqua paremus. At. 153 a, Tu mallem, inquies, actum ne agas. Attic. 274 a, Mihi quidem ætas acta fermè est. pro Qu. R. 47 b, Vita acta. Ep. 57 a, Quid acta tua uita à te postulet, tu uidebis. Tuscul. 201 b, Actum habeo, quod egeris. At. 296 b, Non minus bene actum cum illis puto. Actus, ctus, ipsa est actio, & factum. pro Dom. 225 b, Omnem diu collectam uim improborum, quæ inueterata compresso odio, atq; tacito iam erumpebat in actum, excepi meo corpore. de Le. 162 a, Non solum in rectis, sed etiam in prauis actibus insignis est humani generis similitudo. In Sal. 272 a, Si de mea uita atque actibus huic conuiciatori respondero. Actus, est ius agendi uel iumentum, uel uehiculum. pro Cecinna 299 a, Aquæductus, haustus, iter, actus. L. Ratus. Actus, pro Comœdiæ seu Tragœdiæ parte. de Senect. 91 b, Nec histrioni ut placeat peragenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu probetur. Epist. 68 b, Hæc quasi fabula rerum euentorumq; nostrorum habet uarios actus, multasq; actiones & consiliorum & temporum. pro Mar. 135 a, Hæc igitur tibi reliqua pars est, hic restat actus. de Sen. 78 a, Naturam optimam ducem sequimur, à qua non uerisimile est, cum cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint, extremū actum tanquā ab inerti poeta esse neglectū. I.V. 112 a, Quis dubitaret cùm uideret, &c. qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset?

ACTVTVM, statim. I.A. 244 b, Ego mortem actutum futuram puto.

ACVLEATVS, *a, um*. habens aculeos. Attic. 234 a, Satis aculeatas ad Dolabellam literas dedi. Acad. 19 a, Quorū sunt contorta quædam & aculeata sophismata.

ACVLEVS, *lei*. stimulus. de Finibus 134 b, Vespas aculeis uti uidemus. & 107 b, Pungunt quasi aculeis. Tusc. 186 b, Cùm liquescimus fluimusq; mollicia, apis aculeū ferre non possumus. Ac. 24 b, Sed omnes istos aculeos, & totum tortuosum genus disputandi relinquamus. de Ora. 119 a, Genus facetiarum, in quo nulli aculei contumeliarum insunt. Orat. 202 b, Oratio philosophica neq; neruos neq; aculeos foren ses habet. de Orat. 114 a, Oratio sine sententiarum forensium

aculeis. de Cl. 180 a, Aliquis cum aculeo & maledicto facetus. pro Cæ. 43 a, Emittere aculeos seueritatis in aliquem. pro Pl. 271 b, In quibus ipsi aculei, si quos habuisti in me reprehendendo, tamen mihi non ingrati acciderunt. de Cl. 168 a, Cum delectatione aculeos relinquere in animis eorum, qui audiunt, ut de Pericle scripsit Eupolis. pro Cl. 50 a, Aculeos seueritatis iudicis euellere. pro Fl. 154 b, Qui testis mortuus est aculeo iā dimisso, ac dicto testimonio. pro Syl. 175 a, Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. Att. 16 b, Ac domesticarum quidem sollicitudinum aculeos omnes & scrupulos occultabo. Qu. F. 206 a, Fuerunt nonnulli aculei in Cæsarem, contumeliæ in Gellium.

ACVMEN, *nis*. Epist. 70 b, Qui propter acumen occultissima perspicis. de N. 41 b, Epicurus homo sine acumine ullo, sine lepōre. pro Fl. 148 a, Acumen ingeniorum. & Or. 206 b, Argutiæ & acumen Hiperidis. de Orat. 95 b, Acumen dialecticorum, sententiæ philosophorū. de Or. 123 a, Dialectici se compūgunt suis acuminibus. & 97 a, Omnia sub acumen styli subeant necesse est. & 106 a, Illudere nimium acumen alicuius. & 132 b, Interpretatio nominis habet acumen. de Di. 124 b, Ex acuminibus quod totum auspicium militare est. In Arat. Terga q; centauri atq; Nepai portat acumen.

ACVO, *is*. exacuo, excito, hortor. Tusculan. 250 b, Ne stridorem quidem serræ audiunt, tum cùm acuitur. Tuscul. 165 a, Multa è corpore existūt, quæ acuant mentem, multaq; quæ obtundant. Or. 210. Si quis ad dicendum acuat aut adiuuet in eo iuuentutē, uituperatur. Of. 52 b, Itaq; duæ res quæ languorem afferunt cæteris, illum acuebant, ocium & solitudo. de Cl. 196 b, Qui linguam acuisses exercitatione dicendi. pro Lig. 138 b, Eorum ipsorum ad crudelitatem te acuet oratio? de Orat. 92 b, Consuetudo exercitatioq; & intelligendi prudentiam acuit, & loquēdi celeritatem incitat. ad Heren. 24 a, Imò erigit omnium cupiditates, & acuit industriam. Epist. 256 a, In excitando & acuendo plurimum ualet, si laudes eum quem cohortere. de Cl. 176 a, Non enim solum acuere, sed etiam alere ingenium potest.

ACVS, *acus*. pro Mil. 114 a, Vulnus in latere, quod acu punctū uideretur, pro ictu gladiatoris putari.

ACVTE. de Som. 129 a, Acutè sonans.) (. grauiter sonans. de Or. 106 a, Colligere multa non modò acutè, sed etiam ridiculè & facetè. de In. 68 a, Sed illæ tenuius, subtilius, & acutius tractātur. pro Cæl. 41 a, Si mihi acutè arguteq; responderit. de Am. 96 b, Acutè respondere. de Cl. 169 a, Acutè, arguteq; conijcere de faciendo aliquid.

ACVTVS, *a, um*. subtilis, acer, perspicax.) (. hebes, pinguis. de Somn. 129 a, Summus ille cœli stelliferi cursus, cuius conuersio est concitatior, acuto & excitato mouetur sono, grauissimo autem hic lunaris & infimus. de Orat. 107 a, Vocem ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipere. de Orato. 243 a, Sententiæ dicendi acutæ sunt, delectandi quasi argutæ, commouendi graues. de Or. 117 b, Acutissimum & subtilissimum dicendi genus. Or. 208 a, Principia acuta sententijs. de Or. 94 a, Motus animi celer & acutus ad excogitandum. contra Rull. 68 b, Tamen si qui acutiores in concione steterunt, suspicantur, &c. de Or. 99 b, Vir ingenio prudentiaq; acutissimus. Of. 59 b, Philosophi quidam minimè mali illi quidē, sed non satis acuti. de N. 5 a, Antiochus homo in primis acutus. de Or. 104 a, Acutus homo, & natura usuq; callidus. Off. 20 b, Id quod acutum & perspicax natura est. de In. 50 a, Acuta an hebetior.

ACVTVLVS. de Nat. 63 a, Zenonis q; breues & acutulas conclusiones.

AD, significat in loco, ad locum, personam, & rem, & propter, propè, ferè, circiter, apud, idq; cū motu & fine: id quod narietas exemplorum docebit. At. 226 a, Matri ardentes in filium literas ad me misit. Att. 150 b, Exemplum Epistolæ Balbi ad me, & Cæsaris ad eum. I.C. 111 b, Dare literas alicui ad aliquem. Att. 113 a, Is scripsit ad me, ut essem ad urbem. I.V. 74 b, Pompeius concionem ad urbem habuit. I.A. 188 b, Is dixit se usq; ad Cal. Maias ad urbem exercitum habiturum. Epist. 43 b, Ad urbem ociosum te esse arbitrabar. In Ver. 112. b, Verres ad urbem cùm esset, audiuit, &c. Ep. 192 a, & 191 b, Laodicea quæ est in Syria ad mare. I.V. 230 a, Signum, quod est ad introitum Ponti. Att. 107 a, Quintius ad Bustum Basilij uulneratus est. de N. 68 a, Saturnum uulgò maximè ad occidentem colunt. I.V. 211 b, Ipse ad mare intra oppidum expectabat. I.V. 205 b, Crux, quæ fixa est ad portum, urbēq; uestram. pro Pl. 262 b, Cum ego ad Fabianum fornicem impellor. I.V. 69 b, Videt ad fornicem Fabianum, in turba Verrem. Attic. 278 b, Bellum ad Mutinam gerebatur. de Di. 91 b, Eudemus prælians ad Syracusas, occidit. pro Mur. 132 a, Pugna naualis ad Tenedum. contra Rul. 73 b, Accedent salicta ad Minturnas. Attic. 2 b, Signa, quæ nobis curasti, ea

sunt

sunt ad Caietam exposita. Epist. 244 b, Cùm ad Cybistra quinq; dies essem cõmoratus. At.277 a, Ex castris ad imam Cardauiam. Att.228 a, Ad lacũ quod habeo, nẽditurus sum. de D.112 b, Si fatum fuit exercitum populi Rom. ad lacum Thrasimenũ interire. pro Cæl. 45 a, Habes hortos ad Tyberim. I.P.91 a, Togulæ lictoribus ad portam præstò fuerunt. Tus.241 a, Ad portas Sagragianas magna est frequentia sepulchrorũ. pro Sest.12 a, L. Cæsar erat ad portas cũ imperio. Postq.211 a, Erat alius ad portas in multos annos. de Orat. 132 b, Neoptolemus ad Troiam nomen inuenit. de D.136 b, Tu demersio me & equo ad ripam. de Or.114 a, Cum istos libros ad Misenum studiosius legõ. pro Fl.154 a, Qui produ ẽti, tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerunt. de Or.110 b, Conchas & umbilicos ad Caietã & ad Lucrinum legere. At.231 a, Villa mea ad Lucrinũ. Ac.3 b, Hortẽsij uilla, quæ est ad Baulos. Att.222 a, Puteolis se aiebat unum diem fore, alterum ad Baias. Epi.33 b, Ad Iconium fore me puto circiter Idus Sext. At.205 b, Mummiũ fuisse ad Corinthum pro certo habeo. Epi. 199 a, Quamobrẽ cõscende nobiscũ, & quidem ad puppim. Ep.43 a, Cùm essem in castris ad fluuium Pyramũ. de Or.141 a, Nunciatum est iuuenes stare ad ianuã duos quosdam, qui, &c. At.158 a, Quoniam ad mare superum milites essent. At.127 a, Cùm Cæsar ad oppidũ castra haberet. Ep.241 b, Castraq; ad Cybistra, quod oppidũ est ad montem Taurũ, locaui. At.150 a, Ad murũ castra posui. pro Cecin.288 b, 289 a, Ad omnes introitus homines armatos opponit. pro S.R.25 a, Esse in agro, & ali ad uillam. pro S.R. 21 b, Occiditur ad balneas Palatinas, rediens à cœna Roscius. I.C.195 b, Hi quos uides uolitare in foro, quos stare ad curiam. de L.182 a, Ara in eo loco fuit, ad eam lamina inuenta est, & in ea scriptum, &c. At. 283. Facere sacrificium ad aram. I.V.222 a, Agere uigilias ad ædes sacras. Or. 200 b, & pro S.R.30 a, Ita postremò ejiciuntur, ut ne ad saxa quidẽ conquiescant. de Or.194 a, Quẽ seruũ sibi ille habuit ad manũ, id est, scribam suũ. de D.90 a, Cum dormiẽti ei sol ad pedes uisus esset, ter eũ frustra appetiuit. pro Cæl. 53 b, Fama adolescentis paulum hæsit ad metas. de N.46 a, Hærere ad saxa. pro Cæl. 52 a, Aliquis ad uinum dissertus. Off.52 a, Quidam ad medium ianuæ sedentes. Of.68 a, Omnib. uicis statuę factę sunt: ad eas thus & cerei. de Vn.200 b, Deus solem quasi lumen accendit, ad secũdum supra terram ambitum. pro Mil.107 a, Partim cũ ad rhedam pugnari uiderent, &c. pro R.P.128 a, Dicere ad subsellia. pro Mil. 108 b, Hæc sica nuper me ad regiam penè confecit. pro Mil. 109 a, Milo reus ad populum accusante P. Clodio. de Ora. 113 a, Exponere mãdata ad populum à senatu, aut in senatu ab imperatore. de Cl.171 b, Cato ad populũ summa contentione dixit. pro Cor.60 a, De Cn. Publicio ad populum latum ut is ciuis esset. de Or.149 a, Genus orationis, quo uti ad uulgus nemo possit. At.282 a, Non enim id propositum est huic epistolæ, Messalã ut laudẽ, præsertim ad Brutũ. pro Qu.R.46 b, Ad arbitrũ petere. & ibi. Ad iudicem causam la befactari. pro Qu.R.52 b, Alicuius testis ad iudicem fidẽ infirmare. I.V.200 b, Thespiades, quæ ad ædẽ Felicitatis sunt. Item 156 a, Pecunia utinam ad ædẽ Opis maneret. At. 88 a, Statuta quæ ad Opis per te posita est. i. ad ædẽ Opis: quod & in similibus intelligitur. Ep.114 a, Cum senatus habitus esset ad Apollinis, ad X I. cal. Sext. Att.230. Rapinæ ad Opis fiunt. Ep.134 a, Non solùm ad tẽpus maximam utilitatem attulisti, sed etiam ad exẽplum. I.A.166 a, Cogitationemq; sobrij hominis ad punctum temporis suscipe. At.2 b, Nos hic te ad mensem Ianuarium expectamus. de A.101 a, Bestiæ, quæ ex se natos ita amãt ad quoddam tempus, ut, &c. I.A.154 b, Ad tempus occurrere. At.206 b, Ad quos dies rediturus sim scribam. At.191 b, De Bruti aduentu scribe quid expectes. i. quos ad dies. Epist.55 a, Ad quod tempus te expectem nescio. At.67 a, Ad quę tempora te expectem, facias me certiorem uelim. de Na.36 a, b, Ad quoddam tẽpus insistere. pro Syl.168 b, Illa ad breue tempus seueritatem postulauit. At.197 a, Te rogo ut explores ad quam diem. I.C. 193 b, Ad breue tẽpus metu releuari. de Se.92 b, Sensus moriendi ad exiguum tempus durat. pro S.R.39 b, Opinor esse in lege, quem ad diem proscriptiones, uẽditionesq; fiãt. Off.45 a, Hæc res ad breue tempus duratura est. Att.157 b, Curio fuit ad me sanè diu. Off.6 a, Perturbatio animi, quæ plerunque breuis est & ad tempus. At.168 b, Dionysius ad me fuit bene manè. Attic.32 a, Quod de Quinti Fr. epistola scribis, ad me quoq; fuit, πρόδηλον ἦν, ὅτι δεῖ ἀφανῆ, μέλλειν δὲ χειμῶνα. Attic.210 b, Ad tempus redire. I.V.70 b, Decem fisci ad senatorem relicti. Attic.230 a, Ad Calen. adero. I.A. 164 a, Salutares sententiæ quibus ad hãc diem uiximus. At. 119 a, Patriam non seruandam ad reditũ nostrum, sed diripiendam inflammandamq; reliquimus. Attic.292 a, Nescio quid interfuit, utrum illuc nũc ueniam, an ad decem annos. de Se.81 a, Si ad centesimũ annum uixisset. Att.106 b, Ab hora octaua ad uesperum, &c. At.283 a, Decreui ut in fastis ad eum diẽ Bruti nomen inscriberetur. de Som.126 b, Vigilare ad multam noctem. At.37 a, Ad extremum manus dedit. & alibi: Is cum Pompeio ad extremum belli tempus fuit. pro Mil.114 b, Ad tempus aptã simulatio. pro Cæ.40 b. Ad tempus accommodare se alicui. de D.93 a, Cum magnam partẽ noctis uigilasses, ad lucẽ demiq; arctè dormitare cœpisti. pro Cæl.40 a, Versare suam naturam & regere ad tempus. de Cl.196 b, Quorum ad ætatẽ laus eloquẽtię perfecta nõdum fuit. Of.50 b, Isq; rem integram ad reditum suum iussit esse. I.C.114 b, Si Catilina in urbe ad hunc diem remãsisset. I.A.262 a, Ex Cal Ian. ad hãc horam uigilaui. de Se.81 b, Sophocles ad summã senectutẽ Tragœdias fecit. At. 206 a, Multus sermo ad multũ diẽ. Ep.217 a, Ea pars est ad XXX sestertia. I.A.231 a, Populari agros non ad spem constituendæ rei familiaris, sed ad presentẽ pastum mẽdicitatis suæ. i. propter. Parad.117 b, Num illi ullã cogitationẽ habuisse uidentur, aut auri ad auaritiã, aut amœnitatũ ad delectationẽ, aut supellectilis ad delicias, aut epularũ ad uoluptates? Off.43 a, Id enim ipsi sordidum est ad famam, cõmittere ut, &c. Parad.125 a, Pecuniam meam contẽnis, & rectè: est enim ad uulgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meã modica. Para.125 b, Non modò ad fructum, sed etiã ad fœnus ille sumptus exiguus est. I.A.197 b, An illa non grauissimis ignominijs, monumentisq; huius ordinis ad posteritatis memoriã sunt notãda? quod M. Antonius, &c. I.A.265 b, Vt extet ad memoriã posteritatis sempiternam, ad scelus crudelissimorum hostium, militumq; diuinam uirtutem. pro Deiot.144 b, Quæ mihi sunt ad spem obtinendæ ueritatis grauissima, ad cõtentionem dicẽdi, ad omnem motum animi leuiora. pro Mi.117 a, Qui tyrãnos necauerũt, propè ad immortalitatem & religionẽ & memoriã cõsecrantur. de L.188 b, Quod nobis fuit egregiũ & ad immortalitatem memoriæ gloriosum. In Vat.30 b, Quid optabilius ad immortalitatem gloriæ mihi accidere potuit? de Pro.70 a, Libidines prætereo, quarũ acerbissimum extat indicium, & ad insignẽ memoriã turpitudinis, & penè ad iustum imperij nostri odiũ. pro R.P.125 a, Imago ad memoriam posteritatis prodita. I.A.222 b, Vita Seruij Sulpitij multis erit præclaris q; monumentis ad omnem memoriam cõmendata. pro Sest.8 b, O diem illum mihi ad domesticum mœrorem gloriosum. de Ar.255 b, Mihi exire domo mea, ad priuatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem reip. gloriosum. pro Sest.5 b, Vestigia integritatis illius nõ pressa leuiter, ad exigui prædicationem tẽporis, sed fixa ad memoriã omnium sempiternam. de Or.138 a, Multa ante congressum fiunt, quę non ad uulnus, sed ad speciem ualere uidentur. pro Cl. 56 b, Qui ad fraudem callidi sunt. Or.219 b, Quicquid in his rebus fit utiliter ad pugnam, idem ad aspectũ etiam est uenustũ. Off.7 b, Vt cæteri sint ad iniuriam tardiores. Qu. Fr.294 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad historię fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. I.V.249 b, Nihil tam clausum ad exitus, nihil tam tutum ad custodias. pro Qu. 17 a, Plus huius inopia possit ad misericordiam, quàm illius opes ad crudelitatẽ. pro Sest.10 a, Siue illa uestis mutatio, ad luctum ipsorum, siue ad deprecandum ualebat. contra Rul.66 b, Vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienæ dominationis occasionem inceptus. contra Rul.66 b, Hoc ego cùm ad animi mei læticiam duco esse permagnum, tum ad curam solicitudinemq; multo maius. Off.42 b, Domus P. Mutij commendauit adolescẽtiam Rutilij ad opinionem innocentiæ & iuris scientiæ. pro Do. 241 a, In hisce ædibus monumentũ collocasti ad equitũ notam, ad dolorem bonorũ omnium. pro Do.239 b, Libertatis signũ posuisti magis ad ludibriũ impudentiæ, quàm ad simulationẽ religionis. pro Dom.235 b, Monumentũ, quod positũ est ut esset indiciũ oppressi Senatus ad memoriam sempiternam turpitudinis. pro Dom. 234 a, Indicium ad memoriã omniũ gentium sempiternam. pro Do.235 b, Hoc simulachrum quidam homo nobilis ad ornatũ ædilitatis suæ deportauit. & alibi, Quo uase utebatur ad festos dies, & ad hospitũ aduẽtum. At.149 a, Συναγωγὴ consiliorũ tuorum non est à me collecta ad querelam, sed magis ad consolationem meam. pro Do.217 a, M. Cato ratione uitæ mirabili ad laudẽ, & propè singulari. Off.38 b, Ad exẽplum amissi imperij portari in triũpho Massiliam uidimus. pro Fla. 147 a, Restuaria & multiplex ad suspiciones & simultates. pro Do.230 b, Ad laudẽ illustre. Off.36 b, Magna uis est fortunę in utranq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas. de Se.82 a, Quam ad suauitatem nullis egebat corporis uiribus. Off.36 a, Quæ fiunt utiliter ad hominũ uitã. Off.28 a, Domus suffragata domino ad cõsulatũ putabatur. pro Syl.177 a, b, Gladiatores emptos esse ad eẽdem ac tumultũ. pro Fl.

158 b, Pecuniam ad patris honorem collatam abstulit. I.C. 114 b, Erat ei consilium ad facinus. contra Rul. 90 a, Nunquis uestrûm ad uim, ad facinus, ad cædem accommodatus est? pro S.R. 43 b, Delectus ad aliquâ rem faciendam. & ibi. Reseruatus ad aliquam rem. I.C. 102 a, Ad hanc te amêtiam natura peperit, uolûtas exercuit, fortuna seruauit. pro Rab. 92 b, Qui crucê in cãpo ad ciuiũ supplicîũ defigi iubes. I.C. 102 b, Ad huius uitæ studiũ meditati illi sunt, q̃ ferûtur labores tui. I.C. 117 a, Mihi iã ad uitæ fructũ nihil potest acquiri. pro Sest. 15 a, Liberi mei ad necê quærebantur. I.C. 118 a, Lectus ad quietê datus. pro Cæl. 48 a, Quam ad rẽ aurũ sumpsisti. I.C. 121 b, Summa populi Rom. uoluntas ad cõmunes fortunas cõseruandas I.C. 121 b, Cæteri uerò ad cõmunem salutẽ consentiũt. pro Mur. 130 b, Dicẽdi exercitatio longè isti uestræ exercitationi ad honorẽ antecellit. pro Mur. 131 a, Sed nũc de studijs ad honorẽ dispositis di ̃puto. pro Mur. 133 b, Hoc quanti putas esse ad famam hominum & uolũta tem? de V. 101 a, Deus cœlum ad uoluntatem rotũdauit. pro Mur. 138 b, Finxit te natura ipsa ad honestatẽ. de Vn. 201 a, Vt hoc esset illi ad æternitatis imitationẽ similimũ. p Mur. 139 b, Nemo Catone cõmodior, comior, moderatior fuit ad omnẽ rationẽ humanitatis. pro Mu. 141 b, L. Nacta in equitũ cæturijs uoluit esse, & ad hoc officiũ necessitudinis, & ad reliquum tẽpus gratiosus. de Fat. 145 b, Ad animorum motus uolũtarios non est requirẽda æterna causa pro Fl. 152 b, Describere pecuniam ad rationẽ alterius. de L. 173 b, Isq; ne committi possit ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto. pro Fõ. 283 a, Impiger ad labores belli, fortis ad pericula, peritus ad usum & disciplinã, prudẽs ad consilia, felix ad casum fortunãq;. pro S.R. 30 a, Hoc mihi maximo argumento ad huius innocentiã poterat esse. Qu. F. 295 a, Cũ ad tẽplum monumentũq; nostrũ ciuitates pecunias decreuissent. & ibi, Edicere ne ad ludos pecuniæ decernantur. At. 245 b. Id ego ad illud fanũ sepositũ putabã. Qu. Fr. 293 a, Græci diuturna seruitute ad nimiam assentationẽ eruditi. Br. 289 a, Obdurescũt magis quotidie ad uocẽ tributi. pro Mil. 103 a, & Or. 212 b, Ad quã legẽ nõ docti, sed fucti: nõ instituti, sed imbuti sumus. Of. 57 b, Ad nullã rẽ utilis. Off. 57 b, Ad nullã partẽ utilis. Attic. 228 a, Hoc erit utile ad confirmationem Ciceronis. de Ora. 132 b, Etiam ad causam utile est, &c. Att. 237 b, Sed ad hæc omnia una consolatio est, quod, &c. Ora. 200 b, Non enim ad iudiciorum certamẽ, sed ad auriũ uoluptatem scripserat. de Or. 109 b, Ad Græcorum cõsuetudinem disputare. Ora. 201 a, Aristoteles adolescentes non ad morem philosophorum tenuiter disserendi, sed ad copiam Rhetorum in utranq; partem exercuit. de D. 125 b, Ad nostri augurij consuetudinem dixit Ennius, cum tonuit, &c. de Or. 127 a, Nihil mihi ad existimationem turpius, nihil ad dolorẽ acerbius accidere potuit. pro Ar. 189 a, Marius, qui durior ad hæc studia uidebatur. Off. 24 a, Ad eam rationem maximã uim natura habet. Qu. Fr. 315 b, Habere uim magnam ad gloriam, & ad summã dignitatem. Epist. 41 b, Cẽsui sumptus legatis quàm maximè ad legẽ Corneliam decernẽdos. de Or. 115 a, Iudex omni ratione ad tẽpus, ad causam oratione moderandus est. At. 112 b, Cõmendatio alicuius ad omnes. At. 32 a, Quod de Quinti fratris epistola scribis, ad me quoq; fuit πρόσθι λόγος, &c. At. 122 b, Vnum etiam restat tibi ad omne dedecus. de Am. 113 b, Ad uoluntatem loqui omnia, nihil ad ueritatem. pro Quin. 17 b, Ad uoluntatem loqui. de Or. 97 b, Exercere se ad uersus alicuius. de Orat. 90 b, Res quas ad certã causam tempusq; cognouerit. de N. 74 b, Commoliri dolum ad aliquem. At. 110 b, Velim consideres quid faciendũ putes, primùm πρὸς τὸ ἀσφαλὲς, &c. deinde ad opiniones, &c. de N. 43 a, Mundi partes neq; ad usum meliores, neq; ad speciem pulchriores esse potuerunt. pro Cæl. 46 b, Dare aliquid rẽporis ad ludum ætatis. I.A. 228 a, Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? pro Cæl. 51 b, Fuerant ad hanc rem collocati, ut, &c. pro Cor. 68 a, Familiaritas bonorum ad summam laudem omnibus ualet. de Or. 198 a, Ad has tot tantasq; res adhibenda sunt ornamenta, &c. de D. 98 a, Et non si significant, nullas uias dant nobis ad significationis scientiam. De Dom. 101 a, Ad opiniones imperitorum esse fictas religiones. de Dom. 101 a, Ad errorem multitudinis, religionis simulachra fingere. de Fat. 142 a, Neq; hoc scribunt uituperâtes, sed potius ad laudem. de Dom. 126 a, Res inuenta ad quæstum & ad errorem. de Dom. 122 a, Ita Albana aqua deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad urbem retinẽdam. de Dom. 123 a, Retinetur autem ad opinionem uulgi reipub. mos. pro Deiot. 150 a, Nullus locus est ad statuã rostris clarior. I.A. 251 b, Qui suam amentiã huic præbet ad gloriam. I.A. 203 b, Legibus annalibus grandiorem ætatem ad cõsulatum constituebãt. de Leg. 157 a, Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudẽtiam, de

Vni. 202 a, Quod maius est uinculum ad perpetuitatẽ uestram, quàm, &c. de Am. 111 b, Eorum est habendus ad summum naturæ bonum optimus beatissimusq; comitatus. de Pet. 207 b, Vir ad ambitionẽ gratiosus. de L. 176 b. Hi omnes multa ad ueritatem admirabil'a dixerũt. de Ar. 211 b, Qui medicis suis non ad salu em, sed ad necem utitur. pro Mar. 137 a, Vti uel abuti opera alicuius ad aliquam rem. pro Font. 281 a, Habere uoluntatem ad aliquem opprimẽdum, & licentiam ad maledicendum, & animum ad ementiendum, & ingenium ad fingendum. pro Rab. 90 b, Quæ mihi iustissima causa ad hunc defendẽdum esse uisa est, eadẽ uobis ad absoluẽdum debet uideri. pro Rab. 90 b, Nã me amicitiæ uetustas, ad C. Rabirium defendẽdum est adhortata. pro Qu. 13 b, Non ad mendaciũ obtinẽdum, sed ad uerum probãdum autoritas adiuuat. I.C. 101 a, Ad custodiendum te diligẽtissimum, ad supplicandum sagacissimum, ad uindicãdum fortissimũ eum putasti. pro Dom. 122 a, Multa ad placandum atq; ad misericordiam reis concessa sunt. pro Dom. 219 a, Hic tibi autor ad instituẽdam, socius ad comparãdam, auditor ad perficiendam rem fuit. Attic. 241 a, Præsentes ad nocẽdum uires habere. Anteq. 193 a, Manus ad demõstrandam religantur iniuriam, lingua inciditur ad deplorandã calamitatẽ. de Cl. 193 b, Quint. Scæuola nemini se ad docẽdum dabat. de Ora. 127 a, Tum omnẽ orationem traduxi, & cõuerti in interpandã Cepionis fugã, in deplorandum interitum exercitus. de Or. 92 b, Res quæ ad dicendum pertinẽt. & ibi: Antequam ad dicendum ingressi sumus. pro Cec. 296 b, Arma alia ad tegendũ, alia ad nocendum, &c. pro Cor. 55 a, Si minus tibi ad referẽdam gratiam satisfacere potero, ad prædicandam & habendam certè satis sum facturus. pro Clu. 27 b, Ad respondendum surrexi. & alibi, Ad dicendum surrexi. pro Cæl. 42 b, Oratio ad criminãdum subtiliter inducta. de Ar. 253 a, Autor egregius ad inflammandos animos. Off. 41 b, Iustos uiros ad imperandum deligi solitos. Off. 42 b, Deligere sibi aliquem ad imitandum. pro Sest. 25 a, Rem quæris præclaram iuuentuti ad discendum, nec mihi difficilem ad perdocendum. Qu. de Pet. 207 b, Homines excellenti gratia ad conficiendas centurias. I.V. 76 b. Proiectas ad audendum. Off. 74 b, L. Manlius paucos sibi dies ad dictaturã gerendam add dit. de D. 82 b, Mirari licet quę sint animaduersa à medicis herbarum genera, ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos. de D. 83 b. Quid scammoneæ radix ad purgãdum possit. de Di. 98 a, Stella saluraris ad ortus puerorũ. At. 41 a, Reliqua tempora non tam ad medicinam, quàm ad finẽ doloris. de Le. 157 a, Nihil ad Cælium, sed potius ad antiquorũ lãguorem atq; insciti am. de Som. 129 b, In quo qui inlustrũ, nihil ad nostrũ genus. de Le. 179 b, Quid enim ad pontificem de iure parietum? pro Cor. 62. Quid id ad ciuitatẽ? de Le. 172 a, Sed siue fuit, siue non fuit, nihil ad rem. Acad. 23 b, Hoc nihil ad me. pro Qu. R. 50 b, Præclarè suum negotiũ gessit Roscius, quid ad rei pro Dom. 217 a, Sed quid ad rei ad Att. 195 a, Nihil agri ad ullã rẽ, loci satis nih l ad rẽ quam quæro. de Or. 121 a, Sed hoc nihil ad me, &c. illud ad me, ac multo etiã magis ad uos Cotta noster & Sulpiti pro Sex. Rosc. 42 a, Vt ad libidinem suam liberti fortunas nostras uexare possint. Epist. 248 a, Ad meum sensum & ad illud syncerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius, quàm, &c. de Or. 115 a, Qui mentes iudicũ ad arbitrium suũ mouere possit. de Orat. 97 b, Legere aliquam orationem ad eum finem, quem memoria possis comprehendere. I.C. 97 b, Quem ad finem se effrenata iactabit audacia? pro Cl. 49 b, Conuertere nũc ad equestrem ordinem atq; in cæteros ordines hęc omnia. pro Clu. 59 b, Ea sibi præter formam, nihil ad similitudinem homines referuauit. & alibi, Deus in faciendo homine similitudinem suam secutus est. pro Cl. 23 b, Et ad hãc mortem omnia uenęni indicia in illius mortuæ corpore fuerunt. de L. 180 b, Quid est quod ad ius pontificũ ciuile appetaris? In Vat. 33 a, Si ad cætera uulnera hanc quoque plagã reipub. infligisses. pro Pl. 259 b, Equidẽ ad reliquos labores, quos in hac causa suscipio, eriã hãc molestiã assumo, quòd, &c. contra Rul. 81 a, Ad hũc numerum quingentos sibi singul, sument. Epi. 217. Ea pars hereditatis est ad XXX sestertii. At. 9 b, Homines ad quindecim. Qu. Fr. 314 a, Domitius ad numerum iudices non habuit. de Fin. 91 b, Heri ab urbe profectus, ueni ad uesperam. Qu. Fr. 306 a, Sanè frequẽtes fuimus omnino ad ducẽtos. At. 195 a, Dubito an excusationem aliquã ad filii parem. Att. 110 b, Cõuertere nauem ad puppim. Qu. Fr. 320 a, Poema ad Cæsarem quod composueram incidi. aliâ, institueram. Tusc. 192 b, Ad omnia cæcitas mentis. Att. 139 a, Ad hęc igitur cogita, uel potius excogita de Ora. ri a, Cũ ille dubitaret quod ad fratrem promiserat. de Vni. 200 b, Nox igitur & dies ad hunc modum, & ob has generata causas, &c. pro Domo 100 b,

Quod

Quod somnium mirificè ad uerbũ cum re cõuenit. de Ora. 132 a, Verbũ ad literam immutatum ut neuius, ignauus. pro S.R. 32, Si quid est, quod ad testes referuet, ibi nos, &c. pro S.R. 37 b, Tecti esse ad alienos possumus: intimi multa aperiora uideant necesse est. cõtra Rul. 70 a, Ratione assecutus est, ut id quoad liceret, populi ad partes daret. de Fat. 140 b, Te proponere aliquid ad quod audiam, uolo. pro Cæl. 39 a, Ad istam omnem orationem breuis est defensio. de Di. 87 a, Aliquis ad meridiem spectans. pro Qu. 111 a, Ad negocium suum relicto procuratore proficisci. At. 123 b, Abijcere se ad pedes alicuius. de N. 76 b, Palliũ aptum ad omne anni tẽpus. de Leg. 182 b, Ad cantus & ad tibicinem prosequi laudes honoratorũ uirorum. Tusc. 171 b, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiã. I.A. 244 b, Facilis est circũspectus, quid ad dextram, quid ad sinistram sit. pro R.P. 127 b, Ego me aliquando ad literas uindicabo. Ad aliquem per gere, id est, domum illius petere. de Fin. 147 b.

AD AE QVO, *as.* parem facio. pro Arc. 190 b, Noster hic magnus, qui cum uirtute fortunam adæquauit. pro Ar. 191 a, Commemorationem nominis nostri cum omni posteritate esse adæquandam. pro Cor. 68 a, Qui in summa amicorum copia cum familiarissimis eius est adæquatus. Qu. Fr. 311 b, Senatorum urna copios è absoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærarij condemnarunt. de Vn. 202 a, Quæ à me ipso facta sunt, deorum uitam possint adæquare.

AD AMO, *mas.* de Orat. 148 b, Qui patientiam & duritiem in Socratico sermone maximè adamarat. Acad. 3 a, Eam sententiam quam adamauerũt, pugnacissimè defendunt. Epi. 19 a, Si hoc statueris, quarum laudum gloriam adamaris, quibus artibus eæ laudes comparantur, in ijs esse elaborandum. pro Mil. 118 b, Nihil erat cuiusquam, quod ille adamasset. de Or. 149 b, Si illam præclaram & eximiam speciem oratoris perfecti & pulchritudinem adamasti. I.V. 224 a, Id adamasti quod nunquam uideras. pro Fl. 511 a, Quod florere in generis sui gloria uideret, prætor adamauit. I.V. 126 a, Cum signa quædam pulcherrima uidisset, adamauit.

AD AVGEO, *ges.* cumulo.) (.minuo, extenuo. de In. 69 a, Per quem facti honestas adaugetur. de In. 71 b. & ad Her. 13 b, Hæc signa adaugẽt suspicionem. pro S.R. 23 b, Tamen alijs nefarijs cumulant atq; adaugent.

AD AVGESCO, *cis.* cresco. de D. 83 a, Aut densus stridor, &c. Ortus adaugescit scopulorum sæpe repulsu. Poetæ.

AD DICO, *cis.* dedo, mancipo, destino, adiudico. pro Ce. 287 b, Licetur Ebutius, deterrentur emptores multi, partim gratia Cæsenniæ, partim etiam precio, fundus addicitur Ebutio. pro Sest. 11 a, Quos æris alieni magnitudo Tribuno plebis constrictos addixerat. pro Do. 234 b, Is neminem inuenire potuit, cui sedes meas addiceret. I.P. 98 a, Nónne Fusidium creditorem debitoribus suis addixisti? In Ant. 212 a, Antonius regna addixit pecunia. Bona alicuius nummo sestertio cuipiam addici, pro R.P. 130 a. &, Tua bona Posthume nummo sestertio à me addicuntur. I.S. 273 b, Non enim uni priuatim ancillatus sum, neq; me addixi. pro Mil. 118 b, Incidebãtur domi leges, quę nos nostris seruis addicerent. I.P. 91 b, Cùm addicebas Tribuno pleb. cõsulatum tuũ. pro Pl. 279 a, Senatus cui me semper addixi. I A. 201 a, Qui ne sorti quidẽ fortunas nostras destituit, sed libidini cuiusq; addixit. Posth. 207 b, Cũ hoc coire ausus es, ut reip. statũ, ut Senatus autoritatẽ, ut ciuis optimè meriti fortunas prouincias fœdere addiceres. Anteq. 195 b, Rei sentẽtijs prius iudicum cõuinci, quàm supplicio addici debẽt. pro Mil. 97 a, Eius ipsius domũ euertisti, cuius sanguinẽ addixeras. Att. 158 b, Vt scriberẽ, cui nellẽ addici. I.P. 87 b, Ná lege Cæsaris omnis tibi Græcia addicta. de Orat. 132 b, Quãti addictus? mille nũmũm. de L. 189 a, Libertas plebi sic data est, ut multis præclarissimis addiceretur, ut autoritati principũ cederet. I.V. 105 b, Addicitur id opus H-S. D L X. millib. I.V. 105 b, Addicitur medimnis M M. Addicere bona alicui. I.V. 104 a. Off. 61 a, Cum eorum alteri tyrannus diem necis destinasset, & is qui morti addictus esset, &c. I.A. 170 b, Nemo te de uendita atq; addicta sententia mouere potuit Parad 120 b, Ego te non stultũ ut sæpe, non improbũ ut semper, sed dementẽ & insanum rebus addicã necessarijs. pro Fl. 156 b, Iste cum iudicatũ non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus est. Addicere sese alicui certò. de In. 62 b, Addicet corpus suũ turpissimæ cupiditati. ad Her. 29 a, Addicere uitam suam omni intemperãtiæ. Ad Her. 32 b, pro Qu. 17 b, Vt parsimonia nuda cupiditati petulantiæq; addicatur.

AD DICTIO, *onis.* I.V. 68 b, Addictio & cõdonatio bonorũ.

AD DICTVS, *a, um.* mãcipatus.) (.missus. L Alligo. pro Mil. 112 a, Milo uitam suam maximis præmijs propositam & penè addictam sciebat. pro Cæl. 54 b, Hunc addictum, deditum, obstrictũ tibi habebis. Tusc. 176 a, Qui certis quibusdam destinatisq; sententijs quasi addicti & cõsecrati sunt.

At 144 a, Mihi ista omnia iam addicta, uastitati uidẽtur. de Ar. 250 a, Quod tu Brogitaro addictum pecunia tradidisti. I.A. 233 b, Gladiatorio generi mortis addictus. At. 102 b, Sed quid est quod cũcti Luceijs sint addicti? I.V. 124 b, Ob rẽ iudicandã pecuniã accipere, precio habere addictã fidẽ & religionem. I.V. 125 a. Habere fidem alteri addictam pecuniã.

AD DISCO, *scis.* de Sen. 8 b, Solon dicebat senescere se multa indies addiscentem. & 82 a, Quid quòd etiam addiscunt aliquid? de Fin. 145 a, Vt ea quæ Socrates repudiauerat, addisceret. de Or. 151 a, Atq; uelocius puer addidicerat. de Or. 156 b, Sed ut aliquid addiscerem, &c.

AD DITAMENTVM, *ti.* appendicula. pro Sest. 18 a, Ligus iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum.

AD DO, *dis.* adiungo, accessionẽ adiungo, affero, asscribo. de Orat. 113 a, Paululum se erexit, & addidit historiæ maiorem sonum uocis Antipater. Epist. 47 a, Sed aliquid atque adeò multum addunt atq; afferunt de suo. Addere.) (.demere. Acad. 13 a, & At. 290 a, Vnus annus additus labori tuo. pro R.P. 122 b, Ne quid ad eas ruinas, quibus hic oppressus est, addendum acerbitatis putet. Epistol. 8 a, Vt plus additum ad memoriam nominis nost i, quàm ademptum de fortuna uideretur. de Finib. 73 a, Id autem eiusmodi est, ut additum ad uirtutem, autoritatem uideatur habiturum. Ep 210 a. Si ad id, quod ipsorum causa uis, addideris cumulum cõmendationis meæ. Posthquam. 210 a. Ad hæc ornamenta dignitatis meæ, reliqua uos ijdem addidistis, &c. de D. 137 b, Nunc Prætor intermissionem forẽsis operæ & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus antea uti non solebam. At. 8 a, In illam orationem Metellinam addidi quędã. At. 203 a, Eas literas in eundem fasciculum uelim addas. Offic. 14 a, Harum rerum duarũ splendor omnis & amplitudo est, addo etiam utilitatem in posteriore. At. 252 b, Addis mihi scribendi alacritatem. At. 100 b, Hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudãdo. animos mihi addidisti. Off. 12 b, Addẽdo deducendoq; uidere, quæ reliqui summa fiat. de Or. 145 a, Addere, mutare, detrahere.

AD DVBITATIO, *onis.* Off. 55 b, aliàs Dubitatio.

AD DVBITATVS, *a, um.* Off. 17 a. Eoq; magis si plus adipiscare re explicata boni, quàm addubitata mali.

AD DVBITO, *as.* dubito. de Ora. 209 b, Vt addubitet, quid potius aut quomodo dicat. Ep. 110 a, Quòd ad me sine prænomine epistolã misisti, primùm addubitaui, num, &c. de N. 5 a, Profectò eos addubitare coget doctissimorũ hominũ dissẽsio. & 49 b, Id de quo Panætiũ addubitare dicebat.

AD DVCO, *cis.* deduco, induco, contendo, contraho.) (.remitto. pro Qu. 4 a, Publicius, qui ex Gallia pueros isti adducebat. At. 125 a, Gentes feras armatas in Italiam adducere. I.V. 179 a, Adductus erat in sermonẽ, inuidiam, uituperationẽ. Ep 107 b, Nondum uolunt isti lauti terra nata in honorem adducere fungos, heluellas. I.V. 55 a, Adductus sum iud. officio, fide, misericordia, &c. de Or. 106 a, Mediocrisne res in controuersiam adducta est? pro Qu. 5 b, Adducere aliquẽ in ius. pro S.R 32 b, Causa, quæ aliquę ad facinus adduxit. Epi. 58 a, Adduci spe alicuius rei uel cupiditate. Epi. 63 a, Adduci uoluntate ad aliquid faciendũ, & induci odio. Posth. 207 b, Nõ te illius unguentorũ odor in eã cognitionẽ adducebat, ut tibi non liceret, &c. At. 90 a, In eam spẽ adducimur, &c. de Offi. 99 b, Ita cõtracta res est & adducta in angustum. pro Do. 228 b, Ciuitatem in discrimen adducere. Adducere aliquem in summas angustias. pro Quin. 3. b, Adducere aliquem in discrimen capitis. pro Deiot. 144 a, & Attic. 75 a, Adduci in discrimen. Adducere aliquem in inuidiam falso crimine, Off 67 b. de Pro. 77 a, Adduci ad suspicandum nullo modo possum, ut C. Iulius, &c. Ep. 22 a, Non enim adduci possum, ut abs te, &c. de Cla. 170 b, Myronis signa nõdum satis ad ueritatem adducta. Att. 327 b, Ad interregnum comitia adducta. At. 101 b, Si ad concordiam res adduci potest. de Or. 101 b, Infimi homines mercedula adducti, &c. I.V. 75 b, Cũ accusatio nostra in obliuionem diuturnitatis adducta sit. At. 18 b, Pompeium in eam uoluntatem aduxi, ut faceret, &c. de Cl. 173 b, Audiui ista de maioribus natu, sed nunquam sum adductus ut crederem. de N. 29 a. & Epi. 23 a, Non possum adduci, ut putem, &c. Epist. 33 a, Quòd itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationẽ uidetur adducere, uisurus ne sis, &c. Qu. Fr. 290 a, Cũ id cõmiserim, præsertim ut ille alter annus etiã tertium posit adducere. At 273 a, In eum locum rem adductam intelligit, &c. Epi. 18 a, Vt te in meam sententiam adducã. de L. 170 a, Vt iam uideam, adduci hanc quoq;, quæ te procreauit, esse patriam tuam. de Vn. 196 b, Idq; ex inordinato in ordinem adduxit. ad Heren. 29 a, Adducere animum auditoris ad indignationem. Adducere, pro cõtendere, seu contrahere. de Am. 104 b, Cõmmodissimum est, quàm laxissimas habenas habere amicitiæ, quas uel adducas cũ uelis, uel remittas.

ADDVCTVS, *a,um.* Tusc.187 a, Tormenta eò grauiores emissiones habent, quò sunt contenta atq; adducta uehementius. de N.105 b, In agro ambulanti ramulum adductũ, cum remissus esset, in oculum recidisse. I. V.55 b, Dolebam in eum locum me adductum, ut, &c. pro Clu.58 a, Cæteri nouis affinitatibus adducti, ueteres inimicitias deponunt. I.V.55 b, Adductus sum officio, fide, &c. ut onus hoc laboris suscipiẽdum putarem. I.V.191 b, Benignitate adductum concedere aliquid. pro Syl.182 a, Tamen humanitate adductus, eum defendit. de Orat.92 b, Tumq; ego hac opinione adductus scripsi etiam illud, &c. Att.16 b, Non odio adductus alicuius, sed spe sanandæ reipublicæ.

ADEMPTIO, *onis.* ablatio. pro Do.229 a, Adẽptio ciuitatis.

ADEO, aduerb. usq; eò, tantum, seu tam, sic ut, adeò ut, magis adeò, quin, imò etiam. Qu.Fr.202 b, Remp. funditùs amisimus, adeò ut Cato adolescens, &c. pro Cl.53 b, Adeóne erat stultus, ut, &c. pro Fl.156 a, Neminem quidem adeò infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. pro Se.21 a, At uerò illi adeò nim facinoris sui perhorruerant, ut cogitarint, &c. pro Rab.96 b, Adeóne hospes huius urbis es? Ep.163 a, Adeò mihi uisus est lepidus, ut, &c. pro Deiot.149 b, Adeóne, ut etiam humanitatis iura uiolentur? de Orat.110 a, Magis adeò id facilitate, quàm alia ulla culpa mea contigit. Off.8 b, Adeò summa erat obseruatio in bello mouendo. I.V.233 a, Id adeò ex ipso S.C. cognoscite.232 b, Id adeò ex me cognoscite. pro Cecin.301 b, Id adeò, si placet, considerate. pro Cl.34 a, Id adeò habeo gratiam tibi. Ep.194 a, Adolescens tuus atque adeò noster. pro Clu.34 a, De foro atque adeò de ciuitate sublatus est. Epist.47 b, Aliquid atque adeò multa addũt de suo. I.P.80 a, Tunc etiam atque adeò uos geminæ uoragines, &c. Attic.244 a, Quod ad te antea atq; adeò prius scripsi. Epist.166 a, Adeò longo & infesto itinere ad me ueniri doleo. pro Arch.188 a, Atque hoc adeò mihi concedendum est magis, quòd, &c. Attic.24 b, Interea cursus quos prima à parte iuuentæ, Quosq; adeò consul uirtute animoq; petisti, Hos retine, &c. Poetæ.

ADEO, *adiu.* aditus est, adire possum, subeo. I.V.101 a, Cæteri hæredes adeant ad Verrem. Epist.41 a, Ad me adire quosdam memini, &c. pro Cec.300 b, Cum adibã ad istum fundum. Ep.35 a, Cum ad me aditum esset ab ijs qui, &c. Epist.39 b, Te adesse ferè omnes, &c. de Cla.194 a, Tum primùm nos ad causas adire cœpimus. Aca.24 a, Tribunũ aliquem censeo adeant. de Fin.145 a, Pythagoras Persarum magos adijt. pro Fl.156 b, M. Cratidius, ad quem est aditum, negauit, &c. Qu.Fr.302, Cum prætores diebus aliquot adiri nõ possent, nec potestatem sui facereut. pro S.R.36 b, Adire periculum capitis. Off.17 a, In adeundis periculis, &c. I.V.234 a, Cum ad prætorem in ius adissemus. I.V.120 a, Antequam in ius aditum esset. Att.226 a, Adire hæreditatẽ. & pro Qu.R.54 a, I.A.168 b, Cum ipse patris hæreditatem non adisses. Cernere hæreditatem, pro adire. L.Cerno.

ADEPS, *pis.* axungia, pingue quod intra cutem carnemq; est. I.C.114 b, Num mihi P. Lentuli somnus, L. Cassij adeps, C. Cethegi furiosa temeritas pertimescenda est?

ADEPTIO, *onis.* de Fin.73 a, Nos beatam uitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus. Par.240 a, In uoluntate autem utilitas ex adeptione alicuius commodi.

ADEPTVS, *a,um.* L. Adipiscor.

ADESPOTOS, autore carens & principe. Ep.253 b, Rumores tristiores, sed ἀδέσποτοι id est, incerti.

ADESVS, *a,um.* comesus, consumptus. Tusc.180 a, Cum uerò adesum, inflatu renouatum est iecur, &c. pro Qu.7.a, Quis tam profusus nepos, non adesa iam, sed abundanti pecunia sic dissolutus fuisset?

ADFERO, *fers.* Bru.90 b, Tristes de Bruto nuncij adferebantur.

ADHAMARE, arripere, capessere, obligare. Acad. li.2. apud Nonium, Qui serius honores adhamauerũt, uix admittuntur ad eos. Legendum uidetur adnituntur, ut in translatione maneat ab hamis sumpta. Quid si etiam, adamauerunt sine aspiratione legatur? quod mihi non displiceat, cum illud nusquam legatur apud alium autorem.

ADHAEC, præterea. pro Fla.162 b, Adhæc prædia in censu dedicauisti.

ADHAERE O, *rei.* nitor, infixus sum. I.V.31 b, Tela in tuis uisceribus adhærebunt. pro Do.226 a, In me omnia coniurationis nefaria tela adhæserunt. In Arat. Spiniferam subter caudam pistricis adhęsit. Epi.115 a, Tanquam in quadam silice iam omnia adhæserũt. pro Sest.6 b, Adhærescere ad colũnam. Acad.3 a, Ad eam tanquam ad saxum adhærescunt.

ADGRAVESCENS. Tusc.207, Siquidem qui tempestiuam medicinam admouens, non adgrauescens uulnus illidat manus, Poetæ.

ADHAERESCO, *scis.* Attic.5- b, Vtiq; facuenias, si potes in his locis adhærescere. de Cl.195 a, Hortensius in continuatione uerborum adhærescens. de Or.107 b, Quæ recta sunt probari, quæ praua sunt, fastidijs adhærescere. Oft.17 b, Omninoq; ita iusticiæ honestatiq; adhærescere, ut, &c. pro D.125 b, Prouidendum fuit, ne in hanc tantam materiam seditionis ista funesta fax adhærescere. de Or.128 a, Argumentum ratio ipsa confirmat, quæ simulatq; emissa est, adhærescit. de Cl.190 a, Oratio ita liberè fluebat, ut nunquam adhæresceret. I.V.31 a, Tenes ne memoria te extremum adhęsisse? id est, extremum quæstorem esse factum.

ADHAESIO, *onis.* de Fin.52 b. L. Copulatio.

ADHIBEO, *es.* admoueo, pono, adiungo, adijcio, utor, confero, affero. de Ora.125 b, Nisi omnes ij motus, quos orator adhibere uolet iudici, in ipso oratore impressi esse uidebuntur. pro S.R.23 b, Non potest uim mihi maiorem adhibere metus quàm fides. de Na.73 b, Melius est ægrotis non adhibere uinum omnino. de Or.125 b, Medicus ægro adhibet medicinam. Oft.329 a, Nulla enim remedia quæ uulneribus adhibentur, tam faciũt dolorem, quàm quæ sunt salutaria. Off.17 a, Medici grauiorib. morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur. Adhibere uim alicui, pro Cec.294 a, & de Off.54 a, Adhibere sæuitiã in aliquem. Off.37 b, pro Qu.8 a, Adhibenda uis est ueritati. cõtra Rul.75 b, Cum sese sociorum sanguine implerint, adhibeant manus uectigalibus uestris. i. diripiant. Tusc.247 b, Persas negat Xenophon ad panẽ adhibere quicquam præter nasturtiũ. Aca.9 b, & Tusc.222 b, Cum adhibemus ad eos orationem huiusmodi, &c. Or.198 a, Ad has tot tantas q; res adhibenda sunt etiam ornamẽta, &c. de Cla.193 a, Is celeriter ad causas adhiberi cœptus est. de Or.157 a, Pòst adhiberi cœpta est ad ornatũ etiam corporis, ad disciplinas. de N.39 b, Lucina adhibetur ad partus. Adhibere odores ad deos. de N.23 b, Adhibere multum studij ad dicendum. de Cl.178 a, pro M.125 b, Huic ego, iudices, satisfacere cupio, uosq; adhiberi arbitros. de D.139 b, Nulla adhibita sua autoritate. Adhibere cantica uel trenos alicui. de Cl.183 a. Attic.19 a, Vt priuatis rebus meis adhibeam quandã cautionẽ. Ar.290 a, Tanta adhibebatur à nobis cõtentio, ut rẽ cõfici posse non dubitarem. de N.2 b, Quid est quod ullos dijs immortalib. cultus, honores, preces adhibeamus. At.291 a, Ea autẽ adhibita doctrina est, quæ uel uiciosissimam naturã excolere possit Ep.75, Rationes cõfectæ, me absente, sunt tecum, ad quas ego nihil præter lectionem adhibui. Adhibere iudicium. Orat.201 a. Att.193 a, Quos ego uniuersos adhibere liberaliter, optimũ quemq; hospitio amicitia q; cõiungi dico oportere. de Or.144 a, Vt oratio, quæ lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem afferat. de Or.122 a, Vt his rebus adhibeat tanquam lumen aliquod, memoriam, uocem, uires. Adhibere miserationẽ, de Cl.172 a, Adhibere neruulos & suauitatem. At.264 a, Adhibere officium erga aliquem. Ep.205 a, Adhibere patronum. de Or.117 a, Adhibere testes & laudatores. de Fin.78 b. pro Rab.92 b, Adhibeatis q; in hominis fortunis misericordiam, in reip. salute sapientiam, quam soletis. Off.63 a, Qui orationis uanitatem adhibuerunt. Adhibere deum testem. & 60 b, & 2 a, Adhibenda est igitur quędam reuerentia aduersus homines, &c. Att.186 b, Quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualescendum adhibe prudẽtiam. Qu.de Pet.207 a, Ad hanc rem adhibeas necesse est omnẽ rationem, & curam, & laborem. I.A.153 a, Ad deliberationes, quas habebat de rep. principes ciuitatis adhibebat. Atti.127 a, Vt omnes adhibeam machinas ad tenẽdum adolescentem. de Cl.178 a, Plurimum studij ad dicendum, & ad omnes bonarum rerum disciplinas adhibuisse. Qu.Fr.327 a, Cæsar uirtutem & grauitatem in summo dolore adhibuit. de Cl.168 b, Sed tum ferè Pericles primus adhibuit doctrinam. & 188 b, Cæsar rationem adhibens, cõsuetudinem uitiosam emendat. Ep.21 b, De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim, cognosces, &c. pro Arc.186 b, Quorum alter res ad scribendum maximas, alter cùm res gestas, tum etiam studium atq; aures posset adhibere. Ep.47 b, Hactenus existimo nostram consolationem rectè adhibitã esse. quoad, &c. de Cl.196 a, Tamen ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. I.A.231 b, Nec Antonius ullius supplicij adhibendi, si poterit, ullam partem est relicturus. Acad.19 a, Sed adhibebit modum quendã, quem ultrà progredi nõ oporteat. Ep.155 a, Adhibere moderationem in aliqua re. Off.45 b, Modusq; adhibeatur, is q; referatur ad facultates. de Fa.146 a, Siue medicũ adhibueris, siue nõ, cõualesces. p Do.220 b, Illud in primis, ne qua calũnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. Of.35 b, Quem nos correctione quadã adhibita, potiss imum secuti sumus. Of.15 a, Quocirca philosophis & magnitudo animi est adhibenda, & uacuitas ab angoribus. Offic.15 a, Capessentibus tempub.

rempub. magnificentia & despicientia rerum humanarum adhibenda est. Off. 15 a, In omnibus prius quã aggrediare, adhibenda est præparatio diligens. Ep. 51 a, In me consolando nõ mediocrẽ animi dolorẽ adhibuisti. de Sen. 64 a, Vtendum exercitationibus modicis, rãtum cibi & potionis adhibendum, ut, &c. Qu. Fr. 327 a, In summo dolore uirtutẽ & grauitatem adhibeo. Or. 215 b, Numerus iambicus adhibetur in fabulis. Or. 202 a, Flores, quos adhibet orator in causis. Ep. 258 b, Quantũ me diligis, tantũ adhibe in te diligentiæ. Ep. 238 b. Diligentiã in aliquã rẽ cõfero. At. 273 a, Adhibere curam & diligentiã in ualetudine tuenda. pro Clu. Facilè hoc, iudices, impetrabo, ut quam ipse adhibere consueuit in amicorũ periculis fidẽ & diligentiam, tum uim animi libertatemq; dicendi, in hac mihi cõcedat. Epi. 78 a, Vt non adhibeas in consilium cogitationũ tuarũ desperationem. Off. 50 b, Is adhibuit sibi in cõsilium quindecim principes. Ep. 21 b, Tecũ loquere, te adhibe in cõsilium. Ep. 53 a, A cæteris tuis non adhibemur: id est, in consilium. de D. 123 b, Illi autem, qui in auspicium adhibetur, &c. Ep. 79 a, Sed tu illum animum nunc adhibe quæso, quo me tum esse oportere censebas. de Ar. 248 a, Adhibete animos & mentes uestras, non solum aures ad artuspicum uocem admouete. Qu. F. 294 a, Permagni hominis est, sic se adhibere in tanta potestate, ut, &c. id est, gerere. de Or. 161 a, Cum se mente ac uoluntate coniecisset in uersum. id est, cum mentem ac uoluntatem adhibuisset ad uersum.

ADHINNIRE, translatum. I. P. 94 b, Itaq; admissarius iste, simulatq; audiuit à philosopho uoluptatem tantoperè laudari, nihil expiscatus est: sic suos sensus uoluptarios omnes incitauit: sic ad illius hãc orationem adhinnijt, ut non magistrum uirtutis, sed autorem libidinis à se illum inuentum arbitraretur.

ADHORTOR, *aris*. I. A. 193 b, Sic ego uos ad libertatẽ recuperandã adhortabor. I. A. 157 a, Iure possum ego uos ad defensionem meæ salutis adhortari. Ep. 256 a, Multæ erant & reconditæ literæ, uis non erat: ad eam igitur adhortabar. Epist. 7 a, Ego te ad certam laudem adhortor. Off. 8 a, Ne posset aliquando ad bellum faciẽdum locus ipse adhortari. Adhortari aliquem ad aliquid faciendum, pro Rab. 90 b.

ADHORTATIO. de Or. 109 b.

ADHVC, etiam nunc, etiam tum, iam tum, hactenus. I. V. 192 a, Facinus fortasse adhuc in nullo etiam uindicatum. Epist. 186 b, Nihil dum audieramus. Att. 109 a, Vnã adhuc à te epistolam acceperam. Epi. 91 a, Ego Cæsari pro te, sicut adhuc feci, libentissimè supplicabo. At. 116 a, Quod facilè patior, dum ut adhuc, nihil faciam turpiter. de Di. 109. Adhuc hæc erãt, ad reliqua acri tendebamus animo. ad Her. 3 b. Adhuc quæ dicta sunt, arbitror mihi cõstare cum cæteris artis scriptoribus. de Amic. Nisi quid adhuc fortè uultis.

ADIAPHORON. L. Indifferens.

ADIGO, *gis*. cogo, impello, uoco ad arbitrum. Off. 65 a, Itaq; Calphurnius arbitrum illum adegit, quicquid sibi de ea re facere oporteret ex fide bona. pro Qu. R. 49 a. Cur non arbitrum pro socio adegeris, Qu. Roscium, quæro. L. Arbiter.

ADIICIO, *cis*. immitto, addo, applico. Off. 23 b, Timotheus ad laudem bellicæ doctrinæ, & ingenij gloriam adiecit. cõtra Rul. 71 a, Cũ ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. Adijcere oculũ alicui rei. I. V. 116 a, Partim planè uidebãt adiectũ esse oculũ alicui rei. I. V. 116 a, Partim planè uidebãt adiectũ esse oculũ hæreditati. de Pet. 205 b, Nõ ut aliquid ex ijs noui adijcerẽ. de Leg. 177 a, Qui in sacrificiũ cogitatá libidinẽ intulit, quò ne impudẽtiam quidem oculorũ adijci fas fuit. de Le. 182 b, Néue rogum propius sexaginta pedes adijcito ẽdes alienas inuito domino. ἄπαξ. L. Incertus.

ADIMO, *mis*. aufero. eripio, subtraho. deleo. præcido. Att. 12 Despõsam homini Syriã ademi. Adimere aliquid alicui. Acad. 9 b, & Ep. 6 b, Senatusconsultũ nullũ extat, quo reductio regis tibi adẽpta sit. At. 31 a, Epistola illa mihi somnum ademit. Ep. 8 a, Vt plus additum ad memoriã nominis nostri, quàm adẽptum de fortuna uideretur. pro Qu. 8 b, Pecuniã si cuipiam fortuna ademit, aut alicuius eripuit iniuria. Ep. 120 b, Primùm ut Cæsari aliquid adimat, inde ut Põpeio aliquid tribuat. pro Mur. 143 b, Nolite mihi adimere eum cui, &c. pro Dom. 217 b, Quod idẽ in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisses. de Orat. 142 a, Tum ille, adimere, inquit, omnem recusationẽ Crasso uolui. Attic. 41 a, Nihil mihi dolor meus tum omnes partes mẽtis, tum huius generis facultatem ademisset. pro Quin. 2 a, Vitandi aduersariorum impetus potestas adempta nobis est. Adimere alicui potestatem faciẽdi aliquid I. V. 58 a. & contra Rul. 87 b, Non adimi cuiquam glebam de Syllanis agris. Adimere ciuitatem, pro Cecin. 303 b.

ADIPALIS *le*. Orat. 199 a, Optimum quoddam & tanquam adipale dictionis genus. aliàs Adipatæ.

ADIPISCOR, *ris*. adeptus sum, nanciscor, consequor, assequor, inuenio, obtineo, colligo. de Sen. 77 b, Senectutẽ ut adipiscãtur omnes optãt, eãdem accusant adeptã. Ep. 51 a, Magnãq; ex ea re te laudẽ adipisci. aliter apisci. pro Cl. 41 a, Is summos honores à pop. Ro. adeptus est. Of. 13 a, Is insidijs & malitia laudẽ est adeptus. de L. 168 a, Homo multa instrumẽta habet ad obtinendã adipiscendãq; sapientiã. de Or. 155 a, Nunc cõtrà pleriq; ad honores adipiscẽdos nudi ueniũt. Of. 15 a, Sed ijs, qui habẽt à natura adiumẽta rerũ gerẽdarũ, abiecta omni cũctatione adipiscẽdi magistratus sunt. pro S. R. 40 b, Non mirum est, quòd uis diuina assequi non potuit, si id mens humana adepta non est. de Fin. 156 b, Adipiscendarum uirtutũ causa. pro Fla. 155 a, Lysanias adeptus est ordinẽ senatoriũ. Qu. Fr. 295 b, Nos ea, quæ cõsecuti sumus, his studijs & artibus sumus adepti, quæ, &c.

ADITVS, *a. um*. participium ab adeo, adis. Off. 13 b, Vix inuenitur, qui laboribus susceptis periculisq; aditis, non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam. Part. 231 a, Aut adita ad nomen.

ADITVS, *tus*. uia, introitus, uestibulũ, os. Ep. 244 a, Duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria. I. V. 223 b, Aditus enim in id sacrariũ nõ est uiris. Qu. F. 294 b, Aditus esse facillimos ad aliquẽ. At. 230 a, Quę quidẽ nostris amicis diuinis uiris aditũ ad cœlũ dederũt. de Ora. 143 a b, Dare aditum alicui ad aliquã rem. Off. 2 a, Vt ad officij inuentionem aditus esset. At. 60 a, Tu uelim Fabium, si quem habes aditum, odorere, & istum conuiuum tuũ degustes. de Fin. 111 a, Quæ omnino aditũ habere nullũ potest in urbẽ, in forum, in curiã. Att. 241 b, Aditus ad Antonium difficilior esse dicitur. Et Epi. 90 a, Aditus ad eũ difficiliores fuerũt. de Na. 50 a, Elephãti propter magnitudinem corporis difficiles aditus habẽt ad pastũ. de Or. 93 a, Nũc uterq; uestrũm patefecit earũ rerũ aditũ quas quærimus. pro Fon. 278 a, Magnitudine rei sic occupãt animos eorũ qui audiũt, ut difficilis aditus ueritati relinquatur. de Cla. 176 a, Ad quos omnis nobis aditus, qui penè solis patuit. obstructus est. pro Pom. 8 a, Vrbes permultas uno aditu atq; aduẽtu esse captas. pro Pom. 7 b, Patefactũ nostris legionib. esse Pontũ, qui ante pop. Ro. ex omni aditu clausus esset. pro S. R. 36 b, Intercludere omnes aditus alicui ad aliquem. pro Cec. 292 b, Non solum introitu, sed omnino aditu prohiberi. At. 32 b, Cõparare sibi aditum ad res pestiferas. contra Rul. 73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hũc quasi gradũ quendã atq; aditũ ad cætera iactũ intelligetis. pro Cl. 42 a, Hominibus ignominia notatis, neq; ad honorem aditus, neq; in curiã reditus est. Pro Syl. 167 b, Quæro à te, cur qui aditus ad causam Hortensio patuerit, mihi intercluſus esse debuerit? Antequam. 193 b, Cum aditus custodi patriæ præcluſus sit. pro Mur. 127 b, Vt aditus ad cõsulatum posthac omnibus patẽret. Off 59 a, Sed est alius quoq; aditus ad multitudinẽ. pro Dom. 235 a, Cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini. pro Dom. 237 b, Date de hac religione aditum pontifices, iam reperietis, &c. Or. 201 b, Vestibula nimirũ & aditus ad causam faciet illustres. pro Cecin. 291 b, Non modò limine, tectoq; ædium suarum, sed primo aditu uestibuloq; prohibere aliquem. I. V. 141 b, In primo aditu uestibuloq; templi. I. V. 241 b, In ipso aditu atque ore portus. de Orat. 102 a, Ab hoc aditu ianuaq; patefacta. I. V. 227 b, Aditus & terra & mari ad urbem. de L. 174 b, Deus uult omnibus patẽre ad se placandũ & colendũ uiã I. A. 157 b, Forũ sepietur, clauditur aditus, armati in præsidijs, multis in locis collocabũtur.

ADIVDICO, *as*. aliquid alicui per iudiciũ attribuo. Att. 54 b, Nemo enim dubitat, quin domus esset nobis adiudicata. I. A. 226 A, Si resp. iudicaret, Antoniõne an Bruto legiones adiudicaret? Off. 7 b, In medio relictum quod erat, populo Romano adiudicauit. At. 18 b, Pompeius sæpe multisq; uerbis suis mihi salutẽ imperij adiudicauit. de Or. 120 a, Iudex, qui nobis causam adiudicaturus est. I. V. 63 b, Adiudicare aliquem in seruitutem alicui. contra Rul. 74 b, Adiudicare aliquid alicui.) (. Abiudicare aliquid ab aliquo. L. Abiudico.

ADIVMENTVM, *ti*. subsidium, præsidium. de Or. 88 a, Plura detrimenta publicis rebus quàm adiumenta per homines eloquentissimos importata. Attic. 275 a, Bruti eruptio nõ solum ipsi salutaris fuit, sed etiam magno ad uictoriam adiumento. pro Quin. 1 a, Hoc mihi in causis consueuit esse adiumento. de Fin. 139 a, bis, Vt nihil, aut non multũ adiumento ullo ad suam cõfirmationem indigeret. de Or. 118 a, Qui locus est talis, ut plus habeat adiumẽti quàm incõmodi, hunc iudico esse dicendum. Off. 15 a, Qui habent à natura adiumenta rerum gerendarum. Off. 1 a, Quam quidem ad rem magnum attulimus adiumentum hominibus nostris. pro Pomp. 17 b, Præsidia periculis, & adiumenta honoribus quærenda sunt. ad Her. 7 b, Num quem habuerit, de consilijs, de adiutoribus, de adiumentis.

ADIVNCTIO,*onis*.propensio. Qu. de Pet. 208 a, Tribus rebus homines maximè ad beneuolentiam ducuntur, beneficio, spe, adiunctione animi uel uoluntate. Exceptio. de In. 83 b, Sunt quædam cum adiunctione necessitudines, quædam simplices & absolutæ & ibidem, Illic in superiora adiunctio est hæc, nisi nolint fame perire. Coniunctio, societas. At. 100 b, Etenim si hæc non est, nulla potest homini esse ad hominem adiunctio.

ADIVNCTIO item, exornatio quædam uerborum est. ad Her. 32 b, Adiunctio est, cum uerbum, quo res comprehenditur, non interponimus, sed aut primum, aut postremum collocamus, &c. de Or. 362 a.

ADIVNCTOR,*oris*. qui adiungit aliquid. At. 120 a, Ille Galliæ ulterioris adiunctor.

ADIVNCTVM,*ti*. attributum, consequens, comes. de L. 181 a, Hostia autē maxima parētare, pietatis adiunctū putabat.

ADIVNCTA, locus dialecticus. Top. 222 a, & 224 b, & 225 a, Cōsequētium locus ab adiūctis longè diuersus est. Nam adiuncta non semper eueniunt, cōsequentia autem semper. de In. 66 b, Deinde uidēdum est, quid adiunctū sit negocio, hoc est, quid maius, quid minus, quid æquè magnum sit, quid simile, ex quibus coniectura quædam ducitur.

ADIVNCTVS,*a,um*. continens, propinquus. pro Pom. 13 a, Fuit quibusdam summis uiris quædam diuinitus adiuncta fortuna. pro Cecin. 287 a, Huic fundo continentia quædam prædia & adiuncta mercatur. pro Clu. 13 b, Quæ propiora huic causæ & adiunctiora sunt.

ADIVNGO,*gis*. adnecto, applico, aggrego, adhibeo, adscribo, accedo, complector, attexo. Epi. 63 b, Si te mea summa erga te studia parum mihi adiunxerunt, Respubl. nos inter nos conciliatura coniūcturaq; est. Epi. Ego me ad eius rationes adiungo, quē tu in meis rationibus tibi esse adiungendū putasti. Ep. 12 a, Ad eorū causam me adiūgerem. pro Pom. 13 b, Cum ad cæteras summas utilitates, hęc quoque opportunitas adiūgeretur. pro Mur. 234 a, Beneuolētiā adiungit lenitate audiēdi: id est, acquirit. Qu. de Pet. 205 b, Adiungere sibi aliquē. id est, conciliare. de Na. 53 a, Aspera arteria ostium habet adiunctum linguæ radicibus. Attic. 208 a, Scito te ei dialogo adiunctum esse. de Or. 105 b, Iuris scientiā eloquentiæ tanquam ancillulam adiunxisti. de D. 132 a, Autoritatem nullam debemus nec fidem cōmentitijs rebus adiungere. de Cl. 174 a, Eiq; proximè adiūctus Drusus fuit. Or. 214 b, Isocrates uerbis solutis numeros primus adiunxit. de Fin. 73 b, Qui ad uirtutem adiungūt uoluptatem. de Or. 178 a, Præsertim cum adiungatur ad Africam etiam Hispania. pro Ar. 190 a, Magnus honos rebus populi Ro. adiungitur. Epist. 13 a, Cum etiam Cæsar ad autoritatem eius ordinis adiungeretur. de Vn. 202 b, Et singulos adiunxit ad singula. Att. 144 b, Quare eius fugæ comitem me adiungerem. de In. 58 a, Eius artificij cognitio huiusmodi est, ut non ad huius artis partem aliquam adiungi possit. At. 9 a, Hic dies ualde me Crasso adiunxit. de Am. 105 b, Cum autē contrahat uirtus amicitiam (ut supra dixi) si qua significatio uirtutis eluceat, ad quam se similis animus applicet & adiungat: id cum contigit, amor ibi exoriatur necesse est. de Cl. 188 a, Itaq; ad hanc elegātiam uerborum adiūgit illa oratoria ornamēta. pro S. R. 32 b, Crimen & suspicionem potius ad prædam adiungerēt, quàm ad egestatem. pro Cl. 38 b, Vt aliquis metus adiunctus sit ad gratiam. Qu. Fra. 397 a, Ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. Of. 331 a, Adiūgere prouincias ad imperium. pro Pōp. 19 b, Qui undequinquagesimo die totam ad imperium populi Rom. Ciliciam adiunxit. pro S. R. 37 b, Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cū altero rem communicauit. Epi. 75 a, Tu ei M. Mindium fratrem tuum adiunxisti. contra Rul. 63 a, Hi uectigalia, quæ Cn. Pompeius adiunxit, uendere cogitant. pro Qu. 2 b, Adiungere sibi aliquem socium. de Fin. 92 b, Non equidem recuso, sed te adiungo socium. Att. 129 b, Alter consulum in Siciliam proficisceretur, Domitius eōdem cum suis cohortibus adiungeretur. pro Pom. 13 a, Fuit enim profectò quibusdam summis uiris quędam ad res magnas bene gerēdas diuinitus adiuncta fortuna. Qu. de Pet. 208 a, Quoscunq; uelis adiungere ad amicitiam. pro Mur. 134 a, Prætor offensionem uitat æqualitate decernendi, beneuolentiā adiungit lenitate audiendi. Off. 28 a, Hanc Scaurus demolitus accessionem ædibus adiunxit. de Ora. 112 b, Nam illud tertium quod Aristoteles adiūxit, minus est necessariū. pro Cor. 62 b, Adiūctum illud etiam est, quod non est in omnibus fœderibus. Epist. 194 b, Tu sicut mihi pollicitus es, adiunges me quamprimùm ad tuos sermones. pro Cl. 18 b, In altera, diligentia uestra nobis adiungenda est. Parad. 124 a, Quid enim adiungit nisi nobis uniuersis?

ADIVRO,*as*. iuro. Qu. Fra. 310 b, Adiurat Procilius hoc nemini accidisse. I. A. 162 b, Adiuras q; id te me inuito non esse facturū. Att. 35 a, Pompeius affirmat nō esse periculum, adiurat. Ep. 138 b, At ille adiuratus nusquā se unquā libētius. Qu. Fr. 326 a, Qui omnia adiurāt debere tibi, ualde renūciāt.

ADIVRO, pro adiuuero. de Sen. 77 a, O Tite, si quid ego adiuro, curámue leuasso, &c. Ennij.

ADIVTOR,*oris*. administer. At. 145 b, Huius igitur belli ego particeps, & socius, & adiutor esse cogor. pro Sest. 11 b, Autor in consilijs capiendis, adiutor in rebus agendis. pro Fla. 146 a, Sperabam iudices honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum, quàm miseriarum deprecatorem. de N. 5 b, Quāquam non mihi, sed tibi hic uenit adiutor. Et ibidem, Nolo existimes me adiutorem huic uenisse. Of. 75 b, Epicurus eiusdem adiutor autorq; sententiæ. Att. 120 a, Ille absentis in omnibus adiutor. contra Rul. 68 b, Vt autor eius legis atq; adiutor essem. pro Fla. 146 a, L. Flaccus socius atq; adiutor consiliorū, periculorumq; meorum. Postq. 199 a, Adiutores, autores, hortatores ad me restituēdum multi fuerūt. pro Dom. 219 a, Adiutor ad agendum aliquid. Off. 44 a, Eò plures ad benignè faciendum adiutores habebunt. pro S. R. 19 b, Vt ad hanc prędam tam nefariam adiutores uos pro siteamini. Epist. 246 b, Huic meæ uoluntati ut faueas, adiutorq; sis, uehementer te rogo. Tus. 154 a, Adiutor in prælio. de Or. 107 a, Oratori pragmaticum adiutorem dare. Et alibi, Præbere se adiutorem scelerum alicuius. de Am. 104 a, His adiutor contra patriam inuentus est nemo.

ADIVTRIX,*cis*. de N. 63 b, Qua in re adiutricem coniugem cepit sibi. pro Dom. 242 b, Tuq; Minerua, quæ semper adiutrix consiliorum meorum extitisti. L. V. 203 b, Messana tuorum adiutrix scelerum. pro Plan. 359 a, Quæ res C. Plancio in petitione fuit adiutrix. Of. 59 b, Eaq; adiutrice regem interemit. Top. 229 a, Danda est igitur opera, ut legem adiutricem adhibeamus.

ADIVVO, *as*. adiuměto sum, adiumentum affero, suffragor, subleuo, auxilior, opitulor, præsidium affero, præsidio sum, adiutor sum alicui contra aliquem. Or. 198 a, Palæstra multum adiuuat histrionem. Ep. 21 a, Non mihi tam mea salus chara fuit, in qua præcipuè sum ab illo adiutus, quàm, &c. de N. 53 a, Quæ confectio etiam à lingua adiuuari uidetur. de Or. 95 a, Aliquem in dicēdo non multum à magistro adiuuari. de Orat. 125 b, Omnia dicendo excitandæ sunt, nihil adiuuante natura. At. 99 b, Et in eo ego te adiuuabo. de Or. 116 b, Cum C. Marius mœrorem orationis meæ præsens ac sedens multum lachrymis suis adiuuaret. Epi. 7 b, Vt auxilijs eum tuis & copijs adiuuares. Ep. 152 b, Si nos mediocris modò fortuna Reip adiuuerit. Ep. 149 b, Subueni patrię, opitulare collegæ, omnium gentiū consensum adiuua. Off. 15 b, Themistocles quidem nihil dixit, in quo ipse Areopagum adiuuerit, & ille adiuuit Themistoclem. Att. 201 a, Ferendus tibi in hoc meus dolor. ferendus? imò uerò adiuuandus. Off. 44 b, Adiuuare aliquem in collocatione filiarum. Attic. 111 b, Me Pompeius Capuam uenire noluit, & adiuuare delectum. pro Qu. 13 b, Non ad mendacium obtinendum, sed ad uerum probandum autoritas adiuuat. Epi. 10 b, Neque de monimētis meis ab ijs es adiutus, à quibus debuisti. pro Ar. 188 b, Literæ adiuuant ad percipiendam colendamq; uirtutem. Alter ab altero adiutus.) (. Impeditus. Bru. 165 a.

ADLABORO,*as*. ualde laboro, elaboro. de Cl. 181 a, An tu, inquit, adlaboraſſe huic modo Bruto probaturus es?

ADMETIOR,*ris*. metior. I. V. 163 b, Frumentum, quod illi ex area, si uellet, admetiri licebat.

ADMINICVLOR,*aris*. fulcio, adiuuo. de F. 134 a, Quæ sit scientia, atq; ars agricolarum, quę circūcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur.

ADMINICVLVM,*li*. auxilium. de N. 50 a, Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. de Se. 88 a, Adminiculorum ordines, capitum coniugatio, & religatio & propagatio uitium. Off. 58 b, Hanc igitur partē relictam explebimus nullis adminiculis, sed ut dicitur, Marte nostro. de Am. 112 b, Natura solitarium nihil amat, semperq; ad aliquid tanquam adminiculum adnititur.

ADMINISTER,*stri*. minister. I. V. 122 b, Timarchides omnium rerum transactor & administer. I. V. 135 b, Timarchides erat administer cupiditatum Verris. pro S. R. 31 a, Vnus puer uictus quotidiani administer relictus non est. pro Qu. 14 b, Administri & satellites Sex. Nævii. pro Pom. 11 a, Multę sunt artes eximiæ huius administræ, comitesq; uirtutis. de Leg. 192 b, Augurem Ioui Optimo Max. consiliarium & administrum esse datum.

ADMINISTRATIO,*onis*. curatio, pcuratio, gubernatio. de N. 12 a, An dij ab omni curatione & administratione rerum uacent. Ep. 10 b, In omni actione atq; administratione Reip. floruissemus. Of. 35 a, Ea ipsa, quę inanimata diximus, pleraq; sunt hominum effecta operis, quæ nec haberemus nisi manus & ars accessissent, nec his sine hominū administration

stratione uteremur. neq; enim ualetudinis curatio, neq; agricultura, neque frugum fructuum q; reliquorum perceptio & cõseruatio sine opera hominum ulla esse potuisset.

ADMINISTRATOR, *oris*. curator, procurator. de Or 102 b. Imperator est administrator belli gerẽdi. Tusc. 249 a. Itaq; nec pulchros illos administratores aspiciebat. i. ministros.

ADMINISTRO, *as*. gero, procuro, guberno, obeo. I. V. 261 a. A nobis omnia populo Ro. semper & belli adiumẽta & paciã ornamenta administrata sunt. I. A. 200 b. Rem administrandam arbitror sine ulla mora, & confestim gerendã cẽseo. Ep. 239 b. Quod opus erit prouideas atq; administres. Off. 18 a. Sine seueritate administrari ciuitas nõ potest. Qu. Fr. 293 b. Ac mihi quidem uidetur non sanè magna uarietas esse negociorũ in administranda Asia. de Fini. 71 b. Optimè uerò Epicurus, quòd exiguã dicit fortunam interuenire sapienti, maximas q; ab eo & grauissimas res consilio ipsius & ratione administrari. de N. 1 b. Deorum mente ac ratione mundum administrari ac regi. Epist. 208 b. Operãq; des ut per te quàm cõmodissimè negociũ municipij administretur, quã primum q; cõficiatur. de In. 50 b. Locus cõsideratur in quo res gesta sit, ex opportunitate, quam uideatur habuisse ad negocium administrandum. Administrare rem familiarem. de In. 50 b. Administrare leges ac iudicia. I. V. 65 b. Administrare bellum. de Or. 102 b.

ADMIRABILIS, *le*. habens admirationem. de Orat. 85 b. Vir admirabilis in dicendo, atq; in omnib. artib. de Di. 120 b. Res noua & admirabilis. de Fat. 147 b. O admirabilẽ licentiam. pro Mur. 129 a. Ars militaris admirabilẽ dignitatẽ habet. Epi. 6 b. Sapiẽtia tua nõ iucũda solũ, sed admirabilis etiam uisa est. Or. 200 a. Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. At. 147 b. Pro tua admirabili ac singulari sapientia. de N. 12 a, & 45 b, & 64 a. Deum uersari circũ axẽ cœli admirabili celeritate. Admirabile genus causæ. de In. 46 b. de D. 101 a. Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanæ a quæ facta deductio.

ADMIRABILITAS, *tis*. admiratio. de N. 44 a. Quanta sit admirabilitas cœlestium rerum. Off. 40 b. Hæc animi despicientia admirabilitatem magnam facit. de N. 46 a. In quo cum admirabilitate maximæ igneæ formæ cursus ordinatos definiunt.

ADMIRABILITER. At. 75 b. Nos Asia accepit admirabiliter. de Op. 244 a. Isocratẽ Plato admirabiliter laudari in Phædro fecit à Socrate. Tusc. 216 a. Quod idem cum Stoici de Sapiente dicunt nimis admirabiliter, nimis q; magnificè dicere uidentur. de Nat. 92 b. Mundum consilio admirabiliter administrari.

ADMIRATIO, *onis*. miratio, admirabilitas. de Na. 50 b. Est etiam admiratio nõnulla in bestijs aquatilibus. de Ora. 132 a. Hoc admirationẽ magis, quàm risum mouet. I. A. 224 b. Hoc mihi maximam admirationẽ mouet. pro Deio. 150 a. Homines admiratione obstupefacti. Offic. 43 a. Magna est admiratio, copiosè sapienterq; dicentis. Epi. 68 a. Varij casus habent admirationẽ. de Or. 97 a. Hæc sunt quę clamores, & admirationes in bonis oratoribꝰ efficiunt. de Cl. 192 a. Crebræ assensiones, multæ admirationes. Or. 197 b. Hæc ingressio mea reprehensionis aliquid, aut certè admirationis habitura est. Off. 40 a, b. Admiratione uerò quadã affici untur ij, qui anteire cæteros uirtute putantur. Ep. 95 a. Quę popularem admirationem habuerunt. Or. 216 a. Traducere eos, qui audiunt, in magnam admirationem.

ADMIROR, *aris*. suspicio, admiratione afficior. Epi. 8 a. Magnitudinem animi tui semper sum admiratus, semperq; admiraui. de Op. 244 a. Thucydidis quidam eloquentiã admirantur. de Or. 92 b. Quibus dicere Carneades solebat, ingenium tuũ Crassẽ uehementer admirans. de Or. 103 b. Quorum magnitudinem cognitionis atq; artis, non modò non cõtẽno, sed etiã admiror. Att. 101 a. Nã de illo altero minus sum admiratus. I. C. 98 b. Quid tu admirere de multitudine indoctã? At. 148 a. De Dionysio sum admiratus. de Or. 89 a. In hoc maximè admiror Platonem, quod, &c. Admirari ingenium alicuius ἀφυϊσμὸν. de Or. 106 a. Admirari res gestas alicuius. de Clar. 195 b. Attic. 97 a. Admiratus sum breuitatem epistolæ tuæ. de Orat. 120 a. Ego in uobis hoc maximè admirari soleo, quod, &c. de Clar. 186 a. Admirando irridere. Offic. 13 b. Nihil hominem admirari, aut optare oportet. niſi quod sit honestum. de Orat. 152 a. Aspicere, admirari, stupescere. de Fin. 40 b. In quibus hoc primum est, in quo admirer, cur, &c. de Senect. 88 b. Cuius quidem uillam ego contemplans, admirari satis non possum. de Natur. 50 b. In quo admirandum est, congressu'ne aliquo inter se, &c. de Diuin. 139 a. Aeternam naturam esse suspiciendam, admirandamq; hominum generi. de Di. 109 b. Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum hominis. At. 169 b. De diplomate admiraris, quasi, &c. Att. 97 a. Admiratus sum, quòd mihi Iominus ad me tua manu scripsisses. de Na. 3 a. Partim admirantur, unde hoc philosophandi nobis subito studiũ extiterit. I. C. 98 b. Verùm id, quod multo magis est admirandum. Off. 40 a. Admirantur igitur communiter illi quidem omnia, quæ, &c. Tusc. 156 a. Plato, quem tu quanti facias, scio, & quem ex ore tuo admiror.

ADMISCEO, *scẽs*. misceo. Tusc. 180 b. Admiscere uersus orationi. de Or. 127 a. Tunc admiscere huic generi orationis illud alterum cœpi. de N. 31 a. Atq; aquæ etiam admistus est calor. & ibid Aquam admisto calore liquefactam diffundi. Att. 99 a. Sed hoc tamen quicquid est Precianum, cũ his rationibus quas ille meas tractat, admiscẽri uolo. Qu. Fr. 318 b. Trebatium meum, quod istò admiscẽas, nihil est. de Nat. 31 a. Aer multo calore admistus est. de Vn. 196 a. Deus bonis omnib. mundum expleuit, mali nihil admiscuit. Ac. 40 b. In illis ueteribus nostris scriptis multa admista sunt ex intima philosophia. I. A. 242 b. Ego ad id consilium admiscear? in hac legatione fim?

ADMISSARIVS, *rij*. equus qui ad prolem seruatur: translatum uerò pro libidinoso capitur. I. P. 94 b. Itaque admissarius iste, simul atque audiuit, &c. nihil expiscatus est, &c. L. Adhinnire.

ADMISSVS, *a, um*. incitatus. de Fi. 77 b. Et equo admisso, in mediam aciem Latinorum irruebat. & alibi, Qui autẽ uolũt, &c. difficilem quandã temperantiã postulant in eo, q̃ semel admissum coerceri, reprimi q; non potest.

ADMISTIO, *nis*. cõcretio. de Sen. 93. Cũ animus omni admistione corporis liberatus, purus, & integer esse cœpit.

ADMISTVS, *a, um*. concretum. de Sen. 93 b. Animus non habet in se quicquã admistũ, dispar sui atq; dissimile. Tusc. 163 a. Quoniam nihil sit animis admistũ, nihil concretum, &c.

ADMITTO, *tis*. recipio, intromitto, suscipio, committo, perficio, alligo, edo, adhibeo. I. A. 219 b. Domũ recipere legatũ hostium, in cubiculum admittere & reducere, hominis nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis. Off. 28 a. Domus in qua & hospites multi recipiendi, & admittenda hominum multitudo cuiusq; generis. Sal. in Cic. 271 b. Quẽ Iupiter in concilio deorum admisit. I. A. 169 a. Cum tu tamẽ nocte sociã per tegulas admittere. At. 222 a. Cæsar tertijs Saturnalibus ad Philippum, nec quenquam admisit. pro Cl. 41 b. Si quæ in eum lis capitis illata est, non admittunt I. V. 62 b. Si te semel ad meas capsas admisero. p Mar. 132 a. Nec ad consilium casus admittitur. Qu. Fr. 296 a. Facilem se in hominib. audiendis, admittendis q; præbere. Committere. At. 145 a. Tamen spes quædam me obtentabat, fore ut aliquid conueniret potius, quàm aut hic tantum sceleris, aut ille tantum flagitij admitteret. Admittere & cõmittere maleficium, pro S. R. 28 b.

ADMITTERE dedecus. I. V. 75 a. & Att. 138 b. pro Ra. 97 a. Rabirius fraudem capitalem admisit, quòd, &c. de In. 68 a. Qui illa in re peccauit, hoc quoq; admisit. Admittere tetrũ facinus. Of. 71 a, pro Cl. 44 a. Si à multis esset flagitium rei militaris admissum. pro Cl. 53 a. Quid unquam Habitus in se admisit, ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere uideretur. de Leg. 172 b. Deos, qualis quisq; sit, quid agat, quid in se admittat, intueri. ad Her. 12 b. Aduersarij hoc in se facinus admiserunt. I. A. 169 b. Tu aũt ea in te admisisti, quæ à nerecundo inimico audire nõ posses. pro Mil. 121 b. Quòdnam concepi tantum scelus? aut quod in me tantum facinus admisi? cũ, &c. Ep. 49 b. Si quid à me prætermissum fuerit commissum facinus, & admissum dedecus confitebor. de L. 176 b. Publicus sacerdos, audaciam in admittendis religionibus fœdus damnet.

ADMODVM, ualde, per. I. V. 217 a. Erat admodum amplũ & excelsum signum cum stola. de N. 73 b. Res admodũ paucis salutaris. de Fin. 137 a. Theophrasti de beata uita liber, in quo multum admodum fortunæ datur. Alibi, Me superiores literæ tuæ admodum delectarunt. Epi. 57 b. Qui me admodum diligũt. de N. 53 b. A corde in totum corpus distribuitur per uenas admodum multas. de Cl. 183 b. Curio literarũ admodũ nihil sciebat. ad Her. 27 b. Elocutio perfecta, quæ maximè admodum oratori accommodata est. de Am. 98 b. Quamobrem utriq; nostrũm gratum admodum feceris. L. Adolescens.

ADMONEO, *es*. commoneo, moneo, ad memoriã alicuius rei aliquem excito. Top. 221 a, & Epi. 55 a. Putaui ea de re te esse admonendum. & 86 b, item Epist. 102 a, Vt ego quoq; te aliquid de uestris cautionibus admoneam. Attic. 68 a. Nunc uenio ad transuersum illum uersiculum, in quo me admones de sorore. de Ar. 254. Discordiæ nostræ, de quibus ipsis his prodigijs recentibus à dijs immortalib. admonemur. Epist. 128 a. Caninius noster me tuis uerbis admonuit, ut scriberem. At. 98 b. At uellẽ à principio te audisse amicissimè admonẽtẽ. At. 217 a. Q̃ me amicissimè admones, ut, &c.

gratum est. At.143 a, Illud me præclarè admones, ut cũ illũ uidero, &c. Qu. Fr. 297 b. Sed te illud admoneo, ut, &c. Att. 127 a, A multis admoniti sumus, ut caueremus, &c. pro Do. 238 b, Neq; erat causa cur prohibendo nõ tam deterrere uideretur, quàm admonere. de Di. 136 a. Multi nullo somnio ad thesaurum inueniendũ admonentur. de N. 59 b, Multa extis admonemur. Epi. 17 a, Ea tantæ mihi curæ sunt, ut me nolim admoneri. de N. 50 b, Tum admonita à squilla pinna morsu cõprimit conchas. Ep. 8 b, Scribo tamen, ut te admoneã, quod ipse literis omnib. à pueritia deditus cognoui, ut discas, &c. At. 5 b, Etenim ibi sedẽs hęc ad te scripsi, ut me locus ipse admoneret. de Fin. 79 a, Et eã tantũ ad aurẽ admonerẽt, ut caueret ne, &c. de N. 3 a. Qui admonẽt, amicè docẽdi sunt. de N. 11 a, Ac de forma partim natura nos admonet, partim ratio docet. Top. 221 a, Vt ueni Veliam, admonitus huius æris alieni, nolui deesse ne tacitę quidem flagitationi tuæ.

ADMONITIO, *onis*. monitum, præceptũ. de Or. 139 b, Admonitio quasi lenior obiurgatio. de Orat. 135 a, Admonitio in consilio dando familiaris. Off. 29 b, Quæ facilè apparẽt, nec magnopere admonitionẽ & præcepta desiderant. de Fi. 124 b, Tanta uis admonitionis est in locis, ut non sine causa ex his memoriæ ducta sit disciplina. Epi. 2 a, Sed planè nec precib. nostris, nec admonitionib. reliquit locũ. Epi. 145 b, Quare si aut aliter sentiré, certè admonitio tua me reprimere. aut si dubitarem, hortatio impellere posset, ut, &c.

ADMONITOR, *oris*. Top. 221 a, Vt mea diligentia mandatorum tuorum te quoq;, etsi admonitore nõ eges, ad memoriam nostrarum rerum excitarem. Ep. lib. 9. Misi aũt ad te quatuor admonitores non nimis uerecundos.

ADMONITVM, *ti*. admonitio de Ora. 114 a. Præcepta admonita tractãda sunt omnia disertissimè. de Or. 124 b, Sed ut usus nostri quædam admonita tradamus.

ADMONITVS, *tus*. admonitio. I. C. 112 a, Atq; interea admonitu Allobrogũ missi, qui, &c. At. 208. Ego interea admonitu tuo perfeci sanè argutulos libros ad Varronẽ. Att. 145 b, Quę φιλάνθρωπα ἢ πολιτικὰ hominis prudẽtis & amici, tali admonitu, nõ moueret autoritas. de Ar. 257 a. Sed tamen huic malo pop. Rom. ipse nullo Aruspicum admonitu sua sponte prospexit. Epi. 151 a, Recitatis literis oblata religio cornuto est, pullariorum admonitu, nõ satis diligenter eũ auspicijs operam dedisse.

ADMOTIO, *onis*. applicatio. de N. 56 b, Manus apta ad neruorum eliciendos sonos admotione digitorum id est, admouendis digitis.

ADMOVEO, *ues*. appono, adhibeo, porrigo, extẽdo. de Am. 101 a, Quã qui appetunt, applicãt sese, & propius admouẽt. Tusc. 287 b, Cũ faces ei doloris admouerentur. Tusc. 221 b, Sed alia quędã ad eũ est admouenda curatio. cõtra Rul. 63 a, Admouent manus uectigalib. populi Romani, Off. 40 b, Dolorum cũ admouentur faces, præter modũ pleriq; exterrentur. I. V. 269 a, Quid cũ ignes, ardentesq; laminæ, & cæteri cruciatus admouebantur? Admouere stimulos alicui. pro Sest. 5 a, id est, excitare aliquẽ. Admouere orationem ad sensus animorũ. de Or. 90 a, Admouere aspidẽ ad corpus. pro R. P. 116 a, Admouere se ad aliquã rem. de Am. 215 a, Admouere uultum ad aliquem. ad Her. 21 a, de Or. 139 b, Maxima pars orationis adhibenda est ad animorum motus. de Ar. 248 a, Adhibete animos ac mentes uestras, non solũ aures ad aruspicũ uocẽ admouete. Ora. 202 a, Vtcunq; animũ audientis moueri uoles, ita certũ admouebis uocis sonum. I. A. 206 b, Dum me exercitum propius urbẽ Romã CCM admoueret. de Orat. 125 b, Nulla materia, nisi admoto igni, ignẽ concipere potest. Admouere aurẽ & subauscultare. de Or. 122 b. Admouere propè.) (Amouere procul. ad Her. 22 a, Acad. 36 b, Cum aũt leuam manum admouerat, & illum, &c. Tusc. 199 b. Fasciculum ad nares admouebis, incendet odores. pro Clu. 24 b, Oppianicus continuò sperare cœpit hoc se Aiulio tanquam aliqua machina admota, fortunas Asinij expugnare posse.

ADMVRMVRATIO, *onis*. approbatio, & applausio murmure facta. pro Pom. 11 a, Vestra admurmuratio facit Quirites, ut, &c. Qu. F. 306 b, Clodiũ accusaui multis & secundis admurmurationib. cuncti senatus. I. V. 74 b, Grata concionis admurmuratio. I. P. 86 a, Qui nõ admurmuratione, sed uoce & clamore furorem illius fregistis. I. V. 205 b, Risus populi atque admurmuratio omnium facta est. I. V. 244 a, O diuina senatus admurmuratio.

ADMVRMVRO, *as*. admurmurationẽ facio. I. V. 244 a, Memoria tenetis iudices, quã ualde uniuersi admurmurarint? Att. 7 b, & pro Pom. 11 a, Idq; admurmurante senatu, neque me inuito est factum.

ADNECTO, *is*. alligo. Tusc. 180 a, Nauem ut horrisono freto noctem pauentes, timidi adnectunt nauitæ.

ADNITOR, *ris*. applico seu applicor. & ualde nitor. de Am. 111 a, Natura solitarium nihil amat. semperq; ad aliquid tã quã adminiculũ adnititur. Att. 97 a, Ego nisi Bibulus adniteretur, de triũpho equo animo essem. aliàs, adnumeretur.

ADNVMERO, *as*. numero, ad numerum addo. pro S. R. 42 b, Omnia sua tibi cõcesit, adnumerauit appendit. I. V. 179 a, Dare & adnumerare nummos alicui. In Sal. 273 a, Si tu unà cum illis adnumeratus esses. At. 97 a, Nisi Bibulus adnumeretur de triumpho. aliàs, adniteretur.

ADNVNCIO, *as*. nuncio. Att. 75 b, Tamen interea hæc uellem quæ mihi adnunciabantur.

ADOLESCO, *scis*. cresco. de Fin. 138 a, Eaq; cupiditas agendi aliquid, adolescit unà cum ætatib. de Leg. 160 b, Ratio cum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritè sapientia. In Sal. Hinc enim facilè intelligetur, quàm petulanti pueritia, tam impudicus & procax adoleueris. de N. 21 a, Qui natus sit, qui adoleuerit, qui didicerit. de Se. 87 b, Viriditas herbescẽs, quę niua fibris stirpiũ sensim adolescit. I. C. 103 a, Extinguetur atq; delebitur hęc tam adulta Reip. pestis.

ADOLESCENS, *tis*. ephebus, iuuenis, pubes. Homo adolescens. Epist. 26 b, Adolescens bona indole præditus. Cat. Puer, nisi fortè adolescẽs factus est, dũ ego absum, 7. ad Att. Aphricani filia adolescens, de Di. 67 a Hic & bella gerebat ut adolescens, cũ planè grandis esset, de Sen. 79 b. In primis grauis & doctus adolescens, lib. 1. de Fin. Adolescens perditus ac dissolutus, Tusc. q. lib. 4. Adolescens etiã nunc ô Phędre, Isocrates est. In Or. Cęsar adolescens penè potius puer, in Ant. 184 b. Qu. Catulus admodũ tũ adolescẽs, pro Rab. 95 b. Pueri, siue à adolescentis, 6. Att. Adolescentis est maiores natu uereri, exq; his deligere optimos & pbatissimos, quorum consilio atq; authoritate nitatur, Offi. 1. Adolescentem uel puerum potius, 11. Fam. Adolescente illo nihil castius, nihil diligentius, 6 ad Att. Quid autem fuit, quòd illam hoc tempore, ad uiuẽdum magnopere inuitare posset, &c. ut cum aliquo adolescente primario coniunctè ætatem gereret? Seruius, Cic. lib. 4. In adolescente optando fœcunditas orationis, 2 de Orat. Adolescentes peni dediti, 9 Fam. Neq; hæc dico, ut homines adolescentes à dicendi studio deterream, de Or. 94 b. Adolescentes sic moriuntur, ut quũ aquæ multitudine uis flammæ opprimitur, Catul. Adolescentium greges Lacedæmone uidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu denique ut exanimarentur, priusquam se uictos faterentur, Tusculan. q. lib. 5. Qui, cõcedentibus philosophis antiquis, adolescentibus delectamur, 1. de Nat. Quemadmodum poma ex arboribus si cruda sunt, ui auelluntur: si matura & cocta, decidunt: sic uitam adolescentibus uis aufert, senibus maturitas, Cato. Adolescentior Academia, 9 Familiar. 129 b.

ADOLESCENTIA, *æ*. iniens ætas à XIIII. anno usq; ad XXV. etiam XXX. Adolescentia, 2 ad Her. Adolescẽtia flos ætatis, Top. Magis mea adolescentia indiget illorum bona existimatione, &c. pro Qu. R. 51 b. Adolescẽtia libidinosa & intemperans effœtum corpus tradit senectuti, Cato. Adolescentia libidinosa & proterua, de Fin. lib. 3. Adolescẽtia multo plures quàm senectus mortis casus habet. Cat. Adolescentiæ cupiditates aliquando tolerabiles, pro Cælio. Qui enim citius adolescentiæ senectus, quàm pueritiæ adolescentia obrepit? de Sen. Adolescẽtię ineunti ineſt maxima imbecillitas consilij, Offic. 1. Adolescentiæ terrorẽ inferre alicui, pro Deiot. Adolescentiã in aliqua re consumere, Acad. q ed. 1. li. 2. Iam à prima adolescentia me Musę mansuetiores delectarunt, ad Lent. lib. 1.

ADOLESCENTVLVS, *li*. admodum adolescẽs. pro Ra. 95 a, Quintus Catulus admodum adolescens, pro Do. 220 b. Imberbis adolescentulus. Item I. C. 100. & alibi.

ADONIS, *idis*. de Nat. 71 a, Adonidi nupsisse traditũ est Venerem quartam, Syria Tyroq; conceptam.

ADOPTIO, *onis*. pro Dom. 220 a, Quod est Pontifices ius adoptionis? nempe ut is adopter, qui neq; procreare iam filios possit: & cum potuerit, sit expertus. & ibidem: Quas adoptiones hæreditates nominis, pecuniæ sacrorum secutę sunt. de Finib. 54 b, L. Torquatus filium in adoptionem D. Syllano mancipauit. Tusc. 154 b, Quid propagatio nominis? quid adoptiones filiorum?

ADOPTIVA, *orum*. pro Dom. 220 a, Neq; amissis sacris paternis, in hæc adoptiua uenisti.

ADOPTO, *as*. filium facio, filium instituo. de Cla. 171 a, Filius Scipionis, is qui minorem Scipionem à Paulo adoptauit. At. 106 b, Adoptatus à plebeio patricius. pro Do. 220 a, Adoptat annos uiginti natus etiã minor senatorem. pro Dom. 220 b, Filium senatorem populi Romani sibi adoptare. Epistol. 212 b, Adolescens, quẽ C. Memmius Patrensiũ legib. adoptauit. de Cla. 183 b, Licinię filius, Crassi testamẽto, qui

qui fuit adoptatus. At. 120 a, Ille in Clodio adoptando augur. de Cla. 187 a, C. Statienus, tui ſeipſe adoptauerat, & de Statieno Aelium fecerat.

ADOPTARE, pro eligere. I. A. 180 b. Puteolani C. Caſsium patronum adoptarunt pro Seſt. 4 b, Conuentus ille Capuę me unum patronum adoptauit. Epiſt. 65 b, Ego aũt quę potius adoptẽ aut inuocem, quàm illum quo defendẽte, uincere didici? I. A. 207 b, Atqui illum quinq; & triginta tribus patronum adoptarunt. I. V. 63 a, & 65 a, Adoptare ſibi aliquem defenſorem ſui iuris, & ultorem iniuriarum, & actorem totius cauſæ.

ADORIOR, *ris*, uel *eris*. aggredior, inuado. I. V. 116 a, Hominem id ætatis quàm tumultuoſiſsimè adoriuntur. I. V. 254 a, Poſtremam quoque nauem piratæ primam adoriebantur. pro Seſt. 20 b. Adoriri aliquem inermem & imparatum. pro Mil. 107 a, Adoriri aliquem à tergo. de Orat. 127 a, Ne conuellere adoriamur ea, quæ non poſſunt commoueri. At. 211 b, Hoc quoq; ipſum continuò adoriamur. ad Her. 7 a, Occaſio idonea ad rem adoriẽdam. Att. 252 a, ἐφαλλάσσαν, ſi Brunduſium ſalui adoriemur.

ADORNO, *as*. inſtruo, orno, paro, comparo. pro Pom. 10 b. Pompeius Italiæ duo maria maximis claſsibus ac præſidijs adornauit. pro Mur 135 a, Vt idem accuſationem & petitionem conſulatus diligenter adornet atq; inſtruat. pro Cl. 21 a, Omnis teſtium copia à matre initiò eſt adornata, à matre nunc inſtruitur, ac omnibus eius copijs & opibus comparatur. pro Cl. 58 a, Comparatio huius criminis ab illa eſt & inuenta, & adornata.

ADORNARE, pro ornare. Epiſt 174 b, Lætor mea conſilia, meas q; ſententias à te probari de decemuiris, de adornando adoleſcente. I. V. 87 b, Vidi forum comitiumq; adornatum magnifico ornatu.

ADPROMITTO, *tis*. promitto, alienum promiſſum confirmo. pro S. R. 22 b, Cum id ita futurũ Titus Roſcius adpromitteret, crediderunt. At. lib. 5.

AD QVID. Att. 66 b, Ad quid laboramus res Romanas?

ADQVIESCO, *ſcis*. Epiſt. 51 a, Lectis tuis literis, aliquantũ adquieui.

ADRAMITENVS Xenocles. ex Adramiteo Aſiæ oppido, de Cla. 194 b. Item pro Flac. 252 b.

ADRIANVS, *a, um*. I. P. 99 b, Adrianum mare. & Her. 23.

ADRIMETVM oppidum. I. V. 160 b.

ADSCISCO, *cis*. aſciſco, adprobo, recipio. pro Cor 59 a, Innumerabiles aliæ leges ſunt latæ, quas Latini uoluerũt, adſciuerunt. pro Cor. 58 b, Cum iuſsiſſet Prætor aliquid, id ſi adſciuiſſent ſocij populi ac Latini, & ſi, &c. ut tũ lege eadẽ is populus teneretur. I. P. 90 a, Alienã pũnciã ſibi adſciſcere. Tuſc. 180 a, Iouisq; numen Mulciberi adſciuit manus.

ADSCITVS, *a, um*. receptus. In Ver. 227 a, Sacra adſcita atq; accerſita ab exteris nationibus.

ADSCRIBO, *bis*. aſcribo, appono, adiungo, addo. de In. 77 b, Nihil attinuit adſcribere, quæ uolet. eo enim non adſcripto, nihil ineſt dubij. Epiſt. 204 a, Sed & Aruncius ita te mã daſſe aiebat, & tu adſcripſeras. Ep 155 a, Sed accepi literas, in quibus erat, te adſcriptiſſe à Lepido non recipi Antoniũ. cõtra Rul. 76 a, Adſcribit idem auctioni agros Corinthios. Ep. 75 b, Illud me non animaduertiſſe moleſtè ferrẽ, ut adſcriberem te in fano pecuniã iuſſu meo depoſuiſſe, niſi, &c. pro Cec. 303 a, Sylla adſcripſit in eandẽ legem, ſi quid, &c. & ibi. b, Hoc in omnib. legibus adſcribitur. cõtra Rul. 76 b, P. Seruilius Pompeio Cn. filio, non credo adſcripturum eſſe magno. de L. 160 a, Me quoq; adſcribito fratris ſententiæ. At. 50 a, In altera epiſtola tua præter conſuetudinem, diem non adſcribis. Att. 85 a, Adſcribit etiam, & quaſi calcar admouet, interceſsiſſe ſe pro iis magnam pecuniam. Adſcribere aliquid ad legem. de In. 53 b, de In. 59 a. Hoc incommodũ Scipioni adſcribendum eſt: id eſt, attribuendum. Ep. 76 a, Non adſcripſi, quòd tua nihil referebat. contra Rul. 71 a, Siue accepta lex eſſet, illum ſibi collegam adſcriberetis, &c. Epi. 218 a, Is enim erat adſcriptus in id municipium ante ciuitatem ſocijs & Latinis datam. At. 88 b, Filiola tua gratũ mihi fecit, quòd tibi diligenter mandauit, ut mihi ſalutem adſcriberes. At. 88 b, Tu quoq; ſalutem utriq. adſcribito. & 80 b, Alexis, quòd mihi toties ſalutem adſcribit, eſt gratũ, ſed cur non ſuis literis idem facit? At. 44 a, Terentia tibi ſalutem adſcribit.

ADSCRIPTIO, *onis*. pro Cecin. 303 b, Declarata iſta adſcriptio eſſe aliquid, &c.

ADSCRIPTOR, *oris*. cõtra Rul. 70 b, Et uidelicet collegas ſuos adſcriptores Agrarię legis nõ repudiabit L. Nouitius.

ADSCRIPTVS, *a, um*. Quin. Fra. 319 a, b, Antiquior dies in tuis erat adſcripta literis, quã in Cæſaris. aliàs, Aſcripta.

ADSERVO, *as*. aſſeruo, ſeruo. pro Cecin. 292 a, Si omnes in ædibus adſeruati ac retenti ſint. pro Cecin. 299 a, Negligentius adſeruare aliquid.

ADSISTERE. cõtrà ſtare, obſiſtere, ſeſe opponere. de Leg. lib. 2. Vt contra omnes hoſtium copias, in ponte unus adſiſteret. de Horatio Coclite loquitur.

ADSTIPVLATOR, *oris*. confirmator, defenſor. Oct. 331 a, Quidam cuius auus fuit argentarius, adſtipulator pater. Aca 17 b, Sed illud falſum eſſe & Stoici dicũt, & eorum adſtipulator Antiochus. I P. 83 a. Nemo unquam iſto non modò propugnatore tutiorem ſe, ſed aduocato, aut adſtipulatore paratiorem fore putauit.

ADSTITVO, *is*. colloco, conſtituo ad Her. 22 b, Aegrotum in lecto cubãtẽ facíemus, & reũ ad lectũ eius adſtituemus.

ADSVM, *es*. præſens ſum, interſum, appareo, adiuuo, præſtò ſum. de Or. 112 a, Cum uos Catule & Cæſar non adeſſetis. pro Do. 221 a, Aderat præſens M. Bibulus. Ep. 242 a, Nunc ades ad imperandum uel ad parendum potius. Att. 179 b, Ii ex Africa iam affuturi dicuntur & 145 a, Nos, qui adſumus, &c de Clar. 182 b, Oratorem in cauſa non adeſſe. I. V. 76 b, Adeſſe ad iudicium. Att. 78 a, Video enim te, & quaſi coràm adſis, ita cerno εὐμαθίαν amoris tui. pro Cl. 31 a, Adeſt præſens in ſingulari uirtute. Epiſt. 51 a, Ego uerò Serui uellem ut ſcribis, in meo grauiſsimo caſu affuiſſes. pro R. P. 127 a. Ergo aderat uis, quæ, &c. Q. Fra. 325 a, Põptino ad triumphum ad III nonarum Nouemb. uolebam adeſſe. de D. 92 b, Petijt ut manè ad portam adeſſet. & ibidem: Manè præſtò ad portam fuit. pro Fl. 157 b, Siluerunt principes, neq; in illa concione adfuerunt. pro Qu. 14 b, Vos qui adeſtis in conſilio. pro Pl. 277 a, Aderat mecum cunctus equeſter ordo. de Senect 93 a, Qui ad mortem propius adſum. pro Qu. 8 b, Quæ mala iam adeſſe atq; impendère uidentur. Att. 66 a, Tu aduentare, ac propè adeſſe iam debes. pro Dom. 222 b, Qui neq; adeſſe ſit iuſſus, neq; citatus. de Leg. 166 b, Quæ cùm adſunt, perparua ſunt: & quandiu affutura ſint, certum ſciri non poteſt. Attic. 1 b, Adeſſe alicui contra aliquem. Epiſt. 91 a, Ego tamen tuis rebus adero, ut difficillimis. I. A. 178 a, Semper enim abſenti affui Deiotaro. Att. 240 a, b, Ego autem, ſi impoſuiſſet aliquid, quod penè fecit, niſi tua malicia affuiſſet, animo iniquo tuliſſem. pro Qu 5 a, Recuſabant qui aderant tũm Quintio pro Flac 155 a, Decreto ſcribendo primùm uideo affuiſſe Lyſaniam. Poſtq. 205 b, Caput. &c. ne quis pedibus iret, ne ſcribendo adeſſet. de Or. 143 a, Et eundẽ, id quod in autoritatibus perſcriptis extat, ſcribendo adfuiſſe. Ep. 117 a, Scribendo affuerunt L. Domitius, Qu. Cælius, &c. Idem 248 a, & Attic. 67 a, & 99 b, de N. 4 b, Adſint, cognoſcant, animaduertant. de Som. 127 a, Ades inquit, animo, timorem omitte. Adeſſe animo, pro Cec. 290 b, pro Syl. 173 a, Adeſtote omnes animis, qui adeſtis corporibus. In Ant. 219 b, Vigilare, cogitare, adeſſe animo. Adeſſe, inſtare, ſubſequi. L Inſto. Quin. Fra 308 a, Craſſus aderat Miloni animo non amico. de Finib. 85 a, Tanti aũt aderãt morbi ueſicæ & uiſcerũ, ut, &c. Of. 3 a, Bellua ad id ſolũ qđ adeſt, quodq; præſens eſt, ſe accõmodat.

ADVEHO, *his*. I. V. 187 a, Cum frumentum ex decumis manupes Romã aduexiſſent. Offi. 64 a, Si quis profectus Rhodum, magnum frumenti numerũ aduexerit. I. A. 175 a, Inde Caſsio celeriter ad urbem aduectus, Romam redijt. Epi. 55 a, Cùm ab Epidauro Piræum naui aduectus eſſem. de Di. 92 b, Cùm tu equo aduectus, &c. de D. 128 a, Quidam caricas cauno aduectas uendens.

ADVENA, *æ*. peregrinus, hoſpes. de Or. 106 b, Ne in noſtra patria peregrini atq; aduenæ eſſe uideamur. contra Rul. 85 a, Nos autem iam nõ hoſpites, ſed peregrini atq; aduenæ nominabamur. Tuſc. 235 a, Zeno Citiæus aduena quidam, & ignobilis uerborum opifex.

ADVENIO, *nis*. accedo, appropinquo. de Nat. 71 a, Quem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenìſſe. ad Her. 3 b, Athenis Megarã ueſperi aduenit Simo. de Sen. 82 a, Senectus cũ aduenit, apportat ſecũ multa uitia. Att. 93 a, Eſt aliquid aduenientem non eſſe peregrinũ, atq; hoſpitem. pro Mur. 141 b, Quid habet admirationis, tali uiro aduenienti obuiam prodiſſe multos? I. A. 237 a, Vtq; quãcunq; in prouinciam eius belli gerendi cauſa aduenerit, ibi imperium habeat. de Sen. 91 b, Cùm enim id aduenerit, tunc illud, &c. I. A. 232 a, Sapientis eſt, quicquid homini accidere poſsit, id præmeditari ferendum modicè, ſi aduenerit, eſſe. Pro Cecin. 289 b, In aliquem aduenientẽ cum ferro inuadere. Att. 77 a, Appius noſter, cùm me aduenièrem uideret, profectus eſt Tarſum. de Di. 137 b, Medici ex quibuſdam rebus, & aduenientes morbos, & creſcentes intelligunt.

ADVENTITIVS, *a, um*. fortuitus, inſperatus, non quæſitus. Pro Pom. 8 b, Mithridates magnis aduentitijs multarũ nationũ copijs iuuabatur. I. V. 219 a, Neq; ullum aduentitiũ requiratur auxiliũ. de Nat. 31 a, Externus & aduentitius topor. de Finib. 139 a, Neq; ſanè multũ adiumẽtis externis. &

aduentitijs uteretur.de Di. 133 b,Animos externa & aduentitia uisione pulsari.de Or.155 a,Hæc politissima Græcorũ transmarina & aduentitia doctrina.Aduẽtitia pecunia,At. 18 a,& de Inuent.70 a,pro R.P.130 a, Aduentitia pecunia petitur ab eo,cui sua non redditur.Aduentitia bona, At. 18 a, Top.226 b, Assumpta & aduẽtitia.)(.Innata &insita,Top.

ADVENTO,*as*.aduenio,appropinquo,accedo.At.66 a,Tu aduentare ac propè adesse iam debes.Ep.20 a,Nondum erat auditum,te ad Italiam aduentare,cum,&c.de Sen. 77 a, Onus aut iam urgentis, aut certè aduentantis senectutis. Att.253 b, Legiones aduentare dicuntur.de Orat.101 b,Quæ uere iam tempus aduentat.

ADVENTVS,*tus*. accessus. At. 23 a, Quid cogites de aduentu tuo,scribe ad nos. & ibi.De accessu tuo.Att.203 a,Vt me leuarat tuus aduentus,sic discessus affixit. At.57 a,Aduentus tuus mihi suauissimus, optatissimusq; erit. pro Põp. 6 a,Ipsorũ aduentus in urbes sociorũ. At 118 a,& Ep.153 a,Ibimus Luceriã,nec eũ fortasse delectabit aduẽtus noster.pro Milo.111 a,Nocturnus Clodij ad urbem aduentus.

ADVERSARIA,*orum*. præscriptiones,ephemerides.Tabellæ extraordinariæ, in quibus memoriæ causa, utcunq; notamus,ut ea postea in iustas fidei tabulas codicesq; referamus:sic dicta,quòd præstò,& ad manũ semper sint,&aduersa,non auersa:uel ab aduertẽdo, quòd propter animaduersionẽ & memoriã (ut dixi) conficerentur. pro Qu.R. 45 b, Non habere se hoc nomen in codice fatetur, sed in aduersarijs patêre cõtendit.& ibi.Non ex tabulis, sed ex aduersarijs petere. & ibid.Suarum præscriptionum & liturarum aduersaria proferre,amentia est. Itẽ ibid. 46 a, Quid est,cp negligenter scribamus aduersaria? quid est, quòd diligẽter conficiamus tabulas?qua de causa?quia hęc sunt menstrua, illæ sunt æternæ: hæc delentur statim, illæ seruãtur sanctè: hæc parui temporis memoriam, illæ perpetuæ existimationis fidem & religionem amplectuntur.hæc sunt deiecta,illę in ordinem confectæ. Itaq; aduersaria in iudicium protulit nemo,codicem protulit, tabulas recitauit.

ADVERSARIVS,*a,um*. aduersus,oppositus,inimicus, hostis. de Or. 123 a, Opinionem istorum studiorum apud eos qui res iudicent, oratori aduersariã esse arbitror.I.A.187 b, Nec poterat aliter de aduersarijs ducibus iudicari.pro Ce. 286 b,Vis ea,quæ iuri maximè est aduersaria. Or.208 a,Sua confirmare,aduersaria euertere.pro Pl. 259 a, Ea res in iudicio aduersaria est Cn.Plãcio.pro Clu. 37 a, Tribunus nõ modò non seditiosus, sed etiã seditiosis aduersarius.de Ar. 251 a, Theodosios Hermachi acerrimus aduersarius.de Fa. 146 a,b, Ergo siue habuerit aduersarium Milo, siue non habuerit,luctabitur. & ibi.Sine aduersario nulla luctatio est. pro Mil.109 a,Octo Tribuni plebis illius aduersarij, defensores mei.de Ar.255 a,Acceptis à forti aduersario uulnerib. aduersis.de Ar.255 b,Obtrectatores eorum atq; aduersarij. In Vat.29 a,Hic refutandus est ut grauis aduersarius.Brut. 165 a,Aduersarius & obtrectator laudum mearum . Epi.19 b,Est enim tibi grauis aduersaria cõstituta.& parata incredibilis quædam expectatio.Epist.114 a,Qui se intenderant aduersarios in eius tribunatum.

ADVERSOR,*aris*.repugno,obsisto.contrauenio, contra rẽ alicuius uenio,contrà pugno,cõtrà facio,aduersarius sum, in aliquem eo, resisto,reclamo,obtrecto.)(.Suffragor. I. V. 252 b,Hanc Cleon amabat. ueruntamen huius libidini aduersari non audebat. de Ora. 91 b,Aduersari omnib. in disputando.Ac. 12 b,Duæ causæ perspicuis & euidẽtib.rebus aduersantur. Ep.42 b,Contentio mea aduersans actionib. aliorum. de Orat. 213 b, Quis Isocrati aduersatus infensius quàm Aristoteles?pro Syl.176 b,Ego uerò quibus ornamentis aduersor tuis? aut cui dignitati uestrę repugno?Part.138 a,Neque solùm ea sunt quæ nobis suppetunt, sed etiam illa quæ aduersantur uidenda. Off. 67 b, & 22 b, Aduersante etiam & repugnante natura. de Or. 125 b, Aduersantem & repugnantem capere.

ADVERSVM & ADVERSVS.contra,erga.Off.73 b,Hostis legitimus,aduersus quem totum ius feciale est.Oct.330 a,Aduersus quos aciẽ struis? Oct.330 a, Aduersum se amare aliquem.I.V.192 a. Pecuniæ conciliatæ aduersus leges, aduersum remp. At.228 b, Si duriorem te præbes,non contendam ego aduersus te.

ADVERSVM pro erga.Offic.7 b,Officia aduersus eos seruanda.à quib.iniuriã acceperis. Ep.45 b, Modestus aduersum aliquẽ.Of. 47 b,Vtédum est excusatione aduersus eos, quos inuitus offendas,quacunq; possis. Att.287 a, Flectere iudicium aduersus aliquos. Att 186 a,Blandus aduersus aliquem.Off.20 a, Adhibenda est etiam quædam reuerentia aduersus homines. de Nat.1 b, & 24 a, Pietas aduersus deos.de Nat.24 a,Iusticia aduersum deos. Off. 57 b,Ii aduersus deos impij sunt iudicandi. Ep. 181 b, Quónã modo me

gererem aduersus Cæsarem, usus tuo consilio sum. Off. 20 a, Quemadmodum nos aduersus homines geramus de Di. 101 a,Ara enim aio loquenti, quam septam uidemus,aduersum eum locum consecrata est.

ADVERSVS,*a,um*.contrarius incommodus,fluxus.)(Prosper.Topic.224 b,Quæ ex eodem genere cõtraria sunt, appellantur aduersa.ut celeritas,tarditas Or.18 b,Vt aduersas res,sic secundas immoderatè ferre,leuitatis est At.275 a,Nihil nobis aduersi euenire potest.pro Syl.172 b,Omnium mẽtes improborũ mihi uni maximè sunt infensæ & aduersæ. pro Mil. 102 a, Vnũ genus est aduersum infensumq; nobis. At.162 b,Omnia secundissima nobis, aduersissima illis acciderunt. pro Syl. 181 a, Per quos res eius secundæ quondã erant ornatæ, nunc subleuantur aduersæ.

ADVERSVS,oppositus & anteriora ostentãs. de Som. 129 a,Intueri solem nequitis aduersum , pro Do. 243 a, Vulnus aduersum.de Orat.119 b, Iudicibus cicatrices aduersas ostẽdere . de Ar. 253 a, Acceptis à forti aduersario uulneribus aduersis,de Orat.132 b,& 165 b,Aduersus & auersus impudicus es. de Diu. 92 b,Eodemq; equo aduersam ascẽdit ripã. de Nat.51 a,Aer ab ijs aduersus pellitur. Orat.202 b,Referre paria paribus,aduersa contrarijs. Dentes aduersi & acuti.de Na. 53 a.)(.intimi.I.V.256 a,Cicatrices aduersо corpore exceptæ.Ac.36 a.b,Zeno cũ extẽsis digitis aduersam manum ostenderat.uisum inquiebat huiusmodi esse.I.A.176 a, Caput in aduersam lecticam inferens, beneficia,quę uenderet,à collegã petebat. Acad.31 a,& 36 a,Antipodes aduersis uestigijs stant contra nostra uestigia.de Som.129 b,Sed eorum partim obliqui, partim uerĩ, partim etiã aduersi stant nobis. & ibid.Qui aduersa nobis urgẽt uestigia. L.Homo.

ADVERTO,*tis*.Obserue.attendo,animaduerto.Attic.57 b, De librarijs,si me amas,diligenter aduerte. Epist.2 b, Nam aduertebatur Pompeij familiares assentire Voleatio.

ADVESPERASCIT,*bat* fit uespera. I.V.234 a,Itaq; tũ de foro cùm iam aduesperasceret,discessimus. & 224 a,& I.C. 111 b.Item de Fin.114 a.Sed quoniã aduesperascit,nũc quidẽ hactenus. Ep.245 a. Cũ aduesperasceret.)(. Cũ lucesceret.

ADVIGILO,*las*.uigilo.diligẽter uigilo.de Legib.175 b,Vt aduigiletur ad custodiam ignis. de Per.213 b, Si aduigilamus pro rei dignitate.

ADVLATIO,*nis* assentatio,simulatio. de Nat.c 8 a,Canum tam fida custodia, tamq; amans dominorum adulatio. de Amic 113 a, Sic habendum , in amicitijs nullam pestem esse maiorem,quàm adulationem,blanditias,assentationem.

ADVLO,*as*.& ADVLOR,*aris*. blandior, assentior,auribus do , omnia ad uoluntatem loquor , nihil ad ueritatem. Ad alterius non modò sensum ac uoluntatem , sed etiam uultũ ac nutũ conuerti.de Amic.113 b,& de Di.109 b, Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum illius. I. P. 101 a. Adulant omnes. Offic.18 b,Cauendum est,ne assentatoribus patefaciamus aures,nec adulari nos finamus,in quo falli facile est. Epist.194 b, Noli putare,mi Cicero,me hoc auribus tuis dare. de Amic 114 a, Apertè adulantem nemo non uidet nisi admodũ est excors. Tusc.280 a, Pinnata cauda nostrum adolat sanguinem. Poetæ.

ADVLATOR, assentator,homo leuis,fallax.ad uoluntatẽ loquens omnia,nihil ad ueritatẽ. ad Her.31 a,Nolo esse laudator, ne uidear adulator. de Amic.113 a,b, Qui ad alterius nõ modò sensum.sed etiam uultum atq; nutũ conuertitur.

ADVLTER,mœchus.alienæ coniugis corruptor.In Salust. 275 b,Tu omnium cubiculorum ineunte ætate pellex,& idem postea adulter. pro Sest. 11 a,Clodius sororis adulter. I.C.106 a,Quis adulter?quæ mulier infamis?

ADVLTERINVS,*a,um*. non uerus , non naturalis, fucatus,adumbratus.pro Cluent.25 b,Oppianicus testamẽtum in alias tabulas translatum signis adulterinis obsignauit. Offic.70 a,Nummos adulterinos pro bonis accipere.

ADVLTERIVM,*rij*.stuprum.de Orat.134 a,Qualem existimas , qui in adulterio reprehenditur? tardum . de Sen.85 a, Stupra & adulteria.& omne tale flagitium,uoluptatis illecebris excitari.Tusc.225 b,Stupra dico & corruptelas, & adulteria,incesta deniq;.

ADVLTERO, *as*. corrumpo , stupro. Part.237 b,Voluptas boni naturam sallaciter imitando adulterat. pro Cec. 299 a,Ius ciuile pecunia adulterari non potest. pro Qu.R. 47 a, Adulterare tabulas. de Am 113 b. Simulatio tollit iudicium ueri,idq; adulterat. de Leg.164 b, Latrocinari, adulterare, testamenta supponere.

ADVLTERO R,*aris*. cubile alterius ineo. Off.26 a.Latrocinari,fraudare,adulterari turpe est, sed dicitur nõ obscœnè.

ADVLTVS,*a,um* grandior ætas,adulta ætas, progressus ætatis.de Clar.167 a, Thucydides & Pericles, qui non nascẽtib. Athenis,sed iam adultis fuerunt. Tusc.239 b. Ab ijs ipsis cũ iã essent adultæ,ferrũ remouit.de Cla.196 a,Eãq; tuemur.

ut adultam uirginem castè, &c. I.V. 184 a, Puer adulta ætate. Tusc. 177 b, Philosophia ea mandat animis, &, ut ita dicã, serit, quæ adulta fructus uberrimos ferant. I. C. 103 b, Delebitur hæc tam adulta reip. pestis.

ADVMBRATIO, *onis*. umbra. Orat. 296 a, Alicuius rei si non perfectio, at conatus tamen, atq; adumbratio.

ADVMBRATVS, *a, um*. fictus, non uerus)(. expressus. de L. 198 a, Principiò quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente concipimus. I.V. 164 b, Hic Aeschrio Pippe uir adumbratus. Tusc. 190 b, Gloria est solida quædam res expressa, non adumbrata.)(. & ibid. Eminens effigies uirtutis, adumbrata imago gloriæ. de Fin. 141 b, Adumbrata opinio honestatis. pro Syl. 177 a, Cornelius etiã nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. de Nat. 16 a, Cedò mihi istorum adumbratorum deorũ formas. pro Cæl. 39 b. Habuit ille multa maximarum non expressa signa, sed adumbrata uirtutum. contra Rul. 72 a, Comitia adumbrata.)(. comitia uera.

ADVMBRO, *as*. effingo, imitor. de Fin. 138 b. In qua hæc honesta, quę intelligimus à natura tanquam adumbrãtur, sed in pueris expressa. de Or. 126 a, Heroum uerères casus imitari atq; adumbrare dicẽdo. de Or. 144 a, Id genus sumus in eorum sermone adũbrare conati. Or. 201 a, Excellentis eloquentiæ speciem & formã adumbrabimus. pro Do. 229 a, Qui ne emẽtiẽdo quidẽ potueris autorẽ adũbrare meliorẽ.

ADVNCITAS, *tis*. de N. 50 a, Quædã animalia rostrorũ aduncitate cibum capessunt.

ADVNCVS, *a, um*. curuatus, tortuosus. pro Cluen. 55 b, Serrula aduncа ex omni parte dentium, & tortuosa. de Nat. 14 b, Corpuscula curuata & quasi aduncа. Tusc. 180 a, Aduncis lacerans unguibus, Iouis satelles.

ADVOCATIO, *onis*. aduocati officium. pro Sest. 25 a. Scio quid grauitas uestra, quid hæc aduocatio postulet. Ep. 100 a, In re militari multo es cautior, quã in aduocationib. pro Qu. 8 a, Nihil tam copiosa aduocatione uteretur, si petendũ esset. pro Syl. 182 b, Parens tuus aduocationem hominis improbissimi sella curuli honestauit. pro Cæc. 293 a, Quod exercitus armatos mouet, id aduocationem togatorũ nõ uidebitur mouisse? pro Do. 224 a, Cum eorum aduocationem manibus, ferro, lapidib. discussisti.

ADVOCATVS, qui in iudicio aut iuris suggerit, aut præsentiam suam commodat amico. de Clar. 192 a, Non modò à corona, sed etiam ab aduocatis relinquuntur. ad Qu. F. 307 b, Milo affuit, & Pomponius aduocatus uenit. At. 11 a, Certè ex acclamatione Clodij aduocatorum audisse, quę consurrectio facta sit. pro Syl. 182 b, Pater tuus Catilinæ reo fuit aduocatus. pro Cl. 40 b, Quis enim unquam non modò in patronis, sed in laudatoris aut aduocati loco uiderat? pro Mur. 126 a, Si turpe existimas te aduocato illũ ipsum, quem contra ueneris, causa cadere. de Offic. 7 a, Vt si consti tueris te cuipiam aduocatum esse uenturum. de Or. 126 b, Cùm ipsum aduocatum ad communem Imperatorũ fortunam defendendam inuocarem.

ADVOCATVS, *a, um*. participiũ. Aca. 21 b, Sed adhibes artẽ aduocatam sensibus. Tusc. 249 b, Sapientis enim cogitatio, non fermè ad inuestigandum adhiberi oculos aduocatos.

ADVOCO, *as*. accerso, in auxilium uoco. Att. 191 a, Nã quòd non aduocauit ad obsignandum, primùm mihi nõ uenit in mentem, deinde, &c. pro Quin. 1 b, Is, quos tibi aduocasti, uiris electissimis ciuitatis summam spem habeo. Tusc. 164 a, Cùm à negocio omni seuocamus animum, quid, inquã, tum agimus, nisi animum ad seipsum aduocamus? pro Qu. 8 a, Potentes, diserti, nobiles omnes aduocandi sunt. Eodẽ 12 a, Nævius uiros bonos complures aduocat, testatur, &c. Eodem 13 a, Quia tamen aliquem contra te aduocare poterat. pro Cæcin. 389 b, Ait se Ebutio cum seruis armatis nemisse aduocatum. ad Octauium 330 a, Duabus legionibus à pernicie patriæ ad salutem aduocatis In Verrem 190 a, Aduocare concionem. In Vat. 31 b, Aduocare consilium.

ADVOLO, *as*. ad aliquem uolo. de Nat. 50 b, Auis aduolans ad eas aues, quæ, &c. pro Clu. 21 a, Ipsa nuper huius opprimẽdi causa Romã aduolauit. pro Mu. 144 b, Catilina prorũpet: quã minatur, in agros suburbanos repentè aduolabit. Ep. 253 a, Si insulã Britãniam cœpero cogitare, eius ἱέλωτα mihi aduolabit ad pectus. ad Attic. 9 a, Hic tibi rostra Caro aduolat. Eodẽ 30 a, Aduola in Formianũ. Eodẽ 33 a, Sed ita te para, ut si inclamaro aduoles. Et 57 a, Aduola ad nos.

ADVOLATVS, *tus*. Tusc. 180 a, Tristi aduolatu, Poetæ.

ADVRO, *is* uro. Tusc. 239 b, Candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi & capillum adurebat. Of. 37 b, Dionysius candente carbone sibi adurebat capillũ. Tusc. 243 b, Indi cũ ad flammã se applicuerint, sine gemitu aduruntur.

AEACIDES, Acaci filius, uel nepos. de D. 132 b, Aio te Aeacida Romanos uincere posse, Ennij. de Off. Regalis & digna Aeacidarum genere sententia. Item de Diu. 132 b, Sanè, Aeacidarum genus semper fuit stolidum.

AEDEPOL, iurandi uerbum, per ædem Pollucis. Ep. 22 b.

AEDES, *dis*. domus uel templum. ad Qu. Fr. 320 b, Epist. in qua de æde Telluris me admones. I.V. 68 b, Aedium sacrarum, publicorumq; operũ depopulatio. pro Do. 238 a, Cõsecrabantur ædes, non priuatorum domicilia. pro Flac. 155 b, Pecuniam in ædem sacram reficiendam perscribunt. I.V. 85 a, Aedes Minervę in fano Apollinis. Ep. 117 a, In ęde Apollinis S.C. factum est. Tusc. 240 a, Magnificentia ędium regiarum. I.V. 86 a, Quę uidi egomet apud istum in ędibus. & ibi In mediis ędibus. de N. 39 b, Limina profanarum ædium. Quin. F. 320 b, Absolutem offendi in ædibus tuis tectum. de Cla. 172 a, Ex testudine quadam exijt in ædes. ad Her. 40 a, Venit ad ædes quasdam, in quibus sodalitium erat eodem die futurum.

AEDICVLA, *æ*. Para. 125 b, M. Manilius pauper fuit, habuit enim ædiculas in Carinis. pro D. 240 b, Eam aram & ędiculam, & puluinar sub saxo sacro dedicauit.

AEDIFICATIO, *onis*. Qu. F. 310 a, Aedificationem Arcani ad tuum aduentum sustentari placebat. I.P. 90 a, Immensa & intolerabilis ędificatio.

AEDIFICATIVNCVLA, *læ*. Qu. Fr. 319 a, Quæsiuiq; ab eo, quid ei de illa ædificatiuncula Lateri mandauisses.

AEDIFICATOR, *oris*. de N. 6 a, Opifex ędificatorq; mundi Platonis Deus. de Vo. 196 a, Neque mundo quicquam pulchrius, neque eius ædificatore præstantius.

AEDIFICIVM, *cij*. Quint. Fr. 318 b, Quid si cementum non haberem, deturbem ędificium? pro Mil. 115 b, Extruere ędificium in alieno.

AEDIFICO, *as*. extruo, exędifico, constituo, pono, collŏco, facio, efficio, construo, parietẽ duco. Qu. Fr. 290 b, Domus uiriusq; nostrũm ędificatur strenuè. Of. 28 a, Ad domũ ędificandi descriptio est accõmodanda. Of. 35 b, Vrbes sine hominum cœtu non potuissent ędificari, nec frequentari. Q. F. 311 a, Tribus locis ędifico, reliqua recõcinno. Tusc. 161 a, Qui in Timęo mundum ędificauit Platonis Deus. Ep. 127 a, Si quis adhibere uolet non modò ut architectos, uerùm etiam ut fabros ad ędificandam rempub. pro Pom. 5 a, Qui maximas ędificasse ornasseq; classes. I.V. 244 b, Verres nauim ędificauit. I.V. 240 a, Cur carcer ędificatus? pro Syl. 180 b, Ad illius pœnam carcer ędificatus. In Ver. 228 a, Vrbs, quę quia postrema ædificata est, Neapolis nominatur. Domus bene & ratione ędificata, Offic. 63 b.)(. malè materiata, ruinosa. Attic. 252 a, Prędiola nostra bellè ædificata, & satis amœna. Aedificare hortos. Att. 150 a, Aedificare porticũ pro Do. 236 a, de L. 169 a, Villa lautius ædificata. At. 216 b, Aedificare campum.

AEDILIS, *le*. de Cla. 190 a, M. Cælius ędilis curulis factus est. de L. 185 a, Sunto ædiles curatores urbis, annonę, ludorũq; solẽnium: ollisq; ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto. pro Mur. 133 a, Ego, qui trinos ludos ędilis feceram. I.V. 243 a, Nunc sum ædilis designatus. I.P. 97 b, Me ędilem priorem populus Rom. fecit. At. 148 b, Prętores iusdicunt, ędiles ludos parant. De ędili & magistro & ludis. I. Ludus. De officio ędilis, & de eius habitu, & insignib. de toga prętexta, & sella curuli. I.V. 243 a.

AEDILITAS, *tis*. de Of. 45 a, L. Crassus cum Q. Mutio magnificentissima ędilitate functus est. Q. F. 307 a, Furiosa ędilitas. pro Do. 235 b, Hoc simulachrum quidam homo nobilis, &c. ad ornatum ędilitatis sue deportauit. Off. 45 a, Splendor ędilitatũ ab optimis uiris postulabatur. pro Clu. 31 b, Aedilitatẽ se petere cũ hominib. nobilissimis dicebat. de Ar. 250 a, Curulis ędilitas. Att. 22 a, Qui Romę tribunatũ pleb. peteret, cũ in Sicilia ędilitatem ęgrè dictitasset.

AEDILITIVS, *a, um*. de Cla. 174 b, Sed omnia is summa sperans ędilitius est mortuus. de Of. 45 a, Crassus functus est ędilitio maximo munere. In Vat. 32 a, Vir ędilitius. pro Plã. 269 b, Aedilitia repulsa. Q. F. 294 b, Iniquo & graui ędilitiorũ uectigali Asiã liberasti. pro Cl. 34 a, Homo ędilitius.

AEDITIMVS, *mi*. ędium sacrarum curator, & custos. I. Postliminium.

AEDITVVS, *tui*. ędituus. I.V. 222 b, Illi fores ędis effringũt, ædituj custodesq; maturè sentiunt. aliàs, ędituus, & tortè rectius, ut Gellius probat.

AEDO, *dis*. I. Edo. de Cla. 166 b, Quare si tibi est commodum, ęde illa quę cœperas, & Bruto, & mihi.

AEETA, *æ*. de Nat. 70 b, Solem Colchis Aeetam, & Circẽ procreasse.

AEGEVM, *gei*. de Leg. 191 b, Aegeum mare. & pro Pom. 14 b.

AEGER, *a, um*. ęgrotus.)(. Valens. de N. 28 b, Ne ęgri quidem omnes convalescunt. In Cat. 102 b, Homo ęger morbo graui. de Cl. 180 b, Is semper infirma ac ęg; etiã ægra ualetudine fuit. p Cęl. 41 a, Medea animo ęgra. Tusc. 195 a, Corpus etiãsi

mediocriter ægrum est, sanum non est. Offic. 35 b, Quis ægris subuenisset? quæ esset oblectatio ualentium? Posteq. 198 b, Qui nunquam ægro corpore fuerunt. Attic. 257 a, Familia ægra est. Att. 89 a, Pinnarium, quem mihi commendas, diligentissimè Deiotarus curat, grauiter ægrum. de Diui. 91 b, In eo igitur oppido, ita grauiter æger fuit, ut omnes medici diffiderent. Att 96 b, Tyro ad te dedisset literas, nisi eum grauiter ægrum Esse reliquissem. In Ver. 77 a, Aegra & propè depositа reipub. pars. Valere.)(. ægrũ esse. de Fin. 122 a, de Do. 200 b, Ad ægros non uates, sed medicos solemus adducere. Aeger animo. ad Her. 12 b, pro Mil. 114 b, Omnes tibi reip. partes ægras & labentes, ut eas his armis sanares & confirmares, esse commissas. Ep. 235 a, Mulier ægra, & corpore, & animo confecta.

AEGINA, æ. Officior. 61 a. Nimis enim imminebat propter propinquitatem Aegina Piræo. Epist. 50. Post me erat Aegina, ante Megara.

AEGINETAE populi. Off. 61 Aeginetis qui classe ualebãt, Athenienses sciuerunt, ut pollices præciderentur.

AEGISTVS, sti. De N. lib. 3. Aegisti libidinem aut Paridis uidemus.

AEGRE. aduerbium. de Diu. 91 b, Quem cùm non potuisset extrahere, discessit ægrè ferens. Tusc. 222 a, Vt si quis ægrè ferat, se pauperem esse. Attic. 258 a, Ab hasta ea ægrè me tenuit, itaq; perstringam sine ulla contumelia. de Sen. 92 a, Omnis conglutinatio recens ægrè, inueterata facilè dissoluitur. Tusc. 227 a, Inueterata uitia ægrius depelluntur. de Pro. 70 b, Byzantij totum pontum efferuescentem in Asiã ægrè repulsum sustinuerunt. I. V. 234 a, Nihil ægrius factũ est multo labore meo, quàm ut manus ab illo abstinerentur. pro Pomp. 6 a, Eum propè esse uident, quo etiam carẽt ægrius. Att. 100 a, Nihil eo uidi melius, itaq; careo ægrè.

AEGRIMONIA, æ. ægritudo. Att. 199 a, Ferrem grauiter, si nouæ ægrimoniæ locus esset.

AEGRITVDO, inis. egrimonia. Aegritudo perturbatio est animi, Tuscul. q. lib. 3. Aegritudo, est animi, aduersante ratione, contractio, Tusc. q. lib. 4. Stulti autem ægritudo est ea, qua afficiuntur inopinatis malis, animos q; demittunt, & contrahunt, rationi non obtemperantes, Tusc. q. lib. 4. Aegritudo est in opinione mali recentis, Tusc. quæst. lib. 3. Aegritudo, est opinio magni mali præsentis, & quidem recens opinio talis mali, ut in eo iectum esse uideatur angi, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo est opinio mali præsentis, in qua opinione illud insit, ut ægritudinem suscipere oporteat, Tusc. quæst lib. 3. Aegritudo, est opinio recens mali præsentis, in quo demitti contrahiq; animo rectum esse uideatur, Tusc. q. lib. 4. Aegritudo, una res maximè detestabilis, Tusc. q. lib. 4. Quum omnis perturbatio miseria est, tum carnificina est ægritudo, Tusc. q. lib. 3. Aberit igitur à sapiente ægritudo, 3. Tusc. Manat longius ægritudo, 3. Tusc. Amplificata ægritudo, 4. Tusc. Premẽs ægritudo est angor, 4. Tusc. Aegritudo animi, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo animi, fortunæ magna & graui commota iniuria, de Nat. 1. Aegritudo animi simillima est ægris corporibus. Tusc. q. 3. Acta ætas honestè, tantam affert cõsolationem, ut eos qui ita uixerint, aut non tangat ægritudo, aut perleuiter pungat animi dolor, 3. Tusc. Aegritudo communis pœna stultitiæ est: omnibus enim quotum mẽs abhorret à ratione, semper aliquis alijs dolor, alijs terror impendet, Tusc. q. lib. 4. Criminis ægritudo, pro Roscio Comœdo. Crucians ægritudo uocatur dolor, 4. Tusc. Flebilis ægritudo, est mœror, 4. Tuscul. Laboriosa ægritudo uocatur ærumna, 4. Tusc. Mœrens ægritudo, 3. Tusc. Nata esset egritudo noua, sed ea modica, 4. Tusc. Permanens ægritudo, uocatur molestia, 4. Tuscul. Sublata ægritudo, 3. Tusc. Aegritudo & metus in malis opinatis uersantur, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo & metus tabificæ mentis perturbationes sunt, Tusc. q. lib. 4. Aegritudo non cadit in sapientem, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo non cadit in uirum fortem, Tusc. q. lib. 3. In quem cadit ægritudo, in eundem timor, 3. Tusc. Aegritudo me somno priuaret, 9. ad At. Ergo ista nec inopinata non habent tantam uim, ut ægritudo ex his omnis oriatur, 3. Tusc. Aegritudo fortitudini repugnat, Tusc. q lib. 3. Aegritudo habet tabem, cruciatum, afflictionem, fœditatem, Tusc. q. lib. 3. Vt egrotatio in corpore, sic ægritudo in animo nomen habet non seiunctum à dolore, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo si perturbare animum sapientis non potest, nulla potest it, Tusc. q. lib. 4. Aegritudo tetra res est, misera, detestabilis, omni contentione, uelis, ut ita dicam, remisq; fugiẽda, Tusc. q. lib. 3. Aegritudo tum existit, quum quid ita uisum est. ut magnum quoddam malum adesse & urgere uideatur, Tusc. q. lib. 3. Quòd egritudo uetustate tollitur, id non est in d.e, Tusc. q. lib. 3. id est, in longinquitate temporis positum, sed in cogitatione diuturna. Nam neq; omnis ægritudo una ratione sedatur: alia

est enim legenti, alia miseranti, alia inuidenti adhibenda medicina, Tusc. q. lib. 4. Dum egritudinis nomen absit, grue, tetrum, funestum, quod cum sapientia esse atq; ut ita dicam, habitare nullo modo possit, Tusc. q. lib. 3. Leuationẽ autem ægritudinis in duabus rebus ponit, auocatione à cogitanda molestia, & reuocatione ad contemplandas uoluptates, 3. Tusc. Aegritudinis causa nulla alia est, nisi opinio & iudicium magni præsentis atq; urgentis mali, Tusc. q. li. 3. Aegritudinis effectus, quasi morsus aliquis doloris, Tusc. quæst. lib. 4. Tum denique efficitur illa grauis ægritudinis perturbatio, 3. Tusc. Sedatio ægritudinis, 4. Tuscul. Atqui illi pes sunt egritudinis quàm mulæ, quàm amaræ, quæ ipso trunco euerso omnes eliendæ sunt, &c. Tusc. q. lib. 3. Societas egritudinis. ad Sulp. 4. epist. Et ægritudinis & reliquorũ animi morborum, una sanatio est, omnes opinabiles esse & uoluntarios, eaque re suscipi, quòd ita rectũ esse uideatur, Tusc. q. lib. 4. Vacuitas ægritudinis, 5. Tuscul. Aegritudinis uerbo Græci omnem animi perturbationẽ appellant, Tusc. q. lib. 3. At eos qui se ægritudini dediderũt miseros, afflictos, æruinosos, calamitosos (appellamus) Tusc. q. lib. 4. Sed tamen ne me totum egritudini dedam, sumpsi mihi, &c. ad Att. lib. 9. Aegritudini se solent dedere, 3. Tusc. & 4. Tusc. Aegritudini subijciuntur inuidia, æmulatio, obtrectatio, misericordia, angor, luctus, mœror, ærumna, dolor, lamentatio, solicitudo, molestia, afflictatio, desperatio, & si qua sunt de genere eodem, Tusc. q. lib. 4. Aegritudinẽ omnẽ procul abesse à sapiẽte, quòd inanis sit, quòd frustra suscipiatur, quòd nõ natura exoriatur: sed iudicio, sed opinione, sed inuitatiõe quadã ad dolendũ, quũ id decreuimus ita fieri oportere, Tusc. q. li. 3. Chrysippus ipsam ægritudinẽ λύπην, quasi λύσιν, id est, solutionem totius hominis appellatam putat, Tusc. 203 b. Detrahere ægritudinem, 3. Tusc. Culpa contractum malum, egritudinem acriorem facit, 3. Tuscul. Ex malis metum & ægritudinem nasci censent, 4. Tusc. Aegritudinem non omni malo effici censent Cyrenaici, sed insperato, nec opinato malo, Tusc. q. lib. 3. Aegritudinem Zeno definit opinionem mali præsentis recentem, Tusc. lib 3. Depellere ægritudinem, 3. Tusc. Effecit hęc res maximam ægritudinem, 3. Tusc. Quę enim uenientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem instantia, 4. Tusc. Aegritudinem, quam Stoici ut tetram & inanem belluam fugiendam esse dicunt, Peripatetici non fine magna utilitate à natura dicunt constitutam, ut homines castigationib. reprehensionibus, ignominijs affici se in delicto dolerent, Tusc. q. lib. 4. Eleuare egritudinem, 3. Tusc. Eripiamus huic ægritudinem, 3. Tusc. Extenuare ægritudinem, 3. Tusc. Aegritudinem nisi exuimus, sic ut abijciamus, miseria carere non possumus, Tusc. q. lib. 3. Etenim si sapiens in ægritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in inuidentiam, 3. Tusc. Vt ipsam egritudinem leniri uidemus, quum obijcimus mœrentibus imbecillitatem animi effœminati, quumq; eorum grauitatem constantiamq; laudamus, qui non turbulentè humana patiantur, Tusc. q. lib. 4. Id mihi erat satis ad leniendam egritudinem firmũ, ad Attic. lib. 13. Si nec mala sint illa, quæ merum egritudinẽm ue, nec bona quæ cupiditatem lætitiamúe moueant, tamen sit uitiosa ipsa cõmotio, 4. Tusc. Aegritudinem paruis rebus moueri ait Lycon, fortunæ & corporis incommodis, non animi malis. Tusc. q. lib. 3. Nihil est quod tam obtundat eleuetq; egritudinem, quàm perpetua in omni uita cogitatio, nihil esse quod accidere non possit, quàm meditatio conditionis humanæ, quàm uitæ lex, commentatioque parendi. Tusc. q. 3. Repellere egritudinẽ ab aliquo, 3. Tusc. Sedare egritudinem, 3. Tusc. Aegritudinem ex turpitudine, quam Cleantes summum malum fatetur, suscipi posse, Tusc. q. lib. 3. Voluntate igitur & iudicio suscipi ægritudinem consitendum est, Tusc. q. lib. 3. Sustulit uniuersam ægritudinem philosophia, 3. Tusc. 139 a. Ex quo intelligitur non in natura, sed in opinione esse ægritudinem, Tusc. q. lib. 3. Tolerare ægritudinem, 4. Tusc. Tollere ægritudinẽ, 3. Tusc. Cum constet ægritudinem uetustate tolli, 3. Tusc. Sublata igitur ægritudine, sublatus est metus, Tusc. lib. 4. Aegritudine affici, Tusc. q. lib. 3. Num in illa re, quę egritudine Alcibiadem afficiebat, mali nihil fuisse? Tusc. quæst. li. 3. Quid est autem non miserius solùm, sed fœditus etiã & deformius, quàm egritudine quis afflictus debilitatusque iacens? Tusc. lib. 4 Confici egritudine, 3. Tusc. Debilitatus ægritudine, 4. Tusc. Detractio ab egritudine hoc, quod totum est uoluntarium, egritudo erit sublata illa mœrens: morsus tamen & contractiuncule quędam animi relinquẽtur, Tusc. q. lib 3. In egritudine leniendа, quã q; isq; curationem recipere possit, uidendum est. Tusc. q. lib. 3. Longior uerò epistola nõ me solùm, sed meos omnes egritudine leuauit. ad Att. lib. 9. Quarum enim tu rerũ cogitatione nos

leuare

leuare ęgritudine uoluisti, earum etiam commemoratione lenimur. Luceio, lib. 5. Epist. Opprimi ægritudine, 3. Tusc. Neq; tamen quum se in media stultitia, qua nihil est peius, hærere intelligant, ægritudine premuntur, 3. Tusc.

AE GROTATIO, *nis.* ἀρρώστημα, morb. Tusc. 195 a, Sed propriè ut ægrotatio in corpore, sic ægritudo in animo. Tusc. lib. 4. Quomodo aũt in corpore est morbus ægrotatio & uitium, sic in animo. Morbũ appellant totius corporis corruptionem, ægrotationem, morbum cũ imbecillitate. Vitium, cùm partes corporis inter se dissident: ex quo prauitas, membrorum distortio, deformitas. item ibid. Aegrotationes autem, & morbi animorũ difficilius euelli posse putantur, &c.

AE GROTO, *as.* ægro corpore sum, morbo sum affectus. p Clu. 54 b, Is ibi in morbũ incidit, ac satis uehementer diuq; ægrotauit. de Sen. 91 a, Adolescentes facilius in morbos incidunt, grauius ægrotant, tristius curantur. Grauissimè ægrotare.) (. optimè ualere. de Fin. 73 b. At. 119 a, Homo quotannis periculosè ægrotans. Tusc. 226 b, Vt ea res ex qua animus ægrotat, oriatur. Offic. 7 a, Si grauiter ægrotare filius cœperit. Tusc. 166 b, Pompeio nostro familiari, cùm grauiter ægrotaret, Neapoli melius est factum.

AE GROTVS, *a, um.* æger. Epi. 133 a, Cùm ad L. Cæsarem ægrotum Neapolim uenissem, quanquã erat oppressus totius corporis dolorib. tamen, &c. Itẽ, Vt si medicus, cũ ægrotus alij medico traditus sit, iràsci uelit, &c. I. V. 66 a, Hoc re medium est ægrotæ ac propè desperatę Reipub.

AE GYPTA, *te.* uiri nomen. ad Attic. lib. 12 & 13. & Epistol. famil. lib. 16.

AE GYPTIVS, *a, um.* de N. 10 b, Portenta magorum, Aegyptiorumq; dementia. I. P. 90 a, Rex Aegyptius. de N. 67 a, Omne ferè bestiarum genus Aegyptij cõsecrarunt. Tusc. 243 b, Aegyptiorum imbutæ mentes prauitatis errorib. quamuis carnificinam prius subierint, quàm ibim, aut aspidem, aut felem, aut canem, aut crocodilum uiolent. Tusc. 243 b, De Aegyptiorum superstitionibus.

AE GYPTVS, *ti.* contra Rul. 74 a, Alexandria, cuuctaq; Aegyptus. L. Nilus. L. Ibis.

AE LIVS, *lij.* in Bruto, Aelius scriptitauit orationes multas, orator ipse nunquam fuit. C. Aelius Stalenus. pro Clu. Aeliorum familia. pro Clu.

AE LIA Lex. uide, Leges uariæ.

AE LIANVS, ab Aelio equite Romano & Stoico. de Cl. Cot tàm autẽ miror summũ ipsum oratorem, minimeq; ineptũ, Aelianas leueis oratiunculas, uoluisse existimare suas.

AE MILIA regio, Ep. 162. Aemilia tribus, Att. lib. 2.

AE MVLATIO, *onis.* uirtutis imitatio, inuidia. Tusc. 212 b, Aemulatio dupliciter dicitur, ut & in laude & in uitio nomẽ hoc sit. nã & imitatio uirtutis, æmulatio dicitur: & est æmulatio ęgritudo, si eo quòd concupierit, alius potiatur, ipse careat. Tuscul. 221 b, Illa uitiosa ęmulatio, quæ riualitati similis est.

AE MVLATOR, *toris.* At. 23 a, Seruilius ęmulator Catonis.

AE MVLOR, *aris.* imitor, inuideo. pro Fla 159 b, Omnes eius urbis instituta laudare facilius possunt, quã æmulari. Tusc. 157 b, His æmulamur, qui ea habent, quæ nos habere cupimus. Itẽ, Obtrectare alteri, aut illa uitiosa ęmulatione, quæ riualitati similis est, ęmulari, quid habet utilitatis? cùm sit ęmulantis angi alieno bono, quod ipse nõ habeat, obtrectãtis autem alieno bono, quod id etiam alius habeat.

AE MVS uel Hemus. Thraciæ promontorium. pro Fl. 152 b, Hac classe M. Crassus uir amplissimus ab Hæmo in Asiam, his nauib. Flaccus ex Asia in Macedoniam nauigauit.

AE MONENSIS ciuitas, pro Flac. 153 a, Hinc Aemonenses, & Aemonense. ibidem: Citat præco uoce maxima legatos Aemonenses.

AE MVLVS, *a, um.* pro Mar. 131 a, Ille æmulus atque imitator studiorum meorum. Att. 93 b, Licet Brutum solum ames, me æmulum non habebis. de In. 51 b. Rei alicuius comprobatores atq; ęmuli. pro Cę. 44 b, Quin illa Claudia æmula domesticę laudis. I. A. 66 a. Is nepotissimùm testatus est, se æmulũ mearum laudum extitisse. I. V. 252 b, Si non tanquam uirum, at tanquam ęmulum remouisset. pro Mur. 138 b, Stoici æmuli inuentorum Zenonis.

AE NARIA, insula Italię proxima. At. 167.

AE NEAS, *æ.* I. V. 216 b, Æneas fugiens à Troia, &c.

AE NEVS, *a, um.* quod ex ære est. de N. 65 b, & I. V. 213 b, Lecti ærati, candelabra ænea. Off. 59 b, Equus æneus. I. A. 223 a, Aenea statua. de In. 71 a, Aeneum tropheum. I. V. 200 a, Signum ęnetum, marmoreum eburneum.

AE NIGMA, *tis.* scrupus Latinè dicitur teste Gellio. de Orat. 158 a, Ex hoc genere fiunt ea, quę uocantur ænigmata. non est autem in uerbo modus hic, sed in oratione. i. in continuatione uerborũ. Att. 111 a, Aenigma oppidorum ex Velia planè non intellexi. & ibid. Iam intellexi tuum ænigma. de Di. 135 b, Iam uerò, quòd pertinent obscuritates & ænigmata somniorum? Att. 96 a, Litere græce ὐ ψ αἰνίγματα. Att. 34 a, b, Cætera erunt ὐ ψ αἰνίγματα.

AE OLEIS, *ei.* pro Fl. 159 b, Tria Græcorum genera sint uerè, quorum uni sunt Atheniẽses, quę gens Ionum habetur: Aeoles alteri: Dores tertij nominabantur.

AE QVABILIS, *le.* de In. 70 b, Par, quod inter omnes æquabile est. de Fin. 133 a, Moderati ęquabilesq; habitus. Off. 1 b, Aequabile & temperatum orationis genus. de Or. 113 b, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. p Cecin. 298 b, Quod ęquabile inter oẽs & unũ omnib. esse possit. Off. 41 a, Aequabilis prędę partitio. pro Fl. 152 b, Prætoris diligentia requirenda in numero nauiũ. & in descriptione ęquabili sumptus. Qu. F. 296 a, Iuris ęquabilẽ renere rationẽ. de N. 12 a, Vt omnia omnib. paria parib. respondeãt: hanc *ἰσονομίαν* appellat Epicurus, id est, æquabilem tributionem. de N. 30 b, Motus certus & æquabilis.

AE QVABILITAS, *ἰσονομία*, de Or. 128 a, Quidam intolerantius se iactant, & æquabilitatẽ cõmunis iuris, præstantia dignitatis aut fortunę suę transeant. Aequabilitas motus, de N. 28 b, & 23 a, aliàs æquilibritas. de Orat. 140 b, In laude iusticię explicandum erit, quid cum fide, quid cũ ęquabilitate factum sit. Or. 201 b, Lenitas & æquabilitas orationis. Off. 22 a, Aequabilitas uniuersę uitę. tũ singularum actionũ maximè decora est. Off. 18 a, In liberis populis, & iuris ęquabilitate, exercenda etiam est facilitas. Att. 286 b, Fortis animus sine constantia & ęquabilitate nihil est. Off. 18 b, Præclara est æquabilitas in omni uita, & idem semper uultus, eademq; frons.

AE QVABILITER. de Or. 128 b, Genus facetiarum æquabiliter in omni sermone fusum. Off. 41 a, Aequabiliter prædam dispartiri. dè Or. 114 a, Oratio cũ lenitate quadam æquabiliter profluens.

AE QVALIS, *le.* par, ęquabilis, ætate coniunctus, eadem ætate, eiusdem ætatis, coæuus. de Orat. 91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares. Or. 215 b, partẽ pedis & æqualem esse alteri parti. Or. 208 a, Oratio par & equalis rebus ipsis, de Leg. 171 a, Quæ uis non modò senior est, quàm ætas populorum, sed æqualis dei. de Cl. 187 a, Sed ordinem sequẽs, in memoriam notam & æqualem necessariò incurro. Para. 119 b, Peccata esse ęqualia. Ora. 206 a, Demosthenes successit magnis. & maximos oratores habuit æquales, de Dom. 88 b, Philistius ęqualis temporum illorum. de Leg. 157 b, Ipse autẽ ęqualem ętatis suę memoriam deposcit. Or. 218 a, Et cretici æqualis pęan, qui spacio par est, syllaba longior. de Or. 160. Quod metiri possumus interuallis æqualibus. de Ar. 252 a, Hoc sacrificiũ quod à regib. æquale huic urbi accepimus. de Cl. 171 a, Liuius Ennio ęqualis fuit. I. A. 237 b, Deiotarus cuius beneuolẽtia in populũ Romanũ est ipsius æqualis ętati. Or. 217 a, Imparibus an ęqualibus? de Le. 174 b, Paupertatem diuitijs etiam inter homines æqualem esse uolumus. Brut. 165 a, Memorię proditum est. poetas nobileis poetarum ęqualiũ morte doluisse. In Sal. 272 a, Aequalem & parem uerbis uitam agere.

AE QVALITAS, *tis.* de L. 193 b, Quidam uirtutib. exceptis atq; uicijs. cętera in summa ęqualitate posuerũt. de Cl. 178 b, Aequalitas uestra & pares bonorum gradus. pro Lig. 142 b, Quis est, qui horũ consensum cõspirantẽ, & penè consẽtũ in hac propè ęqualitate fraterna non nouerit? pro Mur. 134 a, Prętor offensionem uitat ęqualitate decernẽdi. de Or. 100 b. In rebus causisq; ciuium ęqualitatis cõseruatio. Par. 231 b, Similitudo ęqualitasq; uerborum.

AE QVALITER, ęquè. æquabiliter, æqua parte, ęqua conditione, uno tenore, cõstanter. de Am. 106 b, Vt nostra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolẽtię pariter, ęqualiterq; respondeat. & de N. 49 a. L. Nitor. & de Vn. 201 a, & ad Her. 27 b. pro Mi. 116 b, Clodius ęqualiter in alienos & in suos irruebat. Qu. F. 296 b, Quod Grecis ęqualiter Syllа describeret. Epi. 177 a, Aequaliter aut sorte agros legionibus assignari puto oportere. I. V. 184 b, Frumẽtum, quod ciuitatib. ęqualiter esset distributũ. pro Fl. 163 a, Cõmunis hereditas, quę ęqualiter ad utrunq; lege ueniebat.

AE QVATIO, *onis. ἐξισασμὸς.* pro Mur. 135 b, Aequatio gratię & dignitatis. Off. 48 b, Aequatio bonorum.

AE QVE. tam, pariter, similiter, æqualiter, peręquè. de Orat. 128 a, Afferendum est aliquid, quod sit grauius aut ęquè graue. de Orat. 160 b, Nam uersus ęquè prima, & media, & extrema pars attenditur. pro Qu. 16 a, Procurator æquè utriusque necessarius. Epist. 211 b, Id utriq; nostrũm ęquè gratũ est. Off. 39 a, Beneuolentia ciuium non ęquè omnes egent. & ibidem: Sed ea non pariter omnes egemus. pro Clu. 59 a, Quos tamen ipsos ęquè, & eos qui, &c. hęc cura solicitat. p

Dom.19 a,Cn.Pompeius æquè ut unusquisq; uestrûm pro salute mea laborauit.de Arch.247 b,Qui æquè atq; ego nõ sunt occupati.de In.51 a,b,Maius,minus,æquè magnum.de Fi.63 a,Neq; ipsam amicitiã tueri possumus,nisi æquè amicos & nosmetipsos diligamus. de Fi.63 a,Nam & lætamur amicorum lætitia æquè ac nostra, & pariter dolemus, &c. de Dom.89 b, Hebes æquè ac pecus. de N.68 b, Hi colunt æquè atq; illi.pro S.R. 37 b, Hoc æquè turpe est atq; illud.I.V.56 a,Nihil æquè cupio atq, bonam famam. Off.47 b,Diuites cùm magnum aliquid ab aliquo acceperint,æquè à se aut postulari, aut expectari aliquid arbitrãtur. de Ora. 147 a,Non æquè quid dicant attendo.I.V.135 b, Verùm etiã sui meminerat æquèid est,pariter. At.277 a, Hoc ad officiũ meum æquè atq; ad ullam aliam rem pertinet.

AEQVILIBRITAS, aliàs æquabilitas uel æqualitas. de Nat. 23 a,Confugis ad æquilibritatem.fic enim ἰσονομίαν, si placet,appellemus.

AEQVIMELIVM.*lij.*pro Dom. 233 b, Sp.Melij regnum appetentis domus est complanata. Et quid aliud equũ accidisse Melio populus Ro. iudicauit:nomine ipso Aequimelij, stulticia pœna comprobata est.& de Di. 116 b.

AEQVINOCTIVM,*cij.*At.169 b,Nunc quidem æquinoctium nos moratur,quod ualde perturbatũ erat.Atti.195 b, Publius si æquinoctium expectat, nauigaturus uidetur. In Arat.In quo autumnale atq; iterum sol lumine uerno,Exequat spacium lucis cum tempore noctis.

AEQVIPARO,*as.*equo.Tusc.238 a,Nemo est qui factis me æquiparare queat.

AEQVITAS,*tis.*æquum & bonum, æqualitas, æquum.Par. 241 b.Aequitatis uis est duplex, cuius altera directi & ueri, & iusti,& (ut dicitur) æqui & boni ratione defenditur: altera ad uicissitudinem referendæ gratiæ pertinet: quod in beneficio gratia, in iniuria ultio nominatur. Aequitas animi,Tusc.169 a.i.trãquillitas.Off.13 b,Difficile est,cùm præstare omnibus concupieris,seruare æquitatem, quæ est iustitiæ maximè propria Atti.67 b,Perspice æquitatẽ animi mei. pro Mur.134 a,Aequitatis largitio.de S.17 a,Noui enim moderationem animi tui & æquitatẽ. pro Cec.297 b, Ex æquo & bono , non ex callido uersutoq; iure rem iudicari oportet.de Cl. 177 b,In explicanda æquitate nihil erat Crasso copiosius.pro Pl. 267 b, Fugisti sententiam legis, æquitatẽ omnem reiecisti.de Or.105 b,Pro æquitate contra ius dicere. I. P. 85 b, Quo in spectaculo mira Reipu. æquitas erat,uter eorum perisset tãquam lanista. de Ora.99 a,Iudicia in quibus sæpe non de facto, sed de æquitate & iure quæritur. de Or.106 a, Non ne arripuisti patrocinium æquitatis, & defensionem testamentorum ac uoluntatis mortuorum?Epi. 17 b,Aequitatem tuam non potui non probare.de Or.118 a, Tres personas unus sustineo summa animi æquitate: meã, aduersarij, iudicis.Off. 50 a,Hoc nullam habet æquitatem. Att.263 a,Summa bonitas & æquitas causæ.pro Cec.292 a, Omnino iã bene agis , à uerbis enim recedis,& æquitate uteris. Top.Aequitas paribus in causis, paria iura desiderat.

AEQVO,*as.*exæquo,assequor,gradus tollo,parem facio,nec maius nec minus fieri. L. Minor.de Cla.177 a, Existimo in his primùm cum Græcorum gloria Latinè dicendi copiam fuisse æquatam.I.V.225 a,Aequata agri planities.de L.189 a, Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putarent. de In.42 b, Aequari cum aliquo. Off.1 b,Hi libri iam se illis ferè æquarunt. I.V.80 a, Vix eum huius parua parte æquari conferriq; posse.de Di.87 b,Oracula, quæ æquitatis sortibus dicuntur. I.P. 62 a, Productus in concionem ab eo cui sic æquatum præbeas consulatum tuum.

AEQVOR,*oris.* planities.de Di.99 b,Babylonij in camporũ patentium æquoribus habitantes.

AEQVVS,*a,um.*quod habet æquitatem, non iniquus, æqualis,plenus.I.V.234 a,Prætor æquus & sapiens.Att.130 a, Aequum est me à te impetrare,ut,&c.Item, Cùm de iure ciuili,cùm de æquo & bono disputatur.de Cl.177 b,& ibi.Crassus multa contra scriptum pro æquo & bono dixit. & ibi, Scæuola peracutus ad excogitandum quod in iure aut in æquo,uerum aut esset, aut non esset. Part.241 b, Directũ,& uerum,& iustum, & ut dicitur æquum & bonum. pro S.R. 19 b.Aequa atque honesta postulatio. At.262 a,Cæsar rescripsit Attico,æqua eum postulare. Epi.179 b, Vt æquum erat, ut par erat. pro Qu. 2 a, Magistratus æquus reperiri hodie nõ potest.de In.48 a,Præter æquũ & bonũ.pro Qu.8 a,Quis nobis ista iura tã æqua describit?Top.226 b,& Off.64 a,Aequum bonum, & æquius melius in arbitrio rei uxoriæ. pro Qu.8 a,Quis hoc statuit,quod æquum sit in Quintium, id iniquũ esse in Næuium? de Fat.141 b, Sed Possidonium,sicut æquum est,cum bona gratia dimittamus. pro Cor. 67 b,Et erat æqua lex & omnibus utilis,Atti.199 b,Consequẽris tamen,ut eos ipsos,quos contrà statuas,æquos placabilesq; dimittas.de Pro. 72 b,Quem animo æquo uidere non possumus. At.97 a, Esse animo æquo de aliqua re.Epi. 18 a, Quare si iniquus es in me iudex, &c.sin me id facere noles, te mihi æquum præbere debebis. Qu. Fr.308 b,Populo à se alienato,nobilitate inimica,nõ æquo senatu,iuuentute improba.Qu. de Pe.112 a, Tamen hi possunt abs te placati æquique discedere.I.V. 266 a, Aequo animo uidere aliquid. pro Cl.18 b,Animis aut libentibus aut æquis remittatis. I. V.267 a.Vide quàm me sis usurus æquo. pro Syl. 177 b,Vtinam hæc non modò iniquorum inuidiæ, sed & æquorum expectationi satisfacere posit.At.105 b,Tranquillissimus autem animus meus,qui totum illud æqui, boni facit. Aequo animo facere aliquid.L.Iniquus.pro S.R. 42 a, Concedo,& quod animus æquus est,& quia necesse est.Qu.Fr.317 a,Ab æquis uerò, etiam à propensis in hanc partem diligimur.Epi.35 a,Vt me tibi amicissimum esse, & æqui & iniqui intelligant.pro R.P. 129 b, Satis multa hominibus non iniquis hęc esse debent,nimis etiam multa uobis, quos æquissimos esse confidimus.Att.275 a, Aequo animo te moueri patieris.ad Her. 36 b, In æquos & pares fastidiosus. I. V.210 b,Par,æqua proportio.Offic.25 a, Priuatum oportet æquo & pari cum ciuibus iure uiuere. pro Cec. 294 b, Aequus & planus locus.

AER,*aeris.* cœlum, anima,spiritus, æther, Iupiter.Aer,nomẽ gratum,sed receptum iam tamen usu à nostris,2 de Natura deorum. Ex aqua oritur aer, 3 de Natura.Aer oritur ex respiratione aquarum:earum enim quasi uapor quidam habendus est,de Nat. d. 2. Motu eius caloris qui aquis continetur,aer alitur & æther expirationibus terræ, 2 de Natu. deor. Aer annuas frigorum & calorum facit uarietates, 2 de Nat. deor.Aer cœli, tenuitate & calore temperatus,uitalem & salutarem spiritum præbet animantibus,2 de Na. deor.Sic nobis aer crassus offunditur, Aca.q. ed.1.lib.2.Aer crassissimus circumfundit terrã. de Nat.d.2.Exin mari finitimus aer die & nocte distinguitur.Isq; tum fusus & extenuatus sublime fertur , tum autem concretus , in nubes cogitur,2 de Nat. deor. Aer & ignis nihil habẽt proni,Tusc. quæst.lib.1.id est,quod uergat in imum.Aer & ignis sursum rectis lineis,in cœlestem locum subuolant,Tusc.quæst.li.1. Aer & ignis supera semper petunt,Tusc.q.li.1.35. Aer,ignis, aqua & terra , prima sunt initia & elementa rerum , Acad. quæst. ed.2.lib.1.Aer fertur leuitate sublimi, 2 de Nat. deo. Ipse uerò aer, qui natura est maximè frigidus, minimè est expers caloris,2 de Nat. deor. Aer tum fusus & extenuatus in sublime fertur,tum concretus in nubem cogitur, humoremq; colligens,terram auget imbribus: tum effluens huc & illuc,uentos efficit,2 de Nat.d. Aer interiectus inter mare & cœlum,2 de Na.d.Aer Iunonis nomine consecratur,2. de N.d.Ipseq; aer nobiscum uidet,nobiscum audit, nobiscum sonat, 2 de Nat.d.Aer purus ac tenuis : cui opponitur cœlum crassum ac concretum, de Nat. d.2. Aer, qui est terræ proximus,crassus est & concretus, Tusc.quæst.lib.1.Aer quem spiritu ducimus, de Natu.deor.2. Ipse uerò aer, qui natura est maximè frigidus , minimè est expers caloris , de Nat. deor.2.Aer spiritu ductus,alit & sustentat animantes, de Natura deor.2.Non uerisimile solùm,sed etiam uerum esse censent,perinde utcunq; temperatus sit aer,ita pueros orientes animari atq; formari,ex eoq; ingenia,mores,animum,corpus,actionem uitæ, casus cuiusq; euentusq; fingi,2 de Diuin. Namq; est ales auis lato sub tegmine cœli, Quæ uolat,& serpens geminis secat aera pennis, in Arato. Aera deum statuit Anaximenes,de Natu.deor.1.Aerem qui per maria manaret, Neptunum esse disputat Chrysippus, de Natura deor.1.

AERARIVM,*rij.*pecunia publica,uectigalia, locus ubi ea pecunia asseruabatur.At.85 a,Ariobarzanes nullum ęrarium, nullum uectigal habet.Off 69 b, Cato nimis præfractè ærarium,uectigaliaq; defendebat.pro Fl.155 a,Hi etiam ærarij nostri tabulas falsas esse uoluerunt: nam, &c. I. P. 92 b, Rationes ad ęrarium retuli. de Ar.247 a.Meam domum senatus ex ærario ædificandam putauit. Et ibid.Mea domus ædificatur pecunia publica. Qu.F.317 a,Drusus à Tribunis ærarij de præuaricatione est absolutus. I.V.67 a, Depeculator ærarij. I.V.132 b,Primùm mihi literas publicas, quas in ærario sanctiore conditas habebant, proferunt. At.13 a,Hirudo ęraciij.contra Kul.80 b, Pecuniam referre in ærarium lex uetat,exigi prohibet. Attic. 99 a, Referre in ærarium ad H-S. mille.Attic.99 a,Vt ego amicior inueniret Phrygũ & Cilicum ærarijs,quàm nostro.

AERARIVS,*a,um.*quod ad ærarium pertinet. pro Qu. 3 a, Hoc eò per te agebatur, quòd propter ærariam rationem non satis erat in tabulis inspexisse quãtum deberetur,nisi, &c. de Orat.133 b,Is qui te ex ęrarijs exemit, lustrum condidit,

didit. Ar. 11 a, Milites non tam erarij, quàm, ut appellantur, ærati. pro Cl. 42 b, In ærarios referri, & tribu moueri. Qu. F. 311 b, Senatorum urna copiosè absoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærarij condemnarunt.

AERATVS, *a, um.* quod ære tectum est. In Verr. 213 b, Lecti ærati, candelabra ænea. Att. 11 a, Milites ærati: id est, ære alieno obstricti.

AERE dirutus. I.V. 242 b, Aleatoris castra, in quibus cũ frequens fuisset, tamen ære dirutus est: id est, euersus, uictus, & ære alieno obstrictus.

AERIVS, *a, um.* uel AEREVS, *a. um.* animalis, spirabilis, flabilis. de Vn. 201 a, Erant animãtium genera quatuor: quorum unum diuinum atq; cœleste, alterum pennigerum aerium, &c. Top. 227 b, Aerei uolatus auium.

AERVGO, *ginis.* quasi æris quædam scabies ipsum corrumpens. Tusc. 215 b, Aes Corinthium in æruginem incidit.

AERVMNA, calamitas. Est ægritudo laboriosa, Tusculan. q. lib. 4. Vt ubi uirtus sit, ibi esse miseria & ærumna non possit, 5 de Fin. Qui aliorum ærumnã dictis alleuãs, &c. Tusc. q. li. 3. Quòd si mihi æternam esse propositam ærumnã arbitrarer, morte me ipse potius, quàm sempiterno dolore multassem, post Reditũ in Senatu. Te miseriæ, te ærumnæ premũt oẽs, Parad. 119 b. Herculis perpeti ærumnas, de Fin. 147 b, Tu ornatus ærumnis, uenis ad eũ lacerandũ quẽ interemisti: ego iacentem & spoliatum defendo ac protego, pro Sylla. hoc est, ornatus ærumnis & uelut spolijs Syllæ.

AERVMNOSVS, calamitosus. M. Regulus infelix, nec ærumnosus, Par. Crux infelici & ærumnoso comparabatur, 7. Ver. Nec tam ærumnoso nauigassem solo, 3 Tusc. id est, per mare, in quo tot labores tolerãdi fuerũt. At eos, qui se ægritudini dediderũt, miseros, afflictos, ærũnosos, calamitosos, 4 Tusc. Aerumnosissimus, Ar. lib. 3. & 9. pro Cluẽtio.

AES, æris, metalli genus. de Nat. 65 b, Nihil esset æneũ, quod cõmutari non posset, si commutabilis esset natura æris. I. A. 189 a, Antonius falsas leges in ęs incidendas, & in Capitolio figendas curauit. I.A. 223 b, Statua pedestris ex ære. Aes alienum, debitum, pecunia debita. I.A. 233 a, O ridiculum hominẽ, qui se exire ære alieno putauit posse, cùm uenderet aliena. Of. 44 b, Suscipere ęs alienum amicorum causa. Epist. 172 b, Meos iam omnes amicos ære alieno obstrinxi. Ar. 23 a, Tusculanum & Pompeianum me ualde delectant, nisi quòd me illũ ipsum uindicem ęris alieni, ære non Corinthio, sed hoc circumforaneo obruerũt. Ar. 277 a, Dyrrachini sibi donatum ęs alienum à Cęsare dicunt. Ar. 23 a, Multę ciuitates omni ære alieno liberatę, multę uadele uatę sunt. Ar. 23 a, Liberare se ære alieno. Ar. 232 b, Liberare se magno ære alieno. pro Font. 276 a, Galliã ære alieno esse oppressam. I.V. 205 b, Metuisti ne ęs alienũ tibi cresceret. In Cat. 108 b, In magnum æs alienum incidi. I.V. 202 a, Habes æs alienum. Et alibi, Magnum & graue ęs alienum. Qu. Fr. 294 b, Contrahere nouum ęs alienũ. Ar. 200 a, Ex quib. mihi etiam ęs alienum faciẽdum puto. I.C. 109 a, Partim etiã sumptibus in uetere ære alieno uacillant. pro Syl. 17 b, Prędijs uenditis, ęs al enum eiusdem dissolutum. Topic. 221 a, Aes alienum. I.C. 105 a. Alicuius ęs alienum contractum in popinam. pro Syll. 178 a, Cuius æs alienum nõ libidine, sed negocij gerendi studio cõtractum est. In ære esse, id est, debere, & alicui obstrictũ esse. Ep. 151 a, Mihi anni sunt cùm ille in meo ære est. Ep. 226 a, Esse in ære alicuius. In Ver. 202 a, Non modò ipsum in ære al eno nullo, sed in suis nummis multos esse, semperq; fuisse.

AESCHINES, *nis.* orator. Aeschines Academicus, 1 de Ora. 24. Aeschines Demosthenis orationẽ, ut putidam reprehendit, Or. Aeschines Demostheni prox mus. Brut. Itaq; & Aeschines in Demosthenẽ inuehitur, quòd is septimo die post filię mortem hostias immolasset, Tusculan. quęst. lib. 3. Vide orationẽ Aeschinis inuectiuã in Demosthenẽ. Aeschines & Hyperides inter se dissimillimi. Brut. Aeschines orator, Isocratis discipulus, 2 de Orat. Aeschines, Rhodi, quò propter ignominiã iudicij se contulerat, suam & Demosthenis orationẽ recitauit, 3 de Orat. Conuerti ex Atticis duorũ eloquentissimorũ nobilissimas orationes inter se contrarias, Aeschinis, Demosthenisq;, de Opt. genere. Aeschines Milesij genus dicendi, Brut. Aeschinis oratio sonitum plurimum habuit, 3 de Orat. Aeschinis testimonium de Demosthenis actione, 3 de Or. Aeschini, ne Demosthenes quidem uiderur Atticè dicere, Or. at. 4. Inter Aeschinem & Demosthenem causæ inimicitiarum, Or. 148.

AESCHILVS. *li.* Poeta, de Or. 145 2.

AESCVLAPIVS *pij* Aesculapij multi fuerunt. de N. 70 b,

AESERNIA, *æ.* oppidum. Ar. 126. (71 a.

AESERNINVS, *ni.* de Op. 144 b, Aeschines tãquã Aesernino ut ait Lucillius, cũ Pacideiano hic cõponitur. Qu. Fr. 327 a, Si cũ Aeserninо Samnite Pacideianus cõparãdus uideretur.

AESOPVS, *pi.* de Or. 108 a, Aesopus histrio.

AESTAS, *tis.* anni pars feruentior, æstiuũ tempus. de Di. 99 b. Arabes campos & montes hyeme & æstate peragrantes, &c. de Senect. 86 b, Refrigeratio in æstate & uicissim in hyeme aut sol, aut ignis hybernus.

AESTIFER, *a, um* In Arat. Aest feres ualidis erumpit flatibus ignes. & ibid. Aest fer cancer.

AESTIMABILIS, *le.* de Fi. 94 a, Aestimabile est quod pondus aliquod habeat dignum æstimatione). (. Ine timabile.

AESTIMATIO, *nis.* precij iudicium, impositio precij. In Ve. 135 a. In censu habendo potestas omnis æstimationis habẽdæ Censori permittitur, & 191 a. Item Parad. 125 b, Non æstimatione census, sed uictu atq; cultu terminatur diuitiarum modus. Ep. 207 a, A M. Laberio C. Albinus prædia in æstimationem accepit. Qu. F. 298 b, Non est tibi hæc solis utendum æstimationibus ac iudicijs. pro Cl. 41 b, Aestimatio litis non est iudicium. de Finib. 97 b, Nam cum æstimatio, quę ἀξίωσις dicitur, neq; in bonis numerata sit, & ibidẽ: Dignum æstimatione, quam ille ἀξίωμα uocat.

AESTIMATOR, *oris.* iudex. I.P. 98 a, Vnus tu dominus, unus æstimator frumenti omnis per triennium fuisti. Par. 125 b, Calli di rerum æstimatores, prata & areas quasdam magni æstimãt. pro Mur. 133 a, Nemo erit tam iniustus rerum æstimator, qui dubiter, &c. Or. 210 a, Quis tandem id, iustus rerum æstimator reprehenderit?

AESTIMO, *as.* facio, puto, duco, habeo, pono, specto, pondero, tribuo, pendo, expendo, perpendo, metior, censeo, censum habeo, æstimationẽm habeo, mihi graue & sanctũ est, aliquo loco numero, nullo loco numero. I V. 190 b. Senatus quaternis H—S. critici modium æstimauit. I. V. 140 a, Deinde crimen sine accusatore, sententia sine consilio, damnatio sine defensione, æstimata harum rerum omniũ precia. pro Cl. 41 a, Aestimare litẽ. L. Lis. I. V. 99 b, Illarũ rationẽ ex ea fæce legationis illa sunt nomina, quæ Dolabellæ necessariò sunt æstimata. Of. 50 b, Præsicere aliquem æstimandis possessionibus. In Sal. 273 b, Tanti me fugacem hi æstimauerunt. Ar. 54 a, Superficiem Cos. ex S.C æstimabunt. pro Quint. Ros. 50 a, Vulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa æstimat. pro Quint. Ros. 52 a, Ciuius, quem si ex censu spectas, eques Rom. est: si ex uita, homo clarissimus est. pro Quine. Ros. 49 b, Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico æstimabat. Postq. 207 a, Expendunt atq; æstimãt uoluptates. Attic. 286 a, Br. Valde carè æstimas tot annos, quos ista ætas recipit, si, &c. pro Dom. 236 b. Is domũ emit propè dimidio carius, quàm æstimabat. de Fin. 76 a, Magni æstimabat pecuniam. Epist. 145 b, Aestimare aliquam rem carius. I.V. 196 b. Eodem tempore, Antonius tribus denarijs æstimauit post messem. Epist. 39 2, Quanti me illud æstimare putas? I V. 204 a, Dein de hæc expendite & æstimate pecunias. & ibidem, Hæc pecunia æstimari non queunt. Tusculan. 233 a, Tantiper hoc magni æstimabo. Epist. 50 a, Animus callere iam debet, atque omnia minoris æstimare. Att c. b, Hoc si quanti æstimes sciam, tum quid mihi elaborandum sit, scire possim. de Finib. 91 b, Næ ego istam gloriosam uirtutem non magno æstimandam putem. Attic. 10 a. Is autoritatem suam quàm magni æstimat. Parad. 126 a, Si callidi rerum æstimatores prata & areas quasdam magni æstimant, quod ei generi possessionum minimè quasi noceri possit, quanti est æstimanda uirtus? Tusculan. 151 b, Me esse mortuum nihil æstimo. de Finib. 120 b, Valetudinem, quia sit, non nihilo æstimãdam. de Finib. 83 b, Nisi uoluptatem tanti æstimaretis. Et ibidem, Qui uoluptatem nullo loco numerat. Epistol. 54 b, Ponere in minimis: id est, minimi æstimare. de Finib. 96 b, Cum uoluptatem in summis bonis ponerem. de Fin. 96 a, Putare omnia pro nihilo. Tusculan. 229 b, Habere omnia pro nihilo. Par. 123 b, Quæ seruitus est, si hæc libertas æstimari potest? de Va. 202 b, Aestimant uel ex stimant. pro R. P. 128 b, Aestimari uel ex stimari. de Fin b. 96 b, Ducere omnia humana infra se. Acad. 23 a, Ponere multum in aliquare. At. 186 b, Mihi μεσάρματα non tanti sunt, ut sine te sim. pro Cec. 298 b, Reipuere & pro nihilo putare aliquid. L. Lis. Aestimare, pro existimare. de Legib. lib. 1, Sienna omnes adhuc scriptores, nisi qui forte nondum ediderũt, de quibus æstimare non possumus, facilè superauit. pro Qu. R. 50 a, Vulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa æstimat. Parad. Quæ seruitus est, si hæc libertas æstimari potest.

AESTIVA, *orum* loca sunt in quibus ætatis ardorem uirantes, bestias aut milites cõtinent.) (. Hyberna. Epist. 76 a, Mihi erat in animo cùm prima ætate arripuissem, militiæ emẽq; rem colocassem, decedere ex Senatu. c. Epist. 102, Si æstiuorum timor te debilitat, aliquid excogita. Attic. 77 2, Cicerones nostros Deiotarus filius secum in tegnũ, dum in æsti-

uis nos essemus. I.V. 255 a. Ac primò ad illa æstiua prætoris accedunt. I.P. 100 b. Nulla trinis æstiuis gratulatio.

AESTIVVS, *a, um.* quod ad æstatem pertinet. Attic. 75 b. Erat mihi in animo rectâ proficisci ad exercitũ, æstiuos menses reliquos rei militari dare. I.V. 252 a. Hæc dies æstiuos sexaginta prætor populi Rom. sic uixit, ut, &c. Qu. F. 318 a. Locus æstiuus bonus. Qu. Fr. 184 a. Vnus æstiuus dies. & de Leg. 159 a. Aestiuo die.

AESTVO, *as.* ardeo, feruco.) (Algeo. In Ver. 124 a. Itaque æstuabat dubitatione, uersabat se in utrãq; partem. Epi. 103 b. Sed magis ut desiderio nostri te æstuare putarem. Tusc. 182 a. Esuriendo, sitiendo, algendo, æstuando. de Am. 243 b. Ille exanguis atq; æstuans, se è curia repentè proripuit. I.V. 120 a. Quod ubi auditum est, æstuare illi qui dederant pecuniam. pro Fl. 156 a. Hunc æstuantem & tergiuersantem iudicio ille prosequitur. Acad. 18 a. Sic ille cum æstuaret, umbram secutus est.

AESTVOSVS, *a, um.* æstu, calore q; plenus. Attic. 75 b. Nunc iter conficiebam, æstuosa & puluerulenta uia.

AESTVS, *tus.* feruor, motus & agitatio fluctuum. de Nat. 30 a. Aestus maritimos ortu aut obitu lunæ cõmoueri. de D. 115 a. Quid de fretis & æstibus marinis, plura dicam? de N. 52 b. Aestus maritimi multum accedentes & recedentes. I. C. 103 b. Cum æstu febriq; iactantur. de L. 171 a. Ne æstus nos consuetudinis absorbeat. de Cl. 191 a. Sed hunc quoq; absorbuit æstus quidã gloriæ. de Or. 156 a. Repentè te quasi quidam æstus ingenij tui, procul à terra abripuit. de Orat. 157 a. Feruet æstu pelagus.

AETAS, *tis.* tempus, memoria, seculum. Aetas iniens maximè à libidinibus arcenda est, exercẽdaq; in labore, patientiaq; & animi & corporis, Officiorum 1. Aetas acta honestè & splendidè tantam affert consolationem, ut eos qui ita uixerint, aut non tangat ægritudo, aut perleuiter pungat animi dolor, Tusc. q. lib. 3. Non cani, non rugæ repentè authoritatẽ arripere possunt: sed honestè acta superior ætas fructus capit authoritatis extremos, de Senect. De me posſum idem quod Plautinus pater in Trinummo, Mihi quidẽ ætas acta fermè est, tua istuc refert maximè, ad Brutum epist. 2. Propè iam acta ætas decursa q;, pro Quint. 18 b. Quòd si ipsis bona ætas fruitur, libentius primùm paruulis fruitur rebus, de Senect. Vt enim non omne uinum, sic non omnis ætas coacescit, de Senect. Sunt puerilitæ certa studia: nũ ea desiderant adolescentes? Sunt & ineuntis adolescentiæ num ea iam constans requirit ætas, quæ dicitur media? de Senect. Aetas Consularis, trium & quadraginta annorum, 5 Philip. Aetas corroborata iam, confirmata q;, Læl. Et interdum multas uias adolescentiæ lubricas ostendit, quib. illa insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix posset: & multarum rerum iucundissimarum uarietatem dedit, qua non modò hæc ætas, sed etiam iam corrobo rata caperetur, pro Cælio. Et (ut uerũ loquar) ætas iam à diuturnis laboribus deuexa ad ocium, domesticarũ me rerum delectatione mollijt, ad Att. lib. 97. Exacta etas seuerissimè, pro Qu. Rosc. 52 b. Tusculan. quæst. lib. 1. Huius extrema ætas in hoc beatior, quàm media, quòd authoritatis plus habebat, laboris minus, de Senectute. Videtur enim esse indoles: sed flexibilis ætas: multiq; ad deprauandum parati, ad Brutum epist. Aetas & ambitio hortabantur, 7. Fam. Huic quidem afferet aliquam deprecationẽ periculi, ætas illa, qua tum fuit, pro C. Rabirio. Aetas improuida, cuiusmodi est adolescentia, Tuscu. quæst. lib. 5. Quorum ætas in eorum tempora, quos nominaui, incidit, Or. 200 b. Aetas infirma, de Fin. lib. 5. Quare hoc animo in nos esse debebis, ut ætas nostra iam ingraueſcens, in amore atque in adolescentia tua conquiescat, ad Curionem lib. 2. Epist. & Cat. Aetas maturissima, ad Herennium 29 b. Aetas media, & ætas extrema, de Senectute. Aetas non est ad præcepta, pro Plan. Aetas optima, 10 Fam. Aetas præcipitata, Epi. 180 b. Præterita enim etas, quamuis longa, quum effluxisset, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem, de Senect. Aetas prouecta & decrepita, Tusc. q. lib. 1. Ita sensim sine sensu ætas senescit, nec subitò frãgitur, sed diuturnitate extinguitur, de Senect. Aetas spectata, pro Rediturn ad Quirites. Nihil enim semper floret: ætas succedit ætati, 11 Philipp. Aetas uolat, Tusc. q. lib. 1. Aetatis quietè & purè & eleganter actæ placida ac lenis est senectus, Cat. Vt enim infirmitas puerorum, & ferocitas iuuenum, & grauitas iam constantis ætatis: sic senectutis maturitas naturale quiddam habet quod suo tẽpore percipi debeat, de Senect. Quum illis exactæ ætatis seuerissimè fructum, quem meruerunt, retribuam, pro Rosc. Comœdo. Cursus est certus ætatis & uia una naturæ, eaque simplex: suaque cuique parti ætatis tempestiuitas est data, de Senect. Aetatis meę errata, 16. Fam. Ciceronis filij. Quæ sunt igitur uo-

luptates corporum cum authoritatis præmijs cõparandæ? quib. qui splendidè usi sunt, ij mihi uidentur fabulã ætatis peregisse, nec tãquã inexercitati histriones in extremo actu corruisse, de Sene. Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè, sed erat tamen quidam feruor ætatis: qua progrediente, omnia fiunt etiam indies mitiora, de Sen. Si infinitus rerum forensiũ labor, ætatis flexu constitisset, 1 de Or. Si qui senes aut deformes erant, eos in hostium numero ducit: qui aliquid formæ, ætatis, artificij q; habebant, abducit omnes, 7 Ver. Homo qui & summa grauitate & iam id ætatis, & parẽs esset, obstupuit hominis improbi dicto, 3 Ver. Author est, ut quamprimùm agere incipiant, hominemque id ætatis minimè litigiosum quàm tumultuosissimè adoriantur, 4 Ver. Quoniam id nobis Antonii hominibus id ætatis oneris ab horum adolescentium studijs imponitur, &c. 1 de Or. Si hominem id ætatis in tam longo sermone retinuisset, ad Attic. Homo qui iam id ætatis esset, in Ver. 89 b. Ita uiximus, & id ætatis iam sumus, ut omnia quæ nõ nostra culpa nobis accidant, fortiter ferre debeamus, ad Thoranium, lib. 6. Epist. Aetatis illius ista fuit laus, de Cl. 88 b. Anchialum & Cassandrum summos astrologos illius ætatis qua erat ipse, 2 de Di. Aetatis imbecillitas non potuerit grauitatem rerum sustinere, ad Brutum. Quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chrysippo, reliquis q;, inferioris ætatis? 4 Acad. de Democrit. Aetatis infirmitas, 16 ad Attic. Ineuntis ætatis inscitia senum constituenda & regenda est prudentia. Officiorum 1. Aetatis maturitas abest, 6 Fam. Aetatis nerui, 2 in Ver. Senectus autem peractio ætatis est, tanquam fabulæ, de Se. 2. Solet idem Roscius dicere, se quo plus sibi ætatis accederet, eò tardioris tibicinis modos & cantus remissiores esse facturum, 1 de Or. Qui si iam satis ætatis atq; roboris haberet, ipse pro Roscio diceret, p Roscio Comœdo. Itaq; quantum spacium ætatis maiores nostri ad senectutis initium esse uoluerunt, tantus illi cursus honorum fuit, de Senect. de Valerio Coruino. Temeritas est uidelicet florentis etatis, prudentia senectutis, de Senec. Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteq; uiuẽdum, de Sen. Atq; illud tenebrosissimum tempus ineuntis ætatis tuę patiar latére, in Vatin. Angor, mi suauissime frater, angor nullam esse remp. nulla iudicia: nostrũq; hoc tempus ætatis, quod in illa authoritate Senatoria florere debet, aut forensi labore iactari, aut domesticis literis sustentari. ad Qu. Fr. lib. 3. pro, ætas hæc nostra. Nunquam satis laudari dignè poterit philosophia: cui qui pareat, omne tempus ætatis sine molestia posit degere, de Sen. Neque expectat ultimum tempus etatis, 2 de Fin. Quum enim summum bonum in uoluptate ponat, negat infinito tempore ætatis uoluptatem fieri maiorem, quàm finito atque modico, 2 de Fin. Aetatis tempore infirmissimo, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Collegi me aliquando, & ita cõstitui fortiter esse agendum: illi ætati, qua tum eram, solere laudi dari, etiam si in minus firmis cauſis hominum periculis non defuissem, pro Cl. In India qui sapientes habentur, nudi ætatem agũt, 5. Tusc. Hic ferè ætatem egit in literis. 2 de Leg. Tulisse eum molestè, se non effugere hospitis speciem quum ætatem ageret Athenis, optimeq; loqueretur, in Brut. de Theophra. Agere ætatem cum aliquo, Ep. 50 b. Quoniã in eo studio ætatem consumpsi, Off. 1. Legibus annalibus quum grandiorem ætatem ad Consulatũ constituebant, adolescentiæ temeritatem uerebantur, 5 Philip. Vt nollent etatem in litib. conterere, 2 de Leg. Degere omnem ætatem sine dolore, 2 de Fi. Quid autem fuit, quòd illam hoc tempore ad uiuendũ magnopere inuitare posset? quæ res? quæ spes? quod animi solatiũ? ut cũ aliquo adolescente primario coniuncta, ætatem gereret? Seruius Ciceroni, lib. 4. Ep. de obitu Tulliæ. Vt primùm per ętatem iudiciũ facere potueris, ad Plãc, lib. 13. id est, ætatis progressu, & ætate permittente. Quibus facillimè rationib. ingraueſcentem ætatem ferre possumus, de Sen. Imperatorem liberalissimum, ætatem opportunissimam, commendationem certè singularem habes, ad Trebat. lib. 7. hoc est cõmodissimam, & quæ munijs publicis adhuc probè uacare possit. Sed hanc ætatem abesse longè à sepulchro negant oportere, 16 ad At. Non ne melius multò fuisset, otiosam ętatẽ & quietam sine ullo aut labore aut cõtentione traducere? de Sen. Tertiam iam enim ætatẽ hominum uiuebat, de Sen. 2, de Nestore dictum, qui secundũ poetas trecentos annos uixit. Quam honestatem in iudicium tuum propè acta iam ætate decursa q;, attulit, pro Qu. Affecta iam ætate Mutius. 6 Ver. Multa in nostro Collegio preclara sunt: sed hoc in primis, quòd ut quisq; ætate antecellit, ita sententiæ principatum tenet, de Sen. Nam Galbã, Apricanũ, Lælium, doctos fuisse traditũ est: studiosum autẽ, qui ijs ætate anteibat, Catonem, 1 Tusc. Acad. quæst. edit. 2. lib. 1. Tertium genus est ætate iam confectum, in Catil. Bene So-

ne Sophocles quum ex eo quidam iam confecta ætate quereret, uteretúrne rebus uenereis, Dij meliora, inquit, de Se. Aetate & uulneribus confecti, ad Octau. Ego Plance neceſſitudinem conſtitutã habui cum domo ueſtra, antè aliquãto quàm tu natus es: amorem autem erga te ab ineũte pueritia tua, confirmata iam ætate familiaritatem cùm ſtudio tuo, tum iudicio tuo conſtitutam, 10 Famil. Cætera ætate iam ſunt decurſa, 8 Fam. Cælij. M. quidem Valerium Corui num accepimus ad centeſimum annum uitam produxiſſe, quum eſſet exacta iam ætate in agris, eosq; coleret, de Sene. Hic iam grandis natu Eubulida, tantum exacta ætate, laboris itineriſq; ſuſcepit, &c. 7 Ver. Ac multi & noſtra & patrũ maiorumq; memoria, ſummi homines & clariſſimi ciues fuerunt, quorum quum adoleſcentiæ cupiditates deferbuiſſent, eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterunt. pro Cẽlio. Aetate ineunte, Academ. quæſt. ed. 1. lib. 2. C. Cæſar ineunte ætate docuit ab excellenti eximiaq; uirtute, progreſſum ætatis expectari non oportere, 5 Philip. Nam & iiſdem exercitationib. ineunte ætate fuimus, in Bruto. Qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſq; ueſtrũm, 1 de Or. Maior ætate, in Ant. 203 b. Aetate præcipitata commutem, quod adoleſcens præſtiti. 11 Fam. Matij. Dignitate & ætate præſtat ille, 1 ad Qu. fratrem. Liuius uſq; ad adoleſcentiam meam proceſsit ætate, de S. 87 b. Themiſtocles omnium ciuium nomina perceperat. Num igitur cenſetis eum, quum ætate proceſsiſſet, qui Ariſtides eſſet, Lyſimachum ſalutare ſolitum? de Sen. Horum uterq; Iſocratem ætate præcurrit, in Or. hoc eſt, Iſocrate maior natu fuit. Niſi fortè adoleſcẽtes pueritiam, paulùm ætate progreſſi, adoleſcentiam debeãt requirere, de Sen. Fimbria temporibus iiſdem ferè, ſed longius ætate prouectus, habitus eſt ſanè luculentus patronus, in Brut. Aetate prouecta mori, Tuſc. q. lib. 1. Equidẽ ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt, 1 de Di. Aetate puer, de Inuent. 50 b. Is adoleſcens ſubuenit Reipub. ſed ætate multò robuſtior, in Ant. 203 b. Aetates cõfirmatæ, de Fin. lib. 5. Aetates ſingulæ ſingula dicendi genera extulerunt, 2. de Orat. Omnium ætatum certus eſt terminus, ſenectutis autẽ nullus eſt, Cat. Vt ſuperiorum ætatum ſtudia occidunt, ſic occidunt etiam ſenectutis, de Sen. Vt eos in rebus quærendis explicãdisq; naturis, ætates cõterere uideamus, 5 de Fin. Quo in ſtudio, hominum quoq; ingenioſiſimorum ocioſiſimo rumq; totas ætates uidemus eſſe contritas, 1. de Or. Atticus me inflammauit ſtudio illuſtrium hominum ætates & tempora perſequendi, de Cl. 172 b. Heroicis etiam ætatib. Vlyſſem & Neſtorem accepimus & fuiſſe & habitos eſſe ſapientes, 5 Tuſc. Aetatib noſtris aliena res, 14 ad At. Vnà cũ ſeculis, ætatibusq; hominum, de Nat. d. 2.

AETATVLA, æ. de Ar. 253 b. Qui primam illam ſuam ætatulam ad ſcurrarum locupletum libidines detulit. Itẽ de Fin. 138 a. In primis puerorum ætatulis.

AETERNITAS, *tis*. tempus fine carens, immortalitas. de D. 112 a. Nihil fieri, quod non ab omni æternitate certũ fuerit eſſe futurum rato tempore. de N. 6 a. Aeternitas, quam nulla temporis circumſcriptio metiebatur. de In. 52 a. Tempus eſt pars æternitatis. de Nat. 23 b. Deum in omni æternitate nihil aliud cogitantẽ, niſi &c. de Nat. 62 b. Quod ſemper ex omni æternitate uerum fuerit, id eſſe fatum. de D. 106 b. Animus uixit ab omni æternitate. de Diu. 85 b. Diuinatio eſt ab omni æternitate repetita. de D. 104 a. Ea eſt ex omni æternitate fluens ueritas. de D. 112 a. Quæ fiant ex omni æternitate, definita eſſe fataliter. Top. 225 b. Cauſæ ex æterni tate pendentes. de Vn. 196 a. Quod immutabili æternitate cõtinetur. de Fa. 144 b. Si alterutrum ex æternitate uerũ ſit. de Fi. 83 a. Cur ita ſemper Deũ appellet Epicurus beatũ & æternũ? dempta enim æternitate, nihilò beatior Iupiter quã Epicurus. de N. 6 a. Fuit quædam ab infinito tempore æternitas. I. P. 80 b. Mihi pop. Ro. nõ unius diei gratulationem, ſed æternitatem, immortalitatemq; donauit. I. A. 164 b. Ea extructio, quæ ſit ad memoriam æternitatis. ara Virtutis.

AETERNVS, *a, um*. ſempiternus; immortalis, perpetuus, quod toto tempore uitæ durat. Quod immutabili æternitate continetur. de Na. 6 a. Nihil quod ortum ſit, æternum eſſe poteſt. de Fin. 83 a. Deus beatus & æternus. de Na. 10 a. Legis perpetuæ & æternæ uis. de Som. 128 b. Supra lunam ſunt omnia æterna. de Fat. 145 b. Cauſæ immutabiles & æternæ. & ibid. Cauſæ incluſæ in rerũ natura atq; mundo. de Fin. 52 a. Motum atomorũ nullo à principio, ſed ex æterno tempore intelligi conuenire. Poſtq. 211 b. Si mihi æternam eſſe propoſitam æruminã arbitrarer, morte me ipſe potius, quàm ſempiterno dolore mulctaſſem. de Vn. 177 a. Mundũ ſimulachrum æternum eſſe alicuius æterni.

AETHER, *ris*. ſuperior mundi pars tota. Aether & Dies parentes Cœli, Cœlum uerò Saturni, 3 de Nat. deor. Et quum

quatuor genera ſint corporum, uicißitudine eorum mundi natura eſt continuata. Nam ex terra aqua, ex aqua oritur aer, ex aere æther: deinde retrorſum, uicißim ex æthere aer, inde aqua, ex aqua terra infima, 2 de Nat. d. Aether immenſus aerem amplectitur, 2 de Na. d. Aether nominatur ardor ultimus & certiſsimus undiq; circumfuſus. &c. de Na. d. 1. Reſtat ultimus, & à domicilijs noſtris altiſsimus, omnia cingens & coercens cœli cõplexus. qui idẽ æther uocatur. extrema ora & determinatio mundi, 2 de N. d. Aether Zenoni & reliquis ferè Stoicis uidetur ſummus deus, mente prẽditus, qua omnia regantur, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Non eſt enim ætheris ea natura, ut ui ſua ſtellas cõplexa cõtorqueat. Nã tenuis ac perlucens, & æquabili calore ſuffuſus æther non ſatis aptus ad ſtellas continẽdas uidetur, 2 de N. d. Quod aſtrorum ignis & ætheris flamma conſumat, 2 de Natu. d. Ex nobiliſsima puraq; ætheris parte gignuntur ſidera, dẽ Nat. d. 2. Aethera Chryſippus eſſe diſp[illegible]em homines Iouem appellant, de Nat. d. 1. Atq; hic (Strabo) [illegible]n alio lo eo æthera deum dicit eſſe, 1 de Na. de Lenone iocatur. At propter ſe aquila ardenti cum corpore portat, Igniferũ mulgens tremebundis æthera pennis, in Arat. Ex æthere innumerabiles flammæ ſiderum exiſtũt, 2 de Na. In æthere aſtra gignuntur, 2 de Na. In æthere autem aſtra uoluuntur.

AETHEREVS, *a, um*. de D. 86 b. Aethereus ignis. de Diu. 37 a. Sphera ab ætherea coniunctione ſecreta & libera.

AETHIOPS *pu*. Poſtq. 207 a. Cum homine, aut cum ſtipite Aethiope. ſi in foro conſtitiſſes, nihil crederes intereſſe. de Fi. 89 b. Degere ætatem omnem in tranquillitate.

AETHRA, æ. idem quod æther, de N. 49 a. Summa pars cœli quæ æthra dicitur. aliàs Aether.

AETNA, æ. mons Vulcano ſacer. de D. 117 a. Non enim te puto eſſe eum, qui Ioui fulmen fabricatos eſſe Cyclopas in Aetna putes. de Sen. Onus Aetna grauius ſuſtinere.

AETNAEVS, *a, um*. de Nat. 45 a. Nos autem tenebras cogitemus tantas, quante quondam eruptione Aetnæorum igniũ finitimas regiones obſcurauiſſe dicuntur, &c.

AETOLIA, æ. I. P. 99 a. Aetolia medio ferè Græciæ gremio continetur.

AETOLVS, *a, um*. pro Ar. 191 a. Fuluius qui cum Aetolis Ennio comite bellauit.

AEVVM, *ui*. ętas. de Som. 127 b. His eſt definitus in cœlo locus, ubi beati æuo ſempiterno fruuntur. Tuſc. 154 a. Romulus in cœlo cũ dijs agit æuum. Rectius hic uerſus ſic legitur: Romulus in cœlo cum dijs genitalibus æuum Degit.

AEVITATES, uel AEVITATIS. ſ. ætates. de L. 185 a. Cenſores, populi æuitates, ſoboles, familias, pecunias q; cẽſento. ibidem: Aeuitatem annali lege ſeruanto.

AFER, *a, um*. de Natur 17 b. Alia eſt nobis, alia Afris Ammonis Iouis ſpecies. & 158 a. Item pro Cor. 63 a.

AFFABILIS, *le*. Offic. 23 a. Cum & mulierib. inſeruiret, & in omni ſermone omnibus affabilem ſe eſſe uellet.

AFFABILITAS, *tis*. facilitas alloquendi, audiendi lenitas, facilitas in audiendo, comitas ſermonis. de Off. 42. Difficile dictu eſt, quantopere conciliet animos hominum comitas affabilitas q; ſermonis.

AFFABRE, fabrè, pulchrè & artificioſè. I. V. 69 a. Deus paulò magis affabrè, atq; antiquo artificio factus.

AFFARIS, *re, tur*. alloqueris, & re. Brut. 166 a. Liber quo me hic affatus quàſi iacentem excitauit. de Diui. 119 a. Et eum affatus eſt, qui arabat. de Cl. 188 a. Nam ſcripſit his uerbis, cum hunc nomine eſſet affatus. de Sen. 77 a. Licet uerbis iiſdem mihi affari te Attice, &c. I. A. 167 a. Qui locus eſt tam inhumanus, qui illos cum acceſſerint, non affari atque appetere uideatur?

AFFATIM. abundè. Attic. 32 a. Puto me Dicæarcho affatim ſatisfeciſſe. & 231 b. Tum iecore optimo farta & ſatiata affatim, clangorem fundit uaſtum. de N. 51 b. Iiſdemq; feminibus homines affatim ueſcuntur. Att. 251 a. H-S. LXXII. ſatis eſſe affatim prorſus.

AFFECTIO, *onis*. perturbatio, concitatio animi, affectus, motus animi, ſenſus, impetus, *πάθος*, animi quidam dolor, ſtudium, cupiditas. de Vniuerſ. 203 a. Cum perturbationem ratione depulerint, & ad primam & optimam affectionem animi peruenerint. de In. 64 a. Impulſio eſt, quæ ſine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur: ut amor, iracundia, ægritudo, uiolentia, &c. de In. 64 a. Ergo accuſator cum aliquid impulſione factũ eſſe dicet, illum impetum. & quandam commotionẽ animi affectionemq; uerbis & ſententijs amplificare debebit. de In. 50 b. Affectio eſt animi aut corporis ex tempore aliqua dẽ cauſa cõmutatio: ut lætitia, cupiditas, metus, moleſtia, morbus, debilitas, & alia, &c de In. 64 a. Impetus & quædã commotio animi affectio q;. Tuſc. 215 a. Vitia enim affectiones ſunt manentes, perturbationes aũt mouentes, ut non poſ-

sint affectionum manentium partes esse. de Fi. 103 b, 104 a, Ex hac animorum affectione testamẽta, cõmendationesq; moriẽtium natæ sunt. Off. 58 a, Animi talis affectio, nemi nem ut uiolem commodi mei causa. de Fa. 141 b, Affectio a-strorum ad quasdam res ualet. de Na. 129 a, In puero refert, &c. qua affectione cœli primum spiritum duxerit. de In. 84 a, Affectio est quædam ex tempore, aut ex negociorum euẽ tu, aut administratione, aut studio hominum, cõmutatio re rum, ut, &c. de Or. 124 b, Impetu quodam animi, perturba-tione potius quàm iudicio, aut consilio regi. & ibi. de affe-ctionib. multa. de Or. 125 b, Motus animi & sensus, pro affe ctione. pro Cæl. 35 b. pro Plan. 260 b.

AFFECTO, *as.* appeto, quasi arcesso, nimis exquiro. pro Q. R. 42 a, Nunc uerò quam uiam minitet, quod iter affectet, uidetis. At. 269 a, Omni diligentia munditiam non affluen tem affectabat. ad Herennium 31 a, Nam hic in quibusdam uerbis quædam similitudo, non tam affectanda quàm illæ superiores, sed tamen adhibenda nonnunquam.

AFFECTVS, *a, um.* animatus. de Fin. 63 a, & de Am. 106 b, Vt eodem modo erga amicũ affecti simus, quo erga nosmetip-sos. Ep. 257 b, Non queo ad te scribere, quo animo sim af-fectus. Off. 13 b, Cũ ita sis affectus animo, &c. Par. 122 b, Nisi qui ita sit affectus, esse liberum neminẽ. de L. 61 a, Oculi ni-mis arguti, quemadmodum animo affecti simus, loquun-tur. pro Mu. 137 a, In his tantis periculis, ita sum animo affe ctus, ut non queam satis cõmunem omnium nostrorũ for-tunam miserari. de Di. 93 b, Iubet igitur Plato, sic ad somnũ proficisci corporib. affectis, ut nihil sit quod animis errorẽ afferat. de Fi. 130 a, Aliquem ita affectum esse, ut optimè se-cundum naturam affectus esse possit. At. 211 b, Et mehercu-lè, nunc cum ita simus affecti, ut non possimus planè simul uiuere. Off. 56 a, Si enim sic erimus affecti, ut propter suum quisq; cõmodũ, &c. necesse est, &c. Par. 136 b, Atq; si sunt qdẽ ferè quasi quidam habitus animi, sic affecti & constituti, ut sint singuli inter se proprio uirtutis genere distincti.

Affectus, cõmotus. Or. 202 a, Orator utcunq; se affectum uideri, & animum audientis moueri uolet, ita certum uo-cis admouebit sonum. de Fi. 56 b, Qui enim sentit quemad modũ sit affectus, eum necesse est aut in uoluptate esse, aut in dolore. Ep. 258 a, Variè sum affectus tuis literis I. A. 323 a, Est enim ita affectus, ut nemo unici filij mortem magis do luerit, quã ille mœret patris. Tusc. 192 a, Eos sanos intelligi necesse est, quorum mens motu, quasi morbo perturbata nullo sit: qui contrà affecti sunt, hos insanos appellari ne-cesse est. de In. 64 a, Animus ita uidetur affectus fuisse, ut rẽ cum cõsilio perspicere non posset. At. 200 b, Auidè sum af-fectus. de Fano. de Ora. 127 a, Si iusto, si pio dolore me affe-ctũ uides. & 92 a, Sic magis affectis animis iudicum, quàm, &c. de Offic. 46 a, Non uno modo in disparib. casibus affe cti esse debemus.

Affectus, cumulatus, præditus uel mulctatus. I. P. 86 b, Cùm tantis à uobis P.C. affectus sim beneficijs, tantis ho-norib. Off. 30 a, & pro Mur. 124 b, Homines aliquo honore aut imperio affecti. I. P. 99 b, Qui erant affecti præmijs, &c. de N. 73 a, Magno deorum munere affecti. Epi. 205 b, Affe-ctus magno alicuius beneficio. & 15 b, Affectus magna mo-lestia, &c. de Diu. 94 a, Qui sunt morbo graui & mortifero affecti. At. 275 a, Magna sum lœticia affectus. & 234 a, Magna desperatione affectus sum. pro Qu. 2 a, Tot tantisq; difficul tatib. affectus, &c. Epi. 206 a, Affectus summis difficultatib. de Or. 149 a, Qu. Metellus iam affectus senectute. Tusc. 227 a, Affectus optima ualetudine. Epist. 56 a, Vir clarìs. ab, &c. morte affect⁹ est. I. A. 259 b, His uitijs affectos &, &c. Par. 233 a, Animi autem, aut quemadmodũ affecti sunt uirtutib. uitijs, &c. aut quemadmodum commoti, &c. spectantur.

Affectus, uexatus, afflictus, tractatus, acceptus. I. V. 235 a, Siracusanam quidẽ ciuitatẽ, ut abs te affecta sit, ita in te esse animatam uidemus. Oct. 330 a, Affectam ac prostratam rẽp. tuis opibus extulisti. Ep. 228 b, Resp. malè affecta.

Affecta ætas: id est, grauis, effœta, infirma, senectus ipsa. I. V. 221 b. de Or. 101 b.

Affectus sine ablatiuo, pro ægroto, & morbo affecto. Att. 232 a, L. Cæsarem Neapoli affectum grauiter uideram. I. A. 221 a, Qui cum ita affectus esset, ut si ad grauem ualetudinẽ labor uię accessisset, sibi ipsi diffideret, non recusauit. Affectus, nondum planè perfectus, inchoatus. de Pro. 73 a, Bellũ affectum uidemus, &, uerè ut dicam, penè confectum. & 74 b, Vt ea quę per ipsum affecta sunt perfecta, &c.

Affectus, aptus. Tusc. 192 a, & 93 b, Oculus conturbatus, non est probè affectus ad suum munus fungendum.

Affectus, dispositus, compositus. de Di. 138 b, Ad rem pertinet, quomodo cœlo affecto, compositisq; siderib. quodq; animal oriatur. de Finib. 57 a. Nunquid nam manus tua sic affecta, quemadmodum affecta est, desiderat?

Affectus, cognatus, affinis, quod rem attingit, quod refer tur ad aliquid. Top. 221 b, & Part. 230 a, Ducuntur etiam ar gumenta ex ijs rebus quę quodãmodo affectę sunt ad id de quo quæritur. de Or. 123 b, Ex sua ui, cum aut res quę fit quę-ritur, &c. aut quippiam rem illam quod attingat. Item ibi-dem paulo pòst: Sin ab eo quod rem attingat plures argu-mentorum sedes, ac loci.

AFFECTVS, *ctus.* affectio, πάθος, studium, cupiditas. pro Flac. 150 b, Tusc. 237 b, Qualis cuiusq; animi affectus est, ta-lis est homo. & ibi. Affectus animi in bono uiro laudabilis. de Or. 127 b, Amor, odium, iracundia, inuidia, misericordia, spes, lætitia, timor, molestia. At. 186 b, Ego te quoq; ponam in eodem *uẽba*.

AFFERO, *fers.* adfero, defero, infero, deporto, nuncio, appor to, adhibeo. Ego cõtrà breuem postulationem affero, pro. S. R. 19 b. Vix enim spero mihi hunc ueniam daturũ, etsi mul ta affero iusta ad impetrandum, Atti. lib. 9. Quoniam iustas causas affers, quòd te hoc tempore uidere non possim. Att. lib. 11. Affert satis bella, 10 ad Attic. Id est, nunciat. Si quam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura, pro Rosc. Comœdo. Vt enim quum cibo potioneq; fames sti-sq; depulsa est, ipsa detractio molestię consecutionem af-fert uoluptatis: sic in omni re doloris amotio, successionẽ efficit uoluptatis, 1 de Fin. Quę affert tum constantiam, tum etiam dignitatem, 1 Officiorum. Hoc authoritatem oratio-nis affert & fidem, in Ora. Qui à scribendi consuetudine ad dicendum uenit, hanc affert facultatem, ut etiã subitò si di-cat, tamen illa quæ dicantur, similia scriptorum esse uidean tur, 1 de Or. Qui mihi laborem affert in dolore, At. li. 11. Prę terea magnam affert laudem & summam dignitatem, Qu. Fr. 110 b. Ordo est qui memoriæ lumen affert, Orator. 141 b. Manus pro se quisque affert, 3 Verr. Pharnaces quoquo mo do agit, affert moram, At. 183 b. Quod motum affert alicui, de Som. 230 b. Nihil necessitatis affert, cur nascatur animi similitudo, 1 Tus. Per magnum pondus affert beneuolentia erga illum, At. li. 9. & 6. Si enim semper utare, satietatem af-fert, in Ora. Affert autem uetustas omnib. in rebus longin-qua obseruatione incredibilem scientiam, de Diu. li. 1. Quæ res nullam habebat dubitationẽ, si exercitus Lepidi absit: ea nunc magnam affert solicitudinem, magnumq; habet ca sum, Plancus ad Ciceronem, lib. 10. Taciturnitas tua mihi suspicionem affert, At. 106 b. Efficimus etiã domitu nostro quadrupedum uectiones, quorum celeritas atq; uis nobis ipsis affert uim & celeritatem, 2 de Nat. deor. Atq; huic tuę uoluntati ac diligentię difficultatem magnam afferunt pu-blicani, ad Qu. Frat. lib. 1. Non alienum ad ea delegẽda quæ dubitationem afferũt, adhibere homines doctos, Offi. 29 b. Si finẽ Prætoris edicto afferunt, in Ver. 98 b. Ita duæ res quę lãguorem afferunt cæteris, illum acuebãt, ocium & solitu-do, 3 Offic. Cuius etiam illi hortuli propinqui non memo-riam solùm mihi afferunt, sed ipsum uidentur in conspectu meo ponere, 5 de Fin. Naues, quæ prædam Prætori, nõ quæ prædonib. metum afferunt, in Ver. 248 b. Nihil igitur affe-runt, qui in re gerenda uersari senectutẽ negãt. a. Id est, Fru-stra hoc dicunt, frustra garriunt. Nihil afferunt quo iucun-dius uiuamus, 1 de Fin. Opinionẽ afferunt populo, eorũ se fore similes, quos sibi ipsi delegerunt ad imitandũ, 2. Offic. Hoc est, In eã opinionẽ inducunt populũ. Quòd si geome-tricis rationib. nõ est crediturus, quæ uim afferunt in do-cendo, 4 Aca. Id est, credere quòdãmodo cogũt ea, quę aut incredibilia uidentur, aut impossibilia. Tibi ipsẽ maturę de-cessionis afferebã, ad Qu. Fr. lib. 1. Tus. Hominũ dignitas a-liquantũ orationi põderis afferebat, Qu. F. 315 b. Galbæ aũt similitudines afferebat, de Ora. 105 b. Greges hominũ per-ditorũ, metum nobis seditionesq; afferebant, pro Syl. Ego ad illum belli ciuilis causam attuli, 2 Philipp. Magnã attulit accessionem tua uoluntas erga me, Att. li. 16. Hoc est multũ addidit ad amorẽ nostrũ. Ac mihi quidem explicandæ Phi-losophiæ causam attulit casus grauis ciuitatis, 2 de Di. Qui risus classe deuicta multas ipsi Claudio lachrymas, magnã populo Rom. clades attulit, 2 de Natura deor. Lepidus Pompeij literarum ad Cos. exemplum attulit, Attic. 122 b. Vterque enim istorum non mihi attulit aliquam, sed suam significauit facultatem, de Orat. 136 b. Itaq; te obsecrat C. Aquili, ut quam existimationem, quã honestatem in iudiciũ tuum attulit, eam liceat ei secum ex hoc loco afferre, pro Quintiõ. Numerus quasi quandam palæstram & lineamen ta extrema oratori attulit, Orat. 215 b. Cui non modò luctũ mors patris attulit, sed etiam egestatem, pro S. R. 20 b. Sed mihi Patres Conscripti, necessitatem attulit paulò plura di cendi, &c. 10. Philipp. Magnam perturbationẽ rerum urba-narum attulit obitus consulum, Epistol. 172 b. Tibi illa Di-ana in pace atque in ocio religionem nullam attulit! 6 Verr. Id est, non iniecit tibi religionis scrupulum? Nam Ma-

merco homini ditissimo prætermissio ædilitatis consulatus repulsam attulit. 2 Of. Hoc est, in causa fuit, ne ad consulatū admitteretur. Atq; ita Cælius ad illam attulit, se, & pro Cæl. 48 b. Batonius aūt miros terrores ad me attulit. At. Id est. nunciauit mihi. Sex. Tarquinius uim Lucretiæ Tricipitini filiæ attulit, 2. de Deg. Hoc est, inuitā stupravit. Quam quidē ad rem, nos, ut uidemur, magnū attulimus adiumentum hominibus nostris, 1 Of. Si aliquid oratoriæ laudi nostræ attulimus industria, Tusc. q. lib. 1. Caius Missius familiaris tuus, alijq; complures attulerunt, Cæsarem iter habere Capuam. Att. lib. 8. Hic subauditur, nuncius ut sit. Attulerunt nuncium. i. nunciarunt. Attulerunt nobis oculi rerū optimarum cognitiones, de Vniuers. Quæ maximè confidentiam attulerunt hominibus, ut diceret se ante Calend. Mart. non posse sine iniuria de prouincijs Cæsaris statuere, Cælius ad Ciceronem, lib. 8. Tuæ res gestæ cæterorum laudib. obscuritatem attulerunt, pro Deiotaro. Sic odium, quod in ipsum attulerant, id in eius imaginē ac simulachrū profuderunt, in Pisonem. Hoc est, domi conceptū illuc attulerant. Nam etiam poetę quæstionem attulerunt, quidnam esset illud, in quo ipsi differrent ab oratorib. in Orat. Id est, in medium adduxerūt, proposuerunt. Attulerat iam liberæ ciuitati, partim metu, partim patientia consuetudinem seruiendi, 1. Philip. Suspicionem autem eò mihi maiorem tua taciturnitas attulerat, At. lib. 7 Ep. Me, siue ita leuatus sim, ut animū uacuū ad res difficiles scribendas afferam, reprehendendū non esse, ad Attic. lib. 12. Nequeo mihi temperare, quo minus unū antiquitatis exemplum afferā. At. lib. 7. & 12. i. in medium adducā. Ego tibi unum sumptū afferam, quòd balneum calefacias oportebit, ad Papirium, lib. 9. An ætatem afferret? quadriennio minor est, 2 de Or. 198 a. Id est, in causam uel excusationem adducet? Quòd si, ut es, cessabis, lacessam: nec tua ignauia mihi etiam inertiā afferet, ad Cornificium lib. 12. Quātum operibus tuis diuturnitas detrahet, tantū afferet laudib. pro Marcel. Affer ad ea quæ dixi, si quid habes, 7 ad At. Sed nō faciam ut aut tuū animum angam querelis, aut meis uulneribus sæpius manus afferā, At. lib. 3. Reliquum est, ut consoler, & afferā rationes quibus coner. Epi. 57 b. Quum uitiorum ista uis non sit, ut causam afferat mortis uoluntariæ, 3 de Fin. Id est, præbeat causam. Vt tranquillitas animi adsit, quæ afferat tum constantiam, tum etiam benignitatem, Off. 14 b. Vt oratio quę lumen adhibere reb. debet, ea obscuritatē & tenebras afferat, 3 de Ora. Eaq; res uobis populoq; Ro. pacem, tranquillitatem, otiū, concordiāq; afferat, pro Mu. Nolo accusator in iudiciū potentiam afferat, pro Mur. 138 b. Ad ea eligenda quæ dubitationē afferant, adhibere doctos homines. 2 de Nat. deor. Off li. 1. Vt ne cui innocēti mœror tuus calamitatē & falsum crimen afferret, pro Cluētio 135 a. pro Rab. Posth. Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret, At. 265 b. Hac tum re admonitus inuenisse fertur, ordinē esse maximè, qui memoriæ lumen afferret, 2. de Or. de Simonide loquitur. Inuentus est amicus qui ei mortē afferret, Epist. 56 b. Quid nā accidisset, quod afferret Qu. fratri meo aut offensionē tam grauē, aut cōmutationē tantā uoluntatis, At. lib. 1. Ne quod hic tumultus dignitatis tuæ periculū afferret, Cælius ad Ciceronem, li. 8. Quæ tanta fuit, ut eam ad aures L. Luculli non ex prælio nuncius, sed ex sermone rumor afferret, pro lege Ma. Rerū nouarū cupidi uictores præsertim & armati, uim & manus afferrent, Atti. li. 9. Quum attulisset nullam causam quæ istam declinationē efficeret, de Fato. Quod tu si audisses, aut si per ætatem scire potuisses, nunquā profectò istam imaginem quæ domi posita pestem atq; exitiū Sex. Titio attulisset, in rostra atque in concionem attulisses, pro C. Rabirio. Vt unius Imperatoris præda finem attulerit tributorum, de Off. 49 b. Si quando in dicendo sęptum attulerit aliquid, de Orat. 97. Afferre, μεταφορᾶ, Off. 1. Cur credam, afferre possum, Tus. Afferre acerbitatem, Att. Afferre æs alienum alicui, 7 Fam. Afferre aliquid ad Rēpub. 1. Of. Negat Epicurus diuturnitatem quidem temporis ad beatē uiuendum aliquid afferre, 2 de Fin. Afferre aliquid leuationis, Tusc. q. li. 2. Afferre aliquid lucis rebus. Att. lib. 2. Afferre ad aliquem, pro Cælio 41 a. Id est, alicui nunciare. Afferre angorem, 3 Tusc Afferre animū uel timorem, 8 Philip. Afferre animū alicui, At. li. 7. Authoritatē in iudicium afferre, ibid. Authoritatem peccandi afferre, 3 de Nat. deor. Non cani, non rugæ, repentè authoritatem afferre possunt, de Senect. Consiliū alicui afferre, At. li. 14. Consolationē alicui malo afferre, At. li. 10. Afferre consuetudinem, 2 Philipp. Afferre Consulatum in familiam, pro Mur. Cumulum artib. aliorū afferre, 3 de Or. Afferre ancipitem curā cogitandi, Offic. 1. Et Pileam in idē genus morbi delapsam, curā tibi afferre maiorem sentio, At. li. 7. Afferre curas & molestias, Læ. Afferre

delectationem Mario, li. 7. Epist. 7 a. Afferre deprecationem periculi, pro C. Rab. Afferre dignitatem uel inuidiā, pro Syl la. Afferre dolorem, 2 Tusc. Afferre dubitationem, Offic. 3. Afferre egestatem & luctum alicui, pro Ros. Amer. Afferre errorem animis & perturbationem, Diuin. lib. 1. Afferre excusationem, in Epist. Vt quam existimationem. quam honestatem in iudicium attulit, ei liceat ex hoc loco afferre, pro Quint. 18 b. Afferre expectationem, 3 ad At. Afferre familiaritatem, pro Deiot. Fastidium alicui afferre, pro Murena. Afferre finem, 5 Philip. Afferre finem edicto Prætoris, 3 Verr. Finem tributorum afferre, 2 Offi. Afferre mirificos fructus. Cat. Vt nihil possint ex his neque ad communem afferre fructum, neq; in aspectum lucemq; proferre, pro Archia. Afferre hilaritatem, uel iucunditatem, aut lætitiā, 1 de Finib. Negat enim summo bono afferre incrementum diem, de Fin. lib. 2. Afferre interitum, de Fin. lib. 3. Afferre lachrymas alicui, Att. lib. 12. Afferre lætitiam socijs, terrorem hostibus, Tusculan. quæst. lib. 4. Afferre laudem alicui, ibid. Me ad eius causam, parem animi magnitudinem afferre nō posse, pro Mil. Afferre manum suis uulneribus, Attic. 46 b. Quum enim dando egere cœperint, alienis bonis manum afferre coguntur, 2 Offic. Id est, aliena inuadere. Afferre manus socio, Offic. 1. His' ne rebus manus afferre non dubitasti, à quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant? 6 Verr. Ego ipse Senatum sibi manus afferre coegi, Octau. 330 b. Manus, quas iustius in Lepidi perniciem armasset, sibi afferre conatus est. Planeus ad Ciceronem, lib. 10. Id est, sibi mortem consciscere. Afferre medicinam, Att. lib. 2. Afferre alicui maximum metum iudicij ac periculi, de Pet. Cons. Afferre misericordiam alicui, ad Qu. frat. Iam illud quidem perspicuum est, maximam animi aut uoluptatem, aut molestiam plus aut ad beatam, aut ad miseram uitam afferre momenti, quàm eorū utrumuis, si æquè diu sit in corpore, 1 de Finib. At. lib. 1. Moram alicui rei afferre, pro Sestio, pro Cluentio, 19 a. Afferre mortem uno ictu, 7 Ver. 2 de Diui. Motum animis afferre, in Partitionibus. Afferre dulcem motum sensibus, de Finibus lib. 2. Quod enim munus Reip. afferre maius, meliúsue possumus, quàm si docemus atq; erudimus iuuentutem? 2 de Diuin. hoc est, munere Remp. afficere. Is confessus est se Cn. Pompeio suis manibus necem afferre uoluisse, in Vatin. de Aruspi. resp. Afferre necessitatem, 10 Philipp. Afferre neruos & industriā, pro Sylla. Afferre nuncium, 7 Verr. Mihi maiorem hæc res dolorem quàm Qu. Hortēsio, mihi maius odium afferre debet? pro Sylla. Afferre pacem animis, de Finib. libr. 1. Afferre periculum patriæ, 1 Off. Afferre perniciem, 2 Offi. Afferre perturbationem rerum, Brutus ad Ciceronem. lib. 10 & 11. Afferre plurimum dignitatis, de Petit. Consul. Afferre rationem, Tusc. quæst. lib. 1. Afferre res multum & diu cogitatas, Cato. Afferre salutem Carboni à bonis, reditus ad bonos non potuit, 3 de Legibus. Vt ea mihi salutē afferre uideātur, Sulpitio, lib. 4. Epist. Afferre domo scelus meditatum, 2 Philip. Afferre sedationem mœrendi, Tusc. q. lib. 3. Suā quisq; uideri uoluit afferre sententiam, 5 de Fin. Afferre magnum solatium, Læl. Afferre solicitudinem. 9 Fam. Afferre somnū, ad At. Afferre spē, Tusc. q. lib. 1. Famil. Afferre spiritus, pro Sylla. Afferre suspicionem, 12 Philip. Vim hoc quidē est afferre, in Lælio. Afferre uim alicui, in Vatin. Afferre uim naturæ, Tusc. q. lib. 4. Afferre uim sensib. de Finibus lib. 2. Sed perinde ualebit, quasi armatissimi fuerint, si reperirentur ita parati fuisse, ut uim uitæ aut corpori potuerunt afferre, pro Cecinna. Afferre multam utilitatem Reipub. atque hominum societati, Offic. 3. In hoc naturam ducem debemus sequi, & communes utilitates in medium afferre mutatione officiorum, dando, accipiendo, 1. Offic. Hæc enim duo signa putarem mihi æs alienum attulisse, ad Gallum li. 7. Aliquantum animi mihi uidetur attulisse Labienus. At. 111 b. Idq; me non ad meam defensionem attulisse, sed illorū defensioni retulisse, pro Cecinna. Collegij quoq; coniunctio non mediocre uinculum mihi quidem attulisse uidetur ad uoluptates nostras copulandas, Appio, lib. 3. Rationes quoque cur hoc ita sit, afferendas puto, 5 de Fin. Aut si ita non refellas, afferendum est in contrariam partem, quod sit aut grauius, aut æquè graue, 2 de Orator. Et semper aliquid ad communem utilitatem afferendum, 1 Off. a. Tamen medicina nulla affertur, Atti. 35 b. Affertur nihil, quo minus, &c. ad Brut. Nimium rarò nobis abs te literæ afferuntur, At. lib. 1. Equitibus Romanis honestissimis uiris afferuntur ex Asia quotidie literæ. quorū magnę. &c. Bithyniæ, quę nūc nostra prouincia est, uicos exustos esse complures, pro lege Manil. Id est, quotidie nunciatur per literas. Gratos tibi optatosq; esse, qui de me rumores afferuntur, nō dubito, Cic. filius Tironi, lib. 16. Si accepero literas, quas expecto, si spes erit ea, quę rumorib. afferebātur, ad te me conferā, At. li. 3. Eū detru

di cui manus afferantur, pro Cecin. Vt filię suæ uis afferretur, in Ver. 89 b. Accesit, quum Dyrrhachij essemus, ut duo nuntij afferrentur: unus, &c. At. lib. 3. Insidiatori uerò & latroni quæ potest afferri iniusta nex, pro Mil. Maior mihi leuatio afferri nulla potest, Seruio Sulpitio, lib. 4. Ep. Et plus à uobis præsidij quàm à cæteris opis ad salutem, potest afferri, At. 14 b. Quæ interitum allatura esset aut seruitutem, Epi. 97 b. Allatum est ad nos de temeritate eorum, Appio, lib. 3. 10. 1. a. Allatum est mihi, uel ad me, de morte eius. uel de temeritate eorum, in Bruto 1 a, Appio, lib. 3. Nihil allatũ esse, ne rumoris quidem, 9 ad Attic.

AFFICIO, *is.* permouco. Attic. 229 a, Literæ tuæ sic me affecerunt, ut non dare tibi beneficium uiderer, sed accipere, &c. pro Mi. 117 a, Quónam modo ille uos uiuus affecerat, qui mortuus inani cogitatione percussit? *p* Mil. 116 b, Milo pop. R. maxima lætitia affecit. At. 284 b, Studiũ tuũ curaq; de salute mea nulla me noua uoluptate affecit. Att. 80 a, Ego in uita mea nulla unquam uoluptate tãta sum affectus, quanta afficior hac integritate. Atti. 237 a, O factũ malè de Alexione, incredibile est quanta me molestia affecerit. Atti. 92 b, Magna igitur, ut uides, solicitudine afficior magni ino pia cõsilij. de Cl. 296 b, Ex te duplex nos afficit solicitudo, quòd & ipse rep. careas, & illa te. de Or. 92 a, Et uti qui audirent, sic afficerentur animis, ut eos affici uellet orator. de Na. 9 b, Res sordidas deorum honore afficere.

AFFICERE, cumulare, mulctare. Epi. 19 a, Afficere aliquem plurimis maximisq; munerib. Top. 219 a, Nam aut negari potest id factũ esse quod laudetur: aut non eo nomine afficiendum, quo laudator affecerit. pro S. R. 37 a, Qua is tandẽ pœna afficietur? & ibid. Macula affici. de In. 76 b, Afficere aliquem præmio. Br. 91 b, Res quę ne laude quidem satis idonea affici possit. Or. 209 a, Satietate affici. pro Sex. Ro. 43 a, Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. Para. 121 b, Exilio affici. de In. 50 b, Affici turpi morte. Ep. 67 b, Affici à gratia & à uoluptate. aliàs allici, aliàs flecti. Epi. 92 b, Affici dolorib. pedũ. pro S. R. 37 a, Qui ignominia mortuum affecerit. de Fi. 98 a, Quis est qui Africanorum facta, dicta, cõsilia cognoscens, nullo animo afficiatur uoluptate?

AFFIGO, *gis, xi, xum.* ad aliquid figo, insero, addo. de N. 71 b, Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. de Vn. 198 a, Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiendum quicquam erat. I. V. 264 a, Hoc in sensu meo penitùs affixum & insitũ est. de Orat. 101 a, Ithaca in asperrimis saxulis affixa. pro S. R. 27 b, Literam illã ita uehementer ad caput affigent, ut, &c. de Or. 138 b, Vt non tanquam citharœdi procœmium affixum aliquod, sed cohærens cum omni corpore membrũ esse uidea tur. Qu. Fr. 321, Iubes illum mihi esse affixũ tanquam magistro, Epist. 9 b, Habere aliquẽ sibi affixũ. Item, Quæ semper affixa sunt ad aliquam rem. L. Affixus.

AFFINGO, *is.* fingo, seu fingendo accommodo, & adiungo. in Ant. 154 a, Qui boni aliquid uolunt afferre, affingunt aliquid, quo faciant id quod nunciant lætius. de Oratore 146 a, Sed tãtum alteri affinxit, de altero limauit. Or. 203 b, Poeta peccat cùm probam orationem affingit improbo, stultoq; sapientis. pro Cl. 19 b, Faciamq; ut intelligatis in tota illa causa, quòd res ipsa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia conflarit. de Or. 159 b, Nulla pars corporis sine aliqua necessitate afficta est. de D. 105 a, Paruis enim momentis natura multa aut affingit, aut detrahit, aut mutat. pro Pomp. 5 b, Ne illi uera laus detracta oratione nostra, nec falsa afficta esse uideatur. Tusc. 208 a, Sapiens qui nihil opinione affingat assumatq; ad ægritudinem.

AFFINIS, *ne.* affines propriè sunt, uiri & uxoris cognati inter se, quòd duæ cognationes inter se diuersæ, per nuptias coniunguntur, & alter, ad alterius cognationis finem accedit, ut Iurisconsulti docent. coniunctus. Post. 207 b. Itẽ alibi, Tu me affinem tuum constrictum inimicis reip. tradidisti. Post q. 200 a, Alter mihi affinis erat, alter, &c. Post. 208 a, Tu affinem tuam, filiam meam, à genib. repulisti. de Or. 90 b, Marius affinis noster. Ep. 184 a, Alter item affinis nouis cõmentarijs Cæsaris delinitus est. Affinis, coniunctus. I. C. 119 a, Huic facinori si paucos putatis affines esse, uehementer erratis. pro Syl. 170 a, Homines huius affines suspicionis. I. V. 127 b, Affinis rei capitalis. de In. 65 b, Si nulli uitio affinis ostenditur. pro S. R. 21 b, Affinis alicui culpę. & de In. 78 b, Affinis alicuius culpæ. ad Her. 26 b, Huius sceleris affines. pro Cl. 44 a, Duos solos uideo autoritate censorum affines ei turpitudini iudicari.

AFFINITAS, *tis.* cõiunctio affinitatis, necessitudo. de Cla. 193 a, P. Crassus cum summo illo oratore Seru. Galba, cuius C. filio filiam suã collocauerat, affinitate sese deuinxit. de Fini. 140 b, Serpit sensim foras, cognationib. primùm, tũ affinitatib. deinde amicitijs, pòst uicinitatib. &c. & de Ora. 188 a, Cognationes, affinitates, &c. pro Cl. 58 & 59 b. & Epi. 45 a. Affinitatis coniunctio, Offi. 2 b.

AFFIRMATIO, *nis.* Off. 73 a Iusiurãdum est affirmatio religiosa. Epist. 155 b, Credidi chirographis eius, & affirmationi præsentis Laterensis. Ep. 147 a, Quo magis iudicares omnia me Reip. causa præstitisse, quæ & tua exhortatione excepi, & mea affirmatione tibi recepi.

AFFIRMATE, asseueranter. Officior. 73 a, Quòd affirmatè, quasi Deo teste, promiseris, id tenendum est.

AFFIRMO, *as.* confirmo, assero, asseuero, adiuro, aio. de Or. 122 a, Nihil enim aliud affirmare possum, nisi sententiam & opinionem meam. At. 189 b, Affirmo tibi nullam consolationem esse talem. de D. 106 b, Nam id quidem difficile est affirmare. pro Mar. 131 b, Tamen hoc affirmo, & hoc pace di cam tua, nullam, &c. At. 212 a, Omni tibi asseueratione affirmo, quod mihi credas uelim, mihi, &c. de D. 110 a, Dicam igitur ad ea quæ sunt à te dicta, sed ita nihil ut affirmẽ, quęram omnia. At. 106 b, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem? de In. 55 a, Approbatio, per quam id quod breuiter expositũ est, rationibus affirmatum probabilius & apertius fit. At. 273 a, Non soleo temerè affirmare de altero. Or. 135 a, Toto capite annuere.

AFFIXVS, *a, um.* de In. 50 b, Continentia cum negocio sunt, eá quę semper affixa esse uidẽtur ad rem, neq; ab ea possunt separari. Tusc. 229 b, Prometheus affixus Caucaso.

AFFLATVS, *tus.* inflatus, instinctus, furor, impetus, anhelitus, *ἐνθουσιασμὸς*, concitatio mentis, incitatio mentis, permotio mentis. de N. 59 b, Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. Item, Poeta nemo sine inflãmatione animi, & sine quodam afflatu, quasi furoris, esse potest. de D. 87 b, Oracula, quæ instinctu diuino afflatuq; funduntur. de D. 132 b, Quid tam diuinũ quàm afflatus ex terra? mentẽ ita mouens, ut eã prouidã rerum futurarum efficiat. de Di. 88 b, Potest autem uis illa terræ, quæ mentem Pithię diuino afflatu concitabat, euanuisse uetustate.

AFFLICTATIO, *onis.* ægritudo, cum uexatione corporis. & 212 b, Tusculan. 113 a.

AFFLICTIO, *onis.* Tusc. 196 b, Habet ardorem libido, &c. Sed ægritudo maiora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, fœditatem. aliàs, afflictationem.

AFFLICTO, *as.* cõficio, crucio, iacto. Attic. 44 a, Hic tu me accusas, quòd me afflictem.

AFFLICTARI. Tusc. 207 b. Itẽ At. 170 b, Scire nihil potuit de nostris domesticis reb. de quib. acerbissimè afflictor. In Cat. 103 b, Deinde multo grauius uehemẽtiusq; afflictatur. pro Mi. 105 a, Squallẽt municipia, afflictatur colonię. de Ar. 253 a, Hoc etiam turpius afflictatur Respublica, quòd, &c.

AFFLICTOR, *oris.* I. P. 93 b, Afflictor, proditor senatus.

AFFLICTVS, *tus.* afflictatio. Tusculan. lib. 2. Efœminata uirtus afflictu occidit.

AFFLICTVS, *a, um.* prostratus, iacens.) (. Florens. Aliquis afflictus & euersus, pro Qu. 13 b. Afflictus & fractus animus, At. 193 b. Afflictus, & iam omni spe salutis orbatus, 6 Fam. Afflictus debilitatusq; ægritudine, Tusc. q. lib. 4. Fractus & afflictus calamitate, pro Syl. 169 b. Afflictus grauissimè aliquo casu, 9 Fam. Magnis clamoribus afflictus conti tuit & concidit, Attic. li. 1. Afflictus concursu & odio popu li, 3 ad Qu. frat. Afflictus luctu aut mœrore, in Pis. 9 Philip. in Catil. Tusc. q. lib. 3. Itaq; ut hanc Græciam, quæ iam diu suis cõsilijs perculsa & afflicta est, omittam: illa uetus, quę quondam opibus, imperio, gloria floruit, hoc uno malo cõcidit libertate immoderata ac licentia concionum. pro Flacco, Si nobilitas hominis, si afflicta fortuna, si reliquiæ pristinæ dignitatis, non tam illustres fuissent, pro Syl la. Afflicta salus. ad Lent. lib. 1, Afflicta uirtus maximè luctuosa. 2 de Orat. Quod certè afflicti & fracti animi non fuit. At. lib. 12. Qui mihi primus afflicto & iacenti dexteram porrexit, post reditum in Senatu: hic se ita fractum illa calamitate atque afflictum putauit, ut nihil sibi ex pristina dignitate supereſſe arbitraretur. pro Sylla, Hunc in illo timore & fuga Tygranes rex Armenius excepit: diffidentemque rebus suis confirmauit, & afflictum erexit, perditumque recreauit. pro Lege Manil. Quanto tandem illum mœrore afflictum esse & profligatum putatis? In Catil. Videtis igitur hominem per seipsum iam pridem afflictum ac iacentem, perniciosis optimatium discordijs excitari. de Arusp. respon. Vt per se afflictum atque euersum propinquum suum non modò honestè partis bonis, uerùm etiam communi luce priuaret. pro Quintio, Senatum abiectum & afflictum excitaui. ad Atticum 12 b, 1 Famil. Auxerat autem meam quidem spem, quòd domum Antonij afflictam mœsticia audiebam, lamentari uxorem. 12 Philip. Nec tuas unquã rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos Sex. Ti tij afflictã nauẽ uideres. pro C. Rab. Alia sunt sua facta atq;

consilia summa laude digna, quibus illam tu prouinciã afflictam & perditam erexisti atq; recreasti, 5 Verr. Fatetur se non bellè dicere, non ad uoluntatem loqui posse, non ab afflicta amicitia transfugere, atq; ad florentem aliam deuolare, pro Quint. Qui me animo minus fracto esse atq; afflicto loquebãtur, pro Dom. sua ad Pontif. Atq; ita afflicti & exanimati iacent, Tusc. q. lib. 2. Hoc iam ferè sic fieri solere accepimus, ut regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciant ad misericordiam, pro Le. Manil. Afflictæ lectu miseriæ, 3 ad Att. Afflictæ prostratæ æquè religiones, 2. de Le. Ego recreaui afflictos animos bonorum unumquemq; confirmans, excitans, Att. lib. 1. Quid tam porrò regium, tam liberale, tam munificum, quàm opem ferre supplicibus, excitare afflictos, dare salutem, liberare periculis? 1. de Or. Quid ergo hoc fieri turpius, aut dici potest, quàm eum, qui hanc personam susceperit, ut amicorum controuersias causasq; tueatur, laborantibus succurrat, ægris medeatur, afflictos excitet, hũc in minimis tenuissimisq; rebus ita labi, ut alijs miserandus, alijs irridendus esse uideatur? 1. de Orat. Afflictior conditio. 6. Fam.

AFFLIGO, *gis*. prosligo, prosterno, deprimo.)(. Erigo, recreo. At. 203 a, Vt me leuarat tuus aduentus, sic discessus afflixit de Cl. 168 b, Rem laudando augere.)(. Vituperãdo rursus affligere. contra Rul. 83 b, Non solum affixerunt, sed etiam ne quando recreata exurgere & erigere se possent, fundibus sustulerunt. Tusc. 216 b, Curæ animos affligunt. pro Mur. 145 a, Si hunc uestris sententijs afflixeritis. de Sen. 83 b, Senectus eneruat & affligit homines. pro Do. 234 b, Alicuius domum non solùm affligere, sed etiam religione sempiterna obligare. pro Cæ. 74 b. Adolescentiam plenam spei maximè perculisse atq; afflixisse uideamini. I. P. 96 b, Illi sta tuam istius deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant. *p* Cæl. 54 a, Qui Catuli monumentum afflixit. de Vn. 197 b, Nullus morbus mundum potest, aut senectus affligere. pro S. R. 24 a, Mors Qu. Scæuolæ omnes ciues suos perdidit & afflixit. Attic. 12 b, Magnis clamoribus afflictus conticuit & concidit.

AFFLO, *as*. excito, incito. pro Arch. 189 a. Poetas mẽtis uirib. excitari, & quasi diuino quodã spiritu afflari. I. V. 83 a, Sperat sibi auram pòsse aliquam afflari in hoc crimine. de Se. 89 b. Suauitates odorum, qui afflantur è florib. ad Her. 39 b, Si quem reperiat, cui aliquid mali faucibus affare possit. Att. lib. 16, Sed tamen rumoris nescio quid afflauerat, &c.

AFFLVENS, *tis*. abundans, refertus, plenus. pro Arch. 186 a, Vrbs eruditissimis hominib. liberalissimisq; studijs affluẽs. de Fin. 83 b, Vita affluens uoluptatib. de Am. 106 a, Homo diuitijs affluens. contra R. 82 b, Opib. & copijs affluẽs. Off. 31 b, Omnium rerum affluentibus copijs ditari. pro Qu. R. 49 b, Homo bonitate affluens. de N. 12 a, Affluens bonis omnib. pro Sest. 6 b, Cõsul unguentis affluens. I. V. 265 a, Homo affluẽs omni lepòre & uenustate. pro Clu. 157 b, Domus sçelere omni affluẽs. de Orat. 148 a, Homines ocio nimio, & ingenijs uberrimis affluentes. & 86 a, Ingenijs abundantes.

AFFLVENTIVS. Tusc. 231 b, Quo affluentius uoluptates undiq; hauriat.

AFFLVENTIA, *æ*. contra Rullũ 85 b, Copia atq; affluentia rerum omnium.

AFFLVO, *is*. abundo. de Fi. 57 a, Si ea sola uoluptas esset quæ quasi titillaret sensus, ut ita dicã, & ad eos cũ suauitare affloueret & illaberetur. Qu. Fr. 323 a, Iãdiu nihil à te ex istis locis non modò literarũ, sed ne rumoris quidem affluxit.

AFFORE. Epist. 52 a, Maior mihi ratio affore nulla potest, quàm, &c. aliàs, Leuatio afferri: & quidem melius. Ep. 143 a, Non mehercule suspicatus sum illam affore.

AFRANIA fabula. pro Cæ. 52 b, Vt illa uetus Afrania fabula refricaretur.

AFRICA, *æ*. pro Sex. R. 35 b, Africa tertia pars orbis terrarũ. Postq. 202 b, Marius cum parua nauicula traiecit in Africã. contra Rul. 76 a, Carthago uetus in Africa. in Sal. 275 a, Iustinus Africam interiorem obtinens. de N. 18 a, Vulcanus in Africa. de Orator. 158 a, Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Ennij.

AFRICVS, *a, um*. de Nat. 21 b, Cùm uolucres angues exuastitate Libyæ, uento Africo inuectas interficiunt.

AFRICANVS, diuinus homo, pro Arch. Africanus, homo existimationis retinendæ cupidissimus, quomodo cuidam familiari responderit, 4 in Ver. Africanus Aemilianus *ἄφωνος*, 2 de Orat. Africanus, Catonis & Lælij discipulus, 1. de Inuent. Africanus libros Xenophontis de Cyro, ponere de manibus non solebat, 1 ad Qu. frat. Africanus in libris de Repub. Ciceronis persuadere conatur rerum publicarum omnium ueterem fuisse optimam, 2 de Leg. Africanus M. Alienum Pelignũ scuto protexit, gladiumq; hosti in pectus infixit, Tusc. q. li. 4. Africanus, secũdo bello Punico, 2 de Na. d.

Africanus Socraticum Xenophontem semper in manib. habuit, Tusc. q. lib. 2. Africanus Socratici Xenophontis in primis laudabat illud, quòd diceret eosdẽ labores non esse æquè graues imperatori & militi, quòd ipse honos laborem leuiorem faceret Imperatorũ, Tusc. q. lib. 2. P. Africanus maior Senatui primũ locum ludis assignauit, de Arusp. respõ. P. Africanus duos terrores imperij Romani, Carthaginem, Numantiãq; deleuerat, pro Mur. 138 a. P. Africanus ueterem Carthaginem consecrauit, in Rull. P. Africanus L. Cottã in iudicium uocauit, 1 in Verr. P. Africanus, quid de Tib. Gracchi morte senserit, pro Mil. P. Africanus, Carthagine deleta, Siculorum urbes monumẽtis pulcherrimis exornauit, 4 in Ver. P. Africanus, domi suæ quiescens, interfectus, pro Mil. P. Africã. sol alter, eo anno extinctus, quo sol geminatus apparuit, de N. d. 2. Africani fratris nepos omniũ perditorum ita similis fuit, ut esset facilè deterrimus, Tusc. q. li. 1. Africani laus, 1 de In. Africani superioris celeritas in re gerenda, 7 in Ver. Africani minoris singulare consiliũ, 7 I. V. Africani cognomen declarat tertiã orbis partem eũ subegisse, pro Ros. Amer. Nox Africano acerba. 10 ad A. Ex bellica laude aspirare ad Africanum nemo potest, de Cl. 172 b. Africanũ C. Carbo interemit, 2 ad Qu. Fr. Cur Africanum domestici parietes non texerũt? 3 de Nat. d. Africano multò maior Cn. Põp. 5 Fam. In Africano dissimulationem, quam Græci *εἰρωνείαν* uocant, fuisse, ait Fannius, Aca. q. ed. 1. li. 2. Africani, Maximi, Pauli, Scipiones, ad Oct.

AFRICANVS, *a, um*. Africanæ causæ iratior Cæsar, 6 Fam. Secutum est bellũ Africanũ, pro Deiot. At eo tempore ipso Niceam Ephesumq; mittebat, qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad se referrent, pro Deiot.

AGE. Att. 98 b, Age hoc malum quod mihi commune est cum omnibus nihil tibi mãdo, ut de eo cogites. pro S. R. 26 a, Age nunc refer animum, &c. de Fin. 83 b, Age, inquies, &c. I. A. 199 b, Age si paruerit, possumus, &c. de Or. 113 a, Age uerò, inquit. pro Fon. 283 a, Age uerò, nunc inferte oculos, &c. de In. 42 b, Age uerò, urbibus constitutis. Ep. 85 b, Age uerò, laudo aliquem, nũ offendo? de Fin. 326 a, Et ille ridens, age age, inquit, &c. de Fin 89 b, Age sanè, inquã. de In. 79 a, Age porrò, quid si nec. I. V. 247 a. Age porrò tu, &c. de Na. 17 b. Age, & his uocabulis deos esse facimus, &c. pro Cluen. 34 b, Age quoniam, &c.

AGEDVM. pro Syl. 180 b, Agedum cõferte nunc cum illius, uitam P. Syllę.

AGESIS: id est, age si uis. hortantis uox. Part. 233 b.

AGITE. de Oratore 142 b, Agite uerò, ille inquit, ut uultis. Tusc. 184.

AGELLVS, *li*. de Na. 77 a, Dij nec agellos singulorum, nec uiticulas persequuntur. & I. V. 166 b.

AGENS, *tis*. de Or. 141 b, Vtendum est imaginib. agentibus, acribus, insignitis.

AGERENSIS ager. contra Rul. 76.

AGER, *gri*. territorium, seges, solum, campus, saltus. Agerensis ager, in Rullum. Cognoscerent qui ager colonus esset, quò milites ueterani deducti essent, qui contra legem Iuliam possideretur, ut is militib. ueteranis diuideretur, 5 Philip. Id est, in quem colonia deducta esset, & qui colonis esset assignatus. Vt ager, quãuis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus, Tusc. q. lib. 2. Ager frugifer, Tusc. q. lib. 2. Tum erat ager incultus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima uilla, pro Qu. R. 50 b. Fundus Irpinus, siue ager Irpinus, totum enim possidet, cõtra Rul. 88 b. Qui ager neq; uillam habuit, neq; ulla ex parte fuit cultus, pro Qu. R. 50 b. Num igitur horum senectus miserabilis fuit, qui se agriculatione oblectabant? de Senect. Fines agri, in Vat. 218 b. Ita aqua albana deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad arcem urbemq; retinendam, 2 de Diuinat. Vt agro à Senatu & uacatione donatus est, de Natura deorũ 2. Agro bene culto nil potest esse nec usu uberius, nec specie ornatius, Cat. Ex agro culto, uel qui colì possit, ullam partem sepulchro sumi uetat Plato, sed quæ natura agri tantummodo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento uiuorum recipiat, ea potissimùm ut compleatur. Quæ autem terra fruges ferre, & ut mater cibos suppeditare possit, eam ne quis minuat, néue uiuus, néue mortuus, 2 de Legib. Vite atq; agro exterminatus, de Nat. deor. 1. Ex agro tuo tantũ mihi assignes, quantum meo corpore occupari potest, 3 ad Attic. Quintius de saltu agroque communi ui detruditur, pro Quint. 4 b. Is habet in Volaterrano possessionem: id est, in agro Volat. Epist. 104 b, Agri fertiles, Of. 1. qui multò plus afferunt, quàm acceperunt. Agri fructuarij, 8 Fam. in Epi. Cælij. Agri ne cõ secrentur. Platoni assentior, 2 de Leg. Vt agri nõ omnes frugiferi sunt qui coluntur, sic animi non omnes culti fructum ferunt, Tusc. q. li. 2. Quũ essent agri deorũ immortalium excepti

cepti lege Censoria,3.de Na.d.Adscribit idem auctioni Corinthios agros opimos & fertiles,de Leg.Agr.Quid qui agros immunes liberosq; arant,cur oderunt? 4. Ver. Agros habent & natura perbonos, & diligentia culturaq; meliores,pro Fl.161 b.Agros legionib.assignari puto oportere equaliter,aut sorte, 11 Fam. in Epi. D.Bruti. De agris eorum legem iniquissimam promulgassent,13 Fam.Agris Syllanis & agro Campano,11 Fam.D.Bruti.

AGGER,*ris*.terræ aut cuiusuis rei coaceruatio ad loca munienda.I.A.196 a,Aditus hostium castellis & aggerib.prohibetur. Attic.79 b,Oppidum cinximus uallo & fossa.aggere maximo.I.A.226 a,Græcia esset uel receptaculũ pulso Antonio,uel agger oppugnandæ Italiæ.

AGYRIVM,oppidum.I.V.162 a,Agyrinensis ager.ibid. Agyrinensium beneuolentia,I.V.170.

AGGLVTINO,*as*.adnecto.Atti. 255 a,Tu illud desecabis, & hoc agglutinabis.

AGRINÆ,populi.I.P.99 a.

AGRIGENTVM,*ti*.urbs Siciliæ I.V.121 b.

AGRIGENTINVS.I.V.133 b.

AGGREDIOR,*ris*. adorior, assilio,inuado,peto,attento, ingredior,incipio,adeo,accedo.I.A.244 b, Quis audeat bene comitatum aggredi? de Ora.148 b,Non repelletur inde, quò aggredi cupiet.pro Cecl.208 b, Quid agat,quo modo aggrediatur iudicẽ,non habet.de Or 125 b,Cùm aggredior ancipitem causam.At.197 b,Si & Silius is fuerit quem tu putas, nec Drusus facilem se præbuerit, Damasippum uelim aggrediare.de N.13 a.Antequã aggrediar ad ea quæ à te disputata sunt. de teipso dicam aliquid. aliàs. Aggrediar ea. de N.61 a,Sic aggredior ad hanc disputationem,quasi, &c. Q.F.314 b,Aggredi ad historiam. Off. 5 b, Quidam aggrediuntur ad iniuriam faciendam,ut,&c. de Or.109 b,Quod hoc etiam spe aggredior maiore ad probandum, quia,&c. de Cl.177 a, Antonius imparatus semper aggredi ad dicendum uidebatur. pro Cl. 19 a, Sed ne diutius uos teneã, aggrediar ad crimen.pro Mur.127 a,His rebus fretum ad consulatus petitionem aggredi par est.Off.15 a,In omnib.negocijs priusquam aggrediare, adhibenda est præparatio diligens.Off.31 a,De quibus dicere aggrediar,ñ,&c. Or.209 a, Ex eo loco unde de suis meritis in rep.aggressus est dicere.

AGGREGO,*as*.coniungo,congrego.Epi.12 a,Si meã uolũtatem ad dignitatem alterius aggregassem.I.C.103 b,Si secum suos eduxerit,eodemq; cæteros undiq; collectos naufragos aggregauerit.pro Mu. 127 a, Quare ego te semper in nostrum numerum aggregare soleo.In Va. 34 a,Huius filiũ eodem crimine ad patris interitum aggregare uoluisti.

AGGRESSIO,*onis*.principium, exordium.Or.201 b,Cũq; animos prima aggressione occupauerit, infirmabit excluderq; contraria.

AGILITAS,*tis*.agendi dexteritas,habilitas.Att.14 b,Agilitas ut ita dicam,mollitiesq; naturæ.

AGITATIO,*onis*.commotio.de D.135 a,Nunquam animus agitatione & motu uacuus esse potest de N. 53 a, Agitatione & motib.linguæ cibus depellitur.Off.4 b, Ad quod adhibenda est quedam actio,non solum mentis agitatio. pro Mur.132 a,Motus & agitatio fluctuum.de Sen.81 b,In omnibus his studiorum agitatio uitæ equalis fuit.de Or.151 a,Ita fit ut agitatione rerum sit infinita cognitio.de N.11 a,Actio mentis & agitatio in Deo.

AGITATOR *oris*.auriga,qui equos currumq; agit. At. 210 b,Nec est melius quicquã, quàm ut Lucullus sustineat currũ equosq;,ut bonus sepe agitator. Acad.23 b,Ego enim ut agitator callidus, priusquã ad finẽ uenĩ, equos sustinebo.

AGITATVS,*a um*.tractatus,iactatus.pro Clu.18 b, Res agitata in conciombus, iactata in iudicijs, cõmemorata in senatu.de Som.131 a,Agitatus & exercitatus in optimis curis. pro Qu.2 a, Vt æquitas multis iniurijs iactata atq; agitata in hoc tandẽ iudicio consistere & confirmari possit. de Or. 147 b, Quę omnia oratori tractata atq; agitata esse debẽt. de Vn.196 b, Immoderatè agitatus & fluctuans.)(.Quietus & tranquillus.Offi.16 b,Est uiri magnanimi,rebus agitatis punire sontes,multitudinem conseruare.

AGITO,*as*.concutio.impello de Nat.24 a.Cum Deus pulsetur agiteturq; incursione atomorum. de N. 65 a Natura omnia ciens & agitans motibus suis. Offi.65 b,Excitare & agitare feras de Nat.23 a Atomos pellere seipsos,& agitari inter se concursu fortuito.

AGITARE,persequi,insectari.pro Sex.Rosc.29 a,Agitari & perterreri furiarum tedis ardentibus.de Le ?.163 b,Furiæ agitant,& insectantur impios pro S.R.29 a,Tamen eos agitant furię,nec usquam consistere patiuntur.de Diu.138 a,Aquila insectatur & agitat alias aues.

AGITARE,uersare,commouere, tractare. pro Clu. 35 a,Omnia quæ ad rem pertinent, ex huius & ex aliorum tabulis

agitatis,tractatis,inquisitis.Tusc.241 a,Mens agitandis & requirendisq; rationibus alitur.pro Cor.67 a,Adoptio Theophanis agitata est,per quam,&c.pro Dom. 214 b Sententia quę erat superioribus diebus agitata in senatu. Attic. 18 a, Agraria lex à Flauio Trib. plebis uehementer agitabatur, authore Pompeio.

AGMEN,*nis*.exercitus,acies,militum copię.I.P.90 b,A Brũduſio usq; Romam agmen perpetuum totius Italię uidi.At. 243 b,Nec duces simus,nec agmen cogamus.I.A.180 a,b.& 189 a, Agmine quadrato cum gladijs sequuntur scutati milites.I.A. 197 b, Ad hanc pestem agmen armatorum sequebatur. & ibi. Certum agminis locum tenebant barbari sagittarij.Item:Educere dictionem ex umbratili exercitatione in medium agmen & puluerem.

AGNASCOR, *sceris*. pòst, uel iuxtà nascor, ut frater fratri adnascitur. quod si ad patrem referas, agnasci dicitur qui post factum testamẽtum patri nascitur.pro Cec.298 b,Cui filius agnatus sit,eius testamentum esse ruptum. de Or.106 a,Nemo hæreditatem petit eo testamento, quod pater fecit antequam ei filius natus est: nam constat agnascendo rumpi testamentum.

AGNATIO,*onis*.cognatio.de Leg.160 b,Ex quo uerè uel agnatio nobis cũ cœlestib.uel genus,uel stirps appellari potest.ad Her 5 a,Lex agnationis.de Orat. 99 a,Gentilitatum & agnationum iura.de Leg.160 b.In ciuitatib. ratione quadam agnationib.familiarum distinguuntur status. & ibid. Homines deorum agnatione & gente teneri.

AGNATVS,*ta*.Agnati qui dicantur, ex ijs quæ in uerbo Agnascor dicta sunt.intelligi potest. Dicuntur enim qui per uirilis sexus personas, cognatione coniuncti sunt, quasi à patre congeniti (ut Caius ait) ueluti frater eodẽ patre natus,filius fratris, nepos ue ex eo.Inter agnatos autem & cognatos hoc interest,quod inter genus & speciem. Nam qui est agnatus,& cognatus est:non utique qui cognatus est,& agnatus est. Cognationis enim nomen, naturale est: agnationis uerò, ciuile. Propriè enim ciuilis cognatio, agnatio uocatur:uidelicet,quę per mares contingit.de Vn.101 b,Iupiter,Iuno,& reliqui,quos fratres inter se & agnatos appellare uidemus. de In. 80 b, Agnati & gentiles. ad Heren. 5 a, Lex,si furiosus est, Agnatorum gẽtiliumq; in eo, pecuniaq; eius,potestas esto.

AGNITIO,*onis*.cognitio.de Nat. 12, Quæstio quæ ad agnitionem animi pulcherrima est.

AGNOMEN, *nis*. idem quod cognomen.de In.65 a,Nomẽ autem cum dicimus,cognomen quoq;,& agnomen intelligatur oportet.

AGNOSCO, *scis*. cognosco, attendo,sentio,exaudio, recipio,suscipio,cõfiteor,probo.de N.11 b,Hæc sunt dicta subtilius,quàm ut quiuis ea possit agnoscere. de Am.115 a,Aspicere & agnoscere aliquid.pro Fl.116 a, Sex.Schola,qui & rẽ agnoscit,neq; hominem ignorat.Or.218 a,Primũ enim numerus agnoscitur, deinde satiat, postea cognita facilitate cõtemnitur. Att.255 a.Agnoui erratum meum.de Fi.71 b,Le uiter agnoscere aliquid. Acad.21 b, Simul inflauit tibicen,à perito carmen agnoscitur. Epist.134 b,Moriar,si præter te quenquam reliquum habeo, in quo possim imaginem antiquæ & uernaculę festiuitatis agnoscere.de Som.127 a,Qũ ut agnoui,equidem cohorrui. Epi.75 b,Id ego agnoui meo iussu esse factum. pro Ra.93 b, Ego, si mihi esset integrum, susciperem hoc crimen,agnoscere,confiterer. At.174 b,Causam tuam nosco:id est,agnosco uel accipio. Aca.21 a,Ecquę poterit in agnoscendo esse distinctio?pro Pl.265 a.Iacis adulteria,quæ nemo nõ modò nomine,sed ne suspicione quidem posit agnoscere. de Am. 97 a, Tu autem Fanni, quod tantum mihi tribuisti,quantum ego nec agnosco,nec postulo,facis amicè.Ep.48 b,Quod dicis, &c. nec nosco. nec probo:quod autem scribis, &c. illud quidem agnosco.de Ora. 142 a. Humanitatem & facilitatem agnoscimus tuã. de N. 19 a,b,Deorum cognationem libenter agnoscerem.Ep.8 b, Quòd mihi de filia gratularis, agnosco humanitatem tuã. Epi.47 a,Dolorem tuum,mecum quodammodo agnosco. Or.213 b,Et apud Græcos quidem iam anni propè quadringenti sunt cum hoc probatur,nos nuper agnouimus.Tusc. 163 a,Vt Deum agnoscis ex operibus eius, sic ex memoria rerum & inuentione & celeritate motus, omniq; pulchritudine uirtutis uim diuinam mentis agnoscito. Att. 260 b,In tuis quoq; epistolis Alexim uideor agnoscere.pro M. 109 a, Cùm tota Italia facti illius gloriam libenter agnosceret. p Pl.268 a.Sequestrem ne Plancium respuerunt aures, agnosceret nemo,repudiaretur.de D.108 a,Nec psychomantiam agnosco.i.probo.I.P. 82 a,Ipse certè agnoscet & recordabitur.pro Pla.266,Agnosco enim ex me:id est,cõijcio.de Am. 109 b,Tantum cuiq; tribuere debemus, quantum is cui tribuimus,possit agnoscere & sustinere.

AGNVS, *gni.* de Nat. 73 b, Agnus inter pecudes aurea clarus coma. & de Diu. 116 b, bis, de Sen. 89 a, Villa abundet porco, hœdo, agno.

AGO, *Agis.* gero, traduco, agito. I.A. 190 a, Quod agendum & faciendum est, non recuso. Epi. 5 a, Hic quæ agantur, quæq; acta sint, ea te literis multorum cognoscere arbitror. de Orat. 138 a, Sic omnia quæ fiunt, quæq; aguntur acerrimè, lenioribus principijs natura ipsa prætexuit. de Off. 6 b, Sunt qui studio rei familiaris tuendæ suum se negociũ agere dicant. Off. 70 a, Quid si pater fana expilet, cuniculos agat ad ærarium. de D. 100 a, Nostri nihil in bello sine extis agunt, nihil sine auspicijs domi habẽt. At. 130 b, Te animo magno & forti rem istam agere existimo. At. 197 b, Tuam in agendis reb. nostris diligentiã amo. Ep. 244 a, M. Manneio imperaui, ut coacto in unum locum exercitu, castra in Lycaonia apud Iconium faceret: quod cũ ab illo diligenter esset actũ, ego in castra ad VII. Calend. Septẽb. ueni. Epi. 35 b, Quàm uellem Romæ mansisses: quod egisses profectò, si, &c.

AGERE, moliri, transigere, contendere, curare. pro Mur. 143 b, Id, mihi crede, & agunt & moliuntur. Epist. 1 a, Res agitur per eosdem creditores, per quos cum tu aderas agebatur. Q. F. 324 b, Ego mihi ipsi ista per quem agam non habeo. nam confici nisi per hominem peritum non possunt. de N. 34 b, Mihi enim, qui nihil agit, esse omnino non uidetur. de N. 37 b, Non cessans deus, nec quæ agit moliens cum labore operoso ac molesto. de Na. 16 b, Agere & moliri aliquid. At. 51 a, Cũ Egnatio de re tua uehementer egi, is grauiter se acturum cum Aquilio confirmauit. Off. 1 b, Neque si tecum agas, neq; si cum altero contrahas. de Or. 93 a, Cum & per meipsum egissem, & per Brutum sæpe tentassem. At. 254 a, Is agit mecum accuratè multis uerbis, ut tibi responderem. Att. 36 b, & 37 a, Cum hoc Pompeius egit, & uehementer egit, cum diceret, &c. At. 53 b, Agere cum aliquo, ut aliquã rẽ suscipiat. Epist. 25 b, Agere accuratè & prudenter de aliqua re. Att. 1 b, & Epi 230 b, Agere cũ aliquo de aliqua re. At. 264 b, Cũ aliquo de eadem re agere sæpius. de Cl. 191 a, Quę ego cum Crasso sępe egi, cũ eum uehementer hortarer, &c. Ep. 46 b, Vt ad te scriberem. mecum egerunt. de Am. 96 a, Cum sæpe mecum egisses, Attice, ut de amicitia aliquid scriberẽ. Qu. Fr. 298 a, Non hortatione, neq; præceptis, sed precibus tecũ fraternis ago. de Or. 124 a, Neq; enim nunc id agimus, ut explicemus, &c. At. 125 a, Dominatio quæsita ab utroque est, non id actum, beata ciuitas ut esset. pro S.R. 19 b, Aliud agitur nihil, nisi ut, &c. & ibid. Hoc solũ hoc tempore pugnatur, &c. pro S.R. 20 b, Nil aliud hoc iudicio tẽtatur, nisi ut, &c. pro Dom 315 a, Nónne id agendum nobis fuit, ut materiem subtraheremus furori tuo? Off. 9 a, Qui tum cũ maximè fallunt, id agunt, ut uiri boni esse uideantur. Tusc. 166 a, Sed quid necesse est, cum id agam, ne post mortem miseros nos putemus fore, uitam etiam afficere deplorando miseriorem? Att. 139 b, Ego enim non iam id ago, ut prosperos exitus consequar. Epi. 52 b, Ego id semper egi, ne bellis interessem.

AGERE cum aduerbijs bene, malè, atq; idem significantib. habere. accipi, tractariq; significat. de Am. 98 a, Cũ illo quidem actũ optimè est, mecum autem incommodius. I.V. 162 b, Hęc conditio fuit aratorum, ut secum præclarè agi putarent, si uacuos agros Apronio tradere liceret. pro Sest. 14 a, Præclarè cum ijs agimus, quos pacatos esse patimur. I.V. 77 b, Qui hoc non perspicit, præclarè nobiscum actum iri. de Am. 97 b, Cum illo quis neget actum esse præclarè? Ep. 50 a, Hisce temporibus non pessimè cum ijs esse actum, quib. sine dolore licitum est mortem cum uita commutare. Epi. 73 b, Vt optimè actum cum eo uideatur esse, qui quàm leuissima pœna ab hac republica discesserit. I.V. 174 a, & 173 b. Cum senserit populus istum, &c. intelliget secum actum esse pessimè. I.A. 161 a, Secum malè actum putet. Item, Malè enim mecum ageretur, si, &c. I.A. 263 b, Sed facilè est bene agere cum ijs, à quibus etiam tacentibus flagitari uideamur. Actum agere. i. frustra conari & laborare, inanem operam terere, ludere operam de Am. 112 a, Præposteris enim utimur consilijs, & acta agimus, quæ uetamur ueteri prouerbio. At. 139 a, Sed acta ne agamus, reliqua paremus. At. 153 a, Tu mallem, inquies, actum ne agas. Alias res agere. i. non attendere, negligenter rem agere.) (. Adesse animo. Epi. 254 a, Itaq; facio me alias res agere, ne cõuicium Platonis audiã. pro Cec. 290 b, Vt facilè intelligeretis eum non affuisse animo, cùm ab illis causa ageretur: sed tantisper de aliquo reo cogitasse, &c. pro S.R. 28 a, Vsque eò animaduerti iudices eum iocari, atq; alias res agere. Or. 205 b, Ridiculum, cuius genera plura sunt, sed nunc aliud agimus. pro Clu. 55 b, Oppius aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Fl. 154 b, Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. de Orator. 147 b, Atqui uides, inquit Antonius, cùm aliàs rẽs agamus, quàm te inuiti audiamus, qui, &c. Tusc. 168 a, Virtutem necessariò gloria, etiamsi id tu nõ agas, consequitur. Orat. 214, Quæ sua sponte, etiamsi id nõ agas, cadunt. de Clar. 186 a, Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter disertos locus. ad Her. 21 a, Vt res ex animo agi uideatur.

AGERE, circumducere, agitare. de Orat. 126 a, Magna uis est earum sententiarum atque eorum locorum quos agas tractesq; dicendo. I.V. 210 b, Hic nolite expectare, dum ego hoc crimen agam hostiatim.

AGERE, disceptare, decertare, dicere, litigare. pro Cec. 292 a, Omnino iam bene agis, à uerbis enim recedis, & equitate uteris. Qu. F. 306 b, Non gladijs mecum, sed litibus agetur. pro Cec. 291 a, Quid agas mecum ex iure ciuili ac prætorio, non habes. pro Mur. 132 a, Agere cum aliquo ex syngrapha. pro Qu. 5 b, Agere ex sponso. I.V. 211 a, & 220 a, Qui hæc palàm de ioco superiore agere pro imperio ac potestate. Epi. 61 a, Ad III. nonas Ianuarias, cũ agere cœpisset, tertio quoque uerbo orationis suę me appellabat. I. A. 239 a, Nunc quod agitur agamus. Q. F. 306 a, Lupus egit causam agri Campani sanè accuratè. Attic. 135 b, Nec suam causam agit, sed publicam. I.V. 237 a, Videte quàm non inimico animo sim acturus. pro Cl. 52 a, Agere furti cum aliquo. de Or. 118 a, & Tusc. 180 a, Agere causam aduersarij, ut ille agat suã. pro Qu. 13 b, Ego experiri non potui. i. agere. Anteq. 195 b, Virtus mea me tacente, agit causam meam. Tusc. 234 b, Agere cum aliquo tabellis obsignatis. i. conuincere illũ testimonio literarum suarum. de Orat. 88 b, Agere cũ aliquo lege. Contendere cum aliquo interdicto. ad Her. 4 b, Agere iniuriarum cũ aliquo. ad Her. 9 b, Quod cum herede mandati ageretur. de Or. 99 a, Cum miles domum reuenisset, egissetque lege in hereditatem paternam. de Or. 98 b, Alter plus lege agendo petebat, quàm quãtum lex permittebat. de Or. 98 b, Alter iniquum putabat plus secum agi, quàm quod esset in actione. pro Mur. 119 b, Posset agi lege nec ne, pauci quondam sciebant. Off. 64 a, Inter bonos bene agier. Off. 64 a, Ex fide bona agere.

AGERE, tractare, & tentare aliquid. At. 6 b, Eodem tempore aget prætor ad populum. de Leg. 192 b, & Ep. 3 b, Agere cum populo, aut cum senatu. de Leg. 186 a, Consulibus esto cum patribus agendi. Art. 7 a, Consul nihil agens cum rep. In Vat. 32 b, Agere cum plebe, Tribuni erat. Agi, id est, in discrimine uersari, in discrimen & periculum uocari. pro Põ. 5 a, Agitur enim salus sociorum, pro quã, &c. agũtur certissima populi Rom. uectigalia, aguntur bona multorum ciuium. de Am. 107 a, In quibus eorum aut de capite agatur aut fama. de Fin. 76 b, Agitur magna res. I.V. 216 b, Aguntur iniuriæ sociorum. I.A. 213 b, Sed uos moneo, libertas agitur populi Roma. quæ, &c. uita & fortuna optimi cuiusque, quo, &c. autoritas uestra, quam, &c. de Orat. 126 a, Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro S.R. 35 b, Tua quoque res permagna agitur. Attic. 264 b, Attici permagna res agitur.

AGERE, exequi, obire, tractare, repræsentare. de Cl. 164 b, Cùm Cotta princeps adhibitus esset, priores tamen agere partes Hortensium. Ibid. 193 b, Primas in causis agebat Hortensius. i. principatum in causis obtinebat. Ep. 125 b, Dum mihi pacis mãdata das ad Cęsarem, mirificum ciuem agis. pro Mu. 125 a, Ego has partes lenitatis & misericordiæ sem per egi libenter, &c. de Or. 129 b, Agere tragœdias. I.A. 233 a, Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. pro Qu. R. 48 a, Roscius Ballionem lenonem cum agit, agit Chæream. & ibi. Chæreæ personam præclarè Roscius in scena tractare consueuit. & ibid. Imitare aliquem in persona alicuius. de Ora. 152 b, Nunquam egit hunc uersum Roscius eo gestu quo potest. Epist. 22 a, Egiq; omnes illos adolescentes, quos ille iactitat.

AGERE, emittere. Tusc. 152 a, Nam & agere animam, & efflare dicimus. pro Qu. R. 48 b, Eodem tempore & gestum, & animam ageres. Epist. 123 a, Qu. Hortensius cum has literas scripsi, animã agebat. de Ora. 107 a, Agere uocem. pro Cec. 294 b, Neminem statu detrusum qui non adhibita ui, manu demotus, & actus præceps intelligatur. I.V. 225 a, Agere diem festum: id est, celebrare. pro Arch. 188 b, Hæc studia adolescentiã agunt: id est, ducunt. de Sen. 78 b, Si octuagesimum annum agerent. Tusc. 154 a, Agere æuum in cœlo: id est, uiuere. de Ora. 132 a, Asellũ agas: id est, ducas. I.V. 77 a, Agunt eum præcipitem pœnæ: id est, impellunt. de Se. 78 b, Moderati senes tolerabilem agunt senectutẽ. i. traducunt. Tusc. 229 a, Agere unum diem bene uel malè ex præceptis sapientum: id est, uiuere & traducere. I.V. 170 a, & de Fin. 146 b, Agi in crucem: id est, tolli. Attri. 13 b, Agere gratias alicui nomine alicuius. Epist. 226 b, Nero meus mirificas apud me tibi gratias egit.

AGRAGIA-

AGRAGIANAE portæ. L. Porta.

AGRARIVS, *a, um.* Agraria facultas, 2 ad Att. Agraria lex Rul li 48 Fam. Cælij Agraria lex à Flauio Tribuno plebis uehementer agitabatur, Att. lib. 1. Huic toti rationi agrariæ Senatus obuersabatur, ad Att. lib. 1. Ob eamq; causam aut agrariam rem tentant, Offi. 2. Agrarij, pro ijs qui agros cupiebant, ut subuenirent suæ inopiæ, 1 ad Att. & 16. Alibi Agripetas appellat. Qui agrarios cõcitare conatus est, in Cat. Nõ solicitabit rursus agrarios, 7 Philip.

AGRESTIS, *stis.* quod ad agros pertinet, rusticanum, incultum, asperum, syluestre. Tusc. 243 b, Quæ Barbaria India uastior, aut agrestior? contra R. 85 a, Ligures montani, duri & agrestes. I. V. 253 b, Palmarum agrestium multitudo in Sicilia. pro Mur. 138 b, Aut in aliquo conuentu agrestiũ. de Or. 87 b, Fera agrestisq; uita. Part. 237 b, Genus hominum indoctum & agreste. de Off. 26, Agrestis & inhumana negligentia. de Orat. 87 b, Rustica uox & agrestis. pro Mil. 108 a, Serui agrestes & barbari. de Sen. 87 a, Agrestis & furiosus dominus. de Orat. 94 b, Quidam uultu motuq; corporis uasti atque agrestes. Att. 202 a, Isto enim animo nihil agreste, nihil inhumanum est. de Orat. 64 a, A principio clamare, agreste quiddam est.

AGRICOLA, *læ.* pro Deiot. 148 b, Deiotarus diligentissimus agricola & pecuarius habebatur. de Or. 112 a, Si de rusticis rebus agricola quispiam disertè dixerit. pro S. R. 25 b, Qui suos filios agricolas assiduos esse cupiunt. pro S. R. 34 b, At ego agricola & rusticus, &c.

AGRICVLTVRA, *æ.* cultura agri, cultio agri. de Or. 106 b, Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum uillico sit. Offic. 30 b, Omnium rerum, ex quibus aliquid exquiritur, nihil est agricultura melius, nihil uberius, nihil dulcius, nihil libero homine dignius. de Or. 106 b, Libri Magonis Carthaginensis de agricultura. de Sen. 88 b, & 89 a, Hesiodus de cultura agri scripsit. & ibid. Nihil est tã regale, quàm studium agri colendi. ibid. De laudib. agriculturæ, &c. de Fin. 90 b, Quinetiam agricultura, quę abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res, in quibus uersatur, nominibus notauit nouis.

AGRIPETA, *æ.* agri competitor. de Nat. 15 b, In Samum pater Epicuri Neocles agripeta uenerat. Attic. 250 b, Agripetas eiectos à Buthrotijs. & lib. 16, Agripetas concisos.

AH, reclamantis interiectio. de Orator. 135 a, Ah, inquit, patres conscripti, non ego mihi illum iniquum egerò, uerùm omnibus.

AIN. Attic. 88 a, Ain tu? & 91 b, Ain tandem? de Legib. 186 b, Ain tandem etiam à Stoicis ista tractata sunt? Orat. 211 a, Ain, pro ais ne.

AIO, *as.* affirmo, dico, loquor. (. Nego. de Diu 123 a, Quid ergo, Aius iste quando eũ nemo norat, aiebat, & loquebatur, &c. posteaquam & sedem, & aram inuenit, obmutuit. de D. 132 b, Aio te Aeacida Romanos uincere posse. de Finib. 79 a, Quasi ego id curé quid ille aiat aut neget. Aca. 26 a, Vt neq; neget aliquid, neque aiat. de Off. 70 a, Diogenes ait, Antipater negat. de Orat. 130 a, Docebo sus (ut aiunt) oratorem eũ, quem, &c. Top. 224 b, Sunt etiam ualde contraria alia, quæ appellantur negantia, ea ἀποφατικὰ Græci, contraria aientibus: ut si hoc est, illud non est. I. P. 94 b, Iste Claudus (quomodo aiunt) pilam retinere, &c. pro Pomp. 8 a, Aiunt, dicũt, dicitur, prædicant. de Arat. 248 a, Vt hominum fama est Vt perhibent. in Ar. pro Fl. 154 a, Vt apparet, ut dicitur. pro Fl. 156 a, Hic cornici oculum, ut dicitur.

AIVS, *aij* Deus quem Titus Liuius Allocutium uocat. de Diu. 123 a, Quid ergo? Aius iste loquens quando eum nemo norat, aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit. & ibi. Aio loquenti ara consecrata est. & de Di. lib. 1.

ALA, *æ.* ordo, seu turma equitum, per translationem. Propriè uerò qua uolant aues. Offi. 42 a, Quo in bello te Pompeius alæ alteri præfecit. de Di. 120 a, Galli cantu plausuque premunt alas. Orat. 211 a, Quomodo enim uester Axilla ala factus est? fuga literæ uastioris.

ALABANDVS, *di.* Deus. & Alabandi populi. de Nat. 76 a, Alabandi Alabandum consecrauerunt.

ALABANDEVS. de Cl. 195 b.

ALABANDENSIS. Ep. 224. de Or. 95. 117. de N. 69.

ALABASTER, *stri.* myrothecium. L. Puteo.

ALACER, *cris, cre.* (. Perterritus. pro Cecin. 51 b, pro Mur. 136 a, Catalina alacer atque lætus. Epistol. 69 a, Alacres animo sumus, ut, &c. id est, cupimus. de Orat. 100 a, Alacri & prõpto ore & uultu huc atq; illuc intueri. ad Her. 11 b, Alacres & erectæ uadunt, ut alteri noceant. de Som. 127 b, Quo fis alacrior ad tutandam remp. de Diu. 95 b, Respexitque, & equum alacrem lætus aspexit. de In. 60 a, Quartus locus per quem demonstramus multos alacres expectare quid statuatur, ut ex eo, &c. ad Heren. 15 b, Si huic sit remissum, multos

alacriores ad maleficia futuros.

ALACRITAS, *tis.* lætitia. Tusc. 216 b, Sic hilariores illæ perturbationes, cupiditas auidè semper aliquid expectans, & inanis alacritas: id est, lætitia gestiens, non multum differũt ab amentia. de Di. 120 a, Galli uictores alacritate & lætitia ad canendum excitantur. Br. 91 b, Quæ lætitia senatus, quę alacritas erat? Att. 253 b, Addis mihi scribendi alacritatẽ. In Ant. 191 b, Frequentia uestrũm Quirites, alacritatẽ mihi summam affert defendendæ reipub. de Clar. 58 a, Canum mira alacritas in uenãdo. Epi. 13 b, Qui & summa uoluntate cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. Qu. F. 326 a, Opus est quadam animi alacritate.

ALARII milites. Epistol. 29 a, & ibidem, Quod autem meũ erat proprium, ut alarijs Transpadanis uti negarem, id etiã populo se remisisse scribit.

ALAVDAE, *arum.* legionis nomen. Att. 257 b, Antonius cum legione alaudarum ad urbem pergit. I. A. 246 b, Huc accedunt alaudæ, cæteriq; ueterani. I. A. 196 b, Antesignanos, & manipulares, & alaudas iudices se constituisse dicebat. & 156 b, Legio alaudarum.

ALBA, urbs. I. A. 184, 192.

ALBENSIS. ad Heren. 16.

ALBANVS mons. de Diuinat. 84 a, & de Diuin. 122 b. & Albanus lacus.

ALBATVS, *a, um.* (. Atratus. In Vatin. 35 a, Cum ipse epuli dominus, Quin. Arrius albatus esset.

ALBESCIT, fit album. Aca. 26 b, Mare nunc quia à sole collucet, albescit & uibrat.

ALBINVS, *ni.* de Clar. 171 b, Albinus, is qui Græcè scripsit historiam.

ALBVM, *bi.* tabula uel matrix (ut hodie loquuntur) in qua nomina alicuius ordinis, uel res gestæ breuiter notabãtur, ut fieret populo copia. de Orat. 113 a, Pontifex Max. res omnes singulorum annorum mandabat literis, efferebatque in album: & proponebat tabulã domi, potestas ut esset populo cognoscendi.

ALBVS, *a, um.* (. Niger, ater. de Diui. 110 a, Quæ alba sint, quę nigra dicere. Epist. 108 b, Quod quasi auem albam uidẽtur bene sentientem ciuem uidere. Tusc. 250 a, Democritus alba & atra discernere non poterat. de Legib. 179 a, Color albus præcipuè decorus Deo est, cùm in cæteris, tũ maximè in textili. I. A. 168 a, Qui albus ater ue fuerit, ignoranſ fratris filium præterijt.

ALCAEVS, *cæi.* Poeta lyricus. de Nat. 17 a, Næuus in articulo pueri delectat Alcæum.

ALEA, *æe.* omnis ludus, in quo temeritas & casus, non ratio nec consilium ualet: qualis est talorum, & tesserarũ. de Di. 126 a, & I. A. 171 b, Homo nequissimus, qui nõ dubitaret uel in foro alea ludere, lege ea qua est de alea condemnatus. I. C. 106 b, In uino & alea, comessationes & scorta quærere. pro Arch. 188 a, Quantum alij temporis tribuunt aleę, quãtum pilæ: tantum ego, &c. de Di. 115 b, Non perspicitis aleã quandam inesse hostijs deligendis. aleam: id est, fortunam, & casum. Legitur etiam: Aliam quãdam uim. &c. I. A. 171 a, Licinium de alea cõdemnatum collusorem suum restituit, ut quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolueret.

ALEATOR, *oris.* I. A. 173 b, Domus erat aleatoribus referta. in Catil. 109 a, Omnes aleatores, omnes adulteri, &c. I. V. 242 a, Aleatoris Placentini castra commemorabuntur. At. 224 a, Ab Aleatore φυγὰς ὠλένε.

ALEI campi. Tusc. 204.

ALEATORIVS, *a, um.* I. A. 173 a, Suggerebantur etiam sæpe damna aleatoria.

ALETRINAS, municipium. pro Cl. 26.

ALETRINENSIS. pro Cor. 60.

ALES, *alitis.* uolucer. de Diu. 105 a, Aues quæ tum huc, tum illuc uolant: alites, quę tum à dextra, tum à sinistra parte canant, oscines. de Nat. 58 b, Aues, & alites, & oscines, ut augures nostri appellant. de In. 48 a, Angues ingentes alites iuncti iugo. de Nat. 48 a, Inde est ales auis lato sub tegmine coeli. In Arat. Ales nuncius Iouis.

ALEXANDER, *dri.* de Diu. 90 a, & Att. 214 a, Alexander Babylone est mortuus.

ALEXANDRIA, *driæ.* urbs. Att. 25 a, Cupio Alexandriam reliquamq; Aegyptũ uisere. contra Rul. 74 a, Alexandria, cuncta q; Aegyptus. & Ep. lib. 7.

ALEXANDRINVS, *a, um.* contra Rul. 74 a, Rex Alexandrinus.

ALEXIS, *Alexidis.* Attici amanuensis. Att. 106 b, In tuis quoque epistolis Alexim uideor agnoscere. Atti. 100 a, Nam Alexidis manum amabam, quod, &c.

ALGEO, *es.* frigeo. de Orat. 135 a, Sapiens, si algebis, tremes. & Tusc. 181 a. Algere.) (. Aestuare. Epist. 125 b, Nostri milites facilè algere & esurire consueuerunt.

ALGI-

ALGIDVS, *a, um.* frigidus. Orat. 211 a, Vos qui accolitis Hiſtrum fluuium, atq; algidam, &c. algidam regionem ſcilicet: ut Catullus, Algida loca, de Berecynt.

ALIAS, aliquando. de Orat. 124 b, Et ex ijſdem illis locis interdum concludere, relinquere aliàs, alioq; tranſire. de Ora. 111 a. Itaq; illi aliàs aliud ijſdem de rebus iudicant. Or. 216 b, Quorũ deſcriptus ordo aliàs alia terminatione concluditur. de Di. 109 b, Sed hæc aliàs pluribus, nunc, &c. de Or. 111 b, Vt uterq; ueſtrũm eadẽ de re aliàs aliud defendat. de Diu. 131 b, Vt ijdem uerſus aliàs in aliam rem accommodari poſſint. Ep. 99 a, Sed plura ſcribam aliàs. Ep. 102 a, Sed aliàs iocabimur. Att. 8 a, Hoc ad te ſcribam aliàs ſubtilius. At. 210 a, Huic epiſtolæ quã tu miſiſti, reſcribam aliàs, nunc alijs malo. de Finibus 143 a, Ego uerò uolo in uirtute uim eſſe quàm maximam: ſed quanta ſit, aliàs, nunc tantum, &c. Attic. 54 a, Si unquam in dicendo fuimus aliquid, aut etiam ſi unquam aliàs futuri ſumus, tum profectò, &c. Att. 259 a, Alij enim ſunt aliàs, noſtriq; familiares fere demortui. Ora. 211 b, Aliàs ita loquor ut conceſſum eſt, aliàs ut neceſſe eſt, de Finib. 83 a, Nemo poteſt aliàs beatus eſſe, aliàs miſer. de Or. 162 b, Aliàs contentius, aliàs remiſsius. I.V. 100 b, Aliàs reuocabat, aliàs decernebat, &c. Tuſc. 216 b, Ex quo intelligitur qualis ille ſit, quem tum moderatũ, aliàs modeſtum & tẽperantem, aliàs conſtãtem continentemq; dicimus. de In. 60 b, Atq; hic item, ut in noſtra perſona licebit aliàs ſingulatim tranſire omnes argumentationes, aliàs ad partitiones ſingula genera referre, aliàs ab auditore, quid deſiderat, quærere, aliàs hæc facere per comparationem ſuarum & contrariarum argumentationum. de Am. 102 a, Mutãtur etiam ſæpe hominum mores, aliàs aduerſis rebus, aliàs ætate ingraueſcente. de Or. 106 a, Cum in eiuſmodi cauſis aliàs ſcriptum, aliàs æquitatem defendere doceamur. Acad. 3 a, b, Quibus de rebus & aliàs ſæpe nobis multa quæſita ſunt, & quondam in Hortenſij, que, &c. de Sene. 87 b, Terra nunquam ſine uſura reddit quod accepit, ſed aliàs minore, plerunque maiore cum fœnore. de Ora. 162 a, Geminatio uerborum habet interdum uim, ſæpòrem aliàs. de Cla. 177 b, Idq; cùm ſæpe aliàs, tum apud centumuiros cognitum eſt. Off. 6 b, Cùm ſæpe aliàs, tum maximè bello Punico ſecundo. de Or. 88 a, Quorum pater & ſæpè aliàs, & maximè cenſor ſaluti reipub. fuit.

ALIBI. Cum Cæſar præteriret, omnis armatorũm copia, dextra ſiniſtra ad equum, nec uſquam alibi, Acad. li. 4. nuſquam alibi.

ALICVBI, uſpiam, uſquam. pro Flac. 161 a, Si te Craſſi agri delectabant, hic alicubi in Cruſtumino, aut in Capenati parauiſſes.

ALICVNDE, ex alio loco. de Orat. 107 a, Alicunde arripere aliquid. & pro Cec. 293 b, Alicunde diſcedere.

ALIENATIO, *onis.* defectio. Qu. Frat. 305 b, Subita defectio Pompeij, alienatio conſulum. I.A. 160 a, Tuamq; à me alienationem ad ciues impios tibi gloriæ fore putaſti. de Am. 110 b, Statim alienatio diſiunctioq; facienda eſt. Or. 210 a, & de Leg. 193 b, Quibus uerbis ſacrorum alienatio fiat.

ALIENATVS, *a, um.* abhorrens, alienus. ad Att. 260 b, Gaudeo mihi cauſam oblatam, in qua omnes ſentiant me ab illo alienatum. Att. 15 a, Animus alienatus & offenſus.

ALIENIGENA, *æ.* peregrinus, alienus, externus, alia ex gente. pro Deio. 145 b, Homo longinquus & alienigena. de Leg. 174 b, Deos alienigenas coli, confuſionem habet religionum. pro Cor. 59 b, Alienigenarum nos hominum ſtudijs atq; externa uirtute priuari. pro Fon. 280 b, & 284 a. Alienigenas domeſticis anteferre. I.C. 133 a, Hoſtes alienigenæ.) (. Hoſtes domeſtici.

ALIENO, *as.* abalieno, immuto, diſiungo, uendo, diminuo, meatem meã ab omni ſtudio ſenſuq; alicuius flecto.) (. Recõcilio. In Verr. 231 a, Precio paruo, ea quæ à maioribus acceperis uendere atq; alienare. contra Rul. 72 b, Alienare uectigalia. contra Rull. 77 a, Venire ueſtras res proprias & in perpetuum à uobis alienari. Ep. 34 b, Maleuoli ignari conſtantiæ meæ conabantur alienare à te uoluntatem meam. de Pro. 73 a, Quibus cum omnibus eadem reſpub. me reconciliauit, quæ alienarat. Att. 15 b, Summũ erat periculum, ne ſi nihil impetrarent, à ſenatu alienarentur. Epi. 26 a, Hominem adoleſcentem non tam allicere uolui, quàm alienare uolui. Epiſt. 64 a, Qui & te nonnunquam à me alienarunt, & me immutarunt tibi. de Finib. 93 b, Simul atq; natũm ſit animal, ipſum ſibi conciliari, & commendari ad ſe conſeruandum, &c. alienari autem ab interitu, ijsq; rebus quæ interitum uideantur afferre.

ALIENVS, *a, um.* remotus, auerſus, diſcrepans, abhorrens, reiectus, alienatus.) (. Suus. In V. 121 b, Letilius homo non alienus à literis. Off. 6 b, Difficilis eſt cura rerum alienarum. Ep. 29 a, Sin ille à me eſt alienior, nihil tibi literæ meæ proderunt. pro Mur. 137 b, Cato à Murena nulla re unquam alienus fuit. pro Pl. 261 a, Allicere uoluntates alienas: id eſt, alienatas. pro De. 147 b, Cum is à te animo eſſet alieno. de Am. 101 a, Ab altero non alienos animos habemus. pro S.R. 41 a, Non uereor, ne quis alienum me animum habuiſſe à cauſa nobilitatis exiſtimet Epi. 73 a, Non putaui eſſe alienũ inſtitutis meis, hæc ad te ſcribere. Qu. de Pet. 205 a, Tamen amore noſtro non ſum arbitratus alienum hæc ad te ſcribere. Ep. 181 b, Sum admiratus te, quicquam à me cõmiſſum quod eſſet alienũ noſtra amicitia, credidiſſe. de Di. 98 a, Neque hoc dij alienum ducunt maieſtate ſua. de Pro. 72 b, Sed alienum mihi uidetur dignitate imperij, quo, &c. Epi. 52 a, Quæ non aliena eſſe ducerem à dignitate tua. de Finib. 51 a, Quis alienum putet eius eſſe dignitatis quam mihi quiſq; tribuit, quid in omni munere uitæ optimum & uerisſimum ſit exquirere? Ep. 182 a, Quo nec mihi grauius quicquã poteſt eſſe, nec à te alienius. pro Plan. 259 b, Id ab hoc alienum eſt. Atti. 252 b, Nauigatio labor alienus ab ætate noſtra. pro Ce. 289 b, Id dicit quod illi cauſe maximè eſt alienum. Epi. 14 a, Tantum enitor, ut neq; amicis, neq; etiam alienioribus deſim. Epi. 34 a, Vt tuum factum alieni hominis, (ut leuiſſimè dicã) meum uerò coniunctiſsimi, & amiciſsimi eſſe uideatur. pro D. 227 a, Homines alieniſsimi à P. Clodio: id eſt, minimè coniuncti, & propinqui. de Finib. 52 a, Epicurus in Phyſicis totus eſt alienus.) (. Suus.

ALIMENTARIVS, *a, um.* Ep. 116 a, Lex alimentaria.

ALIMENTVM, *ti.* nutrimentum. de Vn. 198 a, Nec uerò mundus deſiderat alimenta corporis.

ALIO, in alias terras. At. lib. 9, Ex illius ſermone ſtatuam, Arpinúmne mihi eundum ſit, an quò aliò. de Orat. 96 a, Sed ſi placet, ſermonem aliò transferamus. pro Cl. 30 b, Tamẽ uocat me aliò iãdudum tacita ueſtra expectatio. I.V. 104 a, L. Domitius aliò reſponſionem ſuam deriuauit. de Fin. 70 b, Appellet hęc deſideria naturę, cupiditatis nomẽ ſcruet aliò.

ALIOQVI, alioquin, aliàs. Or. 201 b, Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur, alioqui quomodo ille in bonis herebit & habitabit ſuis?

ALIOQVIN, alioqui, cæteroquin. Orat. 204 b, de Le. 128 b, Minima olim iſtius rei fuit cupiditas, alioquin multa extarent exempla maiorum.

ALIFANVS ager. contra Rul. 79. pro Pl. 263.

ALIPHERA, urbs. At. 90.

ALIPTES, *æ.* unctor. Ep. 13 b. Sed uellem non ſolum ſalutis meæ quemadmodum medici, ſed etiam ut aliptę uirium & coloris rationem habere uoluiſſent.

ALIQVANDO, aliàs, nonnunquam, interdum, quodam tempore, tãdem, aliquo tempore. At. 195 b, Velim aliquando puerũ uiſas. pro Cęl. 39 b, Quis bonis uiris quodam tẽpore cõiunctior? quis ciuis meliorum partium aliquando? Aca. 4 a, Num hęc ex ullo audiuiſti aliquando? pro Ce. 187 b, Magis opportuna opera nonnũquam quàm aliquando fideli. Ep. 64 a, Et te nonnunquam à me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi. Off. 28 a, Et maximè ſi aliquando alio domino ſolita eſt frequentari. pro Mil. 114 b, Erit illud profectò tempus, & illuceſcet aliquando ille dies, cum tu, &c. de Ar. 254 b, Sit diſcordiarũ finis aliquando. de Or. 96 a, Et noſtro more aliquãdo, nõ rhetorico loquamur. pro Quin. 7 b, De controuerſijs uult dijudicari ſerò, uerùm aliquãdo tamen. pro Qu. 17 b, Spes eſt hũc miſerum aliquando tãdem poſſe conſiſtere. pro Fla. 146 a, Sed ſi fortè aliquando beneficij huius obtrectator extitiſſet, &c. de Or. 92 b, Non deſpero fore aliquem aliquando, qui, &c. Ora. 212 a, Aliquando, idq; ſerò mihi extorta ueritas eſt.

ALIQVANDIV, ſatis diu, aliquando. Acad. 41 a, Nam Ariſtum Athenis audiuit aliquandiu. & Attic. 29 b, pro Cl. 22 b, Off. 109 b.

ALIQVANTVLVM, paululum. de In. 65 b, Et de natura licet aliqnantulum ducere ſuſpicionis. ad Her. 26 b, In mediocri figura uerſabitur oratio. ſi hęc aliquantulum demiſerimus, &c. pro Qu. 3 a, Cum æris alieni aliquantulum relictum eſſet. de D. 95 b, Cum aliquantulum progreſſus eſſet. de Amic. 104 a, Aliquantulum deflectere de ſpacio.

ALIQVANTVM, paulũm, nonnihil leuiter, pauliſper, neſcio quid, aliqua ex parte. Par. 119 a, Auri nauem euertat gubernator an paleæ, in re aliquantum, in gubernatoris inſcitia nihil intereſt. Ep. 51 a, & 69 b, Lectis tuis literis aliquantum acquieui. At. 111 a, Aliquantum animi uidetur nobis attuliſſe Labienus. pro Syl. 177 b, Cincius profectus eſt aliquanto ante furorem Catilinæ. Epi. 143 a, Non modò non contra legẽ, ſed etiã intra legem, & quidem aliquanto. Att. 83 b, Literas tuas minus paulò expecto, quàm ſi Romæ eſſes, id eſt, aliquanto minus. de In. 81 b, Poſtea aliquãto ipſos quoq; tempeſtas uehementius iactare cœpit.

ALIQVID, aliqua, uel ulla pars.) (. nulla pars. pro De. 150 a, Nihil

a, Nihil à me arbitror prætermissum, sed aliquid ad extremam causæ partem reseruatum: id autem aliquid est, te ut planè Deiotaro reconciliet oratio mea. Offi. 41 a, Qui cuipiam furatur aliquid. pro Deiot. 151 a, Ne tibi illum succensere aliquid suspicere.

ALIQVIS, *qua, quod.* quidam, quispiam, aliquispiam, ullus, nõnullus, unus aliquis, non nemo, aliquot, partim, paucus, quis. I. V. 134 b, Est consuetudo Siculorum, ut nõnunquam eximant unum aliquem diem aut summum biduũ ex mense. pro Mur. 134 a, Neq; enim culpa tua est, si te aliqui timuerunt. de Ora. 109 b, Bene dicere non habet definitã aliquam regionẽ. At. 47 b, Meq; ut facis, uelis esse aliquem: quoniam qui fui, esse non possum. Att. 120 a, Nullus priuatorum dolor bonorum erat aliquis, sed hebes. I. V. 192 b, Alicuius facti si non bonam at aliquam rationem afferre. pro Lig. 140 a, Atq; is tamen aliquis Ligarius non fuit. de N. 45 b, Cũ machinatione quadã moueri aliquid uidemus. Off. 41 a, Confugere ad unum aliquem uirtute præstantem. pro Cluent. 57 a, Atque istam ipsam quæstionem dicite, quis obsignauit: unum aliquem nominate. de Orat. 111 a, Multi sine doctrina aliquid omnium generum atque artium consequuntur. de Leg. 187 a, Puto posse & quidem aliquem de tribus nobis. pro Cec. Aliquis de familia. Epi. 187 b, Sed gesta res expectatur, quam quidem aut iam esse aliquam, aut appropinquare confido. de Orato. 93 b, Quid mihi tanquam alicui Græculo quæstiunculam ponitis? de Or. 121 b, Timidè tanquam ad aliquem scopulum libidinis, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. Academ. 9 b, Illos, &c. quasi desperatos aliquos relinquamus. de Fin. 77 b, Leonides, Epaminondas, tres aliqui aut quatuor. Att. 208 b, Quo die has dabam, expectabam aliquem meorum. At. 208 b, Etsi tuæ literæ rectè sperare iubent, tamen expecto recens aliquid. Tusc. 194 a, Num aliquod quodpiam membrum tumidum ac turgidum non uitiosè se habet? Att. 208 b, Nunc eadem illa, quid Brutus cogitet, aut si aliquid egit, &c. Am. 112 c, Si aliquis, &c. &, Si aliquid. 112 a.

ALIQVOT, numerum significat, nec uariatur. Atti. 147 b, Aliquot sunt anni, cum uos duos elegi, quos præcipuè colerem. de D. 135 a, Aliquot somnia uera, inquit Ennius, sed omnia non est necesse. de Vn. 105 a, Disciplina Pythagoreorum aliquot secula in Italia Siciliaq; uiguit. Epist. 103 b, Accepi à te aliquot epistolas uno tempore.

ALIQVOTIENS, uel aliquoties, aduerbium numeri. pro Quin. 1 a, M. Iunius, qui hanc causam aliquotiens apud te egit. de L. 171 a, Aliquoties iam iste locus à te tactus est pro Font. 281 a, Quod ego profectò non crederem, nisi aliquotiẽs ex ipsis accusatoribus audissem, cum præciperent, &c.

ALITER, secus, alio pacto, alio modo, non eodem modo, nõ perinde. pro D. 219 b, Quod certò scio aliter esse. Att. 259 a, Ne sim saluus, si aliter scribo ac sentio. Offic. 63 b, Sed aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias. Att. 260 a, De Antonij itineribus nescio quid aliter audio, atque ut ad te scripseram. Or. 219 b, Tantumq; abest ne eneruetur oratio cõpositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. pro D. 219 b, Proinde quasi isti de illo, aliter atq; ego existimo, sentiant. pro Dom. 241 b, Omnia aliter ac uos in monumentis habetis, pronunciauit. Ep. 92 b, Sed tamen aliquid uidebimus in quo sit spes: aliter quidem non modò non appetendum, sed etiam fugiẽdum puto. de Am. 110 a, Aliter enim amicitię stabiles permanere nõ possunt. pro R. P. 127 a, Si qui in prædones inciderint, aliter quidpiã coacti faciãt. i. turpiter uel indecorè. Att. 93 b, Quo maiorẽ spẽ habeo nihil forè aliter ac deceat. At. 65 b, Assentior, fieri non potuit aliter. de Diuinat. 138 b, Cum eadem somnia, & alija aliter euadant, & eisdem non semper eodem modo.

ALIVNDE, ex alio loco, uel ex alia re. pro Lig. 137 a, Cum id neq; per te scires, neq; aliunde scire potuisses. Epist. 69 b, Aliunde pendere. de Or. 111 a, Hic nisi domesticis se instruxerit copijs, aliunde dicendi copiam petere non possit. & ibi. Aliunde assumptum bonum. Ora. 204 a, In alienis aut trãslatum, aut factum aliunde, ut mutuo.

ALIVS, *alia, aliud.* non idem, reliquus, cæteri, præterea, alter. de In. 63 a, Cum communiter quædam de omnibus præcipi possint, seperatim tamen sunt aliæ cuiusq; generis, & diuersæ præceptiones. de Fi. 130 b, Sed naturas esse diuersas, ut aliud equo sit natura, aliud boui, aliud homini. de D. 114 b, Si eadem hora aliæ pecudis iecur nitidum atq; plenum est, aliæ horridum & exile. de N. 50 b, Quibus bestijs eratis cibus, ut alius generis bestijs uescerentur: alias, Alij generis. Nã alij & aliæ in genitiuo apud Cic. repertum esse, testis est Prisc. lib. 6. Epist. 168 b, Nos ab initio spectasse ocium, nec quicquam aliud à libertate communi quæsisse, exitus declarat. Tusc. 160 b, Ita nihil aliud est discere, nisi recordari. de I. 158 b, Aliud ex alio quærere. Epi. 138 b, Me quotidie aliud ex

alio impedit. Or. 206 a, Aliud alijs uidetur optimũ. Ep. 107 a, Habes Sardos uenales, alium alio nequiorem. hic Alius de duobus dici uidetur. Qu. F. 321 b, Multa in epistolam conieci, aliud alio tempore. de Di. 126 b, Orbis unãquanq; partem aliam alio modo mouere atq; immutare cœlum. & alibi: Signa alia alio in loco lachrymantes intuebantur. Attic. 260 b, Sed ut aliud ex alio, mihi non potest dubium, quin, &c. At. 144 b, Nec unquam aliud ex alio peccare destitit. I. V. 189 b, Hic tũ alius ex alio parta, &c. pro Sest. 19 b, Omnes certatim alius alio grauius atq; ornatius de mea salute dixerunt. At. 200 a, Accepi epistolas tuas aliam alia iucundiorem. de Or. 111 a, Itaq; illi aliàs aliud ijsdẽ de rebus indicãrem. de Diuin. 96 a, Simia omnia disturbauit, & aliud aliò dissipauit. Or. 216 b, Quorũ descriptus ordo aliàs alia terminatione concluditur. de Sõ. 126 a, Vt nihil inter ipsos ab alijs ad alios manare possit. de D. 131 b, Vt ijdem uersus aliàs in aliam rem accõmodari possint. Or. 303 b, Res alio atq; alio elata uerbo. Or. 203, In alio ponitur, aliudq; totũ est, utrum oportere an decere dicas. Orat. 217, Cùm aliud uideatur esse numerus, aliud numerosum, quid interfit. pro Cæl. 38 b, Aliud est malè dicere, aliud accusare. de Or. 106 b, Aliud est esse artificem, &c. aliud non esse hebetẽ, &c. de L. 166 b, Videtisne quãta series rerũ fit, atq; ut ex alio alia nectãtur? Tusc. 242 a, Causæ aliæ eis alijs aptæ, & necessitate nexæ. de Or. 98 b, Aliquem ita labi ut alijs miserandus, alijs irridendus esse uideatur. Eodem 104 a, Sed aliud quiddam lõgè aliud. Crassẽ querimus. Att. 218 b, Aliud tu honestum in hac causa iudicas, atq; ego existimem. de Or. 162 a, Alia dicere ac significare. Sal. in Cic. 271 b, Aliud stãs, aliud sedẽs, de rep. sentis. de L. 172 a, In alijs rebus uersor atq; tu. Eodem 105 a, Tantum dico aliud esse aliud atque hoc. Eodem 111 b, Quid sit quare alij melius quàm alij dicant. de Or. 149 a, Virtus habet plures partes, quarum alia est ad laudationem aptior. I. V. 206 a, Siciliæ cum essem, sic ab omnibus audiebam, tam te has phaleras à Philarcho Centuripino abstuliisse dicebãt, quàm alias item nobiles ab Aristo Panormitano, quàm tertias à Cratippo Tyndaritano. Topic. 228 a, Comparationum duo genera sunt, unum de eodem & alio, alterum, &c. & ibid. b, Huic generi finitimum est illud, quod appellari de eodem & altero diximus. de Som. 128 b, Alios, reliquos, cæteros, idem. de Orat. 149 a, Alia & bona, & mala uidentur Stoicis, & cæteris gentib. pro Cec. 295 b, Non alia causa est æquitatis in uno, & in pluribus. de Off. 64 a, Alia causa est eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit. pro Cæ. 52 a, Lux longè alia est solis, & lychnorum. Att. 165 a, De puero aliter ad te scripsit & ad matrem. Orat. 210 b, Aliud mihi ac tibi uideri potest. pro Pl. 269 a, Nec erit hæc alia ratio Plancio ac Laterensi. Item alibi, Cùm alia dicuntur ac sentias.

ALIVSMODI. de Inu. 64, Nam opinio dupliciter facit homines: cum aut res aliusmodi est, ac putatur: aut nõ is euentus est, quem arbitrati sunt.

ALLABOR, *ris.* labor, fluo. de Diu. 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus, austro sudorem imitari potest.

ALLECTO, *as.* prolecto, allicio, inuito blandè. de Senect. 89 a, Ad agrum fruendum non modò non retardat, uerumetiam inuitat atq; allectat senectus. de Am. 114 b, Qui ipsi illam allectant & inuitant: id est, assentationem.

ALLEGATIO, *onis.* priuata quædam legatio. I. V. 103 b, Cùm sibi omnes ad istũ allegationes difficiles, omnes aditus arduos ac potius intercluſos uiderent. Lege Expugno.

ALLEGO, *as.* lego, mitto. I. V. 106 b, Petit à me Rabonius, & amicos allegat, facilè impetrat. Epi. 247 a, Extremum illud est, ut philosophiã ad te allegem. & 249 b, Allegarem ad te illos, &c. pro S. R. 22 b, Homines nobiles allegat ijs, qui peterent, ne ad Syllam adirent. Qu. F. 306 a, Sed idem Nerius iudex edidit ad allegatos Cn. Lentulum, & C. Cornelium.

ALLEGORIA, *æ.* Or. 205 b, Iam eũ fluxerunt continuæ plures translationes, alia planè fit oratio: itaq; genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν, nomine rectè: genere melius ille, qui ista omnia translationes uocat. Attic. 35 a, Si erunt mihi plura ad te scribenda, ἀλληγορίας obscurabo.

ALLEVAMENTVM, *n.* pro Syl. 179 b, In aduersis sine ullo remedio atq; alleuamento permanere.

ALLEVATIO, *onis.* alleuamentum. Ep. 126 a, Et si tot tantisq; rebus urgemur, ut nullam alleuationem quisquã non stultissimus sperare debeat. de Fin. 57 a, Vt doloris diuturnitatem alleuatio consoletur.

ALLEVIO, *as.* de In. 57 a, Reprehensio est, per quam argumentando aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut alleuiatur. aliàs, alleuatur, & fortasse rectius eleuatur. uide Eleuo.

ALLEVO, *as.* Iouiorem facio, lenio, mitigo, de Clar. 166 a,

Quod

Quod aliqua ex parte solicitudines alleuaret meas. At. 199 b, Alleuor cum loquor tecum absens. de Am. 100 a, Amicitia res aduersas partiens communicansq; leuiores facit. Attic. 98 a, Acastus quæ uellem de alleuato corpore tuo nunciauit. pro S.R. 20 a, Hoc onus, si uos aliqua ex parte alleuabitis, feram ut potero.

ALLIENSIS, *se.* At. 137 b, Allienſis pugna.

ALLICIO, *cis.* allecto, inuito, capio, capto, prolecto, traho, duco, attraho, induco, excito, titillo, illicio, obſeruo, ſeruo. de In. 82 a, Eſt quiddam quod ſua ui nos alliciat ad ſeſe, nõ emolumento captans aliquo, ſed trahens ſua dignitate. de Or. 138 a, Eum qui audit permulcere atq; allicere. Epi. 26 a, Hominem adoleſcentem non tam allicere uolui, quàm alienare nolui. de Ora. 87 b, Dicẽdo tenere hominum cœtus, mentes allicere. pro Mur. 141 b, Cato negat uerum eſſe, allici beneuolentiam cibo. Qu. de Pet. 213 b, Hoc & tenentur homines Romæ, & alliciuntur. pro Pl. 261 a, Allicere uoluntates alienas, retinere partas. I.V. 273 a, Nullis noſtris ſtudijs beneuolentiam illorum allicere poſſumus. pro Pom. 8 b, Regum afflictæ fortunæ facilè multorum opes alliciunt ad miſericordiam. de Am. 101 a, Virtus allicit homines ad diligendum. I.A. 182 a, Si te laus allicere ad rectè faciẽdum non poteſt, ne metus quidem à fœdiſſimis factis poteſt auocare. pro Mu. 142 b, Nulla re allici mentes hominum oportet ad magiſtratum mandandum. Off. 36 b, Hominum ſtudia ad noſtras utilitates allicere & excitare. Off. 42 b, Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiam allicere. Off. ii b, 12 a, Omnis uirtus nos ad ſe allicit. de Di. 98 b, Magnes lapis eſt, qui ferrum ad ſe allicit & trahit. Tuſcul. 149 a, Qui cogitationes ſuas nec diſponere nec illuſtrare poſſit, nec delectatione aliqua allicere lectorem. Ep. 16 a, Cum in hunc ſenſum, & alliciar beneficijs hominum, & compellar iniurijs, facilè patior, &c. de Fi. 71 b, Ea uoluptas quæ in motu eſt, & paruos allicit & beſtias.

ALLIDO, *dis.* Qu. Fr. 311 b, Dãnationes inimicorum, in quibus, me perlubente, Seruius alliſus eſt. i. læſus, uel impegit.

ALLIGATVS, *a, um.* aſtrictus, & colligatus.)(. Solutus. de Amic. 104 a, Ne exiſtiment ita ſe alligatos, ut ab amicis peccantibus non diſcedant. pro Do. 221 b, a, Vbi per ſuum tribunatum Cæſaris actis alligatus teneretur.

ALLIGO, *as.* deuincio, aſtringo. At. 134 a, Cedendum eſt celeriter, ne fortè qua in re impediar atque alliger. de Ora. 159 a, Neq; uerba alligata ſint, quaſi certa aliqua lege uerſus, neq; ita ſoluta ut uagentur. Attic. 13 a, Cum uideas uoluntatem ciuitatis ſolutam, uirtutem alligatam. pro Cl. 49 a, & pro R.P. 125 a, Lex ubi omnes mortales alligat, ita loquitur, &c. pro Plan. 276 b, Beneficio alligari. pro Fl. 155 a, Metuit ne L. Flaccus nunc ſe ſcelere alliget. In Ver. 238 a, Producuntur, & ad palum alligantur. de Dom. 133 b, Alligandi eſſent omnes, qui cubitum irent. pro Qu.R. 51 a, Aliquem ſtipulatione alligare. de Leg. 180 a, Sacris alligari.

ALLINO, *nis.* lino, applico. I.V. 69 b, Nullæ ſordes uidebantur his ſententijs allini poſſe.

ALLOBROX, *gis.* uulgò Sabaudienſis. Galli ſunt Heluetijs finitimi. de Di. 84 b, At clades patriæ flamma ferroq; parata, Vocibus Allobrogũ patribus populoq; patebat. de Pro. 75 b, C. Pomptinius Allobroges domuit. In Cat. iii. 112. 113.

ALLOQVOR, *ris.* compello, προσφωνῶ, affaris. ad Her. 28 b, Te nunc alloquor Africane, cuius, &c. pro Cl. 54.

ALLVDO, *dis.* Alludere, eſt ludere, & aliò quod dicas referre. de Or. 205 b, Galba autem alludens uariè, & copioſè, multas ſimilitudines afferebat.

ALLVO, *is.* lauo, rigo, abluo. I.V. 255 a, Non alluuntur à mari mœnia extrema, ſed influit in urbis ſinum portus. Ora. 206 b, Ita iactantur fluctibus, ut nunquam alluantur. pro Fl. 159 b, Cum hæc ciuitas barbariæ fluctibus alluatur. de Leg. 170 a, Fluuius diuiſus latera inſulæ alluit.

ALLVVIO, *onis.* eluuio. de Orato. 99 a, Alluuionum & circumluuionum iura.

ALMO, *onis.* flu. prope Romam. non Anenio, neq; Anio legendum. de Nat. 70 a, Lucanus: Et lotam paruo reuocant Almone Cybellem.

ALMVS, *a, um.* ſanctus, auguſtus. Of. 73 a, O fides alma, ex Ennio. In Arat. Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ.

ALO, *lis.* educo, nutrio. de N. 30 b, Omnia quæ aluntur & creſcunt, continent in ſe uim caloris. & 36 a, Multa, quibus animantes alantur augeſcantq; & pubeſcant. I.V. 150 a, Hac pecunia alimur & ſuſtinemur. de N. 51 b, Animantes quæ lacte aluntur. pro S.R. 27 b, Anſeribus cibaria publicè locantur, & canes aluntur in Capitolio. de Nat. 15 b, Cum agellus eum non ſatis aleret. pro Deiot. 147 b, Deiotarus antea maiores copias alere poterat, nunc exiguas uix tueri poteſt. Par. 124 a, Alere exercitum ſuis fructibus. de Vn. 198 a, Ita ſe ipſe conſumptione & ſenio alebat ſui. Attic. 272 a, Nam mihi ſtat alere morbum deſinere. Att. 104 b, Serò reſiſtimus ei, quem per annos decem aluimus contra nos. de Cla. 167 a, Intraq; parietes aluit eam gloriam, &c. pro Cec. 287 a, Ebutius iſte Ceſenniæ uiduitate alitur. de In. 82 b, Alere aliquid & maius facere. pro Mar. 135 b, Illa eſt uita tua Cæſar, quæ uigebit, &c. quã poſteritas alet. I.C. 116 b, Memoria noſtra Quirites, noſtræ res alentur, ſermonibus creſcent, &c. de Amic. 115 b, Sed nec illa extincta ſunt, aluntur q; potius & augentur cogitatio & memoria. Off. 21 b, Hominis mens diſcendo alitur. I.C. 103 a, Qui ſpem Catilinæ cum mollibus ſententijs aluerunt. pro Selt. 21 a, Quorum effrenatus furor alitur impunitate diuturna. Or. 200 a, Ab hac & uerborum copia alitur. de In. 42 b, Dicendi aſſiduitas aluit audaciam. de N. 49 b, Vapores, quib. alte renouatæq; ſtellæ, atq; omnis æther, refundunt eoſdem. pro Pla. 276 b, Locus ille mutus, ubi quiſque altus aut doctus eſt. de Cl. 168 a, Vrbs in qua nata & alta eſt eloquentia. Epi. 79 a, In ea urbe es, ubi nata & alta eſt ratio & uitæ moderatio.

ALPES, *pium.* montes altiſſimi Galliam ab Italia diſterminantes. de Pro. 76 a, Alpibus Italiam munierat antè natura, &c. Ep. 172 b, Aatonius Apennino alpibusq; ſe tenet. I.P. 79 a, Vallũ alpiũ cõtra aſcenſum tranſgreſſionemq; Gallorũ. I.A. 201 b, Vt eius furorem ne alpium quidem murò cohibere poſſemus. I.C. 119 a, Hoc malum manauit non ſolum per Italiam, uerùm etiam tranſcendit alpes.

ALSIVM, *ſij.* oppidum Thuſcorum. Att. 21.

ALSIENSIS ager, ab Alſio dictus. pro Mil. 111 b, Põpeium ut uideret? ſciebat in Alſienſi eſſe procul inde.

ALSVS, *a, um.* frigidus. Qu. Fr. 319 a, Iam ἀνεδυτηρίῳ nihil alſius, nihil muſcoſius. Atti. 59 a, Antio nihil quietius eſt, nihil alſius, nihil amœnius.

ALTARE, *ris.* ara. Antequam. 196 b, A deorum quondam altaribus impiam manum ciuium rémoui. I. C. 102 a, A cuius altaribus ſæpe te ad necem ciuium tranſtuliſti. de Ar. 245 b, Ab altaribus religioſiſſimis fugatus.

ALTE, ſublimè. I.A. 165 b, Altè extollere manum. Tuſc. 235 b, Altè à terra. & de N. 51 b, Tollere ſe à terra altius. Or. 204 b, Cum uerbum aliquod altius transfertur. de Ar. 251 a, Tollere tectum altius. de So. 130 a, Altè ſpectare atque ad cœlum contueri. de D. 119 a, Cùm terra araretur, & ſulcus altius eſſet impreſſus. I.V. 70 a, Indignum uidebatur ijs qui altius perſpiciebant. Orat. 205 b, Altè enim cadere non poteſt: id eſt, ex alto.

ALTER, *a, um.* Tuſcul. 154 b, Agricola ſerit arbores, quæ alteri ſeculo proſint. de Cl. 183 a, O magnam, inquit, artem, Brutus, ſiquidem iſtis, cum ſummi eſſent oratores, duæ res maximæ, altera alteri defuit. At. 233 b, Vt factum Dolabellæ tantoperè laudarem, adductus ſum tuis & unis & alteris literis. Att. 211 b, Alteris iam literis nihil ad me de Attica. pro Clu. 25 a, Cum is unum iam & alterum diem deſideraret. de Clar. 165 a, Sed contrà ſemper alter ab altero adiutus. Or. 214 a, Id eſt genus, ex trib. collocationis partibus alterũ. de Nat. 51 a, Ergo alter alterius, ubicũq; nactus eſt oua frangit. de Senect. 82 b, Nec nunc quidem adoleſcentis uires deſidero: is enim locus erat alter de uicijs ſenectutis. Offic. 50 a, Ptolemæus, qui tum regnabat alter poſt Alexandriam conditam. I.A. 159 a, Quo Senatus die letior? proximo, altero, tertio, deniq; reliquis conſecutis diebus, non intermittebas, &c. I.A. 227 a, Equitatus qui in Syriam ducebatur bipartitò: alter eum à quo ducebatur, reliquit: alterum Cn. Domitius à legato Syriaco abduxit. pro Deiot. 44 a, Accedit ut accuſatorum alterius crudelitate, alterius indignitate perturber. Epi. 6 a, Quorum alterum mihi facere neceſſe eſt, alterum facio libenter. Tuſcul. 169 b, Neceſſe eſt enim alterum ſit de duobus, ut aut, &c. Tuſcul. 251 b, Ad Brutum noſtrum hos libros alteros quinq; mittamus. de D. 96 b, Non modò his tribus, qui, &c. ſed etiam alteris tribus, qui, &c. I.A. 248 a, In altero pudor, in illis libidines, ſcelera, &c. I.V. 206 a, Tam has phaleras, &c. quàm alias, &c. quàm tertias, &c. de In. 63 b, Caupo cum illum alterũ, uidelicet qui nummos haberet, animaduertiſſet, gladium propè appoſitum è uagina eduxit, & illum alterum occidit. Att. 46 b, Me ipſum accuſo, deinde te, quaſi me alterum. Att. 53 b, Ad omnia me alterum ſe fore dixit. Epiſt. 98, Vide quàm mihi perſuaſerim te eſſe me alterum. Attic. 282 a, Ad te tanquam ad alterum me proficiſcens. Ep. 26 a, Quem ſi reliquiſſem, dicerent iniqui non me planè poſt annum ex prouincia deceſſiſſe, quoniam alterum me reliquiſſem. Topic. 228 b, De eodem & altero. & ibidem, De eodem & alio. Altero tanto maior, id eſt, duplo. L. Seſqui. Attic. 224 b, Ego è Formiano exiens XVII. Calendarum, ut inde altero die in Tuſculanum ſcripſi hæc.

ALTERCOR, concerto, contendo. de Clar. 178, Iam in altercando inuenit parem neminem. Item 180.

ALTERCATIO, *onis.* cõcertatio, contentio, ἐρὰν, studium contentionis. Att.12 b, Redeo ad altercationem, surgit Pulchellus, &c. de Nat.5 a, Oritur mihi magna de re altercatio cum Velleio. de Clar.179 a, Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. Att.61 b, Altercationes, quas in Senatu factas audio. Epi.3 a, Idib. Ianuarijs in Senatu nihil est confectum, propterea quòd dies magna ex parte consumptus est altercatione Lentuli & Caninij.

ALTERNVS, *a, um.* quod uicissim fit, aut uicissitudinem habet. I.Ver. 125 a, Senatus ex aliqua ciuitate qui iudicet, datur, cũ alternæ ciuitates reiectæ sunt. In Vat.34 b, Lex de alternis cõsilijs reijciendis. pro Arch.190 b, Epigrãma in aliquẽ alternis uersibus longiusculis. Tusc.226 a, Alternis enim uersibus intorquentur inter fratres grauissimæ cõtumeliæ. pro Clu. 47 a, Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter se recitanda curauit. de Or.161 a, Pedes aut heroos, aut chorios, aut alternos esse oportet. nam horum uicissitudine efficient, ut, &c. pro Plan.266 b, Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alternorum.

ALTERVTER, *a, um.* è duobus alter. Attic.129 b, Duellio mandauerã ut alteruter uestrũm ad me ueniret. de In. 64 a, Nam horũ in genus alterutrũ illa quoq; incidẽt, in quibus, &c. I.V. 64 a, Video esse necesse alterutrum. & de N.15 a, Att. 154 b, Solõ capite sanxit, si quis in seditione non alterutrius partis esset At.142 a, b, Nõ est tuę dignitatis atq; fidei, ut cõtra alterutrũ, cũ utriq; sis coniunctissimus, arma feras. pro M.134 a, Si in alterutro sit peccãdum, malim uideri nimis timidus, quàm parum prudens. Epi.49 b, Si alterutrum necesse sit, audire ea malis, quàm uidere. Ep.118 b, Alterutram ad conditionem descendere uult Cæsar, ut aut, &c. Epist.115 b, Pompeium puto alterutrum de filijs ad te missurum. Epi. 190 b, Dum ipsorum alteruter uenit. de Diu. 121 a, b, Cur alterutrum emiserit. Alterius utrius, ex Prisciano.

ALTISONVS, *a, um.* ex alto sonans. de Diu.102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles, &c. Poetæ.

ALTITONANS, *tis.* ex alto tonans, pro Ioue ponitur. de Diu.84 a, Nam pater altitonans, &c. Poetæ.

ALTITVDO, *nis.* excelsitas, uel celsitas. In Verr.249 b, Latomiæ opus ingens in mirandam altitudinem depressum. de Di.100 b, Labes agri Priuernatis cum terra ad infinitam altitudinem defedisset. I.V.225 a, Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine. de N.45 b, Speluncarum cõcauæ altitudines. de Nat.12 b, In hac immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. cõtra Rul. 76 b, Altitudo montium. Attic.250 b, Altitudo maris. Of.65 a, Demoliri ædes quarũ altitudo officeret auspicijs. de Nat.45 b, Impendentium mõtium altitudines. de Cl.170 b, Elatio atq; altitudo orationis. Or. 210 b, Omniũ magnarum artium sicut arborũ altitudo nos delectat. Part.236 b, Altitudo animi in capiẽdis incommodis. Off.18 a, In liberis populis exercẽda est etiã facilitas & altitudo animi quæ dicitur. pro R.P. 129 b, Altitudo fortunæ & gloriæ alicuius. de Vn.303 b, Cum speculorum læuitas hinc illinc q; altitudinem assumpsit.

ALTIVOLANS, *tis.* altè & sublimè uolans uolucris. de Di.102 b. & de N.102 b, Ennij, Cernẽs genus altiuolantum.

ALTOR. de Nat.43 a, Omnium autem rerum quæ natura administrantur, seminator, & sator, & parens, ut ita dicam, atq; educator & altor est mundus.

ALTRIX, *cis.* pro Flac.159 a, Et eorum terra parens, altrix patria dicitur. de Diu.84 b, Romani nominis altrix, Martia, &c. de Vn.201 b, Terra altrix nostra, &c.

ALTVM, *i.* mare. de In.74 a, Cum nautæ in alto iactarẽtur. & ibidem b, Cùm magna in alto tempestas esset. de Finib. 120 b, Si plures ex alto emergere uelint, &c. I.V.242 b, & 253 a, In ore portus, ubi primùm ex alto sinus ad urbem à littore inflectitur.

ALTVS, *a, um.* sublimis, excelsus, celsus, erectus, in altũ editus, excitatus humo.)(. Abiectus. de Ora.156 a, Procul à terra abripi, atq; in altum à cõspectu penè omnium abstrahi. I.V.169 a, Sic est hic ordo quasi propositus atq; editus in altum, ut ab omnib. uẽtis inuidiæ circumflari posse uideatur. de Leg.183 b, Columellã non altiorem tribus cubitis super tumulum statuere. de N.46 a, Vltimus & à domicilijs nostris altissimus cœli complexus. de Or.144 b, Hoc est altius quàm ut id nos humi strati suspicere possimus. pro S.R. 32 a, Sua uirtute in altiorem locum peruenire. I.A.93 b, Virtus est altissimis defixa radicibus. pro Do.232 b, Præcipitari ex altissimo dignitatis gradu. de Am.102 a, Nihil enim altum, nihil magnificũ suspicere possunt, qui, &c. I.A.155 b, Altissimus dignitate gradus. Orat.215 a, Alta & exaggerata oratio.)(. Humilis & abiecta. pro Mil.105 b, Homo sapiens & alta quadam mente præditus. pro Clu.49 b, Altiorem gradum dignitatis assequi. pro Sest.7 a, In altissimo gradu poni. Tusc.234 b, Magnus & altus uir. de Fin. 96 a, Vir altus & excellens. Tusc.177 a, Altus, excelsus, humana despiciens. Tusc.193 a, Ità sunt stirpes altæ stulticiæ.

ALVEARIVM, *rij.* Cic. in Oeconomico, teste Charisio: Apes in aluearium concesserant.

ALVEOLVS, *li.* tabula in qua tesseris & talis luditur. de Fin.138 a, Et cùm re nulla impediantur necessaria, aut alueolum poscere, aut quærere quempiam ludum.

ALVEVS, *ei.* uas amplum, quo in balneis utebantur. pro Cæl.52 a, Ex quibus requiram quónam modo latuerint, aluei ne ille, an equus Troianus fuerit. ad Her. 27 a, Deinde ubi uisum, in alueum descendit.

ALVMNVS, *a, um.* qui alit, quiq; alitur. de Cla.168 a, Eloquentia bene constitutæ ciuitatis, quasi alũna quędam. I.A. 210 b, Ego itaq; pacis, ut ita dicam, alumnus, &c. de Fin.123 b, Aristoteles cæteriq; Platonis alumni. Epist.133 a, Aliquis quasi alumnus disciplinæ alicuius. de Di.83 a, Vos quoq; signa uidetis aquat dulcis alumnæ.

ALVVS, *ui.* pars corporis subiecta stomacho. de Na.53 b, & 21 a, Aluus subiecta stomacho, cibi & potionis est receptaculum: est autem multiplex & tortuosa. pro Clu.24 b, Spes illa quam mulier in aluo commendatam à uiro continebat. de D.88 b, Cum mater filium aluo contineret. de N.71 a, Aesculapius primus purgationẽ alui, dentisq; euulsionem inuenit. de N.31 a, Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant.

ALIZIA, *æ.* urbs. Epist.257.

AMABILIS, *le.* quod dignum est amari, dulce, suaue. Atti.78 b, Filiolam tuam amo, & amabilem esse certò scio. Epi.173 a, Mihi autem nihil amabilius officio tuo. de N.25 a, Nihil est uirtute amabilius. & de Amic.101 b, Nihil est amabilius uirtute. At.261 b, & 188 b, & 252 b, Nihil iucũdius literis Sexti, nihil amabilius. Par.231 b, Oratio quæ significat oratoris ipsius amabiles mores.

AMABILITER. At.228 b, Sed mehercule si humaniter & sapiẽter & amabiliter in me cogitare uis, Facilem te profectò præbebis M. Antonij.

AMABO, si me amas. rogãtis est. At.23 b, Cura, amabo te, Ciceronem nostrum. At.24 b, & 27 a, Cura, amabo te, ut cum Ticinio transigas. Epist.110 a, Vrbanitatis possessionem, amabo, quibusuis interdictis defendamus. & ibid. Pugna si me amas, &c. Att.47, Nostra autem negocia, quoniã Romæ cõmoraris, amabo te, explica. Att.98 b, & Q.F. 305 a, Expecta, amabo te, dum Atticum cõueniam. Ep.21 b, Sed amabo te, cura ac cogita nihil noui. Epi.116 a, & 354 a, Amabo te, si quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiã. At.67 b, Si me amas, apud me cũ tuis maneas. Q.F.312 a, Adhuc, si me amas, Mariũ. At.77 a, Amabo te, incũbe in eã rem.

AMALTHEA, uel AMALTHIO N, uocat Cic. Attici bibliothecam, propter uariam & magnam bonorum librorum copiam: quasi dicas copiæ cornu. nam præterquàm quòd Amalthea Iouem nutrisse fertur, Amaltheam cornu habuisse traduni miræ naturæ, ut quem quis siue potum expetijsset, siue cibum, sine ullo omnino labore eius compos fieret. Non mirum igitur, si Cicero Attici sui bibliothecam tam uariè copioseq; instructam, Amaltheam appellauit. At.22 a, Amalthea mea te expectat, & indiget tui. & 13 b, Velim ad me scribas cuiusmodi sit ἀμαλθέιον tuum, quo ornatu, quæ τεωθεσία, &c. & 7 a.

AMANDATIO, *onis.* reiectio, relegatio. pro Sex.Ros.25 b, Tamen ne hæc uita rusticana relegatio atq; amandatio appellabitur?

AMANDO, *as.* ablego, remoueo, relego, dimitto, mando. I.V.249 b, Amandat hominem quò? Lilybeũ. Postq.200 b, Re quidẽ infra omnes mortuos amãdatus esset. de N.54 b, Sic natura res similes procul amandauit à sensibus. pro S.R. 25 a, An amandarat hunc sic, ut esset in agro, ac tantummodo aleretur ad uillam? pro Do. 226 a, Hũc modò amãdandum esse, sic M. Cato inuisus, quasi per beneficium Cyprum relegatur. & paulo infrà, Me expulso, Catone amandato.

AMANS, *tis.* diligens, obseruans, cupidus, studiosus, gratiosus, fautor. pro R.P.129 b, Equitẽ Romanum ueterem amicum suum studiosum, amãtem, obseruãtem sui, labentẽ excepit. Ep.71 a, Me, lenissimis & amantissimis uerbis utens, re grauiter accusas. At.118 a, Gallus Fabius amãtissimus utriusque nostrũ. Epi.181 a, Trebatius utriusq; nostrũm amantissimus. I. C.118 b, Frater carissimus atq; amantissimus. Qu. F.292 b, Si quẽ fortè tui cognouisti amantiorem quàm temporis. At.354 a, Ciuis amãs patriæ. Epi.257 a, Ad nos tui amãtissimos ueni. Tusc.214 b, Aliud est esse amatorẽ, aliud amãtem. Ep.5 a, Qu. Selicio neminẽ esse amantiorem tui.

AMANTÈR, peramãter, studiosè. At.24 b, Valde hoc uelim amanter diligenterq; confícias. Ep.744 a, Literæ tuæ, quibus expectatũ meum aduẽtum abs te amãter uidebam. Ep. 139 a, Qui me perofficiosè & peramanter obseruant. pro

Clu.

Clu.20 a, Quo enim est ipsum nomen amantius indulgentius q; maternum, hoc, &c. Qu.F.327 b, Nihil fuit faciẽdum istorũ, quæ amantissimè cogitata sunt. Att.88 b, Deinde me obsecras amantissimè, ne, &c. de Am.95 b, Coniunctissimè & amantissimè uiuere cum aliquo.

AMANTIA, *æ.* urbs. I.A.236 a.

AMANVS, *m.* mons. At.79 a, Amanus Syriam à Cilicia aquarum diuortio diuidit. Epist.23.

AMANIENSIS. Epist.23.

AMARVS, *a, um.* de Nat.65 b, Animal sentit calida & frigida, dulcia & amara. de Fin.72 b, Sensus iudicat dulce, amarum, &c. pro Cl.32 a, Itaq; minimè amarus is uisus est. Att.236 a, Amariorem me senectus facit, stomachor omnia. ad Her.28 b, Amari iucundum est, si curetur ne quid insit amari.

AMATOR, *oris.* cultor, obseruator. I.V. 181 a, Alba tuus non solum amicus, sed etiam amator. Tusc. 214 b, Aliud est esse amatorem, aliud amantem. Posthq.206 b, Aliter à me Catilinam amatorem suum reposcebat. de N.71 a, Amatores puerorum Qu. Catulus, & Alcæus poeta. pro Cæl.47 b, Vtrum hic tibi adulter an amator uideatur? de Vn.204 a, Qui sapientiæ amatorem se profitetur. de Clar.170 a, Amatores Catoni desunt, sicuti multis iam antè seculis Thucydidi. At.20 b, L. Papyririus Pætus uir bonus, & amator noster.

AMATORIE'. I.A.175 a, Epistola amatoriè scripta.

AMATORIVS, *a, um.* quod ad amorem pertinet, quod ad amorem allicit. Tusc.225 a, Anacreontis tota poesis est amatoria. &225 a, Amatoria uoluptas. &206 a, Amatorius sermo. At.144 b, ἐρωτικὸν ἰμπλοκὴν.

AMBIGO, *gis.* dubito. pro Cec.288 b, Fundus de quo ambigitur, &c. de Or.106 a, In eo autẽ iure, quod ambigitur inter peritissimos, non est difficile, &c. de Finib.64 b, Vt inter eos qui ambigũt, cõueniat quid sit id de quo agatur. de Or. 118 a, Nihil est enim quod inter homines ambigatur, in quo, &c. de Ora.118 b, Quæ propter scriptum ambiguntur. de Ora.153, Omnis res eandem habet naturã ambigendi, de qua quæri & disceptari solet. siue, &c. de Ora.118 b, Ex contrariis scriptis, si quid ambigitur. de In.567 b, Ambigunt agnati cum eo qui est secundus hæres. Or.208 a, Nihil ambigi potest, in quo non, &c. Ora.208 b, Nisi cum de uero ambigitur, quod quæri coniectura solet. de Inu.70 a, Si plures ambigent, &c. Top.224 a, Ambigere de aliqua re. & I.V.100 a, Si de hereditate ambigitur.

AMBIGVE'. Orat.207 a, Ambiguè dicta diuidere & explanare oportet. Ambiguè loqui, de N.18 a, & de Or.96 b, Ambiguè scriptum aut contrariè. pro Cec.300 b, Verbum ambiguè positum.

AMBIGVITAS, *tis.* amphibologia, anceps, dubia, incerta, multiplex uerborũ potestas. Part.221 b, Obscurũ autem aut lõgitudine, aut cõtractione orationis, aut ambiguitate, aut inflexione atq; immutatione uerborum. de In.56 b, Sed nobis ambiguitate nominis uidetur errare. L. Amphibologia.

AMBIGVVS, *a, um.* anceps, dubius. incertus, multiplex. de Orat.118 b, Ambiguorum cõplura sunt genera, quæ, &c. de Orato.118 a, Statim occurrit animo quæ sit causa ambigui. Top.227 a, Ambiguum est, cum duæ differentes sententiæ accipi possunt. Or.208 a, Nam si quando aliud in sententia uidetur esse, aliud in uerbis, genus est quoddam ambigui, quod ex præterito uerbo fieri solet, in quo, quod est ambiguorũ proprium. res duas significari uidemus. Epist. 175 a, Ego tamen non habui ambiguũ, & statim, &c. id est. nõ dubitaui. de Cl.178 a, Rem ambiguã distinguere. de Orat.132 a, Ex ambiguo dicta uel argutissima putantur. de Ora.206 a, Verba ambigua distinguere. de D.104 b, Oraculis, quòd erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitæ sunt. Tusc.194 b, Vt effugiam nomen ambiguum inuidiæ. de D.132 a, Oracula partim flexiloqua & obscura, partim ambigua, & quæ ad dialecticum referenda sint. ad Her. 41 a, Ambigua quemadmodum uitanda sunt, quæ obscuram reddunt orationẽ: ita hæc consequẽda, quæ conficiunt huiusmodi significationẽ: ea reperientur, si nouerimus uerborum ancipites aut multiplices significationes. Top.229 a, Id autem contingit, cum scriptum ambiguum est, & duæ differentes sententiæ accipi possunt.

AMBIO, *bis.* circumeo, prænso. Att.56 a, Clodius uicatim ambire, ferais aperte spem libertatis ostendere. de Vn.200 a, Vt terram lunæ cursus proximè ambiret. I. A.234 b, Quod si comitia placet in Senatu haberi, peramus, ambiamus: tabula modò noua detur nobis, sicut populo data est. pro Plan.260 b, Populus facit eos à quib. est maximè ambitus.

AMBITIO, *onis.* ambitus, studium cupiditas q; honorum, conciliatio gratiæ & amicorum. I.V.135 a, Vt studia cupiditates q; honorũ, ambitiones q; ex omnibus ciuitatibus tolleret. de Cl.187 a, Nõ puto existimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. Tusc.183 b, Quid de nostris ambitionibus? quid de cupiditate honorum loquar? Off.17 b, Miserrima est omnino ambitio, honorum q; contentio. pro Mur. 141 a, Hæc siue ambitio est, siue liberalitas, &c. I.A.234 b, L. Cæsar comitia & ambitionem introduxit in senatum. pro Mil.109 b, Scio enim quàm timida sit ambitio, quantaq;, & quàm solicita cupiditas consulatus. In Sal.273 a, Non dico hanc popularem ambitionem, sed illam perniciosam contra leges. At.14 b, Me ambitio quædam ad honorũ studium duxit. At.1 b, Domitius, in quo uno maximè ambitio nostra nititur. Qu.Fr.291 b, Præsertim cũ ij mores ad nimiam ambitionem incubuerint.

AMBITIOSE'. Epist.35 b, Cum in isto genere multo etiam ambitiosius facere soleam, quàm honos meus & dignitas postulat. At.238 a, Petiuit à me, ut eius orationem ne ambitiosè corrigerent.

AMBITIOSVS, *a, um.* At.16 a, Illæ ambitiosæ nostræ fucosæq; amicitiæ sunt in quodam splendore forensi. In Sal.273 a, In honoribus petendis nimis ambitiosus. pro Mur.128 b, Ambitiosus imperator. Qu.Fr.300 a, Ne fortè me in Græcos tam ambitiosum factum esse mirere. pro Flac.155 a, Qui ita ambitiosus, ut omnes nos quotidie persalutet.

AMBITVS, *tus.* de corporeis rebus conuersio, circuitus, orbis. Top.222 b, Qu. Scæuola id solum esse ambitus ædiũ dixit, quantum parietis communis tegẽdi causa tectum projiceretur. de Vn.200 b, Cum se octo ambitus confectis suis cursibus ad idem caput retulerint. de N.35 b, Sellarum rotundi ambitus. de Vniuers.a, Secundus supra terram ambitus. de Vniuers.199 b, Sic animus extremitatẽ cœli à suprema regione rotundo ambitu circumiecit.

AMBITVS, ambitio, ambitionis crimen. pro Mur.124 b, M. Cicero legis ambitus lator. Qu.Fra.312 a, S.C. factum est de ambitu in Afranij sententiam. pro Clu.41 a, Iudicium ambitus. de Or.118 a, Rarò illud datur, ut possis libertatem ac benignitatẽ ab ambitu atq; largitione seiungere. Epist.175 b, Sed is ambitus extat, ut omnia pertimescam, & totam Lamiæ petitionem mihi sustinendam putem. Qu.Fr.316 b, Ambitus redit immanis, nunquam fuit par.

AMBITVS, *ta, tum.* ambitione & prensatione delinitus. pro Planc. Non enim comitijs iudicat semper populus, sed mouetur plerunq; gratia, cedit precibus, facit eos à quibus est maximè ambitus.

AMBITVS. orationis seu uerborum circuitus. de Or.160 a, Ille quasi uerborum ambitus: sic enim has orationis cõuersiones Græci uocant. de Cla. 179 a, Comprehensio & ambitus ille uerborum, si sic periodum appellari placet. de Ora. 161 b, Circuitus & quasi orbis uerborũ. Or.200 a, Arguti cer tiq;, & circũscripti uerborum ambitus. Or.213 a, Meæ aures perfecto cõpletoq; uerborum ambitu gaudẽt. L. Periodus.

AMBO, *orum.* uterq;, duo. de D.95 a, Quorum amborum generum una ratio est. Att.89 b, Sumus enim ambo curiosi. de Cla.171 b, De ipsius Scipionis & Lelij ingenio ea iã est laus, ut plurimum tribuatur ambobus. Attic.131 b, Epistolæ duæ prid. Cal. ambæ datæ. de N. 61 b, Idem obtutus amborum oculorum. Ep.132 a, Hos igitur ambos tibi commendo. Ep. 64 b, Quos ego ambos unicè diligo. ad Her.35 b, Horũ amborum generum exẽpla subijciemus. Or.198 b, Vicinus amborum, in neutro excellens, utriusq; particeps.

AMBRACIA, *urbs.* I.P.99 a, Ambraciæ sedens, & ad Brutum Ambraciam ducere equites per Thessaliam Bruti.

AMBRACIOTA. Tusc.166 a, Callimachi quidem epigramma, in Ambraciotam Cleombrotum est.

AMBROSIA, *æ.* herba & cibus deorum. de Or.130 b, Præsertim cũ ita dicatipse, ut ambrosia alẽdus esse uideatur. Tusc. 161 b, Non enim ambrosia aut nectare deos lætari arbitror.

AMBVLATIO, *onis.* ipsa ambulandi actio. de Or.87 a, Postero autem die cum illi maiores natu satis quiessent, in ambulationẽ uẽtum esse dicebat, tum Scæuolam duob. spacijs tribusue factis dixisse, &c. de Fin.114 a, Constituimus inter nos, ut ambulationem in Academia conficeremus. Attic. 24 b, Sed hæc ambulationibus compitalitijs reseruemus.

AMBVLATIO. locus & spacium ad inambulãdum, ambulacrum, ut Plaut. & Plin. nocant. pro Do.237 b, Ibi enim postis est, ubi aditus templi est, & ualuæ ambulationis. Att. 60 b, & 61 a, Nostram ambulationem uelim, cùm poteris inuisas. Qu.Frat.318 a, Nihil ei restabat balnearia & ambulationem & auiarium. Qu. F.319 a, Edera conuestiuit quà basim uillæ, quà intercolumnia ambulationis.

AMBVLATIVNCVLA, *læ.* At.214 b, & Ep.24 b.

AMBVLO, *as.* uado, eo, iter facio, deambulo, inambulo, contẽdo, decurro, peruolo, pedibus peragro, uel obeo. At.137 a, Si enim rectè ambulauit is qui hanc epistolã tulit, in ipsum tuum diem incidit. de Fin.88 a, Xerxes tantis classibus Hellesponto iuncto Athoq; perfosso maria ambulauit, terrãq; nauigauit. & ibid. Xerxes maria pedibus peragrans classib.

montes. de Or. 114 a, Ambulare in sole. At. 98 a, Sed ut philosophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. Att. 132 a, Eo autem modo ambulat Cæsar, ut timeam ne citius ad Brundusium, quàm opus sit, accesserit. pro Qu. 14 b, Tri duo septingẽta millia passuum ambulare. de Cl. 182 a, Adolescens delicatus in littore ambulans. de Or. 155 a, M. Manlium nos etiam uidimus transuersò ambulantem foro. Acad. 13 b, Ambulare cum aliquo. & de Fin. 89 b.

AMBVRO, *ras.* circumuro. pro Mil. 118 b, Vt Clodius sine exequijs ambureretur.

AMBVSTVS, *a, um.* I. V. 90 a, Hic sociorum ambustus incendio tamen euolauit. pro Do. 236 a, & de Ar. 224 a, Qui ambustas fortunarum mearum reliquias domos suas cõportarent. pro Sest. Herculis corpus ambustum. pro Mil. 103 b, Huius ambusti Tribuni pl. illæ intermortuæ conciones.

AMENTATVS, *a, um.* amentis, id est, loris ligatum, ad acrius iaculandum & feriendum. de Orat. 102 a, Amentatas hastas ab aliquo accipere, & eas oratoris lacertis uiribusq; torquere. & de Cla. 189 b, Vt hastæ uelitibus amentatæ traduntur, sic argumenta, &c.

AMENS, *tis.* mente motus, perturbatus. pro Sex. Rosc. 25 a, Pater igitur amens, qui odisset filium sine causa. Ora. 219 a, Incurristi amens in columnas. I. A. 201 b, Homo amentissimus atq; omnibus consilijs præceps ac deuius. I. P. 83 b, Cùm tu ô uecors atque amẽs complexus es illud funestum animal, &c. pro Flac. 166 a, Quem posthac tam amentem fore putatis? qui, &c.

AMENTIA, *tiæ.* Tusc. 192 a, Amentia est animi affectio lumine mentis carens. I. C. 109 b, Mens sana confligit cum amentia. Antequã. 195 b, Ego inimicorum amentiæ paucorum omnium salutis causa decedam. de Arusp. 254 a, Hanc ob amentiam arreptus est unus ex patricijs, cui, &c.

AMERIA, oppidum & municipium. pro S. R. 21.

AMERINVS, *na, num.* pro S. R. 21.

AMICA, *cæ.* I. A. 171 b, Mater amicam filij tanquam nurum sequebatur. At. 164 b, Hic tamen Citherida secum lectica aperta portat, altera uxorem, septem præterea cõiunctæ lecticæ amicarũ. de Di. 138 a, Alcibiades amicæ amictus amiculo.

AMICE, beneuolè. Offi. 19 a, Viuere simpliciter, fideliter, uitæq; hominum amicè. I. V. 59 b, Familiarissimè & amicissimè uiuere cum aliquo. de Fin. 59 b, Amicè & beneuolè fecisti. de Am. 97 a, & pro Plan. 274 b, Tu autem, quod mihi tãtum tribuis, &c. facis amicè. Part. 232 a, Vt amicè, ut intelligenter, ut attentè audiamus.

AMICIO, *cis.* uestio, operio. de Cla. 169 b, M. Popilius, ut erat lana amictus, ita uenit in concionem. I. A. 176 a, Cæsar amictus toga purpurea. de Or. 154 b, Hippias gloriatus est pallium quo amictus, saccos quibus indutus esset, se manu sua confeciss̃e. I. C. 109 a, Velis amicti, non togis. I. P. 93 a, Hæc toga qua sum amictus. de D. 218 a, Alcibiades paulo ante interitum uisus est in somnis amicæ amictus amiculo.

AMICITIA, *tiæ.* beneuolentiæ coniunctio, familiaritas, necessitudo. Amicitia, uolũtas erga aliquem, rerum bonarum illius ipsius causa, quem diligit, cum eius pari uolũtate, 2 de In. Amicitia nihil aliud est, nisi omnium diuinarum humanarumq; rerum cum beneuolentia & charitate summa consensio. Læl. Amicitia, uirtutũ adiutrix à natura data est, non uitiorum comes. Læl. Amicitia in quo cernatur. Part. Nihil est tam naturæ aptum, tam conueniens ad res secundas uel aduersas, quàm amicitia. Læl. Amicitia hoc præstat propinquitati, q; ex propinquitate beneuolẽtia tolli potest, ex amicitia nõ potest. Lęl. Amicitia tua mihi ampla est, 3 Fam. Amicitia claudicare uidetur, 1 de Finib. Si amicitia ueritate colitur, qui amicũ prodit, uanus sit necesse est, pro Qu. Amicitia per se colẽda est, 1 de Leg. Amicitia sanctissimè colenda, 10 Fam. Amicitia nostra quæ summis officijs ab utroq; culta est, 15 Fam. Amicitia cum uoluptate connectitur, 1 de Fin. Amicitia Cõsularis, pro Domo sua. Amicitia utrũ propter imbecillitatẽ atq; inopiam defiderata, Lęl. Vera amicitia mihi ditior & affluentior uidetur esse, in Lælio. Mihi cum uiris fortibus, qui Cẽsores proximè fuerũt, ambobus est amicitia, pro Cl. Amicitia inter ingratos esse nõ potest, pro Plan. Amicitia nisi in bonis esse non potest, Læl. Amicitia sine uirtute nullo modo esse potest, Lęl. Exardescit amicitia, in Lęl. Expetenda amicitia, 2 de Inu. Amicitia & secundas res splendidiores facit, & aduersas partiens communicansq; leuiores, Læl. Amicitia firma & perpetua. de Pet. Consul. Charitas & amicitia hominum gratuita est, 1 de N. deor. Estq; ex iucundissima amicitia quam similitudo morum coniugauit, Off. 1. Amicitia ex amore nominata est, Lęl. Amicitia orta mihi uidetur à natura potius, quàm ab indigẽtia, in Læl. Amicitia permanet usq; ad extremum uitæ diem, in Læl. Amicitia tota ueritate perpenditur. Læl. Amicitia præcurrit iudicium, in Læl. Pyladea amicitia, 2 de Fin. Quæsita amicitia utilitatis causa, 2 de Fin. Amicitia remissior esse debet, & liberior, & dulcior, & ad omnem comitatẽ facilitatẽq; procliuior, in Lęl. Serpit amicitia nescio quo modo per omnẽ uitam, in Læl. Hic multis ualuit uetus amicitia, quã tu, &c. Ep. 12, & 38 b. Conciliatrix amicitiæ, uirtutis opinio, in Lęl. Condimẽtum amicitiæ haudquaquam mediocre, suauitas sermonum atq; morum, in Læl. Amicitiæ finis quid sit, 2 de Inu. Amicitiæ fons à natura cõstitutus, bonorũ inter bonos beneuolẽtia, in Læl. Amicitiæ fores aperiantur, 15 Fam. Amicitiæ gloria excellens Læl. in Læl. Habenas amicitiæ habere laxissimas, quas uel adducas quum uelis, uel remittas, in Læl. Amicitię initia ex parentibus repetere, 6 Fam. Bithynici. Institutionem amicitiæ omnino non posse reperiri, 1 de Fin. Deserere ius amicitiæ, in Læl. Nam cùm amicitiæ ius sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex plurib. quî fieri poterit si ne in uno quidem quoq; unus animus erit, idemq; semper, sed uarius, commutabilis, multiplex, in Læl. Pro iure amicitię nostræ à te peto, 10 ad At. Cęsaris. Pro nostra beneuolentia, pro eodem dixerat paulò antè. Vetus est lex illa iustæ uęræq; amicitiæ, quæ mihi iamdiu cum illo est, ut idẽ amici semper uelint: nec est ullũ certius amicitię uinculum, quàm cõsensus & societas consiliorum & uoluntatum, pro Planc. Hęc igitur prima lex amicitiæ sanciatur, ut ab amicis honesta petamus, amicorũ causa honesta faciamus, de Am. 104 b. Amicitiæ locus ubi esse potest, aut quis amicus esse cuiquã, quem non ipsum amet propter ipsum? 2 de Finib. Amicitiæ nostrę memoriam spero sempiternam fore, in Læl. Amicitię munus expletum est, in Lęl. Amicitiæ, coniunctionisq; necessitudo, in Lęl. Tollere amicitię nodum amabilissimũ, in Læl. Charum ipsum uerbũ est amoris, ex quo amicitiæ nomen est ductũ: quam si ad fructũ nostrũ referemus, nõ ad illius cõmoda, quem diligimus, nõ erit ista amicitia, sed mercatura quædam utilitatum suarum, 1 de Nat. Amicitiæ officium & ius præstare, 14 Fam. Amicitiæ officijs diligẽter sancteq; seruatis, 5 Fam. Amicitiæ maximum ornamentũ tollit, qui ex ea tollit uerecũdiam, Læl. Ortus amicitię generosus, in Lęl. Quod enim par amicitiæ Cõsularis fuit unquam in hac ciuitate cõiunctius, quàm fuimus, inter nos ego & Cn. Pompeius? pro Domo sua. Amicitiæ præsidium firmissimũ, 1 de Fin. Amicitiæ rationem impediri, si summũ bonum in uoluptate ponatur, 1 de Fin. Amicitiæ recordatione frui, in Lęl. Amicitię simulatio, in Læl. Stabilitas amicitiæ confirmari potest, in Lęl. Vacillat stabilitas amicitiæ, 1 de Fin. Amicitię studia, 6 Fam. Venenũ amicitię odium, in Læl. Amicitię ea est uis, ut simulatq; sibi aliquid quàm alteri maluerit, nulla sit, 1 de Leg. Omnis uis amicitiæ est in uoluntatũ, studiorum, sententiarũ cõsensione, Læl. Amicitię uarius est & multiplex usus, Læl. Amicitiæ præponenda est patria, 11 Fam. Amicitiæ grauiorem iniuriam feceris, 10 ad Att. Cæsaris. Admiratus eorum fidem tyrannus, petiuit ut se ad amicitiam tertium adscriberent, 3 Offic. Similitudo illicit, & attrahit ad amicitiam, de Amic. 105 b. Ad amicitiã alicuius se conferre, 13 Fam. Quum Crassus initio ætatis ad amicitiã se meam cõtulisset, in Brut. Nihil difficilius, quàm amicitiã usque ad extremum uitę diem permanere, Lęl. Ad tollendam amicitiam ualet hoc quidem præceptum, in Lęl. Amicitiam alicuius confirmare, 7 Fam. Consẽqui amicitiam, in Lęlio. Si utilitas amicitiam constituet, tollet eadem, 2 de Fin. 126 a. Contrahit amicitiam uirtus, in Lęl. Amicitiam contrahere quę in rerum natura, totoq; mundo constant, quęq; mouentur omnia, Lælius. Amicitiam diuelli à uoluptate non posse, 2 de Fin. Amicitiam euertere funditùs, 2 de Fin. Amicitiã gerere, 3 Fam. Amicitiam & gignit & continet uirtus, in Lęlio. In amicitiam accipere, 2 ad Att. In amicitiam meam te contulisses, 7 Fam. Numestium ex literis tuis studiosè scriptis, libenter in amicitiam recepi, Atti. lib. 2. In amicitiam meam reciperem, 13 Fam. Iungere cõsuetudinem & amicitiam cum aliquo, pro Deiot. Difficile est amicitiam manere, si à uirtute defeceris, Lęl. Amicitiã si metiare sua charitate, nihil est præstãtius, 2 de Fin. Amicitiam nasci quidam uolunt ab inopia, in Lęl. Officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso, pro Plan. Amicitiam paternã nullis officijs prosequi, 6 Famil. Bithynici. Amicitiam natura ipsa peperit, in Lęl. Amicitiam petere propter utilitatem, 2 de Inuent. Amicitiam funditùs tollere è uita, in Lęlio. Solem è mundo tollere uidentur, qui amicitiam è mundo tollunt, qua nihil à dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius, Læl. Tueri amicitiam, 1 de Finibus. Vocare amicitiam ad calculos, in Lęl. Ab amicitia afflicta transfugere, pro Qu. Naturali amicitia carere, in Lælio. Sunt de amicitia gerenda præclarissimè scripti libri, 3 Famil. Cùm graue est uerè accusari in amicitia, tum etiam si falsò accuseris, non est negligendum, pro Mur. 125 b. In amicitia adiunctus, 5 Fam. Fines in amicitia qui sint, & quasi termini diligendi, constituendi sunt,

sunt, in Læl. In amicitia illud efficitur, quod quibusdam incredibile uideatur: est autem necessarium, ut nihil sese plus, quàm alterum diligat, de Leg. 162 b. In amicitia nihil est fictum, nihil simulatũ, Læl. In amicitia nisi (ut dicitur) apertũ pectus uideas, tuumq; ostendas, nihil fidũ, nihil exploratũ habeas, &c. Læl. Prima lex in amicitia est, ut neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati, Læl. Ne optandum quidẽ est in amicitia, ut me ille plus quàm se amet, ego illum plus quàm me: perturbatio uitæ, si ita sit, atq; officiorũ omniũ consequatur, Tusc. q. lib. 3. In amicitia prouecti longius, in Læl. In amicitia quæ sint uiro bono tenenda, Læl. In amicitia quid mutuũ, 5 Fam. In amicitia quicquid est, id est uerũ & uoluntarium, Læl. 26. In amicitia uult Pythagoras, ut unus fiat ex pluribus, Of. 1. Mundus ipse concordi quadã amicitia & charitate complectitur, de Vniuer. 197 b. Dignus amicitia, de Amicit. Omniũ rerum, quas ad beatè uiuendũ sapientia comparauerit, nihil est maius amicitia, nihil uberius, nihil iucundius, &c. de Finib. 62 b. Vos horror, ut, uirtute excepta, nihil amicitia præstabilius esse putetis, Læl. Remouere se ab amicitia Pompeij, de Am. Sine amicitia cor ruere omnia, de Am. Amicitiæ ambitiosæ, fucosæq;, 1 ad Ar. Amicitiæ cur comparatæ, pro Rosc. Amer. Amicitiæ amore & charitate cernuntur, Part. 237 b. Coluntur amicitiæ simulatione, duntaxat ad tempus, de Am. Tantum abest ut amicitię propter indigentiam colantur, de Am. de Finib. Communes amicitiæ, de Am. Conuerterant se amicitiæ in graues inimicitias, de Am. Amicitiæ, corroboratis iam confirmatisq; & ingenijs & ætatibus, iudicãdæ sunt, de Am. Depositæ amicitiæ, de Am. Extinctę amicitię, de Am. Amicitię non modò fautrices fidelissimæ, sed etiam effectrices sunt uoluptatũ tam amicis, quàm sibi, iuxta Epicureos, de Fin. lib. 1. Amicitiæ similitudine facilè iunguntur, pro Cl. Leues amicitiæ, de Am. Mediocres amicitiæ, 2 de Fin. Oppressæ amicitiæ, de Am. Amicitię profectę ab nostro beneficio, 2 de Inuent. Amicitiæ stabiles permanent, de Am. Veræ amicitię sempiternæ sunt, de Am. Veræ amicitiæ difficillimè reperiuntur in ijs, qui in honoribus req; pub. uersantur, de Am. Vulgares amicitiæ, de Am. Amicitiarum cum cæteris bonis collatio, de Am. Instituendarũ amicitiarũ consuetudo, 1 de Fin. Amicitiarũ sua cuiq; permanet stabilis & certa possessio, de Am. Amicitiarũ præsidia quærere, de Am. Amicitiarũ proditiones, Acad. q. ed. 1. li. 2. Amicitiarũ satietates esse nõ debẽt, de Am. Nouis amicitijs indulgere, de Am. Amicitias appetere, de Am. Ratio ipsa monet amicitias comparare, quibus partis confirmetur animus, 1 de Fin. 102 a, de Am. Conciliat amicitias & cõseruat uirtus, de Am. Si utilitas amicitias conglutinaret, eadẽ cõmutata dissoluerer, de Am. Tu soles cõglutinare amicitias testimonijs tuis, 7 ad Atticum. Ad coniungendas amicitias quantam uim habeat stu diorum ac naturę similitudo, scitis omnes, pro Cluent. Di mittere amicitias, de Amic. Dirumpere amicitias, de Amic. Discindere amicitias, de Amic. Dissociat amicitias dissimilitudo morũ, de Amic. Dissoluere amicitias, de Am. Amicitias, quæ minus delectent, & minus probentur, magis decere censent sapiẽtes sensim dissuere, quàm repentè precidere, Officiorum 1. Eleuare amicitias remissione usus, de Am eit. Fideles amicitias excluderé, de Amic. Molestas amicitias faciũt quidã, quum ipsi se cõtemni putãt, de Amic. Fingere amicitias utilitatis causa, de Amicit. Nec me pœniteat mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere, pro R. P. 126 b. Iungere amicitias & cõsuetudines cum aliquo, pro Deiotaro. Incidere in amicitias malorũ, de Am. Repudiare amicitias gratiosorum, pro Pl. Spernere ueteres amicitias, de Am. In amicitijs expetendis colendisq; ita quisq; maximè excellit, ut sibi plurimũ confidit, uirtuteq; ac sapientia sic munitus est, ut nullo egeat, &c. de Am. In amicitijs tuendis quamuis comis fuerit Epicurus, nõ satis acutus fuit, 2 de Fin. In amicitijs fideles, 2 de Fin. In amicitijs pestis nulla maior, quàm adulatio, blanditiæ, assentatio, de Amic. Amicitijs nouis implicati, 1 ad Att. Quæ potest esse uitæ iucunditas, sublatis amicitijs: quæ porrò amicitia potest esse inter ingratos? pro Planc. 266 b.

AMICTVS, *ctus*. Tusculan. 246 a, Mihi amictui est Scythicũ tegmen. Attic. 88 a, Statua quam esse eiusdem status, amictus, annulus, imago ipsa declarat de Oratore 117 a, Imitari alicuius amictum, aut statum, aut motum.

AMICVLA, *æ*. amica. de Or. 131 a.

AMICVLVM, *li*. palliolum, uestis. de N. 76 b, Dionysius aureum Ioui detraxit amiculũ grandi pondere, eiq; laneũ pallium iniecit. de D. 158 a, Alcibiades amicę amictus amiculo.

AMICVLVS, *li*. amicus. I. V. 165 a.

AMICVS, *a, um*. beneuolus, necessarius, beneuolentia cõiunctus, totus noster, effusus in aliquẽ. de Fin. 62 b, Amici maxima amoris conspiratione consentientes, Att. 262 b, Mihi nemo est amicior, nec iucundior, nec charior Attico. Attic. 280 b, Charitas liberorum amiciores parẽtes Reip. reddit. de Am. 160 b, Vita inculta & deserta ab amicis, non potest esse iucunda. Off. 11 a, Vt in Græcorum prouerbio est, Amicorum omnia esse communia. de Leg. 162 b, Vnde enim illa Pythagorea uox, *τὰ τῶν φίλων κοινὰ, καὶ φιλίαν ἰσότητα*. Q. F. 303 a, Tribuni pl. designati sunt nobis amici, consules se optimè ostendunt, prætores habemus amicissimos. Epist. 32 a, Vt omnes intelligant, nec me beneuolentiori cuiquã fuc cedere, nec amiciori potuisse prouinciam tradere. I. A. 237 b, Deiotarus unus in toto orbe terrarũ ex animo amicus, uereq; beneuolus, unus fidelis pop. Ro. Epist. 31 b, Successor coniunctissimus. de Amic. 98 b, Ex omnibus seculis uix tria aut quatuor nominantur amicorũ paria. pro Qu. 10 b, Amicos obseruantia retinere. de Am. 115 a, Acquirere amicos. de Amic. 111 a, Est enim is amicus quidem, qui tanquam alter idem. Of. 13 a, Vir bonus & simplicis uericatis amicus. pro Cl. 36 a, Amicus necessarius q; communis. pro Fla. 149 a, Amicus & pernecessarius meus. Off. 11 a, Illud enim honestũ nos mouet, atq; illi in quo est, amicos facit. Tusc. 240 b, Vtinam ego uobis tertius amicus adscriberer. Att. 190 a, Nihil est mihi amicius solitudine. Att. 99 a, Vt ego amicior inuenirer Cilicum erarijs, quàm nostro. Attic. 4 b, Ille noster amicus. de Or. 115 a, Vbi iudex amicus aduersario, & inimicus tibi est. At. 36 a, Ille noster amicus semper in laude uersatur. Epist. 6 b, Præterea nemini de consularibus, amici animi erga te possum esse testis.

AMISSIO, *nis*. I. P. 88 a, Oppidorum turpis amissio. Epist. 47 b, Amissio omnium rerum, desperatio recuperandi. I. P. 88 b, Amissio dignitatis.

AMISSVS, *a, um*. Attic. 137 b, Causam Reip. amissam puto. & 242 b, Occasio amissa. pro Mur. 134 b, Amisso iam tempore.) (. Re integra.

AMITA, *te*. soror patris. pro Clu. 23 b, Cluentia, quæ amita Habiti fuit.

AMITTO, *tis*. dimitto, offendo, iacturam facio, perdo. I. A. 224 b, Omne ius imperij & exercitus amisisti. pro S. R. 37 b, Omnem honestatem amittere. de Or. 118 a, Quarum rerum negligentia pieraſq; causas uidemus amitti. pro S. R. 44 b, Assiduitate malorum sensum omnem humanitatis ex animo amisimus: id est, dimisimus, eiecimus. de Pro. 62 b, & pro Mu. 134 b, Hoc tempore amisso annus est integer expectandus. Postq. 112 b, Præsertim cùm illa amissa recuperauerim, uirtutem & fidem nunquã amiserim. de Ar. 251 a, Amittere mentem: id est, insanire. de Or. 100 a, Amittere ciuitatem. Epist. 9 b, Amittere dignitatẽ. pro Mil. 108 b, Amittere uitam. pro Mar. 133 b, Quos amisimus ciues, id est propter mortẽ. pro Cæl. 51 a, Cur Liciniũ de manibus amiserũt? pro Qu. R. 46 b, Totã litẽ aut retinere, aut amittere. pro S. R. 23 b, Per summũ dedecus uitã amittere. Epi. 51 b, Amittere ornamenta. Epi. 51 b, Qui filiũ consularẽ magnis rebus gestis amisit. Tusc. 250 a, Amittere lumina. Off. 79 a, Mea opera Qu. Fabi Tarentũ recepisti. Certè, inquit, ridens: nam nisi tu amisisses, nunquã recepissem. ad Her. 38 a, Decius amisit uitã, at nõ perdidit: accepit patriã, amisit animã. Tusc. 163 b, Cum acriter oculis deficientẽ solẽ intuerentur, ut aspectũ omnino amitterẽt. de N. 66 b, Corpora intereunt humore aut spiritu amisso. & 77 b, Quasi ego nõ sim questus de amissa salute. I. V. 209 b, Præda de manibus amissa: id est, elapsa. Epi. 107 b, Cogito cõmorari, quoad me reficiã. nam & uires & corpus amisi. de N. 51 b, Amittere aliquẽ captũ: id est, dimittere. I. V. 154 b, Amittere rem de manibus. I. V. 68 b, Classes amissæ ac perditæ. de Or. 100 b, Amittere ciuitatem: id est, perdere ius ciuitatis. pro Cæcin. 287 b, Amittere occasionem. pro Deio. 145 b, Amittere receptum. L. Receptum. Amittere memoriam alicuius: id est, obliuiſci.

AMMON, *onis*. Iupiter, qui in arenosa Libya templum habet. de D. 80 b, Ammonis oraculum. & 100 a, & de N. li. 1.

AMNIS, *nis*. fluuius. de N. 45 b, Liquores perlucidi amnium, riparum uestitus uiridissimi. Or. 100 b, Alter sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit, alter incitatior fertur. de D. 88 b, Quosdam exaruisse amnes, aut in altum cursum contortos & deflexos uidemus.

AMO, *as*. diligo, charũ habeo, studio prosequor, beneuolẽtia cõplector, magno amore uel studio in aliquem sum uel exisio, faueo, in delicijs habeo, in oculis fero, amore captus sum. Qui tãto amore suas possessiones amplexi tenebãt, ut, &c. L. Amplector. At. 35 a, Pompeius amat nos, charos q; habet. Epi. 133 b, Mihi deniq; nũc amare uideor, antè dilexisse. Itã ad Brut. Ep. 1, Clodius ualde me diligit, uel ut *ὑπερτιθέντερον* dicã, ualde me amat. Ex his apparet aliquãto plus esse amare, q̃ diligere: uerũ hoc nõ semp obseruatur. ut I. V. 211 b, Homo qui & amari & diligi uelit. Att. 8 a, Diligere, amplecti, amare, apertè laudare aliquẽ. de Am. 115 a, Amare nihil aliud

est, nisi eum ipsum diligere quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quæsita. Epist. 8 a, Magnitudinem animi tui semper sum admiratus, semperq; amaui. Epist. 135 a, Delectauerunt me literæ tuæ, in quibus primùm amaui amorẽ tuum. Att. 100 a, Nam Alexidis manum amabã, quod, &c. I. C. 113 a, Anus tuus clarissimus uir, amauit unicè patriã & ciues suos. I. A. 187 a, Quem ego & frater meus certatim amamus, omnibus horis, oculis, auribus, cõplexu tenemus. de Ar. 248 a, Quam uolumus P. C. licet ipsi nos amemus, tamen nec numero Hispanos, nec robore Gallos superamus. At. lib. 5. 8 a, Brutum abiectum quantũ potui excitaui, quẽ non minus amo quàm tu, penè dixi, qui te. Off. 6 b, Facilè quod cuiusq; temporis officiũ sit poterimus, nisi nosmet ipsos ualde amabimus, iudicare. Top. 225 a, Nimiũ se amare. Att. 65 a, Et in eo me ualde amo. At. 83 b, Habes meã causam, quæ si Bruto non probatur, nescio cur illum amemus. Qu. Fr. 313 a, Adduc (si me amas) Mariũ. Att. 77 a, Si quicquã me amas, hunc locũ ama. I. C. 106 a, Qui alios ipse amabat turpissimè, aliorũ amori flagitiosissimè seruiebat. Qu. Fr. 317 b, Pompeius quàm se ipse amans sine riuali. At. 189 b, Perierunt ea quæ amabas. At. 191 a, De Rauduscülo multum te amo. Att. 2 b, Signa quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietã exposita, te multũ amamus, quòd ea abs te diligẽter paruoq; curata sunt. Ep. Sensi ex literis tuis ualde te laborasse, amo igitur uoluntatẽ. Ep. 126 b, Et in Attilij negocio te amaui. I. A. 150 a, Amari & charũ esse. At. 28 b, Volo ames constantiã meã. Off. 14 a, Amare diuitias. Q. F. 293 b, Amare ex animo. At. 86 b, Cicerones pueri amant inter se, discũt. L. Amarus.

AMOENITAS, *tis*. de N. 46 a, Amœnitates orarũ & littorũ. Qu. F. 250 b, Domus suppeditat hortorũ amœnitatem. de Pro. 74 b, Amœnitas locorũ. Epist. 94 b, Ocio tibi perfrui mirificè licuit, cum esses in ista amœnitate penè solus relictus. pro Pom. 11 b, Non illum amœnitas ad delectationem reuocauit. Quint. Fr. 317 b, Summa amœnitas fluminis. Parad. 117 b, Cogitatio amœnitatum ad delectationem.

AMOENVS, *a, um*. uoluptarius, iucundus. I. V. 251 a, Amœnus sanè & arbitris remotus locus. de Or. 135 b, Nec amœnum, nec salubrẽ locũ censeo. de D. 89 a, Per amœna salicta. Att. 252 a, Prædiola nostra bellè ædificata, & satis amœna.

AMOR, *oris*, charitas, beneuolentia, gratia, studiũ, p'etas, deliciæ. Amor est conatus amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis specie, iuxta Stoicos, Tusc. q. lib. 4. Amor, ex quo amicitia est nominata, princeps est ad beneuolentiã coniungendam, de Amic. 101 b. Amor flagitij & leuitatis author, Tusc. q. lib. 4. Amor si naturalis esset, & amarent omnes, & amarentur, & semper amarent, & idem amarent neq; alium pudor, alium cogitatio, alium satietas deterreret. Tusc. q. lib. 4. Noster in te amor ab his initijs profectus. 13 Famil. Amor amicitiæ, 4 Tusc. Totus iste qui uulgò appellatur, tantæ leuitatis est, ut nihil uideã, quod putem conferendũ. Tusc. q. li. 4. Canum amor in dominos, odium in externos, de Nat. 8 b. Amor cognitionis & scientiæ, de Fin. li. 5. Amor cognitionis insitus menti, de Fin. lib. 4. Amor cõsulatus, pro Syl. Amor confirmatur & beneficio accepto, & studio perspecto, & consuetudine adiuncta, L. æl. Amor cultus ab aliquo diligentissimè, 6 Famil. Amor eius actiuè, 13 Fam. Amor nũc emergit, nunc desiderium ferre non possum, 9 ad At. Amor peccatum non excusat, 1 ad Her. Amor gloriæ nimis acer, pro Archia poeta. Pietas & amor in patriam, pro Fla. Incredibilis amor in te meus cogit me, &c. Curioni, lib. 2 Epist. Amor meus actiuè, 10 Fam. Amor uoluptate & molestia mixtus, de Vniuers. Muliebris amor, 4 Tusc. Amor multitudinis uehementer commouetur ipsa fama & opinione libertatis, beneficentiæ, iustitiæ, fidei, omniumq; earum uirtutum, quæ pertinent ad mansuetudinem morũ ac facilitatẽ, Of. 2. Si amor noster ac tuorũ in te est, 4 ad At. Amor ex eo inter nos natus, 12 Famil. Amor patrius, de Fin. lib. 1. Amor quarenus in amicitia progredi debeat, Læl. Amor quem ad me scribit, 3 ad Qu. Fr. Nam & oratio prudens & amor erga me singularis, multũ leuaret, ad Dolabellam, li. 9 Epist. Amor omnis solicitus atque anxius, 2 ad At. Amor tantus fuit, ut exhaurire nulla posiit iniuria, 2 ad At. Amor tantus, ut nihil suprà possit, 14 Fam. Amor tuus se ostendit, 5 Fam. Amor uerus & fictus non facilè dijudicatur, 9 Fam. Amoris abundãtia, 1 Fam. p singulari numero. Amoris declarationẽ habet liber iste, 15 Fam. Omnib. ex animi perturbationibus est profectò nulla uehemẽtior amoris furore, Tusc. q. lib. 4. Illud autẽ erat amoris mei, quẽ à tua pueritia susceptũ non seruaui solùm, sed auxi, &c. ad Planc. lib. 10 Epist. 14 a. Amoris iter interrumpere, 4 ad Att. Amoris notis insignes epistolæ, 1 ad Att. Amoris plenissimæ obiurgationes, 1 ad Qu. Fr. Amoris primas alicui deferre, 1 ad Att. Siquid resideret in te amoris erga me, 5 Fam. Studiũ & ardor quidam amoris, 1 de Or. Amoris tui *ευφυΐαν*, 5 ad Att. Charũ ipsum uerbũ

est amoris, ex quo amicitiæ nomẽ est ductũ, de Nat. d. 1. Amoris tui uestigia, quoquò me uerto, 7 Fam. Amoris nostri uetustas, 6 Fam. Magnitudo & uis amoris mei efficeret, te ut cõsilio possem iuuare, Curioni li. 2 Epi. De isto hactenus dixerim, meuel plurima uincla tecũ summæ cõiunctionis optare, etsi sunt amoris arctissima, Att. li. 6. Amori nostro plusculũ etiã, quàm cõcedit ueritas, largiare, 5 Fam. Amori patrio & ipsi naturæ præferre ius maiestatis atq; imperij, lib. 1 de Fin. Cui amori, utinã cæteris rebus possem, amore certè respõdebo, 15 Fam. Seruire amori aliorũ flagitiosissimè, in Cat. Tantùm te rogo, in Hircij locum me subdas, & ad tuũ amorẽ, & ad meã obseruantiã, 10 Fam. 45 in Ep. Planci. Mundũ totũ se ad amorẽ suum subleuandũ conuersurũ putat, 4 Tusc. Quis erat qui putaret ad eum amorẽ, quẽ erga te habebam, posse aliquid accedere? ad Dolabel. li. 9. ep. Omnẽ se amorẽ abiecisse illinc, atq; in hanc transfudisse, 2 Philip. Amorẽ erga aliquẽ cum hereditate cernere, 6 ad At. Amorẽ tuũ omnẽ, quo me es amplexus, omnemq; tuã prudentiã cõuerto ad eam curã, 7 ad At. Hæc res magis amorẽ cõciliat, illa uirtutis defensio charitatẽ, 2 de Orat. Amorem cõciliari sentimus, 2 de Or. Amorẽ tuũ conseruabis, 11 Fam. Amorẽ debere, 1 Fam. Stoici, amorẽ ipsum, conatũ amicitiæ faciũdæ ex pulchritudinis specie definiunt: & ibi præclara multa de amore turpi fugiẽdo, Tusc. 225 b. Datum tẽpus in quo amorem tuum experirer, 16 ad At. Perspectũ mihi quidem, sed tamẽ dulcem & optatũ amorẽ tuum præ te ferres, Curioni lib. 2. Ep. Quem certò scio ita laborare de existimatione sua, ut propter amorem in nos fraternũ, etiam de nostra laboret, 1 ad Qu. Fr. Amorẽ cum aliquo constitutum habere, 10 Fam. Amorẽ erga aliquem habere, 9 Fam. Amorem habere in remp. pro Domo sua. Nemo potest uno aspectu, neq; præteriens in amorẽ incidere, de In. 58 b. Amorẽ stupri esse negant philosophi, Tusc. q. li. 4. Vt tibi ostenderẽ meum amorẽ, ad Plan. lib. 10 Ep. Amorẽ meũ erga te ex uultu, & oculis, & fronte perspicere potuisses, 14 ad At. in Epist. ad Antoniũ. Amorẽ tuũ erga me recognoui in tuis literis, 12 Fam. Cassij. Amorem suscipere, 10 Fam. Ab amore auertere, 9 Att. Ex amore eo quo astricti sumus laxare aliquid uelim, 6 ad At. Amore illo tuo singulari me ames, 15 Fam. Ardebat amore illius hospitæ, 4 Ver. Amicitiæ autem charitate & amore cernuntur, in Part. 47. Habebam adolescentes amore cõiunctos more Græciæ, 5 Tusc. Coniuges autem, & liberi, & fratres, & alij, quos usus familiaritasq; coniunxit, quanquam etiam charitate ipsa, tamen amore maximè cõtinentur, ibi. Amore omni emitere, 9 ad At. Extitit tãto in me amore frater, ut, &c. post reditum ad Quirites. Flagrare amore, 4 Tusc. Amore impulsus hæc ad te scribenda putaui, ad Plan. lib. 10 epist. In amore solemus ea, quę minimè uolumus, cogitare, 3 ad Qu. Fr. Perturbatio ipsa mẽtis in amore fœda per se est, Tusc. q. lib. 4. Vnde igitur potius incipiam, quàm ab ea ciuitate, quæ tibi unà in amore atq; in delicijs fuit? 6 Ver. In amore esse, 6 in Ver. & p Flac. In amore habere, 10 Fam. Nihil mihi minus hominis uidetur, quàm non respõdere in amore ijs à quibus prouocẽre, ad Brut. Amore inflãmati esse debemus in patriã, 1 de Or. Pro amore nostro ueterrimo uerissimoq;, 12 Fam. Trebonij. Filio tuo nos & charitate & amore tuum officium præstituros non debes dubitare, Trebonius Ciceroni, lib. 12 Ep. Amore prouehor, ad Brut. Catonis filius Tyro amore pugnandi in exercitu remansit, Off. 8 b. Etiam nouo quodam amore ueterẽ amorem tanquam clauo clauũ eijciendum putant, 4 Tusc. Seuo amore saucia Medea, pro Cælio. Amore generi sui capta socrus, pro Cl. Citius amore tui fratrẽ tuum odisse desinã, quàm illius odio, quicquã de nostra beneuolentia detrahatur, 5 Fam. Amore uti, 7 Fam. Amores autem & hæ deliciæ quæ uocantur, firmiore animo præditis diutius molestæ non solent esse, pro Cæl. 47 b. Quid amores ac deliciæ tuæ Roscius? Diuin. lib. 1. Amores adolescentulorũ in Græcorum gymnasijs liberi & cõcessi, Tusc. q. li. 4. Amores adolescentulorum ut sint pudici, solliciti tamẽ & anxij sunt, eoq; magis, quòd se ipsi continẽt & coercent, Tusc. q. lib. 4. Amores ardentes, de Fin. li. 2. Amores hominũ in te, 5 ad At. Amores libidinosi, Tusc. q. lib. 4. Pompeius, nostri amores, 2 ad Atti. Amorum fœdera, pro Cæ. Quæ (forma & honesti facies) si oculis cerneretur, ut ait Plato, mirabiles amores excitaret sapientiæ, 1 Off. Atque ut mulierbres amores omittam, quibus maiorem licentiam natura cõcesit (qui adolescentulorum amoribus) Tusc. q. lib. 4. Sed redeo ad amores delicias q; nostras, L. Antonium, 6 Philip. In amoribus esse alicui, 6 ad Attic. In amoribus mihi est, 7 Fam. Delicijs atq; amoribus meis, 16 ad Att.

AMOTIO, *onis*. de Fin. 61 b, Augendæ uoluptatis finis, est doloris omnis amotio. de Fin. 65 b, In omni re doloris amotio, successionem efficit uoluptatis.

AMOVEO, *ui*. Attic. 6 b, Nebulonem illum ex istis locis amoue.

moue. pro Clu.51 b, Odiũ,inuidiam, metum, cupiditatesq; omnes amoue. pro Rab.92 b, Portia lex uirgas ab omnium ciuium Rom.corpore amouit. de Ar.254 a, Senatus amouit Saturninum quæstorem à sua frumentaria procuratione, eiq; rei M.Scaurum præfecit. de Pro.69 b, Et proprium illum sensum doloris mei à sententia dicenda amouebo. de Leg.173 a, Ferijs iurgia amouento. ad Her.22 a, Procul amouere.)(.Propè admouere.

AMPHIARAVS, *rũ.* de D.98 b, Amphiaraum sic honorauit fama, Græciæ deus ut haberetur, atq; ut ab eius solo in quo est humatus, oracula peterentur. & de N.69 a.

AMPHIBOLOGIA, uel amphilogia, aut rectius amphibolia, ambiguitas est. de Di.132 b, Nam illa amphibolia quæ Crœsum decepit, uel Chrysippum potuisset fallere. & ibid. Tamen hanc amphiboliam uersus intelligere potuisset. ad Her.9 a, Cognitionẽ amphiboliarum eã, quæ à dialecticis profertur, non modò nullo adiumento esse, sed potius maximo impedimẽto: omnes enim illi amphibolias aucupantur, eas etiã quæ ex altera parte sententiam nullam possunt interpretari, iraq;, &c. & ibi multa contra dialecticos.

AMPHICTYONES, *num.* de Inu.71 a, Accusantur apud Amphictyonas, id est, apud commune Græciæ concilium.

AMPHILOCHIA I.P.100.

AMPHILOCHVS & Mopsus Argiuorum reges & augures. de D.98 b.

AMPHORA, *re.* uasis genus & mensura. I.V.145 b, Iam non quæro unde CCCC amphoras mellis habueris. pro Fon. 278 a, Tiburium Tolosæ quaternos denarios in singulas ui ni amphoras portorij nomine exegisse.

AMPLE, magnificè. de C.182 b, Sublatè ampleq; dicere. pro Do.228 a, Omnia collegia amplissimè de salute mea decreuerunt. I.V.214 a, Amplè magnificeq; tricliniũ exornare. I.V.131 a, Honores amplissimè & magnificẽtissimè gessit. I.A. 205 a, Quibus militib. agri amplissimè dati assignati essent. I.A.224 a, Aliquem supremo die suo quàm amplissimè efferre. Tusculan. 233 a, Elatè & amplè loqui.)(.Demissè & humiliter sentire.

AMPLECTOR, *ris.* amplexu circumplico, amplector, comprehendo. de Som.127 b, Ille me amplexus atq; osculãs flere prohibebat. Epi.63 b, Cæsar fauet ingenijs, nobilitatem & dignitatem hominum amplectitur. I.A.213 a, An Antonius equites Rom. amplecteturf At.8 a, Diligere, amare, amplecti, laudare aliquẽ. pro Mil.115 a, Quia nimis amplecti plebem putabatur. Epi.85 a, Me amicissimè quotidie magis Cæsar amplectitur. pro Cecin. 292 b, Cõstituere actionem, quæ nequaquam satis uerbis causam & rationem iuris amplectatur. pro Fon.279 a, Quę si iudex non amplectetur omnia cõsilio, non animo ac mẽte circumspiciat, profectò, &c. pro Qu.R.51 a, Quod ego plurib. uerbis amplecterer, si, &c. I.C. 118 b, Parulus filius, qui mihi uidetur amplecti rempub. de Or.105 a, Nã quod ius ciuile tam uehementer amplexus es, uideo quid egeris. pro Syl.178 a, Qui tãto amore suas possessiones amplexi tenebãt, ut, &c. pro Qu.R.51 a, Quod ego plurib. uerbis amplecterer, si non, &c. Epi.74 b, Cũ uerò ea tua sit uolũtas erga me, libenter amplector talem animum. de Or.94 a, Assentior tibi, qui non ita amplecteris artem ut alij solent. pro S.R.46 a, Hæc parui temporis memoriam, illę perpetuæ existimationis fidẽ & religionẽ amplectũtur.

AMPLEXOR, *aris.* Ep.12 a, Inimicũ meum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fouebant, sic me præsente ósculabantur, ut, &c. Ep.15 a, Meq; inspectante sæpe inimicum meum modò in senatu seuerè seducũt, modò familiariter atq; hilarem amplexantur. Qu.Fr.353 b, Appius totum me amplexatur. At.280 a, Quo magis amplexetur ac tueatur iudicium suum. de Fin.114 b, Aut ipsius animi cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent. Artic.98 a, Per fortunas, omnem tuum amorem, quo me es cõplexus, conferad eam curam. pro Sest.23 a, Neq; ullum amplexari ocium, quod abhorreat à dignitate. Ac.45 a, Species. quas Plato mirificè erat amplexatus. (amplexu.

AMPLEXVS, *xus.* de D.97 a, Puer circumplicatus serpentis

AMPLIFICATIO, *onis.* Off.6 a, Nec uerò amplificatio rei familiaris nemini nocens uituperanda est. Part.232 a, Est enim amplificatio, uehemens quędã argumẽratio. Item 234 b, Est igitur amplificatio grauior quædam affirmatio, quæ motu animorũ conciliet in dicendo fidem. ad Her.15 a, Amplificatio est res quæ per locum cõmunem instigationis auditorum causa sumitur. ad Her.20 b, Amplificatio, quæ aut ad iracundiam inducit, aut ad misericordiam trahit auditoris animum. de D.115 a, Si extis pecuniæ mihi amplificatio ostenditur. Ora.206 a, Ergo in omni genere amplificationis exarsimus. Off.41 a, Amplificatio honoris & gloriæ.

AMPLIFICATOR, *oris.* Tus.230 a, Pythagoras non solùm nominis inuentor, sed etiam rerum ipsarum amplificator

fuit. Ep.151 b, Me tuæ dignitatis non modò sautorem, sed etiam amplificatorem cognosces.

AMPLIFICO, *as.* augeo, amplum facio, dilato, multiplico, uerbis paruam rem magnificam facio, uerbis maius & acerbius facio, collocupleto. de Fin.57 a, Vt postea uoluptas augeri amplificariq; non possit. de N.59 b, Eamq; facultatem differendi amplificauit academia. de N.55 a, His naturis relatus amplificatur sonus. Acad.2 a, Ac uereor ne talium personarum cum amplificare uelim, imminuã gloriam. Ep.29 a, Dignitas tua, quæ quidem à te ipso integritate & clementia tua sic amplificata est, ut nihil addi posse uideatur. de Am.107 a, Amplificare fortunã. Tus.186 a, Nam attrectatu & quassu sæuum amplificatis dolorẽ. Orat.208 a, Augere & amplificare res. de Orat.96 b, Quæ pro nobis sunt, amplificanda atq; augenda: quæ pro aduersarijs, infirmanda atq; frangenda. Et 104 a, Aliquid dicẽdo amplificare atq; ornare. pro Dom.231 a, A populo semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. de Or.152 b, Amplificare rem ornando, quod ualet non solùm ad augendum & tollendũ aliquid dicendo, sed etiam ad extenuandum atq; abijciendum. pro Pom.13 b, Conseruare atq; amplificare remp. Attequam.193 a, Alicuius amplitudinẽ ac gloriam laude atq; honoribus amplificare. I.C.111 a, Qui hanc urbem cõditam amplificatamq; seruauit. de N.27 b, Respublica amplificata. de Leg.190 b, Pauci honore & gloria amplificati, uel corrumpere mores ciuitatis, uel corrigere possunt.

AMPLIO, *as.* comperendino, amplius pronuncio, rem profero. pro Cecin.290 a, Cùm causam non audisset, & potestas esset ampliandi, dixit sibi liquere. I.V.81 a, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus, antea uel iudicari primò poterat, uel amplius pronunciari. & 91 a, Vt de Philodamo amplius pronunciaretur. aliàs, ampliaretur. & 81 a, Vt etiam si lex ampliandi faciat potestatẽ, tamen isti sibi turpe existiment, non primò iudicare. ad Heren.35 b, Quid fuit, iudices, quare istum nefarium ampli iueritis? de Cla. 172 a, Cum consules re audita amplius de consilij sententia pronunciauissent. & ibidem: Iterumq; eodem modo rem à consulibus esse prolatam.

AMPLITVDO, *nis.* de Inuen.83 a, Amplitudo est potentiæ, aut maiestatis, aut aliquarum copiarum magna abundantia. de Orat.123 b, Maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis. ad Heren.9 b, Maiestatem is minuit, qui amplitudinem ciuitatis detrimento afficit. pro S.R.19 a, Vir in quo summa auctoritas est atq; amplitudo. pro Mur.127 b, Qu. Pompeius posteris suis amplitudinem nominis, quam non acceperat, tradidit. de Clar.191 a, Ad summã amplitudinẽ peruenire. pro Mur.127 b, Quod uirtute perfecisti, ut summa amplitudine dignus putareris. Antequam.193 b, Amplitudinẽ & gloriam alicuius laude atq; honoribus amplificare. Off. 14 b, Horum sententia ad claritatẽ amplitudinemq; aptior est. Officior.13 b, Harum rerum duarum splendor omnis & amplitudo est. pro S.R.41 a, Humilitas cum dignitate de amplitudine contendit. I.V.226 a, Signum fuit quoddam exære modica amplitudine, singulari opere. Ep.17 a, b, Illud ad tuam amplitudinem & dignitatem pertinet, te, &c. I.V. 131 a, Vt omnes huius honores inter suos & amplitudinem possent cognoscere. Epistol.144 a, Vt omne nostrum consilium, &c. ad amplitudinem tuam conferamus. Epi. 4 b, Possum confirmare, te summo omnium studio amplitudinem tuam retenturum. Epist.6 a, Illustrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria.

AMPLIVAGVS. ad Herennium 22 a, Ampliuagas imagines reddunt.

AMPLIVS, plus quàm, iam. de Orat.91 a, Non luctabor, inquit, tecum Crasse amplius: id enim, &c. Ar.4 b, Ille satisfacere amplius abs te non potit. Tuscul.47 b, Eo contentæ non quærunt amplius. pro Sex. Ros.42 b, Quid uis amplius? & ibi. Quid quæris amplius de In.60 b, Quid nam amplius desideratis? Acad.20 b, At amplius non desideramus. I.C. 98 b, Etenim quid est Catilina, quod iam amplius expectes? pro Plan.273 b, Quæris quid pro liberis meis amplius quàm pro Planco facio, facere possem. de N.32 b, Stirpibus natura nihil tribuit amplius, quàm ut eas alendo atque augendo tueretur: bestijs autem sensum & motum dedit, &c. homini hoc amplius, quòd addidit rationẽ. Ar.276 a, Cui cum essem assensus, decreui hoc amplius, ut, &c. pro Cecin. 305 a, Habetis eum, ut nihil dicã amplius, qui se, &c. p Mar. 133 a, Alterius uerò partim, nihil amplius dicam, nisi quod, &c. In Ver.261 b, Seipsum abs te repetit, nihil amplius. pro Cec.290 a, Illi se suos armatos adduxisse dixerũt, etiam hoc amplius Cecinnã, &c. pro Plan.292 b, Nihil dico amplius, hoc tamen miror, cur, &c. de Fi.126 b, Cum uterq; eorũ seri psisset, hoc amplius Theophrastus, quæ esset, &c. I.V.73 b, Ego ero ædilis: hoc est, paulò amplius quàm priuatus.

& Ep.

& Ep.142 a, Itaq; obtẽperare cogito præceptis tuis hoc amplius,nauicularum habere aliquid,&c. Att.130 b,Itaq; non amplius XIIII cohortes Luceriam coegi. I.V.78 b, Cum enim amplius centum ciues Rom.cognoscerẽt.I.V.133 b,Leges in quib.eadem illa sunt,& hoc amplius,cum,&c.de Cl. 170 a,Orationes amplius C L.Ac.20 a,Mathematici confirmant solem amplius duodeuiginti partibus maiorem esse, quàm terram. Epist.172 b,Mihi fuit sestertiũm quatuor milibus amplius. Attic.31 b, Qui ager,&c.non amplius hominum quinq; millia potest sustinere. Epist.190 a,Interim cognoui in Cilicia esse classem Dolabellæ, amplius quàm centum naues onerarias.I.V.124 b,Quib.ne reijciundi quidem amplius,quàm trium iudicum præclaræ leges Corneliæ faciunt potestatem. I.V.113 b, Amplius H-S. quadringenties accepisse te arguo.I.A.168 a, Ego amplius H-S.ducẽties acceptum hereditatib.retuli. I.V.222 b, Hora amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebãtur.pro Qu. R.46 b,Si amplius H-S.nummo petisti, quàm tibi debitum est,causam perdidisti. Orato. 219 a,Sæpe singulis utendum est,plerũq; binis,non ferè ternis amplius. pro Fl.156 a,Qui septingentos iam annos amplius regnant. pro Qu.R.46 a, Tu hoc nomen in aduersarijs triennium amplius iacẽre pateris.& ibi.Hoc nomen triennio amplius in aduersarijs relinquebas. & ibi.Amplius sunt sex menses. & ibid.Amplius triennium est.de Clar.172 a,Consules re audita amplius de consilijs sententiam pronunciant.de Ar.256 a,Quid enim si illi inimicissimus esset, amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? in Ver.123 a, Facite quod libet,daturus non sum amplius.in Verr.105 b,At erat & esset amplius, si uelles populo cautum.

AMPLVS,*a.um*. latè patens, angusto contrarium. pro Mar. 135 a, Quicquid est, quamuis amplum sit, id parũ est tum, cùm est aliquid amplius. ad Her. 22 a, Loci præter modum ampli.I.V.217 a,Erat admodũ amplum & excelsum signum cum stola.Qu.Fr.298 a,Theatrum celebritate refertissimũ, magnitudine amplissimum. I. V.239 a, Amplissimas fortunas amittere.Off.28 a,Ampla domus. pro Pomp.4 a,Locus ad agendum amplissimus,ad dicendum ornatissimus. I.V. 228 a, Amplissima curia & gymnasium amplissimum.& 235 b,Amplissimum collegium Decemuirale. I.V.260 b, In amplissima ciuitate amplissimo loco natus.Att.110 b,Amplissimus ciuis. pro Cecin.305 a,Homo uirtute cognita,& spectata fide amplissimus. Ora.199 b, Amplus & grandis orator.de Cla. 186 b, Pompeius erat oratione satis amplus. de In.83 a,Ampla & potens ciuitas. At.123 b,Pro tuis rebus gestis amplissimis:amplioribusne quàm suis, quàm Africani? pro S.R.32 b , Is mihi uidetur amplissimus, qui sua uirtute in altiorem locum peruenit. Epist.86 a,Quanquam id magnũ & amplum est.de In.43 a,Eius quædam magna & ampla pars est artificiosa eloquentia.Attic.43 b,Quis unquam ex tã amplo statu concipit? I.V. 79 a , Nullum munus amplius aut gratius mihi esse poterat. Epist.3 b,A.Trebonius, qui in tua prouincia magna negocia, & ampla, & expedita habet.de Or.86 a,Ac ne illud quidẽ uerò dici potest,aut plures cæteris artibus inseruire , aut præmijs ad perdiscendum amplioribus commoueri. de P.74 b,Amplioreẽ honorem alteri tribuebat,quàm ipse erat consecutus. pro Muren.127 a, Ampla & honesta familia.contra Rul.67 b,Omnia quæ chara nobis atq; ampla sunt.de Am.109 a, Suos q; omnes per se esse ampliores uolebat. Att.124 b, Vt resp.opibus firma,copijs locuples,gloria ampla, uirtute honesta sit. pro M.112 a, Parum amplis præmijs afficere aliquem.

AMPVLLA,*læ*. uas uitreum,uentre amplo & inflato.de Fin. 113 a,Si ampulla aut strigil accedat.

AMPVTATIO,*onis*.de Sen.88 a,Sarmentorum amputatio.

AMPVTO,*as*.circũcido,reseco.I.A.217 a,Sic in reipub.corpore,ut totum saluum sit,quicquid est pestiferum amputetur. Off. Membra quædam amputantur,si,&c. At.35 a,Chrysippus testatur treis solas esse sententias , quæ defendi possint de finibus bonorum, circũcidit & amputat multitudinem. de Fin. 58 a, Amputata & circumcisa omni inanitate & errore. de Ora.90 b, Licet hinc quantum cuiq; uidebitur circũcidat atq; amputet. Or.213 b,Infracta & amputata loqui. Ora.119 b,Volo esse in adolescente,unde aliquid amputem.

AN. ne,utrum,an ne,an num, ecquid. de Orat. 162 b,Refert etiam qui audiant,senatus,an populus, an iudices, frequentes an pauci,an singuli. In quo quæsitum est, in totóne circuitu,an in principijs solum, an in extremis , an in utraque parte numerus tenẽdus sit. Tusc.I.151 a,An tu dialecticis ne imbutus quidem es? I.P.80 a , Nam quid ego de consulatu loquar,parto uis,an ne gesto. Acad.25 b,Tria pauca sunt,an ne multa. Acad.34 b,Nescio an ne quinq; uirũ quidẽ quenquam. Or.217 a,Quærendum q; utrũ una species,an ne plures. pro Cor.66 a, An ne licebit fœderatis istuc, uobis non licebit? Att.189 b, Scire uelim quomodo dicar spopondisse pro patre,an ne pro filio ? de D.85 b,An num imperatorum scientia nihil est ? de Or.107 a, An uerò si de re ipsa,&c. necessariò perdiscimus? Epi.8 a , Multum interest utrum laus minuatur, an salus deseratur. Ep.103 b, Id utrum more Romano locutus sit, an quomodo Stoici dicunt, postea uidero. Tusc.291 a,Vtrum quod minus,&c.an quod corpora,&c. pro Qu.14 b, Tamen ne uereris,ut,&c. de D.98 b, Fiet nec ne fiat,id quæritur.

ANACTES,*dij*.de Na.70 a.Sunt qui Anaces legant.

ANACREON,*tis*. poeta.Tusc.225 a,Anacreontis tota poesis est amatoria.

ANAGNIA,*æ*. oppidum.pro Dom.229.Item I.A.180.

ANAGNINVS,*na*.pro Dom.229.Item I.A.180.

ANAGNOSTES,*stæ*. lector.Att.7 a,Puer festiuus anagnostes noster Sositheus decesserat. Ep.65 b, Dicitur mihi tuus seruus anagnostes fugitiuus,Vardaci esse.

ANALOGIA,*giæ*. proportio.Attic.90 b,Phliasios dici sciebam,sed primò me *ἀναλογίαν* deceperat, *φλυεῦς ὑγιεῦς σπανεῦς, ὑγιεῖς, ὑγιεινότερον*. sed hoc continuò correximus. Vide Proportio.

ANAPAESTICVS,*a,um*.Orat.215 b,Anapæsticos uersus ex libris Isocratis elegit Hieronymus peripateticus.

ANAPAESTVM.*sti*. & ANAPAESTVS,*sti*. modò pedẽ in uersu,modò uersum anapæsticum significat. Tusc.202 b, Nec filetur illud potentissimi regis anapæstum: qui laudat senem,quod,&c. de Finib.68 a,Omnes Danai aut Mycenenses,Attica pubes, reliquiq; Græci , qui hoc anapæsto citantur. Tusc.182 b,Nec adhibetur ulla fine anapestis pedib. hortatio. de Ora.159 b,Quare primùm ad heroum nos dactyli,& anapæsti, & spondei pedem inuitat. de Orat.160 a, Ex illis modis,quibus hic usitatus uersus efficitur,pòst anapæstus procerior quidam numerus efloruit. Ora.215 b,Ita factus est anapæstus,is qui Aristophaneus dicitur.

ANAS,*atis*. de Nat.50 b,Anatum oua gallinis sæpe supponimus.Auis est à nando dicta.

ANATICVLA,*læ*. de Fin.135 b,Nare anaticulas.

ANATOCISMVS,*mi*. usura usuræ quam dicunt,id est,fœnus quod ex fœnore capitur.Attic.83 b,Nihil impudentius Scaptio , qui centesimis cum anatocismo contentus non esset.L.Centesimæ.

ANAXAGORAS,*æ*.Or.198 a, Pericles Anoxagaræ physicâ auditor. Acad.18 b,Anaxagoras niuem nigram dixit esse.

ANCEPS,*pitis*.dubius,incertus,ambiguus.pro Mar.133 b,Incertus est exitus,& anceps fortuna belli. Or.205 b,Dicendi ancipites incertiq; casus.pro Pom.5 b,Vos ancipiti contentione distracti de imperio dimicaretis. Epi.68 a, Ancipites uarijq; casus habent admirationẽ.de Nat.22 a,Bestiæ quasi ancipites in utraq; sede uiuentes. de Som.127 a, Ancipitem uideo quasi fatorum uiam. Off.3 a,Fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; ancipitem curam cogitandi. Or.125 a, Anceps causa. & 152 b,Anceps disputatio. & Epist. 187 a, Anceps cura.Her.41 a, In ambiguis ancipitem & multiplicem uerborum potestatem esse.

ANCHORA,*ræ*. ferreum & aduncum instrumentum ad sistendas naues. I. V. 253 b , Malum erigi,uela fieri, anchoras præcidi imperat. At.7 a,Epistola,quam (ut scribis) anchoris solutis de Phaselo dedisti.

ANCILE,*lis*.breue scutũ,quod à Cic. sic describitur.I.A 238 a,Brutus ita cõseruandus est,ut id signũ quẽ cœlo delapsum, Vestæ custodijs continetur,quo saluo salui sumus futuri.

ANCILLA,*læ*.pedissequa,famula.In Verr.149 b,Hunc serui ancillæq; amant. de Finib.51 a , An partus ancillæ in fructu sit habendus. pro Mur.106 b, Muliebris & delicatus ancillarum puerorum q; comitatus.de Orat.134 b,Ancillam domini iussu aliquid facere.

ANCILLARIS,*re*.Tusc.239 b, Itaque ancillari sordido q; artificio regiæ uirgines , ut tonstriculæ tondebant barbam, &c. Salust.in Cic.271 b , Cur insidias in ciuitate fecisti ancillares.

ANCILLOR,*aris*. In Sal.273 b, Non enim uni priuatim ancillatus sum,neq; me addixi,&c.

ANCILLVLA,*læ*. de Or.105 b,Iuris scientiam eloquentiæ tanquam ancillulam pedissequã q; addixisti. & de Fin.79 a.

ANCONA,urbs.I.A.244 a,Ep.261.

ANCON,*onis*.urbs quæ & Ancona.Attic.108 b, Anconem amisimus.

ANDABATA,*tæ*. Epist.100 a, Quem antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus: id est,in tenebris agentem, uel oculos clausos tenentem Andabatarum more, quæ gẽs in tenebris pugnare consueuerat. Varro. Andabatis,apud Non.1276.54.

ANDROGYNVS, *m*. qui utrunq; sexũ habet.de D.100 b, Quid ortus Androgynis nónne fatale quoddã monstrũ fuit?

ANDRO-

ANDROMEDA,*de.* Signum cœleste. de N. 48 a.
ANDROS,insula. At. 143.
ANELLVS. L. Annellus.
ANFRACTVS,*ctus.* ab ambitu & fractus, circuitio, flexus. de Nat. 35 a, Figura nihil habens incisum angulis, nihil anfractib. nihil eminens, nihil, &c. Part. 231 b, Oratio circumscripta longo anfractu. de Di. 134 b, Iam uerò quid opus circuitione & anfractu? de Som. 127 a, Cùm ætas tua septenos octies solis anfractus reditusq; conuerterit. de Legib. 173 a, Itaque ut ita cadat in annuis anfractib. descriptum esto.
ANGIPORTVS. uicus, angusta uia & compendiaria inter domos. In Ver. 137 a, Vt omnibus in angiportis prædonis improbissimi statuæ ponantur. de Do. 95 a, Ex horreis effusum frumentum uias omnes angiportusq; contrauit. ad Her. 40 a, Ait eos angiporto toto deerrasse. pro Milo. 113 b, Nullum in urbe uicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus
ANGO,*gis.* constringo, crucio, premo. Attic. 19 a, Multa sunt quæ me solicitant angũtq;. Qu. Fr. 323 a, Me illa cura solicitat angitq; uehemẽter. At. 138 b, Antea solicitus eram & angebar, quo uti consilio possem. de Sen. 91 a, Hoc me maximè angit, & solicitũ habet. At. 134 b, Tamen angebar singularum horarum expectatione. Of. 37 b, Dionysius maximo cruciatu timoris angi solitus. At. 33 b, De Statio angor equidem. Attic. 115 b, Non possum sine dolore accusare eum, de quo angor & crucior. pro Arch. 191 a, Neq; tot curis uigiliisq; angeretur, si, &c. Attic. 72 b, Angor intimis sensibus. de Cl. 165 b, Equidem angor animo, remp. &c. Epist. 262 b, Audio te animo angi, & medicum dicere ex eo te laborare. Ep. 47 a, Vehementer esse solicitum, & in communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi. de Amic. 97 a, Amicorum decessu angi.
ANGOR,*oris.* Of. 33 a, Nec me angoribus dedi, quibus essem confectus nisi restitissem, nec rursum indignis homine docto uoluptatib. Tusc. 213 a, Angor est ægritudo premens. I. A. 197 b, Angorib. conficiar. Ep. 70 a, Me ab omnibus molestijs angoribusq; abducã. Of. 69 a, Angores, solicitudines, nocturni diurniq; metus. Attic. 16 a, Cura & angor animi.
ANGVICVLVS,*li.* de Fin. 134 a, b, Serpere anguiculos.
ANGVINVS,*a,um.* de D. 136 a, Ceruix anguina, Pacuuij.
ANGVIS,*guis.* serpens. de D. 88. Itẽ 121 a, Tib. Gracchus duobus anguibus domi comprehensis aruspices conuocauit. de Dom. 95 b, Ab infima ara subitò anguis emersit. de In. 48 a, Angues ingentes aliter iunẽti iugo. de N. 21 b, Angues uolucres in Libya.
ANGVITENENS,*tis.* Ophiuchus signum cœleste, quòd teneat anguem. de N. 47 b, Anguitenens, quem clarè Ophiuchum nomine Graij.
ANGVLATVS,*a,um.* de N. 14 b, Corpuscula rotunda alia, partim angulata. id est, angulis prædita.
ANGVLVS,*li.* dicitur, ubi duo extrema coniunguntur, & angustantur. de Nat. 35 a, Figura nihil habẽs incisum angulis, nihil anfractib. nihil, &c. & de Vn. 198 b, Tusc. 156 b, Terrena & humida, suopte nutu & suo pondere ad pares angulos in terram & in mare ferũtur. I. C. 106 a, Nemo non modò Romæ, sed ne ullo in angulo totius Italiæ fuit, quem, &c. pro Cec. 301 a, Et me ad omnes uerborũ angustias, & ad omnes literarum angulos reuocas.
ANGVSTATVS,*a,um.* de Som. 129 b, Terra angustata uerticibus, lateribus latior.
ANGVSTE, arctè, strictè, exiguè, exiliter, tenuiter, presse. Or. 207 b, Presse & anguste definire. de N. 30 a, Breuius, angustius.) (. Vberius ac fusius disputare. de Orat. 98 a, Quæ Crassus coarctauit, & perãguste referebat in oratione sua.)(. Latè explicauit. de Clar. 192 a, Anguste & exiliter dicere. de Partit. 147 a, Hi enim urgentur angustius.
ANGVSTIAE,*arum.* fauces, tenuitas. contra Rul. 83 b, Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucib. Græciæ. de Finib. 121 b, Quæ est igitur causa tantarum angustiarum? pro Qu. 3 b, Tum iste, qui hunc in summas angustias adductum putaret, negat, &c. de Or. 154 a, Quantis ex angustijs oratorem educere ausus es. pro Plan. 270 b, Etenim uerebantur credo angustias, quasi res, &c. pro Cec. 301 a, Et me ex hoc (ut ita dicam) campo æquitatis ad istas uerborũ angustias, & ad omnes literarum angulos reuocas. contra Rul. 73 b, & pro Cor. 67 b, Et multa alia, quæ senatus propter angustias ærarij uendenda censuit. Acad. 18 a, Cum sit campus in quo possit exultare oratio, cur eã in tantas angustias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Ep. 265 a, Excusationem angustiarum tui temporis accipio. de Or. 164 b, Angustiæ temporis. de Or. 85 a, In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis obsequar studijs nostris. de N. 30 a, Fretorũ angustiæ. Ep. 264 b, Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem. Part. 240, Angustia rei familiaris. I. P. 84 b, Non capiunt angustiæ pectoris tui, non egestas animi recipit tantã personam. pro Mar. 135 a, b, Tuus animus nunquam his angustijs, quas natura nobis ad uiuendũ dedit, cõtentus fuit.

ANGVSTVS,*a,um.* arctus, exiguus, breuis. de Leg. 159 b, In paruum quendam, & angustum locum concludi. de L. 191 b, Pontes etiam lex Maria fecit angustos. Offic. 11 b, Ab illa enim immensa societate humani generis in exiguum angustumq; concludi. de Am. 99 b, Ex infinita societate generis humani ita cõtracta res est, & adducta in angustũ, ut omnis charitas aut inter duos, aut inter paucos sũgatur. Acad. 46 b, Illi perturbationes animi ex homine non tollunt, sed eas contrahunt, in angustũq; deducunt. Of. 14 a, Nihil est tam angusti animi, tamq; parui, quàm amare diuitias. de Or. 114 a, Philosophi angustijs & concisis disputationibus illigati. pro Rab. 91 a, Illam alteram partem nimis exiguam & angustã esse uoluisti. pro Pl. 270 a, b, Nunc ab utroq; eas auulsas ais, ne in angustum uenirent. Acad. 23 a, Latum.)(. Angustum. de Fin. 61 a, Ecce autem alij minuti & anguſti, aut omnia semper desperantes.
ANHELITVS,*tus.* spiritus, respiratio. Of. 26 b, Quæ cùm fiunt, anhelitus mouẽtur, uultus mutantur, ora torquẽtur. Posth. 270 b, Non te unguentorum odor, non uini anhelitus in eam cognitionem adducebat, ut, &c. de D. 104 a, Credo eriã anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatæ mentes oracula funderent. de D. 117 a, Placet Stoicis eos anhelitus terræ, qui frigidi sint, cum fluere cœperint, uentos esse. de D. 132 b, Euanuisse aiunt uetustate uim loci eius, unde anhelitus ille terræ fieret. I. A. 246 b, Quam uim anhelitus fore censetis.
ANHELO,*as.* spiro, respiro. de Nat. 48 a, Dum gelidum ualido de pectore frigus anhelans, Capricornus. I. C. 104 a, Catilina furẽs audacia, scelus anhelãs. ad Her. 41 b, Iste anhelans ex infimo pectore crudelitatem. ad Her. 34 b, Itaque anhelans eximis pulmonibus præ cura spiritus ducebatur. de Or. 146 b, Verba inflata & anhelata grauius.
ANICVLA,*le.* anus, uetula mulier. de Na. 12 b, Cui tanquam aniculis, & quidẽ indoctis fato fieri omnia uidẽtur. Tusc. 18 b, & de Cl. 180 a, Aniculæ sæpe inediã biduum aut triduũ ferũt. de Diu. lib. 2, Hęc mihi iã crede, ne aniculæ quidẽ existimãt. de Nat. li. 1. Vix digna sunt incubratione anicularum.
ANIO,*enis.* fluuius ad III ab urbe miliariũ. de Clar. 169 a. L. Plebs. Of. 75. a.
ANIENSIS TRIBVS. pro Pl. 275 a.
ANILIS,*le.* quod aniculam potius quàm uirũ decet. Tusc. 168 a, Pellãtur ergo ineptiæ istæ penè aniles. & de D. 134 b, Omnem superstitionẽ imbecilli animi, atq; anilis esse. (quid.
ANILITER. de N. 78 b, Supstitiosè atq; aniliter dicere ali-
ANIMA,*me.* aer, animus, animus spirabilis, spiritus, manes, uita. In Ver. 178 a, Apronius, qui non modò animũ integrum, sed ne animam quidem puram cõseruare potuisset. Tusc. 152 a, Animus ab anima dictus est. de Vn. 197 a, Inter ignem & terrã, aquam Deus animãq; posuit. de N. 53 a, & 54 a, Aspera arteria excipit animã meam, quæ ducta est spiritu, eamq; à pulmonib. respirat, ac reddit. de Orat. 108 a, Anima quæ spiritu in pulmones ducitur. item continere animam. pro S. R. 30 a, Ducere animã de cœlo. Or. 206 b, Ita uiuunt dum possunt, ut ducere animam de cœlo non queant. de N. 58 a, Sui, ne putresceret, anima pro sale data est. de Ora. 159 b, Intercluso animæ & angustiæ spiritus. Arti. 245 a, Aegroto dum anima est, spes esse dicitur. de N. 18 b, Anima consilij rationisq; particeps. Ac. 31 a, Si simplex animus, utrum sit ignis, an anima, an sanguis. de Som. 131 a, Hæc est natura propria animæ atque uis, ut ipsa à se ipsa moueatur: quæ si est una ex omnib. quę sese moueat, neq; nata est certè, & æterna est. de N. 65 a, Quærit apud Xenophõtem Socrates, unde animam arripuerimus, si nullus fuerit in mundo deus. Tusc. 152 a, Animus anima cõtinetur. pro S. R. 45 a, Is tibi omnia sua præter animam tradidit. I. C. 122 b, Præterea de uestra uita, de cõiugum uestrarum ac liberorũ anima, hodierno die iudicandum est. pro Sest. 21 a, Si P. Sestius animam, quã nix retinuit, edidisset. Ep. 238 a, Vos meę charissimę animæ, quàm sæpissimè ad me scribite. Ep. 239 a, Considerandum uobis etiã atq; etiam animæ meæ, diligenter puto, quid faciatis. In Ar. Hæc augens anima uitali flamine mulcet. Tusc. 152 a, Nam & agere animã, & efflare dicimus. Attic. 119 a, In unius hominis quotannis periculo sè ægrotantis anima, positas nostras omnes spes habemus. pro Qu. R. 48 b, Eodem tempore & gestum & animam ageres pro Mil. 111 a, Amittere animam id est, mori. ad Her. 38 a, Efflare animam id est, mori. Ep. 123 a, Agere animam: id est, mori. I. V. 264 a, Reliqua est causa, quæ non delata ad me, sed in anima ipsa meo penitùs affixa atque infita est.
ANIMVLA. Ep. 50 b, Io animula unius mulierculæ iactura.
ANIMADVERSIO,*onis.* cõsideratio, attentio, notatio. de

Orat.122 a, Excitanda est animaduersio & diligentia, ut ne, &c. Orat.216 a, Nec enim effugere possemus animaduersionem, si semper ijsdem pedibus uteremur. de Orat.122 a, Atque hoc totum est, siue artis, siue animaduersionis, siue consuetudinis, nosse regiones, &c. Orat.215 a, Notatio naturę atq; animaduersio peperit artem. pro Cec.291 b, Quid ad actoris notionem & animaduersionem ages. pro Ar.188 b, Tamen hanc animaduersionem humanissimam ac liberalissimam iudicaretis.

Animaduersio, pœna, castigatio. Off.74 b, Notationes animaduersionesq; censorum. Attic.282 a, In animaduersione pœnaq; esse duriorem. Of.18 a, Omnis animaduersio & castigatio contumelia uacare debet. Epist.66 a, Meam animaduersionem & supplicium. de Finib.56 2, Continere aliquem metu animaduersionis. I A.153 b, Animaduersio Dolabellæ in sceleratos seruos. pro Cl. 44 2, Animaduersio uiciorum. Ep.66 a, Meã animaduersionem & supplicium, quo usurus etiam in eum quem cepissem, remitto tibi. I A.164 a, Comprehẽsio sontium mea, animaduersio senatus fuit. pro S.R.28 b, Animaduersionis paternæ metus.

ANIMADVERSOR, *oris*. Offic.19 b, Sic nos si acres & diligentes iudices esse uolumus, animaduersoresq; uiciorum, magna intelligemus sæpe ex paruis.

ANIMADVERTO, *tis*. noto, animum aduerto, attendo, animum attendo, exaudio, deprehendo, sentio, intelligo. de N.2 b, Sin autem dij non possunt nos iuuare, nec uolũt, nec curant omnino, nec quod agamus animaduertũt, quid est, &c. I.C.191 b, Quid est Catilina? quid attendis? quid animaduertis horum silentium? Epi.182 a, Dignitas tua facit, ut animaduertatur quicquid facias. & 33 a, Animaduerti enim & didici ex tuis literis, te, &c. Ar.88 b, Deinde me obsecras amantissimè, ne obliuiscar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. de Am.101 a, Quod quidem quale sit, etiã in bestijs animaduerti potest. de Or.94 a, Hęc ab hominib. callidis, à peritis animaduersa ac notata sunt. de N.4 b, Quin adsint, cognoscãt, animaduertãt. & 78 a, Nónne animaduertis? de Or.95 a, Oratoris peccatũ, si quod est animaduersum, stultitiæ peccatũ uidetur. Ar.130 b, Etiam illud pro tua prudẽtia debes animaduertere, quot cohortes, &c. Qu. de Pet. 210 a, Cum uidẽt unum esse aliquem, qui hæc officia maximè animaduertat. Ep.130 b, Quamobrem quid aut ille sperare possit, aut tu, animum aduerte pro tua prudentia.

ANIMADVERTERE, punire, castigare. I.V.120 b, Tu qui instituerat in eos animaduertere, qui perperam iudicassent. I.V.77 b, Atq; ea sunt animaduertenda peccata, quæ difficilimè præcauẽtur. I.C.103 b, & Ep.60 b, Crudeliter animaduertere in aliquem. I.V.85 a, Cum ille non daret, animaduertit. genus animaduersionis uidete.

ANIMAL, *lis*. animans.) (.inanimatus, inanimus. Animal & inanimum hoc maximè discrepant, quòd inanimum nihil agit, animal agit aliquid, Acad.q.ed.1.li.2. Inanimatum est omne, quod motu agitatur exterius: quod autem animal est, id motu cietur interiore, de Som.131 b. Cum hoc animal tam sit canorum sua sponte, de Diuinatione 120 b. id est, gallus. Homo, diuinum animal, de Fi.73 b. Siue animal, siue e terra editum, de Nat.deor.2. Mortale igitur omne animal & dissolubile, & diuiduũ fit necesse est, de Nat.65 b. Feci iter per eius possessionẽ, in qua animal nullũ reliquũ est, ad At. 87 b. Ex tot generibus nullũ est animal, præter hominem, quod habeat notitiã aliquam, de Leg.160 b. Nullũ animal, quod sanguinem habet, sine corde esse potest, de Diu.li.1. Animal nullũ sempiternum, 3. de Nat.deor. Omne animal naturam patibilem habet, 3. de Natu.deor. Omne animal simul ut ortum est, & seipsum, & omnes partes suas diligit, de Fin lib.2. Omne animal ut uult, ita utitur motu sui corporis, de Diuin. 105 b. Animal prouidum & sagax homo, 1 de Legib. Vt animal qnod uidemus esset illi animali quod sentimus ad æternitatis imitationem similimum, de Vniuersf. Charybdim dico, quæ si fuit, fuit animal uiuũ, in Ant. 173 b. Quomodo non potest animal ullũ non appetere id, quod accommodatum ad naturam appareat, sic non potest obiectam rem perspicuam non approbare, Acad.quæst.ed. 1.lib.2. Animal unum aspectabile, in quo alia omnia animalia continentur, mundus, de Vniuersf. Erit enim persuasum, etiam solem, lunam, stellas omnes, terram, mare, deos esse: quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet & transeat, 4 Acad. Animal esse mundum hunc intelligens, & diuina prouidentia constitutum, de Vniuersf. Si mentem istam quasi animal aliquod esse uoluerit, de N. deor. Cùm tu complexus es illud funestum animal, ex nefarijs stupris concretum, in Pis.84 b. Cùm autem in locis semen insedit, rapit omnem ferè cibum ad sese, eoq; septum fingit animal, de Nat.51 b. Omni animali illud quod appetit, positum est in eo, quod naturæ est accommodatum, de Fin.lib.5. Consul ille, quem ego in hoc animali inuenire non possem, in Pis.83 b. In omni animali est appetitio & declinatio naturalis, 3 de Nat.deor. Alij summum bonum in eo genere ponũt, quod sit extra nostram potestatem, tãquam de animali aliquo loquantur, de Finib.114 b. Iam uerò alia animalia gradiendo, alia serpendo, ad pastum accedunt, de N.50 b. Animalia habent suos impetus, & rerum appetitus, Off.35 b. Animalium alia fugunt, alia carpunt, alia uorãt, alia mandunt cibum, 2 de Nat.deor. Omnium animalium commune est secundum naturam uiuere, de Fin.li.5. Animalium genera quatuor, de Vniuersf. Quot formas animalium mens in speciem rerum intuens poterat cernere, totidem & tales in hoc mundo secum cogitauit effingere, de Vniuersf. Animalia & animantes frustra appellare censuit Dicæarchus, Tusc.quæst.lib.1.

ANIMALIS, *le*. spirabilis, aereus. de Inuen.62 b, Vt mutum in simulachrum ex animali exemplo ueritas rransferretur. de N.66 a, Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. Tus.156 b, Reliquæ duę partes una ignea, altera animalis, &c. & ibid. Siue illi sint animales, id est, spirabiles, siue ignei, &c. de D.136 a, Euiscerata inanima cum animali sono. de Vniu.20 a, Corpora colligata uinculis animalibus. de Nat.44 a, Principiò enim terra sita in media parte mundi, circumfusa undiq; est hac animali spirabiliq; natura, cui nomẽ est aer. Sunt qui animabili hoc loco probẽt, pro eo unde anima: ut spirabili, unde spiritus ducitur.

ANIMANS, *tis*. animal. Aristot. dubitat, omnino deus animans nécne sit, de N.9 b. Animans est igitur mundus, compositq; rationis, de Nat.deorum. Quæ autem animans natura, nihil curans? de Nat.d.1. Animantem legem efficit Zeno, de N.d.1. Nihil quod (uiuit) generare ex se potest animantem, compotemq; rationis, de Nat. deor.2. Qui mundum ipsum animantem sapientemq; esse dixerunt, de Nat.deor. 1. A quo enim animante omnes reliquos contineri nellet animantes, hunc ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ concluduntur, de Vniuersf. Animantes qui animo cernuntur, & ratione intelliguntur, de Vniuersf. Animantes multæ insectantes odoris intolerabili fœditate depellunt, 2 de Nat.deor. Animantes orientur, quos & uiuos allatis, & consumptos sinu recipiatis, de Vniuersf. Animantes aspiratione aeris sustinentur, 2 de Na.deor. Nam quum ceteras animantes abiecisset ad pastum, solum hominem erexit, 1 de Legib. Deinde ut requirant atq; appetant aliquas alias animantes, ad quas se applicent, in Lælio. Animantia diuina sunt infixa cœlo sidera, ob eamq; causam suis sedibus inhærent, & perpetuò manent, de Vniu. Animantia omnia sunt in quædam genera partita aut inchoata, de Vni. Animantium genera quatuor, quorum unum diuinum atq; cœleste, alterum pennigerum & aereum, aquatile tertium, terrestre quartum, de Vni.201 b. Commune animantium omnium est coniunctionis appetitus procreandi causa, & cura quædam eorum quæ procreata sunt, Off.1. Animantium generi omni à natura tributum est, ut se, uitam, corpusq; tueatur, declinetq; ea quæ nocitura uideãtur, omniaq;, quę sint ad uiuendum necessaria, acquirat & paret, Off. 1. Animantium hoc natura commune est, ut habeant libidinem procreandi, Off.1. Animantium uarius ortus, de Nat.deor. 2. Animantium aliæ corijs tectæ, aliæ uillis uestitæ, aliæ spinis hirsutæ, 2 de Nat.deor. Animantibus quantam custodiam conseruandi sui ingenuit natura, 2 de Nat. deor.

ANIMATIO, *nis*. de Vniuersf.201 a, Diuinę animationis speciẽ maximè faciebat ex igne. Cœlum intelligit, seu æthera.

ANIMATVS, *a, um*. affectus, affectus animo, incensus. I.V. 235 a, Ciuitatem ut abs te affecta sit, ita in te esse animatam uidemus. Tus.159 b, Animatum est, quod motu cietur interiore & suo. de Som.128 a, Stellæ diuinis animatæ mentib. Epi.180 b, Si aliter essem animatus, nunquam quod facerã negarem. Epi.240 b, Intelligebam socios infirmè animatos esse. de Amic.107 a, Vt quemadmodum in se quisq;, sic in amicum sit animatus. I.A.223 a, Qui quanquam afflictus luctu non adest, tamen sic animati esse debetis, ut si ille adesset. Antequam.196 a, Sic enim ab initio fui animatus, ut me reip. procreatũ putarem. Postq. 198 a, Hoc si animo in uos liberosq; uestros fui, ut, &c. Antequã.197 b, Erga uos omni tempore optimè fui animatus. de Ar.244 b, Is in me fuit eodem animo, quo etiam eius familiaris Catilina, si uicisset, fuisset. Epist.84 a, Pompeius animatus melius quàm paratus. de Oratore 127 b, Ita animati homines sunt, ut nihil ad eorum mentes oratione flectendas proficere possemus.

ANIMO, *as*. de Dom.127 a, Perinde utcunq; temperatus sit aer, ita pueros orientes animari atque formari. de D.107 b, Quicquid est hoc, omnia animat, format, alit, auget. de N. 23 a, Atomi formare, figurare, colorare, animare nõ possunt.

ANIMOSE. In Ant.192 a, Animosè & fortiter facere aliquid.

quid. Offi. 19 a. Hæc præscripta seruantem licet magnificè, grauiter, animoseq; uiuere.

ANIMOSVS, *a, um.* plenus animi, plenus roboris, non timidus. pro Mil. 119 b, Vir fortis & animosus. Tusc. 152 a, Nam & animosos & bene animatos dicimus. de Sen. 92 a, Senectus animosior est quàm adolescentia, & fortior.

ANIMVS, *mi.* mens, anima, sensus. Quid sit animus, aut ubi, aut unde, magna dissensio est, Tuscul. quæst. lib. 1. Animus, est mens sine corpore ullo, ut dixit Xenocrates, Academ. 31 b. Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram, locum diuinæ naturæ æternitatiq; contrarium, de Senect. Animus est qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui præuidet & moderatur, & mouet id corpus, cui præpositus est, de Som. 130 b. Animus unus ex omnibus rationis, contentionisq; sempiternarũ rerum & sub intelligentiam cadentium compos & particeps: quo nihil ab optimo genitore melius procreatum: quippe qui ex eadem uinctus, alteraq; natura, adiuncta materia tẽperatione trium partium, proportione compacta, se ipse conuersans, cùm materiam mutabilem arripuisset, & cùm rursus indiuiduam atq; simplicem, per quam omnis moue tur, discernitq; quid sit eiusdem generis, & quid alterius, & cætera dijudicat, quid cuiq; rei sit maximè aptũ, quid quoque loco aut modo, aut tempore cõtingat, quęq; distinctio sit inter ea quæ gignantur, & ea quæ semper sint eadem, de Vn. Non solùm animus à factis, sed aures quoq, à commemoratione abhorreant, 16. Fa. Ciceronis filij. Animus à medio profectus, extremitatem cœli à suprema regione rotun do ambitu circumiecit, seseq; ipse uersans, diuinæ sempiter næ sapientisq; uitæ induxit exordium, de Vniuers. Animus à se ipse dissidens, secumq; discordans, de Fin. 1. Animus ab anima dictus, Tusc. q. lib. 1. Animus ab iracundia antè occupatur, quàm prouidere ratio potuit ne occuparetur, 1 ad Qu. F. Nostris animus accessit, hostibus timor iniectus est, ad Atticum, 78 b. Animus accipit quæ uidemus, Tusc. q. lib. 5. Acer & præsens animus, 2 de Or. Animus eger (ut ait Ennius) semper errat, neque pati, neq; perpeti potest, cupere nunquam desinit, Tuscul. q. libro 3. Animus ægritudine ac perturbationibus reliquis omnibus uacuus, perfectè atque absolutè beatos efficit. Tuscul. q. lib. 4. Animus equus. pro Rosc. Amer. Animus seipsum semper mouet, atq; idcirco nõ est natus, sed æternus, Tuscul. q. libro 1. Animus afflictus & fractus, 12 ad Attic. Animus semper agit aliquid, neque ulla conditione quietem sempiternam potest pati, de Finib. libro 1. Scire enim uis quo uno animus alitur, 12 ad At. Animus altus. de Finib. 138 b. Animus altissimus, & gloriæ cupidus, Offic. 1. Amplus animus, & excelsus, & patiens incommodorum, 1 de Inuent. Animus angustus, Offic. 1. Angustus atque demissus animus, in Pisonem. Animus anxius & solicitus, Epist. 57 b. Apertus & simplex animus, ad Lentulum, lib. 1. Animus calidior est uel potius ardentior, quàm est aer terræ proximus, Tusc. q. lib. 1. Vt oculus, sic animus sese non uidens, alia cernit, Tusc. q. lib. 1. Animus nulla nisi noua aut admirabili re commouetur, 3 ad Heren. Animus concitatus abstractusque ab integra certaque ratione, non constantiam solum amittit, uerumetiam sanitatem, Tuscul. q. libro 4. Animus consularis, 10 Fam. Animus aurium nuncio naturalem in se continet uocum omnium mentionem, Orat. Quemadmodum oculus conturbatus non est probè affectus ad suum munus fungendum: sic conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum, Tusc. quæst. lib. 3. Animus corruptus largitionibus, ad Brut. 9, in Epist. Bruti. Animus currens, 6 ad Attic. Animus cùm ad sui simile penetrauit, in eo nulla re egens aletur, & sustentabitur i. sẽ rebus quibus astra, Tusc. quæst. lib. 1. Animus cùm multum corpori præstet, obseruetur que, ut casto corpore ad deos adeatur, multo est in animis id seruandum magis. Animi labes nec diuturnitate uanescere, nec manibus ulla eluipotest, 2 de Legib. Animus cùm superauit regionem aeris crassi, naturamque sui similem contigit & agnouit, ignibus insistit, & finem altius se efferendi facit, Tusc. q. lib. 1. Animus cùm languore corporis, nec membris uti nec sensib. potest, incidit in uisa uaria & incerta, ex reliquis inhærentibus earum rerum, quas uigilans gesserit aut cogitarit, Diuin. lib. 2. Quòd si cui simul animus cum re cõcidit, Tuscul. q. lib 3. Hominibus animus datus est ex illis sempiternis ignibus quæ uos sidera stellasque uocatis, de Som. 129 b. Animus de se ipse tum iudicat, cùm id ipsum, quo iudicat, ægrotet, Tuscul. quæst libro 3. Animus opinionibus maloque more (id est, usu & consuetudine uitæ) delinitus, Tusc. q. lib. 5. Animus desertus languore corporis, Diu. lib. 2. Animus, ut Euripedes audet dicere, deus est, Tusc. q. lib. 1. Animus diuinus est, Tusc. q. lib. 1. Animus diuinus, corpore liberatus, Tusc. q. li. 1. Animus appropinquante morte, multò est diuinior, Di-

lib. 1. Animus in duas partes diuisus, alteram rationis participem, alteram expertem, Tusc. q. li. 4. Animus effœminatus, Tusc. q. lib. 4. Animus oculorum effugit obtutum, de Vniuers. Animus sensum omnem effugit oculorum, de Vniuers. 63. Ardor mundi animus est. de Natu. deor. 2. Animus est in cursu, 15 ad Att. Quanquam animus est præsens, tamen uoluntas me deficit, 1 ad At. Animus rerum bonarum expecta tione erigitur, 2 de Leg. 19. Animus ex quo animal dicitur, de Nat. 66 b. Animus exanclatus, Tusc. q. lib. 2. Id est, exhaustus ærumnis. Quorum aut ingenio, aut uirtute animus excellit, Tusc. quæst. lib. 1. Animus excelsus atque inuictus, Of. 1. Animus excelsus & magnificus, Offic. 1. Animus expectat quid nam, &c. 15 ad Attic. Animus corporis expers Xenocrati, & antiquis philosophis, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Animus festinat, 2 Philip. Animus prudentia consilioque fidens, Offic. 1. Animus firmus & grauis, 9 Fam. Animus fortis & magnus duabus rebus maximè cernitur: quarum una est in despicié tia rerum externarum. altera in rebus magnis & utilib. sed uehementer arduis gerendis, Offic. 1. Tusc. q. lib. 2. Animus fortis & magnanimus in homine non perfecto nec sapiente feruentior plerunq; est, Offi. 1. quoniam feruorem fortitudinis Aristoteles 3 Ethic. excessum facit, ὑπερβολὴν. Fractus animus, ad Len. lib. 1. Epi. Animus fractus & abiectus, Par. Generatus à Deo animus, 1 Diuinat. Animus tres partes habet, ut Platoni placuit, rationis, iræ, cupiditatis, Academ. quæst. edi. 1. lib. 2. eas Plato λογον, θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν uocat. Animus, harmonia, secundum Aristoxenum, Tuscul. q. lib. 1. Animus hominis diues, non arca appellari solet, Parad. Animus hominis habet memoriam, & eam infinitam rerum innumerabilium. Tusc. q. lib. 1. Animus hominis nunquã naturaliter diuinat, nisi cùm ita solutus est & uacuus, ut ei planè nihil sit cum corpore, Diuin. lib. 1. Animus hominis quibus rebus beatus fiat, 1 de Leg. Cur animus hominis quicquã ignoraret, si esset deus? de Nat. deo. 1. Animus hominis, si nihil esset in eo, nisi ut per eum uiueremus, esset nobis cũ bestijs plantisq; communis. Tusc. quæst. lib. 1. Bestiæ enim & plantę animam uegetatiuam seu uitalem habẽt, per quã uiuunt. Animus hominis si nihil haberet, nisi ut appeteret aut refugeret, id ei esset commune cum bestijs, Tusc. q. lib. 1. Nam & bestiæ appetunt quæ sunt bona, & refugiunt contraria. Animus hominibus datus est ex illis sempiternis ignibus, quę sidera & stellæ uocantur, Som. Scip. Animus humanus decerptus ex mente diuina, cum alio nullo, nisi cum ipso Deo, si hoc fas est dictu, comparari potest, Tusc. quæst. lib. 5. Animus humanus sic, ut natura cœlestis, & terra uacat & humore, Tusc. quæst. lib. 1. Animus humanus si est excultus, & si eius acies ita curata est, ut ne cęcetur terroribus, sit perfecta mens. id est, absoluta ratio, quæ est idem quod uirtus, Tusc. lib. 5. Humilis atque imbecillis animus, de Fin. 59 b. Humilis animus, & pertinax, ad Marcel. 4. 77 a. contraria. Animus imbecillus atque anilis, Diuin. lib. 2. Animus imbecillus, remissus q;, Diuin. lib. 2. Animus ieiunus, uel angustus, 14 Philipp. Animus in corpore inclusus, Tusc. q. lib. 1. Animus in corpore tanquam alienæ domi, Tuscul. q. lib. 1. propria enim eius sedes, est cœlum. Animus est in hortis, Attic. lib. 12. Animus in partes duas distributus est, quarum altera rationis est particeps, altera expers, Tusc. q. lib. 2. Ex hoc ille animus in prælijs paratus ad uulnera, Tusc. q. lib. 2. Animus ad inuentionem facilius incedet, 2 de Inuent. 152. Animus furore diuino incitatus, Diuin. 2. Animus inflatus & tumens, Tusc. q. lib. 3. Animus infixus in patriæ charitate, ad Brut. Animus se inijciens & intendens in immensum, de N. d. 1. Animus intentus, Tusc. q. lib. 4. Vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt: simillimè animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum, remissione autem sic urgetur, ut se nequeat extollere, Tusc. q. lib. 2. Si animus unà cum corpore interit, nullus in eo sensus remanet, ipse enim nusquam est, Tuscu. q. lib. 1. Animus, iudex omnium, Tusc. q. lib. 1. Animus iunctus ex anima tenui: id est, aere, & ardore solis temperato, Tusc. q. lib. 1. Animus iuxta Empedoclem est cordi suffusus sanguis, Tuscul. quæst. lib. 1. Animus leuis & calidus, Tusc. q. lib. 1. Animus magnus elatusq;, humanasq; res despiciens, Offi. 1. Animus magnus, erectusq;, de Finib. lib. 5 Animus magnus & excelsus, Of. 3. 30. Lentulo, lib. 1. Animus magnus & fortis, At. lib. 8. Animus mollis, demissus, humilis, eneruatus, languens, Tusc. 185 b. Animus mollis & ad accipiendam & ad deponendam offensionem, 1 ad Attic. Animus mundi, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Vult & Plato in Timæo mundum esse animantem, & omnium qui sub aspectum cadunt, animantium perfectissimum. Animus mundi omnium rerum quę sunt ei subiectæ quasi prudentia quædam, procurans cœlestia ac humana, secundũ Academicos, Aca. q. ed. 2. li. 1. Animus nec secerni, nec diuidi, nec discerpi, nec distrahi potest, nec interi-

reigitur, Tusc.q.lib.1. Cùm præsertim ipse quoq; animus non inane nescio quid sit, sed in quodam genere corporis, de Fi.li.4. Animus numerus, secundum Xenocratem, Tusc. q.lib.1. Animus paratus ad periculum, si sua cupiditate, nõ utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomen habeat, quàm fortitudinis, Offi.1. Animus paruus, Offi.1. Animus patrius, pro Rosc. Amer. Animus latè longeq; peregrinatur, de Na.d.1. Animus perturbatus, Tusc.q.lib.3. Vt qui è Leucade se præcipitauerit, sustinere se, cùm uelit non potest: sic animus perturbatus & incitatus nec cohibere se potest, nec quo loco uult, insistere omnino, Tusc. quæst.lib.4. Promptus animus & alacris ad defendendam Rempub. ad Appium Pulchrum lib.3. Vt optima quisq; ualetudine affectus potest uideri alius, ut natura ad aliquem morbũ propeliuior: sic animus alius ad alia uitia propensior, Tusc.q. li.4. Animus pusillus, 2 Fam. Animus pijs omnibus retinẽdus est in custodia corporis, nec iniussu eius, à quo ille est nobis datus, ex hominum uita migrandum est, Somn. Scip. Animus robustus & excelsus, de Finib. lib.1. Animus qui est in aliquo morbo, non magis est sanus, quàm id corpus, quod in morbo est, Tusc. quæst. lib.3. Illud quidem sic habeto, nisi sanatus animus sit, quod sine philosophia fieri nõ potest, finem miseriarum nullum fore, Tusc. lib.3. Animus sapientis ita semper est affectus, ut ratione optimè utatur, Tusc.q.li.3. Animus sapientis nunquá est perturbatus, Tusc. quæst.lib.3. Animus sapientis semper uacat uitio, nũquam turgescit, nunquam tumet, Tusc.q.lib. 3. Animus saucius, 1 ad At. Vt ipsum mundum ex quadam parte mortalem ipse Deus æternus, sic fragile corpus animus sempiternus mouet. Somn Scip. Animus, somno seuocatus à societate & cõtagione corporis, meminit præteritorum, præsentia cernit, futura prouidet. Diu.li.1. Animus si est horum quatuor generum, ex quibus omnia cõstare dicuntur, (id est élementorum) ex inflammata anima constat, atq; idcirco superiora capessat necesse est, Tusc.q.lib. 1. Animus si sit numerus, ut sensit Xenocrates: uel ἁρμονία, ut Aristoteles, multò integrior ac purior est, quàm igneus, aut animalis, longissimeq; à terra se efferet, Tusc.q.lib.1. Animus siue anima sit, id est, spiritalis & aerius, siue ignis, diuinus est, Tusc.q.lib.1. Quò animus spectat, & quò res uocat, 8 ad At. Etenim animus eius uultu, flagitia parietib. tegebãtur, pro Sest.7 b. Animus tenerior, 5 Fam. Trãquillissimus animus, At. li.7. Animus turpificatus, Of.3. Animus tuus mihi magis patuit, quàm domus, 14 ad At. in Ep. ad Antoniũ. Animus uacans corpore, Tusc.q.lib.1. Animus sensibus & curis uacuus, Diu. li.2. Animus natura insistens, agitatione & motu nunquam uacuus esse potest, Diu. li.2. Animus Zenoni Stoico ignis uidetur, Tusc.q.lib.1. Animi est omnis actio, 3 de Orat. Actio uaria, uehemens, plena animi, plena spiritus, plena doloris, plena ueritatis, de Or. 215 b. Ad animi æquitatem extollere, 6 Fam. Aliquantũ animi nobis attulisse, 7 ad At. Animi altitudo, cui opponitur, Humilis animus, 3 Fam. Amplitudo animi, & quasi quædã exaggeratio quàm altissima, 2 Tusc. Animi appetitus, ratione reguntur, de N.deor.2. Animi auxilijs non ut in corporis morbis petendũ est foris, Tusc.q.li.3. Animi bona ab Academicis in naturã & mores diuidebantur, Aca.q.ed.2.li.1. Animi bona dicebãt Academici, quæ essent ad cõprehendendã animi uirtutẽ idonea. Acad.q.ed.2. li.1. Animi causa, 7 Fam. Animi leniẽdi & sanãdi causa, 12 ad At. Et qui illud animi causa fecerit, hunc prædæ causa quid facturũ putatis? 7 Phil. Sed planè animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet. in Pis. Animi celeritas, Tusc.q.lib.1. Animi & corporis inter se cõparatio, Tusc.q.lib.4. Animi concitationis, 1 ad Qu. Frat. Omnẽ animi conformationẽ, cæteri philosophi motum inanem uocant: uos aduentũ in animos & introitum imaginum dicitis, de Nat.deor.1. Ait me animi conscientia de se suspicari, 13 ad At. In omnib. officijs persequendis animi est adhibẽda contentio, Tusc. q. lib.2. Animi creatio unde à Deo facta. de Vni. Animi defectio, 3 ad At. Animi domus cœlũ, Tusc. q.lib.1. Animi egestas, in Pis. Animi firmitas, 12 ad Attic. Firmitudo grauitasq; animi ad Lucceium, li.5. Animi fortis & constantis est non perturbari in rebus asperis, nec tumultuantẽ de gradu deijci: sed præsenti animo uti & consilio. nec à ratione discedere, Of.1. Animi fortis magniq; ducendũ est, ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur, praua ducere, Off.1. Grauitas & altitudo animi, ad Nigi. Figulum, lib. 4. Animi hostilis in rempub. ad Brut.8 in Ep. Bruti. Imago animi, uultus est: indices oculi, 3 de Or. Animi mei impetus, 10 Fam. Planci. Omni animi impetu, dolori & iracundiæ pareat, 2 ad At. Magis quodam animi impetu uti, quàm cogitatione, 11 ad Atticũ. Animi ingeniũ, 2 ad Her. 1 de Inuent. Animi ingenui est, cui multũ debeas, ei plurimũ uelle debere, 2 Fam. Animi intelligentia, quid aut qualis sit difficilis, Tusc.q.li.1. Animi labor,

13 Fam. Quos ego noui languoris animi effœminatissimi plenos, 16 Fam. Qu. Ciceronis. Animi & laus honesta & uituperatio uehemẽs est, 2 de Inuen. Locus animi stomachus ubi habitabat, olim cõcaluit, 4 ad At. Qui magni animi est, eum necesse est esse inuictum, Tusc.q.lib.3. Magni animi fuit non esse supplicem uictori, 4 Fam. Animi magnitudo, Ac. qu.ed.1.li.2.66. Tusc.q. li.1. Magnitudinem animi tui ne unquã inflectas cuiusquá iniuria, 1 Ep. Homo maximi animi, pro Fonteio. Animi moderatio definita, 1 ad Her. Animi & plures & perniciosiores morbi quàm corporis, Tusc.q.lib. 3. Animi motus & cogitatio, 3 de Na. d. Id est, ratio. Animi motus qui ratione rexerit, iustè uixerit: qui autẽ his se dederit, iniustè, de Vni. Animi motum & dolorẽ tenere in sua potestate, 1 ad Qu. Fratrem. Munus animi est, ratione bene uti, Tusc.q.li.3. Animi propria natura atq; uis est motu ciezi interiore & suo, Tusc.q.li.1. In animi notione reponere tanquam in uestigio, de Nat.deorum, 1. Artes in quibus animi libera quædam oblectatio quæritur, de Or. 94 b. Plena animi & terroris oratio, de Cl. 180 b. Animi pars in qua feritas quædam est, atque agrestis immanitas, Diuin. lib. 1. Græci θυμὸν seu θυμοειδὲς uocant. Animi pars, in qua iratum existit ardor, Diuinat. lib.1. Animi pars quæ mentis & consilij est, Diuinat. libr. Græci νῶν καὶ λόγον uocant. Animi pars quæ mentis & rationis particeps est, Diuinat. libro 1. Græci λογιστικὸν μέρος uocant. Animi pars, quæ uoluptate alitur, Diu.li.1. ἀπιθυμητικὸν μέρος & νοῦν ἔχον Græcis dicitur. Animi pars rationis atq; intelligentię particeps, tum maximè uiget, cùm plurimum abest à corpore, Diu.lib.1. Animi partes quæ temerariæ, Diuin.li.1. nempe θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. Animi partes duæ, quarum altera sensum, motum & appetitũ habet: altera, rationis atq; intelligentiæ est particeps, de Diu. 95 b. Animi aũt & eius animi partes, quę princeps est, quęq; mens nominatur, plures sunt uirtutes: sed duo prima genera, unũ, &c. de Fi. 133 b. Animi pendeo uehementer, 8 Fa. Cęlij. Animi te pendere, quam rationem sim allaturus i'li, 11 ad At. Frequentius absolutè ponitur hæc locutio. Animi permotiones, 1 de Ora. Animi propositio, 2 de Inuen. Animi bene constituti proprium est. & lætari bonis rebus, & dolere contrarijs, Læl. Quid animi mihi in nauigando cẽses fore? 10 ad At. Animi sedes naturalis, Tusc.q.li.1. Animi sedẽ & locũ in corde esse dixerunt Stoici: in cerebro, Pythagoras, & eũ secutus Plato, Tusc.q.li.1. Animi remissio ac dissolutio, cui opponitur altitudo animi, 5 Fam. Animi res, 3 ad He. Nerui atq; robur animi, Torquato, lib.6. Incredibili robore animi septus, p Mil. Animi robusti est, magnæq; cõstãtię, ea quę uidentur acerba, ità ferre, ut nihil à statu naturę discedas, nihil à dignitate sapiẽtis, Off.1. In animi securitate uitã beatã ponimus, de N.d.1. Hæc ego pro me ipso & animi mei sensu ac dolore pnuncio, pro S.R. Ex animi tui sententia, 2 de Or. Sunt enim quędam animi similitudines cũ corporibus, Tusc.quæst. lib. 2. Vt maris tranquillitas intelligitur, nulla ne minima quidẽ aura fluctus cõmouente: sic animi quietus & placatus status cernitur, cùm perturbatio nulla est, qua moueri queat, Tusc. q lib. 5. Tantum animi habuit ad audaciam, ut dicere in concione non dubitaret, 5 Ver. Si quantam habent ad maledicendum licentiam, tantum haberent ad ementiendũ animi, pro Font. 282 b. Tantum animi habuisset in uestro Domitio, 8 Fam. Cęlij. Declaratio animi tui quem haberes, de Repub. 10 Fam. Animi turpitudo uitijs ipsis facillimè percipitur, 1 de Leg. Animi in Cicerone uis magna, Orat. Singularis est quædam natura atq; uis animi, seiuncta ab his unitatis notisq; naturis, (scilicet terrena, humida, aerea & ignea) Tusc.q.lib.1 Animi atq; ingenij mei uires omnes profudi, 1 ad At. Animi uirtutes quatuor, 3 ad Her. Pro animi mei uoluntate, 5 Fam. Animo adesse, 8 Philipp. Animo diuinitatem dedit Alcmæ Crotoniates, de Nat.deorum 1. Animo exculto nihil agreste, nihil inhumanum est, 12 ad Att. Animo meo fixa perpetuò manebũt, 10. Fam. Lepidi. Animo & orationi moderari, 1 ad Qu. Frat. Animo alicuius supplicare, pro Font. Animum à consuetudine oculorum abducere, difficillimum est, 3 de Nat. deor. Animum tamẽ à solicitudine abducerent, 4 Fam. Nõ ad animum, sed ad uultũ ipsum reficiendum, 12 ad Att. Animũ ad seipsum aduocare, secum esse cogere, maximè à corpore abducere, Tusc. q. lib.1. Animum Aristoteles appellat ἐντελέχειαν nouo nomine, Tusc.q.lib.1. Animum mundi Academici deum appellant. Acad. quæst. edit.2. lib. 2. Animũ attendere, 3 I.V. Necesse est animum perspicuis cedere, ut lancem in libra ponderibus impositis deprimi, Acad.q.ed. 1.lib.2.37. Animum Deus ut in medio mũdi collocauit, ita per totum tetendit, de Vni. Vt animum sapientis commoueri & conturbari negarent, Acad.q.ed. 1. li. 2. Animum ne contrahas aut demittas, 1 ad Qu. Fr. 3. Animum contunde-

re, 12 ad

re,12 ad Att. Animũ debere, 1 Fam. Animum defigere, & intendere in rem aliquam, Aca. quæſt. ed. 1. li. 2. Animũ illis, nõ copias defuiſſe, 7 V. Qui animũ à corpore diſcedere cẽſent, alij ſtatim diſſipari, ut Democritici & Epicurei: alij diu permanere, ut Stoici: alij ſemper, ut Platonici, Tuſc. q. lib. 1. Animũ diuinũ, corpore liberatũ, cogitatione cõplecti nõ poſſumus, Tuſ. q. li. 1. Animũ erigere, & contrahere, ſeu demittere, contraria, 1 ad Qu. Frat. Animum eſſe deum, ſeu diuinũ probatur, Tuſc. qu. lib. 1. Animum deum eſſe Pythagoras cenſuit per naturam rerum omnem intentum, & commeantem, ex quo animi noſtri carperentur, de Nat. deor. 1. Nihil omnino eſſe animum, & hoc eſſe nomen totum inane, ſenſit Dicæarchus, Tuſc. q. li. 1. Animũ noſtrũ eſſe licet nõ appareat, nec cernatur, pro Mil. 118 b. Ibi. argumẽta id probantia. Animum cum corpore extingui, ſunt qui cenſent, quales ſunt Epicurei, Tuſc quæſt. li. 1. Animum procreator mũdi Deus ex ſua mente & diuinitate genuiſſet, tum denique omne quod erat concretum atq; corporeum ſubſternebat animo, interiusq; faciebat, de Vniuerſ. Si eundem in cæterorum periculis haberemus animum, quem in noſtris difficultatibus, Antequam. Animum habeas & ſpem bonã, 1 ad Qu. Frat. Maiorem etiam animum, quàm unquam habuiſſem, daret, Ep. 13 b. Animum habere ad audaciam, 5 in Ver. Alienum animum habere ab re aliqua, de Amicit. Habere forrem animum, ad Qu. Ligarium. lib. 6. Tamen tribus tantis exercitibus proprijs Reip. ualentibus, magnum animum habere debebas, quem & ſemper habuiſti, 11 Fam. D. Bruti Nec tam animum me quàm ſtomachum non habere arbitrantur, 15 ad Att. Animum mundi haud tum deniq;, cũ corpus ei effecit, inchoauit Deus: Deus enim & ortu & uirtute antiquiorem genuit animum, eumq; ut dominum atq; imperantem obedienti præfecit corpori, de Vn. Antonius induxit animum ſibi licere, quod uellet, ad Att. 228 b. Tu quoq; animum in ducas, ſi ſit aliqua Reſp. in ea te eſſe oportere, ad Marcellum, lib. 4. Qui potuit animum inducere, ut exhæredaret filium pro S. R. 27 b. Animum uel animam ineſſe in homine, & in beſtia, negauit Dicæarchus, Tuſc. quæſt. lib. 1. Animum aliquò intendere. 2 in Verr. Defigere & intendere animum in aliquam rem, Acad. q. 12 b. Animum laudo, conſilium reprehendo, 9 ad At. Licet etiã mortalem animum iudicantem. æterna moliri, non gloriæ cupiditate quam ſenſurus non ſit: ſed uirtutis, quam neceſſariò gloria conſequatur, Tuſc. quæſt. libr. 1. Animum mutare difficile eſt, 1 ad Qu. Frat. Animum alicui offendere, 4 ad Attic. Animum placare & mitigare, 10 Philip. Animum tuum promptum & alacrem perſpexi ad defendendã Rẽpub. Epiſt. 43 b. Quorum quidem animum tu non perſpexiſti ſolùm, quum de me ageres, ſed etiam confirmãſti atq; tenuiſti, ad Lentulum. lib. 1. Animũ ponere in aliqua re facienda, 1 ad Qu. Frat. Deus animum ut dominum atq; Imperatorem obedienti præfecit corpori, de Vni. 191 b. Præſtare animum. ad Lentulum. lib. 1. Cùm nihil erit præter animũ, nulla res obiecta impediet, quo minus percipiat quale quidq; ſit, Tuſ. q. li. 1. Animum armatũ retinere, pro Marcel. Animum a corpore ſecernere, nec quicquam aliud eſt, quàm emori diſcere, Tuſ. quæſt lib. 1. Cùm animum à negocio omni ſeuocamus, nihil aliud agimus, quàm animum ad ſeipſum aduocamus. ſe cũ eſſe cogimus, maximeq; à corpore abducimus, Tuſ. qu. li. 1. Animum ſpirabilem ſumpſimus ab aere eo, quem ſpiritu ducimus, de Nat deor. 2. Quũ eius animum ad perſequendum non negligentia tardaret, ſed conſcientia ſceleris auariciæq; frænaret, 5 Ver. Animum uacuum ad res difficiles ſcribendas afferam, 12 ad At. Non enim dũ eram uobiſcũ, animũ meũ uidebatis, ſed ex ijs rebus, quas gerebam, intelligebatis, de Sen. 83 b. Animum & uidere & audire, non eas partes quæ quaſi feneſtræ ſunt animi (ut ſunt oculi & aures) Tuſc. q. li. 1. Animũ, antequam corpus intrauit, in rerum cognitione uiguiſſe, Tuſc. q. li. 1. Sententia Socratis apud Platonem in Phædone. Animum uincere, 12 ad At. Anime mi, Terentiæ. Ab animo tanquã ab oculis caliginẽ diſpellere, Tuſ. q. li. 1. Ab animo tuo quicqd agitur, id agitur à te, Tuſ. q. li. 1. Ex quo intelligi põt, animo illos abhorruiſſe ſemper ab optimo ciuitatis ſtatu, non uoluntate fuiſſe populares, 7 Philip. Abiectiore animo me futurum, quum Reſpub. maiorem etiam mihi animum, quàm unquam habuiſſem, daret, ad Lent. li. 11. Acri & attento animo intueri, 1 de Fin. Facilè & æquo animo carere re aliqua, Ep. 55 b. Aequo animo facere aliquid, ad Qu. Fr. 296 b. Aequo animo ferre aliquid, Tuſc. q. li. 1. Interea quidem cum muſis nos delectabimus animo æquo, imò uerò etiam gaudenti ac libenti, ad At. 25 b. Aequo animo mori, Ep. 68 b. Agitare aliquid animo, ad Torquatũ, li. 6. Id eſt, cogitare. In eum locum ſæpe profectus alacri animo & erecto, &c. Cat. Animo meo ab ſuis rationib. alieniſſimo, 10 ad At. Qui altiore animo ſunt, capeſſunt Rempub. honorib. imperijsq; adipiſcendis, 5 de Fin. Facillimè ad res iniuſtas impellitur, ut quiſq; altiſſimo eſt animo, & gloriæ cupido, Offi. 1. Quare bono animo esſe uideo enim, &c. At. li. 5. Quicquid animo cernimus, id omne oritur à ſenſib. de Fin. li. 1. Animo rem cernere, Acad. quæſt. ed. 1. li. 2. de artib. dictum, quas Græci φαντασικὰς uocant. Qui animo cernuntur, & ratione intelliguntur animantes, de Vni. Animo certo & confirmato, pro Quin. Animo perturbatiore aliquid cogitare, 6 Fam. Quæ animo complectimur, non minus noſtra ſunt, quàm quę oculis intuemur, 5 Fam. Comprehendere aliquid animo, 1 de N. d. Animo comprehendere & tenere, Academ. quæſt. ed. 1. li. 2. Animo comprehenſum atq; perceptum habere, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Animo confectus, 14 Fam. Animo multis modis uarijsq; delectari licet, etiã ſi nõ adhibeatur aſpectus, Tuſc. q. lib. 5. Huic diſcendi quærendiq; diuinæ delectationi toto ſe animo dedidiſſent, 5 Tuſc. Ita diſſident à nobis animo ac uoluntate, 7 V. Animo diſtentus, 3 ad Qu. Frat. Animo diuino in homine influente atq; effluente ambitus illigabãt, de Vni. Amare aliquem ex animo, ad Qu. Fr. 293 b. Cuius tibi negocia ita cõmendo, ut maiore ſtudio, magis ue ex animo cõmendare non poſsim, Ep. 299 b. 16, ad At. 46 b. Cùm conſtemus ex animo & corpore, Tuſ. q. li. 3. Equidẽ dicam ex animo quod ſentio, in Piſ. 97 b. Ex animo uereq; diligi, 9 Fam. Ex animo tuo effluam, 7 Fam. Ex animo exire hoc mihi non poteſt, 3 de Nat. d. Hos tu homines, ut ex animo, atq; ut ex illa ſumma uoluntate tui ſtudioſi ſint, laborato, de Petit. Siue ex animo id ſit, ſiue ſimulatè, 2 de Nat. d. Si quidem animo excelſo & alto, & uirtutibus exaggerato ſumus, Parad. Animo excelſo magnoq; deſpicere aliquid, Of. 2. Animo excubare, 9 ad At. Animo fidenti gradi ad mortẽ, Tuſ. q. li. 1. Animo fractus & debilitatus, 12 ad At. Animo fracto & demiſſo fuiſſe, 1 Fam. Poſtea totam Italiam fac, ut in animo ac memoria diſtributã comprehenſamq; habeas, de Pet. 209 b. Deus intelligentiam in animo, animũ concluſit in corpore, de Vni. 196 b. Dicis tibi in animo eſſe alio tẽpore perſequi, in V. 93 b. Habeo in animo pecuniam Prætori dare, I. V. 122 b. Pater iſtũ exhęredare in animo habebat, pro S. R. 33 b. Rogaui ut diceret, quid haberet in animo, ad Atti. 124 b. Cùm tribuni haberẽt in animo de præſidio Conſulũ deſignatorũ referre, Ep. 170 b. Quid enim in animo habuerim, cùm Lernus diſceſsit à me, ex literis, quas ei dedi, potuiſti cognoſcere, Ep. 154 b. Luceium ſcito conſulatum habere in animo ſtatim petere, ad Att. 15 b. In animo res inſcultas habere, Ac. q. ed. 1. li. 2. In animo meo ineſt neſcio, quid, quo me plus hic locus delectet, 2 de Legib. Animo incitari, 1 ad Qu. Frat. Animo inflammato aliquid cõcupiſcere, Tuſ. q. li. 4. Animo iniquo aliquid ſuſtinere, 1 ad Qu. Frat. Negat ſatis eſſe, quid bonũ ſit, aut quid malũ, ſenſu iudicari, ſed animo etiam ac ratione intelligi poſſe, lib. 1 de Fin. Animo in quo ſunt omnia, iubet lex caſtè ad deos adire, 2 de Legib. Animo libenti prolixoq; aliquid facere. 16 ad At. Magno ac forti animo rem agere, At. li. 8. Nimis ea penè animo molli, Tuſc. q. li. 2. Ex Pacuuio. Animo ita paratus ire quò Reſpu. uocet, 10 Fam. Planci. Conſul ipſe paruo animo & prauo, 1 ad Att. Animo periniquo patiebar te à me digredi, 12 Fam. In animo perturbato, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poteſt, Tuſ. q. li. 3. Animo & ſenſib. præditus mundus, de N. deor. 1. Animo nihil præſtantius, neq; diuinius, Parad. Animo relaxari, 2 Philip. Animo ſedatiore ſcripſi, 8 ad Att. Animo & præterita & futura ſentimus, de Finib. 1. Sine animo miles, At. lib. 1. Animo ſoluto ſcribere, 9 ad Atti. Sed uelim hæc aliquando animo ſolutiore, 11 ad Att. Stabili animo & firmo & magno, 3 de Finib. Sic habeo ſtatutum cum animo ac deliberatum, I. V. 178 b. Quare meo quidem animo nihilominus elo quentiæ ſtudendũ, 1 de Iauent. Gratulatio tua mihi eſt probatiſſima, quòd ab optimo eſt animo, Ep. 45 b. Nos quo animo inter nos ſumus, eſſe nollent, 3 Fam. Quòd certior fieri uis, quo quiſq; in me animo ſit, neminẽ alieno intellexi, ad Att. 178 b. Quapropter eo animo ſimus inter nos, quo ſemper fuimus, Ep. 18 b. Alacrem eſſe animo, ad Luceium, li. 5. Tamen ex illa inueſtigatione naturæ conſequi uolebat, ut eſſet bono animo, 5 de Finib. Quare hoc animo in nos eſſe debebis, ut ætas noſtra in amore conquieſcat tuo, Ep. 13 b. Et quidem prodeſt, inquit, mihi in eo eſſe animo, de Fin. 31 b. Animo elato eſſe, Tuſ. q. li. 1. Erectiore animo eſſe, At. li. 11. Animo eſſe fractiorem, 11 ad At. Quod quibus adhuc nõ ſatis eſt perſpectum, ij, mihi nolle magis hoc animo nos eſſe, quàm non intelligere uidẽtur, ad Appium, li. 3. Magno fortiq; animo eſſe, ad Qu. Ligarium, lib. 6. Animo mobili eſſe in aliquem, 5 Fam. 1. in Ep. Qu. Metelli. Animo mobili eſſe, & animo ſtabili, contraria, 5 Fam. Perculſo & abiecto eſſe animo, At. li. 3. Animo tranquillo eſſe, Cato. Animo iam hæc tenemus comprehenſa, Acad. q. ed. 1. lib. 2.

Teneriore animo mihi uidebare, ad Mescinum, lib. 5. Toto animo dedere se alicui rei, Tusc. 250 b. Animo tremere, 1 ad Qu. Fr. Plura ad te animo uacuo scribam, 3 ad Qu. F. Animo uacuo audire aliquem, & magno studio, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Animo te ualere opus est, ut corpore possis, 16 Fam. Nihil animo uelocius, Tusc. quæst. lib. 1. Non modò uiderat animo res obscuras, de Nat. deor. 1. Animo ipso animum uidere, Tusc. quæst. lib. 1. Animo uidere, & oculis cernere, 6 Fam. Animo aliquid uidere, ut faciũt dormientes, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Nihil enim animo uidere poterant, Tusc. q. lib. 1. Acta enim res est animo uirili, consilio puerili, ad Att. 14. Animi seipsos mouent, ergo æterni, Tusc. q. lib. 1. Animi altissimi, Tusc. q. lib. 1. Animi bestiarum sunt rationis expertes, Tusc. q. lib. 1. Animi quibus rebus concilientur, 2 de Orat. Vt agri non omnes frugiferi sunt qui coluntur: sic animi non omnes culti fructum ferunt, Tusc. quæst. lib. 2. Animi hominum semper fuerunt, futuriq; sunt, 1 de Diuinat. Animi imbecilles, Acad. q. ed. 2. lib 1. Animi, quo maior est in eis præstantia & diuinior, eo maiore indigẽt diligẽtia, Tusc. quæst. lib. 4. Ne si interirent quidem animi, quicquã mali esse in morte, Tusc. quæst. li. 1. Ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint: multa enim è corpore existunt, quæ acuant mentem, multa quæ obtundant, Tusc. quæst. lib. 1. Et corpora quidem defatigatione ingraueſcunt, animi se exercendo leuantur, de Sen. 84 b. Si animi mortales sunt, tantus interitus est in morte, ut ne minima quidẽ suspicio sensus relinquatur, Tusc. q. lib. 1. Animi cum corpore permisti, Diuinat. lib. 1. Animi quibus rebus pellantur sæpe uehementius, Diuin. lib. 1. Vt animi relaxati sint, 11 Fam. Animi ualẽtes, Tusc. quæst. lib. 4. Id est, bene constituti ac sani, qui nulla perturbatione tentari possunt, qualis est animus sapientis. Animi per seipsos uiuentes. Tusc. q. lib. 1. Animorum æternitas cur nonnullis uideatur incredibilis, Tusc. quæst. lib. 1. Animorum æternitas quo argumento probetur, pro C. Rab. Cùm de animorum æternitate dicitur, de mente dicitur, quæ omni turbido motu semper uacet, nõ de partibus ijs, in quibus ægritudines, iræ, libidinesq; uersantur, Tusc. quæst. lib. 1. Animorum commutatio, 16 ad Attic. Animorum dicta, 14 ad Atti. Illud animorum corporumque dissimile est, quòd animi ualentes, morbo tentari non possunt, corpora possunt, Tusc. quæst. lib. 4. De animorum immortalitate Plato eadem dicit, 2 de Leg. Animorum magnus est motus factus, 5 Fam. Animorum omnes morbi & perturbationes exaspernatione rationis eueniunt, Tusc. quæst. lib. 4. Sed sumendum tempus est non minus in animorum morbis, quã in corporum, Tusc. quæst. lib. 3. Genus humanum sparsum in terras atq; satum, diuino auctum est animorum munere, de Legib. 160 b. Animorum parem numerum sideribus distribuit deus, & singulos adiunxit ad singula, de Vniuers. Animorum nulla in terris origo inueniri potest, Tusc. q. lib. 1. Animorum ingeniorumq; naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioq; nature. Acad. quæst. ed. 1. lib. 2. Animorum remissio maxime efficitur sermone familiari, 9 Fam. Animorum è corpore excedentium duas esse uitas, duplicesq; cursus disseruit Socrates, Tusc. q. lib. 1. Animorum uis duplex est: una pars in appetitu posita est, quæ est ἐφετὴ Græcè, quæ hominem huc atq; illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumq;. Offic. 1. Animorum est ea uis atq; natura, ut uigeant uigilantes nullo aduentitio pulsu, sed suo motu, incredibili quadam celeritate, de Diuinat. 137 b. Naturis quæ sine animis sunt, locus est proprius, de Natura deor. 1. Animos abstinere, 2. I. V. Hæc opinor sunt in libris, quos tu laudando animos mihi addidisti, 7 ad Att. Quę ciuitas in Asia, quæ non modò unius Imperatoris aut legati, sed unius Tribuni militum animos ac spem capere possit? pro lege Manil. Remittant spiritus, comprimant animos, sedent arrogãtiam, pro Flac. 157 b. Aduersantur enim plurimùm, quòd parum defigunt animos, & intendũt in ea quę perspicua sunt, 4 Acad. Victi debilitantur, animosq; demittunt, de Finib. 125 b. Efferre animos insolentia dominatus. pro Dom. sua. Animos ad audiendum ereximus, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Quæ cura exuscitat etiam animos, & maiores ad rem gerendam facit, Offic. 3 b. Animos, siue dissipentur procul à terris, siue permaneant & conseruent habitum suum, necesse est ad cœlum ferri, Tusc. quæst. lib. 1. Animos, siue animales sint, id est, spirabiles, siue ignei, in sublime ferri perspicuũ est, Tusc. q. lib. 1. Ab altero non nimis alienos animos habemus, Læ. Ex uniuersa mente diuina delibatos animos habemus, de Senect. 93 b. Das ne aut manere animos post mortem, aut morte ipsa interire? Tusc. quæst. lib. 1. Nosse alicuius animos ac spiritus, pro Cluent. Animos omnium occuparat desperatio rerum eius, 11 ad Attic. Animos permanere arbitrarur consensu omnium nationum, Tusc. quæst. lib. 1. Ani-

mos optimorum hominum irritabiles & eosdem placabiles, 1 ad Attic. Posse animos, cum è corporibus excesserint, in cœlum quasi in domicilium suum peruenire, Tusc. q. li. 1. Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum, præter animos generi hominum munere deorum datos, de Somn. 128 b. Alij dicunt animos hominum sensusq; morte restingui: alij autem eos tum maximè, cum è corpore excesserint, sentire ac uigere, pro Sest. 13 b. Alicuius animos atq; impetus retardare, I. V. Animos deos esse dicit Plato in Timæo & in Legibus, de Natur. deor. 1. Animos omnium hominum immortales esse, sed fortium, bonorumq; diuinos, 2 de Legib. Animos esse mortales, quibus rationibus probet Panætius, Tusc. quæst. lib. 1. Animis cadere, 6 Fam. Ab animis consuetudine imbutis, de Na. d. 1. Ex animis conatur euellere cognitionem deorum, de Natu. deor. 1. Idq; in maximis ingenijs, altissimisq; animis & existit maximè, & apparet facilimè, 1 Tusc. In animis doctissimi illi ueteres inesse quiddã cœleste & diuinum putauerunt, de Finib lib. 2. In animis hominum, deorum notionem impressit ipsa natura. de Natu. deor. 1. In animis imprimentur, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Nihil est in animis mixtum aut concretum, Tus. q. lib. 1. In solis animis mixtum, qui sua sponte sit, ponit Plato, de Natu. deor. 2. Est in animis omnium serè naturã molle quiddã, demissum, humile, enerυatum quodam modo & languidũ, Tusc. q. li. 2. In maximis animis splẽdidissimisq; ingenijs plerũq; existunt honoris, imperij, potentiæ, gloriæ cupiditates, Of. 1. Sed est naturale in animis tenerum quiddam atque molle, quod ægritudine, quasi tempestate, quatiatur, Tusc. quæst. lib. 3. Animis nihil admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex, Tusc. q. lib. 1. Animis & armis infestus & inimicus, 10 Philipp. Animis tanquam oculis, totam licet lustrare terram, 2 de Nat. d. Nosmetipsi qui animis mouemur & sensibus, de Natur. deor. 2. Videte Iudices, & prospicite animis quid futurum sit, in V. 197 b. Animis stare, 5 ad Atticum. Intelligentiam in animo, animum conclusit in corpore. Acadc. 71 a, Animus est mens sine ullo corpore, ut dixit Xenocrates. de Vniuers. 198 b, Deus animum ut Dominum atq; imperatorem obedienti præfecit corpori. de Som. 130 b, Animus est, qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui præuider, qui regit & moderatur, & mouet id corpus, cui præpositus est. de Diuinat. 137 a, Animorum est ea uis atq; natura, ut uigeant uigilantes, nullo aduentitio pulsu, sed suo motu, incredibili quadam celeritate. de Natu. 7 b, Animum esse per naturam rerum omnem intentum & commeantem. Tuscul. 162 a, Animus, ut Euripides ait, Deus est. Acad. 44 b, Animus mundi, quem Deum appellant. de Diuin. 93 b, Cum est animus seuocatus à societate & contagione corporis, tum meminit præteritorum, præsentia cernit, futura prouider. de Nat. 29 b, Animum illum spirabilem sumpsimus ab aere eo, quem spiritu ducimus. pro Mil. 118 a, Animum nostrum esse licet non appareat, nec cernatur. & ibidem, argumenta id probantia. de Sen. 83 b, Non enim dum eram uobiscum, animum meum uidebatis, sed ex ijs rebus quas gerebam, intelligebatis. de Diuin. 197 b, Animi hominum semper fuerunt, futuriq; sunt. de Fin. 133 a, Animi autem & eius animi partis, quę princeps est, quæque mens nominatur, plures sunt uirtutes, sed duo prima genera animum, earum quæ ingenerantur suapte natura, appellaturq; nõ uoluntariæ, ut docilitas, memoria: alterũ, earum, quæ in uoluntate positæ sunt, ut prudentia, temperantia, &c de Sene. 93 a. Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram, locũ diuinæ naturæ æternitatique contrarium. de Nat 9 b, Totius naturæ mens atq; animus. de Som. 128 a, Hominibus animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quæ uos sidera stellasq; uocatis. de Sen. 93 a, Ex uniuersa mente diuina delibatos animos habemus. de Legib. 160 b. Genus humanũ sparsum in terras atq; satum, diuino auctum est animorum munere. & ibid. Animum esse ingeneratum à Deo. de Diui. 95 a, Animi partes duæ: quarum altera sensum, motum & appetitum habet. altera rationis atq; intelligentiæ est particeps. de Diuin. 93 a, Animi partes duæ: una, quæ mentis ac rationis particeps est: altera, in qua feritas quædam est atque agrestis immanitas. de Diuinat. 93 b, Tum eueniet duabus animi temerarijs partib. compressis, ut illa tertia pars rationis & mentis eluceat. & ibidem: Ea pars animi quæ uoluptate alitur. & ibidem: Ea pars animi, in qua irarum existit ardor. de Som. 128 b, Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum, præter animos generi hominum munere deorum datos. Octau. 331 a, Si non unà cum corpore sensus omnis uno atq; eodem consumptus est igni. de Orato. 121 a, Omnia quæ sunt in rerum natura celeriter animo cõprehendere. pro Sest. 13 b, Alij dicunt animos hominum sensusq; morte restingui, alij autem eos tum maximè cum è

corpore

corpore excesserint, sentire ac uigere. de Nat. 66 b, Animus ex quo animal dicitur. Tuscula. 152 a, Animus ab anima dictus est. pro Sest. 7 b, Etenim animus eius uultu, flagitia patietibus tegebantur. de Orat. 163 b, Imago animi uultus est, indices oculi. Item, Mens, & animus, & consilium, & sententia ciuitatis, posita est in legibus. Offic. 3 b, Quæ cura excusitat etiam animos, & maiores ad rem gerendam facit. In Verr. 60 a, Animos atque impetus alicuius retardare. pro Flac. 157 b, Remittant spiritus, comprimant animos, sedent arrogantiam. pro Clu. 40 a, Noratis animos eius, & spiritus tribunitios. pro Dom. 241 b, Quanquam insolentia dominatus extulerat animos. Attic. 78 a, Nostris animus accesit, hostibus timor iniectus est. Attic. 100 b, Hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudando animos mihi addidisti. Attic. 112 b, Labieni aduentu noster Cn. multo animi plus habet. de Orat. 215 a, Actio uaria, uehemens, plena animi, plena spiritus, plena doloris, plena ueritatis. de Clar. 180, Plena animi & terroris oratio. pro Fon. 282 a, Si quantam habent ad maledicendum licentiam, tantum haberent ad ementiendum animi. Attic. 136 b, Acta enim res est animo uirili, consilio puerili. Attic. 124 b, Rogaui ut diceret, quid haberet in animo. In Verr. 138 b, Itaque uno genere opinor, circumscribere habetis in animo genus hoc oratorum, &c. de Pet. 209 b. Postea totam Italiam fac ut in animo ac memoria distributam comprehensam q; habeas. Antequam. 194 a, Si eundem in cæterorum periculis haberemus animum, quem in nostris difficultatibus. pro S.R. 40 a, Hæc ego pro me ipso & animi mei sensu ac dolore pronuncio. Epistol. 299 b, Cuius tibi negotia ita commendo, ut maiore studio magisue ex animo commendare non possim. I.A. 237 b, Ali quis ex animo amicus uereq; beneuolus ac fidelis cupiam. Epist. 157 a, Confiteor imprudentia me lapsum, si unquam Lepido ex animo credidisse. Quint. de Pet. 207 b, Hos tu homines ut ex animo atque ut ex illa summa uoluntate tui studiosi sint, laborato. & ibid. Ex animo agere. Quin. Fr. 293 b, Amare aliquem ex animo. Natu. 59 b, Siue ex animo id fiat, siue simulatè. Epist. 135 b, Me ex animo uereq; arbitror diligi. I.P. 97 a, Equidem dicam ex animo quod sentio. Tuscul. 250 b, Toto animo dedere se alicui rei. Offic. 73 b, Quod ex animi tui sententia iuraueris. Atti. 75 b, Erat mihi in animo proficisci ad exercitum. In Verr. 93 b, Dicis tibi in animo esse alio tempore persequi. pro S.R. 26 b, Pater istum exhæredare in animo habebat. pro S.R. 33 b, Sed in animo est leuiter transire. de Nat. 30 a, Vt mihi est in animo facere. Atti. 15 b, Lucceium scito consulatum habere in animo statim petere. In Verr. 122 b, Habeo in animo pecuniam prætori dare. Epistol. 170 b, Cum tribuni haberent in animo de præsidio consulum designatorum referre. Epistol. 154 a, Quid in animo habuerim, cum Lernus discesset à me, ex literis quas ei dedi, potuisti cognoscere. Item, Considerate cum uestris animis, circumspicite cum uestris mentibus. L. Cum. In Ver. 107 a, Videte iudices, & prospicite animis quid futurum sit. In Cat. 102 b, Perspicite quæso diligenter quæ dicam, & ea penitus animis uestris mentibus q; mandate. In Verr. 153 b, Considerate cum uestris animis uosmetipsi. In Ver. 178 a, Sic habeo statutum cum animo ac deliberatum. de Am. 101 a, Ab altero non alienos animos habemus. de Senec. 84 a, Et corpora quidem defatigatione ingraueſcunt, animi autem se exercendo leuantur. I.P. 93 b, Sed planè animi sut causa tu dos nobis idiotis relinquet. de Orat. 94 b, Artes in quibus animi libera quædam oblectatio quæritur. In An. 12 b, Qui illud animi causa fecerit. pro Sex. Rosc. 40 b, Habes etiam animi causa rus amœnũ. Ar. 130 b, Te animo magno ac forti istam rem agere existimo. Epistol 91 a, Fac animo magno fortiq; sis. Epistol. 57 b, Te hortor & obsecro, animo ut maximo sis. Atti. 168 a, Quòd me audis erectiorem esse animo, quid putas? Epistol. 90 b, Fac habeas fortem animum. Epistol. 153 a, Hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias. Epistol. 178 b, Magnum animum habere debes. Epistol. 18 b, Quare hoc animo in nos esse debebis, ut ætas nostra in amore conquiescat tuo. Epistol. 18 b, Quapropter eo animo simus inter nos quo semper fuimus. Epistol. 34 a, Nescio quo animo sitis inter uos. Epistol. 39 a, Multi sunt, qui nos, quo animo inter nos simus, esse uolent. Attic. 178 a, Quod certior fieri uis, quo quisque in me animo sit, neminem alie no intellexi. de In. 61 a, Animus amplus, & excelsus, & patiens incommodorum. Atticum 7 b, Consul ipse paruo animo & prauo. Epistol. 16 a, Animus magnus & excelsus. & ibidem, Animus apertus & simplex. de Finibus 96 a, Aliquis stabili & firmo & magno animo. Epistol. 69 b, Firmitudo grauitasque animi. Epistol. 57 a, Grauitas & altitudo animi. Orator. 116 b, Animus acer & præsens. Epistol. 16 a, Magnitudo animi. Tusculan. 188 b, Amplitudo & quasi quædam exaggeratio quàm altissima animi. de Finibus 138 b, Animus altus. Tusculan. 155 a, Altissimus animus. de Finibus 138 b, Qui altiore animo sunt. de Finib. 59 b, Humilis atque imbecillus animus.)(. Robustus, excelsus. Tusculan. 185, Animus mollis, demissus, humilis, eneruatus, languens. Epistol. 77 b, Verum enim scribam, teneriore mihi animo uidebare. Epistol. 77 b. Sed planè animus, qui dubijs rebus forsitan fuerit infirmior, desperatis confirmatus est. Epistol. 78 b, Cadere animis. de Finibus 125 a, Victi debilitantur, animos q; demittunt. de Orator. 110 b, Remissio animi. Epistol. 52 b, Animus humilis.)(. Animus pertinax. Attic. 40 a, Sum animo perculso & abiecto. Epistol. 57 b, Animus anxius & solicitus. Epistol. 43 b, Animum tuum promptum & alacrem perspexi ad defendendam Rempublicam. Epistol. 55 b, Facilè & æquo animo carere aliqua re. Attic. 25 a, Interea quidem cum Musis nos delectabimus animo æquo, imò uerò etiam gaudenti ac libenti. Quint. Fr. 296 b, Aequo animo facere aliquid.)(. Iniquo animo facere aliquid. Epistol. 68 a, & ibidem, Aequo animo mori. Epist. 52 b, Gratulatio tua mihi est probatissima, quòd ab optimo est animo. Epistol. 69 a, Alacres animo sumus, ut & cæteri, &c. de Finib. 60 b, Acri & attento animo intueri aliquid. Academ. 12 b, Defigere & intendere animum in aliquam rẽ. Epistol. 73 b, Complecti aliquid animo. de Natura 75 b, Comprehendere aliquid animo. Epistol. 53 b, Vt quod ego facio, tu quoque animum inducas, si sit aliqua Respub. in ea te esse oportere. de Diuinat. 117 b, Tu igitur animum induces causam hanc defendere? Attic. 228 b, Antonius induxit animum sibi licere, quod uellet. pro S.R. 27 a, Qui potuit animum inducere, ut exhæredaret filium. de Clar. 65 b, Angor animo. Attic. 122 a, & 77 b, Pendeo animi. Epistol. 78 a, Agitare animo de aliqua re: id est, cogitare. Epistol. 146 a, Omni animi impetu facere aliquid. Epistol. 13 b. Cum Respubl. maiorem etiam mihi animum, quàm unquà habuissem daret. de Finib. 81 a, Et quidem prodest, inquis, mihi in eo esse animo. Epistol. 10 b, Reipub. cum animum eamq; uoluntatem, quam debemus præstare. Epistol. 13 a, Quorum quidem animum tu non perspexisti solum, sed etiam confirmasti atq; tenuisti.

ANNALES, *lium*. memoria publica, monumenta uetustatis, annalium monumenta. de Orat. 113 a, Erat enim historia nihil aliud nisi annalium confectio, cuius rei memoriæq; publicæ retinendæ causa, res omnes singulorum annorũ mandabat literis Pont. Max. & ibid. de annalibus multa. pro Mur. 127 b, Itaq; non ex sermone hominũ recenti, sed ex annalium uetustate eruenda est memoria nobilitatis tuæ. pro Rab. 93 a, Istæ omnes & suppliciorum & uerborum acerbitates non ex memoria uestra & patrum uestrorũ, sed ex annalium monumentis, atq; ex regum commentarijs conquisiuit. pro Dom. 230 a, Vt annales pop. Rom. & monumenta uetustatis loquuntur. de Leg. 157 a, Annales Pontificũ Maximorum, quibus nihil potest esse iucundius. Epist. 68 a, Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet, quasi enumeratione fastorum.

ANNALIS, *le*. I.A. 203 b, Legibus annalibus num grandioré ætatem ad consulatum constituebant, adolescentiæ temeritatem uerebãtur. I.A. 203 b, Maiores nostri leges annales nõ habebant. de Leg. 185 a, Consules ciuitatem annali lege seruanto. de Or. 233 a, Lex annalis: id est, quæ annorũ numerũ præãniebat ad capiendos magistratus. Att. 193 b, Scriptũ est in tuo annali. de Clar. 169 b, Ennius in nouo annali.

ANNE, *an*. pro Cor. 66 a, An ne de uobis trahere spolia fœderatis licebit? de hostibus non licebit. L. An

ANNECTO. *Cto*. agglutino. de Na. 53 a, Stomachus ad linguã annectitur. de In. 81 b. Funiculus à puppi religatus scapham annexam trahebat. de In. 48 a, Separatum est, quod non ex ipsa causa ductum est, nec sicut aliquod membrum annexum orationi. & Top. 215 a.

ANNELLVS, *li*. annulus paruus. de Fin. 125 a, Epicuri imaginem non modò in tabulis, sed etiam in poculis, & in annellis habebant. ex Noni.

ANNIVERSARIVS, *a, um*. quod singulis recurrit annis. I.V. 219 b, Mercurius sacris anniuersarijs apud Tyndaritanos summa religione colebatur. I.V. 215 a, Syracusani festos dies anniuersarios agunt. de Ar 251 a, & I.V. 230 a, Qui sacrificio gentilia anniuersaria factitarunt. At. 16 b, Sacra anniuersaria. de N. 45 b, Impetus cœli constantissimè conficiens uicissitudines anniuersarias.

ANNICERII philosophi ab Aristippo. Offic. 75 b.

ANNOMINATIO, *onis*. Græcè παρονομασία ut nobilior, mobilior. de Or. 132 b, & ad Her 30 b.

ANNONA, *æ*. res frumentaria, aut alia res quæ ad annũ reponitur. pro Pom. 13 b, Repentè uilitas annonæ, ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est. de Di. 120 b, Annona in macello cara est. Epist. 237 a, Fundo Arpinati bene

bene poteris uti cum familia urbana, si annona carior fuerit. I. V. 199 a, Annona precium non habet. pro Dom. 216 b, Frugum inopia.)(. Frugum copia. pro Dom. 216 a, Subitò il lo die carissimam annonam nec opinata uilitas consecuta est. pro Dom. 215 b, Difficultas annonæ summa, inopia rei frumentariæ. pro Do. 215 a, Cum ingraueſceret annona, ut iam planè inopia ac fames, non caritas timeretur. pro Mil. 215 a, Leuare annonam. pro Dom. 216 a, Aduentu meo uilitas futura est. & ibid. Commutata est annona. pro Do. 216 a, Annona in meo reditu facta erat durior.

ANNOTARE, notare, obseruare. Columella & Nonius ex Oeconomico Xenophontis, quem Cicero è Græco uertit, sed desideratur.

ANNVLARIVS, rij. opifex annulorum. Acad. 21 b, An tibi erit quærendus annularius aliquis? quoniam gallinarium inuenisti.

ANNVLVS, li. I. V. 108 a, Annulus aureus scribæ tui me deterret. Acad. 21 b, Si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero. Qu. Fr. 292 2, Sit annulus tuus non ministeer alienæ uoluntatis, sed testis tuæ. Off. 9 b, Foribus apertis hominis mortui uidet corpus, annulumq; aureum in digito, quem ut detraxit, ipse induit. & ibid. Cum palam eius annuli ad palmam conuerterat, à nullo uidebatur.

ANNVMERO, as. in aliquorum numero pono, in eundem numerum refero. de Clar. 183 a, His duobus annumerabatur nemo tertius. pro S. R. 33 a, Verùm forsitan in grege annumerer. de Di. 109 a, Atq; his libris annumerandi sunt sex de Rep. de Nat. 1 a, Qui uerò deos esse dixerunt, tanta sunt in uarietate constituti, ut eorum molestum sit annumerare sententias. de Opt. 244 a, Verba non me annumerare lectori putaui oportere, sed tanquam appendere. I. V. 63 b, Annumerare & reddere pecuniam alicui. & 137 b, Annumerare pecuniam alicui. de In. 58 a, Si infirmum aliquod annumeratum dicemus.

ANNVNCIO, as. denuncio. Atti. 185 b, Eiq; interea salutem annunciabis, itemq; Pyliæ.

ANNVO, is. nutu capitis assentio. I. V. 196 a, Hoc mihi signifi casse & annuisse uisus est. de Ora. 135 a, Id quoq; toto capite annuit. de N. 23 b, Annuere te uideo. pro Qu. 3 b, Simulatq; sibi hic annuisset, numeraturum se dicebat. I. C. 113 a, Tum ostendit tabulas Lentulo, & quæsiui cognoscerent ne signũ? annuit. I. A. 247 a, Si annueritne ego istam sapientiam non audiam.

ANNVS, ni. Magnus annus qui tum essiceitur cum solis & lunæ, & quinq; errantium ad eandem inter se comparationẽ confectis omnium spacijs, est facta conuersio, de N. d. 36 b. Annus perfectus & absolutus perfecto numero temporis tum cõpletur. deniq; cùm se octo ambitus cõfectis suis cursibus ad idem caput retulerunt, cũq; eos permensus est idẽ & semper sui similis orbis, de Vniuer. Annus iudicialis, Bru. Annus uertens uerè appellari potest tum, cũ ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierũt, eandemq; totius cœli descriptionem, lõgis interualiis retulerint, Som. Scip. Apparuisse numen deorum intra finem anni uertẽtis, 13 Philip. Anni primus mensis apud Aegyptios, 3 de Natur. deor. Anni tempus, pro tempestate, 16 Fam. Anni tempore duro, 10 ad Attic. cui opponit ætatem. Anni tempora quomodo ex solis inflexione fiant. de Nat. 2. Addere annum labori, ad Quint. Frat. lib. 1. Quartum annum ago & octuagesimum, de Senect. 83 b. Annum homines populariter tantummodo solis, id est unius astri reditu metiuntur, Som. Scipion. Annum petitionis suæ non obierunt, 10 Famil. Quinto autem anno exeunte ad Syracusas occidit, 1 de Diuin. Hoc grauissimo & pestilentissimo anno, Epistol. 72 b. Anno uertente fine controuersia uerbum nullum facis, pro Quintio 7 b. In hoc anno, nõ solet addi in hoc interdicto, 15 Fam. Ni annis decem interfuerint, ne quis eundem magistratum capiat, 3 de Legib. Nondum centum & decem anni sunt, cum, &c. Off. 2. Anni multi sunt, cũ. & 15 Fam. Babylonij CCCC L XX. milia annorum, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa tenent, de Diui. 88 b. Agere annos, de Sen. Annos multos nihil aliud commentaris, 7. Fam. Annos habere, 4 ad At. Iam annos uiginti habere, pro Ce. Annos decem peditũ & equitum polliceri, 9 ad At. Annis legitimis eum curules magistratus perfacile cepisse, 13 Attic.

ANNVVS, a, um. quod unius anni spacio continetur. Att. 95 2, Nos annuum tempus propè iam emeritum habebamus. At. 68 a, Vt hoc desiderium nostrũ plus sit annuum. de Leg. 173 b, Idq; ne committi possit, ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiũto. pro Flac. 165 a, Annui temporis criminatio. de In. 51 a, Annuum spacium. At. 245 b, Sic enim annuum tempus conficitur. de In. 54 a, Et annuę cõmutationes quadam ex necessitate semper eodem modo fiunt.

ANQVIRO, ris, inquiro, quæro, de Or. lib. 1. Omnes enim artis loci anquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contemplantibus, ostẽdunt sc. de Fato: In qua quid haleat id quod geri possit, anquiritur.

ANSA, æ. manubrium, aut id quo uas, aut aliud manu capi teneriq; solet. hinc per translationem occasio dicitur. de Am. 107 b, Quin etiam necesse erit cupere, ut quàm sæpissimè peccet amicus, quo plures det sibi tanquam ansas ad reprehendendum. pro Cecin. 288 a, Iste hac sextula se ansam retinere omnium controuersiarum putat. pro Plan. 277 a, Si locus habet reprehensionis ansam aliquam, nescio cur, & cætera.

ANSANCTI, in Hirpinis populi. de Di. 97 a.

ANSER, ris. pro S. R. 27 b, Anseribus cibaria publicè locantur, & canes aluntur in Capitolio, ut significent, si fures uenerint. & I. A. 248 a, Anseres de Falerno depellantur, id est, Anser poeta, cui Antonius Falernum donauerat.

ANTANDRIVS, a, um. ab Antandro insula. 300 a.

ANTAXON. Tusc. 162 b, Ora australis ignota nobis, quam uocant Græci ἀντίξονα.

ANTE, antea, præ, pro, à fronte, ob, in conspectu positus, ante hoc tempus, ante id tempus, ante hunc diem, plus. pro S. R. 20 b. Vt non modò clàm, uerùm etiã hic in foro, ante tribunal tuum M. Fanni, ante pedes uestros iudices, inter ipsa subsellia cædes futuræ sint. & ibid. Ne hic ibidem ante oculos uestros trucidetur. pro Mil. 106 b, Clodius ante suũ fundum Miloni insidias collocauit. de D. 95 b, Cũ Sylla in agro Nolano immolaret ante prætoriũ, tum ante oppidũ Nolã Samnitum castra cepit. I. V. 246 b. Hi ne in freto ante suã tectã & domus nauigarent, precio abstetius fœderis emerũt. At. 234 a, Id ipsum quod me mones, quatriduo antè cogitaram. de In. 64 a, Ille multo ante lucem surrexit. de Fini. 71 a, Vt qui atoti esse uelint, philosophi antè fiant. Epist. 35 b. Mã dauiq; utriq; eorum, ut antè ad me excurrerẽt. & alibi: Multum interesse mihi est uisum inter eum qui tum erat, & qui anno antè fuerat. Tusc. 196 b, Quę uenientia longè antè uideris. Postquã 199 a, C. Marius tertius ante me consularis subijt, &c. At. 111 b, De quibus antè ad te falsum scripseram. I. A. 204 b, Vt ei triennium ante legitimũ tẽpus petere liceat. I. V. 99 b, Minutius mortuus est ante istũ prætorẽ. I. V. 68 a, Qui, dum hic quæ opus essent, compararet, causam interea ante eum diceret. Atti. 133 b, Crucior, quòd eum quem ante me diligo, uideo in cõsulatu quiduis potius esse, quã Cos. de N. 38 a, Vt Fides, ut mens, quas in Capitolio dedicatas uidemus proximè à M. Aemilio, antè autẽ ab Atilio Calatino erat Fides consecrata. de Fin. 132 b, Vt si aut manib. ingredia tur quis, aut non antè, sed retrò, fugere planè se ipse uideatur. de Orat. 101 a, Omnia enim sunt posita ante oculos I. V. 249 a, Hominem nostis, qui ducem prædonum ceperit, quã libenter eum palãm ante oculos omnium esse patiatur. ad Heren. 5 a, At in senatum, aut ante Imperatorem, & in consilium talis causa potest uenire. de L. 175, Religio in fundi uillæq; conspectu posita: id est, lucus ante fundum uillamque positus.

ANTEA, antehac, ante hoc tempus, superiorib. diebus, superiorib. tẽporibus. Att. 102 b, Posthac neq; hercule antea negligentes fuimus. At. 244 a, Quod ad te antea, atq; adeò prius scripsi (sic enim mauis ad scribendum tibi uerè dicere) feci me acriorem. De In. 66 a, Si integer antea fuisse demonstrabitur. Epi. 5 b, Nactusq; tẽpus hoc magis idoneũ, quàm unquam antea, ita sum cum illo locutus, &c. Ep. 34 a, Quin nisi ego successor essem, quem tu cuperes uidere, te antequã tibi successum esset, decessurum fuisse.

ANTEACTVS, a, um. superior. de In. 66 b, Ex anteacta uita facere iudicium, &c. I. V. act. 5. & pro Marcel.

ANTECANIS, nis. procyon. de Nat. 48 b. L. Procyon.

ANTECAPIO, pis. de N. 10 b, Antecapta animo rei quædã informatio, Græcè προλήψις.

ANTECEDENS, tis. præcurrens, antegrediens, antegressus, præpositus, antepositus, primum.)(. quod consequitur. de Fat. 145 a, Omnia quæ fiant, fieri causis antecedentib. & ibid. Voluntatis nostræ non esse causas externas & antecedentes. de Orat. 230 a, Ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ sunt ad id de quo quæritur, alia ex antecedentibus appellantur, alia ex consequentibus, alia ex repugnantibus. de Inuent. 70 b, Obseruantia, per quam ætate, aut sapiẽtia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedẽtes reuereamur. de Fa. 143 a, Si quod primum in connexo est, necessarium est, fit etiam quod consequitur necessarium. de Fat. 141 b, Causæ naturales & antecedentes. de I. 82 b, Homines aliqua dignitate antecedentes. Oct. 329 b, Et quæ non insequens hora antecedente calamitosior pop. Ro. illuxit? de Cla. 171 b, Sed inter hos paululum ætate his antecedens Galba, eloquentia præstitit. de Clar. 174 a, M. Pennus Paulum Gracchum ætate antecedens.

ANTECEDO, *dis.* anteeo, præeo, præcurro, prægredior, antegredior, anteuerto. Top. 228 b, Si huic rei illa antecedit, haec non antecedit. Top. 225 a, Quicquid antecedit quáq; rem, id cohæret cum re necessariò. de Fat. 147 a. Non sic causa intelligi debet, ut quod cuiq; antecedat, id & causa sit, sed quod cuiq; efficienter antecedat. de Fat. 149 a. In omnibus quæcunq; fiunt, uerisimile est causam antecedere. Ep. 174 a, Antecedere aliquem ætate. Biduo me Antonius antecessit. At. 114 a, Pompeius expeditus antecesserat legiones. Acad. 39 b, Ea res longè cæteris antecedit. de Vniuers. 199 a, Septima, quæ septem & uiginti partibus antecederet primæ. de In. 58 a, Si id quod sequitur, nó uideatur necessariò cum eo quod antecessit, cohærere. In Ver. 232 a, Incipit is loqui, qui & autoritate & ætate, &, ut mihi uisum est, usu rerum antecedebat Timarchides.

ANTECELLO, *is.* excello, præsto, antesto. I.V. 150 a, Hæc causa magnitudine iniuriæ criminib. cæteris antecellit. I.V. 227 b, In ea sunt ædes sacræ complures, sed duæ quæ longè cæteras antecellunt. de In. 43 a, Præclarũ mihi quiddam uidetur adeptus is, qui qua re homines bestijs præstent, ea in re hominibus ipsis antecellat. de Na. 55 b, Sensus hominum multò antecellit sensib. bestiarũ. ad Her. 15 b, Inferiores, qui omnibus his rebus antecelluntpro Muren. 130 b, Dicendi consuetudo longè & multum isti uestræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Mure. 119 a, Summa dignitas est in ijs qui militari laude antecellunt. pro Mur. 133 a, Vir humanitate, sapientia, integritate antecellẽs. de Sen. 90 b, Vt quisque ætate antecellit, ita sententiæ principatũ tenet. de Diu. 99 a, Chaldæi in Syria cognitione astrorum antecellunt. pro Arc. 156 a, Antecellere omnib. ingenij gloria.

ANTECEPTVS, *a, um.* de Na. 10 b. Lege Anticipatio.

ANTECESSIO, *onis.* præcursio, progressio. Offic. 3. Homo autem qui rationis est particeps, per quam consequentia cernit, principia & causas rerum uidet, earumq; progressus quasi antecessiones non ignorat. Top. 225 a, Tripartitò igitur distribuitur locus hic, in consecutionem, antecessionẽ, & repugnantiam.

ANTEDICO, *is.* prædico, anteprædico. de Diui. 113 a, Hæc qui antedicunt, quam rationem sequantur, uides. I.A. 158 a, & 157 b, Atque ego hoc dico de futuris, quod est augurum, antedicere ea quæ uitari possunt. I.A. 206 b, Itaq; quod paulo antè feci in senatu, faciam apud uos, testificor, denuncio, anteprædico.

ANTEEO, *is.* antecedo. contra Rul. 85 b, Lictores prætorib. anteibant cum fascibus duobus. Tusc. 149 a, Cato qui hos ætate anteibat. I.A. 221 a, Seruius ætate illis anteibat, sapientia omnib. de Fi. 149 b, Præstantiam animi omnib. bonis corporis anteire dicimus. de Fa. 149 a, Si illi fateantur assensiones non sine uisõ antecedente fieri, alia ratio est: sed si cõcedunt anteire uisa, &c. uide ne idem dicant. de Clar. 185 b, Consules, qui omnes intelligentia anteibant. Tusc. 124 a, Fortunam ipsam anteibo fortunis meis. pro Syl. 161 a, Nec se æquales tui propter istam causam abs te anteiri putant. Offic. 40 a, Qui anteire cæteros uirtute putantur.

ANTEFERO, *fers.* antepono, præpono, præripio. Partit. 229 b, Deinde ista tua studia uel maximis meis occupationibus anteferrem libenter. Epi. 83 b, Vel iniquissimam pacem iustissimo bello anteferrẽ. pro Cor. 64 a, Quis dubitaret de toto iure pacis & belli omnib. iurisperitissimis imperatores nostros anteferre? cont. Rul. 67 a, Vos qui me antetuleritis nobilitati. Epi. 74 b, Tamẽ ita existimes uelim, me antelaturum fuisse, si ad me uenisses, uoluntatem tuam commodo meo. de Pro. 74 b, Cum ipse cæteris omnib. esset omni honore antelatus. pro Syl. 184 b, Vt nemo ei se honore anteferret. Ep. 29 b, Præsertim cum sine cuiusquã reprehensione, legatis quæstorem possis anteferre. Epist. 11 a, Bibuli fortunam, quã ille afflictam putat, omnium triumphis uictorijsq; antefero. Epi. 72 b, Certè nos quod est dies allatura, id consilio anteferre debemus. Ora. 198 b, Sed ego idem, qui, &c. recordor longè omnibus unum anteferre Demosthenem. Qu. Fr. 306 b, Comitia iudicijs anteferre. Atti. 96 b, Qui se solet anteferre puero sororis tuę filio. de Cl. 180 a, Anteferre se alicui.

ANTEGREDIOR, *ris.* prægredior, antecedo, anteuerto. de N. 36 b, Lucifer latinè dicitur, cùm antegreditur solem: cùm subsequitur autem, hesperos. de Fat. 144 b, Quod si ita est, omnia quæ fiunt, causis fiunt antegressis. & ibid. a, Causæ fortuitò antegressæ. & de D. 85 b, Iisdẽ signis antegressis. Offic. 19 a, Id tum apparet, cùm antegressa est honestas.

ANTEHAC, antea. Epi. 197 a, Atque antehac sperare quidẽ licebat, nunc etiã illud ereptum est. Epi. 7 b, Simul quod uideo, nõ ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ.

ANTELVCANVS, *a, um.* quod ante lucẽ fit. Epi. 245 a, Ex antelucano tempore usq; ad horã diei decimam. Tusc. 218 b, Qui dolere se aiebat, si quãdo opificum antelucana uictus esset industria. I.C. 169 a. Antelucanæ cœnę.

ANTEMERIDIANVS, *a, um.* quod ante meridiem fit.) (. Pomeridianus Att. 211 b, Antemeridianis tuis literis heri statim rescripsi, nunc respondeo uespertinis. de Or. 144 b, Antemeridianus sermo. L. Pomeridianus.

ANTENNA, *æ.* transuersum in naui lignum ad malum, cui uelum alligatur. de Or. 159 b, Quid tam in nauigio necessarium, quàm prora? quàm puppis? quàm antennæ? quàm uela? mali? &c.

ANTEOCCVPATIO, *onis.* Rhetorica exornatio est, alia ab occupatione. de Or. 162 a, Erroris inductio, in hilaritatẽ impulsio, anteoccupatio, &c.

ANTEOCCVPO, *as.* Præoccupo. Or. 209 b, Vt anteoccuper quod putat opponi. de eadẽ anteoccupatiõe loquitur.

ANTEPONO, *nis.* præpono, præfero, priorem duco, antefero, præstabilius puto, primas omnium alicui do, aliquid primum & summũ habeo. At. 14 b, Vera quidem laude probitatis, neq; me tibi, neq; quenquã antepono. Qu. F. 300 b, Si te illi anteponis, ualde magnum facis. de Or. 93 a, Et longè Academię illi & Lyceo tuum hoc suburbanum antepono. Tusc. 203 b, Cuius iudicium longè antepono tuo. Ep. 52 a, Ea te sapientia esse iudico, ut meum consilium non anteponam tuo. Epi. 36 a, Nec mehercule aliter uidi existimare Cn. Pompeium, quem omnib. qui unquam fuerunt, uel P. Lentulum, quem mihi ipsi antepono. de Cl. 188 a, Hanc aũt gloriam, testimoniumq; Cæsaris, tuæ quidem supplicationi non solum, sed triumphis multorum antepono. In Vat. Nemo se anteponet, quo minus reus fiat. de Se. 79 a, & Offic. 17 b, Non ponebat enim rumores ante salutem.

ANTEQVAM, priusquàm. Att. 75 a, Antequàm aliquo ioco considero, literas à me nõ habebis. At. 26 b, Equidẽ antequam tuas legi literas, in hominẽ ire cupiebam. pro Do. 241 b, Præsertim illo magistro, qui cogeretur docere, antequã ipse didicisset. I.V. 146 a, Nunquam in Sicilia frumentũ publicè est emptum, antequã iste hoc præclarũ consiliũ dedit, ut, &c. de Or. 156 a, Neq; defatigabor antequã percepero, &c. I.V. 136 b, Neq; in hac re solũ fuit ciusmodi, sed antequàm ego in Siciliam ueni, in maximis rebus ac plurimis. Para. 124 b, Nunquã eris diues, antequàm tibi tantũ ex tuis possessionib. reficiatur, ut tueri sex legiones possis. Ep. 102 a. Sin nostri oblitus es, dabo operã ut istuc ueniã, antequã planè ex animo tuo effluo. I.A. 244 a, Cui fui semper amicus, antequàm ille reip. est factus inimicus. Qu. Fr. 301 b, Ne quid de bonis quæ L. Octauij fuissent, diminuerẽt, antequã Cn. Fundanio pecuniam soluissent. pro Milon. 121 b, Vtinã, dij immortales, ut P. Clodius uiueret antequàm hoc spectaculum uiderem. I.A. 218 b, Dixitq; se non antea renunciaturum senatui, nisi prius sibi respondisset quid facturus esset, quàm ex illa circumscriptione excederet.

ANTEROS, Veneris & Martis filius. de D. 71 a, & b, Tertius Cupido quidem est Anteros. & de N. lib. 3.

ANTESIGNANVS, *us.* primipilus. miles qui ante signum in acie collocatur. I.A. 174 a, & 196 b, Fueras in acie Pharsalica antesignanus. Antesignanos iudices constituere.

ANTESTO, *as.* præsto, antecello, excello. de In. 62 b, Crotoniatæ quondam omnibus corporis uiribus & dignitatibus antestetérunt.

ANTEVERTO, *tis.* preuerto, antecedo. de Am. 98 b, Atq; id ipsum cum tecum agere conarer, Fannius anteuertit. pro Mil. 110 a, Vidit, necesse est Miloni proficisci Lanuuium, illo ipso quo profectus est die, itaq; anteuertit. de Na. 36 b, Stella tum anteuertens solem, tum subsequens.

ANTICIPATIO, *onis.* Græcè προλήψις. de Natu. 10 b, Quis non habet sine doctrina anticipationem quandam deorũ? id est, anteceptam animo rei quandam informationem, & cætera. L. Prænotio.

ANTICIPO, *as.* anteoccupo, anteuerto. Attic. 132 a, Dices, quid igitur proficis? qui anticipes eius rei molestiam, quam triduo sciturus sis. de Na. 16 a, Ita est informatum, anticipatumq; mentibus nostris.

ANTINOMIA, contraria lex. L. Lex.

ANTILIBANVS, mons. Attic. 31 b.

ANTIOCHIA, *æ.* urbs. 244 b.

ANTIOCHII, philosophi ab Antiocho. Acad. 18 a.

ANTIPODES, *dum.* Acad. 31 a, Antipodes è regione nobis, è contraria parte terræ aduersis uestigijs stant cõtra uestigia, quos Antipodas uocatis. de Som. 129 b, Sed eorũ partim obliquos, partim uersos, partim etiam aduersos stare nobis. & ibid. Qui aduersa nobis urgent uestigia.

ANTIQVITAS, *tis.* uetustas. de L. 175 a, Antiquitas proximè accedit ad deos. Itẽ: In exemplis autoritatẽ habet antiqtas. de D. 123 a, Errabat enim multis in reb. antiquitas, quã uel usu iam, uel doctrina, uel uetustate immutatã uidemus.

ad Her.24 b,Non omnia antiquitati concedenda esse. prò Font. 292 b, Generis antiquitas ex clarissimo municipio profecta. Antequam.197 a,Generis antiquitas. Or. 211 b.A' quibusdam seriò iam emẽdatur antiquitas, qui,&c. de Or. 146 b, Quo magis antiquitatem eorum sermo retinere uidetur.pro P.R.127 a,P.Rutilius,qui documentum fuit hominibus nostris uirtutis,antiquitatis, prudentiæ. de Orat. 101 a,Plurima in XII tabulis antiquitatis effigies.

ANTIQVIOR,*us*.carior, melior, potior. Epist.178 b.Si in aduentu tuo bellũ confic: potest,nihil sit antiquius. At.192 a,Me id multo magis mouet,quod mihi est sanctius & antiquius. Att.101 b,Ne dubitaris,quin quod honestius, id mihi futurũ sit antiquius. Qu.Fr.294 b,Quod tibi & antiquissimum esse,& ab initio fuisse, omnium sermone celebratũ est. At.37 a,Nihil mihi antiquius amicitia nostra est. de D. 124 b,Antiquiorẽ Deiotaro fuisse laudem & gloriã, quàm regnum & possessiones suas. Epist.170 a,Nec quicquam habui antiquius,quàm ut Pansam statim conuenirem. Att.187 b,De Tullia mea tibi antiquissimum esse uideo. Qu.Fr.306 b,Is iudiciorum causam suscepit,antiquissimamq; se habiturũ dixit. de Inuent.55 b,Hoc trophæo nihil carius, nihil antiquius habere conuenit. Att. 160 b, Naualis apparatus ei semper antiquissimia cura fuit. Att.278 b,Id quidem sic susceptum est mihi,ut nihil sim habiturus antiquius. ad Her. 32 a,At salus antiquior est militum,quàm impedimentorũ. Ep.166 a,Nihil antiquius communi salute iudicaui. de In. 57 a,Qui pauperes sunt, ijs antiquior officio pecunia est. I. A.247 a,Nihil uitæ antiquius existimare, omnia posteriora libertate ducere.

ANTIQVO,*as*.abrogo. de Leg.191 b,Vos demùm,ut uideo, legem antiquastis sine tabella. Att.9 b, Et populum ut rogationem antiquaret,rogabant. At. 8 a.Piso operã dat,ut ea rogatio,&c.& de religione antiquetur. Of.48 b, Philippus legem agrariam tulit,quam tamen antiquari passus est.

ANTIQVVS,*a,um*.priscus, uetus, credulus, simplex, probus.)(.Recẽs. I.V.87 a,Hæc nimis antiqua & obsoleta sunt. Att.142 b,Igitur antiquissimæ cuiq; epistolæ primũ respõdebo. Qu.F.319 a,Antiquior dies in tuis erat ascripta literis.pro Rab.95 b,Causam suscepisti antiquiorem memoria tua. de Vn.198 b, Animus & ortu & uirtute est antiquior corpore. de Am. 101 a, Antiquior & pulchrior & magis à natura profecta causa amicitiæ. de Cl.172 a, Sed multo tamen antiquior & horridior ille quàm Scipio. pro S. R. 12 b,Homines antiqui, qui ex sua natura cæteros fingerent, crediderunt.pro S.R.23 a, In qua muliere uestigia antiqui officij remanent.pro Cl.33 b, Homines ex uetere illa disciplina iudiciorum.

ANTISTES,*tis* primarius unius templi sacerdos. pro Do. 234 a,Vos qui estis antistites cerimoniarum & sacrorum, autorem habetis & magistratum publicæ religionis. de Ar. 246 b,Antistites sacrorum. de D.131 b, Cum antistitib. agamus,ut proferant,&c. pro Dom. 213 a, Alij antistites deorũ immortalium, alij interpretes religionum requirendi. de Or.102 a,Eum quærimus,qui sit eius artis antistes,cuius esse Deus putatur.

ANTISTITA,*æ*. I.V.223 b,& 226 b. Cereris sacerdotes atque illius fani antistitæ. Sic enim legendum est,non antistites,autore Gellio & Prisciano. Significat enim fœminam sacerdotem.

ANTISTHENES,*nis*. de Or.148 b,Ab Antisthene,qui patientiã & duriciã in Socratico sermone adamauit Cynici.

ANTITHETON. Orat.213 a,Græci ἀντίθετα nominant,cũ contrarijs contraria opponuntur.Id quod scis,prodest nihil:id quod nescis,obest.

ANTIVM,oppidum. Att.24 a,Hinc Antiates. ibid. 26 a.

ANTONIANVS,*a,um*. Ep.lib.12,Antonianæ leges. in Epistola Lẽtuli. & eodẽ libro, Antonianũ latrocinium. I.V. Antoniana uetus dicendi ratio. sed id de Antonio illo Oratore.

ANTONIASTER,ab Antonio per contemptum factum nomen,ut ab olea oleaster, ut à pyro pyraster. Pro Vareno citante Prisciano.

ANTRONIANVS,*a,um*,At.li.1,Antroniana domus.

ANVS,*ani*. Ep.140 a, Anum appellas alieno nomine, cur nõ suo potius? ima excrementorum uia.

ANVS,*anus*.uetula mulier. Tusc.214 b,Quæ est anus tam delira,quæ ista timeat?de D.137 b,An tu censes ullam anũ tam deliram futuram fuisse,ut somnijs crederet?

ANXIETAS,*tis*.procliuitas ad angorem. Tusc. 214 b,Ex quo in alijs anxietas,unde anxij: in alijs iracundia dicitur, quæ ab ira differt Estq; aliud,iracundum esse, aliud iratum: ut differt anxietas ab angore. Neq; enim omnes anxij,qui anguntur aliquando,neq; anxij semper anguntur, ut inter ebrietatem & ebriositatem interest.

ANXIFER,*a,um*, quod anxietatem affert. de D.85 a, Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. Tusc.179 b, Anxiferi uertices.

ANXITVDO,*nis*. anxietas. de Repub. lib.2, Quartaq; anxitudo prona ad luctum & mœrens, semperq; ipsa se solicitans.ex Non.

ANXIVS,*a,um*.qui natura procliuior est ad angorem. Tusc. 214 b,Non omnes anxij sunt, qui anguntur aliquando, nec anxij semper anguntur. Tusc.216 a,Aegritudo anxia atque acerba. de Sen.90 b,At sunt morosi,& anxij, & iracundi, & difficiles senes. At.38 a,Solicitus & anxius amor. de Fin. 76 a,Anxio & solicito animo esse. Off.15 a, Si quidem nec anxij futuri,& cum grauitate constantiaq; uicturi.

AONIVM,oppidum. At.82 a.

APAMEA,*æ*.oppidum. At.76 b.& Ep.lib.2. Cassij.

APAMENSIS. At.82 a,30 a.

APAMEVS,*a,um*. aliàs Apianus. Ep.39.

APAGE,& apagete.abigentis uox,& fastidientis aliquid. Epist.66 a,De Catilio nescio quid ad me scripsisti deprecationis diligentissimæ,apagete cum nostro Sexto Seruilio.

APENNINVS,*ni*.mons Italiam intersecans. I.A.244 b, Nũ idem in Apennini tramitibus potero facere? Ep.172 b,Antonius Apennino alpibusq; se tenet. I.C.109 b.

APER,*pri*.syluester porcus. I.V.221 b.Aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum Verrem quàm illum aprum Erymanthiũ referri oportere. Tusc.219 b, Iratum ne Herculem censes conflixisse cum Erymanthio apro?

APERIO,*ris*.patefacio, palàm facio,illustro, aditum facio, emergo,refero,diduco,diuarico, resigno. de D. 96 a,& 122 b,In templo Herculis ualuæ clausæ repagulis subitò seipsæ aperuerunt. de N.54 b,Palpebræ aptissimæ & ad claudendas pupillas & ad aperiendas. pro Cl.31 a,Quę in diuturna obscuritate latuerunt,si aperiam,ut ea cernere oculis uideamini. At.74 a,Epistolam aperui, legi. At.7 b,& 112 a,& rursus Att.166 a,Aperire literas. & ibid. Resignatæ literæ. de N. 36 b,Stella tum delitescens,tum rursum se aperiens. & 36 a, Tum occultari,tum aperiri. de Fin.68 a, Aperiendum est igitur quid sit uoluptas:aliter enim explicari quod quæritur non potest. Offic.26 a,Verentur ne si quo casu euenerit, ut corporis partes quædam aperiantur,aspiciantur nõ decorè I.A.275 a,Cum mulier fleret uberius,is caput aperuit, in collum inuasit. de Finib. 55 a, Altera occulta quædam & quasi inuolata aperiuntur, altera prompta & aperta indicantur. Offi.44 b,Quàmobrem nec ita claudenda est res familiaris,ut eam benignitas aperire non possit: nec ita reseranda,ut pateat omnib. Ep.127 b, Dionysius Corinthi dicitur ludum aperuisse. Epist.88 b,Tibi uirtus tua reditum ad tuos aperuit. At.279 a,Nec in senatu sceleratissimorum cõsiliorum fontes aperire dubitaui. pro S.R. 39 a,Id quod postea aperietur. Anteq.194 a, Aperuerunt non fortes esse sed amicos, si, &c. ad Her. 25 b, & 16 a, Aperire fontes penitùs absconditos. I.A.262 a. Si de clementia, qua in alios usi sumus,aperiemus. Item: Multus apertus cursus ad laudem. Tusc.146 b,Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus. de Or.91 b,Carneades uerò multo uberius ijsdem de rebus loquebatur, non quo aperiret sententiam suam (hic enim mos patrius Academiæ,aduersari semper omnibus in disputando)sed,&c.

APERIRE, exponere,se ad solutionem paratum esse,ostẽdere. At.68 a,De Oppio factum est,ut uolui, & maximè quòd DCCC. aperuisti. Item 70 b,De Oppio bene curasti,quòd ei DCCC. exposuisti.

APERTÈ,planè,non obscurè,non dissimulanter, rectè.)(. Circuitione,ex insidijs,rectè. I.V.69 b. Apertè palamq; dicere aliquid. pro Qu.R.52 a, Planius & apertius dicã. de Fin. 67 a,Planè & apertè loqui. I.V.140 b,Apertissimè & planissimè explicare quidpiã. de Or.137 a, Ponere aliquid apertè falsum. de Cl.190 a, Numeri non apertè, sed dissimulanter concluși. Or.200 a,Non ex insidijs,sed apertè & palàm facere aliquid. pro Pl.226 a,Sed eum ipsum dolorem hic tulit paulo apertius. At.227 b,Læticiã apertissimè tulimus oẽs. Att.276 b,Quæ uerba apertè indicant posse rationem haberi etiam non præsentis. At.9 a,Et tamen ab illo apertè, tectè,quicquid est datum,libenter accepi.

APERTVS,*a,um*. patẽs,manifestus,planus,ante oculos posi situs.)(.Obscurus,occultus,insidiosus. de D.80 a, Assyrij cœlũ ex omni parte patens atq; apertum intuentur. I.C.104 a, Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium cõiecimus. Pro Pom.17 b,Multas simultates,partim obscuras, partim apertas suscepi. pro Mur. 136 a, Atq; ille, ut semper fuit apertissimus,non se purgauit,sed indicauit. Pro Cl. 27 a.Nemo unquã apertior in iudicium adductus est. de Nat. 26 b,Nihil potest esse tam apertum, tamq; perspicuum. At. 120 a,Apertus dolor.)(.Hebes dolor. de Am.114 a,Apertum pectus; ut dicitur, uidere & ostendere. Epistol.73 b, Quod

iam

iam omnibus est apertum. Par.116 b, In apertum referre ali quod opus: id est, edere. pro Cec.285 b, Causa aperta & simplex. de In.48 b, Aperta & lucida narratio. I.V.209 b, Statuerunt se nihil tam clausum neq; tam reconditum posse habere, quod non istius cupiditati apertissimum promptissimũq; esset. pro S.R.24 b, Vnum hoc sumo, quod mihi apertum tuũ scelus, resq; manifesta dat. Or.218 b, Dochimus iteratus numerum apertum, & nimis insignem facit.

APEX, *ĕcis.* de Sene. 90 a, Apex senectutis est autoritas: id est, summa dignitas. nam apex cuiusq; rei fastigiũ significat. de L.156 b, Nec dubito quin ab aquila Tarquino apicẽ impositum putent. id est, diadema, regis insigne.

APHRACTVM, *cti.* & Aphractus, *cti.* genus nauigij, quo Rhodij utebantur. At.74 b, Nauigauimus tardius propter aphractorum Rhodiorum imbecillitatem. At.97 a, Aphractis ceteris q; longis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. At.96 b, Detraxit uiginti ipsos dies etiam aphractus Rhodiorum. L.Dicrorum.

APIANI legati. Epist.35 a.

ΑΠΕΙΡΕΙΑ. L.Infinitio.

APIS, *pis.* Offi. 31 a, Apum examina non fingendorum fauorũ causa congregantur, sed cùm congregabilia natura sint, fingunt fauos. Tusc.186 b, Cum liquescimus fluimusq; mollitia, apis aculeum sine clamore ferre nõ possumus. de Aruspi.249 b, & de Di. 95 b, Si examen apum ludis in scenã uenisset. Offic. 35 a, Apes quorum opere efficitur aliquid ad homi num usum atq; uitam.

APISCI. pro adipisci. Epist. 51 a, Sulpitij. & de Leg.166 b, Apiscendi causa. At. Maris apiscendi causa.

APIS. de Nat.17 b, Apis ille sanctus Aegyptiorum bos.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ, demonstratio. L. Argumentũ & demõstratio.

APODYTERIVM, *rij.* locus ubi balnearium ingressuri, se expoliabant. Qu.Fr.318 a, In balnearijs assa, in alterum apodyterij angulum promoui. Quint.Fr.319 a, Iam ἀπεδυτηρίῳ nihil alsius.

APOLLINARES ludi: id est, Apollini dicati. Attic. 34 a, & Philip.10.

APOLLO, *inis.* de Na. 39 b, Iam Apollinis nomen est Grecũ, quem solem esse uolunt. & 71 a, Apollinum antiquissimus. & ibid. de Apollinib. multis. I.V.228 a, Apollo Thesmotes, uel Temnites. pro Fon. 280 a, Hæ sunt nationes quæ quondam Delphos usq; ad Apollinem Pythium, atque ad oraculum orbis terræ uexandum profectæ sunt.

APOLLONIA, *æ.* urbs Macedoniæ. Attic. 273 b, Epistol. 217 a.

APOLLONIENSIS, *se.* pro Flac.161 a, At.301 b.

APOLLONIATES. Diogenes. de N.8 a, I.P.98 a.

APOLLONICENSIS. Att.75 a, Apollonicensem Xenonem commendaui.

APOLLONIVS, *nĭi.* de Or.91 a, 95 b.

APOLOGVS, *gi.* fabula in qua bruta animalia inducuntur loquentia. de Or 133 b, Ad hoc genus adscribũtur etiam narrationes apologorum. de In.47 b, & ad Her.2 b, Ab aliqua re iam parta incipere, quæ uel apologum, uel fabulam, uel aliquam contineat irrisionem.

ΑΠΟΦΑΤΙΚΑ'. L. Negans.

APOPHTHEGMA, *tis.* L. Dictum. Epi.135 b, Sic audio Cæsarem cùm uolumina iam confecerit ἀποφθεγμάτων.

APOPROEGMENON, id est reiectum.) (. Proegmenon, id est, præpositum. de Fin.93 a. L. Reiectus.

APOTHECA, *æ.* taberna, uel potius cella uiuaria. In Vat. 31 a, Cum omnium domos, apothecas, naueisq; furacissimè scrutarere. I.A.173 a, Apothecæ totæ hominibus nequissimis condonabantur.

APPARATE. At.222 a, Itaq; edit & bibit ἀδιῶς & iucundè, opiparè sanè & apparatè. De Cæsare hoc dicit Cicero.

APPARATIO, *onis.* (. Inapparatio, onis. Offic.44 b. Magnificentia & apparatio popularium munerum. Ad Her.3 a, Genus est narrationis, quod intercurrit nonnunquam aut fidei, aut criminationis, aut alicuius apparationis, uel laudationis causa.

APPARATVS, *a, um.* pro Sest. 25 a, & I.A.159 b, Qui ludos apparatissimos magnificẽtissimosq; fecit. ad Her.3 a, Quãnimium apparatis uerbis compositum est. de In.54 a, Domus omnibus rebus instructa & apparata. ad Heren.3 a, Vt non apparata oratio uideatur.

APPARATVS, *tus.* apparatio, instrumentum, magnificẽtia. Offi.7 a, Delectant etiam magnifici apparatus, uitęq; cultus cum elegantia & copia. Or.204 b, Apparatus epularũ à magnificentia recedens. de Som.126 b, Pòst autem regio apparatu accepti, &c. In Vat 35 a, Omitto festum diẽ argento, uestę, omni apparatu ornatuq; uisendo. I.A.179 b, Quid prandiorum apparatus proferam? Ep.95 a, Apparatus enim spectatio tollebat omnem hilaritatem. de Cl.189 b, Præcepta, quæ maiorem habent apparatum. de N.6 a, Omnis totius orbis designatio & apparatus. de Ora.104 b, Dixit Qu. Mutius more suo, nullo apparatu purè & dilucidè.

APPAREO, *es.* uideor, compareo, adsum, exto, existo, cõstat, eluceo, emineo, in conspectu relinqui, in conspectu esse, speciem offero, speciem præ me fero, speciem habeo, in conspectum me do. de Di.122 a, Anguis ille, qui Syllæ apparuit imolanti, Epistol.162 a, Cum equites Antonij apparuissent. pro S.R.38 b, Quod quo studiosius ab ipsis opprimitur & absconditur, eo magis eminet & apparet. de Clar.171 b, Itaque exaruerunt uix iam ut appareant. pro Clu.48 b, Quid cæteri, quos apparere huic quæstioni uideo, uolunt? pro Syl.167 b, An uerò in quibus subsellijs hæc ornamenta reip. uiderem, in his me apparere nollem? pro Fl.152 a, Nulla uspiam prædonum nauis apparuit. Epist.74 b, Quid rectum sit apparet, quid expediat incertum est. de N.9 b, Ita fit ut deus ille nusquam prorsus appareat. de Clar.137 b, Aulus Porcinna fuit, ut apparet ex orationibus scriptor sanè bonus. Orat.204 b, Idq; apparet ex genere & granditate uerborum. Item: Aliquid manifestè deprehensum apparere. Epistol.15 a, Illud odium omne repentè apparuit. pro Fla.155 a, Siue hoc Romæ confictum est, ut apparet, siue missum domo est, ut dicitur. de N.29 b, Hoc si quis quærat unde habemus, apparet quod à terra sumpsimus. Epist.52 b, De quo quid sentiam, nihil attinet dicere, cum appareat ipse quid fecerim. de Orat.91 a, Tamen apparet atq; extat, utrũ simus earum rerum rudes, an didicerimus. de Orat.88 a, Quid in Numa Pompilio? num quod eloquentiæ uestigium appareat? At.288 a, Tamen illud apparebit, uerba rebus esse contraria. de Diu.137 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. I.A.189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum. Parad.116 b, Quoniam illud maiorum uigiliarum opus in tuo nomine apparuit. de Finib. 95 a, Membra nobis ita data sunt, ut ad quandam rationem uiuendi data esse appareant.

APPARITIO, *onis.* pro officio apparitoris. Ep.123 b, Quòd in longa eius apparitione singularem eius fidem abstinentiamq; cognoui.

APPARITOR, *oris.* satelles, stipator, minister. I.V.160 b, Mittit ad eum Venerios, id est, apparitores à prætore assignatos. Qu.Fr.292 a, Si lictor non suæ, sed tuæ leuitatis apparitor. I.A.176 b, Quis unquam apparitor tam humilis, tam abiectus?

APPARO, *as.* comparo, paro. I.V.210 a, Ornare & apparare conuiuium. pro Pomp.11 a, Pompeius extrema hyeme bellum apparauit, ineunte uere suscepit, media æstate cõfecit. Quin.Frat.309 a, Crimina quæ in Sestium apparabantur. I.A.205 a, Facilius apparabitis ea quæ necessitas flagitat. pro Mil.106 b, Qui iter illud ad cædem faciendam apparasset. Qu.F.327 b, Is ludos apparat magnificẽtissimos, sic inquã, ut nemo sumptuosiores. ad Heren.1 b, Animus iudicis constituitur uel apparatur ad audiendum. & 7 b, Nunquid apparari: id est, parari.

APPELLATIO, *onis.* compellatio. pro R.P.124 b, Qua appellatione litium? in qua Posthumi mentio facta nulla est. de Clar.188 b, Lenis appellatio literarum, id est, pronunciatio. pro Dom. 230 a, Regũ appellationes uenales erant. pro Qu.12 a, Videtur ne interceisisse appellatio Tribunorum?

APPELLATOR, *oris.* In Verr. 234 a, Nihil ægrius factum multo labore meo, quàm ut manus ab illo appellatore abstinerentur.

APPELLO, *as.* nomino, nuncupo, usurpo, dico, perhibeo, uoco, inuoco, debitum peto, compello, alloquor, aliquem nomine affari. de Na.70 b, Nunc Aegyptij Thoyt appellãt. de Vn.201 b, Iupiter, Iuno, & reliqui quos fratres inter se agnatosq; usurpare & appellare uidemus. pro Cec.295 b, Seruos non numero distinguunt, sed appellãt uno familiæ nomine. & ibid. De liberis quisquis est, procuratoris nomine appellatur. Epistol.29 b, Accedit etiam molesta hæc pompa lictorum meorum, nomenq; imperij quo appellor. I.A.252 a, O Spartace: quem enim te potius appellem? Epist.140 a, Appellare rem suo nomine. de Vn.200 b, Cæterorum autẽ siderum ambitus ignorantes homines præter admodum paucos, neque nomen appellant, neque inter se numero cõmetiuntur. Tusc.232 b, 233 a, Ex maiore parte unaquęq; res appellari spectariq; debet. pro Clu.32 a, Tum appellat hilari uultu hominem Balbus, ut blandissimè potest, Quid tu, inquit, Pacete? Quin.Fr.312 b, Tu ut me & appelles, & interpelles, & colloquare, & obloquare uelim. I.A.246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquemq;. de Leg.191 b, Ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet. Offi.42 b, Appellare milites blando sermone. Antequam.195 a, Vos ego appello, quorũ de me maxima est potestas. de Or.126 b,

Cum

Cum ego illum crebrò appellans collegam ei ſuum commẽ darem. de In. 72 a, Appellare nomen alicuius identidem. I. A. 158 b, Te autem M. Antoni abſentem appello, non ne, &c. pro Cl. 31 a, Te appello Opianice, te T. Acti, audere negare, &c. pro Mur. 143 b, Te appellò Cato, non ne proſpicis? &c. I. V. 195 b, C. Marcelle te appello, num? &c pro Pom. 5 b, Appellare aliquem ſuperbius. contra Rul. 78 b, Appellare aliquem aſperius. I. V. 178 a, Appellare aliquem uerbo grauiore. de Orat. 105 a, Vt enim triſtem Galba uidit, nomine appellauit. & Acad. 4 b, Me autem nomine appellabat. Att. 77 a, Deiotarus filius, qui rex ab ſenatu appellatus eſt. Attic. 77 a, Qui rex ab ſenatu eſt appellatus. Epiſt. 23 b, Ita uictoria iuſta imperator appellatus apud Iſſum. Epiſt. 3 a, Quòd tũ dicendo, tum ſingulis appellandis rogãdisq; perſpexeram. Epiſt. 61 a, Is cum agere cœpiſſet, tertio quoque uerbo orationis ſuæ me appellabat. Epiſt. 15 a, Quidã homines, & ijdem illi, quos ſæpe nutu ſignificationeq; appello. pro Flac. 166 b, Qui etiam me uultu appellat ac repetit etiam, &c. Epiſt. 84 a, Cæſar nunquam niſi honorificẽtiſſimè Pompeiũ appellat. Epiſ. 255 a, Tu mi Treboni, quo tolerabilius feramus igniculum deſiderij tui, crebris nos literis appellato. de Legib. 164 a, Quę ſi appellare audent impij, quo tandem ſtudio colentur à bonis. pro Flac. 146 b, Quem enim alium appellem? quem obteſter? quem implorem? I. V. 274 b, Vos etiam imploro atq; appello ſanctiſſimæ deæ. pro S. R. 31 a, Te nunc appello P. Scipio, meminiſtine? &c. pro Quint. 17 b, Sin, &c. quid agendum eſt? qui deus appellandus eſt? cuius hominis fides imploranda eſt? pro R. P. 124 a, Neminem unquam quò ea pecunia perueniſſet cauſam dixiſſe, qui in æſtimandis litibus appellatus non eſſet. In litibus autem nemo appellabatur, niſi ex teſtium dictis, &c. pro Quint. 18 a, Ab omni magiſtratu agitatus, quem præter te appellet, habet neminem. pro Cec. 295 a, Aedes, quæ in lege non appellantur. Offic. 18 a, Cauendum eſt ne ijſdem de cauſis alij plectantur, alij ne appellentur quidem. pro Cl. 21 a, Hęc omnia niſi perſpexeritis in cauſa, temerè à nobis illã appellari putatote. I. A. 174 a, Appellatus es de pecunia, quam pro ſectione debebas. Attic. 78 b, De Attiliano nomine ſcripſi ad Philotimum, ne appellaret Meſſalam. contra Rul. 86 b, A' me petere quod debeo, me ipſum appellare debetis. Attic. 189 b, Cocceium uelim appelles, quod enim dixerat nõ fecit. pro Quint. 7 a, Cum tibi quotidie poteſtas fuiſſet admonendi, uerbum nullum facis: biennio iam conſecto ferè appellas. Epiſt. 266 b, Dolabellæ procuratores facut admoneantur, appellabis etiam Appiam. Atti. 6 a, Tulliola tibi diem dat, ſponſorem appellat. Attic. 5 a, Tulliola tuum munuſculum flagitat, me ſponſorem appellat. de Cla. 166 b, Videor enim iam te auſurus eſſe appellare, quoniam, &c. Ar. 261 a, Poſſumus enim ut ſponſores appellemus, procuratores introducere. pro Quint. 11 b, Cuius procurator à prætore ad Tribunos appellare auſus fit. I. V. 233 b, Atq; adeò cum iam diſceſſio facta eſſet, prætor appellatur. & ibid. Quis igitur prætorem appellat? qui quæſtor iſtius fuerat Cæcilius. I. V. 35 b, Appellaſti Tribunos plebis, ne cauſam diceres. pro Planc. 246 a, Appellaui populum, tribub. me ſubmiſi. pro Qu. 5 a, Appellantur Tribuni, à quibus cum eſſet certum auxilium petitum, tamen, &c. de Cl. 176 b, Nam de ſono uocis & ſuauitate appellandarum literarum, quoniam filium cognouiſti, noli expectare quid dicam.

APPELLO, *as*. applico. I. V. 85 b, Cum Perſæ mille numero nauium claſſem ad Delum appuliſſent. & 248 b, Appellitur nauis Syracuſas. & 244 b, Nauis appulſa Veliam eſt. & 250 a, Quos in Siciliam appulſos eſſe nauigijs dicebat. & 224 a, & 265 b, Claſſe ad eum locum appulſa. Atti. 210 a, Cum ad uillam noſtram nauis appelleretur. de Orat. 122 b, Timidè tanquam ad aliquem libidinis ſcopulum, ſic tuam mentem ad philoſophiam appuliſti. pro Rab. 95 b, Nec tuas unquã rationes ad eos ſcopulos appuliſſes, ad quos S. Titij afflictam nauem uideres. de Di. 89 b, Viſus eſt in ſomnis paſtor ad me appellere.

APPENDICVLA, *læ*. corollarium. pro R. P. 123 b, Eſt enim hæc cauſa, quò ea pecunia peruenerit, quaſi quædam appẽdicula cauſæ iudicatæ atq; damnatæ.

APPENDIX, *icis*. additamentum, corollarium. In Hort. Vidit enim quod uidendum fuit, appendicem animi eſſe corpus.

APPENDO, *dis*. pendo, annecto. L. Appenſus. I. V. 212 b, L. Piſo aurifici palàm appendit aurum. pro S. R. 42 b, Omnia ſua tibi conceſſit, adnumerauit, appendit. I. A. 178 b, Tanti acerui nummorum apud iſtum conſtruuntur, ut iam appendantur, non numerentur pecuniæ. de Opt. 244, Non uerba me annumerare lectori putaui oportere, ſed tanquam appendere.

APPENSVS, *a, um*. Tuſc. 240 a, Gladium è lacunari ſeta equina appenſum demitti iuſſit.

APPETENS, *tis*. auidus, cupidus. pro Pomp. 5 a, Quoniam ſemper appetentes gloriæ præter cæteras gentes atq; auidi laudis fuiſtis. de Am. 105 b, Nihil eſt tam appetens ſimilium ſui, nihil rapacius quàm natura. de Or. 125 a, Gratus animus non appetens, non auidus. Tuſc. 187 b, Studioſiſſimus appetentiſſimusq; honeſtatis. contra Rul. 70 a, Homo cupidus atq; appetens.

APPETENTIA, *tiæ*. Tuſc. 212 b, Libido efficit effrenatam appetentiam.

APPETITIO, *onis*. Græcè ὁρμὴ.). (. Declinatio. de Fi. 95 a, & 117 a, Appetitio animi, quæ Græcè ὁρμὴ dicitur. Offi. 36 b, Appetitiones, quas Græci ὁρμὰς nominant, obedientes efficere rationi. de Nat. 37 b, Natura mundi habet motus uoluntarios appetitiones q;, quas Græci ὁρμὰς dicunt. Tuſc. lib. 4. Eiuſmodi appetitionem Stoici βούλησιν appellant, nos appellamus uoluntatem. Offic. 3 b, Huic ueri uidendi cupiditati adiuncta eſt appetitio quędam principatus. de Na. 69 a, Appetitio & declinatio naturalis in animali. Offic. 59 a, Dextra ctio & appetitio alieni. de Diuin. 90 a, Ei magi dixerunt, ex triplici appetitione ſolis XXX annos Cyrum regnaturum eſſe portendi.

APPETITVS, *a, um*. tentatus, expetitus, uexatus. I. Appeto. pro Qu. 18 a, Quintius è fundo ornatiſsimo deiectus, ignominijs omnibus appetitus, nihil alienum tamen uita ſuperiore commiſit. pro S. R. 23 a, Vita eius ſæpe ferro inſidijsq; appetita.

APPETITVS, *tus*. appetitio, appetentia, impetus, ὁρμὴ. de N. 50 a, Natura dedit belluis & ſenſum & appetitum, ut altero conatum haberent ad naturales paſtus capeſſendos, altero ſecernerent peſtifera à ſalutarib. de N. 31 b, Natura belluis dedit ſenſum & motum, & cum quodam appetitu acceſſum ad res ſalutares. & ibid. Ratio qua reguntur animi appetitus. Offi. 20 b, Duplex eſt uis animorum atque naturæ, una pars in appetitu poſita eſt, quę eſt ὁρμὴ Græcè, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumque ſit. ita fit ut ratio præſit, appetitus uerò obtemperet. Offic. 26 b, Motus animorum duplices ſunt, alteri cogitationis, alteri appetitus. Cogitatio in uero exquirendo maximè uerſatur, appetitus impellit ad agendum. de Diu. 95 a, Pars animi, quæ ſenſum, quæ motum, quæ appetitum habet. Offi. 35 a, Animalia quę habent ſuos motus & rerũ appetitus. & 21 b, Si quis eſt paulò erectior, occultat & diſſimulat appetitum uoluptatis. Offic. 20, Appetitus rationi ſunt ſubiecti lege naturę. & ibi. Efficiendum eſt, ut appetitus rationi obediant. & 26 b, Appetitum rationi obedientem præbeamus. & 3 a, Commune animantium omnium eſt coniunctionis appetitus. & 21 a, Contrahere & ſedare omnes appetitus.

APPETO, *is*. requiro, expeto, aſciſco, apprehẽdere conor.). (. Declino, depello, aſpernor. I. V. 228 b, Non alienam mihi laudem appeto. contra Rul. 78 a, Nihil ſibi appetit præcipuè Pompeius. I. V. 228 a, In hac partitione ornatus non plus uictoria Marcelli populo Ro. appetiuit, quàm humanitas reſeruauit. pro Seſt. 15 b, Ea ſibi ille nõ colẽdi, ſed uiolãdi cauſa appetierat. de N. 52 a, Animali à moueri, & ſentire, & appetere poſſunt. & 66 a, Appetuntur quæ ſecundũ naturam ſunt, declinãtur cõtraria. pro S. R. 26 b, Suos agros ſtudioſè colebant, nõ alienos cupidè appetebãt. de Or. 154 b, Multũ illi de præclariſsimis artib. ſibi appetierunt. cõtra Rul. 85 a, Nónne arbitramini paucis annis fuiſſe cõſulũ nomẽ appetituros? Of. 7 b, Cũ utriq; ſeparatim locutus eſt, ne cupidè qd ageret, nec appeteret, atq; ut regredi quàm progredi mallet. de Am. 111 a, Deinde requirũt atq; appetũt ad quas eiuſdẽ generis ſe applicẽt animãtes. At. 125 a, Genus illud Syllani regni iampridẽ appetitur. multis qui unà ſunt cupientib. de L. 180 b, Quid eſt quod ad Ius pontificiũ ciuile appetatis? At. 273 b, Qui ex Aſia fugere dicebatur, Europã conatur appetere. I. A. 167 a, Hunc uel ipſi parietes affari atq; appetere uidentur. pro Syl. 182 b, Graue ſi appetimus aliquid, &c. I. A. 190 a, Hoc non modò non recuſo, ſed appetò etiam atq; depoſco. de Ar. 245 a, Is inimicitias nõ ſolùm ſuſcipit propter ſalutẽ meã, ſed etiã appetiuit. de Fi. 54 b, & 55 a, Omne animal ſimulatq; natũ eſt, uoluptatẽ appetit, eaq; gaudet ut ſummo bono, dolorem aſpernatur ut ſummũ malũ, & quãtum poteſt à ſe repellit. pro Mil. 121 a, Ego inimicitias potẽtium pro te appetiui. de D. 126 a, Puer lactens, mam mam appetens. de D. 90 a, Is ter ſolem fruſtra appetiuit manibus, cũ ſe conuoluens ille elaberetur. de N. 46 a, Mare terram appetens litoribus eludit. pro Diuin. 215 b, A' quibus ille ſe lapidibus appetitum & percuſſum eſſe dixit. pro Pl. 174 b, Vitam meam inimicorum modeſtia non eſſe appetitam. pro S. R. 23 a, Filij uita infeſta ſæpe ferro atq; inſidijs appetita.

I.P.94 a,Hic non fugit eius amicitiam,cum esset præsertim appetitus.de Sen.90 a,Salutari,aperi, decedi, assurgi,&c. pro Dom.233 b.M.Manlius regnum appetisse est iudicatus. pro D.233 a.Sp.Melij regnum appetentis domus est cõplanata.pro Mil. 111 a, Sp. Melius in suspicionem incidit regni appetendi.de Sen.89 a,Appetere & occupare regnũ.I.A.182 a,Qui propter suspicionem regni appetendi sunt necati.& ibid.In regnum appetentum impetum fecerunt.

APPINGO,*gis*.Att.27 b,Epistolam superiorem restitue nobis.& appinge aliquid nouiid est,adde,adiunge.

APPIVS Claudius Cæcus pacem Pyrrhi diremit,aquã adduxit,uiam muniuit,pro Cæl.44 b.

APPIAS,*appiados*. ab Appio. Epist.30 b.

APPIETAS,*atis*.Ep.36 a,Vllam Appietatem,aut Lentulitatem ualere apud me plus,quàm ornamenta uirtutis existimas:id est,ullam Appij aut Lentuli nobilitatem.

APPLAVDITVR,impersonale.pro Sest.25 a,Cui generi ciuium maximè applauditur.

APPLAVSVS,*us*.fauor popularis.de Diu.130 a,Ennius,qui magno applausu loquitur,assentiente populo,&c.

APPLICATIO,*onis*.adiunctio animi.de Am.101 a, A' natura mihi uidetur potius, quàm ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi cum quodam sensu amandi,quã cogitatione,quantũ illa,&c.de Or.99 b, Ius applicationis.

APPLICO, *as*. applicui & applicaui, confero,adiungo,appello.Off.23 b,Itaq; se alij ad philosophiam,alij ad ius ciuile applicant.Acad.16 b,Ad hanc potissimum philosophiam me applicaui.de Fin.72 b,Voluptas non potest ad honestatem applicari.de Or.113 b, Qui ad scribendam historiã maximè se applicauerunt.de In. 67 a,Ante rem erit,quòd in iti nere se tam familiariter applicauerit.de Cla.194 a,Meq; ad Molonem applicaui.pro Clu.31 b,&27 a.Oppianicus se ad Staleni familiaritatẽ applicauit.I.V.109 a,Sicilia se ad amicitiam,fidem populi Rom.applicuit.de Amic.105 b,Applicare & adiungere se ad uirtutem. de Fat. 148 a, Chrysippus mediũ se fieri uoluit,sed applicat se ad eos potius,qui, &c. Epi.43 b, Omnes uires ciuitatis se ad Pompeij ductum applicauerunt. de Fi.113 b, Omne animal applicatum est ad se diligendum,& ad id quod in eo est optimum.de Am.102 a, Quam qui appetunt,applicant sese & propius admouent. de Am. 111 a, Deinde requirunt atque impetunt, ad quas se applicent eiusdem generis animantes.I.A.165 b,Si ille ad eã ripam quam constituerat , non ad contrariam nauim appli cuisset.ad Here.13 a, Fortuna nihil cernit, quò sese applicet. de In.81 b,Nautæ nauim ad eum applicauerunt.de Ora.99 b,Cui Romæ exulare ius esset, si se ad aliquem quasi patronum applicuisset.Tusc.243 b,Indi cum ad flammam se applicuerint,sine gemitu aduruntur.

APPLICATVS, *a,um*. de In. 50 b,Occupatio uehemens ad aliquam rem magna cum uoluntate applicata. & de Finib. 113 b.L.Applico.

APPONO,*is*.affingo,adscribo, addo. I.P. 95 a. Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum.Epist.205 a,Reliquis epistolis tantum faciam,ut notam apponam eam,quæ mihi tecum cõuenit. de In.63 b,Caupo alterius gladiũ ppè appositum è uagina eduxit.I.V.105 a,Omnes illæ columnæ machina appositæ,nulla impensa deiectæ.Brut.91 b,Nec signum tuum in epistola,nec dies appositus est. I.V.241 a,Reticulũq; ad nares sibi apponebat,plenũ rosæ. Of.64 a,Non licitatorem uenditor,nec qui contrà se liceatur, emptor apponet I.V.91 a, Accusator apponitur ciuis Rom.& 113 b,Verres calumniatores apponebat.I.A.165 a,Apponere sibi præuaricatorem.I V.104 b,Apponere mancupem in locatione. I.V.211 a,Argentum illi cæterum purum appositerat,ne purus ipse relinqueretur. Tusc.246 a,& 226 a, Xenocrates adduxit legatos ad cœnam in academiam, ijs apposuit tantũ quod satis esset,nullo apparatu. I.V.211 a, Is cœnam isti dabat,apposuit patellam in qua figilla erant egregia. Atti.87 a,Quid te in uasis fictilibus appositurum putem? Atticum 214 b, Hæc ad te scripsi apposita secunda mensa. Epistol. 136 b, Volo enim uidere animum, qui mihi audeat ista quæ scribis,apponere.

APPORTO,*as*.affero.I.V.87 b,I.P. Seruilius ornamenta hostium populo Rom.apportauit.I.V.191 a,Apportare frumẽtum ad difficilima loca. I.V.261 b, Quæ non ab hostib. uictis capta & apportata sit.Off.30 b,Mercatura magna & copiosa multa undiq; apportans,&c.de Sen.82 a,Ex Cæcilio, Senectus apportat secum multa uitia.

APPOSITE', aptè,accõmodatè.de In. 43 a, Dicere appositè ad persuasionem.& ibi.Curare appositè ad sanandum.

APPOSITIO, *onis*. Parad. 117 a,Sed hæc uideri possunt obscuriora, cum sine appositione exemplorum lentius disputantur.

APPOSITVS,*a,um*.aptus,accommodatus,propinquus,finitimus.de Di. 97 a, Noctu lumine appositio nutrix animaduertit puerum,&c.de In.82 b,83 a, Propter se fugienda sunt etiam illa, quæ propinqua uidentur ac finitima esse,absunt autem longissimè,quod genus fidentiæ contrarium est diffidentiæ:audacia autem non contrarium,sed appositum ac propinquum est.de In. 76 a, Loci appositi ad præmij quæstionem.de In. 77 a, Si quid ad id appositum sit, quod nos interpretemur.ad Her.39 a,Forma appositaad dignitatem. I.V.82 a, Menses tres ad dicendum maximè appositos mihi eripuistis.Att. 45 a, Locus minimè appositus ad tolerandã calamitatem.I.V.229 b, Operarius appositior ad deferẽda, quàm ad auferẽda signa.& 257 b, Homo bene appositus ad istius audaciã.Att.123 a,Cætera appositatibi mãdabo.Qu. Fr.307 a,Habet quiddam Sardinia appositum ad releuationem præteritæ memoriæ.

APPREHENDO,*is*.arripio,appeto.de N.50 a,Vites clauiculis adminicula tanquam manib. apprehendunt.pro Qu. 18 a,Ipsius S.Næuij lachrymans manũ apprehendit. de Na. 12 b,Atomi cohærescunt inter se,& aliæ alias apprehendentes continuantur.Att.160 a, Necesse est istum apprehendere historias.de Or.148 a, Ex Socratis disputationib. uarijs, alius aliud apprehendit. pro Cl.28 a,Quicquid ego apprehenderam,statim accusator extorquebat è manibus.

APPRIME', ualde,multum,perquàm.de Fin.97 a,Id apprimè rectissimè dicitur.

APPROBATIO,*onis*. cõprobatio. de Cl. 181 a,Id uulgi assensũ & populari approbatione iudicari solet. Acad. 10 b, Nũc de assensione atq; approbatiõe quã Græci συγκατάθεσιν uocant,pauca dicemus. Tusc.175 b, Effectus eloquentiæ est audientium approbatio.de Cl.189 b,Præsertim tantis plausibus,tanta approbatione infirmorum. Offic. 20 a, & 29 a, Sic hoc decorum mouet approbationem eorum, quibus cum uiuitur. de In. 55 a,Approbatio est,per quam id quod breuiter expositum est,rationibus affirmatum probabilius & apertius fit.

APPROBATOR,*oris*.autor,comprobator.Ar. 256 a, Quãuis non fueris suasor & impulsor profectionis meæ, approbator certè fuisti. Item:Cn.Pompeius qui uoluit me sui facti, sui iudicij, sui beneficij esse & prædicatorẽ & autorem.

APPROBO,*as*.comprobo,laudo, autoritatem alicui rei tribuo,fidem alicui rei tribuo, ascisco. Acad. 24 a, Hoc negas & te nosse,nec approbare,nec improbare.Qu.Fr. 324 b,Ego meum consilium uehementer approbo.pro Ar. 190 b,Milites magno illud clamore approbauerũt. Qu.Fr.306 b,Approbare sententiam alicuius.pro Sest.19 b,Cn.Põpeius approbauit ac laudauit sententiam Cottæ.I.P.80 b, Populus meum iusiurandum una uoce & consensu approbauit. pro Deiot. 149 a, Si hoc à tanta autoritate approbatum fuerit. At.97 a.Id etiam uidebatur approbare quod erat in extremo,febriculam tum te habentem scripsisse,&c. de Fin. 96 a, Quo posito & omnium consensu approbato,illud assumitur.Epist.15 a.Dijs hominibusq; approbantibus. Atti. 95 b, Id quidem,inquis,dij approbent ita uelim.Epi.26 a,Quod actum est,dij approbent.I.V.Act.1.Non uereor,ne hoc meũ officium P.Seruilio iudici non approbem.

APPROMITTO,*is*.Att.68 a,De Oppio factum est, ut uolui,& maximè quod CXX appromiserit. aliàs,aperuisti:& rectius.

APPROPERO,*as*.propero.At.58 b, Lucium q, ut approperet,adhortabor.pro Mil.110 a,Quem diem ille nisi ad cogitatum facinus approperaret,nunquam reliquisset. Qu. Fr. 313 a,Adhuc,si me amas,Marium,sed approperate.

APPROPINQVATIO,*onis*.de Sen. 91 a,Appropinquatio mortis.de Fin.132 a.

APPROPINQVO,*as*. accedo,aduẽto,propè accedo, propius accedo,proximè accedo,propè sum, propius sum,adsum,propè adsum, propius adsum. uicinus sum ad faciendũ aliquid,admoueo, propius admoueo, impendeo, pedẽ cõfero,ut aiũt,subsum.)(.Lõgè absum. Q.F.327 a, Sed eius rei maturitas nondũ uenit,& tamen iã appropinquat. I.C. 106 b,Quibus ego cõfido impẽdere fatũ aliquid,aut instare iã planè,aut certè iã appropinquare. & 115 a,Totius urbis occasus appropinquat. Epi.20 a, Sed tamen cũ appropinquare tuus aduentus putaretur,magnitudo rei fecit,ut, &c. & 52 a,Quanquã sperabã tuum aduentum (sic enim audiebam)appropinquare.pro Clu.58 a,Cum appropinquare huius iudiciũ ei nunciatum esset.de Fin.131 b,Quis est enim,cui mors cũ appropinquet, non refugiat,&c.de Fi.120 b,Propius esse eos ad respirandũ, qui ad summã iam aquã appropinquant.de Fin.200 a,Nec catulus ille,qui iam appropinquat ut uideat,plus cernit,quàm is qui modò est natus.I.A.193 a,Illi pœna,libertas nobis appropinquat Cæsar. 44 a, Hos item alij ex primis proximis nauibus cum conspexissent,subsecuti hostibus appropinquarunt.

APPVL-

APPVLSVS,*ūs*.de N.7 a.Pars terræ appulſu ſolis exarſit.)(. Longinquo ſolis abſceſſu obriguit. de Na. 56 b.Vt omnes ictus omnesq; nimios & frigoris & caloris appulſus ſentire poſſimus. de Nat. 54 b,Tactus omnes appulſus nimios & frigoris & caloris ſentit. de Diu.94 a,Tribus modis deorū appulſu homines ſomniant.

APRICATIO,*onis*.Att.108 b,Vnam mehercule tecum apricationē in illo Lucretino tuo ſole malim,quàm omnia iſtiuſmodi regna.de Se. 89 a, Caleſcere uel apricatiōe uel igni.

APRICOR,*āris*.ad ſolem maneo. Tuſcu.246 a,b,Diogenes Alexandro roganti ut diceret.ſi quid ſibi opus eſſet: Nunc quidem paululum, inquit, à ſole abſis. offecerat uidelicet apricanti.

APRICVS,*a,um*. ad ſolem apertus.Epiſto.263 b, Helluo nequiſſimus H-S.CC.dabat nullo aprico horto, nullo emiſſario,nulla maceria,nulla caſa.Part.233 a,Locus apricus.)(. Locus opacus.

APRILIS,*is*.L.Menſis.

APTE`,appoſitè,accommodatè,congruenter. de Finib. 100 a,Vt ſi cothurni laus illa eſſet,ad pedem aptè conuenire.de Orat.163 b,Oculi ſunt quorum tum intentione,tum remiſſione,motus animorum ſignificemus aptè cum genere ipſo orationis.Part.232 a,Dicere aliquid ad tempus aptè.Offic. 29 b, Facilè iudicabimus quid eorum aptè fiat, quidq; ab officio naturaq; diſcrepet. de Orat.96 b, Loqui ad rerū dignitatem aptè & quaſi decorè.Orat.218 b,& 210 a,Aptè numeroſeq; dicere.de Orat.146 a,Vt ad id quodcunq; agetur, aptè congruenterq; dicamus.

APTO,*as*.de Or.157 b, Hoc uerbum eſt ad id aptatum,quod antè dixerat:id eſt,accommodatum.

APTVS,*a,um*. accommodatus, appoſitus, conueniens,congruens,quod decet,conſtitutus,habilis.idoneus,conſentaneus. I.V.135 b, Reperiebam hunc ad iſtius libidines natum atque aptum fuiſſe. de Ora.93 a, Cùm te unum ex omnib. ad dicendum maximè natum aptumq; cognoſſem.Par.234 b, Actio congruens & apta ad animos permouendos. de Op.244 a,Verba apta ad noſtram conſuetudinem.At.121 a, Vir minimè aptus ad docendum pro Mil. 114 b. Simulatio apta ad tempus.Atti.147 b, Ad eam rationem exiſtimabam ſatis aptam eſſe naturam & perſonam meā.Ora.216 a, Pean minimè eſt aptus ad uerſum.de Nat.54 b, Palpebræ aptiſſimæ factæ & ad claudendas pupillas & ad aperiendas.pro Mil.111 a,Vtri locus ad inſidias aptior fuerit. de Natu.76 b, Cum id pallium eſſe aptum ad omne anni tempus diceret. Tuſcu.149 a.Non eruditus,ſed tamen aptus ad dicendum. de Or.85 a,Explicatio apta ad id quod requiris. de Or. 105 a,Calceis Sicyonijs non uterer,quamuis eſſent habiles atq; apti ad pedem.de D.127 a,Prædicere ad quam quiſq; maximè rem aptus futurus ſit. Epiſt. 53 b, Qui locus ad exulandum eſt aptiſſimus. de Am. 99 a,Nihil eſt tam aptum, tam conueniens ad res uel ſecundas uel aduerſas, quàm amicitia.de N 35 a, Epicurus homo non aptiſſimus ad iocandū. & 34 a, Oſſa commiſſuras habent & ad ſtabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas.de Fin.116 b.Initia apta & accommodata ad naturam. Epi.34 a,Et ſi ille aduentus ad multas res mihi minus erat aptus.de Fi. 107 a.Ita nati ſumus,ut communiter ad uirtutem apti ſimus. Part. 228 b,Omnes illi loci,quos ſuprà diximus,ad pleraſq; ſunt,ſed alij ad alias quæſtiones aptiores. Qu.Fr.305 b, Quod certè & ad honeſtatem,& ad effugiēdos dolores fuit aptiſſimū. Tuſc.193 b,Animus conturbatus non eſt aptus ad exequendum munus ſuum.Tuſcul.167 a,Cum id non habeas quod tibi nec uſu nec natura aptum ſit, non careas, etiam ſi ſentias te non habere.Off.20 b,Neq; enim ſolum corporis qui ad naturam apti ſunt, ſed multo etiam magis animi motus probandi,qui item ad naturam accommodati ſunt. de Cl. 185 a,Aptior enim Palicanus auribus imperitorum.&195 b, Hæc genera dicēdi aptiora ſunt adoleſcētib. At.196 a,Huic meo cōſilio nihil eſt iſto loco aptius. Offi.3 b, Quod uerū ſimpleq; eſt,id eſt naturæ hominis aptiſſimū. At.41 a,Aut enim huic etati hoc maximè aptum eſt,aut ijs rebus ſi quas dignas laude geſſimus,hoc in primis conſentaneū. Or.203 b,Decere quaſi aptum eſſe cōſentaneumq; tēpori & perſonæ.I.A.188 a,In ſortitione prouinciarum, quę cuiq; apta erat,ea cuiq, obuenit.Of.16 a,Nec hiſtrionib.cōcedendū eſt, ut his hæc apta ſint,nobis diſſoluta.de Or.169 a, Hunc ille numerum clauſulis aptū putat. In Sal.275 a, Cylones nulla in parte caſtris apti. de Or.162 b,Nunc quid aptū ſit.i.quid maximè deceat in oratione,uidemus. de Se.78 b,Aptiſsima ſunt omnino arma ſenectutis, artes exercitationesq; uirtutum.At.117 a, Nihil fieri poteſt nec cōmodius nec aptius q̄ ut ſcribis. Of.29 a,Ordo eſt cōpoſitio rerum aptis & accōmodatis locis.Of.26 a, Quēadmodum in oratione cōſtare,ſic in uita omnia ſunt apta,& inter ſe conuenientia.de L.

167 b, Ex natura uiuere ſummum bonū eſt.i.uita modica & apta uirtute perfrui.de Or.147 b, Ii ſunt in eo genere laudandi laudis,quod ego aptum & cōgruens nominem. Par. 120 b,Vita quæ omni geſtu moderatior, & omni uerſu aptior eſſe debet.de Or.96 a, Neminem nec motu corporis, nec ipſo habitu atq; forma aptiorem uidi.

APTVS,cohærens,connexus,coniunctus.de N. 60 a, Balbus multa dixit, etiam ſi minus uera, tamen apta inter ſe & cohærentia.In A.Orbes uincti inter ſe,& nodis cœleſtib. apti. pro Cec. 295 a,Non ex uerbis aptū pēdēre ius. de Fat 147 a, Si ea cauſa non ex æternis cauſis apta dicatur.Tuſcul.235 b, Nam cui uiro ex ſeipſo apta ſunt omnia quæ ad beatē uitā dum ferunt, nec ſuſpenſa aliorum aut bono caſu, aut contrario,pendēre ex alterius euētis, & errare coguntur, huic, &c.de Ora.113 b,Thucydides uerbis aptus & preſſus. Part. 242 a,Tanta ſeries artis eſt,ſic inter ſe ſunt pleraq; connexa & apta,ut, &c. Parad. 118 b, Is beatiſsimus eſt, qui eſt totus aptus ex ſeſe,qui in ſe uno ſua ponit omnia. de Fin.118 a,Eſt apud illos ordo rerum conſeruatus, & omnia inter ſe apta & connexa.de In.67 a,Hæc & illa inter ſe apta ſunt.Or.210 a.Facilius eſt apta diſſoluere,quàm diſsipata connectere.de Vn.202 b,Qui rectè uiuerit,ad illud aſtrum,quo cum aptus fuerit,reuertetur. Et ibid.197 b, Qua ex coniunctio ne cœlū ita aptum eſt.ut ſub aſpectum & tactum cadat.

APVD,prope,ad.Atti.131 a.Cæſar apud Corſinium caſtra poſuit de In.78 a,Hoſtes prope maros caſtra habent. At.150 a, Ad murū caſtra poſui. Epi.244 a, Apud oppidum Cybiſtra caſtra feci. & ibid. Ad Cybiſtra quinque dies commoratus ſum.& alibi,Curio fuit ad me ſanè diu. contra Rul.62 a.Agri in Hiſpania apud Carthaginem nouam. de Orat.109 b, Cum etiam tum Craſſus in lecto eſſet, & apud eum Sulpitius ſederet? Epiſt.15 b,Craſſus cum mihi condixiſſet, cœnauit apud me in mei generi Craſsipedis hortis.Atti. 67 b,Si me amas,apud me cum tuis maneas.Attic. 71 a,Pompeius à me petierat ut ſecum,& apud ſe eſſem quotidie. Epi.3 a,Eo die caſu apud Pompeium cœnaui. Atti.60 b,Malo tecum apud te ambulare,quàm cum eo,quo cum uideo eſſe ambulandum.de Or.103 a,M.uer) Scaurus, quē non longè ruri apud ſe eſſe audio,iam credo huc ueniet. apud ſe,id eſt,domi ſuæ.Epiſt.229 a, Apud eum ſic Epheſi fui, quotieſcunq; fui, tanquam domi meæ.pro Seſt.12 a,Eius q; uitæ à me inſidias apud me domi poſitas eſſe dixerunt. de Leg.178 a, Alexander in Cilicia depoſuiſſe apud ſolem in delubro pecuniam dicitur.Qu.Fr.318 a,Apud herum rectè erat. Attic.4 b,Apud matrem rectè eſt.& ibidem,Apud te eſt,ut uolumus. Tuſc. 150 a,Triceps apud inferos Cerberus.At. 96 b,Vt confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates poſsim relinquere. de Inuent.52 a, Impijs apud inferos pœnas eſſe præparatas. de Diuin. 90 b, Apud Agathoclem ſcriptum in hiſtoria eſt, eum,&c.de Fin.131 a, Vt ille apud Terentium, qui decreuit, &c.de Fin.74 b,Apud cæteros philoſophos qui quæſiuit aliquid,tacet.de Orat.100 a,Quæſitum eſt apud maiores noſtros,num, &c. de Offic.61 a, Vt Petronius apud patres noſtros, Papius nuper.pro Mur. 142 a, Fuit eodē ex ſtudio uir eruditus apud patres noſtros Quin.Tubero. pro Dom.233 b,Vt apud poſteros noſtros cōiurationis auctor fuiſſe uidea tur.Offic.12 a,Non compellar præmijs, quæ apud me minimum ualent.At.142 b,Plus apud me ualere beneficij gratiā, quàm iniuriæ dolorē uolo.pro S.R.19 b,Qui apud me & amicitia, & beneficijs, & dignitate plurimum poſſunt. pro R.P.129 a, Tum ſubinuiſum apud maleuolos Poſthumi nomen.de Orat.92 b, Apud mediocres homines ex communi quadam hominum opinione dicere. At.54 a, Secuta eſt contentio de domo noſtra,diximus apud pontifices.de In.71 a, Thebani accuſantur apud Amphictyones. I. A. 196 b,Apud iudicē pro reo dicere. de Or.117 b, In ea cauſa quam ille contra me apud cētumuiros pro fratrib.Coſsis dixit. de Or.129 b,Nulla unquam apud populum grauior oratio. I.V.118 b, Facere uerba apud ſenatum.de Cl.171 b,Cum eo ipſo anno contra Seruium Galbam ad populum ſumma contentione diuiſſet.de Cl.169 b, Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuiſſe dicendo.pro Quin.1 b,Si apud hoc conſilium ex opibus,non ex ueritate cauſa pendetur. I.V.211 a,Eupolemus,qui nunc apud exercitum cum L.Lucullo eſt.At.245 a,Is tibi apud me gratias egit.pro Seſt. 4 b,Conuentus ille huic apud me P. Seſtio maximas gratias egit.Att.39 b,Cum aliquem apud te laudaro tuorum familiarium, uolam illū ſcire ex te,me id feciſſe.At.12 a,Non enim mihi uideor inſolenter gloriari, cum de me apud te loquor, in ea præſertim epiſtola quam noſo alijs legi.At.83 b,Lucius queritur apud me per literas,eſſe, &c.

APVLIA,*æ*. Att.120 a,Apulia inaniſsima pars Italiæ. de Di. 100 b,Apulia maximis terræmotibus conquaſſata eſt. I. C. 105 b,Video cui Apulia ſit attributa.

APVLVS,*la.* pro Cl.23 a,59 a.

AQVA,*æquæ.* humor,gelidus riuus. Aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani,1 de Diuinat. Aqua conclusa facilè corrumpitur,de Nat.2. Aqua frigoribus conglaciat,nisi ue prunaq; concrescit,de Nat.d.2. Aqua & terra in medium locum mundi grauitate feruntur & pondere, Tusc.q. lib.1. Aqua ex terra oritur,& contrà, 2 de Na. d. Dicit ille quidē multa multis locis: sed aqua hæret, ut aiunt, 3 Offic. Vide Chil.Erasmi.In hac causa mihi aqua hæret,ad Qu.frat.lib. 2.Aqua iugis,Diuin.lib.2.Aqua quam ij ducebant non longè à uilla,3 ad Qu. fr. Aqua nigra Anaxagoræ. Academ. q. ed.1.lib.2.Aqua turbida,& cadaueribus inquinata,Tusc. quæst. lib. 5. Vos quoque signa uidetis aquai dulcis alumnæ,1 de Diu. Aquæ admixtum esse calorem, primùm ipse liquor,tum aquæ declarat effusio,de Nat.d.2. Colligere uberiorem aquam,3 ad Quint.frat.Aquam dixit esse initium rerum Thales Milesius, de Natura deor. 1. Ducere aquam per fundum alterius,pro Quint. 318 b. Aquam calidam ex puteis iugibus trahi, & id maximè fieri hybernis temporibus,de Nat. de. 2.Ignis in aquam coniectus continuò restin guitur,pro Quint. 47 b. Aquam bellè fluentem uidi, 3 ad Quint.frat.De aqua per fundum eius ducenda rogabo, 3 ad Quint.frat.Aqua & igni nobis interdicatur, 11 Fam. 1 in epist.D.Bruti.Aqua madidus,2 ad Quint. frat. Aqua denique prohiberentur milites nostri,12 Fam. Lentuli. Non aqua,non igni(ut aiunt)pluribus locis utimur,quàm amicitia,Læl.Aquæ Arpinates, aquæ marinæ, aquæ calidæ, 1 ad Att.Ille tenet & scit,ut hostium copiæ, ut aquæ pluuiæ arceantur,pro Murena 19 a,in Top. Aquæ Puteolanæ, in Ant. 216 b.Ex aquarum respiratione & uapore fit aer,de Na.deor. 2. 20, Motu eius caloris qui aquis continetur. Ad aquas uenire,pro Plan.Aquis alia dulcibus, alia marinis, 3 de Nat.deor. Quò utamur quasi aquis tentatis, sic amicitijs,Læl.

AQVAEDVCTVS,*us.* ductus aquæ tubus, euripus. de L. 169 a.Ductus uerò aquarum,quos isti tubos & euripos uocant,quis non irriserit? Att.205 a,De aquæd uctu probè fecisti.Offi.35 b,Adde ductus aquarum,&c.pro Cec. 299 a,Aquæductus,hausius.iter,actus.

AQVA INTERCVS,*us.* Offi.70 b,Si quis medicamentū cuipiam dederit ad aquam intercutem:id est,ad hydropem curandam.

AQVARIVS,*ria, rium.* In Var. 31 a, Cum tibi aquaria prouincia sorte obtigisset, id est, aquarum & aquæductuum cura.

AQVARIVS,subst antiuum, significat aquarum & aquæductuum curatorem:qui Plinio aquilex dicitur. Epist.o. 115 b, Nisi ego cum tabernarijs & aquarijs pugnarem, ueternus ciuitatem occupasset.

AQVARIVS.signum cœleste, uir fundēs aquas. In Ar.Egelidum riuum fundens aquarius.de N.48 a,Capiti equi proximat aquarij dextra,totusq; deinceps aquarius.

AQVATILIS,*le.* natans,aquarum incola,ut bestiæ aquatiles.de Nat.22 a,& 50 b,Bestiæ aquatiles,quæ in terra gignūtur.& 56 b,Bestiæ terrenæ,aquatiles, & uolatiles.

AQVATIO,*onis.* Offic. 63 b,Hic aquatio,hæc uilla isti carere non possunt.

AQVILA,*le.* ales nuncius Iouis.de D.138 a,Cursor ad interpretē detulit,aquilā se in somnis uisum esse factum: at ille, Vicisti: ista enim ani uolat nulla uehementius. de Di. 85 b, Deiotarus ex itinere iam conlucto reuertit.aquilę admonitus uolatu.& 102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles,&c.Ep.162 b,Aquilæ duæ,signa sexaginta sunt relata Antonij.I.C.102 a,Aquo etiā aquilā illā argenteā scio esse premissam.I.A.263 a,Cū Hircius ipse aquilā quartæ legionis inferret.& 243 a,Atq; hicidē latro Italiæ cū aquilæ primipili aureos nummos daret,de meis bonis se dare dixit.

AQVILEIA,*æ.* urbs.I.V.36 a.

AQVILO,*onis.* septēntrionalis mundi pars, & uentus ex ea flans.de L.176 b. Orithiam Aquilo sustulit. de Som. 129 b, In aquilonis austri ue partib. I.V. 125 a, Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine.de N.31 a,Aquilonibus & reliquis frigoribus durescit humor.

AQVILONARIS,*re.* de Nat.d. 36 a,Regio aquilonaris.)(. Australis.

AQVINVM,*ni.* urbs.I.A.180 b.

AQVINATES,*atium.* pro Cl.58 a.I.A.180 b.

AQVVLA,*le* exigua aqua.de Or.8 a, Platanus,quæ mihi uidecur non tam ipsa aquula quæ describitur,quàm Platonis oratione crenisso. &123 b.L. Seclusius.

ARA,*æræ.* altare,locus, puluinar.de Diuin.123 a,Ex eo Aio loquenti ara in noua uia consecrata est.& 101 a,pro D.204 b, Licinia uirgo uestalis aram & æduculam sub saxo sacro dedicauit.de Ar. 250 a,Qui sacerdotē ab ipsis aris puluinaribusq; detraxisti.pro I.163 a,Is si aram tenens iuraret, crederet nemo.de N. 64 b,Quod uos cum facere nō potestis, tanquā in aram confugitis ad Deū.& 68 b, Aras delubraq; Hecates in Græcia uidimus. pro Quint. Ros. 50 a, Erotes sicut in aram confugit in huius domum.Ep.245 a,Castra in radicibus Amani habuimus apud aras Alexādri.Posth. 206 a,Qui nisi in aram Tribunatus cōfugisset,nim Prætoris effugere non potuisset.I.A.246 b.Eaq; extructio, quæ sit ad memoriam æternitatis,ara uirtutis.de Nat.deor 79 a, Pro aris focisq; certare. Antequā.197 b, Innocens ab aris focisq; proiectus.

ARA,*fidus* cœleste.de N. 48 b, Aram, quam flatu permulcet spiritus austri.

ARABIA,*æ.* regio Att.147 a.

ARABS,*bis.* Arabes & Phryges & Cilices cantus auium & uolatus notauerunt,& qua occasione, Diuin. lib. 1. Arabes & Phryges & Cilices pastu pecudum maximè usi, Diuin.lib.1. Arabum,Phrygum,Lycaonum, Cilicum, nationes uarum, seu augurum nomina cum disciplina ad tempora Ciceronis retinuerunt,2 de Leg.

ARABARCHES:id est,Pōpeius.At.32 b, Velim è Theophane expiscere,quoniam in me animo sit Arabarches.

ARANEOLA,*læ.* de Nat.50 b,Vt in araneolis aliæ quasi retexunt, aliæ ex inopinato obsernant.

ARATEVS, *a, um.* ab Arato astronomo. de D. 111 a,Nostra quædam Aratea,&c.

ARATIO,*onis.* I.V.199 b, Arationes tota Sicilia desertas atq; à dominis relictas esse cognoscitis.& 193 a.Tusc.245 a,Aratio fructuosa.I.A.181 b, Arationes glandifere,& fructuosæ.

ARATOR,*oris.* colonus,bubulcus.I.A. 187 b, Ex aratore oratorem fieri.I.V.99 b,Coloni populi Romani atq; aratores in agros suos reuertantur.

ARATRVM,*tri.* cōtra Rul.79 b,Quod solū tam exile & macrū est quod aratro perstringi nō possit.I.A.170 b.Vt aratrū circūduceres, cuius quidē uomere portū Capuæ penè perstrinxisti.pro S.R.26 a,Cū ab aratro arcessebantur qui consules fierent.de N.58 a,Boum uires ad aratra extrahenda.

ARATVS,*ti.* de Or.90 b.L. Astrologia.

ARBITER,*tri* præsens testis,disceptator domesticus,honoraria amici opera.Of. 74 b,Pomponius surrexit è lectulo, remotisq; arbitris ad se illū iussit uenire. Ad Her. 7 b, Speculandi quæritur ex conscijs,arbitris,adiutoribus,&c.contra Rul.77 a,Decemuiri uestra uestigalia non modò ne nobis quidem arbitris,sed ne præcone quidem teste uendent. At.246 a, Loca ab arbitris remota. I. V. 252 a, Locus amoenus & arbitris remotus.I. V. 274 a.Castor & Pollux legum iudiciorumq; arbitri & testes, celeberrimo in loco prætori locati.Top.124 a,Adigere arbitrum bis.Epist.215 a,Sic enim præscripsimus ijs,quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, quæ in aliquam controuersiam uocarentur, te arbitro,& quod commodo tuo fieri posset,te discepratore uterentur.Tusc.251 b,Quorum controuersiam solebat tāquam honorarius arbiter iudicare Carneades.Off. 7 b,Quint.Fabius Labeo arbiter Nolanis & Neapolitanis de finibus agri à senatu datus.de L.166 b,Sed ego planè uelem me arbitrum inter antiquam Academiam & Xenonem datum. Attic. 237 b, Antonius arbitrum me statuebat non modò huius rei,sed totius consolatus sui. pro Sex. Ros. 37 b,Damnatus per arbitrum,& rem reiituit, & honestatem omnem amittit.pro Cecin.288 b,Is nomine hæredis arbitrum herciscundæ familiæ postulauit.pro Quint. R. 46 b, Quis in hanc rem fuit arbiter? Offic. 65 a,Itaque Calphurnius arbitrum illum adegit, quicquid sibi de ea re facere oporteret ex fide bona.aliàs, ad arbitrū. pro Quint.R.46 b, De arbitro & arbitrio, & compromisso, multa præclara dicuntur.

ARBITRATVS,*tus.* uoluntas.de Orat. 93 b, Qui mihi nūc quæstiunculā.de qua meo arbitratu loquar,ponitis? de Fi. 64 a,Quæ mihi facultas,ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nunquam est data. de Fin.106 b,Quo loco nisi iniquū postulo,reipōde arbitratu meo.de Am. 96 a, Quas sententias in hoc libro exposui meo arbitratu.At.251 a,Ego literas ipsius arbitratu dabo,cæ te ne moueant. Epist.95 b, Quæro causas omneis aliquando uiuendi arbitratu meo. Qu.F.316 a,Tribunitij candidati compromiserunt H—S. CCCC in singulos apud M.Catonem depositis petere eius arbitratu,ut qui contrà fecisset, ab eo condemnaretur. de In.50 b.Apud quos,quo more,cuius arbitratu sit educatus.At.153 a.Veni igitur & age de pace,meo'ne,inquam,arbitratu? an tibi,inquit,ego præscribam? cōtra Rul.79 a,Cū summam tantæ pecuniæ nullo teste, sibijpse suo arbitratu & sua uoluntate fecisset.

ARBITRIVM,*trij.* arbitratus,uoluntas,libido,amicū & honorarium iudicium,aut disceptatio, aut sententia arbitri.

I.V. 72 a, Ad noſtrum arbitrium libidinemq; aduerſariorum minas eludemus. I.V. 255 a, Hic Heracleo ad arbitrium ſuum nauigauit. I.V. 269 b, Secundum arbitrium tuũ teſtes dabo. pro Mur. 128 a, Ad aliorum arbitrium uiuere, non ad ſuum. In Vat. 34 a, Cum Vectius ad arbitrium tuum peroraſſet. de Or. 115 a, Mentes iudicum ad arbitrium ſuum mouere poſſe. de Fin. 50 a, Quid Epicurei? num deſiſtũt de ijſdem, de quibus ab Epicuro ſcriptum eſt, ad arbitrium ſuũ ſcribere? Or. 199 a, Ad alicuius arbitrium & nutum, totum ſe fingere & accommodare. Epiſt. 94 b, Delectationes, quas tibi ipſi ad arbitrium tuum compares. & ad Herenn. 22 a, Et in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari. Att. 275 a, Quod ſenatus nondum cenſuit, id arroganter nõ præiudico, nec ad arbitrium meum reuoco. Epiſt. 177 a, Omnia ad arbitrium unius collata ſunt. de Finib. 52 b, Ipſa declinatio ad libidinem fingitur. Parad. 122 b, Animus fractus & abiectus, & arbitrio carens ſuo. At. 115 b, Sed uideo quorum arbitrio ſit acturus. de Ora. 94 a, Res ab opinionis arbitrio ſeiunctæ ſcientia cõprehenſæ. I. V. 242 b, Maximas res arbitrio multitudinis agi. Iura omnia nutu atq; arbitrio alicuius gubernari. I.A. 206 a, Antonius in ſua poteſtate nũ quã fuit, nihil unquam arbitrio ſuo fecit, ſemper eò tractus quò rapuit libido. pro S.R. 40, Iouis nutu & arbitrio omnia regi. pro D. 214 b, Pũto arbitrio ſuo quẽq; timere oportere. Att. 243 b, Eius orationes cuſtodiendæ & proferendæ arbitrium tuum ſit. Att. 825 a, b, Antonius poſtulat eſſe arbitrium ſuum de Repub. Att. 6 a, Tametſi iactat ille quidem illud ſuum arbitrium. pro Quint. R. 46 b, Aliud eſt iudicium, aliud arbitrium: iudicium eſt pecuniæ certæ, arbitrium incertæ. & ibid. de iudicio & arbitrio multa. Offic. 64 a, & Topic. 226 b, In arbitrio rei uxoriæ melius, æquius in fiducia, inter bonos bene agier, &c. pro Quin. Roſcio 49 b, Cur non arbitrum pro ſocio adegeris, Quint. Roſcium quæro. aliàs, arbitrium. pro Quint. 2 b, Quali ij qui magna fide ſocietatem gererent, arbitrium pro ſocio condemnari ſolerent. I.P. 84 a, Eodem in templo arbitria non mei ſolùm, ſed patriæ funeris abſtuliſti: id eſt, præmia. Poſtquam 208 a, Nondum palàm factum erat concidiſſe rempub. cum tibi arbitria funeris ſoluebantur. pro Dom. 232 b, Vidi prętextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentes funeris. de Fat. 144 a, Qui introducunt cauſarum ſeriem ſempiternam, hi mentem hominis uoluntate libera ſpoliant, neceſsitate fati deuinciunt. Voluntate libera, id eſt, ut alij dicunt, libero arbitrio. de Fat. 141 b, Non enim ſi alij ad alia propenſiores ſunt propter cauſas naturales & antecedentes, idcirco etiam noſtrarum uoluntatum & appetitionum ſunt cauſæ naturales & antecedentes: nam nihil eſſet in noſtra poteſtate, ſi res ita ſe haberet. Hæc pauca uerba idcirco addidi, quòd ad liberam uoluntatem pertineret.

ARBITROR, *aris*. cenſeo. Quin. Fr. 306 b, Ego quod ad me attinet, idẽq; arbitror cæteros, idcirco taceo, quòd, &c. Att. 273 a, Quinq; cohortibus quid ſe nam facturũ arbitratur? Attic. 273 a, Non ſoleo mi Brute (quod tibi notum eſſe arbitror) temerè affirmare de altero. pro Cluentio 55 a, Tamen (ut arbitror) autoritate aduocatorum adducti in ueritate manſerunt. de Diuinatione 81 a, Atq; hæc, ut ego arbitror, ueteres rerum magis euentis moniti, quàm ratione docti putauerunt.

ARBOR, *ris*. de Or. 159 b, In arboribus trunci, rami, folia, &c. de Sen. 81 b, Serere arbores, quæ alteri ſeculo proſint. de Senect. 89 b, Multæ iſtarum arborum mea manu ſunt ſatæ. de Fin. 133 b, Itaq; & uiuere uitem & mori dicimus, arboremq; & nouellam & uetulam, & uigere & ſeneſcere. At. 239 b, Exciſa eſt arbor, non euulſa: itaq; quàm fructicetur uides. de Sen. 89 b, Proceritates arborum & directi in quincuncẽ ordines. de Diuinat. 115 a, Arbores ſimul cum luna ſeneſcentes tempeſtiuè cædi, quia tum exiccatæ ſint. pro Rab. 92 b, Da mihi ex iſta arbore, quos ſeram ſurculos. pro Rab. 92 b, Caput obnubito, arbori infelici ſuſpendito. de Diuin. 83 b, Ne hoc quidẽ quæro cur hæc arbor una ter floreat, aut cur arandi maturitatem ad ſignum floris admouet: id eſt, lentiſcus. pro Flac. 145 b, Homo Phryx qui arborem fici nunquam uiderat.

ARBVSTVM, *ſti*. arbores multæ ad fructũ conſitæ. de Sen. 88 a, Segetibus, pratis, uineis, arbuſtis, res ruſticæ lætę ſunt. In Arat. Arbuſta ornata tegmine foliorum. de Diu. 90 b, Tũ uiſam belluam, quacunq; incederet, omnia arbuſta, uirgulta, tecta peruertere.

ARCA, *æ*. armarium, capſa. de Diuin. 126 a, Eorum iuſſu ex illa olea, arcam eſſe factam. Top. 221 a, Argentum in arca poſitũ. & pro Do. 225 b. Par. 124 b, Animus hominis diues, nõ arca appellari ſolet. pro Milone 113 a, Serui in arcas conijciũtur, ne quis cũ eis colloqui poſsit. At. 5 a, Quicquid eius generis habebis, ne dubites mittere, & arcæ noſtræ confidito. de Orat. 134 b, Cato percuſſus ab eo qui arcam ferebat.

ARCADIA, *æ*. regio. de Nat. 70 a.

ARCADES, *dum*. de N. 70 b.

ARCANO, pro arcanè dictum hoc loco eſſe, teſtis eſt Charifius. Att. 255 a, Lege arcanò hoc etiam modo uſurpatam à Cæſare de Bello ciuili, li. 1. Domitius arcanò cum paucis familiaribus ſuis colloquitur. Alij legunt, In Arcano: ut de uilla intelligamus.

ARCANVM, uilla. At. 68. Prandimus in Arcano.

ARCANVS, *a, um*. commiſſus, occultus. de Finib. 82 b, Qui cum ioca, ſeria, ut dicitur, qui cum arcana, qui cum occulta omnia.

ARCEO, *ces, arcui*. prohibeo propulſo, cohibeo, defendo, pello, coherceo, cõtineo. I.C. 104 a, Tum tu Iupiter hunc ab urbis mœnibus arcebis. pro Mur. 129 a, Ille ſcit ut hoſtium copiæ, tu ut aquæ pluuiæ arceantur. Off. 25 a, Adoleſcentia à libidinibus arcenda eſt. I.A. 231 a, Brutus inuadentem in Aſiã à progreſſu arcuit, à reditu refrenauit. I.A. 201 b. Brutus illum non ut conſulem recepit, ſed ut hoſtem arcuit. I.A. 180 a, Omnes te illis ſedib. arcebunt. de Ar. 244 b, Videbam illũ non poſſe arceri ocij finib. ſed erepturum aliquando. Tuſ. 167 a, Non L. Brutus arcens eum reditu tyrannum, quem ipſe expulerat. de L. 164 a, Natura, nõ pœna debet arcere homines ab iniuria. Tuſc. 185 b, Ergo hos quidem, ut famulos uinculis & cuſtodia arceamus. de L. 174 b, Cur paupertatem, ſumptu ad ſacra adhibito, deorum aditu arceamus? de Somn. 128 a, Orbis extimus arcens & continens cæteros. de Nat. 53 b, Aluus arcet & continet illud quod recipit. Top. 224 a, Si aliqua pluuia in urbe nocet, quoniam res tota magis agrorum eſt, aquæ pluuiæ arcendæ adijcere non poſsis arbitrum. & ibid. Aqua pluuia nocens iubetur ab arbitro coerceri. de Natur. 52 a, Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus.

ARCERA, *arcęræ*. plauſtrum ruſticum undiq; tectum & munitum, quaſi arca quædam magna ueſtimentis inſtrata, quanimis ægri aut ſenes portari cubantes ſolebant. uocabulũ ex XII tabulis ſumptum. uide Gellium & Nonium.

ARCESSIO, *ſis*. uoco, aduoco, accerſo. Qu. Fr. 318 b, Chilonem arceſsiuerã Venafro. Poſtquam. 210 a, Quo die nos P. Lentulus comitijs centuriatis arceſsiuit in patriam. pro S. R. 31 a, Arceſsiuit aliquem, at quando? de Or. 132 b, Cauendũ eſt, ne arceſsitum dictum putetur.

ARCESSO, *ſis*. pro S.R. 26 a, Cum ab aratro arceſſebantur, qui conſules fierent. pro Dom. 214 a, Cum P. Lentulus, Qu. Metellus me arceſſerent in ſenatum, non uenirem? At. 225 a, Pelopem ad te arceſse. Att. 224 a, Interea narrat eadem, Baſum arceſsi, Caſsium expectari. de Ora. 119 a, A capite quod uelimus arceſsere, & unde omnia manant uidere. Top. 224 a, Non erit neceſſe id uſq; à capite arceſsere. Offic. 43 b, Arceſsere aliquem in iudicium capitis. pro Deio. 149 b, Arceſsere aliquem capitis. pro Rab. 96 a, Deinde non intelligis quos eodem crimine in ſummum capitis periculum arceſsis. pro Flac. 149 a, Vt hunc hoc iudicio arceſseret.

ARCHETYPVS, *pi*. prima forma, exemplar. Atti. 252 b, Archetypus crebris locis inculcatus & refectus.

ARCHILOCHIVS, *a, um*. Attic. 36 a, Archilochia edicta Bibuli.

ARCHILOCHVS, *chi*. poeta iambis faciendis nobiliſsimus, uerùm acerbitate in lacerandis hominibus præter modum præditus fuit. Idcirco Hora. in Poetica arte inquit, Archilochum proprio rabies armauit Iambo. Hinc Bibuli edicta, Cicero Archilochia uocat: id eſt, felle, acerbitate, & maledictis tincta. Att. 258 b, Mihi ut Ariſtophani Archilochi Iãbus, ſic epiſtola longiſsima quæq; optima uidetur.

ARCHIMEDES, *dis*. mathematicus nobiliſsimus fuit, cuius eruditiſsima opera diu ab omnib. deſiderata, nuper primùm ab Heruagio typographo Baſilienſi, græcè & latinè, unà cum explicatione, præclarè edita ſunt. Tuſcul. 161 b, & de Fin. 157 a.

ARCHIPIRATA, *tæ*. princeps piratarum. Offi. 41 a, Ille aũt qui archipirata dicitur, niſi æqualiter prædam diſpertiat, aut occiditur à ſocijs, aut relinquitur. Poſtquam. 206 b, Cũ à latrone archipirata productus eſſet. I. V. 24 b, Omnes ſic habent perſuaſum, iſtum clàm à piratis ob hunc archipiratam pecuniam accepiſſe.

ARCHITECTOR, *aris*. fabricor. de Fin. 75 b, An quòd illa callida eſt? ut optimè poſsit architectari uoluptates? ad Heren. 22 a, Mes poteſt in ea regione ſitum loci cuiuſdã ad ſuũ arbitrium fabricari & architectari.

ARCHITECTVRA, *ræ*. architectandi ars. Off. 30 b, Quibaũt artib. aut prudentia maior ineſt, aut non mediocris utilitas quæritur, ut medicina, architectura, &c. hæ ſunt his, quorum ordini conueniunt honeſtæ.

ARCHITECTVS, *chi.* princeps architectãdi, machinator. de Nat. 15 b, Mali ædificij dominus glorians se architectum non habuisse. de Ora. 90 a, Philo architectus, qui Athenien fibus armamentarium fecit. Epi. 129 a, Si quis adhibere uolet non modò ut architectos, uerùm etiam ut fabros ad ædificandam Remp. pro Mil. 115 b, Qui cum architectis & decempedis uillas multorum hortosq; peragrauit. Att. 223 b, Torumbus bellus esse dicitur architectus. pro S. R. 40 b, Scio omnium architectûm & machinatorum unũ esse Chrysogonum. Epi. 102 b, Cyrus architectus. At. 25 a, Vectius. de Cl. 175 a, Stoici sunt architecti pene uerborum. de Fin. 55 b, Epicurus inuctor ueritatis, & quasi architectus beatæ uitæ. pro Clu. 29 b, Princeps & architectus alicuius sceleris. pro Dom. 223 a, Architecti operum.

ARCHONTE, id est, imperante. de Fat. 144 a.

ARCITENENS, *tis.* sagittarius. In Arat.

ARCTE, strictè. de D. 101 a, Arctè complecti aliquem. de D. 93 a, Arctè & grauiter dormire. de Fat. 146 b, Hæc arctius astringi ratio non potest. de In. 63 b, Arctius dormire. Para. 118 a, Illud tamen arctè tenent, accuratèq; defendunt.

ARCTOPHYLAX, *cis.* ursæ custos. de Nat. 47 b, & in Arato, Arctophylax uulgò qui dicitur esse Bootes, Quòd quasi temone adiunctam præ se quatit Arctum.

ARCTOS, ursæ signum. de Nat. 46 b, Circum polum ἕρκτοι duæ feruntur nunquam occidentes, altera Cynosura, altera Helice. In Arat. 388 a, Arctos minor.

ARCTVRVS, *ri.* de Nat. 47 b, Booti subter præcordia fixa uidetur Stella micans radijs, arcturus nomine claro.

ARCTATVS, *ta.* pro R. P. 120 a, Nauis arctata.

ARCTVS, *a, um.* Orat. 218 b, Nec tamen hæc ita sunt arcta & astricta, ut ea cum uelimus laxare, nequeamus. de Nat. 31 a, Terra densior calorem continet arctius. de Somn. 126 b, Arctus somnus me complexus est. in Verr. 78 b, Arctiorib. laqueis teneri. Atti. 89 b, Vincula amoris arctissima. Offic. 37 b, & 74 b, Cuius societas arctissimum uinculum est, magis arbitrari, &c.

ARCVLANVM, uel Aculanum, uilla. Att. 252.

ARCVLA, *læ.* parua arca, capsula. de Offi. 38 a, Dionysius præmittebat de stipatoribus suis; qui perscrutarentur arculas muliebres. Att. 21 a, Meus liber totum Isocratis μυροθήκιον, & omneis eius discipulorum arculas consumpsit.

ARCVS, *cus.* iaculandi instrumentum. de Senect. 84 b, Appius animum intentum tanquam arcum habebat. pro Sest. 6 a, Fuerat ille animus, &c. tanquam intentus arcus in me unum. Arcus, Iris & Thaumantias poetis. de N. 69 b, Cur arcus species non in deorum numero reponitur? est enim pulchra, & ob eam causam, quia speciem habeat admirabilem, Thaumante dicitur esse nata. & ibid. Arcus ipse ex nubibus efficitur quodammodo coloratus.

ARDEAS, *tis.* ab Ardea urbe. de Natura deor. 68 b, In agro Ardeati.

ARDENS, *tis.* inflammatus, flagrans. Att. 226 a, Matri ardentes in eum literas ad me misit. Or. 209 a, Nisi ardẽs ad eum perueniret oratio. I. A. 192 a, Antonius ardens odio uestri. de Or. 154 b, Græci ardentes his studijs. pro S. R. 33 a, Qui ardens auaritia fertur, &c. Qu. Fr. 315 b, & de Fin. 77 b, Ardenti studio facere aliquid. I. A. 179 a, Amore ardens, &c. I. A. 193 b, Ardens & erectus ad libertatem recuperandam.

ARDENTER cupere aliquid. Tusc. 217 a.

ARDENTIVS, aduerbium. Tusc. 231 b.

ARDEO, *es.* flagro, conflagro, deflagro. de Di. 105 b, Caput arsisse Seruio Tullio dormienti, quæ historia non prodidit? pro Do. 225 b, Domus ardebat in palatio, non fortuitò, sed oblato incendio. Att. 34 b, Is ardet dolore & ira noster Pompeius. de Ora. 125 b, Tu mihi non solùm incendere iudices, sed ipse ardere uideris. In Verr. 234 b, Cum spumas ageret in ore, arderent oculi. At. 95 a, Cum arderet Syria bello. Ep. 46 a, Orbem terrarũ distributis imperijs ardere bello. Ora. 200 a, Vna Gallia cõmuni non ardet incendio. in Verr. 132 b, Verres ardebat amore illius hospitæ. pro Cæl. 45 a, Nunc enim mihi animus ardet, & meũ cor cumulatùr ira, ex Cæcilio. I. P. 91 b, Ardere cupiditate alicuius rei. Atti. 269 a, Ardeo studio historiæ. Qu. F. 302 b, Nostra antiqua manus bonorum ardet, & studio nostri atq; amore. Qu. Fr. 316 b, Res ardet inuidia. Atti. 138 b, Non angor, sed ardeo dolore. pro Mil. 109 a, Omnia tum in illum odia ciuium ardebant desideria mei. de L. 178 b, Vidimus eos ardẽtes tum cupiditate, tum metu, tum conscientia. de Finib. 67 a, Nunc demũ mihi animus ardet. Tusc. 217 a, Nec scienter quid appetens ardeat desiderio. de Fin. 147 a, Is quum arderet podagræ doloribus, Mane quæso, inquit, &c.

ARDOR, *oris.* flagrantia, calor. de Nat. 34 a, Astra, quæ oriuntur in ardore cœlesti, qui æther uel cœlum nominatur. Anteq 192 b, Ne omnes ardore flammæ cõflagraretis, mei capitis periculo non dubitaui prouidere. de D. 84 a. Concursus grauis stellarum ardore micantis. de Som. 120 b, Solis ardore terreri. de Fat. 147 a, Ignis est causa ardoris. de Di. 117 a; Si autem nubium conflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmen. de Se. 88 a, Vua uestita pãpinis, nimios solis defendit ardores. I. C. 115 a, Omitto uias iam nocturno tempore faces, ardoremq; cœli, fulminum iactus, &c. pro Cor. 65 a, Ille imperatorius ardor oculorum. de Di. 97 b, In Aesopo sæpe uidi tantum ardorem uultuum atq; motuum, ut, &c. pro Cæl. 48 b, Impetus animi, cupiditas uincendi, ardor mentis ad gloriam. Ora. 206 b, Nec uerò hic unus erat ardor in nobis, ut hoc modo omnia diceremus. Br. 91 b, Repressi impetum, ardoremq; restinxi. de Fini. 58 a, Omnium cupiditatem ardore restincto. de Cl. 173 a, Ardor animi consedit. de Or. 96 a, & Off. 10 a, Studium & ardor quidam amoris, sine quo, &c.

ARDVVS, *a, um.* molestus, laboriosus, difficilis. in Verr. 211 b, Oppidum difficili ascensu atq; arduo. Ora. 203 b, Magnum opus & arduum. Or. 199 b. Magnũ opus omnino & arduũ Brute conamur, sed nihil difficile amanti puto. de In. 58 a, Hoc longi temporis, & magnæ arduæq; cogitationis indiget. de In. 82 b, & de L. 163 b, Res arduæ & difficiles.

AREA, *rea.* locus sine ædificio in urbe, area: in rure, ager appellatur. Area tamen etiam ruri dicitur, ubi frumenta excutiuntur. At. 54 a, Pontifices si religionem sustulerint, aream pulchrã habebimus. Par. 125 b, Aestimatores prata & areas quasdam magni æstimant, &c. I. V. 151 b, Vt neq; in segetib. neq; in areis, neq; in horreis orator posset fraudare Decumanum. Qu. Fr. 310 a, A puero tuo ut discessi, in aream tuã ueni. I. V. 155 a, Exoritur edictum, ne quis frumentum de area tolleret. Et Epi. 138 b, Nos iam ex areis tantum habebimus, ut Valerium tuum uocare sæpius audeamus. At. 153 a, Area scelerum, id est, copia.

ARENA, *næ.* cõtra Rul. 80 b, Arenã aliquã aut paludes emere.

ARENARIAE, *arum.* arenæ fodinæ, pro Clu. 25 a, Arenariæ quædam extra portam exquilinam.

AREOPAGITES, *tæ.* Areopagitæ senatores erant Athenis & iudices causarum capitalium. I. A. 197 a, Si Lysiades citatus iudex non respõderit, excusetur q; Areopagites esse, &c. Off. 15 b, Solonis consiliũ, quo primùm constituit Areopagitas. pro Cor. 60 b, Vidi nonnullos nostros ciues in numero iudicum atq; Areopagitarũ, certa tribu, certo numero. Epi. 20 a, Decretum illud Areopagitarũ, quem ὑποφηφισμὸν illi uocant. Att. 62 a, Ex quo intellectũ est, treis ἀρεοπαγίτας totam Remp. florem non facere. At. 74 a, Non enim dubitabat Zeno, quin ab Areopagitis inuito Memmio impetrari non posset. Att. 11 b, Præclari Areopagitæ.

AREOPAGVS, *gi.* Martis uicus Athenis, ubi curia & forum Areopagitarũ. de N. 40 b, Athenienſiũ Rempublicã regi cõsilio Areopagi. de Di. 91 b, Sophocles ascendit in Areopagũ, detulit rem: Areopagitæ comprehendi iubent eum, qui, &c. Offic. 15 b, Et Themistocles quidem nihil dixit, in quo ipse Areopagũ adiuuerit. At. 74 a, Patro mecũ egit, ut peterem à uestro Areopago, ὑποφηφισμὸν tolleret, quem Polychar mo prætore fecerant. Attic. 9 a, Senatus ἀρεοπαγιτικὸς.

ARESCO, *scis.* uiriditatem amitto. Parad. 234 b. Et de In. 62 a, Citò aresçit lachryma, præsertim in alienis malis. ad Her. 16 a, Commiserationem breuem esse oportet: nihil enim lachryma citius aresçit.

ARETIVM, urbs. Epi. 261 a, de N. 96 b.

ARETINI, *orum.* pro Cec. 303 b.

ARGENTARIA, argentariorũ manus. pro Cec. 287 a, M. Fulcinius qui Romæ argentariam non ignobilem fecit. in Verr. 169 a, Qui argentariam Rhegij maximã fecit. in Verr. 267 b, Herennius, quem ille argentariam Lepti fecisse dicit. pro Cec. Argentariam dissoluere.

ARGENTARIVS, *rij.* qui argentariam facit, trapezita. pro Cec. 288 a, Cuius rei putat iste rationem reddi non posse, quòd ipse tabulas auerterit: se autem habere argentarij tabulas, in quib. sibi expensa pecunia lata sit, acceptaq; relata, &c. ad Her. 9 b, Quod argentario obtuleris expensum, à socio eius rectè repetere possis. Octau. 331 a, Augusti auus fuit argentarius, adstipulator pater.

ARGENTEVS, *a, um.* de Pro. 69 b, Ita gentes hæ, ut pace uterentur, uim argenteam dederunt præclaro imperatori nostro. I. C. 102 a, Aquila argentea.

ARGENTEVM flumen. Ep. 166 b, Lepidi.

ARGENTVM, *ti.* Argentum ἀργύριον, in Pison. Argentum cælatum, Part. Quum essent triclinia strata, argentumq; expositum in ædibus. 6 Verr. Quoniam argentum omne mulieri legatum est, non potest ei pecunia, quæ numerata domi relicta est, non esse legata, Topic. 222 b. Argentum plenũ artis, Tusc. q. lib. 5. Argentum signaretur, 13 Fam. Argenti scrupulum

pulum ullum esse in illa insula,4 ad Attic. Erat ea nauis plena iuuentutis formosissimę,plena argenti facti atque signati,multa cum stragula uestę, 7. Verr.

ARGILLA, *læ.* terra tenax. I. P. 92 b, Hic homulus ex argilla & luto fictus.

ARGILETVM, *ti.* oppidum. At. 196 a.

ARGILETANVS, *a,um.* Att. 102 a.

ARGINVSAE, *sarum.* insulæ. de Offic. 17 a.

ARGIVVS, *a,um.* Græcus. de Clar. 196 a, Argiuus orator. de Nat. 17 b. & Tusc. lib. 1. Argiui delecti uiri.

ARGO, nauis Argonautarum. in Arat. Sic conuersa uetus super æthera uertitur Argo. ad Her. 12 b, Nauis, quæ nunc nominatur nomine Argo, qua uecti Argiui delecti uiri, petebant illam pellem inauratam arietis, &c.

ARGOLICVS, *ca, cum.* In Ar. Argolica nauis. de Di. 121 b.

ARGONAVTA, *te.* de Or. 99 a, Nauis Argonautarum. & de Nat. 43 b, Argonautis & naui eorum.

ΑΡΓΟΣ ΛΙΘΟΣ. Lege Ignauus.

ARGVMENTATIO, *onis.* ratio, argumentum, inuenti artificiosa expolitio. Par. 233 b, Argumentationem quærere uideris, quæ est argumenti explicatio. de In. 56 b, Argumentatio nomine uno res duas significat, ideo quid & inuentum aliquam in rem probabile aut necessarium, argumentatio uocatur, & eius inuenti artificiosa expolitio. de Orat. 122 b, Loci ex quib. omnis argumentatio ad omnem disputationem inuenitur. de In. 51 b, Argumẽtatio est inuentum ex aliquo genere, rem aliquam aut probabiliter ostendens, aut necessariè demonstrans. pro S. R. 31 a, Etiã ne in tam perspicuis rebus argumentatio quærenda, aut coniectura capienda est de Fin. 126 b, Peripatetici multa non modò probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluserunt. ad Heren. 6 b, Argumentationes, quas Græci ἐπιχειρήματα appellant. de Inuen. 53 b, Si extremũ concedetur, concludenda est argumentatio.

ARGVMENTOR, *aris.* argumentis ostendo uel probo, argumentis uel coniecturis prosequor. de Nat. 61 a, Rem minimè dubiam argumentando dubiã facis. de Na. 61 b, Neq; ego in causis, si quid est euidẽs, argumẽtari soleo. I. V. 132 b, Quid porrò argumenter, qua de re dubitare nemo possit. pro Cl. 31 a, Atq; ego illa non argumentabor, quæ sunt grauia uehementer, eum corrupisse, qui, &c. pro Do. 117 b, Cũ etiam es argumentatus amoris hoc esse signum, cum nomin. tantum uteretur, neq; scriberet Proconsul. Tribun. plebis. de Cl. 190 b, Cum essem argumentatus quantũ res ferebat, hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille cũ indicia mortis suæ se comperisse manifestò diceret, tam solutè egisset, tam leniter, &c. de In. 78 b, Argumentari de uoluntate alicuius: id est, argumentis uel argumentãdo ostẽdere. de Fin. 90 a, Argumentari de aliqua re. de Fin. 55 a, Sed & argumentãdum & accuratè disserendum, & rationib. cõquisitis de uoluptate & dolore disputandum. Att. 44 a, Tu quidem sedulò argumentaris quid sit sperandum. In Verr. 106 b, Nónne argumentamur quò ista pecunia peruenerit? ad Her. 8 a, Et præterea si cæteri falsi soleant esse, argumentabimur hunc esse uerum. pro Mil. 110 a, Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? ad Heren. 35 a, Quare si testem, præterquam quid sciat, aut audierit, argumentari & coniectura prosequi patieris, ius accusatoris cum iuris testimonijs commiscebis.

ARGVMENTVM, *ti.* indiciũ, quasi rei nota, periocha. Topi. 221 b, Argumentum est ratio rei dubię faciens fidem. Par. 230 a, Argumentum est probabile inuentum ad faciendam fidem. Aca. 8 a, Argumẽti conclusio, quę est, Græcè ἀπόδειξις, ita definitur, ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur, adducit. de Nat. 61 b, Multis & grauibus argumentis deos esse doces. & ibidem: Affers omnia argumẽta, cur dij sint. Acade. 45 a, Pòst argumentis & quasi rerum notis utebantur ad probandum. In Verr. 69 b, Quę res pertenui nobis argumento iudicioq; patefacta est. In Verr. 112 a, Atq; ut intelligatis, &c. certissimum accipite argumentũ. In Verr. 145 b, Si argumento est Mamertinos dedisse, &c. quia sit argumento gratis constare naui, quia, &c. Epistо. 32 b, Quod egomet multis iam argumentis antea iudicaram. Tus. 167 a, Hoc premendũ etiam atq; etiã est argumentum. Tusc. 193 a, Stoici qui breuiter astringere solent argumenta. de Orat. 92 a, Ea Menedemus exemplis magis, quàm argumentis conabatur refellere. de Diu. 114 a, Argumentis & rationibus oportet quare quicq; ita sit docere, non euentis. de Orat. 123 b, Ex coniunctis argumenta ducere. pro Cæ. 31 b, & 42 a, Argumentis agemus, & signis omni luce clarioribus crimina refellemus. pro Qu. R. 52 a, Est hoc primum, & ex conditione iuris, & ex consuetudine cautionis grauissimum & firmissimum argumentum. pro Cæl. 39 a, Quis nõ possit isti ætati quàm uelit petulanter etiam, si sine ulla suspicione, at non sine argumẽto maledicere? I. A. 168 a, Quod autem, &c. id magno argumento sit, me in utroque fuisse moderatum. de Natur. 105 a, Quod ne dubitare possimus, maximo est argumento, quod nuper contigit, &c. pro S. R. 30 b, Hoc mihi maximo argumento ad huius innocentiam poterat esse. Offic. 31 a, Idq; hoc argumento confirmari potest, quod, &c. pro Quin. 7 a, Satis est argumenti, nihil esse debitũ Nævio. Off. 50 b, Tabulæ uerò nouæ qd habẽt argumenti? nisi ut tu fundum habeas, ego non habeam pecuniã? de Cl. 100 a, Excogitare argumenta firma ad probandum. pro Cæl. 52 a, Scire uelim quid habeat argumenti ista manumissio. I. C. 113 b, Certissima argumenta atq; indicia sceleris. de Or. 128 b, Argumentum simulatq; positum est, arripitur. & ibid. Argumentum ratio ipsa confirmat, &c. Par. 116 a, Dilatare argumentum. pro R. P. 128 a, Omnia ab his numerorum argumenta nota sunt. de L. 171 b, Argumentis docere aliquid. At. 17 b, Nullam à me epistolam ad te fino absque argumento ac sententia uenire. Att. 167 a, Seruius mihi dabit argumentum ad te epistolæ. Ep. 265 b, Scribis ad me, ut mihi nascatur epistolæ argumentũ. At. 140 b, Argumentum ad scribendum mihi iam deest. Attic. 144 b, Hoc nescio quid nullo argumento proposito scribere institui. At. 213 b, Quid enim aliud argumẽtũ epistolę nostræ nisi collatio fuit? Atti. 240 a, At inquies ὑπομάδιον aliquod: non recuso id quidem, sed & componendum argumentum est, & scribendi expectandum tempus maturius. de D. li. 2, Statim initio librorum Ciceronis argumenta. Qu. Fra. 317 b, Te ἀναθεωρῶ scribendi egregiam habere uideo. & 313 a, Nam res ipsa & is dies quo tu es profectus, nihil mihi ad scribendum argumẽti sanè dabat. & ibi. b, Nec tamen habuissem scribendi nũc quidem ullum argumentũ, nisi tuas accepissem. At. 163 b, Egeo argumento epistolarum. de Ar. 245 a, Cuius concionis primum uniuersum argumentum, sententiãq; audite. At. 131 b, Et si nũc quidem quod scriberem nihil erat. At. 131 b, Nec nouam iam reperio scribendi ullam sententiam. & 204 a, Si de epistola certiorem me feceris, dederis mihi quod ad te scribam: Argumentum comica fabula sine tragica. de In. 48 a, Argumentum est ficta res, quæ tamen fieri potuit. de Na. 12 b, Tragici poetæ cum explicare argumenti exitum non possint, confugiunt ad deos. Epi. 67 b, Si uno in argumento una q; in persona mens tota uersabitur. Argumenta pro signis & emblematis. I. V. 220 a, Ex ebore diligentissimè perfecta argumenta erant in ualuis.

ARGVO, *is* accuso, infimulo. I. V. 63 b, Pericles autor iniuriæ illius fuisse arguebatur. ad Her. 15 a, Vt si quis quem arguat hominem occidisse, &c. I. A. 167 b, Tantum dico te gaudere, fecisse non arguo. pro S. R. 24 b, Occidisse patrẽ Sex. Roscius arguitur. de Fi. 55 b, Is filium, Macedonium legatis accusantibus, quòd pecunias prætorem in prouincia cepisse arguerẽt, causam apud se dicere iussit. I. V. 113 b, Amplius H-S. decies accepisse te arguo contra leges. Par. 119 b, Quod non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere. de Fin. 73 b, Quos nisi arguimus, uera laus deferenda est. pro Cec. 285 a, Non dubitauit idipsum quod arguitur confiteri. pro S. R. 31 a, Multa sunt falsa Iudices, quæ tamen argui suspiciosè possunt. pro S. R. 32 a, De quib. cum uerbo arguit, uerbo satis est negare. & 38 b, Seruos ipsos neq; arguo, neq; purgo. pro Rab. 96 b, An'nõ intelligis quales uiros mortuos summi sceleris arguas? pro Cæl. 37 b, Arguere aliquem alicuius facinoris. I. V. 244 b, Nunc non modò te hoc crimine nõ arguo, sed ne illa quidem communi uituperatione reprehendo. de In. 66 b, Negare oportebit de uita eius & morib. quæri, sed de eo crimine, quo de arguatur. ad Her. 14 a, Hoc tametsi rei arguendæ causa potest fine mahcia dici, tamẽ, &c. ad Here. 22 b, Vt si accusator dixerit, ab reo hominẽ ueneno necatum, & hæreditatis causa factum arguerit.

ARGVS, *gi.* homo, seu potius monstrum centum oculis (ut in fabulis est) præditum. de N. 70 b, Mercurius, qui Argum dicitur interemisse.

ARGVTE. pro Ce. 41 b, Si mihi acutè arguteq; responderit. de Cl. 195 a, Breuiter arguteq; incluso aduersario laxare iudicum animos. de Or. 110 a, & Acad. 40 a, De rebus difficilimis argutissimè disputare. de Cl. 169 a, Acutè arguteq; cõijcere aliquid. Or. 205 b, Callidè arguteq; dicere.

ARGVTIAE, *arum.* acumen, elegantia. de Clar. 179 b, Huius orationes multũ argutiarum & urbanitatis habebant. Or. 296 b, Argutiæ & acumen Hyperidis. Or. 202 a, Nulla mollitia ceruicum, nullæ argutiæ digitorum. de Am. 104 b, Sed nihil est, quod illi non persequantur suis argutijs.

ARGVTVLVS, *a,um.* At. 208 b, Perfeci sanè argutulos libros ad Varronem.

ARGVTVS, *a,um.* habens aliquid argutiarum, celeriter mobilis, acutus, acer, elegãs. de Or. 132 a, Ex ambiguo dicta uel argutissima putantur. I. P. 94 b, Poema facit ita festiuũ, cõcinnum,

cinnum, elegans, ut nihil fieri posſit argutius. de Cl. 170 a, Quis in ſententijs argutior? in docendo ediſſerendoq; ſubtilior? de Opt. 243 a. Sententiæ delectandi quaſi argutæ. de Di. 114 a, Gallinaceũ fel, ſunt enim qui uel argutiſſima hæc exta eſſe dicunt de L. 161 a, Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti ſimus, loquũtur. de Or. 163 b, Manus minus arguta digitis ſubſequens, uerba nõ exprimens. Att. 94 b, Literæ quàm argutiſſimæ. Epi. 111 b, Vereor ne tibi argutа nimium hæc ſedulitas uideatur.

ARIDVS, *a, um*. exiccatus, tenuis. de D. 115 a, Puleium aridum floreſcere dicitur ipſo brumali die. de Fa. 141 b, Exiccatus atq; aridus.) (. Pituitoſus, & quaſi redundans. I.P. 100 b, Folia arida. pro S.R. 30 b, In ruſticis moribus, in uictu arido, in hac horrida incultaq; uita. de Or. 123 a, Genus ſermonis exile, aridum, cõciſum, minutũ.) (. Liquidum, fuſum, proſtués, pro Qu. 17 b, Vita horrida atq; arida mihi cordi eſt.

ARIES, *tis*. animal notum, ſignum cœleſte, & bellica machina ad euertendos muros. de N. 48 a, Exin contortis aries cum cornib. hæret. Or. 212 b, Auratus aries Colchorum. & de D. 89 b, ad Her. 12 a, Pellis inaurata arietis. Offic. 8 a, Quamuis murum aries percuſſerit.

ARIETINVS, *a, um*. ad Her. 22 b, Teſticuli arietini.

ARIETO, *as*. cornibus impeto. de Diu. 89 b, Deinde eius germanum cornibus connitier in me arietare. Accij poetæ.

ARIMINVM, *ni*. urbs. Qu. Fr. 315 a, Epiſtola ex Arimino data. I.V. 83 b.

ARIMINENSES. I.V. 83 b, pro Cec. 304 b.

ARIOLATIO, *onis*. diuinationis genus. de Di. 94 b, Superſtitioſæ ariolationes. Accij.

ARIOLOR, *aris*. de Di. 108 a, Nec eos, qui queſtus cauſa ariolantur, agnoſco. At. 125 a, *πρόδησπίσω* igitur noſter Attice, nõ ariolans ut illa, cui nemo credidit, ſed coniectura proſpiciens iam iamq; maiora.

ARIOLVS, *li*. de Nat. 12 b, Aruſpices, augures, arioli, uates, coniectores, &c. de D. 80 b, Ariolorum & uatum furibundæ prædictiones. ad Heren. 39 b, Iſte qui diuitias ſuas iactat, ſicut Gallus è Phrygia, aut ariolus quiſpiam, &c.

ARION. Tuſc. 189 b, Eijce te de naui, præſtò eſt qui excipiat delphinus, ut Arionem Methymnæum.

ARISTA, *ſtæ*. quæ ut acus tenuis è grani gluma eminet. de Sen. 88 a, Viriditas herbeſcens cum è uaginis emerſerit, ſundit frugem ſpicæ ordine ſtructam, & contra auium minorũ morſum munitur uallo ariſtarum.

ARISTAEVS, *ſtæi*. de N. 58 b, Quid Ariſtæus? qui oliuæ inuentor dicitur, Apollinis filius. I.V. 230 a. Ariſteus Liberi filius, olei inuentor.

ARISTARCHVS, *chi*. L. Criticus. I.P. 95 a Quoniam te nõ Ariſtarchum, ſed Phalarim grammaticũ habemus, qui non notam apponas ad malum uerſum, ſed poenam armis proſequare. At. 9 a, Orationes quarum tu Ariſtarchus es. Id eſt, iudex, cenſor. Ep. lib. 3 a, Ariſtarchus Homeri uerſus eſſe negabat, quos non probabat.

ARISTIDES, *dis*. pro Seſt. 27 a. & de Off. 69 b, Ariſtides, qui unus omnium iuſtiſſimus fuiſſe traditur.

ARISTIPPVS. paſsim uoluptatis defenſor.

ARISTIPPEVS, *a, um*. de Fin. 68 a, Illud Ariſtippeum, &c.

ARISTOCRATIA, *tæ*. optimatum Reſpublica. Att. 9 a, Totum hunc locũ, quem in ariſtocratia ego uarijs meis orationibus ſoleo pingere, de flamma, de ferro, &c. ualde grauiter pertexuit.

ARISTOGITON, *nis*. Tuſculan. 174 a, Harmodius & Ariſtogiton.

ARISTOLOCHIA, *chiæ*. herba. de Di. 83 b, Quid ariſtolochia ad morſus ſerpentum poſsit, quæ nomen ex inuentore reperit, rem ipſam inuentore ex ſomnio. de Di. 118 a, Sed moneam Ariſtolochiamq; radicem.

ARISTONEVS, *a, um*. ab Ariſtone philoſopho. de Fi. 115 a, In Ariſtonea uitia incidemus.

ARISTOPHANES, *nis*. facetiſſimus poeta ueteris comœdiæ. de Leg. 177 a.

ARISTOPHANEVS, *a, um*. Or. 215 b, Ita factus eſt anapæſtus is, qui ariſtophaneus nominatur.

ARISTOTELES, *lis*. Ariſtoteles Alexãdro doctor accitus, 3 de Or. Ariſtoteles Iſocrati aduerſatus infenſiſimè, de Or. Ariſtoteles ait omnes ingenioſos melancholicos eſſe, Tuſc. q. lib. 1. Ariſtoteles optimus author, Orat. Ariſtoteles quintam quandam naturam, præter quatuor elementa, cenſet eſſe, è qua ſit mens, Tuſc. qu. lib. 1. nempe æthera. Ariſtoteles eos qui ualetudinis uitio furerent, & melancholici diceren tur, cenſebat aliquid habere in animis præſagiens atq; diuinum, Diuin. li. 1. Ariſtoteles Iſocratis æmulatione, totam pene formam diſciplinæ ſuæ commutauit, 3 de Or. Rerum cognitionem cum orationis exercitatione coniunxit, 3 de Or. Ariſtoteles uirtutis uſum cũ uitæ perfectæ proſperitate cõiunxit, de Fin. lib. 2. Ariſtoteles, cũ motus eſſet Iſocratis rhetoris gloria, dicere etiam cœpit, adoleſcentes docere, & prudentiam cum eloquentia iungere, Tuſc. q. li. 1. Ariſtoteles artem dicendi deſpiciebat, 2 de Or. Ariſtoteles & Theophraſtus cum philoſophia etiam dicendi præcepta coniunxerũt, Diu. li. 2. Ariſtoteles & Theophraſtus cum academia uetere re congruente, genere docendi paulùm differẽtes, 1 de Leg. Flumen orationis aureum fundens Ariſtoteles, 4 Acad. Ariſtoteles in theſi adoleſcentes exercuit, Or. Ariſtot. philoſophis ipſis ignotus, Top. Ariſtoteles illuſtrauit omnẽ hũc ciuilẽ in diſputando locum, 3 de Legib. Ariſtoteles artem Rhetoricam plurimum iuuit, 1 de Inu. 11. Ariſtoteles Iſocratem ipſum orationis ornatu laceſsiuit, Orat. Ariſtoteles primus ſpecies ſeu ideas labefactauit, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Ariſtoteles, magiſter Ariſtoxeni, Tuſc. q. lib. 1. Ariſtot. Peripateticorum princeps, excepto Platone, de Fin. lib. 5. Ariſtoteles perſecutus eſt animantium omnium ortus, uictus, figuras, de Fini. lib. 5. Ariſtoteles ingenij abundantia præſtitit, Acad. qu. ed. 2. lib. 1. Ariſtoteles longè omnibus (Platonem ſemper excipio) præſtans & ingenio & diligentia, Tuſc. q. lib. 1. Ariſtoteles utriuſq; partis Dialecticæ princeps, Top. Ariſtoteles pæana ut optimum probat, à quo diſſentio, Ora. 218 b. Ariſtoteles quæ in gruibus animaduerterit, 2 de Nat. d. 94. Ariſtoteles cœlum diuerſum à quatuor elementis ratus eſt, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Ariſtoteles is, quem maximè admiror, propoſuit quoſdam locos, ex quibus omnis argumentatio inueniretur, de Orat. 122. & 123. & 155 b. Ariſtoteles ſenſit mundum nunquam eſſe ortum, Aca. q. ed. 1. li. 1. Ariſtot. in philoſophia propè ſingularis, Acad. qu. ed. 1. lib. 2. Ariſtoteles Rhetoricæ plurima ornamenta atq; adiumẽta ſubminiſtrauit, 1 de Inuent. Ariſtoteles Stagirites, & Xenocrates Chalcedonius præſtantiſsimo ſtudio atque doctrina, Acade. q. ed. 2. lib. 1. Ariſtoteles diſſerendi plurima præcepta tradidit, Ora. Ariſtoteles acie mentis omnium rerum uim naturas q; uiderat, 2 de Or. Ariſtoteles ſingulari uir ingenio, & penè diuino, Diuinat. lib. 1. Ariſtoteles uir ſummo ingenio, ſcientię copia, Tuſc. qu. lib. 1. Ariſtoteles & Theophraſtus excellentes uiri, cùm ſubtilitate, tum copia, Diuin. lib. 2. Ariſtoteles animum *ἐνδελέχειαν* uocat nouo nomine, quaſi quandam continuatam motionem & perennem, Tuſc. qu. lib. 1. Ariſtoteles uſus eſt conſuetudine de omnibus rebus in contrarias partes diſſerendi, Tuſc. qu. lib. 2. Ariſtoteles in ſingulis eorum librorum, quos *ἐξωτερικοὺς* uocat, procemijs uſus, 4 ad Attic. Ariſtoteles uult in oratione non uerſum, ſed numerũ eſſe, Orat. Ariſtotelis condiſcipulus Xenocrates, de Natura deorum 1. 25. Ariſtotelis diſcipulus Alexander, 13 ad Attic Ariſtotelis dicendi copia & ſuauitas incredibilis, Top. Ariſtotelis dictum de Iſocrate, 3 de Orat. Sedecula quam iub Ariſtotelis imagine habes, 4 ad Attic. Ariſtoteles laus, 2 de Inuent. 1 de Orator. Ariſtotelis laus in eo quod ſcripſit de motu aſtrorum, de Natura deorum 2. Ariſtotelis libri Rhetorici, 2 de Orat. Ariſtotelis loci communes, ibidem. Ariſtotelis magiſter Plato, de Natur. deor. 1. Ariſtotelis ratio dialogorum ſcribendorum, 13 ad Attic. Ariſtotelis uaria de Dei diffinitione ſententia ex tertio de Philoſophia libro repetita, de Nat. deor. 1. Sententiæ & opiniones Ariſtotelis, Acad. 44 b. Ariſtotelis Topica, Top. Abſurdũ eſſe Ariſtoteli uidetur in ea parte quæ ſit ad gignenda animalia aptiſsima, animal gigni nullum putare, de Nat. deo. 2. Aut ipſum Ariſtotelem, quo profectò nihil eſt acutius, nihil politius, Acad. q. ed. 1. libro 2. Ariſtotelem non deterruit à ſcribendo Platonis amplitudo, Or. Ab Ariſtotele de ſingulis rebus in utranq; partẽ dicendi exercitatio eſt inſtituta, de Fin. lib. 5. Qui erant cum Ariſtot. Peripatetici dicti ſunt, Aca. q. ed. 2. li. 1. Eodemq; modo de Ariſtotele & Iſocrate iudico, quorum uterq; ſuo ſtudio delectatus, contemplit alterum, Offi. 17. Quis omnium doctior? quis acutior? quis in rebus uel inueniendis uel iudicandis acrior Ariſtotele? Orat. 213 b, Ariſtotele nemo neruoſior in ſcribendo, Brut.

ARISTOTELIVS, *a, um*. de Or. 149 b, Vobis hæc Carneadia, aut illa Ariſtotelia uis comprehendenda eſt. ibid. 150 a.

ARITIA, *æ*. oppidum. in Rul. 85 b.

ARITINVS, *a, um*. I.A. 186 a.

ARITHMETICA, *orum*. ars numerorũ. Att. 227 b, Veſtorius homo remotus à dialecticis, in arithmeticis ſatis exercitatus, hominem pecuniæ deditum notat. Par. 236 b.

ARMA, *orum*. ferrum, ferramenta, telum. Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum, pro Cecin. Arma, membra militis, Tuſc. q. lib. 2. Arma iudiciorum & legum, de Aruſp. reſp. Parua ſunt foris arma, niſi eſt conſilium domi, Offic. 107. Cedant arma togæ, concedat laurea linguæ, Offi. 1. Arma ſenectutis, artes exercitationeſq; uirtutũ, de Sene. Arma ac tela pro bello, 3 de Or. Armũm, pro armorũ, Or. Armorum exitus ſemper incerti: nunc uerò in alterã partem magis timen

di,7 ad Attic. Armorum officina, in Piſo. ubi arma fiunt. Armorum iſta & uictoriæ ſunt facta,non Cæſaris,6 Fa. Armis faciendis præeſſe,in Piſo. Arma abijcere,10 ad Att. Ad arma alicuius ſe conferre, 2 Philip. Ad arma ijt ciuitas,8 Fam. Cæſij.3 in Verr. Ad arma rem ſpectare, 14 Fam.1. id eſt,bellū impendere. O` fides,quæ poteſt eſſe maior fides,quàm fraudare creditores?domo profugere? propter æs alienum uenire ad arma?6 Philip. Cùm ex Senatuſconſulto Conſules ad arma uocauiſſent, pro Rabirio 94 b. Capere arma pro ſalute communi,pro C.Rabi. Contra arma uerbis bellum gerere, 12 Fam. Tum contra te dedit arma hic ordo conſulibus, in Ant. 170 b. Dare arma alicui, ut cum bene armato pugnet, At.lib.7. Inſpicere arma militis,ut probemus armatum.pro Cec. Silēt leges inter arma, pro Mil. Ille arma miſit, cornua, tubas, falces,pro Sylla 170 b. Portare arma,pro Seſt. 10 b. Id eſt,eſſe cum telo. Sumere arma ciuilia,2 Tuſc. Arma ſumere imparatum,Tuſ. q.lib.1. Quid tam neceſſariū,quàm tenere ſemper arma,quib. uel tectus ipſe eſſe poſſis,uel prouocare improbos,uel te ulcifci laceſſitus?i de Orat. Armis cum hoſte certare,non uenenis,Off.3. Decertare armis,At.li.7. Sentio omnia facienda,ne armis decernatur,ad Atti. 105 b. Diſcedere ab armis,8 Philip. Armis diſceptari,8 ad Atti. Armis omnium felicior toga tua,12 Fam. Caſsij. In armis eſſe,pro Lig. Armis infeſtus & inimicus, 10 Phil. Armis conditione poſitis,aut defatigatione abiectis, aut uictoria detractis.6 Fam. Armis ſuis me texit,5 Fam. Armis & caſtris tentata res eſt,Off.2. Armis prudentiæ cauſas tueri atq; defendere,1 de Or. Si nudus es,da iugulū:ſin tectus Vulcanijs armis, id eſt, fortitudine,reſiſte,2 Tuſc.

ARMAMENTARIVM,*rij*. nauale,locus ubi armamēta,arma q; ſeruantur. pro Rab.94 a. Ex ædificijs armamētarijsq; publicis arma populo Romano C.Mario cōſule diſtribuenda dantur. de Or.90 a, Philo architectus,qui Atheniēſib. armamentarium fecit. de Ar.251 a, Armamentarium telluris.

ARMAMENTA,*torum*. omnis generis inſtrumenta, ut nauis,plauſtri,belli. In Arat. Omnia cautè Armamenta locans tutò labēre per undas.

ARMARIVM,*rij*. in quo ueſtes,ſtragulæ,& alia profana ſeruantur. In Anton. 205 b, Minus clarū putauit fore quod de armario,quàm quod de ſacrario eſſet ablatum. pro Clu. 55 b, Cùm eſſet in ædibus armarium,in quo ſciret eſſe nummorum aliquātum,ipſe armarij fundum execuit,&c. pro Cęl. 48 a, Aurum ex armario tuo promere auſa es.

ARMATVRA,*re*. armandi genus & forma. At.87 a, Deiotarus habet cohortes quadringentarias noſtra armatura. I.A. 227 a, Noſtri ſunt equites,noſtra leuis armatura. de Cl.177 a, Equites,pedites,leuis armatura. Epi.95 a, Armatura uaria peditatus & equitatus in aliqua pugna. ad Her.34 a, Nec tā facilè ex Italia armatura tranſalpina depulſa eſt. de D.118 a, Sed hoc fuerit nobis tanquam leuis armaturæ prima excurſio,nunc cominus agamus. Epi.142 a, Contra equitem Parthum negant ullam armaturam meliorem inueniri.

ARMATVS,*a,um*. pro Cec. 296 b, Armatos eos uerè poſſumus appellare,qui ſcutis telisq; parati ornatiq; ſunt. & ibi. Sed perinde ualebit quaſi armatiſſimi fuerint. pro D.241 b, Et erat incredibili armatus audācia. I.A. 213 b, Ar uerò parati,armati animis iam eſſe debemus. contra Rul.83 b, Vrbs ipſa natura ac loco ſuccincta portubus,armata muris.

ARMENIA,*æ*. regio.

ARMENIVS,*a,um*. At.26 b, pro Pomp.8 a.

ARMENTVM,*u*. maiorum beſtiarum grex. At.196 a, Pecudes,quæ depulſæ ſui generis ſequuntur greges,ut bos,armēta,&c. Item: Antonius cædit greges armentorum, reliquiq; pecoris,quocunq; nactus eſt.

ARMIGER,*ri* qui arma domini ſui gerit. pro Do.215 b, Sergius armiger Catilinæ, ſtipator tui corporis, ſignifer ſeditionis. Ep.lib.7. Quòd hęc pennigero non armigero in corpore tela exerceantur.

ARMILLAE. miliaria ornamenta è læuo brachio pendentia. de Rep.lib.4. autore Priſciano, Armillæ,quæ brachialia uocantur.

ARMIPOTENS,*tis*. Antequam. 196 b, Tritonia armipotens,&c.

ARMO,*as*.)(.Nudo. Att.119 b, Arma, quæ ad me miſſuri eratis,ijs cēſeo armetis milites,quos uobiſcū habetis. pro Mil. 114 b, Si Capitolinæ cohortes cōtra Milonis impetū armatæ ſunt. pro Pla.277 b, Egētes in locupletes armabātur. Ep. 85 b, Quòd te ad omnia ſummū atq; excellēs ingeniū armauit. p Mil.101 b, Temeritatē cōcitate multitudinis autoritate publica armare. pro Cec.291 a, Multitudinē hominū cogere,armare. inſtruere. & 285 a, Conuocare & armare homines. pro Cl.58 a, Armare accuſatorē omnib. rebus. pro Do. 213 a, Perditos magiſtratus ſceleratorū ciuium præſidio nudare,uel eoſdem deorum immortalium religione armare.

ARO, *as*. aratro perſtringo. contra Rul. 78 b, Ager, qui arari aut coli poſsit,non qui aratus aut cultus ſit. de D.83 a, Lentiſcus, Ter fruges fundens, tria tempora monſtrat arandi. de Diuin. 118 b, Terram arare,& ſulcum altius imprimere. de Or. 120 b, Ager non ſemel aratus, ſed nouatus & iteratus,quo meliores fœtus poſsit & grandiores edere. I V. 172 a, Fieri non poterat ut plus quàm decem medimna ex iugere ararent.

ARPINVM,*ni*. opp. Att.27 b.

ARPINAS,*tis*. contra Rul. 88 a, Meus paternus fundus Arpinas. & Att.249 b, In quo flexus eſt ad iter Arpinas.

ARPI,*orum*. opp. Att.136 b.

ARREPO,*pis*. I.V.183 b, Senſim & moderatè arrepere ad amicitiam alicuius.

ARREPTITIVS,*a,um*. reptitius. Sal. in Cice.270 b. Ab arrepo,ſiue adrepo,id eſt. irrepo, & latenter ſubeo, ſi uera lectio eſt. nam hic locus uariè legitur. L. Reptitius.

ARRIDEO,*des*. placeo,rideo,applaudo.)(. Derideo. Att.210 a, Inhibere illud tuum quod ualde mihi arriſerat,uehementer diſplicet. de Opt. 243 b, Aut adhibiti deridēatur. nam ſi arrideantur,eſſet idipſum Atticorum. de Nat.5 b, & de Or. 96 a, Tum ille arridēs,inquit, &c. de Som. 127 b, Hic leniter arridens Scipio, Quæſo,inquit, &c. Tuſc. 240 a, Cùm arriſiſſet adoleſcens,utrunq; iuſsit interfici.

ARRISIO,*onis*. ad Her.2 b.

ARRIPIO,*pis*. apprehendo,per uim adduco. I.P.97 b, Macedonas ſocios noſtros in ſeruitutem adduxerunt, familias arripuerunt,pecus abegerunt. pro Clu.36 b, Iunius ad quæſtionem arreptus eſt. de Or. 93 a. Si quēcunq; patremfamilias arripuiſſetis ex aliquo circulo, eadem uobis percontantib. reſpondiſſet. de Or.212 b, & pro Mil.103 a, Eſt enim hæc non ſcripta,ſed nata lex,quam non didicimus, accepimus, legimus:ſed ex natura ipſa arripuimus,hauſimus,expreſsimus. de Fin.90 b, Arripere uerba de foro. At.111 a, Niſi fortè hic ſermone aliquo arrepto pro mandatis abuſus eſt. pro Mur.126 b, Arripere maledictum ex triuio. pro Fl.150 a. Libenter arripere facultatem lædendi, quæcunq; detur. pro Quint.R.50 a, Celeriter arripere quod doceatur. pro Mur. 139 a, Hæc homo ingenioſiſsimus M. Cato autoribus eruditiſsimis inductus arripuit, neque diſputandi cauſa,ut magna pars,ſed ita uiuendi. de Sen. 82 a, Literas Græcas ſenex didici, quas quidem ſic auidè arripui, quaſi diuturnā ſitim explere cupiens. de Natur.58 b, Illud uerò, quod utero; ueſtrum fortaſſe arripiet ad reprehendendum,mihi uel maximè probatur. de Natur. 65 a, Quærit apud Xenophontem Socrates,unde animam arripuerimus, ſi nulla erat in mundo. pro Dom.215 b, Hinc pacis hoſtem cauſam arrepturum finiſſe ad incendia,cædes,rapinas,nolo ſuſpicemi ni,niſi, &c. de Fin. 93 a, Tibi aliquid ex mea reſponſione arripere cupienti non reſpondebo ad ſingula. pro Seſt.18 b, Qui cognomen ſibi ex aliorum imaginibus arripuit. Ac.9 a, Itaq; mens alia uiſa ſic arripit,ut his ſtatim utatur, aliqua ſic recondit, è quibus monoria oritur. de Di.113 b. Genus diuinandi naturale,quod animus arriperet, aut exciperet extrinſecus ex diuinitate. de Ar. 254 a, Arreptus eſt unus ex patricijs. cui, &c. Offic.59 a, Quare error hominum non proborum,cùm aliquid quod utile uiſum eſt arripuit, id continuò ſecernit ab honeſto. de Or.128 b, Argumentum ſimul atque poſitum eſt arripitur. & 107 a, Vox & geſtus ſubitò ſumi & alicunde arripi non poteſt. de Finib. 83 a, Maximus dolor,qui ſimul atque arripuit, interficit. Epiſtol. 67 b, Sed ad properationem meam quiddam intereſt non te expectare, donec ad locum uenias, at ſtatim cauſam illam totam & tempus arripere.

ARRODO,*dis*. rodo,circumrodo. pro Seſt.19 a, Vt illa ex uepreculis extracta nitedula rempublicā conaretur arrodere.

ARROGANS,*tis*. inſolens. pro Fon.281 a, Induciomaro iſti minaci atq; arroganti. pro Dom. 119 b, Quid enim eſt tam arrogans, quàm de religione pontificum collegium docere conari?de Ar. 247 a, b, Nec uereor ne hæc mea ueſtrorū beneficiorum prædicatio nō grata potius, quàm arrogans uideatur. I. A. 218 a, Quorum ſi eſſent arrogantes, non poſſem ferre ſententiam. pro Mur. 143 a, Audite conſulem iudices, nihil dicam arrogantius: tantum dicam, totos dies ac noctes de Republ. cogitantem.

ARROGANTER. At.96 a, Ad me autē contumaciter, arroganter, ἀναισχύντως ſolet ſcribere. de In.63 a, Ne cui rei temerè atq; arroganter aſſentiamus. pro Lig.142 a, Si nemo impetrauit,arroganter peto. At. 275 a, Id non arroganter prædico,neq; reuoco ad arbitrium meum. Offic.1 a, Nec hoc dictum arroganter exiſtimari uelim.

ARROGANTIA, *tæ*. ſuperbia,inſolentia,intolerantia,faſtidium,contumacia. Quint.Fr.236 b, Et illud γνῶθι σεαυτὸν, noli putare ad arrogantiam minuendam ſolùm eſſe dictū,

uerùm etiam ut bona nostra norimus. de In. 01 a, In superbiam & arrogantiam odium concitatur. & 51 b, Ex arrogátia odium, ex insolentia arrogantia oritur. pro Qu. Rosc. 52 a. Dic, aude, est ruæ contumaciæ, arrogantiæ, uitæq; uniuersæ uox. Ora. 209 a, Dicerem perfectum, si ita existimarẽ, nec in ueritate crimen arrogantiæ extimescerem. de Cla. 191 a, Vir grauis, sine arrogantia, & sine segnitia uerecundus. pro Mur. 136 a, Sermo arrogantiæ plenus. pro Cluen. 40 a, Quã grauis & intolerabilis arrogantia. de Or 106 b, & 99 a, Qui eius artis arrogantia, quasi difficillima sit, subnixi ambulãt. ad Her. 1 a, Quas ob res illa, quæ Græci inanis arrogantiæ causa sibi assumpserunt, reliquimus. & 2 a, Si nostrum officium sine arrogantia laudabimus.

ARROGO, *as.* postulo, assumo, uendico, sumo, tribuo, asciscо.) (. Derogo. de Cl. 192 a, Est enim faceti hominis cùm de sapientia disceptetur, hanc sibi ipsum detrahere, eis tribuere illudentem qui eam sibi arrogant. pro S. R. 33 a, Neque ego non possum, non enim tantum mihi derogo, tametsi nihil arrogo, ut te copiosius, quàm me putem posse dicere. ℘ Qu. 10 a, Quoniam tu tibi id arrogas & concedi postulas. pro Pl. 172 a, Non uereor ne mihi aliquid uidear arrogasse, si de quæstura mea dixero. pro Pl. 259 a, Mihi non sumo tantum iudices, neq; arrogo, ut, &c. Epist. 46 a, Ego tibi tantũ tribuo, quantum mihi fortasse arrogo. Aca. 28 b, Tu cùm id plenissimum temeritatis esse dicas, tantum tibi arrogas, ut exponas disciplinam sapientiæ, &c.

Ἀρρώστημα Vide Aegrotatio.

ARS, *tis.* artificium, ratio faciendi, facultas, præcepta, uirtus, doctrina, scientia, studium, disciplina, uia, manus, opera.) (. Inertia. de Orator. 92 b, Ars est, quæ cognitis penitusq; perspectis & in unum exitum spectantibus & nunquam fallentibus rebus cõtinetur. & 111 a, Res mihi uidetur esse, inquit, facultate præclara, arte mediocris. ars enim earũ rerum est quæ sciuntur: oratoris autem actio opinionibus, non scientia continetur. ad Heren. 1 b, Ars est præceptio, quæ dat certam uiam rationemq; faciendi. de Fin. 100 b, Artes efficiuntur ex cognitionibus comprehensionibusq; rerum. de Cla. 189 a, Ars dat rationes certas & præcepta faciendi aliquid quæ habent ordinem, & quasdam errare in faciendo non patientes uias. Acad. 7 a, Ars ex multis animi perceptionibus constat. de Orator. 94 a, Ars definitur ex rebus penitùs perspectis planeque cognitis, atque ab opinionis arbitrio seiunctis, scientiaque comprehensis. Orat. 215 a, Notatio naturæ & animaduersio peperit artem. de Orat. 161 a, Artem à natura proficisci. Offic. 34 a, Nullam dicere maximarum rerum esse artem, cùm minimarum sine arte nulla sit, hominum est parum consideratè loquentium. de Nat. 27 a, Artis maximè proprium est, creare & gignere. de Diuina. 85 b, An medicina ars non putanda est? quã tamen multa fallunt, & gubernatores falluntur. de Finib. 130 a, Omnes artes in aliqua scientia uersantur. & 108 b, Ars est dux certior quàm natura. & 57 b, Gubernatoris ars bene nauigandi rationem habet. de Orator. 100 b, Nihil est, quod ad artem redigi possit, nisi ille prius, qui illa tenet, quorum artem instituere uult, habet illam scientiam, ut ex iis rebus quarum ars nondum sit, artem efficere possit. de Orator. 119 b, Hæc omnia artem & præcepta requirunt. & 112 b, Non omnia, quæcunque loquimur, mihi uidentur ad artem & ad præcepta esse reuocanda. pro Cæl. 49 a, Vir illa humanitate præditus, illis studijs, artibus, atque doctrina. Quint. Frat. 295 b, Studia & artes quæ sunt nobis Græciæ monumentis disciplinisque traditæ. de Orat. 154 b, Artes quibus liberales doctrinæ atque ingenuæ continentur, Geometrica, Musica, literarum cognitio. & poetarum. Epist. 48 a, Artes ingenuæ. pro Arch. 186 a, Erat tum Italia plena Græcarum artium & disciplinarum, studiaq; hæc in Latio colebantur, & hic Romæ, &c. Offic. 34 a, Si est aliqua disciplina uirtutis: id est, ars. Colere bonas artes, & colere disciplinam Stoicam. L. Colo. pro Arch. 187 b, Homo mediocris, & aut nulla, aut humili aliqua arte præditus. Epistol. 97 b, Habere scientiam magnarum artium. Offic. 30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur. de Diuinat. 85 b, Ars gubernandi, scientia imperatorum, ratio atque prudentia reipub. gerendæ. de Orat. 85 b, Recondita in arte & multiplici subtilique uersari. & 145 a, Vna singendi est ars, in qua, &c. & ibid. Vna est ars ratioque picturæ. de Orat. 122 a, Ad inueniendum in dicendo hęc tria sunt: acumen, deinde ratio quam licet (si uolumus) appellemus artem, tertium diligentia. & ibid. Atque hoc totum est, siue artis, siue animaduersionis, siue consuetudinis, nostre regiones intra quas, &c. de Finib. 123 b, Omnibus artibus uolumus attributam esse eam, quæ communis appellatur prudentia, quã omnes, qui cuiq; artificio præsunt, debẽt habere. de In. 42 a, Hæc res, quæ uocatur eloquentia, siue ars, siue studium, siue exercitatio quędam, siue facultas à natura profecta. Or. 210 b, Versus ille, qui uetat artẽ pudere proloqui, quam factites. Facere argentariam, facere nauiculariam, facere præconium, facere aruspicinam, exercere medicinam, facere mercaturam, facere topiariam: hæc & alia huiusmodi multa apud Ciceronem reperiuntur, quæ locis suis posita sunt: id est, in suis uocabulis. & item hoc quod sequitur: M. Brutus accusationem factitauit, de Clar. 176 a. Item de Orat. 123 a, Tradere artem differendi, & dare præcepta. Epist. 95 b, Libenter meherculè artem desinerem. Acad. 7 a, Artium aliud eiusmodi genus est, ut tantummodo animo rem cernat, aliud ut moliatur aliquid & faciat. & ibid. Artes quarum omne opus est in faciendo & agendo. & ibidem, Quid enim est quod arte effici possit, nisi is qui artem tractabit, multa perceperit? pro Ar. 190 a, b, Nam nisi Ilias extitisset illa, idem tumulus qui corpus obruerat, nomen etiam obruisset. Part. 233 a, Animi quemadmodũ affecti sint, uirtutibus, uitijs, artibus, inertijs spectantur. de Senect. 78 b, Aptissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutum. Offic. 35 a, Inanimata pleraque sunt hominum effecta operis, quæ non haberemus, nisi manus & ars accederent: neq; enim ualetudinis curatio, neque nauigatio, neque agricultura sine hominum opera ulla esse potuisset. Tusc. 219 b, Leon quæsiuit ex eo, qua maximè arte confideret. Epistol. 104 b, Nulla ars literis, sine doctore & interprete percipi potest.

ARSINOA, *æ.* urbs. I. P. 99 a.

ARTEMITANVS, *na, num.* Att. 18 a.

ARTATA. pro R. P. 129 a. aliàs, arctata, & melius.

ARTERIA, *æ.* de Natura 53 a, Aspera arteria (sic enim à medicis appellatur) ostium habet adiunctum linguæ radicibus, paulò suprà quàm ad linguam stomachus annectitur, eaque ad pulmones usque pertinet, excipitque animam eã, quæ ducta sit spiritu, eádemque à pulmonibus respirat & reddit. ad Heren. 29 a, Nam læduntur arteriæ, si antequam leni uoce permulsæ sunt, acri clamore compleantur. & ibi. Recreatur enim uox spiritu, & arteriæ reticẽdo acquiescũt. L. Vena.

ARTEMISIA, Mausoli Cariæ regis uxor, quæ nobile illud Halicarnassi fecit sepulchrum. Tusc. 206 b.

ARTHRITICVS, *a, um.* qui ex pedibus laborat, & articulorum dolores habet. Epist. 141 a.

ARTICVLATIM. separatim, seorsim. de L. 173 a, Quæ fusè olim disputabantur ac liberè, ea nunc articulatim distinctéq; dicuntur. de Nat. 73 a, Membraq; articulatim diuidit, id est, per singulos articulos.

ARTICVLATE'. Art. 95 a, Valebis igitur, & puellæ salutẽ articulatè dices: id est, disertè, distinctè, clarè.

ARTICVLVS, *li.* nodus in corpore & membro etiam orationis. Attic. 4 a, Terentia magnos articulorum dolores habet. de Sene. 88 a, Ineunte uere in uitibus existit tanquam ad articulos sarmentorum, ea quæ gemma dicitur. de Orat. 141 b, Verba quæ quasi articuli connectunt membra orationis. & 160 a, Oratio articulis membrisq; distincta. de Nat. 17 a, Næuus in articulo pueri delectat Alcæum. pro Quint. 3 b, Tum iste, qui hunc in summas angustias adductum putaret, ut eum suis conditionibus in ipso articulo temporis astringeret, assem sese negat daturum: id est, pũcto & momento rei gerendæ. ad Heren. 27 a, Oratio fluctuans & dissoluta, quæ sine neruis & articulis fluctuat huc & illuc. Orat. 202 a, Ad numerum articulus cadens. ad Her. 39 a, Articulus dicitur, cùm singula uerba interuallis distinguuntur, cæsa oratione.

ARTIFEX, *cis.* opifex, artis sciens & peritus. pro Murena 130 a, Vt aiunt in Græcis artificibus eos aulædos esse, qui citharœdi fieri non potuerunt. Acad. lib. 2. Artificem, non fortuitò, sed quem præcepta & comprehensa tenere uidemus, appellamus. & ibid. Artificem ab inscio non est distinguere, si artem subtraxeris. Epist. 68 b, Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebãt: id est, Apelles & Lysippus. I. V. 200 b, Nimirum didici etiam artificum nomina: id est, eorum, qui statuas fecerant. Ora. 212 b, Consuetudo artifex suauitatis. de Ora. 87 a, Græci dicendi artifices & doctores. Orat. 113 b, Theodectes politus scriptor atq; artifex. pro Ar. 187 b, Scenicus artifex: id est, histrio. de Fin. 89 a, Artifex callidus comparãdarum uoluptatum. Qu. de Pet. 212 a, C. Cotta in ambitione artifex dicere solebat se. &c. de Vn. 105 b, Artifex mundi, id est, Deus. pro Quin. 14 a, Ne quid mihi eiusmodi accideret, cum contra talem artificem dicturus essem, uerebar.

ARTIFICIOSE'. de Natura. 37 a, Quod in operibus nostrarum artium manus efficiat, id multò artificiosius naturam efficere.

ARTIFICIOSVS, *a, um.* habens artẽ. de Nat. 37 a, Ipsius uerò mundi natura nõ artificiosa solùm, sed planè artifex. &c.

de Nat.57 a,Zeno ita naturam definit,ut eã dicat ignem esse artificiosum,ad gignendũ progredientem uia.& ibid.Natura,id est,ut dixi,ignis artificiosus,magister artiũ reliquarum.de Nat.54 a,Artificiosum & diuinũ opus.de Fin.67 a, Mathematici de re artificiosa loquuntur. de D. 95 b, &103 a,&113 b,Ea genera diuinandi artificiosa dicuntur. Item, Artificiosa præsentio.)(.Naturalis diuinatio.

ARTIFICIVM.*cij.* ars,opus,opera.In Verr. 214 a, Off.30 a, Iam de artificijs & quæstibus qui liberales habẽdi,qui sordidi sint,hoc ferè accepimus. de Or.95 b , Atqui uide , inquit, in artificio & opera quàm tenui & leui quanto plus adhibeatur diligentiæ,quàm,&c.pro S.Ros.26 a, Obliuisci artificium.de Or.116 a,Componere artificium de iure ciuili.Aca.9 a,Natura maximo quasi artificio fabricata est primum animal omne,&c.de Finib. 123 b , Qui cuiq; artificio præsunt,eam quæ communis appellatur prudentia, debẽt habere.de Fin.60 b,Ne opifices quidem tueri sua artificia possent,nisi,&c.Aca.26 a, Quòd enim spectat illud cùm artificia tolli quereris à nobis , nisi ut opifices concitenturr Epist.135 a, Non iam satis est consilio pugnare , artificium quoddam excogitandum est.pro S.R. 26 a , Non tu in isto artificio accusatorio callidior es , quàm hic in suo. ℘ Plan. 263 b,Vicinitas non fallax,non erudita artificio simulationis. de Or.97 a,Non esse eloquentiam ex artificio,sed artificium ex eloquentia natum.de Ora.92 b, Artificium dicendi.Attic.64 a,Reliqui libri πεχνολογίαν habent. de Or. 113 a, Suspicio artificij imminuit oratoris autoritatem & orationis fidem.In Verr. 216 b,Simulachrum singulari opera artificiq; perfectum.In Verr.210 b, Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta , & summa arte. 224 b.In Verr. 210 a,Vt intelligatis hominem artificij cupidum,non argẽti fuisse.& 209 b,Hydria præclaro opere.323 a, Galeæ cælatæ opere Corinthio.

ARTOLAGANVS,*ui.* panis genus delicati,qualia sunt libi,seu placentæ.Ep.138 b,Dediscendæ tibi sunt sportellę & artolagani tui.

ARTVS,*tus.* membrum. de Finib. 84 a, Quos dij immortales ille,cùm omnes artus arderent uiderentur, cruciatus perferebat Tusc.188 a, Cùm audiuisset eum grauiter esse ægrum, quòd uehementer eius artus laborarent. de Cla. 184 a, Cn. Octauius qui multis medicamentis erat propter dolorem artuum delibutus. de Or.95 a. Et tota mente,atq; omnibus artubus contremisco. de Natu.56 a,Digitorum molles cõmissuræ & artus. Quint. de Per.211 a,Nerui atq; artus sapientiæ sunt,non temerè credere. de Diu.88 b,Excita cum tremulis anus attulit artubu' lumen.

ARVSPEX,*cis.* extispex. de Natur.12 b,Aruspices, augures,arioli,uates,coniectores,&c. de Diuin. 114 a, Persuaderi igitur cuiquam potest.ea quæ significari dicuntur extis , cognita esse ab aruspicibus obseruatione diuturna?I. C. 115 a, Cum aruspices ex tota Hetruria conuenissent, totius urbis atq; imperij occasum appropinquare dixerunt.

ARVSPICINA,*næ.* diuinationis genus , Hetruscorum disciplina,ars extispicum. de Diuina. 114 a, Vt ordiar ab aruspicina,quam ego reipublicæ communisq; religionis causa colendam censeo. Ep.91 b,Cum qui hodie aruspicinam facerent,in Senatu Romæ legerentur. de D.118 b, De ortu aruspicinæ & de Tage.

ARVSPICINVS,*a,um.* de Diuin.95 b,Quod Hetruscorum declarant & aruspicini,& fulgurales,& rituales libri.

ARVVM,*ui.* campus,ager. Or.212 b,Fragifera & serta arua Asiæ,Ennij.de N.25 a.

ARX,*cis.* castellum,receptaculum. de Or.134 a,Tarento amisso arcem tamen Iunius Salinator retinuit. de Sen. 79 a , Salinator amisso oppido fugerat in arcem. I.P. 97 b, Qui cum oppido desperassent, munire arcem cœperunt. de Leg. 156 a,Nisi fortè Athenæ tuæ solæ sempiternam in arce oleã tenere potuerunt.Para.116 b,Non enim tale est,ut in arce poni possit,quasi illa Minerua Phidiæ. pro Syl.182 a, Munite cõmunem arcem bonorũ,obstruite perfugia improborum. Antequã.195 b,Arcẽ urbis ab incẽdio liberaui. I.P. 81 b, Cui templũ illud fuit arx ciuiũ perditorũ , receptaculum ueterum Catilinæ militum,castellũ forensis latrocinij.pro Lig. 140 b,Africa omnium prouinciarum arx.contra Rul. 64 a, & I.C.120 b , Hoc templum Iouis Opt. Max. atq; hæc urbs arx omnium gentium.pro Clu.51 a, In arce legis præsidia defensionis suæ constituere.

AS,*assis.* libra,siue libella,pondo,numus quidam exiguus, res tota,ut hæreditas,quã postea in assis partes diuidunt. Of. 45 b M Scius in caritate annonę asse modium populo dedit.pro Quint.3 b,Tum iste assem sese negat daturum. pro Qu.Ros.53 a,Dic H-S.CCCLIII dedisse, qui assem nullũ dedit.pro Cecin. 288 a, Facit hæredẽ ex deunce & semiuncia Cecinnam,ex duabus sextulis M. Fulciniũ, Ebutio sextulam aspergit. Epist. 217 a, Testamento , quod Antistius Romæ fecerat, hæres ex parte dimidia & tertia Capito est: in sextante sunt hi,qui,&c. Vide Budæum de asse, & Georgium Agricolam.

ASCENDO,*dis.* scando. Epistol.245 a , Expedito exercitu ita noctu iter feci,ut ad III. Idus Octobris cum lucesceret, in Amanum ascenderem. Attic.13 a,Ascendere in castelium. de Finibus 80 a,Ascendere in concionem. Tuscul.163 b,Is ita locutus est,ut non ad mortem trudi, uerùm in cœlum ui ta locutus est,ut non ad mortem trudi, uerùm in cœlum ui deretur ascendere.pro D.228 a , Quibus tanquam gradibus mihi uideor in cœlum ascendisse.pro Milo.120 b,Gloria cuius gradibus homines uidentur in cœlum ascendere. de Am.112 b,Si quis cœlum ascendisset,&c.Aca. 37 a,Nos ad nauiculas nostras ascendimus.In Verr.211 b,Ascendit in oppidum Archagathus. de Or. 117 b , Lex peregrinum uetat in murum ascendere.& 59 b, Sol sensim ascendens in di uersam partem.pro S.R.52 a,Crescere,ascendere,sua uirtute in altiorem locum peruenire.pro Clu.40 b, In altiorem locum ascendere & 49 b, Altiorem gradum dignitatis assequi.de Diuin.92 b, Eodem equo aduersam ascendit ripã. pro Mur.137 a,Ex continuis honoribus familiæ maiorũq; suorum,unum ascendere gradum dignitatis conatus est de Cla.191 a,Is ascendens gradibus magistratuum ad summam amplitudinem peruenit.Off.46 a , Non solùm ut ne affligantur, sed etiam ut ad altiorem gradum ascendant. Or.208 b,Ornatus ille admirabilis propter quem ascendit in tantum honorem eloquentia.de Cla.187 a,Ascendere ad honores.de Sen.83 a,b,Cum ingressus iter pedibus sit,in equum omnino non ascendere.pro Clu. 49 b , In summum locum ciuitatis ascendere.Part.230 b,Aut à minorib.ad maiora ascendimus.de Orator.164 a, In omni uoce est quiddam medium,sed suum cuiq; uocihinc gradatim ascendere uocem utile & suaue est.At.275 b, Timeo de consulatu, ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis.quàm inde,si consul factus sit. descensurum. & 54 b, Tum subitò ille in concionem ascendit.

ASCENSVS,*sus.* pro Do. 224 a , Homines audaces ab eius templi aditu atq; ascensu repulisti.In Ver.211 b,Ipse in oppidum accedere noluit, quòd erat difficili ascẽsu atq; arduo. de Ar.253 b,Atq; hic ei gradus ad rempublicam, hic primus est aditus & ascensus ad popularem iactationem. de Leg. 185 a, Ollisq; ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto.de Ora.108 a,Neq; is cõsistens in loco , sed inambulans atq; ascensu ingrediens arduo.

ASCIA,*æ.* dolabra,instrumentum quo ligna dolantur, & poliuntur.de Leg.182 a,Hoc plus, inquit,ne facito rogum , ascia ne polito.

ASCISCO,*scis,iui,itum.* ascribo, approbo,expeto,adiũgo,assumo,attribuo,accerso.)(.Reprobo,declino.de N.272,Hos augures ne ipsæ quidem fabulæ asciuissent, si res omnino repudiarent.In Verr.204 b, Asciuerunt sibi illud oppidum piissimæ.de Leg.173 b,Alterum quod interpretatur fatidicorum effata incognita, cum senatus populusq; asciuerit. de Am.105 b,Bonos boni diligunt asciscuntq; sibi , quasi propinquitate coniũctos.pro Dom. 232 b , Neq; istam mihi asciscо sapientiam.quam nonnulli in me requirebãt. de Ora.92 a,Eos expertes esse illius prudentiæ quam sibi asciscerent.pro Do. 232 a , Nihil unquam de me dixi sublatius asciscendæ laudis causa.I. C.106 a,Omnes perditos ad hoc incredibile sceleris fœdus asciuit.pro Arch.186 a , Aliquem non modò non segregandum , cum sit ciuis , à numero ciuium,sed etiã si nõ esset,asciscendum esse.pro Cor.59 a,Innumerabiles aliæ leges sunt latæ:quæ Latini uoluerunt, asciuerunt.pro Do.251 b, Sed tamen ego mihi sororẽ uirginem asciscо,tu sororem tuam uirginem esse non iuisti.I.P. 85 a,Me patronum unum asciuerant.pro Cor.60 a,Omnes mutare ciuitatem possunt,modò asciscantur ab ea ciuitate. de Ar.250 a,Sacra ista ascita ex Phrygia fuerunt. de Cla. 183 b,Idcirco hanc consuetudinem libenter asciuimus. de L. 162 b,Id enim ut suauitate delectans , sic ab errore mentis tanquam salutare aliquid asciscitur, similiq; insertia mors fugitur,uita expetitur.At.286 a,Qui tyranni nomen asciuit sibi. de Clar.189 b,Is quæ clarorũ uirorum esset,non dubitabat asciscere. de Finib. 105 a, Minimè uerò probatur huic disciplinę,de qua loquor,aut amicitiam aut iusticiam propter utilitates asciscі aut probari. & 128 a, Alij censent primùm ascitam doloris uacuitatem,primùm declinatũ doloré.& 53 a,Natura ipsa, ut ait Epicurus, asciscit & reprobat, id est,uoluptatem & doloré. Ep.66 a , Viginti oppida sunt Dalmatiæ antiqua,quæ ipsis sibi asciuerunt , amplius sexaginta.Or.19 a, Asciuerunt aptum suis aurib. opimũ quoddam dictionis genus.

ASCITVS,*a,um* In Ver.274 b,Sacra Cereris à Græcia ascita & accepta.de Nat.93 b, Illa, quæ natura prima sunt ascita, natura

natura diligimus. Itē, Amitti ciuitatē Romanā, alia aſcita. Cor. Nep. in uita At. ibid. Vt appareret in eo natiuum quēdam lepōrem eſſe, non aſcitum.

ASCLEPIADES, medicus & amicus L. Craſsi oratoris. de Or. 90 a.

ASCRIBO, *bis.* attribuo, adiungo, aſsigno, aſciſco. de Na. 78 a, Bonos exitus bonorū aſcribimus attribuimusq; fine ulla ratione dijs immortalib. Att. 232 b, & Epiſto. 133 a, Gaudeo quòd uulgo hominū opinio ſociū me aſcribat tuis laudibus. pro R. P. 122 b, Aſcribe ad iudicium tuum meam quoq; ſententiam. de Opti. 214 a, Qui Thucydidem laudauit, aſcribet ſuæ noſtram ſententiam. Qu. Fr. 292 a, Hunc ad tuū numerum libenter aſcribito. de Or. 133 b, Et ad hoc genus aſcribamus etiam narrationes apologorum. I. A. 167 a, Tu uerò aſcribe me talē in numerum. Tuſc. 240 b, Vtinā ego tertius uobis amicus aſcriberer. I. A. 261 a, Tyrannus petiuit ut ſe in amicitiam tertium aſcriberent. pro Ar. 187 a, Archias Heracliæ aſcriptus eſt. & ibid. b, Præſertim cùm in alijs ciuitatibus fuerit aſcriptus. & 186 b, Qui fœderatis ciuitatibus aſcripti eſſent. de Aru. 157 a, In certam ſedem ciuitatis aſcribimur. pro Do. 236 b, Hic non eſt auſus nomen ſuum emptioni illi aſcribere. I. A. 207 b, Altera ſtatua ab equitibus Ro. equo publico, qui item aſcribunt patrono. Attic. 90 a, Quid ad Statium aſcripſerit, neſcio. pro Cor. 58 b, Aſcribere pœnam fœderatis. de Leg. 171 b, Oſtenderunt ea ſe ſcripturos atque laturos, quibus aſcriptis ſuſceptisque beatè uiuerent. de Diuinatione 86 a. At illud minimè fuit auguris quod aſcripſit, ob eam cauſam populum Rom. calamitatem cœpiſſe.

ASCRIPTITIVS, *a, um.* aſcriptus. de Natura 67 a, Quoſdam quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cœlum receptos fuiſſe.

ASCRIPTOR, *oris.* Poſtquam. 210 a, Itaq; is fuit non modò ſalutis defenſor, uerùm etiam aſcriptor dignitatis meæ. Poſtquam. 206 a, Cum eum in me reſtituendo autorē fuiſſe aſcriptoremq; uideatis. pro Dom. 223 a, Ille nouitius Ligur uenalis aſcriptor tuus & ſubſcriptor.

ASCRIPTVS, *a, um.* pro Archia 187 a, Qui eum aſcriptum Heracliēſem dicunt. Item ibidem: Heracliæ aſcriptum eſſeriē eſt, ciuem eſſe.

ASCVLVM, *ū.* urbs. pro Cl. 21 b, de Cl. 179 b.

ASCVLANVS, *a. um.* de Cl. 179 b. pro Font. 282 b.

ASELLVS, *i.* At. 13 a, Aſellus onuſtus auro.

ASIA, *æ.* pro Flac. 159 b, Aſia ueſtra conſtat ex Phrygia, Miſia, Caria, Lydia. & ibid. Aliæ ora maritima. contra Rul. 74 a, Pergamum, Smyrna, Trallis, Epheſus, Miletus, Cizicus, tota denique Aſia. pro Fl. 162 a, Cum Aſiam prouinciam conſulari imperio obtineres. At. 82 a, Ipſe in Aſiā profectus ſum Tharſo. Non. Ian. & ibi. de Aſia Attic.

ASIANVS, *na.* At. 15 b. & pro Flac.

ASIATICVS, *a, um.* de Clar. 195 b, Genera Aſiaticæ orationis duo ſunt, &c. pro Pomp. 7 b, Aſiaticæ pecuniæ. de Cl. 169 a, Aſiatici oratores non contemnendi quidem, nec celeritate, nec copia, ſed parum preſsi & nimis redundātes. Orat. 199 a. Inclinatē ululantiq; uoce Aſiatico more canere. de Oratore 146 b, De Aſiaticis & Atticis.

ASINVS, *ni.* de Na. 58 a, Longum eſt mulorum perſequi utilitates & aſinorum. In Piſ. 95 a, Quid nūc te aſine literas doceam? non opus eſt uerbis, ſed fuſtibus.

ASOMATON, ſine corpore, expers corporis. L. Deus.

ASOTVS, prodigus, effuſus. de Fin. 69 a, Atqui reperiemus aſotos ita non religioſos ut edant de patella. de Fin. 69 b, Aſoti mundi elegantes optimis cocis, piſtoribus, piſcatu, aucupio, uenatione. de Nat. 75 b, Poſſe aſotos ex Ariſtippi, aut eroos è Zenonis ſchola exire.

ASPECTABILIS, *le.* quod ſub ſenſum oculorum cadit, quod uiſibile dicunt. de Vn. 197 a. Corporeum & aſpectabile, itemq; tractabile omne neceſſe eſt eſſe quod natum eſt. & 196 b, Deus animal unum aſpectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit.

ASPECTO, *as.* intueor, aſpicio. pro Pl. 280 b, Quid me aſpectas? quid mea promiſſa repetis?

ASPECTVS, *ūs.* præſentia, conſpectus, quod uiſum appellant. de Nat. 54 b, Oculi aſpectum, quò uolunt, facilè contorquent. de Pro. 77 a, Referre aſpectum aliquò. de Or. 141 b, Omnes res quæ ſub aſpectum ueniunt. Offi. 3 b, Quæ aſpectu ſentiuntur. de Vn. 197 b, Quia ex coniunctione cœlū ita aptum eſt, ut ſub aſpectum & tactum cadat. ad Heren. 7 b, Aut deniq; nun quid aliquo ſenſu perceptum ſit, aſpectu, auditu, tactu, &c. de Nat. 58 a, Pomorum iucundus non guſtatus ſolùm, ſed odoratus etiam & aſpectus. I. A. 174 a, Auctionis uerò aſpectus miſerabilis. de Or. 141 b, Res cæcæ & ab aſpectus iudicio remotæ. Orat. 219 b, Res ad aſpectum pulchra. pro Syl. 181 a, Hominum aſpectum lucemq; uitare. pro Cec. 293 b, Aſpectus armatorum ad uim faciendā uaſet, incurſus & impetus non ualebit? de Ar. 215 b, Qui ſacra bonæ deæ aſpectu uirili uiolauit. I. C. 120 b, Verſatur ante oculos aſpectus Cethegi, & furor in ueſtra cæde bacchantis. I. C. 100 b, Alicuius aſpectum præſentiamq; uitare. & ibidem: Carere me aſpectu ciuium malo. Tuſcul. 163 b, Cum acriter oculis deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino amitterent. de Diuin. 127 b, Illi orbes, qui aſpectum noſtrum definiunt. Epiſtol. 14 b, Noli rempublicam multis claris uiris orbatam priuare etiā aſpectu tuo. pro Archia 188 a, Ex literis aliquid in aſpectum lucemque proferre. ad Heren. 21 a, In contentione per diſtributionem acri & defixo aſpectu uti oportet. Epiſtol. 157 a, Adducere copias in aſpectum hoſtium. Quin. de Pet. 205 a, Vt ea quæ in re diſperſa atq; infinita uiderentur eſſe, ratione & diſtributione ſub uno aſpectu ponerentur. Att. 101 b, Ex literis tuis hanc primo aſpectu uoluptatem cœpi, quod, &c. de Or. 151 b, Quæ primo aſpectu nos cœperunt. de Cla. 182 b, Non aſsidens & attentè audiens, ſed uno aſpectu & prætereus ſæpe iudicat. de Clar. 166 a, Eorum aſpectu omnis cura conſedit. de Natur. 44 a, Primo aſpectu inanimū quiddam ſe putat uidere, pòſt autem, &c. I. V. 227 b, Situs urbis communitus & præclarus ad aſpectum.

ASPELLO, *lere.* Tuſ. 180 a, Sed longè à læto numine aſpellor Iouis: id eſt, expellor, arceor. Poetæ.

ASPENDVM, oppidum. I. V. 86 b.

ASPENDIVS, cithariſtes. I. V. 86 b.

ASPER, *a, um.* ſcaber, durus, habens aliquid aſperitatis. Ea enim aſpera propriè ſunt, quorum partes aliæ eminēt, aliæq; ſuperantur.) (. Lenis, leuis. de Fin. 72 b, Senſus iudicat dulce, amarum, lene, aſperum, propè, longè, &c. Part. 233 a, In locis ſpectatur, leues an aſperi, ſalubres an peſtilentes. de Fin. 124 a, Homo aſper & durus oratione & morib. pro Pl. 267 a, Homo natura aſper & omnibus iniquus. de Cl. 176 a, Licinius aſper, maledicus, genere toto paulò feruidior atque commotior. pro Mure. 138 b, Acceſsit his tot, doctrina non moderata nec mitis, ſed paulò aſperior ac durior. pro Cor. 59 a, In periculis & aſperis temporibus. Orat. 298 b, Aſpera, triſtis. & horrida oratio.

ASPERĒ. de Or. 104 b, M. Cato apud populum Romanum aſperè & uehementer eſt locutus. Quint. Frat. 311 b, Marcellinus Pompeium nimis aſperè tractat. Attic. 151 b, Aſperius quàm tui patiantur mores de Dionyſio ſcripſiſti. Epiſtol. 5 b, Acerbè & aſperè accuſare aliquem. pro Pla. 266 a, Maledicta in aliquem aſperè & ferociter & libere dicta. pro Pla. 265 b, Aſperius, inquit, locutus eſt, &c. imò fortaſſe liberius.

ASPERGO, *gis.* reſpergo. de Natur. 77 b, Hoſtiam immolare noluit, ne aram ſanguine aſpergeret. In Verr. 37 a, Miloni nonnullam laudationē tuā labeculam aſpergis. In Vat. 32 a, Ne qua ex tua ſumma indignitate, labes illius dignitati aſpergatur. Epiſt. 84 a, Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, è quo ſit leuiter aſperſus. pro Cæl. 42 a, Qui iſtius facti non modò ſuſpicione, ſed ne infamia quidem eſt aſperſus. pro Cecin. 288 a, Ebutio ſextulam aſpergit: id eſt, hæredem fecit ex ſextula. pro Plan. 265 a, Hunc tu uitæ ſplendorem maculis aſpergis iſtis? Epiſt. 27 b, Hæc aſperſi, ut ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere. de Orator. 131 a, Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum. Ora. 204 b, Huic generi orationis aſpergentur etiā ſales. Q. Fr. 312 b, Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola, hoc aſpergit moleſtiæ, quod, &c. pro Clu. 32 a, Atq; etiam ipſe conditor totius negocij guttam aſpergit huic Balbo. pro Mure. 140 a, Si illius comitatem facilitatemq; tuę grauitati & ſeueritati aſperſeris. pro Cor. 66 b, Idcirco illa in omni parte orationis ſua arte aſpergi uidebatis. de Di. 85 a, Aſperſa temerè pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere poſſunt fortuita. In Antonium 177 b. Senatuſconſulta quaſi fuligine aſperſa. ad Her. 39 b, Quem ore attingere, dentib. inſecare, lingua aſpergere poſsit.

ASPERITAS, *tis.* ſalebra. de Natu. 45 b, Saxorum aſperitates, impendentium montium altitudines. I. A. 221 a, Aſperitas uiarum. de Orat. 85 a, In his uel aſperitatibus rerum, uel anguſtijs temporis obſequar ſtudijs noſtris. de Orat. 128 a, Oratio in qua aſperitas contentionis oratoris ipſius humanitate conditur.

ASPERNATIO, *onis.* contēptus, contemptio. Tuſcu. 215 b, Perturbationes animi ex aſpernatione rationis eueniunt.

ASPERNOR, *aris.* reſpuo, refuto, recuſo, repudio, reijcio, fugio, abhorreo. pro R. P. 129 b, Quam uirtutem non modò aſpernari ac refutare, ſed etiam complecti & augere debetis. pro Cl. 27 a, Seruus ſermonem Fabricij non eſt aſpernatus. de Or. 122 b, Philoſophiā hæc ciuitas nunquam aſpernata eſt. I. V. 226 b, Quas illorum querimonias nolite pro deos immortales

immortales aſpernari, nolite contemnere ac negligere. de Or.152 a, Guſtatus quod ualde dulce eſt, aſpernatur ac reſpuit. At.113 b, Quãquam nõ aſpernor Trebatij literas. Att. 288 a, Cicero ſeruitutem honorificam modò non aſpernatur. & 243 b, Caſsius frumentariam rem aſpernabatur. Qu. Fr.314 a, Iocos autem illius de ſua egeſtate ne ſis aſpernatus. pro S.R. 44 a, Hãc proſcriptionem niſi hoc iudicio à uobis reijcitis, & aſpernamini, uidete per deos, &c. pro Seſt. 9 b, Is nunquam auſus eſſet equitum Rom. preces aſpernari. pro Clu. 58 b, Cuius furorem deos immortales à ſuis aris aſper natos eſſe cõfido. de Fat. 149 b, Dicere aliquid quod omniũ mentes aſpernentur ac reſpuãt. I.P. 89 a, Nemo ciuis eſt, qui uos non oculis fugiat, auribus reſpuat, animo aſpernetur, recordatione deniq; ipſa conſulatus tui perhorreſcat. Epi. 18 a, & 54 b, & 67 b, Præſertim ſi in eo genere ſtudium meũ non aſpernabere. Tuſc. 246 a, Quos cum triſtiores uidiſſet, XXX minas accepit, ne aſpernari regis liberalitatem uideretur. de Fin. 71 a, Appetere uoluptatem.) (. Aſpernari dolorem. Atti. 217 b, Vtrum apertè hominem aſperner ac reſpuã, ἢ συκοφάντην ἀπάγειν. de Fin. 52 a, Et tamen à philoſopho, ſi aſſerat eloquentiam, non aſperner: ſi non habeat, non admodũ flagitem. L. Maleficus.

ASPERSIO, *onis*. reſperſio. de Leg 174 b, Nam illud uel aſperſione aquæ, uel dierum numero tollitur. & de D. 85 a, Aſperſione fortuita.

ASPICIO, *cis*. conſpicio, tueor, intueor, contueor, aſpecto, in aliquem oculos conijcio, alicuius in uultu habitant oculi mei, obtutum in aliqua re figo. de Or. 98 a, Sic euolauit oratio, ut eius uim & incitationem aſpexerim, ueſtigia ingreſſumq; non uiderim. & ibid. Sed ea cum contemplari cuperem, uix aſpiciendi poteſtas fuit. pro S.R. 28 a, Propter quos hanc ſuauiſsimam lucem aſpexerit. de Clar. 165 b, Tanquã ad aſpiciendam lucem eſſe reuocatum. de Orat. 154 a, Hoc cernes, ſi modò aſpexeris. I.C. 113 b, Illi inter ſe furtim nonnunquam aſpiciebant. pro Syl. 181 a, Aſpicite, ipſum contue mini os. de Aruſp. 243 b, Sed uecors repentè ſine uoce conſtitit: deinde reſpexit, & ſimul ad Cn. Lentulum Coſ. aſpexit, concidit in curię penè limine. de D. 95 a, Reſpexitq;, & equũ alacrem lætus aſpexit. de Ar. 145 b, Sacra, quæ uiri oculis ne imprudentis quidem aſpici fas eſt. I.A. 175 a, At etiam aſpicis me, & quidem ut uideris iratus. Aſpicere ad aliquẽ, Contueri ad cœlum.

ASPIRATIO, *onis*. afflatus, exhalatio, halitus. de Diui. 97 a, Quæ omnia fiunt, & ex cœli uarietate, & ex diſpari li aſpiratione terrarum. de N. 42 b, Animantes aut aſpiratione aeris ſuſtinentur. aliàs à ſpiratione. de D. 107 b, Vt eius cœli aſpiratiõ grauis & peſtilens futura ſit. Or. 212 a. L. H. Maiores nuſquam niſi in uocali, aſpiratione utebantur.

ASPIRO, *as*. accedo, peruenio, nitor, oculum adijcio, faueo. I.V. 57 b, Nemo ad alienam cauſam inuitis ijs, quorũ negocium eſt, accedere aut aſpirare debet. I.V. 105 a, Quid enim quiſquam ad meam pecuniam me inuito aſpirat? I.P. 81 a, Cum tu non modò ad eum Ciceronem, cui, &c. nunquam aſpirarſti, ſed omnibus conſilijs, quæ ad me opprimendum parabantur, interfuiſti. ad Her. 34 b, Magno ſe prædicat auxilio fuiſſe, quia paululum in rebus difficillimis aſpirauit. Tuſc. 230 b, Hæc in eculeum conijciuntur, quò non aſpirat uita beata. Tuſc. 233 b, Occupaui, inquit, te fortuna, atq; cepi, omnesque aditus tuos intercluſi, ut ad me aſpirare non poſſes. Epi. 100 a, Subinuideo tibi, ultrò te etiam accerſitũ ab eo, ad quem cæteri propter eius occupationem aſpirare non poſſunt. I.V. 124 b, Quando iſte niſi Februario menſe aſpirabit in curiam? de Cl. 172 a, Ex bellica laude aſpirare ad Africanum nemo poteſt. pro Syl. 177 a, Quis tum dicit in cãpum aſpiraſſe Syllam? Orat. 209 b, Sed hæc ad eam laudem quam quærimus, aſpirare non poſſunt. pro Qu. 17 a, Dixit Romæ domum fuiſſe, quò iſte ne aſpirauit quidẽ. pro Cec. 292 b, Si mihi antè occurratur, ne non modò intrare, uerùm etiam aſpicere aut aſpirare poſsim. de N. 53 b, Pulmones tũ ſe contrahunt aſpirantes, tum ſpiritu dilatant.

ASPIS, *dis*. ſerpens exiguus perniciosiſsimus. pro R.P. 126 a, Demetrius aſpide ad corpus admota, uita eſt priuatus. & N. 69 a, Item: Si ſcieris aſpidem occultè latêre uſpiã, & uelle imprudentem ſuper eam aſsidere, cuius mors tibi emolumentum factura ſit, improbè feceris, niſi monueris ne aſsideat. de Fin. 77 a.

ΑΣΠΟΝΔΟΣ Saturnus. id eſt, immitis. At. 220 b.

ASPORTO, *as*. Par. 117 a, Cæteri ita fugiebant, ut multa de ſuis rebus aſportarent. I.V. 226 a, Is hoc ſignum auellendũ aſportandumq; curauit. I.V. 86 b, Signa ploſtris euecta aſportataq;. L. Deportare.

ASPORTATIO, *onis*. I.V. 226 a.

ASSA, *orum*. cella in balnearijs ubi tantum ſudant, non etiam lauant: idcirco Seneca ſudatoria uocat. L. Balnearia.

ASSECLA, *æ ſecle*. aſſectator. Att. 93 b, & in Verr. 154 b, Qui potentiſsimorum contumaciam non tuli, ferrem huius aſſeclę? de Diuin. 125 a, Cæſar Trogmorum tetrarchiã Deiotario eripuit, & aſseclæ ſuo Pergameno neſcio cui dedit. In Sal. 275 b, Tu omnium menſarum aſſecla. I.V. 89 a, Legatorum aſſeclæ.

ASSECTATIO, *onis*. pro Mur. 140 b, Tenues homines, &c. habent hanc in noſtris petitionibus operam atq; aſſectationem. Qu. de Pet. 210 a, Sed quoniam aſſectationis mentio facta eſt, id quoq; curandum eſt, ut, &c.

ASSECTATOR, *oris*. aſsecla. pro Cor. 68 a, Cum ducib. ipſis, non cum comitatu aſſectatoribusq; conſligant. I.V. 114 a, Quidam aſſectator ex numero amicorum. Qu. de Pet. 210 b, Tertia eſt ex hoc genere aſsidua aſsectatorum copia. & ibid. Ipſi tecum aſsiduè ſint.

ASSECTOR, *aris*. de Orat. 105 b, Cum ædilitatem P. Craſſus peteret, eumq; Seruius Galba aſsectaretur, &c.

ASSENSIO, *onis*. aſsẽſus, approbatio, plauſus, applauſus. de Cl. 174 b, Orationis genus exile, nec ſatis populari aſsenſioni accommodatum. Acad. 10 b, Nunc aſsenſione atque approbatione, quã Græci συγκατάθεσιν uocãt, pauca dicemus. de Cl. 192 a, Crebræ aſſenſiones, multę admiratiões. de Inu. 52 b, Inductio eſt oratio, quæ rebus non dubijs captat aſsẽſionem eius qui cum inſtituta eſt. & ibid. Iudicatum eſt, res aſsenſione aliquorum comprobata. de Fat. 148 b, Aſsenſio fieri non poteſt niſi commota uiſo. & ibid. Aſsenſio fieri nõ poteſt nulla ui extrinſecus excitata. & ibid. 2, Appetitum ſequitur aſſenſio & actio. & ibi. de aſsenſionibus multa.

ASSENSOR, *oris*. Ep. 93 a, Quotidie cõmemorabam te unũ in tanto exercitu mihi fuiſſe aſsenſorem. ad Her. 23 a.

ASSENSVS, *a, um*. Acad. 35 a, Sapiens multa ſequitur probabilia, non comprehenſa, neque percepta, neque aſſenſa, ſed ſimilia ueri.

ASSENSVS, *ſus*. aſſenſio, approbatio. Aſsenſum à certis & illuſtrioribus cohibere, Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. Aſsenſum retinere, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Quare qui aut uiſum, aut aſsenſum tollit, is omnem actionem tollit è uita, 4 Acad. Præſertim quum ipſi dicatis ſapientem, in furore ſuſtinere ſe ab omni aſſenſu, quia nulla in uiſis diſtinctio appareat, 4 Acad. Aſsenſu ſuo comprobare aliquid, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Quod ni ita eſſet, qui potuiſſet aſsenſu omnium dicere Ennius, Aſpice hoc ſublime, candens, quem inuocant omnes, Iouem, 2 de Nat. d. Vulgi aſsenſu, & populari approbatione iudicari ſolet, 2 de Cl. Or. Aſsenſus lubricos ſuſtinere, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Obſiſtere uiſis, aſsenſusq; ſuos firmè ſuſtinere, 3 de Finib.

ASSENTATIO, *onis*. adulatio, blãditiæ, blãda uanitas, blãdum mendacium. pro Cl. 24 b, Is ſe blanditijs & aſsentationib. in Aſinij conſuetudinẽ penitùs immerſit. At. 213 b, Quã enim turpis eſt aſsentatio? cum uiuere ipſum turpe ſit nobis. Qu. Fr. 293 a, Græci diuturna ſeruitute ad nimiam aſsẽtationem eruditi. & pro Fl. 162 b, Blanditiæ apertæ. de Am. 114 b, Semper auget aſsentatio id quod is cuius ad uoluntatẽ dicitur, uult eſſe magnũ. de Am. 107 b, Beneuolentiã ciuiũ blanditijs & aſsentationib. cõlligere turpe eſt. & 113 a, Aſsẽtatio uitiorum adiutrix procul amoueatur.

ASSENTATIVNCVLA, *læ*. Epi. 68 b, Ac non uereor ne aſſentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam uidear.

ASSENTATOR, *oris*. ad uoluntatem dicens. Offi. 18 b, Cauẽdum eſt, ne aſſentatorib. patefaciamus aures. & 9 b, Pernicioſus aſſentator. de Am. 113 b, Aſsentator ad alterius non modò ſenſum ac uoluntatem, ſed etiam uultum atq; nutũ conuertitur. Tuſc. 249 b, Quidam ex eius aſsentatorib. Damocles, &c. Offic. 46 a, Aſsentatores populi, multitudiniſq; leuitatẽ uoluptate quaſi titillantes. I.P. 94 b, Græculus aſſentator. de Orato. 153 b, & Topic. 228 a, An aliquid interſit inter aſſentatorem & amicum. pro Cecin. 287 b, Aſsentator mulierum.

ASSENTATORIE'. Qu. F. 316 b, Dubitare te non aſsentatoriè, ſed fraternè ueto.

ASSENTIO, *tis*. aſsertione approbo, aſſentior, cum aliquo ſentio, concedo. Ar. 142 b, Aſsentio tibi, ut in Formiano potiſsimùm commorer. Ep. 2 b, Nam aduertebatur Põpeij familiares aſsentire Volcatio. de Di. 130 a, Ennius qui magno applauſu loquitur aſſentiente populo. & 81 b, Omnib. in rebus temeritas in aſſentiendo errorẽ; turpis eſt. Off. 4 b, Cauendum eſt, ne his rebus temerè aſſentiamus. ad Brut. 90 b, Acerbiſsimè tulit ſenatus, aſsenſum eſſe mihi de Planco. Ep. 3 a, Bibulo aſsenſum eſt de tribus legatis.

ASSENTIOR, *ris*. aſsentio, conuenio, probo, blandè mentior, cũ aliquo ſentio, plaudo, audio, in ſententiam alicuius eo uel diſcedo, uel diſceſsionẽ facio. de Or. 103 b, Tibi ſenatus breuiter impoliteq; dicẽdi maximis eſt de reb. aſſenſus.

Attic,

Attic.261 b,Is in Casca mihi ualde assensus est. pro Cor. 67 b,Neq; me dissensioni meæ pristinę putaui potius assentiri, quàm præsentibus reipub. temporibus & concordiæ conuenire. de Or. 95 a,Illud uerò quod à te dictum est,esse permulta,&c.ualde tibi assentior. de Nat. 72 a, De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. de Orat.160 a, Namq; ego illud assentio Theophrasto, &c.& 87 b,Tum ille,Cęteri,inquit,assentior Crasso. At.229 a,Timet multa,assentitur omnia.& 110 a.Item,De Venonia nis rebus tibi assentior.& 99 b,Catoni assensus est Fauonius. & Epist.25 b,Epist.2 b, Huic assentiuntur reliqui consulares. At.101 b,Habet enim res deliberationem, etsi ex magna parte tibi assentior. Academ.17 b,Vitiosum est assentiri quicquam falsum.

ASSENTOR,*aris*.adulor,blandior.de Cl.192 b,Hæc germana ironia est,cur ita sentiam non dicam,ne me tibi assentari putes.Epist.131 a,Et tibi assentantur tandiu dum ades.de Am.124 a,Qui ipse sibi assentatur.Attic.123 b, Non sum ueritus,ne uiderer assentari,cui tali in re libenter me ad pedes abiecissem. Acade. 12 a, Vt nihil nobis assentati esse uideamur.de Or.119 b, Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem. de Am . 113 b, Postremò imperaui egomet mihi assentari omnia.

ASSEQVOR,*ris*. consequor,nanciscor. de N. 67 a,Ratione utimur ad eam rem,ut apertis obscura assequamur. pro Pl. 27 b,Eosdē sumus honorum gradus,quos illi assecuti.Postquam.199 a, Vestros deniq; honores, quos eramus gradatim singulos assecuti. I.P. 79 b, Assequi omnes magistratus sine repulsa. de Am.101 b,Vt amicitia sit, per quam quisque assequatur, quod quisq; desideret.de Ar.247 b,Nemo illorum prudentiam non dicam assequi,sed quanta fuerit perspicere potest. Epist. 8 a,b, Itaq; omnia quæ ne per populū quidem sine seditione se assequi arbitrabantur, per senatū consecuti sunt.& 82 a, Beneuolentiam tuā erga me imitor, merita non assequor. pro Pl.278 b, Nunquam ego mortem potius,quàm immortalitatē assecutos putaui. de I.. 157 b, Quem imitaris,nunquam assequēre.de Orato.96 a, Quod neq; precib.unquā,nec insidiādo, nec speculādo assequi potui.At. 40 b,41 a,Ad te quid scribā,nescio: si enim es Romæ, iā me assequi non potes:sin es in uia, cum eris me assecutus, coràm agemus.ad Her.30 b,Vt longitudo aut plenitudo harū,multitudinē alterius assequatur & exæquet. de Na.36 a, Augescantq; & pubescant,maturitatemq; assequantur.Off. 22 b,Nihil sequere,quod assequi nequeas.Tusc.168 b, Senectus nos in cursu à tergo insequens, nec opinantes assecuta est.At.186 b, Non assequor, ut scribam quod æquo animo legas.Att.227 b, & de D.111 a, Coniectura uel suspicione assequi aliquid.I.V.145 a,Assequor,*παθητικὸν*. Item: Nihil horū inuestigari,nihil assequi poterit . de Am. 99 a, Hos uiros bonos appellandos putemus,qui assequūtur quantum homines possunt.de In.79 b,Vt essent non qui scriptum suum recitarent,&c.sed qui cogitationem assequi possent.

ASSERO,*serv*. affirmo,uendico.Offi. 63 a, Qui proscribunt uillam (ut ipsi asserunt)bene ædificatā.ad Her.38 b,Vt paulo antè cum de cursoribus asserebamus.pro Fl.154 b, Cum in causa liberali, eum qui asserebatur,cognatum suum esse diceret.

ASSERTIO,*onis*.Acad.47 a,Academici censent nihil oportere,neq; profiteri,neq; affirmare quenquam,neq; assertione approbare,&c.L.Præcurro & Sustineo.

ASSERVIO,*seruiu*. seruio. Tuscul. 187 a, Qui uolunt exclamare maius,toto corpore contentioni uocis asseruiunt.

ASSERVO,*as*.adseruo, seruo.I.V.159 b, Tum iste temperat, dum res iudicaretur,hominem ut asseruarent: cum iudicatum sit,ad se adducant.pro Arch. 187 a, Cum Appij tabulæ negligentius asseruatæ dicerentur.I.C. 101 a, Domi meæ te asseruari rogasti.I.V.251 b,Asseruari priuatis custodijs.

ASSESSIO,*onis*.Epi.181 a,Oblitum ne me putas, qua celeritate ad me Tarento aduolaris? quæ tua fuerit assessio, oratio,confirmatio,&c.

ASSESSOR, *oris* . quasi secūdarius iudex, qui iuris dicendi causa principi iudici assidet.de Diu.100 a,Lacedæmonij regibus suis augurem assessorem dederunt.pro Cl.39 a,Sedere propriè dicuntur iudices cū ius dicūt.unde assessores.

ASSEVERANTER.affirmatè.Att.247 b,Qu.Cicero ualde asseueranter cum eo locutus est. Acad. 16 a, Hæc Antiochus ferè,& Alexandriæ tum,& multis annis pòst,multo etiam asseuerantius in Syria.

ASSEVERATIO,*onis*.Atti. 212 a, Omni asseueratione tibi affirmo, qđ mihi credas uelim, maiori offensioni esse, quā delectationi possesiunculas meas.

ASSEVERO,*as*.affirmo. de N. 44 b, Isti quemadmodū asseuerant ex corpusculis mundum esse perfectum? Aca.10 a, Nemo ulla de re potest cōtendere neq; asseuerare, sine aliqua eius rei, &c. certa & propria nota. I. V. 121 a, Asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturum. de Cl.183 b,Magni interest coràm uidere quemadmodum aduersarius de quaq; re asseueret.pro Cluent. 32 b, Is pulchrè asseuerat, se, &c. I. V.113 b,Vtrum asseueratur in hoc,an tentatur? de Cla. 192 b,Bella ironia, si iocaremur: sin asseueramus, uide, &c. Or.220 b,Hoc meum iudicium de quo hoc libro tantopere asseueraui. At.167 b, Asseuerare aliquid firmissimè. I. A. 175 b,Idq; se facturum asseuerauit.

ASSIDEO,*des*.asisto,propè sedeo In Ver.125 b.Sthenius est is qui nobis assidet,Thermitanus.& 232 a, Nos rogatu magistratus assedimus.I.P. 96 b,Cum Cn.Pompeius P. Lentulo frequens assideret At.8 b,Mihiq; ut assedit,dixit,&c.Ar. 83 a,Assident, subducunt ad nummum, conuenit . In Catilin.100 b,Consulares simulatq; assedisti,partem istam subselliorum uacuam reliquerunt. de Diuin. 110 a, Tum in bibliotheca,quæ in Lycæo est,assedimus.de Ora.129 b,& pro Cluen.47 a.In Tiburti fortè assedimus ego & M. filius.pro Sext. Rosc. 28 a,Perorauit aliquando, assedit, surrexi ego. Or.208 b,Curio cum cœpisset respondere,subitò assedit.In Verr.258 b,Cum lachrymans in carcere mater noctes diesq; assideret.de Or.93 b, Irrisi semper eorum hominum impudentiam,qui cum in schola assedissent, ex magna hominū frequentia dicere iuberent, si quis,&c. pro Plan.264 b, Macedones huius repentino periculo commoti huic assident, id est,assistunt.de Clar.182 b, Itaq; intelligens dicendi existimator,non assidens & attentè audiens, sed uno aspectu & præteriens de oratore sæpe iudicat.de Fin.77 a, Si scieris imprudentem super aspidem assidere uelle, improbè feceris nisi monueris.

ASSIDO,*dis*.consido,consedeo, sedeo. Acad . 41 b, Et simul assidamus.inquam,si uidetur. & ibi paulò infrà: Quæ cum sunt dicta,in conspectu consedimus omnes.

ASSIDVE', continenter, usque assiduus, totos dies, quotidie,omni tempore,dies atque noctes,diem & noctem,nullo puncto temporis intermisso. de Clar.194 b, Assiduissimè mecum fuit Dionysius Magnus. Epist.71 a, Literæ credo quibus assiduè utor. pro Mil. 119 a, Voces quas audio assiduè,& quibus adsum quotidie. Postqu.198 b,Sic omnia desiderata magis,quàm assiduè percepta delectant.ad Her. 41 b,Vt frequenter & assiduè consequamur artis rationem.de Diuin.96 a, Gallos gallinaceos sic assiduè cantare cœpisse, ut nihil intermitterent.

ASSIDVITAS,*atis*. perseuerantia,opera quotidiana.de Natura deor.45 a,Sed assiduitate quotidiana , & consuetudine oculorum assuescunt animi. Quin.de Pet.205 b,Quotidiana amicorum assiduitas & frequentia. Att. 31 a, Terentiæ pergrata est assiduitas tua & diligentia.ad Quint. Frat. 304 b,Hortensius summa assiduitate me insidiosissimè tractauit.pro Deiot.151 a,Eandemq; assiduitatem tibi præbuit postridie. Atti.97 b,Medici assiduitas,& tota domus omni genere diligēs. & 254 a, Quintus assiduitate orationis meę commutatus est totus. pro Sex.Rosc. 43 b, Ipse assiduitate, cōsilio,autoritate,diligentia perfecit,ut,&c.& 44 b, Assiduitate malorum sensum omnem humanitatis amisimus. pro Cor.56 a,Talis eius in rempub. nostram labor, assiduitas,dimicatio . Offic. 48 b, Propter ærarij tenuitatem assiduitatemq; bellorum tributum cōferre.pro Mur.128 b,Assiduitatis & operarum harum quotidianarum putat esse cōsulatum. Epist. 266 b, & 99 b, Noli committere ut excusatione potius expleas officium scribendi, quàm assiduitate literarum.Epist. 99 a, Et quo consilio profectus es, id assiduitate & uirtute consequēre. Ad Herennium 27 b, Et si uitabimus eiusdem literæ nimiam assiduitatem.

ASSIDVVS,*a,um*.quotidianus,frequens,continuus,diligēs. Att.59 b,Audiui Romæ esse hominem,& suis se assiduū. Ep. 156 b,Frater meus in febriculam incidit assiduam. de Sene. 89 a.Bonus assiduus dominus.de Or. 97 a, Assidua & diligens scriptura.pro S.R. 21 a,Cum hic filius assiduus in prędijs esset.pro Cæl.239 a,Catius fuit assiduus mecū. de Pet. 210 b,Ipsi tecum assidui sint.de Ora.148 a, Homines labore assiduo & quotidiano assueti.pro Plan.263 a,Nō enim tribum Tarentinam,sed solidam & robustam, & assiduā frequentiam præbuerunt.pro Cl.20 b, Quotidianæ querimoniæ,assiduus fletus. pro S.R. 29 b, Hæ sunt impijs assiduæ furiæ.& 26 b,Hic ruri assiduus semper uixit.& 25 b,Qui filios suos agricolas assiduos esse cupiunt.de Or.123 b,Magistri assidui uno opere eandē incudem diem noctemq; tundentes.Top.221 b,Locuples enim assiduus,ut ait Aelius,appellatus est,ab ære dando. de Cl.166 a,Flagitator non molestus,sed assiduus tamen & acer.

ASSIGNATIO,*onis*.attributio. Epi.207 a,Cæsar Syllanas uenditiones & assignationes ratas esse uoluit.contra Rull. 82 b,In Antonium 193 a,& 208 a,Assignatio agrorum.

ASSIGNO, *as*. attribuo, tribuo, asscribo. I.V. 260 b, Hoc quo que attendite, apparitores à prætore assignatos habuisse decumanum. Epi. 177 a, Acqualiter aut sorte agros legionibus assignari puto oportere. pro Do. 236, Inferiorem ædiũ partem assignauit frigenati Clodię. Att. 48 b, Mihiq; ex agro tuo tantum assignes, quantum corpore meo occupari potest. de Som. 128 a, Ne munus humanum assignatũ adeò defugisse uideamini. I.P. 93 b, Quid per tuum seruulum ordines assignari? contra Rul. 64 a, Assignare agros colonis. I. A. 168 b, Duo millia iugerum agri Leontini Sex. Clodio assignasti. I.A. 205 a, Hęq; militibus agros ita darent, assignarent, ut quibus militib. amplissime dati assignati essent. contra Rul. 88 b, Quis assignauit? quis dedit? quis cõcessit præter Syllam? Qu.F. 305 a, Amabo te ne hoc sceleri meo potius quàm imprudentię assignes. At. 157 b, Quoquo modo uerò se res habeat, nihil assignabis, nec patruo, nec patri. Ep. 85 b, De quo quicquid detrahas, necesse est aut infirmitati, aut inuidiæ assignetur. Pro R.P. 226 a, Nec uerò id homini tum quisquam, sed tẽpori assignandũ putauit. ad Here. 9 a, Hoc nostris occupationib. assignare debebis. Att. 89 b, εἰκονοσκία si pturbatior est, tibi assignato, te enim sequor ἐγὼ δὲ σοῦσμαι. de Clar. 171 a, Hęc si minus apta uidẽtur huic sermoni, Brute, Attico assigna. Epi. 154 a, Hoc omne assignatum iri pertinaciæ meæ uidebam.

ASSILIO, *lui*. aggredior. de Orat. 128 b, Nec assiliendum statim est ad illud genus.

ASSIMILIS, *le*. similis. de N. 53 b, In pulmonibus inest raritas quędam & assimilis spongiæ mollitudo.

ASSIMILO, *las*. similem facio, confero. de In. 51 a, Simile autem ex specie comparabili, aut ex conferenda atq; assimilãda natura iudicatur.

ASSIMVLO, *as*. simulo. Offic. 71 b, Vlysses furere assimulauit. pro Cæl. 40 a, Is multos sortes uitros specie quadã assimulatæ uirtutis tenebat. pro Clu. 25 a, Exitũ huius assimulatæ familiaritatis cognoscite. I.V. 147 a, Literæ lituręq; oẽs assimulatæ, expressæ de tabulis in libros transferuntur.

ASSIMVLATIO, *onis*. ad Her. 36 a.

ASSISTO, *stis*. assideo. In Verr. 89 b, Seruis suis imperat Rubrius, ut ianuam clauderent, & ipse ad fores assisteret. Tusc. 169 b, Accede nate, assiste, aspice &c. pro Arch. 190 a, Alexander cum in Sycheo ad Achillis tumulum astitisset, O fortunate, inquit, adolescens, &c. de Legi. 171 a, Vt contra omnes hostium copias unus in ponte assisteret.

ASSOLEO, *les*. soleo. de Amic. 96 b, Cum in hortos D. Bruti cõmentandi causa (ut assolet) uenissemus. I.A. 176 a, Deinde (ut assolet) suffragia. de In. 77 b, Deinde quæ assolent. de Na. lib. 2, Senatus ad quos assoleret referendum censuit.

ASSORVM, uel ut quidam legunt, Asserum, oppidum. I.V. 222 b.

ASSORINVS, uel Asserinus, ager in Sicilia. I.V. 222 b.

ASSVEFACIO, *cis*. usu doceo. Epist. 57 a, Itaq; ijs rebus omnibus, quibus & natura me & uoluntas & consuetudo assuefecerat, cùm cæteris, tùm ipsi mihi displiceo. de Clar. 175 b, Arma quæ tractare cooperam, & quibus me assuefeceram. de Pro. 71 b, Cæsar cæteras nationes imperio Romano parêre assuefecit.

ASSVEFIO, *fis*. de Orat. 146 a, Quorum sermone assuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt non latinè loqui. de Clar. 184, Curionis patrio instituto puro sermone assuefacta domus. I.C. 106 a, Aliquis scelerum exercitatione assuefactus.

ASSVESCO, *scis*. consuetudinem exercitationemq; capio. Acad. 15 a, Sic tu internosces, si assueueris. de Fin. 125 a, Vt fremitum assuesceret uoce uincere. de N. 46 a, Sed assiduitate quotidiana & consuetudine oculorum assuescunt animi. Epist. 141 a, Ego seruo & seruabo (sic enim assuesci) Platonis uerecundiam.

ASSVETVS, *a, um*. suetus, assuefactus. pro Planc. 263 b, Vicinitas non assueta mendacijs. de Or. 148 a, Homines labore assiduo & quotidiano assueti.

ASSVMO, *mis*. accipio, arrogo, attribuo. de Orat. 99 a, Neq; illum iure ciuili satis illi arti facere posse, nisi dicendi copiã assumpsisset. Epi. 197 a, Equidem aliquantum iam etiã noctis assumo. de Or. 123 b, Argumenta aut ex sua sumi ui, aut assumi foris. Top. 221 b, Alij loci in eo ipso de quo agitur hærent, alij assumuntur extrinsecus de Ora. 103 b, Si quis in aliqua arte excellens, aliam quoq; artem sibi assumpserit. Or. 217 b, Genus autem hoc orationis neq; totum assumendum est ad causas forenses, neq; omnino repudiandum. At. 34 b, Ego apud improbos meam retinuissem, inuidiam alienam assumpsissem. de Fin. 51 b, Cum nihil impedit, quo minus, &c. omnis uoluptas assumenda est. omnis dolor depellẽdus. pro Mur. 131 b, Quã laudẽ illic, Africa oppressa, cognomine ipso præ se ferebat, eandem hic sibi ex Asię nomine assumpsit. Off. 30 b, Illinc assumes, quæ ad hunc locum pertinebunt. Off. 66 b, Quod alteri detrahat, sibi assumat. pro Syl. 183 b, Dico illud, quod in his causis non autoritati assumo, sed pudori meo. de Ora. 89 b, Orator tractationẽ orationis sibi assumet. pro Plan. 271 a, Vt eorum reprehensionem uos uestræ prudentiæ assumere, meæ modestiæ remittere debetis. pro Cor. 66 a, Sacra Cereris assumpta de Græcia, id est, accepta. L. Ascitus. Part. 232 a, Assumpta uerba. Off. 1 b, Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodammodo uẽdicare. Epist. 14 a, Neq; uerò ego mihi postea quicquam assumpsi, neq; hodie assumo, quod quenquam maleuolentissimũ iure possit offendere. & Syll. 183 b, Ego uerò mihi nil assumo, sed, &c. de D. 130 a, Sed cùm bis sumpsit, quod uoluit, id tamen assumit. quod concedi non potest. & b, Deinde assumunt: Sed aũt dij. &c. de D. 131 a, Assumit autem Chrysippus hoc modo: Sunt autem dij, &c.

ASSVMPTIO, *onis*. de Diui. 131 a, Sed demus tibi istas duas sumptiones, &c. Assumptio tamen, quã πρόσλημψιν Græci uocant, nõ dabitur. de In. 55 b, Assumptio est, per quã id quod ex propositione ad ostendendum pertinet, assumitur.

ASSVMPTIVVS, *a, um*. ad Her. 5 a, de In. 45 a, 70 b, 71 a, Iuridicialis partes sunt duæ: quarum alteram absolutam, alterã assumptiuam nominamus. Assumptiua quid sit, ibidẽ. Assumptiua pars est, cũ pro se defensio infirma est, sed assumpta extranea re comprobatur.

ASSVRGO, *gis*. honoris causa surgo. de In. 52 b, Vt maiorib. natu assurgatur, ut supplicum misereatur. in P. 85 a, Nemo tibi in curiam uenienti amplius assurrexit. & de Sen. 70 a, Salutari, appeti, decedi, assurgi, &c.

ASSVS, *a, um*. torridus, aridus, squalidus. At. 187 b, Pro isto assu sole, quo tu abusus es in nostro pratulo, à te nitidum solem unctumq; repetemus.

ASSYRIA, *æ*. regio. de Fin. 87 a.

ASSYRII, *orum*. de Di. 80 a.

AST. Att. 13 b, Tu crebras à nobis literas expecta: ast plures ipse mittit. de L. 183 b, Ast si quando, &c. ibidem sæpe. At. 94 b, Hoc tu indaga, ut soles: ait hoc magis, &c. Ast autem Cic. apud Priscianum.

ASTARTE, *es*. quarta Venus uocatur. de N. 71 a.

ASTERIA, *æ*. soror Latonę. de N. 68 a.

ASTO, *as*. In Cic. 118 b, Neq; ille, qui expectans huius exitum diei astat in conspectu meo gener. pro Mar. 136 a, Non est astantibus omnibus necesse dicere. Postquam 210 a, Astante & audiente Italia tota. de Ar. 164 a, Maxima frequentia ciuium astante.

ASTRICTVS, *a, um* Orat. 218 b, Nec tamen hæc ita sunt arcta & astricta, ut ea cum uelimus, laxare nequeamus. Acad. 3 a, Nam cæteri antè tenentur astricti, quàm quid esset optimum iudicare potuerunt. pro Syl. 182 b, Homines astricti tã to scelere. I.P. 100 a, Quis non eos pari scelere astrictos arbitretur? de Clar. 19 a, Dialectica quasi contracta & astricta eloquentia putanda est. & 196 a, Verborum astricta comprehensio. de Na. 5 b, Nõ adiutor huic ueni, sed auditor & quidem æquus, libero iudicio, nulla ejusmodi astrictus necessitate, ut mihi uelim nolim, sit certa quędam tuenda sententia. de Or. 90 b, Poeta numeris astrictior, uerborum aũt licentia liberior. & 159 b, Numerus astrictus. (numerus solutus. de Or. 170 b, Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum.

ASTRICTÈ, aduerbium. de Or. 160 a, Oratio nõ astrictè, sed remissius numerosa.

ASTRINGO, *is*. alligo, obligo, cõtraho. At. 159 a, Quicquid ego astrinxi, ille relaxat. de N. 53 b, Aluus tum astringitur, tũ relaxatur. At. 89 b, Tantũ abest, ut ex eo, quo astricti sumus, laxari aliquid uelim, ut, &c. de Vn. 170 a, Vinculorum id est aptissimum, quòd ex se atq; de ijs quæ astringit, quàm maximè unum efficit. I.P. 86 a, Quorũ mens erat oppressa præmio, lingua astricta mercede. Para. 116 b, Voluptates quibus maximè astricti sunt. Attic. 192 b, Quòd per se negligeret eas leges, quibus est astrictus. de Clar. 168, A quo est disciplina Lacedæmoniorum astricta legibus. de Pro. 76 a, Sed tamen una æstas, uel præmijs, uel armis, uel legibus, potest totam Galliam sempiternis uinculis astringere. pro Pl. 275 a, Et huius tanti officij seruitutem astringam testimonio sempiterno. de Fat. 214 b, Hęc arctius astringi ratio nõ potest. Tusc. 193 a, Stoici, qui breuiter astringere argumenta solent. de L. 180 a, Tribus modis astringi sacris hæreditatem. & 179 b, Querunt enim qui astringantur sacris. pro Sest. 24 b, Astringi scelere. I.A. 193 a, Is magno scelere se astringeret. Offic. 47 b, Astringere homines beneficijs. de Orat. 195 a, Astringere orationem numeris. I.V. Quis est hic, qui ad statuam astrictus est? pro Qu. 3 b, Aliquem suis conditionib. in ipso articulo temporis astringere.

ASTRINGENS, *tis*. participium. de Natur. lib. 2. Astringentibus

gentibus se. uel relaxantibus intestinis.

ASTROLOGIA, *gi.e.* astrorum scientia. de Diu. 80 a, Chaldæi diuturna obseruatione siderum scientiam putantur effeciſſe, ut prędici posſet, quid cuiq; euēturum, & quo quisq; fato natus esſet. de Diu. 126 b, Eudoxus in astrologia facilè princeps scribit, Chaldæis in prædictione & notatione cuiusq; uitæ ex natali die minimè esſe credendum. de Ora. 90 b, Constat inter doctos, hominem ignarum astrologiæ ornatiſsimis atq; optimis uerſibus Aratum de cœlo ſtellisque ſcripſiſſe. de Sen. 87 a, Mori uidebamus in ſtudio dimetiendi penè cœli atq; terræ, Gallum familiarem patris tui Scipio. & ibid. Quàm delectabatur cum defectiones ſolis & lunæ multo nobis antè prædiceret. de Sen. 87 a, In astrologia C. Sulpitium audiuimus. Off. 4 b, Pro astrologia diuinante. de N. 49 b. De ſtella Saturni, & Martis, & Iouis.

ASTROLOGVS, *gi* Chaldæus interpres astrorum. de Di. 99 a, Chaldæi in Syria cognitione astrorum antecellunt. de D. 98 a. Quid astrologus? cur ſtella Iouis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum ſalutaris ſit? Saturni Martis ue contraria? I. V. 134 b, Iſte nouus astrologus, qui non tam cœli rationem quàm cælati argenti ducit. de Diu. 111 b, Solis defectiones, itemq; lunæ prædicuntur in multos annos ab ijs, qui ſiderum curſus & motus numeris perſequuntur. & 112 a, Iidem uident, quo in ſigno quæq; errantiū ſtellarum, quoq; tempore futura ſit, qui exortus, quoq; die alicuius ſigni, aut qui occaſus futurus ſit. de Di. 82 b, Aſtrologorum prædictiones. de Diu. 126 a, Astrologorum prædicta deſcribere, uerbum eſt astrologorum præcipuum. L. Deſcribo.

ASTRVM, *ſtri.* ſidus, ſtella. de Di. 99 a, Chaldæi in Syria cognitione aſtrorum antecellunt. de Som. 130 a, Homines tāmodo annum ſolis, id eſt, unius aſtri reditum metiuntur. Tuſc. 171, Et aſtra ſuſpeximus, tum ea quæ ſunt infixa certis locis, tū illa non re, ſed uocabulo errantia. de Vn. 202 a, Has igitur ob cauſas nata aſtra ſunt. I. V. 141 a, Notare initium ueris nō ab aliquo aſtro. At. 36 a, Ex aſtris cadere. Aca. 44 a, & 46 a, Quintum genus è quo aſtra ſunt. de Na. 40 a, In aere autem aſtra uoluuntur, quæ ſe & nixu ſuo conglobata continent, & forma ipſa figuraq; ſua momēta ſuſtētāt.

ASTVRA. æ. urbs. At. 200 a, Ep. 92 b.

ASTVRCO, *onis.* ad Her. 39 b, Aut aſturconi locus ante oſtiū detur. Eſt autem equus ab Aſturia Hiſpaniæ oppido.

ASTVS, *ſtus.* aſtutia. Offic. 65 b, Quorſum hæc? ut intelligas non placuiſſe maioribus noſtris aſtus, aliàs Aſtutos.

ASTVTE, callidè. Qu. F. 399 b, Nihil nec temerè dicere, nec aſtutè reticere debeo. At. 129 a, Aſtutè nihil ſum acturus.

ASTVTIA, æ. pro Clu. 56 b, Quòd ſi aut confidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, uix ullo obſiſti modo poſſet. de Fi. 132 a, Quibus abeſt ad præcauendum intelligendi aſtutia. Off. 65 b, Sed aliter leges, aliter philoſophi tollunt aſtutias.

ASTVTVS, *a, um.* callidus, uaſer, ueterator, ueteratorius, malicioſus. Off. 63 a, Homo uerſutus, obſcurus, aſtutus, fallax, malicioſus, callidus, ueterator, uaſer.) (. apertus, ſimplex, &c. Or. 202 b, Nihil atrox, nihil mirabile, nihil aſtutum, &c. Epi. 38 a, Quòd ſi quis me aſtutiorē fingit, quid poteſt eſſe incallidius, quàm, &c. pro Mur. 125 b, Id eſſet hominis & aſtuti & ingrati.

ASTV, uel Aſty, urbem ſignificat, hocq; nomine olim omnes ciuitates Græciæ uocabantur, ut Diodorus ſcribit. Verùm per excellentiam quandam, Athenæ & Alexādria, ut Stephanus teſtatur, ſic appellatæ uetuſtis temporibus fuerunt, nō ſecus quàm urbis nomine, Roma intelligebatur. Cice. autē Athenas intelligit, in quā ciuitatē Theſeus innumeros mortales conuocauit, ut eſt apud Plutarchum. de L. 170 a, Vt noſtri Attici, priuſquàm Theſeus eoſdem migrare ex agris, & in aſtu quod appellatur, omnes ſe conferre iuſſit, & Sunij erant ijdem & Attici: ſic nos & eam patriam ducimus ubi nati, & illam qua excepti ſumus. Terentius quoque, In aſtu uenit, inquit.

ASTYPALEA, *æe.* inſula una Cycladum. de N. 68 b.

ASYLVM, *li.* locus profugij. I. V. 93 b.

AT, ſed, atqui, uerùm. Att. 108 b, Non eſt in parietibus reſp. at in aris & focis. At. 73 a, At uerò poſthac fruſtra potius dabo, quàm ſi rectè dari poterunt, committam ut non dem. de N. 77 b, Nemo quòd bonus uir eſſet, gratias dijs egit unquam, an quòd diues, quòd honoratus. Epi. 68 b, Ad properationē meam quiddam intereſt, non expectare, donec, &c. at ſtatim cauſam illam totam arripere. I. V. 192 b, Si non bonam, at aliquam rationem afferre. Epiſt. 83 a, Animum tuum, & ſi non ſapientiſsimi, at amiciſsimi hominis autoritate confirmandum puto. pro Dom. 239 b, Eſſes omnia ſi minus re, at uerbis conſecutus. I. V. 249 b, Si minus ſupplicio affici, at cuſtodiri oportebat. de Orat. 114 b, Si minus ut ſeparatim de his reb. reſpondeat, at certè ut in cauſa prudenter poſsit intexere. Epiſt. 84 a, Cæſar nunquam niſi honorificentiſsimè Pompeium appellat, at in eius perſona multa fecit aſperiùs: armorum iſta & uictoriæ ſunt facta, non Cæſaris. & ibi. At nos quemadmodū eſt cōplexus de Fin. 81 a, At enim ſequor utilitatem: manebit ergo amicitia tam diu, quàm diu ſequetur utilitas. de Nat. 77 a, At enim minora dij negligunt, &c. Sic enim dicitis quaſi ego, &c. de N. 65 a, At enim quærit apud Xenophontem Socrates, unde animam arripuerimus, ſi nulla fuerit in mundo: & ego quæro unde orationem, unde numeros, unde cantus. Epi. 140 a, At hodie penis in obſcœnis eſt. & ibi. At uerò Piſo Ille Frugi quæritur, &c. de Or. 88 a, Atq; is non accurata quadam orationis copia reip. ſaluti fuit: at uerò eius filij diſerti, &c. ciuitatem diſsipauerunt. de N. 77 b, At uerò aut honoribus aucti, aut re familiari, &c. tum dijs gratias agimus, tum nihil noſtræ laudi aſſumptū arbitramur. de In. 68 b, At enim qui patria poteſtate tribunitiam poteſtatem infirmat, minuit is maieſtatem, id eſt, etenim. I. V. 58 a, At enim ſolū. id eſt, ut me Siculi maximè uelint, alterum illud credo obſcurum eſt, à quo Verres minimè ſe accuſari uelit. In Verr. 111 b, At enim iſtum ſoli Siculi perſequuntur, ciues Roman. qui in Sicilia negociantur, defendunt, diligunt.

ATAVVS, *ui.* pro Cælio 44 a. Pater, auus, proauus, atauus.

ATEDIVS, tectum nomen: id eſt, Cæſar. Attico libro 12. 186 b.

ATELLA, *læ.* urbs. contra Rul. 83 a.

ATELLANIVS, *a, um.* de Diu. 113 b, Totum omnino fatum etiam Atellanio uerſu iure mihi irriſum eſſe uidetur.

AT enim, uerùm enim. L. At.

ATER, *a, um.* niger ut carbo. Tuſc. 250 a. Democritus alba & atra diſcernere non poterat. Quint. Frat. 314 a, Riſi niuem atram. I. A. 168 a, Qui albus atérue fueris ignoranſ fratris filium præterijt. Tuſculan. 191 b, Atra bilis. Nubes atræ, in Arat.

ATHAMANVM, gens. I. P. 100 b.

ATHENAE, *arum.* de Or 86 a, Vt omittam illas omnium doctrinarum inuentrices Athenas, in quibus ſumma dicendi uis & inuenta eſt & perfecta. de Or. 146 b, Domicilium tantum in illa urbe remanet ſtudiorum. de Cl. 196 b, Ea urbs, quæ domus eſt ſempet habita doctrinæ. & 159 b, Athenienſes, quæ gens Ionum habetur. Orat. 199 a, Athenienſium ſemper fuit prudens ſyncerumque iudicium, de quorum urbis poſſeſsione propter pulchritudinem etiam inter deos certamen proditum eſt: quæ uetuſtate ea eſt, ut ipſa ex ſeſe ſuos ciues genuiſſe dicatur, ut eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur: autoritate autem tanta eſt, ut iam fractum propè ac debilitatum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur.

ATHENIENSIS, *ſe.* Atti. pro Flac. 159 a, Adſunt Athenienſes, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortæ, atq; in omnes terras diſtributæ putantur. pro Flac. Athenienſes olim Iones habiti. Or. 199 a, Athenienſium in loquēdo prudens ſemper ſyncerumq; iudicium.

ATHEOS, ſine Deo. de Na. 14 a, Diagoras atheos qui dictus eſt: poſteaq; Theodorus, nónne apertè deorum naturam ſuſtulerunt? Ibid. 78 a.

ATHLETA, *æ.* ad luctationem. certamenq; inſtitutus. de Sen. 82 b, Cum Milo iam ſenex eſſet, athletasq; ſe in curriculo exercētes uideret, aſpexiſſe lacertos ſuos dicitur: illachrymansq; dixiſſe, At hi quidem iam mortui ſunt. & ibid. Nec enim ex te unquam es nobilitatus, ſed ex lateribus & lacertis tuis. Tuſc. 183 b, & 287 a, Subduc cibum athletæ, &c. Or. 219 b, Athletæ & gladiatores, &c.

ATHOS, mons. de Finib. 88 a, Helleſponto iuncto, Athoque perfoſſo.

ATINA, *næ.* oppidum. pro Plan. 265 a.

ATINAS, *tis.* pro Plan. 263 a, & de Diuinat. 93 a, Campus Atinas.

ATLANTICVS, *a, um.* de Som. 129 b, Atlanticū mare, quod magnum, quod oceanum appellatis in terris.

ATLAS, *antis.* mons in Mauritania, & uiri nomen. Tuſcu. 229 b, Atlas ſuſtinere cœlum traditur. & pro Seſt. 7 a.

ATOMVS, *mi* indiuiduum corpuſculum. de Fi. 52 a, Ille atomos, quas appellat: id eſt, corpora indiuidua propter ſolidi tatem cenſet in infinito inani, in quo, &c. ita ferri, ut concurſionibus inter ſe cohæreſcant, ex quo efficiātur ea quæ ſint, quæq; cernantur omnia: eumq; motum atomorum nullo à principio, ſed ex æterno tempore intelligi cōuenire. de Na. 12 b, Infinita uis innumerabilium atomorum, quæ interiecto inani cohæreſcunt inter ſe, & alię alias apprehendentes continuantur, ex quo efficiuntur omnia. de Na. 14 a, Abuteris ad omnia atomorum regno, & licentia. de N. 44 b, Miror eſſe quēquā qui ſibi perſuadeat, corpora quędā ſolida, atq; indiuidua ui & grauitate ferri, mundumq; effici ornatiſsimum,

tissimum,&c. Aca.40 a,De corpusculorum (id enim appellat atomos) concursione fortuita loqui. de Fat.145 a, Democritus autor atomorũ, accipere maluit necessitate omniafieri,quàm à corporib.inde uiduis naturales motus auel (lere.

ATQVE etiam,& uerò.Leg.Verò.

ATQVE,& uerò,&.de Diu.122 a,Is à cõstantia atq; à mente, atq; à se ipse discessit. pro Flac.146 a, In maximis periculis huius urbis atq; imperij grauissimo atq; acerbissimo Reip. casu,socio atq; adiutore consiliorum,periculorumq;, meorum,&c.pro Mur.143 a,Qui ab illo in speculis atq; insidijs relicti, in capite atq; in ceruicibus nostris restiterunt. I. C. 114 a,Atq; illud quod faciendum primùm fuit, factum atq; trãsactum est.de Or.93 b,Atq;,inquit Sulpitius, hoc primũ ex te quærimus,&c de N.71 b,Atq; hęc quidẽ atq; eiusmodi, ex uetere Græciæ fama collecta sunt. de L.188 a, Atq; ut C. Flaminiũ,atq; ea quę prisca sunt,relinquam,quid,&c.

ATQVE,pro quã.I.V.100 b, Iste aliter atq; ut edixerat, decreuit.Tusc.206 b,Qui suos casus aliter ferunt, atq; ut alijs autores ipsi fuerunt.Atti.277 a,Hoc ad officium meũ æquè atq; ad ullam aliam rem pertinet.Attic.24 a, Hoc non dissimile est atq; in Soloniũ.pro Dom.223 b,Hoc unum & idem uidetur esse,atque id quod de meipso nominatim tulisti. I. C.215 a,Simulachrum souis contra atq; antè fuerat,ad oriẽtem conuersum.de L.172 b. In alijs rebus uersor, atq; tu. de Ora.132 a, Vim uerbi in aliud atq; cæteri accipiant posse ducere.de Ora.153 b,Sed paulo secus à me atq; ab illo perfecta sunt.de Som.128 b,Stellæ errantes uersantur retrò, contrario motu atq; cœlum.

ATQVE,pro ut.de In.71 a, In hanc argumentationes ex ijsdem locis sumẽdæ sunt, atq; in causam negocialem. & cum præcedit æquè pro tam,illud atq;,quàm uel ut significat.de N.68 b, Hi coluntur æquè atq; illi.pro Do.219 a,Pompeius æquè ut unusquisq; uestrũm,pro salute mea laborauit.

ATQVE adeò.I.V.109 a,Atq; adeò antequam de incommodis Siciliæ dico, pauca mihi uidentur esse dicenda de dignitate,&c. Antequam 104 b, Atq; adeò,cùm hæc omnia omnib.sint acerba,tum uerò nobis intoleranda.I.V. 65 b, Hoc institui atq; adeò institutum referri molestè ferunt.At.15 b, Ego princeps in adiutoribus atq; adeò secundus fui. pro Plan.191 a,Insector,posco, atq; adeò flagito crimen. pro S. R.23 a,Hoc consilio atq; adeò hac amentia impulsi,&c.pro S.R.35 a,Quæ si prodierit,atq; adeò cũ prodierit,scio enim proditurum esse,audiet,&c.

ATQVI.sed,sed enim,etenim.de Ora.147 b,Atqui uides,inquit,Antoni,&c.I.V.137 b, Quid uerò, modum haberi nullum placet,atqui habentur necesse est.pro Plan.276 a,Atqui eum cum uides,quo me tandẽ animo in te esse putas? Epi. 83 a. Atqui utebar familiarissimè Cæsare, Pompeium faciebam plurimi.Epist.140 a,Atqui hoc Zenoni placuit,&c. pro Mil. 111 b, Atqui excelso loco superiorẽ se fore putabat Milo.de N.29 b, Atqui certè nihil melius est mundo. Attic. 105 a,Atqui certè ille agere debuit.

ATRAMENTVM,*ti.* Epist.139 b,Iam pater eius accusatus à M.Antonio,sutorio atramento absolutus putatur. Qu.F. 316 a,Calamo & atramento tẽperato, charta dentata res agetur.de Na.51 b,Atramenti effusione sepię se tutantur.

ATRATVS,*a,um.* funebri uestimento indutus, funestus.)(. albatus.In Vat. 35 a, Cedò,quis unquã cœnauit atratus? id est,cum togã pulla.de Di.100 a,Quid,quòd fluuius atratus sanguine fluxit?

ATRIDAE,Agamemnon & Menelaus.ad Her.22 b.

ATRIENSIS,*se.* seruus cui atrij cura mãdabatur.I.P. 94 a, Idẽ coquus,idẽ atriensis.& Par.122 b,Serui atrienses.

ATRIOLVM,*li.*atrium minus.L.Atrium.Qu.F.318 a, Quo loco in porticu quæ scribere aiunt,ut atriolum fiat,mihi ut est,magis placebat.& Ar.5 b.

ATRIVM,*trij.*primus intra ædes aditus.Qu.Fr.318 a, Atriolum non ferè solet, nisi in ijs ædificijs fieri, in quibus est atrium maius.contra Rul.62 a, Vt in atrijs auctionarijs potius quàm in triuijs aut in compitis auctionentur.pro Qu. 4 a,b,Nguius suos necessarios ab atrijs Licinijs, & à faucibus macelli corrogat.

ATROCITAS,*tis.*pro Qu.9 b,Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur.de In.68 a,Locus communis, per quem ipsius facti atrocitas aut indignitas, aut omnino culpa cum indignatione augeatur. Acad.34 b, Atrocitas ista,quo modo in academiam irruperit,nescio.Qu.Fr.300 b, Hæ literæ cum leguntur,inuidiosam atrocitatẽ habent.ad Heren.7 b, Augere atrocitatẽ peccati.I.C.120 b, Ego quòd in hac causa uehementior sum, non atrocitate animi moueor, sed singulari quadam humanitate & misericordia.

ATROCITER,crudeliter.I.V.268 b, Nimis atrociter minitari cuipiam. Orat. 202 a, Contenta uoce atrociter dicere. pro Mil.105 b,Atrociter ferre de aliquo.

ATROX,*cis* habens atrocitatem, crudelis. atro horrendoq; aspectu.pro S.R.28 b,Res scelesta,atrox,nefaria.de Cl.172 a, Consules de re atroci magnaq; quærere.de Or.127 a.Genus orationis uehemens & atrox.)(.lenitatis & mansuetudinis. pro Mar.134 a.Atrox suspicio.

ATTALICVS,*ca.*ut Attalica Sicilia,I.V.205 b.Attalici agri, contra Rul.76 a.

ATTALENSIS,*se.*ibid.Item 61 b.

ATTAMEN.ueruntamen. Epi.105 b, Attamen isthæc ipsa, quæ te emisse scribis,non solùm rata mihi erunt, sed etiam grata.Epi.107 b,Attamen ne mirere undehoc acciderit, lex sumptuaria,&c.Or.198 b, Quẽ si imitari atq; exprimere nõ possumus, attamen qualis esse debeat, poterimus fortasse dicere.de Or.144 a,Atq; ei si nequaquam parem illius ingenio, at pro nostro tamen studio meritam gratiã referre.de Clar. 166 a,Si non pari,at grato tamen munere.

ATTELLANVS,*a. um.* ab Attella Campaniæ oppido histriones dicti,unde Atellanæ & Attalanię fabulæ. Epi. 176 b,Quando tu secundũ Oenomaum Accij, non ut olim solebas Attellanum, sed ut nunc fit,Mimum introduxisti.

ATTENDO,*dis.*animaduerto,animum attendo,noto, diligenter percipio,attento animo, summaq; cum benignitate audio,mentem auresq; erigo,silentiũ orationi alicuius tribuo,animum & mentem adhibeo,aures ad alicuius uocem admoneo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adfum animo.)(.Alias res ago. de In. 64 a, Hoc autẽ in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes,&c. & 67 a,de In.51 b,Si diligenter attendimus,hęc apta inter se intelligemus. &84 a, bis.Postremò attendendum est,num, &c. de In.43 b, Hermagoras quid dicat non attendit.Epist.Ego quia curo,attendoq; id tibi,affirmo te, &c.de Fin.126 a, Attende quæso Brute,satis ne,&c.pro Milon.106 a,Rem gestam uobis dum breuiter expono, quæso diligenter attendite.pro Plan.280 a,Audi, audi atq; attẽde L.aterensis.de Fin.91 a, Attendes igitur,ut soles. Epist.80 a, Si attendes,quod facis,intelliges,&c. Epi. 36 a, Nihil errabis,si paulò diligentius attenderis ut intelligas,&c. Tuscu. 224 b.Hæc laticia quàm turpis sit, satis est diligenter attendentem penitùs uidere.I.A.212 a, Quæ tria dum explico,peto à uobis P.C.ut eadẽ benignitate, qua soletis, uerba mea audiatis.pro Sest. 9 b, Etsi me attentissimis animis summæ cũ benignitate auditis:tamen, &c.I.C.102 b,Percipite quęso diligenter quæ dicam, & ea penitùs animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl.172 a, Erigite mentes auresq; uestras,& me de inuidiosis rẽb. ut ille putat, dicentem attendite.I.V.128 b,Attendite quæso & uidete, &c.pro Arch. 186 a,Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis.Par.240 b,Excitare animos ut attendant.I.V.62 a,Quid in dicendo possis,nũquam satis attendi. de Ora.147 a,Non æquè quid dicant,nisi admodum attendi, intelligo.I.V.81 b,Quis non magnopere attendit unquam? hoc quidem genere causarum,ubi,&c.Epist.13 a,Sed attende quæso,quæ sint consecuta.de Fin.98 b,Attendere aliquem studiosè. de Orat. 132 b, Attendere & aucupari uerba oportebit.de In. 57 a, Quæ pertinent ad dicendũ, ea nos melius quàm cæteri attendimus. Epi.173 b,Attendere te uolo,quæ in manibus sunt. Ora.215 b,Sed non attendimus,neque exaudimus nosmetipsos.I.A. 166 a,Sed stuporem hominis attendite.I.V.266 a, Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Qu. 14 b,Quod abs te quæso,ut diligenter attendas.pro R.P.125 a,Vt cùm lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet,si,&c.de Orat.98 a,Imò id meherculè,inquit,ipsum attendo.de In.46 b, Humile genus causæ,quod negligitur ab auditore,& non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160 b,Nam uersus æquè prima, & media,& extrema pars attenditur.pro Qu.11 b,Cũ attendo qua prudentia sit Hortensius,non arbitror,&c. Offi. 45 a,Sed cum attenderint ueniam necessitati dari,non mirabuntur, &c.I.A.244 b, Animus tamen erit solicitus,ut nihil possit de officijs legationis attendere.Attic. 249 a, Parua res est,sed tu bene attendisti. Offic. 58 b, Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas.I.V.81 b, Quo tẽpore igitur aures iudex animumq; attenderet?contra Rul.75 b,Sed attendite animos ad ea quę sequuntur.

ATTENTE, silentiò, attento animo, benignè,diligenter, clementer. de Ora.108 a,Itaq; nos raucos sæpe attentissimè audiri uideo. pro P. S.20, Vos oro ut attentè bonaq; cum uenia uerba mea audiatis. Par.232 b,Intelligenter aũt ut audiamur,& attẽtè à reb.ipsis ordiendũ est.pro Cl.19 a, Quæso ut me benignè attenteq; audiatis.& 30 b, A uobis benignè attenteq; audior. I.A. 160 a, Et sum à uobis benignè & diligenter auditus.pro Cl.51 a,Agit enim sic causam T.Actius,&c.uos attenditis & auditis silentiò. pro Do.219 b, Vestra in me attẽtè audiendo benignitas prouexit orationem

meam.

meam. I.A.152 b, Alterum peto à uobis, ut pro me dicentem benignè, alterum ipse efficiam, ut contra illum cum dicam, attentè audiatis. de Cla. 182 b, Assidens & attentè audiens.

ATTENTIO, *nis.* de Or.122 a, Cura, attentio, animi cogitatio, uigilantia, assiduitas, labor, uno diligentiæ uerbo continentur.

ATTENTO, *as.* tento, pertento. pro Sest. 4 b, Quam urbem ab illa scelerata manu attentari suspicabamur. de Ar.247 a, Cùm ea attententur eius lingua, cuius antea manu euersa sunt. I.V. 135 b, Omnium inimicos diligèter cognoscere, colloqui, attentare. Or.217 a, Compositæ orationis insidijs fidem auditoris attentare. de Or.153 a, Melius fuerat præteri re quàm attentatum deserere. Postq.202 a, L. Hellius suam classem attentatam magno cum suo periculo penè sensit.

ATTENTVS, *a, um.* diligens, diligentiam adhibens. I.V.102 a, Qui in re aduenticia & hæreditaria tam diligens & attentus esset. & 268 b, Vt uarietate criminum uos attentos tenerem. ad Her.27 b, Tenere auditorem attentum. de Na.60 a, Præbebo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorem. de Orat.138 b, Attentum commonent Græci, ut princi piò faciamus iudicem. ad Here.1 b, Facere auditores attentos. de Orat. 116 a, Vt eum qui audiat, beneuolum nobis faciamus, & docilem, & attentum. Offic.26 b, Si attentos animos ad decoris conseruationem tenebimus. de Diui. 131 b, Id certè magis est attenti animi quàm furentis. Or.216 a. Attento animo excipere aliquid. de Or.144 a, Omne illud meridianum tempus Crassum in acerrima & attentissima cogitatione posuisse. pro S.R.25 a, Attenta & rusticana uita. p Qu.2 b, Paterfamiliàs prudens & attentus.

ATTENVATE. de Clar.182 b, Attenuatè pressèq; dicere.

ATTENVATIO, *onis.* ad Her.6 b, Defensoris narratio sim plicem & dilucidam expositionem debet habere cum attenuatione suspitionis. Ibidem 20 b.

ATTENVATVS, *a, um.* de Clar.191 a, Oratio nimia religio ne attenuata. ad Heren.26 a, Attenuata est, quæ demissa usque ad usitatissimam puri sermonis consuetudinem. L. Acclamatio.

ATTENVO, *as.* imminuo, demitto, deprimo. pro Pom.9 b, Bellum expectationi Pompeij attenuatum atq; imminutũ est. ad Her.17 a, Vt hæc attenuentur, quæ suprà demonstraui. Amplificare, ibidem.

ATTESTOR, *aris.* testor, testem facio. pro Mil.114 b, Te Magne tamen attestaretur, &c. pro Sylla, De his tantum dicam quod satis est, attestante memoria omnium, neminem esse, qui. &c.

ATTEXO, *xui.* adiungo, applico. de Vniuers. 202 a, Vos aũt ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem.

ATTICE. Atticorum more. de Opt.244 a, Bene dicere est Atticè dicere.

ATTICISMVS, *mi.* elegantia linguæ. Attic. 66 a, Et ille latinus ἀτθικισμὸς ex interuallo regustandus.

ATTICVS, *a, um.* Orat.198 b, 199 a, Demosthenes, quone Athenas quidem ipsas magis credo fuisse Atticas. de Cla.179 b, Huius orationes tantum argutiarum, tantum exemplorum, tantum urbanitatis habent, ut penè Attico stylo scriptæ esse uideantur. de Or.146 b, Suauitas sermonis Atticorum & Romanorum propria. de Clar. 170 b, Ea subtilitas, quam Atticam appellant. Orat.199 a, Atticorum est incultè & horridè dicere, modò id eleganter enucleateq; fiat. & ibi. Atticorum aures teretes & religiosę. de N.19 b, Scito sermone & Attico loqui.

ATTILIVS, *lij.* pro S.R.26 a.

ATTINEO, *es.* L. Attinet. Or.211 b, Quamq; attinẽdi magni dominatus fient. ad Her.1 a, Græci scriptores ne parũ multa scisse uiderentur, ea conquisiuerunt, quæ nihil attinebãt, ut ars difficilior cognitu putaretur.

ATTINET, *bat.* ptinet, oportet, attingit. de In.73 a, Iudiciũ de ea re fieri nihil attinuit. de Fat.141 a, Quid igitur attinet inculcare fatum. de Finib.119 a, Si autem eos non probabat, quid attinuit cum his, quibus cum re conueniebat, uerbis discrepare? pro Qu.11 a, Neque quemquam attinebat id recusare, quod, &c. Epi.52 b, De quo quid sentiam, nihil attinet dicere. Atti.191 a, Ea re non uenit, quia nihil attinuit. de Am.303 b, Nam hoc quidem in talibus uiris quid attinet dicere: si contendissent, scio impetraturũ non fuisse. Offi.22 b, Neq; enim naturæ attinet repugnare, nec quicquam sequi, quod assequi nequeas. Epi.261 a, Vrbem reliquimus, quàm sapienter, nihil attinet disputare. de Fin.114 b, & pro S.R.29 a, Hoc ad me nihil attinet: si igitur illa cultura uitium in uite insit ipsa, cætera credo uelit, quæ ad colendam uitẽ attinebant. Qu.Fr.306 b, Ego quod ad me attinet, itemq; arbitror cæteros, idcirco taceo, &c. Att.260 b, Caninium perdidi hominem, quod ad me attinet, non ingratum. & 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinẽtiam attinet, ut

nullus teruncius insumatur in quenquam. I.V.111 b, Alio loco, ut se tota res habeat, quod ad eam ciuitatem attinet, demonstrabitur. Ep.3 b, Quod ad popularem rationem attinet, hoc uidemur esse consecuti, ut ne quid agi, &c.

ATTINGO, *gis.* tango. Atti.79 a, & Epi.244 a, Cappadociæ pars, quæ Ciliciam attingit. I.P.87 b, Macedonia, quæ tantis barbarorum gentibus attingitur. Att.22 b, Attingere cœlum digito. de Leg.107 b, Nullum hoc frigidius flumen attigi, cum ad multa accesserim. Epi.28 b, De præda mea nec attigi, nec tacturus est quisquam. Qu.Fr. 292 a, Quæ res ad officium imperij tui pertinebunt, de his rebus serui nihil attingant. de Or. 92 a, Quæ isti rhetores ne primoribus quidem labris attigissent. pro Cæl. 43 a, Qui primoribus labris aliquid gustant, & extremis (ut dicitur) digitis attingunt. pro Arc.189 a, Si ipsi hæc neq; attingere, neque sensu nostro gustare possemus. de Ar.245 a, Voce tantũ attigi legum initium & iudicij, consedit ille, &c. Or.200 b, Isocrates præstat omnibus, qui unquam orationes attigerunt. pro Arc.191 a, Nam quas res nos gessimus, attigit hic uersibus, & inchoauit: quibus auditis, &c. ad perficiendum hortatus sum. pro Cec.294 a, Si ad uerbum rem uolumus attingere. de In. 60 a, Singillatim unamquamq; rem attingere. pro Dom. 235 a, Nemo fuit qui rem ullam de meis bonis attigerit. de Or. 123 b, Ab eo quod rem attingat, plures sunt argumentorum sedes. Off.4 b, Primus ille locus, qui maximè naturam attingit humanã. & 16 a, Quanquam hęc res non solùm ex domestica est ratione, attingit enim & bellicam. de Orator.108 b, Opinio fuit, L. Crassum non plus attigisse doctrinæ, quàm, &c. de Leg.169 b. Sed nimirum me alia quoque causa delectat, quæ te non attingit. de Orat.91 b, Ego qui serò ac leuiter Græcas literas attigi. tamen, &c. & ibid. Si illa quæ ego non attigi, accesserint: id est, artes & studia. de Legib. 171 b, Quæ non magis legis nomen attingunt, quàm si, &c. id est, non magis sunt leges, &c. Epi.42 b, Ne qua me illius temporis inuidia attingeret. Acad.35 b, Et quæcunq; res eum sic attinget, ut sit uisum illud probabile, neq; illa re impeditũ, mouebitur. de Orat. 127 a, Sic quid esset illud, perquàm bre uiter perstrinxi atq; attigi. Epi.19 b, Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui causa, sed, &c. At.21 a, Strictim attingere aliquem librum. Epistol.14 a, Atq; hanc quidem ille causam sibi ait non attingendæ reipublicæ fuisse. Atti.37 a, Rempublicam nos nulla ex parte attingimus. & 147 b, Nec sumptis armis belli ullam partem attigi. Epist.64 b, Vt primùm attigi forum. pro Sest. 18 a, Qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset. Atti.147 b, Si qua de Pompeio nostro tuendo cura te attigit. Off.48 b, Eorũ aũt ipsorum partim eiusmodi sunt, ut ad uniuersos ciues pertineant, partim singulos ut attingant. de Fin.130 a, Cum autẽ processit paulum, & quatenus quidq; se attingat, ad seque pertineat, perspicere cœpit, tum, &c. Epi.43 a, De ambitu uerò quid interest, inquies, an de maiestate? ad rem nihil, alterum enim non attigisti, alterũ auxisti. I. V. 252 b, Ciuitates, quæ officijs, fide, uetustate, & etiã cognatione populi Rom. nomen attingunt. Quint. Frat. 290 b, Publicani nos summa necessitudine attingunt. I.V.113 b, Is me cognatione maximè attingit. Att. 39 a, Deinde quos in senatu ne tenuissima quidem suspicione attigerat, nominauit. Epi. 206 a, Qui te aliqua necessitudine attingunt. de Fi.72 a, Sed ne suspicione quidem possum attingere.

ATTINGENS, *tis.* Tusc.lib.1. Mento summam aquam attingens. L. Stomachus.

ATTRAHO, *his.* allicio, inuito, allecto, adduco. I.V.109 a, Ea me ad hoc negocium prouincia attraxit. Att.288 a, Cum id malũ, quod uitare potueris, ultrò accersas atq; attrahas. In Sal.174 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus extrema fortuna stetit. de Am. 105 a, Similitudo illicit atq; attrahit ad amicitiam. Attic.155 a, Puto te attractum iri, si de pace agetur.

ATTRECTATVS, *tus.* Tusc.186 a, Nã attrectatu & quassu sæuum amplificatis dolorem. Poetę.

ATTRECTO, *as.* sæpe tracto & tango, & quasi manibus tero. de Ar.250 a, Libri, quos tu cõtaminatis manib. attrectas. pro Pla.165 a, Aspicitur, non attrectatur: procul apparet, nõ excutitur, nõ in manus sumitur. pro Cæl.41 b, Quidã dixerunt uxores suas redeuntes à cœna attrectatas esse à Celio.

ATTRIBVO, *is.* ascribo, tribuo, assigno, confero, conijcio, refero, addico, uendico, asciscо, destino, affingo. de N. 78 a, At nonnunquã bonos exitus habeat boni, eos quidẽ ascribimus attribuimusq; sine ulla ratione dijs immortalibus. de Sen. 77 b, Qui si eruditius uidebitur disputare quàm cõsueuit, attribuito literis Græcis, quarum, &c. I.V.257 a, Vt alijs causam calamitatis attribueret, quę omnis propter auaritiam ipsius accidisset. de Ora.110 a, Hoc tu si cupidius factum existimas, Cæsari attribues: si familiarius, utriq; nostrum.

strûm. de In. 43 b, Eas ſicut aliquas prauas res oratori attribuere, magna amentia uidetur. pro S. R. 20 b, Timor, quem mihi natura pudorq; meus attribuit. Epi. 29 a, Quod mihi cũ illo cõmune erat, ſibi ſoli attribuit. & 37 b, Si autem hoc genere delectaris, ut quæ tibi in mentem ueniant, alijs attribuas, genus ſermonis inducis in amicitiam minimè liberale. & I. A. 195 b, Antonius mihi pecuniam attribuit. Atti. 264 b, Videbis ut tantum attribuatur, quantum debetur. & 195 b, Velim aliquando puerum uiſas, eiq; de mancipijs, quæ ti bi uidebitur, attribuas. & 196 a, Pueros attribue ei quot & quos uidebitur. Qu. F. 296 b, Inſulæ, quæ erãt ab Sylla Rho dijs attributæ. de In. 60 b, Attribuere orationem alicui rei: id eſt, inducere aliquam rem loquentẽ. I. C. 105 b, Video cui Apulia ſit attributa, qui habeat Hetruriam. I. P. 98 a, Seſtertium centies & octogies ex ærario tibi attributum Romæ in quæſtu reliquiſti. & I. A. 224 a, Quantiq; locarint, tãtam pecuniam redemptori ſoluẽdam attribuendãq; curẽt. pro Fon. 278 b, Ne cupido teſti autoritas attributa uideatur. p Seſt. 18 a, Quæ negocij publici procuratio cogitari potuit, quæ non eſſet attributa atq; deſcripta? de In. 50 a, Omnes res argumentando confirmantur aut ex eo quod perſonis, aut ex eo quod negocijs eſt attributũ, ac perſonis has res at tributas putamus, nomen, natura, uictus, &c. & ibid. b, Negocijs, quæ ſunt attributa, partim, &c.

ATTRIBVTVS, a, um. aſſignatus. hinc attributi dicebãtur, quos creditoribus exigendos aſſignabant. Attic. 211 b, Attributos quòd appelles, ualde probo.

ATTRIBVTIO, onis. aſſignatio. Att. 244 a, Brutus ſcripſit ſeſe de attributione omnia ſumma feciſſe. & 251 a, Ait enim attributionẽ in Idus, &c. & 253 a, Et attributio eſt mihi nominum ignota. de In. 50 b, Ex his etiam attributionib. conſideratur, facer an profanus, publicus an priuatus, alienus an ipſius, de quo agitur, locus ſit, an fuerit.

ATTRITVS, a, um. comminutus, conſumptus, uſuq; deterior factus & attenuatus. I. V. 222 a, Mentum ſimulachri Herculis paulo attritius.

AT uerò. de Clar. 169 a, At uerò extra Græciam magna dicendi ſtudia fuerũt. pro Mar. 232 b, At uerò hæc tua iuſticia, &c.

AVARE, auidè, parcè, reſtrictè. Poſtquã. 207 a, Intemperans non in auarè cœptis, ſed porrò intermiſsis uoluptatibus.

AVARITIA, æ. ſordes, inhumanitas, auiditas. Tuſcu. 214 b, Eſt autem auaritia opinatio uehemens de pecunia, quaſi ualde expetenda ſit, inhærens & penitùs inſita. ad Her. 38 a, Auaritia eſt iniuriosa appetitio alienorum. Off. 49 b, Nullum uitium eſt tetrius quàm auaritia, præſertim in principibus & rempubl. gubernantib. de Leg. lib. 1, Auaritia nihil fœdius. L. Seruilis. de Or. 124 a, Auaritiam ſi tollere uultis, mater eius eſt tollenda luxuries. pro S. R. 30 b, In urbe luxuries creatur, ex luxuria auaritia exiſtat neceſſe eſt, ex auaritia erumpit audacia. pro Qu. 4 b, Nullum eſt officium tam ſanctum atq; ſolenne, quod non auaritia comminuere atq; uiolare ſoleat. I. P. 98 a, Quid auaritiæ, quæ criminib. infinitis implicata eſt, ſummam nunc explicẽ? pro Qu. 9 b, Si hæc tecũ duo uerba feciſſes, quid agoſ reſpiraſſet cupiditas atq; auaritia paululum. Off. 40 b, Ad diuitias pleriq; inflammati auiditate rapiũtur. pro Dom. 225 b, Cum omniũ lòcupletum bona ſpe & auaritia deuoraſſes. de Fin. 98 a, Quis unquam fuit auaritia tam ardenti? aut tam effrenatis cupiditatibus? de Or. 121 a, Quod alieni appetens, de auaritia, &c. de Fin. 123, Nec enim omnes auaritias, ſi æquè auaritias eſſe dixerimus, ſequitur etiam ut æquas eſſe dicamus.

AVARVS, a, um. alieni appetens, qui omnia in pecunia ponit, ſui nimium tenax, auidus, tenax, parcus, reſtrictus. de Orat. 133 b, Cornelius homo, ut exiſtimabatur, auarus & furax. In Vat. 36 b, Vatinius in Tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia poſuit. I. V. Homo auariſsimus. & ibid. Auariores magiſtratus.

AV. uidetur Cicero præpoſitionem facere. Orat. 217 . Quid ſi etiam abfugit, turpe uiſum eſt & abfer noluerunt? . ufer maluerunt? quæ præpoſitio, præter hæc duo uerba, nullo alio in uerbo reperitur.

AVCEPS, cupis. uenator. de Or. 105 b, Leguleius quidã præco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum.

AVCTIO, onis. publica uẽditio, in qua precium augetur. ad At. 186 b, Ac uereor ne iſte iam auctionem nullam faciat. & ibid. Emptio ob haſtam. in Ver. 118 a, Auctio facta eſt. pro Qu. 3 a, Auctionẽ in Gallia ſe facturum eſſe proſcribit. Cæc. 287 a, Cum eſſet auctio hæreditaria conſtituta. pro S. R. 22 a, Bona alicuius auctione conſtituta uendere. cont. Rul. 62 a, Conſtituere auctionẽ. & 79 b, Tabula ueratianæ auctionis, in qua ſcriptum fuiſſe aiunt, Iugera CC. in quib. oliuetum fieri poteſt. pro Pla. 266 a, Cum ille rogaſſet Granium quid triſtis eſſet, an quòd auctiones eſſet: imò uerò, inquit, quòd legiones. I. A. 174 a, Auctionis miſerabilis aſpectus,

ueſtis Pompeij. & 196 b, Mulier auctionem prouinciarum faciebat. Epiſt. 164 b, Circulator quidẽ auctionum notiſsimus. In Ver. 202 a, Facere auctionem. pro Qu. 3 b, Vendere auctionem. Sectores & coactores in auctionib. L. Sector & Coactor.

AVCTIONARIVS, a, um. L. Auctionor. In Cat. 108 a, Meo beneficio tabulæ nõ nouæ proferẽtur, uerùm auctionariæ.

AVCTIONOR, aris. auctionem facio, auctione uendo, per præconem uendo, ſub præcone ſubijcio. contra Rul 62 a, Ve in atrijs auctionarijs potius quàm in triuijs, aut in compitis auctionentur. & 76 b, Rullus haſta poſita cum ſuis formoſis finitorib. auctionans. pro Deiot. 148 a, Deiotarus auctionatus eſt, ſeſeq; expoliare maluit, quàm tibi pecuniam non ſubminiſtrare. prò Qu. 3 a, Ibi tum uir optimus Quintium deterret ne auctionetur. & 4 a, Ait ſe auctionatum eſſe in Gallia.

AVCTVS, a, um. cumulatus, ornatus, amplificatus, exaggeratus. Att. 2 a, Filiolo me auctum ſcit. & 273 a. Auctus Antonij beneficio ſum. ad Qu. F. 327 b, Hircius auctus fore uidetur. pro Cl. 16 b, Mulier aucta pecunia: id eſt, ditior facta propter hæreditatem ſibi relictam. de Nat. 97 b, At uerò honorib. aucti, aut re familiari, tum dijs gratias agimus. I. V. 252 a, Hac tanta præda auctus, mãcipijs, argento, ueſte locupletatus, cœpit, &c. pro S. Roſ. 20 a, Ve ſpolijs Sex. Roſcij hoc iudicio ornati auctiq; diſcedant. de Fin. 67 a, Tanta lætitia auctus ſum, ut mihi non conſtem.

AVCVPIVM, pij. auium captatio, & uenatio, atq; etiam aliarum rerum. de Finib. 69 b, Aſoti, mundi, elegantes, optimis cocis, piſtoribus, piſcatu, aucupio, uenatione, &c. Orat. 216 a, Si minimè animaduertetur delectationis aucupium. & 204 b, Ne elaborata concinnitas & quoddam aucupiũ delectationis manifeſtò deprehenſum appareat. pro Cæc. 297 b, Tum aucupia uerborum & literarum tendiculas in iuuidiam uocant. de Senect. 89 a, Tum cõditiora facit hæc ſuperuacanei operis aucupium atq; uenatio.

AVCVPOR, aris. capto, conſector, obſeruo, quæro, uenor. Ar. 97 a, Nos longis nauibus tranquillitates aucupaturi eramus. pro Cæc. 294 b, Leguleij aucupes ſyllabarum. L. Auceps. Si uerba inter nos aucupabimur. de Orat. 131 b, Attendere & aucupari uerba oportebit. de Fin. 79 b, Præcipitiaq; ut errantem alio rum opinionem aucupemur. de Ora. 111 b, Ars dicendi opiniones hominum, & ſæpe errores aucupatur. ad Her. 24 b, Venari laudem modeſtiæ. Ep. 68 b, Ac non uereor ne aſſentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam uideat. in P. 9 b, Leuitatis eſt inanem aucupari rumorem, & omneis umbras etiam falſæ gloriæ conſectari. pro Cluent. 39 a, Imperitorum hominum rumuſculos aucupari. Orat. 202 b, Delectationem aliquam dicendo aucupari. pro Sex. Roſc. 22 b, Cum præſertim tam multi occupationẽ eius obſeruent, tempusq; aucupentur. pro Seſt. 25 a, Non ſum tam inſolẽs in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Flac. 16 b, Cur epiſtolis & ſororis, & matris imbecillitatem aucupatur? de Ora. 114 a, Non ego utilitatem aliquam ad dicendum aucupans, horum libros lego. ad Her. 4 b, Cũ res ſine propria lege uenit in iudicium, quæ tamen ab alijs legibus ſimilitudinem aucupatur. & 9 a.

AVDACIA, æ. confidentia, impudentia, ceruices. addere animos alicui. de In. 83 b, Audacia non contrarium eſt fidentiæ, ſed appoſitum ac propinquum, & tamen uitiũ eſt. pro Cæc. 285 a, Audacia & confidentia idem. Par. 237 a, Fortitudinem audacia imitatur. Off. 15 a, Animus paratus ad periculum ſi ſua cupiditate nõ utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomẽ habet quàm fortitudinis. in Ver. 124 a, Vir incredibili importunitate & audacia. & 118 a, Noſtis os hominis, noſtis audaciam. I. A. 248 a, Audacia ad omne ſacinus. prò Lig. 140 b, Vide quid licentiæ Cæſar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ. pro Syl. 181 b, Perſpicite quãtas audacias, quàm incredibiles furores, &c. pro Dom. 241, Quanquam & inſolẽtia dominatus exulerat animos, & erat incredibili armatus audacia. In Catilin. 106 a, Non mediocres hominũ libidines, inhumanæ audaciæ atq; intolerandæ. pro Cluen. 56 b, Quòd ſi aut confidens aſtutia, aut callidã eſſet audacia, uix illo obſiſti modo poſſet. pro Fla. 153 b, Audacia & impudentia fretus id dicit, &c. de Inu. 42 b, Temeritas & audacia ſtultorum, & improborum.

AVDACIVS. Orato. 216 b, Poetæ transferunt tum crebrius tum audacius.

AVDACISSIMVS. Orat. 208 b, A nobis, homo audaciſsimus Catilina in Senatu accuſatus, obmutuit.

AVDACTER, fidenter. de Cl. 186 a, Is ad dicendũ ueniebat magis audacter quã peritè. Or. 199 a, Pòſt paulatim incedẽs exultabat audacius. in bonam partẽ. Br. 91 a, Et quidẽ audacter dicebam, &c. id eſt, in bonã partẽ. I. V. 135 b, Quãuis audacterquãuis impudenter. pro Fon. 276 a, Audacter hoc dico, non

co, non temerè cõsiri.10. pro Sex. R. 25 b. Omnia nõ modò dicere, uerùm etiam libenter, audacter, libereq; dicere.

AVDAX, *cis*. confidens, projectus ad audendum, cuius eminet audacia. Quint. 39 b, Vatinius homo petulãs & audax. & de Inuent. 42 b, Temerarius & audax homo. In Catil. 196 a, Audax ad facinus. pro Cl. 21 a, Audax mulier. de Orat. 124 a, Si causa nemini, & tu semper audax, quid est quod de facinore dubitare possumus. de Nat. 55 b, Audax.)(. Timidus. de Fin. 61 b, Alij audaces q; & proterui.

AVDEO, *es*. non dubito. pro Lig. 38 a, Vide quæso Tubero, ut qui de meo facto non dubitem dicere, de Ligarij non audeã confiteri. Ar. 91 b, Ausus es hoc ex ore tuo, Ennius inquit, me rogare de Cl. 166 a, Nõ ego tibi repromittere istuc quide ausus sim. pro Pomp. 8 b, Itaq; tantũ uictus efficere potuit, quantũ incolumis nunquam est ausus optare. pro Pomp. 6 a, Imperatorẽ à nobis certũ deposcere, neq; audẽt, neq; id facere summo sine periculo posse arbitrãtur. At. 284 b, Verba tua recognosce, & aude negare, seruiẽtis aduersus regem istas esse preces. Orat. 213 b, * Nos ausi referare.

AVDIENS, *tis*. auditor, obediens. Or. 202 a, Itaq; ille perfectus utcunq; se affectum uideri, & animum audientis mouere uolet, ita certum uocis admouebit sonũ. de Cl. 190 b, Inflammare animos audientium. & 172 b. Ad animos audientium promouendos. in Ver. 94 b, Sunt illi quidem dicto audientes, &c. I. V. 203 b, & 253 a, Respondit dicto audientẽ fuisse Prætoris. de Diu. 136 b, Istæ imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut simulatq; uelimus, accurrant.

AVDIENTIA, *tiæ*. audiendi attentio. I. V. 61 a, Maximam audientiam orationi meæ improbitas illius factura est. de Se. 83 b, Facitq; persæpe sibi audientiam diserti senis compta oratiõ & mitis. ad Her. 41 a, Illi præco faciebat audiẽtiam. de Orat. 138 b, Facere sibi audientiam.

AVDIO, *is*. aurib. accipio, exaudio, excipio, sentio, aures meas alicui do, aures alicui patefacio, de aliquo memoriam accipio, auditionem accipio, ad aures meas uenit uel peruenit, fame & auditione accipio, auditor sum, operam do, aures meæ sonum alicuius rei capiunt. ad At. 115 a, De malis nostris tu prius audis quàm nos. ad At. 273 b, Quòd nõ prius exercitum tuum Apollonia mouisti, quàm de Antonij fuga audisti. pro S. R. 40 b, Vnde uix ter in anno audire nuncium possunt. de N. 79 a, Audit igitur mens diuina etiam de singulis. Epist. 137 a, De isto periculo nihil audiui. & 150 a, De prælio facto audiui. Ep. 103 b, Ego te de reb. illis nõ audiã. ad Att. 77 a, Etsi hoc te ex alijs audire malo. & 113 a, Audire de aliquare. & in Verr. 221 b, & pro Cluent. 20 a, Acade. 2 a, Lucullus delectabatur lectione librorum, de quibus audiebat. pro L. Flacc. 164 a, Nemo illorum iudicum, clarissimis uiris accusantibus, audiendum sibi de ambitu putauit. ad Attic. 135 a, Audi igitur ad omnes: id est, literas. & de Orat. 155 a, Audiui de socero meo: id est, à socero meo. & de Clar. 173 a, Audiui ista de maioribus natu: id est, à maioribus natu. I. P. 88 a, In quo dij immortales meas preces audierunt. Qu. Frat. 305 a, Quod precarer Deos, nisi meas preces audire desijssent. Epi. 21 a, Nunquam labẽre, si te audies. & ibid. b, Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. I. A. 247 a, Næ ego istam sapientiam non audiam. I. P. 83 a, Græci, &c. quos utinam ita audires, ut erant audiendi: sed audis in præsepibus, audis in stupris, audis in cibo & uino. de Nat. 12 b, Tanta imbuerer superstitione, si te audire uellem, ut Aruspices mihi essent colendi. & 59 b, Tu Cotta si me audias, eandem causam agas. ad At. 98 b, At uellem, à principio te audisse amicissimè admonentem. Epistо. 172 b, Si me Cæsar audisset, &c. de Or. 135 a, Potest fieri, inquit, ut omnino quod te audisse dicis, nunquam audieris. & 121 a, Ex Crasso audiui, cum diceret, sibi certum esse, &c. & 110 a, Valde sum cupidus, te in illa longiore ac perpetua oratione audiendi, &c. pro S. R. 20 a, Quapropter uos oro, ut attentè bonaq; cum uenia uerba mea audiatis. pro Cluen. 19 a, Causa, quæ iam per octo annos ex contraria parte auditur. Epistol. 139 a, Veniunt etiam, qui me audiunt, quasi doctum hominem. Academ. 5 b, Qui mihi operam dant. de Fat. 140 b, Te proponere aliquid, ad quod audiam, uolo. de Nat. d. 9 b, Cleanthes Zenonem audiuit: id est, Zenonis discipulus fuit, &c. Off. 1 a, Audire aliquem: id est, esse discipulum alicuius. cont. Rul. 89 b, Quæ data, uendita, patior, audio, quid deinde? I. V. 249 b, Panormi igitur audio. & ibid. Lilybeum fortasse? uideo. Tusc. 161 b, Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait: id est, nec Homero assentior. de Leg. 166 a, Vt bene audiant, & rumorem bonum colligant, erubescunt. Ar. 84 b, Qui me idcirco putant bene audire uelle, ut ille malè audiat. de Fini. 102 a, Est hominis ingenui, uelle bene audire ab omnibus. Tusc. 205 b, Erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quòd male audiebat. I. V. 100 b, Ne gratis in prouincia malè audires. Officior. 71 b, Quid enim auditurum putas fuisse Vlyssem, si in illa simulatione perseuerasset? qui cum maximas res gessisset in bello, tamen hæc audiuit ab Aiace. Orat. 135 a, Cum læsisset testis Silus Pisonem, quod se in eũ audisse dixisset, potest fieri, inquit, &c. id est, qui ei malediceret.

AVDITIO, *onis*. auditus, sermo dispersus, rumor. pro Pl. 271 a, Nolite fictis auditionibus, nec disseminato dispersoque sermoni credere. de Fin. 134 b, Homines fabularum auditione ducuntur. I. V. 224 a, Expete aliquid sola auditione. Ep. 112 a, Romam cum uenissem, tenuem quidem auditionem de ea re accepi. de Ora. 120 a, Auditio & cogitatio, quæ studio & diligentia præcurrit ætatem. de Nat. 45 a, Accipere aliquid fama & auditione.

AVDITOR, *oris*. qui audit, audiens, discipulus, is apud quẽ agitur. de Natu. 9 b, Perseus Zenonis auditor. de Fin. 137 b, Demetrius Theophrasti auditor. de Natu. 60 b, Præbeo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorem. Or. 199 a, Oratorum eloquentiæ moderatrix est auditorũ prudentia. & 208 a, Ordiri, &c. in quo aut concilietur auditor, aut erigatur. de Orat. 103 b, Eorum qui audiunt mentes inflammare. de Cl. 181 a, Audiens multitudo. & ibid. b, Si Platonem unum auditorem haberet Demosthenes. pro Do. 226 a, Ille ne auditor quidem suæ gloriæ, ego etiã spectator meæ laudis esse potuissem. de Cla. 182 b, Præstat etiã illi docto auditor indocto, quòd, &c. & 181 b, & Or. 208 a, & 217 a.

AVDITVS, *a, um*. pro Cor. 58 a, Virtus audita.)(. Virtus præsens, experta atq; perspecta.

AVDITVS, *tus*. sensus audiendi, auditio. de N. 55 a, Auditus autem semper patet. eius enim sensu etiam dormientes egemus. à quo cum sonus est acceptus, etiam à somno excitamur. ad Her. 77 b, Nunquid aliquo sensu perceptũ sit aspectu, auditu, tactu, odore, gustatu. de Som. 129 a, Sensus audiendi habes. Off. 7 b, Labeo, seu quis alius, nihil enim præter auditum habeo. pro Marc. 132 b, Hoc non perinde intelligi auditu potest, atq; ego ipse cogitans sentio.

AVELLO, *lis*. abstraho, aufero. I. V. 226 a, Hoc iste signum auellendum asportandumq; curauit. de Se. 92 a, Poma ex arboribus, si cruda sunt, ui auelluntur: si matura, decidũt. pro Fon. 283 b, Auellere atq; abstrahere filium de matris complexu. pro Do. 242 b, Vt perpetuum dolorẽ auulsus à meis sustinerem. de Orat. 144 b, Auulsum à cæteris. L. Emblema, & sigillum.

AVENA, *næ*. frumenti genus. de Fin. 146 a, Si auenam in segete uspiam uideris.

AVENTINVS *mons*. pro Mur. 127 a.

AVEO, *es*. cupio, auiditas alicuius rei me tenet. Att. 10 a, Valde aueo scire quid agas. de Fi. 74 b, Cum uacui curis etiam quid in cœlo fiat, scire auemus. Att. 33 a, Intellexi quàm suspenso animo scire aueres quid esset noui. Tus. 173 a, Aueo enim audire quicquid est. At. 55 b, & de D. 82 a, Auere te certò scio quid hîc agatur.

AVERNVS, *ni*. Tusculan. 155 b, Inde in uicinia nostra Auerni lacus.

AVERRVNCO, *as*. amputo, tollo, prohibeo, auerto. At. 135 b, Contrà igitur? dij, inquis, auerruncent.

AVERSOR, *aris*. refugio, recuso, terga do, me auerto aliò. I. V. 146 b, Cũ manifesta res esset, quærere incepimus de Carpinatio, quis nam esset is Verrutius. hærere homo, auersari, rubere. pro Clu. 55 a, Auersari aduocati, etiam uix ferre posse. sic est legendum, non aduersarij: est enim infinitiuus, pro imperfecto indicatiui, ut Grammatici loquuntur.

AVERSOR, *oris*. qui aliò aliquid auertit. I. V. 266 b, Verres ille auersor pecuniæ publicæ.

AVERSVS, *a, um*. qui terga dat, alienus. de Orat. 132 b, Aduersus & auersus impudicus es. Epist. 162 a, Auersos hostes aggredi. & 244 b, Cũ uiderem copias à Cappadocia auersas. Tusc. 216 a, Motus auersi à ratione. At. 284 b, Deos auersos esse à salute populi Rom. At. 172 b, Ille auersissimus à me animo est. Item: Quidam ita à rep. sunt auersi, ut huic se hosti fautore præ se ferant. pro Ar. 189 b, Nemo est tam auersus à Musis, qui, &c. I. C. 115 a, Auersus à uero. de Diuin. 86 b, Auersa aui soluere. de Orat. 163 b, Tauriscus quidam dicere solebat, eum esse actorem auersum, qui in agendo contuens aliquid pronunciaret. Att. 164 b, Nihil ego uidi tam *ἀνεθοσκόπητον*, tam auersum à suis.

AVERTO, *tis*. oculos remoueo, abduco. Attic. 133 b, Nisi se totũ etiam atq; etiam à sermone nostro auertisset Balbus. I. A. 202 a, Lepidus Antonio diadema Cæsari imponente se auertit. pro Cor. 57 a, Ex illis fuit nemo, qui remoueret oculos, & se totũ auerteret, ne, &c. de Am. 96 b, Tu uelim à me animũ parumper auertas, Lælium loqui ipsum putes. I. A. 192 a, Cæsar Antonij furorem à pernicie reip. auertit. At. 256 b, Ego uerò austro miras gratias ago, qui me à tãta infamia

auerterit. de N. 11 b, Ibes auertunt pestem ab Aegypto. pro Cec. 291 b, Armis repellere, fugare, auertere aliquem. de Na. 54 b, Architecti auertūt ab oculis dominorum ea quæ, &c. Ora. 209 b, Vt ab eo quod agitur. auertat animos. I. V. 83 a, Is auersa pecunia publica ausugit. I. V. 78 a, Hic in quæstura pecuniam publicam Cn. Carboni Coss. datā auertit. & 184 b, Frumentum auersum à repub. abreptum ab aratoribus. I. A. 241 a, Antonius H. S. septies millies pecuniæ publicæ auertit. Ep. 199 b, Ne patiare Erotem hæreditatem Turianam auertere. pro Mur. 134 b, Hæc populi opinionem à spe adipiscendi auertunt. At. 144 b, Sic me illius fugæ deformitas auertit ab amore. pro Flac. 160 b, A' iudicib. oratio auertitur, uox in coronā turbamq; effunditur. Att. 274 a, Et certè nisi is Antoniū ab urbe auertisset, perijssent omnia. & 285 a, Puer qui à cerueicibus nostris auertisset Antonium. & 279 b, Sin aliter fuerit (quod dij omen auertant) reipub. uicem dolebo. In An. 193 a, O' dij immortales auertite & detestāmini quæso hoc omen. & 232 a, Atq; hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Epist. 186 a, Quod dij omen auertant. pro Sest. 18 a, Qui mentem optimi uiri fictis terroribus à defensione meæ salutis auerterant. Off. 68 b, Auertere aliquem ab errore. Epist. 78 a, Auertere cogitationem à miserijs. de Nat. 63 a, Cum me ad respondendum compararim, repentè auertas orationem. & 57 a, Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus. aliàs aduertimus. I. A. 208 b, Auertere conatus alicuius à republicā. & 226 a, Auertere legiones ab aliquo. & ibidem: Abducere.

AVFERO, *fers.* eripio, abripio, auerto, adimo, tollo, abduco, detraho, remoueo, præcido, obtineo. de Am. 112 b, Solitudo ausert fructum uoluptatum. I. V. 207 a, Ab hāc abaci uasa omnia abstulit. pro S. R. 21 a, Multa palām domum suam auferebat, plura clām de medio remouebat. I. V. 57 b, Quod unaquaque re beneficio populi Rom. iuris habebam, id tu mihi eripuisti atq; abstulisti. de Or. 133 b. Non pecuniam cō seruasse dico, sed tanquam nudus nuces legeret, in uentrem abstulisse. de Off. 54 a, Oris pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat. At. 207 b, Academiam ab hominibus nobilissimis abstuli, transtuliq; ad nostrum sodalem. pro Quint. 5 b, Quintius à Scapulis paucos dies ausert. Orat. 18 b, Auferre responsum ab aliquo. At. 268 b, A' Varrone adhuc ἐφεδρείαν illud non abstuli. pro Dom. 117 b, Clodius pecunias consulares abstulit à senatu. At. 262 b, Audiuimus Cæsarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberalissimum decretum abstulimus, quod obsignatum est ab amplissimis uiris. I. V. 80 a, Auferre laudem ex aliqua re. pro Mil. 113 b, Secum auferre gloriam sempiternam. I. V. 72 a, Hi Iudi XV. dies auferent. pro Quint. 5 b, Vnde eo plus opis auferet, quò minus attulisset gratiæ. Qu. Fr. 24 a, b, Si is cum eo comparatus uideretur, auriculā fortasse mordicus abstulisset. At. 210 a, Attice confirmes, me minimè totum amorem ab ea mecum abstulisse. de L. 191 a. Cui ne reditus quidem ad bonos, salutem à bonis potuit auferre. Epist. 21 a, Ne te auferant aliorum consilia. pro Quint. 15 b, Auferre & abducere aliquid. Or. 217 b, Detrahere, auferre, tollere. pro Quint. R. 51 b, Auferre aliquid ab aliquo. Att. 85 b, Scaptio omnem pecuniam ex edicto meo auferendi potestas fuit. & 93 a, Sed quid potuit queri is, qui auferre pecuniam cū potuit, noluit? I. V. 89 a, Vt alter dies, defensoribus istius non modò spem uictoriæ, sed etiam uoluntatem defensionis auferret. & 259 b, Ne cum sensu doloris aliquo aut cruciatu spiritus auferatur.

AVFVGIO, *gis.* fugio. Epi. 232 b. Dionysius cū multos libros surripuisset, nec se impunè laturum putaret, ausugit. de Na. 48 a. Andromeda ausugiens aspectum mœsta parentis.

AVGEO, *es.* maius facio, amplificō, addo, accessionem facio, exaggerō, cumulo, multiplicō, oratione orno, uerbis extollo, oratione exaggero. pro Flac. 152 a, Minuis, inquit, gloriā Pompeij, imò tu auges molestiam Off. 1 a, Quorum alter te scientia augere posset, alter exemplis. contra Rul. 80 a, Augere aliquem diuitijs, & locupletare fortunis. pro S. R. 26 b, Quibus rebus illi & agris, & urbibus remp. & hoc imperiū auxerunt. de Ar. 257 a, Hi ne honore augeantur, monemur. Postquam. 204 a, Dij quorum beneficio & hæc tenuimus, & cæteris rebus auēti sumus. I. C. 122 b, Deorum benignitate auctas exaggeratasq; fortunas nox una penè deleuit. de Na. 46 a. Aer humorem colligēs, terram auget imbribus. de Fat. 140 b, Nec ea quæ nunc tracto minuunt, sed augent potius illam facultatem. de Fat. 140 a, Sed decet augentem linguam latinam appellare moralem. & Att. 80 a, Augeri honore. Off. 37 a, Quę homines homini tribuunt ad eum augendū atq; honestandū. de Ar. 257 a, Sequi illud, ne deterrorib. repulsis q; honos augeatur. pro Plan. 263 b, Tota illa regio se huius honore ornari, se dignitate augeri arbitrabatur. I. A. 361 a, Idem dies non modò me iniquissima

inuidia liberauit, sed etiam celeberrima populi Rom. gratulatione auxit. & 238 a, Hos uerò non tueri, sed augere cōmodis debeo. & 223 b, Augeatur isto etiam honore Sulpitius. de Ar. 257 b, Eodem tempore susceipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur. de Se. 30 b, Quibus non modò non orbatur, sed etiam augetur senectus. de Fi. 67 a, Tāta lætitia auctus sum, ut mihi nō constem. At. 273 a, Auctus Antonij beneficio sum. de Am. 102 a, Auxit beneuolentiam consuetudo. de Clar. 166 a, Vt impendijs etiam augere possimus largitatem tui muneris. At. 183 a, Epistolæ tuæ auxerunt mihi dolorem. & 167 b, Hæc non animum eius augent, sed timorem. In Verr. 136 a, Nam locupletissimi cuiusq; census extenuarant, tenuissimi auxerant. de Cl. 168 b, Rem augere laudando.)(Vituperando rursus affligere. Epist. 103 a, Tenon modò tuendum mihi, sed etiam augendum atq; ornandum putaui. de Or. 92 b, Qui mirabilius & magnificentius augere posset & ornare quę uellet. Or. 201 b, Cumulatè augere aliquod munus. Off. 48 a, Neq; enim uerbis auget suū munus, si quo fortè fungitur, sed etiam extenuat. Qu. F. 219 b, Cæsaris in nos amorem quibuscūq; poterimus rebus augebimus. de L. 160 a, Genus humanum sparsum in terras atq; fatum, diuino auctū est animorum munere. Ac. 44 a, Augere linguam copia uerborū. pro R. P. 128 b, Augere rem bonis & honestis rationibus. Ep. 226 a, Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. de Fin. 57 a, Augere & amplificare aliquid. & Or. 208 b, Augere & amplificare res. & ad Her. 7 b, Augere peccati atrocitatem. Part. 231 b, Augere alterū, minuere seipsum. In Arat. Nā quorū stirpes tellus amplexa prehēdit, Hęc angēs anima uitali flamine mulcet.

AVGESCO, *scis.* adaugesco. de Se. 88 a, Vua & succo terræ, & calore solis augescit. de Na. 31 a, Semina temperatione caloris oriuntur & augescunt. & 36 a, Multa quibus animantes alantur, augescantq; & pubescant.

AVGVR, *ris.* interpres auguriorum. Ille in Clodio adoptando augur, ad At. 120 b. Romulus non solùm auspicatò urbē condidit, sed etiam ipse optimus augur fuisse traditur, de Diuin. 80 b. Quare quū ut augures & aitrologi solent, ego quoq; augur publicus, &c. ad A. Cecinnam 6 Fam. Augur quæ iniusta, nefasta, uitiosa, dira defixerit, irrita infectaque sunto, 2 de Leg. Augurq; quū esset, dicere ausus est, optimis auspicijs ea geri, quæ pro Reipubl. salute gererētur, de Senect. Augurem à duob. ex collegio, nec amplius, nominari licebat, 2 Philip. Augurem olim Romæ cooptari nō licebat, qui cuiquā ex collegio esset inimicus, 3 Famil. Augures, Poles, Melampus, Mopsus, Amphiaraus, Calchas, Helenus, 2 de L. Quiq; augures agent rem duelli, quiq; populare auspicium præmonentō, 2 de Legib. Augures nunciationē solùm habebant, 2 Philip. Cur auspicijs augures præsunt, de Natur. deor. 1. 86. pro Dom. sua. Augures diuorum prouidento, cœliq; fulgura regionib. ratis temperanto, urbemq; & agros & templa liberata & efflata habento, 2 de Legib. Augures publici, interpretes Iouis Optimi Maximi, signis & auspicijs postea uidento, disciplinām tenento, 2 de Leg. Nos augures qui Iouis Optimi Maximi interpretes, internuncijq; constituti sumus, 13 Philip. Quid iurisconsulti? quid pontifices? quid augures? de Se. 77. Augures Sacerdotes uineta, uirgetaq; & salutem populi auguranto, 2 de L. Augurum ars & uetustate & negligentia iam euanuit, 2 de Leg. Ad Augurum collegiū acta magistratuū deferri solita, 2 Philip. Augurum disciplina cuiusmodi, 6 Famil. Hoc dico de futuris, quod est augurū antè dicere ea, quæ uitari possunt, in Anton. 158 b. Augurum est seruare de cœlo, pro D. 221 b, Augurum ius maximum & præstantissimū in Rep. cum est autoritati coniunctum, 2 de Legibus. Augurū ius posse à summis imperijs & potestatib. comitia tollere, cōcilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere, ut res susceptā dirimatur, si unus augur alio die dixerit, posse decernere ut magistratu se abdicent Consules, cum populo, cum plebe agendi ius dare aut non dare, legem, si non iure rogatā est, tollere, nihil domi, nihil foris per magistratum gestū fine eorum autoritate posse cuiquam probari, 2 de L. Libri augurum reconditi, pro Dom. 121 b. Augurū prædictis multa incredibiliter uera cecidisse, 2 de L. Auguribus qui non parūerit, capitale esto, 2 de L. Augurib. Reges Romani sunt usi, Diuin. lib. 1.

AVGVRALIS, *le.* de Clar. 189 b, Vir auguralis, ut uir consularis. Libri augurales, de Diui. 95 b, Epistol. 32 b, & 43 b, Augurale ius, & Auguralis cœna.

AVGVRATIO, *onis.* auspicium, diuinatio. de D. 122 a, Quæ tandem ista auguratio est ex passeribus, &c.

AVGVRATVS, *a, um.* auspicatus. In Vat. 33 b, In illo augurato templo ac loco.

AVGVRATVS, *us.* augurium, auspicium. in Vat. 33 a, Ne diutius loquar de auguratu tuo. de Diuin. 86, Lituus insigne augu-

auguratus. & 87 a, Scientia auguratus.

AVGVRIVM, *rij.* auspicium, autoritas rei bene gerendæ. de Ar. 247 b, Rerum bene gerendarum autoritates augurio cõtinentur. de Diuin. 87 a, Ille augurio acto posse respondit. Offic. 65 a, Cum in arce augurium augures acturi essent. In Vat 33 a. An quia semper tua sic egisses auspicia, fueris auguria dissoluturus? I.A. 177 a, O mea semper frustra uerissima auguria rerum futurarum. de Diuinat. 80 b, Volatibus auium cantibusq; declarari res futuras. & 102 a, Addubitato salutis augurio. Epist. 83 b, Constitui apud re autoritatem augurij & diuinationis meæ. Tuscula. 155 a, Sed nescio quomodo inhæret in mentibus quasi seculorum quoddã augurium futurorum.

AVGVRIVS, *a um.* auguralis. siue Augurium, rij, pro auguratu. Epi. 39 b, Cùm ipsam cognitionem iuris augurij consequi cupio, tum, &c. de Sen. 79 b, Scientia iuris augurandi. aliàs Augurij.

AVGVRO, *as.* diuino. de Diu. 90 a, Nam quod ad dexteram cœpit cursum ab læua signum prepotens, pulcherrimè auguratum est, rem Romanam publicam summã fore. de Na. 48 b, Aues quasdam rerum augurandarum causa esse natas. de Leg. 173 b, Sacerdotes uineta, & uirgeta, & salutem populi Romani auguranto.

AVGVRARE. ad Caluum. & de Rep: Nonius.

AVGVROR, *aris.* augurium ago, auspicium ago, diuino, auspicor. de Diuinat. 99 a, Calchas ex passerum numero belli Troiani annos auguratus est. & 86 a, Ille igitur mihi uidetur uerè augurari. nam nostri quidem magistratus auspicijs utuntur coactis. Tusc. 169 a, Eiq; qui uenenum præbuerat, mortem uerè est auguratus. de Senect. 79 b, Scientia iuris augurandi. de Diui. 94 a, & 95 b, Idq; euenit appropinquante morte, ut animi futura augurentur. Orat. 200 b, Sed quid de Isocrate augurer, libet dicere. Atti. 152 a, Rectè auguraris de me (bene enim tibi cognitus sum.) pro Mur. 139 b, Quãtum ego opinione auguror. de Orat. 92 b, Ego quantum auguror coniectura, non despero fore, &c. & Atti. 18 a, Quantum coniectura auguramur. in Verr. 112 a, Cum ex nomine istius quid in prouincia facturus esset, perridiculi homines augurabantur. Epistol. 83 b, Non igitur ex alitis uolatu, nec ex cantu sinistro oscinis, ut in nostra disciplina est, nec ex tripudijs solistimis, aut somnijs tibi auguror: sed habeo alia signa, quæ obseruem, & cætera. de Am. 104 a, De Gracchi autem tribunatu quid expectem, non libet augurari.

AVGVSTE. de Nat. d. 70 a, Augustè & sanctè uenerari deos. & 83 a, Augustè sanctèq; consecrare aliquem. de Cla. 172 a, Aut quod de religione dici possit augustius.

AVGVSTVS, *a um.* sanctus. de Nat. d. 24 b, Omitto Eleusinam sanctam & illam & augustam. pro Dom. 241 a, Locus augustus id est, saxum sacrum. Tusc. 235 b, Ex hoc Platonis sancto augustoq; fonte nostra omnis manabit oratio. Atti. 183 b, Ipsum augustum audies.

AVIA, *æ.* mater patris uel matris. de Ar. 248 b, Cuius ab auia mater Dea manibus esset accepta.

AVIARIVM, *rij.* locus, ubi aues domi nutriuntur. Qu. Fr. 318 a, Nihil restabat præter balnearia, & ambulationem, & auiarium.

AVIDE, cupidè. Atti. 258 a, Auidè expecto literas tuas. & 27 b, de Sen. 82 a, Literas græcas sic auidè arripui, quasi diutur nam sitim explere cupiens. & ibid. Auidè appetere aliquid. & Attic. 220 b, Auidè sum affectus de Fano. I.A. 258 b, Ea res quam auidissimè ciuitas expectat.

AVIDITAS, *tis.* cupiditas, desiderium. de Sen. 86 b, Senectus mihi sermonis auiditatem auxit, potionis & cibi sustulit. Qu. Fr. 299 a, Me quædam tenet infinita in te auiditas gloriæ. de Fin. 91 a, Erat in M. Catone inexhausta auiditas legẽdi, nec satiari poterat. Part. 124 a, Auiditas pecuniæ. I.A. 198 a, Huius mendicitas auiditati cõiuncta in fortunas nostras imminebat. Offic. 40 b, Ad diuitias pleriq; inflammati auiditate rapiuntur.

AVIDVS, *a, um.* ualde appetens, auarus, cupidus. pro Pomp. 5 a, Quoniam semper appetentes gloriæ præter cæteras gẽtes, atq; auidi laudis fuistis. pro Mar. 135 a, Auidissimus gloriæ. de Orat. 96 a, Non enim sumus nimis auidi, ista tua mediocri eloquentia contenti sumus. & 125 a, Animus non appetens, non auidus. pro Quint. Rosc. 48 a, b, Liberalis auidum fraudasse dicitur. Orac. 206 a, Demosthenes non semper implet aures meas, ita sunt auidæ & capaces, & semper aliquid immensum infinitumq; desiderant. de Sen. 85 a, Voluptatis auidæ libidines, effrenatæ ad potiundum incitantur. In Anton. 183 b, Mea festinatio non solum uictoriæ auida est, sed etiam celeritatis. & 198 b, Antonius ualde auidus in pecunijs locupletum.

AVIS, *uis.* de Di. 138 a, Ista enim aui uolat nulla uehementius, de N. 58 b, Aues quædam & alites, & oscines, ut nostri augures appellant. ad Her. 30 b, Auium dulcedo ducit ad auium. Epi. 108 b, Quòd quasi auem albam uidentur bene sentientem ciuem uidere. de Diui. 86 b, Auersa aui soluere.

AVITVS, *a, um.* quod aui fuit. contra Rul. 82 b, Paternæ atq; auitæ possessiones. I.V. 68 b, Res patria & auita. Tuscu. 157 b, Patria & auita philosophia. Epi. 219 a, Auitum mihi hospitium est cum Lysone.

AVIVM, *ij.* ubi nulla est uia. ad Her. 30 b, Auium dulcedo ducit ad auium.

AVLA, *æ.* atrium, regia. pro Dom. 225 b, In fundum uicini cõsulis non instrumentum aut ornamentum aulæ, sed etiã arbores transferebantur. Epistol. 224 b, Rex omni autoritate aulæ communita regnum cum dignitate obtinuit.

AVLOEDVS, *di.* tibicen. pro Mur. 130 b, Vt aiunt in Græcis artificibus, eos aulœdos esse, qui citharœdi fieri nõ potuerint. Aulœtas esse, habent exemplaria emendatiora.

AVLAEVM, *æi.* aulæ ornamentum, peripetasma, peristroma, stragula. pro Cæl. 51 b, Deinde scabella concrepant, aulæum tollitur.

AVLIS, *dis.* oppidum & portus in Bœotia, in quo cõtra Troiam Græci coniurarunt. Tusc. 174 a. de Diuin. 121 b.

AVOCO, *as.* traduco, abstraho. (. Voco. de Se. 80 a, Senectus auocat à reb. agendis. & ibid. Senectus abstrahit à rebus agendis. de Ar. 247 a, Literæ, quæ nostros animos deterrent atq; auocant à religione. Epi. 50 b, Ab hisce rebus animum ad cogitationẽ tuam auoca. I.A. 156 a, Ego nihil prætermisi, quin Pompeium à Cæsaris coniunctione auocarem. & 182 a, Si te laus allicere ad rectè faciendum non potest, ne metus quidem à fœdissimis factis potest auocare. de L. 171 a, Lex uim habet ad rectè facta uocandi, & à peccatis auocandi. pro Ar. 188 a, A nullis me unquàm tempore, nullius aut commodum aut ocium meum abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut deniq; somnus retardauit. pro Cor. 67 a, Auocare aliquem ab aliqua cõtentione, à discordijs. Or. 201 a, A pro prijs personis. & temporib. auocare controuersiam. pro S. R. 33 a, Mammæi quos iam ætas à prælijs auocabat. & de Di. 103 a, Qui se à corpore auocent. de Fin. 49 b, Auocare aliquem à philosophia. Ac. 41 b, Auocare philosophiam à reb. occultis. de Socrate.

AVOCATIO, *onis.* Tusc. 197 b, Auocatio à cogitanda molestia. (. Reuocatio ad contemplandas uoluptates.

AVOLO, *as.* Att. 145 a, Experiar certè ut hinc auolem. de Di. 116 a, Cor enim potuit subitò nescio quò auolare.

AVRA, *æ.* lenior uentorum flatus, fauor. In Arat. Et clinata magis paulò est aquilonis ad auras. & ibid. Nisi ara subitis auris nubem diduxerit. de Arusp. 254 a, Sulpitium longius quàm uoluit popularis aura protexit. pro Sest. 24 a, Quem neq; periculi tempestas, nec honoris aura potuit unquã de suo cursu dimouere. pro Mur. 132 a, Totam opinionem partã nonnunquam commutat aura rumoris.

AVRATVS, *a, um.* inauratus. Orat. 212 b, Auratus aries Colchorũ. ad Her. 12 a, Pellis inaurata arietis. Postq. 210 b, Currus auratus. Par. 125 b, Aurata tecta in uillis. Acad. lib. 2. Auratus arcus.

AVRELIA uia Romæ. I. C. 105 b.

AVRELIVM tribunal. pro Sest. 10 a.

AVRELII gradus. pro Clu. 37 a, pro Flac. 160 a.

AVREOLVS, *a, um.* Academ. 34 a, Est enim non magnus, uerùm aureolus libellus. & de Natur. 68 a, Aureola oratiuncula.

AVREVS, *a. um.* ex auro pulcher. I.A. 176 b, Sedebat in rostris Cæsar in sella aurea, coronatus. pro S.R. 39 a, Venio nũc ad illud nomen aureum Chrysogoni. Oct. 330 b, Cum te matris tuæ partũ aureũ esse dixi. I.A. 243 a, Aureus nummus. de Nat. lib. 2. Illo aureo genere, ut poetæ loquuntur.

AVRICVLA, *æ.* quod circum foramen auris eminet. Quin. Frat. 316 a, Ita me, & esse, & fore auricula infima scito molliorem. ad Her. 27 a, Cui etiam nunc pædagogi lites ad auriculas uersarentur. Qu. Fr. 324 a, Auriculam fortasse mordicus abstulisset.

AVRIFER, *a, um.* ferens aurum. Tusculan. 179 b, Aurifera arbor. Poetæ.

AVRIFEX, *cis.* In Verr. 212 b, Cũ uellet sibi annulũ facere, aurificem iussit uocari. de Orat. 123 a, Aurificis statera.

AVRIGA, *æ.* currũ rector, signũ cœleste. de Na. 47 b, Auriga sub læua geminorum obductus parte feretur.

AVRIGER, *a, um.* de Di. 121 b, Aurigeris diuùm placantes numina tauris. Poetæ.

AVRIS, *is.* pars capitis, qua uocem haurimus, accipimus, audimus. de Natur. 54 b, Aures cum sonum recipere debeant, qui natura in sublime fertur, rectè in altis corporũ partib. collocatæ sunt. Or. 211 a, Graues sententiæ incõditis uerbis elatæ offendunt aures: quorum est iudiciũ superbissimum.

ad Her.31 b,Aurium sensus fastidiosissimus. In Ver.18 a,Erigere aures & attendere animum. pro Fon. 278 b, Vnum est enim & simplex aurium iudicium, & promiscuè, & cõmuniter stultis ac sapientibus à natura natum. pro Plan.273 a, Populus Rom.aures hebetiores, oculos acres & acutos habet.I.A.219 a,Hæc uos non dico animo ferre,sed aurib.accipere potuistis? Epist.37 a,Si cuius aures ad hanc disputationem patent. I. A. 262 a, Meæ aures semper omnium præceptis & monitis patuerunt.de Orat. 103 b,Est boni oratoris multa auribus accepisse. Quint.Fr.294 b,Regum aures patêre debent querelis omnium. contra Rul. 87 b, Completi sunt animi aures q; omnium, me, &c. pro Syl. 169 a, Vix ad meas aures istius suspicionis fama peruenit. pro Arch. 190 b,Vt etiam malis poetis aures suas dederet.Antequam.194 b,Aequi auditores adhibebuntur,aures non ohtusæ criminatione,sed uacuæ præbebuntur. pro Cl. 31 a,Profectò nihil à me dicetur,quod non dignũ uestris studijs atq; aurib. esse uideatur.de Orat.95 a,Qui nihil potest dignum hominum aurib.efficere atq; edere. & 140 b,Hæc enim ferunt aures hominum. Oct.329 b,Deos frustrà appello, quorum aures atq; animus à nobis abhorret. Attic.3 b,Dare aures suas alicui.Ora.199 a,Atticorũ aures teretes & religiosæ.de Op. 244 a,Qui teretes aures habent, intelligens q; iudicium.de Clar.175 b,Tritæ nostrorum hominum aures,intelligens q; iudicium.de Fin.79 a,Admouere aliquem ad aurẽ. Epi.194 a,Dare auribus,id est,adulari.prouerbium,Trebonij.

AVRORA,*rae*. diluculum.in Ar.Humida non sese uestris aurora querelis Ocyus ostẽdet,clari prænuncia solis.de Diui. 83 a,Cum primùm gelidos rores aurora remittit.

AVRVM,*ri*. metallum fuluum, & præstantissimum. Aurum & argentum in urbibus & priuatim, & in fanis, inuidiosa res est,2 de Leg.Aurum cælatum, Tusc.quæst. lib.5. Parad. χρυσὸν ἐργασμένον Græci uocant. Mitto aurum coronariũ, quod te diutissimè torsit, quĩ modò uelles, modò nolles, in Pis. Quasi aurum igne, sic beneuolentia fidelis periculo aliquo perspici possit,9 Fam.Pergami non multum auri ratio constat,aurum in ærario est, pro Flac. Cognosce alias quæstiones,auri Tolosani,coniurationis Iugurthinæ,3 de Nat.deor.Auri argentiq; reconditæ uenæ,2. de Nat.d.Non enim aurum habere præclarum sibi uideri duxit, sed eis, qui haberent aurum,imperare,de Senect.Mallem auro, argento,ære tẽsent, 7 Fam. Lacuna in auro,12 ad Att. Castella in quæ auro onustus asellus posset ascendere,1 ad Attic. Ex auro coronario, quod neq; consumptum in monimento, neq; in ærarium relatum fit,id ad Decemuiros referri iubet, 1 de Leg.Agr.

AVSCVLTATOR, *oris*. Part.230 b,Nã aut auscultator est modò,qui audit,aut disceptator,&c.

AVSCVLTO,*as*.aures ad alicuius uocem admoueo.de Di. 170 b,Nam istis,&c. magis audiẽdum quàm auscultandũ censeo. pro S.R.35 b, Mihi auscultа, uide, &c. Attic. 170 a, Κατανεύσῃ uidetur subauscultare quæ loquor.de Ora.122 b, Subauscultando quid narretur attendere. Top. 227 b,Bonis uiris subauscultantibus.

ARVSPEX, *icis*. qui uolatibus auium inspiciendis futura predicit.de Diu.89 a,Aruspices nuptiarum. At.26 b,Latores & aruspices legis curiatæ.

AVSPICATO', bono auspicio, auspicio captato.)(.Vitio. de Di.80 b,Romulus auspicatò urbẽ cõdidit. de D.85 b,Deiotarus nihil unquam nisi auspicatò gerit.de Nat.28 a,Ego non iustis?qui & consul rogaui, & augur, & auspicatò?pro Mur.124 a,Illo die quo auspicatò renunciaui,&c.

AVSPICATVS,*a,um*.auguratus.pro Rab. 92 b, Qui in campo Martio comitijs centuriatis, auspicato in loco, crucem defigi iubes.

AVSPICIVM,*cij*.ab aspiciendis auibus augurium.de Sene. 79 a,Optimis auspicijs ea geri quæ pro reip. salute gerantur:quæ contra rempublicã fierent,contra auspicia geri. de Di.80 b,Nihil publicè fine auspicijs,nec domi, nec militiæ gerebatur.de Leg.173 b,Agere auspicium publicum. de Di. 86 a,Auspicia,quæ alicui secunda euenerunt. Atti.120 a,Ille legibus C.Metelli cõtra auspicia ferendis.pro Cl.20 b,Nubit genero socrus nullis auspicijs,nullis autoribus.de Diu. 86 b,Appius Censor P. Aetheum notauit,quòd ementitum auspicia subscripserit:sed uerã fuisse obnunciationem, exitus approbauit.In Vat.31 b,Auspicia,quibus hæc urbs condita est,quib.omnis respublica atq; imperium tenetur.& 33 a,An quia tua semper sic egisses auspicia,fueris auguria dissoluturus.& 36 b,Omnes cum te uiderint, tanquam auspicium malum detestantur. de Diui. 117 b, Fulmen optimum auspicium habetur,si sinistrum fuerit.& ibidem,Comitiorum solum uitium est fulmen.& 124 a,Fulmẽ sinistrum auspicium optimum habemus ad omnes res, præterquam ad remitia.& ibidem b,Augures præcipiunt, ne iuge auspiciũ

obueniat,ut iumenta iubeant disiungere.& ibi. Ex acuminibus quod totum auspicium militare est,M.Marcellus totum omisit.& 123 b, Hæc auspicia quib.utimur, siue tripudiò,siue de cœlo simulachra sunt auspiciorum,auspicia nullo modo.& 124 b,Prætores & proconsules auspicia nõ habent,itaq; nec amnes transeunt auspicatò,nec tripudio auspicantur.& 125 a, Alijs à dextra,alijs à læua datum est auibus,ut ratum auspicium faciant.& 124 b,Auspicio,quæ ipsi ad Pompeium proficiscendi facta sunt. & ibid. Efficere ut ne fieri possit auspicium.contra Rul.72 b,Iubet auspicij cõ loniarum deducendarum causa decemuiros habere pullarios.pro Mur.124 a,Illa solennis comitiorum precatio consularib.auspicijs consecrata.Post.206 b,Tribunus plebis legem tulit,ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare concilio aut comitijs liceret.& de Ar. 255 a, Leges Iuliæ contra auspicia latæ.At.13 a,Bono auspicio facere aliquid.)(.Vitio nauigare. de Diui.86 a,Auersa aui soluere.L.Auis.

AVSPICOR,*aris*.de cœlo seruo,auspicium ago.de Nat.28 a, Gracchus cum pomerium trãsiret, auspicari est oblitus. de Diu. 124 b, Prætores auspicia non habent, itaq; nec amnes transeunt auspicatò, nec tripudiò auspicantur. de Diui.96 b,C.Flaminius cùm tripudiò auspicaretur, pullarius diem prælij committendi differebãt.

AVSTER,*tri*. uentus à meridie flans. Att.100 a,Ita bellè nobis flauit ab Epeiro lenissimus auster,& mitis.At. 255 b,Reiectus sum austro uehementi ad eandem Leucopetram. de Som.129 b,In Aquilonis austriue partibus. de Diu.120 b,Et humor allapsus extrinsecus,ut in tectorijs uidemus austro, potest sudorem imitari.

AVSTERE', durè, duriter, seuerè.pro Mur. 141 b,Agit mecum austerè & Stoicè Cato.

AVSTERVS,*a,um*.I.P.95 a,Fortasse austerior & grauior esse potuisset. de Ora.152 a,Austeruũ homo,id est,nimium seuerus & acerbus.pro Cel.44 a,Agere illo austero more & modo.de Ora.152 b, Suauitas austera & solida.)(.Suauitas dulcis decocta.

AVSTRALIS,*lis*. quæ in meridie est regio. de Natur. 36 a, Aquilonaris regio.)(.Australis regio. & de Somn. 129 b, & in Arato.

AVT,uel.I.P.100 a, Res ipsa aut meipsum, aut aliũ quempiã, aut inuitabit,aut dehortabitur.I.V.218 a,Quem tibi aut hominem,&c. aut uerò Deum auxilio futurum putas? de Ora.87 b,Cætera,inquit, assentior Crasso,ne aut de C. Lælij, aut de huius genere,aut arte,aut gloria detraham. de Se.89 a,Quid de pratorum uiriditate, aut arborũ ordinibus, aut uinearum oliuetorum ue specie dicam?

AVTEM, sed,&,quidem, porrò,uerò. de Or.90 b,91 a,Poeta numeris astrictior paulò, uerborum autẽ licentia liberior, multis uerò ornandi generibus socius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160 b,Est igitur prima societas,&c.inter quos autem ratio, &c.inter quos porrò est,&c.si uerò ijsdem imperijs, &c.de Diuinat.132 b,Crœsus hostium uim sese peruenturum putauit,peruertit autem suam.pro Cl.53 a, Quæ deinde interceptio poculi? cur non deintegrò autem datũ? I.V.68 b, Vt ea restitui nullo modo possit,uix autem aliquantum recreari posse uideatur.de Leg.162 b,Tum illud effici,quod quibusdam incredibile uideatur,sit autem necessariũ, ut nihil sese plus quàm alterũ diligat.pro Cec.288 a, Cùm pecunia Cęsenniæ ex illa hæreditate deberetur, eam porrò in prædijs collocari maximè expediret:essent autem prædia,quæ mulieri maximè cõuenirent,ea uenirent,liceretur is,quem,&c. de Natur.13 a,Sed elatus studio,uereor ne longior fuerim: erat autem difficile rem tantam inchoatam relinquere.I.V. 159 a,Cur non in media oratione mea consurgitis ac discedit is?uultis autem istorum audacias aliqua ex parte resecare?definite dubitare utrum, &c. Epi.265 b, Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo,lego autem libentissimè. & 67 a, Sed quia uidebam ciuilis belli historiam iam penè à te esse perfectam.dixeras autem mihi,te reliquas res ordiri,decsse mihi nolui,quin te admonerem. & 55 a, Sed cùm leuiora non multò essent,quæ audirentur,quàm quæ uiderentur,suspicarer autẽ multum interesse reip. &c. putaui te de ea re esse admonẽdum.& 68 a,Neq; enim tu is es,qui, qui sis nescias, &c.neq; autem ego sum ita demens,ut,&c.de Or. 94 b,Sed sunt quidam ita lingua hæsitantes,ut, &c. sunt autem quidam ita habiles,ut,&c.At.147 a, Pridie autẽ apud me Crassipes fuerat,qui se, &c. attende autem in primo membro epistolæ positum.

AVTHEPSA, *se*.uas.Ab αὐτὸς ἑψω quòd sua sponte coquat, suppositis in inferiore fundo (duos enim fundos habuisse uidetur)carbonib.accẽsis,ibiq; conclusis.Sunt qui uas illud esse autument,quod passim in mensis patinis supponimus, ne cibi è iure refrigerentur. pro S. R. 40 b, Domus referta

uasis

uasis Corinthijs & Deliacis: in quib. est authepsa illa, quã tanto precio nuper mercatus est, ut qui prætereuntes precium enumerari audiebant, fundum uenire arbitrarentur.

AVTOR,*ris*. suasor, impulsor, hortator, machinator, architectus, adiutor, monitor, cõsiliarius, magister, dux, prefectus, princeps, effector, præceptor, laudator, signifer, testis, ascriptor. At.147 b, Senatui cum primùm potui pacis autor fui. & ibid. Eo tẽpore non modò ipse autor dignitatis tuæ fui, uerùm etiam cæteris autor ad te adiuuandum. & 225 b, Ea ratio ædificandi initur, consiliario quidem & autore Vestorio. & 279 b, Nam illi magnopere autor fui, ne differret tempus petitionis suæ. & 145 b, Ego quidem non sum autor, si Pompeius Italiam relinquat, te quoq; profugere. & 242 b, Sed autor non sum, ut te urbi committas. & 246 b, Hircius mihi ut absim uehementer autor est. Epist. 86 a, A me consilium petis; qui sim tibi autor in Sicilia ne subsidas, an proficiscare, &c. & 17 b, Ego tibi sum autor, ut quibus reb. possis, eum tibi ordinem recõcilies. de Leg. 166 b, Tibi magnopere autor sum, ut aliquãdo, &c. Postquam. 260 a, Cum eũ in me restituendo autorẽ ascriptoremq; fuisse uideatis. pro Dom. 219 a, Hic mihi grauissimus autor ad instituendam, fidelissimus socius ad comparandam, fortissimus adiutor ad rem perficiendã fuit. de Ar. 247 b, Habeo autores & magistros religionum colendarum maiores nostros, qui, &c. pro Plan. 265 b, Crassus maximarum societatum autor, plurimarum magister. Attic. 120 a, Ille legibus contra auspicia ferendis autor. & 132 a, Non mihi satis idonei sunt autores ij qui à te probantur. de Orat. 147 b, Quare omnes istos me autore deridete. & 122 b, Quos tu cum haberes autores, miror cur, &c. & 135 a, Non uereor ne quis iam in isto genere me leuiorem putet, quoniam quidem tu Fabricios mihi autores protulisti. de Clar. 176 a, C. Licinius diligentia & uirtute animi atque uita bonus autor in senatu. pro Flacc. 135 b, Præclarus iste autor suæ ciuitatis: id est, qui testis eam uituperat. Epistol. 183 b, Autor alicuius interficiendi. pro Flac. 157 a, Hunc habent autorem Tralliani doloris sui, & autorem querelarum. I. A. 165 b, Autor ad faciendum aliquid. Postquam. 201 a, Qui rerum mearum gestarum autores, testes, laudatores q; fuerunt. & 200 b, Cùm duo consules empti, pactione prouinciarum autores se inimicis Reipublicæ tradidissent. pro Mur. 139 a, Hæc M. Cato autorib. eruditissimis inductus arripuit. Attic. 225 a, Id certis autoribus comperi. Orat. 197 b, Non solùm intelligẽdi, sed etiam dicendi grauissimus autor & magister Plato. de Clar. 169 b, M. Cethegus, cuius eloquentiæ est autor, & idoneus quidem, mea sententia Quintus Ennius. Offic. 75 a, Polybius bonus autor in primis scribit, &c. Offic. 71 b, Apud Homerum optimum autorem, talis de Vlysse nulla suspicio est. Orator. 216 a, Aristoteles autor optimus. Attic. 166 a, & 167 b, Autor luculentus, id est exploratus, certus. & 190 b, Habeo nonnullos ex ijs, quos nunc lectito autores, qui dicant fieri id oportere. pro Muren. 131 a, Vt aut ingeniosus poeta, & autor ualde bonus. de Orator. 163 a, Orationem eandem aliam esse putari autore mutato. & 168 b, Te rerũ Romanarum autorem laudare possum religiosissimum. & 160 a, Cùm differendo par esse non posset, ad autores confugit. Or. 213 b, Isocrates orationis ornandæ autor locupletissimus. Attic. 119 a, Quasi locupletior mihi sit quærendus autor quàm Socrates. item, Ille Plato, quem ego autorem uehementer sequor. de Natur. 4 a, Non enim tam autores in disputando quàm rationis momenta quærẽda sunt. Attic. 103 a, Cæcilius malus autor latinitatis. pro Fon. 277 a, Quis est ex eo numero, qui uobis autor placeat? eo nos iam laudatore & teste utemur. de Clar. 168 b, Thucydides autor locuples. I. V. 166 b, Habes autorem idoneum. de Clar. 165 a, b, Cum Appius Cæcus de plebe consulem non accipiebat, M. Curius patres antè autores fieri cogit. Attic. 279 a, In hoc honore extraordinario nemo magistratus autor extitit. pro Flac. 157 b, Siluerunt principes, neq; ipsius decreti ac testimonij autores esse uoluerunt. Top. 224 b, Soluere pupillo tutore autore. pro Cecin. 278 b, Quod mulier sine tutore autore promiserit, non deberi. pro Cec. 295 a, Actio in autorẽ præsentẽ. & 290 a, P. Cæsennius autor fundi, non tã autoritate graui, quàm corpore. de Orator. 126 a, Neque actor sum alienæ personæ, sed autor meæ. & 101 a, Multi ingenio sibi autore dignitatem pepererunt. Atti. 44 a, Quidam boni nuncij non optimis tamen autoribus. & 118 b, Autor reipublicæ. Ep. 146 b, Præbere se autorem, principem, & ducem senatui. Orat. 102 b, Definirem hunc reip. & rectorem publici consilij autorem esse habendum. item, Cn. Pompeius, qui uoluit me sui facti, sui iudicij, sui beneficij esse & prædicatorem & autorem. de Cla. 174 a, Autor legis. (. Dissuasor. Offic. 74 a, Atque huius deditionis ipse suasor & autor fuit. Part. 238 b, Non enim supplex ut ad iudicem uenit orator, sed hortator atq; autor. Laudare autores, de Or. 160 b, & de Clar. 168 b, id est, nominatim citare, uel nominare. de Fin. 128 b, Fruendi rebus his, quas, &c. princeps Carneades, non ille quidem autor, sed defensor disserendi causa fuit. Acad. 2 a, b, Ego cum græcas literas M. Catonem in senectute didicisse accẽperim, nullum iam græcarum literarum autorem requiro. Attic. 90 a, Cum mihi autor placeret, erat enim ἰσηγεμὼν τῶν, & uixerat in Peloponneso, admirabar tamen, &c.

AVTORAMENTVM,*ti*. obligatio & nexus. Off. 30 b, Est enim in mercenarijs ipsa merces autoramẽtum seruitutis.

AVTORITAS,*tis*. pondus, momentum, testimonium, existimatio, uis, fides, ius. (. Persona Ieuis. I. V. 123 b, Existimatio atq; autoritas nominis populi Romani imminuta. de Diu. 93 b, Hunc ergo antepones Platoni, qui ut rationem non redderet, autoritate tamen hos minutos philosophos uinceret. de Na. 61 b, Tu autoritates omnes contemnis, ratione pugnas. de N. 4 a, Autoritas sine ratione plerunq; obest. de Cl. 196 b, Id autoritatis habet parum. Offic. 39 b, Iustitia sine prudẽtia satis habet autoritatis. de Sen. 90 a, Senectus honorata maximã habet autoritatem. de Di. 81 a, Pythagoras diuinationi magnam autoritatem tribuit. & ibid. Dicearchus ijsdem rebus fidem tribuit. Epi. 2 b, Nos in causa eo minorem autoritatem habemus, quòd tibi debemus. & Attic. 118 a, Quam enim ille autoritatem habeat in hac causa. de Diuinat. 31 b, & 132 a, Autoritatem nullam debemus nec fidem commentitijs rebus adiungere. Epist. 6 b, Nostra defensio dignitatis tuæ propter magnitudinem beneficij tui plerisq; officij maiorem autoritatem habere uidetur, quàm sententiæ. de Natur. 78 b, Stoici poẽtis dederunt autoritatem. de Natur. 77 a, Inuita hoc loco uersatur oratio: uidetur enim autoritatem afferre peccandi. de Sen. 90 a, Non cani, non rugæ repentè autoritatem afferre possunt. pro Deiot. 149 b, Si hoc à tanta autoritate fuerit approbatum. de Sen. 90 a, Apex senectutis est autoritas. Attic. 146 b, Peducei autoritas multum apud me ualet. Attic. 142 a, Peducei autoritas magna quidem apud me, & in primis grauis. I. A. 215 a, Quam igitur municipijs ad excludendum Antonium autoritatem damus? Offic. 18 b, Hisque etiam maior quàm antè tribuenda est autoritas. I. A. 186 a, Vt præstantissimis ducibus à nobis detur autoritas. de Diuinat. 137 a, Neminem cognoui qui maiore autoritate nihil diceret. I. A. 236 a, Opus est nobis homine, qui habeat autoritatem, nomen, &c. de Senec. 77 b, Vt maiorem autoritatem haberet oratio. I. A. 243 b, Lentonis Cæsennij Septemuiralis autoritas. pro Font. 278 b, Ne cupido testi autoritas attributa uideatur. de Senect. 77 b, Ne parum autoritatis esset in fabula. Offic. 74 a, Vtilitatis species falsa ab honestatis autoritate superata est. de Senec. 84 b, Appius tenebat non modò autoritatem, sed etiam imperium in suos. de Diu. 87 a, Gracchus auspiciorum autoritatem confessione errati sui comprobauit. & ibidem, Aruspicum disciplinæ magna accesit autoritas. & ibidem b, Sors contemnenda non est, si autoritatẽ habet uetustatis. pro Cornel. 61 a, Autoritate & exemplo alicuius facere aliquid. Attic. 124 a, Tua autem autoritas uehementius mouet. pro Cor. 67 b, Si mea autoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. de Aruſp. 254 b, Et eo feciſſe autore se dicebat, cuius autoritatis neminem posset pœnitere. de Orator. 101 a, Bibliothecas omnium philosophorum unus mihi uidetur XII tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare. & ibid. Autoritate nutuque legum docemur cohercere omnes cupiditates. de Sene. 90 a, Quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat autoritas. Orator. 208 a, Hoc & autoritatem orationi affert & fidem. de Orator. 123 a, Suspicio artificij imminuit & oratoris autoritatem, & orationis fidem. pro Flac. 150 b, Nunc uerò quam habere autoritatem, aut quam fidem possunt. & 159 a, Habere autoritatem apud aliquem. Attic. 154 b, Eius igitur mihi uiuit autoritas, & filius eodem est apud me pondere. & 123 b, Quò plus in suadendo autoritatis haberem. & 262 b, Non dubitabam, quin consulum literæ apud te plurimum autoritatis haberent. Orator. 213 a, Habet autem ut in ætatibus autoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas. pro Syl. 168 b, Nec testimonio fidem tribui conuenit, nec defensioni autoritatem. pro S. R. 45 b, Non eandem uim & autoritatem habent aduersaria quàm tabulæ. pro Quin. Rosc. 45 b, Quod apud omnes leue atq, infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse dicetur? pro Flac. 148 a, Huius rei quæ sit uis, quæ autoritas, quod pondus, ignorant. pro Pomp. 13 b, Tametsi cognoscitis autoritates cõtrarias clarissimorũ uirorũ, tamẽ omissis autoritatib. ipsa re & ratione possumus exquirere ueritatẽ. Tusc. 153 b, Autoritas ad aliquid probãdũ & solet & debet ualere plurimum. ad Her. 24 b, Quòd si illorũ autoritate

toritate remota, res omnes uolent cum re comparare, intel liget, &c. & ibi. De autoritate & uetustate autorũ. pro Mur. 140 a, Tolle mihi è causa nomen Catonis, remoue ac prætermitte autoritatem, cõgredere mecum criminibus ipsis. pro Mur. 140 a. Si autoritatib. hanc causam confirmandam putatis, est uobis autor uir bellorum peritissimus, &c. pro Pom. 12 a, De quo homine uos, id quod maximè facit autoritatem, tanta & tam præclara iudicia fecistis. pro Flac. 154 b, & pro Mur. 145 b, Quia de tabulis publicis recitat, quę in accusatoris potestate fuerunt, non debet habere autoritatem. pro Ar. 187 a, Tabulæ, quæ solæ obtinent publicarum tabularum autoritatem. Anteq. 195 a, Nemo tam perdita autoritate, tam facinorosa uita inuentus est, qui, &c. & ibi. Qui neq; tanta ualetis autoritate, neq;, &c. pro Do. 236 b, Poluerat enim autoritatẽ in uno, quæ in his omnibus. pro Dom. 237 a, Autoritas propter coniunctionem affinitatis minor est putanda. pro S.R. 18 b, Vir in quo summa autoritas est & amplitudo. de In. 60 b, Grauissima autoritas. de Or. 122 b, Vir autoritate grauis, gloria clarus. contra Rul. 75 a, Homines autoritate tenui. Epist. 67 a, Autoritas testimonij tui. Ar. 106 a, Tanta autoritate dux, tanta audacia. Att. 173 a, Habere pondus, id est, autoritatem. de Cla. 174 b, Esse in aliquo numero. de Or. 162 b, Esse in nullo numero. Epi. 6 b, De autoritate & sententia alicuius scribere aliquid, id est, ex autoritate. Ep. 54 a, Ex autoritate alicuius gerere magistratum. I.A. 201 b, Cæsar nondum interposita autoritate uestra, suo cõsiliõ atq; iudicio Antonĩ ut hostẽ arcuit. Ep. 7 a. Offensionem esse periculosam propter interpositam autoritatem, religionemq; uideo. Ep. 3 a, De his rebus, pridie quàm hæc scripsi, senatus autoritas grauissima intercesserat. Offic. 74 a, Sine autoritate senatus facere aliquid. Item, Iniussu senatus facere aliquid. pro Cæc. 299 a, Rata autoritas harum rerum à iure ciuili sumitur. Of. 8 b, Aduersus hostem æterna autoritas. I.V. 67 b, Legationes cum publicis autoritatibus ac testimonijs uenerint. item, In tabellis nihil erat autoritatis. I.V. 33 b, In rostris, quò autoritatis exquirẽdę causa cæteri Tribuni plebis principes ciuitatis ducere consueuerunt. pro A. Cæcin. 295 a, Lex usum & autoritatem fundi iubet esse bienniũ. Top. 222 b, Vsus autoritas fundi biennium est. Quæ aũt extrinsecus assumũtur, ea maximè ex autoritate ducuntur. Item: Iurisperitorum autoritas. item Topic. 227 a, Ad faciendam enim fidem autoritas quæritur. & ibi de autoritate multa præclara. de Ar. 246 b, & 247 a, Multæ sunt domus in hac urbe iure optimo, sed tamẽ iure priuato, iure autoritatis, iure mancipij, &c. Ep. 6 b, 7 a, Eaq; quę ea reductione scripta autoritas tantam uim habet, ut, &c. & 118 b, Si quis hic senatus consulto intercessisset, autoritas perscriberetur. de Or. 143 a, Et eundẽ, id quod in autoritatib. perscriptis extat, scribendo affuisse.

AVTORO*r*, *aris*. militiæ sacramento obligor. Epistol. 164 b, Quia cum depressus in ludum bis gratis depugnasset, autorari sese nolebat, & ad populum confugerat. aliàs, & quidem melius, autore.

AVTOMEDO*n*, *ontis*. pro S.R. 35 a, Automedontem illum sui sceleris acerbissimi, nefariæq; uictoriæ nuncium.

AVTVMNALIS, *le*. In Arat. Autumnale lumen. (. Vernum.

AVTVMNVS, *ni*. Partit. 233 a, Vt hyems, uer, æstas, autumnus.

AVTVMO, *as*. opinor, censeo, puto. Orat. 313 a, Bene quã meritam esse autumas, dicis malè mereri. Top. 225 b.

AVVNCVLVS, *culi*. matris meæ frater. de Ora. 140 a, P. Tubero Africanum auunculũ laudauit. & de Fin. 91 a, de Clar. 194 b, Drusus tuus magnus auunculus.

AVVS, *ui*. patris & matris pater. pro Murena 120 a, Proauus L. Murenæ & auus Prætores fuerũt. & pro Deiotaro 149 a, Idem auiæ frater, aut patris, matris ue auunculus.

AVXILIARIVS, *a, um*. Epist. 165 a, Militem nõ modò legionarium, sed ne auxiliarium quidem ullum quóquam missi Afinij Pollionis. de Pro. 72 a, Res in Sardinia à proprætore una cohorte auxiliaria gesta.

AVXILIVM, *ly*. subsidium, præsidium, adiumentũ, opis adminiculum, numen, telum. de Orat. 127 a, Nihil mihi ad existimationem turpius, quàm si is, qui alienissimis à me saluti existimarer fuisse, sodali meo auxilium ferre non posśim. Or. 210 a, Petere auxilium ab aliquo. de Fat. 144 a, & pro Qu. 5 a, Petere præsidium ab aliquo. I.C. 108 b, Deos immortales nobis cõtra tantã uim auxilium esse laturos. I.V. 110 b, Ferre opem & auxilium alicui. & pro Dom. 218 b, Academicarum quæstionum 22 b, Fer mi auxilium. pro S.R. 37 b, Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. pro Cor. 95 a, Qui nostros duces auxilio laboris, commeatus, periculo suo iuuerit. Antequam. 196 b, In meis miserijs diuinum aliquod auxilium & numen ostendite. I. A. 236 a, Non ut ex ea acie auxilium haberemus, sed ut ipsa

acies subsidium haberet etiam transmarinum. Parad. 124 b Magna equitum ac peditum auxilia. pro Deiot. 48 a, Et ita Magna equitum ac peditum auxilia. pro Deiot. 48 a, Et ita peratoribus nostris auxilia mitteret. ad Her. 2 a, Esse auxilio alicui. Epist. 56 b, In quo debebat esse, aut promisso auxilij alicuius, aut consolatio doloris tui. pro Rab. 91 a, Dij quorum ope & auxilio hæc respub. gubernatur.

AVXILIOR, *aris*. adiuuo, suffragor, opitulor, opem auxiliumq; fero, auxilio sum, auxilio succurro, subsidio eo uel uenio, præstò sum, subuenio, auxilium fero, subleuo, adsum, præsidiũ fero, adiumento sum, subsidio sum, præsidio sum, fidem dexteramq; porrigo, subsidio proficiscor, alicui dextram tendo, meumq; illi præsidium pollicẽor. Ep. 62 a, Auxiliari cupiam. & ad Her. 32 b, Nihil Numantinis uires corporis auxiliatæ sunt.

AYΞHΣIΣ, id est, amplificatio. Ora. 208 b, Tum sunt maximè luminosæ & quasi actuosæ partes duæ: quarum alteram in uniuersi generis quæstione pono, quam (ut suprà dixi) Greci appellant Θεσιν: alteram in augendis amplificandisq; rebus, quæ ab eisdem αὔξησις est nominata.

AZIA. L. Aestimatio.

AXIA. castellum. pro Cæc. 288 b.

AXILLA, *læ* locus subter brachiũ cõcauus. Inde Pub. Seruil. Ala factus est. Orat. 211 a, Quomodo enim uester Axilla Ala factus est, nisi fuga literæ uastioris?

AXIOMA, *tis*. de Fat. 140 a, Enunciationes, quas Græci ἀξιώματα uocant. de Nat. 25 a, Epicurus totum hoc aut est, aut non, negauit esse necessarium. Nempe fundamentum dialecticæ est, quicquid enuncietur, id autem appellatur ἀξίωμα, quod est quasi effatum, aut uerum esse, aut falsum. L. Pronunciatum.

AXIS, *xis*. linea quædam per mundi centrum ducta, circum quam mundus ipse perpetuò conuertitur. de Vni. 201 b, Terra altrix nostra, quæ transfecto axe sustinetur. & Acad. 31 a, Terram circum axem conuerti. In Arat. Hosce æquo spacio deuinctos sustinet axis. de Nat. 12 a, Versari circum axẽ cœli admirabili celeritate.

B A

BABYLON, *onis*. urbs Chaldææ gentis caput, in Syria. de Diu. 90 a, Alexander Babylone est mortuus. pro Dom. 225 b, Alteri Syriam, Babylonem, Persas tradidisti.

BABYLONIVS, *a, um*. de Diuin. 128 b. Ibidem 81 a, Tusculan. 210 a.

BACCA, *æ*. fructus arborum, quales sunt corni, oleæ. de Di. 111 b, Agricolã cũ florẽ oleæ uidet, baccã quoq; se uidere putat. Tusc. 154 b, Ergo arbores feret diligens agricola, quarum aspiciet baccam ipse nunquam. de Di. 161 a, Quę frugibus atq; baccis terræ fœtu profunduntur. & 104 a, Nec fruges terrę, baccas ue arborũ dedisset, nisi, &c. de Senect. 78 a, & de Leg. 173 a, Baccæ arborum terræq; fruges.

BACCHAE, *arum*. signa Thracum mulierum bacchantium, à quibus Orpheus discerptus legitur. Epist. 106 a, Bacchis uerò ubi est apud me locus? at pulchellæ sunt, noui optimè, &c. & Ep. li. 7, Bacchas istas cum Mutis Metelli comparas.

BACCHANALIA, *orum*. Bacchi sacra. 177 a, Senatus autoritas de bacchanalibus, &c.

BACCHATIO, *onis*. In Verrem 82 b, Nocturnæ bacchationes & uigiliæ.

BACCHOR, *aris*. furò, insanio. de Clar. 190 b, Eos quorum altior oratio actioq; esset ardentior, furere & bacchari arbitrabatur. In Catil. 102 b, Hic tu quibus gaudijs exultabis, quanta in uoluptate bacchabere. 120 b, Versatur antè oculos aspectus Cethegi, & furor in uestra cæde bacchantis.

BACCHVS, *chi*. Liber. pro Flac. 156 a, Euhius, Bromius, Nysius, Bacchus, Liber. de N. 38 a, Sine Cerere & Libero friget Venus. L. Liber.

BACILLVM, *li*. baculus & uirga quædam. de D. 86 b, Lituus, id est, incuruum & leuiter à summo inflexum bacillum. de Finib. 71 b, Vt bacillum aliud est inflexum & incuruatum de industria, aliud ita natũ. ad Atticum 193 a, Quos ego cum bacillis in turbam conieci. contra Rul. a, Lictores non cum bacillis, sed cum fascibus anteibant. I.V. 264 b, Bacillo oculos alicuius tundere.

BACCHIS Bœotius, uates. de Di. 87 b.

BAIAE, *arum*. oppidum. pro Cæl. 43 a, Qui unguenta sumpserit, qui Baias uiderit. pro Cæl. 44 b, & Att. 222 a, Conuiuia Baijs acta, comessationes. Item 228 a.

BAIANVS, *na*. At. 225 a, Baiana negocia.

BAIVLVS, *li*. operarius appositus ad ferẽda onera. de Orat. 112 a, Remigẽ aliquẽ aut baiulũ nobis oratorẽ describ sseras. Tusc. 207 b, Nihil inter Alcibiadẽ summo loco natũ, & quẽuis baiulum interesset. de Cla. 188 a, Operarij autem aut baiuli deesse non possunt. Parad. 120 a, Operarij & baiuli.

BAL-

BALBVS,*a,um.* lingua hæsitans, cuius lingua inhæret ita ut ægrè loqui possit. de Orat. 109 a, Demosthenes ita balbus fuit, ut Rhetoricæ primam literam non posset dicere. Epist. 23 a, Balbus enim sum, quod non putaram. & ibi. Sed balbi non sumus.

BALBVTIO,*tis.* lingua hæsitio .)(. Apertè & clara uoce loquor. Tusc. 243 a, Academici balbutire desinant aliquãdo, aperteq; & clara uoce audeant dicere, &c. de Di. 81 a, Epicurus balbutiens de natura deorum. Aca. 35 a, Sed ille noster est planè, ut suprà dixi, Stoicus, perpauca balbutiens.

BALEARES. insulæ. Ar. 186 a.

BALEARICVS, *ca.* de D. 81 a.

BALEARIS. id est, Balearicus. pro Sex. R. 43 a.

BALISTA, *æ.* arcus magnus, cum ansa seu manubrio. Tusculan. 187 a. Balistæ lapidum & reliqua tormenta telorum eo grauiores ictus habent, quo sunt contenta & adducta uehementius.

BALNEAE, *arum.* Balnea erant bina ædificia coniuncta, alterum ubi uiri, alterum ubi mulieres publicè lauabãtur: autor Varro. pro S. R. 21 b, Occiditur ad balneas Palatinas rediens à cœna Roscius. ad Herenn. 27 a, Nam ut fortè hic in balneas uenit, cœpit postquã perfusus est, defricari. de Or. 120 a, Quàm multa de balneis, quas nuper ille uendiderat, dixit. & ibidem: Modò enim existi de balneis. pro Cæl. 50 b, Balneæ xeniæ. & ibid. Balneæ publicæ.

BALNEARIA, *orum.* Idem in uilla. Quint. Frat. 318 a, Nihil restabat præter balnearia, & ambulationem, & auiarium. & ibidem, In balnearijs assa in alterum apodyterij angulum promoui. At. 214 b.

BALNEATOR, *oris.* balnearũ præfectus. pro Cæl. 51 a, Mulier familiaris facta erat balneatori. In Ant. 252 a, Balneator temperans.

BALNEVM, siue BALINEVM, *nei.* lauatio, ubi quisque priuatim domi suæ lauabatur. At. 24 b, Balneũ calefieri iubebo. Att. 246 b, Cum è balneo exissem, accepi literas tuas. pro Deiot. 146 b, Huc te è balneo, priusquam accumberes, ducere uolebat. At. 222 a, Cæsar inde ambulauit in litore, post hæc in balneum.

BALO, *as.* balare est, ouis uocem emittere. de Diui. 89 a, Rex ipse Priamus, &c. exsacrificabat hostijs balantibus. Ennij.

BAMBALIO, *onis.* Philipp. 3. Tuæ cõiugis bonę fœminę atque locupletis quidem certè, Bambalio quidam pater, homo nullo numero: nihil illo contemptius, qui propter hæsitantiam linguæ stuporemq; cordis, cognomen ex contumelia traxit. Locus est ex Notatione.

BARBA, *æ.* Tusc. 239 b, Regiæ uirgines ut tonstriculæ tondebant barbam, & capillum patris. de N. 76 b, Dionysius Aesculapij barbam auream demi iussit. contra Rul. 68 b, Aliquis capillatior quàm antè, barbaq; maiore. de Finib. 94 a, Viris mammæ atq; barba.

BARBARE`, inquinatè. Tusc. 177 b, Vt si Grammaticum se professus quispiam, barbarè loquatur.

BARBARIA, *æ.* barbaries. I. P. 83 a, Quod nulla in barbaria quisquam tyrannus fecit. pro Cor. 65 a, C. Cæs. inueteratã quandam barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaq; deleuit. de Or. 94 b, Hæc turba & barbaria forẽsis dat locum uel uitiosissimis oratoribus. pro Font. 283 a, Illi immani ac intolerandæ barbariæ resistamus. de Fin. 126 b, Omnes ciuitates non Græciæ solùm, sed etiam barbariæ. de Fin. 732, A`quo non soltùm Italia & Græcia, sed etiam omnis barbaria commota est.

BARBARICVS, *ci, cum.* Tusc. 166 b, 200 a, poetæ.

BARBARIES, *ei.* Barbaria. de Nat. 17 b, Aegypti & Syri, & ferè cuncta barbaries. de Cla. 188 b, Omnes tum forè, qui nec extra urbem hanc uixerant, nec eos aliqua barbaries domestica infuscauerat, rectè loquebantur.

BARBARISMVS, *mi.* ad Heren. 27 b, Barbarismus est, cum uerbum aliquod uitiosè effertur.

BARBARVS, *a, um.* immanis, incultus, agrestis, indoctus.)(. Humanus, doctus. pro Mur. 132 a, Gentis immanitate barbaræ. pro Font. 280 a, Immanis ac barbara consuetudo hominum immolãdorum. pro Mil. 108 a, Serui agrestes & barbari. de D. 80 a, Gens humana atq; docta.)(. Immanis atq; barbara. de Finib. 120 b, Antiqui illi quasi barbari, ut nos de nostris solemus dicere. I. V. 226 b, Neque tam barbari lingua & natione illi, quàm tu natura & moribus. Attic. 174 b, Auxilijs barbaris fallacissimæ gentis non esse Rempub. defendendam. de Nat. 28 a, Vos Tusci ac barbari. I. C. 166 a, Allobroges barbari. Acad. 39 b, De Amafanio & Rabirio indoctis & barbaris scriptoribus. Tusc. 176 a, Contra barbaros philosophos.

BARBATVLVS, *a, um.* Atti. 9 a, Concurssabant barbatuli iuuenes. Par. 123 a, Barbatulus mululus.

BARBATVS, *a, um.* de Nat. 17 b, & 76 b, Iupiter barbatus, A-

pollo imberbis. I. C. 109 a, imberbis .)(. Barbatus. pro Mur. 110 a, Hæc iam tum apud illos barbatos ridicula credo uidebantur. pro Cæl. 44 a, Aliquis ex barbatis illis barba illa horrida, quam in statuis antiquis uidemus. pro Sest. 6 b, Barbati illi ueteres. Att. 22 a, Mulus barbatus.

BARBVLA, *æ.* pro Cæl. 44 a, Vnus ex barbatis illis non hæc barbula, qua ista delectatur, sed, &c.

BARDVS, *a, um.* stupidus, hebes, tardus. de Fat. 242 a, Zopyrus physiognomon stupidum Socratem esse dixit & bardũ.

BARGILAETAE. populus. Ep. 224 b.

BARO, *onis.* mulier fuit philosophiæ studiosa, autore Suida, ex qua interdum Cicero philosophos effœminatos & molles, Barones appellat. Epist. 143 a, Ille Baro te putabat quæsiturum, unum cœlum esset, an innumerabilia. Videtur etiã stultũ & stupidum significare. de Fin. 80 b, Hæc cum loqueris, nos Barones stupemus: tu uidelicet tecum ipse rides. Item de D. 138 a, Huic equidem Antipho, Baro, inquit, uictũ te esse non uides. At. 74 a, Apud Patronem & reliquos Barones te in maxima gratia posui.

BASILICA, *æ.* Attic. 66 b, Paulus in medio foro basilicam te tuit ijsdem antiquis columnis. In Verr. 201 a, Qui forum & basilicas ornarent. & 266 a, Forũ plenum & basilicas uidemus. pro Murena 141 b, Si uno basilicæ spacio honestamur. Attic. 30 b, Basilicam habeo non uillam frequentia Forum ianorum. Locus amplus & publicus in urbe.

BASIS, *sis.* In Ver. 149 a, Videmus in basi statuarum maximis literis incisum à communi Sicilia datas. I. A. 224 a, bis. Vtiq; consules eam basim statuamq; faciendam locent. I. P. 99 b, Vt esset, quod in basi trophæorum incidi inscribiq; liceret. I. V. 141 a, Statua ablata, basim tamen in foro manere uoluerunt. Tusc. 241 a, Quò cũ patefactus esset aditus in aduersam basim, accessimus. I. V. 217 a, Hæc statua erat posita Segestæ sanè excelsa in basi. de Nat. 51 a, Basis trianguli, quã grues efficiunt. Qu. Frat. 319 a, Edera conuestiuit basim uillæ.

BATVO, *is.* Epist. 140 b, Batuit, inquit, impudenter: depsit multo impudentius.

BAVLI, *orum.* locus in littore Neapolitano. Epist. 111 a, Ego qui scirem Quã Pompeium Baulis embæneticam facere: id est, nauicularijam. L. Embænetica. Aca. 3 b, 31 b.

BEATITAS, *tis.* beatitudo. de N. 10 a. L. Beatitudo.

BEATITVDO, *nis.* beatitas. de Nat. 20 a, At ista siue beatitas, siue beatitudo dicenda sit (utrunq; omnino durum, sed usu mollienda nobis uerba sunt) uerùm ea, quæcũq; est, cur aut in solem illum, aut in hunc mundum, aut in aliquã mentem æternam figura membrisq; corporis uacuã cadere nõ potest? nihil aliud dicis, nisi nunquam uidi solem aut mundum beatum. quod, &c.

BEATVS, *a, um.* cui bene est. Beatus, iuxta Metrodorum est, cum corpus bene constitutum sit, & sit exploratum ita futurum, de Fi. li. 2. Beatus est nemo qui ea lege uiuit, ut non modò impunè, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit, 1 Philip. 1 de Fin. 6 Ver. pro Cæl. Nam qui beatus est, non intelligo quid requirat, ut sit beatior: si est enim quod desit, ne beatus quidem est, Tusc. q. lib. 5. Opto, ut beatus sis, 10 ad At. Id est, omnia tibi prosperè eueniant. Volumus enim cum qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, septum atq; munitum, non ut paruo metu præditus sit, sed ut nullo, Tusc. q. li. 5. Beatus esse in maximarum rerum timore nemo potest, de Fini. lib. 2. Mihi enim non uidebatur quisquã esse beatus posse, cum in malis esset, Tusc. q. li. 5. Beatus esse sine uirtute, nemo potest, de Nat. d. 1. Vnde tu, qui modò ne paternam quidẽ domum redimere potueris, repentè tanquam somnio beatus, hortos precioſisimos, &c. parauerisi in Sallust. Moderatori ciuitatis beata ciuium uita proposita est, ad At. 124 b. Ex quo illorũ beata mors uidetur, & horum uita laudabilis, de Amicit. Beatum, si modò sit aliquid esse beatum, id totum positum est in potestate sapientis, de Finib. lib. 2. Si omne beatum est, cui nihil deest, & quod in suo genere expletum atque cumulatum est, idq; uirtutis est proprium: certè omnes uirtutis compotes beati sunt, Tusc. q. lib. 5. Quod beatum & immortale est, id nec habet, nec exhibet cuiquam negocium, de Nat. d. 1. Epicuri dictum: Quo (honesto) detracto, quid poterit beatum intelligi? Tusc. q. lib. 5. Nomẽ beati longè & latè patet, Tusc. q. lib. 5. Nec ulla alia huic uerbo, cum beatum dicimus, subiecta notio est, nisi secretis malis omnib. cumulata bonorum complexio, Tusc. q. lib. 5. His tam grauibus concitationibus, tamq; ipsis inter se dissentientibus atq; distractis (ægritudine uidelicet, metu, lætitia gestiente & libidine) quę uacuum, solutum, liberum uideris, hunc dubitabis beatum dicere? Tusc. q. lib. 5. Beatum ex bonis, quę sola honesta sunt, efficiendum, Tusc. q. lib. 5. Beatam uitam in animi securitate, & in omniũ uacatione munerum ponimus, de N. de. 1. Nos beatam uitã non depulsione mali, sed adeptione

boni

boni iudicemus,2 de Fin.Zeno in una uirtute positam beatam uitam putat. Quid Antiochus? Etiam inquit beatam, sed non beatissimam.Aca.q.ed.2.lib.1.Ex beato miser,misse rabile est,Partit.In libera & in beata ciuitate uiximus,Mesenio,li.6.21.11.a.Beati dicūtur,qui sunt in bonis, nullo adiuncto malo,Tusc.q.lib.5.Crotoniatæ quondam quum florerent omnibus copijs,& in Italia quum in primis beati nominarentur,2 de Inuētione.Sint florētes,sint beati,de Som. 127 b.Sic contrà illi beati, quos nulli metus terrent, nullæ ægritudines exedunt,nullæ libidines incitant, nullæ futiles læticiæ languidis liquefaciunt uoluptatib. Tusc.q.li.5. Beati qui honorati sunt,uidētur propter honestatis & gloriæ similitudinem miseri, qui inglorij, 1 de Leg. Nemo potest non beatissimus esse,qui est totus aptus ex sese,quiq; in se uno sua ponit omnia,in Parad. Duodequadraginta Dionysius tyrannus annos fuit opulentissimæ & beatissimæ ciuitatis,3 de N.d.Beatissimum aliquem uelle,1 ad Quin.Fr. hoc est,nihil ex eius commodis detrahere.Beatissimi,& minus miseri,5 Fam.Profectò nihil est aliud bene beateq; uiuere,nisi honestè & rectè uiuere, in Par. Aca.q.ed.2.lib.1.Beatè uiuere, idem quod apud Græcos εὖ ζῆν καλῶς βίῶ.Beatè uiuere in una uirtute positum est,iuxta Stoicos, Tusc.q. li. 3.Quid potest ad beatè uiuendum deesse ei, quem fortitudo ab ægritudine & à metu uindicer,temperantia tum à libidine auocet,tum insolenti alacritate gestire nō sinat? Tusc. q.li.5.Quoniam igitur omnis summa philosophiæ ad beatè uiuendum refertur,&c. 2 de Fin.

BELGAE,populi in tertia Galliæ parte. pro Font.279 b.

BELVS, id est Hercules quintus, in India natus. de Natura 60 a.

BELLATOR,*oris*.bellicosus homo.de Clar.189 b,Is minus uehemens orator quàm bellator fuit.& pro Cor.66 a,Tusc. 218 a,Nec uerò de bellatorib.solùm disputant.At.128 b,Ecquę pacifica psona desideretur,an in bellatore sint omnia.

BELLATRIX,*icis*.Tusc.220,Ista bellatrix iracundia.

BELLE',bene.Quint.Fr.317 b,Aqua non longè à uilla bellè sanè fluens.At.89 b,Sumus enim ambo bellè curiosi. Att. 2 a,Hermathena tua posita ita bellè est, ut totum gymnasiū ἐμαθίων esse uideatur.de Orat.152 a,Bene & præclarè quāuis sæpe dicatur,bellè & festiuè nimium sæpe nolo. de Diuin.122 a,Hæc non tam admirabilia sunt, quàm cōiecta bellè.Epist. 259 a, Bellissimè nauigauimus.& 238 a, Bellissimè mecum esse poteritis.At.65 a, Hæc quomodo fers?bellè herculè.Att.216 a, Horum ego uix attigi penulam, tamen remanserunt, cecidit bellè.

BELLICOSVS,*a,um*.Epistо.67 a, Dalmatæ semper habiti sunt bellicosi.& de Pro.75 b,Gentes bellicosæ.

BELLICOSISSIMVS,*ma*.pro Pomp.

BELLICVM,*ci*.cantus ad arma uocans.I.A.210 a,Atque ijdem bellicum me cecinisse dicunt.Orat.200 b,Thucydides incitatior fertur, & de bellicis rebus, canit quodam modo bellicū.pro Mur.131 a, Simulatq; motus aliquis nouus bellicum canere cœpit.

BELLICVS,*a,um*. militaris.de Clar.172 a, Ex bellica laude aspirare ad Africanum nemo potest.de Di.124 a,Rem bellicam administrare. de Nat. 58 b, Vt exerceamur in uenando ad similitudinem bellicę disciplinæ. pro Mure.129 a, Virtus bellica.Offic.73 b,Ius bellicum hosti seruandum.

BELLIGERO,*as*.bello,bellum uel bella gero.Postq.202 a, Quoniam nobis cum fortuna belligerandū fuit. pro Font. 281 a, C. Marius, qui isti par in belligerando esse posit. ad Her.27 a,Belligerare cum hostibus.

BELLIPOTENS,*tis*.bellator.de Diu.132 b,Aeacidę bellipotentes sunt magis,quàm sapientipotentes. Ennij.

BELLO,*as*.belligero,bellum gero. pro Arch. 191 a, Fuluius, qui cū Aetolis bellauit.de Sen.78 a,& Of.16 b,Gigantū more bellare cū dijs.I.V.216 b,Cùm illa ciuitas cum Pœnis suo nomine ac sua sponte bellaret.I.A.231 b,Cum hoste hoc bellandum est.pro Pom.10 a,Longè à domo bellare.

BELLOVACI,pop.in Belgis.Ep.112 a.

BELLVA,*æ*.bestia.Bellua fera & immanis,Acad.q.ed. 1.lib. 2.Vt tetra & immanis bellua,fugienda ægritudo,4 Tuscul. quæst.Bellua uasta & immanis,Diuin. lib. 1. Bellua uastifica, Tusc.q. lib.2.Belluæ impuræ furor multis inflammatus furoribus,3 de Legib.Sic ista in figura hominis feritas & immanitas belluæ à communi tamē humanitate corporis segreganda est,3 Off.Est quædam illi belluæ cum humano genere societas:id est elephanto. Epist.95 b,Sed quid ego hospitij iura in hac tam immani bellua commemoro? 7 Verr. Cum homine enim crudeli nobis res est,an cum fera atque immani bellua? 7 Ver. Quinetiàm de illo homine queri soleba,quid te facturum de bellua putas? 8 Philip.Belluæ ad saxa natiuis testibus adhærentes,2 de Natur. deor. Belluarum disparia genera (in mari) partim submersarum, partim fluitantium & innatantium,2 de Nat.de.Ea genera beluarū quæ in rubro mari India' ue gignantur, de Nat. d.1. Belluarū nomine appellare singulas stellas,ut caprā, ut lupā,ut taurū,ut leonē,3 de Nat.d.Elephanto,belluarū nulla prudentior,de bestijs loquor, de N. d.1.Belluas multas in numero deorum reponebant Barbari, 3 de Nat. d. Belluis sensum & appetitum natura cur dederit, 2 de Nat.deorū.

BELLVM,*li*.duellū,Mars,belli contentio,certamē belli, tēpus belli,arma.Nā ut duellū bellū,& duis bis,sic Duellium belli,qui Pœnos classe deuicit,Belliū nominauerunt, cum sueū,qui Pœnos classe deuicit,Belliū nominauerunt, cum superiores appellati essent semper Duellij,Orat.Bellū ita suscipiatur,ut nihil aliud nisi pax quęsita uideatur, Offi.1.Sic Plato de Leg.1.ὅτ' οὖν νομοθέτης ἀναγκαῖος, ἃ μὴ χάριν ἀρίστων τὰ πολέμου νομοθετῆ μᾶλλον, ἃ τῶν πολεμικῶν ἕνεκα τὰ ἐξ ἀρίστων. Bellum aliquando sine tumultu, at sine bello tumultus nunquam, 8 Philip. Nam quum quadriennio pòst in Siciliam uenissem, sic mihi affecta uisa est, ut hæ terræ solent, in quibus bellum acerbum,diuturnumque uersatum est, 5 Ver.Cum omnibus improbis æternum bellum esse susceptum,pro Sylla.Bellum affectum, &, ut uera dicam, penè confectum uidemus, de Prouinc. 73 b.Bellum ἀστασίαστον, 9 ad At.Quod bellum commotum à Scapula, ita postea cō firmatum est à Pompeio,ut nulla ratione ab illa miseria se eripere posset,Dolabellæ 9.Deinde bellum crudele & exitiosum susci pi à Pompeio intelligebam,At.li.9.Bellum detrusum in Hispaniam,10 Fam.Planci. Bellum domesticum, triste,ac turbulentum,Diuin.lib.1. Durissimum bellū, pro Corn.Balbo.Video enim quantum id bellum,& quàm pestiferum futurum sit,Att.lib.8.Bellum intestinum,2 in Cat. 46 a.pro domestico. Bellum iustum cum hoste,in Cat. Ex quo intelligi potest,nullum bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repetitis geratur,aut denunciatū antè sit & indictum,Off.1.Bellum merum loqui,9 ad At.Bellum mortiferum,Tusc.q.li. 3. Quasi naturale bellum est miluo cum coruo,2 de N.deor.Bellum nefarium,Diuin.li.1. Bellum occultum mihi indixit, 8 Fa.36.in Ep. Cælij.Bellum Octauianum,de Nat.d.2.Bellum oppressum,10 Fa. Planci. Bellum quod ab opinione plerunq; & fama gubernatur,1 Philipp. Bellum renatum, 11 Fam.Bellum non restinctum, sed etiam inflammatum,11 Fam.20.Sertorianum bellum à Senatu priuato datum est,11 Philip. Teterrimum & periculosissimum bellum,Planc.10.Belli apparatus, Acad. q.ed.1.lib.2. παρασκευὴ τοῦ πολέμου Græci uocant.Communem martem belliq; casum nimium timens,pro Sest.5 b. Belli celeritatē morabitur,5 Philip.Belli certamen,10 Fam.Planci.Antiochum illum magnum, maiores nostri magna belli contentione terra mariq; superatum intra montē Taurum regnare iusserunt,pro Sest.Incertos exitus esse belli,martemq; cōmunem,in Antonium 227 b.Belli me expertem fuisse, 8 ad At. Tum uerò est ratus se posse,quoniam togatū domestici belli extinctorem nefario scelere fœdasset,illum etiam, illum externorum bellorum,hostiumq; uictorem affligere,de Aruſp.respon.Belli ciuilis historia à L.Luceio scripta,5 Fam. Belli ciuilis initia inuitum susci pere, extrema non libenter persequi, 4 Fam.Belli instrumenta, Acad.q.ed.1. lib.2. Belli ius,in quo & susci piendo,& gerendo, & deponendo ius ut plurimum ualet,& fides,2 de Leg.pro Cornel.Balbo. Belli reliquiæ extinguendæ, 1 Fa. Qui reliquias huius belli oppresserit,eum totius belli confectorem fore, Planc. 10. De reliquis rebus,quæ essent propriæ belli administrandi, &c. 2 de D.116 à.1 de Or.Belli ciuilis tubam appellabant Axium Balbum, 6 Fam. Bello Ligustico Qu. Maximus dedicauit templum Honōris & Virtutis,de N.d.2. Quòd nunquā bello ciuili interfuisset,gloriari solitus Qu.Hortensius,2 Fam. Ad bellum denunciandum legatos miserat Senatus, 12 Fa. 52.Vbi ad bellum & castra uentum fit, 8 Fam. Cælij. Idem cum Theutonis bellum administraret,&c.pro Leg. Manil. Administrare bellum cum aliquo,pro Pom.15 b.Id est,gerere bellum contra aliquē.Verebar ne cui obtrectatorum uiderer & nimium pertinaciter Lepido offensus, & mea patientia etiā alere bellum,Plancus Ciceroni,lib.10.Ferro bellum terra & mari comparat, 10 ad At. Bellum conficere, in Piso.Deinde quum ab ea sententia Pompeius ualde abhorreret,suadere institui ut bellū duceret, Mario li.7. Tum ad te scribā plura,si erit bellū,ad Att.113 b. Bellū extinguere,10 Fam.Planci.Si fugitiui bellū in Sicilia faceret,I.V.259 b.Bellū facere alicui,in Catil.66.pro Mil.113 b.Bellū gerimus,sed nō pari cōditione,cōtra arma uerbis,12 Fam.Nihil turpius, quàm cū eo bellū gerere,qui cum familiariter uixeris, Læl. Pop.Romanus Crasso consuli bellum gerendum dedit, 11 Philip. Bellum habet nescio quod susceptum Consulatus cum Tribunatu,pro Leg.Agr.In bellum cōfugere, 4 ad At. Quos quum haberes authores Antoni, miror cur philosophię,sicut Zethus ille Pacuuianus, ppè bellū indixeris,2 de

Or. In dicere bellum nefarium pro Deio. Nisi publicè satisfactum sit, ei ciuitati bellū indici atq; inferri solere, 3 Verr. Sed quid ego uestram crudelitatē expromo, quam in ipsum me ac meos adhibuistis, qui parietibus, qui tectis, qui columnis ac postibus meis horrificum quoddam & nefarium omni imbutum odio bellum intulistis? pro Domo sua. Inferre bellum contra patriam, in Anto. 170 b. Bellum in prouinciam inferre, 15 Fam. Vrbs quæ facere atq; instruere bellum posit, pro Leg. Agrar. Inter bellum & pacem medium nihil, 8 Philip. Mouere bellum, ad At. 152 b. Bellum, discordiam, cupiditatem, cæteraq; generis eiusdem, ad Deum reuocat Parmenides, de Nat. d. 1. Bellum sustinere, 16 Fam. Bello arderet Syria, 6 ad Att. 4 Fam. Bello Latinorum, &c. cum Octauio, Mamilio, Tusculano prælio dimicaret, &c. de Na. d. 2. Bello flagraturam totam Italiam, 7 ad At. In bello mouendo summa fuit apud priscos Romanos obseruatio, Off. 1. In bello pudor est maximè periculosus, 10 Fam. 47 in Ep. Planci. In bello titubari solet, 12 Fam. Persequi aliquem bello, ad Brut. 9 b. Bello profligato ac penè sublato, renouatū bellum gerere conamur, 12 Fam. Bello Punico secundo exercitus Pop. Rom. ad lacum Trasimenum interijt, Diuin. lib. 2. Bello gloriam quærere, Off. 1. Bello uti, 7 ad At. Bella quibus Reip. salus continetur, de Na. deor. 2. Bella ciuilia nunquam deerunt, si clementes esse uoluerimus, ad Brut. Itaq; eorum consilio sæpe aut non suscepta, aut confecta bella sunt, nonnunquam etiam illata, Of. 1. Bella domestica & externa, de Senect. Bella, quibus imperij gloria proposita est, minus acerbè gerenda sunt, Off. 1. Bella hostilia & externa, 5 Fam. Bella suscipienda sunt ob eam causam, ut sine iniuria in pace uiuatur, Off. 1. Bellorum ciuilium exitus quales, 12 Fam. Bellorum omnium exitus incerti, 6 Fam. Bellorum uictor, de Arusp. respon. Tum enim nostri duces bella gerere incipiunt, &c. de Nat. deor. 2. Si tanta bella legisset, quanta gessit & confecit, &c. omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisset, pro Corn. Bal. Thucydides res gestas & bella narrat & prælia, Orat. 199 b. Bellis prælijsq; dij non caruerunt, 2 de Nat. deorum. In bellis ciuilibus nihil miserius uictoria, 4 Famil.

BELLVS, *a, um* bonus & urbanus, festiuus, lepidus. Att. 77 a, Illum pueris locum bellissimum esse duximus. At. 94 b, Pyliæ & puellæ Cæciliæ bellissimæ salutem dicas. Epist. 237 a, Cicero bellissimus tibi salutem dicit. Att. 209 b, Theatrum quidem sanè bellum habuisti. At. 65 a, Recordor quàm bella pauli sper nobis gubernātibus ciuitas fuerit. At. 72 b, Hęc ipsa fero equidem fronte ac uultu bellis, sed angor intimis sensibus. de Or. 106 b, Quàm sit bellum, cauere malum, nemo ignorat. Epi. 126 b, Mihi in mentem uenit bellum esse, aliquò exire. At. 2 a, Durius accipere hoc mihi uisus est, quàm uellem, & quàm homines belli solent. Att. lib. 15, Bella iuris licentia. de Leg. lib. 1, Succedere huic belli, Clodius, Asellio, &c. ad Her. li. 4, Belli montes. Epi. lib. 15, Gratissimæ & bellæ literæ. Att. lib. 10, Satis bella affert: id est, quæ placent. de Orat. lib. 1, Bellissimum subsidium. Epist. lib. 16, Bellus, pro bene habitus, & ex morbo confirmatus.

BENE, probè, præclarè, ualde cōmodè, ratione, bona ratione.) (. Mala ratione. ad Her. 38 b. Attic. 205 a, Quod reliquos hæredes conuenisti, fecisti planè bene. Atti. 216 a, Othonem quòd speras posse uinci, sanè bene narras. In Anton. 202 a, Respublica bene & feliciter gesta. Offi. 63 a, Domus bene & ratione ædificata. Epist. 9 b, Rem te ualde bene gessisse rumor erat. pro Quint. 2 b, Res rustica sanè bene culta. Att. 105 a, Hoc enim ipsum bene fecit, quod, &c. Attic. 194 a, Bene fecit Silius qui transegerit. de Fini. 93 a, Bene facis, quòd me adiuuas. Attic. 102 a, De animo meo erga rempublicam bene facis quòd non dubitas. contra Rul. 77 b, Adolescens non minus bene nummatus, quàm bene capillatus. Bene factus homo à Deo, de Vn. 293. Bene uestitus, de Fat. 147. Bene ædificatus, Offi. 63 a. Bene constitutus, & 105, Bene cultus. & 89 b, Bene descriptus. & 62, Bene institutus. & 87, Bene iratus. Attic. 252. Bene firmus. In Antonium 208 a, Bene moratus. pro Milo. 120 b, Bene sanus. pro Sest. 7, Bene existimans. de Orat. 138, Bene olens. Acad. 6, Bene suadens. de Am. 104. pro Dom. 220 b, Imberbis adolescentulus, bene ualens ac meritus. de Diuin. 116 a, Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? I. A. 208 b, Itaque Senatum sua sponte bene firmum, firmiorem uestra authoritate feci stis. Parad. 119 a, Improbo nemini bene esse potest. de Orat. 141 a, Habetis sermonem bene longum. de Clar. 171 a, Fabius literarum & antiquitatis bene peritus. Att. 224 a, A` Cicerone mihi literæ sanè *πιανκραμένας*, & bene longæ. & 9 b, Puer bene sibi fidens. In Verr. 143 a, Is bene penitus in istius familiaritatem se dedit. Epistol. 67 a, Antonius habet inermes bene multos. Epist. 67 b, Qui semel uerecundiæ fines transierit, eum bene & nauiter oportet esse impudentem. Tuscul. 184 b, Sed si est tantus dolor, quantus Philoctetæ, bene planè magnus mihi quidem uidetur. I. V. 62 a, In clamando uideo eum esse bene robustum. Attic. 60 a, & 168 b, Bene manè hæc scripsi. pro Murena 140 b, Cum bene magna caterua. de Legib. 175 a, Bene uerò, quòd fides consecratur manu. pro Quint. 14 b, Bene agis, quàm longè est hinc in saltum uestrum Gallicanum? pro Quint. Ros. 50 b, Næui te rogo D C C. milia passuum, optimè. & ibidem: Tu tuum negocium gessisti bene. & ibidem: Præclarè suum negocium gesit Roscius. in Verr. 179 a, Bene agis Alba. pro Murena 127 a, Bene habet, iacta sunt fundamenta defensionis. de Clar. 174 a, Is perbene Latinè loqui putabatur. At. 152 a, Rectè auguraris de me, bene enim tibi cognitus sum. Et epist. 151 b, Bene audire, & malè audire. L. Audio. Bene pascere, bene uestire. Off. 51 Catonis.

BENEDICO. de Opt. 244 a, Benedicere, est Atticè dicere. & de Orat. 86 b, Professio benedicendi. de Orat. 109 a, Benedicere, quod est scienter & peritè & ornatè dicere.

BENEDICERE alicui. pro Sest. 28, Cui benedixit unquam bono?

BENEDICTVM, *di.* de Natu. 75 b, Benedicta malè interpretari. de Cla. 195 a, Philosophia mater omnium benefactorum, beneq; dictorum.

BENEFACIO, *cis.* beneficio afficio, benignè facio, beneficium tribuo uel do, bene uel optimè mereor, orno, beneficijs orno, bene promereor, beneficium confero, beneficio complector. de Inuent. 61 b, & 62 a, Ab ijs, quibus benefecerimus, malè tractari.

BENEFACTVM, *di.* rectè factum, honestè factum, uirtus. Of. 46 a, Benefacta malè locata, malè facta arbitror. En. Tuscul. 189 a, Omnia enim benefacta in luce se collocari uolūt. Atti. 286 b, Benefacta pro debitis exigimus. de Senect. 78 b, Multorum benefactorum recordatio iucundissima est. Parad. 119 b, Benefacta rectè facta sunt.

BENEFICENTIA, *æ.* liberalitas, benignitas. de Nat. 25 a, Quid est melius aut præstantius bonitate & beneficētia? de Orat. 140 a, Virtutes in quadam comitate & beneficentia positæ. idem de Off. 5 a.

BENEFICENTISSIMVS. de Na. 38 b, 39 a, Iupiter optimus, id est, beneficentissimus.

BENEFICIVM, *cij.* benefactum, benignitas, liberalitas, meritum, promeritum, officium, gratia, munus. Attic. 162 a, Pompeius, qui tibi ut beneficium daret, prius iniuriam fecit. At. 133 b, & 162 a, Cæsar maximum beneficium te sibi dedisse putabit, si te huc reijcis. Antequam. 192 b, Beneficia, quæ singulis ciuibus priuatimq; dantur. Att. 277 b, Nec coniunctiori dare beneficium potes. Attic. 229 b. & Epistol. 92 b, Dare beneficium alicui, & accipere beneficium ab aliquo. Attic. 141 a, Pompeius, à quo tantum beneficium te accepisse prædicas. pro Corn. 62 b, Tribuere beneficium. In Antonium 159 a, Multa beneficia alicui tributa & data. Offic. 10 b, Dare beneficium, reddere beneficium, collocare beneficium, deferre beneficium. & 10 a, Conferre beneficium in aliquem. pro Sest. 13 b, Quod à me beneficium habetis? cùm pro uobis, ea quę mihi uilia essent reliquissem? de Natur. 74 a, Eos beneficium à patribus nullum habere. Attic. 285 a, An hoc pro beneficio est habendum, quòd se quàm Antonium esse maluerit? Officiorum 48 a, Melius apud bonos quàm apud fortunatos beneficium collocari puto. & 47 b, In collocandis beneficijs mores hominum, non fortunam sequi conuenit. Epistol. 210 a, Bene collocare beneficium. in Verr. 136 a, & pro Murena, 130 b, Collocare beneficium. Offic. 46 a, Benefacta malè locata, malefacta arbitror. pro Syl. 171 b, Ego tantis à me beneficijs in republica positis, si, &c. de Am. 114 a, Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferebatur. pro Murena, 149 b, Homines tenues unum habent in nostrum ordinem aut promerendi aut proferendi beneficij locum. Promereri officium. L. Promereor. Epistol. 215 a, Bene ponere beneficium apud aliquem. & 223 b, Ponere beneficium apud gratos homines. Postquam. 203 a, Vlciscendæ iniuriæ facilior ratio est, quàm beneficij remunerandi. contra Rul. 63 a, Non enim unus afficitur beneficio, sed unus priuatur iniuria. Epistol. 152 a, Et rempublicam diuino beneficio affeceris. Pro Pomp. 17 b, Ego hoc honore præditus, tantis uestris beneficijs affectus, statui, &c. Postquam. 198 a, Beneficio diuino immortali q; uestro. In Antonium 177 a, Ne qua post idus Martias immunitatis tabula, nę uę cuiusquam beneficij figeretur. pro Plan. 266 b, Complecti aliquem beneficio: id est, afficere. pro Cæl. 38 b, Meum erga te beneficium tueri debeo. Attic. 85 b, Ornare ciuitatem beneficijs. Postquam. 200 b, Quem ego maximis beneficijs ornaueram. Epist. 10 a, Qui tuis maximis beneficijs ornatus in te potissimùm fractam illam uim suam

contulit. I.V.114 a, Hoc illis in beneficij loco deferendũ est. Epist.116 a, Dare aliquid alicui pro beneficio. I.V.172 b, Atq; hoc in beneficij loco petitum est ab Apronio. & 191 b, Qui benignitate adducti per beneficium, & gratiam ciuitatib. concesserunt, ut nummos pro frumento darẽt. In Verr. 172 b, Hoc uix ab illo in summo beneficio impetratũ est. & ibi. Beneficij gratiæq; causa concedere aliquid. In Verr.191 a, In beneficij & gratiæ loco petere aliquid. & 246 b, Beneficiũ, ut dicitur, tecta ali clauo figere. contra Rul.78 a, Beneficio isto legis & benignitate decemuirali nihil utor. pro Pl. 256 a, Cui sum obstrictus memoria beneficij sempiterna. In Catilin.123 a, Hostes alienigenæ beneficio se obligatos putãt. Ep.214 b, Hageſſaretus magnis meis beneficijs ornatus & memor & gratus fuit. contra Rul. 70 a, Gratus ac memor beneficij. pro Planc.259 a, Multa extãt in me tua merita, de Am.109 b, Officia meminisse debet is in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. pro Arch.187 b, Archias in beneficijs ad ærarium delatus est à L. Lucullo prætore & consule. de Natur.73 b, Multi deorum beneficio peruerse utuntur. de Fin. 89 a, Si tuam ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendum nõ est, sed fœneratio. Ep. 20 a, & b, Neque enim sum ueritus, ne sustinere tua in me uel innumerabilia beneficia non possum, cum præsertim considerem, nullam esse gratiam, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulando{q;} illustrare possit. Epist.58 b, Quibus pro meis immortalibus beneficijs charissima mea salus esse debebat. & 121 a, Qui me odisse, quia magna mihi debebat beneficia, cœpit, & cum homo auarus, ut ea solueret, sibi imperare non posset, occultum bellum mihi indixit.

BENEFICVS, *a, um.* benignè faciens, benignus, de Natura deor. 25 a, Ne homines quidẽ censetis, nisi imbecilli essent, futuros beneficos & benignos fuisse? & 38 b. de Legib. 166 a, Beneficus est, qui non sui, sed alterius causa benignè facit. de Natura deor.39 a, Iupiter optimus, id est, beneficentissimus. Officiorum 9 b, Qui gratificantur cuipiam, quod obsit, &c. non benefici, neq; liberales, sed pernicioſi assentatores iudicandi sunt. de Diuinat. 197 b. & 129 b. Dij sunt benefici, generiq; hominum amici. pro Mil.105 a, Beneficus & salutaris ciuis. Offic. 39 a, Benefica uoluntate mouetur, etiam si res fortè non suppetat.

BENEMERENS, *tis.* beneficus. Anteq. 139 a, Opitulari benemerentibus.

BENEMEREOR, *ris.* beneficio afficio, beneficiũ colloco. Epi.53 b, Libenterq; ei sum testimonio, omnibusq; ero qui benemerentur. & 146 a, De repub. bene mereri. de Cl.188 a, Bene de nomine ac dignitate populi Rom. meritũ esse existimare debemus. de Am.102 b, Propensiores{q;} ad bene merendum, quàm ad repoſcendum simus. pro Planc. 176 a, Ciues de patria benemerentes. Of.30 a, Bene de rep. sentiẽtes, ac benemeritos aut merentes colere debemus.

BENEMERITVS, *a, um.*) (. Malemeritus. Anteq.195 a, Igitur ex ciuitate benemeritus de rep. ciuis exturbatur.

BENEVENTVM, urbs. I.V. 84 a.

BENEVENTANVS. ibidem.

BENEVOLE', amicè. de Am.112 b, Et hæc accipienda amicè, cùm beneuolè fiunt. Epist.213 a, Præstò esse alicui fideliter & beneuolè. de Finib.56 a, Amicè & beneuolè feciſti.

BENEVOLENTIA, *æ.* gratia, bona gratia, ſtudium, charitas.) (. Odium, offensio. Off.10 a, De beneuolẽtia autem, quã quis habeat erga nos, primùm illud est in officio, ut ei plurimum attribuamus à quo plurimũ diligimur. de Opt. 244 b, Atq; ita prædicaretur eum donari uirtutis ergò beneuolentiæq; quã erga populũ Athenienſem haberet. Post. 202 a, Mihi in uestris commodis augẽdis grata animi beneuolentia defutura nõ est. Epist.9 b, Mea in te pietas, quid enim dicam beneuolentiam? cum illud ipſum nomẽ pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse uideatur. At.170 b, Omnem spẽ habeo in tua erga me mihi perſpectiſsima beneuolentia, quam ſi his temporib. miſeris & extremis præſtiteris, hæc pericula fortius feram. Ep.55 b, Præstare beneuolentiam alicui. Off. 64 a, Tribuere gratiam alicui, id est, beneuolentiam. Of. 37 a, Malus custos diuturnitatis metus, contraq; beneuolentia fidelis est, uel ad perpetuitatem. At. 78 a, Exercitus ad beneuolentiã erga nos cõſentiens. ad Heren.2 a, A' perſona noſtra beneuolentiã cõtrahemus, ſi, &c. de Ora.125 a, Multum ualet ad uincendum animos eorum, apud quos agitur, conciliari quàm maximè ad beneuolentiam. Off.39 a, Beneuolentia beneficijs capitur maximè. & ibi. b. Benefica uoluntate beneuolentia mouetur, etiã ſi res fortè non ſuppetat. Epi.4 b, Vt & meã & cæterorũ erga te fidem & beneuolentiam abſens experirere. & 6 a, Tuam erga me beneuolentiã facilè perſpexi. & Sest.4 a, Sed beneuolentiam & charitatẽ illius neceſsitudinis mors filię nõ ademit. Att.262 b, Hoc pro coniunctione & beneuolentia noſtra mihi ſumpſi. Off. 42 b, Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolẽtiam allicere. de Or. 126 a, Hæc omnia ualde beneuolentiam conciliant. Ep.36 b, Suſpicere & conſeruare beneuolentiam. Att.86 a, Reportare beneuolentiã omnium ex prouincia. Epiſtol.40 b, Nauare beneuolentiã ſuam in aliquem. I. A.161 a, Gratia non uirtutis ſpecie, ſed ætatis flore collecta, id eſt, beneuolentia. pro Pomp.17 a, Nec Pompeij gratiam mihi per hanc cauſam conciliari puto: id eſt, beneuolentiam. & ibid. Nec mihi bonam gratiam quæro.

BENEVOLENTIOR. Epiſt.225 b, Nam beneuolentior quàm ſemper fui, eſſe nõ poſſum. Epiſt.25 a, Beneuolentior tibi quàm fuerim, nihilo ſum factus.

BENEVOLVS, *a, um.* amans, inclinatione animi in aliquẽ propendens. L. Propendeo. Orat. 116 a, Iubent exordiri ita, ut eum qui audiat, beneuolum nobis faciamus & docilem & attentũ. de In. 46 b, Si eum beneuolum, docilem & attentũ fecerit. & pro Cl. 55 a, Seruus domino beneuolus. de Or.138 a, Iudices beneuolos beneq; exiſtimãtes efficere. Anteq.197 b, Beneuolus huic ciuitati ab hoſte pijcitur in exilium. de In.82 b, Beneuolus patriæ. Epi.72 b, Exiſtimabam officio me eſſe functum beneuolentiſsimi atq; amiciſsimi, quem me tibi & fuiſſe ſemper exiſtimes uelim, & futurum eſſe confidas. ad Her.2 a, Beneuolus auditor.

BENIGNE', comiter, liberaliter. In A. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquenq;. I.V. 60 a, Quæ cum Quæſtore ſuo benigniſsimè communicauit. Att. 40 b, Adhuc inuitamur benignè. pro Flac. 157 b, Iſta ciuitas neq; ſeuerè Flaccum oppugnauit, neq; benignè defendit. Of. 9 b, & Epiſt.216 a, & 228 a, Benignè facere alicui: id eſt, conferre beneficium in aliquem. Officior.43 b, Nam aut opera benignè ſit indigentibus, aut pecunia. pro Corn. 62 b, Benignè, non grauatè, comiter quidem certè, non communiter conuenit. pro Cluent.16 a, Benignè attẽtęq; audire. pro Deior. 150 b, Deiotarus dicere eſt ſolitus, benignè ſibi à populo Romano eſſe factum. In Ver.192 b, Frumentum, inquit, abate emere oportet, optimè: modium denario, benignè ac liberaliter. Epiſto.57 a, Nunc P. Nigidio ne benignè quidem polliceri poſſum.

BENIGNITAS, *tis.* liberalitas, beneficentia, clementia, comitas, humanitas. de Fi.140 b, Iuſticiæ adiũctæ ſunt pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas. pro Quint.R.50 b, Num deũm immortalium benignitate omnium fortunę ſunt certæ. Epiſtol.203 b, Deorum immortalium benignitate. pro Cecin.286 b, Veruntamen nos ueſtræ benignitati pareremus: id eſt, ueſtræ clementiæ. pro Dom.219 b, Veſtra in me attentè audiẽdo benignitas prouexit orationẽ meã. pro Seſt. 9 b, Etſi me attentiſsimis animis ſumma cum benignitate auditis, tamen, &c. At. 55 b, Amicorum benignitas exhauſta eſt: id eſt, liberalitas. in V.191 b, Qui benignitate adducti per beneficium cõceſſerunt, ut nummos pro frumento darent. de Nat. 52 b, Sed illa quanta benignitas naturæ? quæ tam multa ad ueſcendum gignit?

BENIGNVS, *a, um.* liberalis, blandus, comis. Benignus ad commodandum, 6 in Verr.191 b. Benignus liberalis ue qui dicitur, officium non feuctum ſequitur, 1 de Leg. Oratione benigna multitudinis animos allicere, 2 Off. 42 b. Comes, benigni, faciles, ſuaues homines, pro Cor. Bal. Sed neſcio quo modo facilius in honore benigni, quàm in uictoria grati reperimur, ad Brut.283 a. Ne homines quidem cenſetis, niſi imbecilli eſſent, futuros beneficos & benignos fuiſſe, 2 de Natura deorum 25 a. Quanquam omnia nec benigna, nec copioſa cognorant, 2 Famil. Qui beniginores eſſe uolunt quàm res patitur, peccant, de Offic. lib. 1.

BEROA, *æ.* I.P.98 b, In oppidum Beroam refugiſti.

BES, octo unciæ. Attic. 63 b, Fœnus ex triente factum erat beſsibus.

BESSI, *orum.* populi. I.P.97 b.

BESSICA gens. I.P.97 b.

BESTIA, *æ.* bellua. nomen beſtiæ etiam piſcibus & conchylijs conuenit. L. Bellua, & beſtiola. Beſtia monſtroſiſsima, Diuin. lib.2. Sed quæ poteſt homini eſſe polito delectatio, quum aut homo imbecillis à ualentiſsima beſtia laniatur, aut præclara beſtia uenabulo tranſuerberatur? 7 Fam. Pro beſtia de ambitu dixi, ad Quint. Frat. Canes tametſi beſtiæ ſunt, tamen, &c. pro Sex. Roſc. 27 b. Beſtiæ aquatiles, ut crocodili, fluuiatiles{q;} teſtudines, de Natura deor.50 b. Beſtiæ in perturbationes non incidunt, Tuſ. quæſt. lib.4. Mutæ beſtiæ penè loquuntur magiſtra ac duce natura, 1 de Finibus. Aliæ beſtiæ ſunt nantes, aliæ uolucres, ſerpentes quædam, quædam gradientes, Tuſculan.235 b. Quid beſtiæ non pro ſuo partu ita propugnant, ut uulnera excipiant? nullos impetus, nullos ictus reformident? Tuſcul. quæſt. lib.5. Beſtiæ

quæ

quæ alijs generis bestijs ueſcuntur, 2 de Natura deor. 92. Bestiæ, ut quicquid obiectum eſt, quod modò à natura non ſit alienum, eo contentæ, non quærunt amplius, Tuſculan. quæſt. lib. 5. Ad bestiarum auxilium confugere, 9 Fami. Bestiarum quæq; ſuum tenens munus, quum in diſparis animantis uitam tranſire non poſsit, manet in lege naturæ, Tuſc. quæſt. lib. 5. Bestiarum uaria genera, uel cicurum uel ferarum, 2 de Nat. deorum. Bestijs ſenſum & motum dedit natura, & eum quodam appetitu acceſſum ad res ſalutares, & à peſtiferis receſſum, de Nat. deor. 2. Bestijs obijcere, 10 Famil. Pollionis. Quid, quòd populari illi ſacerdoti ſexcentos ad bestias amicos ſocioſq; miſiſti? in Piſonē. Namq; alias bestias nantes, aquarum incolas eſſe uoluit (natura,) alias uolucres cœlo frui libero, ſerpentes quaſdā, quaſdam eſſe gradientes: earum ipſarū partim ſoliuagas, partim congregatas: immanes alias, quaſdā aūt cicures: nonnullas abditas, terraq; tectas, Tuſ. q. li. 5. Bestias quaſdam eſſe, in quibus inſit aliquid ſimile uirentis, de Fin. li. 5. De bestijs quibuſdam firmiores uideas eſſe apud Aegyptios ac Syros opiniones, de Nat. deor. 1. Hoc apparet in bestijs, uolucribus, agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris, de Amic. 11 b. In bestijs quanta ratio appareat ad perpetuam conſeruationem earum generis, 2 de Nat. deor.

BESTIOLA minima, 2 de Nat. deor. 108. Diſſimilimæ beſtiolæ communiter cibum quærunt: id eſt, pinna & ſquilla, de Nat. 50 b.

BESTIARIVS, *rij.* qui cum beſtijs pugnabat in publicis ludis. Qu. Fr. 31 a, Nam ille uindex gladiatorum & beſtiariorum, emerat de Coſconio beſtiarios, nec ſine ijs armatis unquam in publico fuerat. In Vat. 37 a, Gladiatoribus & beſtiarijs Rempub. obſidere. pro Seſt. Primum do, inquit, beſtiarios, lex eſt ſcripta de gladiatoribus. Feſtiuè.

BETA, *te.* holus hortenſiorum leniſsimum. Epiſt. 107 b, Beta & malua.

BIAS, *antis.* de Am. 107 b, Bias, qui ſapiens habitus eſt unus è ſeptem.

BIBLIOTHECA, *æ.* tam libros, quàm librorum locum ſignificat. Abdo me in bibliothecam, ad Curium lib. 7. Dionyſius ſeruus meus, qui meam bibliothecam multorū nummorum tractauit, quum multos libros ſurripuiſſet, &c. ad Sulpitium, libro 13. Offendes deſignationem Tyrannionis, bibliothecam mirificam librorum meorum, 4 ad Atticū. Bibliothecam tuam caue cuiquam deſpōdeas, quamuis acrem amatorem inueneris, Att. Bibliotheca alicuius paſci, 4 ad Atticum. De bibliotheca tua ſupplenda, libris cōmutandis, Latinis comparandis, ualde uelim iſta confici, ad Quintum fratrem, lib. 3. Si hortum in bibliotheca habes, nihil deerit, Epiſt. Quum, &c. ſatisq; ambulatum uideretur, tum in bibliotheca quæ in Lyceo eſt, aſsidemus, 1 de Diuinat. Bibliothecas omnes duodecim tabulæ ſuperant, 1 de Or. 96. Ne bibliothecis quidem Græcis egebimus, Tuſculan. quæſt. lib. 2.

BIBO, *bis.* poto, perpoto, poculum exhaurio, uinum exhaurio, haurio, ſorbeo. I. A. 232 b, Quid eum nō ſorbere animo? quid non haurire cogitatione? cuius ſanguinem nō bibere cenſetis? Tuſc. 247 a, Darius, cum aquam turbidā bibiſſet, negauit unquam ſe bibiſſe iucundius. & 251 a, Lex quæ in Græcorum conuiuijs obtinetur, Aut bibat, inquit, aut abeat. I. P. 84 a, Conuiuium in quo nemo poteſt dicere, utrū iſte plus biberit, an uomuerit, an effuderit. In Ant. 180 a, Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur. pro Fl. 163 b, Nam iſte totam Aſiam magnitudine poculorū, bibendoq; ſuperauit. Ar. 222 a, Itaq; & edit, & bibit ἀξίως & iucundè. Tuſc. 247 a, Nunquā ſitiens biberat, nec eſuriens ederat. de Sen. 86 b, Me uerò & magiſteria delectant à maioribus inſtituta, & is ſermo qui à ſummo adhibetur magiſtro in poculo. de Cla. 168 a, Excipere ſanguinem patera. de Na. 75 b, Vinum meracius ſumere.

BICEPS, *tis* de D. 105 b, Si puella nata biceps eſſet.

BICORPOR, *ris.* Tuſcul. 179 b, Hæc bicorporem afflixit manum. Poetæ.

BIDIS, oppidum eſt tenue ſanè, non longè à Syracuſis, in Sicilia, I. V. 119 b. Hinc Bidini & Bidenſes, ibidem.

BIDVVM, *dui.* duorum dierum ſpacium. de N. 45 a, Tantæ tenebræ quondam eruptione Aetnæorum igniū finitimas regiones obſcuraniſſe dicuntur, ut per biduum nemo hominem homo agnoſceret. Att. 132 a. Romæ nihil auditur nouum, nec in his locis, quæ à Brunduſio abſunt propius quàm tu biduum aut triduum. & 76 a, Nos in caſtra properabamus, quæ aberant bidui. & 67 a, Ab caſtris aberam bidui. & 132 a.

BIENNIVM, *ij.* pro Cec. 195 a, Lex uſum & autoritatē fandi iubet eſſe biennij. In Anton. 195 b, Tribuni Pleb. tulerūt de prouincijs contra acta Cæſaris, ille biennij, iſte ſexēnij.

BIFARIAM, bipartitò. de Vni. 200 b, Aliqua bifariam contrariè ſimul procedentia. Tuſc. 193 b, Cumq; is motus aut boni aut mali opinione citetur, bifariam quatuor perturbationes diſtributæ ſunt.

BIFORMATVS, *a, um.* Tuſ. 179 a, Hos non biformato impetu centaurus ictus corpori infixit meo. Poetæ.

BILIS, *lis.* de Natur. 53 b, Ab eo cibo cum eſt ſecreta bilis, hiq; humores, qui ex renibus profunduntur, reliqua ſe in ſanguinem uertunt. Tuſc. 192 b, Quaſi uerò atra bilis ſolum mens, ac non ſæpe uel iracundia grauiore, uel timore, uel dolore moueatur. Tuſ. 160 a, Sanguis, bilis, pituita, oſſa, nerui, &c. Tuſ. 213 b, Cùm pituita redundat aut bilis in corpore. Ar. 26 b, Si (ut ſcribis) bilem id commouet.

BIMESTRIS, *ſtre.* duorum menſium, bimenſis. Epiſt. 159 a, Conſulatus bimeſtris, Pianci.

BIMVS, *a, um.* duorum annorum. Epiſt. 38 b, Hortenſiumque roges, ut de hac quoq; ſententia bima decedat, qua mihi nihil poteſt eſſe inimicius. & 159 a, Legio bima. Planc.

BINVS, *a, um.* ternus uel trinus, quaternus, quinus, &c. I. V. 135 a, Deſcribebat Cenſores binos in ſingulas ciuitates Timarchides. I. V. 135 a, Ve dies XLV inter binos ludos tolerentur. & 172 b, Terna medimna, aut quaterna, aut quina in ſingula iugera exigere. & 185 a, Binæ centeſimæ. & 190 b, Quaternis denarijs. & 187 a, H——S. quinos denos. &c 190 b, Quaternis H——S. tritici modium æſtimauit. & 192 b, Quaternos H——S. quos mihi ſenatus decreuit, ego habebo. I. V. 133 a, Pueri annorum ſenum ſeptenumq; denū. id eſt, XVI & XVII annorū. de N. 35 b, Bis bina quæ ſint, Epicurus non didicit. de L. 185 b, Bini cenſores ſunto. & 187 a, Cum deni Tribuni crearentur, contra Rul. 83 a, Et eo in duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. & ibi. Et unicuiq; ueſtrūm, ubi cōſiſtat, bini pedes aſsignētur. pro Cor. 64 b, Vt in ſingulas colonias ternos ciues Ro. facere poſſet. I. P. 94 a, Græci ſæpe pati, qui ni in lectulis, ſæpe plures. Ar. 181 a, Tullia mea uenit ad me, mihiq; literas reddidit trinas. I. P. 100 b, Nulla trinis æſtiuis gratulatio. de Cl. 196 b, Non ne cernimus uix ſingulis ætatibus binos oratores laudabiles conſtitiſſe? Or. 218 a, O M. Druſe, patrē appello, hæc quidē duo binis pedibus inciſim. & ibi. Hæc item mēbra ternis pedib. pro Font. 278 b, Senos uel quaternos denarios exigere. Par. 125 b, Capit ille ex ſuis prædijs ſexcenta H-S. ego cēnena ex meis. I. V. 248 a, Verres certo precio ſexcentenos nummos nautarū miſsione cōſtituit. de Or. 108 a, Demoſthenes una cōtentione uerborū, binas contentiones uocis & remiſſiones cōtinebat. Ep. 95 a, Binę uenationes per dies quinq; magnificæ Ar. 86 b, Per binos tabellarios miſi Romam literas. Epiſt. 165 a, b, Binos tabellarios in duas naues impoſui. I. V. 245 a, Cn. Pompeius cum P. Vectio inter bina caſtra collocatus eſt. Att. 11 b, Pompeius diſtribuit binos ſingulis patribus familiarum. de Orat. 161 b, Terna aut bina aut ſingula etiam uerba dicebant. de Som. 127 b, Cum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus conuerterit. In Verr. 192 b, Tu mihi octenos H-S. dato. I. V. 246 b, Verūm etiam quo plus darent quàm poterant, hæc ſexagena millia modium addidiſti. Epiſt. 140 b, Cum loquimur terni, nihil flagiti dicimus: at cum bini, obſcœnum eſt: Græcis quidem inquies.

BIPARTIOR, *iris.* in duas partes diſtribuo, ſeu partior. I. C. 11 b, Atq; ibi omnes proximis uillis ita bipartiti fuerūt, ut Tybris & pons intereſſet.

BIPARTITO, dupliciter, bifariā. (ſingulari modo, ſimpliciter. pro Flac. 152 a, Bipartitò claſsis diſtributa fuit, ut, &c. I. A. 227 a, Equitatus, qui in Græciam ducebatur bipartitò, alter, &c. alterum, &c.

BIPARTITVS, *a, um.* Poſtquam. 201 b, Cuius oratio quēad modum accepi, fuit tripartita: primùm, &c. tum, &c. denique ad extremum, &c. ad Heren. 11 b, Argumentatio tripartita, quadripartita, quinqueparrita. & Officiorum 53 b, Diuiſio tripartita. & Orat. 203 b, Tripartita uarietas.

BIPEDALIS, *le.* duorum pedum longitudine. de Finibus 5 a, Sol Epicuro bipedalis uidetur.

BIPES, *dis.* quod duos habet pedes. de Nat. 20 a, Quid obſtat quo minus ſit beatus, ſi non ſit bipes. pro Do. 223 a, Omniū nō bipedum ſolùm, ſed etiam quadrupedū impuriſsimus.

BIREMIS, *mis.* nauis, quæ remorum duos ordines continet. I. V. 246 a, Ne hæc biremis aſcriberetur, &c.

BIS, ter, quater, &c. In Ver. 247 b, In una ciuitate bis improbus fuiſti, cum, &c. cum, &c. In Ant. 216 b, In quo bis falleris, primùm quòd, &c. deinde, quòd, &c. Ep. 134 a, De quo tu mihi antea ſcripſeras bis eodem exemplo. Item: Iſq; ludos appareat magnificētiſsimos, ſtulte bis terq;. uel quia, &c. uel quia, &c. uel quia, &c. de Sō. 227 a, Cum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus conuerterit. de N. 35 b, Bis bina quid ſint, Epicurus non didicit. Or. 221 a, Nam ut duellum bellum, & duis, bis, ſic, &c. I. A. Quinquies.

BITHYNIA, æ. regio. In Verr. 241 a, Bithyniæ reges lectica octophoro gestari soliti.

BITHYNICVS, ca. Epist. 207 a. de Cla.

BAΛΑΝΜΑ. L. Detrimentum.

BLANDE', comiter. Att. 251 b, Amabo te mi Attice, uidésne quàm blandè? pro Qu.R. 53, Appellare aliquem blandissimè. de Or. 94 a, Petere aliquid blandius.

BLANDENONA, æ. oppidum. Att. 315 b.

BLANDENIVS, a. Qu.Fr. 300 a.

BLANDILOQVENTIA, æ. de Nat. 72 b, Nam ut ego illis supplicarem tanta blandiloquentia? Poetæ.

BLANDIMENTVM, n. blanditia. pro Cæl. 46 a, Multa nobis blandimenta natura ipsa genuit, quibus sopita uirtus conniueret. 245 b, Nec eam minimis blandimentis cor rupta deseret.

BLANDIOR, diris. amplexor. Acad. 25 a, Video quàm suauiter uoluptas sensibus blandiatur. de Am. 114 b, Qui aduersando assentatur, & litigare se simulãs blanditur. de Or. 92 a, b, Ita nati sumus, ut & blandiri & suppliciter insinuare possimus. Qu.Fr. 313 b, Mirificè mihi blanditur Appius. pro Flac. 163 b, Cur matri blanditur? cur epistolis & sororis & matris imbecillitatem aucupatur?

BLANDITIA, æ. assentatio. (. Minæ. pro Plan. 265 a, Facilis est illa occursatio & blanditia popularis. Quin. de Pet. 212 a, Ea desiderat blanditiam, assiduitatem, benignitatem. de Am. 107 b, Beneuolétiam ciuium blanditijs & assentationibus colligere turpe est. pro Clu. 24 b, Is se blanditijs & assentationibus in illius consuetudinẽ penitùs immersit. Off. 66 b, Malitiosis blãditijs officiorum, non ueritate, sed simulatione quærere hæreditates. de Fi. 35 b, Blanditijs præsentium uoluptatum deliniti, atq; corrupti, non prouidẽt. Qu. Fr. 300 a, Elicere aliquem blãditijs ad iudicium. I.V. 161 b, Sermo inquinatissimus & blanditiæ flagitiosæ. Att. 19 a, Exprimere numulos ab aliquo blanditijs.

BLANDVS, a, um. bẽignus, comis. Attic. 186 a, Vnum te puto minus blandum esse quàm me. Item: Scis me minimè esse blandum, itaq; minus aliquanto dico quàm sentio. Off. 42 b, Milites blando appellando sermone delinire. I.A. 213 b, Ne blanda aut supplici oratione fallamur. de D. 89 a, Vocare aliquem blanda uoce.

BOEOTIA, æ. regio. pro Flac. 156 b.

BOEOTIVS, a, um. de D. 77 a, Bacchis Bœotius.

BONA, orum. commoda, fortunæ, res, possessiones. pro Sex. Ros. 21 a, & 22 a, Hæc bona emuntur H-S. duobus millibus nummũm. pro D. 218 a, Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Cæci. 292 a, Ad incertum reuocari bona, fortunas, possessiones q; omnium. I.V. 99 a, Patres sua bona cum filijs partiuntur. Top. 222 a, Mulier cui uir bonorũ suorum usumfructum legauit. Att. 280 b, Bonis publicatis eandem calamitatem subirent liberi.

BONA DEA. Mater Idæa, Cybele, Matuta. de Ar. 245 b, Sacra Bonæ deæ, quæ uiri oculis ue imprudentis quidem aspici fas est. pro Mil. 118 a, Sacrarium Bonæ deæ. de Ar. 246 a, & 252 a, Sacrificium Bonæ deæ, quod fiebat pro salute populi Rom.

BONA FORTVNA. dea apud Siculos. I.V. 201 a.

BONITAS, is. probitas, integritas, uirtus, fertilitas, ubertas, cum de agris loquimur. (. Malitia. de Am. 101 a, Sed eadem bonitas ad multitudinem pertinet. non est enim inhumana uirtus, neq; superba. de Fini. 140 b, Iusticiæ adiunctæ sunt pietas, bonitas, &c. de Ha. 25 a, Quid est melius aut præstantius bonitate & beneficentia? de Fin. 104 a, Nec iusticiæ ullus esset nec bonitati locus. de Nat. 37 b, Id nõ sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. Of. 24 a, Nonnulli siue felicitate quadam, siue bonitate naturæ, siue parentum disciplina rectam uitæ secuti sunt uiam. Postq. 209 a, Magnam uim naturæ bonitas habet. cõtra Rul. 89 b, Socer huius uir multũ bonus est, neq; ego nunc de illius bonitate disputo. Or. 211 b, Quare bonitate potius nostrorum uerborum utamur, quàm splendore Græcorum. & 202 a, Ac uocis quidem bonitas optanda est. pro S.R. 29 a, Bonitas prædiorum. contra Rul. 74 b, Bonitas agrorum. Ep. 204 a, Eorum fortunas tuę fidei, iusticiæ, bonitatiq; commendo. pro Do. 224 b, An eam causam probare non poteram? cuius tanta bonitas est, ut ea ipsa se per se probarit. At. 265 a, Summa bonitas & æquitas causæ. Arti. 141 b, Hoc mihi Cæsar sua concessit bonitate. pro Do. 235 a, Vir singulari bonitate & modestia præditus. de Of. 46 a, Summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium. Offi. 2 a, Si non interdum naturæ bonitas uincatur. pro Qu.R. 49 b, Scilicet homo liberalis & dissolutus, & bonitate affluens. de Inu. 79 b, Petere sibi præmium laboris alieni, aut bonitatis deorum. Off. 67 b, Cum fidem alicuius bonitatemq; laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. Off. 54 b, Officia, quę

& ingenij bonitate, & progressione discendi multi assequuntur. de Orat. 140 a, Bonitas & moderatio.) (. Superbia & libido. de Nat. 77 a, Is uti se deorum bonitate uelle dicebat: id est, liberalitate.

BONONIA, æ. urbs Italiæ. Ep. 185 b, 173 a, Bruti.

BONONIENSIS, se. de Claris orat. 179 b, C. Rusticellus Bononiensis.

BONVS, probus, præstabilis, salutaris, frugi, integer, iustus. Primùm, quòd uidetur esse bonus, nemo igitur potior, ad Attic. 92 b. Bonus autor, 12 ad Atticum. Bonus calamus, 2 ad Quint. Fratr. Bonus dominus Antonius, ad Brutum Bruti. Bonus & assiduus dominus, de Senect. Valde bonus homo, ad Attic. lib. 2. Bonus in aliquem, 10 ad Attic. Poeta bonus, ad Qu. Frat. lib. 1. Bonus re aut spe, pro Domo sua. Bonus uir, Aca. quæst. ed. 1. lib. 2. Sit igitur sanè bonus uir, Atti. lib. 7. Multùm bonus uir, pro Lege Agr. 3. Vir bonus qui sit, describitur multis, Off. 67 b. Vir bonus, & simplicis ueritatis amicus, Of. 13 b. Bonus uir minimè est qui ad suum commodum refert, quæcunq; agit, 1 de Leg. Bona actio, Acad. q. ed. 2. li. 1. Bona causa, pro Sest. Tusculano emptor nemo fuit: si cõditio ualde bona fuerit, fortasse non omittam, ad Qu. Fr. li. 2. Bona de Domitio, præclara de Afranio fama est, Att. lib. 7. Memoria bona, At. lib. 8. Bona ratio, pro Flac. Postremò copiæ cum egestate, bona ratio cum perdita, mens sana cum amentia, bona deniq; spes cum omnium rerum desperatione confligit, 2 in Catil. Boni auguris est meminisse maximis Reipu. tẽporibus præstò esse debere, Iouiq; Opt. Max. se consiliarium atq; administrum datum, ut sibi eos, quos in auspicio esse iusserit, cœliq; partes sibi definitas esse traditas: è quibus sępe opẽ referre possit, 3. de Leg. Boni haudquaquam est dissoluere ratione uinctum, de Vn. Aequi boniq; facere aliquid, ad Attic. 305 b, In bonæ fidei iudicijs, locorum à causis magnus usus, Top. Nec enim cuiquam bono mali quicquam euenire potest, nec uiuo, nec mortuo: nec unquam eis res à dijs immortalibus negligentur, Tusc. quæst. li. 1. Bonam beneuolentiam hominum & fidem perspicere potui, 13 Fam. Quam deam iste idcirco bonam dicit, quòd in tanto sibi scelere ignouerit, de Ar. 252 b. Bonã gratiam querere, pro L. Manil. Bonam mentem mihi sentio iracundia & amore ablatam, 8 Fam. Cæli. Aiebat bonam partem sermonis in hunc diem esse dilatam, 2. de Orat. Bonam rem impediri melius, quàm cõcedi malè, 3 de L. Ergo in hia adolescentibus bonam spem esse dicemus, & magnam indolem, 2. de Finib. Redeamus ad nostros de quibus tu bonam spem te significas habere, Attic. lib. 15. Quid mihi ad defendendum dedisti bone accusator? pro Sex. Rosc. Bone custos, defensorq; prouincię, 7 Ver. Bono animo te iussisse esse, &c. 1 de Diuin. Consilio bono aliquid facere, 1 Offic. Proficiscatur Puteolos stadia triginta probo nauigio, bono gubernatore ac tranquillitate, 4 Acade. Bono Lepido me esse usurum, 10 Famil. Planci. Id est, amico & beneuolo. Da die tantùm uideto, & id ipsum bono modo, Atti. lib. 13. Ἀμφιλαφίαν autem illam, quam tu soles dicere, bono modo desidero, si prorsus ut aduenientem excipiam libenter, ad Quin. Fr. lib. 2. Quod idem in delectu consules obseruant, ut primus miles fiat bono nomine, 1. de Diu. Bono nomine, centesimis contentus erat, 5 ad Attic. Illa quæ à bono poeta dicta est flexanima oratio, de Orat. 125 b. Ecquis unquam ea tam amplo statu, in tam bona causa, tantis facultatibus ingenij, &c. At. li. 3. Vi opprimi in bona causa est melius, quàm malè cedere, 3 de Legib. Bona fide in gratiam redire, 3 Famil. Bona aut denique aliqua Repub. 5 Fam. Id est bene constituta. Bona & certa tempestate, 2 ad Quin. Frat. Bona uenia me audies, de Nat. deorum 1. pro Ros. Amer. 4. honoris præfatio. Quare frater, bona tua uenia dixerim, ista sententia, &c. 3 de Leg. Nisi uerò (bona uenia huius optimi uiri dixerimus Sceuolæ) tu libellis aut præceptis, &c. 1 de Ora. Omnes boni semper beati, Tusc. quæst. lib. 5. Boni uiri qui appellandi, Læl. Boni uiri omnes ipsam æquitatẽ & ius ipsum amant, nec est uiri boni errare, & diligere quod per se non sit diligendum, 1 de Legibus. Boni uiri ut simus, si non ipso honesto mouemur, sed utilitate aliqua atque fructu, callidi sumus, non boni, 1 de Legib. Bonæ gratiæ, pro Mur. Bonæ & firmę legiones, 11 Famil. D. Bruti. Valde bonæ res, 15 ad Att. Id est in bono statu. Prædes igitur homines sunt fideiussores, quorum res bona prædia nunc uno nomine dicuntur, 3 Verr. Bona tempora, pro Domo sua. Bonorum non dicam, qui nescio an ulli sint, &c. 4 ad Att. Bonorum, id est, lautorum & locupletum, Vrbem uideo refertam fore, 8 ad Att. Bonorum ordines & genera quærenda sunt, 7 ad Attic. Bonos nullos noui, ibidem. Bonarum rerum expectatione animus erigitur, 2 de Leg. Bonis ac sapientibus à principio innascitur ratio, de Natur. deor. 2. Bonis inter bonos quasi necessaria est beneuolentia, Læl. Bonis uiris quid iuris reliquit

quit tribunatus C. Gracchi, 3 de Leg. 1. Optimatib. senatoribus. Ita prorsus existimo bonos beatos, improbos miseros, Tuscul. quæst. li. 5. Socratis est apud Platonem in Gorgia. Populũ inflammare in improbos, aut incitatum in bonos mitigare, de Ora. 102 b. Inter bonos bene agier, fiduciæ formula, 7 Fam. Inter bonos bene agier, iudiciorum quorundam formula, Topic. Inter bonos bene agier oportet, & sine fraudatione, Offic. 3. Nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorũ quàm grauissimè mœrere oportere, Tuscul. an. quæst. lib. 3. Consules duos bonos quidem, sed duntaxat bonos amisimus, ad Brut. Bona dicta tenere sapiens uix potest, 2 de Orat. A bonis uacuum forum, Post redit. in Senatũ. In bonis omnia, quę summa sunt, iure laudantur, de Claris Ora. 282 b. Vbi illa consuetudo in bonis prædibus prædijsq; uendendis omnium Consulum, Censorũ, Prætorũ, Quæstorũ deniq; ? ut optima cõditione sit is, cuia res sit, cuium periculum? 3 Ver. Bona prædà dicũtur bonis satisdationibus obnoxia, siue sint in mancipijs, siue in pecunia numerata. Nunquam ego hæc in bonis rebus numeranda duxi, Parad. 116 b. Initijs bonis orsus tribunatus, in Bruto. Quòd me in forum uocas, eò uocas, unde etiam bonis meis rebus fugiebam, ad Attic. lib. 12. Id est, prosperis. Bonis aut perditis rebus, 12 Fam. Si sapiens adulterinos nummos acceperit imprudens pro bonis, 3 Off. Ita bonis uiribus esse in extremo tempore ætatis, ut adolescentiam non requireret, de Senect. Bonum definiuit Diogenes, id quod esset natura absolutum, de Fin. li. 3. Quod bonum est, id non quiuis habere potest, Tuscul. quæst. lib. 5. Bonum crescendi accessionem nullam habet, de Finib. lib. 5. Excellens bonum, pro Marcell. Bonum efficiens, *ποιητικὸν* dicitur, quod honestas actiones affert & efficit, de Fnib. lib. 3. Quicquid est quod bonum sit, id expetendum est, Tuscul. quæst. lib. 5. Quod bonum, id honestum, Tusc. quæst. lib. 5. Quod bonum, id utile, Offi. 3. Bonum ipsum non est in opinionibus, sed in natura: quod ni ita esset, beat quoq; opinione essent, 1 de Leg. Bonum literarum, 15 Famil. 38: id est, commodum uel utilitas. Bonum mentis est uirtus, Tuscul. quæst. lib. 5. Bonum naturale, pro Cælio. Nihil bonum, nisi naturæ primis bonis, aut omnibus aut maximis frui: ut Carneades contra Stoicos disserebat, Tuscul. quæst. lib. 5. Nihil bonum nisi quod honestum, iuxta Stoicos Tusc. quæst. lib. 2. ibidem, lib. 5 ad Attic. 8. Nihil bonum nisi uacuitas doloris, ut Hieronymus, Tuscul. quæst. lib. 5. Nihil bonum, nisi uirtus, secundum Aristonem Chium & Zenonem, Academ. quæst. ed. 1. lib. 2. Nihil bonum, nisi uoluptas, ut Epicurus, Tusc. quæst. lib. 5. Nihil bonum, quod non eum qui id possidet, meliorem facit. Parad. Bonum non est de quo non is qui id habeat, honestè possit gloriari, Parad. Atque hæc certè non ita se haberent, nisi omne bonum in una honestate consisteret, Tusc. quæst. lib. 5. Bonum omne laudabile, Tuscul. quæst. lib. 5. Bonum in eo positum est, ut naturæ consentiat, de Fin. li. 3. Omne bonum lætabile est: quod autem lætabile, id prædicandum & præ se ferendum: quod tale autem, id etiam gloriosum: si uerò gloriosum, certè laudabile: quòd autem laudabile, profectò etiam honestum: quod bonum igitur, id honestum, Tusc. q. lib. 5 Vt facilè cerneres naturale quoddam stirpis bonum, degenerauisse uitio deprauatæ uoluntatis, in Bruto. Quamobrem simul obiecta species cuiusuis am est, quod bonũ uideatur: ad id adipiscẽdum impellit ipsa natura, Tusc. quæst. lib. 4 Id solum bonum est, quod rectum & honestum, & cum uirtute est, Para. Bonum solum quod honestum, ut Zenoni, eius q; auditori Aristoni placuit, Tusc. quæst. li. 5. Summum bonum est, quod ipsum nullam aliam ad rem, ad id autem res referuntur omnes, de Finib. lib. 1. Summum hominis bonum iuxta Stoicos positum est in eo, quod *ὁμολογίαν* ipsi, hoc est, conuenientiam uocant, de Finib. lib. 3. Summum bonum in cognitione & scientia ponit Herillus, Acad. quæst. ed. 1. li. 2. Summum bonum in corpore & uoluptate uidetur Epicuro, Tusc. quæst. li. 3. Summum bonum si ignoretur, uiuendi rationem ignorari necesse est, de Finib. lib. 5. Nec tamen tantum in statuenda Lepidi statua factum est mali, quantum in euertenda boni, ad Brutum. At uerò aut honoribus aucti, aut re familiari, aut si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni, aut depulimus mali, tum dijs gratias agimus, tum nihil nostræ laudi assumptum arbitramur, 3 de Nat. deor. Nimium boni est, cui nihil est mali, de Fin. 73 b. Vt quisque boni est maximè particeps, ita & laudabilis maximè, Parad. Summi boni diffinitione omnis ratio uitæ continetur, de qua qui dissident, de omni ratione uitæ dissident, Acad. quæst. ed. 1. lib. 2. Cui bono fuerit, 2 Philip. Bonum Academici antiqui, quod secundum naturam esset, quo in uita iuuaremur, esse decreuerunt: Zeno, nisi quod honestum esset, nihil putauit bonum, 1 de Leg. Qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum uirtute coniunctum, idq; suis commodis, non honestate metitur: hic si sibi ipse consentiat, & non interdum naturæ bonitate uincatur, neq; amicitiam colere possit, nec iusticiam, nec liberalitatem, Offi. 1. Bono mentis fruendum est, si beati esse uolumus, Tusc. quæst. lib. 5. Bono nil melius, Parad. Bono philosophiæ nullum optabilius, de Vniu. De summo bono qui dissentit, de tanta philosophię ratione dissentit, de Fin. lib. 5. Dissensio de summo bono maloq;, 1 de Legib. Summo bono in philosophia constituto, constituta sunt omnia, de Fin. lib. 5. Eo ipso bono tuo quo delectatur, 6 Fam. Id est, ijs dotibus animi. Bono suo opus facere, 3 in Verr. Atqui nisi stabili & fixo permanente bono, beatus esse nemo potest, Tusc. quęst. lib. 5. Id quum non accidit, utemur bono literarum, & eadem ferè absentes, quæ si corã essemus, consequemur, ad Casium lib. 15. Quędam animi & corporis in quibusdam non tam naturę quàm beatę uitę adiuncta sunt, Acad. q. edit. 2. lib. 1. Bona animi ab Academicis in naturam & mores diuidebantur: hoc est, in uirtutes, quę suapte natura ingenerantur, & in uoluntarias, quę exercitatione acquiruntur, Academic. quæst. edit. 2. lib. 1. Bona corporis alia in toto, alia in partibus secundum Academicos, Acad. qu. edit. 2. lib. 1. Bona corporis complent quidem beatissimam uitam, sed ita ut sine illis posit beata uita existere, de Finib. lib. 5. Bona præterita sapientes grata recordatione renouata delectant, de Fin. lib. 1. Non sunt igitur ea bona dicenda, quibus abundantem licet esse miserrimum, Tusc. lib. 5. Bona maxima sunt, quæ in ipso animo, atque in ipsa uirtute uersantur, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Bona si ex dissimilibus mixta erunt, honestum ex his effici nihil poterit, Tusc. quæst. lib. 5. Natura omnes ea quæ bona uidentur, sequuntur, fugiuntq; contraria, Tusc. q. lib. 4. Bonorum alia *τελικὰ*, id est, ad ultimum pertinentia: alia autem efficientia, quæ Græci *ποιητικὰ*, alia utrunque, de Fin. lib. 3. Bonorum diuisio, Partit. Bonorum finis ad quem referuntur, & cuius causa sunt facienda omnia, 1 de Leg. Bonorum malorumq; fines constituere, Acad. quæst. edit. 1. lib. 2. Omnium bonorum fons in corpore, iuxta Epicureos, Acad. ed. 1. lib. 2. Bonorum & malorum genera, Partit. Bonorum tria genera, maxima animi, secunda corporis, extrema tertia, ut Peripatetici, nec multò ueteres Academici secus, Tusc. quęst. lib. 5. Quid sit extremum, quid ultimũ bonorum, 1 de Fin. Quomodoq; bona natura appetimur, sic à malis natura declinamus, Tusc. quæst. lib. 4. Bona animi ponebant Academici, quæ essent ad comprehendendam animi uirtutem idonea, Acad. q. ed. 2. lib. 1. In bonis animi tanta præstantia est, ut ab his corporis & extrema obscurentur, Tusc. q. li. 5. Zenoni, præter honestum, nihil est in bonis, Acad. q. edit. 1. lib. 2. Bonis corporis & fortunæ uitam beatam compleri negant Stoici, Tuscul. quæst. lib. 5. Neq; enim sunt isti audiendi, qui uirtutem duram & quasi ferream esse quãdam uolunt: quæ &c. ut bonis amici quasi diffundatur, & incommodis contrahatur, de Amic. Magnis enim illi & diuinis bonis hanc licentiam assequebãtur, 1 Offic. Quòd si ita est (id est, si uita beata ex sui similibus partibus effici debet) ex bonis quę sola honesta sunt, efficiendum est beatum, Tuscu. quæst. lib. 5. Vt in malis opinatis tolerabilia, sic in bonis sedatioria sunt efficienda ea, quæ magna & lætabilia dicuntur, Tusc. quęst. lib. 4. Sine bonis corporis & fortunæ uitam beatam nullam esse putant Peripatetici: aut si sit beata, beatissimam esse negant. Tuscul. quæst. lib. 5.

BOOTES, *tæ, tis.* de Nat. 47 b, Septentriones autem sequitur Arctophylax, uulgò qui dicitur esse Bootes. & ibid. Booti subter præcordia fixa uidetur Stella micans.

BOS, *bouis.* Bos opimus, Diuin. lib. 1. Bos sanctus, Aegyptiorum Apis, de Nat. deor. 1. Bos armenta sequitur, 7 ad Attic. Boui clitellas imponere, 5 ad Attic. Olympiæ per stadium ingressus esse Milo dicitur, quũ humeris sustineret bouem uiuum, de Senect. 83 b. Boues mollipedes, Diuin. lib. 1. Boues & equi, ibes, accipitres, alię q; beluæ à barbaris in numero deorum reponebantur, 3 de Nat. deor. Boum cernices natæ ad iugum, & uires humerorum & latitudines ad aratra extrahenda, 2 de Nat. deor. Boum terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata, 2 de Nat. deor. Boum uisceribus uesci scelus habebatur, tempore aurei seculi, 2 de Natur. deor. Bobus ab illo aureo genere uis nunquam ulla afferebatur, 2 de Natur. deor. Quid de bubus loquar? 2 de Natura deorum.

BOSPHORVS, *ri.* pro Mur. 132 b, Angustum est fretum ad Mœotim paludem, Cimmerius Bosphorus dicitur.

BOSPHORANVS, *a, um.* pro Dom. 5 b, Bosphoranis finitimis suis bellum inferre simulauit.

BOVILLA pugna. Att. 74 b.

BOVILLANVS, *na.*

BOVIANVS, *ni.* pro Clu. 59 a.

BRACHATVS, *a,um.* pro Font.280 b, Galli sagati brachatiq;. & I.P.91 a, O brachatæ cognationis dedecus quemadmodum uenistis? Ep.134 b, Brachatæ & transalpinæ nationes. Braccha genus uestis erat, qua utebantur Galli transalpini. unde Bracchati, & Gallia Bracchata, pro trãsalpina dicta.

BRACHALIA. L. Armillæ.

BRACHIVM, *chij.* cubitus. de Orat.131 a, Cum extento brachio paululum etiam de gestu addidit. pro Cæl.39 b, Nobis olim annus erat unus ad cohibendum brachium toga constitutus, ut exercitatione ludoq; campestri, tunicati uterentur. de Ora.132 a, Excusauit uespa, quòd eum brachium fregisse diceret. At.22 b, Obiurgare aliquem molli brachio. At. 64 b, Agere aliquid leui brachio. Consules qui illud leui brachio egissent, rem ad senatũ detulerunt. ad Her.21 a, bis. In contentione per distributionem, celeri proiectione brachij uti oportet, &c. Ora.202 a, Brachij proiectio in contentionibus, contractio in remissis.

BRASSICA, *ce.* de N.50 a. L. Caulis.

BREVE, pro breui, seu breuiter. pro Sest. Breue dicam. Att. li. 6. & in Salust. Breue faciam.

BREVI, breuiter, paucis uerbis, propediem, in breui, breui tempore, exiguo tempore, paucis diebus, paucis annis. Att. 130 b, Cæsar magnas copias breui habiturus est. & ibid. Breui tempore. & 138 a, Ep.184 b, Resp. breui tempore ius suum recuperabit. Epi.89 a, Nec ullo modo diuulgandum est de te iam esse perfectum, sed erit perbreui. pro Cec.303 a, Id tametsi extra causam est, percurram tamen breui. de Sen.89 a, Breui expediam. Par.122 b, Illud breui conficiendum est, &c. pro Sest.23 a, Sed genus uniuersum breui circũscribi & definiri potest. Item: Hæc si quis existimat à me posse exponi tam breui, uehementer errat. de Orat.100 b, Nunc complectar, quod proposui breui. de Ora.119 b, Quid in utramque partem mihi in mentem ueniat, explicabo breui. Epist.36 b, Vt tuis literis breui responderem. de Or.225 a, Ad ea quę requiris, breui respondebo. ad Heren.32 a, Transitio uocatur, quæ cum ostendit breuiter quod dictum sit, proponit item breui quod consequatur.

BREVILOQVENS, *tis.* Attic.114 b, Breuiloquentem iam me tempus ipsum facit.

BREVILOQVENTIA, *tæ.* de Rep. teste Gellio.

BREVIS, *ue.* paruus, pusillus, contractus, concisus, angustus, exiguus, præcisus.) (. Longus, productus, procerus. de Am. 115 b, Omnia breuia tolerabilia esse debent, etiamsi magna. de Orat.138 b, Breuis est L. Crassi oratio. pro Sest.5 a, Longum est dicere, sed hoc breue dicam, si M. Petreij uirtus, &c. In Sal.272 b, Iam dabo operam, quàm maximè potero, ut breue id faciam. de Or.161 a, Aliquid contractione breuius fieri, aut productione longius. pro Ar.191 a, In hoc tam exiguo uitæ curriculo & tã breui. de Inu.84 b, Ac multos imitatio decipit breuitatis, ut cum se breues putent esse, longissimi sint. de Cl.179 a, Ambitus uerborum contractus & breuis. Orat.212 a, Inclytus dicimus breui prima litera, insanus producta. de Or.160 a, Syllaba breuis.) (. Longa, producta. de Ora.96 b, Quædam breuia, sed magna cum exercitatione præcepta guitarem. Oct.336 b, O miseram & in breui tam celerem, & tam uariam reipub. commutationem.

BREVITAS, *tis.* contractio, paruitas. Breuitas, exornatio est, res ipsis tantummodo uerbis necessarijs expedita, &c. ad Her.41 a, de Or.138 b, Breuitas appellanda est, cum uerbum nullum redundat, uel cum tantum uerborum est, quantum necesse est. de In.48 b, Multos imitatio decipit breuitatis, ut cùm se breues putent esse, longissimi sint. de Leg.192 a, Breuitas non modò senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia. Or.219 a, Contractio & breuitas dignitatem non habet. de Orat.161 b, Distinctè concisa breuitas. At.5 b, Breuitate temporis tam pauca cogor scribere. de Cl. 169 b, Breuitas autem laus est in aliqua parte dicendi, in uniuersa eloquentia laudem non habet. Or.213 b, Iudicium longitudinum & breuitatum in sonis. & 215 b, Breuitate & celeritate syllabarum uerba procliuius labuntur. de Cl.170 b, Concisæ sententiæ, & non satis apertæ, cùm breuitate, tum nimio acumine. Orat.217 b, Breuitas pedum.) (. Proceritas pedum. de Legib.173 a, Eum igitur morem cum breuitate, si potero, consequar. Orat.218 b, Breuitas ambitus.) (. Longitudo ambitus. At.15 b, Breuitas diei. & de Ora.146 b, Angustię temporis.

BREVITER, exiguè, leuiter, strictim, summatim, breui, cum breuitate, ὐ συντόμως. paucis uerbis.) (. Productè, pluribus uerbis. de Or.93 b, Non grauabor breuiter meo more, quid quaq; de re sentiam dicere. ad Heren.2 a, Si summam causæ breuiter exponemus. Ora.201 b, Breuiter summatimq; describere aliquid. ad Her.62 a, Breuiter & absolutè complecti aliquid. Epist.36 b, Quòd ego ad te breuius scribo. de D.65 a, Exposui quàm breuissimè potui oracula, &c, de Natur.26 a, Agam quàm breuissimè potero. pro Cec.288 a, Vt in pauca conferam. pro Cæl.40 b, Vide quàm pauca respondeam. pro Clu.43 a, Hæc pluribus uerbis dicerem, quæ nũc paucis percurrit oratio mea.

BRITANNIA, *niæ.* Anglia, Albion, regio nota. ad Qu.F.517 a, O iucundas mihi tuas de Britannia literas. Nat.43 b.

BRITANNICVS, *a,um.* Epist.99 b, Ego uestras Britannicas literas expecto. de Nat.deor.64 b, Aestus maritimi Britannici.

BROMIVS, *mij.* Bacchus. L. Bacchus, & Liber.

BRVMA, *mæ.* Brumale tempus, brumalis dies, hyems.) (. Aestas, solstitium. de Natur.30 a, Solis accessum discessumq; brumis solstitijsq; fieri. de D.115 a, Musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri, & puleium aridum florescere ipso brumali die.

BRVMALIS, *le.*) (. Solstitialis. de Vn.200 a, Astra per cœlum penetrantia, solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt. de N.66 b, Solstitialis orbis, itemq; brumalis. de Ora. 159 b, Sol accedens ad brumale signum. de Fa.140 b, Vt in brumali dienati. In Arat. Sol brumali flectens contorques tempore curum.

BRVNDVSIVM, *sij.* urbs. At.41 a.

BRVNDVSINVS, *na.* sæpe.

BRVTII, *orum.* Italiæ populi. pro Cec.195 a.

BRVTINVS, *a, um.* ad Atticum 282 b, Consilia Brutina: id est, Bruti.

BRVTVS, *a,um.* ad Her.13 a. Fortuna bruta. Pacuuij. & Horterram brutam dixit.

BRVTVS, *ti.* Tusc.209 a, L. Brutus patriam liberauit, præclarus autor nobilitatis tuæ.

BVBVLCVS, *ci.* boum custos. de Di.92 a, Hoc somnio commotus mane bubulco præstò ad portam fuit. & 19 a.

BVCCA, æ os ipsum, & interior malarum pars concaua. Postquam 206 b, Consul processit grauibus oculis, fluentibus buccis & I.P.84 b, Fluentes pullatæq; buccæ. de Or.133 b, Gallus pectus sub nodis distortus, eiecta lingua, buccis fluentib. At.68 a, Tu ad me crebrò scribe, uel quod in buccam uenerit. At.7 a, & 225 a, Si nullã rẽ habebis, quod in buccam uenerit, scribito. At.186 a, Cum coram sumus & garrimus quicquid in buccam uenit. Att.154 a, Quicquid uenerit in mentem scribas.

BVCCINA, *æ.* tuba belli. pro Mur.128 b, Te galloruni, illum buccinarum canus excusitat. in Verr.122 b, Signum buccina datur.

BVCCINATOR, *ris.* præco, tubicen. Ep.264 b, Quod pol liceris te fore buccinatorem existimationis meæ, firmo animo id facias licet. Cic. filij.

BVCCVLA, *æ.* I.V.131 b, Mironis buccula ex ære. & de D.90 b, Buccula ex auro: ri est, uitula, seu iuuenca.

BVLEVTERIVM, *ij.* locus Syracusis ubi erat curia. I.V. 119 a.

BOYΛΗΣΙΣ. I. Appetitio. L. Voluntas.

BVLLIENSES, populus est. I.P.100 b.

BVLLIONES. iden pop.221 b.

BVLLA, *læ.* in Verr.117 a, Bulla in toga prætexta erat ornamentum pueritiæ incordis figuram formatum.107 a, Pupillus cum toga prætexta sine bulla. Bullæ pro clauis quibus ualuæ ornantur. I.V. Indicium atque insigne fortunæ. I.V.229 a, Verres bulas omnes aureas ex ualuis non dubitauit auferre.

BVSTVARIVS, *a,um.* I.P. 83 b, Si mihi cum illo bustuario gladiatore & tecum & cum collega tuo decertandum fuisset.

BVSTVM, *sti.* locus ubi aliquis combustus est, sepulchrum, monumentum. Tusc.248 a, Qui incidi iussit in busto, hæc habui, quæ edi. de Le.183 a, Pœna est, si quis bustum (nam id puto appellari tymbon) aut monumentum uiolarit. I.A. 153 b, Cum ijdem bustum in foro facerent, qui illam insepultam sepulturam effecerant. I.P.82 b, Quorum ego furori nisi restitissem, in Catiline busto mactatus essem. I.P.81 b, Cum templum illud fuit te cõsule bustum legum omnium. pro D.240 a, Vt in uiri etiam spirantis caput bustum suis manibus imponeret. pro D.235 b, Signum de busto meretricis ablatum isti dedit. I.P.81 a, Cum tu interim bustum reipub. &c. Atti.107 a, L. Quintius ad bustum Basilij uulneratus & despoliatus est.

BVTHROTVM, oppidum. Att.26 a. & 59 a, & Ep.237 a.

BVTHROTIVS, *a.* At.226 a. Item 230 b.

BYZANTIVM, *tij.* urbs pro Dom.223 b.

BYZANTIVS, *a, um.* Orat.200 b, Theodorus Byzantius. de Pro.70 a, Vrbem Byzantiorum uobis atq; huic imperio fidelissimam. & ibidem, Byzantiorum uirgines se ad libidinem Romanorum militum effugiendam, in puteos abiecerunt.

C Litera post S posita legitur sic. S.C. & significat Senatusconsultum. In numeris C, ualet centũ. Condemnandi quoq; nota fuit, hancq; intellexit Cic. pro S.R. illis uerbis: Sed si ego hos benenoui, literam illam cui uos usque eò inimici estis, ut etiam eas omnes oderitis, ita uehementer ad caput affigent, ut postea neminẽ alium, nisi fortunas uestras accusare possitis.

CACHINNATIO, *onis*. solutior risus. Tusc. 224 a, Si ridere concessum est, uituperetur cachinnatio. & ad Her. 20 b.

CACHINNOR, *aris*. solutius ridere. L.V. 161 a, Ridere conuiuæ, cachinnari ipse Appronius.

CACHINNVS, *ni*. risus solutior. de Fa. 142 a, In quo Alcibiades cachinnum dicitur sustulisse. de Cl. 184 a, Curio in agendo cachinnos irridentium commouebat.

KAKIA. L. Malitia. L. Vitium.

CADAVER, *ris*. mortuum corpus. pro Mil. 108 a, Cadauer P. Clodij semiustulatum. Tusc. 247 a, Aqua turbida & cada ueribus inquinata. Epist. 50 a, Cùm uno loco tot oppidorũ cadauera proiecta iaceant. Sulpitij. I. P. 83 a, Ab hoc electo cadauere quicquam mihi opis expectabam? & 97 a, Abiectũ hoc cadauer, &c.

CADO, *dis*. concido, labor, delabor, decido, corruo, præcipito, accidit, euenit, conuenit. Off. 16 a, De manibus audacissimorum ciuiũ delapsa arma ceciderũt. Or. 205 b, Si quando minus succedet, magnũ tamen periculũ non adibit: altè enim cadere nõ potest. Or. 205 b, Isq; in lubrico minimè uersabitur, & si semel cõstiterit, nunquã cadet. Of. 1 a, Quia si quid aduersi eueniat, tam grauiter cadere nõ possunt. pro Mu. 138 b, Noluerũt illi ita quẽquã cadere in iudicio, ut nimijs aduersarij uiribus abiectus uidereretur. pro Do. 240 a, Sed tibi cùm oculi, uultus, uerba cecidissent. de Ar. 253 a, Vt si tanta ciuitas cadat, quod dij omen obruant. Or. 216 a, Verba melius in syllabas lõgiores cadũt. & 219 b, ẽt in spõdeos cadit. Or. 202 a, Articulus ad numerum cadens. de Ar. 258 a, Autoritas principum cecidit. Off. 42 a, Tua æquus pariter cũ rep. cecidit. Ep. 78 b, Non debemus ita cadere animis, quasi, &c. At. 119 a, Cadendũ est in unius potestatem. Or. 215 a, Pedes qui maximè cadunt in orationẽ. & 97 a, Quę sub oculos non cadunt. I.V. 176 b, Sub pop. Romperium ditionemq; ceciderunt. de Of. 68 a, Cadit ergo in bonum uirũ, mentiri emolumenti sui causã? pro Syl. 81 a, Non cadit in hanc uitã ista suspicio. de Ar. 252 a, Mult sunt in quos huius maleficij suspicio cadat. Or. 205 b, In idm genus orationis uerborum cadunt lumina omnia. & 200 a, Neq; in unã formam cadunt omnia. de Orat. 109 a, Quæcunq; in disceptationem cadere possunt. Of. 2 a, Id quod in deliberationem cadit. Offi. 55 b, Quod in nostram intelligentiã cadit, conseruandum est nobis. de Ar. 256 a, Halent Hetrusci certa nomina, quæ in id genus ciuium cadere possunt. & 257 a, In eum cadit hoc uerbum maximè, qui, &c. pro Cæl. 52 b, Nihil est, quod in eiusmodi mulierem non cadere uideatur. de D. 87 b, Sortes eductæ in rem aptè cadere possunt diuinitùs. Epist. 30 a, Verebar ne id ita caderet, quod nunc etiã ueror. de Le. 176 b, Augurũ responsis multis multa incredibiliter uera cecidisse. At. 40 a, Nihil mihi optatius cadere potuit. Att. 52 a, Hæc res quemadmodũ ceciderit, scire uelim. At. 41 b, Sanè ita cadebat ut uellem. de Or. 110 a, Sed hoc cecidit mihi peropportunè. Epi. 112 b, Quod melius caderet, nõ uidi. I.V. 67 a, Verũ hoc adhuc perõmodè cadit. Epi. 74 a, Aliter cecidit res ac putabã. & 88 b, Aliter cecidit res atq; opinabar. Qu. Fr. 303 a, A te mihi omnia semper honesta & iucũda ceciderũt, à me tibi luctus, mœror, &c. At. 216 a, Horum ego uix attigi penulã, remanserum tamẽ, cecidit bellè. At. 120 b, Quoquo modo ea res huic quidẽ cecidit. pro Qu. 9 a, Nil tibi iure incommodi cadere potuit. pro Mil. 117 b, Si minus fortissimi uiri uirtus ciuibus grata cecidisset. Epist. 241 a, Quid casurũ sit incertũ est. Att. 15 b, Verebar quorsum id casurũ esset. de Cl. 177 b, Sed ita cadebat ut alter. &c. i. eueniebat. de Or. 93 a, Insperanti mihi sed ualde optanti, ce cidit, ut, &c. i. euenit. Ep. li. 6 ad Torquatũ, Cadere animis. de Am. Nec debilitari animos, aut cadere patitur. de Or. li. 1. de Fi. li. 1. & pro Mur. Causa cadere. de Fato, Ex equo cadere. Part. Cadere ex bona fortuna. de Leg. 181 a, Ne in offensionem Athenienſiũ caderem. de Or. 260 a, Quib. hi tres heroi pedes in principia continuandorũ uerborũ satis decorè cadunt. de In. 52 a, Signũ est, quod sub sensum aliquem cadit. & ibid. Res quæ sub eandem rationẽ cadunt. Or. 203 a, Quicquid est, quod sub aurium mensuram aliquã cadit. de Nat. 6 b, Quod ne in cogitationẽ quidem cadit. de Fin. 103 a, Hæc sub iudicium sapientis cadunt.

CADVCEVM, *cei*. Mercurij uirga & sceptrum, qua bella dirimuntur, dr. Or. 102 a, Eum quærimus, qui non eam caduceo quàm nomine oratoris ornatus, incolumis possit inter hostium tela uersari.

CADVCVS, *a, um*. fragilis, mobilis, mortalis, falsus, incertus. de So. 128 b, Infra lunã nihil est nisi mortale, & caducum. de Or. 206 a, de Sen. 88 a, Vites, quæ natura caduca est, nisi fulta sit, ad terrã fertur. pro Do. 147 a, Caduca semper & mobilia hæc esse duxi. I.A. 193 b, Omnia alia falsa, incerta sunt, caduca, mobilia, uirtus est una altissimis defixa radicibus, &c. de Am. 111 a, Res humanæ fragiles, caducæq; sunt. I.A. 226 b, Hæreditates caducæ. de Na. 11 a, Corpus caducũ & infirmum. de Le. 160 b, Corpus fragile & caduc ũ. & de Fin. 82 b, Quod fragile & caducum sit. de Or. 153 a, Possessio qua si caduca & uacua. de Am. 99 b, Illa autem caduca & incerta. Quasi uietum & caducum. L. Vietum. de Ofii. 48 b, Ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt.

CAECATVS, *a, um*. obcæcatus, lumine priuatus. de Cla. 189 a, Rabida & celeritate cæcata oratio. Tusc. 163 b, Aliquis cæcatus uitijs.

CAECILIVS. pro S R. 25 b,

CAECILIANVS, *na*. Tusc. 202 b.

CAECITAS, *tis*. priuatio sensus oculorum. Tusc. 250 a, Ascle piadem ferunt, cum quidam quæreret, quid ei cæcitas attulisset, respondisse, ut puero uno esset comitatior. & 249 b, Horribilis ista cæcitas, &c. pro Do. 234 b, Pœna omnis oculorum ad cæcitatem mentis est conuersa. de Ar. 252 b, An tibi luminis obesset cæcitas plusquàm libidinis. pro Do. 239 a, In furore animi & cæcitate: id est, furore & amentia.

CAECO, *as*. excæco, cæcum facio uel efficio, perdo oculos, oculis priuo. Tusc. 239 a, Animi acies cæcatur erroribus. I.A. 193 a, Sed spes rapiendi cæcat animos eorum. pro D. 225 a, Non enim te arbitror suppellectilis meæ cupiditate esse cæcatum. de Fin. 145 a, Democritus oculis se priuasse dicitur. pro Sest. 27 a, Qui largitione cæcarunt mentes imperitorum.

CAECVS, *a, um*. oculis captus, amens, furens. de Amic. 106 b, Nõ solùm ipsa fortuna cæca est, sed eos etiã plerunq; efficit cæcos quos cõplexa est. I.A. 248 a, Quis hoc nõ uidet, quod fortuna, quæ dicitur cæca, uideat? pro D. 234 b, Quem unquam audiuit uorũ cum sacrificiũ Bonæ deæ fieret, interfuisse neminẽ, ne illum quidem qui cæcus factus est. de Fi. 121 a, Catuli qui iam despecturi sunt, ceci equidẽ ut hi qui modò nati. pro Pla. 260 b, Sed ego cæcum me & præcipitẽ ferri cõfitear in causa, si, &c. I.P. 92 a, Cupiditate cæca rapi. pro Cl. 59 b, Mater, quam cæcã crudelitate & scelere ferri uidetis. pro Qu. 15 a, Aliquem cæcum cupiditate æque auaritia esse. de In. 42 a, Cæca & temeraria cupiditas. pro S. R. 35 a, Ipsos cæcos reddit cupiditas & auaritia. pro Sest. 6 b, Ille cæcus atq; amens furore. & de Ar. 255 a, Cæcus amentia. cõtra Rul. 73 a, Cur hoc tam est obscurum atq; cæcum? de Or. 141 a, Res cæcæ & ab aspectus iudicio remotę. pro Mil. 111 a, Cæca nox. pro Lig. Timor cæcus. Epist. lib. 12, Cæcum tempus seruitutis. Epist. lib. 6, Cæca suspicio. de D. lib. 2, Quod temerè fit cæco casu, & uolubilitate fortunę. de Fin. lib. 1, Cæco impetu in alios incurrere. contra Rul. Obscura spe & cæca expectatione pendere. Ar. li. 11, Cæci fuimus in ea re.

CAEDES, *dis*. occisio. Epist. 58 a, Bellum ex altera parte cædem ostendat, ex altera seruitutem. Epist. 184 a, Cædem gladiator quærit. pro S. R. 31 a, Qui in cæde atque ex cæde uiuunt. pro Mil. 118 b, Clodius multorum priuatorum cædes effecit. & 103 b, Cædem, qua P. Clodius occisus esset, contra rem. esse factam. pro S. R. 20 b, Cædes indignissimę maximęq; factę sunt. de Clar. 172 a, Cam in sylua sua facta cædes esset, &c. pro Cæc. 293 a, Tu uim negabis esse factam, si cædes & occisio facta non erit? Anteq. 195 b, Neque patiar ut cædes ciuium inter se fiat. pro Syl. 180 b, Facere cædem nicunt. de Pro. 75 a, Conducere aliquem ad cædem faciendam. pro Pl. 278 a, A seruis cædem fieri Senatus, Reip. exitiosum fuisse. Attic. 246 b, Mihi res spectare ad cædem uidetur.

CAEDO, *dis, cecidi, cæsum*. tundo, uerbero, occido. I.A. 218 b, Cum enim serui publicis locis cæciderunt. & 252 a, Quos Antonius in conuiuio loris cædi iubebat. Anteq. 195 b, Serui ad supplicium cæsi uerberibus trahuntur. I.V. 164 b, Cædere aliquem uirgis. & de Di. 62 a, I.V. 90 a, Cædere tamã saxis. de Di. 116 a, Cædere silicem. I.V. 106 a, Lapis aliquis cædendus & asportandus fuit. I.A. 189 b, Antonius cedit greges armentorum. Attic. 79 a, Hic ad IIII Id. Oct. ob. magnũ hostium numerum cecidimus. pro Mil. 104 a, Ille dies, in quo T. Gracchus est cæsus. de D. 126 b, Qui robur illud cecidit, dolauit, inscripsit. de Di. 113 a, Arbores simul cum luna senescentes tempestiuè cædi, quia tum exiccatę sint. de Leg. 158 a, Roscius in senectute numeros in cantu ceciderat.

CAELEBS, L. Cœlebs,

CAELO,*as*. occulto, obscurè fero.) (. Indico. in Verr.249 a, Quamobrem iste pirata cælatus est? de Nat.16 a, Nec tu me cælas, ut Pythagoras solebat alienos. Ep.61 a, Existimare debes te maximis de reb. à fratre esse cælatū. Ep.105 b, Bassus noster me de hoc libro cælauit. pro Cl.57 b, Non est profectò de ueneno illa cælata mater. At.167 b, Iam cælandū magis de nostro consilio, quem ad diē uiderētur. Or. 219 b, Oīuirum simplicē, qui nos nihil cælat. Ac.15 b, Vnum tamen illud non cælant. cōtra Rul.68 a, Cū familiariter me in eorū sermonē insinuarē ac darem, celabar, excludebar. Qu.F.317 b, Sed heus tu, cælari uideor à te. pro Syl.174 b, Credo iudices cælatū esse Casiū de Sylla uno. Ac.15 b, Aut cur cælatis quasi turpe aliquid, sententiā uestram? Att.239 a, Saufeium pete, celemus, ego nunquā indicabo. Qu.Fr.326 a, Sed tamē indicabo tibi, quod in primis te cælatum uolebam. Off.59 a, In omni deliberatione, & cælandi & occultandi spes remouenda est. Ac.39 a, Nec tamen istum cessare, sed cælare quæ scribat existimo. Of.59 b, Si omnes deos homines; cælare possimus, nihil tamē iniustè faciendū est. p Deiot.147 a, Si te palām interemisset, deos quidem nunquā cælare potuisset, homines uerò fortassè cælassent.

CAELVM.L. Cœlum.

CAEMENTVM,*ti*. lapides rudes & fracti, quibus ædificia consurgunt. pro Mil.115 b, Repentè lintribus in eam insulā, materiam, calcem & cæmenta cōuexit. Qu.Fr.329 b, Quid si cæmentum non haberem, deturbem ædificium? de D.129 a, Num hæc in latere aut in cæmento ex quib. effecta est, ualere potuit. pro Do.225 b, Nec illi cæmenti ac tegulis meorum rectorum se famem suam expleturos putauerunt.

CAEPTO,*as*. incipio. de Fin.130 a.

CAERIMONIA.L. Cerimonia.

CAERVLEVS,*lea*. color cœli, cærulus, cumatilis. de Nat.17 b, Oculos cæruleos esse Neptuni.

CAERVLVS,*a,um*. de Di.89 a, Ad cœli cærula templa. & in Arat. Cærula astra.

CAERVLA. id est, maria. de Fi.136 b, Poetæ. L. Transuehor.

CAESAR,*ris*. de Cl.188 a, De Cæsare ita iudico, illum omniū ferè oratorum Latinè lōqui elegantissimè. & ib. Cæsar de ratione Latinè loquendi accuratissimè scripsit ad Ciceronem. At.124 a, Sed hoc *vigiles* horribili uigilantia, celeritate, diligentia est plenum. i. Cæsar. de D.113 a, Cæsar in curia Pōpeiana occisus est. Tus.239 a, C. Cæsar à Cinna interfectus, &c. & L. Cæsar eodem tempore.

CAESARIANVS,*a,um*. At.258 a, Cæsariana celeritas.

CAESENA. urbs.†

CAESIM. incisim. Or.219 a, Membratim adhuc, deinde cæsim diximus, &c.

CAESIVS,*a,um*. cæruleus, glaucus color, quales sunt felium oculi. de N.17 b, Cæsios oculos Mineruæ. ad Her.39 b, Hominem cæsium.

CAESTVS,*ſtus*. Tusc.183 b, Pugiles cæstibus contusi ne ingemiscunt quidem. Genus est clauæ ex corio & plumbo.

CAESVS,*a,um*. I.A.258 b, Exercitum hostium cæsum susumq; cognoui. At.277 a, Hostes cæsos fugatosq; esse. pro Cl.58 b, Hostiæ cæsæ. Att.77 b. Ne quid inter cæsa & porrecta, ut aiunt, oneris mihi addatur. Prou.1, In ipso articulo discessus mei. Sumpta est similitudo à sacrificijs, cum inter cæsa exta & porrecta, sinistri quid acciderit, ne litari possit. uerebatur enim Cicero, ne quo tempore ex prouincia Cilicia profecturus esset, eo tempore eiusmodi quid accideret, ne posset discedere.

CAETER,*a,um*. reliquus, alius. Qu. de Pet.208 a, Sed hoc nomen amicorum in petitione latius patet, quàm in cætera uita. Att. Cætera in re. Att.90 b, Iam cætera iurisdictio, nec imperita, nec demens, cum admirabili facilitate. cōtra Rul.63 a, Tu Rulle, missos enim facio cæteros. I.V.209 b, Qu. Calidius eques Ro. cum cæteris Siculis. de In.62 a, Is & cæteras tabulas complures pinxit, & Helenæ se pingere simulachrum uelle dixit. de In.73 b, Et id signis confirmandum huiusmodi, ex cætera diligentia, ex antè factis, &c. I.V.211 a, Argentum illi cæterum apposuerat. de In.53 a, Si uestes & cæterum ornamentum habeat. Epi.49 a, Cæteri & cætera eiusmodi sunt, ut, &c. de Fi.64 b, Apud cæteros autem philosophos, qui quæsiuit aliquid tacet. de Fi.54 a, De cætero uellem equidem ut ipse doctrinis esset instructior, aut ne deterruisset alios à studijs. de In.51 a, Molestia, amor, & cætera quę in simili genere uersantur. cont.Rul.73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hunc quasi gradū quendam ate; aditum ad cætera iactum intelligetis. de Or.121 b, Si mihi filius gignitur, isq; prius moritur, & cætera. & 132 b, Agas asellum, & cætera. Topi.123 a, Et cætera. Att.34 a, Itemq; cætera. Or.20 a, Et quæ sequūtur: id est, & cætera. Of.2 b, Et quæ sunt generis eiusdem. & 3 a, Vt alia eiusdem generis. Et Top.224 b, Et cætera generis eiusdem. Off.12 b, Et si quid eiusmodi. Tus.214 b, Et si qua sunt similia. de Fin.140 b, Benignitas, comitas, quęq; sunt generis eiusdem. At.231 a, Oī loca cætera, quàm ualde experenda, interpellantiū autem multitudine penè fugienda: id est, in cæteris rebus. Qu.Fr.315 a, Ego me in Cumano & Pompeiano, præterquā quòd sine te, cæterùm satis commodè oblectabar: id est, in cæteris rebus. de N.Ii.1, Non solum enim poeta suauis, uerumetiam cætera doctus sapiensq; traditur.

CAETEROQVIN, uel cæteroqui, alioquin. Or.204 b, Illam autem concinnitatem adhibet quidē hic subtilis, quę nisi quod solum, cæteroquin rectè quidam uocant Atticū. de N.13 b, Sed Simonidem arbitror: non enim poeta solum suauis, uerumetiam cæteroqui doctus, sapiensq; traditur. Ep.92 b, At.186 a.

CAETERVM, sed. At.230 a, Cæterùm quis non? i. impetrabit. At.285 b, Cęterùm nequicquam perijt ille, &c. Ep.92 b, Cæterùm is mihi quidem locus non displicet.

CAICVS, *Iuuius*. pro Flac.161 a, Longè est à Tiberi ad Caicum.

CAIETA,*te*. urbs à nutrice Aeneæ sic dicta. pro Pompeio 10 a, Portus Caietæ celeberrimus & plenissimus nauium.

CAIA,*æ*. prænomen honorificum & frequens Romanarum mulierum. fertur enim Caiam Cæciliam, Tarquinij Prisci regis uxorem, optimam lanificam fuisse: & ideo institutū fuit, ut nouæ nuptæ, ante ianuam mariti interrogatæ quæ nam uocarentur, Caiam esse se dicerent. pro Mur.130 a, Vt quia in alicuius libris exempli causa id nomen inuenerant, putarunt omnes mulieres, quæ coemptionem facerēt, Caias uocari.

CALAMISTER,*stri*. acus quædam, qua calfacta capilli intorquentur, & ornatus accersitus. Or.204 a, Remouebitur omnis ornatus, quasi margaritarum, ne calamistri quidem adhibebuntur. Post.207 b, Frōs calamistri notata uestigijs. de Cla.189 1, Cæsar ineptis fortassè gratum fecit, qui uoluit illa calamistris inurere.

CALAMISTRATVS,*a,um*. calamistris inustus. pro Sest.6 b, Calamistrata coma. & Postquam. 207 a, Calamistratus saltator.

CALAMITAS,*tis*. miseria, ærumna, pernicies, aduersa uel incommoda fortuna, incommodæ res, offensio. pro Pom.6 b, Hæc uobis prouincia non modò à calamitate, sed etiā à metu calamitatis est defendenda. ad Att.177 a, Nemo maiorem calamitatem morte Pansæ accepit. I.A.212 b, Resp. nullam calamitatem accipere potest, sine culpa senatus. At.42 a, Præparauit, te quid absens acciperet calamitatis. pro Pomp.12 b, Accepta in Ponto calamitate ex eo prælio, hostium opes animiq; creuerunt. I.C.99 b, Quanquam uidebam perniciem meam cum magna calamitate reip. esse cōiunctam. de D.86 b, Ob eam causam pop. Rom. maximam calamitatem cœpit.

CALAMITOSVS,*a,um*. ærumnosus, calamitate affectus. Oct.a.329 b, Quæ nō insequens hora antecedente calamitosior pop. Rom. illuxit? Tus.227 b, Miseri affecti, ærumnosi, calamitosi. Epist.13 b, Aliquis magis fortuna quàm culpa calamitosus. Att.16 a, Flagitiosa & calamitosa fuga. de Or.130 b, Calamitosus homo. I.V.96 a, Calamitosissimum bellum. pro Clu. Calamitosa fama. pro Le.Agr. Or.2. Calamitosus ager cœlo acloco. I.V.act.3, Tempestas calamitosa. de Fi.lib.5, Calamitosum ocium.

CALAMITOSE'. de Offic.lib.3, Nam quod aiunt minima de malis, id est, ut turpiter potius quàm calamitosè, an est ullum maius malum turpitudine?

CALAMVS,*mi*. frutes aquaticus ad scribendum aptus. Att.96 b, Cum instituissim ad te scribere, calamumq; sumpsissem, &c. Qu.F.316 a Calamo & atramēto temperato, charta etiam dentata res agetur.

CALANTICA,*æ*. tegmen capitis muliebre. Cic. in Clodiū apud Nonium: Tunc cum uincirentur pedes fascijs, cum calantica capiti accommodares, &c.

CALATIA,*æ*. oppid. At.257 a.

CALATA,*æ*. idem. I.V.169 b, pro Sest.19 a.

CALATINVS,*ni*. I.V.169 b, Ep.219 b, I.P.82 a.

CALCHAS, uates. de N.17 a, 98.

CALCAR,*ris*. equi stimulus, quod ad calcem alligatur equitis. At.85 a, Adscribit etiam & quasi calcar admouet, interesse se pro ijs magnam pecuniam. de Ora.146 a, Dicebat Isocrates, doctor singularis, se calcaribus in Ephoro, cōtrà autem in Theopompo frenis uti solere. Att.86 b, Alter frenis eget, alter calcaribus. de Cla.183 a, Alteri se calcaria adhibere, alteri frenos.

CALCEAMENTVM,*ti*. Tus.246 a, Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentū solorum callū, cubile terra.

CALCEATVS,*a,ū*. p Cæ.50 b, Homines calceati & uestiti.

CALCEOLVS,*li*. de Nat.17 b, Sospita, cum pelle caprina & cal-

& calceolis repandis.

CALCEVS,*ci.* pedum ueſtitus & tegmen ex corio. de Ora. 105 a, Si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quāuis eſſent habiles & apti ad pedem. In Anton. 175 a, Rediui cum calceis & toga, nullis nec caligis nec lacerna.

CALCITRO,*as.* calce percutio. pro Cæl. 45 a, Eum habere tuis copijs deuinctum non potes, calcitrat, reſpuit.

CALCVLVS,*li.* lapillus, ratio. de Orat. 180 a, Demoſthenes coniectis in os calculis, ſumma uoce uerſus multos uno ſpiritu pronunciabat. de Fi. 77 a, Voluptatum ne calculis ſubductis prælium ineunt. At. 129 a, Quare nunc ad illos calculos reuertamur, quos tum abiecimus. de Am. 107 a, Hoc eſt quidem nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par ſit ratio acceptorum & datorum.

CALEFACIO,*cis.* calfacio. ad Qu. Fr. 322 a, Eodem die Gabinium ad populum luculenter calefecerat Memmius.

CALEFIO,*fis.* ad Her. 20 a, Fauces calefiunt, & arteriæ complentur.

CALENDAE, *arum.* Qu. Fra. 315 a, Hæc ſcripſi ad VIII Cal. Nouemb. At. 4 b, Ad VIII Calend. Decembr. De Calendis, Nonis, & Idibus, & earum locutionibus abundè uide Lilij Gregorij Gyraldi Ferrarienſis, de Annis, &c. libellum.

CALEO,*les.* calidus ſum. de Sen. 88 a, Vua ueſtita pampinis, nec modico tepore calet, & nimios ſolis defendit ardores. ad Her. 28 b, In re frigidiſſima cales, in feruentiſſima friges. de Fin. 55 a, Sentiri hoc putat, ut calere ignem, niuem eſſe albam. pro Planc. 270 b, Illud uerò crimen de nummis, quos, &c. caluit re recenti, nunc in cauſa refrixit. de Cla. 186 a, Cn. Lentulus calebat in agendo. I.V. 89 b, Poſteaquam ſatis calere res Rubrio uiſa eſt. Att. 65 b, Itaq; iudicia calent. In Sal. 272 a, His uitijs & meæ & ueſtræ iam aures calent.

CALESCO,*ſcis.* calidus fio, calfio. de Sen. 89 a, Vbi enim poteſt illa ætas æquè caleſcere uel apricatione uel igni? de N. 54 a, Anima quæ ſpiritu in pulmones ducitur, caleſcit ab ipſo ſpiritu.

CALES,*ium.* opp. contra Rul. 85 b. I.A. 245 a.

CALENVS,*na.* Ep. 132 a.

CALFACIO, *cis.* Epiſt. 263 b, Calface hominem. & 115 b, Si Parthi uos nihil calfaciunt, nos nihil frigore frigeſcimus. Cælij. At. 24 b, Balneum calfieri iubebo.

CALIDVS,*a,um.* de Natur. 30 b, Omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitatur motu ſuo. Tuſcu. 157 a, Calidior eſt enim, uel potius ardentior animus, quàm hic aer, &c.

CALIGAE,*arum.* tibiarum tegumentum. At. 24 a, Mihi eius caligæ ut faſciæ cretatæ non placebant.

CALIGINOSVS,*a,um.* obſcurus, caligine tectus. de Diu. 107 a, Si obſcurior & quaſi caliginoſa ſtella fuerit. Tuſc. 161 a, Nebuloſum & caliginoſum cœlum. & 157 a, Cœlum humidum & caliginoſum eſt, propter exhalationes terræ.

CALIGO,*as.* In Ar. Atque aram tenui caligans ueſtiet umbra. & ibid. iterum Poetæ.

CALIGO,*nis.* tenebræ. Poſtq. 205 a, Ex ſuperioris anni caligine & tenebris lucem in Repub. reſpicere cœpiſtis. pro Pla. 279 b, Vide nunc caliginem temporum illorum. cõtra Rull. 74 b, Nunc tetris tenebris & caligine eò ſe peruenturos putant. I.A. 240 a, Quod uidebam equidem, ſed quaſi per caliginem perſtrinxerat aciem animi Bruti ſalus. & ibi. Diſcuſſa eſt illa caligo, quam, &c. Item in Arat. Aliquid obſcura caligine tectum.

CALIX,*cis.* poculum. I.P. 94 a, Toreuma nullum, maximi calices, ne contemnere ſuos uideretur. Tuſc. 200 a, Huic calix mulſi impingendus eſt, ut plorare deſinat?

CALLEO,*es.* ſcitè iam habeo, arte quadam præditus ſum. pro Cor. 61 b, Ignoſco tibi, ſi neq; Pœnorum iura calles, neque, &c. Epiſt. 50 a, In illis rebus exercitatus animus callere iam debet. I.A. 162 a, In quo ſcientiam habes quæſtuoſam.

CALLIDE, aſtutè, non incallidè, cautè. Orat. 205 b, Callidè arguteq; dicere. de Or. li. 1, Callidè & peritè. pro Cl. Callidiſſimè dicere. pro Fl. 150 b, Callidè acceſſit.

CALLIDITAS,*tis.* malitia, aſtutia. Part. 236 b, Prudentiam malicia imitatur. Offi. 75 a, Fuit igitur ſtulta calliditas perueſa imitata prudentiam. Off. 13 a, Plato inquit, ſcientiam quæ eſt remota à iuſticia, calliditatem potius, quàm ſapientiam appellandam. de Ar. 248 a, Pœni calliditate ualent. Part. 242 a, Genus huiuſmodi calliditatis & calúmniæ retrahatur in odium iudicis.

CALLIDVS,*a,um.* aſtutus, uerſutus, uafer, malitioſus, peritus, eruditus artificio ſimulationis, ueteratorius, ueterator, non incallidus. I.V. 155 a, Deinde in hoc homo luteus etiam callidus & ueterator eſſe uult. de N. 64 b, Chryſippus homo ſine dubio uerſutus & callidus. callidos uoco, quorum tanquam manus opere, ſic animus uſu concalluit. de Fin. 75 b, An quòd illa callida eſt? ut optimè poſſit architectari uoluptates. Of. 7 b, Nimis callida & malitioſa iuris interpretatio. Off. 22 a, Callidum & uerſutum factum Solonis. pro Cl. 56 b, Qui ad fraudem callidi ſunt.

CALLIOPE, *es.* una Muſarũ, à uocis bonitate dicta. Att. 24 b, Hæc mihi cum eo libro, in quo, &c. Calliope ipſa perſcripſerit, non opinor eſſe dubitandum, quin ſemper, &c.

CALLIPEDES,*æ.* tragœdus quidam. At. 207 b, Biennium præterijt, cum ille Callipedes aſsiduo curſu cubitum nullum proceſſerit.

CALLIS,*is.* ſemita. pro P. Se. 5 b, Italiæ callis. aliàs caulas.

CALLVM,*li.* cutis uſu facta denſior. Tuſ. 246 a, Mihi calceamentum eſt ſolorum callum. & 182 b, Et ipſe labor quaſi callum quoddam obducit dolori. Tuſc. 127 a, Cõſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo.

CALONES. militum miniſtri. de N. 62 a.

CALOR,*ris.* ardor, nimius ſolis ardor, tepor. At. 216 b, Vitandi caloris cauſa Lanuuij tres horas acquieui. de Nat. 30 b, Omnia quæ alantur & creſcant, continere in ſe uim caloris, ſine qua neq; ali poſſent, neq; creſcere. & 52 b, Si eſt calor, à ſole ſe opponunt. & ibid. Eteſiarum flatu nimij temperantur calores. de Vn. 203 b, Cauſæ quæ uim habeant caloris & frigoris. de Or. 108 a, Nũc Scæuola paulùm requieſcet, dum ſe calor frangat, & nos ipſi quoniam id temporis eſt, ualetudini demus operam. Qu. F. 317 a, Scio nunquam me à cauſis diſtrictiorem fuiſſe, atq; id anni tempore grauiſsimo, & caloribus maximis. & ibid. b, Ego ex maximis caloribus (non enim meminimus maiores) in Arpinati ſumma cum amœnitate fluminis me refeci ludorum diebus. de Sen. 88 a, Vua ueſtita pampinis, nec modico tepore calet, & nimios ſolis defendit ardores. & ibid. Vua & ſucco terræ & calore ſolis augeſcit. Off. 35 a, Tecta quibus & frigorum uis pelleretur, & calorum moleſtiæ ſedarentur.

CALPE,*pes.* promontorium in Aphrica. Ep. 164 a.

CALVITIVM,*tij.* caluæ nuditas, cũ ſine capillo eſt caput. Tuſc. 204 a, Perinde ſtultiſsimus rex in luctu capillum ſibi euellebat, quaſi caluitio mœror leuaretur.

CALVMNIA,*æ.* iniuſta uexatio, & fraudulenta interpretatio. Par. 242 a, Genus eiuſmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis. pro Cecin. 296 b, Aequitatis iudicium cum erit, caue in iſta tam frigida tamq; ieiuna calumnia deliteſcas. pro Milone 115 b, Qui calumnia litium fundos alienos petebat. I.V. 122 a, A quo H-S. CM. per calumniam malitiamq; petita ſunt. Qu. Fr. 294 b, Illa acerrima miniſtra prætorum auaritiæ calumnia. pro Cluen. 35 b, Nec ſine ignominia calumniæ relinquere accuſationem poterat. & 52 b, Hic nobis patronis calũniam fortaſſe non effugiet. de Fat. 146 b, Itaq; premebat alio modo, nec ullam adhibebat calumniam. pro Dom. 220 b, Illud in primis ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. & ibid. Quæ maior calumnia, quàm imberbem adoleſcentulum dicere filium ſenatorem pop. Rom. ſibi uelle adoptare? pro Do. 223 a, Accuſare propter calumniæ metum non eſt auſus. Sal. in Ci. 271 a, Qui uerò nihil poterat, is erat calumniæ proximus. Epiſt. 4 a, Res ab aduerſarijs noſtris extracta eſt uarijs calumnijs. & 2 a, Senatus religionis calumniã, non religione, ſed maleuolentia comprobat. Off. 7 b, Exiſtunt etiam iniuriæ ſæpe calumnia quadam & nimis callida & malitioſa iuris interpretatione. Aca. 17 a, In minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. Epiſt. 117 a, Nam de diuinatione Appius cum calumniam iuraſſet, cõtendere auſus non eſt, Pylioq; ceſſit. item iurare calumniam uulgò dicitur, iurare de calumnia, quod ſit ante litem conteſtatam. Ep. 116 b, C. Sempronius Rufus calumniã maximo plauſu tulit, quòd is, &c. Att. 56 b, Metellus calumnia dicendi tẽpus exemit. In Sal. 272 b, Sed eſt quædã calumnia, quam unuſquiſq; noſtrũm teſtante animo ſuo fert de eo, qui falſum crimen bonis obiectat. I.C, 105 a, * Tongillus, quem amare in prætexta calumnia cœperat.

CALVMNIATOR,*ris.* malitioſus interpres, qui falſum crimen obijcit bonis. pro Cec. 297 b, Scriptũ ſequi calumniatoris eſt. & I.V. 81 b, Calumniatores de ſinu ſuo apposuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. & 112 b, Etenim erat eiuſmodi cauſa, ut ipſe prætor cum quæreret calumniatorem, paulò tamen conſideratiorem reperire non poſſet. pro Qu. 16 b, Aliquis calumniator atque improbus.

CALVMNIOR, *aris.* calumniam adhibeo, uexo, malitia ago. pro Qu. 12 a, Tacet res in controuerſijs, iſto calumniante biennium. Poſtq. 210 a, Meq; etiam ſi diutius calumniarentur, redire iuſsiſtis. pro S.R. 27 a, Is apertè ludificari accalumniari ſciens uidetur. Epiſt. 129 a, Nam quòd antea te calumniatus ſum, indicabo malitiam meam. Ep. 126 b, Sed calumniabar ipſe me, putabam, &c. ad Her. 7 b, Defenſoris locus eſt, cum accuſatorem calumniari criminatur.

CALX, *cis.* pars poſterior pedis, finis rei cuiuſq;. In Verr. 159 b, &

b,& pro Syl.180 b, Ibi cum pugnis & calcibus conſciſſus eſſet,promiſit,&c. ad Her.41a. Huc ſubſellium quoddam calce premens dextra pedem defringit.Tuſc.243 b,Certare pugnis & calcibus.

Calx,pro fine,& meta. Tuſc.151 a,Nuuc uideo calcem ad quem decurſum eſt: id eſt,finem. De rep.teſte Seneca,Epiſt. lib.19, Epiſt.109, Quoniam ſumus ab ipſa calce, eius interpellatione reuocati.ubi obſeruandum eſt, ipſa calce genere fœminino ſcriptũ, quod & Seneca teſtatur. de Senectu. 94 b,Nec uerò uelim quaſi decurſo ſpacio à calce ad carceres reuocari.de Am.115 a,Quibus cùm tanquam è carceribus emiſſus, cum ijſdem ad calcem (ut dicitur) peruenire poſsis.

Calx,pro coćto lapide. pro Mil.115 b, Repentè in eam inſulam,materiam,calcem & cæmenta conuexit.

CALYPSO. Off.23 a, Quàm multa paſſus eſt Vlyſſes in illo errore diuturno, cùm mulieribus (ſi Circe & Calypſo mulieres appellandæ ſunt) inſeruiret.&c.

CAMELLVS,*li.* de Nat.50 b,Camelli adiuuantur proceritate collorum.

CAMERA,*æ.* teſtudo,fornix,tectum incuruum. Qu.Fra.318 a,Pauimenta rectè fieri uidebantur, cameras quaſdam non probaui,mutariq; iuſsi.

CAMERINVM,urbs. At.130 a.

CAMERS,*tis.* pro Syl.177 a.& pro Corn.64 b, In agro Camerti,Piceno.uel Gallo.

CAMERTINVS,*a.*pro Cor.Balb.64 a,Camertinũ fœdus.

CAMINVS,*ni.* Epi.100 a,Valde metuo,ne frigeas in hybernis,quamobrem camino luculento utendum cenſeo.

CAMPANIA,*næ.* regio.pro R.92 a, Cum tanto ſtudio C. Rabirius totius Apuliæ,ſingulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur?

CAMPANVS,*a,um.* contra Rul.64 b, Superbia nata Capuę eſſe ex Campanorum faſtidio uidetur.

CAMPESTER,*ſtris,ſtre.* pro Cæl.39 b,Vt exercitatione ludoq; campeſtri tunicati uteremur.

CAMPVS,*pi.* ager,ſaltus,planicies. contra Rul. 85 b, Agros noſtros cum ſuis, optimis atq; uberibus campis conſerendos ſcilicet non putabunt. de D.99 b,Babyloniį in camporum patentibus æquoribus habitantes.& ibid. Cilices campos & montes hyeme & æſtate peragrant. de Nat.45 b,Impendentium mõtium altitudines, immenſitatesq; camporũ.& 58 b,Spacia frugifera & immẽſa camporum.I.A.187 b, Is campi Leontini duo millia iugerum immunia poſsidet. de D 92 b, Cum in uilla quadam campi Atinatis maneres. pro Mu.128 a,Nullum nobis ſors campum dedit,in quo excurrere uirtus cognoſciq; poſſet.pro Ce.301 a,Et me ex hoc (ut ita dicam) campo æquitatis ad iſtas uerborũ anguſtias reuocas. I.A.261 a, Magnus eſt in rep. campus, ut ſapienter dicere ſolebat Craſſus,multis apertus curſus ad laudem.Acad.28 a, Cum ſit campus in quo exultare poſsit oratio,cur eam in tantas anguſtias compellimus? Offic.13 a,Hinc Rhetorum campus de Marathone,Salamine,&c. Atti.75 b,Non habet ſatis magnum campum ille tibi non ignotus curſus animi mei. de Orat.149 b, Ex ingenti quodam immenſoq; campo in exiguum ſanè gyrum oratorem compellitis. de Ora.154 a,In hoc tanto tamq; immenſo campo licet oratori uagari liberè.pro Rab.92 b, Qui in campo Martio comitijs centuriatis auſpicato in loco crucem defigi iubes. Qu. F.307 a.In campo Martio comitia conſules habebant.

CANCELLI,*orum.*ſepta quædam è lignis modicis interualis connexis,quibus ſcenę & tribunalia, & feneſtræ muniebantur. pro Seſt.25 b, Tantus eſt ex fori cancellis plauſus excitatus.pro Qu.6 a,Si extra hos cancellos egrediar,quos mihi ipſe circundedi. I.V.178 a, Satisne uobis prætori improbo circumdati cancelli uidentur in prouincia, imò uerò in ſella ac tribunali?de Orat.89 b,Quaſi certarum rerum forenſibus cancellis circumſcripta ſcientia.

CANCER,*cri.* aquaticum animal,& cœleſte ſignum.In Ara. Et claro colluces lumine cancer, In quo conſiſtens conuertit curriculum ſol.

CANDAVIA,*æ.* regio. Atti.177 a, Ex caſtris ad imam Candauiam.At.41 b.

CANDELABRVM,*bri.* in quo infigitur cãdela ad prælucendũ. I.V.154 b,Iam nõ quero unde tot cãdelabra,ſed,&c. & 213 b, Lecti ærati & candelabra ænea. &214 a, Candelabrum & gemmis clariſsimis & opere mirabili perfectum.

CANDENS,*tis.* igneus.accenſus,candore fulgens. Offic.37 b, Dionyſius candente carbone ſibi adurebat capillum, in Arat. Candens circus: id eſt, orbis lacteus, uel circulus lacteus,ad Her.38 b.

CANDIDATORIVS,*a,um.* Att.1 b,In omni munere candidatorio ſungendo.

CANDIDATVS,*a,um.*candida ueſte indutus,quales erant Romæ qui magiſtratũ petebant. pro Mu.134 b,Non placet mihi inquiſitio candidati prænuncia repulſæ. Qu.Fr.316 b, Tribunitij candidati. pro Mur.137 b, Prætorius candidatus & conſularis. de Pet. A' cãdidato aliquid petere. pro Mur. Nec candidatis iſta benignitas adimenda eſt. Att.6 a. Scito nihil tam exercitum eſſe nunc Romæ quàm candidatos.At. 1 b,Nemo eſt enim ex ijs qui nunc petunt, qui ſi in noſtrum annum reciderit,firmior candidatus fore uideatur.I.P.91 a, Officioſiſsima natio candidatorum.

CANDIDE',ſincerè,purè,benignè. Epiſt.115 b, Cauendum tibi erit, ne parum ſimpliciter & candidè poſsuiſſe inimicitias uideare.Cælij.

CANDIDVLVS,*a,um.* Tuſcul.237 b, Candiduli dentes,uo nuſti oculi,&c.

CANDIDVS,*a,um.* albus,purus,ſincerus. Ora.201 b,Purum quoddam & candidum genus dicendi.

CANDOR,*oris.* de Nat.33 b, Solis cãdor illuſtrior eſt quàm ullus ignis.de So.128 a,Circulus lacteus ſplẽdidiſsimo candore inter flammas relucens.In Arat.Lacteus hic nimio fulgens candore notatur.de N.16 a,Ille fuſus & cãdore mixtus rubor.pro Cęl.45 b,Cãdor huius te perpulit, &c. Tuſc.162 a,Cum uidemus ſpeciẽ candoremq; cœli. Or.104 a, Fucati uerò medicamẽta candoris & ruboris omnia repellentur.

CANEPHORAE,*arum.* uirgines Cereris ſacerdotes, quæ ciſtas binas ferebant opertas, quarum in altera flores erant, quibus uer:in altera ſpicæ, quibus æſtas ſignificabatur.hinc *λικνηφόραι*,i.caniſtriferæ uocabantur. I.V. 201 a, Erant ænea duo præterea ſigna,non maxima, uerùm eximia uenuſtate, uirginali habitu atque ueſtitu: quæ manibus ſublatis ſacra quædam more Athenienſium uirginum repoſita, in capitibus ſuſtinebant.Canephoræ ipſæ uocabantur.

CANESCO,*ſcis.* ſeneſco, inueteraſco. de Legib.156 *a*, Eaq; quercus de fratris mei Mario caneſcet ſeculis innumerabilibus.de Cl.165 b,Cùm oratio iam noſtra caneſceret,haberetq; ſuam quandam maturitatem & quaſi ſenectutem.

CANI,*orum.* albi ſenectute capilli. de Senect.90 a,Non cani, non rugæ repentè autoritatem afferre poſſunt.

CANICVLA,*æ.* ſtella quæ & Sirius dicitur,in ore canis cœleſtis. de Diu.127 b,In his locis poſt ſolſtitium canicula exoritur,apud Troglodytas ante ſolſtitium. de Diu.107 b, Cei ortum caniculæ diligenter quotannis ſolent ſeruare.de N. 64 b,Rationem & orationem canicula non habet.

CANIS,*nis.* de Na.58 a, Canum fida cuſtodia, amans dominorum adulatio, odium in externos, incredibilis ad ueſtigandum ſagacitas narium, alacritas in uenando. pro S.R. 27 b, Canes publicè aluntur in Capitolio, ut ſignificent ſi fures uenerint. Alij canes & latrare & mordere poſſunt.ibi. Canes acres. de D.lib.1, Canes ſagaces. pro S.R.33 a,Nihil mali eſt,canes ibi quàm plurimos eſſe, ubi permulti obſeruandi multaq; ſeruanda ſunt. In Verr.206 b, Canis uenaticus.de L.162 a,Aegyptij canem & felem ut deos colunt.

CANISTRVM,*ſtri.* ſiſcina,ciſta uiminea.At.87 a, Lancibus & ſplendidiſsimis caniſtris nos ſoles paſcere.

CANITIES,*ei.* Oct.330 a, O` turpem exacta dementiq; ætate caniciem.

CANNAE,*arum.* locus.Tuſ.167 a.

CANNENSIS,*ſe.* de Clar.165 b, Cannenſis pugna. pro S. R.33 a.

CANO,*nis.* ſono,canto,cantus edo, uaticinor. de Diu.120 a, Galli uicti ſilere ſolent, canere uictores. & 134 a, Si canere uelim,uel uoce uel fidibus.de Orat.139 b,Tibicen ſine tibijs canere non poteſt. de Orat.199 a,Inclinata ululantiq; uoce, more Aſiatico canere. de Cl.170 b,Carmina quæ apud Homerum in Phæacum epulis canuntur. de Nat. 62 a, Ad harmoniam canere mundum Pythagoras exiſtimat.& 30 a,Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numeroſe ſonantes. de D.86 b,Lituus,quo canitur.I.V.170 b,Cum in eis conuiuijs ſymphonia caneret,maximisq; poculis miniſtraretur.de Legib.li.2,Canendi ſonis uarijs,nihil tam facilè in animos teneros ac molles influit. Or.200 b,Thucydides rebus bellicis canit quodã modo bellicũ.de Ora.141 a,Cum ceciniſſet id carmẽ,quod in eum ſcripſerat. Tuſ.149 a. Epaminundas fidibus præclarè ceciniſſe dicitur. &148 b, Eſt in Originib. ſolitos eſſe in epulis canere conuiuas ad tibicinem de clarorum hominum uirtutibus. Tuſc.177 b, Aut ſi abſurdè canat is,qui ſe haberi uelit muſicũ.I.A.241 a,Canere receptui. I.V.86 b,Intus canere, prouerbium. contra R.80 a,Atq; hoc carmen iſte non uobis,ſed ſibi intus canit:id eſt,ad ſuam utilitatem refert. de Cl. 181 a, Tibicen Antigenidas dixit diſcipulo ſanè frigenti ad populum, Mihi cane & Muſis. I.C. 115 a, Vt hæc quæ nunc fiunt,canere dij immortales uiderentur: id eſt uaticinari.

CANENS,*tis.* I.A. Or.12,Receptui canente Senatu.de N.lib. 2,Canentes tibiæ.

CANON,*onis,* regula.Epiſt.163 a, Sed heus tu,qui *κανὼν* eſſe meo-

se meorum scriptorum soles.

CANOPITAE, *arum.* qui Canopum insulam, ad ostium Nili incolunt.

CANORVS, *a, um.* ad cantum inflexus, clarus. de D. 120 a, Gallus est animal canorum sua sponte. de C. 186 a, Vox suauis & canora. de Sen. 82 b, Omnino canorum illud in uoce splendescit in senectute. Off. 27 a, Sine contentione uox nec languens, nec canora. de Or. 145 a, Profluens quiddam habuit Carbo & canorum. de Cl. 174, Canorus orator & uolubilis. Vox canora.)(. Vox fusca. Ac. 6 b, Hoc dulce, canorum illud, hoc bene olens.

CANTERIVS, *rij.* equus castratus. de Natur. 62 a, Eos tu canterijs albis obuiam Vacieno uenisse existimas? Epist. 128 a, Potes mulo isto, quem tibi reliquum dicis esse, quando canterium comedisti, Romam peruehi.

CANTHARIS, *idis.* uermis quidam uiridis, grauiter olens, & qui sumptus interimat. Epistol. 339 b, Gaius accusante L. Crasso, cantharidas sumpsisse dicitur. Tuscu. 251 a, Theodorus Lylimacho mortem minitanti: Magnum uerò, inquit, effecisti, si cantharidis uim consecutus es.

CANTICVM, *ci.* actus comœdiæ, & pars liberior, & lasciuior cantus. Epist. 140 a, Fortè nosti canticum. Orat. 202 a, Est etiam in dicendo quidam cantus obscurior, non hicè Phrygia & Caria Rhetorum epilogus, penè canticum, sed ille quem, &c. de Diuin. 131 b, Cantibus. aliàs Canticis.

CANTILENA, *æ.* cantio. Att. 19 a, Vt crebrò mihi insusurret Epicharmus cantilenam illam suam, *γῆ γῆ*, &c. id est, esto sobrius. de Or. 93 b, & 115 b, Qui non Græci alicuius loquacitatem sine usu, neq; ex scholis cantilenam requirunt. Epi. 177 a, Tocam istam cantilenam ex hoc pendunt, ut quàm plurimum lucrifaciant.

CANTIO, *onis.* carmen ueneficũ. de Cl. 184 a, Idq; ueneficijs & cantionibus Ticiniæ factum esse dicebat. L. Veneficium.

CANTIVNCVLA, *æ.* de Fin. 136 b, Cantiunculis irretitus.

CANTITO, *as.* de Cl. 171 a, Carmina in epulis esse cantitata à singulis conuiuis de clarorum uirorum laudibus, in Originibus scriptum reliquit Cato.

CANTO, *as.* cano, cantus edo uel fundo. de Or. 134 b, Quid ploras pater! mirum ni cantem, condemnatus sum. I. C. 100 a, Pueri lepidi & delicati, qui cantare & psallere didicerunt. Qu. Frat. 314 a, Iampridem, ut scis, istum canto Cæsarem. de Diui. 120 a, Cur ante lucem galli cantant. & 96 a, Galli gallinacei canere cœperunt.

CANTOR, *ris.* de Or. 205 b, Leguleius quidam præco actionum. cantor formularum, auceps syllabarum. & in Vat.

CANTVS, *tus.* symphonia, uocis inflexio. pro S. R. 41 a, Cantu uocum, neruorum & tibiarum tota uicinitas personabat. Ac. 6 b, Oculi pictura tenentur, aures cantib. pro Mur. 128 b, Te gallorum, illum buccinarum cantus exuscitat. de L. 199 b, Plato ait musicorum cantibus mutatis mutari ciuitatum status. de Diu. 103 b, Qui sono quodam uocum & Phrygijs cantibus incitantur. de Leg. 182 b, Ad cantus & ad tibicinem persequi laudes clarorum uirorum. Tusc. 148 b, Neruorum uocumq; cantus. Ora. 202 a, Est etiam in dicendo quidam cantus obscurior, &c. & de Ora. 111 b, Quis cantus moderatæ orationis pronunciatione durior inueniri potest? quod carmen artificiosa uerborum conclusione aptius? Tusc. 248 a, b, Tibicines, ijq; qui fidibus utuntur, suo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. de Ora. 152 a, Quanto molliores sunt & delicatiores in cantu flexiones & falsæ uoculæ, quàm certæ & seueræ? pro Arch. 189 a, Bestiæ sæpe immanes cantu flectuntur atq; consistunt. de Som. 129 a, Quòd docti homines neruis imitati atq; cantibus aperuere sibi reditum ad hunc locum. pro Cæl. 44 b, Accusatores cantus & symphonias iactant. de D. 97 a, Sæpe uocum grauitate & cantibus pelluntur animi uehementius. & 83 a, Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus. de Or. 107 b, Solet Roscius dicere, se quo plus sibi ætatis accederet, eo tardioris tibicinis modos & cantus remissiores esse facturum. I. V. 242 a, Cãtus symphonia. pro Mur. 128 b, Cantus buccinæ.

CANVS, *a, um.* albus, candidus. de D. 82 b, Saxaq; cana salis niueo spumata liquore. & in Arat. Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.

CANVSIVM, *ij.* opp. At. 134 b.

CAPACITAS, *tis.* spacium capiendi. Tusc. 161 a, Vtrum capacitatem enim in animo putamus esse? Tusc. 161 a, Qui enim fundus, aut quæ talis animi figura intelligi potest? aut quæ tanta omnino capacitas?

CAPAX, *cis.* quod aliquid capere potest, capio. Orat. 206 a, Demosthenes non semper implet aures meas, ita sunt auidę & capaces. & semper aliquid immensum infinitumq; desiderant. At. 274 a, Tanta multitudo quantum capit urbs nostra. I. P. 84 b, Non capiunt angustiæ pectoris tui, non recipit leuitas ista, non egestas animi, non infirmitas ingenij sustinet tantam personam, tam grauem, tam seueram. Attic. 286 a, Tot anni quot ista ætas recipit. pro Syl. 181 a, In hac uita tanto sceleri locus non est. pro Syl. 180 b, Persona P. Syllæ non susceptit crimen tantorum facinorum. & 181 b, Non cadit in hanc uitam, in hunc hominem ista suspicio.

CAPEDO, *nis.* uas, quo utebantur antiqui in sacris deorum. Par. 117 a, Capedines ac fictiles urnulæ.

CAPEDVNCVLA, *æ.* parua capedo. de Natu. 68 a, Capeduncules, quas Numa reliquit.

CAPELLA, *æ.* capra. I. V. 129 a.

CAPENAS, *atis.* Ager Capenas, I. V. 114 b, Ep. 137.

CAPENA, porta. Att. 534.

CAPESSO, *sis.* capio, peto. de Nat. 495 a, Partes terræ undique medium locum capessentes nituntur æqualiter. de N. 50 a, Partes corporis ad pastum capessendum conficiendumq;. & At. 162 b, Melitã igitur, opinor, capessemus. I. A. 228 b, Ecquod principium putatis libertatis capessendæ? Tusc. 157 a, Is autem animus, superiora capessat necesse est. & ib. Nihil habent hæc duo genera proni, supera semper petunt. At. 257 a, Istuc ad remp. capessendam uenio. de Ora. 118 b, & 153 a, Vt eidem Carboni Trib. pl. alia tum mẽte rẽpubl. capessenti P. Africanus respõderat. Epist. 9 a, Sit ne sapienti capessenda resp. de D. 89 a, Post illa germana soror errare uidebar, Tardaq; uestigare & quærere te, neq; posse corde capessere. de Rep. li. 4. teste August. de Ciuit. Dei, lib. 2, cap. 10, Aeschines ciuis Athenien sis, uir eloquentissimus, cum adolescens tragœdias actitauisset, Remp. capessiuit.

CAPILLATVS, *a, um.* contra Rul. 68 b, Aliquis corpore inculto atque horrido capillatior quàm antè, barbaq; maiore. & 77 b, Adolescens non minus bene nummatus, quàm bene capillatus.

CAPILLVS, *li.* capitis pilus. in P. 84 b, Erant illi compti capilli & madentes cincinnorum fimbriæ. pro S. R. 41 a, Capillus compositus & delibutus. pro Sest. 6 b, Capillus horridus.

CAPIO, *is.* cepi, captum. comprehendo, fero, prehendo, decipio. in Verr. 78 a, Probabo Verrem contra leges pecunias cepisse. pro R. 97 a, Nemo tam fuit pubes, quin arma ceperit. Epist. 66 b, Sex oppida ui oppugnando cepi. I. C. 114 a, Belli duces captos iam & comprehensos tenetis. Att. 120 a, Inuitè cepi Capuam, non quò, &c. Antequam. 196 a, Mors quæ ob remp. capitur. de Or. 136 a, Non fugiendi hostis, sed capiendi loci causa cedere. Epist. 175 a, Scitè & commodè capere tempus adeundi ad aliquem. pro Plan. 259 a, Capiebam animo non mediocrem uoluptatem, quòd, &c. de Sen. 88 b, Laertes leniens desiderium quod capiebat ex filio. & Att. 230 a, Lætitia quam oculis cepi iusto interitu tyranni. Epist. 145 b, Ex literis tuis cepi fructum duplicem, mihiq;, &c. & 15 a, b, Cum se maximum fructum cepisse dicerent ex libertate mea. Attic. 3 a, Multo maiorem fructum ex populi Rom. existimatione illo damnato cepimus, quàm ex ipsius, si absolutus esset, gratia cepissemus. contra Rull. 77 b, Vix iam uidetur locus esse, qui tantos aceruos pecuniæ capiat. I. A. 182 a, Illi eam gloriam consecuti sunt, quæ uix cœlo capi posse uideatur. I. C. 109 a, Sunt ita multi ut eos capere carcer non possit. pro Mil. 118 b, Capere eius amentiam ciuitas non poterat. Attic. 216 b, Vrbs ei parum magna uisa, quæ etiam ipsum capere potuerit. pro Pom. 16 b, Quæ ciuitas est in Asia, quæ unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? de Cl. 180 b, Aliquis in capiendo aduersario uersutus. Or. 202 b, Philosophi docendi causa, non capiendi loquuntur. Aca. 17 a, Decipi, falli, capi. idem de Orat. 99 a, Cum obsignes tabellas cliẽtis tui, quibus id sit scriptum quo ille capiatur, ego tibi ullam causam maiorem commitendam putem? pro Cæ. 301 a, Aequitatem rei uerbi laqueo capi non oportet. Ora. 213 a, Adhibere insidias ad capiendas aures. Off. 12 b, Capere consuetudinem & exercitationem faciendi aliquid. de Or. 160 b, Sæpe capienda membris minutioribus oratio est. Off. 55 a, Inest in his aliquid probi, quod capiat ignaros. pro Cl. 20 b, Ea animum adolescentis pellexit, his omnibus rebus, quibus illa ætas capi ac deliniri potest. I. V. 75 b, Si Glabrionis patris uim & acrimoniam ceperis ad resistẽdum hominibus audacissimis. de D. 85 b, Capere documentum ex aliquo. L. Documentum. Nec tuendi satietas capere poterat. I. A. 189 a, Aliquando patrium animum uirtutemq; capiamus. Offic. 8 a, Qui nationes deuictas bello in fidem cepissent. pro Pom. 15 b, Antequam magistratum per leges capere licuisset. de Leg. 185 a, Eundem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito. I. C. 98 a, Decreuit senatus ut Consules uiderent, ne quid respub. detrimenti caperet. I. A. 177 b, Tantum te cepisse odium regni uidebatur. de Ora. 129 b, Captus sum misericordia, & pro Qu. 18 a, Vt aliquando misericordiam ca-

pere;

peret aliquam ætatis suæ. de N. 11 b, In eas imagines mentē intentam infixamq; nostram intelligentiam capere quid iusquam mens aut cogitatio capere possit. Of. 11 b, Sequuntur fratrum coniunctiones, pòst consobrinorum sobrinorumq;, qui cùm una in domo iam capi non possint, in alias domos tanquam in colonias exeunt. de A. 101 a, Qui ob amicitiam summa fide constantiaq; seruatam maximam gloriam ceperit. Epist. 206 a, Nulla est gratia, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulando q; illustrare possit.

CAPITAL, *lis.* capitale, uetustū uerbū. de Leg. 174 a, Quiq; non paruerit, capital esto.

CAPITALIS, *le.* pernicios us, crimen quod aut libertatis, aut ciuitatis amissio sequeretur. In A. 192 a, Capitalem & pestiferum à Brūdusio M. Antonij reditum timebamus. Of. 40 b, Capitalis omnino oratio est ad æquationem bonorum pertinēs. Officior. 9 a, Totius iniusticiæ nulla capitalior est, quàm eorum, qui, &c. de Cl. 176 b, In iudicium capitis aliquem uocare. in Verr. 127 b, Facere aliquem reum rei capitalis. pro Cecin. 289 b, Aliquem rei capitalis esse damnatum. pro Dom. 229 a, & pro Sest. 21 b, Qui erant rerum capitalium condemnati. de Senect. 85 b, Qui in uinculis essent damnati rei capitalis. I. V 122 b, Sopater rei capitalis accusatus. pro R. 96 b, Rabirius fraudem capitalem admisit. de Or. 105 b, Erat enim Athenis reo dānato, si fraus capitalis esset, quasi pœnæ æstimatio. de L. 185 a, Vincula sontium seruato, capitalia iudicanto. de In. 74 a, Lacedæmonijs lex erat, ut capitale esset, nisi, &c. de N. 4 b, Facinora capitalia. Qu. F. 314 b, Capitalis creber, acutus Thucydides. Of. 68 b, Capitalis Eteocles, qui, &c. id est, sceleratus. I. A. 200 b, Capitalis homo. I. C. 105 a, Hostis tam capitalis. de Am. 95 b, Odio capitali ab aliquo dissidere. I. V. 122 b, & 257 b, Rerum capitalium quæstiones. de Ora. 118 a, Si ex crimine causa constat, ut facinoris.

CAPITIS diminutio, est prioris status mutatio. Top. Si ea mulier testamentum fecit quæ se capite nūquam diminuit: id est, quæ per coniugium nunquam uiri conuenit in manum. pro Dom. 220 a.

CAPITINVS, *na.* pro Sylla.

CAPITO, *nis.* à nimis magno capite dicti sunt. de Na. 17 a, Sili, Flacci, Frontones, Capitones.

CAPITOLINVS, *a, um.* pro Do. 242 b, Iupiter Capitolinus. & pro R. 97 a, Cliuus Capitolinus. Qu. F. 312 a, Capitolini & Mercuriales.

CAPITOLIVM, *lij.* templum ac sedes Iouis Opt. Max. in cliuo. Ante. 298 b. Dij deæq; immortales, qui excellente tumulo ciuitatis sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. contra R. 64 a, Hoc templum Iouis Opt. Maxim. atque hæc arx omnium gentium. I. V. 216 a, Capitolium flamma consumptum. Item Aca. Cùm ambo ad senatum in Capitolio starent.

CAPITVLVM, *li.* de Leg. 100 a, Nec uerò ferent, si audierint te primum capitulum optimum prodidisse. aliàs, caput libri optimi.

CAPPADOCIA, *æ.* regio Ponti. Ep. 244 a, & pro Pōtif. 5 a.

CAPPADOX, *cis.* Postquam 207 a, Cappadocem modò abreptum de grege uenalium diceres.

CAPRA, *æ.* de Am. 108 a, Capras & oues quot quisque habet dicere posse, quot amicos habeat non posse dicere. de N. 51 b, Capræ in Creta ferè cum sunt confixæ uenenatis sagittis, dictamum quærunt. de N. 47 b, At capra læuum humerum claro obtinet.

CAPRICORNVS, *ni.* brumale signum. in Arat. Quem cum perpetuò uestiuit lumine Titan, Brumali flectens contorquet tempore currum, Hoc caue te ponto studeas committere mensē. de Or. 48 a, Corpore semifero magno capricornus in orbe.

CAPRINVS, *a, um.* ut pellis caprina. de Nat. 17 b.

CAPSA, *æ.* arca. In Verr. 62 b, Si te semel ad meas capsas admisero.

CAPSIS. id est, capere si uis. Or. 211 a, Iam in uno uerbo capsis, tria uerba sunt.

CAPTATIO, uerborum aucupium, & pugna uerborum, Logomachia. Part. 273 a, Et illam disputandi prudentiam, concertatio captatioq; uerborum imitatur.

CAPTIO, *onis.* deceptio, argutia, sophisma. Aca. 12 b, Maiore quadam opus est uel arte, uel diligentia, ne ab ijs quæ clara sint ipsa per se, quasi præstigijs quibusdam & captionibus depellamur. de D. 116 b, Cur igitur uos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? de Fa. 416 b, Omnes istius generis captiones eodem modo refelluntur. de Finib. 67 b, Captiones dialecticæ. de Cl. 182 a, Quanta esset in uerbis captio, si, &c. At. 168 a, Omnes captiones in omni sententia occurrunt.

CAPTIOSVS, *a, um.* Acad. 12 b, Alterum est quod fallacibus & captiosis interrogationib. circumscripti & decepti quidam, cum eas dissoluere non possunt, desciscunt à ueritate. Aca. 13 a, Stoici captiosissimo genere interrogationis utuntur. pro Qu. Rosc. 53 b, Quo nihil captiosius neq; indignius dici potest. & 49 b, O captiosam societatem. de Finib. 53 a, Epicurus non qua uia captiosa soluantur, ambigua distinguantur, ostendit.

CAPTIOSE, uafrè, argutè. Ac. 22 b, Captiosè interrogare.

CAPTIVNCVLA, *æ.* At. 241 b, Videtur obijsse legationē, & omnes captiunculas pertimescere.

CAPTIVVS, *a, um.* uinctus, & captus. At. 274 b, Hoc S. C. ad tuos siue captiuos, siue dedititios pertinet. de Nat. 76 b, Plures captiuos acerbè quàm prædones necari. ad Her. 16 b, Redimere captiuos ab hostibus. Offi. 46 a, Redimere captiuos è seruitute. Epist. 66 b, Ducere aliquem captiuum in triūpho. I. A. 220 a, Diutius seruitute perpessi sumus quàm captiui frugi & diligentes solent. Off. 9 a, Pyrrhi sententia de captiuis reddendis.

CAPTO, *as.* allicio, aucupor, ob seruo, consector, peto. de Ar. 256 b, Dissident principes, captatur occasio. Aca. 23 b, Quid enim ad illum, qui te captare uult, utrum tacentem irretiat an loquentem? de In. 52 b, Inductio, quæ rebus non dubijs captat assensionem eius, qui, &c. Epist. 157 a, b, Lepidus desperato aduentu meo, quem non mediocriter captabat, se cum Antonio coniunxit. de In. 82 a, Captare aliquē aliquo emolumento: id est, allicere. In Antonium 176 b, At etiam misericordiam captabas. de Or. 111 b, Captare uoluntates hominum: id est, quasi aucupari. aliàs, Excipere. de In. 68 a, Captare misericordiam. I. P. 92 b, Captare plausus. Epi. 169 a, Captare nomen imperatorium. ad Heren. 2 a, Captare beneuolentiam à persona aduersariorum. Tusculan. 178 a, Captare risus.

CAPTVS, *a, um.* deceptus, comprehensus, priuatus. Att. 138 a, Planè intercluſi captiq; sumus. Epist. 112 b, Mihi uisus sum captus esse. pro Do. 218 a, Oppressa captaq; rep. pro Clu. 20 a, Socrus generi contrà quàm fas erat, amore capta. de D. 110 a, Si oculis captus sis, ut Tiresias fuit. pro R. 94 b, Qu. Scæuola mancus & membris omnibus captus ac debilis. Tusc. 251 a, Vt idem oculis & aurib. captus sit. I. V. 223 b, Tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam sceleratam decidisti. de Am. 111 a, & Ac. 14 a, Tam dedecet, quàm delirare & mente captum esse. Off. 65 b, Vti ne propter te captus fraudatus ue sim. in An. 240 b, Pansa eodem captus errore quo nos.

CAPTVS, *tus.* ingenium, natura. Tusc. 189 a, Græci homines non satis animosi, prudentes, ut est captus hominum, satis hostem aspicere non possunt.

CAPVA, *æ.* urbs. contra Rul. 64 b, Luxuries Annibalem Capuæ corrupit. Post. 207 b, Capua, in qua urbe domicilium quondam superbiæ fuit. I. A. 240 b, Capua, quæ his temporibus altera Roma est.

CAPVLVS, *li.* manubrium gladij. de Fat. 141 a, Philippus hasce in capulo quadrigulas uitare monebatur, quasi uerò capulo fit occisus.

CAPVT, *is.* principale in animali corpore membrum, locus principalis in libro aliquo, & oratione, quod præcipuum, & summum & optimum est in quauis re, origo & initium, uita, salus. de Se. 83 b, Masaniſſa nullo imbre, nullo frigore adduci potest, ut capite operto sit. I. A. 231 b, Pòst autem cer uicibus caput abscidit, idq; fixum gestari iussit in pilo. contra Rul. 69 a, A primo capite legis usq; ad extremū reperio nihil aliud cogitatum, &c. contra Rull. 71 b, Qui quod secūdo capite scriptum est, nō meminit in tertio. Post. 205 a, Cum caput meæ proscriptionis recitaretur. de Or. 129 a, Capita de repub. in duabus orationibus contraria inter sese. Epist. 37 a, Caput est quod pertinet ad minuendos sumptus ciuitatum. & 36 b, Sed prima duo capita epistolæ tuæ tacita mihi quodammodo prætereunda sunt. Aca. 25 b, Ex uno Epicuri capite, altero uestro, perceptio & comprehēsio tollitur, quod est caput Epicuri? si ullū sensibus uisum falsum est, nihil percipi potest, quod uestrum, sunt falsa sensus uisa. de Cl. 179 a, Quod ex quibusdam capitibus expositis nec explicatis intelligi potest. & ibid. a, Illa uerò censoria contra Cn. Domitium non est oratio, sed quasi capita rerum & orationis commentarium paulò plenius. At. 258 b, Ad Caluum scripsi, ut ad me τὰ κεφάλαια mitteret. de Orat. 139 b, Ad consilium de repub. dandum, caput est nosse rempublicam. de Am. 104 b, Caput esse ad beatè uiuendum, securitatem, &c. de In. 64 b, In hoc loco caput illud erit accusatori, si demonstrare poterit, &c. secundarium, si, &c. & 84 a, Atq; in hoc loco mihi caput illud uidetur esse, ut quæramus, &c. de Ora. 92 a, Caput enim esse arbitrabatur oratoris, ut & ipsis,

ipsis, apud quos ageret, talis, qualé se ipse optare uideretur. I.A.175 a, Caput autem literarum, sibi cum illa Mima nihil posthac futurum. Epi.35 b, An tibi obuiam non prodirem? primùm Appio Claudio? deinde imperatori? deinde more maiorũ? deinde, quod caput est, amico? At.14 b, Et id quod caput est nobis inter nos nostra uitia sunt tolerãda. & 26 a, Et quod caput est, mihi quouis satis iusta causa cessandi est. Atti.21 a, Valde probo hominem, domum, facultates, quod caput est, ipsum non noui. Et quod maximè rem continet. L.Contineo. pro Pl.271 a, Si quid sine capite manabit, & cuius autor non extet. de Or.88 b, Iam ab illo fonte & capite Socrate, &c. pro Fla.155 a, Caput est omnium Græcorum concitandorum Heraclides ille Tennites. de Orat.100 a, Capitis nostri sæpe accidere potest, ut causæ uersentur in iure. & ibid. Quam possumus reperire ex omnibus rebus ciuilibus causam contentionemq; maiorem quàm de ordine, de ciuitate, de libertate, de capite hominis consularis? de Cla. 168 b, Causa capitis. de Or.105 a, Socratis responsa sic exarserunt iudices, ut capitis hominem innocentissimum condemnarent. & 104 a, Sorratem in iudicio capitis pro se dixisse. pro Dom.220 a, Nihil de capite ciuis aut de bonis sine iudicio detrahi potest. pro Qu.Fr.47 b, Iudicia summæ existimationis, & penè dicam capitis. de Cl.176 b, In iudicium capitis aliquem uocare. I.V.128 b, Cum uerò abs te tui capitis causa petereret, hominesq; certos domo misisset, ne tum quidem, &c. id est, tuæ existimationis & salutis. Off.73 b, Vt si prædonibus pactum pro capite precium nõ attuleris. pro Qu.1 b, Ego, qui caput alterius, famam, fortunasq; defendo. Epi.109 b, Nec caput, nec pedes. L.Pes.

CAPVT, summa frumenti Decumani præcipua. In Ver.78 a, & 173 b, Verres aliquot nominibus de capite, quantũ commodum fuerit frumenti Decumanis detraxit. & 166 a, In illo reprehenditur quòd ex ea pecunia remiserit quam ipse quæsierat: tibi concedetur, qui de capite uectigalium P.R. remisisti.

CARBASEVS, *a, um.* Carbasus, lini optimi genus: unde uela carbasea, & carbasa dicta. in Ver.241 b, Tabernacula carbaseis intenta uelis. & 252 a.

CARBO, *onis.* Off.37 b, Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum.

CARBVNCVLVS, *li.* ad Her.25 b, Ipse à uicinis cum testa ambulans carbunculos corrogaret.

CARCER, *ris.* custodia, uincula, locus in quo asseruantur rei. I.C.101 a, b, Non longè à carcere atque à uinculis abest, qui seipsum iam dignum custodia iudicat. pro Syl.180 b, Ad illius pœnam carcer ædificatus esse uidetur. in Ver.240 a, Cur carcer ædificatus? I.C.110 b, Carcer uindex nefariorũ scelerum. & 121 a, Cum filium eius impuberem ligatum à prætore missum in carcerem, necãdum esse dixit. At.38 b, Vectius, quòd cõfessus est cum telo fuisse, in carcerem coniectus est. Tusc.164 a, Nec tamen illa uincula carceris ruperit. & 169 a, Cõijci in carcerem. Qu.F.302 b, Is hominem comprehẽdit, & in custodiam Ephesi tradidit: sed in publicum uel in pistrinum, non satis intelligere potuimus. in Ver.249 b, Dare aliquem in custodiam. & 285 a, Includi in custodias. & 249 b, Contrudi in carcerem. & 251 a, Condi in carcerem. & 251 b, Duci in carcerem. pro Pl.295 b, Emitti è carcere. pro R.P. 128 b, Pertuli custodiam, uidi in uinculis familiares meos, mors ob oculos sæpe uersata est. Pro loco unde emittun.ur equi ad cursum. de Sen.94 b, Nec uerò uelim quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari. de Am.115 a, Quibus cũ tanquam è carceribus emissus cum ijsdem ad calcem (ut dicitur) peruenire possis. ad Her.24 b, Quasi si quis ad Olym piacum uenerit cursum, & steterit ut mittatur, impudẽtesq; illos dicat esse, qui currere cœperint, ipse intra carcerẽ stet, & narret alijs quomodo Ladas aut Boius cum Sicyonijs cursitarint. de Cl.180 a, Nec in quadrigis, qui uix è carceribus exierit, eum, &c.

CARDIACVS, *ci.* de Nat.97 b, Nec cardiacis hoc tribuendum est, nec phreneticis: id est, ijs qui ore uentriculi affecti sunt, qui morbus cardiacus dicitur.

CARDO, *inis.* de N.46 b, Extremusq; adeò duplici de cardine uertex Dicitur esse polus.

CARE, magno precio, nimiò. Att.286 b, Valde carè æstimare aliquid. pro Dom.286 b, Emit domum penè dimidio carius quàm æstimabat.

CAREO, *es.* uaco, uacuus sum, deficior, deseror.) (. Abundo, potior, fruor. Tusc.167 a, Carere igitur hoc significat egere eo, quod habere uelis. inest enim uelle in carendo: nisi cũ sic tanquam in febri dicitur alia quadam notione uerbi. Dicitur enim alio modo etiam carere, cum aliquid non habeas, & non habere te sentias, etiamsi id facilè patiare: carere enim in malo nõ dicitur, nõ enim esset dolendum, dicitur illud bono carere, quò est malũ: sed ne uiuus quidem bono caret, si eo nõ indiget: sed in uiuo intelligi tamen potest regno carere. dici autem hoc in te satis subtiliter non potest, posset in Tarquinio cũ regno esset expulsus, at in mortuo ne intelligi quidẽ potest. carere enim sentiẽtis est, nec sensus in mortuo: ne carere quidem igitur in mortuo est. de Sen. 87 a, Quanquam nõ caret is, qui non desiderat. de Fin.36 b, Cum omni dolore caret. Epist.262 a, Aegypta mihi nuncia uit, te planè febri carere, & bellè habere. pro Mil.105 a, Caruit foro postea Põpeius, caruit senatu, &c. 153 b, Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini togam puram dedi. Aca.1 a, Magnum ingenium Luculli, &c. caruit omnino rebus urbanis. pro Rab.96 b, Quid iam ista C.Mario nocere possunt? quoniam sensu & uita caret? Or.11 b, Quàm chara sint quę pòst carendo intelligunt. Postq.198 b, Amicitiæ quid haberent uoluptatis, carẽdo magis intellexi quàm fruẽdo. Att.22 a, Neq; nos te fruimur, & tu nobis cares. Off. 20 b, Appetitus omni perturbatione animi carere debent. & ibid. Omnis actio uacare debet temeritate. de Vn.204 a, Causæ uacantes prudentia. I.C.118 a, Non deniq; hæc sella curulis unquam uacua mortis periculo fuit. pro Lig. 137 b, Ergo hæc duo tẽpora carent crimine. & ibid. Adhuc Qu. Ligarius omni culpa uacat. Tusc.153 b, Non dico carere sensu, sed carendum esse. & 171 b, Non ipsa saxa magis sensu omni uacabant, quàm ille, &c.

CARIA, *æ.* regio. Ora.109 a, Caria, Phrygia, & Mysia pro Flac. 160 a, Prouerbium, Si quid cum periculo experiri uelis, in Caria id potissimùm esse faciendum.

CARINA, *æ.* nauis dorsum, nauis pars ima, seu uenter nauis. Orat.159 b, In nauigio latera, carinæ, prora, puppis.

CARINAE, *arum*, locus Romę. Para.125 b, M.Manlius habuit ædiculas in Carinis. & Qu.F.309 a, de Ar.255 b, Cum diceret uelle se in Carinis ædificare alteram porticum, quæ palatio responderet.

CARITAS, *tis.* inopia frumenti. Of.45 b, M.Scius in caritate annonæ asse modium populo dedit. In Verr.197 a, Biennio prouinciam obtinui, cum alter annus in uilitate, alter in summa caritate fuerit. & 157 a, Cum alter annus in uilitate, alter in summa caritate fuerit. Off.62 a, In Rhodiorum inopia & fame summaq; annonę caritate. In Ver.196 b, Caritas annonæ. (. Vilitas annonæ. de Ar.251 a, Caritas annonę, sterilitas agrorum, inopia frugũ. pro Pom.12 a, Repentè uilitas annonæ ex summa inopia & charitate rei frumentariæ consecuta est. pro Dom.215 b, Erat igitur præsens caritas & futura fames. In Verr.197 a, Aut uberiora cibaria facta sunt caritate. pro Do.215 b, Caritas, difficultas annonæ, summa inopia rei frumentariæ. Attic.144 a, Nunc omnia ista iacere puto propter nummorum caritatem. pro D.216, Annona in meo reditu facta erat durior.

CARMEN, *nis.* uersus, argumentum carmine tractatum. de Am.100 a, Empedoclem quidem carminibus Græcis uaticinatum ferunt, quæ, &c. pro Ar.191 a, Aditus templorum carminibus exornauit. Tusc.161 b, Poeta graue plenumq; carmen non sine cœlesti aliquo mentis instinctu fundit. de Di.135 b, Non esse autem carmen illud furentis, ipsum poema declarat. Ep.16 b, Scripsi etiam carmina quædam, &c. de Ci.171 a, Illa carmina, quæ multis seculis ante suam ætatem in epulis esse cantitata à singulis conuiuis, de clarorum uirorum laudibus, scriptum reliquit Cato. Aca.21 b, Simul inflauit tibicen, à perito carmen agnoscitur: id est, Antiopa comœdia uel tragœdia. de Clar.170 b, Quod ex eis carminibus intelligi potest, quæ apud Homerum in Phæacum epulis canuntur. de Or.141 a, bis. Cum Simonides cecinisset id carmen, quod in Scopam scripsisset, &c. pro R.P. Hæc laus carminibus poetarum celebratur. de Orat.111 b, Quod carmen artificiosa uerborum constructione aptius? & 161 a, Quorum illa summa uis carminibus est aptior & cantibus, id est, numerorum & uocum. Aca.40 b, Facere poema. Tusc. 209 b, Condere carmina. contra Rul.80 a, Atq; hoc carmen iste non uobis, sed sibi intus canit. de Or.106 b, Vt totum illud uti lingua nuncuparat, non in XII tabulis, sed in magistri carmina scriptum uideretur. pro Rab.92 b, I lictor, colliga manus, &c. Tarquinij superbissimi, ac crudelissimi ista sunt cruciatus carmina. pro Muren.130 a, Prætor interea ne pulchrum se ac beatum putaret, atq; aliquid ipse sua sponte loquereturr, ei quoq; carmen compositum est. pro Cæl. 41 a, Ac longius quidem mihi contexere hoc carmen liceret. de Fin.135 a, Sunt enim prima elementa naturæ, quibus auctis uirtutis quasi carmen efficitur.

CARMENTALIS. L.Flamen.

CARNEADES, *is.* de Ora.149 a, Diuina quadam celeritate ingenij dicendi; copia Carneades. de Orat.123 b, Carneadis uis incredibilis dicendi. de Di.119 a, Num ergo opus est ad hæc refellenda Carneade? & Aca.5 b, Carneades XC uixit annos. de Or.122 b, De Carneade, Critolao & Diogene;

qui ab Athenienſibus legati, Romam uenerunt.
CARNEADEVS, *dea.* Aca. 37 a, de Fin. 128 a.
CARNEADIVS, *dia.* de Or. 149 b.
CARNIFEX, *cis.* tortor, lictor. in Ver. 77 b, Non ſicarium, ſed crudeliſſimum carnificem in iudicium adduximus. de Aru. 251 b, Quales ipſum carnifices habere putamus? qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem utatur? I. P. 81 b, Hæc ſunt ô carnifex in gremio ſepulta conſulatus tui. I. A. 232 a, Ponite ante oculos carnificem torquemq; Samariũ. pro Qu. 9 a, Quò bonorum emptores conueniunt, ut carnifices ad reliquias uitæ lacerandas & diſtrahẽdas. I. V. 259 a, Sextius carnifex Verris.
CARNIFICINA, *næ.* ſupplicij & cruciatus locus, cruciatus ipſe, & crudelitas. Tuſcul. 243 b, Aegyptiorum imbutæ mentes prauitatis erroribus, quamuis carnificinam prius ſubierint, quàm ibim, aut felem, aut aſpidem, aut canem uiolent. Tuſc. 196 a, Cum omnis perturbatio miſera eſt, tũc carnificina eſt egritudo. pro Seſt. 26 a, Non ea eſt medicina, ſed carnificina atq; crudelitas.
CARO, *nis.* in Piſ. 94 a, Menſa extructa non conchylijs aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida. pro Plan. 263 a, Quibus è municipijs uix iam, qui carnem Latinis petant inueniuntur. I. P. 83 a, Caro putida.
CARPO, *pis.* eligo, figo. pro Clu. 44 a, Non animaduertes in omnes, ſed carpes ut uelis? & paucos ex multis ad ignominiam ſortiere? pro Cl. 44 b, In multorum peccata, carpi paucos ad ſupplicium non oportet. pro Seſt. 25 a, Non ſum tam inſolens in dicẽdo, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes undiq; floſculos carpam ac delibem. de Ora. 100 b, Vel paſſim licet carpentem & colligentem undiq; reperi iſta iuris ciuilis ſcientia. pro Cor. 67 a, Qui more hominum inuident, in conuiciis rodunt, in circulis uellicant, nõ illo inimico, ſed hoc maledico dente carpunt. Qu. Fra. 308 a, Pompeius carpebatur à Bibulo. Epiſt. 180 b, Carpere aliquem, id eſt, obtrectare. Par. 118 b, Cum corpus Reguli carperetur, carpi ipſe certè non potuit: hic tum carperetur, & Capi habent uetere codices.
CARTHAGINENSIS, *ſe.* contra Rul. 85 a, Carthaginenſes fraudulenti & mendaces, &c.
CARTHAGO, *nis.* contra Rul. 62 a, Agri in Hiſpania apud Carthaginem nouam. & 76 a, Carthago uetus in Africa.
CARTHAGO, Iouis filia. de Nat. 68 a.
CARTINVM, oppidum. Att. 201 b.
CARVNCVLA, *æ.* caro. de D. 119 a, Caruncula uitulina.
CARVS, *a, um.* non uilis. de D. 120 b, Aut ſi Epicuri de uoluptate liber corroſus eſſet, putarem annonam in macello cariorem fore. pro D. 216 a, Subitò illo die cariſsimam annonam nec opinata uilitas conſecuta eſt.
CARICA, *cæ.* fici genus. de Di. 126 a, Quidam in portu caricas Cauno aduectas uendens, Cauneas clamitabat.
CASA, *ſæ.* tugurium, & domus ruſtica, & uilis. Tuſ. 247 a, Ptolemæo peragranti Aegyptum, comitibus non ſecuris cibarius in caſa panis datus eſt. Epi. 263 b, Helluo nequiſsimus H-S. C C. dabat nullo aprico horto, nullo emiſſario, nulla maceria, nulla caſa.
CASCVS, *a, um.* ſenex, uetus. Tuſc. 153 b, Illud erat inſitũ priſcis illis, quos caſcos Ennius appellat.
CASEVS, *ei.* de Se. 80 a, Villa abundat lacte, caſeo, melle.
CASSILINVM, *i.* oppidum. I. A. 180 a. de In. 83 b.
CASSANDRA, uates. de D. 98 a.
CASSILINENSIS, *nenſe.* de In. 38 b.
CASSIA, *æ.* uia media urbe Roma ad Mutinam, inter ſuperũ & inferum mare. I. A. 175 a. L. Via.
CASSIANVS, *a, um.* à Caſsio iudice ſeuero. L. Caſsius. pro Mil. 107 b, Itaq; illud Caſsianũ, cui bono fuerit, in his perſonis ualeat. I. A. 167 a, Si quis uſurpet illud Caſsianũ, cui bono fuerit.
CASSINVM, oppidum. I. A. 259.
CASSINAS, *atis.* à Caſsino. contra Ru. 79 a, & I. A. 180 a.
CASSIOPE, *es.* portus. Ep. 259 b.
CASSIOPEIA, *æ.* de Natur. 48 a, Obſcura ſpecie ſtellarum Caſsiopeia.
CASSIVS, *ij.* pro S. R. 23 b, L. Caſsius ille, quẽ populus Rom. ueriſsimum & ſapientiſsimum putabat.
CASSVS, *a, um.* nacuus, inanis, caſſus ſanguinis, caſſus ſanguine. de Diuin. 126 a, Terrigenam, tardigradam, domiporram ſanguine caſſam, in Arat. Caſſus luminis. Tuſ. 251 a, Caſſum quiddam & inanis uocis ſono decoratum.
CASTE, integrè, purè. de L. 173 b, Ad diuos caſtè adeunto. de Natu. 1 b, Purè & caſtè deos uenerari. pro Dom. 240 b, Is nihil ritè, nihil caſtè perfecit. pro Pom. 4 a, In amicorũ periculis caſtè integreq; uerſari. de Cla. 196 a, Tueamurq; eam, ut adultam uirginem caſtè. Epi. Fam. lib. 14, Caſtiſsimè colere deos, de Ar. Religione ſua aliquid caſtiſsimè tueri,

CASTELLANVS, *a, um.* ut triumphus caſtellanus: id eſt, de Caſtello capto actus. de Cla. 188 a.
CASTELLVM, *li.* uicus, ſiue ruſticorum domus in agris, clauſæ mœnibus. Sunt etiam caſtella, munitiones ligneæ ca ſtrenſes, pro uallis erectæ ad arcendos hoſtes. pro Cec. 288 b, Cecinna ad diem uenit in caſtellum Axam. & pro De. 146 b, Cum in caſtellum Luceium ueniſſes. Ep. 169 b, Multa caſtella cepi, multa uaſtaui. Att. 41 a, Caſtellum natura munitum. & Ep. 23 a, Caſtella munita. de Cl. 188 a, Qui Ligurũ caſtella expugnauerunt. I. A. 196 a, Aditus hoſtium caſtellis & aggeribus prohibetur. I. P. 81 b, Cui templum illud fuit arx ciuium perditorum, receptaculum ueterum Catilinæ militum, caſtellum forenſis latrocinij. de D. 116 a, Vrbẽ philoſophiæ mihi crede proditis, dum caſtella defendiris.
CASTIGATIO, *nis.* obiurgatio, animaduerſio. Offic. 18 a, Omnis & animaduerſio & caſtigatio contumelia uacare debet. L. Obiurgatio, & Releuo.
CASTIGO, *as.* obiurgo, multo. de Ora. 100 a, Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegniciem hominũ. Tuſ. 204 b, Pueros, matres & magiſtri caſtigare ſolent, nec uerbis ſolùm, ſed etiam uerberibus. Off. 66 a, Qui non uerbis ſunt & diſputatione philoſophorum, ſed uinculis & carcere caſtigandi. Of. 18 a, & 27 b, Qui punit aliquem, aut uerbis caſtigat. de L. 168 b, Caſtigare improbos. Tuſ. 228 b, Sed in hoc meipſe caſtigo. Tuſc. 168 a, Vides ne ut obmutuerit non ſedatus corporis, ſed caſtigatus animi dolor?
CASTIMONIA, *næ.* caſtitas. I. V. 214 a, Quæ ſacra per ſummam caſtimoniam uirorum ac mulierum erãt, eadem per iſtius ſtuprum eſſe uiolata. pro Cæl. 39 b, & de Leg. 174 b, Caſtè iubet lex adire ad deos, animo ſcilicet, nec tollit caſtimoniam corporis.
CASTITAS, *tis.* caſtimonia, uirginitas. de Leg. 175 b, Vt ſentiant mulieres in natura fœminarum omnium Deum caſtitatem pati.
CASTOR & Pollux, fratres, dij. de D. 96 a, Stellæ aureæ inſignia Caſtoris & Pollucis. pro Mil. 119 b, Qui cum ſalcibus ad Caſtoris cucurrerunt. I. V. 274 a, Vosq; omnium rerum forenſium, conſiliorum maximorum, legum iudiciorumq; arbitri & teſtes celeberrimo in loco prætorij locati Caſtor & Pollux.
CASTOR. L. Fiber.
CASTRVM, *tri.* oppidum. At. 120 a, Audiui Cæſarem firmo progreſſu in Caſtrum Tarentinum ueniſſe.
CASTRA, *orum.* locus ubi exercitus in tentorijs manet, & ipſe exercitus. I. V. 241 b, Iſte nouus imperator pulcherrimo Syracuſarum loco ſtatiua ſibi caſtra faciebat. de D. 132 a, Caſtra enim in Theſſalia caſtris collata audiebamus. Att. 130 b, Caſtra propter anni tempus & militum animos facere non poſſum. I. A. 245 a, Cn. Pompeius cum P. Vectio inter bina caſtra colloquutus eſt. Epiſt. 245 a, His rebus ita geſtis caſtra in radicibus Amani habuimus apud aras Alexandri quatriduum. Att. 150 b, Nos ad portas caſtra habemus. & 127 a, Cum Cæſar ad oppidum caſtra haberet. & 121 a, Cæſar apud Corſinium caſtra poſuit. de In. 78 a, Hoſtes prope muros caſtra habent. Att. 150 a, Ad murum caſtra poſui. de Diuin. 96 b, Cum Aretium uerſus caſtra mouiſſet. I. A. 233 a, Saxa caſtrorum antea metator, nunc (ut ſperat) urbis. Epi. 240 b, Pacorus Euphratem tranſiuit, & caſtra poſuit Tybę. & 241 b, Caſtraq; ad Cybiſtra, quod oppidum eſt ad montem Taurum, locaui. & 166 b, Itaq; continuis itineribus ad forum Vocontium ueni, & ultra caſtra ad flumen argenteum contra Antonianos feci. & 244 a, Caſtra in Lycaonia apud Iconium feci. & 138 b, In Epicuri nos aduerſarij noſtri caſtra coniecimus.
CASTRENSIS, *ſe.* militaris. pro Cæl. 29 b, Eadem erat caſtrenſis ratio & militaris. I. C. 114 b, Niſi cum ex domeſticis inſidijs in caſtrenſe latrocinium compulſiſſem.
CASTRO, *as.* execo, uirilia amputo. caſtratus, exectus. de Ora. 157 b, Nolo morte dici Africani caſtratã eſſe rẽp. Ennij.
CASTVLONENSIS ſaltus. Ep. 163.
CASTVS, *a, um.* purus, integer, incorruptus. At. 173 b, Pompeius uir integer, caſtus, & grauis. & ad Her. 7 a, de D. 105 b, Caſtus animus & purus. ad Her. 29 a, Corpus caſtum, animus corruptus. pro Fon. 280 b, Mens caſta & integra. de In. 66 b, Integer & caſtiſsimus uir. I. A. 186 a, Adoleſcens caſtus & modeſtus. de In. 76 b, Præmia uirtutis ſancta & caſta eſſe oportet. de Ar. 250 a, Fœmina, quæ matronarum caſtiſsima putabatur. & ibi, Qui caſtiſsimos ludos omni flagitio polluere. pro Cæl. 39 a, M. Craſsi caſtiſsima domus. pro Rab. 92 a, Qui caſtam concionem, ſanctum campum, inuiolatũ corpus omnium ciuium Rom. integrum ius libertatis ſeruari oportere defendo. de Leg. 179 a, Ebur haud ſatis caſtũ donum Deo. I. A. 247 b, Res familiaris cùm amplatum caſta à cruore ciuili, Tuſculan, 263 b, Qui ſe integros caſtoſq;

ſeruauiſ-

seruauissent,his,&c.pro Qu.R.48 a,Periurum castus fraudasse dicitur.

CASVS,*sus*. ruina,fortuna,euentus,sors,fors. pro Cæ. 46 a, Via lubrica, qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis. de D. 89 b, Deinde eius germanum cornibus connitier in me arietare, eoq; ictu me ad casum dari. de D. 111 b, Quomodo ergo id quod fit, ceco casu & no lubilitate fortunæ præsentiri potest? de D. 228 b, Casus potest imitari ueritatem. & 85 a, Nunquam perfectè ueritatē casus imitatur. & 232 a, Casum prælij omnes timebamus. pro Cl. 33 a, Atq; etiam casu tum Scalenus ipse non aderat. de Fa. 140 a, Id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem impediuit. pro Sest. 15 a, Cum meum illum casum tam horribilē, tam grauē, tam repentinū non solùm homines, sed tecta urbis ac templa lugerent. de Or. 116 b, Grauis & miserabilis casus alicuius. Ep. 51 a, Vellē ut scribis in meo grauissimo casu affuisses. pro Dom. 230 a, At uide quid interfit inter illum iniquissimum patris tui casum, & hāc fortunam conditionemq; nostram. de Ora. 140 b, Ferre sapienter casus aduersos. & 128 a, Casus humanarum miseriarum uarij sunt. pro Pom. 15 a, Maiores nostri semper ad nouos casus temporum nouorum consiliorum rationes accommodabant. Qu. F. 305 b, Si releuare potes communem casum. de Clar. 191 a, Ita grauissimo suo casu dum Alexandri similis esse uoluit, L. Crassi & multorum Crassorū inuentus est dissimillimus. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, quem tulimus, &c. nunc si quis erit, erit uoluntarius. Epi. 56 b, Aliorum opibus casus meos sustentabam. de Or. 85 a, Quam spem cùm graues communiū temporū, tum uarij nostri casus fefellerūt. de Nat. 19 a, Illud quæro, quæ fuerit tanta fortuna, quis tantus casus, ut, &c. pro S.R. 35 a, Ille miser ignarus casus sui, &c. Ant. 194 a, In nostro euē tu aliorum reminiscentes casus. pro Syl. 178 b, Eum tamen in hoc casu, quo afflictus iacet, cōseruare cupiunt. pro Syl. 167 a, Sed quoniam ita tulit casus infestos, ut, &c. ad Her. Hæc res magnum casum habet. Off. 36 b, Hæc igitur fortuna cæteros casus rariores habet. de Sen. 91 a, Aetas illa multò plures quàm nostra mortis casus habet. Epi. 156 b, Si casus inciderit, pro uobis mori paratus sum. Ar. 248 b, Casus consiliū nostri itineris iudicabit. I. C. 117 a, Vt ea uirtute, nō casu gesta esse uideantur. pro Syl. 183 b, Aliquid casu magis & felicitate ab aliquo, quàm uirtute & consilio gestum esse. pro Sest. 5 a, Communis Mars belliq; casus est incertus. pro Fl. 152 b, Casus est enim in capiendo locus, euētus, occasio. de D. 173 b, Nisi ista casu nonnunquā fortè temerè concurrerent. Epi. 61 a, Quis esset, qui me in consulatu nō casu potius existimaret, quàm cōsilio fortè fuisse. & 21 a, b, Iudicio enim tuo, non casu in ipsum discrimen rerum cōtulisti tribunatum tuum. & 207 a, Et casu permulti sunt in cæsocietate ualde mihi familiares. de Nat. 27 a, Idq; euenit nō temerè, nec casu, sed quòd, &c. de Di. 112 a, Quid est tandē quē casu fieri fortuna putemus. de D. 112 b, Ne in deum quidem cadere uidetur, ut sciat quid casu & fortuitu futurū sit. Of. 43 a, Habere aliquid aliquo casu atq; fortuna. pro Pl. 166 b, Si sortis, nullum crimen est in casu. At. 179 a, Is meliore in casu est, quòd iam receptus, &c. Ora. 212 a, Absurdū erat, aut tantum barbaris casibus græcam literam adhibere, aut recto casu solum Græcè loqui. & ibi. b, Verba quæ habent casus in exitu similes. ad He. 30 b, Verba quæ similiter ijsdem casibus efferuntur. de Nat. 38 a, Iupiter quasi iuuans pater, quem conuersis casibus appellamus à iuuando Ioué. de Or. 141 b, Verba immutata casib. Epi. 147 b, Sed cum in eum casum me fortuna demisisset, ut aut, &c. & 98 a. Casus uerò mirificus quidā interuenit, quasi uel testis opinionis meæ, uel sponsor humanitatis tuæ.

CATACHRESIS,*sis*. abusio. At. lib. 9, Illa tamē *κατάχρησις* illius est odiosa, quam penè præterij. L. Abusio.

CATADVPA,*duporum*. quæ alio nomine cataractæ nominantur, sunt loca ubi Nilus se precipitat ingenti cum sonitu. de Som. Sci. 129 a, Sicut ubi Nilus ad illa quæ catadupa nominantur, præcipitat ex altissimis montibus, ea gēs, quę illum locum accolit, propter magnitudinem sonitus, sensu audiendi caret.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ', L. Descriptio.

ΚΑΤΑ'ΛΗΠΤΟΝ, L. Comprehensibilis.

ΚΑΤΑ'ΛΗΨΙΣ, L. Comprehensio.

CATAMITVS,*ti*. Ganymedes, puer meritorius. I. A. 175 a, Vt te catamitum præter spem mulier aspiceres, &c.

CATELLA,*æ*. de D. 101 a, Erat autem mortua catella eo nomine.

CATERVA,*æ*. turba. I. P. 91 a, Lictores togulas acceperunt, & cateruam imperatori suo nouam præbuerūt. pro Dom. 235 b, Cum forum armatis cateruis perditorum hominum possideres. de Orat. 100 a, Vagari magna caterua toto foro. & 161 a, Cateruæ atq; conuentus hominum. Tusc. 164 b, Cateruæ ueniunt contradicentium. I. V. 258 b, Testium cateruas in iudicium tuum esse uenturas. pro S.R. 41 a, & pro Mur. 140 b, Magna caterua togatorum.

CATINA, urbs. I. V. 146 a. Ep. 218 a.

CATINENSIS,*se*. I. V. 132 b, Ep. 218 a.

CATEGOREMA,*tis*. Tusc. 213 b, Res, quæ dicuntur de quodam aut quibusdam, quas *κατηγορήματα* dialectici appellant.

CATENA,*æ*. in qua aliud ex alio nectitur. I. V. 257 a, Iste hominibus innocentibus injici catenas iubet. & pro Mur. 134 a, pro Sest. 6 a, Clodius legum sacrarum catenis cōstrictus. ad Her. 36 a, Iste sicut aliqua bestia soluta ex catenis uolitat & uagatur toto foro.

CATENATVS,*ta*,*tum*. catena uinctus. li. 4 Ep. Fam. 8. Celij.

ΚΑΘΗΚΟΝ. L. Officium.

CATO,*nis*. de Cl. 175 a, Vnum excipio Catonem, in quo perfectissimo Stoico summam eloquētiam non desiderem. & de eo rursus, 170 a, & de Am. 96 b, Caro quasi cognomen iam habebat in senectute sapiētis. de Cl. 171 b, Cato annos quinque & LXXX natus, excessit è uita.

CATONIANVS,*a*,*um*. ut Catoniana familia, Qu. F. 311 b.

CATORTHOMA,*tis*. rectum factum. Off. 2 b, Perfectū autem Officium, rectum opinor uocemus, quod Græci *κατόρθωμα*. de Fi. 99 b, Sic recta (*κατορθώσεις* enim ita appello, quoniam rectum factum *κατόρθωμα*) recta igitur effectio, &c. & 95 a, Quæ autem nos aut recta, aut rectè facta dicamus, si placet, illi autem appellant *κατορθώματα*, omnes numeros uirtutis continent.

CATORTHOSIS,*sis*. recta effectio. de Fi. 99 b. L. Catorthoma.

CATVLVS,*li*. de N. 33 b, Chrysippus docet omnia in perfectis & maturis esse meliora, ut in equo quàm in equulo, in cane quàm in catulo, &c. de Fin. 121 a, Catuli, qui iam despecturi sunt, cæci æquè, ut hi qui modò nati.

CATVS,*a*,*um*. cautus, acutus, callidus, prudens. de Leg. 165 a, Prudens & (ut ita dicam) catus. de Ora. 101 b, Egregiè cordatus homo catus Aelius Sextus.

CATÈ, aduerbium. In Arato, Tum tornare catè, contortus posidet orbis.

CAVATVS,*a*,*um*. L. Cauo.

CAVDA,*æ*. de Fi. 94 a, Cauda pauoni à natura donata est ad ornatum. In Arat. Atq; auis ad summam caudam primas q; recedit Pinnas. L. Penis.

CAVDINVM prælium. de Sen. 85 b.

CAVDIVM,*dij*. opp. de Off. 74 a.

CAVCASVS,*si*. mons. Tusc. 180 a, 186 b, 243 b, de Di. 88. de Som. 129 b.

CAVEA,*æ*. septum in quo aues & bestiæ includuntur, & locus ubi populus sedens ludos spectabat. de D. 123 b, Auis inclusa cauea. de N. 27 b, Cùm cauea liberati pulli non pascerentur. ad Her. 36 a, Quòd si istum liberaueritis, statim sicut è cauea leo missus, aut aliqua teterrima bellua soluta ex catenis uolitabit. de D. 123 b, Attulit, inquit, in cauea pullos is qui ex eo nominatur pullarius. Item: Magis delectatur qui in prima cauea spectat, quàm qui in ultima. de Am. 100 b, Qui clamores tota cauea nuper in noua fabula M. Pacuuij? de Leg. 177 a, Ludi publici sunt cauea circoq; diuisi. de Ar. 249 b, Illi cum ludos facerent, seruos de cauea exire iubebant, tu in alteram seruos immisisti.

CAVEO,*es*. uito, fugio, cautionē adhibeo, prospicio, consulo, obseruo, uideo, declino. de Orat. 136 a, Hoc ego oratori maximè cauendum & prouidendum puto. pro Quint. Rosc. 50 b, Quid ita Hauio sibi cauere non uenit in mentē. I. A. 219 a, Caueri uult ijs qui secum sunt, Mustellæ & Tyroni prospicit. de Clar. 166 a, At tibi ego Brute non soluam, nisi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem cui petitio sit, petiturum. de Leg. 182 b, Altera lex priuatorum ædificijs, altera sepulchris cauet. Top. 221 a, Tu mihi meisq; multa sæpe cauisti. At. 85 a, Pompeius clementer id fert, fortè cauet usuræ. I. V. 105 a, Prædibus & prælijs populo caurū est. contra Rul. 62 b, Agri de quibus cautum est fœdere. Of. 46 b, In iure cauere & consilio iuuare. pro Dom. 219 a, Metuere & cauere aliquem. Epist. 8 a, Vt considerares quibus crederes, & quos caueres. & 177 b, Nec metuam quicquam, & omnia cauebo. Postquam. 202 b, Nihil credam, & omnia cauebo. Attic. 169 a, Cætera, quæ quidem consilio prouideri poterunt, cauebuntur. & 258 a, Caleni interuentū & Calenæ cauebis. de Ar. 249 b, Monere aliquem ut cauear ab aliquo. in Verr. 120 a, & in Antoniū, 182 b, Cauere ab aliquo. In Antonium, 244 b, Qui ab homine nefario non caueris. de Fin. 140 a, Cauere à ueneno. Tusc. 212 a, Declinare à ma-

lis. de Orat. 106 b, Nam sine cognitione iuris, quàm sit bellum cauere malum, scire possumus. Ep. 85 b, Auges etiam tu lum cauere malum, scire possumus. Ep. 85 b, Auges etiam tu mihi timorem, qui in oratore tuo caues tibi per Brutum, & ad excusationem sociam quæris. & 28 b, Vt & tibi & populo cautum sit. & 31 a, Melius ei cauere uolo quàm ipse alijs cautum sit. & 31 a, Melius ei cauere uolo quàm ipse alijs solet. Item, Cauerat enim ille sibi, ut si tibi prouinciam desiisset, omnium suorum scelerum adiutorem te præberes. Attic. 71 b, Deinde ut Faustæ, cui cautum ille esse uoluisset, ratum esset. de Finib. 86 a, Epicurus diligenter cauet & sancit, ut hæredes sui dent, &c. de Inu. 77 b, Amentia est cum hæredi uelis cauere, id ascribere, quo non ascripto nihilominus hæredi caueatur. & 79 a, Ita diligenter perscripta lex est, ita cautum unaquaq; de re: & ita quod oportuit exceptum, ut, &c. & ibid. b, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. pro Cec. 300 b, Nulla res est, quæ aut comprehendi uentur. pro Cec. 300 b, Nulla res est, quæ aut comprehendi satis, aut caueri, aut excipi possit. de Clar. 177 a, Non satis paratus ad cauẽdum fui. Att. 216 b, Caue facias, inquit: nam ista lex perferretur. Epist. 45 a, Caue ne cui suspicionem desictæ reconciliatæ gratiæ. & 142 a, Sed caue, si me amas, existimes me, &c. & 120 b, Caue enim putes, ullas literas unquam gratiores, quàm tuas in senatu esse recitatas. Att. 282 a, 281 b, Caue enim existimes Brute, quãquam es, sed tamen, &c. caue putes, quicquam illi, &c. pro Qu. 44 a, Cauete per deos immortales iudices, ne, &c. & ibid. Videte per deos immortales quem in locum, &c.

CAVERNA, æ. locus in terra cauus, antrum, spelunca. de Nat. 56 b, Nos è terræ cauernis ferrum elicimus. & de Diu. 97 a, in Arat. Dicitur & latè cœli lustrare cauernas. de Nat. 31 a, Magnam uim caloris, terræ cauernis contineri. Tusc. 242 a, Vnde terra & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur.

CAVILLATIO, onis. iocus, facetiæ, urbanitas, dictum ridiculum. de Orat. 128 b, Illa superior cauillatio, hæc dicacitas uocatur. L. Dicacitas.

CAVILLATOR, oris. Attic. 7 b, Consul ipse paruo animo & prauo. tantum cauillator genere illo moroso.

CAVILLOR, aris. iocor & ludo, dicta dico. Att. 22 a, Iam familiariter cum ipso cauillor etiam ac iocor. apud Non. 126. 138. de Nat. 76 b, Atq; in eo etiam cauillatus est, ætate graue esse aureum amiculum, hyeme frigidum. de Orat. 154 a, Aut irridentes oratorem, ut illein Gorgia Socrates cauillatur. Qu. Fra. 313 b, Sed præterea togam eius prætextam magno hominum risu cauillatus sum.

CAVLA, æ. stabulum. pro Sest. 5 b, Cùm Catilina Italiæ caulas & pastorum stabula præclara cepisset. alias, Callis, pro calles.

CAVLIS, is. brassica. de N. 50 a, Vites à caulibus brassicis si propè sati sint, ut à pestiferis & nocentibus refugere dicuntur, nec eos ulla ex parte contingere.

CAVNEAS. pro caue ne eas, forte dixerunt ueteres. de D. 26 a, Quum M. Crassus exercitum Brundusij imponeret, quidam in portu caricas Cauno aduectus uendens, Cauneas clamitabat. Dicamus si placet, monitum ab eo Crassum, cauere ne iret. Ominis exemplum est.

CAVNVS, i. opp. de D. 126 a.

CAVNEVS, ei. ibidem.

CAVNII, orum. populi. Att. 296 b. Epist. 224 b.

CAVO, as. excauo. de Leg. 179 a, Lignum autem quodcunque uoluerit, uno è ligno cauato, itemq; lapideum.

CAVPO, onis. copo, tabernarius. de D. 92 b, Cum duo quidam Arcades iter unà facerent, alter ad cauponem diuerterit, alter ad hospitem. pro Cl. 52 b, A. Binnius quidam copo multorum hospitum de uia Latina, qui sibi ab huius seruis in sua taberna manus allatas esse dixit.

CAVPONA, æ. taberna. I. P. 91 a, Tibi solitudo erat pro frequentia, caupona pro oppido.

CAVPONOR, aris. lucri causa bellum gero, aut aliud quidquis facio. Off. 9 a, Non cauponantes bellum, sed belligerantes. ex Ennio. (nula.

CAVPONVLA, æ. I. A. 217 a, Is delituit in quadam caupo-

CAVSA, æ. caput, origo, fons, radix, principium, seminarium, stirps, effector, pignus, ratio, sequor, nomen, ergò, gratia, res. ut res efficiens: id est, causa efficiens. & incognita re iudicare: id est, incognita causa. Causarum dialecticarum siue philosophicarum plena & perfecta diuisio. Top. 225 b. Part. 238 a. de D. 120 b, Quicquid oritur, qualecunq; est, causam habeat à natura necesse est, ut etiamsi præter consuetudinem acciderit, præter naturam tamen non possit existere. Or. 213 a, Iniquum est, quod accidit non agnoscere, si cur id accidat reperire nequeamus. de Fat. 147 a, Causa est, quæ efficit id cuius est causa: ut uulnus mortis, cruditas morbi, ignis ardoris. & ibid. b, Nulla igitur earum causa est, quoniam nullam rem sua ui efficit, cuius dicitur causa, nec id fine quo quidpiam non fit, causa est, sed quod cum accesit, id cuius

causa est, efficit necessariò. & 148 b, Causarum aliæ sunt perfectæ & principales, aliæ adiuuantes & proximæ. & 149 a, Proxima & continens causa mouet assensionem. & ibidem, Causæ antecedentes & necessariæ. de Nat. 1 a, Causam, id est principium philosophiæ esse scientiam. de D. 121 a, Nihil fieri potest sine causa. de Vn. 195 b, Nullius rei causa remota reperiri origo potest. pro S. R. 30 b, Nemo ne minimũ quidem maleficium sine causa admittit. pro Mur. 127 a, Tu mihi id arripis, quod necesse est omniũ uitiorum esse postremum: relinquis illa, quibus remotis hoc uitium esse non potest. Off. 3 a, Principia & causæ rerum. Att. 137 b, Causæ euentorum magis mouẽt quàm ipsa euenta. Aca. 40 a, Quid est enim magnum, cum causas rerum efficientium sustuleris, de corpusculorum concursione fortuita loqui? nostra tu physica nosti, quæ contineantur ex effectione & ex materia ea, quam fingit & format effectio. I. A. 222 a, Is mortem attulit, qui mortis causa fuit. & 171 a, Vt Helena Troianis, sic iste reipublicæ, causa belli, causa pestis & exitij fuit. & ibid. Vt igitur in seminibus causa est arborum & stirpium: sic huius luctuosissimi belli causa tu fuisti. & 170 b, Nulla causa cuiquam iusta esse potest contra patriam arma capiendi. Offic. 38 b, Nec unquam bellorum ciuilium semen & causa deerit, dum, &c. pro Cæl. 41 a, Reperietis hanc migrationem huic adolescenti causam omnium malorum fuisse. At. 8 a, Vereor ne hæc causa neglecta à bonis, defensa ab improbis magnorum in republica malorum causa sit. In Antonium 158 a, Nec erit iustior in senatum non ueniẽdi morbi causa quàm mortis. Attic. 118 a, Tu si tibi eadem causa est, me remunerere sanè uelim. & 128 b, Huius autem epistolæ non solum ea causa est, ut ne quis, &c. sed etiam hac iustior, ut, &c. de Diuin. 137 a, Hanc credo causam somniandi de illo fuisse. pro Rab. 90 a, Quæ mihi iustissima causa ad hunc defendendum esse uisa est, eadem uobis ad absoluendum debet uideri. & ibidem: Cum omnibus ciuibus in eorum periculis semper iustam mihi causam necessitudinis esse duxi. pro Syl. 177 b, Quæ causa cæteros ad facinus impulit, ea Cincio non fuit. de Orat. 86 b, Mirari desinamus quæ causa sit eloquentium paucitatis. Att. 131 a, Lippitudinis meæ signum tibi fit librarij manus, & eadem causa breuitatis. Offic. 41 b, Eadem constituendarum legum causa fuit, quæ regum. de Amic. 97 a, Quod autem non affuisses, ualetudinem respondeo causam, non mœstitiam fuisse. de Fat. 147 b, Hoc enim modo uiator bene uestitus, causa grassatori fuisse dicetur, cur ab eo spoliaretur. pro Qu. 10 b, Quibus omnibus causa iustissima est cur scire potuerint, nulla cur mentiantur. pro Dom. 213 a, Sin autem ea rescinduntur, erit causa, qua posimus, &c. id est, cur uel quamobrem. de Ar. 252 a, Quare autem ße his dici suspicer, hæc causa est, quod, &c. ad Her. 10 a, Maior annis L X. & cui morbus causa est, cognitorem det. In Antonium 205 b, Causa consulibus de republica referẽdi fuit, ex eo quòd senatus me autore decreuit, &c. de Finib. 91 b, Causa enim fuit huc ueniendi, ut quosdam hinc libros promerem. & 110 b, Scire cupio quæ causa sit, cur Zeno desciuerit, &c. de Orat. 95 a, Cuius quidem rei cum causam quærerem, quid nam esset, cur ut in quoq;, &c. has causas reperiebam duas: unam quòd, &c. altera est hæc, de qua, &c. & 125 b, De me nulla causa est cur mentiar. Attic. 196 a, Sed erant causæ, cur hoc tempore istis esse nollem. pro Quint. 10 b, Eo die Romæ si fuit, causæ nihil dico, quin tibi uadimoniũ promiserit. & 15 b, Nunquid est causæ C. Aquili, quin si longè aliter possedit, quàm prætor edixit, iste ex edicto non possederit? & 5 b, Cum in altera re causæ nihil esset, quin secus iudicaret ipse de se. Epistol. 6 a, Quod si rarius fiet, id erit causæ quòd, &c. & Attic. 244 b, Sed tamen ne miraretur cur, &c. hoc cautæ sumpsi, quòd, &c. & 130 a, Miror quid causæ fuerit, quare consilium mutaris. & 55 a, Dices, quid igitur causæ fuit? dicunt illi quidem pudorem meum, &c. pro S. R. 19 b, Si præter eam prædam quicquam aliud causæ inueneritis. Epistol. 2 a, In causa hæc sunt, Ammonius Regis legatus apertè pecunia nos oppugnat. Attic. 241 b, Puto mehercule id quoq; esse causæ, sed tam, &c. de Inu. 69 b, Atrocitas iniuriarum satis ne causæ sit, quare, &c. pro Sest. 14 b, Nec erit ista causa illi, quare, &c. In Verr. 171 a, Pensum magis in Leontino agro est exigendum propter hanc causam, quòd ipsi Leontini, &c. de In. 55 b, Quamobrem igitur leges seruari oportet, ad eam causam scripta omnia interpretari conuenit. de Clar. 167 a, Grandes erant uerbis, compressione rerum breues, & ob eam ipsam causam interdum subobscuri. de Alcibiade, Critia & Theramene loquitur. de Natu. 69 b, Et ob eam causam, quia speciem habeat admirabilem. Thaumante dicitur esse nata. Epist. 9 a, Hæc ad te ob eam causam maximè scribo, ut meditere, &c. In Ver. 128 b, Quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis, ob eã causam ne tu ex reo eximerere,

si, &c. de In. 56 a, Quòd si uos iudices legibus obtemperare debetis, quid causæ est, quin istum contra legem feciſſe iudicetis. de Clar. 173 a, Hanc igitur ob causam uidetur Lælij mens ſpirare etiam in ſcriptis. de Fin. 80 a, Et cognomen induit nullam aliam ob causam, niſi quòd, &c. Att. 122 a, Hanc epiſtolam ad me referri uolo, nec ullam aliam ob causam Pollucem ſeruum à pedibus meum Romam miſi. Epi. 25 a, Quid eſt causæ, cur mihi non in optatis ſit complecti hominem? de Or. 111 b, Si quis animaduerterit quid ſit, quare alij melius quàm alij dicant. Tuſc. 190 a, Quidnam eſſe Brute causæ putem, cur, &c. I. A. 174 a, Quid fuit causæ cur Cæſarem non ſequerere. Att. 60 a, Quid ſit quòd ſe à me remouit, ignoro. Tuſc. 190 a, Quod ſi natura, &c. haud erat ſanè, quòd quiſquam rationem requireret. In V. 73 a, Cognoſcet ex me pop. Ro. quid ſit, quãobrem ne tenuiſſima quidem ſuſpicio, &c. ib. Quid ſit quod, &c. I. V. 132 a, Venus quę totam illam accuſationem iudicium q; conflaret. & 87 b, Nihil eſt quòd quiſquam dubitet de exitio ſociorum, &c. de Or. 100 a, Quod quidẽ certis de cauſis aliter exiſtimatur. & At. 85 b, His de cauſis credo, &c. Epi. 75 a, Quanquam iuſtis de cauſis rationes deferre properarim. Off. 30 a, In quibus uidendum eſt quid quiſq; ſentiat, atq; etiam qua de cauſa quiſq; ſentiat. ad Her. 11 b, Pollicitus ſum me daturum cauſam, qua inductus Vlyſſes acceſſerit ad maleficium: id eſt, allaturum. Tuſ. 164 a, Vetat enim Deus iniuſſu hinc nos ſuo demigrare. cum uerò cauſam iuſtam Deus ipſe dederit, ne ille uir ſapiens lætus morietur. Ar. 245 b, Gaudeo mihi de toto hoc oſtẽto datam non modò iuſtam, ſed etiam neceſſariam cauſam eſſe dicendi. Ep. 182 a, Quare habeo gratiam Trebatio, qui mihi dedit cauſam harum literarum. pro Syl. 177 b, Hoc profectus eſt nõ modò ob cauſam, ſed etiam cauſam neceſſariam. I. A. 170 b, Tu C. Cęſari cauſam belli contra patriam inferẽdi dediſti. & ibid. Cauſa eius belli in perſona tua conſtitit. de Ora. 130 a, Non cõmittam ut ſi defugerim, tibi cauſam aliquã dem recuſandi. de Am. 112 b, Mult. ẽq; cauſæ ſuſpicionis offenſionũ q; dantur. de D. 109 b, Ac mihi quidem explicãdæ philoſophiæ cauſam attulit grauis caſus ciuitatis. & ibid. Niſi quæ cauſa grauior obſtitiſſet. I. A. 174 a, Ego ad illum belli ciuilis cauſam attuli. de Finib. 40 b, Cauſam aut probabilẽ tu quidẽ affers, aut enim, &c. At. 170 b, Iuſtam cauſam affers, quòd me hoc tẽpore uidere non poſsis. de N. 3 b, Quæ cauſa nos impulerit, ut hæc tam ſerò literis mandaremus. Ep. 190 b, Nam quòd huc properent in magiſtratũ uenire, cauſam non habẽt. pro Quin. 16 b, Teſtes, qui & ſcirent, & cauſam mentirẽtur non haberẽt. Off. 42 a, Si quis ab ineunte ætate habet cauſam celebritatis, &c. Atti. 256 b, Reuerſionis has ſpecioſas cauſas habeo, iuſtas illas quidem & magnas, ſed nulla iuſtior quàm quod, &c. Ep. 145 a, In quo offi cio tuendo habeo cauſas plurimas, uel paternę neceſſitudinis, uel, &c. uel, &c. Attic. 151 b, Philargyro bene certè cauſam habuiſti, & uerã & bonã. pro Cl. 34 b, Modò ne hãc cauſam habeat ad iniuriã: corrũpendi iudicij cauſas ille multas & graues habuit, hic nullã. de Fat. 140 a, Cũ omnes nouarum perturbationũ cauſę queri uiderẽtur. I. A. 189 a, Qui cędis & incẽdiorum cauſam quæſierit ex funere. de Fin. 131 a, Quare quotieſcũq; dicetur, &c. intelligatur aliquã ſubeſſe eiuſmodi cauſam, ut ex eo ipſo poſsit intelligi, ſibi quẽq; eſſe charũ. At. 5 b, Nullã uideo grauẽ ſubeſſe cauſam. pro Syl. 171 a, Sed tamen te pro magnis cauſis noſtræ neceſsitudinis moneo, &c. pro Do. 215 b, His ducibus tu cum in fortunas locupletũ per cauſam inopũ, repẽtinos impetus cõparares, nónne, &c. I. V. 265 b, At quæ cauſa tũ ſubijciebãtur ab ipſo huius tã nefarię crudelitatis? eadẽ quę, &c. de D. 139 b, Cõferre cauſas, & quid in quamq; ſententiã dici poſsit, expromere. Qu. Fra. 300 a, Certè enim ſcio te feciſſe cum cauſa. de D. 96 b, Equus ſine cauſa repentè cõcidit. de Orat. 231 b, Nos cum cauſa dicimus ut proficiamus aliquid, illi totũ diem & ſine cauſa. At. 211 a, De Varrone non ſine cauſa, quid tibi placeat, tũ diligẽter exquiro. Att. 105 b, Nã id niſi graui de cauſa non feciſſet. I. V. 55 a, Si cõſilij mei cauſam rationẽ q; cognouerit. Off. 14 a, Cauſa aũt & ratio efficiẽs magnos uiros eſt in priore. Ep. 67 b, Explicare cauſas rerũ. de Leg. 169 b, Sed nimirum me alia quoq; cauſa delectat, quia ſi uerũ dicimus, &c. At. 102 a, Eius q; rei cauſam uerè explicas. pro S. R. 25 a, Veriſimile non eſt odio fuiſſe parenti filiũ ſine cauſis multis, & magnis, & neceſſarijs. Cauſa, pro lite, controuerſia & iudicio. Topic. 227 b, Cauſæ, quæ eſt quæſtio definita, & à Græcis appellatur ὑπόθεσις. de In. 43 b, Cauſa eſt res quæ habet in ſe controuerſiam in dicendo poſitam cum perſonarum certarum interpoſitione. Vide de Orat. 96 b, & 115 b, 153 a, & Orat. 201 a, & Part. 253 a, Cauſarum genera tria quæ recipere debet orator, demonſtratiuum, deliberatiuum, & iudiciale. Ad Her. 1 a. 2. b. de In. 43 b. 63 b. de Or. 96 b. Topic. 228 b, & 235 b. Ep. 132 a, Eam orationẽ tibi miſi: uelim ſic legas, ut cauſam tenuem & inopẽ, nec ſcriptione magnopere dignã. Off. 72 b, Regulus tum cum uigilãdo necabatur, erat in meliore cauſa, quàm ſi domi ſenex remanſiſſet. de Nat. 59 b, Tu Cotta ſi me audias, eandem cauſam agas. At. 102 b, Cauſam ſolum illa cauſa non habet, cæteris rebus abundat. pro L. 138 b, Ligarius habet meliorẽ cauſam quàm tu. de Ora. 85 a, Vſus, quem ex cauſis, quas diximus, tot ac tantis conſecuti ſumus. de Cl. 172 a, Cauſam pro aliquo accuratè elegiterq; dicere. de Ora. 104 b, Nec ornatius cauſam ſuam dici paſſus eſt. pro Qu. 5 a, Priore loco dicere cauſam de capite ſuo. pro S. R. 28 a, Antea cauſam publicam nullã dixi. de Cla. 168 b, Nemo unquam melius ullã orauit capitis cauſam. pro Seſt. 6 b, Dicere cauſam de ambitu: id eſt, reũ eſſe de ambitu. de Fin. 53 b, Dicere cauſam apud aliquem iudicem. de Or. 112 b, Quæ in ciuiũ cauſis diſceptationibus q; uerſantur. de Ora. 127 a, Equites, apud quos tũ iudices cauſa agebatur. de Or. 94 b, Multitudo litium ac uarietas cauſarũ. Epiſt. 4 a, Cauſam enim frequẽti ſenatu, magna inuidia eorũ qui à te cauſam regiã aliò transferebant, obtinebamus. & 5 b, Itaq; Alexandrina cauſa, quæ nobis adhuc integra eſt, uidetur ab illo planè eſſe depoſita. & 115 b, Et ſpectes quemadmodum exeat ex hac cauſa. Or. 199 b, Thucydides laudatus eſt, ut rerũ explicator prudẽs, &c. nõ ut iudicijs uerſãret cauſas. pro R. P. 123 b, Cauſa iudicata atq; damnata. de Ora. 117 a, In illa omni defenſione atq; cauſa. & ibid. His duabus partibus omnis eſt à me illa cauſa tractata. de Fin. 60 a, Itaq; concedo, quod modò dicebas, cedere cauſæ, ſi qui è noſtris aliter exiſtimant. de In. 69 a, A` cauſa cadit is, qui non quẽadmodum oportet, agit. Epiſt. 192 a, Quòd ſi ſcribere oblitus es, minus multi iam te aduocato cauſa cadent. de Or. 89 b, & ad Her. 41 b, Cauſa cadere. pro Mur. 126 a, Si turpe exiſtimas te aduocato, illũ ipſum, quem contra ueneris, cauſa cadere. de Ora. 118 a, Siue ex crimine cauſa conſtet ut facinoris, ſiue ex cõtrouerſia ut hæreditatis, ſiue ex deliberatione ut belli, ſiue ex perſona ut laudis, ſiue ex diſputatione ut de ratione uiuẽdi. Ep. 254 a, Te abeſſe mea cauſa moleſtè fero, tua gaudeo. & 227 b, Peto à te maiorem in modum, ut honoris mei cauſa, hac laude Hypſonẽ affici uelis. de Fin. 56 b, Vt aut uoluptates omittantur, maiorũ uoluptatum adipiſcendarum cauſa, aut dolores ſuſcipiãtur maiorum dolorum effugiendorũ gratia. Anteq. 195 b, Omnium ſalutis cauſa decedam. Epiſt. 4 b, Nemo eſt qui neſciat, quo minus diſceſsio fieret, per tuos aduerſarios eſſe factũ. In Vat. 30 b, Tu me charum eſſe dixiſti pop. Rom. non tã mea cauſa, quàm reip. nomine. Ep. 239 a, Dolabellæ cauſa & cupio & debeo. Atti. 245 a, Te rogo ut hoc honoris mei cauſa ſuſcipias. de Am. 110 b, Ab amicitia Qu. Pompeij meo nomine te remouerat Scipio: id eſt mea cauſa. Anteq. 105 b, Neq; patiar ut opera mea manus inter uos conferatis: id eſt, cauſa mea. Verrina 2, Omen magis patribus conſcriptis, quã cauſa placuit. & I. V. 4, O` cauſam ſingularem: ô defenſionem miſeram. In his duobus locis pro excuſatione cauſa uſurpatur.

CAVSIDICVS, *a.* non ſatis pericus cauſę, patronus. de Or. 101 b, Non enim cauſidicum neſcio quem, neq; proclamatorem aut tabulam conquirimus, ſed, &c. Orat. 199 b, Cauſidicus non ille quidem amplus atq; grandis, ſubtilis & elegans tamen.

CAVSOR, *ris.* cauſam affero. pro Qu. R. 51 b, Nunquid cauſare, quin ab iudicio abeas turpiſsimè uictus? de Or. 242 a, An ætatem afferet? id eſt, cauſabitur?

CAVSVLA, *æ.* de Opt. 243 b, Lyſias paruarum rerum cauſulas ſcripſit.

CAVTE', callidè. pro Cl. 42 a, A` me tamen omnia cautè pedetentim q; dicentur. de D. 111 a. & de Legib. 180 b, Sed animaduerti Quinte, te cautè ab ijs rebus, quæ ſenſibus perciperentur, abducere diuinationem.

CAVTIO, *onis.* prouiſio. Offic. 9 b, Liberalitas habet multas cautiones. Tuſc. 212 a, A` malis natura declinamus, quę declinatio ſi cũ ratione fit, cautio appellatur. Ep. 177 b, Quę cautionẽ non habent, de ijs nõ laboro. pro Ma. 134 a, Tua enim cautio noſtra cautio eſt. de D. 119 b, Omnis enim prædictio mali tum probatur, cùm ad prædictionem cautio adiungitur. de Am. 111 a, Omnino horum uitiorum atq; incommodorum ſumma cautio eſt atq; una prouiſio, ut ne nimis citò diligere incipiamus. Attic. 19 a, Vt priuatis rebus meis adhibeam quãdam cautionem. & 70 b, Chartam tibi deeſſe mea cautio eſt. de Ora. 136 b, Neq; illa mea cautio atq; timiditas in cauſis negligenda eſt. pro Flac. 152 b, Defendendi facilis eſt cautio, latibulis occultorum locorum. pro Seſt. 6 a, Hũc Pompeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat, nihil contra me eſſe facturum. pro Fon. 276 a, Videte quò deſcendam Iudices, quàm longè uidear à cõſuetudine mea & cautione ac diligentia diſcedere. pro Quint. Roſc. 53 a, Eſt hoc & ex conditione iuris, & conſuetudine cautionis

firmissimum testimonium. Epi.103 b, Itaque quando uestrę cautiones firmæ sunt, Græculam tibi miſi cautionem chirographi mei. pro Do.239 a, Cautiones fiebant pecuniarum. Orat.210 a, Persecutionum, cautionumq; præceptio in iure ciuili.

CAVTOR, *oris*. cautor alieni periculi. pro Sest.6 a.

CAVTVS, *a, um*. tutus, prouidus, protectus. pro S.R.38 a, Is putatur parum cautus prouidusq; fuisse. I.A.244 a, Vir cautus & prouidus. Quin.Fra.393 a, Cautus & diligens. contra Rull.65 b, Cautus in periculis, non timidus in contentionibus. I.A.244 a, Nemo minus timidus, nemo cautior. & 247 b, Sapientia cautioribus utitur consilijs, est omni ratione protectior. pro S.R.27 b, In eam partem potius peccant, quę est cautior. pro Cec.295 a, Quid? uerbis satis hoc cautum erat? minimè. pro Cecin.287 a, Vt mulieri res esset cautior, cu rat? minimè. pro Cecin.287 a, Vt mulieri res esset cautior, curat, &c. Qu.Fr.328 a, Te uolo cautum esse in scribendo. Att. 265 b, Cauta & moderata liberalitas.

CAVVS, *a, um*. concauus. de Natur.54 a, Ventriculus, in quem sanguis à iecore per uenam illam cauam influit.

CE. particula. I.V.62 a, Atq; huiusce rei iudicium iam continuò uideo futurum. & 72 b, Ea cupiditas, qua per hoſce annos in quibusdam iudicijs usus es. pro S.R.19 a, Bona patris huiusce Sex. Roscij. de Or.104 a, Philosophorum autem libros reseruet sibi ad huiusmodi Tusculani ocium. Pro S.R. 36 b, Nullum ius tam sanctum est, quod non eiusce uis atq; perfidia uiolarit. & ibid. Capito illum acuere, hos fallere: illum identidē monere ut caueret, hisce infidiosè spem fallam ostendere: cum illo contra hos inire consilia, horū consilia illi enunciare: cum illo partem suam depacisci, hisce omneis aditus ad Sallam intercludere. de In.84 a, Hasce inter se necesse est cōparari. i. honestatem & incolumitatem, quas se necesse est cōparari. i. honestatem & incolumitatem, quas supra diximus. pro S.R.23 b, Testes in hūc & accusatores hu supra diximus. pro S.R.23 b, Testes in hūc & accusatores huiusce pecunia cōparant. de Ora.89 b, Quis nescit maximam uim existere oratoris, in hominū animis uel ad irā aut odium existere oratoris, in hominū animis uel ad irā aut odium diū aut dolorem incitādis? uel ab hisce ijsdem permotionibus ad lenitatē misericordiamq; reuocādis? & 91 a, Sic in orationibus hisce ipsis iudiciorū, concionū, &c. i. de quibus loquimur. Tus.185 a, Natura nihil habet præstantius, quàm honestatem, quàm laudem, quàm dignitatem, quàm decus. hisce plurib. nominibus unā rem declarari uolo. Epist.50 a, Hisce temporibus non pessimè cum ijs est actum, qui, &c.

CECROPS, *pr*. Rex uetustissimus Athenis. de Le.li.2, Nam & Athenis iam ille mos à Cecrope, ut aiunt, permansit, hoc ius terra humandi.

CEDO, dic, da, exhibe. I.V.93 a, b, Cedò, mihi ipsius Verris testimoniū recita. de Cl.191 b, Cedò quæso orationes, sunt enim, & dic. &c. I.V.209 b, Cedò tabulas. pro Fl.155 b, Fratres exhibe. I.V.98 b, Cedò mihi leges Atinias. de Diu.138 b, Cedò tandem, qui sit ordo somniorum? de Sen.81 a, Cedò, qui remp. tantam amisistis tam citò. At.153 a, Vidisti igitur uirum, ut scripserat? ingemuisti? certè, cedò reliqua. & 259 b, Obuiam mihi fit tabellarius, & ego statim: Cedò, inquam, si quid ab Attico. I.V.130 a, Cedò cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor factus unquam sit.

CEDO, *is*. concedo, locum do, decedo, me retraho. de Natur. 42 b, Quacunq; mouemur, aer uidetur quasi locum dare & cedere. pro Mil.120 a, Ego cedam atq; abibo. Att.79 b, Hostes cedentes ab oppido Cassius insecutus est. Epi.13 b, Metellus, qui & summa uolūtate cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. At.115 b, Rectè sic cēseo cedendū de oppidis ijs. de Ora.162 b, Aeschines propter ignominiā iudicij cesſit Athenis. pro Mi.117 b, Cedere ex ciuitate. At.145 b, Si Cn. Italia cedit, in urbē redeūdum puto. Ep.168 a, Dādus est locus fortunæ. cedendum ex Italia. de Cla.185 a, Maiores cōsequi non poterat, & minori necesse erat cedere. Att.280 a, Cedere precibus alicuius. de Cl.166 b, Tibi ætas nostra cedit, facesq; summittit. de N.57 a, Vita beata nulla re, nisi immortalitate cedens cœlestibus. de L.191 a, Vi opprimi in bona causa melius est, quàm malè cedere. de Orat.136 a, Non fugiendi hostis, sed capiendi consilij causa cedere. pro Cecin. 285 a, Cedere alicui in aliqua re, uel in agēdo aliquid. Epist. 2 b, Luculli sententia cedit religioni de exercitu. de Leg.157 b, Te historiam tractante effici potest, ut in hoc etiam genere Græciæ nihil cedamus. Tus.198 a, Cur succumbis cedisq; fortunæ? Para.122 b, Cui quidem, quæ maximā uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. Tusc.149 a, Deinde ita magnos nostram ad ætatem, ut non multū aut nihil omnino Græcis cederetur. Att.282 b, Cedebas enim Brute, cedebas, quoniā Stoici uestri negāt fugere sapientis. Anteq.193 b, Cedo inpitus de rep. cedo oppressus de fortuna, de dignitate. & 196 a, Non illis uictus cedo, sed incolumibus nobis me condono. pro S.R.38 a, Nam ille lanista iam à gladiatore cessisse uidetur. Ep.53 b, Cedere tēpori. I.V.143 a, Ea autem erat seneratio huiusmodi, ut etiam hic quæstus huic cederet, Oct.

329 a, Cedam tibi in præsentia foro & curia. & ibid. Cedam urbe. pro Mil.116 a, Cedere alicui possessione hortorum. Attic.228 a, Cedere alicui domo. de Sen.91 b, Horæ quidem cedunt & menses & dies. de Cl.165 a, Hortensius è uita cessit. de In.84 a, Concedere alteri: id est, cedere.

CEDRVS, *dri*. arbor odorata. Tus.200 b, Cedrum incendamus, aliàs hedychroum, quod unguentum est, ad nitidam cutem efficiendam.

CELEBER, & CELEBRIS, *bre*. quod celebratur, frequētatur, & colitur. ad Her.7 a, Locus quæritur celebris an desertus, &c. Part.223 a, Loci celebres.) (. Deserti. pro Pom. 10 a, Portus celeberrimus & plenissimus nauiū. pro Ar.186 a, Antiochię (nam ibi natus est loco nobili, & celebri quondam urbe.) pro Do.242 b, Vrbis partes celeberrimæ & maximæ. At.191 b, Nihil uideo, quod tam celebre esse possit. de D.88 a, Nūquam illud oraculū tam celebre, & tam clarum fuisse, nisi, &c. I.P.87 a, De mea salute P. Lentuli, Cn. Pōpeij cæterorumq; principum celeberrimæ & gratissimæ concio nes fuerunt. I.A.261 a, Hic dies me celeberrima popu. Rom. gratulatione auxit. de Am.97 b, Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos lætissimosq; uidit, illum clarissimum fuisse, cum, &c. I.V.160 b, Clara res est tota Sicilia celeberrima atq; notissima. & 177 b, Cum in foro celeberrimo, tanta frequentia hoc tibi obiectum esset.

CELEBRATIO, *onis*. pro Pl. 279 b, Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione cōmemoratum sit. i. prædicatione. pro Syl.181 a, Quæ domus? quæ celebratio quotidiana? quæ familiaris dignitas? Att.250 a, De celebratione ludorum Bruti tibi assentior.

CELEBRATVS, *a, um*. frequentatus, diuulgatus. de Cla. 194 b, Cum iam in foro celebratum meum nomen esset. pro Cluen.24 b, Res clara atq; omnium sermone celebrata. pro Mur.127 a, Vir nulla illustri laude celebratus. I.A.171 a, In rebus celebratissimis sermone omnium uersor.

CELEBRITAS, *tis*. hominum cœtus, concursus, nomen, fama, honor, usus. At.41 a, Odi celebritatē, fugio homines, lucem aspicere uix possū. Atti.48 b, Celebritas mihi odio est. At.45 a, Ego propter uię celebritatem nō commoui me adhuc Thessalonica. & 214 b, Hic locus nunc habet celebritatē maximā. pro Do.228 a, Nullis unquā comitijs cāpus Martius tanta celebritate omnis generis hominū floruit. Off.53 a, In maxima celebritate atq; in oculis omniū uiuere. de Or. 154 b, Cùm Olympiā uenisset in maxima illa quinquennali celebritate ludorū. Item, Consequi celebritatem sermonis hominum. i. famā. Qu.F.298 a, Theatrum celebritate refertissimū, magnitudine amplissimū. pro Ar.186 b, Hac tanta celebritate famæ cum esset iam absentibus notus, Romam uenit. Tus.154 a, Celebritas famæ. Of.42 a, Si quis ab ineunte ætate habet causam celebritatis & nominis à patre acceptam. Epist.96 b, Nos hīc multitudine & celebritate iudiciorum distinemur. Tus.220 b, Mercatus, qui haberetur magno ludorum apparatu, totius Græciæ celebritate. de Inu. 50 b, & Epist.233 a, Celebritas loci.) (. Solitudo loci. I.P.93 b, Celebritas domestica. pro Cæl. 47 b, Sed in turpissimis rebus frequentissima celebritate & clarissima luce lætatur. de Le.183 a. Sublata etiam erat celebritas uirorum & mulierum. pro Mil.118 b, Clodius spoliatus illius supremi diei celebritate: id est, funere & exequijs.

CELEBRO, *as*. cōcelebro, frequēto. prædico, facio. orno. I. V.89 b, Celebratur omniū sermone lætitia q; conuiuiū. Att. 19 a, Cōuentus, qui initiò celebrabātur, iam diu fieri desierūt. pro Pl.279 a, Laudes C. Cæsaris populi Rom. plurimis iudicijs uideo esse celebratas. pro Arc.189 b, Archias populi Rom. laudem gloriāq; uersibus celebrauit. & ibid. Cuius ingenio putabat ea quæ gesserat posse celebrari. & 190 a, Quorū ingenijs hæc ferūtur, ab ijs pop. Romani fama celebratur. pro Dom.239 a, Seruorū omniū uicatim celebratur tota urbe descriptio. pro Do.241 b, Hoc delatum tum est ad nos Pontifices, pòst omnium sermone celebratum. quemadmodum iste omnia fecerit. &c. I.A.223 a. Semper illius uirtutem omnium mortalium fama celebrabit. de Pro.73 b, Cæsaris literis, fama, nuncijs celebrantur aures quotidie meæ nouis nominibus gētium uictarum. pro Sest.27 b, Aliquem literis & memoria esse celebratū. de Di.80 b, Nec unum genus diuinationis publicè prinatimq; celebratū. & ibid. Noster populus multa genera complexus est. pro R.P.129 b, Hęc laus poetarum carminibus celebratur. pro Se.24 a, Hęc fama celebrātur. & 26 a, Viæ multitudine legatorum undique missorum celebrabantur. & pro Sest.44 b, Is ideo uiam muniuit, ut tu eam alienis uiris comitata celebrares! I.P.90 b, Qui dies quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati. pro Syl.167 b, Quorum studio ac dignitate celebrari hoc iudicium & ornari uides. I.P. 86 a, Qui frequentia sua egressum uestrum ornauerunt ac

celebrauerunt. pro Fl. 149 a, Ludi quos in palatio nostri maiores fieri celebrariq; uoluerunt. I. A. 166 b, Ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati. de Or. 101 b, Qu. Mutij ianua maxima quotidie ciuium frequentia celebratur. de Or. 153 a, Nunc apud Philonē harum causarū cognitio exercitatioq; celebratur. Qu. F. 294 b, Quod ita esse constanti fama atq; omniū sermone celebratū est. Pro Fla. 164 a, Sepulchrū L. Catilinæ floribus ornatum hominū audacissimorum conuentu epulisq; celebratum est. pro Cl. 38 a, Quod omniū accusatorū non criminibus, sed uocibus male dictisq; celebratū est. pro Fla. 160 a, Quid porrò in Greco sermone tam tritum atq; celebratū est, quàm, &c. pro Mu. 145 b, Quib. in locis nuncij literæq; celebrassent Murenā factum esse consulem. & 142 a, Huius in morte celebrāda, gratiter tulit populus Rom. hanc peruersam sapientiā Tuberonis. I. C. 116 a, Quamobrē Quirites celebratote illos dies cum coniugib. & liberis uestris: erepti enim ex crudelissimo interitu uicistis. pro Ar. 288 a, Celebrari dies festos ludorum. de Fi. 86 b, Celebrare memoriam nominis alicuius post mortem. Epist. 67 a, Nomen ut nostrum scriptis illustretur & celebretur tuis. Aca. 2 a, Ea ferè sunt & Græcis literis & Latinis celebrata. de In. 71 a, Summæ uirtutis celebrandæ causa Græj de Graijs æternū inimicitiarum monumentum statuerūt. de Pe. 112 b, Sed quæ dicta sunt omni superiore oratione, eadem ad celebratum rumorem ualēt. de Or. 85 a, Ad eas artes, quibus à pueris dediti fuim⁹ celebrādas, inter nosq; recolendas. Art. 53 b, Similisq; frequētia & plausus me usq; ad Capitolium celebrauit. de Orat. 101 b, Senectuti uerò celebrandæ & ornandæ quod honestius potest esse perfugium, quàm iuris interpretatio? pro Mi. 120 b, Nos omni in hominum cœtu gratijs agendis, gratulationibus agendis, omni sermone celebramur. pro Ra. 122 b.* Quòd sermo hominum ad memoriam patrum uirtute celebratur. Item: Natura impellit ut hominum cœtus, & celebrari inter se, & sibi obedire uelit. de Or. 157 a, Tertius ille modus transferendi uerbi latè patet, quem necessitas genuit inopia coacta: pòst autem delectatio, iucunditasq; celebrauit. pro Mur. 241 a, A' quibus si domus nostra celebratur, diligenter obseruari uidemur.

CELER, *ris.* incitatus, uolucer, uelox. de Fin. 132 a, Configebat tardus celeres stans uolantes. ex Actio. pro Dom. 128 a, Videbam celerem mihi reditum fore. Ora. 216 b, Mens, qua nihil est celerius. ad Heren. 21 a, Si contendemus, per continuationem brachio celeri, mobili uultu utemur. de Or. 116 b, Oratione celeri & concitata dicere. Oct. 330 b, O` miserā & in breui tam celerem & tam uariam reipublicæ commutationem. de Clar. 195 b, Genus dicendi uolucre atq; incitatum. & 196 a, Oratio incitata & uibrans. Orat. 115 b, Oratio incitata.) (. Oratio tarda.

CELERITAS, *tis.*) (. Tarditas. Tusc. 215 b, Velocitas corporis, celeritas appellatur. pro S. R. 34 b, Quid hæc tanta festinatio celeritasq; significat? de Di. 138 a, Idem & celeritas significat, & uis equorum. de N. 55 a, Palpebræ clauduntur & aperiuntur identidem cum maxima celeritate. & 12 a, Deum assiduè uersari circum axem cœli admirabili celeritate. I. A. 105 a, Celeritate opus est, qua si essemus usi, bellum nullum haberemus. & 199 b, Legatorum nomen ipsum belli celeritatem morabitur. Epi. 156 b, Adhibere celeritatē in aliqua re. Offic. 26 b, Cauendum est ne in festinationib. suscipiamus nimias celeritates. Acad. 42 b, In pedibus celeritas, uis in manibus. pro Qu. 16 b, Tum illam incredibilem celeritatem protuli. Acad. 42 b, Celeritas ad discēdum. pro Fl. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadā celeritate dicendi. Or. 215 b, Breuitate & celeritate syllabarū uerba pelliu⁹ labi. de Cl. 184 b, E cpadita ac peruenuens in dicēdo celeritas. de Or. 95 b, Mobilitas linguæ, celeritas uerborum. & 92 b, Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. Art. 158 a, Aiunt enim eum Cæsarianā uti celeritate. I. A. 226 b, Quem nisi in uia quidā retardassent, uolasse eum, non iter fecisse diceres.

CELERITER, citò, breui tempore, maturè. Attic. 249 b, Librum tibi celeriter mittam. Epist. 31 a, Quod ut putabamus, celeriter eras facturus. & 131 b. & 43 b, Lætor uirtute alterius principis iampridē iuuentutis, celeriter (ut spero) ciuitatis. de D. 93 a, Nam illud mihi celeriter nunciatū est. Att. 153 a, Quo quidem non dubito quin istum offenderint, eo maturius agendum est. I. V. 169 a, Vt eo celerius de isto trāsigamus, quò maturius ad Apronium possimus uenire.

CELERIVSCVLE`. ad Her. 20 b, Celeriusculè dicere.

CELERRIME`. de Fin.*

CELERO, *as.* celeritate utor, celeritatē suscipio. de Vn. 201 a, Vnum, quod semper uno modo celeraret.

CELIMONTANA porta. I. P. 92 b.

CELLA, *æ.* templum, sacellum, locus ubi aliquid recōditur & asseruatur, ut granū, uinum, oleum, carnes, & quicquid ad penum pertinet. contra R. 84 a, Capua cella & horreum Campani agri. I. V. 59 b, Cum frumentum sibi in cellam imperauisset. & 194 a, Pecunia qua frumentum tibi emeres in cellam. & 109 b, M. Cato sapiens cellam penuariā reipublicæ nostræ nutricem plebis Romanæ, Siciliam nominauit. & 190 b, Cum ex Sicilia & ex legibus frumentum ei in cellam sumere liceret. & iterum 191 a. I. A. 173 a, Conchyliatis peristromatis seruorū in cellis lectos stratos nideres. Att. 234 a, Cui totam uillam cellamq; tradid`. de Se. 89 a, Semper boni & assidui domini refecta cella uinaria, olearia, & penuaria est. Top. 222 a, Cellis uinarijs & olearijs plenis relictis. I. P. 94 a, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum à propola atq; de cupa. I. A. 189 b, Armatos in cella Cōcordiæ inclusit. & 164 a, Cum in hac cella Concordiæ cum gladijs homines collocati stent.

CELSITAS, *tis.* elatio, excelsitas. Off. 56 b, Celsitas animi & magnitudo. alibi, Excelsitas. ex Nonio.

CELSVS, *a, um.* sublimis, erectus, elat⁹. de Na. 54 a, Deus homines humo excitatos celsos & erectos constituit. Tusc. 236 b, Vir celsus & erectus, & omnia quæ accidere possunt, parua ducens. de Or. 100 a, Aliquem celsum & erectum uagari huc & illuc. pro Syl. 167 b, Celsissima sedes dignitatis. de Di. 82 b, Celso è uertice montis. Orat. 202 a, Status celsus & erectus.

CELTIBERIA, regio. I. A. 233 a.

CELTIBERI. Tusc. 189 a. de Off. 8 b.

CEMINORIS, urbs. Ep. 245.

CENSEO, *es.* arbitror, puto, existimo, statuo, decerno, æstimo, censum habeo, æstimationem habeo. Attic. 165 b, Quid mihi animi in nauigando censes fore? & ibi, Quid duro tēpore anni actuaria fore censes? de Ora. 142 b, Sed nunc quoniam id temporis est, surgendum censeo. I. C. 113 b, Et quoniam nondum est perscriptū S. C. ex memoria urbis Quirites, quid senatus censuerit exponam. Ar. 284 b, De cæteris rebus quid sensérim quidq; censuerim, audisse te arbitror. de Cl. 184 b, 2, Cum censerem remissione uocis me periculum uitare posse, in Asiā profectus sum. Ar. 129 b, Aliter uideo censeri Marcello & cæteris, qui hic sunt. I. A. 221 b, Ego sic interpretor sensisse maiores, ut causam mortis censuerint, non genus esse quærendum. & 190 b, De ea re ita censeo, ut C. Pansa, &c. Ep. 2 b, Crassus tres legatos decernit, nec excludit Pompeiū: censet enim etiam ex ijs qui cū imperio sunt. I. V. 101 a, Consules, si eis uidebitur, primo quōque tempore ad hunc ordinem referant, ita uti de republica fideq; sua cēsuerint. & 136 b, Quinto quōq; anno Sicilia censetur, erat censa prætore Peduceo, quintus annus cū te prætore incidisset, censa denuò est. pro Ar. 187 b, Illis censoribus nullam populi partem esse censam. & ibi. Eum qui sit census, ita se iam tum gessisse pro ciue. pro Fl. In qua tribu denique; ista præda censuisti? & ibid. Voluisti magnum agri modum censere. I. V. 75 b, Frequentia, quæ conuenit undiq; censendi causa. & 98 a, Cum is unicam illam haberet, neq; census esset, &c. Attic. 17 b, Ne absens censeare, curabo edicendum & proponendum locis omnibus: sub lustrum aūe censeri Germani negociatoris est. de Ora. 100 a, Quæritur, is qui domini uoluntate census sit, si nō sit conditū lustrū, sit ne liber? Parad. 125 a, Si censenda nobis atq; æstimanda res sit, utrum pluris æstimabimus pecuniam Pyrrhi, & cæteram continentiam Fabricij?

CENSOR, *oris.* qui præest moribus populi, magister morū, præfectus morib. de Le. 293 b, Cēsores apud Romanos, nomophylaces apud Græcos. & ibi. De officio utriusque. pro Clu. 42 a, Hic postea populi Rom. morib. præfuit. de Le. 185 a, Censores populi, ciuitatis soboles, familias, pecunias q; censento: urbis templa, uias, aquas, ærariū, uectigalia tuento: populi partes in tribus distribuunto: exin pecunia ciuitatis ordines partiunto: equitum, peditumq; prolē describunto: cœlibes esse prohibento: mores populi regunto: probrum in senatu ne relinquunto: bini sunto: magistratum quinquennium habento: reliqui magistratus annui sunto; eaq; potestas semper esto. pro Cl. 44 b, Censor præfectus morib. & magister ueteris disciplinæ & seueritatis. Epi. 45 b, Cum hæc scribebam, censorem iam te esse sperabam, eò breuior est hæc epistola, & ut aduersum magistrum morū modestior. pro Cæl. 42 b, Is fuit is* hac causa periculis quidam patruus, censor, magister. pro Do. 239 b, Cātor, penes quem maiores nostri iudicū senatus de dignitate esse uoluerunt. pro Cl. 44 a, Quod idē facere cēsores in delectu dignitatis, & in iudicio ciuili, & in animaduersione. Of. 75 b, Eos q; à censoribus omnibus ignominijs notatos. pro Do. 338 a, Q. Metellus C. Attinium ex senatu censor reiecerat. pro Do. 129 b, Vbi eiuisti, ne meo me loco, censor in Senatu legeres? & 230 a, L. Philippus censor patrem tuum præterijt in recitando senatu, de Orat. 134 a, Africanus censor

militem quendam Ignauũ notauit ac tribu mouit. Pro Cl. 42 a, C. Geta à L. Metello & Cn. Domitio censoribus ex senatu eiectus est. & ibid. Video igitur Iudices animaduertisse censores in iudices quosdam illius iudicij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. & ib. Atq; etiam ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut alter alterius iudicium non modò reprehendat, sed etiam rescindat, ut alter de senatu mouere uelit, alter retineat, & ordine amplissimo dignum existimet: ut alter in ærarios referri, ac tribu moueri iubeat, alter uetet. de Ora. 151 b, Putaui esse censoris, ne longius id serperet, prouidere.

CENSORIVS, *a, um.* de Orat. 142 b, Sed uide ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est: id autem committere uide quàm sit homini turpe censorio. pro Sest. 15 b, Censoria notatio. I. P. 81 a, Magistra censoria. de Pro. 79 a, Censorium iudicium, ac notatio. I. P. 81 b, Iudiciũ ratioq; censoria. ibidem. Censoriam potestatem minuere. Quin. F. 297 b, In pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed commoditatem conficiendi negotij & liberationem molestiæ. pro Cl. 26 a, Tabulæ publicæ censoriæ Larini corruptę. de Pro. 79 a, Censorium iudicium ac notionem de ciuitate esse sublatam. pro Cluen. 42 b, Censoria subscriptio & notatio censoria. pro Cæl. 44 b, Censoria grauitas. pro Cl. 41 b, Censoria animaduersio. & 44 a, 15, Censoriæ seueritatis nota non inureretur. pro Clu. 42 b, Censoriæ subscriptiones.

CENSVRA, *æ.* censoris dignitas. Att. 60 a, Sanè uelim scire, num censum impediant tribuni diebus initiandis (hic enim est rumor) totaq; de censura quid agant, quid cogitent. de In. 52 b, Gracchus pater, quem pop. Rom. ob id factũ, quod insciente collega in censura nihil egisset, post censuram consulem fecit.

CENSVS, *a, um.*) (. Incensus. pro Ar. 187 b, Eum qui census, ita se iam tum gessisse pro ciue. L. Censeo.

CENSA, *censorum.* Nonius.

CENSVS, *sus.* bonorum æstimatio, & ipsa bona. pro Ce. 304 a, Populus cum in censum uenit, hoc iudicat, cum ij qui in seruitute iusta fuerunt, censu liberentur, eum qui cum liber esset, cẽseri uoluerit, ipsum sibi libertatem abiudicasse. pro Cornel. 55 b, Is furatus esset ciuitatem, genus suum ementitus, irrepsisse in censum dicitur. Item: Scire uelim num censum impediãt tribuni dieb. initiandis. L. Censura. pro Flac. 157 a, Homo sine honore, sine existimatione, sine censu. pro Cluent. 47 b, Eas se tamen ab eo balneas non ex libris patris, sed ex tabulis & ex censu quærere. & 45 b, Cum in equitum censu C. Licinius Sacerdos prodijsset. In Ver. 121 b, Census qui isto prætore sunt habiti, non seruaturum se Metellus ostendit. 134 a, Siculi ex censu quotannis tributa conferunt, & in censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ summæq; faciendæ censori permittitur. pro Cl. 45 b, Africanus cum esset censor, & in equitum censu, C. Licinius Sacerdos prodijsset, clara uoce dixit, se scire illum uerbis conceptis peieraſſe. Para. 125 b, Aestimatio census. pro Arc. 287 b, At census nostros requiris, &c. Item pro Fl. Illud quæro sint ne ista prędia censui censendo. & ibid. Multa de censu & censoribus, & ærario.

CENTAVRVS, *ri.* monstrum ex homine & tauro conflatũ, nubis pro Iunone & Ixionis congressu. de N. 69 b, Nubium una centauros genuisse dicitur. & in Arat.

CENTENVS, *a, um.* centum. Parad. 125 b, Centena sestertia.

CENTESIMAE usuræ dicuntur, cum pro singulis centenis duodena quotannis persoluuntur: quæ ideo centesima appellatur, quòd in centum mensibus τὸ ὀγδοηκοστὸν id est, sortem adæquat: uel potius quia singulis mensibus in fœnus centesima sortis pars impenderetur, nimirum à menstrua solutione. At. 6 b, Centesimæ nummũm. & At. 83 a, Centesimas me obseruaturum, haberem, cum annatociſmi anniuersario. & ibidẽ b, Qui centesimis cum annatociſmo contentus non esset. & ibi. Nam aut bono nomine centesimis contentus erat, aut non bono quaternas centesimas sperabat. & ibidẽ, Vt centesimę perpetuo fœnore ducerẽtur. Id est, sine annatociſmo. Bru. 289 b, Tributum ex centesima collatum.

CENTIES. Centies, sexagies, & cæteris huius formæ, cum de pecunijs loquimur addendum est, centum millia, scilicet sestertium, nummũm. I. P. 98 a, Nónne H-S. centies & octogies ex ærario tibi attributum Romæ in quæstu reliquisti? I. A. 168 a, H-S. ducenties.

CENTRVM, *tri.* Tusc. 156 b, Terra in medio mundi sita ad uniuersi cœli complexũ, quasi puncti instar obtinet, quod κέντρον illi uocant. de Nat. 40 a, Omnes partes terræ in medium uergunt. id autem medium infimum in sphæra est. & ibid. Medius terræ locus.

CENTVM. pro Mil. 113 a, Serui centum dies penes accusatorem fuerunt.

CENTVMVIRI, *orum.* decemuiri, centumuiri, & cętera huiusmodi nomina delectorũ uirorũ sunt, ad aliquod munus obeundum. Nam centumuiri iudices erant rerũ capitaliũ. de Or. 99 a, Res delata est ad centũuiros. & ibi. b, Quid qua de re inter Marcellos & Claudios centumuiri iudicarunt.

CENTVMVIRALIS, *le.* de Orat. 99 b, Centumuirale iudicium. & 99 a, Iactare se in causis centumuiralibus.

CENTVRIA, *æ.* centum homines. erat enim populus Romanus in centurias distributus. I. V. 243 a, Præco qui te tot ies seniorum iuniorumq; centurijs illo honore affici proties nunciauerit. de Or. 133 a, Cum M. Scipio ex centuria sua renunciaret Acidinũ consulẽ, pręco ei dixit, die de L. Manlio, &c. I. A. 212 a, & de Per. 209 b, 210 a, & pro Mur. 141 b, Idẽ centurias equitũ sine suffragio esse uoluit. pro Pom. 4 a, Prętor primus centurijs cunctis renunciatus sum. de Cl. 186 b, Itaque paucæ centuriæ ad consulatum defuerunt. pro Do. 242 a, Vobis campus centuriarumq; una uox omniũq;, &c. Pro Mil. 109 b, Illa augusta centuriarum auspicia. Post. 310 a, Vt eædem centuriæ quæ me consulem fecerant, consulatum meum comprobarent. contra Rul. 72 b, Deinde ornat eum mulis, tabernaculis, centurijs, supellectili.

CENTVRIATIM, aduerbium. per centurias. Pro Fl. 149 a, Triburim & centuriatim descriptis ordinibus.

CENTVRIATVS, *a, um.* in centurias distributus, descriptus. pro Dom. 20 b, Centuriata & curiata comitia. & contra Rul. 71 b, De lege centuriata & curiata. de Leg. 193 a, De comitijs centuriatis.

CENTVRIATVS, *tus.* centurionis munus. pro Pomp. 11 a, Imperator, cuius in exercitu ueniãt centuriatus atq; uenierint. I. P. 98 a, Quid centuriatus palàm uenditos?

CENTVRIARE. in centurias distribuere, centurias cõficere. Post. 200 b, Cũ homines in tribunali Aurelio palàm conscribi, centuriarique uidissem. At. 260 b, Varroni quidẽ displiceret consilium pueri: mihi non, firmas copias habet: Brutũ habere potest, & rẽ gerit palàm, cẽturiat Capuæ, dinumerat.

CENTVRIO, *onis.* centuriæ præfectus & dux. pro Mur. 132 a, Nihil tibi ex ista laude cẽturio, nihil præfectus decerpit. pro Cor. 62 a, L. Martius primipili centurio. & I. C. 107 a, Manlius iste centurio.

CENTVRIPAE, *arum.* opp. I. V. 211.

CENTVRIPINVS. I. V. 122.

CEPHALEDVM, opp. I. V. 134 a.

CEPHALEDITANI. I. V. 134 b.

CERA, *æ.* Tusc. 171 b, Persæ mortuos cera circumlitos condũt. de Ora. 159 b, Sed uerba nos cùm iacentia sustulimus è medio, ficut mollissimã ceram ad nostrum arbitrium formamus & fingimus. de Na. 65 b, Si omnis cera cõmutabilis esset, nihil esset cereum, quod commutari non posset. I. V. 95 a, Codicis extrema cera. i. tabularum. & 58 b, Tabella cerata cera legirima, non illa infami ac nefaria. pro Fl. 154 a, De cera & creta, qua olim in obsignandis literis utebantur.

CERAMICVS, *ci.* locus Athenis, id est, Academia. de Fi. 57 a, Statua est in Ceramico Chryſippi. de L. 183. L. Academia.

CERAMIVM. *mij.* locus Romę. At. 54 a.

CERARIVS, *rij.* qui ceram tractat, uel, Cerarium, rij, pro eo quod ceræ nomine penditur. L. Collybus.

CERATVS, *a, um.* cera inductum & illitum. I. V. 58 b, Tabęla cerata cera legitima, non illa infami ac nefaria.

CERBERASTER. *stri.* L. Serperaster.

CERBERVS, *ri.* Tusc. 150 a, Triceps apud inferos Cerberus, de N. 68.

CERCOPS, *copis.* de N. 22 b, Orphicum carmẽ Pythagorici ferunt cuiusdam fuisse Cercopis.

CEREBRVM, *bri.* Tusc. 152 a, Alij in cerebro dixerunt animi esse sedem.

CERES, *ris.* de Nat. 38 a, Fruges Cererem appellamus, uinũ autem Liberum. ex quo illud Terentij: Sine Cerere & Libero friget Venus. de Diuinat. 39 b, A' gerendis frugibus Ceres tanquam Geres. & 70 a, Ceres à gerendo, &c. De sacris Cereris. pro Cornel. 66 a, Sacra Cereris, &c. In Verr. 223 a, Sacra Cereris per mulieres ac uirgines confici solita. de Natura deor. 38 a, Cerere nati Liber & Libera. & 10 a, Terra, quæ Ceres diceretur.

CEREVS, *a, um.* ex cera fictũ. de N. 65 b, Omne cereũ cõmutari potest. L. Cera. & 15 b, Fingere aliquid in cereis aut fictilibus figuris.

CEREVS, *rei.* fax cerea. Of. 68 a, Omnib. uicis statuæ factæ sunt, ad eas thus & cerei.

CERIMONIA, *æ.* religio, religio sacrorum, religio pontificum. I. V. 274 b, Quorum sacra maximis & occultissimis cerimonijs continentur. pro Cor. 66 a, Sacra Cereris summa maiores nostri religione cõfici cerimoniaq; uoluerũt. de In. 70 b, Religionẽ eã, q̃ in metu & cerimonia deorũ sit, appellant, & 82 a, Religio est q̃ dei curã cerimoniãq; affert,

pro

pro Ra.96 a,L.Flaccus homo in sacerdotio, cerimonijsq; quib.præerat,diligētissimus.pro Do.219 b,At etiā alio modo sit cōstituturus de religione pontificū, quàm cerimoniarū ius coegerit. de Ar.247 b, Statas solennes q; cerimonias pōtificatu cōtineri.& 252 a,Sacrificiū,quod sit incredibili cerimonia. &248 b,Omnia solēnia ludorū omnib.reb. summa cum cerimonia sunt seruata. I. V. 243 b, Facere ludos maxima cū cerimonia. pro S.R.37 b, Qui legationis cerimoniā polluerit. contra Rul.69 b,Domitius,quod per cerimonias populi fieri nō poterat, ratione assecutus est, ut, &c.& ibid. Quòd populus per religionē sacerdotia mandare non poterat. de L. 181 a,Hoc summam religionem cerimoniamq; declarat.& 164 a,Cerimoniæ religionesque in deos.pro Do.253 a,Sacræ religionis cerimoniæ.Tusc.153 b, Cerimoniæ sepulchrorum.

CERNO, *nis. creui, cretum.* uideo, discerno, specto, æstimo, adeo.de D.129 b,Quod omne est,id nō cernitur ex alio extrinsecus.Top.221 a,Verecūdè tu quidē ut omnia, sed tamē ut facilè cernerē te ardere studio, mecū,ut tibi illa traderē, egisti.Tusc.158 a,Ne nūc quidē oculis cernimus, quæ uidemus.Ep.67 b,Cerno iam animo, quanto omnia uberiora futura sint.I.C.120 b,Videor mihi uidere,&c.cerno animo, &c.uersantur ante oculos.de Or.157 b, Quæ cernere & uidere non possimus.de N.11 b,Cernere animo. uidere mente.Topic.222 b,Cernere atq; intelligere aliquid animo.

CERNERE,discernere,uel spectare.Top.227 b,Causa certis personis & locis cernitur. Offic.13 b, Omnino magnus animus duabus reb. maximè cernitur. Part. 236 a, Atq; hæ quidem uirtutes cernuntur in agendo.& ibidē b, Temperantia duobus modis in reb.commodis discernitur. Tusc. 232 b,Res genere,non numero cernuntur. de Legib. 166 a, Gratus est,qui in referenda gratia non suum commodum, sed eum ipsum,cui refert gratiam. cernit.

CERNERE,adire,uel possidere.At.171 a, Pridie nonarū ex testamento creui hæreditatē.& 188 a, Galeonis hæreditatē creui.ad Her. 41 a,Vt de eo si dicas,qui multas hæreditates adierit,prospice tu,qui plurimum cernis. At.86 b,Is fratris Appij amorem erga me cum reliqua hæreditate creuit. At. 219 b,& 220 a,Non cōmittēdum est, ut iniuſlu meo cernat, &c.bis.contra Rul.74 a,Hæreditatem creuimus. Epist. 133 b, A te autem peto, ut me hanc quasi falsam hæreditatem alienæ gloriæ sinas cernere: id est adire.

CERTAMEN, *nis.* certatio, contentio, prælium. de Nat.79 a,Est enim mihi tecum pro aris & focis certamen.de Orat. 85 a,Et consulatu deuenimus in medium rerum omniū certamen atq; discrimen.Brut.91 b,Magnum mihi est cum illo certamen.de D.100 a,In bello,in quo maius erat certamen & discrimen salutis.pro Fl.150 a, Qua de re etiā inter deos certamen fuisse proditum est.de Or.138 a,Gladiatorium uitæ certamen,quod ferro decernitur.Of.3 b, Cum altero certamen honoris & dignitatis est.de Cla.195 a,In patrocinio Siciliensi maximè in certamen ueni cum Hortensio. Ep.154 a,Si à certamine belli tam necessarij me remouissem. Acad. 47 a,Instituere sibi certamen cum aliquo.Tusc.188 b,Descendere in aliquod certamen. de Fin.79 a, Certamen honestū, disputatio splendida.

CERTATIM.Ep.167 a,Etsi omni tempore summa studia officij mutuò inter nos cōstiterūtsid est, certatim.pro Sest. 19 b,Cum omnes certatim alius alio grauius atq; ornatius de mea salute dixissent. I.A. 182 b, Certatim posthac mihi crede ad hoc opus curretur.

CERTATIO, *onis.* contentio. pro Qu.11 b, Non fuit mihi par certatio cum illo.& ibid. Tibi cum eo par contentio erat.de I.I.74 a,Virtuti cū uoluptate certatio est. de L. 185 a, Cū populus iudicasset, per populū multæ pœnæ certatio esto.de Am.102 b,Atq; hæc inter eos sit honesta certatio. de L.174 a, Quod sine curriculo & certatione corporum fiat.

CERTE, scilicet,profectò, certò, sine dubio, sine ulla controuersia.Att.43 a.Causam nostram Pompeius certè suscepturus est. At. 198 b, Drusus enim certè uendere uult. Qu.Fr. 300 b,Certè enim scio te feriisse cū causa.de Cl.175 b,& Att. 252 a,Certè enim boni aliquid attulimus,& nocuimus fortasse.pro Mar.131 b, Et certè in armis locorū opportunitas multum ualet. At.128 b, Nam certè neq; tum peccaui, cùm, &c,neq; cùm,&c.de D.112 a,Si Deus sit,certè illud euenit: sin certè euenit,nulla fortuna est. pro Sest.20 a, Num illo die fuerit? certè non fuit.At.7 a, Quod te modestè ferre certè scio.Att.55 b,Certè scio te auere, &c. I. V. 76 b,Iste certè statuerat non adesse.pro Font.277 b, Quod certè scire potes,&c.Att.255 a,Quod quidem certè enitar.& 195 a, & 288 a,* Certè quidem negas te nosse. de Di.113 a,Certè igitur ignorare melius est.de Nat.2 a,Alterum profectò potest,&c. alterum certè non potest, &c Tuscul.254 a,Vbi est animus? certè quidem in te est.Academ.26 b,Hæc sint falsa sanè, inuidiosa certè non sunt.Tusc.174 a, Homines mortem optare incipiant,uel certè timere desistant. Att.142 a, Tibi consilium dabimus,quod si non fuerit prudens,at certè ab optima fide proficiscetur.Or.210 a,Ad dignitatē docere non habet,certè si quasi in ludo,sed si,&c. de Orat.61 b,Nobis si ingenium,ut tu putas,non maximè defuit, doctrina certè & ocium,& herculè studium illud dicendi acerrimum defuit.I.A.192 a,Hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certè cepit.Att.105 a, Atqui certè ille agere debuit. & 256 a,Et si quamuis non fueris impulsor & suasor,approbator certè fuisti.de Fin.83 b, Epicurus naturales diuitias dixit parabiles esse,quòd paruo esset natura contenta, certè,nisi uoluptatem tanti æstimaretis:id est,rectè diceret Epicurus,nisi,&c.

CERTO, certè.Ep.57 b,Cætera quę tibi à multis prompta esse certò scio, à me sunt paratissima. At.38 a, Nam id te cupere certò scio.Ep.81 a,Aliquid iam actū putabā,non quòd ego certò sciam,sed quòd haud difficilis erat coniectura.& 78 b,Ab altera te ipsum nunquā timuisse certò scio. & 131 a, De quo etiam nihil scribente me,te nō dubitare certò scio. At.37 b,Sed certò uidentur hæc aliquò eruptura. Tusc. 244 a,Nihil ita expectare quasi certò futurum.

CERTO, *as.* decerto,contendo,belligero,certamen mihi est cum aliquo.de Orat.99 a,Iudicia in quibus sæpe non de facto,sed de æquitate ac iure certatur.de Orat.115 b,Annibal, qui tot annos cū pop.Rom. de imperio certauit. de Cl.180 a,Cum aliquo dicacitate certare. Aca.17 a,Certare cum aliquo pugnaciter de aliqua re.I.C.108 a, Certare cum usuris fructibus prædiorum. I.A. 226 b, Qui duorum fratrum ætatibus medius interiectus uitijs cum utroq; certabat.Tusc. 243 b, Adolescentium greges Lacedæmone uidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis,calcibus,morsu.

CERTVS, *a,um.* non dubius,nō incertus,compertus,notus, exploratus.minimè dubius,definitus,ratus, nihil habēs dubitationis,in quo nulla dubitatio esse potest, quod manu tenetur,uel in manibus habetur,res erat nō in opinione dubia,sed in præsentia atq; ante oculos propositio periculo. de Na.62 a,Græci,quæ affirmāt certiora esse dicunt, quàm quæ apud Sagram.Att.95 a,De Cælio adhuc nihil certi habebamus.& 81 a,Sed posthac quę certa nō erunt, pro certo negato.& 44 a,Ad me obsecro te, ut omnia certa perscribas.de Nat.3 a, Quid quaq; de re certi habeas scire cupio. de Fat.142 b,Quōnam in Fabio certum ponitur,ortum esse eum canicula oriente. At 260 a, Omnia igitur uelim explices,& ad me certa mittas.& ibid. Tu mihi de his rebus quę nouantur, omnia certa,clara. Att.248 a,Ita eum placaui, & quidem CCCC.M.certa,reliqua in spe.Epi.10 a, Non habeo certum,quæ te res hinc retrahat.At.143 b,Certum non habeo,ubi sis.& 7 b, Neq; id ipsum tamen certum habeo. Epist 157 b,Is tamen adhuc uiuit,& dicitur uicturus, sed tamen de hoc mihi parum certum est.& 17 a, Mihi nō tam de iure certum est (quāquam ne id quidem ualde dubium est) quàm illud,&c.& 168 b, Quem enim impedimento futurū putas,cum de nobis certum sit nos quieturos. & 175 a,Hyemem credo adhuc prohibuisse,quo minus te certum haberemus.pro Syl.174 a,Respondit se nescire certum.Epist.141 a,Cras ad te fortasse,sed cum certum sciam, faciam te paulo antè certiorem.Att.159 a, Pompeiū pro certo habemus per Illyricum proficisci in Galliā. &193 b, De Orobio opinor,sed certum nescio.& 152 a, De aduentu Cæsaris pro certo habebamus.& 276 b, Non nūciabatur quicquam quod pro certo haberemus.de Na. 35 b,Neq; enim mundum pro certo rotundum esse dicitis.Attic.152 a, Nunciatum est nobis Cæsarem ad VIII Calendarum Capuæ, hoc pro certo putauimus.Epi.79 a,Id futurum,quod euenit,exploratius possem promittere. & 124 b,Præterea nunciatum nobis, & pro certo iam habetur, regem Alexandrinum mortuum aliquid manifestò cōperisse & manu tenere. L. Manu teneo. Mihi nō erat explicatū quid agerem. L.Explicatus de Cla. 165 b,Dicere aliquid pro certo.pro S.R.25 b,Certum est deliberatumq; quæ ad causam pertinere arbitror omnia dicere.de Orat.121 a,Mihi certū est à iudicijs cauſisq; discedere. cōtra Rul.87 a,Pro certo polliceor hoc uobis atq; cōfirmo, & me,&c. Att.103 b,Mihi certum est ab honestissima sententia digitum nusquā.& 38 b.Mihi certum est abire. pro S.R. 31 a,Quod certū est nō facere: id est,deliberatum.Attic. 205 b, Sibi certum est Romæ manere.& 5 a, Mihi abiurare certius est quàm dependere. & 247 a, Certum mihi est ad Brutum transire. &5 a, Certius tibi est me esse hic, quàm mihi te istic.& 77 a,Habebam paucis diebus certos homines, quibus dare poteram.Epist.6 a, Quoties mihi certorum hominum potestas erit, quibus rectè dem,non prætermittam.Qu.Fr.30 a,Certissimus matricida.Att.248 a, Quem tu illo certiorē nebulonem? pro S. R.32 a,Iam intel-

liges

liges certum crîmen quibus suſpicionibus coarguatur. de Nat.9 b, Cleanthes æthera certiſsimum diem iudicat. I. V. 59 b, Qualis erat iſta tua accuſatio? quæ domeſtici periculi, metu certiſsimi & maximè criminis non modò ſuſpicionē, uerùm etiam mentionem ipſam pertimeſcat. pro Seſt. 14 a, Hoc ſummi in patriam amoris mei ſignum eſſe debet certiſsimum.I.P.89 a,Deorum hæ ſunt in impios pœnæ certiſsimæ conſtitutæ.Qu.Fr.307 b,Tu uelim quamprimùm bona & certa tempeſtate conſcendas. pro Quin.2 b, Is non ita inſtitutus eſt, ut iura ſocietatis & officia certi patrisfamiliàs noſſe poſsit. I.A.226 b, Certi fines Macedoniæ,certiſsima cōditio,certiſsimo modo erat etiam illius exercitus: cū Vatinij uerò legionibus quid erat Antonio? de N.45 b,Qui tam certos cœli motus, tam ratos aſtrorū ordines uiderit. Epiſt.36 b,Prima duo capita epiſtolæ tuæ nihil habēt,quod aut definitum ſit aut certum,niſi me,&c. de Nat.64 a,Stellæ curſus certos & conſtantes habent. de Som.127 b,His certus eſt in cœlo ac definitus locus.Ora.216 b,Certa quædam & definita lex. pro Pomp.5 a, Aguntur certiſsima populi Rom.uectigalia. pro Qu.6 a,Certos mihi fines terminosq; conſtituam,extra quos,&c. & ibid. Totam cauſæ meæ dictionem in certas partes diuidam. Epiſt.185 a, Vt Antonio ex ſenatus ſententia certas res nunciarent.pro Mar.133 b,Certorum hominū ferociam extimeſcens.de Cl.170 a,Habet enim certos ſui ſtudioſos,qui,&c. Att.117 b,Ei ſtatim reſcripſi,hominēq; certū miſi de comitibus meis. pro Do. 218 b, Hāc noſtram cōiunctionē certi homines fictis ſermonibus dirimerūt.de Ora.100 a,Certis quibuſdā uerbis diuortium fieri.&107 b,Aſtrictus certa quadam moderatione pedum. &108 a,Quod quidem certis de cauſis aliter exiſtimatur.de In.55 a,Certū quiddā & breui exēpli cauſa ponam. de Ora. 112 b, Infinitum genus quæſtionum.)(.Certum,in quo quid in perſonis,& in conſtituta re, & definita quæritur.&119 b, Hæc artem requirunt, ut certis dicendi luminibus ornētur. pro Qu.5 a, Tribuni,à quibus cum eſſet certum auxiliū petitum,tamen, &c. de Som.130 a, Eluuiones terrarum,quas accidere tempore certo neceſſe eſt.de L.183 b,Et huic procurationi certum magiſtratum præfecerat. de D. 126 a,Cū uideretur certo in loco ſilicem cædere. & 99 a, Elis in Peloponneſo familias duas certas habet, aruſpicinæ nobilitate præſtantes. de In.55 a,Sed utraq; ſuo loco poſita uim ſuam tanquā propriam & certā obtinet. pro Quin.14 a, Diffido ſatis animo certo & cōfirmato me poſſe in hac cauſa conſiſtere.pro Cor.60 b,Vidi ego quoſdam Athenis numero Iudicum,atq; Areopagitarū certa tribu,certo numero. de Or. 146 b, Sunt certa uitia quæ nemo eſt quin libenter fugiat. Off.24 a, Implicari aliquo certo genere curſuq; uiuendi. de In.79 a,Cur in certa uerba iurent,cur certo tempore conueniant, certo diſcedant. de D.104 b, Certis rebus certa ſigna percurrere.I.V.134 a,Cephaledi menſis eſt certus,quo menſe,&c.Attic.136 a,Feceris igitur commodè mihiq; gratum,ſi me de his rebus, & ſi quid erit aliud, quod ſcire opus ſit,feceris certiorem.&135 b,Pompeius certiorem me ſui conſilij fecit.&127 b, Vtinam tui conſilij certior factus eſſem.Brut. 92 b,Me uelim de tuis rebus conſilijsq; facias diligentiſsimè certiorem.Att.10 a,Tu quid agas,ubi ſis,cuiuſmodi iſtæ res ſint,fac me quàm diligentiſsimè certiorem. Att.10 a,Tu uelim me certiorem facias, quid de meis mandatis egeris, atq; etiam quid de negotio tuo.

CERVIX, *cis.* poſterior colli pars,audacia. de Diu.136 a,Teſtudo capite breui, ceruice anguina. I.V.258 a, Prætorem tu accuſas? frange ceruicem. Orat.202 a,Nulla mollitia ceruicum.nullæ argutiæ digitorum. I.A.231 b, Pòſt autem ceruicibus caput abſcidit.I.V.157 b,Cum iſtius auaritiæ pœnam collo,& ceruicibus ſuis ſuſtinerēt. de N.12 b,Itaq; impoſuiſtis in ceruicibus noſtris ſempiternum dominum.pro Mur. 143 a,Qui ab illo in ſpeculis atq; inſidijs relicti in capite,atque in ceruicibus noſtris reſtiterunt. de N.58 a,Boum terga non ſunt ad onus accipiēdum figurata, ceruices autē natæ ad iugum. Att.282 a,Puer qui à ceruicibus noſtris auertiſſet Antoniū.pro Mil.116 a,Ego Clodij furores à ceruicibus ueſtris repuli.I.C.114 b,Non facilè tātam molem mali à ceruicibus noſtris depuliſſem.pro S.R.23 b,Dare ceruices alicui. I.A.202 a,Dādę ceruices erāt crudelitati nefariæ.Anteq.196 a, Ore oppreſſo ceruices eſſe præbendas.Tuſcu.240 a,Gladium demitti iuſsit, ut impenderet illius beati ceruicibus. 197 b,Legiones ad urbem adducere,& eas in ceruicibus noſtris collocare cogitat. ad Her.21 a,Sin erit in demōſtratione ſermo, paululum corpus à ceruicibus demittemus. pro D.242 a, Rēpu.in hac cauſa ueſtris ceruicibus ſuſtinetis.pro Seſt.26 b, Qui tāta munia ſuis ceruicibus ſuſtinent. & 22 a, Vt aliquo preſidio caput & ceruices, & iugulū ac latera tutetur. I.V.178 a, Bene agis,tamen ſi qui erunt tantis ceruicibus recuperatores, qui audeant in prouincia, cum prætor adſit,contra uoluntatem eius iudicare:id eſt,tanta audacia.

CERVICVLA, *æ.* I.V.158,Ceruiculam iactare.

CERVLA, *æ.* cera. Lege Miniatulus.

CERVSSATVS, *ta.* ceruſſa illitus & dealbatus ſeu fucatus. I.P.84 b.

CERVVS, *ui.* Tuſc.205 a,b,Natura ceruis & cornicibus uitam diuturnam dedit.

CESENNA, *æ.* urbs.Epiſt.267 a.

CESPES, *tis.* pro Cecin.266 b,Non eſſe arma ceſpites neque glebas.

CESSATIO, *nis.* Epiſt.26 b,Sic tu etiam,ſi quid ſcribas non habebis, ſcribito tamen, ne furtum ceſſationis quæſiſſe uidearis. de N.21 b,Epicurus nihil ceſſatiōe melius exiſtimat. de Leg.157 b,Legationem aliqua oratio iſta poſtulat,aut eiuſmodi quampiam ceſſationem liberam atq; ociоſam. At. 3 b,De literarum miſsione ſine cauſa abs te accuſor.

CESSATOR, *ris.* Qu.Fr.326 a, De libris Tyrannio eſt ceſſator,Chryſippo dicam,ſed res operoſa eſt. Qu.F.326 b,Cum Electram & Troadam ſcripſeris,ceſſator eſſe noli.Epiſt.137 b,Hæc tibi antea non reſcripſi, non quòd ceſſator eſſe ſolerem,præſertim in literis,ſed,&c.

CESSIO, *onis.* à cedo,ceſſi.Topic.223 a,Abalienatio eſt eius rei, quę mancipi eſt,aut in iure ceſsio,aut,&c.

CESSO, *as.* nihil ago,uaco,ferior,intermitto, ceſſator ſum, deſiſto,finem facio,deſino,conquieſco,reſpiro,langueo. de Nat.6 a, Iſto tam immenſo ſpacio quæro Balbe cui pronoe ueſtra ceſſauerit. de N.79 a,Cur tam multos deos ceſſare & nihil agere patitur?de N.79 a,&21 b,At pueri etiam cum ceſſant,exercitatione aliqua delectantur. Att.26 a, Deniq; aliquid aliud extabit,ne tibi planè ceſſaſſe uideamur. Epi.265 b, Ego hìc ceſſo,quia ipſe nihil ſcribo, lego autem libentiſsimè.Qu.F.320 b,Cicero noſter,dum ego adſum,non ceſſauit apud Rhetorem.Acad.39 a,Nec tamen iſtum ceſſare,ſed celare quæ ſcribat exiſtimo.Qu.F.325 b,Illos libros ſcribere non ceſſaui, neq; ceſſo. de Sen.79 b, Gorgias centum & ſeptem compleuit annos, nec unquam in ſuo ſtudio & opere ceſſauit. Att.177 a, Ille non ceſſat de nobis detrahere.Qu.F. 306 a,Sin,&c. ne ceſſaris me certiorem facere, ut accurram. &307 a, De ædificatione tua Cyrum urgere non ceſſo. de Pro.72 a,Alterum,ſi tabellarij non ceſſarint,neceſſe eſt paucis diebus pœniteat audere.

CETARIVS, *rij.* qui magnorum piſcium mercaturam exercet.Off.30 b,Cetarij,lanij,coqui,ſartores,piſcatores,&c.

CETVS, *ti.* piſtrix,ingens piſcis,belua marina. de Nat.48 b, Centaurus Cedit,equi parteis properans ſubiungere cetis. aliàs,& rectius chelys.

CEOS, uel **CEVS**, *ei.* inſula.Ar.74 a.

CEVS, *ea.* de D.107 b.

CHALCEDONIVS, *ia.* ab urbe Chalcedone.Acad.42.de Or.154.

CHALCIDICVS, *a.* idem de N.64.

CHALDAEI, *orum.* Babylonij,aſtrologi.pro Mure.129 b,A' quibus dies tanquam à Chaldæis petebātur. de D.80 a, Aſyrij qua in natione Chaldæi non ex artis, ſed ex gentis uocabulo nominati fiderum ſcientiam putantur effeciſſe. & 99 a,Chaldęi in Syria cognitione aſtrorum ſolertiaq; ingeniorum antecellunt. &193 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiuſq; uitæ ex natali die credendum non eſſe.Tuſc.169 a,Chaldęorum promiſſa.

CHALDAICVS, *a, um.* de Diu.126 b,Scilax totum hoc Chaldaicum prædicendi genus repudiauit.

CHAONIA, regio.At.92.

CHARACTER, *eris.* Or.209 a,Sed iam ipſa forma reſtat,& charactēr ille qui dicitur.Item:In omni re difficillimum eſt formam, quod χαρακτῆρα Græcè dicitur, exponere optimi, quòd aliud alijs uidetur optimum. Qu.Fra.317 b, Dic mihi num aut res,aut χαρακτῆρ non delectat?

CHARITAS, *tis.* amor. de Amic.111 a, Ipſe ſe quiſq; diligit, non ut aliquam à ſeipſo mercedē exigat charitatis ſuæ, ſed quòd per ſe quiſq; ſibi charus eſt. de N.25 b,Hominū charitas & amicitia gratuita eſſe debet.de A.102 a,Sēſum diligendi & beneuolētiæ charitatē à natura gigni.de Fin.59 b,Liberalitas,qua qui utūtur,beneuolētiam ſibi cōciliant,&quod aptiſsimū eſt ad quietē uiuendum,charitatem. de Amic.101 b,Ea charitas,quę eſt inter natos & parētes,quæ dirimi niſi deteſtabili ſcelere non poteſt.de Am.109 b,Cū cogniti ſunt & regum filij inuenti, retinent tamen charitatem in paſtores,quos patres ſuos diu eſſe crediderunt.At.280 b,Vt charitas liberorum amiciores parentes reip.redderet.de Orat. 127 b,Hæc res amorem magis conciliat, illa uirtutis defenſio charitatem. &150 b, Parcendum eſt autem maximè charitati hominum,ne temerè in eos dicas, qui diliguntur. pro Seſt.15 a, Patriam,quæ mihi erat chariſsima, propter ipſius patriæ charitatem reliqui. Off.12 a, Omnes omnium

charitates

charitates patria una complexa est. pro Sest.4 a, Sed beneuolentiam & charitatem illius necessitudinis mors filiæ non ademit. I.A.243 b, Nec id sit fastidio meo, sed charitate reipublicæ. Epist.194 a, Filius tuus, cui nos & charitate & amore tuum officium præstaturos non debes dubitare. de Fin.59 a, Quid ex eo consecutus est? laudem & charitatem. In Anton.158 b, Credo uos homines nobiles, &c. charitatem ciuium & gloriam concupisse.

CHARON, *ontis*. Inferorum nauta. de N.68 a.

CHARTA, *æ*. chartula, membranula, macrocolum, *μεμβρανα*, Quin.Fr.316 a, Calamo & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. pro Cæl.46 a, Chartæ quoque, quæ illam pristinam sæueritatem cõtinebant, obsoluerunt. Attic.35 a, Iam enim charta ipsa he nos prodat pertimesco. & 70 b, Chartam tibi deesse mea cautio est. Epistol.104 a, An hoc significas, nihil fieri? frigere te? ne chartam quidem suppeditari? pro R.P.129 a, Merces fallaces chartis, linteis, ac uitro delatæ. de Diuin.84 b, Voces tristificas chartis promebat Hetruscis.

CHARTVLA, *æ*. Ep.104 a.

CHARVS, *a, um*. acceptus, iucundus, antiquus, qui suauitatem filij apud aliquem obtinet, in sinu esse. de N.25 a, Charum ipsum uerbum est amoris, ex quo amicitiæ nomen est ductum. I.C.120 b, Comes alicui charus atq; iucundus. pro Cl.60 a, Hic multis charus atq; iucundus est. de Cla.165 b, Vir mihi charus atq; iucundus. pro Arch.190 a, Ennius charus fuit Africano. de Or.137 a, Si in homines charos iudicibusq; iucundos inuehare. de Ora.110 a, Cum uiderem apud me homines mihi charissimos & amicissimos. Ep.8 b, Quẽ in primis amamus charumq; habemus. pro Cor.67 a, Aliquem diligere charumq; habere. Postq.204 a, Parentes charissimos habere debemus. 142 a, Paucos æquè ac te charos habeo. & 165 a, Omneis suos charos habet, me quidẽ se ipso chariorem. & 35 a, Pompeius nos amat charosq; habet. I.C.118 b, Frater charissimus & amantissimus. I.A.158 a, Dolabella, qui es mihi charissimus. de Or.86 b, Cæteriq; quorũ gloria nobis dignitasq; chara est. Ep.230 a, Mihi tua fama multo antiquior est, quàm illa necessitudo. pro Syl.170 b, Quorum alter apud me parentis grauitatem, alter filij suauitatem obtinebat. Offic.12 a, Omniũ societatum nulla est charior, quàm ea quæ cum repub. est. chari sunt parentes, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium charitates patria una complexa est. Offic.38 b, Atq; in has clades incidimus, dum metui quàm chari esse & diligi uolumus. de Fin.131 a, Sibi quemq; charũ esse. & ibid. Qui sibi chari sunt, sesq; diligunt. & 60 a, Diligi & charum esse, iucundum est.

CHARYBDIS, *dis*. locus in mari Siculo, periculosus nauigantibus, quòd ibi mare sit uorticosum & præceps. de Aruspic.258 a, Quam denique tam immanem Charybdim poetæ fingendo exprimere potuerunt? quæ tantos haurire gurgites posset? quantas, &c. I.A.173 a, Quæ Charybdis tam uorax tot res tam citò absorbere potuisset. I.V.265 b, Non Charybdim tam infestam, neque Scyllam nautis fuisse arbitror. de Orator.157 b, Charybdim bonorum, uoraginem potius dixerim.

CHELE, *les*. Scorpij brachia, in cœlo signum. In Arat. Exin proiectæ claro cum lumine Chelæ. & ibid. Et paucæ Cheles stellæ.

CHELIDON, *nis*. Verris clientula & amica. I.V.2 act.3.

CHERRONESVS, *si*. locus Thraciæ & urbs. Attic. 273 b, Quòd scribis postea statuisse te ducere exercitũ in Cherronesum, &c. facis ex tua dignitate. contra Rul.76 a.

CHERRONENSIS, *se*. I.P.98.

CHIMAERA, *æ*. monstrum confictum. de Nat.22 b, Res quæ nunquam esse potuerunt, ut Scylla & Chimæra. Attic.32 a, *Ψηφίδι λίνῳ, ἢ χαλκῷ ἢ ἀδάμαντι, μᾶλλον ἢ χιμαίρᾳ.*

CHIROGRAPHVM, *phi*. scriptum manu propria, quæ dicitur. Ep.183 b, Cuius æra refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. I.A.162 a, Quo me teste conuinces? an chirographo? at literæ sunt librarij manu. Att.35 b, Non utar meo chirographo neque signo, si modò erunt eiusmodi literæ, quas in alienum incidere nolim. de Na.74 b, Id quoq; L. Labienus fecit, qui chirographum sex primorum imitatus est. Epist.103 b, Græculam tibi misi cautionem chirographi mei. I.A.156 a, An in commentariolis & chirographis, & libellis acta Cæsaris firma erunt? Epist.155 b, Credidi chirographis eius & affirmationi præsentis Laterensis. & 25 a, Extrema pagella pupugit me tuo chirographo. & 156 a, Laterensis suo chirographo misit mihi literas, in quibus, &c. exemplar eius chirographi Titio dedi, ipsa chirographa omnia, & quibus credidi, & ea quibus fidem non habendam putaui, Leucispio dabo perferenda. de Cla.190 b, Chirographa, testificationes, indicia, quæstiones, manifestam rem deferre,

CHIRVRGIA, *æ*. Medicinæ pars quæ manu medetur. Attic, 56 a, Diæta curari incipio: Chirurgiæ tædet.

CHIVS, *ui*. insula. I.V.86. & 261.

CHIVS, *a, um*. de Sen.77 b, Aristo Chius.

CHLAMYDATVS, *a, um*. ut crepidatus. pro R.P.126 b, L. Sylla imperator chlamydatus.

CHLAMYS, *dis*. uestis militaris & regia, paludamentũ. pro R.P.126 b, L. Scipionis non solùm cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam uidetis. ad Heren.38 b, Citharœdus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus uarijs intexta.

CHORDA, *æ*. neruus. de Ora.163 a, Voces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quemq; tactũ respondeant. de Nat.56 a, Itaq; plectri simile linguam nostri dixere chordarum dentes.

CHORAGIVM, *gij*. scenicus apparatus totus, & pompa. Ponitur pro Thrasonica quadam ostentatione. ad Her.39 b, Aut aliquod fragile falsæ choragium gloriæ comparetur.

CHOREVS, *rei*. trocheus. aliàs Chorius pes est. Orat.217 b, Dichoreus est, cùm duo extremi chorei sunt, id est, è singulis longis & breuibus.

CHORVS, *ri*. corona, multitudo, sodalitium. pro Mur.136 a, Catilina stipatus choro iuuentutis. Att.225 a, Baiana negocia chorumq; illum, de quo scire uis, cùm prospexero, tum scribam. Off.75 b, Potest esse utile, quod sit huic talium uirtutum choro contrariũ. de Fin.54 a, Epicurũ penè è philosophorũ choro sustulisti. i. è numero. I.A 197 a, Saltatores, citharistas, totũ deniq; comessationis Antonianę chorum.

CHRYSES, *æ*. amnis Siciliæ. I.V.222 b.

CHRYSIPPVS, *pi*. philosophus Stoicus. Acad.19 a, Chrysippus qui fulcire putatur porticum Stoicorum.

CHRYSIPPAEVS, *a*. Acad.24 a.

CIBARIA, *orum*. omnia quibus animantes uescuntur & aluntur. pro S.R.27 b, Anseribus cibaria publicè locantur, & canes aluntur in Capitolio. & ibid.b, Cibaria uobis præberi uidemus. I.V.11 a, Quæstores liberaliter ex istius cibarijs tractati. & ibid.b, Menstrua cibaria. & 197 a, At uberiora cibaria facta sunt caritate, credo, &c. At.93 b, Vnde, inquit, me ire bes petere cibaria? & ibid. Dare cibaria alicui. Epist.76 b, Et existimare debes eo minus ad te, uel de tuis cibarijs, uel de mea liberalitate peruenisse. Tusc.182 b, Ferre plus dimidiati mensis cibaria.

CIBARIVS, *a, um*. Tusculan. 247 a, Ptolemæo peregrantĩ Aegyptum comitibus non consecutis, cibarius in casa panis datus est.

CIBVS, *bi*. esca, pastus, epulæ. de Nat.50 a, Animalia cibum partim oris hiatu & dentibus ipsis capessunt, partim unguiũ tenacitate arripiũt, partim aduncitate rostrorum, &c. de N.30 b, Cleanthes negat ullũ esse cibũ tam grauem, quin is die ac nocte concoquatur. de Fin.78 a, Epicurus utebatur eo cibo, qui & suauissimus esset, & idẽ facillimus ad concoquendũ. de L.183 b, Terra cibos fert, & ut mater cibos suppeditat. de D.93 b, Ex quo etiã Pythagoricis interdictũ putatur, ne faba uescerentur, quòd habet inflationẽ magnam is cibus. & 120 a, In omne corpus diuiso & modificato cibo. aliàs, Mitificato. I.V.260 a. Parẽtes liberis suis cibũ uestitũq; inferre prohibentur. de Sen.84 a, Tantum cibi & potionis adhibendum, ut reficiãtur uires, non opprimãtur. de D.93 a, Nunc onusti cibo & uino perturbata & confusa cernimus. & ibid. Mens immoderato obstupefacta potu atque pastu. pro Mu.141 b, Cato negat uerum esse, allici beneuolentiam cibo. de Fi.56 b, Cùm cibo & potione fames sitisq; depulsa est. Ep.257 a, Si posteaquam cibum cepisti, uideris tibi me posse consequi, tuum consilium est.

CICATRIX, *cis*. signum quod sanato uulnere uel ulcere, heret in corpore. I.A.212 b, Luculentam tamen ipse plagam ac cepit, ut declarat cicatrix. de In.42 a, Quoniam cicatrix est, fuit uulnus. Tusc.202 a, Nec ille liber uulneribus mederetur, sed cicatricibus. cõtra Rul.88 a, Ne refricare obductam iam reipub. cicatricem uiderer. I.V.276 a, Vt ostenderet cicatrices aduerso corpore exceptas. de Or.139 b, Et iudicibus cicatrices aduersas senis imperatoris ostendere.

CICERO, *onis*. Cicero, copiæ inuentor ac princeps à Cęsare dictus, Brut. Cicero ad Pompeium accessit, pacis spe adductus, 4 Fam. Exul Thessalonicę agebat, 1 ad Qu.Fr. A Dolabella alienatus, 16 ad At. Sacerdotium non appetiuit, cum posset consequi, 15 Fam. Diodorũ à puero audiuit, Acad.q. ed.1.li.2. Breuiatis magistro uti cogitat Bruto, 11 Fam. Poema ad Cęsarem cõposuit, 3 ad Qu.Fr. In Oratorẽ suum contulit, quicquid habuit iudicij in dicẽdo, 6 Fam. Omnẽ suam curam atq; operam ad philosophiam cõtulit, 4 Fam. Cum Hortensio coniunctissimus, Brut. H-S. ducenties ex amicorum testamẽtis consequutus, 2 Phil. Iudicia Senatus, Italię, gentium deniq; omnium conseruatæ patriæ cõsecutus est, 2 de Legib. Vrbis conseruator & parens, 9 ad Attic. Consul

Rempu

Remp. optimam Attici opinione constituerat, quæ esset in potestate optimorum, 3 de Leg. Ab Hortensio in augurum collegium cooptatus & inauguratus, Brut. Cur ad ciuile bellum profectus, 6 Famil. Cur armis Clodio non restiterit, post Reditum in Senat. Cicero magnam pecuniam Pompeio mutuam dedit, 11 ad Attic. Gabinium receptum in gratiam, in iudicio capitis defendit, pro Rabirio Posth. Etiam non optimè de se meritos defendebat, rogatu aliorum, 7 Famil. Suam περὶ τῶν σωσταρίων Bruto respondit, 13 ad Att. Custodem urbis, omnibus suis rebus ereptis ac perditis, uiolari ab impijs passus non est, eâq; ex sua domo in ipsius patris domum detulit, 2 de Legibus. Pro Titinia Cottæ dixit, Brut. Ab Aristotele dissensit, Orat. Cicero sibi egregium, & ad immortalitatem memoriæ gloriosum duxit, neminem in eum mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne esse quidem licuisset tribuno, 3 de Legibus. A' Campanis inaurata statua donatus, in Pisonem. Cicero apud Tribunos pl. Schenij Thermitani causam egit, 4 in Verrem. Domum de Crasso emit, 5 Famil. Domum ædificauit, 4 ad Attic. Fœneratores ex obsidione exemit, 5 Fam. Non ex rhetorum officinis, sed ex medijs Academiæ spacijs orator extitit, Ora. Quanto cum plausu exceptus à populo. ad Brut. Cicero Aedilis trinos ludos fecit, pro Mure. Primus homo nouus Consul factus est, contra Rull. 66 b. Prætor primus magna populi uoluntate factus, Brutus. Multò minus in agendo, quàm in scribendo fortis, ad Brut. in Epist. Bruti. Augur fuit, 2 de Legib. In Sicilia quæstor fuit, 1 in Ver. Cicero socium studiorum habebat Atticum, 7 Fam. Timidus habebatur à nonnullis, 6 Fami. Discipulos dicendi habuit Hircium & Dolabellam, 9 Famil. Cæsare dominante quasi ludum habuit, 9 Fam. Villam habuit quæ Catuli fuerat, 4 ad Attic. Cicero impiger in scribendo, 2 Fam. In calamitatem incidit, quòd ijs credidisset, à quibus nefas putarat esse se decipi, 1 ad Qu. Frat. In Reipub. noctem Incidit, Brut. Institutus à Philone, Antiocho, Diodoro, Posidonio, de Natura deor. 1. A' Cæsare inuitatus ut sibi esset legatus, 2 ad Attic. Facilis à Cæsare iudicatus, 14 ad Attic. Cicero lapsus in uerbo inhibere, 13 ad Atticum. Legis ambitus lator, in Vat. & pro Muren. Legatus in Græciam proficiscitur, 14 ad Attic. Legatus Pompeio, 4 ad Atticum. Cicero non multò minor quàm Lelius, 5 Fam. Cicero Prouinciam pro Reipub. salute neglexit, in Catil. & 11 Philippic. Triumphum neglexit, 15 Famil. A' Qu. Catulo patriæ parens nominatus, in Pison. & pro Sestio. Augur à Cn. Pompeio & Qu. Hortensio nominatus, 2 Phil. Cicero publicanorum ordinem uehementer obseruabat, 4 in Verrem. Cum primùm licitum est, Consulatum petijt & obtinuit, in Rullum. Cicero primus homo nouus Consul factus, contra Rullum. Cicero à M. Tullio Rege oriundus, de Cla. Orat. Tuscul. quæst. lib. 1. Equestri loco ortus, contra Rull. In Cn. Pompeij exercitu tyro bello sociali, 12 Philipp. Homo per se cognitus, in Catilin. Veritate, non ostentatione popularis, in Rull. Senatus comes, de Aruspic. respons. Initio dicendi grauius commoueri solitus, pro Deiot. & pro Cluent. Nonnunquam de scripto dicere solitus, pro Planc. Cicero omnium patronus, 6 Fam. in Epist. A. Cecinnæ. Asiam totam cum summis rhetoribus peragrauit, Brut. Pompeij minus liberali responso perterritus, 3 ad Attic. Philosophus, 9 Familiar. Sacerdotio amplissimo præditus, 8 ad Atticum. Prætor biennio antequam Cos. in Rull. Prætor quæsiuit de pecunijs repetundis, pro Cl. In exilium proficiscens, triduo summa cum gloria dicebatur esse rediturus, 1 ad Quin. Fr. In Siciliam, in Verrem inquirendi causa, profectus, 3 in Verr. Quatuor decim annis antè prospexit tempestatem eam, qua euersa est Respubl. 10 ad Attic. De interitu Cæsaris scripturus putabatur, 12 Fam. Trebonij. Cicero qualis in gerendo consulatu, in Rull. Libros de Officijs quando scripserit, 15 ad Attic. In suis libris de Finibus, quibus personis quem sermonem tribuat, 13 ad Attic. Quicquid dicebat, facetum Trebonio uidebatur, 15 Famil. Quo anno natus, Brut. Quo habitu corporis adolescens fuerit, Brut. Noster quo modestior est, eo me magis commouet, 15 ad Attic. Quo tempore ad causas accesserit, Brut. Quo tempore floruit, Brut. Cicero, abiens consulatu, magna frequentia domum reductus, 1 ad Attic. Claustra nobilitatis refregit, pro Mur. Post mortem Hortensij, orbæ eloquentiæ quasi tutor relictus, Brut. Ab inani laude & uulgi sermonibus remotus, 15 Fam. Ter Prætor primus centurijs cunctis renunciatus, pro Lege Manil. M. Cailidij lenitatem orationis reprehendit, Brut. A' Bruto reprehensus, quòd in honoribus decernendis esset nimius, ad Brut. Qua ratione restitutus, 1 Fam. A' P. Lentulo Consule comitijs centuriatis in patriam reuocatus, post Redit. in Senat. Cicero ad Brutum de optimo genere dicendi scripsit, 14 ad Attic. De Consulatu suo librum scripsit, 2 ad Attic. Quæ de optima

Repub. sentiret, sex libris antè scripsit, quàm de legibus. Leges autem, de quibus ad eum, quem probauit, ciuitatis stages tum accommodauit, 3 de Legib. Græcum commentarium de rebus suis scripsit, 1 ad Attic. Marium scripsit, 12 ad Attic. Permultas orationes scripsit, Ora. Plura scripsit, quàm quisquam ex Latinis, 1 de Legib. Homines nihili, etiam sciens, familiaritate complecti solitus, 1 ad Qu. F. Facetijs mirificè capi solitus, 9 Famil. Maiorem partem nihil curare solitus, 8 Famil. Omnia officio metiri solitus, 8 ad Att. Etiam in stomacho ridere solitus, 2 Famil. Miseratione admodum domi lenter uti solitus, Orat. Quo sermone in quaque re uti soliterus, 9 Fam. A' primo tempore ætatis iuri studuit, neq; untquam ita se ad dicendum dedit, ut ius ciuile contineret, 1 de Legib. Cottam in causa Arretinorum apud Decemuiros su peraruit, pro Cec. Cos. Perduellionis iudicium sustulit, pro C. Rab. Cicero se totum Philoni tradit, Brut. Lachrymis & tristitiæ se tradebat, 5 Famil. in Epist. Luceij. Cicero doctus in forum uenit, Brut. Vindex coniurationis, 5 Fam. Periculo Reip. uiuebat, pro Sest. Vtebatur familiarissimè Cæsare, 6 Famil. Viuus gloriola sua perfrui uult, 5 Fam. Ciceronis & Clodij altercatio in Senatu, 1 ad Attic. Ciceronis anagnostes puer Sositheus, 1 ad Attic. Ciceronis animum ex eius libris desiderabat Curius, 7 Famil. Ex Ciceronis area expulsi fabri, 4 ad Att. Ciceronis astutia qua Amanenses oppressit, 15 Fam. Ciceronis augurium de belli ciuilis magnitudine, 8 ad Attic. Ciceronis aures auidæ & capaces, Orat. Ciceronis perpetua de pace authoritas nihil ualuit, Brut. Ciceronis auus singulari uirtute in suo municipio, quoad uixit, restitit M. Cratidio, cuius in matrimonio sororem auiam nostram habebat, ferenti legem tabellariam, quæ quum res esset ad se delata, Scaurus Consul, Vtinam, inquit, M. Cicero isto animo atq; uirtute in summa Rep. nobiscum uersari, quàm in municipali maluisses, 3 de Legib. Ciceronis bona quàm fœdè à Clodianis direpta, pro Dom. sua. Ab Antonio nondum uictore cuidam Petisio Vrbinati donata, 12 Philipp. Ciceronis casus. funus Reipubl. sed iustum & indictum, de Prouinc. Cons. Ciceronis causa, quæ incidit in tribunitiam potestatem, nihil habuit contentionis cum tribunatu: non enim plebs incitata rebus eius inuidit, sed uincula soluta sunt, & seruitio incitata, adiuncto terrore etiam militari, 3 de Legib. Ciceronis cum Sulpitio comparatio, Brut. Ciceronis consilium de Pompeij & Cæsaris coniunctione, 6 Fam. Ciceronis Consulatus acta, in Piso. Ciceronis Consulatus ad salutem Reipub. fatalis, in Catil. Ciceronis cura de Republica, 9 Famil. Ciceronis Oratorij dialogi, 4 ad At. Ciceronis dicta & ioci cuiusmodi, 7 Fam. Ciceronis facetè dicta ad Cæsarem cum reliquis actis perferebantur, 9 Famil. Ciceronis natalis dies ad III. Non. Ian. 7 ad Attic. Ciceronis diligentia, pro Quint. Ciceronis diligentia in explorandis Catilinæ consilijs, in Catil. Ciceronis discessu polluta sunt religionum iura omnia, perditorum ciuium scelere uexati lares eius familiares, in eorum sedibus exædificatum templum licentiæ, pulsus à delubris is qui ea seruarat, 2 de Leg. Ciceronis domus in Ceramico, 4 ad Att. Ciceronis domus in Palatio & in pulcherrimo urbis loco, pro Dom. sua. Prope porticum Catuli, pro Dom. sua. Pecunia publica ex authoritate Senatus ædificata, de Arusp. resp. Ciceronis epistolæ quando edi cœptæ, 16 ad Att. Ciceronis militaria faci nora, 2 Famil. Ciceronis stomachi & oculorum fastidium, 2 Famil. Ciceronis festinatio, ut ad diem Verris iudicio adesset, 4 in Ver. Ciceronis filius quando natus, 1 ad At. Ciceronis filius Athenis operam dabat literis sub Cratippo, 12 Fa. Trebonij. Ciceronis filius cum Bruto, ad Brut. Cicero F. Legionem à C. Antonio ad Brutū abduxit, 10 Phil. Qu. Ciceronis filius quas literas ad Cæsarem miserit, 10 ad At. Ciceronis filij errata, 16 Fa. Ciceronis filij. Ciceronis filij laus, 12 Fam. Ciceronis filij literæ, 14 ad Att. Ciceronis filij uita, à Clodianis expetita, pro Dom. sua. Ciceronis filia magno ingenio, 1 ad Qu. Fr. Ciceronis præclarè gesta in Prouincia, 6 ad Attic. Ciceronis cum P. Clodio inimicitiæ, 14 ad Attic. Ciceronis insomnium, quum Asiæ prouinciæ præesset, de Diuin. lib. 1. Ciceronis magistratu abeuntis iusiurandum, 5 Famil. Ciceronis laudatio Porciæ, item M. Varronis & Lollij laudatio, 13 ad Atticum. Ciceronis liber de luctu minuendo, 12 ad Attic. Ciceronis liber de optimo genere dicendi quando scriptus, 12 Famil. Ciceronis arguti libri ad Varronem, 13 ad Attic. Ciceronis libri de Officijs, 16 ad Attic. Ciceronis libri de optimo statu ciuitatis & optimo ciue, uel de Rep. 3 ad Qu. F. Ciceronis tres de Oratore libri, 13 ad At. Ciceronis libri de Rep. quando scripti, 2 ad Qu. F. 2. ad Atticum. Ciceronis tres libri de temporibus suis uersibus scripti, 1 Fam. Ciceronis politici libri omnibus urgent, 8 Famil. Cælij. Ciceronis lippitudo, 2 ad Qu. Fr. Ciceronis maiores honoris popularis luce caruerunt, in Rull. Ciceronis maledicentia

dicentia,ad Brut.Bruti.Ciceronis neceſſarij Dyrrachini, ad Brut.Bruti.Ciceronis opera libertas erat in ciuitate, 9 Famil.Ciceronis de Bruto & eius eruditione opinio,Or. Ciceronis opinio de legationibus laudandi cauſa miſsis,3 Famil.Ciceronis oratio nitorem habet, 13 ad Attic. Ciceronis oratio pro Roſcio,plena iuuenili redundantia, Orat. Ciceronis orationes quo tempore ſcriptæ, pro Planc.Ciceronis orationes Conſulares,2 ad Attic. Ciceronis pro Scauro & pro Plancio orationes,3 ad Quintum Frat. Ciceronis orationum Ariſtarchus erat Atticus,1 ad Attic.Ciceronis organum Senatus,11 Fam. Ciceronis ocium nunquam ocioſum, pro Planc.Ciceronis pater quando diſceſſerit,1 ad Attic. Ciceronis pater, quum eſſet infirma ualetudine, in uilla egit ætatem in literis,2 de Legib.Ciceronis peccatum in ornando Octauio, ad Brut.Bruti. Ciceronis quædã φιλολογήτρια, 13 ad Atticum. Ciceronis prognoſtica, 2 ad Atticum. Ciceronis profectio, 11 ad Atticum. Ciceronis conſulis prouidentia, pro Syll. Ciceronis prudentia in C. Antonio moderando,pro Seſt. Ciceronis Quæſtura obſcura,pro Planc. Ciceronis Quæſtura Sicilienſis, pro Planc. 13 Famil. Ciceronis ratio in orationibus Aeſchinis & Demoſthenis conuertendis, Orat. Ciceronis reditus ab exilio cuiuſmodi,in Piſon. 4 ad Atticum.Ciceronis regnum,pro Syll. Ciceronis regnum forenſe, 9 Familiar. Ciceronis religio in magiſtratibus ineundis, 7 Verr. Ciceronis ſeruus anagnoſtes, 5 Familiar.Vatinij. Ciceronis in rhetorica ſocij & condiſcipuli, Brut. Ciceronis acerrimum in adoleſcentia ſtudium, Brut. Ciceronis toga omnium armis felicior,12 Familiar. Caſsij. Ciceronis Topica ubi & quando ſcripta, 7 Famil. Ciceronis uerbum luſit Cæſar, 7 Familiar. Ciceronis uerborum fulmina, 9 Famil. In Ciceronis uilla cœnauit Cæſar, 13 ad Atticum. Ciceronis uillæ, Cumanum, Pompeianum, Sinueſſanum, 12 Familiar. Ciceronis uoluntas & ſtudium in Arpinates municipes ſuos,13 Famil.Ciceronis uox,fato publico extincta,Brutus. Ciceronis uox in domeſticis periculis potiſsimùm occidit. 1 ad Quintum Fratr. Ciceroni,Gabinio & Piſoni Conſulibus,non exercitus,ſed duces defuerunt,1 Familiar. Ciceroni & clariſsimis uiris uiſum,de quo ſerui & latrones ſciuiſſe ſe aliquid dicerent, de hoc eodem cunctam Italiam quid ſentiret, oſtendere, 3 de Legibus. Ciceroni abſenti, quantus honos à Senatu habitus, pro Seſtio. Ciceroni è Cilicia decedenti de Hortenſij morte allatum eſt,Brut. Ciceroni à regibus multis allatæ literæ, 9 Familiar.Ciceroni in afflicta eius fortuna, qui beneuoli fuerũt, poſt Reditum in Senatu.Ciceroni amiciſsima breuitas, pro Quint. Ciceroni quæ cauſa in Aſiam proficiſcendi fuerit.Brut. Ciceroni M.Cato ſupplicationem decreuit, 15 Famil. Ciceroni obiectum fuit,eum in nonnullos animaduertiſſe indicta cauſa, 5 Famil. Ciceroni uni conſeruatæ Reip. gratulatio decreta,in Cat. Ciceroni coniunctiſsimus Hortenſius,Brut. Ciceroni meo togam puram dare uellem, 9 ad Att.Ciceroni quæ tributa ſit merces laborum & uigiliarum ſuarum,3 Fam. Ciceroni perfugium erant literæ,5 Famil. Ciceroni redeunti in patriam ut omnes gratulati ſint, 4 ad Attic. Ciceroni primo ex togatis poſt urbem conditam ſupplicatio decreta,in Catil.Ciceroni quantum tribuerit Hortenſius, Br.Ciceroni à frequenti Senatu triumphus flagitatus, 16 Fam.Ciceronẽ appellauit exulem Gabinius, 3 ad Qu.F. Ciceronem Octauius patrẽ appellat,ad Brut.in Ep.Bruti.Ciceronem ambitio ad honorũ ſtudiũ duxit, 1 ad Attic.Ciceronẽ impulit Matius,ut philoſophica ſcriberet,11 Famil. In Ciceronem omnia omnium facetè dicta conferri ſolita,pro Planc.In Ciceronem exulem qui officioſi fuerint, 1 ad Qu.F.C.Matij in Ciceronis officia, 11 Fa.In Ciceronem perfidia Hortenſij & Arrij, ad Qu.Fr. Ciceronẽ noſtrum in ueſtrũ collegiũ cooptari uolo,ad Br. Ciceronẽ qui ex Rep. expulerint,6 Fam.Ciceronẽ ad ſpem quandam immortalitatis rapit cõmemoratio poſteritatis, 5 Famil. A Cicerone cõſeruata Reſp.15 Fam.A Cicerone ſatis ſcriptũ de optimo Reip.ſtatu,1 de Leg. Nihil de Cicerone actum legibus, 3 de Leg.De Cicerone reuocando quę decreta, poſt Red.in Sen. In Cicerone iis animi magna,Ora.Cicerone nemo mitior, in Cat. Pro Cicerone Senatus, & hominũ præterea uiginti millia ueſtem mutarũt,poſt Red.ad Quiri. & pro Seſt. Cicerone ſtante Remp.cadere poſſe nõ putarũt,6 Fa.18.Ciceronis gloriæ auidiſsimi,1 ad At.Cicerones noſtri interdũ mihi amandandi uidẽtur in Græciam,7 ad At.Cicerones pueri amãt inter ſe,diſcũt,exercẽtur, 6 ad At. Cicerones pueros Deiotarus filius ſecum in regnum duxit,5 ad Attic.

CICONIA, æ. auis nota.de Finib.103 b.

CICVR,ris.animal manſuetum.)(.Ferus,immanis.de Na.45 b, Varia genera beſtiarum,uel cicurum, uel ferarum. Tuſc. 235 b,Beſtiarum immanes alias, quaſdam cicures.de Amicitia,111 a.

CIEO,es. moueo,agito. de Natur.30 b, Omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitatur motu ſuo. & 42 a, Naturam eſſe uim ſine ratione cientem motus in corporibus neceſſarios. & 63 a, Natura illa ſunt omnia cientis ut & agitantis motibus & mutationibus ſuis. de Finib.84 b, Cui uiperino morſu uenæ uiſcerum ueneno imbutę tetros cruciatus cient. Tuſcul. 152 a, Sic ex corporis totius natura & figura uarios motus cieri.de Vniuerſ.199 a,Cuius orbis ſemper eodem modo ciebatur.Tuſc.159 b.Animatum eſt quod motu cietur interiore. de Di.83 a,Abſurdo q; ſono fontes & ſtagna cietis.

CILICIA, æ. regio.I.V.204.

CILICES.*hcum.*ibid.de D.80 b.

CILIENSIS,*ſe.*Epiſt.228 a.

CILICENSIS.*ſe.*Qu F.300 b,Cilicenſis prætor.

CILICIVM, *ij.* ueſtis è pilis caprarum contexta. In Verr.95 b,Cum iſte coria,cilicia,ſaccos imperaret.

CIMBRI,populi.pro Pom.I.A.223.Tuſc.185.

CIMBRICVS, *ca.* pro Arch.189 b.

CIMMERII,*orum.* populi.Aca.16 a,Et Cimmerijs quidem, quibus aſpectum ſolis ſiue deus aliquis,ſiue natura ademerat,ſiue eius loci quem incolebant situs, ignes ramen aderant,quo tum illis uti lumine licebat: iſti autẽ quos tu probas tantis offuſis tenebris ne ſcintillam quidem ullam nobis ad aſpiciendum reliquerunt.

CINCINNATVS, *a,um.* Poſt.206 b,Quo uultu cincinnatus ganeo patriæ preces repudiauit. & pro Sc.8 a,Cincinnatus cõſul.alias, Cirratus.de Fin.66 b,Maiores noſtri ab aratro adduxerunt cincinnatum illum ut dictator eſſet.

CINCINNVS,*ni.* capillus ad ornatum intortus.de Or.152 a, Atq; eò citius in oratoris aut in poetæ cincinnis aut fuco offenditur,quòd,&c. I.P.84 b, Erant illi compti capilli & madentes cincinnorum fimbriæ.

CINCINNATVS.pro Seſt.8 a.

CINCINNATAE, pro cometis,aut crinitis.de N.28 b.

CINGO,*is.* coerceo.pro Mil.101 b,Non enim corona conſeſſus ueſter cinctus eſt,ut ſolebat.pro Fla.151 b, Regio quę mari cincta eſt.de Na.79 a,Diligentius ꝙ; urbẽ religione,quàm ipſis mœnibus cingitis. Att.66 b,In capo Martio ſepta marmorea ſumus & tecta facturi, eaq; cingemus excelſa porticu. de Prou. 75 a, Aſia nunc nouis prouincijs cingitur. pro Pomp.9 b,Sicilia multis undiq; cincta periculis. in Ver.229 a,Gorgonis os cinctum anguibus.

CINGVLVM,*li.*opp.Att.111.

CINGVLVS, *li.* zona. de Som.126 b, Cernis terram quaſi quibuſdam redimitam cingulis,è quibus duos maximè inter ſe diuerſos uides,&c.

CINIS,*is.* pro Qu.8 a, Eum obſecrauit per fratris ſui mortui cinerem. I.V. 99 a, Cur hunc dolorem cineri eius ãtq; oſſibus inuſiſtis?I.A.250 b,Sceleratum dediſſe pœnas cineri atque oſſibus clariſsimi uiri. ad Here.26 b, Niſi miſerandum patriæ uiderint cinerem.

CINNA, æ. de Nat.76 a, Cur tot ciuitatis principes à Cinna interempti?Att. 106 a, Nec in cæde principum clementior hic erit quàm Cinna.

CIRCA,circum.At.60 b,Noſtram ambulationem,& ea quæ circa ſunt,uelim cũ poteris inuiſas. Epi.134 a,Ex literis tuis intellexi perſpectum tibi eſſe animum meum circa curam ualetudinis tuę I V.192 a,Aiebat multa ſibi opus eſſe,multa canibus ſuis,quos circa ſe haberet. contra Rull. 64 b, Cùm Rullus Capuam & urbes circa Capuam occuparit.

CIRCE,es.maga.de Nat.69 a,Circe & Paſiphaę è Perſide Oceani filia natæ,patre Sole. de N.70 b, Solem Colchis Aeetam & Circen procreaſſe.Off.23 a,Vlyſſes in illo errore diuturno mulieribus (ſi Circe & Calypſo mulieres appellandę ſunt) inſeruiuit.

CIRGEIENSES pop.de N.69.

CIRCENSES ludi.I.V.207.

CIRCEVS, *a, um.* in Verr.63 b, Sed repentè ex homine tanquam aliquo Circeo poculo factus eſt Verres.

CIRCEI,*orum.*locus.At.191 b, & 242.

CIRCITER. ad,non multo ſecus, propè,ferè.Ep.33 b,Circiter Idus Quintiles puto me ad Iconiũ fore. Atti.25 a,Nos circiter Cal.in Formiano erimus.& 195 a,Pãſa circiter calendas aſſaturus uidẽtur.I.A.175 a,Hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenit.pro Clu.40 b,Cũ annos ad XL. natus eſſes.

CIRCVITIO,*nis.*circumſcriptio,anfractus,periphraſis,ornamentum oratorium. de Diu.16 b, Epicurus circuitione quadam Deos tollens rectè, non dubitat diuinationem tollere. ad Her.34 a, Circuitio eſt oratio rem ſimplicem alium quam circunſcribens elocutione. de D.134 b,Iam uerò quid opus eſt circuitione & anfractu? ut ſit utendum interpretibus ſomniorum, potius quàm directo? deus ſiquidem nobis conſulebat,hoc facito,hoc ne feceris diceret,&c.

CIRCVITVS,*tus*. conuersio, periodus, comprehẽsio & ambitus uerborum. de N. 35 b, Circuitus solis orbium cõuersionem conficiunt annuam. de So. 127 a, Cum hi duo numeri circuitu naturali summam tibi fatalẽ confecerint. de Va. 210 a, Nox igitur & dies unum circuitũ orbis efficit. de Or. 160 b, Modò ne circuitus uerborũ sit aut breuior quàm aures expectẽt, aut longior quàm uires atq; anima patiatur. Or. 204 a, Circuitus continuatioq; uerborũ. Or. 217 a, Circuitus orationis, quam Græci περίοδον, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionẽ, aut continuationẽ, aut circunscriptionẽ dicimus. de Or. 161 b, Cum illi uererentur circuitum & quasi orbem uerborum cõficere non possent, terna aut bina, aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. de Or. 160 b, Oratio conuersiones habeat absolutas.

CIRCVLATOR,*oris*. circunforaneus homo, uulgaris, uagus, sordidus, quem Hor. Cyclicum dicit. Ep. 164 b, Circulator quidam actionum notissimus. Pollionis.

CIRCVLO,*as*. de Clar. 182 b, Oscitans iudex, loquens cum altero, nonnunquam etiam circulans. id est, caput modò huc, modò illuc, quasi in circulum agens.

CIRCVLVS, *i*. orbis, forma plana in orbem acta, gyrus, rotundus ambitus, corona hominum colloquentium. de N. 35 a, Duæ formæ præstantes sunt ex solidis globus (sic enim σφαῖρα interpretari placet) ex planis circulus aut orbis, qui κύκλος Græcè dicitur. de Som. 128 a, Stellæ circulos suos orbesq; conficiunt celeritate mirabili. & ibid. Orbis lacteus & circulus lacteus. de Or. 98 a, Si quemcunq; patremfamilias arripuissetis ex aliquo circulo, eadem uobis respondisset. Att. 33, Sermo in circulis duntaxat, & in conuiuijs est liberior quàm fuit. Qu. Fr. 324 a, Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. de Fin. 138 a, Quosdã uidemus cum nõ habeant ingenuas ex doctrina oblectationes, circulos aliquos aut semicirculos consectari.

CIRCVM, *circa*. In Verr. 143 a, Is prætorem circum omnia fora sectabatur. At. 130 b, Si Cæsar circum isthæc loca commorabitur. de Opt. 243 b, Templa quæ circum forum sunt. Ac. 312, Nicetas censet terram circum axem se summa celeritate conuertere. At. 144 a, Ii qui circum eum sunt omnia postulantes. de N. 11 a, Versari circum axem cœli. At. 119 b, Ea copia, quam Capuæ & circum Capuam comparastis. & 123 b, Volo circum uillulas nostras errare. contra Rul. 64 b, Vrbes, quæ circum Capuam sunt. pro Qu. 4 a, Tum Næuius pueros circum amicos dimittit.

CIRCVNCIRCA. Epist. 50 a, Cœpi regiones circuncirca prospicere. Sulpitij.

CIRCVNCVRSO,*as*. Ep. 95 b.

CIRCVMEO,*is*. circuo, eo circum, circundo. Epist. 121 a, Furius & Lentulus unà nobiscum circumierunt. At. 236 a, Antonij consilia narrabat, illum circumire ueteranos. I. A. 250 a, Qui se totius belli fructibus circumiri quàm illum progredi maluit.

CIRCVMLIGO,*as*. implico, complico. de Diuinat. 122 a, De Roscio potest illud quidem esse falsum, ut circumligatus fuerit angui.

CIRCVMLITVS,*ta*. unctus, & inductus. Tusc. 171 b, Cera circumlitus.

CIRCVMLVVIO,*onis*. de Or. 96 a, Alluuionũ & circumluuionum iura.

CIRCVMPEDES, *serui*. In Verrem 95 a, Circumpedes homines formosi, & literati. L. A' pedibus, & Pes.

CIRCVMPLECTOR,*eris*. circumplico. I. A. 248 a, Qui domini patrimonium complexus quasi thesaurum draco, agri Lucani possessiones occupauit. de Vni. 199 a, Eoq; motu undiq; est eos circumplexus.

CIRCVMPLICO,*as*. circumplector. de D. 121 a, Si anguis uectem circumplicasset. & ibi. Si anguis uectem circumuectus fuisset. de Di. 90 b, Bellua uasta & immanis circũplicata serpentib. & 97 a, Puer circũplicatus serpentis amplexu.

CIRCVMPOTATIO,*nis*. cùm pocula de manu in manũ traduntur, & in circuitum redeunt. de Leg. 182 a, Hæc præterea sunt in legib. de unctura, quæ seruilis unctura tollitur, omnisq; circumpotatio.

CIRCVMRETIO,*is*. implico, impedio, inuoluo. I. V. 266 b, Cùm te implicarum seueritate iudicum, circumretitum frequentia populi Romani esse uideam.

CIRCVMRODO,*dis*. arrodo. Att. 57 b, Dudum circumrodo, quod deuorandum est.

CIRCVMVALLO,*as*. obsideo, circumuenio, munio. Att. 148 a, Mihi epistola affertur à Lepta, circumuallatum esse Pompeium.

CIRCVMVECTIO,*nis*. de Vn. 200 a, Solis circumuectio, &c. & At. 32 a, Portorium circumuectionis.

CIRCVMVECTVS,*ctus*. de Natur. 39 a, Aether qui tenero terram circumuectu amplectitur.

CIRCVMVEHO,*his*. circumduco, circumporto. de D. 121 a, Si anguis domi uectem circumuectus fuisset. & ibid. Anguis uectem circumplicasset.

CIRCVMVENIO,*nis*. decipio. Ep. 59 a, Nunc uideo illum circumuentũ, me desertũ. de Cl. 188 b, Circumuenior, inquit, iudices nisi subuenitis. pro Qu. 17 b, Acerbum est ab aliquo circumueniri. Ant. 194 a, Subitò ipsi simili periculo circumuenti, &c. I. V. 203 a, Tua te Messana circumuenit. Tusc. 159 b, Aliquis iudicio iniquorũ circumuẽtus. de Cl. 168 b, Quia quasi committeret contra legem, quo quis iudicio circũueniretur. pro Cluen. 19 b, Innocentem pecunia circumuẽtum esse. pro Cl. 13 b, Aliquẽ iudicio oppressum & circumuentũ esse innocentẽ. Offi. 43 b, Subuenire alicui, qui potẽtis alicuius opibus circumueniri urgeriq; uideatur. & Qu. R. 49 a, Quem per arbitrum circumuenire non posses.

CIRCVNCIDO,*dis*. amputo, resco, demo, aufero. de Or. 90 b, Licet hinc quantũ cuiq; uidebitur, circuncidat atque amputet. Aca. 33 a, Testatur sæpe Chrysippus treis solas esse sententias quæ defendi possint de finibus bonorũ, circuncidit & amputat multitudinem. de Finib. 134 a, Ars agricolarum quæ circuncidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur. & 58 a, Amputata circuncisaque inanitate omni & errore. in Verr. 225 a, Locus omni aditu circuncisus atque direptus.

CIRCVNCLVDO,*dis*. I. C. 98 b, Mea diligẽtia circunclusus commouere te contra rempub. non potuisti. & 107 a, Si Carilina meis consilijs circunclusus pertimuerit.

CIRCVNDATVS,*a,um*. de Som. 129 b, Terra quasi quibusdam redimita & circundata circulis.

CIRCVNDO,*as*. cingo, sepio, uallo, stipo, circunsepio, circunfundo, uestio, circumcluo, circumplico, circumligo, circunjcio. de Or. 108 b, Tu aũt exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circundedisti. pro Qu. 6 a, Si extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipse circũdedi. pro Fl. 152 b, Regio, quæ insulis circundata esset. de D. 136 a, Inuenit auri aliquantum, idq; circundatum argento. I. C. 111 a, Tectis omnibus subiectos propè iam ignes circũdatosque restinximus. I. C. 119 b, Cæsar illis horribiles custodias circundat. I. P. 99 b, Milites ignes circũdederunt. I. P. 90 a, Omnes ad eam domum profecti sunt, cædere ianuã saxis, ligna & sarmenta circundare. & 92 b, Obsessum te dicis, ignẽ allatum, sarmenta circundata. Tusc. 239 b, Cum fossam latã cubiculari lecto circundedisset. Ep. 245 b, Oppidum uallo & fossa circundedi. de Vn. 168 b, Deus animum uestiuit corpore & circundedit extrinsecus. & ibid. a, Deus totam figuram mundi omni leuitate circundedit.

CIRCVNDVCO,*cis*. I. A. 179 b, Vt uexillum uideres, & atratum circunduceres.

CIRCVNFERO,*fers*. circungesto. I. V. 129 b, Quæso codicẽ circunfer, ostende. pro Cor. 57 a, Cum ipsius tabulæ circunferentur, inspiciendi nominis causa. de Orat. 159 b, Sol circunfertur ut accedat ad brumale signum, &c.

CIRCVNFLO,*as*. in Verr. 169 a, Circunflari ab omnibus uentis.

CIRCVNFLVO,*is*. abundo. I. V. 149 b, Circunfluere & abundare omnibus rebus. pro Mur. 136 a, Circunfluente colonorum Aretinorum exercitu. de Am. 196 a, & Para. 116 b, Circunfluens omnibus copijs. Att. 36 a Ille noster amicus semper in laude uersatus, circunfluens gloria.

CIRCVNFORANEVS, *a,um*. qui circum forũ spaciatur uenditãs aliquid. pro Clu. 25 b, Clodius pharmacopola circunforaneus, qui properaret, cui fora multa restarent. At. 23 a, Tusculanũ & Pompeianũ ualde me delectãt, nisi q̃ mere nõ Corinthio, sed hoc circunforaneo obruerunt. de D. 108 a, Astrologi de circo, uicani aruspices. L. Circulator.

CIRCVNFVNDO,*dis*. de Nat. 29 b, Terram crassissimus circunfundit aer. de Som. 129 b, Terra circunfusa illo mari, quod Oceanũ appellatur. de Vn. 198 a, Neq; erãt arę circũfusa extrema mundi. pro Mil. 115 a, Põpeiũs in illis publicorũ præsidiorum copijs circunfusus sedet. Aca. 30 b, Latent omnia crassis circunfusa tenebris. & 12 b, Circunfusus luce.

CIRCVNIICIO,*cis*. de Vn. 199 b, Sic animus à medio profectus, extremitatem cœli à suprema regione rotundo ambitu circuniecit.

CIRCVNGESTO,*as*. circunfero. Qu. Fr. 300 b, Eam epistolam T. Catienus circungestat.

CIRCVNSCRIBO,*bis*. definio, determino, concludo, cõstituo. pro Rab. 96 b, Exiguum nobis uitæ curriculũ natura circunscripsit, immensum gloriæ. pro Arch. 191 a, Si quibus regionib. uitæ spacium circunscriptũ est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas. I. V. 206 b, Ille ie fluuio Rubicone C C. Mi. circunscripũ esse patiatur? I. A. 218 a, Virgula stantem circunscripsit, dixitque ut responderet, &c. priusquàm ex illa circunscriptione exiret. Off. 330 a,

Cur

Cur immemor beneficij sui sceleratè circũscribis senatum? Para.119 a, Exiliũ terribile est illis, quibus circumscriptus est habitandi locus. de Fi.129 b, In hũc orbem, quem circũscripsimus, incidere non possunt. pro Sest.23 a, Sed genus uniuersum breui circũscribi ac definiri potest. de Or.91 a, Orator nullis terminis circumscribit aut definit ius suum. Att. 107 b, Aut adita causa, si fortè Trib. pleb. S.C. circũscriptus, aut sublatus, aut expulsus sit. de Orat.89 b, Quasi certarum rerum forensibus cãcellis circũscripta scientia. & 114 b, Sed ita ut sit circumscripta modicis regionibus. & 216 b, Antè enim circunscribitur mente sententia, confestim q; uerba concurrunt. Pro circunducere, & pluribus declarare. ad Heren. Circuitio est oratio, rem simplicem assumptam, circunscribens elocutione. Pro reijcere & excludere. I.V.138 b, Itaque uno genere opinor circunscribere habetis in animo genus hoc oratorũ, quòd eos infenso animo uenisse dicatis, quia fuerit in decumis iste uehementior. I.V.84 b, Quamobrem hoc omni tẽpore Syllano ex accusatione circunscripto, legationem eius præclaram cognoscite. de Fin.96 b, Circunscriptis igitur ijs sententijs quas posui, relinquitur, &c. I.A.250 a, Paratâ de circunscribendo adolescente sententia consularis. pro Mil.119 a, Senatus credo prætorem eum circunscripsisset. & ibid. An consules in prætore coercendo fortes fuisse? Pro circunuenire, decipere. pro Quint Ros.49 a. Dic nunc te ab Roscio H-S. LIII circunscriptum esse. Acad.12 b, Alterum est, quòd fallacibus & captiosis interrogationibus circũscripti ac decepti quidam, cum eas dissoluere non possunt, desciscunt à ueritate.

CIRCVNSCRIPTE, definitè, paucis, breuiter. de Nat.55 b, Singulas res definimus, circunscripteq; complectimur. in Orat. Circunscriptè numeroseq; dicere. ibid. Circunscriptè disserere.

CIRCVNSCRIPTIO, *onis.* definitio, circuitio. de Nat.6 a, Aeternitas, quam nulla temporis circunscriptio metiebatur. de Cl.167 b, Natura ipsa circunscriptione quadam uerborum comprehendit concludit q; sententiam. Pro fraude & deceptione. pro Cl.26 b, Cum omnis ab his fraus, omnes insidiæ circunscriptiones q; adolescentium nascebãtur. Off. 64 a, Circunscriptio adolescentium lege Plectoria erat uindicata. pro Fl.161 a, Aperta circunscriptio. Or.212 a, Circunscriptio etiam periodum significat. L. Periodus.

CIRCVNSCRIPTOR, *oris.* In Cat.205 b, Quis testamentorũ subiectorũ qui circũscriptor inueniri potest? qui se, &c.

CIRCVNSCRIPTVS, *a, um.* de Orat.200 a, Arguti certiq; & circunscripti uerborum ambitus. ad Heren. lib.4, Demus operã Quirites, ne omnino Patres Conscripti circunscripti putentur. Si fortè Tribunus plebis Senatum impediens, aut populum incitãs notatus, aut Senatusconsulto circũscripus aut sublatus, aut expulsus sit, &c. At. lib.7. Assumamus quoque eam partem, sed ita ut sit circunscripta modicis regionibus, 2 de Or. Quasi certarũ rerum forensibus cancellis circunscripta scientia, 1 de Ora. Spacium uitæ circunscriptum, pro Arch. Quamobrem omni tempore Syllano ex accusatione circũscripto legationem eius præclaram cognoscite, 3 Ver. Fallacibus & captiosis interrogationibus circunscripti atq; decepti quidam, &c. 4 Acad. Circunscriptis igitur his sententijs, quas posui, & his quæ similes earum sunt, 3 de Fin. id est, sublatis, inductis, obliteratis.

CIRCVNSECO, *as.* circuncido. pro Clu.55 b, Serrula, quâ illud potuit circunsecari.

CIRCVNSEDEO, *es.* circunsideo. Att.242 a, Circunsedemur copijs omnib. I.A.206 a. Cum Antonius Brutum oppugnet, Mutinam circunsedeat. & 213 a, Qui Mutinam circunsedent. pro Deio.148 a, Cæsarem in castello circunsederi. ad Her.31 b, Circunsederi ab hostib. Att.225 b, Cum ab eo Catilius circunsederetur. I.A.164 a, Senãtum ab Ithyreis circunsederi. Att.156 a, Qui filios miserunt ad Cn. Pompeium circunsedendum. Epist.112 a, Ipsum apud Bellouacos circunsederi intercluſum ab reliquo exercitu. In Ant.199 b, Ne coloniam circunsedeat.

CIRCVNSEPIO, *pis.* circundo. Oct.320 a, Cohortibus armatis circũseptus Senatus. de Ar.254 b, Vos ijsdem ignibus circunsepti.

CIRCVNSESSIO, *onis.* obsessio. in Verr. act.3, Circunsessionis causam & culpam in alios transferre.

CIRCVNSESSVS, *a, um.* I.C.118 b, Horum hominum lachrymæ à quibus me circunsessum uidetis. I.A.244 a, Semel circunsessus lectis ualentissimorum hominum uiribus cecidi sciens, &c. Oct.330 b, Consul ab Antonio circunsessus.

CIRCVNSIDEO, *des.* circunsedeo, obsideo. Att.148 b, Populi Ro. exercitus Cn. Pompeium circunsidet, fossâ & uallo septum tenet. In Ant.199 a, Antonius circunsedit Mutinam. de In.17 a, Quidam imperator ab hostibus circunsidebatur. in Ver.93 a, Populus qui te circunsedit.

CIRCVNSISTO, circundo. In Ver.264 b, Lictores circun sistunt ualentissimi.

CIRCVNSONO, *as.* Off.53 a, Conducere arbitror talibus aures tuas undique circunsonare.

CIRCVNSPECTIO, *onis.* accurata consideratio. Acad. 10 a, Sin ex circunspectione aliqua & accurata considerationè quod uisum sit, id se dicens sequi, tamen exitum non habebunt.

CIRCVNSPECTO, *as.* circunspicio. de Nat.51 a, Bestiæ in pastu circunspectant, in cubilibus delitescunt. ad Her.39 b, Iste aspectu rabido circunspectans huc & illuc. I.P.101 a, Cicũspectat omnia, quicquid increpuerit, pertimescit, diffidit rebus suis. Tus.163 b, Dubitans, circunspectans, hesitans.

CIRCVNSPECTVS, *tus.* in A.244 b, Facilis est circunspectus unde exeam, quò progrediar, quid ad dextram, quid ad sinistram sit.

CIRCVNSPICIO, *cis.* omnia oculis colluſtro, accuratè considero. Ep.70 a, Circunspice omnia membra reip. quæ notissima sunt tibi, &c. de Nat.54 b, Oculi altissimum locum obtinentes plurima circunspiciunt. de Di.123 b, Ille autem suspicit, nec circunspicit. de Orat.136 b, Multa in causis circũspiciẽda sunt, ne quid offendas, ne quò irruas. pro Qu. 18 a, Omnia circũspexi, omnia periclitatus sum, &c. contra Rul.64 a, Vt circũspiciamus omnia, quæ populo grata sunt, nihil tam populare quàm pacem reperiemus. pro Syl.180 a, Circunspicite pauliſper mentibus uestris hosce ipsos homines, qui, &c. contra Rul.74 b, & 75 a, Atq; illud circunspicite uestris mentibus, &c. Epist.12 a, Circunspectis rebus omnibus rationibus q; subductis summam feci, &c. Orat.204 a, Quid deceat circunspicietur. Parad.121 b, Nunquam homo amentissime te circunspicies? nunquam quid agas considerabis? I.C.118 b, Quare P. C. incũbite ad salutem reipubl. circumspicite omnes procellas, quæ, &c. Of.12 b, Hæc igitur circunspiciẽda sunt in omni officio, &c. Qu.Fr.291 b, Sed est circunspiciendum diligenter, ut in hac custodia prouinciæ omnes ministros imperij tui reip. præstare uideare. de Ora. Conuerte animum, & ea ipsa artium genera circunspice. pro Qu.R.45 b, Vsq; adeóne te diligis? & magnificè circunspicis? ut, &c.

CIRCVNSTO, *as.* circundo, circumsisto. I.A.228 b, Noctes & dies omnia nos undiq; fata circunstãt. I.V.75 a, Circunstant te summæ autoritates, quæ te obliuiſci laudis domesticæ non sinant. I.C.101 b, Cæteri ciues qui circunstant senatum. At.11 a, Credo te ex acclamatione Clodij aduocatorum audisse quæ consurrectio iudicum facta sit, ut me circunsteterint, ut apertè iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarint. I.C.103 b, Desinant insidiari domi suæ consuli, circunstare tribunal prætoris urbani, obsidere cum gladijs curiam. Acad.22 b, Cœruleę incinctæ igni incendunt, circunstant cum ardentibus tædis. ad Her.41 a, Si à rebus consequentibus, aut circunstantibus non recedemus.

CIRCVNVESTIO, *stis.* de Or.157 b, Quandoquidem iste circunuestit dictis, sepit sedulò: id est, occultat ne id quod agitur, possit intelligi.

CIRCVEO, *is.* circumeo. pro Ce.303 a, Cecinna cum circuiret prædia, uenit in istum fundum. Epi.162 a, Cum equites nostrum cornu circuire uellent. & ibi.b, Milites ab equitatu circuibantur. At.236 a, Sed tamen Antonij consilia narrabat, illum circuire ueteranos, ut acta Cæsaris sancirent.

CIRCVS, *a.* in quo populus ludos spectans considebat, circulus. de Leg.177 b, Ludi publici sunt cauea circo q; diuisi. pro Mur.141 a, Vt locus in circo & in foro daretur amicis & tribulibus. & ibi. b, Qui in circo totas tabernas tribulium causa comportarunt. I.A.181 a, Nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? Attic.8 b, & Post.207 b, Res agebatur in circo Flaminio. de D.92 a, Seruus per circum cùm uirgis cæderetur, furcam ferens ductus est. In Arat. Candens circus: id est, lacteus circulus.

CIS. citra. Epist.37 b, Diœceses quæ cis Taurum sunt. At. lib. 7, Quoad hostis cis Euphratem fuit.

CISALPINVS, *na.* pro Pom.10, Cisalpina Gallia.

CISIVM, *sij.* genus uehiculi, quo quis citissimè uehatur. pro Sex.R.21 b, Hic decem horis nocturnis, sex & quinquaginta millia passuum cisijs peruolauit.

CISTA, *æ.* fiscina, canistrum, arca. In Verr.192 b, Quaternos H-S. quos mihi Senatus decreuit, & ex ærario dedit, ego habebo, & in cistam transferam ex fisco. ad Her.4 b, Pontes disturbat, cistas deijcit.

CISTELLA, *læ.* ad Her.4 b.

CISTOPHORVS, *ri.* Asiatici nummi genus. Att.170 b, Ego in cistophoro in Asia habeo ad H-S. bis & uicies. & 26 b, & 32 a, pro Do.223 b, Vt si in Asia cistophorum fiagitaret, &c.

CITARINI, pop. qui apud Plinium Citarij I.V.170 a.

CITERIOR, *us.* propinquior. de Leg.184 b, Atque ut ad

citeriora & notiora nobis ueniam, omnes gentes, &c. Epi. 24 b, Solicitus equidem eram de rebus urbanis, ita tumultuosæ conciones quinquatrijs afferebantur: nam citeriora nondum audiebamus. Tusc.242 a, Hæc ille intuës, &c, quanta rursus animi tranquillitate humana & citeriora considerat? de Pro.76 b, Gallia citerior.)(. Gallia ulterior.

CITERIS, *dis.* famosa mulier. Ep.143 a.

CITERIVS, id est M. Antonius à Citeride amica. At.248.

CITHARA, *æ.* lyra. ad Her.39 a, Citharam tenens exornatissimam, auro & ebore distinctam.

CITHARISTA, *æ.* qui cithara tantum pulsat, non canit. I. V.86 b, Aspendius citharista. I.A.197 b, Saltatores, citharistæ, &c. de D.113 b, a.

CITHAROEDVS, *di.* qui cithara pulsat & canit. Tusc.250 b, At uocem citharœdi non audiunt, ne stridorem quidem ferræ, tum cùm acuitur. pro Mu.130 b, Vt aiunt in Græcis artificibus eos aulœdos esse, qui citharœdi fieri non potuerunt. de Or.138 b, Tãquam citharœdi prooemium afflictum, non sit orationis exordium.

CITIEVS, *a.* Tusc.255 a.

CITIEAS, *atis.* de Finib.118 b, Postea tuus ille Pœnulus (scis enim Citieatas cliẽtes tuos à Phœnicia esse profectos.) Hęc est uera eius loci lectio.

CITIMVS siue CITVMVS, *a, um.* proximus, superl.)(. Vltimus. de Som.128 a, Luna ultima cœlo, citima terris. & de Vn.199 a, Hanc autem citimam à media linea direxit ad læuam. de Rep.lib.1. teste Nonio, Quare si placet deducoratione tuam de cœlo ad hæc cituma.

CITIVS, potius, ocyus. Off.12 b, Vt uicinum citius adiueneris, quàm frater, &c. de Or.99 a, Citius herculè is qui duorum scalmorum nauiculã in portu euertit, in Euxino ponto Argonautarum nauem gubernauit. I.A.165 a, Citius dixerim iactasse se aliquos, &c. quàm ut quisquam cælare uelet. Attic.28 a, Orbis hic in rep. est conuersus, citius omnino quàm potuit, id culpa Catonis. Tusc.227 a, Citiusq; repentinus oculorũ tumor sanatur, quàm diuturna lippitudo depellitur. de Cl.186 b, Eam citius ueteratoriam quàm oratoriam diceres. I.V.213 a, Vox me citius defecerit quàm nomina. Ep.41 a, & 61 b, Ego autem citius cum eo ueterem coniunctionem diremissem, quàm nouam conciliassem.

CITO', celeriter, maturè, quamprimùm, sine mora, breui tempore, quàm mox.)(. Tardè. Epistol.127 b, Puto citò me ad te esse uenturum. At.52 b, Ego te, ut scribis, citò uidebo. Epist. 264 a, Si diligentiam, quam instituisti, adhibueris, citò firmus eris. At.54 b, Orationem tibi etiam si nõ desideras, mittam citò. de Cl.189 a, Sed neq; uerbis aptiorem citò aliũ dixerim. & ib. Quem tu nõ tam citò rhetorem dixisses, quàm politicon. de Or.156 a, Qui non citò quid discit, nunquam omnino posse perdiscere. Item. Hæc res uidetur habitura celerem satietatem: id est, citò satietatem afferet. L. Satietas.

CITO, *as.* in ius uoco, adesse iubeo, diem alicui dico, laudo. pro Cl.27 b, Cognoscite nunc ita reum citatum esse illum, ut re semel atq; iterum prædicata condemnatus in iudicium uenerit. In Verr.128 b, Citat reum, non respondet: citat accusatorem, &c. In Verr.61 a, Quo die citato reo mihi dicendum est. pro Mil.111 b, Totædeniq; rea citaretur Hetruria. In Verr.79 b, Quo die primùm iudices citati cõsedistis. & 116 b, Iudices citari iubet. & 80 a, Testium tanto numero citato. & 138 a, Primùm igitur in hanc rem testem totam Siciliam citabo. de Finib.77 b, Cùm datis testibus, alij tamen citarentur. pro Qu.6 b, In hac re te, inquam, testem Neui citabo. pro Do.230 a, Ego qui nunquam sum à Trib. pl. citatus. pro Sest.10 b, Cum equester ordo reus à consulibus citaretur. Anteq.103 a, Non citatur reus audaciæ, uirtutis reus citatur. Of.14 a, Citeturq; Salamis clarissimæ testis uictoriæ. Post.111 a, Nominatimq; alij citabãtur, alij relegabãtur. pro Do.222 b, Qui neq; adesse sit iussus, neq; citatus. & 225 b, Non citatus affui. in Vat.35 b, Edixit Mũmius prætor ex ea lege, ut adesset tricesimo die: qui cum uenisset, &c. pro Rab.97 a, Omnes hi abs te capitis C. Rabirij nomine citantur: id est accusantur. pro Fl.153 a, Citat præco maximo uoce legatos Aemonenses. de N.20 a, Tu ipse paulò antè cum tanquam senatum philosophorum citares, summos uiros desipere dicebas. de Fin.68 a, Omnes Danai aut Nycenẽses Attica pubes, reliquiq; Græci, qui hoc Anapæsto citantur. pro Fl.163 b, Tu illo absente autore laudato tantum te crimen probaturum putastis? id est, citato.

CITRA, cis. Epist.257 b, Is locus est citra Leucadem stadia CXX. At.356 a, Erat tum Brutus cum suis nauibus apud Hetetem fretum citra Veliam. I.A.206 b, Vt exercitum citra flumen Rubiconem educeret. Ora.202 a, Vocis sonus non est à postrema syllaba citra tertiam.

CITREVS, *a, um.* ut mensa citrea. I.V.208 a.

CITRO. L. Vltrò citroq;.

CITVS, *a, um.* celer, maturus. de Orator.163 a, Vox cita, tarda, acuta, grauis. pro Dom.226 a, Videbam celerem mihi reditum fore. Qu.Fra.209 a, Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam,

CIVARO, *onis.* oppidum. Ep.158.

CIVICVS, *a, um.* pro Pl.274 b, Ad id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut coronam dent ciuicam, & se ab aliquo seruatos esse fateantur. & I.P.80 b, Corona ciuica.

CIVILIS, *le.* pro Fon.279 b, Crassius ex ciuilib. studijs absq; obtrectatione domestica Marcello inimicus. de Off.30 a, Aliquid contra morẽ consuetudinemq; ciuilem facere. Attic. 110 a, Ciuile bellum, quod ex ciuium dissensione oritur. contra Rul.84 a, Domestica externaq; bella. pro Cec.299 a, Ciuilis ac publica lex. In Verr.57 b, Ciuilis actio & priuatum ius. de Ora.101 a, Ius ciuile. & I.A.210 b, Pax ciuilis. de Inu.1, Ciuilis ratio multis & magnis ex rebus constat: id est, politia. pro Deiot. Ciuilis uictoria. pro Mil. Ciuile odium. Epi. lib.13, Ciuilis sanguinis odio. de N.lib.2, Quasi ciuili conciliatione & societate inter se coniunctos. Epist.lib.11, At pro ciuili parte debeo Remp. uelle saluam. Matij. Attic.lib.14, A) ciuilibus castris abhorrere. L. Politicus.

CIVILITER, ex iure ciuili. Offic.8 b, Vt cum ciuiliter contendimus.

CIVIS, *uis.* municeps, popularis, liber. Ciuis amantissimus Reipub. pro Flac. Vir quietus & ciuis bonus, 10 ad Att. Cæsaris. Grauis & fortis ciuis, & in Repub. principatu dignus, bella ciuilia fugiet atq; oderit, tradetq; se totum Reip. neq; opes aut potentiam consectabitur: totamq; eam sic tuebitur, ut omnibus consulat, Off.1. In ciue excelso atq; homine nobili, blanditiam, ostentationem, ambitionẽ eam esse leuitatis, de Rep.lib.4, teste Nonio. Ciuis improbus, Tusc.q. li.4. Perditus ciuis, 2 in Catil. At.li.7, Eques Rom. ex hac urbe, ciuis huius Reip. pro R.P.129 b. Ciuis Romanus sum, 10 Fam. Pollionis. Ciuis seditiosus & inutilis, Offic.2. Romana ciuis. pro Cor.Bal. Ciuis boni summa ratio & æquitas est, cõmoda ciuium defendere, non diuellere, atq; omnes æquitate eadem continere, Offi.2. De ciuis capite nisi per maximum comitiatũ, ollosq;, quos censores in populi partib. locassint, ne ferunto, 3 de Leg. Quid ciui bono magis conuenit, quàm abesse à ciuil. bus controuersijs, 10 ad Attic. Cæsaris. Nihil ciui aut serò, aut exiguè à patria tributum potest uideri, 10 Fam. Planci. Cùm se non popularem alicuius loci ciuem, sed totius mũdi agnouerit, 1 de Leg. Asciscere ciuem, pro Corn.Bal. Apud Segestanos repertum esse Iudices scitote neminem, neq; liberum, neq; seruum, neq; ciuem, neque peregrinum, qui illud signum auderet attingere, 6 Verr. Postremò solum ciuem solũ liberum: insipientes omnes peregrinos, exules, seruos, furiosos, &c. 4 Acad. Nam esse prociue, qui ciuis non sit rectum est non licere, 3 Offi. Ciues boni, amantes patriæ, 9 ad Attic. Summi uiri & clarissimi ciues, 1 in Catil. Debeo profectò, quantumcunque possum, in eo quoque elaborare, ut sint opes, studio, labore meo doctiores ciues mei, 1 de Fin. Dabunt igitur mihi ueniã mei ciues, uel gratiam potius habebunt, quòd, &c. 2 de Diuin. Valeant, inquit Milo, ualeant ciues mei, sint incolumes, sint florentes, pro Mil. Nostri ciues, 2 de Diu. Serui meherculè mei si me isto pacto metuerent, ut te metuunt omnes ciues tuiz domum meam relinquendam putarem, 2 in Catil. Ciues Romani inuiti ciuitatem aut libertatem non amittebant, pro Domo sua. Ciues seditiosi, Acad. q. ed.1.lib.2. Tum tu Iupiter, &c. hunc & huius socios à tuis aris, cæterisq; templis, à tectis urbis ac mœnibus, à uita, fortunisq; ciuium omnium arcebis. 1 in Catil. Certè uerendum mihi non erat, ne quid, hoc parricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi in posteritatem redundaret, 1 in Catil. Tenere iura ciuium, 1 in Catil. Neq; ego, cui omnis ciuium libertas charissima fuisset, meam proiecissem, pro Rab.Posth. Ceruices in carcere frangebantur indignissimè ciuium Romanorum, ut etiam illa uox & illa imploratio, Ciuis Romanus sum, &c. 7 Verr. Salutem ciuium negligere, in Catil. Ciuium beata uita moderatori Reipublicæ proposita est, 8 ad Attic. Inferre famem ciuibus, Att.lib.9. Ciuibus uictis ut parceretur, 11 Fam. Matij. Ciuibus multa inter se sunt communia, forum, fana, porticus, uiæ, leges, iura, iudicia, suffragia, consuetudines: præterea & familiaritates, multæq; cum multis res rationesq; contractæ, Offi.1. Tradere uias optimarum artium ciuibus, 2 de Diu. Ciues in Rep. tales esse solere, quales sint principes, 1 Fam Quòd meos ciues, & à me conseruatos, &c. seruis armatis obijci noluerim, ad Lentul. lib.1. Incolumes ciues relinquere, 2 in Catil. Facinorosorum armis meos ciues meis consilijs periculisq; seruatos pro me obijci nolui, pro Mil. Quos quasi nouos & ascriptitios ciues in cœlum receptos putant, 3 de Nat.deor. Colebatur à ciuibus, ab omnibus aduenis uisebatur, 6 Verr.

CIVITAS,*tis.* ciuium multitudo unum in locum congregata, libertas. pro Sestio,22 b, Conuenticula hominum, quæ postea ciuitates nominauerunt. de Som.Scip. 127 b,Concilia cœtusq; hominum iure sociati, quæ ciuitates appellantur. Acad.34 b,Ego tibi prætor esse non uideor, quia sapiés non sum,nec hęc urbs nec ea ciuitas. Et ibid.Et Roma urbs & eam ciuitas incolit.pro Mur.135 b,Homines in suis ciuitatib.& municipijs gratiosi. pro Syl.172 a,Etenim in qua ciuitate res tãtas gesserim, memini, & in qua urbe intelligo. de Or.92 a,Instituere ciuitates, scribere leges. pro Fla.161 b,An honestior est ciuitas Pergamena,quàm Smyrnæ. pro Corn. 60 a,Duarũ ciuitatum ciuis esse nostro iure ciuili nemo potest.pro Cec.304 b,Cũ ex nostro iure duarũ ciuitatũ nemo esse possit, tũ amittitur hæc ciuitas deniq;, cum is qui profugit,receptus est in exilium: hoc est,in aliam ciuitatem. de L.170 a,Cato ortu Tusculanus fuit,ciuitate Romanus.pro Ar.186 b,Data est ciuitas Syllani lege & Carbonis,si qui fœderatis ciuitatib. ascripti fuissent, si tum cùm lex ferebatur, in Italia domicilium habuissent, & si L X diebus apud prætorem essent professi.& ibid. Heraclea,quæ esset ciuitas æquissimo iure.pro Do.228 b,Nemo ciuis Ro. aut ciuitatem, aut libertatem potest amittere, nisi ipse autor sit factus. & 229 a, Nemo ciuitatem populi iussu unquam amittet inuitus.pro Cor.59 b,Seruos bene de rep.meritos persępe libertate: id est ciuitate publicè donari uidimus. & 55 b,Is furatus esse ciuitatem,genus suũ cmentitus,irrepsisse in censum dicitur.& 61 a,Defendo nullam esse ex omni regno terrarũ, ex qua nobis interdictum sit, ut ne adscíscere cíuem, aut ciuitate donare possimus. & ibid. Ne quis inuitus ciuitate mutetur,néue in ciuitate maneat inuitus. pro Ar.190 a,Ergo illum maiores nostri in ciuitatẽ receperunt. de Leg.170 a, Cato in ciuitatem Romanam susceptus est. & ibid.Patria est & illa in qua nati,& illa qua excepti sumus.de Cla.171 b, Donare aliquem ciuitate. de Or.100 a,Amittere ciuitatem. pro Cor.67 b,Perdere ciuitatem. Dicare se in aliquam ciuitatem.L.Dico,as. pro Arc.187 b,Largiri ciuitatem alicui.& ibid.Impartiri ciuitatem cuipiam. pro Ce.303 b,De iure ciuitatis & libertatis, deq; amittenda & ciuitate & libertate. & 304 a,& b.& pro Dom.228 b.

CIVS, *a.* à Cio,uel Ceo insula.de Orat.141 b,& 154 b.de Cla. 167 a.

CLADES, *is.* conflictus & calamitas. de Nat. 27 b,Qui risus classe deuicta,magnam pop.Rom.cladem attulit.Attic. 118 b,Ignorare mihi uideris, hæc quanta sit clades. de Clar. 196 b, Cursum ingenij tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis.

CLAM,furtim,obscurè,ex occulto,occultè,cuniculis,in occulto stare.)(.Palàm.Attic.238 a,Ibi bene ualentem uidi Pyliam, quinetiam paulò clàm ijs eam uidi, uenerat enim funus. in Sal. 274 b, Timens ne facinora eius clam uos essent. Tusc.194 a,Qui propter auaritiam clàm depositum non reddit,quod iniusticiæ. Epist.2 b,Vt in reb.ab intimis Pompeij clàm exulceratis,deinde palàm à cõsularibus exagitatis,ita uersamur. pro S.R.22 a,Multa palàm domum suam auferebat,plura clàm de medio remouebat. pro Ce.302 b,Nec ui, nec clàm, nec precariò possidere.- Orat.219 a, Clandestinis consilijs oppugnare aliquem.

CLAMATOR,*oris.* de Or.150 a, Clamatores odiosi ac molesti. de Cl.181 a, Vt intelligi possit quem existimem clamatorem,quem oratorem fuisse.

CLAMATORIVS.Qu.F.lib.2.Clamatorium genus.

CLAMITO,*as.*pro Qu.Rosc.48 a. Supercilia illa olere malitiam,& clamitare calliditatem uidentur: id est,præ se ferre. de Diu.125 a,Quidam caricas Cauno aduectas uendens, Cauneas clamitabat.

CLAMO, *as.* uociferor, clamorem edo, persono, clamorem facio, uoce contendo, clamorem profundo. pro Mu.143 a, Ego quod facio, me omnium uestrũm causa facere clamo atq; testor. de Fin.78 a, Tũ ipsum clamat uirtus beatiorem fuisse quàm Thorium. L.V.215 a, Rex deos homines q; contestans clamare cœpit,&c. Att.97 a,Sed clamaui tamen,admiratus q; sum,quòd,&c.pro Do.231 a,Dico igitur & quàm possum maxima uoce dico. I.V.239 a, Cum, ut dico,hoc de pecunia clamaret, in uincula coniectus est. pro Lig.138 a, Quantum potero uoce contendam,ut hoc pop.Rom.exaudiat. pro Clu.24 a.Cum & de suo & de uxoris interitu clamaret.de Fin.61 a,Clamat Epicurus non posse,&c.pro Qu. 5 a,Clamabat porrò Quintius,se nolle,&c.

CLAMOR,*oris.* uociferatio. de Orat.97 a,Hæc sunt quæ clamores & admirationes in bonis oratoribus efficiũt. de D. 119 a, Bubulcus clamorem maiorem cum admiratione edidit.Ar.10 b,Clamor,cõcursus fit. pro Fl.149 a, Pisephismata non sententijs neq; autoritatibus declarata, nec iureiurãdo astricta,sed porrigẽda manu profundendo q; clamore multitudinis concitata.de Or.164 a,Acutissimus clamor.

CLAMOSVS,*a,um.* ad Her.20 b,Continuatio est orationis enunciandæ acceleratio clamosa.

CLANDESTINVS,*a,um.* occultus.Orat.219 a,Cur clandestinis consilijs nos oppugnãt? pro Syl.173 a,Exercitus perditorum ciuium clandestino scelere conflatus. de Sen. 85 a, Cum hostibus clandestina colloquia.

CLANGOR,*oris.* tubarum cantus, & aquilæ, aliarum item auium uox.de Diu.121 b, Nona super tremulo genitrix clangore uocabat. Tusc.180 a,Iouis satelles,&c. clangorem fundit uastum.

CLARE, clara uoce,explicatè, enodatè, manifestè, planè, apertè,dilucidè,luculenter. Att.35 a,Cum apertè loquantur, & iam clarè gemant.

CLARIVS.aduerbium.Epist.123 a,Quò propius ea contentio accedit,eò clarius id periculum apparet.

CLAREO,*es.* eniteo.Offi.17 b,Ergo posteà; magis q; uiri nũc gloria claret. ex En.& de Sen.79 a.In Arat. Non potuit nobis nota clarere figura. & in eodem opere: Simili quia forma litera claret.

CLARISONVS,*a,um.* clarè sonans,canorus. In Arat.Hunc è clarisonis auris aquilonis ad Astrum, &c.

CLARITAS,*tis.* splendor,amplitudo,splendor nominis,altitudo fortunæ & gloriæ.Offi.14 b, Horum sententia ad claritatem amplitudinem q; aptior est. de D. 122 a,Miror deos immortales Histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano. Epist.228 b, Quæ quanquam ex multis pro tua claritate audiam, tamen libentissimè ex tuis literis cognoscam.Acad.42 b,Claritas in uoce.

CLARIVS,*ria.* à Claro insula & urbe,unde fuit Antimachus poeta, ut Ouid. testatur,& Cic.de Clar. Quod dixisse Antimachum Clarium poetam ferunt. sic enim legendum est, non clarum.

CLARO,*as.* illustro,patefacio,ostendo. de D.84 b,Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna.Poetæ.

CLARVS, *a, um.* planus,apertus, perspicuus, expressus, dilucidus,explicatus, illustris, euidens, peruulgatus, non obscurus,in promptu,qui tãquam in clarissima luce uersatur, nobilis,insignis. de Som.127 a,Ostendebat autem Carthaginem de excelso & pleno stellarum, illustri & claro quodam loco. pro Cl.45 b,Clara uoce,ut omnes audire possint, dicere aliquid.pro Ce.289 a,Clara uoce imperare aliquid alicui.I.V.190 b,Clara res est toto orbe celeberrima atq; notissima. pro S.R.46 b, Ego quæ clara sunt consuetudine,diutius dicere non debeo.de D.110 a,Plurimis nostris exemplis usus es,& ijs quidem claris & illustribus.pro R.P.126 a,Demetrius ex doctrina nobilis & clarus.de Or.122 b,Vir gloria clarus,autoritate grauis.Am.115 b,Virtutem alicuius posteris fore claram & insignem. de Sen.81 b, Clarus & honoratus uir.pro R.P.129 b,Clarus & præpotens uir.de Or.101 b, Amplissimus & clarissimus uir. Att.263 b, Clarissimus uir, id est,Cæsar. de Or.122 b,& 123 a, Tres nobilissimi & clarissimi philosophi.Tusc.lib.1,Claræ mortes pro patria oppetitæ. in Arato,Stellæ lumine claræ.

CLASSICVLA, *æ.* Attic. 252 a, Cassius cum classicula sua uenerat.

CLASSIS. naues, nauium multitudo. in Verr.262 b,Naues quibus præfuerat,Cleomeni tradidit,classi populi Romani Cleomenem præesse iubet. pro Fl.152 b,Hac classe M.Crassus ab Eno in Asiam, his nauibus Flaccus ex Asia in Macedoniam nauigauit. pro Pom.5 a,Qui maximas ædificasset ornasset q; classes. Or.211 a,Duellius,qui Pœnos classe deuicit. I.A.221 b,Vt eum classes habere prohiberet.

CLASSIS. ordo ciuium & distributio,pro modo census & dignitatis. pro Flac.149 a,Tributim & centuriatim descriptis ordinibus,classibus,ætatibus,&c.I.A.176 a,Prima classis uocatur, renunciatur,deinde ut assolet, suffragia. Aca.32 a,Cleanthes qui quasi maiorum est gentium Stoicus. de L. 285 a,Pecunia ciuitatis ordines partiunto. Acade.10 b, Qui mihi cum illo collocati quintæ classis uidentur.

CLASTIDIVM,*dij.*opp.Tusc.219 b.

CLATERNA,*næ.*urbs.pro Mil.215.Ep.185.

CLAVA,*æ.* teli genus. in Verr. 222 a, Qui primò cum obsistere ac defendere conarentur, malè multati clauis ac fustibus repelluntur. de Sen.89 a,Habeant igitur alij sibi clauam & pilam.

CLAVDICATIO,*onis.* de Nat.17 b,In quo stante atq; uesti to apparet claudicatio non deformis,& de Ora.132 a.

CLAVDICO,*as.* uacillo, altero pede nuto, non rectè incedo. de Orat.131 b, Spurius Caruilius grauiter claudicans ex uulnere ob rem p.accepto. & ibi. Nũ claudicat?at hic clodicat. de Or.161 a,Sic uulgus,si quid in oratione claudicat,sentit. de N.22 b, Nec uos exitũ reperietis, res q; tota uacillat ac claudicat. de Cl.184 a,In quacũ q; enim una planè claudica-

ret, orator esse non posset. Or. 213 b. Quid est cur claudicare aut insistere orationē malint? non cum sententia pariter excurrere. Of. 24 a. Vt cōstare in uitæ perpetuitate possimus nobis inertipsis, nec in ullo officio claudicare. de Cl. 185 a. Actio paulum cùm uitio uocis, tum etiam ineptijs claudicabat. de Fin. 63 a. Qui uerentur ne si amicitiam propter nostram uoluptatem expetendā putemus, tota amicitia quasi claudicare uideatur. Tusc. 232 b. Item beatam uitam etiāsi ex aliqua parte claudicaret, tamen ex multo maiore parte obtinere nomen suum.

CLAVDO, *dis.* obstruo, oppilo, obturo, intercludo. pro Fla. 159 a. Cum L. Flacco portas tota Asia claudebat, Cappadocem autem illum recipiebat. pro Dom. 224 a. Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. I. A. 157 b. Forum sepietur, oēs claudentur aditus. Epist. 57 b. Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, me insinuabo. Offi. 44 a. Nec ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit. de Nat. 54 b. Palpebræ aptissimæ factæ, & ad claudendas pupillas, ne quid incideret, & ad aperiendas. Att. 151 a. Cæsar claudere mihi uidetur maritimos exitus. Epist. 187 a. Tuas res ignoramus, tanquam clausa sit Asia. & Tusc. 239 b. Claudere fores cubiculi. Or. 219 b. Claudere sententias numeris. Qu. F. 312 a. Adhuc clausum mare scio fuisse. Or. 216 b. Comprehensio orationis clausa & terminata esse debet.

CLAVDVS, *di.* altero pede læsus. de Nat. 17 b. Claudum igitur habebimus deum: id est, Vulcanum. I. P. 94 b. Iste claudus, quomodo aiunt, pilam tenere.

CLAVICVLVS, *li.* uel clauicula, læ. capreolus, seu pampinus in uite. de Natu. 50 a. Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. de Sen. 88 a. Vitis clauiculis suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur.

CLAVIS, *uis.* pro Dom. 218 a. Scilicet tu Sex. Clodio omnes horreorum claues lege tua tradidisti.

CLAVSTRVM, *stri.* quo aliquid clauditur, ualuæ, fores, loca clausa. I. V. 253 a. Claustra urbis hostibus non cōmittenda sunt. I. V. 210 b. Effringi multorum fores, reuelli claustra. contra Rul. 64 b. Horreum belli sub signo & claustris positum. & 83 b. Corinthus erat posita in angustijs Græciæ, sic ut terra claustra locorum teneret, & duo maria penè contingeret. pro Mur. 127 b. Cùm ego claustra ista nobilitatis refregissem. pro Fl. 152 a. Omnes urbes maritimas claustris imperij nostri contineri.

CLAVSVLA, *æ.* extrema cuiusq; rei pars clausula dici potest, præsertimq; membri in oratione, & uersus, uerborum conclusio, exitus. Att. 92 b. Clausula est difficilis in tradēda prouincia, sed hæc deus aliquis gubernabit. Ep. 19 b. Quāobrem, quoniam mihi nullum scribendi argumentum relictum est, utar ea clausula, qua soleo, teq; ad studium summæ laudis cohortabor. I. V. 154 b. Clausula edicti. I. A. 257 a. Veniamus aliquando ad clausulam, legatos uenire nō credo. de Orat. 131 a. Addidisti clausulam, tota Taracina, &c. de Orat. 218 a. Pedem in clausula non solùm extremum pedē, sed etiam proximum superiorem, sepe tertium etiam intelligere debemus. de Or. 159 b. Clausulas & interpuncta uerborum animæ interclusio & angustiæ spiritus attulerunt. de Orat. 159 a. Clausulæ in orationibus interpunctæ. Orat. 218 a. Clausula numerosè & iucundè cadens. pro Cæl. 51 b. Mimi ergo est etiam exitus non fabulæ, in quo cùm clausula non inuenitur, fugit aliquis è manibus. de Cla. 167 b. Verborum quasi structura & quædam ad numerum conclusio nulla erat. & ibid. Sententia aptis constricta uerbis cadit plerunq; numerosè. & ibidem: Spiritu quasi necessitate alia qua uerborum comprehensio terminatur.

CLAVSVS, *a, um.* reconditus, sub signo & claustris positus.)(. Patens, apertus, promptus, expositus. pro Qu. 17 b. Quintius fatetur se non ornare magnificè conuiuium, non habere domum clausam pudori & sanctimoniæ, patentem atq; adeò expositam cupiditati & uoluptatibus. in Ver. 161 a. Nemo dubitat, quin eò sit occisus, quòd habere clausa non potuerit sua cōsilia. de Ver. & 234 b. Nullius domus clausa cōtra tuam cupiditatem potest esse. & 209 b. Statuerunt se nihil tam clausum, neq; tam reconditum posse habere, quod non istius cupiditati apertissimum, promptissimumq; esset. Qu. Fr. 312 a. Atq; adhuc clausum mare scio fuisse.

CLAVVS, *ui.* gubernaculum nauis, cuneolus. de Sen. 80 b. Ille autē clauum tenens sedet in puppi quietus, &c. pro Qu. 7 a. Clauum tanti imperij tenere, & gubernacula reip. tractare. I. V. 246 b. Beneficiū (ut dicitur) trabali clauo figere.

CLAZOMENAE, *arū.* urbs, & Anaxagoræ patria. Tusc. 171.

CLAZOMENIVS, *ia.* de Or. 155 b.

CLEANTHES, *this.* Acad. 32 a. Cleanthes, qui quasi maiorum est gentium Stoicus, Zenonis auditor, solem dominari & rerum potiri putat.

CLEMENS, *tis.* lenis, mitis, mansuetus, misericors, humanus, liberalis. de Fi. 66 b. Et si satis clemēs sum in disputando, tamen interdum soleo subirasci. At. 274 a. Si clementes esse uoluerimus, nunquam deerunt bella ciuilia. & 106 a. Nec in cæde principum clementior hic erit quàm Sylla. p S. R. 32 b. Clemens ab innocentia. pro Plan. 265 b. Clemens & misericors iudex. Of. 27 b. Clemens castigatio.

CLEMENTER, mansuetè.)(. Dissolutè. I. V. 239 a. Quod est factum clementer, dissolutè factum criminari. Ant. 197 a. Clementer audire.

CLEMENTIA, *æ.* lenitas, benignitas, animi lenitas, humanitas, misericordia, moderatio animaduertendi, placabilitas, mansuetudo, bonitas. de In. 82 b. Clementia est, per quā animi temerè in odium alicuius inuectionis concitati comitate retinentur. At. 157 b. Cæsarē non uoluntate, aut natura non fuisse crudelem, sed quòd putaret popularem esse clementiam. & 236 b. Clementiā Cæsari malo fuisse, qua si usus non fuisset, nihil ei tale accidere potuisset. In Antonium 182 b. Cæsar aduersarios clemētiæ specie deuinxerat. Quint. Frat. 294 b. Omnia plena clementiæ, mansuetudinis, humanitatis. Parad. 236 b. & At. 234 b. Clementia, lenitas, moderatio animaduertendi.

CLEPO, *pis.* est furari & furripere, à κλέπτω. de Legib. 174 a. Sacrum sacróue commendatum qui clepserit, rapseritque, patricida esto. de Nat. 73 b. Agnum Thyestes clepere ausus est. Tusc. 179 b. Ignem Prometheus clepsit dolo. de Repub. lib. 4. Spartæ rapere pueri & clepere discunt.

CLEPSYDRA, *dræ.* uas, è quo aqua paulatim effluens horas distinguebat, horologium. de Orat. 155 a. Non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat.

CLIENS, *tis.* qui in fide alicuius est, & patronum habet. pro S. R. 54 b. Manlius Glaucia tuus cliens & familiaris. I. A. 180 b. Quos clientes nemo habere uelit, non modò esse illorum cliens.

CLIENTELA, *æ.* clientum multitudo. At. 227 a. Scis quàm diligam Siculos, & quàm illam clientelam honestam iudicem. I. A. 208 a. Ianus Medius in L. Antonij clientela fit. I. V. 221 a. Conabaris clientelam tam illustrem, tam splendidæ prouinciæ ad te traducere. Ep. 227. Quare si te fautore usus erit, amplissimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. I. C. 123 b. Pro hospitijs clientellisq; prouincialibus. pro S. R. 24 a. Esse in fide & clientela alicuius. & 36 a. Conferre se in fidem & clientelam alicuius.

CLINATVS, *a, um.* inclinatus. in Ar. à Cic. ter usurpatum.

CLITELLAE, *larum.* ephippia quæ mulis imponuntur, ad melius ferendas sarcinas. apud Qu. 97 a. Ego quia Albanas habeo columnas, clitellis eas apportaui. Att. 76 a. Clitellæ boui sunt impositæ, non est nostrū onus, sed feremus. prouerbium, significans impar esse sibi impositum onus.

CLITELLARIVS mulus. Top. 223 b. id est, onerarius.

CLITERNINI. L. Colei.

CLIVVS, *ui.* collis. Ar. 22 b. Cliuus Capitolinus. & pro Rab. 97 a. & Posth. 206 b.

CLOACA, *æ.* locus cauus per quem sordes publicæ eluuntur. pro Cec. 291 b. Prætor qui de fossis, & de cloacis interdicit. & pro Sest. 20 a. pro Plan. 279 b. Arcem facere ex cloaca. prouerbium: id est, rem abiectissimam ornare.

CLVDO, *dis.* claudo. de Nat. 46 a. Mare terram littoribus cludit.

CLYPEVS, *pei.* scutum. de Di. 100 b. Clypeos Lanuuij à muribus esse derosos. de Fin. 85 a. Epaminundas quæsiuit, saluus'ne esset clypeus, cum saluum esse, &c.

COACERVATIO, *onis.* Part. 241 a. Frequentatione argumentorum, & coaceruatione uniuersa, motus animorum incitare.

COACERVO, *as.* cumulo, cogo, congero. Part. 233 a. Singula per se exigua sunt, mutuum tamen cùm sunt, coaceruata proficiunt. contra Rul. 80 b. Pecuniæ coguntur & coaceruantur. pro S. R. 40 b. Tantum quantum coaceruari una in domo potuit. contra Rul. 63 a. Videtis constitutam & coaceruatam pecuniam. I. V. 212 a. Et ne fortè hominem existimetis hanc tantam uim emblematum sine causa coaceruare uoluisse, uidete, &c.

COACESCO, *scis.* acidum fieri. de Senect. 91 a. Vt nō omne uinum, sic non omnis ætas uetustate coacescit.

COACTIO, *onis.* conspiratio. de Arusp. 257 a. Veruntamen nocturnis uigilijs & coactione hominum iustitium illud conceptum ac meditatum est.

COACTOR, *oris.* qui pecuniam cogit & recipit, officij nomine. pro R. P. 327 b. Non intelligo hoc quale sit, utrùm accessionem decumæ ut nostri coactores facere solent, centesima, an decessionem de summa fecerit. pro Cluen. Ne multa per quiritur à coactoribus. i. ab ijs qui auctioni præsunt.

COACTVS, *a, um.* expressus. pro Dom. 251 b. Nunquam de me, nisi

me,nisi coactus ac necessariò dico. de Diuin. 123 b, Ergo hoc auspicium diuini quicquam habere potest? quod tam sit coactum & expressum.

COACTVS, *ctus*. impulsus. Atti. 287 a, Quoniam efflagitas, coactu tuo scribã. I.V. 251 a, Coactu atq; efflagitatu meo.

COAEDIFICARI. At. 218 a, Cãpum Martium coædificari.

COAEDIFICATVS, *a, um*. Part. 233 b, Loci coædificati.)(. Loci uasti.

COAEQVO, *as*. in Verr. 168 a, Sic ad libidines tuas omnia coæquasti.

COAEVVS, *a, um*. æqualis, cum aliquo ætate coniunctus. in Vat. 35 b, Nunquam puer aut adolescens inter coæuos fueras. aliàs cocos, & melius.

COAGITATIO, *onis*. agitatio. de N. 54 a, Anima coalescit primùm ab ipso spiritu, deinde coagitatione pulmonum.

COAGMENTATIO, *onis*. de Vni. 197 b, Omnis coagmentatio corporis, uel calore, uel frigore, uel aliqua impulsione uehementi labefactatur. de Natur. 49 b, Copulatio rerum & quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturæ. & 6 a, Quæ est enim coagmentatio non dissolubilis.

COAGMENTATVS, *a, um*. compactus, compositus. L. Coagmento. Tusc. 163 a, Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex.

COAGMENTO, *as*. compono, coniungo, construo. de Sen. 92 a, Opus ipsa suum, eadem quæ coagmentauit, natura dissoluit. I.A. 212 a, Docebo ne coagmẽtari quidem posse pacem. Orat. 204 a. Verba enim uerbis quasi coagmentare negligat. de Cl. 170 a, Verba compone & quasi coagmenta. de Or. 158 b, Collocationis est componere & struere uerba, sic ut ne asper eorum concursus, néue hiulcus sit, sed quodam modo coagmentatus & leuis. de Fin. 105 b, Quid enim aut in natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius: aut in operibus manufactis, tam compositum, tamq; cõpactum, & coagmentatum inueniri potest?

COAMICVS. de A. 114 b, Hodie me ante omneis coamicos stultos senes uersaris atq; luseris lautissimè. Poetæ.

COANGVSTO, *as*. coarcto. de L. 190 b, Hæc lex dilatata in cunctum ordinem coangustari etiam potest.

COARCTO, *as*. constipo, coangusto.)(. Dilato, explico. de Or. 98 a, Perfice ut Crassus hæc quæ coarctauit, & perangustè refarsit, in oratione sua dilatet nobis atq; explicet.

COARGVO, *ui*. indico, redarguo. Epist. 38 b, Non nostram perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126 a, Fuga laboris inertiam coarguit & desidiam. pro Fl. 150 a, Satisne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorum consuetudinem uideor? Anteq. 195 a, Quorum cognita improbitas me tacente coarguitur turpitudine uitæ. At. 178 a, Sed opinor quiescamus, nec nostram culpam coarguamus. contra Rull. 64 a, Hæc à me suspicionibus & coniecturis coarguuntur. pro Cl. 25 b, Oppianicus digito legata deleuerat, ne lituris coargui posset. pro Lig. 139 b, Refellere & coarguere mẽdacium alicuius. pro Syl. 170 a, Illum multorum literæ & nuncij coarguerũt. & 175 b, In eum locum te deducis, ut antequam me cõmutati indicij coarguas, te summæ negligẽtiæ tuo iudicio conuictum esse fatearis. pro Milo. 180 b, Hunc autem hęc eadẽ coarguũt. ad Her. 7 b, Coarguere rem aliquam certioribus argumentis. I.A. 163 b, Coarguere aliquem. i. signo aliquo ostendere illũ aliquid feciſſe. I.V. 224 b, Criminibus enim conuincitur, haud suspicionibus in iudiciũ uocatur. & ibid. Omnibus in rebus coarguitur à me, conuincitur à testibus, urgetur confessione sua. pro S.R. 31 a, Iam intelliges certum crimen quàm multis suspicionibus coarguatur. de Inu. 79 b, Aut alijs constitutionibus factum coarguetur. I.V. 167 a, Coarguere aliquem auaritiæ. Acad. 41 b, Philo errorem eorum, qui ita putarunt, coarguit.

COAVCTIO, *nis*. auctio. in Verr. 191 a, Hoc crimen est, &c. ex coauctione annonæ atq; æstimationis.

COBIAMACHVS, *chi*. uicus inter Tolosam & Narbonem. pro Font. 278. a.

COCHLEA, *æ*. Græcè κόχλος. de Diu. 136 a, Vt si quis medicus ægroto imperet, ut sumat terrigenam, (herbigradam alij) domiportam sanguine cassam, potius quàm hominum more cochleam diceret. ad Her. 39 b, Iste tanquam cochlea abscondens & retentans sese tacitus, quo sit tutus, comeditur cum domo sua, & auertur.

COCLES, *itis*. luscus, qui altero captus est oculo. de Horatio Coclite. de Leg. 171 a.

COCTVS, *a, um*. maturus. de Sen. 92 a, Poma matura & cocta.)(. cruda. At. 222 a, Bene coctus & cõditus sermo bonus.

COCVS, *ci*. uel coquus, qui cibos parat & condit. Epi. 139 a, & 262 a, In ea cœna cocus meus præter ius feruens nihil potuit imitari. pro S.R. 41 b, Mitto coquos, pistores, lecticarios, &c. I.P. 94 a. L. Coæuus.

COCYTVS, *ti*. fluuius apud inferos. de Nat. 68 a, Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, &c. Tusc. 150 a, Cocyti fremitus.

CODEX, *icis*. liber, tabulę, tabulæ accepti & expensi, & in quo publica acta scribebantur. pro Quin. Rosc. 45 b, Quomodo H-S. CCCLIII. in codice accepti & expensi non sunt? & ibid. Prô dij immortales, esse ne quenquam tanta audacia præditum? qui quod nomen referre in tabulas timeat, id petere audeat? quod in codicem iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitet? & ibi. Non habere se hoc nomen in codice accepti & expensi relatum confitetur, sed in aduersarijs patére contendit. & 46 a, Vtrùm cætera nomina in codicem accepti & expensi digesta habes? pro Clu. 36 b, C. Verres subsortitionem eius in eo codice non habebat, qui tum interlitus proferebatur. & in Vat. 29 b, Codicis tui literas contemplare. I.V. 156 b, & 106 b, Causam in me conferebat, quòd tum codicem obsignassem. pro Syl. 175 b, Referre in codicem. I.V. 108 a, Proferre falsum codicem. & 95 a, Codicis extrema cera. i. tabularum. & 100 b, L. Piso multos codices impleuit earum rerum in quibus intercessit.

CODICILLI, *orum*. literæ, tabellæ. libelli. Epist. 56 a, Puer mihi obuiam uenit cum codicillis, in quibus erat scriptum, Marcellum, &c. Quin. Fr. 313 a, Epistolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui. Epist. 141 b, Accubueram hora nona cum ad te harũ exemplum in codicillis exaraui. I. A. 219 b, Hic hesterno die sententiolas nostras in codicillis & omnia uerba referebat. Att. 59 b, Qui non minus longas iam in codicillorum fastis futurorum Consulum, paginulas habeat quàm factorum.

CODRVS, *dri*. de Nat. 61 a.

COELATOR, *oris*. in Verr. 212 a, Artifices omnes cœlatores & uasculatios conuocat. & 214 a, Mittit rogatum uasa ea quæ pulcherrima apud illum uiderat, ait se suis cœlatoribus uelle ostendere.

COELATVS, *a, um*. insculptus. ut argentum & aurum cœlatum. Tusc. 240 a, & Or. 220 a.

COELEBS, *bis*. qui uxorem non habet. de Leg. 185 b, Cœlibes esse prohibento.

COELESTIS, *te*. diuinus, diuus, cœlites. Or. 207 b, Cùm se à cœlestibus rebus refert ad humanas. de Diu. 127 b, Vim cœlestem aliquid ad eos, qui in terra gignuntur, pertinere. Br. 91 b, Res à te gesta est memorabilis & penè cœlestis, Acad. 38 a, Cogitantes q; supera atq; cœlestia hęc nostra, ut exigua & minima contemnimus. I.A. 200 a, Tum illæ cœlestes diuinæq; legiones. de Som. 128 b, Orbis cœlestis eximus, qui, &c. Off. 56 b, Hercules, quem hominum fama beneficiorum memor in cõcilio cœlestium collocauit. I.A. 193 a, Quid est quod de uoluntate cœlestium dubitare possimus? de L. 160 b, Agnationem nobis esse cum cœlestibus. & 173 a, Diuos, & eos qui cœlestes semper habiti colunto.

COELICVLVM, *li*. de Ar. 251 a.

COELIMONTANA porta. I.P. 91 a.

COELITES, *tum*. de Som. 126 b, Gratias, inquit, tibi ago summe sol, uobis q; reliquis Cœlites, quòd, &c. de Diu. 130 a, Ego deũm genus esse semper dixi, & dicam, cœlitum. ex Ennio. Tusc. 223 a, Neq; ira cœlitum inuectum malum.

COELIVS, mons Romæ. Off. 65 a.

COELO, *as*. insculpo. de Diu. 97 a, Atq; hanc speciem Praxiteles cœlauit argento. I.V. 134 b, Qui non tã cœli quàm cœlati argenti rationem ducit. obserua elegantem annominationem. & 223 a, Galeæ æneæ cœlatæ opere Corinthio. de In. 77 a, Vasa magnificè & preciosè cœlata.

COELVM, *li*. altissimum domicilium, aeris regio, aer ipse. & spiritus circumfusus. Lege Spiritus. Epist. 143 a, Ille uerò te putabat quæsiturum num unum cœlum esset, an innumerabilia? de Orat. 159 b, Hic status est huius totius mundi atq; naturæ, cœlum ut rotundum, terraq; ut media sit. Tusc. 157 a, Cœlum hoc in quo nubes, imbres, uentiq; coguntur, quod & humilem & caliginosum est propter exhalationes terræ. de Diuinat. 127 b, Inde ad ipsum extremũ & ultimum mundi est. de Som. 129 a, Summus ille cœli stelliferi cursus. de Diu. 100 a, Cũ cœlũ discessisse uisum est, atq; in eo animaduersi globi. & ibid. b, Cœlum discessisse. de D. 80 b, Cœlum ex omni parte patens atq; apertum intueri. de Som. 128 b, Stellę errãtes, quę uersantur retrò contrario motu, atq; cœlum. de Diu. 89 a, Quanquam multa manus ad cœli cœrula templa tendebam lachrymans. pro Ra. 93 a, Quem non modò foro, sed cœlo hoc ac spiritu censoriæ leges carere uoluerunt. I.C. 100 a, Potéstne tibi huius uitæ hæc lux, Catilina, aut huius spiritus cœli esse iucũdus? de D. 107 b, Citius cœli aspiratio grauis ac pestilens est. & 99 b, Apud Hetruscos propter aeris crassitudinem de cœlo multa fiunt. contra Rul. 82 a, Vectigal cœlo ac loco calamitosum. de Fat. 141 a,

Cælum crassum.)(.cœlum tenue.de Nat.28 b,Cœli temperatio.i.aeris I.V.240 b,Natura loci ac cœli Syracusarũ. Or. 206 b,& pro S.R.30 a,Ducere animam de cœlo. Attic.185 b, Cœli grauitas.& ibid.a,Grauitas loci.de Diuin.83 b, Summanus de cœlo ictus.de Ora.99 b,L. Fusius cuicunq; partim culæ cœli officeretur,immutata lumina putabat. pro Pom. 11 b, Pompeiũ omnes ficut aliquẽ non ex hac urbe miſſum, ſed de cœlo lapſum intuentur.Qu.Fr.291 a, E' cœlo diuinũ hominem eſſe in prouinciam delapſum. At. 91 b,Salaminij nos in cœlum decretis ſuis ſuſtulerunt. In Antonium 192 b, Cæſar in cœlum fertur. At. 28 b,Si uerò ea quæ de me p.icta ſunt,non ſeruantur,in cœlo ſum.& 35 a, Bibulus h mi um admiratione ac beneuolentia in cœlo eſt. &34 a, I.A.180 b, Collegam de cœlo detraxiſti.At.31 b,& pro Dom.221 a,Seruare de cœlo. At.56 b,Milo proſcripſit ſe per omnes dies comitiales de cœlo ſeruaturum.In Vat.32 a, Quod eo die ſcires de cœlo eſſe ſeruatum. de Na. 53 b,Epicurus dum palato quid ſit optimum iudicat,cœli palatum (ut ait Ennius) non ſuſpexit.At.22 b,Attingere cœlum digito.

COELVS,*i.*pater Saturni.de Na. 38 a,Vetus opinio, exectũ eſſe Cœlum à filio Saturno. & 68 a, Aether & dies parentes Cœli.& 70.& 71.ibidem.

COEMO,*mis.*coemptionem facio,emo. I.V.231 a, Non modò non uendebant,ſed etiam coemebant. Epi.254 b, & 105 b,Sylla omnia bona coemit.

COEMPTIO,*onis.* pro Murena 130 a,Horum ingenio ſenes ad coemptiones faciendas interimendorum ſacrorum cauſa reperti ſunt. & ibidem: Putarunt omnes mulieres, quæ coemptionem facerent,Caias uocari.pro Fl.162 a,In manu, inquit,conuenerat,ſed quæro,uſuſcoemptione?de Ora. 105 b.Mulieris,quæ coemptione fecerit,cauſam defendere.pro Flac.Coemptionem in manum conuenire.

COEMPTIONALIS,*le.*qui frequẽs eſt in emptionibus. Ep. 108 b,Si inter ſeries coemptionaleis uenale proſcripſerit, &c.Curij.

COENA,*æ.*Quin.Frat.321 a,Venit ad nos Cicero tuus ad cœnam,cùm Pomponia foris cœnaret.pro Cæl. 41 b, Eſt enim dictum ab illis,fore qui dicerent, uxores ſuas redeuntes à cœna,attrectatas eſſe à Cælio.pro S. R. 35 a, Non illum redeuntem à cœna uidetis?in Verr. 86 a,Quid ego iſtius prandia & cœnas commemorem?pro S.R.28 a,Puerum uocauit, credo cui cœnam imperaret. pro Deiot. 147 b, Cùm te uomere poſt cœnam uelle dixiſſes.Epiſt.136 b, Nec tamen eas cœnas quæro, ut magnæ reliquiæ fiant: quod erit magnificum,ſit & lautum.At.94 a,Vocare aliquem ad cœnam. Ep. 139 a,& I.V.211 a,Dare cœnam alicui.

COENACVLVM,*i.*triclinium,conclaue.contra Rul.85 b, Roma cœnaculis ſublata atq; ſuſpenſa.

COENITO,*as.*Ep.102 b,Ego ſi foris cœnitarem,Cn.Octauio familiari tuo non defuiſſem.& lib.9, Non deſino apud iſtos qui nunc dominantur,cœnitare.Eodẽ li.Puto .n.te au diuiſſe,illos apud me declamitare,me apud illos cœnitare.

COENO,*as.* de In.63 b, Qui cum in quandam cauponam diuertiſſent, ſimul cœnare & in eodem loco ſomnum capere uoluerunt,cœnati diſcubuerunt.ibidem. de D.92 b,Qui ut cœnati quieſcerent,uiſum eſſe ei,qui,&c.Item: Cœnãtibus nobis,& noctu quidem Statius à te epiſtolam breuem tulit.At.221 b,Cum Cæſar ſecundis Saturnalibus ad Philippũ ueſperi ueniſſet, uilla ita completa militibus eſt, ut uix triclinium,ubi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet,uacaret.Epi. 3 b,& At. 250 a, Ego eo die caſu apud Pompeium cœnabam.Qu. Frat.290 a,Apud Pompeium in eius nuptijs eram cœnaturus.pro Deiot. 147 a,At eõdem te cum cœnauiſſes,rediturũ dixeras.In Vat.35 a, Quis unquam in funere familiari cœnauit cum toga pulla?de Ora.131 b,Manus laua,inquit, & cœna. Quint. Fr.221 a.Cœnare foris.

COENVLA,*æ.*Epiſto.141 b,Vereor ne obliuiſcare cœnulas. & Tuſc.246,Heſterna cœnula.

COENVM,*ni.*lutum.pro Dom.222 a, O' cœnum, ô portentum. Tuſ.120 b,Stoici dicunt omnes ſtultos inſanire,ut malè olere omne cœnum.pro Seſt.7 a, Habeo quem opponam labi illi atq; cœno.At.36 a,Pompeius óblitus cœno.

COEO,*n.* coniungor, congregor, coitionem facio, conflo, conuenio,congredior.ad At.15 b,Cæſar cum eo coire cogitat,& Bibulus cum hoc ſe putat poſſe coniungi.In Antoniũ 165 a,Vtinam Cn.Pompei cum C.Cæſare ſocietatẽ aut nunquam coiſſes,aut nunquam diremiſſes. Poſtq. 207 b, Cum hoc coire au us es?pro Quint.14 a,& pro S.R.21 b,Coire ſocietatem uoluntariam cum aliquo. de Nat.50 b,Pinna cum ſquilla ſocietatem coit comparandi cibi.pro S.R.34 b,Coire ſocietatem præmij uel ſceleris cum aliquo.pro S.R. 32 b, Coire ſocietatem cum aliquo de aliqua re. Conflare ſocietatem.L. Societas. At.103 a,Heri aliquot adoleſcentuli coimus in Piræum.pro Do. 222 b, Collegia mediusfidius Tri-

bunorum plebis tota reperientur,&c.quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis.pro Cluent. 48 b,Dixi Habito ſtatim de eo,qui coiſſet,quo quis condemnaretur, illũ eſſe liberum.pro Cl. 49 a, Qui eorum coit,coierit,cõuenit, conuenerit,&c.

COEPI,*ſti.*inſtituo,ſuſcipio,incipio.pro Rab. P.123 b,Vt magis pœniteret cœpiſſe,quàm liceret deſiſtere. Att. 3 a,Caietã ſi quando abundare cœpero, ornabo. de Cl. 167 a, Qua in urbe primùm literis oratio eſt cœpta mandari. Epi. 153 a,Si latro rurſus in Italiam ſe recipere cœperit, Bruti erit officiũ occurrere ei. At.115 b,Ipſe me Cæſar ad pacem hortatur, ſed antiquiores literæ quàm ruere cœpit.I.C.109 a,Nũc de republica conſuli cœpti ſumus.de Ora.99 a,Neq; ſe antè cauſas amicorum tractare cœpiſſe,quàm ius ciuile didiciſſe.de Fat.147 b,Ne' ue inde nauis inchoandę cœpiſſet exordium. de Or.119 b,Perge ut inſtituiſti:id eſt,cœpiſti.

COEPTO,*as.*In Arato, Cœptant tutos cõſtringere portus. de Fin.lib.5,Tum ſenſim incipit progredi,ſeſeq; agnoſcere: cœptaq; & ea,quæ naturæ apta ſunt appetere, & propulſare contraria.

COEPTVS,*a,um.*inſtitutus,ſuſceptus.de Or.98 b,Antè petiſtam eſſe pecuniam quàm eſſet cœpta deberi.

COEPTVS,*tus.*inceptum.de Finib. 115, Atq; ipſa inſtitutio hominis ſi loqueretur, hæc diceret,primos ſuos quaſi cœptus appetendi fuiſſe, ut ſe conſeruaret in ea natura, in qua ortus eſſet.

COERARIVS,*rij.*curator.Cœro,curo.de L. li. 3.186 a, At ſi quid erit quod extra magiſtratus, cœrario uſus ſit, qui cœret,populus creato:eiq; ius cœrandi dato.Alij legunt cohærario.& cætera eodem modo.

COERCEO,*ces.* contineo, comprimo, reprimo,domo. de Natur.37 a,Mundus omnia complexu ſuo coercet & continet.de Nat.46 a,Reſtat ultimus & omnia cingens, & coercens cœli complexus.de Cla.194 b, Fluuium extra ripas diffluentem coercere.Att. 81 b, Appius turmas aliquot equitũ dederat Scaptio,per quas Salaminios coerceret.& 286 b,Ego uerò is ſum qui non modò non ſupplicem,ſed etiã coercęam poſtulantes,ut ſibi ſupplicetur. In Antonium 231 a, A' progreſſu coercuit,à reditu refrenauit. Offic. 37 b,Iis qui ui oppreſſos coercent,ſit ſanè adhibenda ſæuitia.de Finib. 49 b,Qui autem moderatius id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam poſtulant in eo, quod ſemel admiſſum coerceri reprimiq; non poteſt.Tuſ.185 b,Hoc præcipitur ut ratio coerceat temeritatem.de Fin. 64 b, Cum enim fertur quaſi torrens oratio,quamuis multa cuiuſq; modi rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas, nuſquam orationẽ rapidam coerceas.de Fin.80 a, Pudicitia nõ infamiæ metu coercetur,ſed ſanctitate ſua ſe tuetur.Acad.18 a,Nam ſi minimis rebus pertinacia reprehenditur,calumnia etiam coercetur.de Orat.143 a,Coercere aliquem ablatis pignoribus. Att.16 a,Reſecare libidinem,coercere iuuentutem. Offic.56 b,Eos morte,exilio,uinculis,damno coercent.Coercere cupiditates.de Ora.101 a,Coercere aquam:id eſt,arcere.Top. 224 a,Coercere improbitatem.I.V.195 a.

COERVLEVS,*a,um.*L.Cærulus.de Nat. 17 b, Cæſios oculos Mineruæ, cœruleos eſſe Neptuni. In Arat. Cœrulea piſtrix.

COETVS,*tus.*concilium.de Senect.94 b, Cum in illud animorum concilium cœtumq; proficiſcar.de Finibus 8 a,Opiniones,quæ in ſenatu,quæ apud populum,quæ in omni cœtu concilioq; ſint proferendæ.de Som.127 b,Concilia & cœtus hominum iure ſociati. In Sal. 274 b, Ea pars, quò tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uitiorum exceſſerat.In Ver.274 a,Omneſq; Dij, qui ſolennes cœtus ludorum initis.de Or.87 b,Dicendo tenere hominum cœtus. & 130 a,In hoc tali cœtu,& tam accurato ſermone.de Ora.149 a,Valde autem eſt abſurdum ei concionem, aut ſenatũ, aut ullum cœtum hominum committere,cui,&c.de Finibus 66 a,b,Cœtus matronarum.I.C.98 b,Cœtus neſarij. I.C.99 a, Dimittere cœtum.Cœtu noſtro dimiſſo.

COGITATE',cogitatò, conſultò.pro Arch.189 a,Accuratè cõgitateq; ſcribere aliquid.

COGITATO',cogitatè.de Off.6 a,Permultũ intereſt,utrũ perturbatione,&c.an conſultò & cogitatò fiat iniuria.

COGITATIO,*onis* mens, mentis ſenſus,mentis agitatio, animi motus,animi ſenſus,intimus ſenſus, reconditus ſenſus,meditatio,commẽtatio, *φαντασία*. intimus ſermo,cura. At.159 a.Meas cogitationes omnes explicaui tibi ſuperioribus literis.At.133 a,Obſecro te Cicero ſuſcipe curã & cogitationẽ dignifsimã tuę uirtutis,ut,&c.& 147 b, Quamobrẽ à te peto,ut in tuis maximis curis aliquid impertias rẽporis huic quoque cogitationi. de Orat.125 b, In ea cogitatione curaque uerſor,ut odorer,&c. Attic. 236 b, Hæc me ſpecies cogitatioque perturbat. In Antonium 166 a, Attende enim

pauliſper

pauliſper,& cogitationem ſobrij hominis ad punctũ temporis ſuſcipe. Parad.117 b,Cum illi cogitationem ullam habuiſſe uidentur,aut auri ad auaritiam,aut,&c. de Amic.102 a,Qui omnes ſuas cogitationes abiecerunt in rem tam humilem,tamq; contemptam. Ep.43 b,Complexus ſum cogitatione te abſentem. de Ora.144 a,Omne illud tempus meridianum Craſſus in acerrima & attentiſsima cogitatione poſuit. & ibi. Cum eum in cogitatione defixum eſſe ſenſiſſet. At.141 a, De his rebus rogo uos, ut cogitationem ſuſcipiatis. & 235 b,Quæris ut ſuſcipiam cogitationẽ,quid nam iſtis agendum putem. & 147 b,Spe tamẽ deducebar ad eam cogitationem,ut arbitrarer,&c. contra Rul.67 a,66 b,Verſantur in animo meo multæ & graues cogitationes. Brut. 90 b, Cicero tuus nunquam uidetur dimittere cogitationem,cuius ſit filius. de Ora. 97 a,Subitam orationem commẽtatio & cogitatio facilè uincit. Or.209 a,Qui motus cogitationis celeriter agitatus,per ſe ipſe delectat. pro Syl.179 b,Peterem ueniam ex intimis ueſtris cogitationibus, & ex humanitate communi. de Amic.101 a,Quapropter à natura mihi uidetur potius,quàm ab indigentia orta amicitia applicatione magis animi cum quodã ſenſu amandi,quàm cogitatione,quantum illa res utilitatis eſſet habitura. de Or. 103 b,Multa animo & cogitatione,multa etiã legendo percurriſſe. & 120 b,Neq; quoties uerbum aliquod eſt ſcribendum nobis toties eius uerbi literæ ſunt cogitatione perquirendæ. de Nat.9 b, Mens noſtra quiduis cogitatione poteſt depingere. ad Her. 22 a, Cogitatio quamuis regionẽ poteſt amplecti,& in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitriũ fabricari & architectari. Item: Quis eſt iſte tuus ſenſus,quæ cogitatio? Brutos ut non probes,Antonios probes? de Nat.22 a,Sic enim dicebas ſpeciem Dei percipi cogitatione,nõ ſenſu,nec eſſe in ea ullam ſoliditatem, nec eandem ad numerũ permanere, eamq́ue eſſe eius uiſionem, ut ſimilitudine & tranſitione cernatur,neq; deficiat unquam ex infinitis corporibus ſimilium acceſsio,ex eoq́ue fieri ut in hæc intenta mens noſtra beatam illam naturam & ſempiternam putet. pro Mil.116 b,Fingite animis,libereq́ enim ſunt cogitationes noſtræ,& quæ uolunt ſic intuentur,ut ea cernimus,quæ uidemus: fingite igitur cogitatione imaginem, &c. I. V.87 b, Vidi ſimul cum populo Ro. forum adornatum ad ſpeciem magnifico ornatu,ad ſenſum cogitationemq́; acerbo & lugubri. Of.26 b,Cogitatio in uero exquirendo maximè uerſatur,& 53 a,Nos tantum roboris non habemus,ut cogitatione tacita à ſolitudine abſtrahamur. & 5 a, Omnis autem cogitatio motusq́; animi, aut in ſtudijs ſcientiæ cognitionisq́; uerſabitur,aut,&c. Tuſ.158 a,Quidam nequeunt qualis animus ſit uacans corpore intelligere,& cogitatione cõprehendere. pro Fl.160 a,Sed ueſtrũ eſt iudices, omnia quæ dici poſſunt in hominum leuitatem. &c. etiã ſi à me minus dicuntur,ueſtris animis & cogitatione cõprehendere. Tuſ. 215 a, Sed in animo tantummodo cogitatione poſſumus morbum ab ægrotatione ſeiungere. & 186 b, Sermoq́; intimus,cum ipſe ſecum,caue turpe quicquam. de N. 69 b,Omnia,quæ nobiſmetipſis cogitatione fingere poſſumus. Epi. 50 a, Quoties in eam cogitationem neceſſe eſt ut tu ueneris,& nos ſæpe incidimus. de Nat. 6 a, Quod ne in cogitationem quidem cadit. Attic.101 a, Si iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet. de Or.85 b,Quocunq; te animo & cogitatione conuerteris. pro Seſt.5 a,Audite literas,& ueſtram memoriã ad timoris præteriti cogitationẽ excitate.

COGITATVM,*u.* cogitatio. contra Rul.61 a,Hæc non cogitata ſapientum, ſed optata furioſorum uidentur. de Cl. 188 a,Cogitata mentis præclarè eloqui.

COGITATVS,*a,um.* meditatus. I.A.176 a. Attuleras domo meditatum & cogitatum ſcelus. pro D.147 b,In poſterum, inquit,diem diſtulit,ut cum in caſtellum Luceium uentum eſſet,ibi cogitata perficeret.

COGITO,*as.* meditor,commentor,contemplor,mente cõtrecto,mente complector,cogitatione complector, animo agito,mente agito, mecum quæro, exiſtimo, in animo habeo,mihi in animo eſt,cogitationem alicuius rei habeo, omnem meam curam defigo in aliqua re,animo & cogitatione comprehendo,in aliqua re cogitationem pono, omnem curam cogitationemq́; in reipublicæ ſalute configo, memoriam meam ad aliquam rem excito, ratione animoq́ue luſtro,ante oculos meos propono,ſpeciem alicuius rei cogitatione percipio. Is cœpit in eiuſmodi mente & cogitatione uerſari,nihil eſſe,&c. cognitionem alicuius rei capio,uerſantur in animo meo multæ & graues cogitationes, cogitationem ſuſcipio,ad omnẽ malitiã & fraudem uerſare mentem ſuã,hæc cogitans cœpit deinde,&c. de Or.104 a,Sagaciter perueſtigare quod ſui ciues, ijq́; qui audiunt, cogitent, ſentiant,opinẽtur,expectent. pro Deiot.151 a,Hæc ego repeto,& dies & noctes cogito, de Le.169 a,Nihil in his locis niſi montes & ſaxa cogitabam. pro Fon.278 b,Vos ſæpius eam dem rẽ animis agitare, & diutius uno de teſte cogitare poteſtis? contra Rull. 78 b,Vos tamen id poteſtis cum animis ueſtris cogitare. de L.169 a. Nam illo loco libẽter ſoleo uti, ſiue quid mecũ ipſe cogito,ſiue aliquid ſcribo, aut lego. de D.136 b,Nulla ſpecies cogitari poteſt, niſi pulſu imaginum. pro Mil.112 a,Clodius nihil de extremis Milonis comitibus cogitauit. At.159 a,Ad hæc igitur cogita,uel potius excogita. de Orat.118 a,Et quicquid de ſua re cogitarit,in medium proferat. pro Rab.96 b,Longius quàm uitæ termini poſtulãt,ſpe atq; animo de ſe & gloria ſua cogitare. Epiſt.6 b,Is uitus eſt mihi toto animo de te ac de tuis ornamẽtis & commodis cogitare. I.C.108 a,Sed eos hoc moneo,deſinant furere,& proſcriptiones & dictaturas cogitare. Att.207 b,De hortis toto pectore cogitemus. Tuſ.187 b,Ad ferendum dolorem placidè & ſedatè,plurimũ proficit, toto pectore (ut dicitur) cogitare, quàm id honeſtum ſit. Epi. 50 a,Cœpi egomet mecum ſic cogitare: Hem nos homunculi,&c. Tuſc. 349 b,Docto & erudito homini uiuere eſt cogitare. Epi.153 a,Si inſulam Britanniam cœpero cogitare, eius ἀλωλεκ mihi aduolabit ad pectus. At.228 b,Sed meherculè ſi humaniter & ſapienter, & amabiliter in me cogitare uis, facilem te profectò præbebis. Acad.10 b,Nihil enim agens ne cogitari quidem poteſt,quale ſit. At.27 a,Ludi Antij futuri ſunt pridie Non. eos Tullia ſpectare uult, inde cogito in Tuſculanum. Att.235 b,Quæris ut ſuſcipiam cogitationem,quidnam tibi agendum putem? conſilia temporum ſunt. At.206 b,Mihi eſt in animo proficiſci VI. Cal. & 134 b, M. Lepidus cras cogitat: id eſt diſcedere,uel proficiſci.

COGNATIO,*onis.* coniunctio. I.V.216 b,Segeſtani cognatione ſe cum populo Romano coniunctos eſſe arbitrantur. de Natu.19 a, Deorum cognationem libenter agnoſcerem. de Finib.114 a,L. Cicero frater noſter cognatione patruelis, amore germanus. de In.50 a, Cognatione, quibus maioribus,quibus conſanguineis. in Ant.195 b, An poteſt cognatio ulla propior eſſe quàm patriæ? in Ver.219 a, Quæ cognatio ſtudiorum & artium non minus eſt coniuncta,quàm illa naturæ. de Diuin.137 b,Hæc uerò qua cum ſomnijs naturali cognatione iunguntur. de Ora.118 a,Cognationes,affinitates,&c. de Finib.146 b. Et tota domus coniugio & ſtirpe coniũgitur,ſerpit ſenſim foràs, cognationibus primùm, tum affinitatibus, deinde amicitijs, poſt uicinitatibus cum ciuibus. pro Syl.178 b,Cincius nunquam ſibi cognationem cum prædijs eſſe exiſtimauit ſuis. At.202 b,Pro cognatione quæ mihi tecum eſt. de Diuinat. 94 a, Animus,qui deorum cognatione teneatur. Orat.225 a. Habere aliquam neceſsitudinem aut cognationem cum aliquo. de Diuin.115 b, Cum rerum autem natura quam cognitionem habent? Poſtq.207 b,Cognatio materna tranſalpini generis. de Diuin.115 b,Diſtantium rerum cognatio naturalis. & ibid. Cognatio naturæ & quaſi concentus atq; conſenſus, quam συμπάθειαν Græci appellant. de Nat. 65 a, Naturam quaſi cognatione continuatam conſpirare. pro Lig.138 a, Propinqua cognatio. pro Clu.20 b, Tulit hoc commune dedecus iam familiæ,cognationis,nominis,grauiter filius.

COGNATVS,*a,um.* ſanguine coniunctus, habens cognationem cum aliquo, qui alicuius cognatione tenetur, affinis,conueniens. Poſtq.299 a, Pro reditu P. Pompilij multi cognati & affines deprecati ſunt. pro S.R.34 b, Propinqui cognatiq́; optimè conuenientes. de Ora.161 a,Nihil eſt tam cognatum mentibus noſtris quàm numeri atq; uoces. pro Cec.287 b,Amici cognatiq́; illius. Atti.213 b,Incidiſſemus etiam in illos,in eis in cognatum tuum. de Vniu.198 a, Formam autem maximè & ſibi cognatam & decoram dedit: id eſt,ſimilem. L. Agnatus.

COGNITIO,*onis.* agnitio,intelligẽtia,inſpectio,cura,prudentia,notio,iudicium,ſcientia,iudicatio. Top.226 b,Cauſarũ cognitio cognitionem euentorum facit. de Finib.132 b, Nam quę corporis ſunt,ea cognitionem habẽt faciliorem. de Nat.54 a, Vt homines deorum cognitionẽ cœlum intuentes capere poſſent. de Ora.100 a,Cognitionem iuris magnã ac difficilem eſſe. & ibid. Nullius mihi artis facilior cognitio uidetur. de Orat. 153 a, Nam aut cognitio rei ſcientiaq́; perquiritur,aut,&c. de Finib.132 b,Natura hominis,in qua ſit mirabilis quædam uis rationis, & cognitionis, & ſcientiæ. pro Flac.151 a, Vtrùm hic tandẽ diſceptationem & cognitionẽ ueritatis,an innocentię labem aliquam aut ruinam fore putatis? Att.263 b, Quę lex earũ rerum quas Cæſar egiſſet, magnam conſulibus cognitionem dedit. & ibidem: Coſs. quorum & lege,& S.C. cognitio & iudiciũ fuit. de Orat.208 a, Nam ipſæ quidem res in perfacili cognitione uerſantur. Of.3 b,Cognitio rerum aut occultarũ aut admirabilium,ad bene beateq́; uiuendum neceſſaria eſt. cõtra Rul. 72 b, Orbis terrarum cognitionem alicui ſine conſilio

dari,

dari, & pœnam sine prouocatione. pro Cor. 61 a, Ipsæ enim leges te à cognitione sua iudicio publico repulerunt. Off. 31 a, Cognitio contẽplatioq; naturæ, &c. de Cla. 172 a, Cum dies cognitionis esset: id est, iudicationis, uel iudicij. de Natur. 57 a, Quæ contuens animus accipit ab his cognitionem deorum.

COGNITOR, *oris*. qui cognoscit, qui alium in iure defendit. procurator. pro Quin. Ros. 51 a, Tu Qnin. Roscium pro opere & labore quòd cognitor fuisset, q; uadimonia obisset, rogasti ut, &c. pro Qu. Rosc. 51 a, Nemo alteri petit, nisi cui cognitor est factus. & 50 a, In hanc rem me cognitorem dedisti. & 54 a, Nisi te in suam litem dedisset cognitorẽ. & ibidem: Quoniam tuus cognitor non est factus. de Arusp. 254 b, Cùm in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma conijciebatur: id est, qui cognoscebam. In Verr. 270 a, Homines tenues adeunt ad ea loca, quæ nunquam antea uiderunt, ubi neq; noti esse ijs, quò uenerunt, neq; semper cum cognitoribus esse possunt, & ibi. Cognitorem locuple tem dare. I.V. 78 b, Ciuem Romanũ, qui cognitores homines honestos daret, sublatũ esse in crucem. I.V. 129 b, Videte porrò aliam dementiã, cognitorem ascribit Sthenio, quẽ? cognatum aut propinquum? non, &c. & 230 a, Sthenius inuenire neminem Siculum potuit, qui pro se cognitor fieret. & ibid. Cedò cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor unquam factus sit? & ibid. At credo Sthenius hoc sibi amplum esse putauit, eligere è ciuium Ro. numero, quem cognitorem daret. ad Her. 10 a, Maior annis LX, & cui morbus causa est, cognitorẽ dat. Qui per se litigat.)(Qui cognitorem dat.

COGNITVS, *a, um*. spectatus, perceptus, comprehensus, compertus, perspectus, iudicatus. pro Muren. 129 b, Veriti sunt ne dierum ratione peruulgata & cognita, sine sua opera lege posset agi. Offi. 4 a, Incognita pro cognitis habere. Epi. 6 a, Re perspecta & cognita. de Cl. 177 b, Satis mihi uidebar habere cognitum Scæuolam ex ijs rebus, quas, &c. p Ce. 301 a, Homo uirtute cognita & spectata fide amplissimus. de Orat. 92 b, Artem cognitis penitusq; perspectis rebus contineri. pro Cec. 305 a, Homo in utraq; fortuna cognitus, multis signis, & uirturis, & humanitatis. Brut. 91, D. Clodij animum perspectum habeo, cognitum, iudicatũ. de Orat. 94 a, Res penitùs perspectæ planeq; cognitæ. Bru. Ex me illud est, quod te uelim habere cognitum. de Fin. 142 b, An uerò quisquam potest probare quod perceptũ, quod comprehensum, quod cognitũ non habet? I.V. 132 a, Vt aliquando de rebus ab isto cognitis, iudicatis datisq;, & de iudicijs dicere desistamus.

COGNOMEN, *nis*. cognomẽtum. de Am. 96 b, Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. Off. 75 a, T. Manlius, qui Galli torque detracto cognomẽ inuenit. de Fin. 53 b, Neq; Torquatus, qui hoc primus cognomen inuenerit. pro S.R. 21 a, Duo isti Roscij, quorum alteri Capitoni cognomen est, iste qui adest Magnus uocatur. Offi. 45 a, P. Crassus cùm cognomine diues, tum copijs. Ar. 30 a, Noster amicus Magnus, cuius cognomẽ unà cum Crassi diuitis cognomine consenescit. pro Cl. 32 b, Quid tu, inquit, Pacere (hoc enim sibi Stalenus cognomen ex imaginibus aliorũ delegerat, ne si se Ligurẽ fecisset, nationis magis suæ quàm generis uti cognomine uideretur.) pro Mur. 131 b, Quã laudem ille Africa oppressa cognomine ipso præ se ferebat, eãdem hic sibi ex Asiæ nomine assumpsit. de Som. 127 a, Eritq; cognomen id tibi per te partum, quod habes ex nobis adhuc hæreditarium. I.A. 186 b, Bombalio, qui propter hæsitantiam linguæ stuporemq; cordis cognomen ex ignominia traxerit. & 207 b, Hinc enim puto Trebellium sumpsisse cognomen. de In. 65 a, Nomen autem cum dicimus, cognomen quoq; & agnomen intelligatur oportet. ad Her. 34 a, Cognomen, quod pro certo nomine collocamus.

COGNOMENTVM, *ti*. cognomẽ. pro Mil. 110 b, C. Cassinius cognomẽto Schola. de Fin. 67 a, Vt Heraclitus, cognomento qui *exeravẽs* perhibetur. pro R.P. 126 a, Demetrius, qui Phalereus uocitatus est.

COGNOMINATVS, *a, um*. Partit. 234 b, Verba ponenda sunt quæ uim habeant illustrandi, nec ab usu sint abhorrentia, grauia, plena, sonantia, iuncta, facta, cognominata, non uulgata, superlata.

COGNOSCENS, *tis*. ad Her. 29 b, Qui priuatus intolerabili superbia fuerit, cum commodũ & sui cognoscentẽ uidere in potestate quis speret?

COGNOSCO, *cis*. nosco, agnosco, percipio, attẽdo, disco, exaudio, animaduerto, cognitum habeo, intelligo, notũ habeo, mihi notũ est, perspectum mihi est, cerno, rationem habeo, noticiam alicuius rei habeo, cognitionẽ capio. de Or. 104 a, Nihil certũ sciri, nihil planè cognosci ac percipi posse. & 102 a, Studium cognoscendæ percipiendæq; uirtutis.

& 96 b, Etiam illa cognoram & acceperam, conciliandos esse, &c. Epi. 8 b, Ex eodem de toto statu rerum cõmunium cognoscet. At. 81 b, Habes consilia nostra, nunc cognosce de Bruto. Epist. 5 a, Quę hic agantur, quæq; acta sint, ea te ex literis multorum & nunciis cognoscere arbitror. & 48 b, De Marcelli salute paulo ante quàm tu cognouimus. & 161 b, De meo studio erga salutem & incolumitatẽ tuam credo te cognoscere ex literis tuorum. At. 86 b, De me imperatore cognoscere ex literis tuorum. At. 86 b, De me imperatote cognoscere ex literis tuorum. At. 86 b, De me imperatore cognoscere ex literis tuorum. At. 86 b, De me imperatote cognouisse. de N. 4 b, Adre scribis, te ex Philotimi literis cognouisse. de N. 4 b, Adsint, animaduertant, cognoscant. pro Fl. 157 a, Quẽ tu cum ephebũ Tenni cognosses, quoniã te nudus delectarat, semper nudũ esse uoluisti. Epi. 69 a, Vt cæteri uiuentibus nobis ex libris tuis nos cognoscant. I.V. 237 a, Id adeò nõ tàm ex re, quàm ex istius decretis cognosco. At. 152 a, Bene enim tibi cognitus sum. Off. 42 b, Facillimè autem in optimã partem cognoscuntur adolescentes, qui se ad claros & sapientes uiros bene consulẽtes reip. contulerunt. Att. 70 b, Idq; quoniam Philotimum habes, perspice & cognosce rationẽ. Itẽ: Consulib. & lege, & S.C. permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent, statuerẽt, iudicarent. I.V. 113 b, Causam Verres cognoscebat, Verres iudicabat. Offi. 50 b, Aratus adhibuit sibi in concilium quindecim principes, cum quibus causas cognosceret. I.A. 204 b, Vt consules cognoscant, qui ager colonus fit, qui contrà, &c. de Ora. 117 a, Hoc primum præcipiemus, quascunq; causas erit acturus, ut eas diligenter penitusq; cognoscat. I.A. 205 a, Vt consules rationem agri habeant, qui sine iniuria priuatorum diuidi possit. de Cl. 137 a, b, P. Crassus domi ius ciuile cognouit: id est, didicit. de Or. 103 b, Rerum omniũ naturam penitùs perspicere.

COGO, *gis*. uim facio, uim adhibeo, uim affero, necessitatẽ affero, exprimo, coaceruo, cõgrego, compello, cõuoco, conduco, concludo. Offi. 62 b, Diogenes contrà, num te emere coegit? qui ne hortatus quidẽ est. de Am. 101 a, Vim hoc quidem est afferre: quid enim refert qua me ratione cogatis, cogitis certè. Ep. 5 a, Quorum utrum minus uelim, nõ facilè possum existimare, sed si res cogat, est quiddam tertium. de L. 172 a, Plato hoc quoq; legis putauit esse persuadere aliquid, non omnia ui ac minis cogere. & 171 a, Mens omnia ratione aut cogentis, aut uetãtis dei. pro D. 240 b, Fieri particeps alieni sceleris inuitus cogor. I.V. 90 b, Cum frumentum imperarẽ, cum stipendium cogerem. & 111 a, Iste nauem maximã, Messanæ publicè coactis operis ædificauit. I.A. 355 a, Quid erat causæ cur in senatum heri tam acerbè cogerer? I.C. 110 a, Etiam si hominũ studia deficiant, dij ipsi, &c. cogant ab eis uirtutibus uitia superari. At. 91 b, Vt equites Scaptio ad pecuniam cogendam darem. de In. 74 b, Vi et necessariò sumus in portũ coacti. pro Rab. 91 b, Qui me ex cõsti tuto spacio in semihoræ curriculũ coegisti. de Orat. 121 b, Crassus pollicitus est se ius ciuile, quod nunc diffusum & dissipatum est, in certa genera coacturũ, & ad artem facilè redacturum. & 100 b, Interea dum hæc, quæ dispersa sunt, coguntur, licet, &c. At. 130 b, Itaq; non amplius XIIII. cohortes Nuceriã coegi. pro Ce. 296 a, Coacti sunt ij, qui ab aliquo sunt unum in locum congregati. At. 130 b, Quæ si copiæ in unũ locũ coactæ fuerint, hærebis. & 129 b, Vt reliquæ copiæ omnes Brundusiũ cogerẽtur. pro Ce. 296 a, Neminẽ coegeris, ipsi conuenerint sua sponte. & 291 a, Manũ facere, copias parare, multitudinẽ hominum cogere, armare, instruere. & 190 a, Cogere homines armatos. Att. 245 a, Nec duces simus, nec agmen cogamus. de In. 62 b, Sed omnibus unũ in locũ coactis scriptoribus, quod quisq; commodissimè percipere uidebatur, excerpsimus. & ibi. Tum Crotoniatæ publico de consilio uirgines unum in locum cõduxerunt. Ep. 60 a, Recordare cætera quàm citò Senatũ coegerim. de Fin. 91 a, b, Cato in ipsa curia solebat legere, dum Senatus cogeretur. Ep. 56 a, Marcellus me rogauit ut cogerẽ medicos: coegi, & è uestigio eò sum profectus. pro R.P. 127 b, Ait enim dum Gabinio pecuniã Posthumus cogeret, ex decumis imperatorum pecuniam sibi coegisse. I.V. 286 b, Cogere pecuniã à ciuitatibus. & 187 a, de L. 174 a, Cogere stipem. de N. 46 a, Aer extenuatus in sublime fertur, concretus aũt in nubẽ cogitur. Cogere, concludere, conficere. de Na. 66 a, Innumerabilia sunt ex quibus effici cogiq; possit, nihil esse quod sensum habeat, quin id intereat. de Le. 176 a, Ex quibus id quod uolumus, efficitur & cogitur. de In. 58 b, Hic complexio est infirma, aliud enim quàm cogebatur illatum est. Brut. 91 b, Hoc cogere uolebat, falsas literas esse.

COHAERARIVS, *rij*. qui cohæret, & alteri ad aliquod munus adiunctus est. L. Coærarius.

COHAERENTIA, *æ*. compositio, natura. de Nat. 57 b, Circuitus solis & lunæ, reliquorumq; siderum, quanquam etiã ad mundi cohærentiam pertinent, tamen & spectaculũ hominibus præbent.

COHAEREO, *rẽs, cohæresco, conuenire, constare*. Or. 210 b, Vt in-

Vt inter se quàm aptissimè cohæreant extrema cum primis. de Nat. 60 a, Res si minus ueræ, tamen aptæ inter se & cohærentes. Aca. 43 b, Neq; enim materia cohærere potuisset, si nulla ui contineretur. Aca. 44 a, b, Omnis natura cohærens & continuata cum suis partibus. de Vn. 197 b, Mundus ita aptè cohæret, ut dissolui nullo modo possit. de I. 160 b, Namq; alia quibus cohærēt homines è mortali genere sumpserūt. Off. 54 b, Qui primùm hæc natura cohærentia opinione distraxisset. de Orat. 138 b, Membrum cohærens cum omni corpore. de In. 46 b, & 58 a, ad Her. 3 a, Cohærere cum aliquo. Top. 225 a, Quicquid antecedit quāq; rem, id cohæret cum re necessario: quicquid repugnat, id eiusmodi est, ut cohærere nunquam possit. pro Cæc. 295 a, Sermo familiaris non cohærebit, si uerba inter nos aucupabimur. pro Pom. 7 a, Hæc ratio pecuniarum, &c. implicita est cum illis Asiaticis, & cohæret. de Ar. 258 a, Etenim hæc uis innixa in omnium uestrūm humeris cohærebunt. pro Cæl. 40 b, In quo non modò crimen non hærebat, sed uix diserti adolescentis cohærebat oratio. Item, Illud dico, ea quæ dicat præclarè inter se cohærere.

COHAERES, *dis.* Att. 106 b, Dolabellam uideo Liuiæ testamento cum cohæredibus esse in triente. & pro Qu. R. 54 a, Ep. 221 b, Lucius est cohæres meus: id est, mecum hæres.

COHAERESCO, *scis.* cohæreo. de Nat. 12 b, Atomi quę cohæresċunt inter se, & aliæ alias apprehendentes continuantur. de Fin. 52 a, Atomos ita ferri, ut concursionibus inter se cohæresċant.

COHIBEO, *bes.* refreno, contineo. I. A. 184 a, Nisi Cæsar illius furentis impetus crudelissimosq; conatus cohibuisset. I. A. 201 b, Vt eius furorem ne alpium quidem muro cohibere possemus. pro Mil. 116 a, Nunquam ille à coniugibus uestris effrenatas libidines suas cohibere potuisset. Acad. 17 b, Effectum illud erit, sapiētem assensus omnes cohibiturum. de Nat. 1 a, & Acad. 23 b, Prudenter Academicos à rebus incertis assensionem cohibuisse. Acad. 47 b, Cohibere semper & ab omni lapsu continere temeritatem. Off. 36 b, Cohibere motus animi turbatos. pro Mar. 132 a, Animum uincere, iracundiam cohibere, uictoriam temperare. pro Pom. 16 b, Qui ab auro gazaq; regia manus, oculos, animum cohibere posset. de Fat. 144 a, Sed interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes inter se efficientiam naturalem.

COHIBITIO, *onis.* interdictum. In Ver. 115 a, Sic deportandi dies præstituta tollere cogebat ex arca, cohibitio tollēdi nisi pactus esset, uim adhibebat pactioni, non uoluntatem.

COHONESTO, *as.* honesto, decoro. pro Quin. 9 b, Funus quo amici conueniunt ad exequias cohonestandas. Anteq. 197 b, Quem sæpe uestra laude cohonestastis. In Verr. 143 a, Eorum authoritate statuas cohonestare tuas conatus es. Ep. 209 a, Cohonestare aliquem.

COHORREO, *res.* horrore & frigore, aut magno affici. de Or. 143 a, Ex quo sudore cum cohorruisset, cū febri domum redijt. Att. 23 a, Cohorrui primò, etenim erat interitus ciuitatis. & 98 a, Sin iam illas accepisti, scis cohorruisse me, quòd tuæ literæ de legionibus Cæsaris afferrent. de Som. 127 a, Quem ut agnoui, equidem cohorrui.

COHORS, *tis.* militum manus & acies. pro Mil. 114 b, Si Capitolinæ cohortes contra Milonis impetum armatæ sunt. pro Mar. 132 a, Nihil tibi ex ista laude cohors, nihil turma decerpit. Qu. Fr. 292 a, Domestici & necessarij apparitores, qui quasi ex cohorte prætoris appellari solent. I. V. 122 a, Prętorem de sua cohorte iudicem dare. I. C. 109 b, Cum hāc sit habiturus Catilina scortatorum cohortem prætoriam.

COHORTICVLAE, *arum.* parue cohortes. Ep. 116, Cohorticularum nescio quid amisit. Cælij.

COHORTATIO, *onis.* hortatio. Att. 260 a, Incredibiliter me cōmouet tua cohortatio. de Or. 102 a, Cohortatione alicuius concitari ad studium cognoscēdę ueritatis. Att. 278 a, Cohortationib. excitari. Epi. 8 a, Quę quidem mea cohortatio ne tibi inanis aut sine causa suscepta uideatur, illa me ratio mouet, ut, &c. pro Clu. 46 a, Cohortatio iudicum *κακίσεως*. Att. 68 a, *ἀγωνιάσεως* illa tua nō abieci, quæ mihi hærent in uiscerib. pro Corn. 65 b, Neq; ille summus poeta noster Annibalis illam magis cohortationē, quàm communem imperatorem uoluit esse, hostem qui feriet, &c.

COHORTOR, *aris.* hortor, adhortor. Epist. 19 b, Teq; ad studium summæ laudis cohortabor. de Ora. 107 a, Illud uereor ne maiorem uim ad dererrendum habeat, quàm ad cohortandum, &c. 111 b, Cohortari ad uirtutem ardentius, à uitijs acrius reuocare.

COINQVINO, *as.* turpificari, commaculari. de Nat. 73 a, Summum esse arbitror periculum, matres coinquinari, regiam contaminari stirpem. Poetæ.

COITIO, *onis.* societas, sodalitas. pro Pl. 170 a, Dubitatis, inquit, an coitio facta sit? pro Cęl. 42 b, Fera quædam sodalitas lupercorū, quorū illa sylueſtris antè est instituta, quàm humanitas atq; leges. Qu. Fr. 320 b, Quòd audisti in candidatorum consularium coitione me interfuisse, falsum est. pro Cl. 49 a, Si item de coitione uoluisset, adiunxisset.

COLCHI, *orum.* regio, & pop. Ora. 212 b, Auratus aries Colchorum. & ad Her. & At. 143 a.

COLEI, testes, seu testiculi, & familiæ nomen Lanuuij. Epi. 140 b, At honesti colei Lanuuini, Cliternini, non honesti.

COLLACHRYMATIO, *onis.* de Or. 125 b, Nec ad misericordiam adducetur, nisi ei tu signa doloris tui uerbis, sententijs, uultu, uoce, collachrymatione deniq; ostenderis.

COLLACHRYMO, *as.* de Som. 126 b, Ad quem ut ueni, complexus me senex collachrymauit. pro Sest. * Histrio casum meum toties collachrymauit.

COLLATATVS. *a, um.* dilatatus. Orat. 115 a, Oratio collatata atq; diffusa.) (. Angusta atq; concisa.

COLLATIA, *æ.* regio & opp. contra Rul. 85 b.

COLLATIO, *onis.* comparatio, similitudo. de In. 52 b, Collatio est oratio, rem cum re ex similitudine conferēs. de Di. 116 b, Quanquam tu quidem non hostiarum casum confirmas sortium similitudine sed infirmas sortes collatione hostiarum. de Fini. 123 b, Collatio ista te nihil iuuat, nec enim, &c. Et ibi nonnulla collationis exempla pulcherrima. de Or. 102 b, De collationibus signorum. de N. 74 b, Quæ est in collatione ista similitudo? Tusc. 228 a, Philosophia ex rationum collatione constat.

COLLATO, *as.* dilato. Or. 215 a, Oratio collatata & diffusa.) (. Angusta atq; concisa.

COLLATVS, *a, um.* comparatus. Acad. 18 b, Qui mihi cum illo collati quinte classis uidentur. pro Pomp. 16 b, Si quem habueritis, qui collatis signis exercitus regios superare posse uideretur.

COLLAVDATIO, *onis.* de In. 78 a, & ad Her. 8 b.

COLLAVDO, *as.* comprobo, laudo. Ep. 7 a, Illud tibi affirmo fore, ut cū redieris, ab omnib. collaudere. I. A. 200 a, Eodē die D. Bruti factum collaudauistis. de Or. 87 b, Aliquem non cohortandum, sed potius collaudandum uideri. At. 152 a, Clementiā Cęsaris per literas collaudaui. & Anteq. 192 b.

COLLECTA, *æ.* pecunia quę colligitur à multis, ut fieri solet in diuersorijs, à conuiuis, & alijs in locis. de Or. 136 a. Ego uerò, inquit ille, quoniam collectam à cōuiua Crasse exigis, nō committam, ut si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi.

COLLECTIO, *onis.* *συναγωγὴ.* pro Pom. 8 a, Vt eorum collectio dispersa celeritatem persequēdi retardaret. de Cl. 193 a, Attuleratq; duas res, quas nemo alius, partitiones, quibus de rebus dicturus esset, & collectiones, memor & quæ essent dicta contrà, quæq; ipse dixisset. Att. 255 a, Mearum epistolarum nulla est *συναγωγὴ*.

COLLECTITIVS, *a, um.* collectus. Ep. 97 a, Signa Tirone, & collectitio exercitu cū legionib. robustissimis cōtulit.

COLLECTVS, *a, um.* ut exercitus collectus ex senibus desperatis. I. C. 105 a.

COLLEGA, *æ.* qui eiusdē cū altero officij & potestatis est. Of. 29 a, Bene Pericles, cum haberet collegam in prętura Sophoclem, &c. I. A. 178 b, Eum, quem collegā regni habebas, dominum habere uelles. de Pro. 73 a, Vt commune officium censuræ communi uoluntate defenderent. de Amic. 103 b, Aliquos duos bis unà consules & collegas in censura fuisse.

COLLEGIVM, *gij.* cōuentus, certorū hominum cōuentus, ut sacerdotū, opificū, seruorū, & id genus. dicitur etiā Sodalitas. de Le. 188 b, Quod enim est tam desperatū collegium, in quo nemo è decem sanæ mentis sit? Ep. 42 a, Amplissimi sacerdotij collegiū, in quo nō modò, &c. sed ne optari quidem sacerdotem licebat, qui cuiquam ex collegio esset inimicus. Of. 67 b, Cū prętoriū collegiū Tribuni plebis adhibuissent. pro Do. 219 b, De rebus diuinis pontificum collegium docere. de Cla. 176 b, Hic qui in collegio sacerdotum esset, condēnatus est. pro Do. 222 b, Collegia medius fidius Tribunorum pl. tota reperientur, hoc iure sublato, quæ coeant de hominum locupletissimorum bonis. I. V. 129 a, Collegiū Tribunorum plebis. pro Sest. 9 b, Nulla societas uecti galium, nullum collegium, nullum concilium, nullum commune consilium, &c. pro Do. 228 a, Nullum est in hac urbe collegium, quod, &c. Or. 276 a, Cooptare aliquem in collegium. I. V. 225 b, Amplissimum collegium decēuirale. de Cl. 165, & 173 b, Cooptatum me ab eo in collegiū recordabor.

COLLIBET, *bat.* libet. In Sal. 274 b, Sallustius in eo honore nihil non æquum & uerum duxit, quod ipsi facere collibuisset. Sal. in Cic. 270 b, Nihil flagitiosum corpori putasti, quod alteri collibuisset. Epi. 253 a, Vt simul ac mihi collibitum sit de te cogitare, spectrum tuum occurrat. de N. 22 b, Quod simul ac mihi collibitum est, præstò est imago.

COLLI-

COLLIDO, *dis.* frango, contero. de Nat. 65 b, Humor facilè comprimi collidiq; potest.

COLLIGATIO, *onis.* connexio, uinculum. de Fat. 146 b, Omnia naturali cogitatione consertè contexteq; fieri. de D. 106 b, Qui colligationem causarum omnium perspiciat animo. Offic. 11 b, Arctior uerò colligatio est societatis proximorum. de Vni. 199 a, Sesquialteris autem interuallis, & sesquitertijs, & sesquioctauis sumptis, ex his colligationibus in primis interuallis sesquioctauo interuallo sesquitertia omnia explebat.

COLLIGO, *as.* constringo, ligo, uincio. Orat. 207 a, Atticus annorum septingentorum memoriam uno libro colligauit. pro Rab. 92 b, Hictor, colliga manus. de Vn. 197 a, Vt unum medium extrema colligaret. Or. 213 a, Id enim expectant aures, ut uerbis colligetur sententia. I.A. 256 a, Ni Bructum colligassemus in Græciam. Of. 4 a, Quæ quatuor inter se colligata atq; implicita sunt. de Vn. 202 a, Omne colligatum solui potest. & ibi. Corpora colligata uinculis naturalibus. I.A. 231 a. Alterum Brutus omnia diripere cupientem uitæ suæ periculo colligauit, à progressu arcuit.

COLLIGATVS, *a, um.* de Natur. 4 a, Vt alia ex alia nexa, & omnes inter se aptæ colligatæq; uideantur.

COLLIGO, *gis.* cogo, constringo, quę dispersa sunt sub uno aspectu pono. In Catil. 106 a, Catilina ex agris magnum numerum perditorum hominum collegerat. & 105 a, Exercitus collectus ex rusticis. pro Dom. 225 b, Vt improborum diu collecta & inueterata compresso odio & tacito iam erumpebat in actum. pro Pomp. 8 b, Manus eorum, qui se ex Mithridatis regno collegerunt. Off. 21 a, Multa multorũ facetè dicta, ut ea quæ à sene Catone sunt collecta, quę uocantur ἀποφθέγματα. Off. 32 a, Ea Posidonius collegit permulta. de Ora. 97 a, Quæ sua sponte homines eloquentes facerent, ea quosdam obseruasse atque collegisse. de Cl. 184 a, Curio nullam memoriam antiquitatis collegerat. At. 278 a, Me quidem tum rationes, quas collegeras, tum autoritas tua à animio mœrore deterruit. de Cla. 189 b, Si ij, quos iam diu colligis, uiuerent. Item, Et oratores quos colligo. Qu. de Pet. 213 b, Colligere multa in unum locum. de Fin. 56 a, Colligere multa argumenta contra aliquem. de Orat. 100 a, Vel passim licet carpentem & colligentem repleri ista iuris ciuilis scientia. & 137 b, Colligere argumenta. de Orat. 151 a, Res undique collectæ & comportatæ. pro Cluent. 33 a, Qui omnes rumores & concionum uentos colligere consuesset.

COLLIGERE, recipere, recreare. de Or. 87 a, Crassus quasi colligendi sui causa, se in Tusculanum contulit: id est reficiendi & recreandi. Tusc. 160 b, Cum animus se collegit atq; recreauit. de Orat. 107 a, Vocem ab acutissimo sono usque ad grauissimum sonum recipere, & quasi quodammodo colligere. Attic. 278 a, Tum me, inquit, collegi, uerens ne, &c. & 103 a, Ipsi se collegerũt admiratione integritatis meę. & 278 a, Iudicium tuum magni æstimans, id q; ueritus, me ipse collegi. Epist. 40 a, Tamen ut me collegi, cætera facillima uidebantur. & 11 b, Collegi ipse me, & cum ipsa quasi republ. collocutus sum. & 73 b, Rogo te colligas, uirumq; præbeas. & 176 a, Sin aliquid uirium fortè collegerit, sentiat, &c. Tusc. 226 a, b, Quid est autem seipsum colligere, nisi dissipatas animi partes rursum in suum locum cogere. pro Quin. 9 b, Tu te collige, aliquid loci rationi & consilio da. de Som. 128 b, Quæ cum intuerer stupens, ut me recepi, quis hic inquam? &c. de D. 92 b, Is primo perterritus somnio surrexit, deinde cum se collegisset, &c. recubuit.

COLLIGERE, capere, aucupari. Epist. 135 b, & Qu. Fra. 301 a, Ad istorum beneuolentiã conciliandam & colligendam. de Am. 197 b, Beneuolentiam ciuium blanditijs & assentationibus colligere turpe est. de Leg. 166 a, Vt beneuolẽtiam & bonum rumorem colligant, erubescunt, &c. ad Her. 2 a, Colligere beneuolentiam á persona alicuius. Qu. Fra. 517 a, Ex hoc labore magnam gratiam dignitatemq; colliges I.V. 66 a, Existimatio multo labore collecta. de Or. 155 a, Colligere gratiam ex priuatorum negocijs. I.V. 66 a, Conseruare famam antè collectam. de Fin. 116 a, Colligere bonum rumorem. Qu. F. 208 a, Colligere laudem omnium undiq;.

COLLIGERE, percipere, cognoscere. In Verr. 239 b, Vt ex eo crudelitatis inuidiam colligam. Att. 37 b, Ex eo colligere potes quanta occupatione distinear. Of. 45 a, Vnde colligitur, hæc pueris & mulierculis esse grata.

COLLIGERE rursum, cogere & constringere, seu componere. de Clar. 191 a, Is metuens ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinem deprauabat. de N. 46 a, Aer humorem colligens, terram auget imbrib. I.V. 209 a, Mouere castra ex alio quo loco, & uasa colligere.

COLLINEO, siue COLLIMO, *as.* dirigo, propositum assequor. de D. 133 b, Qui est enim, qui totum diem iaculãs, non aliquando collineet? de Finib. 94 b, Vt si cui sit propositum collineare hastam aliquò aut sagittam. & ibi. Huic in eius similitudine omnia facienda sint ut collineet, & tamen ut omnia faciat, quò propositum assequatur.

COLLIQVEFIO, *fis.* pro Clu. 54 a, Venenum colliquefactum in potione: id est, dissolutum.

COLLINA porta, Romæ. de Leg. 182 a.

COLLIS, *lis.* mons. pro Cl. 52 a, Cum quædam controuersia in collibus esset orta. In Arat. Excelsi colles.

COLLOCATIO, *onis.* dispositio. Offic. 28 b, Itaq; uidetur eadem uis ordinis & collocationis fore. de Orat. 158 b, Collocationis est componere & struere uerba, sic, ut néue asper locationis est componere & struere uerba, sic, ut néue asper locationis est componere & struere uerba, sic, ut néue asper loc

causa, confirmata argumentatione.

COLLOCVTIO, *onis.* colloquium, sermo. Epist.10 b, Hac me meante fuisse, & senatus ex me te consule audiuit, & tu in nostris sermonibus collocutionibus q; ipse uidisti. Atti.186, Λόγια quædam, quæ habet collocutio ipsa suauitatem. ad Her.5 b, Venire in collocutionem cum aliquo. I.A.23, Collocutio familiarissima cum aliquo.

COLLOQVIVM, *quij.* collocutio, sermo, congressus, dialogus, sermonis communicatio. Attic.224 a, Antonij colloquium cum heroibus nostris pro re nata non incommodũ. Acad. 2 b, Quasi uerò clarorum uirorum aut tacitos congressus esse oporteat, aut ludicros sermones, aut rerum colloquia leuiorum. At.190 a, In hac solitudine careo omnium colloquio. Epi.157 b, Colloquia facta improbabam. I.A.221 a, Cum ad colloquium cõgressum q; eius peruenero. & 244 b, Nẽpe in Antonij congressum colloquium q; ueniendum est. & ibi. Memini colloquia cum acerrimis hostibus. Off.52 b, Vt neq; cessaret unquam, & interdum colloquio alterius non egeret. I.A.162 a, Colloquia amicorum absentium: id est literæ. de Sen.85 a, Cum hostibus clandestina colloquia. Part.232 b, Colloquia personarum.

COLLOQVOR, *ris.* cum aliquo sermonem habeo, uel confero, cõmunico, colloquium facio. Att.89 a, Tu uelim quàm sæpissimè mecũ per literas colloquare. & Ep.6 a, Per literas tecum quàm sæpissimè colloquar. de D.99 a, Magi congregantur in Fano cõmentandi causa, atq; inter se colloquẽdi. Epist.45 b, Vtinam serui saluis rebus colloqui potuissemus inter nos. de D.94 a, & de Ar.258 b, Dij cum moriẽtibus colloquuntur. Qu.F.312 b, Tu uerò ut me appelles & interpelles, & obloquare & colloquare uelim. At.179 a. Quibus cum tu de hoc ipso colloquare uelim, & ad me quid tibi responderint, scribas. de Orat.87 a, Qui primo die de repub. inter se collocuti sunt. & Ep.11 a, Cum ipsa quasi rep. collocutus sum. Att.97 b, Eadem omnia quasi colloquti essemus, uidimus. de Or.87 b, Hoc enim uno præstamus uel maximè feris, quòd colloquimur inter nos, & quòd exprimere dicendo sensa possumus. Attic. 257 a, Antonius à me postulat, ut clàm colloquatur mecũ. de Cla.184 a, In eo libro ubi se cum Curione colloquentem fecit. de Fin.91 b, Sepius ista loquemur inter nos, agemus q; communiter.

COLLVCEO, *ces.* luceo, illumino. de Nat.33 b, Sol longè late q; collucet. I.V. 87 b, Vidi collucere omnia furtis tuis. & 219 a, Fulgore auri collucere & illustrari templum. de Vn. 200 b, Vt mundus omnibus colluceret. Aca.26 b, Mare nũc, quia à sole collucet, albescit, & uibrat, dissimile q; est proximo ei continenti.

COLLVDO, *dis.* in Ver.120 b, Qui tibi inimicus esset tanta contumelia accepta, nisi tecum collusisset, & tuæ potius existimationi seruisset quàm suæ.

COLLVM, *li.* ceruici subiecta pars, ceruix, ceruices. in Verr. 257 b, Cum istius auaritiæ pœnã collo & ceruicibus suis sustinerent. & 208 a, Homini iam collum in laqueum inserenti subuenire. I.A.175 a, In collum inuasit: id est, complexus est. Qu. de Pet.206 a, Qui uiuo stanti collum gladio secuerit. de Cla.194 a, Procerum & tenue collum. de Na.50 b, Cameli adiuuantur proceritate collorum. I.V.241 a, Ipse autem coronam habebat unam in capite, alteram in collo. Acad.6 a, Neq; uerò hoc loco expectandum est, cum de remo inflexo aut de collo columbæ respondeam.

COLLVSIO, *onis.* in Ver.154 b, Cũ uerò uerbo iudicium sit in edicto, re quidem uera tuorum comitum hominum nequissimorũ collusio cum Decumanis socijs tuis, atq; adeò procuratorib. tamen audes illius iudicij mentionẽ facere?

COLLVSOR, *oris.* I.A.171 a, Lenticulam de alea condemnatum collusorem suum restituit. & 197 b, Hunc tu compransoribus tuis & collusoribus diuidebas. & 197 a, Vt ei dum M. Curio consessore eodem & collusore facillimè possit conuenire.

COLLVSTRO, *as.* illustro. de Natur.44 b, Sol omnia clarissima luce collustrans. de D.83 b, de D.127 b, Luna solis lumine collustrari putatur. Tus.241 a, Cùm omnia collustrarem oculis, animaduerti, &c. Orat.200 a, Pictura collustrata.) (.opaca.

COLLVVIES, *ei.* sordes, fœces. Att.146 a, Et te in certamine uinci cum illo facilius patiaris, quàm cum hoc in ea quæ perspicitur, futura colluuie regnare.

COLLVVIO, *onis.* idem. pro Sest.6 a, Ille sceleratissimus ex omnium scelerum colluuione natus. de Som.94 b, Cum ex hac turba & colluuione discedam. de Ar.257 a, Hæc tãta colluuio tantaq; euersio ciuitatis. in Vat.33 b, Leges quæ in Gracchorum ferocitate, & in audacia Saturnini & in colluuione Drusi, & inter Syllana arma uixerunt.

COLLYBVS, *bi.* pecuniæ detrimentum, quod fit apud argẽtarios, cùm ea è regione in regionem tibi defertur, & reditur. I.V.89 a, Nam collybus esse qui potest, cum utantur uno genere nummorum? I.V.189 a, Certis nominibus dedu ctiones fieri solebant, primùm prospectatione & collybo, deinde pro nescio quo cerario. At.187, De Cælio uide quæso ne qua lacuna sit in auro, ego ista non noui, sed certè in collybo est detrimentum.

COLO, *lis.* excolo, ueneror, obseruo, cultum tribuo, cultu quodam & honore dignor, culturam adhibeo, cultum adhibeo, cõcelebro, incolo, habito. pro S.R.16 b, Maiores nostri suos agros studiosè colebant, non alienos cupidè appetebãt. & ibid.a, Quòd alijs prædia coluit, non sibi. & ibi. Qui præesse agro colendo flagitiũ putes. & ibid. Studium quod ad agrũ colendum attinet. pro Qu.2 b, Erat ei res rustica sanè bene culta & fructuosa. de Fin.114 b, Si igitur illa cultura uitium in uite insit ipsa, cætera credo nelit quæ ad colẽdam uitem attinebunt. contra Rul.83 b, Vt esset urbs quæ res eas quibus ager Campanus coleretur, suppeditare posset. pro S.R.25 a, Tot prædia, tam pulchra, tam fructuosa pater filio suo colenda ac tuenda tradiderat. contra Rul.79 a, Ager qui arari aut coli possit, non qui aratus aut cultus sit. de N.56 b, Nos è terræ cauernis ferrũ elicimus, rẽ ad colendos agros necessariã. I.V.228 a, Colitur q; ea pars urbis & habitatur frequentissimè. de N.59 a, Qui has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colũt. Anteq.194 a, Quam nunc colere gentem instituam? id est, habitare. I.V.274 b, Deæ, quæ illos lacus lucos q; colitis. Ep.24 b, Vrbem mi Ruse cole, & ista luce uiue. de Ora.107 b, Verris ne tua domus, si à litigosis hominibus non colatur, à cæteris deseratur. de Natu.68 b, Achillem Astypalea insula sanctissimũ colit. contra Rul.85 a, Is in Deorũ immortaliũ numero uenerãdus à nobis & colendus est. de Na.24 b, Dij quos nos colere, precari, uenerariq; solemus. de N.70 a, Deos augustè & sanctè uenerari. de N.12 b, Piè sancteq; colere Deũ. & 11 a, Piè colere deos. de Inu.62 a, Crotoniate templum Iunonis religiosissimè colebant. ad Her.17 a, Religiosè & castè colere aliquid. de Fi.86 a, Colere diem natalem. pro Arc. 191 a, In qua urbe imperatores propè armati Poetarum nomen & Musarum delubra coluerunt. de Leg.171 b, Colere ius & iustum. pro Fon.28 c a, Colere religionem. & de Arusp.247 b, Colere religiones & Off.54 b, Colere uirtutem. Colere bonas artes. L. Recoõ. pro Arch.186 a, Colere studia literarũ. Colere studium philosophiæ. L. Cultus. Tusc.154 a, & 155 b, Nec cerimonias sepulchrorum tanta cura coluissent, nisi, &c. de In.81 b, Tribuere alicui diligentem cultum. de Ar.250 a, Quæ Pessæ semper summa religione coluerunt. pro Fla.148 a, Testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit. ce Cla.175 a, Tubero uita seuerus, & congruens cum ea disciplina, quam colebat. de In.82 b, Obseruãtia est, per quam superiores reuereamur & colimus. & 26 b, Obseruantia est, per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam & honore dignantur. de Or.123 a, Illi qui hoc solum colendum ducebant: id est, Rhetoricam. Part.122 a, Sequi & colere leges. de Som. 129 a, Qui in uita humana diuina studia coluerunt. pro Arc.188 b, Literæ adiuuant ad percipiendam colẽdam q; uirtutem. ad Her.17 a, Studiosè colere societates atq; amicitias. de Am.106 a, Amicitiæ non propter indigentiam, sed propter amorem coluntur. & Epi.144 a, Nam tibi me profiteor & in repub. socium, & in quotidiana uita coniunctum, cum ijs artibus studijs q;, quæ columus. Postq.203 a, Colere benemeritos. Off.2 a, Colere amicitiam, iusticiam, liberalitatem. pro Qu.4 b, Amicitia ueritate, societas fide, propinquitas pietate colitur. de Or.122 a, Diligentia præcipuè colenda est nobis. Epi.46 a, Colere doctissimos uiros. de Cla.165 a, Colere aliquem loco parentis. & de Sen.70 a. I.A.179 a, Quem patris loco colere debebas. de Amic.161 a, Coli & obseruari ab aliquo. pro S.R.36 a, Colere atq; obseruare aliquem. Att.264 a, Meq; ille mirificè coluit & amauit. Epist.135 b, Coli & obseruari à multis. Epist.134 a, Coli & amari à multis. At.34 b, Hic Cæcilium colimus & obseruamus diligenter. pro Flac.157 a, Ciuitas quam meus frater in primis colit ac diligit. pro Mure.141 b, Obseruari ab aliquo & coli. de Leg.185 a, Colere & diligere aliquem. de Senectute 64 b, Pacer tuus quem colui & dilexi. Epistol. 64 b, Mihi tui colendi, aut amandi, aut ornandi uoluntas nunquam defuit. Attic.147 b, Aliquot sunt anni, cum uos duos elegi, quos præcipuè colerem. Att.161 b, & Epist.87 b, Nihil mihi unquam gratius accidit, quàm quòd meam Tullam suauissimè diligentissimeq; coluisti. Epist.256 a. Colere aliquem absentem memoria. Epist.49 a, & 199 b, Colere aliquem summa obseruantia. Attic. 195 b, Nunc planè nec uictum, nec uitam ullam colere possum. ad Heren.28 b, Colere uitam cum uirtute: id est, uiuere. Of.2 a, In officio colendo sita uitæ est honestas omnis, & in negligendo turpitudo. de Le.159 a, Cuius muneris colendi efficiendiq; causa

nati sumus. Offi.1 b, Sed hoc quoq; colendum est æquabile & temperatum orationis genus. Postquam. 203 a, Memoriam uestri beneficij colam benevolentia sempiterna. Att. 207 a, Posthac enim poterimus cõmodius colere inter nos in Tusculano. de Am. 111 b, Neq; solùm colent se inter se ac diligent, sed etiam uerebuntur.

COLONARIVM, *rij.* uectigal quod pro re penderetur rustica. in quo sensu etiam usus uidetur Cæsar de Bello ciuili. 3 Att. 206 a, Colonarium uide ne nullum debeamus. aliter columnarium.

COLONARII, *orum.* qui uectigal colonarium exigebãt, ut arbitror. Epist. 119 b, Cælij.

COLONEVS, *nei.* locus, in quo Sophocles Oedipum tragœdiam scripsit. de Se. 81 b, Oedipus Coloneus. de Fin. lib. 5. 124 b, Coloneus locus, cuius incola Sophocles ob oculos uersabatur.

COLONIA, *niæ.* populus ex urbe, aut regione, in aliam urbem regionemue deductus & translatus. Coloniæ tamen etiam priuilegio fiebant, sine soli mutatione. pro Font. 276 a, Narbo Martius colonia nostrorum ciuium. pro Cec. 304 a, In colonias latinas sæpe nostri ciues profecti sunt, aut sua uoluntate, aut legis mulcta. contra Rul. 84 b, Cum cæteris in colonis Duumuiri appellentur, hi se Prætores appellari uolebãt. de Cl. 171 b, Cum Triumuir coloniam deduxisset. contra Rul. 63 b, Deducere colonias. & ibid. In Ianiculo coloniam constituere. & 73 a, Deducere novas colonias, renouare ueteres. de D. 80 b, Mittere coloniã in Asiam. I. C. 109 b, Vrbes coloniarum ac municipiorum. pro Syl. 178 b, Hic patronus, defensor, custos illius coloniæ. & ibid. Vt non alteros demouisse, sed utrosq; constituisse uideatur. Itẽ, Qui coloniam deducebat, patronus erat colonorum. L. Colonus. de D. 101 b, Item in colonia lustrãda ab eo, qui eam deducebat. I. A. 179 b, Mos in colonijs deducendis ut ille qui deduceret, aratrum circunduceret, &c.

COLONVS, *ni.* pro Cec. 303 a, Qui colonos habuit conductum de Cæsennia fundum. & ibi. Dubium est quin si Cæsennia tum possidebat cum erat colonus in fundo, post eius mortem hæres eodem iure possederit? I. V. 199 b, Colon pop. Rom. atq; aratores. I. V. 260 b, Coloni agrorum. de Or. 125 b, Optimus colonus, parcissimus, frugalissimus. cõtra Rul. 64 a, Deducant colonos quos uelint, & ijs agros assignent. & 81 a, In omnes colonias totius Italiæ colonos dedicant. pro Syl. 178 b, Colonorũ dissensio delata ad patronos est. I. A. 204 b, Vt consules cognoscerent qui ager colorus esset, quò milites ueterani deducti essent.

COLOPHON, *onis*, urbs. pro Pomp. 10 a.

COLOPHONIVS, *a, um.* pro Arch. 189 b, Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum. & ibid. de Homeri patria.

COLOR, *oris.* pigmentum. Off. 26 b, Formæ dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitationibus corporis. de Or. 151 b, Ornatur oratio genere primùm & quasi colore quodam, & succo suo. pro Dom. 243 b, Sed uecors repentè sine suo uultu, sine colore, sine uoce cõstitit. de Orat. 161 b, His tribus figuris infidere quidam uenustatis non succo illitus, sed sanguine diffusus debet color. de Or. 193 a, Catonis lineamentis nihil, nisi eorum pigmentorum quę inuenta nondum erant, flos & color defuit. pro Clu. 28 b, Crebra coloris mutatio. de Clar. 179 b, Vrbanitatis color. de Leg. 279 a, Color autem albus præcipuè decorus Deo est, cùm in cæteris, tum maximè in textili, &c. Tusc. 237 b, Candiduli dentes, uenusti oculi, color suauis.

COLORATVS, *a, um.* tinctus. de Natur. 69 b, Arcus ipse ex nubibus efficitur quodammodo coloratus. de Clar. 179 b, Vrbanitate quadam quasi colorata oratio.

COLORO, *as.* colorem induco, tingo. Orat. 201 a, Eloquentia educata nutrimentis epidictici generis, ipsa se postea colorat & roborat. de Or. 114 a, Vt cum in sole ambulem, etiã si ob aliam causam ambulem, fieri natura tamẽ ut colorer: sic cum istos libros ad Misenũ lego, sentio orationẽ meam illorum quasi cantu colorari. de Na. 23 a, Atomi formare, figurare, colorare, animare non possunt.

COLVMBA, *bæ.* Acad. 20 a, Tu autem ne neges infracto remo, neq; columbæ collo commoueri. de Fi. 94 a, Plumę uer ficolores columbis.

COLVMBINVS, *a, um.* Ep. 138 a, Pullus columbinus.

COLVMELLA, *æ.* parua columna. de Leg. 138 b, Statuere columellam super tumulum. Tusc. 241 a, Animaduerti columellam è dumis eminentem.

COLVMEN, culmen, princeps. I. V. 188 a, Timarchides columen familiæ uestræ. I. A. 252 a, Columen amicorum Antonij Cotyla. pro Flac. 154 a, At istud columẽ actionis tuæ Mithridates ambulat cũ lorica, &c. de D. 84 a, Quid uerò Phœbi fax, tristis nuncia belli: Quæ magnum ad columen flammato ardore uolabat? de Di. 84 b, Ni post excelsum ad columen, &c. pro Sest. 6 b, Columen reipublicæ.

COLVMNA, *næ.* de Or. 159 b, Columnæ & templa & porticus sustinent. pro Dom. 225 b, Columnæ marmoreæ ex ædibus meis ad socerum consulis portabantur. Qu. F. 318 a, Columnas neq; rectas, neq; è regione Diphilus collocarat. pro Cluen. 25 b, Is in discordijs ciuitatis ad eam columnam, ad quam multorum sæpe conuicijs perductus erat, tum suffragijs populi peruenerat. Qu. F. 318 a, Columnæ porticus pog

uiuijs indulget. pro Cæl. 52 a, Non idem iudicum comesatorumq; cõspectus. & At. 13 a, Nostri istic comesatores conirationis. aliàs, comissatores.

COMESOR, uel *comessor, æris.* intempestiuis conuiuijs & epulis utor. Epi. 15 a, Si quando illa dicet, Phædriam intromittamus comesatum: Tu, Pamphilam cantatum prouoce mus. aliàs, comissatum.

COMESVS, *a, um.* consumptus, adesus. In Sal. 275 a, Patrimonio non comeso, sed deuorato. pro Cl. 54 a, Venenum epotum quàm comesum celerius potest.

COMETES, *te.* stella crinita. de N. 28 b, Stellæ quas Græci cometas, nostri crinitas uocant, quæ nuper magnarum fuerunt calamitatum prænunciæ. de Di. 84 b, Vidisti & claro tremulos ardore cometas. L. Crinitus.

COMICVS, *a, um.* pro Qu. R. 50 a, Comœdus ex artificio comico spectatur. Or. 23 a, Comici poetæ. L. Comœdia.

COMICE', comico more. de Orat. 145 b, Res tragicas penè comicè tractare.

COMINVS. aduer. de propinquiore loco, propius.) (. Eminus. de D. 116 a, Sed hæc fuerit nobis tanquam leuis armaturæ prima excursio, nunc cominus agamus. pro Cor. 59 a, Qui cũ hoste nostro cominus in acie sæpe pugnarit. de Senect. 81 a, Eminus hasta, cominus gladio uti. pro Plan. 274 a, Cominus pugnare. At. 23 b, Qui me epistola petiuit, ad te, ut uideo, cominus accessit. pro Cec. 203 a, Etsi non solùm impulsu scutorum, neq; conflictu corporum, neq; ictu cominus, neq; coniectione telorum, sed sæpe clamore ipso militum, &c. magnas copias pulsas esse & uidimus, & audiimus. Tusc. 219 b, Video enim utrunq; cominus ictu cecidisse contrario.

COMIS, *me.* humanus, habens comitatem. de Sen. 80 b, Cyrus omnibus in rebus comis erga Lysandrum atq; humanus fuit. pro Cor. 62 b, Comes, benigni, faciles, suaues homines qui erranti comiter monstrant uiam. de Fi. 81 b, Vir bonus, comis & humanus. pro Mur. 139 b, Quis C. Lælio comior? quis iucũdior? & ibi. Nemo eo commodior, comior, moderatior fuit, &c. Att. 80 a, Nil come, nil simplex est. de Cl. 183 b, Qu. Scæuola augur percomis est habitus. pro Pl. 272 b, Omnibus comis eram uisus.

COMITAS, *tis.* facilitas.)(. Seueritas, grauitas. Part. 231 b, Idq; comitate fit magis quàm uanitate. Quin. F. 194 a, Cyrus ille à Xenophonte scriptus, cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur. de Cl. 177 b, Scæuolæ multa in seueritate non deerat comitas. de Sen. 79 a, Comitate condita grauitas. de In. 82 b, Clemẽtia est, per quam animi temerè in odium alicuius inuectionis concitati, comitate retinentur. At. 95 b, Mulieres quidẽ ual de intelligo delectari obsequio & comitate adolescẽtis. de Or. 125 a, & 140 a, Verborum comitas. Of. 22 b, Contraq; pater eius nullam comitatem habuit sermonis. & 42 b, Comitas affabilitasq; sermonis maximè conciliat animos hominum. p Mur. 140 a, Si illius comitatẽ facilitatẽq; tuæ grauitati seueritatiq; aspersseris. Or. 199 b, Seueritas.)(. Comitas.

COMITATVS, *a, um.* pro Dom. 228 a, Quẽ pop. Romanus à porta in Capitolium, atq; inde domum sua celebritate lætitiaq; comitatum honestauit. At. 135 a, Si Cn. bene comitatus conscendisset, & Coss. transissent. I. C. 105 a, Molestè fero, quòd ex urbe parum comitatus exierit. pro Cæl. 44 a, Mulier multis uiris comitata. I. A. 244 b, Quis audeat luci bene comitatum aggredi.

COMITATIOR, *oris.* Tusc. 250 a.

COMITATVS, *tus.* assectatores, comitũ multitudo, clientela. Att. 119 b, Si maneo, & illum comitatum optimorũ ciuium desero, cadendum est in unius potestatem. pro Cor. 68 a, Cum ducibus ipsis, non cum comitatus assectatorib. confligant. I. C. 112 a, Cum iam pontem cum magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent. & ibid. Literæ quæcunq; erant in eo comitatu, integris signis prætoribus traduntur. Qu. F. 321 b, Ille ignarus sui comitatus, repentè aperuit lecticam. item: Quæ si quos inter societas est, eorũ habendus optimus comitatus. pro Mil. 106 b, Muliebri ac delicato ancillarũ puerorumq; comitatu. de Sen. 82 b, Mihi uerò illi comitatu nobilium iuuenum fortunati uidebantur. de Fi. 88 a, Tantus uirtutum comitatus. Part. 118 b, Regulus uirtutum præsidio munitus, tantoq; uirtutis comitatu septus. de Ar. 243 b, Cepi equidem maximum fructũ, & ex consurrectione omnium, & ex comitatu publicanorum. Epi. 92 b, Si modò tecti satis est ad comitatum nostrũ recipiendum.

COMITER, humanè, humaniter, benignè. I. A. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquenq;. de Nat. 13 a, Tum Cotta comiter ut solebat: atqui, inquit, &c. Off. 11 a, Homo qui erranti comiter monstrat uiam. pro Cæl. 40 a, Cum aliquo comiter uiuere. pro Corn. 63 a, & 62 b, Benignè, non grauatè, comiter quidem certè, non communiter conuenit. Sic Cicero comiter interpretatur, contra quendã qui comiter, dicebat esse communiter.

COMITIALIS, *le.* tempus comitiorum. Qu. F. 307 b, Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi nõ poterat. & 311 a, Dies comitiales exemit omnes. I. V. 134 b, Offendit eum mensem comitialem, comitijs iam ab hinc triginta diebus habitis.

COMITIATVS, *tus.* pro comitijs ipsis. de Leg. 186 a, De capite ciuis, nisi per maximum comitiatum, &c. ne ferunto. Ibid. 189 b, Omnibus magistratibus, auspicia & iudicia dantur, &c. auspicia, ut multos inutiles comitiatus probabiles impedirent more.

COMITIVM, *tij.* locus in quo comitia habebantur, campus Martius, commune consilium. I. V. 149 b, Quid hoc cuiquã ferendum putas esse? huius argento domos uestras? huius signis & tabulis forum comitiũ ornari? pro Sest. 20 a, Cum forum comitium, curiam armatis hominibus occupauissent. I. V. 86 a, Tenes, quem quondam in comitio uidistis. & 87 a, Vidi simul cum populo Romano forum comitiũq; adornatum, ad speciem magnifico ornatu, ad sensum cogitationemq; acerbo & lugubri. de Leg. 186 a, De capite ciuis nisi per maximum comitium ne ferunto.

COMITIA, *orum.* conuentus pop. Rom. commune consiliũ omnium ordinum, ad creandos magistratus, ad ferendas leges, & alia cum populo agenda. pro Pl. 269 a, Consul comitia habere cœpit, uocatę tribus, latum suffragiũ, descriptę, renunciatæ, longè plurimum ualuit Plancius. I. A. 176 a, Ecce Dolabellæ comitiorum dies sortitio prærogatiuè, quie scit, renunciatur, tacet, prima classis uocatur, renunciatur: deinde, ut assolet, suffragia: tum secũda classis uocatur, &c. de L. 193 a, Ferri de singulis nisi centuriatis comitijs nolunt. descriptus enim populus, censu, ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad suffragium auxilij quàm fusè in tribus cõuocatus. contra Rul. 66 b, Est illud amplissimum Quirites, quòd hoc honore ex nouis hominibus primùm me multis posthabitis affecistis, quòd prima petitione, & anno meo: sed tamen magnificentius esse illo nihil potest, quòd meis comitijs non tabellam indicem tacitæ libertatis, sed uocẽ unam præ uobis iudicem uestrarum erga me uoluntatum tulistis. I. V. 243 a, Tu cum prætor esses renunciatus, nõ ipsa præconis uoce excitatus es? qui te toties seniorũ iuniorũq; centurijs illo honore affici pronunciauerit. Postquã. 210 b, Comitia centuriata, quæ maximè maiores iusta dici habereq; uoluerũt. contra R. 71 b, Nunc quia prima illa comitia tenetis centuriata & tributa, curiata tantum auspiciorum causa remanserunt. & ibid. & 72 a, & Epi. 17 a, De comitijs multa, & de lege centuriata & curiata. Qu. Fr. 307 a, Gracchus augur recordatus est, quid sibi in cãpo Martio comitia cõsulibus habentib. contra auspicia accidisset. pro Rab. 92, Qui in campo Martio comitijs centuriatis, auspicato in loco crucẽ defigi iubes. pro Mil. 109 b, Quid comitijs in campo quoties potestas fuit? de Pet. 213 b, Video nulla esse comitia tam inquinata largitione, quibus non gratis aliquæ centuriæ renunciẽt suos sibi maximè necessarios. Qu. F. 323 b, Comitiorũ quotidie singuli dies tolluntur obnunciationibus magna uoluntate bonorum omniũ. de Cl. 169 a, Habere comitia contra leges. At. 143 b, Comitia consularia à prætore haberi non posse, & 53 a, Legem comitijs centuriatis esse perlatam. I. V. 234 b, Satis putabat se ad comitia tempore uenturũ, si pridie uenisset. Epi. 109 a, In campo certè non fuisti, cùm hora secunda comitijs quæstorijs institutis sella Qu. Maximi, quem illi consulem esse dicebant, posita esset: quo mortuo nunciato, sella sublata est. Ille autẽ qui comitijs tributis esset auspicatus, centuriata habuit, consulem hora septima renunciauit, &c. Att. 1 a, In campo Martio comitijs tribunitijs ad XVI. Cal. Sex. cõpetitores qui firmi esse uidebãtur, Galba & Antonius. I. A. 234 b, Qd si comitia in senatu haberi placet, petamus, ambiamus, tabula modò noua detur nobis sicut populo data est. de Le. 193 a, Comitia illa sunt armis gesta seruilibus. Att. 63 a, Sed ea comitia puto fore ut ducantur. de Comitijs uide A. Gellium, & Alexandri Geniales dies.

COMITOR, *aris.* assector, sector. de Fin. 77 a, An est aliquid per seipsum flagitiosum, etiamsi nulla comitetur infamia. de In. 63 b, In itinere quidam proficiscentem ad mercatum quendam est comitatus. Tusc. 247 b, Cæteraq;, quæ comitantur huic uitæ.

COMMACVLO, *as.* maculo, turpifico, fœdo. pro Cæl. 40 b, Si se ista infinito ambitu commaculasset.

COMMEATVS, *tus.* cibaria ad multitudinem aliquã alendam, præsertim belli tempore. Item tempus quod eundi, manendi, redeundi datur, & præscribitur alicui. pro Pom. 14 a, Cùm ex omnib. prouincijs cõmeatu & publico & priuato

uato prohibebamur. Attic.107 b. Suscepto autem bello aut tenenda sit urbs, aut ea relicta ille à commeatu & reliquis copijs intercludendus. de Ora.102 b, De commeatu, de insidijs faciendis atq; uitandis, &c. Ad Heren. 5 a, Vt illé qui ad diem commeatus non uenit, quòd eum aquæ intercluſiſſent. I. V. 255 a, Hunc scitote fuisse Heraclitum in ea causa, qui propter grauem morbum oculorum tum cùm nauigaret, & iussu eius qui potestatem habuit, in commeatu Syrarie, cuius remanserit. I.V. 248 a, Hanccine impudentiam iudices ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere, certo precio sexcentenos nummos nautarum missione constituere, quos qui dederat, commeatum totius ætatis auferebat: iste quod & nautæ nomine, & pro stipendio frumento q; acceperat, lucrabatur.

COMMEDITOR, *aris.* meditari, uersare. ad Her. 22 a, Quæ re locos, quos assumpserimus, egregiè commeditari oportebit, ut perpetuò nobis hærere possint. aliàs egregiè communiterq; notare.

COMMEMINI, *isti.* memini. de Or. 194 b, Quem hominem probè commeminisse aiebat. & 159 b, Id quod tu rectè commeministi. Tusc. 150 b, Ego autem non commemini antequàm sum natus, me miserum.

COMMEMORABILIS, *le.* memorabilis. pro Mar. 152 b, Vir commemorabili uirtute præditus. & de N. 52 b.

COMMEMORANDVS, *a, um.* I.V. 74 a, O' cõmemorandia iudicia præclaram q; existimationem nostri ordinis.

COMMEMORATIO, *onis.* mentio, recordatio. Qu.F. 197 a, Me in scribendo commemoratio uirtutis delectauit. I.V. 97 a, Verres in assidua cõmemoratione omnibus omnium flagitiorum fuit. Epi. 67 a, Me commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit. & 146 a, Commemoratio huius rei magnam mihi lætitiam attulit. Ora. 108 a, Commemoratio antiquitatis, exemplorum prolatio. pro Arch. 191 a, Commemorationem nominis nostri non cum uitæ tempore dimittendam esse, sed cum omni posteritate adæquandam.

COMMEMORO, *as.* memoro, dico, memini, psequor, profero, sermonem usurpo, alicuius rei memoriam usurpo, creberis usurpo sermonibus. I.V. 231 b, Longum est & non necessarium, commemorare quæ apud quosq; uisenda sunt. pro Qu. 1, Nam quid hoc iniquius, aut indignius dici, aut commemorari potest? Epist. 48 b, Omnes enim causæ, quas commemoras, iustissimæ sunt. de Orat. 123 a, Critolaus, quem simul cum Diogene uenisse cõmemoras. de Orat. 149 b, Metrodorus, de cuius memoria cõmemorauit Antonius. Qu. Fr. 297 a, Omnes de tua uirtute commemorant. pro R. 95 b, C. Decianus, de quo tu sæpe commemoras. pro Plan. 279 b, Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione commemoratum sit. de Sen. 84 b, Quid quoq; die audierim, dixerim, egerim, cõmemoro uesperi. Aca. 18 b, Primùm quod initio dixisti, ui deamus quale sit, similiter à nobis de antiquis philosophis commemorari, atq; seditiosi solerent claros uiros, sed tamé populares aliquos nominare. de Am. 109 b, Beneficia meminisse debet is in quẽ collata sunt, non cõmemorare qui cõtulit. Par. 114 a, Quæ est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? Postq. 212 b, Qui desiderium mei nominis renouari, & memoriã rerum gestarũ usurpari coegi. pro D. 151 a, Quæ si priuatis gloriosa sunt, multo magis commemorabuntur in regibus.

COMMENDATIO, *onis.* comprobatio, laus, commissio. Ep. 4 a, Is cùm antea & suo splendore & nostra cæterorũq; amicorũ cõmendatione gratissimus in prouincia semper fuit, tum hoc tempore propter tuum in me amorẽ nostrãq; necessitudinem uehementer cõfidit his meis literis se apud te gratiosum fore. & ibi. Omnibus q; rebus eum ita tractes, ut intelligat nostram commendationem non uulgarẽ fuisse. At. 121 b, Cui qui noster honos? quod obsequium? quæ etiam ad cæteros contempti cuiusdam hominis commendatio nostra defuit? ut meum iudiciũ reprehendi à Qu. fratre uulgo q; ab omnibus mallem, quàm illum non esse laudibus? Tusc. 148 a, Vide ne plus commendatio in uulgus, & hæc quæ expetitur gloria modestiæ habeat quàm uoluptatis. Epi. 8 a, Magna est hominum opinio de te, magna commendatio liberalitatis, magna memoria cõsulatus tui. Ora. 207 a, Hũc librũ si minus nostra cõmendatione, tuo tamen nomine diuulgari necesse est. Off. 42 a, Prima est igitur adolescenti commendatio ad gloriam, si qua ex bellicis rebus comparari potest. Orat. 208 a, Principia acuta sententijs uel ad offensionem aduersarij, uel ad commendationem fuit. de Or. 128 a, Illa pars orationis quæ probitatis commendatione boni uiri debet spectem tueri. I. P. 79 b, Obrepsisti ad honores errore hominum, cõmendatione fumosarum imaginum. I. C. 103 a, Homo per se cognitus, nulla commẽdatione malorũ, de Cla. 173 a, Is magnos honores sine ulla commendatione malorũ est adeptus. pro Flac. 151 a, Aliquis infimo loco natus, nulla cõmendatione famæ. de Cla. 186 a, Huius mores omnes commendationem ingenij euertunt. de Cla. 194 a, Hæc causa tantum commendationis habuit, ut, &c. Off. 42 b, Prima igitur cõmendatio proficiscitur à modestia. pro Deio. 144 a, Qui commendationem ineuntis ætatis ab impietate & scelere duxerit. pro Cæl. 38 b, Et meus hic forensis labor uitæq; ratio dimanauit ad existimationem hominũ paulo latius cõmendatione ac iudicio meorum. I.A. 186 b, Nec sentit amens cõmendationem esse comm pellationem suam. pro Planc. 265 b, Hoc ualeret, inquam, in cõmuni consensu omnium, & dulcissima commendatione naturæ. de Ora. 141 a, Facillimè teneri ea quæ auribus percipiuntur, aut cogitatione, si etiam oculorum commendatione animis traderentur. de Finib. 72 a, Epicurus in prima commendatione uoluptatem dixit. & ibid. Vt uoluptatem illam Aristippi in prima commendatione poneret.

COMMENDATITIVS, *a, um.* I.V. 234 b, Tabellæ nõ commendatitię, sed tributarię. Epist. 62 a, Etsi statueram nullas ad te literas mittere, nisi commendatitias, tamen, &c.

COMMENDATRIX, *cis.* de L. 167 b, Lex est emendatrix uitiorum, commendatrix q; uirtutum.

COMMENDATVS, *a, um.* I.A. 222 b, Vita Ser. Sulpitij multis erit præclaris q; monumentis ad omnem memoriã commendata. I.A. 166 b, Quæ res unquam gloriosior? quæ commendatior hominum memoriæ sempiternæ? pro Cor. 63 a, Quis nostrùm est cui non illa ciuitas sit huius studio, cura, diligentia commendatior? pro Sest. 7 a, Alter erat opinione hominum, nobilitate ipsa blanda conciliatricula commendatus. & ibid. Homo falsa opinione, errore hominum commendatus. de Leg. 174 a, Sacrum sacróue commendatum qui clepserit, patricida esto.

COMMENDO, *as.* probo, fidei alicuius cõmitto, in tua fide ac religione depono, concredo, in uestra fide atq; humanitate totam causam repono, ciuitas in Catonis fide collocata, qui nationes deuictas bello in fidem cepissent, omnia in fidẽ & quodammodo patrocinium mei consulatus suos collata, in fidẽ meã accipio, in tutela alicuius sum: alicuius uirtuti, fidei, felicitati sum commẽdatus. Postq. 207 a, Cum esset præter simulatã tristitiã nulla res cõmendaret. Ep. 189 a, Neq; enim omniũ iudiciorũ malim me à te commendari, q ipso tuo indicio dignè ac mereor cõmendatus esse. de Ora. 109 b, Vt duos summos uiros, ijs qui neutrũ illorũ uiderint, eorum quibus ambo illi oratores cogniti sunt, uiuorum & præsentium memoria teste cõmendemus. pro Cęl. 38 b, Nec enim uobis satis cõmendata huius ætas esse posset, nisi, &c. de Orat. 125 a, Lenis oratio cõmendat reos. Off. 42 b, P. Rutilij adolescentiam ad opinionem & innocentiæ & iuris scientiæ, P. Mutij commendauit domus. de Clar. 184 b, Nulla re una magis commendatur orator, quàm splendore uerborum. de Orat. 107 a, Vox quæ una maximè eloquentiam commendat. de Clar. 186 b, Huius actio non satis commendabat orationem. Attic. 209 a, Ligarianam, ut uideo, præclarè autoritas tua commendauit. & 49 a, Me totum tuo amori fideiq; commendo. & 229 a, Respubl. ita te mihi commendauit, ut chariorem habeam neminem. Epist. 21 a, Tibi me totum commendo atq; trado. & 218 b, Sed uereor, ne quia complures tibi præcipuè commendo, exæquare uidear ambitione quadam commendationes meas. Qu. Frat. 299 b. Item: Tibi me, tibi meas omnes opes fortunas q; commendo, tibi committo existimationem ac spem reliquæ uitæ. Ep. 28 b, Petis à me ut Bibulo te quàm diligẽtissimè commendem. Att. 276 b, & 277 a, Ad petitionem aut commendationem honoris tibi Glicona medicum diligentissimè commendo. Epist. 4 a, Quæ ne spes eum fallat, uehementer te rogo, cõmendo q; tibi eius omnia negocia, liberos, procuratores, familiam. & 109 a, Quare mi Cicero perseuera constanter nos conseruare, & Sulpitio successori nos de meliore nota commenda. & 194 b, Vale, & matrem meos q; tibi cõmendatos habe. & 300 a, Zeuxis, quem scribis certissimum matricidam tibi à me intimè cõmendari. & 187 b, A te peto dignitatem meam tibi commendatam habeas. & 199 b, Rogo ut habeas eos à me commendatissimos. pro Cl. 24 b, Spes illa quam mulier in aluo commendatam à uiro continebat. pro Pom. 6 a, Vt se socios dignos existimetis, quorum salutem tali uiro commẽdetis. de Fin. 93 a, Simul atq; natum sit animal, ipsum sibi conciliari & commendari ad conseruandum. I.A. 235 a, Harum rerum omnium decertatio consulibus commissa & commẽdata est. pro Ar. 189 a, Poetæ quasi deorũ aliquo dono & munere cõmendati nobis esse uidentur. pro S.R. 37 a, Cui fortunæ uiui commendatæ sunt atq; concreditæ. pro Do. 242 a, Vobis ergo meam dignitatẽ, studium & iudicium non modò cõmissum, sed etiam commendatum arbitrabãtur. de Ar. 246 b, Pontifices

quorum

quorum authoritati,& fidei,& prudentiæ maiores nostri sacra religiones q; commendarunt. pro Mur.124 a, Idem consul eum uestræ fidei commendat, quem antea dijs immortalibus commendauit. de Pro.76 a, Quare sit in eius tutela Gallia,cuius uirtuti,fidei,felicitati commendata est.de Or. 104 b,Filios suos paruos tutelæ populi commendare. Offi. 25 a,Iura fidei magistratuum commissa sunt.de Or.111 b,Historia qua uoce alia nisi oratoris immortalitati commendatur. Ep.68 b,Vt me sempiternæ gloriæ per eum commendari nolim, qui non ipse quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam cõsequatur. & 151 b,Nomenq; tuum commenda immortalitati. & 67 a,Cupio res nostras quam celerrimè monumentis commendari tuis. Epi.171 a,b,Satis me multa scripsisse quæ literis commendari possint, arbitror:id est,committi.

COMMENTARIOLVM, *li.* libellus.I.A.156 a,An in commentariolis & chirographis & libellis acta Cæsaris firma erunt? de F.108 b, Quæ res efficit,ne necesse sit, ijsdem de rebus semper quasi dictata decantare, neq; à commentariolis suis discedere.de Or.85 a,Quæ pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata ac rudia exciderunt. Qu.de Pet. 214 a,Volo enim hoc commentariolum petitionis haberi omni ratione perfectum.

COMMENTARIVM, *rij.* liber ad subsidium memoriæ comparatus,in quo rerum & negociorum capita notantur. de Cl.179 a,Ipsa illa censoria contra Cn. Domitium collegam nõ est oratio,sed quasi capita rerum,& orationis commentarium paulò plenius. Epistol. 121 b, Quam quisq; sententiam dixerit,in commentario est rerum urbanarũ,è quo tu quæ digna sunt,selige. Atti.19 a,Commentarium consulatus mei Græcè scriptum misi ad te. Oct. 329 b, M.Antonius ciuitates donabat ex commentario.Ep.113 a,Commentarium rerum urbanarum primum dedi L. Castrinio,secundum ei qui has literas tibi reddet. I.V.246 b, Audite decretum mercenarij prætoris ex ipsius commentario. & ibid. Recita commentarium. pro S.175 b,Ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari? Tusc. 202 a,In eo est disputatio scripta Carneadis,quam se ait in commentarium retulisse. Atti.102 b,Referre aliquid in commentarium manu sua. de Or.102 b, Illa quæ in commentarium meum retuli.

COMMENTARII,*orum.*idem quod commentarium. Ep. 69 a,b,Si enim suscipis causam,cõficiam cõmentarios rerum omnium.de Cla.289 a,Cæsar scripsit commentarios rerum suarum. Offic. 53 b,54 a,Quem locum miror à Posidonio breuiter esse tractatum in quibusdam commentarijs. pro Rab.93 a, Ex annaliũ monumẽtis, & ex regum cõmentarijs aliquid cõquirere. de C.171 a,Vt & Atticus scribit, & nos in antiquis commentarijs inuenimus. I.A.153 a, Nihil tum nisi quod erat notum in C. Cæsaris cõmentarijs reperiebatur. de Cl.169 a,Possumus T. Coruncanum suspicari disertum, quòd ex pontificum cõmentariis longè plurimum ingenio ualuisse uideatur. de Fin.92 a, Cõmentarios quosdam Aristotelicos,quos hîc sciebam esse,ueni ut auferrem. de Orat. 129 b,Vbi sunt fundi Brute,quos tibi pater publicis cõmentarijs cõsignatos reliquit?id est,tribus libellis de iure ciuili.

COMMENTATIO,*onis.* cogitatio, meditatio. de Ora.97 a, Subitam orationem cõmentatio & cogitatio facilè uincit. & ibi. b, Et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est.Ep.138 b,Cõmentatio causarum.de Ora.187 b,Is sese quotidianis cõmentationibus exercebat. & 119 a, Quos locos multa cõmentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. de Cl.174 a,In exercitationibus cõmentationibusq; multum operæ ponere.de Ora.107 b,Subitę ad propositas causas exercitationes, & accuratę ac meditatæ cõmentationes, multi sudoris sunt. Tusc.164 a, Tota enim philosophorum uita, ut ait idem,commentatio mortis est. Tusc.184 a, De exercitatione & consuetudine & commentatione dixi, apage fis, nunc de ratione uideamus. & 185 b,Tantum exercitatio,meditatio,consuetudo.

COMMENTITIVS,*a,um.*fictus.pro S.R.25 a,Ille quomodo crimen commentitium confirmaret,non inueniebat. de N.5 b,Cõmentitiæ futiles q; sententiæ.& 40 a,Commentitij & ficti dei. Off.59 a, Ficta & commentitia fabula. de F. 146 a, Nomina partim noua & commentitia, partim idem significantia. de N.7 b,Parmenides commentitium quiddam coronæ simílitudine efficit. & 22 a, Omnem talem confirmationem animi,philosophi motũ inanem uocant.

COMMENTOR,*aris.* meditor,cogito,considero,mecum meditor. Attic.38 b,Veruntamen ipsum mecum in his locis cõmentor,ut ista improbem. I.A.190 b,Iam accedũt consules multos iam menses de pop.Ro.libertate cõmentati atq; meditati.I.P.100 b,Sin autẽ aliquid sperare uolueras,cogitaras id, quod illa trophæa plena dedecoris & risus te commentatum esse declarant. Epist.95 b,Si me occupationibus relaxaro (nam ut planè exoluam nõ postulo, & ipsum quidem multos annos nihil aliud cõmentor) docebo,&c. Tusc. 196 b,Nam qui hæc audita à docto meminissem uiro,futuras mecũ commentabar miserias. de Clar.193 a, Hortensius tanta memoria fuit,ut quæ secum commentatus esset,ea sine scripto uerbis eisdem redderet. de D.98 a, Magi congregãtur in fano cõmentandi causa, atq; inter se colloquendi. de A.96 b, Cùm in hortos D. Bruti commentandi causa (ut assolet) uenissemus.Epi.148 a,Ad quẽ paratus uenerat,cum in uilla Metelli cõplures dies cõmentatus esset. & ibi.Quæ autem in lustris & in uino cõmentatio potuit esse?de Finib. 153 a, Animaduertuntq; ea quæ domi fiunt curiosius, incipiuntq; cõmentari aliquid & discere. Ep.52 a,Vt antè commẽtemur inter nos,qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. de Or.150 b,Magister hic Samnitum summa iam se nectute est,& quotidie commentatur. I.A. 233 a, Quorum alter cõmentatus est mimos,alter egit tragœdiam. pro Qu. R.31 a, Quæ mihi iste uisus est ex alia oratione declamare, quam in alium reum commentaretur. Attic. 142 b, *Sicuti* meas commentari nõ desino,id est proposita. de Cl. 194 b, Cõmentor declamitãs cũ aliquo quotidie. & 172 a, Vsq; illum cõmentatum in quadam testudine cum seruis literatis fuisse. de Cl.171 a,In considerandã cõponendaq; causa. Epi. 266 b, Is diu & multis lucubrationibus commentata oratione uide ut probari possit,te non peccasse.

COMMENTVM,*ti.* res ficta,excogitata inuentio. de N.26 b,Opinionum enim commenta delet dies.de Cl.193 a,Idem sua & commenta,& scripta,& nullo referente omnia aduersariorum dicta meminerat.

COMMEO,*as.* eo,uenio,redeo.At.124 a,Crebrò enim illius literæ ab alijs ad nos commeant. pro Pom.14 b,Insula Delos,quò omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus commeabant. I.V.245 a, Nauis,quæ ad ea furta,quæ reliquisses, commearet. de N.65 b,Cum eadem uicissim retrò commeant.& 35 b,Sol ab ortu ad occasum commeans. de N.7 b,Animum esse per naturam rerum omnem intentum & commeantem.pro Cæl.45 b,Cuius in hortos iure suo libidines omnium commearent.

COMMERCIVM, *cij.* usus,familiaritas.de Sen.85 b,Voluptas nullum habet cum uirtute commercium. I.V.231 a,Mihi cõmercium ullius rei cum illo non est. & 168 a, Is agrum in Segestano (nam commercium in eo agro nemini est) conductum habebat. & 133 b, Ei locum illum senatorium ille uendidit, cui ne commercium quidem esse oportebat. ad Brut.285 b, Si sit commercio locus.

COMMEREO,*res.* mereor.de Orat.105 a, Interrogabatur reus, quam quasi æstimationem commeruisse se maximè diceret.

COMMERITVS,*ta.*de Inu.12 b,& 59 b,Non castigabo pro commerita noxia.Plauti.

COMMETIOR,*ris.* metior,simul metior. de In. 51 a, Sæpe oportet cõmetiri cum tempore negocium. de Vniu. 200 b, Neq; fiderum ambitus inter se commetiuntur.

COMMIGRO,*as.* migro,domicilium muto. Qu.Fr. 309 a, Domus tibi conducta est, sed breui in tuam commigrabis.

COMMILITO,*onis.* in bello socius.pro D.149 a,Hic adolescens,qui meus in Cilicia miles, in Græcia cõmilito fuit.

COMMINATIO,*onis.*minatio.de Or.162 a,Orationis autem ipsius tanquam amorũ est,uel ad usum comminatio & quasi petitio,uel ad uenustatem ipsa petitio.

COMMINISCOR,*ris.* commentus sum,fingo. de Eat.141, Quædam etiam Posidonius cõminisci uidetur. de N.37 b, Epicurus monogrammos deos commẽtus est. At.86 a,Nec me hoc uel potius Africanum (is enim loquitur) commentum putes. de Finib.116 a, Ille enim occurrentia nescio quæ comminiscebatur. Ad Heren.8 a, Confingere & comminisci aliquid.

COMMINVO,*is.* frango,diminuo. I.V.212 b, Is nescio quo pacto dum armis exercetur, annulus aureus, quem habebat,fractus est & comminutus. I. P. 99 b, Illi statuam istius deturbant,affligunt,comminuunt,dissipant. pro Qu. 4 b, Nullum officium tam sanctum est, quod non auaritia cõminuere atq; uiolare soleat.Off.41 a,Viriatus,quem C.Lælius prætor fregit & comminuit. Att.57 a,Re familiari cõminuti sumus.

COMMISCEO,*sces.* permisceo. pro Dom. 242 b, Cuius ignem non sum passus cum totius urbis incendio commisceri. de Amicit.111 a, Cuius animum cum se commisceat, ut efficiat penè unum ex duobus. pro Mar. 132 a, Nunquam enim temeritas cum sapientia commiscetur. de Nat.31 b,In mari & in fœmina commiscendorum corporum miræ libidines. Ad Heren. 35 a,Ius accusatoris cum iure testimonij commiscebis.

COMMISERATIO, *onis.* miseratio, misericordia. de Ora. 163 b, Aliud molestia, sine commiseratione graue quiddam, & uno pressu ac sono obductum. Ad Heren. 16 a, Commiserationem breuem esse oportet: nihil enim lachryma citius arescit.

COMMISEROR, *aris.* miseror, miseratione afficior. In Arat. Commiserans hominum metuendos undiq; casus. I. V. 61 b, Quid cum cõmiserari, cõqueri, & ex illius inuidia deonerare aliquid, & in te traijcere cœperit? Anteq. 196 a, Conqueri & commiserari non licere.

COMMISSATOR, *oris.* Comesator.

COMMISSVM, *si.* factum, facinus, delictum. Pro Syl. 180 b, Ecquid huius factum aut cõmissum non dicam audacius, sed quod cuiquam paulo minus consideratum uideretur factum quæro. Tusc. 181 b, Enunciare cõmissa, prodere conscios. de L. 173 b, Sacrũ commissum quod neq; expiari potest, impiè cõmissum esto. uidetur hîc Cicero loqui de quodam scelere, quod expiari non potest, cuiusmodi Theologi nostri appellant, peccatum in spiritum sanctum, & peccatum ad mortem.

COMMISSIO, *onis.* exhibitio. Att. 254 a, Sed tamen rumoris nescio quid affluxerat, commissione Græcorum frequentiam non fuisse. Attic. 249 a, Et tecum ago ut iam ab ipsa commissione ad me, quemadmodum ij ludi accipiantur, deinde omnia.

COMMISSVRA, *æ.* iunctura. de Nat. 54 a, Quid dicam de ossibus, quæ subiecta corpori mirabiles commissuras habent? & 56 a, Molles digitorum cõmissuræ. de Vniu. 199 a, Vt & ipse secum, & inter se ex commissura iungerentur.

COMMISSVS, *a, um.* ut pugna commissa. L. Committo.

COMMITTO, *tis.* credo, concredo, cõmendo, mando. I. A. 235 a, Cum harum rerũ omnium decertatio cõsulibus commissa & cõmendata sit. pro Dom. 213 a, Vt omnia uestræ sapientiæ, fidei, potestatiq; cõmissa creditaq; esse uideantur. I. V. 242 b, Mihi honorem illum non solùm datum, sed etiam creditum ac cõmissum puto. Qu. Fr. 292 b, Si quis est in quo iam defendaris, huic mihi credideris, nullam partem existimationis tuæ commiseris. & 295 a, Vt eos quos tuæ fidei potestatiq; S. P. Q. R. commisit & credidit, diligas. I. V. 149 a, Qui Quæstor cõsulem suum consilijs commisisti, rebus omnibus creditis, spoliare, relinquere, prodere ausus est. pro Qu. 18 a, Tibi committo existimationem ac spem uitæ meę. pro Fon. 282 b, Frugi hominem iudices uidetis positum in uestra fide ac ac potestate, atq; ita ut commissus sit fidei, permissus potestati. Off. 25 a, Iura fidei magistratuum commissa sunt. Offic. 17 b, Vt turela, sic procuratio reipub. ad utilitatem eorum qui cõmissi sunt, non ad eorum quibus commissa gerenda est. At. 242 b, Autor non sum, ut te urbi committas. pro Do. 223 a, Qui se populo commiserant, repellebantur. pro S. R. 37 b, Cum per eius fidẽ læditur, cui se commiserit. Attic. 10 b, Satius est in infamiæ sordibus relinqui, quàm infirmo iudicio cõmitti. de Ora. 99 a, Ego tibi ullam causam maiorem committendam putem? pro Planc. 272 a, Committere magistratum alicui. At. 131 b, Quantum ijs copijs committendum sit, non te præterit. pro Dom. 216 b, Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem sunt commissa. Epist. 204 b, Neq; te impedio quo minus susceptum negocium pro tua fide & diligentia ex uoluntate Cæsaris qui tibi rem magnam difficilemq; commisit, gerere possis. pro S. R. 39 a, Quæ posita sunt in suspicionibus, ea uestris ingenijs coniecturæq; cõmitto. I. A. 205 a, In conspectum pop. Rom. quo ore uos cõmisistis? pro S. R. 37 a, Res tanta quæ publicè gesta atq; commissa sit. Ep. 42 a, Quid mihi ille non commisit? quid non mecum cõmunicauit? At. 7 b, Itaq; neq; Achaicis, neq; Epiroticis hominibus paulò liberiores literas committere audeo. Art. 18 a, Huic terræ filio nescio cui committere epistolam tantis de rebus non audeo. Epist. 16 b, Quos tamen ipsos liberos, si quem cui rectè committam inuenero, curabo ad te perferendos. Attic. 54 a, Præterea sunt quædam domestica, quæ literis non cõmitto. & 155 b, Fortunæ sunt committenda omnia, sine spe conamur ulla. Epist. 258 a, Quare te neq; nauigationi, neq; uiæ committas. Attic. 138 b, Quorum causa timidus me fortunæ committebam. Atti. 232 a, Huic nihil credideris, nullam partem existimationis tuæ commiseris. In Ara. Hoc caue te ponto studeas committere mense. Ac. 17 b, Vt tamen in præcipitem locum non debeat se sapiens committere. I. A. 244 a, Possum´ne satis uideri cautus, si me huic itineri tam periculoso commisero? pro Pom. 10 a, Quis nauigauit, qui non se aut mortis, aut seruitutis periculo committeret?

COMMITTERE, facere. de Leg. 163 a, Quocirca uereor committere, ut non bene prouisa principia ponantur. I. A. 217 a, Ego nolo quemquam ciuem cõmittere, ut morte mulctandus sit. Ep. 65 b, Non committam, ut tibi insanire

uidear. At. 4 a, Non cõmittam posthac, ut me accusare de epistolarum negligentia possis. Offic. 43 a, Id enim ipsi sordidum est ad famam, committere ut accusator nominetur. Epistol. 39 b, Non est meum committere, ut negligens fuisse uidear. & 176 b, Ipsum Cæsarem nihil sanè de te quæsturum, nisi dictum, quod diceret te dixisse, laudandum adolescentem, ornandum, tollendum, se non esse cõmissurum ut tolli posset. & 177 a, Non committendum putaui, prius ut alpes transgrederer, quàm scirem, &c. At. 118 a, Non puto Cn. nostrum commissurum, ut Domitium relinquat. & 124 b, Non placuit nobis committere ut temeritas nostra reipubl. noceret. & 10 b, Id autem ut accideret, commissum est Hortensij consilio. & 69 b, Non committam ut tibi cum possim consilio. & 213, Ne committas ut frustra prodesse, non prosim. & 213, Ne committas ut frustra properasse uideare. Qu. Fra. 290 a, Præsertim cum id commiserit, ut ille alter annus etiam tertium posset adducere. pro Qu. 11 a, Cõmissum nihil est, quare ad istam rationem perueniretur. de Or. 130 a, Non committam, ut si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi.

COMMITTERE, edere, suscipere, exhibere. Epi. 165 b, Sed ut rationem ineo, quo die prælium Pansa cõmisit, eodem à Gadibus naues profectæ sunt. pro Mur. 132 a, Pugna, quæ cum rege cõmissa est, & summa contentione pugnata. I. C. 112 a, Tum interuentu Pontini, pugna quæ erat cõmissa sedatur. pro S. R. 20 a, Longo interuallo iudicium hoc interficiens primum committitur. Qu. Fr. 325 a, Ad VIII. Calendarum Nouembris, quo die ludi committebantur.

COMMITTERE, delinquere, peccare, admittere, edere. pro Mur. 125 a, Nihil cõmissum contra legem esse defendo. de Cla. 168 b, Sed cum ex eo, quia quasi cõmitteret cõtra legem quo quis iudicio circũueniretur, sæpe ipse in iudicium uocaretur, orationes alijs destitit scribere. pro Clu. 36 b, Is condẽnatus est, quòd cõtra legem cõmisisset. I. V. 136 b, Censoribus, si quid commisissent, pœnæ erant legibus constitutæ. de In. 46 b, Qui simili impulsu aliquid commiserint. & ibi. Cũ impulsione aliquem commisisse quid dicet. I. V. 60 a, Quæ tu sine Verre commisisti, Verri crimini daturus sum. pro Mil. 113 a, Nihil timent, qui nihil commiserunt. Epi. 40 b, Sed quoniam accidit, si quid à me prætermissum fuerit, cõmissum facinus & admissum dedecus cõfitebor. pro Syl. 168 a, Cõmittere magnum scelus. pro Sest. 16 a, Edere scelus in aliquem. pro S. R. 28 b, Committere maleficium. I. V. 77 a, Verres multa in Deos nefariè commisit. & 84 a, Ea natura quæ tantum facinus commisit. in A. 205 b, Multis rebus nefarijs antè cõmissis. de Cl. 184 b, Is nelegens quidem unquam sensit, quantum flagitij commisisset. pro Qu. 184 b, Is nihil alienum uita superiore commisit.

COMMITTERE, obligari. I. V. 110 a, Faciemus ut palæstritæ petant hæreditatem, quòd eam palæstræ commissam esse dicant. & 81 b, Calumniatores ex finu suo apposuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ cõmissam esse dicerent. & 154 a, Pœnã octupli cõmissam persequi. Hoc uulgò cadere in pœnam dicitur. pro Clu. 39 a, Nihilominus enim potest, ut illam mulctam non commiserit, accepisse tamen ob rem iudicandam. pro Do. 242 b, Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse & commissam putabo. & 198 a, Postquam.

COMMODE, bene, rectè, commodùm. pro S. R. 20 a, Non satis cõmodè dicere possim, nam commoditati ingenium est impedimento. de Amic. 95 b, Multa ab aliquo breuiter & commodè dicta. Offi. 51 b, Has res cõmodissimè Xenophon persecutus est. de Or. 104 b, Aliquid non tãtùm parum commodè, sed etiam turpiter & flagitiosum dictum. & 105 a, Oratio commodè scripta. Att. 175 a, Quòd literas, quibus putas opus esse, curas dandas, facis cõmodè. pro S. R. 24 a, Hũc pro dignitate laudare nemo satis commodè posset. Off. 47 b, Cõmodè autem quicunq; dixit, pecuniam qui habet, &c. contra Rull. 87 b, Commodius fecissent: id est, melius. de In. 64 b, Exercitus is, cui præpositus est sapiens imperator, omnibus partibus commodius regitur, quàm is qui stultitia alicuius administratur. At. 111 b, Sanè cõmodè Pompeius distribuit binos singulis partibus familiarum. & 156 a, Feceris igitur commodè, mihiq; gratum, si me de his rebus feceris certiorem. & 255 a, Magis commodè quàm strenuè nauigaui. Epist. 175 a, Et ille cui mandaui, satis scitè & commodè tempus ad te ecpit adeundi. Of. 52 a, Sed toto hoc de genere commodius à quibusdam, &c. disputatur, quàm, &c. At. 29 b, Emerseram cõmodè ex Antio in Appiam ad Treis tabernas, cum in me incurrit Roma ueniens Curio meus. I. V. 160 b, Cõmodè cum Apronius è palæstra redijsset, statuitur Lollius in illo conuiuio.

COMMODITER, commodè. L. Commeditor.

COMMODITAS, *tis.* opportunitas. de In. 66 b, In occasione cõmoditas ad faciẽdum idonea. pro S. R. 30 a, Neq; satis commodè

commodè dicere possum, nam commoditati ingenium est impedimento. Offic. 35 b, Qui ex bestijs fructus, aut quę cõmoditas percipi possit? nisi, &c. de Am. 100 a, Amicitia plurimas & maximas commoditates continet. ad Herenn. 1 a, Non parum habet in se fructus copia dicendi & commoditas orationis. Offic. 2 b, & 3 a, Ad uitæ commoditatẽ iucunditatẽq;, ad facultates rerũ atq; copias, conducat id nec ne, &c. de Nat. 74 b, Omnes meos dolos, fallacias, præstigias, præstrinxit commoditas patris. & 77 b, Externæ commoditates, uineta, segetesque, &c. id est, bona fortunæ quæ uocantur.

COMMODO, *as.* accommodo, utendum do, inseruio, benignè facio, benefacio, aliquem iuuo. L. Occupo. de Orat. 227 b, Inuidetur enim commodis hominum ipsorũ, studijs aũt eorum cæteris commodandi fauetur. de Finibus 89 a, Nec enim si tuam ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendum est, sed fœneratio. Epist. 28 b, Quod scribis ad me drachmis CCCLIII. nihil est quod in isto genere cuiquam possim commodare. Offic. 11 a, Quicquid sine detrimento possit commodari, id tribuatur cuiq;. I.V. 204 a, At publici commodasti tritici modium L X milia. pro Cęl. 43 b, Mulier, quæ se aurum Cęlio commodasse dicit. & ibidem: Aurum sumptum à muliere. & 49 b, Aurum reddere. ad Her. 40 a, Ait se ædes cuidam ad nuptias commodasse. In Ver. 204 a, Nomen suum alicui ad translationem criminis commodare. Epist. 31 b, Quæ successori commodare potest is qui prouinciam tradit. & 222 a, Quibus tu quæcunq; cõmodaueris, erunt mihi gratissima. & 223, A' te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, ut eò libentius his commodes, operamq; des, quoad fides tua patietur, ut socrus adolescentis reane fiat. & 218 b, Quamobrem peto à te maiorem in modum, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesq; patietur, commodes. & 223 b, Primùm ut omnibus in rebus ei te commodes, quoad fides tua patietur. & 219 a, Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quod sine molestia tua facere possit, ei commodes. & 207 a, Cupio ei societati, quibuscunq; rebus possim commodare. & 211 a, Quicquid ei commodaueris, erit mihi maiorẽ in modum gratum. pro Mar. 134 a, Hæc à uirtute donata, cætera à fortuna commodata esse uidentur. Attic. 31 b, Commodare alicui.

COMMODVM. uix, tantum, commodè, opportunè. Att. 168 b, Commodùm ad te dederãm literas de pluribus rebus. cum ad me bene manè Dionysius fuisset. & 206 a, Commodùm discesseras heri, cum Trebatius uenit. & 214 b, Commodùm ad te miseram Demeam, cum ad me Eros uenit.

COMMODVM, *modi.* utilitas, bonum, ratio, *σύγκρισις.* de Fi. 104 b, Incommoda autem, & commoda, sic enim *σύγκριτὰ* *ματα* & *ἀσύγκριτὰ* *ματα* appello, communia esse uoluerunt. de Or. 179 b, Qui utilitatem defendet, enumerabit commoda pacis, opum, &c. & ibi. Incommoda contrariorum. Off. 17 a, Dimicare de honore, gloria, cæterisque commodis. de In. 50 a, & ad Her. 18 b, Præterea commoda & incommoda considerantur ab natura data animo aut corpori. pro Põp. 17 b, Salutem reip. meis commodis & rationibus prætuli. Qu. Fr. 294 b, Est eius qui alijs præsit, eorum quibus præsit, commodis utilitatiq; seruire. de N. 25 a, Si amicitiam ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda quem diligimus. de Na. Incommoda uitæ sapientes commodorum compensatione leniunt. pro Mur. 135 a, Quibus contra ualetudinis cõmodum laborandum est. de In. 64 a, Cum commodum aliquod maioris adipiscendi commodi causa præteritur. & ibid. Retinendi, augendi adipiscendiue commodi causa. At. 196 b, Velim aliquando cum erit tuum commodum, Lentulum puerum uisas. de D. 103 a, Vt ostenderet etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse. Qu. Fr. 328 b, Nihil quod ad commodum meum attinet, sine maximo tuo commodo & maxima tua facultate, mi frater, cogitaris. At. 220 b, Id si tibi erit commodum, cures uelim. & 57 b, Sed hæc, si tibi commodum est. Postquã. 206 b, Neq; solùm id dixit, sed quos ei commodũ fuit, compellauit. de Cl. 166 b, Quare si tibi est commodum, ede illa, quæ cœperas. I.V. 76 a, Etiamsi spaciũ ad dicendum nostro commodo uacuosq; dies habuissemus. Epi. 47 a, Tu quod commodo tuo fiat, quamprimùm uelim uenias. Att. 123 b, Ipse quod commodo tuo fiat, cum eo colloquere. & 220 b, Heri nescio quid in strepitu uideor exaudisse, cum diceres te in Tusculanum esse uenturum, quod utinam, iterum utinam, tuo tamen commodo. & 207 a, Pisonẽ si poteris conuenias, uides quàm maturum sit, sed tamen quod tuo commodo fiat. & 276 a, Si minus id commodo reip. facere possis, ut in ijsdem locis exercitum contineres. & 3 a, Nunc uerò sentio, quod tuo commodo facere poteris, uenias ad id tẽpus quod scribis, de Cl. 166 a, Ego uerò expectabo ea quę

polliceris, neq; exigã, nisi commodo tuo. & ibi. Quod ipse, cui debes, in commodo exacturum negat.

COMMODVS, *a, um.* opportunus, utilis, facilis. At. 217 a, Nihil geri potest nec commodius, nec aptius quàm ut scribis. I.V. 99 a, Vt filijs bona patria eriperes, &c cui tibi cõmodum esset condonares. Qu. F. 322 a, Literæ, quas ego accepi satis commodas de Britannicis rebus. At. 126 a, Ex literis tuis ea, quæ in agro Piceno gesta erant, cognoui commodiora esse multo quàm ut erat nobis nunciatum. pro Cec. 286 b, Potuisti ad tuum ius faciliore ac commodiore uia peruenire. pro Mu. 130 b, Nemo Catone proauo tuo commodior, comior, moderatior fuit, ad omnem rationem humanitatis. Qu. Fr. 297 b, In hoc genere multo te esse iam cõmodiorem mitioremq; nunciant. de Am. 106 b, Qui antea commodis fuerunt moribus, eos prosperis rebus immutari. ad Her. 29 b, Qui priuatus intolerabili superbia fuerit, eum commodum & sui cognoscentem uidere in potestate quis speret? At. 136 b, Si commodius anni tempus esset, uel infero mari liceret uti.

COMMOLIOR, *iris.* molior. de N. 74 b, Neq; dolum ad eũ neq; machinam commoliar. Statij poetæ comici.

COMMONEFACIO, *cis.* commoneo, admoneo. Ep. 61 b, De rationibus prouincię quid uellem fieri, ut is uos doceret & commoneface ret. Ep. 229 b, Sed tamen Cereliæ procuratores scripserunt, te propter magnitudinem prouincię, multitudinem negociorum, etiam atq; etiam esse commonefaciendum. I.V. 233 b, Irrisio quę commonefaceret istius turpẽ calamitosamq; præturam. Sal. in. Ci. 270 b, Videlicet ut nos commonefacias, quàm conuersa sit resp. ad Her. 51 b, Cum ipse te ueteris amicitiæ commonefaceret, commotus es?

COMMONEFIO *fis.* I.V. 258 b, Nemo est qui tui sceleris ex illa oratione commonefiat.

COMMONEO, *es.* admoneo. At. 138 b, Attentum, commonent Græci, ut principiò faciamus iudicẽ. I.V. 213 a, Hoc me commonuit Pisonis annulus, quod totum effluxerat. de Fi. 99 a, Vt commoneri nos satis sit, nihil attineat doceri. Para. 238 b, & I.V. 107 b, & 258 a, Commonere aliquem de aliqua re. ad Heren. 34 b, Te nuptiales tibiæ eius matrimonij commonebant.

COMMONITIO, *nis.* Qu. de Pet. 113 a, Commonitionib. aliàs, communitionibus.

COMMONSTRO, *as.* de Or. 102 a, Sed ut commonstrarẽ tantùm uiam, & ut fieri solet, digitum ad fontes intenderẽ. de Or. 123 b, Et illi sedes & tanquam domicilia omnium argumentorũ commonstret. de Vn. 202 a, Commonstrauitq; leges fatales.

COMMONSTRATVS, *ta.* de Or. 162 b.

COMMORATIO, *onis.* Ep. 92 b, Nam & uilla & amœnitas illa, commorationis est, non diuersorij. Qu. F. 321 b, Multos dies hanc epistolam in manibus habuit, propter commorationem tabellariorum.

COMMORATIO, cum est exornatio sententiarũ. ad Her. 38 a, Commoratio est, cũ in loco firmissimo, quo tota causa continetur, manetur diutius, & eòdem sæpius reditur. de Orat. 161 b, Nam & commoratio una in re, permultum mouet. de Or. 209 b, Versari sæpe multis modis eandem & unã rem, & hærere in eadem commorariq; sententia.

COMMORO R *aris.* maneo, consisto, subsisto. Att. 142 b, Assentio tibi ut in Formiano potissimùm commorer. Att. 74 b, Nostra negocia, quoniam Romæ commoraris, amabo te explica. & 75 a, Quoniam Romæ manes. Epi. 33 b, Triduum Ephesi commoratus sum. de Orat. 91 b, Complures sum ibi dies commoratus: id est, Athenis. In Ver. 255 a, Prædones unam illam solam noctem ad Pelorum commorati, ad Syracusas accedere incipiunt. Ep. 28 a, Commoraturum me nusquam sanè arbitror. & 92 b, Ego me Asturæ diutius arbitror commoraturum. pro Pom. 6 a, Vt illi beatissimi esse uideantur, apud quos ille diutissimè commoratur. de Sen. 94 b, Commorandi enim natura diuersorium nobis, non habitandi dedit. pro Quin. 4 a, Deinde Romæ dies ferè X X X Quintius commoratur. Epi. 86 b, Quasi tibi non liceret in Sicilia diutius commorari. & 33 a, b, Prope Cal. Sextiles puto me Laodiceæ fore, ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur, commorabor. & 244 a, Cùm ad Cybistra propter rationem quinque belli dies essem commoratus. & 257 b, Nos apud Alyziam unum diem commorati sumus. & 213 a, Audio eum etiam nunc, ubi ego reliqui, Cybiræ commorari. & 229 b, Diutius ibi commorabimur. & 169 b, Lupus familiaris noster, cum ad te uenisset, cumque Romæ quosdam dies commoraretur, ego eram in ijs locis in quibus, &c. Attic. 130 b, Si Cæsar circum isthæc loca commorabitur. pro Clu. 25 a, Cum is apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibidem diem posterum commoraretur. pro Quint. Rosc. 53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit,

& paul-

& paulisper consistere & commorari coegit. Bru. 288 b, Tar
dare & commorari te melius est. pro Qu. Rosc. 49 a, Quo-
niam ille hic consistit paulisper, mihi quoq; necesse erit pau
lum commorari. pro Mil. 106 b, Milo paulisper dum se uxor
comparat, commoratus est. Qu. F. 304 b, Illud fieri non po-
test, me diutius quàm firma spes postulabit, in tam misera
uita commorari. Ep. 87 a, Consilium suum, uel casus potius
diutius in armis ciuilibus commorandi semper mihi ma-
gno dolori fuit. Att. 175 a, Non possum præ fletu diutius in
hoc loco commorari. de In. 54 b, Commorari diutius in ali
qua re. Orat. 209 b, Versare sæpe multis modis eandem &
unam rem, & hærere in eadem commorariq; sententia. de
Orat. 135 b, Id amplector, exorno, exaggero, ibi commoror,
ibi habito, ibi hæreo.

COMMOTIO, *onis*. motus. Tusc. 236 b, Temperantia est mo
deratrix omniũ commotionũ. & 192 a, Animi commotio.

COMMOTIVNCVLA, *læ*. febricula. At. 189 a, Atticæ hila
ritatem libenter audio, commotiunculis συμπάσχω: id est,
condoleo, afficior.

COMMOTIOR, *oris*. de Cl. 176 a, Licinius genere toto ser-
uidior atq; cõmotior. de D. 97 b, Non potest esse uehemens
actio, nisi sit animus ipse commotior.

COMMOVEO, *ues*. moueo, perturbo, afficio, excito, conci-
to, commuto. pro Rab. 93 b, Nihil me clamor iste commo-
uet, nihil perturbat. Attic. 87 a, Equidem sum magna animi
perturbatione commotus. ad Her. 33 a, Commotus non es,
cum tibi mater pedes amplexaretur, non es commotus. ad
Her. 36 b, Quid tibi nunc quicquam obijciam? si probus es,
non meruistis in improbus, non commoueris. de Off. 20 b,
Qui aut libidine aliqua, aut metu commoti sunt. de Or. 125
b, In commouendis iudicibus ijs ipsis sensibus ad quos il-
los adducere uolo, permoueor. & 18 b, Commouere iudi-
cem. Qu. Frat. 325 b, Miserijs alicuius commoueri. pro Fon.
285 b, Nunc eiusdem miserijs ac periculis commouetur. de
Or. 126 b, Non prius sum conatus misericordiam alijs com
mouere, quàm misericordia sum ipse captus. pro Cl. 55 b,
Omnis suspicio in eos seruos, qui non comparebant, com-
mouebatur. de Inu. 61 a, Commouere indignationẽ, & con-
citare odium. ad Her. 36 b, Duæ res sunt, quæ possunt homi
nem ad turpe compendium commouere, inopia & auari-
tia. Attic. 2 b, Crebras expectationes nobis tui commoues.
Off. 39 b, Vehemẽter amor multitudinis commouetur, ipsa
fama & opinione liberalitatis. de Orat. 94 a, Præclarè enim
se res habeat, si hæc accendi aut commoueri arte possint.
pro Pom. 8 b, Tamen nimia longinquitate locorum ac desi
derio suorum commouebatur. de Or. 110 a, Hoc porticus &
tot locis sessiones græcarum disputationum memoriã no-
bis commouent. de Nat. 3 b, Multorum non modò discen-
di, sed etiam scribendi studia commoui. I. V. 210 a, Sed ma-
gnum & acerbum dolorem commouent. I. V. 125 a, Domo
eius omnia abstulit, quæ paulo magis animum cuiuspiam
aut oculos possent commouere. & 239 b, Vt nemini minus
expediret ullum in Sicilia aut tumultum aut bellum com-
moueri. Attic. 45 a, Non commoui me adhuc Thessalonica.
Epi. 93 a, Tu cura ut ualeas, & te istinc ne commoueas. Att.
232 a, Nunc quacunque nos commouimus, ad Cæsaris acta
uocamur. pro Fon. 283 b, Nec satis commoueor animo ad
ea quæ uis cauenda. I. A. 187 a, Tum à suis similibus inuidiã
in me aliquam commoueri putat.

COMMVNICATIO, *nis*. pro Cor. 61 a, Nunquam à maio
ribus nostris intermissa est largitio & communicatio ciui-
tatis. de Fin. 140 b, Nihil est quod latius pateat quàm con-
iunctio inter homines hominum, & quasi quędam societas
& communicatio utilitatum. de Or. 162 a, Communicatio,
quæ est quasi cum ijs ipsis apud quos dicas, deliberatio. de
ornatu quodam loquitur. Att. 15 a, Quin mihi nunc te ab-
sente sermonis communicatio, quæ mihi suauissima tecum
solet esse, maximè deest.

COMMVNICO, *as*. confero, credo, partior, impartio, refe-
ro, cum aliquo sermones aut consilia cõfero, participo. Att.
16 a, Nihil mihi nũc scito tam deesse quàm hominem eum,
qui cum omnia, quæ me cura aliqua afficiunt, unà commu-
nicem. Ep. 93 a, Multa præterea metuo, quæ cum Milone ue
stro communicaui. At. 183 b, Quod ad te scripseram ut cum
Camillo communicares, de eo Camillus mihi scripsit te cũ
eo locutum. pro Quin. 3 a, Cum de societate inter se multa
communicarent. Epistol. 6 b, Pompeius sæpe mecum de te
communicat. & ibid. Re cum illo sæpe communicata. Epi.
45 a, Et hoc tempore uelle te mecum; si propius accessis-
sem, de officio utriusque nostrũ communicare. Epistol. 181
a, Multa prætereo, quæ temporibus illis inter nos familia-
rissimè dicta, scripta, cõmunicata sunt. & 251 b, Tum ut qui-
bus de rebus uellemus, tu tuis, ego meis inter nos commu-
nicaremus. de Orator. 90 b, Sin ei dicendum erit de iure ci-

uili, tecum communicabit. pro Do. 240 a, At si collegiũ pon
tificum adhibendum non uidebatur, nemo ne horum tibi
idoneus uisus est, ut cum eo dedicationem communicares.
Epistol. 72 b, Relinquetur enim simplex illa iam cura dolo-
ris tui, quæ non cum illis communicabitur, sed ad teipsum
propriè referetur. Epistol. 183 b, Quod ego periculum non
extimesco, modò facti uestri gloriam cum mea laude com-
municem. Epistol. 255 b, Cum mecum inimicitias commu-
nicasti. pro Syl. 168 b, Neque ego hoc partiendæ inuidiæ,
sed communicandæ laudis causa loquor. pro S. R. 42 a, De-
finant causam suam cum Chrysogono communicare. I. P.
80 b, Ego prouinciam cum Antonio communicaui. I. V. 236
b, Num tibi illius uictoriæ gloriam cum illo communican-
dam putas? pro Murena, 142 a, Cum omnis potestas deorũ
immortalium, aut translata est ad uos, aut communicata
uobiscum. de Amicit. 100 a, Amicitia res aduersas partiens
communicansq; leuiores facit. & 109 b, Vt si quam præstan
tiam uirtutis consecuti sunt, impartiant eam suis, commu-
nicentq; cum proximis. & 100 b, In periculis aut adeundis
aut communicandis. de Leg. 162 a, Sequitur igitur ad parti-
cipandum alium alio communicandumque iustos natura
esse factos. I. V. 158 a, Socij putandi sunt, quos inter res com-
municata est. pro Clu. 44 b, Eo tempore iudicia cum eque-
stri ordine communicata sunt. de Inu. 76 b, Præmia uirtutis
non oportere, aut cum improbis communicari, aut in me-
diocribus hominibus peruulgari.

COMMVNIO, *onis*. communitas, consociatio. de Leg. 169
b, Inter quos est communio legis, inter eos communio iu-
ris est. pro Mil. 121 a, Ego fortunas meas in communionem
temporum tuorum contuli. Acad. 12 a, Si dicent ea de qui-
bus different, se dilucidè perspicere, nec ulla communione
uisorum impediri. Tusc. 229 a, Philosophia homines inter
se primò domicilijs, deinde coniugijs, tum literarum & uo
cum communione iunxit. de Or. 100 b, Genus est quod sui
similes communione quadam, specie autem differẽtes duas
aut plures complectitur partes. pro S. R. 28 b, Multum ua-
let communio sanguinis. de Orat. 149 b, Si manere in priui
na communione uoluissent.

COMMVNIO, *nis*. munio, confirmo. I. V. 227 b, Situs urbis
communitus & præclarus ad aspectum. pro Quint. R. 52 a,
Sanctissimis testimonijs causa Roscij communita est. pro
Cec. 299 a, Qui refert habere fundum, &c. si parum sit com
munitum ius? Epist. 244 b, Rexq; sine tumultu, sine armis,
omni autoritate aulæ communita regnum cum dignitate
obtineret.

COMMVNITIO, *onis*. de Orat. 138 a, Aut additum ad cau-
sam, & communitionem aliàs, munitionem.

COMMVNIS, *ne*. coniunctus, uulgaris, contritus, de me-
dio sumptus, latè patens.)(Singularis, proprius, præci-
puus. In Verr. 79 b, Quam iste laudem communem ait fi-
bi esse mecum. de Pro. 69 b, Dolor meus, quem uos com-
munionem semper uobis mecum esse duxistis. de Leg. 182
a, Hæc locupletibus ferè cum plebe communia sunt. Attic.
170 b, Hoc est mihi commune cum cæteris. pro Rab. 91 a,
Labor in hoc defendendo præcipuè meus est, studium ue-
rò conseruandi hominis commune mihi uobiscum esse de-
bet. pro Quint. Rosc. 49 b, Is seruus fuit ei cum Roscio
communis. Epistol. 32 b, Qui mos mihi cum Bibulo com-
munis est. pro Quint. Rosc. 49 b, Seruum gratis factum es-
se communem cum alio, qui precio proprius fuisset. pro
Syl. 168 a, Quod mihi consuli præcipuum fuit præter alios,
id in priuato cum cæteris est commune. de Amicit. 98 b,
Quo cum mihi coniuncta cura de rep. & de priuata fuit,
quo cum domus fuit & militia communis. pro Sestio 9 a,
Scelera quæ tibi cum eo coniuncta atque communia sunt.
pro Cæl. 50 a, Paries qui cum eo mihi fuerat communis.
Offic. 91 a, Quod illud est crimen senectutis, cum illud ui-
deatis cum adolescentia esse commune? Offic. 14 b, Quare
cùm hoc commune sit potentiæ cupidorum cum ijs, quos
dixi ociosos, alteri, &c. de Orator. 112 a, Hoc quod hæc ars
profitetur, cum alia arte commune est. Offic. 12 a, Propin-
qui, quibus communis plerunque fortuna est. Orator. 206
b, Quid est tam commune quàm spiritus uiuis, terra mor-
tuis, mare fluctuantibus, littus eiectis? In Antonium, 153 a,
Alia porrò propria Dolabellæ, quæ, nisi collega abfuisset,
credo eis fuisse futura communia. de Se. 91 a, Omni ætati
mortem esse communem. I. P. 191 a, Supplicium legis & iu-
dicij commune est probis & improbis. Epistol. 141 b, Sed
posteaquam literas communes cum Oppio ad te dedi, ab
Cæsare epistolam accepi. de Sen. 84 a, At id quidem non
proprium senectutis est uitium, sed commune ualetudinis.
pro Cor. 60 a, Quod commune est liberorum populorum,
non propriũ fœderatorum. de Cl. 168 b, Hoc studiũ nõ erat
commune Græciæ, sed proprium Athenarum. de Fin. 140 b,

Atque hæc ita iusticiæ propria sunt, ut sint uirtutum reliquarum communia. de Legib. 160 b, Vniuersus hic mundus una ciuitas communis deorum atq; hominum existimanda est. de Orat. 96 a. Ista omnium communia & contrita præcepta didici. Off. 11 b, Omnia autem communia hominum uidentur ea, quæ, &c. de In. 51 a, Commune est quod accidit omnibus eodem ferè tempore, ut messis, uindemia, &c. & ibid. Publicum commune & singulare. in Verr. 131 a, Loca communia: id est, publica. de Or. 92 b, Contra communem opinionem ratione pugnare, ex communi quadam hominum opinione dicere. Off. 40 a, Cum ad opinionem communem omnis accõmodatur oratio.) I.V. 113 a, Communis fama atq; sermo. de Orat. 161 a, Ea sunt in communib. infixa sensibus. & 153 a, Quod in cõmuni mente quasi impressum sit. I.V. 240 a, Inclusum supplicium, atq; à libero spiritu & cõmuni luce seclusum. de Ami. 99 a, Quæ sunt in usu uitaq; communi. de Diu. 126 b, Sed hæc quidem uita iam communis explosit. pro Quint. 13 b, Communi luce priuari. de Am. 103 b, Sed loquor de ijs, de quibus memoriam accepimus, quos nouit uita communis. de Ora. 106 b, In communi uita & uulgari hominum consuetudine non esse hebetem nec rudem. de Amic. 99 b, Iam uirtutem ex consuetudine uitæ, sermonisq; nostri interpretemur. de Orat. 103 b, In communi uitæ consuetudine. & 101 b, In sermonibus quotidianis: id est, communibus. Quin. Fra. 295 b, Præter communem fidem, quæ omnibus debetur, præterea, &c. pro Fl. 151 a, Communis humanitatis iure, &c. pro Qu. 9 a, Hæc uiri boni faciunt & hominum existimationis, & communis humanitatis causa. de Ora. 115 a, Homo non hebes neq; inexercitatus, neq; communium literarum & politioris humanitatis expers. Ora. 207 b, Definire aliquid ad commune iudicium & ad popularem intelligentiam accommodatè. de Ora. 106 b, Hac communi intelligentia contenti esse possimus. contra Rul. 78 a, In communi atq; eodem quo cæteri iure uersari uolo. de Orat. 85 a, Graues casus communium temporum. & ibid. Fluctus à communi peste depulsi. pro Planc. 265 b, Hoc ualeret, inquam, in communi consensu omnium & dulcissima commendatione naturæ. Epi. 10 b, Quem animum antea tantummodo communi officio ciuium, non aliquo erga me singulari beneficio debitum præstiti. Off. 62 a, b, Vt utilitas tua communis utilitas sit, uicissimq; communis utilitas tua sit. pro Syl. 168 b, Tempus agendi fuit magis mihi proprium quàm cæteris, doloris uero & timoris, & periculi fuit illa causa communis. Off. 11 b, Vt in Græcorum pro uerbio, amicorum omnia esse communia. de Orat. 98 b, De communibus & peruagatis rebus loqui. & 128 a, Vitium commune & peruagatum. de Fi. 90 b, In omni arte, cuius usus communis uulgaris q; sit. Ep. 16 b, Quos libros arbitror Lentulo tuo fore non inutiles: abhorrent enim à communibus præceptis. Tusc. 239 b, Idem cum in communibus suggestis consistere non auderet, concionari ex alta turri solebat. Epi. 59 a, Quare non debes aut propriam fortunam, aut præcipuam postulare, aut cõmunem recusare. de In. 60 b, Commune autem præceptum hoc datur ad enumerationem, ut, &c. Epist. 70 b, Te rogo ut ad conuictum nostrum redeas & ad consuetudinem, uel nostram communem, uel tuam solius & propriam. de L. 160 b, Inter quos ratio, inter eosdem recta ratio cõmunis est. & ibid. Quibus autem hæc sunt inter eos communia, & eiusdem ciuitatis sunt. de Pro. 73 a, Vt commune officium censuræ, communi animo & uoluntate defenderent. Off. 67 b, Prætores & Tribu. pleb. rem nummariam de communi sententia constituerunt. de Am. 108 b, Simplicem præterea, & communem, & consentientem amicum eligi par est.

COMMVNE, *nu.* Respublica, ciuitas, uniuersitas, collegiũ. in Verr. 138 a, Iidem pro parte in commune Siciliæ contulerunt. de Inuen. 63 a, Ex nostro quoq; nonnihil in commune contulimus. pro Quint. 2 b, Conferre aliquid in commune: id est, in societatem. in Verr. 95 b, Iste commune Miliadum uexauit. & 96 a, A communi Miliadum. in Verr. 131 b, Statuæ inauratæ à communi Siciliæ datæ. & 143 a, Statuæ à communi Siciliæ.

COMMVNITAS, *tis.* communio, societas, ius, iusticia. de Am. 107 b, Tum sit inter eos omnium rerum, sine ulla exceptione communitas. de Natur. 24 a, Cum deis quod potest nobis esse iuris, cùm homini nulla cum eis sit communitas. Aca. 10 a, In eo autem si erit communitas cum falso, nullum erit iudicium. in Antonium 206 a, Quæ nobis potest cum hoc gladiatore conditionis, æquitatis, legationis esse communitas? item: Ea ratio, qua societas hominum inter ipsos, & uitæ quasi communitas continetur. Acad. 35 b, Alterum si sequare, multa ruunt, & maximè societas cum hominum genere. Epistol. 141 b, Nec id ad uoluptatem refero, sed ad communitatem uitæ atque uictus. de Finib. 104 a, Quemadmodum membris utimur priusquam didicimus cuius ea utilitatis causa habeamus, sic inter nos natura ad ciuilem communitatem coniuncti & consociati sumus. & ib. Præclarè Chrysippus cæteras natas esse hominum causa & deorum, eos autem communitatis & societatis suæ. Offic. 31 b, Cogitatio in se ipsa uertitur, eloquentia uerò complectitur eos, quibus cum communitati iuncti sumus. de Finib. 107 a, Homines natos esse ad congregationem hominum, & ad societatem communitatemq; generis humani. Offi. 10 a, Communitas & societas uitæ. Offic. 32 a, Consolatio hominum atq; communitas. & ibid. Communitas coniunctioq; humana. Top. 223 a, Vnum adde uerbum, iure, iam à communitate res disiuncta uidebitur.

COMMVNITAS, pro iure uel iusticia. Off. 31 a, Omnis honestas manat partibus quatuor, quarum una sit cognitionis, altera cõmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis. & ibidem: Placet igitur aptiora esse naturæ, quæ ex communitate, quàm ea quæ ex cognitione ducantur.

COMMVNITER, promiscuè, de communi sententia.) (. Propriè, separatim. de Finibus 107 a, Nos ita esse natos, ut communiter ad uirtutes apti simus. de Inu. 63 b, Cum communiter quædam de omnibus præcipi possint, separatim quoque aliæ sunt cuiusq; generis & diuersæ præceptiones. Offic. 40 a, Admirantur communiter illi quidem omnia, quæ, &c. separatim autem si, &c. pro Font. 278 b, Aurium iudicium promiscuè & communiter omnibus à natura datum. Attic. 47 a, Et nos aliquando aut obiurgare, aut communiter consolari desine. de In. 80 b, Deinde utra lex de genere omni, utra de parte quadam, utra communiter in plures, utra in aliquam certam rem scripta uideatur. Epistol. 209 a, Alia epistola communiter commendaui tibi legatos Arpinatum, hac separatim Quint. Suffidium. de Nat. 50 b, Sic dissimillimis bestiolis communiter cibus quæritur. Attic. 172 b, Literæ, quas communiter cum alijs scripsisti, & quas nomine tuo. & 276 b, Cum eum uidero, communiter constituemus de reditu eius. In Antonium 153 b, Atque hæc omnia communiter cum collega. pro S.R. 36 b, Possidere aliquid communiter cum aliquo. pro Murena 126 b, Vt rebus communiter gestis penè simul cum patre triumpharet. Offic. 68 a, Conscripserunt communiter edictum cum pœna: id est, de communi sententia. & ibidem: Edictum quod communiter compositum fuerat, solus edixit. de Finib. 91 b, Sæpius q; ista loquemur inter nos, agemus q; communiter.

COMMVRMVROR, *aris.* LP. 93 a, Ita enim sunt perscriptæ scitè & literatè, ut scriba ad ærarium qui eas retulit, præscriptis rationibus, secum ipse caput sinistra manu perfricans, commurmuratus sit.

COMMVTABILIS, *le.* mutabilis, inconstans. pro Mil. 114 b, Vide quàm sit uaria uiriæ commutabilis q; ratio. de Amicitia, 113 b, Assentatoris animus uarius, commutabilis, multiplex. de Natur. 65 b, Si omnis cera commutabilis esset, nihil esset cereum quod commutari non posset.

COMMVTATIO, *onis.* conuersio, uicissitudo. Octa. 330 b, O miseram & in breui tam celerem reipublicæ commutationem. de In. 54 a, Annuæ commutationes quadam ex necessitate semper eodem modo fiunt. de Diuinat. 127 a, Cum temporum anni tempestatumq; cœli conuersiones commutationes q; tantæ fiunt, accessu & recessu stellarum. Att. 14 a, Quod afferret Quinto fratri meo cõmutationem tantam uoluntatis. de Am. 110 b, Morum commutationem factam esse. de Fa. 143 b, Ita fit, ut commutatio ex uero in falsum fieri non possit.

COMMVTATIO, exornatio est, cum duæ sententiæ inter se discrepantes ex traiectione ita efferuntur, ut à priore posterior contraria proficiscatur, hoc modo: Esse oportet, ut uiuas, non uiuere ut edas. ad Heren. 33 a.

COMMVTO, *as.* muto, conuerto, inuerto, contrarium facio, commutatio morum fit, commutationem affero. Officior. 7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cum ea quæ uidentur digna esse iusto homine, commutantur, fiunt q; contraria. de Finib. 142 a, b, Fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant. de In. 61 a, Quæ si sit semel iudicata, neq; alio commutari iudicio, neq; ulla potestate corrigi potest. I.C. 116 a, Quæ non ad delendam rempublicam pertinerẽt, sed ad commutandam. de Fin. 107 b, Quibus etiam qui assentantur, nihil commutantur animo, & ijdem abeunt qui uenerant. de Ora. 128 a, Ad animos commutandos, & omni ratione flectendos. Epist. 33 a, Tua ratio postea est commutata. de Pet. 211 b, Commutare & uultum & sermonem ad sensum & uoluntatem alterius. Attic. 254 a, Quintus præceptis meis commutatus est totus. de Natur. deor. 63 b, Si

omnis

omnis cera cõmutabilis esset,nihil esset cereum quod commutari non posset.de Arusp.258 a, Quare prouidete ne reipubl.'status commutetur. de Fat. 143 b, Hæc cõmutari ex ueris in falsa non possunt.Postq.211 a,Cuius & uultus & sermo ad aliorum sensum & uoluntatem commutandus est. pro Sest.11 a, Vt cum patriæ charitate constantiæ gloriam commutaret. pro Clu.44 a, Qui fidem suam ad perniciem innocentis pecunia commutauit. Ad Heren.11 b,Multi leue compendium fraude maxima commutauerũt.contra Rull. 63 b,Possessionis inuidiam pecunia commutare.de Ora.158 a,Proprium proprio commutare.Ep.50 a,Mortem cum uita commutare. I.V.158 a, Quis unquam conatus est omnia iura & consuetudinem omnium commutare cum uitupe-ratione sine quæstu? Of.E.9 a, Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

COMOEDIA,*dia*. fabula,scena. Offic.21 a, Quo genere iocandi,eleganti,urbano, ingenioso,faceto, Plautus noster & antiqua comœdia referta est.de Cl.185 a,Athenienses Hyperboli ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. Orat.203 a, Locutio comicorum poetarum,apud quos, nisi quòd uersiculi sunt,nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis. pro S.R.26 a, Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut effictos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus.

COMOEDVS,*di*. actor comœdiarũ. Or.206 b,Cõmœdum in tragœdijs, tragœdum in comœdijs placere uidimus.

COMPACTIO,*onis*.coagmentatio.de Fi.132 a,Videmus ea quæ terra gignit,corticibus & radicib.ualida seruari,quod contingit animalibus sensuum distributione & quadam compactione membrorum.

COMPACTO`. aduerbium:id est,consultò,& quod Vergilius dixit,compositò. Atti.166 a,Non committendum ut etiam compactò prohibiti uideamur.

COMPACTVS,*cta,ctum*. coagmentatus. de Fi.105 b,Quid enim in operibus manufactis tam compositum,tamq; compactum &coagmentatũ inueniri potest?de Vn.199 b,Quippe qui ex eadem uinctus alteraq; natura adiuncta materia temperatione trium partium proportione cõpacta se conuersat,&c.

COMPAGES,*gium*.commissura,uincula. de Sen.93 a, Dum sumus in his inclusi cõpagibus corporis, munere quodam necessitatis,& graui opere perfungimur.

COMPAR,*ris*. exornatio rhetorica. ad Her.30 a,Compar appellatur, quod habet in se membra orationis, quæ constat ex pari fere numero syllabarum,&c.

COMPARABILIS,*le*. quod habet comparationem.de In. 52 b, Comparabile est,quod in rebus diuersis similem aliquam rationem continet.& 57 a.)(.Dissimile.de In.51 b,Simile ex specie comparabili iudicatur.

COMPARATE`, cum comparatione. Topic. 218 a, Cum autem quæritur quale quid sit,aut simpliciter quæritur,aut comparatè.

COMPARATIO,*onis*. collatio, contentio, similitudo,apparatus,facultas,compensatio. Offi.12 a,Si contentio quædam & comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officij,principes sunt,patria & parentes,proximi,&c. deinceps,&c. &30 b, Eorum autem ipsorum quæ honesta sunt, potest incidere sæpe contentio & comparatio de duobus honestis utrum honestius. &52 a, Vtilitatum comparatio fieri solet.&3 a, Primùm igitur de honesto, tum de utili, pòst de comparatione eorum differendum. de Orat.107 b, Et illa orationis suæ cum scriptis alienis comparatio. Tusc. 235 b, Et si præstantia debent ea dici, quæ habent aliquam comparationem, animus autem humanus cum alio nullo, nisi cum ipso deo comparari potest. de Natur.36 a,Cum solis & lunæ,& quinque errantium ad eandem inter se comparationem est facta conuersio. de Clar.176 b, Cum autem ipsum audires sine comparatione,non modò contentus esses,sed melius non quæreres. &189 a,Quæ qui sine comparatione alicuius spectaret, satis magna diceret. Epist.346 a, Ex literis tuis cœpi fructum duplicem, mihiq; in comparatione difficilem ad iudicandum, amorémne erga me tuum, an animum in rempubl. pluris æstimandum putarem. Topic.227 a, Parium comparatio nec elationem habet,nec submissionem.

COMPARATIO,pro apparatu. pro Pom.5 a,Mithridates omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belli, sed ad comparationem noui contulit.Qu.F.303 a,Nihil de mea comparatione diminuo:id est,de meo apparatu & cautione.de Cl.189 a,Has uias ille tenens, & paratus ad causas ueniens, uerborum non egens, ipsa illa comparatione disciplinaq; dicendi iam in patronorum numerum peruenerat: id est,apparatu & facultate. de In.45 b,Comparatio criminis est,cum aliud aliquid factum, rectum aut utile contenditur:id est,compensatio. pro Cl.58 a, Totius deniq; huius criminis comparatio ab illa & inuenta & adornata est.

COMPARATIVVS,*a,um*. comparabilis.de In.71 b,Deinde oportebit ipsam illam comparatiuam iudicationem exponere tanquam causam deliberatiuam.

COMPAREO,*res*. appareo. Anteq. 194 b, Illa conspiratio conflata ita restincta est,ut nulla scintilla compareat incendij.Or.220 a,In Thucydide orbem orationis desidero, ordij.Or.220 a,In Thucydide orbem orationis desidero, ornamenta comparent. de Cl.175 b, Nobis quidem pueris ornamenta comparent. de Cl.175 b, Nobis quidem pueris ornamenta ratio hæc omnium optima putabatur, quæ uix iam comparet in hac turba nouorum uoluminum. pro Cl.55 b,Omnis suspicio in eos seruos, qui non comparebant,commouebatur.Att.186 a,Pompeium non comparere,nec in balearibus.Att.186 a,Pompeium non comparere,nec in balearibus omnino fuisse. pro Syl.181 a, Quæ ita fortuna deformata sunt, ut tamen à natura inchoata compareant. pro Rab.95 a,Comparere in illa multitudine bonorum. I.V.103a,Cùm ille dixisset signa & dona comparere omnia.&266 a,Quærite nunc uestigia, quibus exitus illorum ex illo loco compareant.

COMPARO,*as*.paro,acquiro,emo,conflo.de Nat.63 a.Sed eas rationes tu ita refellis,ut cùm me interrogaturus esse uideare,& ego me ad respondendum compararim, repentè auertas orationem,nec des respondendi locum.pro Mil.106 b,Milo paulisper dum se uxor, ut fit, comparat, commoratus est.I.V.234 a,Hũc homini alienissimo à ciuitatibus laudationem per uim comparare. de Or.152 b, Quare primùm sylua rerum ac sententiarum comparanda est. pro Qu:1 a, Quo minus ingenio possum,subsidio mihi diligentiã comparaui.de Or.101 b,Equidem mihi hoc subsidium iam inde ab adolescentia cõparaui.I.A.24 b,Primum temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum præclarum sibi hoc remedium cõparat. &89 a, Magnificè conuiuium comparat. Epi.94 b,Reliquas partes diei tu consumebas ijs delectationibus, quas tibi ipsi ad arbitrium tuum comparas. de Fin. 62 b, Omnium rerum, quas ad beatè uiuendum sapientia comparauit,nihil est maius amicitia. pro Dom.217 a, Instituere,comparare,perficere aliquam rem. Quint.Frat.308 b, Pompeius se comparat, homines ex agris accersit.pro Clu. 27 a, Comparare insidias alicui per aliquem. Att.32 b,Nunquam huc uenissent, nisi ad alias res pestiferas aditus sibi compararent. ad Her.33 a, Tumultus C.Gracchi tumultus domesticos comparauit:id est,constauit. pro Mil.106 b,Paulisper,ut fit,dum se uxor cõparat,commoratus est. Qu.Fra. 297 b, Sed te illud moneo, ut te antè compares, & quotidie meditere,&c. pro Rab.91 b, Qui me ex comparato & constituto spacio in semihoræ curriculum coegisti.de Fin.88 a, Quid enim tanto opus est instrumẽto optimis artibus comparandis? ad Her. 30 b. Huic industria uirtutem comparauit.Tusc.235 a, Nam cui uiro ex seipso apta sunt omnia quæ ad beatè uiuendum ferunt, &c. huic optimè uiuendi ratio comparata est. Qu.Fr.328 a,Qui ludos H-S. CCC comparat.Or.219 a,Cur de perfugis nostris copias comparat contra nos. I.C. 123 b, Quæ quidem non minore labore tueor, quàm comparo. I.V. 125 b, Studiosè comparare supellectilem. pro Cl.58 a, Neq; solùm diligens fuit, ut accusatorem filio suo compararet,sed etiam,&c. pro S.R.37 a,Idcirco amicitiæ comparantur, ut commune commodum mutuis officijs gubernetur.Epistol.19 b,Comparare laudem bonis artibus. Offic. 42 a, Comparare gloriam ex rebus bellicis. pro Quin.2 b, Fecit societatem earum rerum, quæ in Gallia comparabantur.

COMPARARE,constituere,facere,conficere. de Inuent.69 a,Maleficium,de quo iudiciũ comparatum sit:id est,constitutum.pro Cl.44 a,Idcirco illa sortitio cõparata est,ne,&c. id est,constituta. ad Her.29 a,Bene maiores nostri hoc comparauerunt,ut neminem regem, quem armis cepissent, uita priuarent.pro S.R.35 b,More maiorum comparatum est,ut, &c.At.280 b,Præclarè legib.cõparatum est,ut,&c. pro Qu. 9 a,Itaq; maiores nostri rarò id accidere uoluerunt, prætores ut consideratè fieret,comparauerunt. pro Do.228 b,Ius à maioribus nostris ita cõparatum est, ut ciuis Ro. libertatem nemo amittat inuitus. pro Cl.29 a,Iam hoc quoq; pro pè iniquissimè cõparatum est, quid, &c. de D.133 b. Si ita natura comparatum esset, ut ea dormientes agerent, quæ somniarent, &c. pro Cluen.61 a, O` mira,præclara atq; diuinitùs iam à principio Rom. nominis à maioribus nostris ratio comparata, ne quis,&c. de Am.115 a, Ita ratio comparata est uitæ naturæq; nostræ, ut alia ætas oriatur ex alia. Orator.200 a, Genus ἐπιδεικτικὸν, quod quasi ad inspiciendum delectationis causa comparatum est.I.A.204 a,Ea natura rerum est, ut qui, &c. pro R. P. 122 b, Cùm sit hoc generi hominum propè à natura datum,&c.Orat.217 a,Id genus quod est ad delectationem comparatum. pro Sest.22 a, Ita rerum natura tulit, ut quodam tempore,&c. pro Mur.

124 b, Natura affert, ut eis faueamus qui, &c. de Som. 129 a, Natura fert, ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera acutè sonent. pro S.R. 32 b, Sic uita hominum est, ut, &c.

COMPARARE, conferre, componere, contendere, compa rationem facere, contentionem facere, pertendere. pro Do. 239 b, Quęso pontifices, & hominem cũ homine, & tempus cum tẽpore, & rem cum re cõparate. Epi. 33 b, Cum meũ factum cum tuo cõparo, etsi, &c. tamen multo magis meo de lectore quàm tuo. pro Fon. 280 a, Nemo Gallus cũ ciue Ro. cõparandus est. Quin. Fra. 324 a, Si cum Esernino Samnite Pacidianus comparatus uideretur. I.A. 182 b, Cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum, cæteris uerò rebus nullo modo es comparandus. Tusc. 148 b, Gesta Romanorum nulla cum gente sunt cõferenda. de Am. 97 a, Sed hi nec comparantur Catoni. de Sen. 80 a, Equi fortis senectuti comparat suam. de Ora. 85 b, In hoc ipso numero si diligenter & ex nostrorum & Græcorum copia comparare uoles, multo pauciores oratores quàm poetæ boni reperientur. Ora. 205 b, Et nisi coràm erit comparatus illo fortior per se hic quem dico, probabitur. & 209 b, Comparare similitudines, uti exemplis, &c. Off. 3 a, Homo per rationem consequentia cernit, similitudines comparat, &c. Orat. 200 a, b, Conferre pugnantia, & comparare contraria. de Ora. 124 a, Maiora & minora & paria comparabimus sic, &c. Off. 36 b, Quæ si longior fuerit oratio, cum magnitudine utilitatis comparetur: id est, quasi compensetur.

COMPASCO, *scis.* Topic. 221 b, Ex coniugatione huiusce modi est argumentum: Si compascuus ager est, ius est compascere.

COMPASCVVS, *a, um.* Vt compascuus ager relictus ad pascendum communiter uicinis.

COMPEDES, *dum.* solęæ ligneæ, quibus pedes captiuorum constringi solent. Att. 120 b, Age iam, has compedes, fasces, inquam, hos laureatos, hæc ex Italia ferre quàm molestum est? pro Rab. 94 b, Cum esset unà Glaucia, etiam ille ex com pedibus atq; ergastulo Gracchus. Tusc. 164 a, Qui in compedibus corporis fuerũt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur. de In. 81 a, Solęæ ligneæ in pedes inductæ sunt.

COMPELLATIO, *onis.* appellatio. I.A. 186 b, Idem Qu. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens commendationem esse compellationem suam. Epi. 198 b, Nec uerò postea destiti labefactare eum, qui, &c. itaq; quotidianas compellationes meas non tulit, seq; in urbem recepit inuitus. ad Her. 28 b, Exclamatio est, quæ conficit significationem doloris, aut indignationis alicuius, per hominis, aut urbis, aut loci, aut rei cuiuspiam compellationem, hoc modo: Te nũc alloquor Africane, cuius, &c.

COMPELLO, *as.* appello, nomino, alloquor. At. 23 b, Nigidius minatur in concione se iudicem, qui non affuerit, compellaturum. I.A. 248 a, Cùm hoc compello, prætereo illius ex grege latrocinij neminem. I.A. 278 a, Compellarat hospitem præsens, computarat, &c. I.A. 286 b, Idem Qu. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens commendationem esse compellationem suam. Ep. 122 a, Quibus cum parum procederet, ut ulla lege mihi poneret accusatorẽ, compellari ea lege mea uoluerũt, qua, &c. ad He. 5 a, Mimus quidam Actium poetam compellauit in scena, cum eo Actius iniuriarum agit. hic nihil aliud defendit, nisi licere nominari eum cuius nomine scripta dentur agenda. Postq. 206 b, Neq; solùm id dixit, sed quos ei commodum fuit, compellauit. in Sal. 273 a, Nec enim me speraſti mutuam tibi gratiam relaturum, ut uicissim tuos compellarem. Postq. 211 a, Nominatim alij compellabantur, alij citabantur, alij relegabantur. de Diu. 89 a, Exin compellare pater me uoce uidetur, his uerbis. At. 212 a, Quare da te in sermonem, & perseca, & confice, excita, compella, loquere.

COMPELLO, *is.* impello, cogo, congrego. pro Mar. 133 a, Omnes qui ad illa arma fato nescio quo sumus compulsi. I.P. 82 b, Me domo mea expulistis, Põpeium domum suam cõpulistis. de Pro. 75 b, Cæsar cæteras nationes contriuit, compulit, domuit, &c. Epist. 16 a, Cùm uerò in hunc sensum & alliciar beneficijs hominum, & compellar iniurijs, facilè patior, &c. Aca. 28 a, Cum sit campus in quo possit exultare oratio, cur eam in tantas angustias compellimus? de In. 42 a, Qui dispersos homines in agris ratione quadam compulit in unum locum & congreganit. I.P. 98 b, Omni totius prouinciæ pecore compulso pellium nomine.

COMPENDIARIVS, *a, um.* breuis. Of. 41 b, Socrates hanc uiam ad gloriam proximam, & quasi compendiariam esse dicebat, si quis id ageret, ut qualis haberi uellet, talis esset.

COMPENDIVM, *dij.* quęstus, utilitas. Of. 64 b, Is omnino se negat facturum compendij sui causa quod nõ liceat. pro Qu. R. 53 a, Si quando me uis peierare, ut paululum tu compendij facias, paratum fore scito. pro Fl. 147 b, In uberrima re turpe compendium essugit. I.V. 110 a, Ciues qui merces suppeditant cum quæstu compendioq;. & 171 b, In quæstu sunt compendioq; uersati. ad Heren. 36 b, Duę res sunt quæ possunt homines ad turpe compendium commouere, inopia & auaritia. & 11 b, Multi sęue compendium fraude maxima commutauerunt.

COMPENSATIO, *onis.* comparatio, præmium, merces, remuneratio. de Nat. 6 b, Incommoda uitæ sapientes commodorum compensatione leniunt. Tusc. 246 a, Hac utitur compensatione sapiens, ut uoluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit, & dolorem suscipiat maiorem efficientem uoluptatem. ad Heren. 32 a, Fortitudo est contemptio laboris & periculi, cum ratione utilitatis & compensatione commodorum.

COMPENSO, *as.* comparo, remunero, repono, exæquo, assequor. Off. 47 b, Certisq; operis & officijs erit, quod uiolatum est, compensandum. pro Dom. 219 b, Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationem meam, sed hoc compensabo breuitate eius orationis, quæ, &c. Or. 220 a, si tamẽ hoc uitium compensant, uel facultate, uel copia. At. 114 a, Vix ullo ocio cõpensandam hanc reip. turpitudinẽ. de Or. 144 a, Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. pro Fon. 276 b, Massilienses Gallicorũ bellorum pericula pop. Ro. copijs remissis q; compensarunt. I.V. 242 b, Damna in stipendijs ab isto dissoluta, & compensata ætatis fructu. pro Clu. 49 b, Atq; hæc omnia honoris commodis compensantur. Orat. 218 a, Paucitatem pedum grauitatis suæ tarditate compensat. I.P. 95 b, Sed sit offensus: nónne compensabit cum uno uersiculo tot mea uolumina laudum suarum? de Fin. 75 a, Compensabatur tamen cum his omnibus animi lætitia, quam capiebam, &c. & ib. Compensabatur cum summis doloribus lætitia. de Fin. 136 b, Et cum maximis curis & laboribus cõpensare eam quam ex discendo capiant uoluptatem. pro Mur. 141 a, Neq; ulla re alia, quæ à uobis consequuntur, nisi opera sua compensari putant posse: id est, quasi remunerari. Anteq. 194 b, Si facta compensanda sunt, conferamus æquitatem: id est comparanda. pro Flac. 161 a, Catonis est dictum, pedibus compensari pecuniam. ad Her. 6 a, Quod negocio diminutum fuerit, æquabimus industria.

COMPERENDINATVS, *tus.* de Cl. 172 a, Galbam autem uerecundè & dubitanter causam recepisse, unum quasi comperendinatus medium diem fuisse, quem totum ille in consideranda causa componendaq; posuit. I.V. 81 a, Adimo enim comperendinatum, bis ut causa dicatur.

COMPERENDINO, *as.* amplius pronuncio, amplio, profero, procrastino, differo. I.V. 72 b, Tua ratio est ut secundum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinem. & 80 a, Nemo Verrem comperendinatum, sed damnatum iudicabat. & 81 a, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus: antea uel iudicari primò poterat, uel amplius pronunciari. & 207 a, Posteaquam Verres est comperendinatus.

COMPERIO, *ris.* certum reperio, deprehendo, comprehendo, compertum habeo. de Clar. 190 b, Cùm indicia mortis suæ se comperisse manifestò, & manu tenere diceret. pro S. R. 24 a, 23 b, C. Fimbria diẽ Scæuolæ dixit, posteaquam comperit eum posse uiuere. I.V. 145 b, Vt comperi remotas esse literas societatis, habui rationem annorum. At. 225 a, Scripsit se id certis autoribus comperisse. pro Cl. 58 a, Quod ego ex multis audiui & comperi. Epist. 62 a, Ex multis audiui, nam comperisse me non audeo dicere. Acad. 16 b, Et inquireret, qui tibi constares: cum idem negares quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisses. pro Cluen. 44 b, & 45 a, Nihil ipsos habuisse cogniti, nihil comperti. I.C. 99 a, Hęc ego uix dum iam cœtu uestro dimisso comperi. pro Clu. 26 a, Facinus manifestò compertum atque deprehensum. pro Syl. 184 a, Nihil de hoc comperi.

COMPERTVS, *a, um.* Sal. in Cic. 271 a, Denique de eo tibi compertum erat. pro Cl. 44 a, Aut illud afferant, aliquid esse quod de ijs duobus habuerit compertum, &c. I.C. 111 a, & pro Mil. 114 a.

COMPESCO, *scis.* Qu. de Pet. 213 a, Nec tamen in petendo resp. compescenda est.

COMPETITOR, *oris.* qui cum alio in petitione concurrit. Off. 8 b, Vt cum ciuiliter contendimus, aliter si est inimicus, aliter si est competitor: cum altero certamen honoris & dignitatis est, cum altero, &c. pro Planc. 260 b, Non competitor à quo es uictus, sed populus à quo es præteritus, in culpa est. pro Cluen. 31 b, Petere ædilitatem cum multis hominibus nobilissimis. Attic. 1 a, Competitores, qui certi esse uidebantur Galba & Antonius. & ibid. Catilina certus erit competitor.

COMPETITRIX, *cis.* pro Mur. 333 b, Nã & nos habuimus scenam

scenam competitricem.

COMPILATIO, *nis*. furtum, fraus. Epist. 22 a. Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi uadimonia dilata, & Chresti compilationem mitteres?

COMPILO, *as*. furor, fraudo, diripio. in Verr. 83 a, Verres a pertisimè prouinciam compilauit. & 212 a, Vno imperio hostiatim totum oppidum compilauit. de N. 18 b, Alij omnia, quę possunt, fana compilant. pro Mur. 129 b, Qui ab ipsis cautis Iurisconsultis eorum scientiam compilauit. in Ver. 29 b, Aerarium exhaurire, rempub. compilare. de Orat. 133 b, Nihil est quo mihi gratias agas, inquit, si malui compilari, quàm uenire.

COMPINGO, *gis*. constringo. de Or. 89 a, Oratorem in iudicia & in conciunculas tanquam in aliquod pistrinum detrudi & compingi uidebam. At. 123 b, Pompeius urbem reliquerat, Picenum amiserat culpa, in Apuliam se compegerat, ibat in Græciam.

COMPITA, *orum*. quadriuia loca in quæ nullæ uiæ conueniunt. contra Rul. 62, In triuijs aut in compitis auctionari.

COMPITALIA, *orum*. festi dies, qui in compitis agebantur. Att. lib. 2, Pridie compitalia.

COMPITALITIVS, *a, um*. At. lib. 7, Compitalitiorũ dies. I. P. 81 a, Compitalitij ludi. L. Ambulatio.

COMPLANO, *as*. diruo, deijcio. pro Dom. 233 a, Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata.

COMPLAVDO, *das*. de Am. 100 b, in Cod. Germ. Stantes complaudebant in re ficta. uetus lectio, plaudebant.

COMPLECTOR, *ris*. contineo, circumscribo, arceo, complexu teneo, meo sinu complexuq; recipio, in collum inuado, afficio, comprehendo, circumscribo. de Ora. 100 b, Pater complexus esset filium, flensq; eum centumuiris commendasset. Att. 254 a, Cõplecti & osculari aliquem. pro Fon. 283 b, Soror fratrem complexa tenet. de D. 101 b, Arctè complecti aliquem. de Diuin. 92 b, Vidi in quiete, te repentè lætum extitisse, nosq; inter nos esse complexos. pro Plan. 280 a, Hic me complexus est, conspersitq; lachrymis. Attic. 261 a, Cum Oppius me hortaretur, ut adolescentem, totamq; causam manumq; ueteranorum complecterer, dixi me id nullo modo facere posse. Ep. 210 a, Rogo te ut hunc adolescentem humanitate tua comprehendas: id est, complectaris. Qu. F. 321 b, Pater eius mecum est multum: quare ut instituisti, complectere adolescentem. Epi. 20 b, 21 a, De ipso Tito Annio, tantũ tibi polliceor, te maioris beneuolẽtię erga te, si complecti hominẽ uolueris, habituru esse neminem. Att. 280 b, Veterem ex tuis literis libenter complexus sum. Epist. 22 a, Quare de te homine, cõplectetur, mihi crede. de Vn. 197 b, Mundus ipse se concordi quadam amicitia & charitate cõplectitur. de Prou. 77 a, Multos est hic ordo complexus honorib. & beneficijs suis. pro Planc. 276 b, Cõplecti aliquem beneficio. pro Mu. 132 b, Complecti aliquem beneuolentia. Off. 12 a, Omnes omnium charitates patria una cõplexa est. Br. 280 a, Veterem ex tuis literis libenter complexus sum. de Cla. 166 a, Liber, quo iste omnem rerum memoriam breuiter cõplexus est. de Som. 128 b, Circulus extimus, qui reliquos omnes cõplectitur. de Clar. 195 a, Nemo erat qui philosophiam cõplexus esset. de Or. 90 b, Si quis uniuersam ac propriam oratoris uim definire complectiq; uult. de Orat. 159 a, Sententiam numero quodam cõplecti. Posth. 199 a, In ipso beneficio tanta magnitudo est, ut eam cõplecti oratione non possim. de Sen. 89 a, Cùm complector animo, quatuor causas reperio, cur, &c. Epist. 73 b, Nec enim minus nostra sunt quæ animo cõplectimur, quàm quæ oculis intuemur. & 43 a, Complexus igitur sum cogitatione te absentem. de Fin. 88 a, Omne cœlum & totam terram mente complecti. de Orat. 86 b, Animo rei alicuius magnitudinẽ complecti. Or. 197 b, Quod cogitatione tantum & mente complectimur. Epist. 31 b, Te rogo ut quæ successori amicissimo commodare potest is, qui prouinciam tradit, ea pro nostra constantissima uoluntate erga te, cura ac diligentia cõplectare. Off. 36 b, Quibus aũt rationibus hãc facultatem assequi possimus, ut hominum studia complectamur, eaq; teneamus, dicemus. de In. 56 a, Nam ita complectemur, ut in unum conducamus propositionẽ & assumptionem. i. cõcludemus. I. A. 186 b, Vt iam liceat una comprehensione omnia complecti & dicere, omnem naturam esse conseruatricem sui. I. P. 95 b, Complecteris amplissimos uiros ad tuum scelus: id est, adiungis. I. V. 213 a, Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut oratione complecti.

COMPLEXVS, *xa*. patiendi forma usurpatum. pro S. R. 24 b, Scelestum facinus, atq; eiusmodi, quo uno maleficio scelera omnia complexa esse uideantur: id est, contineri.

COMPLEMENTVM, *ti*. supplementum. Or. 119 b, Inculcata reperias inania quædam uerba quasi complementa numerorum.

COMPLEO, *es*. impleo, conficio. de Somn. 128 b, Quis est iste qui complet aures meas tantus & tam dulcis sonus. Attic. 216 b, Etenim hæc decantata erat fabula, sed complere paginam uolui. de Ora. 154 a, Onerandum & complendum pectus plurimarum & maximarum rerum suauitate, copia, uarietate. Quin. de Pet. 212 a, Vt de nocte domus compleatur. contra Rull. 87 b, Completi sunt animi auresq; uestræ, me, &c. ad Her. 20 a, Fauces calefiunt, arteriæ complentur. pro Fl. 153 a, Neq; est adhuc ea summa completa. de Som. 128 b, Sol cũcta sua luce lustrat & complet. I. A. 197 b, Cum uentum erat ad ædem Concordiæ, gradus complebãtur. de Cl. 192 a, Occupetur locus in subselliis, compleatur tribunal. I. V. 264 b, Cum sanguis os oculosq; compleret, &c. Tuscul. 154 a, Totum cœlum humano genere completum est. Att. 16 a, Cum domus bene completa est: id est, plena. contra Rull. 83 a, Complere municipium colonis. de N. 51 a, Complere conchis. de D. 133 a, Animorum consentientium multitudine completum esse mundum. pro Cl. 37 a, Gradus theatri accusator hominibus seditiosis compleuerat. cõtra Rul. 80 b, Tu locum compleas numero, confirmes præsidio. de N. 35 b, Cum sol terras larga luce compleuerit, &c. Ora. 209 a, Vt plãgore & lamentatione compleremus forum. de Sen. 86 b, Quæ quidem etiam in Sabinis persequi soleo, & conuiuium uicinorum quotidie compleo. de Nat. 18 b, Sol annuos cursus conficit, lustrationem menstruo spacio luna complet. de In. 83 b, Compleri, ad exitumq; perduci. de Fin. 99 a, Illi enim corporis commodis compleri uitam beatam putãt. I. V. 141 b, Complent ea quidem beatissimam uitam. & 173 a, Vt summam mei promissi compleam. & de Senectute 79 b, Gorgias Leontinus centum & septem compleuit annos.

COMPLETVS, *a, um*. plenus, absolutus. Acad. 31 b, Ita completa & conferta sunt omnia, ut & quod moueatur corpo rum cedat, & qua quicq; cesserit, aliud illicò subsequatur. Orat 211 a, Meæ aures perfecto completoq; uerborum ambitu gaudent.

COMPLEXIO, *onis*. comprehensio uerborum, periodus. Ora. 204 b, Nec aeruatim multa frequentans una complexione deuinciet. de Orat. 159 b, Longissima est complexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest.

Complexio, pro ratiocinationis conclusione. de In. 58 b, Hic cum concesseris propositionem & assumptionem, complexio est infirmanda: aliud enim quàm cogebatur illatum est. de In. 55 a, Complexio est, per quam id quod conficitur ex omni argumentatione, breuiter exponitur. ad Her. 11 a, Complexio est quæ concludit, breuiter colligens partes argumentationis. de In. 56 a, Ne quod perspicuum sit, id in complexionem inferamus.

Complexio, pro dilemmate: id est, argumento utrinque concludente. de In. 51 b, Complexio est, in qua utrum concesseris, reprehenditur, ad hunc modum: Si improbus est, cur uteris? Si probus, cur accusas?

Complexio, pro quauis comprehensione & implicatione. I. V. 178 a, At quibus uerbis, modò æquum sibi uideri, modò non iniquum: mira uerborum complexio: id est, implicatio & confusio.

Complexio, exornatio est, quæ utramque complectitur exornationem, & conuersionem scilicet, & repetitionem. ad Her. 28 a, b.

COMPLEXVS, *xus*. amplexus. pro Fla. 164 a, Qui uos in complexu coniugum uestrarum trucidare uoluit. In An. 172 a, Venisti Brundusium in sinum quidem & complexum tuę Mimulę. pro Plan. 280 b, Vi me Plancus & complexu suo retinuit. I. C. 109 a, Postremum genus est de Catilinæ delectu, imò uerò de complexu eius ac sinu. Qu. Fr. 303 b, Quem ego ferus ac ferreus è complexu dimisi meo. pro Font. 283 b, Abstrahere filium de complexu matris. Att. 185 b, Atq; utinam continuò ad complexum meæ Tulliæ, ad osculum Atticæ posim currere. I. A. 147, Respubl. illum sinu complexuq; recipiet. & 231 a, Complexus summæ beneuolentiæ falli indices extiterunt in amore simulato. pro Cæl. 47 b, Complexus & osculatio. de Sen. 87 b, Terra semen tepefactum uapore & complexu suo diffundit, &c. de N. 37 a, Mundus omnia complexu suo coercet & continet. & 46 a, Restat ultimus & omnia cingens & coercens cœli complexus. de D. 137 b, Quidam cùm in somnis complexu uenereo iungeretur, calculos eiecit.

COMPLICO, *as*. inuoluo, claudo. Attic. 185 b, Cùm complicarem hanc epistolam, noctu Abundus ad me uenit. Qu. Fr. 321 a, Cum hanc iam epistolam complicarem, tabellarij à uobis uenerunt. Of. 67 a, Si quis uoluerit animi sui complicatam rationem euoluere.

COMPLORO, *as*. pro D. 232 b, Videre prætextatos inimicos nondum morte complorata, arbitraria petentes funeris.

COMPLV-

COMPLVRES,*rium*. multi. de Na. 70 b, Vulcani item complures: id est, multi. de Orat. 118 b, Ambiguorũ aũt complura sunt. Epi. 85 a, Multa sustuli, complura ne posui quidem. & 146 b, Complures cõsiles dicti, quorum nemo, &c. & 22 a, Ego cum Pompeio complures dies nullis in aliis nisi de rep. sermonib. uersatus sum.

COMPONO,*nis*. coagmento, conflo, ex coniũctione facio, conficio, conglutino, construo, coniunctione uerborum ex multis res unà iungo, dispono constituo, misceo, tempero, compositionem facio, comparo, confero.)(. Destruo, dissoluo. de Vn. 203 a, Atq; is quidem qui cuncta composuit, constanter in suo manebat statu: qui autem erant ab eo creati, cum parentis ordinem cognouissent, hunc sequebãtur. Attic. 245 a, Testamentum composui, quod cum uoles, obsignabis. Attic. 19 a, Commentarium consulatus mei Græcè compositum misi ad te. Attic. 240 a, Sed & componendum argumentum est, & scribendi expectandum tempus maturius. Quint. Fratr. 320 a, Poema ad Cæsarem, quod composueram, incidi. aliàs, instituerã. pro Mur. 130 a, Deinde ne prætor aliquid ipse suã sponte loqueretur, ei quoque carmen compositum est. de Cl. 168 b, Totumque se ad artes cõponendas transtulit. contra Rul. 76 b, Literarum exemplũ ab istis compositum esse arbitror. de Legibus 109 b, Iura quę composita & descripta sunt. de Legib. 158 b, Composui formulas iudiciorum, confeci libellos de stillicidiorum iure. & 176 a, Auspicia ad utilitatem reipub. esse composita. Orator. 210 a, In cognoscendis componendisq; causis. Ora. 210 a, Cognoscere & componere causas. de Orat. 119 a, Artificium cuiusmodi de ipso iure ciuili hesterno die. Item: Crassus componi posse dicebat. Epistol. 264 a, Componere libros. de Orat. 129 b, Brutus tres libros de iure ciuili cõposuit. Acad. 11 a, Componunt igitur primùm artem quandam de ijs quæ usa dicimus, eorũq; & uim & genera definiunt. I. V. 62 a, Si abisto libro, quem tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus compositum dedit, uno uerbo discesseris. de Cl. 172 a, In considerãda componendaq; causa totum diem ponere. de Legibus 110 b, Queq; ita composita sancitaq; essent, ea uidelicet leges nominauerunt. de Finib. 50 a, Libri Græci leguntur à Græcis ijsdem de rebus alia ratione compositis. de Diuin. 131 b, Callidè enim qui illa composuit, perfecit, ut quodcunq; accidisset, prædictum uideretur. de Cl. 186 b, In inueniendis componendisque rebus mira accuratio. & 185 a, Rem uidebat acutè, componebat diligenter. Attic. 86 a, C. Flauius scriba fastos protulit, actionesq; composuit. Attic 199 a, Scio quid literarum, & cuius generis conficias. ad Her. 3 a, Exordium nimium apparatis uerbis compositum. Aca. 11 a, Composita autem ea conclusio sic est: eorum quæ uidentur, alia uera sunt, alia falsa, &c. pro Cec. 294 b, Componere interdicto. At. 272 a, Cõponere libello. Epist. 37 a, & Offic. 68 a, Romæ composui edicto. Epist. 157 a, Ne S. C. arbitratu nostro componeretur, quis fuerit impedimẽto, arbitror te ex Planci literis cognouisse. de Cl. 170 b, Ipsa uerba compone & quasi coagmenta. de Or. 158 b, Collocationis est componere & struere uerba sic, ut nẽue asper eorum cõcursus, nẽ ue hiulcus sit, sed quodammodo coagmentatus & leuis. pro Dom. 237 b, Verba ad religionem Deorum immortalium cõposita. de Cl. 186 a, Verba non abiecta, res compositæ diligenter. Orat. 210 b, Verba componere, & syllabas propemodum dinumerare & dimetiri. & ibid. Sed stylus exercitatus efficiet facilè hanc uiam componendi. Orator. 212 b, Nec solùm componentur uerba ratione, sed etiam finientur. de Orat. 137 a, Componere ea quæ dicenda sunt probandi & persuadendi causa: id est, disponere. Att. 249 a, Ego itinera sic composueram, ut Nonis Quin. Puteolis essem. Attic. 60 a, Tibi etiam gratias agebat, quòd signa componenda suscepisses. pro Deiot. 146 b, Locus erat quidam in quo erant composita, quib. te rex munerare constituerat. pro Mar. 135 a, In hoc elaborandum est, ut rempub. cõstituas, eaq; tu in primis composita summa tranquillitate & otio perfruare. de Leg. 192 b, Composita & constituta rep. quicquam agi per uim minimè ciuile est. pro S. R. 41 a, Composito & delibuto capillo passim per forum uolitare. I. V. 119 b, Ita causa componitur, ut Bidenses hæreditatem peterent. pro Sex. Rosc. 41 a, Fieri nõ posse rat ut componeretur: id est, ut conueniret. de Op. 244 b, Aeschines tanquam Aeserninus, ut ait Lucillius, cum Pacidiano hic componitur: id est, comparatur.

COMPORTO,*as*. multa portare. I. P. 84 a, Cùm arma in tẽplum Castoris luce & palam comportarentur. pro Dom. 224 a, Cùm arma in ædem Castoris comportabas. Att. 78 a, Frumẽtum ex agris in loca tuta comportatur. I. V. 118 a, Omnia ad istum comportari necesse est. de Ora. 151 b, Res undiq; exquisitæ, collatæ, accersitæ, comportatæ.

COMPOS,*tis*. particeps. de Nat. 30 a, Animans est igitur mũdus, compos q; rationis. de Nat. 33 a, Mundum esse rationis & consilij compotem. Tusc. 137 a, Omnes uirtutis compotes beati sunt. & de Fin. 141 b, Homines compotes uirtutũ. Attic. 138 a, Non sum, mihi crede, mentis compos, tantum mihi dedecoris admisisse uideor. I. A. 178 b, Tu mentis es cõpos? In Pisonem 89 b, Qui suæ mentis compos non est. de Orator. 102 b, Quarum rerum qui essent animo & scientia compotes, eos imperatores dicerent. Orat. 206 a, Illud quero, cuius qui sit compos, is sit eloquens. pro Sest. 28 b, An ego in hac urbe esse possum his pulsis, qui me huius urbis cõpotem fecerunt?

COMPOSITE, dispositè. de Or. 89 a, Oratoris est, compositè, ornatè, copiosè eloqui. Orat. 220 b, Compositè & aptè dicere.)(. Sine uerborum modo & ordine dicere.

COMPOSITIO, confectio, quasi structura, coagmẽtatio, compages, constructio, *οἰκοτεχία* concordia, dispositio, ordo, descriptio. de Leg. 181 a, Totaq; huius iuris compositio pontificalis magnam religionem declarat. de Na. 5 b, Cõpositiones unguentorum, & ciborum conditiones, &c. & 11 b, Compositio membrorum, conformatio lineamentorũ. Offic. 20 a, Apta compositio membrorum. de Orator. 113 b, Compositio uerborum. de Opt. 243 a, Verborum quasi structura. de Finibus 101 b, Verùm admirabilis compositio disciplinæ Stoicæ, incredibilisq; rerum transit ordo. Tusc. 156 b, Sonorum uaria compositio harmoniã efficit plures. Offic. 29 a, Ordo est compositio rerum aptis & accommodatis locis. Orat. 214 b, Compositio quæ tota seruit grauitati uocum, & suauitati. Orat. 101 b, Verbis ad aptam compositionem & condecentiam uti. In Antonium 165 a, Pacis, cõcordiæ, compositionis author esse non destiti. Attic. 139 b, Spes compositionis me fefellit, qua facta uolebam, &c. & 141 b, Compositionis spem non desperatissimam esse puto. & 150 a, De compositione aliquid me conficere spero. Epi. 22 a, Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi gladiatorum compositiones & uadimonia dilata mitteres? Compositiones gladiatorum, commissionem intelligit, cum ipsi ad pugnam committuntur & exhibentur. de Legib. 186 b, Magistratuum compositio. de Sen. 77 a, Ex magistratuum compositione, quod cuiusq; reip. genus sit intelligi. & ibi paulò infrà, Sic de magistratib. disputes, quibus de causis maximè placeat ipsa descriptio. de Sen. 77 a, Confectio libri: id est, compositio.

COMPOSITOR,*oris*. Ora. 202 b, Perfectum oratorem hoc uno excellere: id est, oratione. cætera in eo latère, indicat nomen ipsum. non enim inuentor, aut compositor, aut actor hæc complexus est omnia, sed & Græcè ab eloquendo rhetor, & Latinè eloquens dictus est.

COMPOSITVS,*a,um*. ornatus, constatus, concretus, conglutinatus, factus, ex compositione factus, instructus. Ora. 217 a, Compositæ orationis insidijs, fidem auditoris attentare. de Orat. 89 a, Composita oratio & ornata. & artificio quodam & expolitione distincta. ad Her. 27 b, Oratio puris & electis uerbis composita. de Leg. 163 b, Hæ rationes satis scitè uobis instructę & compositæ uidentur. pro Sest. 12 a, Quem certi homines compositi monuerunt, ut ad me caueret. de Or. 157 a, Verba ex coniunctione factaq; id est, composita. de Diu. 128 b, Ad rem pertinet, quo modo cœlo affecto compositisq; siderib. quodq; animal oriatur. de Fi. 101 b, Quid enim aut in natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius, aut in operib. manufactis tam compositum tamq; cõpactum & coagmentatum inueniri potest? pro Cl. 32 b, Homo qui esset totus ex fraude & mendacio factus. ad Her. 38 b, Equus natura bene compositus. de N. 65 b, Corpus concretum ex elementis: id est, compositum. I. V. 72 a, Nemo unquam paratior, uigilitior, compositior in iudicium uenit.

COMPOTATIO,*onis*. de Sen. 86 b, Græci conuiuium tum compotationem, tum concœnationem uocant.

COMPOTOR,*oris*. combibo. I. P. 93 b, Nisi sortè ut cum P. Clodio, hoc est, compotoribus suis cœnet. & I. A. 168 b, Tũ uerò adhibes ioci causa magistrum suffragio tuo & compotorum tuorum Rhetorem. In eundem: Bona suis comitib. compotoribus descripsit.

COMPRANSOR,*oris*. qui simul prandet. I. A. 179 b, Agrum hunc tu compransoribus & colluforib. diuidebas.

COMPREHENDO,*dis*. capio, deprehendo, complector, continco, concludo, comprehensum contineo, deuincio, percipio, intelligo, concipio. pro Cæl. 51 a, Erant enim illi positi, ut comprehenderent Licinium. ut manifestò Licinius teneretur. I. C. 105 a, Quòd tam capitalem hostẽ non cõprehenderim potius quàm emiserim. Ora. 206 a, Tenemus igitur, Brute, quem quærimus: sed animo, non manu: si cõprehendissem ne ipse quidem persuasisset ut se dimitterem. I. C. 114 a, Belli duces captos iam & cõprehensos tenetis. de Nat. 19 b, Quid opus est manibus, si nihil comprehendatur.

de Orat.124 a,Et tu cum gladio cruento comprehensus es. Quint.Frat.302 b,Is hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit.pro Cæl.50 b,Vt serui prosilirent, hominemq; comprehenderent.Epist.92 a,Curtius consensérat cum Hispanis quibusdam Pompeium comprehendere, ad Cæsaremq; deducere.pro Milo.111 b, Cuius adulterium in puluinaribus sanctissimis nobilissimæ fœminæ comprehenderunt.pro Flac.160 b, Aliquid manifestè comprehensum.pro Cæl.50 b,Vt uenenum cum à Licinio traderetur, manifestò comprehendi posset.pro Cor.55 a, Vt facinus ipsum manifestò cõprehenderetur.pro Cluen.27 a,Comprehendere aliquam rem indicio alicuius.pro Cec.300 a, Nulla res est,quæ aut comprehendi satis aut caueri, aut excipi posit.de Diuin.88 a,Qui CCCCLXX millia annorum momentis comprehensa continent.Offi.65 a,Sed huiusmodi reticentiæ iure ciuili omnes comprehendi non possunt: quæ autem possunt,diligenter tenentur.de Finibus 68 b,In alio uerò libro breuiter comprehensis grauissimis sententijs quasi oracula edidisse sapientiæ dicitur.pro Qu. Rosc. 47 a,In hanc formulam omnia iudicia conclusa & comprehensa sunt.& 52 b,Ex pactione uerborum, quibus iusiurandum comprehenditur.Attic.192 b,Cato uerbis luculentioribus & pluribus rem comprehenderat.de Clar.167 b, Natura ipsa circunscriptione quadam uerborum comprehendit concludité; sententiam.de Orat.87 b, Ac ne plura consecter,comprehẽdam breui.sic enim statuo,&c.de Cla. 194 b,Proprijs uerbis solutè & facilè comprehendere sententiã. pro Cæl.40 a,Comprehendere multos amicitia, tueri obsequio.Epist.210 a,Vehementer mihi gratum feceris, si hũc adolescentem humanitate tua comprehenderis. pro Plan. 268 b,Is omnibus officijs per se & per patrem totam Atinatem præfecturam comprehẽdit:id est,deuinxit. de Clar. 166 b,Eisq; nosmetipsi ad rerum naturalium memoriam comprehendendam impulsi sumus. de Orat.86 a,Est enim scientia comprehendenda rerum plurimarum. Tusc. 251 b, Sed quoniam manè eundum est,has quinq; dierum disputationes memoriæ cõprehendamus.de N.72 b, Hoc nõ modò cõprehẽdere animo,sed ne suspicione quidẽ possum attingere.de Or.121 a,Omnia quę sunt in rerũ natura,celeriter animo comprehendere. pro Clu.18 b, Si quam opinionem mentibus uestris comprehendistis. de Natur. 63 b, Eo minus, quòd tu uis,possum mente comprehendere. Orat.198 b, Habere aliquam formam comprehensam animo. pro Flac.160 a,Sed tamen uestrum est iudices, omnia quæ in hunc dici possunt,etiam si à me minus dicuntur, uestris animis & cogitatione comprehendere.pro Corn.55 a, Qui omnes animo uirtutes penitùs comprehendisset. de Natu. 26 b,Habere aliquid cognitum comprehensumq; animo.& 63 b.Id quod tu uis,non possum mente comprehendere. & 23 b,Comprehende igitur animo, & propone ante oculos Deum, &c.de Finibus 65 a, Mihi uideor habere bene cognitam uoluptatem, & satis firmè conceptam animo atque comprehensam.de Orat.97 b,Comprehẽdere aliquid memoria.Epist.94 a,Quæ à sapientissimis uiris tradita memoria & scientia comprehendisti.de Pet.209 a, Posthea totam Italiam fac, ut in animo ac memoria tibi distributam comprehensamq; habeas.de Or.94 a, Res penitùs perspectæ planeq; cognitæ,atque ab opinionis arbitrio seiunctę, scientiaq; comprehensæ.Acad. 7 a,Quid quisquam meminit,quod non animo comprehendit ac tenet?& 6 a,Ex quo efficitur,nihil posse comprehendi. & ibidem: Nihil posse cõprehendi,ut planè confidas id perceptum cognitũq; esse. & 7 a,Virtutum cognitio confirmat,percipi & comprehẽdi multa posse.& ibidem: Non enim fortuitò hunc artificem dicemus, esse illum negabimus: sed cùm alterum percepta & comprehensa tenere uidemus, alterum non item. & 6 b,Animo iam tenemus hæc comprehensa, non sensibus. de Finibus 130 b, Hoc comprehenditur suis cuiq; sensibus. de Legibus 161 a, Nam & sensibus eadem omnia comprehenduntur. & 172 b, Quæ uix summa animi ratione comprehendas. de Vniu.195 b, Quod intelligentia & ratione comprehenditur.

COMPREHENSIBILIS,*le.* Acad.46 b, Visum comprehensibile.Græcè καταληπτὸν.

COMPREHENSIO,*onis.* complexio.I.A. 164 a, Comprehensio sontium mea,animaduersio senatus fuit.de N. 20 a, Ingressus,cursus,accubatio,inclinatio,sessio,comprehẽsio. de Fin.131 a,Vt iam liceat unà omnia cõplecti & dicere omnẽ naturam esse conseruatricẽ sui.de Cl.177 a, Verba eligere,collocare,& comprehensione deuincire.& 179 a,Comprehensio & ambitus ille uerborum (si sic periodum appellari placet.) de Clar.367 b,Spiritu quasi necessitate aliqua uerborum comprehensio terminatur.& 173 a,Or.210 b,Cõprehensio numerosè & aptè cadens. Academ.25 b, Ex uno Epicuri capite cõprehẽsio & præceptio tollitur. & 9 a, Mẽs hominis amplectitur maximè cognitionem & κατάληψιν, quam (ut dixi) uerbum è uerbo exprimentes,comprehensionẽ dicemus.& 36 b,de Fin.100 b,Cognitiones comprehensionesque rerum, è quibus efficiuntur artes,ad appetitiones mouent.

COMPRESSIO,*onis.* de Clar.167 a,Crebri sententijs, compressione rerum breues,& ob eam ipsam causam interdum subobscuri.

COMPRESSVS,*a,um.* pro Dom.225 b,Omnis improborũ uis diu collecta & inueterata compresso odio atq; tacito iam erumpebat in actum.& 216 a,Quasi ego frumentum aliquod compressum tenerem.de D.93 b, Duabus animi temerarijs partibus compresis.

COMPRESSIVS.aduerb.de Fin.68 a,Quòd latius loquerentur rhetores,dialectici autem compresius.

COMPRESSVS,*sus.* L. Herbesco.

COMPRIMO,*mis.* reprimo,stringo,constringo,retardo,sedo,frango,restinguo.de N.50 b, Tum admonita à squilla pinna morsu comprimit conchas. & 65 b,Humor facilè cõprimi collidiq; potest.Acad. 36 b,Zeno cùm paulùm digitos constrinxerat,assensus huiusmodi,tum cùm planè compresserat,pugnumq; fecerat, comprehensionem illam esse dicebat.Or.207 a,Nam cùm cõpresserat digitos pugnũq; fecerat,dialecticam aiebat eiusmodi esse.At.82 a, Græci & cives Rom. qui frumentum compresserant, magnum numerum pollicẽtur.At.44 b,Orationem illam ita compressam,ut nunquam emanaturam putarem.de Ar.256 b,Iam ista serpens compressa atq; illisa morietur.I. V.29 a, Vt ferocitatẽ istam tuam comprimerẽ,audaciam frangerem,loquacitatem retardarem.pro Cæl. 53 b, Voluptates cùm inclusæ diutius & prima ætate compressæ & constrictæ fuerunt,subitò se nonnunquam profundunt atq; eijciũtur uniuersæ.I.P.92 a, Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem comprimas atq; restinguas.Qu.Fra.291 a,Paulò cupidiorẽ publicanum comprimere.At.157 a,Multa eius magna delicta compresi.I.A.226 b,Nisi Cæsar furentis hominis conatum & audaciã compresisset.& Epi. 245 b,pro Mur.129 a,Qui dicendo comprimat tribunitios furores. I. C.99 b,Compresi tuos nefarios conatus amicorum præsidio.& Off.45 b,Top.228 b,Comprimere exultantem læticiam.de Na.56 a,Hac deducimus perterritos à timore, hac gestientes comprimimus:id est,éloquẽtia.de D. 93 b, Duabus animi temerarijs partibus compresis. pro Dom. 241 b,Ne audaciæ quidem locus ad timorem comprimendum fuit.pro Deiot.150 a,Comprimere plausum.

COMPROBATOR,*ris.* approbator. de Inuẽt.libro 1,Quideniq; autoritatis eius & inuentionis comprobatores atque æmuli.

COMPROBATIO,*onis.* approbatio. de Fin.lib.5,Quis est tã dissimilis homini qui non moueatur, & offensione turpitudinis,& comprobatione honestatis?

COMPROBO,*as.* approbo,laudo, collaudo. pro Pom. 17 a,Sententiam tuam laudo, uehementissimeq; comprobo. Ep.245 b,Si tu honorẽ mecum sententia tua comprobaris. At.154 b,Ita lætor,ut me quasi patris eius iudicio comprobari putem.& 264 b,Tota potestas eius rei tua est, ut quæ Consules decreuerunt,&c.non dicam comprobes,sed studiosè libenterq; comprobes.de Inu.52 b,Iudicatum est, res assensione aut autoritate,aut iudicio alicuius aut aliquorũ comprobata.Or.218 a,Patris dictum sapiẽs filij temeritas comprobauit.de Fi.62 b,Neq; uerò oratione solùm,sed multo magis uita & factis & morib. comprobauit.I.V. 132 b,Rem aliquam testimonio alicuius comprobari.pro Cor. 65 a,Cùm Gaditanus iussa nostra sentẽtia sua comprobat. Antequam.192 b,Illic animi uoluntas propensa comprobatur,hìc memoria collaudatur.pro Do.216 a, Dij immortales numine suo reditũ meum comprobauerũt.pro Cec.298 b,Has comproba tabulas.pro Cæl. 50 a, Perceleri interitu serui aiunt esse ab hoc comprobatum uenenum.

COMPROMISSVM,*si.* facultas à litigantib. arbitro data arbitrium proferendi & iudicandi.I.V.121 a, Quod iudicium secundum Heraclium de compromissis factum erat. & ibid.Pœnis compromisisq; interpositis.Ep.201 b,Sed à magistris cum contenderem de proferendo die, probauerunt mihi sese, quo minus id facerent, & compromisso & iurejurando impediri.pro Qu.R.46 b, Quæro abs te quid ita de hac pecunia,de tuarum tabularum fide compromissum feceris,arbitrum sumpseris, quanto æquius & melius sit dari repromittiq; si peteres?

COMPROMITTO,*tis.* compromissum facio. Qu. Fr. 316 b,Tribunitij candidati compromiserunt H-S.CCCC. in singulas,apud Catonem depositis petere eius arbitratu, ut qui contrà fecisset,ab eo condemnaretur.

COMPTVS,*a,um*. ornatus,compositus. I.P. 84 b,Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ. de Sen. 81 b,Compta oratio & mitis.

COMPVNCTVS,*a,um*. notatus, inustus, quod seruis fieri consueuit. Offic. 37 b, Barbarum & eum quidem (ut scriptum est) compunctum notis Threicis,districto gladio iubebat anteire.

COMPVNGO,*gis*. de Or.123 a,Dialectici ad extremum ipsi se compungunt suis acuminibus.

COMPVTO,*as*. subduco, ad calculos reuoco, rationes confero. I.A. 178 a,Compellarat hospitem præsens, computarat,pecuniam imperarat.

CONATVS,*tus*. uis,impetus. de Natur.50 a,Appetitus,quo belluæ conatum habent ad naturales pastus capessendos. I.A.129 b,Apuleius,princeps fuit ad conatum exercitus cõparandi. Epi.60 b, Qui omnem sui tribunatus conatum in meã perniciem parat. I.C. 110 a,Is omnes motus conatusq; Catilinæ prohibebit.& ibid. Si cuius incœptum ullum conatúmue contra Remp.deprehendo.& 99 b, Compressi tuos nefarios conatus presidio amicorum.pro Syl.181 b,Non hominum ille impetus & conatus fuit, sed belluarum. Or. 200 a,Hac ego religione non sum ab hoc conatu repulsus.I. C.107 a,Catilina de spe conatuq; depulsus.&c.Antequam. 104 a,Conatibus malorum obuiam ire. de Ar.245 b,Si impetum in me facere conabitur, resistam, & eius conatum refutabo.Offi.22 b,Pater eius,ille qui Tiberij Gracchi perditos conatus uindicauit. Ora.208 a,Alicuius rei,si non perfectio,at conatus tamen & adumbratio . pro Qu.8 a, Magno conatu studioq; agere aliquid.

CONCALEFACIO, *cis*.& concalfacio apud Nõ. ex Cic. ad Pansam. de Orat. 138 b, Et ait idem cum brachium concalefecerit,tum se solere pugnare.

CONCALEFIO,*fis*. Tusc. 157 a, Quam tamen Democritus cõcalefactam & spirabilẽ:id est,animalem esse uoluit.

CONCALEO,*es*.L.Stomachus.

CONCALESCO, *scis*.Tusc.157 a,Corpora nostra terreno principiorum genere confecta, ardore animi cõcalescunt.

CONCALLESCO, *scis*. seu potius concalleo.de N.64 b, Callidos uoco,quorum tanquam manus opere,sic animus usu concalluit.L.Calleo.

CONCAVVS,*a,um*.cauus,uacuus. de Nat.45 b, Speluncarum concauæ altitudines.de Fat.142 a,Socrates iugula cõcaua non habebat.

CONCEDO,*dis*.permitto,do,tribuo,condono,offero,remitto,non nego,ueniam do, licentiam uel potestatem permitto,potestatem do,licentiæ aliquid do , potestatem defero,potestatem largior, potestatem facio,libertatem do,libertatem concedo, per me licet, causæ nihil dico quin, succumbo,abeo,cedo,assentior,ignosco.pro Cl.58 b,Multi sæpe in iudicando liberũm peccata parentum misericordiæ concesserunt, uos ne huius uitam matris crudelitati cõdonetis,rogamus. Epi.56 a,Ab Athenienbus locum sepulturæ intra urbem,ut darent,impetrare non potui, quòd religione se impediri dicerent,neq; tamen id antea cuiquã concesserãt.de Pro.68 a,Ego dolorem & inimicitias meas reip. concessi. pro Ar.186 a,Si mihi hoc à uobis tribui concediq; sentiam.pro Mu. 135 b, Concessit senatus postulationi tuę. pro Plan.266 a,Quæ fuit olim præconi in ridendo,nunc equiti Romano in plorando non est concessa libertas. I.V.82 b,Vos quæso date hoc & concedite pudori meo.de Ora.117 a,& pro Plan. 275 b, Tibi remitto atq; concedo,ut Cn.Plãcum defendas. pro Arc. 188 a, Quantum cæteris ad res suas obeundas cõceditur temporis , & ad ipsam requiem animi. de Or.111 a,Catulus,cui Græci ipsi solent suæ linguæ subtilitatem elegantiamq; concedere.pro Cecin. 385 a,Is ius suũ deseruit,nec quicquam illius audaciæ petulantięq; concessit. Off. 46 b,Multa multis de iure suo concedere. pro S. R. 38 a,Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. pro Qu.17 b,Artes quibus tu magnus es,tibi concedo.Epi. 3 a, Consules neq; concedebant , neq; ualde repugnabant. de Am. Concedere amicis quicquid petant,& impetrare ab eis quicquid uelimus.Off. 46 b,Multa multis de suo iure cõcedere. de In. 84 a,Qua in re uel concedere alteri,uel ad conditionem alterius descendere oportebit.pro Fl.154 a,Leuitas totius Asiæ, de qua nos & libenter & facilè concedimus. I. V. 130 b,Vt uix Apronio illi de familiaritate concedere uideatur. Tusc. 223 a, Vt magnitudini medicinæ doloris magnitudo concederet. Attic. 202 b, Etsi de cupiditate nemini concedam.& 234 a,Non concedo tibi in desperatione. pro Sex. Rosc.19 a,Neq; temerè dicto concedi oportet: id est, ignosci. Epist. Nemini concedo, qui maiorum ex reip. pernicie molestiam traxerit.Epi.114 b, Nemini concedo,qui tibi uetustate necessitudinis potior posit esse.de Orator. 89 b, Quibus ego,ut de his rebus omnibus differant,cũ concesse ro,illud tamen oratori tribuam & dabo,ut explicet, &c. & ibi.a,Nam si quis hunc statuet esse oratorem,qui,&c. tamẽ huic ipsi multa tribuat & concedat necesse est.I.C.100 b,Vt opinor ab eorum oculis aliquò concederes:id est,abires.de Diu.117 b,Vnde fulmen uenerit,quò concesserit: id est,abierit.de N.19 a,Beatos esse deos sumpsisti,concedimus:beatũ aũt sine uirtute neminem esse posse,id quoq; damus,& libẽter quidem:uirtutem autem sine ratione cõstare non posse, conueniat id quoq; necesse est: adiungis, nec rationem esse nisi in hominis figura, quem tibi hoc daturum putas . pro Fla.148 a,Tribuo illis literas, do multarum artium discipli nam,non adimo sermonis lepõrem, ingeniorum acumẽ,& si qua alia sibi sumunt,non repugno.de Na. 60 a,Non magnopere pugno de hac re:id est,concedo.pro Cæl.43 a, Datur enim concessu omniũ huic aliquis ludus ætati.pro Syl. 175 b,Permitto aliquid iracundiæ tuæ,do adolescentiæ,cedo amicitiæ,tribuo parenti.

CONCELEBRO,*as*.frequento,excolo. Qu. de Pet. 211 b, Conuiuia quæ facilè absteˊ & amicis tuis concelebrãtur & passim & tributim.de In.42 b,Quare mihi uidentur postea cætera studia recta atq; honesta per ocium concelebrata ab optimis enituisse:hoc uerò,&c.

CONCENTIO,*onis*. concentus . pro Sest. Caterua tota clarissimã concentione in ore impuri hominis imminens concionata est.

CONCENTVS,*tus*. harmonia, quasi consensus.de Finib. 123 a,Vt in fidibus plurimis si nulla earum ita contenta numeris sit,ut concentum seruare possit, omnes æquè incontentæ.de Leg.360 a, Concentus auium. Offi.29 b,Maior & melior actionum quàm sonorum concẽtus est.de Som. 128 b,Hic est,inquit ille, sonus, qui interuallis coniunctus imparibus,sed tamen pro rata portione,distinctus impulsu & motu ipsorum orbium efficitur , qui acuta cum grauioribus temperans,æquabiliter concentus efficit.de Diui.115 a,Cognatio naturæ & quasi concentus consensusq;, quã Græci *συμπάθειαν* uocant.de Orat. 144 a, Omnium doctrinarum quasi consensus,concentusq;.de Nat. 49 b, Stellarum concentus ex dissimilibus motibus.

CONCEPTIO,*onis*.conceptus, formula. de Di.118 b,Conceptio mulæ contra naturam fortasse,sed partus propè necessarius. de In. 79 a, Ibi enim omnis conceptio priuatorũ iudiciorum constituitur.

CONCEPTVS,*a,um*.meditatus. pro Clu. 45 b, Africanus cum esset Censor , & in equitum cẽsu,C. Licinius Sacerdos prodijsset, clara uoce dixit se scire , illum uerbis conceptis peierasse:id est,dictatis.

CONCEPTVS,*tus*.conceptio.de Diu.99 a,Quædam etiã oriebantur ex hominum conceptu & satu. de Vn. 201 b,Oceanum Salaciamq; cœli satu terræq; conceptu generatos editosq; memorant.

CONCERNO,*nis*.cerno,uideo. Qu. de Pet.307 b,Quòd si satis grati homines essent, illa omnia parata esse debebant, sicut parata esse concerno.aliàs,Confido.

CONCERPO, *pis*. conscindo,lacero. Att.166 a, Tu tamen eas epistolas quibus asperius de eo scripsi, aliquando concerpito,ego item tuas. Epi.116 a, Quòd tibi scripsi Curionem frigere,iam calet. nam feruentissimè concerpitur.

CONCERTATIO,*onis*.certamen,contentio. de Orat.101 a,Infinitæ cõcertationumq; plenæ disputationes . & 114 b, Ieiuna concertatio uerborum. & Tusc 181 b, Verborum concertatio.& de Fin.54 b,Concertationes in disputando pertinaces.de Diu.93 b, Carneades concertationis studio modò ait hoc,modò illud.

CONCERTATORIVS,*a,um*. contentiosus, uehemens. de Cla.191 b, Thucydides hoc forense concertatorium iudiciale non tractauit genus.

CONCERTATVS,*ta*.Part.338.

CONCERTO,*tas*.pro Pomp.9 a, Qui sæpius cũ hoste cõflixit,quàm quisquam cum inimico concertauit.Anteq.149 b,Nunc si lingua est concertandum,innocentiã uirtute fretus supero.At.44 b,Nunquã accidit,ut cũ eo uerbo uno cõcertarim.de Na.67 b,Hercules,quem concertasse cum Apolline de tripode accepimus.

CONCESSIO,assumptiuę iuridicialis causę pars.ad Her. lib.15.de In.71 a,74 a, Concessio est, per quam non factum ipsum improbatur ab reo,sed ut ignoscatur id,petitur. Attic. lib. 3. Concessione nostra omnem uim sui iuris amiserint.Epi. lib.10. Concessiones præmiorum.Planci.

CONCESSOR,*oris*. Attic. lib. 2. Modò te concessore spectare liceat.

CONCESSVM,*si*.concessio,concessus.L.Licentia.

CONCESSVS, *a, um*. certus.)(. Dubius, controuersus. de Diu.103 a, Vides ne ut ad rem dubiam concesis rebus peruenerit? hoc uos dialectici non facitis : nec solùm ea non

sumitis ad concludendum. quæ ab omnibus conceduntur, sed ea sumitis, quibus cõcessis, nihilo magis efficiatis quod uelitis. & ibid. Quæ dubia sunt, ea sumere ipsos pro certis atq; concessis.

CONCESSVS, *sus*. permissus, permissio, potestãs. pro Cæl. 43 a, Datur enim omnium concessu huic aliquis ludus ætati. & Ep. 136 a, de Leg. 171 b, Si latores leges aliquas concessu suo sanxerunt. Ep. 12 a, Magna deliberatio est, quæ ratio sit in eunda nobis non agendi aliquid, sed illius concessu & beneficio quiescendi. de Vn. 204 a, Philosophia data est nobis deorum concessu & munere. de Clar. 172 a, Sed etiam ipsorum inter ipsos concessu ita tributum est.

CONCHA, æ. genus piscis testa contectum. de Or. 110 b, Sed tamen ita solet narrare Scævola, conchas eos & umbilicos ad Caietam & ad Lucrinum legere consuesse. de Nat. 50 b, Prima duabus grandibus patula conchis. & ibi. Admonita à squilla pinna morsu, comprimit conchas. & 51 a, Platalea conchis se complens, easq; euomens.

CONCHYLIATVS, *a, um*. murice tinctus. I. A. 173 a, Conchyliata peristromata.

CONCHYLIVM, *ly*. murex, cõchæ genus, purpura. I. P. 94 b, Mensa extructa non cõchylijs aut piscibus, sed multa carne, &c. de Do. 115 a, Ostreis & conchylijs omnibus cõtingit, ut cum luna crescant pariter, pariterq; decrescant. Ipse dabat purpuram, amici opera. & ibid. Nihil nisi conchylio.

CONCIDO, *dis, concidi*. cado, ruo. pro Pomp. 7 b, Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. cum ego una cum rep. consulari ictu concidissem. de D. 96 b, Equus sine causa repentè concidit. Or. 210 a, Cum mea forenses artes & actiones publicæ concidissent. Ante. 192 b, Ne omnes concideretis, ardoreq; flammæ conflagraretis. de Som. 131 a, Vel concidat omne cœlum, omnisq; natura consistat. At. 11 a, Senatus autoritas concidit. & ibid. Ne patres conscripti una plaga accepta conciderent, ne deficerent. At. 117 a, Pompeius malas causas semper obtinuit, in optima concidit. & 160 b, & 43 b, Quis unquam ex tam amplo statu concidit? de Or. 241 a, Hoc interim spacio conclaue illud ubi epulabatur Scopas, concidit, eaque ruina ipse oppressus cum suis interijt. Acad. 36 b, Artificia concidere dicebas. I. V. 202 b, Iuuat me, hæc præclara nomina artificum Verris æstimatione sic concidisse. de Diuinat. 133 a, Contrahi animum & quasi labi atque concidere, & ipsum esse dormire. pro Dom. 240 b, Et mens debilitata metu cõcidit. pro Pomp. 7 a, Semus Romæ solutioni impedita fidem concidisse. de Clar. 168 a, Themistocles ueneno epoto mortuus concidit. Item, Concidere animo. Tusc. 167 b, Lucius Brutus in prælio concidit. ad Her. 26 b, Vrbs conflagrata concidat.

CONCIDO, *dis*. cædo. pro Flacco 161 a, Membra uxoris fustibus debilitauit, manus contudit, digitos confregit, neruos concidit. In Verrem 101 a, Concidere aliquem uirgis. In Ver. 182 b, Cede, concide. de Or. 143 a, Cum omnem autoritatem Senatus in conspectu populi Rom. concideres. I. A. 200 a, Vos decretis uestris Antonium concidistis. & 241 b, Antonius nondum erat uestris tam grauissimis, tamq; multis iudicijs ignominijsq; concisus. Q. 1. Fra. 309 b, Vatinium arbitratu nostro concidimus. Acad. 11 b, Hæc autem uniuersa concidunt etiam minutius. de Nat. 20 a, Concidere aliquê totis uoluminibus. Or. 220 a, Concidere & delumbare sententias. Ora. 219 b, Infringere & concidere numeros. de Pro. 71 a, Post concisæ sunt optimæ cohortes. Att. 76 b, Sed tamen equites nostros concisos à Barbaris nũciabant. Epi. 163 b, & 166 a, Pansæ exercitus concisus est. At. 250 a, Agrippetas Buthroti concisos audio.

CONCILIATIO, *onis*. communio, communitas. Of. 30 a, Communem totius generis hominum conciliationem & consociationem colere, tueri, seruare debemus. Acad. 33 a, Honestum autem quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finê esse bonorũ. de N. 41 b, Deos inter se quasi ciuili conciliatione & societate esse coniunctos. de Or. 128 b, Quæ permotionis causa uehementer, uel conciliationis causa leniter aguntur: id est, beneuolentiæ, fauoris. pro Clu. 25 a, Pecuniam Staleno dedit Oppianicus ad conciliationem gratiæ.

CONCILIATRICVLA. *la*. pro Sest. 7 a, Alter erat nobilitate ipsa blanda conciliatricula commendatus.

CONCILIATRIX, *cis*. de Nat. 16 b, Natura blanda, conciliatrix, & quasi fui lena. de Amic. 103 a, Virtutis opinio est conciliatrix amicitiæ. de L. 161 b, Oratio, quæ conciliatrix est humanæ maximè societatis.

CONCILIATVS, *a, um*. Attic. 229 b, Puero quoq; hoc à me dabis, ut animum eius conciliatum reddas.

CONCILIO, *as*. coniungo, adiungo, iungo, beneuolũ facio uel reddo, amicum facio uel reddo, reconcilio, allicio,

reficio, contraho, deuincio, beneuolentiam coniungo. charitatem inter aliquos iungo, cum aliquo consuetudinem & amicitiam iungo, aliquem ad amicitiam adiungo, amicitiã cũ aliquo constituo: studia hominum complecta teneresq;, adiungere atq; inuitare aliquem ad amicitiam. de Fi. 95 a, Simulatq; natũ sit animal, ipsum sibi conciliari & cõmendari ad se conseruandũ. de Ar. 257 b, Parentibus & patriæ nos primùm natura conciliat. Offi. 11 a, Oratio cõciliat inter se homines, coniungitq; naturali quadam societate. pro S. R. 38 b, Feras inter se partus atq; educatio & natura ipsa conciliat. Academ. 33 a, Frui reb. ijs quas primas homini natura cõciliet. pro Pomp. 27 b, Nec Pompeij gratiã mihi per hanc causam conciliari puto. pro Clu. 19 a, Si quis deus uestram mihi beneuolentiam ad audiendum conciliaret. pro Mur. 143 a, Magnitudo negocij conciliat gloriã. & ibid. Largitio æquitatis conciliat gratiam. Orat. 212 b, Aut enim negligenda nobis fuit uoluptas audientium, aut ars eius conciliandæ reperienda. pro Arc. 189 a, Ergo ille corpus motu tantum amorẽ sibi conciliarat ab omnibus. Offi. 36 a, Conciliare sibi animos hominum, & ad usus suos adiungere. de Fin. 59 a, Liberalitas, qua qui utuntur, beneuolentiã sibi conciliant & charitatem. pro Deiot. 131 a, Deiotarus, quo cum mihi amicitiam resp. conciliauit, hospitium uoluntas utriusq; coniunxit. Epist. 160 b, & de In. 59 a, Conciliare pacem inter ciues. I. A. 242 b, Mea persona ad istam pacẽ conciliandam minimè fuit deligenda. de Or. 127 a, Eumq; cui conciliies hunc amorem significes nihil ad utilitatem suam retulisse. & 127 b, Sentimus amorem conciliari, si id uelle uideare, quod sit utile ipsis, apud quos agas, defendere. & ibi. Náq; hæc res amorem magis conciliat, illa uirtutis defensio charitatem. & 125 a, Ea quæ omnia ualde beneuolẽtiam conciliant. 208 a, Ordiri orationem in quo conciliatur auditor, &c. 96 b, Etiam illa cognoram, initiò conciliandos eorum esse animos qui audirent. de Or. 125 a, Multum ualet ad uincendum, animos iudicum conciliari quàm maximè ad beneuolentiam erga oratorem. & 119 a, Vt conciliemus nobis eos qui audiunt. & 127 a, Conciliare sibi beneuolentiam populi. & 277 a, Itaque nostra necessitudo debet conciliare te illi. Par. 234 b, Amplificatio, quæ motu animorũ conciliet in dicendo fidem. At. Conciliare sibi uoluntatem alicuius. Ep. 56 b, Careo omnibus amicis, quorum beneuolentiam nobis conciliarat resp. & 41 a, Citius ueterem coniunctionem diremissem, quàm nouam conciliassem. & 63 b, Illud non dubito, quin si te mea summa erga te studia parum mihi adiunxerunt, respub. nos inter nos conciliatura coniunctura q; sit. Oct. 331 a, Cui nulla dignitas maiorum conciliasset opem potentium. Part. 234 a, Amplificatio, est grauior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. Ep. 197 b, Antonius legiones sibi conciliare pecunia cogitabat. I. V. 136 a, Offensionem & inuidiã pecuniæ conciliandæ causa suscipere. & 137 a, Vtrum cũ iudices sitis de pecunia capta & conciliata, tantam pecuniam captam negligere potestis? & 137 a, Inuenta est ratio quare H S. CXX. milia uno genere conciliauit.

CONCILIVM, *ly*. consilium, conuenticulum, cœtus. de In. 68 a, Hunc pater suus concilium plebis habentem de tẽplo deduxit. de Finib. 66 a, b, Quid necesse est tanquam meretricem in matronarum cœtũ, sic uoluptatem in uirtutum concilium adducere. & 81 a, Opiniones, quæ apud populũ, quæ in omni cœtu concilioq; proferendæ sunt. de Nat. 5 b, Tum Velleius fidenter sanè, &c. tanquam modò ex deorum concilio & ex Epicuri intermundijs descendisset: Audite, inquit, &c. de D. 90 b, In deorum concilium uocari. Sal. in Cic. 290 b, In concilio deorum fuisse. & ibid. In concilio deorum admitti. Tusc. 163 b, Iis deuium quoddam iter est seclusum à concilio deorum. in Vat. 31 b, Conuocare concilium. Of. 59 b, Concilium pastorũ. pro Dom. 228 a, Quoniam plebi quoq; urbanæ mores, conuẽticula, & quasi concilia quædam esse uoluerunt. de Som. 137 b, Concilia cœtusq; hominũ iure sociati, quæ ciuitates appellantur. de Se. 94 b, Cum in illud animorum concilium cœtumq; proficiscar. de Leg. 176 a, Augures possunt concilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere.

CONCINNE', pulchrè, facetè. de Ora. 116 a, Hæc quidem sunt concinnè distributa, sed non peritè. de * 39 b, Concinnè ut multa Timæus: id est, facetè. pro Qu. 53 a, Hunc rogat blandè & concinnè.

CONCINNITAS, *atis*. compositio lenis, & numerosa concinnitudo, condecentia. Or. 204 a, Collocata uerba habent ornatũ, si aliquid concinnitatis efficiunt. Or. 210 b, Forma ipsa concinnitatis q; uerborũ conficiat orbem suũ. & 204 b, Illa concinnitas, quæ uerborum collocationem illuminat. de Cla. 168 a, Vt memoriam concinnitatis suæ relinqueret. & 191 b, & 195 b, Ornata sententiarum concinnitas.

CONCINNITVDO, *inis.* concinnitas. de In. 47 b, Exordium splendoris & festiuitatis & concinnitudinis minimũ debet habere.

CONCINNO, *as.* adorno. aptè compono. Epi. 194 b, Ego tamen nactus in nauigatione nostra pusillum laxamenti, concinnaui tibi munusculum ex instituto meo. de Fin. lib. 5, Vides ut hæc concinnant.

CONCINNVS, *a, um.* ornatus, numerosus, elegãs, politus, facetus, aptus. nam Cinnus commistio est. Qu. Fr. 318 a, Mihi erit curæ rectorium ut concinnum sit. de Cl 195 b, Sententiæ non tam graues & seueræ, quàm uenustæ & concinnæ. Orato. 202 b, Sophistæ concinnas magis sententias exquirunt quàm probabiles. de Clar. 190 a, Concinnæ acutæq; sententiæ. I. P. 92 a, Homo ad persuadendũ concinnus, perfectus, politus à schola. de Fin. 127 b, Aristo concinnus & elegans. de Or. 125 a, Concinna, distincta, ornata; festiua oratio. ad Her. 31 a, Lepida & concinna exornatio. de Or. 162 a, Reditus ad rem aptus & concinnus. Or. 198 b, Alij in eadem ieiunitate concinniores: id est, faceti, florentes etiam & leuiter ornati. I. P. 84 a, Hic autem nec tam concinnus heluo, nec tam musicus iacebat, &c.

CONCINO, *nis.* simul cano, conuenio, quadro. pro Sest. 13 a, Hæc tum à me tanquam fata in ipsa re generanda continebatur. Tusculan. 171 a, Hæ cum pressis & flebilibus modis concinuntur, difficile est, &c. de Nat. 39 a, Omnes mundi partes inter se concinentes. de Fin. 144 a, Vides ne ut hæc concinant? & herculè mirabilis est apud illos contextus rerum, respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus.

CONCIO, *onis.* conuentus, uel multitudo hominum, corona, consilium, concilium, scena, oratio. de N. 14 a, Libri Protagoræ in concione cõbusti. de Or. 131 a, Quid aliud fuit in quo concio rediret, nisi illa uultus & uocis imitatio? pro Sest. 8 b, Consul aduocat concionem, habet orationem talem, qualem, &c. In Verr. 190 a, Aduocare concionem donã di causa. de Am. 118 b, Concio quæ ex imperitissimis cõstat. de Fin. 80 b, & Or. 218 a, Clamor concionis. Att. 18 a, Ex hac ego lege secunda cõcionis uoluntate omnia illa tollebam, quæ, &c. pro Flac. 149 a, Nullam maiores nostri uim concionis esse uoluerunt. pro Flac. 149 a, Quę scisceret, aut quę populus iuberet, semota concione iuberi uetariq; uoluerunt. & ibid. Græcorum totæ resp. sedentis concionis temeritate administrantur. de Aruspi. 254 b, Ista labes eas habet conciones, ea miscet, ea turbat.

CONCIO, pro oratione ad populum. pro Sest. 24 a, P. Lentulus habuit concionem de me, ad quam pop. Romani concursus est factus. I. P. 87 a, De mea salute, P. Lentuli, Cn. Pompeij cæterorumque principum celeberrimæ & gratissimæ conciones fuerunt. Epist. 60 b, At que ille me abeuntem magistratu concionis habendæ potestate priuauit. & 134 a, & 133 b, Legi concionem tuam, nihil illa sapientius. Antequã. 195 b, In concione mea nihil ponam de rebus meis gestis. Epist. 174 b, Meaq; illæ uehementes conciones, tanquam *ενεργειαι* esse uidentur. contra Rul. 66 a, Eam primam habent concionem, qua gratiam beneficij uestri cum suorum laude coniungant.

CONCIO, pro suggesto, & rostris. Attic. 54 b, Subitò ille in concionem ascendit. & Post. 206 b, de Fin. 80 a, Quid enim mereri uelis iam cum magistratum inieris, & in concionem ascenderis, ut dicas, &c.

CONCIVNCVLA, *le.* Attic. libro 2. pag. 31 b, Quod uectigal superest domesticum, preter uicesimam, quę mihi uidetur una conciuncula, clamore pedissequorum nostrorũ esse peritura.

CONCIONALIS, *le.* Att. 13 a, Illa concionalis hirudo ærarij. & Qu. Fr. 312 a, Clamor cõcionalis, id est, concionis.

CONCIONARIVS, *a, um.* Quint. Frat. 308 b, Populus concionarius.

CONCIONATOR, *oris.* I. C. 120 a, Intellectum est, quid interest inter leuitatem concionatorum, & animum uerè popularem.

CONCIONOR, *aris.* concionem habeo. At. 152 a, Cæsar postero die in oppidum introiuit, concionatus est, inde Romã cõtendit. de Ar. 245 a, De religionib. sacris concionatus est Clodius. Qu. F. 311 b, Cato concionatus est comitia haberi non siturum. Epi. 163 b, Cũ Lepidus concionaretur atq; omnia scriberet, se cõsentire cum Antonio. Tusc. 239 b, Ideq; cum in cõmunibus suggestis consistere non auderet, cõcionari ex turri alta solebat. Tusc. 174 a, Quæ cum ita sint, magna tamen eloquentia est utendum, atq; ita uelut superiore è loco concionandum, ut homines, &c.

CONCIPIO, *is.* cum ad semen, & ad generandum propriè pertinet, significat comprehendo, colligo, accipio, imbibo. de Na. 31 a, Omnia quæ terra concipiat semina, temperatione caloris oriri & augescere. In Arato, Nam quorum stirpes, tellus amplexa prehendit, Hæc augens anima, uitali flamine mulcet. de Na. 42 a, Semen incidens in concipientem comprehendentemq; naturam. de D. 122 b, Itáne censes? antè coronam extitisse quàm herbarum conceptum esse semẽ? & 118 b, Verum igitur cum conceperit mula, an cum peperit ostentum est? pro Clu. 24 a, Vt id quod conceperat seruaret, ut saluum parere posset. & ibid. Vt unà & illa, quod erat ex fratre conceptum necaretur.

CONCIPERE. ad alia translatum, pro apprehendere, & accipere, animo & spe magna suscipere, credere. pro Cl. 24, Hoc quod conceptum resp. periculum parturit. cõsilio discutiam. de Di. 125 b, Imbecilli animi superstitiosa ista facilè concipiunt. de Or. 126 a, & 125 b, Mens parata ad comprehẽdendã uim oratoris: & ibid. Nulla materia nisi admoto igni, ignem concipere potest. de Nat. 78 b, Is non à deo immissum dolorem, sed conceptum à seipso continebat. & 54 a, Animæ pars redditur respirando, pars concipitur parte quadam quam uentriculum appellãt. I. V. 75 a, Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere potuistis. pro S. R. 29 a, Sanguis paternus, ex quo si qua macula concepta est, laui non potest. aliàs & Iui. pro Syl. 179 b, Furor biennio antè conceptus erupit in meo consulatu. Offic. 25 a, Ipsa senectus concipit dedecus. Antequam. 192 b, Si liberũm conceptam dulcedinem animo inclusam continetis. Postquam. 198 a, Odium in aliquem conceptum iam diu cõtinere. de Ar. 257 a, Veruntamen nocturnis uigiliis iustitium illud conceptum ac meditatum est. Tuscu. 163 b, Qui in repub. uiolanda fraudes inexpiabiles concepissent. I. C. 105 b, Concipere scelus. I. V. 58 a, Non iste maius in sese scelus concepit, cùm sana spoliaret, &c. quàm ij, si qui istum, &c. sententia sua liberauerint, & 216 b, Magno scelere concepto. pro Syl. 170 a, Quod flagitium nõ cum Antonio concepistis? de N. 14 b, Ita necesse fuit, aut hæc flagitia animo concipere, aut, &c. In Ver. 250 b, Concipere furorem ex maleficio. de L. 190 b, Cõcipere uitium. I. V. 224 a, Concipere magnam cupiditatem auribus: id est, ex auditu. de Fin. 56 a, Voluptas animo concepta atq; comprehensa. de Leg. 168 a, Principiò quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente concipimus. Tus. 213 b, Discordia, ira acerbior intimo odio & corde concepta. & 169 a, Cũ iam in præcordijs conceptam mortẽ continerent. Offi. 73 b, Quod ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id obseruandum est.

CONCIPERE, est formulam aliquam proponere & exprimere. Offic. 73 b, Quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro, id non facere periurũ est. Qu. F. 316 a, Concipere uadimonium. in Arat. Nam quorum stirpes tellus amplexa prehendit, Hæc augens animas uitali flamine mulcet.

CONCISIO, *onis.* Part. 231 b, Concisione uerborum.

CONCISVS, *a, um.* minutus, cæsus, breuis. de Or. 114 a, Philosophi angustis & concisis disputationibus illigati. & 158 b, Quanquam hoc ipsum imus, &c. concisum est. de Cl. 170 b, Distinctè concisa breuitas. de Ora. 200 b, Thrasymachus minutis numeris concisus. At. 250 a, Agrippetas Buthroti cõcisos audio. pro Sest. 20 b, Aliquis concisus plurimis uulneribus. de Cl. 170 b, Concisæ sententiæ & interdum non satis apertæ cùm breuitate, tum nimio acumine.

CONCITATIO, *onis.* motus, commotio. Qu. Fr. 297 b, Vehementes animi concitationes. Tus. 237 b, Concitatio animi, quã perturbationem uoco. de Cl. 169 b, Plebis concitatione & seditione nunciata. de Di. 87 b, Concitatione quadam animi aut soluto liberoq; motu futura præsentire. & 97 a, Atq; etiam illa concitatio declarat uim in animis esse diuinam. & 114 a, Concitatio mentis.

CONCITATOR, *oris.* pro Dom. 215 a, Seditionis stimulator & concitator tu fuisti. pro Dom. 215 b, Clodius cõcitator tabernariorum.

CONCITATVS, *a, um.* cõmotus. de Som. 129 a, Cõuersio cœli concitatior. pro Mur. 129 b, Ac teipsum & animi quodã impetu concitatum, & ui naturæ atq; ingenij elatum iam usus flecket, dies leniet, ætas mitigabit.

CONCITO, *as.* commoueo, perturbo, stimulo, excito, cieo, inflammo. Aca. 36 a, Quòd enim spectat illud, nisi ut opifices concitentur. Orat. 208 b, Alterum quo perturbantur animi & concitantur. Pro Mur. 139 a, Concitare seditionem ac discordiam. Epist. 18 b, Vt quã expectationem de te concitasti, hanc sustinere ac tueri possis. pro Mil. 109 a, Cum totius Italiæ concursus, quem mea salus concitauerat, facti illius gloriam libens agnouisset. Epi. 166 a, Non modò nationes, sed etiam seruitia concitare. de D. 94 a, Cum à corpore abstractus animus diuino instinctu concitatur. de Ora. 102 a, Si quis esset satis concitatus cohortatione sua ad studium

cognoſcendæ ueritatis. de Cla. 193 b, Admirabili quodam ad philoſophandum ſtudio cõcitatus. I.C.119 a, Noua quædam miſceri & concitari mala. Epiſt. 144 b, Cum magnum bellum in Cappadocia concitaretur. de Orat. 126 a, Hominem iraſci, dolere, omni animi motu concitari. & 104 b, Cõcitare miſericordiam populi. & 130 b, Concitare riſum. Epiſt. 18 b, Concitare expectationem ſui. I.V. 239 b, Concitare inuidiam in aliquem. de In. 60 b, Cõcitare grauem offenſionem in aliquam rem. & iterum, 61 a, Concitare magnũ odium in aliquem hominem.

CONCITVS, *a, um.* commotus. pro Cecin. 287 b, Defenſor nimium litigioſus, concitus ad rixam.

CONCLAMO, *as.* I.A. 205 b, Cum uos uniuerſi una mente & una uoce iterum à me conſeruatam eſſe rempublicã conclamaſtis. in Verr. Conclamant omnes & approbant ita fieri oportere.

CONCLAVE, *uis.* cubiculum, triclinium. in Ver. 213 a, Singula conclauia, quæ iſte & Romæ & in omnibus uillis habebat, tricenos lectos optimè ſtratos cum cæteris ornamentis conuiuij quærerent. de Diui. 86 a, Conclaue illud ubi erat manſurus, ſi ire perrexiſſet, proxima nocte corruit. de Or. 141 a, Hoc interim ſpacio conclaue illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. Qu.Fr. 220 b, Tectum quod ſuper conclauia non placuerat tibi eſſe multorum faſtigiorum. pro Dom. 226 b, Porticus cum conclauibus pauimenta trecentũ pedum. Qu.Fra. 328 b, In primisq; inferior porticus & eius conclauia ſiunt rectè. pro S.R. 29 a, Cum pater cœnatus cubitum in idem conclaue cum duobus filijs iſſet.

CONCLVDO, *dis.* peroro, efficio, conficio, infero, complector, colligo. pro Sest. 26 a, Sed ut extremum habeat aliquid oratio mea, concludam illud de optimatib. de Orat. 137 a, Deinde ut cõcludamus atq; ita peroremus, natura ipſa præſcribit. Or. 208 a, Poſt omnia perorationem inflammantem reſtringentemũe concludere. & ibid. Singulas argumentationes ita concludere, ut efficiatur, quod ſit conſequens ijs quæ ſumentur ad quamq; rem confirmandam. & 209 b, Vt argumentum ratione concludat. de In. 36 b, Hoc ſi nolis inferre, & inferas quod ſequitur, fecit igitur inceſtum, & concluſeris argumentationem & perſpicuam fugeris complexionem. de Or. 128 b, Demonſtrare quod concludere aduerſarij uelint, non effici ex propoſitis, nec eſſe conſequens. de N. 19 a, Argumenti ſententiam concludere more dialectico rum. Aca. 8 a, Quod ſi ita eſſet quomodo quemquã concluſiſſe aliquid aut inueniſſe diceremus, aut quæ eſſet concluſi argumenti fides? de Diu. 95 a, Chryſippus ex ipſis exemplis ſolet ratione concludere hoc modo, ſi, &c. de Fin. 52 a, Epicurus non quomodo efficiatur, concludaturq; ratio, tradit. de Di. 111 a, Illa igitur ratio concluditur, nec id quod, &c. de Fin. 64 b, Commodius arbitror ex rebus conceſsis concludi quid uelis, & ad exitum perueniri. & 78 a, Deinde concludebas, dolorem eſſe ſummum malum. de Diuin. 97 b, Quæ quidem eſſe reuera, hac Stoicorum ratione concluditur, ſi ſint Dij, &c. de Fin. 82 b, Perfecto enim & concluſo, nec uirtutib. nec amicinjs uſquam locum eſſe, ſi ad uoluptatem omnia referantur, nihil præterea magnopere dicendum. de Orat. 126 b, Concluſiq; ita, ut dicerem, &c. I.V. 184 b, Concluſurum me eſſe crimen decumarum dixeram. & 227 b, Vt aliquando totam huius generis rationem concludam atq; definiam de Diui. 129 b, O acutos homines, qui paucis uerbis negocium confectum putant, ea ſumunt ad concludendum, quorum his nihil conceditur. Par. 122 b, Quod ſi ita eſſe pluribus uerbis diſſerendum eſt, illud tamen breui conſtãdum eſt. niſi qui, &c. I.V. 122 b, Facinus crudelitate perfectum & concluſum. Concludere, claudere, cogere, conſtringere, comprehendere. de Vn. 196 b, Deus intelligentiam in animo, animum conclusit in corpore. de Legib. 159 a, Vt hoc ciuile ius quod dicimus, in patruum quendam & anguſtum concludatur locum naturæ. I.V. 255 a, Vrbe portus cingitur & concluditur. de Finib. 138 a, Ne beſtiæ quidem, quas delectationis cauſa concludimus, facilè patiuntur ſeſe contineri. de Natur. 30 a, Concluſa aqua facilè corrũpitur. de Cl. 167 b, Natura ipſa circumſcriptione quadam comprehendit, concluditq; ſententiam. Orat. 219 b, Explere & concludere ſententias. Orat. 213 b, Sententia aptè uerbis cõprehenſa & concluſa. Orat. 216 b, Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur. Epiſtol. 68 a, Si alicuius ancipites uarijq; caſus exitu notabili concluduntur, expletur animus iucundiſſimæ lectionis uoluptate. pro Muren. 134 a, Prouincia in qua laus æquitatis, integritatis, facilitatis. ad extremum ludorum uoluptate concluditur. de Orator. 100 b, Omnia, quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. & 108 a, Orator antè concludatur in ea, quæ ſunt in uſu ciuitatum uulgari & forenſi. pro Qu. 12 a, In hoc ſingulare iudicium cauſa omnis

concluditur. pro Qu.R. 47 a, In hanc formulam omnia iudicia concluſa & comprehenſa ſunt. Attic. 214 b, Dolabellæ nomen iam expeditum uidetur, ut etiam repræſentatione concludam.

CONCLVSE', definitè, circunſcriptè. Orato. 214 a, Aptè & conclusè aliquid dicere.

CONCLVSIO, *nis.* clauſula, peroratio, epilogus, cõplexio, & argumẽtatio ipſa. de In. 60 a, Concluſio eſt exitus & determinatio totius orationis. de Orato. 116 a, Tum alij concluſionem orationis, & quaſi perorationẽ collocant. de Di. 129 b, Concluſio aũt rationis ea probatur, in qua ex reb. nõ dubijs, id quod dubitatur, efficitur. Aca. 17 b, Hęc concluſio, quã habeat uim, conſidera: id eſt, argumentatio uel ratio. Qu.F. 299 a, In extrema parte & concluſione muneris ac negocij tui diligentiſsimus ſis. Orat. 213 a, Concluſio ſententiarum. de Or. 159 a, Cõcluſio uerborum: id eſt, clauſula. de Cl. 167 b, Concluſio ad numerum.

CONCLVSIO, exornatio eſt, quæ breui argumentatione, ex ijs quæ antedicta ſunt aut facta, conficit id quod neceſſariè conſequatur, &c. ad Her. 33 b.

CONCLVSIVNCVLA, *læ.* Aca. 19 a, Vnius argumenti cõcluſiuncula, tota cauſa comprehendit. L. Contortulus.

CONCLVSVS, *a, um.* de Na. 30 a, Concluſa aqua facilè corrumpitur. & ibid. Anguſtia concluſæ orationis. Ora. 198 b, Oratio non concluſa.)(. Oratio terminata.

CONCOENATIO, *onis.* ſympoſion. de Senect. 86 a, Græci conuiuium tum compotationem, tum concœnationem uocant.

CONCOQVO, *quis.* digero, extero, muto. de Nat. 30 b, Cleanthes negat ullum eſſe cibum tam grauem, quin is die ac nocte concoquatur. de Fin. 78 a, Cibus facillimus ad concoquendum. de Na. 51 a, Platalea conchas ſtomachi calore concoquens, & poſtea euomens. & 53 b, Aluus arcet & continet illud quod recipit, ut id mutari facilè & cõcoqui poſſit. Qu.F. 328 b, Hæc odia non ſorbeo ſolũ, ſed etiam concoquo. pro Qu.R. 52 b, Tibi diu deliberandum & concoquendũ eſt, utrum, &c. Epi. 127 b, Nunc uide utra te ἀφίστε magis delectet, χρυσοπράσια ne, an hæc quam noſter Diodorus.

CONCORDIA, *æ.* conſenſus, conſpiratio. pro Clu. 50 a, Equites ordini ſenatorio concordia cõiunctiſsimos eſſe cupio. Antequã. 193 b, Pax & concordia extraneis gignetur, cũ iam domeſticis non inſideat. Epi. 192 a, Hæc conſpiratio & concordia omnium ordinum ad defendẽdam libertatem. At. 133 a, Aliquos perfidia hominum diſtractos rurſus in priſtinam concordiam reducere. I.C. 116 b, Reconciliatio concordię. pro Cl. 38 b, Numarius interpres pacis & concordię non probatur. I. A. 246 a, Si Cinna concordiã cũ Octauio confirmare uoluiſſet. Art. 301 b, Si ad concordiam res adduci poteſt. & 142 a, Demetrij liber de Concordia.

CONCORDISSIMÈ. pro Rab. 93 a, Mors illi acerba eius fratris, qui cum concordiſsimè uixerat.

CONCORDO, *as.* conſto, congruo, conſentio, cum aliquo ſentio, idem ſentio, concino, concentum ſeruo.)(. Diſſentio. Tuſ. 215 b, Sic animi ſanitas dicitur, cum eius iudicia opiniones q; concordant. Ter. 131 a, Si concordabis cum illa, habebis, &c. Item de Amic. Omnes uno ore conſentiunt, & omnes ad unum ſentiunt.

CONCORS, *dis.* conſentiens, conuenientes, coniunctus. Concordes ſunt, quorũ ſenſus in aliqua re congruunt. pro Lig. 237 b, An ille cum P. Actio, quàm cum concordiſsimis fratribus eſſe maluiſſet? de L. 190 a, Moderatus & concors ciuitatis ſtatus. de Vn. 197 b, Mundus ipſe ſe concordi quadam amicitia & charitate complectitur. de Ar. 254 a, Quod anno antè frater Metellus & concors etiam tum ſenatus principi Cn. Pompei ſententiam dicenti excluſerat. I. V. 222 a, Eſſe coniunctiſsimo animo cum aliquo. Orat. 207 b, Niſi inter eos conuenit, quid ſit, &c.

CONCREDO, *dis.* credo. commendo. pro Qu. 11 b, Alphenus, cui tu rem tuam commendare proficiſcens, & concredere ſolebas. pro S.R. 37 a, Cui fortunæ uiui commendatæ ſunt atq; concreditæ.

CONCREPO, *as.* Off. 66 a, Si uir bonus hanc habeat uim, ut ſi digitis concrepuerit, poſsit in locupletium teſtamenta nomen eius irrepere, hac ui non utatur. cõtra Rul. 82 a, Quaſimulac decemuiri concrepuerint, expediti ad cædem poſſint eſſe. pro Cæl. 51 b, Deinde ſcabella concrepant, aulæum tollitur. Orat. 212 a, Concrepuit.

CONCRESCO, *ſcis.* de Nat. 31 a, Aqua neq; conglaciaret frigoribus, neq; niue pruinaque concreſceret, niſi eadem ſe admiſto calore liquefacta & dilapſa diffunderet.

CONCRETIO, *onis.* compoſitio. de Vn. 203 b, Cauſæ, quæ uim habeant caloris & frigoris, concretionis & liquoris. de N. 15 b, Epicurus corporum concretionem fugit, ne interitus & diſſipatio conſequatur. Tuſ. 162 a, Deum eſſe mentẽ ſolutam

solutam quandam & liberam, segregatam ab omni concretione mortali, &c.

CONCRETVS, *a, um*. mixtus, conflatus, compositus, quasi conglutinatus. Tusc. 162 a, Nihil est in animis mixtum atq; concretum, aut quod ex terra natum atq; fictum esse uidea tur. Tusc. 163 a. Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. & 161 a, Quid enim obsecro te, terráne tibi, aut hoc nebuloso & caliginoso cœlo, aut sata, aut concreta uidetur tã ta uis memoriæ? & ibid. Quid illa uis? quæ, &c. ex hac ne tibi terrena mortaliq; natura, & caduca concreta uidetur? & 158 a, Nam nunc quidem foramina illa, quæ patent ad animum à corpore, terrenis concretisq; corporibus sunt interfepta quodam modo. Tusc. 157 a, Necesse est ut animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & diuidatur crassus hic & concretus aer, qui est terræ proximus. de Na. 34 a, Aer purus ac tenuis.)(. Cœlum crassum atq; concretum. de D. 107 b, Pingue & concretum esse cœlum. de Nat. 16 a, Species deorum, quæ nihil habeat concreti, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminẽtis. de Vn. 199 b, Deus omne quod erat concretum & corporeum, substernebat animo. de N. 46 a, Aer fusus & extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. Tusc. 212 a, Initia unde omnia orta, genera ta, concreta sunt. Tusc. 160 a, Nam sanguinem, bilem, pituitam, &c. uideor posse dicere, unde concreta & quomodo facta sint. de Nat. 65 b, Corpus concretum ex elementis: id est, compositum. & 66 a, Etenim aut simplex est natura animantis, &c. aut concretum ex pluribus naturis. de D. 84 a, Cum claram speciem concreto lumine luna Abdidit. I.P. 84 a, Animal ex nefarijs stupris, ex ciuili cruore, ex omnium impunitate concretum.

CONCVBINA, *næ*. de Orat. 100 a, Cum quæreretur, &c. & de eius matre, quæ si iudicaretis certis quibusdam uerbis, non nouis nuptijs fieri cum superiore diuortium, in concubinæ locum duceretur.

CONCVBITVS, *tus*. coniunctio, complexus uenereus. de Nat. 10 b, Concubitus deorum cum humano genere.

CONCVBIVS, *a, um*. cum omnes cubant, intempestus. ut nox concubia. de D. 93 b, Qui cum cœnati quiescerent, concubia nocte uisum est in somnis ei, &c.

CONCVLCO, *as*. protero, obtero. At. 125 a, Conculcari miseram Italiam uidebis proxima æstate, ab utriusque mancipijs, &c. I.P. 92 b, Piso ad portam Aesquilinam, Macedonicã lauream conculcauit pro Fl. 137 b, & pro Do. 235 b, Protere re & conculcare aliquem.

CONCVMBO, *is*. uel CONCVBO, *as*. de Fa. 146 a, Quia ita fatum sit, & concubiturum cum uxore Laium, & ex ea Oedipum procreaturum. & 126 a, de in. 51 b, Si peperit, cum uiro concubuit.

CONCVPISCO, *scis*. cupio. de Nat. 6 b, Quid autem erat, quod concupiscere deus mundum signis ornare? de Fi. 60 a, Quæ autem cupiditates inanes sunt, his parendum non est, nihil enim desiderabile concupiscunt. de Diui. 91 a, Cuius mors ita gloriosa fuit, ut eam concupiscere filius. I. A. 202 a, Quid concupiscas tu uideris, quod concupiueris certè habebis. Epi. 147 b, & 149 a, Concupiscere aliquid perniciosum. pro Clu. 22 b, Is Sassiam in matrimonium ducere concupiuit. pro Qu. 12 b, Sicut tu semper summè concupisti. At. 140 a, Cn. noiter Syllani regni similitudinem concupiuit. & 11 a, Cæsar omnia omnium concupiuit. Orat. 197 a, Quã res magnas & maximè expetẽdas concupiuerunt. pro S. R. 36 a, Prædia alterius concupiscere. Parad. 125 b, Diuitias infinitè cõcupiscere. in Antonium 158 b, Credo uos non opes uiolentas, & cetera: sed charitatem ciuium & gloriam concupisse.

CONCVPITVS, *a, um*. Tusc. 214 a, Nam cùm est concupita pecunia, nec adhibita continuò ratio, &c. permanat in uenas illud malum, &c.

CONCVRRO, *ris*. conuenio, conuolo, confugio, confligo. pro R.P. 125 b, Si uobis nunciaretur hanc legem ferri, cõcurrendum ad curiam putaretis. & ibid. Conuolaretis ad rostra. Qu Fr. 302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, totá Italia concurret. pro Quin. 14 b, Vt statim de iure aliquis concurrerit, non toto triduo D C C. millia passuum conficiuntur. I.V. 234 a, Cõcurrit ad me maxima multitudo. pro Mil. 209 a, Ipse cunctæ Italiæ cupienti signum dedit. ut ad me restituendum Romam concurrerent. I. A. 228 b. Concurritur undiq; ad commune incendium extinguendum. contra Rul. 68 b, Concionem aduocari iubet, summa cum expectatione concurritur. & ibid. Concurrunt plures uno tempore librarij, descriptam orationem ad me afferunt. Att. 20 b, Et ratptim in eam sententiam pedarij concurrerunt. Epist. 162 a, In aciẽ copias de uico produxit, & sine mora concurrit. Att. 120 a, Nulla est sedes, quò concurrant, qui remp. defensam uolunt. ad Brut. 90 b, Ne darem perditis hominem parum sanum, quò concurrerant. Or. 211 a, Cùm autem nobis non dicitur, quia obscœnius concurrerent literæ. de Orat. 159 a, Verba ne asperè concurrant, néue uastius diducãtur. de Di. 137 b, Nemo somnijs crederet, nisi ista casu nonnunquam fortè temerè concurrerent. ad Heren. 7 b, & a, Si quæ supra dicta sunt, signa concurrunt. de Fin. 131 a, Res enim contrariæ concurrunt. I.A. 255 b, Vtrum sit æquius concurrere an consentire, &c. Ex epistola M. Antonij. At. 253 a, Ad Balbum scripsi, ut si quid tale accidisset, ut non concurrerent nomina, subueniret, &c. Offi. 30 a, Quæ ut concurrant omnia optabile. pro Plan. 276 a, Sæpe concurrit, ut eodem tempore multa mihi agenda sint.

CONCVRSATIO, *onis*. Epistol. 2 b, Libonis & Hipsei non obscura concursatio & contentio. de Claris. 187 a, & 196 b, Multa concursatione multoq; que clamore. pro Dom. 216 a, Quid puerorum illa concursatio nocturna? de Diuinat. 138 b, Cedò tandem quid sit ordo, aut concursatio somniorũ. I.A. 236 b, In tanta cõcursatione perturbationum. L. Concursus.

CONCVRSIO, *onis*. concursus. Orat. 211 a, In ea est crebra ista uocum concursio, quam magna ex parte ut uitiosam fugit Demosthenes. ad Her. 27 b, Crebræ uocalium cõcursiones. Acad. 40 a, Corpusculorum concursio fortuita. de Finib. 25 a, Corpora indiuidua in infinito inani ita ferri, ut concursionibus inter se cohærescant. Topi. 227 a, Concursio rerum fortuitarum. de Orator. 162 a, Concursio, quæ uerborum exornatio est.

CONCVRSO, *as*. Epist. 95 b, Vt nostras uillas obire & mecum simul lecticula concursare possis. pro S.R. 31 b, Qui armati noctes diesq; concursabant. pro Mur. 134 b. Præsertim cùm iam hoc nouo more omnes ferè domos omnium concurrent. de Di. 135 a, Deos immortales concursare omnium mortalium non modò lectos, uerùm etiam grabatos, &c. de Nat. 48 b, Corpora huc & illuc temerè concursantia. At. 9 a, Concursabant barbatuli iuuenes. I. V. 241 b, Tum inquam, cohorsant cæteri prætores. & 251 b, Obire prouinciam & concursare.

CONCVRSVS, *sus*. conflictio, conuentio, motus, effusio, concursio. Atti. 76 b, Concursus fiunt ex agris & uicis, & ex domibus omnibus. de Clar. 192 a, Cum Demosthenes dictus erat, concursus audiendi causa ex tota Græcia fiebant. At. 174 a, b, Nam tantæ multitudinis, quantam capit urbs nostra, cõcursus est ad me factus. I.V. 211 a, Quẽ concursum factum in oppido putatis? & 149 a, Et concursus undiq; fiebant. Attic. 10 b, Clamor concursusq; fit. pro Deiot. 149 a, Quos concursus facere solebat, quàm se iactaret de Di. 119 a, Cum Bubulcus clamorem edidisset, concursum esse factũ, totamq; in eum locum Hetruriam conuenisse. Att. 74 b, De concursu legationum priuatarum, & de incredibili multitudine, quæ mihi mirabilem in modum Ephesi præsto fuit, audisse te puto. I.P. 90 b, Quid dicam effusiones hominum ex oppidis, quid concursum ex agris? pro Dom. 242 a, Italiæ magnificentissimus ille motus, municipiorumq; cõcursus. At. 279 a, Omnis omniũ concursus de te futurus est. Aca. 18 a, Mihi autem magis uidetur non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum. Epist. 69 b, Quæ cogitatio ui tempestatum & concursu calamitatum labefactata atq; conuulsa. de Clar. 167 a. Concursus quinque artium maximarum, &c. de Finib. 88 b, Magnus concursus honestissimorum studiorum. Part. 239 a, Ex rationis, & ex firmamenti conflictione, & quasi concursu quæstio exoritur. de Nat. 14 b, Mundum esse factum concursu atomorum fortuito. Par. 231 b, Concursus asper literarum. de Orat. 178 b, Collocationis est componere & struere uerba sic, ut néue asper eorum concursus sit, néue hiulcus. Or. 211 a, Extremorum uerborũ cum in sequentibus primis cõcursus, aut hiulcas uoces effecit aut asperas.

CONCVTIO, *tis*. uehementer commoueo. in Ant. 181 a, Is leges Cæsaris, ut tempu. concutere posset, euertit. pro Mil. 116 b, Contusa hominum licentia & cupiditatib. fractis.

CONDECENTIA, *tæ*. concinnitas, decorum, ornatus. de Orator. 161 b, Orator uerbis quidem ad aptam compositionem, & condecentiam: sententijs uerò ad grauitatem orationis utatur.

CONDEMNATVS, *a, um*. pro Sest. 21 b, Rerum capitaliũ condemnati.

CONDEMNO, *as*. damno.)(. Absoluo, libero. Epistol. 18 a, Quare si iniquus es in me iudex, condemnabo eodem egote crimine. I.V. 95 b, Ego hoc uno crimine illum condemnè necesse est. de Pro. 74 a, Qui Gabinij literas insigni quadã nota & ignominia noua condemnastis. pro Clu. 41 b, Scæuolã cõdemnatus est alijs crimnib. I.A. 171 a, Antonius Licinium Lenticulã de alea condemnatũ restituit. de Or. 99 a,

Cæteros non dubitabo primùm inertiæ condemnare sententia mea, pòst etiam impudentiæ. Epistol. 238 a, Piso sceleris condemnat generum suum. I. A. 161 a, Cuius etiam familiares de ui condemnati sunt. Epistol. 84 b, Ea ciuitas, in quam tot nefariorum scelerum condemnati reuerterũt. de Orator. 105 a, Cuius responso sic iudices exarserunt, ut capitis hominem innocentissimum condemnarent. I. V. 112 b, Condemnari iniuriarum. pro Cæc. 302 b, Condemnari spõsionis. (. Vincere sponsionem. pro Flac. 155 a, Poles item pecuniæ publicæ est condemnatus. I. P. 82 b, Crudelitatis tu furcifer senatum consul in concione condemnas? pro Qu. 2 b, Arbitrium pro socio condemnari. pro S. R. 37 a, Turpissimo iudicio condemnari. Brut. 90 b, Ego fidem consulum non condemnabam, quæ suspecta uehementer erat. I. P. 88 a, Amici tui silentio temeritatem tuam condemnauerunt. & ibid. Tuum factum est condemnatum iudicio amicorum. de Natur. 40 b, Condemnare aliquem causa incognita. Antequam. 195 b, Sententijs iudicum conuinci: id est, condemnari. I. V. 113 a, Hunc hominem Veneri absoluit, sibi condemnat.

CONDICO, *as.* dicto conuenire & significare. Epist. 15 b, Crassus penè à meis laribus in prouinciam profectus est. nam cum mihi condixisset, cœnauit apud me in mei generi Crassipedis hortis.

CONDIMENTVM, *ti.* conditio, sapor qui cibos cõmendat. de Fin. 83 b, Socrates dicebat cibi condimentum esse fames, potionis sitim. Offi. 76 b, Nam ut tribuamus aliquid uoluptati, condimenti fortasse nonnihil. utilitatis certè nõ habebit. de Am. 108 b, Accedat huc suauitas oportet sermonum, atq; morum, haudquaquam mediocre condimẽtum amicitiæ. de Or. 134 a, Hæc omnium sermonum condimenta sunt. Qu. Fra. 294 a, Seueritatem acerbam multis condimentis humanitatis mitigare.

CONDIO, *dis.* aliquo sapore commendo, tempero. Tusc. 247 a, Labor in uenatu, sudor, cursus ab Eurota, sitis, fames: his enim rebus Lacedæmoniorum epulæ condiuntur. & ibid. Quis hoc non uidet, desiderijs ista condiri omnia? Epist. 107 b, Isti herbas omnes ita condiunt, ut nihil possit esse iucundius. Tusc. 171 b, Persæ mortuos cera circunlitos condiunt. Att. 200 a, Hilaritate tristiciam temporum condiebamus. de Ora. 128 a, b, Oratio illa temperata est, in qua asperitas contentionis oratoris ipsius humanitate conditur. pro Clu 32 b, Qui uitia, quæ ab natura habet, artificio quodam malitiæ condiuit. Or. 215 a, Omnino duo sunt quę condiant orationem, uerborum numerorumq; iucunditas. pro Mur. 140 a, Quare non erunt illa quidem meliora, sed certè condita iucundius. Offic. 27 a, Sale conditus & facetijs Cæsar. de Natur. 56 b, Mandare aliquid conditum uetustati. Attic. 133 a, Conditiones ciborum & compositiones unguentorum.

CONDISCIPVLVS, *li.* Tusc. 156 b, Dicæarchus cum Aristoxeno æquali & condiscipulo suo. de Natur. 8 b, Xenocrates Aristotelis condiscipulus. pro Syl. 170 a, Et se meum condiscipulum in pueritia commemorauit fuisse. Attic. 78 b, Tui condiscipuli.

CONDISCO, *scis.* pro Quin. Vt in pecunia tua condisceret, qui pecuniæ fructus esset. pro Planc. Condiscas, censeo mihi paulo diligentius supplicare.

CONDITIO, *onis.* condimentum, ratio. de N. 55 b, Perspicuum est enim, quò compositiones unguentorum, quò ciborum cõditiones, quò corporũ lenocinia processerint. de Di. 104 a, Natura fruges terræ, baccasq; arborum generi humano dedit, & earum cultus conditionesq; tradidit.

CONDITIO, modus, ratio, lex, pactum, pactio, conuentio, fortuna, status, locus, ius, causa. Epist. 163 b, Adde huc quòd literæ perferri nulla conditione potuerunt. Epi. 174 b, Legionem Martiam & quartam negant, qui illas norunt, ulla conditione ad te posse perduci. de Fin. 138 a, Appetit animus aliquid agere semper, nec ulla conditione quietem sempiternam possit pati. pro Mar. 132 a, Ea uicisti, quæ & naturã & conditionem, ut uinci possent, habebant. & ibid. A' quo etiam ipsius uictoriæ conditio, uisq; deuicta est. pro Rab. 63 b, Harum rerum non solùm euentus atq; perpessio, sed etiam conditio, expectatio, mentio deniq; ipsa indigna homine libero est. Epi. 71 b, Homines nos ea lege nati sumus, ut omnibus telis fortunæ proposita sit uita nostra: nec est recusandum, quo minus ea qua nati sumus, conditione uiuamus. pro Mur. 138 a, Iniquam legem & miseram conditionem instituet periculis hominum, si existimabit, &c. de Vn. 202 a, Homines mortali conditione esse generatos. Tusc. 198 b, Alienum appetis, qui mortalis natus conditionem postules immortalium. Attic. 237 b, Ea conditione nati sumus, ut nihil, quod homini accidere possit, recusare debeamus. Tuscula. 151 a, Et quid ergo intelligit, quantum mali ex humana conditione deieceris? I. A. 264 a, Ita pro mortali conditione, uitæ immortalitatem estis consecuti. Epi. 197 a, Omnem conditionem imperij tui statumq; prouinciæ mihi demonstrauit Tratorius. de Di. 127 b, Omnes eodem tempore ortos eadem conditione nasci. pro Cor. 50 b, Alicui grauem legem uitæ & conditionem constitui. Epi. 73 b, Et qua conditione omnes homines, & quibus temporibus nati sumus cogitet. pro Mur. 135 a, Sed non libenter duriorem fortunæ commune conditionem te autore constituit. pro Mil. 119 b, Conditio atq; fortuna hominũ infimi generis. Offi. 9 a, Est autem infima cõditio, & fortuna seruorum. pro Cæl. 49 b, Serui, quos intelligebat non communi conditione seruitutis uti, sed licentius cum domina uiuere. pro Corn. 59 b, Serui quorum uis & fortunæ cõditio infima est. pro Mar. 133 a, Cum ipsius uictoriæ conditione, iure omnes uicti occidissemus. Att. 285 b, Nisi fortè non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis. Parad. 123 b, Qui cupiditate peculij nullam conditionem recusant durissimę seruitutis. I. C. 107 a, O' conditionem miseram non modò administrandæ, sed etiam conseruandæ reip. pro R. P. 125 a, Prouidete ne duriorem uobis conditionem statuatis. I. C. 122 a, Seruus est nemo, qui modò tolerabili conditione sit seruitutis, qui non, &c. pro Cor. 62 a, b, In superiore conditione & causa poni. de Sen. 91 b, At senex eo meliore conditione est, quàm adolescens, cùm id quod sperat ille, hic assecutus est. Epi. 79 a, Nec debes dubitare, quin aut aliqua rep. sis futurus qui esse debes, aut perdita non afflictiore conditione quã cæteri. contra Rul. 89 a, Liberã meliore iure sunt, quàm soluta, &c. soluta meliore in causa sunt, quàm obligata: immunia cõmodiore conditione sunt, quàm illa quæ pensitant. Epist. 47 b, Quæ quià non uides, mihi non uideris meliore esse conditione, quàm nos qui uidemus. & 48 b, Atq; hoc ipso melior est tua quàm nostra conditio, quòd tu quid doleas scribere audes, nos ne id quidem tutò possumus. I. C. 123 a, Quanquam inest in uno loco conditio melior externæ uictoriæ, quàm domesticæ, quod, &c. Epist. 119 a, Non expeditur successio, quando Galliæ, quę habent interessorem, in eandem conditionem, quam cæteræ prouinciæ uocant. pro Dom. 226 a, Ego pro patria mori dubitarem hoc meliore conditione quàm Decius, quòd ille, &c. ego, &c. I. C. 117 a, Earum rerum quas gessi, non est eadem fortuna atq; conditio, & illorum qui, &c. quod mihi, &c. illi, &c. & 118 a, Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates perferrem. de Pro. 72 a, Et in utriusq; pari scelere disparem conditionem facit. Epi. 73 b, Ea deniq; uidetur conditio impendere legum, iudiciorum, temporum, ut optimè actum cum eo uideatur esse, qui, &c. pro Cluen. 44 b, Hanc conditionem supplicij maiores in bello timiditati militis propositam esse uoluerunt. pro Fla. 151 a, Hæc etiamsi in homine ipso de quo agitur, negligenda sunt: tamẽ in conditione atque in exemplo pertimescenda uidentur. pro Cluent. 49 b, Conuerte nunc ad cæteros ordines, eadem uitæ conditiones nõ perferrent. contra Rul. 77 a, Qui se misericordia senatus, non agri cõditione defendunt. pro Cæl. 40 a, Quare ista conditio, iudices, respuatur, nec Catilinæ familiaritatis crimen hereat. I. C. 111 a, Et quod salutis certa lętitia est, nascendi incerta conditio. pro Quint. 3 b, Quintius deteriore tempore absens auctionatur, Scapulis difficiliore conditione dissoluit. pro Cluent. 37 a, Aequa conditione disceptare. & ibid. Iniqua conditione causam dicere. contra Rul. 69 b, Paucas tribus non certa conditione iuris se sortis beneficio fortuito ad usurpandam libertatem uocare. pro Plan. 251 a, Est enim conditio liberorum populorum, posse suffragijs uel dare, uel detrahere quid uelint cuique. & 260 a, Si illam accusationis cõditionem sequar: id est, ut necesse habeam hunc illi anteponere. pro Cor. 59 b, Hanc tu igitur conditionem statuis tuis ciuibus, ut quod ijs, quos Gaditanis adiutoribus armis subegimus, liceat, id ne liceat ipsis, &c. pro Cæl. 41 b, Et contra periculosissimas hominum potentias, conditioni omnium ciuium prouidere. pro R. P. 128 b, Quid ergo ista conditio est testium, ut quibus creditum non sit negantibus, ijsdem credatur dicentibus. & 125 a, Qui suo iudicio essent illam conditionem uitæ secuti. Epistol. 21 b, 22 a, Eaque mihi conditio maneat, qua profectus sum. I. A. 226 b, Certi fines Macedonię, certa conditio, certissimo modo etiam erat illius exercitus. I. A. 208 b, Scilicet ad eum legatos misimus, non ut parêret, sed ut conditiones ferret, leges imponeret. & 206 a, Quæ uobis potest cum hoc gladiatore cõditionis, equitatis, legationis esse cõmunitas. & 193 b, Hostis, cũ quo nulla pacis conditio esse possit. de Pro. 79 a, Præsertim cũ ab illis aliquotiens conditio C. Cæsari lata sit, ut eadem leges alio modo ferret, qua conditione auspicia requirebant, leges comprobabant. pro Cæl. 45 a, Hinc licet

cõditiones quotidie legas: id est, tibi ab amatoribus latas. Epistol. 118 b, Alterutram ad conditionem descendere uult Cæsar, ut aut, &c. aut, &c. & 123 b, Cæsar fert illam conditionem, ut ambo exercitus tradant. & 261 a, Feruntur omnino conditiones ab illo, ut Pompeius eat in Hispaniam, &c. & ibid. Accepimus conditiones, sed ita ut remoueat prædia ex ijs locis, quæ occupauit. & ibid. Sin ille suis conditionibus stare noluerit, bellum paratum est, eiusmodi tamen quod ille sustinere non possit, præsertim cùm à suis conditionibus ipse fugerit. Tusculan. 168 b, Quid est igitur quod querare, si repetit cum uult? ea enim conditione acceperas. pro Quin. 16 a, Quo in loco conditionem tuli, si uellet pecuniam petere, Quinctium iudicatum solui satisdaturum, dum ipse si quid peteret, pari conditione uteretur. pro S. R. 23 b, Hanc conditionem misero ferunt, ut optet, utrum malit, &c. Attic. 133 a, Nec Pompeium ad ullam conditionem accessurum putabam. Orat. 220 b, Aut reperiam ipsa eadem conditione qui uti uelit, ut, &c. pro Quint. R. 52 a, Est hoc & ex cõditione iuris, & ex cõsuetudine cautionis firmissimum argumentum. Quint. Frat. 307 a, Si conditio ualde bona fuerit, fortasse non omittam. pro Qu. 18 a, Trãsigere cum aliquo qualibet dummodo tolerabili conditione. Attic. 133 b, Qui ut adduci tali tempore ad ullam conditionem possit, magis opto quàm spero. pro Qu. Hunc conditionibus quoad potest producit pro Qu. 8 a, Conditionem æquissimam repudiare. & 4 b, Aliquem iniquis rationibus ad suas conditiones perducere. & 3 b, Aliquem suis conditionibus in ipso articulo temporis astringere. de Orat. 93 a, De ijs credo rebus, inquit Crassus, ut in conditionibus scribi solet, quibus sciam poteroq;. de Legib. lib. 3. Nihil porrò tam aptũ est ad ius conditionemq; naturæ. Top. 228 a, A' naturáne ius profectum sit, an ab aliqua quasi conditione hominum & pactione. pro Ar. 190 b, Iussit ei præmium dari sub ea conditione, ne quid postea scriberet. pro Mil. 116 b, Fingite cogitatione imaginem huius conditionis meæ si possim efficere, ut Milonem absoluatis: sed ita si Clodius reuixerit. Epist. 86 a, Aut ea conditione daret, si recipere res te correcturum.

CONDITOR, *oris*. qui cibos condit & parat, cocus. pro Cl. 32 b, Atque etiam ipse conditor totius negocij guttam aspergit huic Bulbo. Postquã. 207 a, Conditor instructorq; conuiuij.

CONDITVS, *a, um*. à condiẽdo. gratus, salsus, temperatus. de Senect. 89 a, Tum conditiora facit hæc superuacanei operis aucupium & uenatio. Att. 222 a, Nec id solùm, sed bene cocto & condito sermone bono. de Orat. 152 a, Vnguentum summa & acerrima suauitate cõditum. de Clar. 174 b, Nisi id quod dicitur sit uoce, uultu motuq; cõditius. & 180 b, Nemo unquam suauitate conditior. de Sen. 79 b, Comitate condita granitas. de Orat. 129 b, Nulla oratio unquam fuit lepõre & festiuitate conditior.

CONDITVS, *a. um*. à condendo. reconditus, repositus. de Diuinat. 131 a, Quamobrem Sibyllam quidem sepositam & conditam habeamus. Tusculanar. 148 b, Homerus fuit ante Romam conditam. Brut. 166 a, Fructus conditi. pro Mur. 136 a, Sic ut ei iam exploratus & domi conditus cõsulatus uideretur.

CONDO, *dis*. constituo, ædifico, recondo, repono. I. V. 216 b, Segestam ab Aenea conditam esse demonstrant. de Diuin. 98 b, Qui respublicas constituerunt, qui urbes condiderunt. I. C. 111 a, Romulus, qui hanc urbem condidit. I. V. 86 a, Tenes, qui urbem illam condidisse dicitur. Orato. 215 a, Ab hoc qui cœpit conditas, ab illo qui constitutas accepit, captas dicetis Syracusas. de Diuin. 126 b, Ex illa olea arcam esse factam & conditas sortes. pro Dom. 232 b, Rempublicam condere meo discessu, quàm omnium interitu occidere malui. I. C. 116 b, In animis ego uestris omnes triumphos meos condi & collocari uolo. de Diuina 107 a, Sic in causis conditæ sunt res futuræ. de Sen. 18 b, Serere, percipere, & condere fructus. I. V. 132 b, Literas in ærario sanctiori condi imperauit. contra Rul. 87 b, Vt esset locus comparandis condendisq; fructibus. de Nat. 57 b, Scientia condendi ac reponendi fructus. & ibid. Neque homines murium ac formicarum causa frumentum condunt. de Leg. 181 a, In eo sepulchro regem nostrum Numam conditum accepimus. & ibid. Nam siti dicuntur ij qui conditi sunt. Tusculan. 233 b, Metrodorus omne bonum in uiscerib. medullisq; condidit. in Arat. Et Cepheus conditur ante lumborum tenus. pro Cluent. 32 b, Qui illi pecuniæ, quam condiderat, speciam atq; animo incubaret. contra Rul. 80 a, Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere. de Or. 133 b, Condere lustrum. I. V. 251 a, Conji in carcerem. de Legib. 171 b, Condere leges. ad Atticum 15 b, Condere poema, condere carmen. L. Occentare.

CONDOCEFACIO, *cis*. doceo, cõmoneo. Tusc. 245 b, Nemo est enim, qui eorum bonorum animum putet esse iudicem, eumq; condocefaciat, ut ea quæ bona maláue uideantur, possit contemnere.

CONDOCEFACTVS, *cta*. doctus. de N. 58 b, Belluæ domitæ & condocefactæ.

CONDOLEO, *les*. doleo. de Or. 143 a, Namq; latus ei dicenti condoluisse, sudoremq; multum confecutum esse audiebamus. Tusc. 186 b, Nos si pes condoluit, si dens, sed fac totum dolere corpus, ferre non possumus. Tusc. 156 b, Dicæarchus, ne cõdoluisse quidem unquam uidetur, qui animũ se habere non sentiat.

CONDOLESCO, *scis*. condoleo. Acade. 40 a, Cum perturbationem animi illi ex homine non tollerent, naturaq; condolescere, & concupiscere, & extimescere, & efferri lætitia dicerent.

CONDONATIO, *onis*. I. V. 68 b, Bonorũ possessionumq; contra omnium instituta addictio & condonatio.

CONDONO, *as*. dono, concedo, do, omitto. pro Qu. R. 54 a, Suam partem Roscius suo nomine condonare potuit. Hatio. Offi. 49 a, Cùm alijs adimuntur, alijs condonantur pecuniæ. pro Mil. 102 b, Nec deprecaturi sumus, ut crimen hoc nobis propter multa eius in remp. merita condonetis. I. V. 99 a, & 97 a, Vt literis eius bona eripere, & cui tibi commodum esset, condonares. pro Clu. 40 a, Qui illud acerbè tulit, non sibi ac defensioni suæ condonatum esse Oppianicum. Offic. 49 b, Qui pecunias creditas debitoribus condonandas putant. Epistol. 130 a, A' te peto, ut eius filios, qui in tua potestate sunt, mihi condones. Antequam. 196 a, Non enim illis uictus cedo, sed incolumibus uobis me condono. I. A. 173 a, Apothecæ totæ nequissimis hominib. condonabantur. pro Planc. 275 a, Datus est tibi ille, condonatus ille. Epistol. 66 b, & 74 a, Meam animaduersionem & supplicium, quo usurus eram in eum quem cepissem, remitto tibi & condono.

CONDVCIBILIS, *le*. utilis. ad Her. 12 b, Amicum castigare ob meritam noxiam, immane est facinus, uerùm in ætate utile & conducibile. ex Plauto.

CONDVCIT, *bat*. utile est, conuenit. de Pro. 69 a, Hoc maximè reipub. conducit, Syriam Macedoniamq; decerni. Antequam. 192 b, Fidei conducit, in loco debitum retribuere: id est, conuenit. Attic. 1 b, Rationibus nostris conducere uidetur Thermum fieri cum Cæsare. Offi. 2 b, 3 a, Tum autem consultant, conducat id nec ne, de quo deliberant, ad uitæ commoditatem, ad facultates rerum, &c. Epistol. 16 a, Facilè patior ea me de repub. sentire ac dicere, quæ maximè cũ mihi, tum etiam reipub. rationibus putem conducere. Attic. 288 b, Quæsiuit, quid nam mihi uideretur, accerseremus ne te, atque tibi id conducere putaremus, an tardare & commorari te melius esset. Epistol. 52 a, Scripsi ad te, quæ & saluti tuæ conducere arbitratus sum, & non aliena esse duxi à dignitate. Epistol. 74 b, Ea maximè conducunt, quæ sunt rectissima. de Finibus, 59 b, Nec homini infanti atque impotenti iniustè facta conducunt, qui, &c. & ibid. Et opes uel fortunæ, uel ingenij liberalitati magis conueniunt: id est, conducunt.

CONDVCO, *is*. simul duco, cõgrego, cogo. de In. 62 b, Crotoniatæ publico de consilio uirgines unum in locum conduxerunt. de In. 56 a, Nam ita complectemur, ut in unum conducamus propositionem & assumptionem, hoc modo. de In. 65 a, Verùm id breui faciendum est, & in unum multa sunt conducenda, ut, &c. I. A. 217 b, Res geritur, conductæ uineæ sunt, pugnatur acerrimè.

CONDVCERE, ad tempus redimere. operam alicuius emere. (. Locare. de In. 52 a, Si Rhodijs turpe non est portorium locare, nec Hermacreonti quidem turpe est conducere. pro Cæl. 41 b, Cælius conduxit domum in Palatio. Qu. Frat. 306 a, Tuam domum in Carinis mundi habitatores Camiæ conduxerunt. pro Cec. 363 a, Qui conductum habuit de Cesennia fundum. pro Cluent. 54 b, Solebat enim extra portam aliquid habere conducti. I. V. 158 a, Cum is aurationes magnas conductas haberet à publicanis. pro Mu. 240 a, Si mercede conducti obuiam candidatis issent. pro Sestio 11 a, Erat mihi contentio cum operis conductis. de Pro. 71 a, Conducere aliquem ad cædem faciendam. de Cla. 172 a, Qui pecunia de censoribus redemisset. Attic. 15 b, Asiatici de censoribus nimium magno conduxerunt. de In. 62 a, Itaque Heracleotem Zeuim magno precio cõductum adhibuerunt. Epist. 264 b, Nam quid ego de Bruto dicam? &c. huic ego locum in proximo conduxi. de Diu. 118 a, Redemptor, qui columnam illam de Cotta & de Torquato conduxerat faciendam. I. A. 192 a, Cæsar exercitũ in actum ex Hispanis militibus conduxit.

CONDVCTIO, *onis*. redemptio, collectio, *συναγωγή*. pro

Cecin.

Cecin.303 a, Cùm idem ex eadem conductione fuerit in fundo. de In.56 b, Quare in longis argumentationibus ex conductionibus, aut ex contrario complecti oportet. Conductionibus, id est, colligendis ijs quæ in argumentatione fuerant dispersa.

CONDVCTOR, *oris*. redemptor. Qu.Fr.319 a, Is respondit se eius operis, H-S. CCCVI conductorem fuisse.

CONDVCTVM, *i*. pro Clu. Solebat enim extra portã aliquid habere conducti.

CONDVCTVS, *a, um*. mercenarius. I. A. 157 a, Quis enim aut accusator tam amens reperietur? qui reo condemnato obijci se multitudini conductæ uelit? aut iudex, qui reum damnare audeat, ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur? pro Sest.27, Cum operis conductis.

CONDVPLICATIO, *onis*. exornatio quedam rhetorica. ad Her.33 a, Conduplicatio est, eiusdem unius, aut pluriũ uerborum iteratio, &c.

CONDVPLICO, *as*. de Diuin. 85 b, & de Orat.157 a, Tenebræ conduplicantur, noctisque & nimbum obcæcat nigror. Pacuuij.

CONFATALIS, *le*. de Fat. 146 a, Copulata enim res est & cõfatalis, sic enim ille appellat. & ibid. b, Hæc ut dixi, cõfatalia ille appellat.

CONFECTIO, *onis*. absolutio, perfectio, compositio, cõminutio. I. A. 258 b, Confectio huius belli est D. Bruti ialus. de Senectu. 77 a, Confectio huius libri mihi iucunda fuit. de Orat. 213 a, Annalium confectio. & conficere annales. de Natur. 53 a, Intimi dentes, qui genuini uocantur, cõficiunt escas: quæ confectio etiam à lingua adiuuari uidetur. pro Flac. 150 a, Confectio tributi. & conficere tributũ: id est, colligere.

CONFECTOR, *oris*. Ep.155 a, Qui reliquias huius belli oppresserit, hic totius belli confector futurus est. I.V.130 b, Cõfector negociorum. de Nat.33 b, Hic noster ignis confector est, & consumptor omnium.

CONFECTVS, *a, um*. perfectus. Epi.44 a, Orationes tuas confectas omnes expecto. de Prou.73 a, Bellum affectũ uidemus, & uerè ut dicam, penè confectum. Atti.164 a, Dum hæc decernuntur, quæ iam erunt confecta. pro Pomp. 9 a, Partem militum qui iam stipendijs confectis erant, dimisit. Att.121 b, Confecta res est. & 253 b, Confecti ludi. I.A.258 b, Reditũ ad uestitum confecta uictoria reseruati. Pro Qu. 7 a, Biennio iam confecto ferè appellas.

CONFECTVS, consumptus. affectus, perditus, mulctatus. I.V.263 a, & I.C.102 b, Confectus ac perditus fame. I.C. 108 b, Homo ætate confectus, exercitatione robustus. & 109 b, Gladiator ille confectus & saucius. Oct. 331 a, Gladiator uulneribus & ætate confectus. pro Mur.144 b, Homo miser & cùm corporis morbo, tum animi dolore confectus. Epistol.255 a, Mulier ægra, & corpore & animo confecta. pro Dom.225 a, Nemo eum nisi lachrymantem cõfectumque uidit. pro Muren. 144 b, Confectus morbo, lachrymis ac mœrore perditus. de Finib.57 b, Confectus animi corporisque doloribus. In Ant.161 b, Vino lustrisq; confectus. pro Rabir.94 b, Confectus senectute. In Cat.160 b, Qui uino languidi, confecti cibo, eructant sermonibus suis cædem bonorum.

CONFERO, *fers*. transfero, conijcio, defero, adhibeo. pro Cec.289 a, Omnes eodem tempore se in fugam conferunt. de Orat. 162 b, Cum Aeschines cessisset Athenis, & se Rhodum contulisset. Epistol.190 b, 191 a, Exclusus ab Antiochia Dolabella, Laodiceam se contulit. de Clar.191 a, Crassus initio ætatis ad amicitiam meam se contulit. Attic. 40 b, Illò cum peruenire non liceret, statim iter Brundusium uersus contulit, ante diem rogationis. Epist.174 a, Meumque iter eò contuli. Attic.207 b, Res ad me sine controuersia collata est. & ibidem: Academiam ex duobus libris contuli in quatuor. pro Pomp. 5 a, Is omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belli, sed ad comparationem noui cõtulit. Attic. 98 a, Per fortunas confer te ad eam curam, ut de omni statu meo cogites. Offic. 33 a, Omnes meas curas & cogitationes in rempublicam conferebam. Attic. 52 b, Eundem te plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contulisse. Epistol.151 b. Atque in his curis, quas contuli ad dignitatem tuam, cepi magnam uoluptatem, quod, &c. & 48 a, Omnem meam curam atque operam ad philosophiam contuli. & 258 b, Quantam diligentiam in ualetudinem tuam cõtuleris, tanti me fieri à te iudicabo. & 144 a, Vt omne nostrum consilium, studium, officium, operam, laborem, diligentiam, ad amplitudinem tuam cõferamus. & ibid. Quicquid in eum iudicij officijque contuleris, id ita accipiam, ut in meipsum te putem contulisse. & 146 a, Itaque commemoratio tua beneuolentiæ eius, quam erga me à pueritia cõtulisses, magnam mihi lætitiam attulit. pro Arch. 189 b, Omne studiũ atque ingenium contulit Archias ad populi Romani gloriam laudemq; celebrandam. Attic.52 b, Conferre plurimũ laboris ad conficiendum aliquid. Epist. 17 a, Quantum laboris ad conficiendum aliquid. Epist. 17 a, Quantum laboris ad conficiendum ueteribus, nostris delectationibus teris; quantum studijs ueteribus, nostris delectationibus consequi poterimus, id omne ad arbitrium tuum, qui hæc semper amasti, libentissimè conferemus. & 211 a, Magnopere à te quæso, ut ad eam uoluntatem, si quam in illum ante has meas literas contulisti, quàm maximus commendationem postea cumulus accedat. pro Flac. 158 b, Pecuniam filio auferre licuit ad patris honores collatam. I.P.93 b, Plebs in cuius tu infamiam, ea quæ per latrones de me egeras, cõtulisti. Offi.10 b, Conferre officia in aliquem. & ibid. a, Conferre beneficium in aliquem. pro Flac.154 b, Conferre inuidiam mortis alicuius in aliquem. de Orator.125 a, Conferre crimen in aduersarium. pro Quint.47 b. Falsum crimen in purissimam uitam collatum. de Ar.251 b, Nec confero nunc in te unum omnia. Attic.196 b, Cum in filium causam conferret. de Orator.164 b, Scitum est enim causam conferre in tempus. pro Qu.2 b, Nævius uocem in quæstum contulit. Att.135 a, In me conferte omnem temporum illorum culpã. pro Plan.266 a, Multa in Plancum quæ nunquam ab eo dicta sunt, conferuntur. de In.51 a, Imprudentiã in purgationem confertur. Epist.110 a, Ais enim, ut ego discesserim, omnia omnium dicta, in his etiã Sestiana in me conferri. 62 b, Nam comperisse me non audeo dicere, ne fortè id ipsum uerbum ponam, quod abs te aiunt falsò in me solere cõferri. I.V.135 a, Sicuti ex censu pecuniis in tributa conferunt. & 138 a. Iidem pro parte in commune Siciliæ contulerunt. pro Qu.2 b, Conferre aliquid in commune.

CONFERRE. coniungere, conferre. pro Font. 276 b, Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. I.P.90 a, Cõferre signa cum hostibus. de Diuin. 131 a, Castra castris collata audiebamus. pro Plan.268 a, Conferre pedem, ut aiũt, aut propius accedere. Conferre capita. I.V. 154 a, Conferent boni capita: id est, capita inter se appropinquabunt, ut secretò inter se collo quantur.

Conferre, communicare. Attic. 83 a, Quid opus est, inquam, potius, quàm rationes conferatis? alsident, subducunt, ad nummum conuenit. Atti.19 b, Cùm erimus cõgressi, tum si quid res feret, coràm inter nos conferemus. ad Attic.39 b, Coràm breui conferre, que uolumus, licebit. & 260 a, Coràm igitur hoc quidem conferemus. de Diuinat. 114 a, An hæc inter se aruspices omnes contulerunt. & ibidem, Quomodo ista obseruatio est collata inter ipsos? Item: Habere quibus cum possis familiares conferre sermones. Epi. 93 b, Interque nos conferre solitudines nostras. de Finibus 25 a, Quotidieq; inter nos ea, quæ audiebamus, conferebamus, neque erat unquam controuersia, quid ego intelligerem, sed quid probarem. de Finib. 113 a, Conferam tecum, quam cuique uerbo rem subijcias: nulla erit controuersia. Attic.25 b, Si quid συφρασις tecum fortè contulerit, ne omnino repudiaris.

Conferre, comparare, contendere, componere. de In. 81 b, Similitudo infirmatur, si demonstres illud quod confertur, ab eo cui conferatur, diuersum esse genere, natura, &c. I.P.86 b, Si meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat, quid conferam reliqua? de Di.129 b, Conferre causas, & quid in utramq; partem dici possit, expromere. de Clar.184 a, Vt conferamus parua magnis. de Opt. 244 b, & I.C. 109 b, Vt cum maximis minima conferam. Orat. 198 a, Parua enim magnis sæpe rectissimè conferuntur. pro Quint. R. 48 a, Vitam inter se utriusque conferte. Offic. 15 b, Tamen ne minima ex parte Lycurgi legi conferendi sunt. Tusculan.148 b, Gesta Romanorum neque cum Græcis, neque ulla cum gente sunt conferenda. Epist. 20 b, Qui si ex omnibus unus exoptandus esset, quem tecum cõferre possemus, non haberemus. & 24 b, Cum una mecum lè ambulatiuncula atque uno sermone nostro omneis fructus prouinciæ non confero. Acad.18 b, Quid loquar de Democrito? quem cum eo conferre possumus, non modò ingenij magnitudine, sed etiam animi? de Nat.27 b, & de Cla. 190 a, Si conferre uolumus nostra cum externis. Ora.213 b, Conferte hanc pacem cum illo bello. I.V. 191 b, Cum utris tandem istius factum collaturus es? pro Syl.180 b, Agedum conferte nunc cum illius uita P. Syllæ.

CONFERTVS, *a, um*. refertus, plenus. de Fin. 78 a, Vita denique conferta uoluptatum omnium uarietate. Tuscula.199 b, Totusq; liber, qui est de summo bono, refertus & sententijs & uerbis talib. est. & 200 a, Vel totus liber potius abijciendus est: est enim confertus uoluptatibus. pro Sest. 7 b, Otiosa uita & conferta & plena uoluptatibus. Acade.31 b, Tũne inane quicquam putes esse? cùm ita completa & conferta sint omnia, ut, &c.

CONFESSIO, *ónis*. de Di. 87 a, Gracchus auſpiciorum autoritatem confeſsione errati ſui comprobauit. I. A. 257 b, Vt cõfeſsionibus ipſius omnia patefacta eius parricidia uideretis. pro Seſt. 28 a, Cum ad uos indicia, literas, confeſsiones communis exitij detuli. I. C. 114 a, Lentulus patefactus indicijs & confeſsionibus ſuis. Octa. 330 b, Liceat ſemel impunè peccare, ſit errãti medicina confeſsio. Epi. 117 a, Quid ſi nefarias de patre cõfeſsiones audiſſes? Aca. 47 a, Rerũ obſcuritas ad confeſsionem ignorationis adduxit Socratem. in Verrem 224 b, Conuincitur à teſtibus, urgetur confeſsione ſua. manifeſtis maleficijs tenetur. pro Mil. 104 a, In confeſsione facti defenſio iuris ſuſcipi poteſt. pro Clu. 48 b, Neque hæc tua recuſatio, confeſsio ſit captæ pecuniæ, ſed, &c. Poſtquam. 198 a, Confeſsione inimicorum eſſe conuictum, &c. Att. 16 b, Confeſsio temeritatis. de In. 53 b, Taciturnitas imitatur confeſsionem.

CONFESTIM, ſine ulla mora, illicò, ſtatim. actutum.) (. Ex interuallo. Att. 116 b, Ecce Caſsij literæ, Vibullium è Piceno currere ad Cn. confeſtim inſequi Cæſarem. pro Cluen. 58 a, Mulier confeſtim huc aduolauit. In Antonium 200 b, Rem adminiſtrandam arbitror ſine ulla mora, & confeſtim gerẽ dam cenſeo. Epi. 35 a, Confeſtim Iconium ueni. Aca. 6 a, Cõfeſtim ad eum ire perreximus. de In. 51 b, Et cætera quæ factum aliquod ſimiliter confeſtim, aut ex interuallo ſolent conſequi. de In. 67 a, Quæ geſtum negocium confeſtim, aut ex interuallo conſequuntur.

CONFICIENS, *tis*. efficiens. de Fin. 145 b, Sed hæc cũ corporis bona ſint, eorum conficientia certè in bonis numerabis. Par. 238 a, Conficiens autem cauſa alia eſt abſoluta & perfecta per ſe: alia aliquid adiuuans & efficiẽdi ſocia quẽdam. pro Flac. 155 a, Ciuitas conficientiſsima literarum.

CONFICIO, *cis*. efficio, expedio, perficio, cõpleo, exequor, tranſigo. Par. 238 a, Nam ſunt aliæ cauſæ, quæ ipſæ conficiunt, aliæ quæ uim aliquam ad conficiendum afferunt. I. V. 213 a, Mulier iſti ſtragulam ueſtem confecit. de Orato. 154 b, Hippias gloriatus eſt, &c. annulum quem haberet, pallium quo amictus, ſoccos quibus indutus eſſet, ſe ſua manu confeciſſe. ad Her. 28 b, Exclamatio conficit ſignificationem doloris. Attic. 52 b, Idemq; tu plurimum operæ, ſtudij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contuliſti. Epiſt. 132 b, Reditum, ſi me tantum amas, quantum certè amas, hominib. confice. & ibid. Quod ut perficias te etiam atque etiam rogo. de Cl. 188 a, Sed tamen lenis appellatio literarum, bene loquendi famam confecerat. Atti. 150 a, Cũ in ſpem uenero de compoſitione aliquid me conficere, ſtatim te certiorem faciam. Attic. 51 a, Vno capite quo reuocabor, modò res conficiatur, ero contentus. pro Cl. 33 a, Sententijs decem & ſex abſolutio confici poterat. pro Quint. 14 b, Triduo DCC millia paſſuum conficiuntur. pro Sext. Roſc. 31 a, Per quos homines tantum facinus conficere potuit. Attic. 245 b, Sic enim annuum tempus conficitur. Epi. 25 b, Et meherculè confecta res ex mea eſt ſententia. Epiſt. 96 a, Quod ſi mihi permiſiſſes, qui meus amor in te eſt, confeciſſem cum cohæredibus. Attic. 191 b, Tu cum Apella Chio confice de columnis. & 3 b, De Acutiliano negocio, quod mihi mandaras, confeci. & 220 b, Te ſpero cum Publio confeciſſe. de Orat. 109 b, Conficere munus ſuſceptum. Epiſto. 24 b, Cum tu hæc leges, ego iam annuum munus confecero. & 66 a, Nam ſi hoc expectandum ſit, tum totum bellum conficiam, uiginti oppida ſunt, &c. In An. 222 a, b, Exequi & conficere mandata. Quint. Fra. 315 a, Facies, ut mea mandata digeras. perſequare, conficias. pro Pom. 9 b, Bella non ſolùm geſta ab hoc, ſed etiam confecta. Attic. 11 b, Biduo per unum ſeruum confeci totum negocium. & 263 a, Te oro ut hoc negocium ita agas, ita tractes, ita conficias, ut, &c. Atti. 104 b, Conficere aut deponere negocium. pro Planc. 264 b, Conficere legationem & mandata. Orator. 214 a, Iſocrates propè centum confecit annos. pro Cæl. 45 a, Qui omnem uitæ ſuæ curſum in labore corporis conficeret. de Vniuerſ. 202 a, Qui rectè curriculum uitæ à natura datum confecerit. Tuſculan. 168 a, Vt cum LX annos confecerit, reliquos dormiat. de Nat. 18 b, Sol curſus annuos conficit, cuius luſtrationem menſtruo ſpacio luna complet. & ibid. Eadem ſpacia conficiunt. de Orator. 87 a, Eo autem omni ſermone confecto, &c. de Sen. 78 a, Confeci longam uiam. Atti. 24 a, Valde hoc uelim amanter diligenterq; conficias. de Somn. 127 a, Scipio bellum maximum confecit, Numantiam excindens. Quint. Frat. 309 b, De Tullia noſtra ſpero nos cum Craſsipede confeciſſe. pro Cornel. 64 b, Marius plurima bella & geſsit & confecit. Epiſtol. 66 b, De Dionyſio, ſi me amas, confice. pro Pomp. 15 b, Pompeius difficili reip. tempore exercitum confecit. Attic. 125 a, Conficere exercitus maximos. & 4 b, Quemadmodum bibliothecam nobis cõficere poſsis. Epiſtol. 34, Idibus Ianuarijs in Senatu nihil eſt confectum, propterea quod, &c. de Orator. 138 b, Conficere motus animorum. pro Quint. R. 47 a, Iam duæ partes cauſæ ſunt confectæ. Topic 223 a, Nondum ſatis eſt, adde, nec ea, &c. confectum eſt: id eſt, perfecta eſt definitio. I. V. 104 a, Permagnam is dicit ex ea re pecuniam confici poſſe. de Orator. 119 b, Quare illam partem, &c. perpoliam atque conficiam. de Cla. 195 b, Hortenſius tamen hũc curſum confecit. de Legib. 195 b, Eadem ratio cum eſt in hominis mente confirmata & confecta, lex eſt.

CONFICERE, colligere, acquirere. contra Rul. 72 b, Primùm permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ de ueſtris uectigalibus alienandis. pro Flac. 163 b, Vt pecuniã quã confecerat, non conſumpſiſſe, ſed Flacco dediſſe uideatur. pro Syl. 150 a, Duæ rationes conficiendæ pecuniæ, aut uerſura, aut tributo, nec tabulæ creditoris perferuntur, nec tributi confectio ulla recitatur. pro Fl. 163 b, Patrimonium quod conficere potuit, diſsipauit. Atti. 96 b, Conficere rationes. Item: Vt confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates poſsim relinquere.

CONFICI, concludi, fieri. de In. 56 a, b, Aut ita, ut id ſolum quod conficitur, inferatur. de In. 80 b, Ex quo conficitur, ut ſi, &c. id eſt, ex quo ſit uel concluditur.

CONFICITVR, ſequitur, relinquitur, cõſequitur, cũ in argumenti concluſione collocantur. de Inuent. 56 a, b.

CONFICERE, cõſumere, cruciare, afficere, perdere. exhaurire. pro Marc. 132 b, Vetuſtas omnia conficit ac conſumit. Epiſt. 234 a, Conficior enim mœrore mea Terentia, nec me meæ miſeriæ magis excruciant quàm tua ueſtraq;. & ibidẽ: Quare cùm dolore conficior, tum etiam pudore. Attic. 42 a, Meus me mœror quotidianus lacerat & conficit. & 170 a, Non loquor plura. ne te quoq; excruciem, ipſe conficior ue niſſe tempus, cum, &c. de Natur. 53 a, Dentes aduerſi acuti diuidunt eſcas, intimi autem conficiunt. de Aruſ. 253 b, Corpus noſtrum tenuiſsima ſæpe de cauſa conficitur. Epiſtol. 153 b, Sed ego eum hortatus ſum iſtò proficiſci, quòd illa ualetudine magis conficere ſe, quàm me tueri poſſet, in caſtris. Offic. 57 b, Fame & frigore confici. Orator. 199 b, Deſiderium, quo conficior, requirens, &c. Epiſtol. 56 b, Conficior curis. & 153 b, Curis confectus. Attic. 172 a, Me conficit ſolicitudo. & 176 a, Confectus cruciatu ſummorum dolorum. Attic. 40 b, Maximo dolore conficior, &c. pro Mil. 109 b, Hæc fica nuper, ut ſcitis, me ad regiam penè confecit. & 105 a, Tota ciuitas confecta ſenio eſt. de Aruſp. 243 b, Haud poteſt grauioribus à me uerbis uulnerari, quàm eſt ſtatim in facto ipſo à P. Seruilio confectus & trucidatus. Poſtquam. 206 a, Qui cum ſuam rem non minus ſtrenuè, quàm poſtea publicam confeciſſet, egeſtatem & luxuriam domeſtico lenocinio ſuſtentauit. pro Mar. 131 a, Nihil eſt opere aut manu factum, quod aliquando non conficiat & conſumat uetuſtas. I. P. 97 a, Quem necaſti uerberibus ſumma ſenectute confectum. de Diuin. 131 a, Quæ uetuſtas eſt, quæ uim diuinã cõficere poſsit? pro Sex. 24 b, Cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta cõfecit. de In. 76 a, Licinius hoſtes conſecutus eſt & cõfecit. I. V. 266 b, In quib. te ab eodem me ſuperiore ex loco cõfici & concidi neceſſe eſt. de Nat. 21 b, Ibes maximam uim ſerpentum cõficiunt. Poſtq. 201 a, Cõfectus uulneribus. de Diu. 95 a, Reliqua diuinationis breui cõfecta ſunt: id eſt, euenerunt. de Orato. 91 b, Nos amicorum negocijs res ipſa antè confecit, quàm poſſemus aliquid de rebus tantis ſuſpicari.

CONFICERE, celebrare, facere. de N. 71 a, Dionyſios multos habemus: primum, &c. quartum Ioue & Luna natum, cui ſacra Orphica putantur confici.

CONFICTIO, *onis*. machinatio. pro S. R. 24 a, Criminis cõfictionem Erucius ſuſcepit.

CONFICTVS, *a, um* fictus. ad Her. 8 b.

CONFIDENS, *tis*. pro Cec. 190 a, Phormio nec minus niger nec minus cõfidens quàm ille Terentianus Phormio. I. A. 210 a, & 233 b, Nequam eſt homo ille atq; cõfidens. Tuſc. 193 a, Qui fortis eſt, idem eſt fidens. nam cõfidens mala cõſuetudine loquendi, in uitio ponitur.

CONFIDENTER, animosè, audacter. de Orator. 111 a, Et eo quidem loquor confidentius, quòd Catulus auditor acceſsit, cui, &c. ad Her. 7 b, Cõfidẽtiſsimè reſiſtere. pro Cæl. 46 b, Dicam enim iam confidentius de ſtudijs eius honeſtis. ad Here. 2 a, Aliquid cõfidenter, malitioſè, flagitioſè factum.

CONFIDENTIA, *tiæ*. impudentia, audacia. de Orator. 132 b, Tanta confidentia eſtis, auferte iſtam etiam ſuperbiam. pro Flacc. 148 a, Videte quo uultu, qua confidentia dicant. in Antonium 180 a, Confidentia & temeritas tua. ad Heren. 7 a, Quæ ſigna confidentiæ ſunt, non innocentiæ.

CONFIDO, *dis*. ſpero, nitor, adſum animo, timorem omitto, timo-

ro,timorem depono.)(.diffido,despero,cum datiuo.Attic. 131 a,Non magnopere his legionib. confido. de Finib. 55 a, Non existimat oportere nimium nos causæ confidere. de Am.98 b,Ego uerò non grauarer, si mihi ipse confiderem. pro Fl.147 a,Cur sibi confidat,qui, &c. Atti.137 b, Optimatib. uerò tuis nihil confido, nihil iam ne inseruio quidem. & 262 b,Itaq; accusabar ab eo,quòd parum constantiæ sitæ confiderem.I.A.194 b,Nisi uestræ uirtuti constantiæq; confiderem.Attic.5 2,Ne dubites mittere, & arcæ nostræ confidito.125 b, Quanto autem ferocius ille causæ suæ confidet, cum uos uideritis &c.

CONFIDERE,cum ablat.Tusc. 32 a, Qui enim poterit, aut corporis firmitate,aut fortunæ stabilitate cõfidere?pro Qu.R.45 a,Ego facultate causæ confisus uide quò progrediar. pro Clu. 18 a, Niti & magnopere confidere aliqua re. Attic 131 b,Illum,quo antea confidebant, metuunt. Ep.190 b,Exclusus ab Antiochia Dolabella, nulla alia confisus urbe,Laodiceam se contulit.Attic.131 a,Exercitum firmum habere oportet,quo confidamus perrumpere nos posse. Qu. Fr.202 b, Confidere animo. de Ar. 251 b, Hoc & tu confides magis,& nos propè iure diffidimus.

CONFIDERE,absolutum. Offi.15 2,In quo ipso confiderandum est, ne aut temerè desperet propter ignauiam, aut nimis confidat propter cupiditatem. Tusc.193 a, Discrepat enim à timendo confidere.Epi.53 2,Iis autem,qui essent,auderem scribere,nisi te intelligere confiderem. Qu.Fr. 315b, Hæc me,ut confidã,faciunt.Tusc.164 b, Nihil nimis oportet confidere.Attr.96 a, Confido rem,ut uolumus esse. Epi. 122 a,Quam rem tibi confido magnæ laudi fore. Atti.97 b, Spero,quæ tua temperantia est,& herculẽ,ut me iubet Acastus,confido te iam,ut uolumus,ualere. In Verr.272 a, Ego mei officij rationem confido esse omnibus notam.pro Clu. 31 a,Sicuti uestra æquitate nixi confidimus.Epist.205 b, Tibiq;,ut confido,gratias agam.Tusc.166 b,Quem te & opto esse & confido futurum. Epist.195 a,Id ego & speraram,prudentia tua fretus: & ut confiderem, fecerunt tuæ grauissimæ literæ.

CONFIERI,confici,fieri.Attr.141 a,Quo facilius & cum maiore dignitate per te qui utriq; es coniunctus,res tota confieret.Att.lib.8 a,Commodius cadere non potuit,quàm ut res sine sanguine confieret.

CONFIGO,*go.*figo,uulnero.de Finibus, 132 a, Configebat tardus celeres stans uolãtes. ex Actio.Acc.22 b,Hercules ut Eurysthei filios,ita suos configebat sagittis. de Na.51 b,Capræ in Creta feræ,cum sunt confixæ uenenatis sagittis, dictamum quærant.pro Mur.129 b,Inuentus est scriba quidã Cn.Flauius,qui cornicum oculos confixerit. prouerbium. In Antonium 241 b,Diffidebant etiam Seruio, meminerant eius sententijs confixum Antonium. de Arusp. 245 a, Clodius ducentis,ut ipse gloriari solet,confixas Senatusconsultis.In Antonium 210 a,Configere omnes curas & cogitationes in reipublicæ salute.

CONFINGO,*go.* fingo. pro S.R.23 b, Crimen incredibile confingunt. & in Verr. 278 a, pro S.R. 25 b, Hæc conficta à poetis arbitror esse,ut,&c.pro Deiot.146 b,Id uos facinus ab optimo uiro cogitatum esse confingitis.I.V.117 a, Confingere aliquid criminis.ad Her.8 a,Confingere & comminisci aliquem rumorem.

CONFINIS,*ne.* uicinus, finitimus. ad Heren. 27 a, Qui perueniunt ad confine genus eius generis, quod appellamus fluctuans.

CONFINIVM,*nij.*finis.Off.46 b, Cõuenit autem in omni re contrahenda, in uicinitatib. & confinijs æquum & facilem esse,multa multis de iure suo concedentem.

CONFIRMATIO,*onis.*fides. de In. 52 a,Signum est, quod sub sensum aliquem cadit, &c. & tamen indiget testimonij & grauioris cõfirmationis,ut cruor,&c.de In.50 b,Confirmatio est, per quam argumentando nostræ causæ fidem & autoritatem & firmamentum adiungit oratio. Epist. 80 a, Superioribus literis benuolentia magis adductus, quàm quod res ita postularet, fuit longior: neq; enim confirmatione egebat uirtus tua:id est,consolatione.

CONFIRMATOR,*oris.*pro Clu.32 b,Res parum certa uidebatur,sequester & confirmator pecuniæ desideratur.

CONFIRMATVS,*a,um.* pro Qu.14 a,Diffido satis animo certo & confirmato me posse in hac causa consistere. Epist. 9,Difficile est sensum in republica præsertim rectum & confirmatum deponere. pro Cl. 23 a,Sassia lætanti iam animo & ipse optima confirmata, nubit Oppianico. de Am. 110 a, Omnino amicitiæ corroboratis iam confirmatisq; & ingenijs,& ætatibus iudicandæ sunt.

CONFIRMO,*as.*affirmo,firmo,roboro,corroboro,fulcio, sancio,probo,autor fio.)(.Infirmo.de Or.92 b, Vt id quod intenderemus confirmare,& id quod contrà diceretur,refellere possemus.de Ora.116 a,Nostra confirmate rationib. & argumentis,deinde contraria refutate. de In. 52 b, Exemplum est, quod rem confirmat aut infirmat,&c. de Diui.116 b, Quanquam tu quidem non hostiarum casum confirmas fortium similitudine, sed infirmas sortes collatione hostiarum.I.V.113 a, Quorum omnium testimonijs de hac pecunia confirmatum est.de Fin. 55 a,Confirmare aliquid exquisitis rationibus.de Di.95 a, Satis est ad confirmandam diui nationem,semel ita esse aliquid diuinatum.de Or.128 b,Argumentum ratio ipsa confirmat,quæ,&c. Att.264 a,Decretumq; Coss.quod ij secundum Buthrotios fecerunt,des o-peram,ut Plancus noster quamprimùm confirmet. I. A. 228 a,De quibus confirmandis & sanciendis legem comitijs cõturiatis laturus est. pro Dom. 222 a, Hoc uerbis illis sanciri aut suffragijs confirmari potest? Epist. 32 b,Et reuera confirmata amicitia commemoratio officiorum superuacanea est.I.V.138 a, Quam sibi nondum confirmato consilio, sed ineunte ætate susceperat. Anteq. 195 a, Hoc incommodum in uno cõfirmatum, multorum infirmabit incolumitatem. de Am.110 a,Omnino amicitiæ corroboratis confirmatisq; ingenijs & ætatibus iudicandæ sunt. Attic.254 a, Hoc mihi non modò confirmauit,sed etiã persuasit.de Am. 97 a,Qualis,ut arbitror,nemo unquam erit, & ut cõfirmare possim, certè nunquam fuit. de Or.109 a,Certè(ut hominem confirmare oportet)nullus est, &c.Item:Hoc uerò fieri planè non potuisse confirmo.Att.221 a,& pro Pom. 17 b, Ego tibi confirmo,eam,&c. de Cl.167 a,Hoc sine ulla dubitatione confirmauerim.Epistol.83 a,Memini me ex multis audire,te de glorioso & celeri reditu meo confirmare. contra Rul. 68 b, Omni hoc uobis ratione confirmare possum,me,&c. Epist. 80 b,Ego tibi hoc cõfirmo,nihilo te, &c. pro Ar.128 b,Difficile est hoc de omnib. confirmare.Qu.Fr.304 a,Nunc erigete & confirma,si qua subeunda dimicatio erit. Epi.40 a,De me tibi sic promitto atq; confirmo, me, &c. & 9 a,Veruntamen ipse me confirmo ad eius uoluntatem, à quo honestè dissentire non possum.aliàs,conformo. Att.12 a,Confirmare & excitare afflictos animos bonorum. Epi.80 a, Neq; enim cõfirmatione nostra egebat uirtus tua,neq; erat ex mea causa atq; fortuna,ut cui ipsi omnia deessent,alterum confirmarem.& 256 b,Mihi placebat,si firmior esses,ut te Leucadem deportares,ut ibi te planè confirmares.

CONFISIO,*onis.*L. Fidentia.

CONFITEOR,*eris.*præ me fero,agnosco.)(.Inficior. Atti. 38 b,Vectius quòd confessus esset se cum telo fuisse,in carcerem coniectus est.de N. 28 a,Vir sapiẽs peccatum suũ, quod celari posset,confiteri maluit. I.A. 163 b, Cum homines nefarij de patriæ parricidio confiterentur. In Sal.274 b,Sallustius confessus est uobis audientib. adulteriũ. I.C.113 a, Cũ id posset inficiari,repentè confessus est.pro Sest.11 a,Tacendo loqui,non inficiando confiteri uideris.pro Ar.188 b,Quæ tu nunc de tuo patruo prædicas, nemo unquam adhuc de sese est confessus. pro Do.231 b,De criminib.obiectis nõ cõfiteri. contra Rull. 88 a, Concordiæ patronum me in hunc annum confessus sum.pro Cl.56 a, Stratonẽ aliquid de ueneno esse confessum.de Nat.10 b,Esse igitur deos confitendum est.Epist.59 b,Me abs te cupisse laudari, apertè atq; in genuè confitebar.pro S.R.38,Cõfiteri de maleficio.de Leg. 175 b,Confiteri religiones. I.A.208 b, Quo etiam, ut confitear uobis Quirites, minus hodierno die contendi. de Finib.69 2,Quod mihi quidem uisus est,cum sciret, uelle tamen confitentem audire Torquatum. Epistol. 14 b, Nemo est cuius officijs me tam esse deuinctum non solum confitear, sed etiam gaudeam. Par.145 b, Confiteri de aliquare. & de Orat. 11 b,& pro Syl.174 b,& pro Ar.191 a,& pro Lig. 137 2.

CONFIXVS,*a,um.* de Orat. 131 a,Nuculam an confixum uis facere? id est,uerbis configere,& exagitare.

CONFLAGRO,*as.* ardeo.Antequam.192 b, Ne omnes cõcideretis,ardoreq; flammæ conflagraretis.I.V.84 b,Ille miser furtorum istius inuidia conflagrauit.de N. 44 b,Conflagrare terras necesse est.I.C.103 a,Inuidiæ incẽdio conflagrare.pro Mil.116 a,Conflagrare inuidia.ad Her 26 b, Quomodo urbs acerbissimo concidat incendio conflagrata.

CONFLATVS,*a,um.*compositus,coagmentatus. pro Cel. 59 b,Monstrũ ex cõtrarijs diuersisq; atq; inter se repugnantib.naturæ studijs conflatum.pro Lig.142 b,Aliquorum cõsensus conspirans,& penè conflatus. pro S.R.18 b,Iniuriam nouo scelere conflatam.

CONFLICTIO,*onis.*conflictus,contentio, quasi concursus. Par. 139 a, Ex rationis autem, & ex firmamenti conflictione,& quasi concursu, quæstio exoritur. & ibi. Rationi & firmamentorum contentio.Par.234 b,Rerum inter se pugnantium conflictio. & 239 a, Ille status & quasi conflictio cum aduersario,& de In.46 a.

CONFLI-

CONFLICTOR,*ris.* pro Qu.7 b, An ut honestiore iudicio conflictèrè? at fine summo scelere propinquum tuũ iugulare non potes. Epi.142 b,Noli pati litigare fratres,& iudicijs turpib.conflictari. Att.156 b,Fortuna,qua illi florentissima,nos duriore conflictati uidemur. Epi. 90 a, Cæsar diutius uelle uidetur eos habere solicitos, à quibus se putat diuturnioribus esse molestijs conflictatum. aliàs,conflictum.ad Her.13 a,Homines multis & magnis incommodis conflictantur, propter immensam pecuniæ cupiditatem. de L.162 a, Qui canem & felem ut deos colunt, non eadem superstitione,qua cæteræ gentes conflictantur.de Ar.253 b, Cum his conflictari, & pro patria salute quotidie dimicare,erat omnino molestum.

CONFLICTVS,*ctus.*conflictio.de Nat.131 a,Lapidum cõflictu atq; tritu,ignem elici uidemus.pro Cec.293 a,Impulsu scutorum & conflictu corporum magnas sæpe copias pulsas esse.de Diu.217 a,Si nubium conflictu ardor expressus se emiserit,id esse fulmen.

CONFLIGO,contendo,concurro,dimico,prælior,prælio decerto,prelium facio,prelium cõmitto,signa confero,manum consero.pro Cl. 286 b,Potuisti leuiore actione confligere.& 293 b, Vt confligendum sibi & armis decertandum putent.de In.79 a,Sæpe id quod scriptum est recitando, sæpe cum scripto factum aduersarij confligendo. I.C. 209 b, Causæ,quæ inter se confligunt. Epi. 174 b, Reliquisq; reb. pro nostra salute contra sceleratissimam hostium conspirationem confligamus.de Fi.53 b,Torquatus cum Latinis cõflixit apud Veserim.Tusc.119 b,Iratum ne censes Herculem conflixisse cum Erymanthio apro?pro Pom. 9, Qui sæpius cum hoste conflixit, quàm quisquam cum inimico cõcertauit. Offic. 16 b, Temerè autem in acie uersari,& manu cum hoste confligere,immane quiddam & belluarum simile est. & 17 a,Cleombrotus inuidiam timens, temerè cum Epami nunda conflixit. Postq.211 a, Cum mihi priuato confligendum uiderem cum ex eo exercitu,&c.pro D.226 b,Speraui ijsdem se copijs cum illo posse confligere, quibus cum ego uoluissem dimicare.I.A.262 b,Pansa princeps prælij faciendi & cum Antonio confligendi fuit.pro Cor.68 a, Cum duobus ipsis,non cum comitatu assectatoribusq; confligant. I.P.83 b, Confligere armis. de Off.16 a, Et manu cum hoste confligere.ad Her.3 b,De his rebus cautè confligendum est, in quibus tabulæ aut alicuius firma autoritas uidebitur interfuisse. pro Font. 276 b, Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt.pro Pom.16 b,Collatis signis hostes superare.pro Fon.283 a, Infestis signis inferri in hostem.

CONFLO, *as.* efficio,compono,machinor.Offic.4 a,Quibus ex rebus conflatur & efficitur id quod quærimus honestum.de Nat.46 a,Mare terram littorib.sic cludit,ut una ex duabus naturis conflata uideatur. pro Syl.173 a, Exercitus perditorum clandestino scelere cõflatus.I.C.102 b, Ex perditis conflata improborum manus. de In. 63 a, Ex his duabus diuersis sicuti familijs unum quoddam est conflatum genus à posterioribus. I.A. 194 a, Ille cum exercitum nullã haberet,magnum repentè conflauit.pro S.R.a,Eius rei,quę conflauit hoc iudicium, mentio facta non est I.V.132 a, Venus, quæ toram illam accusationem iudiciumq; conflarat. pro Cl.19 b,Faciamq; ut intelligatis in tota illa causa,quid res ipsa tulerit,quid error affinxerit,quid inuidia conflarit. & 21 a,Hoc totum à matre conflatum est, & perfectum.I.A. 173 b,Bellum quod natum,conflatum,susceptum opera tua est.pro Qu.R. 55 a, Vnde hoc totum ductum & conflatum mendacium.pro Cl.34 a,Summam alicui inuidiam atq; infamiam esse conflatam.I.C.102 a, Si mihi conflare uis inuidiam.pro Cæl.43 a,Conflare inuidiam alicui iuueni ex cõmuni infamia iuuentutis.pro Syl.174 a,Et ea domi eius pleraq; conflata sunt. Offi. 38 a,Cum quæstor esset in exercitu, seditionem esse conflatam. ad Her.7 b, Nam quiuis horum sensus potest conflare suspicionem. Par. 240 b, A' reo querela cõflati criminis proferetur.pro Syl.169 a,Quib.ipsis tũ conflari periculum putabatur.& ibi.b, Conflato gladiatorum tumultu. I.V.135 b, Quod cuiq; negocij conflari uolebat,nullo labore faciebat.pro S.R. 18 b,Iniuria nouo scelere conflata.pro Sest.18 a, Quæ ratio aut auferendę,aut conflandæ pecuniæ nõ reperiebatur ? de Ar.253 b,Clodius nefarias cũ multis scelerũ pactiones societatesq; conflauit.

CONFLVO,*is.* concurro,conuenio, peruenio,fluo.de Cla. 188 b,Confluxerunt enim & Athenis, & in hanc urbem multi inquinatè loquentes,ex diuersis locis. Tusc.176 a,Quod accidet etiam nostris, si ad hæc studia plures confluxerint. de In.43 a, Hinc ad ipsos, qui eam adepti sunt,laus, honor, dignitas confluit.in Sal.274 b, Nisi fortè te in ea castra conieci sti,quò omnis sentina reipub.confluxerat.de Leg.170 a, Fibrenus rapidè dilapsus citò in unum confluit. pro Pl.177 a,Causæ pleræq; ad nos confluunt.I.V.227 b,Aliqua diuersa in exitu coniungi & confluere. Epist.166 b, A' confluente Rhodano castra moui.

CONFOSSVS,*a,um.*cõfectus,necatus.pro Syl.173 a,Quinque hominib.cõprehensis ac cõfossis,interitu rẽp.liberaui.

CONFORMATIO,*nis.*forma,cõpositio,exornatio. Top. 222 b,Non esse rursus ea dico,quæ tangi demonstrariue nõ possunt,cerni tamen animo atq; intelligi possunt: ut si usucapionem, si agnationem definias, quarum rerum nullum subest quasi corpus, est tamen quædam conformatio insignita & impressa in intelligentia, quã notionem uoco : ea sæpe argumentando definitione explicanda est. de Ora.141 b,Facillimè animo teneri possunt ea quæ percipiuntur aurib.aut cogitatione,si etiam oculorum commendatione animis tradantur, ut res cæcas & ab aspectus iudicio remotas conformatio quædam & imago & figura ita notet, ut ea quæ cogitando complecti uix possemus,intuendo quasi teneamus. de Nat.11 b,Compositio membrorum & conformatio lineamentorum.Tusc.158 b,Quasi uerò intelligãt animis qualis sit in ipso corpore,quæ cõformatio, quę magnitudo,qui locus.de Ora.97 a, Ipsa collocatio conformatioq; uerborũ perficitur in scribendo. de Na.43 a,Animantis figura conformatioq; membrorum.de Orat.94 b,Conformatio quædã & figura totius oris & corporis. & 161 b, Inter conformationem uerborum & sententiarum hoc interest,quòd,&c. de Cl.177 a, Sententiarũ ornamenta & conformationes.de Or.86 b,Vocis conformatio atq; uarietas. de Nat.22 a,Omnem talem conformationẽ animi,philosophi motũ inanem uocant:id est, cũ de Hippocentauro cogitamus. Offi.71 b,Altera pars honestatis cernitur in conformatione & moderatione cõtinentię & temperãtiæ.ad Her. 40 b, Conformatio est, cùm aliqua quæ non adest persona confingitur,quasi adsit,&c.

CONFORMO,*as.*compono,fingo, effingo, figuro,formo, informo.pro Ar.188 b,Quas imagines ego mihi proponẽs, animum & mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam. de Orat.86 a,Oratio conformãda est non solùm electione,sed etiam constructione uerborum.pro Mur.138 b, Consilium tuum uituperare nõ audeo, nonnulla in re forsitan conformare, & leuiter emẽdare possim.pro Arch.185 b, Quòd si hæc uox huius hortatu præceptisq; conformata nonnullis aliquando saluti fuit, &c. de Fin.53 b,Ad maiora quædam nos natura genuit & conformauit.ad Her.22 b, In primo loco rei totius imaginem conformabimus. de Orat. 86 b, Orator ita conformandus est, ut,&c.de Nat.d.65 a,Mundum non ædificatum,sed à natura conformatum puto.de Fin.107 a,Vna pars philosophiæ, qua mores conformari putantur.

CONFRACTVS, *a,um.*de Leg.181 a,Quæq; in porca confracta iura sunt.

CONFRINGO,*gis.*frango,infringo.pro Fl.161 a, Membra uxoris fustibus debilitauit,manus contudit,digitos confregit,neruos concidit.pro Mil.108 a, Nisi esset is cõsul,qui eã præturam auderet possetq; confringere.

CONFVGIO,*gis.* concurro, infugio, profugio, perfugio, præsidium uel auxilium ab aliquo peto.)(.Excipio. Tusc. 166 a,Priamum cum in aram confugisset,hostilis manus interemit.Epistol.51 b, Non enim ut tum me à republica mœstum domus excipiebat,quæ leuaret,si nunc domo mœrens ad rempublicam confugere possum,ut in eius bonis acquiescam.Tusc. 229 a,Ad te confugimus,à te opẽ petimus. pro Qu. 2 a, Quintius tot tantisq; difficultatibus affectus atq; afflictus,in tuam fidem,ueritatem, misericordiam cõfugit. pro Fon. 280 b,Confugere ad opem alicuius. Off.41 a,Confugere ad aliquem uirtute præstantem.pro Cl.41 b,Ille diffidens rebus suis, ad Scalenum & ad pecuniam confugit. Postquam . 266 a, Qui nisi in aram tribunatus confugisset, profectò,&c. pro S.R. 223 b, Roscius de amicorum sententia Romam confugit. Attic. 47 a, Ex quibus statim in tuos agros confugiam. de Orat. 90 a, Illustrare oratione, si quis istas ipsas artes uelit, ad oratoris ei confugiendum est facultatem.

CONFVNDO,*dis.*perturbo,conturbo,permisceo. Acad.29 b,Anaxagoras dixit materiam infinitam esse,sed ex ea particulas similes inter se minutas, eas primùm confusas, postea in ordinem adductas mente diuina. pro D.238 b,An tu hæc ita confundis & perturbas?Or.216 a,Omnes in oratione esse quasi permixtos & confusos pedes. de Diu.105 a,Vis quædã sentiens,quæ est tota confusa mundo. de Vn. 203 b, Cũ ignis oculorum cũ eo igne,qui est ob os offusus, se confundit & cõtulit. Acad.16 a,Ea philosophia,quę confundit uera cũ falsis.de Orat.124 b,Vt re distinguantur,uerbis confusa esse uideãtur. Ar.123 b,Signa quib.aliqua distinguũtur, perturbari:id est, confundi. de Or.147 a,Ita confusa est oratio,ita perturbata,nihil ut sit primũ,nihil ut secundum.

CONFVSÈ, permixtè.)(. Discretè, electè. de Na. 63 b, Quare, si uidetur, noli agere cõfusè, ut hoc explicemus hac disputatione, quod quæritur. de Finib. 70 a, Epicurus contemnit differendi elegantiã, confusè loquitur. de In. 52 b, In præsentia tantummodo partes argumentandi confusè & permixtè dispersimus, pòst discretè & electè in genus quoq; causæ digeremus. Acad. 12, Non confusè.

CONFVSIVS. I. A. 214 b, Confusius acta res est, quàm, &c.

CONFVSIO, *nis*. perturbatio. de I. 174 b, Suos deos aut nouos coli, confusionem habet religionum. de Finibus 149 b, Atq; hæc coniunctio confusioq; uirtutum, tamen à philosophis ratione quadam distinguitur. de N. 1 b, Quibus sublatis perturbatio uitæ sequitur, & magna cõfusio. pro Mur. 135 b, Confusionem suffragiorum flagitasti. Offic. 47 a, Hæc confusio temporum.

CONFVSVS, *a, um*. perturbatus, turbulentus, uarius, permixtus, habens confusionem. de In. 50 a, Veruntamen non incommodum uidetur, quandam syluam atque materiam uniuersam antè permixtam & confusam exponere omniũ argumentationum. pro Sest. 3 b, Sed quoniam singulis criminibus cæteri respõderunt, dicam ego de omni statu P. Sestij, de genere uitæ, &c. & ibid. Contendamq; in hac confusa atq; uniuersa disputatione, ut nihil, &c. de Offic. 19 b, Si hoc de quo loquimur, decorum est, id totum quidem cũ uirtute confusum, sed mente & cogitatione distinguitur. de Di. 115 b, Vis quædam diuina, quæ confusa toto mundo est. & 92 a, Nunc onusti cibo & uino, perturbata & confusa cernimus. de Cl. 173 b, Sed nec illa oratio eiusmodi est, ut à pluribus confusa uideatur.

CONFVTATIO, *onis*. dissolutio, reprehensio. ad Her. 1 b, Confutatio est contrariorum locorum dissolutio.

CONFVTO, *as*. refello, refuto, reprehendo, diluo, coarguo, infirmo, dissoluo, redarguo, explodo, conuinco, frango, eijcio, abijcio, aduersaria euerto, falsum esse doceo, tollo. de Di. 81 b, Cotta hic disputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionem. Tusc. 245 b, Maximisq; dolorib. affectus eos ipsos in uẽtorũ suorum memoria & recordatione confutat. Par. 242 b, Confutare audaciam alicuius. pro S. R. 32 a, Erucij criminatio tota dissoluta est, nisi fortè expectatis ut illa diluã, quæ, &c. Ac. 187 b, Sed tu me γυμνητευὼν refelleras. pro Cec. 294 b, Infirmare & conuellere facta aut stipulationes.

CONGELO, *as*. congiacio. Epist. 25 a. Erat in eadem epistola ueternus ciuitatis, gaudebam sanè, & congelasse amicũ nostrum lætabar ocio.

CONGEMO, *mis*. simul gemo. pro Mur. 130 b, Senatus congemuit frequens.

CONGERO, *ris*. cõgrego, accumulo, comporto. pro Pom. 8 a, Res omnes pulcherrimas Mithridates ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat. Item: Innumerabilis pecunia congesta in illam domum est. de Di. 96 b, Midæ dormienti formicæ tritici grana in os cõgesserunt. de Cla. 192 a, Illud minus curo, quòd congessisti operarios omneis. I. A. 186 a, Antonius in Cæsarem maledicta congessit. de Cl. 196 b, Vt te eripias ex ea, quam ego congessi in hũc sermonem, turba patronorum. pro D. 145 b, In quem dij atq; homines omnia ornamenta congesserunt. pro Pl. 264 a. Minturnenses C. Mario uiaticum congesserunt, nauigium dederunt. de Am. 170 a, Neq; uerendum est ne plus æquo quid in amicitia congeratur. pro Pl. 276 b, Sed hoc nescio quo modo frequenter in me congessisti, saneq; in eo creber fuisti, te id circo, &c. pro Mil. 113 b, Congerere crimina in aliquem. Tusc. 251 b, Congerãtur in unum omnia. Ac. 186 a, Bruti: Si omnia simul congesseris.

CONGESTVS, *a, um*. de Diuin. 122 a, Tritici grana in os pueri Midæ congesta.

CONGESTVS, *ûs*. de Diui. 122 b, Herbam autem asperam credo exstitisse animi congestu, non humano satu.

CONGIARIVM, *ij*. imperatoris donum, à congio, mensuræ genere uini & similium. Att. 257 b, Legiones congiarium ab Antonio accipere noluerunt. Att. 150 b, Vehementem auaritiam uideo fuisse, spem magni congiarij. I. A. 182 b, Cæsar muneribus, monumentis, congiarijs, epulis multitudinem imperitam lenierat. Epi. lib. 8, Plancus magno congiario donatus est à Cæsare. Cælij.

CONGLACIO, *as*. congelo, duresco. de N. 31 a, Aqua neq; congla ciaret frigoribus, neq; niue pruinaq; concresceret, nisi eadem se admisto calore liquefacta diffunderet. Epist. 115 b, Curioni nostro tribunatus conglaciat.

CONGLOBO, *as*. constringo, in globi formam congrego, & colligo. de Natur. 49 a, Mare cum supra terram sit. medium tamen terræ locum expetens, conglobatur undique æquãliter, neq; redundat usquam. de Natur. 45 b, Terra undiq; in sese nutib. suis conglobata. Aca. 29 b, Figura conglobata. Par. 143 b, Definitiones conglobatæ.

CONGLVTINATIO, *onis*. coniunctio. de Sen. 92 a, Omnis conglutinatio recès ægrè, inueterata facilè direllitur. Orat. 204 a, Circuitus conglutinatioq; uerborum.

CONGLVTINO, *as*. coniungo, copulo, cõfto, compono. de Sen. 92 a, Sic hominem eadem optimè quæ conglutinauit, natura dissoluit. ad Her. 6 b, Ita poteris animi uitium cum causa peccati conglutinare. I. A. 189 a, Antonius ex his tot uitijs conglutinatus est. Att. 15 b, Sic tueor, ut possum illam à me conglutinatam concordiam. & de Am. 102 b, Epi. 181 a, Vitæ dissimilitudo non est passa uoluntates nostras consuetudine conglutinari. Att. 106 b, Tu soles conglutinare amicitias testimonijs tuis.

CONGRATVLATIO, *onis*. Att. 274 b, Sed tamen omniũ ordinum consensus, gratiarum actio, congratulatioq; me commouet, propterea quòd, &c.

CONGRATVLOR, *aris*, signis lætitiam ostendo, cũ aliquo gaudeo. pro Pl. 273 a, Sed ea res haud scio an plus mihi profuerit, quàm si mihi essent omnes cõgratulati. pro Sest. 7 a, Mihi deniq; homines præcipuè congratulabantur, quòd habiturus essem, &c.

CONGREDIOR, *eris*. conuenio, pugno. Att. 133 a, Sed ego cum hæc scribebam, nec illos congressuros, nec congressi essent, Pompeium ad ullam conditionem accessurum putabam. Atti. 249 b, Illud præclarè, quòd te consolata est spes breui tempore congrediendi. & 276 b, Filius tuus à me abest, in Macedonia congredimur. & 19 b, Nihil duco esse cõmodius quàm de his reb. nihil amplius scribere: cum erimus compressi, tum, si quid res feret, coràm inter nos conferemus. & 38 a, Cum eo, ut res indicat, sæpe congressus est. & 97 a, Sed explora rem totam, ut quo die cõgressi erimus, consilium capere possimus. pro Cæl. 48 b, Vbi congressus cum seruis Luceij Cælius? pro Pl. 261 a, Venio nunc ad populi partes, qui si tecum congrediatur, &c. de Nat. 26 a, Næ ego incautus, qui tecum congredi conatus sum. pro Lig. 138 b, Tubero contra Cæsarem congressus est armatus. pro Muren. 149 a, Quare remoue autoritatem, & congredere mecum criminibus ipsis. pro Syl. 176 a, Nondum statuo te uirium satis habere, ut ego tecum luctari & congredi debeam. I. P. 92 a, Si ipsi coràm congredi poteris. Attic. 279 b, Antistius congressus P. Dolabella milites habente maluit, &c. Top. 229 a, Status, in quo primùm insistit, quasi ad repugnandum congressa defensio. de Nat. 46 b, Luna tum congrediens cum sole, tum digrediens, &c.

CONGREGABILIS, *le*. congregatus, quod facilè congregatur, & amans socium. Offic. 32 a, Apum examina congregabilia natura sunt.

CONGREGATIO, *onis*. de Fin. 107 a, Homines natos esse ad congregationem hominum. de Fin. 104 a, Nos ad coniũctionem congregationemq; hominum, & ad naturalem cõmunitatem esse natos.

CONGREGATVS, *a, um*. pro Dom. 226 b, Ex quo iudicare potestis, quanta uis illa fuerit oriens & congregata, cum hæc Cn. Pompeium terruerit iam distracta & extincta. L. Solinagus.

CONGREGO, *as*. colligo, contraho, conuoco, coaceruo, aggrego, cogo, frequento, coniungo, in unum locum compello, copias unum in locum conuenire. pro Qu. 9 b, Is, qui cum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna coiunxit. de N. 9 b, Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorum: id est, colligit. pro Cec. 296 b, Coacti sunt ij, qui ab aliquo sunt unum in locum congregati. I. A. 261 a, Ciues unum se in locum ad curiam congregabant. Par. 121 a, Latronum multitudo unum in locum cõgregata. de Or. 87 b, Homines dispersos & dissipatos unum in locum congregare. pro Sest. 22 b, Tusc. 161 a, Qui dissipatos homines congregauit. de Fin. 134 b, Homines æqualibus delectantur, libenterq; se cũ his congregant. pro Do. 231 a, Multitudo hominum congregata ex seruis conductis. Acad. 25 a, b, Niuem ex aqua esse congregatam. In Var. 34 a, L. Paulum in eundẽ hunc numerum congregasti. pro Rab. 95 a, Atque ibi se cum tuo patruo & cæteris congregare. de N. 50 b, In quo admirandum est, congressũne aliquo, an iam inde ab ortu naturæ congregatæ sint. pro Qu. 9 a, Funus, quo amici cõueniũt ad exequias cohonestandas: id est, congregantur.

CONGRESSIO, *onis*. congressus, colloquium, sermo.)(. Dissessio. Top. 225 b, Amori congressio causam attulit, amor flagitio. Qu. Fr. 304 a, His de causis hoc malum, quòd te nõ uidi, minus acerbum fuit, quàm fuisset tum congressio, tum ucrò digressio nostra. pro Clu. 26 a, Nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone dignum putabat. I. A. 169 a, Persuasiq; ut eum à tua non modò familiaritate, sed etiã congressione prohiberet. Offi. 26 b, Congressione familiarium. de Or. 191 a, In congressionibus hominum.

CONGRESSVS,

CONGRESSVS,*ſus.* congreſsio .)(. Digreſſus. I. A. 244 b, Nempe in Antonij cõgreſſum colloquiũq; ueniendum eſt. pro Seſt. 25 a, Omnes aditum, ſermonem, congreſſum tuũ fugiunt. Ac. 2 b, Quaſi uerò clarorum uirorum aut tacitos congreſſus eſſe oporteat, aut ludicros ſermones, aut rerum colloquia leuiorum. pro Syl. 170 a, Cum interim Sylla cum eiſdem ne mediocri quidem ſermone & congreſſu coniungeretur. pro Pl. 273 a, Eorum neminem à congreſſu meo ianitor abſterruit. Or. 199 b, Congreſſus noſtros, conſuetudinem uictus, ſermonesq; doctiſsimos requiro. At. 20 a, Mihi uerò ut inuideant piſcinarij noſtri, aut ſcribam ad te aliàs, aut in congreſſum noſtrum reſeruabo. At. 178 a, Si quis congreſſus fuerit mihi cum Cæſare. Att. 14 a, Ac mihi perſuaſeram fore, ut omnia placarentur inter uos, non modò ſermone ac diſputatione, ſed conſpectu ipſo congreſſuq; ueſtro. de N. 50 b, In quo admirandum eſt, congreſſu ne aliquo inter ſe, an iam inde ab ortu natura congregatæ ſint. de Ora. 138 a, Ante congreſſum multa fiunt, quæ non ad uulnus, ſed ad ſpeciem ualere uideantur.

CONGRVENS,*tis.* aptus. accommodatus, conueniens, cõſentiens.)(. Repugnans, diſcrepans. de Or. 162 b, Actio menti congruens eſſe debet. de Fi. 138 b, Actiones uirtutibus cõgruentes. de Leg. 163 b, Siue Ariſtotelem & Theophraſtũ cũ illis re congruentes, genere docendi paulùm differentes. de Cl. 175 a, Tubero uita ſeuerus & congruens cum ea diſciplina, quam colebat. Par. 234 b, Actio congruens & apta ad animos permouendos. de Or. 147 b, Ii ſunt in eo genere laudandi laudis, quod ego aptum & congruens nominem. de Fi. 74 a, Eadem ratio fecit hominem appetẽtem, cumq; his natura & ſermone & uſu congruentem. Ep. 141 b, Initium ſuſpicionis mihi fuerunt literæ tuæ, quib. literis congruentes fuerunt aliæ poſtea multorum. Epiſt. 106 a, Sed tamen erat aptum bibliothecæ ſtudijsq; noſtris congruens. Acad. 12 a, Maximè autem conuincuntur, cum hæc duo pro congruentibus ſumunt, tam uehementer repugnantia.

CONGRVENTER, cõuenienter. de Or. 146 a, Ad id quod agitur, aptè congruenterq; dicere. de Finib. 95 b, Congruenter naturæ, conuenienterq; uiuere.

CONGRVO,*as.* cõuenio, conſentio.)(. Diſcrepo, repugno. I. V. 134 b, Siculi ſuos dies menſesq; congruere uolunt cum ſolis lunæq; ratione. At. 111 a, Reliqua patebant, & cum Terentiæ ſumma congruebant. de Or. 162 b, Non omni cauſæ congruit orationis unum genus. de Fin. 94 a, Principijs cõgruere debent, quæ ſequuntur. de Am. 101 b, Si aliquem nacti ſimus, cuius cum moribus & natura congruamus. At. 27 b, Valde eius ſermo de Publico cum tuis literis cõgruebat. de Fin. 85 b, Quanquam ea epiſtola cum ſententia eius philoſophi nullo modo congruebat. Offi. 54 b, Etenim quod ſummum bonum à Stoicis dicitur conuenienter naturę uiuere, id habet hanc (ut opinor) ſententiam, cum uirture cõgruere ſemper. Tuſ. 244 a, Congruere naturæ, & cum ea cõuenienter uiuere. de Diu. 100 b, In his omnibus reſponſa aruſpicum cum Sibyllæ uerſibus congruebant. de Leg. 166, 167 a, Hi de re una ſolum diſſident, de cæteris mirificè congruunt. Tuſc. 215 a, b, Corporis temperatio, cùm ea congruant inter ſe, è quibus conſtamus, ſanitas dicitur. pro S. R. 28 b, Cunt multæ cauſæ conueniſſe in unum locum, atque inter ſe congruere uidentur. de Ar. 250 b, Ea pars legis tuę quę congruebat cum iudicio ſenatus. pro Mar. 133 b, Noſtri ſenſus in bello congruebant. de L. 162 a, Oratio uerbis diſcrepans, ſententijs congruens. de Cl. 177 a, Geſtus cum ſententijs congruens. & ibi. Motus cum uerbis conſentiens. de In. 46 b, Nam illa quæ prima dicuntur, ſi uehementer uelis cõgruere & cohærere cũ cauſa, ex eis ducas oportet, quę pòſt dicenda ſunt.

CONIECTIO,*onis.* cõiectus. pro Cec. 293 a, Ictu cominus coniectione telorum magnas ſæpe copias pulſas eſſe. Idem ſomniorum coniectionem definit hoc modo, eſſe uim cernentem & explanantem, quæ à dijs hominibus ſignificentur in ſomnijs. & de N. 42, de D. 135.

CONIECTOR,*oris.* interpres ſomniorum, portentorũ uates. de D. 136 a, Defert ad coniectorem quidam, ſomniaſſe ſe ouum, &c. de D. 86 b. Somnij interpretatio à coniectoribus facta. & 121 a, Coniector quidam & interpres portentorum. & 134 a, Coniector ſomniorum. Par. 230 a, Vaticinationes, & reſponſa ſacerdotum, aruſpicum, coniectorum. de Di. 89 & 95. de Ora. 230.

CONIECTVRA,*æ.* opinio, ſuſpicio, diuinatio, prouiſio, auguratio, exiſtimatio, ſignũ, ſenſus, ἐφαν&. At. 187 a, Quod aũt ſino hanc rem ἐφανερον à te. de In. 64 a, Omnis igitur ex cauſa, ex perſona, ex facto ipſo coniectura capienda eſt. Ep. 94 b, Omnino ſi quæris, ludi apparatiſsimi, ſed non tui ſto machi: coniecturam enim facio de meo. de In. 65 b, Hæc ad coniecturam faciendam pertinent. I. V. 245 b, De cæteris ex hoc coniecturam facere debebitis. de D. 139 a, Coniectura, quæ in uarias partes duci poteſt. nonnunquã etiam in contrarias, nihil incertius, &c. 138 a, b, An ea quæ dixi, quicquã aliud ſignificant, niſi acumen hominum, ex ſimilitudine aliqua coniecturam modò huc, modò illuc ducentium? At. 125 a, Non ariolans ut illa, cui nemo credidit, ſed coniectura proſpiciens iam iamq; maiora, &c. & 206 b, Quã tu coniecturã faciebas ex literis Meſſalæ. de D. 135 a, b, Etiamſi fieri poſsit coniectura uera ſomniorum, tamen iſti qui profitentur, eã facere non poſſunt. & 122 a, Cur autem de paſſerculis coniecturam facit? pro Mur. 134 b, Ex uultu coniecturam faciũt, quantum quiſq; animi habeat. de D. 95 b, Facta etiam coniectura in Dionyſio eſt, qui, &c. & 96 b, Fiunt certæ diuinationum coniecturæ à peritis. de Cl. 169 b, Tantũmodo coniectura ducor ad ſuſpicandum. pro Cl. 37 b, Iam hæc diuinatio eſt: ſed uide ne mea coniectura multo ſit uerior. Att. 236 b, Cupio antequã Romã uenio, odorari diligẽtius, quid futurũ ſit: quanquã uereor, ne nihil coniectura aberrẽ. contra Rul. 64 a, Hæc à me ſuſpicionib. & coniectura coarguũtur. Ora. 208 b, Cùm de uero ambigitur, quid quæri coniectura ſolet. pro Fl. 147 b, Iudicare aliquid coniectura. pro S. R. 28 b, Tamen non temerè creditur, neq; leui coniectura res pẽditur. pro S. R. 35 a, Etiam ne in tam perſpicuis reb. argumẽtatio quærenda, aut coniectura capien da eſt. pro Qu. R. 48 a, Multam coniecturam affert hominib. tacita corporis figura. de D. 133 b, Ex ebriorum uiſis innumerabilia coniectura trahi poſſunt, quæ futura uideantur. pro Do. 216 a, Nonnulli ad illam rem rationem coniecturãq; reuocabant, qui, &c. de Ar. 256 b, Ad quem metum, ſi deorum monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu cõiecturaq; raperemur. pro Cæl. 51 b, Hæc cauſa ab argumentis, à coniectura, ab ijs ſignis quibus ueritas illuſtrari ſolet, ad teſtes tota traducta eſt. de D. 85 b, Artes quæ coniectura continentur, & ſunt opinabiles. 95 b, Alia ſubitò ex tempore coniectura explicantur. At. 136 b, Tranſiſſe enim eũ iam putabat coniectura dierum ac tempeſtatum. Epi. 127 a, Quanquam quò me coniectura ducat, habeo. Item: Sed ea uos cõiectura proſpicitis. Atti. 1 a, Petitionis noſtræ huiuſmodi ratio eſt, quod adhuc coniectura prouideri poſsit. pro Pom. 9 a, Multa præterea conſulto, ſed ea uos coniectura perſpicitis. pro Dom. 215 a, Neq; id coniectura proſpiciebamus, ſed iam experti uidebamus. Epi. 5 a, Quæ aũt poſita ſunt in coniectura, quæque mihi uidẽtur fore, ea puto tibi à me ſcribi oportere. I. A. 228 a, Quis ſapientior ad coniecturam rerum futurarum. de N. 9 b, Chryſippus magnam turbam congregat ignotorũ deorum, atq; ita ignotorum, ut eos ne cõiectura quidem informare poſsimus. I. V. 248 b, Quid eius ſit, coniectura uos aſſequi debetis. & ibid. & At. 191 b, Coniectura bona eſt. Att. 28 a, Quantum coniectura auguramur. I. V. 101 b, Ex uno de cæteris coniecturam facere. & 166 b, pro Mar. 126 a, Huius rei coniecturã de tuo ipſius ſtudio facillimè ẽperis. de Or. 136 b, Facere coniecturam de ſe. de Am. 111 a, Ipſum ſibi exemplo eſſe. I. C. 120 b, Ego de meo ſenſu iudico. In Sal. 275 b, Define unumquenq; morib. tuis exiſtimare. pro Deiot. 145 a, Quid nunc mihi ánimi ſit, ad te refer.

CONIECTVRALIS,*le.* inficialis. Top. 229 a, Prima queſtio aut inficialis, aut coniecturalis appellatur. Top. 224 b, Sed locus hic magis ad coniecturales cauſas uidet. ad Her. 7 b, Coniecturalis ſtatus. de In. 63 b, Nunc à coniecturali cõſtitutione proficiſceremur, cuius exemplũ ſit hoc expoſitũ, in itinere quidam, &c. de D. 114 a, Omne genus coniecturale in hoc ferè genere ponebas.

CONIECTVS,*ẽus.* coniectio. At. 55 b, Qu. Fratris domus fracta cõiectu lapidũ. de Or. 163, Oculorũ tum coniectu, tũ hilaritate. & pro Pl. 263 a, Oculorum coniectus.

CONIICIO,*is.* coniectura aſſequor uel cõſequor, coniecturam facio, cõiectura proſpicio uel perſpicio, agnoſco, auguror, interpretor, diuino, exiſtimo. I. V. 250 a, Quàm multos eſſe oporteret, ex ipſo nauigio conijciebat. de D. 104 b, Ea quib. bene percepta ſunt, non ſæpe falluntur, malè coniecta, maleq; interpretata falſa ſunt non rerũ uitio, ſed interpretum inſcitia. de Cl. 169 a, L. Brutus qui de matre ſuauianda ex oraculo Apollinis tam acutè coniecit. & ibi. b, Licet aliquid de M. Popilij ingenio ſuſpicari. i. cõijcere. de D. 111 a, Num igitur, quæ tempeſtas impendeat, uates melius conijciet quàm gubernator. & ibi. Bene qui conijciet, uatẽ hunc perhibeto optimũ. & 122 a, Hæc non tam admirabilia ſunt, quàm coniecta bellè. At. 236 a, Sed citò conieci Lanuij te fuiſſe. de Or. 147 b, De me enim conijcio. Qu. F. 328 a, Quàm te uelim cautum eſſe in ſcribendo, ex hoc conijcio, quod, &c. pro Plan. 266 b, Agnoſco enim ex me.

CONIICERE, iácere, conferre. pro Qu. 9 b, Ergo in eum qui, &c. omnia tela conieciſti. I. C. 100 b, Ego tuas petitiones ita coniectas, ut uitari nõ poſſe uiderentur, parua quã-

dam declinatione effugi. In Vat.31 a,Omnia tela in te conij cientur.de D.92 b,Tum ei dormiēti uisum est, &c. se interfectum in plaustrum à caupone esse coniectū,& super sterctus iniectum.de Ar.244 a,Conijcere telum, & emittere telum.At.278 a,In te omnium coniecti oculi sunt. de Or. 129 a,b,Coniectis oculis,gestu omni imminenti,inquit,&c.pro Cl.b,Conijcere oculos in aliquem.de Ar.354 b,Cum in me flamma illorum temporum conijciebatur, excepi, & pro patria solus exarsi. I. C. 104 a, Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium coniecimus. pro Dom. 226 b, Clodius Pompeium foro priuauit,domum coniecit.At.76 b,Appius in ultimam prouinciam se coniecit Tarsum usq;. pro Cæl.51 a,Licinius in fugam se coniecit.pro Cęl.51 a,Sin se in intimum conijcere uellent,non satis commodè calcea ti & uestiti id facere possent.pro Sest.11 b, Inimici oratio ua na improbè in clarissimos uiros cōiecta.& ibi. Illi, in quos oratio illata tam improba conferebatur. de Or.191 b,Cum quis se mente & uoluntate conijcit in uersum,uerba sequūtur.Qu.Fr.321 b,Quod epistolam diu in manibus habui, ideo multa coniecta sunt aliquid alio tempore. At.149 a,Libellus,qui in epistolam coniectus est.pro Pla.277 a,Conijcere causam in locos.i.diuidere. Para.116 a, Ego uerò illa ipsa ludens conieci in locos cōmunes. de D. 183 a,Quā legē eisdem propè uerbis nostri uiri in decimam tabulam conie cerunt.At.255 b,Itaq; id proœmium conieci in eum librum, quem ad te misi. Epist.118 b,In Epicuri nos aduersarij nostri castra coniecimus.I.P.100 a, Nulli conijcientur in hunc ordinem,nulli eximentur.Epi.183 b,Resp,iacet in ijs perturbationibus,in quas eam ille coniecit.I.V.134 a, Nunquid igitur oportet nisi tres sortes conijci?unam educi? nihil, conij ci iubet tres, &c. pro Muren. 143 b, Hæc omnia crimina à multitudine in tuā inuidiam diligentiam serui cōiecta sunt. I.A.164 a,Negociumq; transegisses, ni se sub scalas tabernę librariæ cōiecisset. de D.117 b, Sed te mirificam in latebram coniecisti.Offic.45 b, Demetrius Periclem uituperabat, qđ tantam pecuniam in præclara illa propylæa coniecit. pro Plan.265 a,Conijcere maledicta in aliquē.I.V.112 a,O præclarè coniectum à uulgo in illam prouinciam omen cōmunis famæ atq; sermonis.Epi.114 b, Nam disputando coniecit illam uocem Cn.Pompeius, omnes oportere senatus dicto audientes esse.I.V. 265 a,In Latumias statim conijciebā tur.& 239 a, Conijcere aliquem in uincula uel in carcerem. Tusculan.169 a,Conijci in carcerem.Tusculan.230 a,Conijci in eculeum.

CONIVGATIO,*onis*.σύζυγία. de Sen.88 à, Capitum coniugatio, & religatio, & propagatio uitiū. Top. 224 a, Locus ex coniugatione:id est,ex coniugatis.& 221 b.

CONIVGATA,*orum*.coniuncta. Top.221 b, Coniugata dicuntur,quæ sunt ex uerbis generis eiusdēm: ut sapiens, sapienter, sapientia.

CONIVGIVM,*gij*.connubium,matrimonium.Off.11 b,Prima societas in ipso est coniugio.pro Cluent.57 b,Præterea quid eam sibi domum coniugij delegit,in qua,&c.Attic.97 b,Etiam mehercule lætatus sum sermone Pyliæ de coniugio Tulliæ meæ.

CONIVGO,*as*.coniungo.Off.12 a,Est ea iucundissima amicitia,quam morum similitudo coniugauit.

CONIVNCTA,*orum*.coniugata.de Or.123 b,Ex cōiunctis sic argumenta ducuntur,&c.

CONIVNCTA,*orum*.adiuncta,locus dialecticus.Part.230 a,Alia ex coniunctis.

CONIVNCTE, simul,coniunctim.)(.Simpliciter, separatim.de Or.131 b,Si quando risus coniunctè re uerboq; moueatur.de Am. 93 b, Coniunctissimè & amātissimè uiuere cum aliquo.& de Or.143 b,de Ora.123 a,Simpliciter dici.)(. Coniunctè efferri.Epi.67 a, Coniuncténe malles cum cæteris rebus nostra contexere,an separare,&c.

CONIVNCTIM,coniunctè.Cæl.117 b,Néue quid coniunctim,de ea re referretur à Cos̄.de In.44 a,Ac mihi uidetur coniunctim agendum de materia & partibus.

CONIVNCTIO,*onis*.copulatio,necessitudo,affinitas,cognatio,societas,consociatio,congregatio,conuenientia,cōtinuatio,quasi concentus atq; consensio. Epist. 8 b, Quod mihi de filia & Crassipede gratularis,agnosco humanitatē tuam, & spero nobis hanc coniunctionem uoluptati fore. Epi.53 b,Sin minus,me certè in omnibus rebus satis nostrę coniunctioni amoriq; facturum.Atti.89 b,Dixerim me uel plurima uincula tecū summæ cōiunctionis optare, & sunt amoris arctissima, tātū abest ut ex quo astricti sumus,laxari aliquid uelim. I.A. 243 a, Sed hanc mihi dissipationē pro paterna necessitudine & coniunctione depoſco. I.A. 262 b, Hoc pro coniunctione & beneuolētia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem,quod, &c.Epistol.207 b,Quæsturæ coniunctio liberorum necessitudini proxima est. de Fin.104 a,

Nos ad coniunctionem cōgregationemq; hominum, & ad naturalem communitatem esse natos.Epi. 208 a,In omnib. nouis coniunctionibus interest qualis primus aditus sit,& qua commendatione quasi amicitiæ fores aperiātur.& ibi. Necessitudo quæsturæ.& 214 b, Idq; ipse pro familiari consuetudine sæpe ex me audierat,quam suauis esset inter nos & quanta coniunctio. pro D. 218 b, Hanc nostram coniunctionem certi homines fictis sermonib. diremerunt. & 237 a,Eius autoritas propter tantam coniunctionem affinitatis minor est putanda. pro Cl. 58 a,Coniunctio affinitatis, pro Plan. 263 a, Iam municipia coniunctione etiam uicinitatis uehementer mouentur. pro Cæl. 44 a,Rationem tantæ familiaritatis,& tantæ consuetudinis,tantæ coniunctionis reddas necesse est.I.A.218 a,Quorum est nemo,qui non mecum habeat aliquam coniunctionem gratiæ.de Am.100 a,Si exemeris ex rerum natura beneuolentię coniunctionē: id est,amicitiā. Off.3 a,Commune animantiū omniū est,cōiunctionis appetitus procreandi causa. de D. 135 a,Hac igitur mentis coniunctione cum externis mentibus cerni quæ sint futura continuatio cōiunctioq; naturæ.de D.134 a, Cōiectores ex quadam conuenientia & coniunctione naturæ, quā uocāt συμπάθειαν, quod cuiq; rei cōueniat ex somnijs, & quid quamq; rem sequatur,intelligunt.

CONIVNCTIO, pro ea quam partem orationis faciunt grammatici. Ora.209 b,Cum demptis coniunctionib. dissolutè plura dicuntur.

CONIVNCTIO,enunciationis genus, in qua &, adhibetur.de Fat. 142 b, Ergo hæc quoq; coniunctio est ex repugnantibus,& est Fabius,& in mari Fabius morietur. & ibi. Non & natus est quis oriente canicula, & is mari non morietur.& 143 a,b,Ex connexo transferri ad coniunctionum negationem,hoc modo:Si eui uenæ sic mouentur, is habet febrem:non & alicui uenæ sic mouentur, & febrem is nō habet.Top.225 b,Coniunctionum negantia.

CONIVNCTIO,uerborum quædam exornatio est, cum interpositione uerbi, & superiores orationis partes comprehendūtur,& inferiores,hoc modo: Formæ dignitas aut morbo defloreſcit,aut uetustāte. ad Her.32 b.

CONIVNCTVS,*a*,*um*.iunctus,copulatus,continens, adiunctus,cohærens,consentiens,implicatus cum aliquo,cōmunis,sociatus,connexus, habens societatem cum aliquo, qui cum aliquo habet aliquam coniunctionē gratiæ, quasi deiunctus,necessarius.)(.Disiunctus,solitarius.At.13 a,Multa consuetudinē coniuncti inter nos sumus. de Am. 103 b, Tum etiam cum ijs & inter se cōiunctissimos fuisse M.Curium & T.Coruncanum.Att.229 b,Vt nosmetipsi inter nos coniunctiores simus. In Verr.216 b,Non solùm amicitia,sed etiam cognatione cum aliquo coniunctum esse.pro Cluen. 50 a, Equitēs ordini senatorio concordia coniunctissimos esse cupio. At.263 a, Me paterna necessitudine coniunctum semper habuisti.pro Pl.264 a, Qui est cū illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. I.A. 134 a, Vrbs mihi coniunctissima. pro Syl. 178 a, Homo mihi coniunctissimus officijs,usu,consuetudine.de Am.311 b,Homines beneuolentia coniuncti.I.V. 219 a, Quæ cognatio studiorum & artium propemodum non minus est coniuncta, quàm illa generis & nominis.pro Syl. 168 a,Non enim iam se ullo officio cum illo coniunctum putat,qui,&c. de Clar. 165 a, Vir egregius coniunctissimusque mecum consiliorū omnium societate.pro Dom.218 b,Quod par amicitiæ fuit unquam coniunctius,quàm,&c. Epist.231 a,Nihil potest esse coniunctius,quàm nos inter nos sumus. de Or.87 a, Antonius summā cum Crasso familiaritate coniunctus.Attic. 142 a, Vt per te qui utrique es coniunctus, res tota confieret.& ibid. b, Cum utriq; sis maximè necessarius. & 264 b, Homo familiarissimus, & mihi omnib. rebus coniunctus. de Nat.41 b, Deos inter se quasi ciuili conciliatione & sotietate esse coniunctos.Epi.214 b, Lucius magna mecū necessitudine coniunctus est.de Or.139 a,Hæc & natura,& utilitate,& tractatione coniuncta sunt. de Or.148 a,Philosophia oratori coniuncta maximè.de Diu.115 a, Primùm extra sunt coniuncta mundo.Off.39 b,Iusticia coniuncta intelligentiæ. Oct.329 a, Mea salus coniuncta publicæ saluti.pro Sest.3 b,Dolor coniunctus officio.Off.2 a,Præcepta naturę coniuncta:id est,naturalia.de Sen.89 b,Virtuti tuæ fortuna cōiuncta est.de Nat.7 a,Motus sensūi coniunctus & continens.I.C. 104 a, Latrones scelerum fœdere inter se ac nefaria societate coniuncti.pro Cæl. 39 b,Quis turpioribus uiris coniunctior? Offic.10 a, Talis autem simulatio uanitati coniunctior est,quàm liberalitati.Epi.54 a, Cum omnium nostrūm periculum esset coniunctū suo.de D. 125 b, Conueniens & cōiuncta inter augures constantia.de Or.156 b,Verba cōtinuata & coniuncta.pro Sest. 9 a, Scelera quæ tibi cū illo coniuncta atq; cōmunia sunt, de Am,111 b, Vt quoniam

solitaria non posset uirtus ad ea quæ summa sunt peruenire, coniuncta & sociata cum altera peruenirent. pro S.R. 24 b, Quæ uita est maximè disiuncta à cupiditate, & cum officio coniuncta. de Clar. 194 b, Et dicendi ardore eram propior, & ætate coniunctior. de Or. 86 b, Celeritas respondendi subtili uenustate coniuncta. de Ora. 106 a, Dicendi uis egregia summa festiuitate & uenustate coniuncta. Epi. 69 b, Declarat enim summam beneuolentiam coniunctam pari prudentia. I.A. 190 b, Ea summa miseria est, summo dedecore coniuncta. de Or. 164 a, Verba neminem mouêt nisi eum, qui eiusdem linguæ societate coniunctus est. I.V. 68 a, Vita multis uitijs flagitijsq; coniuncta. de Le. 157 b, Fannij ætate coniunctus Antipater. de Clar. 189 a, Varro cum Sicinio ætate coniunctus. I. V. 233 b, Postea decernitur ac non uariè, sed propè coniunctis sententijs. I.P. 86 a, Qui discessus cum gloria potius esse coniunctus quàm cum probro putaretur. de Am. 98 b, Quo cum mihi coniuncta cura de republica fuit.

CONIVNGO, *gis.* copulo, coniungo, conglutino, scito, cõ socio, congrego, coagmento, concilio, connecto. At. 262 b, Ego ad prætores misi, ut se nobis coniungerent. de Pro. 78 a, Quod me secum ne beneficijs quidem uidebat posse coniungi. pro Quint. Rosc. 47 b, Falle socium, qui se in negocio coniunxit. Attic. 162 b, Volare dicitur Perseus, cum Atranio coniunxisse. Epi. 46 b, Quòd existimas meam causam coniunctam esse cum tua. & 109 b. Eamque epistolam cum hac coniunxi. pro Syl. 170 a, Cum interim Sylla cum eisdem ne mediocri quidem sermone & congressu coniungeretur. de Cl. 175 a, In doctrina Academicorum ueterum disserendi ratio coniungitur cum suauitate dicendi & copia. pro Quin. 9 b, Is, qui cum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna cõiunxit. Qu. Fr. 293 a, Aliquem hospitio, & amicitia cum aliquo coniungi. Quin. Frat. 294 a, Cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur. pro Deiot. 151 a, Detotarus, quo cum mihi amicitiam resp. conciliauit, hospitium uoluntas utriusq; coniunxit. I. A. 210 b, Quanquam nos ab ineunte ætate illius usus, consuetudo, studiorum etiam honestissimorum societas similitudoque coniunxit. pro Pomp. 9 a, Quantum illud bellum factum putetis, quod coniungant reges potentissimi. I.P. 83 b, Quẽ ego ciuem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo. Quint. Frat. 297 a, Difficile est ea, quæ commodis, utilitate & propè natura diuersa sunt, uoluntate coniungere. Ep. 63 b, Non dubito quin Resp. nos inter nos conciliatura coniuncturaq; sit. I.V. 207 b, Portus, qui cum diuersos inter se aditus habeant, in exitu coniunguntur, & confluunt. Acad. 119 b, Vt mihi uel consilium meum cum illius consilio uel fortuna coniungenda uideatur. pro Clu. 26 b, Similitudo morum multum ualet ad coniungendas amicitias. I.V. 233 a, Coniungere necessitudinem cum aliquo. Postq. 205 a, Nunquam dubitastis meam salutem cum salute communi coniungere. de Orat. 137 a, Neq; tanti est illud quod uidetur pdesse, ut cũ aliquo malo coniungatur.

CONIVNX, *gis.* particeps connubij. Attic. 118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & liberis. & I.V. 69 a, de Natur. 73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. Quint. Fratr. 303 b, Fidelissima coniunx. & in Ant. 186 b. & I.C. 122 b.

CONIVRATIO, *onis.* conspiratio, consensio. I.C. 161 b, Vt omnes factam esse apertè coniurationem contra rempubl. uideretis. I.C. 14 b, Hæc in rempubl. coniuratio manifestè deprehensa est. & 119 a, Tam exitiosam haberi coniurationem à ciuibus nunquam putaui. Off. 61 a, Nam si omnia facienda sunt quæ amici uelint, non amicitiæ tales, sed coniurationes putandæ sunt. I.C. 200 a, Ista coniuratio perditorum hominum: id est, isti coniurati.

CONIVRATOR, *oris.* I.C. 122 b, Manus coniuratorum, quam uidetis esse permagnam.

CONIVRATVS, *a, um.* pro Fon. 278 b, Testibus cupidis, iratis, coniuratis, non credendum esse. pro Mur. 136 b, Homines iam tum coniuratos cum gladijs in campum deduci à Catilina sciebam. pro Plan. 280 b, Exules coniurati.

CONIVRO, *as.* consentio, conspiro. pro Syl. 180 a, Catilina contra rempubl. coniurauit. & ibid. b, Ii quos coniurasse cognitum est. de Ar. 252 a, Hi quibus cum coniurasti. pro Mil. 113 b, Seruos Milonis sibi confessos esse de interficiendo Pompeio coniurasse. Ep. 63 a, Scito me tantum habere æris alieni, ut cupiam coniurare. I.A. 163 b, Cum homines nefarij confiterentur se urbem inflammare consensisse.

CONNECTO, *ctis.* coniungo.) (. Separo. de N.a, Aeternum ex astris cupiens connectere nodum. de Orat. 158 a, Nam illud ex hoc genere profluit, non est in uno uerbo transtato, sed ex pluribus continuatis connectitur. Attic. 252 a, Ista uerò, quæ tu connecti uis, aliud quoddam separatum uolumen expectant. de Diu. 131 b, *ἀπεσπασμένα* cum deinceps ex primis uersus literis aliquid connectitur. de Orat. 138 a, Connexum sit principium consequenti orationi, ita ut, &c. de Som. 128 a, Nouem tibi orbibus connexa sunt omnia. de D. 141 b, Si uerum est, quod ita connectitur: si quis oriente canicula natus est, is in mari non morietur. de Fin. 63 a, Amicitia cum uoluptate connectitur. Part. 242 b, Sic inter se pleraq; sunt connexa & apta, ut, &c.

CONNEXIO, *onis.* de Or.

CONNEXVS, *a, um.* nexus, aptus, coniunctus. I.P. 81 b, Persequere his funeribus connexos dies. de Nat. 5 b, Qui tam certos cœli motus, tam ratos astrorum ordines, tamq; omnia inter se apta & connexa uiderit. de Fin. 118 a, Est apud illos ordo rerum conseruatus, & omnia inter se apta & connexa.

CONNEXVM, *xi.* enunciati & conclusionis genus. Ac. 24 b, Ratio connexi, cum concesseris superius, cogit inferius concedere. de Fat. 143 a, Si quod primum in connexo est necessarium, sit etiam quod consequitur necessarium.

CONNITOR, *ris.* nitor, operando conor. Off. 43 b, Quantum conniti animo potes, quantum labore contendere, tantum fac ut efficias. de Finibus 124 b, Cum autem paulum firmitatis accesserit, connituntur ut se erigant, & manibus utuntur. in Arat. Atq; genu flexo taurus connititur ingens. de D. 89 b, Deinde eius germanum cornibus connitier in me arietare.

CONNIVEO, *ues.* est palpebras oculorum mouere, modò claudere, modò aperire: ponitur pro dissimulare. pro Fla. 151 b, In quo etiam si quid erraſſet, omnes boni conniuendum esse arbitrarentur. Tusc. 174 a, In mediis uitæ laboribus obdormiscere, & ita conniuentem somno contopiri sempiterno. de N. 55 a. Oculi somno conniuentes palpebris tanquam inuoluti quiescunt. de Ar. 252 b, Conniuentes oculi abaui tui. pro Cæl. 46 a, Multa nobis blandimenta natura dedit, quibus sopita uirtus conniueret. I. A. 156 b, Sed ea ipsa concedo, quibusdam in rebus etiam conniueo. pro Cæl. 50 a, Prò dij immortales, cur interdum in hominum sceleribus maximis conniuetis? de Ar. 256 a, Qui in tot tantisq; sceleribus conniuebant.

CONNIXVS, *a um.* fultus, firmus. Tusc. 185 b, Ratio connixa per se & progressa longius fit perfecta uirtus.

CONNVBIVM, *bij.* coniugiũ. Anteq. 196 b, Tuq; particeps connubij, socia regni regina Iuno. Topi. 222 a, Mulier nupta cum eo cui connubij ius non est. Off. 11 b, Sequuntur connubia & affinitates.

CONNVS, *ui.* Ep. 140 b, Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen, is Connus uocitatus est: num id obscœnum putas?

CONOR, *aris.* tento, experior, molior, enitor, incumbo, id ago, ut, &c. id molior, id pugno, ut, &c. de Or. 114 a, Poetas omnino quasi alia quadam lingua locutos non conor attingere. de Orat. 145 b, Sed priusquam illa conor attingere, proponam, &c. de Ora. 106 a, Videsne profectò Demosthenem multa perficere, nos multa conari: illum posse, nos uelle. pro Sext. Ros. 27 a, Non modò facere non possum, uerùm ne conor quidem. pro Qu. 14 a, Dixi mihi uideri ore durissimo esse, qui presente eo gestum agere conaretur. pro Sext. Rosc. 41 b, Multa efficere, plura conari. Orat. 217 b, Id fortasse non perfecimus, conati quidem sumus. de Vniuers. 101 b, Hæc si uerbis explicare conemur, frustra laboremus. I. C. 108 b, Quibus hoc præcipiendum uidetur, ut desperent se id quod conantur, consequi posse. pro Cluen. 56 a, Mater in filij caput quæstionem habere conata est. & 52 a, Hæc si T. Actius cogitasset, profectò ne conatu quidem esset dicere id quod multis uerbis egit, iudicem non deuictum legibus esse oportere. Epistol. 7 a, Si exploratum tibi est, posse te illius regni potiri, non est cunctandum: sin dubium, non est conandum. & 10 b, Ea est enim conatus, quibus parefactis, &c. Epistol. 52 b, Aut enim bellum renouare conati sunt, & hi se in Africam contulerunt. de Arus. 245 b, Si impetum in me facere conabitur, resistam, & eius conatus retuta bo. pro Cæl. 50 a, Qui consulem insipientem furere, atq; conantem sua se manu interfecturum dixerit. pro Deiot. 147 a, Quod & occultius conari, & cautius efficere potuit. Ora. 199 b, Magnum opus omnino & arduum Brute conamur, sed nihil difficile amanti puto. Epistol. 57 a, Et afferam rationes, quibus te à molestijs coner abducere. & 2 b, Qui nunc, &c. si qua conabuntur agere, satis prouisum est, &c.

CONQVASSATIO, *onis.* concussio, commotio. Tusc. 215 a, Morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquassatione & perturbatione gignuntur.

CONQVASSO, *as.* concussio, commoueo, uasto. pro Sest. 15 b, & in Vat. 32 b, Exteras nationes illius anni furore con-

quassatas uidebam. Ep. 50 b, Omnes prouinciæ conquassatæ sunt. de Diu. 100 b, Apulia maximis terræ motibus conquassata est.

CONQVEROR, *ris.* deploro. Epi. 60 b, Nihil tecum de tui fratris iniuria conqueror. Ep. 120 a, Contristauit hæc sententia Cornelium, & scio cum conquestum esse cum Scipione. in Ver. 136 a, Non illi bonorum direptiones, non iniqua iudicia, non uim, non cõtumelias, quibus oppressi erant, conquerebantur, sed, &c. & 271 a, Si ad saxa hæc conqueri ac deplorare uellem. & 157 a, Tanta uis erat iniuriarum, ut homines quiduis perpeti, quàm nõ de istius prauitate & iniurijs deplorare & conqueri mallent. pro Sext. Rosc. 22 b, Cõqueri de scelere & iniurijs alicuius. 20 a, Grauiter cõqueri. pro Sest. 5 b, Nihil ab eo prætermissum est, quod aut pro repub. conquerendum fuit, aut pro reo disputandum. Tusc. 186 a, Conqueri fortunam aduersam, non lamentari decet.

CONQVESTIO, *onis.* querela. Qu. Fr. 294 a, & pro Mur. 125 a, & de In. 61 a.

CONQVIESCO, *scis.* quiesco, consideo, desino. Or. 206 b, Ita postremò eijciuntur, ut ne ad saxa quidem conquiescãt. pro R. P. 129 b, Hyeme omnia bella iure gentium conquiescunt. pro Mil. 114 b, Si urbs ab armis sine Milonis clade nunquam esset conquietura. pro Corn. 55 b, Is à pueritia usq; ad hanc ætatem à continuis bellis nunquam conquieuit. pro Dom. 133 a, Nunquam conquiescet fluctus bonorum. contra Rul. 64 b, Vectigal quod intermissis alijs non conquiescat. pro Mil. 108 b, Itaq; quando illius postea fica conquieuit? Ep. 2 a, Quoniam tu nisi perfecta re de me non cõquiesti. de Finib. 138 a, Videmus igitur ut conquiescere ne infantes quidem possint. Att. 4 a, Ex omnibus molestijs ac laboribus uno illo in loco conquiescimus. Epist. 129 a, & Attic. 20 b, Quod nos quoq; imitamur, ut possimus, & in nostris studijs libentissimè conquiescimus. Epist. 18 b, Vt ætas nostra iam ingraueſcens in amore atq; in adolescentia cõquiescat tua. de Amic. 100 a, In amici mutua beneuolentia conquiesceret. Ep. 51 b, Habebam quò confugerem, ubi cõquiescerẽ, cuius in sermone & suauitate omnes curas doloresq; deponerem. pro Pom. 6 a, Etiam si irruptio nulla facta sit, tamen agricultura deseritur, mercatorum nauigatio conquiescit. pro Arch. 187 b, Hic homo suppeditat nobis, ubi & animus ex hoc forensi strepitu reficiatur, & aures conuicio defessæ conquiescant. Attic. 199 a, Conquiescent literæ, nisi quid noui extiterit. de Orat. 160 b, Notatur autem maximè similitudo in conquiescendo.

CONQVIRO, *ris.* inuestigo, magna diligentia quæro. Epi. 65 b, Ego tamen terra mariq; ut conquirereturpræmandaui, & profectò illum reperiam, nisi in Dalmatiã aufugerit. de Fi. 88 a, Sed ea nullam aliam ad rem, nisi ad uoluptatem conquiruntur. contra Rul. 85 b, Isti ab Rullo conquisiti atq; electi coloni. & ibid. Statim conquisituri sunt aliquid sceleris. Off. 75 b, Conquirere suauitates undiq;. ad Her. 12 a, Græci scriptores ne parum multa scisse uiderentur, ea conquisiuerunt, quæ nihil attinebant, ut ars cognitu difficilior putaretur. de Or. 145 a, Sed quid ego uetera conquiram? I. V. 208 b, Conquiri Diodorum iubet. de Orat. 102 a, Non enim hoc conquirimus, sed, &c.

CONQVISITÈ, exquisitè, diligenter, doctè. ad Her. 16 a, Conquisitè conscribere aliquid.

CONQVISITIO, *onis.* de Pro. 70 a, Exercitus superbissimo delectu, & durissima conquisitione collectus. de Vniu. 196 a, Difficillimum est in omni conquisitione rationis exordium.

CONQVISITOR, *oris.* cui aliquid conquirendum pranda tum est. Attic. 115 a, Nullus usquam delectus: nec enim conquisitores *ponere* eorum *fas* audent, cum ille adsit. Item pro Mil. 114 a.

CONQVISITVS, *a, um.* exquisitus, insignis. Tusc. 240 a, Incendebantur odores, meniæ conquisitissimis cibis extruebantur. de Ar. 257 a, Si quis aliquem fictis conquisitisq; uitijs deformatum uellet inducere.

CONSALVTATIO, *onis.* Att. 33 a, Consalutatio forensis.

CONSALVTO, *as.* saluto. de Or. 109 b, Qui cum inter se, ut eorum usus ferebat, amicissimè consalutassent. In Ant. 171.

CONSANESCO, *scis.* sanor, sanus fio. Epist. 51 b, Nunc hoc tam graui uulnere, etiam illa quæ consanuisse uidebantur, recrudescunt.

CONSANGVINEVS, *a, um.* sanguine coniunctus, propinquus. de In. 50 a, & 61 a, Cognatio, quibus maioribus, quibus consanguineis.

CONSAVCIO, *as.* saucio, uulnero. ad Her. 30 a, In hoc autem crebro & celeri uulnere corpus consauciari uidetur.

CONSCELERATVS, *a, um.* sceleratus. pro S. R. 29 b, & I. V. 94 b, & Oct. 33 a, Quæ furiæ dies noctesq; parentum pœnas à conſceleratissimis filijs repetant.

CONSCENDO, *dis.* ascendo. Qu. F. 307 b, Tu uelim quàm primùm conscendas, ad me q; uenias. Epist. 40 b, Tamen ut uidit tua interesse, conscendens iam nauem, Epheso Laodiceam reuertit. & At. 135 a, Si Cn. bene comitatus conscendisset, & consules transissent. Ep. 199 a, Quamobrem conscende nobiscum, & quidem ad puppim, una nauis est iam bonorum omnium, &c.

CONSCENSIO, *onis.* ascensus. de Diuin. 94 b, Conscensio in naues.

CONSCIENTIA, *tiæ.* recordatio, animi quædã ratio, uis & lex, à qua & de rectè factis, & secus, admonemur. de Nat. 77 a, Et uirtutis & uitiorum sine ulla diuina ratione graue ipsius conscientiæ pondus est, qua sublata iacent omnia. At. 210 a, In omni uita sua quenquam à recta conscientia transuersum unguem non oportet discedere. pro Mil. 113 a, Magna uis est conscientiæ in utranq; partem, ut neque timeant qui nihil commiserunt, & pœnam semper ante oculos uersari putent qui peccarint. & ibid. Pura atq; integra mens: id est, quæ nullius sibi criminis cõscia est. I. A. 182 a, In ipsa conscientia rectè factorum satis magnus laborum fructus est. Att. 195 b, Mea mihi conscientia pluris est quàm hominum sermo. Par. 123 b, Timor ex conscientia peccatorum exoritur. Anteq. 195 b, Illi scelerum suorum conscientia cruciati pop. Rom. pœnas dabunt. I. C. 97 b, Patêre tua consilio non sentis? constrictam iam omnium horum conscientia teneri coniurationem tuam non uides? & 115 a, Is recitatis literis cõscientia conuictus repentè cõcidit. & 107 a, Homo audacissimus conscientia conuictus reticuit. pro Cæl. 42 b, Qui non modò facto, sed etiam à conscientiæ suspicione abest. de Cl. 187 b, Qui in hoc communi malo consoletur se, cùm conscientia optimæ mentis, tum etiam usurpatione & renouatione doctrinæ. pro Mil. 113 b, Cõscientia magnorum delictorum. de Fin. 59 b, Quòd si qui satis opibus hominum sibi contra conscientiam septi esse & muniti uidentur, deos tamen horrent: easq; ipsas solicitudines, quibus eorum animi noctes atq; dies exeduntur à dijs immortalibus supplicij causa importari putant. Parad. 119 a, Te conscientiæ stimulant maleficiorum tuorum. & ibid. Quocunque aspexisti, ut furiæ sic tuæ tibi occurrunt iniuriæ, quæ te respirare non sinunt. Off. 69 a, Hunc tu quas conscientiæ labes in animo censes habuisse? quæ uulnera? de L. 163 b, & 164 a, & 198 b, Itaq; pœnas luunt, non tam iudicijs, quàm quòd eos agitant infectanturq; furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ fraudisq; cruciatu. de Off. 60 b, Sceleris est pœna tristis, & præter eos euentus qui sequuntur, per se ipsa maxima est: cum uerò iurato dicendo sententia fit, meminerit Deum se habere testem: id est, ut ego arbitror, mentem suam, &c. pro Do. 241 b, Qui aram in littore deserto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecrauit. & ibid. Aliquem conscientia peccati profugisse. Epist. 36 a, Hæc ad te scripsi liberius, fretus conscientia officij mei. At. 146 b, Præclara igitur cõscientia sustẽtor. de L. 164 a, Angor & solicitudo conscientiæ uexat impios. pro Cluen. 29 a, Consilia conscientiæq; facinorum supplicio dignæ sunt. I. V. 173 b, Illi ad quos conscientiæ cõtagio pertinebit. ad Her. 7 b, Accusator dicet aduersarium cum ad eum uentum sit, erubuisse, expalluisse, titubasse, inconstanter locutum esse, &c. quæ signa conscientiæ sunt. de Fin. 70 b, Epicurus in magnis interdum uersatur angustijs, ut hominum conscientia remota nihil tam turpe sit, quod non uoluptatis causa uideatur esse facturus. I. P. 87 b, Tu oppressus conscientia scelerum tuorum. & 88 b, Impedita & oppressa mens conscientia. & ibid. a, Horum alter sic fuit infirmatus conscientia scelerum & fraudum suarum, ut non sit ausus, & cætera.

CONSCINDO, *dis.* discindo, scindo, discerpo. Epist. 104 a, Epistolam tuam conscidi innocẽtem: nihil enim habebat, quod non uel in concione rectè legi posset. & 107 a, Quòd epistolam conscissam doles, uoli laborare, salua est domi. At. 134 a, Is me ab optimatibus ait conscindi. I. V. 159 b, Conscindere aliquem pugnis & calcibus. Attic. 34 a, Conscindere aliquem sibilis.

CONSCISCO, *scis.* uitam mihi exhaurio, mortẽ hostibus offero. I. V. 176 b, Aratores mortem sibi ipsi conscisciuerunt. de Cla. 168 a, Themistocles ueneno sibi mortem conscisciuit. Ep. 97 a, Mortem mihi cur conscisscrem, causa non uisa est: cur optarem, multæ. & ibid. Aut capiendus tanquam exilio locus, aut conscisscenda mors uoluntaria. de Natu. 27 b, Iunius necem sibi ipse conscisciuit. pro Clu. 54 a, Is mortem sibi ipse conscisscet. At. 283 b, Nec incolumis fui Cæsare uiuo, nisi postquam illud conscisci facinus.

CONSCIVS, *a, um.* particeps, socius, testis. pro Clu. 19 a, Is conscius illi facinoti fuisse putabatur. de Orat. 192 a, Vides officium agi meum quoddam, cui tu es conscius. I. V. 229 a,

Nolo

Nolo uitos primarios esse temeritati & mendacio conscios. Atti.165 b,Ille mihi in priuatis rebus omnibus conscius est.Epi.179 b, Conscius aũt mihi eram,nihil à me commissum esse,quod,&c. Tusc.177 a, Etsi mihi conscius sum,nun quam me cupidum fuisse uitæ. Offic.66 a,Ego mihi nullius culpæ conscius sum.pro Cæl.48 b,Huic tanto facinori tua mens liberalis conscia esse non debuit. pro Cæl. 52 a, Serui conscij multarum rerum.pro Deiot. 574 a, Horum,inquit, eram conscius. &ibid. Habere aliquem conscium maximi sceleris.Ep.92 b,T.Pomponius homo omnium meorum in te studiorum & officiorum maximè conscius.pro Font.277 a,Satisne uobis multos satis idoneos testes & conscios uidetur ipsa fortuna esse uoluisse earum rerum,quæ,&c.de Finib.72 b,Facilè ut excogitet, quò occultè sine teste, sine ullo conscio fallat. Ad Her.22 b,Et eius rei multos dixerit testes & conscios esse.

CONSCRIBO,*bis.*scribo,compono.de Sen.94 b,Sed illos etiam de quibus audiui & legi, & ipse conscripsi.Atti.221 a, Conscripsi de his ipsis libris epistolam ad Cæsarẽ. ad Her. 1 a,Vt de ratione dicendi conscriberemus. Epist.104 b,Insti tui Topica Aristotelica conscribere, ab ipsa urbe commonitus amantissima tui. At.191 b,De Antonio Balbus ad me cum Oppio conscripsit.pro S.R.35 a, Volumen quod ei pla num facere possum.Erucium conscripsisse.pro Cl.57 a,For tunas alterius literis conscriptas in iudicium afferre. Epist. 193 b,Milites,quos Dolabella ex Asia conscripserat, è Syria fugientes in Pamphyliam uenerũt. Postq.200 b,& pro Do. 244 a, Cum homines in tribunal Aurelio palàm conscribi centuriariq; uidissem.pro Sest.10 a,Cum serui uicatim cõscriberentur,decuriarentur.

CONSCRIPTIO,*onis.*scriptio. pro Cl.58 a,Falsæ conscri ptiones quæstionum.

CONSCRIPTVS,*a,um.*scriptus.de Cl.176 b, Liber,quem de consulatu suo conscriptum misit ad Furium poetam.

CONSCRIPTI dicebantur, qui ex equestri ordine patribus ascribebantur,ut numerus senatorum expleretur. hinc postea senatores omnes,Patres conscripti appellati.I.C.118 b,Quare P. C.consulite uobis,&c.ad Her.31 a,Demus operam Quirites ne omnino Patres conscripti circumscripti putentur.

CONSECRATIO,*onis.*dedicatio.pro Dom.238 a,An cõsecratio nullum habuit ius?dedicatio est religiosa?pro Do. 237 b, Clodius suis se dicit manibus domum ciuis optimi consecrasse, quæ tua fuit consecratio ? pro Dom. 237 b, & 238 b,Consecrationes fiebant aut à Pontificibus aut à Tribunis plebis.pro Cor.61 b,Obtestatio & consecratio legis. pro Dom.239 a,In consecratione statuebantur aræ,quæ religionem afferrent.

CONSECRATVS,*a.um.*sacer.)(.Profanus.In Verr.200 b, Hunc Cupidinem,quòd consecratus erat,non attigit.Item, Aristeus cum Libero patre eodem in templo consecratus. ad Qu.Fr.296 b, Vrbes in quibus tuas uirtutes consecratas uides. Tusc.155 a,Vetera iam ista & religione omnium consecrata.Tuscul. 176 a, Qui certis quibusdam destinatisque sententijs quasi addicti & consecrati sunt.in Catil.118 a,Cãpus consularibus auspicijs consecratus.pro Mur. 124 a,Illa solennis comitiorum precatio consularib.auspicijs consecrata.de N.69 b,Certæ tempestates pop.Romani ritib.consecratæ. & 71 b, Quarum rerum utilitate uideo etiam consecrata simulachra. pro Cl. 26 a, Martiales quidam Larini appellantur ministri publici Martis, eiq; Deo ueterib. institutis consecrati.de Nat.69 a,Virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam. de Aruſp. 245 a,Clodium esse consecratum Miloni.Part.233 a, Locus consecratus.)(.Locus profanus.

CONSECRO,*as.*dico,dedico,sacro, religiosum facio, monumentũ facio,fanum alicui facio,mortuum in locum aliquem infero.de N.37 b,Quamuis Menti delubra,Virtuti & Fidei consecremus,tamen, &c.I.V.215 b,Tui nominis æterna memoria simul cum templo illo consecratur. de Legib. 175 a, Athenienses impudentiæ fanum fecerunt : sed uirtutes,non uitia consecrare decet. de Na.90 a,Mater Phalaridis uisa est uidere in somnis simulachra deorum, quæ ipsa Phalaridis domi cõsecrauisset,&c.de Diu. 123 a, & 101 a, Ex eo Aio loquendi ara in noua uia consecrata est. pro Dom. 241 b,Consecrare aram in littore. de Natu.67 a,Omne ferè bestiarum genus Aegyptij consecrauerunt.de D.21 b,Aegyptij nullam belluam nisi ob aliquam utilitatem consecrauerunt.& ibi. Belluas à barbaris propter beneficium consecratas.de Natur.39 a, Aer Iunonis nomine consecratur.I.V. 215 a,Dare,donare,dicare,cõsecrare aliquid Ioui Opt. Max. de Nat.41 b,Consecrare & publicè dedicare aliquem deũ. & 38 a,Liber,quem maiores nostri consecrauerunt.de Leg. 175 a, Ex hominum genere consecrati, ut Hercules, &c. &

ibid. Bene uerò quòd mens, pietas, fides, consecratur manu,quarum omnium Romæ dedicata publicè templa sunt. pro Dom. 223 b, Quid nunc apud pontifices agis? te meam domum consecrasse,te monumentum fecisse,in ædib. meis te signum dedicasse. & 237 a,An putatis, si is potestatem tenuerit, & aliquid dixerit , domum uniuscuiusq; consecrari posse.& 238 a,C.Attinius bona Qu.Metelli consecrauit, fo culo posito in rostris, adhibitoq; tibicine. pro Corn. 61 a, Cum caput eius, qui contra legem facit,consecratur. de Legib.174 a, Ne quis agrum consecrato,auri argenti sacrandi modus est.de Aruſp.251 a, Tu meam domum religiosam facere potuisti? pro Ar. 191 a, Fuluius Martis manubias Musis consecrauit. Attic.190 b, Ego illam consecrabo omni genere monumentorum.Quin.Fr.296 a,Virtutes tuas consecratas, & in deorum numero collocatas uides. Offic. 56 b, Hercules,quem hominum fama beneficiorũ memor in concilio cœlestium collocauit. Quint.Frat. 298 b,Amplissimis monumentis consecrare memoriam nominis sui. pro Mil. 117 a,Qui tyrannos necarunt propè ad immortalitatem , & religionem, & memoriam consecrantur.I.V.69 a, Delubra sanctissimis religionibus consecrata. pro Rab. 96 b,Mẽtes, quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrauerunt.Tuscula.190 a,Ars eius atque utilitas deorum immortalium inuentioni consecrata: id est, medicina.de N.38 a,Cupidinis & Veneris uocabula consecrata. Tusc. 230 a, Ratio disputandi Socratis,Platonis memoria & literis consecrata. pro Sest.27 b, Neq; si hanc opinionem in illo sanctissimo Hercule consecratam uidemus,minus existimemus,&c.de Leg.170 a, Patria, cui nos totos dedere,& in qua nostra omnia ponere,& quasi consecrare debemus. I.V.225 a,Sicilia Cereri consecrata est.& 119 a, Mutia honor hominis deorum religione consecratus. I. V. Apud omnes Græcos hic mos est, ut honorem hominib. habitum in monumentis huiusmodi nonnulla religione deorum consecrari arbitremur.Pro Corn.61 b,Aut pœna,cum caput eius qui contrà facit,consecratur.

CONSECTARIVS,*a,um.* de Fin.117 b,Illud uerè minimè consectariũ,sed in primis hẽbes, illorum scilicet nominum gloriationem dignam esse beatam uitam , quòd non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur. Itẽ, Nunc uenio ad illa tua breuia,quę consectaria esse dicebas, & primum illud quo nihil potest esse breuius, bonũ omne laudabile, laudabile aũt omne honestũ, omne igitur bonũ honestũ: ô plumbeum pugionem.de Fi. 117 a,& 96,Consectaria me Stoicorum breuia & acuta delectant.

CONSECTATIO,*onis.*captatio,aucupium.Ora.212 b,In huius concinnitatis consectione, Gorgiam fuisse principem accepimus.

CONSECTATRIX,*cis.*auceps. Offi.76 a, Libidines sunt consectatrices uoluptatis.

CONSECTIO,*onis.*sectio. de Nat. 56 b, Consectio arborum.de Diu.104 b,Nisi consectionis materiæ fabricam haberemus. aliàs confectio.

CONSECTVS,*ta.*in Arat.& de N.* Hic quantis terris consectus pellitur orbis.

CONSECTOR,*aris.*aucupor, capio, persequor.de Or. 87 o,Ac,ne omnia consecter, comprehendam breui . I. P. 91 b, Leuitatis est,inanem aucupari rumorem,& omnes umbras etiam falsæ gloriæ consectari.de Or.119 a,Tardi ingenij est riuulos consectari , fontes rerum non uidere. de Leg.157 a, Sisenna in historia puerile quiddam consectatur. Tusc.230 a,Cicero genus disputandi Socratis consectatus est. Offic. 44 a,Alexander beneuolentiam Macedonum largitione cõsectabatur.de Or.146 b, Vitium quod nõnulli de industria consectantur.Att.212 a,Ne existimes,qui non debita consectari soleant, quod debeatur remissuros. de Fin.55 b, & 94 a,Nemo est qui dolorem ipsum,quia dolor sit,amet,consectetur,adipisci uelit. pro Cec.175 a, Si tã uerè homines uerba consectarentur quàm rem.Off.17 a, Bonus ciuis non opes aut potentiam consectabitur.Orat.20 b, In Panathenai co Isocrates ea se consectatum fatetur. & de Or.117 a, Vitio sa consectari imitando.Att.33 a,Consectari aliquem clamoribus,& conuicijs & sibilis.de In.76 a,Licinius hostes consectatus est,& confecit.

CONSECVTIO,*onis.*consequentia,connexum. de Inuen. 52 a, Simplex conclusio ex necessaria consecutione conficitur.de Fin. 56 b, Ipsa detractatio molestiæ consecutionem affert uoluptatis.Consecutio,pro *ἐυσθίᾳ* id est, apta uerborum cõpositione, & constructione.Part.131 a,Consecutio uerborũ in coniunctione seruãda, ne generib. numeris, temporibus,personis, casibus perturbetur oratio : nam ut in simplicib.uerbis, quod nõ est Latinum, sic in coniunctis quod non est consequens,uituperandum est.

CONSECVTIO,pro quæstione qualitatis,seu *p* qualita-

te ipsa. de Or.153 a, Cognitionis tres modi. coniectura, definitio, & ut ita dicam, consecutio. & ibi. Consecutio tractatur, cum quid quamque rem sequatur, inquiritur. ut illud: Sit ne aliquando mentiri boni uiri.

CONSECVTVS, *a, um.* In Anto. 159 a, Proximo, altero, tertio, deniq; reliquis cõsecutis diebus non intermittebas, &c.

CONSENESCO *ĭs.* senex fio, annis & ætate ingraueſco. At. 30 a, Noſter amicus magnus, cuius cognomen unà cum Craſſi ditiis cognomine conſeneſcit. pro Clu. 20 b, Soror in huius amantiſsimi ſui fratris manibus & gremio, mœrore & lachrymis conſeneſcebat. At. 37 b, Deinde omnes illius partis autores etiam nullo aduerſario conſeneſcere. de Orat. 106 b, & pro Cl. 18 b, Veteres leges aut ipſas ſua uetuſtate conſenuiſſe, aut nouis legibus eſſe ſublatas. de Sen. 83 a, Quamuis conſenuerint uires atq; defecerint.

CONSENSIO, *onis.* conſenſus, conſpiratio. Tuſc. 154 b, Omni in re conſenſio omnium gentium lex naturæ putanda eſt. Epi. 13 b, Quo in diſcrimine mirifica ſenatus, incredibilis Italiæ totius, & ſingularis bonorum omnium conſenſio in metuendo extitit. de Am. 98 b, Et id in quo eſt omnis uis amicitiæ, uoluntatum, ſtudiorum & ſententiarum ſummа conſenſio. 37 b, Conſenſio uniuerſorum. pro Font. 277 a, Conſenſio Gallorum. Brut. 91 b, Res omnium conſenſione laudata. Poſtquam. 212 a, Nulla de illis magiſtratuum cõſenſio. Atti. 156 b, Quorum ſocietas & ſceleratæ conſenſionis fides, quò eruperit uides.

CONSENSVS, *ũ.* conſenſio, conſpiratio, quaſi concentus, conuenientia. Tuſc. 155 a, Omniũ conſenſus naturæ uox eſt. I. A. 103 b, Nunquam inter ſenatum & uos conſenſus maior ulla in cauſa fuit. de N. 65 a, Illa mihi placebat oratio de cõuenientia conſenſuq; naturæ, quaq; quaſi cognatione continuatam conſpirare dicebas. & ibi. Iſte quaſi conſenſus, quam *συμφωνίαν* Græci uocant. de Diu. 11 b, Cognatio naturæ, & quaſi concentus atq; conſenſus, quam *συμπάθειαν* Græci uocant. & ibi. a, Rerum natura uno cõſenſu iuncta eſt atq; continens. de Ora. 144 b, Omnium quaſi conſenſus doctrinarum concentuſq;. de Finibus 140 b, Conſpiratio conſenſuiſq; uirtutum. Att. 274 b, Omnium ordinum conſenſus. pro Dom. 228 a, Vnus conſenſus omnium. de Ar. 258 a, Conſenſus ordinum eſt diuulſus. Epi. 12 a, Maxima uis eſt in conſenſu bonorum.

CONSENTANEVS, *a, um.* aptus, conueniens, conſentiẽs, ueriſimilis.)(. Diſſentaneus, ſed aqua hæret, ut aiunt. de N. 34 a, Cum in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt in ijs ſenſum ineſſe & intelligentiam. Off. 76 a, Non id ſpectandum eſt quid dicat, ſed quid conſentaneum ſit ei dicere. de Fa. 147 a, Stoicis conſentaneum eſt oracula comprobare. Offi. 2 a, Hæ diſciplinæ ſi ſibi cõſentaneæ eſſe uelint, de officio nihil queant dicere. Orat. 203 b, Dicere ſignificat quaſi aptum eſſe, conſentaneumq; perſonæ & tempori. Epi. 56 b, Relinquebatur triſte quoddam & his temporibus conſentaneum genus literarum. de Nat. 37 b, Actiones conſentaneæ appetitionibus. Offi. 56 a, Hæc formula Stoicorum rationi diſciplinæq; maximè conſentanea. Epiſt. 34 a, Quod quidem erat conſentaneum cum ijs literis, quas ego Rome acceperã. de D. 136 a, Obſcura ſomnia minimè conſentanea ſunt maieſtati deorum. Offic. 14 a, Non eſt autem conſentaneum, qui metu non frãgatur, eum frãgi cupiditate. & 19 b, Decorum id eſſe quod conſentaneum ſit hominis excellẽtię. &c. I. A. 223 b, Eiusq; mors cõſentanea uitæ fuit. Epi. 100 b, Cum his ea conſentanea & conſequentia ſint, ne de eorũ quidem ueritate eſt dubitandum. de L. 174 a, Optimæ reipublicæ leges dare conſentaneas. Offi. 36 a, Perſpicere quid in quaq; re uerum ſincerumq; ſit, quid cõſentaneum cuiq;, quid conſequens. Part. 230 a, Vt ea quæ ſunt ipſi contrario ue eius aut ſimilia, aut diſſimilia, aut conſentanea, aut diſſentanea. de Orat. 124 a, Ex conſentaneis, & præcurrentib. & repugnantibus argumenta ducuntur.

CONSENTIENS, *tis.* de Diu. 133 a, Animorum conſentiẽtium multitudine repletum eſſe mundum. de D. 98 a, An dũ beſtiæ loquantur expectamus? hominum conſentiente autoritate contenti non ſumus? At. 65 b, Nemo in terris eſt mihi tam conſentientibus ſenſib. id eſt, qui tantopere mecum conſentiat. de Din. 127 a, Cum ſtellæ in eam partẽ uenerint, quæ coniunctum aliquid habeat, aut conſentiens, ea triangula illi & quadrata nominant. de Nat. 29 b, Tanta rerum conſentiens, conſpirans, continuata cognatio.

CONSENTINI, pop. Italiæ. de Fin. 50 b, Lucillius Perſij, Scipionis & Rutilij iudicium reformidans, aiebat Tarentinis ſe & Conſentinis & Siculis ſcribere.

CONSENTIO, *ĭs.* congruo, conuenio, conſentaneus ſum, idem ſentio, cum aliquo facio, in ſententia alicuius maneo, iudicio uel opinione alicuius ſto, cum aliquo ſentio, in eadem uoluntate uel opinione ſum, cõſpiro, cõiuro. I. A. 157 a,

Omnes enim iam ciues de reipub. ſalute, una & mẽte & uoce conſentiunt. de Am. 112 a, De amicitiæ utilitate omnes uno ore conſentiunt. & ibi. De amicitia omnes ad unũ idem ſentiunt. I. V. 33 b, Tu nos qui de communi ſalute conſentimus, tyrannos uocas. I. A. 192 b, Omnes mortales una mente cõſentiunt, omnia arma contra hunc eſſe capienda. pro Seſt. 24 b, Cauſa in qua omnes ordines ciuitatis unà conſentiunt. I. A. 193 a, Omnes deos ad rempub. conſeruandam arbitror conſenſiſſe. de Se. 90 a, In quẽ illud elogiũ unicũ plurimæ conſentiunt gentes, populi primariũ fuiſſe uirum. & ibi. Cuius de laudib. omnium eſt fama conſentiẽs. de Fi. 89 a, Non elogia monumentorũ hoc ſignificant? uelut hoc ad portam, uno ore cui plurimæ conſentiunt gẽtes, populi primarium fuiſſe uirum. & ibid. Id ne conſenſiſſe de Calatino plurimas gentes arbitramur? &c. Epiſt. 170 a, Vt principijs conſentiant exitus. Att. 102 a, Hæc eis, quæ de Fabio acta ſcribis, ualde conſentiunt. Par. 232 b, Si perſonis, ea quæ narrabuntur, conſentiunt. I. C. 121 b, Cæteri uerò ad cõmunem ſalutem conſentiunt. I. A. 135 a, Atq; his principijs reliqua conſentiebant. pro Mur. 124 a, Vt ueſtræ mentes atq; ſententiæ cum populi Romani uoluntate ſuffragijsq; conſentiant. Off. 2 a, Hic ſi ſibi ipſe conſentiat, & non interdũ naturæ bonitate uincatur, fit, &c. pro Cluen. 30 a, Iudices tamẽ in Opianico ſibi conſtare, & ſuperiorib. conſentire iudicijs debuerunt. de Vn. 196 a, Conſentire ſibi, & conſentire ſecum, & conſtare ſibi, idem. Att. 262 a, Conſenti in hac cura, in qua ſum, ut me expediam. Offi. 20 a, Delectat hoc ipſo, quod inter ſe omnes partes cum quodam lepõre conſentiunt. Atti. 282 b, Ciuitas in retinenda libertate conſentiens. Atti. 78 a, Exercitu ut ſpero ad beneuolentiam erga nos conſentiente. de N. 49 b, Copulatio rerum & quaſi conſentiens ad mũdi incolumitatem coagmentatio naturæ. de Fin. 62 b, Epicurus quantos quantaq; amoris conſpiratione conſentientes tenuit amicorum greges? Tuſ. 242 b, In quo à doctis poſitum eſt conſilium omnis uitæ conſentiens & penè conſpirans. Acad. 92 a, Ratio noſtra conſentit, oratio pugnat. & 14 a, Sed mihi neutiquam cor conſentit cum oculorum aſpectu. Epi. 146 b, Literæ recitatæ in ſenatu nequaquam cõſentire cum oratione Furnij uiſæ ſunt. Ac. 33 a, Epicurus, cuius eſt diſciplina nunc notior, neq; tamen cum Cyrenaicis de ipſa uoluptate conſentiens. de Cl. 177 a, Motus cum uerbis ſententijsq; conſentientes. contra Rul. 63 a, Si conſenſerint poſſeſſores non uendere, quid futurum eſt. I. A. 163 b, Cum homines nefarij confiterẽtur, ſe urbem inflammare cõſenſiſſe. I. V. 259 a, Serui, quos iſte belli faciendi cauſa conſenſiſſe iudicauit. Epiſt. 92 a, Quin. Curtius conſenſit cũ Hiſpanis quibuſdam, ſi Pompeius in oppidum ueniſſet, eum cõprehendere, ad Cæſarem q; deducere.

CONSEPIO, *pſi.* munio, claudo, ſepio. de Sen. 89 b, Ager conſeptus ac diligenter confitus.

CONSEQVENS, *tis.* inſequens, futurus, quod cõſequitur.)(. Repugnans, primũ. Part. 230 a, Ex ijs rebus quæ quodam modo affectæ ſunt ad id de quo quæritur, alia ex antecedẽtibus appellantur, alia ex conſequentibus, alia ex repugnãtibus. de Fin. 121 b, Cum conſequens aliquod falſum ſit, illud cuius id conſequens ſit, non poſſe eſſe uerum. Or. 198 a, Cernere cõſequentia, repugnantia uidere. de Cl. 178 a, Quæ quibus propoſitis ſint, queq; non ſint conſequentia. de Or. 128 b, Id quod concludere uelis, non effici ex propoſitis, nec eſſe conſequens. de Le. 158 b, Quoniam ſcriptũ eſt à te de optimo reipublicæ ſtatu, conſequens eſt ut ſcribas tu idẽ de legib. de Orat. 138 b, Cõnexum aũt ſit principium conſequẽti orationi. & 159 a, Si uerba extrema cum conſequentibus primis iungetis. Part. 231 a, b, Vt in ſimplicibus uerbis quod non eſt Latinum, ſic in coniunctis quod non eſt conſequẽs, uituperandum eſt. Orat. 208 a, Vt efficiatur, quod ſit conſequens ijs quæ ſumentur, &c. Tuſcu. 233 a, Vitium eſt conſequentia reprehendere, cum prima conceſſeris. de Fin. 112 a, His propoſitis, tenuit prorſus conſequentia. & ibid. b, Sic conſequentibus ueſtris ſublatis prima tolluntur. & 95 b, Vt deamus nunc quàm ſint præclara illa, ijs quæ nunc poſui conſequentia. Or. 207 a, Quod cuiq; conſequẽs ſit, quodq; contrarium. Tuſc. 232 a, Hoc probato conſequens eſt illud, &c. & ibi. b, Aſſentior alterũ alteri cõſequens eſſe, quemadmodũ, &c. & 238 a, Contrariorum contraria ſunt cõſequentia. de Fin. 72 a, His omnibus quos dixi conſequentes ſunt fines bonorum, Ariſtippo ſimplex uoluptas, &c. & 100 b, Cum his ea conſentanea & conſequentia ſint. Off. 36 a, Perſpicere quid in quaq; re uerũ ſincerumq; ſit, quid conſentaneum cuiq;, quid conſequens. & 3 a, Homo rationis particeps, per quam conſequẽtia cernit, cauſas rerum uidet, &c. de D. 106 b, Homo ſignis quibuſdam conſequentia declarãtib. futura præſentit. & 117 b, Ex eo ſignificationẽ rerũ cõſequentiũ quærimus. de D. 159 a, Philoſophi in primis acuti &

conſequentia

consequentia & repugnantia uidentes. de Fat.142 a, Is non uidet, quæ quamque rem res consequatur.

CONSEQVENTIA, *tis.* consecutio, consectarium, connexum. de D.107 a, Qui cursum rerum euentorumq; consequentiam diuturnitate pertractata notauerunt. ad Her. 41 a, Per consequentiam significatio fit, cum res quæ sequuntur aliquam rem, dicuntur. Item: Res dubias uel non concessas sumere ad concludendum. Item: Sumere ea, quibus concessis nihilo magis efficias quod uelis.

CONSEQVOR, *ris.* adipiscor, assequor, sequor, cõsequens sum, euenio, excipio.)(.Repugno. pro Cæl.41 a, Qui ex reipublicæ causa gloriosam uictoriam consecutus est. Offic. 68 a, Qui omnia honesta negligunt. dummodo potentiam consequantur. Epist. 5 b, Vt tuam pristinam dignitatem & gloriam consequare. & 8 b, Omnia, quæ ne per populum quidem sine seditione se assequi arbitrabantur, per senatũ cõsecuti sunt. & 71 b, Quòd si id egissemus ego atq; tu, &c. omne tempus unà fuissemus, quod quantum fieri poterit, consequamur. pro Planc. 261 b, Quem magistratum iam octingenti ferè consecuti sunt. pro Dom. 237 a, Opus erat scientia, quam etsi omnes consecuti sunt, tamen peritiores uetustas facit. Qu. Fra. 295 b, Nos ea quæ consecuti sumus, his studijs & artibus adepti sumus. I. A. 159 a, Libertatem pax consecuta est. de Orato. 98 a, Hæc Crassus cum dixisset, silentiũ est consecutum. de Cla. 170 a, Hunc Cethegum consecutus est ætate Cato. de Orator. 143 a, Tum latus ei condoluisse, sudoremq; multum consecutum esse audiebam. pro Mur. 144 a, Si hæc elapsa de manibus nostris in cum annum, qui consequitur redundarint. Epist. 4 b, Doleo eiusmodi tempora post tuam profectionem consecuta esse, &c. de Som. 128 a, Hunc ut comites consequuntur, alter Veneris, alter Mercurij cursus. Epi. 59 b, Visa est oratio non iniucunda, & mediocris quidam est risus consecutus. Qu. Fra. 311 b, In eam tabulam magni risus consequebantur. de Cl. 185 b, Maiores consequi non poterat, & minori necesse erat cedere. ad Heren. 11 a, Consequi uidetur ut doceamus, &c. id est, sequi. Epi. 257 b, Si statim nauigas, nos Leucade consequêre. Acti. 40 a, Nihil mihi optatius ea fere potest, quàm ut me quàprimùm consequare. I. C. 105 b, Si accelerare uolent, ad uesperam consequentur. Att. 40 b, Nunc tu propera, ut nos consequare. & 41 b, Tu nihilominus, si properaris, nos cõsequêre. & ibi. a, Sin es in uia, cum eris me assecutus, coràm agemus, &c. & 129 b, Non est nobis committendum, ut has XIIII cohortes hostis accedere, aut itinere me cõsequi possit. I. V. 21 a, Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut oratione complecti. Postquam. 198 b, Quis uestra in me beneficia enumerare aut consequi possit. de Vn. 196 a, Si minus id quod habemus in animo, consequemur, haud erit mirum. de Finibus 56 a, Vt reijciendis uoluptatibus maiores alias consequatur. Epistol. 24 a, Vel quia uidemur eam famam consecuti, &c. de Off. 12 b, Si minus imitatione tantam ingenij præstantiam consequi possumus. Epist. 9 b, Nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia assequi possum. Offic. 42 a, Magnam laudem, & à summo uiro, & ab exercitu consequebatur. de Finib. 56 a, Quid ex eo consecutus est? laudem & charitatem. de L. 173 a, Eum igitur morem cum breuitate, si potero consequar. de Or. 113 b, Verborum propè numerum sententiarum numero consequi. de Nat. 10 a, Chrysippus, quem Diogenes consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerua, partum Iouis disiungit à fabula. pro Pomp. 10 b, Quæstum consequi. Qu. de Pet. 205 a, Etsi tibi omnia suppetunt, quæ consequi aut usu homines, aut diligentia possunt, tamen, &c. I. V. 145 a, Vt hac diligentia, nihil horum inuestigare, nihil assequi potuerit. I. V. 74 b, Inuestigare & consequi aliquâ rem. de Fat. 142 a, Qui aũt, &c. is non uidet quid quamq; rem res cõsequatur. & 143 a, Si quod primum in connexo est, necessarium est, sit etiam quod consequitur necessarium. de Fini. 103 b, Ex quo illud natura consequitur. ut communem utilitatem nostræ anteponamus. de Diuin. 91 b, Atq; ita quidem prima statim scribit Aristoteles consecutaid est, Aristoteles scribit prima statim euenisse.

CONSERO, *ris.* conseui, consitum. planto, sero, semino. de Nat. 52 b, Indus non aqua solùm agros lætificat, sed eos etiam conserit. Tusc. 154 b, Ergo arbores seret diligens agricola, quarum aspiciet baccam ipse nunquam: uir magnus leges, instituta, remp. conseret. Aca. 27 b, Iam istuc te quoque impediet in nauigando, in conserendo, &c.

CONSATVS, *ta.* de Vniu. *

CONSERO, *ris*, *consertum*, *consertum.* confero, coniungo, pugno. Tusculan. 119 b, Atque hi collocuti sunt inter se priusquã manum conserebant, leniter & quietè. pro Mure. 128 a, Signa contulit, manum conseruit. pro Font. 276 b, Galli cũ M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. At. 115 a, Conserere manum cum hoste uel cum alio quopiam. Antequam. 195 b, Non patiar ut opera mea manus inter uos conseratis, cædesq; ciuium inter se fiat.

CONSERTE, cõiunctè. de Fat. 146 b, Omnia naturali colligatione consertè, contexteq; fieri.

CONSERTVS, *a*, *um.* de Orat. 88 b, Multisq; præessem, qui aut interdicto tecum contenderent, aut te ex iure manu cõsertum uocarent, quòd in alienas possessiones tam temerè irruisses. pro Mur. 129 b, Eum fundum ego ex iure meũ esse aio, quid tum inde? ibi ego te ex iure manu consertũ uoco. & ibi. Vnde tu me ex iure manu consertum uocasti, inde ibi ego te reuoco & 131 a, & Ep. 100 b, Non ex iure manu cõsertum, sed mage ferro rem repetũt. At. 142 b, Debuerat aũt nõ ex iure manu consertũ, sed quæ sequuntur, tu quoq; scribes. Ex iure manu consertum, formula est antiqua, qua utebantur in uindicanda possessione, qui simul contẽdebant.

CONSERVATIO, *onis.* custodia. de Ora. 100 b, Sit ergo in iure ciuili finis hic, legitimæ & usitatæ in rebus causisq; ciuiũ æqualitatis conseruatio. Offic. 20 b, Via quæ deducit ad conuenientiam conseruationẽq; naturę. Off. 35 a, Frugũ fructuumq; reliquorũ perceptio & cõseruatio. & 26 b, Si attẽtos animos ad decoris conseruationem tenebimus.

CONSERVATOR, *oris.* seruator, præses, custos. Att. 124 a, Alterum existimari conseruatorem inimicorum, alterũ desertorem amicorum. pro Fl. 150 a, Mithridatem conseruatorem Asiæ nominabant. Antequam. 194 a, Vtrũ ut custos acciparí an ut proditor excludari? si ut conseruator, uestra erit ignominia: si ut oppugnator, præcisa erunt omnia. pro D. 218 b, Conseruator reip. At. 145 a, Me nonnulli conseruatorem istius urbis esse dixerunt pro Sest. 15 a, Custos & conseruator urbis. Epist. 184 b, & de Ar. 157 b, Conseruator patriæ.)(.Proditor patriæ.

CONSERVATRIX, *cis.* de Fin. 130 b, Omnem naturã esse conseruatricem sui.

CONSERVO, *as.* custodio, tueor, retineo, seruo, adseruo, tutor. reseruo, foueo, teneo. Antequam. 194 b, Qui hoc imperij domicilium sartũ tectum ab omni periculo cõseruaui. I. C. 111 a, Non minus iucundi sunt ij dies quibus conseruamur, quã ij quibus nascimur. Anteq. 195 b, Ego apud uos non loquar, quos conseruaui? in Ver. 232 b, Vt quisq; eis rebus tuendis conseruandisq; præfuerat. I. C. 116 b, Vt omnes salui conseruaremini. Epi. 13 a, Ciues mei à me conseruati. de Nat. 12 a, Si aliquis in mũdo est, qui regat, qui gubernet, qui cõseruet omnia. de Fin. 131 b, Res quas natura alit, auget & tuetur. Off. 51 b, Res familiaris quæri debet ijs reb. à quibus abest turpitudo: conseruari aũt diligentia & parsimonia, ijsdem etiam rebus augeri. Att. 297 a, Vt uos eam necessitudinem, quæ est nobis cum publicanis, obtinere & conseruare patiantur. pro Pomp. 6 a, Quæ accepistis tueri & cõseruare non posse. pro Cor. 62 a, b, Seruare & cõseruare maiestatem. Off. 72 b, Conseruare iusiurandũ. pro Qu. R. 45 b, Conseruare ordinem. L. Ordo. de D. 124 a, Ius augurum diuinationis opinione principi constitutũ est, postea reipu. causa conseruatum ac retentum. At. 84 a, Sed ordinem conseruabo tuum. Ora. 207 b, Conseruare & notare tempora. de Or. 133 a, Cõseruare pecuniam uel patrimonium. I. V. 101 a, Quod alterius mortui uoluntatem conseruabat. Ep. 61 b, Si poteris uelim tuam pristinam erga me uoluntatem conserues. Epi. 36 b, Beneuolentiæ quam à me certo iudicio susceptam, quoad tu uoles cõseruabo. & 57 b, Tuorumq; meritorum erga me memoriam conseruabo.

CONSERVVS, *ui.* qui eidem domino cum alio seruit. Qu. F. 318 b, Eo die quatuor eius conseruos & discipulos Venafri cuniculus oppresserat. pro Clu. 55 b, Is noctu duos conseruos dormiẽtes occidit. Epi. 184 b, & Par. 123 a, O rẽ miseram, dominum ferre non potuimus, conseruo seruimus.

CONSESSOR, *oris.* assessor, qui alteri assidet. L. Assessor. de Fin. 77 b, Aulus Varius, qui est habitus iudex durior, dicere consessori solebat, Aut hoc, &c. At. 21 a, Modò te consessore spectare liceat. I. A. 197 a, Vt ei cum M. Curio consessore eodem & collusore facilè possit conuenire. pro Flac. 151 a, Testes accusatoris, consessores, conuiuæ, &c.

CONSESSVS, *ſus.* homines significat, uno in loco considẽtes. pro Mil. 101 b, Non enim corona cõsessus uester cinctus est. ut solebat. pro Fl. 154 b, & de Sen. 90 b, Cum hic Dorylensis efferretur magna frequentia consessuq; uestro. I. V. 79 b, In conspectu consessuq; uestro. Tusc. 155 b, Frequens consessus theatri. At. 11 a, Non enim unquã turpior in ludo talario consessus fuit. pro Qu. 2 b, Præconum consessus.

CONSIDEO, *dei.* simul assido, conquiesco. de Cl. 167 a, In pratulo propter Platonis statuã consedimus. I. V. 79 b, Quo die primùm iudices citati in hunc reum cõsedistis. Ac. 41 b, Quæ cũ sunt dicta, in conspectu consedimus omnes. & ibi.

Et si-

Et simul asidamus, inquam, si uidetur. Epi.243 b, Quinq; cohortes apud Philomelum consederunt. & 27 b, In easdē solitudines tu ipse uenies, in quibus nos audies consedisse. Acad.3 b, Tum eodem spacio consedimus. Ac.11 a, Vt primū iudices consederunt. de Sen. 90 b, Legati in certo loco consederant. pro Fla. 49 b, Cur homines in theatro consederāt. de Or. 87 b, Et omnes in ijs sedibus, quæ erant sub platano, consedisse dicebat. de Aruſp. 245 a, Cum mihi stans tacenti minaretur, uoce tantum attigi legum initium, & iudicij, cō sedit ille, conticui. Att. 75 a, Antequam aliquo loco consedero, literas à me non expectabis. Ac. 25 a, Cum Quint. noster iam in ocio consederit. de Di. 97 a, & 122 a, Platoni in cunis dormienti apes in labellis consederunt. de Fin. 59 b, Sic cuius in mente consedit iusticia, hoc ipso quod adest, turbulenta non potest fieri. de Diu. 95 b, Equus cuius in iuba examen apum consederat. Ora. 205 b, Hoc in ea de qua loquor mediocritate consedit. de Ar. 249 a, Quorum ludorum religio tanta est, ut ex ultimis terris accersita, in hac urbe consederit. de Cl. 173 b, Arbor animi consedit. pro Mur. 128 a, Consedit utriusque nomen in quæstura. Ac. 22 a, Furor consedit. de Cl. 167 b, Eorum aspectu omnis quæ me angebat de repub. cura consedit.

CONSIDERANTIA, consideratio. Qu. F. lib. 3. Epi. Cuius in hoc uno considerantiam & ego sustinebo.

CONSIDERATĒ, cogitatè, cogitatō, consultè, prudenter, iudiciō. pro Qu. 9 a, Itaq; maiores nostri rarò id accidere uoluerunt: prætores ut considerate fieret, cōparauerunt. Off. 19 a, Agere, quod agas, considerate. Off. 27 b, Cum ira nihil rectè fieri, nihil considerate potest. & 10 b, Beneficia quæ iudicio, considerate, cōstanterq; delata sunt. Att. 136 a, Quid ais, si hic temperantius egerit, consideratius consiliū te daturum, qui potest? At. 146 b, Consideratius utilitati nostræ cōsuluero.

CONSIDERATIO, *onis*. circunspectio, animaduersio, ratio. Ac. 32 a, Est enim animorū ingeniorūq; naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioq; naturæ. Aca. 10 a, Sin ex circunspectione aliqua, & accurata consideratione, quod uisum sit, id se dicent sequi, tamen exitum non habebunt.

CONSIDERATVS, *a, um*. prouisus, meditatus. de Ar. 244 a, Nihil fieri non diu consideratum, & multō antè meditatum. de N. 64 a, Ratiocinatio est, diligens & considerata faciendi aliquid aut non faciendi excogitatio. Par. 122 a, Cui uiuēdi uia cōsiderata atq; prouisa est. pro Qu. 2 b, C. Quintius una in re paulò minus cōsideratus, qui, &c. pro Syl. 180 b, Factum quod paulò minus cōsideratum uideatur. de In. 82 b, Ratio bene considerata. de Cl. 178 a, Considerata tarditas. pro Font. 280 a, Illud uerbum consideratissimū nostræ consuetudinis arbitror. pro Cec. 283 a, Illud considerati hominis esse putamus, non contendere, &c.

CONSIDERO, *as*. reputo, cogito, commentor, animaduerto, circunspicio, conspicio, specto, existimo, contemplor, intueor. attendo. rationem habeo, expendo, pondero, ante oculos meos pono, uel propono, ratione animoq; lustro, animo & cogitatione complector, animum ad aliquam rē refero, ante oculos meos uolitat, mente mea circumspicio, animo intueor, animo contemplor, expiscor. pro S. R. 26 a, Age nunc refer animum tuis ad ueritatem, & considera quæ studia à patrib. &c. At. 102 a, Id coràm considerabimus quale sit, habet enim res deliberationem. Epist. 238 a, His de rebus uelim cum Pomponio, cum Camillo, cum quibus uobis uidebitur, consideretis. Part. 121 a, Nunquámne homo amentissime te circunspicies? nunquámne quid facias considerabis, ne quid loquare? Attic. 110 b, Sed de hoc tu uidebis, quippe cum de ipso ac de me ista considerare uelim. & ibid. Sed uelim consideres, quid faciendum putes. Epist. 152 a, Flagitare Senatus instituit Cornutum, ut referret statim de tuis literis, ille se considerare ait uelle. pro S. R. 36 a, Age nunc ex ipsius Chrysogoni iudicio Rosciorum factū consideremus. Offic. 30 a, Veri etiam poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult, ut si quid, &c. Tusc. 228 b, Equidem eos casus metum ipse considerans, huic incipio sententiæ diffidere. de In. 45 a, Vnaquæq; constitutio ex se & ex sua natura consideratur. In Verr. 153 b, Considerate cum uestris animis uosmetipsi, &c. contra Rul. 74 b, 75 a, Atque illud circumspicite cum uestris mentibus. In Verr. 207 a, Contemplari & considerare aliquid. & 271 b, Vide etiam atque etiam, & considera quid agas. de Orator. 259 b, Cum esset habita ratio, quemadmodum, &c. id est, cum esset consideratum, &c.

CONSIDO, *is*. de L. 170 b, Sed si uidetur considamus hīc in umbra. de Orat. 144 a, In syluam uenitur, & ibi considitur. Atti. 26 a, Quinetiam dubito an hic Antij considam. de Vn. 195 b, Sensus mouentia quæ sunt, eadem in opinatione consident. de Or. 160 b, Verborum iunctio uariè distinctè considat. de Prou. 76 a, Quæ iam licet considant, sed tamē, &c. aliàs, Concidant. de Diu. 102 b, Cedunt ter quatuor de cœlo corpora sancta Anium præpetibus sese pulchrisq; locis dant: id est, considunt.

CONSIGNATVS, *a, um*. obsignatus, signatus. de Orat. 129 b, In Fundi, quos tibi pater publicis commentarijs cōsignatos reliquit. & pro Clu. 46 b, de L. 193 a, Publicis literis consignatam memoriā publicā nullam habemus. Tusc. 160 b, Nec fieri posset, ut à pueris tot rerum atq; tantarum insitas & quasi cōsignatas in animis notiones quas ἐννοίας uocant, haberemus, nisi, &c. de Di. 98 b, Clarissimis monumētis testata consignataq; antiquitas: id est, ipsa exempla.

CONSIGNO, *as*. obsigno, signo, firmo. pro Qu. 4 b, Tabulæ maximæ signis hominum nobilium consignantur. & p Fl. 154 a, I. V. 59 a, Iisdem literis illius prætura, & tua quæstura consignata est. Aca. 1 b, Vt literis consignamus, quæ monumentis mādare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat. In Ver. 171 a, Ratio certa est, Aetnensium & publicis & priuatis literis consignata. pro Deiot. 150 b, Quæ publicis populi Romani literis monumentisque consignata sunt. Postquam. 210 b, Priuilegij uim autoritate honestissimorum hominum & publicis literis cōsignauit. de Vn. 200 a, Sidera ex quibus erat motus temporis consignandus.

CONSILIARIVS, *ij*. autor, præscriptor, qui consiliū dat. de Leg. 192 b, Augur meminisse debet, Ioui Opt. Max. se consiliariū & administrū datum. At. 225 b, Ratio ædificandi initur consiliario quidem & autore Vestorio. I. V. 117 a, Interea amici & consiliarij eius molestè ferre cœperunt Heraclium profuisse. At. 48 b, Si me à meis consiliarijs proditū & proiectum uides. Epi. 3 b, Non inuito rege ipso consiliarijsq; eius. & 10 b, Seò certè & ego te autore amicissimo & sapientissimo, & tu me consiliario fortasse non imperitissimo, fideli quidem & beneuolo certè usus esses.

CONSILIOR, *aris*. consulo, delibero. Attic. 244 a, Tu quid egeris tua cùm tristi, tum etiam difficili ad consiliandum legatione, uehementer expecto: est enim inexplicabilis. legitur etiam, de tua: & pro ad consiliandum, alij ad concilian dum legunt: sed consiliandum melius.

CONSILIVM, *ij*. deliberatio, cogitatio, animaduersio, ratio, cogitatum, quod aliquis sequitur aut spectat, collegiū, concilium, consultum, sententiæ. de In. 65 b, Consilium est, aliquid faciendi, non faciendiue excogitata ratio. de Orat. 114 a, Consilia primùm, deinde acta, postea euentus. de In. 82 b, Cupiditas consilij gubernatione regitur. Epi. 182 b, In consilio capiendo prudentia, in dando fides requiritur & religio. & 145 a, Consilium plenum prudentiæ & fidelitatis. de Or. 88 a, Prudentium consilia. Attic. 124 b, Leuatur enim omnis cura cùm aut consistit consilium, aut cogitādo nihil explicatur. & 256 b, Nihil debet, qui consilium dat, præstare præter fidem. Attic. 142 a, Consilia ex euentu, non ex uoluntate à pleriſq; probari solent. & ibid. Quod uerissimum nobis uidebitur, de eo quod ad nos scripsisti, tibi cō silium dabimus: quod si nō fuerit prudens, at certè ab optima fide & optimo animo proficiscetur. Epist. 7 a, b, Totius facti tui iudicium. non tam ex consilio tuo, quàm ex euentu homines sunt facturi. pro Clu. 35 b, Minus fidele consilium alicui dare. I. A. 240 b, Optimus est portus pœnitenti mutatio consilij. At. 256 b, Nemo doctus unquam mutationem consilij inconstantiam dixit esse. & 236 b, Consilia temporum sunt quæ in horas cōmutari uides. & 132 a, Et simul scito labare meum consilium illud, quod iam satis tibi fixū uidebatur. I. A. 212 b, Turpe est uiro prudenti, præsertim in re tam perspicua, consilium intelligēdi defuisse. contra Rul. 67 a, Cui non dubitanti fidele consilium, non laboranti certum subsidium nobilitatis ostenditur? Epist. 18 b, Nisi meis puer olim fidelissimis atq; amantissimis consilijs paruisset. Qu. Fr. 327 a, Recordare consilium nostrum, quod fuerit profectionis tuæ: non enim commoda quædā sequebamur parua ac mediocria. Att. 127 b, Nec si ego quid tu sis secutus non perspicio, idcirco minus existimo te nihil fine summa ratione fecisse. & ibid. Nec mihi tantum sumo, ut meum cōsilium ualere debuerit, secutus sum tuum. & 243 b, Quid ætati sit credendum, magni consilij est. & 155 a, Nihil mihi adhuc accidit, quod maioris consilij esset. & 40 a, Capere consilium de sententia alicuius. & 203 a, Ipse uenirem Romam, si satis consilium quadam de re haberem. & 228 a, Nec alia causa profectionis mihi ulla fuit, cum consilium cepi legari à Cæsare. & 108 a, Subitò cepi cōsilium, ut exirem. pro Dom. 236 a, Qui pernicioſa reipu. consilia cepisset. I. V. 116 b, Capit consilium de amicorum sententia, non adesse ad iudicium. Offic. 60 a, Principes consilium hoc ceperunt, nomen Tarquiniorum memoriamq; regni esse tollendam. In Ant. 167 a, Tu quem Narbone consilium interficiendi

Cæsaris

Cæsaris cepisse notissimum est. pro Sest. 19 a, Is à te consiliũ P. Sestij accusandi petijt. Epi. 237 b, Metuo ne id consilij ceperimus, quod non facilè possimus explicare. de Fat. 140 a, Maximè nos quidem exquirentes ea consilia, quæ ad concordiam ciuium pertinerent. Epi. 46 b, Exquirere consiliũ ălterius. de Orat. 111 b, Huius est in dando consilio de maximis rebus cum dignitate explicata sententia. Epist. 149 a, & de Clar. 196 a, Cognoui quæ tua uoluntas, quod tuum consilium esset de repub. Epistol. 153 a, Tu quanquam consilio non eges, uel abundas potius, tamen hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias: nec in rebus tam subitis, tamq; angustis à Senatu consilium petendum putes. Att. 238 a, Quid enim illi afferre consilij possum, cum ipse egeam cõsilio? Att. 3 b, Ego qui in te satis consilij statuebam esse, malui Peducũ tibi consilium per literas quàm me dare. & 47 a, Quod in meipso satis esse consilij decreueras. Atti. 117 b, Nunc meæ uitæ mi Attice consilio. Epi. 86 b, Actis his rebus literæ à te mihi sunt redditæ, quibus à me consilium petis, quid sim tibi autor, in Siciliáne subsidas, an, &c. Ep. 31 b, Quid efficere possis, tui consilij est. Att. 121 a, Quare ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim. & 136 a, Consideratius consilium dare. Epist. 238 a, Vestrum consilium est, quid uobis sit faciendum. Attic. 93 b, Quint. puer literas patris aperire solet, idq; de meo consilio. & 236 a, Hæc de mea sententia acta sunt. Atticum 215 a, Cæsar nihil facturus nisi de meo consilio. & 40 a, Capere consilium de sententia aliquius. de Natur. 75 a, Ope consilioque tuo furtum factum est. Atticum 40 a, Sed cò si ueneris, de toto itinere ac fuga mea consilium capere potero. Postq. 203 a, In consilijs de repu. capiendis, &c. contra Rul. 84 b, Nec concionandi potestas erat, nec consilij capiundi publici. Attic. 136 a, Capere consilium ex re & ex tempore. I. C. 107 a, Si Catilina sententiam permutauerit, & consilium belli faciendi abiecerit. Attic. 74 a, Fannius ędificandi consilium abiecerat. & 116 a, Ego tamen Philotimi literis mutaui consilium de mulierib. Offic. 32 a, Cato semper in proposito susceptoq; cõsilio permansit. I. A. 153 a, Exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ. Epist. 33 a, Nunc ego tibi meum consilium exponam. Atti. 140 a, Consilium primum est, suffocare urbem: deinde, &c. Epist. 141 b, Aquini consilia sunt inita de me. Attic. 239 b, Animis usi sumus uirilib. consilijs mihi crede puerilibus. & 121 a, Cuius fortunæ, quantum humano consilio effici poterit, motum ratione quadam gubernabimus. Offic. 16 b, Reperias multos, quibus periculosa & callida consilia, quietis cogitationibus splendidiora & maiora uideantur. de Na. 75 b, Homines rationem bono consilio à dijs immortalibus datam in fraudem conuertunt. Epist. 88 a, Quæ sunt in fortuna, temporib. regẽtur, & consilijs nostris prouidebũtur. pro Dom. 227 b, Senatus est summum populi Rom. populorumq; & gentium omnium ac regum consilium. cõtra Rul. 64 a, Commune consilium. de Diui. 8 b, Summum consilium. de Orat. 143 a, Consilium senatus: id est, congregatio senatorum. & pro Sest. 26 b, Epi. 7 a, Eaq; quæ de ea scripta est autoritas, tantam habet uim, ut magis iratorum hominum studium, quàm constantis senatus consilium esse uideatur. pro Dom. 227 b, & 228 a, Nulla est in hac urbe societas publicanorum, nullum collegiũ, nullum concilium, nullum denique commune consilium, quod non, &c.

CONSILIVM, pro iudicibus congregatis. pro Quint. 1 b, Si apud hoc consilium ex opibus, non ex ueritate causa penderetur. Item 6 a, Tibi instat Hortensius ut eas in consilium. de Cla. 172 a, Consules re audita amplius de consilij sententia pronunciant. I. V. 246 b, Causam cognoscit, & de consilij sententia pronunciat. Att. 155 a, Veniendúmne sit in consilium tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit. I. V. 224 a, Sententia sine consilio, damnatio sine defensione. Itẽ: Aduocare consilium uel concionem. L. Aduoco. de L. 192 b, & de Orat. 95 a, Dimittere consilium. pro Clu. 35 a, Cur eũ, cum in consilium iretur, abesse patiebantur? cum in consiliũ mittebant, Stalenum iudicem non requirebant. Epist. 61 a, Quis esset, qui me in consulatu nõ casu potius existimaret, quàm consilio fortem fuisse.

CONSIMILIS, *le.* simili, parili. de Or. 97 a, Causa aliqua posita consimili causarum earum, quæ in forum deferũtur. I. A. 166 a, Cum rem gessisset consimilem rebus ijs quas ego gesserã. de Or. 137 a, & 145 a, Aut quæ sunt alijs grauiorib. consimilia. ad Her. 34 b, Consimilis .)(. Dissimilis. In Arat. Consimili specie stellas pariliq; colore.

CONSISTO, *sti. constiti.* cõsto, insisto, asisto, commoror, nitor, pendeo, subsisto, resido, uel resideo, positum esse, locatum esse, situm esse, contineri. In hoc est omnis uis amicitiæ, id est, consistit. I. V. 159 a, Nympho antequam planè cõstitit, condemnatur. I. V. 241 a, Oppida in quibus prætores consistere & conuentum agere solent. At. 74 b, Plura scribã ad te cùm constitero. & 185 b, Vt dum consisto in Tusculano, sciam quid garriat in rusticatu. pro Rab. 94 b, Cum is armatus in comitio constitisset. in Arat. Sol consistens in cardine cœli. pro Cornerto conuertit curriculum. Att. 253 b, Brutus tardè nauigaturus est, consistens in locis pluribus. Orat. 205 b, Si semel constiteris, nunquã cades. Atti. 255 a, Veni igitur ad Siccam octauo die è Pompeiano, cum unum diem Veliæ constitissem. & 227 a, Itaq; Cales processi, ut ibi potissimùm cõsisterem. de Diuinat. 87 a, Qui ad meridiem spectans in media uinea dicitur constitisse. Anteq. 195 b, Ego repentè ui tribunitia correptus, ne consistendi quidem in ciuitate habeo potestatem. Postq. 207 a, Si cum hoc homine in foro constitisses. I V. 69 b, Verres appeliat hominem, cum hoc cõsistit, hunc amplexatur. I. A. 192 b, Milites Albæ constiterunt. Epi. 150 a, Ipse in Allobrogibus constiti, ut, &c. Tusc. 217 b, Ipsa sibi imbecillitas indulget, in altũq; prouehitur, impudẽsq; nec reperit locum consistendi pro Flac. 156 b, Iste cui nullus est usquam consistendi locus. pro Mur. 130 a, Homines cum rectè atq; in loco constitissent, iuberi abire Att. 276 a, Is ubi consistat uspiam non habet. pro Quin. 1 b, Veritas locum ubi consistat, reperire non poterit. pro S. R. 43 a, Tibi in isto loco consistere non liceret. de Orat. 108 a, Nec is consistens in loco, nec inambulans. Attic. 108 a, Si in Italia Pompeius consistit, erimus unà. de Som. 131 a, Vel concidat omne cœlum, & omnis natura consistat necesse. pro Quint. 2 b, Vt multis iniurijs iactatam atq; agitatam æquitatem in hoc tandem loco consistere & infirmari patiamini pro Qu. R. 53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit, & paulisper consistere & commorari cogit. & 49 b, Quoniam ille hic consistit paulisper, mihi quoq; necesse est paulùm commorari. Epi. 107 b, Vt hodie primùm & graui morbo uidear posse consistere. pro Ar. 189 b, Bestiæ sæpe immanes cantu flectuntur atque consistunt. Epist. 154 b, Mihi si contigisset ut prior occurrerem Antonio, non meherculè horam constitisset. Atti. 85 b, Consistere usura debuit quæ erat in edicto meo: id est, non debuit mutari. de Orat. 127 a, Vbi sensi me in possessione iudicij & defensionis meæ constitisse. pro Dom. 241 b, Tantus clamor à nostris, ut neq; mente, neq; lingua, neque oratione consisteret. de Orat. 154 a, Oratorem ubicunq; cõstiterit, consistere in suo. & 199 b, Causidicus, qui in forensibus causis possit præclarè consistere. pro Cec. 299 a, Non consistes illo iudice. pro Dom. 241 a, Neque mẽs, neq; uox, neque lingua cõsistere. de Clar. 196 b, Nónne cernimus uix singulis ætatibus binos oratores laudabiles cõstitisse? Qu. Frat. 308 a, Clodius neque mente, neque lingua, neque ore consistere potuit. I. A. 173 b, Is neque uigilans, neq; in somnis mente unquam potest consistere. de Sen. 92 b, Qui mortem omnibus horis impendentem timet, is tranquillo non potest animo consistere. de Diu. 139 a, Vt nunquam liceat quieta mente consistere. pro Quin. 5 b, In hoc summa iudicij cautiq; tota cõsistit. de Fat. 151 b, Hæc differens qua de re agatur, & in quo causa consistat, non uidet. de Orat. 100 a, Præsertim cùm hæc causa non in crimine aliquo, sed in iure ciuili consistat. Part. 238 b, Ita consistendum, ut quod obijciatur factum neges. de Inu. 65 b, Habitus in aliqua animi absolutione consistit. Tusc. 136 b, Omne bonum in una honestate consistit. Offic. 4 b, Primus ille locus in ueri cognitione consistit. I. A. 170 a, Causa eius belli in persona tua consistit. & 156 a, Cn. Pompeij tertius consulatus in quibus actis consistit? nempe in legib. pro Mar. 134 b, Salus resp. in unius mortalis animo consistit. Att. 102 a, Ego in cuius causa resp. salus consistebat. I. A. 187 a, Cum in eo salus & uita optimi cuiusq; & libertas populi Rom. dignitasque cõsisteret. pro S. R. 44 a, In quo nõ modò culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere. pro Clu. 34 a, Similis in cæteris suspicio cõsistebat. & 35 a, Eò trãsire illius turpitudinis infamiã, ubi cætera maleficia cõsistãt. Or. 199 a, Fortunæ omnes Græciæ in eo positæ sunt. de Ar. 249 a, Si ludus constitit, aut tibicen repentè conticuit. At. 114 b, Leuatur enim omnis cura, cũ aut consistit consiliũ, aut cogitando nihil explicatur. de Or. 85 a, Si infinitus labor ętatis flexu constitisset. Ep. 103 a, Quod iam uideris certa aliqua in sententia constitisse. Or. 216. * Comprehẽsio à capite ita fluere debet, ut ad extremã ueniens consistat.

CONSITIO, *onis.* satio. de Sen. 88 a, Nec consitiones modò delectant, sed etiam insitiones.

CONSITVRA, *ræ.* consitio. de Repub. Quæ uidelicet ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinæ inditijs interpretabatur. ex Non. Mar.

CONSITVS, *a. um.* satus. de Sen. 89 b, Ager consceptus ac diligenter consitus.

CONSOBRINVS, *ni.* q ex fratre uel sorore matris nostræ nascitur. pro Lig. 138 b, Nã quid aliud agis? nisi ut Romæ ne

sit,ne cum hoc T.Brocho auunculo sito, ne cum eius filio consobrino suo,ne nobiscum uiuat? de Or.108 b, Cum nos eruditemur unà cum consobrinis nostris Aculeonis filijs, quo cum erat nostra matertera. pro Quint. 32, P. Quintij consobrinâ habet in matrimonio Næuius. Of.11 b,Sequuntur fratrum coniunctiones,pòst consobrinorum sobrinorumq;,qui cùm una in domo iam capi non possint,in alias domos tanquam in colonias exeunt.Postquam.206 a,Alter Cethegum consobrinum suum reposcebat.

CONSOCIATIO,*onis*.Societas,communio.Off.30 a, Cõmunis totius generis hominum conciliatio & cõsociatio. & 32 a,Consociatio hominum atq; communitas.Offi.57 a, Dissoluetur omnis humana consociatio. aliàs Consortio. apud Non.Mar.

CONSOCIATVS,*a,um*.Par.124 b,Qui domi tuę uidet pariter accusatorum atq; iudicum consociatos greges.

CONSOCIO,*as*.coniungo.)(.dissocio. de Finib. 104 a,Sic inter nos natura ad ciuilem communitatem coniuncti & consociati sumus. & 105 a, Neque uerò rectum est, cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriã. Postquam.207 b,Tú ne ausus es cum Gabinio consociare consilia pestis meæ? de Leg.160 b, Homines lege cum dijs consociatos esse.I.A.193 b,Nunquam tam uehementer cum senatu consociati fuistis.

CONSOLABILIS,*bile*.quod consolationẽ admittit. Ep. 47 a,Est omnino uix consolabilis dolor.

CONSOLATIO,*onis*.Solatio,leuamen,leuatio,medicina, confirmatio. Att.14 b.Fuit enim mihi & laudis nostræ gratulatio tua iucunda,& timoris consolatio grata. Tusc.207 a, Erit igitur in consolationibus prima medicina, docere aut nullum malum esse,aut admodũ parũ:altera,&c. Att. 189 b,Affirmo tibi nullam consolationem esse talem, totos dies scribo.pro Mil.121 a,Nunc me una consolatio sustentat,quod,&c.de Clar.196 a,Ea consolatione sustentor, quã tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis.Epist.71 a, Est aũt consolatio peruulgata quidem illa maximè, quam semper in ore atq; in animo habere debemus,homines nos ut esse meminerimus,ea lege natos,ut omnibus telis fortunæ proposita sit uita nostra,&c. Qu.Fr.326 a, Quorum nihil est huiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Antequam.196 a,Næ pœnæ nonnullam habent in se consolationem.de Sc.78 a,Præterita ætas quamuis longa, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem. de Di.109 a,Nã quid ego de consolatione dicã?quæ mihi quidẽ ipsi sanè aliquantũ medetur, cæteris item multũ profuturã puto. Ep.47 b,Hactenus existimo nostram cõsolationem rectè adhibitam esse,quoad certior ab homine amicissimo fieres ijs de rebus,quib.leuari possent molestiæ tuæ.

CONSOLATOR,*oris*.Epist.lib.6.Etsi me ipsum consolatorem tuum longinquitas temporis mitigauit. Tusc. lib.3. Consolatores ipsos confiteri se miseros,quum ad eos impetum suum fortuna conuerterit.

CONSOLATORIVS,*ria,rium*.quod ad consolandum ualet,quod consolationem continet.Att.209 b,A' Cæsare accepi literas consolatorias,datas pridie Calen. Martij, Hispali,de urbe augenda.

CONSOLIDATVS,*ta*.confirmatus,confectus,conciliatus.Ep.75 a,Illud quidem certè factum est,quod lex iubebat:ut apud duas ciuitates Laodicensem & Apamẽsem,&c. rationes confectas,& consolidatas,deponeremus.aliàs solutas,sed certè rectius consolidatas.

CONSOLOR,*aris*.Solor,leuo,dolorem leuo,mœrorem minuo,desiderium lenio,consolationem adhibeo, alicui perfugium & solatium prębeo,confirmo,aliqua consolatione permulceo,consolatione aliqua sustento, dolorem uel luctum uel fletum abstergeo.Ep.47 b, Dices,quid me ista res consolatur in tantis tenebris,& quasi perpetuis reip. At. 58 a, Nos malo solatio, sed non multo tamen consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus.I.V. 57 b, Si qua reliqua spes est,quæ sociorum animos consolari possit. Attic. 149 b,Illud præclarè,quòd te consolata est spes breui temporis congrediendi.pro Qu.R.52 a,Inani & tenui spe consolaris.At.189 b,Feci quod ante me nemo,ut ipse me per literas cõsolarer, quem librum ad te mittam.I.C.119 a, Spes, quæ sola hominem in miserijs cõsolatur.de Nat. 56 a,Eloquentia cõsolamur afflictos,deducimus perterritos à timore.Ep.70 a,Te enim spes aliqua cõsolatur.de Am. 97 a, Sed nõ egeo medicina,me ipse cõsolor,& maximè illo solatio, quo plenq;,&c.Oct.329 a,Cedã uita,quæ bona spe posteritatis me consolatur.pro Mil.120 a,Gloria est una,quę breuitatem uitæ posteritatis memoria cõsolatur.de Cla.187 b, Is consolatur se,cùm conscientia bonæ mentis,tum etiã usurpatione & renouatione doctrinæ.Epist.101 a, Ego enim desiderium tui spe tuorum commodorum consolabor. At. 12 a,Dicendi laborem delectatione oratoria consolor. Qu. Fra. 311 b,Sed hoc incommodum consolantur quotidianæ damnationes inimicorum.313 a, Consolabor te,& omnem abstergebo dolorem.pro Plan.270 a, Quæ tibi maiores tui non consolandi tui causa dicerent,sed,&c.de Pro.72 a.Consolari se exemplo alicuius.pro Qu.1 b.Nihil quod humilitatem cuiusquam uirtus iudicis consoletur.Epistо. 51 a,Neum dolorem,quem à rep.capio,domus iam consolari potest.& 53 b,Virtuti tuæ magis gratulari debeo, quàm consolari dolorem tuum.Att. 74 a,Tu uelim Pyliam meis uerbis consolere.Tusc.205 b,Oileus Telamonem de Aiacis morte consolatus est.Epist.81 a,Sed hoc mihi non sumo,ut te consoler de communibus miserijs.Attí.12 a, Vt te de rep. consoler.Tusc.207 a,Hæc igitur officia sunt consolantiũ, tollere ægritudinem funditùs, aut sedare,aut detrahere quamplurimum,aut supprimere,nec pati manare longius, aut ad aliam traducere: sunt qui unum officium consolantis putent,malum illud omnino non esse, ut Cleanthi placet: sunt qui non magnum malum,ut Peripatetici: sunt qui abducunt à malis ad bona,ut Epicurus: sunt qui satis putant ostendere nihil inopinati accidisse, nihil mali : Chrysippus autem caput esse censet in consolando, detrahere illam opinionem mœrenti, si se officio fungi putet iusto, atque debito: sunt etiam qui hæc omnia genera consolandi colligunt.& quæ sequuntur multa & pulchra de ratione consolandi.

CONSOLATVS,*ta*.Solutus,absolutus.Epistо.75 a, Apud duas ciuitates rationes confectas,& consolatas deponere, aliàs consolidatas.

CONSONANTIOR,*oris*.meliore sono.Partit.231 a, Atq; etiam est hæc distinctio in uerbis, altera natura,tractatione altera:matura,ut sint alia consonantiora,grandiora, leuiora,& quodammodo nitidiora:alia contra.

CONSONO,*nas*.respondeo, consentio,conuenio. in Sall. 271 a,Vt omnis oratio moribus consonet.

CONSONVS,*a,um*.conueniens.Art. 24 a,Credo Platonem uix putasse satis consonũ fore,si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinuisset.

CONSOPIO,*pis*.obruo,in somnum induco. de Diu. 136 b, Cum Ptolemæus eo uulnere summo cum dolore moreretur,Alexander assidens somno est consopitus : tum secundum quietẽ uisus ei dicitur draco,is quem, &c. Tusc.168 a, Endymion à Lunæ consopitus putatur.& 174 a, Quid melius quàm in medijs uitæ laboribus obdormiscere? & ita conniuentem somno consopiri sempiterno?

CONSORS,*tis*.particeps,socius.pro Mil.131 b,Quid respondebo tibi Qu.Frater consorti mecum temporum illorum? de Clar.165 a,Socium & consortem gloriosi laboris amiseram.159 b, Cùm ex agris tres fratres consortes profugissent.pro Fla.153 a,Potuit dare Sextilius : nã fratres quidem consortes sunt mendicitatis. I.V.182 b, Consors alicuius in lucris & furtis.

CONSORTIO,*onis*.consociatio.de Offic. 57 a, Dissoluatur necesse est omnis humana consortio. Ex Non. Mar. aliàs consociatio.

CONSPECTVS,*us*,aspectus,presentia.At.108 a,Subitò cœpi cõsilium ut exirem,ne qui cõspectus fieret aut sermo.pro Mur.155 a,Omniũ suorũ cõsuetudine conspectuq; priuari. pro Syl.172 a, Vrbis cõspectu tranquillo animo & quieto frui.contra Rul.67 a,Qui aditum huius loci cõspectumq; uestrũ magnoperè fugerunt.I.V.253 b,Tum se tamen in cõspectum nautis paulisper dedit.de D.80 a,Nec sese dedit in cõspectũ corde cupidus.Tusc.158 b,& 159 a,Vt si iam possent in homine uno cerni omnia quæ nunc tecta sunt, casurísne in conspectũ uideatur animus, an tanta sit eius tenuitas ut fugiat aciem.de Fi.53 b,Et eum in conspectũ suum uenire uetuit.I.V.253 b,Euolarat iam è conspectu fortè fugiens quadriremis.Epist.19 b, Loco excelso & illustri sita est laus tua in cõspectu multorũ ciuium.de Leg.175 a,Religio posita in fundi uillæq; conspectu.pro Dom.233 a,Domus posita in oculis ciuitatis:id est,in conspectu. Acade. 41 b, Quæ cùm sunt dicta in conspectu,consedimus omnes. Epist.7 a, Cui propè in conspectu Aegyptus est.contra Rul.83 b, Hæc quæ nõ tam procul erant à cõspectu imperij.de Orat.157 b, Ponere aliqua penè in conspectu animi.de Fi.124 b, Platonis illi hortuli nõ memoriã solùm mihi asserunt, sed ipsum uidentur in conspectu meo hîc ponere.de Cl.166 a, Explicatis ordinibus temporum uno in conspectu omnia uiderem.de Leg.186 a, Quàm breui frater in conspectu posita est à te magistratuum omnium descriptio.contra Rul.62 a, Censoribus uectigalia locare nisi in conspectu populi non licet.de Or.129 b,Audes in ciuium esse conspectu?de Fi.346 b,Quamuis minima animi præstantia omnibus bonis corporis anteit,ut eam ne in cõspectu quidem relinquãtur. I.V.

271 a, In conſpectu libertatis mori. I.A.162 a, Qui hoc ipſo tempore ſtant cum gladijs in conſpectu ſenatus. pro Deio. 146 a, In conſpectu deorum penatium necare hoſpitem. I. C. 118 b. Neq; ille qui expectans huius exitum dici aſtat in conſpectu meo gener.

CONSPERGO, *gis.* aſpergo, reſpergo. pro Plan. 280 a, Hic me cõplexus eſt, conſperſitq; lachrymis. de Orat. 151 b, Oratio conſperſa quaſi uerborum ſententiarumq; floribus. de Finib. 40 b, Scripta illa noſtra, quæ Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conſperſimus.

CONSPICIENDVS, *a, um.* inſignis. ad Here. 21 a. In geſtu nec uenuſtas conſpicienda, nec turpitudo ſit, ne aut hiſtriones, aut operarij uideamur eſſe.

CONSPICIO, *cis.* aſpicio, conſidero, uideo. I.C. 100 b, Carere me aſpectu ciuium, quàm infeſtis oculis omnium conſpici mallem. I.P. 92 b, Vehi per urbem, conſpici uelle, &c. pro Muren. 145 a, Qui imaginẽ patris ſui laureatam in ſua gratulatione conſpexit. I.C. 115 a, b, Si ſignum illud quod uidetis, ſolis ortum conſpiceret. Att. 78 a, Exercitu Ciliciã propè conſpiciente. Acad. 10 b, Sapienti poteſt accidere, ut cùm omnia fecerit, diligentiſſimeq; conſpexerit. pro Mur. 126 b, Quare non debes temerè conſulem populi Romani ſaltatorem uocare, ſed cõſpicere, quibus præterea uitijs affectũ eſſe neceſſe ſit eum cui uerè iſtud obijci poſſit. pro Cec. 295 a, & pro Mur. 130 a, Actio eſt in autorem præſentem his uerbis, Quandoquidem te in iure conſpicio. pro Cor. 64 b, Vt conſpiciatis eum mẽtibus ueſtris, quem oculis nõ poteſtis.

CONSPICOR, *aris.* uideo. ad Heren. 4 a, Aiax gladio incubuit, Vlyſſes interuenit, occiſum cõſpicatur, è corpore cruentum telum educit.

CONSPIRATIO, *onis.* conſenſus, coniuratio. Epiſt. 192 b, Hæc conſpiratio & concordia omnium ordinum ad defendendam libertatem. Offi. 36 a, Magnas utilitates adipiſcimur conſpiratione hominum atq; conſenſu. de Finib. 62 b, Aliqui magni amoris conſpiratione conſentiẽtes. pro Do. 218 b, Hæc noſtra conſpiratio in republica bene gerenda. in Catilin. 123 b, Tanta conſpiratio bonorũ. de Fin. 140 b, Cõſpiratio conſenſusq; uirtutum. Ep. 174 b, Sceleratiſsima cõſpiratio. Antequam. 194 b, Illa conſpiratio conflata reſtincta eſt: id eſt, coniuratio. pro Deiot. 145 b, Conſpiratio certorum hominum contra dignitatem tuam.

CONSPIRO, *as.* conſentio. I.A. 186 a, Vt omnes ad autoritatem huius ordinis, maieſtatemq; populi Romani defendẽdam conſpiraſſe uideantur. Epiſt. 15 b, Mirabiliter omnium generum atq; ordinum conſenſus ad liberandam rempublicam conſpirauit. I.A. 230 b, Nec dum ſenatum cum populo Romano conſpiraſſe ſenſiſſet. contra Rul. 65 b, Conſpirate nobiſcum, conſentite cum bonis. de Nat. 65 b, Naturam quaſi cognatione continuatam conſpirare dicebas. de Natur. 22 b, Tanta rerum conſentiens, conſpirans, continuata cognatio. pro Lig. 142 b, Quis eſt, qui horum conſenſum conſpirantem, & penè conflatum hac propè æqualitate fraterna non nouerit?

CONSPONSOR, *oris.* qui cum alio ſpondet. Att. 190 b, Velim des operam, ut inueſtiges ex conſponſorum tabulis, ſit ne ita. Epiſt. 92 a, De negocio tuo, quòd ſponſor es pro Pompeio, ſi Galba conſponſor tuus redierit, non deſinam cum illo communicare.

CONSPVTO, *as.* ſputo, aliquem fœdo. Qu. Fra. 308 a, Clodiani noſtros conſputare cœperunt.

CONSOLATOR, *toris.* Epiſt. 81 b, Et ſi meipſum conſolatorem tuum longinquitas temporis mitigauit. & Tuſcul. an. 206 a.

CONSTANS, *tis.* firmus, ſtabilis, grauis, preſens, perpetuus, conueniens, æquabilis, moderatus, ſingulari cõſtantia præditus.) (. Inconſtans, mobilis. de Am. 108 a, Firmus & ſtabilis & conſtans amicus. Offic. 16 b, Fortis animi & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis. pro Dom. 230 b, Is fortis & conſtans in optima ratione ſemper fuit. de Am. 97 a, Nec ullo caſu arbitror hos cõſtanti homini accidere poſſe, ut ulla intermiſsio fiat officij. I. A. 248 b. Fateor me una atq; conſtanti aruſpicum uoce eſſe permotum. & ibid. Mea perpetua atq; conſtans uoluntas rempublicam. Poſtquam. 210 b, Conſtans & perpetua defenſio ſalutis meæ. Epiſt. 7 a, Eaq; quæ de ea ſcripta eſt authoritas, tantam uim habet, ut magis iratorum hominum ſtudium, quàm conſtantis ſenatus conſilium eſſe uideatur. de Clar. 173 a, Ciuis in rebus optimis conſtans. de Leg. 165 a, Conſtans & perpetua ratio uitæ. pro Cec. 285 a, Et hoc conſtantis hominis eſſe putaui, qui cum ui, &c. de Nat. 64 a, Stellæ curſus certos & conſtantes habent. & ibid. Stellarum conueniens conſtansq; conuerſio. Epiſt. 187 a, Ex Aſia nihil perfertur ad nos, præter rumores de oppreſſo Dolabella, ſatis illos quidem conſtantes, ſed ædhuc ſine authore. de Di. 112 a, Motus lunæ conſtantiſsimus. Animus certus & confirmatus. L. Confirmatus. pro Qu. Roſc. 53 a, Vultus ſemper idem, uox, oratio ſtabilis, & non mutata. Vir conſtans & grauis.) (. Leuis, mobilis.

CONSTANTER, fortiter, æqualiter, perpetuò, conueniẽter. Att. 286 b, Si modò conſtanter & perpetuò placebit hoc conſilium, relatam puto gratiam pietati meæ. Orat. 216 b, Oratio æqualiter conſtanterq; ingrediens. Tuſc. 233 b, Epicurus quàm ſibi conſtanter conuenienterq; dicat, non laborat. Officior. 10 b, Beneficia, quæ iudicio, conſideratè cõſtanterq; delata ſunt. de Vn. 203 a, Conſtãter manere in ſuo ſtatu. Attic. 65 a, Conſtanter & liberè me geſsi. At. 254 a, Cõſtanter facere aliquid.

CONSTANTIA, *tiæ.* firmitas, ſtabilitas, grauitas, æqualitas, perſeuerantia, firmitas animi, firmum conſilium, ſtatus conſtans & perpetua ratio uitæ, perpetuitas. Offi. 23 a, Catonis grauitatem ſuam perpetua conſtantia roborauit. ſemperq; in propoſito ſuſceptoq; conſilio permãſit. & 25 b, Nihil eſt quod tam deceat, quàm in omni re gerenda conſilio q; capiendo ſeruare conſtantiam. & 5 b, Fundamentum iuſticiæ eſt fides: id eſt, dictorum conuentorumq; conſtantia & ueritas. Att. 66 a, O conſtãtiam promiſsi, & fidem miram. Offi. 10 a, Beneuolentiã adoleſcẽtulorum more, nõ ardore quodam amoris, ſed ſtabilitate potius & conſtãtia iudicemus. & 18 b, Præclara eſt æquabilitas in omni uita, & idem ſemper uultus, eademq; frons. Attic. 286 b, Brut. Fortis animus ſine conſtantia & æquabilitate nullus eſt. Tuſc. 234 b, Non ex ſingulis uocibus philoſophi ſpectãndi ſunt, ſed ex perpetuitate atq; conſtantia. pro Pomp. 17 a, In te ſatis eſſe animi conſtantiæq; arbitror. Offi. 14 a, Acerba ferre robuſti animi eſt magnæq; conſtantiæ. de Am. 108 b, & 113 a, Conſtantia & ſtabilitas. Att. 100 a, Conſtantia & firmitas animi. I.A. 211 b, Retinenda eſt igitur uobis conſtantia, grauitas, perſeueran tia. pro Muren. 136 a, Quæ enim pertinacia quibuſdam, eadem alijs conſtantia uideri poteſt. de Di. 125 b, Quæ autem eſt inter augures conueniens & coniuncta cõſtantia. de Di. 112 a, & 125 a, Nihil eſt tam contrarium rationi & conſtantiæ, quàm fortuna.

CONSTERNO, *nis.* ſterno, effundo, tego, ſpargo. de D. 95 a, Nam ex horreis direptum & effuſum frumẽtum uias oẽs conſtrauerat. pro Seſt. 21 b, Cùm forum corporibus ciuium Romanorum eſſet conſtratum cæde nocturna. In Arato, Ille grauì moriens conſtrauit corpore terram.

CONSTIPO, *as.* coarcto, conſtringo, contrudo. contra Rul. 81 b, Non modò dena iugera dari uobis, ſed ne conſtipari quidem tantum numerum hominum poſſe in agrum Campanum intelligetis.

CONSTITVO, *is.* ſtatuo, decerno, deſtino, ſancio, præſcribo, deſigno, paciſcor. Att. 130 a, Quamobrem cum conſtituiſſes, ut Vibullius mihi ſcripſerat, ad V. Idus Feb. Corſinio proficiſci cum exercitu, & ad me uenire, miror quid cauſæ fuerit, quare conſilium mutaris. & ibid. b, Coſs. conſtituerunt idem facere. Att. 258 a, Conſtitueram, ut pridie Idus Aquini manerem. Epiſt. 153 b, Lepidus ad forum Voconij caſtra habet, ibiq; me expectare conſtituit. At. 105 b, Audio cõſtitutum eſſe Pompeio, & eius conſilio in Siciliam me mittere. de Or. 108 b, Nunc Scæuola quoniam in Tuſculanum ire conſtituit, paulum requieſcet, dum ſe calor frangat. Attic. 142 a, De hac re cum aliquid conſtitueris, uelim mihi ſcribas. & 176 b, Cùm eum uidero, cõmuniter conſtituemus de reditu eius. Att. 234 b, Nihil antè de profectione conſtituã quàm iſta, quò euaſura ſint, uidero. Epi. 196 a, Sed hoc melius ex re, & ex tempore conſtitues. Epiſt. 22 b, Quando, & quomodo, & per quos agendum ſit, tu optimè conſtitues. Att. 209, Itaq; ut conſtitui adero. pro Cec. 288 b, Placuit Cecinnæ de amicorũ ſententia conſtituere, quo die in rem præſentem ueniretur. & 291 a, Cecinna ad conſtitutam diem tẽpusq; uenit. I. C. 102 a, Scio pactam & conſtitutam eſſe cum Manilio diem. At. 186 a, Diẽ Tyrannioni conſtituemus. Offi. 7 a, Vt conſtitueris te cuipiam aduocatũ in rem præſentem eſſe uenturum. Epi. 115 a, Tametſi hac de re puto te conſtitutum, quid facturus ſis, habere: tamen, &c. I.V. 122 a, Conſtitui cum hominibus, quo die Meſſanæ mihi præſtò eſſent. At. 194 a, Sicca reſcripſit conſtitutum ſe cum eo habere. Ep. 98 a, Quare ſi quod conſtitutum cum podagra habes, fac in alium diem differas. pro Qu. 3 b, Quaſi domi nummos haberet, ita Scapulis conſtituit ſe daturum. contra Rul. 61 b, Actio conſtituta in menſem Ianuarij. I. C. 107 a, Patefeci cætera, quid ea nocte egiſſet, quid in proxima conſtituiſſet, &c. pro Cæl. 50 b, Aiunt conſtitutum eſſe cũ ſeruis, ut uenirent ad balneas. de Or. 108 b, Sanè uellem non cõſtituiſſe in Tuſculanũ me hodie uenturum eſſe Lælio. Epiſt. 24 a, Si ad conſtitutã diem decedemus. Att. 211 b, Erotem remiſi citius quàm cõſtitueram, ut eſſet cum Hortenſio, & quia equitib. quidẽ ait ſe Id ib. cõſtituiſſe. Epi. 181 a, Nondũ ſatis cõſtituì,

molestiæ ne plus, an uoluptatis attulerit mihi Trebatius noster. pro Qu. 17 a, Omnia bona possessa non esse cõstitui. pro Do. 213 a, Vobis hodie constituendum est, utrum post hæc, &c. Qu. de Pet. 210 b, Vt quantum cuiq; confidas, constituere possis. pro Do. 219 b, Aliter constituere de religione pontificum quàm cerimoniarum uis postulet. I. A. 203 b, Legibus annalibus grandiorem ætatem ad consulatum cõstituebant. Qu. Fr. 296 a, Semper honores putaui, si uulgares essent, uiles: si temporis causa constituerẽtur, leues. pro Qu. 5 b, Cum maiores ita constituerint, ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret. I. V. 136 b, Censorib. si quod commisissent, pœnæ erant legibus constitutæ. contra Rul. 89 a, Lex, quæ ius melius Syllanis prædijs constituat, quàm paternis. At. 84 b, Rescindere, uel tollere constituta ab alio, & acta alterius. pro Sex. Rosc. 30 a, Constituere supplicium alicui maleficio. I. V. 159 b, Constituere supplicium in aliquem. pro S. R. 29 b, In parricidas. pro Domo 138 b, Instituere pœnam in aliquem. Quint. Frat. 306 a, Optimè factis pœna est maxima constituta. pro Cecin. 293 b, Pœna ignauis ab imperatoribus constituitur. pro Do. 222 a, Pœna in ciues Romanos nominatim sine iudicio cõstituta. de In. 69 a, Ita ius ciuile habemus constitutum, ut, &c. pro Dom. 238 a, Constituere iura. pro Cec. 292 b, Constituere ius, aut conditionem aliquam alicui. & ibid. Constituere legem aliquam ciuitati. & ibid. Constituere actionem alicuius rei. I. V. 56 b, Vt in constituendo accusatore, quod sequi possitis, habeatis. Par. 238 b, Atq; etiam ante iudicium de constituendo ipso iudicio solet esse contentio. & ibid. De constituẽdis actionibus. I. V. 292 b, Huiusce generis una est actio, per hoc interdictum, quo nos usi sumus, constituta. I. V. 287 a, Cùm esset auctio hæreditaria constituta. de In. 69 b, Iudicium aut actio constituta, uel comparata. pro S. R. 22 a, Bona alicuius constituta auctione uendere. pro Mur. 124 b, Cõstituere patronum causæ. pro Cl. 56 a, Constituitur quæstio de furto. pro Cl. 29 a, b, Constituere locum reo. & 37 a, Ab ijsdem iudicibus locus est ei primus constitutus. de Or. 96 b, Constituere controuersiam.

CONSTITVERE, ponere, comparare, condere, instituere, proponere. Qu. Fr. 300 b, Constituere crucem sibi ipsi. p Deiot. 148 b, Cæsar Deiotarum regem cõstituit. pro Deiot. 148 b, Pecunia constituta ad emẽdos agros. pro Cl. 35 a, Stalenus ad corrumpendum iudicium à Cluentio cõstitutus. de Or. 74 a, Te mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna constituit. pro Dom. 220 a, Qui de quaq; re constituti iudices sunt. de Pet. 210 b, Qui si sectari non potuerũt, necessarios suos in hoc munere constituant. & 209 b, Cum cæteros cupidos tui constitueris. & ibid. Si præfidij se aliquid sibi constituere putant. de L. 183 a, Qui publicè ad eã constitutus est. ad Her. 1 b, Per exordium animus iudicis cõstituitur, uel apparatur ad audiendum. Epi. 19 b, Est enim tibi grauis aduersaria constituta atque parata incredibilis quædam obseruatio. I. C. 100 b, Consulares, qui tibi persæpe ad cædem constituti fuerunt. & 97 b, Catilina notat & designat oculis ad cædem unumquenq; uestrũm. I. V. 263 a, Dico meretedem funeris ac sepulturæ constitui nefas esse. p S. R. 21 a, Postquam uictoria cõstituta est, ab armis q; discessimus. At. 16 b, Duo fundamẽta reip. per me constituta. Off. 51 b, Constituere concordiam. pro S. R. 22 a, Constituere pacem. I. A. 231 a, Constituere rem familiarem suam. I. C. 104 a, Quibus hæc urbs auspicijs à Romulo est constituta. Anteq. 196 b, Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. Off. 48 b, Hanc ob causam respublica, ciuitatesq; constitutæ sunt. de Aru. 247 a, Post hãc urbem constitutã. de Ar. 246 b, Post sacra cõstituta. de N. 1 b, An à deis à principio omnia facta & constituta sint. & 71 a, Trieterides à Dionysio constitutæ putantur. de D. 98 a, Neq; dij ignorant ea, quæ ab ipsis constituta & designata sunt. Off. 67 b, Vt res nummaria de communi sententia constitueretur, iactabatur enim temporibus illis nummus. pro Sest. 26 a, Descriptio ciuitatis à maioribus nostris sapientissimè constituta. Tusc. 178 a, b, Metrodorus eum perfectè putat beatum, cui corpus bene constitutum sit, & exploratum ita semper fore. de Clar. 165 b, Bene morata & bene constituta ciuitas. I. V. 77 a, Vt aliqua ex parte mea diligentia constituta autoritas iudiciorũ uideatur. Quin. de Pet. 209 a, Constituere amicitiam cum aliquo. pro R. P. 123 b, Vt iam metuere Posthumus cogeretur, ne quod crediderat perderet, si credendi constituisset modum. pro Cl. 25 a, Hominem ante pedes Qu. Manlij constituunt. pro Cæl. 54 a, Constituite uobis ante oculos huius miseri senectutem. & ibi. Proponite uobis huius adolescentiam. de Or. 102 b, Nam si fortè quæreretur, quæ esset ars imperatorũ, constituendum putarẽ principiò, quis esset imperator, &c. de Fi. 126 b, Hoc enim constituto in philosophia, constituta sunt omnia. de Sen. 90 a, Senectus, quæ fundamentis adolescentiæ constituta est. Off. 25 a, Incuntis ætatis insciti a, senum constituenda & regenda prudentia est. Par. 236 b, Hi sunt quidam habitus animi sic affecti & constituti, ut, &c. pro Clu. 60 b, Mihi ita persuasi, Romulum auspicijs Numam sacris constitutis fundamenta iecisse reipublicæ. Offic. 41 a, Constituere æquitatẽ, hoc reipublicæ moderatoris proprium est. I. V. 77 a, Vt finis aliquando iudiciariæ controuersiæ cõstitueretur. pro Mur. 126 b, Ex qua laus familiæ, memoria generi, honos & gloria nomini constituta est. I. V. 91 b, Quin etiam eum tibi quæstoris in locum cõstitueras. Qu. de Pet. 210 b, Qui si sectari nõ poterũt, necessarios suos in hoc munere constituant. Off. 34 b, Vt constituere rios suos in hoc munere constituant. Off. 34 b, Vt constitueret honestum aliquod, quod utile non esset. Epist. 144 b, Ego mihi Plance necessitudinem constitutam habui cũ domo uestra, &c. I. V. 205 b, In Mamertinorum solo monumẽtum istius crudelitatis constitutum est. pro Fl. 151 a, Cuius uirtute regibus exterminatis libertas in rep. constituta est. ad Her. 6 a, Ex intentione & inficiatione iudicatio constituitur. pro Qu. 11 b, Magistratus, qui auxilij causa constitutus est: id est, Trib. pleb. Epi. 17 a, Vt frater meus uerè existimaret, adiuncto isto fundo, patrimonium fore suum per te constitutum. I. V. 84 b, Postquã Cn. Dolabellæ prouincia Cilicia constituta est. pro S. R. 21 a, Posteaquã uictoria constituta est. I. V. 73 a, Ne tenuissima quidem suspicio accepte pecuniæ ob rem iudicandam constituta sit. ad Her. 1 a, A bene uolentia principium constituemus.

CONSTITVTIO, *onis*. cõparatio, institutio. Brut. 91 b, Illud necesse me ad te scribere, quid sentirem tota de constitutione huius belli, &c. de Leg. 174 a, Religionũ cõstitutio.

Constitutio, status causæ. ad Her. 4 a, Cõstitutio, est prima deprecatio defensoris, cũ accusatoris insimulatione cõiuncta. de In. 44 a, Constitutio, est prima consictio causarum, ex depulsione intẽtionis profecta, hoc modo, Feci: iniuria non feci, aut iure feci. reliqua de constitutionib. causarum in his ipsis locis uide. & de In. 63 b, & 69 b. Lege, Status.

Constitutio, pro habitudine, temperatione, compositione. Off. 75 b, Corporis firma constitutione, eiusq; constitutionis spe explorata, uita omnis beata (ut à Metrodoro scriptum est) continetur.

CONSTITVTO experiri cum aliquo, pro Cæl.

CONSTITVTVM, *i*. propositũ. Att. 180 b, Horum & timor fuit idem primo, qui meus, & constitutum. At. 158 b, Legitur ad constitutum: id est, ad constitutum diem. pro Cæl. Constitutum factum esse cum seruis. Leg. Habere cum adiectiuis.

CONSTITVTVS, *a, um*. de Ora. 122 b, Quid in personis & in constituta re & definita quæreretur. Epi. 24 a, Decedere ad constitutam diem. de Fat. 124 a, Non sequitur tamen ut etiam sedere eos & ambulare principalib. causis definitum & constitutum sit. de D. 85 a, Ex itinere proposito & iam cõstituto reuerti, de Natu. 12 a, Qui uerò deos esse dixerunt, in tanta sunt uarietate constituti, ut, &c. de Fin. 128 a, Quoniã uiuendi ars est prudentia, necesse est eam quoq; ab alia re esse constitutam & profectam. pro Mur. 144 a, Consul fortuna constitutus ad amplexandum otium, scientia ad bellum gerendum, animo & usu ad quoduis negotium. pro Sest. 23 b, Bene de rebus domesticis constituti.

CONSTO, *as*. sum, fio, compositus sum, cohæreo, cõtineor, exto. de N. 67 a, Prudentia constat ex scientia rerum bonarum & malarum. & ibid. Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatibus. Off. 32 a, Iustitia est ars tus, quæ cõstat ex hominib. tuẽdis: id est, ex societate generis humani. I. V. 225 a, Vetus est opinio, quæ cõstat ex antiquissimis Græcorum literis & monumentis. de Or. 156 b, Quidam ornatus orationis ex singulis uerbis est, alius ex continuatis coniunctis constat. Off. 43 a, Iudiciorum ratio ex accusatione & defensione constat. Or. 218 a, Iambus qui est è breui & lõga. & 215 b, Contraq; accidit in spondeo & trocheo, quòd alter ex longis cõstat, alter è breuibus fit. de Or. 18 a, Siue ex crimine causa constet, ut facinoris: siue ex controuersia, ut hereditatis: siue ex deliberatione, ut belli: siue ex persona, ut laudis: siue ex disputatione, ut de ratione uiuendi. pro Qu. 48 a, Hic ex fallacijs constat totus. Tusc. 190 a, Cùm constemus ex animo & corpore. de N. 21 a, Homo qui ex animo constat & corpore. Or. 202 b, Actio constat è uoce atq; motu. Or. 215 b, Oratio constat ex iambis. de N. 37 b, Homines uenis & neruis & ossibus continentur: id est, constant. pro Font. 276 a, Prouincia Gallia, quæ constat ex ijs generib. hominum, qui, &c. idem D. 135 b, Tamẽ isti, qui profitentur eã facere non possent, ex lemissimo enim & indoctissimo genere cõstant. de Am. 113 b, Cõcio ex imperitissimis constat. de Fin. 95 a, In illis quæ rectè facta iunt, non continentur tamen omnes partes ex quibus constant. Tusc. 157 a, Animus, qui si est horũ quatuor generum, ex quibus omnia cõstare dicuntur,

dicuntur.ex inflammata anima cõstat. pro Mur.130 a,Scientia,quæ tota ex reb.fictis cõmentitijsq; constaret.Off.44 a, Illa benignitas,quæ constat ex opera & industria, honestior est,&c.de Natu.19 a,Virtutem sine ratione constare non posse.& ibid.b,Deos sine membris constare non posse.& 7 a,Si ipsa mens constare potest uacans corpore. de Or.144 b, Nihil auulsum à cæteris per seipsum constare potest. de Amic.100 b,Quę in rerum natura, totoq; mundo constant, quæq; mouentur,ea,&c. I.V.146 b, Sic tamen ut usq; alterũ r literæ constarent integræ.Epist.12 a, Ne si summa quidem eorum in me merita constarent.Epist.32 b, & 33 a, Mea in te omnia summa necessitudinis officia cõstabunt. Epi.177 b, Te oro,ne quid existimes ab illo factũ esse, quo minus mea in te officia constarent,minúsue te diligerem. & 94 b, Modò ut tibi constiterit fructus ocij tui.

CONSTARE,perspicuum esse,patêre.Epi.11 b,Sanè molestè Pompeium id ferre constabat.I.A.256 a, Mihi quidẽ cõstat meam contumeliam non ferre.Partit.233 b,Nempe igitur ea restant,quæ cum factum constet & nomẽ, qualia sint uocatur in dubium.de Inuẽt.61 a, Nonus locus est, per quẽ cum alijs,quæ constant esse peccata,hoc quo ẽe quęstio est, comparatur. pro Qu. 11 a, Hic quoq; constat procuratoris diligentis officium. Attic. 207 a, Nunc uero cùm de Magio constet, non ne furor eius omnem causam sustinet? pro S. R.38 a,Maleficia quæ in illo constant esse.de Inuent.55 b,Eorum igitur,quæ cõstant exempla ponam.& 81 a, Res de qua constat. pro Clu.43 b, Dum hæc de Oppianico constabũt, &c.Tusc.l.156 b,Quæ cum constent,perspicuum debet esse,animos,&c. pro Quint.17 a,In quo constitit Næuium ex edicto non possedisse. de Inuent.55 a, Hæc propositio indiget approbationis:non enim perspicua est,neq; constat inter omnes.I.A.180 b,Sed tum nimis inter omnes constabat, neminem esse resalutatum. de Nat.61 b, Quasi hoc perspicuum sit,constetq; inter omnes,esse deos.de Orat.143 a, Vt sæpe inter oẽs sapientes constare uidi. Or.218 a,Vt inter omnes constat antiquos. Quint.Trat.294 b, Constare inter omnes uideo,abs te summam adhiberi diligentiam. Epist. 102 b,Constat inter omnes,neminem te iuris peritiorẽ esse. pro Milon.104 a,Quid porrò quærendum est,factúmne sit? at constat.à quo ? at patet. de Finib. 128 a, Constitit autem ferè inter omnes id, in quo prudentia uersaretur, oportere esse,&c. Epistol.202 a,Etsi non satis mihi constiterat, cum aliquáne animi mei molestia.an potius libenter te Athenis uisurus essem,quod,&c.tamen uidisse te mallem. Constare,conuenire.ad Heren.3 b, Adhuc quæ dicta sunt arbitror mihi constare cum cæteris artis scriptoribus.ad Heren.9 a, Deinde dicemus contrariam sententiam non constare cum superioribus & inferioribus sententijs. de Inuent.67 b, Cõstétne oratio,aut cum re, aut ipsa secum. Offic.15 a, Sunt enim qui in rebus contrarijs parum sibi constent. de Vn.196 a, Vt tota oratio sibi constet, & ex omni parte secum ipsa cõsentiat. Attic. 6 a,Si humanitati tuæ constare uoles. & 174 a, Si tibi constare uis. Tusculan. 150 a, Si tibi conuenire uis. de Claris 183 a, Vt sibi ipse conueniat. de Finib. 72 a, Reliqui sibi constiterunt,ut extrema cũ initijs cõuenirẽt.

Constare,permanere. Epistol.13 a, Qua in sententia constare si uoluissent, &c. id est, permanere. pro Cl.30 a, Iudices tamen in Oppianico sibi constare,& superioribus iudicijs consentire debuerunt. de Cl.196 a, Discedere à sese: id est, non constare sibi.& 187 b,Et ille,Præclarè,inquit,tibi cõstas,ut de ijs qui nunc sunt,nihil uelis ipse dicere,&c.Tusc. 217 a, b, An malum nullum est, quo aut oppressus iaceas, aut ne opprimare mente uix constes. Offic. 24 a, Vt constare in uitæ perpetuitate possimus nobismetipsis, nec in ullo officio claudicare. pro Fl.160 b,Pergami non multum auri ratio constat. Epistol. 103 a, Collaudo te, quòd iam uideris certa aliqua in sententia constitisse. de Orator.117 a,Antiquissimi sunt, quorum quidem scripta constent, Alcibiades & Pericles.

Constare,ad precium relatum, pro emere & esse. I.V.205 b,Metuisti ne tibi æs alienum crescret, si H-S.VI.millibus tibi constarent ea, quæ tu facilè posses uendere H-S. CC. millibus. Att.214 b,Id propè dimidio minoris constabit illo loco.I.V.245 b,Nauis tibi constat gratis. I.V.286 a,Huic iste pro tritico nummos abstulit, quanti erat in Sicilia triticum.in Verr.187 a,Accipis enim H-S. XV. pro medimno:tãti enim est illo tempore medimnum.

CONSTRATVS,*a,um*.tectus.in Verr.254 a,Nauis cõstrata & ita magna, ut propugnaculo cæteris posset esse. & 257 a,Poterõne in eos esse uehemens qui naues inanes nõ modò habuerunt,sed etiã apertas?in eum dissolutus,qui solus habuerit constratam nauem,& minus exinanitam?

CONSTRICTVS,*a,um*. in An.213 b, Incluſam & constrictã belluam ne dimittatis,cauete. Postq.200 b,Dedere aliquem constrictum hostib.I.C.97 a, Constrictã iam horum omnium conscientia teneri coniurationem tuã non uides?

CONSTRINGO,*gis*. ligo,comprimo.I.P.89 b,Si familiã tuam dimisisses,amici tui constringendum te putarent.contra Rul.63 b,Italiam omnib.uinculis deuinctam & constrictam tenere.de Or.204 a,Corpora capta armis aut constricta uinculis.pro Flac.149 a, Pscphismata iureiurando constricta.de Or.102 a,Tum qui scelus fraudẽq; nocentis possit dicendo subijcere odio ciuium, supplicioq; constringere.& 100 b,Quæ dissipata sunt ac diuulsa conglutinare, & ratione quadam cõstringere. pro Cor.57 a, Veritate potius quàm religione fidem esse constrictã. contra Rul.71 b, Qui orbem terrarum constringit nouis legibus. de Clar.167 b, Sententia aptis constricta uerbis cadit plerunq; numerosè. de Fin.77 b,Vt se uirtuti tradat constringendam uoluptas. Acad.36 b,Comprimere digitos.de Fin.50 b,Tradunt se libidinibus constringendos. Tusc.185 b,Si turpissimè se pars illa animi geret, uinciatur & constringatur amicorũ propinquorumq; custodijs.

CONSTRVCTIO,*onis*. compositio,quasi structura quædam,consecutio.de Orat.86 a,Oratio conformanda est nõ solum electione,sed etiam constructione uerborũ.ad Her. 27 b,Compositio est uerborum constructio,quę,&c.de Cl. 190 a,Verborum apta,& quasi rotunda cõstructio. ad Her. 26 a,Magna & ornata constructio uerborum. Or. 119 b,Nolo tam minuta hæc constructio appareat.Acad.21 b,Iam illa præclara quanto artificio natura totam constructionem hominis fabricata est! Part.231 a, b, Consecutio in coniunctione uerborum seruanda est;ne generibus, numeris,temporibus,personis,casibus perturbetur oratio.nam ut in simplicib.uerbis,quod non est Latinum, sic in cõiunctis, quod non est consequens,uituperandum est.

CONSTRVCTVS,*a,um*.de Nat.53 a,Dentibus in ore constructis manditur cibus.

CONSTRVO,*is*. compono, struo, coagmento,coaceruo. de Nat.5 b, Plato constrŭi à Deo atq; ædificari mundum fecit.de Vn.197 b, Mundi corpus ea constructum proportione quã dixi. de Na.52 a,Aues cubilia sibi nidosq; construũt. de Sen.9 a,Vt nauem,ut ædificium idem destruxit facillimè qui construxit,sic hominem eadem optimè,quæ conglutinauit,natura dissoluit.Epi.47 a,Nihil cõstrui potest,quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem.de Leg.173 a,Constructa à patrib.delubra habẽto.contra Rul.63 a,Pecunia constructa & coaceruata. I.A.178 b,Tanti aceroi numorum apud istum construuntur, ut iam appendantur,nõ numerentur pecuniæ.de Orat.98 a,Multæ & magnificę res constructæ & reconditæ.& ibid.Copia ornamentorum uno in loco constructa.

CONSTVPRO,*as*.Qu.de Pet.206 b,Qui propè in gremijs parentum prætextatos liberos constuprarit.Att.16 b,Afflicta Respublica est empto constupratoq; iudicio. ad Her.26 a,Matresfamiliàs constuprare.

CONSVASOR,*oris*.suasor.pro Qu.3 b, Hæc omnia Quintus agebat,autore & consuasore Næuio.

CONSVESCO,*scis*.soleo,meæ consuetudinis est,consuetudinem habeo,utor,consuetudinem & exercitationem capere, multum cum aliquo esse,multum unà esse, diem cum aliquo ponere, ex consuetudine aliquem uspiam quærere, cum aliquo coniunctissimè & amantissimè uiuo,in consuetudinem me do,hæc erant in more maiorum, in consuetudinem alicuius rei uenio,ut eorum usus ferebat. in Ver.241 b,Huc omnes mulieres,quibus iste consueuerat,conueniebant:id est,cũ quibus concubuerat.de Clar.196 a,Ea ornatu illo orationis, quo consueuerat, ornata nõ erat. de Am. 309 a,Nemo est,qui non equo quo consueuit, libẽtius utatur,quàm intractato & nouo. Antequã.194 b,Quoniã laborem pro cunctis ferre consueui.Or.108 a,Demosthenes uersus multos uno spiritu pronunciare consuescebat. de Ora. 93 a, Imò uerò regemus Antonium, qui & potest facere id quod requiris,& cõsueuit.de Or.97 b, Cum minus idoneis uerbis ut consuescerem. & idem: Si consuẽris. Tusc.164 a, Disiungamus nos à corporibus:id est,consuescamus mori. Tusc.164 a,Et id ipsum quod datur ocij,libentius in philosophia consumere consueuimus. Atti.152 a,Vtutis consilijs (ut consueui)in omnibus rebus utar.

CONSVETVDO,*mos*,institutum usus,familiaritas,commercium,exercitatio,lex quædam,uita communis.de Nat. 38 a,Suscepit aũt uita hominum consuetudoq; communis, ut beneficijs excellentes uiros in cœlum tollerent. de In.42 b,Vetus cõsuetudo naturæ uim obtinet.de Finib.142 a, Cõsuetudo quasi altera natura. de Or.106 b,In communi uita & uulgari hominum consuetudine non esse rudem. de Or. 103 b, Quæ in communi uitæ consuetudine bona ac mala sunt,& 104 a, Vsq; eo illa, quæ dicenda de iusticia putabat,

à uitæ consuetudine & à ciuitatum moribus abhorrebant. de Fat.145 a,Communi igitur consuetudine sermonis abu timur,cum ita dicimus:uelle aliquid quempiam sine causa. pro Mil.101 b,Vetus consuetudo fori,& pristinus iudiciorũ mos immutatus est.At.194 b,Nosti Niciæ nostri imbecillitatẽ,mollicié,& consuetudinem uictus.pro Mil.105 b,Familiaritates latè patêre non possunt,propterea quòd consuetudines uictus non possunt esse cum multis. pro Deiot.148 a,Iungere consuetudinem & familiaritatem cum aliquo. p Syl.178 a,Homo coniunctissimus officijs, usu, consuetudine.pro Ar.186 b, Is totam Hortensiorum domum deuinctã consuetudine tenebat. pro Quin.2 b. Tamen inductus cõsuetudine & familiaritate fecit,ut dixi, Quintius societatẽ. pro Sexto Rosc.21 a,Erat mihi cum eo non modò hospitiũ, sed etiam domesticus usus & consuetudo.Epistol.18 a,Carui fructu iucundissimæ consuetudinis tuæ. & 212 a, & 40 b,Familiaritas quotidiana consuetudine augetur.Epistol. 30 a,29 b,Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem quam nobis sors tribuisset,consuetudinem quoque accedere.& 42 a,Si consuetudinis iucunditas ualet,quę fuit unquam amicitia coniunctior? Attic. 13 a,Multa & iucunda consuetudine cõiuncti inter nos sumus.Epi.144 b, Tua mihi in consuetudine & familiaritate suauitas non ignota est.Epistol. 57 b, Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo. I.P. 94 a, Is dedit se in consuetudinem, sic ut prorsus unà uiueret, nec ferè ab isto unquam discederet. pro Clu. 24 b,Penitùs immergere se in consuetudinem alicuius.Epistol.113 b,Lucio Cossinio ualde familiariter utor: nam & inter nosmetipsos uetus usus familiaritatem fecit.Item:Congressus nostros,consuetudinem uictus,sermones doctissimos requiro . Postquam . 168 a, Dessumma re dissentientes in eadem amicitiæ consuetudine permansimus. Postquam.198 b,Amicitiæ consuetudines,uicinitates. pro Mure. 145 a, Omnium suorum consuetudine conspectuq; priuari. de Nat.59 b, Mala & impia consuetudo est contra deos disputandi.de Leg. 182 b, Tanta est corruptela malæ consuetudinis.ut,&c.pro Font.280 b,Immanis & barbara consuetudo hominum immolandorum.I.V. 191 a,Ex huiusmodi principio consuetudo æstimationis introducta est.de Ora.98 b, Ne mala consuetudine ad aliquã deformitatem ueniamus. de In.69 a, In nostram consuetudinem rarius hæc incidunt. I.V.244 b, Superiorum prætorum consuetudo hæc fuit,ut,&c.134 a,Est consuetudo Siculorum,ut,&c.de Cl.175 a,Academicorum consuetudo in ratione dicendi talis est,ut nec ipsa per se posit,&c. de Orat. 97 a, Qui à scribendi consuetudine ad dicendum uenit . I. V.97 a,Ego ueterem consuetudinem longo interuallo reuli. Epist. 65 a, Si tuam consuetudinem in patrociniis tuendis seruas, P. Vatinius cliens ad te uenit, qui pro se causam dicier uult. &166 b, Exercitus cunctus consuetudinem suã in ciuibus conseruandis communique pace seditione facta retinuit.de D.139 b,Tenebimus hanc consuetudinem à Socrate traditam, eaq; inter nos quàm sæpissimè utemur.I.A. 158 a,Meam consuetudinem, quam semper in republica habui,tenebo.Offic.17 a,In adeundis periculis cõsuetudo medicorum imitanda est,qui,&c.I.P.89 a, Senatus in eam iam benignitatis consuetudinem uenit, ut eos qui rempub. bene gesserunt,nouis honoribus afficiat.de In.70 a,Quædam ex utilitatis ratione in consuetudinem uenisse.pro Cec.286 a,Quod iam in consuetudinem uenit . & ibid. Id iam mala consuetudine dissolutum est. Off. 44 b,Id à nostris hominibus sæpissimè usurpatum est, & iam in prouerbij consuetudinem uenit:largitionem fundum non habere . de Orat. 141 b,Exercitatio,ex qua consuetudo gignitur.& 92 b,Cõsuetudo,exercitatioq; & intelligendi prudentiam acuit, & eloquendi celeritatem incitat. & 109 b,Ad Græcorum consuetudinem disputare . Offic. 12 b, Et consuetudo exercitatioq; capienda, ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus.de Diuin.125 b, Ad nostri augurij consuetudinem dixit Ennius cum tonuit læuum. Tusculan.243 a,Exercitatio consuetudoq; patiendi . Tusc. 230 a, Quem morem cum Carneades tenuisse,fecimus ut ad eam consuetudinem disputaremus. pro Murena 130 b, Consuetudo dicendi longè isti uestræ exercitationi ad honorem antecellit . pro Rab. 99 b, Adeóne ignarus es disciplinæ consuetudinisq; nostræ? de Clar. 188 b, Hoc non fuit rationis aut scientiæ, sed quasi bonæ consuetudinis. Orat. 212 b, Quòd si indocta consuetudo tam est artifex suauitatis, quid ab ipsa tandem arte & doctrina postulari putamus ? & ibid.a,Impetratum est à cõsuetudine,ut peccare suauitatis causa liceat. de Di.120 b,Vt etiam si præter consuetudinem acciderit aliquid,præter naturam tamen non possit existere.pro Rab.90 b,Nõ est meę consuetudinis initiò dicendi rationem reddere,qua de causa,&c. de Cla.185 a,Vt est cõsuetudo dialogorum. pro Cec. 289 a,Prætor interdixit,ut est cõsuetudo,de ui,&c.pro Arc. 191 b, Quæ de causa pro mea consuetudine breuiter simpli citerq; dixi.& 40 b,Redire in cõsuetudinẽ pristinã. pro Mi. 121 a,Cõsuetudo alicuius perpetua in ui inferenda. pro Ce. 285 a,Sin è consuetudine recedatur, se,&c. & ibid.Vis mortibus facta, & uis contra ius moremq; facta. Attic.67 a,Nonoblitus consuetudinis atq; instituti mei rarius ad te scribo. Cæs. 121 b, Vt erat superiorum dierum consuetudo. I.V. 65 b,Cuius consuetudinis atq; instituti patres uestros nõ pœnitebat.& 55 a,Adductus sum,iudices, ueteri consuetudine institutoque maiorum,ut putarem,&c. de In.70 b,Consuetudinis ius est, quod uoluntate omnium sine lege uetustas comprobauit. & 82 b, Consuetudine ius est, quod leuiter à natura tractum aluit, & maius fecit usus. Epistol. 17 b,Sed nosti consuetudinem hominum . pro Cæl. 301 a, Mea consuetudo defendendi, &c. de Orat. 86 a,A consuetudine cõmunis sensus abhorrere. Item, A consuetudine oculorum animum abducere.

CONSVETVS,*a,um*.Tusc.u.186 a, Qui consuetus in armis ævuum agere.

CONSVL,*lis*.tutor annuus reipublicæ,publici consilij princeps.contra Rul.166 b,Qui sine repulsa consules facti sunt. & ibid.de petendo consulatu. pro Mure.124 a,Illo die quo auspicato comitijs centuriatis, L. Murenam consulem renunciaui. pro Flac.164 b,Cum bellum iam gerente Catilina,omnes me autore duos consules Calend. Ianuarijs scirent esse oportere.pro Mure.145 b, Iuno Sospita cui omnes consules facere necesse est.pro Syl.182 b, Consules sella curuli utebantur.Postquã. 296 b , Consul unguentis ŏblitus, cum toga prætexta,&c.I.P. 83 b,C. ille Marius & consul,& sextùm consul.de Nat.76 a,C.Marius septimùm consul domi suæ senex est mortuus.de Diu.124 a,M. Marcellus quinquies consul.de Clar.171 b,T.Gracchus quibus consul & cẽsor fuit.& ibid.a,Qu.Maximus quintùm consul. de Sen.79 a.Qu. Maximus IIII Cos. Atti.7 a, M.Messala & M. Pisone Cos.& 82 b,Sulpitio & Marcello Cos.& 83 a,Lentulo Philippoq; Cos.in Ver.65 b,Duo Cos.id est,duo consules. in Verr. 106 a, C. Marcelle te appello, Siciliæ prouinciæ, cum esses proconsul,præfuisti.

CONSVLARIS, *re*. consularis uir, qui aliquando consul fuit. Epistol.185 a,Egregios consules habemus , sed turpissimos consulares.Quint.Frat.306 a, Consulares & prætorij uiri, &c.

CONSVLARE officium:id est,consulatus. pro Rab. 90 b, Consulare officium.

CONSVLARIS, prouincia,quæ consuli mandabatur.pro Do.217 b, De prouincijs consularibus.

CONSVLARIS ætas,qua ad consulatum aspirare,legibus annalibus licebat, ea erat annus quadragesimus tertius . In Antonium 203 b.

CONSVLATVS,*tus*.amplissima potestas.cõtra Rul. 72 b, pro Plan.271 b,Honorũ populi finis est cõsulatus , quẽ magistratum iam octingẽti ferè cõsecuti sunt.I.A.203 b, Legibus annalib.annus tertius & quadragesimus ad consulatũ constituebatur.Postquam.210 a, Vt eædem cẽturiæ,quæ me consulem fecerant,consulatum meum comprobarent.

CONSVLENS,*tis*.consultor.de Clar. 193 b, Qu. Scævolæ consulentibus respondendo , studiosos audiendi docebat. de Leg.158 a, Ego more patrio sedens in solio consulentib. responderem. Orat.210 a,Eodem tempore discentib. satisfaciebant & consulentibus.

CONSVLO,*lis*.consilium peto,delibero, refero. in Verr.72 a,Nunc ego iudices iam uos consulo,quid mihi faciendum putetis.Epi.182 b,Cum te per literas consuluissem,quid mihi faciundum esse censeres. de L.178 a,De quo cum consule rent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimùm religiones tenerent,oraculum editum est,eas, &c. de In.84 a, Senatum consului de summa reip. de Di.109 b, Nunc quoniam de republica consuli cœpti sumus , tribuenda opera reip.de Cl.268 a, Ille se consuli nolebat. in Verr.190 b,Qui de iure ciuili consuli solent.pro Muren.126 a,Alicui de iure consulenti respondere. de Cl.173 b,P.Crassus qui & consulebatur plurimum,& dicebat.Oct.319 a,Senatus nihil consulitur.pro Qu.9 b, Sed ne ipse quidẽ te consuluisti , sed ne ipse quidem ad te retulisti , ne hæc quidem tecum locutus es,horæ duæ fuerunt,&c.& ibi.Ego pro te nunc hoc consilio,quod tu consulere oblitus es.Att.125 a, Nec te id consulo:id est,nec à te de eo consilium peto. Epi.142 b, Quid ergo faciam?te consulo.Brut.91 a, Quod me de Antonio consulis,puto,&c.de L.158 b,Qui consulunntur,id est,iurisconsulti.Et ibid.a,Qui consulentibus respondent:id est, iurisconsulti.de Or.105 b,Sæpe audiui accessisse ad Crassum cõsulendi causa quendam rusticanum.de Ora.107 b,Subsidiũ

senectutis in eorum qui consultum ueniãt, multitudine nõ esse ponendum. pro Mur. 130 a, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. pro D. 219 b, Ea de quibus maiores nostri uos solos & consuli, & scire uoluerunt. & 224 a, Si pop. Romanus de ista re consultus esset. pro Mil. 104 b, Nihil de eius morte populus consultus est. pro D. 227 b, Quotienscunq; senatus de me consultus est, totiens, &c. de D. 110 b, Nemo aruspicem consulit, quemadmodum sit cum amicis uiuendum. nam ad sapientes hæc, non ad diuinos referri solent. in An. 209 b, Paruis de rebus consulimur. P. C. de Appia uia consul refert, &c. Item, Cùm ea quæ consuleban tur, ad exitum non peruenirent.

CONSVLERE, prospicere, rationem alicuius habere, pro uidere, mederi. Epi. 100 b, Consuli quidem te à Cæsare scribis, sed ego tibi ab illo consuli mallem. Epi. 31 b, Vt quibuscunq; rebus poteris (poteris autem plurimis) prospicias & consulas rationib. meis. Off. 17 b, Qui parti ciuium consulunt, partem negligunt, rem pernicios issimam in ciuitatem inducunt. Cæl. Epist. 125 b, Tu porrò cum ad te uenissem, &c. amici officium neglexisti, neq; mihi consuluisti. Epi. 33 b, Te rogo ut consulas rationib. meis. I. V. 107 a, Consulere filijs ac prospicere debemus. de Fin. 202 a, Patres liberis suis cõsultum uolunt, propter ipsos liberos. Item: Fame post mortem futuræ est consulendum. pro Cæl. 41 b, Qui alieno dolori potius, quàm suæ fidei consulunt. Atti. 34 a, Saluti si me amas, consule. Qu. F. 295 a, Consulere ciuium commodis, & eorum utilitati saluti q; seruire. Att. 263 b, Obliuiscere illum aliquando suo familiari tuo aduersario uoluisse consultum. I. C. 118 b, Quare P. C. consulite uobis, prospici te patriæ, conseruate nos, &c. Quin. Fr. 296 a, Consulere omnib. mederi incommodis hominum, prouidere saluti. I. A. 161 a, Næ tu si id feciss es, melius famæ, melius pud:citiæ tuæ consuluiss es. contra Rul. 69 b, Deligant quàm maximè pop. Romano consulturum putent. Off. 8 a, Paci semper est consulendum. Epi. 29 b, Et posteritatis ocio consules. I. V. 74 a, Huic malo iudices consulite ac prouidete. de Na. 58 b, Deorum prouidentia consuli reb. humanis. de Nat. 1 b, A' dijs uitæ hominum consuli ac prouideri. de Na. 73 b, Omnibus à dijs esse prouisum.)(. Nemini esse consultum. Epi. 55 a, Tuum est consulere temporibus, & incolumitati, & uitę, & fortunis tuis. de In. 84 a, Quanquam præstat honestas incolumitati, tamen utri potiss imùm consulendum sit, deliberatur. & ibidem, Incolumitatis ratio uidetur habẽda. I. V. 80 a, Vos quod ad famam uestram pertinet, prospicite ac consulite. de Finib. 77 a, Satis ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. Att. 110 b, Alter enim mihi de ipsis ac de me ipso consulendum est. cõtra Rul. 82 b, De Capua multum est ac diu cõsultum. Epi. 124 b, & Att. 163 a, Te oro, ne quid grauius de salute & incolumitate tua consulas. pro Syl. 179 a, De salute suorum consulere, communem relinquere. Offic. 49 a. Atq; etiam omnes qui rempub. gubernabunt, consulere debebunt, ut earum rerum copia sit, quæ sunt necessariæ. de Di. 80 b, In impetrandis consulendis q; rebus magna uis est in aruspicum disciplina. Att. 179 a, Sed tamen aliquid consuli prospiciq; poterit. I. C. 110 a, Mihi uel urbi satis esse præsidij consultum est. de Diu. 87 a, Dixi ei se cogitare quiddam, id posset ne fieri consuluit: id est, quæsiuit.

CONSVLTATIO, *onis.* deliberatio. Att. 121 b, Expecto ut sciam quid respondeas cõsultationi meæ. de In. 71 b, Quasi aliquam in consultationem res ueniat. Top. 226 b, Iurisperiti consultationibus suis disputant. Offic. 62 a, De uiri deliberatione & consultatione quærimus. ad Heren. 16 b, Vtilitas in duas partes in ciuili cõsultatione diuiditur. de Leg. 159 a, Non enim quærimus quid de quaq; consultatione respondeamus. ad Heren. 16 b, Partim propter aliquam extraneam causam ueniunt in deliberationem & consultationem. de Orator. 121 b, Credo ut putaremus non in hominibus, non in re consultationis aut deliberationis causam aliquam fuisse. Offic. 58 a, Ad quas ipsas consultationes ex superioribus libris satis multa percepta sunt. Atti. 145 b, Sed uenio ad consultationem. de Leg. 179 b, Quæcunque causa consultatióue acciderit.

CONSVLTATIO, propositum, infinita quæstio, quã thesin Græci uocant. Para. 250 a, C. F. Quid quæstio? quásnam habet partes? C. P. Infinitam, quã consultationem appello: & definitam, quã controuersiam nomino. & 235 a, Sed est cõsultatio quasi pars causæ quædam. de Or. 153 a, Quæstio infinita & quasi proposita, consultatio nominatur.

CONSVLTÒ', cogitatò, dedita opera, de industria, consulto.)(. Fortuitò. de Nat. 18 a, Existimant quod ille inscitia loquendi fecerit, feciss e consultò. Offic. 6 a, Vtrum perturbatione aliqua animi, an consultò & cogitata fiat iniuria. de Orat. 136 b, Neminem nisi consultò contra se dicere. ad Her. 15 b, Sextus locus est, cum ostendemus ex consulto factum. Tusc. 175 b, Epi. 37 a, Philosophia multitudinem consultò fugiens, &c.

CONSVLTO, *as.* delibero. Attic. 257 b, Octauius consultabat utrum Romam proficiscerentur, an, &c. Officior. 2 b, Tum autem inquirunt, aut consultant, conducat id nécne, &c. & 53 b, In quibus deliberare homines & consultare de officio solent. ad Heren. 16 b, Vt si Annibal consulet an in Italia remaneat, an domum redeat. & ibid. Item deliberationes partim ipsæ propter se consultandæ sunt: ut si deliberet senatus, &c.

CONSVLTOR, *oris.* consulens. Tusc. 249 b, Drusi domum compleri consultoribus solitam accepimus. pro Muren. 128 b, Vigilas tu de nocte, ut tuis cõsultoribus respondeas. pro Corn. 64 a, Quint. Mutius cum de iure prædiatorio consuleretur, consultores suos nonnunquam ad Furium prædiatorem reijciebat.

CONSVLTRIX. *cis.* de Nat. 37 b, Natura consultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium.

CONSVLTVM, *ti.* decretum. ut senatusconsultum uel decretum. de Legib. 168 b, Facta & consulta fortium & sapientum monumentis prodere. in Antonium 274 b, Consulta senatus. in Antonium 264 b, Atq; utinam his omnibus abstergere fletum sententijs nostris, consultis q; possemus.

CONSVLTVS, *a, um.* Attic. 12 a, Nondum uidelicet meas literas legerat, quibus ad eum re consulta & explorata per scripseram, non deberi. de Or. 107 a, Quanquam ipsi omnia quorum negocium est, consulta ad nos & exquisita deferunt. de Fin. 87 a, Si prima quæq; bene ab eo consulta atque facta ipsius obliuione obruerentur.

CONSVLTVS, peritus. pro Cecin. 300 a, Ita iustus & bonus uir est, ut natura non disciplina consultus esse uideatur. de Claris. 177 b, Nam ut antè dixi, consultorum alter disertissimus, disertorum alter consultissimus fuit. in Antonium 233 a, Sulpitius non magis iuris consultus quàm iusticiæ fuit.

CONSVMMO, *as.* perficio, conficio. in An. 324 a, Bella quæ à consulibus gesta & consummata sunt. pleraq; tamen exemplaria, eaque emendatiora, & uetustiora, & consummata non habent.

CONSVMO, *mis.* tero, contero, eximo, pono, impendo, exhaurio, absumo, expromo, profundo, insumo, dissipo, comedo, exedo, adedo, deleo, conficio. pro Mar. 132 b, Nihil est enim opere aut manu factum, quod non aliquando cõficiat ac consumat uetustas. de Orat. 143 a, Crassus cum febri domum redijt, die q; septimo est lateris dolore consumptus. Item: Agri multa ferunt, quæ uel consumantur statim, uel mandentur condita uetustate. pro Plan. 278 b, Si me aut uis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset. de Natur. 21 b, Ibes maximam uim serpentium interficiunt & consumunt. Offic. 36 a, Belluarum impetu quædam hominum genera esse consumpta. de Orator. 152 a, Actio consumpta superiore motu & exhausta. contra Rul. 73 a, Pecunia consumetur in agrorum emptionibus. & ibidem: Aurũ in monumentum consumptum. pro Flacc. 163 b, Vt pecuniam quam confecerat, non consumpsisse, sed Flacco dedisse uideretur. pro Sext. Rosc. 19 b, Per luxuriam effundere atque consumere omnia bona. in Antonium 204 a, Cæsar omnẽ uim ingenij sui in populari leuitate consumpsit. pro Sest. 9 b, Qui omnem uim sui tribunatus in mea salute consumpserit. de Fat. 140 a, Omnis ferè nostra in his deliberationibus consumebatur oratio. Brut. 288 b, Mater tua cuius omnes curæ ad te referuntur, & in te consumuntur. ad Heren. 1 b, Inuentio in sex partes orationis consumitur. & 16 a, Dolus consumitur in pecuniam, pollicitationes, dissimulationes, mentiones, &c. Attic. 251 b, Populus Romanus manus suas non in defendenda republica, sed in plaudẽdo consumpsit. Epistol. 89 b, Cum studium tuum consumas in uirorum fortium factis memoriæ prodendis. de Legib. 195 a, Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus. pro Plan. 275 a, Tibi remitto atque concedo ut omne studium tuum in Cn. Plancij honorem consumas. de Finibus 60 a, Consumere omne studium in aliqua re. de Cl. 175 a, Istorum in dialecticis omnis cura consumitur: id est, ponitur. pro Sex. Rosc. 26 b, In agris colendis aliquantum operæ temporisque consumpsi. de Natur. 3 a, Nec mediocrem in eo studio operam curamq; consumpsimus. Attic. 16 a, Tantum requietis habeo, quantum cum amicis consumitur. pro Sext. Rosc. 25 b, Prædijs colendis operæ plurimum, studijque consumere. Epistol. 181 b, Vt domum uentitares, horasq; multas sæpe suauissimo sermone consumeres. Acad. 4 a, Consumpsi multum temporis in ista una disputatione. de Offic. 1 b, Quoniam in eo studio ætatem consumpsi. de Orator. 144 a, Atque in eo silentio

duas horas ferè esse consumptas. & 89 b, Consumere ociũ in angulis. ad Heren. 25 a, Postremò in eo uim artificij consumant, ut, &c. & 28 a, His uitijs in compositione uitatis, re liquum operis cõsumendum est in dignitate. ad Heren. 1 a, Consumere ocium in philosophia. de Orat. 113 b, Consumere ocium suum in historia scribenda. Epistol. 55 b, Eumque diem ibi consumpsi. de In. 63 a, Consumere operam in magnis rebus. de Finib. 49 b, Consumere operam in agendo aliquid. de Orator. 105 a, Consumere multum operæ ac laboris in aliqua arte. Att. 219 b, Consumere dies in philosophia explicanda. de L. 158 a, Aut in quo melius hunc consumam diem. Attic. 82 a, Vt ibi Iunius consumatur. & 124 b, In studijs ac literis nostris consumo omne tempus. & 56 b, Eximere tempus calumnia dicendi. & 252 b, Quodq; temporis in prædiolis nostris consumi potuit, in peregrinatione consumemus.

CONSVMPTIO, *onis*. de Vn. 198 a, Ita se ipse consumptione & senio alebat sui. & ad Heren. 31 a, Non hæc uidentur reperiri posse, sine elaboratione, & operæ consumptione.

CONSVMPTOR, *oris*. de Nat. 33 a, Hic noster ignis confector est & consumptor omnium.

CONSVMPTVS, *a, um*. de V. 202 a, Quos & uiuos alatis & consumptos sinu recipiatis.

CONSVRGO, *gis*. surgo, assurgo. de Senect. 90 b, Consurrexisse omnes illi dicuntur, & senem illum scissum recepisse. Qu. Fr. 322 b, Consurrexit senatus cũ clamore. I. V. 232 a, Honorificè sanè consurgitur.

CONSVRRECTIO. *onis*. de Aruſp. 243, Cepi equidẽ maximum fructum ex consurrectione omnium uestrũm, & ex comitatu publicanorum. Attic. 11 a, Quæ consurrectio iudicum facta sit.

CONTABESCO, *scis*. liquefio, cõsumor, extabesco, tabesco. ad Here. 20 b, O perfidiosæ Fregellæ, quã facilè scelere uestro contabuistis. Tusc. lib. 5. Luctu confecta contabuit.

CONTAGIO, *onis*. fœditas, uirus, uenenũ, pestis. Offi. 50 a, Contagiones malorum, quæ ab uno profectæ manant latius. de Or. 158 a, Ne contagio mea bonis umbráue obsit. de Diui. 93 a, Cum est somno seuocatus animus à societate & contagione corporis. de Fat. 141 a, Vt in reliquis eiusmodi naturæ contagio ualeret. de Diui. 120 b, Sed & decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena potest sanguini similis esse. & 127 b, Quæ potest igitur contagio ex infinito penè interuallo pertinere ad lunam? uel potius ad terrã? Tusc. 163 b, Quibus fuisset minima cũ corporib. contagio, quin se ab his semper seuocauissent, his, &c. pro Mur. 143 a, Latius patet illius sceleris cõtagio, quàm quisquã putat. pro Cl. 58 b, Nemo inuctus est, qui nõ contagionẽ aspectus illius fugeret. pro Syl. 168 a, In hoc crimine quædam est cõtagio sceleris, si proditorem patriæ defendas. pro Dom. 285 a, Qui se aliqua contagione prædæ contaminarunt. I. V. 273 b, Illi ad quos conscientiæ contagio pertinebit. I. V. 236 b, Contagio seruilis belli. At. 11 a, Contagio turpitudinis. de Le. 190 a, Vt uitijs principum infici solet tota ciuitas, sic emendari & corrigi cõtinentia. I. A. 217 a, In corpore si quid est eiusmodi qđ reliquo corpori noceat, uri & secari patimur.

CONTAMINATVS, *a, um*. inquinatus.)(. Integer. Topic. 226 b, pro Dom. 217 b, Homo post homines natos turpissimus, contaminatissimus. & de Pro. 71 b, 72 a. I. P. 83 b, Spiritus contaminatus. pro Cluent. 38 a, Homo improbus, multis flagitijs contaminatus. in Antonium 242 a, Parricidijs contaminatissimus, & omni scelere coopertus.

CONTAMINO, *nas*. inquino. pro Sex. Rosc. 27 b, Fingi maleficium nullum potest quo iste se nõ contaminarit. I. C. 103 a, Qui Saturnini sanguine non modò se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. Offi. 59 a, An se scientes scelere contaminent. de Aruſp. 251 b, Is nomen populi Ro. tanto scelere contaminauit, ut id nulla re possit nisi ipsius suppli cio expiari. pro Do. 231 a, Qui se aliqua contagione prædæ contaminauerunt. in Ver. 66 a, Corruptis ac contaminatis iudicijs. pro Do. 210 a, Ita perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, &c. Tusc. 103 b, Qui se humanis uitijs contaminassent. pro Syl. 175 b, Contaminare ueritatem mendacio. I. P. 83, Frontis tuæ nubeculam, tũ collegæ tui cõtaminatum spiritum pertimescerem. ad Her. 7 a, Deniq; aliquo uel quamplurimis uitijs contaminabit personam aduersarij. & 10 b, Contaminari culpa.

CONTATIO, *onis*. L. Cunctatio.

CONTEGO, *gis*. tego, pro Sest. 21 a, Gracchus messoria se corbe contexit. & de Pro. 70 b, Offi. 25 b, Natura eas partes contexit atq; abdidit. pro Arch. 190 b, Idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruisset. de L. 181 b, Quos humus iniecta contegeret.

CONTEMNENDVS, *a, um*. contemptus. de Clar. 190 a, Oratio non contemnenda, sanèq; tolerabilis. Orato. 220 b, Hierocles & Menecles minimè contemnendi. de Cl. 189 b, Ne Titus quidem Posthumius contemnendus in dicendo. & 169 a, Orator non contemnendus.

CONTEMNO, *nis*. despicio, despicatui duco, sperno, abijcio, reijcio, inane ac leue existimo, pro nihilo puto, hominẽ præ se neminem putare. de Offi. 147 b, Quare omnes istos deridete, atq; contemnite. pro Mur. 129 b, Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum & abiectum. pro Murena. 127 a, Contempsisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. de Fin. 68 a, Dialecticam contempsit Epicurus. Offi. 12 b, Voluptatem contemni & reijci oportere. in Verr. 58 b, & pro Mi. 113 b, Contemnere aliquem ac pro nihilo putare. de Fin. 96 a, Contemnere, dispicere, pro nihilo putare, non curare, infra se ducere. Off. 6 b, Ea quæ plerique uehementer expetant, contemnere & pro nihilo ducere. contra Rul. 85 b, Irridere contemnere & pro nihilo ducere. contra Rul. 85 b, Irridere atq; contemnere alios præ se. Orat. 209 a, Contemnere aliquem.)(. Admirari.

CONTEMPLATIO, *onis*. consideratio, mentis agitatio. Aca. 32 a, Est enim animorum naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioq; naturæ. & Off. 31 a, de Natu. 11 b, Hæc res magna ac diligenti contemplatione digniſsima. de Di. 99 b, Cum ex terra nihil emineret, quod cõtemplationi cœli posset officere. Brut. 91 b, Virtutis discipli nam meliorem reperiet nullam quàm contemplationem atq; imitationem tui.

CONTEMPLATOR, *oris*. Tusc. 163 a, Homo contemplator cœli ac deorum.

CONTEMPLOR, *aris*. considero, perspicio, intueor, animo intueor. in Ver. 206 a, Contemplari unum quodq; ocio se & considerate cœpit. Offic. 31 a, Quæ cognitione digna sunt, summo ocio secum ipse consideret & contempletur. Off. 31 a, Tractare & contemplari res cognitione dignissimas. pro Deiot. 151 a, Propone tibi duos reges, animo contemplare quod oculis non potes. de Nat. 12 a, Deus terras & maria contemplans, hominum commoda uitasq; tuetur. de Nat. 26 b, Cum cœlum suspeximus, cœlestiaq; contẽplati sumus. & 45 b, Contemplari oculis pulchritudinẽ cœli, & 16 b, Quis tam cæcus in contemplandis rebus unquã fuit, ut hoc non uideret? pro Plan. 259 a, Conspectus uester reficit & recreat mentem meam, cum intueor & contemplor unumquenq; uestrũm. Orato. 197 b, Nec uerò ille artifex cum faceret Iouis formam, contemplabatur aliquem, è quo similitudinem duceret. & 98 a, Sed ea, cum contemplari cuperem, uix aspiciendi potestas fuit. & 97 a, Omnes loci artis inquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contemplãtibus, ostendunt se & occurrunt. pro Flacc. 151 b, Aliquid quàm maximè intentis oculis (ut aiunt) acerrimè contemplari. in Verr. 156 b, Codicis tui literas contemplare. Off. 23 a, Quæ contemplantes expendere oportebit quid quisque habeat sui.

CONTEMPTIO, *onis*. despicientia, despectio. Off. 76 a, Fortitudo est dolorum laborumq; contemptio. & Par. 110 b, Tusc. 169 a, Totam uim bene uiuendi in omnium rerum humanarum contemptione ac despicientia ponamus. de In. 47 a, Si aduersarios aut in odium, aut in inuidiam, aut in contemptionem adducemus. Off. 3 b, Contemptio rerũ humanarum. in An. 268 b, Contemptio pecuniæ.

CONTEMPTVS, *a, um*. despicatus, abiectus, despectus ab omnib. contemnendus. pro Sest. 10 b, Despicatissimi hominis furor, contemptissimi Consulis leuitas. contra Rul. 85 a, Homo contemptus & abiectus. pro Plan. 261 b, Homo cõtempta & sordida uita. de Diui. 132 b, Quo iam nihil potest esse contemptius. pro Cl. 57 a, Causa contempta atq; abiecta. de Cl. 173 a, Qu. Pompeius non contemptus orator. de Fin. li. 2. Tenuissimus uictus atq; contemptissimæ escæ.

CONTENDO, *dis*. pugno, certo, luctor, confligo, digladior, laboro, elaboro, nitor, enitor, intendo, adduco, contentionem adhibeo, operam do, instando peto, contentione dicendi cum aliquo decerto, in contentionem uenio, mihi cum aliquo res uel contentio uel certamen est, contentionem de aliqua re facio, contentionis aliquid cũ aliquo habeo, partium contentio est, cõtentiones quæ cum inimicis fiunt, comparo, proficiscor, refero. Epi. 64 b, In quo etiam, si multi mecum contendent, tamen omnes facilè superabo. Off. 22 b, Sic enim est faciendum, ut contra naturam uniuersam nihil contendamus. I. A. 223 b, Seruius contra uim grauitatemq; morbi contendit, ut ad castra peruenerit. At. 107 b, Aut si exercitum adducat, necesse est armis cum eo contendere. de Fin. 104 a, Tauri pro uitulis contra leones summa ui impetuq; contendunt. Epi. 110 a, Vt sacramento contendas mea nõ esse. de Ora. 8 b, Multisq; præstem, qui interdicto tecũ contenderẽt. pro S. R. 41 a, Humilitatẽ cũ dignitate de amplitudine cõtendere. de N. 61 a, Patere igitur rationem

nem meam cum tua ratione contendere. pro Plan.267 a, In hac causa designamus aliquãdo (si uidetur) uulgari & peruulgata declamatione contendere. Attic.228 b, Si duriorem te præbes, non contendam ego aduersus te. pro Quin.14 b, Tamen ne uereris ut possis hæc contra Hortensium contendere? Att. 1 a, & de In.84 a, Thermus cum Syllano contendit. de Clar.187 a, Iurgio contendere cum aliquo. pro Quin.18 a, Iure contendere cum aliquo. pro Quin.22 a, Inimicissimè & infestissimè contendere cum aliquo. Offic.60 b, Qui stadium currit, eniti & contendere debet ut uincat. pro Lig.138 a, Quantum potero uoce cõtendam, ut hoc populus Rom. exaudiat. Offic.53 b, Quantum conniti animo potes, quantum labore contendere, tantum fac ut efficias. Orat.217 b, Quod plurimis locis uoluisse eos, atque animo cõtendisse, perorationes nostræ declarant. pro Sest.3 b, Contendamq; (si modò id consequi potero) ut nihil à me prætermissum esse uideatur. de Or.107 b, Sermone paulo intentiore conficere omnia, nunquam lateribus aut clamore contendere. pro Fl.154 a, Vociferarer, & quantum maximè possem contenderem, testarer publicanos, &c. de Fa.144 a, Itaque contẽdit omnes neruos Chrysippus, ut persuadeat, &c. in Verr.72 b, Magnum onus, sed dignum in quo omnes neruos ætatis industriæq; meæ contenderem. in Verr.119 a, Iam in tanta impudentia istius remittendum aliquid uidetur, ne omnia contendamus, ne omnia cum dolore agere uideamur. pro Mur.139 b, Vt cum ad ultimum animo contendissemus, ibi tamen, ubi oporteret, cõsisteremus. Epi.9 b, Cum plus contenderimus quàm possumus, minus tamen faciamus quàm debemus. in Ver.72 b, In quo omnes neruos ætatis industriæq; meæ contenderem. pro Pl.269 a, Sic ego hoc contendo, me tibi cuiuscunq; tribus rationem poposceris, redditurum. Ep.14 a, Tantum contendere in republ. quantũ probare tuis ciuibus possis. Ep.251 b, Te rogo ut omnes tuos neruos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc prouinciam temporis prorogetur. Tuscul.297 a, Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt.

CONTENDERE, instando petere & flagitare. Attic.152 b, Nec dubito quin Cæsar à me contendat, ut ad urbem ueniam. & 175 a, Per eos qui nostra causa uolunt diligentissimè contendas opus est. & 240 a, De oratione Bruti prorsus contendis, mecumq; iterum tam multis uerbis agis. & 124 b, Dixi me nihil ab inuito contendere. & 281 b, Quare omni studio à te mi Brute contendo, ut, &c. Ep.25 b, Cum Pompeius ita contendisset, ut nihil unquam magis, ut cum Crasso redirem in gratiam. Qu.Fra.320 b, Pompeius à me ualde contendit de reditu in gratiam, sed adhuc nihil profecit. Off.63 b, Incensus cupiditate contendit à Pythio, ut uenderet. Ep.3 a, A' nobis agentur omnia diligẽter, ut neq; si quid obtinere poterit, non contendamus, nec, &c. & 20 a, Verecũdius à te, si qua magna res mihi petenda esset, contenderem. pro Qu.14 a, Cum is à me peteret & summè contenderet, ut, &c. pro D.236 a, Sic à Seio contendit, ut sibi domum meam uenderet. Qu.de Pet.208 a, A' quo facilè, si contendes, impetrare poteris, ut, &c. Att.8 b, Primùm contendam à Qu.Fratre ut se præfici patiatur. I.V.135 a, Propter magnitudinem potestatis hic magistratus à populo summa ambitione conteditur. de Ora.98 b, Cum Hipseus maxima uoce plurimis uerbis à M. Crasso contenderet, ut, &c. & ibid. Non minus longa oratione recusare.

CONTENDERE, laborare, niti, eniti. Quint.Fratr.298 b, Contende quæso atque elabora, ut, &c. & 297 b, Neque ego hoc contendo, quod fortasse iam in nostra ætate difficile est, mutare animum. pro S.R.34 b, Quæ res cum una nocte tantum itineris contendere coegit? Offic.42 a, Iuuenes magna spectare, & ad ea rectis studijs contendere debent. in Antonium 264 a, Qui ad summam laudem gloriamq; contendit. pro Pl.280 a, 279 b, Iter à Vibone Brundusium petere contendit. pro Plan.280 a, Dyrrachium petere contendi. Or.206 a, Si potuissemus, quò contendimus, peruenire. 79 a, Tharsum ueni, inde ad Amanum contendi. & 127 a, Mihi non dubium est, quin Brundusium contendam: id est, proficiscar.

CONTENDERE, comparare, conferre, committere. de In.80 b, Primùm igitur leges oportet cõtendere, considerando utra lex ad maiores pertineat, &c. pro Sex.R.84 a, Quicquid contrà dixeris, id cum defensione nostra contendito, ita facilè causa Sext. Roscij cum tua conferetur. I.C.109 b, Si causas contendere uelimus. pro Plan.275 b, Contendere eadem id est, parem referre gratiam. Item: Sed si non eadem contendit in tribunatu Plancius, existimare debes non huic uoluntatem defuisse, sed me, &c.

CONTENTE', uehementer, magna contentione. Tusc.187 a, Genu M. Antonij uidi, cum contentè ipse pro se lege uaria diceret, terram attingere.

CONTENTIVS, aduerbium. Tusc.147 a, Contentius amulare. de Orat.162 b, Vti ornamentis ijsdem, aliàs contentius, aliàs summissius.

CONTENTIO, *onis.* certatio, controuersia, luctatio, certamen, dimicatio, res, pugna, uis, uis animi, labor corporis, contentio animi. I.A.161 b, Mihi cum M. Crasso multæ & magnæ contentiones fuerunt. pro Sest.16 a, Antiochus magna belli contentione superatus. Offi.18 b, Equi propter crebras contentiones præliorum ferocitate exultantes. pro Mur.132 a, Pugna summa contentione pugnata. in Ant.169 b, An decertare mecum uoluit contentione dicendi? Off.27 b, Contentiones, quæ cum inimicissimis fiunt. Epist.12 b, Respubl. contentionem cum illis uiris fieri non uult: & ne fiant, uehementer recusat. in Ver.64 a, Nec ferè unquã uenit in contentionem de accusando, qui quæstor fuerit, quin repudiaretur. Acad.33 b, Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio. Att.98 b, Nunc autem impendet summa inter eos cõtentio. pro Sest.13 b, Inter sapiẽtissimos homines hæc contentio est, cum alij dicant, &c. alij, &c. de Orat.93 b, Omnem contentionem esse inter homines doctos in uerbi controuersia positam. & 89 a, Græci contentionis cupidiores quàm ueritatis. de Op.245 a, Accurata & inimicitijs incensa contentio. pro Quin.4 a, Quòd nisi, &c. non tam citò res in cõtentionem uenisset. pro Cor.59 a, In quo magna contentio Heraclensium fuit, cùm magna pars in his ciuitatibus, &c. pro Cæl.49 a, Res minimè dubitanda in contentione ponitur, utrum, &c. an, &c. pro Planc.262 b, Hæc tibi est prima cum Plancio generis uestri familiæq; contentio, qua abs te uincitur. Item: Nunquam ferè uenit in contentionem de accusandò, qui quæstor fuerit, quin, &c. de Legib.189 a, Plebs de suo iure periculosas contentiones nullas facit. & ibidem, Nostra causa nihil habuit contentionis cum tribunatu. ad Heren. 20 b, Contentio est oratio acris, & ad confirmandum, & ad confutandum accommodata. de Orat.110 b, Ocij fructus non est contentio animi, sed relaxatio. de Senect.94 b, Ociosam ætatem sine ullo labore & contẽtione traducere. pro Arch. 188 a, Ferre animi nostri tãtam contentionem non possent, nisi eos doctrina relaxaremus. de Orat.164 a, Est quiddam contentionis extremum, quod tamen inferius est, quàm acutissimus clamor. pro Deiot. 144 b, Impetus contentioq; dicendi. de Legib.158 a, Sic tu à contentionibus, quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid. de Orat. 164 b, Sed aliquando ab hac contentione disputationis animos nostros curamq; laxemus. pro Cæl.45 b, Si quis omnem uitæ suæ cursum in labore corporis atque in animi contentione conficeret. de Orat.164 a, Effusa sine intermissione contentio. & 186 a, Animi magna, uocis parua contentio. de Diu.93 b, Equum summersum cùm maxima contentione non potuisset extrahere, discessit. Tusc.187 a, In omnibus officijs persequendis, animi est adhibenda contentio. Qu.Fr.290 a, Tanta adhibebatur à nobis contentio, ut rem posse confici non diffiderem. Off.27 b, In obiurgationibus utendum est fortasse & uocis contentione maiore, & uerborum grauitate acriore. & 29 b, Contentio uocis. (. Summissio uocis. de Ora.107 b, Summa uis & contentio dicendi.) (. Grauissimi sermonis lenitas. de Nat.78 b, Hominum membra nulla contentione, mente ipsa atq; uoluntate mouentur. de Ora.128 a, Asperitas contentionis in oratione. de Or.143 a, Vehementissima contentione animi, ingenij, uirium dicere, &c. de Ora.102 a, Contentio & sermo differũt. Att.101 b, Illud etsi expetitum à me sit, & approbatum à te, tamen non est nostra contentione perfectum. Offic.42 b, Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam. pro Clu.18 a, Altera pars non magnæ in dicendo contentionis fore uidebatur. de Orat.128 b, Similis contentio actionis. Orat.206 b, Acerrima contentio. Tusc.187 a, Qui uolunt exclamare maius, toto corpore atq; omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni uocis asseruiunt. de Orat.108 a, Demosthenes tantum continenda anima in dicẽdo est assecutus, ut una continuatione uerborum binæ ei contentiones uocis & remissiones continerentur. de Cla.171 b, Cato contra Galbam ad populum summa contentione dixit. de Nat.49 a, Nihil interrumpit, quo labefactari possit: tanta contentio grauitatis & ponderum. de Op.244 a, Meritorum in rempub. contentio sanè grauis. de Orat.119 a, Contentio ex scripti interpretatione. pro Muren.125 b, Mihi cum Murena magna amicitia est, quæ in capitis dimicatione à Ser. Sulpitio non idcirco obruetur, quòd ab eodem in honoris contentione superata est. pro Mar.131 b, Res tuæ gestæ contentionum magnitudine cum nullo conferri possunt.

Contentio, comparatio. pro Pl.160 a, Quædam hominum est faciẽda contentio. de In.76 b, Et aliorum cum suis factis cõtentio. ad Her.10 a, Primùm quæri conuenit, utrum

fuerit utilius ex contentione: id est, ex comparatione. I.P. 90 b, Sed quoniam fortunarum contentionem facere cœpimus, &c. pro Pomp. 11 a.

Contentio, exornatio rhetorica. ad Her. 28 b, Contentio est, cùm ex contrarijs uerbis oratio conficitur: ut, Inimicis te placabilem, amicis inexorabilem præbes. de Or. 162 a.

CONTENTVS, *a, um.* patior, non me pœnitet, satiatus, satis esse puto. de Clar. 176 b, Si ipsum sine comparatione audires, non modò esses contentus, sed melius non quæreres. Tuscul. 247 a, Paruo cultu natura contenta est. pro Flac. 161 a, Patres familiàs suo contenti. pro Flac. 151 b, Maiores nostri in priuatis rebus minimo contenti, tenuissimo cultu uiebant. de Amic. 112 a, Paruo contentus. de Opt. 243 b, Quidam non contenti quasi bona ualetudine, uires, lacertos, sanguinem quærunt. in Verr. 269 b, Eo contentum me esse dicam. pro Clu. 45 a, Neq; L. Gellij iudicio stetit Lentulus, neq; Lentuli existimatione contentus fuit Gellius. Att. 230 a, Sed quemadmodum tu præcipis, contenti Idibus Martijs simus. Item: Iam nihil ego uectigalibus, & paruo contentus esse possum. Off. 31 b, Satiata quæstu uel contenta potius. in Verr. 275 a, Vt respub. una hac accusatione mea contenta sit. de Ora. 149 b, Et si satis esse putatis, ea quæ, &c. sed si his contenti estis, &c. Parad. 126 a, Contentum suis rebus esse, maximæ sunt certissimæq; diuitiæ. de Sen. 91 b, Quod cuiq; temporis ad uiuendum datur, eo debet esse contentus. Parad. 124 a, Dives est, cui tanta possessio est, ut ad liberaliter uiuendum facilè contentus sit. & ibidem, Si animus tuus satiatus est aut contentus etiam pecunia, concedo diues es. pro Planc. 272 b, Populus Romanus diligit magistratus, in quibus si qua præterea est ars, facilè patitur: sin minus, uirtute eorum innocentiaq; contentus est. de Fa. 143 b, Chrysippus sperat Chaldæos contentos Stoicorum causa fore. Epist. 26 b, Quamuis paruis Italiæ latebris contentus essem. & 45 a, Quibus ego rebus à tali uiro contẽtus eram. Contentus, intẽtus, adductus.)(. Remissus. pro Mur. 132 a, Cum contento cursu hostium classis Italiam peteret. pro Sest. 3 a, Ad tribunatum, quia ipse ad sese iamdudum uocat, & quodammodo absorbet orationem, contento studio curſuq; ueniamus. Tuscul. 187 a, Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt. Tuscul. 123 a, Vt in fidibus plurimus, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut concentum seruare possit, omnes æquè incontentæ sint: sic, &c. Tuscul. 187 a, Balistæ lapidum & reliqua tormenta telorum eo grauiores emissiones habent, quo sunt contenta atq; adducta uehementius. Orat. 202 a, Contenta uox.)(. Summissa uox.

CONTERO, *is.* tero, cõsumo. in Verr. 241 a, Noctis longitudo stupris consumebatur. Epist. 142 a, Κόψε παιδάριον, quam contriueram legendo, totam in hoc imperio explicaui. de Legib. 166 b, Qui ætatem in litibus conterunt. pro Quint. Rosc. 51 b, Frustra tempus contero. de Or. 103 b, Quo in studio ingeniosorum hominũ totas ætates uidemus esse contritas. de Am. 115 a, Studia literarum, in quibus remoti ab oculis populi, omne ocium tempusq; contriuimus. de Fi. 138 b, Conterere ætatem in rebus quærendis. de Finib. 93 b, An ille tempus aut in poetis euoluendis consumeret? aut se, ut Plato in musicis, geometria, numeris, astris conteret? de Orat. 106 b, Cùm in causis, & in negocijs, & in foro conteramur. de Prou. 75 b, Cæsar cæteras nationes contriuit, compulit, domuit. Tusc. 245 a, Cum uirtutem ad cœlum extulerint, reliqua ex collatione facile est conterere atque consumere. Att. 136 b, Quæ autem sunt horum temporum, ea iam contriuimus. Epist. 15 a, Ego illius omnes grauissimas iniurias communis concordiæ causa, uoluntaria quadam obliuione contriueram.

CONTERREO, *res.* terreo. de Or. 103 a, M. Scaurus iam credo huc ueniat, & hanc loquacitatem nostram uultu ipso aspectuq; conterreat.

CONTESTATIO, *onis.* obtestatio. Cic. apud Asconium.

CONTESTATVS, *a, um.* pro Fla. 151 a, Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum ne degeneres. pro Qu. Rosc. 51 a, Cum eo litem contestatam habebat.

CONTESTOR, *aris.* obtestor, iudicium constituo & committo. in Ver. 215 a, Rex flens ac Deos hominesq; contestans clamare cœpit. pro Flac. 165 b, Cùm ego te Flacce cœlum noctemq; contestãs flens flentem obtestabar, cum tuæ fidei salutem urbis commendabam. pro Qu. Rosc. 51 a, Nam iste cum eo litem contestatam habebat. & 50 b, Lite contestata. Attic. 261 a, Non enim procuratores litem contestabuntur, quo facto non sum nescius sponsores liberari. pro Qu. Rosc. 54 a, Cum lis contestata cum Flauio damni iniuria esset. & 50 a, Iudicium damni iniuria constitutum.

CONTEXO, *xis.* coniungo, compono, texo. de Natur. 58 a, Villis ouium consectis & contextis homines uestiuntur.

Ora. 208 a, Memoriam rerum ueterum cum superiorum ætate contexere. de Leg. 157 b, Nec tam facilè interrupta contexo, quam absoluo instituta. Epist. 67 a, Coniuncténe mal les cum cæteris rebus nostra contexere? pro Dom. 147 a, Ac quàm festiuè crimen contexitur. pro Cæl. 41 a, Ac longius mihi quidem contexere hoc carmen liceret, nam nunquam, &c. Ep. 152 a, Contexere extrema cum primis.

CONTEXTE, coniunctè. de Fat. 146 b, Omnia naturali colligatione consertè, contexteq; fieri.

CONTEXTVS, *a, um.* Tuscul. 247 a, Ita perpetuas & contextas uoluptates in sapiente fore semper.

CONTEXTVS, *tus.* uel CONTESTVS, *ſtus.* cõplexio. de Finib. 132 a, Pennarumq; contextu corporis tegumenta faciebat. de Finib. 144 a, Mirabilis est apud illos contextus rerum, respondent extrema primis, &c. Parcit. 237 a, Sed in totoquasi contextu orationis hæc erunt illustranda maximè. Idem, filo.

CONTICEO, *ces.* uel CONTICESCO, *scis.* reticeo. de Or. 156 a, Hæc cum Crassus dixisset, parumper & ipse conticuit, & ceteris silentium fuit. I.C. 113 a, Recitatis literis conscientia conuictus conticuit. Tusc. 175 b, Qui iam conticuere, penè ab ipso foro irrisi. de Cla. 195 b, Cùm studium nostrum Brute conticuit, subitò & obmutuit. Posth. 208 a, Saltem dum conticesceret illa lamentatio & gemitus urbis. Off. 33 a, Illæ literæ conticuerunt forenses & senatoriæ. I.P. 85 a, Cum obmutuisset senatus, iudicia conticuissent, &c. pro Murena 129 a, Simulatque increpuit suspicio tumultus, artes illicò nostræ conticescunt. in Antonium 264 a, Nunquam de uobis hominum gratissimus sermo conticesceret. pro Marcello 132 a, Nulla unquam ætas de tuis laudibus conticesceret.

CONTINENS, *tis.* continuatus, iunctus, adiũctus, affixus, coniunctus, proximus, perpetuus. Epist. 241 b, Cappadociæ pars, quæ cum Cilicia continens est. Att. 79 a, Cappadociæ pars, quæ Ciliciam attingit. de Nat. 49 a, Mari aer continẽs est. pro Cecin. 287 a, Huic fundo continentia quædam prædia atq; adiuncta mercatur. & ibid. b, Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens est. de N. 7 a, Motus sensui coniunctus & continens in infinito nullus esse potest. de Fi. 77 b, Neq; porrò ex eo natus, sese è continenti genere tertiam uictimam reipub. præbuisset. de Diu. 115 b, Natura rerum uno consensu iuncta est & continens. de Fat. 149 a, Proxima & continens causa mouet assensionem. de Inu. 50 b, Continentia cum ipso negocio sunt ea quæ semper affixa esse uidentur ad rem, neq; ab eo possunt separari. de Or. 163 a, Continenti spiritu.)(. Intermisso spiritu. Tusc. 151 b, Sed nihil te interpellabo, continentem orationem audire malo: id est, perpetuam. ad Her. 20 a, In extrema oratione continẽs uox remedio est uoci. Ep. 68 a, Si in hac sententia fueris, ut à continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris, secernas hanc quasi fabulam rerum cuentorumq; nostrorum.

CONTINENS, pro litore. Acad. 26 b, Mare dissimile est proximo ei continenti.

CONTINENS, pro temperante. Epistol. 138 a, Cum reges tam sint continentes, multo magis consulares esse oportet. Attic. 95 b, Puerum, inquies, & fortasse fatuum, & non grauem, & non continentem.

CONTINENTER, assiduè. de N. 23 a, Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut si continenter, quomodo æternæ? Acad. 44 b, & 28 a, & ad Her. 44 b, Quia continenter labuntur & fluunt omnia. Ora. 209 a, Continenter unum uerbum, non in eadem sententia ponere.

CONTINENTER, temperatè, temperanter. Offic. 21 b, Parcè, sobriè, continenterq; uiuere. pro Muren. 126 b, In Asia continenter uixisse, laudandum est.

Continenter, pro continuatus, seu continens, uel coniunctè. ad Heren. 20 a, Vno spiritu continenter multa dicere: id est continuato spiritu.

CONTINENTIA, *tiæ.* temperantia, uirtus uoluptati resistens. de Inuen. 82 b, Continentia est, per quam cupiditas consilij gubernatione regitur. in Ver. 227 a, Conferte huius libidines cum illius continentia. pro Pom. 16 b, Ora maritima Cn. Pompeium propter animi continentiam requisiuit. Qu. Frat. 291 a, Quem nulla conditio pecuniæ ab summa integritate continentiaq; deduxerit. Qu. Fra. 293 a, Tua integritas & continentia. pro Fl. 151 b, In re domestica continentiæ laus quæritur, in publica dignitatis. Off. 51 b, Continentia in uictu omni atque cultu. Tuscul. 247 b, Siccitas consequitur continentiam in uictu. Offi. 49 b, Nulla re conciliare facilius beneuolentiam multitudinis possunt ij, qui reipub. præsunt, quàm abstinentia & continentia. pro Pom. 11 b, Non potest exercitum is continere imperator, qui sẽ ipsum non continet.

CONTINEO, *nere.* comprehendo, cõplector, includo, concludo, cohibeo, arceo, coerceo, sustineo. de Natu. 37 a, Mundus omnia complexu suo coercet & continet. & 53 b, Aluus arcet & continet illud quod recipit, ut id mutari facilè & concoqui possit. pro Cl. 24 b, Spes illa, quam mulier in aluo commendatam à uiro continebat. in Ver. 227 b, Eorum coniunctione pars oppidi, &c. ponte rursum adiungitur & continetur. de Som. 128 b, Nouem orbes quorum unus extimus est, summus ipse Deus arcens & continens cæteros. & ibid. Qui reliquos omnes complectitur. de Natur. 78 b, Is non à deo immissum dolorem, sed conceptum à se ipso continebat. Att. 237 a, Me Idus Martiæ non tam consolantur quàm antea, magnum enim mendum continent. de Orat. 92 b, Omnes rerum fontes animo ac memoria continere. & 122 a, Qua una uirtute omnes uirtutes reliquæ continẽtur. de L. 170 a, Dum illa sit maior, & hæc in ea contineatur. I. V. 213 b, Facinus in quo omnia nefaria contineri mihi atq; ineſſe uidentur. pro Mar. 134 a, Tua salute nostra salus continetur. de Natu. 27 b, Bella quibus reipubl. salus continetur. I. C. 118 a, Forum, in quo omnis æquitas continetur. de Nat. 3 b, Res tam præclaras Latinis literis contineri. & 65 a, Naturam uno diuino spiritu contineri. Orat. 206 a, Ius omne retinendæ maiestatis Fabricij causa continebatur. de Nat. 37 b, Homines uenis & neruis & ossibus continentur. pro Mar. 135 b, Vita corpore & spiritu continetur. pro Syll. 179 a, Status reipub. maximè iudicatis rebus continetur. de Orat. 101 a, Fontes disputationum, qui iure ciuili & legibus continentur, cõtra Rul. 74 a, Agri eodem capite inclusi continentur. in Ver. 146 b, Summè expectabãt homines, quid in tabulis contineretur. de N. 30 b, Omnia quæ aluntur & crescunt, continent in se uim caloris. & 31 b, Calor qui in aquis continetur. Anteq. 192 b, Continere aliquid inclusum animo. pro Planc. 263 b, Flos equitum Roman. publicanorum ordine continetur. de Fat. 145 b, Motus enim uoluntarius eam naturam in se continet, ut sit in nostra potestate. de D. 104 b, Continet enim totam hanc quæstionem ea ratio quæ est de natura deorum: quam si obtinemus, habit & illud, quod locum hunc continet, esse deos. de Vniu. 196 b, Quod immutabili æternitate continetur. de D. 85 b, Artes, quæ coniectura continentur, & sunt opinabiles. de Or. 87 b, Sic statuo, perfecti oratoris moderatione uniuersæ reipubl. salutem maximè contineri. de Ar. 247 b, & 148 a, Status solennes q; ceremonias pontificatu, rerum bene gerendarum autoritates augurio contineri. de Ora. 92 b, Artem uerò negabat esse ullam, nisi quæ cognitis penitus q; perspectis rebus contineretur. & 110 a, Feciq; hoc, quod, &c. ut de ijs rebus, quæ doctrina aliqua continerentur, disputarem. de Cl. 195 a, Studere literis, quibus fons eloquentiæ continetur. de Ora. 85 a, Ego eloquentissimorum hominum artibus eloquentiam cõtineri statuo. de Or. 111 a, Oratoris omnis actio opinionibus, non scientia continetur. de Cla. 174 b, Significabat enim non prudentiam solùm, sed quod maximè rem continebat, fidem. Of. 51 a, Nulla res uehementius rempub. continet, quàm fides. pro Dom. 231 b, Tantum homines impios inustum nefarijs mentibus bonorum odium continebat. pro Do. 233 a, Sed hic meus reditus pontifices uestro iudicio continetur. Or. 197 b, Plato ait ideas semper ratione & intelligentia contineri. de Fi. 51 b, Hæc quæ uitam continent omnem. Off. 58 a, Lex ipsa naturæ, quæ utilitatem hominum conseruat & continet. Qu. Fr. 296 a, Esse abstinentem, continere omnes cupiditates, præclarum est. I. A. 247 a, Quibus enim septis tam immanes belluas continebimus? pro Pom. 11 b, Non potest exercitum is cõtinere imperator, qui seipsum non continet. Qu. Frat. 290 a, Nihil est negocij continere eos, quibus præsis, si te ipse contineas. cõtra Rul. 64 a. In ea uestri isti satellites modestè insolentiã suam continebunt? At. 210 b, Tu autem commodè feceris, si reliquos continueris, ne, &c. Para. 119 b, An temperantem eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit? I. V. 88 a, Cæteræ libidines eius ratione aliqua continebantur. Posteq. 198 a, Continere odium iam diu conceptum in aliquem. pro Clu. 20 a, Mulier amore capta quomodo poterat, in illa cupiditate continebatur. Acad. 47 b, Cohibere & continere temeritatem à lapsu. pro S. R. 27 a, Vt metu contineatur audacia. Epist. 196 a, Continere iracundiam. I. C. 101 b, Quorum ego uix abs te iamdiu manus ac tela contineo. Quint. Frat. 297 b, Linguam omnibus esse continendam. I. V. 250 b, Vix populus se continuit à supplicio tuo. de Orat. 129 a, Continere dicta in aliquem. pro Sest. 8 a, Continere se domi. de Or. 108 a, & 105 a, Continere animã. de Clar. 196 b, Tu tamen contine te in tuis perennibus studijs. I. C. 94 a, Quin continetis uocem indicem stultitiæ uestræ? de N. 54 b, Natura membranas oculorum firmas fecit, ut continerentur, ad Heren. 35 a, Continere aliquem in officio. in Verr. 31 a, Custos ad continendas merces missus. de Fin. 77 b, Contineo me ab exemplis Græcis. Acad. 26 a, Qui de omnibus rebus contineat se ab assentiendo. & ibid. Cùm se à respondendo contineat.

CONTINGIT, *bat.* euenit, accidit. de Orat. 110 a, Magis adeò id facilitate quàm alia ulla culpa mea contigit. de Ora. 98 a, Quoniam tantum habemus ocij, quantum iamdiu nobis non contigit. Attic. 127 b, Quoniam autem tecum ut essem non contigit, utinam tui consilij certior factus essem. de Clar. 192 a, Volo hoc oratori contingat, ut cùm auditum fuerit eum esse dicturum, locus in subsellijs occupetur. in Ant. 204 a, Vtinam C. Cæsari contigisset adolescenti, ut esset senatui charissimus. Offic. 51 b, In magnis animis id plerunq; contingit. de Clar. 175 a, Hoc idem in nostris contingere intelligo, quod in Græcis, ut omnes, &c. Ep. 158 a, Si mihi uita contigerit. Apud Non. Quod nõ modò singulis hominibus, sed potentissimis populis sæpe contingit. Off. 41 b, Cum id minus contingeret, leges sunt inuentæ.

CONTINGO, *gis.* tango, attingo. de N. 30 a, b, Atq; etiam aliorum ea humilitas est, ut cibum terrestrem rostris facilè contingant. de Diu. 127 b, Luna tanta humilitate fertur, ut terram propè contingat. de Fat. 144 b, Atomus alia aliam contingit. pro Pom. 4 a, Cùm antea per ætatem nondum huius autoritatem loci cõtingere auderem. Tusc. 157 a, Cum animus naturam sui similem contigit. de Som. 120 b, Hic autem aliter cerne, quàm nos tenui parte contingat. Tusc. 243 a, Alia autem diuina illa cœlum contingant.

CONTINVATIO, *onis.* perpetuitas. de Nat. 4 a, Mirabilis quędam continuatio series q; rerum, ut alia ex alia nexa, & omnes inter se aptæ colligatæq; uideantur. Continuatio coniunctio q; naturæ. L. *συμπάθεια.* Aca. 44 b, Immutabilis cõtinuatio ordinis sempiterni. de N. 12 b, Cõtinuatio causarũ. Cõtinuatio, *περίοδος.* de Or. 108 a, Demosthenes contẽtione uerborũ binas continuationes & remissiones continebat. de Or. 159 a, Longissima complexio uerborum est, quæ spiritu uno uolui potest. de Orat. 147 a, Nimis longa continuatio uerborum. de Ora. 158 a, Non in uerbo modus hic, sed in oratione: id est, continuatione uerborum. de Or. 160 a, Numerus in continuatione nullus est, nam distinctio numerum conficit. ad Her. 20 b, Continuatio est, orationis enunciandæ acceleratio clamosa. ad Her. 30 a, Continuatio est densa & continens frequentatio uerborum, cum absolutione sententiarum: id est, periodus.

CONTINVATVS, *a, um.* cõtinens.)(. Interruptus. Aca. 44 a, Et ita putãt effici, quæ appellant qualia, è quibus in omni natura cohærente & continuata cum omnibus suis partibus effectũ esse mundum. de N. 49 a, Aer mari continuatus & iunctus est. de N. 65 a, Conuenientia consensus q; naturę, quam quasi cognatione continuatam conspirare dicebas. de Orat. 156 b, Verba cõiuncta cõtinuata q;. Tusc. 153 a, Sic ipsum animũ *ἐντελέχειαν* appellat nouo nomine, quasi quandam continuatam motionem & perennem. & 184 a, Luctus continuatus. de Orator. 161 a, Continuatum.)(. Interruptum.

CONTINVO, statim, illicò. Att. 151 b, Atq; huiusce rei iudicium iam continuò uideo futurum. pro Qu. Rosc. 47 b, Ignis in aquam coniectus continuò extinguitur. Epist. 15 a, Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilam continuò. Epist. 151 a, & 15 a, Feci continuò omnes participes meæ uoluptatis. Acad. 1 a, Deinde absens factus ædilis, continuò prætor, pòst, &c. Att. 151 b, Sed tamen quicquid egero, cõtinuò scies. & ibid. Sed tibi omnem illius, meumq; sermonẽ statim mittam. de Fi. 125 a, Aequè enim contingit omnibus fidibus ut incontentæ sint, illud non continuò, ut æquè incontentæ. de Or. 127 a, Non continuò si quis populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimine esse ponendum. At. 90 b, Hoc continuò correximus.

CONTINVO, *as.* perpetuo. de Nat. 12 b, Atomi cohærescũt inter se, & aliæ alias apprehendentes continuantur. contra Rul. 81 b, Coemant præterea, ista dena iugera continuabũt. & 80 a, Syllanus ager à certis hominibus latissimè cõtinuatus habet inuidiam. & 89 b, Deniq; sine cura possidebit eos fundos, quos in agro Casinati fructuosissimos continuauit, cùm usq; eò uicinos proscriberet, quoad, &c. in Vat. 33 a, Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunalibus. pro Fla. 151 a, Libertas quæ usque ad hoc tempus imperio, & rerum gestarum gloria continuata permansit. ad Heren. 20 b, Cum autem contendere oportebit, adaucto mediocriter sono uocis, uerbis continuandis uocem quoq; adaugere oportebit. de Or. 158 a, Quod ex pluribus continuatis conne ctitur. Orat. 218 b, Res iterata & continuata.

CONTINVVS, *a, um.* continens, perpetuus, perennis, deinceps. pro Pomp. 14 a, Aliquot annos continuos magna imperij

perij parte caruimus. pro Fl.151 b, Senatus nihil à superioribus continuorum annorum decretis decessit. de Orat.160 a, Rectè genus hoc numerorum, dummodo ne continuum sit, in orationis laude ponetur. Ora.205 b, Plures continuæ translationes. pro Fon.282 b, Tum continuæ præturæ, quæ & cæteris ornamentis, & existimatione innocentiæ maximè floruerunt. Epist.166 b, Continuis itineribus ad forum Voconium uenit. ad Heren.20 a, Conseruat uocem continui clamoris remissio. & ibid. Continens uox. in Verr. 254 b, Tot dies continuos quid egisti? in Verr.73 a, Equester ordo iudicauit annos propè quinquaginta continuos. Cæs.17 a, Dies quinq; continui.

CONTOR, *aris.* percunctor. Attic.176 b, Cumq; ex eo de me contaretur, eum sibi ita dixisse narrabat, se mihi esse inimicissimum.

CONTORQVEO, *quet.* conuoluo, iaculor, deflecto. de Nat.37 a, Non enim ætheris ea natura, ut ui suas stellas complexa contorqueat. de Nat.6 b, Mundus mirabili celeritate contorquetur. Orat.220 a, Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina, nisi numeris contorta ferrentur. de Diu.130 a, Deinde contorquent, & ita concludunt, non igitur, &c. Tusc.204 a, Quas sententias colligit? quæ uerba contorquet? in Ar. Brumali flectens contorquet tempora currum. de D.88 b, Quosdam amnes in alium cursum contortos & deflexos uidemus.

CONTORTÈ, obliquè. ad Her.3.b, Contortè dicere aliquid. & Tusc.195 b, Hæc concluduntur contortius. & de In.48 b, Perturbatè & contortè dicere aliquid.

CONTORTIO, *onis.* flexio. de Fat.143 b, Maius est enim has cõtortiones orationis, quàm signorum ortus obitusq; discere. ad Her.30 a, Itaq; in illo genere & remotione brachij & cõtortione dextræ gladius ad corpus afferri uidetur.

CONTORTVLVS, *a, um.* Stoici contortulis quibusdam ac minutis conclusiunculis effici uolunt, non esse malum, dolorem, Tusc.184 a.

CONTORTVS, *a, um.* distortus. de Orat.107 a, Contortas res & sæpe difficiles necessariò perdiscimus. Or.202 b, Contorta & acris oratio. Acad.19 a, Quorum sunt contorta & aculeata quædam sophismata.

CONTRA, aduersum, aduersus, in, obuiam.)(. Pro, secundum. de Nat.59 b, Impia consuetudo est contra Deos disputandi. Attic.104 b, Serò resistimus ei, quem aluimus contra nos. de Orat.99 b, Defendere causam alicuius contra alium patronum. de Orat.92 a, Disputabant cõtrà diserti homines Athenienses. in Ver.130 a, Quid si cõntrà omni ratione pugnauit? de Sen.88 a, Et contra animi minorum morsum munitur uallo aristarum. Off.4 b, Veri inuestigationis studio à rebus agendis abduci, contra officium est. Epist.182 a, Scio me à te cõtra iniquos meos solere defendi. & pro Qu.14 a, Testimonium quod contra te est. Of.64 a, Nec qui contra se liceatur emptor opponet. de Or.150 a, Hoc non modò non pro me, sed contra me est. Att.140 a, Contra meum iudicium, & contra omnium antiquorum autoritatem cupio discedere. Ep.62 b, Pro ijs rebus nulla mihi abs te relata gratia est, contrà etiam esse aliquid abs te profectum ex multis audiui. At.163 b, Facere contra aliquem: id est, aduersari ei. & 65 b, Ire obuiam alicui: id est, facere contra illum. & ibid. Esse cum aliquo: id est, facere pro illo. de Clar.176 a, Contra studium populi stare. pro Qu.7 b, Qu. Hortensius contra caput non dicit dicere. pro Qu.R.53 b, Resistere & repugnare contra ueritatem. Offic.56 b, Contra naturam uiuere.)(. Secundum naturam uiuere. & ibid. Secundum naturam est.)(. Contra naturam est. Acad.45 b, Sic inter rectè factum at; peccatum, officium & contra officium, media locabat quædam.

CONTRÀ, pro aliter, secus. pro Syl.186 a, Iam enim faciam contrà, atq; in cæteris causis fieri solet, ut, &c. Qu.Fr.290 a, Factũ est enim mea culpa, contrà quàm tu mecum egeras. pro Cor.56 a, Si deniq; aliquid non cõtrà ac liceret factum diceretur, sed contrà atq; oporteret. de Orat.116 b, Clamare contrà quàm deceat, & quàm possit, hominis est impudentissimi. I.V.202 a, Si hæc contrà ac dico essent omnia, tamen, &c. Or.209 a, Vt contrà ac dicat accipi ac sentiri uelit. de D.119 b, Omnia ferè contrà ac dicta sunt euenire. I.P.83 a, Edicere est ausus ut senatus, contrà quàm ipse censuisset, ad uestitum rediret. I.A.237 b, Cùm contrà ac Deiotarus sensit, uictoria belli iudicant. pro Dom.237 b, Quanquam quid ego de uestro iure, contrà quàm proposueram, disputabo. ad Her.24 a, Contraq; faciunt quàm pollicentur.

CONTRÀ, econtrariò, excontrariò, potius. Offic.10 b, In collocando beneficio hoc maximè officij est, ut quisq; maximè opis indigeat, ita ei potissimùm opituari, quod contrà fit à plerisq;, à quo enim plurimum sperãt, &c. pro Cor.65 b, Atq; utinam propugnatores, &c. & contrà oppugnatores, &c. Acad.45 b, Non is sum, qui obtrectem libẽter, sed contrà qui laudem omnia. de Fin.13 a, Quæ bona sunt, mala putant, bona contrà quæ mala. Acad.45 b, Ea sumenda dicebat, contraq; contraria. Epistol.48 b, Nos qui domi sumus, tibi beati uidemur: at contrà nobis tu præ nobis beatus. Tusc.231 b, Ergo ut hi miseri, sic contrà illi beati. pro Mar.134 a, Non enim culpa tua est, si te aliqui timuerunt: contraq; summa laus, quod pleriq; minimè timendum esse senserunt. de Ora.139 a, Ad causam pertinet, cautè, an cõtrà, demonstratum sit. Or.203 b, Decere, &c. contraq; item decere. pro Cluen.35 a, b, Sapientissimum esse dicunt eum cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem. In stulticia contrà est: minus enim stultus, cui nihil in mentem uenit, quàm ille, qui, &c. & 54 a, Quid huic cum Habito? nihil, atq; adeò potius etiam contrà simultas. Partit.234 a, Illa autem altera argumentatio, quasi retrò, ac contrà potius sumit quę uult. de Finib.76 a, Num igitur censes animo solicito fuisse? nihil minus, contraq; illa hæreditate diues. de Fin.73 a, Cyrenaici non uiderunt, ut ad cursum equum, sic hominem ad intelligendum, & ad agendum esse natum: contraq; ut tardam aliquam pecudem ad pastum, & ad procreandi uoluptatem eum ortum esse uoluerunt. Epist.16 a, Noui enim animum tuum nulla in cæteros maleuolentia suffusum, contraq; cùm magnum & excelsum, tum etiam apertum & simplicem. pro Dom.231 a, Cùm me in iudicium populi nemo uocarit, condemnari non potui, contraq; à populo Ro. sem per sum defensus & ornatus.

CONTRÀ, pro uicissim. de Finib.83 a, Beatè uiuere uos in uoluptate ponitis, item contrà omnem infelicitatem in dolore. I.A.168 a, Sed & ego quid ille, & contrà ille, quid ego sentirem uidebat. Ep.151 a, Si laudabit hęc illius formam, tu huius contrà.

CONTRACTIO, *onis.* breuitas, fuga. At.70 b, Meam in eo parsimoniam contractio naturæ significat. Off.29 b, Superciliorum remissio aut contractio. Ora.216 a, Contractio & breuitas grauitatem non habet. de Nat.56 a, Facilis digitorum contractio, facilisq; porrectio. Tusc.224 a, Eodem enim uitio est effusio animi in lętitia, quo in dolore contractio. de Or.161 a, Cõtractione breuius fieri, aut productione longius. Or.202 a, Brachij porrectio in contentionibus, contractio in remissis. pro Sest.6 b, Frontis contractio.

CONTRACTIVNCVLA, *læ.* Tusc.208 b, Morsus tamen & contractiunculæ quædam animi relinquentur.

CONTRACTVS, *a, um.* breuis, astrictus. de Clar.179 a, Ambitus uerborum contractus & breuis. de Clar.294 a, Dialectica quasi contracta & astricta eloquentia putanda est. pro Cæl.55 b, Quæ studia in senectute contractiora esse debent: id est, remissiora. Epistol.109 b, Propter res tuas ita contractas, ut quemadmodum scribis, nec caput, nec pedes. Parad.116 a, Accipies igitur hoc paruum opusculum elucubratum his iam contractioribus noctibus. Off.4 a, Rerum contractarum fides.

CONTRADICO, *cis.* Attic.15 b, Vnus contradixerat Metellus. Attic.83 a, Scaptius ait se nihil contradicere. pro R.P.124 a, Cum erant appellati, si eis uidebatur, statim contradicere solebant. de Finib.90 a, Nec qui contradicunt, causam difficilem repellunt. Acad.8 b, Vereor ne maiorem largiar ei qui contradicturus est, libertatem. Tusc.164 b, Cæteruæ ueniant contradicentium. de Nat.79 a, Dabis nobis aliquem diem ut contra ista dicamus. de Ora.133 a, Num, si contra te dixero, mihi maledicturus es? pro Qu.1 b, Qu. Hortensius contra me est dicturus.

CONTRADVCO, *cis.* ad Her.29 a, Quid, quod exercitum contraduxit.

CONTRAHO, *his.* astringo, refugio, in angustum adduco uel deduco. de Nat.53 a, Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur, dilatantur: quæ autem suprà, contrahuntur. de Amic.99 b, Ex infinita societate generis humani ita contracta res est & adducta in angustum, ut omnis charitas, aut inter duos, aut inter paucos iungatur. Acad.46 a, Sed ea contraherent, in angustum q; deducerent. de Nat.59 a, Licet enim contrahere uniuersitatem generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremò deducere ad singulos. de Or.157 a, Similitudinis est ad uerbum unum contracta breuitas. de Diuin.105 a, Omne animal membra quò uult flectit, contorquet, porrigit, contrahit. Part.232 a, Contrahere orationem.)(. Dilatare. de N.76 b, Recessus solis quasi tristicia quadam contrahit terram, accessus autem lætificat. Tusc.224 a, Contrahere animum in dolore.)(. Effundi animum in lætitia. Quin. Frat.290 a, Te rogo ne contrahas aut demittas animum. de Legib.177 b, Varius canendi sonus, tum remittit animos, tum contrahit. Tusc.212 a, Demittere & contrahere animum. Orat.211 a, Contrahere nomina.

CONTRAHERE, colligere, cogere. Att. 126 a, Contrahere omnia in unum locum. Att. 129 b, Vos hortor, ut quotcunque militum contrahere poteritis, contrahatis. Attic. 130 a, & Epist. 154 b, Nos disiecta manu pares aduersarijs esse non possumus: contractis autem nostris copijs, spero, &c. Attic. 118 a, Sic enim parari uideo ut Luceriam omnes copiæ contrahantur. Attic. 129 b, Ex quibus non amplius XIIII cohortes contrahere potui. & ibid. Reliquæ copiæ Brundusium cogerentur. & 20 a, Cõtraxi uela, perspiciens inopiam iudicum. Tusc. 183 b, Quis cum decubuisset ferrum recipere iussus, collum contraxit? pro Clu. 32 b, Contrahere frontem. de Diu. 116 a, Cor bouis contractum aliquo morbo exile & uietum esse. & 133 a, Contrahi autem animum Zeno, & quasi labi putat atq; concidere, & ipsum esse dormire. de Am. 105 b, Virtus ex bonis amici quasi diffunditur, & incommodis contrahitur. de Am. 100 b, Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. pro Mur. 141 a, Appetitus omnes contrahendi sedandiq; sunt.

CONTRAHERE, transigere, cũ altero aliquid agere, cum aliquo rem rationemq; iungere. Offic. 41 a, Qui uendunt, emunt, conducunt, locant, contrahendisq; negocijs implicantur. Off. 46 b, Conuenit autem in omni re contrahenda, uendendo, emendo, conducendo, locando, æquum & facilem esse. & 11 b, Consuetudines præterea & familiaritates multæq; cum multis res rationesq; contractæ. pro Syl. 177 b, Magna ratione cum rege Mauritaniæ contracta. Item: Rabirius multa gessit, multa contraxit. Off. 44 a, Rerum contractarũ fides. I.V. 143 b, Nam quas pecunias ferebat ijs expensas, quibus cum contrahebat, eas ipsi isti referebat acceptas. pro Qu. b, Res ab eo qui cum contraxisti, receisit. pro Clu. 26 a, Cum illo iam nemo rationem, nemo rem ullam contrahebat. Off. 2 a, Neq; si tecum agas quid, neq; si cum altero contrahas. Tusc. 248 b, Magnis molestijs uacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt.

CONTRAHERE, suscipere, accipere, conflare. de Fin. 146 a, Si mercatura in maximis lucris parum aliquid dãni contraxerit. Att. 106 a, Quid sit optimum, malè contractis rebus, planè uideo. pro Qu. 2 a, A principio quemadmodum res gesta & contracta sit, exponam. Tusc. 201 b, Malum culpa contractum. Att. 156 a, Omnia culpa contracta sunt. de In. 47 a, Si turpitudo causæ contrahet, offensionem acriorem facit. Qu. Fr. 190 a, Ea ferre homines molestissimè debent, quæ eorum culpa contracta sunt. Att. 184 a, Ea est à nobis contracta culpa, ut, &c. pro R.P. 126 b, Hoc quidem suscepto atq; contracto, multa perpetienda fuerunt. I.C. 105 a, Aes alienum contractum in popinam. Qu. Fr. 294 b, Aes alienum cõtrahi cuipiam. Epi. 27 b, Dolabellam uidebam fore abijs molestijs, quas sua liberalitate contraxerat, liberum. ad Her. 36 a, Inuidiam contrahere in uita, odium in oratione: id est, accersere, trahere.

CONTRAHERE, facessere. ad Attic. 243 a, Contrahi mihi negocium uidetur. in Catil. 120 a, Sin illam alteram secuti eritis, nescio an amplius mihi negocij contrahatur.

CONTRAHERE, conciliare, colligere, captare, comparare. ad Heren. 2 a, A nostra persona beneuolentiam contrahemus. & ibidem multa. de Inuen. 47 a, Beneuolentia quatuor ex locis comparatur. & ibid. Ab auditorum persona beneuolentiã captabitur, si. & de Am. 105 b, Virtus contrahit amicitiam.

CONTRARIE, repugnanter. Part. 239 b, Idem de eadem re contrariè scriptum. de Orat. 96 b, Contrariè scriptum, aut ambiguè. de Or. 133 a, Verba relata contrariè. de Vn. 200 b, Bifariam contrariè simul procedentia.

CONTRARIVS, *tra, rium.* aduersus, aduersarius, pugnans, inter se pugnans, diuersus, inter se confligens. de Inuen. 51 b, Cõtrarium est, quod positum in genere diuerso ab eodem, cui cõtrarium esse dicitur, plurimum distat: ut frigus calor, mors uita. Acad. 24 b, Contraria ea dico, cùm alterum ait, alterum negat. Tusc. 231 a, Contrariorum contraria sunt consequentia. de In. 82 b, Fortitudini contraria est ignauia, & iustitiæ iniustitia. de Finibus 121 b, Vitia sunt uirtutum contraria. de Inuent. 83 a, & 82 b, Fidentiæ contrarium est diffidentia: audacia autem non contrarium, sed appositum est ac propinquum. ad Herenn. 29 b, Contrarium idem ferè est, quod contentio. Contrarium est, quod ex rebus diuersis duabus, alteram breuiter, & facilè confirmat, &c. L. Enthymema. Topic. 224 b, Deinceps locus est, qui à contrario dicitur. Contrariorum autem genera sunt plura: unum eorum quæ in eodem genere plurimum differunt: ut sapientia, stultitia. eodem autem genere dicuntur, quibus propositis occurrunt tanquam è regione quadam contraria: ut celeritati tarditas, non debilitas. ex quibus contrarijs argumenta talia existunt: Si stultitiam fugimus, sapientiam sequamur: & bonitatem, si maliciam. Hæc quæ ex eodem genere contraria sunt, appellantur aduersa. Sunt enim alia contraria quæ priuantia licet appellemus Latinè, Græcè appellantur στερητικὰ. præpositio enim In, priuat uerbum ea ui quam haberet, si In præpositum non fuisset: ut dignitas indignitas, humanitas inhumanitas, & cetera generis eiusdem. quorum tractatio est eadem quæ superiorum, quæ aduersa dixi. Nam alia quoque sunt contrariorum genera, uelut ea quæ cum aliquo conferuntur: ut duplum simplum, multa pauca, longum breue, maius minus. sunt etiam ualde contraria alia, quæ appellantur negantia, ea ἀντιφατικὰ Græci, contraria aientibus: ut, Si hoc est, illud non est. Quid enim opus exemplo est, tantum intelligatur argumento quærendo, contrarijs omnibus contraria non conuenire. de Fat. 147 b, Contraria hoc loco ea dico, quorum alterum ait, alterum negat. ex his igitur necesse est alterum uerum esse, alterum falsum. Academ. 24 b, Officior. 9 b, Id tam abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium. in Anto. 164 a, Tota in oratione tecum pugnas, & non modò non coherentia inter se dicis, sed maximè disiuncta atque contraria: ut non tanta mecum, quanta tecum tibi sit contentio. de Diuin. 93 b, Quòd habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti uera contrariam. de Senectute 93 a, Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus in terram, locum diuinæ naturæ, æternitatiq; contrarium. de Op. 244 a, Orationes inter se contrariæ Aeschinis & Demosthenis. de Orat. 129 a, & pro Cluent. 47 a, Capita inter se contraria. pro Cæl. 39 b, Monstrum ex contrarijs diuersisq; atque inter se repugnantibus naturæ studijs conflatum. de Somn. 118 b, Astra errantia, quæ uersantur retrò contrario motu atque cœlum. de Diuinat. 98 a, Scella Iouis ad ortus puerorum salutaris est, Saturni contraria. de Diuinat. 96 b, Flumina in contrarias partes fluxerunt, & amnes mare influxit. Epistol. 165 b, Verebar ne pium consilium meum raperent in contrariam partem obtrectatores mei. de Orat. 138 b, Afferendum est aliquid in contrariam partem, quod, &c. de Orator. 97 b, Disputare de omni re in contrarias partes. & 138 b, Omnium rerum in contrarias partes facultas ex ijsdem suppeditatur locis. pro Cecin. 305 a, Si quid contraria parte in homine ostendendum sit, habetis hominem, &c. pro Qu. Rosc. 52 b, Atque ego hoc ex contrario contendo: leuior esset, &c. de Orat. 125 a, Itaque eadem sunt in aduersarios ex contrario conferenda. & ad Heren. 3 a, & 9 b, de Inuent. 65 a, Defensor autem ex contrario primùm dicet, &c. & 48 a, Commutabile est, quod ab aduersario potest leuiter mutatum ex contraria parte dici. & 82 a, Rerum expetendarum tria genera sunt: par autem numerus uitandarum ex contraria parte. Antequam. 197 b, & ad Heren. 3 b, & 9 a, Si neminem læsi, si etiam è contrario multis opem tuli. in Verr. 101 a, Contrarium decernebat ac paulo antè decreuerat. de Nat. 46 a, b, Sol binas reuersiones ab extremo contrarias facit. Orat. 300 a, b, Conferre pugnantia, & comparare contraria. & 202 a, Referre paria paribus, aduersa contrarijs. Officior. 7 b, Sed incidunt sæpe tempora, cùm ea commutantur, fiuntq; contraria. contra Rull. 79 b, Conuersa ratio antea cum erat, &c. id est, nunc contrarium est atque antea fuit. Attic. 288 a, Verba rebus esse contraria. Offic. 76 a, Omnis uoluptas honestati est contraria. de Diuin. 112 a, Nihil est tam contrarium rationi & constantiæ, quàm fortuna. de Or. 123 a, Opinionem istorum studiorum & suspicionem artificij apud eos, qui res iudicant, oratori aduersariam esse arbitror. I.C. 109 b, Causæ quæ inter se cõfligunt. de Or. 139 b, Quæ, quia pugnare sæpe inter se uidentur.

CONTRARIVM, exornatio, idem ferè est quod contentio. ad Her. 29 b.

Contrarium est, quod ex rebus diuersis duabus alteram breuiter & facilè confirmat, &c.

CONTRASCRIPTVM, *pti.* Att. 257 a, Antonij edictum legi Bruto, & horum contrascriptum præclarè.

CONTRAVENIO, *nis.* aduersor, contrapugno. in Verrem 130 a, Quid si de literis corruptis contrauenit? si contrà omni ratione pugnauit? pro Murena 126 a, Si ille ipse, quem contraueneris, causa cadat. Tusc. Qua. 160 a, Ego uerò facilè sum passus, ne in mentem quidem mihi aliquid contrauenire, ita isti fauco sententiæ. in Antonium 161 a, Contra rem suam uenisse me nescio, quando quæstus est. & ibidem, An ego non uenirem contra alienum pro familiari meo. & ibidem, Venire contra gratiam, contra iniuriam.

CONTRECTATIO, *onis.* tractatio, tractatus, attrectatus. de N. 16 b, Quod ni ita esset, cur non taurus equæ contrectatione gestiret.

CONTRE-

CONTRECTO, *as.* tracto, attrecto. de Or.145 a, Qui quæ complecti tota nequeunt, hæc facilius diuulsa contrectant.

CONTREMISCO, *scis.* tremo, contremo. de Orat.95 a, In principijs dicendi tota mente atq; omnibus artubus contremisco. Epi.95 b, Cum uerò ad ipsius Cæsaris nomen ueni, toto corpore contremisco. pro Sest.18 a, Cuius in mea causa nunquam fides uirtusq; contremuit. de Di.92 b, Tum ego contremui timore perterritus.

CONTREMO, *mis.* de Orat.157 a, Cœlum tonitru contremit. Poetæ.

CONTRIBVO, *buis.* cõfero, tribuo. in Ant.265 b, Vrbemq; ad eam rem pecuniam dare, contribuere, soluere iubeant. pro Mil.117 b, Quæ mihi contribuenda laus esset ipsi?

CONTRISTO, *as.* mœrore afficio. Epist.119 b, Contristauit hæc sententia Balbum Cornelium, & scio eum conquestum esse cum Scipione.

CONTRITVS, *ta, tum.* peruulgatus, uulgaris, communis, peruagatus. de Ora.96 b, Ista omnium cõmunia & contrita præcepta didici. pro Sest.21 b, Quod iam contritum & contemptum putatur. Attic.195 a, Nihil habemus quod scribamus eadem quotidie, quę iam iamq; ipsa contrita sunt.

CONTROVERSIA, *æ.* disceptatio, contẽtio, discrimen, pugna, lis. de Orat.135 b, Res quæ in dicendi controuersiam aut disceptationem uocatur. Or.208 a, Nihil ambigi potest in quo non aut cõtrouersiam res faciat, aut uerba. pro Qu. 3 b, Mihi cum eo controuersiæ nihil est. pro S.R.33 a, Magna ui cum illo rei familiaris controuersia erat. pro Cec.290 b, At controuersia non erat, quin uerum dicerent. I. C. 112 b, Hanc Cethego cum cæteris controuersiam esse dixerunt, quod, &c. de Cla.171 a, Est inter scriptores de numero annorum controuersia. de Orat.139 b, Controuersia inter hominum sententias in illo est, utrum, &c. Att.277 a, Flauius noster de controuersia, quam habet cum Dyrrachinis, hæreditaria, sumpsit te iudicem. Epi.229 a, Habere controuersiam de aliqua re cum aliquo: exempli causa de fundo. pro Clu. 51 a, Cum quædam (ut solet) controuersia esset orta. I.A. 223 b, Nec constituere litium actiones malebat, quàm controuersias tollere. de Or.96 b, Constituere controuersiam. pro Cor.63 b, Sedare controuersias. Off.76 a, Dirimere controuersiam. de Orat.89 a, Verbi enim controuersia tam diu torquet Græculos homines, contẽtionis cupidiores, quàm ueritatis. 93 b, Omnem controuersiam esse inter homines doctos in uerbi controuersia positam. & 100 a, Mediocrisne res in controuersiam adducta est? Orat.201 a, In controuersia & contentione uersari. ad Heren.3 b, Interfectam esse matrem ab Oreste conuenit mihi cum aduersarijs: iure fecerit & licueritne facere, id in controuersia est. de Orat.118 a, Causa ex controuersia cõstans, ut hæreditatis. & 96 b, Controuersia ex scripti interpretatione. & ibid. Venire in controuersiam. de Inuen.44 b, Generis controuersia est, cum & quid factum sit conuenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, constat: & tamen, &c. Epistol.215 a, Vocari in controuersiam. & 3 b, Hac controuersia usq; ad noctem ducta, senatus est dimissus. pro Cecin.288 b, Fundus quem sine ulla controuersia biennium possedi. Attic.207 a, Ait sine ulla controuersia rem ad me esse delatam. de Or.105 a, Hoc sine controuersia magnum est. Offic.53 b, Panætius, qui sine controuersia de officijs accuratissimè disputauit.

CONTROVERSOR, *aris.* contendo, litigo. in Protagora, autore Prisciano, Nunc à uobis ô Protagora & Socrates postulo, ut de isto concedatis alter alteri, & inter uos de huiusmodi re non controuersemini.

CONTROVERSVS, *a, um.* litigiosus. de Clar.168 b, Siculi acuta gens & controuersa natura. pro Mar.130 b, Sin aliter etiam controuersum ius nosse, & tractare uideare. de Diuin.130 a, Sed isti sumunt pro certo quod dubium controuersumq; est. de Legibus 166 a, Res controuersa & plena dissensionis inter doctissimos. Part.235 a, b, Controuersa causa.

CONTRVCIDO, *das.* trucido, perimo. pro Sest.20 b, Debilitatum corpus & contrucidatum. & ibid. Hi summi imperij nomine armati, Remp. contrucidarunt.

CONTRVDO, *dis.* constipo, coarcto, extrudo. in Sal.175 a, Ex Africa tantum exhausit, quantum potuit in naues contrudi. pro Cæl.51 a, Deinde qui eam prouinciam susceperint, ut in balneas contruderentur. I.V.249 b, Eòdem cæteros contrudi imperat.

CONTVBERNALIS, *le.* domesticus, familiaris. Att.39 b, C. Arrius, proximus est uicinus, imò ille quidem iam contubernalis. Epist.138 b, Illud doleo in isto loco uenire me non potuisse: habuisses enim nõ hospitẽ, sed cõtubernalem. pro Cæl.53 a, Is profectus est in Africam Qu. Pompeio contubernalis. de Cla.174 a, Qui se illi contubernalem in consulatu fuisse narrabat. Qu.Fr.309 b, Spero nos ante hyemem

contubernales fore. At.214 a, Quid tu hunc de pompa Quirini contubernalem his nostris moderatis epistolis lætaturum putas? & 123 a, Siue ab Oppijs tuis contubernalibus. pro Lig.140 b, Militiæ cõtubernales. pro Flac.154 b, Contubernalis pro hospite. pro Flac.151 a, Testes accusatoris consessuros, conuiuæ, contubernales.

CONTVBERNIVM, *nij.* conuictus, sodalitas. in Verr.257 a, Vbi illud contubernium muliebris militiæ in illo delicatissimo littore? pro Plan.264 b, Necessitudo contubernij.

CONTVEOR, *eris.* aspicio. de N.61 b, Me rogas, cur te duobus contuear oculis, & non altero tantum, cùm idem uno assequi possim. Tusc.158 a, Quod tandem spectaculum fore putas, cum totam terram contueri licebit. de Orat.163 b, Neq; uerò est quisquam, qui eadem contuens efficiat. & 143 a, Vt illud uestigium contueremur. pro Syl.181 a, Aspicite ipsum, contuemini os, &c. & pro Dom.243 a, de Som.130 a, Contueri ad cœlum.

CONTVITVS, *tus.* pro Sest. Vester iste in me animorum oculorumq; contuitus.

CONTVMACIA, *cię.* superbia. I.V.221 a, Illa tua singularis insolẽtia, superbia, cõtumacia. pro Qu.R.52 a, Est tuæ cõtumaciæ, arrogantiæ, uitæq; uniuersæ uox. de Am.106 b, Itaq; illi fastidio ferè & contumacia efferuntur. At.93 b, Potentissimorum hominum contumaciam nunquam tuli. I.P.96 a, In quo Torquatus furebat contumacia responsi tui. At.228 b, Libentius deponimus inimicitias reipub. nomine susceptas quàm contumaciæ. Tusc.265 b, Adhibuitq; liberam contumaciam à magnitudine animi ductam, non à superbia.

CONTVMACITER, superbè, præfractè. Qu.Frat.306 b, Clodius furebat se à Racilio contumaciter urbaneq; uexatum. de Diu.123 a, Nec patrius mos tam contumaciter repudiandus. Att.86 a, Ad me autem contumaciter, arroganter, ἀνεπιτρόπως solet scribere. & 253 a, Cætera & satis grauiter & contumaciter.

CONTVMAX, *cis.* superbus. Att.245 b, Suram nefarium cognoui hominem, præterea in me contumacem. ad Her.36 b, In superiores contumax, in æquos & pares fastidiosus, in inferiores crudelis.

CONTVMELIA, *liæ.* conuicium, ignominia, iniuria. de N. 15 b, Epicurus Nausiphanem uexat omnibus contumelijs. pro Syll.171 a, Equidem uehementer lætor eum esse me, in quem cum cuperes nullam contumeliam iacere potueris. de Orat.129 a, Genus facetiarum, in quo nulli aculei contumeliarum insunt. At.285 b, Seruire, est contumelias pati. At. 231 b, Verborum contumelijs aliquem lacerare. & 230 b, Sed homines beneuolos, qualescunq; sunt, graue est insequi contumelia. Tusc.226 a, Alterius uersibus intorquentur inter fratres grauissimæ contumeliæ. in Ver.203 b, Quibus tu priuatim iniurias plurimas contumeliasq; imposuisti. in Ant. 187 b, Quid est porrò facere contumeliam? quis sic loquitur? L. Conuicium.

CONTVMELIOSE, iniuriosè. Off.27 a, Cum de absentibus detrahendi causa maledicè contumelioseq; dicitur. in Vat.35 a, Contumeliosissimè maledicere alicui.

CONTVMELIOSVS, *a, um.* iniuriosus. Epistol.17 b, Qui istinc ueniunt, partim te superbum esse dicunt, quòd nihil respondeas: partim contumeliosum, qui malè respondeas, pro Fl.260 a, Sin hunc illi antepono, contumeliosa habenda oratio est. pro Cor.39 b, In socios uerò contumeliosum est, exclusos esse, &c. Ep.60 a, Oratio in aliquem contumeliosa. Quin.Fr.301 a, Literæ in aliquem contumeliosæ. pro Cæl.243 b, Contumeliosæ uoces in aliquem emissæ. At.243 b, Vsuriq; sunt beneficio Antonij contumelioso. in Ant.186 b, Contumeliosus in edictis.

CONTVNDO, *dis.* obtero, frango. pro Flac.161 a, Membra uxoris lapidibus & fustibus debilitauit, manus contudit, digitos confregit, neruos concidit. in Ant.252 b, Contudi & fregi exultantis latronis audaciam. Attic.201 b, Contudi animum, & fortasse uici, si modò permansero. pro Cec.288 b, Ita calumniam obtriuit & contudit. Tusc.183 b, Pugiles ictibus contusi ne ingemiscunt quidem.

CONTVRBATIO, *onis.* Tusc.213 a, Conturbatio est metus excutiens cogitata. Item Top.225 a.

CONTVRBATVS, *a, um.* Ar.249 b, Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati. I.V.206 b, Is tristis & conturbatus domum redijt. Ep.96 b, Vidisti me ita conturbatum, ut nescirem, &c.

CONTVRBO, *as.* perturbo, confundo. Attic.100 a, Inualetudo tua me ualde conturbat. Offic.68 a, Hæc sunt quæ conturbant homines in deliberatione nonnũquam. ad Heren. 22 a, Frequẽtia & obambulatio hominum conturbat & infirmat imaginum notas. Officior.60 a, Incidunt sæpe multæ causæ quæ conturbant animos utilitatis specie. Epi.122 b, Conturbat me Seruij huius mora, in Anton.137 b, Nescio

quid cõturbatus mihi esse uideris: nunquid subtimes? Aca. 3 b, Non sanè inquit, conturbat me expectatio tua. & ibid. Eo minus conturbor in Ant.166 b, Num conturbo te? non enim fortasse satis quæ distinctius dicuntur, intelligis. pro Clu. 45 b, Vnum etiam est, quod me maximè conturbat, cui loco, &c. Attic.133 b, Sed tamen signa conturbantur, quibus uoluntas à simulatione distingui posset.

CONTVRBARE, rationes debiti commiscere, non soluere, decoquere. pro Planc.273 b, Vtrum igitur me conturbare oportet? an hoc nomen quod urget, nunc cum petitur, dissoluere? Quint. Fratr. 314 a, Ad quem ego rescripsi, nihil esse quod posthac arcæ nostræ fiducia conturbaret. & Attic.59 a.

CONVALESCO, *scis.* sanor, consanesco, ualentior fio, ex morbo euado, è graui morbo recreor. de Fat.146 a, Si fatum tibi est ex hoc morbo conualescere, siue medicum adhibueris, siue non, conualesces. de Natur.28 b, Ne ægri quidem omnes conualescunt. pro Cluen.25 a, Aiulius illicò conualescit. in Anton.186 b, Quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualescendum adhibe prudentiam. pro Syll.182 a, Vt conualesceret aliquando, & sanari ciuitas posset. pro Milone 106 a, Quanto ille plura miscebat, tanto hic magis conualescebat. Attico 102 a, His ille rebus ita conualuit, ut nunc in uno ciue Respublica ad resistendum imbecilla sit. Anteq. 191 a, Ne rei crudelitas experrecta in me, in uos conualescat. & ibidem, Impunè ad omnium perniciem conualesceret. pro Planc.266 a, Libertas malis oppressa ciuibus, iam extollere caput, & aliquando recreata, se erigere incipit. Epist. 217 a, Ille in morbum incidit, ex quo non conualuit. & 130 a, Certum scio iam conualuisse eam. Tusc.191 a, Non omnes qui curantur, conualescunt. pro Clu.54 b, Cum is iam conualescerer, &c. Epist.153 b, Is cum primùm posse ingredi cœpit, non magis sibi quàm reipubl. conualuisse se existimans, ad omnia pericula princeps esse non recusabat. I.P.98 a, Is graui morbo affligitur, neq; se recreare potest.

CONVALLIS, *lis.* planicies ex omni parte montibus septa. contra Rullum 85 a, Roma in montibus posita & conuallibus.

CONVECTOR, *conuectoris.* qui in eadem naui conuehitur. Attic.169 b, Naui eius, & ipso conuectore me usurum puto.

CONVEHO, *his.* comporto. pro Mil.115 b, Repentè lintribus in eam insulam materiam conuexit.

CONVELLO, *lis.* reuello. pro Domo sua, 224 a, Cum gradus Castoris conuellisti ac remouisti. in Verr.274 b, Verres simulachrum Cereris sacrario Catilinæ conuellendum auertendumq; curauit. I.P.90 b, Mihi ipsa Roma propè conuulsa sedibus suis, procedere obuiam uisa est. de Leg.167 a, Qui me ex nostris pènè conuellit hortulis. de Diuinat. 104 a, Hæc mihi uidentur non posse conuelli. de Ora.127 b, Nec conuellere adoriamur, ea quæ non possunt commoueri. Epist.69 b, Quæ cogitatio ui tempestatum, & concursu calamitatum erat aliquando labefactata, atq; conuulsa. pro Cl. 18 b, Conuellere opinionem mente comprehensam. I.P. 80 a, Qui Reipublicæ statum conuulsuri uiderentur. pro Rabir.91 a, Cùm cuncta auxilia Reipublicæ labefactari conuelliq; uideat. in Anton.253 a, Tiberius Gracchus conuellit statum ciuitatis.

CONVENAE, *arum.* qui ex diuersis locis in una mœnia conueniunt. de Orat.88 a, Romulus pastores & conuenas consilio & sapientia congregauit. Tusc.259 b, Dionysius quibusdam conuenis & teris barbaris custodiam corporis sui committebat.

CONVENIENS, *tis.* consonus, decorus, par, dignus, consentaneus, decens, concors, cõgruens, aptus, pro.)(. Alienus. de Fin.85 b, Nihil scriptum ab eo congruens & conueniens decretis eius reperies. de Amicit.99 a, Nihil est tam naturæ aptum, tam conueniens ad res uel secundas uel aduersas, quàm amicitia. de Nat.deor.68 a, Quid enim philosopho minus conueniens, quàm deos tollere? Offic.59 a, Recta & conuenientia & constantia natura desiderat, aspernaturq; contraria. de N.36 b, Stellarum conueniens, constansq; conuersio. Offi.29 a Quemadmodum in oratione constanti, sic in uita omnia sint apta & inter se conuenientia. de Diu.125 b, Conueniens & coniuncta inter augures constantia. & 115 b, Conuenientem hostiam rebus suis immolare. pro Sexto Ros.34 b, Propinqui cognatiq; optimè conuenientes. Offi. 13 a, Id uirtutis non est. Off.12 a, Bene conuenientes propinqui id est, concordes.

CONVENIENTER, congruenter, secundum, pro. Of.54 b, Conuenienter naturæ uiuere id est, cum uirtute congruere semper. de Fin.95 b, Conuenienter naturæ congruèterq; uiuere. Tusc.144 a, Congruere naturæ, & cum ea conuenienter uiuere.

CONVENIENTIA, *tiæ.* coniunctio, cognatio, quasi concentus atq; consensus. de Nat.36 b, Hæc in stellis constantia, hæc conuenientia temporum sine ratione intelligi non potest. de Am.115 a, In amicitia enim est conuenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia. Of.3 b, Pulchritudo, uenustas, conuenientia partium. & 20 a, Apta compositio membrorum. de Finib.94 b, Quod ὁμολογίαν Stoici, nos appellemus conuenientiam, si placet. & ibid. Viditq; rerum ordinem, & ut ita dicam, concordiam. de D.134 a, Coniectores somniorum significationes faciunt ex quadam conuenientia & coniunctione naturæ, quam uocant συμπάθειαν. de Fin.100 a, Quorum omne bonum conuenientia atque opportunitate finitur. de D.155 b, Si ullam esse conuenientiam naturæ cum extis concessero. Off.20 b, Via quæ deducit ad conuenientiam conseruationemq; naturæ.

CONVENIO, *nis.* congruo non abhorreo, aptus uel conueniens, uel accommodatus sum, conuenientia. in Hortens. Nam quod uereris ne non conueniat nostris ætatibus ista oratio, &c. pro Corn.67 b, Neq; me dissensioni meæ pristinæ putaui potius assentiri, quàm præsentibus reip. temporibus & concordiæ conuenire. Off.20 b, Poetæ etiam uitiosis personis quid conueniat, & quid deceat uidebũt. de Pro. 77 b, Hoc decet me & conuenit ijs rebus quas gessi. de Diu. 100 b, Quod somnium mirificè ad uerbum cum re conuenit. pro Cæl.288 a, Cum essent prædia quæ mulieri maximè conuenirent. Ep.132 a, Minimè miror cœlum etiam & terras uim suam, si tibi ita conueniat, dimittere. Orat.204 b, Pleraq; ex illis conueniant huic tenuitati. de Nat.41 a, Nec uerò hoc in te uno conuenit, sed in reliquos uestros, & in eum maximè, qui ista peperit. Topic.224 b, Tantum intelligatur argumento quærendo, contrarijs omnibus contraria non conuenire. pro Dom.149 a, Hoc maledictum in illam ætatem non conuenit. pro S.R.29 a, Hæc suspicio conuenit in illum. de Inu.48 a, Commune exordium est quod nihilo in hanc quàm in contrariam partem causæ potest conuenire. in Ver.102 b, Quæ initia uidentur in quemuis potius, quàm in istum conuenire. de In.48 a, Vulgare exordium est, quod in plures causas potest accommodari, ut conuenire uideatur. in Ver.194 b, Sunt quædam in re singularia, quæ in nullum alium conuenire possint. de Orat.131 b, Et tamen id dixit quod conueniret in omnes luscos. de In. 67 b, Quid in quãq; rem conueniat, res ipsa docebit. in Ant.222 a, Nihil enim minus in hunc ordinem conuenit. de Fin.100 a, Vt si cothurni laus illa esset, ad pedem aptè conuenire. de Inuen.64 a, Non omnes loci in omnem causam conueniunt. pro Syl. 171 a, Hæc contumelia a maximam partem ciuium conuenit. de Finib.97 b, Sed non conueniret ad omnia. de Ar.257 a, In eum cadit hoc uerbum maximè, qui, &c. Ep.86 b, Hæc tua deliberatio non mihi conuenire uisa est cum oratione Largi. de D.115 b, Fissum iecoris conuenire cum lucello. de Finib.* Atq; hoc mihi cum tuo fratre conuenit. pro Ligar. 139 a, Attic.87 a & in Ant.252 a, Mihi cum illo conuenir, &c. pro Quin. Aliquid uel nihil inter aliquos conuenire. de Cl. 183 b, Difficile est in longa oratione non aliquando aliquid ita dicere, ut sibi ipse non conueniat. in Ver.234 a, Optimè cum aliquo conuenire: id est, esse concordem. Orat.207 b, Nisi inter eos cõuenit, quid sit illud, &c. de Inuent.70 b, Pactum est, quod inter aliquos conuenit. Attic.83 a, Assident, subducunt ad unum, conuenit. de Nat.19 a, Virtutem sine ratione constare non posse, conueniat id quoq; necesse est. pro Cluen.42 b, Nemo ne pecuniaria quidem de re minima erat iudex, nisi qui inter omnes aduersarios conuenisset. ad Heren.3 a, Cùm factum conuenit, sed iure an iniuria factum sit, quæritur. de In.44 b, Nominis controuersia est, cum de facto conuenit, & quæritur id quod factum est, quo nomine appelletur. & ibid. Generis est controuersia, cum & quid factum sit, conuenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, constat. & tamen, &c. ad Her.3 b, Interfectam esse ab Oreste matrem, conuenit mihi cum aduersarijs: iure fecerit & licueritne facere, id est in controuersia. At.138 a, Rem conuenturam puto. ad Her.1 b, Diuisio est, per quam aperimus quid conueniat, & quid in controuersia sit. de Leg.166 b, Potest res cum eo conuenire. & ibidem, Si posset inter eos aliquid conuenire.

CONVENIRE, constare cõtra Rul.71 b, Inter omnes conuenit ita esse. Tusc.222 b, Inter omnes enim conuenire oportet, commotiones animorum, &c. de Fin.64 b, Vt inter eos qui ambigunt, conueniat, quid sit id de quo agatur. de Fin. 83 a, Qui non conueniet, si negabit, &c. id est, qui sibi non constabit. in Ant.210 a, Quid enim conuenit, ut qui se populares dicunt, bonos populi saiutem oppugnent? pro Milon. 111 b, Quid conuenit præsertim id temporis? pro Cor. 62 b, 63 a, Benignè, non grauatè, comiter quidem certè, non communiter conuenit.

CONVENIRE, decere, par esse oportere. de Nat. 41 b, Hæc non conuenit penes deos esse negare. pro Quin. 16 a, Multa antè fieri conuenit, quàm, &c. pro Sext. Rosc. 44 a, Vos his malis mederi conuenit. in Cat. 98 a, Quo ex S.C. confestim interfectum te esse, Catilina, conuenit. pro Quin. 8 b, Illicò ne ad prætorem ire conuenit. pro Rabir. 95 a, Quid tandem C. Rabirium facere conuenit? & 94 b, Quid tandem C. Rabirio faciendum fuit? ad Heren. 3 a, Tres conuenit habere res, narrationem. & ibid. In hac re exerceri conuenit. de Fin. 71 b, Quid igitur conuenit, ita dicere, &c.

CONVENIRE, ad aliquem ire seu uenire, aliquem adire. Ep. 46 b, Posthumia tua me conuenit. & 32 b, Si Clodium conuenero, ex illius sermone ad te scribam plura. Epi. 133 a, a, Neminem conueni (conuenio autem quotidie plurimos sunt enim permulti optimi uiri qui ualetudinis causa in hæc loca conueniant) quin omnes, &c. de Or. 109 b, Cæsar dixit mihi à se Scæuolam hinc euntem esse conuentum. Epist. 11 b, Quem cum in Sardinia conuenisset, teipsum, inquit, cupio. pro Sex. Rosc. 26 a, Attilius ille, quem sua manu spargentem semen, qui missi erant, conuenerunt. At. 125 b, Lentulum an tè puto transmissurum quàm poterit conueniri. de Sen. 94 b, Neq; eos solum conuenire aueo quos ipse cognoui, sed illos etiam de quibus audiui & legi.

CONVENIRE, concurrere, congregari. pro Sext. Rosc. 20 a, Magna multitudo hominum conuenit ad hoc iudicium. & 28 b, Cum multæ causæ conuenissent in unum locum, atq; inter se congruere uidentur. contra Rul. 68 b, Non desistebant clàm inter se conuenire. de N. 5 a, Tres enim trium disciplinarum principes conuenistis. Att. 122 a, Omnes copias in unum locum conuenire. pro Cec. 296 a, Neminem coegeris, ipsi conuenerint sua sponte. At. 131 a, b, Da operam ut huc quamprimùm uenias, antequam omnes copiæ aduersariorum conueniant: neq, enim celeriter huc homines conuenire possunt: & si conuenirent, quantum ijs committendum sit, non te præterit. de Diu. 119 a, Cum Bubulcus clamorem edidisset, cõcursum esse factum, totamq; breui tempore in eum locum Hetruriam conueniisse. I.P. 87 a, Mei capitis seruandi causa Romam tota Italia conuenit. Epist. 167 a, Senatus est continuò conuocatus, frequensq; conuenit. I. A. 154 b, Addebant præterea remp. conuenturam Calend. Sextilib. senatum frequentem fore. in Ver. 116 a, Aduersarij postulant ut in eam rem iudices dentur ex ijs ciuitatibus, quæ in id forũ conuenirent. Of. 29 a, Cum Pericles & Sophocles collegæ in prætura de communi officio conuenissent. Item: Creditores & sponsores conuenire quid sit. L. Creditor. Topic. 222 a, Vxores quæ in manum uiri conuenerunt, matresfamiliàs sunt: id est, quæ societatem bonorum coierunt. L. Coemptio.

CONVENIT, *hat.* decet, conducit. Anteq. 193 a, Non conuenit cum ego ad promerendum officium tam fuerim expeditus, uos ad referendum gratiam esse tardiores. Offi. 46 a, b, Conuenit autem tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum. Anteq. 192 b, Fidei conducit, in loco debitum retribuere.

CONVENTICVLVM, *li.* pro D. 228 a, Conuenticula & quasi concilia quædam plebi Romanæ mores esse uoluerunt. pro Sest. 222 b, Tum conuẽticula hominum, quæ postea ciuitates nominauerunt.

CONVENTVM, *ti.* generale uerbum est (inquit Vlpianus) ad omnia pertinens, de quib. negocij contrahendi transigendiq; causa consentiunt, qui inter se agunt. Est ergo conuentum genus, pacta & stipulationes, species. de Or. 118 a, At uerò in foro pacta, conuenta, stipulationes, &c, & Para. 241 b, Pactum, conuentum, stipulatio, &c. Offi. 61 a, Facere promissa, stare conuentis, reddere deposita. & 5 b, Dictorum conuentorumq; constantia. & 7 a, Potest enim accidere promissum aliquod & conuentum, ut id effici sit inutile ei qui promiserit.

CONVENTVS, *tus.* cõuentum, pactum. Att. 92 a, Pontinus enim ex pacto & conuentu (ea enim lege exierat) iam à me discesserat. ad Her. 2 b, Sunt item pacta, quæ sine legibus obseruantur ex conuentu.

CONVENTVS, *συνόγωγε*, turba, concio, multitudo hominum unum in locum congregata. I.V. 104 a, & 225 a, b, Domus erat non meretricio conuentu, sed prætoria turba referta. & 69 b, Syracusani festos dies agunt celeberrimo uirorum mulierumq; conuentu. & de Or. 94 b, In magno conuentu. I.V. 95 b, In tanto uirorum conuẽtu. I.C. 107 a, Quæsiui ab eo, an in nocturno conuentu fuisset, nec ne, &c. pro Deiot. 144 b, Dico extra conuentum, & eam frequentiam quæ oratorum studia niti solent. At. 19 a, Conuentus qui initiò celebrabantur, iam diu fieri desierunt. Epi. 46 a, Frustra in senatum, siue potius in conuentum senatorum es uenturus. de Finib. 64 a, & 80 a, Primus Gorgias ausus est in conuentu poscere quæstionem: id est, iubere dicere, &c. in Verr. 241 a, Oppida in quibus prætores consistere, & conuentum agere solent. pro Sest. 4 b, Et tum conuentus ille Capuæ me unum patronum adoptauit. At. 8 b, Et erat in eo ipso loco, ipso die nundinarum *συνόγωγε*.

CONVERSIO, *onis.* circumuectio, mutatio. de Vniu. 198 a, Mundus maxima una conuersione atq; eadem ipse circum se torquetur & uertitur. de Som. 129 a, Summus ille cœli stellifer cursus, cuius conuersio & concitatio. & ibid. Totius mundi incitatissima conuersio. & de Nat. 6 a, & 28 b, Conuersio cœli. de Diu. 127 a, Cum temporum anni tempestatumq; cœli conuersiones commutationesq; tantæ fiant accessu & recessu stellarum. de Leg. 160 b, Perpetuis cursibus conuersionibusq; cœlestibus extitisse materiam, &c. pro Fl. 164 a, Videtis in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum ac perturbatione uersemur? & 152 b, Tempestatum moderatio atq; conuersio. pro Dom. 222 b, Mihi nihil oberat præter conuersionem status, & inclinationem communium temporum. de Diu. 209 b, Naturales esse conuersiones quasdam rerum publicarum.

CONVERSIO, pro periodo, ambitu & continuatione. de Or. 160 b, Oratio conuersiones habeat absolutas.

CONVERSIO, exornatio est, per quam non ut antè primum repetimus uerbum, sed ad postremum continenter reuertimur. ad Her. 28 a, b, & de Orat. 162 a, Tum in extremum eiusdem uerbi crebra conuersio.

CONVERSANS, uersans. de Vn. 199 b, Animus se ipse conuersans, &c. ibidem, Animus à medio profectus, sesèq; ipse uersans.

CONVERSVS, *a, um.* de Som. 130 b, Huius anni nondum uigesimam partem scito esse conuersam.

CONVERTO, *ti.* commuto, traduco, refero aspectum aliquò, reciproco, uicissim retrò commeo, pono, recido, conuersum habeo. de Na. 56 b, Omnia hæc tum intereunt, tum in naturam aliam conuertuntur. Aca. 16 b, Quò facilius animos imperitorum ad deorum cultum à uitæ prauitate conuerterent. de Aruſp. 249 a, Ludi penè ad cædem & ad funus ciuitatis conuersi sunt. & ibid. Ludi ab lætitia ad metum traducti sunt. & ibidem, Qui ludos ad luctum conferre uoluit. de Fa. 143 a, Nec in falsum è uero præterita possunt conuerti. & 144 a, Non potest uerum futurum conuerti in falsum. in Ant. 202 a, M. Lepidus graue bellum ad pacem conuertit. Topic. 228 a, An possit eloquentia conuerti in infantiam. pro Flac. 160 a, Quod crimen esse uoluisti, id totum uides in laudem esse conuersum. Ep. 260 a, In quartanam conuersa est uis morbi. ad Her. 13 b, Quæ hoc modo concludentur, ex contrario conuertentur hoc modo, &c. de Nat. 75 b, Homines rationem bono consilio à dijs immortalibus datam, in fraudem malitiamq; conuertunt. de Amic. 110 b, Cauendum est ne in graues inimicitias conuertant se amicitiæ. pro Rabir. 127 a, Nolite igitur fortunam conuertere in culpam. Offic. 68 a, Si quis ex homine se conuertat in beluam. Attic. 131 b, Vide quàm conuersa res est. de Nat. 14 b, In eundem habitum se coloremq; conuertunt. pro Dom. 22 b, In eum ipsum se cõuertit, quo adiutore, quæ fecerat omnia, se fecisse dicebat. contra Rul. 79 b, Cõuersa ratio antea, &c. pro Dom. 228 b, Pœna illa in alium instituta, in te ipsum est conuersa. I.V. 230 b, Conuersam iam habent demonstrationem suam. pro Dom. 234 b, Pœna omnis oculorum ad cęcitatem mentis est conuersa. Item: Quas ab itinere Syriæ ad suam potentiam dominatumq; conuerterat. pro Clu. 49 b, Conuerte nunc easdem uitæ conditiones ad cæteros ordines, non perferrent. I.C. 118 a, Video in me omnium uestrũm ora atq; oculos esse cõuersos. Ep. 174 b, Qui quidem eas copias, quas diu simulatione reipubl. comparabant, subitò ad patriæ periculum conuerterunt. de Ora. 127 a, Tum omnem orationem traduxi & conuerti in increpandam Cepionis fugam. Offic. 40 b, Cumq; aliqua his ampla & honesta res obiecta est, totos ad se conuertit & rapit. Quint. Fratr. 326 a, Vt mones, ualde me totum ad ocium pacemq; conuerto. de Orat. 85 b, Quocunq; te animo & cogitatione cõuerteris. & 209 b, Vt sæpe animos in hilaritatem risumq; conuertit. & 131 b, Omnis est risus in iudicem conuersus. Epist. 42 b, Totumq; ad eius uiri uoluntatem nutumq; conuerterem. pro Syll. 170 a, Ille conuertit se aliquando ad timorem, nunquam ad sanitatem. Officior. 67 b, Digitorum percussione hæreditates omnium ad se posse conuertere. Attic. 210 b, Conuertere nauem ad puppim. in Ver. 225 a, Spelunca conuersa ad aquilonem. pro Clu. 54 b, Et aspectum, quò uellent, facilè conuerterent. Orat. 198 b, Alij instructi ad permouendos & conuertendos animos. Epist. 44 a, Gratulabor tibi prius, ita enim rerum ordo postulat, deinde ad me conuertar.

CONVERTERE, pro interpretari, & ex lingua in linguã transferre.

transferre. Tuscu. 196 b. Conuertere Græca in Latinum. de Opt. 244 a, Conuerti enim ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Demosthenis & Aeschinis, nec conuerti ut interpres, sed ut orator, sententijs ijsdem, & earum formis tanquam figuris, uerbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non uerbum pro uerbo necesse habui reddere, sed genus omnium uerborum, uimq; seruari. non enim ea me annumerare lectori putaui oportere, sed tanquam appendere. & ibid. b, Orationes è Græco conuersæ. de Diu. 121 b, Vt nos ocioſi conuertimus. de Finib. 50 a, Quæ splendidè dicta sunt, neq; sunt conuersa de Græcis. de Nat. 46 b, Carmina conuersa. Off. 51 b, Xenophontis liber, qui Oeconomicus inscribitur, quem nos è Græco in Latinum conuertimus.

CONVERTERE, cõferre, ad se rapere. pro S.R. a, Et ex eo T. Roscius non paulum nescio quid in rem suam conuertit. & ibid. Si ex eo negocio tantulum in rem suam conuertisset. pro S.R. 42 b, Nihil de patris fortunis in rem suã conuertit. Sal. in Cic. 271 a, Qui ciuitatis incommodum in gloriam suam ponit: id est, conuertit. Off. 9 a, In rem suam aliena conuertere. pro S.R. 37 b, Conuertere omnia ad suum commodum. Item: Si mandatum aut neglecturus, aut ad tuum commodum conuersurus es.

CONVERTERE, deuoluere, uoluere. de Som. 128 b, In infimo orbe luna radijs solis accensa conuertitur. Attic. 35 b, Orbem Reipub. esse conuersum. Aca. 31 a, Terra quæ circum axem se summa celeritate conuertat ac torqueat. de Cl. 177 a, Sed hoc uitium huic uni in bonum conuertebat.

CONVESTIO, *stis*. uestio, tego, orno. Qu. Fr. 318 a, Topiarum laudaui, ita omnia conuestiuit edera. & in Arat. Tusc. 163 a, Herbis prata conuestirier. pro Do. 233 b, Ergo eius domum euersam duobus locis conuestitam uidetis.

CONVEXVS, *a, um*. in Arat. Inde Fides leuiter posita & conuexa uidetur.

CONVICTIO, *onis*. conuictus. Ep. 264 b, Cic. filius.

CONVICTOR, *oris*. qui uulgò commensalis dicitur. Cicero filius, Ep. 265 a, Vtor familiaribus & quotidianis conuictoribus, quos secum Cratippus adduxit, hominibus & doctis, & illi probatissimis. Qu. Fr. Domestici conuictores.

CONVICTVS, *a, um*. uictus, commissus. pro Fla. 154 b, Qui testis postquam effudit, quæ uoluit omnia reprehẽsus, conuictus fractusq; discessit. pro Syl. 170 a, Cum ille homo audacissimus conscientia conuictus reticuisset. pro Fon. 281 a, Magistratibus, quos gesit, conuictis uirorum bonorum testimonijs. pro Q. 8 b, Aut ignominia affectus, aut turpi iudicio conuictus. de Leg. 163 b, Siue Aristonis conuictam & fractam sectam secuti sunt. L. Conuinco.

CONVICTVS, compos uoti factus. pro Domo sua, Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse & commissam putabo.

CONVICTVS, *ẽtus. συμβίωσις*, conuictio. Attic. 211 a, Offic. 56 a, Nam is tollit conuictum humanum & societatem. Epistol. 70 b, Vt istis te molestijs laxes, & ad conuictum nostrum redeas.

CONVINCO, *cis*. arguo, coarguo, redarguo, cogo, addico, euinco. in Ver. 224 b, Omnibus in rebus coarguitur à me, conuincitur à testibus, urgetur confessione sua. I. V. 281 a, Quod siue fatearis siue cõuinceris, quàm maximis in rebus teneare non uides? Parad. 124 a, Cum eum ne liberum quidem esse ratio & ueritas ipsa conuincat. pro S.R. 38 a, Non ex illo hoc intelligitur, sed ex hoc illud conuincitur. in Ant. 162 a, Quo me teste conuinces, si negem? an chirographo? & ibid. Teq; in isto ipso conuinco non inhumanitatis solum, sed etiam amentiæ. de Vniu. 16 a, Oratio, quæ neq; redargui, neq; conuinci possit. I.C. 107 a, Homo audacissimus conscientia conuictus reticuit. pro Syl. 180 b, Huius si causa non manifestissimis rebus teneretur, tamen eum mores ipsius & uita conuincerent. de Or. 88 b, Nihil de te moribus hominum didicisse conuincam. de Nat. 68 a, Sed ut Stoicos nihil de dijs explicare cõuinceret. pro Qu. 14 b, Volo inauditum facinus ipsius, qui id commisit, uoce conuinci. ad Her. 29 a, Maiores nostri si quam unius peccati mulierem damnabãt, simplici iudicio multorum maleficiorum conuictam putabant. pro Clu. 19 a, Causa, quæ ipsa opinione hominum tacita propè conuicta atq; damnata est. pro Flac. 164 b, M. Aquilium patres nostri multis auaritiæ criminibus testimonijsq; conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, iudicio liberauerunt. de Amic. Tamen hæc duo leuitatis & infirmitatis pleroſq; conuincunt. pro Syll. 175 b, In eum locum te deducis, ut antequam me commutati iudicij coarguas, te summæ negligentiæ iudicio tuo conuictum esse fatearis. Ac. 10 a, Simili in errore uersantur, cum conuicti ac iudicio ueritatis coacti perspicua à præceptis uolunt distinguere. de Fi. 51 b, Verum enim inuenire uolumus, non tanquam aduersarium aliquem conuincere. de Nat. 19 b, Vtinam tam facilè uera inuenire possem, quàm falsa conuincere. Tuscu. 150 a, Quid negocij est, hæc poetarum & pictorum portẽta conuincere? id est, falsa ostendere. Br. 91 b, Hoc cogere uolebat, falsas literas esse: id est, conuincere. I. V. 186 a, Testibus conuinci. & 244 a, Testimonijs conuinci. & 81 a, Manifestis criminibus conuinci. pro Qu. 8 b, Turpi iudicio conuictus. pro Do. 242 b, Hanc ego deuotionẽ capitis mei cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; cõuictam esse & commissam putabo. Postq. 198 a, Eius deuotionis me esse conuictum iudicio deorum, testimonio senatus, confessione inimicorum, maximè lætor. Qu. 8 b, Turpi iudicio conuictus. de Diu. 103 a, Conuincere aliquem: id est, redarguere. Anteq. 195 b, Sententijs iudiciũ conuinci. Par. 249 a, Conuincere peccata argumentis. de N. 26 a, Conuincere errores alicuius. de In. 65 b, Conuinci in aliquo peccato.

CONVISO, *sis*. conspicio. in Arat. Et loca conuisit caudatenus infera piscis.

CONVICIATOR, *oris*. maledicus. pro Mur. 126 b, Maledicus, conuiciator. in Sal. 272 a, Si de mea uita huic conuiciatori respondero.

CONVICIVM, *cij*. maledictum, probrum, contumelia, crimen, opprobrium, maledictio, uerborum contumelia, male dictum iurgij petulantis. pro Cæl. 43 b, Adulter, impudicus, sequester, conuicium est non accusatio. pro Cæl. 38 b, Maledictio nihil habet propositi præter contumeliam: quæ si petulantius iactatur, conuicium: si facetius, urbanitas nominatur. Epist. 5 a, b, Pompeius cum pro Milone diceret clamore cõuicioq; iactatus. pro Mu. 126 b, Non debes arripere maledictum ex triuio, aut ex scurrarum aliquo conuicio. pro Dom. 213 b, Respondebo hominis furiosi non orationi, sed conuicio, cuius exercitationes cùm intolerabili petulantia, tũ diuturna impunitate muniuit. Ac. 31 b, Vrgebor iam omnium uestrũm conuicio. Off. 68 b, Qua hunc obiurgatione, aut quo potius conuicio à tanto errore conetis auertere? Attic. 257 b, Et ei conuicium grande fecerunt. I. P. 92 a, Sed os tuum ferreo senatus cõuicio uerberari uoluisti. pro Cl. 33 a, L. Quintius conuicium C. Iunio iudici quæstionis maximum fecit. Epi. 153 a, Cum ei magnum conuicium fieret cuncto à senatu, quinq; Tribuni pleb. retulerunt. Or. 212 a, Aliquando idq; serò conuicio aurium mihi extorta ueritas est. pro Ar. 187 b, Vbi aures conuicio defessæ conquieſcãt. At. 33 a, Consectari aliquem conuicijs. Dicere maledicta in aliquem. L. Maledictum. pro Mur. 126 b, Obijcere maledicta alicui. Qu. Fr. 313 a, Efflagitare aliquid conuicio. pro Syl. 171 b, Verbi inuidia contumeliaq; maledicti. pro Qu. 11 b, Sustinere quotidianum alicuius conuicium.

CONVIVA, *æ*. socius ad epulas, conuictor. Tuscul. 148 b, Quanquam est in Originibus, solitos esse in epulis canere conuiuas ad tibiam de clarorum hominum uirtutibus. de Clar. 171 a, Carmina in epulis cantari solita à singulis conuiuis. Atti. 252 b, Hunc tu lege conuiuis tuis, sed si me amas, hilaris & bene acceptis. 186 b, Non assequor, ut scribam, quod tui conuiuæ non modò libenter, sed etiam æquo animo legere possint. pro Flac. 151 a, Testes accusatoris, confessores, conuiuæ, contubernales. de Orat. 130 a, Collectam à conuiua exigere.

CONVIVIVM, *uij*. accubatio epularis amicorum. in Verr. 170 b, Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maximisq; poculis ministraretur. de Se. 86 b, Bene maiores accubationem epularem amicorum, quia uitæ coniunctionem haberet, conuiuium nominarunt: melius quàm Græci, qui hoc idem tum compotationem, tum concœnationem uocant. & ibid. Ego propter sermonis delectationem tempestiuis conuiuijs delector. pro Ar. 188 a, Quantum temporis alijs tribuunt tempestiuis conuiuijs. I. P. 93 b, Conuiuium publi cum non dignitatis causa inibit. pro Mur. 127 a, Conuiuium moderatum & honestum. & ibid. Intempestiuum conuiuium. I. P. 8 a, Quod quidem istius quasi aliquod Lapitharum aut Centaurorum conuiuium ferebatur. de Pet. 211 b, Conuiuia quæ facetè abs te & amicis tuis concelebrantur, & passim & tributim. pro Qu. 17 b, Ornare conuiuium magnificè ac splendidè. I. V. 214 a, Instituere & parare conuiuium. & 210 a, Ornare & apparare conuiuium. pro Cæ. 44 b, Conuiuia Baijs acta comessationes. Off. 63 b, Opiparè paratũ erat cõuiuium. pro Qu. 10 b, Versari in cõuiuijs. Tusc. 160 a, Græci in conuiuijs solẽt nominare cui poculum tradituri sunt. 207 a, Cõditor instructorq; conuiuij. Præbere sponsalia genero: id est, conuiuium sponsaliorum. L. Sponsalia.

CONVIVOR, *aris*. conuiuium ago, epulas do. in Verr. 170 b, Quotidie non modò in publico, sed etiam de publico conuiuari.

CONVOCATIO, *onis*. conuentus, congregatio. Postq. 312 b, Nulla ad remp. defendẽdam populi Romani cõuocatio.

CONVOCO,*as*.aduoco.inVer.212 a,b,Artifices omnes conuocari iubet. Tuſ.161 a,Qui diſsipatos homines congregauit,& ad ſocietatem uitæ conuocauit.Tuſcul.228 b,Tu diſſipatos homines in ſocietatem uitæ conuocaſti. Epiſt.151 a, Senatus eſt continuò conuocatus, frequensq; conuenit. de Cl.181 b, Qui conuocatis auditoribus,legebat eis magnum illud uolumen,&c.I.A.194 b,Nos autem in ſenatum conuocabamur. Off.63 b, Tum Cannius piſcatores ad ſe conuocauit. & Quin.Frat.313 b,pro Cecin.285 a, Conuocare homines,& eos armare. de Le.166 b,Is philoſophos in locum unum conuocauit. in Vat.92 b,Conuocare concilium contra legem Heliam.

CONVOLO,*as*. concurro.pro D.224 b,Qui cuncta ex Italia ad me reuocandum conuolauerunt. At.168 a,Vexillo opus eſt,conuolabunt.

CONVOLVO,*uis*. contorqueo. de N.48 a,Quem propter nitens pennis conuoluitur ales.de D.90 a,Cum ſe conuoluens ſol elaberetur,ut abiret.

CONVS,*ni*. turbinis inuerſi figura,uel metæ,uel pyramidis. de N.35 a, Conum tibi ais & cylindrum, & pyramidem pulchriorem quàm ſphæram uideri. de Nat.6 b, Forma coni. L.Cylindrus.

CONISCO,*as*. eſt frontem fronte percutere, arietare,ut arietes faciunt,quod Luc.libro 2 oſtendit,Et ſatiati agni ludunt,blandeq; coniſcant. Cic.teſte Quint.li.8,cap.3,Caput opponis,cum eo coniſcans. alijs conificans,ſed corruptè.

CONVVLSVS,*a,um*. reuulſus. de Cl.175 a,Reſpub.penitùs conuulſa. I.V.222 a, Conuulſis repagulis effractisq; ualuis.

COOPERTVS,*a,um*. obrutus,tectus. I.A. 242 a,b, Quos nondum tantis parricidijs cõtaminatos uix ferebamus,hos nunc omni ſcelere coopertos tolerabiles cenſemus fore? in Ver.78 a,Iſte à tot,tantis,tam nefarijs ſceleribus coopertus. & 108 b, Lapidibus coopertus eſſet in foro.

COOPTATIO,*onis*. conſtitutio.de Am.114 a,Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferebatur. de L.189 b,Cooptatio cenſoria.

COOPTO,*as*. lego,eligo,recipio.de Clar.165 a,Et cooptatum me ab eo in collegium augurum recordabar.in Ver.133 a, In ſenatoribus cooptandis non modò ſuffragia nulla fuerunt, ſed ne genere quidem ſpectata ſunt, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret. in Verr.133 a,Cum haberent inter ſe controuerſias de ſenatu cooptando. At.276 a,Ciceronem noſtrum in ueſtrum collegium cooptari uolo. pro Cæl. 38 a,Quem abſentem in ampliſsimum collegium cooptarunt. de D.113 a,In eo ſenatu, quem maiore ex parte ipſe cooptaſſet. in Ant.248 b, In primis paternum auguratus locum, in quo ego eum, ut quod à patre accepi, filio reddam,me à nominatione cooptabo.

COORIOR,*ri*. I.V. 85 b, Tum ſubitò tempeſtates coortæ ſunt maximæ.

COPIA,*piæ*.abundantia,ubertas,facultas,uis,flumen.I.A.233 b,Cum hanc & huius generis tantam copiam habeat Antonius,quod ſcelus omittet? pro Pomp.9 a, Vtinam uirorum fortium tantam copiam haberetis, ut, &c. Item: Similiter nunc petes à Craſſo,ut eam copiam ornamentorũ ſuorum, quam,&c.dilatet nobis atq; explicet. de Orat.154 a,Rerum copia,uerborum copiam gignit. Ep.67 a,Materies digna facultate & copia tua. Top.226 b,Mirabilis copia dicẽdi. pro Quin.2 a, Quin.Hortenſius,cui ſummam copiam facultatemq; dicendi natura largita eſt.pro Cor.55 b,Orationis ubertas,uarietas,copia. de Clar.168 b,Vbertas & copia Periclis.I.V.68 a,Facultas & copia dicendi.Ora.20 a,b, Temperata oratione ornandi copiam perſequi. de Ora.85 b,Minimam copiam poetarum egregiorum extitiſſe. de Inuent.62 a, Nobis omnium expoſitis copijs, quodcunque placeret, eligendi poteſtas fuit. & ibidem b, Ex maiore copia nobis quàm illi fuit exemplorum eligendi poteſtas. de Cla.167 b, Hæc enim ætas effundit hanc copiam. de Orat.155 a,Facere ciuibus omnibus ſui conſilij copiam. in Verr. 108 a, Cuius decuriæ mihi copiam quàm largiſsimè factam oportebat. Poſtquam.202 a, Frugum ubertas & copia. pro Dom. 227 a, In tanta ubertate improborum. de Inuent.62 a, Crotoniatæ cum florerent omnibus copijs,&c.pro Quin.Roſc.52 a,Vir copijs rei familiaris locuples & pecunioſus. Off.31 a, Omnium rerum affluentibus copijs ditari. pro Pomp. 7 a, Publicani ſuas rationes & copias in prouinciam contulerunt. pro Cluent.21 a,Omnis teſtium copia,quæ futura eſt, à matre initiò eſt adornata: à matre nunc omnibus eius opibus & copijs comparatur. Epiſt. 56 a, Ibiq; pro ea copia, quæ Athenis erat, funus ei ſatis amplum faciendum curauit. de Inuen.52 b,Quid cuiq; conueniet ex hac copia digeremus.Epiſt.241 b,Quæ cum eſſent à me cura magis, & diligentia quàm facultate & copia conſtituta,iter mihi faciundum per Lycaoniam putaui. de Fin.91 b, Et quidem Cato totam hanc copiam Lucullo notam eſſe oportebit. Att. 16 a,Itaq; libris me delecto.quorum habeo Antij ſcitiuam copiam. Att.124 b,Moderatori reip beata ciuium uita propoſita eſt,ut opibus firmis, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honeſta ſit.Off.11 a,Singulorum copiæ paruæ ſunt: eorum autem qui his egeant,infinita eſt multitudo.pro Dom. 216 b,Frugum copia.)(.Frugum inopia. de Or.59 a, Vberias in dicendo & copia.)(.Exilitas.de In.76 b,Copia agri.)(.Penuria agri. de Se.78 b, Nec in ſumma inopia lauis eſſe ſenectus poteſt,ne ſapiẽti quidem,nec in ſumma copia inſipienti non grauis. de Am.106 a,Circumfluere omnibus copijs, atq; in omnium rerum abundantia uiuere. de Am.112 b,Suppeditare alicui omnium rerũ quas natura deſiderat, abundantiam & copiam. Ep.136 b,Tu autem quòd mihi bonam copiam eiures,nihil eſt. Par.125 a, Eſt enim diuitiarum finctus in copia, copiam autem declarat ſatietas rerum atque abundantia. de In.83 a,Amplitudo eſt potentiæ aut maieſtatis,aut aliquarum copiarum magna abundantia.

COPIA,& COPIAE,*arum*.manus,exercitus. At.129 b,Pom. Placitum eſt mihi, ut Brunduſium ducerem hanc copiam quam habeo mecum. At.130 b,Pom.Neq; ſolus cum iſta copia tantam multitudinem ſuſtinere poteris,ut frumẽtum eas. Att.129 b, Alter in Siciliam cum ea copia,quam Capuæ, & circum Capuam comparaſtis, & cum ijs militibus, quos Fauſtus legit,profici ſceretur. &130 a,Contractis noſtris copijs ſpero nos reipubl.prodeſſe poſſe. Epiſt.32 a,Pergratum mihi feceris,ſi iſtas exiguas copias, quas habuiſti,quàm minimùm imminueris. Ep.183 b,Magnasq; Romæ Paſa copias ex delectu Italiæ comparat.

COPIOLAE,*arum*. Brut.Epiſt.174 a, Recurre ad copiolas meas: ſic enim eas uerè appellare poſſum. ſunt enim extenuatiſsimæ.

COPIOSE, uberrimè, largè,largiter, prolixè, abundanter. de Or.89 a, Oratoris eſt compoſitè, ornatè,copioſè eloqui. & 122 b,Copioſè & abundanter loqui de aliqua re. Off.1 b, Copioſiſsimè & grauiſsimè dicere. I.V.94 b, Nam Maleolus in prouinciam ſic copioſè profectus erat, ut domi prorſus nihil relinqueret. de Nat.13 a, Nec ſententijs ſolùm copioſè,ſed uerbis etiam ornatè. de N.50 a,Paſtum animantibus largè & copioſè natura comparauit.pro Fl.155 a,Subtiliter & copioſè de aliqua re differere.

COPIOSVS,*a,um*.abundans,uber,diues. Att.219 b,Legi epiſtolam, multa de meo Catone quem ſæpiſsimè legendo ſe dicit copioſiorem factum.Off.36 a,Dicæarchus peripateticus magnus & copioſus. pro Cec.297 a,Homo copioſus ad dicendum. de Orat.128 b, Multa & uaria & copioſa oratio. & 104 b, Multæ,copioſæ, uariæq; rationes. pro R.P.128 b, Lautum & copioſum patrimonium. pro Arch. 186 a, Vrbs quondam celebris & copioſa. I.V. 65 b,Mulier copioſa plane & locuples. I.V.89 a,Ille erat in primis inter ſuos copioſus. pro S.Roſc.19 b, Patrimonium tam amplum & copioſum. & ibid. Pecunia tam plena & præclara. I.C. 108 a,Is omnibus rebus ornatus & copioſus eſt.

COPO,*onis*.caupo.pro Cl.51 b,L.Caupo.

COPVLATIO,*onis*. coniunctio.de N.49 b,Copulatio rerum,coagmentatioq; naturæ.de Fin.63 a,Congreſſus copulationesq; conſuetudinum. de Fin.52 b,Declinare dixit atomum perpaulùm,ita effici complexiones, & copulationes, & adhæſiones atomorum inter ſe.

COPVLATVS,*a,um*. Off.12 a,Nihil eſt amabilius,nec copiu latius, quàm morum ſimilitudo bonorũ. de D.128 a, Quid naturæ copulatũ habuit Alcibiadis quod ſcribitur ſomniũ? Tuſculan.214 a,Hæc quæ dico,cogitatione quidem inter ſe differunt,re uerò copulata ſunt. de Fat.126 a,Quædam ſunt in rebus ſimplicia,quædam copulata. & ibid. Copulata enim res eſt,& confatalis,concubiturum cum uxore Laium, & ex ea Oedipum procreaturum. Or.207 a,Verbà ſimplicia & copulata. Tuſc.163 a,Quoniã nihil ſit animis admixtum, nihil copulatum,nihil concretum,nihil coagmentatum, nihil duplex.

COPVLO,*as*. iungo,coniungo. in Anton.16 a,Equeſter ordo cum ſenatu copulatus fuit. de Fin.59 a, Virtutem copulatam eſſe docuit cum uoluptate, ut ab eo nullo modo nec diuelli nec diſtrahi poſsit. & 74 a,Quæ & diſiuncta coniungat, & cum præſentibus futura copulet. Epiſtol.32 b, Ad uoluntates noſtras copulandas non mediocre uinculum attulit collegij coniunctio. de Orat.104 a, An hæc inter ſe iungi copulariq; poſsint? in Verr.234 a, Nam cum clamaret,&c. copulati in ius peruenimus.Part.231 b,Conſtructio uerborum tum coniunctionibus copuletur,non diſſolutionibus relaxetur. Orat.211 a,Libenter etiam copulando uerba iungebant,ut ſodes,pro ſi audes. Ac. 35 a, Copulare hominem cum bellua.

COQVO,*quis*.mitigo.Tuſcul.247 a,Tum is qui illa coxerat minimè

minimè mirum, condimenta enim defuerunt. de Senect.77 a, Cura Quæ nunc te coquit, & uersat sub pectore fixa. de Natur.56 b, Materia autem ad mitigandum cibum utimur. Attic.222 a, Nec id solùm, sed bene cocto & condito sermone bono.

COQVVS, *qui.* uel *Cocus, ci.* L. Cocus.

COR, *dis.* animus, Tusc.204 a, de Diu.105 a, Nullum animal, quod sanguinem habet, sine corde esse potest. de Finib.83 b, Hoc est, nō modò cor non habere, sed ne palatum quidem. de Fin.69 b, Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. Tusc.252 a, Alijs cor ipsum animus uidetur, ex quo excordes, uecordes, & concordes dicuntur. pro Cęl.45 a, Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. de Or.158 b, Romanus corde suo trepidat. pro Qu.17 b, Mihi uita horrida atq; arida cordi est. de Am.98 b, Isq; mihi eo magis cordi est, quod, &c. Att.69 b, Dionysius nobis cordi est. in Verr.99 a, Ego cui filia maximè cordi est. Orat. 201 b, Flumen alijs uerborum cordi est. Qu.Fr.244 b, Quod mihi antiquissimum est. Att.206 a, Quo etiam magis laboro idem quàm tu.

CORA`M, ad, apud, ante, in conspectu, ante oculos, ante pedes, in oculis. Attic.259 b, Sed hæc & alia maiora coràm. & 104 b, Sed hęc propediem coràm. Ep.77 a, Sed hæc & multa alia coràm breui tempore licebit. Att.88 b, Sed hæc posterius, & coràm fortasse commodius. Attic.112 a, Vt loquerer tecum absens, quo mihi cum coràm id non liceret, nihil est iucundius. & 186 a, Cum coràm sumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. pro Fla.153 a, Testes coràm producti aliquid dicent, in quo, &c. de Pro.73 a, Intueor coràm hæc ornamenta Reip. Oct.329 b, Non prætermittam, quin quoniam id coràm facere prohibeor, absens prosim. Epi.205 a, Coram P. Cuspio tecū locutus sum. I.P.81 b, Mihi uerò ipsi coràm, genero meo, propinquo tuo, quæ dicere ausus es? Amic.96 a, Vt tanquam à presentibus coràm haberi sermo uideretur. contra Rull.87 b, Si ea coràm potius me præsente dixissent. Ac.41 b, Quod coràm etiam ex ipso audiebamus. ad Her.25 b, Chares omnia coràm magistrum facientem uidebat. Ep.69 b, Sin autem differs me in aliud tempus, coràm tecum loquar. Ep.191 a, Præterea mihi promiserunt coràm, & absenti mihi scripserunt, se, &c. contra Rul.81 b, Veniat coràm, & mecum disputet. pro Clu.25 a, Index ex altera parte coràm tenetur. & ibid. Hominem ante pedes Quint. Manilij constituunt. in Ant.216 a, Ante consules, oculosq; legatorum tormentis Mutinam uerberauit. contra Rull.84 a, In oculis S.P.Q.R.

CORBIS, *bis.* canistrum, uas uimine contextum. pro Sest.21 a, Gracchus messoria se corbe contexit.

CORBITA, *tæ.* nauis oneraria. At.255 a.

CORCVLVM, *li.* amatoriè dicitur paruum cor. de Cla.171 b, P. Scipio Nasica, qui est corculum appellatus. & 183 b, & Tusc.152 a.

CORCYRA, *ræ.* Phæacum insula. Ep.157 a.

CORCYRAEVS, *a, um.* At.91 a, Ep.259.

CORDATVS, *a, um.* prudens, sapiens. de Orat.101 b, Egregiè cordatus homo Catus Aelius Sextus. & Tusculanar.152 a, Ennij.

CORDAX, *cis.* Trochæus. Orat.216 a. L. Trochæus.

CORDOLIVM, *lij.* cordis dolor. Attic.238 a, Rides ab cordolio.

CORDVBA, *bæ.* urbs. I.V.212, pro Arch.190 b.

CORFINIVM, *nij.* opp. At.121.

CORFINIENSIS. At.149.

CORIA Minerua. de N.71.

CORIGIA, *giæ.* lōrum, seu cingulum, à corio factum nomen. de D.126 a, Quæ si suscipiamus, pedis offensio nobis, & abruptio corigiæ, & sternutamenta erunt obseruanda.

CORINTHVS, *a, um.* ut uasa Corinthia. pro S.R.40 a, in Ver.223 a, Galeæ æneæ celatæ opere Corinthio. Tusc.181 b, Si quid de Corinthijs tuis amiseris. Par.123 a, Quos Corinthia opera delectant.

CORINTHVS, *thi.* contra Rul.83 b, Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucibus Græciæ. pro Pomp.5 b, Corinthus totius Græciæ lumen.

CORIVM, *rij.* de N.50 a, Animantium aliæ corijs tectæ sunt, aliæ uillis uestitæ, &c. in Ver.95 b, Cùm ista coria, cilicia, sacos imperaret. ad Her.4 b, Is obuolutus & obligatus corio deijciatur in profluentem.

CORNEOLVS, *a, um.* à corneus diminut. de N.55 a, Aures duros & quasi corneolos habent introitus.

CORNEVS, *a, um.* de Natu.21 b, Corneum procerumq; rostrum.

CORNICIVS ad suam ueterem fabulam redijt. At.55 a.

CORNIGER, *a, um.* ut Corniger taurus. in Arat.

CORNIX, *cis.* auis garrula. de N.62 b, Quis cornicis cantum notauit? quis sortes? de D.83 a, Fusca q; nonnunquam cursans per littora cornix. de Di.82 b, & 98 a, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iussit. L. Coruus. pro Mur. 129 b, Cornicum oculos configere. pro Fla.56 a, Hic cornici oculum, ut dicitur.

CORNV. de Na.50 a, Animantes alias squama uidemus obductas, alias esse cornibus armatas, alias, &c. pro Syl.170 a, Ille arma misit, cornua, tubas, falces, &c. de D.113 b, Experia mur itaque si possumus cornua commouere disputationis tuæ. in Anton.257 a, Pansa & Hircius, qui quasi cornua duo tenuerunt Cæsaris, tum cum, &c. At.105 b, Ab utroque portus cornu moles iacimus. Cæs.173 a, Cohortes dextri Cæsaris cornus.

COROLLARIVM, *rij.* appendix, accessio, additio, quasi lucrum. I.V.17, Vt esset unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nūmorum adderetur. I.V.198 b Qui nummulis corrogatis de nepotum bonis, ac de scenicorum corollarijs decuriam emerunt. I.V.211 b, Hic quasi festiuum acroama, ne sine corollario de conuiuio discederet, emblemata auellenda curauit.

CORONA, *næ.* insigne regni, insigne regium, diadema, sertum, circulus hominum audientium. I.V.241, Ipse autem coronam habebat, unam in capite, alteram in collo. Tusc.249 a, Aderant unguenta coronæ, &c. & ibid. Iam ipsæ defluebant coronæ. Att.234 b, Rescripsit se coronam habuisse honoris Cæsaris causa, posuisse luctus gratia. Epist.69 a, Cum cæteris coronas imposuerunt uictoribus. I.P.80 b, Is mihi ciuicam coronam deberi à Rep. dixit. pro Planc.274 b, At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut se ab aliquo seruatos esse fateantur, & coronam dent ciuicam. Att.131 a, Brutus noster iam uel coronam auream per forum ferre posset. I.P.92 b, Coronam lauream alicui à senatu decretam esse. ad Her.39 a, Corona aurea magis fulgentibus gemmis illuminata. de L.182 a, Ne sumptuosa aspersione longæ coronę, nec acerræ prætereantur.

CORONA. circulus hominum audientium. pro Fla.160 a, A`iudicibus oratio auertitur, uox in coronā turbamq; effunditur. de Clar.181 b, Tamen si à corona relictus sim, non queam dicere. de Fin.80 a, Aut si coronam times, dic in senatu. Tusc.150 a, Tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda. I.A.181 b, Cur armatorum corona septus est senatus. pro Milon.101 b, Non enim corona confessus uester cinctus est, ut solebat.

CORONARIVS, *a, um.* quod ad coronas attinet. I.P.99 a, Mitto aurum coronarium, quod lex & decerni & accipi uetat, nisi decreto triumpho. contra Rul.63 a, Quod ad quēq; peruenerit ex prędа, ex manubijs, ex auro coronario. & 77 b, 78 a, Aurum coronarium dabatur pro consulibus uel imperatoribus ex prouincia decedentibus ad decorandum triumphum.

CORONATVS, *a, um.* corona donatus, qui coronam habet in capite. in An.176 b, Sedebat in rostris collegatus, amictus toga purpurea, in sella aurea, coronatus, &c. Att.229 b, Coronatus Quintus noster parilibus. de Le.183 a, Epulæ, quas inibant propinqui coronati.

CORPORATVS, *a, um.* de Vn.195 b, Mūdus cernitur & tangitur, & est undiq; corporatus.

CORPOREVS, *a, um.* corporatus, concretus. de Vni.199 b, Deus omne quod erat concretum & corporeum, substraxit animo. de Vniu.195 b, Corporeum & aspectabile omne necesse est esse, quod natum est.

CORPVS, *oris.* Corpus & qualitatem nominabant Academici, id quod ex materia & forma constat, Acad.quæst.edi. 2.lib.1.Corpus intelligi sine loco non potest, 2 de Orat.142 b. Corpus quasi uas est aut aliquod animi receptaculum, Tusc.quæst.lib.1.Sic corpus clade horribili absumptum extabuit, Tusc.quæst.lib.2.Corpus bene constitutum, Tuscu. quęst.li.2.de Fi.li.2.Corpus effœtum, Cat.Corpus exantlatum, Tusc.q.lib.2. id est, exhaustum ærumnis, cruciatibusq; debilitatum. Corpus exercendum, & ita afficiendum est, ut obedire consilio rationiq; possit in exequendis negocijs, & in labore tolerando, Off.1. Mortale corpus, de Senect. Corpus motum à statu, Tusc.q.lib.3. id est, à cōstitutione & temperie. Corpus omnibus oppressum & confectum doloribus, Tusc.quæst.lib.5. A principio enim coniurationis usque ad reditum nostrum, uidetur mihi modicū quoddam corpus confici posse, in quo, &c. ad Luceium, lib.5.67 b. Sed nihil uitiosius, quàm quum unum corpus debeat esse defensionis, nasci deintegrò causam, quum sit ab altero perorata, Brut.183 b. Nec quicquam sit, nisi corpus unum & simplex, Tuscu.quæst.lib.1. Corporis bona alia in toto, alia in partibus secundum Academicos, Acad.quæst.ed.2.li.1. Corporis bona ueram laudem non habent, 2 de Orat. Corporis omnis coagmentatio uel calore, uel frigore, uel aliqua

impulsione uehementi labefactatur & frangitur, & ad mor
bos, senectutemq; compellitur, de Vniu. Compagibus cor-
poris includi, de Senect. Corporis expers, Acad.q.ed.2.lib.
1. Corporis grauitatem & dolorem animo iudicamus, ani-
mi morbum corpore non sentimus, Tusc.q.lib.3. Morbus
& corporis imbecillitas, 11 ad At. Corporis res quæ laudan-
dæ, 3 ad Heren. Vt in malis attingit animi naturam corpo-
ris similitudo, sic & in nobis, Tusc.q. lib.4. Vt corporis
temperatio, cùm ea congruunt inter se, è quibus cõstamus:
sanitas sic animi dicitur, cùm eius iudicia opinionesq; con-
cordant, Tusc.q.lib.4. Corporis uires, perniciosissimæ cu
piditatis satellites, 1 de Inuent. Corpori omne tempus da-
tur, 9 Fam. Corpori seruire, 16 Famil. Quid dicam de ossi-
bus, quæ subiecta corpori mirabiles commissuras habent,
& ad stabilitatem aptas, &c. ad omnem corporis actionem?
2 de Natu. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam:
nam & uires & corpus amisi, Gallo, lib.7. Reipublicæ cor-
pus totum curare, nedum partem aliquam tueri, reliquas
deserere Plato præcepit, 1 Offic.17 b. Quocirca corpus gau-
dere tam diu (censuit Epicurus) dum præsentem sentiret
uoluptatem: animum & præsentem percipere pariter cum
corpore, & prospicere uenientem, nec præteritam præter-
fluere finere, Tusc.q.lib.5. Corpore nihil nisi præsens, &
quod adest, sentire possumus, de Fin. Zeusis muliebri in cor
pore pingendo plurimum alijs præstitit, de Inu. lib.2.62 a.
Cum puerorum igitur formas & corpora magno hic ope-
re miraretur, ibid.b. Neq; enim putauit omnia quæ quære-
ret, ad uenustatem uno corpore se reperire posse, ibid. Atq;
illi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebant, de
Apelle & Lysippo. Ep. Fam. li.5.68. Corpore tuo alleuato, 7
ad Att. Corpore externo mens cingitur, de Nat.d.1. Corpo
re confectus, 14 Fam. Nisi corpore confirmato, nolles naui-
gare, 16 Fam. Corpore toto contremisco, 6 Fam. A. Cecinnę.
Si non unà cum corpore sensus omnis uno atq; eodem con
sumptus est igni, ad Oct. Nec uerò hæc uita tua dicenda est,
quæ corpore & spiritu continetur, pro Marcel.135 b. Cor-
pore deformatus, fractus animo, 2 ad Attic. E corpore ex-
cedere dicuntur animi, Tusc.q.quæst.lib.1. E corpore mul-
ta existunt quæ acuãt mentem, multa quæ obtundant, Tus.
q.lib.1. Nec enim sanguis, nec sudor nisi ex corpore est, de
Diuin.120 b. Ictum parua quadam declinatione, &, ut aiũt,
corpore effugere, in Cat.100 b. Corpore nondum satis firmo
quum esset, 11 Famil. In corpore dolor, aut omnino sen-
sus post mortem, Tusc.q.lib.1. In corpore nullus sensus, &c.
Tus.q.lib.1. In corpore perspicuum est uel extincto animo,
uel elapso, nullum residere sensum, Tuscu.q.li.1. In corpore
uiæ quasi quædam sunt ad oculos, ad aures, ad nares, à sede
animi perforatæ, Tusc.q.lib.1. Quantum corpore meo oc-
cupari potest, tantum mihi ex agro tuo assignes, 3 ad Attic.
Cum mortali corpore cremato animus in lucem excesserit,
de Diu.99 b. Senex corpore, nunquam animo, de Sen. Cor-
pore uix sustineo grauitatem huius loci, 11 ad Attic. Corpo-
ra aspera, leuia, hamata, uncinata, Acad.q.ed.1 lib.2. Corpo-
ra nostra terreno principiorum genere confecta, ardore a-
nimi conualescunt, Aca.q.ed.2.lib.1. Corpora cõtenta, Tus.
q.li.2. Id est, quæ omni nixu intenduntur aduersus labores.
Corpora exercitata, Tus.q.lib.5. Corpora indiuidua. leuia,
rotunda. Tus.q.li.1. de Nat. deor.1. *ἀτόμους* sunt corpora in-
diuidua propter soliditatem. li.1 de Fin. Corpora exercita-
tionum defatigatione ingraueſcunt, animi autem se exer-
cendo leuantur, Cat. Nostra corpora recalescunt motu &
exagitatione, de Na. deor.2. Neq; nos corpora sumus, Tus.
q.li.1. Corpora terrena concretaq;, Tus.q.li.1. Corpora ter-
rena & humida suopte nutu & suo pondere ad pares angu-
los in terram & in mare feruntur, Tus.q.li.1. Sed utros eius
habueris libros (duo enim sunt corpora) an utrosq; nescio,
ad Qu.Fr.li.2.3.14 b. Corporum genera sunt quatuor, quo-
rum uicissitudine, mundi continuata natura est, 2 de Natu.
deor. Eam porrò naturam esse quatuor omnia gignentium
corporum, Tus.q.lib.1. Id est, elementorum. Corporum le-
nocinia, 2 de Natur. deor. Corporum tegumenta uel texta
uel suta, 2 de N.d. Corpora nostra non nouimus: qui sint i-
tus partiũ, quã uim pars quæq; habeat, ignoramus, Acad.q.
edi.1.lib.2. Corpora nostra opponimus, 7. At Corporibus
omnis obsidetur locus, de N. d.1. Nihil est enim quod ua-
cet corpore. His autẽ formis atq; corporibus sicut omnib.
rebus, quæ sub aspectum ueniunt, sede opus est, 2 de Orat.

CORPVSCVLA, *arum*. de N.14 b, Ista flagitia Democriti
siue etiam antè Leucippi, esse corpuscula quædam leuia, a-
lia aspera, rotunda alia, partim angulata, curuata quædam,
& quasi adunca: ex his effectum esse cœlum atq; terras nul-
la cogente natura, sed concursu quodam fortuito. & 44 b.

CORRECTIO, *onis*. tẽperatio, emendatio. Off.53 b, Quem
nos correctione quadã adhibita potissimùm secuti sumus,

de Fin. lib.4. Hæc uidelicet est correctio philosophiæ uete-
ris, & emendatio.

CORRECTIO, exornatio quædam uerborum. ad Her.32
a, Correctio est, quæ tollit id quod dictum est, & pro eo id
quod magis idoneum uidetur, reponit, hoc pacto: Quòd si
iste suos hospites rogasset, imò innuisset modò, hoc facilè
perfici posset, &c. de Ora.162 b, Tum correctio, uel antè, uel
postquam dixeris.

CORRECTOR, *oris*. censor, emendator. I.A.168 b, Iam de
ipso emendatore & correctore nostro dicam. pro Cor.58 b,
Corrector atq; emẽdator ciuitatis. Or.215 b, Sed tamen hic
corrector, &c.

CORRECTVS, *a, um*. emendatus. Att.220 a, Laudationem
Porciæ tibi misi correctam, ut, &c. Aca.41 b, Certè enim re-
centissima quæq; sunt correcta & emendata maximè.

CORREPO, *pis*. irrepo. Att.166 a, Occultè in aliquam one-
rationem corrependum. & de N.15.

CORRIGO, *gis*. tmẽdo, compenso, correctionem adhibeo,
aliquem ab errore auerto. Att.27 a, Castritianum mendum
nos corrigemus. de Fin.52 a, Vt ea, quæ corrigere uult, mihi
quidem deprauare uideatur. Qu.Fr.315 b, Sic ego cursu cor-
rigam tarditatem tum equis, tum uelis. Attic.238 a, Petiuit à
me, ut eam orationem, ne ambitiosè corrigerem. pro Syll.
276 a, Itaq; hac rogatione uitium legis corrigebat. Ora.209
b, Cum corrigimus nosmetipsos, quasi reprehendentes. &
214 a, Isocrates non modò superiores, sed etiam se ipse cor-
rexit. pro Mur.138 b, Vt non corrigendus potius quàm leui-
ter flectendus esse uideare. I.C.101 b, Tu ut unquam te cor-
rigas? pro Quin.15 a, Corrigeres hæc tu scilicet postea. Epi-
stol.152 b, Vel quod exercitus Lepidi partem eam, quæ cor-
rupta est, & ab republ. alienata, & corrigere, & coercere pre-
sentia mei exercitus possem. in Sal.274 a, At lapsus ætatis, ty
rocinio postea se correxit. de Senect.84 a, Vitia senectutis
diligentia corrigenda sunt. Attic.148 a, Corrigere mores
aliorum. Attic.255 a, Eas epistolas ego oportet perspiciam,
corrigam, tum denique edentur. Offic. 29 b, Ita facillimè
corriguntur illi in discendo, quorum uitia imitantur emen
dandi causa magistri. in Ant.220 a, Et in eodem excutiendo
meam sententiam corrigebat. de Clar. 194 a, Vel quod à
Græcis neq; corrigi possim, neq; doceri. Epist.25 a, & 77 a,
Id si correxeris, mihi ualde erit gratum. Att.90 b, Hoc con-
tinuò correximus.

CORRIPIO, *pis*. comprehendo, rapio. I.V.159 b, Hominem
corripi ac suspendi iussit in oleastro quodam. Anteq.195 b,
Ego repentè ui tribunitia correptus, ne consistendi quidem
in ciuitate habeo potestatem. I.V. Nam ut apertus in pecu-
nijs corripiendis fuit.

CORRIPERE, reprehendere. Epi.112 b, Quid alios putas?
clamoribus scilicet maximis iudices corripuerunt, & osten
derunt planè esse, quod fieri non posset.

CORROBORATVS, *ta, tum*. firmatus, confirmatus, cui ro
bur accesserit. pro Cæl.46 a, Actas corroborata. pro Mil.197
b, Hominis sceleratissimi corroborata iã uetustate audacia.

CORROBORO, *as*. roboro, cõfirmo, sancio. I.C.103 a, Qui
spem Catilinæ cum mollibus sententijs, & coniurationem
nascentem non credendo corroborauerunt. de Orat.151 b,
Ingenia obtundi nolui, corroborari imprudẽtiam. pro Sest.
5 a, Cum iam uirilis tua uox se corroborauerit. aliter, pueri-
lis. pro Cæl.39 b, Cum is iam se corroborauisset, & uir in-
ter uiros esset. pro Fl.159 a, Quorum uirtus non solùm natu
ra corroborata, sed etiam disciplina putatur. de Amic.110 a,
Omnino amicitiæ corroboratis iam confirmatisq; & inge-
nijs & ætatibus iudicandæ sunt. de Finib.138 b, Honesta ad
quorum cognitionem & usum iam corroborati natura ip-
sa præeunte deducimur. Epist.183 a, Malum corroboratur
quotidie. Aca.9 a, Mens usq; eò philosophiam ipsam corro-
borat, ut uirtutem efficiat.

CORRODO, *dis*. rodo. de D.120 b, Si mures corroserint ali-
quid, &c. & ibid. L. Rodo.

CORROGO, *as*. rogo, peto, precibus quæro. pro Quin.4 b,
Næuius ab atrijs Licinijs suos necessarios corrogat, ut sibi
adsint, &c. in Ant.187 a, Quidam corrogati cõuenerunt, &c.
in Ver.189 b, Qui nummulis corrogatis de nepotum bonis
decuriam emerunt. ad Heren.25 b, Cum ipse à uicinis cum
festa ambulans, carbunculos corrogaret. ad Heren. 40 a
Sannioni puero negocium dederat, ut uasa, uestimenta, pue
ros corrogaret.

CORRVMPO, *pis*. corrumpere, deprauare iudicium, pecu-
nia tentare, promissis in fraudem impellere, emere & con-
stuprare iudicium. Part.238 a, Est genus hominum ad hone
statè natũ, malo cultu prauisq; opinionibus corruptũ. pro
Mur.130 a, Ea iurisconsultorũ ingenijs pleraq; corrupta &
deprauata sunt. Sal.in Ci.270 b, Populus Rom. ita largitio-
nib. corruptus est, ut sese ac fortunas suas uenales habeat.

Attic.

Attic.257 a. Animus largitionibus corruptus. Offi.48 a, Sed corrupti mores deprauatiq; sunt admiratione diuitiarum. de N.30 b. Concluſa aqua facilè corrũpitur. I.V.66 a, Corruptis contaminatisq; iudicijs. pro Cec.298 b, Iudicem precio corrumpi. pro S.R.19 b, Tabulæ publicę corruptæ sunt. I.V.119 b, Tabulæ publicæ corruptæq; atq; interlitæ sunt. Epi.153 b, Eam partem exercitus Lepidi, quæ corrupta est, corrigere, &c. pro Planc. 266 b, Quam quisq; tribum turpi largitione corrũperet. & 268 b, Doce quod debes, per quẽ sequestrem, quo diuisore tribus corrupta sit. Off.44 a, Corrumpere aliquem pecunia. pro Clu.34 b, Tentare iudicium pecunia. pro Clu.58 b, Alicuius fidem precio labefactare conari. Ar.16 b, Empto constupratoq; iudicio.

CORRVO, *is.* ruo, cado. Attic.225 b, Tabernæ mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt. Top.222 a, Aedes exesæ corruerunt. de Di.103 a, Cum urbs tanta corruit. Off.17 a, Lacedemoniorum opes corrueruut. pro Dom.96 a, Multa oppida corruerunt: id est, ex terræmotu. I.C.109 a, Qui si stare non possunt, corruant. Qu.Fr.312 b, Et penè ille timore, ego risu corrui. & 305 a, Vno meo fato & tu, & omnes mei corruistis. Aca.24 b, Antiochi ista corruant uniuersa.

CORRVPTÈ, malè, prauè, nequiter. de Fin. 63 b, Depraua tè & corruptè iudicare de aliqua re.

CORRVPTELA, *læ.* quod ad corrumpendum ualet, largitio. Off.44 a. Philippus largitionem corruptelam dixit esse. de Leg.177 b, Mores hac dulcedine corruptelaq; depraua ti sunt. I.C.100 a, Adolescentib. quem tu corruptelarũ illecebris irretisses. pro Deiot.149 b, Si ista corruptela serui, à tãta autoritate fuerit approbata. Par.241 b, Præuaricatio est accusatoris corruptela ab reo. Part.125 a, Reus corruptelã iudicij moliens. I.V.135 b, Mulierum corruptelæ. de Legib. 162 b, Tanta est corruptela malæ consuetudinis, ut, &c. Tusculan.225 b, Stupra dico, & corruptelas, & adulteria, incesta denique.

CORRVPTIO, *onis*, Tusc.115 a, Morbũ appellant, totius corporis corruptionem. Ibid. Ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur, & ægrotatio, &c.

CORRVPTOR, *oris.* largitor. I.C.106 a, Quis corruptor iuuentutis? quis corruptus? &c. pro Mil.123 b, Corruptores nostri causam dicunt, qui nos corrupti sumus nõ dicimus. pro Planc.267 a, Cuius tu tribus uenditorem & corruptorem, & sequestrem Plancum fuisse clamitas.

CORRVPTRIX, *cis.* Quint.Frat. 233 b, In tam corruptrice prouincia.

CORRVPTVS, *a, um.* deprauatus, uitiosus. I.C.106 a, Quis corruptor iuuentutis? quis corruptus? &c. pro S.R.24 b, Adolescens corruptus & ab hominibus nequam inductus. de Cl.187 a, Vitiosa & corrupta consuetudo.) (. Pura & incorrupta consuetudo.

CORS, *cortis.* uillæ spacium intra maceriam, area. de Or.133 a, Villam in Tiburte habes, cortem in palatio. sunt qui legant chors, seu cohors.

CORTEX, *ticis.* de N.50 a, Trunci obducũtur libro aut cortice, quo sint à frigoribus & à caloribus tutiores. in Ar. Denudat folijs ramos, & cortice truncos.

CORVSCO, *as.* splendeo, emico. de Orat.157 a, Flamma inter nubes coruscat.

CORVSCVS, *a, um.* in Arato: Illæ quę fulgent luces ex ore coruscо. Tusculan.179 b, Iace obsecro in me uim coruscam fulminis.

CORVVS, *ui.* de Nat. 51 a, Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo. de Di.82 b. Iupiter cornicem à læua, coruũ à dextra canere iussit. & 98 a, Cur à dextra coruus, à sinistra cornix faciat ratum.

CORYBANTES, *tis.* Apollinis pater. de Nat.71 a.

CORYCVS, *ci.* opp. Epi.189 b.

CORYPHAEVS, *ei.* dux, princeps. de Nat. 13 a, Zeno, quẽ Philo noster Coryphæum appellare Epicureorum solebat: id est, principem.

COS, *tis.* lapis quo cultri acuuntur. de Diuin.87 a, Tarquinius dixit se cogitasse cotem nouacula posse præcidi. Acade. 34 b, Academici ueteres ipsam iracundiã fortitudinis quasi cotem esse dicebant.

COTES, aspera saxa. Tusc.216 a, E' quibus tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

COSSANVS, *na.* à Cossa opp. Italiæ. I.V.268 b.

COTHVRNVS, *ni.* calceamenti genus, subere quodammodo subleuati, quo utebantur tragœdi & uirgines, ut eminentiores uiderentur. I.A.186 b, Qui cum palla & cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat. & de Fin. 200 a. L.Conuentio.

COVS, *a, um.* Or.197 a, Qui Coæ Veneris pulchritudinem imitari non potuerunt. de Di.85 a. & I.V.231 b, Quid ut Venerem pictam, Coos? coos, accusat. plur. est.

CRABRA, *bræ.* aquæ nomen in agro Tusculano, unde etiam aqua Tusculana, pro Cor.Bal. dicitur. contra Rul. Ego Tusculanis pro aqua Crabra uectigal pendam, quin à municipio fundum accepi. Epist.263 b, De Crabra quid agatur, etã nunc quidem nimium est aquæ, tamen uelim scire.

CRANON, *onis.* oppidum Thessaliæ. de Or.141 a, Cũ cœnaret Cranone Simonides.

CRAPVLA, *læ.* comessatio. I.A.66 a, Edormi crapulã & exhala. & I.V.153 b, Qui nondum conuiuij crapulam exhalasset. I.C.106 b, Vino languidus, confectus cibo.

CRAS. secundum hunc diem, crastinus, crastinus dies. At.214 b, Cras manè putat.

CRASSATOR, *oris.* uel Grassator, latro. de Fat. 127 a, Hoc modo amator bene uestitus, causa crassatori fuisse diceretur, cur ab eo spoliaretur.

CRASSIPES. Dolabella. At.147 a, 148 b.

CRASSITVDO, *nis.* quam imperiti profunditatem dicũt. Acad.29 a, Extremitas, & quasi libramentum, in quo nulla crassitudo sit. & Cæs.144 a, de D.99 b, Propter crassitudinem aeris de cœlo apud eos multa fiebant.

CRASSVS, *a, um.* densus, plenior, pinguis, concretus. Crassa enim ea esse definiunt, quorum partes omnes, penitùs cohe rent.) (. Tenuis. de N.29 b, Terra est infima, quam crassissimus circumfundit aer. Tusc.157 a, Crassus & concretus aer. de Fat. 141 b, Thebis crassum cœlum, itaq; pingues Thebani & ualentes: Athenis tenue, ex quo acutiores etiam Attici, &c. pro Fl.161 a, Crassus ager. Epi.132 a, Crassum filum. Aca. 20 b, Vt ergo illis aqua, sic nobis aer crassus offunditur. & 30 b, Latent omnia crassis circumfusa tenebris. de Clar.183 b, & 170. & de Or.132 b, L.Crassus.

CRASTINVS, *a, um.* At. 241 b, Sed aliquid crastinus dies ad cogitandũ nobis dare pollicetur. de Or. 142 b, Nisi me fortè in crastinum differre mauis.

CRATER, *eris.* poculum. L.Delegatus.

CRATERA, *ræ.* crater, uas ad hauriendum aquam. de N. 48 b, & in Ar. In medioq; sinu fulgens cratera relucet. I. V. 230 b, Crateræ ex ære pulcherrimæ. Epist. 95 a, In equo Troiano craterarum tria millia.

CREATOR, *oris.* procreator, genitor, effector. pro Cor.61 a, Princeps ille creator huius urbis Romulus. de Di.122 a, Nobis hæc portenta deũm dedit ipse creator.

CREATIO. de L.186 a, Creatio magistratuum, &c. plebi libera sunto.

CREBER, *bra, brum.* frequens, densus. de N.57 a, Venę crebræ multæq; toto corpore intextæ sunt. Or.216 b, Sed in utroq; & frequentiores sunt. & liberiores poetæ: nam & transferunt uerba crebrius, &c. Epist.198 b, Itaq; crebras uel potius quotidianas compellationes meas non tulit. I. A. 160 b, Scis enim per hos dies creberrimum fuisse sermonem, me, &c. pro Pl.276 b, Sed hoc nescio quomodo frequẽter in me congessisti, sanèq; in eo creber fuisti, te, &c. Or.113 b, Thucydides creber est rerum frequentia.

CREBRITAS, *tis.* frequentia. Att.208 b, Colloqui uidebamur in Tusculano dum essem, tanta erat crebritas literarũ. de Cl.196 a, Crebritas sententiarum pristina. Ep.li.3. ad Appium Pulchrum: Intermissa nostra consuetudine, & gratia, & crebritate, & magnitudine officiorum meorum farciam.

CREBRO, frequenter. Atti.94 b, Velim obuias mihi literas de omnibus rebus crebrò mittas. Epi.63 b, Tu ad me uelim literas crebrius mittas. de L.159 a, Crebrò insistens, interdũ acquiescens. Qu.Fr.319 a, Vrbanam expolitionem urget illequidem, sed etiam ipse crebrò intercisso. de Di.99 b, Hetrusci, studiosius & crebrius hostias immolabant. & 92 a, Quæ creberrimæ commemorantur à Stoicis. de Finib. 65 a, Qui crebrò dicat, &c.

CREDIBILIS, *le.* probabilis, uerisimilis. de In.52 a, Credibile est, quod sine ullo teste auditoris opinione firmatur. Aca. 21 b, Nec admodum credibile uidebatur, nullum esse pilũ, &c. de Or.116 b, Non est credibile, quid interesse mihi sit ui sum inter eum, qui, &c. de In.57 a, Quod pro credibili sumptum erit, id infirmabitur, si erit omnino incredibile. I. V. 268 a, Hoc credibile fore non arbitrabar. Orat.208 a, Narratio credibilis esse debet.

CREDIBILITER. uerisimiliter, probabiliter. pro Deiot. 146 b, At quàm non modò non credibiliter, sed ne suspiciosè quidem.

CREDITOR, *oris.* is cui quacũq; de causa aliquid debetur. At.83 b, S.C. modò factum est in creditorum causa, ut centesimæ perpetuo fœnore ducerentur. pro Qu.16 a, Qui cũ omnib. creditorib. suis malè agat. & 13 a, Cæteri sponsores & creditores non conuenerunt. I.A.208 b, Quotidie spõsores & creditores L. Trebellij cõueniunt. & ibid. Fraudare creditores. At.1 b, Vnà agebant cæteri creditores. pro Fl. 150 a, Nec tabulæ creditoris proferuntur. Attic.82 b, Familiares

habet Brutus tuus quosdam creditores Salaminiorum.

CREDITVS, *a, um.* Offic. 51 a, Solutio rerum creditarum. & de Prouinc. 70 b, Dicere ius de pecunijs creditis. & in Pisonem, 98 a.

CREDO, *dis.* fidem habeo, fidem adhibeo, fidem tribuo, autoritatem tribuo, autoritatem & fidem adiungo, mihi persuadeo, cõcipio. pro S.R. 37 a, Nemo credit nisi ei quem fidelem putat. Quin. de Pet. 211 a, & Attic. 19 a, Quamobrem ἐπιχείρημα illud teneto: neruos atq; artus esse sapientiæ, nõ temerè credere. de Di. 126 b, Stoici omnia cum superstitione solicitudine & miseria credunt. Epist. 44 a, His ad te scripsi me purgãs diligenter, te leuiter accusans in eo, quod de me citò credidisses. At. 143 b, Rectè non credis de numero militum, ipso dimidio plus scripsit Clodia. de Clar. 173 b, Audi ui equidem isto de maioribus natu, sed nunquam sum adductus ut crederem. de Di. 137 b, Nemo somnijs crederet, nisi, &c. de Nat. 15 b, Quod & non prædicanti tibi tam facilè credã, sicut mali ædificij domino glorianti, se architectũ non habuisse. pro Cæl. 48 b, Rem tanti sceleris seruis ignotis non esse credendam. pro S.R. 28 b, Non temerè creditur, neq; leui coniectura res penditur. pro Qu. R. 52 b, Ei negabit credi oportere, cui ipse crediderit? eius testis ad iudicẽ fidem infirmabit, cuius propter fidem & religionem iudicis testes comparabat? pro Qu. 18 b, Credo ego uos mirari, quid sit, quod, &c. At. 25 b, Mihi crede istuc ut cætera. Attic. 138 b, Non sum (mihi crede) mentis compos. Epi. 183 a, Finẽ nullum facio (mihi crede) Casi de te cogitandi. & 6 a, Illustrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. ad Her. 33 b, Nimium Quirites animis simplicib. nimiũ creditis unicuiq;. de Vn. 201 b, Difficile factu est, à dijs ortis fidem nõ habere. de In. 56 a, Habere fidem orationi alicuius. Credere & habere fidem alicui.) (. Abrogare fidem alicui, & infirmare fidem alicuius. de Clar. 195 a, Credo quòd uideret ex consularibus neminem, &c.

CREDERE. committere, concredere, tribuere. de Legi. 178 a, Credere pecuniam alicui: id est, deponere apud illum. pro Fl. 156 a, Credere pecunias alicui. & I. V. 239 b, Pecuniæ creditę. & Epi. 7 b, pro R.P. 128 b, Postquã exegit, quod credidérat. Ep. 7 b, Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent. pro Rabirio Posthumo 123 a, Rabirius credidit populis: id est, pecunias mutuas dedit. & ibi. Is regi Alexandrino grandem pecuniam crediderat. Epi. 156 a, Chirographa omnia ex quib. credidi, Leucippo dabo proferenda. de Ar. 250 b, Alterum putabo regem, si habuerit unde tibi soluat, quod ei per syngraphã credidisti. I. V. 274 b, Sicula, quę mihi defendenda credita est. I. V. 242 b, Mihi honorem illum non solùm datũ, sed etiam creditum ac cõmissum puto. & 149 a, Committere consilia & credere omnes res alicui. pro Pom. 17 a, Credere omnia uni: id est, deferre omnia ad unũ. Qu. Fr. 292 b, Omnia alicui & credi rectissimè, & committi posse. At. 47 a, Credere se tectis alicuius. pro Dom. 213 a, Vt omnia uestræ sapientiæ, fidei potestatiq; commissa creditaq; esse uideantur.

CREDVLITAS, *is.* credendi facilitas. Epist. 157 a, Credulitas error est magis quàm culpa, & quidem in optimi cuiusque mentem facillimè irrepit. Qu. de Pet. 211 a, Quamobrẽ ἐπιχείρημα illud teneto: neruos atq; artus esse sapientię, non temerè credere.

CREDVLVS, *a, um.* simplex, antiquus, qui temerè credit. Attic. 249 a, Verba mihi dari facilè patior in hoc, meq; libenter præbeo credulum. de Diuinat. 133 a, Postquam homines minus crediili esse cœperunt. pro Fon. 278 b, Stultus auditor & credulus. de Senect. 48 a, Senex stultus, credulus, obliuiosus, dissolutus. de Am. 214 a, Hæc in fabulis stultissima persona est, improuidorum & credulorum senum. de Diuinat. 125 b, Imbecilli animi facilè superstitiosa ista concipiunt. & 126 a, Stoici omnia cũ superstitiosa solicitudine & miseria credunt.

CREMO, *as.* incendo. de Leg. 281 b, Sylla primus è patritijs Cornelijs igni uoluit cremari. in Antonium 264 b, Itaque nec inhumati sunt, nec deserti, nec dispersis bustis humili se pultura cremati. de Diu. 90 a, Cũ mortali corpore cremato animus in lucem excesserit.

CREO, *as.* procreo, gigno, facio, diligo. de Na. 37 a, Artis maximè proprium est creare & gignere. de Orat. 129 a, Natura fingit homines & creat imitatores & narratores facetos. Tuscul. quæst. 159 b, Principium extinctum, nec ipsum renascetur, nec à se aliud creabit. de Fini. 133 a, Omnium rerum quas & creat natura, & tuetur, summum bonum est in corpore. de Orat. 119 b, Creare, alere, confirmare. de Diui. 120 a, Nonnunquam etiam errorem creat similitudo. in Verrem 46 b, Creare periculum alicui. de Ar. 253 a, Ne patribus cædes periculaque crearentur. Anteq. 196 a, Nemini iniustè periculum creaui. pro S.R. 30 b, In urbe luxuries creatur. At. 143 b, Id assequetur, si per Pr. Coss. creantur: nos autem in libris habemus, non modò Coss. à Pr. sed ne prætores quidẽ creari ius esse. ad Att. 143 b, Maius imperium à minori creare ius non est. de L. 185 b.

CREPIDA, *æ.* solea, calceamentum contrarium cothurno. Cothurnus sublatus, crepidæ depressæ sunt. pro R.P. 126 b, L. Scipionis non solùm chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam uidetis.

CREPIDATVS, *a, um.* soleatus. in Pisonem 99 a, Is nocte intempesta crepidatus, uestę seruili nauem conscendit.

CREPIDO, *nis.* ora terræ, quæ alluitur aqua prærupti saxi, & uiarum extremitas, uel ripa paulo eminentior. I. V. 255 b, Piraticus Myoparo ad omnes urbis crepidines accessit. Orat. 219 a, Deinde omnia tanquam crepidine quadam, comprehensione longiore sustinentur.

CREPITVS, *tus.* sonus collisione excitatus, aut percussione. I. V. 269 a, Nulla uox alia inter crepitum doloremq; plagarum audiebatur. Tus. quæst. 213 a, Terrorem pallor & tremor, dentium crepitus consequitur. Top. 223 a, Pedum crepitus, strepitus hominum. ad Her. 7 b, Num qui strepitus, clamor, crepitus exauditus sit. Epist. 141 a, Stoici etiam crepitus aiunt, æquè liberos, ac ructus esse oportere.

CREPO, *as.* L. Percrepo.

CREPVNDIA, *orum.* quæ pueris dantur, oblectandi causa. de Cl. 194 a, Totum aliquem non næuo aliquo aut crepundijs, sed corpore omni uelle cognoscere.

CRES, *Cretis.* Cretensis. pro Muren. 142 a, Cretes quorum nemo gustauit unquam cubans. de Diuinat. 87 a, Epimenides Cres.

CRESCO, *scis, creui.* augesco, adaugesco, accresco, adolesco, exolesco, mano, serpo, ingraueſco, propagor, ætate procedo, ascendere, sua uirtute in altiorem locum peruenire, ad pristinam magnitudinem aliquid accedere. de Diu. 115 a, Ostris & conchylijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariterq; decrescant. de Di. 10 b, Cum lacus Albanus præter modum creuisset. in Sal. 272 b, Plerunq; resp. priuatis crescit inimicitijs. ad Her. 6 a, Iam satis huius uoluminis magnitudo creuit. pro Pom. 12 b, Cũ accepta calamitate ex eo prælio hostium opes animiq; creuissent. pro Sest. 18 b, Ex quo intellectum est, mihi absenti creuisse amicos. pro Ar. 188 a, Ex his studijs hæc quoq; crescit oratio. pro Mur. 133 a, Expectatio muneris, quæ rumore nõnullorũ creuerat. pro S.R. 32 a, Si mihi libèret accusare, accusarẽ alios potius, ex quibus possem crescere. de Ar. 254 b, Crescebat in eos odium, à quibus, &c. pro Cl. 33 b, Ex inuidia alterius crescere. I. V. 271 b, De multis mihi crescere licebit: id est, in altiorem locum peruenire. de Finib. 85 a, Vt nihil ad pristinam dignitatem possit accedere. de Diuin. 137 a, Et aduenientes & crescentes morbos intelligunt. Quo plus mihi ætatis accedit. L. Aetas. pro S.R. 32 a, Is mihi uidetur amplissimus, qui sua uirtute in altiorem locum peruenit, non qui ascendit per alterius incommodum & calamitatem.

CRETA, *tæ.* insula. I.A. 197 a, Est enim nobis Creta notior, quàm Roma Cydæ. pro Plan. 264 a, Is fuit in Creta.

CRETA, *tæ.* terra alba, & tenax. pro Flac. 154 a, Hæc quæ est à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis & priuatis literis.

CRETATVS, *a, um.* creta sparsus. At. 24 a, Etenim mihi eius caligæ, ut fasciæ cretatæ, non placebant.

CRETENSIS, *se.* Cres. de Nat. 70 a, Tertius Iupiter Cretẽsis Saturni filius. I.A. 197 a, Cretensis iudex. & 196 b, Cydam Cretensem, portentum insulæ. & 197 a, Dura natio, scilicet Cretensium.

CRETICVS, Qu. Metellus, quòd Cretam uicerit. At. 17 b.

CRETICVS, qui est ex longa & breui & longa. Or. 218 a, & de Orat. 160 a.

CRETIO, *onis.* hæreditatis aditio. Att. 221 a, Ex eo cognoui cretionem, Cluuio, Vestarium negligentem, liberam cretionem, testibus præsentibus sexaginta duobus. Attic. 178 a, Puto enim cretionem simplicem fuisse.

CRETVLA, *læ.* diminutiuum à Creta. I. V. 213 a, Signum in, cretula.

CREVI, *sti.* à uerbo cerno, decerno. de Leg. 185 a, Quodcunque senatus creuerit, agunto. 173 b, Quibus diuis creuerint, procuranto.

CRIBRVM, *ri.* uas pistorum, ad grana, farinámue purgandam. de Diu. 120 b, Quasi uerò quicquã interest, mures scuta an cribra corroserint.

CRIMEN, *nis.* criminatio. At. 140 a, ἔγκλημα crimen subire non audeo. & 136 a, Ingrati animi crimen horreo. in Verr. 257 b, Inferre crimen proditionis alicui. pro Corn. 66 b, Tum luxuria illius, quæ non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto notabatur. in Verr. 235 b, Laudem

imperatoriam criminibus auaritiæ obteri. pro R. P. 127 a, Posthumo crimen uestitus afferret? pro Syl. 180 a, P. Syllæ persona non susçipit crimen tantorum facinorum, ac tam atrocium. pro R. P. 128 a, Hoc decem millium crimen. pro Cæl. 48 a, Duo sunt crimina una in muliere summorum facinorum, auri, &c. ueneni, &c. & 51 b, Maximi facinoris crimen. & 49 b, Fingere crimen maximi sceleris. pro Sex. Rosc. 50 a, Tanti maleficij crimen. & 37 a, In crimen mandati iudiciumque infamiæ reuocari. in Ver. 274 b, Facinus sceleris & audaciæ. pro Syl. 169 a, Crimen coniurationis. pro Deiot. 147 a, Veneni. pro Murena, 137 a, Ambitus. de Orato. 118 a, Siue ex crimine causa constet, ut facinoris: siue ex controuersia, ut hæreditatis: siue ex deliberatione, ut belli: siue ex persona, ut laudis: siue ex disputatione, ut de ratione uiuendi. & ibidem, At nostræ ferè causæ, quæ quidem sunt criminum, &c.

CRIMEN, *facinus*, peccatum, fraus, noxa, culpa, delictũ, maleficium. de Orat. 127 a, Non continuò, si quis populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimine & fraude capitali esse ponendum. in Verr. 254 b, Istâ accusator in magnis criminibus abijciendam putabat. & 250 b, Scio mihi crimini datum iri, pecuniam accepisse. & pro S. R. 29 a, Vita rustica, quã tu probro & crimini putas esse oportere. Epist. 97 b, Sunt enim, qui criminis loco putant esse quòd uiuam. pro Dom. 232 a, Id quod mihi crimini dabatur, crimen non erat. ad Here. 35 b, Non apertissimæ res erant crimini datæ, non omnes hę testibus comprobatæ. de Clar. 190 b, Cũ accusatione sua Q. Gallio crimini dedisset, sibi eum uenenum parauisse. pro Quint. 2 a, Falsum crimen, quasi uenenatum aliquod telum iacere. de Orator. 139 a, Quæ suspicionem & crimen afferunt. pro Fl. 153 a, Qui probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? in qua crimen esset nullum, si referret? I. A. 235 a, Aut suspicioni crimẽ, aut inuidiæ materiã dedisse uidebimur. ad Her. 55 a, Inferre crimina.) (. Diluere crimina. de Am. 168 b, Ne criminib. aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblatis. & ibid. pro Mil. 120 b, Milonis facinoris suspicio, non facti crimen obstat. I. V. 213 b, Daretq; operam, ut is eo crimine dãnaretur, ne ipse esset in crimine. In crimẽ uoco uel reuoco. L. Voco. Item: Dare crimini, dare uitio, dare culpæ, esse crimini, esse probro, esse fraudi, esse criminosum.

CRIMINATIO, *onis*. crimen, accusatio. pro Quint. R. 51 a, Criminatio tua quæ est? Roscium cum Flauio pro societate decidisse. de In. 65 a, Cùm omnia quæ in negocio gerendo acta sunt, cum uniuscuiusq; indignatione & criminatio ne colligimus. de Orator. 138 a, Quę ualeant contra falsam criminationem. contra Rul. 88 a, Criminatio qua in me absentem usus est. pro Sest. 20 a, Nihil adhuc criminationis est in Sestium. de Am. 108 a, Ab aliquo oblatas criminationes depellere.

CRIMINOR, *aris*. criminationem uel crimen infero, uel offero, culpæ do, uitio do, criminatione utor, criminis loco pono, crimini do, in crimen uoco, uel reuoco, accuso. pro S. R. 25 b, Quod benenolentia sit, id odio factum criminaris. pro Mil. 103 b, Conciones illæ, quibus inuidiosè potentiã meam criminabatur. Offi. 67 b, C. Marius Qu. Metellum apud populum Romanum criminatus est illum bellum ducere. pro Cæl. 48 a, Venenum quod eiusdem Clodiæ necandæ causa parasse Cælium criminantur. pro Syl. 175 a, Ne cui liceret illud iudicium temerè creditum criminari. pro Pl. 267 a, Libet enim mihi nescio quid etiam de illa tribu criminari. & 276 a, Quòd tu me esse ingratum criminaris. I. A. 160 b, De amicitia quam iste à me uiolatam esse criminatus est, pauca dicam. I. V. 213 a, b, Iam enim non libet omnia criminari. de Opt. 244 a, Criminari criminę dissoluere argumentando. ad Her. 7 a, Cũ accusatorem calumniari criminabatur. & 15 b, Secundus locus est, cum consideramus, il lę res de quibus criminamur, ad quos pertineant.

CRIMINOSE, *suspiciosè*. pro Deiot. 147 b, Sed tamen acta res criminosè est. pro S. R. 27 a, Criminosè & suspiciosè dicere aliquid. de Cl. 176 a, Qui suspiciosius aut criminosius diceret, audiui neminem.

CRIMINOSIOR. ad Her. 16 b. L. Frequentatio.

CRIMINOSVS, *a, um*. suspiciosus, quod criminis suspicionem mouet, & affert. I. V. 245 a, Tu tibi hoc criminosum nũ quam fore putasti. pro Lig. 137 b, Quod si est criminosum, necessitatis crimen est, non uoluntatis. de Clar. 184 b, & pro Cl. 37 a, Orator incitans animos, acer, acerbus, criminosus. Par. 233 b, Vir criminosus. pro Plan. 268 b, Officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso. & 259 b. Nõ enim timeo ne id mihi criminosum sit. pro Syl. 174 a, Mihi non uidetur in hunc id criminosum esse debere.

CRINES, *num*. capilli. I. V. 164 b, & Or. 211 a.

CRINITVS, *ta*. qui crines habet. I. V. 229 a, Gorgonis os pulcherrimum, crinitum anguibus. Acad. 22 b, Crinitus Apollo. Poetæ. de N. 28 b, Stellæ quas Græci cometas, nostri crinitas uocant. aliàs, & emendatè, cincinnatas.

CRINOMENON, illud in quo quasi certamen est controuersiæ, quod Græcè *κεφάλαιον* dicitur. Orat. 208 b, pro Mil. 102 b, Vt omni errore sublato, rem planè, quæ uenit in controuersiam, uidere possimus. L. Iudicatio.

CRISPVS, *pa, pum*. intortus. Tusculan. 200 a, Abiete crispa. Poetæ.

CRISPISVLCANS, *antis*. Topicor. 226 a, Crispisulcans igneum fulmen.

CRITICVS, *a*. poematum iudex. quo nomine Aristarchus, & Aristophanes grammatici appellati fuerunt. Epist. 131 a, Ego inter Niciam nostrũ, & Vidiũ iudex sum, profert alter (ut opinor) duobus uersiculis expensum, Niciæ, alter Aristarchus hos *ἀβιβλίστους*. ego tanquam criticus antiquus iudicaturus sum, utrum sint *τὸ ποιητὸ* an *παρεμβεβλημένοι*.

CROCODILVS, *li*. lacerta est Aegypti immensę magnitudinis. de Nat. 50 b, Crocodili bestiæ sunt aquatiles, quæ in terra tamen gignuntur. de Na. 17 a. & Tusc. 243 b, Crocodilum, felem, & ibim non uiolari ab Aegypto.

CROCOTA, *tæ*. uestis muliebris crocea. de Ar. 254 a.

CROCVS, *ci*. de Or. 152 a, Vnguentum magis laudatur quod terram, quàm quod crocum olet.

CRODIMVS, *mi*. locus. pro Font. 278 a.

CROMMYACRIS, *cridis*. Cypri promontorium. Ep. 190 a, Vale, &c. Cypro à Crommyacride. Cassij.

KPO'NOΣ. L. Saturnus.

CROTALVM, *li*. instrumenti genus, quo manu pulsatur laminis quibusdam ex ere rotundis, sonũ ex collisione reddentib. admodũ à cymbalo dissimile. I. P. 83 b, Neq; collegæ tui cymbala & crotala fugi. aliàs Crotalia.

CROTO, *onis*. urbs Italię. Att. 154.

CROTONIATAE. de In. 62. de Nat. 7.

CRVCIAMENTVM, *ti*. cruciatus. I. A. 232 a, Nec grauiora uerè sunt tormenta carnificum, quàm interdum cruciamenta morborum.

CRVCIATVS, cruciamentum, tormẽtum, pœna, supplicij. de N. 76 a, Summo cruciatu supplicioq; Varius homo importunissimus perijt. Offi. 37 b, Dionysius maximo cruciatu mortis angi solitus est, qui, &c. de Di. 133 a, Magno animi cruciatu uitã agere. Item, Vt omnes animi cruciatus & corporis etiam egestas & mẽdacitas cõsequatur. pro S. R. 38 a, Is uel sese in cruciatum dari cupiet, dum, &c. I. V. 78 a, Qui cruces Rom. cruciatu & morte affecerit. At. 177 a, Confectus iã cruciatu summorum dolorum. de Fini. 83 b, Cui ueneno, &c. tetros cruciatus cient.

CRVCIO, *as*. cruciatu afficio, conficio, afflicto, torqueo, premo, exanimo, angorib. conficior, supplicijs mãcto, maiore malo mãcto. Par. 119 a, Tuę te grumę premunt, tuę libidines te torquẽt, tu dies noctesq; cruciaris. de Fi. 67 a, Quorum alter lętitia gestiat, alter dolore crucietur. At. 133 a, Offi cij mei deliberatio me cruciat, cruciauitq; adhuc. de Ar. 252 b, Dolore corporis cruciari & consumi. Anteq. 259 b, Illi sceleru suorum conscientia cruciati populo Ro. pœnas dabunt. I. A. 232 a, Cruciatus est à Dolabella Trebonius, &c. de Fin. 78 a, Cruciari uigilijs & fame.

CRVDELIS, *lis*. durus, inhumanus, ferreus, ferus, teter, immanis, importunus, omnis humanitatis expers, natura asp, singulari immanitate & crudelitate præditus, prædo barbarus atq; immanis, inexorabilis, omni diritate atq; immanitate teterrimus, immemor humanitatis, immansuetus, qui maxima asperitate & immanitate nature est.) (. Clemẽs, mi sericors. Att. 180 b, Lepidus crudelis in liberos. de Or. 126 a, Quispiã in alicuius calamitate crudelis. At. 139 a, Bellũ crudele & exitiosum suscipi à Pompeio intelligebã. ad Her. 11 b, Animus ferus, crudelis & inhumanus. pro S. R. 24 b, Mores feros immanẽq; naturam alicuius ostendere. I. P. 83 a, Quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus? & ibid. Quod nulla in Barbaria quisquam tyrannus fecit. Offi. 43 a, Duri enim hominis, uel potius uix hominis uidetur, periculum capitis inferre multis. pro Deiot. 144 a, Crudelis Castor est, ne dicã sceleratum & impium.

CRVDELITAS, *tis*. sęuitia, immanitas, inhumanitas, feritas, acerbitas, atrocitas animi, importunitas, acerbitas morum, immanitasq; naturę.) (. Clementia. Offi. 61 a, Est enim hominum naturę, quam sequi debemus, maximè inimica crudelitas. Qu. Fra. 304 a, Inimicorum crudelitas nondum est nostra calamitate satiata. de Orat. 104 a, & Atti. 239 a, Ii quorum crudelitas nostro sanguine non potest expleri. Is suã insatiabilem crudelitatem exercuit, non solùm in uiuo, sed etiã in mortuo. pro Sest. 26 a, Nõ est ea medicina, sed carnificina atq; crudelitas. pro Dom. 225 a, Vxorem meã uexauistis, rapuistis, omni crudelitate lacerauistis. ad Here. 41 b,

At iſte ſpumans ex ore ſcelus, anhelans ex infimo pectore crudelitatem, contorquet brachium. pro Dom. 22 a. Crudelitas quam in me atq; in meos adhibuiſtis. Off. 13 a. Immanitas quam in me atq; in meos adhibuiſtis. Off. 13 a. Immanitas omnem humanitatem repellens. Attic. 152 a. Nihil abeſt à me longius crudelitate. pro Fl. 151 a. Homo crudelitate barbarus.

CRVDELITER, durè, acerbè.) (. Diſſolutè. I. C. 120 a. Qui de exitio uerbis tam acerbè tamq; crudeliter cogitarit. Of. 16 b. Illud conſiderandum eſt, ne quid temerè, ne quid crudeliter fiat. At. 265 a. Crudeliter eripere aliquid cuipiam. I. C. 103 b. Crudeliter animaduertere in aliquem. pro Syl. 181 a. Crudeliſſimè perire. & ibid. Crudeliter mori.

CRVDITAS, *tis.* ſtomachi affectio cũ malè concoxit, uel eſt ſtomachi redundantia ex ægra concoctione. de Fat. 147 a. Cruditas morbi cauſa eſt. de Sen. 86 a, & de Fin. 69 b, Epiſt. lib. 15. 253 b. Decius Sulla mortuus cruditate. & lib. 9. Cruditate ſatius eſt hic, quàm iſtic fame.

CRVDVS, *a, um.* immaturus. de Sen. 92 a. Poma ex arboribus ſi cruda ſunt, ui auelluntur: ſi matura & cocta, decidunt. de Fin. 69 b. Aſoti, qui in menſam uomant, crudique poſtridie ſe rurſus ingurgitent. pro Cl. 53 a. Dico illum cum ad illud prandium crudior uenifſet, & ſibi tum non pepercifſet, ægrotaſſe, &c. de Or. 95 a. Noluit, inquiunt, hodie agere Roſcius, aut crudior fuit. & ibid. Nemo uidetur, quia crudus fuerit, ſtultus fuiſſe.

CRVENTO, *as.* ſanguine imbuo. Poſtq. 205 b. Ne propter me ciuium uulneribus reſp. cruentaretur. pro Seſt. 20 b. Tribunus plebis templum cruentauit. de Ar. 251 b. Secures ſuas cruentari ſcelere uoluit.

CRVENTVS, *a, um.* I. A. 192 a. Antonius cruentus ſanguine ciuium Romanorum. de Or. 124 a. Et tu cum gladio cruento comprehenſus es. pro Mil. 108 a. Tu P. Clodij cruentum cadauer eieciſti domo.

CRVOR, *oris.* ſanguis è uulnere ſparſus, & fuſus. Antequam. 193 b. Liberos ueſtros ad cædem & cruorem non ſum paſſus extrahi. pro S. R. 21 b. Cruorem inimici quàm recentiſſimum oſtendere.

CRVS, *ris.* tota illa pars, quæ à coxendicis ceruice incipit, & ad extremos pedis digitos pertingit. pro S. R. 27 b. Quòd ſi luce quoq; canes latrent, cum deos ſalutatum aliqui uenerint, opinor ijs crura ſuffringantur. I. A. 233 b. Qui præſtãtiſſimos ciues Pollentia expulit, & quidem fracto crure. I. A. 252 a. Perire eum non poſſe, niſi ei crura fracta eſſent. de Nat. 21 b. Ibes ſunt aues excelſæ, crurib. rigidis, corneo procero q; roſtro.

CRVSTA, *æ.* I. V. 212 a. Vaſis cruſtæ aut emblemata detrahebantur.

CRVSTVMINVS ager, à Cruſtumio op. & flu. pro Fl. 161 a. Cruſtumina tribus. pro Pl. 267 a, & pro Cor. 67 a.

CRVX, *cis.* patibulum. I. V. 77 b. Verres ciues Romanos in crucem ſuſtulit. & Art. 108 b. In crucem tolli. de Fin. 146 b. Polycrates Samius ab Oronte prætore Darei in crucẽ actus eſt. pro Cl. 57 a. Strato in crucem actus eſt exacta lingua. I. V. 238 a. Vt quam damnatis ſeruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuibus Romanis reſeruares? Quint. Frat. 300 b. Is crucem ſibi ipſi conſtituit, ex qua tu eum antè detraxiſti. I. V. 78 a. Qui ciues Roman. morte, cruciatu, cruce affecerit. I. P. 88 b. Non ego ſi te cruci ſuffixum uiderem, maiore afficerer lætitia ex corporis tui laceratione. I. A. 250 b. Hoſtis tetterrimus omnib. bonis cruces ac tormenta minatur. I. V. 270 b. Itaq; illa crux ſola poſt conditã Meſſanam illo in loco fixa eſt. & ib. a. In crucem agi. Att. 231. Quis enim audeat uiolare, propoſita cruce uel ſaxo? & 230 b. De ſaxo in crucẽ.

CVBICVLARIS, *re.* quod ad cubiculum pertinet. de Diuin. 136 a. Quidam ſomniauit, ouum pendere ex faſcia lecti ſui cubicularis. & Tuſc. 230 b. Lectus cubicularis.

CVBICVLARIVS, *ij.* cubiculi miniſter. I. V. 149 b. Hunc ueſtri ianitores, hunc cubicularij diligunt. & At. 90 b. Nihil per cubicularium.

CVBICVLVM, *li.* conclaue, cella, teſtudo. I. V. 159 b. Is cum iſte etiam cubaret, in cubiculum introductus eſt. & Ep. 94 b. de Or. 133 a. Quando Galba de triclinio tuo exibis? cũ tu, inquit, de cubiculo alieno. & pro Deiot. 147 b. Q. F. 318 a. Grande cubiculum autem, & hybernum altum, ualde probaui. & ibi. Nec atriolum habere poterat, adiuncta cubicula, & eiuſmodi membra. Tuſ. 239 b. Cũ fores cubiculi clauſeras, &c. de D. 112 b. In eo conclaui ei cubandum fuiſſet, qui proxima nocte corruit.

CVBILE, *lis.* lectus. de Na. 51 a. Beſtiæ in cubilibus delitefcũt. I. C. 122 a. Nemo inuentus eſt tam miſer, qui non cubile ac lectulum ſuum ſaluum eſſe uelit. de Ar. 252 b. Cum quod ineas cubile, non ſentis. Epiſt. 140 a. Pherei hic cubile inire eſt a uſus. & ibi. Vſurpata duplex cubile. pro Clu. 20 b. Non limen cubiculi, non cubile filiæ. Tuſc. 183 a. Vt collocet in cubili, ut uulnus obliget. & 246 a. Mihi cubile terra. I. P. 97 a. Scelera tua non ueſtigijs odorantes ingreſſus tuos, ſed totis uolutationibus corporis & cubilibus perſecuti ſumus. I. V. 147 a. Vt omnes mortales huius auaritiæ, non ſolum ueſtigia, ſed etiam cubilia uidere poſſint.

CVBITO, *as.* ſæpe cubo. pro Cæl. 45 a. Qui tecum ſemper puſio, cum maiore ſorore cubitauit.

CVBITVS, *ti.* menſura, quantum à cubito brachij, ad extremam manum eſt. Attic. 207 b. Biennium præterijt, cum ille καλλιπίδαι aſsiduo curſu cubitum nullum proceſſerit. de L. 183 b. Nam ſuper terræ tumulum, noluit quid ſtatui, niſi columellam, tribus cubitis non altiorem.

CVBO, *as.* recumbo, accumbo. I. V. 159 b. Is cum iſte etiam cubaret, in cubiculum introductus eſt. pro S. R. 29 a. Cũ pater cœnatus cubitum in idem conclaue cum duobus filijs iſſet. & ibid. Duo filij propter patrem cubantes. de D. 112 b. In eo cõclaui ei cubandum fuiſſet, quod proxima nocte corruit. de In. 80 b. Alexandrum Pheræum uxor ſua, cum ſimul cubaret, occidit. de Som. 126 b. Deinde cubitum diſceſſimus. de D. 133 b. Alligandi eſſent omnes, qui cubitum irent. Tuſc. 188 a. Itaque narrabat eum grauiter de hoc ipſo cubantem diſputauiſſe. ad Heren. 22 b. Aegrotus in lecto cubans. pro Muren. 142 a. Cretes, quorum nemo guſtauit unquam cubans. de Ora. 141 a. Simonides dicitur ex eo quod meminiſſet, quo eorum quiſq; loco cubuiſſet, demonſtrator uniuſcuiuſq; ſepeliendi fuiſſe.

CVIAS, *atis.* unde, qua ex gente uel ſecta. Tuſculanar. 249 a. Socrates cum rogaretur, cuiatem ſe eſſe diceret, Mundanum, inquit: totius enim mundi ſe incolam, & ciuem eſſe arbitrabatur.

CVIVS, *a, um.* id eſt, cuius. I. V. 105 a. Vt optima conditione ſit is, cuia res ſit, cuius periculum. & 151 a, 162 a.

CVIVSDAMMODI. de Finib. 133 a. Iam uerò animus non eſſe ſolùm, ſed etiam cuiuſdammodi debet eſſe. de Diuin. li. 2. Num etiam ſi ſiſſum cuiuſdammodi fuerit in iecore, lucrum oſtenditur.

CVIVSMODI. Tuſculan. 252 b. Vbi enim melius uti poſſimus hoc cuiuſmodi eſt, ocio. de In. 44. Legem cuiuſmodi ſit conſeruarit.

CVIVSMODICVNQVE. pro Cl. 21. Cuiuſmodicunque mater ſit.

CVICVIMODI. pro S. R. 34. Vereor enim cuicuimodi ex Roſcine, &c. At. li. 3. Tuq; ad me uelim omnia quàm diligẽtiſſimè, cuicuimodi ſunt, ſcribas. de Leg. lib. 2. Neq; in populo lex, cuicuimodi fuerit illa.

CVIVSQVEMODI. de Fi. 64 b. Quum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſquemodi rapiat, nihil tum teneas, nihil apprehendas. pro Flac. Tabulæ cuiuſquemodi. I. V. Act. 6. Homines cuiuſquemodi.

CVLCITRA, *træ.* puluinus, lectulus. Tuſcu. 200 b. Collocemus hũc in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, &c. At. 221 b. Silius culcitras non habet.

CVLEVS, *lei.* de In. 85 a. Quidam iudicatus eſt parentem occidiſſe, & ſtatim quòd effugiendi poteſtas non fuit, ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt, os autem obuolutum eſt folliculo & præligatum: deinde eſt in carcerem deductus, ut ibi eſſet tantiſper dum culeus, in quem coniectus in profluentem deferretur, compararetur, &c. Qu. Fr. 300 a. Inſuere aliquem in culeum. pro S. R. 23 b, & 30 a.

CVLINA, *næ.* popina. Epi. 131 a. Oblitúsne es fungorum illorum, quos apud Niciam? & ingentium culinarum cum Sophia Septimiæ? & Epiſt. lib. 15. Vbi igitur, inquies, philoſophia? Tua quidem in culina, mea moleſta eſt.

CVLMEN, *inis.* columẽ. in Arat. 187 a, &c. 388 b. In cœlum uictor magnum ſub culmine portat.

CVLMVS, *mi.* frumenti calamus, à radice ad ſpicam. de Sen. 87 b. Herbeſcens uiriditas, quæ nixa fibris ſtirpium ſenſim adoleſcit, culmoq; erecta geniculato, uaginis iam quaſi pubeſcens includitur.

CVLPA, *pæ.* cauſa, meritum, crimen, reprehenſio. de Vn. 103 a. Ego me, ſi quid poſtea fraudis aut uitij euenerit, extra omnem culpam cauſamq; pono. pro Lig. 137 a. Cum à te nõ ſolùm liberationem culpæ, ſed etiam errati ueniam impetrauiſſent. de Se. 78 b. Sed omnium iſtiuſmodi querelarum in moribus eſt culpa, non in ætate. de Legib. 186 a. Senatori qui non aderit, cauſa, aut culpa eſto. & 191 b. Nam Caſsiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet, quo autore lata eſſe dicitur: tu ſi tabellariam tuleris, ipſe præſtabis. Epi. 78 b. Simus igitur ea mente, ut nihil in uita nobis præſtandum præter culpam putemus. Epi. 136 a. Nihil eſt ſapientis præſtare, niſi culpam. At. 250 a. Atticæ meę uelim me ita excuſes, ut omnẽ culpam in te transferas. Atti. 122 b. Malo Tyronis uerecundiam in culpa eſſe, quàm liberalitatem Curij. At. 101 b. Vt iſtius quidẽ rei culpã ſuſtineã, quo munus diu fuerim in prouincia,

prouincia, quàm fortassè fuerit utile. Qu.F.314 b, Cum Domitius dixisset, uestra culpa hæc acciderunt equites Ro. At. 137 b, Iudicans hæc eius opera accidisse & culpa. de Or. 181 b, Magis adeò id facilitate quàm ulla alia culpa mea contigit. Qu. de Pet. 209 a, Hoc sine maxima culpa negligentiæ fieri nò potest. pro Mar. 133 b, Et si aliqua culpa tenemur erroris humani, à scelere certè liberati sumus. pro Pl. 270 a, Neq; uerò, ut te liberent aliqua culpa, quam tu uereris ne à te susceptа uideatur. de Or. 93 a, De reliquo iam nostra culpa erit, si te dimiserimus. de Sen. 97 b, Sua uitia insipientes, & suam culpam in senectutem conferunt. Att. 129 a, Omnino omnem culpam Domitius in Pompeium confert. & 135 b, At solet, cùm se purgat, in me conferre omnem illorum tẽporum culpam. pro Fon. 277 b, Transferre culpam in alios. Att. 211 a, Ego librarios tuos culpa libero, neque te accuso. Atti. 285, Brut. Huius rei culpa in te residet. de Fin. 55 b, Simili sunt in culpa qui officia deserunt. Epi. 160 b, Nos in culpa sumus. Epist. 12 b, Multorum est & uaria culpa. & 13 a, Vt iam sit in ijs culpa, qui me defenderunt. de N. 75 b, Vt si medicus sciat eum, qui, &c. magna sit in culpa. Att. 101 b, Sustinere culpam alicuius rei. Epi. 252 b, Horum malorum culpã fortuna sustinet. Epist. 266 b, Non potes effugere huius culpæ pœnam, te patrono. Orat. 200 a, Iniusti oneris impositi tua culpa sit, mea recepti. I.V. 165 a, Sustinere causam mortis alicuius. Att. 207 b, Magius omnem causam sustinet. I.V. 263 a, Ego culpam in te fuisse demonstro. I.A. 170 b, Causa eius belli in persona tua constitit. Quint. Frat. 290 a, Ea ferre homines molestissimè debent, quæ ipsorum culpa contracta sunt. I.V. 263 a, Aut omnes extra culpam esse, aut uni attribuendam esse culpam. Or. 215 b, Sed & illi priores erãt, & Ephorus in culpa est. & 209 b, Vt in eo, in quo reprehendatur, culpam in aduersarium conferat. de In. 65 a, Eximere aliquem à culpa. pro Mure. 141 a, Ille piè fecit, & hic à culpa remotus est. pro Cl. 44 a, Non omnes in culpa sunt ac suspicione ponendi Epist. 157 a, Dum si quid acciderit mihi à reprehensiõne temeritatis absim. pro Pl. 260 a, Cùm te ædilẽ fieri oportuisse dicis, populi culpam, non competitoris accusas. & ibid. Non competitor à quo es uictus, sed populus à quo es præteritus, in culpa est. I.V. 244 a, In hoc genere omnes insunt culpæ, auaritiæ, maiestatis, libidinis, &c. de In. 68 b, Facti alicuius atrocitatem, aut omnino culpam augere. Off. 18 a, Cauendum est, ne maior pœna quàm culpa sit. de N. 78 a, Nec cum Paridis libidinem uidemus, à Deo causam requirimus, cum culpæ penè uocem audiamus. de Or. 105 a, Nunc ille damnatus, nullam aliam ob culpã, nisi propter insciti am dicendi. Att. 138 a, Sed opinor quiescamus, ne culpam nostram coarguamus. At. 184 a, Ea est enim contracta culpa, ut, &c. & 176 a, Vitio meo perco, omnia culpa cõtracta sunt. pro Rab. 90 b, Non enim C. Rabirium culpa delicti in discrimen uocauit. pro S.R. 37 a, Ergo idcirco turpis hæc culpa est, quod, &c. Epi. 262 a, Graues sõlent offensiones esse ex grauibus morbis, si qua culpa commissa est. Par. 219 b, Peccare, est tanquam tranare lineas, quod cum feceris, culpa commissa est. pro S.R. 26 a, Iam profectò intelliges, te inopia criminum, summam laudem S.R. uitio & culpæ dare. pro R.P. 127 a, Nolite igitur fortunam conuertere in culpam. in Verr. 259 b, Non dicam ne illud quidem, si maximè in culpa fuerit Apollonius, tamen, &c.

CVLPO, *as*. culpæ do, culpæ alicuius tribuo, in culpa pono, reprehendo. in Sal. 273 a, Non te tui piget homo leuissime, cùm ea culpas, quæ in historijs gloriæ mihi ducis? & ibi. b, Bibuli patientiam culpaui.

CVLTER, *tri*. Off. 37 b, Dionysius cultros metuens tonsorios, candente carbone sibi adurebat capillum.

CVLTIO, *onis*. cultura de Sen. 89 a, Qui se agri cultione oblectabant. I.V. 199 a, Cultio agri.

CVLTOR, *oris*. Officior. 22 a, Alij ueritatis cultores, fraudis inimici.

CVLTRIX, *icis*. de Fin. 134 a.

CVLTVRA, *æ*. cultio, cultus. de Sen. 88 b, Hesiodus de cultura agri scripsit. de Ar. 116 b, Sicut in uitibus noua sarmenta cultura excitantur. contra Rul. 82 b, Ager desertus à plebe atque à cultura hominum. Tusculan. 177 a, Ager quamuis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest. contra Rul. 85 a, Ager nihil ferens nisi multa cultura, magnoque labore quæsitum. de Finib. 434 a, Adhibere culturam uitibus. de Finib. 114 b, Si cultura uitium in uite insit ipsa, &c. pro Flacc. 161 a, Ager natura perbonus, & diligentia culturaque melior.

CVLTVS, *a*, *um*. Tusc. 177 b, Animi non omnes culti fructum ferunt. pro Qu.R. 50 b, Ager nulla ex parte cultus, incultus .)(. Cultissimus. de Cl. 194 b, Studiũ philosophiæ à prima adolescentia cultũ, & semper auctum nuper reuocaui. I.A. 169 b, Postea cultus sum à te, tu à me obseruatus.

CVLTVS, *tus*. Epistol. 127 b, Dabimus sermonem ijs qui nesciunt nobis, quocunq; in loco simus, eundem cultum, eundem uictum esse. Off. 18 b, Eademq; mediocritas ad communem usum cultumq; uitæ referenda est. de Or. 87 b, Homines à fera agrestiq; uita ad hunc humanum cultum ciuilemq; deducere. Offic. 32 a, Quæ ad uictum cultumq;, pertinent. Off. 6 a, Delectant etiam magnifici apparatus uitæq; cultus cum elegantia & copia. de Finib. 137 b, Animi cultus quasi quidam humanitatis cibus. Offic. 35 b, Quibus rebus ex culta hominum uita tantum distat à cultu uictuq; bestiarum. de N. 20 a, Cultus & curatio corporis erit adhibenda Deo. & 58 a, Oues nullum fructum edere ex se fine cultu hominum & curatione possent. de Leg. 156 a, Agricolæ culteu stirpes diuturnæ seminantur. de In. 82 b, Tribuere alicui officium & diligentem cultum.

CVM, præpositio. de N. 37 b, Homo quæ agit, ea molitur cum labore operoso & molesto. pro R.P. 123 a, Quod cũ spe magna sis ingressus, id non exequi usque ad extremum. I.V. 168 a, Sic habeo statutum cum animo ac deliberatum. pro Clu. 32 a, Si cum animis uestris longo interuallo recordari illius uitam uolueritis. I.V. 153 b, Considerate cum uestris animis uosmetipsi. de In. 64 a, Perspicere aliquam rem cũ consilio & cura. I.V. 191 a, Cum aratoribus & cum ciuitatib. frumentum æstimasse. Attic. 118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & liberis. de Orat. 124 a, Et tu cum gladio cruento comprehensus es. Orat. 218 b, Quo de genere cum exemplis suprà diximus. Offic. 74 b, in Cod. Ger. Is cum prima luce Pomponij domum uenit. de Opt. 244 a. Inscius faciendi, cũ aliqua solertia iudicandi. Or. 214 a, Orationem cum seueritate audiri, poetas autem cum uoluptate. pro Cecin. 289 b, Cum ferro inuadere in aliquem. pro Cluent. 28 a, Semper magno cum metu dicere incipio. Offic. 27 b, Ira procul absit, cum qua nihil rectè fieri potest. I.C. 104 a, Hisce omnibus Catilina cum reipublicæ salute & cum tua peste ac pernicie proficiscere. de Diuinat. 94 b, Conscensio in naues cũ fuga. Tusculan. 241 a, Immissi cum falcib. multi locum purgarunt. & 231 b, Omnia rabidè appetentem cum inexplebili cupiditate. Epistol. 20 a, Iulium cum his ad te literis misi. Epist. 170 b, Quanquam intelligo me cum multis esse factum: tamen, &c. de Am. 111 a, Idq; faciunt cum desiderio, & cum quadã similitudine amoris humani. de Or. 112 b, Quid deniq; cum aliqua uirtute aut fecerit aut tulerit. Qu.F. 300 b, Facere aliquid cum causa. de Sen. 77 b, Sæpe mirari soleo cum hoc C. Lælio, &c. Att. 577 a, Quare id quoq; uelim cũ illa uideas, ut sit, qui utamur. At. 111 b, Tum ipse cum Sexto scire uelim quid cogites de exeundo. ad Her. 40 a, Venit iste cum Sago. & ibi. Mulier cum magno fletu. de Ar. 245 b, Respõsum Aruspicum, in quo cum alijs multis etiam illud est, loca sacra, &c. de Orat. 136 a, Cum cæteris tuis laudibus, hæc est maxima.

CVM ALIQVO STARE, uel facere: id est, ab aliquo. I.A. & Epist. 74 a. L. Mecum.

CVM, uel Quum, uel Quom, aduerbium, causam & tempus significat. in Sal. 273 a, Non te tui piget homo leuissime, cũ ea culpas, quæ in historijs gloriæ mihi ducis? de Ora. 122 b, Numa magnus uir habendus est, cum illam sapientiam constituendæ ciuitatis duobus propè seculis antè cognouit, quàm eam Græci natum esse senserunt. I.V. 74 a, Oꝰ præclaram existimationem nostri ordinis, cum socij iudicia de pecunijs repetundis fieri uolunt. de Or. 117 a, Vix annus intercesserat, ab hoc sermone, cum iste accusauit Norbanum. I.V. 126 b, Vna nox intercesserat, cum iste illum sic diligebat, ut diceres inter eos omnia esse communia. pro Cl. 23 a, Dies nondum decem intercesserant, cum ille alter filius necatur. & 20 a, Mater quæ multos iam annos, & nunc, cum maximè filium interfectũ cupit, &c. de Cl. 169 a, b, M. Curius, cum Appius de plebe consulem non accipiebat, patres autores fieri coegit. pro Cl. 32 b, Vnus & alter dies intercesserat, cum, &c. I.A. 263 a, Fides mea, quam cum secutus es, nunquam te consilij tui pœnitebit. Sal. in Ci. 270 b, Sed cum in te modestiam nullam animaduerto, respondebo tibi. de Orato. 105 a, Qui nunc cum ille damnatus est, tamen dicũt, &c. ad Here. 29 b, Bene facitis, cum uenitis, &c. de Fini. 91 b, Præclarè facis, cum tenes memoria, &c. Epi. 214 a, Tibi gratias ago, cum tantum meæ literæ potuerunt, ut his lectis, &c. Epist. 133 a, & Attic. 226 b, Gratulor tibi, cum tantum uales apud Dolabellam, quantum, &c. Epist. 263 a, Mihi gratissimum feceris, cum eum nobis amicum quàm seruum esse maluisti. de Nat. 130 a, Sæpe de L. Crasso uideor audisse, cum te togatis omnibus anteferret. Att. 37 a, Cũ diceret. Epist. 74 a, Cum unum sit iudicium. Epi. 79 a, Præsertim cũ possem promittere. pro Fl. 159 a, Vnum quidem erat tẽpus, eũ L. Flacco portas tota Asia claudebat, Cappadocem aũt illum recipiebat. Attic. 193 a, Iampridem scito esse, cũ unum te plu-

te pluris quàm omnes illos putem. Att. 147 b, Aliquot enim sunt anni, cum uos duos elegi, quos præcipuè colerem. Ep. 251 a, Multi anni sunt, cum ille in ære meo est. Orat. 213 b, Iã anni quadringenti sunt, cum hoc accidit. Epi. 253 a, Iam biennium est, cum uirtuti nuncium remisisti. de In. 42 a, Fuit quoddam tempus, cum in agris passim homines bestiarum more uagabantur. Atti. 207 b, Biennium præterijt, cum ille assiduo cursu cubitum nullum processerit. pro Mur. 143 b, Omnia quæ per hoc triennium agitata sunt, iam ab eo tempore, quo à L. Catilina & C. Pisone initum consilium senatus interficiendi scitis esse. pro Mur. 127 b, Cum ego uerò tãto interuallo claustra ista nobilitatis refregissem, &c. non arbitrabar accusatores esse dicturos, &c. in Verr. 231 b, Cum diutius in negocio curaq; fueram, ad Carpinatium reuertebar. de Som. 126 b, Cum in Africam uenissem, &c. nihil mihi fuit potius, &c. Epistol. 40 a, Cum est allatum ad nos de temeritate eorum, qui, &c. grauiter primo nuncio commotus sum, &c. & 49 b, Posteaquam mihi renunciatum est de obitu filiæ tuæ, sanè quàm pro eo ac debui grauiter molesteq; tuli.

CVM & TVM, præcedit illud, hoc subsequitur. solet autem utrunq; pro & explicari: aut cùm, pro non solùm: tum, pro sed etiam. Illud etiam obseruatur, ut cùm minus quiddam, tum uerò. grauius & maius significet. de In. 79 2, Hæc cùm summè inutilia, tum multo turpissima sunt. Atti. 112 a, Imperatus cùm à militibus, tum à pecunia. Epi. 8 b, Lentulũ nostrum cùm cæteris artibus, tum in primis imitatione tui facerudias. Epist. 223 b, Cùm mihi multa grata sunt, tum in primis, quod, &c. de Nat. 13 a, Id cùm sæpe, tum cum te audirẽ paulo antè contigit. Epistol. 223 b, Ego cùm antea studiosè commendabam Marcilium, tum multo nunc studiosius, quod, &c. Att. 2 a, Sanè sum perturbatus, cùm ipsius Satrij familiaritate, tum Domitij, in quo, &c. Ac. 17 a, Ergo de omni statu, consilioq; totius uitæ, aut certare cum alijs pugnaciter, aut frustrari cùm alios, tum etiam meipsum uelim? Epistol. 264 a, Nam cùm maximam cepissem lætitiã ex patris epistola, tum uerò iucundissimæ tuæ literæ cumulum mihi gaudij attulerunt. Epist. 133 b, Nam cùm te semper tantum dilexerim, quantum, &c. tum his tuis factis sic incensus sum, ut, &c. & 70 b, Ad consolandum autem cùm illa ualeant quæ collegisti, &c. tum nihil plus, quàm quòd, &c. Epist. 153 a, Nam literæ tuæ, cùm rebus ipsis essent & beneficijs in rempu. gratissimæ, tum erant grauissimis uerbis sententijsque plenæ. Attic. 104 a, Hoc cùm antea intelligerem, tum uerò proximè iudicaui. Att. 41 b, Nisi mihi dolor meus, cùm omnes partes mentis, tum maximè huius generis facultatem ademisset. Epi. 224 a, Quare cùm dolore cõficior, tum etiam pudore. Att. 42 a, Itaq; cùm meus me mœror quotidianus conficit, tum uerò hæc addita cura uix mihi uitam reliquam facit. de Orat. 96 a, Sine quo, cùm in uita nihil quicquam egregium, tum certè hoc quod tu expetis, nemo unquam assequetur. Att. 104 b, Ex uictoria cùm multa mala, tum certè tyrãnis existet. & ibi. Qui acerrimè cùm cætera, tum hoc iter uituperarent. de Nat. 1 a, Cùm multæ res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatæ sunt, tum perdifficilis quæstio est de natura deorum, &c. Epist. 144 b, Cùm ipsum Furnium per se uidi libentissimè, tum hoc libentius, quod, &c. Offic 61 b, Plena exemplorum est nostra respubli. cùm sæpe alias, tum maximè bello Punico secundo, quæ, &c. Epistol. 249 a, Nam cùm te semper dilexi amauiq;, cum mei amantissimum cognoui in omni uarietate rerum mearum, tum patris tui pluribus beneficijs uel defensus tribus temporibus, uel ornatus secundis, necesse est ut sim totus uester. & 132 b, Velis per te, me hoc muneris, cùm ipsis amicis hominibus, tum municipio Caleno, tum Leptæ dare. de Cla. 165 b, Cùm in cæteris ciuitatibus, tum maximè in nostra. de Cl. 163 b, Quib. cùm rerum gestarum gloria, tum etiam sapientiæ laude perfrui licuit. pro Mar. 131 b, Ille omnis anteactæ uitæ frustum hodierno die maximum cœpit, cùm summo cõsensu Senatus, tum præterea iudicio tuo grauissimo. ad Heren. 30 a, Hoc exornationis genus cùm commodum est auditu, &c. tum uerò uehementer comprobat, &c. Epist. 224 a, Nam cùm iamdiu diligerẽ M. Anneum, deq; eo, &c. tum uerò posteaquam mecũ fuit, &c. neminem pluris facio. Epist. 22 b, Primùm tibi, ut debeo gratulor, &c. & cùm gratulor, tum uerò, quibus gratiam agam, nõ reperio. Tus. 148 a, Res militaris, in qua cũ uirtute nostri multũ ualuerũt, tum plus etiam disciplina. Epi. 55 a, Quod cùm in omni re, tum in hoc maximè negocio pótesit existimare. Epi. 47 a, Omnino cùm miserior res nunquam accidit, tum nè deliberatio quidem difficilior. & 244 a, Quo audito uehementer sum commotus, cùm de Syria, tum de mea prouincia. de reliqua deniq; Asia.

CVM primùm, ut primùm, ubi primùm, simulatq;. Attic. 52 b, Cum primùm Romam ueni, fuitq; cui rectè ad te literas darem, nihil prius faciendum putaui, quàm, &c. Epi. 166 b, Cũ primùm poterit isthuc recurrere, non dubitabit, ne quo loco reip. desit. Epi. 157 b, Sed tamen cum primùm posse ingredi cœpit, non recusabat, &c.

CVMPRIMIS, imprimis. in Ver. 122 b, Homo domi suæ cũprimis locuples. & 104 a, Homo cumprimis honestus.

CVMAE, *arum*. opp. de Di. 100 a, contra Rul. 83 a.

CVMANVM, *ni*. uilla Ciceronis. Attic. 60 a, b. Epistol. libro 12.

CVMANVS, *na, num*. in Rul. Cumanus ager.

CVMVLATE', plenè, maiore mensura. Postquam. 204 a, Si parum uobis cumulatè gratias egero, quæso, &c. Quin. Fr. 309 b, & Atti. 141 b, Cumulatissimè satisfacere alicui. Top. 309 b, & Atti. 141 b, Cumulatissimè satisfacere alicui. Attic. 245 b, Id etiam ad 229 b, Cumulatè satisfacere alicui. Attic. 245 b, Id etiam ad dignitatem meam pertinet, eum non modò perliberaliter à uobis, sed etiam ornatè cumulateq; tractari. Offic. 55 a, Aliquid cumulatè esse perfectum. de Di. 108 b, Quæ ut plenè esset cumulateq; perfecta, &c. Atti. 92 b, Cumulatè publicanis satisfactum. Orator. 201 b, Cumulatius augere aliquod munus, quàm, &c.

CVMVLATVS, *a, um*. expletus, perfectus, plenus. de Ora. 11 b, Quid plenius quàm omni rerum genere cumulata oratio. de Or. 94 b, Fingendus est nobis detractis omnib. uitijs orator atq; omni laude cumulatus. & 86 b, Omni laude cumulatus orator. Epi. 133 b, Vt mirarer locum augendi in eo fuisse, quod mihi iampridem cumulatũ esse uidebatur. de Or. 110 a, Hoc uitio cumulata est eruditissima illa Græcorũ natio. Off. 36 b, Quorum studijs ea quæ natura desiderat, expleta cumulataq; habeamus. pro Sest. 22 a, Perfecta cumulataq; uirtus. At. 187 a, Domus duplici decore cumulata. de Fin. 77 b, Ex altera parte ponebas cumulatum aliquem plurimis & maximis uoluptatibus nullo nec præsenti nec futuro dolore, ex altera antè cruciatibus maximis nulla nec adiuncta nec sperata uoluptate.

CVMVLO, *as*. augeo, adaugeo, expleo, cõpleo, perficio. Off. 23 b, Africanus eloquentia cumulauit bellicam laudem. de Fin. 134 b, Summum bonum, quod cumulatur ex integritate corporis, & ex mentis ratione perfecta. pro S.R. 23 b, Sed tamen hæc alijs nefarijs cumulant atq; adaugent. I. C. 100 a, Alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti. Epist. 220 b, A te peto, ut ea quæ initiò ostendisti, deinde quæ fecisti, ad exitũ augere & cumulari per te uelis. de Or. 151 b, Duæ partes mihi supersunt illustrandæ orationis ac totius eloquentiæ cumulandæ. Epist. 20 a, Remunerando cumulandoq; illustrare gratiam. & 132 b, Non possum non cõsiteri cumulari me maximo gaudio, quod, &c. pro Cæl. 45 a, Nunc mihi animus ardet, & meum cor cumulatur ira.

CVMVLVS, *li* accessio, summa, aceruus. pro S.R. 19 b, Vt ad illam optimam prædam damnatio S.R. uelut cumulus accedat. Atti. 67 b, Ad summam lætitiam, quam ex reditu tuo capio, magnus ex illius aduentu cumulus accidit. 336 b, Ad tua innumerabilia in me unum merita, quod fieri iam non posse arbitrabar, maximus hoc tuo facto cumulus accesit. Epist. 22 a, b, Et magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. cont. Rul. 78 b, Accesserint in cumulũ manubiæ nostrorum imperatorum. Att. 252 b, Qui quidem etsi per se est amabilis à meq;, diligitur, tamen accedit magnus cumulus commendationis tuæ. de Pro. 74 a, Ergo ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus. pro Cl. 33 a, Vt ad cumulum spe maiorum præmiorũ ipsius sententia septima decima accederet. At. 258 b, Libenter corrigam, quæ à te animad uersa sunt, & de laudibus Dolabellæ deruam cumulũ. Epi. 264 a, Nam cùm maximam cepissem lætitiam ex humanissimi patris epistola, tum uerò iucundissimæ tuæ literæ cumulum mihi gaudij attulerunt. Epistol. 87 a, Peto à te ut ad eã uoluntatem, quam tua spõte erga Cecinnam habiturus esses, tantus cumulus accedat cõmendatione mea, quanti me à te fieri intelligo.

CVNABVLA, *orum*. cunæ, rudimenta. de Diuinat. 97 a, Qui cum esset in cunabulis, educereturq;, &c. contra Rul. 86 a, Qui non in cunabulis, sed in campo consules sint facti. in Sallust. 273 a, An ulla alia putas esse rudimenta & incunabula uirtutis?

CVNAE, *arum*. cunabula, culcitræ infantium. de Di. 97 b, Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis consederunt. de Sen. 94 b, Vagire in cunis. Tusc. 168 b, Si puer occidit in cunis, ne quærendum quidem putant.

CVNCTATIO, *onis*. uel contatio, mora, tarditas. At. 134 b, Audio à bonis uiris hanc cunctationẽ nostram non probari. de Am. 104, Studium semper adsit, cunctatio absit. in Ver. 32 a, Dicã sine cunctatione quod sentio. Off. 15 a, Abiecta omni cunctatione adipiscẽdi magistratus sunt. Ep. 124 b, Deniq; illud cogita qd offensę fuerit in ista cũctatione te prius

subisse nunc, &c. aliàs fuisse. pro Sest. 24 a, Nonnunquam cunctatione & tarditate, dum ocium uolunt etiam sine dignitate retinere, utrunq; amittunt.

CVNCTATOR, *oris*. Epist. 120 b, Nosti Marcellum, quàm tardus & parum efficax sit, itemq; Seruius, quàm cunctator. Cælij.

CVNCTOR, *aris*. remoror, retardo, differo.)(. Propero. At. 160 b, Sed assequar omnia, si propero: si cunctor, amitto. aliter Cuntor. Qu. Fr. 309 b, Quinetiam Paulus confirmauit se nomen Vatinij delaturum, si Macer Licinius cunctaretur. Ep. 52 b, Quibus rebus cognitis, cunctatus non sum in cursu bonorum consiliorum. de Vniu. 169 b, Quam ob causam non est cunctandum profiteri, hunc mundum animal esse, &c. Ep. 7 a, Nos hoc sentimus, si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri, non esse cunctandum: sin dubium, non esse conandum. Atti. 109 b, An cuncter & tergiuersér, & in ijs me dem, qui tenent, qui potiuntur? pro Sestio 21 a, An etiam tunc quiescéretis? cunctaremini? timeretis? de Diuin. 92 a, Quàm uelis cunctare, tamen tibi est pereundum. Tusc. 172 b, Cunctari illum diutius in uita fortunæ, obiectum inutile putabat ipsi. de Or. 146 a, Cunctantem & quasi uerecundantem incitare. Epist. 79 a, Excitare aliquem cunctantem & diffidentem. Att. 34 a, & de Sen. 79 a, Vnus homo nobis cunctando restituit rem.

CVNCTVS, *a, um*. totus, omnis, uniuersus. de Nat. 46 a, Nemo cunctam intuens terram de diuina ratione dubitaret. de Som. 130 b, Cum ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint. Anteq. 194 b, Quoniam laborem pro cunctis ferre consueui. de Or. 100 a, Penè cunctis ciuibus lucem ingenij sui porrigere. Epist. 156 a, Cuncta prouincia. de Cl. 167 a, Cuncta Græcia. Epistol. 43 a, Cunctus populus. I. A. 164 b, Quid ergo? in tanta lætitia cunctæ ciuitatis me unum tristem esse oportebat. contra Rull. 47 b, Alexandria, cunctaq; Aegyptus.

CVNEOLVS, *li*. de Vn. 203 a, Crebris quasi cuneolis insectis unum efficiebant ex omnibus corpus.

CVNEVS, *nei*. quod inseritur in ligno, quo facilius findatur. Tusc. 189 a, Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens, prorupit artus.

CVNICVLVS, *li*. foramen occultum sub terra. I. A. 187 b, Ipse in templum nescio quà per Gallorum cuniculum ascendit. Qu. Fr. 318 b, Quatuor eius seruos Venafri cuniculus oppresserat. contra Rull. 61 a, Quæ res apertè petebatur, ea nunc cuniculis oppugnatur. pro Cecin. 302 a, Non opinor eos in cuniculum quà aggressi erant, restitui oportere.

CVNVS, *ni*. natura, intercapedo. 140 a, Quid quod uulgò dicitur, cum nos te uoluimus conuenire, num obscœnum est?

CVNQVE. de Cla. 189 b, Quicquid habuit, quantumcunq; fuit, habuit ex disciplina. Attic. 241 b, Hoc qualecunq; esset, te scire uolui. pro Arch. 188 a, Hæc facultas, quæ quantacunque in me est, &c. nunquam, &c. pro Sest. 18 a, Quod iudicium cunq; sibi erat, damnabatur. de Diu. 127 a, Perinde utcũq;, &c. ita, &c. pro Clu. 21 a, Cuiusmodicunq; mater sit. Attic. 210 a, Quantuscunq; sum. Attic. 232 a, Quacunque me commoueo.

CVPA, *æ*. uas uinarium latè patés, in quo musta coquuntur, & defecantur, ut inde in dolia reponantur. I. P. 94 a, Panis & uinum à propola atq; de cupa.

CVPEDIA, sunt cibi suauiores, & lautiores, seu potius eorum appetitus. Tusc. 214 b, Aegrotationi autem talia quædam subiecta sunt, auaritia, ambitio, mulierositas, peruicacia, liguritio, uinolentia, cupedia, & si qua sunt similia.

CVPIDE, studiosè. pro S. R. 26 b, Agros suos studiosè colebant, non alienos cupidè appetebant. de Or. 110 a, Hoc si tu cupidius factum existimas, Cæsari attribues: si familiarius, utriq; nostrũm. Off. 7 b, Cum utrisq; separatim locutus est, ne cupidè agerent. I. A. 170 b, Quid cupidè à senatu, quid temerè fiebat.

CVPIDISSIMÈ. aduerbium. L. Præmium.

CVPIDITAS, *tis*. ἐπιθυμία, auiditas, libido, desideratio, desiderium, studium, amor, ardor amoris, cupiditatis sitis, ardor mentis ad gloriam, impetus animi. de In. 42 a, Ita cæca ac temeraria dominatrix animi cupiditas ad se explendam uiribus corporis abutebatur. pro S. R. 35 b, Cupiditas & auaritia reddit homines cæcos. I. V. 146 a, Vos iam coniectura assequi potestis, quàm multas cupiditates, quàm uarias, quàm infinitas habuerit. pro Qu. 9 b, Cupiditas atq; auaritia respirasset. pro Syl. 151 a, P. Sylla dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem. Epist. 32 b, Aut impiam cupiditatem contra salutem tuam habeamus. contra Rull. 62 b, Summa auaritia, infinitaq; omnium rerum cupiditas. pro Pla. 265 a, Cuius quantam honoris huius cupiditatem

fuisse creditis? At. 194 b, De uoluntate tua uel studio potius & cupiditate ut simul simus, non dubito. de Cl. 193 a, Ardebat autè cupiditate, sic ut in nullo unquam flagrantius studium uiderim. & ibi. b, Admirabili quodã ad philosophandum studio concitatus. I. V. 83 a, Cupiditas & studium defendendæ ueritatis. & 153 a, Studia cupiditatesq; bonorum. de Cla. 194 b, Duo, qui me imitandi cupiditate incitarunt. pro Qu. 2 a, Alicuius studio ac cupiditati morẽ gerere. Att. 213 a, Intemperans sum in eius rei cupiditate, quam nosti. de Ora. 96 a, Vos nimis etiam uideo flagrare cupiditate. Indomitæ atq; effrenatæ animi cupiditates. L. Indomitus. At. 100 b, De triumpho autem nulla me cupiditas unquam tenuit. de Or. 92 a, Frangere cupiditates. de L. 182 b, Minima olim istius rei fuit cupiditas. I. P. 92 a, Quæ te prædo amentissime nisi prædæ cupiditas tam cæca rapiebat. & ib. Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatẽ cõprimas atq; restinguas. I. A. 240 b, Acerrima illa & fortissima cupiditas imminuta ac debilitata est. pro Do. 236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas. Part. 116 b, Nunquã expletur, nec satiatur cupiditatis sitis. I. P. 92 a, Cæsar fertur (mihi crede) gloria, flagrat, ardet cupiditate triumphi. I. A. 204 a, Cupiditas dominandi præceps & lubrica. Epist. 67 a, Ardeo cupiditate incredibili, nomen ut nostrum scriptis celebretur tuis. Epi. 69 a, Illa nos cupiditas incendit, de qua initiò scripsi, festinationis, & alacres animo sumus, ut, &c. Tusc. 167 b, Natura inest mentibus nostris insatiabilis quedã cupiditas ueri uidendi: & oræ ipsæ locorũ illorum quo faciliorem nobis cognitionem rerum cœlestiũ, eo maiorẽ cognoscẽdi cupiditatem dabũt. Ep. 17 b, Præsertim cũ sine suspicione tuæ cupiditatis non possitis illius cupiditatẽ refutare. pro Pl. 268 a, C. Alsij uolũtas erga Cn. Plãcij salutem, quã ille sine ulla cupiditatis suspicione præ se fert. I. V. 146 a, Iam coniectura assequi potestis, cuius prædo iste in illa prouincia fuerit, quàm multas cupiditates, quàm uarias, quàm infinitas habuerit. de In. 82 b, Continentia est, per quam cupiditas consilij gubernatione regitur. I. A. 188 a, Vir omni carẽs cupiditate. pro Clu. 50 a, Et cæteri, qui sine cupiditate uixerũt. pro Fl. 150 b, Testes, qui aut sine ullo studio dicebant, aut cum dissimulatione aliqua cupiditatis. pro Mar. 135 b, Qui & sine amore, & sine cupiditate, rursusq; sine odio & sine inuidia iudicabunt. pro De. 149 a, Is nemini in illa causa studio & cupiditate cõcedebat. de Or. 101 a, Docemur autoritate nutuq; legũ, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates.

CVPIDO, *nis*. Anteros. I. V. 200 b, Cupido ille marmoreus, qui est Thespijs. & 131 b, Vidi argenteum Cupidinem cum lampade. de Natur. 61 a, Ex Venere & Mercurio Cupidinem secundum natum accepimus. & ibid. Diana quæ pinnatum Cupidinem genuisse dicitur. & ibid. b, Cupidines multi.

CVPIDO, pro cupiditate. Tusc. 204, Cupido cepit miseram. Ennij.

CVPIDVS, *a, um*. studiosus, appetens, auidus, amans, obseruans. Epi. 6 b, Quo quidem tempore cognoui Horrensium percupidum tui, studiosum Lucullum. I. V. 111 a, Ille uehementer tui cupidus est. Epist. 154 a, Homo pudens & cupidus satisfaciendi reip. de Or. 89 a, Græci contentionis cupidiores quàm ueritatis. de Or. 93 b, Homo nostri cupidissimus. de Orat. 98 a, Si ea sepositа, ut dicis, essent, tuq; ualde spectandi cupidus esses. Off. 31 a, Aliquis cupidus inspiciendæ, cognoscendæq; rerum natura. de Orat. 110 a, Sum cupidus te audiendi. Offic. 63 b, Emit homo cupidus & locuples tanti, quanti Pythius uoluit. pro Font. 280 b, Cupidus, Moderatus.

CVPIO, *pis*. opto, desidero, aueo, exopto, expeto, appeto, concupisco, cupidus sum, studeo, sitio, studio ardeo, cupiditate ardeo, auidè sum affectus de aliqua re, eloquentiæ laude ducor, cupiditatem habeo, cupiditas me tenet, libidinẽ habeo, cupiditate alicuius rei flagro uel inflammatus sum, cupiditate in aliquã rẽ immineo, desiderio teneor, studio efferor te uidendi, alacer animo sum, auiditas me tenet, gestio, immineo, cupiditas alicuius rei est, omnes trahimur laudis studio, & optimus quisque maximè gloria ducitur, studio aliquo incensus sum uel incendor. At. 54 b, Cum ad Clodium uentum est, cupijt diem consumere. I. A. 217 b, Ego cõseruare coloniã pop. Ro. cupio, tu expugnare studes. de Cl. 196 b, Tibi fauemus, tua uirtute frui cupimus, tibi optamus eam remp. quę, &c. Ep. 3 b, Nam ij Bibuli sententiã ualere cupierunt. & 69 a, Hæc nos uitare cupimus. de Or. 83 a, Neq; uerò nobis cupientibus & optantibus fructus ocij datus est. de Ar. 254 b, Qui cupientem Italiam, populũ Ro. desiderantem excitauit. I. A. 258 b, Cum semel ad eum, quem cupimus optamusq; uestitum redierimus. Tusc. 217 a, Ardenter cupere aliquid. I. C. 98 a, Cupio me esse clementem. Acad. 17 a, Ardere studio ueri reperiendi. pro S. R. 43 b, Is mihi causam tradidit, quem sua causa cupere ac debere intelligebat. Att.

259 a,Dolabellæ causa & cupio & debeo. I.V.145 a,Cupere omnia causa alicuius. Epist.227 a,Vehementer cupere causa alicuius. Epistol.230 b,Cuius causa omnia tum cupio, tum meherculè etiam debeo. Epist.245 b,Et tibi,cui maximè cupio satisfaciam. & 26 a; Fateo Curioni,Cæsari honestissimè cupio,pro Pompeio emori possum.

CVPITVS,*a,um*. de Diu.89 a,Nec scie dedit in conspectum corde cupitus.

CVPRESSETVM,*ti*. locus cupressis consitus. de Leg. 159 a,In cupressetis Gnosiorum.

CVR,quid est,quòd,qua ratione,quid est causæ,cur, quid est, quamobrem. de Ora.160 a, Quid est causæ cur repudietur? de Or.96 a,Causa cur cuperes,non erat. Actic.179 b, Iustam causam affers,quòd te uidere hoc tempore non possim. de Orat.131 b, Quin prodis? id est,cur non prodis?

CVRA,*æ*. diligentia,solicitudo,studium, angor,solicitudo animi,angor animi, cogitatio, meditatio, metus, molestia, diurnus & nocturnus metus,acerbitas. de Or.160 a,Hæc acrem curam diligentiāq; desiderant. de In.56 a, Quod ipse magna cum cura atq; diligētia scripsit. de D.99 b,Aegyptij omnē curam in siderum cognitione posuerunt. Ep.11 b, De sacerdotio tuo quātam curam adhibueris, cognoices. &c. At.151 b,Tu nunc enitere,ut nos cura tua & prouidentia iuuei. Off.4 b, Quod in rebus honestis & cognitione dignis operæ curæq; ponetur. Ep.143 b,Te hortor,ut in rempubl. omni cogitatione curaq; incumbas. Item, Si qua de Pompeio nostro tuendo cura te attingit. de Som.131 a, Curæ de salute patriæ optimæ sunt. Att.284 b, tuditi tua curaq; de salute mea. Qu.F.324 b,Non omnino sumus sine cura anni uenientis. Att.147 b,Quāobrem te rogo,ut in maximis tuis curis aliquid impertias tēporis huic quoq; cogitationi. Of. 33 a, Omnes meas curas,cogitationes in remp.confero. Ep. 130 a,Quanquā tum quidem uel aliæ quæpiam rationes honestas nobis & curas & actiones darent. I.A.23? b,Et cogeris partem aliquam in Asiā deriuare curæ & cogitationis tuæ. de Ora.125 b,In ea cogitatione curaq; uersor,ut odorer,&c. Ep.142 a,Sed caue,existimes me,quòd iocosius scribam,abiecisse curam reip. de Am.98 b, Quo cū mihi coniuncta cura de re publica & de priuata fuit. Att.1 a, Petitionis nostræ, quam tibi summæ curæ esse scio, huiusmodi ratio est. Epist. 16 b,Tibi erit idē,cui salus mea fuit,etiam dignitas curæ. & 143 b,Mihi maximæ curæ est, non de mea quidem uita, sed me patria solicitat. & 119 a,Eos tibi & rem,de qua mihi,uelim curæ habeas. Posth.202 b,Mihi maiori curæ erit,quemadmodum quidem uobis gratiam referam,quàm quemadmodū inimicorū iniurias persequar. pro Do.234 b,Homines soluti & à cura liberati. Att.203 a,De Tyrone mihi curæ est. Item:Et de Tyrone uideo tibi curæ esse Att.140 a,Hanc rem,curā tibi maiorem afferre sentio. Ep.114 b,Qua cu cura sis,quod ad bellū attinet,nescio. At.95 a Bibulus maximam belli curā sustinet. de Or.137 a,Omnis cura mea solet in hoc uersari,ut prosim,&c. At.70 a,Gratissima est mihi tuæ cura de illo meo primo & maximo mandato. & 172 b,Mihi de augenda dignitate tua curæ erit. I.V. 216 b, Is pollicetur sibi magnæ curæ fore, ut omnia ciuitatibus restituerentur. Att. 39 a,Pompeius de Clodio iubet nos esse sine cura. I.V. 69 b, Hunc amplexatur,hunc iubet sine cura esse. At.262 b,Et ipsi dixit ut sine cura esset. & 245 a, Magna cura & solicitudine Atticum & me liberaris,si,&c. Tusc.169 a,Nulla cura,nulla solicitudo reliqua est. de D.139 a,At ex ipso somno plurimę curæ metusq; nascuntur. de Cla.165 b,Vos uerò & præsentem me cura leuatis,& absenti magna solatia dedistis. Epi. 188 a,Videbaris enim non solùm fauere nobis, sed etiā grauem curam suscepisse,uehementerq; esse de nobis solicitus. Attic.16 a,Cura & angor animi. de Cl.165 b,Vt eorum aspectu,omnis quæ me angebat de republ. cura consederit. de Di.85 a,Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. de Sen. 77 a, Cura, Quæ nunc te coquit, & uersat sub pectore fixa. de Cla.165 b,Quorum memoria in maximis nostris grauissimisq; curis iucunda sanè fuit.

CVRANTIA.*te*. cura, non curantia, incuria. Qu.F. 310 b, Quòd me admones de non curantia, suadesq; ut meminerim,&c. ego uerò memini.

CVRATIO,*onis*. procuratio,administratio. Tusc.221 b, Sed alia quædam ad eum est admouenda curatio. Tusc.191 a,Omnibus his nullāne est adhibēda curatio? de Nat.20 a,Cultus & curatio corporis erit adhibēda Deo. de N.58 a, Oues nullum fructum edere ex se, sine cultu hominum & curatione possunt. Off.17 a,Medici grauioribus morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur. de D.134 a,Aesculapius potuit præscribere per somnium curationem ualetudinis. Off.35 a. & 51 a,b,Valetudinis curatio, nauigatio,&c. pro R.P.157 a,Rabirius curationē & quasi dispensationem regiam suscepit,Epist,238 a,De medico tu bene exi-

stimari scribis, sed planè curationes eius non probo. pro Do.216 a, Quasi ego in isto genere omnino quicquam, aut curatione aut potestate uoluissem. & 223 b, Ne id quidem per legem Liciniā, ut ipse tibi curationem ferres,facere potuisti. de Ar.251 a,Aedes Telluris est curationis meæ. Att.243 a,Seruilia pollicebatur se curaturam ut illa frumenti curatio S.C. tolleretur. Ep.92 b,De curatione munerum regiorum locutus sum cum Oppio. de Nat.1 b,An dij ab omni curatione & administratione rerum uacent?

CVRATOR,*oris*. procurator. de Leg.185 a,Sunto ædiles curatores urbis, annonæ,ludorumq; solennium. de Opt.244 b,Demosthenes curator muris reficiendis fuit. I.V.137 b, Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciundis præsit. Att.1 b,Thermus curator uiæ Flaminiæ. contra Rul. 69 b, Curatores legibus agrariis constituti sunt decem uiri. In Vat.36 a,Legati curatores,interpretes,&c.

CVRES,*ium*. opp. Sab norum. Ep. 255 a.

CVRIA,*æ*. sedes ac templum publici consilij,tribus. de Or. 143 a,Senatus frequens uocatu Drusi in curiam uenit. de Fi. 91 a,Cato in ipsa curia legere solebat, dum senatus cogeretur. pro Mil.119 a,Curia templum sanctitatis,amplitudinis, mentis,consilij publici,caput urbis, ara sociorum, portus omnium gentium. Attic.85 b,Scaptius inclusum in curia senatū Salamine obsederat. I.V.119 a,In curia Syracusis,quem locum illi Buleuterium uocant. pro F.158 a,Cum curia iudex temeritatis, moderatrix officij,speculatur & obsidet nostra. Att.20 a,Nulla res me à curia diuellet. de Diu. 86 b,Curia Saliorum,quæ est in Palatio. &113 a, Curia Pompeiana, in qua Cæsar occisus est. pro Dom.228 b, Si id XXX curiæ iussissent,num id iussum esset ratum?

CVRIALIS,*le*. tribunis, municeps. Off.46 b,Cimon in suos curiales Laciadas hospitalis fuit.

CVRIATVS,*a,um*. ut Curiata lex,quę curiatis comitijs lata erat. Curiata comitia, quæ in curijs ilijum causa fieri solebant:& quæ curiatim per lictorē conuocabantur, quorum erant pontifices arbitri. Qu.Fr.323 a,Appius sine lege curiata confirmat se Lentulo nostro successurum. Epist.17 a,Appius dixit in senatu palam sese (si licitum esset, legem curiatam ferre) sortiturum esse cum collega prouinciam: si curiata lex non esset,seperaturum cum collega, tibiq; successurum, legemq; curiatam cōsuli ferre opus esse, necesse non esse. contra Rul.72,Consuli,si legem curiatam non habet,attingere rem militarem non licet. & 71 a,Iam hoc inauditum est,uti curiata lege magistratus detur, qui,&c. pro Do. 220 b,Centuriata & curiata comitia.

CVRIOSE`,diligenter. At.lib.9 Cum de eo curiosè quæsisset seruus noster Dionysius. de Clar.176 b,Conquirere aliquid curiosius.

CVRIOSITAS,*tis*. nimia diligentia. Attic.29 b,Sum in curiositate *ἐφύτευτος*.

CVRIOSVS,*a,um*. nimium in quærendo diligens. de Fin.70 b, Reperiam multos non tam curiosos nec tam molestos quàm uos estis. & 49 b,Offic.25 b,Peregrini & incolæ officium est,nihil præter suū negocium agere, nihil de alio inquirere,minimeq; in aliena esse republ. curiosum. pro Do. 219 b,Curiosum est,ea scire uelle, quæ ad nos non pertinēt. de Nat.12 b,Quis enim non timeat curiosum & plenum negocijs deum? Att.61 a,Quare ut homini curioso ita perscribe ad me. At.25 a,Tu quicquid indagaris de republ. facito ut sciam,tametsi nimis sum curiosus, statui enim nihil iam de repub. cogitare. pro Dom.221 a,Non sum in exquirendo iure augurum curiosus. Att.89 b,Sumus enim ambo bellè curiosi. Att.75 b,Si me nihilominus nosti curiosum in republ. quàm te. pro Sest.7 b, Sed hæc obstructio non ita obducta est, ut curiosis oculis perspici non possit. pro Cl.54 b,Seruulus percurioſus.

CVRO,*as*. do operam, laboro, elaboro, studeo, diligentiam adhibeo, curam adhibeo, medeor, curationem adhibeo, curam in aliqua re pono, cura ac diligentia complector, diligentiam in aliquam rem adhibeo uel cōfero, indulgeo, deseruio, mihi curæ est, procuro, non est mihi tāti, nihil minus curandū est, de fama nihil laboro. Att.122 a,Eō ad te scripsi, ut eam epistolam mihi curares referendam. Tu fasciculum, qui M. Curio descriptus est, uelim cures ad eū perferendū. Att.190 a, His uelim meo nomine reddendas literas cures. de Diu.90 b, Alexāder ex eo auro buculā curauit faciēdam. Ep.56 a,Tunus ei satis amplum faciēdum curaui. Epist.57 b, Ego quę pertinere ad te intelligā,studiosissimè omnia diligētissimeq; curabo. Ep.124 a,Ego quæ ad te pertinere arbitrabor,studiosè diligenterq; curabo. da operā ut ualeas. Epist.142 a, Noctes & dies nihil aliud ago, nihil curo, nisi ut mei ciues salui sint. Ep.200 b,Cura ut ualeas. Att.210 b, Vides quāto hoc diligētius curē, quàm aut de Rumone aut de Pollione, Epi.114 b,Itē de pātheris,ut Cybiratas accersas,cu

rasq;

resq; mihi ut uehantur. Epi. 19 b, Vereor, ne cum ueneris, nõ habeas iam quod cures. At. 172 a, Omnib. rebus cura & prouide, ne, &c. At. 82 b, Pollicitus sum curaturũ me Bruti causa, ut ei Salaminij pecuniam soluerent. At. 4 b, Quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret L. Cincio H-S. DCCCC. pro signis megaricis curaui. Qu. F. 209 b, Redẽptori tuo dimidiũ pecuniæ curaui. At. 179 b, Minutius duodecim sola mihi curauit. At. 2 b, Signa quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita. Epi. 259 b, Curio misi, ut medico honos haberetur, & tibi daret, quod opus esset, me cui iussisset curaturum. Epi. 75 b, Erat enim curata nobis pecunia Valerij Mancipij nomine. At. 103 b, Tartesium istum tuũ mihi adeunti urbem iube sodes nummos curare. Ep. 57 a, Ego quia curo, attendoq;. id tibi affirmo, te in istis molestijs nõ diutius futurum. pro Cor. 66 a, b, Sacra Cereris per Græcas semper curata sunt sacerdotes. At. 71 b, Curare mandata ali cuius. Top. 226 b, Curare negocia aliena. Att. 1 b, Illam manum tu mihi cura ut præstes. de Nat. 59 b, Magna dij curãt, parua negligunt. Aca. 30 b, Quis enim potest, cum existimet à Deo se curari, non semper diuinum numen horrere. de Fi. 76 a, Qui animi conscientiam non curat. de Diui. 130 b. Sed deos non curare opinor quid agat humanum genus. Epi. 13 b, Quintus Metellus, qui & summa uoluntate cesserit, neq; sanè redire curaret, &c. At. 228 a, Qu. de emendo nihil curat hoc tempore. ad Her. 40 b, Ego patriam liberaui, uos liberi esse non curatis. At. 216 b, Id populus curat scilicet. At. * Nihil minus curandum est atq; hoc, &c. Epi. 256 b, Ego omnẽ spem tui diligenter curandi in Curio habeo. I. P. 82 a, Cum diceres te uiolentis quibusdam medicaminibus solere curari. At. 84 a, Appius ἀφαιρέσεως prouinciam curauit, sanguinem misit. de Or. 164 b, Sed iam surgamus inquit, nosq; curemus. de Sen. 91 a, Adolescentes grauius ægrotant, & tristius curantur. Att. 190 b, Atticam saluere iube, & eam diligenter cura. in Ant. 222 a, Reijcere & curare se. pro Clu. 25 b, Mulier exclamat se ab eo nullo modo curari uelle, quo curante omnes suos perdidisset. Tusc. 191 a, Corpora curari possunt, animorum nulla medicina est. pro S. R. 39 b, Intelligo me errare, qui cum capiti mederi debeam, reduuiam curem. pro Flac. 146 a, Curare periculum atque insidias alicui per aliquem. pro Cæl. 49 a. Et quod facinus in alienum illatum seuerè acciperet, id omisisset curare in hospite? Ac. 39 b, Itaq; ea nolui scribere, quæ nec indocti intelligere possent, nec docti legere curarent. L. Amarus.

CVRRENS, *tis*. I. A. 187 a, Quanquam ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen, ut dicitur, currentem excitaui. Epist. 194 a, Nam illum paratum ut uideo, & ingressum pleno gradu, cohortari nõ intermittemus, quo indies longius discendo exercendoq;, se procedat. Treb. Qu. F. 298 b, Hæc non eò dixi, ut oratio mea dormientem excitare, sed potius ut currentem incitare uideatur. Att. 96 a, Quintus filius currentẽ animum patris sui sorori tuæ reconciliauit. Quint. Fr. 13 b, Quare facis tu quidem fraternè, quòd me hortaris, sed meherculè currentem nunc quidẽ, ut omnia mea studia in hũc conferam. At. 72 a, Sæpe tu me currentem hortatus es. & 219 a, b, Quòd me hortaris, &c. currentem tu quidem, sed, &c. Ep. 252 b, Currentem, ut aiunt, incitare. in Cat. 122 b, Non ut te, qui mihi studio penè præcurris, excitarem.

CVRRICVLVM, *li*. spacium quo curritur, stadium, currus, cursus. de Amic. 104 a, Deflexit enim iam aliquantulum de spacio curriculoq; mos maiorum. pro Mur. 135 a. Cum te de curriculo petitionis deflexisses, animumq; ad accusandũ transtulisses. de Vn. 202 a, Qui rectè & honestè curriculum uiuendi à natura datum contecerit. pro Rab. 91 b, Qui ex cõstituto spacio defensionis in semihoræ curriculum coegisti. pro Mur. 137 b, Quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere. pro Rab. 96 b, Exiguum nobis uitæ curriculum natura circumscripsit, immensum gloriæ. pro Ar. 191 a, In hoc tam exiguo tamq; breui uitæ curriculo. I. A. 210 b, Omne curriculum industriæ nostræ, in foro, in curia, in amicorum periculis propulsandis elaboratum est. pro Rab. 131 a, Nec fas esse ducebam uersari me in uestro ueteri curriculo, &c. de So. 82 b, Athletæ in curriculo se exercent. de Sen. 84 b, Hæ sunt exercitationes ingenij, hæc curricula mentis. de Cl. 180 a, Qui tantum abfit à primo, uix ut in eodem curriculo esse uideatur. Or. 198 a, Ciceronem oratorem ex Academiæ spacijs extitisse: illa enim sunt curricula multipliciũ uariorum q; sermonum. de Clar. 196 b, Tuum enim forum, tuum erat illud curriculum, &c. & 166 b, Vereor ecquod nã curriculum aliquãdo sit habitura tua singularis industria. de Legib. 174 a, Quod sine curriculo & certatione corporũ fiat. I. V. 145 a, Si ne minimum quidem de meo curriculo, quod mihi semper propositum fuit, decessero. Aca. 47 a, Breuia curricula uitæ. de Leg. 177 a, Curricula equorum. In Arat. Sol consistens in Cancro conuertit curriculum. de Ar. 248 b, Tui sacerdotij sunt tensæ, curricula, &c. ad Her. 24 b, Sic isti cum in artis curriculum descenderunt, aiunt, &c. & ibidem, Sic ut in stadium Rhetoricæ artis prodire non audeant.

CVRRO, *ris*. cursum conficio, cursum teneo, cursum curro. contra Rul. 74 b, Cur nõ eosdem cursus hoc tempore quos antea cucurrerunt? Off. 60 a, Qui stadium currit, eniti debet ut uincat. At. 157 b, Curio cucurrit Puteolos.

CVRRVS, *rus*. uehiculum. de Diuin. 138 a. Quidam uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Postquam. 210 b, Equis insignibus & curru aurato in patriam reportari. Tusc. 173 a, Cum sacerdotem ad sacrificium curru uehi fas esset. Att. 210 b, Nec est melius quicquam, quàm ut Lucullus sustineat currum, ut bonus sæpe agitator. pro S. R. 35 a, Suis manibus in curru Automedontẽ collocat. pro Cæl. 42 b, Claudia, quæ patrem triumphantẽ de curru detrahi passa nõ est.

CVRSIM, cursu.)(. Sensim. I. V. 168 b, Ille sensim dicebat, uel causæ prodesset: tu cursim dicis aliena. Attic. 150 b, Quid autem Plancius tam cursim? In Ant. 231 a, Alter in Asiam irrupit cursim. At. 142 a, Quæ ego serò & cursim arripui, & successiuis operis, ut aiunt. de Orator. 132 a, Tantum licet furtim, si quando & cursim. Tusc. q. 230 b, Cum amplissima dignitate, ut ad eas cursim perrectura. ad Her. 41 b, Cum Gracchus deos inciperet precari, cursim isti impetum faciunt.

CVRSO, *as*. frequenter curro. pro S. R. 28 a, Postea homines cursare ultrò & citrò non destiterunt. de Sen. 80 b, Cum alij malos scandant, alij per foros cursent. At. 143 a, b, Ne cursem huc & illuc uia deterrima. de Diu. 83 a, Fuscaq; nonnun quam cursans per littora cornix.

CVRSOR, *oris*. de Diuin. 138 a, Cursor ad Olympia proficisci cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Tusc. 187 a, Cursores in stadio exclamant. ad Herenn. 24 b, Ladas & Boius cursores.

CVRSVS, *sus*. curriculum, lapsus, iter. pro Mur. 132 a, Cùm cõtento cursu hostium classis Italiam peteret. pro Pomp. 19 b, Quis unquam tam breui tempore, tantos cursus conficere potuit? de Ora. 97 a, Qui ingrediuntur ad studium, quiq; iam sunt in cursu. Epi. 46 b, Sed etiam perspicis, qui cursus rerum, qui exitus futurus sit. ad Her. 23 a, Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie fiunt. Att. 42 a, Ille incertus alium cursum petiuit. Att. 75 b, Ille tibi non ignotus cursus animi & industriæ meæ. I. A. 216 a, Quẽ enim cursum industria tenere potuisset, sine forensibus causis, sine iudicijs? Att. 2 a, Vides in quo cursu simus. de Nat. 76 b, Dionysius cùm secundissimo uento cursum teneret, ridens: Videtis' ne, inquit, &c. At. 120 b, Infero mari nobis incerto cursu nauigandum est. Offi. 62 a, Naues in cursu frumento onustas uidi. de Nat. 64 a, Stellæ cursus certos & constantes habent. Offic. 24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq;; uiuendi. de Nat. 39 b, Partus maturescit nouem lunæ cursib. de Leg. 160 b, Perpetui cursus conuersionesq; cœlestes. de Som. 128 a, Orbis extimus, in quo infixi sunt illi, qui uoluuntur stellarum cursus sempiterni. & ibidem b, Hunc ut comites consequuntur alter Veneris, alter Mercurij cursus. de N. 35 b, Stellæ nunquam cursus sui uestigiũ inflectunt. de Som. 129 a, Illi autem octo cursus, &c. de Diu. 101 a, Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profluxisset. pro Sest. 13 b, Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus. de Cla. 195 b, Hortensius tamen hunc cursum confecit. de Orat. 98 a, Tantus cursus uerborum fuit, & sic euoluit oratio, ut, &c. de Ora. 164 a, Cursus uocis per omnes sonos. Orat. 216 b, Interdum cursus est in oratione concitatior, interdum moderata ingressio. de Or. 130 b, Defessus iam labore & itinere disputationis meæ. de Nat. 20 a, Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio, &c. I. V. 254 a, Tenere eundem cursum. Top. 221 a, Reuocare aliquem è cursu. cont. Rull. 74 b, Qui per rectum cursum regnum tenere non potuerunt. ad Heren. 24 b, Si quis ad Olympiacum uenerit cursum. Epist. 46 b, Neq; solum perspicis ea quę geruntur, sed etiam qui cursus rerũ, qui exitus futurus sit.

CVRTVS, *a, um*. decurtatus, mutilus. Orat. 213 a, Meæ aures perfecto completoq; uerborum ambitu gaudent, & curta sentiunt, nec amant redundantia. 213 b, Nihil inconditum, nihil curtum, nihil claudicans. &c. de Fi. 114 b, Eorum enim omnium multa prætermittentiũ, dum eligãt aliquid quod sequantur, quasi curta sententia: at uerò illa perfecta atque plena, eorum qui, &c.

CVRVATVS, *a, um*. de N. 14 b, Corpuscula curuata & quasi adunca.

CVRVLIS, *le*. I. C. 118 a, Non deniq; hæc sedes honoris, sella curulis, unquam uacua mortis periculo fuit: id est, sedes cõsulis. de Ar. 250 a, Curulis ædilitas. Epi. 192 b, Curulis sella.

CVSTODIA, *diæ*. carcer, præsidium, uigilia, excubiæ, conseruatio. de Nat. 58 a, Canum tam fida custodia, tamq; amans

dominorũ adulatio. de Cl.196 a, Teneamus eam domi ſeptam liberali cuſtodia, tueamurq; ut adultam uirginem caſtè, &c. pro Mur.139 b, Cum in eiuſdem anni cuſtodia te atq; L. Murenã fortuna poſuiſſet. I.P.98 b, Exercitus præſidium populi Rom. cuſtodia prouinciæ. pro Mur.143 a, Deijci de urbis præſidio, & de cuſtodia ciuitatis deturbari. pro Syl. 175 a, Cum illæ tabulæ priuata cuſtodia continerentur. I.A. 236 a, Id ſignum cœlo delapſum Veſtæ cuſtodijs continetur. de Som.128 a, Retinendus & animus in cuſtodia corporis. I. A.212 b, Idcirco in hac cuſtodia tãquam in ſpecula collocati ſumus. I.A.213 b, Cuius ego excubias & cuſtodias mei capitis cognoui in conſulatu meo. pro Pomp.6 b, Publicanorũ familiæ, quas in portubus & cuſtodijs habent. pro Rab. 95 a, Ignauiam ſuam tenebrarum & parietum cuſtodijs tegere. I.C.98 b, Illam coloniam meis præſidijs, cuſtodijs, uigijsq; muniui. pro Plan.259 a, Non extimeſco, ne Cn. Plancio cuſtodia meæ ſalutis apud uos obſit. pro Mar.136 a, Nos tibi & excubias & cuſtodias pollicemur. I.A.244 a, Hęc mea ſedes eſt, hæc uigilia, hęc cuſtodia, hoc præſidium ſtatiuum. de Leg.175 b, Vt aduigiletur ad cuſtodiam ignis. pro Mil.112 b, Milo uitã ſuam nunquã in periculũ ſine præſidio, & ſine cuſtodia prouehebat. I.A.185 a, & I.V.249 b, Dare aliquem in cuſtodiam. id eſt, in carcerẽ. I.V.265 a, Includere aliquem in cuſtodias. Att.277 a, Eripere aliquem ex cuſtodia. I.C. 113 b, Cenſuerunt ut P. Lentulus in cuſtodiam traderetur. Qu. Fr.302 b, Is hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit. pro R.P.126 a, Is in cuſtodia fuit regia, & uita eius oblata pœnæ eſt. de Di.91 b, Socrates cum eſſet in cuſtodia publica, &c. I.C.101 a, Tu te ipſe in cuſtodiam dediſti. & ibid. Domi meę te aſſeruari iuſiſti. Tuſ.174 a, Emittiq; nos è cuſtodia, & leuari uinculis arbitremur. & 63 b, Socrates cum poſſet educi è cuſtodia, noluit.

CVSTODIO, *dis.* aſſeruo, adſeruo, tueor, ſeptum cuſtodia teneo, in uigilia alicuius rei maneo, priuata cuſtodia contineo, incolumem ſeruo, obſeruo, præfideo, ſpeculor, conſeruo. Ep.82 b, Liber tuus & legitur à me diligenter, & cuſtoditur diligentiſsimè. At.243 b, Orationé tibi miſi, eius cuſtodiẽdæ & profetendæ arbitrium tuum ſit. I.A. 243 b, Hic me non ſolùm amicorum fidelitas, ſed etiam uniuerſæ ciuitatis oculi cuſtodiunt. Qu. de Pet.213 b, Fac ut ſe abs te cuſtodiri atq; obſeruari ſciant. I.C.98 b, Multorum te oculi & aures ſpeculabuntur atq; cuſtodient. pro Mil.114 b, Delecta iuuentus, quæ tuum corpus domumq; cuſtodit. in Ant.229 b, Vt Brutus prouinciam tueatur, defendat, cuſtodiat, incolumemq; ſeruet. Ora.95 b, Poſſe percipere animo, & cuſtodire memoria. At.277 a, Aliquem cuſtodiri ut parricidam. de Or. 109 a, Cuſtodire literis, quæ à ſummis uiris dicta ſint. in An. 169 b, Poſtea cuſtoditus ſum à te, tu à me obſeruatus. hic pro cuſtoditus, alij legunt, cultus.

CVSTOS, *dis.* Præſes, antiſtes, conſeruator, uindex. I.V.222 a, Clamor à uigilibus faniq; cuſtodibus tollitur. contra Rull. 69 a, Tribunus plebis præſes cuſtosq; libertatis. cõtra Rull. 71 a, Cuſtos & uindex cupiditatum. I.C.110 a, Nullus eſt portæ cuſtos, nullus inſidiator uiæ. I.A.169 a, Quoties te pater eius domo ſua eiecit? quoties cuſtodes poſuit ne limen intrares? Item: Qui multorum cuſtodem ſe profiteatur, eum ſapientes ſui primùm capitis aiunt cuſtodem eſſe oportere. pro Do.142 a, Cuſtos ac præſes templi. pro Seſt.15 a, Cuſtos & conſeruator urbis. pro Fl.155 b, Hermippus cuſtos T. Auſidio prætore in frumento publico eſt poſitus. Poſtq.208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primum cuſtodem præfeceras. contra Rul.70 b, Qui tribus quas uoluit, uocauit nullo cuſtode ſortitus. pro Seſt.26 b, Senatus Reipub. cuſtos, præſes, propugnator. in Ant.188 b, O præclarum cuſtodem ouium (ut aiunt) lupum. de Finib.110 a, Sapientia cuſtos & procuratrix hominis. Offic. 37 a, Malus cuſtos diuturnitatis metus.

CVTIS, *tis.* pellis, corium, extremitas. Ep.154 b, Sed non poſſum non exhorreſcere, ſi quid intra cutem ſubeſt uulneris, quod prius nocere poteſt, quàm ſciri curariq; poſſit.

CYBAEA, *bææ.* nauis oneraria. in Ver.293 b, & Act.7, Nauem uerò Cybæam maximam triremis inſtar pulcherrimã atq; ornatiſsimam palàm ædificatam ſumptu publico, &c.

CYBELE, *lis.* magna mater, Idæa mater. de Ar.249 a, Hanc matrem magnã accepimus, agros & nemora cum quodam ſtrepitu fremituq; peragrare. de Sen.86 a, Sacra Idæa Magnę matris. de Leg.174 a Mater Idæa. de Ar.248 b, Mater dea. aliter Idæa: ſic enim nobis corrigendus locus uidetur.

ΚΥΚΛΟΣ. L. Circulus.

CYBIRA, *æ.* opp. I.V.206 a, Epiſt.213.

CYBIRATAE. I.V.206 a.

CYBIRATICVS, *ca, cum.* I.V.210 b.

CYBISTRA, *orum.* oppidum ad montem Taurum in Cappadocia. Epiſt.241 b, Att.77 b.

CYCLOPS, *pis.* I.V.265 b, Cyclops Aetnam ſolam & eam partem Siciliæ tenuiſſe dicitur.

CYDNVS, *ni.* Ciliciæ flumen. I.A.165 b.

CYGNEVS, *a, um.* Cygnea uox & oratio. de Or.143 a.

CYGNVS, *ni.* Tuſcul.163 b, Cygni non ſine cauſa Apollini dicati ſunt, ſed quòd ab eo diuinationem habere uideãtur: quia prouidentes quid in morte boni ſit, cum cantu & uoluntate moriuntur.

CYLINDRVS, *dri.* omne quod uolubile eſt, qualis eſt columna lapidea, teres, qua terra denſatur & æquatur. de N. 6 b, At mihi uel cylindri, uel quadrati, uel coni, uel pyramidis forma uidetur eſſe formoſior. & 35 a, de Fa.149 a, Qui protruſit cylindrum, dedit ei principium motionis: uolubilitatem autem non dedit. & ibid. Cylindrum uolui, & turbinem uerſari putant. & 148 b, Chryſippus reuertitur ad cylindrum & turbinem ſuum, quæ moueri incipere, niſi pulſa non poſſunt. Tuſc.241 a, In ſummo ſepulchro Archimedis, ſphæra erat poſita cum cylindro.

CYLENIVS, *a, um.* in Ara. Cedit clara fides Cyllenia: id eſt, lyra Mercurij.

CYLO, uel **CYLLO**, *onis.* cinædus impudica patiens, turpiter cœuens. In Sal.275 a, Quicquid impudicorum, cylonũ, &c. fuit in urbe, &c.

CYLONIVS, *a, um.* Cylonis Athenienſis: de quo Thucydides lib.1. de Le.175 a, Nam illud uitioſum Athenis, quòd Cylonio ſcelere expiato, Epimenide Crete ſuadente, fecerunt Contumeliæ fanum & Impudentiæ.

CYMBA, *æ.* Off.63 b, Cymbarum ante oculos multitudo.

CYMBALVM, *li.* I P.83 b, Neque collegæ tui cymbala & crotala fugi. & ibidem 84, Domum cantu & cymbalis perſonare.

CYMEVS, fundus Romæ. pro Flac.156 a.

CYNICVS, *a, um.* de Orat.148 b, Ab Antiſthene Cynici primùm, deinde Stoici. Offic.30 a, Cynicorum uerò ratio tota eijciendæ.

CYNNA, *næ.* quater conſul Romanus. Tuſcul.238 b, & 239 a, Cynna collegæ ſui conſulis, C. Octauij præcidi caput iuſſit.

CYNOCEPHALVS, *li.* ſimiarum de genere, ſed maior & ferocior. Attic.89 a, Erat præterea cynocephalus in eſſedo, nec deerant onagri.

CYNOSVRA, *ræ.* minor urſa, altera ἄρκτος duæ enim ἄρκτοι ſunt. de N.46 b, Ex his altera apud Græcos Cynoſura uocatur, altera Helice. & Acad.17 a. L. Helice.

CYNOSVRAE. oppidum & promontorium in Arcadia. de Nat.71 a, Cynoſuris humatus Aeſculapius.

CYPRIVS, *a, um.* pro Dom.224 a, Rex Cyprius. & de Diu.91 b, Eudemus Cyprius.

CYPRVS. inſula. At.81, Epiſt.190 a, & 247. pro Fl.152 a.

CYRENAE, *arum.* urbs. pro Plan.261 b, Deſiderarunt te, inquit, oculi mei cum tu eſſes Cyrenis.

CYRENAICVS, *a, um.* Off.57 b, Ab Ariſtippo Cyrenaici atque Anniceri philoſophi nominati. de Orat.148 b, Ab Ariſtippo, quem illę magis uoluptuariæ diſputationes delectarant, Cyrenaica philoſophia manauit.

CYRENENSIS. contra Rul.76 a, Agros Cyrenenſes.

CYRENAEI, Acad 19 a.

CYRRHESTICA, *cæ.* Syrię pars proxima Ciliciæ. At.77 b.

ΚΥΡΙΑΣ *δόξας*. L. Sententia.

CYRVS, *ri.* Qu. Frat.194 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad hiſtoriæ fidem ſcriptus, ſed ad effigiem iuſti imperij. de Cl. 174 b, At Cyri uitam & diſciplinam, legunt, &c.

CYZICVS, *ci.* urbs Aſiæ. I.V.26 b, & alibi.

CYZICENI, *orum.* I.V.231 a, & pro Pomp.7 b, Vrbem Cyzicenorum.

D A

D Litera in numeris ualet quingenta. Attic.4 b, H.S. DCXX.

DACTYLICVS, *a, um.* Ora.215 b, Dactylicus numerus.

DACTYLVS, *li.* Orat.218 a, Dactylus qui eſt è longa & duabus breuibus. de Or.160 a, Pedes heroi tres, dactylus, ſpondeus, anapæſtus.

DAEMON, *nis.* lar. de Vniu.201 b, Dij quos Græci δαίμονας appellant, noſtri (ut opinor) lares, ſi modò hoc rectè conuerſum uideri poteſt.

DAEMONIOS. genius, ſapiens. de Di.105 b, Hoc nimirum eſt illud quod de Socrate accepimus, quodq; ab ipſo in libris Socraticorum ſæpe dicitur eſſe diuinũ quiddam, quod Dæmonium appellat, cui ſemper ipſe paruerit, nunquam impellenti, ſæpe reuocanti.

DALMATA, *tæ.* Epiſt.67 a, Dalmatis dij malè faciant, qui tibi moleſti ſunt.

DALMATIA, *tiæ.* regio in Illyrijs. Epiſt. 66 b. ter. Vatinij.

DALMATICVS, *a, um*, Ep.69 a, Cæſar de meis rebus geſtis Dalma-

Dalmaticis adhuc non refert. Vatinij.

DAMNATIO, *onis.* condemnatio, calamitas. Atti. 102 b, Omnes dãnati, omnes ignominia affecti, omnes damnatione ignominiaq; digni. I.P. 98 a, Reorum acerbissimæ damnationes.) (. Libidinosissimæ liberationes. pro S.R. 19 b, Damnatio Sex. Roscij. pro Cl. 28 b, Quid est illa dãnatio iudicatum, nisi, &c. I.V. 129 a, Hanc damnationem duci non oportet. ad Heren. 5 b, Ne parua quidem dubitatio potest remorari damnationem.

DAMNATORIVS, *a, um.* ut damnatorium iudiciũ. in Ver. 159 a.

DAMNATVS, *a, um.* pro R.P. 123 b, Causa iudicata atq; damnata. & pro Sest. 27 b, Græci à suis ciuibus damnati atque expulsi.

DAMNO, *as.* condemno, improbo, conuinco.) (. Absoluo. I. A. 157 a, Lex quæ iubet ei, qui de ui, itemq; ei qui maiestatis damnatus sit, aqua & igni interdici. ad Heren. 29 a, Maiores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici iudicio multorum maleficorum conuictam putabant. I. V. 257 b, Næuius iniuriarum damnatus est. I.V. 73 b, Qui ambo peculatus damnati sunt. & ibi. Qui de maiestate damnatus est. in V. 223 b, Vt is eo crimine damnaretur. pro S.R. 37 a, Turpi iudicio damnari. Tusc. 158 b, Sed plurimi contrà iuntur, animosq; quasi capite damnatos morte mulctant. & 160 b, Capite damnari. At. 289 b, Si Lepidus positis armis de ui damnatus esset. pro Fl. 155 a, Nicomedes qui & furti, & pro socio damnatus est. ad Her. 31 b, At eum uos iurati capite damnastis. pro Cl. 19 a, Causa, quæ ipsa opinione hominum tacita propè conuicta & dãnata sit. de Clar. 193 b, Iam Qu. Varius sua lege damnatus excesserat. & de Or. 105 a, Ergo ille quoq; dãnatus est, non solùm primis sententijs, quibus, &c. sed etiam illis, quas, &c. pro Dom. 214 b, Eos ego potissimùm damnare debui. At. 109 b, Damnare aliquẽ sceleris. Par. 244 a, Damnare aliquem stulticiæ. I.V. 237 b, Damnari nomine cõiurationis. pro Cl. 41 b, Damnari de repetundis. pro S. Ros. 37 b, Damnatus per arbitrum, & rem restituit, & honestatem omnem amittit. de Clar. 180 b, Damnari ambitus.

DAMNVM, *ni.* iactura, detrimentum, incommodum, malum, fraus, pœna. Of. 7 a, Nec contra officium est, maius damnũ anteponi minori, ut si, &c. de Cla. 175 b, Damnũ Gracchi immaturo interitu res Romanæ Latinæque literæ fecerunt. Ep. 161 b, Magnum damnum factum est in Seruio. Ep. 110 b, Quòd declamationibus nostris cares, damni nihil facis. At. 12 b, Nihil est damni factum noui. de Fi. 146 a, Si mercatura aliquid damni contraxerit. Epi. 10 b, In meis damnis ex autoritate Senatus resarciendis. cont. Rul. 64 b, Nõ quæro flagitium huius iacturæ atq; damni. Off. 56 b, Qui coniunctionem ciuium dirimunt, eos leges morte, exilio, uinculis, damno coercent. In Ant. 155 a, Quis unquam tanto damno senatoré coegit? de Leg. 166 a, Damna & detrimenta. Att. 213 b, Ἐπίτευγμα magnum nullum fieri potest, ἀπότευγμα uel non magnum molestum futurum est. Top. 222 a, Damni infecti promittere. pro Qu. R. 70 a, Iudiciũ damni iniuria constitutum. pro Quin. R. 54 a, Cum lis contestata cum Flauio damni iniuria esset. Off. 72 b, Per errorem in maximam fraudem incurrere. pro Corn. 68 a, Familiaritates bonorum ad fraudem nemini ualere debent. pro Mur. 141 b, & pro Dom. 238 a, Id mihi non debet esse fraudi, aut crimini. Ter. 3 b, Quid illi facias, qui dederit damnum aut malum?

DANAI, *orum.* Græci. de In. 33 b, de Fin. 68 a.

DARDANI, populi feri in sinu Illyrico, à Troianis oriundi. pro Sest. 22 b.

DARDANVS, *ni.* philosophus Stoicus. Acad. 13 a.

DAREVS, *rei.* de Fin. 146 b, Polycrates ab Oronte Darei prætore in crucem actus est.

DATIO, *onis.* cont. Rul. 78 a, Cuius iudicium legumq; datio tollitur. aliàs latio, à fero.

DATVM & acceptum. de Am. 107 a, Hoc quidem est nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum & datorum. & ibi. Nec obserua strictè ne plus reddat quàm acceperit.

DE, ex. Epist. 109 a, Duos parietes de eadem fidelia dealbare. prouerbium. Of. 22 a, De Græcis autem facetus Socrates: id est, ex Græcis. de Leg. 160 b, Ex tot generibus nullum est animal præter hominem quod habeat noticiam aliquã Dei: de ipsisq; hominibus nulla gens est, quæ non habendũ sciat esse deum. Item, Ac primùm de tribus illis quæ antè dixi, benenolentiæ præcepta uideamus. pro Do. 235 a, Nemo fuit, &c. qui rem ullam de meis bonis attigerit. pro Fl. 147 b, Si quis unquam de nostris hominibus fuit, &c. I.C. 109 a, Postremum genus est de delectu Catilinæ. contra Rul. 88 a, Nõ adimitur cuiquam gleba de Syllanis agris. de Diuin. 136 a,

Misit coniectori quantum uisum est de argẽto: tum ille, Nihil'ne de uitello? At. 117 b, Ei statim rescripsi, hominemq; certum misi de comitibus meis. de Ora. 101 a, Nemo de ijs, qui peritissimi sunt, huic anteponendus est. & 115 a, Magnum quoddam opus est, atq; haud sciam an de humanis operibus longè maximum. pro Mil. 114 a, Vnus de illis. de Cl. 171 b, Oratio Lælij de collegis non melior, quàm de multis, quam uoles, Scipioni. & 175 b, Ego istum de superioribus penè solum lego. de Or. 201 b, De firmissimis alia prima ponet alia extrema. & ibid. Id secundum erat de tribus. de Leg. 178 a, Deinceps in lege est, ut de ritibus patrijs colantur optimi. Quint. Fr. 291 b, Legatos habes, de quibus dignitate præstat Tubero. Op. 243 b, Is habeatur sanè orator, sed de minorib. pro S. Rosc. 22 a, b, Cui de tanto patrimonio nihil relictum est. & 35 a, De tribus & decem fundis, iste tres possidet. I. A. 212 b, De tribus enim, quæ proposui, hoc extremum est. pro Lig. 139 b, Quàm multi essent de uictoribus, qui, &c. cum etiam de uictis reperiantur quidam multi, qui, &c. de In. 56 b, Quodlibet exemplum de ijs, quæ proposita sunt. Parad. 117 a, Cæteri multa de suis rebus secum asportabant. Off. 68 b, Ipse autem in ore semper Græcos uersus de Phœnissis habebat. At. 1 a, De ijs, qui nunc petunt, Cæsar certus putatur. Epist. 178 a, Cum quidam de collegijs nostris agrariam curationem ligurirent, disturbaui rem. ad Her. 10 b, Hoc non enumeratione nostra fietiid est, ex enumeratione nostra I.V. 131 b, Nihil ex sacra, nihil de publico attigi. de Orator. 89 b, Quicquid erit quacunq; ex arte, quocunq; de genere. Eximi de reis. L. Eximo. Act. 78 a, Mitte ad nos de tuis aliquem tabellarium. cont. Rul. 70 b, Comitia de minore parte populi facta. At. 101 a, Epistola in qua est de periculis reip. I.V. 169 a, Recita decretum de tributis. Quin. Fr. 317 a, O iucundas mihi tuas de Britannia literas. cont. Rul. 27 a, Vt in omnibus meis factis atq; consilijs uestrum de me factũ consiliumque laudetur. de In. 80 b, Deinde, utra lex de generc omni, utra de parte quadam, utra cõmuniter in plures. utra in aliquam certam rem scripta uideatur. de Orat. 115 b, Præcepta de re militari cuipiam dare. & 116 a, Cuiusmodi artificium de ipso iure ciuili Crassus componi posse dixit. de Or. 129 b, Oratio Crasii de Colonia Narbonensi, & altera de lege Seruilia. de Diuin. 108 b, Primus liber est de commẽdata morte, secundus de tolerando dolore, &c. At. 189 b, Liber de minuendo mœrore. de Clar. 167 b, Philosophia de natura. de In. 62 b, Tum Crotoniatæ publico de consilio uirgines unum in locum conduxerunt. de Cl. 174 b, Sunt orationes eius ieiunæ, multa præclara de iure. pro Sest. 19 b, Quæ etiam collegæ eius moderatio de me. pro Cor. 64 a, Quis dubitaret de iure pacis & belli omnibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre. de Or. 88 b, Nihil de tetratione uitæ didicisse, nihil quæsisse, nihil scire conuincam. de Diuin. 92 a, Somnium de Simonide, qui, &c. & 109 b, Vt Græcis de philosophia literis non egeant. Epist. 178 a, Consilijs tuis, quæ scribis de agris assignandis, ab utrisque uestrum uehementer assentior. Att. 191 a, Non potuit honorificentius à me fieri de nepote. pro Mil. 120 b, Fama de interitu Clodij. & ibidem: Lætitia de interitu Clodij. pro Q. 5 b, De re pecuniária iudicium esse. & ibidem a, De capite suo priore loco causam dicere. de Or. 207 b, Explicare mentem suam de quaq; re. de Or. 200 b, De rebus bellicis canere bellicum. de Cla. 168 b, Sit sanè, ut iubet, de isto. Attic. 208 a, Illa quæ habes de Academicis frustra descripta sunt. & 262 a, Atticus pecuniam numerauit de suo. de Or. 162 a, His de rebus sol me ille admonuit, ut breuior essem. Attic. 139 b, Itaque neq;, de ocio nostro spero iam, neq:, &c. de Orat. 201 a, Non enim declamatorẽ de ludo, aut rabulam de foro quærimus. pro Cl. 52 b, A. Binnius quidam caupo de uia Latina. de Or. 111 a, Hominem audietis de schola, &c. de Cla. 176 a, Is accusator de plebe fuit. de Diu. 108 a, Astrologi de circo. I. A. 173 a, Exultabat gaudio persona de mimo modò egens, repentè diues. Att. 240 a, Ecce autem de transuerso L. Cæsar, &c. Att. 101 a, Nam de illo altero minus sum admiratus. Att. 148 a, De Dionysio sum admiratus. At. 201 a, De Othone diffido. Atti. 140 b, De repub. quotidie magis timeo. At. 42 b, Me metus de fratre in scribendo impedit. de Diui. 99 b, Apud Hetruscos propter crassitudinem aeris de cœlo multa fiunt. I.V. 220 a, Hæc agebantur de sella ac de loco superiore. & 209 b, De manibus prædam amittere. pro Do. 239 a, Agri de hostibus capti. Quin. Fr. 315 b, De multa nocte uigilare. I.V. 175 a, Recita de epistola reliqua. de Orat. 193 a, Philosophus qui de sua ui ac sapientia unus omnia penè profiteretur. pro Quin. R. 46 b, De quo nomine ad arbitrum adisti, de eo ad iudicem uenisti. pro Ceci. 296 b, Saxum de terra tollere. pro S.R. 44 a, Excipere aliquem qui de manibus alterius effugisset. & 22 b, De amicorum sententia Roscius Romã confugit. At. 215 a, Cæsar non est facturus quic-

quam nisi de meo consilio. pro Cæ. 52 a, Facere aliquid de sententia atq; autoritate alicuius. Tusc. 182 a, Minos leges sanxit de Iouis sententia. Att. 93 b, Puer literas patris aperire soleret, idq; de meo consilio. & 55 a, Vix tamen sibi de mea uoluntate concessum est. & 104 b, Nihil faciam nisi de sententia tua. Epist. 184 b, Facere aliquid de consilio alicuius. Att. 40 a, & I. V. 116 b, Capere consilij de sententia alicuius.

DE, pro, uel propter. de Orat. 100 a, Quod quidem certis de causis aliter existimatur. Ora. 213 b, Qua de causa sit, ut, &c. Att. 32 a, Si qui de ea causa uænierunt. de Ar. 253 b, Corpus nostrum tenuissima sæpe de causa conficitur. Att. 115 b, Is de quo angor & crucior. Epist. 124 a, Intemelij in armis sunt, neq; de magna causa. Epi. 119 a, Eos tibi & rem de qua misi, uelim curæ habeas. de Cl. 42 b, Excipere quibus de causis non liceat, &c. Att. 150 a, Pompeius misit ad me Magium de pace, quæ uisa sunt respondi. pro Dom. 222 a, Collegia tribunorum tota reperientur, quæ coeant, de hominum locupletissimorum bonis. Atti. 186 b, Sed uelim scire, hodie ne statim de auctione, aut quo die uenias. I. A. 155 a, Cum languerem de uia. de Fin. 39 a, Fessus de uia. Part. 241 b, Defensor autem de æquitate nitatur. Off. 9 a, Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

DE, à, uel ab. pro Cæc. 305 a, Nec minus uertetur, ne contemnere Ebutium, quàm de eo contemptus esse existimaretur. Att. 193 a, Id de Marcello sciri potest. Att. 8 a, Postea Messala consul de Pompeio quæsiuit, quid de religione sentiret. & ibidem: Ex eo quæsiuit, placeret ne ei. &c. & 6 b, De eo mihi Thylius sç audisse scribit hæc, esse hominem cum Antonio, &c. Attic. 1 b, Accipere aliquid de aliquo: id est, ab aliquo. de Legib. 156 b, Quæro an ita factum, de Mario, ut scribis, acceperis. Attic. 215 a, Is C C iugera de M. Pilio emit. Attic. 186 b, Sed uelim scire hodie ne statim de actione, aut quo die uenias.

DEA, dæ. L. Deus. pro Rab. 91 a, Ab Ioue Optimo Maximo cæteris q; dijs deabusque immortalibus pacem ac ueniam peto, precorq;, ut, &c. de Natur. 68 b, Qui de dea matre est, Deus sit necesse est. Antequam. 196 b, Dij deæq; immortales, qui, &c.

DEALBO, as. tectorium induco. I. V. 105 b, Quòd si tanta pecunia columnas dealbari putassem, certè nunquam ædilitatem petiuissem. & ibid. Columnæ, quas dealbatas uidetis. Epistol. 109 a, Duos parietes de eadem fidelia dealbare: prouerbium.

DEAMBVLO, as. ambulo, inambulo. de Le. 158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra sedesq; pergimus? ubi cum satis erit deambulatum, requiescemus. & 169 a, Satis iam deambulatum est. de Ora. 132 b, Eamus deambulatum: & ille, Quid opus fuit te? Imò uerò, inquit, Quid opus fuit te!

DEBEO, bes. faciendum est mihi, ut, &c. conuenit, oportet. Atti. 273 b, Ciuis talis, qualis & prudentissimus & fortuna optima esse debet. Or. 203 a, Magni iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille, &c. Ep. 6 a, Qui & te maximè debuerunt & plurimùm iuuare potuerunt. de D. 127 a, Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atq; animo uidere debebant. Att. 141 a, Si uolent grati esse, debebunt Pompeium hortari, ut mihi sit amicus. de Vn. 203 a, Quantũ esset, quod deberet accedere. ἐοικὸς δίκῃ προσγινόμενον. de Orat. 137 b, Nam principia habere hanc uim magnopere debent, ut possint, &c. & ibid. Principia causarum propria esse debent.

DEBERE, ad pecuniam relatum. Att. 168 a, & Epist. 209 b, Is debet mihi multos nummos. & 224 b, Ille debet mihi pecuniam. I. V. 121 a, Debebat Epicrates ullum nummum nemini. Ep. 226 a, Ei Nicenses pecuniam grandem debent ad sestertium octogies. I. A. 174 a, Appellatus es de pecunia quã pro domo & pro sectione debebas. & 178 a, Sestertium quadringenties debuisti. At. 83 a, Sceptius ait illos putare talenta ducenta se debere. & ib. Quid nos? quantum inquam debetis? respondent C C. I. V. 191 a, Cum frumentum deberetur pecuniam poscere. pro Cæc. 287 b, Pecuniam alicui ex partitione deberi. Epist. 33 b, Pecunia quæ mihi ex publica permutatione debetur. de Or. 98 b, Antè petitam esse pecuniam quàm esset cepta deberi. pro Quint. 7 a, Satis est argumenti nihil esse debitum Næuio, quod, &c. I. A. 178 b, Ne iste quidem ex ista syngrapha deberi dicit pro ijs rebus, quę, &c. pro Quin. R. 49 b, Debeo tibi ex societate nihil, &c. pro Quint. 3 a, Nec societas tibi quicquam debet, nec priuatim Quintius debuit. Atti. 233 b, Calendis Ianuarijs debuit, adhuc non soluit. & 234 b, Si mihi Dolabella, quod debet dissoluerit. & 261 a, Illi turpe erit eo nomine quod satisdato debeat, non dissoluere.

DEBERE, ad alia relatum. de In. 74 b, Hostiæ, quas debuisti. pro Mar. 135 a, Cum patriæ, quod debes, solueris. Epi. 70 a, Præstitimus patriæ, quantum debuimus. & 173 a, Tantum

tibi debeo, quantum persoluere difficile est. Postquã. 201 b, Huic ego homini tantum debeo, quantum hominem homini debere uix fas est. Epi. 20 a, Est animi ingenui, cui multũ debeas, ei plurimum uelle debere. & 151 b, Perficere, ut ne minus respublica tibi, quàm tu reip. debeas. & 10 b, Et quoniã tibi incredibilem quendam amorem & omnia in reipsum summa & singularia studia deberem reip. quæ te in me restituendo multum adiuuissет, eum certè me animum merito ipsius debere arbitrabar. de Ora. 95 a, Hoc summum beneficium tibi debeo, quod, &c. de L. 157 a, Debes hoc munus studiosis literarum. Att. 9 a, Qui mihi laudem illam eo minus deberet, quod, &c. I. A. 165 b, Quo etiam maiorem tibi gratiam debeo. qui, &c. Ep. 122 a, Qui me odisse, quia magna mihi debebat beneficia. cœpit. & ibi. Soluere beneficia. Epi. 151 b. Id nostræ necessitudini debere me iudico. & 10 a, Qui ex me fructus debentur. I. A. 192 a, Cui pro diuinis meritis diuini honores debentur. de Or. 140 b, Sua cuiq; uirtutis laus debetur. ad Heren. 37 b, Vita hominis fato debetur. pro Sest. 13 b, Vita necessitati debetur. I. P. 99 a, Et pœnam, quæ tanto facinori deberetur, subire. in Verr. 86 a, Nullum est tantum malum, quod non tibi pro multis sceleribus debeatur. & 251 b, Supplicia, quæ debentur hostibus. I. C. 100 a, Misericordia, quæ tibi nulla debetur. I. V. 241 a, Veneri ac Libero reliquum tempus deberi arbitrabatur. I. P. 80 b, Is mihi ciuicam coronam deberi à repub. dixit. de Ora. 109 a, Deberi à me tantis hominum ingenijs putaui, ut, &c. Off. 12 a, Necessaria uitæ præsidia debentur ijs maximè, quos antè dixi. de Fin. 89 a, Gratia non debetur ei, qui, &c. Qu. Fr. 295 b, Communis fides quæ omnibus debetur. Epist. 230 b, Cuius causa omnia cùm cupio, tum meherculè etiam debeo.

DEBILIS, le. mancus, infirmus, imbecillis, leuis. (. Firmus. I. C. 111 b, Aut eos infirmos sine illo ac debiles putabam. pro Mil. 120 a, Equites Romani, quorum uires erant debiles. pro Mur. 236 b, Duo corpora esse reip. unum debile, infirmo capite: alterum firmum, sine capite. pro Sest. 7 b, Si gladium puero, aut si imbecilli seni aut debili dederis. pro Ra. 94 b, Qu. Scæuola mancus & membris omnibus captus ac debilis. I. A. 219 b, Mutius senex & debilis ueniebat in curiã. de Diu. 92 a, Tum ille etiam debilis factus est & ibi. Is pedibus suis sanus reuertit. pro Mil. 106 a, Occurrebat mancam & debilem pręturam suam futuram consule Milone. de Cl. 184 b, Qui hac parte animi tam debili esset.

DEBILITAS, tis. infirmitas. I. P. 78 b, Tarditas ingenij, stupor, debilitasq; linguę. de Fin. 144 b, Bonum integritas corporis, misera debilitas. de Fin. 111 a, Itaq; id agunt ut à se dolores, morbos, debilitates repellant. de Fin. 59 a, Dolores humili animo imbecilloq; ferre miserum est, ob eamq; debilitatem animi multi sęipsos penitùs perdiderunt. Tusc. 208 a, & 231 a, Separatim autem certæ scholæ sunt de seruitute, de debilitate, de cęcitate, &c. & de In. 50 b, Morbus, debilitas, &c.

DEBILITATIO, onis. I. P. 98 b, Debilitatio atque abiectio animi.

DEBILITATVS, a, um. fractus. Antequam. 197 a, Oppressa est respub armis, metu debilitata seruili. pro Dom. 240 b, Mens debilitata metu concidit. pro Quin. 1 b, Vt multis incommodis ueritas debilitata tandem recreetur. pro Dom. 218 a, Ciuitas fracta malis, mutila, debilitata, abiecta metu. de Ora. 95 a, Simul ac me fractum ac debilitatum uidit. pro Flac. 156 a, Fractum & debilitatum Græciæ nomen. I. C. 113 a, Recitatis literis debilitatus atq; abiectus, conscientia cõuictus repentè conticuit. cont. Rul. 84 a, Neruis urbis omnibus exectis, urbs ipsa soluta & debilitata relinquitur. I. C. 107 a, Si Catilina meis concilijs circunclusus ac debilitatus subitò pertimuerit. I. C. 109 b, Naufragorum iecta & debilitata manus. & 106 b, Debilitatus stupris. pro Do. 221 a, Tuus præcipitans iam & debilitatus tribunatus. de Fi. 58 b, Pleriq; autem uicti & debilitati tradunt se libidinibus cõstringendos. Postq. 202 a, Aut debilitata uirtute, aut fracto animo esse. de Ora. 126 a, Afflictus, debilitatus, mœrens, &c. Att. 278 a, Minimè decet te animo debilitatũ uideri. de Ora. 107 a, Vereor ne tardem studia multorum, qui desperatione debilitati nolent, &c. pro Sest. 30 b, Multis uulneribus acceptis, ac debilitato corpore & contrucidato, se abijcit exanimatus. de Orat. 121 b, Debilitatus à iure discendo.

DEBILITO, as. debilem facio, frango, infringo, minuo, cõminuo, exhaurio, neruos incido, neruos execo, eneruo, affligo. pro Fl. 101 b, Membra uxoris debilitauit lapidibus, fustibus, ferro, manus contudit, digitos confregit, neruos concidit. de Or. 87 a, Cum Drusi Tribunatus infringi iam ac debilitari uideretur. Qu. F. 290 a, Animum frangi & debilitari molestia non oportet. pro Cæl. 50 b, Sed hæc facta illius clarissimi uiri mentio, & uocẽ meã fletu debilitauit, & mentẽ dolore impediuit. pro R. P. 130 b, Sed me dolor debilitat,

includit q; uocem. pro Pl.281 a, Noli animum meum debilitare luctu. de Or.160 b, Versus debilitatur in quacunq; eius sit parte titubatum. pro Cec.293 a, Saucij sæpe homines cum corpore debilitãtur, animo tamẽ non cedũt. pro Mur. 143 b, Horum egò audaciam debilito, sceleri resisto. Postq. 212 a, Quid est quod animum meum frangere aut debilitare possit? in Vat.32 b, Tribunitios furores debilitare & reprimere. Epi.5 b, Et ipsa die qua debilitantur cogitationes inimicorum. pro Mur.134 b, Hæc amicorum studia debilitant. & ibid. Eiusmodi candidatorum amici intimi debilitantur. I.A.215 a, Consensus populi, si nos languescimus, debilitetur necesse est. de Fin.135 a, Sic uincunt, lætitia se efferunt, uicti debilitantur. pro Deio.144 b, Actio causæ maximè debilitatur loco. Attic.70 a, Tua profectio spem meam debilitat. I.A.195 a, Vtrum hoc est confirmare militum animos? an debilitare uirtutem? Tusc.243 b, Dolor ardentes faces intentat, is fortitudinem, patientiam se debilitaturum minatur. pro Mar.132 a, Nulla est tanta uis, quæ non debilitari ac frangi possit. Epist.234 b, Debilitor lachrymis. Item, Debilitari à iure discendo. L. Debilitatus.

DEBITIO, *onis*. debitum. Attic.228 a, Quintus de emendo nihil curat hoc tẽpore, satis enim torquetur debitione dotis. pro Plan.373 b, Dissimilis est pecuniæ debitio & gratiæ: nam qui pecuniam dissoluit, statim non habet id quod reddidit: qui autem debet, is retinet alienum: gratiã autem & qui refert, habet: & qui habet, in eo ipso quod habet, refert.

DEBITOR, *oris*. propriè is est, à quo inuito exigi pecunia potest. At.114 a, Ticinius debitoribus suis renũciauit, ut eodem fœnore uteretur. Epist. 139 b, Hæc est leuior plaga ab amico quàm à debitore. pro Fla.156 b, Fecit eadem omnia quæ nostri debitores solent: negauit enim se omnino uersuram illam fecisse Romæ. Off.46 b, Pecunias creditas debitoribus condonare. I.P.98 a, Nonne Fusidium creditorem debitoribus addixisti?

DEBITVM, *i*. debitio, æs alienum, pecunia debita, nomen. Attic.194 a, Leuatio quædam est si minus doloris, at officij debiti. Or.314 b, Animus mutila sentit quædam, quibus tanquam debitor fraudetur, offenditur. Att.212 a, Ne exilimes, qui non debita consectari soleant, quod debeatur remissuros. Qu.F.301 b, Itemq; misit ad Apollonienses, ne de bonis quæ Octauij fuissent, diminui pateretur, priusquam Fundanio debitum solutum esset. Anteq.192 b, Fidei conducit in loco debitum retribuere. & 193 b, Si meministis quod dedi, non debetis obliuisci, sed retribuere quod debetis.

DEBITVS, *a, um*. meritus, iustus. pro Mil.118 a, Vobis illæ feræ quidem, sed iustæ & debitæ pœnæ solutæ sunt. pro Cor. 67 a, Cui munus hoc debitum, & debitã iustamq; gratiam referò. de Ora.127 b, Vt etiam iracundiam non iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defenderes. & 144 a, Alicui debitam gratiam meritamq; referre. Bru.91 b, & I.A.211 a, Iustum ac debitum honorem alicui decernere. I.C.101 b, Vita multis supplicijs iustis debitisq; erepta. Att.283 a, Huic habiti à me honores nulli nisi debiti. pro Flac. 157 b, Soluere pecuniam alicui iam diu debitam. I.A.264 a, O fortunata mors quæ naturæ debita, pro patria est potissimùm reddita. Epi. 64 a, Reddere officium alicui iam diu debitum. At.286 b, Benefacta pro debitis exigimus. de Opt.243 a, Docere debitũ est, delectare honorarium, permouere necessarium. pro Qu. 6 b, Quod debitum non est, id datum non est. pro Clu. 24 b, Pecuniam alicui non debitam soluere.

DECANTATVS, *a, um*. peruagatus, peruulgatus. de Or.121 a, Quæstiones omnes animo percursas, ac propè decantatas habere debet. At.216.

DECANTO, *as*. canto, celebro, peruulgo. Att.216 b, Etenim hæc decantata erat fabula. de Or.115 b, Græcus doctor, qui alicui peruulgata præcepta decantat. de Finib.104 b, Quæ quidem res efficit, ne necesse sit ijsdẽ de rebus semper quasi dictata decantare, neq; à commentarijs suis discedere. de Diuin.202 a, Sola enim multorum annorum memoria non decantandi augurij, sed diuinandi tenuit disciplinam. Tusc. 203 a, Sed & iam decantauerant fortassè.

DECEDO, *dis*. cedo, discedo, morior. (Abcedo. Anteq.195 b, Ego inimicorum amentiæ salutis omnium causa, decedam. Cæl.Epist.111 b, Quod tibi decedenti pollicitus sum, me, &c. Anteq.194 b, Si uiolentiæ impetu opprimimur, decedam pro omnibus unus tribunitio furori. pro S. Ros. 30 b, Tametsi uicissè debeo, tamẽ de meo iure decedam. I.V. 117 a, Prætor ui cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere. Att.251 b, Sed cum uideas, quantum de iure nostro decesserimus, quid hæres? & ibid. Magna est nobis iactura facta iuris. At.91 b, Vt ex Cypro equites ante certam diem decederent. cõtra Rull.79 b, Decedere de possessione. Offi.47 b, Paulùm nonnunquam de suo iure decedere. de Sen. 90 a, Salutari, appeti, decedi, assurgi. pro Cæl.45 b, Dicit se nulla

cupiditate inductum de uia decessisse. pro Flac.151 b, Senatus nihil à superioribus cõtinuorum annorum decretis decessit. Ep.24 a, Itaq; constituisse dicuntur, in Cariam ex nostra prouincia decedere. pro Cl.55 a, An ut de causa eius nihil decederet? ad causam nouum crimen accederet? pro Qu. 3 a, Decedit ex Gallia Romam simul Naius. de Sen.92 a, Vetat Pythagoras iniussu Dei de præsidio & statione uitæ decedere. Epist.17 a, Sunt etiam qui putent, si decedas, à te relinqui posse, qui prouinciæ præsit. Epist.26 a, Ego de prouincia decedens quæstorem Cælium proposui prouinciæ. & ibid. Ex prouincia decedere. I.V.118 b, De prouincia decedere. pro Corn.56 a, & Epist.18 b, Qui de ciuitate quàm de sententia decedere maluit. Att.209 b, *αἰσχύνομαι* id fortè putabam, quòd omnes illi decesserant. pro Rab.97 a, Qui iam de uita decesserant. In Sal.272 b, Qui iam decesserunt. Att.4 b, Pater nobis decessit ad VIII. Calen. Decemb. At.7 a, Puer festiuus noster decessit.

DECEM & tres. pro S.Rosc.21 b, Fundos decem & tres reliquit.

DECEM & sex. pro sexdecim. pro Cl.33 a. L. Triginta.

DECEMBER, *bris*. L. Dies. I. Mensis.

DECEMPEDA, *æ*. eius mensuræ instrumentum, quo terram metiuntur metatores. I.A.260 a, Saxa peritus metator, urbem iam decempeda sua diuiserat. pro Milone 115 b, Qui cum architectis, & decempedis uillas multorum hortosq; peragrauit. Acad.32 a, Solis magnitudinem quasi decempeda metiri.

DECEMPEDATOR, *oris*. metator. I.A.255 a, L. Antonius æquisimus agri publici & priuati decempedator.

DECEMPRIMI, qui *ἀνὰ πέντε* Græcè dicuntur, nomen erat legationis Amerinorum: ut quinqueprimi, Agyrinẽsium in Sicilia, *πρῶτοι πέντε* à Græcis. pro S.R. Itaq; Decurionum decretum statim fit, ut decemprimi proficiscantur ad L. Syllam. I.V.162 a, Quinqueprimi accitu istius euocantur. & 263 b, Agyrinenses magistratus & quinqueprimi, &c.

DECEMSCALMVS. uidetur Cicero hoc usus quasi adiectiuo Actuarioli. L. Scalmus.

DECEMVIRI, *orum*. de Ora.90 a, & contra Rul.69 b, Nostri decemuiri, qui duodecim tabulas perscripserunt.

DECEMVIRALIS, *le*. ut amplissimum collegium decemuirale. in Ver.225 b, in Rul.63 a, Pecunia decẽuiralis. de Or.*

DECEMVIRATVS, *tus*. decem uirũm magistratus, & officium. contra Rul.78 a.

DECENTER, decorè. pro Cecin. 299 a, Iura à maioribus decentissimè descripta.

DECENTIA, *æ*. conuenientia, condecentia, decorum. de N.55 b, Venustatem, ordinem, & ut ita dicam, decentiam oculi iudicant.

DECERNO, *nis*. statuo, constituo, in animum induco, destino, mihi certum est, consilium est, animo intendo, consilium capio, iudico, censeo, sancio, decretum facio, decretum interpono, creui, sententiam dico uel fero, decerto. Attic.95 b, Decreueram cum eo ualde familiariter uiuere. de Or.123 a, Minimè, in quit Antonius, ac sic decreuit philosophari potius, ut Neoptolemus apud Ennium paucis. Att.99 b, & Epist.39 b, Supplicationem mihi nunc decreuit Cato. de Fin. 111 b, Cum senatus triumphum Africano decerneret. Epist. 274 b, Itaq; feci supplicationẽ decretam: id est, décreui supplicationem. quidam enim sic distinguunt. Epi.2 b, Crassus treis legatos decernit, nec excludit Pompeium: censet enim etiam ex ijs qui cum imperio sunt. Epi.24 a, Sum solicitus, quidnam de prouintijs decernatur. & 41 b, Ad me adire quosdam memini, qui dicerent nimis magnos sumptus legatis decerni. & ibi. Ego censui sumptus legatis quàm maximè ad Itgem Corneliam decernendos. Atti.99 a, Annuus sumptus mihi decretus est. Epist.21 b, Itemq; petiui à te non ut decernatur aliquid noui, quod tolet esse difficilius, sed ut ne quid noui decernatur. & 4 a, In primis q; ut quę Titus Appius de eius re decreuerit, ea comprobes. Att.282 a, Decernere honores alicui. & 82 a, Nullos honores mihi nisi uerborum decerni sino. Qu.Fr. 393 b, Hæc inilitutio potest sustinere in rebus statuendis decernendis q; eam seueritatẽ, quæ, &c. ad Bru.91 b, Honos debitus dijs immortalibus decretus est. At.163 b, Res quas Cæsar statuit, decreuit, egit, &c. & 263 b, Cos. de consilij sententia decreuerunt secundum Buthrotios. Attic.54 b, Nunciat iam populo pontifices secundum se decreuisse. & 204 b, Consules decreuerunt secundum Cæsaris decreta & responsa. Attic. 283 a, Decreui ut in fastis ad eum diem Bruti nomen inscriberetur. Quin. Fratr.395 a, Prætor edixit ne ad ludos pecuniæ decernantur. & ibidem, Cum ad templum monimentumq; nostrum ciuitates decreuissent. Attic.112 a, Posthumus de quo nominatim decreuit senatus ut iret in Siciliã. pro Do. 128 a, Nullum est in hac urbe collegiũ, quod nõ amplissimè de salute

decreuerit.I.V.100 b,Verres contra edictum suum sine ulla regione decernebat. pro Fl. P. Orbius contra te omnia decreuit. pro Dom. 216 b, Non oportet quicquam uni extra ordinem decerni.Epi.8 b,Stipendium Cæsari decretum est, & decem legati. de Ora.140 b,Decreta uirtuti præmia.I.C. 119 a, Vos mea diligentia patefactam esse cõiurationem decreuistis. I.C.114 a, Atque hoc idem decretum est in L. Cassium. in Verr.141 b, Senatus decreuit, populusq; iussit. pro Cæl.45 b, Si esset aliqua dissimilis istius, quæ haberet palàm decretum semper aliquem,&c. pro D.218 a, Lex decreta.ad Her.9 b,De eadem re sæpe alius aliud decernit, aut iudicat.pro Mur.134 b,Aequalitas decernendi.Attic.47 a,Nihil impertisti tuæ prudentiæ ad salutem meam,quod aut in meipso satis esse consilij decreueras,aut,&c.

DECERNERE,decantare.de Ora.127 a,Pro mea omni fama fortunisq; decerno. At.122 a, Pẽdeo animi expectatione Corfinienſi,in qua de salute reip.decernitur.pro Qu.1 b,Vno iudicio de fortunis omnibus decernere. At.163 a,Sed utinam meo solùm capite decernerem. &102 b, Sic omnia facere omnis debet,ne armis decernatur. de Or. 138 a, Certamen quod ferro decernitur.

DECERPO,*pis*. delibo,excerpo,aufero. pro Mar.132 a,Nihil tibi ex ista laude Centurio,nihil præfectus decerpit. de Or.130 a,Ne quid iocus de grauitate decerperet. Tusc.135 b, Humanus animus decerptus ex mente diuina.

DECERTATIO,*onis*.dimicatio, concertatio. in Arat. 235 a, Harum rerum omniũ decertatio consulibus cõmissa est.

DECERTO,*tas*.depugno,dimico.Offi.7 b,Duo genera decertandi sunt,unum per disceptationem, alterum per uim: illud proprium est hominis,hoc belluarum.Ep.64 a,Cum multis consularibus tanta contentione decertaui, quanta nunquam antea. de Finib.125 a, Locus ubi Demosthenes & Aeschines inter se decertare soliti sunt. de Pro.75 b, Cæsar cum acerrimis nationibus, Germanorum prælijs felicissimè decertauit. pro Dom.226 a, Vi & armis contra uim decertare. I.A.160 a,An decertare mecum uoluit contentione dicendi?pro Pla.277 b,Iure & legibus disceptando decertare.)(.Armis dimicare.

DECESSIO,*onis*. abitus,discessus, diminutio. Epi.94 b, Is mecum sæpe de tua mansione aut decessione communicat. Attic.95 a, Mihi decessionis dies ἀνακάτωσις obrepebat. Qu. Fr.290 a,Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam. pro R.P.127 b, Non intelligo hoc quale sit, utrùm accessionem decumæ centesimæ, an decessionem de summa fecerit. & ibid.Decessionem mille talentûm esse factam. de Diuin.115 b, Hæc decessio capitis aut accessio subitóne fieri potest? de Vniuers. 198 b, Nec enim ulla decessio fieri poterat, nec accessio.

DECESSVS,*us*. decessio,mors.de Am. Me ipse consolor & maximè illo solatio, quòd eo errore careo, quo amicorum decessu pleriq; angi solent. I.A.Orat.2, Decessus è prouincia.Ep.lib.8,Quod ad decessum tuum attinet.

DECET, *bat*. conuenit,decorũ est,dignum est, postulat,patitur,par est,aptum est. de Or.162 b, Nunc quod aptum sit: id est,quod maximè deceat in oratione,uideamus. Off.25 b, Quid deceat,& quid aptum sit personis, &c. de Orat.95 a, Non eum pudendo, sed non faciendo id quod non deceat, impudentiæ nomen fugiendum est. & ib.b,Quem non decet,hunc ad id quod possit,detrudendum puto. &116 a, In quibus neque abesse quicquam decet,neque redundare.At. 93 b,Quo maiorem spem habeo,nihil fore aliter ac deceat. Orat. 293 a, Vt in uita, sic in oratione nihil est difficilius, quàm quod deceat, uidere. & ibidem b, Decere declarat, quasi aptum esse,consentaneumq; personæ, quod in omnibus rebus ualet, contraq; item dedecere. Offic.19 a,Quod decet, honestum est: quod honestum est,decet. &22 b,Nihil decet inuita, ut aiunt, Minerua. de Diuin. 88 b, Sed exemplis grandioribus decuit uti. in Anton.205 b,Res confecta est,minus quidem illa seuerè quàm decuit,non tamen omnino dissolutè. de Opt. 243 b, Si eodem modo putant dici pro Milone decuisse. Offi.23 a,Nec uelle experiri,quàm se aliena deceant. &ibid. Id enim maximè quemq; decet, quod est cuiusque suum maximè.Orat.192 a,Decet hoc nescio quomodo illum.de Prou.77 b,Hoc decet me, & conuenit ijs rebus quas gessi. de Finib.103 b,Decet cariorem esse patriam nobis, quàm nosmetipsos. Tuscul.211 a,Oratorem iratũ non decet, simulare non decet. de Legib.170 b, Fieri sic decet.

DECIDO,*dis*. cado. Of.41 b, Ficta omnia tanquam flosculi decidunt.de Sen.92 a,Poma ex arboribus, si matura sint,decidunt. de Ar.256 b, Ne in unius imperium res decidat,admonemur.At.36 a,Decidere ex astris.

DECIDO,*dis*.decisionem facio, transigo, pactionem facio. de Aruisp.253 a,Clodius cum ptopinquis suis decidit ne reos faceret.pro Quin.3 b,Decidis statuisq; tu quid ad denarium solueretur.& ibid.a, Per te C.Aquili decidit P.Quintius,quòd liberis Scapule dissolueret.I.V.101 b,Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se ire iussurum. I.V.125 a,Qui cum reo transigat, pòst cum accusatore decidat. I.V.159 b, Qui medimnis D C C. decidere uoluit. pro S.R.30 a, Transigere atq; decidere cum aliquo. & 50 b, Magno tuam dimidiam partem decidisti. &ib.Tuam partem dimidiam quemadmodum uis decide. &ibid. De rotare,inquit,decidisti:ergo huc,&c.pro Qu.3 b,Decidere de omnibus rebus rationibusq; societatis.

DECIMVS. in Ant.175 a, Hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenit.

DECIPIO,*pis*. capio,impono,circumuenio,fraudo,circunscribo,induco,fallo,supplanto,fucum (ut dicitur) facio,in fraudem impello,in errorem induco,uerba do, errorem obijcio,errorem incutio,in fraudem deduco, aucupor, eludo. de Diu.132 b, Nam illa amphibologia, quæ Crœsum decepit,uel Chrysippum potuisset fallere.At.208 a,Nisi fortè mo communis φιλοτιμία decipit. At.4 b,Quod te de Taiano negocio decepisse scribis, id ego Tadio gratum esse intellexi. de Or.135 b,Decipere expectationem alicuius.Ac.17 a,Decipi,falli,capi. pro Fl.163 b,Cur matris imbecillitatem epistolis aucupatur? Attic.245 a, Verba mihi dari facilè patior, in hoc q; me libenter præbeo credulum.

DECISIO,*onis*..transactio. pro Qu.R.53 a, Dicam decisionem factam esse,quæ facta non est. pro Fl.162 b, Decisionis arbiter C. Cæcilius fuit. pro Cecin.395 b, Nostra decisio de æquitate.

DECISVS,*a,um*. I.V.Act.7,Quibus omnibus rebus actis atque decisis,producuntur è carcere.id est,transactis.

DECIVS,*cij*. Tusc.167 b.

DECLAMATIO,*onis*.domestica exercitatio &umbratilis, & commentatio inclusa, quo in genere pueri apud magistros exercentur. pro Mu.134 a,Nõ placet mihi declamatio potius quàm persalutatio. Tusc.129 b, Hæc mihi senilis est declamatio. pro Planco 260 b, Vulgaris & peruulgata declamatio. Item, Declamationis nomen apud nullum autorem antiquũ ante ipsum Ciceronẽ inueniri potest. Seneca.

DECLAMATOR,*oris*. de Ora.155 b,Non eum declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat. pro Pla.177 a,Non uobis uideor cum aliquo declamatore disputare?Item,Declamator de ludo.L.Rabula.

DECLAMATORIVS,*a,um*. de Orat.91 a,Declaratur utrum in hoc declamatorio sit opere iactatus. Qu.Fr. 323 b, Puer magis illo declamatorio genere delectatur, in quo quoniã ipsi fuimus, patiamur illum ire nostris itineribus.

DECLAMITO,*as*.de Orat.107 a,Græci qui annos complures sedentes declamitant. Tusc.149 b,Vt enim antea declamitabam causas,quod nemo diutius fecit, sic hæc mihi senilis est declamatio.Ep.265 a,Præterea declamitare Græcè apud Cassium institui, Latinè autem apud Brutum exerceri uolo.de Cl.194 b,Commentor declamitans (sic enim nunc loquuntur) sæpe cum M. Pisone, aut cum aliquo quotidie. I. A.168 b,Quanquam tu quidem uini exhalandi, non acuendi ingenij causa declamitas.

DECLAMO,*as*.ualde clamo,exerceor,ludo.de Fin.125 a,Ad fluctum,aiũt,declamare solitum Demosthenẽ, ut fremitum assuesceret uoce uincere. I.V.234 b, Ille insanus,qui pro isto contra me uehementissimè declamasset, libellum mihi dat. Ep.43 a,Maiestas est (ut Sylla uoluit) ne in quemuis impunè declamare liceret. Att.227 a, Haud amo uel hos designatos,qui etiam declamare non coegerunt. pro S.R.32 a,Quæ mihi uisus est ex alia oratione declamare. I.A.198 a, Ipse interea decem & septem dies de me declamauit, ut digestio potius quàm declamatio uideretur.de Orat.97 a,Exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari.

DECLARATIO,*onis*.Epi.255 b,Liber iste quem mihi misisti,quantam habet declarationem amoris tui.

DECLARO,*as*.significo,demonstro,ostendo,renuncio.Ep. 69 b,Itaq, hoc sæpius dicendum, tibiq; non significandum solùm,sed etiam declarandum arbitror, nihil mihi esse potuisse tuis literis gratius. I.A.202 a,Lepidus gemitu & mœsticia declarauit quantũ haberet odiũ seruitutis. Ora.217 b, Quod plurimis locis perorationes nostræ uoluisse nos ea animo contendisse declarãt. Of.34 a,Hoc autem tẽpore tantum nobis declarandũ fuit,cur,&c. At.86 b, Qui declarauit quãti me faceret,cùm sæpe,tũ in Bursa.pro Do.232 b,Is nullam beneuolentiã insignẽ in rempub.declarat. de Di.106 b, Homo signis quibusdam cõsequentia declarantibus futura præsentit.de D.80 b,Volatibus auium cantibusq; ut certissimis signis declarari res futuras. de N.59 a, Multa oraculis declarantur,multa uaticinationibus. Par.125 a,Copiam rerum declarat satietas rerum & abundantia. de Orat. 101 a,

Actionum genera quædam maiorum consuetudinem uitamq; declarant. de Orat.163 b, Gestus sententiam non demõstratione,sed significatione declarans. de D.38 b,Declarãt illa quidẽ acumen interpretis,sed,&c. de Orat.135 a,Cannius exclamat neutrũ illis literis declarari: id est, A.F.P.R. Off.6 a, Declarauit id modò temeritas C.Cæsaris, qui,&c. de Fin.92 b,Plura uocabula idẽ declarantia. Ora.203 b,Decere perfectionem declarat officij. & ibid. Decere declarat quasi perfectũ esse,&c.de Or.147 a,Verba usitata & propria demonstrantia ea, quæ significari & declarari uolemus. de N.27 a,Præsentiam sæpe Diui suam declarant. de Or.100 b, Propriam cuiusq; rei uim definitione declarare. de Vn. 202 a, Qui eatenus se nobis declarant, quoad ipsi uolunt. pro Mur. 124 b, Profectò etiam rectius in iudicio consulis designati, is potiss.imum consul, qui consulem declarauit, autor beneficij populi Romani, defensorq; periculi esse debebit. & ibid.Illo die, quo L.Murenam consulem renunciauit. cont.Rull.66 b, Itaq; me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi uestri conzursus,non singulæ uoces præconũ, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. Att. 38 a,Clodius tribunus plebis declaratus.

DECLINATIO, *onis.* deflectio.)(.Appetitio. de Nat.66 a, Nullum animal est, in quo non & appetitio sit,& declinatio naturalis. pro Cl. 48 b,& At.34 b, Neq; hæc tua recusatio confessio sit captæ pecuniæ,sed laboris & periculi declinatio. de Fat.144 b,& de Fin.52 b,Epicuri atomorum declinatio commentitia. de Fat.149 b,Cum attulisset nullã causam, quæ istam declinationem efficeret: tamen, &c. I. C. 100 b,Ictum parua quadam declinatione, ut aiunt,corpore effugere. de Orat.162 a,Declinatio breuis à proposito.

DECLINO, *as.* deflecto,decedo, uito,declinationem efficio, de uia deducor.)(.Appeto,ascisco. de Orat.123 a,Sed ut eò reuertatur unde huc declinauit oratio:uidésne,&c. Ora. 209 b,Vt declinet à proposito,deflectatq; sententiam. Tusc. 212 a,Vt bona natura appetimus,sic à malis natura declinamus:quæ declinatio,si cum ratione fit,cautio appellatur de Nat.66 a,Appetuntur quæ secundum naturam sunt,declinantur contraria. Attic.33 b,34 a, Declinare periculum sine molestia. Orat.219 b, Testẽ declinare impetum aduersarij. de Finib.125 a,Declinare de uia ad dextram. Attic,231 b,Non arbitrantur Antonium à Capua declinaturum. pro Planc. 280 a,Vrbem illam declinaui,quæ,&c. pro Clu.39 b, Declinare de statu suo. de Amic.107 b, Nonnunquam declinandum est de uia,modò ne summa turpitudo sequatur. Offic. 29 b,Quæ autem parua uidentur delicta,ab his est diligentius declinandum. de Le.167 b, At ego huc declinabam non inuitus. Off.4 b, Declinare uitia. &5 a,Et declinare ea quæ nocitura uideantur. de Fa.144 b,Motus extra põdus & plagam,cum atomus declinat interuallo minimo. de Finib.52 b,& de Nat.15 a, Epicurus ait, sine causa declinare atomos. de Fat. 149 b, Atomum loco moueri, & declinare dicis. & ibid. Quæ ergo noua causa in natura est,quæ declinet atomum:id est,deflectat.&144 a,Cum duo indiuidua per inanitatem ferantur,alterum è regione moueri,alterum declinare. pro Sest.19 b,Magna rerum permutatione impendente declinaui paululum. pro Mil.109 b, Declinare laqueos iudicij. de Fin.128 a, Declinare aliquid.)(.Asciscere aliquid. Par.235 a,& de Natur.54 b, Declinare aliquid: id est,uitare & fugere.

DECOCTOR, *oris.* qui suam rem confecit,inficiator,fraudator.I.A.169 a,Decoctoribus lege Roscia certus locus erat constitutus.I.C.105 a,Exercitus collectus ex senibus desperatis,ex rusticis mendiculis,ex decoctoribus.

DECOCTVS, *a,um.* de Orat.152 b,Suauitas austera,solida.)(.Dulcis,decocta.I.P.Argentum decoctum.

DECOLOR, *ris.* quod colorem amisit,sine colore.Tusc.179 a,Iam decolorem sanguinem omnem exorbuit.Poetæ.

DECOLORATIO, *onis.* liuor.de Di.120 b,Sed & decoloratio quædam ex alia contagione terrena, maximè potest sanguini similis esse.

DECOLORATVS, *a,um.* sine colore.ad Her.7 b,Si tumore aut liuore decoloratũ est corpus mortui, significat eum ueneno necatum. &14 b, Mortuum deformatum, tumore præditum,corpore decoloratum constat fuisse.

DECOQVO, malè rem rego,conturbo. I.A.169 a,Tenésne memoria prætextatum te decoxisse? & ibid. Qui fortunæ uitio,non suo decoxisset.At.144 a,Sciebam eum agrum decoquere quoto anno.Item,Suauitas austera,solida.)(.Dulcis,decocta.L.Decoctus.

DECOR, *oris.* L.Decus. Acad.45 a, Theophrastus spoliauit uirtutem suo decore,imbecillamq; reddidit, quòd negauit in ea sola positum esse beatè uiuere.de Fin.56 a,b,Factis uirorum fortium,non emoluméto aliquo, sed ipsius uirtutis decore laudandis.

DECORATVS, *a,um.* ornatus.Tusc.251 a,Cassum quiddam, & inanis uocis sono decoratum.

DECORE, decenter. Offi.23 a,&26 a,&c de Di.84 b,Vt ea si non decorè, at quàm minimè indecorè faciamus. de Or. 96 b,Loqui ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. &160 a,Quibus hi tres pedes in principio continuandorum uerborum satis decorè cadunt.

DECORO, *as.* honesto, orno, cohonesto, celebro.)(.Dedecoro. de Orat.101 a,Cum honestus labor honoribus, præmijs, atq; splendore decoretur. Oct.221 a, Scipiones patriã suam spolijs triumphisq; decorarunt. Ac.a,Quæ populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, ea ferè sunt & Græcis & Latinis literis celebrata. de Orat.105 a, Socrates respondit sese meruisse ut amplissimis honoribus & præmijs decoraretur.de Cla.189 a,Hæc omnia uitæ decorabat grauitas & integritas.I.V.131 a,Id oppidũ maximis monumentis decoratur. pro Li.138 a, O clementiam admirabilẽ, atq; omnium laude,prædicatione,literis monumẽtisq; decorandam.pro Ar.190 a, Omnes deniq; illi Maximi, Marcelli,&c. non sine cõmuni omnium nostrũm laude decorantur. Anteq.192 b, Quos maiores nostri æterna triumphi laude decorarunt. pro Cor.57 b, Quem pop.Romanus singularibus honorib. decorauit. I.P.85 a, Respublica quam ipse decorarat atque auxerat. Tusc.155 a,Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit. cur? uolito uiuus per ora uirũm.

DECORVM *n.* decus. Orat.203 a,Vt in uita, sic in oratione nihil est difficilius quàm quod deceat. πρέπον appellãt Græci,nos dicamus sanè decorum. huius ignoratione non modò in uita,sed sæpissimè & in poematis, & in oratione peccatur.Of.19 a,Hoc loco continetur id quod dici Latinè eorum potest,Græcè enim πρέπον dicitur: huius uis est, ut ab honesto non queat separari. Offic.19 b,Decori descriptio duplex: nam & generale quoddam decorum intelligimus,quod in omni honestate uersatur, & aliud huic subiectum, quod pertinet ad singulas partes honestatis. & ibi de utroque decoro. & ibid. Decorum quod poetæ sequuntur.Atti.208 b,Illam Academicen συνήθειαν, totam ad Varronem traduximus, quæ modò fuit Catuli, Luculli, Hortensij:deinde quia παρὰ τὸ πρέπον nõ uidebatur,quod erat hominibus nota,&c.simulac ueni ad uillam, eosdem illos sermones ad Catonem Brutumq; transtuli. Off. 19 b, Seruare decorum.Offi.73 b,Seruire personæ.pro Sest.25 a,Scio quid grauitas uestra, quid hæc aduocatio, quid ille conuentus, quid dignitas populi Ro.& quid periculi magnitudo,quid ætas,quid honos meus postulet.decori est explicatio.

DECORVS, *a,um.* quod decet, conueniens, πρέπων, consonus.)(.Indecorus. Att.72 a,Patras accedere sine ijs impedimentis, non satis uisum est decorum. Offic. 13 b, Nihil nisi quod honestum decorumq; sit,expetendum est. de Nat. 56 b,Aurum res est ad usum apta,& ad ornatum decora.de Senect.82 b, Sed tamen decorus est sermo senis quietus & remissus.de Leg.169 a,de Vn.198 a,Color albus præcipuè decorus Deo est. de Diu.104 b,Quod non decorum est,nec dignum dijs. de Leg.173 b, Quæ cuiq; Diuo decoræ gratæq; sint hostiæ,prouidento. Off.220 a,Omnino si quicquam est decorum,nihil est profectò magis quàm æqualitas uniuersæ uitæ,tum singularum actionum. de Diu.93 b,Epicurus sentit nihil unquam elegans,nihil decorum.Ac.2 b,Hoc tibi nõ ita decorum est. At.64 a,Vt uix satis decorum uideretur, eum plures dies esse in Tusculano.de Di.85 a, Ocia qui studijs læti tenuere decoris.Horten.38,Et Lycum nigris oculis nigroq; decorum Crine.

DECREPITVS, *a, um.* senectute affectus, confectus senectute,qui summa senectute est. pro Cæl.45 b, Tristis ac decrepitus senex.

DECRESCO, *scis.* subsedeo,decedo. de Diu.115 a,Ostreis & conchilijs omnibus contingit, ut cùm luna crescant pariterq; decrescant:id est,exhauriturr.

DECRETVM, *ti.* interdictum,consultum, scitum, διάγμα. I.V.132 b, Qui Romę totũ edictũ, & annua decreta uẽdidit. I.V.95 b, Qui secretis edictis q; tuis in te cõcitati sunt.pro S. R.22 b,Decurionũ decretũ statim sit, ut Decẽ primi proficiscantur ad L.Syllã. ad Her.9 b,Iudicatum est de quo sententia lata est,aut decretũ interpositum. I.V.132 b,Verres ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam accepit. pro Do. 227 b, Omnes publicanorum societates de meo consulatu amplissima atq; ornatissima decreta fecerunt.Ep.224 b,Pecuniam neq; ex edicto,neq; decreto depositã habuit.Postq. 204 a, Senatus à quo sæpe munificentissimis decretis honestati sumus. Attic.151 a,Cæsar uolet augurum decreta facere. I.A.153 b, Ne qua tabula ullius decreti Cæsaris aut beneficij figeretur. contra Rul.74 b,Cur non item & cum decreto & palàm regionẽ illã petiuerunt?At.263 a,Si ea decreta,quæ

ta,quæ de Cæsaris actis interposita sunt,non seruãtur, magna perturbatio rerum futura est. Att.264 a, Decretũ quod Cos.secundum Buthrotios fecerunt. &262 b, Liberalissimum decretum abstulimus,quod & obsignatum ab amplissimis uiris. pro Mil.109 a,Cum Pompeius de me decretum Capuæ fecisset.I.V.144 b,Decretum factum.I.A.226 b,Si omne ius decretis reip. statueretur. pro Dom.218 a, Senatus decreta.Acad.8 a,Sapientia neque de se ipsa dubitare debet, neque de suis decretis, quæ Philosophi uocant δόγματα, quorum nullum sine scelere prodi poterit. Acad.27 a, Nullum sapientis decretum esse potest, nisi cõprehensum, perceptum,& cognitum. de Fin.70 b, Est enim tanti Philosophi,audacter sua decreta defendere.

DECRETVS,*a,um*.de Pro.76 b,Is prouinciam desponsam, non decretã habere uidetur: id est,perpetuam,non ad tempus demandatam.

DECVMA,*mæ*.decima pars,quam orator decumano dabat. I.V.153 b, Quantum decumanus edidisset,tantum sibi decumæ dare oportere. &163 a, Aratori nouem partes reliquas factas esse.&170 a,Ager uectigalis pop.Rom. ex patte decuma. pro Do. Decumæ facinorũ & stuprorum. in Ver.act.5, Adijcere decumas alicui.L.Scriptura.

DECVMANVS,*ni*. magnus, & publicanus,qui decumas exigit. de Fin.69 b,O Publi,ô Gurges Galloni,es homo miser, inquit, cœnasti in uita nunquam bene, cùm omnia in isto consumis, squilla atque acipensere,cum decumano. in Verr.153 b,& 154,De decumanis,qui decumas exigebant.

DECVMBO,*bui*. cubo,iaceo.Tus.183 b,Mittunt etiam uulneribus confecti ad dominos,qui querant,si satisfactum ijs uelle decumbere. &ibi. Quis non modò stetit,uerùm [illegible]m decubuit turpiter. I.A.190 b, Quod gladiatores nobiles faciunt ut honestè decumbant, faciamus nos principes orbis terrarum. I.V.160 b, Cum Apronius in triclinio, quod in foro strauerat,decubuisset.

DECVRIA,*riæ*.classis,ordo iudicum Romæ,à decies centenis iudicibus appellata, qui in singulis curijs sedebant.I.A. 156 a,Lex promulgata est de tertia decuria iudicum.&97 a, &246 b,I.V.125 a,Hunc hominem iudicum numero habebimus? hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit? &189 b,Qui nummulis corrogatis de scenicorum corollarijs cum decuriam emerunt, ex primo ordine explosorum secundum ordinem ciuitatis uenerunt. pro Clu.39 a,Multa ab eo petita est sicut ab Iunio, quòd non suæ decuriæ munere,neque ex lege sedisset. I.V.108 a,& 153 b, Ex hac decuria nostra.

DECVRIATIO,*onis*. in curias distinctio & descriptio. pro Plan.268 a,Decuriatio tribulium,descriptio populi,&c.

DECVRIATVS,*a,um*.in curiam ascriptus.Qu.Fr.300,S.C. factum est,ut sodalitates decuriatiq; discederent. pro Do. 215 b,Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum.

DECVRIO,*as*. est in curiam ascribere.pro Plan.268 a,Doce decuriasse Plancium,conscripsisse populum, &c. & ibid.b, Tu doce Plancium sequestrem fuisse,largitum esse,conscripsisse,tribules decuriauisse. pro Sest.10 a, Cum uicatim serui conscriberentur,decuriarentur. I.A.212 b, Non rursus im probos decuriabit? non solicitabit agrarios?

DECVRIO,*onis*. quasi senator in municipio uel conuentu. pro S.R.22 b,Decurionũ decretum statim fit, ut decem primi proficiscantur ad Syllam.pro Cl.26 a,Illum tabulas publicas Larini corrupisse decuriones uniuersi indicarũt. pro Sest.4 b,Recita quid decreuerint Capuæ decuriones. Item, L.Manlius est unà cum reliquis Neapolitanis ciuis Romanus factus,decurioq; Neapoli.

DECVRRO,*ris*. Tusc.151 a,Iam uideo calcem ad quem cum sit decursum,nihil sit præterea extimescendum.

DECVRSIO,*onis*. excursio. Epist.171 b, Necesse est Antonius Apẽnino alpibusq; se teneat, & decursionib. per equites,quos habet multos,uastet ea loca quæ incurrerit.Bruti.

DECVRSVS,*a,um*. confectus. de Sen.94 b,Nec uerò uelim quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari. pro Qu. 16 b,Biduo DCC millia passuum esse decursa.&154 a,DCC millia passuum uis esse decursa biduo. &18 b, Propè acta iam ætate decursaq;. Epistol.122 b, Cætera porrò & ætate iam sunt decursa, &, &c. de Ora. 97 a, Ista quæ abs te breuiter de arte decursa sunt, audire cupimus: id est, cursim indicata.

DECVRSVS,*sus*. spacium,functio. Epist. 31 b, Facilior erit mihi quasi decursus mei temporis. de Orat. 85 a, Decursus honorum.

DECVRTATVS,*a,um*. de Orat.97 a,Animus mutila sentit quædam,& quasi decurtata.

DECVS,*oris*. honor,laus,dignitas, honestas, ornamentum. de Or.101 b,Egò mihi hoc præsidium cõparaui, non solùm

ad usum forensem, sed etiam ad decus atq; ornamentum se nectutis. I.V.223 a, Decora atq; ornamenta fanorum. pro Cec.290 a,Falcula decus atq; ornamentum iudiciorum. I. A.171 a,Cn. Pompeius qui populi Romani decus ac lumen fuit. de Nat.3 b, Hoc magni interest ad decus & laudem ciuitatis. Att.187 a,Vt cernat duplici decore cumulatam domum. Off.25 a, Ciuitatis dignitatem & decus conseruare. & 4 b, Honestatem & decus conseruare. de Pro.74 b, Sed decus illud & ornamentum triumphi minuendum non putaui. de Finib.72 a,Vna simplex,cuius autor Zeno,posita in decore tota:id est,in honestate. de Fi.73 b,Epicureos nisi arguimus,omnis uirtus,omne decus,omnis uera laus deseren da est.& 139 b,Ad laudem & ad decus nati sumus. Epi.151 b, Verum decus in uirtute positum est.de Finib.76 b,Adeunda sunt pericula decoris honestatisq; causa. Tusc.194 a, Cum decore atq; omni me orbatum laude recordor.de Cl.169 b, Vt homini decus est ingeniũ,sic ingenij lumen est eloquentia.de Cl.176 a,M.Brutus in quo magnum fuit Brute dedecus generi uestro. de Cla.196 b, Et ijsdem artibus decus omne uirtutis inunxisti. Off.28 b,Modus autem est optimus, decus ipsum tenere.de Leg.167 a,Decus quod antiqui summum bonum esse dixerunt, hic solum bonum dici: item, Dedecus,quod illi summum malum,hic solum.

DECVSSO,*as*.in formam X literæ constituo. de Vn. 199 a, Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in lõgitudinem diffidit, mediq; accõmodans,mediã quasi decussauit.

DEDECET,*bat*. indecorum est.)(.Decet,decorum est. Or. 293 b, Decere quasi aptum esse & consentaneum personæ, cõtraq; itẽ dedecere. de Orat.96 a, Iis quæ habeas modicè ac scienter uti,& ut ne dedeceat.Tusc.221 a,Oratorẽ irasci minimè decet,simulare non dedecet. Offi.29 b, Vt si quid dedeceat in illis,uitemus & ipsi.aliter,In illos.

DEDECORO,*as*. dedecore afficio,turpifico.Offic.53 b,Ta inanem redire turpissimum est, dedecorantem & urbis autoritatem & magistri.

DEDECVS,*oris*. turpitudo, nota turpitudinis,infamia,probrũ, labes, macula, ignominia, labes turpitudinis, opprobriũ. Tusc.177 b,Nihil uideri debet peius dedecore. I.A. 190 b,Nihil est detestabilius dedecore. de Leg.167 a,Antiqui decus summũ bonũ esse dixerunt:itẽ, Dedecus summum malũ.ad Her.17 b,Dolor dedecore & infamia leuior est. Offic. 28 a,Ampla domus dedecori domino sæpe sit,si est in ea solitudo.At.122 b,Vnũ etiam restat amico nostro ad omne dedecus.&124 b,Sed uereor, ne cum nihil proficiã, etiam dedecori sim.Off.24 b,Optima hereditas à patrib.traditur liberis, gloria uirtutis, cui dedecori esse nefas iudicandũ est. de Diu.113 a,Cum ignominia & dedecore mori. I.V.75 a, & Att.138 b, Admittere dedecus.Off.25 a,Sin autem libidinum intemperãtia accesserit,duplex malum est: quod & ipsa senectus cõcipit dedecus,&c. Epist.40 b, Admissum dedecus cõfitebor.pro Mu.126 b,Sed aliquod aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum est flagitium ac dedecus. I.C.100 a, Quæ nota domesticæ turpitudinis non inusta uitæ tuę est? quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiæ? pro Cl.19 b, Sine summo dedecore uitæ ac turpitudine. Att.119 b,Subire periculum cum aliquo fortè dedecore.de Fin.58 b, Incurrere in dedecora. Att.160 a, Nec uersari inter eos sine dedecore potero. I.V.160 b, Homo in dedecore natus. de Cl.176 a,M.Brutus in quo magnum fuit Brute dedecus generi uestro. pro S.R.29 b,Sumptus effusi cum probro atque dedecore. Ac.256 b, Factum meum flagitij plenum & dedecoris.pro Clu.30 a,Iudicia uera atq; insigni turpitudine nota atque oppressa dedecore & infamia. ad Her. 35 a, Aliquem suis maculæ & dedecori esse.

DEDICATIO,*nis*. consecratio.pro Dom.234 a, Nisi quem fortè illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret. pro Do.238 a,An consecratio nullum habet ius? dedicatio est religiosa? pro Do.237, Postem teneri in dedicatione templi oportet.

DEDICATVS, *a, um*. de Leg.168 a,Ingeniumq; in se suum sicut simulachrum aliquod dedicatum putabit. de Nat. 38 a,Fides & mens,quas in Capitolio dedicatas uidemus à M. Aemilio. & ibid,Virtutis & Honoris templum à Qu.Maximo dedicatum.

DEDICO,*as*.dico,consecro,religiosum facio,religionem in aliquẽ locum infero, aliquẽ locum religione deuincio. I.V. 228 b,Marcellus duo tẽpla dedicaturũ se Romæ uouerat. I. V.214 b,Vt cum audissent simulachrũ Iouis Opt.Max. dedicatũ,legatos mitterẽt. pro Ar.189 b,Smyrnæi delubrũ Homero dedicauerunt. pro Do.237 b,Simulachrum aut aram dedicare. de Leg.156 b, Romulus templum sibi dedicari in eo loco iussit. de Nat.41 b, Consecrare & publicè dedicare aliquem deum. & 62 a,Aedes Castori & Polluci in foro dedicata. pro Do.233 b,Quid quod nunc apud Pontifices agis?

te meam domum consecrasse,te monumentum fecisse,te in ædibus meis signum dedicasse.de Le.175 a,Bene uerò quòd mens,pietas,fides consecratur manu,quarum omnium dedicata publicè templa sunt. pro Fl. Ad hæc prædia incensa dedicauisti.

DEDISCO,*fcis*.quæ didici obliuiscor.de Or.111 b,Cum iuuentus nostra dedisceret penè discendo.de Clar.169 a, Eloquentia loqui penè dedidicit. &179 b, Hæc uerba mutari dediscíq; possunt.pro Qu.10 a, Etenim si uult bonorum uirorum instituto uiuere,multa oportet discat atq; dediscat. Epi.138 b,Dediscendæ tibi sunt sportellæ & artolagani tui. &141 b,Deinde uereor,ne nescio quid illud, quod solebas, dediscas,& obliuiscare cœnulas facere.

DEDITIO,*onis*. subiectio,cum quis se in hostis potestatem tradit.pro Pomp.10 b, Pompeius eis spem deditionis non ademit,obsides imperauit. I.A.257 b,Cum locum tibi relictum non modò ad pacem, sed ne ad deditionem quidem feceris. Of.74 a, Atq; huius deditionis ipse qui debebatur, autor fuit. I.A.193 b,194 a,Maiores nostri bellicosissimas gẽtes in deditionem imperij redegerunt.

DEDITICIVS,*a,um*.deditus. At.274 b,Id senatusconsultũ plerìq; interpretantur etiam ad tuos siue captiuos,siue dediticios pertinere.

DEDITVS,*a,um*.Epi.8 b,Vt te admoneam,quod ipse literis omnibus à pueritia deditus, experiẽdo magis quàm discendo cognoui.de Ora. 89 b,Puer his studijs mirificè deditus. de Or.85 a,Artes quibus à pueris dediti fuimus.pro Mil.119 b,Vir bonorum uoluptati & autoritati senatus deditus. pro Cæ.51 b,Homo grauitati deditus.pro Arch.188 a,Fateor me his studijs esse deditum. I.V. 160, Is ciues Romanos coluit, ijs indulsit,eorum uoluptati & gratiæ deditus fuit. pro S. R.24 b,Vita uitijs omnibus dedita.pro Dom. 238 b,Vir religionibus deditus. Ep.65 a,Hoc sum magis Publio deditus, quod, &c.de Fin.114 b,Epicuro deditus.pro Cæl.13 a, Puer deditus disciplinis & ijs artib. quibus, &c.de Cl.185 a, Qu. Cæpio nimis equestri ordini deditus. pro Cæl. 47 a, Animus libidini deditus, cupiditate impeditus. de Cla. 171 b, Qu. Nobilior iam patrio instituto deditus studio literarũ. Cæl.54 b,Hunc addictum,deditum, obstrictum tibi habebis. Att.156 a,Vt igitur hæc scirem,dedita opera has ad te literas misit.de Or.161 a,Opera dedita facere aliquid.

DEDO,*dedis*. addico,trado,do, mancipo,quasi consecro. de Le.170 a,Patria cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere,& quasi consecrare debemus.Qu. Fr. 326 a,Abduco equidem me ab omni reipublicæ cura,dedoq; literis. de Or.148 a,Itaq; ei studio se excellentissimi ingenij homines dediderunt.Of.14 b,Qui doctrinæ sese dediderunt. de Orat.86 b,Qui musicis penitus se dedidit, quin, &c.& 93 a, Cum se ad scribendum maiore opera dediderit. & 101 a,Primùm Scæuolæ te dedidisti. Tusc.250 b,Dedere se alicui arti toto animo. Tusc.225 a,Dedere se totum alicui. Qu.de Pet. 210 a,Dedere se uni alicui,& deserere cæteros.pro Arch.190 b,Dedere aures suas alicui:id est,eum audire.Or.210 b,Dedere se desidiæ.Att.136 b, Ne me totum ægritudini dedam. Tusc.163 b,Qui se totos libidinibus dedidissent. & 185 b,Si se lamentis dedet. de Fin. 78 b, Dedere se libidini alterius. pro S.Rosc. 19 b,& pro Qu. 11 a, Vt inimicorum crudelitati dedatur uita S.R.Att. 144 b,Dedo pœnas temeritatis meæ. At.78 b,Saturnalibus manè se mihi Pindenissæ dediderunt. de Or.100 a,Quem pater patratus dedidisset,ei nullum esse postliminium.& ibid.Cum pater patratus ex S.C.Mancinum dedidisset.de In.73 b, Qui porcam tenuerit,dedi oportere.& ib.Imperatore Samnitibus dedito.in Verr.221 b, Eius religione te uinctum astrictumq; dedemus. Postquã. 200 b, Dedere aliquem constrictum hostibus. pro Mil. 101 b,Quem reum sententijs iudicum tradidisset, cum telis militum dedere.

DEDOCEO, *dedocet*. ab eo quod quis edoctus est,deduco, secus doceo.)(.Doceo. de Fin.53 a, Quod profectò nunquã putauisset, si à Polyæno familiari suo Geometriam discere maluisset,quàm illa etiam ipsum dedocere.de Or. 115 a, Cũ docendus iudex est,aut dedocendus. de Fin. 59 b, Vt coercendi magis quàm dedocendi esse uideantur.

DEDVCO, *cis*. adduco,reuoco, remouco.reduco,detraho, deductionem facio.Attic.78 a, Ciceroues nostri sunt apud Deiotarum:sed si opus erit,deducentur Rhodum.pro Mur. 136 b, Homines coniuratos cum gladijs in campum deduci à Catilina sciebam.I.A.252 a,Saxa homo,deductus ex ultimis gentibus.de Di.116 a,Ad eum agnum non casu, sed duce Deo seruus deducitur.pro Flac.147 b, Qui ad hoc iudicium deducti non sunt. de Am. 95 b,Ego autem à patre ita eram deductus ad Scæuolam,ut,&c.de Diui.122 b,Ita Albana aqua deducta ad utilitatem agri suburbani. Antequam. 195 b,Neq; eò rem deducã,aut progredi patiar, ut, &c. pro

S.R.50 b,Ergo huc uniuersa causa deducitur,utrum, &c. de Opt.244 b,Si prius exposuero, quæ causa in iudicium deducta sit.Ac.30 b,Cuius maiestatẽ deducitis usq; ad apiũ perfectionem.I.C.105 a,Sed cum uiderem fore, &c. rem huc deduxi,ut palàm pugnare possetis. Epist.46 b, Quem in locũ res deducta sit uides. & 260 a, Eum in locũ res deducta est, ut,&c.de Or.96 a,Illud quod eò,quò intendas,ferat deducatq;,cognoscendum est.de Or. 125 b,Vt is qui audit,ad fletum misericordiamq; deducatur.& ibi.Odoror quàm saga cissimè possum,quò iudices deduci oratione facillimè posse uideantur. Aca.40 b,Nam nos in nostra urbe peregrinantes errantesq; tanquam hospites,tui libri quasi domum deduxerunt.pro Flac.153 a,Non deduxi,inquit,Seruilium.Ep. 151 a,Cum magna multitudo ciuium me de domo deduceret.de Se.90 a,Deduci.)(.Reduci.Att.111 b,Deducere præsidia ex oppidis.Att.130 b,Coss. præsidia deducturi sunt.de Pro.71 b,Aliquẽ ex prouincia deduci:id est,reuocari.L.Diripio.in Ver.77 b,Quorum scelerum pœnis agitatur,à mente consilioq; deducitur.de N.56 a,Eloquẽtia deducimus perterritos à timore,& consolamur afflictos.in Ver.202 b, Deducere aliquem ab humanitate & ab religione.de Or. 87 a, Voluntatem impellere quò uelis,unde autem uelis deducere.& 140 a,Deduci à tristicia.Qu.Fr.21 a, Quem nulla condition pecuniæ ab summa integritate continentiaq; deduxerit.de Fat.144 a, Epicurus atomos de uia deducit. Quin.de Pet.211 a, Da operam ut illos de prauitate animi deducas. Epist.2 b, Quod instituit referre de religione, ab eo deduci non potest.Epist.235 a,Neq; legis improbissimæ pœna deductus est,quo minus hospitij & amicitiæ ius officiumque præstaret.de Clar.173 a,& Att. 25 a,De sententia deduci.ad Her.17 a,Deduci à uia recta.in Ver. 71 a,Vt cuius diuitiæ me de fide deducere non potuissent,ne eiusdem pecunijs de honore deijcerer.in Cat.110 b,Si quis me de hac animi lenitate deduxerit. Off. 12 b,Vt boni ratiocinatores officiorũ esse possimus.& addendo,deducendoque uidere, quid reliqui summa fiat.deducendo:id est,detrahendo.de Le. 180 b,Partitionis caput scriptum cautè,ut centũ nummi deducerentur.& ibid.a,Si in testamento deducta scripta non essent.Item,Coniectura omnis ingenijs hominum in multas ac diuersas,aut etiam contrarias partes sæpe deducitur. Riuos à fonte deducere.L.Deductio.de Ora.109 a, Ne uerba asperè concurrant,ne ue uastius deducatur. I. A. 279 b, Deducere coloniam.cont.Rul.63 b,Deducentur,inquit, coloniæ. pro Cec. 288 b,& 303 a,Et de fundo moribus Cecinna deduceretur.L.Citimus.

DEDVCTIO,*onis*.detractio,adductio. I.V.189 a,Certis nominibus deductiones fieri solebant.At.59 b, Ne qua deductio fieret,magna ex parte tua potestas erat. de Diui. 101 a, Ex quo illa admirabilis à maiorib. Albanæ aquæ facta deductio est.Topi.223 b,Riuorum à fonte deductio:id est,deriuatio.I.A.172 a,In oppida militum crudelis deductio.pro Cec.291 a,Vt ius ac deductio moribus fieret.cont.Rul.63 b, Deductio coloniarum in agros aliquos.de In.46 a,In coniecturali autem constitutione,quia ratio non est, nõ potest ex deductione rationis nasci iudicatio.

DEDVCTOR,*oris*. qui honoris causa aliquẽ deducit.Qu. de Pet. 210 a, Deductorum officium,quod maius est quàm salutatorum,&c.

DEERRO,*as*.aberro.ad Her.3 a, Si nullis transitionibus utemur,si non deerrabimus ab eo quod cœperimus exponere.& 40 a Ait iste eos similitudine loci deceptos angiporto deerrasse.L. Pœnitet.

DEFATIGATIO,*nis*.lassitudo.I.A.198 a,Nulla res ei finẽ cædendi nisi defatigatio & satietas affert. de Sen. 84 a, Et corpora quidẽ defatigatione & exercitatione ingraueſcũt, animi autem se exercendo leuantur.de Or.159 a,Interspirationis enim,non defatigationis nostræ,neq; librariorũ notis,sed uerborum & sententiarum modo interpunctas clausulas esse in oratione uoluerunt.de Nat.37 b, & pro Sest.20 b,Deus morbum non metuens ex defatigatione membrorum.ad Her. 6 a, Ne qua possit animum tuum defatigatio retardare. de Sen. 95 a, Senectutis defatigationem fugere debemus.

DEFATIGATVS, *a,um*.languẽs de uia,fessus de uia.de D. 101 a,Puella defatigata petije à matertera, ut sibi cõcederet, ut in eius sella requiesceret.Epi.70 b,Vel animo defatigato tuo,qui nunc requiem quærit.Ep.199 a, Quanquam sumus iam defatigati,sed nulla lassitudo impedire officium debet. Epi.135 a,Sed meherculè iam defatigatus rep.conseruanda. & 199 a,Admodum sumus iam defatigati.ad Heren.19 a,Animi defatigati ab aduersarijs multitudine uerborum.

DEFATIGO,*gas*. defatigationem uel laborem affero. Att. 286 b,Te hortor ne defatigere,neu dissidas semper in præsentibus malis prohibendis,&c. pro Mar.134 a, Nolo igitur in con-

in conseruandis bonis uiris defatigari. de Leg.190 a, Defatigare aliquem in aliquo negocio. pro Qu. 7 b, In quo ille tot & tales uiros defatigat? de Or.124 b, Ne auditor defatigetur similitudinis satietate. & 156 a, Profectò nunquam conquiescam neque defatigabor, antequam percepero, &c. de Cla.172 a, Egerunt gratias, & ne defatigaretur, orauerũt. Epist.232 a, Nec animi nec corporis laboribus defatigari. Lent. Epist.191 b, Hæc etsi adhuc non magnopere mihi tulisse fructum animaduerto, tamen non despero: nec defatigabor permanere non solùm in studio libertatis, sed etiam in labore & periculis, de Cla.167 b, Laborare & defatigari idem. Item: In quo non modò defici, sed etiam laborare turpe est: id est, defatigari.

DEFECTIO, *onis*, eclipsis, defectus. At.48 a, Metuens credo defectionem animi mei. de Sen.83 a, Et si ista ipsa defectio uirium adolescentiæ uitijs efficitur sæpius, quàm senectutis. Qu.Fra.305 b, Subita defectio Pompeij, alienatio Cosſ. in Pison.97 b, In illa omnium barbarorum defectione Macedonica. Tusc.214 b, Intemperantia, quæ est à tota mente & à recta ratione defectio, sic auersa à præscriptione rationis, ut, &c. de Diuin.103 a, Thales primus defectionem solis quæ Astyage regnante facta est, prædixisse dicitur. & 111 b, Solis defectiones, itemq; lunæ prædicuntur in multos annos. de Nat.57 a, Defectiones solis & lunæ. de Diu.112 a, Vident Mathematici ex constantissimo motu lunæ, quando illa è regione solis facta incurrit in umbram terræ, quæ est meta noctis, ut eam obscurari necesse sit: quando q; eam luna subiecta soli atq; opposita oculis nostris, eius lumen obscuret. de Natur.46 b, Luna tum subiecta & oppositа soli radios eius & lumen obscurat, tum ipsa in umbram terræ cum est è regione solis, interpositu interiectuq; terræ repentè deficit.

DEFECTVS, *a, um.* perfectus. Attic.213 a, Libri ad Varronem non morabantur, sunt enim defecti: tantum librariorum menda tolluntur. aliter defecti, fortè perfecti, uel descripti. nam antea dixerat se Romam misisse describendos, ut Varroni mitteret.

DEFECTVS, *ẽtus.* defectio. de Natu.36 a, Neq; solum eius species ac forma mutatur, tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo. de luna.

DEFECTVM, *i.* pro Sest.Ille ad eos à quibus audiebatur, quotidie aliquid defecti afferebat. de Vatinio.

DEFENDO, *dis.* tego, protego, propugno, adsum, præsto, studeo, faueo, pro aliquo dico, pro aliquo uerba facio, causam alicuius suscipio uel ago, sum aduocatus alicui, tueor, iniuria prohibeo, complector, calamitate uel periculo prohibeo. de Or.123 b, Carneades nullam unquam rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnauit, quam non euerterit. Off.65 a, Oratam Crassus, Cratidianum defendebat Antonius. de Or.99 a, Armis prudentiæ causas tueri atque defendere. pro Syll.168 a, Hortensius Syllam de ambitu defendit. & 183 b, Nullum scelus defendo ac tego. & 176 b, Ego iacentem & spoliatum defendo & protego. pro Mil.102 b, Defendere uitam ab inimicis. Offic.5 b, Qui autẽ non defendit, nec obsistit si potest iniuriæ, tam est uitio, quàm, &c. Off.66 b, Qui non defendit iniuriam, neq; propulsat à suis. Pla.Epist.153 a, Ego fratrem mittam qui Italiam à uastatione defendat. Epist.227 a, Diligentissimè aliquem tueri atq; defendere. pro Pomp.6 b, Defendere aliquem à calamitate. pro Mur.125 a, Defendere pericula ciuium. in Ant.216 a, Ego semper ocio studui, pacem defendi. pro Mil.103 a, Vim ui illatam defendere. Acad 30 a, Illud autem superius sicut caput & famam tuam defendere necesse erit. Epist.59 a, Pudor tuus te defendit. pro Quint.7 a, Ne locum suum quem adhuc honestissimè defendit, obtineat. Epistol.58 a, Quod sentias aut re efficere, aut denique libera oratione defendere. contra Rull.76 a, Mithridates ab inuicta manu Cn.Pompeij Mæote, & illis paludibus atq; altitudine montium defenditur. de Sen.88 a, Vua uestita pampinis, nimios solis defendit ardores. Anteq.195 b, Pro fortunis meis apud uos loqui non licebit: id est, me defendere. de Ora.87 b, Arma quibus uel tectus ipse esse possis, uel prouocare improbos, uel te ulcisci. Epi.228 a, Aliquem in omnibus rebus tegere atq; tueri.

DEFENSIO, propugnatio, patrocinium. de Orat.105 b, Vtriusq; rei facilis est & prompta defensio. pro Cæl.39 a, Ad istam omnem orationem breuis est defensio. Epist.6 b, Nostra propugnatio & defensio dignitatis tuæ. At.280 b, Quo in iudicio Lepidus defensionem non haberet. Epistol.65 a, Permanere in defensione alicuius suscepta. &, Suscipere defensionem alicuius.15 a, pro Mil.104 b, Qui non pœnã confessioni, sed defensionem dedit. & ibid. In confessione facti defensionem iuris suscipi posse.

DEFENSITO, *tas.* de Cl.173 b, Fannius causas defensitauit.

& Off.24 b, & Acad.18 a.

DEFENSOR, *oris.* propugnator, patronus, tutor, aduocatus, adstipulator, custos, qui aliquem in fidem suam recipit, quem aliquis patronum adoptat, qui aliquẽ habet cõmendatum.) (-Oppugnator, aduersarius. de Orat.106 a, Mutius paterni iuris defensor, & quasi patrimonij propugnator sui. pro R.92 b, Defensor custosq; libertatis. Postq.212 b, Alter fuit propugnator mearum fortunarum, & defensor assiduus. I.V.63 a, Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris. Ep.2 b, Is in omnibus rebus se acerrimum tui defensorem fore ostendit. pro Mil.109 a, P.Lentulus propugnator senatus, defensor uestræ uoluntatis, patronus publici consilij. & ibid. Octo tribus plebis illius aduersarij, defensores mei. Postquam.205 a, Parens perpetuus reipubl. & tutor annuus reipubl.

DEFENSTRIX, quæ defendit, in Timæo, de Vniuersitate testante Prisciano.

DEFERO, *fers.* affero, confero, offero, tribuo, refero, renuncio, comporto. pro Fl.150 b, Lex tabulas ad prætorem triduo deferri iubet. pro Mil.107 b, Librarium te aiunt eripuisse è domo, ut præclarum inde munus ad aliquem deferre posses. pro Cl.18 b, Si iudicia iam facta domo deferamus ad causas. pro Flac.157 b, Deferre querelas suas ad aliquem per aliquem. pro Syl.177 a, Deferre mandata ab aliquo. Aca.3 a, Ad quamcũq; sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tãquam ad saxum adhæresc unt. pro Cor.68 a, Deferre aliquem acerbum nuncium alicui. pro Do.217 a, Quem tu ad hunc honorem rogatione tua detulisti. de Pro.79 a, Populus Rom. mihi omnes honores detulit. pro Muren.139 a, Hos ad magistros si qua te fortuna Cato detulisset, non tu quidem, &c. de Leg.184 b, Quod genus imperij primùm ad homines iustissimos deferebatur. in Ant.177 a, M.Antonius consul C. Cæsari Dictatori regnum detulit. Cæsar uti noluit. pro Fl.149 a, Omnem ei suam autoritatem, gratiam, copias, opes, ad hoc negocium conficiendum detulit. contra Rul.75 a, Si quis est honos singularis, populus Ro. eum, cui uelit, deferat. pro Pom.17 a, Quicquid possum ad hanc rem conficiendam, tibi polliceor & defero. Epi.56 b, Vtrò mihi Cæsar omnia detulit. & 2 a, Omnes rẽ ad Pompeiũ deferri uolunt. pro Lig.137 b, Si illud imperium esse potuit, quod ad priuatum clamore multitudinis imperitæ nullo publico consilio deferebatur. Epist.54 a, Omnia delata ad unum sunt. pro Pom.16 b, Deferre omnia ad unùm: id est, credere omnia uni. pro Cor.62 a, Deferre alicui potestatem beneficiorum tribuendorum. Ep.224 a, Vltrò ei legationem detuli, cùm multis iam petentibus denegassem? Epist.94 a, Hanc meam uoluntatem ad matrem tuam detuli. & 211 b, Eiq; nec opinanti uoluntatem tuam per literas detuli. Attic.207 a, Ligarianam præclarè uendidisti: posthac quicquid scripsero, tibi præconium deferam. de Clar.172 a, Itaq; publicanos causam detulisse ad Galbam. Epist.75 a, Quanquam iustis de causis rationes deferre properarim. Oct.330 a, Quæ tibi nõ antequam postulares, maiora quàm uelles, plura quàm sperares detulit senatus? Att.292 a, Qui hoc non in beneficij loco, sed in laboris ac muneris non temerè libertis suis deferebant. I.V.114 a, Deferre aliquid cuipiam loco beneficij. At.25 b, Et quoniam Nepos proficiscitur, scire uelim cui nam auguratus deferatur. Epist.87 b, Vniuersum studium meum & beneuolẽtiam ad te defero. Epist.16 b, Atq; istam partem uitæ consuetudinisq; nostræ totam ad te defero. & ibidem, Quantum literis consequi potero, id omne ad arbitrium tuum conferam. de Nat.5 a, Ad quem tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant. de Ora.119 b, Deferre palmam alicuius rei cuipiam. pro Fla.146 a, Deferre præmium dignitatis alicui. de Cl.172 a, Tribuere primas alicui. Attic.11 b, Defertur res ad senatum. Offic.74 a, Rem ad populum detuli. pro Dom.239 b, Deferre ad pontifices. ibid. Referre ad collegium. pro Sest.28 a, Cum ad uos iudicia communis exitij detuli. I.A.153 a, Ad hunc ordinem res optimas deferebat. I. C. 119 a, Hæc omnia iudices detulerunt, rei confessi sunt. de Diu.136 a, Defert ad coniectorem quidam somniasse se, &c. pro Plan.280 b, Is insidias mihi ab inimicis meis paratas detulit. in Ver.268 b, Ad eum defertur esse, &c. id est, renunciatur. Epi.47 a, Te esse solicitum multi ad nos deferunt. Att.38 b, Hoc Curio ad patrẽ detulit, ille ad Pompeiũ: res delata ad senatum est. & ibidem, Nisi Curiones rem antè ad Pompeium detulissent. pro Mil.106 a, Quam uocem ad Catonem statim Fauonius detulit. Qu.Fr.297 b, Sic ad nos omnes ferè deferunt, nihil te fieri posse iucũdius. in Cat.105 a, Sed quàm multos fuisse putatis, qui quæ ego deferrem non crederent. Att.177 b, Multos esse arbitror, qui ad Cæsarem detulerint, me pœnitere consilij mei. pro Clu.47 b, Qui nostra consilia ad aduersarios deferunt. contra Rull.87 b, Si quæ apud uos de me deferunt. pro Cæl.49 b,

Deferre nomen alicnius de aliqua re:id est,accusare,insimulare. & pro Dom.223 a,& pro Cæl.53 b, Deferre nomen alicuius de ambitu. pro S. R. 23 a, Deferre nomen alicuius de parricidio. & 29 a, Nomina filiorum de parricidio delata sunt. de In.69 a, Cum uenefici cuiusdam nomen esset delatum. pro Cel.49 b,Hic nemini nomen detulit. pro Cor.68 a,Is in consulatu præfectum fabrum detulit. Offic.73 b,Deferre iusiurandum alicui. Epist.76 a, Scito à me & tribunos militares, & præfectos,& contubernales dũtaxat meos delatos esse, in quo quidem me ratio fefellit: liberum enim mihi tempus ad eos deferendos existimabam dari: postea certior sum factus,triginta diebus deferri necesse esse, quibus rationes retulissem. de Nat.deor.lib.1,22 b,Vt igitur Tiber. Gracchum uideor cõcionantem in Capitolio uidere de M.Octauio,deferentem sitellam,&c.

DEFERVESCO,*scis*,*deferbui*. refrigerari,calorem remitti. Tusc.226 b,Aut rogandi sunt, ut si quam habent ulciscendi uim,differant in tempus,dum deferuescat ira.Deferuescere autem certè significat ardorem animi inuita ratione excitatum.Or.206 b, Quantis illa clamoribus diximus de supplicio parricidarum, quæ nequaquam deferbuisse pòst aliquanto sentire cœpimus.pro Cæl.46 b,Cum adolescentiæ cupiditates deferbuissent.

DEFESSVS,*a*,*um*.defatigatus.de Or.110 b,Animi nostri forensibus negocijs defessi gestiunt, ac uolitare cupiunt, uacui cura atq; labore. & 130 b, Defessus sum labore atq; itinere disputationis meę.& 156 b, Quamobrem nisi fortè iam es defessus,& si tibi graues non sumus,refer te,&c. 19 a,Neque quisquam est.quin satietate iam defessus sit cõtra Rul. 83 b,Aratores cultu agrorum defessi. pro Arch.187 b,Vbi aures conuicio defessę conquiescant. Ep.161 a,Egiq; acerrimè, senatum iam languentem & defessum ad pristinam uirtutem consuetudinemq; reuocaui.

DEFICIO,*cis*. desum,desciſco,desero. pro Quin.1 a, Quod mihi consuenit esse adiumento, id quoq; in hac causa deficit.I.V.82 a,Vererer ne mihi crimina non supperterent,ne oratio deesset,ne uox uires q; deficerent.Epist.51 b,Ea me solatia deficiunt, quæ cæteris, quorum mihi exempla propono,simili in fortuna non defuerunt. pro Fla.159 a,In hac republ.ad quam opprimendam non animus eis,sed uires deficiunt & defuerunt. Postq.198 a, Vt quod odium in omnes bonos conceptum iam diu continebant, id in me uno potius quàm in uniuersa ciuitate deficerer. de Vniu.201 a, Sed quia nondum omne animal in mundo intus incluserat, ex ea parte deficiebat ad propositum exẽplar imaginis similitudo.deFi.74 a,Si memoria defecerit,tuum est ut suggeras. Acad.3 a,Tamen nec illi defecerunt,neq; nos studium exquirendi defatigati relinquemus. Or.197 b,Multi orantes clari Δεὶς Δημοσθένης fuerunt, & antea fuerant, nec postea defecerunt.Attic.115 a,Deficit enim non uoluntas,sed spes.de Nat. 66 b,Animanteis,cum calor defecerit,tum interire.Att.12 a, Ne P.C. una plaga accepta conciderent, ne deficerent. pro S.Ros.20 a,Sin à uobis deserar,tamen animo non deficiã. in Ver.171 b,Leontina ciuitas me defecit.pro Fõt.281 a,Si eũ in causa deficerent omnia.de Cla.172 b,Cum motus omnis animi tanquam uentus hominem defecerat. Qu.Frat.314 b, Omnia colligo,ut noui scribam aliquid ad te, sed ut uides, res me ipsa deficit. de Orat.101 b,Iam me uires deficere cœperunt. in Ver.250 b,Me non solùm uires,sed etiam uita deficit.I.V.213 a,Vox me citius defecerit quàm nomina.I.V.119 b,Iam me dies,uox,latera deficiant si uelim,&c.pro Cæl.43 a,Dies iam me deficiet, si quæ dici in eam sententiam possunt,coner exprimere. pro S.R.33 a, Tempus herculè te citius quàm oratio deficeret.de Nat.76 a, Dies me deficiat,si, &c. I.V.72 b, Quàm multa te deficiãt uides Cæcili.pro Do. 149 a,Ea tamen illum studia defecerunt. de Orat.173 a,Prudentia nunquam deficit oratorem. in Cat.106 a,b, Res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit. Ora.197 a,Si quem aut natura sua, aut illa præstantis ingenij uis fortè deficiet. de Ora.150 b,Ii quos discentes uita defecit. in Ver.268 a,Do Ior me non defecit.Epist.95 a,Vox eum defecit. Epist.56 a, Relinquebatur triste quoddam literarum genus,id quoque deficiebat me, in quo, &c. de Clar.167 b,In quo non modò defici,sed etiam laborare turpe est. pro Cluent.56 b,Mulier abundat audacia,consilio, ratione q; deficitur. de Arus. 253 a,Ne patres auxilio diminuti deficiantur.pro Syl.173 b,Nec si à me fortè desciueris,idcirco te à se, & à republica,& à tua dignitate deficere patitur. in Catil.103 a, Qui à republica deficiunt,ciuium iura non tenent. in Verr.92 a, Deficere ab imperio ac nomine nostro uolebat. pro Pl.277 b,Consules à republica & à bonis omnibus defecerunt.Ep.187 a,Cæteriq; qui unà cum illo à republica defecerunt. Epist.26 b, Aq; ipse deficerem. de Fin.81 a,Si utilitas ab amicitia defecerit. de Am.* Difficile est amicitiam manere si à uirtute deficeris.Epi.101 b,Quare si planè à nobis deficis, molestè fero. Tusc.163 b,Qui,cum acriter deficientem solem intuerentur. de Som.130 a, Olim deficere sol hominibus extinguiq; uisus est. de Diu.105 a,b, Si luna paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis.

DEFIGO,*gis*. colloco,pono,immitto. pro Rab.92 b,Qui in campo Martio crucem defigi & constitui iubes. de So.118 a, Quousq; humi defixa tua mens erit. de Pro.70 b,Hæc audacia quam ille præsens in oculis uestris mentibusq; defixit. pro Dom.214 b,Ea sententia,quam populi sermo in animis uestris iam antè defixerat.In Ant.260 b, Qui omnes suas curas in reip.salute defigunt. & 232 a,In omnium possessiones atq; fortunas impudentissimos oculos spe & mente defigit.de Or.197 b,Aliquid intueri,in eo q; defixum esse.I.V.67 b, Vt non modò in auribus uestris, sed in oculis omnium sua furta atq; flagitia defixurus sim. de Or.144 a,Cum eum in cogitatione defixum esse sensisset,statim recessisse. & 124 b,His locis in mente & cogitatione defixis. I.A.193 b,Virtus est altissimis defixa radicibus. I.C.100 b, Sicam consulis in corpore defigere. de Orat.145 a,In ea mentem orationem q; defigit.

DEFIGERE.uerbum mali ominis,à sagis ductum.de Leg. lib.2,Quæq; angue iniusta,nefasta,uitiosa, diráue defixerit, irrita infectaq; sunto.

DEFINIO,*nis*. describo, definitione explico, quid aliquid sit constituo,circumscribo, termino,definitione uniuersam rei uim explico,perscribo. de Orator.123 b,Cum res quæ sit tota quæritur, definitione uniuersa uis explicanda est.Ora. 207,In omnibus quæ ratione docentur & uia, primùm constituendum est,quid quidque sit: nisi enim inter eos qui disceptent conuenit, quid sit illud de quo ambigitur,nec rectè disseri,nec unquam ad exitum peruenire potest: explicanda est sæpe uerbis mens nostra atque inuolutæ rei notitia,definiendo aperienda est. & ibidem, Erit igitur hæc facultas in eo,ut definire rem possit, neq; id faciat tam presè & angustè, quàm in philosophorum disputationibus fieri solet. de Le.170 b,Videamus igitur rursus, priusquam digredamur ad leges singulas, uim naturamq; legis, ne cum referenda sint ad eam nobis omnia, labamur interdum errore sermonis,ignoremusq; uim sermonis eius, quo iura nobis definienda sint. de Finib.64 b,Omnis autem in quærendo,quæ uia quadam & ratione habetur oratio, perscribere primùm debet, ut quibusdam in formulis ea res agatur, ut inter quos disseritur conueniat, quid sit id, de quo disseritur. de Orat.90 b, Si quis uniuersam & propriam oratoris uim definire, complectiq; uult,hic orator erit,qui, &c. de Orat.123 b,Aliquid breuiter illustrare,uerbisq; definire. de In.44 a,Definire uim uocabuli alicuius. de Fin.143 a, Perficiendi uis ita definitur à Stoicis,ut negent, &c. de Orat. 153 a,Philosophi causam aut controuersiam appellant, eamq; tribus literis, aut deliberatione, aut laudatione, definiunt. de Finib.101 a,Itaque id definimus quod sit indifferens cum existimatione mediocri.Off.19 b,Quæ autem pars subiecta generi est,eam sic definiũt,ut id decorum esse uelint, quod, &c. ibid. Atque illud superius sic definiri solet, decorum id esse,quo,&c. de Clar.178 a,Definiendo explicare rem latentem. pro Sest.23 a, Sed genus uniuersum breui circumscribi & definiri potest,omnes optimates sunt,qui, &c. Offic.13 a, Itaque probè definitur à Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicunt propugnantem pro æquitate. de Orat. 107 a,Res inuolutas definiendo explicare.de Inuent.44 b,Definire rem uerbis,breuiterq; describere. de Inuen.68 a,Vis uocabuli definienda uerbis est. Orat.207 a, Rei,id est,eloquentiæ uim ac naturam explicemus. de Orat.44 a,Artem definire ex rebus perspectis, planeq; cognitis,&c. de Orat.91 b, In hoc quidem certè propè idem nullis ut terminis circunscribat,aut definiat ius suum. I.P.88 b,Qui mala dolore, bona uoluptate definiunt. de Orat. 143 b, Atque his ferè ipsis definietur uiris. I.A.216 a,Sedes sibi optimas,hortos,Tusculana,Albana definiunt, contra Rull.72 b, Dat præterea potestatem uerbo prætoriam, reuera regiam definit in quinquennium. Orat.202 b, Sæpissimeq; extrema definiunt. ad Heren.17 a, Si unamquamque rem certo naturæ termino definiemus.de Finib.64 b,Epicurus negat definiri rem placere: sine quo fieri interdum non potest ut inter eos qui amb igunt, conueniat quid sit id de quo agatur. pro Mar.135 a, Hic tu modum uitæ tuæ non salute reip. sed æquitate animi definies. de Fat.142 a, Non tamen sequitur ut etiam sedere eos & ambulare principalibus causis definitum & constitutum sit. Postquam.203 a, Neque æquum est tempore & die memoriam beneficij definire. pro Corn.68 a, Loca quæ regionibus orbem terrarum, rebus illius gestis imperium populi Rom.definiunt. Orat.202 b, Similiter extrema definire.pro Sest.18 a,Qui imperium populi Romani orbis

terrarum terminis definiuit. pro Ar.190 a, Res hæ quas geſſimus, orbis terræ regionibus definiuntur. de Di.127, Illi orbes qui aſpectum noſtrum definiunt. de Ar.256 a, Quas ego optimatiũ diſcordias à dijs immortalibus definiri putem? Acad.38 b, Tu mores fingas, fines bonorum conſtituas, officia deſcribas, quam uitam ingrediar definias, &c. Item, Cur quæ optimo iure eſſe debet, huic præcipuè lex iniuriæ definitur? Pro Qu.15 b, Tibi quid facias definit.

DEFINITE, finitè. pro Cor.61 b, Lex Gellia, quæ definitè poteſtatem Pompeio ciuitatem donandi dederat. & de Or.119 a, Definitè de ſingulis hominibus.

DEFINITIO, *onis*. deſcriptio. de Ora.100 b, Definitio eſt earum rerum, quę ſint eius rei, quam definire uolumus, breuis & circumſcripta quædam explicatio. & ibi. Definitionibus, quam uim res habeant, eſt exprimendum. & ibid. Propriam cuiuſq; rei uim definitione declarare. de Orat.118 b, Inuoluta rei noticia definiendo aperienda eſt: definitio enim eſt oratio, quę quid ſit id de quo agitur, oſtendit quàm breuiſſimè. Top.221 b, Definitio eſt, quę id quod quaſi inuolutum eſt, euoluit. ad Her.32 a, Definitio eſt, quæ rei alicuius proprias amplectitur poteſtates breuiter & abſolutè. & ibid. Hæc exornatio omnem rei cuiuſpiã uim & poteſtatem dilucidè proponit, & breuiter explicat. & ibi multa definitionum exempla ſunt. de Fin.64 b, Atqui hæc patefactio quaſi rerum opertarum, cum quid quicque ſit aperitur, definitio eſt. de Orat.102 b, Faciam quod in principio fieri in omnibus diſputationibus oportere cenſeo, ut quid ſit illud de quo diſputetur, explanetur, ne uagari & errare cogatur oratio, ſi ij, qui inter ſe diſſenſerint, non idẽ eſſe illud de quo agitur, intelligent. Of.2 b, Omnis quæ à ratione ſuſcipitur de aliqua re inſtitutio, debet à definitione proficiſci, ut intelligatur quid ſit id de quo diſputetur. de Orat.116 a, In uerborum definitionibus, neq; abeſſe quicquã decet, neq; redundare. Itẽ, Atq; in hoc genere cauſarũ nonnulli præcipiunt, ut uerbum illud, quod cauſam facit, lucidè, breuiter uterq; definiat: quod mihi quidem perquàm puerile uideri ſolet. alia eſt enim, cum inter doctos homines de ijs ipſis rebus quæ uerſantur in artibus diſputatur, uerborũ definitio: ut cum quæritur, quid ſit ars, quid ſit lex: in quibus hoc præcipit ratio atq; doctrina, ut uis eius rei quam definias, ſic exprimatur, ut neq; abſit quicquã, neq; ſuperſit. Topic.222 b, Definitiones aliæ ſunt partitionum, aliæ diuiſionum: partitionũ, cum res ea quæ propoſita eſt, quaſi in membra diſcerpitur: ut ſi quis ius ciuile dicat id eſſe, quod in legibus, ſenatuſconſultis, rebus iudicatis, iuriſperitorum autoritate, edictis magiſtratuum, more, æquitate conſiſtit. diuiſionum autem definitio formas omnes cõplectitur, quæ ſub eo genere ſunt, quod definitur, hoc modo: Abalienatio eſt eius rei quę mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt. Topic.222 b, Definitio eſt oratio, quæ id quod definitur, explicat quid ſit. Definitionum autem duo ſunt genera prima: unum earum rerum quæ ſunt, alterum earum quæ intelliguntur, &c. Par.233 b, Definitio genere declaratur & proprietate quadam, aut etiam cõmunium frequẽtia, ex quibus proprium quid ſit eliceat. Top.228 a, Cum autẽ quid ſit quæritur, notio explicanda & proprietas, & diuiſio, & partitio. hæc enim ſunt definitioni attributa. additur etiam deſcriptio, quam Græci ὑποτύπωσιν uocant. de Inu.68 b, Breuis & apta & opinione hominum definitio. de Legib.161 b, Ita quæcunq; eſt hominis definitio, una in omnes ualet. de Legib.161 b, Nulla diſſimilitudo eſt in genere: quæ ſi eſſet, non una omnes definitio contineret. Par.239 a, Definitio atq; deſcriptio aut informatio uerbi. pro Seſtio 23 a, b, Omnes optimates ſunt, qui neq; nocentes ſunt, nec natura improbi, nec furioſi, nec malis domeſticis impediti. I.V.65 a, Quid eſt quæſo Metelle iudicium corrumpere, ſi hoc non eſt? Att.285 b, An tu Romæ habitare, id putas incolumem eſſe? pro S.R.27 a, Quid eſt aliud legibus abuti, niſi hoc modo accuſare? de Or.135 b, Vellem hoc eſſet, inquit, laborare. de Fin.65 a, Voluptatem hanc eſſe ſentiunt omnes, quam ſenſus accipiens mouetur, & iucunditate quadam perfunditur. de Diuin.131 b, Hominum & temporum definitione ſublata.

DEFINITIVVS, *a, um*. ut definitiua cõſtitutio. de In.68 a, & 46 a.

DEFINITVS, *a, um*. certus. Ep.36 b, Nihil habent quod definitum ſit aut certum. de So.127 b, Hic certus eſt in cœlo ac definitus locus. de Or.109 a, Benedicere autẽ non habet definitam aliquam regionem. ad Her.1 a, Si recta intelligentia & definita moderatione animi gubernetur. de Or.121 b, Genera eſſe definita non ſolùm numero, ſed etiam paucitate. de Or.112 b, Certum autem in quo quid in perſonis & in conſtituta re & definita quæreretur. & 114 b, Vnum de certa definitaq; cauſa.

DEFIT, deeſt. Tuſc.200 a, Pol mihi fortuna magis nunc deſit, quàm genus. Poetæ.

DEFIXVS, *a, um*. infixus, hærẽs in aliquo, poſitus. pro Fl.146 b, Totum ſtatum ciuitatis & omnem ſpem, &c. in ueſtra poteſtate, & in hoc uno iudicio poſitam eſſe & defixam. pro Dom.233 b, Porticus furoris Tribunitij, defixum indiciuta ad memoriam omnium gentium ſempiternam. de Ar.257 a, Vitia in aliquo penitùs defixa atq; hærentia.

DEFLAGRATIO, *onis*. exuſtio, flãma, ardor. pro Plan.279 b, Cùm mea domus ardore ſuo deflagrationem urbi minaretur. de Diu.103 b, Deflagratio futura aliquando cœli atq; terrarum. de Fin.103 b, Terrarum omnium deflagratio.

DEFLAGRO, *as*. conflagro, comburor, ardeo. de N.40 a, Qua nocte natus Alexander eſſet, eadẽ Dianæ Epheſiæ templum deflagrauiſſe. de D.86 b, Curia Saliorum deflagrauit. Ac.30 a, Fore aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret. I.A.177 b, Illæ faces, quibus incenſa L. Bellieni domus deflagrauit. Of.71 a, Phaethon ictu fulminis deflagrauit. Par.121 b, Aedes nympharum manu tua deflagrauerunt.

DEFLAGRATVS, *a, um*. exuſtus Tuſc.200 a, Fana flamma deflagrata.

DEFLECTO, *ctis*. declino, contorqueo. de Ar.253 a, Nihil ut à patris uirtute, præterquã quod à ſenatu deſciuerat, deflexiſſet. de Am.104 a, Deflexit enim iam aliquantulũ de ſpacio curriculoq; conſuetudo maiorum. & 114 a, Sed neſcio quomodo ab amicitijs ſapientum, &c. ad leues amicitias deflexit oratio. I.V.172 a, Si quis tantulum de recta religione deflexerit, aliter ratione. Of.34 b, In quo uerbo lapſa conſuetudo deflexit de uia, ſenſimq; eò deducta eſt, ut, &c, de Di.88 a, Quoſdam amnes in alium curſum contortos & deflexos uidemus. Att.145 a, Aetas iam à diuturnis laboribus deflexa ad ocium. Ep.121 a, Curio de ſuarum actionum curſu tua cauſa deflexit. Ora.209 b, Vt declinet à propoſito, deflectatq; ſententiam. pro Mu.135 a, Cum te de curriculo petitionis deflexiſſes, animumq; ad accuſandum tranſtuliſſes. pro Qu.R.52 b, Qui ſemel à ueritate deflexit. pro Cec. 294 a, Si ad uerba rem deflectere uelimus.

DEFLEO, *fles*. ploro, deploro. de Clar.196 a, Sæpe enim inter nos impendentes caſus defleuimus. pro Dom.232 a, Defleui coniugis miſeræ diſſidium. Epi.163 a, Illud initium ciuilis belli ſæpe defleui.

DEFLETVS, *a, um*. comploratus. de Orator.143 b, L. Craſſi mors quæ eſt à multis ſæpe defleta. Tuſcu.166 b, Non liberi defleti, non fortunæ omnes à uictoribus poſiderentur. I.A.248 a, Sed hæc ſatis diu multumq; defleta ſunt.

DEFLORESCO, *ſcis*. flaccesco, florem uenuſtatemq; amitto. de Cl.194 b, Non talis qualem te Brute, iam defloreſcentem cognouiſti. pro Cæl.47 a, Quæ natura & celeriter defloreſcunt. ad Her.32 b, Formæ dignitas aut morbo defloreſcit, aut uetuſtate extinguitur.

DEFLVO, *is*. labor, delabor. de Amic.107 a, Ne quid excidat, aut defluat in terram. Tuſ.240 a, Iam ipſæ defluebant coronæ. Ep.139 a, Vbi ſalutatio defluxit, literis me inuoluo. Tuſ.161 a, A quibus manſuefacti & exculti ad elegantiora deſluximus. pro Seſt.18 b, Ex octo tribunis plebis, quos habuerã, unus me abſente defluxit. Or.205 b, Hoc totum è Sophiſtarum fontibus defluxit in forum.

DEFODIO, *dis*. ſepelio. terra obruo. de Orat.124 a, Vt ſi aurum cui, quod eſſet multifariam defoſſum, commonſtrare uellent. de Diu.87 a, Nouaculam illam defoſſam in comitio, ſupraq; impoſitum puteal accepimus. de Diu.236 a, Reſpondit coniector theſaurum defoſſum eſſe ſub lecto: fodit, inuenit aurum, &c.

DEFORE, defuturus. contra Rull.84 a, Tamen non defore, qui, &c.

DEFORMATVS, *a, um*. turpis, forma atque ornamentis omnibus ſpoliatus, turpificatus. At.36 a, Sic ego hunc omnibus à me pictũ & politum artis coloribus ſubitò deformatum uidi. & ibid. Deformatus corpore, fractus animo. ad Her.14 b, Mortuus, deformatus, tumore præditus, corpore decoloratus. de Aruſp.249 b, Ludi deformati, inguinari, peruerſi, conturbati. & 257 a, Si hominem deterrimum poeta aliquis fictis conquiſitiſq; uitijs deformatum uellet inducere. de Orat.143 a, Deformata ciuitas. I.V.228 b, Parietes nudos deformatosq; reliquit. pro Q9.17 b, Aliquis deformatus atq; ornamentis omnibus ſpoliatus.

DEFORMIS, *me*. turpis.) (. Formoſus. de In.50 a, Epiſt.54 b, Nec eam diligere minus debes, quòd deformior eſt, ſed miſereri potius. pro Cæl.38 b, M. Cælium nunquam pœnitebit non deformem eſſe natum. de Orat.131 b, Iocus in rebus turpiculis, & quaſi deformibus ponitur. de Fin.132 b, Motus ſtatuſue deformis. Offi.25 b, Partes quæ ad naturæ neceſſitatem datæ, aſpectum deformem habent. pro Cæl.38 b, Deforme eſt etiam de ſeipſo prædicare, &c.

DEFORMITAS, *tis.* prauitas, turpitudo. de Orat. 97 b, Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatẽq; ueniamus. de Ora. 131 a, Deformitas & corporis uitium. Ep. 147 a, Dignitas nulla erit, sed summa deformitas. Off. 73 b, Nullum est maius malum turpitudine: quę si in deformitate corporis habeat aliquid offensionis, quanta illa depraua tio & fœditas turpificati animi debet uideri? de Leg. 166 a, Corporis prauitas. & ibid. Animi deformitas.

DEFORMO, *as.* fœdo, turpo, maculo, quasi depingo.) (. Orno, exorno. pro Cec. 287 b, Quis igitur ille quem suprà deformaui. de Ar. 256 a, Eius concio, in qua Pompeium ornat, an potius deformat? ad Her. 28 b, Qui sunt qui Italiam deformarunt? Carthaginenses. & 27 a, Aut si qua re deformabimus: ut si cruentam aut cœno öblitam, aut rubrica delibutam inducamus. pro Cæl. 38 a, Ea quæ accusatores deformandi huius causa dixerunt. pro Syl. 181 a, Quæ ita à fortuna deformata sint, ut tamẽ à natura inchoata cõpareant.

DEFRAVDO, *as.* decipio. Or. 218 b, Ne breuitas defraudasse aures uideatur, neue longitudo obtudisse. Ep. 100 a, Quẽ antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus.

DEFRICOR, *aris.* ad Her. 27 a, Nam ut fortè hic in balneas uenit, cœpit, postquam perfusus est, defricari.

DEFRINGO, *gis.* decerpo, frango. pro Cec. 296 a, Qui prætereuntes ramum defringerent arboris. de Or. 153 a, Surculo defringendo usurpare possessionem amissam. ad Her. 41 a, Hic subsellium calce premens, dextra pedem defringit.

DEFVGIO, *gis.* refugio, recuso. de Orat. 93 b, Non te decet eam disputationem defugere. Att. 120 a, Defugere aliquod munus. pro Syl. 103 a, Attende iam quàm defugiam autoritatem consulatus mei. de So. 128 a, Ne munus humanum assignatum adeò defugisse uideamur. Tusc. 151 a, Iniurias fortunæ, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas.

DEFVNGOR, *eris.* exantlo, fungor, perfungor. pro S. R. 21 b. Cum ij, qui antea metuebant, redirent, & iam defunctos sese periculis arbitrarentur Antequam. 191 b, Illi, quorum animus est religionis pictate defunctus. Epist. 138 a, Neq; ego pro maximis tuis beneficijs tam uili munere defungor orationis. Ep. 112 a, Et hoc mendacio, si qua pericula tibi impenderent, ut defungeremur optaui. I. V. 156 a, Quis nõ maximo se affectũ beneficio putauit? cùm tribus decumis, pro una defungeretur?

DEGENERO, *as.* ueteres maiorũ laudes obtero, deflecto. de Cl. 176 a, Naturale quoddam stirpis bonum degenerauit uitio deprauatæ uoluntatis. I. A. 253 a, Frater tuus qui à uobis nihil degenerat. de Pro. 27 b, Cuius utinã filij non degenerassent à grauitate paterna. pro Fl. 151 a, Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum nõ degenerauit. I. Flac. I. V. 184 a, Consuetudo & disciplina degenerare non sinit. de D. 81 a, Panætius degenerauit à Stoicis. Tusc. 188 a, A quo illum degenerare dolebat. de Fin. 217 a, Nanq; horum posteri degenerant, ut ipsi ex se nati esse uideantur. contra Rul. 66 a, Nonnulli digni maiorum loco reperiuntur. pro Sest. 22 b, Quid maioribus nostris reddere debeamus, diligentissimè cogitandum est. I. A. 189 a, Aliquando patram animum uirtutemq; capiamus. Offic. 23 b, Timotheus belli laude non inferior quàm pater. Offi. 24 b, Maioribus dedecori esse, nefas uitiumq; putandum est.

DEGO, *gis.* ago, uiuo. de Na. 12 a, Quæ uita deorum sit, quæque ab ijs degatur ætas. Epi. 180 b, Quod reliquum est uitæ, in ocio Rhodi degam. Offic. 23 b, Sed sibi quisq; genus ætatis degendæ constituit, quod maximè adamauit. Offic. 72 b, Et omne tempus ętatis sine molestia posse degere. pro Syl. 181 b, Cum Lentulo & Catilina fœdissimam & miserrimam uitam degere. de Finib. 113 a, Degere uitam cum uirtute. de Se. 77 b, Degere omne tempus ætatis sine molestia. de Fin. 89 b, Degere omnem ætatem in tranquillitate. de Ami. 112 a, Amicitia nullam ætatis degendæ rationem patitur esse expertem sui. pro S. R. 43 b, Degere ętatẽ inter feras. & 42 b, Degere uitam in egestate. Antequam. 197 b, Degere uitam in exilio. Offi. 3 b, Ad uitam degendam præparare res necessarias. L. Aeuum.

DEGVSTO, *as.* delibo, gusto, attingo. Attic. 12 a, Altercatio huiusmodi, ex qua licet pauca degustes. Par. 116 b, Degustabis genus hoc exercitationum mearum, quibus uti consueui. At. 12 a, Tu uelim Fabiũ odorere, & istum conuiuam tuũ degustes. pro Clu. 32 b, Qui aliquid ex eius sermone speculæ degustarat. Tusc. 240 a, Vis igitur degustare, &c. uitam, & experiri fortunam meam. Att. 218 a, Vellem aliquid degustasses de fabulis.

DEHINC, deinde, postea. de In. 67 a, Quod simul diuerterit, dehinc cœnarit. Tusculan. 178 a, Primùm igitur, &c. Dehinc, &c.

DEHORTOR, *aris.* dissuadeo, deterreo, auoco. I. P. 100 a, Res ipsa aut me, aut alium quempiam aut inuitabit, aut dehortabitur. ad Her. 17 a, Si ab his dehortabimur. Atti. 272 a, Ne frustra dehortando conemini.

DEIECTIO, *onis.* depulsio. pro Ceci. 296 a, Qui illam uim deiectionemq; fecerit.

DEIECTVS, *a, um.* pro Qũ. R. 46 a, Hæc sunt deiecta, illæ in ordinem confectæ.

DEIERO, *as.* iuro. ad Her. 29 b, Iste oneratus auro clamat & deierat.

DEIICIO, *is.* deturbo, demolior, depello, disturbo, exturbo, præcipito, dimoueo eijcio, deiectionem facio. pro S. R. 35 a, Habeo etiam dicere, quem contra morem maiorum minorem annis XL de ponte in Tiberim deiecerit Or. 208 b, Nos sæpe aduersarios nostros de statu omni deiecimus. ad Her. 4 b, Is obuolutus & obligatus corio deijciatur in profluentem. pro Mur. 143 a, Deijci de urbis præsidio, & de custodia ciuitatis deturbari. in Ant. 215 b, Antonij præsidium Claterna deiecit Hircius. pro Do. 218 a, Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum è naui exturbasses. Off. 16 b, Tumultuantẽ de gradu deijci. I. V. 70 b, Pollicitus est quantum uellent pecuniæ, si me ædilitate deiecissent. in Ver. 269 a, Hac se commemoratione ciuitatis omnia uerbera depulsurum, cruciatumq; à corpore deiecturum arbitrabatur. pro Mur. 142 b, Quintius Tubero prætura deiectus est. in Ver. 262 a, Si metum hunc Siciliæ deiecero. Tusc. 17 a, Vides ne quantum de doloris terrore deieceris? At. 261 a, Mihi uidetur πρατόμαχος ille deiectus de gradu. pro Qu. 4 b, Libellos Sext. Alphenus deiecit. & 14 b, De saltu deijcitur Quintius. in Ant. 153 a, Nec uerò usquam discedebam, nec à republica deijciebam oculos. cont. Rul. 82 a, Deijci uel dimoueri ex possessione. in Verr. 71 a, Vt cuius pecuniæ me de fide deducere non potuissent, ne eiusdem pecunijs de honore deijcerer. pro Ceci. 292 a. Eieci ego te, non deieci. pro Cec. 289 a, Prætor interdixit, ut unde deiecisset, restitueret. & 209 b, Non deieci, sed obstiti. & ibi. Qui armis pulsus est, non uidetur esse deiectus? I. V. 156 b, Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione eius deiecero. pro Ceci. 296 a, Qui ui deiectus est. Ibid. 294 a, Dimoueri enim & depelli de loco necesse est eum, qui deijcietur. & ibidẽ: Deiectus uerò qui potest esse quisquam nisi in inferiorẽ locum de superiore motus? Item, Illud uerò nullo modo potest deiectus esse quisquam non modò qui tactus non sit, sed ne æquo quidem & plano loco.

DEIN, deinde. de Nat. 47 b, Dein quæ sequuntur. & de Cla. 172 b, Dein flaccescebat oratio. & pro Mil. 109. & Ora. 211 a, Dein, pro deinde.

DEINCEPS, deinde, postea, posthac, continuò, continuus, suum ordinem subsequi. de Or. 87 a, Cotta qui tribunatum petebat, & Sulpitius qui deinceps eum magistratum petitu rus putabatur. de Fin. 94 a, Primùm est officium ut se conseruet in naturæ statu, deinceps ut ea teneat, quæ secundũ naturam sint. de Orat. 160 a, Breues deinceps trés, extrema producta, Pæanem faciunt. Epi. 29 b, Sed tamen tres fratres quos deinceps Tribunos plebis per triennium uideo fore, te nolo habere inimicos. de Or. 182 b, Tum reliquos ut insti tui, deinceps persequar. de Nat. 44 b, Annales Ennij, ut deinceps legi possint, effici posse. Top. 228 b, Loci autem qui, &c. deinceps est uiuendum. Atti. 279 b, Velim deinceps meliora sint. i. posthac. de Cla. 187 b, Res quas Cæsar anno pòst & deinceps reliquis annis administrauisset in Gallia. de Legib. 178 a, Deinceps in lege est, ut de ritibus colantur optimi. de Ora. 88 a, Sed deinceps omnia plena consiliorum uidemus. Tusc. 229 b, A quibus ducti deinceps omnes sapientes habebantur. Offic. 9 a, b, & 28 b, De iustitia satis dictum est, deinceps, ut erat propositum, de liberalitate dicatur. Offic. 32 b, Prima, &c. secunda, &c. tertia, &c. deinceps gradatim reliqua reliquis debeantur. de Diui. 131 b, ἀπερειτίς cum deinceps ex primis uersus literis aliquid connectitur. de Diuin. 94 a, Qui primus, qui secundus, qui deinceps morituros. de So. 130 b, Deinceps accipere ab alijs & tradere alijs. Tusc. 209 b, Vt deinceps qui accubarent, canerent ad tibiam, &c. Postquam. 201 b, Opera mea rempub. incolumem magistratibus deinceps traditam. de Legib. 179 b, Sacra deinceps familijs prodantur & sint perpetua. ad Herenn. 3 b, Cauendum est etiam, ne id quod semel suprà diximus, deinceps dicamus: id est, iterum. de Cla. 165 b, Posteaq; deinceps, &c. & 194 a, Deinceps inde multa, &c. in Anton. 251 a, Vt senatum funditùs deleas, reliqui boni suum ordinem subsequantur: id est, ut reliqui boni deinceps à te deleantur.

DEINDE, dein, exinde, exin, dehinc, posthac, deinceps, secundo loco. de Diuin. 125 a, Totius augurij primùm naturam ipsam uidere, deinde inuentionem, deinde constantiam. Epist. 35 b, Primùm Appio Claudio, deinde Imperatori, dein-

de more maiorum, deinde quod caput est, amico. de In. 50 b, Deinde, &c. deinde, &c. quater. de Na. 48 b, Deinde Delphinus, exinde Orion. Qu. Fr. 327 a, Quas ad te deinde literas mittemus: id est, posthac.

DEINTEGRO, denuò. Attic. 213 a, Illud uerò uel optimè quòd ita multa mutari uolùt, ut mihi deintegrò scribendi causa nō sit. Ep. 201 a, Qui in morbū deintegrò inciderunt. I.A. 196 a. & Ar. 221 b, Eas leges deintegrò ferri placet.

DEIVNGO, *gis*. disiungo. de Vn. 197 a, Ita necessitas cogit, ut eadem sint ea quæ deiuncta fuerunt.

DELABOR, *ris*. labor, denenio, desiecto. de Or. 195 b, Ex utraq; parte tecti aqua delabitur. & in Arat. Of. 16 a, De manibus audacissimorum ciuium delapsa arma ipsa cecidērūt. Qu. Fr. 291 a, E' cœlo diuinum hominem esse in prouinciā delapsum. pro Mar. 134 b, Omnia quæ delapsa iam fluxerūt, seueris legibus uincēda sunt. de Or. 93 a, Insperāti mihi cecidit, ut in istum sermonem delaberer. de Am. 110 b, Iā enim à sapientum familiaritatibus, ad uulgares amicitias oratio nostra delabitur. pro Cæl. 40, A' maledictis pudicitiæ ad coniurationis inuidiā oratio est nostra delapsa. Att. 104 a, Delabi in morbum. Part. 230 b, A' maioribus ad minora delabi. de Orat. 131 b, Delabi in aliquod uitium. Offic. 46 b, Habenda est ratio rei familiaris, quā delabi sinere flagitiosum est. de Diuin. 92 b, Cum tu proiectus subitò, atque delapsus in flumen nusquam apparuisses. Aca. 15 b, Delabitur interdum, ut dicat opinaturum, &c. de Fat. 148 a, Dum autem uerbis utitur suis, delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet inuitus. Epist. 88 a, Nam ipse quotidie mihi delabi ad æquitatem, & ad rerum naturam uidetur. Qu. Fr. 293 a, Sed nescio quo pacto ad præcendi rationem delapsa est oratio mea, cum id mihi propositum initiò non fuisset.

DELAPSVS, *a, um*. ut signum cœlo delapsum. in Anton. 236 a. L. Delabor.

DELATIO, *onis*. accusatio. I.V. 62 b, Cuicunque uos delationem dedissetis. Epi. 115 b, Inter postulationem & nominis delationem uxor discessit. I.V. 65 a. & pro Clu. 22 b, Delatio nominis.

DELECTAMENTVM, *i*. oblectamentū. I.P. 92 b, Inania sunt ista, mihi credo, delectamenta penè puerorum.

DELECTATIO, oblectatio, fructus, studium, iucunditas, fructus iucunditatis, animi causa.) (. Faltidium. de Sen. 86 b, Delectationes conuiuiorum non corporis uoluptatib. magis quàm cœtu amicorum sermonibusq; metiebar. Tus. 213 a, Delectatio est uoluptas, suauitate sensus animum deliniens. Postquam. 207, In omni parte corporis aliquam delectationem gaudiūq; uersari. de Di. 131 b, Fabulæ delectationis habent multū. Ep. 95 a, Quæ populare admirationem habuerunt, delectatione tibi nullam attulissent. de Ora. 101 a, Mira quædam in cognoscendo suauitas & delectatio. pro Pomp. 11 b, Non illū amœnitas ad delectationē reuocauit. pro Mur. 133 b, Ab delectatione omni negocijs impedior. & ib. Et in ipsa occupatiōe delectationes alias multas habere possimus. Off. 21 b, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. de Orat. 106 b, & 200 b, Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere. Epist. 141 b, Magna delectatione & uoluptate te priuasti. de Or. 157 a, Pòst autē delectatio, iucunditasq; celebrauit. de Leg. 172 a, Studij delectationisq; causa scribere leges, non reipub. ut Plato, &c. Epi. 89 b, Doctrina & literæ, quæ secundis rebus delectationem modò habere uidebantur, nunc uerò etiam salutem. ad Her. 29 b, Hoc habet magnam delectationem. de Nat. 6 b, Quæ ista potest esse oblectatio Deo?

DELECTO, *as*. oblecto, ago, duco, capio, delectationē habeo, delectationem affero. de Or. 151 b, Quod nō solùm delectet, sed etiam sine satietate delectet. Off. 20 a, Pulchritudo corporis mouet oculos & delectat. Qu. Fr. 311 b, Literæ tuæ incredibiliter me delectauerunt. At. 116 b, Philotimi literæ me admodum delectauerunt. Att. 26 a, Itaq; libris me delecto, quorum habeo Antij festiuam copiam. Epist. 8 b, Quia me status hic reipub. nō delectat. At. 25 a, Interea quidem cum Musis nos delectabimus. Epi. 238 a, Tu te isiic Athenianō iure delectato, ego me hic Hirciano. de Am. 98 b, Itaque non tam ista me sapientiæ fama delectat, quàm, &c. Att. 254 a, Incredibile est quàm me Quintius in omni genere delectarit. Attic. 2 a, Hermathena tua ualde me delectat. Qu. Fr. 314 b, Me magis de Dionysio delectat: ipse est enim uerecrator magnus. I.V. 61 b, Vt me ab eo delectari facilius quàm decipi putem posse. Orat. 216 a, Vt ab altero non delectēre, alterum oderis. de Clar. 181 a, b, Delectatur audiens multitudo & oratione ducitur, & quasi uoluptate quadam perfunditur.

DELECTOR, *aris*. oblector, ducor, capior, teneor, delectatione uidendi ducor, ex aliqua re fructum capio, uoluptate

afficior, morior in studio faciēdi aliquid, pascor, perfruor, gaudeo, lætor. Qu. Fr. 323 b, Puer magis illo declamatorio genere duci & delectari uidetur. in Pis. 89 a, Hisce ego reb. pascor, his delector, his perfruor, quòd Senatus, &c. pro Ar. 191 a, Nunc quidem certè cogitatione quadam speq; delector. At. 20 b, Multi opinione æquitatis delectantur. Epist. 200 b, Nullo prorsus plus homine delector. Epist. 33 b, Magis meo facto delector quàm tuo. de Ora. 290 a, Ennio delector, ait quispiam, qui, &c. Qu. Fra. 322 a, Cognosce nunc hominis audaciam, in rep. perdita delectare. de Leg. 172 b, In hoc admodū delector, quod, &c. At. 273 b, In quo ualde delector, me antè prouidisse, &c. id est, in Dolabella. de Fin. 57 a, Delectari in aliqua re. de Am. 108 b, Ne criminibus inferendis delectetur amicus.

DELECTVS, *a, um*. contra Rull. 75 a, Cum delecta finitorū iuuentute, &c. pro Do. 215 b, Natiuum malum.) (. Delectum malum. pro Dom. 218 a, Vir sæpe ad extrema reipub. discrimina delectus. Antequam. 195 a, Nunc uel solus delectus ad calamitatem, uel primus uocatus ad tale periculum.

DELECTVS, *ctus*. discrimen, ratio, electio. Off. 10 a, Tertiū est propositum, ut in beneficentia delectus esset dignitatis. Off. 10 b, Acceptorum autē beneficiorum sunt delectus habendi, nec dubium quin maximo cuiq; plurimū debeatur. I.V. 123 b, Iste omnia iura præcio exequauit, omnium rerum delectum atq; discrimen pecunia sustulit. contra Rul. 77 b, Cæteri agri sine ullo delectu decemuiris addicentur. pro Cor. 65 a, Qui imperatoribus nostris in bello delectū uirtutis eripi uellet. de Fin. 121 b, Officia tolluntur delectu omni & discrimine remoto. I.A. 197 a, Delectus autē & notatio iudicum etiam in nostris ciuibus haberi solet. de Or. 156 b, Verborum propriorum delectus est quidam habēdus. & de Cla. 190 a, Verborum delectus elegans. de Cla. 188 a, Verborum delectum originem esse eloquentiæ. ex Cæsare. de Fi. 146 a, Mihi quidem etiam laudatius uideretur, quod eligitur, & ad quod delectus adhibetur. Or. 201 b, Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur. Off. 2 a, Si rerū aliquē delectum reliquissent. pro Cl. 44 a, Quod idem facere censores in delectu dignitatis, & in iudicio ciuium, & in animaduersione uitiorū qui conuenit? de Fin. 55 b, Itaq; harū rerū hic tenetur à sapiente delectus, ut reijciendis uoluptatibus maiores alias consequatur. pro Pl. 260 b, Populus non delectu aliquo aut sapientia iudicat, sed impetu nonnunquam & quadam temeritate. Of. 30 a, Habere delectū ciuis & peregrini, in ipsoq; peregrino priuatim ne an publicè uenerit. de Pro. 70 a, Exercitus ille noster superbissimo delectu & durissima cōquisitione collectus, omnia interijt. Att. 115 a, Nullus usquā delectus. nam cōquisitores *χωνευομενων* nō audent, nec nomina dant. I.A. 200 b, Delectum haberi sublatis uacationibus.

DELEGATIO, *onis*. mandatum, prouincia. At. 186 b, Delegatio in mancipe annua die.

DELEGATVS, *a, um*. At. 27 b, Quoniā putas prætermitten dum à nobis esse hoc tempore cratera illum delegatum.

DELEGO, *as*. mando, mitto. de Or. 120 a, Hæc ipsa, quæ nūc ad me legare uis, ea semper in te præstantia fuerunt. Ep. 112 b, Tamen in hoc te deprecor, ne me arrogantiæ condemnes, quòd hunc laborē alteri delegaui. At. 220 a, Quintiū delegabo, si quid æri meo alieno superabit. pro Dom. 216 b, Delegani amico locupletiori, &c. At. 189 a, Balbi regia cō ditio est delegandi.

DELEO, *es*. tollo, extinguo, adimo, absergeo, induco. Epist. 104 a, Non enim te puto meas epistolas delere, ut reponas tuas. ad Her. 22 a, Imagines sicut literæ delentur. Att. 240 a, Iam scripseram, delere nolui. pro Sex. Ros. 46 a, Hæc delentur statim, illæ seruantur sanctè. pro Flac. 159 a, Nominis propè Romani memoriam cum cuiusq; imperij non modò ex ædibus Græcorum, uerùm etiam ex literis esse deletam. in Verr. 105 b, Tectorium uetus ex colūna deletum esse, & nouum inductum.) (. Inducere. Att. 150 a, Nisi Pompeius uincit, nomen populi Rom. deleatur necesse est. Ep. 234 a, Delere epistolam lachrymis. pro Mu. 142 a, Quorum alteri uno aduentu nostri exercitus deleti sunt. Tus. 167 b, Si patria deleatur, non deleat? Postquam. 204 b, Qui cum per se rempublicam lacerare non posset, sub alieno scelere deleuit. Offi. 12 a, & in Cat. 121 a, Delere patriam. de Arusp. 241 a, Vrbs hæc quam delere uoluisti. & Postquam. 202 a, in Cat. 123 a, Scipio Numantiam deleuit. pro Sex. Ro. 40 a, Iupiter urbes deleuit, fruges perdidit. Offic. 36 a, Multi deleti sunt homines hominum impetu. cont. Rul. 83 b, Delere aliquod ædificium. de Legibus 183 a, Delere sepulchrum. de Natura 81 b, Cotta sic disputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionem. Postquam. 200 b, Quæ deliberatio non in re delenda, sed in agenda mercede consumpta est. pro Pomp. 7 b, Magnas hostium

copias

copias multis prælijs esse deletas. in Antonium 153 a, Omnem memoriam discordiarũ obliuione sempiterna delendam censui. pro Deiot. 150 b, Hæc nulla unquam uetustas obruet, nulla delebit obliuio. de Am. 97 b, Qui non modò præsentia, uerumetiam futura bella delerit. Qu.F. 327 a, Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Arusp. 244 b, Extinguere & funditùs delere aliquid. in Verr. 59 a, Extinguere atq; delere improbitatem. Off. 52 b, Extincto senatu, deletisq; iudicijs, quid est, &c. de N. 9 b, Homines morte deleti. Tusc. 167 b, Toto animante deleto, & facto interitu uniuerso. & 174 a, Sin autem perimit ac delet omnino, quid melius? Attic. 11 a, Ius & fas omne delere. pro Sestio 15 b, Qui omnes leges una rogatione deleuit. Octau. 331 a, Tu cruore & flamma omnia delere uis. pro Pomp. 5 a, Delenda est uobis illa macula Mithridatico bello superiore suscepta.

DELENIO, *nis*. delinio, mitigo. Ep. 184 a, Alter nouis commentarijs Cæsaris delenitus est. aliàs delinitus.

DELETRIX, *cis*. quæ delet, pernicies. de Arusp. 255 b, Illa penè deletrix, huius imperij lica.

DELIACVS, *a, um*. ex Delo. pro Sext. Rosc. 40 b, Deliaca uasa: id est, præstantissima. & Acad. 21 a, Gallinarius Deliacus. L. Delos.

DELIBATVS, *a, um*. de Cl. 169 b, Flos delibatus populi. aliàs illibatus. L. Libatus, & Illibatus.

DELIBERATIO, *onis*. consultatio, consilium, σύνοδος magnum. At. 102 a, Id coràm considerabimus, quale sit: habet enim res deliberationem, etsi ex magna parte tibi assentior. in Ant. 153 a, Deliberationes, quas habebat de republica. At. 228 a, Suscipi nunc meam deliberationem, qua solicitor, ita multa ueniunt in mentem in utramq; partem. & ibid. Iam illa consilia priuata sunt, &c. de Orat. 139 b, Inciditur enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri. pro Pomp. 9 a, Vtinam uirorum fortium tantam copiam haberetis, ut hæc uobis deliberatio difficilis esset, quemnam potissimùm tantis rebus præficeretis? de Fa. 140 a, Maximè nos quidem exquirentes ea consilia, quæ ad pacem pertinerent, omnisq; ferè nostra in his deliberationibus consumebatur oratio. Off. 62 a, De uiri boni deliberatione & consultatione quærimus. & 54 b, Panætius non uidetur debuisse huiusmodi deliberationem introducere. & 2 b, Triplex est consilij capiendi deliberatio: nam, &c. & ibid. Id quod in deliberationem cadit. de Ora. 162 a, Communicatio, quæ est quasi cum ijs ipsis, apud quos dicas, deliberatio. & 118 a, Causa ex deliberatione constans, ut belli. de Or. 86 b, Forenses disceptationes iudiciorum aut deliberationum. de In. 44 b, Demonstratio & deliberatio, genera sunt causarum.

DELIBERATIVVS, *a, um*. ex deliberatione constans. de In. 61 b, Causa deliberatiua. & 43 b, Deliberatiuum genus est, quod positum est in disceptatione & consultatione ciuili, habet in se sententiæ dictionem.

DELIBERATOR, *oris*. qui de aliqua re deliberat. pro Sest. 19 b.

DELIBERATIOR, *oris*. Certior. Ep. 61 a, Nec illi quicquã deliberatius fuit, quàm me, &c. euertere.

DELIBERO, *as*. consulto, consulo, consilior, deliberationẽ habeo de rep. consilium faciendi aliquid exquiro, cõsilium capio, considero, uideo, concoquo, inquiro. Postq. 200 b, Is nostrum sibi ad deliberandum postulauit: quæ deliberatio, &c. Off. 3 a, Cum enim utilitas ad se rapere, honestas contrà reuocare ad se uidetur, fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; ancipitem curam cogitandi. Off. 2 b, In deliberando sæpe animi in contrarias partes distrahuntur. At. 221 a, & Off. 11 a, Quamobrem ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim. Attic. 26 b, De geographia etiam atq; etiam deliberauimus. & ibid. Sed id quoque uidebimus. Att. 171 b, Si tecum olim coràm potius quàm per literas de salute nostra fortunisq; deliberauissem. Ora. 209 b, Vt sæpe cum ijs qui audiunt, nonnũquam etiam cum aduersario deliberet. At. 119 b, Coràm tecum mihi potestas de liberandi non est. ad Her. 16 b, Vt si senatus deliberet, captiuos redimat an non. pro Quin. R. 52 b, Tibi diu deliberandum & concoquendum est, utrum, &c. de Fin. 88 b, Qui uoluptatem summum bonum esse decernit, non cum ea parte animi in qua inest ratio & consilium, sed cum cupiditate, id est, cum leuissima parte deliberat. Off. 92 b, Non est alienum ad ea eligenda, quæ dubitationem afferunt, adhibere doctos homines uel etiam usu peritos.

DELIBERARE, statuere, decernere, certum esse. I. V. 76 b, Iste certè statuerat, & deliberauerat non adesse. contra Rul. 65 a, Mihi deliberatum & constitutum est, ita gerere consulatum. in Ver. 168 a, b, Sic habuisti statutũ cum amico ac deliberatum, omnes qui habitarent in Sicilia iudices reijcere? pro S. R. 23 b, Certum est deliberatumq; dicere, &c. pro Qu.

R. 25 a, Si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, responde. Antequam. 196 a, Quamobrem statutum est atq; decretum omnia perpeti. At. 103 a, & 155 a, Mihi certum est ab honestissima sententia digitum nusquam. de Or. 121 b, Mihi certum est à iudicijs cauisq; discedere. At. 205 b, Cæsar hoc scribit, sibi certum esse Romæ manere. Att. 45 b, Nec adhuc stabat, quo potissimùm. in Ant. 265 a, Mihi constat meam contumeliam non ferre. Item: Mihi dubium non est, quin, &c. L. Dubius. pro Mur. 139 a, Dixisti, quippe iam fixum & statutum est.

DELIBO, *as*. decerpo, quasi libando minuo, degusto. pro Sest. 25 a, Vt omnes undiq; flosculos carpam atq; delibem. de In. 76 b, Et tertius si existant, qui, &c. nonne de sua gloria delibari putant? ad Heren. 41 b, Ille nulla uoce delibans insitam uirtutem, condidit tacitus. Ep. 156 a, Putabam posse me nec de laude ieiuni hominis delibare quicquam. de In. 84 a, Quod sit de honestate delibatum, uirtute aliquando recuperare. de Sen. 83 a, Ex uniuersa mente diuina, delibatos animos habemus. L. Libo.

DELIBVTVS, *a, um*. unctus, oblitus. de Clar. 184 a, Cn. Octauius, qui deuinctus erat fascijs, & multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. pro S. R. 41 a, Cõposito & delibuto capillo, passim per forum uolitare. Sal. in Cic. 270 b, Vxor sacrilega ac periurijs delibuta. Tusc. 171 b, Per terram sanie delibutam fœdè diuexarier. ad Her. 23 a, Vt si cruentam rem aut cœno oblitam, aut rubrica delibutam inducamus.

DELICATE. de Or. 148 b, Recubare alicubi molliter & delicatè. Off. 21 b, Delicatè ac molliter uiuere.

DELICATVS, *a, um*. mollis. At. 18 b, Odia illa libidinosæ & delicatæ iuuentutis. de Nat. 21 b, Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. de N. 23 a, Delicatæ & obscœnæ uoluptates. pro Mur. 128 b, Asia ista referta & eadem delicata. de Cl. 182 a, Adolescens delicatus. I. C. 109 a, Puer lepidus ac delicatus. pro Mil. 106 b, Muliebri & delicato ancillarum puerorumq; comitatu. Off. 29 a, In re seuera conuiuio dignum aut delicatum aliquẽ inferre sermonem. I. P. 94 b, Is omnia eius adulteria delicatissimis uerfibus ex presit. At. 30 a, Delicatum conuiuium. Parad. 117 b, Delicatæ regum pateræ. aliàs Filicatæ, & rectius. L. Filicatus.

DELICIAE, *arum*. delectamentum, suauitas, uoluptas, amores, mel. in Ver. 200 b, Quæ ciuitas tibi in amore atq; in delicijs fuit. At. 86 b, Publicanos habeo in delicijs. contra Rull. 73 b, Via Herculanea uendibilis multarum deliciarum. pro Mur. 127 a, Multarum deliciarum comes est extrema saltatio. pro Dom. 225 b, Alter se Catilinæ delicias fuisse dicebat. in Vat. 32 b, Illi quibus erat in delicijs, uix risum tenebant. At. 255 b, Pyliæ salutem dices & Atticæ, delicijs & amoribus meis. de Or. 200 b, Longissimè ipsi à talibus delicijs, uel potius ineptijs abfuerunt. de Di. 96 a, Simia quam rex Molossorum in delicijs habebat. & 97 a, Quid amores & deliciæ tuæ Roscius? In Ant. 207 b, Sed redeo ad amores delicias q; nostras L. Antonium. & 252 a, Quos Antonius deliciarum causa loris in conuiuio cædi iubebat. pro R. P. 126 b, Deliciarum & uoluptatis causa quosdam cum mitrella sæpe uidemus. Paradox. 117 b, Cogitatio supellectilis ad delicias epularum, ad uoluptates. Epist. 116 b, Scito C. Sempronium, mel ac delicias tuas, calumniam maximo plausu tulisse. Ora. 150 a, Pueriles deliciæ. Epist. 94 b, Deliciæ tuæ noster Aesopus.

DELICIOLAE, *arum*. At. 5.

DELICTVM, *i*. peccatum, error. pro Mar. 133 a, Dij pœnas à populo Rom. ob aliquod delictum expetiuerunt. pro Ce. 286 a, Quò delictũ maius, eò pœna est tardior. Of. 29 b, Quæ autem parua uidentur esse delicta, ab ijs est diligentius declinandum. pro Cec. 299 b, & pro R. P. 124 b, Iniuriarum delictum esse. Epi. 73 b, Homines sapientes delicto suo, non aliorum iniuria, commoueri.

DELIGO, *as*. ligo, uincio. I. V. 220 b, In ea, hominem diuaricari, & deligari: id est, in ea statua.

DELIGO, *gis*. lego, eligo, delectum habeo, delectum adhibeo. de In. 62 b, Ille autem quinq; delegit, quarum nomina multi memoriæ tradiderunt. pro Mur. 129 a, Dicendi facultas sæpe ualuit in consule deligendo. de Leg. 168 a, Bona deligere & reijcere contraria. pro S. R. 20 a, Qui ex senatu in hoc consilium delecti estis. pro Pl. 272 a, Populus Rom. delegit magistratus, in quibus, &c. contra Rull. 70 b, Si uobis ex omni populo deligendi potestas esset. & ibid. Quem unum ex cunctis delegissetis. pro Mil. 106 b, In iudicibus legendis. pro Mil. 105 b, Itaq; delegit è florentissimis ordinibus ipsa lumina. Off. 42 b, Eorum fore similes, quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum. Qu. Fr. 291 b, Quæstorem habes non tuo iudicio delectum.

DELINIO, *is*. mitigo, placatum reddo. pro Cl. 20 b, Ea ani-

mum adolescẽtis pellexit iis omnibus rebus, quibus illa ætas capi & deliniri potest. pro Mur.142 a, Fouere hominum sensus, delinire animos, & adhibere uoluptates. pro Clu.23 a, Mulier non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus delinita est. Off.42 b, Milites blando appellando sermone delinire. in Ver.183 b, Delinire aliquem precio. Epist.253 a. Iam biennium est, cum uirtuti nuncium remisisti, delinitus illecebris uoluptatis. de Fi.55 b, Delinitus blãditijs uoluptatũ.

DELINITIO, *onis*. mitigatio. Offic.45 a, Delinitio multitudinis, &c.

DELINITOR, *oris*. blandus, leniscq; moderator. de Cla.187 a, Iudex cuius delinitor esse debet orator.

DELINITVS, *a, um*. mitigatus. de Or.88 a, Genus hominũ, disertorum oratione delinitum.

DELINQVO, *quis*. pecco, committo. de Nat.78 a, Lex ut condemnetur filius, si pater deliquisset. pro Clu.44 a, Ne miles in bello propter hostium metum delinqueret. Tusc.177 b, Philosophus artem uitæ professus deliquit in uita. de In.66 a, & contra Rul.86 b, Delinquere in aliqua re.

DELIQVESCO, *scis*. dissoluor, liquefio, diffluo. Tusc.217 a, Nec alacritate futili gestiens deliquescat.

DELIRATIO, *onis*. stultitia, error, insania. de Diu.127 a, O delirationem incredibilem. & de Sen.84 b, Sic ista senilis stultitia, quæ deliratio appellari solet.

DELIRO, *as*. desipio. Off.19 b, Falli, errare, labi, decipi tam dedecet, quàm delirare, quàm mente captum esse. de Nat.10 a, Exposui ferè non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia. de Diu.87 b, In extis totã Hetruriam delirare. de N.20 a, Desipere, delirare, dementem esse. & 19 b, Omnes ne tibi delirare uisi sunt?

DELIRVS, *a, um*. stultus, insanus, mente captus. de Or.115 b, Tum Annibal respondisse fertur, multos se deliros senes sæpe uidisse, sed qui magis quàm Phormio deliraret, uidisse neminem. de Diu.137 b, An tu censes ullam anum tam deliram fuisse, ut hæc crederet? Tusc.158 b, Quæ est anus tam delira, quæ ista timeat?

DELITAE literæ, deletæ. ad Caluum, autore Prisciano. Tuli molestè quòd literæ delitæ mihi antè redditæ sunt.

DELITESCO, *scis*. lateo. de N.51 a, Bestiæ in cubilibus delitescunt. pro Cæl.50 b, Vt cò mitteret amicos, qui delitescerent, deinde repentè prosilirent. & 51 a, Serui in balneis delituerunt. pro Cec.196 b, Aequitatis iudicium cum erit, caue in ista tam frigida calumnia delitescas. de Natur.56 b, Stella tum delitescens, tum rursum se aperiens. Academ.5 a, Sic Arcesilaus, qui constitutam philosophiam euerteret, & in eorũ autoritate delitesceret, qui negassent quicquam sciri posse.

DELIVM, *lij*. locus. de Diu.106.

DELIVS, *a, um*. I.V.85 b, de N.77, Delius Apollo.

DELOS, *i*. pro Pomp.14 b, Insula Delos tam procul à nobis in mari Aegeo posita. I.V.216 a, & 85 b, Apollinem Deli uiolatum esse. At.144 a, Nõ solùm Romæ, sed etiam Deli tuum digamma uideram. L. Digamma.

DELPHI, *orum*. urbs. de N.71 a, Apollinem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. pro Font.280 a, Delphos usq; ad Apollinem Pythium. de Diu.132 b, Cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur?

DELPHICVS, *a, um*. I.V.230 b, Mensæ Delphicæ. & de Diu.133 a, Oracula Delphica.

DELPHINVS, *ni*. piscis marinus, omnium animalium uelocissimus. de D.138 b, Gubernatores cũ exultãtes loliginem uiderint & delphinos, tẽpestatem significari putant. de Natu.16 b, An tu delphinum ullam anteferre censes figuram suæ.

DELTOTON, cœleste sidus. in Ar. Deltoton dicere Graij, Quod soliti simili, quia forma littera claret. Δ

DELVBRVM, *bri*. templum. I.V.69 a, Verres delubra sanctissimis religionibus consecrata depeculatus est. pro Arch.189 b, Smyrnæi delubrum Homeri in oppido dedicauerunt. I.V.55 b, Simulachra sanctissima deorum ex delubris religiosissimis sublata. de N.77 a, Mensas argenteas de omnibus delubris iussit auferri. & 68 b, Aras delubraq; Hecates in Græcia uidemus. pro Dom.240 a, Cum nouũ delubrum in urbis clarissimo loco inchoaret. pro Arch.191 a, Delubrum Musarum colere. de Leg.173 b, Constructa à patribus delubra habento. de N.79 a, Pugnare pro templis atq; delubris deorum. L. Templum.

DELVDO, *dis*. ludo, illudo, eludo, derideo. pro S.R.22 b, Deinde aliquãto lenius, nihil agere atq; deludere cœperũt. contra Rul.81 b, Contemnere maiestatem populi Rom. deludi uosmetipsos diutius ab isto patiemini?

DELVMBO, *as*. debilito, eneruo. Orat.220 a, Nec minutos numeros sequens concidat, delumbetq; sententias.

DEMENS, *tis*. de mente ac sanitate deturbatus, emota mente, insanus, amens. (. Sanus. Off.17 a, In tranquillo tempestatem aduersam optare, dementis est. I.P. Tragico illo Oreste aut Athemãte demẽtior. I.C.113 a, Tum ille scelere demens, &c. de Aruisp.257 b, Inconsideratissima & dementissima temeritas. de Diuin.132 a, Quæ perturbatione animi sanus cum esset, timebat ne euenirent, ea demens euentura esse dicebat. de Natur.20 a, Desipere, delirare, dementem esse.

DEMENSVS, *a, um*. dimensus ad mensuram. Orat.200 a, Ve uerba uerbis quasi dementa & paria respondeant.

DEMENTER. stultè. in Cat.116 a, Res tanta, tam dementer credita.

DEMENTIA, *tiæ*. amentia, stulticia. I.C.123 a, Qui ex numero ciuium dementia aliqua deprauati, hostes patriæ semel esse cœperunt.

DEMERGO, *gis*. immergo, obruo. de Diuin.137 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. de Di.83 a, Cornix demersit caput, & fluctum ceruice recepit. Offi.37 b, Quamuis enim demersæ sint leges opibus alicuius, quamuis tremefacta libertas: tamen, &c. de Sen.93 a, Est enim animus ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram.

DEMERSVS, *a, um*. immersus. pro Sest.14 a, C. Marius senile corpus paludibus occultauit demersum. pro Sest.14 a, Patriam demersam extuli.

DEMETATVS, *a, um*. descriptus, distinctus. de N.47 b, Atque ita demetata signa sint, ut in tantis descriptionibus diuina solertia appareat.

DEMETIOR, *tiris*. metior, describo, dimetior. de Nat.57 b, Solis cursus demetiti, temporum uarietates cognouimus. aliàs Dimetati.

DEMETO, *tis*. meto. de N.37 b, Tempestiuè demetere, percipereq; fructus. de Sen.91 b, Demetere & percipere fruges.

DEMIGRO, *as*. aliò ad habitandum eo, discedo. cont. Rull.74 b, Demigraturi in illa loca nostri homines sunt propter agrorũ bonitatem. pro Do.233 a, Demigrandum est potius aliquò, quàm habitandum in hac urbe. pro R.P.96 b, Mentes quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrant. in Cat.101 a, A quo repudiatus ad sodalem tuum M. Marcellum demigrasti. Para.119 b, Mortémne mihi minitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab improbis demigrandum sit? At.65 a, Multa mihi dat solatia, nec tamen ego de meo statu demigro. in Vat. Strumæ deniq; ab ore improbo demigrarũt, & alijs iam se locis collocarunt. Tusc.164 a, Vetat enim nos Deus iniussu suo hinc demigrare. in Pis.99 a, Quos tu demigrare, & aras & focos relinquere coegisti.

DEMINVO, *is*. diminuo. Epist.209 a, Non ut aliquid de illa commendatione deminuam, sed, &c. aliàs comminuam.

DEMIROR, *aris*. ualde miror. contra Rull.86 a, Hæc te sperasse assequi posse demiror. Epist.108 a, Me autem propter quem cæteri liberi sunt, tibi liberum non uisum demiror. Att.237 b, & de Orat.122 b, Istam auditam à te esse omnino demiror. At.229 b, Quod demiror equidem.

DEMISSE, humiliter. pro Do.232 a, Vtrum me non respondere, an demissè respondere decuit? At.34 a, Me tueor ut oportuit in omnibus non demissè, ut tantis rebus gestis parum fortiter. Att.284 b, Suppliciter ac demissè agere gratias alicui. Tusc.185 b, & 233 a, Demissè & humiliter loqui.

DEMISSIO, animi abiectio, infractio, debilitatio. Tusc. quæst.193 a.

DEMISSVS, *a, um*. humilis, fractus, sordidus. pro Clu.29 b, At C. Fabritius à subsellijs demisso capite discesserat. pro Do.229 b, Inuenies eum apud sororem tuam occultantem se capite demisso. pro Mur.134 b, Vidésne tu illum tristem & demissum iacere, diffidere, &c. pro Syl.181 a, P. Sylla mœrens, demissus, afflictus. pro Fon.280 b, Animus demissus atq; humilis. pro Cl.29 a, Erigebat animum demissum, oppressum Oppianicus. de Or.125 a, Demissus, non acer, non pertinax, non litigosus, non acerbus. Att.36 a, Vt ille tum humilis, ut demissus erat. Ep.13 a, Fracto animo & demisso esse. I.V.69 b, Humilis & demissus. (. Lætus & alacer.

DEMITIGOR, *aris*. mitigor, lenior. Attic.8 a, Nos quotidie demitigamur.

DEMITTO, *tis*. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.133 b, Memmius in forum descendens caput ad fornicem Fabianum demittebat. I.V. * Demittere se ad aurem alicuius. pro Clu.40 b, Illa usq; ad talos demissa purpura. de Fin.135 a, Si uincunt, efferunt se lætitia: uicti debilitantur, animos demittunt. ad Herenn.26 b, In mediocri fulgure uersabimur, si hæc, ut antè dixi, aliquantulum demiserimus. de Diu.95 b, Cum ipse equum demisisset in flumen, summersus equus non extitit. Quin.Fr.290 a, & de Fin.135 a, Te rogo ne contrahas aut demittas animum. ad Her.21 a, Sin erit in demonstratione sermo, paululum corpus à ceruicib. demittemus.

Epist.

Ep.147 a, Cum in eum casum me fortuna demisisset, ut, &c.

DEMIVRGVS, gi. Turpilij comœdia. Epi. 140 a, Itaq; non modò in comœdijs res ipsa narratur, ut ille in Demiurgo modò, &c.

DEMO, mis, dempsi, ptum. detraho. Aca. 13 a, Cum aliquid minutatim & gradatim additur, aut demitur. de Fin. 69 b, Cui nihil dempsit ius. I.V. 164 b, Demit de capite medimna DC. & 165 b, Quantum de capite dempsisset. Atti. 108 a, Demere solicitudinem alicui. de N. 76 b, Dionysius Aesculapij barbam auream demi iussit. de Pet. 206 a, Qui Tanusiorum capita demebant, &c.

DEMOCRITVS. de Or. 88 b, Tusc. 165.

DEMOCRITVS, a, um. de Na. 76 b.

DEMOCRITEVS, a, um. de Diu. 114 b, Verùm sint ista Democritea uera. Tusc. 186, de Nat. 15.

DEMOCRITVS, ti. nomen philosophi. de Or. 150 b, de N. 25 a. De risu.

DEMOLIOR, iris. deturbo, deijcio, disturbo, euerto. Qu. F. 318 a, Diphilus columnas demolietur. in Verr. 141 b, Quæstores statuas demoliendas locarunt. Offi. 28 a, Hanc Scaurus demolitus accessionem adiunxit ædibus. Topic. 222 a, Demoliri parietem. Ep. 189 b, Partem muri demolitus est.

DEMOLITIO, onis. euersio. I.V. 141 b, & Postquam. 211 a, Dum ea demolitio fieret, Quæstores non minus triginta adessent.

DEMONSTRATIO, onis. de Or. 163 b, Gestus sententiam non demonstratione, sed significatione declarans. I.V. 230 b, Illi conuersam iam habent demonstrationem suam. de In. 44 b, Demonstratio & deliberatio genera sunt causarũ. Acad. 8 a, Argumenti conclusio quæ est Græcè ἀπόδειξις, ita definitur, ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur, adducit.

DEMONSTRATIO, pro euidentia. L. Energia.

DEMONSTRATIVVS, a, um. epidicticus. de In. 43 b, Causæ tres partes supponimus, iudicialem, deliberatiuam, demonstratiuam. & ibi. Demonstratiuum genus est, quod tribuitur in alicuius certæ personæ laudem aut uituperationem. de Or. 200 a, Id genus, quod Græcè ἐπιδεικτικὸν nominatur. & 201 a, In epidictico genere. & ib. De forma dicendi eius generis. de Orator. 118 b, Si ex persona causa constet, ut laudis.

DEMONSTRATOR, oris. de Orat. 141 a, Simonides dicitur, ex eo quòd meminisset, quo quisq; loco cubuisset, demonstrator uniuscuiusq; sepeliendi fuisse.

DEMONSTRO, as. commonstro, ostendo, significo, declaro, satis signi do, præ me fero, aperte fero, non dissimulo, profiteor, digitum ad rem intẽdo, testificor. I.V. 230 a, Nam ut antè demonstrabant quid ubiq; esset: ita nunc quid undiq; ablatum sit, ostendunt. At. 2 a, Demonstraui hæc Cæcilio, simul & illud ostendi, &c. Epist. 32 a, Mihi Fabius demõstrauit me à te plurimi fieri. Ep. 141 b, Spurina quidem cum ei rem demonstrassem, & uitam tuam superiorem exposuissem, magnum periculum summæ reip. demonstrabat, nisi, &c. Quin. F. 291 b, Demonstrare amorem fraternum in aliquem. de Or. 96 b, Demonstrare remtid est, narrare.

DEMOROR, aris. detineo, remoror. de Orat. 130 b, Ne diutius uos demorer, exponam, &c. I. ent. Epi. 193 a, Nonnullis etiam ipsi magistratus ueniebant in suspicionem detinuisse nos & demoratos esse, dum classis Dolabellæ certior fieret de aduentu nostro.

DEMORTVVS, a, um. mortuus. Attic. 259 a, Alij enim sunt alijs nostriq; familiares ferè demortui. I.V. 139 b, Cum esset ex ueterũ numero quidam senator demortuus. in Verr. 220 a, Sanxerit ne quis emeret mancipium, nisi in demortui locum. & ibi. Si quis Romæ esset demortuus. ad Her. 4 a, Altera lex iubet augurẽ in demortui locũ qui petat, nominare.

DEMOSTHENES, nis. orator. de Or. 92 a, de Demosthene multa. de Cla. 175 a, Lectitasse Platonem studiosè, audiuisse etiam Demosthenes dicitur. Orat. 198 a, Demosthenes frequens Platonis audicor. de Ora. 108 a, Ille cui sine dubio summa uis dicendi conceditur, Athenien sis Demosthenes. & ibi multa de Demosthene. Orat. 198 b, Vt mirarentur Demosthenem maximè, quo ne Athenas quidem ipsas magis credo Atticas fuisse. Or. 206 a, Vsq; adeò difficiles & morosi sumus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes, qui quãquam unus eminet inter omnes in omni genere dicendi: tamen non semper implet aures meas. & ibi. b, Demosthenis imago ex ære in Tusculano Bruti. Tusc. q. lib. 4, Demosthenes dolere se aiebat, si quando opificum antelucana uictus esset industria. Demosthenes Pythiam φοιτᾶσθαι dicebat, Di. lib. 2. id est, cum Philippo sentire. Tusc. q. lib. 5, Leuiculus sanè noster Demosthenes, qui illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculæ, ut mos in Græcia est, insusurrantiq; alteri, Hic est ille Demosthenes. Ora. Demosthenes non tam dicax, quàm facetus. de Di. lib. 2, Demosthenes annos propè trecentos ante Ciceronem fuit. 1 de Ora. Demosthenes primam suæ artis literam dicere non poterat. Brut. Demosthenes qualis orator. Brut. Demosthenes sententiarum ornamentis & conformationibus omnibus præstat. Ora. Demosthenes muros Athenienses refecit pecunia sua. 3 de Or. Brut. Or. Demosthenes omnia actioni tribuit. Or. Ne Demosthenes quidem Aeschini uidetur Atticè dicere. Or. Demosthenis orationum perfectissima est pro Ctesiphonte. 1 de Ora. Demosthenis ratio uocis & spiritus exercendi. Br. Ad Demosthenem audiendum concursus ex tota Græcia fieri solitus. 5 de Fin. 4, Demosthenem aiunt in Phalerico ad fluctum declamare solitum, ut fremitum assuesceret uoce uincere. Offic. 1, Et Demosthenem existimo, si illa, quæ à Platone didicerat, tenuisset, & pronunciare uoluisset, ornatè splendideq; facere potuisse. de Di. lib. 2, Demosthenem scribit Phalereus, cum βῆ dicere nequiret, exercitatione feciſſe, ut planissimè diceret.

DEMOVEO, es. remoueo, dimoueo. pro Syl. 178 b, Vt non alteros demouisse, sed utrosq; constituisse uideatur. pro Cec. 294 b. Aliquis manu demotus & actus præceps.

DEMVM, tandem. Tusc. 249 a, Exilium & quantum demum à perpetua peregrinatione differt? in Sal. 272 a, Ea demum magna uoluptas est Crispe Sallusti, æqualem ac parem uerbis uitam agere.

DENARIVS, rij. decima ferè aurei nũmi, seu coronati pars: & pondere penè idem quod drachma. Denarius autem dictus fuit, quòd denis assibus ualeret. I.V. 136 a, Singulis centoribus denarij trecenti ad statuam prætoris imperati sunt. Offi. 70 b, Emere denario, quod sit mille denariorum. aliter, mille denariũm. pro Font. 178 a, Quaternos denarios in singulas uini amphoras exegisse. pro Quin. 5 b, Decidis statuisq; tu, quid ijs ad denarium solueretur. Asi. Ep. 165 b, Antonius quingentos denarios singulis militibus dedit. At. 26 b, Vide quid narrent & quæ spes sit denarij. & 257 a, Octauius quingentos denarios dat. I.V. 192 b, Spetaueram me ad denarios peruenturum. Ep. 136 b, Quem tu mihi Popilium? quẽ denarium narras? & 138 a, Ollam denariorum implere.

DENEGO, as. nego, inficior, recuso. Epi. 67 b, Impudenter facio, qui tibi tantum oneris imponam, potest enim mihi denegare occupatio tua. pro Fon. 277 b, & pro Flac. 146 a, Hoc crimen optimis nominibus denegare possumus. I.V. 243 a, Quæ iucunda uidentur esse, naturæ denegarẽ. de Or. 120 a, Et nihil à natura denegatum est. I.A. 234 b, Assensero, ambitionem induxero in curiam: negauero, suffragio meo tanquam comitijs homini honorem amicissimo denegauero. At. 1 a, Aquilium non putamus, qui denegat, &c.

DENICALES, tium. feriæ, cum mortui causa, familia purgabatur. de Leg. 181 a, Nec uerò tam Denicales, quæ à nece appellatæ sunt, quia residentur mortui, quàm cæterorum cœsestium, quieti dies feriæ nominarẽtur: nisi maiores eos qui ex hac uita migrassent, in deorum numero esse uoluissent.

DENIQVE, ad extremum, post omnia. de Ora. 137 b, His omnibus consideratis, tum deniq; cogito, &c. de Or. 138 a, Nihil est deniq; in natura rerum omnium, quod, &c. Postquã. 201 b, Primum, &c. tum, &c. denique ad extremum, &c. pro Pomp. 11 b, Non deniq;, &c. postremò, &c. pro Qu. 18 b, Ne sexagesimo deniq; anno macula notetur. de Fi. 126 a, Mathematici, Poetæ, Musici, Medici deniq;, &c.

DENOMINATIO, figura. ad Her. 34. lib. 4, Denominatio est quæ à propinquis & finitimis reb. trahit orationem, qua possit intelligi res quæ non suo uocabulo sit appellata.

DENOMINOR, aris. ad Her. 34 a.

DENOTATVS, a, um. perspectus, cognitus, comprehensus. Aca. 15 a, Sapientum, de quo omnis hic sermo est, cum ei res similes occurrant, quas non habeat denotatas, retenturum assensum.

DENOTO, as. significo, designo. pro Pom. 5 a, Qui una die tota Asia, uno nuncio atq; una literarum significatione, ciues necandos trucidandosq; denotauit.

DENS, ntis. de Na. 57 a, Dentibus in ore constructis manditur, extenuatur & mollitur cibus, eorum aduersi acuti diuidũt escas, intimi autem conficiunt, qui genuini uocantur. Tusc. 213 a, Terrorem pallor, & tremor, & dentium crepitus consequitur. de Nat. 71 a, Aesculapius primus dentis euulsionẽ inuenit. Tusc. quæst. 237 b, Dentes candiduli. I.P. 79 b, Dentes putridi. de Legib. 182 b, Quot auro dentes uincti essent. pro Corn. 67 a, Dente maledico carpere aliquem.

DENSE LETAE, populi Macedoniæ. I.P. 97.

DENSVS, a, um. creber, crassus, plenior, concretus, pinguis. de Na. 24 b, Loca syluestribus sepibus densa. Att. 190 a, Syluã densa atq; aspera. At. 98 b, Vbi illæ densæ dexteræ.

DENTATVS, a, um. mordax. Qu. Fr. 316 a, Charta dentata res agetur.

DENVDO, *as.* nudo, spolio. de Or. 105 a, Spoliare atq; denudare aliquem suo ornatu. Epi. 192 a, Denudatis ac diuenditis ciuibus. in Verr. 242 a, Ne excitetur Verres, ne denudetur à pectore, ne cicatrices populus Romanus aspiciat.

DENVNCIATIO, *onis.* indicium, significatio. pro Fla. 149 a, Vt eos qui domo exire nolebant, testimonij denunciatione terreret. & pro Pl. 272 b, Terrere aliquem denunciatione periculi. de Di. 119 b, Quæ est enim ista à dijs profecta significatio, & quasi denunciatio calamitatum? I. A. 206 a, Facilè uerò huic denunciationi parebit. & ibid. Non est illa legatio, sed denũciatio belli, nisi paruerit. Plan. Epi. 148 a, Quòd præmatura denunciatio boni ciuis imparati, quàm pericusosa esset. ex casu collegæ uidebam.

DENVNCIO, *as.* quasi indico, palàm dico, testor, ostento, significo, prænuncio. in Ver. 70 b, Siculis denunciatum esse audio, domum ad illum ut uenirent. Epi. 179 a, Expectanti mihi tuas quotidie literas, Lupus noster subitò denunciauit ut ad te scriberem. Epist. 195 a, Ego autem nunquã, cum mihi denunciatum esset à tuis ire aliquem, non dedi. de Di. 94 a, Hector moriens propinquam Achilli mortem denunciat. de Ora. 93 b, Cum se ad omnia, de quibus quisq; audire uellet, esse paratum denunciaret. pro Qu. 4 b, Sext. Alphenus denunciat se procuratorem esse. pro Cecin. 288 b, At ille denunciat fundum illum suum esse. pro Qu. 10 a, An cum Romæ domus eius sit, domum potius denunciem? pro Cecin. 303 a, Cur Ebuti de isto potius fundo quàm de alio Cecinnæ denunciabas? in Ant. 187 b, Denunciare timorem alicui. pro Mil. 101 b, Quamobrem illa arma non periculum nobis, sed præsidium denunciant. in Ant. 108 a, At ille inimicitias mihi denunciauit. Offic. 8 a, Nullum bellum esse iustum, nisi quod denunciatum antè sit & indictum. Att. 35 a, Clodius mihi adhuc denunciat periculum. Attic. 38 a, Clodius non mediocres terrores iacit & denunciat. Epist. 198 a, Quod senatus non ad pacem deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat. pro Flac. 146 b, Denunciare nouas inimicitias alicui. de Diui. 100 b, Quibus portentis magna populo Ro. bella denunciabantur. pro Mur. 136 a, Catilina Sulpitio uim denunciabat. pro Sest. 11 b, Denunciare iudicium alicui. pro S.R. 36 b, Denunciare testimonium alicui. pro Clu. 22 b, M. Aurius qui antè denunciarat. in Ant. 296 b, Testificor, denuncio, antè prædico, nihil eum facturum, &c. Epist. 47 a, Monente & denunciante te. in Ver. 37 a, Moneo, prædico, antè denuncio. de Orat. 156 a, Plus enim aliquanto attulisti, quàm tibi esset tributum à nobis atq; denunciatum. in Ant. 189 a, Quid erat aliud nisi denunciare populo Rom. seruitutem? Epistо. 66 b, Vt quicquid opus esset, mihi denunciaret. Tusc. 174 a, Vt à Deo denunciatum uideatur. pro S.R. 49 a, Denunciare iudici, & denũciare in iudicium. pro Mil. 111 a, Mortem ab illo denunciatam palàm Miloni & prædicatam.

DENVO, deintegrò. in Verr. 136 b, Sicilia te prætore causa denuò est. & 83 b, Recita denuò. ad Her. 30 a, Quæ denuò alio orationis membro excipitur. de Clar. 182 b, Deintegrò ordiens.

DEONERO, *as.* exonero, depono. in Verrẽ 61 b, Quid cum commiserari & conqueri, & ex illius inuidia deonerare aliquid & in te traijcere cœperit?

DEORSVM.)(. Sursum. de Vn. 203 b. L. Sursum. de Na. 15 a. Directò deorsum ferri.

DEPACISCOR, *ris, depactus sum.* paciscor, spondeo. Atti. 140 a, In quo non extimesco periculum: cum enim tot impendeant, cur non honestissimè depacisci uelim? pro S.R. 36 b, Cum illo partem suam depacisci. & 37 b, Ipse tria prædia sibi depactus est. I.V. 160 b, Neq; antè dimissus est quàm ad conditiones eius depactus est. de Inuent. 61 a, Depacisci cũ aliquo, ut aliquid fiat.

DEPASCO, *scis.* absumo, resecо. de Ora. 136 a, Qui à pecore eius depasci agros publicos dicebant. de Le. 167 b, Depasci uetere possessionem Academiæ, ab hoc acuto homine nõ sinemus. de Or. 127 b, In summa ubertate inest luxuries, quæ stylo depascenda est.

DEPECVLATOR, *oris.* fur reipub. I.V. 67 a, Depeculator ærarij. I.P. 200 b, Depeculator, uexator, &c.

DEPECVLOR, *aris.* est furari & compilare. in Ver. 68 a, Verres in prouincijs omnia fana depeculatus est. & 69 a, I.V. 218 b, Cur pro isto, qui laudem honoremq; familiæ uestræ depeculatus est, pugnas? I.V. 108 a, Eum omni argento spoliasti & depeculatus es. ad Heren. 32 b, Ciuitates, regna, domos omnium depeculatus est.

DEPELLO, *lis.* pello, repello, expello, declino, propulso.)(. Appeto, ascisco, assumo. I.C. 114 b, Non facilè tantam molẽ mali à ceruicibus nostris depulissem. & pro Flac. 146 a. & pro Dom. 225 b. pro Ceci. 294 a, Dimoueri & depelli de loco. & contra Rul. 71 a, Epist. 7 b, Scito nos de uetere illa nostra diuturnaq; sententia propè iam esse depulsos. pro Lig. 141 a, Depellere aliquem de proposita sententia. in Ant. 248 a, De falerno anseres depellantur. de Natu. 53 a, Stomachus agitatione linguæ depulsum & quasi detrusum cibum accipit. de Fat. 144 a, Sequitur enim, ut si alia ab alia unquã depellatur, ne contingat quidem alia aliam. pro Sest. 22 a, Qui ab aris, focis, ferrum, flammam depellit, &c. de Clar. 192 b, Longi sermonis initium depulisti Attice. pro Quint. 2 a, Tela depellere, & uulneribus mederi. pro Cecin. 289 a, Quo loco depulsus Cecinna, tamen, &c. de Arusp. 257 b, Qui patriæ conseruatorem urbe depulit. de Orator. 143 a, C. Cotta per inuidiam depulsus tribunatu. de Prouin. 70 a, Virgines uoluntaria morte nefariam turpitudinem depulerunt. Antequam. 194 b, Quem fortuna erexerat ad gloriam, eundem tribuni furor depulit ad calamitatem. pro Domo 216 a, Depulsis & dissipatis copijs hostium. in Catil. 115 a, Cum & simulachra deorum immortalium depulsa sunt, & statuæ ueterum hominum deiectæ. Epistо. 183 a, Vt tantummodo odium illud hominis impuri, & seruitutis dolor depulsus esse uideatur. pro Sest. 20 b, Nec alia ulla re ab se mortem, nisi mortis opinione depulit. Epistо. 26 b, Nisi iam ipsa ratio depulisset omnes molestias. & 107 b, Sed si morbum depulero, facilè ut spero, illa reuocabo.

DEPENDO, *dis.* pendo, soluo. Attic. 5 a, Mihi abiurare certius est quàm dependere. Epist. 11 b, Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spopondisti. pro Sest. 27 a, Omnes reip. pœnas præsenti morte dependerunt. in C. 120 a, Latorem legis Semproniæ pœnas reip. dependisse. Epist. 286 a, Quod spoponderis quemadmodum soluas, nisi is dependi facilè patiatur, pro quo spoponderis? At. 231 b, Puto si quid in homine pudoris est, præstaturum eum ne serò quodammodo dependatur.

DEPERDO, *dis.* amitto, perdo. pro Font. 280 a, Ne quid apud uos de existimatione sua deperderet. pro Cecin. 305 a, De iure ciuitatis nihil potuit deperdere. de Pro. 71 a, Qui non solùm bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt. Tusc. 236 a, Nam qui timebit, ne quid ex his deperdat, beatus esse non poterit.

DEPEREO, *ris.* pereo. Topic. 222 a, Si seruus, cuius usus fructus legatus est, deperisset. At. 20 b, Enitere, ut scheda nequa depereat.

DEPINGO, *gis.* pingo, describo. Acad. 13 a, Vt ea declarant, quæ cogitatione depingimus. de N. 9 b, Mens nostra quidquis cogitatione potest depingere. Ora. 200 b, Minuta quædam nimisq; depicta. pro S.R. 30 b, Quemadmodum uitã huiusce depinxeris.

DEPLORO, *as.* lamentor, conqueror. de Senect. 94 b, Non libet mihi deplorare uitam, quod multi & indocti sæpe fecerunt. pro Sest. 5 b, Necessariò mihi de ijsdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certè dolentius deplorandum. de Orat. 128 a, Quæ de altero deplorentur, ad suas res reuocare. in Verr. 122 a, Socijs ne deplorare quidem de suis incommodis licet. & 157 a, De iniurijs deplorare ac conqueri. Offic. 47 a, Deplorare interitum alicuius. Tusc. 350 a, Deplorare suam cæcitatem. pro Cluen. 31 a, Quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat. in Cat. 119 a, Vt nemo ne ad deplorandum quidẽ reipub. nomen, atq; ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinquatur. in Verr. 271 a, Si ad saxa hæc conqueri & deplorare uellem. de Senect. 78 a, Sæpe interfui querelis, quas illi deplorare solebant, &c. Attic. 32 a, Nam ita deplorat primis uersibus mansionem suam, ut quemuis mouere possit. I.A. 231 b, Quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Attic. 153 a, Multaq;, inquam, de C. deplorabo.

DEPONO, *nis.* repono, colloco, abijcio, exuo, pono, commodo, credo.)(. Suscipio. pro Cecin. 305 a, Derelinquo iam communem causam, populiq; ius in uestra fide ac religione depono. Offi. 61 b, Athenienses statuerunt ut coniugibus & liberis Trœzenæ depositis naues conscenderent. in Ant. 251 b, Cum in gremijs Mimarum mentem mentumq; deponeres. Epist. 203 a, Si audierit te ædificationem deposuisse id est, abiecisse. pro S.R. 20 a, Opprimi me onere officij malo, quàm id quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatẽ animi deponere. pro Cę. 49 b, Obliuiscor iniurias, depono memoriam doloris. contra Rul. 87 b, Sin aliter, eam opinionẽ hoc ipso in loco depositam & abiectam relinquatis. At. 14 a, Animus mollis & ad accipiendam & deponendã offensionẽ. pro Cec. 304 b, Non admitur ijs ciuitas, sed ab ijs relinquitur atq; deponitur. Ep. 99 b, Tu modò ineptias istas & deliria urbis depone. pro Quint. 8 a, Possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere. in A. 250 a, Deponere alienum nomẽ ipse maluit, quàm suũ illis reddere. Ep. 25 a,

Deponere simultatem. pro Clu.58 a,Deponere inimicitias uetereș. de Am.110 b, Deponere amicitias.)(.Suscipere inimicitias.I.A.220 a,Deponere errorem.Epist.178 b,Deponere timorem. & pro Mil.102 a,in Pis.80 b,Deponere prouinciam. Epi.60 a, Vt primùm in concione prouinciam deposui,statim,&c. & At.21 b,de Or.128 a,Gloriam partam abijcere atq; deponere. in Ant.218 b, Prouinciam remitto,exercitum depono. pro Quint.7 b, Depositis armis de re pecuniaria disceptare. Epist.51 b,Cuius in sermone & suauitate, omnes curas dolores q; deponerem. in Ant.264 b,Deponere mœrorem & luctum. Attic.25 b,Sed quid ego hæc,quę cupio deponere & toto animo philosophari? Item: Cum nostrum negocium aut confecerimus,aut deposuerimus.Aca. 39 b,Deponere aliquid de manib. pro Syl.170 a, Deponere ex memoria insidias factas. & pro Pom.17 a, pro S.R. 26 a, Deponere studium faciendi aliquid. Tusc.149 b, Sic nobis placet,nec pristinum dicendi studium deponere, & in hac maiore & uberiore arte uersari. pro Plan.295 b, Is deposuit simultates,quas mecum habebat. de Diu.131 b, Libri Sibyllę ualeant ad deponendas potius quàm ad suscipiendas religiones. pro Syll.179 b,Cæcilius deposito onere domestici officij,nihil postea nisi de reipub.commodis cogitauit.contra Rull.80 a,Deponere inuidiam, pecuniam condere.Offi. 14 a, Deponere imperium.)(.Accipere imperium. de Orat. 147 a,Ponere uitia:id est,deponere.de Natur.28 a,Consules imperium deponere,consules abdicare. Epi.28 a,Rationes meì quæstoris Apameæ deponere cogitabamus. Qu.Fr.316 b,Tribunitij cãdidati H.S. CCCC. apud M.Catonem deposuerunt. I.V. 206 a Habere aliquid depositum apud aliquem. Attic.245 a,Apud me item puto depositum. Offic.75 a,Deponere pecuniam apud aliquem. de Leg.178 a,Credere pecuniam alicui.

DEPOPVLATIO,*onis*.uastatio.pro Font.283 a,Prouincia à Thracum depopulatione defensa. de Ar.244 a, Qui excisionem,inflammationem,euersionem, depopulationem,uastitatem meis omnibus rectis atq; agris intulerunt. I.V.68 b, Aedium,sacrorum,publicorum operum depopulatio.I. P.88 a,Agrorum depopulatio. I.A.199 a, Depopulationes, uastationes,&c.pro Do.243 a,Non me bonorum direptio, non uectorum excisio, non depopulatio prædiorum, non prędа cõsulũ ex meis fortunis crudelissimè capta mouet.

DEPOPVLATOR,*oris*.prædator,direptor. pro Do.215 b, Depopulator fori,obsessor patriæ.

DEPOPVLOR,*aris*. uasto, diripio, depopulationem infero.I.V.56 b,Verres Siciliam per triennium depopulatus est. I.A.252 a,Antonius agros depopulatus est.

DEPORTO,*as*. affero, exporto, palàm porto, porto. pro Do.235 b,Hoc simulachrum quidam homo nobilis ad ornatum ædilitatis suæ deportauit. pro Pom.15 b,Pompeius bellum in Africa confecit,uictorem exercitum deportauit.Ep. 102 b,Nihil ex ista prouincia potes, quod iucundius sit deportare. I.V.59 a, Illi quidem, ut est hominum genus nimis acutum & suspiciosum, non te ex Sicilia in Verrem deportare uelle arbitrantur, sed quòd ijsdem literis illius prætura & tua quæstura consignata sit, asportare te uelle ex Sicilia literas suspicantur. Item,Vt ante Cal.Sext. omnes decumas ad aquas deportatas haberet.Offic.16 a,Deportare triumphum ex prouincia. Epi.119 b,Mittam qui pantheras alant, & eas deportent.in Ver.243 b,Tertia illa tua,quam tecum deportabas. pro Mur.126 b,Aliquod aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium ac dedecus. Epist. 256 b,Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares,ut ibi te planè confirmares. de Sen.77 a,Teq; non cognomen solùm Athenis deportasse,sed humanitatem.

DEPOSCO,*sis*. omnino posco, appeto, expeto. I.V. 88 b, Cum iste iter hoc sibi ad quæstum suum depoposcisset. pro Flac.194 b,Hoc non modò non recuso, sed etiam deposco. de In.88 a,b, Quam uolet sibi rem à magistratu deposcito. I.A.190 a,Hoc non modò non recuso,sed appeto etiam atq; deposco. pro S.R.34 b, Tenebas partes tibi depoposciſſet pro Pom.4 b, Pompeium ad id bellum imperatorem ab omnibus deposci atq; expeti. pro Pomp.12 a,b, Populus Ro. unum sibi ad cõmune omnium gentium bellum, Cn.Pompeium imperatorem depoposcit.I.C.105 b,Qui sibi has urbanas insidias cędis atq; incẽdiorum depoposcerat.In Ant. 248 a, Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine & coniunctione deposco. Attic.69 a,Hortensio deposcenti cætera mea mandata uniuersè mandaui.

DEPOSITVM,*i*.alicui commendatum uel creditum. Off. 7 a,Vt non reddere depositum,etiam ne furioso promissum facere. & 71 a, Tusc.194 a,Qui propter auaritiam clàm depositum non reddit,quod est iniustitiæ.

DEPOSITVS,*a,um*. creditus,commendatus.contra Rull. 74 b,Missus qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent.I.V.77 a,Itaq; mihi uideor magnam & maximam, ægram & propè depositam reipub.partem suscepisse:id est, desperatam.

DEPRAVATE & corruptè iudicare de aliqua re.de Finib. 63 b.

DEPRAVATIO,*onis*.corruptio,distortio. Offi.73 b,Depravatio & fœditas turpificati animi. de Leg.161 a, Depravatio consuetudinum & opinionum uanitas. &177 b, Hæc non interpretatio,sed depravatio uerbi est. de Or.132 a, Oris depravatio non digna nobis.Part.241 b,& de Diu.136 b, Depravatio uerbi.

DEPRAVATVS,*a,um*. de Diuin.128 a,Quędam contra naturam depravatam habere, & ea ab natura restitui atque corrigi,&c.

DEPRAVO,*as*. corrumpo. de Fin.52 a,Epicurus quæ corrigere uult,deprauare mihi uidetur. Ar.157 a,Filius indulgentia uidelicet nostra depravatus est. Brut.289 a,Multi ad deprauandum parati. contra Rull.85 b, Nimiæ rerum copiæ illos deprauabant. in A.159 a, Mores hæc dulcedine corrupтela q; deprauati sunt.pro Ar.187 a,Eas quę deprauari non possunt,repudias tabulas: quas dicis solere corrumpi, requiris. de Fin.71 b,Deprauari mala disciplina.

DEPRECATIO,*onis*. detestatio,amotio, remotio,precatio,postulatio. de In.75 a,Deprecatio est, in qua non defensio facti,sed ignoscendi postulatio continetur.Parad.241 b, Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. & de Ora.162 a pro Rab.96 a,Huic afferat aliquam deprecationem periculi ætas illa, qua tum fuit. pro Cluent.19 a,Vtar ea deprecatione,qua, &c. Postquam. 199 b, Non enim ille deprecatione redijt, sed, &c. In Anton.198 a, Nulla æquitatis deprecatio.pro Qu.R.52 b,Quis enim deprecatione deorum,non conscientiæ fide permouetur. Epist.66 a,& 532 a, De Catilio, nescio quid ad me scripsisti deprecationis diligentissimæ. pro Cl.19 a,Aggrediar ad crimen cũ illa deprecatione iudices, qua mihi sępius utendum esse intelligo.

DEPRECATOR,*oris*.qui reo ueniam & impunitatem deposcit,& eximit periculo. Attr.175 b,Filium nisi se non solùm sui deprecatorem,sed etiam accusatorem mei. & 199 a, pro Pom.10 a, Cretenses ad Pompeium legatos deprecatores q; miserunt. pro Fla.146 a, Sperabam iudices honoris potius L.Flacci me adiutorem futurum, quàm miseriarum deprecatorem pro Plan.281 a, Deprecator fortunarum alicuius. pro Sest.8 b, Deprecator salutis meæ. Epist.21 a,Post temeritatem nostri Dolabellæ, deprecatorem me pro illius periculo præbeo.

DEPRECOR,*aris*. precando impetro,supplico,recuso,detestor,removeo. I.V.108 a, Iam qui tot scelera commisit, is nullam ab sese calamitatem poterit deprecari. Tusc. 186 b, Qui nullum supplicium deprecatus est, neq; recusauit. pro Syl.180 b,Multorum hic uitã est à L.Sylla deprecatus. Postquam. 199 a, Pro reditu P.Popilij multi cognati & affines deprecati sunt. & ib.b,Me autẽ fratris lachrymę à uobis deprecatæ sunt. & Epist.53 a, Lachrymæ fratris deprecantur. Postq.211 a,Deprecari aliquem pro aliquo. pro Pl.181 a,Custodem salutis meæ à uobis deprecor Iud. & ibid. Pro uno filio duo patres deprecamur. I.C.100 b, Vt à me quandam propè iustam patriæ querimoniam detester, ac deprecer. pro Cluent.34 b,Inuidia remota quam dies mitigauit,oratio mea deprecata est. I.V.261 a, Deprecari mortem alicuius. & 269 a,Supplicij uim deprecari. contra Rull.86 b, Si quid deliquero,nulle sunt imagines,quę me à uobis deprecentur. Ep.122 a. Deprecari iniuriam ab aliquo. pro R.97 a, Non supplicium deprecarer, sed præmium postularem. de Orat.92 b, Ad extremum deprecari aliquid & conqueri. de Fin.64 a,Primùm inquam deprecor,ne me putetis, &c. I.V. 264 b,Seruilius & recusare & deprecari. Ora.209 b,Deprecari supplicare. Epistol.163 b, Neque est ullum periculum, quod pro libertate aut refugiam,aut deprecer. pro Mur.138 a,In quo ego accusatore primùm illud deprecabor ne quid L.Murenæ dignitas illius noceat.pro Corn.58 a,Deprecandæ maleuolentiæ causa. Attic.280 b, Mater & soror deprecatur pro pueris.147 b, Auaritiæ crimina frugalitatis laudibus deprecari. pro Cecin.290 b,Excusatione summæ stulticiæ, summæ improbitatis odium deprecari. Orat.143 b, Cum Qu. Catulus sibi non incolumem fortunam, sed exilium & fugam deprecabatur. pro Fla.151 a. Tamen ciuis à ciuibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecare,ne, &c. in Anton.138 a, Primùm deprecor, ne irascaris. de Orato.140 b, Quæ cum ita sunt,paululum equidem de me deprecabor, & petam à uobis,ut,&c.Cel.Ep.111 a, Tamen in hoc te deprecor,ne, &c. de Orat.127 a, Omnia sempe: pro amicorum periculis, nihil unquam pro me ipso deprecatus sum. pro Font.281 b, Iratos hostium animos atq; horribiles eorum impetus deprecari. Epist.198 a,

Quo

Quos senatus non ad pacem deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat. I.V.150 a, Deprecari aliquid ab aliquo. & 235 b, Tum deprecabitur à uobis. in Ant.194 b, Pacem uult M. Antonius, arma ponat, roget, deprecetur.

DEPREHENDO, *dis.* comprehendo, animaduerto, agnosco, comperio. de Cla.187 a, C. Statienus in facinore manifesto deprehensus pœnas legibus & iudicio dedit. Orat.218 a, Nec deprehendetur manifestò, quia à nobis de industria fiat. pro Clu.21 b, Cum manifestò uenenum deprehendisset. de Cl.190 b, Sibi eum uenenũ parauisse, idq; à se esse deprehensum dicebat. de Or.192 b, Deprehensum me, inquit Antonius, planè uideo. pro Cæl.40 a, Cum ego facinora oculis priusquam opinione, manibus antequam suspicione deprehendi. pro Qu.11 a, Hominem P. Qu. deprehendis, in publico conaris abducere, &c. I.V.148 a, Qui quod uitium in altero reprehendit, in eo ipse deprehenditur. in Ver.111 a, Vt tota res à nobis manifestè deprehenderetur. & 113 a, De gladijs & sicis, quæ apud se erant deprehensæ, respondit, &c. & ibid. Propter uim sceleris manifesti atq; deprehẽsi. pro Mil. 113 b, Scutorum, gladiorum, pilorumq; multitudo deprehendi posse iudicabatur. pro Fl.154 a, Cera deprehensa considerem totius testimonij fictam audaciam manifestò comprehensam atq; oppressam teneri. Epist.188 b, Tabellarios deprehẽdere, literasq; intercipere. & 116 b, Deprehendi cum aliqua muliere. de Orat.134 a, Deprehendi in adulterio. Orat.204 b, Aliquid manifestè deprehensum apparare. de Inuent.63 b, Deprehendi in maleficio. in Verr.258 b, Deprehendi in manifesto scelere. Att.7 a, P. Clodius deprehensus domi C. Cæsaris.

DEPREHENSIO, *onis.* pro Clu.27 b, Manifesta ueneni deprehensio.

DEPRESSVS, *a, um.* demissus.)(.Sublatus. in Pis.82 a, Altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio. I.V.249 b, Latumiæ opus ingens in mirandam altitudinem depressum. ad Her.21 a, In conquestione utemur uoce depressa: id est, humili.

DEPRIMO, *mis.* affligo. protero, conculco, depello, demitto.)(.Extollo, erigo, effero. I.P 88 a, Etiámne uos meã fortunam deprimitis, uestram extollitis? de Sen.93 a, Est enim animus ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram. Tusc.238 a, Tantum propendere illam boni lancem putat, ut terram & maria deprimat. pro Clu.56 b, Hoc modo sæpe multorum improbitate depressa ueritas emergit. Epist.140 b, Batuit, inquit, impudenter, depresit multò impudentius. ad Her.16 b, In quibus extranea causa conficiet deliberationem, in his ea ipsa erit causa aut agenda, aut deprimenda. & 20 a, Si quàm maximè depressa ac sedata uoce principia dicemus. pro Pomp.7 a, At eodem imperatore classem magnam superatam esse atq; depressam. pro Arch. 190 a, L. Lucullo dimicãte cum interfectis ducibus depressa est hostium classis.

DEPROMO, *mis.* exprimo, profero, expono, eruo. de Or.119 a, Vt habeant, unde statim possent argumenta depromere. & 120 a, Illa deprome nobis, unde afferas, &c. de Fin.108 a, Nam è quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, uestri ne suspicati quidem sunt. Epi.205 a, Ei pollicitus sum, me ex intima nostra arte deprompturum mirificum genus cõmendationis. Offic.43 b, Altera ex arca, altera ex uirtute depromitur. de Ora.138 a, Res penè ex intima defensione depromptæ. pro Cl.29 b, Cum illa uerba ex intimo artificio deprompsisset, respicite iudices, &c. de Ora.101 a, In causis priuatis depromenda sæpe oratio est ex iure ciuili. & 106 a, Mutius quid attulit, quod de re ciuili deprompturn uideretur? de Ora.107 a, Iuris utilitas ad quamq; causam quamuis repentè, uel à peritis, uel de libris depromi potest. pro Pom.11 a, Pecunia ex ærario deprompta ad bellum administrandum. I.A.186 a, Primùm in Cæsarem maledicta congesit deprompta ex recordatione stuprorum suorum. I.V.182 b, Depromere aliquid domo alicuius. Parad.116 b, Vereor ne cui ex Stoicorum disputationibus, non ex meo sensu deprompta hæc uideatur oratio.

DEPSO, *sis. depsui.* manu subigendo emollire ac omnino pinsere: à Græco ἅπτω, id est, mollio, coquo. tingo: etiamsi Latinis obscœnum aliquid significarit. Epist.140 b, Batuit, inquit, impudenter, depsit multo impudentius. Atqui neutrum est obscœnum.

DEPVGNO, *as.* decerto, dimico. At.106 a, Cum hoc aut depugnandum est, aut habenda è lege ratio: Depugna, inquit, potius quàm seruias. Tuscul.210 a, Aiax depugnaturus cum Hectore. de Fin.80 a, Torquatus cum Gallo apud Anienem depugnauit prouocatus. in Ant.198 a, L. Frater, qui Myrmillo Mylasis depugnauerat. Attic.259 a, Calend. Ianuar. erat fortasse præsidio. aut quidem antè depugnabitur.

DEPVLSIO, *onis.* expulsio, inficiatio, de Fini.73 a, Adeptio

boni.)(.Depulsio mali. I.A.216 b, Seruitutis depulsio. de In.45 a, Intentionis depulsio. & ad Her.6 a, Intentio, occidisti Aiacem: inficiatio, non occidi. de Fin.128 a, Voluptatis alij primum appetitum putant, & primam depulsionem doloris. de Vniuer.203 b, Supina etiam ora cernuntur depulsione luminum.

DEPVLSOR, *oris.* expulsor. I.A.165 b, Depulsorq; dominatus, quàm particeps esse maluit.

DEPVLTVS, *a, um.* depulsus. ad Her.27 a, Nam qui perduellionibus uenditat patriã, non satis supplicij dederit, si præceps in Neptunias depultus erit lacunas.

DEPVTO, *as.* puto, constituo, destino, dico, cõsecro, despondeo. de Di.89 b, Proinde uide ne quem tu esse hebetem deputes equè ac pecus, is sapientia munitum pectus egregium gerat. Accij.

DERELICTIO, *onis.* contemptio. Offi.58 a, Communis utilitatis derelictio, contra naturam est.

DERELICTVS, *a, um.* desertus. de Cl.169 a, Ager incultus & derelictus. & ad Her.22 a, Locus celebris.)(.Derelictus. I. C.102 b, Aliquis perditus, & ab omni non modò fortuna, uerumetiam spe derelictus.

DERELINQVO, *quis.* desero. I.V.174 a, Aratores agros desererent, totasq; arationes derelinquerent. pro Cec.305 a, Derelinquo iam communem causam, populiq; ius in uestra fide depono.

DEREPENTE. pro Lig.139 a, Si cum hoc domi fecimus, tu derepentè irripuisses, &c. de Diu.94 b, Sed quid oculis rapere uisa est derepentè ardentibus?

DERIDEO, *es.* ludo, deludo.)(.Arrideo. de Or.147 b, Quare istos omnes deridete atq; contemnite. Qu.Fr.316 a, Domitius se derideri putat. pro Fla. * Pergameni te deriserunt, quid tu? Iudi te non intelligebas? de Opt.423 b, Aut adhibiti derideãtur: nam si arrideãtur, esset id ipsum Atticorum.

DERIVATIO, *onis.* deductio. Offi.35 b, Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum.

DERIVO, *as.* duco, deduco, traho, mano, accersio. I.A.235 a, Et cogeris partem aliquam in Asiam deriuare curæ & cogitationis tuæ. I.V.104 b, L. Domitius aliò respõsionem suam deriuauit. pro Mil.107 a, Dicam enim non deriuandi criminis causa, sed ut factũ est. Tusc.242 b, Iusticia nihil in suam domum inde deriuat. At.6 a, Id poterat inficiari, poterat in alios deriuare. I.V.118 b, Quid est quãobrem putes te tuam culpam non modò deriuare in aliquem, sed communicare cum aliquo posse? & Att.56 a, ad Her.14 b, Considerandum est ne tota causa mutata, in aliam causam deriuetur.

DERODO, *dis.* corrodo. de Diu.100 b, Clypeos à muribus esse derosos.

DEROGATIO, *onis.* diminutio. ad Her.9 a, Cum duæ leges inter se discrepant, uidendum est num quæ abrogatio aut derogatio sit.

DEROGO, *as.* detraho, delibo, minuo.)(.Arrogo. de D.138 b, Quomodo isti si somnium uerum euasit aliquod, non ex multis potius uni fidem derogant, quàm ex uno innumerabilia confirmant. pro Font.2-8 b, Quorum uirtuti & rebus gestis fidem & autoritatẽ in testimonio inimicitiarum suspicio derogauit. de Inu.84 a, Dignáne causa uideatur, quare aut de magnificentia, aut de honestate quiddam derogetur. pro Qu.13 b, Ne fides mea perfidia illius derogetur laboro. pro Cec.286 b, De aduersarij testium fide derogatur. de In.68 b, Derogare aliquid de dignitate populi. & 79 b, Derogare aliquid de lege, abrogare legem, commutare legem aliqua ex parte. pro Fl.147 b, Nõ ego nationi huic fidem derogo. ad Her.9 a, Cum ostenditur id factum esse, quod ea lex sanciat, cui legi abrogatum uel derogatum sit. pro S.Ros.33 a, Non enim mihi tantum derogo, tametsi nihil arrogo, ut te copiosius quàm me putem posse dicere.

DERTHONA, *næ.* urbs Ligurum. Ep.173 a.

DERVO, *ruis.* diruo, euerto. Att.258 b, De laudib. Dolabellæ deruam cumulum.

DESCENDO, *dis.* è loco superiore uenio, uenio, delabor.)(.Ascendo. in Vat.34 a, Vt cum iãm Vectius ad arbitrium tuum peroraſſet, descendisset; de rostris, eum repente reuocares. Tusc.210 a, Vt enim in inferiorem ambulationem descendimus, &c. pro Planc.266 a, Cum ille domum descendens rogasset Granium, quid tristis esset. pro Quint.9 a, Viri boni cum experiundi potestas non est, timidè & pedetentim huc descendunt. in Ver.53 a, Subitò nunc mutata uoluntate ad accusandum descendere. de Orat.107 a, Quanto minus est ad iuris ciuilis dediscendi occupationem descendendum? pro Mur.137 a, Non qui odio inimicitiarũ ad accusandum, sed qui studio accusandi ad inimicitias descenderẽt. p Cæl.37 b, Si constituetis iudices, nõ descensurũ quenquam ad hanc accusationem fuisse, cui utrum uellet liceret. pro Fon.276 a, Videte quò descendã iudices. I.A.215 a, Consensus

sensus populi Ro. qui iam descendit in causam. I.V. 144 b, Placet mihi ista defensio, descendo: æqua enim conditio, æquumq; certamen proponitur. de Se. 83 b, In equum ascendere.) (. Ex equo descendere. de Orat. 164 a, Est item contrà quiddam in remissione grauissimum, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. Asin. Epi. 166 a, Si nihil in Lepido spei sit, descêsurum ad extrema, & non modò nationes, sed etiam seruitia concitaturum. in Ver. 96 a, Ad omnem animi remissionem ludumq; descendere. Cæl. Epist. 118 b, Alteruter ad conditionem descendere uult Cæsar: ut aut, &c. Tusc. 118 b, Descendere in aliquod certamen. ad Her. 37 b, Descendere in magnam dimicationem uitæ. de Or. 133 b, Descendere in forum. Off. 68 a, Descendere in rostra.

DESCISCO, *sis.* deficio, retrahor. I.A. 235 a, Cum à repub. pestiferi ciues desciuerint. & pro Rab. 95 a, de Ar. 153 a, Tibi Gracchus à senatu desciuerat. & 214 a, Desciscere à patrib. Atti. 25 a, Neq; me unquam pœnitebit. quòd à me ipse non desciuerim. Epist. 26 b, Qui ab excitata fortuna ad inclinatam & propè iacentem desciscerẽ. & ibid. A` meq; ipse desciscerẽ. de Fin. 110 a, Scire cupio, quæ causa sit, cur Zeno ab hac antiqua institutione desciuerit. de Fin. 103 a, Sæpe officium est sapientis desciscere à uita, cum sit beatissimus. Aca. 12 b, Desciscere à ueritate.

DESCRIBO, *bis.* definio. designo, descriptionem facio, distribuo, scribo, exscribo, transcribo. de Or. 103 a, Crassus mihi uisus est oratoris facultatem, non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. de In. 44 b, Definire rem uerbis breuiterq; describere. ad Her. 9 b, Primùm igitur uocabuli sententia breuiter describetur. & 14 a, Quadruplator, ut breuiter describam, capitalis: est enim improbus & pestifer ciuis. de Diu. 110 b, Quæ in Geometria describuntur, &c. Mathematicorum sunt, &c. de Sen. 89 b, Dimetiri atque describere ordines arborum, &c. pro Clu. 36 a, Si ut nos dicimus D C X L millia nummûm sexdecim iudicibus darentur, non Archimedes melius potuit describere. de Sen. 78 a, Naturam sequimur ducem, à qua cum cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint, non uerisimile est extremum actum tanquam ab inerti poeta esse neglectum. Ora. 209 a, Hominum sermones moresq; describere. pro Cæl. 48 a, Si qua mulier sit eiusmodi, qualem paulò antè descripsi, uita institutoq; meretricio. in Pison. 94 a, Non mehercule contumeliæ causa describam quenquam, præsertim ingeniosum, &c. pro Fl. 152 b, Flaccus descripsit pecuniam ad Pompeij rationem, quæ fuit accommodata L. Syllæ descriptioni. in Ver. 248 a, Ciuitatibus pro numero militum pecunia rũq; summas describere. pro Fl. 152 b, L. Sylla omnes Asiæ ciuitates proportione in prouincias descripsit. Qu. Fr. Vectigal, quod Græcis æqualiter Sylla descripserat. cont. Ru. 83 a, Dena describit in singulos iugera. I.A. Quorum ipsorum bona quantacunq; erant, statim suis comitib. corporibusq; descripsit. I.C. 99 a, Descripsisti urbis partes ad incendium. & 112 b, Vt urbem omnibus ex partibus quemadmodũ descriptum distributumq; erat, incenderent. & 107 a, Docui quemadmodum esset ei ratio belli describta. Postquam 198 b, Quorum bona suis comitibus cõpotoribusq; descripsit. de Or. 87 a, Quæ mihi uidetur nõ tam ipsa aquula, quæ describitur, quàm Platonis oratione creuisse. & 122 a, Materiã orationis, cuiuscunq; sit generis, omnibus locis descriptã, instructam ornatamq; comprehendere. & 90 a, Ius ciuiũ generatim in ordines ætatesq; descriptum. in Ver. 241 a, Verres precio, non æquitate iura describebat. de Off. 11 a, Quæ descripta sunt legibus, & iure ciuili. hæc ita teneantur, ut sit constitutum. pro Quint. 8 a, Quis nobis ista iura tam æqua describit! & Off. 25 a, Est proprium magistratus iura describere. Qu. de Pet. 213 b, Describere suum cuiq; munus. At. 254 b, O` dies in auspicijs Lepidi descriptos. Qu. F. 308 b, Respõdit ei uehementer Pompeius, Crassumq; descripsit. de Ora. 133 b, Describere aliquid in multa genera. & 150 a, id est diuidere. de Fi. 137 a, Archimedes, qui dum in puluere quædam describit attentius, ne patriam quidem captam esse sensit. de Na. 43 b, Cum solarium uel descriptum, aut ex aqua contemplere. Aca. 28 b, Tu mores fingas, fines bonorum & malorum constituas, officia describas, quam uitam ingrediar definias, &c. ad Her. 39 b, Cum alicuius natura certis describitur signis. pro Mil. 110 b, Videlicet illi me latronem describebant. Ep. 119 a, Nam hoc quàm uehementer ad me pertineat, in ijs, quas tibi illi reddent literis, descripsi. Epi. 195 a, Dicam tuis ut cum librum describant, ad teq; mittant. Aca. 42 a, Qui se ab ipso libros dicerent descripsisse. At. 123 a, Eam epistolam multis dedi describendam. & 210 b, Scripsit Balbus ad me, se à te quintum de Finibus librum descripsisse.

DESCRIPTIO, *onis.* designatio, figura, forma, distributio, definitio, dispositio. Off. 228 a, Domus finis est, usus ad quẽ accommodanda est ædificandi descriptio. pro Sestio 29 a, Nosse descriptionem ciuitatis à maioribus nostris sapientissimè constitutam. contra Rul. 86 b, Vrbis salubritas, descriptio, pulchritudo. pro Syl. 177 a, Tum descriptio totam per urbem cædis atq; incendiorum constituta est. de Natu. 47 b, Ita demetata signant, ut tantis descriptionibus diuina solertia appareat. de Som. 130 b, Cùm cuncta astra eandem totius cœli descriptionem longis interuallis retulerint. de Legib. 184 b, Magistratus, quorum descriptione omnis reipublicæ moderatio continetur. de Leg. 186 b, Descriptio magistratuum. & ibid. Magistratuum compositio. de Leg. 50 a, Solers subtilisq; descriptio partium corporis. cont. Rul. 74 a, Vrbs & natura, & finis, & descriptionc ædificiorum nobilis. Offic. 35 b, Iuris æqua descriptio, certaq; uiuendi disciplina. de Inu. 52 a, Horum exempla & descriptiones, in præceptis elocutionis continentur. pro Dom. 239 a, Seruorum omnium uicatim celebratur tota urbe descriptio. de Diuin. 87 a, Quæ sit ab Actio Næuio per lituum regionum facta descriptio. de Orat. 114 a, Rerum ratio ordinem temporum desiderat, regionum descriptionem. Offic. 5 a, Similisq; est priuatarum rerum descriptio. & 20 b, Hæc est enim ferè descriptio officij. de Nat. 50 a, Solers subtilisq; descriptio partium in figuris animantium. de Natu. 7 a, Anaxagoras primùm omnium rerum descriptionem & modum mentis infinitæ in hac ratione designari & confici uoluit. Tusculan. 156 a, Rationem illi sententiæ suæ non ferè reddebant, nisi quod erat numeris aut descriptionibus explicandum. & 242 b, Descriptio expetendarum fugiendarumue rerũ. Ac. 40 b, Descriptio temporũ. de In. 69 a, Nominis breuis & aperta & ex opinione hominũ descriptio.

DESCRIPTIO, cum & sententiarum lumen. ad Her. 36 a, Descriptio nominatur, quæ rerum consequentium continet perspicuam & dilucidam cum grauitate expositionem, &c. de Orat. 162 a, Vel grauissimum lumen augendi descriptio. Topic. 228 a, Descriptio quam Græci καταγραφὴν uocant, ut qualis sit auarus, qualis assentator, cæteraq; eiusdẽ generis, in quibus natura & uita describitur. ad Heren. 9 b, bis. Deinde factum nostrum cum uerbi descriptione coniungetur, &c.

DESCRIPTVS, *a, um.* dispositus. Quin. de Pet. 208 a, Fac ut planè his in rebus descriptum ac dispositum iuum cuique munus sit. de Finib. 105 b, Natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius. pro Dom. 213 b, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum.

DESECO, *as.* feco. L. Empirici. At. 255 a, Tu illud desecabis, & hoc conglutinabis. de Vn. Partes rursus ex toto desecans.

DESERO, *ris.* desituo, relinquo, derelinquo, non adsum, absum, desertum esse patior, prodo, à causa alicuius recedo, negligo, prætermitto. in Verr. 174 a, Aratores agros deserent, totasq; rationes derelinquerent. pro Qu. 9 a, Viri boni multis uadimonijs desertis, sæpe illusi ac destituti hoc faciunt. pro Qu. 8 a, Vadimonium sibi ait esse desertum. Att. 121 a, Turpe erit Domitium deserere implorantem eius auxilium. Art. 60 b, A` cæteris oblectationibus deseror, & uoluptatibus pro repub. Quin. Fr. 304 a, Amici partim deseruerunt me, partim etiam prodiderũt. At. 252 b, Certè enim deseremur ocyus à re familiari quàm à republica. pro Sest. 14 b, Nónne si uitam meam deseruissem, rempublicam perdidissem? Offi. 6 a, Prætermittendæ defensionis, deserendiq; officij plures solent esse causæ. pro Cecin. 304 a, Is nec suum deseruit, nec quicquam illius audaciæ concessit. & ibid. Ius suum dissolutè relinquere. de Fat. 142 b, Vigila Chrysippe, ne causam tuam deseras. pro Pomp. 10 a, Multas insulas esse desertas. Item: Multas urbes esse relictas. pro Cluent. 56 b, Illi quorum eminet audacia, à malicia deseruntur. pro Syl. 178 a, Non enim mihi deserenda est causa amici ueteris. Tuscul. 159 a, An tu cum me in summam expectationem adduxeris, deseris? pro Pla. 261 a, Deinde sitientem me uirtutis tuæ deseruisti ac dereliquisti. pro Cæl. 43 b, Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista deseruerit, de Diuin. 89 a, Vires uitaq; corpus meum deserit omne. de Sen. 92 a, Deserere uitam. & in Ver. 258 b, Deserere exercitum. Epist. 5 a, Vereor ne aut eripiatur à nobis causa regia, aut deseratur. Offic. 6 b, Vt eos quos tueri debeant, desertos esse patiantur. Tusculan. 230 b, Non sum passurus amicos meos à me desertos. I.A. 181 a, Cur honorem Cæsari tua lege datum deseri patimur? pro Sext. Rosc. 20 a, Sin à uobis deseror, tamen omnino non deficiam. de Inu. 79 b, Si tum cum spes deseruisset, opitulatus sit. Att. 45 b, Deseri à mente: id est, præ nimio dolore insanire. Epist. 8 a, Multum interest utrum laus minuatur, an salus deseratur. I.A. 225 a, Deserere ac prodere aliquem. Tus. 172 b, Fama nunquam deseret Curium. At. 48 b, Non deseram preces fratris, nec cæterorum promissa, nec spem uxoris, nec obsecrationẽ filiæ, nec fideles literas tuas: id est, non frustrabor.

DESER-

DESERTOR, *oris*. Postq.200 b, Cum uiderem eos aut proditores esse, aut desertores salutis meæ. Att.124 a, Quid hoc miserius, quàm alterum existimari conseruatorem inimicorum, alterum desertorem amicorum?

DESERTVS, *a, um*. relictus, incultus, uastus, uastatus, nudus. de Am.106 b, Vita inculta & deserta ab amicis, non potest esse iucunda. in Pis.100 b, Introitus in urbem desertus ab amicis. & 91 a, Vt nullius unquam reditus fuerit desertior. Epist.61 a, Desertus ab officijs amicorum. & 5 b, Desertus & abiectus. Quin.Fr.320 b, Nihil turpius, nec desertius. pro Clu.40 b, Locus à Tribunitia uoce desertus. pro Ce. 285 a, & de Leg.164 a, In agro locisq; desertis. I.V.271 a, In desertissima solitudine. cont.Rull.82 b, Ager desertus à plebe atq; à cultura hominum. Par.233 b, & ad Her.7 a, Loci celebres.)(.Loci deserti. Qu.Fr.294 b, Multas dirutas & desertas urbes per te esse recreatas. pro Cæl.46 a, Via deserta & inculta, atq; intercluſa in frondibus & uirgultis.

DESERVIO, *uis*. seruio. pro Syl.172 a. Si officia mea, si operæ, si uigiliæ deseruiunt amicis, & præstò sunt omnibus. Of. 22 a, Item alij, qui quiduis perpetiantur, cuiuis deseruiunt, dum quod uelint, consequantur. de Leg.163 b, Epicurei sibi indulgentes & corporibus deseruientes, &c. Epist.263 b, Indulge ualetudini tuæ, cui quidem tu adhuc dum mihi deseruis, seruiuisti non satis.

DESIDEO, *des*. uel DESIDO, *dis*. resideo, quasi descendo. de D.100 a, Labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra desedisset. de Diu.96 b, Multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræq; desederint. Desidere dicuntur terræ, cùm facta labe, id est, hiatu, quasi descendunt & demerguntur.

DESIDERABILIS, *le*. expetendus. Top.226 b, Desiderabile.)(.Quo quis facilè carere possit. de Fin.60 a, Nihil desiderabile concupiscunt.

DESIDERATIO, *onis*. desiderium, cupiditas. de Sen.86 b, Non est uoluptatum tãta quasi titillatio in senibus, sed nec desideratio quidem.

DESIDERATVS, *a, um*. Postq.198 b, Omnia desiderata magis, quàm assiduè percepta delectant.

DESIDERIVM, *rij*. cupiditas, studium, amor, sitis, igniculus desiderij. de Orat.102 a, Ea si paululo latius dixeris, expleris omnem expectationẽ diuturni desiderij nostri. Tusc. 213 b, Desiderium est libido eius qui nondum abfit uidendi. de Cla.165 a, Hortensius extinctus, & autoritatis, & prudentiæ suæ triste nobis desiderium reliquit. Qu.Frat.289 b, Annus tertius accesit desiderio nostro & labori tuo. de Am. 11 a, Deinde requirunt atq; appetunt, ad quas se applicent eiusdem generis animantes, idq; faciunt cum desiderio, & cum quadam similitudine amoris humani. in Ant.169 a, Is desiderium tui disiidijs ferre non potest. de Sen.88 b, Homerus Laertem lenientem desiderium, quod capiebat è filio, colentem agrum fecit. Attic.144 b, Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre non possum. Epist.246 b, Voluntas, in qua inest aliqua uis desiderij. in Ant.159 b, 160 a, Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu & clamore leniuit. Postq.199 b, Qui suo fletu desiderium mei, memoriamq; renouaret. Quin.Fr.315 b, Faciam ut in medio dolore ac desiderio mei lxteris. pro Rab. 93 a, Tib. Gracchus magnum desiderium sui reliquit apud populum Romanum. pro Rab.95 b, Qui hominis seditiosi imagine desideria imperitorum misericordia commoueret. Postq.298 a, Vt aliquando uos memoria mei, desideriumq; teneret. de Sen.83 b, Ne ille quidẽ magno desiderio tenebitur uirium. Ep.24 a, Me mirum desiderium tenet urbis. Epist.24 b, Spes triumphi in qua satis gloriosè triumpharem, si non essem tam diu in desiderio rerum mihi charissimarum. in Ant.227 a, Brutus erat in desiderio ciuitatis. Epi.260 a, Non ignoro quantum ex desiderio labores, sed, &c. & 255 b, Tum discedis à nobis, meq; tanto desiderio afficis, ut unam consolationem mihi relinquas, fore ut utriusque nostrûm absentis desiderium crebris & longis epistolis leniatur. Epi.255 a, Vt tolerabilius feramus igniculum desiderij tui, crebris nos literis appellato. 103 b, Sed magis ut desiderio nostri te æstuare putarem. & 234 a, Valete mea desideria, ualete. Ep. 233 b, Hem mea lux, meum desiderium. Att.25 a, b, Satietas nostri.)(.Desiderium nostri.

DESIDERO, *as*. desiderio alicuius rei flagro, in desiderio alicuius rei sum, desiderium alicuius rei me tenet, ex desiderio laboro, desiderio uel studio alicuius rei teneor, requiro, postulo, sitio, quæro. de Sen.82 b, Neq; nunc uires desidero adolescentis, non plus quàm adolescens tauri uires desiderabam. Atti.117 a, Sin erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non desiderabuntur. I.V.222 b, Nec quicquam ex eo fano præter unum perparuulum signum ex ære desideratum est. Qu.Fr.311 a, ἀμφιλαφίαν illam, quam tu soles dicere, bono

modo desidero. de Pro.78 a, Cum uos me ut charissimũ filium desiderabitis. pro Plan.251 b, Desiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu esses Cyrenis. At.76 b, Dum hæc quæ longiorem desiderãt orationem, summatim tibi perscriberem. de Orat.101 b, Iam illa non longam orationem desiderant, quamobrem, &c. Att.132 a, Quis ab eis ullam rem laude dignam desiderat? & 200 a, Quis congressum meum aut facilitatem sermonis desiderauit? de Clar.175 a, Vnum excipio Catonem, in quo perfectissimo Stoico summam eloquentiam non desiderem. Orat.198 a, Antonius multa & in se & in alijs desiderans. Attic.11 b, Refertur ad consilium, una sola sententia præsidiũ non desideraui. Qu.Fr.325 b, Nec honores sitio, nec desidero gloriam. pro Arc.191 a, Virtus nullam aliam mercedem laborum suorũ desiderat, præter hãc laudis & gloriæ. pro Qu.10 a, Desiderare uel requirere aliquid ab aliquo. I.V.150 a, Et reliquos nõ desideraret solum, sed etiam posceret & flagitaret. Epist.104 b, Ius ciuile, doctorem usumq; desiderat. Epist.153 b, Lepidus, quod ego desiderabam fecit, ut, &c. & 76 b, Quando id te uideo desiderare. Ep.18 a, In quo autem desiderare te significabas literas meas, præ te fers, &c. Epi.108 b, Intellexi te ex libris meis animum meum desiderare.

DESIDIA, *diæ*. inertia, ignauia, lãguor. contra Rul.87 a, Quĩ propter desidiam in ocio uiuunt, tamen in turpi inertia capiunt uoluptatem. Tusc.243 b, Sed nos umbris, delicijs, ocio, languore, desidia animum infecimus. In Sal.273 b, Homo desidię ac luxurię plenus. pro Sest.26 b, Sed mihi omnis oratio est cum uirtute, non cum desidia. de Cla.165 b, Confugere in portum, non inertiæ neque desidiæ, sed ocij moderati atque honesti. Officior.25 a, Languori desidiæq; se dedere. Academ. 45 a, Hinc gignebatur fuga desidię. ad Heren.2 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria. & 15 a, Socordia atque desidia.

DESIDIOSVS, *a, um*. ociosus. de Or.151 a, Aliquid quod cũ desidiosa delectatione uestiges. contra Rul.84 b, Inertissimum & desidiosissimum ocium. ad Her.34 a, Vt cum desidiosam artem dicimus, quia desidiosos facit.

DESIGNATIO, *onis*. descriptio. de N.6 a, Requiro omnem totius orbis designationem & apparatum. Att.57 a, Offendes designationem Tyrannionis. de Orat.96 b, Infinitæ rei quæstio sine designatione personarum & temporum.

DESIGNATOR, *oris*. qui ludis funebribus præest, quiq; locum & tempus personis designat ad agendum. At.56 a, Post has ruinas desertus à suis uix iam decimum designatorem, uix Gellium retinet.

DESIGNATVS, *a, um*. in annum proximum, aut consul, aut prætor, aut Trib.pleb. creatus, renunciatus, declaratus. Ep.170 b, Cum Tribuni plebis haberent in animo de præsidio consulum designatorum referre. Att.6 a, Quod in epistola tua scriptum erat, me iam arbitrari designatũ esse, scito nihil tam exercitum esse nunc Romæ quàm candidatos. contra Rul.69 a, Rullus iam designatus Tribun. plebis alio uultu, alio uocis sono, alio incessu esse meditabatur. Atti.38 a, Permagni nostra interest, te, si comitijs non poteris, at declarato illo esse Romæ. Item: Consul designatus à populo suffragijs, declaratus autem uel renunciatus ab alio consule uoce. pro Cl.24 a, Designatus Reipub. ciuis. id est, infans in utero matris necatus.

DESIGNO, *as*. describo, noto, significo, constituo, definio. de N.7 a, Anaxagoras omnium rerum descriptionẽ & modum mẽtis infinitæ ui ac ratione designari & cõfici uoluit. de Vn.203 a, Quę cum ita designasset, &c. de N.77 a, Nec domus, nec resp. ratione quadã & disciplina designata uideatur, si in ea nec rectè factis præmia extent, nec supplicia peccatis. I.A.224 a, Vtiq; locum sepulchro pedes triginta quaq; uersus designat. de D.98 a, Neq; dij ignorant, quæ ab ipsis cõstituta & designata sunt. de D.135 a, Sin uera diuina sunt, falsa autẽ humana, quæ est ista designãdi licentia? I.C.97 b, Catilina notat & designat oculis ad cædem unumquemq; uestrûm. & 100 b, Consulares, qui tibi perspæpe ad cædem constituti fuerunt. de Or.94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. & 130 b, Hæc enim ridentur, quæ notant & designant turpitudinem aliquam, non turpiter. contra Rull.71 b, At quomodo sut ij decemuiratum haberent, quos plebs designauerit, oblitus est nullos à plebe designari. de Ar.256 a, Nam hoc uerbo, nec Clodius, nec quisquam de gregalibus eius designatur. de N.8 b, Aristoteles quodam loco mundum designauit Deũ. de In.49 a, Ex qua certum quiddam designatur oratori, in quo animum debeat habere occupatum.

DESILIO, *lis*, celeriter, & quasi saltu descendo. pro Mil.106 b, Milo de rheda reiecta penula desiluit.

DESINO, *nis*. desisto, cesso, finem facio, omitto, conquiesco, consido, cado, prætermitto, intermitto. Att.19 a, Conuen-

tus, qui initiò celebrantur, iamdiu fieri desierũt. de So. 130 a, Quod sese mouet, nunquam moueri desinit. pro Qu. 5 a, Iste caput petere non desinit. de Orat. 113 b, Illud iam mirari desino, hunc, &c. Epist. 179 a, Quem ego ad bellum commune uocare non desino. & 17 b, Non desinam tua decreta defendere. & 141 b, Te ad cœnas ire desisse molestè fero. Att. 272 a, Nam mihi ſtat alere, morbum desinere. de Finib. 73 b, Rectè contra eos desitum est disputare. Epi. 159 b, Qui primus est Papisius uocari desitus. de Inu. 48 b, Ab eo in quo desitum sit, rursus incipere. Off. 38 a, Desitum est enim uideri quicquam in socios iniquum. Epi. 95 b, Libenter mehercule artem desinerem. Acad. 20 a, Desine communibus locis. Orat. 218 b, Hæc copia facultatem affert, non semper eodem modo desinendi. Off. 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita desinendi modus. de Orat. 162 a, Illa quæ similiter desinunt, aut quę cadunt similiter. Orat. 216 a, Verba melius in syllabas longiores cadunt. de Cl. 189 b, Omittamus lugere. Epist. 194 a, Nam illum cohortari non intermittemus, quo in dies discendo longius procedat.

DESIPIENS, *tis.* demens. de Diu. 119 a, An est quisquam ita desipiens, qui credat, &c Ep. 37 a, Neq; enim eram tam desipiens, ut, &c. de N. 25 b, Nec enim tam desipiens fuisset, ut, &c. & 29 a, Desipiens arrogantia.

DESIPIO, *is.* demens sum, deliro. I.V. 260 b, Vtrum ego desipio, an uos quoque doletis? Epist. 12 b, In quo cum obiurgarer, quòd nimio gaudio pene desiperem, ita me defendebam, &c. Epist. 14 a, Populus Atheniensis penè iam desipiens senectute. & ibid. b, Desipiente populo. pro Pl. 278 b, Licet me desipere dicatis. de Na. 20 a, Desipere, delirare, dementem esse.

DESISTO, *stis.* cesso, intermitto, dimitto, discedo. I.V. 132 b, Vt aliquando de rebus ab isto iudicatis dicere desistamus. de Cl. 194 a, Cum amici me hortarentur, ut causas agere desisterem, quoduis periculum mihi adeundum, quàm à sperata dicendi gloria discedendum putaui. Ep. 2 a, Pompeium hortari & orare desistimus, ut, &c. pro Quin. 3 a, Auctionem Quintus uelle facere desistit. Tusc. 181 a, Verbo de sententia desististi. Ep. 60 b, Qui agerent cum eo, ut ab illa mente desisteret. Off. 74 a, Docuit cur sibi à causa desistere necesse esset. pro R.P. 123 b, Vt magis pœniteret cœpisse, quàm liceret desistere. de Clar. 195 a, Nos non desistebamus augere illud, &c. Attic. 264 a, Ego id facere non desiiti. I.V. 256 a, Rogat eos, ut id facere desistant. Tusc. 174 a, Vt homines mortem timere desistant. Qu. Frat. 297 a, Non desistunt nobis agere quotidie gratias honestissimæ societates. Officior. 55 a, Cum sint docti à peritis, desistunt facilè sententia. Acad. 16 b, & Officior. 55 a, Desistere sententia. Epist. 13 a, Desistere pugna. Desistere causa. Epistol. 14 a, Quasi desiterim pristina causa.

DESITVS, *a, um.* I. Desino. de D. 128 b, Nam si esset factitatum, non esset desitum. de Cla. 175 b, Veteres orationes post nostras, à plerisq; legi sunt desitæ.

DESPECTIO, contemptio. in Hor. Consolabitur eam magnitudo animi & humanarum opinionum alta quædã despectio. ex Non.

DESPECTVS, *a, um.* I.P. 102 a, Abiectus, contemptus, despectus ab omnibus.

DESPECTVS, *us.* ad Her. 36 a, Ludibrio & despectui omnibus esse.

DESPERANTER, desperans. Attic. 234 a, Serius proficiscens, quod desperanter tecum locutus est, minimè miror, &c.

DESPERATIO, *onis.*)(.Spes, bona spes. Attic. 120 a, Fuga & maritima opportunitas uisa quæri desperatione. Tusc. 213 a, Desperatio est ægritudo sine ulla rerum expectatione meliorum. Attic. 173 b, Desperatio rerum Pompeij omnium animos occupauit. Epist. 47 b, Tanta est omnium rerum amissio & desperatio recuperandi. I.C. 109 b, Bona spes cum omnium rerum desperatione cõfligit. Postquam. 209 a, Qui me à desperatione ad spem reuocauit. Attic. 285 a, Ita uerò imbecillitas & desperatio, &c. I.A. 177 a, Quæ propter conscientiam scelerum desperatio uitæ? & 241 b, Desperatio uictoriæ.

DESPERATVS, *a, um.* ab omni spe derelictus, destitutus, depositus. Acad. 9 b, Illos autem qui omnia incerta dicunt, quasi desperãtos aliquos relinquamus. I.C. 105 a, Exercitus collectus ex senibus desperatis, ex rusticis mendiculis, &c. pro Syl. 182 b, Magnus & diuturnus & iam desperatus morbus. I.A. 200 b, Post discessum latronis uel potius desperatam fugam. pro Do. 218 a, Res penè iam desperata. pro S.R. 23 a, Alicui oppresso iam desperatoq; ab omnibus opitulari. I.V. 66 a, Hoc remedium est ægrotæ ac propè desperatæ reipublicæ. Epi. 224 b, In perditis ac desperatis habere aliquod negocium. I.P. 101 a, Despectus à cæteris, à seipso desperatus & relictus. pro Mur. 134 a, Desperatas iã pecunias exigere. At. 67 b, Lustrum iam desperatum est. & 116 b, Causa publica desperata est. Qu. Fr. 289 b, Cum iam ab alijs desperata res esset. de Leg. 188 b, Quod est enim tam desperatum collegium, in quo nemo è decem sana mente sit? At. 41 b, Sed mehercule tam obiectam compositionis spem non desperatissimam esse puto. & 261 b, Desperatis uetat Hippocrates adhibere medicinam. & 287 b, Rempublicam desperatam quoq; sanari puto esse.

DESPERO, *as.* diffido, perdidi spem faciẽdi aliquid, in perditis ac desperatis habeo, animo cado, hastas abijcio, à spe faciendi aliquid absum. de Fin. 137 b.)(.Spero, confido. Epi. 20 a, Tu tamen siue habes aliquam spem de republica, siue desperas, ea meditare, quæ, &c. de Nat. 118 a, Non equidem planè despero ista esse uera. de Orat. 92 b, & Epist. 33 b, Ego quantũ auguror cõiectura, non despero fore aliquem, qui, &c. At. 3 a, Noli desperare eos meos facere posse. Attic. 123 b, Volo circum uillulas nostras errare, quas me uisurum postea desperaui. Off. 15 a, In quo considerandum est, ne aut temerè desperet propter ignauiam, aut nimis confidat propter cupiditatem. Ora. 197 b, Nam neq; illud quod est optimum, desperãdum est, neq;, &c. Qu. Fra. 304 b, Siue restituimur, siue desperamur, nihil opus est, &c. I.C. 106 b, Essent illi quidẽ desperãdi, sed tamẽ ferẽdi. de Am. 113 a, Cuius aures ita clausæ sunt ueritati, ut ab amico uerum audire nequeat, huius salus desperãda est. pro Mil. 112 a, Serui desperãtes uitam domini. I.C. 108 a, Desperare honores uel aliquã remid est, non sperare. Epist. 190 b, Rhodij nos & rempub. ualde desperauerunt. pro Mur. 134 b, Vt honorẽ desperasse uideatur. Epist. 192 b, Desperare de aliqua re. Epi. 156 a, Laterensis suo chirographo mittit mihi literas, desperãs de se, de exercitu, de Lepidi fide, querensq; se destitutum. Att. 127 b, Reip. causa, de qua desperaui. pro Cl. 31 a, b, Is eum promissis suis excitauit, & simul saluti desperare uetuit. Postq. 211 b, Bonos uiros lugere malui meas fortunas, quàm suis desperare. I.P. 97 b, Qui cum oppido desperassent, munire arcem cœperunt. & 98 b, Diffidens & desperãs rebus suis. pro Mur. 134 b Quoniam sibi hic ipse desperat. Qu. Fr. 289 b, Cũ iam ab alijs desperata res esset. Att. 224 a, Desperauiid est, prorsus diffisus sum. I.P. 181 b, Desperare ab aliquo.)(. & ibid. Habere spem ab aliquo.

DESPICATIO, *onis.* despicatus, despicientia. de Finib. 62 b, Vt odio, inuidia, despicationes aduersantur uoluptatibus, sic, &c.

DESPICATISSIMVS, *a, um.* contemptiss. pro Sest. 10 b, Despicatissimi tribuni furor, contẽptissimi Cõsulis leuitas.

DESPICATVS, *us.* despicatio. pro Fl. 160 a, Prouerbium, si qui despicatui dicatur, ut Mysorum ultimus esse dicatur.

DESPICIENS, *entis.* de Orat. 142 a, Nemo unquam tam sui despiciens, qui, &c.

DESPICIENTIA, *tiæ.* contẽptio. Pa. 237 a, Magnitudinem animi despicientia imitatur in contẽnendis honoribus. Of. 40 b, Hæc animi despicientia admirabilitatem magnam facit. Offic. 13 b, Despicientia rerum externarum. Tusc. 169 a, Totam uim bene uiuẽdi in omnium rerum humanarum contemptione & despicientia ponamus.

DESPICIO, *cis.* contemno, despicatui duco. Acad. 33 a, Hos si contemnimus, etiam abiectos putamus, illos certè minus despicere debemus, &c. de Nat. 67 a, Nec uerè uulgi insciti am despicere possam, cum considero, &c. pro S.R. 41 a, Omnes despicere hominem pre se neminem putare. de Fin. 96 a, Omnia quæ caderein hominem possunt, despicere. & pro nihilo putare. & ibid. Nemo potest id quod malum esse decernit, non curare atq; contẽnere. I.V. 168 a. Tu sic ordinem senatorium despexisti? & ibid. b, In alterius iniuriã sese despectos, dignitatemq; contemptam & abiectam. de Sen. 78 b, Despici ab omnibus.

DESPICERE. non animaduertere, non attendere, oculos deijcere. pro S.R. 22 a, Simulatq; ille despexerit, aliquid huiusce modi moliantur. Qu. F. 305 b, Si tuam solitudinem cõmunemq; calamitatem nemo despexerit.

DESPICERE. uidere, animaduertere. de Fin. 121 a, Catuli, qui iam despecturi sunt, cæci æquè ut hi qui modò nati: id est, qui uisuri sunt. de Arus. 251 b, Tollam altius tecum, non ut ego te despiciã, sed ut, &c. pro Syl. 174 b, Vt tot res, tãtas, tam uarias mea sponte despexerim id est, animaduerterim.

DESPOLIO, *as.* spolio, dispolio. I.V. 159 a, Qui dux isti ad despoliandum Dianæ templum fuit. Attic. 107 a, Quintius ad bustum Basilij despoliatus est. Ep. 233 b, Illud doleo, quę impensa facienda est, in eius partem, miseram & despoliatam uenire.

DESPONDEO, *des.* pacisco, promitto, destino. Att. 173 b, L. Lentulus Hortensij domum sibi & Cæsaris hortos desponderet. Att. 12 a, Desponsam homini iam Syriam ademi.

Attic.207 b, Nunc illam περὶ τιλῶν σιώτεξιν. Bruto, ut tibi placuit, despondimus. de Pro.70 b, Vt prouinciam despōsam, non decretum habere uideatur. de Ar.244 b, Despōsam iam & destinatam laudem alicui præripere. Epist.116 a, Cornificius Orestillæ filiam sibi despondit. Attic.2 b, & 5 b, Tulliolam C. Pisoni Frugi despondimus. de Or.105 b, Cum Seruius Galba Crassi filiam Caio filio suo despondisset. pro Clu.55 b, Tum illa despondit ei filiam suam. Epist.187 a, Exigua est spes reipublicæ, nam nullam non libet dicere: sed quæcunq; est, ea despondetur anno consulatus tui: id est, promittitur.

DESTINATVS, *a, um.* designatus, cōstitutus. At.196 b, Ais te putare si addiderimus aliud à quo refugiat cum ab ipso id fuerit destinatum, uenditurum. de Ar.244 b, Desponsam iam & destinatam laudem alicui præripere. Tusc.176 a, Qui certis quibusdā destinatisq; sententijs quasi addicti & consecrati sunt. Tusc.140 b, Alter præstò fuit ad horam mortis destinatam.

DESTINO, *as.* attribuo, designo, decerno, constituo. Off.61 a, Cum eorum alteri Dionysius diem necis destinasset, &is, qui morti addictus esset, postulasset, &c. pro Sest.17 b, Qui locus orbis terræ iam non erat alicui destinatus? Att.216 a, Sed si Plancus destinat, tum haberes difficultatem. At.248 a, At ego iam destinaram. Ep.106 a, Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat habebis. Epist.159 b, Non est annus hic tibi destinatus. ad Heren. 5 b, Si prius aperuerimus quid oporteat ab ambobus in causa destinari, quo ratio omnis totius orationis conferatur.

DESTITVO, *is.* quod promisi non præsto, desero. I.A.202 a, Qui ne sorti quidem fortunas nostras destituit, sed libidini cuiusq; nos addixit. Att.16 b, Ita sum destitutus, ut nihil requietis habeam. pro Clu.32 b, Is queritur se ab Oppiniaco destitutum. in Ant.179 a, Quid eūdem in decemuiratu non destituisti? pro Clu.35 a, Destitui ab aliquo. pro Qu. 9 a, Viri boni multis uadimonijs desertis sæpe illusi ac destituti hoc faciunt. pro S.R.37 b, Roscius socios induxit, decepit, destituit, &c.

DESTITVERE, pro statuere, uel constituere. I.V. Porrò alios in publico custodiri, destitui alios in conuiuio. ibidem, Qui quia Cleomenem in defendendo filio læserat, nidus penè est destitutus.

DESTITVTIO, *onis.* derelictio. pro Qu.3 b, Destitutione illa perculsus Quintius, à Scapulis pauculos dies aufert. pro Cl.22 a, Vt iudices destitutione iratos illi redderet.

DESTRVO, *is.* tollo, deleo, diruo, euerto, diripio, excido, excindo, conuello, uasto, opprimo, extinguo, occido, interficio, dissoluo, disturbo, exuro, nullum alicuius rei uestigium relinquo, imaginem nullam reipubl. relinquo, ruinam edo, extinguo & funditus deleo.)(. Construo, coagmento. de Sen.92 a, Vt nauem, ut ædificium idem destruit facillimè qui construxit. Off.16 b, De euertendis diripiendisq; urbibus. pro Sest.10 b, Vrbs excisa & euersa.

DESVBITO, pro subitò. de Rep. ex Nonio.

DESVDO, *as.* sudo, nitor. de Sen.84 b, Desudare atq; elaborare in aliqua re.

DESVEFACTVS, *a.*)(. Assuefactus, assuetus. pro Cl.40 b, Is multitudinem iam defuefactam à corruptionibus, ad ueteris consuetudinis similitudinem reuocaverat.

DESVLTORIVS, *a, um.* qui ex equo in equum facilè desilit, relicto priore, in alterum transit. hiccomparatio est, qua Posthumij inconstantiam notat. pro Mur.137 b, Qui nescio quo pacto mihi uidetur prætorius candidatus in consularem quasi desultorius, in quadrigarū curriculū incurrere.

DESVM, *es.* non adsum, deficio, absum. Quin.Fr.309 b, 310 a, Huic conuiuio Quintus tuus defuit: id est, non affuit. pro Syll.169 b, Vt mirari Torquatus desinat, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere: id est, defuerim, non adfuerim, non defenderim. de Cla.186 b, Paucæ sententiæ ad consulatum defuerūt. de Ora.91 b, Nobis si ingenium, ut putas, non defuit, doctrina certè & otium defuit. contra Rull.74 a, Oratio ad eius rei disceptationem non deerit. de Clar.175 b, Et uita suppeditauit, & splendor ei non defuit. de Diuin. 93 b, Siue deest naturæ quippiam, siue abundat atq; effluit. de Or.144 a, Nec in Antonio defuit hic ornatus, nec in Crasso redundauit. Epist.64 a, Nunquam mihi tui ornandi uoluntas defuit. Epist.153 b, Quod si quis uestrūm non probabit, mihi prudentiam in consilio defuisse sciam, non illi erga patriam fidelitatem. pro Mil.121 a, Tibi nullum à me pietatis officium defuit. Epist.14 a, Tantum enitor, ut neq; amicis, neque alienioribus, opera, consilio, labore desim. Epist.181 b, Quod officium tuum, uel in absentem me, uel in præsentes meos defuit? Epist.227 a, Non putaui fieri posse, ut mihi uerba deessent, sed tamen in C. Lenio commēdando desunt. ibi. Sed uereor ne iam mihi superesse uerba putes, quæ dixeram defutura. de Cla. orat.176 a, Qui cum remiserant dolores pedum, non deerat in causis. de Ar. 252 b, Tibi hominum pœnæ desunt adhuc, non deorum. in Ant. 173 b, Cur ei bello propter timiditatem defuisti? in An.221 a, Non quod L. Philippo aut studium, aut cura defuerit, tanto munere. Atti.61 a, Nec metuo tamen ne mihi sermo desit abs te, quo magnopere delector. pro Fla.159 a, In hac republica ad quam opprimendam non animus eis, sed ures deficiunt & defuerunt.

DETERGO, *gis.* uel *detergeo, ges.* abstergeo. in Arat. Cum neque caligans detergit sidera nubes. Attic.226 a, Primo anno LXXX deterſimus.

DETERIOR, *ius. deterrimus.* peior, durior, durissimus, nequissimus. de Ar.257 a, Deterioris uerbum in eum maximè cadit, qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus. & ibid. Nullum decus reperiri potest, quod non in deteriore insit. de Opt.243 a, Quod optimo dissimillimum est, id est deterrimum. de Or.154 b, Quicquid detraxeris, uitiosius & deterius futurū est. At.226 b, Rem non fecit deteriorem, haud scio an fructuosiorem. Att.143 b, Cursare huc & illuc uia deterrima. de N.43 a, & de Cla.188 b, Si corrigere aliquid uolet, deterius id faciet. I.A.215 a, Res uerbo fieri interdum deterior solet. I.V.178 a, Nisi hoc statuissēs, quicquid dixisses, te deterius esse facturum. de Nat.33 a, Natura non optima putāda potius quàm deterrima. I.A. 256 a, Deteriores iugulare cupio, meliores uincere. pro Ce. 288 a, Esse deteriore iure quàm cæteri ciues. pro Cec. 293 b, In iudicijs deterior causa est eorum qui fugiūt. pro Cor. 62 a, Nec ideo est Gaditanorum causa deterior, grauissimis enim & pluribus rebus est fulta. pro Qu.3 b, Deteriore tempore absens auctionatur. de Ar. 258 a, Meliore loco esse. & ibid. Deteriore statu esse. Epist.70 b, Ego ualeo, sicut soleo, paulò tamen etiam deterius quàm soleo. de Fi.120 b, Ex his angustijs ista euaserunt deteriora quàm Aristonis. Item 50 b, Quæ tam inculta de malis Græcè, Latinè scripta deterius. ad Heren.27 b, Vt si qua res honestiori ordini placeat, quæ à deteriore ordine improbetur. ad Her.17 b, Homo deterrimus. de Amicitia 107 a, Tertius uerò ille finis deterrimus, ut quanti quisque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis. de Leg.172 a, Theophrastus autor haud deterior mea quidem sententia, &c. de Ar.256 a, Hetrusci libri deteriores, & repulsos hos appellant, quorum & mentes & res sunt perditæ. & 257 a, De repulsis & deterioribus multa.

DETERMINATIO, *onis.* terminus, conclusio, finis. de In. 60 a, Conclusio est exitus & determinatio totius orationis. de Nat.46 a, Cœli complexus, extrema ora & determinatio mundi.

DETERMINO, *as.* tèrmino, concludo. de Orat.159 a, Et id quod dicit, spiritu, non arte determinat. de Di.84 a, Omnia fixa tuus glomerans determinat annus.

DETERREO, *es.* dehortor, tardo, reuoco, auoco, deduco, repello, remoueo, restinguo, auerto, debilito, summoueo, studiū alicuius tardo uel restinguo. de Or.94 b, Neq; hęc in eam sententiam disputo, ut homines adolescentes à dicendi studio deterream. Ep.7 a, Sed ut ego ad certam laudem adhortor, sic à dimicatione deterreo. de Ar.247 b, Non his delector literis, quæ nostros animos deterreant atq; auocent à religione. At.278 a, Me quidem autoritas tua à nimio mœrore deterruit. de Orat.107 b, Illud uereor ne maiorem uim ad deterrendum habeat quàm ad cohortandum. de Cl.189 b, Cæsar sanos homines à scribendo deterruit. At.235 b, Non te Bruti nostri uulticulus ab ista oratione deterret? Att.284 a, Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere. de Diu.125 a, Num igitur eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? Br.173 a, Quod me de statu meo nullis contumelijs deterrere possunt. Atti.280 a, Is nulla re deterreri à proposito potest. Ep.115 b, Deterreri ab officio. Tusc.168 a, Itaq; non deterret sapiētem mors, quo minus in omne tempus reipub. consulat. de Cla.197 a, Nec uerò Aristotelem in philosophia deterruit à scribendo amplitudo Platonis, nec ipse Aristoteles admirabili quadam scientia & copia cæterorum studia restinxit. pro Qu.2 a, Deterrere aliquem ne faciat aliquid. Off.46 a, Eamq; iniuriam in deterrenda liberalitate sibi geri putant. de Ora.121 b, Debilitatus à iure cognoscendo: id est, deterritus.

DETESTABILIS, *le.* execrandus. Off.36 a, Nulla tam detestabilis pestis est, quæ non homini ab homine nascatur. I.A.232 b, Atque hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Off.12 a, Quo est detestabilior istorum humanitas, qui lacerarunt omni scelere rempubl. Tusc.211 a, & 204 a, Iam ægritudinem laudare, unam rem maximè detestabilem, quorum est tādem philosophorum? Tusc.195 b, Res tetra, misera, detestabilis. de Sen.85 b, Nihil tam detestabile tamq; pestiferum quàm uoluptas. I.A.159 a, Metui, inuidiosum & detestabile

ſtabile eſt. & 172 b, Hic execrandus populo Rom. & deteſtabilis eſt. de Am. 101 b, Scelus deteſtabile. I. A. 181 a, O' deteſtabilem hominem.

DETESTATIO, *onis.* deprecatio. pro Do. 241 b, Cum pro deteſtatione tot ſcelerum, unam aram nefariè conſecrarat.

DETESTOR, *aris.* deprecor, remouco. I. A. 193 a, O' dij immortales auertite & deteſtamini quæſo hoc omen. I. C. 102 b, Vt à me quandam propè iuſtam patriæ querimoniam deteſter ac deprecer. I. A. 215 b, Proximi belli ciuilis cauſam ignoro, deteſtor exitum. I. P. 100 a, Omnes memoriam conſulatus tui, facta, mores, faciem deniq; ac nomen à rep. deteſtantur. I. Vat. 36 b, Omnes te uitant, & cum uiderint, tanquam auſpicium malum deteſtantur. de Nat. 25 b, Quæq; dixerit, inuidiæ deteſtandæ gratia dixiſſe. Atti. 146 a, Deteſtaris hoc diligenter XI. Calend. Mart. id eſt, quaſi ita non eſſe teſtaris.

DETEXO, *xis.* pertexo. de Orat. 123 a, Reperiunt non modò ea, quæ iam non poſsint ipſi diſſoluere, ſed etiam quib. antè exorſa & potius detexta propè retexantur. Item in Arat. His non perpetuum detexens conficit orbem. ad Heren. 14 a, Nunc ego te ab ſummo iam detexam exordio.

DETINEO, *nes.* teneo, demoror. At. 154 b, Conſilium tuum etſi non in longinquum tempus differs, tamen ſuſpenſum me detines. Att. 48 b, Hactenus Theſſalonicæ deſtus ſum. Lent. Epiſt. 193 a, Nonnullis etiam ipſi magiſtratus ueniebãt in ſuſpicionem, detinuiſſe nos & demoratos eſſe, dum, &c. ad Heren. 23 b, Nunquam eſt enim quin aliquid memoriæ tradere uelimus, & tum maximè cum aliquo maiore negocio detinemur. de In. 79 a, Quare in alienis negocijs detineantur.

DETORQVEO, *es.* deflecto, auerto. pro Cæl. 41 b, Voluntas teſtium, quæ nullo negocio flecti ac detorqueri poteſt. Offic. 40 b, Voluptates animum à uirtute torquent. de Vn. 199 a, & Tuſ. 239 b, Eamq; detorſit à latere in dexteram partem. de Orat. 91 a, Vt ea ipſa neſcio quomodo rurſus detorqueres, & oratori propria traderes.

DETORTVS, *a, um.* de Fin. 39 b, Pars corporis imminuta & detorta.)(. Apta, integra.

DETRACTIO, *onis.* diminutio. Off. 59 a, Detractio atque appetitio alieni. de D. 118 b, Statuę enim ipſæ efficiuntur detractione. de Vn. 198 a, Detractio confecti & conſumpti cibi. At. 197 b, Cuius loci detractionem fieri uelit.

DETRAHO, *his.* minuo, delibo, derogo, abrogo, deſeco, auſero, decerpo, detractionem facio. pro Cl. 34 b, Nihil poteſt neq; additũ neq; detractum de re familiari latère. pro Cæl. 44 b, Claudia patrem triumphantem de curru detrahi paſſa non eſt. Epiſt. 45 a, Ne quid de ſummo meo erga te amore detractum eſſe uideatur. I. V. 189 a, Scribæ nomine binæ quinquageſimæ detrahebãtur. de Am. 107 a, Multæ res ſunt, in quibus de ſuis commodis uiri boni multa detrahunt. I. A. 108 a, Celeritas de cauſa detracta eſt. pro Mar. 132 b, Quantum operibus tuis diuturnitas detraher, tantum afferet laudibus. de D. 137 a, Nunc propter intermiſsionem forenſis operę & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus antea non utebar. de Di. 105 a, Paruis enim momentis, multa natura aut affingit, aut mutat, aut detrahit. de Fin. 55 a, Detractis de homine ſenſibus, reliqui nihil eſt. pro R. P. 129 b, Reſtituere id quod detractum eſt ex aliqua re. Epiſt. 5 b, Nihil enim tibi detraxit ſenatus, niſi id quod per eandem religionem dari alteri non poteſt. & ibid. Si quid ex ijs rebus, quas tibi fortuna elargita eſt, nonnullorum hominum perfidia detraxerit. & 34 b, Si abſenti mihi unius menſis labor detractus eſſet. I. A. 225 a, Si quis hãc cõſuetudinem pleriſq; in rebus bonos obtrectandi tibi detraxerit. aliàs, bonis. Aca. 2 b, Ne quid priuatis ſtudijs de opera publica detrahemus. de Pro. 69 a, Qui mihi homines ex prouincijs potiſsimùm detrahendi ſunt. contra Ruf. 63 b, Dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. I. V. 203 a, Honorem debitum detraxerunt non homini, ſed ordini. de Fin. 54 a, Detractis homine ſenſibus. I. V. 62 b, Cum ipſe de ea facultate, ſi quam habet, aliquantũ detracturus ſit. Ep. 60 b, Egi cum Claudia uxore tua, & cum ueſtra ſorore Mutia, ut eũ ab illa iniuria detraherent. in Verr. 81 a, Sed de meo iure aliquid & commodo retraho. Poſtq. 199 a, Non ſolùm calamitatem mihi detraxiſſe, ſed etiam dignitatẽ auxiſſe uidemini. & 201 a, Mihi quod potuit ſceleratorum furor detrahere, eripuit, abſtulit, diſsipauit. Off. 56 b, Detrahere aliquid alteri, & rapere ad ſe commoda alterius. de Ora. 135 a, Concedere aduerſario idipſum quod tibi ille detrahit. pro Plan. 270 a, Nihil enim, mihi crede, de te detractum, ſed aliquid etiam de uirtute ſignificatum tua. Qu. F. 299 a, Sermo eorum qui de te detrahere uolunt. pro Cæl. 38 a, Ea quæ accuſatores deformandi huius cauſa, detrahendæ, ſpoliandæ dignitatis gratia dixerunt. Acad. 5 a, Socrates de ſe ipſe detrahens. Offi. 27 a, Cum de abſentibus detrahendi cauſa maledicè contumelioſèq; dicitur. in Verr. 212 a, Vt ipſe de me detraham. ad Attic. 177 b, Ille non ceſſat de nobis detrahere. de In. 66 a, Detrahere de honeſtate alicuius. & Ep. 38 a, Detrahere de fama alicuius, Att. 135 b, Cum aliquid de illo detrahatur, nefas eſſe approbare. pro Pomp. 5 a, Ne ueraſaus ei detracta oratione noſtra, nec falſa affícta eſſe uideatur. de Or. 88 a, Ne de C. Lælij gloria detraham. pro Fl. 152 a, Minuere gloriam alicuius. pro Rab. 94 b, Detrahere de aliquo, & eum in inuidiam uocare. Anteq. 197 a, Neq; Quintus Metellus quicquam de uirtute ſua detraxit, quod ceſsit L. Saturnino, &c. pro Cæc. 289 b, Detrahere de aliquo. & Offic. 5 b, Aliter, alteri. pro S. R. 51 b, Nihil mihi detrahi, cùm illis exactæ ætatis ſeueriſsimè fructum, quem meruerunt, retribuam. I. V. 204 a, Detrahere aliquid de ſumma Attic. 158 b, Rogaui, & ſi quid poſſet, ex ea ſumma detraheret. de D. 125 a, Cæſar Deiotaro detraxit Armeniam à ſenatu datam. de N. 76 b, Dionyſius Ioui aureum detraxit amiculum. de Orat. 94 b, Fingere aliquem detractis omnibus utijs, atq; omni laude cumulatum. Off. 39 b, Quo quis callidior eſt, hoc inuiſior detracta opinione probitatis. de Cla. orat. 189 a, Commentarij Cæſaris nudi omni ornatu oratorio tãquam ueſte detracta. pro Cl. 55 b, Vt hunc Oppianicum ad hanc accuſationem detraheret. pro Mil. 190 a, Detrahi in iudicium. de Pro. 73 a, At hi illum inimicum ex Gallia ſuis ſententijs non detrahebant: id eſt, non reuocabant. de Aruſp. 250 a, Qui ſacerdotem ab aris detraxiſti. Itẽ: Detrahere aliquem de cruce.

DETRIMENTVM, *ti.* damnum, βλάμμα)(. Emolumentum. de Finib. 104 b, Emolumenta & detrimenta quæ ὠφελήματα, & βλάμματα appellant. de Or. 38 a, Plura detrimenta publicis rebus quàm adiumenta per homines eloquentiſsimos importata. I. A. 201 a, Conſules prouideãt, ne quid reſp. detrimenti accipiat. I. V. 104 a, Reſpub. detrimentum fecit, quod per te imperij ius in ciuitate imminutum eſt. & ibid. Non ſine magno reip. detrimento. de Fin. 60 a, Plusq; in ipſa iniuria detrimenti eſt, quàm in his rebus emolumenti, quæ iniuria pariuntur. At. 205 a, Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod adferret rei familiari, eodem magnam partem fortunarum traiecit ſuarum. de Cl. 165 a, Noſtro incommodo detrimentoq; doleamus. pro Pom. 6 b, Accipere detrimentum in aliqua re. & 16 b, ut in bello. I. A. 179 b, Tua iſta detrimenta ſunt, illa noſtra. Pl. Ep. 154 a, Tamen ſi quid Lepidus bene ſentiens detrimenti cepiſſet, hoc omne aſsignatum iri aut pertinaciæ meæ, aut timori uidebam. Pl. Ep. 19 b, Neq; tamen refugiendo commiſsuri ſumus, ut maius detrimentum reſpub. accipere poſsit. Of. 11 a, Quicquid ſine detrimento poſsit commodari, id tribuatur cuiq;. Epi. 260), Senatus conſulibus, prætoribus, trib. plebis, & nobis qui proconſules ſumus, negocium dedit, ut curaremus ne quid reſpublica detrimenti caperet. pro Mil. 113 a, & I. C. 98 a, Vt uideret ne quid reſp. detrimenti caperet.

DETRVDO, *dis.* depello, deturbo, expello, differo. de Orat. 89 a, Oratorum in iudicia & conciunculas tanquam in aliquod piſtrinum detrudi & compingi uidebam. Offic. 23 a, Sin aliquando neceſsitas nos ad ea detruſerit, quę noſtri ingenij non erũt, &c. de Or. 95 b, Detrudere aliquẽ ad id quod facere poteſt. de N. 53 a, Stomachus agitatione linguæ depultum, & quaſi detruſum cibum accipit. Quin. Fr. 305 b, In maximũ luctũ laboremq; detruſus ſum. pro Qu. 4 b, Quintus de agro communi à ſeruis communibus ui detruditur. pro Cæc. 294 a, Poteſt ne detrudi quiſquã, qui non attingitur? nonne, ſi uerbum ſequi uolumus, hoc intelligamus neceſſe eſſe eum detrudi cui manus afferantur? neceſſe eſt, inquam, ſi ad uerbum rem uolumus attingere, neminem ſtatu deturſum, qui non adhibita ui manu demotus & actus præceps intelligatur. de Vn. 203 b, Et ita dextra detruſit in lævam partem oculorum, lævaq; in dextram. Epi. 66 b, Quatuor enim turres, & quatuor muros cepi, & arcem eorum totam, ex qua minuies, frigora, imbres detruſerunt. Qu. Fr. 314 b, Putantur detrudi comitia in menſem Martium: id eſt, differri. At. 66 a, Putant fore aliquem, qui comitia in aduentum Cæſaris detrudat, Catone præſertim abſoluto.

DETVRBO, *bas.* demolior, deijcio, detrudo. I. V. 221 a, Tindaridani ſtatuam iſtius deturbarunt. Par. 129 a, Cum parietes diſturbabas. pro Qu. 8 a, De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus eſt. in Piſon. 89 b, Suum quemq; ſcelus de ſanitate ac mente deturbat. I. P. 99 a, Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, cõminuunt, diſsipant. Qu. F. 328 b, Quod ſi cæmentum bonum non haberem, deturbem ædificium? Par. 121, Deturbare aliquem de poſſeſsione. Deturbari ex magna ſpe. Epi. 63 b, Sed hoc ſcito, tuos uoteres hoſtes, nouos amicos, uehementer literis perculſos, atq; ex magna ſpe deturbatos iacère. Ep. 198 b, Deturbari ſpe. Item: Neq; ſolum ſpe, ſed certa re iam & poſſeſsione deturbatus eſt.

DEVEHOR, uehor, aduehor. I.A. 154 b, Atq; ego celeriter Veliam deuectus sum.

DEVENIO, *nis.* uenio, peruenio. de Or. 131 a, Quæ cuiusmodi sint, facilius iam intelligemus, cum ad ipsa ridiculorum genera deuenerimus. I.P. 94 b, Desenit, aut potius incidit in istum Græculus, &c. Ep. 51 a, Quoniam in eam fortunam deueni, &c. pro Mur. 130 b, Qui oratoris euadere non possunt, ad iuris studium deuenire. Epi. 97 a, Aut deueniendum in uictoris manus. Att. 5 a, Nolebam illum nostrum familia rem sermonem in alienas manus deuenire.

DEVEXATVS, *ta.* ualde uexatus, afflictus. Ep. 145 a, Per tot annos repub. deuexata.

DEVEXVS, *a, um.* deflexus, inclinatus. de Diuin. 101 a, Lucus Vestæ, qui à palatij radice in nouam uiam deuexus est. Att. lib. 9, Aetas iam à diuturnis laboribus deuexa ad otium, domesticarum me rerum delectatione molliuit.

DEVINCIO, *cis.* obstringo, alligo, constringo, comprehendo. pro Sest. 6 a, Hunc Pompeius omni cautione, fodere, execratione deuinxit, nihil contra me esse facturum. Of. 74 b, Fœdera, quibus etiam cum hosti deuincitur fides. pro Cl. 55 b, Vt cum nuptijs alligatum, simul & testamenti spe deuinctum haberet in potestate. contra Rull. 63 b, Italiam omnibus uinculis deuinctam & constrictam tenere. Or. 204 b, Nec accuratim multa frequentans una complexione deuinciet. de N. 56 b, Eloquētia nos iuris legūq; societate deuinxit. I.P. 85 b, Qui in Italia omnes omniū gentium partes tribus triumphis deuinxit. de Fat. 144 a, Hi mētem hominis uoluntate libera spoliatam fati necessitate deuinciunt. de Ar. 244 b, Hic maximo se scelere deuinxit. pro Cæcin. 302 b, Ad duas dissimiles res duo deuincta inter dicta sunt. Qu. F. 300 a, Hermippū non solùm sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxit. in Ant. 182 b, Cæsar aduersarios clementiæ specie deuinxerat. de Cla. orat. 187 a, Verba eligire, collocare, & compressione deuinciri. Offic. 11 b, Sanguine autem coniunctio & beneuolentia deuincit charitate homines. Epist. 203 b, Ipsum præterea summo officio, & summa obseruantia tibi in perpetuum deuinxeris. I.V. 252 b, Cleomenes ab isto donis beneficijsq; plurimis deuinciebatur. pro Plā. 267 a, Tenere aliquem deuinctum largitione. Item, Is otam Hortēsiorum domum deuinctam consuetudine tenebat. de Clar. orat. 133 a, P. Crassus cum Seruio Galba affinitate sese deuinxit. Qu. Fr. 300 a, Quem non solùm sermone mec, sed etiam familiaritate deuinxi. Epi. 45 a, Iis studijs, quibus uterq; nostrūm deuinctus est. & 206 b, Tum uiros primo. & homines honestissimos summo beneficio in perpetuum ibi tuisq; deuinxeris. & 14 b, Cuius officijs me esse deuinctū confiteor. & 6 b, Hic tibi tua præstanti in eum libertate deuinctus est. & 88 b, Nunc tanto sum deuinctus eius beneficio, ut nemini plus debeam. Epist. 87 a, Omnes ferè familiarissimi eius quasi deuincti meis magnis ueteribus officijs me diligenter obseruant. pro Do. 239 b, Deuincire aliquem locum religione: id est, dedicare.

DEVINCO, *cis.* uinco, supero. I.C. 101 a, Tu ad deuincendas perfringendasq; leges ualuisti. de N. 27 a, Cum ad fluuium Sagrā Crotoniatas Locri maximo prælio deuicissent. contra Rul. 84 a, Quibus Cos. Capua deuicta atq; capta est. de N. 27 b, Classe deuicta. Ora. 211 a, Duellius qui Pœnos classi deuicit. contra Rul. 73 a, Nuceriam suis præsidijs deuincēt

DEVINCTVS, *a, um.* obstrictus. de Cl. or. 168 b, Nec in impeditis ac regum dominatione deuinctis nasci cupiditas discendi solet. At. 263 a, Me maximo beneficio deuinctum semper habebis. pro Cel. 45 a, Eū habere tuis copijs deuinctum non potes. de Pr. 73 a, Nationes nondum legibus & iure æreto, nec satis firma pace deuinctæ. pro Mil. 118 b, Pompeium nouo reditu in gratiam quasi deuinctum arbitrabatur.

DEVITATIO, *onis.* fuga, uitatio. Attic. 252 a, Facilior & exploratior deuitatio legionum fore uidetur, quàm prætarum, qui apparere dicuntur.

DEVITO, *as.* defugio, uito. I.V. 68 a, Procellam tēporis deuitauit. Att. 139 b, Ne Cæsar se à me deuitatum putet. Tusc. 188 b, Nullum ab ijs, qui in id certamen descendant, deuitari dolorem.

DEVIVS, *a, um.* qui de recta uia deflexit, à uia remotus, alienus, aduersus. Attic. 25 a, Id & nobis erit iucundum, & tibi non sanè deuium. I.P. 93 b, In oppidum deuium Beroam perfugisti. At. 41 a, Sed itineris casa ut diuertar, primùm est deuium, &c. & 56 b, Metellus per itinera deuia ad campum currebat, &c. & 225 b, Trebonius itineribus deuijs proficiscitur in prouinciam. in Anton. 180 b, Quid Anagnini? qui cum essent deuij, obuiam ei descenderunt. de Amicit. 113 b, Quid enim potest esse tam flexibile, tam deuium, quàm animus assentatoris? qui, &c. in Anton. 201 b, Homo amentissimus atque omnibus consilijs præceps & deuius. Vita deuia. L. Pœnitet.

DEVNX, *cis.* undecim unciæ, quasi una de asse dempta. pro Cæc. 288. a. L. As.

DEVOCO, *as.* reuoco. de Pro. 75 a, Nihil est quod eum de prouincia deuocent. & ad Her. 6 b, In suspicionem maleficij deuocari. Tusc. 230 a, Socrates primus philosophiam deuocauit è cœlo.

DEVOLO, *as.* auolo, aufugio. pro Qu. 17 a, Ab afflicta amicitia transfugere, & ad florētem aliam deuolare. ad Her. 29 b, Falsi amici simul ac fortuna dilapsa est, deuolant omnes.

DEVOLVO, *uis.* reuoluo. I.A. 211 a, Non auditis sententiam meam flagitari? cui cum pridie frequentes essetis assensi, postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti.

DEVORO, *as.* ligurio, helluor. de Nat. 43 a, Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur, dilatantur: quæ autem suprà, contrahūtur. At. 57 b, Dudum circumrodo quod deuorandum est. Epist. 177 b, Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit, non quod ueterem comederit, nullam enim habuit: sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. I.A. 208 b, Quapropter Quirites expectate, & paucorum dierum molestiam deuorate. pro Dom. 225 a, Cum omnium locupletum bona spe & auaritia deuorasses. I.V. 188 a, Non leuiter furta ligurire, sed deuorare pecuniam. I.V. 103 b, Iste qui iam spe & opinione prædam illam deuorasset. & pro Flac. 158 a, Quod erat spe lucrum deuoratum. & Att. 12 a, Ille legis hæreditatem spe deuorarat. I.A. 246 b, Beneficijs Cæsaris deuoratis. de Cl. 191 a, Orationem à multitudine deuorari: id est, non planè intelligi. I.V. 188 a, Deuorare omnem pecuniam publicam non dubitauit. de Cl. 186 a, M. Piso hominum ineptias & stulticias, quæ nobis deuorandæ sunt, non tulit. pro Sest. 7 b, Verbum ipsum uoluptatis omnibus modis animi & corporis deuorabat. I.P. 90 a, Cum partim eius prædæ profundæ libidines deuorassent: partim, &c. in Sal. 375 a, Patrimonio non comesto, sed deuorato. Item: Quid enim tibi faciam? qui illos libros deuorasti? & alibi, In quo tu accepta tamen & deuorata pecunia Vtinachorum centum talenta euomere non poteras. I.A. 232 b, In omnium possessiones atq; fortunas impudentissimos oculos spe & mente defigit.

DEVOTIO, *onis.* dedicatio, consecratio. de Natu. 62 b, Deciorum deuotionibus placatos esse deos. pro Dom. 242 b, Hanc ego deuotionem capitis mei cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse & commissam putabo. Postq. 198 a, Eius deuotionis me esse conuictum iudicio deorum, &c. testimonio senatus, confessione inimicorum maximè lætor.

DEVOTVS, *ta, tum.* destinatus, constitutus. de Ar. 244 a, Accedit enim, quòd T. Annio deuota & constituta ista hostia uidetur.

DEVOVEO, *ues.* uoueo, destino, dedico, consecro. de N. 27 b, Quidam imperatores se ipsos dijs immortalibus capite uelato uerbis certis pro repub. deuouerunt. de Diu. 91 a, P. Decius deuouit se, & in aciem Latinorum irrupit armatus. de Finib. 77 b, Num etiam eius collega P. Decius princeps in ea familia consulatus, cum se deuoueret, & equo admisso in mediam aciem Latinorum irruebat, &c. I.A. 233 b, P. Decius qui maiorum suorum exēpla persequens, pro alieno sere deuouit. Par. 117 b, Quæ uis patrē Decij? quæ filium deuouit? & immisit in armatas hostium copias? Postq. 198 a, Cū me fortunas q; meas pro uestra incolumitate, otio, concordiaq; deuoui. pro Dom. 242 b, Meq; ac meum caput hac cōditione deuoui, ut, si, &c. pro Do. 226 a, Quos dā se in medios hostes ad perspicuam mortē pro salute exercitus iniecisse. Off. 71 a, Agamemnon deuouit Dianæ, quod in suo regno pulcherrimū natum esset illo anno, immolauit Iphigeniam, qua nihil erat eo quidem anno natum pulchrius.

DEVS, *dei.* diuinus spiritus, diuina prouidentia, numen diuinum, præstans æternaq; natura, diuus, cœlestis, qui in deorum numero est, ille cœlum atq; terras tuens & regēs Deus, procreator ille mundi Deus, summi rectoris & domini numen. Tusc. 162 a, Nec Deus ipse qui intelligitur à nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta quædam & libera, segregata ab omni concretione mortali, omnia sentiens & mouens, ipsaq; prædita motu sempiterno. de N. 12 b, Roges me quid, aut qualis sit Deus: autore utar Simonide, de quo cum quæsisset hoc idem tyrānus Hiero, deliberādi causa sibi diem postulauit. cū idē ex eo postridie quereret, biduum petiit: cum sępius duplicaret numerū dierum, admiransq; Hiero quæreret cur ita faceret: Quia (inquit) quanto diutius cogito, tanto mihi res uidetur obscurior. de N. lib. 1, Plato fine corpore Deū uult esse, ut Græci dicunt, ἀσώματον. de Ar. 248 a, Quis est tā necors, qui cū susperexerit in cœlum, deos esse non sentiat. & ibi multa de Deo ac prouidētia. de Som. 127 b, Ille princeps Deus, qui omnē hunc mundū regit. de Som. 128 b, Nouē orbibus connexa sunt omnia, quorum

unus

unus est cœlestis extimus, summus ipse Deus arcens & continens cæteros. de Som.130 b, Deũ igitur te scito esse, siquidem Deus est, qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui præuidet, qui tã regit & moderatur id corpus, cui præpositus est, quàm hunc mundum princeps ille Deus. de Diu.139 a, Esse præstantẽ aliquam æternamq; naturã, & eam suspiciendam admirãdamq; hominum generi, pulchritudo mũdi, ordoq; rerum cœlestium cogit cõfiteri. de Fin.108 b, Sed etiam modestiam quandam cognitio rerum cœlestium affert, his qui uideant quanta sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo: & magnitudinem animi, deorum opera & facta cernentibus: iusticiam etiam, cum cognitum habeas quod sit summi rectoris & domini numen. de Legib.161 a, Nulla gens est tam fera, quæ non, etiam si ignoret, qualem deum habere deceat, tamen habendum sciat. de D.105 a, Quanto id Deo est facilius, cuius numini parent omnia. de N. 26 b, Iupiter dominator rerum, omnia nutu regẽs, pater diuumq; hominumq;. de Vn.202 b, Deus, qui omnia genuit, ad alios Deos genitos fatur. de Vniu.198 b, Sic deus ille eternus, hunc perfectè Deum procreauit. de Natur.deor.78 b, Nihil est quod Deus efficere non possit, & quidem sine labore ullo. de Diuin.134 b, Nec frustra & sine causa quid facere, dignum Deo est. de Legib.175 a, Et quod Thales dixit, homines existimare oportere, Deos omnia cernere, deorũ omnia esse plena. fore enim homines castiores. Off.72 b, Nunquam nec irasci Deũ, nec nocere. pro S.R.40 a, Cõmoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quẽ ducimus, à Deo nobis dari atq; impartiri uidemus. Off.35 a, Dij ratione utentes. & ibi. Deos placatos pietas efficiet & sanctitas. At.226 b, Nostri illi Heroes, sed Dij futuri quidam, in gloria sempiterna sunt. de N.37 b, Deos quosdã ex magnis beneficijs fuisse cõstitutos. & 67 a, Pisem Syri uenerantur. & ibi alia multa de deis antiquorum, præsertim Græcorum, & Romanorũ, & Aegyptiorum. de Sen.94 b, Sic me colite, ut Deum. I.V.259 a, & de N.17 b, Dij manes. Parad.118 a, Cum tibi sine Deus, siue natura dederit animum, &c. de N.12 b, Tragici poetæ cum explicare argumenti exitũ non possunt, cõfugiunt ad Deũ. pro Pomp.17 a, Testor omnes Deos, & eos maximè qui huic loco temploq; præsident, qui omnium mentes eorum qui ad rempublicam adeãt, maximè perspiciunt. de Diu. 116 b, Deos ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos & perflabiles, &c. de N.71 b, Deos ea facie nouimus, qua picto res & fictores uoluerunt. de Nat. 76 b, Malos felices contra deos testimonium dicere. & 78 a, Improborum prosperitates secundæq; res redarguunt uim omnem Deorum ac potestatem. & 59 b, Magna dij curant, parua negligunt. Antequam. 197 a, Testor deos deasq; omnes immortales, me, &c. & 196 b, Dij deæq; immortales, qui, &c. I.V.77 b, Dij patrij. de Inu.74 b, Ei Deo: id est, Dianæ. Attic.77 b, Dij boni. & 96 b, Ac te apud eum, Dij boni, quãta in gratia posui. Att.134 a, Quibus optimatibus, Dij boni. Tusc.169 b, Dij boni, quid lucri est emori. I. A.164 a, Quàm id (Dij boni) non decebat. de Cla.170 a, At quẽ uirum, Dij boni. Attic.225 b, O Dij boni, uiuit Tyrannus? de Clar.191 a, O Dij boni quid quasi nos aliud agimus. Att.153 a, Reliqua, ô Dij, qui comitatus. Att.236 a, O Dij boni, quàm facilè perspiceres timere ocium. pro Sest.6 b, Alter, ô dij boni, quàm teter incedebat. Off.33 b, Quid est enim per deos optabilius sapientia? I.A.216 a, Nunquid tale habemus? dij meliora, id enim ipsum agimus, &c. Att.135 b, Dij auerruncent. Item, Contrà igitur? Dij, inquis, auerruncent. Tusc.134 b, Cui, si Dijs placet, uidetur sapiens, semper beatus. I.P.87 b, Appellatus est hic Vulturius illius prouinciæ (si dijs placet) imperator. I. An.190 b, His ducibus Dijs iuuantibus erimus liberi breui tempore. Qu.F.309 b, Dijs hominibusq; plaudentibus. Of. 9 a, Doq; uolentibus cum magnis Dijs. Dijs approbantibus & iuuantibus. Epi.105 a, & 156 b, Meq; dijs iuuantibus ante brumã expectabis. de Sen.94 b, Si quis Deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repueraſcã. Tusc.153 b, Harũ sententia rũ quæ uera sit, Deũm aliquis uiderit. At.92 a, Sed hęc deus aliquis gubernabit. Att.138 b, Quid tu aũt posis? aut quid homo quisquam? uix iam Deus. Tusc.170 a, Dij immortales sciunt, hominem puto scire neminem. de Or.124 b, Qui ordo tibi placet, & quæ dispositio argumentorum, in quo tu mihi semper deus uideri soles Postq.200 a, P. Lentulus, consul, parẽs, deus, salus nostræ uitę. pro Sest.28 a, P. Lẽtulus, cuius ego patrem Deũ ac parẽtem statuo fortunæ ac nominis mei. Deus qua facie sit, aut ubi habitet, ne quærendum quidem est, Tusc.q.lib.1. Deus qua mente sit futurus, quando ei aliquid ab impijs donatur, uetat Plato dubitare, cum ut nemo bonus ab improbo donari uelit, 2 de Leg. Si Deus esset animus hominis, cur quicquam ignoraret? de Nat.deor. 1. Si mundus est deus, quoniam partes mundi sunt, dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt, de Nat.deor.1. Sapiẽs est mũdus, & propter ea deus, de Nat.d. 2. Deus mundum ædificauit, secundum Platonẽ in Timæo, Tusc.q.lib.1. Deus aliquis mihi medicinã fecisse uideatur, 14 Fam. Deus effector mũdi atq; molitor, de Vn. Deus uel effector mundi, si natus est: uel moderator, si semper fuit, Tusc. q.li.1. Deus inclusus corpore humano, Diu.li.1. Deus is, qui erat, quũ mundũ crearet, de aliquando futuro Deo cogitãs, de Vniu. Deus nulli naturæ obediens aut subiectus, 2. de N. d. Deus ille noster Plato, 4. ad At. Deus Platonis de Timeo, opifex ædificatorq; mundi, de Nat.d.1. Deus Platonicus, de Nat.d.1. Deus præsens & præponens, de Nat.deor.2. Tãtus & tam presens habetur deus, Tusc.q.lib.1. Deus qui nos melius, quàm optare auderemus, liberauit, 7 ad Attic. Fors uiderit, aut si quis est deus qui hæc curet, 4 ad Attic. Nisi quis nos deus respexerit, 1 ad At. Nisi quis deus, uel casus aliquis subuenerit, 16 Fam. Deus significatur beatus & æternus, de Nat.deor.1. Vetat dominans ille in nobis deus iniussu hinc nos suo demigrare, Tusc.quæst.lib.1. Deus unde× constituitur, ut præsentis pœnæ metu religio confirmetur, 2 de Leg. Mundus, deus uolubilis, de Natura deor. 1. Dei formam intelligi non posse censet Aristoteles, de Natur.deor. 1. Dei formam mutabilem esse uult Heraclides Ponticus, de Nat. deor.1. Dei formam quæri non oportere, Socrates ait apud Xenophontem, de Natura deor.1. Dei noticiam nullum est animal quod habeat præter hominem, 1. de Legib. Dei speciem cogitatione percipi cum sensu, de Natur.deor. 1. Deo nihil minus gratum, quàm non omnibus patére ad se placandum & colendum uiam, 2 de Legib. Deo isti rotundo quæ uita tribuitur? de Natura deorum 1. Deo piè & castè satisfacere, 14 Fam. Deo nihil, quod quidẽ in terris fiat, acceptius est, quàm cõcilia, cœtusq; hominum iure sociati, quæ ciuitates appellantur, Som. Scip. Deo paret mundus, & huic obediunt maria, terræq;, & hominum uita iusis supremæ legis obtemperat, 3 de Leg. Deo probitas grata est, sumptus remouendus, 2 de Legib. Deo proximum & antiquissimum id habendum, quod sit optimum, 2 de Legib. Deo sponsione uoti obligamur, 2 de Legib. Non membra solum hominis Deo tribuunt imperiti, sed usum etiam membrorum, arcum, sagittas, hastam, & cætera, de Natu. deor. 1. Deo tribuenda est ratio recta constans, 2 de Natur. deor. Paulò pòst uocat perfectam & absolutã. Deum dixit Thales Milesius eam mentem quæ ex qua cuncta fingeret, de Natura deorum 1. Deum, qui esset optimus, fas nec est, nec unquam fuit facere quicquam, nisi pulcherrimum, de Vniuers. Deum Pythagoras censuit esse animum per naturã rerum omnem intentum & commeantem, ex quo animi nostri carperentur, de Nat.deor.1. Deum uoluit esse Xenophanes, mente adiuncta, omne præterea quod esset infinitum, de Natura deorum 1. Deum esse mundum & cœlum & astra & terram, & animos, & eos quos maiorum institutis accepimus, de Natura deorum 1. Deum esse mũdum, omnemq; uim mundi diuina natura contineri, de Nat.deor.2. Deum solem & animum esse ait Socrates apud Xenophontem, & modò unum, tum autem plures deos constituit, de Natur.deor.1. Ad deum reuocat Parmenides cupiditatem, bellum, discordiam, de Nat.deor.1. Deum etsi non uidemus, tamen agnoscimus ex operibus eius, Tuscul. q. lib.1. Deum non attingit labor, de Nat.deor.1. Deum ipsum cogitatione complecti non possumus, Tusc.quæst.lib.1. Contra deum disputare, 3 de Nat.deor. Deum non modò aliqua, sed etiam pulcherrima specie esse decet, de Na.deor.1. Ex quo efficitur, ut is ignoscat deum, qui unde ortus sit, quasi recordetur ac agnoscat, 1 de Leg. Deum omnia nostri causa fecisse docent Stoici, Aca.q.ed.1.lib.2. Fingere deum lineamentis duntaxat extremis, de N.d.1. Ne in deum quidem cadere, ut sciat quid casu & fortuitò futurum sit, Diuin.lib.2. Deum certissimum iudicat Cleanthes, ultimum & altissimũ, atq; undiq; circumfusum, & extremum omnia cingentẽ, atq; cõplexum ardorem, qui æther nominetur, de N.d.1. Sed nos deum nisi sempiternũ intelligere qui possumus? de N.d.1. Aera deum statuit Anaximenes, de N.d.1. Quis enim deum non timeat omnia prouidentem & cogitantem & animaduertentem, & omnia ad se pertinere putantem, curiosum & plenum negocij deum? de N.d.1. Nihil à Deo significari somnijs, Diu. lib.2. Deo inuito, non sunt dissoluta per eum facta, de Vniu. Nisi iuuante Deo tales non fuerunt Curius, Fabricius, Coruncanus, reliquiq; uiri fortes, 2 de N.d. Dij approbent uelim quod egeris, 2 Fam. Dij approbent quod actum est, 2 Fam. il. & 6 ad At. Quòd si iam (quod dij omen auertant) fatum extremum Reipubl. uenit, &c. 3 Phil. Dij Barbarorum, 3 de Nat.d. Dij beneficij sunt, generiq; hominum amici, Diuin. lib.1. & lib.2. Dij bellis prælijsq; non caruerunt, ut fabulæ ferunt, 2 de Nat.de. Dij commentitij & ficti, 2 de N.d. Magna dij curant, parua negligunt, 2 de Nat.deo. Dij deæq;

mihi prius omnia eripuerint,ad Brut. Dij faciant,ut rei militaris,ut belli mentionem faecre audeas, I. V. Dij isti malè faciant,11 Famil. Dij faxint quod promittis,15 ad Att. & 16. Dij genitales,Tusc.quæst.libr.1.Dij maiorum gentiũ, Tus. q.lib.1.Dij illi mortuo,15 ad Attic.Imprecatio est suppresso uerbo. Ergo habet Antonius quod suis polliceatur. quid nos?nunquid tale habemus?dij meliora.Id enim ipsum agimus,ne quid posthac eiusmodi quicquam possit polliceri, 8 Phil.Dij minora negligunt,neq; agellos singulorum, nec uiticulas persequuntur,3 de N.d.Dij ipsi se nobis non offerunt,uim autem suam longè lateq; diffundunt, Diu. lib. 1. Dij poetici,2 de N.d.Dij præsentes ubi uisi fuerint, 3 de N. d.Quod dij prohibeant 10 Fa.Pollionis.Dij quales sint, ratione cognoscimus,Tusc.q.li.1.Dij quomodo placandi, pro Clu.Dij,quos tu castissimè coluisti,gratiam nobis non retulerunt,14 Fam.Dij hominum similes,&c. de Nat. d.1. Dij induti specie humana,fabulas poetis suppeditauerunt,2 de Na.d.Deorum,quos Græci ἀόμενατ appellant,nostri opinor lares, de Vn.47.Cur paupertatem sumptu ad sacra adhibito deorum aditu arceamus,2 de Le. Quum essent agri deorum immortaliũ excepti lege Censoria 3 de N. d.Deorum beneficio multi peruersè utuntur,3 de Na.d. Deũm benignitate,10 Fa.Pla. Tanquam descendisset ex deorum concilio,1 de Na.d.Deorũ cultus quis optimus & castissimus, 2 de Nat.d.Deorum formæ & ætates & uestitus, ornatusq; noti sunt,2 de N.d.Deorum honore res sordidas atq; deformes afficere,de Na.d.1.Deorum iram donis placare impius ne audeto,2 de Le.Deorum manium iura sancta sunto.Hos Jeto dato,diuos habento.Sumptum in ollos luctumq; minuunto,2 de Leg.Deorum natura præpotens & excellens,2 de Natur. de.Est deorum eximia quædam præstansq; natura,de N.deor.1. Quæ de deorum,qui cernuntur, quiq; sunt orti natura,præfati sumus, de Vniuer. Quisquam nobilium deorum,3 de Na.deo. Deorum nomen obtinuerunt eæ res, quarum uis erat tanta,ut sine Deo regi non posset(nempe fides,uirtus,honor,salus,concordia,libertas) de Natu.deor. 2.Quot hominum linguæ,tot nomina deorum,de Na.d. 1. Deorum notionem in hominum animis impressit ipsa natura,de Nat.d.1. Cleanthes quatuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones,3 de N.d. Deorum immortalium numine omnia regi,gubernariq; persæpe ximus,de Arusp.resp.In deorum numero esse maiores uoluerunt eos qui ex hac uita migrassent,2 de Le. In deorũ numero Democritus refert imagines,earumq; circuitus, & cætera,de Natur.deor.1.Deorum omnium plures,singuli singulis sacerdotes,2 de Leg.30.Deorum omnium terra. sacrũ domicilium, 2 de Leg. Deorum omnium qui intra cœlum gignerentur,terram custodem esse uoluit deus, de Vniu. In deorum opinione turpissimè labitur Empedocles, de Nat. deor.1.Deorum ortus habeatur, atq; dicatur,ut Oceanum, Salaciamq; coeli satu,terræq; conceptu generatos, editosq; memoremus.ex his Phorcyn,Saturnum,& Opem:deinceps Iouem atq; Iunonem, reliquos, quos fratres inter se,agnatosq; usurpare atq; appellare uidemus,de Vni. Deorũ progeniem se esse dicebant ueteres & prisci uiri,de Vniu. Deorum species quadã opinione in oculis est,non solùm in mẽtibus,2 de Legibus. Deorum speciem,corpus non esse,sed quasi corpus: nec habere sanguinem,sed quasi sanguinem, dixit Epicurus,de Natura deor.1.Deorum ignotorum turbam magnã congregat Chrysippus,de Natura deo.1.Deorum immortalium ui,natura,ratione,potestate,mente, numine,natura omnis diuina regitur,1 de Legibus.Improborum prosperitates secundæq; res redarguunt uim omnem deorum ac potestatem, 3 de Natur. deor. Deorum uim & naturam tollit Antisthenes de Natura deorum 1. Deorum uirtus naturã excellit,hominum industria,Topic. Dijs immortalibus gratulari nos quàm tibi,acceptum referre mauis,gaudeo,15 Fami. M.Catonis.Deos frustra appello,quorum aures atq; animus à nobis abhorret,ad Octa.Deos certos cur Homerus principibus heroum periculorum comites adiunxerit,2 de Natu.deor. Qui canem & felem ut deos colunt,eadem superstitione,qua cæteræ gentes conflictantur,1 de Legib. Mala & impia est consuetudo contra deos disputandi,2 de Natura deor.Deos esse, & consulere rebus humanis,Diuin.libro 1. Deos non esse parietibus claudendos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera, quorumque hic mundus templum esset, censuerunt Magi Persarum,2 de Legibus. Cur deos esse credamus, firmissimum hoc afferri potest, quòd nulla gens tam fera, nemo omniũ tam sit immanis,cuius mentem non imbuerit deorum opinio,Tusculan.quæst.libro 1. Deos esse dominos ac moderatores omnium rerum, eoque quæ gerantur,eorum gerí iudicio ac numine, eosdemque optimè de genere hominum mereri,& qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat cua mente,qua pietate religiones colat,intueri, piorumque & impiorum habere rationem à principio ciuibus persuasum esse debet,2 de Le. Deos esse dicit Democritus, principia,mentesque,quæ sunt in uniuerso,de Natur. deo. 1.Deos Perseus eos dicit esse habitos, à quibus magna utilitas ad uitæ cultum esset inuenta, de Natur. deor.1.Deos omnia cernere,deorum esse plena omnia, homines existimare oportere dicebat Thales: forc enim omnes castiores, 2 de Legib.Deos octo esse dixit Xenocrates,de Natur. deo. 1.Deos esse dubitabit Protagoras,nullos esse omnino Diagoras & Theodorus Cyrenaicus putauerunt de Natu.d.1. Deos esse facimus his uocabulis,quibus à nobis nominantur,de Nat.d.1.Deos esse natiuos Anaximander putauit,de N.d.1.Deos esse quodam pacto negat Democritus, 2 de N. d.Deos esse natura opinamur,Tus.q.lib.1.Deos populares esse multos naturalem unum dicit Antisthenes,de Na. d.1. Deos esse quibus argumẽtis probetur,de Arusp.resp.on. 16. Deos esse summos cum concedamus,eorumq; mente mundum regi,& eorum benignitatẽ hominum consulere generi,& posse nobis signa futurarum rerum ostẽdere,nõ uideo cur diuinationẽ esse negẽ,2 de L.Deos nemo separatim habebit,nẽue nouos,sed ne aduenas,nisi publicè adscitos priuatim colunto,2 de L.In deos cæremoniæ ac religiones,nõ metu,sed ea coniunctione,quæ est homini cum deo,conseruandæ,1 de L.Deos nouos,& in his colẽdis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes poeta uexat,ut apud eum Sabazius,& quidã alij dij peregrini iudicati è ciuitate eijciantur,2 de L.Quòd precarer deos,nisi meas preces audire desijssent,1 ad Qu.F.Re tollit,oratione relinquit deos Epicurus,de N.d.1.Deos alios in terra,alios in luna, alios in reliquas mundi partes spargẽs deus quasi serebat, de Vn. Deos suos,aut nouos,aut alienigenas coli,confusionẽ habet religionum,& ignotas etiam sacerdotibus cæremonias,2 de L. Deos homines̃q; testor,10 Fam.Lepidi.Vereri deos,de Sen. Deos tibi eum honorem fortunare uolo,15 Famil.intelligit consulatum.Quos,dij immortales,ille,quum omnes artus ardere uiderẽtur,cruciatus perferebat,2 de Fin.A dijs ortis fidẽ non habere,difficile,de Vni. Non idcirco à dijs nõ optimè nobis esse prouisum,quòd multi eorũ beneficio peruersè utantur,3 de N.d.Dijs hominibus̃q; inuitis,3 ad Qu.Fra. Dijs immortalibus interpositis tum iudicibus, tum testib. ciuiũ inter ipsos,quàm sancta erit inter eos societas.2 de L.

DEXTELLA,*æ.* parua dextra,deliciæ. Attic.235 b,& 236 a, Qu.Fr.Vt scribis est dextella.

DEXTER,*a,um.*)(.Sinister.de D.82 b,Iupiter cornicem à læua,coruum à dextra canere iussisset.de Diui. 90 a, Pateram dextra manu tenebat.Epist.Famil.lib.10,Dexterius cornu. Galbæ.

DEXTERA.*æ.* dextra. Postquam.209 a, Qui mihi primus afflicto & iacẽti consularẽ fidem dexteramq; porrexit. pro Deiot.145 a,Porrigere dexterã alicui.I.V.267 a,& pro Clu. 22 b,& I.A.146 b Cui supplici non illa dextera fidem porrexit?de Pro.71 a,Imperator dexteram tendens milites hortabatur.Att.98 b,Vbi sunt illæ tensæ dexteræ?

DEXTRA,*trã.*dextra manus.I.A.231 a,Dextræ, quæ fidei testes esses solebant,perfidia sunt & scelere uiolate.I.A.226 b, Græcia tendit dextram Italiæ, suumq; ei præsidium pollicetur.de Di.98 a,Quid augurscur à dextra coruus? a sinistra cornix faciat ratum? I. A. 244 b, Facilis est circumspectus, quid ad dextram,quid ad sinistram sit.de Vn.203 b,Nam & antè & ponè, ad læuam & ad dextram, & sursum & deorsum,&c.Item,ad dextram.)(.Ad læuam.de Diui.93 a,Prendisse eam dextram tuam.

DEXTRORSVM,ad dextram.de D.89 b,Dextrorsum orbem flammeum,Radiatum solis liquier cursu nouo,& cætera.Poet*r.*

DIADEMA,*tis.*apex,insigne regni.I.A. 176 b, Tu diadema imponebas cum plangore populi I.A.185 b, Antonius collegæ diadema imposuit. & 225 b, Nisi sortè eos qui diadema posuerunt conseruandos:eos qui nomen regis sustulerunt,deferendos putatis.

DIAETA,*tæ.*medicinæ pars,quæ uictu morbos curat.ad At. 56 a,Sed ego diæta curari incipio,chirurgiæ tædet.

DIAGORAS,*æ.*de Na.78 a,At Diagoras cum Samothraciã uenisset,Atheos ille qui dicitur,atq; ei quidam amicus: Tu qui deos,&c.

DIALECTICA,*cæ.* disserendi ratio & scientia, ueri & falsi iudicandi scientia,dialecticorũ scientia,prudentia disputãdi,ars quedã intelligendi quid quãq; rem sequatur,& quid sit cuiq; contrariũ.de Cl.194 a, A Diodoro cùm in alijs rebus tum studiosissimè in dialectica exercebar, quæ quasi contracta & astricta eloquentia putanda est:sine qua etiam tu Brute iudicasti te illam iustam eloquentiam, quam dialecticam dilatatam esse putant, cõsequi non posse.Ac.13

a, Dialectica ueri & falsi, quasi disceptatrix & iudex. & ibid. Dialectica primo progressu festiuè tradit elementa loquendi, & ambiguorum intelligentiã, & concludendi rationem, tum uenit ad soritas, lubricum sanè & periculosum locum. Or. 20 a, Aristoteles in principio artis Rhetoricæ dicit eam autem quasi ex altera parte respondere dialecticæ: ut hoc ui delicet differant inter se, quòd hæc ratio dicendi latior sit, illa loquendi contractior. Acad. 45 a, Dialectica disciplina: id est, oratio ratione conclusa, huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur. de Fin. 6 b, & Or. 20 a, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat, quòd latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius. de Orat. 123 a, Ars bene disserendi, & uera ac falsa dijudicandi, quæ uerbo Græco διαλεκτικὴ appellatur. & ibid. de dialectica multa. de Fin. 68 a, Dialecticam contemnit Epicurus, quæ una continet omnem & perspiciendi quid in quaque re sit scientiam, & iudicandi qualè quicque sit, ac ratione & uia disputandi. Acad. 13 a, Fundamentum dialecticæ est, quicquid enuncietur (id autem appellatur ἀξίωμα quod est quasi effatum) aut uerum esse aut falsum. & ibid. Eadem illa ars, quasi Penelopæ telam retexens, tollit ad extremum superiora. & ibid. multa de rebus dialecticis. & 24 a, de Finib. 105 a, Dialectica habet rationem, ne cui falsò assentiamur, néue unquam captiosa probabilitate fallamur: eaq; quę de bonis & malis diceremus, ut tenere tueriq; posſimus. nam sine hac arte, quęuis arbitramur à uero abduci falliq; posse. Tusc. 242 b, Sequitur tertia, quæ per omnes partes sapientiæ manat & funditur, quæ rem definit, genera dispartit, sequentia adiungit, perfecta concludit, uera & falsa dijudicat, disserendi ratio & scientia: ex qua cùm summa utilitas existit ad res ponderandas, tum maximè ingenua delectatio & digna sapientia. de L. 168 b, Atq; hæc omnia quasi sepimẽto aliquo uallabit disserẽdi ratione ueri & falsi iudicandi scientia, & arte quadam intelligendi quid quãq; rem sequatur, & quid sit cuiq; contrariũ. & ibi de rhetorica & earũ differẽtia. de Or. 90 b, Philosophia in tres partes est distributa: in naturæ obscuritatẽ, in disserendi subtilitatem, in uitam atq; mores. Par. 236 b, & 241 b, Sunt autem aliæ quasi ministræ comitesq; sapientię: quarum altera: quę sint in disputãdo uera atque falsa, quibusq; positis quid sequatur, distinguit & iudicat, quæ uirtus omnis in ratione scientiaq; disputandi sita est: altera autem, &c. de Cla. 178 a, Seruius Sulpitius attulit omniũ artium maximam quasi lucem, &c. & ibi de dialectica multa. Ac. 24 b, Epicurus totam dialecticam contemnit & irrider. Par. 237 a, Prudentiã disputandi concertatio captatioq; uerborum imitatur. Tusc. 216 a, E` logicis tanquam è scrupulosis cotibus enatauit oratio.

DIALECTICA, *corum.* de Cl. 175 a, Stoicorum in dialecticis omnis cura consumitur. de Fin. 99 a, & Off. 4 b, Carneades tuus egregia quadam exercitatione in dialecticis. Attic. 227 b, Vestorius homo remotus à dialecticis, in arithmeticis satis exercitatus.

DIALECTICE`. dialecticorum more, tenuiter, subtiliter. de Fin. 67 b, Rhetoricè uel dialecticè disputare. Acad. 40 b, Multa dialecticè dicta.

DIALECTICE, *ces.* Top. 221 b, Omnis ratio diligens disserendi duas habet partes, unam inueniendi, alteram iudicandi. & ib. Iudicandi uias Stoici diligenter persecuti sunt, eam scientiam, quam dialecticen appellant: inueniendi uerò artem quæ topice dicitur, totam reliquerunt.

DIALECTICVS, *a, um.* minutus philosophus, disputandi peritus. de D. 132 b, Ambigua ad dialecticum referẽda sunt. de Di. 110 b, Quomodo mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocãt, aut quemadmodum sorici resistas, dialectici docent. Or. 207 a, Disputandi ratio & loquendi dialecticorum sit, oratorum autem dicendi, & ornandi. & ibid. Dialecticorum scientia. pro Do. 222 b, Sexte noster bona uenia, quoniam iam dialecticus es, & hoc quoq; liguris, &c. de Diu. 134 a, Si uelim geometricum quiddam, aut physicũ, aut dialecticum explicare. Aca. 24 b, Mina erat merces dialecticorum. de Fat. 142 b, Vigila Chrysippe, ne causam tuam in qua tibi cum Diodoro ualente dialectico magna luctatio est, deseras. de Fi. 67 b, Dialectice captiones. de Or. 95 b, Acumẽ dialecticorũ. de Ora. 118 b, & de D. 131 a, De dialecticis. & 123 a. L. Loquax. de D. 130 a, & ad He. 9 a, Cõtra dialecticos. pro Mur. 142 b, Peruersa & prepostera dialecticorum sapientia. Part. 242 b, Et eadẽ uel anguste differere, ut dialectici qui appellantur, uel ut oratorem decet, latè exprimere. de Fat. 143 a, De connexis & coniunctionibus ridiculis dialecticorum. & ibid. O` licentiam ioculatem. & de D. 93 b, Carneades concertationis studio modò ait hoc, modò il lud. Par. 116 a, De minuto genere dicendi, & argumentandi dialecticorum, siue Stoicorum. & Tusc. 211 a, Conclusiunculæ ad sensus non permanentes.

DIALOGVS, *gi.* disputatio, sermo in personas distributus. Ep 16 b, Scripsi etiam treis libros in disputatione & dialogo. de Cla. 184 b, Cum disputatio esset inter eos, ut est consuetudo dialogorum. Or. 211 a, Plato in ijs sermonibus, qui dialogi uocantur. Ac. 70 b, Nos Taréti, quos cum Pompeio Διαλόγους de republica habuerimus, ad te perscribemus. & 244 a, Varronis Διάλογον expecto. & 218 b, Hic dialogus sic conclusus est.

DIANA, *næ.* Dianæ plures fuerunt. de N. 71 a, de N. 39 b, Dianam & Lunam eandem esse putant, eadem apud Græcos Diana & Lucifera, & apud nos Iuno Lucina. & Diana dicta, quia noctu quasi diẽ efficit. In Arat. 392 a, Vt quondã Orion manibus uiolasse Dianam Dicitur, &c. I. V. 216 a, Dianã Pergæ uiolatam esse. & 217 a, De simulachro Dianæ.

DIANIVM, oppidum. L. Sinope.

DIARIVM, *rii.* stipendium militibus in singulos dies propositum Ar. lib. 8, Eo modo autem ambulat Cæsar, & ijs diarijs militum celeritatem incitat.

DIARRHOEA, *æ.* alui purgatio, uentris fluxio. Epist. 107 b, In eas herbas cum incidissem in cœna augurali, apud Lentulum tanta me διάῤῥοια arripuit, ut hodie primùm uidear cœpisse consistere.

DIBAPHVS, *phi.* bis tinctus, purpura. Epist. 27 b, Nam Curius noster dibaphum cogitat, sed eum infector moratur. Att. 28 b, Strumam Vatinij sacerdotij διβάφῳ uestiant.

DICA, *cæ.* iudicium, actio. I. V. 212 a, Artagatho imperat, ut ali quid illis, quorum argentum fuerat, nũmulorum dicis causa daret. aliter, dicæ. I. V. 116 a, Scribitur Heraclio dica quater. & 127 b, Dicas sortitur, educit ex urna tres iudices.

DICACITAS, *tis.* de Or. 128 b, Duo sunt genera facetiarum: alterum æquabiliter in omni sermone fusum, alterum peracutũ & breue. Illa superior cauillatio, hæc altera dicacitas appellatur. & 129 a, Orat. 204 b, Sales, quorum duo genera sunt, unum facetiarum, alterum dicacitatis. de Orat. 131 a, Scurrilis dicacitas oratori fugienda est. Att. 7 b, Genere illo morosò, quod etiam sine dicacitate ridetur.

DICATIO, *onis.* cum aliquis se in ciuitatem aliquam dicat & tradit. pro Co. 60 a, Neq; solum dicatione, sed etiã postliminio potest fieri ciuitatis mutatio.

DICATVS, *a, um.* Or. 201 a, Epidicticon genus gymnasijs & palæstræ dicatum, spretum & pulsum foro.

DICAX, *cis.* paulò nimium facetus, promptus, paratus. Orat. 205 a, Demosthenes non tam dicax fuit quàm facetus. est autem illud acrioris ingenij, hoc maioris artis. de Orat. 129 a, Hominibus facetis & dicacibus difficile est habere hominum rationem, & ea quę occurrãt, cum falsissimè dici possint. tenere. I. A. 175 a, Populum in te dicacem etiam reddidisti. de Or. 231 a, Vargula & Granius. pro Cec. 52 a, In cõuiuijs faceti & dicaces. pro Qu. 2 b, Quo impius dicax esset.

DICHOREVS, *rei.* Ora. 217 b, Insistit autem ambitus modis pluribus, è quibus unum est secuta Asia maximè, qui dichoreus uocatur, cum duo extremi chorei sunt: id est, è singulis longis & breuibus.

DICIS causa, id est, simulandi causa. per simulationem ad speciem. L. Dica. Ego tum ibidem dicæ causa, legi posse existimo, ut sit litis causa.

DICO, *as.* nuncupo, προφωνῶ, consecro, addico. Tuscu. 163 b, Cygnus non sine causa Apollini dicatus est. pro Cor. 60 a, Non est huius ciuitatis ciuis`, qui se alij ciuitati dicare potest. pro Cor. 60 b, Dicare se in aliquam ciuitatem. Attic. Rectum censuisti, ut aliquid dicatem. de L. 170 b, Ordire igitur, nam hunc totum tibi dicamus diem. I. V. 215 a, Dare, donare, consecrare aliquid Ioui Opt. Max. & 273 b, Donum Ioui dicatum ac promissum. Epi. 20 b, Huic meæ laudi tuum studium dices. de Or. 413 b, Non uidi eorum casus, qui tum adolescentes Crasso se dicarant. ad Cæs. ex Non. Balbum quãti faciã, quamq; ei me totum dicauerim, ex ipso scies.

DICO, *cis.* loquor, aio, narro, uerbum uel uerba facio, uerba uel sermonem, uel orationẽ habeo, usurpo, commemoro, ago, expono, explico, profero, memoro, perhibeo, disputo, disserо, in cõcione uel oratione mea pono. Mortem dico, & deos timebat Metrodorus, de Nat. deo. 1. Quamobrem nihil dico de meo ingenio, neq; est quod posim dicere: neq; si esset, dicerem, I. V. Non dico forte etiam quod sentio, Tusc. q. lib. 1. Causam dicit is qui unus relictus, ex illorum nefaria cæde restat, pro Rosc. Amer. Dicit planè quod intelligam, lib. 1 de Finib. Cicero meus modestissimus & suauissimus puer tibi salutem dicit, Att. lib. 5. Eanos hoc tempore utimur, qui causam dicimus, pro Rosc. Amer. Dicimus multa inconsideratè ac temerè, de Vniu. Multi etiam communes inimici reorum omnium, qui ita semper testimonijs de ambitu dicũt, pro Plan. Ille sensim dicebat, quod causæ prodesset: tu cursim dicis aliena, 2 Philip. Dixi pro illo de ambitu, 2 ad Qu. Frat. Qui testimonium de coniuratio-

ne dixi in alios, pro Sylla. Neq; dixi quicquam pro teſtimonio, niſi quod erat ita notum atq; teſtatum, Att. lib. 1. 6 Ver. Sed tu iſtuc dixti bene Latinè, partū planè, 2 de Finibus. Sed quibus ſententijs dixti, quod & ipſi probarent, lætati ſunt tamen me contra Pompeij uoluntatem dixiſſe, At. lib. 4. Vt quiſq; ætate & honore antecedebat, ita ſententiam dixit ex ordine, 6 Verr. Craſſus Conſul Pontifex maximus, Flacco collegæ Flamini Marciali multam dixit, ſi à ſacris diſceſſiſſet, 11 Philip. Diem mihi (credo) dixerat, mulctam irrogarat, actionē perduellionis intenderat, pro Mil. Etſi multa præſentis in præſentem acerbè dixerat & fecerat, At. lib. 11. Dicam paulo altius, 4 Verr. Nihil dicam grauius, 3 ad Quint. frat. Diſſuaſimus nos, ſed nihil de me: de Scipione dicam libentius, de Amic. Valeat. quid enim dicam, propitius ſit, de Na. d. 1. Dicam quod ſentio tamen, Parad. Dicam ut res eſt, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Dices, quid poſtea, ſi Romæ aſſiduò fuit, pro Roſc. Amerino. Dicet aliquis, Quid ergo tu, &c. 3 Tuſculan. 6 Verr. Dic, dic quæſo clarius, 3 Verr. Dic mihi uerum, 2 ad Qu. frat. Dicat Senator loco, 3 de Leg. id eſt, rogatus. Dicerem de me ipſe, 6 Familiar. Id eſt meipſum laudarem. Quū ſurgeret nemo, neq; ſententiam diceret, 6 Verrinarum. Quū teſtimonium ſecundum fidem & religionem grauiſsimè diciſſem, ad Qu. frat. lib. 3. 5. Quum quidem eo ipſo anno contra Seruium Galbam ad populum ſumma contentione dixiſſet, de Cl. orat. Si dicam, docere te uidear, non rogare, 13 Fam. Sic loquitur, ut Coruncanum pontificem maximū te audire dicas, de Na. d. 1. Non dixerim facilè, 10 Fam. Planci. Iam uerò in bonis Quin. Opimij uendendis, quas iſte prædas, quàm apertè, quàm improbè fecerit, longum eſt dicere, 3 Ver. Dicere nunquam non ineptum eſt, niſi cum eſt neceſſarium, 1 de Orat. Dicere à ſcripto, 2 de Inuent. Dicere ad uoluntatem alicuius, Læl. Dicere aliquid acrius & uehementius, Tuſc. q. lib. 4. Dicere aliquid conſtanter, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Dicere aliud atq; ſentias, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Dicere apertè & clara uoce, Tuſc. q. lib. 5. Dicere aptè, diſtinctè, ornatè, Offic. 1. Dicere audacter & apertè, pro Roſc. Com. Dicere bene nemo poteſt, niſi qui prudenter intelligit, Brutus. Dicere cauſam apud aliquem, 1 de Finib. De capite ſuo priore loco cauſam dicere, pro Quint. Dicere certa, Tuſc. q. lib. 1. Dicere contra omnes, lib. 1 de Finib. Dicere contra ſenſus, contraq; perſpicuitatem. Acad. q. edit. 1. lib. 2. Dicere copiosè, ſapienterq;, Offic. 2. Dicere de abſentibus, detrahendi cauſa, Offic. 1. Longum eſt dicere de Platonis inconſtantia, de Nat. deo. 1. Dicere de ſeipſo ſenile eſt, eiq; ætati conceditur, Cat. Sed materia facilis, in te & in tuos dicta dicere, 2 Philip. Dicere diem alicui, Officior. 3. pro Roſc. Amer. Dicere diſertè copioſeq;, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Dicere dotem, pro Cecin. Dicere ea quæ ſunt in promptu, Acad. q. ed. 1. lib. 3. Dicere minora enucleatè, de Fin. lib. 4. Dicere grauiſsimè & copioſiſsimè, Offi. 1. Dicere inuidioſè, eleganter, ſubtiliter, Aca. quæſt. ed. 1. lib. 2. Dicere ius, de Finibus lib. 2. Dicere leges, 5 in Ver. Dicere mendacium alicui, de Pet. Conſ. Dicere monſtra, Tuſculan. q. lib. 4. Dicere orationem de ſcripto, pro Planc. Dicere grandia ornatè, de Finibus lib. 4. Dicere politè, apteq;, de Finibus lib. 4 Dicere pro reo, de Finib. lib. 4. Dicere ſuā rationem contra alienam, 2 Fam. Dicere omnes Romæ cupierunt, non plurimi auſi ſunt, pauci potuerunt, Brut. Dicere Senatui, pro Domo ſua: pro, in Senatu, uel apud Senatū. Dicere ſententioſè ſine uerborum & ordine & modo, infantia eſt. Or. Dicere ſimpliciter breuiterq;, Offic. 2. Dicere ſubtiliter contra aliquem, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Dicere ſubtiliter magis, quàm dilucidè, Tuſc. q. lib. 1. Nec temerè dicere, nec aſtutè reticere, 1 ad Qu. frat. Dicere falſum teſtimonium, Acad. q. edit. 1. lib. 2. Dicere ualde uehementer & liberè, 14 ad Attic. Verè dicere, 2 de Leg. Non dicere uiſus Antonius, ſed uomere, 12 Fam. De cuius excellentia, multa quidem dici quamuis fusè lateq; poſsint, Tuſc. q. lib. 4. Vt ſententiæ de ſumma Reip. liberè dici poſsint, 4. Philip. Quid eo miſerius dici aut fingi poteſt, de Finibus lib. 1. Dici non poteſt quàm ualde gaudeam, 7 Fam. Dici uix poteſt quàm multa ſint quę reſpondeatis, pro Quint. Video enim ab eo dici multa ſeuerè, multa præclarè, Tuſcul. quæſt. lib. 3. Dici ſplendidè quædam non conueniſa de Græcis, lib. 1. de Fin. P. Vatinius cliens ad te uenit, qui pro ſe cauſam dicier uult, 5 Fami. Vatinij. Dicendum aliquando eſt, 13 Familiar. pro, tandem dicendum eſt. Audiſtis ob ius dicendum, Qu. Varium dicere, procuratores ſuos iſti centum & triginta millia nummûm dediſſe, 4 Verr. Dicendi ars, pro Rhetorica. Acad. q. ed. 2. lib. 1. Dicendi aſſiduitas artem multum iuuat, 1 ad Heren. Dicendi aſſiduitas audaciam alit, 1 de Inuent. Dicendi calumniam tempus eximere, 4 ad Attic. Dicendi copia quid deſideret, 1 ad Heren. Dicendi cupiditas quibus rebus alatur, quas fugiat, Brut. Dicendi diſciplina mendacio nixa eſt, 2 de Orat. Dicendi facultas cæteris artibus multo tardius abſoluta, Bru.

Dicendi facultatis laus, 2 de Orat. Dicendi facultatem uetere res Græci ſapientiam nominabant, 3 de Orat. Dicendi genus forenſe, Offic. 1. Dicendi genera tria, Orat. Dicendi genera cur tam uaria, 2 de Or. Dicendi genera ſingula ſingulis ętatibus, 2 de Orat. De optimo dicendi genere iudicium M. Bruti à Cicerone diuerſum, 15 ad At. Dicendi opus ex quinque partibus conſtat, Bru. Dicendi doctrinę partes tres, Partit. Dicendi ratio tribus ad perſuadendum rebus eſt nixa, 2 de Or. Dicendi ſtudium non commune Græcię, ſed propriū Athenarum, Brut. Dicendi certum tempus Pompeia lege cō ſtitutum, Br. Dicendi uſus in omni pacata & libera ciuitate dominatur, 2 de Or. Dicendo uincere non poſtulo, 11 Fami. Matij. Vt non modò Græcarum literarum rudes, ſed etiam docti aliquantū ſe arbitrentur adeptos & ad dicendum, & ad iudicandū, 1 Of. id eſt, in oratoria arte, & in philoſophia. Num igitur placet, cum de eloquentia præcipias, aliquid etiam teſtimonijs dicendis quaſi in arte tradere? de Orat. 2. Quod ne dictu quidē fas eſt, de Vn. Qui hoc iudicio partes accuſatoris obtinet, cōtra me ſit dicturus, pro Quintio. pro Do. 232 a, Dico igitur, & quàm poſſum maxima uoce dico, me, &c. pro Qu. 1 b, Quid hoc iniquius dici aut commemorari poteſt? pro Cl. 52 a, Quę dixi neceſſariò pluribus uerbis egi, ut, &c. & ib. bis. Att. 212 b, Sed etiam atq; etiam dico, tuo periculo fiet. Epi. 186 b, Quod autem & in ſenatu pluribus uerbis diſſerui, & dixi in concione, in eo uelim fidem meam liberes. de Cl. 196 b, Nihil dico amplius: tantum dico, ſi mihi, &c. & pro Quint. 12 b, Vnum illud dico, ſi propter, &c. de Or. 115 a, b, Dicam enim tibi Catule non tam doctus, quàm expertus. At. 18 b, Homines beati, hos piſcinarios dico, amicos tuos. de Di. 128 b, Demoſthenes cum Rho dicere nequiret, exercitatione fecit, ut planiſsimè diceret. Orator. 215 b, Quòd uerſus ſępe in oratione per imprudentiam dicimus. I. V. 208 b, De hoc homine Verri dicitur, habere eum perbona toreumata. de N. 68 b, Ariſtæus oliuæ inuentor dicitur. & 70 b, Solem Acantho Rhodi peperiſſe dicitur. & ib. Mercurius, qui Argum dicitur interemiſſe. Epi. 115 b, Pompeius dicitur ualde laborare. de Nat. 71 a, Aeſculapius, qui primus uulnus obligauiſſe dicitur. & 78 b, Portēta & flagitia ab utriſq; dicuntur. de Orat. 157 b, Vt dicitur: id eſt, ut aiunt. At. 106 a, Ad ſummam dic M. Tulli, &c. At. 247 a, Dic mihi, Antonius uult ne, &c. Att. 246 a, & 247 b, Narro tibi, hæc loca uenuſta ſunt: id eſt, dico tibi. Att. 26 b, Narra mihi: id eſt, dic mihi. Att. 216 a, Sanè bene narras. At. 24 b, Quod inter nos liceat dicere. de Or. 94 a, Nam quid ineptius eſt, quàm de dicendo dicere? & ib. Quid de illis dicat, quæ, &c. At. 56 b, Dicere ſententiam de ſcripto. & I. A. 225 a, & de Cl. 168 b, & Epiſt. 151 b.) (. Memoriter, & ex memoria. pro Do. 218 b, Quis apud pop. Rom. de illius dignitate induſtrius? quis ſenatui ſæpius dixit? de Finib. 130 b, Et ſi ea quæ adhuc dixiſti, quāuis ad ætatem rectè iſto modo dicerentur. de D. 110 a, Dicendum eſt igitur mihi ad ea quæ ſunt à te dicta. I. A. 205 a, Dixi ad ea omnia conſules, de quib. retuliſtis. Aca. 13 a, Ad has omnes uiſiones permulta dixit. de L. 176 b, Niſi hi oēs multa ad ueritatem admirabilia dixiſſent. i. uera prædixiſſent. At. 216 a, Nō temerè dixit Hortenſius ad Quæſtorē, Trib. Mil. &c. pro Quin. 5 a, Dicere cauſam de capite ſuo priore loco. pro Corn. 56 b, Cum Qu. Metellus cauſam de pecunijs repetundis diceret. de Clar. 171 b, Cato contra Galbam ad populum ſumma contentione dixit. de Ora. 117 b, Dicere cauſam contra aliquem apud Centūuiros pro aliquo. de Clar. 169 b, Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuiſſe dicendo. de Clar. or. 171 b, Metellus pro L. Cotta dixit, accuſante Africano. & 192 a, Sed in iudicium ueniant, ad ſtantem iudicem dicant. de Opt. 243 b, De re priuata ad unum iudicem dicere. I. V. 162 a, Reſpondebat ſe ad recuperatores eſſe dicturum. Or. 202 b, Dicere: id eſt, eloqui. Tuſ. 149 b, Dicere copioſè & ornatè de aliqua re. de Or. 97 a, Dicendo homines, ut dicant, efficere. & ibi. Peruersè dicere homines, peruersè dicēdo conſequi. Or. 197 a, Aliud uidetur oratio eſſe, aliud diſputatio: nec idem loqui eſſe, quod dicere. Item: Dicere nihil aliud eſt niſi omnes, aut certè pleraſq; illuminare ſententias. de Cl. 188 a, Dicere de aliqua re propoſita in utranq; partem. de Or. 111 b, Dicere cauſas in foro. de Cl. 168 b, Orare cauſam capitis. Ora. 184 b. Dicere ex tempore. I. V. 129 a, Dicere aliquid ex ſuperiore loco. At. 38 b, Dicere ex inferiore loco. Dicere dictum. L. Dictum. At. 151 a, Volet Cęſar ut prætor dictatorem dicat. I. V. 106 b, & 107 a, Dicere diem operi faciendo. pro Fl. 162 b, Dori Valeria pecuniam omnē ſuam dixerat. & ibi. Quæcunq; ſine tutore autore eſt dicta dos, nulla eſt. Tuſc. 213 b, Diſtinguunt illud etiam, ut ſit libi do earum rerum, quæ dicuntur de quodam, aut quibuſdā, quæ κατηγορήματα dialectici appellant: ut habere diuitias, capere honores.

DICROTVM, *ii.* genus nauigij, biremis. Attic. 73 b, ἄφρακτα Rhodio-

Rhodiorum, & dicrota Mitylenęorum habebam, & aliquid ἀνίσωνερ. Att. lib. 16, Nam & ipse Domitius bona planè habet dicrota.

DICTAMVS, *mi.* de N. 51 b, Herba, quæ dictamus uocatur, qua gustata, sagittæ excidere dicuntur ex corpore.

DICTATOR, *oris.* magister populi, ut Varro scribit. de Fin. 105 b, de Leg. 185 b, Regio imperio duo sunto. & ibid. dedictatore, & magistro equitum multa. I. A. 177 a, C. Cæsari dictatori perpetuo M. Antonius consul populi iussu regnum detulit. pro Mil. 106 b, Iter eo die Miloni erat Lanuuium ad Flaminem prodendum, quòd erat dictator Lanuuij Milo. Attic. 151 a, Volet Cæsar ut Cos. roget prætor, uel dictatorem dicat. Attic. 248 a, Quinto filio negocium dedit Antonius, ut eum dictatorem efficeret. pro Quin. Emisti bona Sex. Alpheni L. Sylla dictatore uendente. Attic. 151 a, Sylla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur. Fr. 327 b, Ad interregnum comitia adducta, rumor dictatoris iniuundus bonis.

DICTATORIVS, *a, um.* ut dictatorius gladius, *p* Cl. 43 a,

DICTATA, quæ magistri pueris dictant. Qu. Fr. 320 a, Mea in illum pueri omnes tanquam dictata perdiscãt. Item: Ista enim à uobis quasi dictata redduntur, quæ Epicurus oscitans, hallucinatus est. de Fin. 108 b, Quæ quidem res efficit, ne necesse sit ijsdem de rebus semper quasi dictata decantare. Tus. 108 b, Dionysius Stoicus multos uersus admiscebat orationi, sed is quasi dictata nullo delectu, nulla elegantia. de Fin. Nam ista uestra, &c. dictata sunt.

DICTATVRA, *re.* dictatoris munus. I. A. 153 b, Is dictaturam, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat, funditùs ex repub. sustulit. Off. 74 b, Quòd is paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset. Qu. Fr. 316 a, Erat aliqua suspicio dictaturæ, nec ea quidem certa.

DICTERIA, sunt breuiter, & acutè dicta, Græcis apophthegmata dicuntur. Macrobius 154. Aldi. L. Dictum.

DICTIO, *onis.* phrasis, oratio, dicendi genus, actio, non uocabulum, aut uerbum unum. de Or. 86 b, Greci sepositerunt à cæteris dictionibus, hanc partẽ dicendi, quæ, &c. pro Qu. 6 a, Totam causæ meæ dictionem in certas partes diuidam. pro Sest. 11 b, Is mihi causæ dictionem denunciebat. de Ora. 90 b, Quæcunq; res incideriț, quæ sit dictione explicanda. de Or. 97 a, Etiam si uehementissimè se in his subitis dictionibus exercuerit. & ib. b, Eruẽda deinde dictio est ex domestica exercitatione, & umbratili, &c. & 134 a, Genus facetiarum cùm oratorijs dictionibus, tum urbanis sermonibus accommodatum. de In. 46 b, Aut ab aliqua firmissima ratione nostræ dictionis incipiemus. de Or. 89 b, Fateor in forensibus causis magis assiduè uersari hanc nostrã dictionẽ.

DICTITO, *as.* frequẽter dico. de Or. 113 b, Ex numero eorũ qui causas dictitarunt. & pro D. 216 b, Boni uiri dictitabãt.

DICTO, *ãs.* dicere quæ alius excipiat. Att. 111 a, Si scriberem ipse, longior epistola fuisset: sed dictaui propter lippitudinem. Ar. 128 a, Mihi molestior lippitudo erat etiam quàm antè fuerat, dictare tamẽ hanc epistolam malui, quàm, &c. At. 156 a, Eodẽ die epistolam dictaui, & pridie dederam mea manu longiorem. Att. 206 a, & 77 a, Non modò Tyroni dictare, sed ne ipse quidem auderem scribere. Qu. F. 521 b, Hæc inter cœnam Tyroni dictaui. At. 37 b, Hæc ambulans dictaui recreandæ uoculæ causa. & 236 b, Hæc scripsi seu dictaui apposita secunda mensa. At. 213 a, Ergo ego ne Tyroni quidem dictaui, qui totas periochas persequi solet, sed Spinteri syllabatim. de Fi. 120 a, Rogarem te, inquit, ut diceres pro me tu idem qui illis orationem dictauisses.

DICTVM, *cti.* Off. 21 a, Multaq; multorum facetè dicta, ut ea quæ à sene Catone sunt collecta, quæ uocant apophthegmata. pro Fla. 161 a, Catonis est dictum, pedib. compensari pecuniam. Ep. 16 a, Nullum me minimum dictum, non modò factum pro Cæsare interceſsit, quod ille non ita illustri gratia exceperit, ut ego eum mihi deuinctum putarem. de Or. 129 a, Dicere enim, aiunt, Ennium, flammam à sapiente facilius ore in ardente opprimi, quàm bona dicta teneat. Hæc scilicet, bona dicta, quæ falsa sint: nam ea dicta appellantur proprio iam nomine. de Or. 131 b, Ne quotiescunque potuerit dictum dici, necesse habeamus dicere. Epi. 135 b, Acutè aut facetè dictum. de Or. 140 a, Commodè ac breuiter & acutè dictum. pro Pl. 277 a, Vter nostrũm est cupidior dicti. in Ant. 168 b, Sed materia facilis in te & in tuos dicta dicere. Ep. 59 a, Ob dictum capite & fortunis oppugnari. pro Rab. Posth. 124 a, Ex dictis testium appellari. & 127 b, Dictis testium recitatis.

DIDVCO, *cis.* aperio, dispergo. Or. 207 a, Cum autem diduxerat pugnum & manum dilatauerat, palmæ illius similem eloquentiam dicebat esse. I. A. Ni parte ex aquilonis opacam pellere nubem Cœperit, & subitis auris diduxerit ara. de Or. 144 b, Riuis est ducta oratio, non fontibus. de Inu. 68 a, Diducere aliqua in contrarias partes. & 61 b, Diduci ab aliquo: id est, separari.

DIECVLA, *æ.* At. 83 b, C. Iulius dieculam dixit. Item: Dieculam adderem.*

DIES, *diei.* lux, lucet. Att. 53 b, Postridie in senatu, qui fuit dies Non. Septemb. de Ora. 144 b, Inclinato iam in postmeridianum tempus die. Att. 29 a, Dies nullus erat Antij cum essem, quo die non scirem, &c. At. 238 a, Cum lętissimus ille ciuitati dies illuxisset. Att. 117 b, Diem ex die expectabã, ut statuerem quid esset faciendum. Att. 261 a, Pecuniam ad diem soluere. At. 124 b, Alios non soluere, aliorum diem nondum esse. I. A. 177 a, Cum latronibus non solùm de die, sed etiam in diem uiuere. de Or. 124 a, Si barbarum est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. Tus. 234 b, Nos in diem uiuimus, &c. pro Qu. 13 b, A me nominis, quòd inficiatus esset, diem petiuit. Attic. 64 b, Venit legi dies. At. 158 b, Diem pecuniæ Idib. Decemb. esse. pro S. R. 39 b, Opinor esse in lege, quam ad diem proscriptiones fiant, nimirum Calend. Iunias. pro Cec. 201 a, & 88 b, Cecinna ad constitutam diem tempusq; uenit. Postq. 203 a, Neque æquum est, tempore & die moram beneficij definire. pro Cęl. 50 a, Dij nonnunquam præsentis fraudis pœnas in diem reseruãt. Attic. 268 a, Emere aliquid in diem. de N. 79 a, Dabis nobis aliquem diem ut contra ista dicamus. Attic. 41 a, Post diem tertium eius diei. Epi. 112 b, Ad IIII. Non. Septemb. dedi, cum ad eam diem, &c. I. V. 97 b, bis. Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguã postulauissem. I. V. 82 b, Ex ea die ad hãc diem quæ fecisti in iudicium uoco. de Finib. 59 b, Quibus eorum animi noctes atq; dies exeduntur. Epist. 3 a, Consumere diem altercatione. & 55 b, Ibiq; eum consumpsi diem. Postq. 207 a, Qui dies totos de officio differunt. Atti. 108 a, Dies noctesq; torqueor. in Ver. 253 b. Perporare totos dies. di N. 12 b, Et noctes, & dies. I. V. 65 b, & de Cl. 170 b, Dicere diem alicui. Attic. 94 a, Paucos dies habebam reliquos annuimuneris. de Ar. 245 a, Diem dixisset, ut fecerat: fecissem ut ei statim tertius à prætore dies diceretur. At. 6 a, Tulliola: ibi diem dat, spõsorem appellat. pro Dom. 230 a, Cui dies dicta non est. I. V. 109 b, Dicere diem operi faciũdo. At. 206 a, Multus sermo ad multum diem. Qu. Fr. 302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret. de Clar. 172 a, Vnum quasi comperendinatus medium diem fuisse. Att. 213 a, Equidem credibile non est, quantum scribam die, quin etiã noctibus, nihil est enim somni. Att. 282 b, Etesiarum diebus auster me in Italiam retulit. & 29 a, Nos in Formiano esse uolumus, usq; ad pridie Non. Maias: eò si ante eã diem non ueneris, Rome te fortasse uidebo. I. V. 117 a, Dies pro luce in genere muliebri, contra Vallam. I. C. 105 b, & 116 b, Potera die, &c. Hesterna die, &c. Tus. 251 a, Multa prima die, cum de ipsa morte quæreremus: non pauca etiam postero: um ageretur de dolore, sunt dicta de morte. de Clar. 172 a, Socios illa die quæstione liberatos fuisse. At. 165 a, & 104 a, Vel una dies mihi erit utilis. Att. 68 a, Vt ea die manerem in Trebulano. pro Pomp. 5 a, Qui una die, &c. I. A. 187 a, Antonius diem edicti obire neglexit, & ante quarcum calendarum Decembris distulit. pro Pl. 280 b, O reliquias omnes dies noctesq;, quibus iste, &c. I. A. 177 a, Quæ formido illa dies! Off. 63 b, bis. Inuitat Caninius postera die familiares suos. pro D. 322 a, bis. Vter magistratus accuset intermissa die. de Diu. 191 b, Ea ipsa die domum ad uesperum redijt. de N. 70 b, Mercurius cœlo patre, die matre natus. de Fin. 88 a, Agere diem suum natalem. At. 87 b, Ego diem statuo satis laxam. At. 95 a, Mihi decessionis dies παράβασις obrepebat. At. 45 b, Dies autem non modò leuat iudicum hunc, sed etiam augit. Attic. 213 a, Equidem credibile non est quantum scribam die. Qu. Fr. 307 b, Producta dies in IIII. Iduum Februarij. Qu. Fr. 312 a, Si sibi cum populo dies agendi essent exempti. Quin. Fr. 319 a, b, Antiquior dies in tuis fuerat ascripta literis quàm in Cæsaris. I. A. 181 a, Heri quartus in circo dies Ludorum Romanorum fuit. M. Antonius ad populum tulit, ut quintus præterea dies Cæsari tribueretur. de Amicitia 97 b, Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos lætissimosq; tulit. Attic. 66 a, Dare dies alicui. & 23 a, Dare operam alicui. & 3 b, Dare aures alicui. Topic. 226 a, Vitium in dies crescit.

DIFFERENS, *tis.* dispar, dissimilis. (. Congruẽs, similis. de Fat. 141 b, Quid mirum est has dissimilitudines ex differentibus causis esse factas? de Or. 100 b, Partes generis communione quadam similes, specie autem differentes. Ora. 203 b, Aliquid ab indisertis re, plus quàm opinione differens. de L. 161 a, Ratio, &c. est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par. de L. 163 b, Cum illis re congruentes, genere docendi paulum differentes.

DIFFERENTIA, *æ.* dissimilitudo, discrimen, uarietas, distinctio, interuallum. Off. 19 a, Qualis autem differentia sit honesti

honesti & decori, facilius intelligi quàm explanari potest. Of.22 b,Atq; hæc differentia naturarum tantam habet uim, ut,&c.de Fi.96 b,Qui nullam rerum differentiam esse duxe runt.de Fin. 128 b, Ità fit ut quanta differentia est in princi pijs naturalibus, tanta sit in finibus bonorum malorumq; dissimilitudo.pro Cor.65 a,Sit hoc discrimea inter gratio sos cives,atq; sortes,ut illi,&c.hi,&c.

DIFFERO, *fer.* reijcio,detrudo,reseruo,sustineo, sustento, profero,extraho,produco,prorogo,moram interpono,tar do,procrastino, moror,celeritatem de causa detraho,cun ctor.Epistol.69 b,Sin autem differs me in aliud tempus,co ràm tecum loquar.Epistol.19 a,Quare omnem hanc disputationem in aduentum tuum differo. de Pro. 71 b, Nec to ties dilata res esset.Epistol.151 a,Itaq; res dilata est in poste rum.de Fin. 106 b,Cum ego de hac noua lege uideameo dè die accusatori respondere, & tribus horis perorare, inhac me causa tempus dilaturum putas? At.217 a,Differre rem in diem tertium.Epist.153 a,Seruilius rogatus rem distulit. de Fin.106 a,Quarum cum una sit,qua mores conformari pu tantur,differo eam partem,&c.In Vat.34 b, Quod promul gasti misericordiæ nomine,ad crudelitatis tempus distuli sti.I.A.187 a,Antonius diem edicti ante diem quartã Calen darum Decembris distulit.de Pro.74 b, Alij tempus differe bant,alij,&c.pro D.147 b,In posterũ inquit,diem distulit.I. V.92 b,Differre uim doloris in posterum.At.167 b, Distuli mus omnino sermonem in posterum.de Or.110 a,Bonã ser monis partem in alium diem esse dilatam.Atti. 63 b,Res ab ijs à Calen.Iun.dilata est ad III.Nonarum Iun.At.13 a,Co mitia in VI.Calen.Sextilis dilata sunt. I.V.124 a,Transacto aut dilato iudicio.de Nat.63 a,Eodemq; etiam illa differe mus.& ibi.In idem tempus reseruabo.& At.151 b,Reseruare in aliud tempus.Att.207 b.Proferre auctionem.Attu. 285 a, Br.Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te pernities.Br. 90 b,Si ea quo die dixi sententiam,perfecta essent,&non in diem ex die dilata.Att.154 b,Differre consilia in longinquũ tempus.pro S.R.22 b,Differre quotidie ac procrastinare ali quam rem.Qu.F.308 a,Res in posterum dilata est, Cbdius in Quirinalia produxit diem.Qu. Fr.310 b,Cætera præsenti sermoni reseruentur: hoc tamẽ non queo differre. d. Or. 193 a,Rem commouisti noua disputatione dignam, quam in aliud tempus differamus.At.248 a, Quæ differs,ut necũ coràm,expectabo tabellarios.At.279 b, Ipsi magnoperè au tor fui ne differret tempus petitionis suæ. I. A. 209 a, Venit tempus ita maturum, ut differri iam hora non possit. pro Qu.4 a,Differre uadimonium cum aliquo.I.A. 218 b, Cum ille tempus differret,uirgula stantem circumscribit.

DIFFERRE, dissimilitudinem habere, dissimilem esse, ire teresse,abesse,distare,aliud esse,interuallum interiectũ esse. Ora.203 a,Poetæ quæstionem attulerunt,quid nam esset i lud,quo ipsi differrent ab oratoribus.de In.37 b,Hoc genus causę à superiore hoc differt,quòd in illo,&c. Of.19 b,In eo in quo natura hominis à reliquis animantibus differt. pro Ceci.292 b, Quid hoc ab illo differt?ut ille cogatur, &c.ille non cogatur? &ibi. Vt ista re aliquid cum aliqua ex parte differre uideatur. pro Pomp. 6 a, Istorum aduentus in ur bes non multum ab hostili expugnatione differt. de Or.111 a,Inter doctum & rudem non multum differt in iudicãdo. de Nat.deor. 17 a,Nihil inter deum & deum differt. In Ar ton.220 a,Statui tamen à uobis in tanta atrocitate tem poris non differre uestitu.de Fat. 141 b, Multaq; alia sunt quæ inter locum & locum differunt.de Cl.178 a, Aetates nostræ nihil,aut non ferè multũ differunt.Ora.214 b, Compositio ab utroq; differt.& 202 b,Sed hoc differunt,quòd,&c.contra Rull.83 a, Quasi uerò paulum differat ager Campanus & Stellatis. Of. 39 a, Hæc est una res prorsus ut non multũ differat inter summos & mediocres uiros.Topic.223 a, Sed quid inter se differant,dicendum est.Orat.207 a, Rhetorica & Dialectica hoc differunt inter se,quòd hæc,&c. illa autẽ, &c.& ibid. Zeno demonstrare solebat,quid inter has artes interesset:nam,&c.& ibi.Aliud uidetur oratio esse, aliud di sputatio,nec idem loqui esse,quod dicere.Orat.117 a, Multi naturis differunt,uoluntate autem similes sunt inter se.pro Cec.296 b,Quod etiam si uerbo differre uideatur,re tamen est unum & idem,in omnibus causis ualebit.de Opt. 243 a, A perfecto quæ absunt, non genere differunt,ut ab Actio Terentius,sed in eodem non sunt pares. & ibi. b, Oratores non generibus inter se,sed facultatibus differũt. de Or.145 b,In ea uirtute ferè melius à deteriore facultate magis, quã genere distinguitur.Tusculan.214 a,Hæc quæ dico cogita tione quidem inter se differunt,re uerò copulata sunt. Of fic. 20 a, Est autem qui differat in omni ratione habenda inter iusticiam & uerecundiam.I.V.64 a,At uide quid dif ferat inter opinionem meam & tuam.de Natur.5 a, Aliqua inter se magnitudine,& quasi gradibus, non genere differe.de In.51 a, Cum genere idem sit, fit aliud,quod quadam parte & specie differat.de Fin.107 b,Peripatetici Academi cq; qui re consentientes,uocabulis differebant. de Fin. 107 a,Virtutes omnes similes artium reliquarum, materia tan tum ad meliorem partem & tractatione differunt. de Fin. 116 b,Atq; Aristonis est explosa sententia,dicentis nihil dif ferre aliud ab alio, nec esse res ullas præter uirtutes, inter quas quicquam omnino interesset. & 97 a, Sed eæ definitiones paulum oppidò inter se differunt.de In.81 a, & 57 b, Deinde quid res cum re differat,demonstrabitur, ut non i dem uideatur de utraq; existimari oportere.de In. 51 a,Oc casio cum tempore hoc differt:nam genere quidem utrũq; idem esse intelligitur:uerùm,&c.Top.223 b,Differre,dista re.)(Idem ualere.L.Dissimilitudo.Hæc res hanc habet dis similitudinem ab illa,quòd,&c. Hoc ab illo longè abest.L. Absum.

DIFFERT, *bat.* aliud est & aliud,distat,interest,abest,refert. de Diui.124 a,Solebat ex me Deiotarus percontari augurij nostri disciplinam, & ego illius:dij immortales quantum differebat,ut quædam etiam essent contraria.de Diuin. 128 b,Quid inter Aethiopes & Syros differebat corporibus,a nimis,&c.Offi.66 a,Malitia,quæ uult uideri se esse pruden tiam,sed abest ab ea,distatq; plurimùm.

DIFFICILE, difficulter.de Inu. 83 b, Difficilè fieri id dici mus,quod,&c.

DIFFICILIS, *le.* laboriosus,operosus,difficilis factu,habẽs multum difficultatis & laboris,magnus,arduus,spissus,ha bens difficultatem, in quo multum est negocij uel operis, difficilis ad faciendum,in labore multo positus.pro Pl. 256 b,Sed mihi in hac causa facili & explicata,perdifficilis & lu brica defensionis ratio proponitur.de Le.190 b,Dicam At tice,& uersabor in re difficili,ac multum & sæpe quæsita. I. V.60 b,Intelligo quàm scopuloso difficiliq; loco uerser. de N.Difficile factu est,me id sentire quod tu uelis. de Vn. 201 b,Difficillimè factu est,à dijs ortis fidem non habere.Ep. 6 a,Quod scire uis qua quisq; in te fide sit & uoluntate,diffi cile dictu est de singulis:unum illud audeo,&c.de Na.79 a, Natura deorum obscura est, & difficiles explicatus habet. Of.13 b,Sed quo difficilius,hoc præclarius. Of.4 a, Res dif ficiles & obscuræ.de In.82 b,Res arduæ ac difficiles.de Ora. 207 a,Contortas res & difficiles perdiscere.de In.78 b, Nec fuisse ei graue,nec difficile eam causam excipere, si, &c. de L.179 b,Quo plura & difficiliora scire uideatur.Tus.174 a, & 178 a,Quos enumerare magnum est,ita sunt multi. Atti. 159 a,Magnum opus est.de Or.115 a,Magnum opus est, atq; haud sciam,an de humanis operibus longè maximum,dico re,&c.& ib.Non mihi minus operis uidetur,dicere,&c. At. 142 b,Res difficiles ad iudicandum.Of.25 a,Hoc difficile est ad loquendum.Qu.Fr.296 a,Hoc in labore multũ positum est.de Ora.117 b,Nihil est negocij,cau sam hanc cognoscere. & ib.Causæ in quibus plusculũ negocij est.Or.206 a,Vtque eò difficiles & morosi sumus,ut,&c.de Na.74,Parens illepi dus,& in liberos difficilis.de Sen.78 b, Senes moderati nec difficiles,nec inhumani,tolerabilem agunt senectutem.I.A. 201 b,D.Bruti opera difficillimo reipublicę tẽpore esse sub uentum.I.A.203 a,b,Summo & difficillimo Reipub.tempo re.pro Pomp.15 b,Exercitum difficili reip.tempore confice re.pro Cec.287 a,Temporibus illis difficillimis solutionis.

DIFFICILITER, difficulter.Aca.13 b,Vt difficiliter à uero internoscatur.ibi.Vt difficiliter internosci possit.

DIFFICVLTAS, *tis.* labor,angustiæ,asperitas.Topi.219 a, Quæ fieri sine summa difficultate non possunt.Ep.47 a, Ni hil construi potest,quod nõ incurrat in magnam aliquam difficultatem.de Fa.148 a, Dum autem uerbis utitur suis, delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confir met inuitus.de D.102 a,Sed difficultas laborq; discendi di sertam negligentiam reddidit.pro Cl.18 a,Res habens mul tum difficultatis & laboris.Qu.Fr.296 a,Atq; huic tuæ uo luntati ac diligentiæ difficultatem afferunt publicani. ad Her.19 a,& At.216 a,Sed si Plancus festinat,tum haberes dif ficultatẽ.& de Cl.167 a,Hæc ars magnã habet difficultatẽ. de Or.94 b,Vt quisq; optimè dicit,ita maximè dicendi dif ficultatẽ pertimescit.de O. 86 a,Incredibilis rei magnitudo atq; difficultas.I.V.61 a,Propter magnitudinẽ rerũ ac difficultatẽ.Atti.120 b,In utraq; enim re summa difficultas erit, summus animi dolor.de N.34 b,Ea difficultas induxit im peritos ut errarẽt.pro Mu.128 a,Seruius multorũ difficulta tẽ exorbuit.de In. 52 b, Nõ rei solùm magna utilitas est,sed præcipiẽdi quoq; summa difficultas.pro Qu.2 a,Tot tantis q; difficultatib.affectus atq; afflictus.I.C.100 a, Quæ ad domesticã tuã difficultatẽ ac turpitudinẽ ptinẽt. Antequã. 194 a,Si eundẽ in cęterorũ periculis haberemus animũ, quẽ in nostris difficultatibus. I.V. 246 a, Summa in difficultate nauium,& ibidem,Nullis populi Romani difficultatibus.

de Or.

de Or. 91 b, Propter nauigandi difficultatem I. V. 91 a, Difficultas uecturæ. I. V. 123, Et simul ostendit se in summa difficultate numaria esse. & ibid. Expositis suis difficultatibus, &c. de Pro. 78 a, Tristissimum tempus. I. A. 220 a, In tanta atrocitate temporis tantaq; perturbatione rerum. pro Cor. 61 b, Duris quondam temporibus Reipublicæ. & 59 a, In periculis & asperis temporibus. I. P. 80 a, Impeditus reip. temporibus. pro Cor. 67 b, In angustijs ærarij. pro Sest. 23 b, Domesticis malis impeditus.

DIFFICVLTER, difficiliter, difficilè, ægrè, uix, tristius, durius. de In. 83 b, Atq; in his omnibus quid difficulter fieri, & quid facilè fieri possit, oportet considerare.

DIFFIDENTER. pro Cl. 18 a, Timidè & diffidenter aliquid facere.

DIFFIDENTIA, *tiæ.* (. Fidentia. Tusc. 229 b, Metus est diffidentia expectati mali. de In. 82 a, & b, Fidentiæ contrarium est diffidentia, & ea re uitium est. Audacia non contrarium, sed appositum est, ac propinquum, & tamen uitium est.

DIFFIDO, *dis, diffisus sum.* quasi despero. Qu. Fr. 290 a, Tanta adhibebatur à nobis diligentia, ut rem posse confici nõ diffiderẽ. de Di. 91 b, Eudemus ita grauiter æger fuit, ut omnes medici diffiderent. Antequam. 194 a, Quis est qui non sibi ac suis diffidat fortunis. pro Mur. 14 b, Vides ne tu illum tristem, demissum, iacet, diffidit, abiecit hastas. de Fi. 82 b, Qui autem diffidit perpetuitati bonorũ, timeat necesse est. pro Clu. 30 b, Is certè potius qui sibi alia ratione diffideret, quã is qui omni ratione confideret. pro Pomp. 8 a, Aliquem fugientem excipere, diffidentem rebus suis confirmare, afflictum erigere, perditum recreare. At. 286 b, Te hortor ne defatigere neu diffidas semper in præsentibus malis prohibendis. pro Qu. 14 a, Diffido me posse in hac causa consistere. Aca. 3 a, Inuenire se posse, quod cuperent, diffisi sunt. 197 a, Experire id nobis, quod te assequi posse diffidas. Qu. Fr. 327 b, Si ille dictator sit factus, penè diffidit. Or. 205 b, Eloquentia, quam omnes se assequi posse diffiderent. At. 247 a, Quo die audiui, &c. subdiffidere cœpi. de Pro. 77 a, Diffidere sibi. At. 201 a, De Othone diffido. I. P. 98 b, Diffidẽs & desperans rebus suis. de Pro. 77 a, Sed homines diffisi sunt ipsi sibi. de Di. 110 a, Nihil affirmabo, quæram omnia, dubitans plerunq; & mihi ipse diffidẽs. Epi. 23 a, Parthos times quòd diffidis copijs nostris. Tusc. 228 b, Huic incipio sententiæ diffidere. Sulp. Epi. 51 a, Plura me ad te de hac re scribere pudet, ne uidear prudentiæ tuæ diffidere.

DIFFINDO, *dis.* findo, diuido. de Vn. 199 a, Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in longitudinem diffidit. de D. 85 a, Saxum diffissum.

DIFFISVS, *a, um.* pro Mur. 139 a, Ego quoq; diffisus ingenio meo, quæsiui adiumenta doctrinæ.

DIFFITEOR, *eris.* nego, inficior. Epist. 148 a, Ita nunquam diffitebor. me, &c. Plancij.

DIFFLVO, *is.* liquesco, abundo, fluo. de Offic. 21 b, Turpe est diffluere luxuria. de Or. 154 b, Greci diffluẽtes otio. de Clar. 194 b, Fluuium extra ripas diffluentem coercere.

DIFFVGIO, *gis.* huc illuc fugio, dilabor. I. A. 181 a, Omnes metu perterriti repentè diffugiunt. & Off. 75 a, pro Do. 214 a, Ministros partim amissis gladijs, partim ereptis diffugisse. Epist. 241 a, Diffugiunt qui sunt metu oblato.

DIFFVNDO, *dis.* dispergo, dissipo, mano. de Nat. 54 a, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. & 31 a, Glacies calore liquefacta & dilapsa diffunditur. de Amic. 105 b, Virtus ex bonis amicis quasi diffunditur, & incommodis contrahitur. de Fi. 88 b, Error tam longè lateq; diffusus. de Or. 10 a, Latè diffundi. Off. 50 a, Latius manare. de Or. 121 b, Ius ciuile, quod nunc diffusum & dissipatum est, cogere, & ad artem redigere. de Fin. 69 b, Quibus uinum diffusum è pleno sit cœnophoro. pro Sest. 23 a, Numerus optimatium latè & uariè diffusus est. pro Cor. 57 a, Cn. Pomp. latè longeque diffusa laus. de Nat. 45 a, Sol diem efficit toto cœlo luce diffusa. de Diu. 97 a, Dij uim suam longè lateq; diffundunt. de Se. 87 b, Terra semen tepefactum complexu suo diffundit. de Legib. 162 b, Hæc beneuolentia tam latè longeq; diffusa. de Orat. 87 a, Platanus ad opacandum aliquem locum patulis diffusa ramis.

DIFFVSE', dispersè. de Inuen. 60 a, Res dispersè & diffusè dictæ.

DIFFVSVS, *a, um.* sparsus. de Or. 161 b, Color diffusus sanguine. de Or. 100 b, Quæ ignota quondam omnibus & diffusa latè uidebantur. de Orat. 160 a, Dithyrambi membra & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

DIGAMMA, F. litera. Att. 144 a, Deli tuum digamma uideram: id est, Formianam uillam, ut quidam intelligũt, quod ab F, litera id nomen incipiat, quæ digamma Aeolicum uocatur. Ego uerò, Digramma lego, ut Digramma sit codex in quem soleret Atticus & fructus agrorũ, & impẽsas referre.

DIGERO, *ris.* concoquo, mitifico, diuido. Atti. 65 a, Stomachus concaluit, ut digerat multa cruda facilius. I. V. 38 a, Habeo istius tabulas omnes, quas diligentissimè legi atq; digessi. pro R. P. 126 a, Demetrius remp. Athenis optimè digessit. Qu. F. 315 a, Facies scilicet, ut mea mandata digeras, persequare, conficias. de Or. 100 b, & 116 b, Si quis omne ius ciuile in genera digerat, quæ perpauca sunt: id est, distribuat. de Inu. 52 b, Quicquid cuique conueniat ex hac copia digeremus.

DIGESTIO, *onis.* I. A. 198 a, Vt digestio potius, quàm declamatio uideretur. de Orat. 162 a, Digestio quæ exornatio est, ea est partitio.

DIGESTVS, *a, um.* de Or. 100 b, Nulli fuerunt, qui illa artificiosè digesta generatim cõponerent. pro Qu. 46 a, Vtrum cætera nomina in codicem digesta habes?

DIGITVS, *ti.* pro Cæl. 43 a, Aliquid primoribus labris gustare, & extremis (ut dicunt) digitis attingere. At. 103 a, Mihi certum est, ab honestissima sententia digitum nusquam. I. V. 207 a, Neq; ab argento digitum discedere. Qu. de Pet. 210 b, Sed ut commonstrarem, & digitum, ut fieri solet, ad fontes intenderem. I. V. 104 b, Tollit digitum Iunius Patruus. Par. 120 b, Digitis peccata dimetiri. de Fin. 36 a, Extendere digitos, aduersumq; manum ostendere.). (. Paulùm constringere, uel planè comprimere digitos, pugnumq; facere.

DIGLADIOR, *aris.* decerto. Off. 6 b, Philosophi ea, quæ plerique uehementer expetunt, & de quibus inter se digladiari solent, contemnunt. & de Leg. 188 a, Tusc. 219 a, Digladientur illi per me licet, &c.

DIGNATIO, *onis.* dignitas. At. 163 a, Et si meus quidem est fortior, eo q; ipso uehementius commouet, nec quicquã nisi de dignatione laborat.

DIGNE, pro dignitate. pro S. R. 24 a, Postquam. 208 a, Quis de tali ciue satis dignè unquam loquetur. Epist. 187 a, Is omnium iudicio dignè ac meretur commendatus est. de Sen. 77 b, Philosophia nunquam satis dignè laudari potest.

DIGNITAS, *tis.* honestas, honor, gradus, gradus dignitatis, gradus honoris, amplitudo, splendor, locus, decus, ornamentum, pulchritudo uirilis, forma uirilis, liberalis species.). (. Indignitas. de In. 83 a, Dignitas est alicuius honesta autoritas, quæ & cultu, & honore, & uerecundia digna est. de Ora. 123 b, Maiestas est amplitudo & dignitas ciuitatis. I. C. 120 a, Sicut ipsius dignitas, & maiorum eius amplitudo postulabat. Epist. 39 b, Tua dignitas atq; amplitudo mihi cara est. pro Fl. Apud quẽ omnes gradus dignitatis tuę retinuisti. pro Syl. 167 b, Quorum ego opera illum in locũ atq; in hanc celsissimam sedem dignitatis atq; honoris ascendi. Ep. 146 b, Adeptus es amplissimos dignitatis gradus. & Pla. 265 b, Tenere summũ gradum & dignitatis, & gratiæ in aliquo loco. Ep. 150 b, Dignitatẽ tuam & esse iam, & futurã amplissimã intelligo. Off. 25 a, Ciuitatis dignitatẽ & decus sustinere. pro Do. 232 a, Facti alicuius egregij splendorem uerbis dignitatemq; retinere. pro Dom. 213 b, Hi tales uiri qui non solùm consilijs suis, sed etiam specie ipsa reipub. dignitatem sustinent. pro Fla. 151 b, In imperio atq; in publica dignitate omnia ad splendorem gloriamq; referuntur. Item: Summã uideo esse in te dignitatẽ generis, integritatis, industrię, cæterorumq; ornamentorũ omnium. pro Mu. 128 b, Sũma est in utroq; honestas, summa dignitas. Qu. Fr. 299 b, Species tam gratiosi liberti aut serui, dignitatẽ nullam habere potest. Ora. 210 a, At dignitatẽ docere non habet. pro Mu. 129 a, Ars militaris admirabilem dignitatem habet. pro Mu. 131 a, Duæ sunt artes, quę possent locare homines in amplissimo gradu ciuitatis. I. A. 15 b, Aliquis in amplissimo dignitatis gradu locatus. pro Mu. 137 a, Qui ex continuis maiorum suorum honoribus unum ascendere gradũ dignitatis conatus est. de Am. 97 b, Vt ex tam alto dignitatis gradu ad superos uideatur peruenisse. de Orat. 139 a, In suadendo nihil optabilius quàm dignitas: id est, honestas. Of. 14 a, Vt nihil à dignitate sapientis discedas. de Orat. 121 a, Ac si quid affert præterea hominis aut dignitas aut indignitas, extra causam est. Orat. 125 a, Seruare dignitatem suam parcendo aduersarijs. Epi. 57 a, Ego si dignitas est bene sentire de repub. & bonis uiris probare quid sentias, obtineo pristinam dignitatem meam: sin autem in eo dignitas est, quod sentias aut re efficere, aut deniq; libera oratione defendere, ne uestigium quidem ullum est reliquum nobis dignitatis. Off. 14 b, Tranquillitas animi affert dignitatem. Qu. Fr. 218 a, & de Or. 159 b, Pauimenta porticus summam dignitatem habebant. de Ar. 253 b, Sed habet ea molestia quandam dignitatem. Attic. 126 a, Tenendam hanc oram puto, quæ dignitatem & opportunitatem habet. de Am. 97 b, Is qui cum dignitate est. de Amicit. 104 a, Etenim eo loco locati sumus, &c. In altiorem locum ascendere. L. Ascendo. pro Syl. 167 a, Dignitatis suæ splendorem obtinere, de Pro.

74 b, Dignitas uerborum & honos Cæsaris laudi concessus est. Tusc.237 a, Ergo etiam dignitas ei tribuenda est.

DIGNITAS, pro pulchritudine, forma & liberali specie. Offi.26 a, Venustatem muliebrem dicere debemus, dignitatem uirilé. de In.62 b, Quare qua sint illæ uirgines dignitate præditæ, potes ex his suspicari. de Or.96 b, Agere cum dignitate & uenustate. Off.21 b, In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de In.62 a, b. Pueri magna præditi dignitate. Offi.28 b, Vt ea quæ pertinent ad liberalem speciem & dignitatem moderanda sint. Off.26 b, Formæ dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitationibus corporis. ad Her.28 a, Sententiarum exornatio est, quæ non in uerbis, sed in ipsis rebus quandam habet dignitatem. ad Her.20 b, Dignitas est oratio, cum aliqua grauitate & uocis remissione.

DIGNOR, *aris.* tribuo, dignũ habeo uel existimo. de In.76 b, Qui ob egregiam uirtutem tali honore dignati sunt. de In.82 b, Obseruantia est per quam homines aliqua dignitate antecedẽtes cultu quodam & honore dignantur. de Ora.145 a, Res dissimiles inter se, quæ tamen consimili laude dignentur. Ac.45 b, Quæ autem secundum naturam essent, ea sumenda, & quadam æstimatione dignanda docebat.

DIGNO, *as.* pro dignor. In Ar. Aeterno cunctas æuo qui nomine dignant.

DIGNVS, *a, um.* honestus, dignitate præditus, plenus dignitatis, habens dignitatem, qui cum dignitate est, idoneus, egregius, summum dignitatis gradum tenens. pro Arch.186 b, Omnes cum cognitione & hospitio dignum putauerunt. de Aru.259 b, Deiotarus sæpe senatu reguli nomine dignus existimatus est. At.133 a, Suscipe curam & cogitationem dignissimam tuæ uirtutis, ut, &c. de Ar.256 b, Et hũc unũ esse in hac ciuitate dignũ huius imperij dicit. de Pet.205 a, Non potest qui dignus habetur patronus consularium, indignus cõsulatu putari. pro Q.17 b, Qui mœror dignus inueniri in calamitate tanta potest? Att.14 a, Quid docto homine & amico dignum fuerit: id est, quid docto homini conueniens fuerit. de D.104, Quod non decorum est, nec dijs dignum. I.A.210 a, Quo nomine dignus est nemo, nisi qui tanti honoris nomen, potest sustinere. Epi.122 a, Posteaquam illum ne cui satisfaceret quidem, me dignum habere sensi. in Sal.273 b, Res familiaris, quæ mihi multò minor est, quàm habere dignus sum. I.P.80 a, Cum omnes te luce dignum non putarent. pro Do.239 b, Præclara uoluntas atq; omni laude digna. Aca.5 b, Res est idonea de qua quæratur, & homines digni quibus cum disseratur. I.A.188 a, Philippus uir auo, patre, maioribusq; suis dignissimus. de Ora.125, & de Fi.77 b, Aliquem esse dignum uel indignum suis maioribus. Epi.29 b, Præbere se dignum maioribus suis. Epi.24 a, Vel quia totum negocium non est dignum uiribus nostris, quia maiora in republica onera sustinere & possim, & soleam. Epi.147 a, Vt dignum aliquid, & cõsulatu meo, & uestra expectatione efficerem. de Le.184 b, Qui modestè paret, uidetur qui aliquando imperet, dignus esse. de Leg.179 a, Dignissima autem dona habentur, & formæ ab uno pictore uno absolute die. I.A.209 a, Venit tẽpus Quirites serius omnino, quàm dignum populo Romano fuit, sed tamen, &c. & ibidem 187, Dignus malo. de Finibus 136, Dignus odio. ad Heren.17 b, Laudabile esse demonstrabimus ab idoneis hominibus, ut si qua res honestiori ordini placeat, quæ à deteriore ordine improbetur.

DIGREDIOR, *ris.* egredior, discedo, à re discedo, aberro ad alia, aberro à proposito, diuerto. Epi.195 b, Et si periniquo patiebar animo te à me digredi. & 55 b, Cum ab eo digressus essem eo consilio, ut, &c. pro Syl.173 b, Parens eius omnibus illis rebus interfuit, nunquam est à me digressus. Attic.43 a, Timebam ne à me digredi non posset. de N.46 b, Luna tum congrediens cum sole, tum digrediens. de Ar.244 a, Dolore efferri, & iracundia longius digredi, quàm sapientis hominis cogitata ratio postulat. de Inu.60 a, Nobis de causa digredi, nisi per locum communem displicet. de Orat.157 b, Digredi ab eo quod proposueris. de Cla.193 a, Sed iam ad id, unde digressi sumus, reuertamur. I.V.184 b, Verùm huc longius quàm uoluntas fuit, à proposito digressa est oratio mea. de Cl.195 b, Delectãdi causa digredi parumper à causa. de N.71 b, Sed eò iam, unde huc digressi sumus, reuertamur. pro Ce.195 a, b, Ne ab eo quod propositum est, longius aberret oratio. Off.27 b, Danda igitur opera est, ut etiam si aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. Part.231 a, Paululum digredi de cursu.

DIGRESSIO, *onis.* ſ. (. Congressio. Qu.F.324 a, Id minus miserum fuit, quàm fuisset tum cõgressio, tum uerò digressio nostra. de Cl.192 a, Digressio à proposita oratione. de Ora.137 b, Causæ quæ plurimos exitus dant ad eiusmodi digressionem. & 161 b, Ab re non longa digressio, tum reditus ad rem. Orat.192 a, Declinatio breuis à proposito. Attic.99 a, ἐκβολὴ λόγου, ut ait Thucydides. de Or.90 a, Digressio aut sui laudem, aut aduersarij uituperationem continet: aut aliam causam deducit, ex qua conficiat aliquid confirmationis, aut reprehensionis, non argumentando, sed augendo per quandam amplificationem.

DIGRESSVS, *sus.* digressio, discessus. Atti.3 b, Vt primùm à tuo digressu Romam ueni, confeci. Qu.F.304 a, Congressus nostri lamẽtationem pertimui, digressum uerò nõ tulissem.

DIIVDICATIO, *onis.* disceptatio. de Legi.167 b, Nam ista quidem magna dijudicatio est. & ibid. Hoc dijudicari nun quam poterit.

DIIVDICO, *as.* discerno, distinguo, discepto. de Or.61 a, Omnes tacito quodam sensu quæ recta ac praua dijudicant. de Pet.210 b, 211 a, Quibus rebus benevolus & simulator diiudicari possint. Ep.135 b, Non facilè dijudicatur amor uerus & fictus. de L.165 a, Honesta & turpia, natura, non opinione dijudicanda sunt. de Or.118 b, Idq; aut nunquam diiudicari poterit, aut ita dijudicabitur. Offi.55 b, Vt sine ullo errore dijudicare possimus. Para.242 b, Vera à falsis dijudicare & distinguere. Acad.27 a, Nec habent istam artem, qua uera & falsa dijudicent. de Fin.91 a, Attẽdes igitur ut soles, & eam controuersiam dijudicabis, quæ, &c. Tusc.153 a, Vtrum igitur inter has sententias dijudicari malumus? an ad propositum redire? pro Cec.294 a, Qui tam callidè uerbis controuersias, non æquitate dijudicas. & ibid. Iura non utilitate communi, sed literis exprimis. pro Qu.7 b, De cõtrouersijs uelut dijudicari. Offi.65 a, Rectè dijudicare aliquid: id est, de eo sententiam ferre.

DIIVNGO, *gis.* disiungo. At.99 b, Dijungere me ab illo uolo. de Diu.lib.2, Inuenta dijungere.

DIIVNCTIOR. remotior. Att.lib.12, Totum est aliud posteaquam sum à te dijunctior.

DILABOR, *ris.* diffugio. de L.170 b, Fibrenus diuisus in duas partes, rapideq; dilapsus, citò in unum confluit. I.A.173 a, Malè parta, malè dilabuntur. Off.50 a, Præclarissimè constituta resp. dilapsa est. de N.31 a, Glaciem calore liquefactam & dilapsam diffundi. ad Her.29 b, Hi simulac fortuna dilapsa est, deuolant omnes. Off.21 a, Ne elati uoluptate in aliquam turpitudinem dilabamur. de Inu.71 a, In relationem criminis dilabi. Tusc.211 a, Sed intento opus est animo, ne omnia dilabantur, si unum aliquid effugerit. I.A.248 a, Sũt alij plures fortasse, sed mea memoria dilabuntur,

DILACERO, *as.* de N.7 b, Distractione humanorũ animorum discerpi & dilacerari deum.

DILANIO, *as.* discerpo. pro Mil.108 a, Te cadauer P. Clodij nocturnis canibus dilaniandum reliquisti.

DILAPIDO, *as.* dissperdo, decoquo, consumo. Off.329 b, M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat uectigalia.

DILARGIOR, *ris.* contra Rul.82 a, L. Sylla, qui omnia sine ulla religione, quibus uoluit dilargitus est.

DILATATVS, *a, um.* de Cl.194 a, Illa iusta eloquẽtia, quam dialecticam dilatatam esse putant.

DILATIO, *onis.* prolatio, mora, retardatio, procrastinatio. I.A.183 b, Quæ est igitur expectatio, aut quæ uel minima dilatio temporis? pro Pomp.4 a, Dilatio comitiorum.

DILATO, *as.* collato, latè explico, propago.) (. Coangusto, coarcto, angustè refercio. pro Fl.148 b, Sed non dilatabo orationem meam. etenim posset esse infinita. de So.150 b, Vestra gloria quantis in angustijs se dilatari uult. Offic.15 b, Quorum rebus gestis imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. de F.100 b, & Acad.11 b, Vtrũq; eorum fundi quodammodo & quasi dilatari putant. de L.190 b, Hæc lex dilatata in ordinem cũctum, coangustari etiam potest. Par.116 a, Cato nullum sequitur florem orationis, neq; dilatat argumentum, sed, &c. de N.30 a, Hæc enim quæ dilatantur à nobis, Zeno sic premebat. Orat.207 a, Dilatare manum. de Cl.188 b, Dilatare literas. de Nat.57 a, Dilatari.) (. Contrahi, comprimi. de Natur.64 a, Istum enim locum illa uetus Zenonis breuis conclusio dilatauit. Par.231 a, Ex uerbo dilatare orationem.) (. Ex uerbo contrahere. Orat.213 a, Angusta quædam atq; concisa, & alia est collatata, & diffusa oratio. (& 92 b.

DILAVDO, *as.* prædico. Attic.91 b, Libri, quos tu dilaudas.

DILIGENS, *tis.* attentus, sedulus, diligentiam adhibens, assiduus. I.V.102 a, Qui in re aduentitia & hæreditaria tã diligens & attentus esset. pro Planc.259 a, M. Laterensis homo studiosissimus, & diligentissimus salutis meæ. de Di.100, Cares in ostentis animaduertendis diligentes fuerunt. I.V.158 b, Homo nauus & industrius, experientissimus & diligentissimus arator. pro Cæl.53 a, Qu. Põpeius castissimus uir atq; omnis officij diligentissimus. Qu.Fr. Diligentissimus omniũ in promerendo, ut sibi magni honores haberentur. 204 a, Quẽdã etiã negligentia est diligens. At.197 b,

Medi-

Medici assiduitas, & tota domus in omni genere diligens. de Or.134 a, Non amo nimium diligentes dictum Africani censoris. I.C. 101 a, Quem tu ad custodiendum te diligentissimum fore putasti. de Or.97 a, Assidua diligens scriptura At.70 b, Literas Pontino de omnib. rebus diligētes dabis. de In.82 b, Tribuere alicui diligentē cultū. de Nat.46 a, A' deligendo diligens. pro Qu.2 a, b, C. Quintius sanè suarum rerum paterfamiliàs & prudens, & attentus.

DILIGENTER, accuratè, exquisitè, studiosè, magnā cū cura & diligentia. Att.262 b, Studiosè diligenterque curare aliquid. Epistol.82 a, Liber tuus & legitur à me diligenter, & custoditur diligentissimè. I.A.160 a, Et sum à uobis benignè ac diligenter auditus. de Diuina.81 b, Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. de Cl.172 a, Iterum multò diligētius meliusq; dixit.

DILIGENTIA, *tæ.* assiduitas, sedulitas. Att.31 a, Terentiæ pergrata est assiduitas tua & diligentia. de Am.113 a, Omnis in hac re habenda ratio & diligentia est, ut, &c. de Or.121 a, Diligentia cùm omnibus in rebus, tum in causis defendendis plurimùm ualet: hęc præcipuè colenda est nobis, hæc semper adhibenda, hæc nihil est quod non assequatur. & ibid. Reliqua quæ sunt in cura, attentione animi, cogitatione, uigilantia, labore, complectar uno uerbo, quo sępe iam usi sumus, diligentia, qua una uirtute reliquæ uirtutes oēs continentur. de Off.21 a, Excitanda est animaduersio & diligentia, ut ne quid temerè ac fortuitu, inconsideratè negligenterq; agamus. pro Mur.144 b, Mea summa & uobis cognita in remp. diligentia. Top.221 b, Vt mea diligentia mandatorum tuorum, te quoq; ad memoriam rerum nostrarū excitarem. de Or.108 a, Demosthenes impedimenta naturæ diligentia industriaque superauit. de Inu.56 a, Magna cum cura & diligentia scribere aliquid. ad Here.30 b, Diligentia comparat diuitias, negligentia corrumpit animum. & 32 a, Diligentia est accurata conseruatio suorum. Epistol.144 a, Conferre diligentiam ad aliquam rem. Off.28 a, Domus finis est usus, ad quem accommodanda est ædificandi descriptio, & tamē adhibēda dignitatis cōmoditatisq; diligētia.

DILIGO, *gis.* amo, charum habeo. pro Cor.67 a, Vt eos diligitis & charos habetis, sic, &c. Epi.11 a, Et eum non solùm beneficio, sed amore etiam & perpetuo quodā iudicio meo diligebam. & 181 a, Dilexi te quo die cognoui, meq; à te diligi iudicaui. p Cor.68 a, Fidem eius est complexus, officia obseruantiamq; dilexit. de Na.13 a, Te ab eo mirificè diligi intelligebam. Epist.74 b, & 168 b, Quos ego ambos unicè diligo. pro Pl.264 b, Hic ab illo dilectus est. At.197 b, Tuā quidem & in agendis nostris rebus, & in consilijs ineundis, mihiq; dandis, in ipsis literis, quas mittis, beneuolentiam, diligentiam, prudentiam mirificè diligo. de Le.185 a, Colere & diligere aliquem. pro Qu.R.45 b, Vsq; eōne te diligis, & magnificè circumspicis, ut ita petas? Ep.17 b, Qui me admodum diligunt. & 31 a, Valde hominem diligo. Epist.133 a, Tantum accesit, ut mihi nunc deniq; amare uidear, antè dilexisse. Epist.222 a, Vt scires eum non à me diligi solùm, sed etiam amari.

DILORICO, *as.* discindo, aperio. de Or.119 b, Qui in causa peroranda non dubitauit excitare reum cōsularem, & eius diloricare tunicam.

DILVCESCIT, *bat.* lucescit, lucere incipit. I.C. 112 a, Ipsi ad me, cum iam dilucesceret, deducūtur. I.A.240 a, Discussa est illa caligo, quam paulò antè dixi, diluxit, patet, uidemus omnia.

DILVCIDE' lucidè, perspicuè, clarè, apertè. in Va. Mea lex dilucidè uetat. & Or.294 a, Dilucidè planeq; dicere. de Or.96 b, Planè & dilucidè loqui. de Di.104 b, Quæ est à te explicata dilucidè.

DILVCIDO, *as.* declaro. ad Her.17 b, Nam quod in docendo rei dilucidande causa dolum appellauimus, id in dicendo honestius consilium appellabimus.

DILVCIDVS, *a, um.* apertus, euidens. Or.198 b, Contra tenues acuti, omnia docentes, dilucidiora non ampliora facientes. de In.48 b, Ac uerbis quoq; dilucidis utendum est. ad Her.3 b, Quò breuior, eò dilucidior erit narratio. & 35 a, Perspicua & dilucida expositio.

DILVCVLO. summo manè. At.259 b, VI Iduum cum ante lucem surrexissem, ueni diluculo ad pontem Tiretium, qui est Minuturnis. pro S. R. 21 b, Primo diluculo nuncius hic Ameriam uenit.

DILVO, *is.* confuto, abstergo. pro S.R.25 a, Ego quā rationē res tam leues infirmem ac diluam, reperire non possum. pro Mil.115 a, Mors P. Clodij, de qua, si nollem diluere crimen, ut dilui: tamen, &c. pro Cæl.44 b, Quæ tu dilutas oportet, & falsa esse doceas. I.V.25 a, & de Cl.190 b, Diluere crimina aduersariorum. de In.78 a, Diluere, quæ contrà dici possunt. ad Her.15 b, Alterutra pars diluitur. ad Heren.20 a, & de Inu.57 a, Diluere cōtrarias argumentationes. ad Heren.35 a, Diluere crimina.) (. Inferre crimina. Tusc.198 a, Quæ cogitatio una maximè omnes molestias extenuat & diluit.

DIMANO, *as.* profluo. pro Cæl.38 b, Meus hic forensis labor uitæq; ratio dimanauit ad æstimationem hominum paulò latiùs, commendatione ac iudicio meorum.

DIMENSIO, *onis.* Tusc.160 a, In illo libro pusionem quendam Socrates interrogat geometrica quædam, de dimensione quadrati.

DIMETATVS, *ta.* dimensus. de Na.57 b, Eorum enim cursus dimetati, maturitates temporum, & uarietates, mutationesq; cognouimus.

DIMETIOR, *rīs. dimensus sum.* metior, digero. de Senec.89 b, Atqui ego istam sum dimensus, mei sunt ordines, mea descriptio. & ibid. A' quo essent illa dimensa atq; descripta. itē. De syllabis propemodū dinumerādis & dimetiendis loquemur. de Sen.87 a, Studiū dimetiendi penè cœli atq; terræ. Par.120 b, Dimetiri peccata digitis, aut uersus pedibus. Or.215 a, Quem dimensa ratio docuit quid accideret.

DIMICATIO, *onis.* discrimen, contentio. Or.101 a, Sed hæc ludorum atq; pompæ, nos autem iam in aciem dimicationemq; ueniamus. pro Pl.265 b, In extremo discrimine ac dimicatione fortunæ, uel fortunarum. pro Syl.182 a, Si qua subeunda dimicatio erit. pro Pl.265 b, Is nec inimicitias, nec uitæ dimicationes pro me sibi defugiendas putauit. pro Corn.56 a, Talis eius in rempubl. nostram labor, assiduitas, dimicatio.

DIMICO, *as.* confligo. de Nat.27 a, Cum A. Posthumius cū Octauio Manilio prælio dimicaret. pro Arc.198 a, & 191 a, Qui de uita, gloriæ causa dimicant. Att.131 a, Vt de omnib. fortunis reipu. dimicem. & 102 a, De sua potentia dimicant homines periculo ciuitatis. Off.8 b, Cum Pyrrho de imperio dimicabatur. pro Sest.3 a, Rei de capite dimicantes. Epi.80 b, Alteri dimicant, alteri uictorem timent. Tusc.218 a, Cōuenit dimicare pro patria.

DIMIDIATVS, *a, um.* medius. I.V.34 b, Exemit ex anno unum dimidiatū q; mensem. Tusc.282 b, Ferre plus dimidiati mensis cibaria. Tusc.241 a, Apparebat epigramma exesis posteriorib. partib. uerticulorum, dimidiatis ferè.

DIMIDIVS, *a, um.* Epist.217 a, Hærēs ex parte dimidia & tertia est Capito, in sextante alij. pro Do.220 b, Itaq; populus Rom. neq; Salios habebit, neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes. de N.46 b, Luna maior quā dimidia pars terræ. p Do.236 b, Is emit domū propè dimidio carius quā æstimabat. Att.143 a, Rectè nō credis de numero militum, dimidio plus scripsit Clodia. I.V.164 b, Addicitur medimnis MM. dimidio ferè, pluris quā anno superiore. Att.214 b, Ambula tiuncula propè dimidio minoris cōstabit illo loco. pro Fl.56 a, Habebat iste quosdā discipulos, quos dimidio redderet & stultiores quā acceperat. pro Qu.R.50 a, Tu fineme Flauio decidisti, utrum pro dimidia parte, an pro tota. Att.171 a, Ex ea pecunia partem dimidiam ferè exegit. I.V.156 a, Emptores accederent ad dimidias partes emendas. bis. & 173 a, Cū ex eo agro dimidio plus abstulerit, quā pop. Rom. miserit. I.V.173 a, Si ut quę dimidiæ essent, decumæ uocarentur, paruo uendidisti. I.V.101 a, Ex sua cuiusq; parte ne minus dimidium ad fratrē perueniret. Fl.152 b, Dimidiū eius quo Pōpeius erat usus, imperauit. de Or.141 a, Dixit se dimidiū eius ei, quod pactus esset, pro illo carmine daturū. Qu.Fr.309 b, Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui.

DIMINVO, *is.* imminuo, minuo, attenuo, detraho, exhaurio, decerpo, derogo, decedo, remitto, leuo, ad pauciora redigo, diripio, diminutionē facio. de Orat.168 b, Ne quid de hoc tam exiguo sermonis tui tēpore, uerbo uno meo diminueretur. pro Syl.167 a, Sed quantū de mea autoritate diripuisset, tantū se de huius præsidijs diminuturū sperauit. de Or.154 b, Separatione partium magnitudines sunt artium diminutæ. pro Cec.291 a, Si sententia huius interdicti diminuta aut infirmata sit. de Cl.165 a, Interitu talis auguris dignitatem nostri collegij diminutā dolebā. At.*. Te rogo, ut procuratoribus Flauij remittas de diminuendo. Quint. Fr.301 b, Ne quid de bonis L. Flauij diminuerent. ad Her.6 a, Veruntamen maturabimus; & quod negocio diminutū fuerit, exæquabimus industria. de In.67 a, & de Orat.160 b, Diminuere de aliqua re.

DIMINVTIO, *onis.* imminutio.) (. Accretio. Epi.50 b, Imperio præterea tāta diminutio facta est, &c. & de Ar.253 a, Off.48 b, Neq; de bonis priuatorum publicè diminutio fiat. cōtra Rul.64 b, Non queror diminutionem uectigaliū. Tusc.162 b, Luna accretione & diminutione luminis quasi fastorum notans dies. contra Rul.69 a, Diminutio libertatis, & diminutio ciuium. I.C.116 a, de Prou.73 b, Diminutio capitis. de Prouin.96 b, Mulctari Imperatorem diminutione

prouinciæ, contumeliosum est.

DIMINVTIO, exornatio est, cum aliquid esse in nobis, aut in ijs quos defendimus, aut natura, aut fortuna, dicemus egregium, quod ne qua significetur arrogans ostentatio, diminuitur & attenuatur oratione. ad Her. 36 a.

DIMINVTVS, *a, um.* pro Cec. 285 b, Pars aliqua iuris diminuta. Top. 223 a, Qui capite non sunt diminuti. de Aruſ. 253 a, Ne patres auxilio diminuti deficiantur. pro Syl. 177 b, 178 a, Prædijs diminutis.

DIMISSIO, *onis.* Par. 175 a, Dimissiones libertorum ad fœnerandas diripiendasque prouincias. I.V. 253 a, Dimissionem propugnatorum.

DIMISSVS, *a, um.* Acad. 4 a, In ista philosophia, quæ nunc propè dimissa reuocatur.

DIMITTO, *is.* amitto, missum facio, remitto, depono, omitto. pro Cor. 61 a, Sui quenq; iuris & dimittendi & retinendi esse dominum. pro Pl. 279 a, Libertatem meam neq; dimisi unquam, neq; dimittam. pro Arc. 191 a, Non cũ uitæ tẽpore dimittendam esse cõmemorationem nominis nostri. Att. 229 b, Ego non dimittam istã curã. pro Qu. 4 a, Tũ Neuius pueros circũ amicos dimittit. Offic. 72 a, Sed dimittamus fabulas, &c. de Fat. 141 a, Sed Posidium, sicut equũ est, cum bona gratia dimittamus. I.A. 246 a, Si aliquid de summa grauitate Pompeius, multũ de cupiditate Cæsar dimisisset. de Leg. 176 a, Augures possunt concilia uel instituta dimittere, habita rescindere. I.C. 99 a, Hęc ego omnia uix iã cœtu uestro dimisso comperi. At. 9 a, Hoc concursu optima tum comitia dimittuntur. I.V. 123 a, Res illo die non peroratur, dimittitur iudicium. & 234 a, Prętor dimitti iubet senatum. & 123 a, Dimisso atq; ablegato consilio. & 125 a, Qui honestos homines ableget, consilioque dimittat. in Vat. 30 a, Dimittere consilium. de Or. 93 a, De reliquo iam nostra culpa erat, si te dimiserimus. At. 191 a, Discedentem te non sine magno dolore dimittam. de Ora. 94 b, & 95 b, Dimittere aliquem à sese id est, amandare. Epi. 225 a, & 226 b, pro Syl. 178 a, Aliquẽ dimittere abs se, & mandare in ultimas terras. Or. 205 b, Dimittere eum, quem manu comprehenderis. & 206 a, Quoniam Demosthenem totum cognouisti, nec eum dimittis è manib. Or. 199 b, Consequẽris tamen, ut eos ipsos quos contra statuas, æquos placabilesq; dimittas. I.P. 89 b, Dimittere exercitum. & ibid. Dimittere familiam. At. 96 b, Cæsar exercitum nullo modo dimissurus est. I.V. 256 b, Dimittere remiges. Off. 8 a, Cum Pompilio uiderectur unam dimittere legionem, Catonis quoq; filium, qui in eadem legione militabat, dimisit. Epi. 126 a, Et si non idcirco eorum usum dimiseram, quòd ijs succenserem. de Am. 110 b, Dimittere amicitiã alicuius. At. 109 b, Dimittere se penitus in causam. Aca. 20 a, Epicurus rem eò dimittit, ut, &c. Epist. 132 a, Quod quidem si ita est, minimè miror cœlum etiam & terras uim suam, si tibi ita conueniat, dimittere. pro Cec. 299 b, Patrimonium unius incommodo dimittitur.

DIMOVEO, *es.* depello, permoueo, remoueo, deijcio. At. 63 b, Quod in oratorijs libris personam desideres Scęuolę, nõ eam temerè dimoui. Anteq. 196 a, Expurgare suspicionem, dimouere. pro Do. 226 a, Similis à repub. labes in posterum dimouebatur. pro Sest. 14 a, Dimouere aliquẽ de cursu suo. & pro Pl. 270 a, Dimouere aliquem suo loco. I.V. 55 b, Quo ego adiumento sperabam hanc à me molestiã posse dimoueri. contrà Rul. 82 a, Ex ea possessione Rempubl. dimouere, ex qua Syllæ dominatio non deiecisset. Par. 118 a, Voluptas mentẽ ex sua sede & statu dimouet. pro Cec. 293 a, Vis, quæ formidine animũ perterritũ loco sæpe & certo de statu dimouet. & 264 a, Dimoueri & depelli de loco. I. A. 193 b, Virtus nunquam potest dimoueri loco. de In. 73 a, Dimouere intentionẽ facti in alium. I.V. 75 b, Vt ne quis te de uera & certa possit sententia dimouere. de Or. 117 b, Odium à nobis dimouere & in alios struere.

DINVMERATIO, *onis.* exornatio quędam uerborum, frequentatio. de Orat. 162 a.

DINVMERO, *as.* Off. 31 b, Etiam si dinumerare se stellas, & metiri mundi magnitudinem posse putet. Or. 210 a, De Sylla bis propemodum dinumerandis & dimetiẽdis loquamur. At. 257 b, Octauius centurias Capuæ dinumerat, iam iamq; uideo bellum. I.V. 260 a, Dinumerare pecuniam alicui.

DIOCHARINA, *næ.* locus. At. 219 b.

DIOECESIS, *is.* procuratio uel gubernatio. At. 82 a, Mirifica expectatio Asiæ nostrarũ diœcesiũ. Ep. 37 b, Vt me omniũ illarũ diœcesiũ, quæ cis Taurum sunt, omniumq; earum ciuitatum magistratus legationesq; conuenirent. Epist. 223 b, Deinde, si quid habebit cum aliquo Hellespontino contro uersiæ, ut illam *Διείνοιαν* reijcias.

DIOECETES, *te.* qui procurationẽ & quasi dispẽsationẽ regiam suscepit. pro R.P. 126 a, Rabirius Diœcetes fuit regius. & 127 a, Id aũt facere non poterat, nisi Diœcetes (hoc

enim nomine utitur) qui à rege est constitutus.

DIONE, Veneris mater. de N. 71.

DIONYSIA, *orum.* Bacchi festa, Bacchanalia. I.V. 85.

DIONYSIPOLITAE. pop. At. 300 a.

DIONYSIVS, *sij.* Dionysij multi fuerunt. de Nat. 71 a, de Nat. 77 a, Dionysius in Tympanidis rogum illatus. & Atti. 105 a, b.

DIOSCVRI apud Græcos multi. de Na. 70 a.

ΔΙΠΛΗ nota erat, qua ueteres in margine scriptorum notabãt, si quid esset animaduersione dignũ. Duobis aũt modis hæc dipla pingebatur: uno sic ⊃, altero huic aduersio sic ⊂, utraq; aũt trigoni figura obliqua, sine basi. At. 119 a, Vibullij res gestæ sunt adhuc maximæ: id ex Pompeij literis cognosces; in quibus animaduertito illum locum, ubi erit *Αστερίσκος*. uidebis de Cn. nostro ipse Vibullius quid existimet.

DIPLOMA, *tis.* principum & aliorum magistratuũ codicilli literæ ue publicæ, signo regio munitæ, & sanctæ. Atti. 169 b, De diplomate admiraris, quasi nescio cuius te fiagitij insimularẽ. & ibi. Ego autem quia scripseras te proficisci cogitare (etenim audieram nemini taliter licere) & ego te habere censebam, & quia à pueris diploma sumpseras. I.P. 99 a, Mitto diplomata tota in prouincia data. Epist. 89 a, Diploma statim non est datum, quòd mirifica est improbitas in quibusdam, qui tulissent acerbius ueniam tibi dari, quem, &c.

DIRAE, *arum.* furiæ, tristia signa, minæ. de Di. 86 b, Etenim diræ, sicut cætera auspicia, ut omina, ut signa, non causas afferunt, cur quid eueniat, sed enunciant euentura nisi prouideris. & ibid. M. Crasso quid acciderit uidemus, dirarum obnunciatione neglecta.

DIRECTE', directò. Part. 232 a, Directè dicere.) (Inuerso ordine dicere. Acad. 18 a, Phœnices eo directius gubernant, quòd, &c.

DIRECTO', directè. de N. 15 a, Directò deorsum ferri. Par. 214 a, Alterum ad fidem directò spectat.

DIRECTVS, *a, um.* rectus. pro Ce. 289 a, Eius fundi extremã partem oleæ directo ordine definiunt. de N. 53 b, Vię ab intestinis ad iecur ductæ ac directę. de Di. 134 b, Iam uerò qd opus est circuitione & anfractu, potius quàm directo? pro Cæl. 46 a, Illud cum labore ad laudem directum iter probo. & ibid. non semper supereſt uera illa & directa ratio. & Qu. R. 46 b, Quid est in iudicio? directum, asperũ, simplex. Part. 241 b, Ratio directi, & ueri, & iusti, & (ut dicitur) æqui & boni. & Topic. 222 b, Paries directus. de Finib. 60 b, Ob preclaram beatè uiuendi, & apertam, & simplicem, & directam uiam.

DIREPTVS, *ptus.* aliter, Diremptus. Tus. 163 a. L. Secretio, & Interitus.

DIREPTIO, *onis.* Epi. 46 a, Vrbs relicta direptioni atq; incendijs. & 56 b, Vereor in eorum naufragijs & bonorum direptionib. &c. pro Do. 123 b, Direptiones bonorum alicuius. I.C. 101 a, Vexatio direptioq; sociorum.

DIREPTOR, *oris.* I.A. 188 b, Direptor & uexator urbis. I.C. 108 b, I. Prædator.

DIREPTVS, *a, um.* pro Pomp. 8 a, Res quas Mithridates ex tota Asia direptas in suum regnum concesserat. de Finib. 53 a, Sapientia omnium falsarum opinionum temeritate directa, certissimam se nobis ducem præbet, &c. Attic. 79 a, Ibi quinque dies morati, direpto & uastato Amano, inde discessimus.

DIRIBEO, *es.* distribuo, dinumero, discerno, separo. I.P. 106 a, An expectas dũ te LXXV tabellę diribeantur?

DIRIBITIO, *onis.* distributio. pro Pla. 261 b, Nihil iam est, quòd populo supplicetur, nihil quòd diribitio, nihil quòd supplicatio magistratuũ, renunciatio suffragiorũ expectetur, &c. significat populi distributionem, quę fieri consueuerat in comitijs, priusquà suffragia rogarentur: ut populus in suas uel tribus, uel classes distribueretur. Sunt tamen quibus diremptio, pro diribitio, magis probetur.

DIRIBITOR, *oris.* distributor, si latinè dicitur. erant enim diribitores, qui populum Romanum in suas classes, & tribus distribuebant, ad suffragia ordine ferenda. Postquam. 210 b, Quando illa dignitate tot rogatores, diribitores, custodes. & I.P. 87 a, Vos rogatores, uos diribitores, uos custodes fuisse tabularum.

DIRIGO, *gis.* referre, metiri, æstimare, constituere, ordinare, dirigere, describere, disponere. de Cl. 177 a, Antonius nihil non ad rationem, & tanquam ad artem dirigebat. Acad. 17 a, Et meas cogitationes sic dirigo, non ad illam paruam Cynosuram, &c. sed ad Helicen, &c. Or. 197 b, Speciem aliquã intuẽs, in eamque defixus, ad illius similitudinem artem & manum dirigebat. de Or. 160 b, Nec sunt hæc rhythmicorũ aut musicorum acerrima norma dirigenda. pro Sest. 23 b, Hoc est igitur propositum his reipub. gubernatoribus, quò

intueri,

intueri, & quò cursum suum dirigere debeant. de Diui. 85 b, Diuinatio fallit fortasse nonnunquam, sed tamen ad uerita tem sæpissimè dirigit. Atti. 228 b, Me sine ad hanc opinionē dirigere puerum. pro Mur. 142 b, Hæc omnia ad rationē ciuitatis si dirigas, recta sunt: si ad disciplinæ præcepta perpendas, reperiuntur prauissima. de Or. 160 b, Hanc ad legē dirigenda & formāda oratio est. pro Mu. 124 b, M. Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, & diligētissimè perpendens momenta officiorum omnium. Top. 228 b, Dirigere orationem ad animi bona. Or. 220 a, Nihil firmū teneo quò iudicium meum dirigam. de N. 52 b, Ab etesijs uentis maritimi cursus celeres & certi diriguntur. Att. 287 a, Br. Si flexerit aduersus alios iudicium suum, quod tanta firmitate ac magnitudine direxerat in exturbādo Antonino. de L. 172 a, Lex est iustorum, iniustorumq; distinctio, ad illam rerum omnium principem expressam naturam, ad quam leges hominum diriguntur. Off. 70, Sed tamen ad extremum utilitate putat officium dirigi magis quàm honestate. & 63 b, Honestate dirigenda utilitas est. item: Eadē utilitatis quę honestatis est regula. L. Regula. de Fin. 138 b, Fines bonorū, quos utilitate aut uoluptate dirigunt. de Fi. 79 b, Epicurei uoluptate omnia dirigentes. de Fi. 60 a, Ne ipsarum quidē uirtutum laus reperire exitum potest, nisi dirigatur ad uoluptatem. de D. 85 b, Lituo Romulus regiones direxit, tum urbem condidit. de Sen. 89, Ordines arborum in quincuncem directi. Epistol. 150 a, Cum ipse iter ad Mutinam dirigerem.

DIRIMO, *mis.* diuido, distraho. de Na. 65 a, Indiuiduum corpus, quod dirimi distrahiq; non potest. pro Syl. 168 a, Cum ille tanto scelere commisso omnium officiorum societatē diremisset. Quint. Fr. 314 b, Actum est eo die nihil, nox diremit. pro D. 218 b. & de Am. 101 b, & Off. 56 b, Hanc nostram coniunctionem, hanc iucundissimam uitæ societatem certi homines fictis sermonibus diremerunt. I. A. 165 a, Vtinam Cn. Pompei cum C. Cæsare societatem aut nunquam coisses, aut nunquam diremisses. Epist. 41 a, Ego autem cum eo citius ueterem coniunctionem diremissem, quàm nouam conciliassem. pro Cæl. 44 b, Appius Claudius pacem Pyrrhi diremit. de Leg. 167 a, Perparuam uerò controuersiam dicit, & non eam quæ dirimat omnia. Of. 76 a, Callipho & Dinomachus, qui se dirempturos controuersiam putauerunt. de Leg. 176 a, Dirimere rem susceptam. de D. 98 a, Cur pulmo incisus in extis dirimat tempus, & proferat diem.

DIRIPIO, *pis.* prædari, auferre. Attic. 143 a, Quem tu locum Græciæ non direptum iri putas? Att. 119 a, Patriam non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendam inflammandamq; relinquimus. de Or. 143 a, Tanquam ab aliquo nefario prædone diriperetur patrimonii dignitatis. pro Pom. 14 b, Expilare socios, diripere prouincias. I. A. 231 a, Omnia uexare & diripere cupient. Postquam. 208 a, Domus mea diripiebatur. Epi. 102 a, Quæ diripuisse ipse, ut uiderentur ab hoste uastata. de Pro. 71 b, Hos uos de prouincijs si non aliquando deducendi essent, diripiendos non putaretis. pro Syl. 167 a, Sed quantum de autoritate mea diripuisset, tantū se huius præsidijs diminuturum sperauit. I. P. 100 a, An expectem dum de te L X X V tabellæ diripiantur? aliàs diripiebantur.

DIRITAS, *tis.* crudelitas. in Vat. 39 b, Quanquam sis omni diritate atq; immanitate teterrimus. Tuscu. 196 b, Vt si qua inuecta diritas casu foret, ne me imparatum cura laceraret repens.

DIRVMPO, *pis.* de Amic. 112 a, Repentè amicitias exorta aliqua offensione dirumpimus. Qu. Fr. 324 a, Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. Ep. 95 b, Dirupi penè me in iudicio Galli familiaris tui. & 184 a, Itaq; iam infinito fratris tui plausu dirumpitur.

DIRVO, *is.* excido, excindo, euerto. de In. 56 b, Vrbem igitur diruamus. pro Dom. 241 a, Diruere, ædificare.

DIRVPTVS, *a, um.* in Ar. 252 a, Homo diruptus dirutusq; Qu. Cælius.

DIRVS, *a, um.* ferus, crudelis, immanis, infestus. de Leg. 173 b, Quæ augur iniusta, nefasta, uitiosa diraue direxit, irrita infectaq; sunt. de D. 115 b, Cum tristissima exta sine capite fuerint, quibus nihil uidetur esse dirius. de D. 86 a, Itaq; sinistra dum nō exquirimus, in dira & in uitiosa incurrimus. & 84 a, Quòd fermè dirum in tempus cecidere latinæ.

DIRVTVS, *a, um.* excisus, euersus. Qu. Fr. 294 b, Complures dirutas ac penè desertas urbes per te esse recreatas. I. A. 252 a, Homo diruptus dirutusq; Qu. Cælius.

DIS, *ditis.* L. ditior. dines, πλάτων Dis pater. de Di. 96 b, Midā ditissimum fore prædictum est. de Na. 39 a, Terrena uis omnis atq; natura Diti patri dedicata est, qui Dis est, apud Græcos πλάτων. I. V. 225 a, Spelunca, qua ferunt Ditem patrē repentè cum curru exitisse.

DISCEDO, *dis.* abeo, proficiscor, cedo, soluo, migro, demigro, subduco. (. Remaneo. Atti. 101 a, Chrysippus discessit à puero insciente me. & 115 a, Eo die Capua discessi, & mansi Calibus. I. A. 218 a, Non modò ille è Gallia nō discessit, sed ne à Mutina quidem recessit. Ep. 30 a, Verebar ne antequam tu in prouinciam uenisses, ego de prouincia discederem. Epist. 91 a, Hanc in opinionem discessi, ut mihi tua salus dubia non esset. & 151 a, Frequens cum senatus reliquit, & in alia omnia discessit. de Fin. 118 a, Discedere de sententia. de So. 126, Itaq; nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoria. I. V. 234 a, Itaq; tum de foro cum iam adue sperasset discessimus. I. A. 220 a, Qui ab armis discesserant. Offi. 14 a, Vt nihil à naturæ statu discedas, nihil à dignitate sapientis. pro S. R. 20 a, Vt spolijs Sex. Roscij hoc iudicio auferi discedant. de Or. 121 b, Mihi certum est à iudicijs causisq; discedere. Or. 206 b, Ipse nunquam ab illa acerrima contentione discederem. de Clar. 194 a, Quod potius mihi periculum adeundum, quàm à sperata dicendi gloria discedendū putaui. de Or. at. 105 b, Cum hic iurisconsultus fuerit superior discessurus. de Cla. 185 b, Is omnium qui aderant iudicio discessit probatus. pro Cec. 285 a, Superiorem discedere. pro Font. 276 a, Videte quò descendam iudices, quàm lōgè uidear à consuetudine mea, à cautione & diligentia discedere. Att. 122 b, Modò audiui quartanum à te discessisse. Epistol. 135 b, Omnia sunt incerta cum à iure discessum est. Off. 67 a, Is à fide iusticiaq; discessit. de D. 132 a, Is magnitudine timoris à constantia, atq; à mente, atq; à sepso discessit. de Cla. 190 a, Cælius discessu meo discessit à sese. I. V. 215 b, Si istius hæc tanta iniuria impunita discesserit. Epi. 115 b, Vxor à Dolabella discessit: id est, cum eo diuortium fecit. Or. 202 b, Discedere à re: id est, digredi. I. V. 207 a, Neq; ab argento digitum discedere. Ep. 14 b, Sic enim te existimare uelim, cum à uobis meæ salutis autoribus discesserim, neminem esse cuius officijs me tam esse deuinctum confitear. Epist. 89 a, Cæsaris familiares, cum ab eo discesserint, me habent proximum, &c. Off. 24 a, Cum ab hoc dicendi genere discesseris. Tus. 166 a, Discedere à uita: id est, mori. de D. 100 a, Cum cœlum discessisse uisum est, atq; in eo animaduersi globi. ibi. b, Marsico bello cœlum discessit. & 121 a, Cœli discessus. Tus. 152 a, Qui discedere animum censent. Offi. 59 b, Qui cùm terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatum descendit. I. V. 209 a, Mouere castra ex aliquo loco, & colligere uasa.

DISCEDERE, pro consequi. Att. li. 2, Si possum discedere, ne causa optima in senatu pereat, ego satisfaciā publicanis.

DISCEPTATIO, *onis.* causa, cōtrouersia, lis, iudicium. Of. 26 b, Contentio disceptationibus tribuatur iudiciorū, concionum, senatus. pro Fl. 151 a, Disceptatio & cognitio ueritatis. pro Milo. 105 a, Ipse lator legis cum esset, controuersia nulla facti iuris, tamen disceptationem esse uoluit. pro Deiot. 144 b, Tanta causa, quanta nulla unquam in disceptatione uersata est. Off. 7 b, Duo genera decertandi sunt: unū per disceptationem, alterum per uim. contra Rul. 77 a, Nulla disceptatione, nullo consilio priuata publicare, publica liberare. & 74 a, Vtrum oratio ad eius rei disceptationē deerit? de Or. 100 a, Quæcunq; in disceptationem hominū uenire possunt. & 135 b, Res quæ in dicendi controuersiam aut disceptationem uocatur. & 86 b, Forēses disceptationes iudiciorū aut deliberationū. Of. 13 b, Ex quo fit, ut neq; disceptatiōe uinci se, nec ullo publico ac legitimo iure patiātur.

DISCEPTATOR, *oris.* iudex. de Leg. 185 b, Iuris disceptator, qui priuata iudicet, iudicarue iubeat, prætor esto. pro Cec. 286 a, Quorum alterum persæpe disceptatore domesti co iudicatur. contra Rul. 65 a, Populo Ro. disceptatore uti uolo. pro Fl. 164 b, Populum Ro. disceptatorem non modò non recuso, sed etiam deposco. pro Cæl. 44 b, Vel seueriss imis disceptatoribus M. Cælij uitam me probaturum esse confido. Para. 230 b, Disceptator: id est, rei sententiæq; moderator.

DISCEPTATRIX, *cis.* Ac. 23 a, Dialectica ueri & falsi quasi disceptatrix & iudex.

DISCEPTO, *as.* contendo, decerto, disputo, dijudico, cognosco. de Or. 125 a, Rei sunt omnes quorum de re disceptatur. de Cl. 192 a, Cum de sapientia disceptatur. pro Cor. 68, Qui nonde suo facto, sed de publico iure disceptat. I. V. 116 a, Vt sibi cum palestritis equo iure disceptare liceat. Ep. 149 a, In uno prælio forma reip. disceptat. Ep. 58 a, Videbā quanto periculo de iure publico disceptaretur armis. Epi. 79 a, Non consilijs, nec autoritatibus nostris de iure publico disceptare. Acad. 45 a, Qua de causa definitiones ad omnia, de quibus disceptabatur habebant. pro Mil. 106 a, Et isti est præpositus quæstioni, qui hæc iustè sapienterque disceptet. pro Deiot. 144 b, Si hanc causam in foro dicerem, eodem audiente & disceptante te. de L. 173 b, Feciales bella

disceptando. pro Pl.277 b, Iure & legibus disceptando decertare.)(. Armis dimicare. Tusc.110 a, Cum Academici Stoicorum controuersias disceptarent.

DISCERNO, *nis.* dijudico, distinguo, dispicio, internosco, secerno, diuido. pro Font.278 b, Quid est igitur, ubi discerni stultus auditor à sapienti iudice possit? de Ar.252 b, Cum uxorem sororemq; non discernis. de Vn.109 b, Animus discernit, quid sit eiusdem generis, quid alterius, & cætera diiudicat, &c. quæ distinctio sit inter ea quæ gignuntur, & ea quæ sunt semper eadem. Tusc.250 a, Democritus alba & atra discernere non poterat. Par.236 b, Temperantia duobus modis in rebus commodis discernitur. Ac.7 b, Quo modo ea discerni non poterat à falso.

DISCERPO, *pis.* dilacero, dilanio, diuello, diuido. de Na.7. b, Distractione humanorum animorum, discerpi & dilacerari Deum. Tusc.163 a, Animus nec discerpi, nec distrahi potest. Topic.222 b, Cum res, quæ proposita est, quasi in membra discerpitur. Or.145 a, Aliquæ diuulsa & quasi discerpta contrectare.

DISCESSIO, *onis.*)(. Accessio. Of.54 b, Eorũ neq; accessione melior uita fit, neq; discessione peior. I.A.188 a, Antonius effugere festinans senatusconsultum de supplicatione per discessionem fecit, cum id factum esset antea nunquam. in Anton.206 a, Hæc sententia sic per triduum ualuit, ut quanquam discessio facta non esset, tamen omnes assensuri mihi uiderentur. & 262 a, Si in has sententias meas consules designati discessionem facere uoluissent. Epist 3 a, Facere discessionem.

DISCESSVS, *sus.* profectio, abscessus, abscesio, abitus, abitio. Attic.120 a, Quid perturbatius hoc ab urbe discessu, seu potius turpissima fuga? I.A. 300 a, Post discessum latronis, uel potius desperatam fugam. Att.203 a, Vt me leuarat tuus aduentus, sic discessus afflixit. de Sen.95 a, Sed me ipse consolabar, exiguum non longinquum inter nos digressum & discessum fore. At.145 b, Subitus discessus, & præceps profectio. I.C.98 b, Cum tu discessu cæterorum, nostra, qui remansimus, cæde contentus eras. Epist.16 b, Quod rogas, ut mea tibi scripta mittam, quæ post discessum tuum scripserim, sunt orationes quædam, &c. de D.90 a, O' præclarum discessum, inquit, è uita. de N.30 a, Solis accessus, discessusq;. de Diu.121 a, Cœli discessus.

DISCIDIVM, *dij.* diuortium. de Or.148 b, Hinc illud discidium extitit, quasi linguæ & cordis. alias, dissidium.

DISCINDO, *dis.* dilacero, dilorico. pro Cæl.45 b, Discidit uestem, resarcietur. de Orat.126 b, Cum ista feci, quæ tu, &c. ut discinderem tunicam, ut cicatrices ostenderem. de D.87 a, Ita cotem nouacula esse discissam. de Am.110 a, Tales igitur amicitiæ dissuendæ magis sunt, quàm discindendæ.

DISCINGO, *gis.* Qu.Fr.314 a, Cæsar mihi crede in sinu est, neq; ego discingor: id est, non reijcio, aut diffluere patior.

DISCIPLINA, *næ.* institutum, ratio, institutio. ars, mos, consuetudo. pro Cæl.45 b, Dicet aliquis, hæc igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolescentes? ob hanc causam tibi hunc puerum parens commendauit & tradidit? pro Cæl.43 a, Cuius prima ætas dedita disciplinis fuit, ijsq; artibus, quibus instruimur ad hũc usum forensem. de D.99 b, Senatus decreuit, ut de principum filijs sex singulis Hetruriæ populis in disciplinam traderẽtur. I.V.99 b, Adolescẽtes ei in disciplinã traditi. I.A.161 a, At enim te in disciplinã meã tradideras. Or.198 a, Alia intelligẽdi, alia discendi disciplina est. pro Pom.9 a, Põpeius è ludo atq; pueritiæ disciplina ad exercitum patris, atq; in militiæ disciplinam profectus est. & 14 a, Rhodiorũ usq; ad memoriã disciplina naualis & gloria remanfit. pro Mur.129 a, Illud dico, nullã esse in ea disciplina munitã ad consulatũ uiam. de Di.99 a, Nec quisquam rex Persarũ potest esse, qui non antè disciplinam sciẽtiamq; magorum perceperit. de N.58 a, Vt exerceamur in uenando ad similitudinem bellicæ disciplinæ. in Verr.84 a, Etudire aliquã ad ciuitatis disciplinam. & ibid. Educari in furis disciplina. & ibid. Nõ degenerare à disciplina patris. de Nat. 78, Lacedemoniorum disciplinam à Lycurgo datam. & 7 a, Anaxagoras, qui accepit ab Anaximene disciplinam. & 5 a, Trium enim disciplinarum principes conueniistis. Tusc.246 a, Omnes ferè philosophi omnium disciplinarum. Aca.2 b, Restat unum genus reprehensorum, quibus Academię ratio non probatur: quod grauius ferremus, si quisquam ullam disciplinam philosophiæ probaret, præter eam quam ipse sequeretur. de N.77 a, Respiratione quadam & disciplina designata. de Fi.51 b, Non modò quid nobis probaretur, sed etiam quid à singulis philosophiæ disciplinis diceretur, perfecuti sumus. Ac.3 a, Et ad quãcunq; sunt disciplinã quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxũ adhærescunt. de Clar.186 a, M. Piso quicquid habuit, habuit è disciplina, maximeq; ex omnibus Græcis doctrinis eruditus fuit. &

189 b, Quicquid habuit, id totum habuit è disciplina, instrumenta naturæ deerãt. de Or.99 b, Homo omnium disciplina iuris ciuilis eruditissimus. de Cl.173 a, Spurius doctus ex disciplina Stoicorũ. & ibid. P. Crassus habuit quasdã etiam domesticas disciplinas. & 179 a, Colere disciplinã Stoicam. & 189 a, Hermagoræ disciplina ad orandũ inops. & ibid. Disciplina iuris ciuilis. & 179 a, Disciplina discendi. de Ora.91 a, Sũmus ille doctor istius disciplinæ Apollonius. Or.104 a, Quarũ rerũ fateor magnã multiplicẽq; esse disciplinã. Or. 197 a, Omnes bonarum rerum disciplinæ. de Fi.114 b, Disciplina memoriæ. Ep.83 b, Vt in nostra disciplina est. de D.110 a, Res quarũ est disciplina, ut literæ. Epist.83 a, Ratio uetustæ disciplinæ, quam à patre acceperas. Quin.Frat.293 b, Familia grauis & constans disciplina. Officior.24 a, Quidam parentum disciplina meliores fiunt. de Fin.71 b, Deprauari mala disciplina. pro S.R.38 b, Hominis penè operarij ex Amerina disciplina patris familiæ rusticani. pro Fl.140 a, O' morem præclarum, & disciplinam quam à maioribus accepimus. Br.91 b, Virtutis disciplina melior nulla est. Ora.216 b, Exercitatus bona disciplina. Qu.F.293 b, Hæc institutio atque disciplina potest, &c. pro Dei.149 a, Imitari potius aui mores disciplinamq; debeas. pro Fl.148 a, Nisi nostri mores ac disciplina plus ualerent. pro Rab.96 b, Adeóne ignarus es disciplinæ consuetudinisq; nostræ? pro Quint.Rosc.49 b, Disciplina quæ erat ab hoc tradita, locabat se non minus H-S. CCCLIII. pro Dei.147 b, Nihil factum est, nisi moderatè, nisi quietè, nisi ex hominis grauissimi & sanctissimi disciplina. Ep.8 b, Lentulum in primis imitatione tui fac eruditas: nulla enim erit hac præstantior disciplina. Quint.Fr. 395 b, Studia & artes quæ sunt nobis Græciæ monimentis disciplinisq; traditæ.

DISCIPLINABILIS, *le.* ad Her.16 b, Aut si qua in re cohortabimur aliquem, cuius rei aliquam disciplinabilem scientiam poterimus habere. aliàs, disciplinam scientiamq; poterimus habere, & rectius quidem. nam disciplinabilis, nemo unquam Latinorum dixisse legitur.

DISCIPVLVS, *li.* auditor, qui audit aliquẽ, qui se alicui in disciplinam tradit, tyro. Epi.136 b, Hircium & Dolabellam dicendi discipulos, cœnandi magistros habeo. de Diu.81 b, Panętius doctor Posidonij, discipulus Antipatri. pro Cor. 64 a, C. Marius P. Africani discipulus ac miles. de Nat.61 a, Rudem me discipulum atq; integrum accipe. de D.90 a, Heraclides auditor & discipulus Platonis. de D.126 b, Eudoxus Platonis auditor. Off.54 a, Rutilius Rufus, qui Panætium audiuit: id est, Rutilius Panætij discipulus.

DISCLVDO, *dis.* disiungo, separo. Tusc.152 b, Plato duas partes animæ separare uoluit, iram & cupiditatem, quas locis diseluisit, iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. & 165 a, Plato perturbationes semotas à mente & diseluisas putat.

DISCO, *scis.* percipio, disciplinam accipio, cognosco, perdisco, condisco, arripio, complector, audio, accipio, documentum capio, exẽplum ex aliquo capio, cognitionem accipio, cõprehendo. de Or.111 b, Crassus, quod disci potuit de iure, didicit. de Sen.82 a, Vt ego feci, qui senex Græcas literas didici, quas quidem sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiẽs. de Or.156 a, Qui non citò aliquid discit, nunquã omnino posse perdiscere. Orat.212 b, Est enim hæc non scripta, sed nata lex: quã nõ didicimus, accepimus, legimus, sed ex natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus. de Or.118 a, Rectè igitur de causa discenda nihil præcipiunt: id est, cognoscẽda. de Ora.97 b, Perdiscẽdum est ius ciuile. I.V. 99 b, Dũ est unde ius ciuile discatur. de Orat.131 a, Libet semper discere. pro Qu.10 a, Multa discere atq; dediscere. Ep.135 a. & Ac.53 a, Discere literas apud aliquem. de Sen.82 a, Antiqui discebant fidibus. Epi.33 a, Animaduerti enim, & didici ex tuis literis, te, &c. Offic.21 b, Hominis mens discendo alitur, & cogitando semper aliquid aut inquirit, aut agit. & 33 b, Si discendi labor est potius quàm uoluptas.

DISCOLOR, *oris.* dinersus, dispar, dissimilis, uarius. I.V. 73 b, Vt discolorib. signis sentẽtię iuratorũ hominũ notarẽtur.

DISCORDIA, *diæ.* dissidiũ, dissensio, seditio, odiũ. Tusc.213 b, Discordia est ira acerbior, intimo odio & corde concepta. de Fi.58 a, Ex cupiditatibus odia, dissidia, discordiæ, seditiones, bella nascuntur. de Ami.100 b, Empedocles dixit, quæ in rerũ natura, totoq; mundo cõstarent, quæq; mouerẽtur, ea contrahere amicitiã, dissipare discordiam. & ibid. Nulla est domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma, quæ non odijs ac dissidijs possit euerti. de Ar.256 b, Nec alius discordiarum solet esse exitus inter claros & potẽtes uiros nisi aut uniuersus interitus, aut uictoris dominatus, aut regnum. Offi.17 b, Rem perniciosissimam in ciuitatem inducunt, seditionẽ atq; discordiam. Quin.Fr.264 b, Multas esse in oppidis seditiones, multas discordias. pro Muren.135 b,

Vt odia occulta ciuium, quæ nunc tacitis discordijs continentur, in optimi cuiusq; fortunas erumperēt. de Ar. 254 b, Sit discordiarū finis aliquando. pro Mur. 144 a, Seditionē ac discordiam cōcitare. I. A. 153 a, Sedare discordias. pro Fo. 282 a, Summi duces ciuitatis discordijs consumpti.

DISCORDO, *as.* disideo, discrepo, dissentio cū aliquo, nō cōsentio alicui. de Fi. 58 a, Cupiditates intus in animis inclusæ inter se disident atq; discordant. de Fi. 61 a, Animus à seipso disidens, secumq; discordans.

DISCORS, *dis.* dissentiens, discordans.) (. Concors. contra Rul. 84 b, Non contentione, non ambitione discordes.

DISCREPANS, *tis.*) (. Congruens. de L. 162 a, Oratio uerbis discrepans, sententijs congruens.

DISCREPANTIA, *tiæ.* dissensio, discordia. de Or. 135 a, Ridetur etiam discrepantia, quid huic abest, nisi res & uirtus? Of. 22 b, In actiones omnemq; uitam nullam discrepātiam conferre debemus. Top. 229 a, Discrepantia scripti & uoluntatis. de F. 99 a, Maiorem multò habere Stoicos & Peripateticos rerum omnino discrepantiam, quàm uerborum.

DISCREPO, *as.* discrepans sum, abhorreo.) (. Congruo. At. 23 a, Id à tuis literis, quas ad me de accessu tuo miseras discrepabat. Ep. 25 a, Ex eo quidā suspicati sunt animorū contentione, non opinionum dissensione me ab eo discrepare. de Orat. 153 b, Si qua in re discrepauit ab Antonij diuisione nostra partitio. Of. 29 a, Quæ multū ab humanitate discrepant. pro Pl. 267 b, Sed factum tuum à sententia legis discrepat. Par. 116 a, Quæ tamen multum discrepant ab opinione populari. de Or. 161 a, Non modò cæteruæ atq; conuentus, sed ipsi sibi singuli discrepantes eijciuntur. de In. 80 a, Cū duæ leges inter se discrepant. Offi. 68 b, Et quidem sic hæc duo uerba inter se discrepant, ut tamen unū sonare uideantur. pro Clu. 43 a, Iudicia censorū quandoq; inter collegas discrepare. de L. 162 a, Oratio uerbis discrepans, sententijs congruens. I. V. 260 b, Eadem dicit, nulla in re discrepat. & 134 b, Si quid discrepat, eximunt unum diem. de Fi. 83 b, Facta Epicuri cum dictis discrepant. & 119 b, Hoc discrepat cū illo.) (. Hoc cōuenit cū illo. Of. 29 a, Vt in fidibus, aut in tibijs, quāuis paulū discrepent, tamē id à sciente animaduerti solet. Ep. 76 a, Nec in eo quicquā à meis rationib. discrepabunt tuæ. Ep. 145 b, Nec unquam à tuis consilijs discreparem. Tus. 222 b, Philosophi discrepantes de aliqua re.

DISCRETE, distinctè.) (. Confusè. de In. 52 a.

DISCRETIO, *onis.* de L. 329 D. in Cod. Germ.

DISCRIMEN, *nis.* differentia, delectus, periculum, dimicatio, contentio, interuallum. I. V. 133 b, Itte omnia iura precio exæquauit, omnium rerum delectum arq; discrimen pecunia sustulit. de Natu. 76 b, Deorum iudicio, si uident res humanas, discrimen esse sublatum. de Finib. 121 b, Officia omnia tollūtur, delectu omni & discrimine remoto. pro Pl. 260 b, Non est enim consilium in uulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia, &c. de Fin. 74 a, Totumq; discrimē summi boni in ea comparatione positum putat. pro Cor. 65 a, Sit hoc discrimen inter gratiosos ciues atq; fortes, ut illi, &c. hi, &c.

DISCRIMEN, periculum, dimicatio, contentio. I. A. 209 b, Abducta est resp. in maximum periculum, & extremum penè discrimen. & 189 a, Res in discrimen adducta est, utrum ille pœnas reip. luat, an nos seruiamus. pro Qu. 17 a, Ea res nunc in discrimine uersatur, utrū'ne, &c. pro Pl. 270 b, Etenim uerebatur credo angustias, quasi res in contentionem aut discrimen posset uenire. At. 280 a, Maximo in discrimine resp. uersatur. pro S. R. 21 a, Cum omnium nobilium salus in discrimen ueniret. de Ora. 85 a, Deueni in mediū rerum omnium certamen atq; discrimen. pro Mu. 144 a, In discrimen extremum uenimus. pro Pom. 6 a, & Off. 31 a, In periculum ac discrimen uocari. pro Syl. 182 a, In extremo discrimine ac dimicatione fortunæ. pro Dom. 218 a, Vir sæpe ad extrema reip. discrimina delectus. pro Deiot. 144 a, & Epist. 90 b, Adducere aliquem in discrimē capitis. pro Mur. 137 a, Adduci in discrimen uitæ. pro Sest. 3 a, Obijcere se in discrimen pro aliquo. I. V. 66 a, & Epist. 132 b, Venire in discrimen existimationis suæ. pro Clu. 28 a, Venire in iudiciū ingenij & officij. ad Brut. 90 b, Res existimabatur in extremum adducta discrimen. Epistol. 77 a, Res mihi uidetur in propinquum adducta discrimē. & 96 a, Omnis resp. in meo capite discrimen est habitura. I. A. 259 a, Discrimen totius huius belli in unius uiri fortissimi uita positum est. Acad. 33 b, Erit igitur iam res in discrimen. Epi. 12 b, Iecit quidam casus caput meum quasi certaminis causa in mediam contentionem, dissensionemq; ciuilem, quo in discrimine, &c. At. 99 a, Nunc incido in discrimen ipsum. de N. 59 b, Dij discriminum periculorumq; comites. de Or. 126 a, & de Fi. 99 a, In summū discrimen adduci. At. 75 a, Ostentationes meas in discrimen esse adductas.

DISCRIMEN, interuallum. contra Rull. 83 b, Duo maria pertenui discrimine separata: id est, interuallo.

DISCRIMINO, *as.* distinguo. I. A. 243 b, Hetruriam discriminat Cassia, scilicet uia.

DISCRVCIO, *as.* excarnifico. Atti. 224 b, Discrucior Sestilij fundum à Verberone Curtilio possideri. pro Quin. R. 50 a, Quod enim ipse celeriter arripuit, id cum tardè percipi uidet, discrutiatur. I. A. 255 a, Et si posset, Brutum & Cassium discruciatos necaret.

DISCVMBO, *bis.* accumbo, cubo. Attic. 68 a, Discubuimus omnes præter illam. I. V. 89 b, Discubuimus: id est, cœnandi causa. de In. 63 b, Cœnati discubuerunt ibi: id est, somni capiendi causa.

DISCVPIO, *pis.* Epist. 124 a, Te uidere, & omnia intima cum ferre discupio. Cælij.

DISCVS, *ci.* uas est, quo cibi, ut carnes, & huiusmodi alia in mēsam feruntur: & fortè patina dici potest. Sed hic Cicero discum intelligit, molē quandā rotundam, è saxo, ferro, uel plumbo factam, cuius iactu certabant, ut uires corporis ostentarent, & exercerent. de Or. 110 a, Philosophi, quorū auditores discum audire quàm philosophum malunt, qui simul ut increpuit, philosophum disputantem relinquunt.

DISCVTIO, *tis.* dispello. At. 39 a, Modò cædē timueramus, quam oratio fortissimi senis Qu. Considij discusserat, ea quam quotidie timere potueramus, exorta est. pro Do. 224 a, Cum eorum aduocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti. pro Mu. 144 a, Dij faciant, ut hoc periculum, quod, &c. discutiam & comprimam. I. A. 240 a, Discussa est illa caligo, quam paulo antè dixi, diluxit, patet, uidemus omnia. Qu. F. 313 b, De Comageno rege, quòd rē discussera, mirificè mihi blanditur Appius. de Or. 163 a, Discutiēda sunt ea quæ obscurant, & ea quæ sunt eminentia & prompta sumenda. Ac. 12 b, Discutere captiones alicuius. Asin. Epist. 165 b, Si ad Lepidum uenissem, omnē cunctationem eius discussissem.

DISERTE, ornatè, politè, apertè, dilucidè. de Ora. 88 b, De niq; ut prudētib. disertè, stultis etiā uerè decedere uideare. Aca. lib. 1, Disertè copioseq; dicere. in Ver. Disertè scribere.

DISERTVS, *a, um.* ornatè dicens, oratorius. de Or. 88 a, Reliquas utilitates à disertis & ornatè dicentib. esse constitutas. de Or. 92 b, Disertos cognoui nōnullos, eloquentē adhuc neminē. Or. 198 a, Antonius disertos ait se uidisse multos, eloquentē uerò neminē. de Diu. 102 a, Sed difficultas laborq; discendi disertā negligentiā reddidit. & 125 b, Aliquē esse cōtra se copiosum & disertū. I. A. 179 b, Quasi Rhetor ille te disertū facere posset. pro Cæl. 41 b, Homo disertus. At. 62 b, Disertus epilogus. & Ep. 44 a, Disertæ literæ. & At. 101 a, Disertissima epistola. de Cl. 173 a, Oratio neq; nimis infans, neq; perfectè diserta. de Or. 105 a, Sic orationem illā disertam sibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem non uideri. Orat. 198 a, Ita & doctis eloquentia popularis, & diserтis elegans doctrina defuit.

DISIECTVS, *a, um.* dispersus. At. 120 a, Nos disiecta manu pares aduersarijs esse nō possumus. ad Her. 24 a, Res dispersas & uagè disiectas eligere. Disiecta saxa, in Ar.

DISIICIO, *is.* dispergo. pro C. 45 a, Dede, disijce, per me licebit. Sal. in Ciceronem, 271 a, Idcirco respublica disiecta est eo tempore.

DISIVNCTIO, *onis.* de Pro. 77 b, In disiunctione sententię, coniuncti tamē amicitia manemus. de Ami. 110 a, Statim alienatio & disiunctio facienda est. contra Rul. 69 a, Animorum disiunctio dissensionem facit. pro Sest. 13 a, In tāta disiunctione meorum.

DISIVNCTIO, enunciationis, seu argumētationis genus, cùm una harum ponitur, aut, uel. de N. 15 a, In omnib. disiūctionib. in quib. est aut non ponitur, alterutrū uerum esse. Top. 225 b, In disiunctione plus uno uerum esse non potest. Acad. 24 b, Disiunctio è contrarijs est. de Fa. 147 b, Epicurei dicunt ueras esse contrarijs disiunctiones.

DISIVNCTIO, exornatio Rhetorica, cum eorum de quib. dicimus, aut utrunq;, aut unumquodq; certo concluditur uerbo, &c. ad Her. 32 b.

DISIVNCTVS, *a, um.* procul remotus, distās. pro S. R. 24 b, Quæ uita est maximè disiuncta à cupiditate, & cum officio coniuncta. pro Sest. 27 a, Græci longè à nostrorum hominū grauitate disiuncti. pro Cæl. 48 b, Mores eius longissimè à tanti sceleris atrocitate sunt disiuncti. I. P. 80 a, Tamen ea quæ sunt longissimè disiuncta, cōprehendā. I. P. 99 a, Aetolia procul à Barbaris disiuncta gentibus. de Ar. 256 a, Quorum mentes longè à communi salute disiunctæ sunt. I. V. 228 a, Fōs munitione ac mole lapidum à mari disiunctus. de Or. 86 a, Quod longissimè est ab imperitorum intelligentia, sensuq; disiunctū. de Am. 104 a, Videre iam uideor pop. Rom. à senatu disiunctū. pro Pom. 5 b, Duo loca disiūctissima, maximeq; diuersa. de Ar. Quod ex aliquo disiuncto,

diuersoq; monstro significatum caueremus,id,&c.Epi.6 a, Quoniam interuallo locorum & temporum disiuncti sumus.Acad.17 a,Nihil est disiunctius,ab ea cogitatione,quę, &c.Aca.24 b, Omne quod ita disiunctũ sit,quasi aut etiam, aut non:non modò uerum esse,sed etiam necessarium.

DISIVNGO,*gis*. dijungo, separo,abalieno, distraho, dissidium uel dissensionem facio,abalienationem disiunctionemq; facio.Qu.Fr.296 a,Ordiné de nobis optimè meritũ, nemq; facio.Qu.Fr.296 a,Ordiné de nobis optimè meritũ, & à nobis,& à repub.disiungemus.I.V.273 b, Quasi natura & genere disiuncti sint, qui ita dissident à nobis. I. A. 165 a, Cæsar Pompeium à mea familiaritate disiunxit.Epist.16 b, Nam ab orationib. disiungo me ferè, referoq; ad mansuetiores musas.de Na.5 a,Qui honesta à commodis nõ nomine,sed genere toto disiungerent. de Or.156 a,Sin eos disiungent,hoc erũt inferiores,quòd,&c.pro Syl.178 b,Disiunxit, inquit,eos à colonis.de Di.124 b,Disiungere iumenta.

DISPAR,*ris*. disparilis,impar,dissimilis,diuersus, uarius. p Mu.134 a, Par dignitas, sed dispar fortuna in hoc & in illo fuit.de Pr. 72 b,Et in utriusq; pari scelere disparé cõditionẽ facit.Off.22 a,Sunt his alij multum dispares.de D.127 a,Etenim geminorum formas esse similes,uitam atq; fortunã plerunq; disparem.de Sene.93 b,Animus simplex est, nec habet in se quicquã admistũ dispar sui atq; dissimile. pro Pl. 71 b, Honorum gradus summis hominib. & infimis sunt pares, gloriæ dispares.Or.125 a,Huic autẽ illa dispar adiuncta ratio orationis.Offi.28 a,O` domus antiqua,heu quàm dispari dominario dominũ.de Na.18 b, Disparib.temporib.eadẽ spacia conficere.& 20 b.At motus in utroq; dispares. de Amic.110 b,Dispares mores disparia studia sequũtur.Off.46 a, Non uno modo in disparib. causis affecti esse debemus. Off.24 b,Officia non eadem disparib.ætatibus tribuuntur. I.V.245 b,& Epist. 8 a,Varium ius ac dispar conditio.de In. 66 a, Ex dispari genere culparum.Tusc.235 b,In disparis animantis uitam transire.de Fi. 66 a, Varietas enim latinum uerbum est,idq; propriè quidem in disparib. colorib. dicitur,sed transfertur ad multa disparia,&c.

DISPARATVM,*i*. quod contradictorium indiserti uocãt. Est ausi disparatum in negantib. positũ. de In. 51 b, Disparatum est, quod ab aliqua re, per oppositionem negationis separatur:ut sapere,non sapere.

DISPARILIS,*le*.dispar.de D.97 a,Quæ omnia fiunt ex cœli uarietate,& ex disparili aspiratione terrarum.

DISPARTIO,*tis*.diuido.de Na.79 a, A` dijs immortalibus hominib.dispartiri & diuidi somnia.I.A.215 b, Vt fortunas nostras dispartiat parricidis. Offi.41 a, Aequabiliter prædã dispartire.Aca.11 b,Dispartire aliquid in minima.

DISPARTIOR,*ris*.dispartio.de Leg.179 b,Iureconsulti qđ positũ est in una cognitione,id in infinita dispartiuntur.

DISPELLO,*lis*.discutio.Tusc.161 b,Eademq; philosophia ab animo tanquam ab oculis caliginem dispulit. At. 106 a, Pecudes,quæ dispulsæ sui generis sequuntur greges.

DISPENSATIO,*onis*.procuratio,administratio.in Vat.36 a,Eripueras senatui ærarij dispensationem. pro R.P. 127 a, Rabirius curationem & quasi dispensationem regiam suscepit.At.245 b,Profectionem meam,ut uideo,Erotis dispensatio impedit.

DISPENSO,*as*.dispono,procuro.Attic.170 b, Qui nostras res domesticas dispensauit,neq; adest istic,neq; ubi terrarũ sit,scio.de Or.96 b,Inuenta non solùm ordine,sed etiã momento quodam dispensare atq; disponere.

DISPERDITIO,*onis*.I.A. 189 b, Antonius ad disperditionem urbis uenire conatus.

DISPERDO,*dis*.dissipo.cõtra Rul.61 a, Disperdere ac dissipare possessiones,à maioribus relictas. Epi.66 a,Tot ciues Romanos occidit,arripuit,disperdidit.

DISPEREO,*ris*. contrà Rul. 82 a, An caput uestræ pecuniæ disperire patiemini.

DISPERGO,*gis*.inspergo,respergo,disiicio,dissipo.de Na. 73 a,Puerum interea obtruncat, membraq; articulatim diuidit,peréq; agros passim dispergit corpus.de Or.100 b,Dũ hæc quæ dispersa sunt,coguntur.Aca.30 a,Cur deus morti fera tam multa terra mariq; dispserserit.ad Her.31 b,& de In. 49 a,Exornationes in causa dispergemus.

DISPERSE`, diffusè. I. V. 227 b, Nunc illa omitto,quæ dispersè à me multis locis dicentur. de Inu. 60 a, Res dispersè & diffusè dictæ.

DISPERSIO,*onis*.dissipatio.At.143 a, Dispersione enim cõsulum actio de pace sublata est,quã quidẽ ego meditabar.

DISPERSVS,*a,um*. disiectus, fusus. pro Fl. 152 a, Prædones toto mari dispersi uagabantur.pro Pom. 10 b, Bellum tam longè lateq; dispersum. & 8 a, Membrorũ collectio dispersa.pro Sest. 22 a, Quodam tempore homines fusi per agros ac dispersi uagabantur. Qu.de Pet. 205 a, Vt omnia quæ in dispersa atq; infinita uideretur esse, ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur.ad Her.6 b,Narratio accusatoris suspiciones interiectas & dispersas habere debet.

DISPERTIO,*tis*.dispartio,diuido,distribuo,distinguo.de Orat.152 a,Redeunt rursus ad coniecturam, eamq; in quatuor genera dispertiunt. de Cl.179 a,Dispertire orationem in membra.pro Cl.32 a,Pecuniam illam iudicib. dispertiendam esse.I.V.118 a,Bona uerbo redigenda,re dispertienda.I. C.Cæsar coniuratos municipijs dispertiri iubet. pro Mur. 142 a,Romani homines, qui tempora uoluptatis laborisq; dispertiunt.de Or.100 b,Deinde eorũ generum quasi quædam membra dispertiat.

DISPERTITVS,*a,um*.Epi.59 b, Mihi tecum ita dispertitũ officium est,ut tu,&c.At.145 b,Satius existimo uos dispertitos & in speculis esse.I.V.act.7, A` quib. initia uitæ atq; uictus,legũ,morũ,mansuetudinis,humanitatis, exempla hominib.& ciuitatib.data ac dispersa esse dicuntur.

DISPICIO,*is*.despicio,uideo.de Diu.125 b,Imbecillus animus uerũ dispicere potest.Att.35 b, Si dispicere quid cœpero,scribã ad te.At.97 a,Nunc uelim dispicias res Romanas. Qu.Frat.304 a,& 307 b,Sed ego quid sperem non dispicio. de Fin.134 b, Cum dispicere cœperimus, & sentire quid simus.Tusc.157 b,Tamen acie mentis dispicere cupiebant.

DISPLICEO,*es*.odiosus sum,iniucũdus sum.de Or.97 b, Atq; in ea exercitatione non sanè mihi displicet, adhibet, &c. Atti.118 a,Mihi quæ adhuc acta sunt,displicent.& ibid. Vereor ne tibi mea consilia displiceant. At.210 a,Inhibere illud tuum,quod ualde mihi arriserat,uehementer displicet. Epi.5 a,Est quiddam tertium,quod neq; Selicio, neq; mihi displicebat.de Clar.183 a, Sed mihi placebat Atticus maximè,uel dicam minimè displicebat.pro Dom.224 a,Non ne fieri poterat,ut populo de Cyprio rege placeret? de exulib. Byzantijs displiceret?

DISPOLIO,*as*.despolio,priuo.Anteq.194 b,Qui sunt assecuti summum gradum honoris, non dispoliabuntur honore. I.V.209 b,Vt etiam cum ceteris Siculis dispoliaretur.

DISPONO,*nis*.dispenso,distribuo. de Or.96 b, Inuenta nõ solùm ordine,sed etiam momento quodam atq; iudicio dispensare atq; disponere.de Ora.155 b,Pisistratus Homeri libros antea confusos sic disposuit,ut nũc habemus. Or. 202 b,Verba ita disponunt,ut pictores uarietatem colorũ. Att. 59 a,Postea uerò quã Tyrannio mihi libros disposuit, mẽs addita uidetur meis ædibus.I.A.196 a, Sic uerò erant dispositæ præsidia,ut ab ingressione fori populus propulsaretur. Epi.163 a,Qui locis omnib. dispositi scrutabantur tabellarios. I.V. 86 a, Signa ad columnas & omnib. intercolũnijs disposita sub dio uidimus.ad Her.30 a,Videndum est cuiusmodi rationem in disponendo habere conueniat.

DISPOSITE`, distinctè.I.V.220 a,Non possum dispositè istum accusare.

DISPOSITIO,*onis*.distributio,ordo,collocatio, *εὐταξία*. de In. 44 a, Dispositio est rerum inuentarum in ordinem distributio.ad Her.1 a,Dispositio, est ordo & distributio rerum,quæ demonstrat quid quibus in locis sit collocãdum. & 19 b,Hæc autem dispositio locorum tanquam instructio militum,facilè in dicendo,ficut illa in pugnando párere poterit uictoriam. de Orator. 124 b, Ordo ac dispositio argumentorum. & ibidem: Ratio ordinis & disponendarum rerum.

DISPOSITVS,*a,um*.distinctus.de Ora.151 b,Sed ita distinctũ,ut sint quasi in ornatu disposita quædam insignia & lumina. Qu.de Pet. 208 a, Fac ut planè ijs in rebus descriptũ ac dispositum suum cuiq; munus sit.pro Mu.131 a,Nunc de studijs ad honorem dispositis loquor. pro S. R. 40 b, Aptã & ratione dispositam se habere existimant.

DISPVTATIO,*onis*.Epi.16 b,Scripsi etiam Aristoteleo more tres libros,in disputatione & dialogo de Oratore.de Orat.li.3,Disputatio,exornationis species.Aca.ed.1.li.2,Disputatio copiosa, sed paulò abstrusior. ibid. De hac una re unius dici disputatio. de Fin. lib.5, Disputatio litigiosa.de Fi.lib.2,Disputatio splendida.de Fin.lib.1,Disputationi interesse.de Fini.lib.1, Negat opus esse ratione neq; disputatione.Acad.ed.2.lib.2, Non quæro rationes eas quæ ex coniectura pendent,quæ disputationib.huc & illuc trahuntur, nullam adhibent persuadendi dignitatem.de Ora.85 a,Soles q; nonnunquam hac de re à me in disputationibus nostris dissentire.de Ora.101 a,Infinitæ concertationumq; plenæ disputationes. Offic.40 b, Alia est illa,cum ueritas limatur in disputatione subtilius.

DISPVTATOR,*oris*.dialecticus. Offi.1 b, Demetrius Phalereus disputator subtilis,orator parum uehemens.

DISPVTO,*as*. dissero,ture & legibus disceptando decerto, dico. de Nat.79 a,Quæ disputaui,disserere malui,quàm iudicare.At.146 a, Multa disputas huic sententiæ cõuenientia. de Or.94 a,Neq; hęc in eã sententiam disputo,ut homines,

&c.

&c. I. A. 250 b, Eas literas dum recito, dumq; de singulis sententijs breuiter disputo, quæso attendite. Ep. 37 a, Idq; me arbitror pro tribunali multis uerbis disputauisse. Epi. 37 a, Qui hæc disputant: id est, dicunt. Epi. 110 a, Quæ sunt à me in secundo libro per Antonij personam disputata. de Orat. 127 a, Genus illud de quo antè disputaui. & 97 b, Disputare de omni re in contrarias partes. & 110 a, Disputare de aliqua re cum aliquo. de Finib. 55 a, Sed & argumentandum & accuratè disserendum, & rationibus conquisitis de uoluptate & dolore disputandum putant. de Fin. 90 b, Subtile ac spinosum disputandi genus. Tus. 233 b, Acutè disputantis est, uidere quid cuiq; dicendum sit. Tusc. 194 a, Itaq; non inscitè Dionysius ad ea disputat, quæ apud Homerũ Achilles quæritur, hoc (ut opinor) modo. Tusc. 237 a, Neq; ego ullam in partem disputo.

DISQVISITIO, *onis*. inquisitio, inuestigatio. de Arusp. 246 b, Ad facinoris disquisitionem interest adesse quamplurimos. pro Syl. 182 a, In magnis disquisitionibus, repentinisq; periculis uitam uniuscuiusq; esse testem. ad Heren. 14 a, Pro argumento sumere, quod in disquisitione positum est, uitiosum est.

DISRVMPO, *pis*. diuido, rumpo. Offic. 56 a, Si propter suum quisq; emolumentum spoliet aut uiolet alterum, disrumpi necesse est humani generis societatem. de D. 117 a, Nubis tenuissimam quamq; partem diuidere atque disrumpere. in Vat. 32 a, C. Cosconius noster, quem disruperis cum ædilitium uides. Att. 65 a, Disrumpuntur ij, qui me posse aliquid doluerunt. pro Dom. 233 a, Quare disrumpatur licet ista furia, bis seruaui, &c. Attic. 66 b, Disrumparis licet. Att. 109 b, Disrumpor dolore.

DISSEMINO, *as*. dispergo, disipo. pro Ar. 191 b, Ego uerò omnia, quæ gerebam, iam tum in gerendo spargere me, ac disseminare arbitrabar in orbis terræ memoriam sempiternam. pro Plan. 271 a, Vos oro iudices, ne fictis auditionibus, ne disseminato disperso q; sermoni credatis. I. C. 119 a, Latius opinione disseminatum est hoc malum, manauit non solùm, &c. I. A. 173 b, Tot res tam dispositè, tam distantibus in locis positæ

DISSENSIO, *onis*. disidium, contentio. Or. 105 a, Quibus in causis omnibus fuit inter peritissimos homines summa de iure dissensio. Qu. F. 309 b, Vehementer interfuit reipub. nullam in eiusmodi causa dissensionem esse. contra Rul. 99 a, Non potestatem dissimilitudo, sed animorum disiunctio dissensionem facit. pro Syl. 178 b, Vt disidio ac dissensione facta posset, &c. Offic. 18 a, Qualis fuit inter P. Africanum & Qu. Metellum sine acerbitate dissensio. & 63 a, Hæc est illa, quæ uidetur utilium fieri, cum honestis sæpe dissensio que iudicanda sunt. Att. 15 a, Non dissensione ac disidio uestro, sed uoluntate ac iudicio tuo. de Cl. or. 181 a, Itaq; nunquam de bono oratore, aut non bono, doctis hominibus cum populo dissensio fuit. de Fin. 123 a, & Ep. 8 a, De isto magna dissensio est. de N. 2 a, Qui deos esse dixerunt, tanta sunt in ea rietate ac dissensione constituti, ut, &c. pro Mar. 15 b, Inter me & alium quempiam dissensio est. contra Rul. 88 a, Commouere nouam dissensionem. & 87 a, Tumultus & dissensio ciuium.

DISSENTANEVS, *a, um*. (. Consentaneus. Part. 230 a, Vt ea quę sunt ipsi contrariõue eius, aut similia, aut disimilia, aut consentanea, aut dissentanea.

DISSENTIO, *tis*. disideo, discrepo, inter me & aliũ quempiam dissensio est, in alia uolũtate uel opinione sũm, in alia omnia eo uel discedo. de N. 2 a, Res nulla est, de qua tantopere nõ solùm docti, sed etiam indocti dissentiant. & 3 a. de Ora. 85 a, Solesq; nõnunquam hac de re à me in disputationibus nostris dissentire. Or. 218 a, Aristoteles pæana ut optimũ probat, à quo dissentio. pro Fon. 280 a, Galli à cæterarum gentium more ac natura dissentiũt. I. C. 116 a, Dissensit M. Lepidus Qu. Catulo. de Fin. 81 b, & 132 a, Græci maledictis insectantur eos à quibus de ueritate dissentiũt. de Fi. 68 a, Illi inter se dissentiũt. I. A. 244 b, Ciues inter se grauissimè dissentientes. Of. 67 a, Ego etiam cũ Catone meo sæpe dissensi. ad Her. 4 a, Cũ uidetur scriptoris uolũtas cum scripto dissentire. de Arus. 256 b, Sylla dissentit cum Mario. pro Syl. 178 b, Dissentire cum aliquo de aliqua re. Tusc. 215 a, Vitiositas est affectio in tota uita incõstans, & à seipsa dissentiẽs. de Fin. 106 b, Stoicos à Peripateticis non uerbis, sed uniuersa re & tota sententia dissentire. de Nat. 1 a, Aliquos in magna uarietate ac dissensione constitutos esse.

DISSERO, *ris*. disputo, dico. de N. 79 a, Quæ disputaui, disserere malui quàm iudicare. de Ora. 109 b, Cæsar dicebat te permulta cum Antonio de eloquentia disseruisse. & 89, a, Hæc ego cum ipsis philosophis tum Athenis disserebam. pro Fl. 155 a, Sed de hoc teste disseruit & subtiliter & copiosè Qu. Hortensius. Epist. 186 b, Quod pluribus uerbis in senatu disserui, & dixi in concione. de Fi. 55 a, Sed & argumentandum, & accuratè disserendum, & rationibus conquisitis de uoluptate disserendum putant. Att. 137 a, Disserens in utranq; partem. Ora. 123 a, Dialectica ars disserendi, & uera ac falsa dijudicandi. de Fin. lib. 1, Disserentium inter se reprehensiones non sunt uituperãde. de N. d. li. 1, Dissero breuius quàm causa desiderat. de Am. C. Lælij persona uisa est idonea fuisse, quæ de amicitia ea ipsa dissereret. de Fin. lib. 2, Vt inter quos disseritur conueniat. Tusc. li. 1, In utráq; partem multa disseruntur. de Am. Quæ inter me & Scipionẽ de amicitia disserebantur. de Fin. li. 1, Disseretur inter principes ciuitatis. Acad. ed. 1. lib. 2. Et rem idoneam de qua quæratur, & homines dignos quibus cum disseratur, putant.

DISSIDEO, *des*. *diſsedi* & *diſsidi*. dissentio, discordo.) (. Congruo. I. V. 273 b, Quasi natura & genere disiuncti sint, disident à nobis animo & uoluntate. Anteq. 195 b, Hostes, qui in bello disident uoluntate, dimicãt armis. de Or. 96 a, Ita à sententia scriptum disideat. Of. 34 a, Temeritas, quæ à sapientia disidet plurimùm. de Clar. 185 a, Nisi Quin. Cæpio nimis equestri ordini deditus, à senatu dissedisset. pro Sest. 12 b, Consules à Tribuno plebis post interitũ meũ disidẽt qui, &c. Ac. 33 b, Definitio summi boni, de qua qui disidẽt, de omni ratione uitæ disident. At. 7 b, Quinimo inter se leuiter disident. Attic. 105 a, Non rectũ me in tantis rebus à Pompeio disidere. de L. 166 b, Hi de re una solùm disidẽt, de cæteris mirificè congruunt. de Fat. 149 a, Aliquos uerbis non re disidere. pro Mar. 135 b, Non consilijs solùm & studijs, sed armis etiam & castris disidebamus. de Amic. 95 b, Cũ P. Sulpitius capitali odio à Q. Pompeio disideret. pro Cor. 61 a, Odio quodam atq; disidio disidere ab aliquo. Ac. 36 a, Chrysippus cum Cleãte doctore suo quàm multis rebus disidet. ad Her. 8 b, Cum uolũtas scriptoris cum scripto disidere uidetur. in Ant. 233 b, Non cum homine, sed cum causa disideo. de Fin. 61 a, Disidere à seipso, secumq; discordare. & 106 b, & 58 a, Cupiditates intus in animis inclusæ inter se disident atq; discordãt. de N. 2 a, Opiniones uariæ atq; inter se disidentes.

DISSIDIVM, *dij*. dissensio, diuortium. pro Cl. 58 a, Sæpe fieri diuortia, atq; affinitatũ disidia uidimus. pro Syl. 178 b, Vt hoc disidio ac dissensione facta, oppidum in potestate posset habere. Atti. 15 a, Non dissensione ac disidio uestro, sed uoluntate ac iudicio tuo. pro Cæl. 43 b, Magnũ odium uideo cum crudelissimo disidio extitisse. pro Cor. 61 a, Odio quodam atque disidio disidere ab aliquo. de Am. 110 b, Ne qua amicorum disidia fiant. Acad. 47 a, Doce quod & qua de causa disidium factum sit, ut uideamus satis ne ista sit iusta defectio. de Fin. 58 a, Odia, disidia, discordiæ, &c. de Ar. 254 a, Disidium optimatium. pro Dom. 232 a, Defleui coniugis miseræ disidium. in Ant. 169 a, Is desiderium tui disidij ferre non poterat. Att. 250 a, Iulia non uult amplius ferre, constitutum enim est disidium.

DISSIMILIS, *le*. dispar ab aliquo, uel cum aliquo disimilitudinem habẽs. de Or. 116 a, Existimãt artificium esse hoc quoddã nõ disimile cæterorũ. de Cla. 191 a, P. Crassus disimilis cæterorũ Crassorũ. Item: Tum excitatũ, si nõ tam acerbũ odiũ, attamẽ aut odij, aut inuidię nõ disimilis offensio. de Fi. 134 a, Stirpiũ educatio quędã & perfectio est, nõ disimilis animãtium. Ora. 220 a, Numerus omnium disimillimus. I. A. 171 b, Antonius saturauit de sanguine disimillimorum sui ciuiũ. pro Do. 237 a, Aliquis meî disimillis. & ibid. Aliquis simili is tius. Ep. 146 b, Qui te ab impiorũ ciuiũ tui disimillimorum societate seiũgas. de Fi. 109 b, Hoc si exposĩtũ, disimile est superiori. At. 64 a, Nulla uis est naturæ, ut sui disimilia possit effingere. de Cl. 183 b, Quid tam disimile quàm Cotta Sulpitio? pro Syl. 186 b, Et erat huic iudicio longè disimilis illa cõtentio de Fi. 139 b, In his uerò æta tibus, quis est tam disimilis homini, qui non, &c. de Cl. 191 b, Quid est tam disimile, quàm Demosthenes & Lysias. de Cl. 191 b, Qui sunt inter se disimiles, & aliorum. de Or. 145 a, Res disimiles inter se, quæ tamen cõsimili laude dignentur. de Or. 120 a, Cum inter uos in dicendo disimillimi sitis. Postq. 203 a, In officio persoluendo disimilis ratio pecuniæ debitæ est. pro Plan. 273 a, Disimilis est pecuniæ debitio & gratiæ. de D. 127 b, Eos qui nascuntur eodem tempore posse in disimiles incidere naturas propter cœli disimilitudinem. Epi. 8 a, Gaudeo tuã disimilem fuisse fortunam. I. C. 106 a, Diuersa Catilinæ studia in disimili ratione. pro Mur. 136 b, Quam turbã disimillimo ex genere distinguebãt homines percusi Syllani temporis calamitate.

DISSIMILITER. disimili ratione. contra Rul. 72 b. & ad Her. 10 a, Res disimiliter iudicatæ. & de Fin. 66.

DISSIMILITVDO, *nis*. uarietas, distãtia, differẽtia. de Am. 110 a, Morũ disimilitudo dissociat amicitias. pro Cor. 61 a, Disimilitudo ciuitatum uarietatẽ iuris habet maximam.

de D.128 b, Dissimilitudo locorum dissimiles hominũ procreationes habet. de Ora.107 a, Ius ciuile hanc habet ab illis rebus dissimilitudinem, quòd uox & gestus, &c. iuris autẽ utilitas, &c. Ep.25 a, Genus institutorum meorum dissimilitudinem habet cum illius administratione. de Diui. 128 a, Quarum rerum tantæ dissimilitudines sunt, ut alia Romæ, alia Tusculi eueniat sæpe tempestas. de Fin.128 b, Est etiam alia cum ipsis artibus sapientiæ dissimilitudo. de Fat.141 b, Quo tam tantum natura à natura distat, quid mirũ est has dissimilitudines ex differentibus causis esse factas. Offic. 21 b, Vt enim in corporib. magnæ dissimilitudines sunt, sic in animis existunt maiores uarietates. & 22 b, Innumerabiles aliæ dissimilitudines (sunt naturæ morumq; minimè uituperandorum. de Leg. 162 a, Nulla dissimilitudo est in genere. de Clar.191 b, Videat ne ignoret & gradus, & dissimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum.

DISSIMVLANTER. obscurè.) (. Apertè. de Or.122 a, Id tamen dissimulanter facere, prudentia est. de C.190 a, Numeri non apertè & eodem modo, sed uariè dissimulanterq; cõclusi. Epist.5 b, Cæteri sunt partim obscurius iniqui, partim non dissimulanter irati.

DISSIMVLANTIA, *tiæ.* ironia, dissimulatio. de Or. 134 a, Socratem opinor in hac ironia dissimulantiaq; longè lepõre & humanitate omnibus præstitisse.

DISSIMVLATIO, *onis.* dissimulantia, ironia. de Or. 133 b, Dissimulatio est cùm alia dicuntur ac sentias. & 141 a, Aliquando euolutus es illis integumẽtis dissimulationis tuæ. de Or.162 a, Tum illa, quæ maximè quasi irrepit in hominũ mentes alia dicentis ac significantis dissimulatio. Off.64 a, Ex omni uita simulatio dissimulatioq; tollenda est. Ac.5 a, Socrates autem de seipso detrahens in disputatione, plurimum tribuebat ijs, quos uolebat refellere: ita cum aliud diceret atq; sentiret, libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Græci εἰρωνείαν uocant, quam ait etiam in Africano fuisse Fannius. (ruin.

DISSIMVLATOR, *oris.* de Or.li. 2, Dissimulatores studio-

DISSIMVLO, *as.* occulto, conniueo. Attı.118 b, Dissimulare enim non potero, mihi quæ adhuc acta sunt, displicere. pro Cl.28 b, Neq; id obscurè ferebat, nec dissimulare poterat. p Domo 237 b, Non dissimulo me nescire ea, quæ etiam si scirem, dissimularem. pro Planc.274 b, Cæteri uera beneficia etiam minora dissimulant, ne obligati esse uideantur. pro Sest.10 b, Dissimulare aliquid silentio. Epist.148 a, Multa & simulaui inuitus, & dissimulaui cum dolore I.C.103 a, Nõnulli sunt, qui ea, quę uident, dissimulant. pro Mur.133 b, Etiam illos qui dissimulant, non solum eos qui fatentur. Of. 21 b, Si quis est paulò erectior, occultat & dissimulat appetitum uoluptatis. pro S.R.31 b, Tenuitas hominis dissimulari nõ potest: id est, dissimulando negari. At.16 a, Fingere, dissimulare, & obtegere. Oct. 329 b, Vt ista dissimulare possit.

DISSIPABILIS, *le.* dissolubilis. de N.65 b, Aer natura cedens est maximè & dissipabilis.

DISSIPATIO, *onis.* dissolutio. de N.15 b, Epicurus corporũ concretionem fugit, ne interitus & dissipatio cõsequatur. Att.197 a, Dissipatio pecuniæ publicæ. I. A. 248 a, Tantã ei pecuniam decreuistis, quantã ex bonis patrijs in prædæ dissipatione inimicus uictor redegisset. in An. 248 a, Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine deposco.

DISSIPATVS, *a, um.* dispersus, dissolutus. pro Sest. 22 a, & Tusc.161 a, Homines dissipatos unum in locum congregare. pro Domo 216 a, Depulsis ac dissipatis copijs hostium. Att.243 a, Prorsus dissolutum offendi nauigium, uel potius dissipatũ. de Cl.184 a, Curio cùm tardus in cogitando, tum instruendo dissipatus fuit. Postquam.209 b, Aliquis fractus & propè dissipatus.

DISSIPO, *as.* dispergo, disperdo, dissoluo, diffundo, consumo, conficio, distraho. de Nat.33 b, Ignis quocunq; inuasit, cuncta disturbat ac dissipat. de Or.129 b, Nihil supereſt, libidines totum dissipauerunt. pro Sest.28 a, Euersa domus est, dissipati liberi, rapta coniux. I.P.99 b, Illi statuam istius deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant. Postquam. 202 a, Mihi, quod potuit sceleratorum furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipauit. Tus.152 a, Qui discedere animũ censent, alij dissipari statim, alij diu permanere, alij, &c. de Diui.96 a, Simia omnia, quæ erant ad sortem parata, disturbauit, & aliud aliò dissipauit. in Vat.36 a, Subsellia dissipauit, urnas deieuit. de Diuin.122 b, Simia urnam euertit, sortes dissipauit. pro Pom.3 a, Medeam prædicant in fuga fratris sui membra in ijs locis, quà se parens persequeretur, dissipauisse. Epist.23 b. Capere, occidere, & dissipare hostes. & 190 a, Dissipare classem. Tus.152 a, Animũ dissipari, dissolui, & interire. Or. 220 a, Facilius est apta dissoluere, quàm dissipata connectere. contra Rull.61 a, Disperdere ac dissipare patrimoniũ. & 84 a, Effusis ac dissipatis fluctibus uestris. Ep.53 a, Habemus etiam rationem rei familiaris tuæ, quam dissipari nolumus. Ep.56 b, Dissipare fortunas. de Nat.74 b, Postremò à parco patre quod sumas, quanto dissipas libẽtius. de Am. 100 a, Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. p Plan. 27 a, Maledicto nihil facilius emittitur, nihil latius dissipatur. pro Fl.149 a, Distributis partibus sermo est tota Asia dissipatus, Cn. Pompeium, &c. de Ora.100 b, Omnia, quæ sunt conclusa nunc artibus, dispersa & dissipata quondam fuerunt. I.A.261 a, Dissipare famam uel rumorem. I.V.79 b, Cũ istius amici sermones huiusmodi dissipauissent, me, &c. de Or.88 a, Genus hominum in montibus & syluis dissipatũ. & 121 b, Ius ciuile, quod nunc fusum & dissipatum est, in certa genera cogere, & ad artem facilè redigere.

DISSOCIO, *as.* disiungo. de Amicit.110 a, Morum dissimilitudo dissociat amicitias. de Ora.149 b, Postea dissociati à Socrate, diserti à doctis. At.65 a, Dissociatis animis ciuium.

DISSOLVBILIS, *le.* dissipabilis.) (. Indissolubilis. de N.65 b, Animal mortale, dissolubile, & diuiduum est. & 6 a, Coagmentatio dissolubilis.

DISSOLVO, *uis.* rescindo, ære alieno me libero. I.A.156 b, In maximis rebus, id est, in legibus, acta Cæsaris dissolui ferendum non puto. pro Dom.223 a, His uerbis scripta est ista p scriptio, ut scipsa dissoluat. in Ant.156 a, Ea lege omnes iudiciariæ leges Cæsaris dissoluuntur. pro Syl.177 b, Dissoluere æs alienum. prò Qu.3 a, Per te C. Aquili decidit Quintius, quod liberis Scapulę dissolueret. in Ver.187 b, Pecuniam tenere, nequicquam ulli dissoluere. Att. 234 b, Tibi assentior maiorem eius πρᾶξιν fore, si mihi quod debet, dissoluerit. Att. 261 a, Illi turpe erit eo nomine, quod satisdare debeat, procuratores eius non dissoluere. Tusc. 170 a, Ego uerò Lycurgo maximam gratiam habeo, qui me à pœna malectauerit, quam sine mutatione, & sine uersura possum dissoluere. Officior.57 a, Quam si ad se quisq; rapit, dissoluetur omnis humana consociatio. pro Quint.3 a, Facilius est apta dissoluere, quàm dissipata connectere. Orator. 220 a, Compositi oratoris bene structam collo cationem dissoluere permutatione uerborum. & ibidem b, Isti ut est in pro uerbio, scopas (ut ita dicam) mihi uidentur dissoluere. de Se.92 a, Opus ipsa suum eadem quæ coagmentauit, natura dissoluit. de Vn.202 a, Indissolubiles quidem esse non potestis, non tamen dissoluemini. Officior. 75 a, Fraus constringit, non dissoluit periurium. pro Cec.286 a, Id iam mala cõsuetudine dissolutum est. pro Mu.139 b, Misericordia commotus ne sis, etiam in dissoluenda seueritate. de Le. 175 b, Quod institutum peritè à Numa posteriorum pontificum negligẽtia dissolutum est. contra Ru. 73 a, Interea dissoluãt iudicia publica, de consilijs aduocent quos uelint. in Verr. 246 a, Pecuniamq; ex S.C. & ex lege dissoluerãt. de Or. 100 b, Ars quæ rem dissolutam & diuulsam conglutinaret, & ratione quadam constringeret. pro S.R.37 a, Dissoluere amicitiam. & p Qu.R.51 a, Dissoluere societatẽ. Tusc.153 a, Dissolui, dissipari, interire. Acad.19 a, Chrysippus multa contra sensus, quæ in consuetudine probantur, dissoluit. de N. 63 a, Illa autem, quæ Carneades afferebat, quem ad modũ dissoluitis? de Orat.123 a, & ibi. &c. Dialectici multa inueniunt, quæ non possunt ipsi dissoluere. de D.110 b, Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocant, Dialectici dicent.

DISSOLVTE, remissè, indulgenter, negligenter, ignauè. Att. 228 a, Ei nec crudeliter quicquam eripui, nec dissolutè quicquam remisi. I.A.239 a, Factum clementer.) (. Factum dissolutè. pro Cec.205, Ius suum dissolutè relinquere. I. At 205 b, Res confecta est minus quidem illa seuerè quàm decuit, non tamen omnino dissolutè.

DISSOLVTIO, dissolutum, exornatio est, quæ coniunctionibus uerborũ è medio sublatis, separatis partibus effertur, &c. ad Her.33 b.

DISSOLVTIO, *onis.* de Leg.162 a, Mors est dissolutio naturę. I.V.231 a, Hi qui post iudiciorũ dissolutiones ędiles facti sunt. de Fi.86 a, Quæro autem quid sit, quòd cum dissolutione, id est, morte, sensus omnis extinguatur. I. A. 157 a, Hæc utrum tandem lex est? an legum omnium dissolutio? pro Cl.18 a, Dissolutio criminum ab oratore quæritur. ad Her.1 b, Cõfutatio est contrariorum locorum dissolutio. Ep.61 b, Si humanitas appellanda est, in acerbissima iniuria remissio animi & dissolutio. Part.231 b, Dissolutionib. relaxare constructionem.

DISSOLVTVS, *a, um.* nimium remissus, negligens, effœminatus. Br.91 b, Nec dissolutum à te quicquam homines expectant, nec crudele. I.V.237 a, Crudelis in animaduertendo, dissolutus in permittendo. I. V.184 b, Verres negligens ac dissolutus. & 176 b, Vir omniũ dissolutissimus. pro Qu. 6 b, Dissolutus in re familiari ac negligens. & 7 a, Dissolutus, profusus, perditus nepos. Tus.221 a, & 218 a, Adolescens perditus

perditus & dissolutus. Att. 274 b, Ne tua liberalitas dissolutior uideatur. Off. 20 a, Negligere quid de se quisq; sentiat, non solum arrogantis, sed omnino dissoluti. pro S.R. 23 b, Dissoluto animo esse. pro Fl. 150 a, Dissoluta Græcorũ consuetudo & impudens licentia. contra Rul. 77 a, O consilia dissoluta & perdita. I.V. 177 a, Iudiciũ dissolutũ, perditum, nummariũ. Att. 18 b, Nihil populare ac dissolutũ. Or. 216 a, Alterum nimis uinctum.)(. Alterum nimis dissolutum. Att. 243 a, Dissolutum offendi naufragiũ, uel potius dissipatum. pro Cec. 287 a, Dissoluta argentaria. de Fin. 86 a, Quod dissolutum sit, id esse sine sensu.

DISSOLVTVM, *ti.* dissolutio, de qua *p*ximè. de Ora. 162 a.

DISSVADEO, *des.* deterreo. contra Rul. 86 b, Quis unquã tam secunda coucione legem Agrariã suasit, quã ego dissuasi: si hoc dissuadere est, ac nõ disturbare ac peruertere. Top. 238 a, Dissuadentibus aut utilitas labefactanda est, aut efficiendi difficultates efferẽdæ: neq; alijs ex præceptis, sed ijsdem ex suasionis locis. Off. 72 a, Non modò non censuit captiuos remittendos, uerùm etiã dissuasit. & 74 a, Cũ præsertim de captiuis dissuasurus esset.

DISSVASIO, *onis.*)(. Suasio. pro Cl. 47 a, Dissuasio rogationis eius, quæ contra coloniam Narbonensem ferebãtur. ad Her. 1 a, Deliberatiuum genus est, quod habet in se suasionẽ & dissuasionem.

DISSVASOR, *oris.* de Ora. 131 a, Dissuasor legis.)(. Autor legis. At. 282 b, Auster quasi dissuasor consilij mei.

DISSVAVIOR, *aris.* suauior, osculor. Epi. lib. 16. 267 a, Ego uos uidebo, tuosq; oculos etiam si te ueniens in medio foro uidero, dissuauiabor. Qu. Frat.

DISSVO, *is.* sensim paulatimq; dissoluo. de Am. 110 b, Tales igitur amicitiæ dissuendæ magis sunt, quàm discindendæ. Off. 34 b, Amicitiam magis decet sensim dissuere, quàm repentè præcidere.

DISTANS, *tis.* disiunctus, diuersus. Or. 201 b, Naturæ uariæ & uoluntates multum inter se distantia effecerunt genera dicendi. I. A. 173 a, Tot res tam dissipatæ, tam distantibus in locis positæ.

DISTANTIA, *æ.* differentia, discrimen. de Am. 110 a, Tantã est inter eos, quanta maxima esse potest, morum studiorumq; distantia.

DISTENTVS, *a, um.* occupatus, impeditus. At. 146 b, Intelligo te distenti simum esse, qua de Buthrotijs, qua de Bruto. de N. 79 a, Diuina prouidentia distenta cœlum uersans, terras tuens, maria moderans. Att. 150 a, Breuitate epistolæ scire poteris cum ualde esse distentũ. Qu. Fra. 327 a, Et si distentus tum opera, tum animo fum multo magis.

DISTERMINO, *as.* separo, disiungo. in Ara. Quas interualum binas disterminat unum.

DISTINCTE. dispositè, distributè. de Orat. 147 b, Distinctè, explicatè, abundanter, & illuminatè dicere. Tusc. 176 a, Qui profitentur se neq; distinctè, neq; distributè, neq; eleganter, neque ornatè dicere. de Le. 163 a, Articulatim distinctéque dicere. Orator. 205 b, Partitè, definitè, distinctéq; dicere. I. A. 276 b, Num conturbo te? non enim fortasse satis quæ distinctius dicuntur, intelligis.

DISTINCTIO, *onis.* distributio, interpunctio, dissimilitudo. de Leg. 172 a, Lex est distinctio iustorum & iniustorum. de Vn. 196 a, De his igitur, quæ diximus, hæc sit prima distinctio. & 199 b, Animus dijudicat quæ distinctio sit inter ea quæ gignuntur, & ea quæ sunt semper eadem. Offic. 21 a, Facilis est distinctio ingenui & illiberalis ioci. de Fin. 55 b, Facilis & expedita distinctio. de Or. 160 a, Numerus in continuatione nullus est, nam distinctio numerum conficit. & 162 b, Eiusdem uerbi crebrius positi quædã distinctio. Ora. 219 b, Oratio non spiritu pronunciantis, nec interductu librarij, sed numero coacta debet insistere. de Fin. 62 a, Distinctio ueri & falsi. de Di. 135 a, Quæ est tandem ista distinctio, quæ uera, quæ falsa habet? de Fat. 149 a, Causarũ distinctio ac dissimilitudo. Att. 273 b, & 274 a, Sed illam distinctionẽ tuam nullo pacto probo, scribis enim, &c. de N. 29 a, Distinctio omnium siderum.

DISTINCTVS, *a, um.* interpunctus. Or. 201 b, Distincta alios & interpuncta, interualla, moræ, respirationesq; delectant. de Som. 129 a, Illi autem octo cursus septem efficiunt distinctos internallis sonos. de Orat. 89 a, Oratio artificio quodam & expolitione distincta. pro Fla. 151 b, Regio, quæ mari cincta & portubus distincta esset. de Or. 138 b, Narratio distincta personis, interpuncta sermonib. de Natu. 45 a, Cœlum astris distinctum & ornatũ. & 46 a, Littora distincta tectis & urbibus. I. V. 214 a, Pocula gemmis clarissimis distincta id est, ornata.

DISTINEO, *nes.* impedio, impeditum teneo. pro S.R. 22 a, & Att. 8 b, Sylla tot tantisq; negocijs distentus est, ut respirare liberè non possit. Epi. 96 b, Nos hic multitudine & celebritate iudiciorum ita distinemur, ut quotidie uota faciamus, ne intercaletur. At. 37 b, Ex eo colligere poteris, quã ta occupatione distinear. Epist. 201 a, Nam antea distinebar maximis occupationib. I. A. 245 a, Metuendum est, ne imperita multitudo per me pacem distineri putet. pro Pl. 276 a, Distineor tamen, & diuellor dolore.

DISTINGVO, *guis.* separo, disiungo, secerno, discerno, interpungo, uario. Par. 121 b, An tu ciuem ab hoste natura aũ loco, non animo factisq; distinguis? & 120 a, Causa igitur hæc, non natura distinguit. I.V. 220 b, Sed ea quo pacto distinguere ac seperare possim, nescio. de Leg. 160 b, Agnationibus familiarium distinguuntur status. de Fat. 145 a, Rursus autem distinguendum est, & ita dicendum, ipsius indiui dui hanc esse naturam, ut, &c. I.P. 94 b, Græcus primò distinguere atq; diuidere illa quemadmodum dicerentur. Off. 19 b, Decorum quidem totum cum uirtute confusum est, sed mente & cogitatione distinguitur. & ibid. Quod cogitatione magis à uirtute potest quàm re separari. Item: Aliqua nõ nomine, sed genere toto disiungi. L. Disiungo. de Di. 138 a, Quomodo aũt distingui possunt uera somnia à falsis. pro Mur. 142 b, Populus Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, uicissitudinem laboris & uoluptatis. & 136 a, Quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Syllani temporis calamitate. de Ora. 160 a, Numerũ in guttis cadentib. quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. pro Cec. 295 b, Seruos non numero distinguunt, sed appellant uno familiæ nomine. de Clar. 171 a, Oratorum genera distinguere eratibus. de N. 46 a, Aer nocte ac die distinguitur. de N. 64 b, Quid inter naturã & rationem interfit, non distinguitur. Ora. 202 b, Sophistarũ distinguenda similitudo. de Cl. 178 a, & Orat. 198 a, & de Fin. 53 a, Distinguere rem ambiguam. Top. 223 a, Secernenda distinguere. Ac. 7 a, Artem si subtraxeris, qui distingues artificem ab inscio. At. 123 b, Signa conturbantur, quibus uoluntas à simulatione distingui posset. de Or. 131 a, Qui igitur distinguemus bonos à malis. Par. 142 b, Vera à falsis dijudicare atq; distinguere. de Or. 112 a, Oratoris est formare orationem, eamq; uariare & distinguere, quasi quibusdam uerborum sententiarumq; insignibus. ad Her. 28 a, Distinguere orationem uarietate. de Or. 113 b, Distinguere historiam uarietate locorum. de In. 67 b, Distinguere & illustrare orationem. de Na. 45 b, Quorum omnium multitudo insatiabili uarietate distinguitur. de Fin. 56 b, & 57 a, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatẽ, ut postea uariari uoluptas distinguiq; possit, augeri amplificariq; non possit. de Prou. 69 b, Via illa nostra castris Thracijs distincta est & notata. pro Flac. 153 b, Hæc oratio describi ac distingui potest, ut Flacco, &c. Lælio aũt, &c. de Or. 138 b, Narratio distincta personis, interpuncta sermonibus. de N. 45 a, Cœlum astris distinctum & ornatũ. de Ora. 160 a, Oratio articulis membrisq; distincta.

DISTO, *as.* ab sum, differo, diuersus sum, interest. de Ora. 103 a, Multũ inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuersæ atq; seiunctæ. Off. 35 b, Hominũ uita plurimũ distat à uicta cultuq; bestiarum. de Orat. 133 a, A' quo genere ne illud quidẽ plurimũ distat. pro S.R. 25 b, Multũ distat argumentatio tua ab re ipsa atq; à ueritate. Top. 223 b, Quãquam enim uocabula propè idem ualerę uideantur, tamẽ quia res differebãt, nomina rerũ distare uoluerunt. Or. 199 b, Quid enim tã distans, quàm à ueritate comitas? Ac. 15 b, Cũ à ueris falsa non distent. de In. 51 b, Contrariũ est, quod positũ in genere diuerso, ab eodem cui contrarium est, plurimũ distat: ut frigus calori, uitæ mors. Off. 11 a, Nulla re lõgius absumus à natura ferarum.

DISTARE. interesse, longè positum esse. de Nat. 59 a, Terræ ab huiusce regionis, quam nos incolimus continuatione, distantes. Tusc. 241 b, Sidera inter se & altitudine, & humilitate distantia.

DISTORQVEO, *es.* de Or. 133 b, Gallus pictus in Mariano scuto sub nõdis distortus, eiecta lingua, &c.

DISTORTIO, uel DISTORSIO, *onis.* de Fini. 133 b, Distortione & deprauatioue membrorum. Tusc. lib. 4, Distortio membrorum.

DISTORTVS, *a, um.* contortus. pro Mu. 138 b, Solos sapientes esse, si distortissimi sint, formosos. de Fat. 143 a, Multa sunt genera enunciãdi, sed nullũ est distortius quã hoc, &c.

DISTRACTIO, *onis.* disiunctio. Offic. 59 a, Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potius summa distractio. de Na. 7 b, Distractione humanorum animorum, discerpi & dilacerari deum.

DISTRACTVS, *a, um.* pro Dom. 226 b, Vis oriens & cõgregata.)(. Iam distracta & extincta.

DISTRAHO, *is.* diuello, disiungo, dissipo, deduco. de Nat. 65 a, Indiuiduũ corpus est, quod diuimi distrahiq; nõ potest.

pro

pro Qu.9 a,Ad reliquias uitæ lacerandas & distrahendas. pro Syl.178 a,Vt ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceres.Offi.54 b,Qui hæc natura cohærentia, opinione distraxissent.Tus.240 a,Distrahi in contrarias partes. Epi. 56 b,Quos aut mors eripuit nobis,aut distraxit fuga. Atti. 130 b,Sed diligentius est uidendum, ne distrahi pares aduer sarij esse non possimus.I.A.165 a,Postea uerò quàm Pompeius se totum Cæsari tradidit,quid ego illum ab eo distra here conerr! At.133 a,Vt Cæsarem & Pompeium perfidia ho minum distractos, rursus in pristinam concordiam reduca.Of.2 b,In deliberando sæpe animi in contrarias partes distrahuntur.Ac.34 a,Distrahor, tum hoc, tum illud uidetur.Of.3 a, Fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; ancipitem curam cogitandi.pro Cec.286 a,Omnia iu dicia aut distrahendarum controuersiarum, aut puniendo rum maleficiorum causa reperta sunt.pro Dom.323 b, Distrahi à complexu suorum.At.130 a,Antequam copię illius nos à nobis distrahant.de Or.107 a, Oratoris industriam in plura studia distrahi nolim.pro Planc.271 a,Nemo eum à me diuellat distrahat.de Fini.59 a, Vt ab ea nullo modo ne diuelli,nec distrahi possint.Qu.Fr.304 a, Metuebam ne à me distrahi nõ posses.pro Pom.5 b,Vos ancipiti cõtentio ne distracti de imperio dimicaretis. Ora.211 a, Distrahere uoces.Epist.52 b,Qui non idem consilium quod tu secuti sunt,eos uideo in duo genera esse distractos. de Ora.143 a, Ambitionis labore uita distracta.

DISTRIBVO,*ui.*duido,partior,tribuo.At.111 a, Sanè commodè Pompeius distribuit binos singulis patrib. familiarũ.I.V.248 a,Nonnullos scribis suis, filio cohortiq; distribuit:id est,seruos.I. C. 99 a, Fuisti igitur apud M. Leccã ea nocte Catilina,distribuisti partes Italiæ,statuisti quo quèq; loco proficiscì placeret.I.C.112 a,Vt urbem omnibus ex partibus,quemadmodum descriptum distributumq; erat, incenderent.pro Fl.159 a,Athenienses unde fruges & leges ortæ,& in omnes terras distributæ putantur.Epist.46 a, Orbem terrarũ distributis imperijs ardere bello. &183 a,Pecuniæ maximæ distribuuntur. Qu.de Pet.209 b, Postea totã Italiam fac ut in animo ac memoria distributam, comprehensamq; habeas.pro Cl.33 a,H-S.quadraginta millia nũmùm in singulos iudices distributa,eum sententiarum numerum conficere debebãt.pro Rab.94 a, Ex armamẽtis publicis arma pop.Rom.C.Mario cõsule distribuente dãtur. de Ora.94 a,Res aliquas uerbis designare,generib.illustrare,partib.distribuere.pro Dom.219 b,Oratio quæ est in ius religionis,& in ius reip.distributa. Tus.185 b,Est enim animus in partes distributus duas: quarum.&c.de Fi.67 b,Omnem uim loquendi in duas tributam esse partes. ad Her. 3 b,Causarum diuisio in duas partes distributa est.Item:In tres partes è pleriq; distributa sapientia est.

DISTRIBVTÈ,distinctè.Tus.176 a,Qui profitẽtur se neq; distinctè,neq; distributè, neq; eleganter, neq; ornatè scri-

DISTRIBVTIVS tractare. de In.84 b. (bere.

DISTRIBVTIO,*onis.*diuisio,partitio,descriptio.pro Cl.18 a,Mihi certũ est,hanc tandem distributionem inuidię & erminum seruare.Part.230 b,Nam aut temporũ seruãtur gradus,aut generũ distributiones.de D.117 b,Cœli distributio, & certarũ rerum notatio,docet unde fulmen uenerit. Qu. de Pet.212 b,Aberrare à distributione. de Orat.162 a, Deinde dubitatio,tum distributio.ad Her.3 b,Distributio diuiditur in enumerationem & expositionem.

DISTRIBVTOR,*oris.*I.P.87 a,Vos rogatores, uos distributores,uos custodes fuistis tabularum. aliàs diribitores. L.Diribitio.

DISTRICTVS,*a,um.*strictus,occupatus, distentus. de Ar. 258 a,Suffragia districta tenẽtur à paucis.de Or.143 a,Quãdiu Crassi fuit ambitionis labore uita districta.aliis,distracta. Qu.Fr.317 a,Sic habeto,nunquam me à causis & iudicijs districtiorem fuisse.

DISTRICTVS, eductus è uagina.I. C. 111 a, Districtos in remp.gladios retudimus.

DISTRINGO,*gis.*constringo.Of.75 a,Fraus enim distringit,non dissoluit periuriũ. Ep.26 a, Rep.nihil est charius,in qua tu non ualde te iactas, districtus enim mihi uideris esse: id est,angi,& cruciari.I.V.70 b,Videbam me hoc iudicio districtum & obligatum fore.

DISTRINGERE,educere è uagina.Of.74 b, At ille ut ingressus est,confestim gladiũ distrinxit,iurauitq;,&c.

DISTVRBATIO,*onis.*euersio.Offi.61 a,Vt in disturbatione Corinthi, &c.

DISTVRBO,*as.*deijcio,demolior,dissipo,peruerto.de Na. d.33 b,Ignis quocũq; inuasit , cuncta disturbat & dissipat. pro S.R.37 a,Qui fidẽ lædit,quantũ in ipso est,disturbat uitæ societatem.in Arat.198 a,Huc etiã, nisi ueniré, fabros se missurũ,& domũ meã disturbaturum esse dixit. contr.Kul.

86 b,Si hoc dissuadere est,ac nõ disturbare atq; peruertere. pro Syl.169 b,Ille ambitus iudiciũ tollere ac disturbare uoluit.pro Syl.180 b,Vi & armis disturbare iudicia.pro Dom. sua 232 b,Disturbari tecta,diripi fortunas.Att.55 b, Disturbata porticus Catuli,quæ reficiebatur, & ad tectũ iam penè peruenerat.& pro Dom.234 a,Disturbare porticum. ad Her.4 b,Põtes disturbat,cistas deijcit. pro Do.336 a, Quibus spectantibus, domus mea disturbaretur, diriperetur. Ep.178 a,Cum quidam agrariam curationem liguirent, disturbaui rem totamq; integram uobis reseruaui. de Di.96 a,Simia & sortes ipsas,& cætera quæ erant ad sortem parata,disturbauit,& aliud aliò dissipauit.

DITHYRAMBICVS, *a,um.* de Optim. 243 a, Dithyrambici poetæ.

DITHYRAMBVS,*bi.*uersus genus, qui uersus, quòd Baccho caneretur (qui & ipse Dithyrambus dictus est) id retinuit nomen,quo uersu usus est Pindarus.de Orat.160 a,Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambus, cuius membra & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

DITIO,*onis.*imperiũ,potestas.I.V.65 a,Nationes, quæ in amicitiã pop.Rom.ditionẽq; essent. &213 b, Quæ in eorum regno ac ditione sunt.de Pro.75 b,Cæsar totam Galliam in nostram ditionẽ redegit. I.V.87 a, Vrbesq; Achaiæ multas sub imperiũ pop.Rom.ditionẽq; subiunxit.pro Qu.1 b, In ditione ac potestate alicuius esse.&17 b,Si fas est respirare, P.Quintium contra nutum ditionemq; Neuij.cont.Rul.81 a,Redigere aliquem in suam ditionem & potestatem. Anteq.296 b,Iupiter Opt.Max.cuius nutu ac ditione sola terrarum gubernantur.I.V.96 a, & contra Rul. 74 a, Tenere aliquem in sua potestate & ditione.

DITIOR,*us.*diuitior.de Am.107 a,Ditior mihi & affluẽtior uidetur esse uera amicitia.Para.125 a,b,Vt quisq;,quod plurimi est,possidet,ita ditissimus habendus est.

DITO,*as.*locupleto.Offi.31 a,Si contigerit ea uita sapienti, ut omnium rerum affluentibus copijs ditetur. ad Her. 4 b,Vrbs triumphis ditata.

DIV.perdiu, multos annos,multos dies, porrò multorũ annorum memoria,diuturnus.de Sen.91 b,Quanquam (ô dij boni) quid est in hominis uita diu. pro Mar. 135 a, Quid est enim omnino hoc ipsum diu, in quo aliquid extremum est?de Diuinat.101 b, Neq; diu uox illa extitit. Attic.* Aiebant illum primum sanè diu multa contra. in A.248 a, Sed hæc satis diu multumque defleta sunt.de Orat.97 a,Nec ea quisquam nisi diu multumque scriptitarit, consequetur.& 96 a,Omnia iam ex eo,quę diu cupio,cognoscam. pro Do. 225 b,Vis improborum diu collecta & inueterata,tacito odio iam erumpebat in actum. pro Syl. 181 a, Hæc diu multum & multo labore quæsita,una eripuit hora.in Ver.66 a, Quæ singulatim ac diu collecta sunt,uno tempore uniuersa perdere.contra Rul.83 b, De Capua multũ est ac diu consultum.pro Cl.60 a,Hic satis diu in miserijs fuit, satis multos annos ex inuidia laborauit. Att.50 a, Perdiu nihil de te audiui.& 61 b,Libri oratorij diu ac multũ in manibus fuerunt.pro Qu.18 a,Sæpe ac diu iacui,&c. Or.197 a,Vtrũ difficilius esset,&c.diu multumq; dubitaui.Epist.174 b,Qui quidem eas copias,quas diu simulatione reipub.comparabant,subitò ad patriæ periculum conuerterunt.de Ora. 152 a,Hoc non potest in delectatione esse diuturna: id est, hoc non potest diu delectare.

DIVARICO, *as.* dilatando crura distendo.I.V.220 b,In ea statua Sopatrum diuaricari ac deligari iubet.

DIVELLO,*lis.*distraho,separo.pro Pl.281 a, Nemo eũ à me diuellat ac distrahat.I.C.109 a,Neq; diuelli ab eo possunt. pro Mil.121 a,Magno dolore à te diuellor. Offi. 66 b, Res à natura copulatas errore diuellere. pro Syl. 178 a, Vt ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceres. pro Dom. 233 a,A quibus cum summo dolore diuellitur. pro Quin. 4 b,Affinitas filijs istius uiuis diuelli non poterat.I.V.232 b, Cum tot rerum tanta uarietate diuellerer.de Or.145 a,Aliqua diuulsa & quasi discepta contrectare. de Aruspi. 258 a, Consensus ordinum est diuulsus.de Fin.59 a, Vt ab ea nullo modo nec diuelli,nec distrahi possint. pro Plãco 276 a, Distineor tamen & diuellor dolore.

DIVENDO,*dis.*contra Rul.62 a, Hic permittit sua lege, ut Decemuiri bona pop.Rom.possint diuendere.

DIVERSÈ,uariè.de In.59 b.

DIVERSOR,*aris.*apud hospitem sum, uersor. in Verr.99 a, Verres Rubriũ delicias suas parum lautè diuersari dicit. in Verr.90 a,Domus in qua iste diuersabatur.&108 a, Lyso apud quem diuersatus es.At.89 a,Vedius diuersatus est Laodiceæ apud Pompeium.in Ant.173 b,Hac te in domo tãdiu diuersari non pudet. Tus.232 b,Nuper cùm Athenis imperator apud Aristonem diuersarer.Att.204 b,Inuito eum per literas,ut apud me diuersetur.

DI-

DIVERSOR, *oris.* hospes, qui recipitur. de Inu. 64 a, Caupo cũ quibusdã diuersoribus illũ, qui antè exierat, cõsequitur.

DIVERSORIOLVM, *i.* Att. 225 a, Accepi VII. Calend. in diuersoriolo tuas literas. Ep. 196 a.

DIVERSORIVM, *rii.* hospitium. I. A. 280 a, M. Varro uoluit uillam illam esse studiorum suorum, non libidinum diuersorium. de Orat. 130 b, Requiescam in Cæsaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuersorio. & ibi. Non nimium liberale hospitium dices: nam te statim extrudam & eiiciam. & 135 b, Qui hoc diuersorio sermonis tam libenter acquieturum te esse dicebas. Epi. 9 b, Nam & uilla, & amœnitas illa commorationis est, non diuersorij. de Senect. 94 b, Ex uita ista discedo tanquam ex hospitio, non tanquam ex domo: commorãdi enim natura diuersorium nobis, non habitandi dedit. Attic. 61 a, Cogito in hortis Crasipedis, quasi in diuersorio cœnare. Epi. 106 a, Næ ego multo libentius emerim diuersorium Tarracinæ, ne semper hospiti molestus sim. pro S. R. 41 a, Officina nequitiæ, diuersorium flagitiorum omnium.

DIVERSVS, *a, um.* dispar, distans, uarius, impar, dissimilis, disiunctus, contrarius ferè, totus alius, disparilis. de In. 63 b, Separatim sunt aliæ cuiusq; generis & diuersæ præceptiones. pro Pomp. 5 b, Duo loca disiunctissima, maximeq; diuersa. de Som. 129 b, Duo aliqua inter se maximè diuersa. pro Pom. 12 b, Ex tam longinquis & tam diuersis locis. contra Rull. 83 b, Corinthus duo maria maximè nauigationi diuersa penè coniungit. Qu. Fr. 297 a. Difficile est ea, quæ utilitate & propè natura diuersa sunt, uoluntate coniungere. de Orat. 108 a, Cætera quæ constant ex uarijs & diuersis studijs. de Cla. 193 a, Hæc uidentur esse à proposita ratione diuersa. Ac. 2 b Epicurus, qui à te totus diuersus est. de Opt. 243 a, Hoc est diuersum à reliquis. de Orat. 148 b, Varię & diuersæ, & in omnem partem diffusæ disputationes. & ibid. Familiæ dissentientes inter se, & multum disiunctæ & dispares. de Cl. 186 b, Confluxerunt in hanc urbem multi ex diuersis locis. I. C. 108 b, Diuersa Catilinæ studia in dissimili ratione, de Ar. 249 a, Quod ex aliquo disiuncto diuersoq; monstro significatum caueremus. I. A. 178 a, Quæ à diuersis emebantur: id est, à diuersis hominibus, de In. 49 b, Hoc igitur uitandum est, ne cuius genus posueris, eius secum aliquam, sicuti diuersam & dissimilem partem ponas, in eadem partitione. in Ver. 227 b, Portus qui diuersos inter se aditus habent. Top. 225 a, Longè diuersus. I. A. 204 a, Cæsaris autem longissimè diuersa ratio. pro Pomp. 9 b, Varia & diuersa genera bellorum.

DIVERTICVLVM, *i.* flexio uię, anfractus. I. P. 90 b, Quos tu Meandros, dum omnes solitudines pertequeris quæ diuerticula flexiones q; quæsisti? p Qu. R. 53 b, Saturius aliud fraudis, & insidiarum in eodem uestigio diuerticulum reperit. Part. 242 a, Ne diuerticula peccatis darentur.

DIVERTO, *to.* diuertor, de uia decedo. de D. 92 b, Cũ duo quidam iter unà facerent, alter ad cauponam diuertit, alter ad hospitem. pro Deiot. 146 b, Cum domum regis hospitis tui diuertisses. Att. 169 a, Hortensius ad Terentiam salutatum diuerterat. I. V. 79 a, Diuertere ad amicos. & de Fin. 125 a, Diuertere ad hospitem. Attic. 122 b, Diuerti ad illum de quo tecum manè. & ibid. Ille ad quem diuerti. Of. 46 b, Cimon imperauit uillicis suis, ut omnia præberentur, quicunque Laciades in uillam suam diuertisset. pro Mil. 111 a, Clodius Aritia rediens diuertit ad Albanum. & ibid. Suspicari debuit Clodium ad uillã suam diuersurum. I. A. 248 b, Nunciant se Pompeij conueniendi causa diuertisse Massiliam. Ep. 199 a, Sed redeamus ad illud unde diuertimus.

DIVERTOR, *ris.* diuerto. Att. 41 a, Sed itineris causa ut diuertar, primum est deuium. pro Font. 218 a, Qui Cobiacho diuercerentur, neq; Tholosam ire uellent.

DIVES, *tis.* fortunatus, locuples, copiosus, beatus, affluens, opulentus, pecuniosus, ditior, refertus, omnibus copijs circumfluens, opibus & copijs prædirus, omni copiarum genere abundans, diuitijs affluens, cui amplissimæ fortunæ sunt, qui habet quàm plurimum. Para. 121 b, Animus hominis dives, non arca appellari solet, quãuis illa sit plena: dum te inanem uideo, diuitem non putabo. de Or. 160 a, Inde ille diuitior & licentior fluxit dithyrambus. Par. 124 a, Dives est, cui tanta possessio est, ut ad liberaliter uiuendum facilè contentus sit. pro Mu. 138 b, Solos sapientes esse, si mendicissimi sint, diuites. Offic. 45 a, P. Crassus cùm cognomine dives, tum copijs. Of. 48 a, Dives, fortunatus, opulentus. }(. Pauper, humilis. & 47 b, Qui se locupletes, honoratos & beatos putant, hi ne obligari quidem beneficio uolunt. de Fin. 105 b, Rectius enim appellabitur dives quàm Crassus, qui nisi equisset, nunquã Euphraten nulla belli causa transire uoluisset. in Vat. 356 a, Ex pauperrimo dives factus est. in Ant. 216 a, Ex mendicis fieri repentè diuites. Para. 124 b, Ne-

minem esse diuitem qui non exercitum alere possit suis fructibus. & 126 b, Hic non modò non copiosus & dives, sed etiam inops & pauper æstimandus est. pro Qu. R. 52 b, Vir copijs rei familiaris locuples & pecuniosus. contra Rul. 12 b, Copijs & opibus affluens. I. C. 108 a, Omnibus rebus ornatus & copiosus. pro Flac. 161 a, Aliquis pecunia princeps suæ ciuitatis.

DIVEXO, *as.* uasto. I. A. 231 a, Omnia diuexare & diripere cupiens. 250 b, Diuexat agros, &c.

DIVIDO, *dis.* partior, dispertior, distribuo, dispertio, partibus distribuo, seco, digero, distinguo, tribuo, discrimino, distraho, segrego, describo, conijcio, consumo, excludo. At. 79 a, Amanus Syriam à Cilicia aquarum diuortio diuidit. de N. 65 a. b, Omne corpus secari ac diuidi potest. de L. 170 a, Fluuius diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc insulæ alluit. pro Syl. 175 a, Diuisi illas tabulas toti Italiæ, diuisi in omnes prouincias. de Leg. 175 a, Nos legem bonam à mala nulla alia nisi naturali norma diuidere possumus. Ora. 207 a, Ambiguè dicta diuidere & explanare oportet. & 209 b, Diuidere in partes. de Orat. 116 a, Pòst diuidere causam, aut proponere. Ora. 207 b, Partiri ac diuidere genus uniuersum in species certas, ut nulla neq; prætermittatur neq; redundet. de N. 60 b, Religio in sacra & in auspicia diuisa est, tertium adiunctum est, &c. Part. 232 b, Quæ ad faciendam fidem pertinent, ea in confirmationem & in confutationem diuiduntur. Tuscul. 236 a, Aristoteles bona diuisit tripartitò. de Fin. 53 a, Epicurus nihil diuidendo & partiendo docet. de Fin. 70 a, Quomodo autem philosophus loquitur? tria genera cupiditatum, naturales & necessarias, naturales non necessarias, nec naturales, nec necessarias primùm diuisit ineleganter: duo enim genera, quæ erant, fecit tria: hoc est non diuidere, sed frangere rem. qui si diceret cupiditatum esse duo genera naturales & inanes, naturalium quoq; duo, necessarias & non necessarias, confecta res esset: uitiosum est enim in diuidendo partem in genere numerare. de Or. 116 a Hæc sunt quidem concinnè distributa, sed non peritè. de In. 49 b, Hoc igitur uitandum est, ne cuius genus posueris, eius sicuti diuersam partè ponas in ea dè partitione. At. 97 b, Academiam ex duobus libris contuli in quatuor.

DIVIDVVS, *a, um.* de Va. 138 b, Idq; interiecit inter indiuiduum, & id quod diuiduum esset in corpore. ibidem: Materia quæ diuidua gignitur. de Nat. 63 b, Dissolubile & diuiduum est omne animal mortale.

DIVINANS, *tis.* prædicens futura. de D. 118 a, Quædam casu euenirent, ut prædicta sunt à diuinantibus.

DIVINATIO, *nis.* uaticinatio, augurium, prædictio, præsensio uel scientia rerum futurarum, auguratio. ariolatio, oraculũ, cõiectura. Ep. 4 a, Quod tamen ipsum, nescio qua permotus animi diuinatione non despero. Ep. 83 b, Quare, quãdo ut augures & astrologi solent, ego quoq; augur publicus ex meis superioribus prædictis constitui apud te auctoritatem augurij diuinationis meæ, debet habere fidẽ nostra prædictio. de D. 135 b, Chrysippus diuinationem definit his uerbis, uim cognoscentem & uidentem, & explicantem signa, quæ à dijs hominibus portendãtur: officium autem eius esse, prænoscere dei erga homines mente qua sint, quidq; significẽt, &c. de L. 176 a, Diuinationem, quam Græci μαντικὴν appellant, esse censeo, & huius hanc ipsam partem, quæ est in auibus, cæterisq; signis disciplinæ nostræ, de D. 111 a, Diuinatio est earum rerum, quæ fortuitæ putantur, prædictio atq; præsensio. de D. 80 a, Diuinatio quam Græci μαντικὴν appellant: id est, præsensio & scientia rerum futurarum. de Diu. 95 a, b, Potest autem quis cum diuinationem habeat, errare aliquãdo. & 96 b, Fiunt certæ diuinationum cõiecturæ à peritis. de D. 81 & 82 a, Xenophanes diuinationem funditùs sustulit. de Nat. 12 b, Sequitur μαντικὴ uestra, quæ Latinè diuinatio dicitur. pro Cl. 39 b, Iam ista diuinatio est, qua si licet uti, uide ne mea coniectura multo sit uerior. de Nat. 19 b, Multa diuturnus usus ita notauit, ut artem diuinationis efficeret. pro S. R. 34 b, Eò rem adducam, ut nihil diuinatione opus sit.

DIVINATIO quoq; genus erat causæ, cum de constituẽdo accusatore quæreb atur, unde Diuinatio Cic in Verr. Q. F. 322 b, Apud Catonẽ erat diuinatio in Gabiniũ futura inter Memmium, & T. Neronem, & C. Antonium, putabamus fore ut Gabinio daretur. Epi. 11 a, De diuinatione Appius cũ calumniam iurasset, contendere ausus non est, Pylioq; cessit ad Her. 4 b, In publicis quæstionibus cauetur legibus, ut antè si reo commodum sit, iudicium de accusatore fiat, utrum illi liceat accusare, nẽne. Item: Constituere accusatorem uel patronum causæ, uel locum reo. L. Constituo.

DIVINE, diuinitùs. Attic. 157 a, Nunquam de republica nisi diuinè cogitaui. de Diuin. 106 a, Multa diuinè præsentia reperiri: id est, diuinitùs.

DIVINITAS,*tis*. de Orat.116 b,Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. de Di.125 a,Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis autores. Orat.202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de Nat.8 b, Aristoteles menti tribuit omnem diuinitatem. de Diu.113 b,Diuinitas,unde animos haustos, aut acceptos,aut libatos habemus. de Nat.d.li.1.Diuinitatem dedit Soli & Lunæ, reliquisq; sideribus, animoq; præterea. Eodem, Diuinitatem tribui putat stellis errantibus Heraclides Ponticus.Eodem,Diuinitatem omnem tribuit astris Cleantes. de Vn. & de Orat. lib.2, Ex diuinitate sua animum genuit Deus.

DIVINITVS, diuinè,diuino numine. Att.12 a,Ille locus inductus est à me diuinitùs:id est,diuina quadam solertia. At. 32 b, Varro satis mihi facit, Pōpeius loquitur diuinitùs.pro Syl.175 a,Multa prouidit diuinitùs. de Or.102 a, Aliquid ad nos diuinitùs delatum, id est, à Deo. Partit.237 a, & de Or. 78 a,Quæ diuinitùs accidunt.de Or.li.2,Diuinitùs à Platone disputata. pro Do.Diuinitùs inuenta & instituta.Postq. Diuinitùs mereri de aliquo. Fam.lib.1, Diuinitùs scripta:id est,diuino quodam ingenio.

DIVINO, *as*. uaticinor, auguror, conijcio. futura significo, in posterum præsentio,præsagio,ariolor,oraculū edo,coniectura prospicio. At.157 b,Non equidem hoc diuinaui,sed aliquid tale putaui fore.pro Qu.11 a,Nemo diuinare poterat te postulaturum. Qu.F.107 b, Quod futurum est latrocinio Tribunorum non diuino.de Di.99 a,Veteres ut sapere, sic diuinare regale ducebant. Epi.45 a,Quasi diuinarem tali in officio fore, mihi aliquando expetendum studium tuum,sic,&c.& 79 a,Diuinare futura. Br.289 b,Diuinare de aliqua re.Item:Non ariolari,&c.sed coniectura prospicere. L.Ariolor. de Diu.90 a,Est quiddam in nobis præsentiens atq; diuinans.I.V.112 a,Diuinare,conijcere,augurari. de Di. 94 a,Morientes diuinare. & ibid. Animi futura augurātur. & 80 a, Omnes significari futura, & à quibusdam intelligi prædiciq; posse censent.

DIVINVS,*a,um*.cœlestis,*ἀκμένος*, memorabilis,singularis, inauditus,incredibilis,diuinās. de Fat.73 a,Homo diuinum atq; cœleste animal, &c.de Or.88 a,Homo diuinus in dicendo. Qu.F.310 b,Idib.Maijs senatus frequens diuinus fuit in supplicatione Gabinio deneganda. de Orat 95 a,Hæc in te Sulpiti diuina sunt. Postq.199 b, Cn. Pisonis diuina quædam & inaudita autoritas,atq; uirtus.in Ant.200 a,Ille cœlestes diuinæq; legiones Martia & quarta. pro Mil. 117 b, Qui nullam uim cœlestem existimat numénue. Item: Patera,qua ad res diuinas utebantur. I.V.203 b, Res illum diuinas apud eos deos in suo sacrario propè quotidie facere uidisti.in An.188 b,Sors diuina.de D.97 b,Melancholicos habere aliquid in animo præsagiens atq; diuinum existimat Aristoteles. &103 b , Nec Pherecydes potius diuinus habebitur quàm Physicus. de Fat.143 a, Hoc loco Chrysippus æstuans, falli sperat Chaldæos cæteros; diuinos. I.V. 244 a,O diuina senatus admurmuratio : id est, quæ diuinabat. Homo diuinus in dicendo, 1 de Or.Diuinus ille cœli sensus in celeritate tanta conseruari quomodo potest, de Nat.d.1. Diuina bonitas erga homines , de Nat.d.2. Diuina illius in me liberalitas,1 Fam.Diuina memoria,4 Aca.Diuina solertia,de Na.d.1.Consilium diuinum,pro Le.Manil.Diuinum & fortuitum opponuntur,7 Fam. Diuinæ cuiusdam uirtutis esse uidetur,1 ad Quint.Fra.Cum numini diuino omnes naturæ,cœlum,ignes,terræ,maria parérent,de N.d.1.Quendam è cœlo diuinum hominem esse in prouinciam delapsum putent, 1 ad Qu.Fr. Diuinam uim in ratione esse positam ait Chrysippus,de Nat.d.1.Sine aliquo afflatu diuino nemo unquam fuit uir magnus, 2 de N.d. Homo diuina & incredibili fide, pro Mil. Diuina tua mente prospexisti, 12 Fam.Lentuli. Omnis mundi uis, diuina natura continetur, de Nat.d.2. Quasi diuino consilio isti negocio præpositum esse, 13 Fam. Diuino ingenio esse,Acad.q.ed.1.lib 2. Diuini animi hominum, de Am. Diuini uiri,14 ad At. Diuina animanti a infixa cœlo sidera, de Vn. Diuinas esse quatuor naturas censet Empedocles , ex quibus omnia constare uult, de N.d.1.Nefas esse duxi,&c. ut de tuis diuinis in Rempub. meritis sileretur, 11 Fam. Diuinis laudibus ornauit res nostras,2 Famil.Itaq; appropinquante morte anima multo est diuinior,1 de Diu. Quid hoc somnio dici diuinius potest, 1 de Diu. Diuinissima dona habent formæ ab uno pictore uno absolutæ die,2 de Leg.

DIVISIO, *onis*. partitio, distributio, diuortium,dissidium, sectio.de Na.61 a,Quadripartita fuit diuisio tua: primùm, ut uelles docere deos esse, deinde quales essent, tum ab ijs mundum regi,postremò consulere eos rebus humanis.hęc, si rectè memini,partitio tua fuit. Off.54 a, Qui è diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare ter-

tiam.de N.39 a,Diuisio trium regnorum, cœli,maris,& inferorum.ad Her.3 b,Causarum diuisio in duas partes distributa est.L.Intercapedo.

DIVISIO,exornatio est, quæ rem semouens à re,utramque absoluit ratione subiecta,ad Her.36 b.

DIVISOR, *oris*. I.A.233 a, Nucula & Lento Italiæ diuisores lege ea.quam senatus per uim latā iudicauit.& 198 a,b,Tantum quisq; habebat possessor, quantum diuisor reliquerat Antonius.

DIVISOR,pecuniarū redemptor,quæ tributim diuidebantur à candidatis ad suffragia corrumpenda. pro P.268 b, Doce per quem sequestrē,quo diuisore tribus corrupta sit. I.V.70 b,& de Ar.253 b, Diuisores omnium tribuum noctu ad istum uocati I.V.184 a,& 210 a,In furis ac diuisoris disciplina est educatus. Epist.140 b,Num honestum uerbum est Diuisor? at inest obscœnum,cui respondet Intercapedo.

DIVITIAE,*arum*. opulentia,amplæ fortunæ,magnæ fortunæ atq; copiæ,summa copia , opes & copiæ, omniū rerū abūdantia.)(. Sūma inopia. At.3 a, Quòd si assequar,supero Crassum diuitijs.de Am.100 a, Diuitiæ opportunæ sunt ut utare,opes ut colare,honores ut laudere. Of.5 b,Expetūtur diuitiæ,tū ad usus uitę necessarios , tū ad perfruēdas uoluptates.cont.Rul.80 a,Diuitijs augere aliquē,& fortunis locupletare.de Am.105 a,Homines diuitijs affluētes.de Or.98 a,Diuitię atq; ornamēta ingenij alicuius.Of.6 a,Infinita pecuniæ cupiditās est. Offic.6 a, Ve nuper M.Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei , qui in rep. princeps uellet esse,cuius fructibus exercitum alere non posset.

DIVITIOR. de Or.160 a, Hinc ille diuitior & licentior fluxit dithyrambus.

DIVORTIVM, *tij*. affinitatis dissidiū, discidiū, dissidium. Topic.222 a,Si uiri culpa factum est diuortium , pro liberis manere nihil oportet. Attic.206 a,Lentulus cū Metella fecit diuortium.Cel.Ep.116 a,Valeria diuortium fine causa fecit, nuptura est D.Bruto,nōdum retulerat. de Or.157 b, Nam si res suum nomen & proprium uocabulum non habet, &c. ut in uxore diuortium, necessitas coegit, quod non habeas aliunde sumere. pro Cl.57 b, Sæpe fieri diuortia atq; affinitatū dissidia uidemus.Attic.203 b,Sed quid est quod audio Spinterē fecisse diuortiū. de Or.100 a, Mater,quæ si iudicaretur certis quibusdam uerbis fieri cum superiore diuortiū, in cōcubinæ locum duceretur. I.A.173 b,Antonius cum Mima fecit diuortium. & ibi. Ille uxorē suam,suas res sibi habere iussit,ex XII.tabulis causam addidit,exegit. Epi.115 b, Vxor à Dolabella discesit. pro Clu.20 b, Ecce autem subitum diuortium,discedit à Melino Cluentia. de Orat.149 a, Sic ex communi sapiētium iugo sunt doctrinarum facta diuortia.Att.79 a,Amanus Syriam à Cilicia aquarum diuortio diuidit. Epi.23 a, Qui mons mihi cum Bibulo communis est,diuisus aquarum diuortijs.

DIVRNVS,*a,um*.quod ad diem pertinet,aut fit de die.cont. Rull.67 a,Quæ mihi nullam partem neq; diurnæ , neq; nocturnę quietis impartiunt. Offic. 69 a, Diurni nocturniq; metus. & de Senectute 94 a , Diurni nocturniq; labores. de Inuent.51 a, Annuum,menstruum,diurnum,nocturnum spacium.

DIVTINVS,*a,um*. diuturnus.Of.23 a,Multa passus est Vlysses in illo errore diutino.aliter,diuturno. Epi.171 b, Libertatis desiderio,& odio diutinæ seruitutis.

DIVTISSIME, longissimo tempore.Quin.Fr.290 a,Vt te quàm diutissimè iucunda opinione oblectarem. I.P. 99 a, & Am.96 a,Quod te quàm diutissimè torsit.

DIVTVRNITAS,*tis*.longinquitas tēporis uel temporum, numerus dierum. de Leg.174 b,Nam illud uel aspersione aquæ, uel dierum numero tollitur, animi labes diuturnitate uanescere non potest. de N.26 b , Non stabilis opinio permaneret,nec confirmaretur diuturnitate temporis.de Ora. 95 b,Diuturnitas memoriæ. de Ora.88 a,Diuturnitas pacis ocium confirmauit.At.115 b,Nihil Cesari minus expedit ad diuturnitatem gloriæ. pro Pom.9 a,Quod imperij diuturnitati modum statuendum ueteri exemplo putauistis. Epi. 72 b,Diuturnitas maximos luctus uetustate tollit.de Fin.83 a,Negat Epicurus diuturnitatem temporis ad beatè uiuendum aliquid afferre.de Fin.57 a,Dolor in longinquitate leuis,in grauitate breuis esse solet, ut eius magnitudinem celeritas,diuturnitatem alleuatio consoletur.

DIVTVRNVS,*a,um*.longus,diutinus,longinqui temporis, longinquus. Of.41 b, Nec simulatum quicquam potest esse diuturnum.de Se.91 b,Nihil mihi diuturnū uidetur,in quo est aliquid extremū. de D.114 a, Et quàm diuturna ista obseruatio fugit? aut quàm lōginquo tempore obseruari potuit? de Sen.82 a,Diuturnam sitim explent. pro Pomp.10 b, de In.82 b, Diuturna perpessio rerum difficilium. de Or.152 a,Hoc non potest in delectatione esse diuturna. pro Marc.

Diuturnum silẽtium. pro Syl. 181 b, Diuturnus morbus. pro Pomp. 12 b. & de Pro. 70 a, Diuturna pax.

DIVS. I. V. 86 a, Sub dio: id est, sub aere.

DIVVLGATVS, *a, um.* peruulgatus, peruagatus, celebratus, sermone tritus, sermonib. celebratus. Ep. 160 b, Te adipiscẽdi magistratus leuissimi & diuulgatissimi, si ita adipiscare, ut pleriq;, præpropera festinatio abducet à tantis laudibus. pro Pl. 268 b, Vulgaris & peruagata declamatio. pro Fla. 160 a, Quid in Græco sermone tam uulgatum, tritum & celebratum est? I. A. 171 b, In rebus celebratissimis sermone omnium uersor. pro Cluen. 32 b, Manarat sermo in consilio. de Am. 95 b, Sermo qui tum ferè erat multis in ore. pro Clu. 18 b, Res agitata in concionibus, iactata in iudicijs, cõmemorata in senatu. & 24 b, Res clara atq; omnium sermone celebrata. pro Clu. 34 a, & pro Dom. 241 b, Res patefacta & in forum prolata. pro Mur. 129 b, Rebus prolatis. & 130 b, Ratio dierum peruulgata & cognita. contra Ru. Compleri sunt animi auresq; omnium, me, &c. pro Cæl. 52 b, Audita & peruulgata & percelebrata sermonibus res est.

DIVVLGO, *gas.* foras do, edo, in medium profero, in uulgus indico, in apertum refero, celebro, percrebresco, peruulgo, palàm recito. Orat. 207 a, Hunc librum etiam si minus uestra commendatione, tuo tamen nomine diuulgari necesse est. pro Fon. 278 a, Inimici hanc rem sermonibus diuulgare uoluerunt. At. 199 b, Volo eum librum diuulgari. Item: Hermodorus, qui solitus est Platonis libros diuulgare. Att. 232 b, Liber *ἀνέκδοτος*. I. A. 162 a, Hæc nullo pacto diuulganda sunt. Br. 91 a, Non supprimenda res erat, sed diuulganda. Epi. 89 a, Quare uisum est occultius agendum, neq; ullo modo diuulgandum, de te iam esse confectum. Postq. 206 a, Cuius primum tempus ætatis palàm fuisset ad omnes libidines diuulgatum. I. V. 120 a, Res percrebuit, in ore atq; in sermone omnium cœpit esse. pro Cæl. 38 b, Quæstus forensis in medium proferebatur. contra Rul. 68 b, Lex in publicum proponitur.

DIVVLSVS, *a, um.* distractus, disiunctus. de Orat. 100 b, Ars, quæ rem dissolutam diuulsam q; conglutinaret, & ratione quadam constringeret.

DIVVS, *a, um.* Deus, homo diuinus. de Leg. 173 a, Ad diuos adeunto castè. de N. 27 a. & de D. 85 a, Præsentiam sæpe diui suam declarant. I. A. 181 a, Est ergo flamen diuo Iulio M. Antonius. de Leg. 173 a, Diuos eos, qui cœlestes semper habiti, colunto.

DO, *das.* impertio, largior, defero, numero, soluo, dono. de Vn. 198 a, b, Ad hanc conuersionem quæ pedibus, & gradu non egeret, ingrediendi membra non dedit Deus. contra Rul. 69 b, 70 a, Domitius quod per ceremonias populi fieri non poterat, ratione assecutus est, ut id quoad liceret, populi ad partes daret. de N. 75 a, Si rationem hominibus dij dederunt, & malitiam dederunt. pro Po. 13 a, Hoc tantum boni quod à dijs immortalibus oblatum & datum est. pro S. R. 40 a, Commoda quibus utimur, à Deo nobis dari atq; impertiri uidemus. I. V. 252 b, & pro Domo sua, Dare potestatẽ, honorem, auroritatem & ornamenta alicui. de Na. 73 a, Dare perniciem, mœrores, luctum, exitium, exilium alicui in uersu. de Or. 94 b, Hæc turba & barbaria forensis dat locum uel uitiosissimis oratorib. Para. 121 a, Iniuria tua dedit mihi reditum gloriosum, non exitum calamitosum. Epi. 2 b, Is se acerrimum tui defensorem fore ostendit, quod dat accipimus. de Orat. 120 b, Si se dant, & sua sponte, accipio quod datur. de Fi. 82 a, Hoc etsi multis modis reprehendi potest, tamen accipio quod dat. Att. 9 a, Et tamen ab illo apertè, tectè, quicquid est datum libenter accepi. Epist. 50 b, Da hoc illi mortuq, da cæteris amicis. de Fi. 82 b, Atque hoc dabitis, ut opinor. At. 116 b, Ne me dẽ incertæ & periculosæ fugæ. I. V. 241 a, Dare se labori atq; itinerib. pro S. R. 21 b, Dare se rei familiari, uitæq; rusticæ. At. 27 b, Ego me do historiæ. At. 75 b, Dare æstiuos menses rei militari, hybernos iurisdictioni. At. 13 a, & 69 b, Dare operam alicui. At. 3 b, Dare aures alicui. & 66 a, Dare dies alicui. I. A. 235 b, Dare tempus alicui rei. Att. 138 a, Video ut se huic dent, ut daturi sunt. & 109 b, An ijs me dem, qui potiuntur. Epist. 22 a, Da te homini. de Som. 130 b, Neq; sermonibus uulgi te dederis. Aca. 41 a, Da quæso te huic etiam generi literarum. de N. 3 b, Dare se ad aliquam rem faciendam. At. 245 a, His literis scriptis me ad *συνουσίαν* dedi. de Fi. 115 a, Dare se ad ludendum. de Leg. 158 a, Si te ad ius respondendum dedisses. & ibi. Cicero se ad dicendum dedit. de Cla. 193 b, L. Scæuola neminẽ se ad docendum dabat. contra Rul. 68 a, Quum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem. I. V. 143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatẽ sese dedit. I. P. 94 a, Is dedit se in consuetudinẽ, &c. Qu. de Pet. 207 a, Qui ad meã gloriã augendã tanto studio te dedisti. At. 212 a, Da te in sermonem. Ep. 202 b, Dare se ad lenitatem. pro S. R. 38 a, Is se in

cruciatum dari cupit, dũ hac de re quæratur. Tus. 244 a, Dare se in torméta. de Or. 134 b, Dare patronum alicui. Att. 263 b, Consules Plancum dederunt: id est, iudicem uel arbitrũ. Part. 241 a, Ea litera de accusatore solet dari iudici: id est, transferri in iudicem. At. 73 a, Dare literas. Item: Huic totiés ne me literas dedisse Romam, cum ad te nullas darem? at uerò posthac frustra potius dabo, quàm si rectè dari potuerint, committam ut non dem. Att. 217 b, Datur mihi epistola à sororis tuæ filio. At. 70 a, & 221 a, Fessulanus mihi literas tuas dedit: id est, reddidit. I. C. 111 b, Dare literas alicui ad aliquem. At. 122 a, Epistola quam de nocte daturus erã. & 76 a, Tu autem sæpe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistros scripturæ. & ibid. Tardè tibi reddituro dabam familiari homini ac domestico. & 75 b, Dederam Ephesо pridie, has dedi Trallibus. At. 126 b, & 130 b, Dare mã data alicui ad aliquem. in Vat. Dare gladiatores. Qu. Frat. 327 b. Dare munus populo. In Ver. 59 b, Dare aliquid crimini. & de In. 71 b, & 73 b, in Ver. 78 b, & 259 b, Veritus est ne sibi crimini daretur, eos, &c. Ep. 179 a, Dare aliquid uitio. de Fi. 115 a, Obliuiscemurq; quæ uirtuti ipsi principia dederimus. Ac. 40 b, Dà, pro dic. Sed dà mihi nũc, satis ne probas? Do hoc naturæ meę, 14 ad Att. id est, in hac re naturæ meæ obsequor. Sed do hoc uobis & concedo, esse multos, &c. 5 Ver. Quod tu mihi das, Acad. q. ed. 1. lib. 2. hoc est, concedis, ut fit in disputando. Cognitionem Consulibus dat lex, ad At. lib. 16. de Arusp. resp. Tulliola tibi diem dat, sponsorem appellat, ad Att. lib. 1. Hodie non descendit Antonius, cur? dat natalitia in hortis, 2 Philip. Dat amico suo cuidam negocium, qui tum magister erat eius societatis, ut diligenter caueret, in Ver. de Arusp. resp. Operas in scriptura pro magistra dat, ad Silium lib. 13. 4 in Ver. Sibi enim bene gestę, mihi conseruatæ reipub. dat testimonium, ad At. li. 2, & lib. 7. Id quoq; damus, & libenter quidem. de Nat. deor. 1. Quid consilij datis, 4 Aca. Vos autem quid mali datis, de Natura deor. 1. Videamus partes, quarũ est aspectus illustrior, quæ quò sunt excelsiores, eò dant clariora indicia naturæ, 5 de Finibus. Re & ueritate nobis milites fine ulla recusatione, summo etiam cum studio, nomina dant, Philip. Hoc est, seipsos scribẽdos offerũt, & curãt nomina sua inscribẽda. Si se dant, &c. accipio quod datur, & ad id unde aliquis flatus ostẽditur, uela do, 2 de Or. Dãt sese in fugã istius prælari Imperatoris nocturni milites, In Verrem. Vnum omnia posse, disrumpuntur ij qui me aliquid posse doluerunt. multa mi hi dant solatia, ad At. lib. 4, de Claris orator. Nullas dant uias nobis ad significationum scientiam, 2 de Diuinat. Denique etiam sermonis ansas dabat, quibus reconditos eius sensus tenere possemus. pro Sest. Is cœnam isti dabat apud uillam in Tindaritano, 6. Verrin. Sed uide audaciam, etiam Hircio cœnam dedi sine pauone, ad Pætum libro 9. Dedi Antiocho operam diligentius, ut causam ex eo totam cognoscerem, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Iam Clitomacho Philo uester operam multos annos dedit, 4 Aca. Dedit operam, ut Halesinus ad se Dio cõtinuò ueniret, &c. 4 Ver. In quã exercitationem ita nos studiosè operam dedimus, ut, &c. 1 Tuscu. Non reddit, quæ dedi eius filio mutuo, & utitur excusatione temporis, ad Att. lib. 14. pro Leg. Agr. Sapienter igitur, quòd manus dedisti, quodque etiam ultrò gratias egisti, ad Attic. libro 16. Sed maximè eorum incolumitates, quibus salutem dedisti, pro Dei. pro Planco, & pro Ligario, 1 de Orat. Mulieri crudelissimæ seruum fidelissimum non in quæstionem tulit, sed planè ad supplicium dedit, pro Clu. Dedit diuinitatem soli & lunæ, &c. de Natur. d. 1. Qui, ut aliud nihil, hoc tamen profecit: dedit illi dolorem, ad Attic. lib. 7. Annis enim ferè C C C C X post Romam conditam Liuius fabulam dedit, 1 Tusculan. 3. Brut. Nam qui non pœnam confessioni, sed defensionem dedit, is, &c. pro Mil. Oculos autem natura nobis, ut equo & leoni setas, caudam, aures ad motus animorum declarandos dedit, 3 de Orat. Cohors tota illa tua, quæ plus mali Siciliæ dedit, quàm si centum cohortes fugitiuorum fuissent, 4 Ver. Quo tempore quidem signi satis dedit, si quid esset quod posset dicere, se tacere non posse, 3 Ver. Cui magnam dedimus pecuniam mutuam, ad Att. lib. 11. Ipsis piratis lucis usurã tam diuturnam dedistis, 6 Verr. Scilicet uerba dedimus: decepimus: ignorabat legio Martia quarta, nesciebant ueterani quid ageretur, 13 Philippic. Itaque ipsi (ne dicam mihi) populo Romano pœnas dederunt: me saluum adhuc respub. conseruauit, 12 Philip. & Antequam. Sed me illorum sententiæ minus mouebant, minus multa dederant illi Reip. pignora, ad At. lib. 8. Quare quoniã hoc à me sic petis, ut quæ tua potestas est, ea neges te inuito usurum, puero quoque hoc à me dabis, si tibi uidebitur, ad At. li. 14. Sed si quid res dabit tibi facultatis, id me maximè consolari poterit, ad Attic. lib. 11, Dabimus hoc Pompeio, ad Attic. lib. 1. Hoc est,

Pompeij causa faciemus. Dabitis enim profectò, Acad. q. ed.2.lib.1.pro,permittetis,concedetis. Da hoc illi mortuæ, da cæteris amicis ac familiaribus, qui tuo dolore mœrent: da patriæ,ut si qua re opus sit, opera & consilio tuo uti possit,Sulp.lib.4.Sanè si nudus es,da iugulum.2 Tusc.Certè optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio,pro Mil. Da melius,16 ad At. Vnum inquam,da mihi ex illis aratoribus, qui uel ad statuam,&c.5.Verr. Quare da te homini:complectetur,mihi crede.2 Fam.id est,insinua te in eius amicitiam. Non habui cui potius id negocij darem,quàm tibi, Ruff.li. 5.Qui tibi ut beneficium daret,prius iniuriam fecit, ad Att. lib.10,post Red.in Sen.pro Rab.Posth.pro Marc.& pro Syl. Off.2,6 Fam.&13. Domitius,quod per cæremonias populi fieri non poterat,ratione assecutus est,ut id,&c.quod liceret,populi ad partes daret, 2 de Leg.Agr. Cuius igitur auditæ uirtus dubitationis locum non daret,pro Cor. Balbo, Qui negare noluit esse in eodem numero Syllam, quo plus spei Gallis daret,pro Syl.Quærebant quę in uerba Recuperatores darent,5 Ver. Non committam, ut,si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi,1 de Orat. Negas sine Deo posse quicquam: ecce tibi è trãsuerso Lampsacenus Strato, qui det istì Deo immunitatem magni quidem muneris, Acad.q.ed.1.lib.2,&1 Philip. Atticæ, quoniam (quod optimum in pueris est) hilarula est, meis uerbis suauium des, ad Attic.lib.16. In uiam quòd te des hoc tempore, nihil est, Terentiæ, libr.14. Quinetiam necesse erit cupere,& optare ut quàm sæpissimè peccet amicus, quo plures det sibi tanquam ansas ad reprehendendnm, de Amicit. Ad extremum det manus, uinciq; patiatur: ut is qui illusus sit, plus illusisse uideatur, de Amic. Sermoni reliquo demus operam sedentes, 2 de Legibus. Quam igitur sententiam demus?1 de Leg.Quæso à uobis,ut in hac causa mihi detis hanc ueniã, accommodatam huic reo,&c. pro Archia.id est, Indulgeatis,concedatisq; mihi hoc, si fortè peccauero. Ea uerò ipsa nulla ratione melius frui potui,quàm si me ad totam philosophiam pertractandam dedissem,de Natur.deor.1. Ego si hoc optimum factu iudicarem,P.C. Catilinam morte multari, unius usuram horæ gladiatori isti ad uiuendum non dedissem,in Catil. Quinetiam memini, quum in accusatione sua,Qu. Gallio crimini dedisset,sibi eum uenenum paratusse,&c. de Clar. ora. Eloquentia uarietate,copia,quam se cunq; in partem dedisset,omnium fuit facilè princeps, 3 de Orat. Qui uxori suæ Cluentiæ quum ipse poculum dedisset,pro Clu.Lælius si digito quem attigisset, pœnas dedisset,5 Tus.Neq; sermonibus uulgi dederis te,neque,&c. Somnio Scip. Postremò quum, &c. dederit aliquid temporis ad ludum ætatis, atque ad inanes hasce adolescentiæ cupiditates,reuocet se aliquando,&c. pro Cælio. Qui tantis de rebus huic mandata dedit,Attic.lib.7.Qui dederit se motibus animi,iniustè uixerit.de Vniuer.Quis enim tibi dederit aut deum omnia posse,aut ita facturum esse si possit? Acad. q.ed.1.lib.2. Tu ad me uelim proximis literis,ut se initia dederint,perscribas,ad Att.lib.3. Dare aliquem ad alterius injurias,5 in Verr. Sed aliquid craftinus dies ad cogitandum nobis dare pollicetur, ad Attic.lib.15.Ad salutem communem aliquid dare,6 Verr.Dare animum suum mœrori, 3 ad Att. Arbitrum illum adegit, qui sibi dare facere oporteret ex fide bona,3 Offic.Dare auctoritatem alicui,3 Philip.& 8. Audaciam.pro Ligar. Noli putare mi Cicero, me hoc auribus tuis dare,12 Fam.C. Trebonij:id est,in hoc tibi assentari,uel hoc assentationis causa tibi dicere.Dare bellum,11 Philip. Dare beneficium nécne,in nostra potestate est, Offic.1. Causam dicendi iustam & necessariam, de Arusp.resp.Cæsices, pro Rosc.Amer.18. pro Sest.Philipp.12. Itaq; mihi uideris,Latinè docere Philosophiam, & ei quasi ciuitatem dare: quæ quidem adhuc peregrinata Romæ uidebatur. 3 de Finibus. Concionem alicui, 4 ad Attic. pro Flacco. Cogitandum alicui, 14 ad Attic.Cognitionem rei alicuius, 16 ad Attic.Cognitorem,2 ad Heren. Consilium fidele deliberanti, Offic.1. Consilium uerum dare gaudeamus liberè, de Amic.2 Famil. Consulatum,pro Muræ. Contentionem reiectionis, in Vatin. Crimen suspicioni,11 Philipp. Dare defensionem,pro Milon. Delationem, 1 in Verr. Demonstrationem,Topic.Documenta,pro Mil.Dare epistolam de phaselo,1 ad Atticum. Excusationem, 6 in Verr. Expectationem, 2 ad Attic.pro,Mouere expectationem. Dare alicui facultatem sui irridendi,Diuin.lib.2.5. Philipp.Gloriam,in Pis.Dare hæreditatem, 3 in Verr. Dare imperium, 5 Philipp. & 11 Dare in custodiam, 7 in Verr. in Catilin. &3 Philipp. In quæstionem,pro Rosc. Amer. Iudicium alicui, 1.in Verrem. & pro Cæc.13 Famil. hoc est,iurisdictionem. Dare læticiam alicui,3ro Planc.Laudi,uitio,contraria. Offic. 1. 1.Tusc. pro Clu. Legem & disciplinam uiuendi populis, 3 de Leg. Librum perferendum ad aliquem,ad Attic. lib.2. Pueris licentiam ludendi, 1 Offic.pro Domo sua. Litem, pro Rosc. Com.Is quærit ex me num consueuissem Siculis locum gladiatoribus dare,ad Att.lib.2. Quacunque enim imus, quacunq; mouemur,uidetur quasi locum dare & cedere, 2 de Nat.d.Dare locum respondendi,3 de Nat.deor.Dare mancipio,13 ad Attic.Mandata alicui ad aliquem, ad Atti.lib.8.5 Philipp.& Materiam inuidiæ, 11 Philipp. Materiam sermonis,1.ad Qu.Fra.Alicui medicamentum,Offic.3.Mercedem, pro Do.sua. pro, Dare pœnas. Mentem, pro Milo. id est,in animum immittere. Merita, Lgl. Munus gladiatorium alicui, pro Sest.id est,in eius memoriam. Dare operam funeri,15 ad Attic. Liberis dare operam, re honestum est, nomine obscœnum,1 Offic. Hoc est,liberis procreandis. Operam rebus diuinis,2 de Legib. Operam ualetudini,1 de Orat. Optionem,Acad.q.ed.1.lib.2. Offic.3. Dare partes, pro Rab. Posth. Alicui plausum multiplicem, Cat.4. ad Att. &3. ad Qu.Fratr. Potestatem & fortunam aliquid faciendi, 3 Philip.Potestatem ut quid fiat,3 ad Attic. Præcepta,in Pis.Præsidium, 11 Philipp. Primas, secundas, tertias alicui rei,3 de Ora. 8 Philipp. Principatum alicui τὰ πρωτεῖα δεδόναι. Off. 2. Primùm erit hoc quasi prouincias atomis dare, quæ rectè,quæ obliquè feruntur,1 de Fin.Dare rationem,3 in Verr. Rationem sui consilij,4 ad Heren. Reditum regis Consuli, pro Rab.Posth. Recordationes,5 Fam. Dare se ad aliquam rem faciendam,de Nat.deor.3 ad Attic. Se ad defendendos homines,1 in Verr.Se ad legendos libros, de Nat.d.1.Se alicui,2 de Orat.pro Mil.& pro Rab.Posth.Se gemitui lamentabili,imbecillo,abiecto,flebili,Tusc.quæst.lib.2.Se in conspectum alicuius, 7 Verr.1 de Diuin. Se in tormenta, 5 Tusc. Se iucunditati, 1 Offic. Se petitioni, 13 Famil. Se philosophiæ excolendum, 4 Tusc. Se populo ad coronam, 5 in Verr. pro Sestio, in Pisonem. Se prouinciæ uel rei militari, atque ibi piratarum contumelias perpeti, de Arusp. resp. Se amicorum salutationi,7 Fam. Se somno, 1 Tusc. Se uadem ad mortem pro amico, de Fin.lib.2. Se uoluptatibus,de Senect.Dare Senatum alicui,de Arusp.resp.Sermonem alicui,9 Fam.Signum,3 Philipp.pro,ostẽdere uel probare.Addo etiam illud,multa iam mihi dare signa puerum & pudoris & ingenij,3 de Fin.Significationem,Top.& Or. Virtutis specimen,1 Verr.Studium suum artibus,4 Fam.Dare tabellam de aliquo,pro Flac. Tempus ad ludum ætatis, pro Cælio. Testes, pro Quint. 6 in Verr. & 7.Testimonium dignitati alicuius,pro Plan. Dare ueniam ad ignoscendum, in Piso. Alicui uenenum, Offic.1. pro Cluent. Veritati uel amicitiæ, 15 Famil.Vestitum & arma,10 Philipp.Vicarium,12 Philipp.Vitam, 2 Philipp.Vitio,uel culpæ,pro Rosc. Amer.Vrbem diripiendam,14. Fam. Deos gallis signum dedisse cantandi,Diuinat. lib. 2. Quanquam enim quod præsens tanquam in manu datur, iucundius est, tamen hæc in posterum gratiora, 2 Offic. Datur opera de illo, 10 ad Attic. Ad eas enim res ab Epicuro præcepta dantur, 2 de Fini. Is accusatur,ficti testes in eum dantur, 6 Verr. 2 de Finib.Si dabitur quies,2 ad Att.Quæ nam unquam ob mortem Myrtili pœnis luendis dabitur satietas supplicij, 3 de Nat. Hæc detur cura Censoribus, 3 de Leg. Hoc est negotium,hoc illis committatur.Detur id uobis,de Nat.d.1.id est,concedatur. Casio uerè sententia mea dominatum & principatũ dari, 11 Philipp. Et tamen quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dari,aut fingere aliquos,&c. 2 de Fin.Is se in creatum dari cupit,dum hac de re queratur,pro Rosc.Amer. Dari in seruitutem,ad Oct. Neq; ijs à Senatu responsum dari patitur,ad Attic. lib.1. Sed tum dari foras scripta,cum utrique nostrũm uidebitur,13 ad Attic. Est enim quatenus amicitiæ dari uenia possit,de Amic.5 de Finib.2 de Offic.Virtuti opera danda est,de Amic.Danda palma docto oratori, 3 de Orat.Quantum autem consuetudini famæq; dandum sit,&c.Tusc.q.lib.1. Cæteris autem,si errorem suum deposuerint,& in Reipub.gratiam redierint, ueniam & impunitatem dandam puto,8 Philipp Conuenit autem cùm in dãdo,munificum esse,tum in exigẽdo non acerbum,Off.2.Vestorio dandi sunt dies,ad Att.lib.4.Ingredientibus confidendum fuit quid ageremus, nunc quidem iam quocunq; feremur,danda nimirum uela sunt, in Orat.Vt in dandis recipiendisq; meritis,quod quisq; minus per se posset,id acciperet ab alio,uicissimq; redderet.de Am. Si quis eũ pulsasset,edixit se iudiciũ iniuriarũ nõ daturum,&c. 4 Ver.Spero celeriter eum pœnas daturum, Lentulus Ciceroni, lib.12. Quamobrem opinione confido sceleratissimum latronem pœnas daturum,Lentul.lib 12.Non intelligunt idcirco esse ea propter se expetenda, quòd nulla utilitate obiecta delectẽtur animi, atq; ipsa sciẽtia etiã si incõmoda datura sit, gaudeant,5 de Fi. Quibus quũ à cũcto cõsessũ plausus esset multiplex datus, dixisse ex eis quẽdam,Athenienses scire quę recta essent, sed facere nolle,de Senect. Huic quoq; ergo à maiori-

maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus, 2 Offic. Eodem igitur die Tyrijs est Senatus datus frequens, ad Qu.Frat.lib.2. Virtutum amicitia adiutrix à natura data est, non uitiorum comes, de Amic. Data IIII. Calen. Quin. Data est mihi facultas, ut meo arbitratu facerem, 1 de Fin. Quod non prius quàm datum, ademptum sit, 4 Famil. Ser. Sulpitij. Tantum boni à dijs immortalibus oblatum & datum, pro Lege Manil. Et tamẽ ab illo apertè, rectè, quicquid est datum, libenter accepi, ad At. Ne legi quidem quicquam per tribunum plebis laxamenti datum est, pro Cluent. Ego planè uellem me arbitrum inter antiquam Academiam & Zenonem datum, 1 de Leg. Non M. Attilium, qui ad supplicium est profectus, ut fidem hosti datam conseruaret, de Senect. 2 de Fin. 1 Offi. Ferebat grauiter illam sibi ab isto prouinciam datam, 6 Ver. Datum IIII. Iunij, Terẽtiæ, lib. 14. Datum pridie Idus Iunij, ad Tironem, libr. 16. Datam ad III. Non. Octob. Thessalonicæ, Epist. Hoc tantum boni quod à dijs immortalibus oblatum & datum est, pro Pomp. Ne Marco quidem Seio uitio datum est, quòd in caritate asse modium populo dedit, 2 Offi. Ad sepulturam corpus uitrici sui negat à me datum, 2 Philip. Alterum Consulatum à Rep. ne data quidem occasione repulimus, & At. lib. 7. Data opera paraui, 8 Famil. Cælij. Apud amicos multa deposita, multa alijs data atq; donata, 6 Verr. Accepi literas tuas Coryræ datas, Epist. Itaq; ut comperi legatos, &c. atq; huic esse ad Catilinam datas literas, &c. 3 in Catil. Accepi literas tuas datas Placentiæ, ad Quin. Frat. lib. 2.

DOCEO, *ces.* trado, instituo, ad faciendum aliquid instituo, præcipio, erudio, edoceo, præcepta do, optimarum artium uias trado, ætatem puerilem ad humanitatem informo, hęc uox huius præceptis confirmata disciplinâ trado. pro Qu. Rab. 49 b, de Or. 128 b, Aut si qua est ars salis, eam nos tu potissimum docebis. I. P. 95 a, Quid nunc te alsine literas doceam? non opus est uerbis, sed fustibus. de Or. 126 b, Quamobrem hoc uos doceo Sulpici, ut in dicendo irasci, ut dolere possitis. pro Qu. 14 b, Docet me eiusmodi rem & factum simul Sex. Nævij, quod si solùm proferretur, satis esse deberet. pro Pomp. 7 a, Deinde nos idẽ iste Mithridates docuit, id quẽ certè calamitate docti memoria retinere debemus. de Leg. 179 b, Iureconsulti ignoratione docendi (nam nõ solum scire aliquid artis est, sed quædam etiam ars docendi) quod positum est in una cognitione, id in infinita dispartiuntur. de Sen. 82 b, Senectus adolescentes docet, instituit, ad omne officij munus instruit. pro Mil. 193 a, Ad hanc legẽ non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. Offic. 55 a, Itaq; cum sint docti à peritis, desistunt facilè sententia. Attı. 118 b, Nihil arbitror fore quod reprehendas, si qua erunt, doce me. Att. 257 a, Docui literis, hoc heri non potui. Epi. 34 a, Cum interea ne literas quidem ullas accepi, quæ me docerẽt quid ageres. pro S.R. 23 b, Vt mori malit, quàm de his rebus Syllam doceri. pro D. 219 b, Docere pontificũ collegium de rebus diuinis. de Orat. 118 a, Equidem soleo dare operam, ut de sua quisq; re me ipse doceat. & 136 b, & 115 a, Cum docendus iudex est, aut deducendus. I. V. 226 b, Docere iudicem de iniurijs suis. de Clar. 182 b, Doceri de aliqua re. & pro S.R. 39 b, Aliquem doceri ab aliquo de aliqua re. Epi. 61 b, De rationibus prouinciæ quid uellem ne-ri, ut is uos doceret & commonefaceret. Ora. 200 b, In quo cum doceret eos, qui, &c. domus eius officina habita eloquentiæ est. contra Rul. 88 a, Vt doceam te in his tacere rebus. de Orat. 116 a, Docilem non cum polliceor me demonstraturum, sed cum doceo, & explano. Offi. 26 b, Altera quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumq; sit. de Or. 115 a, Dicam .n. tibi Catule non tam doctus, quàm (id quod est maius) expertus. pro Planc. 276 b, Locus ille mutus, ubi quisq; altus aut doctus est. Off. 31 a, Erudire atq; docere alium. de D. 109 a, Docere atq; erudire iuuentutem. de Ora. 95 a, Docere mercede. I. A. 162 a, Iam inuideo magistro tuo, qui te tanta mercede nihil sapere docuit. Qu. Fr. 309 b, Tyrannio docet apud me. pro Flac. 155 a, Tradere artem docendi. Epist. 140 b, Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen. de Orat. 95 b, Docere, tradere, inculcare. de Orat. 202 b, Hæc non aliqua mihi doctrina, tradita sunt, sed, &c. Att. 121 b, Ciceronesq; nostros meo potius labore subdoceri, quã me alium magistrum quærere. de Clar. 104 b, Vir instituendo docendoq; prudens. de Fi. 104 a, Natura impellimur, ut prodesse uelimus quàm plurimis, in primisq; docendo, rationibusq; prudentiæ tradendis, itaq; non facilè est inuenire, qui quod ipse sciat, non tradat alteri: ita non solùm ad discendum propensi sumus, uerùm etiam ad docendum. de Op. 243 a, Docere, delectare, permouere animos audientiũ. de Orat. 119 b, Conciliare, docere, mouere.

DOCHIMVS, *mi.* pes oratorius *v – – v*. Orat. 218 b, ut, Amicos tenes.

DOCILIS, *le.* qui facilè libenterque docetur & intelligit, aptus ad disciplinam. (. Indocilis. de Ora. 116 a, Iubent enim exordiri ita, ut eum qui audiet, beneuolum nobis faciamus & docilem, & attentum. & 138 b, de Or. 116 a, Docilem autẽ facio, non tum cum polliceor me demõstraturum, sed tum cum doceo & explano. ad Her. 2 a, Docilis est, qui attentè uult audire. Tus. 178 a, Præbere se docilem ad aliquam sententiam. Epist. 105 a, O medicum suauem, meq; docilem ad hanc disciplinam.

DOCILITAS, *tis.* discendi facilitas. pro Sest. 22 a, Ii perfecto genere humanæ docilitatis atq; ingenij dissipatos unũ in locum congregauerunt. de Finib. 133 a, Prioris generis est docilitas, memoria: quas uirtutes qui habent, ingeniosi uocantur.

DOCTE, peritè, literatè. in Sal. 273 a, Satis doctè ac peritè se cisti.

DOCTOR, *oris.* magister, præceptor, interpres. de Ora. 87 a, Ea, quæ Græci dicendi artifices & doctores reliquerunt. de Ora. 19 a, Summus ille doctor istius disciplinæ Apollonius. & 95 a, Cum mercede doceret. Orat. 207 b, Iudicem me esse, non doctorem uolo. de Diui. 81 a, Panætius Posidonij doctor, discipulus Antipatri. de Orat. 148 a, Neq; disiuncti doctores, sed ijdem erant uiuendi præceptores atq; dicendi. Orat. 148 a, & Offic. 1, Doctor sapientiæ. Epist. 104 b, Libri iuris ciuilis quanquam plurimi sunt, doctorem tamen lumenq; desiderant.

DOCTRINA, *næ.* eruditio, literæ. I.V. 194 a, Homo omni doctrina & uirtute ornatissimus. de Ora. 85 b, Qui in artiũ studijs liberalissimis sunt doctrinisq; uersati. Ora. 209 a, & pro S.R. 25 b, In maximis occupationibus nunquam intermittis studia doctrinæ. pro Cæ. 42 a, Studium doctrinæ atque humanitatis. de Orat. 154 a, Nostra est omnis ista prudentię doctrineq; professio. de Cla. 186 a, M. Piso quicquid habuit ex disciplina, maximeque ex omnibus qui fuerunt, Græcis doctrinis eruditus fuit. Epist. 48 a, Is aũt summè omnium doctrinarum studiosus fuit. de Orat. 110 b, Res quæ doctrina aliqua continetur. Epi. 49 a, Me omnis ars & doctrina liberalis, & maximè philosophia delectat. pro Arc. 187 a, & 188 a, Relaxare animum doctrina. & ibi. Excolere animum doctrina. Ac. 1 a, Magnum optimarum artiũ studiũ, & omnis liberalis & digna homine nobili à Lucullo percepta doctrina. de Or. 132 b, Ambigui genera, de quibus est doctrina quædam subtilior. de Or. 198 a, Ab alijs rerũ, ab alijs uerborum doctrina quæritur. Part. 139 a, Doctrina dicendi in tres partes distributa est. Or. 212 b, Quòd si indocta cõsuetudo tam est opifex suauitatis, quid ab ipsa tandem arte & doctrina politiari putamus? pro Mu. 138 a, Ego quoq; in adolescentia diffisus ingenio meo quæsiui adiumenta doctrinæ. de Aru. 183 b, Sæpius ad laudem atq; uirtutem naturam sine doctrina, quàm sine natura ualuisse doctrinam. de Le. 177 b, Ciuitates malis studijs malisque doctrinis euerti. de Or. 118 b, Eiusmodi definitio genere ipso doctrinam redolet, exercitationemq; penè puerilẽ. & 154 a, Institutus liberaliter educatione doctrinaq; puerili. & 102 b, Hęc non aliqua mihi doctrina tradita sunt. & 107 a, Ius ciuile summatim percipi sine doctrina potest. Of. 30 b, Doctrina rerũ honestarum id est, ipsum docere res honestas.

DOCTVS, *a, um.* literatus, doctrina excultus, eruditus, intelligens, literis perpolitus, homo abundanti doctrina, doctrina atq; optimarum artium studijs eruditus, uir præclara eruditione atq; doctrina ornatus. de Orat. 93 b, Quid mihi tanquam Græculo otioso & loquaci fortasse docto & erudito, quæstiunculam ponitis? de Or. 124 b, Hęc apud doctos semidoctus ipse percurro. & 111 a, Ea quę scribo, neq; ab indoctissimis neq; ab doctissimis legi uellẽ. de N. 13 b, Simonides non solùm poeta suauis, sed etiam doctus fuisse traditur. Or. 108 a, Ita & doctis eloquentia popularis, & disertis elegans doctrina defuit. de C. 181 a, In quo nunquã fuit populo cum doctis intelligentibusq; dissensio. Tusc. 148 b, Antiquissimum è doctis genus poetarum. de D. 80 a, Gens humana atq; docta. (. Immanis atque barbara. pro Cæl. 42 a, Adolescens humanissimus & doctissimus rectissimis studijs atq; artibus præditus T. Coponius. pro Cæl. 49 a, Vir illa humanitate præditus, illis studijs, artibus atq; doctrina. pro Cor. 55 a, Viri literati ac studijs doctrinisq; diditi. de Cl. 179 b, M. Gratidius doctus Græcis literis. & ibi. Doctus & Græcis literis & Latinis. & 196 b, Of. 1 a, Vt non modò Græcarum literarũ rudes, sed etiã docti aliquantũ se arbitrentur adeptos. de Cl. 173 a, Vir doctus ex disciplina Stoicorũ. & 174 b, Doctus uir & Græcis literis eruditus. de Cl. 175 b, Tritæ nostrorũ hominum aures & erudita ciuitas. de Or. 136 b, Quidam doctus homo, & in primis eruditus.

DOCVMENTVM, *ti.* admonitio, præceptum, exemplum, monumentum. pro R.P. 127 a, P. Rutilius, qui documẽtum

fuit hominib. nostris uirtutis, antiquitatis, prudentiæ. I. A. 231 b, Ex quo nimirum documentū nos capere fortuna uoluit, quid esset uictis extimescendum. pro D. 138 b, Homo omnium scelerum flagitiorumq; documentum. Atti. 284 a, Vt in posterum documentum statuerē ne quis, &c. pro Mil. 105 b, Iam ab adolescentia dederas documēta maxima, quā cōtemneres populares insanias. contra Rul. 65 b, Habere ali quem sibi documento.

DODONA, *æ.* Epiri urbs. de D. 100 a, Aut à Dodona oraculum petebant.

DODONAEVS, *a, um.* de D. 96 a, Cum oraculum à Ioue Dodonæo petijsset. & 80 b, Dodonæum oraculum. Attic. 25 a, Quercus Dodonæa.

DODRANS, *tis.* nouē uncię, quasi de asse dempto quadrante, & significat totius integrę rei tres partes. At. 19 a, Qu. Frater qui Argiletani ædificij reliquum dodrantem emit, &c.

DOGMA, *tis.* decretum quasi dictatum, præceptum, δόγμα. Aca. 33 b, Scelus enim dicebas esse Luculle, dogma prodere. Aca. 8 a, Sapientia neq; de seipsa dubitare debet, neq; de suis decretis, quæ philosophi uocant δόγματα, quorum nullum sine scelere prodi poterit: cum enim decretum proditur, lex ueri rectiq; proditur. & 86 b, Vt prouerbia nōnulla ueriora sint, quàm uestra dogmata. pro Mur. 139 b, Zenonis sententiæ sunt & præcepta huiusmodi, Sapientē gratia nunquam moueri, &c. de Fa. 143 a, Præcepta appello, quę dicūtur Grę cè δογμάτα. Præceptum medicorum, si cui uenæ sic mouentur, is habet febrem. L. Vena. de Fat. 142 a, Sunt igitur Astrologorum præcepta huiusmodi: si quis uerbi causa, oriente canicula natus est, is in mari non morietur.

DOLENS, *tis.* dolenter. Parad. 122 b.

DOLENTER, dolens. de Or. 128 a, Casus humanarum miseriarum grauiter accipiuntur, si dicuntur, dolentur. & Or. 209 a, Epi. 159 a, Dolenter meherculè magis, quàm inimicè facio. I. A. 218 a, Dolenter hoc dicam potius, quàm contumeliosè. pro Do. 232 b, Atq; ita ut dolenter absis.

DOLEO, *ui.* dolorem capio uel accipio, condoleo, indoleo, mœreo, angor, dolenter fero, angor animo, dolore ardeo, ingemisco, acerbè fero, dolorem animo capio, molestiā capio, in dolore & mœsticia sum, dolor mihi accidit, in dolore sum uel mœrore potius, dolori esse. de Ora. 104 b, Nemo ingemuit, nihil cuiquā doluit, nemo est questus, nemo rēp. implorauit, nemo supplicauit. p Mu. 134 a, Cui placet, obliuiscitur: cui dolet, meminit. pro Cæl. 45 a, Si egebis, tibi dolebit. At. 288 b, Dolet mihi, quo tu non stomacharis. Epi. 70 b, Doleo quia doles & angere. Art. 252 b, Dummodo doleāt aliquid, doleant quidlibet. Br. 165 a, Si id dolemus, quod eo iam frui nobis non licet, nostrum est id malum. At. 186 b, De Atticæ febricula scilicet ualde dolui. Ep. 64 a, Quædam pestes hominum laude aliena dolentium. pro Fl. 158 a, Non enim omnia quæ dolemus, eodem iure queri possumus. Att. 278 a, Et est dolendū in tam graui uulnere. Oct. 329 b, Quis ista aut dissimulare possit, aut non dolere? & pro Sest. 28 a, Qui meum casum luctumq; doluerunt. Tus. 206 b, Quid ergo? illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis uitijsq; constabat. In Vat. 35 a, Quis tum nō ingemuit? non doluit Reip. casum? pro Cæl. 42 a, Qui ex omnibus maximè Dionis mortē doluit. Epi. 197 a, Hæc à te ulciscenda sunt, etiam si non sint dolenda. & 122 a, A te peto, ut meas iniurias perinde doleas, ut me existimas & dolere, & ulcisci tuas solere. & ibi. Doleo dolorem tuum. Att. 133 a, Vt meam uicem doleres, cum me uideres derideri. & 118 b, Pompeius, cuius ego uicem doleo. I. V. 99 a, Si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus. At. 92 b, Curionis & Pauli meorum familiarium uicem doleo. At. 92 b, Equidem doleo non me tuis literis certiorē fieri. Atti. 58 a, Nosq; malo solatio, sed nonnullo tamen consulamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus. & 95 b, De Hortēlio te certò scio dolere. pro Pla. 266 a, Omnibus illa iniuria dolori fuit. Qu. F. 305 a, Illud mœreo, quod, &c. id est, doleo.

DOLIVM, *ly.* uas amplum, in quo uinum in annum reconditur. de Cla. 192 b, Qui hoc sentiat, si is potare uelit, de dolio sibi hauriendum putet?

DOLO, *as.* de D. 226 b, Quis robur illud cæcidit? quis dolauit? de Or. 113 b, Dolare aliquod opus. de Ora. lib. 2, Dolare orationē. Ac. li. 4, Non enim est è saxo sculptus, aut è robore dolatus. de homine loquitur.

DOLOPES, *pum.* pop. I. P. 99 a.

DOLOR, *oris.* mœror, acerbitas, lachrymæ, acerbus sensus animi uel corporis, animi cruciatus, sensus. Attic. 120 b, Tus. 182 a, Dolor autem motus asper in corpore à sensibus alienus. In utraq; re summa difficultas erit, summus animi dolor. Tus. 213 a, Dolor est ægritudo crucians. At. 142 b, Plus apud me ualere beneficij gratiam, quàm iniuriæ dolorē uolo. de Pro. 78 a, Ego dolorem & inimicitias meas reip. con-

cessi. I. A. 217 b, Quanquam proprios dolores suarum rerū omnes habebant, tamen huius ciuitatis miserijs non poterant non commoueri. de Pro. 79 a, Sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo, nec iracundiæ seruiam. & ibi. Tamē aliquā dolori meo ueniam tribueretis. pro Clu. 19 b, Huic nihil potest offensionis accedere, sine acerbissimo animi sensu & dolore. de Aru. 247 b, Animi quidam dolor homines aliquando effert ad gloriam in refutandis maledictis improborum. Att. 175 b, Sed augeo commemorando dolorem, & facio etiam tibi. pro Dom. 232 b, Accepi magnum atq; incredibilem dolorem. & Epist. 47 b, Est omnino uix consolabilis dolor. Attic. 124 a, Sed hæc omittamus, augemus enim dolorem retractando. & 45 b, Ne scindam dolorem meum. & 49 a, Augere mœrorem. de Ora. 127 a, Et eorum dolorem qui lugebant suos, oratione refricabam. & ibi. Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere poterat. pro Dom. 242 b, Vt perpetuum dolorem auulsus à meis sustinerem. I. C. 118 a, Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates, omnes dolores cruciatusq; perferrē. pro Cæl. 44 a, Minimum enim dolorem capiet, qui illam nō uidebit. de Cl. 165 a, Opinione omnium maiorem animo cepi dolorem. & Epi. 5 b, Summus dolor, quem in rebus tuis capio. de Clar. 176 a, Is cum remiserant dolores pedum, non deerat in causis. Quin. Fra. 305 a, Sed omnis dolor est quod, &c. & 300 b, Atq; his dolor est, quod, &c. & 315 b, Faciam ut in medio dolore ac desiderio mei lætetis. pro Mur. 145 a, b, At habet magnum dolorem, unde cum honore decesseris, eōdem cum ignominia reuerti. de Or. 203 b, Quid esset iracundia, feruōrne mentis, an cupiditas puniendi doloris? de Arusp. 152 b, Hominibus iniuria tui stupri illata in ipsos, dolori non fuit. & 254 a, Causa grauis & cum aliquo animi & iuris dolore coniuncta. I. V. 258 b, Ille facilè dolorem corporis patiebatur. pro Sest. 14 a, Hunc dolorem perpeti malui, quam, &c. pro Cæl. 50 a, Vidi enim & illum hauti dolorem, uel acerbissimum in uita, cum, &c. I. V. 210 b, Hæ res magnū & acerbum dolorem commouent, mulierculis præsertim. Ep. 50 b, Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat atq; molliat. At. 138 b, Obsecro te, crispe mihi hūc dolorem. & ibid. Non angor, sed ardeo dolore. & 85 b, Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci. & 110 a, Hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. I. V. 231 b, Existimare uos hoc uolo, mirum quendam dolorem accidere ijs, ex quorū urbibus hęc auferantur. At. 4 a, Terentia magnos articulorum dolores habet. Oct. 329 a, Nulla remedia tam faciunt dolorem, quàm quæ sunt salutaria. Tus. 246 b, Si uoluptas dolorem effectura sit. de Fin. 53 b, Vt omittam doloré, quem optimus quisq; pro patria & pro suis suscipit. & 56 b, Aliquem in uoluptate esse aut in dolore. Epist. 51 b, Sed opprimor interdum, & uix resisto dolori. Ep. 52 a, Nec eum dolorem, quem à Repub. capio, domus iam consolari potest, nec domesticum Reip. Ep. 72 a, Exhaurire alicui uniuersum dolorem. & 50 a, Minuere dolorem.)(Augere dolorem. & 70 a, Abijcere omnem dolorem. Ep. 81 a, Hoc loco uides me augere dolorem tuum, quem consolando leuare debeam. Ep. 62 a, Cuius in sermone & suauitate omnes curas dolores q; deponerem. Ep. 47 a, Vehementer esse solicitum, & in communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi. & 81 b, Quanto fuerim dolore meministi, in quo, &c. I. A. 130 b, Magno in dolore sum, uel mœrore potius, quem accepimus ex crudeli morte Trebonij. & 238 b, Quàm acerbissimum alicui dolorem inurere. Epi. 4 b, Afficior summo dolore, eiusmodi tempora, &c. Tusc. 186 b, Et tamen fuisse acrem morsum doloris idem Marius ostendit, crus enim alterum non præburit: ita & tulit dolorem ut uir, & ut homo maiorē ferre sine causa necessaria noluit. At. 190 b, Recordationes effugio, quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt. Att. 45 b, De luctu & dolore. & ibi. Dies leuat luctum. & ibi. Cæteri dolores mitigantur uetustate.

DOLOSE', malicioſè, ex insidijs, ex occulto. Offi. 64 a, Dolosè & maliciosè agere aliquid. & 22 a, Ex occulto agere aliquid.

DOLOSVS, *a, um.* maliciosus. pro R. P. 123 b, Ptolemæus dolosis consilijs regno pulsus.

DOLVS, *li.* fraus, fallacia, machina, insidiæ subesse aliquid. de Na. 74 b, Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ, sine ratione esse non possunt. & ibi. Commoliri dolos & fallacias ad aliquem in uersu. Top. 234 a, Dolus malus est, cum aliud agitur, aliud simulatur. Of. 64 b, Simulatio & dissimulatio dolus malus est. & 60 b, Pacta semper ne sint seruāda, quæ nec ui, nec dolo malo, ut prætores dicere solent, facta sint. de N. 75 a, Iudicia de fide mala, & iudiciū de dolo malo. & ib. Quæ ex empto & uendito contra fidem fiunt. Topi. 226 b, Bona fide.)(Dolo malo. Offi. 64 a, Aquilius protulit formulas de dolo malo. & ib. Iste dolus legib. erat uindicatus.

& ibid.

& ibi. Iudicia in quibus ex fide bona agitur. de N. 752, Iudicium de dolo malo, quod Aquilius protulit, quem dolum idem Aquilius tum teneri putat, cum, &c. ad Her. 16 b, Dolus consumitur in pecuniam, pollicitationes, dissimulationes, maturationes, mentiones, &c. & 40 b, Dolis malicioſa Carthago. & 17 b, Nam quod in dicendo rei dilucidandæ causa dolum appellauimus, id in dicendo honestius consilium appellauimus. Att. 1 b, Agere cœpit cum eius fratre de ijs rebus, quas eum dolo malo accepisse de Vatio diceret. pro Flac. 161 b, Adductus est in iudiciũ Polemocrates de dolo malo, & de fraude à Dione huius ipsius tutelæ nomine. pro D. 228 b, Illud in primis ne qua calũnia, ne qua fraus, ne qs dolus adhibeatur. Off. 62 a, Sine insidijs agere quodpiã.

DOMESTICVS, *a, um.* familiaris, intestinus, uernaculus, priuatus, intimus.)(. Externus, alienus. I. V. 35 a, Quis unquam in luctu domestico, in funere familiari cœnauit cum toga pulla? Offi. 38 a, Externa libentius in tali re, quàm domestica recordor. Epist. 59 b, Ego urbem à domesticis insidijs, & ab intestino scelere defendi. I. V. 179 b, Domesticum atq; uernaculũ crimen: id est, Romæ, non in prouincia paratum. & 84 a, Occultũ, intestinũ ac domesticũ malũ. ad Her. 24 a, Domestico & sui ipsius testimonio abuti. de Or. 116 b, Stultitiæ suæ quàm plurimos testes domestico præconio colligere. de Ar. 248 a, Huius gentis ac terræ domesticus natiuusq; sensus. Tus. 148 a, Res domesticæ & familiares. pro Sest. 23 b, Domesticis malis impediti.)(. Bene de rebus domesticis constituti. Difficultate domestica laborare. L. Dissicultas. Domesticus amor, 1 ad Atti. Domesticus sanguis, de Arusp. resp. Domesticus usus & consuetudo, pro R. Am. Domestica crudelitas, pro R. Am. Domestica disciplina, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Domestica dissensio, 8 Famil. Cælij: id est, ciuiles discordiæ. Domestica inhumanitas, pro Deiot. Domesticũ lenocinium, 5 Verr. Valde iam lautus es, qui grauere literas ad me dare, homini præsertim propè domestico, 7 Fam. Domesticum consilium capere, 16 ad At. Domestica sede iucundior locus, 4 Famil. Domestici & alienigenæ, pro Fonteio. Domesticæ epistolæ, ad Br. Id est, domo missæ, & de rebus domesticis scriptæ. Domesticæ res & forenses: publicæ & priuatæ, opponuntur, 1 ad Attic Domesticæ tricæ, 10 ad Attic. Domestica exempla, 2 de Natur. d. Vnde hoc tam insolens domesticarum rerum fastidium, libr. 1. de Finib. Intra domesticos parietes dicere. pro Deiot. Paucis enim diebus eram missurus domesticos tabellarios, Curioni libr. 2. Id est, priuatim, & meo nomine. Externa libentius in tali re, quàm domestica, recordor, 2 Officior. Ergo & domestica feremus, ut censes: & publica paulò etiam fortius, quàm tu ipse qui præcipis, Luccio libr. 5. Ne domesticis quidem exemplis docti, de Natura deor. 2. Domesticis rebus & cupiditatibus suis peropportunam uictoriam fore putabant, 1 Famil.

DOMICILIVM, *lij.* domus, habitatio, sedes, tectum. de N. 45 a, Si essent qui sub terra habitarent bonis & illustrib. domicilijs. contra Rul. 83 b. Vt aratores cultu agrorum defessi urbis domicilijs uterentur. pro Arc. 186 c, Cum hic domicilium Romæ multos iam annos haberet. cõtra Rul. 85 b, Coloni Capuæ in domicilio superbiæ atq; in sedibus luxuriæ collocati. Postq. 207 b, In qua urbe domicilium quondã superbiæ fuit. Tus. 153 a, In cœlũ quasi in domiciliũ suum peruenire. pro Ar. 187 a, Sedem omnium rerũ & fortunarũ suarum Romæ collocauit. & ibi. At domiciliũ Romæ habuit. pro Cor. 57 a, Pompeij gloriæ domiciliũ communis imperij finibus terminatur. I. P. 96 a, Qui familiaritatis licẽtia suorum probissimorum sermonũ domicilium in aurib. uestris eius impulsu collocauerunt. de N. 163 a, Humanã figurã domicilium mentis esse. Ep. 263 a, Cui uerbo domiciliũ est, prium in officio. pro Do. 238 b, Consecrantur ædes. non priuatorum domicilia. pro Ar. 186 b, Si in Italia domiciliũ habuissent. I. V. 110 a, Sedes ac domiciliũ collocare. de Sen. 90 a, Lacedæmone esse honestissimum domicilium senectutis. & 93 a, Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus in terram. pro Rab. 93 a, Quem censoriæ leges urbis domicilio carere uoluerunt. Ep. 108 a, Erat enim multo domicilium huius urbis aptius humanitati tuæ. de Cla. 188 b, Firma tecta, in domicilijs habere. de Or. 92 a, In hoc domicilio imperij & gloriæ.

DOMINA, *næ.* princeps, regina. Of. 57 b, Hæc enim uirtus est domina & regina uirtutum. & 40 b, Voluptates blandissimæ dominæ. pro Marc. 132 a, Fortuna domina rerum humanarum. I. P. 80 a, Sit sanè sors domina campi. Para. 123 b, Cupiditas honoris quàm est imperiosa domina. de Leg. 182 a, Et in ea lamina scriptum Domina honoris.

DOMINATIO, *onis.* dominatus, tyrannis, regnum. Atti. 110 b, Idem fecero, quod in Cinnæ dominatione & Marij tyrannide Philippus. I. A. 190 a, Non modò crudelis & superba dominatio nobis, sed ignominiosa etiam & flagitiosa est ferenda. Ep. 163 a, Vita sub dominatione misera est. ad Her. 30 a, Ne fortuna magnam in nos habeat dominationem. I. V. 108 a, Dominationem expectant, rerum potiri uolunt. contra Rul. 64 a, Nouam dominationem sibi comparare. At. 115 a, Nihil Cęsari minus expedit ad diuturnitatem uictoriæ & dominationis. & 125 a, Dominatio quæsita ab utroq; est. I. V. 72 b, Dominatio regnumq; iudiciorum. de In. 82 b, Ratio nis in libidinem dominatio.

DOMINATRIX, *cis.* domina. de In. 42 a, Dominatrix animi cupiditas.

DOMINATVS, *tus.* dominatio, principatus.)(. Seruitus. de D. 57 a, Terrenorum cõmodorum omnis est in homine dominatus. de N. 31 a, Dignissimus potestate & dominatu omnium rerum. pro Deiot. 149 b, In dominatu seruitus sit, in seruitute dominatus. de Di. 61 b, Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. I. A. 238 a, Cassio mea sententia dominatum & principatum dedi. Para. 123 b, Dominatus cupiditatum. & ib. Iudex uerò quantum habet dominatum. Of. 33 a, Cum dominatu unius omnia tenerẽtur. pro R. P. 128 b, Dominatus est, inquit, Alexandriæ, imò uerò in superbissimo dominatu fuit. pro Do. 226 b, Aliquem nouo dominatu pulsum esse. de Ora. 129 b, & pro Do. 235 b, L. Brutus populum Romanum domi ratu regio liberauit. de Fin. 115 a, Cum autem assumpta ratiõ est, tanto in dominatu locatur, ut omnia illa prima naturæ, huius tutelæ subijciantur. Tus. 239 a, Occupare dominatum.

DOMINOR, *aris.* rerum potior, regno, teneo, dominatũ teneo, dominatu teneo, dominatu premo, imperiũ in aliquos teneo. de Fi. 32 a, Cleantes solẽ dominari & rerum potiri putat. pro R. P. 128 b, Dominatus est, inquit, Alexandriæ, imò uerò in superbissimo dominatu fuit. In hoc exemplo, Alexandriæ urbis, genitiuus est, non datiuus: ut ac si dicas, Cæsar dominatus est Romæ: id est, in urbe Roma. Or. 218 a, Vbi libido dominatur, innocentiæ uero præsidium est. de Se. 85 a, Libidine dominante, temperantiæ locus non est. de Or. 67 a, Hæc una res in ciuitatib. semper floruit, semperq; dominata est. I. V. 59 b, & 104 a, Dominari in iudicijs. Ora. 204 a, Atq; hæc in oratore dominabuntur. Tus. 164 a, Vetat enim dominans ille in nobis Deus. de Or. 111 b, Vsus dicendi in omni pacata & libera ciuitate dominatur. pro Qu. 17 b, Improbos in capite fortunasq; hominũ honestissimorũ dominari. & 18 a, Dominari in bonis alicuius. Qu. Fr. 290 b, Neq; eiusmodi parte reip. gess, in qua fortuna dominetur. Ep. 55 b, Casus & fortuna in bonis dominatur. pro Cec. 298 a, Nimia potẽtia in ciuitate dominatur. de Se. 84 b, Senectus honesta est, si nemini marcipata est, si usq; ad extremũ spiritũ dominatur in suos. de Sen. 84 b, Tenebat non modò autoritatem, sed etiã imperium in suos. Offi. 28 a, O domus antiqua, heu quàm dispari dominaris domino. I. A. 180, O tecta misera quàm dispari domino, quanq;, &c. sed tamẽ quam à dispari domino tenebantur. pro Mu. 116 b, Dominante homine furioso. Of. 43 b, Vt nos adolescẽtes cõtra L. Syllæ dominantis opes fecimus. pro Clu. 31 b, Bestiæ fame dominante, plerũq; ad eũ locũ, ubi aliquando pastę sunt, reuertuntur.

DOMINVS. rex, princeps, tyrannus, imperator. Of. 68 b, Ecce tibi qui rex populi Rom. dominusq; omnium gentiũ esse cõcupierit. de Le. 189 b, Senatus est dominus publici consilij. pro Do. 231 a, Populus dominus regũ, uictor atq; imperator omnium gentium. I. A. 207 b, Populus Romanus uictor dominusq; omnium gentium. pro Pla. 261 a, Hinc princeps populus & omnium gentium dominus atq; uictor. cõtra Rull. 70 a, Hos omnium rerum dominos habebimus. I. V. 163 a, Aratorũ dominus & rex. de Fi. 61 a, In discordia dominorũ domus beata esse nõ potest. Aca. 32 a, Cogimur dissensione sapientũ dominum nostrum ignorare. de Vn. 198 b, Deus animũ ut dominum atq; imperatorẽ obedienti præfecit corpori. At. 191 b, In omni mutatione dominorum, qui innumerabiles fieri possunt in infinita posteritate. Tus. 192 b, Qui ita sit affectus, eum dominũ esse rerum suarum uetat XII tabulæ. pro S. R. 31 b, Ne tam diu quidem dominus erit in suos, dum ex ijs de patris morte queratur. de Se. 87 a, Libenter uerò istinc tanquã à domino agresti ac furioso profugi. de N. 76 b, Dionysius tyrannus opulentissimæ ciuitatis. Tus. 158 b, Liberatos enim se per eum dicũt grauissimis dominis, terrore sempiterno, & diuturno ac nocturno metu. de Fi. 108 b, Deus summus rector & dominus. de Leg. 172 a, Dominos esse omniũ rerũ & moderatores deos. pro Co. 61 a, Sui quẽq; iuris & dimittendi & retinendi esse dominũ. de Sen. 89 a, Semper boni & assidui domini referta cella uinaria, olearia, penuaria est. pro Dom. 234 b, Cum nir bonus dominum se in suis ædibus esse uoluisset. I. V. 35 a, Cum ipse epuli dominus Quint. Arrius albatus esset. I. A. 249 b, Nam si ipse seruire poterat, nobis dominum cur imponebat? de

Orat.134 b,Nasica sensit ancillam domini iussu dixisse, &c. Offic.28 a,O domus antiqua,heu quàm dispari dominaris domino.de Na. 58 a,Canum tam fida custodia,tam amans dominorum adulatio.Offic.28 a,Non domo dominus, sed domino domus ornanda est.

DOMIPORTA,*tæ*. de Di.136 a, Terrigenam,tardigradam, domiportam,sanguine cassam. L.Cochlea. exemplum hoc est obscuræ circuitionis,seu descriptionis.

DOMITIA VIA,pro Font.177 b.

DOMITOR,*oris*.Offi.18 b,Equos propter crebras præliorũ contentiones ferocitate exultantes, domitoribus tradere solemus,ut his faciliorib,possimus uti.pro Mil.108 b,Milo domitor armorum Clodij.

DOMITVS,*tus*. de N.56 b,Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum uectiones.

DOMO,*as*.condocefacio,edomo.Of.35 b,Sine hominum opera,aut pascere equos, aut domare non possemus. pro Se. 18 a,Qui seruitia uirtute uictoriaq; domuit.de Pr. 75 b,Omnes has nationes frangi domariq; cupiunt.& ibi. C.Pontinus Allobroges domuit. pro Mar. 132 a, Domuisti gentes immanitate barbaras.de Or.101 a.Docemur autoritate nutuq; legum,domitas habere libidines,coercere omnes cupiditates.de N.58 b,Belluæ domitæ & cõdocefactæ. pro Syl. 167 a,Improbi ciues domiti atq; uicti. pro Fo. 176 b, Galli subacti & bello domiti. de Pro.70 a, Domitis gentibus finitimis,barbariaq; compressa.

DOMVS,*mi*,&*mus*.ædes,domicilium,tectum, dij penates.Lares.lar familiaris,lares familiares,sedes, foci patrij, aræ fociq;.pro Do.235 a,Nihil sanctius,nec omni religione munitius,quàm domus uniuscuiusq; ciuium: hic aræ sunt,hic foci,hic dij penates,hic sacræ reagionis cerimoniæ continentur:hoc perfugium est ita sanctum omnibus,ut inde abripi neminem fas sit.pro Do.242 a,Domus,sedes,arę,foci,dij penates.pro De.145 a,Domus, dij penates,aræ fociq;.I.A.174 b,Cn.Pompeij liberi repetebãt deos penates patrios, aras, focos,larem suum familiarem.I.P.99 a, Quos tu demigrare,& aras,& focos relinquere coegisti. pro Qu. 16 a, Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares.Offi. 85 a,Ornanda est dignitas domo,non ex domo dignitas tota quærenda.ibid. Non domo dominus,ed domino domus honestanda est.& ibid.Domus finis et usus,ad quem accommodanda est ædificandi descriptio & ibid. Cn. Octauius præclaram ædificauit in palatio, & plenam dignitatis domum.I.C.118 a,Domus commune perfugiũ.I.V.200 b, Domus amicis apertissima & perhospitalis. Atti. 246 a, Nescio quomodo οἰκῶ φιλῶ: itaque mereferunt pedes in Tusculanũ. Qu.Fr.299 a,Iam tibi Asia, sicut unicuique sua domus,nota esse debet.I.P. 82 b,Me domo mea expulistis, Pompeium domum suam compulistis.pro Flac.149 a,Qui domo exire nolebant.& ibi.Qui domi stare non poterãt. Or. 205 a, Ridicula ex tempore picta uel domo allata. Att.26 b, Clodius in domo Cæsaris quondã urus uir fuit.Att. 7 a,P. Clodius deprehensus domi Cæsaris.I.V.71 a,Siculis denunciatum est domum ad illum ut uenirent.de Fin. 147 b, Sed tempus est,si uidetur,& rectà quidem ad me:quod cum ille dixisset,ad Pomponium perreximus omnes.Ep.229 a,Apud eum sic fui tanquam domi meę.I.V.250 b,Is domi apud me est.Att.71 b,Cum Pompeio & apud Pompeium fui. I. V. 86 a,Apud istum in ædibus.I.V. 214 a, Ego uerò neq; ueni, & domo me tenui.& ibi.Scio me domi mansisse. Att.54 b,Venonius domum Vetidij uenit.Offic.74 b,Is cum prima luce Pomponij domum uenit.Tusc.250 a,Diodorus multos annos nostræ domi uixit. Epi.138 a, Balbus rectè à porta domum meã uenit:neq; hoc admiror,quòd non ad tuam potius,sed illud quòd nec ad suam.ad Her. 34 a, Qui nuper alienæ domui,non ausim,&c.de D.90 a,Quæ ipsa domi Phalaridis consecrauisset.Epi. 38 a, Nonne mauis sine periculo domi tuæ esse,quàm cum periculo alienæ? Ep.222 a,Quem tibi sic commendo ut unum ex domo nostra. Epi.135 a, Tu uelim cum fabris domum perspicias:si enim nihil est in parietibus aut in tecto uitij, cætera mihi probabuntur. pro Dom.136 a,Is duas magnas & nobiles domos coniungere uoluit.Ep.64 a,Vt domus tua tota cognosceret,&c.

DOMVS illa æterna,ad Oct. ubi uidelicet agunt beatæ animæ.Ampla domus,1 Off.Quo cum domus fuit & militia communis,Læl.Domus clari hominis,in quam & hospites multi recipiendi sunt,& admittenda hominum cuiusq; generis multitudo,qualiter comparata esse debeat,Offi. 1.Domus in imperio est,de Aruspi. respon. Domus magna pulchraq;,de Na.d.2 Tota domus superior uacat,12 ad At.Affligere domum alicuius,pro Domo sua. Disturbare ac diripere domum alicuius,pro Domo sua. Extra domum gratiosus,2 ad Qu.Frat.Domum & familiã perfringere,4 ad Her. Domum conijcere aliquem,pro Domo sua.Domum deducere, Aca.q.ed.2.lib.1.Domum denuntiare,pro Quint.Domum aliquid literarum dabis,15 Fam. Domum aliquẽ expectare,8 ad At.Statim Luculli,&c.eum domum suam recepe runt,pro Archia.Domum alicuius uentitare in summis officijs ducebatur,11 Fam.Domum uocare,pro Rosc.Amer.Odiosum est,cum à prætereuntib. dicitur, ô domus antiqua, heu quàm dispari dominare domino, Offic. 1.De domo me deduceret,10 Fam.Eum tibi igitur sic commendo,ut unum ex nostra domo,Apuleio,lib.13.Adiunxit illa, ut eos qui domo exire nolebant, testimonij denunciatione terreret, pro Flac. Domo se non commouerunt, 9 Fam. Domo cõsilium petere,2 Philipp. Domo se recipere,11 ad Att. Propter metũ dimicationis & sanguinis domo se tenere, Post redit. Clamor interea fit tota domo inter seruos Rubri atq; hospitis, &c.3 Verr. Duas & magnas & nobiles domos coniungere. pro Do.sua. Est enim ualde decorum,patère domos hominum illustrium illustribus hospitibus,Off.2.

DONATIO,*onis*. I.A. 293 a, Quos non bonorum donatio, non agrorum assignatio satiauit.& de L.180 a,de Opt.244 b,& pro Sex.Ros.22 b,Eaq; donatio in theatro facta est.

DONEC,dum,quoad,usq; eò,dum,tandiu dum, usq; ad eũ finem dum,usq; eò,quoad.Epi.67 b, Ad properationẽ meã quiddam intereſt,non te expectare donec ad locum uenias. Acad. 6 b,Multaq; facimus usq; eò dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicij.de N. 52 a,Vsq; ad eum finem,dum possime se ipsa defendere.

DONO,*as*.condono,largior,munere afficio,munus do, dona & munera do,munus affero,donum affero, stipendio afficio,munerib. amplissimis orno .permitto. I.V.190 a, Qui Rubrium corona,& phaleris,& torque donasti.& Ep.69 a, Cum ipsi corona donarentur. de N.58 a,Nisi forte dubium est, quin hominibus hæc omnia natura donauerit.de Fi.94 a,Cauda pauoni à natura donata est ornandum. de Or.94 a,Hæc quidem inseri & donari ab arte non possunt. de Fin. 94 a, Alia uidentur à natura propter eorum usum tantum esse donata.de Ar.144 b,Aliquem quasi diuino munere donatum reip.uideri.de Na.27 a,P.Vacienus,& agro à senatu, & uacatione donatus.I.P. 80 b,Mihi populus Rom.non unius diei gratulationem, sed æternitatẽ immortalitatemq; donauit.pro Ar.186 b,Itaq; eum Tarẽtini ciuitate cæterisq; præmijs donauerunt.pro S.R.36 a, Donari ab aliquo maximis præmijs. I. C. 101 b,Vtinam tibi istam mentem dij immortales donarent.pro S.R.22 a,Is non pauca suis adiutoribus largè effuseq; donabat.Qu.Fr.329 b,Minuebat uectigalia,donabat ciuitates ex cõmentario. de L. 178 a, Vir nemo bonus ab improbo se donari uult.Tusc. 249 a,Munera ista ciuibus tuis dona.Ep.62 a,Tu tuas inimicitias,ut reip. donares,te uicisti:id est,permitteres.At.277 a, Dyrrhachini sibi donatum æs alienum à Cæsare dicunt.I.V.114 a,Donare aliquem annulo aureo.& 190 a, Aduocare concionẽ donandi causa.de Opt.544 b,Corona aurea donari.

DONVM,*ni*.munus.de Le.386 a, Donum ne capiunto, néue danto,néue petenda,néue gerenda,néue gesta potestate. de Or.135 a,L.Cincius legem de donis & muneribus tulit.pro Clu. 31 b,Tantum donis datis muneribusq; pertecerat, ut, &c.de Orat.94 b,Omnia sunt enim illa dona naturæ. Tus. 161 b,Philosophia donum deorum.de Na.75 a,Donum hoc diuinum rationis & consilij.pro Ar.198 a,Poetę quasi deorum aliquo dono atq; munere commendati nobis esse uidentur. I. A. 139 a, Non intermittis quasi donum aliquod quotidie efferre reip.pro Cl.31 b,Dona nuptialia.I.V.lib.7. Donum facere.Tuscul.lib.5,Quasi dona fortunæ.pro Clu. Tantum donis datis muneribusq; perfecerat,ut etsi.de Legib.libr. 2 Donis placare Deorum iram impius ne audeto. L.Diuinus.L.Ebur.

DORES,tertium genus uerè Græcorum,pro Flac.159 b.

DORMIO,*mis*. somnum capio, sopitus sum , quieti me trado,cubo.de D.133 a,Cõtrahi autem animum Zeno,& quasi labi putat atq; concidere,& ipsum esse dormire. & ibi.b, Si ea dormientes agerent quæ somniarent, alligandi essent omnes,qui cubitum irent. Attic. 167 a, Puella eius manè primùm dormit ad horas treis.de Di.137,Vigilantis animus sustinetur membris, & corpore,& sensibus : cùm autem hæc subtracta sunt,desertus animus languore corporis, tum agitur ipse per seſe,itaq; in eo,&c.& ibi.Dormientis animus imbecillus & remissus.Ep.106 b,Capius(opinor)olim, Nõ omnib.dormio:sic ego non omnibus, mi Galle, seruio. de In.63 b,Postquam illos arctius,ut fit,iam ex lassitudine dormire sensit,&c.de Di. 93 a, Arctè & grauiter dormire.& 94 a,Iacet enim corpus dormiẽtis ut mortui.Qu.F.298 b,Dormientem excitare.de So.126 b,Deinde me arctior quàm solebat,somnus complexus est.de D.93 a,Si ad quietem integri iremus.de Diui.89 b,Cum iam quieti corpus nocturno impetu dedi,sopore placans artus languidos.

DORMITO, *as.* oscitor. At.31 a, Cœnato mihi etiam dormitanti pridie Calend. Maias epistola est illa reddita, in qua de agro Campano scribis. de Diuin. 93 a, Cum magnâ partem noctis vigilasses, ad lucem deniq; arctè & grauiter dormire cœpisses. de Orat.121 b, Et istam oscitantem dormitantemq; sapientiam, Scæuolarum & reliquorum beatorum ocio concedamus.

DORYLENSES. pop. pro Fl.154.

DORYPHORVS, *ri.* militaris Polycleti statua. significat autem satellitem, uel armigerum. de Cl.192 b, Polycleti Doryphorum sibi Lysippus aiebat magistrum fuisse. Or.197 a.

DOS, *tis.* de Leg.178 a, Clisthenes Iunoni Samiæ filiarum dotes credidit. Att.228 a, Quintus torquetur debitione dotis. pro Qu.18 a, Ipse filiæ nobili dotem conficere non potest. I.A.133 a, His quasi præter dotem, quam in ciuilibus malis acceperant, agrum Campanum est largitus Antonius. pro Fl.162 b, Quæcunq; sine tutore autore est dicta dos, nulla est. & ibi: Doti Valeria pecuniam omnem suam dixerat. de Orato.103 a, Cuius artem cum indotatam atq; incomitatã & incomptam uideres, uerborum eam dote locupletasti & ornasti.

DOTALIS, *le.* Atti.247 b, Mercedes dotalium prædiorum. Oct.331 a, Dotale matrimonium.

DOTATVS, *a, um.* (. Indotatus. Atti.228 a, Villa quò introducatur dotata Aquila.

DRACHMA, *me.* uncię pars octaua, denarius. L. Denarius. pro Fl.153 a, Dixit publicè datum drachmarum CC & sex milia. & Ep.28 b. de D.108 a, Quibus diuitias pollicetur, ab his drachmas ipsi petunt. Epist.190 a, Ternis tetradrachmis triticum penes Dolabellam est.

DRACO, *onis.* serpens. de D.121 a, Vidimus immani specie totumq; draconem terribilem, &c. & 122 a. & 36 b, Draco is quem mater Olympia alebat. I.A.248 a, Seruus domini patrimonium complexus, quasi thesaurum draco. ad Her. 40 a, Iste quotidie per forum tanquam ubatus draco serpit.

DREPANITANVS, *a, um.* ex Drepano promontorio. I. V.137 a.

DRVIDES, *dum.* sacerdotes, uates. & sapienter quondã Gallorum, de quibus Cæsar de bello Gallico, lib. 6. de Di.99 a, Et in Gallia Druides sunt.

DVBIE'. de D.106 a, Potest accidere ut aliquod signum dubiè datum, pro certo sit acceptum.

DVBITANTER, timidè, diffidenter.) (. Fidenter, non dubitanter. de In.63 a, Sine ulla affirmatione quærentes, dubitanter unusquisq; dicemus. de Cl.172 a, Vererũdè dubitanterq; facere aliquid. Oct.329 a, Spes posteritatis, qua sublata nõ dubitanter occidam. de N.b, Dubitanter.) (. Fidenter.

DVBITATIO, exornatio est, cum quærere uidetur orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimùm dicat, &c. ad Her.33 a, de Or.162 a.

DVBITATIO, *nis.* hæsitatio, scrupulus, aporia. Ep.33 a. Itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitatione uidetur adducere. pro Cl.21 b, Nec in causa ulla dubitatio esse potest. I.C.119 a, Illi sine dubitatione damnati esse uidentur. de Or.160 b, Pro his omnibus sine ulla dubitatione respondeo. At.262 b, Consules probauerunt causas sine ulla dubitatione. & 257 b, Nunquam in maiori ἀπορίᾳ fui. pro Cec.285 b, Vestra in iudicando dubitatio. & 286 b, Iuris dubitatio tardiorem me facit ad iudicandum. pro Cl.32 b, In ea obscuritate & dubitatione omniũ Canutio placuit pronunciare. cont. Rul. Si fœdus illud habet aliquam dubitationẽ. Off.36 a, Nihil hic locus habet dubitationis, quin, &c. 54 a, De quo alterum potest habere dubitationem, &c. & 29 b, Ad ea eligenda quæ dubitationem afferunt, adhibere homines usu peritos. de N.14 a, Cũ pœnam ne dubitatio quidem effugere potuisset. de Or.127 a, Qui timor? quæ dubitatio! quanta hæsitatio, tractusq; uerborum! Ep.52 b, Hoc mihi affert dubitationẽ. de N.58 a, Nisi fortè illud dubitatione affert quin, &c. Att.188 a, Tollere omnem dubitationem alicui. de Ar.245 b, Primùm explicabo, &c. si id facere uerè & sine cuiusquam dubitatione potero: sin scrupulus tenuissimus residere aliquis uidebitur, religioni parebo. & 257 a, Aliquis sine ulla dubitatione deterrimus. Offi.55 b, Si quando dubitatio accidit, quale sit id de quo consideretur. de Fi.130 b, Quod quanquam dubitationem non habet, est enim infixum in natura, comprehenditur suis cuiusq; sensibus, sic ut contrà si quis dicere uelit, non audiatur, tamẽ, &c. pro Cl.33 b, Hic tum iniectus est hominibus scrupulus & dubitatio, quid'nam esset actum.

DVBITO, *as.* addubito, hæreo, ambigo, quæro, timeo, mihi in dubium uenit, dubium mihi est, dubium habeo, pendeo animi, mihi ipse diffido, ambiguum habeo, in dubiũ uenio. de N.5 b, Tum ille fidenter sanè nihil tam uerens, quàm ne dubitare de aliqua re uideretur. & 46 a, Nemo de diuina ra

tione dubitaret. pro Ce.292 a, Non de armis dubitatur, sed de uerbis quæritur. pro Sy.177 a, Cornelius etiam de iudicando dubitat. Tus.163 b, Nec uerò de hoc quisquam dubitare posset, nisi idem, &c. 67 b, Turpe est dubitare philosophos, quæ ne rustici quidẽ dubitant. Ep.76 a. Illud caue dubites quod ego, &c. I.C.120 a, Itaq; homo mitissimum non dubitat P. Lentulum æternis uinculis mãdare. pro D. 241 b, Identidẽ se ipse reuocando, dubitans, timens hęsitans. de D.110 a, Nihil affirmando quærã omnia, dubitans, plerũq; mihi ipse diffidẽs. Ac.14 a, Dubitant, hæsitant, reuocãt se interdũ. At.264 b, Nõ dubito quin mirere, qui tecũ de eadẽ re sæpius agam. & 90 a, Dionysius nõ dubitabat, quin ei crederemus. pro Mil.113 b, Arbitror eũ non dubitaturum, quin cũ suo periculo salutẽ patriæ afferat. pro Mar.133 b, Nõ dubito quin multos, si fieri posset, & Cæsar ab inferis excitaret. Ep.248 b, Non dubito, quid præsentes sentiant. Att.154 b, Non dubito, quid nobis agendum putes. de Orat.100 a, Macinius in senatum introire non dubitauit.

DVBIVS, *a, um.* incertus, anceps, controuersus, lubricus, suspiciosus, uarius, habens aliquid quæstionis, habens dubitationem, quod dubitationẽ afferat, habens deliberationem, res cõtrouersa & plena dissensionis inter doctissimos, ancipiti cogitatione distractus. de N.61 b, Rẽ minimè dubiam argumentãdo dubiam facis. & pro Fl.156 b, Res minimè dubia. de Ar.248 a, Ne plura de re minimè loquar dubia. de D.170 a, Quæ dubia sunt, ea sumere pro certis atq; concessis. & ibi. Id sumere pro certo quod dubiũ cõtrouersiumq; sit. pro Mu.140 a, Ridiculũ est, quod est dubiũ, id relinquere incertum, quod nemini dubium potest esse, iudicare. de Inu.55 b, Eorũ igitur, quæ constant exempla ponemus, illorũ quę dubia sunt rationes afferemus. Of.36 a, Vti in re nõ dubia testibus nõ necessarijs. pro D.215 a, Res erat non in opinione dubia, sed in præsentia, atq; ante oculos proposito periculo. de Or.92 b, Quæ ab oratoribus tractãtur dubia esse & incerta. ibi.105 b, Tum ille confirmabat ita se rem habere, nec dubium esse posse. de Fi.121 b, Dubium est, ecquæ non fieri possit accessio. At.127 a. Cum nobis non dubium esset, quin Brundusium contenderemus. & 219 a, Psorius ex his literis non uidebatur esse dubium, quin. &c. de Ora.111 b, Non est dubium, quin si quis hoc animaduerterit, id possit notare. Par.133 b, Nõ dubium est id quidem, quin definitio, &c. At.115 b, Mihi dubiũ non est, quin, &c. pro Cec.290 b, At cõtrouersia non erat, quin ueram dicerent. At.173 b, De hac re mihi dubium non est. pro Ce.288 a, De ciuitate in dubium uenire. At.179 b, Alij non ueniunt in dubium de uolũtate. pro Qu.b, Nõ eò dico, quòd mihi ueniat in dubium tua fides. pro Qu.12 a, Res in dubium uenire non potest. pro Pom. 9 a, Quæ res est, quæ cuiusquam animum in hac causa dubiũ facere possit? Aca.8 b, Hæc autem habere dubia, abhorrere à sapientia est. pro Cecin.290 b, An in coacta multitudine, in armis, in telis, &c. dubium uobis fuit, an esse uis aliqua uideretur, nec'ne? Ep.7 a, Si dubium tibi est, posse te illius regni potiri, non est conandum: si exploratum, non est cunctãdum. & 58 b, Cognoui autem id quod mihi dubium nõ fuit. de In.72 b, Vocare aliquid in dubium. & Part.133 b, & Ep.163 b, de Orat.111 b, Quæ in dubium uocarentur, &c. At.363 b, Acta Cæsaris in dubium uentura uidentur. pro Cec.389 b, Omnia in dubium incertumq; reuocari. Ad incertum reuocari possessiones omnium. L. Incertum. pro Cæl.49 a, Rem minimè dubitandam in contentione poni. pro Cl. 29 b, Dubij & uarij casus.

SINE DVBIO, sine controuersia. de N.64 b, Et Chrysippus tibi acutè dicere uidebatur, homo sine dubio uersutus & callidus. de Fi.131 a, At.17 b, Heluetij sine dubio sunt in armis. Ep.29 b, Et herclè sine dubio erit ignominia.

DVCENTI, *orum.* contra Rul.72 b. L. Scipator.

DVCENTIES. I.A.168, Ego enim amplius H-S. ducenties acceptum hæreditatibus retuli.

DVCO, *is.* deduco, profero, produco, protraho, deriuo, traho, sumo, capio, mano, existimo, facio seu æstimo, afficior, delector, & alia quædã I.C.109 b, Non suas secũ mulierculas sunt in castra ducturi? At.116 a, Cohortes ex Piceno Lentulo & Thermo ducentib. cũ Domitij exercitu iunctas esse. I.A.156 b, Viri fortissimi qui ordines duxerũt. pro Mur.18 a, Qua legatione duxit exercitũ, signa contulit. de Arusp. 156 b, Ad quẽ metũ, si deorũ monitis non ducerentur, tamẽ ipsi nostro sensu coniecturaq; raperemur. Qu.F. 318 b, Ducere aquam per fundum alterius. de Fi.93 b, Ex quo intelligi debet principium ductum esse à se diligendi sui. I.V.31 b, de N.37 a, Ducere principium ab aliquo uel ab aliqua re. Att. 143 a, Belli initium ducetur à fame. Officio.12 b, Ab ijs rebus quemadmodum ducatur honestũ, satis ferè diximus. Offic.30 b, Sed ab ijs partibus, quæ sunt honestatis, quemadmodum officia ducerentur, satis expositum uidetur. pro

D.144 a,Qui commendationum ineuntis ætatis à scelere duxerit.de In.65 b,Ducere,trahere,sumere suspitionem in aliqua re,& elicere.67 a.Or.209 b,Ab eodem uerbo ducere sæpe orationem:id est,incipere.Or.197 b, Ac uideo hanc primum ingressionem meam non ex oratoris disputationibus ductam,sed à media philosophia repetitam. de Ora. 138 a,Neq; attendit eos ipsos,unde hoc simile ducit, aliter facere.de Cl.166 b,Hinc Pomponij ductus est sermo. & ib. Ab isto initio tractus est sermo. de Fi.124 a, Vt non sine causa ex his memoriæ ducta sit disciplina.de Cl.184 b, Omnis ille sermo ductus è percunctatione filij. Or.197 b, Aliquis è quo similitudinem duceret.pro Q.R.53 a, Vnde hoc totũ ductum & conflatum iudicium est. Orat.201 a,Ex quo manant communes loci:id est,ducuntur.Ep.83 b,Quarum alteram duco è Cæsare ipso,alteram, &c. de Na.36 a,Ex quatuor temporum mutationibus omnium, quæ in terra matrique gignuntur,initia causæq; ducuntur.& 53 b,Vis ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. Tusc.163 b, Contumacia à magnitudine animi ducta,non à superbia. In Ar.Huic spacio simili ductum latus extat utrunq;. Epi.6 a, & 51 a, Quæ ne tu quidem unquam timenda duxisti.Item, Quæ non aliena esse ducerem à dignitate tua.In Salust. 273 a, Nunc ea reprehendis,quæ antea gloriæ mihi ducebas.de Ora.193 a, Nec in hoc ironiam duxeris esse.& 100 a,Mulier, quæ in cõcubinæ locum duceretur.de Offi.30 a,Nec quenquam hoc errore duci oportet. Tusc. 184 a,Ita me ad credendum tua ducit oratio. I.V.229 a,Precio quæstuq; duci. At.44 b,Meq; temporis non longinqua spe ductum esse molestè feram. de Fin.128 a,A quo totius uitæ ducat exordium.cont.Rull. 69 b,Tunc quæro quam ob causam initium rerum ac legũ suarum hinc duxerit, ut popu. Rom. suffragio priuaretur. Qu.9 a,Huic acerbissimum uiuo uidentiq;, funus ducitur. Par.118 b,Tanquam in gyrum rationis duci oporteret.Aca. 46 b,Ex quo etiam nomen hoc duxerat. Br.277 b,C.Nasennius Cretensi bello Metello imperatore octauum principẽ duxit.Anteq. 197 a,Vti liberum spiritum ducendi nullam habeat potestatem. Ad Herennium 30 b,Et tamen cum ita uiuit,neminem præ se ducit hominem.I.V.229 a, Hanc damnationẽ duci non oportet. & 261 a, Ipsi in hostium loco numero q; ducemini. & 248 b, Ducere aliquos in hostium numero.pro Arc.188 a, Pericula mortis parui esse ducenda. de Fi.69 b,Lælius eò dictus est sapiens,non quòd intelligeret quid suauissimum esset,sed quia parui id duceret.de Fi. 96 a, Ducere omnia humana infra se. pro Fl. 190 a, Si quis despicatui ducitur.pro Q.9 b, Officij rationem atq; existimationis duci conuenit. pro Sest.7 b,Officij rationem in omni uita,non commodi esse ducẽdam.At.128 a, Duxi meã mecum rationem.I.V.101 a,Debere cum aiebat suam quoq; rationem ducere,multa sibi opus esse,&c.pro S.R.40 a,Nõ nullius rationẽ sui commodi ducit. Or.207 a,Qui eloquẽtiæ laude ducitur.pro Rab.96 b,Qui in periculis cum laude & uirtute uersantur,spe posteritatis fructuq; ducuntur. Tusc.129 b,Alij emendi quæstu & lucro ducuntur.I.V.137 b, Qui statuarum honore & gloria ducitur.pro S. R. 38 b, Ita credo literis eorum Chrysogonus ducitur.de Clar.181 b, Is beneuolentia ductus mihi tribuebat omnia. pro Mu. 139 a, Non re ductus es,sed opinione.206 b, Ducere animam de cœlo.de N. 53 a,Aspera arteria excipit animam eam,quę ducta est spiritu,eademq; à pulmonibus respirat.Epist. 143 b, Vt optandum sit,ut possimus ad id tempus resp. spiritum ducere.pro Pom.10 a,Atq; eos portus,quibus uitã & spiritum ducitis:id est, uiuitis.ad Her 34 a, Ducere spiritũ præcura.de Nat.29 b,Aer ille quem spiritu ducimus:id est, haurimus.Br.289 b,Bellum ducetur:id est, producetur. I. V. 82 a,Ducere tempus:id est,differre.pro Sest. 4 a,P. Sestius duxit C.Albini filiam.pro Mil.11 b,Ducere parietem per uestibulum alicuius.At.91 b,Vt fœnus quaternis cẽtesimis ducant.& 85 a,Soluere centesimis ductis cum renouatione singulorum annorum.At.91 a, Centesimis ductis non perpetuis,sed renouatis quotannis.de D.87 b,Oracula,quę equatis sortib.ducuntur.& ibi.Sortes duci.pro Fla. 155 b, Heraclides quẽ iudicatũ hic duxit Hermippus.& 156 b,Heraclides cũ iudicatũ non faceret,addictus Hermippo, & ab hoc ductus est,& postea missus, &c. Epist. Asinij ad Cic.Balbus quæstor magno pondere auri,maiore argenti coacto de publicis exactionibus ne stipendio quidem militibus reddito duxit se à Gadib.id est,abduxit,latenter abijt.

D VCTOR,*oris*.dux,qui ordinẽ ducit. Tusc.167 b, Quoties ductores nostri ad non dubiam mortem concurrerunt?

D VCTVS,*ctus*.Ep.43 b,Omnes uires ciuitatis se ad Pompeij ductũ applicauerunt.pro Pomp.15 b,Pompeius rẽ optimè ductu suo gessit.de Ar.244 a,Qui suo ductu & imperio cruento non potuerunt,&c. Of.35 b, Adde ductus aquarũ, deriuationes fluminum.de Leg.191 a,Ductus aquarum.

D VDVM,de breui tempore ferè dicitur,quandoq; etiam de longiore.At.57 b,Dudũ enim circumrodo, quod deuoran dum est.de Or.133 a,Dixi dudum materiam aliam esse ioci, aliam seueritatis.de Fat.148 b,Ratio,quam dudũ diximus. de Clar.177 a,& 188 a,Cum uix ut dudum ad Demosthenẽ, sic nunc ad Crassum peruenimus.At.184 b,Quæ dudum ad me,& quæ etiã antè Tulliam scripsisti, ea sentio esse uera. At.227 a,Id erat quondam quasi necesse, nunc quoquo modo res se habet,non est item quàm dudum.

D VELLIVS,*lij*.Orat.211 a,Duellius,qui Pœnos classe deuicit,&c.

D VELLVM,*li*.bellum.Orat.211 b,Anti qui nomina contrahebant,quo essent aptiora:ut,duellum b ellum,duis bis. de Leg.179 a,Iam æs atque ferrum duelli instrumenta, non fini. & 173 b,Quiq; agent rem duelli,quiq; populare auspicium præmonento.

D VLCEDO,*inis*.dulcitudo. At.286 b,Vos quibus uirtus alienа dulcedinem uiuendi minuere non potuerit.pro Ar. 190 b,Milites dulcedine quadam glorię commoti,magno illud clamore approbauerunt.Anteq.192 b,Si liberũm conceptã dulcedinem animo inclusam continetis.de Leg.165 b,Quę naturã bona sunt,quia dulcedine uoluptatis & scabie carent,non cernimus satis.& 177 a,Mores hac dulcedine corruptelaq;, deprauati.de Fin.73 a,Voluptas quę maxima dulcedine sensum mouet.& 88 b,Cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi mouerentur. Epi.179 b,Neq; pecuniæ dulcedine captus sum.Qu.Fr.300 a,Quasi dulcedo iracundiæ.de Orat.157 b,Dulcedo orationis.ad Her.30 b, Auium dulcedo ducit ad auium.

D VLCESCO,*scis*.de Sen.88 a,Vua primò est peracerba gustatu,deinde maturata dulcescit.

D VLCICVLVS,*a,um*.dimin.à dulci. Tusc.200 b,Damus scutellum dulciculæ potionis.

D VLCIS,*ce*.sapor suauis,suauis, charus,iucundus.)(.Amarus.de Offic. 1 b, Demetrius Phalereus, orator parum uehemens,dulcis tamen,ut Theophrasti discipulum possis agnoscere.

D VLCE,subst.de N.65 b,Omne enim animal sensus habet. Sentit igitur & calida & frigida,& dulcia & amara.

D VLCIOR,&*dulcius, dulcissimus, ma*.de Clar. Oratione Lælij nihil esse dulcius.Art. 224 a,Nunc epistolæ tuæ quid respondeam,niſi eã fuisse dulcissimã? At. 91 b,Nihil inquã in isto,Brutum amasti dulcissime Attice.& de L.189 a,Dulcissime frater.dulcissimè scribere.de Cl.or.171 a.

D VLCITER,suauiter,iucundè.de Fin.68 a, Voluptas, qua sensus dulciter ac iucundè mouetur.

D VLCITVDO,*inis*.dulcedo.de Or. 152 a, Gustatus præter cæteros sensus dulcitudine commouetur.de Or.lib.3,Dulcitudo orationis.

D VM,dummodo,donec,quandiu,ut. de D.142 b,Virtus, quę uetat spectare fortunã, dum præstetur fides.Anteq. 197, Si mea pericula neglexi,dum timorẽ à patria propulsarem: id est,ut.de Or.93 b,Ista concione,dum mihi liceat fateri nescire,quod nescià.At.85 a,Quot uis præfecturas sume, dum ne hic negotiẽris. Epist.172 a,Dum ne: id est,dummodo ne. I.V.208 b,Nihil ei longius uidebatur, quàm dum illud uideret argentũ.pro Qu.4 b,Hæc dũ Romę geruntur, Quintius interea,&c. I.V.201 b,Nihil dũ etiã istiusmodi suspicabar.At.135 b,Brundusio nihil dũ erat allatũ.I.V.174 b,Num expectatis dũ L.Metellus,&c. Tusc.* Expectas fortasse dum dicat,patieturne?At.176 b,Noli expectare dum tibi gratias agam.de N.52 a,Vsq; ad eum finẽ,dum possint se ipsa defendere. Ep.151 a,Nihil dum enim scribam.& 186 b, Nihil dum audieramus ubi esses.pro Mil. 111 a, Sustinuisse hoc crimen primũ ipse ille latronum occultator locus,dum neq; muta solitudo iudicasset, neq; cæca nox offendisset Milonẽ. I. V. 201 a,Vti aliqua re tam diu dum uelis.pro Fl.154 a,Qui ualuit tamdiu dum hic prodiret.At.1 a,De Aufidio non puto te expectare dum scribam.At.136 a,Vix dum.L. Vix dum.

D VMETVM,*ti*.locus spinis abundans enatis. Tuscu.241 a, Septum undiq; & uestitum uepribus & dumeris indagaui sepulchrum.Ac.28 a,Stoicorum dumeta:id est, acutæ & spinosæ disputationes.

D VMMODO,modò ut,si modò,modò ne.Att.106 a,Quod nunquam dummodo ocioſi essent,recusarunt. & 202, Dũmodo ne ijsdem uerbis.de Orat.160 a,Dummodo ne continuum sit.Offic.68 a,Qui omnia honesta negligunt,dummodo potentiam consequantur.Epist.94 b,& 238 a,Modò ut tibi constiterit fructus ocij tui.Epist. 148 b,Si modò : id est,dummodo.Epist.172,& At.85 a,& I.A.206 b,Dum ne:id est,dummodo ne.At.126 a,Ego si cui adhuc uideor segnior fuisse,dum ne tibi uidear,non laboro.Epist.172 a,Interpellent me,quo minus honoratus sim, dum ne interpellent, quo minus,&c.

DVMVS,*mi.* spina. Tusc. 241 a, Animaduerti columellam nō multum è dumis eminentem.

DVNTAXAT. I.P. 86 b Atq; ille discessus, dolor meus duntaxat, uestrum quidē scelus ac dedecus haberetur. de Orat. 119 b, Hæc artē quidem & præcepta duntaxat requirunt. de Am. 106 a, Coluntur autem simulatione amicitiæ duntaxat ad tempus. At. 57 a, Nos animo duntaxat uigemus. pro Deiot. 144 a, Quod ipsum etsi non iniquum est in tuo duntaxat periculo, tamen, &c. de Fin. 69 a.

DVO, gemini, bini, duplices. Duo Decij, Octauio. I.V. 113 a, Horum pater abhinc duo & uiginti annos est mortuus. Duo, pro duos. Vir. 194 a, Si duo præterea tales Idæa tulisset Terea uiros. duo, pro duos. Ep. 32 b, Duos duarum ętatum plurimi facio Cn. Pompeium, & M. Brutum. Orat. 211 b, Video sepulchra duo duorum corporum. ex Accio. & ibi. Mulier una duūm uirūm. de Cla. 179 a, Oratio, qua anno duodequinquagesimo usus est. I. P. 88 a, Vos geminæ uoragines, scopuliq; reip. At. 139 a, Consilium nobis certè nō defuisset *εἰὼ τι δὺ' ἰφχομένω.*

DVODECIES. in Sallustium, Sestertio duodecies cum Cęsare pacisci tur. I.V. 4, Furta prætoris quæ essent H-S. duodecies.

DVODECIM. de Leg. 182 a, Discebamus enim pueri duodecim, ut carmen necessarium. & 181 a, Quid? qui post duodecim in urbe sepulti sunt. de Leg. lib. 2, de Ora. lib. 1, Duodecim tabulæ.

DVODENVS, *a.* in Rul. 83 a, Et in eo duodena describit in singulos homines iugera.

DVODETRICIES. I.V. 184 a, H-S. duodetricies in annos singulos Verri decernebantur.

DVODEQVINQVAGESIMVS annus. de Cl. 179 b.

DVODEVIGINTI, & duodequadraginta. I. Vndeuiginti.

DVPLEX, *cis.* geminus. L. Coagmentatus. ad Her. 22 a, Duplices similitudines esse debent: unæ rerum, alteræ personarum. Tusc. 163 b, Itaq; disseruit duas esse uias, duplicesq; cursus animorum è corpore excedentium. Or. 216 a, Par, duplex, sesquiplex. In Ar. Præter quadruplices stellas in fronte locatas. de Diu. 133 b, Gemino lucernę lumine declarari dissensionem.

DVPLICITER, bis, bipartitò. Or. 287 b, Is se maledictis nō abstinet, ijs quidem, quæ in ipsum dupliciter recidunt. Epistol. 138 a, Dupliciter delectatus tuis literis: & quod, &c. & quod, &c. & 136 a, Qua culpa mihi uidere dupliciter carere. ad Heren. 4 a, Simpliciter & singulari modo.) (. Dupliciter & bipartitò. Aca. 26 a, Quę eū exposuit, adiungit, dupliciter dici, assensus sustinere sapientem: uno modo cum, &c. altero cum, &c.

DVPLICO, *as.* gemino, itero. de D. 117 a, Facile fuit, quas nos habemus duplicare. & pro D. 232 a, At id nec propositum ullum fuit, & si fuisset, duplicata gloria discessissem. Ep. 70 b, Duplicari solicitudines. Att. 78, Exercitum Deiotari aduentu cum omnibus suis copijs duplicaturi eramus. Par. 231 b, Verba geminata & duplicata, uel sæpius iterata. Ora. 209 a, Cum duplicantur iteranturq; uerba. Part. 231 b, Verba duplicata & idem significantia. & 234 b, Verba iterata, duplicata.

DVPLVS, *a, um.* altero tanto maius. de Vn. 199 a, Vnā principiò partem detraxit ex toto, secundam autem primę partis duplam, deinde tertiam quæ esset secundę sesquialtera, deinde quartam quæ secundæ dupla esset, quintam inde quæ tertiæ tripla, tum sextam octuplam primæ, postremò septimam, quæ septem & uiginti partibus antecederet primæ. pro Fl. 156 b, Prætor iudicauit, ut si iudicatum negaret, in duplum iret. Of. 64 b, Subire pœnam dupli. In cod. Germ. I.V. 158 a, Duabus partibus amplius sustulisti, quàm Romā misisti. Or. 215 b, Duplo maius & altero tanto maius idem. de Vn. 199 a, Duplum & triplum interuallum.

DVPONDIVS, *dii.* à duobus ponderibus, dictum dupondium Varro scripsit, quòd unum pondus assipondium dicebatur, ideo quòd as erat libræ pondus. Sed apud Cic. pecuniola est, siue numus duob. assibus ualens. pro Qu. 9 b, Si dupondius tuus ageretur. Sic enim legit Rufinianus in figura quæ communicatio dicitur.

DVRIVS, aduerb. crudelius, grauius. At. 274 b, Nihil disseruit durius. & At. 2 a, Durius accipere aliquid. Fam. li. 11, Durius quàm te facta sunt nonnulla proferuntur.

DVRESCO, *scis.* durum fieri. de Nat. 31 a, Aquilonibus reliquisq; frigoribus duresćit humor.

DVRIENSE bellum. pro Cor. 55.

DVRITAS, *tis.* duritia, acerbitas. Or. 201 b, Duritas & seueritas & quasi mœsticia orationis. de Se. 90 b, Quāta in altero duritas? in altero comitas? In Vat. 30 b, Duritas. aliter Diri-

DVRITER. ad Her. 27 a, Verba duriter aliūde trāslata. (tas.

DVRITIA, *tiæ.* durities. pro D. 232 b, Animi duritia ficut corporis, quod cum uritur non sentit, stupor potius est quàm uirtus. Par. 237 a, Patientiam duritia immanis imitatur. de Or. 148 b, Qui patientiam & duritiam in Socratico sermone adamarat. Tusc. 243 a, Duritia uirilis.

DVRITIES, *ei.* duritia. pro Do. 233 a, An ego tantam animi duritiem habere possim, ut possem, &c.

DVRO, *as.* sto, maneo, diuturnus sum, stabilis permaneo. de Sen. 92 b, Iam sensus moriendi, si aliquis esse potest, is ad exiguum tempus durat, præsertim in sene. Offi. 45 a, Ipsa illa delinitio multitudinis, ad breue exiguumq; duratura est tēpus. de Leg. 156 a, Multa diutius commemoratione manēt, quàm natura stare potuerunt. pro Clu. 24 b, Quæ nuptiæ non diuturnæ fuerunt. I.C. 123 a, b, Memoria tantorum periculorum in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper hærebit.

DVRVS, *a, um.* crudelis, asper, agrestis. de Cla. 175 a, Vir ut uita, sic oratione durus, incultus, horridus. Offi. 43 a, Durriho minis uel potius uix hominis uidetur periculū capitis inferre. Brut. 91 a, Duri fuimus in Dolabella. I.V. 290 a, Durus, ferreus, inhumanus. pro Cæl. 45 a, Senex durus, & penè agrestis. Ora. 210 b, Durum agrestemq; se præbere. Att. 228 b, Durioręse præbere miseræ & afflictæ fortunæ alicuius.) (. Facilem se præbere. de Fin. 124 a, Horridiores euadunt, asperiores, duriores & oratione & moribus. Att. 235 b, Attilius poeta durissimus. pro Mur. 138 b, Accessit his tot doctrina non moderata nec mitis, sed paulò asperior ac durior. pro Arch. 189 a, Quis tam animo agresti ac duro est. de Inu. 48 a, Nam ipse durus est præter æquum & bonum. pro Ar. 289 b, Marius qui durior ad hæc studia uidebatur. pro Do. 216 a, Annona in meo reditu facta erat durior? & 231 b, Hæc durissima reipub. tempora. Par. 123 b, Durissima seruitus. pro R.P. 125 a, Prouidere ne duriorem uobis conditionem statuatis. Par. 123 b, Cupiditas honoris quàm dura est domina. de Orat. 134 b, Neminem puto esse tam durum, cui non oratio tua miseranda uisa sit. Offi. 8 b, Quanquam id nomē durius effecit iam uetustas. de Clar. 190 b, Verbum durum, insolens, humile.

DVVMVIRI, *orum.* Orat. 211 b, Planè duorum uirorum iudicium, aut triumuirorum capitalium, aut decemuirorum litibus iudicandis dico nunquam, atqui dixit Accius sepulchra duorum corporum. contra Rul. 69 b. Triumuiri, quinqueuiri, decemuiri, &c. pro Clu. 22 b, Quatuoruiri, quos municipes fecerant. Septemuiralis, & Septemuiratus, uide locis suis.

DVVMVIRATVS, duumuiri officium. pro Sest. 6 a.

DVX, *cis.* qui duxit exercitum, ductor, imperator. prætor, princeps, signifer, qui ordines ducit. præfectus, autor. I.V. 254 a, Dux præfectusq; classis. Att. 257 a, Planè hoc spectat Octauius, ut se duce, bellum geratur. Epist. 142 a, Summum me ducem literæ tuæ reddiderunt, planè nesciebam te tam pēritum esse rei militaris. de Se. 83 a. Sed tamen ille dux Græciæ, &c. pro Fl. 151 b, Prætor, dux & imperator. pro Font. 283 a, Induciomarus dux Allobrogum. pro Do. 231 a, Præbere aliquem ducem exercitui. pro Pl. 275 a, Qui causæ nostrę duces & quasi signiferi fuerunt. pro Mu. 136 a, Dux & signifex calamitosorum. de Am. 101 b, Cum duobus ducibus de imperio in Italia decertatū est Pyrrho & Annibale. I.C. 98 a, Imperator eorum castrorum, duxq; hostiū. & I.V. 78 a, Duces hostium. de Am. 104 a, Nec maior pœna statuēda est ijs, qui secuti erunt alterum, quàm ijs qui ipsi fuerint impietatis duces. & 103 b, Nec se comitem illius furoris, sed ducem præbuit. & ibi. Nec paruit illius temeritati, sed præfuit. & 99 a, Natura optima rectè uiuendi dux. de Fin. 63 b, Magistra ac duce natura. Of. 56, Naturam debemus ducem sequi. I.C. 155 b, Dijs immortalibus ducibus, hanc uoluntatem suscepi. de Or. 148 b, Autor publici consilij, dux regendæ ciuitatis, sententiæ princeps in senatu. Ep. 146 b, Præbere se autorem, principem & ducem senatui. I.V. 159 a, Dux & magister ad faciendum aliquid. At. 115 a, Duces improuidi & negligentes. de Arusp. 257 a, Sed tamen eorum omnium hic dux est atq; princeps. de Or. 85 b, Belli duces præstantissimi. pro Mur. 145 a, Murena multos annos legatus fuit, exercitus duxit, maximas res gessit. de D. 105, Ad hostiam deligendā potest dux esse uis quædam sentiens. & 116 b, Ad hostiam deligendā ducē esse uim quandā, &c. de D. 125 b, Vt ad rem gerēdam non superstitionem habeas, sed rationem ducem. Tusc. 154 a, Mors claris uiris & fœminis dux est in cœlum. pro Pomp. 10 b, Cn. Pompeio duce tanti belli. At. 106 a, Dux tanta autoritate.

DYNAE. I. pop. At. 50 b.

DYNASTES, *stæ.* princeps, & quiuis magistratus. Att. 18 a, Si erit nebulo iste cum ijs Dynastis in gratia. I. A. 237 a, Cæteri reges, tetrarchæ, dynastæ.

DYPILVS, *li.* locus. de Fin. 114 a.

DYRRACHINI,pop.pro Sest.34.

DYRRACHIVM,*chij*.opp.At.129 b.

ΔΥΣΧΡΗΣΤΗΜΑΤΑ.L.Commoda.

DYSENTERIA,*riæ*.tormina.Ep. 107 b, Sanè *Δυσεντερίαν* pertimuerã.& ib.*Δυσεντερικὰ πάθη*,morbus edacitatis.

DYSVRIA,*riæ*.urinæ difficultas, *στραγγουρία*. Quomodo autem dysuria & stranguria distinguantur,à Galeno & Celso discendum est.Epistol.107 b,*Δυσουρικὰ πάθη*, morbus turpioris intemperantiæ.Attic.164 b,*Δυσουρία* tua mihi ualde molesta.

E. E A.

EA Litera.de Orat.147 a,Vt iota literam tollas, & e plenissimum dicas.

E`,*ex*.de Orat.86 a, Cæterarum artium studia ferè reconditis è fontibus hauriuntur. de Cla. 289 b, Quicquid habuit,id totum habuit è disciplina. de Natu.75 b,Posse acerbos è Zenonis schola exire.Att.116 a,E` Philotimo literas accepi.de Cl.179 b,Qu.Vectius Vectianus è Marsis.Or.210 a,Eunuchi è Syria Aegyptoq;. Aca. 26 b, E` saxo sculptus.pro Pl.279 b,Lapidem è sepulchro uenerari pro Deo.Or.214 b,E` poeticis numeris.& ib. Ex poeticis numeris.Or.215 b,E` breuibus.& ib.ex longis.

E`,pro,utilitatem significans. Or.212 a,Ex usu dicunt,& è rep. quod in altero uocalis excipiebat, in altero esset asperitas, nisi literam sustulisses.I.A.189 a,E` repub. id est,ex utilitate reip.Item:Senatusconsultum è repub.factum.I.A.224 a,Senatus censet,atq; è rep.existimat,ædiles,&c.At. 273 b,Facis ex tua dignitate & è rep. in An.229 b,Brutum bene & è rep. & sua maiorumq; suorum dignitate consuetudineq; fecisse.I.A.191 a,Aliquem rectè atq; ordine exq; rep.fecisse. & ibid.Vt consules de his rebus ad senatum referant,ita uti de rep.fideq; sua censuerint.& 201 b,Id eũ rectè & ordine, exq; rep.fecisse.Ep. 207 a,Ea prædia,si dicam non esse è rep. diuidi,docere te uidear,non rogare.

EA re.propterea,ob eam rem.At.123 a,O` rem turpem & ea re miseram.sic enim,&c.Ep.127 a,Is metuit,& ea re fugit. I. A. 191 a,Deinde ea re non uenit in mentem:quia nihil actinuit. Offi.62 b,Id ea re quia turpe est,non est faciendum. Ep. 221 b,Ea re utrunq; scripsi,ut,&c.de Inu. 74 b,Et ea re traduci non potuerunt.

EATENVS,hactenus,usq;,dum,usq; ad eum finem,usq; eò, quoad,usq; eò ne.Qu.Fr.291 b,Ferre aliquem eatenus quoad per se negligat, &c.& infrà, Comites autem dum taxat finib.ijs præstabis,quos antè præscripsi.de Opt.245 a, Verba persequens eatenus,ut ea non abhorreãt à more nostro. de Leg.158 b,Sed hoc ciuile eatenus excreuerunt, quoad populo præstare uoluerũt.de Vn.202 a,Dij eatenus nobis declarantur,quo ipsi uolunt.

EBLANDIOR,*ris*.blanditijs quasi extorqueo.At.263 b,Enitere,elabora,uel potius eblandire,effice, ut Plancus, &c. pro Pl.261 a,Domitijs ædilitijs studium esse populi,non iudicium:eblandita illa,non enucleata esse suffragia.

EBRIETAS,*tatis*.Tusc.214 b,Inter ebrietatem & ebriositatẽ interest: aliudq; est esse amatorem,aliud amantem.

EBRIOSITAS,*tis*.affectio uel habitus, cum quis & citò & facilè ebrius fit.Tusc.214 b.L.Ebrietas,proximè suprà.

EBRIOSVS,*a,um*.de Fat.142 a, Stilponem ferunt & ebriosum & mulierosum fuisse.Ac.14 a,Vtimur exemplis furiosorum,ebriosorum,&c.

EBRIVS,*a,um*.temulentus,uinolentus,uino languidus, uino obrutus,uino confectus.)(.Sobrius, siccus. pro Mil. 113 b,Seruos Milonis apud se ebrios factos dixit.I.A.180 a,Personabant omnia uocib.ebriorum.de D.133 b, Quid dicam insanis? quid ebrijs?quàm multa falsa uidentur?

EBVLLIO,*lis*.propriè efferuesco,metapho. quasi iacto uel ostento.Tusc.199 b,Quid si uirtutes ebullire uolent & sapientias,nihil aliud dicent,nisi,&c.de Fi.143 b. Dixerit hoc Epicurus,semper beatum esse sapientem,quod quidem solet ebullire nonnunquam.

EBVR,*oris*.dens elephantis.de L.178 a,Ebur ex inani corpore extractũ,haud satis castum donũ Deo.Par.118 a, & I.V.201 b,Marmorea tecta ebore & auro fulgentia.de Cla.188 b,Mineruæ signum ex ebore pulcherrimum Phidiæ.

EBVRNEVS,*a,um*. & eburneolus. I. V. 200 a,Signum æneũ,marmoreũ, eburneum.de Or.164 a,Eburneola fistula.

EC.num uel an in compositione. I.V.122, 139, Ecquis? ecqui, ecquæ.I.V.293 b,At.23 b,Sed heus tu,ecquid uides Cal. uenire? & de Ar.251 b,Ecquid scis,&c. Ep.102 b,Ecquid in Italiam uenturi stis,fac sciam. At.128 b,& Ep.124 a,Deinde singas,quẽ me esse deceat:& ubi me plurimùm prodesse reip. sentias,ecquæ pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia.de Fin.121 b,Dubium est,ecquæ nam fieri possit accessio.de In.67 a,Ecquę lex,ecquod artificium,&c.ecquo

ab alio fieri potuerit.Ac.39 a,& 21 a,& Tusc.151 a, Percũctantib.nobis ecsi quid Roma fortè noui.Par.234 a, Quid illa, ecquo'nam modo,ecquo'nam loco artis indigent? &235 a, Vt cum quæritur,ecquisnam,&c.pro Mur.140 b,Eccui autem non proditur reuertenti? I. A.166 a, Eccui potestas in forum introeundi fuit?

ECBATANA,*orum*.pro Pomp. 5 b, Quæ tamẽ lectio nonnullis hominibus doctis minus probatur. Neq; enim Mithridates Mediæ,sed Ponto Cappadociæq; imperauit.

ECQVANDO.I.V.117 a,Ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? ecquando de his rebus tales uiros adiutores existimasti? Attic.lib. 13, Brutus ecquid agit? ecquando?

ECQVO`.aduer.I.A.151 b,Ecquò te tua uirtus prouexisset? ecquò genus,&c.

ECCE.aduer.rem improuisam subitamq; demonstrans.At. 15 b,Ecce aliæ deliciæ equitum uix ferendæ.Att.208 b,Ecce tuæ literæ de Varrone.pro Cl.20 b,Ecce autem subitum diuortium.de Pro.78 a,Ecce illa tempestas,&c.I.V.334 b,Ecce aũt noua turba atq; rixa.At.89 a,Ecce autem alia pusilla epistola.At.121 a,Sed ecce nuncij scribente me hæc ipsa nocte in Caleno.& ibid. Ecce literæ Cæsaris ad Corfinium. & 123 a,Ecce subitò literæ Domitij ad illum.&116 b, Ecce postridie Cassij literæ.de Ar.254 b,Ecce ijsdem autoribus restituti sumus.At.240 a,Ecce autem de transuerso L. Cæsar ut ueniam ad se rogat.Off.69 b,Ecce tibi qui rex popu. Rom.esse concupierit.Atti.30 b,Ecce ex altera parte Sebosus, &c.I.V. 69 b,Ecce autem repentè, &c. pro Cec.290 b, Cum subitò ecce dem, &c. pro Cl.33 a, Ecce tibi eiusmodi sortitio,ut in primis Bulbo esset iudicandum. ad Her. 27 a, Ecce tibi iste,&c.de Or.117 a,Ecce tibi exortus est Isocrates. de Fin.85 a,Ecce miserum hominem, si dolor summum malum est, dici aliter non potest.

ECDICVS,*ci*.Ecdici dicuntur municipiorum tribuni: uel quæstores,qui eos persequuntur,qui reip.pecuniam debẽt. Ep.224 b,Dixerat mihi Euchydemus se curaturum, ut Ecdici Milasij Romam mitterentur,ter usurpatum est.

ECHINEIS.insula in Aegæo.In Arat.

ECLIPSIS,*psis*.defectio.ad Her.23 a, Eclipsis solis & lunæ.

ECLOGARII,*orum*.Ar.235 a,Sed nocetur Eclogarij: id est, nomina eorum qui in libris de gloria loquentes inducuntur,notentur minio,aut simili colore,ut internoscantur.

ECONTRARIO`.de Finib.133 a,Econtrariò moderati habitus,&c.

ECVLEVS,*lei*.genus tormenti,ut rota.I. A.232 a,Ponite ante oculos uincula,uerbera,eculeum,carnificem,tortorem& samarium.pro Mil.12 b,& pro Deiot.144 b,Facti enim in eculeo quæstio,iuris in iudicio.de Fin.99 a, &112,& Tusc.230 b,231 a,Eculeo torqueri.

EDACITAS,*tis*.uitium uentris & gutturis.Qu.F.328 b, Sine matre edacitatem pueri pertimesco.Ep. 107 b, Epicurei *Δυσεντερικὰ πάθη* morbum edacitatis putant.

EDAX,*cis*.Ep.138 b,Cum homine edaci tibi res est.pro Fl.154, Edacem hospitem amisisti.

EDERA,*re*.Quin. Fr.319 a, Topiarium laudaui, ita omnia conuestiuit edera.bis.

EDICO,*cis*. indico, proscribo, expono. Edicere non solùm prætoris est,sed etiam consulis.I.P.83 a,I.V.122 a, Si quis eũ pulsasset, edixit sese iudicium iniuriarum non daturum. Off.68 a,Edicta quod communiter compositum fuerat, solus edixit.pro Qu.15 b, Quid est causæ,quin si longè aliter possedit quàm prætor edixit,iste ex edicto non possederit. I.P.83 a,Consul edicit,ut senatus senatusconsulto ne obtẽperet.At.17 b,Ne absens censeare, curabo edicendũ & proponendum locis omnibus.I.V.104 b,Iste locare incipit non proscripta,neq; edicta die.I.A.206 a, Iusticium edici, saga sumi dixi placere.& de Ar.237 a,Iusticium edici.Att. 174 a, Antonius edixit,ita ut me & Lælium exciperet. Quin.Frat. 307 a, Comitia edicta sunt ad XI.Calend.Febr.de Natu.77 a,Edixit ut quisq;,&c. Quin.Fra.295 a, Prætorem edicere, ne fiat aliquid.de Leg.174 a,Suade igitur istam ipsam legẽ, ut ego possim edicere,&c.de In.70 b,Quæ prætores edicere consueuerunt.de Amic. 107 a, Alius igitur finis amicitiæ constituendus est,si prius quid Scipio reprehendere solitus sit,edixero. de Orat.209 b, Nullus locus ferè ab eo sine confirmatione sententię edicitur.aliter inducitur.de Finib.80 a,Est enim tibi edicendum,quæ obseruaturus sis in iure dicendo.

EDICTVM.*cti*.interdictum.I. V. 95 b,Hi qui decretis edictisq; tuis in te concitati sunt.I.V.98 b,Qui plurimùm tribuunt edicto prætoris,edictum legem annuam dicũt esse. I.V.132 b,Qui Romę totũ edictum & omnia decreta uendidit, Of. 69 a,Edictũ quod cõmuniter compositũ fuerat, solus

solue edixit. I. A. 223 a, Senatum censere, ædiles Curules edictum quod de funerib. habeat, Seruij Sulpitij funeri remittere. pro Qu. 11 a, Quod præter non fieri, sed ex edicto suo fieri iubet. Epi. 224 a, Pecuniam neq; ex edicto, neq; ex decreto depositam habui. pro Qu. 13 a, Si ex edicto possedisti, quæro cur bona non uenierint. & 15 b, Qui ex edicto meo in possessionem uenerit. pro Fl. 160 a, Flaccus sanxit edicto ne frumentum ex Asia exportari liceret. pro Pomp. 15 a, Edictum & intercessio tribunorum. I. V. 155 a, Edictum, ut ne quis cum telo seruus esset.

EDISCO, *fci.* memoriæ mando. de Or. 97 b, Exercenda est etiam memoria, ediscendis ad uerbũ quàm plurimis & nostris scriptis & alienis. pro Mur. 129 a, Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuerit. Ac. 14 a, Est enim nõ magnus, sed aureolus, & ad uerbum ediscendus libellus. Tusculan. 180 b, Non leguntur modò, sed ediscuntur. de Finib. 68 b, Quis uestrũm non edidicit Epicuri κυρίας δόξας, Epistol. 92 a, Lepta suauissimus ediscat Hesiodum, & habeat in ore, &c. de Or. 106 b, & 105 a, Qui istam artem facillimam non ediscunt.

EDISSA urbs, & portus. I. V. 153 b.

EDISSERO, *ere.* expono. de Leg. 38 a, Neq; necesse est edisserari à nobis, quæ finis funestæ familiæ.

EDITIO, *onis.* pro Pla. 267 a, Ista editio summam habet acerbitatem.

EDITITIVS, *a, um.* qui ab una tantum parte iudex electus est. pro Pl. 267 b, Nec quicquam aliud in hac lege nisi editicios iudices ex secutus. Item, pro Mur. 135.

EDITVS, *a, um.* I. V. 225 a, Locus præcelsus atq; editus. Offic. 21 a, Hercules Iouis satu editus.

EDO, *dis, edidi, editum.* emitto, foras do uel profero in apertũ profero, expromo. pro Syl. 175 a, Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi passim & peruulgari, atq; edi populo imperaui. Aca. 4 a, Nec se tenuit, quin contra suũ doctorẽ librum etiam ederet. de I. 173 b, Leges autẽ edẽtur à me non perfectæ, &c. Epi. 16 b, Quos iam pridem ad te mittissem, si esse edendos putassem. de Cl. 166 b, Vt illos de rep. libros edidisti. de Or. 95 a, Qui nihil possunt dignum hominum auribus efficere atq; edere. Att. 32 a, Is me rogat ut annales suos emendem & edam. & 255 a, Eas epistolas perspiciam, corrigam, tum deniq; edentur. & 219 b, Dic mihi, placétne tibi primùm edere iniussu meo? de Or. 138 a, Nã nonnulli cũ prooemium meditati ediderunt, sic ad reliqua transeunt, ut, &c. de Leg. 157 a, Scriptores qui nondum ediderũt, de quibus existimari non potest. & 193 b, Qui magistratu abierint, apud Censores edant, exponant, quid in magistratu gesserint. pro Qu. 11 b, Iudicium quin acciperet, in ea ipsa uerba, quæ Næuius edebat, non recusasse. & 12 a, Se iudicio id quod edat accipere. de Or. 100 b, Deinde posteaquam est editum, expositis à Cn. Flauio primùm actionib. nulli fuerunt. & I. V. 207 a, Nec scriptum habeo, nec possum edere. p Cl. 56 b, Tabeliæ recitatæ uobis, editæ sunt. pro Qu. 14 a, Socium tibi in eius bonum edidisti Quintium. Ar. 75 a, Edere rationem alicuius rei cuipiam. & 102 b, Edere rationes alicui. Tusc. 153 b, Qui nascitur, in lucem edi dicitur. Tus. 190 a, Simulatq; editi in lucem & susceptí sumus. de Natu. 52 a, Crocodilos cum in terra partũ ediderint, obruere oua. Qu. Fra. 300 a, Edere exemplum seueritatis alicubi. de Nat. 58 a, Oues nullum fructum edere ex se sine curatione hominum possunt. de Or. 110 b, Ager, qui meliores fœtus possit & grãdiores edere. Ar. 264 a, Hæc ex oraculo Apollinis edita tibi puta. Off. 49 b, Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam nulla re alia nisi auaricia esse perituram. de D. 114 a, Illud naturale genus diuinandi concitatione mentis edi, & quasi fundi uidebatur. pro Syl. 175 b, Tibi familiari meo prius editu ri fuerunt iudicium scribæ mei, si uoluisses, quàm in codicẽ referrent. I. C. 113 a, Posit aũt aliquanto Vulturnij iam iudicio exposito atq; edito surrexit. pro Do. 116 a, Is meum nomẽ operarijs ediderat, imperitis iniecerat. pro Pl. 226 b, Nõ intelligo, cur uno in genere tribus edi uoluerit: id est, ab accusatore. pro Pl. 267 b, Clarissimi ciues nomen editi iudicis non tulerunt. I. A. 243 a, Cuius in complexu libẽter expressum uitæ spiritum ediderim. de Fi. 69 b, & de D. 119 a, Edere clamores. de Leg. 163 b, Edere magnam ruinam. Qu. Fra. 312 a, Memini nos mitos risus edere. pro Sest. 16 a, Edere scelus in aliquẽ. I. A. 220 b, Edere facinus. de Ar. 257 a, Infinita sunt scelera quæ ab illo in patriam sunt edita. pro Sest. 21 a, Edere animam.

EDO, *es, esum.* comedo, cibum capio. de Am. 109 a, Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletum sit. At. 212 a, Itaq; & edit, & bibit ἀδηφάγως & iucundè, opiparè sanè & apparatè. de Ora. 130 a, Catulus senum alios aiebat esse oportere. de N. 27 b, Mergi pullos in aqua iussit ut biberẽt, quoniam esse nollent. Tus. 247 a, Nunquam sitiens biberat, nec esuriens ederat. de Fin. 69 a, Primùm ita non religiosi ut edant de patella.

EDOCEO, *ces.* doceo. Postquam. 210 b, Qui meam causam prudentib. cõmendarit, imperitos edocuerit. Sal. in Cic. 271 a, Quẽ Minerua omnes artes edocuit. Tusc. 208 a, Edocuit tamen ratio, &c. ad Her. 13 a, Id magis uerisimile aiũt, quod usus rei ab se experiendo edocet.

EDOLO, *as.* dolo. At. 220 a, Omisi ea quæ in manibus habebam, quid iusseras edolaui.

EDOMO, *as.* domo. de Fat. 142 a, Vitiosam naturam ab eo sic edomitam & compressam esse doctrina, ut, &c.

HAONH. L. Voluptas, & Voluptarius.

EDORMIO, *uis.* I. A. 166 a, Edormi crapulam, & exhala. Acad. 14 a, Cumq; edormierunt, illa uisa quàm leuia fuerint, intelligunt.

EDVCATIO, *onis.* institutio, disciplina. de Or. 134 a, Institutus liberaliter, educatione doctrinaq; puerili. de Leg. 160 a, Id difficile factu est, nisi educatione quadam & disciplina. de Fin. 103 a, Fœtus & educatio bestiarum. pro Sest. 28 b, Partus & educatio ferarum.

EDVCATOR, *oris.* de Nat. 43 a, Omnium rerum fator, educator & altor mũdi est. & pro Pl. 276 b, Educator alicuius.

EDVCATRIX, *cis.* nutrix. de Leg. 168 b, Earum rerum parens est educatrixq; sapientia.

EDVCO, *as. educaui* & *eduxi.* alo, nutrio, instituo. I. V. 160 b, Qui à parentibus susceptí educatiq; sunt. de Or. 119 b, Nõ est boni parentis quem procrearit & eduxerit, eum non & uestire & ornare. I. V. 245 b, Habemus hominem in fœcialium manibus educatum, de Orato. 96 a, Homo ingenuus liberaliterq; educatus. & 201 a, Educata huius nutrimentis eloquentia est. de In. 50 b, Apud quos, quo more, cuius arbitratu sit educatus. de Orat. 141 b, Sed ut ea quæ orta sunt educet atque confirmet. de Fin. 87 b, Vt in gignendo, in educando. de Cl. 183 b, Filius non tam in gremio quàm in sermone matris educatus.

EDVCO, *cis.* extraho, duco, libero. de Orat. 100 a, P. Rutilius Macinũ de senatu iussit educi. I. C. 99 b. Educ tecũ omnes tuos. Qu. Frat. 324 a, Si nobiscum eũ rus aliquò eduximus. de Orat. 154 a, Quantis ex angustijs oratorem educere ausus es. cont. Rul. 70 a, Sortiri tribus, & educere quas uelis. I. V. 171 b, Cum in ius ipsum eduxi, expressi. ut conficere tabulás se negaret. de Di. 101 a, Si lacus ita esset eductus, ut ad mare peruenire non posset. de Diu. 95 b, Educere exercitum in expeditionem. Att. 7 a, Eum per manum seruulæ seruatũ & eductum. de In. 63 b, & I. C. 112 a, Educere gladium è uagina. de Orat. lib. 2. Neque enim boni neque liberalis parentis, quem procrearit, & eduxerit, eum non & uestire & ornare. Eodem lib. 1, Educere in medium agmen. I. V. Orat. 5, Educere in ius. Quint. Fr. lib. 3, Educere rus. de Diuin. lib. 1, Educere in aciem copias. de Orat. lib. 1. Educere dictiones in aciem forensem. Eod. Ducere in castra, in puluerem oratorem. Tusc. lib. 1, Educi è custodia.

EFFARIS. uel *re, tur.* eloquor, enuncio. In Sal. 175 b, Mihi ratio habenda est. ut ea dicam, quæ honestè effari possim. p D. 241 a, Nec ullum uerbum solenne potuit effari. Ac. 24 b, Quod ita effabimur. aut uiuet eras, &c. de D. 89 a, Hæc pater effatus, &c. de Orat. 157 a, Effari & nuncupari latinè dici posse. Att. 220 b, Effari templum. Item: Opinor augures nihil habere ad templum effandum. de Leg. 173 b, Vrbem & agros & templa liberata & effata habento.

EFFATVM, *ti.* pronunciatum. Ac. 23 b, Nempe fundamentũ dialecticæ est, quicquid enunciatur (id autem appellatur ἀξίωμα, quod est quasi effatũ) aut uerũ esse aut falsum. de L. 173 b, Alterum genus sacerdotũ, quod interpretetur fatidicorum & uatum effata incognita: id est, prædictiones.

EFFECTIO, *onis.* effectus, efficientia, non actio. de Fi. 99 b, Quemadmodum opportunitas nõ fit maior productione tẽporis, sic recta effectio (κατόρθωσις enim ita appello, quoniam rectũ factũ κατόρθωμα) igitur effectio crescendi accessionem nullam habet. Aca. 49. de Fin. 95.

EFFECTOR, *oris.* perfector, architectus, molitor. de Vn. 197 b, Effector mundi & molitor Deus. & Tusc. 163 a, Effector tanti operis ac muneris. de D. 120 a, Magna stultitia est earum rerum deos facere effectores. de Vn. 202 a, Horum operum ego parens effectorq; sum. Attic. 124 b, Effector alicuius operis. de Orato. 97 a, Stylus optimus dicendi effector & magister.

EFFECTRIX. *cis.* de Fin. 76 a, Pecunia est effectrix multarum & magnarum uoluptatum. de Vn. 201.

EFFECTVS, *a, um.* ut locus ab effectis rebus, Top. 222 b.

EFFECTVS, *ſtus.* quod effectũ est, euentus quandoq; de Fi. 92 a, Sic in libidine peccatum est etiam sine effectu. & ibid. Nam ut peccatum est patriã prodere, parentes uiolare, quæ sunt in effectu: sic timere, sic in libidine esse, peccatum est,

etiam sine effectu. de Diuin.318 a, Radices quarum causam ignoramus, uim & effectum uidemus. Tusc.175 b, Effectus eloquentiæ, est audientium approbatio. Topic.226 b, Vt enim causa effectum indicat, sic quod effectum est, quæ fuerit causa demonstrat.

EFFERATVS, *a, um.* immanis. de N.14 a, Multas esse gentes sic immanitate efferatas, ut, &c. Tusc.216 a, Sunt enim multa efferata & immania.

EFFERO, *as.* quasi ferum facio. de N.46 b, Homines non patiuntur terram immanitate belluarum efferari.

EFFERO, *fers, extuli, elatum.* edo, profero, afficio, pronuncio.)(.Affero. de Cl.166 a, Ager, qui multos annos quieuit, uberiores efferre fruges. I.V.172 a, Cum ager id quod perrarò euenit cum decimo extulisset. & 193 a, Id perdere aratorem quod agri segetesq; extulissent. de N.43 a, Quæ efferũt aliquid ex se, perfectiora sunt quàm ea quæ ex his efferuntur. At.97 a, & 101, Bibulus pedẽ porta nõ plus extulit quàm domo sua. pro S.R.18 b, Vt quã existimationẽ & honestatem in iudicium tuum extulit, eã liceat ei secũ ex hoc loco efferre. I.C.112 a, Qui ex ædib. eius, si quid telorum esset, efferret. & ibid. Maximũ sicarum numerum extulit. Epi.104 a, Iam ista tua culpa est, qui uerecundiam tecum extuleris, & non hic nobiscum reliqueris. I.C.124 b, Quòd uerò non cruentum mucronem, ut uoluit, extulit, quando tandem, &c. de Orat. 129 b, & pro Fl.154 b, Cum casu in eadem causa cum funere efferretur annus Iunia. At.226 b, Si Cæsar funere elatus esset. & 238 a, Cn. Lucullus matrem efferebat. pro Do.221 b, Cum tua rogatione funere elata Resp. est. de N.76 a, Cur Maximus filium extulit consularem? id est, ad funus tulit. de Le. 183 b, Efferri ante lucem: id est, ad sepulturam. de Orat.140 b, Cum pupillum filium ipse penè in humeros suos extulisset. pro * 184 a, Patriam demersam extuli. I.C.103 a, Populus Rom. qui te per omnes honorum gradus ad summum imperium extulit. pro Qu.R.50 a, Quæ res extulit eum? una commendatio huius. Anteq.194 b, Quem paulò antè fortuna erexerat ad gloriã, uirtus extulit ad laudem, eũdem Tribuni furor depulit ad calamitatem. pro Corn.58 a, Hi quos fortuna extulit, aut, &c. de Arusp. 247 b, Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis improborum animi quidam dolor, quis non ignosceret? Item: At te ipsum Cato & nunc animi quodam impetu concitatum, & ui naturæ atq; ingenij elatum, iam ætas mitigabit. de Ar.244 a, Dolore efferri, & iracundia longius digredi quàm deceat. pro Cæl.41 b, Læsi dolent, irati efferuntur. pro D.241 b, Efferre animos. de Pro.76 a, Quæ quanquam sunt abscissæ, tamen efferent se aliquando, & ad renouandum bellum reuirescent. contra Rul.85 b, Sed certò non continebuntur, progredientur longius, efferentur.

EFFERRE, affici. pro Deio.148 b, Efferri lætitia. de Fin.153 a, Si uincunt, efferunt se lætitia: uicti debilitantur, animosq; demittunt. Tusc.217 a, Efferre se insolenter. & 219 a, Et efferri ira. Ep.23 a, Comitia ista præclara, quæ me lætitia extulerunt. & 151 a, Et gaudio sum elatus. & 211 b, Et elatus lætitia. Pa.118 a, Aliquid se gloria & prædicatione efferens. Att. 5 a, Efferri studio in aliqua re. L. Elatus. de Sen.94 b, Efferor studio te uidendi. In Sal.274 a, Cupiditatibus infinitis efferri. de Cl.192 a, Efferre aliquem in cœlum laudibus. pro Mur.17 a, Contempsisti L. Mureng genus, extulisti tuum. de Or.147 b. Efferre aliquem uerbis. Epi.133 a, Efferre aliquem summis laudibus in cœlum.

EFFERRE, proferre in uulgus, promere, pronũciare. de Or. 94 a, Peto à uobis, inquit, ne has meas ineptias efferatis. Or. 203 a, Res alio atq; alio elata uerbo. & 211 b, Efferre sententiam grauem inconditis uerbis. Item: Eadem enim sunt elata primùm à pluribus, &c. ad Her.39 b, Verba, quæ similiter ijsdem casibus efferuntur.

EFFERVESCO, *fers, efferbui.* ebullio, erumpo. de N.31 b, Aquæ, quæ efferuescunt subditis ignibus. de Pro.70 b, Totus Pontus armatus, efferuescens in Asiam, atq; erumpens. Epi. 127 a, Censeo latendum tantisper ibidem, dum efferuescat hæc gratulatio. pro Cæl.53 b, Si nimium efferbuisse uidetur huius in gerendis inimicitijs uis, ferocitas, pertinacia. pro Plan.261 a, Sic campus atq; ille undæ comitiorum, ut mare profundum & immensum, sic efferuescunt quodam quasi æstu, ut, &c. de Cl.187 a, Pontidius efferuescens in dicendo. de Ora.116 a, Verba efferuescentia.

EFFICACITAS, *tis.* Tusc.215 b, Itemq; uiribus corporis & neruis & efficacitati similes, similibusq; uerbis animi uires nominantur. Qu.de Pet.206 b, Qui tantam habet in libidine artis & efficacitatis, ut, &c.

EFFICAX, *cis.* qui multum habet efficacitatis. Ep.120 a, Nosti Marcellum quàm tardus & parum efficax sit, itemq; Seruius quàm cunctator.

EFFICIENS, *tis.* conficiens, quod efficit. de Di.106 b, Nihil

est futurum, cuius non causas id ipsum efficientes natura contineat. de Fat.146 a, Sed causas id efficientes non habebat. Offi.14 a, Causa autem & ratio efficiens magnos uiros est in priore. Off.75 b, & de Fi.68 b, Cyrenaici uirtutem censuerunt esse laudandam, quòd efficiens esset uoluptatis. Acad.43 b, Philosophi uirtutem diuidebant in res duas, ut altera esset efficiens, altera autem quasi huic se præbens, eaq; efficeretur aliquid. in eo quod efficeret, uim esse censebant: in eo quod efficeretur, materiam quandam. Efficiẽtem hic, pro forma usurpauit. Topic.225 b, Res effectæ ab efficientibus causis. Topic.225 b, Res efficientes, quæ causæ appellantur. Tusc.195 a, Origo, &c. id est, causa efficiens. Top.238 a, Efficiens causa: aliter, Conficiens. de Fin.lib.3.101 b, Bonorum alia ad illud ultimum pertinẽtia: sic enim appello quæ τελικὰ dicuntur: alia efficientia, quæ Græcè ποιητικὰ: alia utrunque.

EFFICIENTER. de Fat.147 a, Quod cuique efficienter antecedat.

EFFICIENTIA, *tiæ.* uis efficiendi. de Fat.144 a, Interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes se efficientiam naturalem. de Nat.45 a, Cùm aspexissent solem, eiusq; tum magnitudinem pulchritudinemq;, tum etiam efficientiam cognouissent, quòd is diem efficeret toto cœlo luce diffusa.

EFFICIO, *cis.* facio, re ipsa facio, efficiens sum, effector sum, persequor, concludo, conflo, effero. Attic.204 a, De pecunia uerò, uideo à te omnem diligentiam adhiberi, uel potius iam adhibitam esse: efficis enim: à te hortos habeo. Topic. 226 a, Causæ quæ sine ulla appetitione animi, sine uoluntate suum quasi opus efficiunt. Attic.98 b, Feci igitur atq; effeci ut neuter quẽquã omniũ pluris quàm me faceret. de Or. 119 b, Hoc ille in nostros mores induxit, solus auxit, solus effecit. de Or.95 a, Qui nihil possum dignũ hominũ auribus efficere atq; edere. de Am.107 a, Sed potius debet eniti & efficere, ut excitet, &c. de N.12 a, Vt innumerabiles mũdos natura effectura sit, efficiat, effecerit. At.263 b, Enitere, elabora, uel potius eblandire, effice. Orat.229 a, Maius opus institutum est, quàm effici potuerit. Offic.4 a, Quibus ex rebus conflatur & efficitur id quod quærimus honestum. Epi.35 a, b, Sic habeto, quicquid arte effici potuerit (nõ enim, &c.) sed tamen quicquid elaborari aut effici potuerit ad istorum beneuolentiã conciliandam summo studio me consecutum esse. Or.206 b, Nam in me quidem iampridem effectũ quod futurum fuit. At.213 a, Heri effeci epistolam ad Cæsarem, tibi enim placebat. Ep.115 a, Nec adhuc frequentem senatum efficere potuit. Att.35 a, Ea uix in fœnus Pompeij, quod satis sit, efficiunt. & ib. Nec id satis efficitur in usurã menstruam. At.260 a, Hoc nec institui, nec effici potest sine tua ope. Qu. Fr.297 b, Caueamus quantũ efficere & consequi possimus, ne, &c. de Diu.129 a, In latere & cemento ex quibus urbs effecta est. de Na.41 a, Hinc omnia effingis atq; efficis. Off.54 b, Si uirtus efficiens utilitatis esset. I.A.250 b, Quæ L. Antonius in Parmensium uxoribus effecerit. de Fi.56 b, Doloris amotio, successionem effecit uoluptatis. Epist.1 a, Ego quia non idem in tua causa efficio, uitam mihi acerbam puto. Ep.58 a, Quod sentias, aut re efficere, aut deniq; libera oratione defendere. de F.131 a, Vsus progrediens familiaritatem efficit. de L.159 a, Cuius muneris colendi efficiendiq; causa nati sumus. At.10 a, Tu mandata effice, quæ recepisti. I.A.181 a, Statim q; illa mirabilia facinora effecit. Par.116 a, Cato minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit. Offic.32 b, Quare hoc quidem effectum sit in officijs deligendis, hoc genus officiorum excellere, quod, &c. de Fi. 53 a, Efficere & concludere rationem.

EFFICTIO, *onis.* ornatio sententiarum. ad Heren.39 b, Effictio est, cum exprimitur & effingitur uerbis corporis cuiuspiam forma, &c.

EFFIGIES, *ei.* species, imago, simulachrum. de Fi.76 b, Filia effigies moris, sermonis, animi mei. de Fin.76 b, Reliquit effigiem & humanitatis & probitatis suæ filium. Qu.Fr. 294 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad fidem historiæ scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. pro Ar.191 b, Consiliorum relinquere & uirtutum nostrarum effigiem multo malle debemus summis ingenijs expressam & politam. de Or.101 a, Plurima in XII tabulis antiquitatis effigies. I.V.141 a, Effigies simulachrum q; Mithridatis. de Nat.21 b, Hominis effigies & imago. Qu.F.303 a, Quædam effigies spirantis mortui. de Orat.141 a, Res autem ipsas rerum effigies notaret. Tusc.190 b, Eminens effigies uirtutis. & ibid. Adumbrata imago gloriæ.

EFFINGO, *gis.* exprimo. pro S.R.26 a, Vt effictos mores nostros in alienis personis, & expressam imaginem nostram uitæ quotidie uideremus. de Or.135 a, Mores oratoris effingit oratio. de L.161 a, Tum natura speciẽ ita formauit oris,

ut in

ut in ea penitùs reconditos mores effingeret. Tuſ.161 a, Quę porrò tam immenſa magnitudo, quæ illa tam multa poſsit effingere? de N.14 a, Hinc omnia effingis atq; efficis. de Di. 85 a, Aſperſa temerè pigmenta in tabula oris lineamenta effingere poſſunt. de Nat.64 a, Natura ſui diſsimilia non poteſt effingere. de Or.141 a, Effingere animo, quæ memoria tenere uelis & b, Ea animis effinguntur noſtris. ad Her. 39 b, Exprimere & effingere formam alicuius. Ac.6 a, Viſum igitur impreſſum effictumq; unde eſſet, &c.

EFFLAGITATIO, *onis*. petitio, poſtulatio. At.287 a, Effla gitatio omnium, &c. & Plan. Ep.159 a.

EFFLAGITATVS, *tus*. efflagitatio. I.V.251 a.

EFFLAGITO, *as*. magnopere poſtulo. pro Mil.119 b, Eorũ nos magis miſeret, qui noſtram miſericordiam non requirunt, quàm qui illam efflagitant. Qu.313 a, Epiſtolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui. I.V.56 a, Iudiciorũ deſiderio tribunitia poteſtas efflagitata eſt. At.287 a, Quoniã efflagitas, coactu tuo ſcribam. I.V.88 b, Cum iſte à Dolabella efflagitaſſet, ut, &c. Antequam.194 a, Auxilium ab alienis efflagitabis, cum ciues ueſtros deſeratis?

EFFLO, *as*. emitto, ago. pro Mil.111 a, Clodius Cyrum animã efflantem reliquit. Aca.12 a, Nam & agere animam & efflare dicimus. de Di.102 a, Abijcit efflantem & laceratum affligit in unda.

EFFLORESCO, *ſcis*. ſplendeſco, eluceo, eniteo, exiſto, mano. de Or.86 b, Ex rerũ cognitione effloreſcat & redundet oportet oratio. de Am.115 a, Vtilitas effloreſcit ex amicitia, etiãſi tu eam minus ſecutus fis. de Or.160 a, Pòſt anapæſtus procerior quidã numerus efforuit. pro Cæl.35 b, Amputãda multa ſunt illi ętati, ſi quidẽ effloreſcit ingenij laudib. de Or.138 a, Et apparebit eas penitùs ex ea cauſa, quæ tum agatur, effloruiſſe. de Fi.63 a, Cum aũt uſus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem effloreſcere, &c.

EFFLVO, *is*. elabor, excido, affluo, mano, abeo. de Or.136 b, Quod ſemel eſſet infuſum, nunquã effluere poſſet. At.201 b, Conſiderabis etiam de Tuſculano, ne ætas effluat. de D.93 b, Siue deeſt naturæ aliquid, ſiue abundat atq; effluit. pro Dom.237 b, Etſi effluunt multa ex noſtra diſciplina, quæ etiam ad noſtras aures ſæpe perueniant. de D.100 a, Quondam lactis imber effluit. de Se.78 a. Præterita ętas, quamuis longa, cum effluxerit, non poteſt conſolari ſtultũ ſenem. de Cl.184 a. Huic minimũ eſt ex tempore recenti, ſolitam effluere mentem. de Sen.91 b, Cum enim id aduenerit, tunc illud quod præterit, effluxit. I.V.213 a, Hoc modo me cõmonuit Piſonis annulus, quòd totus effluxerat: id eſt, exciderat. Ep.102 a, Ante quam planè ex animo tuo effluo. de Fin. 57 b, Nec præteritas uoluptates effluere patiatur. Tuſc.187 b, Cùm unà cum ſanguine uitam effluere ſentiret. de Vn. 203 a, Influere.) (. Effluere.

EFFODIO, *dis*. eruo. Off.35 a, Nec ferrum, aurum, æs, argentum effoderetur penitùs abditum, &c. de N.78 b, Hi duos oculos oræ maritimæ effoderunt. pro Mar.132 b, Omnium Marcellorum meum pectus memoria effodit.

EFFOEMINATE', muliebriter. Off.4 a, Caueq; ne quid indecorè, effœminatè, muliebriter. Of.4 a, Caueq; ne quid indecorè effœminateq; faciat.

EFFOEMINATVS, *a, um*. qui animum gerit muliebrẽ. Of. 26 a, Ne quid effœminatum aut molle, aut ne quid durum aut ruſticum ſit. pro Mil.119 a, Homo effœminatus. I. A. 185 b, Impudicus & effœminatus. Tuſc. 223 b, Videndum eſt in utriſq; ne quid humile, ſummiſſum, molle, effœminatũ, fractum abiectumq; faciamus. pro Plan. 277 b, Illa uox furialis nefarijs ſtupris effœminata.

EFFOEMINO, *as*. eneruo, mollio. Tuſ.169 a, Nã nunc quidẽ cogitationibus molliſsimis effœminamur. de Fin. 84 b, Fortitudinis quædã præcepta ſunt, quæ effœminari uirum uetant in dolore. de N. 39 a, Effœminarunt aũt eum, Iunoniq; tribuerunt, quòd nihil eſt eo molliusꝛid eſt, aerem.

EFFOETVS, *a, um*. exhauſtus, confectus, debilis. de Se. 83 a, Intemperans adoleſcentia, effœtũ corpus tradit ſenectuti.

EFFRENATE', temerè. de Sen.85 a, Voluptatis auidæ libidines temerè & effrenatè ad potiundum incitantur. Tuſc. 192 a, Effrenatè ferri. At.263 a, Libertatis auida legio effrenatius in aciem hoſtium irrupit.

EFFRENATIO, *onis*. impotentia, inſolẽtia. I.A.198 b, Quę effrenatio impotentis animi?

EFFRENATIOR. de Or.162 a, Vox quædam libera, atque etiam effrenatior.

EFFRENATVS, *a, um*. proiectus, præceps, indomitus, profuſus, impotens. Of.18 b, Homines ſecundis rebus effrenatos ſibiq; præſidentes, quanquã ſi in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. pro Cl.29 b, O libidinem effrenatam & indomitam. I.A.244 b, Noui hominis furorem, noui effrenatã uiolentiam. I.V. 88 a, Iudomitæ atq; effrenatæ cupiditates. I.C. 102 a, Quò te iſta tua cupiditas effrenata ac furioſa rapiebat. de Or.111 b, Languentis populi incitatio, & effrenati moderatio. de Ar.243 b, Effrenatus & præceps furor alicuius. pro Cæl. 44 b, Mens & effrenata & præceps. pro D.236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas. Tuſ. 212 b, Libido effecit effrenatam appetentiam.

EFFRINGO, *gis*. frango, deijcio, perfringo. I.V.211 b, Effringi fores, reuelli clauſtra. & 222 a, Cõuulſis repagulis, effractisq; ualuis. p Mur.123 a, Ianua quę effracta & reuulſa tota pateret prouincia. pro Cæl.45 b, Fores effregit, reſtituẽtur.

EFFVGIO, *gis*. euito, elabor, euolo. pro Pomp.8 a, Rex ipſe è manibus effugit. ad Her.7 b, Aut eum effugiſſe alias rationes commodiores propter cupiditatem. Quin. Frat. 305 b, Quod ad effugiẽdos intolerabiles dolores fuit aptiſsimũ. I.V.97 a, In quibus non dubito quin offenſionem negligentiæ uitare atq; effugere non poſsim. de Orato. 180 a, Theophraſtus moleſtè tulit, ſe non effugere hoſpitis ſpeciem, cũ ætatem ageret Athenis. Att.256 b. Effugere uituperationẽ. Epi.49 a, Et effugere offenſionem alicuius. pro Fl.147 b, Et is eſt reus auaritiæ, qui in maledicentiſsima ciuitate in ſuſpiciioſiſsimo negocio maledictum omne, non modò crimen effugit. de Or.122 a, Nihil te effugiet, atq; omne quod erit in re occurret, atq; incidet. de Fin.56 b, Dolorum effugiendorum gratiã.

EFFVGIVM, *gij*. refugiũ, profugiũ. de N. 50 a, Quaſdam animantes habere effugia pennarum. I.V.170 a, Non modò effugium, ſed ne moram quidem mortis aſſequi potuit.

EFFVNDO, *dis*. profundo, emitto. de Or.98 a, Effudi uobis omnia quæ habebam. pro Flac.154 b, Teſtis effudit quæ uoluit omnia. de Or.167 b, Hæc enim ætas effudit hanc copiã. Orat.291 b, Segetes fœcundæ effundũt herbas inimicas frugibus. Ep.15 b, Quod ego odium effudiſſe me omne arbitrabar. At.274 a. Magno timore perculſa ciuitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat. pro Fl.160 b, Vox in coronam turbamq; effunditur. Ep.198 b, Effundere furorem in aliquem. de Ar.251 b, Qui omnes iudices Tribunus è carcere in forum effudit. I.P.82 b, Quòd in me carcerẽ effudiſtis. de N.49 a, Mare, medium terræ locum expetens con globatur undiq; æqualiter, neq; redundat uſquam, neq; effunditur. At.283 a, Per eos ipſos dies effudi (ſi ita uis) honores in mortuos. pro Pl.281 a, Effudi plurimas lachrymas. Attic.256 b, Brutus effudit illa omnia, quæ tacuerat. I.A.184 a, C. Cæſar patrimonium ſuum effudit, quanquam nõ ſumus uſi eo uerbo, quo decuit: non enim effudit, ſed in ſalutem reipublicæ collocauit. pro Deiot.145 b, Conſules ex Italia profugiſſe, cunctum ſenatum, totam Italiam eſſe effuſam. At.60 a, Pompeius in nos ſuauiſsimè eſt effuſus. Offi. 44 a, Effundere patrimonium. pro S.R.19 b, Per luxuriam effundere & conſumere omnes fortunas. & 29 b, Sumptus effuſi cum dedecore. Item, C. Grachus cum largitiones maximas feciſſet & effudiſſet ærarium, uerbis tamen defendebat ærarium. contra Rul.84 a, Effuſis ac diſsipatis fructib. ueſtris. Par.119 b, An temperantem eum dices, qui ſe in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit?

EFFVSE', largè, prolixè. pro S.R.22 a, Largè effuſeq; donare alicui. & pro Cæl.45 b, Tuſ.212 a, Cum & inaniter & effuſè animus exultat, tum illa lætitia geſtiẽs uel nimia dici poteſt. I.P.81 a, Id nemo tam effuſè petulans conatus eſt.

EFFVSIO, *nis*. φθορά, largitio, corruptela, eruptio. de Of. lib. 2. Effuſiones pecuniarum. pro S.R. In hac uita iudices quos ſumptus quotidianos, quas effuſiones fieri putatis? Par. 237 a, Liberalitatem effuſio imitatur. Attic.102 a, Pro ipſius in alios effuſione. Effuſio aliter accepta. Tuſcu. 242 a, Eodem uitio eſt effuſio animi in lætitia, quo in dolore contractio. de N.31 a, Aquæ effuſio. I.P.90 b, Quid dicam aduentus meos? quid effuſiones hominum ex oppidis? quid concurſum ex agris?

EFFVSVS, *a, um*. prodigus, profuſus. pro Cæl.40 a, Quis in largitione effuſior?

EFFVTIO, *tis*. inaniter fundo. de Nat.45 a, Quidam temerè de mundo effutiunt. Tuſc.245 b, Nec hoc ſic agit, ut ex tempore quaſi effutire uideatur. de N.18 a, Quàm bellum erat confiteri potius neſcire, quod neſcires, quam iſta effutientẽ nauſeare. de Di.132 a, Quorum partim ficta ſunt apertè, partim effutita temerè.

HΓEMONIKO'N. L. Principatus.

EGENS, *tis*. indigens, qui eget, qui in egeſtate eſt, cui quæſito opus eſt.) (. Locuples. At.8 a, Nihil illo regno ſpoliatius, nihil rege egentius. At.226 b, Serui & egentes in tecta noſtra cum facibus immiſsi. pro S.R.22 a, Qui in ſua re fuiſſet egentiſsimus, erat (ut fit) inſolens in aliena. pro Fl.153 b, Aſclepiades fortuna egens. Epiſtol.93 b, Ipſe egens rebus omnibus. ad Her.29 b, Egens æquè eſt is qui non ſatis habet, ut is cui nihil ſatis poteſt eſſe. At.140 a, Egeſtates tot egentiſsimorum

tissimorum hominum. & 118 b, Vagantur egentes cum conIugibus & liberis.

EGEO, *es.* mihi opus est, mihi quæsito opus est, indigeo.)(. Quàm plurimum habeo, abundo. de Na. 49 a, Quæ ut sierent, ratione eguerunt. & 55 a, Cum oculis ad cernendum non egeremus. Top. 226 b, Quæ se ipsis contenta sunt, meliora, quàm quæ egent alijs. de Cl. 186 b, C. Macer authoritate semper eguit. Offi. 10 b. Etiam si ille his non eget. Tus. 176 a, Ne bibliothecis quidem Græcis egebimus. de Di. 109 b, Vt Græcis de philosophia literis non egeant. Qu. Fra. 325 b, Incredibile est quàm egeam tempore. Ep. 153 a, Tu quanquam consilio non eges, uel abundas potius, &c. Offic. 35 a, Earum rerum quibus abundaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio. Epist. 82 b, Egere auxilio alicuius. & 71 b, Et egere consolatione. At. 116 a, Rectè sic censeo, cedendum de oppidis ijs, egeo consilij: quod optimum factu uidebitur facies. Ep. 127 b, Grauitas morbi facit, ut medicinæ egeamus. ad Her. 41 a, Egent longæ orationis. pro Qu. R. 48 b, Egebat, imò locuples erat. At. 284 b, Themisto clis liberi eguerunt. Anteq. 195 a, Quondã felix, &c. nunc ab amicis circumuentus, eget indignè. Off. 11 a, Eorum qui egent, infinita est multitudo. de Am. 100 a, Amici egentes abundant. At. 261 a, Illi opera mea nihil opus est.

EGERE confirmationis. ad Her. 24 a.

EGESTAS, *tis.* inopia, indigentia, mendicitas, domestica difficultas.)(. Abundantia, copiæ. Parad. 124 b, Ista paupertas uel potius egestas & mendicitas tua. At. 140 a, Egestates tot uehementissimorum hominum. Postq. 206 a, Qui egestatẽ & luxuriam domestico latrocinio sustentauit. pro S. R. 42 b, & 32 b, Degere uitam in egestate. I. C. 109 b, Copiæ cum egestate confligunt. de In. 58 b, Si propter inopiam in egestate estis, pecunias non habetis. I. P. 84 a, Non capiunt angustiæ pectoris tui, non egestas animi recipit tantam personam.

EGIALEVS, *ei.* uiri nomen apud Pacuuium comicum. de Natu. 69 a.

EGGYNA. ciuitas. I. V. 170 a.

ΕΓΚΕΛΕΥΣΜΑΤΑ, uide Cohortatiõ.

EGO, *mei.* I. C. 118 a, Ego sum ille consul, qui, &c. pro Syl. 170 b, Atque idem ego neq;, &c. I. C. 98 b, Si ego idem in Senatu, &c. Attic. 152 a, Nihil malo quàm & me mei similem esse, & illos sui.

EGREDIOR, *ris.* exeo, prodeo. pro Quin. 6 b, Certos mihi fines terminosq; constituã, extra quos egredi non possim. & ib. Si extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipse circũdedi. de Ar. 243 b, Cum egredientem insequi cœpissem. I. P. 90 a, Cum senatum egressum uidi ad complectendum conseruatorem suum. Tus. 151 a, An tu egressus porta Capena, putas, &c. At. 96 b, Tarquinius simul è portu egressus est, &c. & 208 b, Nos pedem è uilla adhuc egressi non sumus. I. C. 104 b, Egredi urbe. pro Lig. 137 b, Roma est egressus ad bellum. pro Qu. 4 a, Roma egreditur Quintius, &c. Ep. 241 b, Ex prouincia egredi. I. V. 212 b, Egredi è naui. de Cl. 171 b, Egredi à proposito ornandi causa.

EGREGIÈ, bene, ualde, præclarè. de Or. 133 b, P. Cornelius egregiè fortis & bonus imperator. Qu. Fr. 293 a, Seruus egregiè fidelis. de Clar. 167 b, Egregiè subtilis scriptor. Atti. 235 a, Dolabellam ualde tibi placere uideo, mihi quidem egregiè. de Cl. 188 b, Pauci possunt egregiè pingere. Atti. 37 a, Egregiè gratum. de Or. 101 b, Egregiè cordatus homo Catus Aelius Sextus.

EGREGIVS, *a, um.* excellens, præstans, præclarus. I. A. 153 a, Præclara tum oratio Antonij, egregia etiam uoluntas. de Or. 95 b, Egregia & præclara indoles. & 85 b, Minimam copiam poetarum egregiorum extitisse. de Clar. 172 a, Lælius in laude bellica egregius. de Or. 103 a, Vir in procuratione ciuitatis egregius. de Natur. 21 a, Egregium opus. ad Her. 23 a, Egregia pulchritudo, unica turpitudo. de Finibus 78 a, Egregius color, integra ualetudo. Epistol. 22 a, Ciuis egregius.

EGRESSVS, prosectio. I. P. 86 a, Qui frequentia sua egressum uestrum in prouinciã ornauerunt, & celebrauerunt.

EHEV, doloris nota. Antequam. 197 b, Eheu conditionem huius temporis.

EHO, admonentis uox. Or. 211 b, Eho tu cognatum tuũ non noras? ad Her. 13, de In. 59, Or. 201. Ennij.

EIECTIO, *onis.* At. 33 a, Tenemur undiq;, neq; iam quo minus feriamur, recusamus: sed mortem & eiectionem, quasi maiora timemus, quæ multo sunt minora.

EIECTVS, *a, um.* ut eiectũ cadauer. I. P. 83 a. L. Cadauer. pro S. R. 19 b, Damnatus & eiectus: id est, in flumen proiectus. pro Qu. 11 b, Eiectum hominem.

EIERO, *as.* eiuro. de Or. 135 a, Non ego mihi illum iniquum eiero, uerùm omnibus: id est, testor, reijcio.

EIICIO, *is.* expello, exturbo, extrudo, detrudo, deijcio, extermino, effundo, profundo, moueo. de Or. 130 b, Non nimiũ liberale hospitium meum dices: nam te in uiam statim extrudam & eijciam. pro Mi. 121 b, Ex urbe expelli, exterminari, eijci. de Or. 143 b, C. Cotta eiectus est è ciuitate. & ibi. a, pro Qu. 4 b, Expelli atq; eijci è prædio. Qu. Fr. 312 a, Furiũ Flaccum Capitolini & Mercuriales de collegio eiecerũt. I. C. 103 b, Quid si se eiecerit, secumq; suos eduxerit? & 106 b, A me in exilium eiectus est Catilina. de Or. 133 b, Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluentib. I. A. 246 a, Eumq; ex numero hominum eijciendum, ex finibus humanæ naturę exterminandum puto. Or. 206 a, Ita postremò eijciuntur, ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant. pro S. R. 27 a, Amorem illum penitùs insitum eijcere ex animo. Epi. 234 a, Eijcere nos magnum fuit, excludere facilè est.

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ, uide Fatum.

ΕΙΡΩΝ, L. Simulator.

EIVLATIO, *onis.* eiulatus. de Leg. 182 b, Lessus, quasi lugubris eiulatio.

EIVLATVS, *tus.* eiulatio. de Ar. 252 b, Non sunt illi gemitus & eiulatus Philoctetæ tã miseri, quàm, &c. Tus. 187 a, Eiulatus ne mulieri quidem concessus est.

EIVLO, *as.* ploro. Tus. 178 b, Aspice Philoctetam magnitudine dolorum eiulantem.

EIVRO, *as.* eiero, iuro, reijcio, detestor. I. V. 178 b, Negociatores putant esse turpe, id forum sibi iniquum eiurare, ubi negocientur. Prætor prouinciam suam totam sibi iniquam eiurat. I. A. 242 b, Itaque ut alacres illi inter se quasi uicissent, gratulabantur: sic me iniquum eiurabant, de me querebantur. Ep. 136 b, Tu autem, quod mihi bonam copiam eiures, nihil est.

EIVSDEMMODI, eiusmodi. I. V. 114 b, Eiusdemmodi totum ius prætoriũ, eiusdemmodi omnis res iudiciaria fuit. & Ac. 19 b, Vt doceret nullum tale esse uisum à uero, ut non eiusdemmodi etiam à falso possit esse.

EIVSMODI, talis, eius generis, generis eiusdem, eiusdemmodi. pro Pom. 4 b, Genus belli est eiusmodi, quod maximè uestros animos excitare debet. Ac. 10 b, Si id tale esset ab eo quod est, ut ciusmodi ab eo quod nõ est, posset esse. Epi. 55 b, bis. Reliqua sunt eiusmodi, ut, &c. Epist. 5 a, Sed tamen in eiusmodi rerum perturbatione, quanquam omnia metuenda sunt, nihil magis quàm perfidiam timemus. Orat. 207 a, Nam cum compresserat digitos, pugnumq; fecerat, dialecticam aiebat eiusmodi esse.

EIVSMODI, pro adeò. pro Cæl. Quod quanquam nec sapienter, & me inuito facit, tamen est eiusmodi cupidus, ut magis insectari, &c.

ELABOR, *ris.* excido, euado. de Or. 127 a, Nihil unquam uidi quod tam è manibus elaberetur, quàm mihi tum elapsa est illa causa. pro Do. 227 a, Frater meus ex uestro ferro ac manibus est elapsus. Epi. 172 a, Dabo operã ne Ventidius elabatur. Qu. F. 324 a, Quid essem, si me agente esset elapsus? I. C. 100 b, Quoties tibi ilica excidit casu aliquo, & elapsa est. pro Do. 234 a, Ex ore isto religionis uerbum excidere atq; elabi potest? de Nat. 51 b, Cum animal ex utero elapsum excidit. de Di. 90 a, Cum se conuoluens sol elaberetur & abiret. de So. 131 a, Eorum animi corporibus elapsi circum terram ipsam uolutantur. I. V. 137 a, & de Sen. 85 b, Ex tot tantisque criminibus elapsus est. Att. 11 b, Statum illum quem, &c. elapsum scito esse de manibus. Item: Et cum extraordinaria pecunia crimen subterfugere uelles, satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare. ad Her. 23 a, Vsitatæ res è memoria elabuntur. Tusc. 153 b, Cum posui librum, assensio omnis illa elabitur.

ELABORATIO, *onis.* labor, nimia cura. ad Heren. 31 a, Hæc non uidentur reperiri posse sine elaboratione, & operæ cõsumptione.

ELABORATVS, *a, um.* exornatus, excultus, politus. de Cl. 194 a, Diligenter elaborata etiam quàm elucubrata oratio. pro Cæl. 47 a, Oratio & cura & uigilijs elaborata. Orato. 200 a, Ornati elaboratique uersus. Orat. 204 b, Elaborata concinnitas. pro Pomp. 4 a, Perfectum ingenio, elaboratum industria.

ELABORO, *as.* laboro, operam do, contendo, enitor, elucubror, excudo. de Or. 136 a, Non tam ut prosim elaborare soleo, quàm ut ne quid obsim. & 85 b, Qui non aliqua in re una separatim elaborauerunt. & 87 a, Neque in uniuerso genere singulos elaborasse, sed, &c. contra Rul. 79 b, Nullum est tam asperum saxetum, in quo agricularum cultus non elaboret. de Orat. 86 b, Ex illis rebus uniuersis eloquentia constat, quibus in singulis elaborare permagnum est. Atti. 72 b, Quod superest, elaboratur in hoc à me, sicut tibi sensi placere. I. A. 210 a, Omne curriculum industriæ nostræ in foro elaboratum est, Tusculan. 149 a, In quo co magis est ela-

elaborandum,quod,&c. pro Mar.135 a, In hoc tibi elaborandum est,remp.ut constituas.de Sen.84 a,Desudare & elaborare in aliqua re.pro Mur.128 a,Elaborare in aliqua scientia.Or.201 b,Elaborant alij puro quasi quodam genere dicendi.& 205 b,Qui in illo subtili elaborauit,&c. Epi.45 a,Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa propter quæ elaborantur.de Sen.42 a, In literis elaborari. Qu. de Pe.208 b,Elaborare & eniti causa alicuius.Br.281 b,Sacerdotum comitia mea summa contentione in alterum annum sunt reiecta,quod ego cùm Cic.causa elaborarui, tum Domitij,&c. Att.263 b,Enitere,elabora, uel potius eblandire, effice ut Plancus,&c. Qu.Fr.298 a,Cõtende quæso atq; elabora,ut,&c.Ep.21 a,& 19 b,& 30 a,& 231 b,Mihi est in petitione Milonis non modò contentione,sed etiam dimicatione elaborandum.Or.200 a, De industriaque non ex insidijs elaboratur,ut uerba uerbis quasi dementa & paria respondeant.Ep.135 a, b, Sic habeto, quicquid arte effici potuerit (non iam satis)&c.sed tamen quicquid elaborari,aut effici potuerit ad istorum beneuolentiam conciliãdam, summo studio me consecutum esse.Tus.171 a, Qui se ostenderit de hoc toto genere nihil elaborare: id est,curare. de Cl. 167 a, Græcia omnes artes uetustiores habet, quàm hæc est à Græcis elaborata dicendi uis:id est,exculta.

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ. L.Minimus.

ELAPSVS,*a,um*.pro Mur.144 a,Si hæc elapsa de manib. nostris in eum annum,qui consequitur,redundarint.

ELARGIOR,*ris*.largior.Ep.5 a,Ex ijs rebus,quas tibi fortuna elargita est.

ELATIO,*onis*.præstantia.)(.Submissio.Top.227 a, Parium comparatio nec elationem habet,nec submissionem.de D. 97 b,Lætitia,quasi gestientis animi elatio uoluptaria.Offi. 13 a,In hac elatione & magnitudine animi facillimè pertinacia & nimia cupiditas principatus innascitur. de Cl.170 b,Horum sententijs officit Theopompus elatione atq; altitudine orationis suæ.

ELATVS,*a,um*.contra Rul. 85 b, Quibus illi rebus elati & inflati non continebuntur.Offic.12 b,Quod animo magno & elato factum sit.Or.268 a, Principia uerecunda non elatis intensa uerbis.de D.90 b,Ille aũt elatus cupiditate respexit.Tus.231 b,Elatus inani lætitia exultans, temerè gestiès. de N.13 a,Sed elatus studio uereor ne longior fuerim. Ora. 263 b,Res alio atq; alio elata uerbo.

ELATÈ.Tus.233 a,Elatè & amplè loqui.)(. Humiliter demissèq; sentire.de Opt.243 b,Elatè dicere.)(. Submissè.

ELATIVS,nomen.de Cl.or.Nihil tam ornatũ aut uerborũ grauitate,aut sententiarum,quo quicquam esset elatius.

ELECTÈ.distinctè,distertè.)(.Permistè.de Inu.52 b,Electè gerere.

ELECTIO,*onis*.lectio,selectio.Orato.203 a,Iudicium electioq; uerborum.& de Fin.116 b,Initia quorum ex electione uirtus possit existere. & ibid. Non enim in selectione uirtus ponenda est.

ELECTOR,*oris*.ad Heren.25 a,Postremò in eo uim artificij consumant,ut ipsi ab alijs potius eligendi, quàm aliorum boni electores existimentur.

ELECTVS,*a,um*.lectus.pro Qu.1 b,Vir electissimus nostræ ciuitatis.I.V.95 b,Prudentissima electissimaq; fœmina.

ELEGANS,*tis*.luculentus,concinnus,politus.de Or. 131 a, Perspicitis hoc genus quàm sit facetum,quàm elegãs,quàm oratorium.de Cl.192 a,Faceta & elegans ironia.de D. 53 b, Epicurus sentit nihil unquam elegans,nihil decorum.Tus. 191 a,A quibus mansuefacti & exculti ad elegantiora deflu ximus.Ep.105 a,b,Homo in omni iudicio elegantissimus. de Fi.69 b,Vir mundus & elegans.de Cla.161 b, & Offi.21 a, Politus,urbanus,elegans. de Cl.167 b, Lysias subtilis scriptor atq; elegans.& 170 a,Acutus, elegans, facetus, breuis. Or.204 b,Vt in epularum apparatu à magnificètia recedès, non se parcum solùm,sed etiam elegantem uideri uolet, eliget quibus utatur.pro S. R. 58 b, Pueri ex tot elegantissimis familijs lecti. pro Pla.279 a, Perelegans & persubtilis oratio.de Cla.186 b,Torquatus elegans in dicendo.At.259 b,Elegantissima epistola.L.Parcus.

ELEGANTER.ornatè,politè,enucleatè.)(.Ineleganter. Tus.176 a,Qui profitentur se neq; distinctè neq; distributè, neq; elegãter,neq; ornatè dicere.de Cl.172 a,Causam pro aliquo politè elegãterq; dicere.& ibid.Diligentius meliusq; dicere.At.222 a,Liberti lautiores eleganter accepti. de Cl. 118 a,Cæsarem omnium ferè oratorum latinè loqui elegantissimè.Ep.69 b, Quæ eleganter copioseq; collegisti.

ELEGANTIA,*tæ*.mundicia,lauticia, Latinus atticismus. At.103 a,Terentius,cuius fabulæ propter elegantiã sermonis putabantur à Lælio scribi.de Or.111 a,Catulus cui Græci ipsi solent suæ linguæ subtilitatẽ elegantiãq; concedere. de Cla.188 b, Itaq; ad hanc elegantiam uerborum Latinorum adiungit illa oratoria ornamenta dicendi.de Or.85 a, b,Tu autem eloquentiam ab elegantia doctrinæ segregandam putas?Or.104 a.Elegantia & mundicia orationis. de Cl.18 a,Loquẽdi elegantia.de Fi.90 a,Politior elegãtia.Ep. 48 b,Scriptorũ tuorũ subtilitas & elegantia.de Fi.70 a,Epicurus contemnit elegantiã disserendi,confusè loquitur. & ibi.b,In hac diuisione rem ipsam probo,elegantiã desidero. ad Her.27 b,Elegantia est,quę facit, ut unum quodq; purè & apertè dici uideatur.eius partes sunt latinitas & explanatio.Ep.138 b,& 139 a,Verius tuus & Camillus qua mũdicia homines?qua elegãtia?& ibi. Lauticia.de L.184 a,Quid enim est elegantia tua dignius?Att.5 a, Elegantia hominis. pro Syl.183 a,Vos qui cũ summa elegantia atq; integritate

ELEI.pop.de D.114. (uixistis.

ELEMENTVM,*ti*.initium. Aca.44 a,Ergo illa initia,& ut è Græco uertam,elementa dicuntur:è quib. aer & ignis mouendi uim habẽt,& efficiendi, reliquę partes accipiendi & quasi patiendi,aquã dico & terrã.de N.65 b,Omne corpus aut aqua,aut aer,aut ignis,aut terra,aut quod concretũ ex his.de N.12 a,Nam locus his etiã naturis, quæ sine animis sunt, suus est cuiq; proprius:ut terra infimũ teneat, hãc inundet aqua,superior aer, ignibus altissima ora reddatur. pro S.R.39 a, Cœlum,sol, aqua & terra, ex quibus omnia nata esse dicuntur.de Or.98 a,& 112 b,Hæ quæ isti forsitan puerorum elementa uideantur,Aca.35 b, Quod in elementis dialectici docent. Aca.23 a,Dialectica, quæ primo progressu tradit elementa loquendi,&c.

ELEPHANTVS,*ti*.&*elephas*, *antis*.de Nat.20 b, Elephãto belluarum nulla prudentior.de N.50 b, Manus etiam data elephantis, quia propter magnitudinẽ corporis difficiles aditus habebant ad pastũ.I.A.231 b,Romani nepotẽ Antiochi elephantos alere prohibuerunt. I. A. 20 b, Equites, sagittarios,elephantos in suã potestatẽ redegit. de Sen. 82 b, Nec adolescẽs uires tauri aut elephãtis desiderabã.pro Cel. 46 a,Qui hæc ex minimis tãta fecerũt.& 45 a,Verbis paruã rem magnam facere. Item:Facere arcem ex cloaca.

ELEVO,*as*.leuo,subleuo,minuo.de Am.112 b,Suspiciones & offensiones in amicitia tum euitare,tum eleuare,tum ferre, sapientis est.Tus.198 a,Nihil est quod tam obtundat eleuetq; ægritudinem, quàm, &c.de Inu.57 a,Reprehensio est, per quam argumentando aduersariorum confirmatio diluitur,aut infirmatur,aut eleuatur.aliàs alleuatur.de Ora. 130 a,Quod est ab aduersario obiectum, lepõre magis eleuandum quàm cõtentione frangendum uidetur.Epi.70 b, Non intelligis duplicari solicitudines, quas eleuare tua te prudentia postulabat.de Or.230 b,Mouere risum oratoris est,quod frangit aduersarium,quod impedit,quod eleuat, quod deterret,quod refutat,&c.

ELEVSIN,ciuitas in Attica prouincia,non longè ab Athenis Att.95.de Nat.24.

ELEVTHEROCILICES,pop.Att.79,Ep.245.

ELICIO,*cis*.educo,extraho,allicere.de N.31 a,Lapidum cõflictu atq; tritu elici ignem uidemus. de N. 56 b,Nos è terræ cauernis ferrum elicimus.& ibi.Manus aptæ ad neruorum eliciendos sonos. de Sen. 88 a, Terra semen tepefactũ cõplexu suo diffundit, & elicit herbescentẽ ex eo uiriditatem.de Or.97 b,Et quicquid erit in unaquaq; re probabile,eliciendum atq; dicendum.pro Cor.59 a,& 62 b, Propositis præmijs elicere ex ciuitatibus sociorũ optimũ quemq; ad subeunda pericula pro nobis.Tus.132 b,Elicere aliquem præmio,ut agat aliquid.Att.99 a, Tamen dabunt operã ut eliciant sententiam meam.de Or.190 b,Dolor & ardor animi,qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces & querelas solet.de In.53 b,Si tacebitur,elicienda est responsio. Ac. 3 a,Neq; nostræ disputationes quicquam aliud agunt, nisi ut in utramq; partem dicendo & audiendo eliciant & tanquam exprimant aliquid,quod aut uerũ sit,aut ad id quàm proximè accedat.de In.42 a,Si quis opportunitatem, quæ in animis inesset hominum,posset elicere, & præcipiendo meliorẽ reddere.de D.63 a,Quis igitur elicere causas præsentionum potest? Tus.174 a, Vt hostium sanguis eliciatur suo.pro Cæl.50 a,Nónne ipsam domum metuet,ne quã uocem eliciat? de Or.93 a,Verbum ex eo nunquam elicere potui de ratione dicendi.I.V.31 b,Elicere animas inferorum. de Or.109 b,Tu quem ego toties omni ratione tentans ad disputandũ elicere nũquam potui. Qu.Fr.300 a, Elicere aliquem blanditijs ad iudicium. de In.67 a,Ex quibus elicitur aliquid suspicionis.At.135 b,Vt aliquas abs te epistolas eliciam.& 100 b,Tuas uolo elicere literas.At.37 a,Multa ab ipso Publio elici,multa cognosci poterunt.

ELIDO,*dis*.frango,incido.Tusc.280 b,Poetę neruos omnes uirtutis elidunt.Tus.208 b,Stirpes egritudinis trunco euerso omnes elidendæ sunt. Tus.208 b,Hæ sunt illæ fibræ stirpium,quas initiò dixi,persequendæ & omnes elidendæ,ne

ulla unquam posit existere. & 231 a, Qui rebus his fractus ægritudine eliditur.

ELIGO, *gis.* lego, deligo, carpo, excerpo, opto, adopto. Attic. 147 b, Aliquot enim sunt anni cũ uos duos elegi, quos præcipuè colerem. Or. 215 b, Elegit ex omnibus Isocratis libris uersus fortasse XXX. Hieronymus Peripateticus. I.V. 61 b, Facere alicui potestatem optionemq; , ut eligat utrum uelit. de In. 62 b, Eligere à multis commodissimum quodq; . I.A. 225 a, Ac permitto, ut de trib. Antonijs eligas, quem uelis. de Am. 108 a, Sunt igitur constantes eligendi amici. contra Rul. 85 a, Isti ab Rullo conquisiti atq; electi coloni. Offi. 53 a, Non solùm ex malis eligere minima oportet, sed etiam excerpere ex his ipsis si quid ineſt boni. pro S.R. 38 b, Pueruli ex tot elegantissimis familijs lecti. pro Dom. 213 a, Eligere amplissimos uiros ad sacerdotia. Epi. 204 b, Legere aliquem in senatum. Ep. 91 b, Cum qui hodie aruspicinam facerent, in senatu Rom. legerentur.

ELIMO, *as.* perpolio, limo. Att. 256 a, Velim σχόλιον aliquod elimes ad me. Acad. 17 a, Sed ad Helicem & clarissimos septentriones: id est, rationes has non latiore specie, non ad tenue elimatas.

ELINGVIS, *gue.* mutus. de Cl. 173 b, Fanhius nunquam est habitus elinguis. pro Flac. 150 b, Conuicit, elinguem reddidit. L. Mutus.

ELIS, *dis.* urbs Peloponnesi. de D. 99 a.

ELOCO, *as.* loco. I.V. 259 a, Xenophon fundum elocatũ esse dicebat. pro Fl. 160 b, Nunc uerò hoc magis, quòd illa gens est uicta, quòd elocata, quòd seruata.

ELOCVTIO, *onis.* explicatio. de Or. 86 b, Oratio, quæ nisi subest res ab oratore percepta & cognita, inanè quandã habet elocutionem, & penè puerilem. de In. 44 a, Elocutio est idoneorum uerborum & sententiarum ad inuentionẽ accommodatio. ad Heren. 34 a, Circuitio est oratio, rem simplicem assumptam circumscribens elocutione. & 27 b, Elocutio commoda & perfecta tres res in se habere debet, elegantiam, compositionem, dignitatem.

ELOGIVM, *gij.* dictum, siue sententia laudem alicuius uel uituperationem, uel aliquid aliud declarans. de Se. 90 a, Attilius Calatinus, in quem illud elogium unicum plurimæ consentiunt gentes, populi primarium fuisse uirum. de Fi. 89 a, Neminem uidebis ita laudatum, ut artifex callidus cõparandarum uoluptatum diceretur, non elogia monumentorum id significant, uelut hoc ad portã uno oré, cui plurimæ consentiunt gentes, populi primarium fuisse uirũ. Tus. 154 b, Quid ipsa sepulchrorum monumẽta, quid elogia significant! nisi nos futura etiã cogitare! pro Mur. 142 a, Qu. Maximus cum P. Africanum supremo eius die laudaret, dixit necesse fuisse, ibi esse tertarum imperium, ubi ille esset. Item: At hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te consule in sepulchro reip. incisum est, uelitis, iubeatis, &c. in Sal. 274 b, Si illud censorium elogium Appij Claudij, & L. Pisonis, quo usus est quisq; eorum, pro lege palàm uniuersis recitare, non'ne tibi uiderer æternas inurere maculas! pro Cl. 45 b, Quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatij, idcirco se exhæredasse filium, quòd is ad Oppianici damnationem pecuniam accepisset. de Sen. 92 a, Solonis quidem sapientis elogium est, quo se negat uelle suã mortem dolore amicorum lamentisq; uacare.

ELOQVENS, *tis.* rhetor, copiosus ad dicendum, copiosè sapienterq; dicens, in dicendo suauis, ornatus, non infans, nõ indisertus, Plato, singulari suauitate orationis. Or. 206 a, Is est eloquens, qui humilia subtiliter, & magna grauiter, & mediocria temperatè potest dicere. ibi. Parua submisè, modica temperatè, magna grauiter dicere. Item: Erit igitur eloquens, is qui in foro causisq; ciuilibus ita dicet, ut probet, ut delectet, ut flectat: probare necessitatis est, delectare suauitatis, flectere uictoriæ. Or. 208 a, Is erit eloquens, qui ad id quodcunq; docebit, poterit accommodare orationem. Or. 198 a, Antonius disertos ait se uidisse multos, eloquentem uerò neminem. & de Or. 92 b, Disertos cognouit nonnullos, eloquentem adhuc neminem. & ibid. Quid eloquẽs uerè, quid disertus sit. Or. 202 b, Perfectus orator & Græcè ab eloquendo rhetor, & Latinè eloquens dictus est. de Or. 90 a, Socrates dicere solebat, omnes in eo quod scirent, satis esse eloquentes. Offi. 43 a, Magna est enim admiratio copiosè sapienterq; dicentis, quem qui audiunt, intelligere etiam & sapere plus quàm cæteros arbitrantur. de Ora. 89 a, Peripatetici, qui eloquentes & in dicendo suaues, & ornati fuerunt. de Nat. 26 a, Nec timuissem sine ista philosophia rhetorem quamuis eloquentem. ad Her. 40 b, Cum res muta aut informis sit eloquens & formata.

ELOQVENTIA, *tiæ.* eloquendi uis, dicendi ratio, dicendi grauitas & copia, summa copia & singularis facultas dicẽdi, quæ tanta ubertas ingenij, quæ tãta dicendi copia, quod

tam diuinũ atq; incredibile genus orationis! nullum tantũ est flumen ingenij, nulla dicendi aut scribendi tanta uis tantaq; copia, quæ, &c. Par. 236 b, Nihil aliud est eloquentia, quàm copiosè loquens sapientia. de Or. 147 b, Est enim eloquentia una de summis uirtutibus. & 148 b, Stoici eloquentiam uirtutem ac sapientiam esse dixerunt. Item, Eloquentiam rem unam esse omnium difficillimam: quib. enim ex quinq; partibus constare dicitur, earum unaquæq; est ars ipsa per sese. de Or. 86 b, Ex illis rebus uniuersis eloquentia constat, quibus in singulis elaborare permagnum est. & 97 a, Non esse eloquentiam ex artificio, sed artificium ex eloquentia natum. de Cl. 169 a, Vt hominis decus est ingeniũ, sic ingenij lumẽ eloquentia. & 191 a, Multitudo & forũ, cui nata eloquentia est. & 168 b, Pacis est comes, ocijq; socia, & iam penè constitutæ ciuitatis quasi alumna quædam eloquentia. Or. 210 a, Eloquentia primas tenuit semper urbanis pacatisq; rebus, secundas iuris scientia. Orat. 210 a, Eloquentia illi ipsi, qui consecuti sunt, tamen sualere dissimulant, propterea quòd prudentia hominibus grata; lingua suspecta. de Opt. 243 a, Eloquentia constat ex uerbis & sententijs. Tusc. 175 b, Popularis enim est illa facultas, & effectus eloquentiæ est audientium approbatio. Tusc. 161 b, Eloquentiã non sine ui quadam maiore fluere, abundantẽ sonantibus uerbis, uberibusq; sententijs. de Inu. 42 a, Hæc ars quæ uocatur eloquentia siue ars, siue studiũ, siue exercitatio, siue facultas à natura profecta. de Na. 56 b, Domina rerum, ut uos soletis dicere, eloquendi uis. & ibi, de opportunitate eloquentiæ. Offi. 31 b, Eloqui copiosè, modò prudenter, melius est, quàm uel acutissimè sine eloquentia cogitare. Of. 42 b, Contentio orationis maiorẽ uim habet ad gloriam, ea est enim quam eloquentiam dicimus. & 43 b, Quid tam inhumanum, quàm eloquentiã à natura ad salutẽ hominũ & ad cõseruationem datam, ad bonorum pestẽ pernicieq; conuertere. & 46 b, Quid enim eloquentia laudabilius & præstabilius, uel admiratione audientium, uel spe indigentium, uel eorum qui defensi sunt gratia! Tus. 149 b, Aristoteles prudentiam cũ eloquentia iungebat. de Ora. 85 a, b, Tu autem eloquentiã ab elegantia doctrinæ segregandam putas. & 86 a, Athenis studia eloquentiæ uiguerunt. de Fin. 52 a, Et tamen à philosopho, si afferat eloquentiam, nõ asperner: si non habeat, non admodũ flagitem. de Nat. 55 b, De quo dũ disputarem, tuam mihi dari uelim eloquentiã. Top. 228 a, Eloquentia.) (. Infantia.

ELOQVOR, *ris.* dico, effero, enuncio, exprimo, effaris. Part. 230 a, In rebus inuenire, in uerbis eloqui dicitur. Tusc. 149 a, Fieri aũt potest, ut rectè quis sentiat, & id quod sentit, politè eloqui non possit: sed mandare quenquam literis cogitationes suas, qui eas nec disponere, nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis est intẽperanter abutentis & ocio & literis. de Cl. 188 a, Præclarè eloqui cogitata mentis. de Or. 89 a, Oratoris est compositè, ornatè, copiosè eloqui. Or. 202 b, Dicendi, id est, eloquendi maxima uis oratori conceditur. de Or. 123 a, Omne quod eloquimur, fit ut id aut esse dicamus, aut non esse. Ep. 140 b, Memini in senatu disertum consularem ita eloqui, hãc culpam maiorem an illam dicam! de Fi. 74 b, Vereturq; quicquam aut facere, aut eloqui; quod parum uirile uideatur. Of. 31 b, Eloqui copiosè, modò prudẽter, melius est, quàm tiel acutissimè sine eloquentia cogitare, quòd cogitatio in seipsa uertitur. de Or. 102 b, Nullũ est periculum ne quid tu eloquare nisi prudenter. Qu. Fr. 325 b, Qui oẽs isto eloquendi & exprimendi genere superasti. de Ora. 62 b, Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. Or. 202 b, Græcè ab eloquẽdo rhetor, Latinè eloquens dictus est. de N. 56 a, Eloquẽdi uis: id est, eloquentia. ad Her. 30 a, Eloqui rem aliquam per continuationem. Or. 209 b, Muta quædam eloquentia inducere. & ad Her. 40 b, Cum res muta fit eloquens.

ELORINVS, *na, um.* ex Eloro Siciliæ urbe. I.V. 170 a.

ELVCEO, *es.* appareo, exto, emineo, excello, uigeo. de A. 115 a, Amicitia magis elucet inter æquales. Off. 4 b, Excellentia magnitudoq; in utilitatib. despiciendis elucet. de Or. 113 b, Nemo studet eloquẽtiæ, nisi ut in causis & in foro eluceat. Or. 209 b, Hoc in genere eluceat oportet omnis eloquentiæ magnitudo, pro Fon. 278 b, Quid est igitur ubi elucere possit prudentia? Offic. 20 b, Ex quo eluceat omnis constantia. Par. 233 b, Ex quib. propriũ quid sit eluceat. Ep. 47 b, Existimant quasi lumen aliquod elucere sanctitatẽ tuã. Ep. 149 b, Quare sit modò aliqua resp. in qua honos elucere possit, omnibus (mihi crede) honorib. abundabis. pro S.R. 32 a, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur. Off. 28 a, In ipso ioco aliquod probi ingenij lumẽ eluceat. pro Cæl. 47 a, Atq; in eo ingenium eius elucere uidebatis. de Am. 105 b, Si qua significatio uirtutis eluceat. de Or. 128 a, Inter flãmas circulus eluceos splendissimo candore.

ELVCVBRATVS,*a,um*.elaboratus,politus. de Cla.195 a, Diligenter etiam quàm elucubrata oratio.

ELVCVBROR,*aris*.elaboro,excudo.Att. 114 b, Epistolam quam eram elucubratus,ad te non dedi.

ELVDO,*dis*.irrideo,fallo.Ac.31 a,Sed uos ab illo irridemini,& ipsi illum uicissim eluditis.pro S.R.39 b,& de Ar.249 a,Nos ab isto nebulone facetè eludimur. I. V. 72 a, Ita magnas accusatoris minas magnamq; iudicij expectationem ad nostrum arbitrium libidinemq; eludemus. I. V. 58 b, & 61 b,Pueri quos adhuc elusit.de Op.244 b,& pro Mi.107 b, Quasi rudibus Isocratis eludit oratio.de Di.138 a, Quæ est ista ars coniectoris eludentis ingenio.de L.180 b,Sed quod idem iuris ciuilis est,spernitis, & scientia illa eluditis. I. A. 175 b, Dolabella qui tum est impulsus,elusus, inductus. I. C.97 b,Diu nos etiam furor iste tuus eludet.

ELVGEO,*es*.lugeo,defleo.Epist.139 a, Inde corpori omne tempus datum;patriã eluxi iam & grauius & diutius,quàm ulla mater unicum filium.

ELVO,*is*.diluo,deleo,abstergeo.I. A.242 a, Vt centurionum profusus sanguis eluatur,num elui crudelitatis prædicatio poterit? & 156 b,Sordes eluere.pro Sest.17 a, Macula quam nemo iam posset eluere.& de Leg.174 b.L.Vanesco.

ELVVIES,*ei*.labes,macula, contagio.pro Dom. 224 a, Labes atq; eluuies ciuitatis.

ELVVIO,*onis*.terræ hiatus, uorago aquarum ui facta. de So.130 a,Eluuiones exustionesque terrarum,quas accidere tempore certo necesse est.Offic.36 b,Causæ eluuionis; pestilentiæ.&c.

EMANCIPO,*as*.quasi manu mitto, à patria potestate libero.pro Do.220 b,Adoptatum emancipari statim,ne sit eius filius qui adoptarit.cur ergo adoptatur? Liberos propriè emancipari,seruos manumitti dicemus.

EMANDO,*as*.amando,mitto.Att.103 b,De Ciceronib. nostris dubito quid agam: nam mihi interdum emandandi uidentur in Græciam,aliàs,Amandandi.

EMANO,*as*.exeo,effluo.de In.63 a,Alij ex alio fonte præceptores dicendi emanauerunt.pro Cæl.41 a,Quæro ex quo iste fonte senator emanet. de Or.149 a,Ab Arcesila recētior Academia emanauit. pro S.R.19 a,Oratio mea nequaquam similiter exire atq; in uulgus emanare poterit. de Le.164 a, Metuo ne hoc emanet.Att.115 a , Mala enim nostra istinc emanant. Att.44 b,Orationem ita compressam, ut nunquam emanaturum putarem.de Orat.120 b, Partes autem sunt,quæ generibus, ex quibus emanant, subijciuntur. de In.35 a,Ex quo omnis uis emanat argumentationis. Or.261 a,Ex quo emanant,qui communes appellantur loci.Qu.de Pe.207 b, Nam ferè omnis sermo ad forensem famam ab his emanat autoribus.de Cl.185 a,Vereri te arbitror, ne per nos hic sermo tuus emanet.I.V.76 b,Quæ fama non idcirco solùm emanarat.Epist.115 b,Deniq; inuidiosum tibi sit, si emanarit.de D.121 a,Sub platano umbrifera fons unde emanat aquas.

EMATHIVM,*ij*.Attici uilla.de Leg.170.

EMAX,*acis*.qui libenter & sæpius emit, emendi cupidus. Par. 125 a,Non esse emacem,uectigal est.

EMBAENETICA,*æ*.nauicularia.Ep.122 a,Qu. Pompeiũ Baulis Embaeneticam facere.Cælij.

EMBLEMA,*tis*.Signa & ornamenta uasorum, quæ detrahi possunt,emblemata dicũtur,nec non etiã aliarum rerum.I.V. 212 a,Vasis crustæ aut emblemata detrahebantur. I. V. 211 a, Duo pocula cũ emblematis.& ibid.Emblemata auellenda curauit.I.V.208 a,Scaphia cum emblematis bibi nõ empta. & 210 a,Thuribulum aulæo emblemate remisit.

EMBLEMA,cũ de pauimentis aut tabulis intelligitur, est opus ex tessellis, uel è lapidibus, uel ex ligno minutatim consectis & concisis, uarijs coloribus distinctis & notatis compositum,uarias rerum formas & effigies ostendẽs. Idcirco uermiculatum uocatur, quòd sit minutatim sectum & uariè distinctum.de Or.115 b,& 210 b,Quàm lepidè leuis compositæ,ut tessellæ omnes Arte pauimento atq; emblemate uermiculato.Ex Lucil,& de Cl.190 a.

EMBOLIVM,*ij*.interpositio.pro Sest.25 a,Qui omnia foro ris embolia nouit.Att.314 b, Embolium mirificum cogito. Budæus embolimon,& embolima legit in Comment.

EMENDATE,latinè.de Opt.243 a,Purè & emendatè loqui,quod est,latinè.

EMENDATOR,*oris*.corrector. de Clar.188 b,& pro Cor. 58 b, Sisenna quasi emendator sermonis usitati esse uolebat.I.A.168 b, Iam de ipso emendatore & correctore nostro dicam.

EMENDATRIX.*cis*.de Leg.167 b, Lex est emendatrix uitiorum.Tus.224 b,O præclaram emendatricem uitæ poeticam,quæ amorem flagitij,&c.

EMENDATIO,*onis*.de Fi.111 a,Nec uidelicet est correctio philosophiæ ueteris & emendatio. Ac.lib.3,Felicior emendatio temeritatis.Lact.Firm.Inst.Di.lib.6.c.24.

EMENDATVS,*a,um*.de Clar.187 b, Locutio emendata & latina.

EMENDO,*as*. corrigo. Or.211 b,Serò à quibusdam emendatur antiquitas,qui hæc reprehendunt? nam, &c.pro Mu.138 b,Consilium tuum uituperare non audeo, nonnulla in re forsitan conformare,& leuiter emendare possim. Att. 32 a, Merogat,ut annales suos emendẽ & edã.de Cl.118 b,Cæsar rationem adhibens,consuetudinẽ uitiosam & corruptam, pura & incorrupta consuetudine emendat.Am.107 b,Cùm emendati mores amicorum sint,tum, &c. Aca.4 b,Certè enim recentissima quæq; sunt correcta & emendata maximè.de Leg.190 a,Vt uitijs principum infici solet tota ciuitas,sic emendari & corrigi continentia.

EMENTIOR,*ris*.mentior.de Op. 244 b,& pro S. R. 39 b, pro Plan.174 b,Aeschines legationẽ ementitus est. Par.234 a,Alij ementiti sunt in eos quos oderant.pro Cor. 55 b, Ementiri genus suũ.& ib. Non furatus est ciuitatem,non genus suum ementitus? de Di. 83 a,Videmus hæc signa nunquam,ferè ementientia.I.A.176 a,Ementitus est auspicia.& 177 a,Quod me de ementitis auspicijs putares esse dicturũ. Tus.203 a,Quantum sit ementita opinio, apparet.pro Do. 223 b,Me non ementitum esse autoritatem eius ordinis.

EMEREO,*es*.mereo,stipendia facio.Ar.91 a,Annuæ mihi operæ ad III Cal.Sextil. emerentur.de Se.87 a, Animum tam quam emeritis stipendijs ambitionis,secum esse id est, confectis stipendijs.

EMERGO,*gis*.exeo,euado,existo.)(.Mergo, demergo. pro Pom.5 a,Mithridates non se Cappadociæ latebris occultare uult,sed emergere è patrio regno.de N.51 a,Aues, quæ se in mari merserant,emerserunt.pro Cl.56 b,Hoc uno modo sæpe multorum improbitate deprehensa ueritas emergit. pro Cæl.43 b,Qua ex uita emersit,totumq; se eiecit atq; extulit. & 48 a,Emersi iam è uadis,&c. de Fi.100 a, & 120 b, Emergere ex aqua.de Ar.255 a,Respirare à metu cędis,emergere à fluctibus seruitutis. in Vat.33 b, Emergere ex mendicitate.I.V.78 a,Emergere ex peculatus iudicio.& 184 b,Filium emergere ex paternis probris.& 230 a, Cùm multa ex illo mari bella emerserint,& multa in pontum inuecta fiat. Att.71 b,Incommoda ualetudo, qua iam emerseram. & 72 b,Meum consilium reprehendo, quòd non aliqua ratione ex hoc negocio emerseram.Offic.37 b, Quamuis enim demersæ sint leges,quamuis tremefacta libertas, tamen emergunt hæc aliquando.At.29 b,Emerseram commodè ex Antio in Appiam.& 144 b,Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre non possum. & 90 b, Hac autem re incredibile est quantum ciuitates emerserint.Offic.22 b, Ex quo magis emergit quale sit decorũ illud,&c. de D. 95 b,Ab infima ara subitò anguis emersit.& 122 b,Dionysij equus emersit ex flumine.& 137 a,Tibi autem de me cum sollicitudine cogitanti,subitò sum uisus emersus ex flumine.de Sen.88 a, Cũ uiriditas herbescens è uaginis emerserit.pro Sest.7 b, Homo emersus subitò ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum.in Vat.32 b,Homo emersus è cœno. de Na.48 a,Vt sese emergens,ostendit Scorpius altè.de Ar.256 b, Ista serpens, quæ tum hic delitescit,tum se emergit.de Vn.201 b,Quibus temporibus stellæ à nostro aspectu oblitescant,rursusq; emergant.& ibid.Stellæ emersę.

EMERITVS,*a,um*.qui iam stipendio confecto est.Att.95 a, Nos annuum tempus propè iam emeritum habebamus.

EMETIOR,*ris*.de Cl.166 a, Ego uoluntatem tibi profectò emetiar,sed rem ipsam nondum posse uideor: id est,cumulatè præstabo.

EMIGRO,*as*. discedo, migro, excedo.I. V.241 b,Ex illa domo sic emigrabat,ut,&c.& 216 b,Emigrare è uita.

EMINENS,*tis*.editus,excellens.)(.Lacunosum.de Na.16 a, Species deorum,quo nihil concreti habeat,nihil solidi, nihil expressi,nihil eminentis.de Natu.35 a, Figura nihil habens incisum angulis,nihil eminẽs,nihil lacunosum. de N. 55 a,Genæ leuiter eminentes.in Vat.29 b,Oculi eminentes. de Or.163 a,Discutienda sunt ea quæ obscurant, & ea quæ sunt eminentia & prompta sumenda.

EMINENTIA,*æ*.Ac.6 b,Multa uident pictores in umbris & in eminẽtia,quæ nos non uidemus.de Nat.22 a,Res nullam habens soliditatem nec eminentiam.

EMINEO,*nes*.exto,excedo,eniteo,appareo. pro S. R. 38 b, Quod quo studiosius ab ipsis opprimitur & absconditur, eò magis eminet & apparet.de Orato.152 a, Quo magis id quod erit illuminatũ,extare atq; atq; eminere uideatur. de D.99 b,Cũ ex terra nihil emineret, quod contemplationi cœli posset officere.Orat.206 a, Demosthenes unus eminet inter omnes in omni genere dicendi.pro Cl.56 b,Illi quorũ

eminet audacia atq; proiecta est a consilijs, malitiæ deseruitur. in Vat. 268 b, Toto ex ore rudelitas eminebat. aliter, emanabat. Tusc. 188 b, Amplitudo animi maximè eminet cõtemnendis doloribus. O. a. 204 a, Sententiarum ornamenta sunt illa quidem permulta, sed quæ emineant pauciora. de Som. 131 a, Si iam tum cùm erit inclusus in corpore, eminebit foràs, & ea quæ extrà erunt contemplans, quàm maximè se à corpore abstrahet. Tusc. 162 b, Globus terræ eminens è mari. Tusc. 241 a, Animaduerti columellam non multum è dumis eminentem. ad Her. 26 a, Ne possit ars emineri: id est, apparere.

EMINVS, è longinquo. (. Cominus. de Sen. 81 a, Eminus hasta, cominus gladio uti.

EMISSARIVS, *ry.* excursor, uexator, calumniator. I. V. 112 b, Turpio quidam istius excursor, & emissarius, homo omniũ ex illo cõuentu quadruplatorum, deterrimus. & 257 b, Hũc præcursorem habere solebat & emissarium. I. V. 167 b, Illis emissarijs hæc tibi omnis pecunia quæsita est. Epist. 96 a, & 117 a, & 263 b, Persuaseratq; nonnullis intidis meis, se in me emissarium semper fore.

EMISSIO, *nis.* iactus, ictus, coniectio. de D. 121 a, Emissio fœminæ anguis mortem afferebat Graccho. Tusc. 187 a, Tormenta eò grauiores emissiones habent, quò sunt contenta atq; adducta uehementius.

EMISSITIAE, *arum.* quisquiliæ, fordes, quod proijcitur uel ejicitur in nuptijs, aut alijs solennib. actis, ut qui non ingrediuntur in ædes, aliquid habeant honoris causa. de L. 188 a, C. uerò Gracchus ruinis & emissitijs, quas ipse se proiecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se ciues, nónne omnem reipub. statum permutauit?

EMITTO, *is.* edo, erumpo, euomo. I. V. 140 b, Quæram cur hunc eundẽ repentè de carcere emitti iusserit. I. C. 102 b, Vt abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbẽ esse uideatur. Tusc. 164 a, bis. Cũ illuc ex his tinculis emissi feremur. pro Pla. 265 b, Emissus aliquis è carcere. pro Cæl. 43 a, Emittere aculeos in aliquẽ. & 51 b, Emittere aliquẽ è manib. Att. 62 b, * Lacus Velinus à M. Curio emissus. pro Pl. 271 a, Maledicto nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. de Ora. 129 a, Facetè dicta statim ut emissa sunt, hærere debẽt. & 128 b, Argumentũ ratio ipsa cõfirmat, quę simul atq; emissa est, adhæresci. ad H. 40 * Quod si nunc hæc urbs inuictissima uocẽ emittat, nõ hoc pacto loquatur. de Ar. 244 a, Emittere telum, & conijcere telum. de D. 117 a, Si nubiũ conflictu ardor expressus se emiserit, id fulmẽ est. Ep. 110 b, Si quando aliquid dignum nostro nomine emisimus: id est, edidimus.

EMO, *mis.* coemo, mercor, paro, comparo, cauponor, nundinor, pecuniam in aliqua re collo co. At. 158 b, Mihi Philotimus dixit, sese C C L. emere de Camuleio diuersoriũ illud posse: minoris etiam empturum, si Vestinum rogassem. Off. 63 b, Emit homo cupidus & locuples tanti, quanti Pythius uoluit. At. 215 a, Is C C iugera de M. Pilio emit. pro S. R. 19 a, b, Bona huius de L. Sylla duobus millibus nummũm sese emisse dicit Chrysogonus. pro Dom. 236 b, Emit domum propè dimidio carius quàm æstimabat. At. 268 a, Cum illa fundum secunda fortuna emisset in diem, neq; post calamitatem uersuram facere potuisset, ille se interposuit. Ep. 63 a, Emi eam ipsam domum millibus nummũm XXXV. de N. 75 a, Quæ ex empto & uendito contra fidem fiunt. I. V. 202 b, Profectò hinc natum est, malo emere quàm rogare. Attic. 214 b, Emere magno uel paruo. At. 8 b, Tantum quòd ea emptione & nos bene emisse iudicati sumus. de Se. 19 a, Ex his princeps emitur ab inimicis meis. I. P. 87 a, Præter deos de lapide emptos trib. pleb. pro Cl. 38, Oppianicum iudici ad emendas sententias pecuniam dedisse iudicatum est. At. 261 a, Emere aliquid pecunia.

EMOLVMENTVM, *ti.* accessio, utilitas, commodum, ὠφέλημα. L. Detrimentum. & de Fi. 96 b, pro Mil. 107 b, Boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi sæpe paruo. Ep. 100 b, Si id tibi esse emolumento sciã. de Ora. 87 b, Vt & uobis honori, & amicis utilitati, & reipublicæ emolumento esse possitis. & 140 b, Sine præmio, & emolumento facere quippiam. pro Font. 279 b, Ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere. Offi. 59 a, Emolumenta rerum fallacibus iudicijs uident, pœnam legum non uident. de Fi. 77 a, Cuius mors emolumentum tibi factura est. Offi. Si propter suum quisq; emolumentum spoliet alterum, necesse est, &c. de Fi. 60 a, Plusq; in ipsa iniuria detrimẽti est quàm in his reb. emolumẽti, quæ iniuria pariũtur.

EMORIOR, *ris.* morior. de Or. 106 a, Scæuola, qui excogitasset nasci prius oportere quàm emori. Epist. 26 a, Pro Pompeio emori possum. pro Pl. 278 b. Tusc. 151 b, Emori cum pernicie reipub.

EMPEDOCLES, *clis.* de Ora. 103 b, Empedocles physicus egregium poema fecit, de Am. 100 b, Agrigentinum quidẽ doctum quendam uirum carminibus uaticinatum ferunt, &c. & ibi. Opinio Empedoclis de amicitia & discordia, &c.

EMPEDOCLEVS, *a, um.* Qu. F. 313 b, Tusc. 156.

EMPIRICI medici, qui se ab experientia sic nominarunt, hi in usu & experimentis medicinam ponunt. Aca. 30 b, Itaq; medici ipsi, quorum interierat ea nosse, aperuerunt, ut ea uiderent: nec eo tamen aiunt empiricis notiora esse illa, quia possit fieri, ut patefacta & detecta mutentur.

EMPORIVM, *ry.* mercatus, uel locus eius. At. 69 a, Cum per emporium Putcolanorum iter facerem.

EMPTIO, *onis.* coemptio. pro Cec. 288 a, Hac emptione facta pecunia soluitur à Cæsennia. At. 8 b, Tantum quod ea emptione & nos bene emisse iudicati sumus.

EMPTOR, *oris.* pro Cec. 288 b, Fundus, cuius iste emptor fuit mandato Cæsenniæ. Offici. 62 a, Vt ne quid omnino quod uenditor norit, emptor ignoret. Qu. Frat. 307 a, Tusculano emptor nemo fuit. pro Qu. 9 a, Bonorum emptores. I. A. 178 b, Omnino ullius rei nemo fuit emptor, cui defuerit hic uenditor.

EMVNGO, *gis.* abstergo. ad Her. 41 a, Quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat.

EN. demonstrandi aduerb. sed habet etiam uim indignationis. hac causa. Post. 201 a, En ego tot testimonijs restitutus, &c. I. V. 260 b, En quod Tyndaritani libenter prædicent. & 246 a, En fœderum interpretes, &c. Ep. 210 a, En hic ille est, de illis maximè, qui, &c. pro Cl. 56 b, En hoc illud est, quod antè dixi, mulier, &c. pro Dei. 146 b, En crimen, en causa, cur regẽ fugitiuus, dominum seruus accuset. pro Sest. 16 b, En cur cæteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur. I. A. 178 b, En cur magister eius ex oratore arator factus sit. aliter, hem. I. A. 197 a, Hæc causa, cur lex tã egregia maximo imbri inter to, citrua feratur: id est, en cur, &c.

ENARRATIO, *nis.* demonstratio. ad Her. 41 a, Demonstratio est, cũ ita res uerbis exprimitur, ut geri negotiũ. & res ante oculos esse uideatur. Itẽ de Or. 161 b, Illustris explanatio, rerumq;, quasi gerantur, sub aspectum penè subiectio. Item dicitur illustratio à Cicerone, teste Quintil. lib 6. ca. . Item euidentia & perspicuitas. L. suis in locis.

ENARRO, *as.* explano, narro. de D. 98 a, Cumq; senatui somnium enarrauisset, pedibus suis saluus reuertit. de In. 48 b, Nam sæpe satis est quod factum sit dicere, non ut enarres quemadmodum sit factum. pro Mar. 181 a, Nulla dicendi tanta uis, quæ non dicam exornare, sed enarrare res tuas gestas possit.

ENASCOR, *ris.* nascor. Attic. 171 a, Ex multis curis est una enata.

ENATO, *as.* eno. Tusc. 245 b, Reliqui, qui, &c. enatant tamen, &c.

ENAVIGO, *as.* euado. Tusc. 216 a, E logicis, tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

ENDYMION, *onis.* Tusc. 168 a, Endymion uerò, si fabulas audire uolumus, nescio quando in Latmio obdormiuit, &c.

ENECTVS, *a, um.* exhaustus. de D. 123 b, Aut fame enecta in offam pultis inuadit. Tusc. 150 a, Siti enectus Tãtalus. de D. 93 b, Ea parte animi nec inopia enecta, nec satietate affluenti. Att. 84 a, Sic Appius cum ὀξαφίστως prouinciam curarit, sanguinem miserit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradidit prouinciam enectam, & περοναπεφορτισμένην. de Diu. 137 b, Enectus. (. Plenus.

ENERVATVS, *a, um.* debilitatus, effœminatus. pro Sest. 8 a, Homo eneruatus & exanguis. & Tusc. 117 a, Mollis & eneruata oratio. Tusc. 170 a, Eneruata muliebrisq; sententia.

ENERVO, *as.* debilito. de Sen. 93 b, Sed tamẽ non planè me eneruauit, non afflixit senectus. At. 31 b, Tantum abest ut eneruetur oratio cõpositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. Itẽ, Ego usq; eò sum eneruatus, ut, &c. I. P. 97 a, Afflictus, infirmus, & eneruatus reus.

ENGONASIS, *sis.* Nixus, Hercules. de N. 47 b, Engonasim uocitant, genibus quia nixa feratur. in Ara. Ille uagans uulgato nomine Nixus.

ENGVMI. pop. I. V. 223.

ENIM. nam, nanq;. de Natur. 7 b, Terra enim profectò pars mundi est. Item: Nihil habebam quod scriberem, de repub. enim nihil scribere possum, neq; enim quod sentio, libet dicere. I. V. 125 b, Attendite enim diligenter, cognoscetis, &c. Attic. 179 b, & 188. * enim peruellem. de Inu. 68 b, At enim, qui, &c. I. V. 106 a, At enim si. & Orat. 147 b, Verùm enim oratori, &c.

ENIMVERO. uerùm enim, at enim. Att. 247 a, Hoc enimuero nunc discere aueo, hoc ego quid sit interpretari nõ possum. I. V. 89 b, Enimuero ferendum hoc non est. de Or. 98 a, Enimuero inquit Crassus, &c. Quin. Frat. 295 a, Enimuero si unus homo, &c. quanta tamen pecunia, &c. I. V. 160 b, Enimuero iste ridere, &c. I. V. 234 a, Ille enimuero negat, & ait, &c.

ait, &c. & 256 b, Illi enimuero se ostendunt quod uellet esse facturos.

ENITEO, *tes.* clareo, emineo. At. 21 b, In Philippicis orationibus enituit Demosthenes. de Cl. 184 a, Crassi magis enitebat oratio. de Ora. 120 a, In quibus hoc maximè enituit, qđ tibi omnes dant acumen. pro Mu. 131 b, Quo quidem in bello uirtus enituit egregia M. Catonis. pro Fl. 149 b, Athenæ non solùm in Græcia, sed propè cunctis gentibus enitebãt. de In. 62 b, Fortasse magis hoc suo in genere opus nostrũ, quàm ille in sua pictura nobilis eniteret. Tus. 177 b, Et si in segetem sunt deteriorem datæ fruges, ipsę tamen suapte natura enitẽt. de In. 42 b, Studia recta ab optimis conceiebrata enituerunt. ad Her. 255 b, Non posse unum in omnibus elocutionis partibus enitere.

ENITESCO, *scis.* splendesco. ad Her. 38 a, Quæ cum summa laude prodita, uetustate quotidie magis enitescit.

ENITOR, *ris, enisus sum.* elaboro, connitor, contendo. Att. 151 b, Tu nunc omni amore enitere, ut nos iuues. Qu. Fr. 328 a, In quo enitar non minus quàm fum enisus in nostro. Offic. 60 b, Qui stadium currit, eniti & contendere debet quàm maximè possit, ut uincat. Item, Omnibus meis facultatib. enitendum mihi est. de Am. 107 a, Sed potius debet eniti & efficere, ut. &c. Att. 263 b, Enitere, elabora, uel potius eblandire, effice, ut, &c. Epist 132 b, Eniti, contendere, perficere ali quid. Attic. 230 b, Omni ope & opera enitar, ut, &c. & 255 a, Quod quidem certè enitar. I. A. 165 a, Nihil prętermisi, quantum facere enitiq; potui, quum Pompeium à Cæsaris conjunctione auocarem. Ep. 145 b, Quantum uiribus eniti, consilioq; prouidere, autoritate monere potero. Ac. 2 b, Vt plurimis prosimus, enitimur. Epi. 40 b, Illud pugna & enitere, ne, &c. & 14 a, Tantum enitor ut amicis non desim. de Ora. 136 a, Eniti in aliqua re. Qu. de Pet. 208 b, Elaborare & eniti alicuius causa.

ENIXE, cupidè, conatu maximo. pro Sest. 11 a, Meã causam omnes boni enixè susceperant.

ENNA, ciuitas mediterranea. I. V. 92 b.

ENNENSES, siue, ut Plinius, Hennenses. I. V. 192 b.

ENNIVS, *nij.* Orat. 200 a, Ennius non discedit à communi more uerborum.

ENO, *as.* enato. de Fin. 103 b, Isq;, qui enat è concha, pinoteres dicitur.

ENODATE. explicatè. de In. 49 a, Quæ illius erunt, leuiter attingendo, sua diligenter & enodatè narrando. de Fin. 130 b, Hæc igitur nobis explicanda sunt, sed si enodatius, uos ignoscetis. huius enim ætati, & huic nunc hoc primùm fortasse audienti seruire debemus.

ENODATIO, *onis.* explicatio. de N. 71 b, Explicatio fabularum, & enodatio nominum. Top. 223 a, Notio, est cognitio enodationis indigens.

ENODATVS, *a, um.* de In. 63 a, Aristoteles nominatim cuiusq; præcepta magna conquisita cura perspicuè cõscripsit, atq; enodata diligenter exposuit.

ENODO, *as.* explico. de Nat. 72 a, In enodandis nominibus laboratis. ad Her. 9 a, Deinde contrariæ legis enodabimus uoluntatem, & eam trahemus ad nostræ causæ commodũ.

ENNOIA. Aca. lib. 2, ἐννοίας enim noticias appellare tu uidebare. cod. Noticiæ rerum quæ Græci tum ἐννοίας, tum προλήψεις uocant. de Fin. lib. 3, Intelligentia, uel noticia potius quam appellant ἔννοιαν illi. L. προλήψεις.

ENSIS. gladius. in Arato, de N. 58. Ennij.

ENTEAEXEIA. uide Continuatus.

ENTELLINI, pop. I. V. 170, & 193.

ENTHYMEMA, *tis.* contrarium, contentio, cõclusio ex repugnantibus sententijs. Top. 225 a, Ex hoc illa rhetorũ sunt ex contrarijs conclusa, quæ ipsi enthymemata appellant: non quòd non omnis sententia proprio nomine enthymema dicatur, sed ut Homerus propter excellentiam commune poetarum nomen efficit apud Græcos suum: sic cum omnis sententia enthymema dicatur, quia uidetur ea, quæ ex contrarijs conficitur, acutissima, sola propriè commune nomen possidet. eius generis hæc sunt: hunc metuere, alterum in metu non ponere: eam quam nihil accusas, damnas: bene quam meritã esse autumas, dicis malè mereri: id quod scis, prodest nihil: id quod nescis, obest. hoc differendi genus attingit omnino uestras quoq; in respondendo disputationes, sed philosophorum magis, quibus est cum oratoribus illa ex repugnãtibus sententijs cõmunis cõclusio, quæ à dialecticis tertius modus, à rhetorib. enthymema nũcupatur.

ENΘOYΣIAΣMOΣ. L. Afflatus.

ENVCLEATE. de F. 107 b, Qui grandia ornatè uellent, enucleatè minora dicere. de Fin. 145 b, Enucleatè dicere de aliqua re. Or. 199 a, Eleganter & enucleatè dicere. de Cl. 175 a, Enucleatè & politè dicere. & 167 b, Subtiliter, presè, enucleatè. Qu. F. 313 a, De aquæ & uia nihil prętermisi quadam epistola, quin enucleatè ad te perscriberem.

ENVCLEATVS, *a, um.* de Or. 145 b, Genus dicendi acre, acutum, enucleatum. Or. 203 b, & 205 a.

ENVCLEO, *as.* exactè explico. Par. 234 b, Nec quicquam in amplificationibus nimis enucleandum est, minuta est enim omnis diligentia. Tusc. 232 b, Hæc nunc enucleare non ita necesse est. pro Plan. 261 a, Eblandita illa, non enucleata esse suffragia.

ENVDO, *as.* de L. 161 a, Natura homini rerum plurimarum obscuras & necessarias intelligentias enudauit. aliter, enodauit, & rectius.

ENVMERATIO, *onis.* de L. 188 b, Sed est iniqua in omni re accusanda, prætermissis bonis, malorum enumeratio. de Cl. 577 a, & pro Cl. 31 a, Quandiu in eorum enumeratione uersamur. de In. 51 b, Enumeratio est, in qua pluribus rebus expositis & cæteris infirmatis, una reliqua necessariò confirmatur. & 60 a, & ad Her. lib. 2, Enumeratio, quæ pars conclusionis est, per quam res dispersè & diffusè dictæ, unum in locum coguntur, & reminiscendi causa unum sub aspectum subijciunt. Enumeratione quando utendum, & quot partibus constare debeat, ad Her. lib. 1.

ENVMERO, *as.* persequor, consequor, numero, recenseo. Postqu. 198 b, Quis uestra in me beneficia non modò augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit? Ep. 212 a, Quæ ne singula enumerem, totam tibi domũ commendo. Att. 41 b, Non faciam ut enumerẽ miserias omneis. pro S. R. 26 b, Dicere atq; enumerare causas omnes oportebat. pro S. R. 40 b, Enumerare possum, ad eum pastum cadendum, &c. quæ sit in figuris animantium, & quàm solers descriptio partium, quamq; admirabilis fabrica membrorum. pro S. R. 40 b, Enumerare precium.

ENVNCIATIO, *onis.* pronunciatio, enunciatum, effatum, pronunciatũ, axioma. de Fat. 144 a, Omnis enunciatio, qđ ἀξίωμα dialectici appellãt, aut uera aut falsa est. de Fat. 140 a, Explicanda uis est ratioque enunciationum, quæ Græci ἀξιώματα uocant.

ENVNCIATVM, *ti.* effatum, enunciatio. de Fat. 144 a, Omne enunciatum aut uerum aut falsum esse. & 145 b.

ENVNCIO, *as.* pronuncio, propono, effero, dico, significo. Ac. 23 b, Nempe fundamentũ dialecticæ est quicquid enunciatur (id autem appellatur ἀξίωμα quod est quasi effatum) aut uerum esse aut falsum. ad Her. 20 a, Continuatio est orationis enunciandæ acceleratio clamosa. de Fat. 143 b, Multa genera sunt enunciandi, sed nullum distortius quàm quo Chrysippus utitur. & 144 a, Quod ita enunciatur, descedit in Academiam Plato. de Or. 238 b, Cum res enunciatur ornatius. Plan. Ep. 147 b, Non enim prœteritam culpam uideri uolo redemisse, sed optimæ mentis cogitata iampridem maturo tempore enunciare. de Or. 94 b, Ac si quæritis planè quid sentiam, enũciabo apud homines familiarissimos, quod adhuc semper tacui & tacendum putaui. pro S. R. 38 a, & contra Rul. 85 a, Qui sociorũ consilia aduersarijs enunciauit. pro S. R. 39 b, Enunciare consilia alicuius alteri. Tus. 181 b, Enunciare commissa. pro Mur. 129 b, Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum. de Ora. 102 b, Enunciare mysteria dicendi. de D. 86 a, Diræ enunciant euentura, nisi prouideris: id est, significant. At. 157 a, Cõsinius ualde mihi bonus homo uisus est, & talis qualem esse cum tuæ mihi literæ enunciarant: id est, significarant.

EO, *is.* uado, uenio, iter facio, iter habeo, iter mihi est, aliquò proficiscor, pergo, concedo, uestigia pono, uestigium in aliquo loco facio, iter contendo, iter confero. Att. 155 a, Dicam senatui non placere in Hispanias iri. pro Cl. 28 b, In consiliũ iri oportebat. & ibid. Itum est in consilium. Epist. 162 b, Posteaquam itum est ad arma. in Vat. 86 a, Quandiu aliũ prætorem cum ijs iudicibus, quos, &c. de te in consilium iturũ putasti? & 82 b, Si post Cal. Ian. in consilium iretur. I. A. 175 b, Celeriter isti & redisti. pro Cl. 92 b, I lictor, colliga manus. I. A. 207 a, & 158 a, Est enim ita decretum, ut ad saga iretur, ibitur. Qu. Fr. 324 a, Patiamur illum ire nostris itinerib. I. C. 101 b, Ire in exilium, & proficisci in exilium. Ep. 3 a, Persiebant enim in Hortensij sententiam multis partibus plures ituros. & ib. Frequẽtes ierunt in alia omnia. & 151 a, Frequens eum senatus reliquit, & in alia omnia discessit. Attic. 26, Equidem antequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. pro Fl. 156 b, Prætor decreuit, ut si iudicatum negaret, in duplum iret. I. V. 101 b, Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se iri passurũ. I. A. 256 b, Si me rectis sensibus eunte dij adiuuerint. de Amic. 104 b, Quod quidẽ ut res ire cœpit, haud scio an aliquãdo futurũ sit. Att. 231 a, Incipit res melius ire qđ putaram. & 235 b, Prorsus res ibat. de Ora. 109 b, Cæsar dixit mihi à se Scæuolã hinc eunte

esse conuentum: id est, uenientem. At. 168 b, Is dixit se nobiscum ire nō posse. Att. 105 a, Tantum illud seruemus, ne quē istuc euntē sine literis dimittamus. Qu. F. 319 a, Ad Pomponiam scribas uelim, cum aliquò exibimus, ut eat nobiscum, puerumq; ducat. Ep. 174 a, Quacunq; iuit, ergastula soluit. pro S. R. 34 b, Quæ res eum nocte una tantum itineris contendere coegit.

EO', idcirco. Attic. 5 b, Vindemiolas meas eò reseruo, ut illud subsidium senectuti parem. de Orat. 160 b, Quod eò sæpius subsidium senectuti parem. de Orat. 160 b, Quod eò sæpius testificor, ut, &c. & ib. Sed eò te non interpellaui, ne, &c. Ep. 229 a, Eò pluribus scripsi, ut, &c. de Fin. 129 b, Eò separanda fuit, &c. quia, &c. ad Her. 17 b, Eò feci, nō quòd, &c. sed, &c. Ep. 147 a, Sed usq; mihi temperaui, dum perducerē eò rem, ut dignum aliquid consulatu meo efficerem. ad Her. 3 a, Si non ad extremum, sed usq; eò, quò opus erit, prosequemur.

EO MAGIS, hoc magis, eo plus, præsertim, eo minus, hoc minus. Att. 136 b, Ille cofidebat, & eo magis, quod, &c. & 179 b. & 31 b. de Am. 96 b, Eoq; magis: id est, præsertim. & 109 b. Of. 15 b, In magnis animis id plerunq; contingit, eoq; magis, si, &c. At. 38 b, id est, præsertim. At. 177 b, Eo maximè, quō, &c. I. V. 123 a, Atq; eo etiam magis, quod, &c. Att. 264 a, Nūc mi Capito, scio enim quantum semper apud eos, quibuscū sis, posse soleas, eo plus apud hominem facillimum Plancū enitere, ut, &c. At. 179 b, Eo minus scilicet, quod, &c. Att. 177 a, Hoc minus, quod, &c. Epist. 63 b, & 179 b, Et eo minus, quō me frigus Dalmaticum illinc ciecit. pro S. R. 32 b, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur. Tusc. 187 a, b, Vt balistæ lapidum eo grauiores emissiones habent, quo sunt contenta uehementius: sic plaga hoc grauior, quo est missa contentius. I. C. 105 b, Mementote non tam illum esse nobis, quàm hos pertimescēdos: atq; hoc etiam magis sunt timendi, quòd, &c. Att. 30 a, Quanto magis, &c. eo celerius, &c.

EPHEBVS, *bi.* puber. de Nat. 17 a, E' gregibus epheborū uix singuli reperiebantur pulchri. pro Fl. 257 a, Quem tu ephebum cognouisti. de Or. 138 a, Nam is postquam excesit ex ephebis.

EPHEMERIS, *dis.* liber, seu commentarius, in quem quotidianæ actiones referuntur. pro Qu. 10 b, In memoria redijt Quintius, quo die Roma in Galliam profectus sit, ad ephemeridem reuertitur, inuenitur dies profectionis, pridie Ca. Febr.

EPHESIVS, *a, um.* de Diui. 90 a, Ephesiæ Dianæ templum. I. A. 186 a, Trallianam, aut Ephesiam putes dicere.

EPHESVS, *si.* urbs in Asia. Attic. 74 b, Ephesum uenimus ad XI Cal. Sextil.

EPHIPPIA, *orum.* stragula quibus insternuntur, equorum ornamenta, præsertim uerò ea quam uocant sellam. de Fin. 93 a, Puto concedi nobis oportere, ut Græco uerbo utamur, si quando minus occurrit latinum, ne hoc ephippijs & acratophoris potius quam proegmenis & apoproegmenis concedatur.

EPHORI, *orum.* quasi Tribuni apud Lacedæmonios. de L. e. 187 a, Quare nec ephori Lacedæmone sine causa à Theopōpo oppositi regibus, nec apud nos consulibus tribuni. Off. 50 a, & Tusc. 170 a, Lacedæmonij Lysandrum ephorum expulerunt.

EPICHEIREMA, *tis.* ratio, argumentum, argumentatio. ad Her. 6 b, Argumentationes, quas Græci ἐπιχειρήματα appellant. At. 9 a, Si unquam mihi ἐπιχειρήματα suppeditarunt illo tempore, quid multa?

EPICRATES. id est, Pompeius. At. 24.

EPICTETVS. id est, Parygia. Ep. 45.

EPICVREVS, *a, um.* uoluptarius. de Nat. 52, Caius Velleius ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Cl. 276 a, b, T. Albitius.

EPICVRVS, *ri.* à succurrendo & subueniendo dictus, quod Græci dicunt ἐπικουρίαν. quò alludens Cicero in Acad. dixit, Nam qui uoluit subuenire erroribus, Epicurus is est. Off. 75 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. de Di. 116 b, Epi. 138 b, In Epicuri nos aduersarij nostri castra coniecimus. de L. 167 a, Qui me ex nostris penè conuellit hortulis, deduxitq; in Academiam perpauculis passibus.

EPICVS, *ci.* heroicus. de Opt. 24 a, Ennius summus poeta epicus. Eodem, Tragici, Comici, Epici, Melici etiam ac Dithyrambici.

EPIDAVRVS. ciuitas in Peloponneso. de N. 76 b, Epi. 55 b, Sulpitius.

E'ΠΙΔΕΙΚΤΙΚΟ'Ν dicendi genus. L. Demonstratiuus.

E'ΠΙΓΕΝΗΜΑΤΙΚΟ'Ν. L. Posterus.

EPIGONI, *orum.* Accij tragœdia. Tusc. 188 b, item de Opt. 244 b.

EPIGRAMMA, *tis.* pro Ar. 190 b, Epigramma in eum fecit,

tantummodo alternis uersibus longiusculis. Att. 13 b, Epigrāmatis tuis, quæ in Amaltheo posuistis, contenti eramus. in Vat. 229 b, Epigramma græcum nobile incisum habuit in basi. Tusc. 166 a, Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est.

EPILOGVS, *gi.* peroratio, conclusio. de Cl. 276 a, Peroratio qui epilogus dicitur. de Or. 134 b, Orator in epilogo misericordiam mouet. Tusc. 173 a, Num etiam rhetorum epilogū desideramus? pro Pl. 277 a, Vt miserabiliores epilogos possem dicere. ad Heren. 15 a, Conclusiones, quæ apud Græcos ἐπιλογοι nominantur, tripartitæ sunt: nam constant ex enumeratione, amplificatione, & commiseratione. de Fin. 111 a, Patronus causæ in epilogo pro reo dicens.

EPIMENIDES. uates. de D. 87.

EPIPHANEA. urbs. Ep. 244.

EPIPHORA, *æ.* oculorum morbus, humoris destillatio, lachryma. Epi. 266 a, Balbus ad me scripsit tanta se epiphora oppressum, ut loqui non posset. Iocus est.

EPIROTICVS, *a, um.* At. 203 b, At. 80, Ep. 211.

EPIRVS. regio. At. 3 a. Bruti.

EPISCOPIVS, *a, um.* Attic. 231 a, Consecendens ab hortis in phaselum episcopium.

EPISCOPVS, *pi.* At. 169 a, Vult enim me Pompeius esse, quē tota hæc maritima ora habeat ἐπίσκοπον: id est, speculatorē & custodem.

EPISTOLA, *læ.* literæ, codicilli. Qu. F. 296 b, Hoc est epistolæ proprium, ut is ad quem scribitur, de ijs rebus quas ignorat, certior fiat. Item, Epistolarum genera multa esse non ignoras: sed unum illud certissimum, cuius causa inuēta res ipsa est, ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod scire aut nostra, aut ipsorum interesset. & ibid. Reliqua sunt epistolarum genera duo, unum familiare & iocosum, alterum seuerum & graue. Ep. 139 a, Quid simile habet epistola aut iudicio aut concioni? Attic. 75 b, Habes epistolam plenā festinationis & pulueris, reliquæ subtiliores erunt. Off. M. quidem Catonis senis epistola ad M. Filium, in qua scripsit, se audisse eum missum iactum esse. At. 19 b, Ei nunc epistolæ his literis respondeo. Offi. 42 b, Extant epistolæ Philippi ad Alexandrum. I. A. 175 a, Confestimq; ad eam deducitur, eiq; epistolam tradidit. At. 95 a, Facere longiorem epistolā. & 29 a, Epistola ponderosa plena omnium rerum. Att. 89 a, Ecce autem pusilla epistola, quam non relinquam κάνυπεροφάντην. Ep. 139 a, Texere epistolas quotidianis uerbis. Atti. 93 b, Qu. Cicero puer legit, ut opinor, epistolam inscriptā patri suo. Epi. 252 a, Hæc tertia iam epistola ante te oppressit, quàm tu schedulam aut literam. & ibi. Ego si semper haberem cui darem, uel ternas in hora darem.

EPITAPHIVM. *phij.* Platonis liber, & sepulchri inscriptio. Tusc. 235 a, Videtur ne omnem hic beatam uitam in una uirtute ponere? quid uerò in epitaphio? quomodo idem? Atti. 196 a, Vetus illud ἐπίγραμμα quemadmodum scripsisti, uel ἐπιτάφιον putabo. de L. 183 b, Nec è lapide excitari plus, nec imponi, quam quod capiet laudem mortui incisam quatuor heroicis uersibus, quos longos appellat Ennius.

EPITOME, *es.* & *epitoma, æ.* quod alij autores, ijq; boni compendium appellarūt: id est, libros, qui capita modò & summas rerum complectuntur. At. 206 a, Epitomen Bruti Cælianorū uelim mihi mittas. At. 187 b, In Bruti epitoma Fannianorum scripsi, quod erat in extremo. & ibi. Conturbor enim epitome Bruti Fanniana.

EPOCHE, *ches.* Ac. 15 b, Ex his illa necessariò est ἐποχή: id est, assensionis retentio.

EPOROEDIA. urbs. Ep. 177.

E'ΠΩΔΟ'Σ. L. Insinuatio.

EPOTVS, *a, um.* potus. pro Clu. 53 a, Quem statim epoto pōculo mortuum esse dixistis. & 54 a, Venenum epotum.

EPVLAE, *arum.* cibi. I. V. 33 a, Ita enim illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulæ quidem ipsæ dignitatis. de Fi. 86 a, Itemq; omnibus mensibus uicesimo die lunæ dent ad eorum epulas, qui unà secum philosophati sunt. Topic. 222 b, Sed quoniam auidum hominem ad has dicendi epulas recepi, sic accipiam, ut reliquiarum sit potius aliquid, quàm te hinc patiar non satiatum discedere. de Ar. 248 a, Libationes epulæq; ludorum. de D. 93 b, Mens saturata bonorum cogitationum epulis. Tusc. 240 a, Mensæ conquisitissimis epulis extruebantur. de Fin. 59 b, In quibusdam nec libidinum, nec epularū, nec reliquarum cupiditatum modus.

EPVLARIS, *e.* de Sen. 86 b, Accubatio epularis amicorum. & de Or. 149 b, Ludorum epulare sacrificium.

EPVLATIO. in Oeconomico Columella. 241.

EPVLO, *onis.* præfecti epularum, qui epulas Iouis cæterisque dijs instituendi potestatem habebant. de Or. 149 b, Pontifices ueteres ppter sacrificiorū multitudinē tres uiros epulones

nes esse uoluerunt. de Ar. 248 b, Epulones Iouis Opt. Max.

EPVLOR *ari.* conuiuor, epulas do. Atti. 72 a, Cum opiparè epulati essemus hilarem in modum. & pro Fl. 149 b. de Sen. 86 b, Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè. de Ora. 141 a, Hoc interim spacio conclaue illud, ubi epulabatur Scopas, cõcidit. Epi. 143 a, Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà, non modò non contra legem, sed etiã intra legem. de Fi. 83 b, Tenuissimo uictu non minorem uoluptatem percipi, qu im rebus exquisitissimis ad epulandum. Tusc. 173 a, & de Fi. 67 b, Pòst epulatos cũ matre adolescẽtes somno se dedisse. *p* D. 225 b, Cõsules epulabãtur, &c.

EPVLVM, *li.* conuiuium publicum. pro Mu. 142 a, Cum epulum Qu. Maximus Africani patrui sui nomine populo Rõ. daret. I. P. 93 b, Conuiuium publicum non dignitatis causa inibit. de Cl. 171 a, Carmina in epulis cantitari solita à singulis conuiuis de uirorum clarorum laudibus. Tusc. 148 b, Solitos esse in epulis canere conuiuas ad tibicinem de clarorũ hominum uirtutibus. Tusc. 149 a, Themistocles cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior. in Vat. 35 a, Vt in epulo Qu. Arij cum toga pulla accumberes. & ibi. Epulum funebre. pro Flac. 164 a, Sepulchrum L. Catilinæ multorũ conuentu epulisq; celebratum est.

EQVA, *equæ.* de Diu. 119 b, Is quomodo equa pariat, ignorat. Verrina quarta, Greges nobilissimarum equarum abacti.

EQVES, *tis.* qui equo meret, uir ordinis equestris. pro Deio. 149 a, Cum is in illo nostro exercitu equitaret, cum suis deiectis equitibus. At. 130 b, Equitum & peditum copiæ. pro Clu. 50 a, Equites ordini senatorio dignitate proximi. pro Qu. R. 52 a, Cluius, quem tu si ex censu spectas, eques Rom. est. pro Font. 279 b, Illi equites Rom. quos nos uidimus, qui nuper in rep. & in iudicijs maximis floruerunt. pro Mu. 146 b, Equites Rom. iudicabunt, principes eius ordinis quinquaginta. de Ora. 127 a, Equites Rom. apud quos tum iudices causa agebatur. Anteq. 197 b, Equites Rom. quorũ uirtute nomen Romanum uictoriam cum laude possidet cõiunctam, quorũ factis gloriantur ciues, lætantur socij, gemunt hostes, &c. pro Do. 228 a, Ordo equester: id est, publicani, & equites. pro Pl. 261 a, Equites, equestris splendor, idem.

EQVESTER, uel *equestris, stre.* Turmalis. pro Pl. 277 b, Equester ordo. & pro S. R. 42 a, Equestris splendor. & I. V. 228 b, Equestris pugna Agathoclis regis. de Fi. 88 a, Equestres, pedestresq; copiæ. contra Rull. 62 b, Cicero equestri loco ortus. Qu. F. 300 b, Homo leuis, sed tamẽ equestris incessu Catienus. I V. 139 a, Statuæ equestres inauratæ. I. A. 223. 207 a, Statua ænea pedestris uel equestris. I. A. 207 b, Aspicite equestrem illam statuam. & ibid. Altera statua equo publico.

EQVIDEM. ego quidem, ego uerò, & quidem, quidem. At. 92 b, Equidem doleo non me his literis certiorem fieri, &c. At. 147 b, Ego quidem tibi non sum autor, &c. Ep. 23 a, Equidem nunquam domum misi unam epistolam, quin esset ad te altera. de Le. 169 a, Equidem, qui nunc primùm huc uenirem, satiari non queo, &c. Epi. 80 b, Equidem cum hæc scribebam, putabam, &c. At. 229 b, Quod admiror equidem. de N. 67 a, Nec uerò uulgi atq; imperitorum inscitiam despicere possum, cum contidero, &c. id est, equidem nõ possum. pro Pla. 265 b, Emissus aliquis è carcere, equidem emissus (ut cognoscis) optimi adolescentis rogatu. Att. 213 a, Equidem id erat primum. de Di. 138 a, Huic equidẽ Antipho, Tu uerò, inquit, &c. Att. 40 b, Adhuc equidem ualde me pœnitet, &c. Tusc. 247 b, Vestræ equidem cœnæ iucundæ sunt. de Fi. 91 b, Sic equidem sæpius ista loquemur inter nos. Att. 213 a, Equidem credibile non est, quantum scribam die. de Or. 121 a, Et quidem, inquit Catulus, haudquaquã: id est, difficile Crasso, qui, &c. de Fi. 147 a, Et quidem Arcesilas, &c. Ac. 13 b, & Tusc. 238 a, Et quidem sunt, &c. Epi. 120 a, Ego quidem habui, &c.

EQVINVS, *a, um.* Tusc. 240 a, Gladius è lacunari seta equina appensus.

EQVITATVS, *tus.* equitum manus & turmæ. At. 149 a, Hũc ita paratum uideò equitatu, peditatu, &c. Att. 91 b, Sed iam quid opus equitatu. Epi. 95 a, Armatura uaria peditatus & equitatus. & I. A. 195 b. L. Peditatus.

EQVITO, *tas.* equo uehor uel aduehor, in equo uehor, equo iter facio, in equo sedeo. pro Dom. 149 a, Cum is in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitibus de N. 62 b, Eos qui semel cremati essent, equitare posse. Offi. 42 b, Equitando, iaculando, &c. I. V. 209 b, Iactabit se, & his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui.

EQVVLEVS, *lei.* equulus. Tusc. 205 a, Vt iniectio equulei fre no repentè tactu exagitatur nouo. I. V. 209 b, Iactabit se & in his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui. & ibi. Equulei argentei nobiles. L. Eculeus.

EQVVLVS, *li.* iunior equus, equuleus. de N. 33 b, Vt in equo quàm in equulo.

EQVVS, *qui.* de Am. 109 a, Nemo est qui non equo, quo consueuit, libentius utatur, quàm intractato & nouo. pro Mil. 106 b, Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo. in Vat. 241 a, Eam nemo unquam in equo sedentem uidit. de Nat. 27 a, Castor & Pollux ex equis pugnare nisi sunt. Att. 222 a, Cum Cæsar præterierit, omnis armatorum copia, dextera, sinistra, ad equum, nec usquam alibi. At. 255 a, Vtrunq; sinum pedibus & equis transmissimus. I. P. 92 b, Legati in equis & trabuni. de D. 137 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. de D. 92 b, Cum tu equo aduectus, &c. I. A. 156 b, Qui equo meruisset. de Se. 83 b, Cum ingressus iter pedibus est, in equum omninò non ascendit, cum equo non descendit. pro Deiot. 149 a, Deiotarum cum plures in equum sustulissent, uix hærere in eo senex poterat. At. 89 a, Rheda equis uecta. pro Cl. 54 b, Is ex equo cecidisse dicitur, & latus offendisse uehementer. pro Mur. 126 b, Sedere in equis triumphantium prætextati potissimùm filij solebant. Postquam. 210 b, Equis insignibus & curru aurato in patriam reportari. Epist. 259 b, Equum & mulum Brundusij tibi reliqui. Offic. 18 b, Equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere solent, ut his facilioribus possint uti. Qu. Fr. 315 b, Sic ego te sæpe excitante cursu corrigam tarditatem, tum equis, tum uelis. Offic. 75 b, Velis equisq; ut dicitur. Acad. 23 b, Ego enim ut agitator callidus, priusquam ad finem ueniam, equos sustinebo.

EQVVS, pro saxo unde præcipitatus est Daphytas. de Fato, Quid enim si Daphytæ fatum fuit de equo cadere atque ita perire: ex hoc ne equo qui cum equus non esset, nomen habebat alienum?

ERANA, urbs. Ep. 245.

ERCISCOR. L. Herciscor.

EREBVS, *bi.* De Erebo & nocte eorumq; filijs, de N. 68 b.

ERECTVS, *a, um.* de Nat. 54 a, Deus homines humo excitatos, celsos & erectos constituit. Ora. 202 a, Status erectus & celsus. pro Fon. 280 b, Is uagatur lætus atq; erectus passim toto foro. de Or. 100 a, Aliquem erectum & celsum huc & illuc uagari. de Sen. 92 b, Alacri animo & erecto proficisci ad mortem. Tusc. 236 b, Vir celsus & erectus, & omnia quæ accidere possunt, parua ducens. I. A. 193 b, Ardens & erectus ad libertatem recuperandam. Offic. 21 b, Si quis est paulò erectior, &c. I. A. 191 b, Nũc uerò multò sum erectior, quòd, &c. I. A. 278 b, Erectior senatus cohortationibus uestris excitatus. Ad Her. 11 b, Feras bestias uidemus alacres & erectas uadere, ut alteri bestiæ noceant. pro Deiot. 150 b, Magno animo & erecto esse. At. 178 a, Sum erectior animo.

EREPTIO, ablatio. I. V. 202.

EREPTOR, *oris.* dereptor. pro Qu. 5 a, Iste bonorum possessor, expulsor, ereptor. pro Do. 229 b, Ereptor ciuitatis. pro Sest. 24 b, Et ereptor libertatis.

ERETRICVS, *ca.* Tusc. 250 a, Asclepiades Eretricus philosophus. de Or. 148 b.

ERETRIAS. ab Eretria urbe. Ac. 33 a, A` Menedemo, quòd is Eretrias fuit, Eretrici philosophi appellati, quorũ omne bonum in mente positum, in mentis acie qua uerum cerneretur. aliàs, Eretriaci.

ERGA, præpositio. aduersum, aduersus, in. de N. 37 b, Id non sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. At. 292 a, Tua uoluntas erga me, meaq; erga te par atq; mutua. de Am. 106 b, Vt eodem modo erga amicum affecti simus, quo erga nosmetipsos. de Am. 107 a, Vt quemadmodũ in se quisque, sic in amicum sit animatus. de Or. 127 a, In meis morib. erga meos necessarios declarandis mansuetissimus uiisus sum. de D. 242 a, Tuum erga dignitatem meam studium & iudicium. At. 119 b, Merita Pompeij summa erga salutẽ meã. pro Qu. 24 a, Studium quod habes erga propinquum tuũ. Of. 10 b, Habere beneuolentiam erga aliquem. pro Do. 219 b, & Epi. 1 a, Cn. Pompeij merita erga me. pro Pl. 281 a, Vestra erga me uoluntas commutata est. de Or. 125 a, Animos iudicum conciliari ad beneuolentiam erga Oratorẽ. de Fi. 56 a, Torquati nostri, quos tu paulo antè tum memoriter, tum etiam erga nos amicè & beneuolè collegisti. I. A. 203 a, Summo studio optimoq; in remp. consensu. I. P. 86 a, Cepti fructum immortalẽ uestri in me amoris & iudicij. 55 a, Seruus domino beneuolus: id est, erga dominum. de Som. 128 a, Pietas in parentibus: id est, erga parentes.

ERGASTVLVM, *li.* mancipiorum carcer. pro Clu. 21 a, M. Aurius in Qu. Sergij manus incidit, & apud eum fuit in ergastulo. & pro Ra. 95 b. L. Compes. Epi. 174 a, Quacunq; iuit, ergastula soluit.

ERGO. igitur, causa. Tusc. 150 a, Nemo ergo non miser, prorsus nemo. de In. 78 a, Ergo is qui scriptum defendet, his locis plerunq; omnib. poterit uti. Aca. 19 a, Num ergo is excecat nos, aut orbat sensibus? At. 50 b, Si quid cõtra alias leges,

eius

eius legis ergô factum sit. de Fin. 119 b, Ergo hinc capiamus exordiũ. de L. 183 a, Mulieres genas ne radunto, néue lassum funeris ergô habento. de Opt. 244 a, Atq; ita prædicaretur, eum donari uirtutis ergô.

ERICHTHEVS, *chthei.* rex Athenienſium. pro Seſt. 12 b, Erichthei filiæ. de N. 69, de Fin. 130.

ERICIVS, mons in Sicilia. in Ver. act. 4.

ERICINA, Venus. I. V. act. 3.

ERIDANVS, *ni.* fluuius, & ut communis eſt opinio, Padus in Italia. in Arato.

ERIGO, *gu.* extollo, excito. de Fin. 134 b, Cum autem paulũ firmitatis acceſſerit, & animo utuntur, & uiribus, connitun turq; ut ſe erigant, & manibus utantur. de Fi. 134 a, Ars agricolarum, quæ circuncidat, amputet, erigat, extollat, admini culetur. de Leg. 161 a, Natura cum cæteras animantes abiecisſet ad paſtum, ſolum hominem erexit, ad cœliq; conſpectum excitauit. de Ora. 125 b, Inclinantem erigere.)(. Stanté inclinare. de Orat. 111 a, Paulùm ſe erexit, & addidit hiſtoriæ maiorem ſonum uocis Antipater. Antequam. 194 b, Quem paulo antè fortuna erexerat ad gloriam, uirtus extulit ad laudem, eundem tribuni furor depulit ad calamitatẽ. pro Pl. 266 a, Vbi illa antiqua libertas, quæ malis oppreſſa ciuilibus extollere iam caput, & aliquando recreata ſe erigere debebat. Att. 131 a, Poſſumus etiam nunc rempub. erigere, ſi communi cõſilio rem adminiſtrabimus. pro De. 151 a, Quibus literis ſe magis etiã erexit, ab omniq; ſolicitudine abſtraxit. Att. 282 b, Erexerat ſe ciuitas in retinenda libertate conſentiens. pro Cl. 29 a, Erigebat animum iam demiſſum & oppreſſum Oppianicus. pro Cl. 60 a, Qui erigere animũ & paulùm reſpirare à metu cœpit. I. V. 196 a, Erigere & recreare aliquem afflictum. pro Do. 218 a, Is ciuitatem ad ſpẽ libertatis erexit. contra Rul. 83 b, Vt recreatus exurgere atq; erigere ſe poſſe. de Fi. 60 b, Iis bonis erigimur quæ expectamus. Quin. F. 304 a, Nunc ſi potes, erige te & confirma. pro Syl. 173 a, Erigite mentes aureſq; neſtras, & me de inuidioſis rebus, ut ille putat, dicẽtem attendite. I. V. 81 b, Quo tempore igitur aures iudex erigeret, animumq; attẽderet? Aca. 3 b, Ad audiendum animos ereximus. Orat. 208 a, Aut eriga tur, aut paret ſe ad diſcendum. pro Seſt. 18 b, Vt erigere oculos & uiuere uideretur. ad Her. 24, Imò erigit omnium cupiditates, & acuit induſtriam. & 41 a, Oculis ardentibus, erecto capillo, &c. de N. 48 b, Hic ſeſe infernis è partibus erigit hydra. de Sen. 87 b, Culmoq; erecta geniculato, uaginis includitur.

ERIPHYLE. *les.* uxor Amphiari, quæ pulchritudine monilis incenſa, ſalutẽ uiri prodidit. I. V. 208 b, & de In. 59 b, Eriphyle auro uiri uitam uendidit.

ERIPIO, *pui.* aufero, adimo, extorqueo. contra Rul. 70 a, Id totum eripere nobis atq; ex manibus extorquere conatus eſt. de D. 125 a, Cæſar Deiotaro regnum eripuit. pro Ar. 189 b, Vrbem illam ex totius belli ore ac faucibus ereptam eſſe atq; ſeruatam. pro Mur. 143 b, Nunquam eſt cum ego non ex iſtorum inſidijs eripiar atque euolem. pro S. R. 43 b, Vita Sex. Roſcij erepta de manibus ſectorum. pro Seſt. 15 a, Cum ego me è conſpectu neſtro eripuiſſem. I. C. 101 b, Vita multis ſupplicijs erepta. de D. 113 b, Eripere aliquem à morte. pro Clu. 32 a, Si quis eũ caſus ex periculo eripuerit. de Am. 112 a, Eripere alicui poteſtatem hominis aſpiciendi. I. C. 101 a, Hunc mihi timorem eriperet. At. 12 a, Omnem illi παῤῥησίαν eripui. Ep. 12 a, Sed uereor ne eripiatur à nobis cauſa regia. de Ora. 104 a, Eripite nos ex miſerijs, eripite, &c. Att. 135 b, & 157 b, Eripe mihi hunc dolorem. de N. 3 a, Philoſophia quæ lucem rebus eriperet. Para. 126 a, Virtus nec eripi, nec ſurripi poteſt.

EROGATIO, *onis.* diſtributio. Att. 139 a, In primis erogatio pecuniæ.

EROGO, curo, diſtribuo. In Vat. 35 a, Erogaſti pecunias ex ærario tuis legibus. pro Flac. 151 a, Pecunia in claſſem eſt erogata. Qu. F. 295 a, Quanta tamen pecunia penderetur, ſi omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, erogaretur. Atti. 82 a, Qua ex inſula nullus nummus me obtinente, erogabitur. I. V. 185 a, Pecunia publica ex ærario erogata, ex uectigalibus populi ad emendum frumentum attributa. & 245 b, Oſtendam multas pecunias iſti erogatas in operum locatione falſas eſſe perſcriptas.

ERRATICVS, *a, um.* errans & uagus. de Sen. 88 a, Vitem coercet ars agricolarum.

ERRATIO, *onis.* error. de N. 37 a, In cœlo nec fortuna, nec temeritas, nec erratio, nec uanitas ineſt. de Vn. 198 a, Deus motum cœli ab omni erratione liberauit.

ERRATVM, *ti.* mendum, error. contra Rul. 67 a, Mihi errato nulla uenia, rectè factò erigua laus apponitur. pro Syl. 170 b, Peterem ueniam errato L. Cecilij. pro Cl. 45 a, Nullum ob totius uitæ, non dicam uitium, ſed erratum. Attic. 255 b,

Agnoui erratum meum. & 88 a, Nam illud de Flauio ſi ſecus eſt, commune erratum eſt. Epiſt. 264 b, Tantum enim mihi dolorem cruciatumq; attulerunt errata ætatis meæ, ut non ſolùm animus à factis, ſed aures quoq; à commemoratione abhorreant. At. 224 a, Caninium uolui, ſed ἀμφιεννὸν ἁμάρτημα. & 219 a, Quod appelletur L. Curſidius in oratione Ligariana, erratum eſt meum, ſed, ut aiunt, μακρὸν ἀμάρτημα. Ep. 76 b, Non meum erratum, ſed tuum.

ERRO, *as.* uagor, labor, pecco, offendo, prolabor, per errorẽ labor, errore ducor, in errore uerſor, error mihi obiectus eſt, de uia decedo, conſilio labor, errore captus ſum, in errorem rapior, in ijs pernicioſus eſt error, qui, &c. de Or. 102 b, Ne uagari & errare cogatur oratio. & Or. 204 a, Vt ingredi liberè, non ut licenter errare uideatur. Ac. 17 a, Eo fit, ut & errem & uager latius. de Na. 26 a, Errans & uaga ſententia.)(. Stabilis & certa. & 36 a, Maximè uero admirabiles ſunt motus earum quinq; ſtellarum, quæ falſo uocantur errantes. Attic. 123 b, Ego Arpini uolo eſſe pridie Calend. deinde circum uillulas noſtras errare. I. A. 240 a, Cuiuſuis hominis eſt errare, nullius niſi inſipientis perſeuerare in errore. de Aruſ. 252 a, Sacrificium tam occultum, quod non modò curioſos oculos excludit, ſed etiam errantes: id eſt, imprudentes. I. A. 164 b, In eo non tu quidem tota re, ſed temporibus errasti. Tuſc. 156 a, Errare malo cum Platone, quàm cum iſtis uera ſentire. Ora. 201 a, Me autem qui Iſocratem non diligunt, cum Socrate & Platone errare patiantur. pro Cor. 68 b, Videte ne utilius nobis & honeſtius ſit illis ducibus errare, quàm hoc magiſtro erudiri. de Orat. 116 a, Quod autẽ putant, &c. ualde mihi uidentur errare. omninoque in hoc omnis eſt error, quod, &c. Or. 210 b, Sed & illi priores erãt, & Ephorus in culpa eſt. I. V. 183 b, Sed in hoc errat uno, qd. &c. pro Cecin. 291 a, Fac in hoc errare me. de Na. 64 b, Hæc omnia in eodem errore uerſantur.

ERROR, *oris.* erratio, erratum, peccatum, lapſio, prolapſio, fraus, falſa opinio, culpa, flagitium. de N. 40 a, Quæ res genuit falſas opiniones erroresq; turbulentos, & ſuperſtitiones penè aniles. de L. 178 b, Opinionibus uulgi rapimur in errorem. Tuſ. 171 a, Sed plena errorum ſunt omnia. & 190 b, Errorem cum lacte nutricis ſuximus. & 242 b, Aegyptiorũ mentes imbutæ priuatis erroribus. pro Syl. 174 b, Vos mihi in tantis tenebris erroris & inſcitiæ, clariſſimum lumẽ prætuliſtis. pro Seſt. 7 a, Aliquis falſa opinione & errore hominum commendatus. I. P. 92 b, Honores in quibus homines errore ducuntur. pro Cor. 60 b, Quo errore ductos uidegomet multos, &c. I. A. 220 a, Deponere errorem. Off. 30 a, Nec quenquam hoc errore duci oportet, ut arbitretur, &c. & 34 b, Quorum error eripiendus eſt, omnisq; opinio, &c. Att. 41 b, Coarguere errorem alicuius Att. 157 b, Eripe mihi hunc errorem. pro Ceci. 286 b, Si quis error nobis in tanta re ſit obiectus. de Na. 1 b, Verſari in ſummo errore, & in maximarum rerum ignoratione. I. A. 140 b, Panſa eodẽ captus errore quo nos. contra Rull. 90 a, Hoc uos in errore uerſari diutius nõ oportet. & 67 a, b, Veriatur enim magnus error. pro Mur. 129 a, Non patiar te in tanto errore uerſari. Ac. 19 a, Eſt ne quiſquam tanto inflatus errore, ut ſibi ſe illa iure perſuaſerit. de Orat. 133 a, Natura enim nos noſter delectat error. Offic. 68 b, Auertere aliquem ab errore. de Cl. 192 b, Inducere aliquem in errorem. I. P. 92 a, In errorem induci. Qu. Fr. 328 b, Lapſus eſt per errorem. de D. 120 b, Sæpe etiam errorem creat ſimilitudo. & 121, Eumq; errorem, quem tibi rei nouitas attulerit, naturæ ratione depellito. de Or. 110 a, Omninoq; in hoc omnis eſt error, quod, &c. pro Ceci. 298 b, Nonnunquam honeſto ac probabili nomine bono uiro iudici error obijci ſolet. Epi. 262 a, Graues ſolent offenſiones eſſe ex grauibus morbis, ſi qua culpa cõmiſſa eſt: id eſt, error. de N. 12 b, Iſta enim flagitia Democriti, eſſe corpuſcula quædam leuia, &c. id eſt, errores.

ERVBESCO, *ſcis.* rubeo, pudet. de Legib. 166 a, Vt bonum morem colligant erubeſcunt, & pudet impudica loqui. & 164 a, O rem dignam in qua omnes erubeſcant. pro Qu. Ro. 46 a, Erubeſcit: quid reſpondeat, neſcit. In Sal. 274 b, Salluſtius confeſſus eſt uobis audientibus adulterium; nec erubuit ora ueſtra. I. Vat. 36 b, Aſſines te erubeſcunt. de N. 23 a, Epicurus uoluptates non erubeſcens, perſequitur omnes nominatim. Attic. 254 b, Circunſpicite, ſed ante quam erubeſco. Epi. 67 a, & de Fin. 79 b, Epiſtola enim non erubeſcit. ad Heren. 7 b, Erubuiſſe, expalluiſſe, titubaſſe.

ERVCTO, *ctas.* ructo, iacto, crepo. I. C. 106 b, Socij Catiline accubantes in conuiuijs eructant ſermonibus ſuis cædem bonorum. I. P. 82 a, Vnde tu nos turpiſsimè eructaturo eieciſti?

ERVDIO, *dis.* doceo, inſtituo, expolio, imbuo, inſtruo, ad humanitatẽ informo, erudire aliquẽ aliqua re, in aliqua re, de aliqua re, ad aliquam rem. de Or. 109 b, Nec uerò rhetoricis quibuſ-

quibusdam libris insequor, ut eruditam. Quin. F. 300 b, Qui filius puer optimus eruditur egregiè. de Ora. 107 a, Erudire aliquem in iure ciuili. & 90 b, Homo eruditus in philosophia. Qu. Fr. 291 b, His autem in rebus iam te usus ipse profectò eruditat. Ep. 8 b, Lentulum nostrum cùm cæteris artibus, quibus studuisti semper ipse, tum in primis imitatione tui fac eruditas. de Cl. 174 a, & de Fin. 49 a, Gracchus fuit literis Græcis eruditus. de Amic. 98 a, Qui magnam Græciã institutis & præceptis suis eruditerunt. de Fin. 51 b, & de Na. 64 a, Homo omni doctrina eruditus. de Fin. 161 b, Philosophia nos primùm ad deorum cultum, deinde ad ius hominum, tum ad modestiam magnitudinemq; animi eruditiuit. I. A. 184 a, & de Or. 146 a, Instituere & erudire filios ad maiorum instituta. Qu. Fr. 293 a, Græci diuturna seruitute ad nimiam assentationem eruditi. Epist. 24 b, Obuiæ mihi uelim sint literæ tuæ, quæ me eruditant de omni rep. ne hospes planè ueniam. Tusc. 182 a, Erudire iuuentutem laboribus. Offi. 31 b, Neq; solum uiui atq; præsentes studiosos dicendi eruditunt atq; docent, sed hoc idem etiam post mortem monumentis literarum assequuntur. de Cl. 191 a, Erat aũt cùm institutus optimè, tum etiam perfectè eruditus.

ERVDITIO, *onis*. doctrina, institutio. Q. Fr. 320 b, De Ciceronis tui eruditione, quod labores nihil est. Offic. 24 a, Vir præclara eruditione atq; doctrina. de D. 135 b, Ad hæc opus est ingenio præstãti & eruditione perfecta. de Or. 108 b, Vie omnino omnis eruditionis expers. de Fi. 63 b, Epicurus nul Iam eruditionẽ esse duxit, nisi quæ beatæ uitæ disciplinã iuuaret. Ac. 39 b, Quę sine eruditiõe Greca intelligi nõ possũt.

ERVDITVS, aduerbium. de Se. 77 b, Qui si uidebitur eruditius disputare, quàm consueuit ipse in suis libriõ.

ERVDITVS, *a, um*. doctus, perpolitus, philologus. de Or. 93 b, Quid mihi nunc tanquam Græculo otioso, & loquaci, & fortasse docto atq; erudito quæstiunculam ponitis? de Fin. 54 a, Eruditus est, qui omnibus bonis artibus politus est. Qu. Fr. 294 a, Vir doctrina atq; optimarum artium studijs eruditus. Tusc. 140 a, Eruditus & doctrina excultus. de N. 3 b, Complures Græcis institutionibus eruditi. Att. 66 b, Ex quibus nullos puto te literis aut musicis eruditos expectare. de Or. 99 b, Homo omnium disciplina iuris ciuilis eruditissimus. pro Cor. 64 b, C. Marius stipendijs & legationibus bellicis eruditus. de Diu. 128 b, T. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus. de Ora. 155 b, Quidam Socratici disputationibus eruditi. Par. 116 b, An alia quædam esset erudita, alia polaris oratio. p Arc. 188 b, Quid illi, ista ne literatura eruditi fuerunt? pro Pl. 263 b, Aliquis eruditus artificio simulationis. pro Fon. 283 a, Homo non literis ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis & uictorijs eruditus. pro Ar. 186 a, Vrbs eruditissimis hominibus liberalissimisque studijs affluens. de Or. 111 a, Hominem audietis de schola atq; à magistro & Græcis literis eruditum. de Cl. 174 a, Doctus, & Græcis literis eruditus. At. 190 b, Erudita tempora Ciceronis. Par. 123 a, Nam nos quoq; oculos eruditos habemus. Ep. 79 b, Animus eruditus, qui semper aliquid ex se promat, quod alios delectet. Tusc. 176 a, Qui liberaliter eruditi adhibita etiam differendi elegantia, ratione, & uia philosophantur. ad Heren. 40 b, Disciplinis erudita Corinthus. de Or. 85 a, Eruditissimorum hominum artes. Ep. 202 b, Vir liberali doctrina politissimus.

ERVMPO, *pis*. exeo, euado, euomo, efferuesco, exardeo, eruptionem facio. pro Do. 225 b, Omnis improborum uis diu collecta & inueterata compresso odio erumpebat in actũ. pro Mar. 135 b, Vt odia occulta ciuium in optimi cuiusq; fortunas erumperent. I. V. 225 a, Ignes qui ex Aetnæ uertice erumpunt. Quint. Fr. 318 a, Vaporarium, ex quo ignis erumpit. de Diu. 126 a, Itaq; perfracto saxo sortes eruperunt. pro Sest. 4 b, Cùm illa cõiuratio ex latebris erupisset. de Ar. 244 a, Videbam illud scelus non posse arceri ocij finibus, sed erupturum aliquando ad perniciem ciuitatis. pro Syl. 179 b, Furor biennio antè conceptus erupit in meo consulatu. I. C. 104 b, Abijt, excessit, euasit, erupit. Atti. 92 b, Bellum magnũ uidetur in Italiam erupturum. de Ora. 130 b, Quomodo risus existat, atq; ita repentè erumpat. At. 252 b, Ne in me stomachum erumpant, cùm sint tibi irati. de Pro. 70 b, Byzantij totũ pontũ armatũ efferuescentẽ in Asiam atq; erumpentem ægrè repulsum & ceruicibus suis intercluſum sustinuerunt. in Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes. Qu. Fr. 299 b, Statius sentire potuit sermones iniquorum in suũ potissimùm nomen irrumpere. I. A. 238 a, Postremò erumpat aliquando uera & me digna uox. de Am. 110 b, Erũpunt sæpe uitia amicorũ, tum in ipsos amicos, tum in alienos. Att. 35 b, Hæc dominatio quorsum eruptura sit, horremus.

ERVO, *ruis*. eripio, extraho. Epi. 65 b, Profectò tibi illum reperiam, nisi in Dalmatiam aufugerit, & inde tamen aliquãdo eruam. pro Mur. 227 b, Ex annalium uetustate eruenda est memoria nobilitatis tuæ. Tusc. 154 a, Si quæ Græci scriptores prodiderunt, eruere conor. de Or. 122 a. & 131 b, Scrutari locos, ex quibus argumenta eruamus. de Ora. 124 a, Reliqua cura & cogitatione eruuntur. cõtra Rul. 61 b, Aliquid indagare, inuenire, ex tenebris eruere. de Fin. 108 b, Eruere obruta. At. 214 b, Sicunde potes, erues. Att. 198 a, Fanum fieri uolo, neq; hoc mihi erui potest.

ERVPTIO, *onis*. At. 111 b, His eruptionem facturi dicebãtur. & 373 b, Bruti eruptio.

ERVTVS, *a, um*. de Diui. 92 b, Aliquem mortuum erutum esse. & de Fin. 108 b, Sententiæ nescio unde ex abdito erutæ.

ERYCINA, Venus. I. V. 63, & 81 b.

ERYCVS, *ci*. mons Siciliæ. I. V. 112 b.

ERYMANTHIVS, *a, um*. ab Erymantho monte & fluuio. L. Aper.

ERYTHRAE. pop. I. V. 86 a.

ERYTHRAEA Sibylla. de N. 87.

ESCA, *scæ*. cibus. de D. 27 b, Dij nec escis, nec potionibus fruuntur. de N. 58 a, Si modò quid habet præter escam? de Di. 104 a, Sus uerò temperatis escis modicisq; potionib. est affectus. de Sen. 86 a, Plato escam malorum uoluptatem appellat, quòd ea uidelicet homines capiantur, ut hamo pisces. de Fin. 83 b, Negat enim tenuissimo uictu, id est, contẽptissimis escis & potionibus minorem uoluptatem percipi, quàm rebus exquisitissimis ad epulandum.

ESCVLENTVS, *a, um*. esca, escas redolens. de Na. 54 b, Ea pars oris, qua esculentis & poculentis iter natura patefecit. I. A. 172 b, Antonius uomens fructis esculentis, uinum redolentibus totum tribunal impleuit. de Natu. 51 a, Eligerè quæ sint esculenta.

ESQVILINA porta. I. P. 91 b.

ESSEDVM, *di*. genus uehiculi. Attic. 89 a, Vedius uenit mihi obuiam cum duobus essedis & rheda equis uincta & lectica. I. A. 171 b, Vehebatur in essedo Tribunus pl.

ESSEDARIVS, *rij*. essedi auriga. Ep. 99 a.

ESTO. uox concedentis. pro Deiot. 149 b, Esto, concedatur hæc quoq; acerbitatis magnitudo. I. A. 173 b, Esto hoc imperitè, nec enim, &c. I. V. 62 a, Esto, ipse nihil est, at uenit, &c. pro S. R. 30 b, Esto, causam proferre non potes, tametsi, &c. I. V. 251 a, Verum esto. de Finib. 77 b, Esto fecerit, si ita uis.

ESTVNTO, imperantis. de Leg. 185 b.

ESVRIES, *ei*. fames. Epi. 112, Vt ego misererer eius esuriei, nõ sum commotus. Cælj.

ESVRIO, *ris*. Epist. 125 b, Nostri milites facilè algere & esurire consueuerunt. I. V. 253 b, & de Di. 96 b, Ecce autem ebrio Cleomene esurientibus cæteris, nunciatur naues esse in portu. Tusc. 247 a, Nunquam uidelicet sitiens biberat, nec esuriens ederat.

ET, que, etiam, iam uerò etiam, item, itemq; . de Or. 85, Mathematici recondita in arte, & multiplici subtilitq; uersantur. de Or. 106 b, Virtus hominibus instituendo & persuadendo, non minis & ui ac metu traditur. I. C. 106 a, Frigore, & fame, & siti, ac uigilijs perferendis. Off. 14 a, Tum etiam ægritudine & uoluptate animi & iracundia uacare. pro Do. 227 b, Senatus est iummum populi Rom. populorumque & gentium omnium ac regum consilium. Item: Alterumq; & tertium poscitur. L. Quin. Tusc. 243 a, Academici balbutire desinant aliquando, aperteq; & clara uoce audeant dicere, &c. Off. 22 a, Quod in Catulo, & in patre, & in filio, idemq; & in Qu. Mutio Mancino uidimus. de Orat. 88 a, Quorum pater & sæpe aliàs & maximè censor saluti reip. fuit. pro Ce. 295 b, Non alia causa est æquitatis in uno & in plurib. pro Cæl. 52 a, Lux longè alia est solis & lychnorum. & 43 a, Res tamen ipsa & grauiter accusari potest.

ETENIM. nam, sedenim, nunc, quippe. de Diuin. 137 b, Etenim ex diuisione hoc secundum est, quæ est, &c. id est, nunc hoc, &c. I. V. 143 a, Etenim rem totam breuiter cognoscite. & 138 a, Etenim sic considerate. I. V. 138 b, Etenim quoniam numerum iniuriarum uobis non possum exponere: sigillatim autem de uniuscuiusq; incommodo dicere infinitũ est, genera ipsa iniuriarum quæso cognoscite: id est, nunc, quoniam, &c. pro Rab. 97 a, Etenim si Scæuæ seruo, &c. id est, nam si, &c. & 96 b, Etenim Quirites, &c. id est, nam Quirites, &c. de Fi. 55 a, Etenim, quoniã detractis, &c. id est, nanq; quoniam, &c. & ibi. Etenim quid percipit præter uoluptatem? pro Flac. 154 a, Neq; in toto Aemonensium testimonio commouebor, etenim quibus ego istam laudationẽ remittam: id est, quippe quibus, &c. de Cla. 166 b, Et dicere enim bene nemo potest, &c. id est, etenim dicere, &c.

ETESIAE, *arum*. uenti flati, qui quotannis post caniculę exortum flant diebus XXXX. de Na. 52 a, Venti Etesiæ, tempestiui & salutares non modò hominibus, sed etiam pecudibus ac stirpibus: quorũ flatu nimij temperantur calores, & ab ijsdem maritimi cursus celeres & certi diriguntur. At.

282 a, Etesiarum diebus auster me in Italiam retulit. & 96 b, Rhodo Athenas euntibus Etesias ualde restare posse. Ep. 198 b, In Græciam desperata libertate rapiebar, cum me Etesiæ prosequi noluerunt, austerq; aduersus maximo flatu me Rhegium retulit. Epi. 26 b, Ego nisi quid me Etesiæ morabuntur, celeriter uos uidebo. Or. 211 a, Hoc motu radiantis Etesiæ in uada ponti.

ETHICE, *es.* pars philosophiæ ad mores pertinens, uel de moribus, uel moralis. de Fat. 140 a, Quia pertinet ad mores, quos ἤθη Græci uocant, nos eam partem philosophiæ de moribus, appellare solemus, sed decet augentē linguā Latinam, appellare moralem.

ETHICVS, *a, um.* Ora. 208 b, Alterum est quod Græci ἠθικὸν uocant, ad naturam & ad mores, & ad omnem uitæ consuetudinem accommodatum.

ETHOLOGVS, *gi.* de Or. 131 a, Vitanda est minorum ethologorum similitudo.

ETHRVSCI, *pop.* de D. 114.

ETIAM, &, item, uel. Epi. 142 b, Authoritate tua nobis opus est, & consilio, & etiam gratia. Epist. 48 b, Vno te uicimus, quòd de Marcelli collegæ tui salute paulò antè quàm tu, eo gnauimus, etiam meherculè, quod quemadmodum ea res ageretur, uidimus. pro D. 120 a, Adoptat annos uiginti natus etiam minor senatorem. Qu. F. 388 a, Cùm multa maledicta, uersus etiam obscœnissimi in Clodiam dicerentur. de Or. 88 b, Erat etiam Mechrodorus, &c. multi erant præterea alij, &c. At. 52 b, Cognouite, &c. etiam, &c. eundemq; te, &c. de Or. 99 b, Etiam illa cognoram, &c. audieram etiam, &c. quin etiam, &c. I. V. 256 b, Credo hasce tabellas ei nihil profuturas, etiam plus suspicionis in eo crimine futurum Or. 220 b, Vt ea qui utantur, non stulti homines haberi possint, etiam plerunq; prudentes. I. V. 192 a, Facinus fortasse adhuc in nullo etiam uindicatum. de Cl. 189 a, Voce, motu, forma etiam magnifica. de Cl. 189 a, Orator probabilis, iam uerò etiam probatus ex hac, &c.

ETIAMSI, etiam ut. pro quamuis, licet. Atti. 106 a, Ego bonos uiros sequar, etiamsi ruent. de Fi. 128 b, Etiamsi id assequi nequeas, tamen, &c. At. 240 b, Etiam ut nullum periculum sit, &c. Epi. 14 b, Etiamsi non in nos is esset qui est. Epi. 178 a, Tuis enim opibus, etiamsi timidi essemus, tamen omnem timorem abijceremus.

ETIAM NVNC, nunc etiã, etiam num, pro adhuc. At. 48 a, Aut ad te conferam me, aut etiam nunc circum hæc loca cõmorabor. Att. 43 a, Me etiam nunc istorum beneficiorũ expectatio hic tenet. At. 131 a, Da operam, si ulla ratione etiam nunc efficere potes, ut te explices. Or. 207 b, De materia loquor orationis etiam nunc, nõ ipso de genere dicendi. pro Mu. 130 a, Etiam nunc statuere non possum, utrum, &c. Ep. 76 a, & 170 a, Quod etiam nunc corrigere possum. Att. 29 a, Sed tota res etiam nunc fluctuat. Epi. 165 a, Etiam nunc Balbus in prouincia esset. & I. V. 105 b, & de Orat. 109 a, & Atti. 137 b, Epi. 41 a, 76 a, 149 b, 210 a. I. V. 128, Cum isti etiam tum de Sthenio integra tota res esset. pro Arc. 189 a, Etiam cum, &c. I. V. 107 a, Quæremus etiam quid, &c. & ibi. Is mihi etiã quæritur, &c.

ETIAM atq; etiam. pro magnopere, magis ac magis, magis magisq;. pro Pom. 15 a, De qua ut arbitror isti ipsi, qui minantur etiam atq; etiam, qui id liceat, considerabunt. At. 131 a, Etiam atq; etiam te hortor, ut, &c. I. V. 62 a, Vide modò, etiam atq; etiam considera. I. V. 60 b, Tu quemadmodũ existimes, uide etiam atq; etiam. Epi. 83 a, Etiam atq; etiam puto, &c. Qu. F. 301 b, Te uehementer etiam atq; etiam rogo. At. 133 b, Etiam atq; etiam se auertere, &c. de D. 81 a, Diligenter etiam atq; etiam sacere aliquid. Tus. 190 a, Animi medicina nec tam multis grata, pluribus etiam suspecta.

ETIAM, affirmantis aduerbium.)(. Non. Acad. 24 b, Omne quod ita disiunctum sit, quasi aut etiam aut non, non modò uerum esse, sed etiam necessariũ. Ac. 26 a, Vt sequens probabilitatem ubicunq; hęc aut occurrat aut deficiat, aut etiã aut non respondere possit.

ET uerò etiam. i. atq; etiam. L. Verò.

ET quidem. L. Quidem. de Diu. 130 b, Et quidem cur ita opinetur, rationem subijcit. de Cl. 191 b, Et quidē duo fuerunt, &c. I. A. 168 b, Duo millia iugerũ ei assignati, & quidem immunia. & ibid. a, Et quidem uide, quàm te amem, &c. & 169 a, Certa flagitij merces, nec ea parua. de D. 139 a, Philosophi, nec ij quidem contemptissimi. & 137 b, Sed draconē loquentem uisus est audire, & quidem, quo maius sit, cum radiculam in ore teneret, locutus est. I. A. 175 a, Atq; etiã me aspicis, & quidem tu uideris iratus.

ET SI, tametsi. Epist. 253 b, Præposteros habet tabellarios, etsi me quidem non offendunt, sed tamen, &c. Atti. 128, Id enim etsi erat deliberationis, tamen obire nõ potui. Att. 76 a, Etsi in ipso itinere discedebant tabellarij, tamen surripiendum

aliquid spacij putaui, ne me immemorem tui putares. Qu. F. 239 b, Etsi non dubitabam, quin, &c. tamen, &c. Etsi quãuis, &c. L. Quamuis.

ET uerò. L. Verò.

ETYMOLOGIA, *gię.* notatio, ἔτυμον, uocabulum. Aca. 45 a, Verborum etiam interpretatio probabatur, qua de causa quæq; essent ita nominata, quam etymologiã appellabant. Part. 233 b, In primisq; cõmouet explicatio uocabuli ac nominis. Top. 223 b, Ετυμολογία, id est, uerbum ex uerbo, ueriloquium: nos autem nouitatem uerbi non satis apti fugientes, genus hoc notationem appellamus, quia sunt uerba rerum notæ. Ep. 292 a, Docui enim te fides ἔτυμον quod haberet. Tus. 145 a, Studium sapientiæ, quæ philosophia dicitur. Neoptolemus. L. Interpretatio. de Diu. 99 b, Portentorum uim uerba ipsa prudenter à maiorib. posita declarant: quia enim portendunt, &c. portenta dicuntur. de Or. 123 b.

EVADO, *dis.* fio, exeo, euenio, erumpo, euolo. I. V. 184 a, Tu eiusmodi euasisti, in furis & diuisoris disciplina educatus. de Clar. 193 a, In dicendo pauci digni nomine euadunt. & 176 b, Is perfectus Epicurus euaserat. & 18 a, Is simili ratione summus euaserat. de Or. 95 a, Quos iudicabat non posse oratores euadere. de Leg. 178 b, Sed nimis sæpe secus aliquos uidemus euadere. Qu. de Pet. 210 a, Minutatim ex communibus proprij euadunt. Ora. 105 b, E philosophorum scholis tales ferè euadunt. de Fi. 121 b, Ex his angustijs istæ euaserunt deteriora. de Fin. 124 a, Quæ rursus dum sibi euelli ex ordine nolunt, horridiores euadunt, asperiores, duriores & oratione & moribus. Atti. 277 b, Bibulum noli dimittere ex sinu tuo, tantum iam uirum ex quanto, crede mihi, potest euadere, qui uestris paucorum respondeat laudib. de Sen. 93 b, Cum animus ex corpore euasisset. I. C. 104 b, Abijt, excessit, euasit, erupit. de Natu. 45 a, Ex abditis sedibus euadere in loca clara. pro Cæ. 51 b, Euasissent subitò ex balneis mulieris amici: id est, erupissent. Tus. q. 257 a, Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc ære, eumque perrumpat, quòd, &c. de Diui. 111 a, Aegrotus euasit ex morbo, nauis euasit ex periculo, exercitus euasit ex insidijs. Tusc. q. 169 b, Euadere ab improbis iudicibus. in Verrem 78 b, Euadere ex iudicio & emergere. L. Emergo. de D. 133 b, Aliquando id quod somniamus euadere. de Diuin. 138 b, Cum eadem somnia & alijs aliter euadant, & ijsdem non semper eodem modo. & ibid. Cui somnium euasit. de Diui. 131 a, Multa uera, inquit, euadunt. & ibid. Aliquid sicut prædictum est euadere. Atti. 234 b, Nihil antè de profectione cõstituam, quàm ista, quò euasura sint, uidero. At. 153 a, Antea uideamus, hoc quorsum euadat. & 113 b, Hæc intelligentur quorsum euasura sint. Att. 261 b, Quoad audiamus hæc, quæ commota sunt, quorsum euadant.

EVAGOR, *aris.* Offic. 20 b, Nam qui appetitus longius euagantur, & tanquam exultantes siue cupiendo, siue fugiendo, non satis à ratione retinentur, hi sine dubio finē & modum transeunt.

EVANESCO, *scis.* uanesco, ad nihilum recido, è conspectu omnium me aufero, exanesco, obsolesco, in nihilum occido, planè refrixi. de Ora. 117 b, Omnis eorum memoria sensim obscurata est & euanuit. At. 43 b, Sin ut scribis ista euanuerint, aliud aliquid uidebimus. Attic. 44 b, Posteaquam extenuari spem nostram & euanescere uidi. Att. 287 a, Non modò reliqui temporis gloriam eripueris tibi, sed etiã præterita euanescere coges. Tusc. q. 245 a, Nam Pyrrhonis & Herilli sententiæ euanuerunt. de Diuin. 88 b, Potest autem uis illa terræ euanuisse uetustate. de Diuin. 132 b, Hoc loco cum urgerentur, euanuisse aiunt uim loci eius. de Diui. 132 b, De uino aut salsamento putes loqui, quæ euanescunt uetustate. de Clar. orat. 195 b, Cum iam penè euanuisset Hortensius. contra Rull. 83 b, Corinthi uestigium uix relictum est. & ibid. Imaginem nullam reipublicæ relinquo. pro Rabir. 92 b, Quæ uerbà iampridem tenebris uetustatis oppressa sunt. pro Fl. 156 a, Nominis Romani memoriam cum uestigio imperij non modò ex ædibus Græcorum, sed etiam ex literis esse deletam. pro S. R. 30 a, Aliquid ex rerum natura sublatum esse.

EVANGELIA. præmia quæ dantur ob iucundum nuncium & supplicationes, quæ ob rem bene gestam decernuntur. At. 24 a, Primùm ut opinor, εὐαγγέλια. Attic. 29 a, Epistolis tuis εὐαγγέλια quæ reddam, nescio. & 218 a, Ita ne nunciat Brutus illum ad bonos uiros εὐαγγέλια, sed ubi eos? nisi forte se suspendit.

EVKAIPIA. L. Occasio & Opportunè & Opportunitas.

EVCHIVS, *chij.* Bacchus. L. Bacchus.

EVXPHSTHMATA. L. Commodat.

EVCLIDES, Socratis discipulus Megareus, Ac. 32 b.

EVDAEMON, *onis.* i. Arabia. Att. 147.

EVΔOΣI'A. Lege Fama.

EVEHO, *his.* de Cl. 169 a, Vt semel è Piræo eloquentia euecta est. I. V. 86 b, Signa ploſtris euecta aſportataq;.

EVELLO, *lis.* extirpo. de D. 139 a, Timidè fortaſſe ſignifer euellebat, quod fidenter infixerat de Fi. 85 a, Euelli iuſsit haſtam. pro S. R. 19 b, Hunc mihi ex animo ſcrupulum euelle. At. 165 a, Euellere radices. & 239 b, Exciſa eſt arbor, nõ euulſa, itaq; quàm fructificetur uides. pro Seſt. 16 b, & de Or. 143 a, Euellere linguam alicui. Or. 205 b, Inſerere nouas opiniones, & euellere inſitas. de Ora. 104 b, Tamen omnem eorum importunitatem ex intimis mentibus euelliſſet uis orationis tuæ. pro Seſt. 10 a, Conſules non modò ex memoria, ſed etiam ex faſtis euellendi.

EVENIO, *nis.* euado, obuenio, cado, fio, obtingo, concurro, conficior, accidit, uſuuenit, procedo, exitum habeo, interedo. de Na. 49 b, Ex quo euenturum noſtri putant, ut ad extremum omnis mundus ignoſceret. de N. 59 b, Magnis uiris proſperè eueniunt ſemper omnes res. & 76 a, Multis bonis malè euenire, multis improbis optimè. de Di. 219 a, Quota enim quæ res euenit prædicta ab hiſ & 120 a, Alia Romę, alia Tuſculi euenit ſæpe tempeſtas. de Or. 129 a, Fortè euenit, ut in Priuernati eſſemus. de D. 80 a, Vt prædici poſsit quicquid cuiq; euenturum, & quo quiſq; fato natus ſit. I. C. 124 a, Idem ego ſum precatus, ut ea res uobis fauſtè, feliciter, proſpereq; euenerit. Epi. 44 b, Velim tibi proſperè euenire quæ facta ſunt, pro S. 19 a, Quibus utinã ipſis euenisſent ea, quæ tum homines precabantur. de D. 130 a, Neſcire ea quæ euentura ſunt, melius eſt quàm ſcire. de D. 119 b, Omnia ferè contrà ac dicta ſunt, euenêre. & 86 a, Auſpicia quæ alicui ſecunda euenerunt. de Diuin. 106 a, Vt cum euenerit, ita cadet, ut prædictum ſit. pro Quint. 8 b, Nam quid homini poteſt turpius accidere? quid uerò miſerius aut acerbius uſuuenire? quod tantum euenire dedecus? Tuſc. 266 a, At certè ei melius euenisſet. Epi. 93 a, Timebam ne euenirent ea quæ acciderunt. Tuſc. 149 b, Illi quibus iam euenit, ut morerẽtur, & quibus euẽturum eſt miſeri. de In. 51 b, Quæri ſolet, quid ex quaq; re euenerit, euueniat, euenturumq; ſit. & 54 b, Quare euenit, ut res, &c. id eſt, quare ſit. de Inu. 46 b, Quod euenit, ſi faciẽs, &c. Att. 255 b, Id euenit ob eam rem, quod, &c. pro Pla. 262 a, Nihil ut plerunq; euenit. præter opinionẽ accidet. de Fin. 60 a, Incommoda quæ eueniunt improbis. Attic. 275 a, Nihil nobis aduerſi euenire poteſt. pro Rab. 123 a, Quod malè cecidit, bene conſultũ putares. Ep. 23 a, Ex quo uereor, ne idem eueniat in meas literas.

EVENTVM, *ti.* euentus, exitus, caſus, res, fortuna. de D. 82 b, Rerum euenta magis arbitror quàm cauſas quæri oportere. Top. 216 b, Cauſarum cognitio cognitionẽ euentorum facit. At. 137 b, Cauſæ euentorum magis mouent quàm ipſa euenta. pro Mil. 122 b, Hoc pleriq; facimus, ut conſilia euentis ponderemus: & cui bene quid proceſſerit, multũ illum prouidiſſe: cui ſecus, nihil ſenſiſſe dicamus. de Diuin. 129 a, Chaldæorum prædicta quotidie re & euentis refelluntur. I. P. 100 b, Non euentis, ſed factis cuiuſq; fortunam ponderari. Ep. 8 a, Ego te ex noſtris euentis communibus admonendum putaui. & 68 a, b, Vt à continentibus tuis ſcriptis ſiccernas hanc quaſi fabulam rerum euẽtorumq; noſtrorũ.

EVENTVS, *tus.* euentum, exitus. de Inuen. 1 b, Euentus eſt alicuius exitus negocij. Attic. 122 a, Conſilia ex euentu, non ex uoluntate à pleriſq; probari ſolent. Att. 248 b, Caſus conſilium noſtri itineris iudicabit. de Or. 114 a, Conſilia primùm, deinde acta, poſtea euentus. pro Qu. 15 b, Spem maleficij præſentis in incerto reliqui temporis euentu collocare. pro R. 93 b, Harum rerum non ſolus euentus atque perpeſsio, ſed etiam expectatio indigna homine libero eſt. de Aruſ. 244 b, Scipio Carthaginem quaſi fatali euentu ſolus euertit. pro Cor. 56 b, Ipſe caſus euentusq; rerum, non duces, ſed comites eius conſiliorum erunt. I. A. 295 a, Sed ſpei fructum rei conuenit & euentui reſeruari. de Leg. 178 b, Sceleris eſt pœna triſtis, & præter eos euentus, qui ſequuntur, per ſeipſa maxima eſt. de D. 92 b, Mihi à peritis in Aſia prædictum eſt, fore eos euentus rerum qui acciderunt. de D. 113 a, Si ab adoleſcentia ſciſſet, quos euentus ſenectutis eſſet habiturus. de Orat. 95 a, Euentum dicendi ex ſententia procedere. & 94 b, Varios euentus orationis pertimeſcere. At. 139 a, Fortiter ferre aliquem euentum. Epi. 93 b, Nunc nihil timeo, & ad omnem euentum paratus ſum. ad Heren. 26 b, Qui ſciunt quid alijs acciderit, facilè ex aliorum euentibus ſuis rationibus poſſunt prouidere. I. C. 100 b, Ab euẽtu ſuo iſta ſubſellia uacua facta ſunt: id eſt, ab euentu. pro Sest. 5 a, Communis mars belliq; caſus eſt incertus. de D. 82 b, Signi ficatione euentus.

EVERRICVLVM, *li.* retis piſcatorij genus, à uerrendo dictum. in Verrem 212 a, de Nat. 75 a, In euerriculum malitiarum omnium iudicium de dolo malo.

EVERSIO, *onis.* ruina, caſus, pernicies. de Finib. 131 a, Quę ſine dubio uitæ ſunt euerſio. de S. 85 a, Hinc rerum publicarũ euerſiones. I. A. 153 b, Euerſio illius execratæ columnæ. de Ar. 244 a, Inferre euerſionem tectis atq; agris. Acad. 25 a, Omnis uitæ euerſio.

EVERSOR, *oris.* Part. 259 b, Ciuis euerſor ciuitatis. & pro Seſt. 16 b, & pro Dom. 133 a, Euerſor huius imperij.

EVERSVS, *a, um.* pro Seſt. 10 b, Vrbs exciſa & euerſa. Attic. 76 b, Euerſam in perpetuum prouinciam nos inueniſſe ſcito.

EVERSVS, *ſa, ſum.* ab euerror, euerreris, ut apparet. I. V. 911 b, O Verrea præclara, &c. quod fanum deniq; ? quod non euerſum atq; exterſum reliqueris?

EVERTO, *tis.* exturbo, euertionem infero. Att. 283 b, Lepido ſtatuam in noſtris ſtatuimus, ijdem illam euertimus. de Amic. 100 b, Nulla domus tam ſtabilis, nulla ciuitas tam firma eſt, quæ non odijs atq; diſſidijs, funditùs poſsit euerti. de Finib. 81, Iſta præcepta quæ probas, funditùs euertunt amicitiam. de Aruſp. 244 a, Scipio ſolus Carthaginem euertit. At. 16, Ille annus duo firmamenta reip. per me unum cõſtituta euertit. pro Dom. 220 a, Funditùs euertiſti ciuitatẽ. de Ora. 99 a, Qui duorum ſcalmorum nauiculam in portu euerterit. Paradox. 119 a, & de Finib. 123 b, Auri nauem euertat gubernator an paleæ, in re aliquantum, in gubernatoris inſertia nihil intereſt. de Cl. 164 a, Huius uita & mores omnem commendationem ingenij euertunt. Epi. 61 a, Is me decreuerat non iudicio atq; diſceptatione, ſed ui atq; impreſsione euertere. At. 261 a, Is quantum in ipſo fuit, remp. euertit. I. V. 85 a, Euertere aliquem omnibus fortunis. & 118 a, Exturbare aliquem bonis patrijs. de Fin. 91 *. Quaſi uirtutis lumen extinxeris, & uirtutem penitùs euerteris. I. P. 98 a, Euertiſti miſeras funditùs ciuitates. pro Qu. 12 b, Aliquis afflictus, euerſus. pro S. R. 37 b, Sed hunc funditùs euertit bonis. Acad. 6, Vt retineamus eam definitionem, quam Philo uoluit euertere. Orat. 208 a, Sua confirmare, aduerſaria euertere.

EVESTIGIO', repentè. Epi. 56 a, Eueſtigiò eò ſum profectus prima luce. I. V. 56 b, Sed repentè eueſtigiò ex homine, &c. factus eſt Verres.

EVIDENS, *tis.* clarus, apertus, perſpicuus, dilucidus. Acad. 5 b, Pleriq; definitiones euidentium rerum non improbant. & 12 a, Euidentes & perſpicuæ res. de N. 61 b, Euidens eſt, de quo inter omnes conueniat. & 26 b, Quid enim eſt hoc euidentius? de Amic. 101 a, Quod in homine multo eſt euidentius. Topi. 229 b, Narratio euidens, id eſt, dilucida. de Vniuer. 200 b, Menſura euidens. pro Cæl. 42 a, Argumentis agemus, & ſignis omni luce clarioribus crimina refellemus.

EVIDENTIA, *tæ.* perſpicuitas. Acad. 5 b, Nihil eſt clarius ἐναργείας ut Græci, perſpicuitatem aut euidentiã nos, ſi placet, nominemus. & ibi. Sed tamen orationem nullam putãt illuſtriorem ipſa euidentia reperiri poſſe.

EVIGILO, *as.* uigilo, incumbo, elaboro. Parad. 118 b, In quo euigilarunt curę & cogitationes meæ. At. 148 a, Honeſta atque expedita tua conſilia, quàm euigilata tuis cogitationibus. & 282 a, Meſſala tanta eſt induſtria, tantoq; euigilat ſtudio, ut, &c.

EVINCO, *cis.* conuinco. I. V. 76 b, Verres tam nefarijs criminibus, tam multis teſtibus euictus.

EVISCERATVS, *ta, tum.* uiſceribus exemptus, confoſſus, diſcerptus. de Diui. 136 a, Euiſcerata, inanima, cum animali ſono. ex Pacu. I. P. 88 b. & Tuſcul. 171 b, Vt tu uſpiam ſaxis fixus aſperis, euiſceratus latere pendẽres, ut ait ille, ſaxa ſpargens tabo. Item ibidem, 179 b, Ennij.

EVITATIO, *nis.* ad Her. 6 b, Euitatio incommodorum.

EVITO, *as.* uito, effugio. Orator. 216 a, Vt uerſum fugimus in oratione, ſic ij ſunt euitandi continuati pedes. de Finibus 129 a, Ne uitationem quidem doloris ipſe per ſe quiſquam in rebus expendendis putauit, nec ſic etiam euitare poſſet.

EVITARI uitam, id eſt, eripi, auferri. de Orat. 163 a, & Tuſc. 166 b, & 200, Hæc omnia uidi inflammari, Priamo ui uitam euitari.

EVLOGIVM, *gii.* I. Elogium.

EVMENIDES, furiæ. de Nat. 68 b, Eumenides, quæ ſi deæ ſunt, quarum & Athenis fanum eſt, & apud nos, ut ego interpretor, lucus furiæ, furiæ deæ ſunt, ſpeculatrices credo uindices facinorum & ſceleris.

EVMOLPIDAE. de Legib. 177 a, Quid ergo aget Inachus, Eumolpidæq; noſtri & auguſta illa myſteria? ſiquidem ſacra nocturna rollimus?

EVNVCHVS, *chi.* exectus, caſtratus. Orat. 210 a, Eunuchi è Syria Aegyptoq;.

EVOCATIO, *onis.* ad Her. 19 b, Euocationes hominum.

EVOCATOR, *oris.* I. C. 102 b, Euocator ſeruorum & ciuiũ perditorum.

EVOCATVS,*ta,tum*.miles auxiliarius & externus,ex diuersis locis uocatus.Epist.144 a,Euocatorum firma manus. & 162 a.& 34 b.

EVOCO,*as*.elicio,exuscito,excito.I.V.162 a,Ita Agyrio quoque primi accitu istius euocantur.Acti.82 a.Nam uocari ex insula Cyprios non licet.I.V.81 b,Verres statim Messana literas dedit,Dionem euocauit.Att.119 a,Non expulsi, sed euocati è patria.pro De.146 a, Et uenit uel accersitus ut socius,uel euocatus,ut is qui senatui parêre didicerat. de Or. 141 a,Iuuenes stant ad ianuam duo,qui te magnopere euocant. Att.38 a,Sic te euocabam,ut nihil acrius. de Fin. 85 b, Probitas præmiorum mercede euocata.pro De.151 a, Misericordia tua occurrere solet supplicibus, nullius oratione euocata.

EVOLO,*as*.auolo,effugio.I.V.253 a,Euolarat iam è conspectu fèrè fugiens quadrifemis. I.V. 78 b. & pro Mur. 143 b, Confringat iste sanè ui sua consilia senatoria,quæstiones omnium perrumpat,euolet ex uestra seueritate.Epist. 190 b, Quin hinc ipse euolare cupio.pro Deio.149 b, Vbi id quod intus est atq; nostrum,impunè euolare potest. de Cl. 190 a, Itaq; tantos processus faciebat , ut euolare, non excurrere uideretur.de L.165 a,Aquila euolauit ex arbore. I. A. 193 b, Liceat ex hac flamma euolare. de Pro.17 b, Quam pœnam tum euolauerunt.i.effugerunt.de Som.127 b, Qui ex corporum uinculis tanquam ex carcere euolarunt.de Diui.103 b, Quorum animi spretis corporibus euolant,& excurrũt foras.pro Sest. 8 b,Consul exanimatus euolat è senatu.de Or. 98 a,& 110 b,Tantus cursus uerborum fuit , & sic euolauit oratio,ut,&c.Epist.7 b, Quem illi esse in principibus facilè sunt passi,euolare altius certè noluerunt.

EVOLVO,*ui*. explico. pro Cl. 49 a,b, Cuius ego criminis neq; principiũ inuenire,neq; euoluere exitum possum. Off. 67 a,Si quis uoluerit animi sui complicatam notionem euoluere. in Arat. Quare ergo nunc nequeo totos euoluere cursus.At.146 a,Totam hanc deliberationem euoluis accuratius in literis VIII. Cal.Mar.datis.To.221 b,Euoluere id quod inuolutum est.de Orat.162 b, Euoluere aliquid est, explicare & exponere. & 141 a,Aliquando te euolutum nudatumq; uideo illis integumẽtis dissimulationis tuæ. Aca. 28 b,Euoluere naturam omnium rerum.Attic.145 a,Euolui uolumen epistolarum tuarum.Tusc.153 b, Euolue diligenter eius librum,qui est de animo.de Fin.63, In poetis euoluendis tempus consumere.

EVOLVTIO,*onis*.lectio.de Fin.53 b,Quid historiæ cognitio? quid poetarum euolutio? quid tanta tot uersuum memoria uoluptatis affert?

EVOMO,*mi*. foras proijcio.I.C.104 b,Quod tantam pestẽ euomuerit,forasq; proiecerit.de Na.51 a.& I.A.198 a,Conchas concoquere,& eas postea euomere.pro Mil. 116 b, Nõ uereor,ne odio inflammatus hæc in illum euomere uidear. de Am.122 b,Apud aliquem euomere uirus acerbitatis suæ. I.P.99 a,In quo tu accepta tamen & deuorata pecunia Vticanorum centum talenta euomere non poteras.

EVPHRATES,*tis*.fluuius.de Nat.52 b,Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates, in quam quotannis nouos agros inuehit.

EVRIPIDES,*dis*.Epi.259 a,Ego singulos Euripidis uersus, singula eius testimõnia puto.

EVRIPIDEVS,*dea*.Tus.203 a,Euripideum carmen.

EVRIPVS,*pi*.de Leg.269 b,Ductus aquarum,quos isti Euripos uocant.de Nat.64 a,Quid Chalcidico euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? pro Muren.132,Quod fretum,quem euripum tot motus,tantas tam uarias habere putatis agitationes Auctuum?L.Nilus.

EVROPA,*æ*.è tribus mundi partibus una,sed minor.de N. 64 b,Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda. & pro Fl.159 b.

EVROTAS,*æ*.fluuius.Tusculan.182.247.de Inuent.74. At. 242.

EVRVS,*euri*.uentus ab ortu flans.At.252.

EVVLSIO,*onis*. de Nat.71 a,Aesculapius primus dentis euulsionem inuenit.

EVΘYMIA animus terrore liber. de Fin. 145 a, Democritus ex illa inuestigatione naturæ consequi uolebat,ut esset bono animo : id enim illi summum bonum,*εὐθυμίαν* & sæpe *ἀναισίαν* appellat,id est animum terrore liberum.

EVTAXIA.L.Ordo,collocatio,dispositio.

EVXINVS pontus.de Or.99 a.

EX.de,à,ab.de Vniu.197 a,Vinculorum id est aptissimum, qđ ex se,atq; de ijs quę astringit,maximè unum afficit.pro Arc. 190 a,Ennius in sepulchro Scipionum constitutus ex marmore.I.V.119 a,Statua ex ære facta. & 216 b, Simulachrum ex ære,& 214 a,Poculum ex auro,de Diu.90 b,Alexander ex

eo auro buculam faciendam curauit.de Nat. 67 a,Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatibus. Offic.32 a, Ea uirtus quæ constat ex hominibus tuendis. i.ex societate generis humani.& 16 a, Quanquam hęc quidem res,non solùm ex domestica ratione est, attingit enim & bellicam.At. 128 b,Ex literis Pompeij non dubitabam,quin,&c. & 125 b, Accepi tuas literas,ex quibus cognoui,&c. & 280 b, Veteré ex tuis literis complexus sum.& 111 b, De quibus antè ad te falsùm ex Torquati literis scripseram.& 267 a, Atq; hoc poteris ex superioribus meis literis recordari. & 251 a, Tu ex meis literis quando respondeas meditare. Qu. Frat. 506 b, Noli,inquit, ex taciturnitate nostra Lupe quid aut probemus aut improbemus,iudicare. Qu.Fr.306 a,b,Ex superiorum temporum conuicijs,ex præsenti silentio,quid senatus sentiret,se intelligere dixit.& 300 a,Zeuxis,quem ego & ex suis ciuibus & ex multis alijs quotidie magis cognosco nobiliorem esse propè,quàm ciuitatem suam.pro S.R.21 a,Spero ex hocipso non esse obscurum, ad quem,&c.de Or.93 b, Ex magna hominum frequẽtia dicere iubebat,si quid quæreret.& 92 b,Ex communi quadam hominum opinione dicere. Off.66 a,Ex alterius insscitia prædari. I.A. 205 b,Res ex Cal.Ian. agitata,paulo antè confecta est.I.A.262 a, Ex Cal. Ian.ad hanc horam uigilaui.At.138 b,Ex ea die Septentriones uenti fuere.pro Qu.4 a,Ex eò tempore res esse in uadimoniũ cœpit.At.251 a,Sumptus ex Cal.Apr.ad H-S.LXXX. accommodetur.pro Domo,227 a, Ex Calẽdis Ianu. quoad perfecta res est,de me retulisti. Atti.76 b,Futurus sum extra urbem ex Idibus Ian.I.A.153 a,Nec uerò usquam discedebã, ex eo die,quo in ædem Telluris conuocati sumus. de Clar. 194 b,Cotta ex consulatu profectus est in Galliam. I.V.71 b,Tribuni militares ex Calend.Ian. non iudicabunt. cõtra Rul. 77 a,Infinito ex tempore non ut antea ab Sylla & Pompeio Coss.Off.42 b,Ex qua ætate qui exercentur, laude affici solent.pro Sest.3 a, Si quis antea iudices mirabatur,&c. ex hoc tempore miretur potius, &c.pro Do.231 b, Tantum ex uetere illa coniuratione odium continebat. de Leg.160 b,Ex tot generibus nullum animal est,&c. & ib.De ipsis hominibus nulla gens est,quæ,&c.de Am.108 a,Hunc ex maximè raro hominum genere iudicare debemus.de Orat. 98 b, Homo ex numero disertorum postulabat,&c. pro Ar.188 b, Ex hoc esse hunc numero,quem,&c.pro Mur.142 a,Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Q. Tubero.I.V.131 b,Nihil ex sacro, nihil de publico attigit. Off. 39 b,Honestum illud maximè perlucet ex ijs quas commemoraui uirtutibus.contra Rul.70 b, Si uobis ex omni populo deligendi potestas esset.& ibi.Quem unum ex cunctis delegissetis. Anteq. 197 a, Quæcunq; administraui, ex uestra autoritate, & patrum conscriptorum uoluntate feci.I.P.86 b,Illud etiam accidit præter optatum meum , sed ualde ex uoluntate.contra Rull.79 a,Ex sua uoluntate facere, &c. I. V.65 b,Duo consules erunt ex illius uoluntate. pro Qu. R. 46 a,C.Piso ex aduersarijs pecuniam non peteret. pro Q. 5 b,Ex sponso agere.pro Qu. 8 b, Ex officij ratione,atq; ex omnium consuetudine factũ alicuius considerare. de N.75 a, Quæ ex empto aut uendito , conducto aut locato fiunt. Par.240 b,Fides ex fortuna ponderanda non est.pro S.R.7 a,Ex unius iudicio factum alterius considerare. pro Qu.1 b,Si ex opibus,non ex ueritate causa pendetur.de Or. 153 a, Ex iure ciuili furculo detringẽdo usurpare possessionem amissam.pro Mur.129 b,& 131 a,Ex iure manu consertũ. pro Cl.39 a,Iudex qui nõ ex lege sediſſet.pro Sex.R.22 b, Ex sua natura cæteros fingere.de Ar.248 a,Domus mea ædificatur ex autoritate senatus,pecunia publica.Attic. 273 b, Facis ex tua dignitate & è repub.& 72 a,Statues ut ex fide,fama,req; mea uidebitur.de Diu.90 a,Somnia quæ magi Cyrò interpretati sunt ex Dionysij Persici libris.At.80 b,Te ex sententia nauigasse gaudeo.pro Cor.67 b,Nauigium ex tempestate moderari.de Orat.121 a,Non ex reis,sed ex rebus numerare causas.pro Qu.R.52 b, Non ex pactione uerborum, sed ex malicia & perfidia dij hominib.irasci solent.de Claris ora. 190 b,Ex te nos duplex afficit solicitudo.pro Rab.126 a, De metrius & ex repub.Athenis,quam optimè digesserat,& ex doctrina nobilis & clarus.pro S.Ros.32 a, Quæ mihi iste uisus est ex alia oratione declamare.pro Qu.R.54 a,Ex iurisperitorum consilio & autoritate restipulari ab aliquo. pro Font.279 a,Aliqui ciuilib.studijs atq; ex obtrectatione domestica inimici.Off.38 a,Alexander Pheræus ex insidijs interijt.& 27 a,Ex insidijs capi.de Clar.173 a, Spurius doctus ex disciplina Stoicorum.Attic. 207 b, Totam Academiam ex duobus libris contuli in quatuor.Parad.124 b, Populus Romanus ex tantis uectigalibus iampridem uix potest alere exercitum. Orator. 207 a. Rhetoricam quasi ex altera parte respondere Dialecticæ.Attic.117 b, Diem ex die expectare.I.V.18 b,Ex interuallo regustare aliquid. Attic. 159 b,

Aenigma Opiorum ex Velia. Off. 65 a, Pater ſæpe ex filio eſt nominandus. Ep. 259 b, Vereor ne ex Calend. Ian. magni tumultus ſint. & 214 b, Negocia mea quæ ſunt in Achaia, ex eo quòd hæres ſum M. Mindio. & 203 a, Is nō eſt ex iſtis. & ibi. Aulus unus ex meis intimis. & 196 a, Ex re & ex tempore cō ſtituere aliquid. & 185 a, Ex opinione hominum ſcribo quæ ſcribo. Tuſc. 239 b, Ex turri alta concionari. & 234 b, Ex aliqua re ſpectare aliquem: id eſt, æſtimare. Epiſt. 177 a, Ex hoc pendere totum negociū, ut plurimū lucri fiat. & 2 b, Treis legatos ex iis qui priuati ſunt, &c. Tuſc. 225 a, Ex præceptis ſapientum uiuere, id eſt, ut præcipiunt ſapientes. Epiſt. 31 b, Eaq; me ex tuis mandatis monuit. & 34 a, Ex literis tuis intellexi. At. 34 a, Ex literis alicuius aliquem in amicitiam recipere. Ep. 32 b, Ex illius ſermone ad te ſcribam plura. & 137 a, Ex aliquo ſcire, ex aliquo quærere. de In. 44 a, Ex ore alterius loqui. Tuſc. 160 b, Ex quo. ad Her. 5 b, Ex teſtamento iuberi, & ex plebis ſcito uetari aliquid facere. ad Her. 25 a, Ex arte ſcriberc. de Inu. 44 a, Ex arte dicere. & 45 a, Ex ſe & ex natura conſiderare aliquid. & ibi. Ex ſe nihil firmi dare ad recuſationem. & ibid. Ex eadem parte eodem in genere. de Nat. 32 a, Ipſum ex ſe ſua ſponte moueri. & 31 a, Quæq; ipſa ex ſe generata ſtirpibus continentur. de In. 50 b, Ex tempore: id eſt, ſubitò. de Inu. 55 b, Ex utilitate communi leges interpretari, non ex ſcriptione quæ in literis eſt, & ad utilitatem communem. & ibi. de In. 55 b, Ex legibus optimè reſp. adminiſtratur. & ibi. Ex ſe intelligi propoſitio dicitur, cum approbationis non indiget. de In. 56 a, Ex lege iurati iudices iudicent. de Op. 244 b, & 245 a, Ex Græco, uel è Græco, uel à Græco conuerſa oratio. Ex uita, uel è uita, uel à uita excedere. L. Excedo. At. 252 b, Ex Zenone cognoſcam.

EXACTIO, *onis*. penſio, tributum, ſtipendium, uectigal. At. 67 a, Ne extrema exactio noſtrorum nominum expectetur. Ep. 164 a, Magno pondere auri coacto de publicis exactionibus. & 37 b, Illa acerbiſſima exactio capitū atq; oſtiorū. & de L. 180 b, Exactio pecuniarum. pro Do. 223 b, Quid operum publicorum exactio? quid inſcriptio nominis tui?

EXACTIO, *nis*. id eſt, expulſio. de Or. 88.

EXACTVS, *a, um*. completus. I. V. 85 b, Latonam iam ad pariendum uicinam temporibus exactis fugiſſe Delum. Tuſ. 168 b, Eorum autem qui exacta ætate moriuntur, fortuna laudatur. & I. V. 239 b, Pater exacta ætate. I. C. 112 a, Tertia ferè uigilia exacta. de Nat. 77 a, Per præconem uendidiſſe, exactaq; pecunia dixiſſe, ut, &c. id eſt, collecta & accepta. de Or. 88 a, Quid exactis regibus, id eſt, expulſis.

EXACVO, *as*. acuo, cohortör. Atti. 198 a, Velim cohortere & exacuas Cloatium. de Legib. 168 a, Cùm homo exacuerit il lam ingenij aciem ad bonā diligenda, & reijcienda contraria. de Leg. 188 a, Clodius ad ſtatum noſtrum labefactandū mucronem tribunitium exacuit. de Orat. 95 b, Ad uos exacuendos accommodaui orationē meam.)(. Deterrere. Epi. 158 a, Solicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exacuunt.

EXADVERSVS. aduerbium, pro eregionē, ex aduerſo. de Diuin. 101.

EXAEDIFICATIO, *onis*. conſtructio, compoſitio. de Orat. 114 a.

EXAEDIFICO, *as*. ædifico. I. V. 245 a, Nauis publicè gratis coactis fabris operisq; imperatis exædificari atq; effici potuit. de Orat. 98 a, Te rogo ne grauere exædificari id opus quod inſtituiſti. de Legib. 178 b, In noſtris ſedibus exædificatum templum licentiæ. Ac. 32 a, Ne exædificatum quidem hunc mundum diuino conſilio exiſtimo.

EXAEQVO, *as*. æquo, æqualem uel parem facio. I. V. 133 b, Iſte omnia iura precio exæquauit, omnium rerum delectum atq; diſcrimen pecunia ſuſtulit. & de Fin. 92 a, Exæquare omnia. Poſtquam. 203 a, Superiorem eſſe contra improbos minus eſt negocij, quam bonis exæquari. in Arat. Exæquare unum cum alio. de Am. 109 b, Qui in amicitiæ neceſſitudine ſuperiores ſunt, exæquare ſe cum inferioribus debēt. ad Her. 30 a, Pauci pluribus exæquari non poſſunt. Epiſt. 218 b, Sed uereor, ne quia complures tibi præcipuè commēdo, exq quare uidear ambitione quadam commendationes meas. Att. 62 b, Pecunia omnium dignitatem exæquat. ad Her. 30 b, Vt lōgitudo & plenitudo harum, multitudinem alterius aſſequatur & exæquet.

EXAGGERATIO, *onis*. elatio. Tuſcul. 188 b, Exaggeratio quàm altiſſimi animi.

EXAGGERATVS, *a, um*. erectus, cumulatus, amplus. Par. 124 a, Qui animo excelſo, & alto, & uirtutibus exaggerato eſt. Orat. 225 b, Alta & exaggerata oratio.)(. Humilis & abiecta.

EXAGGERO, *as*. amplifico, uerbis aliquid magnum facio.)(. Extenuo. de Orat. 105 a, Veritus es niſi iſtam artem exaggeraſſes, ne operam perdidiſſes. pro Plan. 274 a, At enim nimis ego magnum beneficium Plancio facio, & ut ais, id ter bis exaggero. de Orat. 135 b, Id complector, exorno, exaggero. & 132 b, Exaggerare & amplificare orationem. de Clar. or. 170 b, Hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio. I. C. 122 a, Benignitate deorum auctas exaggeratasq; fortunas nox una penè delenit. Off. 19 a, Rem familiarem omni ratione exaggerare. Tuſcul. 200 a. & 238 a, Exaggerare aliquid.)(. Extenuare.

EXAGITATOR, *ris*. uexator. Orat. 200 b, Plato exagitator omnium rhetorum.

EXAGITATVS, *a, um*. Ep. 2 b, Vt in rebus multa antequam tu profectus es ab ipſo rege, & ab intimis Pōpeij clām exulceratis, deinde palām à conſularibus exagitatis, & in ſummam inuidiam adductis, ita uerſamur.

EXAGITO, *as*. uexo, diuexo, inſector, exerceo, iacto. de Or. 148 a, Inuenti ſunt, qui hanc dicendi exercitationem exagitarent atq; contemnerent. At. 12 a, Inſectari & exagitare aliquem. Orat. 199 a, Quōnam igitur modo audiretur Phryx Athenis, cum etiam Demoſthenes exagitetur ut putidus. & 210 b, Quod apud Lucilium ſcitè exagita in Albutio Scæuola. Attic. 41, Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundē luctum uocem. pro Syl. 178 b, Colonorum diſſenſio delata ad patronos eſt, cum multos annos eſſet exagitata. Or. 198 a, Horum enim diſputationibus & exagitatus maximè orator eſt, & adiutus. Poſtquam. 208 b, Cauſam ſenatus exagitatam eſſe concionibus improborum. de Som. 131 a, Nec in hunc locum niſi multis exagitati ſeculis reuertuntur: id eſt, exerciti, & agitati.

EXALBESCO, *ſcis*. expalleſco, extimeſco. de Or. 93 a, Equidem in me ipſo ſæpe experior, ut exalbeſcam in principio dicendi. & 165 b. Ac. 13 a, Tremere & exalbeſcere obiecta re terribili. de Fin. 131 b, Exalbeſcere metu.

EXAMEN, *nis*. apum congregatio. Offic. 31 b, Apum examina fingunt fauos. de Ar. 249 b, Si examen apum ludis in ſcenam uenifſet.

EXAMINO, *as*. perpendo, expendo, pondero, excutio, diſputo, exquiro, in manibus iacto, & excutio. de Or. 123 a, Sed ea probanda, quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur. pro Plan. 276 a, Sed ego hoc meis pōderibus examinabo, quid cuiq; debeam. Or. 199 a, Diligenter examinare uerborum omnium pondera. Tuſc. 157 b, Cū enim ſui ſimilem & leuitatem & calorem adeptus eſt, tanquam paribus examinatus ponderibus, nullām in partem mouetur. pro Font. 278 b, Ad unamquamq; rem examinandam, momentoq; ſuo ponderandam.

EXAMINATVS, *a, um*. expenſus. Tuſ. 137 b, Animus tanquā paribus examinatus ponderibus nullam in partē mouetur.

EXANGVIS, *gue*. exanimatus. de Ar. 242 b, Ille exanguis & æſtuans ſe è curia repentè prorupit. I. P. 98 b, Cum tu, quod tibi ſuccederetur, exanguis & mortuus concidiſti. I. V. 202 a, Exanguium corpora mortuorum. pro Seſt. 20 b, Aliquis extremo ſpiritu exanguis & confectus. & 8 a, Homo enecratus & exanguis. Qu. Fr. 308 a, Ille furens exanguis interrogabat, &c. Tuſc. 196 a, Lachrymæ perdere humore exangues genas. ad Her. 27 b, Aridum & exangue genus dicēdi.

EXANIMATIO, *onis*. Offic. 26 b, Sic cauebimus, ne in perturbationes atq; exanimationes incidamus. Tuſcul. quæſt. 213 a, Exanimatio eſt metus ſubſequens, & quaſi comes pauoris.

EXANIMATVS, *a, um*. exanguis, metu conturbatus. I. C. 118 b, Meam mentē domum ſæpe reuocat exanimata uxor, metu abiecta filia. I. V. 147 a, itaq; illum mutū, exanimatum, & uix uiuū relinquo. de Or. 146 b, Nolo uerba exiliter exanimata exire. p Mil. 113 a, Milo nullo metu perterritus, nulla conſcientia exanimatus. Ep. 124 b, Miraris me tanta perturbatione ualetudinis tuæ tam grauiter exanimatū fuiſſe?

EXANIMO, *as*. perturbo, perterrefacio. Att. 162 b, Aduentus Philotimi exanimauit omnes qui mecum erant. pro Mil. 118 b, Me quidem exanimant & interimunt hæ uoces Milonis. Par. 116 a, Te metus exanimat iudiciorum. Atti. 173 b, Tullię meæ morbus me exanimat. de Orat. 95 a, Adoleſcentulusq; in initio dicendi ſic exanimatus ſum, ut, &c. Ep. 124 b, Exanimatus ſum tuis literis, &c. de Fin. 85 a, Cùm graui uulnere exanimari uideret ſe. Tuſc. 243 b, Deniq; ut exanimarentur, priuſquam ſe uictos faterentur.

EXANTLO, ab *ἄνταλος*, exhaurire: ſignificat enim excipio, perfungor, haurio. de D. 122 a, Tornos ad Troiam belli exantlabimus annos. Tuſc. 174 b, Quod cum exantlauiſſet omnes labores, tum incideret in mortis malū ſempiternū.

EXANTLATVS, *a, um*. Tuſc. 179 a, Quæ corpore exantlato atq; animo pertuli. Ac. 27 a, Herculis labor exantlatus à Carneade. Vnum pro omnibus haurire indigniſſimam calamitatem. L. Haurio. Excipere multos labores. L. Excipio. Perfungi periculis. L. Perfungor.

EXARDESCO, *is, exarsi.* inflammor. de Orat. 125 a, Materia facilis ad exardescendum. de Am. 115 a, Mirabilis quędā exardescit beneuolentiæ magnitudo. de A. 115 a, Ex quo eorum exardescit amor, &c. Tusc. 187 b, Ira exardescit, libido concitatur. I.V. 89 a, Homo ut hæc audiuit, exarsit ad id qđ nunquam uiderat, id est, amore captus est. Ep. 15 a, Exarsi non solum præsenti iracundia, sed, &c. Attic. 35 a, Nunc uerò sibilis uulgi, &c. uereor ne exarserit. I.V. 118 b, Homo exarsit iracundia & stomacho. de Or. 145 a, Philippus grauiter exarsit, id est, iratus est. Tusc. 244 b, Ingenium Carneadis exarsit cōtra Stoicorū disciplinam. Br. 90 b, Is in causa Bruti exarsit incredibili dolore. Orat. 206 a, In omni genere amplificationis exarsimus. I. A. 194 a, Hodie longo interuallo ad spem libertatis exarsimus. & 228 b, Tota Italia libertatis desiderio exarsit. & 231 a, Ipsi enim sponte uestra exarsistis ad libertatis recuperandæ cupiditatem. pro R.P. 124 b, Quanquam tum propter multorum delicta etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat. pro Syl. 181 b, Ex multis uitijs repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit. de Amic. 110 b, Nisi quędam admodum intolerabilis iniuria exarserit. de Diu. 94 b, Præsagitio, &c. qui si exarsit acriùs, furor appellatur. de Arusp. 254 a, Ego illam flammam excepi, pro patria solus exarsi.

EXARESCO, *scis.* exsiccari, exhauriri, absumi.) (. Reuiresco. de D. 88 b, Vt quosdam exaruisse omnes uidemus. & I.P. 97 a, Si omnes exaruissent. de Cl. 166 a, Sic omnis fructus repressus, exustusq; flos siti ueteris ubertatis exaruit. At. 167 a, Miror eius lachrymas diuturna miseria non exaruisse. de Clar. 171 b, Itaq; exaruerunt, uix iam ut appareāt. Ep. 138 a, Deinde ipsa illa, si qua fuit in me facultas orationis, nisi me ad has exercitatiōes retulissem, exaruisset. & 106 b, Vides enim exaruisse iam ueterem urbanitatem. ad Her. 24, Aliquando reipublicæ rationes quæ malicia nocentium exaruerunt, uirtute optimatum reuirescunt.

EXARO, *as.* arando effodio. de Di. 119 a, An est quisquam ita insipiens, qui credat exaratum esse Deum? & 125 a, Exaratus puer. de Le. 182 a, Cùm multa in eo loco sepulchra fuissent, exarata sunt.

EXARARE, colligere. I.V. Act. 3, Iis plus frumenti importabatur, quàm quantum exararant. Eadem: Hæ literæ Iudices L. Metelli quas audistis, hoc quantum est, ex Sicilia hornotini exarauerunt. Sæpe in ijsdem Verrinis hoc modo utitur.

EXARARE, scribere. At. 217 a, Ante lucem cum scribere contra Epicureos, de eodem oleo & opera exarui, nescio quid ad te. & 185 a, Hoc literarum exaraui egrediens è uilla ante lucem. & 255 b, Itaq; statim nouum præmium exaraui. Epi. 196 a, Hæc cum essem in senatu exaraui. & 142 b, Cum ad te harum exemplum in codicillis exaraui.

EXATVRO, *as.* uel *exsaturo, as.* L. Exsaturo.

EXAVDIO, *dis.* audio. I.C. 121 b, Sed quæ exaudio, dissimulare non possum. pro Syl. 173 b, Vt idem omnes exaudiāt, clarissima uoce dicam. & ibid. a, Maxima uoce, ut omnes exaudire possint, dico, &c. de D. 95 b, Cum aliquantulū progressus esset, subitò exaudiuit hinnitum. Atti. 9 a, Tanti sonitus fuerunt, ut ego eo breuior sim, quòd eos usq; istinc exaudiros putem. & 59 b, Vix enim mihi exaudisse uideor. Aca. 6 b, Multa exaudiunt in eo genere exercitati. de Finib. 63 b, Qui exaudita quasi uoce naturæ, sic, &c. ad Heren. 7 b, Num qui clamor exauditus fit. I.C. 102 b, Quorum uoces paulo antè exaudire potuisti. Orat. 215 b, Sed non attendimus, neq; exaudimus nosmetipsos. Att. 220 b, Heri in strepitu mihi uideor exaudisse, cum diceres, &c.

EXCAECO, *as.* sensu uidendi orbo. Ac. 19 a, Num ergo is excæcat nos, aut orbat sensibus?

EXCANDESCENTIA, est ira nascens & modò existēs, quæ Græcè dicitur θύμωσις. Tusc. 213 b.

EXCANDESCO, *scis.* exardesco. Tusc. 218 a, Hæc nullam habent uim, nisi ira excanduit fortitudo. Ep. 122 a, Id postquam resciit, excanduit, & me causam inimicitiarum quærere clamitauit.

EXCARNIFICO, *as.* discrucio. de N. 76 b, Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus.

EXCAVO, *as.* cauo. I.V. 214 a, Trulla excauata, cum manubrio aureo.

EXCEDO, *dis.* exeo, emineo. Att. 282 b, Vos fortasse sapientius excessistis urbe, quàm liberaueritis. Ep. 165 a, Finibus prouinciæ meæ nunquam excessi. I.A. 154 b, Excedere ex urbe. I.C. 104 b, Abijt, excessit, euasit, erupit. Postq. 205 a, Cū is excessisset, qui cædi & flammæ uobis autoribus restiterat. in Ant. 218 b, Nisi prius sibi respondisset, quàm ex illa circūscriptione excederet. de Diu. 91 b, Cum animus Eudemi ex corpore excesserit. pro Arch. 186 a, Vt primùm ex pueris excessit Archias. de Orat. 138 b, Nam is postquam excessit ex ephebis, &c. de Cl. 188 a, Sed ad eos qui uita excesserunt reuertamur. Offi. 31 a, Excedere è uita. & de Cl. 171 b, Tusc. 154 a, Excedere à uita. Parad. 123 b, Quid cum cupiditatum dominatus excessit? de Vn. 197 b, Sic in omni mundo omnes partes collocatæ sunt, ut nulla pars huiusce generis excederet extrà. I.S. 174 b, Ea pars, quo tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uitiorum excesserat.

EXCELLENS, *tis.* præstans, præstabilis, præcellens, antecellens, eximius, egregius, excellenti animo ac uirtute uir.)(. Vulgaris. de Cl. 199 b, Virum excellentem præclarè tum illi homines florem populi esse dixerunt. de D. 135 a, Dij immortales rerum omnium præstantia excellentes. de N. 1 b, Vna excellētissima uirtus iustitia. pro S.R. 5 a, b, M. Petrei excellens in amore reip. uirtus. de In. 62 a, Excellens muliebris formæ pulchritudo. Tusc. 148 b, Excellens in omni genere uirtus. pro Ar. 189 a, Excellenti animo ac uirtute uir. de Cl. 196 b, Galba fuit inter tot æquales unus excellens. Ac. 41 b, Vir excellens omni genere laudis. de Cl. 189 b, Excellens in aliqua arte. de Na. 13 a, Et piè sanctéq; colimus naturam excellentem atq; præstantem. Epi. 48 a, Tua scientia excellens ac singularis. Anteq. 196 b, Dij, qui excellenti tumulo ciuitatis sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam.

EXCELLENTER, magnificè, excelsè. Offic. 13 a, Quæ magno animo fortiter excellenterq; facta sunt.

EXCELLENTIA, *æ.* præstantia. Off. 20 a, Nobis autem personā imposuit ipsa natura, magna cum excellentia præstantiaq; animantium reliquorum. de Am. 109 a, Sæpe enim excellentiæ quædam sunt, qualis erat Scipionis in nostro (ut ita dicam) grege. Off. 19 b, Decorum. i. quod consentaneum est hominis excellentiæ. Off. 4 b, Animi excellentia magnitudoq; κατ' ἐξοχὴν. L. Enthymema.

EXCELLO, *lis.* præsto, antecello, antesto, emineo, eniteo, princeps sum. de Clar. 172 a, Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus rebus excellere. & 184 a. Tus. 174 a, Sed ab ea una uirtute quę cæteris excellat, omnes nominatæ sunt. de In. 62 a, Zeuxis longè cæteris pictoribus excellebat. de Orat. 228 b, In iocis tu longè alijs mea sententia excellis. & ibid. Attici in eo genere præter cæteros excellunt. Orat. 197 b, In oratoribus uerò admirabile est, quantum inter omnes unus excellat. Ora. 156 a, Si quærimus quod unum excellat, ex omnibus docto oratori palma danda est. de In. 42 b, Excellere inter aliquos. de Leg. 166 a, Qui singulis uitijs excellunt, aut etiam pluribus. de D. 99 a, Telmessius in Caria est, qua in urbe excellit aruspicum disciplina. de D. 88 a, Igitur oraculum illud nunc minore gloria est, quia minus oraculorum ueritas excellit. de Am. 110 a, Non enim tu potsis, quantumuis licet excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere. Ep. 177 b, Excellere in aliquo genere uirtutis. Ac. 2 a, Excellere ingenio & doctrina. de Ora. 103 b, Qui in aliqua arte aut facultate excellit.

EXCELSE, altè, excellenter. Or. 207 b, Excelsius & magnificentius dicere.

EXCELSITAS, *tis.* celsitas, altitudo. Offi. 56 b, Etenim multo magis est secundum naturam excelsitas animi & magnitudo, quàm uoluptas, &c. Nonius. aliter, celsitas.

EXCELSVS, *a, um.* altus, sublimis. At. 66 b, Septa marmorea facturi sumus, eaq; cingemus excelsa porticu. in Verr. 217 a, Hæc erat posita Segestæ sanè excelsa in basi. pro Milo. 111 b, Atqui excelso loco superiorem se fore putabat Milo. de Sō. 127 a, Ostendebat autem Carthaginē de excelso, pleno stellarum, illustri & claro. de Natu. 21 b, Ibes sunt aues excelsæ, cruribus rigidis, &c. I.V. 217 a, Erat admodum amplū & excelsum signum cum stola. in Ara. Excelsi colles. Att. 88 a, Sta tua quæ ad Opis per te posita in excelso est. I.C. 115 a, Simulachrū Iouis maius facere, & in excelsum collocare. de Opt. 244 a, Ii quos nihil excelsum magnificumque delectat. pro Mur. 138 b, Vir magnus & excelsus. Ora. 207 b, Orator grandis, & quodammodo excelsus. Tusc. quæst. 177 a, Vir altus & excelsus & humana despiciens. Offi. 16 a, Animus excelsus & magnificus. & 4 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur. Epist. 19 b, Excelso & illustri loco sita est laus tua, ad Her. 18 b, Parem aut excelsiorem fuisse.

EXCEPTIO, *onis.* adiunctio. de Am. 107 b, Tum sit inter eos omnium rerum sine ulla exceptione communitas. Epist. 82 a, Quotiescunq; filium tuum uideo, polliceor & studiū quidem meum & operā sine ulla exceptione, aut laboris, aut occupationis, aut temporis: gratiā autem & autoritatem cum hac exceptione, quantum ualeam, quantumq; possim. contra Rul. 70 b, Optimæ leges hac lege sine ulla exceptiōe tollentur. de Fin. 69 a, Quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dare? pro Cor. 61 a, Quòd si exceptio facit ne liceat, ibi inesse est licere. contra Rul. 62 b, Sunt in tota lege exceptiones duæ, excepit enim, &c. de Inu. 69 a, Prætorijs exceptionib. multæ exeluduntur actiones. & ib. Exceptio, extra quam in reum capitis prgiudiciū fiat. pro Cec. 289 a, Prętor inter-

interdixit sine ulla exceptione, tantum ut unde deiecisset, restitueret. de Or. 98 b, Vt illi unde peteretur, uetus atq; usitata exceptio daretur, cuius pecuniæ dies fuisset. de Ora. 98 b, Vt petitor rursus cum peteret, ne exceptione excluderetur. de In. 53 b, Exceptio, extra quam si quis, &c. At. 87 b, Habeo exceptionem ἰσοδυναμοῦσαν, extra quam si, &c. de In. 83 a, Homines ut cibo utantur non necesse est, nisi cum illa exceptione, extra quam si nolint fame perire. & ibi. Homines mortales necesse est interire sine adiuncto, id est, sine exceptione. ad Heren. 4 b. In priuatis actionibus, prætoriæ exceptiones fiunt. I. V. 252 a, Tametsi rectè sine exceptione dixeram. de Inu. 80 a, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. de Orat. 111 b, Nunquam ego cuiquam tam præcisè negaui, quàm hic mihi planè sine ulla exceptione præcidit. Qu. 297 a, Non patiar te cum exceptione laudari.

EXCEPTO, *as.* excipio, extraho. Par. 123 a, Aliquis barbatulos mulos exceptans de disciplina & pertractans.

EXCEPTVS, *a, um.* extra, præter. Epi. 2 b, Is hac regia causa excepta, pollicetur se, &c. & 77 a, Mihi solitudo iucundior est, quàm sermones eorum qui frequentant domum meam, excepto uno, aut ad summum altero. de Orat. 88 a, Omnes, exceptis Crasse uobis duobus. Postquam. 205 b, Duos consules improbos nunquam, excepto illo Cesonio, tempore fuisse. I. V. 99 b, Tantum quod, &c. de Or. 101 a, Cum ab hoc discesserit, nemo erit, &c. id est, hoc excepto, &c.

EXCERPO, *pis.* decerpo, deligo. Of. 53 a, Non solùm ex malis eligere minima oportet, sed etiam excerpere ex his ipsis si quid inest boni. de Inu. 62 a, Quod quisq; commodissimè præcipere uidebitur, excerpsimus. de Or. 112 b, Non enim si est facilius, eo de numero est excerpendum.

EXCESSVS, *sus.* de Leg. 156 b, Romulus post excessum suũ Proculo Iulio dicit, &c.

EXCETRA, *træ.* hydra. Tusc. 179 b, Hæc dextra Lernam terrã mactata excetra placuit.

EXCIDO, *dis.* elabor, fluo, defluo. I. A. 240 b, Excidẽt gladij, fluent arma de manibus. de Am. 107 a, Neq; enim uerendũ est, ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat. I. C. 100 b, Quoties tibi fica excidit casu aliquo, & elapsa est. p Syl. 180 b, Verbum ecquo unquam ex ore huius excidit, unde quisquam posset offendi. pro Do. 234 a, Ex isto ore religionis uerbum excidere aut elabi potest? I. A. 225 a, Quod uerbum tibi non excidit fortuitu. At. 278 b, Quodammodo uictoria excidit è manibus. de Na. 51 b, Cum animal ex uentre elapsum excidit. Att. 145 a, Sol excidisse mihi è mundo uidetur. de Or. 85 a, Libellus, qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominum. & ibi. Quæ pueris nobis ex cõmentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderũt.

EXCIDERE, obliuisci. de Leg. 179 a, O' miram memoriam Pomponi tuam, at mihi ista exciderant. At. 137 b, Sed ea iam mihi exciderunt. Ep. 99 b, Quæ cogitatio cum mihi non omnino excidisset, etenim penitùs insederat, tamen, &c. Atti. 86 a, Sed planè te intelligere uolui. mihi nõ excidisse illud, quod tu ad me quibusdam literis scripsisses. Pro. 78 a, Ex animo excidere aliquid.

EXCIDO, *dis.* cædo, excindo, excisionem infero. de Or. 143 a, Hæc tibi est excidenda lingua, qua uel auulsa libidinẽ tuam libertas mea refutabit. At. 216 b, Excisa est arbor, non auulsa, &c. Ep. 105 a, Quanquã illa quidem habet lucũ, à quo etiam aduenæ teneri solent, quem tamen si excideris, multũ prospexeris. pro Do. 225 b, Excidere urbes hostiũ. pro Sest. 23 a, Qui ædes sacras expugnauit, excidit, incendit. Off. 15 b, Africanus in excidẽda Numantia reip. profuit. ad Brut. 286 a, Iis qui illud malũ exciderint, cuius istæ reliquiæ sunt, nullum unquam dignũ præmium tribui poterit. Offi. 35 a, Nec lapides excidẽtur è terra ad usum nostrum necessarij. I. V. 246 b, Opus ingens multorum operum penitùs excisum.

EXCINDO, *dis.* excído, euerto, diruo, deleo. pro Planc. 280 a, Vrbs quę se uel potius excindi facilè pateretur, quàm, &c. pro Mil. 119, Curiam inflammari, excindi, funestari. de Som. 129 a, Numantiam excindens.

EXCIO, *cis.* euoco. I. A. 242 a, Iuuentutem omnem ex tota Italia excuimus.

EXCIPIO, *pis.* excludo, secerno. pro Ce. 100 b, Nulla res est, quæ aut comprehendi satis, aut caueri, aut excipi possit. Ac. 8 b, Qui negat quicquam esse quod percipiatur, is nihil excipit. Attic. 174 a, Tum ille ita edixit, ut me exciperet & Lælium nominatim. & ibid. Poterat enim sine nomine res excipi. Aca. 18 a, Democritus ita est ausus ordiri, Hęc loquor de uniuersis, nihil excepit de quo non profiteretur: quid enim esse potest extra uniuersa? Qu. Frat. 297 a, Omnes ita de tua commemorant, ut in summis tuis laudibus unam excipiant iracundiam. & 295 a, Cum lex nominatim exciperet, ut ad templum monimentumq; capere liceret. Atti. 85 b, Id uerò per te exceperamus negotiatori, quod si cuipiam, huic tamen nõ. pro Cl. 42 b, Leges quibus exceptum est, de quibus causis iudicem legi non liceat. At. 81 b, Hic facit ut mihi excipiendus sit, cum teruncium nego sumptum factum. de D. 98 b, Excepi de antiquis præter Xenophanem neminem. I. A. 215 b, Omnes idem sentiunt: cum omnes dico, eos excipio, qui, &c. de Or. 114 b, Deniq; ei, qui profitetur, &c. nullũ potest esse genus orationis, quod sit exceptũ. I. C. 121 b, Hosce ego homines excipio & secerno libẽter. Tusc. 150 a, Nam si solos eos diceres mortuos quibus moriendum est, neminem tu quidem eorum, qui uiuerent, exciperes.

EXCIPERE. recipere, accipere, capere. pro Pom. 8 a, Hunc in illa fuga Tigranes rex excepit, diffidentemq; reb. suis cõfirmauit. pro Mil. 122 a, O' terram illam beatam, quæ hunc uirum exceperit. pro S. R. 42 b, Roscius sua omnia tibi concesit, ex omnibus rebus seipsum nudũ, neq; præterea quicquam excepit. Ep. 51 b, Non enim ut tum me à rep. mœstum domus excipiebat, quæ leuaret, si nunc domo mœrens ad remp. confugere possum, ut in eius bonis acquiescã. de Le. 170 a, Patriã est illa, quæ nos genuit, & illa quæ excepit. I. V. 256 b, Vt filiorũ extremũ spiritum excipere sibi liceret. pro Pl. 271 a, Maledicto nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. At. 164 a, Omnino excipiam hominem. Or. 216 a, Eaq; dum animis attentis admirantes excipiunt, fugit eos, & præteruolat numerus. de Arusp. 254 a, Cum in me illa flamma illorum temporum conijciebatur, excepi, & pro patria solus exarsi. pro Do. 225 b, Omnem uim improborum excepi meo corpore. de Pro. 73 b, Vnum pro uniuersis subire atque excipere pericula. de Pro. 77 b, Quamuis excipere fortunã, subire uim atq; iniuriam. de Or. 93 a, Aliquid ex sermone ali cuius memoria dignum excipere. I. V. 144 b, Is omnia tela excipiat necesse est. At. 29 a, Nisi si quid ex prætereunte uiatore exceptum est, nihil scire possumus. de Or. 122 a, Aduersarij non solum sententias, sed etiam uerba omnia excipere. de Cla. 165 a, Excipere sanguinem patera: id est, bibere. I. A. 126 b, Brutus legiones conscripsit nouas, excepit ueteres. de Diu. 119 a, Omnia alicuius loquentis uerba excipere, literisq; mandare. pro Deiot. 148 a, At eo tempore ipso missit, qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad se deferrent. de D. 113 a, Genus diuinandi naturale, quod animus eriperet aut exciperet extrinsecus ex diuinitate. de N. 53 a, Anima quæ excipitur spiritu ac respiratur. de Inu. 49 a, Cum rei expositio magnam excipiat offensionem. de Orat. 134 a, Ex alterius oratione excipere aliud atq; ille uult. Epi. 16 a, Nullũ meum dictũ non modò factũ pro Cęsare intercesit, quod ille non illustri gratia exceperit. pro S. R. 44 a, Iiti bonorũ emptores arbitrantur uos hic tales uiros sedere, qui excipiatis eos, qui de suis manibus effugerint. pro R. P. 129 b, Excipere aliquem labentem. At. 127 a, A' multis admoniti sumus, ut caueremus ne exciperemur à Cæsare. Brut. 91 a, Timeo ne illum aliquorũ furor excipiat. Epi. 190 a, Classis dissipata est, onerariæ omnes ad unũ à nobis sunt exceptæ. Epi. 157 b, Excipere aliquem cum literis. I. C. 112 b, Excipere fugientes. de Cl. 187 a, & Ep. 233 b, Excipere labores. p Sest. 7 b, Excipere uulnera. pro Sest. 27 b, Herculis ambusto corpore, uitam & uirtutem immortalitas excepisse dicitur. de Cl. 194 b, Interim me Quæstorẽ Sicilienſis excepit annus. ad Her. 27 b, Grauem figuram excipiat attenuata. Or. 212 a, Ex usu dicunt & ex rep. quod in altero uocalis excipiebat, in altero erat asperitas. de D. 99 b, Nihil est quod diuturnitas temporũ excipiente memoria prodendis q; monumentis efficere atq; assequi possit. de Se. 80 b, Sed memoriam illius uiri excipient omnes anni consequentes. de N. 52 a, Linguam ad radices eius hęrès excipit stomachus. At. 8 b, Crassus postea quàm uidit illum excepisse laudem, surrexit, &c.

EXCIPERE, pro cauere, sancire, statuere. pro Cluen. 42 b, In omnibus legibus quibus exceptum est de quibus causis aut magistratum capere nõ liceat, est. Item exceptum fœdere, in Verrem. & pro Corn. Balbo.

EXCISIO, *onis.* pro D. 243 a, Tectorum excisio. & 244 a.

EXCISVS, *a, um.* pro Sest. 10 b, Vrbs excisa & euersa.

EXCITATVS, *a, um.* erectus.) (. Inclinatus. de N. 54 a, Deus homines humo excitatos, celsos & erectos cõstituit, ut, &c. Ep. 23 a, Qui ab excitata fortuna ad inclinatam & propè iacentem desciscerem. de Som. 129 a, Summus ille cœti stelliferi cursus, cuius conuersio est concitatior, acuto & excitato mouetur sono.

EXCITO, *as.* incito, allicio, suscito, commoueo, concito, stimulo, elicio, stimulos admoueo. pro Pl. 272 b, Quæ scripsit grauis ille poeta, nostros liberos ad laborem & laudem excitaret. pro R. P. 129 b, Sunt ea quidem magna, sed magnis excitata sunt præmijs ad memoriam hominũ sempiternã. pro Pl. 263 b, Nec uides istorum ipsorũ charitate ad huius salutẽ defendendã maximè stimulari me atq; excitari. Top. 221 b, Vt mea diligẽtia mandatorũ tuorum, te quoq; ad me-

moriam rerum nō trarum excitarē.pro Mu. 136 b, Excitare incendium in sort inas alicuius.de D. 120 a, Galli uictores alacritate ad canendum excitātur. Ac.23 b, Excitare aliquē ex somno.Ep.262 a, Excita ex somno tuas literas. Q. F.298 b,Dormientem excitare,currentem incitare.Of. 65 b, Excitare atq; agitare feras.Att.278 b,Erectior senatus erat, non sententijs solùm nostris,sed etiam cohortationibus excitatus.Off.36 b,Hoc cognito, dicendū est,quónam modo hominū studia ad utilitates nostras allicere atq; excitare possimus.Ep.256 a,In excitando autem & in acuendo plurimū ualet,si laudes eum,quem cohortere.Pl.Epist.154 b, Quæ si aduentus meus represserit,agam grattas fortunæ constantiæq; meæ,quæ ad hanc experientiam excitauit. Attic. 96 a, Eum ualde tuæ literæ excitarunt.Ep.79 a,Quem autoritate tua cunctantem & diffidentem excitare solitus es. Offi.4 a,Facies honesti quæ si oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret sui.de Fin.75 b,Sapientia ardentes amores excitaret sui,si uideretur.Ep.43 a,Excitare risum.& 140, Excitare clamorem.Orat.218 a, Magnus clamor concionis excitatus est.de Cla.195 a,Excitare summam hominum admirationē. Offic.43 a,Quæ in multitudine habetur oratio, ea sæpe uniuersam excitat gloriam.pro Sest. 25 b,Excitare fletū alicui. & ibi. Tantus ex omnibus spectaculis plausus excitatus.& 12 a,Hanc ei suspicionem quidam nuncijs excitarunt.de Ar. 244 a,Tum uidi ac multo antè prospexi quanta tempestas excitaretur,quanta impenderet procella reip. pro Mar. 133 b,Dij,qui facilè tantum bellum excitauerunt.Or.200 a,Excitare alicuius memoriam charam alicui.Off.49 a,Tantum Italitum bellum propter iudiciorum metum excitatū est.p Mu.133 a,Tempestates commoueri,cōcitari,excitari.de Or. 125 b,Omnia dicendo excitanda sunt,nihil adiuuante natura.de Or.86 b,In eorum qui audiunt mentibus sedādis aut excitādis.pro Pom.4 b,Genus belli est eiusmodi,quod maximè uestros animos excitare atq; inflammare debet.de Or. 102 a,Motus in animis hominū dicēdo excitare uel sedare. Of.21 a,Appetitus oēs contrahēdi sedādiq; sunt, excitādaq; animaduersio,&c.de Or.124 a,His locis in cogitatione deñxis,& in omni re ad dicendū posita excitatis.de Cl.166 a, p Ma.134 a,& pro Do.232 b,Excitare iacentē.de Am.107 a,Excitare animū abiectū & iacentē.Ar.12 a,Cōfirmare & excitare afflictos & abiectos,& eos ad pristinā dignitatē reuocare.pro R.P.130 b,Possem excitare multos reductos testes liberalitatis meæ.de Or.106 b,Dicēdo excitare aliquē à morte.Or.204 b,& Top.224 b,& I.V.262 a,& I.C.108 b,Excitare mortuos ab inferis.Post.209 b,Excitare aliquē ab inferis uel ab Acheronte.pro Fon.281 a,Ita uerò C.Marius excitandus erit ab inferis,qui,&c.de Or.119 b,& 126 b, Excitare reū consularē,& cicatrices aduersas senis iudicibus ostēdere.de Cl.195 a,Ab inferis locupletissimos testes excitare.de N. 49 b,Vapores,qui à sole ex aquis excitantur.Item:Excitari humo.L.Excitatus.de I.e.183 b, Nec è lapide excitari plus nec imponi,quàm quod capiat laudem mortui incisam.

EXCITVS,*a,um*.experrectus.de D.88 b,Ennij.

EXCLAMATIO,*onis*.acclamatio.ad Her.28 b,Exclamatio est,quæ conficit significationem doloris, aut indignationis alicuius,per hominis,aut urbis,aut loci,aut rei alicuius cōpellationem:hoc modo,Te nunc alloquar Africane, cuius, &c. & 20 a, Acutas uocis exclamationes uitare debemus. Or.299 b,Exclamatio uel admirationis uel conquestionis.

EXCLAMO,*as*.de N.4 b,Itaq; mihi licet exclamare,ut Statius in Synephebis:pro Deūm,&c.Tusc.187 a,Qui uolūt exclamare maius, toto corpore contentioni uocis afferuiunt. de Som.127 a,Hic cum exclamasset Lælius,&c.de Ora.112 à, Non possum quin exclamem,&c.I.A.166 a,Brutus nomina tim Ciceronem exclamauit.

EXCLVDO, *dis*. prohibeo, portas alicui claudo,excipio. p Cor.63 a,Gaditani Pœnos mœnibus excluserunt.Att.130 a, Priusquā Cæsar aut tuū iter impedire,aut te à me excludere posset.pro Cl.24 a,Ne partu eius ab hereditate fraterna excluderetur.cont.Rul.78 a,Qui honore Decemuiratus excluditur nominatim.Anteq.196 b,Aliquem supplicem à se absterrere & excludere.de Ar.254 a, Quod anno antè senatus exclusērat.de N.75 a,Ratio quæ uitia culpamq; excluderet. de Ora.89 b,Repelli oratorem à gubernaculis ciuitatum,& excludi ab omnium rerū scientia.At.136 b,Quæ soluto animo familiariter scribi solent,temporib.his excluduntur.At. 127 b, Qui regionib.exclusi intra præsidia aliena uenissent. pro Cor.59 b,In socios uerò incuriosum est,ijs præmijs exclusos esse eos,quæ patēt stipēdiarijs.de Cl.196 a, Pacis spē à publico cōsilio esse exclusam uidemus. Br.91 a, Dolabellā à Rhodijs exclusum.Q.F.294 b,Nullius inopiā ac solitudinē domo tua & cubiculo esse exclusam.19 a,Nec excludētes ab eius usu suos,potiusq; & amicis impartientes & reip. I. A.200 a,Exclusit eū à rep.distraxit,segregauit, scelus illius, &c.I.V.259 b,Matres ab extremo cōplexu liberūm exclusæ. Ep.71 b,Sed nescio quomodo ipsæ illæ excludere me à portu & profugio uidētur.I.V.213 a,Hi exclusi tēporib. populi Rom.agere quæ uoluerant non potuerunt.& 106 a, Angustijs temporis excluduntur omnes.pro Cec.330 a, Aliquem uerbo excludi.I.A.174 a,Itaque exclusis tuis uocibus, ad te milites misit.de Or.98 b,Vt peritor rursus cum peteret, ne exceptione excluderetur.de In.69 a, Prætorijs exceptionibus multæ excluduntur actiones. Ep.2.b, Crassus tres legatos decernit,nec excludit Pompeiū.de N.50 b, Ex ouis pulli orti,relinquūt matres,à quibus exclusi fotiq; sunt. de N. 52 a,& de Or 150 a,Gallinæ ex ouis pullos excludūt: id est, pariunt,emittunt.

EXCOGITATIO, *onis*.Tusc.161 a,Illa uis, quæ inuestigat occulta,quæ inuentio atq; excogitatio dicitur.de Or.119 b, Hæc excogitationem non habent difficilem.

EXCOGITO,*as*.cogitando inuenio,machinor,fingo, meditor.de N.12 a,Vita,qua nihil beatius excogitari potest. I. V.135 b, Mira quædam excogitare genera furandi.At. 130 a, Ad hæc igitur cogita, uel potius excogita. & 281 a,In quo tuo cōsilio egeo,& si nihil excogitas.de Or.94 a, Motus animi atq; ingenij celer ad excogitandum.pro Cec.24 b, Ratio excogitata Larini est.I.C.105 b,Quicquid sceleris fingi, aut excogitari potest.I.A. 217 b, Excogitare quæ tua ratio sit,Calene nō possum. Ac.18 a, Excogitauit aliquid, eadem dici,quæ Stoici.

EXCOLO,*is*.exorno,expolio.Or.199 b,An uictus hominum Athenienſium beneficio excoli potuit,oratio non potuit? Par.116 a,Nihil est tam horridum,quod non splendescat oratione,& tanquam excolatur.Or.201 b,Ingenia quæ disciplina exculta sunt. pro Ar.188 a, Nisi animos nostros doctrina excolamus.Of.35 b,Quibus rebus exculta hominum uita plurimùm distat à uictu bestiarum. Qu.Fr.317 b, A` propēsis in hāc partē uehemēter excolimur & amamur.

EXCORS,*dis*.amens,uæcors. de N.26 b, Quæ anus tam excors inueniri potest,quæ extimescat? Tusc.150 a, Quis tam excors est,quem ista moueant? de Am.124 b,Aperte adulantem nemo non uidet, nisi admodum est excors. pro Dom. 223 a, Neque tu eras tam excors tamq; demens, ut nescires, &c.I.A.195 b,Hoc qui non uidet, excors est. de D.216 a,An quod aspexit uestitu purpureo excordem Cæsarem, ipse corde priuatus est?

EXCRVCIO,*as*.conficio,exanimo,interimo. At. 170 a,Nō loquor plura,ne te quoq; excruciem. ipse conficior uenisse tempus.&c.Ep.234 a,Conficior enim mœrore mea Terentia, nec me meæ miseriæ magis excruciant quàm tuæ. pro Pom.5 b,Aliquem uinculis ac uerberibus,atq; omni supplicio excruciatum necare. de Fin.59 b, Libido & ignauia animatum excruciāt.I.V.Act. 3, Hominem fumo excruciatum semiuiuum reliquit.

EXCVBIAE,*arum*. diurnæ nocturnæq; uigiliæ.pro Ma.136 a,Nos tibi excubias & custodias pollicemur.I.A.213 b,Cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulātu meo.pro Mil.114 b,Si excubiæ, uigiliæ, &c. pro Pl. 280 b,O` excubias tuas Cn.Planci miseras.

EXCVBO,*as*.uigilo,uigilans sum.I.A. 208 a, Quamobrem Quirites quātum potero excubabo uigilaboq; pro uobis. de D.103 a,Vt tecta relinquerent, & armati in agro excubarent. de D. 100 a, Lacedæmonij non contenti uigilantibus curis in Pasitheæ fano somniandi causa excubabant, quia uera quietis oracula ducebant. Tusc.217 a,Qui semper animo sic excubat,ut ei nihil improuisum possit accidere.At. 147.& Tusc.217 a,Et tamen omnis spes salutis in illis est,& ego excubo animo,nec partem ullam capio quietis.Pl.Ep. 148 a,Ex quo intelligi potest curam reip. summè defendendæ iampridem apud nos excubare.

EXCVDO, *dis*. componere, elucubrare. Att. 249 b,Tibi de gloria excudam aliquid ἐφεκλάδιον,quod lateat in thesauris tuis.

EXCVLPO, *pis*. At.214 a, Tamen nescio quid è quercu exculpseram,quod uideretur simile simulachri.

EXCVLTVS,*a,um*.de Cl.173 a,C.Tuditanus omni uita atque uictu excultus atque expolitus.Tusc.161 a,A` quibus mansuefacti & exculti à necessarijs artib.ad elegantiora deſluximus.Tusc.149 a, Nec qui id nesciebat, satis excultus doctrina putabatur.& 236 a,Humanus animus si est cultus, &c.fit perfecta mens.

EXCVRRO,*ris*. At.168 b, Ego dum naues & cætera parantur,excurro in Pompeianum. & 231 b, Cupio excurrere in Græciam. & 1 b,Fortasse excurremus mense Septembri legati ad Pisonē.I.V.79 b,Excurrat aliquis,qui hoc tantū mali filio suo nunciet. Ep.35 b, Mandaui utriq; ut antè ad me excurrerēt,ut tibi obuiā prodire possem. cont.Rul.83 b, Excurrere ex Africa,& imminere populo Ro. I.V. 110 a, Habēt propin-

propinquam prouinciam, quò facilè excurrunt. de Diu. 102 b, Quorum animi spretis corporibus euolant & excurrunt foràs. pro Mur. 128 a, Campus in quo excurrere uirtus & cognosci posit. de Cl. 190 a, Itaq; tãtos processus faciebat, ut euolare, nõ excurrere uideretur. Or. 213 b, Orationẽ nõ clau dicare, nec insistere, sed cũ sententia pariter excurrere. & 214 b, Productiora alia & quasi immoderatius excurrentia. At. 70 b, & 71 a, Summa excurrens DCCCXX.

EXCVRSIO, *onis*. decursio, latrocinium, incursio. de Pro. 69 b, Via illa excursionibus barbarorum est infesta. & de In. 79 b, & de D. 113 b, Sed hæc fuerit nobis tanquam leuis armaturæ prima excursio, nũc cominus agamus. pro D. 147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostium & latrocinijs. pro Pomp. 6 b, Cùm una excursio equitatus perbreui tempore totius anni ne&tigal ferre posit. de Sen. 81 a, Nec enim excursione, nec saltu uteretur, sed, &c.

EXCVRSOR, *oris*. I. V. 112 b. I. A. 104. L. Emissarius.

EXCVSATIO, *onis*. purgatio, [illegible]factio, causa. de Or. 95 a, Stultitiæ peccatũ excusatio[illegible] habet. de Se. 90 b, Morò situs tamẽ & hæc uitia, quæ dixi, habent aliquid excusationis, nõ illius quidẽ iustè, sed quæ probari posse uideatur. I. V. 229 b, Nã Sappho, quæ sublata de Prytaneo est, dat tibi iustã excusationẽ, propè ut concedendũ atq; ignoscendũ esse uideatur. de Ora. 126 b, Vix mihi tenuis quædã uenia dabatur excusationis, quòd tamẽ eũ defenderẽ, qui mihi quæstor fuisset. At. 128 b, Nihil prætermissum est, quod nõ habeat sapientẽ excusationẽ, nõ modò probabilẽ. I. A. 107 a, Qui habent legitimã excusationem, exilij causa solũ uertisse. Orat. 210 a, Quib. si nihil aliud responderẽ, &c. iusta esset excusatio. pro Cæl. 37 b, Sed ego Atracino ignosco, qui habet excusationẽ, uel pietatis, uel ætatis, uel necessitatis. Of. 47 b, Vtendũ est excusatione aduersus eos quos inuitus offendas quacũq; possis, quare id quod feceris necesse fuerit, nec aliter facere potueris. I. P. 82 a, Vti excusatiõe ualetudinis. pro Cæ. 47 b, Defendere uitia alicuius excusatione adolescentiæ. pro R. P. 126 a, Necessitatis excusatio Rutiliũ facilè defendit. de Ar. 244 b, Si aũt id nõ uidet, periculũ est, ne se stuporis excusatione defendat. pro Syl. 172 a, & I. P. 87 a, Me neque honoris, neq; ætatis excusatio uendicat à labore. pro Syl. 176 a, Illæ ualent apud me excusationes iniuriæ tuę, iratus animus tuus, ætas, amicitia nostra. de Am. 104 a, Turpis excusatio est & minimè accipienda cũ cæteris peccatis, tũ si quis cõtra remp. se amici causa fecisse fateatur. I. P. 81 a, An potest ulla esse excusatio cõsuli malè sentienti? I. A. 211 b, & 222 a, Ser. Sulpitij excusatio legationis obeundę. de Am. 104 b, Talis improborũ consensio, excusatione amicitiæ tegenda nõ est. pro Cec. 290 b. Excusatione summæ stultitię, summæ improbitatis odiũ precari. pro Rab. 91 b, Cũ ad iudicij moram familiaris funeris excusatio quæreretur. Atti. 195 a, Dubito an excusationem aliquã ad Siliũ parẽ. & ib. b, Quærenda est excusatio. ad Brut. & 138 a, Hanc eram ipsam excusationẽ relicturus. ad Cęsarẽ 165 a, Is mihi non reddit quod ei dedi mutuũ, & utitur excusatione temporis. Itẽ: Conferre causam in tẽpus. de Or. 134 a, Cum Metellus excusationẽ oculorum à me non acciperet. pro Mu. 130 a, Morbi excusationi pœna addita est. & 195 a, Nulle iste excusationes sunt, meus amicus est, &c. de Am. 103 b, Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaueris. Orat. 219 b, Nobis in scribendo atq; in dicendo, necessitatis excusatio non probatur. de N. 78 a, At Deo ne excusatio quidem est inscientiæ. de In. 74 b, & 75 a, Quibus in simili excusatione non sit ignotum. I. P. 87 a, Nemini ciui ulla, quo minus abesset, satis iusta excusatio uisa est. Ep. 198 b, Quòd te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationẽ. & 199 a, Accipio excusationem tuã de Sempronio. At. 58 b, De Philoxeno ignosco: id est, excusationẽ accipio. & At. 74 a, Ep. 145 a, Ego aũt præteriti tẽporis excusationem affero. & ibi. Afferre excusationem cessationis. de Am. 103 a, Hanc ut sibi ignoscerem causam afferebat, quod, &c. Ep. 86 a, Vtriq; rei excusationem tuæ uitæ cõsuetudo dat. & 180 a, Errare cum excusatione posse. & 266 b, Vti excusatione iusta & idonea. & 25 b, Accipere excusationem. & Accipere causam, 264 a. de Leg. 118 a, Atqui uereor ne istam causam nemo noscat. I. P. 82 a, Quam nos causam accepimus: id est, excusationem.

EXCVSATVS, *a, um*. I. V. 97 a, Hic omnibus me uehementer excusatum uolo, non negligentia mea fore, ut, &c.

EXCVSO, *as*. purgo, excusatione utor, excusationẽ affero, satisfacio, culpã in aliũ confero uel transfero, crimen remoueo, culpa libero, à culpa eximo, excusatione alicuius rei tego, adumbro.) (. Accuso. At. 250 a, Atticæ meæ uelim me ita excuses, ut omnẽ culpã in te transferas. Q. F. 307 a, Primùm me tibi excuso, in eo ipso in quo te accuso. me enim, &c. I. A. 197 a, Si Lysiades citatus iudex nõ respõderit, excusetur; Areopagites esse, accipiętne excusationẽ is, &c. & ibid. Sunt item lecti iudices, qui fortasse excusabũtur. At. 249 b, Varroni memineris excusare tarditatẽ literarũ mearũ. I. A. 214 a, Quanquã is quidẽ antequã sententiam diceret, propinquitatem excusauit. de Am. 108 a, Quidam excusari se arbitrãtur, quia non sine magna causa peccauerint. pro Lig. 140 b, Is cùm morbo impediretur, statuerat se excusare. de Ora. 132 a, Cum eum gregales requirerent, excusauit Vespa Terẽtius, quòd cum brachiũ fregisse diceret. 189 a, Sed cura, ut excuser morbi causa in dies singulos: quod si erit durius, ueniam ipse, & perpetuũ morbũ iurabo. & 190 a, Apud Apuleium, quoniã in perpetuũ non placet, in dies ut excuser uidebis. & 189 a, De me excusando apud Apuleium dederam ad te pridie literas. & 190 a, Martianus ad me scripsit, me excusatum esse apud Apuleium à Torquato & Strabone. & 149 b, Viris bonis me non nimis excuso. & 183 b, An his illuc euntib. mandẽ ut me excusent. de Cla. 173 b, C. Lælius se excusans dixit, &c. At. 174 b, Quòd te excusas, ego uerò tuas causas nosco. Ep. 175 a, Collegæ mandasti, ut te mihi per literas excusaret. Cæl. Ep. 111 b, Sed ipsum uolumen, quod tibi misi, facilè ut ego arbitror, me excusat.

EXCVSSVS, *a, um*. de Ar. 252 b, Iudices te dimiserunt excussum & exhaustum.

EXCVTIO, *is, excussi*. exquiro, inuestigo, agito, explico. Tusc. 167 a, Hoc igitur probè stabilito & fixo, illud excutiendum est, ut sciatur, &c. pro Cæl. 52 a, Quamobrem excutiemus omnes istorum delicias, omnes ineptias, si prodierint. pro Plan. 265 a, Aspicitur, non attrectatur: procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. contra Rul. 78 a, Decemuiri qui nostros imperatores excutiant. pro S. R. 34 b, Nihil est quod metuas, non excutio te: si quid fortè ferri habebas, non scrutor, &c. Qu. Fr. 291 b, Scrutari omnes sordes, & excutere unumquemq; comitum. Par. 241 a, Explicare & excutere aliquod uerbum. pro Mu. 130 a, Res peruulgata atq; in manibus iactata & excussa. Offic. 68 a, Explica atq; excute intelligentiam tuam, ut uideas, &c. Asin. Epi. 163 b, Tabellarij fexentis locis excutiuntur.

EXCVTIO, *eripio, eijcio, remoueo*. pro Mur. 131 a, Omnia ista nobis studia de manib. excutiuntur. pro Do. 128 a, Quare illa calamitas excusit hoc genus totum maledicti. pro Syl. 179 a, Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. de N. 44 b, Excutere aliquid in terram. pro Syl. 171 b, Excutiam tibi istam iactationem. Tusc. 173 a, Hanc excutere opinionem mihimet radicitùs nolui. Epi. 131 a, Adeon' tu mihi excussam seueritatem putas, ut ne in foro reliquiæ pristinæ frontis appareant?

EXECO, *as*. seco, reseco. pro Clu. 55 b, Ipse armarij fundum execuit, & nummos abstulit. de Nat. 38 b, Vetus opinio est, exectum esse Cœlum à filio Saturno. pro Sest. 26 a, Hi medentur ciuitati, qui exeçant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis. pro Cl. 57 a, Strabo in crucem actus est execta lingua. contra Rul. 84 b, Neruis omnibus exectis. Ar. 12 b, Non minus esset probanda medicina quæ sanaret uitiosas partes, quàm quæ execaret.

EXECRANDVS, *a, um*. detestabilis. I. A. 172 b, Hic execrandus populo Rom. & detestabilis est.

EXECRATIO, *onis*. preces malæ. pro Sest. 19 a, Exierũt malis omnibus & execrationibus duo Vulturij. pro Sest. 6 a, Hunc Pompeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat, nihil contra me esse facturum. I. V. 257 a, Vbi fidesexecrationes? Of. 62 b, Quod Athenis execrationib. publicis sancitum est. & de Or. 135 b. L. Minatio. & 162 a, At. 33 a, Habet etiam Campana lex execrationem in concione cãdidatorum. I. P. 88 b, Thyestea ista execratio est. (næ.

EXECRATVS, *ta, tum*. I. A. 153 b, Euersio illius execratę colũ-

EXECROR, *aris*. malè precor. I. V. 101 a, Alij Sacerdotẽ execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquisset. I. P. 101 a, Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur. I. P. 86 b, Quòd tibi proficiscenti euenit, ut omnes execrarẽtur, malè precarentur. de L. 162 b, Rectè Socrates execrari eum solebat, qui, &c. Of. 54 a, Itaq; accepimus Socratem solitũ execrari eos, qui, &c. Tusc. 262 b, Execratur apud Enniũ Thyestes, primùm ut naufragio pereat Atreus. Orat. 209 b, Vt optet, ut execretur. de N. 39 a, ex En. Cui, quod in me est execrabor hoc, quo lucet, quicquid est.

EXECTIO, *onis*. excisio. pro Cl. 55 b, Cùm illa exectio fundi in armario animaduerteretur. I. V. 58, Exectio linguæ.

EXECVTIO, *onis*. persecutio. ad Her. 9 b, Quæritur in trãslatione primùm, num aliquis eius rei actionem, petitionẽ, aut executionem habeat, quàm non oportet.

EXEDO, *dis, & exes*. consumo, conficio, corrodo. Tusculan. 196 b, Aegritudo lacerat, exest animum, planeque conficit. Tusculan. 231 b, Quem nullæ ægritudines exedunt. de Fin. 59 b, Solicitudines, quibus hominum animi dies & noctes exeduntur. de Diuinat. 116 a, Cor est in extis, iam abscedet.

Deus id eripiet,uis aliqua conficiet,aut exedet.

EXEDRA,*græ.*locus ubi sint sedes multæ paratæ, præterea nihil,quas uacuas aulas uocant.de Or.14 a, Cotta in eam exedram uenit, in qua Crassus lectulo posito recubuisset. de Na.5 a,Offendi eum sedentem in exedra.de Fi.125 a, Tamen ego illa moueor exedra.

EXEDRIA,pro exedris.Ep.106 a.Exedria quædã mihi noua sunt instituta,in porticula Tusculani.

EXEMPLAR,*ris.*exemplum,codex,species quã artifex imitatur,& quam sibi proponit ad imitandum, ad quod effici tur aliquid.Icẽ:Asin.Epist.146 a,Ex literis,quas Pansa mihi misit,cognosces omnia:nam earũ tibi exemplar misi.At. 57 b,Vrgebar ab eo cui misi,& non habebam exẽplar.pro Mu. 140 a,Ad imitandũ uerò tam mihi propositũ exẽplar illud est,quàm tibi.de Vn.195 b,Qui aliquod munus efficere molitur,si eam speciẽ,quæ semper est eadẽ, intuebitur, atq; eã sibi proponet exẽplar, præclarum opus efficiat necesse est. & ib.Vtrum fabricator ille tanti operis imitatus sit exemplar,quod semper unũ & idem est.de Vn.196 a,Si ergo generatus est mundus,ad id est effectus,quod ratione sapientiaq; cõprehenditur. & 197 a, Mundus factus est ad exemplum.de Vn.201 a,Ex ea parte deficiebat ad propositũ exẽplar imaginis similitudo.de Am.100 a,Amicum qui intuetur,tanquã exẽplar aliquod intuetur sui.pro Ce.290 a,Falcula exemplar antiquæ religionis. in Sal. 274 b, Eius enim partis exemplar erat Sallustius,quo,&c.Orato.197 b,Vnde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimatur.

EXEMPLVM,*pli.*exemplar,imago,factum,autoritas,documentũ,speciẽ,clarissimis monumentis testata consignataq; antiquitas.At.116 b,Cæsaris literarũ exemplũ tibi misi.At.122 a,Earum literarum exemplũ infrà scripsi.Ep.48 a, Sæpius ad aliquẽ literas uno exemplo dare.& 135 a,De quo tu mihi antea scripseras bis eodẽ exemplo.contra Ru. 76 b, Literarum exemplum compositũ esse arbitror, P. Seruilius Cn.Pompeio,&c.At.138 a,Capua literæ sunt allatæ hoc exẽplo:Pompeius mare transijt,&c.de Ora.100 b, Hisce ego reb.exẽpla adiungerem,nisi cernerem,&c.Of.2 b, Superioris generis huiusmodi exempla sunt:omnia'ne officia perfecta sint:nunquid.& de In.69 b,Exemplum translationis in causa nobis positũ sit huiusmodi,cũ,&c.de In.81 b, Supponere exemplum uniuscuiusq; rei.Top.225 a,Exempla posui ex iure ciuili.de Or.162 b, Quæ tu Crasse sine definitionibus & sine exemplis effudisti. ad Her. 24 b, Hoc interest inter exemplum & testimonium:exemplo demonstratur id quod dicimus, cuiusmodi sit, testimonio esse illud ita ut nos dicimus confirmatur.de D.88 b,Sed exemplis grandioribus decuit uti.I.A.246 b,Exempli causa paucos nominaui.Par.117 a,Sed hæc uideri possunt obscuriora,cũ sine appositione exemplorum lentius disputantur,uita atq; factis illustranda sunt,summorum uirorum hæc quæ uerbis subtilius quàm satis est disputari uidentur.de In.55 a, Vt certũ quiddam & breue exempli causa ponamus. pro Mu. 130 a, Vt quia in alicuius libris exempli causa id nomen inuenerant,putarunt,&c.de Inu.55 b,Eorum igitur quæ constant, exempla ponemus:horum quæ dubia sunt, rationes affere mus.& 56 b,Id ut perspiciatur aut scribamus, aut in quolibet exemplo de ijs quę pręposita sunt,hoc idẽ exerceamus. de In.58 b , Perspicuo & grandi uitio præditum posuimus exemplum.de In.25 b, Exemplum est,quod rem autoritate aut casu alicuius hominis,aut negocij confirmat aut infirmat.horum exempla & descriptiones in præceptis elocutiõnis cognoscentur.ad Her.39 a,Exẽplum est,alicuius facti aut dicti prẽteriti cum certi autoris nomine propositio: exemplũ rem ornatiorem facit,cum nullius rei niti dignitatis causa sumitur: apertiorẽ,cum id,quod sit obscurius,magis dilucidũ reddit:probabiliorẽ,cum magis uerisimilẽ facit:ante oculos ponit,cũ exprimit omnia perspicuè , ut res dicta propè manu tentari posit.de D.110 a,Exẽpla clara & illustria.de Pro.73 a,Cum ego meorũ factorũ exempla ex summis uiris petã.pro Cor.61 a,Autoritate & exemplo alicuius facere aliquid.de Ar.246 b,pro Pl.278 b, Peremptum esset mea morte id exemplum,qualis futurus in me retinẽdo fuisset senatus.de D.94 a, Diuinare aut morientes , etiã illo exemplo confirmat Posidonius,quo affert Rhodium quendam,&c.I.A.155 a,Iun.Brutus.qui remp. regio dominatu liberauit,& ad similem uirtutem,& simile factum stirpem suam excitauit.Off.38 b,Ad exemplum amisi imperij, portari in triumpho Masiliam uidimus.pro Se.5 b, Cuius oratio uidebatur reip.capessẽde aut oritatem disciplinãq; præscribere. & 6 b,Vnum aliquem te ex barbatis illis exẽplum imperij ueteris,imaginẽ antiquitatis diceres intueri. in Sal.271 b,Vt ego sim posteris meis nobilitatis initium & uirtutis exemplum.pro Deio.149 a,Is uir unde pudoris pudicitiæq; exẽpla peterẽtur.Ep.13 a,Exemplum præclarissimum uindicãdæ religionis sustulerunt.in Sal. 272 b, Sallustius omniũ maiores ad unum exemplum & regulã quærit. de L.190 b,Non tantùm mali est peccare principes, quantum illud,quod permulti imitatores principũ existunt. & ib.Pernicioſe merẽtur de republica uitiosi principes, quòd nõ solùm uitia concipiunt ipsi , sed ea infundunt in ciuitatem:neq; solùm obsunt quòd illi ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt,plusq; exemplo quàm peccato nocent.Or.213 b , Habet aũt ut in ætatib.autoritatẽ senectus, sic in exemplis antiquitas.de Or.104 b,Cum esset ille uir exemplum,ut scitis,innocentiæ.pro S.R.23 a,In qua mulierẽ etiã nunc quasi exẽpli causa,uestigia antiqui officij remanẽt.I.A.186 a,Quod in iuuentute habemus illustrius exemplũ ueteris sanctitatis?de Or.209 a,Si exempla sequimur, à Demosthene sumamus. Qu.F.300 a, Edere exemplũ seueritatis alicubi.pro M.149 a,Domesticũ te habere dixisti exẽplũ ad imitandũ.& ib.Est illud quidẽ exemplũ tibi propositum domi.Of.21 a,Suppeditant aũt & campus noster, & studia uenandi honesta exẽpla ludendi.pro Fla.151 a,Tamẽ hæc in imitatione,atq; in exẽplo pertimescenda uidentur.& ib.Ne periculosam imitationẽ exẽpli reliquis in posterum proderetis.Ep.134 a,Liberasti ciuitatẽ metu,neq; solùm ad tẽplus maximã utilitatem attulisti,sed etiã ad exemplũ facti.pro Pl.151 b,In hoc ego reo, ne quod pernicioſum exemplũ prodatur, pertimescã?pro Syl.176 b,Et tamẽ id uteri exemplo atq; instituto optimi cuiusq; faciebãt. Or. 101 b,Monumentum rerũ gestarũ, uetustatis exempla,oratori nota esse debent.de In.62 b,Non unum aliquod proposuimus in exemplum,cuius omnes partes exprimerentur. Or. 208 a,Cõmemoratio antiquitatis , exemplorũq; prolatio. pro Cl.45 b,Qua de re tota si unũ factum ex omni antiquitate protulero,plura non dicã,non enim exemplum, &c. I. A.153 a,Athenienſiũ renonaui uetus exẽplũ.Ep.47 b, Quod exemplo fingit,iure fieri putant.Of.6 b,Imagines enim illæ feruntur ex optimis naturæ principijs,& ueritatis exemplis.de In.62 b,Vt mutum simulachrum ex animali, exẽplo ueritatis transferatur.de L.179 a,Itemq; cætera huius exempli dona sunt.de Am.111 a,Nec ipsi sibi exemplo sunt,hęc uis amicitiæ qualis & quanta sit.de Am.102 b,Atq; harum rerum exemplum ex similitudine capiebat ineuntis ætatis, quod,&c.Of.55 a,Nec uerò ab his insticiæ, tãquam à sapiẽte petitur exemplum.I.A.182 a,Quòd si illi è conspectu nostro se abstulerunt,ad exemplum facti reliquerunt.& ibid. Cum ipsum factum per se prẽclarum est,tum expositum ad imitandum.ad Her.26 b,Aut si aceruos se dicant tritici habere,& eorum exemplum pugno non habeant.

EXEO,*is.*egredior,prodeo,progredior,pedem effero , foràs me do,procedo, excedo,emergo, erumpo,emano, mano,euolo,euado,orior,nascor.de Or.129 a,Minimè mirum est te suadere,modò enim existi de balneis.de Ora.113 a,Quando tandẽ Galba de triclinio tuo exibis?Cum tu,inquit, de cubiculo alieno.Of.11 b,Qui cum una domo iam capi nõ possint,in alias domos tanquã in colonias exeunt.Of.24 a,Herculẽ ferunt exisse in solitudinẽ,atq; ibi sedentẽ diu secũ,&c. I.V.312,Aliquẽ exire legatũ in aliquã prouinciã.I.V.121 a,Cũ oẽs boni perspicerẽt ad istũ non modò illos nũmos , qui p simulationẽ ab isto exierant,reuertisse.At.18 a,Cũ de cõsularib.mea prima fors exisset,&c.de Cl.189 a,Nihil non consideratũ exibat ex ore.pro S.R.19 a,Nequaquã tamen similiter oratio mea exire,atq; in uulgus emanare poterit.Atti. 208 a,Libri quidem exierunt,ut in tali genere ne apud Græcos quidem simile quicquã.Tus.192 a,Exisse ex potestate dicimus eos,qui effrenati feruntur aut libidine,aut iracũdia. ibid.Qui igitur exisse ex potestate dicuntur,idcirco dicuntur,quia non sunt in potestate mẽtis,cui regnum totius animi à natura tributum est.pro D.229 b,Exire è patricijs.i.fieri plebeium per adoptionem.de D.91 b,Quinto autem anno exeunte,cum esset spes,&c.Ep.11 a,Exire domo.& 46 a, Exire ex urbe.I.P.86 b,Exire patria.& Att.27 a, Exire de naui.Offi.68 a,Exire de uita.

EX EO.ex eo quòd,ex eo quia.) (.Ex quo.de D.123 b,Attulit in cauea pullos is,qui ex eo nominatur pullarius.de Or.119 b,Si quid in me est,ex eo est,quòd, &c.de Di. 123 a,At paulo pòst audita uox est monentis,ut, &c.Ex eo Aio loquẽti ara consecrata est.de Or.135 a,Scaurus nonnullã habet inuidiã, ex eo quòd aliorũ bona sine testamẽto possidet.de Fi.122 b, & 70 b,Prępositũ ex eo credo appellatũ est,quòd præponatur alijs.At.97 a,Cognoui ex eo quòd ita scripseras,te Romam uenisse,&c.At.9 a,& de Or.141 a,Posteaquam uidit illũ excepisse laudem,ex eo quòd hi suspicarentur, &c.id est, propterea quòd,&c.de Cl.168 b, Cum ex eo quia quasi cõmitteret contra legem,sæpe in iudicium uocaretur.

EXEQVIAE,*arum.*funus,pompa,iusta,iusta funeris,supremi diei celebritas,litatio,parentatio.pro Qu.9 a,& de Inu.

62 b, Funus, quò amici conuenirēt ad exequias cohonestādas. pro Clu. 60 a, Mater exequias illius funeris prosecuta est. de L. 278 b, Qui sepultura & iustis exequijs caruerunt. pro Mi. 108 a, Cadaner P. Clodij spoliatū imaginibus, exequijs, põpa, laudatione, &c. pro Mil. 108 a, Clodius sine imaginibus, sine cātu, sine ludis, sine lamentis, sine laudationib. sine funere, spoliatus illius supremi diei celebritate ambustus est abiectus. At. 238 a, Dare operā funeri. At. 228 a, Lucullus matrem efferebat. Cæsar funere elatus est. L. Funus.

EXEQVOR, *ris*. conficio, explico, persequor, imitor. Tusc. 193 b, Conturbatus animus nō est aptus ad exequendū munus suum. At. 177 a, Ne si sit quidē quod ad te debeā scribere, facilè id exequi possem. I. A. 22 a, Exequi mādata alicuius. Of. 16 a, In exequēdis negocijs rationi obedire. At. 46 a, Exequi sua officia & studia. de Se. 83 b, Massaniſſa senex omnia regis officia & munera exequitur. & 92 a, Quo ad munus officij exequi & tueri possis. pro R. P. 123 a, Difficile est quod cū spe magna sit ingressus, id non exequi usq; ad extremū. de Se. 82 b, Quod si exequi nequeas, possis tamē alijs præcipere. & 84 b, Que si exequi nequirē, tamē, &c. I. A. 171 a, Omnes consulares, qui per ualetudinē exequi fugam illam potuissent. I. A. 157 a, Tamē antiquum modū sationis nulla ex parte exequi potuit. At. 148 a, Cur non oēs factum illius exequi sumus de Vn. 296 a, Non igitur dubium est, quin æternitatem maluerit exequi. I. S. 274 a, Neq; tu si qua in pueritia peccasti, exequar. Epist. 181 b, Nam præter hæc habeo multa occultiora, quæ uix uerbis exequi possim.

EXERCEO, *ces*. colo, excolo, facio, factito, tracto, exercitatione utor, uersor in aliqua arte, uersor in exercitatione dicēdi, ludo, consuetudinē atq; exercitationē capio, solicito, ango. At. 282 a, Messala graui iudicio multaq; arte se exercuit in ueriſsimo genere dicēdi. de Orat. 97 a, Pleriq; in hoc uocē & uires exercēt suas. & ibi. Vehementissimè exercere se in aliqua re. At. 137 a, Exercere se in cōsultationib. & disserere in utrāq; partē. Orat. 205 b, Is in hoc solo se exercuit, huic generi studet uni. Or. 106 a, In hoc genere pueri apud magistros exercētur. de Cl. 185 b, Is me adolescentē multos annos in studio eiusdē laudis exercuit. de Cl. 196 a, Pamphilum exercuit Brutū. de Cl. 187 b, Is sese quotidianis commētationibus acerrimè exercuit. & 194 a, A Diodoro cùm in alijs rebus, tum studiosissimè in dialectica exercebar. Orat. 201 a, Aristoteles adolescētes in thesi, non ad philosophorū morē tenuiter disserēdi, sed ad copiam rhetorum in utrāq; partē exercuit. de Cl. 164 b, Apud Demetrium studiosē exerceri solebam. de Or. 97 b, Exercere se ad uersus alicuius. Ep. 8 a, Ad hæc te exerceas, hæc cogites. pro Pom. 9 b, Quod genus belli est, in quo illum non exercuerit fortuna reipublicæ? de N. 58 b, Vt exerceamur in uenando. I. V. 212 b, Prætor armis exercetur. Attic. 86 b, Pueri amant inter se, discunt, exercētur. de Or. 135 b, Cùm cæteris in campo exercētibus ipse in herba recumbebat. Tusc. 123 b, Subduc cibum unum diē athletę, Iouē ipsum, cui se exercebit, implorabit. Tusc. 228 b, Fortuna me in multis uarijsq; casib. exercuit. de Sen. 82 b, Athletæ in curriculo se exercētes. Tuscul. 187 a, Faciunt idē cum exercētur athletæ. Offic. 16 a, Exercēdum aūt est corpus, & ita afficiēdum, ut obedire rationi possit. de Som. 131 a, Exercere animā in optimis rebus. I. C. 102 a, Ad hanc te amentiā natura peperit, uoluntas exercuit, fortuna seruauit. de Se. 81 a, Exercere crudelitatē. I. A. 232 a, Exercere crudelitatē suam in aliquo. I. V. 57 a, Exercere inimicitias nimium familiariter. At. 274 a, Exercere iracundiam in superatos. pro Pomp. 6 b, Qui uectigalia exercent atq; exigunt. pro Pomp. 4 b, Quorum magnæ res aguntur in uestris uectigalibus exercendis occupatæ. de L. 158 b, Exercere ius ciuile. pro Clu. 55 b, Exercere medicinam. de Cla. 176 a, M. Brutus accusationē facitauit. I. V. 245 a, Facere nauicularia. Qu. Fr. 317 a, Scauri iudicium statim exercebitur. pro Cæl. 37 b, Omnibus negocijs intermissis unum hoc iudicium exercetur. pro Arch. 186 a, Prætor exercens iudicium. I. V. 107 b, Atq; etiam iudicium in prætura publicum exercuit. de Finib. 75 b, Cum prætor quæstionē inter sicarios exercuisset. Offic. 18 a, Exercenda est facilitas & altitudo animi quæ dicitur. pro Ar. 191 a, Quid est quod nos in hac breui uita tantis nos in laboribus exerceamus? Epist. 185 a, Nunc me reliquiæ uestræ exercent. Att. 211 b, Te de prædio auiæ exerceri molestè fero.

EXERCITATIO, *onis*. usus, tractatio, actio, meditatio, cōmentatio, consuetudo, munus, studium, ludus, industria, agitatio, curriculum. de Na. 31 a, Corpora nostra motu atq; exercitatione recalescunt. I. V. 62 a, Vsus exercitatioq; forensis. de Fi. 99 a, Exercitatio in dialecticis. & de N. 57 b, Exercitationes rhetoricæ. & 21 b, Pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur. At. 224 a, Nosti horū exercitationem in latrocinio. pro Mil. 108 a, Milo exercitationem uirtutis dedit. de Sen. 84 b, Hæ sunt exercitationes ingenij, hæc curricula mentis. Off. 25 a, Senibus labores corporis sunt minuendi, exercitationes animi etiam augendæ uidentur. de Se. 78 b, Aptissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutum. Off. 26 b, Color exercitationibus corporis tuendus est. de Sen. 84 a, Vtendum est exercitationibus modicis. pro Cæl. 39 b, Vt exercitatione ludoq; campestri tunicati uteremur. I. C. 106 a, Aliquis scelerum exercitatione assuefactus. pro Do. 213 b, Is conuicij exercitationem cùm intolerabili petulantia, tum diuturna impunitate muniuit. de Cl. 196 b, Excitatio dicendi linguā acuit. de Or. 92 b, Consuetudo exercitatioq; & intelligendi acuit prudentiam, & eloquendi celeritatem incitat. de Or. 106 a, Quid tibi iuris ciuilis exercitatio profuerit, non intelligo. de Or. 107 b, Subitæ ad propositas causas exercitationes. de Fat. 140 b, Oratorias exercitationes non tu quidē ut spero reliquisti. & ibi. Nec enim oratoria illa studia deseruit. de Or. 160 b, Cùm exercitatione, tum stylo formanda nobis oratio est. pro Pomp. 4 a, Quantum ex forensi usu, propè quotidiana dicendi exercitatio potuit afferre. pro Cæl. 48 b, Exercitatio ususq; dicendi. Off. 12 b, Consuetudo exercitatioq; capienda est, ut. & ibi. Nec medici, nec imperatores, nec oratores quamuis artis præcepta perceperint, quicquam magna laude dignum sine usu & exercitatione consequi possunt, &c. pro Mur. 130 b, Dicendi cōsuetudo lōgè isti uestræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Arc. 185 b, Exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse uersatum. de Orat. 91 b, Abstrahi ab exercitatione & consuetudine dicendi. de Diuin. 128 b, Multi naturæ uitium meditatione & exercitatione sustulerunt, ut Demosthenes. ad Her. 1 b, Exercitatio, est assiduus usus consuetudoq; dicendi. Tusc. 184 a, De exercitatione, & consuetudine, & cōmentatione dixi. & 193 b, Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo ualet. Ep. 17 a, Tu me de Lentuli tui nostriq; studijs & exercitationibus uelim quàm sæpissimè certiorem facias.

EXERCITATVS, *a, um*. uersatus, agitatus, iactatus, exercitatione præditus.) (. Rudis. I. V. 264 b, Sex lictores ualentissimi, & ad pulsandos uerberandosq; homines exercitatissimi. pro Cl. 28 a, Homo in hominibus necandis exercitatus. pro Pom. 14 a, & pro Mur. 129 a, Homines in maritimis reb. exercitatissimi paratissimiq;. Atti. 227 b, Vestorius in arithmeticis satis exercitatus. I. A. 208 b, An sum rudis in republ. quis exercitatior? qui, &c. de D. 99 b, Hetrusci ob eam causam portentorum exercitatissimi interpretes extiterunt. de Som. 131 a, Agitatus & exercitatus in optimis curis. Ora. 216 b, Id autem bona disciplina exercitatis, qui & multa scripserint, & quæcunq; etiam sine scripto dicerēt, similia scriptorum effecerint, nō erit difficillimū. Qu. F. 290 a, Animus maximis in rebus gerendis & sustinendis exercitatus. pro Qu. 1 a, Homo & in alijs causis exercitatus, & in hac multum & sæpe uersatus. contra Rul. 83 a, Aratores glebis subigendis exercitati. pro Qu. 18 a, Manus in propinquorum proscribendis bonis exercitata. Offi. 44 a, Paratiores erunt & tanquam exercitatiores ad bene de multis promerēdum. Ac. 27 b, & 6 b, Item si de officio, multisq; alijs de reb. in quib. uersatus exercitatusq; fit, nescire se dicat. Qu. Fr. 323 b, Peonius rhetor, homo ualde exercitatus & bonus.

EXERCITVS, *a, um*. peritus, agitatus. pro Fon. 282 b, M. Fōteius usu bellorum in primis eorū hominum, qui nūc sunt, exercitus. pro Pl. 276 a, Quo quidem etiam magis sum nōn dicam miser, sed certè exercitus. pro Mil. 102 a, Quid enim nobis duobus laboriosius, quid magis solicitum, magis exercitum dici aut fingi potest. Attic. 6 a, Scito nihil tam exercitum fuisse Romæ quàm candidatos omnibus iniquitatibus.

EXERCITVS, *tus*. manus, copiæ. pro Pom. 15 b, & I. A. 202 b, Pompeius exercitum difficillimo reipub. tempore confecit. I. A. 192 a, Cæsar exercitum inuictum ex Hispanis militibus cōduxit. I. A. 199 a, Cęsar paucis dieb. exercitū fecit. pro Mur. 121 b, Maximus & fortissimus exercitus. I. A. 201 b, Cōscribere & comparare exercitum. de Pro. 89 b, Dimittere exercitum. pro Mu. 128 a, Ducere exercitū: id est, ducē esse. de Pro. 69 b, Exercitus ille noster superbissimo delectu & durissima conquisitione collectus omnis interijt. de Pro. 61 a, Exercitus instructus. Item: Mithridates ab inuicta Cn. Põpeij manu montium altitudine defenditur. I. C. 105 a, Magnopere contemno collectum ex senibus desperatis, ex agresti luxuria, ex rusticis mediastinis, decoctoribus, ex ijs qui uadimonia deserere quàm illum exercitum maluerūt.

EXESVS, *a, um*. consumptus. Tusc. 241 a, Exesis posterioribus partibus uersiculorum dimidiatis ferè.

EXHAEREDO, *as*. hæreditate priuare. I. A. 168 b, Igitur fratrem exhæredans te faciebat hæredem. pro S. R. 26 b, Pa-

tes istũ exhæredare in animo habebat. pro Clu. 45 b, & 52 a, Ille cum filium exhæredaret, quem oderat, ei filio homines alienissimos cohæredes coniunxit. ad Her. 31 b, Sed etiam à necessarijs omnibus exhæredatus est.

EXHAERES, *dis*. hæreditate exclusus. de Or. 99 a, Egit lege in hæreditatem paternam testamento exhæres filius. & ibi. b, Posset ne paternorum bonorum exhæres esse filius, quẽ pater testamento, neq; hæredem, neq; exhæredem scripsisset nominatim.

EXHALATIO, *onis*. vapor, anhelitus terræ, afflatus ex terra, expiratio, aspiratio. Tus. 157 a, Cœlum hoc, quod humidum & caliginosum est propter exhalationes terræ.

EXHALO, *as*. spiro, respiro, emitto. in Ant. 135 b, Qui nondũ conuiuijs crapulam exhalassent. I. A. 168 b, Quanquam tu quidem uini exhalãdi, non acuendi ingenij causa declamitas. & 166 a, Edormi crapulam & exhala.

EXHAVRIO, *ris*. exinanio, exsicco, ejicio, cõsumo, debilito. in Sal. 275 a, Ex Africa tantũ hic exhausit, quantum potuit in naues contrudi. I. P. 90 a, Prædam, quam ex urbibus sociorum exhauseras, deuorasti. de Sen. 80 b, Cum alij per foros currant, alij sentinã exhauriant. Att. 18 a, Exhaurire sentinam urbis. in Vat. 29 b, Aerariũ exhaurire, remp. compilare. I. A. 196 a, Immanes quæstus, quos M. Antonij tota exhausit domus. I. A. 172 b, Tantum uini in Hippiæ nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset uomere. I. C. 99 b, Sin exieris, exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna & pernicios a sentina reip. I. C. 105 b, Vno mehercule Catilina exhausto, releuata mihi resp. uidetur. contra Rul. 80 a, Vrbanã plebẽ nimiũ posse, exhauriendam esse. de Or. 152 a, Actio consumpta superiore motu & exhausta. Att. 55 a, Amicorũ benignitas exhausta est in ædificando. I. P. 98 a, Ciuitates omnibus reb. exhaustæ. Qu. F. 29 a, Prouinciã sumptu exhauriri. Oct. 329 b, Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat uectigalia. contra Rul. 86 a, Cum omnem pecuniam ex ærario exhausissetis. Qu. Fr. 299 a, Exhaustus enim est sermo hominum, & multæ emissæ iam eiusmodi uoces. Ep. 72 a, Nõ facilè exhauriri tibi issum dolorẽ posse uniuersum puto. & 133 b, Libentius q; omnes meas laudes ad te transfuderim, quàm aliquam partem exhausserim ex tuis. pro Cl. 24 a, Is exhausto illo poculo mortis, est mortuus. Att. 36 a, Tantus fuit amor, ut exhauriri nulla posset iniuria. pro Sest. 13 b, M. Crassus eadem sibi manu uitam exhausit, qua mortem sæpe obtulit hostib. & 20 b, Plaga illa una extremo defuit: quæ si accessisset, reliquũ spiritũ exhausisset. Att. 16 a, b, Multa sunt quæ me solicitant anguntq;, quæ mihi uideor aureis nactus tuas, unius ambulationis sermone exhaurire posse. Att. 98 b, Reliquũ est, ut mandata nostra exhaurias. & 71 a, Mandaui omnia, quæ tu exhauries.

EXHAVSTVS, *a, um*. consumptus, exinanitus. Att. 84 b, Prouincia sumptib. & iacturis exhausta. de Pro. 70 a, Byzantij exhaustis sumptibus bellis q; maximis. I. V. 164 b, Aratores funditus euertebantur, & eo magis quòd superiorib. annis exhausti erant ac penè perditi. I. V. 184 b, Aerarium inops & exhaustum. de Pro. 69 a, Vt exhaustas domos replere possent. ad Her. 27 a, Scurra exhausto pudore. de Ar. 252 a, Iudices te dimiserunt excussum, & exhaustum.

EXHIBEO, *es*. profero, do, ostendo. pro Fl. 153 b, Cedo tabulas, non deportaui: fratres exhibe, nõ denunciaui. pro Mil. 10 b, Exhibe quæso Sexte Clodi, exhibe librariũ illud legũ uestrarum, quod, &c. I. V. 148 a, Misit cõplures, ut omnia sibi integra quàm primùm exhiberentur. pro Sest. 24 b, Ipse nõ solùm autorẽ meæ salutis, sed etiam supplicem pop. Rom. exhibuit. Att. 78 a, Sed iam exhibeo pupillũ, neq; defendo. Acad. 42 b, Qui philosophiã iam professus sim populo nostro exhibiturum. I. A. 107 a, Horam exhibere ullam in tali ciue liberando non possumus. aliter, eximere ullam. de N. 11 a, Quod æternum beatumq; sit, id nec habere ipsum negocij quicquam, nec exhiberi alteri.

EXHIBERE, facessere. Off. 74 a, Quod audisset adolescẽs filius negocium exhiberi patri, accurrisse Romam. Att. 21 b, Exhibere molestiam alicui.

EXHILARATVS, *ta*. hilaratus. Ep. 42 b, Miraris tam exhilaratam esse seruitutem nostram?

EXHORRESCO, *scis*. horrore perfundor. de Or. 147 b, In quo igitur homines exhorrescunt? quem stupefacti dicentem intuentur? in quo exclamant? de Fin. 58 a, Exhorrescere metu. Epist. 154 b, Sed non possum non exhorrescere, si quid intra cutem subest uulneris.

EXHORTATIO, *onis*. Pl. 147 a.

EXHORTOR, *aris*. de Sen. 85 b, Cum esset consul in Gallia, exhortatus est in contuuio à scorto, ut, &c. Si uera hæc lectio est, habes hic exhortor in patiendi (ut aiunt) significatione. Sed ego, exoratus, integram esse lectionem arbitror. Ac.* Exhortari ad uirtutis studium.

EXIGO, *is*. ad dissolutionem cogo, postulo, flagito, extorqueo. de Clar. 166 a, Ego uerò expectabo ea quæ polliceris, neq; exigam, & erunt mihi grata, si solueris. Ep. 253 a, Sed nõ urgeo, lõgiores enim expectabo, uel potius exigam. I. V. 60 a, Mancipes à ciuitatib. pro frumento pecunias exegerunt. pro Mur. 134 a, Desperatas iam pecunias exegerunt. de Or. 120 a, Quo facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti negabo. pro Font. 278 a, Quaternos denarios in singulas amphoras portorij nomine exegisse. pro R. P. 128 a, Posthumus exegit quod tradiderat. Quin. Fr. 296 b, Exigere uectigal. (. Pendere uectigal. Epi. 35 a, Et simul querebare, quòd eos tributa exigere uetarem. & 20 a, Ne id quod petat exigere magis quàm rogare, & in mercedis potius quàm beneficij loco numerare uideatur. & 9 a, Teneor tamdiu dum à Dolabellæ procuratorib. exigam primam pensionẽ. Epi. 208 b, & de Le. 180 b, Ad pecunias, quæ à colonis debentur, exigendas, legatos equites Romanos misimus. Epist. 115 a, Si ad illam summam ueritatẽ ius exegeris. de Fin. 80 a, Omnibus q; ex rebus uoluptatẽ quasi mercedem exegit. Tusc. 168 b, Atqui ab hoc acerbius exigit natura, quod dederat. de Opt. 244 a, Vt intelligãt quid ab illis exigant, qui se Atticos uolunt. de L. 156 b, Qui à poeta ut teste ueritatẽ exigũt. de Am. 102 a, Liberales sumus nõ ut exigamus gratiã, nõ enim beneficium fœneramur, sed, &c. Of. 46 a, b, Cõuenit aũt tũ in dando munificũ esse, tum in exigendo non acerbũ. Attic. 286 b, Benefacta pro debitis exigimus. Of. 90 a, Vti seruis ut mercenarijs ad operã exigendã. de Or. 130 a, Exigere collectã à conuiua. I. V. 81 b, Exigere nomina sua. At. 53 a, Exigere fructus prætermissos. Off. 71 a, Exigere promissa. de Fin. 89 b, Exigerẽ ex te, cogeremq; ut responderes. Q. de Pet. 212 a, Demonstres quàm molestè feras, alijs te id reb. exacturum esse persuadeas: id est, quasi cumulatè compensaturum.

3. EXIGERE, expellere. I. A. 173 b, Is uxorem suam suas sibi res habere iussit, ex XII tabulis causam addidit, exegit. de Or. 126 b, Reges ex ciuitate exigi.

EXIGVE'. tenuiter, exiliter. de Or. 156 a, Cum de duabus primis celeriter exigueq; dixisses. de Am. 107 a, Nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam. Pl. Ep. 149 a, Nihil aut serò aut exiguè à patria ciui tributum potest uideri. At. 180 a, Epistola exiguè scripta.

EXIGVITAS, *tis*. exilitas. de Fin. 113 b, Istæ ipsæ obscurationes, quæ propter exiguitatem uix aut ne uix quidem appareant. Cæl. Epist. 120 a, Nunc exiguitas copiarum recessum non dimicationem mihi tuam præsagiebat.

EXIGVVS, *a, um*. exilis. de D. 119 a, Possum suspicari contractum morbo aliquo bouis exile, & exiguum, & uietum cor fuisse. Par. 125 b, Ille sumptus non modò ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus. Epi. 63 b, Quanquam literæ tuæ exiguam significationem tuæ erga me uoluntatis habebãt. de Or. 149 b, Ex ingenti quodam oratore immensoq; campo in exiguum sanè gyrum compellitis. de Or. 108 b, Tu autem exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circundedisti. pro Qu. 12 a, P. Quintius cui tenues opes, nullæ faculteates, exiguæ amicorum copiæ sunt. de Ora. 86 b, Exiguum oratorũ numerũ inueniri. & 59 b, Tenui quodam & exiguo sermone disputare. contra Rul. 67 a, Cui errato exigua laus proponitur. pro Rab. 92 a, Exiguum & angustum tempus. de L. 157 b, Exiguo tempore absoluere aliquid. de Or. 92 b, Exigui temporis opinio. pro Deiot. 148 a, Magnæ copiæ. (. Exiguæ copiæ.

EXILIO, *as*. profilio, euado, proripio. Epist. 153 a, Mihi credetuis & illius lineris perlectis, exilui gaudio. I. V. 269 b, Cùm populi Rom. clamore perturbatus exiluisti. & 250 a, Exiluit conscientia sceleris excitatus.

EXILIS, *e*. tenuis. de Di. 114 b, Iecur nitidum atq; plenum. (. Iecur horridum & exile. contra Rul. 76 b, Solum exile & macrum. pro Muren. 135 a, Commoti animi tenuium, exiliunt in ordinem nostrum. de Orat. 123 a, Genus sermonis exile, aridum, concisum, minutum.). (. Liquidum, fusum, profluens. de Cl. 171 b, Exiliores orationes. de Orat. 91 b, Spinosa & exilis oratio.

EXILITAS, *tis*. tenuitas, ieiunitas. de Orat. 89 a, & de Cl. 161 a, Qui discernes eorum, quos nominaui, ubertatem in dicendo & copiam, ab eorum exilitate, qui hac dicendi elegantia non utuntur?

EXILITER. tenuiter, ieiunè. de Or. 89 a, Videmus ijsdẽ de rebus ieiunè quosdam & exiliter disputasse. de Ora. 146 b, Verba exiliter exanimata exire. de Cl. 147 a, Orationes exiliter scriptæ. L. Calculus.

EXILIVM, *lij*. patriæ, aut alicuius ciuitatis priuatio, pœna exilij, in exilio esse, proscriptio, extermino.). (. Restitutio, restituo, reduco. de Or. 99 b, Qui Romam in exiliũ uenisset, cui Romæ exulare ius esset, &c. Par. 119 a, Exilium terribile est illis, quib. circumscriptus est habitandi locus. Par. 121 b,

Exi-

Exilium est pœna scelerum. & ibid. Leges uolūt sceleratos exilio affici. pro Cec. 304 a, Exiliū nō suppliciū est, sed profugiū portusq; supplicij. & ibid. In nulla lege nostra reperietur, maleficium nullum exilio esse mulctatū. & ibi. b, Cū is profugit, receptus est in exiliū: hoc est, in aliam ciuitatē. pro Mur. 145 a, Quem noua pœna legis & domo & patria priuat. I. C. 101 b, Egredere ex urbe Catilina, in exiliū proficiscere. & ibi. In exilium. pro Mur. 145 a, Ibit igitur in exiliū miser. I. C. 106 b, Eijci in exiliū. At. 151 a, Ab illo patriæ proditores de exilio reductos esse. Anteq. 107 b, Proijcitur Tullius in exilium. I. A. 162 a, Reducere aliquem de exilio. Post. 210 b, In patriam reduci. pro Syl. 181 a, Et cùm lege retineretur, ipse se exilio pœnè mulctauit. I. A. 197 a, Aliquem exilij causa solum uertisse, nec postea esse restitutum. de Na. 76 a, Cur P. Rutilius in exilio est? Att. 167 b, Damnati restituentur, in exilium ibo. de Or. 113 b, Aliquem in exilium pulsum esse. pro Cl. 23 a, & cont. Rul. * Mulctare aliquē exilio. de Fi. 76 a, Profectus est in exilium Tubulus statim. Tusc. 248 b, 249 a, De exilio multa & pulchra. I. V. 84 a, Exportari in ultimas terras.

EXIMIE, egregiè. pro Arch. 189 b, C. Marius eximiè L. Plocium dilexerit.

EXIMIVS, *a, um.* egregius, præstans. pro Pom. 4 b, Dicendū est enim de C. Pōpeij singulari eximiaq; uirtute. & de Pro. 76 b, & pro S. R. 39 b, Syllæ eximia uirtus. de Orat. 120 a, Sed hæc ipsa, quę nūc ad me delegare uis, ea semper in te eximia & præstantia fuerunt. pro S. R. 315 b, Viri fortes quorū opera eximia in reb. gerendis extitit. Of. 14, Ea quæ eximia plerisq; & præclara uidētur, parua ducere. de Fi. 57 b, Istæ uestræ eximiæ pulchræq; uirtutes. I. V. 252 a, Erat Nice facie eximia, ut prædicatur, uxor Cleomenis, &c. de D. 91 a, Fœmina eximia pulchritudine. Ep. 82 b, Eximium ingenium.

EXIMO, *mis, emi, emptum.* excludo, aufero, excipio, libero. de Am. 100 a, Si exemeris ex rerum natura amicitiam, nec domus ulla, nec urbs stare poterit. I. P. 100 a, Nulli conijciantur in hunc ordinem, nulli eximentur. Qu. Fr. 312 a, Si sibi cum populo dies agendi essent exēpti. At. 56 b, Metellus calumnia dicendi tempus exemit: id est, contriuit, consumpsit. Qu. Fr. 306 b, Clodius rogatus diē dicēdo eximere cœpit. Tul. 181 a, Illud quod me angit, nō eximis. I. V. 134 b, Eximere unū diē ex mēse. Or. 204 a, Eximere aliquē è uinculis. de In. 65 a, Eximere aliquē à culpa. pro S. R. 22 b, Ille confirmabat sese nomē Sex. Roscij de tabulis exempturū. & 23 a.)(. Referre aliquē in proscriptos. Ep. 63 a, Qui ex obsidione fœneratores exemerit. I. A. 179 b, Agrū de uectigalib. eximi. I. V. 128 b, Ob eam causam ne tu ex reo eximerere, si ego non adessem ad diē. I. V. 209 a, Absentē de reis eximit. de Or. 133 b, Eximere aliquem ex ærarijs. At. 268 b, Eximere aliquē de proscriptorum numero. in uita Attici.

EXIN. exinde. de Diuinat. 91 a, Exin cuidam rustico, &c. de * 48 a, & de Orat. 211 a, Exin contortis aries cum cornibus hæret.

EXINANIO, *nis.* exhaurio. I. V. 56 b, Verres fana spoliasse, domos exinanisse dicitur. I. V. 174 a, Agros uastare atq; exinanire. I. V. 248 b, Nox illa tota, exinanienda naui consumitur. & 257 a, Nauis exinanita. contra Rul. 80 b, Regibus atq; hominibus exinanitis.

EXINDE. deinde, exin. de Diui. 46 a, Exinde mari finitimus aer die ac nocte distinguitur.

EXISTIMATIO, *onis.* autoritas, honestas, fama, opinio, cōmendatio. de Orat. 124 a, Bona existimatio diuitijs præstat. Anteq. 196 a, Vtiq; ea maneat opinio & existimatio, quæ uirtute parta, non quæ infelicitate illata est. Epi. 74 b, & 75 a, Nihil reci sciens, quod sit contra aut rem, aut existimationē tuā. pro Fl. 157 a, Homo egens, sordidus, sine honore, sine existimatione, sine sensu. de Or. 127 a, Nihil mihi ad existimationē turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. pro Q. R. 47 b, Iudicia summæ existimationis, & penè dicam capitis. I. V. 120 b, & 143 a, Qua in re ipsius prætoris caput existimatioq; agitur. de Ora. 126 a, Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro Syl. 182 a, Quod ad tempus existimationis partę fructus reseruabitur. pro Fl. 153 a, Asclepiades fortuna egēs, uita turpis, existimatione damnatus. pro De. 248 b, In existimatione & ætate saltauit. pro Cæl. 38 b, Meus hic forensis labor dimanauit ad existimationē hominum. Ep. 230 a, Violare existimationem alicuius. At. 2 a, Venire contra existimationem alicuius. pro Pl. 260 a, Offendere existimationem alicuius. Epi. 138 b, Vt cum me hospitio recipies, existimationē te aliquā putes accipere. ad Her. 27 a, Perdere existimationē. pro Qu. R. 47 a, Cuius existimatio sanctissima est. pro Cec. 286 b, Turpis existimatio. de In. 66 b, & 82 a, Existimatio bona & mala. I. V. 191 b, In hoc genere facilior est existimatio, quàm reprehēsio. de Pro. 77 b, Quo minus sæpe aut interpeller à nonnullis, aut tacita existimatione reprehendar. pro Clu. 29 a, Oppianicus re & existimatione iam, lege & pronunciatione nondū condemnatus. pro Fon. 282 b, Tū cōtinuæ præturę, quę & cæteris ornamentis & existimatione innocētiæ maximè floruerūt.

EXISTIMATOR, *oris.* iudex, opinator. de Cl. 195 a, Tantū detraxit, quantum non quiuis unus è populo sed existimator doctus & intelligens posset cognoscere. Or. 207 a, Existimator alicuius artificij, non magister. & ibid. b, Iudex nō doctor. de Cl. 182 b, Intelligens dicendi existimatio iudicat. & 188 a, Huius generis acerrimus existimator. de Ora. 150 b, & de Cl. 277 b, Non stultus alieni artificij existimator.

EXISTIMO. *as.* puto, reputo, sentio, opinor, duco, iudico, habeo, ille habet opinionē iusticiæ. Off. 40 b, & 41 a, I. V. 191 b, Eum qui hoc fecit, auarum possumus existimare. de Ora. 109 a, Crassus existimari uolebat non dedisse. pro Cec. 237 a, Is domi suæ honestus in primis existimatus est. Ep. 256 a, Cum uerò ea sine summo amore cogitare non potueris, nō possum existimare plus quenquā à ipso quàm me à te amari. Ep. 5 a, & ibi. Tuæ sapientiæ est, existimare omnē amplitudinem & dignitatem in uirtute tua esse positam. Ep. 5 a, Quorum utrum minus uelim nō facilè possum existimare. Att. 274 b, & 275 a, Quanta sim lætitia affectus cognitis rebus Bruti nostri, facilius est tibi existimare quā mihi scribere. Ep. 256 a, De ingenio eius ualdè existimaui bene. Epi. 258 a, & At. 152 b, De medico & tu bene existimari scribis, & ego sic audio. At. 90 a, Dionysius de Dicæarcho bene existimabat. de Or. 138 a, Iudices benuolos & bene existimantes facere. Off. 58 a, Homo ipse de se bene existimans, sesēq; diligens. I. V. 67 b, Verres de omnib. bonis malè existimat. Offi. 40 a, Malè existimare de aliquo. Epist. 38 b, Simulq; non de meis peius quā de te existimat. de Leg. 157 a, Scriptores qui nondū ediderunt, de quib. existimare non possumus. Tusc. 228 b, Sed in hoc me ipse castigo, quòd ex aliorum & nostra fortasse malitia, non ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo. de Or. 109 a, Artes de quib. aliquid existimāde posse. de Or. 133 b, P. Cornel. homo (ut existimabatur) auarus & furax. de Cl. 171 b, Orationes ex quib. existimari de ingenijs potest. Epi. 7 a, Vt ex euentu homines de tuo consilio existimaturos uideremus. Or. 204 a, Orationis subtilitas imitabilis uidetur esse existimanti, sed nihil est experienti minus. pro Fon. 278 b, Ad unamquamq; rem existimandam, & momento suo ponderandā. pro Cæl. 27 b, Si existimare uerè de omni hac causa uolueritis. Att. 110 b, Ne me existimaris ad manendū esse propensiorem. de Or. 118 a, Nonnulli dum operam suam multam existimari uolūt, uolitant, &c. Or. 201 b, Quod si, &c. quid tandem in causis existimandū est? quibus, &c. de Cl. 177 a, Ego sic existimo, hos oratores, &c. in Sal. 275 b, Desine unūquenq; morib. tuis existimare. de Cl. 186 b, Torquatus elegans in dicendo, in existimādo admodum prudēs. de Ar. 250 b, Deiotarus sæpe à senatu regali nomine dignus existimatus est. pro Do. 216 b, Proinde quasi isti de Cn. Pompeio aliter atq; ego existimo sentiāt. contra Rul. 84 a, Quòd si maiores nostri existimassent quenquam, &c. pro Cl. 51 b, Maximè existimare conscientiā mentis suę.

EXISTO, *stis, extiti.* sum, appareo, subitò uel repentè appareo, erumpo, exorior, emergo. de Or. 190 a, Talem uerò existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso, non potuisse cōfirmo. Off. 28 b, Vt in corporibus magnæ dissimilitudines sunt, sic in animis existunt etiā maiores uarietates. Ep. 43 a, Nec tam gloriosum existunt tui iudicij extitisse, sed tā praua inimicorum tuorum mentem fuisse mirabar. Ep. 115 a, De Gallijs constituetur. erit qui intercedat, deinde alius existet, qui impediat, &c. Anteq. 174 a, Itaq; quod putaui fore gaudium, id extitit exitium. de Na. 43 a, Vt si quis dicat, dentes & pubertatem natura existere, ipsum autem cui ea existant, non constare natura. Att. 165 a, Eo magis timeo ne in filium existam crudelior. de Ora. 128 b, Quidam sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum nisi ipsa insulsitas rideatur. pro S. R. 19 a, His de causis ego huic causæ patronus extiti. de Cla. 167, Huius ex uberrimis sermonibus extiterunt doctissimi uiri. Ep. 12 a, Cuius ego fautor & adiutor extiti. Epist. 20 a, Tua in me clarissima & maxima beneficia extiterunt. & 64 a, Quantum meum studium extiterit dignitatis tuæ tuendæ, non dubito quin, &c. Ep. 95 a, In aliquo admiratio magna uulgi, delectatio nulla extitit. Tusc. 142 a, Ex qua cùm summa extitit utilitas ad res ponderandas, tū maximè ingenua delectatio. Ep. 146 b, Qui animo in rempub. extitit consulari. pro Arch. 190 a, Nisi Ilias extitisset illa, idem, &c. de In. 51 a, Res, quæ in præsentia existunt. pro R. P. 122 b, Si extitisset in rege fides, nihil sapientius Posthumo. de Orat. 85 b, Cur plures in omnibus artibus, quàm in dicendo admirabiles extitissent. de Orat. 85 b, Quo in genere multi perfecti homines extiterunt. & ibid. Minimam copiā poetarum egregiorum extitisse. de Am. 109 a, Existit autem

hoc loco quæstio subdifficilis,num quando,&c.de Am.100 b,Itaq, si quando aliquod officium extitit amici in periculis adeundis,&c. quis id non laudet?de Ora.130 b,Quo pacto concitetur risus,ubi sit,quomodo existat, atq; ita repente erumpat.pro S.R.30 b, Ex luxuria existat auaritia necesse est,ex auaritia erumpat audacia,&c.Offi.50 a,Ex quo tãse discordiæ secutæ sunt,ut tyranni existerent, & optimates exterminarentur.At.104 b.Ex uictoria cùm multa mala,tum certè tyrannis exist et.pro Cor.64 b, Existat ille uir paruiper cogitatione uestrã,quoniam re non potest, &c. pro Cæl.44 a,Existat igitur ex hac ipsa familia aliquis, & potissimũ cæcus ille,&c.qui si extiterit,sic loquetur,&c.de N.3 a,Partim admirantium, ut hoc philosophandi nobis subitò studium extitisset.I.V.84 a,Hoc malum non modò non existit,sed etiam opprimit, antequam possit perspici. I.V.95 b,Quid expectas?an dum ab inferis ille Maleolus existat?I.V.225 a,Spelunca,qua ferunt Ditem patrem repentè cum curru extitisse. de N.11 a,Cum species innumerabilibus indiuiduis existat. & 57 a, Ex quibus uita beata existit.& 4 b,Ex quo existit & illud,&c.de Or.127 a.Poeta nemo existere potest sine quodam afflatu,&c.de Diuin. 122 b, At in eius capite corona extitit, & quidem subita. & 92 b, Cum delapsus in flumen nusquam apparuisset,repentè lætus extitit.& 93 b.Summersus equus uoraginibus non extitit.& 112 a,Anguis ab ara extitit. & ibid. Anguis ille, qui Syllæ apparuit immolanti. & 96 b, Lysandri statuæ, quæ Delphis stabat,in capite corona extitit ex asperis herbis.& 191 b,Cum terræmotus factus esset, uox ab æde Iunonis ex arce extitit,ut sue plena,procuratio fieret.& ibid. Neq; diu uox ullà extitit.

EXITIABILIS,*le*.Att.lib.10.156 b,Bellum exitiabile.

EXITIALIS,*le*.exitiosus.I.V.226 a,Perditæ ciuitates hos solent exitus exitiales habere.

EXITIOSVS,*a,um*.perniciosus.pro Pl.378 a,Quibus armis à seruis eædem fieri senatus reip.exitiosum fuisset.Ep.70 a, Sed quod & fieri posse & exitiosum fore si euenisset, uidebam.I.C. 119 a, Tam exitiosam haberi coniurationẽ.de Aruisp.144 a,Exitiosum prodigium,&c.

EXITIVM,*tij*.pernicies.I.C.99 a,Qui de nostro interitu,& huius urbis exitio cogitent.& 120 a,De pernicie reip. & de exitio urbis cogitare.Qu.Fr.305 b,Me miserum,ego omnibus meis exitio fui.

EXITVRVS,*ra,rum*.Epistο.Fam.lib.15,Non plus quàm has quas nunc legis,existimaui exituras.

EXITVS,*tus*.euentus,casus,finis.de Cl.176 a,L.Bestia bonis initijs orsus tribunatus,tristes exitus habuit cõsulatus.Ep. 27 b,Sed ego fortasis uaticinor,& hæc omnia meliores habebunt exitus.Att.279 b,Si contigerit nostris rebus exitus, quem optamus.Ep.23 b,Hæc ætas hunc habuit exitum sanè felicem.de D.119 b,Responsa aruspicum,quæ aut nullos habuerunt exitus,aut contrarios.I.A.202 b,Fugam quærebamus oẽs,quæ tamen exitum non habebat.de Fat.149 a, Vtriq; ad eundem exitũ ueniunt.Orat.207 b,Nunquam ad exitum peruenirent.Or.211 b,Verba, quæ casus habent in exitu similes.de Or.91 b,Artem rebus in unũ exitum spectantibus,& nunquam fallentibus contineri.Tusc. 231 a,Atqui profligata iam hæc, & penè ad exitum adducta quæstio est.Ep.44 b,Expedire exitum institutæ rei. & 49 b,Sed et iam qui cursus rerum,qui exitus futurus sit.pro Põ: 4,Principium orationis.)(.Exitus orationis.Tusc. 168 a, Quomodo initium nobis rerum omnium ortus noster affert:sic exitum mors.Br.91 b,&de Di.113 a,Ea quoq; habuit exitum optabilem.Ep.63 a,Viri excellẽtis ancipites uarijq; casus,si notabili exitu concluduntur,expletur animus uoluptate.de N.78 a,Boni bonos habẽt exitus.I.V.238 a, Perditæ ciuitates hos solent exitus exitiales habere. pro Mur. 143 a,In exitu est iam consulatus. pro Cæl. 51 b,Mimi ergo est exitus,non fabulæ,in quo cum clausula non inuenitur, fugit aliquis è manibus.At.102 b,Armorum exitus semper incerti.pro Sest.5 a,Communis mars belliq; casus est incertus.pro Mar.133 b,Incertus est exitus & anceps fortuna belli.At.261 a,Exitum expectare debemus.de L.189 a,Atq; hoc rei exitus indicauit.quis enim,&c.Epi. 148 a,Vt quæ reip. polliceremur,exitu præstaremus.de Fi.60 a,Ne ipsarũ quidem uirtutum laus reperire poterit exitum,nisi dirigatur ad uoluptatem.de * 61 a,Quo ad audiamus hæc quæ commota sunt,quorsum euadant.

EX LEX,qui lege aliqua non tenetur.pro Cl. 37 a, Nõ quòd illi Syllam exlegem esse putarent.

EXOLESCO,*sci*.quasi inueterasco. in Sal. 274 b, Posteaquàm ætas tua iam ad ea patienda,quæ alteri facere collibuisset,exoleuerat.

EXOLETVS,*a*.quasi emeritus, catamitus. pro Mil. 112 a, Clodius semper secum scorta,semper exoletos,semper lupas ducebat.

EXOLVO,*ui*.soluo,dissoluo.I.V.159 b, Ille tantũ decumanis quantum iste imperauit,exoluit.Offic.53 b.Nec exoluit quod promiserat.Att.255 b,Nomina mea per deos expedi, exolui,bella reliqui.Ep.95 b,Si me occupationibus relaxaro:nam ut planè exoluam,non postulo.

EXOPTATVS,*a,um*.expectatus.pro S.R.21 b,Exoptatum nuncium alicui afferre.Att.lib.5,Nihil exoptatius aduentu meo.Item lib.4,Exoptatissima gratulatio.

EXOPTO,*as*.Ep.52 a,Multis de causis te exopto quàm primùm uideri.& 21 a,Vt sempiternæ laudi tibi sit iste Tribunatus exopto I.P.100 b,Omnes te ꝺederunt, tibi pestem exoptant,te execrantur.Attic.148 a, Torqueor infelix, ut iam optant,te execrantur. Qu.Fr. 302 b,Nũc ea cognosce, quæ maximè exoptas.Epist.20 b,Si unus ex omnibus exoptandus esset.

EXORABILIS,*le*.placabilis.)(.Inexorabilis.At.2 b,& Qu. Frat.298 a,Ille est minus exorabilis.&pro Dom. 221 a,Exorabilis iracundia.

EXORBEO,*es*.haurio,helluor.de Or.104 a, Ne iniquo iudicio exorbeatur sanguis meus.I.A.173 b,Gustaras ciuilem sanguinem,uel potius exorbueras.Tusc.179 a,Iam decoloré sanguinem omnem exorbui. Item: Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantinorum prædas exorbuit?pro Mur.128 a,Seruius multorum difficultates exorbuit.

EXORDIOR,*ris*.ordior,exordium capio,principiũ duco. de Or.94 b,Qui nõ timidè ad dicendum accedent, neq; in exordienda oratione perturbantur,penè uidẽtur impudentes.de Di.129 a, Quæ cũ ille dixisset, tum ego rursus quasi ab alio principio sum exorsus dicere,Non ignoro Quinte, &c.de Or.123 a,Ea quib.ante exorsa potius detexta propè retexãtur.de Or.116 a,Iubent exordiri ita,ut eũ qui audiat, beneuolũ nobis faciamus,& docilẽ,& attentũ.& 121 b,Pertexe modò Antoni quod exorsus es.& 11 b,Exorsus es non gloriosè magis,ut tu putas,à ueritate,quàm à nescio qua dignitate.Or.138,&160 a,Exordiri ab ipsa re.ad He.2 b,Exordiri causam à dicto aduersarij.pro Cæl. 45, Quæ clamore exorsa uerbis,paruam rem magnam facit. de Fin.54 b, Tũc dicere exorsus est,Primùm igitur,inquit,&c.

EXORDIVM,*dij*.principium,exorsus,proœmium.de Ora. 95 a,Animaduerti summos oratores in dicẽdi exordio permoueri.de Vn.196 a,Difficilimũ est in omni conquisitione rationis exordiũ.Tus.149 b,Ergo ita nascetur exordiũ.pro Cl.28 a,Semper equidem magno cum metu dicere incipio, quotiescunq; dico,toties mihi uideor in iudicium uenire non ingenij solùm,sed etiam uirtutis atq; officij.Or.208 a, Principia uerecũda,non elatis intensa uerbis,sed acuta sententijs,uel ad offensionem aduersarij,uel ad cõmendationem sui. de Or.137 b,Exordiũ aut exile,aut nugatoriũ, aut uulgare atq; commune. de L.157 b,Ego ab ultimis temporibus scribendi exordium capiendum censeo. de Fin.129 a, Ergo hinc capiamus exordium, omne animal, &c.I.A. 201 a,A Bruto igitur exordium capiamus.de Fin.128 b, A qua totius uitæ ducat exordium.de Vn.199 b,Seseque ipsa uersans sempiternæ uitæ indaxit exordium. de Fat.147 b,Néue inde nauis inchoandæ cepisset exordium. de Inu. 42 b, Exordium mali.

EXORIOR,*ris*.orior,existo,erumpo,exardesco.de D. 127 b, Post solstitium canicula exoritur.pro Syl.182 a,Noua quædam illa immanitas exorta est.pro Cl.30 a,Repentè est exorta mulieris importunæ nefaria libido.de Na.58 a,Ferrea tum uerò proles exorta repentè est. contra Rul. 89 a, Et repẽtinus Sylla nobis exoritur.Ep.4 b,Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio.Tusc.234 b,Qua gloria cõmotus Epicurus exoritur.de Finib.140 a,Honestũ,quod ex his uirtutibus exoritur.Offi.62,Exoritur Antipatri ratio ex altera parte.de Op.244 a,Sed exorietur Thucydides.Att.117 a,Ego nunc paulum exorior,& maximè his literis, quæ Roma afferuntur.cont.Rul.84 a, Antè extingui atq; opprimi, quàm planè exortum ac natum esset.

EXORNATIO,*onis*.ornamentũ,ornatus,conformatio,lepor,concinnitas,festiuitas quædam.de In. 63 b, Exponere aliquid simpliciter sine ulla exornatione.de Or.132 a, Nam quod quibuscũq; uerbis dixeris,facetũ tamẽ est, re cõtinetur,quod mutatis uerbis salẽ amittit,in uerbis habet laborẽ omnẽ. Or.209 b,Ornamenta quasi conformationes sententiarũ.& ibidem,de exornationib.uerborũ & sententiarũ.de Opt.244 a,Sententiarũ formæ tanquam figuræ. ad Her.28 a,Dignitas est elocutionis forma,quæ reddit ornatam orationẽ uarietate distinguens,hæc in uerborũ & sententiarum exornationẽ diuiditur.Item:Verborum exornatio est,quæ ipsius sermonis insignita cõtinetur perpolitione,sen-

ne. sententiarũ exornatio est, quæ non in uerbis, sed in ipsis rebus quandam habet dignitatem.

EXORNATOR, *oris*. de Orat. 111 a, Cæteri non exornatores rerum, sed tantummodò narratores fuerunt.

EXORNO, *as*. expolio, illumino.) (. Deformo. I. V. 214 a, Exornat amplè magnificèq; triclinium, exponit plurima ac pulcherrima uasa argentea. Tusc. 236 a, Pythagoras exornauit eam Græciam, quæ magna dicta est, præstantissimis artib. de Or. 156, Illustrare & exornare orationẽ. Tusc. 177 b, Exornare aliquem falsa gloria. de Or. 135 b, Id amplector, exorno, exaggero. de Ar. 254 a, Mulieres eum ita exornatum deprehenderunt. I. V. 125 b, Domus exornata & instructa.) (. Nuda & inanis. de In. 55 b, Clarum & exornatum trophæũ. ad Her. 23 a, Id accidet, si imagines aliqua re exornabimus, ut si coronis aut ueste purpurea: aut si qua re deformabimus, ut si cruentam aut cœno oblitam inducamus.

EXORNARE, pro subornare. de Inu. 29 a, Et utrum 'ne aliquem exornari oportuit qui ista prohiberet, & fieri non fineret, an 'non?

EXORO, *as*. impetro, placo. de Orat. 96 a, Nunc te iam exoremus necesse est, ut nobis explices, &c. Item, Brutus & Cassius utinam quàm facilè à te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne, &c. de Or. 109 b, 110 a, Ita me frater exorauit, ut huc secum uenirem. pro Deiot. 145 a, Cùm facilè exorari Cæsar, tum semel exorari soles. I. A. 217 b, & de Pro. 78 a, Antea deterrere te, ne popularis esses non poteramus, nunc ut iis popularis, exorare non possumus. de Sen. 85 b, Is exoratus est à scorto, ut securi feriret aliquem, &c. Epi. 264 b, Exoro enim, ut mecum cœnet. pro Qu. R. 52 b, Quem ego ut mentiatur inducere possum, ut peieret facilè exorare potero. Octa. 336 b, Ille eã exorabat, quæ uolebat, auferre, tu extorques. Pos. 203 a, Bene meritos quin colas, exorari fas non est. I. V. 104 a, Negat illa posse hominem exorari. pro Mur. 138 b, Viri non esse, neq; exorari, neq; placari. pro Clu. 52 a, Post exoratus, poposcit, &c.

EXORSVS, *sus*. exordium. pro Pomp. 5 b, Quoniam is est exorsus orationis meæ.

EXORTVS, *tus* ortus.) (. Occasus. ad Her. 23 a, Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie fiunt.

EXOTERICVS, *a, um*. Att. 63 b, Aristoteles in libris, quos Exotericos uocat, &c.

EXPALLESCO, *is*. exalbesco. ad Her. 7 b, Erubuisse expalluisse, titubasse.

EXPECTATIO, *onis*. spes. cõtra Rul. 79 b, Nolo suspẽsam & incertam plebem Rom. obscura spe & cæca expectatione pendêre. At. 45 a, Ex tuis literis plenus sum expectatione de Pompeio. & 30 a, Quantum tu mihi moues expectanem de sermone Bibuli. At. 26 b, Quantam mihi expectationem dedisti conuiuij istius. & 2 b, Crebras expectationes nobis tui commoues. I. S. 272 b, Scio me in respondendo nõ habere magnam expectationem, quod, &c. At. 112 a, Pendeo animi expectatione Corfinienſi, in qua de salute reip. decernitur. de Or. 115 a, Quo ista maiora fecisti, eo me maior expectatio tenet quibusdam rationibus, &c. At. 127 a, Aliquid in summa expectatione esset, audimus, &c. & 131 b, Omnis expectatio nostra erat in nuncijs Brundusinis. de Or. 135 a, Nihil magis ridetur, quàm quod est præter expectationẽ. de Or. 135 b, Decipere expectationem alicuius. de Cla. 189 b, Præteritorum recordatio est acerba, acerbior expectatio reliquorum. pro Rab. 93 b, Harum rerum non solùm euentus acq; perpessio, sed etiam conditio, expectatio, mentio ipsa ueniq; indigna homine libero est. Ant. 195 b, Profectò istis bona nulla uacua expectatione periculi relinquẽtur. Off. 53 b, Sustinet enim magnam expectationẽ induitrię nostræ, magnã honorũ, nonnullam fortasse nominis. Ep. 18 b, Vt quam expectationem tui concitasti, eã sustineri ac tueri possit. de Or. 99 b, Ea causa quo concursu hominum, qua expectatione defensa est? & 96 a, Nihil dicam expectationẽ sic uestra dignũ. At. 112 b, Nunc has expectationes habemus duas, unam, &c. alteram, &c. & 46 a, Varronis sermo facit expectationem Cæsaris. de N. 60 a, Nescis quanta cum expectatione te sim auditurus. At. 105 b, Scribis mirificã expectationem esse mei. de Orat. 192 a, Ea si paulò latius dixeris, expleris omnem expectationem diuturni desiderij nostri. At. 184 a, Summa est expectatio tui. Ep. 19 a, Summa scito in expectatione te esse. Tusc. 156 a, Cum me in summam expectationem adduxeris. At. 48 a, Afferre expectationẽ alicui. Acad. 3 b, Facere expectationem sui. Ep. 19 b, Vincere expectationem. & 245 b, Sum in expectatione omnium rerum. pro Cl. 33 a, Summa omnium expectatio, quid nam sententiæ fierent nummarij iudices.

EXPECTATVS, *a, um*. exoptatus. Att. 56 a, Aduentus tuus mihi suauissimus expectatissimusq; erit. Ep. 145 b, Intellexi te laborare, ut ad me tuæ expectatissimæ literæ perferãtur. Ep. 257 a, Clarus omnibus expectatusq; uenies. & 55 a, Venies, mihi crede, expectatus. de Sen. 91 a, Aliquis expectatus ad amplissimam dignitatem: id est, de quo spes est, eũ fore clarissimum.

EXPECTO, *as*. præstolor, spero. At. 117 b, Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esse faciendum. & 121 b, Expecto ut sciam quid respondeas cõsultationi meæ. I. A. 358 b, Hanc rem auidissimè ciuitas expectat. At. 264 b, Quod cum magna spe expectauimus. Ep. 253 a, Longiores expectabo, uel potius exigam. & 170, Non expectant solùm, sed postulant. Ac. 6 a, Neq; hoc loco expectandũ est, dũ de remo insexo respondeã. I. A. De Aufidio, nõ puto te expectare dũ scribã, &c. de In. 73 a, Non necesse est expectare, quin mox fiat, &c. Ep. 236 a, Reliquũ est ut tuam profectione amore prosequar, reditum spe expectem, absentem memoria colam. At. 2 a, Nos hîc te ad mensem Ianuarium expectamus ex quodam rumore, &c. Epi. 90 a. Omnia uoló à me & postules & expectes. At. 35 b, Si homines transitum tempestatis expectare potuissent. & 71 b, Sed cursum expectabamus.

EXPECTORO, *as*. è pectore eijcio, expello. de Or. 157 b, Pauor sapientiam mihi omnem ex animo expectorat. & 163 b, Tusc. 213 a, Ennij.

EXPEDIO, *is*. conficio, libero, uindico, explico, extrico.) (. Impedio. At. 39 b, Aut nos expedies omni molestia, aut eris particeps. I. P. 95 b, Imò habeo gratiam, hærerem enim nisi tu me expedisses. Epi. 239 b, Sed me multa impedierũt, quæ ne nunc quidem expedita sunt. Epi. 219 b, Peto à te ut eum expedias. & 138 b, Me aliud ex alio impedit, sed si me expediero, &c. Epist. 129 a, Nam non expeditur successio, quando Galliæ, &c. Epist. 92 a, Non desinam cum Galba cõmunicare, si quid expedire poterit. Attic. 70 a; Sed non dubito quin S. C. expeditum sit. Att. 65 a, Iudicia reliqua impendent, nondum est planè expeditum. Epi. 214 b, Peto à te ut eius negocia explices & expedias, tum iure & potestate quã habes, tum etiam autoritate & consilio tuo. de Fini. 62 a, Si remotis sensibus, ne idipsum quidé expedire possunt quod disserunt. Ep. 44 b, Expedire exitum institutæ rei. de Clar. 178 a, Expediendis conficiendisq; rebus uincere alios. I. V. 129 a, Expedire se ex laqueis.) (. Induere se in laqueos. de Arusp. 247 b, Sed quoniam mea causa expedita est, uideamus nunc quid aruspices dicant. pro Mi. 103 b, Si uita nostra in aliquas insidias incideret, omnis honesta ratio esset expediendæ salutis. pro Cæl. 41 b, Cùm Licinius uenisset, pyxidem expediret, manu porrigeret, &c. pro R. P. 126 b, Sapientis est cum stultitia sua impeditus sit, quoquo modo possit expedire I. V. 129 b, Videte, ut dum expedire sese uult, induat. At. 255 b, Quod satisdato debeo, peto à te ut antè prouideas, planè expedias, & solutum relinquas. Qu. Fr. 316 b, Ad expediendum te, si causa fuerit, cõmorêre. de Sen. 89 a. Brui expediam, agro bene culto, &c. Atti. 251 a, Nihil expedio, nisi, &c. id est, extrico. At. 81 a, Dum hic nodus expediatur. & 49 a, Expedire se ab omni occupatione.

EXPEDIT, *bat*. utile est, conducit. At. 115 b, Nihil Cæsari minus expedit ad diuturnitatem dominationis. pro Ce. 288 a, Pecuniam in prædijs collocare expedit. pro Mar. 135 b, Multi dubitabant, quod sibi expediret. cont. Rul. 79 b, & 70 b, Idem expedit & tibi & mihi. Offi. 67 a, Facere quod utile sit, quodq; expediat. Epist. 74 b, Quid rectum sit apparet, quid expediat obscurum est. I. A. 240 a, Omnibus bonis expedit saluam esse remp. At. 130 b, Neq; ex omnibus õppidis contrahere copias expedit, ne receptum amittam.

EXPEDITE. planè. de Cl. 186 b, C. Censorinus quod proposuerat explicans expeditè. de In. 70, & 82.

EXPEDITIO, *onis*. ad Her. 41 a, Habet paucis comprehensa breuitas multarum rerum expeditionem. de Di. lib. 1, Educere exercitum in expeditionem.

EXPEDITVS, *a, um*. promptus, paratus, facilis. de Am. 68 a, Reditus ad cœlum optimo cuiq; expeditissimus est. At. 39 a, Quare aduola; expedita mihi erunt omnia, si te uidebo. Qu. F. 316 b, Sic habeto, nihil nobis expeditis fore fortunatius. pro Qu. 4 a; Hic cũ cæteris, quæ habebat uadimonia differt, ut expeditus in Galliã proficisci posset. pro Mil. 106 b, Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis. I. A. 236 a, Expedito nobis homine & parato opus est, qui, &c. & ib. Bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit. Antequã. 193 a; Non conuenit enim cum ego ad promerendum officiũ fuerim expeditus, uos ad referendã gratiam esse tardiores. contra Rul. 82 b, Ad uim promptus, ad seditionem paratus, ad cædem expeditus. Qu. Fr. 316 b, Ea sunt ad explicandum expeditissima. de Cl. 188 a, Disciplina Hermagoræ ad inueniendum expedita. At. 78 a, Exercitus expeditus ad mutandum locum. de Cl. 180 b, Facilis & expeditus ad dicendũ. de Or. 120 b, Expeditus ad pronunciandũ. de Cl. 187 a, A natura sa-

tis solutus atq; expeditus ad dicendū. &185 a,Expedita & perfacile currens oratio.& 184 b,Expedita & profluens in dicendo celeritas.pro Fl.166 a,Illā uiā sibi uidēs expeditiorē ad honores.de Or.219 a,Quos locos multa cōmētatione & meditatione paratos atq; expeditos habere debetis.At. 124 a, Pōpeius expeditus anteceſſerat legiones XI.Luceria. Ac.26 b, Si igitur inducto & cōstituto probabili,& eo quidē expedito,soluto,libero,& nulla re implicato,uides profectò Luculle,&c.de Fi.55 b,Facilis & expedita distinctio.

EXPELLO,*lo.*eijcio,exigo,detrudo,exturbo,depello.Atti. 156 b,Hi sunt,qui me ciuitate expulerunt. contra Rul. 82 b, Expelli atq; exturbari ex agris.pro Qu.4 b, & 15 b, Expelli atque eijci è prædio.pro Cl.20 b,Expulsa atque exturbata filia.& 57 b,Cupiditate matris expulsa ex matrimonio filia. pro Mil. 121 b,Ex urbe expelli,exterminari, eijci. Attic. 119 a, Non expulsi,sed euocati è patria. pro Mil.111 a,Multi à Clodio bonis expulsi.

EXPENDO,*du.*perpendo, exquiro,examino . pro R. P.129 a,Hæc laus non poetarum carminib.celebrata,sed prudentium iudicio expenditur.de Ora.137 b, Equidem cum colligo argumēta causarum,non tam ea numerare soleo , quàm expendere.pro Fl.158 b,Vos,qui in iudicijs testem diligenter expēditis.de Cl.181 a,Nos qui hæc arte aliqua uolumus expendere.Offi.23 a,Quæ contemplātes expendere oportebit,quid quisq; habeat sui.Orat.201 a.Nec uerò utetur impudenter hac copia,sed omnia expendet ac seliget . Posth. 207 a,Iidem expendunt atq; æstimāt uoluptates.I.V. 240 a, Deinde hæc expēdite ac æstimate pecunia.pro Fl.160 a,Ante pedes prætoris in foro expēsum est auri pondo centū paulò minus per Sex. Cæsiū.Tusc.179 b,Expēdere pœnas alicui.

EXPENSVS,*a,um.*datus.)(.Acceptus.L.Acceptus.I.V.95 a, Expensa Chrysogono H-S.sexcenta , accepta pupillo Maleolo retulit.& ibi.Chrysogono expensa lata sunt.At.24 b, Ne tu expensum muneribus ferres.Atti. 247 b, Videas enim unde numeri sint,mihi feras expensum.I.A.108 a, Quis unquam in illo Iano inuentus est,qui L. Antonio mille nummum ferret expensum.

EXPERGEFACIO,*cio.*ex somno aliquem excito.I.V.143 b,Si fortè expergefacere te posses.ad Her.34 a, Hic Italiam tumultus expergefecit terrore subito.I.A.166 a,An faces ad mouendæ sunt,quæ te excitent,tantæ causæ indormientē.

EXPERGISCOR,*ris. expertus sum* . excitor à somno, uel de somno excitor,somno soluor.L. Experrectus.Att. 38 a,Si dormis,expergiscere.Ac.14 a,Itaq; simul experrecti sumus,uisa illa cōtemnimus.de D.93 a,Cū aūt expergefactus esses,hora secunda ferè te sibi somniū narrauisse.in Sal.274 a,Sed nō ita experrecti sumus,ut à te caueri possimus.Atti. 217 b,Deinde cùm somno repetito simul cum sole experrectus essem,datur mihi epistola à sororis tuæ filia.

EXPERIENS,*tis.*expertus.I.V.158 b,Homo nauus & industrius,experientissimus ac diligentissimus arator. & 208 a, pro Cl.22 a,A.Aurius uir fortis & experiens.

EXPERIENTIA,*æ.*periclitatio,usus,exemplū. Pla. Epi. 115 b,Quæ si aduentus meus represserit,agam gratias fortunæ constantiæq; meæ,quæ ad hanc experientiam excitauit. pro R.P.129 b,Experientia patrimonij amplificandi.de Or. 127 b,Docuit enim iam nos longa uita ususq; rerum maximarum,ut teneremus,&c.de Am.102 b, Atq; harum rerum exemplum ex similitudine capiebat ineuntis ætatis.

EXPERIMENTVM,*ti.*argumentū.Tusc.206 b, Sed nimirum hoc maximum est experimentum,cum constet,&c.

EXPERIOR,*ris.*periclitor,periculum facio,usu tractando cognosco,tento,ago in iure.At.101 a,Itaq; omnia experiar, &,ut spero,assequar.Or.197 a,Experiri id noli, quod te assequi posse diffidas.Ep.10 a,Te autem etsi mallem in meis rebus expertum,quàm etiam in tuis:tamen,&c.& 317 b, Ego quod in me ipso experiri potui,ad te refero.Orat.197 a, Par est omnes omnia experiri,qui res magnas & magnopere expectandas concupiuerunt.pro Fla. 150 a,Si quid cum periculo experiri uelis, in Caria id potissimùm esse faciendum.de Am.108 a,Et iudicare difficile est sanè , nisi expertum,experiendum autem est in ipsa amicitia. de Diuin. 128 b,Babylonij CCCCLXX.millia annorum in periclitandis experiundisq; pueris quicunq; nati essent,posuerūt.pro Se.26 b,Alicui magnos esse experiundos & subeundos labores.pro Cæl.50 a,Vim ueneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato,cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. At. 135 b, De Bruto etiam experti sumus , quod nuper in edicto tuo scripseram rogatu tuo.I.A.140 b,De me experior. de Cl. 185 b, Te arbitror malle ipsum tacere,quàm taciturnitatem nostram experiri.At.145 a,Nunc sine periculo experiendum erit,experiar certè ut hinc auolem.Ep.47 b,Quod ego experiens, quotidie probo. Attic.286 b,Experiar & tentabo omnia.At.263 b,Facilè patior oblatū tempus, in quo amorē experiar tuum.pro Pl.263 b,Omnia quæ dico de Planco,dico expertus in nobis.pro Do.215 a,Neq; in coniectura prospiciebamus,sed iam experti uidebamus.

EXPERIRI, ad forum & iudicia relatum , pro agere in iure.pro Qu.12 b,Fuit procurator,qui cū experiri posset.& 13 b,Ego experiri non potui.pro Cæc.291, Qui ad constitutū experiundi iuris gratia uenisset.pro Qu.6 b,Experiri summo iure.pro Qu.R.49 a, Iudicio graui experiri nolebas. pro Cæl.41 b,Qui nunquam ne congressu quidem & constituto cœperunt de tantis iniurijs experiri.

EXPERRECTVS,*a,um.*L.Expergiscor.pro S.R.42 a,Nobilitas experrecta remp.recuperauit.Anteq 195 a,Ne rei erudelitas in me experrecta ,in uos conualescat,præcauete.

EXPERS,*tis.*non particeps,uacuus.de Or.168 b, Antonius omnino omnis eruditionis expertem atq; ignarum fuisse.de Or.108 a,Censebam oratorem nullius ornamentis expertē esse oportere.Atti.123 a,Pompeius omnes nos ἀφεστηκότας expertes sui tanti ac tam inusitati consilij relinquebat. de Le.160 b,Cū cætera sint omnia rationis expertia.Offic.11 a, & Oct.329 b,Feræ rationis & orationis expertes.Epi. 58 b, & de Finib.72 b,Te omnium periculorū uideo expertē fore.Or.298 b,Vtriusq; particeps,uel utriusq; potius non expers.de Am.112 a,Amicitiam nullam ætatis degendæ rationem patitur esse expertem sui.de D.125 a,Placet igitur humanitatis expertes habere diuinationis autores. pro Cor. 38 b,Facere aliquem expertem alicuius rei.pro Scst.15 b,Homo expers consilij,& ingenij. Top.126 b, Expers rationis.)(.Ratione utens.

EXPERTVS,*a,um.*pragmaticus,habens usum multarum& magnarū rerum,usu bellorum gerendorum exercitus,multarū rerū peritus.de Or.115 a,Dicam enim tibi Catule, non tam doctusquàm (id quod maius est)expertus,&c.pro Mi. 114 b,Hoc quàm crebrò accidat experti debemus scire. pro Cor.58 a.Cuius audita uirtus dubitationi locū non daret, huius præsens experta atq; perspecta obtrectatorū uocē lacerare.de Am.108 a,Et iudicare difficile est sanè nisi expertē.

EXPETENDVS,*a,um.*optabilis.de Or.197 a,Qui res magnas,& maximè expetendas concupiuerunt.de Ora.104 a, Quæ uulgo expetenda & optabilia uideatur. de Am. 112, Ea quæ putant homines expetenda,honestas, gloria, tranquillitas animi atq; iucunditas.de Fin.117 b,Quod optabile est,id esse expetendum.

EXPETO,*tis.*opto,cupio,peto,ascisco.I.V.225 b, Atheniensium sacra summa cupiditate expetuntur.de Ora.96 a,Sine quo hoc quod tu expetis,nunquam assequēre.At.290 a,Nostram gloriam tua uirtute augeri expeto.de Cla.183 a, Antonius,qui maximè expetebatur,facilis in causis retiendis fuit.pro Pomp.9 b,Italia ab hoc auxilium magnopere expetiuit.pro Fl.164 a,Nunc à Flacco,Lentuli pœnæ per uos expetuntur.pro Mar.133 b,Deos pœnas ab aliquo ob aliquod delictum expetere.de Ar.254 a,Expetere pœnas domestici sanguinis.pro Pom.14 b,Ne legaretur A. Gabinius Pompeio expetenti ac postulanti.pro Ar.188 a,Nihil esse in uita magnopere expetēdum,nisi laudem atq; honestatem. Offi.6 b,Ea quæ pleriq; uehementer expetant , contemnere.Ep.42 a,Quæ tamen omnia in expetenda amicitia tua secutus sum.&173 b,Erichthei filiæ cupidē mortem expetierunt.de Or.124 a,Si pecunia tantopere expetitur,quanto gloria magis est expetenda.de Fi.72 a,Itaq; Epicurus semper hoc utitur,ut probet,uoluptatem natura expeti,quod, &c. &ib.Qui potiatur expetitis corporis uoluptatibus.de Fi.55 a,Voluptatem ipsam per se esse expetendam,& dolorem ipsum per se esse fugiendum. &133 a, b , Ea enim uita expetitur,quæ sit animi corporisque expleta uirtutibus.& 58 b,Nunc sapientia expetitur, quòd est tanquam artifex comparandæ uoluptatis.I.P.83 b,A me quidem etiam pœnas expetistis, quibus coniuratorum manus mortuorum expiaretis.de Or.142 a,Si sapiētia tantopere expetitur,&c. pro Mil.111 a,Ille nocturnus ad urbem aduentus uitandus potius quàm experendus fuit.pro Pom.4 b,Pompeium ab omnibus ad id bellum imperatorē deposci atq; expeti. Attic.96 b , Nec me ἀσχήμονα in expetendo cognosces,nec ἄνανδρον in abijciendo.de In.72 a,Experere.)(.Vitare.Or.202 b,In cōcionibus tracta quædā & fluens expetitur oratio. pro Dei. 149 b,Expetere uitam alicuius.Item: Non expetere uitam, non capitis arcessere.

EXPIABILIS,*le.*placabilis.I.A. 246 a,Bellum expiabile.aliàs inexpiabile.

EXPIATIO,*onis.*procuratio.de Ar.247 b, Dijs uiolatis expiatio debetur.de Le.163 b,Scelerum in homines atq; impietatum nulla expiatio est.

EXPILATIO,*onis.* Of. 49 a,Expilatio direptioq; sociorū. &59 a,Expilationes & direptiones sociorum.

EXPILATOR,*ris*.Quin.F.201 a,Cum domus hospitem,nõ expilatorem recepit.

EXPILO,*as*.de N.76 b,Dionysius fanũ Proserpinæ Locris expilauit. de Or.154 a,Hæc sumẽda sunt nobis ab ijs ipsis,è quib.expilati sumus.pro Cl. 56 a, Expilato armario, pecunia ablata.I.V.214 a,Regem spoliatum expilatũq; dimisit. pro Pom.14 b,Expilare socios,diripere prouincias.

EXPINGO,*gis*.Tusc.230 a,b,Qui motus hominum, qui fera rum non ita ab Homero expictus est,ut quæ ipse non uiderit,nos uideremus effecerit?

EXPIO,*as*.procuro,placo,macto.Ar.15 a,Quare quæ uiolata sunt,expiabũtur.pro S.R.30 a,Quare,quo omnia quæ uiolata sunt,expiari putantur.pro Rab.92 b,Qui expiandũ forum ab illis nefarijs sceleris uestigijs esse dico.de Ar. 245 b, Sed primùm expiabo religionẽ ædiũ mearũ.& 249 a, Eaq; errata expiantur.pro Mi.115 b,Cuius supplicio senatus reli giones expiandas sæpe censuit.I.V.226 a,Cereris numen istius supplicio expiari uolebant.de L.173 b,Sacrum cõmissum,quod expiari non poterit,impiè cõmissum esto: quod expiari poterit,publicè sacerdotes expianto.I.P.98 a, Tua scelera dij immortales in nostros expiauerũt.I.A.158 b, Expiato foro,dissipato concursu impiorũ.de L.163 a, Nam & ijs sine illius sustimentis expiati sumus.de Ar.251 b, Is nomẽ populi Rom.tanto scelere contaminauit,ut id nulla re possit,nisi ipsius supplicio expiari.I.P.83 b,Ame quidem etiam pœnas expetistis,quib.coniuratorum manes mortuorum expiaretis. de Diui.135 b, Quæ dij significent, quemadmodumq; ea procurentur atq; expientur.

EXPIRATIO,*onis*.exhalatio.de Na.43 b, Terræ expiratio nibus aer alitur,& æther & sidera.

EXPISCOR,*aris*.indago,inquiro.I.P.94 b,Itaq; iste simul atq; audiuit à philosopho uoluptatem tantopere laudari, nihil expiscatus est.Ep.138 a,Nescis me ab illo omnia expiscatum.L.Arabarches.

EXPLANATIVS,planius,apertius.Or.167 b,Definire aliquid cùm explanatius,tum etiam uberius.

EXPLANATIO,*onis*.explicatio, enodatio, interpretatio. de Or.161 b,Cõmoratio una in re permultũ mouet, & illustris explanatio.de D.104 b,& 135 b, Quia erant multa obscura & ambigua,explanationes adhibitæ sunt intrepretũ. de D.135 b,Dij nobis obijciunt,quorum neq; scientiam,neque explanationem habeamus. de Ar.248 a, Portentorum explanationes Hetruscorum disciplina continentur. de Ar. 246 a,Religionis explanatio,uel ab uno põtifice perito rectè fieri potest.ad Her.27 b,Explanatio est,quæ reddit aper tam & dilucidam orationem.& 29 a,Vniuscuiusq; propositionis explanatio.

EXPLANATOR,*oris*.interpres,explicator.de D.104 a,Sũt enim explanatores,ut grammatici,poetarum.

EXPLANO,*as*.intrepretor,interpretationem uel explanationem facio,interpretatione explico,illustro,exempla appono,uita factisq; illustro, expono,perspicuum facio,planum facio,explico,aperio, patefacio.de N.60 b,de Ora.152 b,Ego uerò, si quid explanari tibi uoles, respondere uolo. At.107 a,Plane quid sit non intelligo, explanabis igitur. & 219 b,Explanabis igitur hoc diligentius.de L.171 a, Sed ante,&c.uim istius cœlestis legis explana.Of.20 a,Altera quæ docet & explanat quod faciendum fugiendumq; sit.de Or. 116 a,Docilem autem facio,non tum cum polliceor me demonstraturum,sed tum cũ doceo & explano.Offi.19 a,Hoc facilius intelligi quàm explanari potest. de Or. 235 a, Quæ coniectura explanatur longe aliter atq; de Cl.178 a,Explanare rem obscuram interpretãeo.Orat.204 a, Verbũ quod optimè sonat,& rem maximè explanat.de Fini.115 b, Nondum autem explanatũ satis erat, quid maximè natura uellet:explanetur igitur. & 77 a, Explanare aliquid apertius. Epist.30 b, Quapropter ille tibi omnia explanabit: id est, exponet.de Fin.42 b, In lingua ponebãt explanatam uocũ impressionem.

EXPLEO,*ples*.impleo,cõpleo,saturo,satio.de N.38 b, Saturnus annis insatiabiliter expletur. de Vn.196 a, Deus explenit mundum omnibus bonis.oro Domo,225 b, Nec illi cæmentis ac tegulis meorum tectorũ se famẽ suam expleturos putauerunt.pro Syl.184 b,Feiam Torquate expletum huius miserijs pigeat,&c.de Or.104 a, Quorum crudelitas nostro sanguine non potest expleri.de Fi.133 a,b,Ea enim uita expetitur, quæ sit animi corporisq; expleta uirtutibus. & 97 b,Quicquid enim à sapiente proficiscitur, id continuò debet expletũ esse omnibus suis partibus.de N.33 a, Perfectum expletumq; omnibus suis numeris & partibus.Orat. 220 a, Neq; infarciens uerba quasi rimas expleat. & 200 b, Explere sententias meliorib.numeris.& 219 a, Nihilo tamẽ aptius explet concludítq; sententias. de Or. 102 a,Ea si plaulò latius dixeris,expleris omnem expectationem diuturni desiderij nostri.I.V.169 b,Vt aliquando expleti ac saturati discederent.Ep.18 a,Non enim uereor ne non scribendo te expleam.de Se.82 a,Explere diuturnam sitim.pro Cæl. 47 b,Explere libidinẽ. Par.238 b, Explere cupiditates, satiare odium.pro S. R.43 a, Explere auaritiam suam pecunia ad Her.34 b,Explere inimicitias,& saturare odium.de Ar. 253 b,Explere intemperantiam alicuius.Brut.286 a, Iis, qui illud malum exciderint,nihil quo expleri possit eorum meritum,tribui unquam poterit.de Fi.73 b, Explere cumulatè uitam beatam.Offi.38 b,Hanc igitur partem relictã explebimus.de Am.109 a,Vt amicitiæ munus expletũ sit. Epi. 266 b,Noli committere,ut excusatione potius expleas offi cium scribendi,quàm assiduitate literarum. de Clar. 178 a, Sic expleuit,quod utriq; defuit.

EXPLETIO,*onis*.de Fin.134 a,Expletio naturæ.

EXPLETVS,*a,um*.plenus,perfectus.de Fini.74 b, Expleta & perfecta forma honestatis.Item:Quorum studijs,ea quę natura desiderat,expleta cumulataq; habemus.

EXPLICATE,enodatè.de Orat.147 b,Explicatè & distinctè dicere.

EXPLICATIO,*onis*.I.A.209 b,Quarũ rerũ facilis explicatio uidetur.de D.135 a,Vtrum philosophia dignius iudicarũ superstitione ista interpretari,an explicatione naturæ. de Or.119 b,Explicatio illustris & perpolita.de N.71 b,Explicatio fabularum & enodatio nominum.de D.106 b,Sed est quasi rudentis explicatio.L.Etymologia, & Interpretatio.

EXPLICATOR,*oris*.explanator,interpres. de Orat.196 b, Rerum explicator.de In. 63 a.

EXPLICATRIX,*cis*.Acad.45 a,Huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuæ,&c.

EXPLICATVS,*a,um*.de Or.85 a,Veteris cuiusdã memorię non satis explicata recordatio.pro Plan.219 b, Sed mihi in causa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defensionis ratio proponitur. de Or.141 b,Locis est utendũ multis illustribus & explicatis.Br.91 b, Mihi non erat explicatũ quid agerẽ. Atti.39 b,Literæ tuæ,quib. nihil potest esse explicatius,nihil perfectius.de Pro. 76 b,Rem propè iam explicatã perturbare atq; impedire. Of.17 a,Eoq; magis si plus adipiscare re explicata boni,quàm addubitata mali.Ep.78 b,Explicata & explorata ratio salutis.de Vn.196 a,Explicata cognitio.cont.Rul.85 b,Capua planissimo in loco explicata.

EXPLICATVS,*tus*. explicatio.de N.79 a,Natura deorum obscura est,& difficiles explicatus habet.

EXPLICO,*cas*.expono,dilato,in medio pono,enodo, euoluo,aperio,dico,recito,uerbis rem amplector, exitum reperio,extrico,expedio. At.119 b,Quid in utramq; partem mihi in mentem ueniat,explicabo breui.de Diu.81 a,Chrysippus totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam.Item:Perfice ut Crassus quæ coarctauit & peranguste referũt,in oratione sua dilatet nobis atq; explicet.I.A.211 a, Quæ tria dum explico,quæso attendite.Offi.2 b, Præcepta Stoicorum,de quib.est nobis his libris explicandum. Tusc. 183 a,De omni animi perturbatione explicabo.de Or.90 b, Quæcunq; res inciderit quæ sit dictione explicanda.de Di. 134 a,Si uelim grammaticum aut physicum quiddã explicare.pro Fl. 155 b, Nisi mihi totam rationem omni & personarum genere & literarũ explicaris.de Fi.97 a, Explicare aliquid definitione.Attic.244 b,Nos τὰς λέξεις τῶν καθηκόντων magnificè explicamus.Top. 221 a,Aristotelis Topica, quæ sunt ab illo plurib.libris explicata.cont. Rul.68 b,Is explicat oratione sanè longi. pro S.R.35 a, Veniat modò, explicet suum illud uolumen quod, &c.de Fi.68 a, Aperiendum est igitur quid sit uoluptas,aliter enim explicari quod quæritur non potest:quam si explicauisset, non tam hæsitaret. At.69 b,Laxare aliquod ædificium,& explicare illud usque ad aliquem locum.& 214 b,Si Faberius nobis nomen illud explicat,noli quærere quanti.& 102 a,Eiusq; rei causam uerè explicas.I.A.228 a,In legibus interpretandis & æquitate explicandis.de D.88 b,Somnia Antiphontis interpretatione explicata.Ep.214 b,Alicuius negocia explicare, & expedire.At.74 b,Negocia nostra amabo te, explica.Attic.131 a, Quare da operã ut te explices,& huc quàm primũ uenias. & 190 b,Nihil uidi unquam quod minus explicari possit. & 120 b,O rem,inquis,inexplicabilẽ, atqui explicanda est. & 71 a,Sed antequam proficiscare, utiq; explicatum sit illud,H-S.XX.& D C C C.Offi.68 a,Explica atq; excute intelligentiam tuam,ut uideas,&c.I.V.59 a,Vitam alterius totam explicare,atq; eam in oculis conspectuq; omnium exponere.de V.201 b,Hæc si uerbis explicare conemur,frustra laboremus.At.116 a,Explicari res non potest.de N.1 a, Multæ res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatæ sunt.de Cl.186 b,Explicare expeditè quod proposueris.& 179 a,Capita multa exposita,nec explicata. I.V.14 b,Expli

care aliquid apertissimè & planissimè. Off. 67 a, Si quis uo luerit cõplicatam animi sui notionem euoluere. Par. 241 a, Explicare & excutere aliquod uerbum. de Na. 54 a, Illa potius explicetur incredibilis fabrica naturæ. Epi. 67 b, Explicare causas rerum. de Or. 93 a, Nunquam te, nisi omnia quæ percunctati erimus, explicaris, dimittemus. de Clar. 166 a, Explicare ordines temporũ. de D. 109 b, Explicare philosophiam. pro Fl. 148 a, Explicare se dicendo. de Fi. 64 a, Explicare sententiam suam. Ora. 207 b, Explicare mentem suam de quaque re. At. 159 a, Explicare cogitationes suas literis. Epist. 96 b, Explicare quid sit optimum factu. de Ora. 97 b, Summorum oratorum Græcas orationes explicabã, quæb. lectis hoc assequebar, ut cùm ea quæ lege rem Græcè, Latinè redderẽ, non solùm optimis uerbis uterer, sed etiam, &c. Ep. 142 a, λύσις πολλάκις quam contrieueram, legendo totam in hoc imperio explicaui. de Or. 98 a, Tanquam in aliquam locupletem domum uenerim nõ explicata ueste, neq; proposito argento, neq; signis ac tabulis propalàm collocatis. pro Pomp. 9 b, Siciliam undiq; cinctam periculis, celeritate consilij explicauit. de Diu. 116 b, Cur igitur nos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? pro Cæl. 52 a, Qui se profectò nunquam, si in istum locum processerint, explicabunt: id est, expedient, extricabunt.

EXPLODO, *dis.* eijcio, exibilo. de Or. 108 a, Aesopum, si paulũ irraucuerit, explodi uideo. Part. 120 a, Histrio si paulò se moueat extra numerum, exibilatur & exploditur. pro Qu. 50 a, Erotes comœdus non modò sibilis, sed etiam conuicio è scena explodebatur. Qu. F. 131 b, Multa dixi in ignobilẽ regẽ, quib. totus est explosus. Offi. 2 a, Aristonis & Pyrrhonis explosa sententia. de Fi. 29 b, Iam explosæ eiectæq; sententiæ Pyrrhonis & Herilli. pro Clu. 35 b, Id quod tum explosum & eiectum est. de D. 126 b, Sed hoc quidẽ genus diuinationis uita iam communis explosit.

EXPLORATE', certè, planè. Plan. Ep. 148 a, b, Non solùm bene sperare de nobis homines, sed explorate iudicare uolumus. de N. 1 a, Explorate perceptum esse & cognitũ. Epi. 259 a, Explorate nauigare.

EXPLORATVS, *a, um.* certus, explicatus.) (. Dubius. At. 47 a, Fac ut omnia à me perspecta & explorata perscribas. I. A. 228 b, Magna spe & propè explorata libertatis causam suscepimus. Offi. 75 b, Spes alicuius explorata. de N. 14 a, Non est igitur tam explorata ista ratio quàm uidetur. Epi. 78 b, Explorata nobis est uictoria. pro Mu. 136 a, Sic ut ei iam exploratus & domi conditus consulatus uideretur. Att. 62 a, Vt non libeat cuiquam dare, nisi de quo exploratum sit, tibi eum redditurum. Ep. 27 b, De quo mihi exploratum est ita esse, ut tu scribis. Postq. 201 a, Cum mihi esset exploratissimum, P. Lentulum proximo anno consulem futurum. Ac. 14 b, Cui possit exploratum esse de sua salute? Attic. 287 a, Quid enim exploratius esse potest, quàm illius animus in remp. Epist. 131 b, Cum mihi erit exploratum, te libẽter esse risurum, scribam ad te pluribus. de Na. 160 b, Quid si ne id quidem exploratum est, fore ut mihi liceat. Atti. 152 a, & 261 a, Brundusium pergere cogito: felicior enim & exploratior deuitatio legionum fore uidetur, quàm piratarum, qui apparere dicuntur. & 119 b, Dixi me nullo modo facere posse, nisi mihi exploratum esset, cum Tyranno ctonis amicũ fore. de Se. 91 a, Quis est tam stultus cui sit exploratum, se usq; ad uesperum esse uicturum?

EXPLORATVM habere: id est, compertum, perspectũ, cognitum. de N. 12 a, Deus habet exploratum fore se semper. I. A. 212 a, Poteritis igitur exploratã habere pacem, cũ in ciuitate Antonium uideatis? At. 275 b, Si exploratum habere cœpero, Cæsarem hominib. extraordinarijs fore contentũ. & 141 b, Cæsarem hoc idem probaturum, exploratum habeo. de D. 121 a, Illud exploratum habeo, nihil fieri posse sine causa. At. 47 b, Literæ à timore exploratæ.

EXPLORO, *as.* indago, exquiro, obseruo. I. V. 244 b, Quæ quidẽ prospectare iam exiliũ & explorare fugã uidebatur. de Or. 173 b, Vide quæso ea quæ restãt, & explorata cũ istis. ad Br. 286 b, Futura quoq; nisi ante sit occursum, explores, ne se insinuent. At. 97 a, Sed explora rem totam. pro Pomp. 10 b, Pompeius Siciliam adijt, Africam explorauit.

EXPLOSIO, *onis.* Epist. 121 b, Ludorum explosiones & funerum. Cælij.

EXPOLIO, *is.* excolo, exorno, perpolio. de Inu. 62 b, Nihil simplici in genere omni ex parte perfectũ natura expoliuit. de D. 118 b, Cum aut ad lineamenta oris peruentum est, tum intelligas illud quod iam expolitum sit intus fuisse. de Or. 155 b, Plato Syracusium Dionem doctrinis omnib. expoliuit. & 112 a, Nox te, inquit, nobis Antoni expoliuit. ad Her. 11 a, Difficillimum uerò est inuentum expolire. de Inu. 56 b, Neq; eadem ratione expolire partitiones.

EXPOLITIO, *onis.* exornatio, explicatio. Or. 215 a, In uerbis

inest materia quædam, in numeris expolitio. de Orat. 89 a, Oratio ornata & artificio quodam & expolitione distincta. de In. 56 b, Argumentatio est inuenti artificiosa expolitio. Qu. Fr. 323 a, Expolitiones utriusq; nostrum sunt in manibus, sed tua ad perfectum.

EXPOLITIO, exornatio quædam sententiarũ. ad Her. 37 a, Expolitio est, cum in eodem loco manemus, & aliud atq; aliud dicere uidemur, &c. ibidem pulcherrima.

EXPOLITVS, *a, um.* de Cl. 173 a, Tuditanus omni uita atq; uictu excultus atq; expolitus.

EXPONO, *nis.* enarro, edisscro, explico, edico, edo, diuulgo, expromo, exprimo. pro S. R. 20 b, Ab initio res, quemadmodum gesta sit, uobis exponam. pro Mi. 106 a, Exponere rem dum gesta sit, uobis exponam. pro Mi. 106 a, Exponere rem gestam. Am. 96 a, Quas sententias in hoc libro expossui meo arbitratu. de Am. 95 b, Is expossuit nobis sermonem de amicitia, &c. Or. 198 a, Ille sermo noster, qui est expositus in Bruto. Ep. 10 a, Quod tibi ut planius exponam, paulò altius repetam. & 12 a, Summam feci cogitationũ mearum omniũ, quam tibi si potero breuiter exponam. Orat. 200 a, Difficile est formam exponere optimi. I. P. 81 a, Expossui breuiter cõsulatum meum, audi nunc, &c. de Or. 104 b, Quam orationem in Originibus suis expossuit ipse Cato. Ep. 59 b, Hoc in sermone, cum à me exponeretur, quæ mea expectatio fuisset orationis tuæ, uisa est oratio non iniucunda. Or. 17 b, Si exponenda narratio est. de In. 63 a, Exponere præcepta diligẽter enodata. I. C. 113 b, Exponere aliquid ex memoria. de Or. 150, Qui artes rhetoricas exponunt. pro Cæl. 44 b, & Epi. 68 b, Reddere & exponere rationem alicuius facti. Off. 72 a, Exponere mandata. de Or. 113 a, Si mandata sint exponenda in senatu ab imperatore. de Fi. 77 a, Exponere mandata alicuius alicui. Anteq. 195 a, Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatẽ. de Fi. 93 a, Equidem soleo, quod uno Græci, si aliter non possum, idem plurib. uerbis exponere. Part. 233 b, Dictũ de altero est, expone nunc de reprehendendo. de Ora. 93 b, Hoc de quo modò expossuit Antonius. Ep. 14 a, Ego autem eum illa sequor, quæ paulo antè proposui, tum hoc nõ in postremis, de quo cœperam exponere. de Cl. 179 a, Capita multa expossita, nec explicata. de Le. 193 b, Qui magistratu abierint, apud cẽsores edant & exponãt, quid in magistratu gesserint. pro Cl. 24, Totã causam iudices explicemus, atq; ante oculos expositã consideremus. I. V. 59 a, Vitã alterius totã explicare, atq; eã nõ modò in animis iudicum, sed etiã in oculis conspectuq; omniũ exponere. I. C. 113 a, Pòst autem aliquanto toto Vulturtij iam indicio expossito atq; edito surrexit, &c. I. A. 182 a, Vitam suã exponere ad imitandum iuuentuti. I. V. 207 b, & 214 a, Ab hoc abaci uasa omnia ut expossita fuerant, abstulit. pro M. 142 a, Atq; ille strauit lectulos, & expossuit uasa Samia. Tus. 199 b, Expones quæ spectat florida & uariat? At. 2 b, Signa quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam expossita. Offic. 62 a, Frumentum aduexi, expossui, uendo meum, &c. At. 70 b, 71 a, Exponere & numerare pecuniam. Par. 233 b, Ingenijs hominũ criminosorum expossita est uita innocẽtiũ. pro Qu. 13 b, Quasi eximio præmio sceleris expossito.

EXPORTATIO, *onis.* (. Inuectio. Off. 35 a, Earum rerum quib. abundaremus exportatio, & earũ quib. egeremus inuectio. I. V. 146 a, His exportationib. quæ recitatæ sunt.

EXPORTO, *as.* (. Inucho. pro Fl. 149 b, Qui in fame frumẽtũ exportare ausus est. pro Fl. 160 a, Cũ frumentũ quotannis ex Italia, atq; ex omnibus prouincijs exportaretur. pro Pom. 6 b, Asia fertilis multitudine earum rerum quæ exportantur. I. V. 144 b, Exportare aliquid ex urbe. I. V. 84 a, Portentum in ultimas terras exportandum. in Vat. 31 a, Vt inde aurum exportari, argentumq; prohiberes.

EXPOSCO, *scis.* pro Mil. 119 b, Misericordiam ipse non implorat, ego autem repugnante hoc imploro & exposco.

EXPOSITIO, *onis.* ad Her. 6 b, Narratio defensoris simplicem & dilutã iam expositionem habere debet. de Orat. 162 a, Expositio sententiæ suæ ad Her. 36 a, Perspicua & dilucida expositio.

EXPOSITVS, *a, um.* de Orato. 100 b, Expositæ à Cn. Flauio primùm actiones. I. V. 207 a, Cum essent triclinia strata, argentumq; expositum in ædib. pro Qu. 17 b, Domus patens atq; adeò expossita cupiditatibus. de Ora. 163 a, Colores pictori expositi ad uariandum.

EXPOSTVLATIO, *onis.* criminatio, quædã accusatio.) (. Purgatio. Epist. 35 a, Nunc cognosce æquitatem expostulationis tuæ. Qu. Frat. 306 a, Contumeliæ in Gellium, expostulationes cum absente Pompeio. pro Clu. 52 a, Cum esset expostulatio facta. pro Do. 216 a, Flagitabar bonorum expostulatione, &c.

EXPOSTVLO, *as.* exposco, expostulationẽ facio.) (. Purgo. I. V. 156 b, Omnes de nostris iniurijs expostulant. Ep. 48 a, De qua alienum tempus est mihi tecũ expostulandi, pargandi

gandi aũt mei necessariũ. Ep. 28 b, Sed locus uidetur esse tecum expostulandi. & 61 a, Facilis à te ex stimari debeo, qui nihil tecũ de ijs ipsis reb. expostulẽ. pro Syl. 175 b, Aut quoniã tam facilè inũcheris in amicos, cur non iracundius aut uehementius expostulasti? pro Pl. 271 a, Sed uenio ad L. Cassium, cuius ex oratione ne illum quidem Iuuentium tecum expostulaui. pro Q. R. 53 a, Vix medius fidius in Fannia Ballione hoc expostulare auderes, & impetrare posses.

EXPRESSE'. planè, apertè. ad Her. 26 a, Expressè conscripta ponere oportet exempla.

EXPRESSVS, *a, um.* effictus, uerus, illustris.) (. Adumbratus. de N. 16 a, Species deorum, quæ nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis. Ep. 8 a, Hęc uides quãto expressiora, quantoq; illustriora futura sunt. pro Pl. 205 a, Hæc sunt iudicia solida & expressa, hæc signa probitatis. pro S. R. 28 b, Expressa sceleris uestigia extant. pro Cæl. 39 b, Expressa signa uirtutis.) (. Adumbrata, &c. Tusc. 190 b, Res solida & expressa, non adumbrata. Off. 65 b, Sed nos ueri iuris germanæq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. & 27 a, Sõnus erat dulcis, literæ neq; expressæ, neq; oppressæ. pro Fl. 157 b, Fateantur in persona Meandri, expressam esse faciem ciuitatis. pro Arch. 188 b. Multas imagines fortissimorũ uirorum expressas scriptores nobis reliquerunt. de Di. 123 b, Hoc auspicium diuini nihil habere potest, quod tam sit co actum & expressum. & 117 a, Si nubium conflictu ardor expressus se emiserit.

EXPRIMO, *mis.* expono, eloquor, consequor, oratione complector, imitor, effingo. Q. Fr. 325 b, Tu qui omnes isto eloquendi & exprimendi genere superasti. Or. 215 a, Oratio ad exprimendos animi sensus reperta. Ac. 19 a, Nemo superiorum non modò expresserat, sed ne dixerat quidẽ, posse hominem nihil opinari. de Or. 146 b, Nolo exprimi literas putidius, nolo obscurari negligentius. pro Rab. 91 b, An de tabulario incenso longa oratio est exprimenda. de Diu. 93 b, Hæc uerba ipsa Platonis expressi, igitur, &c. pro Ar. 189 b, Bellum Mithridaticum totum ab hoc expressum est. de Di. 97 a, Atq; hanc speciem Praxiteles cælauit argento, & noster Archias expressit uersibus. Item: Cur non ipsius confessionem multorũ oculis, facinoris deniq; uoce tanti sceleris crimen expresserint? At. 151 b, Omnẽ illius meũq; sermonem omnib. uerbis expressum tibi statim mittã. de Ar. 258 a, Poeta fingẽdo exprimens Scyllã aut Charybdim. Att. 124 a, Illuir quẽ nostris libris satis diligenter, ut tibi quidem uidemur, expressimus. de Or. 144 a, In libris Platonis ferè omnibus Socrates exprimitur. de Or. 125 a, Exprimere oratione mores alicuius. Acad. 41 a, Qui non uerba, sed uim Græcorum expresserunt poetarum. de Or. 86 b, Omnis uis ratioq; dicendi in eorum qui audiunt mentibus, aut sedandis, aut excitandis, exprimenda est. Ep. 43 b, Exprimere formam reipub. & temporum. de Or. 117 a, Exprimere quandã formam dicendi. pro Ce. 294 a, Qui iura non utilitate communi, sed literis exprimis. ad Her. 39 b, Exprimere & effingere formam alicuius. de D. 97 b, Exprimere quædam uerba imitando. Or. 202 b, Perfecti oratoris species exprimenda est. de Fin. 93 a, Nec tamen exprimi uerbum è uerbo necesse erit, ut interpretes indisereti solent: id est, exponi. & 49 a, Fabulæ ad uerbum de Græco expressæ. de Or. 162 a, Manus digitis subsequens, uerba non exprimens. & ibid. b, Gestus scenicus, uerba exprimens. pro Arch. 191 b, Reliquêre effigiem uirtutum nostrarum summis ingenijs expressam & politam. de Leg. 162 a, Lex est, iustorum iniustorumque distinctio, ad illam rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum diriguntur. pro R. P. 123 a, Filius liberalitate uitam patris expresit. de Ora. 117 a, Excreitatio, qua illum, quem antè delegeris, imitando effingas atq; exprimas. & 147 a, Aliquod uitium imitatione ex aliquo expressum. pro S. R. 26 a, Vt effictos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitę quotidianæ uideremus. pro Qu. R. 48 a, Persona illa impura, inuisa, in huius moribus, natura, uitaq; est expressa. pro Mil. 103 a, & Orat. 212 a, Hanc legem à natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus. Or. 197 b, Vnde illud quasi imagõ exprimatur.

EXPRIMERE. elicere, extorquere. At. 36 b, Multa cum sedi riosissimè diceret, uocem exprimere non potuit. Att. 19 a, & 194 b, Si tuis blanditijs tamẽ è Sicyonijs nũmulorũ aliquid expresseris. I. V. 143 b, Nullam pecuniam statuarũ nomine, nisi ui expressam & coactam. I. V. 171 b, Cum in ius ipsum eduxi, expresi, ut conficere tabulas se negaret.

EXPROBRO, *as.* obijcio, probro, uitio & culpæ do, uerto, &c. I. V. 262 a, Num tibi casus bellicos exprobrare, aut obijcere uideor? pro S. R. 25 b, Non enim hoc exprobrandi causa, sed commouendi gratia dicam. I. S. 274 b, Exprobrare languorem alicui. de Am. 109 b, Quorum pleriq; aut queruntur semper aliquid, aut etiam exprobrant. & ibi. Odiosum sanè genus hominum officia exprobrantium. de Orat. 137 a, Quid si quæ uitia sunt in iudicibus, ea tu in aduersarijs exprobrando non intelligas te in iudices inuehi. Ep. 71 b, Nescio quomodo illæ ipsæ literæ quasi exprobrare mihi uidentur, quòd in uita maneam.

EXPROMO, *mis.* profero, expono. Epi. 67 a, Quæ nunc expromam absens audacius. de Le. 173 a, Sed iam exprome, si placet, leges istas de religione. At. 29 b, Deinde suũ exprompsit odium. pro Do. 225 a, Sed ego uestram crudelitatẽ expromo? pro Mil. 108 a, In meo inimico crudelitatẽ expromptisti tuam. Quin. Fra. 295 b, Vt apud eos ipsos, quod ab ijs didicerimus, uelimus expromere. Orator. 208 a, Causa in qua uis eloquentiæ possit expromi. de Diu. 139 a, Conferre causas, & quid in quamq; sententiam dici possit expromere. I. C. 109 a, Quorum omnis industria uitæ, & uigilandi labor in antelucanis cœnis expromitur.

EXPVGNATIO, *onis.* pro Pom. 6 a, Ipsorum aduentus in urbes sociorũ nõ multum ab hostili expugnatione differt. At. 184 a, Nocturnæ expugnationes.

EXPVGNATOR, *oris.* Vrbis expugnator, de In. 59 a. Expugnator pudicitiæ, I. V. Or. 3.

EXPVGNO, *as.* capio. Para. 120 b, Sapientis animus nunquã uincitur, nec expugnatur. de Cl. 188 a, Qui Ligurum castella oppugnauerunt. pro Clu. 24 b, Hoc se Aiulio tanquam aliqua machina admota, sperabat se capere Asinij adolescẽtiam, & fortunas eius expugnare posse. pro Cæl. 47 b, Expugnare pudicitiam. I. V. 134 b, Certa aliqua ratione expugnare, id est, conuincere. & 85 a, Dij immortales quanta iste cupiditate, quibus allegationibus illam sibi legationem expugnauit.

EXPVLSIO, *onis.* Part. 125 a, Expulsiones uicinorum.

EXPVLSOR, *oris.* pro Qu. a, Iste bonorum possessor, expulsor, ereptor.

EXPVLTRIX, *cis.* Tusculan. 228 b, Philosophia expultrix uitiorum.

EXPVRGO, *as.* quasi expio. de Cl. 188 b, Quo magis expurgandus est sermo. Antequam. 196 a, Expurgare, suspicionẽ dimouere.

EXPVTO, *as.* excogito, reputo. Epist. 159 a, Et rursum quæ mens eum à tanta gloria auocarit, & ad cogitationẽ consulatus bimestris transtulerit, exputare non possum. Planci.

EXQVILIAE. *arum.* mons Romæ. de L. 175 a.

EXQVILINA porta. de Or. 134 a.

EXQVIRO, *ris.* quæro, requiro, perquiro, inuestigo, perscrutor. At. 109 b, A te nihil dum certi exquiro, sed quid uidetur. At. 211 a, De Varrone non sine causa, quid tibi placeat, tã diligenter exquiro. & 114 a, Sed hæc non nimis exquiro à Græcis. pro Deio. 151 b, Exquire de Blesamio, nunquid, &c. pro Pomp. 13 b, Omissis autoritatibus ipsa re & ratione exquirere ueritatem. Offic. 26 b, Cogitatio in uero exquirendo maximè uersatur. & de Finib. 51 a, Quid uerissimum sit exquirere. pro Flac. 148 a, Vos qui mores exquirendos putatis. I. V. 202 a, Nolis facta Verris, ad antiquæ religionis rationem exquirere. Offic. 30 a, Quid in aliquo peccatum sit, exquirere. Tusc. 241 a, Mens agitãdis exquirẽdisq; rationibus alitur. pro Do. 221 a, Non sum in exquirendo iure augurum curiosus. de D. 114 a, Sed soli sumus, licet uerum exquirere sine inuidia. de Fat. 140 a, Maximè nos quidẽ exquirẽtes ea cõsilia, quæ ad concordiã ciuiũ pertinerẽt. At. 121 a, Hæc scripsi sedato animo, nullum meũ iudiciũ interponens, sed exquirens tuum. I. A. 192 a, His senatus arbitratur singulares exquirendos honores. de D. 117 b, Cum ex te causam uniuscuiusq; diuinationis exquirerem. & 118 a, Causam quærere. de N. 45 b, Exquirere causas rerum. I. V. 132 a, Exquirere aliquid palam. pro Cec. 195 b, Exquirere uerba interdicti.

EXQVISITE'. accuratè, diligenter. de Cla. 190 b, Accuratè exquisitęq; facere aliquid. Tusc. 173 b, Rationes à philosophis exquisitius colliguntur.

EXQVISITIVS, aduerbium. de Clar. 195 a, Qui uideretur exquisitius, quàm uulgus hominum, studuisse literis. Tusc. 1, Colligere exquisitius rationes.

EXQVISITIOR, & exquisitius nomen. de Cl. 195 a, Exquisitius & minimè uulgare orationis genus.

EXQVISITVS, *a, um.* accuratus, lectus, excellẽs. de Ora. 107 a, Quanquam ipsi omnia, quorum negocium est, consulta ad nos & exquisita deferunt. de Cl. 166 b, & de Finib. 49 a, Tua exquisita doctrina & singularis industria. de Fini. 55 a, & Ep. 57 a, Exquisitis rationib. confirmare aliquid. de D. 81 a, Philosophorum exquisita quædam argumẽta, &c. de Or. 124 a, Quod aũt, &c. non est exquisitæ artis præscribere, sed mediocris ingenij iudicare. de Clar. 191 a, Accuratum & exquisitum dicendi genus. Orat. 212 b, Verba bene sonantia,

sed non ut poetæ exquisita ad summũ, sed sumpta de medio. Offi. 26 a, Mundicia odiosa & exquisita nimis. de Clar. or. 174 a, Gracchus semper habuit exquisitos è Græcia magistros. Offi. 27 a, Nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti literarum. de Orato. 88 a, Multæ literæ & exquisitæ Cæsaris. I. P. 84 a, Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum. I. A. 192 b, Laudantur exquisitissimis uerbis legiones. de Clar. 190 a, Reconditæ, exquisitęq; sententiæ. Offi. 72 a, Nec uerò ignorabat se ad exquisita supplicia proficisci.

EX QVO. quo, qua ex re, quocirca, unde. de Fin. 52 a, Atomi ita feruntur, ut concursionibus inter se cohæreſcant, ex quo efficiuntur omnia. de Fat. 149 a, Ex quo facile intellectu est, uerbis eos, non re diſsidére. pro Qu. 4 b, Qua ex re intelligi facilè potuit, &c. de Am. 100 a, Ex quo quantum bonisit in amicitia iudicari poteſt. Offi. 8 a. Ex quo intelligi poteſt, nullum bellum, &c. de Diu. 93 a, Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, &c. de Diuin. 87 a, Ex quo factum est, ut rex, &c. de Diu. 87 a, Ex eo euenit, ut rex, &c. de Diuin. 94 a, Ex quo illud est Caleni, &c. Offi. 7 b, Ex quo illud, Summum ius summa iniuria. & 5 a, Ex quo fit, ut Ager Arpinas, Arpinatium dicatur, &c. & ibi. Ex quo, quia suum cuiusque fit, &c. quod cuiq; obtigit id quisq; teneat. de N. 4 b, Ex quo existit & illud, &c. Off. 3 b, Ex quo animi magnitudo existit, &c. & ibi. Ex quo intelligitur, &c. de Orat. 122 b, Ex quo quidam ferunt, &c. de Na. 137 a, Ex quo etiam illud assequor, &c. & ibi. In quo ego existimor, &c. de Clar. 169 b, Ex quo nulla suspicio est, &c. pro Mar. 133 a, Ex quo nemo erit, &c. id est, quocirca. & Tuſ. 176 a, & 231 b. ad Her. 6 a, Quare genera constitutionũ aperuimus, ex quo simul ostẽdebatur, quomodo, &c. Or. 200 b, Quo magis sunt Herodotus Thucydidesq; mirabiles, &c. id est, ex quo.

EXSATVRO, *as*. uel *exaturo, as*. expleo. I. V. 249 a. Pascere oculos & exaturare animum cruciatu alicuius. Tuscu. 148 a, Exsaturata libido.

EXSACRIFICARE, sacrificare. de D. 89 a, Ennij.

EXSCRIBO, *bis*. describo. Epist. 265 b, Multũ mihi eripitur operæ in exscribendis hypomnematis. I. V. 147 a, Tabulas in foro summa hominum frequentia exscribo. & 96 a, Proinde quasi exscriben di potestatem non haberet.

EXSIBILO, *as*. explodo. Parad. 120 b, Histrio si paulò se moueat extra numerum, exsibilatur & explǒditur.

EXSICCO, *as*. exhaurio. Ep. 266 a, Ne lagenæ dicerentur inanes fuisse, quæ furtim essent exsiccatæ. de Cl. 192 a, Exsiccatum genus orationis, id est, extenuatum.

EXSPOLIO, *as*. pro Deiotat. 148 a, Deiotarus auctionatus est, seseq; exspoliare maluit, quàm pecuniam tibi non subministrare. de Finib. 73 b, Vt uirtutem earum rerum selectione exspoliarent. Att. lib. 10, Exspoliare Pompeium exercitu & prouincia.

EXSVSCITO, *as*. expergefacio. pro Mur. 129 a, Te gallorũ cantus exsuscitat. Item: Animus aut renouatur ad ea quæ restant, aut omnibus dictis exsuscitatur. Offi. 3 b, Quæ cura exsuscitat etiam animos, &c. Attic. 287 a, Tu te exsuscitã. ad Her. 20 a, Cum sermone animum eius retinet, & exsuscitat clamore. & 22 b, Si naturalem memoriam exsuscitauerimus hac notatione. & 23 a, Docet ergo se natura uulgari & usitata re nõ exsuscitari, nouitate & uerò, & insigni quodã negocio commoueri.

EXSVSCITATIO, *onis*. commotio. ad Her. 37 b.

EXTA, *orum*. præcordia. de Inu. 31 b, Puerorum extis deos manes mactare. de Diui. 114 b, Gallinaceum fel, sunt enim qui uel argutissima hæc exta esse dicant. de Di. 82 b, Exta pecudum, aut monstra, aut fulgura interpretantium. Top. 227 b, Præsentio per exta.

EXTABESCO, *scis*. totus liquefio, contabesco. Tusc. 166 b, Corpus macie extabuit. de N. 27 b, Opiniones nouas diuturnitate extabuisse.

EXTEMPLO. illicò. pro Qu. R. 46 a, Quid fingat extemplò non habet. & in Arat.

EX tempore. subitò, extẽpore, ex improuiso.) (. Cogitatè, accuratè, meditatus. de Or. 131 b, Illud egregium & extempore: manus laua, inquit, & cœna. Item: Itaq; his de rebus ex tẽpore & corãm. pro Arch. 189 a, Sæpe ego hunc uidi cum literam scripsisset nullam, magnum numerum optimorum uersuum de his ipsis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore. de Or. 191 a, Antipater Sidonius solitus est uersus ex tempore fundere. de D. 95 b, Alia autem subitò ex tempore coniectura explicantur. de Clar. 184 b, Ex tempore dicere, Off. 39 b, Capere consilium ex tempore. Or. 205 a, Ridicula ex tempore ficta non domo allata. pro Flac. 153 b, Græcos ex tempore, quod opus sit, obsignare dixit. Attic. 154 b, Quæ partim parari & iam cogitari, partim ex tempore futura censes. de In. 47 b, Res ex tẽpore nata. Tusc. 145 b, & de

In. 50 b, Ex tempore effutire, &c. At. 86 b, Te enim sequor ἐχ δοκήσεως: id est, ex tempore agentem.

EXTENSVS, *a, um*. extentus. Ac. 36 a, Nã cũ extensis digitis aduersam manũ extẽderat, uisum inquiebat huiusmodi est.

EXTENTVS, *a, um*. extensus, proiectus. de Or. 131 a, Cũ extento brachio paululum etiam de gestu addidit.

EXTENVATIO, *onis*. de Or. 161 b, Distinctè concisa breuitas & extenuatio.

EXTENVATVS, *a, um*. (. Concretus. de N. 46 a, Aer extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. Brut. Epist. 174 a, Recurri ad copiolas meas, sic enim eas uerè appellare possum: sunt enim extenuatissimæ, & inopia omnium rerum pessimè acceptæ.

EXTENVO, *as*. minuo, attenuo, deprimo.) (. Adaugeo, exagero, amplifico. At 44 b, Posteaquam extenuari spem nostram & euanescere uidi. Tusc. 198 a, Quæ cogitatio omnes molestias extenuat. I. V. 36 b, Nam locupletissimi cuiusque sensus extenuarant, tenuissimi auxerant. de N. 53 a, Extenuare & mollire cibũ dentibus. de Or. 152 b, Amplificare rem ornando.) (. Extenuare & abijcere. & Off. 48 a, Neq; enim uerbis auget suũ munus, sed etiã extenuat. pro Mar. 134 a, Verbis extenuare aliquid. ad Her. 6 b, Aut causam uehementer extenuabit. de In. 71 b, Extenuare.) (. Adaugere.

EXTEREBRO, *as*. exterebrãdo extraho, perterebro. de D. 90 b, Itaq; ex eo auro, quod exterebratum esset, buculam cu rauit faciendam.

EXTERMINATOR, *oris*. expulsor. pro Dom. 242 a, Resp. obseruabatur ante oculos exterminatoris sui.

EXTERMINO, *as*. expello, eijcio. de N. 14 a, Protagoras urbe atq; agro est exterminatus. I. C. 111 b, Cum ex urbe Catilinam eijciebã, cũ illũ exterminari uolebã. pro Mil. 221 b, Ex urbe expelli, exterminari, eijci. pro Flac. 151 a, Huius uirtute reges exterminati sunt. pro Do. 242 a, Resp. erat exterminata mecũ. Postq. 201 a, & 211 b, Itaq; resp. exterminata, mihi locum in hac urbe esse non putaui. pro Sest. 4 b, Idem C. Marcellum exterminandum ab illa urbe curauit. aliter, cum illã. pro Sest. 9 a, Exterminabit ciues Romanos consul à suis dijs penãtibus? I. A. 246 a, Hunc ex finibus humanæ naturæ exterminãdum puto. pro Cor. 65 b, Atq; utinam, qui ubiq; sunt propugnatores huius imperij, possent in hanc urbem uenire. & contrà oppugnatores reip. de ciuitate exterminari. de Pro. 66 b, Vt non antè attigerint, quàm hunc ordinem condemnarint, quàm autoritatem uestram ex ciuitate exterminarint. Off. 61 a, Malè etiam, qui peregrinos urbibus uti prohibent, eosq; exterminant.

EXTERNVS, *a, um*. extrarius, extraneus, exterus, alienigena, extrinsecus accedens, adscitius, peregrinus, quod est extrà, uel extrinsecus.) (. Domesticus. in Verrem 227 a, Neq; hæc externa nobis est religio, neq; aliena. de Nat. 58 a, Canũ amor in dominos, & odiũ in externos. de D. 233 a, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de Nat. 31 a, Externus & aduentitius tepor. de Som. 131 b, Inanimatum est omne quod impulsũ agitatur externo. Attic. 278 b, Nec externis hostibus magis quàm domesticis laboramus. Off. 46 b, Apud populos externos. & ibi. Externi homines. de Nat. 7 a, Mens cingitur corpore externo. Ep. 54 b, In externis locis minor est ad facinus uerecundia. Tusc. 233 b, Fortuna domina rerum externarum, & ad corpus pertinentium. Top. 228 b, Externa commoda.

EXTERO, *as*. cõminuo, digero, cõficio. de N. 53 b, Aluũ subiectam stomacho calore multũ habere exterendo cibo.

EXTERREO, *es*. perterreo. de D. 97 a, Offi. 40 b, Dolorum cũ admouentur faces, præter modum pleriq; exterrẽtur. de Di. 88 b, Talia commemorat lachrymans exterrita somno.

EXTERVS, *a, um*. externus. pro Fõt. 281 a. & I. V. 57 b, Exteræ natiões & gẽtes. I. C. 110 b, Exterus hostis atq; longinquus.

EXTIMESCO, *scis*. pertimesco. Att. 139 b, Vnum illud extimescebam, ne quid turpiter facerem. & Plan. 250 a, Epi. 143 a, Nihil est quòd aduentum nostrum extimescas. Atti. 258 a, Cerulas enim tuas miniatulas extimescebam. I. A. 209 b, Ab Antonio maius periculum quàm ullis nationibus extimescendum est. de Fat. 145 b, Nec ob rem fatum, aut necessitas extimescenda est. pro Deio. 144, De fortunis communibus extimescebam.

EXTIMVS, *a, um*. extremus.) (. Intimus. de Som. 128 a, Orbis cœlestis extimus, &c.

EXTINCTOR, *oris*. I. P. 85 a, Non extinctor, sed autor incẽdij. de Ar. 255 a, Extinctor belli domestici. pro Do. 233 b, Extinctor coniurationis. pro Syl. 184 a, Ne extinctor patriæ, ne proditor appelletur.

EXTINCTIO, *onis*. interitus. Tusc. 174 a, Supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem affert loci.

EXTINCTVS, *a, um*. mortuus. de Cl. 165 a, Vir egregius, alieniſsimo reip. tempore extinctus.

EXTIN-

EXTINGVO,*guis.* restinguo, opprimo, deleo, interitum alicuius facio. de Nat. 30 b, Refrigerato autem & extincto calore, occidimus ipsi & extinguimur. Offi. 92 a, Itaq; adolescentes mori sic uidentur, ut cũ aquæ multitudine uis flammæ opprimitur: senes autem sic ut sua sponte, nulla adhibita ui consumptus ignis extinguitur. de Or. 140 b, Illa uirtus L. Crassi morte extincta subitò est. pro Cor. 62 a, Cum duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania extincti occidissent. & 58 a, Mors extinguit inuidiam. pro Cæl. 52 b, Memoria tanti flagitij non extincta illa quidem, sed repressa uetustate. pro Cæl. 54 b, Nolite hunc natura ipsa occidentem uelle maturius extingui uultnere uestro. de Clar. or. 173 a, Cum ardor animi, consedit omnis illa uis, & quasi flamma oratoris extinguitur. pro S. R. 24 a, Extinguere atq; opprimere potentiam alicuius. contra Rul. 84 a, Antè extingui atq; opprimi, quàm planè exortum ac natum esset. de Ar. 244 b, Extinguere & funditùs delere aliquid. de Or. 90 a, Animorũ motus inflammare uel extingere. in Verrem 59 a, Extinguere & delere improbitatem. in Ant. 208 b, Omnes unũ studetis, M. Antonij conatus auertere à Republica, furorem extinguere, opprimere audaciam. pro Domo 233 a, Extincti tum iam est illud maledictũ crudelitatis. Of. 52 b, Extincto enim senatu, deletisq; iudicijs, quid est, &c. de Am. 110 b, Vt extinctæ potius amicitiæ, quàm oppressæ uideantur. Ep. 47 b, Omnes ciues sic existimant, quasi lumen aliquod extinctis cæteris elucere sanctitatem tuam. pro Cæl. 50 b, Sin autem iam superat simultas, extincta erat consuetudo, dissidium extiterat, &c. de Amic. 103 a, Familiaritates extingui solere. Epist. 179 b, Causam dissensionis nascentem extingui summè studui. & 2 b, Gratiam autem nostram extinguit hominum suspicio. de Pro. 73 b, Inimicitias in fortissimis uiris solùm extinxit Reip. dignitas, & ipsorum, sed etiam, &c. pro Mil. 115 b, Quæ ædem nympharũ incendit, ut memoriã publicam recensionis, tabulis publicis impressam extingueret. de Sen. 84 a, Animus et mens nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute. I. V. 143 b, Vt si posset, quæ antea scripserat, ea planè extingueret. in Ver. 85 b, Fuit illa cupiditas tanta, quæ tantã extingueret religionẽ? I. C. 120 a, Qui delere imperiũ, qui populi Romani nomen extinguere conati sunt. pro Mil. 102 b, Alicuius non salutem modò extinguere, sed etiam gloriã per iudices infringere. Epist. 159 b, Quæ ad extinguendas reliquias belli pertinent. de Ar. 253 a. & Plan. 157 b, Extinguere bellum domesticũ. ad Her. 32 b, Formæ dignitas aut morbo deflorescit, aut uetustate extinguitur. I. V. 258 b, Non posse Verrem testes interficiendo crimina sua extinguere.

EXTIRPO,*as.* extraho, euello. de Fat. 142 a, Vitia ex naturalibus causis nata extirpari, ac funditùs tolli non possunt. de Amic. 105 a, Nisi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitremur. Tusc. 218 a, Nos perturbationes extirpandas putamus.

EXTISPEX,*cis.* aruspex. de Diuin. 86 a, Ars extispicum. & 114 a.

EXTO,*as.* appareo, consto, sum. Atti. 25 a, Sed tamen ut iubes curabo, uti huius peregrinationis tibi opus extet. Att. 26 b, Denique aliquid aliud extabit, ne tibi planè cessasse uidear. Attic. 244 b, Extabit opera peregrinationis huius. de Clar. 169 b, Quem uerò extet, & de quo sit memoriæ proditum, eloquentem fuisse, & ita esse habitum, primus est M. Cethegus. de Clar. ora. 167 b, & 170 a, Demadis nulla extant scripta. de Orat. 117 a, Alicuius scripta constare: id est, extare. L. Consto. de Cl. orã. 192 a, Cedò quæso orationes, sunt enim, &c. Offic. 42 b, Extant epistolæ Philippi ad Alexandrũ, quibus, &c. pro Cor. 27 a, Vbiq; extant huius fortitudinis expressa exempla. de Inuent. 56 a, Si literæ non extarent, magnopere eas requireremus. Epist. 6 b, Senatusconsultũ nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. de Inuent. 51 a, Res quarum monimenta certa in literis extant. pro Plan. 273 a, Non minus ocij quàm negocij rationem extare oportere. de Diui. 95 a, Sine oculis non potest extare officium & munus oculorum. de D. 130 b, Sine diuinatione non potest officium & munus diuinationis extare. de L. 191 a, Grauiora iudicia de potentissimis hominibus extant uoces quàm tabellæ. Ep. 175 b, Sed is ambitus extat, &c. & 60 a, Dum id senatusconsultum extabit, officium meum in te obscurum esse non poterit. pro Plan. 259 a, Multa extant in me tua merita. Epi. 9 b, Quæ si erunt allatæ, nostrum studium extabit in conueniendis magistratibus. Or. 216 b, Non item in oratione, ut in uersu extat numerus. I. V. 266 a, Sed scriptũ extat in ijsdem literis, *ἰδιωτικῶτερον*. de Orat. 91 a, Tamen apparet atq; extat utrum simus earum rerum rudes, an didicerimus. de Or. 152 a, Quo magis id quod erit illuminatum, extare atq; eminere uideatur.

EXTOLLO, *lis, extuli.* effero, erigo, animos tollo, insolentẽ facio.) (. Deprimo, submitto. Ora. 211 b, Neq; tuum unquã in gremium extollas liberorũ ex te genus. I. P. 88 a, Etiam ne uos meam fortunã deprimitis, uestram extollitis? Antequam. 102 b, Quem uirtutis gloria ad cœlũ extulit, eundẽ inimicorum inuidia indignissimè oppressum deprimit ad supplicij. pro Do. 237 a, Quem percussum ipsa Respub. suis manibus extollere. pro Mar. 132 a, Extollere aliquem iacentem. in Ant. 165 a, Altè extollere manum, &c. uel pugionem uel quippiã aliud. Tusc. 187 a, Sic urgetur, ut se nequeat extollere. pro Plan. 260 a, Vbi illa antiqua libertas? quæ malis oppressa ciuilibus, extollere iam caput, & aliquando recreata se erigere debebat? de Amic. 109 b, Vt hi q superiores submittere se debent, sic quodam modo inferiores extollere. de Fin. 134 a, Erigere & extollere uites. Par. 237 a, Extollere animum. L. Magnitudo. in Sal. 275 a, At herculè egregia facta tuorum te extollunt. Ep. 199 a, Quem tu ad cœlum laudibus extulisti. ad Her. 2 a, & de In. 47 a, Extollere aliquem laudando. de Arusp. 255 a, Laudibus aliquẽ cœlum extollo. pro Planc. 270 b, Dum Plancij in me uerbis meritum extollerem, me arcem ex cloaca facere dixisti. L. Cloaca.

EXTORQVEO,*ques.* exprimo, aufero, eripio. Attic. 89 a, Iam uos à Cæsare per Orodẽ talenta Attica L. extorsistis. pro Cluen. 34 a, Pecunia omnis ab eo extorta atque erepta est. Oct. 33 b, Ille ea exorabat quæ uolebat auferre, tu extorques. de Or. 118 b, Definitio primùm reprehenso uno uerbo, aut addito, aut dempto, sæpe extorquetur è manibus. de Clar. 165 b, & pro Clu. 28 a, Extorquere arma è manibus iratorum ciuium. Ora. 212 a, Cum mihi extorta ueritas esset, concessi, &c. de Sen. 95 a, Nec mihi hunc errorem, dum uiuo, extorqueri uolo. Tusc. 151 a, Quoniã extorsisti, fateor ita esse, &c. pro Mil. 105 a, Extorta est confitenti fica de manibus. 3. I. C. 104 b, & 100 b, Extorquere ferrũ alicui de manibus. de Pro. 70 a, Postquam nihil exprimere ab egẽtibus, nihil ulla ui à miseris extorquere potuit. pro Lig. 139 b, Qua qui utetur, suam citius abijciet humanitatẽ, quàm extorquebit tuam. I. P. 98 a, & I. V. 58 a, Vi extorquere aliquid. & 134 b, Certa aliqua ratione expugnare. de Or. 115 b, Sententias de manibus iudicũ ui quadam extorsimus. de Fin. 67 b, Hoc est uim afferre Torquate sensibus, extorquere ex animis cognitiones uerborum.

EXTORRIS,*re.* exul. I. V. 174 b, Hinc centum patres familiãs extorres profugerunt.

EXTRA. extrinsecus, præter. de Nat. 56 a, Sensibus & animo ea quæ extrà sunt, percipimus. de Som. 131 a, Eminere foras, & ea quæ extrà sunt, contemplari, & quàm maximè se à corpore abstrahere. de Vn. 197 b, Si in omni mundo omnes partes collocatæ sunt, ut nulla pars huiusce generis excederet extrà. de Fin. 79 a, Et in corpore, & extrà quædã bona sunt. de Nat. 67 a, Sum futurus extra urbem ex idibus Ianuarijs. de L. 182 a, Extra portam Collinam ædes Honoris est. Tusc. 230 a, Sola ne uita beata relinquitur extra ostium limenq; carceris? Acad. 18 b, Quid enim potest esse extra uniuersa? de Diuinat. 95 a, Ex quo intelligitur esse extra diuinum animum, humanus unde ducatur. pro Syll. 174 b, Hic extra coniurationem est: id est, in coniuratis non est. in Ant. 305 a, His militiæ uacationem esse placet extra tumultum Gallicum. de Vn. 203 a, Extra culpam ponere se. Att. 184 b, Multa occultari possunt, & extra ruinam fint eam quæ impendet. Ora. 215 b, Nullus est numerus extra poeticos. pro Cec. 303 a. Id extra causam est. de Diuin. 113 b, Nihil fieri extra fatum. I. C. 100 a, Nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum, qui te nõ metuat. I. V. 60 b, De te hoc extra hanc contentionem nostram familiarem, tecum loquar. pro Dom. 235 a, Ciuis est nemo in tanto populo extra contaminatam illam manum, qui, &c. de Orat. 146 b, Vox extra modum absona: id est, præter modum. Offi. 28 b, Cauendũ est etiam si ipse ædifices, ne extra modũ sumptu & magnificentia prodeas. de D. 94 b, Extra me: id est, præter me. Epi. 96 b, Deinde extra ducem paucos q; præterea (de principibus loquor) reliqui, &c. de Inu. 54 b. & 55 a, Hoc separatum quiddam est extra illud, id est, ab illo.

EXTRA quam, formula exceptionis. Atti. 87 b, Habeo exceptionem *ἰσοδυναμοῦσαν* extra quam si negocium gestum est, ut eo stari nõ oporteat. de In. 53 b, Addat exceptionẽ hanc, extra quam si quis Reip. causa exercitum nõ tradiderit, &c. & 69 b, Postulat is qui cum agitur, è Prætore exceptionem, extra quam in reum capitis prætudicium fiat.

EXTRAHO,*his.* extirpo, euello, differo. de N. 25 a, Epicurus ex animis hominum radicitùs extraxit religionem. Ac. 27 a, Carneades ex animis nostris assensionem extraxit. pro S. R. 21 b, Extrahere telum è corpore. pro Sest. 5 a, Vrbem senatus atq; omnes boni deprehensis atq; oppressis domesticis hostibus, me duce ex periculis maximis extraxissent. Epist. 4 a, Res ab aduersarijs nostris extracta est uarijs calumnijs.

Quin. Frat. 307 b, Per obtrectatores Lentuli res calumnia extracta est.

EXTRANEVS, *a, um.* extrarius. Antequam. 193 a, Pax concordia extraneis gignetur, cum iam domesticis non insidiat? Inuent. 84 b, Res extraneæ. ad Here. 3 1 b, & 16 b, Extranea bona.)(. Animi & corporis. & 5 a, Extranea causa.

EXTRAORDINARIVS, *a, um.* extra ordinē.)(. Legitimus. Atti. 72 a, Summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducemus. I. A. 234 a, Extraordinarium imperiū semper populare atq; uentosum est. & ibidem. & pro Dom. 218 a, De extraordinario imperio. I. A. 234 b, At enim Cæsari imperiū extraordinarium mea sententia dedi, sed ille mihi præsidiū extraordinarium dederat. de Cl. 185 a, Consulatus peritio extraordinaria. At. 279, & 288 a, Honor extraordinarius. & contra Rul. 67 b, Imperia extraordinaria. At. 375 b, Extraordinarios honores accipere. I. A. 236 a, Imperium extra ordinem alicui dare. pro Pom. 216 b, Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem commissa. & ibi. Non oportet quicquam uni extra ordinem decerni. pro Dom. 218 a, Prouincias extra ordinem sine sorte nominatim Reipublicę pestibus decisti. & 217 b, Quod idem in postremum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisses. Ep. 116 b, Si extraordinarius nemo reus accessisset. in Verrem 149 b, Hic cum uenit, extra ordinem uocatus, solus introducitur. in Verr. 96 b. & pro Qu. R. 45 b, Extraordinaria pecunia: id est, quæ in codicem relata non est. in Ver. 243 a, Vt omnia semper quæ iu dicanda uidentur esse, non modò his extraordinarijs cupiditatibus, sed etiam ipsi naturæ ac necessitati denegarem.

EXTRARIVS, *traria, trarium.* extraneus. ad Her. 9 b, Cum ipsam rem, quam nos fecisse confitemur, iure factā dicemus, sine ullā assumptione extrariæ defensionis.

EXTREMITAS, *tatis.* Orat. de Vn. 198 a, Globosum, quod σφαιροειδὲς Greci uocant, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur. de Fin. 86 a, Regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremitas. de Vn. 199 b, Si animus extremitatem cœli à suprema regione rotundo ambitu circumiecit. Tus. 205 a, Ille omnem infinitatem peregrinabatur, & in nulla extremitate consisteret.

EXTREMVS, *a, um.* postremus, ultimus, nouissimus.)(. Intimus. pro Clu. 56 b, De furto, si non eo loco quo debuit, ne in extrema quidem aut media, aut aliqua deniq; parte quæstionis, uerbum fecit nullum. de Natur. 39 a, Itaq; in ea Dea, quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio & sacrificatio extrema est. de D. 127 b, Cœlum ipsum, quod extremū atq; ultimum mundi est. & 129 b, Quod finitum est, id habet extremum. de D. 30 a, Quod non habet extremum, infinitum sit necesse est. de Leg. 181 a, Februarius mensis extremus anni. in Sal. 274 a. In extrema fortuna stare. Epi. 166 a, Descendere ad extrema. Epi. 168 a, Si pessimus casus fuerit, ad nouissima auxilia descendamus. de Clar. 185 b, Manus extrema non accesit operibus suis: id est, non recognouit opera sua. I. V. 259 b, Excipere extremum spiritum alicuius. in Arato, Extrema nocte, & à prima nocte. de Ora. 138 b, Est id quidem in totam orationem confundendum, nec minimè in extremam. Atti. 225 a, Literæ quibus in extremis erat, sibi insidias fieri. Att. 219 a, Epistola in qua extrema scriptū erat, &c. Qu. Fra. 316 a, Iouis oratio, quæ est in extremo illo libro. & Or. 54 a, In extremo tertio libro. de Di. 82 a, Vt in extremo tertio scribis. de Ora. 88 b, Quod uerò in extrema oratione, quasi tuo iure sumpsisti, &c. Epi. 34 a, & Att. 195 a, In prima prouincia. Epist. 244 a, In Cappadocia extrema. pro Mur. 140 b, In ultima urbe. Att. 117 b, Sed in ea Pompeij epistola erat in extrema ipsius manu, ut censeo, &c. At. 88 b, In extrema ferè parte epistolæ. Qu. Fr. 299 a, In extrema parte & cōclusione muneris ac negocij tui diligentissimus sis. I. A. 256 b, Sed iam se colligit, & ad extremum incipit philosophari. Att. 37 a, Ad extremum, manus dedit. Att. 278 b, Cui consuli non animus ab initio, non fides ad extremum defuit. de N. 49 b, Ad extremum omnis mundus ignoscet. de Or. 116 a, & Para. 241 a, & de Ora. 123 a, Primùm, &c. deinde, &c. pòst, &c. tum ad extremum, &c.

EXTRICO, *as.* explico, expedio. Epi. 65 b, De Dionysio tuo nihil adhuc extrico. Vatinij.

EXTRINSECVS. extrà, foris. de Or. 123 b, Extrinsecus autem assumuntur, cùm ea quæ sunt foris, neq; inhærent, in rei natura colliguntur. & ibi. Aut ex sua sumi ui, aut assumi foris. Topic. 221, & 222 b, Alij loci assumuntur extrinsecus. de Or. 138 a, Hæc autem non extrinsecus aliunde quærenda. de Na. 25 a, Imagines uniuersum mundum complectentes extrinsecus. & 55 a, Pulmones extrinsecus spiritum adducūt. Acad. 13 a, Vt si quis exalbesceret, uel ipse per se motu mentis aliquo, uel obiecta terribili re extrinsecus. & ib. Tremor intestinus.)(. Tremor oblatus. de Fat. 148 b, Assensio fieri non potest, nisi commota uiso, neq; ulla ui extrinsecus excitata. de Vn. 198 b, Deus animū circundedit corpore, & uestiuit extrinsecus. Aca. 31 b, Imagines extrinsecus in animos nostros per corpus irrumpunt. de D. 137 a, Nullæ imagines obrepunt in animos animantium extrinsecus. de Di. 94 a, Inest igitur in animis præsagitio extrinsecus iniecta, & inclusa diuinitùs. & 90 b, Cum Annibal columnam auream uellet auferre, dubitauit utrum ea solida esset, an extrinsecus inaurata. de Finib. 141 a, Hæc quæ sunt extrinsecus. & ibid. Omnia illa, quæ sunt extrà. de Diu. 95 a, Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos. & 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro, sudorem imitari potest. & 129 b, Quod habet medium, id cernitur ex alio extrinsecus. & ibid. bis. Quod habet extremum, id cernitur ex alio extrinsecus. & 137 a, Quia nulla causa accedat extrinsecus. de Fin. 134 a, Et nunc quidem, quod uitem tuetur, est id extrinsecus: id est, non in ipsa uite. Tusc. 22 a, Corporum adiumenta adhibentur extrinsecus, animorum salus inclusa in ipsis est. Ep. 69 b, Non aliunde pendēre, nec extrinsecus, aut bene aut malè uiuendi iuspensas habere rationes. de Nat. 69 a, Nullum est corpus quod effugiat accipiēdi aliquid extrinsecus: id est, quasi ferendi patiendiq; necessitatem.

EXTRVCTIO, *onis.* in Ant. 264 b, Eosq; nec inhumanos esse, sed contectos publicis operibus, eaq; extructione, quæ fit ad memoriam æternitatis ara uirtutis. de Nat. 59 b, Extructiones tectorum.

EXTRVCTVS, *a, um.* de Sen. 86 a, Senectus caret epulis extructisq; mensis & frequentibus poculis.

EXTRVDO, *dis.* eijcio. I. V. 243 b, Itaq; domo tua Chelidonem extrudere noluisti. Atti. 252 a, Sed quoniam furore illo extrudimur, Brundusiū pergere cogito. & 45 a, Sed iam extrudimur, non à Planco (nam is quidem retinet) uerùm ab ipso loco minimè appositio ad tolerandam in tanto luctu calamitatem. & 281 a, Cum ad me de Ciceronis abs te discessu scripsisses, statim extrusi tabellarios. Epist. 136 b. & 99 a, Pollucem si non est prosectus, quamprimùm fac extrudas. de Or. 130 b, Extrudere & eijcere aliquem hospitio.

EXTRVO, *is.* excito, ædifico. Att. 23 b, Magnum aceruum Dicærchi mihi ante pedes extruxeram. I. A. 364 a, Cum nobis immortale monumentum suis penè manibus senatus populusq; Romanus extruxerit. pro Domo 238 a, Is ad cœlum extruxit uillā in Tusculano. & 133 a, Domus mea euersa ab inimico meo, & ab eodem extructa, & posita in oculis ciuitatis. pro Milo. 115 b, Extruere ædificium in alieno. I. P. 90 a, Permutationes ad hunc Tusculanum montem extruendū. de Finib. 106 a, Vsq; ad illum & Cyro extructum rogum. & ibid. Fundata & extructa disciplina. de Leg. 183 b, Plato uetat sepulchrum extrui altius, quàm, &c. Tusc. 240 a, Mensæ conquisitissimis cibis extruebantur. I. P. 94 a, Mensa extructa multa carne. de Fi. 141 b, Age, nunc extrue animo altitudinem excellentiamq; uirtutum.

EXTVRBO, *as.* per uim eijcio, expello, deijcio, euerto. Attic. 134 a, Quæro qui sint isti optimates, qui me exturbent, cum ipli domi maneant. pro Domo 218 a, Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum è naui exturbasses. Antequam. 195 a, E` ciuitate ciuis exturbatur, innocens expellitur. pro Syl. 180 b, Exturbare homines è possessionibus. contra Rul. 82 a, Exturbari & expelli ex agris. I. V. 118 a, Exturbare aliquem bonis patrijs: id est, euertere. pro Qu. 17 b, Miserū est exturbari fortunis omnibus. pro Cluen. 20 b, Exturbari domo, & expelli domo. I. V. 215 b, Antiochus præceps è prouincia exturbatus est. pro Quint. 9 a, Ex numero uiuorum exturbari. Quin. Frat. 305 b, Multa conuenerunt, quæ mentem exturbarent meam. Brut. 287 a, Cicero iudicium suum direxit in exturbando Antonio.

EXVL, *lis.* ciectus, ui ciectus, extorris, ciectus in exilium, exilio multatus, ciectus è patria, ciectus Roma, qui in exilio est, è ciuitate ciectus, qui domi stare non potest, qui exilio affectus est. pro Domo 227 b, Exul est ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis. Para. 121 b, Quos leges exilio affici uolunt, exules sunt, etiam si solum non mutarunt. pro Cluen. 54 b, Cum uagus & exul erraret, atq; undiq; excludetur Oppianicus, &c. de Or. 115 b, Cum Annibal ad Antiochum uenisset exul. Epi. 183 a, Tabulæ figuntur, immunitates dantur, exules restituuntur. in Ant. 153 a, Restituere exules. pro Flac. 164 a, Reuocemus ciectos. pro Sest. 15 b, 16 a, Reducti exules Byzantium cōdemnati. pro D. 223 b, Vt exules Byzantium reducerentur. At. 167 b, Si damnati restituentur, ego in exilium ibo. & 108 b, Exulum reditus. & ibidem: φυγάδων κάθοδοι. ad Her. 14 b, Exules & ui ciecti, idem.

EXVLCERO, *as.* ulcus facio, corrumpo. de Ora. 136 b, Quæ sanare nequeunt, exulcerant. de Clar. or. 178 b, Ea non modò non exulcerat gratiam uestram, sed etiam conciliat. pro Domo 219 a, Ille tot suspicionibus certorum hominum, & scelere

sceleré exulceratus. pro Deiot. 145 a, Vt in exulcerato animo, facilè fictum crimen incideret. Ep. 2 b, Vt in rebus multo antequam profectus es ab ipso rege, & ab intimis Pompeij clàm exulceratis, deinde palàm à consularibus exagitatis, & in summam inuidiam adductis uersamur.

EXVLO, *as.* exul sum, exilij causa solum uertere uel mutare. de Or. 99 b, Qui Romam in exilium uenisset, cui Rome exulare ius esset, si se ad aliquem quasi patronum applicuisset. Para. 121 b, Et me exulem tuo nomine appellas, cum omnes meo discessu exulasse Rempublicam putent? de D. 119 a, Annibal apud Prusiam regé exulans. Part. 121 b, Familiaris tuus de te priuilegium tulit, ut si in opertum Bonæ deæ accessisses, exulares. Ep. 53 b, Hic locus ad exulandũ est aptissimus.

EXVLANS, *tis.* de Di. lib. 1, Quum Annibali exulanti, depugnari placeret. Tusc. lib. 3, Telamonem pulsum patria exulantem atq; egentem. & lib. 5, Iure exulantem, consolari nõ oportet.

EXVLTATIO, *onis.* de Ar. 252 b, Illa exultatio Athamantis.

EXVLTO, *as.* immoderatè iactor, gaudio triumpho, uoluptate uel lætitia nimia gestio. At. 87 b, Græci exultãt, quòd peregrinis iudicibus ut suis utuntur. Atti. 12 a, Alacris exultat impbitas in uictoria. At. 101 a, Cæsar quomodo exultat, Catonis in me ingratissimi iniuria. Orat. 199 a, Pòst sensim incedens, exultat audacius. in Ant. 173 a, Exultare gaudio. At. 248 a, Quintus pater exultat lætitia. de Ar. 243 b, Hominem furentem exultantemq; continui. pro Cluen. 20 b, Palàm exultare lætitia & triumphare gaudio cœpit. I. C. 102 a, Exulta impio latrocinio. Att. 224 b, Exultãt lætitia in municipijs. Topi. 228 b, Comprimere exultantem lætitiam. de Ora. 158 a, Exultantem & præsidentem tibi repriment ualidæ legum habenæ. pro Sest. 23 a, Qui furorem exultantem repressit. Off. 18 b, Equos ferocitate exultantes, domitorib. tradunt, ut his facilioribus possint uti. pro Sex. R. 21 a, Roscius exultabat uictoria nobilitatus. pro Cor. 67 a, Exultare in ruinis alterius. Tusc. 189 a, Cymbri in prælijs exultant, lamentantur in morbo. de Sen. 79 a, Fabius Annibalem iuueniliter exultantem, patientia sua molliebat. de Diu. 138 b, Delphini exultantes, tempestatem futuram significant. de Diuin. 93 a, Exultare, immoderatèq; iactari. Tusc. 231 b, Elatus inani lætitia, exultans, temerè gestiens. I. A. 261 a, Lætitia inflatus atq; insolens. I. C. 104 b, Hoc in quo exultat & triũphat oratio mea. Aca. 28 a, Campus in quo posit exultare oratio. de Finib. 60 a, Oratione exultare.

EXVO, *is.* spolio. I. V. 266 b, Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum est. Att. 204 b, Sed iam ad ista obduruimus, & humanitatem omnẽ exuimus. pro Lig. 139 a, Non ne omnem humanitatem exuisses? de Finib. 132 b, Vt si aut manibus ingrediatur quis, aut non antè, sed retrò fugere, planè se ipse, & hominem ex homine exuens, naturam odisse uideatur. Tusc. 242 a, Mens exuta uitijs.

EXVPERANTIA, *tia.* Tusc. 248 b, Populus omnem exuperantiam uirtutis odit.

EXVPERATIO, *onis.* superlatio, ὑπερβολὴ. ad Her. 41 a, & 2 b, Significatio per exuperationem fit, cum plus dictum est, quàm petitur ueritas, augendæ suspicionis causa.

EXVPERO, *as.* supero. de Di. 113 b, Quod fore paratum est, id summum exuperat Iouem. Postquam. 203 a, Cum anima exuperabo meam: id est, dum uiuam.

EXVRGO, *gis.* surgo, erigo. pro Cl. 53 b, Tu autem nisi molestum est, paulisper exurge. de Orat. 108 b, Tum Scæuola, cum exurgeret, simul arridens, inquit, &c. Cassij. Ep. 254 b, Pansam nostrum secunda uoluntate hominum, exurrexisse gaudeo. contra Rul. 83 b, Ne recreatus exurgere atq; erigere se posset. pro Plan. 281 a, Huc exurge tamen quæso, retinebo, & complectar. I. A. 255 b, Si esset iugulata, nunquam exurgeret.

EXVRO, *ris.* comburo.) (. Inuro. I. V. 60 a, Adrianus domi suæ uiuus exustus est. pro Pom. 4 b, Bithyniæ uicos exustos esse complures. de Clar. 166 a, Sic omnis fœtus repressus, exustusq; flos ueteris ubertatis. de N. 61 a, Mihi quidem ex animo exuri non potest, esse deos.) (. Inurere.

EXVSTIO, *onis.* de Som. 130 a, Eluuiones, exustionesq; terrarum, quas accidere tempore certo necesse est.

EXVVIAE, *arum.* spolia. pro Pom. 14 b, Cum hunc locũ nobis maiores nostri exuuijs nauticis & classium spolijs ornatum tum reliquissent.

F

F Litera Digamma. L. Digamma.

FABA. de Diu. 93 b, Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba uescerentur, quòd habet inflationem magnam is cibus. & 133 a, Faba quidem Pythagorici utique abstinuere, quasi uerò eo cibo mens, non uenter infletur.

FABELLA, *la.* fabula. de Ora. 131 a, Si quando quid tanquã aliqua fabella narratur. & pro Cæl. 51 a, Fabella uetus.

FABER, *bri.* opifex, artifex. I. V. 245, Capitolio factum est publicè gratis, coactis fabris, operisq; imperatis. de Clar. 188 b, Ego me Phidiam esse mallem, quàm uel optimum fabrũ tignarium. Epist. 127 a, Si quis adhibere uolet, nõ modò ut architectos, uerùm etiam ut fabros ad ædificandam remp. poterimus & nos libenter accurrere. Ep. 135 a, Tu uelim ut scribis, cum fabris domum perspicias: si enim nihil est in parietibus, aut in tecto uitij, cætera mihi probabuntur. I. V. 106 a, Quantum paucæ operæ & mercedes fabrorum tulerunt. pro Plan. 272 a, Si mancipium pro fabro, aut pro textore emimus. Or. 211 b, Fabrũm & Procũm audeo dicere, nõ fabrorum & procorum. At. 141 a, Iam duo præfecti fabrũm Pompeij in meam potestatem uenerunt. Erratum fabrile: id est, opificis, statuarum. L. Fabrilis.

FABIANVS, à Fabio. L. Fornix.

FABRATERIA, *riæ.* op. Ep. 141 b.

FABRE. artificiosè, scitè, ait fabrè. I. V. 125 a, Argentum fabrè factum.

FABRICA, *cæ.* ipsa fabricatio, ars fabrilis. de N. 12 a, Natura effectum esse mundum, nihil opus fuisse fabrica. de D. 104 b, Materia deinde quid iuuaret? nisi confectionis eius fabricam haberemus? Of. 12 b, Hanc naturæ tam diligentẽ fabricam imitata est hominum uerecũdia. de N. 70 b, Vulcanus qui Lemni fabricæ præfuisse dicitur. & 32 b, Vt pictura & fabrica, cæteræq; artes. & 54 a, Illa potius explicetur incredibilis fabrica naturæ. & 5 b, Quib. oculis intueri potuit uester Plato fabricam illam tanti operis? quæ constructa à Deo atq; ædificari mundum fecit? & 56 b, Omnis fabrica æris & ferri. & 50 a, Enumerare possum, quæ sit in figuris animantium, & quàm solers subtilisq; descriptio partium, quamq; admirabilis fabrica membrorum.

FABRICATIO, *nis.* fabrica. de N. 53, a, Si erit tota hominis fabricatio perspecta. de Or. 158 a, In uerbo quandam habet fabricationem.

FABRICATOR, *ris.* ædificator, architectus, artifex, machinator. de Vn. 195 b, Ille fabricator tanti operis. Aca. 30 b, Minutorum opusculorum fabricator.

FABRICO, *as.* fabricor, architector. Off. 30 a, Pictores & ij qui fabricant. Acad. 5 b, Nihil est clarius ἐνεργείᾳ, ut Græci: perspicuitatem aut euidentiam nos, si placet, nominemus, fabricemusq;, si opus erit, uerba. de Vn. 198 a, Mundus globosus est fabricatus.

FABRICOR, *aris.* fabrico, architector. Ac. 21 b, Esse aliquam uim cum prudentia & consilio scilicet, quæ finxerit, uel ut tuo uerbo utar, quæ fabricata sit hominem, qualis ista fabrica est? ubi adhibita est? &c. & 9 a, Quanto artificio natura fabricata esset, primùm animal omne, &c. de N. 3 a, Vt ea ipsa dij immortales ad usum hominum fabricati pene uideantur. de Ora. 159 a, Itaque incredibiliter hoc natura fabricata est. & ibid. b, Capitolij fastigium non uenustas, sed necessitas ipsa fabricata est. pro R. P. 123 b, Is qui fabricatus gladium est. de D. 117 a, Cyclopas Ioui fulmen fabricatos esse in Aetna putant.

FABRILIS, *le.* Attic. 88 a, Erratum fabrile: id est, opificis statuarum.

FABVLA, *læ.* res commentitia, scena, comœdia, tragœdia, apologus, argumẽtum. de Diuin. 131 b, Num igitur me cogis etiam fabulis credere? quæ delectationis habeant quantũ uoles, uerbis, sententijs, numeris, canticis adiuuentur, auctoritatem quidem nullam debemus, nec fidem commentitijs rebus adiungere. de Cla. 171 a, Liuius, qui primus fabulam docuit. & Tusc. 148 b, Liuius fabulam dedit. de Clar. 171 b, Ennius cum Thyestem fabulam docuisset, mortem obijt. Qu. Fr. 317 a, Quanquam à te actam fabellam uideo esse festiuè. pro Clu. 35 b, Stalenus à P. Cethego admonitus, istam dedit conciliationis & gratiæ fabulam. I. A. 167 a, Non solùm unum actum, sed totam fabulam confecissem. At. 216 a, De Varrone loquebamur, Lupus in fabula. & ibi. b, Etenim decantata erat fabula. de Se. 90 b, Quibus qui splendidè usi sunt, ij mihi uidentur fabulam ætatis peregisse, nec tanquã inexercitati histriões in extremo actu corruisse. & 91 b, Nec histrioni ut placeat peragenda est fabula, modò in quocunque fuerit actu probetur. pro Mi. 103 a, Itaq; nõ sine causa fictis fabulis sapiẽtissimi homines memoriæ prodiderũt, Orestẽ, etc. de Di. 125 a, Commẽtitiæ fabulæ. de In. 48 a, & ad He. a, Fabula est in qua nec ueræ, nec uerisimiles res continẽtur. de In. 47 b, Apologus, uel fabula, uel irrisio.

FACESSO, *sis.* abeo. pro Flacco 264 b, Vis absit, ferrum remoueatur, operæ facessant, seruitia fileant. de L. 263 b, Atq; etiam Epicureos ab omni societate reipub. paulisper facessant rogemus.

FACESSO, contraho, exhibeo, creo. pro Cl. 51 b, Si cui fortè hac lege negocium facessetur. I. V. 233 a, Cum audissent ei negocium

negocium facesitum. I.V. 61 b, Isti profectò metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris. Epist. 40 a, Facessere negocium alicui.

FACETE'. falsè, cõcinnè, ridiculè, uenustè. de Or. 106 a, Colligere multa, non modò acutè, sed etiam ridiculè ac facetè. & 131 b, & 129 a, & Ep. 135 b, Dicere aliquid facetè. pro S.R. 36 b, Facetè eludi ab aliquo.

FACETIAE, *arum*. iocus, sal, lepos, cauillatio, dicacitas, urbanitas, festiuitas, argutia. de Or. 128 b. Duo sunt genera facetiarum, alterum æquabiliter in omni sermone fusum, alterum peracutum & breue: illa à ueteribus superior cauillatio, hæc altera dicacitas nominata est. Or. 204 b, Sales quorum duo genera sunt, unum facetiarum, alterum dicacitatis utetur utroq;, sed altero in narrando aliquid uenustè, altero in iaciendo mittendo q; ridiculo. de Or. 131 b, Quod facetè dicatur, id aliàs in re, aliàs in uerbo habere facetias. Epist. 134 b, Mirificè capior facetijs his, maximè nostratibus. de Or. 106 a, Multo maiorem partem sententiarum sale tuo & lepõre, & politissimis facetijs pellexisti. de Clar. 176 b, P. Scipio omnes sale facetijsq; superabat. Off. 27 a, Sale condîtus & facetijs Cæsar, &c. de Cl. 186 b, Festiuitas, facetiæ, urbanitas, lepor, suauitas. & 177 b, Facetiarum & urbanitatis oratorius, non scurrilis lepos. de Cl. 179 b, Huius orationes multum argutiarum & urbanitatis habent. de Or. 86 b, Lepos quidam facetiæq;, & eruditio libero digna. de Or. 89 a, Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidem lepos. At. 7 b, Aliquis facie magis quàm facetijs ridiculus. de Or. 128 b, De iocis & facetijs.

FACETOSVS, *a, sum*. iucundus. de Fi. 86 b, In quantâm hominum facetosam urbanitatem incurratis, non dico. pro Facetosam, sunt qui legant, facetorum: quod placet.

FACETVS, *a, um*. salsus, urbanus, uenustus, scitus, cõcinnus, festiuus, argutus, dicax. Facetus & dulcis, festiuique sermonis, & in omni oratione simulator Socrates. de Orat. 129 a, Natura fingit homines, & creat imitatores & narratores facetos, & uultu adiuuante & uoce, & ipso genere sermonis. & ibi. Antè illud facetè dictũ emissum habere debet, quàm cogitari potuisse uideatur. de Cl. 192 a, Faceta & elegans ironia. I.A. 164 a, At etiam quodam loco facetus esse uoluisti. Itẽ: Aliquid enim salis ab uxore mima trahere potuisti. Ep. 255 b, Primum quod tibi facetum uidetur, quicquid ego dixi, deinde quòd illa siue facta sint, siue sic fiunt narrante te uenustissima. Or. 298 b, Alij in eadem iciunitate concinniores: id est, faceti. de Cla. 170 a, Acutus, elegans, facetus, breuis. & 180 a, Cum aculeo & maledicto facetus. Off. 21 a, Genus iocandi elegans, urbanum, ingeniosum, facetũ. pro Do. 231 b, Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanũ & uenustum. de Or. 132 b, Vir salsissimus: id est, facetissimus. & ibid. Quod si admissum est etiam ambiguum, fit salsius. & 87 b, Sermo facetus, ac nulla in re rudis. & 129 a, Esse salsum & facetum.

FACIES. os, species oris. de Or. 95 b, Quæ nobis non possumus fingere, facies, uultus, sonus. de D. 137 b, Hominis figura, ut cum Homeri faciem cogito. I.A. 168 b, Velim mihi dicas, L. Tariucius qua facie fuerit, qua statura. Offic. 4 a, Formam & tanquam faciem honesti uides. pro Fla. 157 b, Fateãtur & Meandri personam expressam esse faciem ciuitatis. I.A. 218 b, Legatus enim senatus faciem secum attulerat. pro Fl. 161 a, Affers faciem nouam nomen uetus, &c. I.P. 96 b, Virtus quam tu ne de facie quidem nosti.

FACILE'. libenter, planè, prorsus, nullo negocio, nullo labore, citò, procliuius, facile factu est, nihil negocij est.)(. Aegrè, tristius. Or. 208 a, In perfacili cognitione uersari. id est, facilè cognosci. pro Cæl. 41 b, Voluntas testium, quæ facillimè fingi, nullo negocio flecti potest. Antequã. 194 b, Qui sperant, facilius & procliuius ad laudem nobilitatis perue nient. At. 229 a, Cum id nullo negocio facere posses. pro S. R. 21 b, Perfacilè & nullo negocio. Tus. 195 b, Sed te aberrare proposito facilè patiebar. de Ora. 97 a, & 113 b, Subitam orationem commentatio facilè uincit. Epist. 5 b, Cæteris iniurijs, quæ propositæ sunt à Catone, facilè, ut spero, resistemus. de Or. 130 a, Quis enim hæc uel non facilè, uel certè alio quo modo posset edisceret? Ep. 87 b, Tu qui esses ordinis tui facilè princeps. de Or. 146 b, Facilè uincit, & facilè superat. Tus. 165 b, Africani fratris nepos uita omnium perditorum ita similis, ut esset facilè deterrimus.

FACILIS, *le*. lenis, procliuis, expeditus, explicatus, exorabilis, indulgens, minus operis, ludus est, nihil est negocij.)(. Fastidiosus, difficilis. de Orat. 105 b, Vtriusq; rei facilis est & prompta defensio. pro Cæc. 286 b, Potuisti ad tuum ius faciliore ac commodiore iudicio peruenire. de Orat. 92 b, Carneades dicere solebat, me sibi perfacilem in dicendo, te aũt perpugnacem in disputando esse uisum. Quin. F. 296 a, Facilem se in hominibus audiendis admittendis q; præbere. Ep. 61 a, Lenis à te & facilis existimari debeo. de Cl. 180 b, T. Iunius fuit facilis & expeditus ad dicendum. de Fi. 55 b, Facilis & expedita distinctio. Epi. 95 b, Quòd si tam facilem populum haberem, quàm Aesopus habuit, libenter mehercule artem desinerem. de Cl. 72 a, Antiqui faciles in suum cuiq; tribuendo. de N. 74 b, Facilis pater.)(. Difficilis. Topic. 226 b, Facilis, procliuis idem. Par. 238 a, Facile, procliue, iucundum. de Or. 115 a, Hoc mihi crede, ludus est homini non hebeti, &c. id est, facile factu. de Orat. 125 b, Materia facilis ad exardescendum. I.A. 168 b, Sed materia facilis, in re dicta dicere. pro Cæl. 50 b, Quæ omnia facilem habent rationẽ reprehendendi. de Diu. 130 b, Etiamsi faciles nos habueritis ad concedendum. de Clar. 183 a, Antonius facilis in causis recipiendis erat, fastidiosior Crassus, se tamẽ recipiebat. de Or. 208 a, Nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione uersantur. Qu. F. 296 a, Hoc non est positum in labore aliquo. pro Pom. 12 a, Facilis aditus ad eum priuatorum, liberæ querimoniæ de aliorum iniurijs esse dicuntur. pro Dom. 222 a, Deinde exorabilis populus, facilis suffragatio pro salute. pro Pl. 259 b, Sed mihi in causa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defensionis ratio proponitur. pro Cor. 62 b, Comes, benigni, faciles, suaues homines, &c.

FACILITAS, *tis*. lenitas, humanitas. de Or. 102 b, Quæ si uobis non probabuntur, uestram iniquitatem accusatore, qui ex me quæsieritis, quæ ego nescirem: meam facilitatem laudatote, cùm uobis non meo iudicio, sed nostro studio indutote, cùm uobis non meo iudicio, sed nostro studio indutus, non grauitate, respondero. pro Pom. 12 a, Qui dignitate principibus excellit, facilitate par infimis esse uidetur. Attic. 200 a, Quis congressum meum, quis facilitatem sermonis desiderauit. Epist. 214 b, De quo pro tua facilitate & humanitate purgatum se tibi scribit esse. Qu. F. 293 b, Facilitas in audiendo, lenitas decernendo. de Orator. 110 a, Magis adeò id facilitate mea, quàm alia ulla culpa mea contigit. Epist. 183 b, Sed immoderatè facilitate nostra abutuntur. Of. 28 a, Exercenda etiam est facilitas & altitudo animi quæ dicitur. de Or. 125 a, Facilitas significandi.

FACINOROSVS, *a, um*. sceleste, flagitiosus. Antequam. 195 a, Neuo tam perdita autoritate facinorosa inuentus est uita, qui, &c. de Orat. 130 b, Facinorosos maiore quadam ui quàm ridiculi, uulnerari uolunt. pro Cæl. 40 a, Cum facinorosis audacter uiuere. de Le. 164 a, Iniuriosa & facinorosa uita. Facinorosissimus, a, um. I.A. 251 b, Vitam facinorosissimis manibus ereptam.

FACINVS, *oris*. factum insigne, tam bonum quàm malum, flagitium, scelus. I.V. 270 b, Facinus est uinciri ciuem Romanum, scelus uerberari, propè parricidium necari, quid dicã in crucem tolleret? pro Mil. 120 b, Miloni facinoris suspicio, non facti crimen obstat. de Fin. 84 b, Si enim ita est, uide ne facinus facias, cum mori suadeas potius. de In. 61 a, Voluntario facinori ueniam dari non oportere. 54 b, In externis locis minor est ad facinus uerecundia. pro Rab. 94 a, Et id facinus pulcherrimum esse arbitrarer. I.A. 181 a, Statimq; illa mirabilia facinora effecit. & 255 a, Rectissimum facinus. Ep. 22 b, Facere magnum facinus. & 49 b, Committere facinus. ad He. 41 b, Facinus præclarissimum. At. 275 b, Postea illud consciui facinus. cont. Rul. 81 b, Homines ad uim, facinus, cædemq; delecti. pro Mil. 115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. de N. 68 b, Furiæ uindices facinorũ & sceleris. I.V. 274 b, Facinus sceleris & perfidiæ. pro S.R. 24 b, Sceleste tum ac nefarium facinus. de Cl. 181 a, Deprehendi in manifesto facinore. de N. 4 b, Fieri in ciuitate facinora capitalia. I.C. 102 b, Obire facinus.

FACIO, *cis*. ago, molior, efficio, exequor, efficiens sum, effector sum, fabrico uel fabricor, gero, elaboro, conficio, perficio, creo, transigo, præsto, confio, reddo, adopto, deligo, celebro, comparo, sacrifico, insero, produco, induco, committo, conuenio, exerceo, duco, æstimo. Sed augeo commemorando dolorem, & facio etiam tibi, Atti. lib. 11. Facio fraudẽ S.C. inde domum cœnatus, ut sim manè præstò Miloni: ibi te igitur uidebo & promouebo, At. lib. 4. Facio iniuriã fortissimo uiro mortuo, in Pis. Facio me alias res agere, 15 Famil. Duos duarum ætatum plurimi facio Cn. Pompeiũ & M. Brutum, Ep. Nollem accidisset tempus, in quo perspicere posses, quanti ego te, quanti Pompeium, quem unum ex omnibus facio, ut debeo, plurimi, quanti Brutum facerem, Epist. Ita uiuam, ut maximos sumptus facio, At. lib. 5. Quod quidem aut facis, aut perbellè simulas: quod tamen in modum procedit, 16 Fam. Datus est tibi ille, condonatus est ille, non facis finem, ferre non possumus, pro Planc. Facis ex tua dignitate & è Repub. ad At. Nam si te interioribus amicis tuis anteponis, ualde magnum facis, ad Qu. Fr. In eo libro ubi se cum Curione colloquentem facit, de Cl. or. Facit enim de se coniecturam: cuius, &c. 2 de Ora. Conuicium Pisoni consuli mirificum facit, At. libr. 1. Plato facit Socratẽ disputan-

disputantem, de N.d. 8. 2. Varronis sermo facit expectationem Cæsaris, 3 ad Att. Credit ijs quę dicuntur qui odit oratorem, uera putat, assentitur, probat, fidem facit oratio, in Br. Plato facit Isocratem laudari à Socrate, de Opt. 244 a. Minus igitur lucri facit, pro Fl. Si ratio mecum facit, 1 de Diuin. Nam qui ad uirtutem adiungunt uel uoluptatē, quam unam uirtus minimi facit, &c. 2 de Fin. Plato facit mundū ædificari à Deo, de Na. Facit sibi quisq; nefas, in Phil. At enim hic etiam dolore at eum nihil facit, 2 de Fin. Sub. fruitur. Emit homo cupidus & locuples, tanti quanti Pythius uoluit: & emit instructos, nomina facit, negocium conficit, 3 Off. Sic oratio nec plagam grauem facit, nisi petitio fuerit apta, in Or. Nec pluris facit Camillus hoc ciuile bellū nūc, quàm illo uiuo ego fecerim Romam captam, Tusc. Poema porrò facit ita festiuum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut ueri possit argutius, in Pis. Non ullam rem aliam extimescens, quàm eandem quæ mihi quoq; facit timorē. Plan. li. 10 Epist. Et nescio quo modo is qui autoritatem minimam habet, maximam uim cum illis populus facit, &c. 2 de Fin. Facimus deos esse his uocabulis, quibus à nobis nominantur, de Na. Sed ne literam quidem unam facimus nisi forensem, 4 Acad. Quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicij facitis, pro Cl. 4 Ver, pro Rosc. Amer. pro Qu. Nulla enim remedia, quæ uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quàm quæ sunt salutaria, ad Octau. Heluetij sine dubio sunt in armis, excursionesq; in prouinciam faciunt, At. lib. 1. Statim complures cum telis faciunt de loco superiore impetum, pro Mil. Impetum faciunt in Fabricium, pro P. Sestio. Tuæ quidem literæ quò sæpius à me legūtur, hoc spem faciunt mihi minorem, 3 ad Att. Quam tu coniecturā faciebas ex literis Messal æ, Att. lib. 13. pro Rab. perd. reo. Vt feliciter uir auctionē faciebat, in Phil. 4 Ver. & 6. Itaq; Hortensius utroq; genere florens, clamores faciebat adolescēs, de Cla. or. Nidauit sein sanctissimo templo, quoniam uita talis & ciuis & uiri fidem non faciebat, pro Mi. Sua enim uitia insipientes, & suam culpam in senectutem conferunt, quod nō facielat is, cuius modò mentionem feci, Ennius, &c. de Senect. Quāquam te bonum timor faciebat, in Ant. Quòd si hoc, qui testamentum faciebat, cauere noluisset. 2 de Le. Vt quum de illo ægroto uota faciebant, Att. lib. 8. de Aruſp. respons. Quæcunq; administrauī, ex uestra autoritate & uoluntate feci, Antequam. Itaq; feci de Fabio ut scribis, ad Attic. Fei finem offerendi mei, in Rul. Feci igitur, atque effeci omni obsequio, 7 ad Att. Et me unum ex ijs feci, qui ad aquas umissent, pro Planc. Etiam Domitio ipsi multa iam feci, quæ uoluit, quæq; à me petiuit, ad Qu. Fra. Feci ut essent nota nostris Acad. quæst. ed. 2. lib. 1. παρεγγραφαὶ pro, nostris ex posui. Feci plus quàm uellem, Aca. quæst. ed. 1. lib. 2. Nam ego te, ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidie plurii feci, Epist. Si quid de his rebus dicere uellet, feci potestæm, in Cat. Feci igitur sermonem inter nos habitum in Cumano, quum esset unà Pomponius, &c. ad Varronem, lib. 4. Summam feci cogitationum mearum omnium. Lentulo, lib. 1. Feci ut darem, 11 ad Attic. pro dedi. Quod fuit uir optimi. fecisti, ut ne cui innocenti, &c. pro Cl. Grauissimum uerò iudicium de mea fide & de constantia fecisti, &c. Appio, libr. 11. Sanè quidem sicut de religionum iure fecisti, de Diuinatione. Atq; ipse uarium & elegās omni ferè numero poema fecisti, Acad. quæst. edi. 2. libr. 1. Quòd domi te inclusisti, ratione fecisti, At. lib. 12. Ex hoc ipso loco permulta idem contra legem uerba fecisti, pro Lege Manil. pro Rosc. Amer. & 2 de Diuin. Bene fecit Silius, qui transfegerit, Att. lib. 12. Attic. lib. 7. Apud oppidum Cibystra castra feci, 15 Fam. Resp. detrimentum fecit, quod per te imperij ius una in ciuitate imminutum est, 6 in Ver. Menelaus ægre id passus, ciuortium fecit, Atti. lib. 1. & Topi. Et ibi de integro funus iam sepulto filio fecit, pro Cl. 4 Fam. Ser. Sulpitij. Hoc ipso ferè tempore, Strato ille medicus domi furtum fecit, & cædem eiusmodi, pro Cl. Attic. lib. 6. Viros bonos & honestos complureis fecit hæredes, 3 Officior. 3 Ver. pro Cec. Sed fecit humaniter Licinius, quòd ad me misso Senatu uesperi uenit, &c. Qu. F. lib. 2. Si hic qua ratione initium fecit, eadem cætera aget syncerè, temperatè, prudenter, ut alde uidero, Attic. lib. 9. At eam tibi C. Verres fecit iniuriam, 1 in Verr. Isocrates fecit Panegyricum, Orat. Omnia infima summis paria fecit, turbauit. miscuit, 3 de Leg. Perspicua sua consilia, conatusq; omnibus fecit, 2 Verr. Quid enim ille unquam arbitrio suo fecit, 6 Phil. Glabrionē id, quod fecit, facere lætatus sum, ut testem dimitteret, &c. in Verr. Labienus rem meliorem fecit, Terentiæ, lib. 14. Tamē Habitus Oppianicum reum statim non fecit, pro Cl. 4 ad Att. Ille autem ex Myrmillone dux, ex gladiatore imperator, quas fecit strages, ubicunq; posuit uestigia, 3 Phil. Vulcanum cum quem Alcamenes fecit Athenis, de Natu. deor.

Gratulatio, quam tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus, Epi. Et id, quoniam impensam fecimus in macrocolla, facilè patior teneri, At. lib. 13. 6 Phil. Honorē mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus? 9 Phil. De quo homine uos, &c. tanta & tam præclara iudicia fecistis, pro Lege Manil. In meis calamitatib. aliquā ferre opem, ut sæpe multorum in periculis fecistis, Antequā. Damnū. n. illius immaturo interitu res Romanæ, Latinæq; literæ fecerunt, de Cl. de Orat. Fœdus fecerunt cum Tribuno plebis palàm, ut ab eo prouincias acciperent, quas ipsi uellent, &c. pro Sest. Offic. 3 in Vat. Neque id actores prius uiderunt, quàm ipsi poetæ quàm denique illi etiam, qui fecerunt modos, de Ora. Quatuor uiros municipes fecerunt, pro Clu. Illi enim nusquam picti sunt, qui naufragium fecerunt, in marique perierunt, 1 de Natur. Qui cupide profecti sunt, multi naufragia fecerunt, ad Tiro. lib. 16. Pacem fecere cum Samnitibus Romani, 3 Offic. 12 Ph. Quod Trib. pleb. uerba fecerunt, ut Senatus Cal. Ianuarijs haberetur, in Ph. Si ædes exsæ corruerunt, uitiumue fecerunt, &c. hæres restituere non debet, nec reficere, in Top. Feci hoc, quod ne adoleteēs quidem feteram, ut his de rebus disputarem, de Or. Decē enim naues iussu L. Murenæ populus Milesius ex pecunia uectigali populi Romani fecerat, 3 Ver. Tum quum planè compressērat, pugnumq; fecerat, comprehensionem illam esse dicebat, 4 Aca. Præterea pecunias occuparat apud populos, & syngraphas fecerat, &c. 3 Ver. Testamento quod Romæ Paulo & Marcello Cos. fecerat, hæres ex parte dimidia & tertia est Capito, ad Plancum, li. 13. Qui in conuentu bonorum uirorum uerba de salute mea fecerant, pro Domo sua. Ego uerò inquam si potero, faciam uobis satis, de Cl. or. 11 ad At. Neq; tamen tam multa uerba faciam, pro Qu. Faciā ut potero Læli, de Senect. Non facies fidem scilicet, quum hæc disputabis, in Pis. Alienæ igitur, inquies, culpę me reum facies, ad Bru. Si ne tum quidem faciet finem uitiorum, de Vn. 1 Tusc. Tu nos fac ames, 5 Fam. Vatinij, Fac cogites, 11 Fam. Bruti & Cassij. Verborum ordinem immuta, fac lię, cō probauit filij temeritas, ad Qu. Frat. Facito ut sciam, At. lib. 2. Fecissem disputātes, 13 ad At. Id est, induxissem. Dixisti huius te cupiditati obsequi, sicut ego fecissem in collega meo, in Pis. Si mehercule hæc tecū duo uerba fecisses, Quid agō? respirasset cupiditas, pro Q. Et quidem C. Gracchus quum largitiones maximas fecisset, & effudisset ærariū, &c. 3 Tusc. pro Mur. C. Memmius candidatus pactione in Senatu recitauit, quam ipse suus ipse cōpetitor Domitius cum Consulibus fecisset, ut, &c. At. li. 4. Egestate & improbitate coactus piraticam ipse fecisset, post Red. Medico tria millia iugerūm, quasi te sanum fecisset, rhetor? duo, quasi disertum facere potuisset, 2 Ph. Quum is sponsionem fecisset, Ni uir bonus esset, 3 Off. pro Ce. Istos, quibus otiosi negocium fecissemus, otiosissimos reddam, pro Lege agr. Magnā etiam perditi hostes accessionem sibi fecissent, Plancus ad Ciceronem, li. 10. Cædem infinitam ciuium fecissent, in Cat. At. li. 10. pro Mi. Quid facerem, 11 ad Att. Nam antè quam uerbū facerem, de scila surrexit, atq; abijt, 6 Ver. Quæ mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nunquā est data, 1 de Fi. Quid enim faceret huic conclusioni, Si lucet, lucet. lucet autem, lucet igitur, 4 Ac. Posse aliquem inueniri oratorem, qui aliquid mali faceret dicendo, obesset-que ei quem defenderet, Or. Castra in Lycaonia apud Iconium faceret, Catoni lib. 15. An mihi nutus tuus non faceret fidem, Att. Vt quoniam auribus uestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea, in Catil. Quum iudicatū non faceret, pro Fl. Quū uerbis se locupletem faceret, haberet nihil præter illam impudentiā quam uidetis, pro Fla. Quum de tota lite pactionem faceret, pro Com. R. & de Pro. Con. Primùm quis Antonio permisit, inquit, ut & partes faceret, & uctam uellet, prior ipse sumeret, 1 de Or. Feci igitur atq; effeci, ut neuter quēquā omnū pluris, quàm me, faceret, ad At. Dein subito uultu Milonis perterritus fugeret ad Tyberim: uos & omnes boni uota facieretis, ut Miloni uti uirtute sua liceret, pro Mi. in Cat. Tus. q. li. 5. Quū duo quidā Arcades familiares iter unà facerent, 1 de Diu. Iidemq; bustum in foro facerent, qui illam insepultā sepulturā effecerāt, 1 Phil. Neq; enim erat ferendū, quū qui hodie haruspicinā facerēt, in Senatu Romæ legerētur, ad Leptā, li. 6. Quanta tandem pecunia penderetur, si omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, ad Qu. F. Alios qui à prædonibus erant capti, quū mercaturas facerent, ut, &c. 7 Verr. Parad. Ipsisq; magnopere autorē fuisse, ut aliquando controuersiarum aliquem sacerent modum, 1 de Leg. 10 Fam. Quòd quum Gabinium de ambitu uellet postulare, neq; Exactores diebus aliquot adiri possent, uel potestatem sui facerent, ad Qu. F. lib. 2. Rescripsit, eos q facerēt prœconiū, uetari esse in Decurionibus,

Leptæ,

Leptæ,lib.6.Hoc eſt,qui præcones eſſent. Nam uerba ipſa ſponſionis facerent mecum,ſi uellem diligenter attendere, pro Cec.Diodoro quid faciam Stoicò,4 Aca.Quid tu huic homini facias,pro Cec. Vide ne facinus facias, cùm mori ſuadeas,de Finib.lib. 2. Quin prodis,mi Spuri, ut quotieſcunq; gradum facias,quoties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentẽ,2 de Or. Aequum eſt me à te impetrare,ut cohortes quæ ex Piceno & Camerino uenerunt,quæ fortunas reliquerunt, ad me miſſum facias,Att.lib.8. Et ſi quando me uis peierare,ut paululum tui compendij facias,paratum ſò re ſcito.pro Roſ.Com.Multaq; facimus uſq; eò, dum aſpectus ipſe fidem faciat ſui iudicij, 4 Aca. Vt nullam reliquã faciat eius opinionem,de Na.d.1.Retinete igitur in prouincia diutius eum,qui de ſocijs cum hoſtibus,de ciuibus cum ſocijs faciat pactiones,de Pro. Conſ.Defenſor autem de ea quam propoſui æquitate nitatur, & ea quum ſecum faciat, non re,ſed deprauatione uerbi ſeſe urgeri queratur, in Par. Non modò ut ſumptum faciat in militem, nemini uis affertur:ſed nec cupienti quidem cuiquam permittitur, pro L. Man.Quid hoc homine faciatis,3 Ver. 14 Fam. Id eſt, facere debeatis.Ac ne me exiſtimaris ad manendum eſſe propenſiorem,quòd plura in eam partẽ uerba fecerim, Att.li.8. Feceris mihi gratum, ſi antè eò ueneris, Att. Per mihi, per inquam gratum feceris,At.lib.1.Equidem pro eo,quãti te facio,quicquid feceris,approbabo,Ep. Vt ſementem feceris, ita metes,inquit,2 de Or.Doceo gratioſum eſſe tribulibus Plancium,quòd multis benignè fecerit.pro,multis ſpoponderit,pro Pl.Quas iſte tum cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit,pro Domo ſua.Dubitamus quid iſte in hoſtiũ præda molitus ſit, qui manubias ſibi tantas ex L. Metelli manubijs fecerit,3 Ver.Quum manum fecerit, copias pararit,&c.pro Cẽ.7 in Ver. Cuius auus fuerit argentarius, adſtipulator pater, uterque uerò precarium quæſtum fecerit, ad Octa.pro Seſt. Qui illam uim,deiectionemq;,tuo rogatu aut tuo nomine fecerit, pro Ce. Facere abſurdè,de Pet. Con.Facere acceſſus & receſſus,9 Fam. Facere acceſsionem & deceſsiõnem de ſumma,pro Rab.Poſth. Aes alienum facere,At.lib.13.A ſe aliquid facere,de Or. Facere aliquid alterius commendatione,13 Fam.Facere aliquid contra morem conſuetudinemq; ciuilem, Off.1.Facere aliquid humanius, Tuſ. q. li.3.Facere aliquid humile,ſummiſſum,molle, effœminatum,fractum,abiectum, Tuſ.q.lib.4.Improbè aliquid facere,2 de Fi.Facere aliquid in quempiam,13 Fam.Facere aliquid indecorè,libidinosè,effœminatéue, Off.1.Facere aliquid irritum,4 in Verr. Facere aliquid quàm parciſſimè,6 Fam.Facere aliquid ſtudioſè ac liberè,de Peti. Conſ. Amicè facere,de Amic. Facere animum alicuius dubiũ, pro Lege Man.Facere audientiam,1 in Verr. Cat.4 ad Her. 2 de Or.Facere autoritatem,pro Leg.Manil.Facere bellum alicui,pro Syl.in Cat.& pro Mil.& pro Font.Facere cædem uicinorum,pro Syl.Neq; caſtra propter anni tempus & militum animos facere poſſum,At.li. 8.Facere cauſam, 2 de Or. Facere cautiones pecuniarum ,pro Domo ſua. Facere certiorem,pro Qu.Facere coemptionem,1 de Ora. Cœnas facere,At.lib.9.Facere cœnulas, 9 Fam.Facere coitionem,pro Pl.Facere comitia,4 ad At.1 Ver. Facere commemorationẽ, 13 Fam. Quos concurſus facere ſolebat!quàm ſe iactare,&c. pro Deiot. Verùm ut ex uno de cæteris coniecturam facere poſsitis, 3 Verr. Quo facilius uos coniecturam de triennio, & de tota Sicilia facere poſsitis,5 Verr.& 4.pro Mur. Facere conſtitutum cum aliquo,pro Cæl.Facere alicui conſuetudinem cum alio,13 Fam. Iuno ſoſpita , cui omnes Conſules facere neceſſe eſt:pro,ſacrificare,pro Mur.245 b.Facere conſultò,de Nat.1.Facere contentionem alicuius rei,in Piſo. & Pl.& 8 Phil.Facere contra aliquem,de Fi. Facere contra iuſiurandum ac fidem, Offic.3.Leges quas contra,præter te,nemo unquam eſt facere conatus,in Vati.Facere cõtra Remp. amici cauſa,Off.3.Controuerſiam facere dicuntur uerba,in Or.Quid eſt porrò facere contumeliam? quis ſic loquitur, 3 Phil.Facere conuicium alicui,10 Fam.pro Cl.Facere cõuiuia,de Pet.Conſ.Facere ciuib.omnibus conſilij ſui copiã, 3 de Or.Facere ſibi crimen,pro Fla. Facere decretum ſecundũ aliquem,16 ad At.pro Mil. Facere intemperanter in domeſticum dedecus,2 Phil.Facere deductiones ex pecunia, 5 in Ver. Facere diſceſsionem in ſententiam,14 Phil.6 in Verr.& 6.Phil.1 Famil. Facere diuortium cum aliqua,2 Phil.Facere donum,7 in Ver. Facere emolumentum,2 de Fi. Facere emptiones & proſcriptiones prædiorum,pro Fla. Facere longiorem epiſtolam,ad At. Facere exercitum,5 Phil. Expectationem ſui facere, 4 Acad. Facere magnum facinus,Ep. Difficile eſt enim finem facere precio,niſi libidini feceris,6 Ver. Aca.q.ed.1.li.2.& Tuſ.q.li.1.Facere aliquem firmum,6 Phil. Fœdus quoddam facere inter ſe,2 de Finib. Facere quid fruſtra,ac ſine cauſa,abhorret etiã ab hominis conſtantia,Diu.

lib. Facere fucum,de Petit. Conſ. Deinde etiam gratum ſe mortuis facere,ſi grauiter eos lugeant,arbitrantur, 3 Tuſc. Facere gratulationem cupiam.4 ad At.5 in Ver.Facere hoſpitium cum aliquo,pro Cor.Balb. Facere magnam iacturam cauſæ,Diu.lib.2.Facere iacturam gloriæ, Off.1. Iacturã in unius mulierculæ animula facere,Epiſto.lib.4. Sulpitij. Facere iacturam rei familiaris,2 de Fin.Facere ignem ex lignis uiridibus,3 Ver.Facere illac,7 ad At.Hoc eſt,ſtare ab illis partibus.Imperitè facere,1 de Leg. Facere impetum in aliquem iniuſtè. Off. 1.Tuſc. q.lib.4.& pro Lege Manil.Facere impetum in hoſtem armatum,de Fin.lib.1. Facere impetus,pro Domo ſua.Facere incendium , Parad. Facere incestum,1 de Inu.Facere indicium,3 in Verr. Inducias facere, 8 Phil.Facere aliquem infamem,in Ver. Facere initium armorum,Atti.lib.7. 5 Phil. Facere initium cædis à me, 5 Phil.pro Cl.Facere initium confligendi,14 Phil. Facere infidias, 2 in Ver.pro Mil.& pro Syl. Facere intercapedinem ſcribendi,16 Fam. Ciceronis filij. Quum exercitu luſtrato iter in Ciliciã facere cœpiſſem,Catoni,lib.15. Iter in Ciliciam facere inſtitui,Senatui Populoq; Romano, lib.15. Actio maluimus iter facere pedibus,qui incommodiſsimè nauigaſſemus,At.li.5, Facere iter quacunq;.3 in Verr. Iter ſecundum mare facere, Att.lib.16.Facere iuſta itinera,5 ad Attic. Quum iratum aduerſario iudicem facere uellet, 1 de Ora.Facere iudicium de aliquo, 5 Phil. Vt primùm per ætatem iudicium facere poſſem,pro Qu.& pro Fla.bis. Facere iudicium in reum, pro Rabirio Poſthu. Facere iuſta alicui,pro Fla.Facere læticiam,lib.1. de Fi.Facere legem,5 Ph.Facere locationem, 5 in Ver.Nihil opus eſt hoc exemplis longius facere , eſt enim perſpicuum, &c.5 de Fi. Facere aliquem loquentem,Orat. Ludos facere abſens malebat,At. Ludos uerò non facere quid fœdius,At. lib.15. Noli putare pigritia tacere me,quòd non mea manu ſcribam,ad Atti.Facere Megaleſia, de Aruſp.reſponſ. Facere mentionem alicuius, Acad.q.ed.1. lib.2. Facere miratione, Diu.lib.2.Multaq; facere impurè atq; tetrè, cum temeritate atq; imprudentia,Diu.lib.1. Facere multa laudabilia,de Fi. lib.3 Facere mutationem morum inſtitutorumq;,Off.1.Facere mutationem ueſtis,pro Seſt.Nihil facere,niſi quod expediat,Tuſ.q.lib. 3.Facere nomen,3 in Ver.7 Fam.Facere nõ poſſum plus quàm feci,11 Fam. Facere non poſſum, quin ad te mittam,ad At.Facere non potuiſti, ut non mitteres, 11 ad At.pro,quin mitteres. Facere hoc officium,1 ad Atti.Facere omnia amici cauſa,Læl.Facere ſumma omnia de re aliqua, 15 ad At.Scis Appium Cenſorem hîc oſtentatiſacere de ſignis & tabulis. Ep.lib.8.Cælij. Peculatum facere,pro Rab. Poſt. Quærere ipſe ſecum & cogitare cum ſuis cœpit, quibus ãrebus in ea prouincia maximam uno anno pecuniam facere poſſet, 4 Ver.P.Seruilius quinquennium exercitui quum præeſſet,& iſta ratione innumerabilẽ pecuniam facere poſſet,&c.3 Ver. Facere periculum diligentiæ,2 Ver.Facere periculum ſui,1 Ver.Facere permutationem cum alio,5 ad Atti. Facere quod non peſsimè facias, uel non facere quod non optimè poſsis,humanitatis eſt,2 de Ora. Quum præſertim planum facere multis teſtib. poſsim,&c.2 Ver.Roſc. Amer. pro Roſc.Com.Facere populi ſcitum,Ora.Facere omnibus ſui conueniendi poteſtatem,8 Phil.Itaq; quod pro mea iudicio facere potui,ut laudarem,&c.feci.Ep.Facere prædas, 3 I.V.Facere prælium,pro Dei. & 14.Ph. Facere pro aliquo, pro Domo ſua.Facere progreſſus,Tuſ.q.li. 4.Prolixè cumulateq; facere,pro Flac.Vt non reddere depoſitum , etiam ne furioſo promiſſum facere; &c.1 Off.1 Phil.Facere promiſſa, ſtare conuentis, reddere depoſita,commutata utilitate fiũt inhonesta,3 Of. Facere quæſtum furtis,7 Ver.Facere ratum. Diu.li.1.Rectè facere, & bene ſentire,ad bene beatèq; uiuendum ſatis,6 Fam.Facere redemptionem, 2 in Ver.Facere reiectionem iudicum.2 in Ver.Facere reliqua,13 ad At.Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur,pro Ce.Facere rem unam ex duabus,2 de Finib. Res illius diuinas apud eos deos in ſuo ſacrario propè quotidie facere uidiſti,7 Ve. 3 de Nat. Facere ſacellum, de Aruſp. reſp.Maiores, qui hunc honorem mulieri Larentiæ tribuerunt , cuius uos pontifices ad aram in Velabro facere ſoletis,ad Bru.Sacrificiũ publicum cum læna facere,de Clar.orat pro Cor.Balbo. Scelus eos nefarium facere,&c.dicunt,1 de Or. pro Roſ. Amer. & 3 in Verr.Acad.q.ed.1.lib.2. Cùm furialis illa uox ſecum illos facere perſonabat,pro Pla.277 b.Lucium Caſsium dixerunt commemoraſſe cum cæteris, Antronium ſecum facere, prò Sylla. Caſsius ſi reſpondiſſet idem ſentire, & ſecum facere Syllam:tamen mihi,&c. pro Sylla. Volet enim, credò, Cæſar S.C.facere,ad Attic.Facere ſocietatem rerum, prò Quint.Facere ſpacia,1 de Orator. Demoſthenes ſi illa, quæ à Platone didicerat, tenuiſſet,& pronunciare uoluiſſet, ornatè ſplendideque facere potuiſſet,1 Officiorum.

Facere

Facere acceptam ſponſionem, 5 in Verr. Sponſionem facere cum lictore ſuo, H-S duobus milib. 7. Ver. Qui, quū de re agendi nullo recuſante poteſtas fuiſſet, ſponſionem de probro facere maluerit, pro Qu. Iubet P. Quintium ſponſionē cum Sex. Nævio facere, ſi, &c. pro Qu. Facere alicui ſtomachum, 1 Fam. Facere ſtuprum cum ſorore, pro Mil. Facere ſummam pecuniæ, in Rul. & 4 in Verr. Facere ſuſpicionem, pro Fl. Facere ſyngraphā cum aliquo, de Aru ſp. pro Domo ſua, pro Rab. Poſth. 2 Ph. Facere ad omnia deorum templa, 11 Fam. Topiariam facere, Quint. Fr. lib. 3. Facere tributum, 5 in Ver. Facere tripudium ſoliſtimum dicuntur pulli, Diui. lib. 3. Quod facere turpe nō eſt, modò occultè, id dicere obſcœnum eſt, Off. 1. Vtrum igitur mauis, ſtatimne nos uela facere, an quaſi è portu egredientes paululum remigare, 4 Tuſ. Iam Apollo uerſus facere deſierat, 2 de Diuin. Facere uerſus in cupiditatem alicuius, 7 Ver. ad Quint. Frat. Facere uerſuram ab aliquo, pro Font. 1. & 4 in Verr. Veſtigium facere in poſſeſsionem, pro Cec. Hic uos aliud nihil orat, niſi ut rectis oculis hanc urbem ſibi intueri atq; in hoc foro ueſtigiū facere liceat, pro Rab. Poſth. Etſi non potuiſti ullo modo facere, ut mihi illam epiſtolam non mitteres, tamen mallem non eſſe miſſam, Attic. Id eſt, quin mitteres. Non reſpondit tamen unā facere Syllam, pro Syl. Is quem ille argentariam Lepti feciſſe dicit, 7 Verrin. 3 Offic. pro Cec. Sed quid, quòd audio Spintherem feciſſe diuortium, Att. lib. 12. Quid dices? an id quod dictitas, iniuriam tibi feciſſe Verrē, 1 Ver. Sed mihi uenit in mentem multum fore ſermonem, me iudicium iam de publica cauſa feciſſe, 7 ad Attic. Vtrunque ex utriuſque perſona ueriſimile uideretur, & Fannium per malitiam feciſſe, & Roſcium per imprudentiam deceptum eſſe, pro Com. Ita ſum leuatus, ut Deus mihi aliquis medicinam feciſſe uideatur, Terentiæ, lib. 14. Dic pactionem feciſſe ut abſolueretur, non pepigit, pro Com. Alienatio, diſiunctioque facienda, de Am. Funus ei ſatis amplum faciendum curaui, Sulpit. ad Ciceronem, libro 4. Horum nihil faciendum eſt, ad Quint. Frat. Quod agendum & faciendum eſt, non recuſo, in Anton. Atque illud quod faciēdum primùm fuit, factum atque tractatum eſt, in Catilin. Faciendum tibi eſt, ut magiſtratibus lege conſtitutis, de poteſtate, tum de iure diſputes, 3 de Legib. Siue per Epōrum iter eſſet faciendum, &c. Attic. lib. 3. Faciendum nobis erit, ut ab eo diſcedamus, 2 ad Atti. Promiſſum potius non faciendum, quàm tam tetrum ſacinus admittendum fuit, 3 Offic. Faciendum mihi putaui ut reſponderem, 3 Fam. pro, Putaui mihi reſpōdendum. Ne poſſet aliquando ad bellum faciendum locus ipſe adhortari, 1 Offic. 7 Verr. Fidei faciendæ cauſa, de Orator. Medicinæ faciendæ locus non erit, pro Quint. At tgo, quum caſu diebus ijs itineris faciendi cauſa decedēs è prouincia, Puteolos fortè ueniſſem, pro Pl. In locis, quos ad fidem orationis faciendam adhiberi dixit, de Orator. De Publio autem quod præſcribi oportet, moram non puto eſſe faciendam, Attic. libro 16. Neque ipſe ſatis firmus eſſet ad caſtra facienda, Att. lib. 8. Nam ut ijs qui honeſtè rem quærunt mercaturis faciendis, operis dandis, publicis ſumendis, intelligimus opus eſſe quæſito, in Parad. Quoties ille tibi poteſtatem optionemq; facturus ſit, ut eligas utrum uelis, factum eſſe, nēcne, 1 Verr. Neque eſt facturus quicquam niſi de meo conſilio, Attic. lib. 13. Facturū eum puto, ut præſidia deducat, 7 ad Attic. Id eſt, Puto eum deducturum. Armenium regem in Cappadociam impetum eſſe facturum, Cat. lib. 15. Iurauitq; ſe illum ſtatim interfecturū, niſi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum, 3 Officio. Accepi Auianij literas, in quibus hoc inerat liberaliſsimum, nomina ſe facturum, cum uenisſet, qua ego uellem die, Gallo, libro 7. Ille ſe affirmare poſtero die, moram nullam eſſe facturum, pro Seſt. Quid exiſtimare eos qui audiebant, arbitrabare, &c. Nauicularium te, quum Romam uenisſes, eſſe facturum, 7 Verr. Facturum te quod oporteat, ad Brut. 29. Bruti. Quod te tua ſponte facturum eſſe certò ſcio, honoris noſtri cauſa libenter, prolixè, celeriter facias, Atti. lib. 16. Idem affirmat uerbum de me illum non eſſe facturum, Atti. libro 2. Scandiliius uerò negat ſeſe apud Artemidorum Recuperatorem uerbum eſſe facturum, 5 Ver. Quid ſi docebo, iudices, eos qui CCCC. millia lucrifaciunt, damnum facturos fuiſſe, in Verr. Ais uadimonium deſertum, quæſiuit à te ſtatim ut Romam redijt Quintius, quo die uadimoniū iſtuc factum eſſe diceres, pro Quintio. Id faciens, interdum mihi peccare uideor: interdum peccaturus eſſe, niſi faciam, 12 ad Attic. Qui quum per agrum Leontinum iter faciens, equum ipſe demiſiſſet in flumen, 1 de Di. Rectè facienti gratia habenda eſt, 2 de Fi. Scribit Eudemū Cyprium familiarem ſuum, iter in Macedoniam facientem Pheras uenisſe, 1 de Diu. Quidā omnia docentes, & dilucidiora non amplia facientes, Orat. 198 b, Difficile factu eſt à dijs ortis fidem non habere: quanquam nec argumentis, nec rationib. certis eorum oratio confirmatur, de Vn.

FACERE cum aliquo, & ab aliquo: id eſt, conuenire.) (. Facere contra aliquem. pro Ceci. 305 a, Autoritas ſapientiſsimorum hominum nobiſcum facit. Atti. 96 b, Cùm Cæſare Lentulus conſul facit. pro Cec. 300 a, Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur. Par. 241 b, Defenſor autem de æquitate nitatur: & ea quū ſecum faciat, non reſed deprauatione uerbi ſe urgeri queratur. I. V. 99 b, Faciebant omnia cum Pupilla. pro Quint. 17 a, Veritas cum hoc facit. pro Syl. 174 a, Facere cum aliquo, & idem ſentire. pro Pl. 277 a, b, Cum furialis illa uox ſecum illos facere perſonabat. de Diuinat. 133 a, Demoſthenes φιλιππίζειν Pythiam dicebat: id eſt, quaſi cum Philippo facere. de In. 59 a, Hoc nihilo magis ab aduerſarijs quàm à nobis facit. ad Heren. 9 a, Attic. 102 b, Sic iudico omnes ignominia affectos illic facere: id eſt, Cæſari fauere. in Vat. 32 b, Leges quas contra, præter te, nemo unquam eſt facere conatus. de Fin. 73 b, Populus cum illis facit.

FACERE contra aliquem. de Finib. lib. 2. & in Vat. Facere contra leges.

FAC cum infinito, concedentis eſt, pro eſto. I. A. 161 a, Fac potuiſſe. Epiſtol. 126 a, Verùm fac eſſe omnia. Tuſcul. 193 a, Sed fac igneā, fac ſpirabilem, nihil ad id quod agimus. Ter. 136 b, Verùm pone eſſe uictum eum: id eſt, fac. Tuſ. lib. 1. Sed fac ut iſti uolunt, animos non remanere poſt mortem. Eodem, Fac totum dolere corpus. Eodem, Fac enim animum interire ut corpus. de Nat. deor. libro 1, Fac id mihi eſſe perſuaſum. Eodem, Fac imagines eſſe, quibus pulſentur animi. I. V. Fac ita eſſe, tamen ferendum non eſt. I. A. Orato. 5, Sed fac ita non eſſe, num Latinè ſcit? de Orator. de Natur. deorum lib. 3. Attic. libro 14, Sed fac eſſe, nihil ſupereſt. Epiſtol. lib. 7, Fac qui ego ſum, eſſe te. Atti. lib. 7, Tradam igitur iſti me? Me fac poſſe tutò. multi etiam hortantur, num etiam honeſtè? I. A. 13, Facite hoc meum conſilium legiones nouas non improbare.

FACTIO, *onis*. partes, ſecta, ratio. de Clar. 179 a, Inuidia concitatur in iudicum & in accuſatorum factionem. Qu. Frat. 320 b, Fabinium tres adhuc factiones poſtulant. Attic. 108 a, Tenuiſti prouinciam per decem annos, non tibi à ſenatu, ſed à te ipſo per uim & factionem datos. ad Heren. 2, In inuidiam trahemus, ſi uim, ſi potentiam, factionem, diuitias, &c. proferemus. Attic. 281 a, Animi hominum infeſti partibus. I. C. 121 a, Partium quædam contentio tum in republ. uerſata eſt. Quint. de Pet. 206 a, Homo nullarum partium. pro S. R. 21 a, Sex. Roſcius eam partem cauſamq; defendit. pro Quint. 12 b, Studium partium. I. A. 200 b, Alteri uicti ſunt, alteri ſunt è medijs partibus Cæſaris. pro Corn. 67 a, Qui neminem unquam alterius rationis, ac partis offendit. Top. 224 b, Tabulæ, quas is inſtituiſſet, cui teſtamenti factio nulla eſſet.

FACTIOSVS, *a, um*. ſeditioſus. Officior. 13 b, Exiſtunt in republica plerunq; largitores & factio, ut opes quàm maximas conſequantur. ad Heren. 13 b, Si quis potens & factioſus, &c.

FACTITO, *as*. exerceo, uſurpo. de Clar. 170 b, Quod ne Græci quidem ueteres factitarunt. de Clar. 176 a, M. Brutus accuſationem factitauit. de Diuinat. 128 b, Si eſſet factitatum, non eſſet deſitum. Orator. 210 a, Ad alterum factitatum eſt alterum nouum. Offic. 51 a, Hæc apud maiores noſtros factitata. I. A. 168 b, Quem palàm hæredem ſemper factitauerat. Orator. 210 b, Ille uerſus qui uetat artem pudere proloqui quam factites.

FACTVM, *ti*. praxis. Attic. 152 a, Meum factum abs te probari gaudeo. pro Dom. 232 a, Illud pulcherrimum factū, quod ex autoritate ſenatus geſsi. Epiſt. 16 a, Nullum meum minimum dictum, non modò factum, pro Cęſare intercesſit, qđ non ille, &c. pro Cæl. 42 a, Qui non modò à facto, ſed etiā à conſcientiæ ſuſpicione abeſt. I. A. 282 a, Cùm ipſum factū per ſe præclarum atque diuinum eſt, tum expoſitum ad imitādum. pro Syl. 180 b, Ecquod eius factum aut commiſſum, quod cuiquam paulo minus conſideratum uideatur factū? Antequam. 195 b, Illorum aut in me maledicta, aut in uos ſceleratè facta. de Finib. 56 b, Facta illuſtria & glorioſa. Ep. 133 a, Factum egregium.

FACTVS, *a, um*. natus, comparatus, aptus, conſtitutus. Offic. 21 a, Neq; enim ita generati à natura ſumus, ut ad ludum facti eſſe uideamur, ſed ad ſeueritatem. pro Mil. 103 a, & Ora. 212 a, Ad quam legem non docti, ſed facti. non inſtituti, ſed imbuti ſumus. Attic. 234 a, Erotem ad iſta expedienda factum mihi uidebar reliquiſſe. de Clar. 190 b, Sine quòd natura non eſſet ita factus. Or. 216 a, Sed ita facti ſunt illi pedes, ut in eis ſingulis modus inſit.

FACTVS, elaboratus. I. V. 248 b, Argentum factum atque ſignatum.

gnatum.de Orat.160 a, Oratio,quæ quidem sit polita atq; facta.in Verr.206 a,Phaleræ pulcherrimè factæ. & 208 a,Argentum optimè factum. & 209, Argentum bene factum.& 210 b,Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta. & 208 b,Pocula Mentoris manu summo artificio facta.

FACVLTAS,τὸ δύνασθαι,commoditas. pro Pomp.7 a, Nec iisdem redimendi facultas erit propter calamitatem,nec alijs uoluntas propter timorem.pro S.R.33 b,Videamus nũc ecquæ facultas suscipiendi maleficij fuerit. & ibidem: Age nunc,cæteras quoq; facultates consideremus. pro Qu.3 a, Romæ mihi nummorum facultas est, quam si sapies, communem existimabis.Orat.207 b, Erit igitur hæc facultas in eo,quem uolumus esse eloquentem.Attic.127 b,Nec eius rei facultatem,si qua erit,prætermittã.pro Arc.185 b,Alia quædam in hoc facultas est ingenij. Attic.276 b,Quòd si statueris in Asiam tibi eundum,nulla erit ad comitia nostros accersendi facultas. Offic.9 b, Videndum est,ne maior sit benignitas quàm facultas.pro Mil.110 a,Miloni nulla facultas manendi,exeundi non causa solùm,sed etiam necessitas fuit. Epistol.57 a,At ea quidem facultas uèl tui,uel alterius cõsolandi in te summa est, si unquam in ullo fuit. Epistol.145 b,Neque si facultas optabilis mihi quidem tui præsentis esset,unquam à tuis consilijs discreparem. de In.58 a, Quare illa nobis alio tempore si facultas erit,explicabitur. de Orator.113 a,Non deerit ipsi facultas ex cæteris rebus comparata. Attic.105 a, Hic mihi sui cognoscendi penitùs etiam istam facultatem dedit.pro Font. 278 b, Ne irato testi facultas ad dicendum data uideatur. de Orator.140 a, Opes superbiæ & libidini facultatem & materiam dare.de In.80 b, Si causa dabit facultatem.pro Fl.150 a,Libenter arripere facultatem lædendi quæcunq; detur.de Nat.61 a, Si modò eã facultatem tibi causa dabit. pro Cecin. 298 b, Nonnunquã improbo iudici facultas datur,ut cum sciens perperam iudicarit,tabulas secutus esse uideatur.de Diuin.116 b,Doleo tantam te omnibus irridendi tui facultatem dare.pro Clu. 19 b,Tamen mũltæ mihi postea ad satis faciendum facultates dabuntur.Epist.155 a,Gloria,cuius dij maximam facultatem tibi dedêre. Attic.* His ego duobus generibus facultatem ad se ære alieno liberandos dedi.de Finib.64 a,Quæ mihi facultas ad hoc tempus nunquam est data.pro Quin. 2 b, Quint. Hortensius cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est. pro Rab.93 a, Vtinam mihi hanc facultatem causa concederet,ut possem hoc prædicare,&c. de Orat.97 b, Quint. Varius illa ipsa facultate, quamcunq; habet,magnam est gratiam consecutus. Orato.207 a, Eloquens facultatem habet, quæ est eius propria, fusè lateq́ dicendi. Epist.7 a, Si res facultatem habitura uideatur, ut Alexandriam tenere possis.& 151 b,Virtus maximè illustratur magnis in remp.meritis,quam facultatem habes maximam.& 168 b,Sed alius nemo facultatem habet decipiendi nos. Offic.15 a,Ad rem gerendam qui accedet,non modò cõsideret,quàm illa res honesta sit,sed etiam ut habeat efficiẽdi facultatem.Attic.3 b,Cum & ocij ad scribendum plus,& facultatem dandi maiorem habueris.pro Pomp.17 a, Nihil est,quod de perficiendi facultate dubitemus.contra Rul.72 b,Cætera uectigalia belli facultatibus affluntur, hoc uectigali etiam belli facultates sustentantur. Officio.2 a,Tum autem consultant, conducat id nec ne ad facultates rerum atque copias,ad opes,ad potentiam. Quint.Frat.328 b,Nihil quod ad cõmodum meum pertineat, sine maximo tuo commodo & maxima tua facultate mi frater cogitaris.I.A. 168 b,Vt semper nouus ueniam,quam facultatem mihi multitudo istius uitiorum largitur.pro Muren.134 a,Respublica dedit ei facultatem liberalitatis,qua usus est,&c.I.C.112 a,Facultatem mihi oblatam putaui, ut quod, &c. pro Clu. 33 b, Is oblatam sibi facultatem putauit, ut posset, &c. pro Muren.126 a,Vera maledicendi facultas. Orator.203 a, Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille,&c. Attic.14 a, Nisi mihi dolor meus,tum omnes partes mentis, tum huius generis facultatem ademisset. de Orat.140 a, Virtutes quæ in ingenij aliqua facultate positæ sunt.& 128 b, Omnium rerum in contrarias partes facultas ex eisdem suppeditatur locis.& 93 a, Ocium ac facultas discendi maior & maturior. & 96 a, Quoniam ex me non de oratoris arte,sed de hac mea, quantulacunque est,facultate quæritis:id est,de eo quod ego in dicẽdo prestare possum.de Opt. 243 b, Vim eloquentiæ non rei natura, sed sua facultate metiri. & ibid.Melius à deteriori facultate,quàm genere distinguitur. de Orator. 96 b, Omnis uis ac facultas oratoris in quinque partes distributa est. de Orator. 111 a,Studium dicendi, res facultate preclara, arte mediocris. de Clar.185 b, Huius omnis facultas ex historia ipsius perspici potest. Offici.44 b, Theophrastus talium sumptuum facultatem, fructum diuitiarum putat. de In. 66 b, In occasione commoditas ad faciendum idonea,in facultate copia & potestas earum rerum, propter quas aliquid facilius fit,considerandа est. de In. 64 b, Aut potestas alijs defuisse demonstranda est,aut facultas.potestas, si aut nescisse, aut non affuisse,aut conficere aliquid non potuisse dicetur. facultas,si ratio,adiutores,adiumenta,& cætera quæ ad rem pertinebunt,defuisse alicui demonstrabuntur. Part. 240 b, Facultatum autem infirmatione utetur,si aut uires,aut animum, aut copias aut opes abfuisse demonstrabit, aut alienum tempus aut locum non idoneum. de Orat.103 b, Quinum tempus aut locum non idoneum. de Orat.103 b, Qui in aliqua arte & facultate excellit.&c a,Oratoris facultas.de Orat.92 b, Quibus in rebus oratorum uersatur facultas. & 90 a,Illustrare autem oratione,si quis istas ipsas artes uelit, ad oratoris ei confugiendum est facultatem. & ibid.Asclepiades in eo ipso quod ornatè dicebat,non medicinæ facultate utebatur, sed eloquentiæ.de N.59 b,Facultas differendi à Rhetoricis exercitationibus accepta. &135 b,Ex utraq; parte facultates & copias cognoscere. Epi.241 b,Cura magis & diligentia,quàm facultate & copia facere aliquid. Item:Materies digna facultate & copia tua.de Nat.4 b,Cuius rei tantæ tamq; difficilis facultatem consecutum me nõ profiteor,secutum esse præ me fero.Att.43 b,Tantæ facultates ingenij,consilij, gratiæ.pro Syl.175 a,Viri summa uirtute & fide,cuius generis in senatu facultas maxima. Anteq. 195 a,Consularis homo non minimis facultatibus usus. de Orat. 148 a, Habere summam facultatem uacui ac liberi tẽporis.de Nat.77 b,Spei,salutis,opis,uictoriæ facultas à dijs expetenda est.de Ora.87 b,Vtrunque collaudandum uideri,quod tantam iam essent facultatem adepti, ut cum maioribus natu compararentur.de Or.88 b,Hoc amplius si quid poteris,non id mihi uidebitur orator, sed Crassus sua quadam propria,non communi oratorum facultate posse.Off. 1 a,Vt par fis in utriusq; orationis facultate.I.V.125 b,Prout Thermitani hominis facultates ferebãt.de In. 63 a, Quoad facultas tulit: id est, quoad potuimus. de In. 52 b, Ac fons quidem confirmationis, ut facultas tulit, apertus est. & ibid.Vt facultas tulit, feci,&c. pro Dom.243 a, Horum ego bonorum facultatem nunquam & copiam expetiui.Off.36 b,Quibus autem rationibus hanc facultatem assequi possimus,ut hominum studia complectamur,dicemus.& 35 b, Effectumq; est,ut dando & accipiendo,& permutandis facultatibus,& commodis, nulla re egeremus. pro Rab.932, Quæ si in illo minima fuissent, tamen præ tuis facultatib. maxima putarentur.

FALCARII, milites dicebantur falcibus quibusdam armati. I. C. 99 a, Dico te priori nocte ueniisse inter falcarios in M.Leccæ domum.I.V.177.

FALERNVS,a,um.Campanus.de Clar.191 b,Falernũ uinũ. pro Cl.54 b,& in Rul.88 b,Falernus ager.

FALISCVS,ager.contra Rul.79.

FALLACIA,cię.fraus,præstigię,dolus,laqueus.de Or.116 a, Nihil opus est simulatione & fallacijs. pro R.P. 128 a, Illinc omnes præstigiæ,illinc omnes fallaciæ.pro Clu.38 a,Exagitabantur omnes eius fraudes atq; fallaciæ. de Diuin.126 a, Tota res est inuenta fallacijs, aut ad quæstum,aut ad errorem.pro Qu.R.48 a,Hic ex fraude, fallacijs,mendacijs cõstare totus uidetur.Att.1 a,Prensat unus Galba sine fuco & fallacijs.de Nat.74 b,Doli, machinæ,fallaciæ,præstigiæ,sine ratione esse non possunt. pro Ceci.301 a, Aequitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.

FALLACILOQVENTIAE, plur.de Fin.121 b,Accij.

FALLACITER.malitiosè, dolosè.pro Dom.228 b, Maiores nostri,qui non fictè & fallaciter populares, sed uerè & sapienter fuerunt. Officio.65 b,Ratio hoc postulat,ne quid fallaciter,ne quid insidiosè,ne quid simulatè. de Diui.87 b, Fallaciter portenta interpretari.de Aruſ.255 a, Fallacissimè se alicui uenditare.Partit.237 b,Fallaciter imitando.

FALLAX,cis.fraudulentus. pro Fl.262 b, Vicinitas non fucata,non fallax, non crudita artificio simulationis. pro R.P. 129 a, Fallaces & fucosæ merces. Attic.278 b,Quidam Cæsarem fallacibus interpretibus ac nuncijs impulerunt in spem certissimam consulatus. de Diuinat.127 a,Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atque animo uidere debebant.Officio.59 a,Emolumenta rerum fallacibus iudicijs uident. de Am.109 a,Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. Acad.19 a, Sophismata, sic enim appellantur fallaces conclusiunculæ. de Natu.75 a,Malicia est uersuta & fallax nocendi ratio. de Diuina.88 a,Astrologi uani,fallaces.pro Mil.120 a,O spes fallaces,ô cogitationes inanes meæ.I.A.240 b, Spes falsa & fallax. Attic.164 b, ὕπαλον fallax.

FALLO,lis. decipio,induco,fraudo.pro S.R.37 b,Roscius socios induxit, decepit, destituit, aduersarijs tradidit, omni fraude & perfidia fefellit.I.C.123 b, Si uis improborum spẽ meam

meam fefellerit, atque superarit. de Diuina. 85 b, Diuinatio fallit fortasse nonnunquam, sed tamen ad ueritatem sæpissimè dirigit. de Or. 85 a, Quam spem cognitionum & consiliorum meorum, cùm graues communium temporum, tũ uarij nostri casus fefellerunt. Off. 9 a, Ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti datam fallere. Epist. 4 a, Quæ ne spes eum fallat uehementer te rogo. Attic. 252 a, Gaudeo non fefellisse eam rem opinionem tuam. in Sallust. 273 a, Multum uerò te opinio fallet, &c. Oct. 330 a, pro Syl. 175 a, Opinio de te multum me fefellit. in Sall. 272 b, Longè falleris opinione. de Or. 107 b, Neque enim hoc te Crasse fallit, quàm multa sunt. Orat. 120 a, Quem quæso nostrũm fefellit, ita uos esse dicturos? Attic. 51 a, Tamen in lege nulla esse huiusmodi capita te non fallit. I.A. 243 b, Is enim sum (nisi me fallo) qui, &c. pro S.R. 26 a, Nisi me fallit animus. Atti. 227 a, Sed nos (nisi me fallit) iacebimus. Brut. 289 a, Nisi me fortè fallit. Attic. 122 b, Nisi omnia me fallunt. Epist. 33 a, Si quid me fallit in scribendo. Epistol. 76 a, Nisi quid me fallit. Epistol. 6 a, Non fallam opinionem tuam. Acad. 17 a, Cauere ne capiatur, ne fallatur uidere. Attic. 211 a, Possum falli, ut humanus. de Natur. 75 a, Spe falli possumus. & ibid. Deus falli qui potuit? de Orat. 92 b, In unum exitum spectãtes, & nunquam fallentes res. de Nat. 74 b, Aut tu illum fructu fallas, aut, &c. Quint. Frat. 300 a, Hominum ingenia ad fallendum parata.

FALSE'. falsò. Acad. 35 b, Assentiri falsè alicui rei.

FALSITAS, *tatis*. uanitas. pro Clu. 18 b, In omnibus locis pãrum firmamenti, & parum uirium falsitas habet.

FALSO'. falsè, fallaciter. pro Pomp. 11 b, Hoc incredibile omnibus, & falsò memoriæ proditum uidebatur. Epi. 62 b, Quod uerbum abs te aiunt falsò in me solere conferri.

FALSVS, *a, um*. adulterinus, inanis, mẽdax, uanus. pro S.R. 36 b, Pro re certa spem falsam domum reculit. de Diuin. 135 a, Falsis & mendacibus uiris mentes mortalium concitare. I.A. 231 a, Complexus falsæ beneuolentiæ exciterunt in amore simulato. de Or. 125 b. In eo nihil esset nisi falsum & imitatione simulatum. & 69 a, De cuius morte domum falsus ab exercitu nuncius uenit. Attic. 111 b, De quibus antè ad te falsum scripseram. & 12 b, Obijcit mihi ad Baias fuisse falsum. de Diuinat. 130 b, Ex falsis uerum effici non potest. de Natur. 37 a, Quę ordine & ratione uacant, ea mentita & falsa plenaque erroris sunt. de In. 58 b, Falsum est, in quo perspicuè mendacium est. de Diuina. 114 a, Testes malicia falsi, fictique esse possunt. pro Flac. 154 b, Pœna falsarum & corruptarum literarum grauis est. pro Syl. 184 b, O falsam spẽ. I.A. 240 b, Spes falsa & fallax. de Finib. 143 b, Philosophus pictus, ut dicitur.

FALX, *cis*. pro Mil. 119 b, Qui cum falcibus ad Castoris cucurrerunt. pro Syl. 170 a, Ille arma mihi, cornua, tubas, falces. Tusc. 241 a, Immissi cum falcibus multi purgarunt, & aperuerunt locum.

FAMA, *mæ*. opinio, existimatio, nomen, sermo, rumor, prædicatio, commemoratio nominis nostri, celebritas sermonis hominum, fictæ auditiones, dissẽminatus dispersusq; sermo, hominum sermo, celebritas, nobilitas, uentus quidam popularis. Att. 117 a, Bona de Domitio, preclara de Afranio fama est. I.V. 66 a, Qui ut antè collectam famam conseruet, laborat. pro Sest. 26 b, Expetenda est bona fama bonorum, quæ uerè sola gloria nominari potest. de Fin. 101 a, Quam Græci εὐδοξίαν appellant, aptius est hoc loco bonam famã appellare quàm gloriam. Offic. 48 a, Fundamentum perpetuæ commendationis & famæ est iusticia, sine qua nihil potest esse laudabile. pro Quin. 9 a, Famam existimationemq; amittere. Offic. 79 b, Amor multitudinis commouetur ipsa fama & opinione liberalitatis. Quint. Frat. 294 b, Quod ita esse, constanti fama atque omnium sermone celebratum est. & ibid. Constare inter omnes uideo, &c. pro Mur. 133 b, Hoc quanti putas esse ad famam hominum? in hoc felicitatis fama sermoq; uoluit. pro Flac. 148 b, Sed quod ipsi audistis communi fama atque sermone, de ui, de armis, &c. de Ar. 78 a, Vt hominum fama est. pro Syl. 169 a, Vix ad meas aures istius suspicionis fama peruenit. pro Arc. 186 b, Hac tanta celebritate famæ etiam absentibus notus erat. Item: At fuit fama, quotusquisque istã effugere potest in tam maledica ciuitate? I.A. 261 a, Cum tristis à Mutina fama manaret. in Verr. 76 b, Famam emanare. Attic. 126 b, A Brundusio nulla adhuc fama uenerat. pro Milon. 120 b, Fama de interitu Clodij fines imperij Romani peragrauit. Epist. 149 a, Tamen ipsa fama, quæ de tua uoluntate percrebuit, magnam ei laudem consecutus. I.V. 215 b, Hæc fama de nostris hominibus percrebuit. Top. 227 b, Fama uulgi, quoddam multitudinis testimonium. pro Sest. 14 a, Hæc fama celebrantur. Ep. 117 a, Magna illico fama surrexit, & de damnatione feruenter loqui cœptum est. de Cl. 188 b, Catulo suauitas uocis, bene loquendi famam confecerat. de Nat. 43 a, Accipere fama & auditione esse aliquid. Offic. 36 b, Hercules, quem hominum fama beneficiorum memor, in concilio cœlestium collocauit. Tusc. 172 b, Fama nunquam desineret Cæsarem. Epist. 11 a, Non putaui famam inconstantiæ mihi pertimescendam. Epist. 135 a, Effugere autem si uelim nonnullorum acutè aut facetè dictorum offensionem, Fama ingenij mihi est abijcienda. de I. 166 a, Innocentes ergo & uerecundi sunt, ut bene audiant: & ut rumorem bonum colligant, erubescunt. pro Clu. 44 b, Ventus quidam popularis. Fama forensis, de Pet. Cons. Fama ac laus perennis, Diuinat. lib. 2. Commendatio & perpetua fama, 2 Offic. Fama popularis, de Pet. Cons. Fama popularis, stultorum imporũmq; consensu excitata, Tusc. q. lib. 5. Fama popularis, quę se gloriæ imitatricem esse uult, temeraria atq; inconsiderata, & plerunq; peccatorum ultiorumq; laudatrix, simulatione honestatis formam eius pulchritudinemq; corrumpit, Tusc. q. lib. 3. Itaq; non tam ista me sapientiæ, &c. fama delectat, falsa præsertim, quàm, &c. de Amic. Hoc triduo uel quatriduo tristis à Mutina fama manarat, 14 Philip. Vetus & illustris fama, pro Muren. Fama adolescentis paulum hæsit ad metas, pro Cæl. Fama nunciabat te esse in Syria, auctor erat nemo, 12 Fam. Vix ad meas aures istius suspicionis fama peruenit, pro Sylla. Magna illico fama surrexit. & de damnatione feruenter loqui est cœptum. Ep. lib. 8. 6 a, Cælij. Famæ seruire, 14 Fam. 5 ad Att. Famã colligere, in Verr. Collectam famam conseruare, 2 Verr. Famam mulierũ multorum oculis lux clara custodiat, diligentissimè sanciendam est, 2 de Leg. Famam depeculari, 4 ad Heren. Reprimere famam, 11 Philipp. Famam temeritatis subire, ad Brutum 18. Famam tuam sustinere non posse, ut, &c. 9 ad Attic. Balbi: id est, non conuenire famæ tuæ. Accipere fama & auditione factũ esse aliquid, 2 de Na. Si quid ipsi audistis communi fama atq; sermone de ui, de armis, &c. pro Flacc. Ex uetere fama Græciæ hæc collecta sunt, 3 de Nat.

FAMES, *mis*. cibi appetitus, furies, inedia. Attic. 81 a, Etiam fames, quã nihil miserius est, quæ rum erat in hac mea Asia, mihi optanda fuit. de Fi. 56 b, Cum cibo & potione fames, sitisque depulsa est. de Finib. 83 a, Cibi condimentum est fames. Tusc. 247 a, Obsonare ambulando famem. Attic. 11 b, Fuerunt quos fames magis quàm fama commouerit. pro Dom. 225 b, Nec illi cæmentis ac tegulis tectorum meorum se famem suam expleturos putauerunt. de Diuinat. 123 b, Auis fame enecta, in offam pultis inuadit. pro Clu. 31 b, Bestiæ fame dominante, plerunque ad eum locum ubi pastæ aliquando sunt, reuertuntur. pro Flacc. 149 b, Qui in fame frumentum exportare erat ausus. Qu. Fra. 308 a, Quis esset qui plebem fame necaret. Atti. 85 b, Senatores quinq; fame necati sunt. I.C. 102 b, Patientia famis & frigoris. Epi. 138 b, Integram famem ad ouum affero.

FAMILIA, *læ*. agnatio, cognatio, stirps, locus, secta. Errãt, qui putant familiam & genus, & gentem, & gentiles, & agnatos, & stirpem, idem esse, & eiusdem rei uocabula. Hæc enim sic inter se differunt, ut totum & pars, siue ut genus & species. Nam genus, gens, gentilis & gentilitas, totã sunt: continentque quasi partes familiam, stirpem, agnationem. Sic autem inter se comparantur: Genus, stirps: gentilitas, agnatio: nomen, cognomen. nam gens ad nomen: ut Cornelius, unde Cornelia gens: familia ad cognomen, quæ familiæ unius gentis inter se distinguuntur: ut Scipiones, Lentuli, Dolabellæ, Syllæ, Cinnæ: quæ omnia, Corneliæ gentis cognomina familiæq; sunt. de Na. 57 b, Homines coniugũ, & liberorum, & familiarum suarum causa frumentum condunt. p Cec. 295 b, Familia, quæ constant ex seruis plurib. de Cl. 172 a, Cum insimularetur familia, partim etiam liberi. pro Cèc. 995 b, Vnus homo familia non est. pro R.P. 122 b, Qua in familia laus aliqua fortè floruerit, eam ferè, qui sunt eius stirpis, cupidissimè persequuntur. de Legibus 160 b, In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarum distinguuntur status. pro Cluen. 20 b, Familia, cognatio, nomen. de Clar. 188 a, Vt dudum de Læliorum & Mutiorum familijs audiebamus. pro Muren. 127 b, Vetus & illustris familia. ibid. a, Sunt amplæ & honestæ, familiæ plebeiæ. de Orator. 109 b, Vnum putasti satis esse in una familia Rhetorem.

FAMILIA, pro secta. de Orat. 148 b, Proseminate sunt quasi familiæ dissentientes inter se. de Orator. 88 b, Tum singulæ familiæ in te impetum facerent. de In. 63 a, Ex his duabus diuersis sicuti familijs. de Diuinat. 109 a, A Peripateticorum familia. pro Syll. 177 b, Gladiatorum familiæ.

FAMILIA, *læ*. pro tota patris familiæ possessione. de Or. 105 b, Qui quibus uerbis herciscI oporteat nescit, idẽ herciscundæ familiæ causam agere non potest. pro Cæci. 288 b, Arbi-

trum familiæ herciscundæ: id est, possessionis, seu hæreditatis diuidundæ. Est etiam nomen actionis familiæ herciscundæ, ut habetur Digest. lib. 10, eodem titulo.

FAMILIARIS, *re.* familiaritate coniunctus, necessarius, intimus, domesticus, qui in intima familiaritate alicuius uersatur, usu coniunctus.)(. Alienus. Att. 264 b, Homo familiarissimus, & mihi omnibus rebus coniunctus. Epi. 11 a, Is est ex meis domesticis atq; intimis familiarib. I. A. 161 a, An ego non uenirem cõtra alienũ pro familiari & necessario meo? pro Qu. R. 53 a, Familiaris.)(. Alienus. Qu Fr. 305 a, Intimus, proximus, familiarissimus quisq; sibi pertimuit. Epi. 99 b, Cæsar ad me scripsit, nõdum te sibi satis esse familiarẽ propter occupationes suas, sed certè fore. Off. 40 b, Habere amicos, quibus cum possis familiares conferre sermones. I. V. 35 a, Quis unquam in luctu domestico, in funere familiari, cœnauit cũ toga pulla? pro Rab. 91 b, Funus familiare. Tusc. 148 a, Res familiaris & domestica. ad Heren. 1 a, Et si negocijs familiaribus impediti, uix satis, &c. pro Cæl. 50 b, & I. A. 175 b, Fieri familiarem alicui. de Am. 103 b, Vidimus Pub. Aemil um C. Luscinio familiarẽ fuisse. Qu. Fra. 315 a, Ipse est enim ueterator magnus, & perfamiliaris Philisto. de Orat. 149 a, Is qui familiarior nobis propter scriptorum multitudinem est Demosthenes.

FAMILIARITAS, *tis.* usus, consuetudo, necessitudo, coniunctio, uictus. Epi. 212 a, Cum Lysone Patrensi est mihi quidem hospitium uetus, quam ego necessitudinem sanctè colendam puto: sed ea causa etiam cum alijs complurib. familiaritas tanta rum nullo hospite, & ea cùm officijs eius multis, tum etiam consuetudine quotidiana sic est aucta, ut nihil sit familiaritate nostra coniunctius. Off. 11 b, Consuetudines præterea & familiaritates, multæq; cum multis res rationesq; contractæ. & ibid. Cum boni uiri moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Att. 18 a, Itaq; in sinu & in familiaritate adolescent s & cum eo, ut res indicat, congressus est Epistol. 212 a, Nihil est familiaritate nostra coniunctius. pro Dei. 251 a, Consuetudo familiaritatem affert. Off. 39 a, Familiaritates habere fidas amantium nos amicorum. Epi. 102 b. I. V. 143 a, Venire in familiaritatem alicuius. Qu. Fra. 300 a, & I. A. 175 a, Recipere aliquem in familiaritatem suã. pro Cor. 67 a, Versari in familiaritate alicuius. pro Syl. 169 a, Cum mihi summus tecum usus esset. de Orat. 87 a, Antonius summa familiaritate coniunctus. I. V. 143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatem sese dedit. Quint. Frat. 292 a, Qui in tuam familiaritatem penitùs intrarit. pro Cluent. 31 b, Is sese ad Staleni familiaritatem applicauit. pro Quin. 2, Tamen inductus consuetudine & familiaritate Quintius, fecit, &c,

FAMILIAS. ut paterfamiliãs: id est, dominus & administrator rei familiaris. pro Qu. 2 a, C. Quintius suarum rerũ paterfamiliãs & prudens & attentus. de Rep. li. 5. teste Nonio: Bono patrifamiliãs, colendi, ædificandi, ratiocinandi quidam usus opus est. pro S. R. 25 a, Patres familiãs. & 26 a, Patrifamiliãs. I. V. 245 a, Patribus familiarum.

FAMILIARITER. liberè, amicè. Att. 95 b, Decreuerã cũ eo ualde familiariter uiuere. I. V. 59 b, Cum aliquo familiarissimè atq; amicissimè uiuere. Atti. 136 b, Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporibus his excludentur. pro Cæl. 49 b, Licentius, liberius, familiarius cum aliquo uiuere. de Or. 110 a, Hoc si tu cupidius factum existimas, Cæsari attribues: si familiarius, utrio; nostrùm.

FAMOSVS, *a, um.* infamis.)(. Clarus, nobilis, honoratus, qui magnum nomen in autoribus habet, qui est in magno nomine & gloria. de Orator. 134 b, Nam me ad famosas uetuit matere accedere Poetæ. de Republi. libro 4. teste Nonio: Atque etiam si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant.

FAMVLA, *le.* ancilla. Tusculan. 164 a, Res familiaris est ministra & famula corporis. Tusculan. 228 a, Si uirtus famula fortunæ est.

FAMVLARIS, *re.* seruilis. Tusc. 174 a, Famularis uestis. aliàs familiaris.

FAMVLATVS, *tus.* seruitus. de Am. 100 b, Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis & generis in famulatu fuerunt. Offic. 75 b, Quàm miser uirtutis famu atus seruientis uoluptati.

FAMVLOR, *aris.* de Rep. Est enim genus iniustæ seruitutis, cum hi sunt alterius, qui sui possunt esse: cum autem hi famulantur, qui, &c. apud Non.

FAMVLVS, *i.* pedissequus. Off. 37 b, Heris sit sanè adhibenda sæuitia in famulos, si aliter teneri non possunt. de Am. 106 b. Parare pecuniam, equos, famulos, &c. Tusculana. 185 b, Ergo hos ut famulos uinclis arceamus. de Leg. 174 a, Famuli Ideæ matris.

FANATICVS, *a, um.* delirus, furiens. de Diuin. 133 a, Isti philosophi superstitiosi, & penè fanatici. pro Dom. 234 a, Homo fanaticus.

FANDVS, *a, um.* de Diui. 94 b, Neque me Apollo fatis fandis inuitam ciet. Poetæ.

FANVM, *ni.* templum, locus religiosus. de Leg. 175 a, Athenienses contumeliæ fanum & impudentiæ fecerunt. de In. 62 a, Crotoniatæ templum Iunonis religiosissimè colebãt. & ibid. paulo pòst, Propter fani religionem: cũ de eodem templo loqueretur. pro Rab. 96 b, Pro fanis atq; delubris propugnare. de Fin. 78 a, & Tusc. 153 a, Ita non superstitiosus erat, ut illa plurima in sua patria sacrificia & fana contemneret. Ep. 75 b, Vt pecunia in fano poneretur, item: Fanum, templum, ædes, sacra. I. Aedes.

FARCITVS, *ta, tum.* I. V. 241 a, Puluinus perlucidus, Melitensi rosa farcitus.

FARIAM. L. Bifariam, & Multifariam.

FARIS, uel *fare, fatur.* loqui. de Diuin. 94 b, Tum enim ferunt ex oraculo hæc fatam esse Pythiam. de Vn. 202 b, Tum ad eos, is deus qui omnia genuit, fatur: Hæc uos, &c. Tusc. 250 b, Epicurei nostri Græcè fari ne ciunt, nec Græci Latinè. p Qu. 15 a, Nulla intercesit postulatio, mitto æquа, uerùm ante hoc tempus ne fando quidem audita. de Na. 17 b, Ne fandò quidem auditum est, ibim, &c.

FARTOR, *oris.* qui lucanicas facit & farcit, siue qui aues farcit & saginat. Officio. 30 b, Cetarij, lanij, coqui, farrotes, piscatores, &c.

FARTVS, *ta, tum.* farcitus. Tusc. 180 a, Tum iecore opimo farta & satiata affatim, &c. Orat. 112. Poetæ.

FAS. ius, quod licet. contra Rul. 69 b, 60 a, Vt id quoad posset, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes daret. pro Dom. 220 a, Factus es filius contra fas, cuius per ætatem poteras esse pater. pro Mil. 10 a, Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat. pro Do. 238 b, Ne enim id fieri fas erat. de Ar. 251 b, Oratores contra ius fasq; interfectos. Att. 11 b, Ius & fas omne delere. pro Dom. 232 a, Cum hoc mihi uni dicere fas fuisset. pro Cl. 20 a, Socerus generi sui, contrà quàm fas erat, amore capta. pro Muren. 143 a, Ciues, si eos hoc nomine appellari fas est. Tuscul. 236 a, Si hoc fas est dictu.

FASCEOLAE, *larum.* sunt crurum integumenta, quibus ornatus causa crura inferiora uinciebant. de Ar. 354 a, Mulieres soleæ purpureæque fasceolæ. aliàs fasciolæ, & quidem melius.

FASCIA. *æ.* Attic. 21 a, Etenim mihi eius caligæ ut fasciæ creatæ non placebant. de Cl. 184 a, Cn Octauius qui deuinctus erat fasciis, & multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Diui. 136 a, Quidam somniauit ouum pendêre ex fascia lecti sui cubicularis.

FASCICVLVS, *li.* Qu. Fr. 14 a, Fasciculus ille epistolarum, in quo fuerat Æmea & Balbi: totus mihi aqua madidus redditus est. Att. 103 a, Eas epistolas in eundem fasciculum uelim addas. & 74 a, Accepi fasciculũ in quo erat epistola Pyliæ. & 30 a, Fasciculus literarum. Tusc. 199 b, Fasciculum adnares admouebis?

FASCIS. *cis.* At. 120 b, Age iam has compedes, fasces inquã, hos laureatos, hæc ferre ex Italia quàm molestum est. contra Rul. 83 a, Lictores prætoribus anteibant cum fascibus duobus. I. V. 240 a, Fasces prætor b. preferri. & 111 a, Quæstores cum fascibus mihi præstò fuerunt. pro Dom. 218 a, Nullus locus orbe terrarum uacuus extraordinarijs fascibus & imperio Clodiano fuisset.

FASTI, *orum.* libri in quibus cuiusq; diei anniq; gesta continentur. Att. 86 a, Flauius anni filius protulit fastos: nam occultatam putant quodam tempore istam tabulam, ut dies agendi peterentur à paucis. pro Mur. 129 b, Posset agi nec ne, pauci quondam sciebant: fastos enim uulgò non habebãt. & ibidem: Scriba quidam Cn. Flauius singulis diebus edi scendo fastos populo proposuit, & ab ipsis cautis iurisconsultis eorum scientiam compilauit. de Pro. 78 b, Non omnibus fastis legem ferri licere. in Pis. 86 a, Hanc legem ulli fasti ferre possunt? Att. 283 a, Decreui ut in fastis ad eum diem Bruti nomen ascriberetur. & ibidem: Quod ego cum dabam Bruto, notam esse in fastis gratissimæ uictoriæ memoriam uolebam. I. V. 235 a, Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent. I. V. 135 a, Eximere dies de fastis. p Sest. 10 a, Consules non modò ex memoria, sed etiam ex fastis euellendi. Attic. 59 b, Longæ pagimulæ in codicillorum fastis. Tusculan. 161 a, Luna accretione & diminutione luminis quasi fastorum notans & significans dies. Epist. 68 a, Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet, quasi enumeratione fastorum.

FASTIDIO, *dis.* fastidio afficior, offensionem atque fastidium ad aliquam rem habeo. pro Mil. 100 b, Qui non modò improbitati irascuntur candidatorum, sed etiam rectè factis

factis sæpe fastidiunt. aliter, In rectè satis. I. Pertædet.

FASTIDIOSE', ambitiosè, lentè. de Orat. 107 b, Quod ego non tam fastidiosè in nobis, quàm in histrionibus spectari puto. pro Plan. 273 a, Tum ego stomachans fastidiosè inquam, &c. de Orat. 64 b, Diligenter ac propè fastidiosè iudicare aliquid. At. 21 a, Lentè & fastidiosè probare aliquid. de Orat. 142 a, Pudentius uel inuitius, uel etiam fastidiosius facere aliquid.

FASTIDIOSVS, *a, um.* de Cl. 153 a, Antonius facilis in recipiendis causis erat, fastidio sior Crassus, sed tamen recipiebat. de Cl. 187 b, M. Memmius fastidiosus literarum Latinarum. ad Her. 36 b, In æquos & pares fastidiosus. & 31 b, Autium sensus fastidiosissimus.

FASTIDIVM, *dij.* offensio. de Orat. 121 a, Non sunt tanta ulla eius merita, quanta insolentia hominis, quantumq; fastidium. I. A. 228 a, Quorum si essent arrogantes, non possem ferre fastidium. & 243 a, b, Nec id sit fastidio meo, sed charitate reipub. in Sal. 272 a, Ego dabo operam, ut pro me minimo cum fastidio respondeam. de Orat. 151 b, Ab aliquo celerrimè fastidio quodam & satietate abalienari. & 161 a, Vt neq; ij satientur, qui audient, fastidio similitudinis. de Ora. 107 b, Quæ recta sunt probari, quæ prauа sunt fastidijs adhærescere. de Opt. 144 b, Quod igitur est eorum in orationibus à Græco conuersis fastidium? nullum cum sic in uersibus. de Opt. 244 a, Qui intelligentiam ponunt in audiendi fastidio. Tusc. 113 b, Eaque, quæ eis morbis contraria, quæ habent ad res certas uitiosam offensionem, atque fastidium. de Fin. 51 a, Insolens domesticarum rerum fastidiū. de In. 47 b, Cibi satietas & fastidium. de Finib. 50 a, Rudem enim esse omnino in nostris poetis, aut inertissimæ segniciæ est, aut fastidij delicatissimi.

FASTIGIVM, *gij.* columen, conus, finis. de Orat. 159 b, Capitolij fastigium illud, cæterarumq; ædium non uenustas, sed necessitas ipsa fabricata est. Qu. Fr. 320 a, Tectum multorum fastigiorum. I. A. 181 a, Diuus Iulius habuit puluinar, simulachrum, fastigium, flaminem, &c. Off. 59 a, Imponere fastigium operi inchoato.) (. Iacere fundamenta.

FATALIS, *le.* ex omni æternitate definitus & constitutus. Postquam. 202 a, Quoniā nobis quasi aliqua fatali necessitate cum fortuna belligerandum fuit. pro Mar. 136 a, Respub. perfuncta est hoc mīsero fataliq; bello. de Fat. 144 a, Causæ fatales. & ibid. Causæ cohibentes in se efficientiam naturalem. & ibid. Aeternæ causæ naturæ necessitate manātes. de Som. 127 a, Cū hi duo numeri circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint. Ac. 44 b, Fatalis & immutabilis continuatio ordinis sempiterni. de Diuinat. 123 b, Hæc possunt prouideri, quia certa sunt, & fatalia. de Fat. 146 b, Tam enim fatale est medicum adhibere, quàm conualescere. de Diu. 113 a, Non igitur fatales exitus habuerunt. de Ar. 244 b, Scipio quasi fatali euentu solus Carthaginem euertit. Postquam. 204 b, Ille annus, quem ego mihi quàm patriæ malueram esse fatalem. I. A. 162 b, Quod fuit illorum utrique fatale. pro Sest. 6 b, Sed fuit profectò quædam illa rcipub. fortuna fatalis, ut ille, &c. de Cl. 187 b, In hoc communi nostro & quasi fatali malo. I. C. 188 b, Meus consulatus ad salutem reipub. propè fatalis fuit. & 111 b, Hic annus fatalis est ad interitum huius urbis. I. P. 81 a, P. Clodius fatale portentum reipub. de Fat. 141 a, Vis est nulla fatalis. de Natur. 12 b, & 10 a, Fatalis necessitas rerum futurarum. Par. 236 a, Quæ cuique accidunt diuina atq; fatalia. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, &c. nunc si quis erit, erit uoluntarius.

FATALITER. necessariò. de Diuin. 112 a, Omnia quæ fiunt, quæq; sunt, ex omni æternitate definita esse fataliter.

FATEOR, *eris.* confiteor. Epi. 157 b, Laterensis nostri animū in rempub. singularem semper fatebor. pro Ceci. 289 b, Nō solùm fateri, sed etiā profiteri aliquid. pro Rab. 93 b, Quam obrem fateor atq; etiam profiteor, & præ me fero, perduellionis iudicium à me fuisse sublatum. de Clar. 171 a, Tu qui à Næuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. Part. 234 a, Mori maluit falsum fatendo, quàm inficiando dolere. de Nat. 58 a, Hominum causa earum rerum copias comparatas fatendum est. Antequam. 195 b, Qui de scelere fateretur. & de Inuent. 72 a, Fateri de aliqua re. contra Rul. 77 b, Quæ est ista æquitas? hunc agrum excipere nominatim, qui publicus esse fateatur.

FATIDICVS, *ca.* quem Liuius fatiloquum dicit. de L. 173 b, Fatidicorum & uatum effata incognita interpretari. de N. 5 b, Anus fatidica Stoicorum *προενοῦς.*

FATIGATVS, *ta.* Top. 217 a, Fatigatus igne.

FATVITAS, *tis.* stulticia. de In. 74 b, Poltea definitionibus ostendere non hanc imprudētiam aut casum, sed inertiam, negligentiam, fatuitatem nominari oportere.

FATVM, *ti.* uis fatalis, fatalis fortuna, fatalis necessitas, quā Græci *εἱμαρμένην* dicunt. de Natur. 12 b, Aeternis causis naturæ necessitate manantibus uerum esse aliquid, &c. de Fat. 144 a, & ibid. Fati necessitas, quod à Deo cōstitutum & designatum est ut ueniat, causatum series sempiterna, causæ geternæ rerum futurarum, causæ immutabiles & æternæ, causæ inclusæ in rerum natura atq; mundo. de Di. 106 b, Fieri igitur omnia fato, ratio cogit fateri. fatum autem id appello, quod Græci *εἱμαρμένην*, id est, ordinem seriemq; causarū: cùm causa causæ nexa rem ex se gignat, ea est ex omni æternitate fluens ueritas sempiterna. & ibid. Fatum est causa æterna rerum, cur ea quæ præterierint, facta sint: & ea quæ instant, fiant: & ea quæ consequuntur, futura sint. de Nat. 12 b, Hic uobis extitit primùm illa fatalis necessitas, quam *εἱμαρμένην* dicitis: ut quicquid accidat, id ex æterna ueritate, causarumq; continuatione fluxisse dicatis. & 62 b, Quod semper ex omni æternitate uerum fuerit, id esse fatum. de Fat. 148 a, & de Natur. 12 b, Omnia fato fieri, in qua sententia Democritus, Heraclitus, Empedocles, Aristoteles fuit. de Diuinat. 112 a, Omnia fato fieri, nihil fieri extra fatum. de Fat. 147 a, Stoici fato omnia fieri dicunt. Topic. 225 b, Ex hoc genere causarum ex æternitate pendentium fatum à Stoicis nectitur. de Diuin. 112 a, Omnia quæ fiant futuráue sint, fato contineri. & ibid. Anile sanè & plenum superstitionis fati nomen ipsum. de Diuin. 112 b, Ruina igitur oppressus esset, at id neq; si fatum fuerat, effugisset: neq; si non fuerat, in eum casum incidisset. & ibid. Mutari enim fata non possunt. & ibi. Sin autem id potest flecti, nullum est fatum. de Fat. 141 a, Daphnitæ fatum fuit de equo cadere, atque ita perire. & 146 a, Si fatum tibi est ex hoc morbo conualescere. de Diuina. 128 b, L. Tarutius urbis nostræ fata canere nō dubitabat. de Diuinat. 94 b, Neque me Apollo fatis fandis dementem inuitam ciet. I. C. 112 b, Lentulus autem confirmauit ex fatis Sibyllinis, aruspicumq; responsis, se esse tertium illum Cornelium, &c. de Som. 127 a, Sed eius temporis ancipitem uideo, quasi fatorum uiam. de Diuin. 100 a, Ex fatis, quæ Veientes scripta haberent, Veios capi non posse. & 80 a, Prædicere quid cuiq; euenturum, & quo quisque fato natus sit. pro Cor. 67 a, Fuit hoc meum fatum, ut in me, &c. de Diuin. 84 b, Atq; hæc fixa graui fato & fundata tenētur. & 113 b, Quod fore paratum est, id summum exuperat Iouem. Octauio, 330 b, At ea fata patriæ Paridem futurum prædicabant. pro Font. 283 b, Ea conditione atq; eo fato natum esse me, &c. pro Mil. 107 a, Milo hoc fato natus, ut ne se quidem seruare potuerit, quin unà rempubl. seruaret. pro Mar. 133 a, Omnes qui ad illa arma fato sumus, nescio quo reipub. misero funestoq; compulsi. Att. 240 b, Ego quid faciam? aut quo me fato geram? I. A. 160 b, Quōnam meo fato fieri dicam, ut, &c. Epist. 85 a, Qua quidem in re singulari sum fato. I. A. 190 a, Iam fatum extremum reipublicæ uenit. de Vn. 202 a, Nec uos ulla mortis fata unquam periment. I. A. 154 b, Si quid mihi humanitùs accidisset, multa enim impendēre uidebantur præter naturam, præterq; fatum. pro Dom. 242 b, In illo penè fato reipublicæ. Quin. Fr. 305 a, Vt meo fato & tu & omnes mei corruistis. Att. 148 a, Miseros nos, cur non omnes fatū illius unà exequti sumus? I. C. 160 b, Quibus ego confido impendēre fatum aliquod & pœnā, iamdiu improbitati debitam. de Cl. 196 b, Sic Hortēsii uox extincta fato suo est, nostra publico. I. C. 114 b, Neq; tanto ante exitium ac fati diem reipub. denunciasset. ad Heren. 37 b, Vita hominis fato debetur. At. 16 a, Si nostrum fatum aut fortunam conquereremur. pro Mur. 135 b, Illud fati est, hoc consilij. I. C. 115 a, Nisi dij immortales omni ratione placati, propè fata ipsa flexissent.

FATVVS, *a, um.* stultus. pro Deiot. 147 b, Nō modò nequam & improbus, sed & fatuus & amens. Att. 95 b, Puer fortasse fatuus, & non grauis nec continens. de Orat. 117 b, Hoc præceptum est magis monitoris nō fatui, quàm acuti magistri. de Fin. 79 a, Nisi planè fatui sint. Epist. 160 a, Ne cum periculo fatuus fis. de Orat. 134 a, Homo fatuus, &c.

FAVCES, *cium.* angustiæ gutturis. cont. Rul. 83 b, Corinthus erat posita in angustijs atque in faucibus Græciæ. de Orat. 104 a, Omitto fauces ex quibus te eripi uis. pro Ar. 189 b, Vrbem ex omni impetu hostium, ac totius belli ore ac faucibus ereptam atque seruatam. Qu. Fr. 293 b, Thuscenius cuius tu ex impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuisti. I. V. 180 a, & pro Quin. 4 b, Aemilius sedens in faucib. macelli. de N. 45 a, Patefactis terræ faucibus. pro Cl. 35 b, Faucibus premi.

FAVEO, *ues, fauī.* studeo, amo, complector.) (. Inuideo. de Orat. 117 b, Inuidetur enim commodis hominum ipsorū, studijs autem eorum cæteris commodandi fauetur. de Of. 42 a, Non modò nō inuidetur illi ætati, uerūm etiam fauetur. Att. 103 a, Rescripsi Patrono, illi nihil opus esse, me tamen ei fauturū. de Cla. 196 b, Tibi fauemus, te tua frui uirtute cu-

pimus,tibi optamus eam rempub.in qua,&c.Epi.187 a,Fauebam & reipub.cui semper faui,& dignitati ac gloriæ tuę. & 6 b,Qui mihi semper tuæ laudi fauere uisus est.Epi.33 b, Non magis mihi faueo in amicitia nostra tuenda,quàm tibi. & 155 a,Non multò plus faueo patriæ,quàm tibi. & 246 b,Huic meæ uoluntati in qua inest uis defiderij, ut faueas, adintorq; sis,uehementer te rogo. pro Pl. 263 a, Cuius honori ægri propè dicam ipsi montesq; fauerunt. pro Lig. 138 a,Cuius ego industriæ gloriæq; faueo.At.100 b,Fauere honori alicuius.in Sal.273 b,Ego uirtutib. Cæsaris faui.Tusc. 170 a,Ita isti faueo sententiæ.pro Pl.262 b, Qui fauent nobilitati.Antequam.196 b, Fauete innocentiæ. de Di.101 b,Rebusq; diuinis,quæ publicè fierent,ut fauerent linguis imprecabantur.de Di.125 b,Iam illa fauete linguis,&c.in Ant.164 a,Ego fauisse me tibi fateor. de Di. 120 a, Galli silentio noctis,ut ait Ennius,fauent faucibus, rursus cătu plausuq; premunt alas. pro Qu.R. 49 b, Qui diligebant hunc,illi fauebant.pro Pl. 259 a, Inuidos huic accusationi esse fauturos. Or.209 a,pro Pl.260 a,& 270 b,Inuidere.)(.Fauere.de Cl.18 a,Fauere.)(.Odisse.At.26 b, & pro Pl. 263 b,Studere alicui.

FAVNVS,*ni.*de Na.62 b,Fauni uocem equidem nunquã audiui.& de Di.101 a, In prælijs Fauni auditi. & 104 a, Versus quos olim Fauni uatesq; canebant.

FAVONIVS,*nij.*Græcè zephyrus,uentus ab occasu flans. I. V.241 a, Veris initium non à fauonio notabat, sed cum rosam uiderat,tum incipere uer arbitrabatur. Aca. 26 b,Mare fauonio nascente purpureum uidetur.

FAVOR,*oris.*gratia,studiũ,iactatio, aura, iactatio cursusque popularis,prosper flatus fortunæ. pro Quint.R.49 b,Quã expectationem,quod studium,quem fauorem secum in scenam attulit Panurgus?Item:Aura popularis, iactatio popularis,delinitio multitudinis.Item de Leg.171. &I.V.29.

FAVSTE,fortunatè. pro Mur. 124 b, Idẽ ego precatus sum, ut ea res uobis faustè,feliciter prosperęq; eueniret.

FAVSTVS,*a,um.*Tusc.247 b,Horribilem eum diem alijs nobis faustũ putemus.pro Fl.165 b, O` nox illa fausta huic urbi.de D.101 a,Antiqui omnib.rebus agendis,quod bonum, faustum,felix,fortunatumq; esset,præfabantur.& 102 b,Fausta q; signa suæ laudis reditusq; notauit.

FAVTOR,*oris.*studiosus,studens.pro Pl.270 b,Multi sunt cupidi tui,multi fautores laudis tuæ. Orat. 210 a,Non inuidi solùm,sed fautores etiam laudum mearum.pro Plan.259 a, Cũ multos & bonos uiros eius honori uiderẽ esse fautores. Epi. 12 a, Cuius ego ab adolescentia fautor & adiutor extiti. & 198 b, Ego tuorum cõsiliorum autor,dignitatisq; fautor,&c.Epi.151 b, Me tuæ dignitatis non modò fautorẽ, sed etiam amplificatorem cognosces.pro S.R.21 a,Hic nobilitatis fautor fuit.At.12 a,Studiosus ac fautor alicuius.

FAVTRIX,*cis.* pro Pl. 263 b, Nostra illa fautrix suorũ regio. de Fi.62 b,Amicitiæ fautrices fidelissimæ uoluptatum.

FAVVS,*ui.*Off.31 b,Atq; ut apum examina,non fingendorum fauorum causa congregantur,sed cùm congregabilia natura sint,fingunt fauos:sic homines,&c.

FAX,*cis.*tæda.I.A.177 b,Illæ faces,quib.incensa L.Bellieni domus deflagrauit.I.P.80 a, Ego faces iam accensas ad huius urbis incendium extinxi.& 85 a, Cum ardentes faces furijs Clodianis ministrabas. de Aruſp.251 b,Cum ardentes faces in uicinorum tecta iactas. Attic.226 a,Serui cum facibus in tecta nostra immissi.I.C.103 b,Malleolos ad incendendam urbem facesq; comparare. pro D. 215 b,Prouidendum fuit, ne in hanc materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret.I.V.217 a,Dextera ardentem facem præferebat. Acad. 22 b,Diana facem iacit à læua.I.C. 100 a,Cui tu adolescentulo non ad libidinem facem prætulisti? I. A. 169 b, Antonius omnium Clodij incendiornm fax.Offic.40 b,Dolorum cũ admouentur faces, præter modum pleriq; exterrentur. de Orat. 127 b, Neq; paruis in rebus adhibendæ sunt hæ dicendi faces.pro Cl.20 b,Faces nuptiales.de Nat.28 b, Faces cœlestes uisæ.I.C.115 a, Visæ iam nocturno tempore faces.

FAXIT,*faxint.*futuri temporis,pro faciat, faciant.I.V.165 b, Dij immortales faxint,ne sit alter,&c.de Senec.92 b, Nemo me lachrymis decoret nec funera fletu Faxit,cursuolito uiuus per ora uirũm.Epist.234 b, Dij faxint,ut tali genere mihi frui liceat.At.251 a, Dij faxint,ut faciat ea quę promittit. & 250 a,Quod promittis,dij faxint.de Leg.173 a,Qui secus faxit,Deus ipse uindex esto:id est,faciet,uel fecerit.

FEBRICVLA,*læ.* cõmotiuncula. Attic.97 a, Erat in extremo,tum te febriculam habentẽ scripsisse. Epi.156 b, Qui ex labore in febriculam incidit assiduam & satis molestã.Att. lib.12,De Atticæ febricula,scilicet,ualde dolui.

FEBRIS,*bris.*I.C.103 b,Qui æstu febriq; iactantur, si aquam gelidam biberint,prius releuari uidẽtur,deinde multò grauius uehementiusq; afflictãtur.de Fat.143 a.Si cui uenæ sic mouentur,is habet febrẽ.Epi.107 a,b,Cũ decimum iam diẽ

grauiter ex intestinis laborarẽ,nec probarem me nõ ualere, quia febrim non habebam, fugi in Tusculanũ.de Or.143 a, Ex quo sudore cum cohorruisset, cũ febri domũ rediit.At. 108 b,Diem tuũ ex epistola quadã tua,quã incipiente febricula scripseras,mihi notaueram.& 105 b,Tua ἀνοίς quem in diem incurrat,nescio.& 272 b,Si cum biduum cibo se abstì nuisset,subitò febris decessit.& 71 b,Incõmoda ualetudine emersẽrã,utpote cũ sine febri laborassem.& 97 a,Cognoui ex eo quod ita scripseras te Romã uenisse cũ febri.Epi.262 a,Aegypta mihi nunciauit,te plenè febri carere,& bellè habere.At.100 a,Alteram quartanã decessisse.& ibi.Tyronem ab altera relictũ audio.de Na.64 b,Tertianæ,quartanæ febres,quarũ reuersio & motus cõstãs est.At.104 a, Aliquãdo ἀνεύρεσις quartã istam.Tusc.167 a, Inest enim uelle in caendo,nisi cum sic tanquam in febri dicitur.

FEBRVARIVS,*rij.*intercalaris uel intercalarius mensis. de L.181 a,Februarius mensis extremus anni. pro Qu. R. 2, Ante diem IIII.Cal.Februarij.i.Cal. intercalares. L.Intercalaris.I.V.124 b,& Qu.Fr.314 b,Mensis Februarius postulatis, &legationib. quinciarũ audiẽdis dabatur,ex lege Gabinia.

FECIALIS,*lis.*ijdem & sacerdotes & oratores,feciales dicebantur. de Le.143 b,Fœderum, pacis, belli,inducianrum, oratores feciales,iudices IIII.sunto. I.V. 245 b, Dij approbent,habemus hominem in fecialium manib. educatum.

FECIALIS,*le.*quod à fecialib.factum cõstitutũ; erat. Off. 8 a,Belli quidem æquitas sanctissimè feciali populi Romani iure perscripta est. ibi.74 a. Cum iusto enim & legitimo hoste res gerebatur,aduersus quem & totum ius feciale, & multa sunt iura communia.

FEL,*lis.*flaua bilis.de Di.114 a,Gallinaceũ fel,&c.quid habet naturale,quod declarare possit,quid futurum sit?

FELES,*lis.* uel felis. domestica bestia, muribus infesta.de L. 162 a, Qui canem & felem ut deos colunt.de Na.17 b,& 60 a, Crocodilum & ibin, & felem non uiolari ab Aegypto. Tusc.143 b,Feles,canis,crocodilus.

FELICITAS,*tis.*beatitudo, prosperitas, secũdæ res.)(.Assi ctæ fortunæ.I.A.17 a,Antonius fuit felix, si potest ulla in scelere esse felicitas. pro Pomp. 13 a, Felicitas, quã præstare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus.pro Syl.* Aliquid casu magis & felicitate ab aliquo,quàm uirtute & consilio gestum esse.de Cl.165 a,Summa alicuius felicitas.pro Font.282 b, Felicitas Fonteij in re militari.de Cl.166 a, Felicitas ipsius, qua semper usus est. Qu.Fr.315 a,Felicitas L.Syllæ.ad Heren.30 b, Illi fortuna felicitatem dedit,huic industria uirtutẽ cõparauit. Postq. 198 a,Prospera,æquabilis perpetuaq;, fortuna, secundo uitæ sine ulla offensione cursu. de Som.130 a ,Hic locus in quo omnia sunt magnis & præstantibus uiris.

FELICITER.prosperè.fortunatè,faustè.I.V.127 b, Satis feliciter anni iam aduerso tempore nauigauit. pro Mur. 234 a,Idem ego probatus sum,ut ea res faustè,feliciter, prosperęq; eueniret.de Prou.75 b, Cæsar cum acerrimis nationib. Germanorum prælijs felicissimè decertauit.I.A.202 a,Respub. bene & feliciter gesta.

FELIX,*cis.*beatus,fortunatus,uictor,florens, cui bene est.de D.101 a,Antiqui omnib.rebus agendis, quod bonũ, faustũ, felix,fortunatum esset,præfabantur. Qu.Fr.295 b, Asia in te retinendo fuit felicior,quàm nos in deducendo. de Cl.170 a,Sed ille Græcus ab omni laude felicior. I. A. 172 a, Cæsar Alexandriã se recepit felix.pro S.R.Quamuis Sylla felix fit, sicut est,tamen,&c. de Fi.144 a,Q. Metellus beatus. &146 b,Polycratem Samium felicem appellant. pro Font. 282 a, Felix ad casum fortunamq;. pro Mil.119 b, Valeant, inquit, ciues mei,sint incolumes,sint florentes,sint beati.

FEMEN,*nis.*cruris seu coxendicis pars interior, & inferior. I.V.211 b,Signum Apollinis pulcherrimum, cuius in fulmineliterulis minutis argenteis nomen Myronis erat inscriptum.de Natur.21 a,Redundans pedibus, feminibus,cruribus,&c.

FEMVR,*oris.*cruris uel coxendicis pars exterior. de Cla.190 b,Frons non percussa,non femur, nulla pedis supplosio.

FENESTRA,*træ.* lumen,locus apertus ad lumen accipiendũ.Atti.24 a,Fenestrarũ angustias quòd reprehẽdis,scito te κύφωσιν παιδάτων reprehendere.& ibid.Radiorum τὰς διαφάσεις latis luminib.nõ tã esse suaues. Tusc.158 a, Sensus uiæ quasi quædã sunt ad oculos, ad nares,ad aures.à sede animi perforatæ.& ibid.Eæ partes,quæ quasi fenestræ sunt animi.

FERA,*ræ.*bestia,fera bestia. ad Her.11 a, Off.11 a, Fere rationis & orationis expertes. Acad.27 b,Vt fera & immanis bellua.pro S.R.30 a,Noluerũt feris corpus obijcere, ne bestijs quoq;, quæ tantũ scelus attigissent,immaniorib.uteremur. Off.65 b,Excitare & agitare feras.

FERALIA,*orum.*dies erant dijs manibus cõsecrati, quòd ad tumulos epulas ferrent, ibiq; cœnas & epulum agitarent.

Att.132 a, Video Cæsarem à Corfinio post meridiem profectum esse seralibus.

FERAX, *ac.* uber, fœcundus, fertilis, frugifer. I.V.170 a, Agri sunt feraces. & Orator.201 a, Nihil feracius ingenijs. Item: Nullus in philosophia locus est feracior & uberior, quàm de officijs.

FERCVLVM, *li.* Offic.26 b, Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus, ut pomparum ferculis similes esse uideamur. Fortasse melius hic ferculus, li. ut baiulus, li. diceretur. nam non est dubium quin hoc loco, pro ijs qui uasa simulachraq; deorum & id genus alia, in pompa seu triumpho ferunt, accipiatur: non ut pleriq; omnes existimãt, pro epulis aut pulpitis, seu alijs quibusuis rebus: nam de incessu loquitur tardiore, qualis eorum esse solet hominum, quos id genus pompas ferre uidemus.

FERE. fermè, propè, propemodum, propè dicam, plerunq;. de Orat.110 b, Lælius semper ferè cum Scipione solitus erat rusticari. Epi.87 b, Omnes ferè familiares Cæsaris me colũt & obseruant. pro Clu.26 b, In quibus quantus splendor sit, quàm propè æquabilis, quàm ferè omnium cõstans & moderata ratio uitæ, nemo uestrũm ignorat. de In.52 a, Probabile est, quod ferè fieri solet. de L.369 b, Pater meus hic ferè ætatem egit in literis. Officior.13 a, Statuas uidemus ornatu ferè militari. Officior.12 b, Quemadmodum ab his rebus ducatur honestum, satis ferè diximus. At.98 a, Hæc ferè sunt in illa epistola, &c.105 a, Nec adhuc ferè inueni, qui nõ, &c. de N.79 a, Hęc ferè dicere habui de natura deorũ. pro Pom. 8 b, Hoc iam ferè sic fieri accepimus, ut, &c. At.235 a, E Pompeiana naui aduectus sum in Luculli nostri hospitium VI. Iduum, hora ferè tertia. & ibid. A Lucullo postridie eadem ferè hora qua ueni. Att.112 b, Hora ferè nona. I.P.82 a, Idem illo ferè biduo productus in concionem, &c. pro Sest.14 a, Deniq; ex bellica uictoria nõ ferè quàm est inuidia ciuium cõsecuta. ad Her.11 a, Ferè non difficile est.) (.Difficillimum uerò est, &c. Ep.16 b, Nam ab orationibus disiũgo me ferè, referoq; ad mansuetiores musas. de Clar.178 a, Aetates nostræ nihil, aut non ferè multum differunt. de Am.95 b, Sermo qui tum ferè erat multis in ore. de Inu.63 a, Vt ferè fit: id est, ut fermè semper fit.

FERENDVS, *a, um.* tolerandus.) (.Intolerandus. I.C.115 b, Quibus ego, si me restitisse dicam, nimium mihi sumam, nec sim ferendus.

FERENTANI. pop. pro Cl.59 a, Adsunt Ferentani, homines nobilissimi, &c.

FERIAE, *arum.* dies festus, cœlestium dies quieti. de L.175 b, Feriarum festorumq; dierum ratio in liberis requietem habet litium & iurgiorum, in seruis operũ & laborũ. de L.173 a, Ferijs iurgia amouento, eaq; in famulis (operibus patratis) habento. de L.181 a, Nec uerò tam denicales, quæ à nece appellatæ sunt, qua recidunt mortui, quàm cæterorum cœlestium quiete dies feriæ nominarẽtur, nisi maiores eos qui ex hac uita migrassent, in deorum numero esse uoluissent. Off.63 b, Quærit ex proximo uicino, num feriæ quædam piscatorum essent. Qu.Fra.325 a, Nouendiales feriæ, quæ fuerunt Tuditano & Aquilio Cos. de N.5 a, Cùm ferijs Latinis ad C. Cottã familiarem meum uenissem. Att.219 a, Dies feriarum mihi additos uideo. de Le.181 b, Contrà censet habendas triduum ferias. de D.101 b, Imperare ferias. de Orat. 150 a, Tantum tribui doctrinæ temporis, quãtum mihi puerilis ætas, & forenses feriæ concesserunt.

FERIATVS, *a, um.* ociosus. de Nat.21 b, Epicurei deum feriatum uolunt cessatione torpere. de Orat.148 a, Aliquem feriatum esse. Epist.104 a, Ne putes in Asia feriatum illum à studijs futurum.

FERINVS, *a, um.* quod ferarum & belluarum est, ut uictus ferinus. de In.42 a.

FERIO, *feris.* percutio, peto, ico. pro Cor.65 b, Hostem, qui feriet, mihi erit Carthaginensis. pro Cæl.50 a, Ferire parietem. de Or.115 a, Aduersarius qui sit & feriendus & repellendus. At.1 a, Puto te in hoc risisse aut ingemuisse, ut frontem ferias. I.V.91 b, Iustat, ut securi ambo feriantur. de Or.140 b, Sed tamen in laudando iungenda sunt etiam hæc genera uirtutum: feriunt enim aurem hominum. Off.15 a, Quo minus patent multa in eorũ uita, quæ fortuna feriat. Or.219 a, Binis aut ternis ferire uerbis. pro R.P.123 b, & de In.73 b, Ferire fœdus cum aliquo. pro Dom.239 a, Fœdere feriebantur prouinciarum. pro Cæl.44 a, Ideóne ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorum quotidie fœdera ferires? Epi.253 a, His autem spectris etiam si oculi possent ferire, animus quì possit, non uideo.

FERITAS, *tis.* immanitas.) (.Mãsuetudo animi. Of.32 b, Magnitudo animi remota cõmunitate, cõiunctioneq; humana feritas sit quædam & immanitas. pro Sest.22 b, Eosq; ex feritate illa ad iusticiam mãsuetudinemq; trãstulerunt. Of.58 a, Feritas & immanitas belluæ in figura hominis. de D.93 a. Pars animi in qua feritas quædam sit & agrestis immanitas.

FERME. ferè. de Cl.179 a, Vt eò nihil fermè quisquam possit addere. ad Her.37 a, Hæc exornatio in cõiecturali constitutione causæ fermè semper necessaria est. At.274 a, Mihi quidem ætas acta fermè est. Tus.249 b, Sapiẽtis enim cogitatio non fermè ad inuestigãdum adhibet oculos aduocatos. de D.84 a, Quod fermè dirum in tempus cecidere Latinæ.

FERO, *feri, tuli, latum.* porto. I.A.180 b, At iste operta lectica latus est per oppidum. Quin.Fr.310 a, Cœnatus in hortos ad Pompeium lectica latus sum.

FERRE. opinari, sperare, conijcere. Att.39 b, Nos, ut opinio, & spes, & coniectura nostra fert, tuti sumus: id est, ut opinamur, & speramus, & conijcimus. de Cl.167 b, & pro Fon. 282 a, & Epist.16 a, pro Cluen.26 b, Vt opinio mea fert. pro Dom.119 b, Plura dixi, quàm aut opinio mea tulerit, aut uoluntas mea.

FERRE. uelle, requirere, postulare. I.V.274 a, Sicut opiniones hominum & religiones ferunt. I.V.257 a, Ita sui periculi rationes ferunt & postulant. & 159 b, Tantum relictum est, quantum Apronij libido tulit: id est, quantum Apronio libuit. &160 a, Quantum Apronij uoluntas tulit. & 125 b, Prout Thermitani hominis facultates ferebant. I.A.194 a, Si res ita tulisset: id est, Si opus fuisset. Epist.45 a, Velim ita fortuna tulisset, ut, &c. & 7 b, Quid res, quid tempus, quid causa ferat, tu perspicies. pro Ce.199 b, Si tempus ita ferret: id est, si ita opus esset. Epist.245 a, Si ita tempus feret. Ep.60 a, Meæ enim rationes ita tulerunt. & 156 b, Si occasio tulerit. pro Qu.10 b, Vereor ne grauioribus utar uerbis, quàm natura mea fert. pro Ce.301 a, Hoc si uobis uersutius, quàm mea consuetudo defendendi fert, uidebitur, &c. Attic.278 a, Grauius quàm consuetudo tua ferebat. Quint.Fratr.305 b, Ad me, ut tempora nostra, non ut amor tuus fert, uerè perscribe. pro Cluent.35 a, Vt ætas illa fert. de Somn.129 a, Natura fert, ut, &c. id est, natura comparatum est. contra Rullum, 81 b, Si ita commodum uestrum fert. pro Pom.17 b, Si uestra uoluntas feret. I.P. 80 b, Ita existimabam tempora reipubl. ferre.

FERRE. dicere, prædicare. de Or.88 b, Vt temporibus illis ferebatur. & ibid. Hominem, ut ferebãt, acerrimum. de Or.89 a, Si ornatè locutus est, sicut fertur, & mihi uidetur Physicus ille Democritus. de N.71 a, Apollinem ex hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. Or.209 b, Sæpe suprà feret, quàm fieri possit: id est, efferet.

FERRE. reportare, obtinere, consequi, auferre. pro Qu.Ros. 52 b, Cognitor si fuisset tuus, quod uicisset iudicio, ferres tuum. & ibid. Quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet. Ferre tribum, ferre centuriam prærogatiuam, ferre suffragia dicitur is, qui tribum uel centuriam habuit sibi suffragantem. pro Plan.268 a, An tandem una centuria prærogatiua tantum habet autoritatis, ut nemo unquam prior eam tulerit, quin renunciatus sit? id est, quasi abstulerit. pro Planc.270 a, Dubitatis, inquit, quin coitio facta sit? cum tribus pleraſq; cum Plocio tulerit Plãcius? an una fieri potuerunt, si unà tribus non tulissent? at nonnullis punctis penè totidem, &c. I.A.161 a, Aut tum cum es factus, unam tribum sine Curione ferre potuisses? pro Plan.270 b, Questus es plures te testes habere de Volitinia, quàm quot in ea tribu puncta tuleris. & ibid. Aut te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse.

FERRE suffragium, etiam est suffragari. pro Dom.222 b, Per dictos homines de capite alicuius suffragium ferre. Att.17 a, Idemq; refert, ut uniuersus populus campo Martio suffragium de re Clodij ferat.

FERRE rursum, pro reportare, &c. pro Plan.279 a, Ego fructus ex republ. magna acerbitate permixtos tuli. Attic.62 b, Ne diutius pendeas, palmam tulit. pro S.R.36 a, Qui ab eo partem prædæ tulerunt. I.C.191 a, Cum à me quoque id responsum tulisset. de Or.234 a, Cum ipse consul esset factus, ille repulsam tulisset: id est, præteritus esset. de Clar.181 a, Ex his Cotta & P. Sulpitius cùm meo iudicio, tũ omnium facilè primas tulerunt. Attic.24 a, Cætera si reprehenderis, non feres tacitum.

FERRE. cõstituere, sancire, uel ut constituatur, uel sanciatur aliquid. pro Cor.60 a, Ferre ad populum de aliqua re. Offi. 48 b, Perniciosè etiam Philippus in Tribunatu cùm legem agrariam ferret. & pro Sest.11 a, Lex per uim lata. pro Cor. 61 b, Nihil unquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico: neque pœnam, neque legem latam esse dico. Attic. 120 a, Pompeius contendit, ut decem tribuni plebis ferrent, ut absentis ratio haberetur, quod idem ipse sanxit lege quadã sua. & 105 a, Cũ ut absentis ratio haberetur, ferebamus. Att.106 a, Illud unà datũ est, annorũ X. imperiũ, & ita latũ placet. de Fi.75 b, Vt P. Scæuola trib.pl.

ferret ad plebem, uellénte ne de ea re quæri, &c. pro Cec. 304 b, Deinde quod Sylla ipſe ita tulit de ciuitate, ut non ſuſtulerit horũ nexa, &c. pro Mi. 104 b, Num igitur ulla quæſtio de Africani morte lata eſt? certè nulla. de Orat. 104 b, Quòd is L. Scribonio quæſtioné in eum ferẽte populo miſericordiam concitaſſet. pro Mil. 105 a, Nũ quæ rogatio lata? num quæ noua quæſtio decreta? Parad. 121 b, Familiaris tuus de te priuilegium tulit, ut ſi in opertum Bonæ Deæ acceſiſſes, exulares. pro Syl. 179 a, Nihil de iudicio ferebat, ſed pœnam ambitus eam ferebat, quæ fuerat nuper ſuperioribus conſtituta. pro Clu. 48 a, Vos autem iudices de hominum fortunis ſententiam fertis.

FERRE. offerre, afferre, dare. pro S.R. 23 a, Hãc conditionem miſero ferunt. Epi. 15 b, Cùm ea cõtentio mihi magnum foris fructum tuliſſet. At. 117 a, Nõ quia rectum eſſet, ſed quod multo rectius fuit, id mihi fraudẽ tulit. Att. 118 a, Quẽcunq; fors tulerit, caſum ſubeam. de Cla. 186 a, Hæc ætas primum Athenis oratorem propè perfectum tulit. L. Famoſus.

FERRE. portare, alio quodam uſu, uel excurrere, agitari. de Or. 96 a, Illud quod eò quò intẽdas ferat deducatq; cognoſcẽdum eſt. Or. 205 b, Ferri magno curſu & ſonitu. & 208 b, Rapidè ferri. Or. 219 b, Ne infinitè feratur ut flumen oratio. pro Qu. 6 b, Qui uſq; eò feruet ferturq; auaritia, ut, &c. pro Cl. 59 a, Quam cæcam crudelitate & ſcelere ferri uidetis.

FERRE. ſufferre, perferre, tolerare, pati. Att. 93 b, Qui potentiſimorum hominum potentiam nũquam tulerim, ferrem huius aſſeclæ? I.C. 101 a, Illa ſuperiora quanquàm ferenda non fuerunt, tamen ut potui, tuli. I.A. 243 a, Non ferrent, inquam, oculi Saxam, Caphonem. & 219 a, Huius deſiderium ciuitas ferre non poteſt. de Clar. 189 a, Sed cogitanti non ferebat laborem. Ac. 18 b, Ferres me, ſi ego idem dicerem? Tuſ. 218 b, Qui ignominiam & infamiam ferunt ſine dolore. At. 69 b, Nondum ſatis huc erat allatum, quomodo Cæſar ferret de autoritate præſcripta. Epi. 49 b, Sanèq; pro eo ac debui, grauiter moleſteq; tuli. 211 b, Mulieres autem uix humanæ, quæ inimico animo ferant. & 140 a, Nihil, inquam, ille minus obſcurè tulit: id eſt, præ ſe tulit. pro Clu. 28 b, Obſcurè ferre aliquid. pro Plan. 166 a, Apertè ferre aliquid. At. 327 b, Læticiam apertiſsimè tulimus omnes: id eſt, oſtendimus. de Ora. 140 b, Ferre ſapienter caſus aduerſos. Att. 30 a, & de Or. 125 b, Neminem adhuc offendi, qui hæc tam lentè quàm ego ſero ferret. I.V. 261 b, & de Ora. 121 b, Aequo animo ferre atque concedere aliquid. pro Plan. 256 a, Acerbè fero. Att. 52 a. & pro Clu. 29 b, Acerbiſsimè ferre aliquid. I.V. 55 b, & 107 a, Tuli grauiter & acerbè, me, &c. in Verr. 129 b, Nihil mihi indignius ferendum uidetur. Tuſcul. 217 b, Modicè & immodicè ferre aliquid. Epiſt. 78 b, Pacatè & moderatè ferre. de Orat. 112 b, & contra Rul. 64 a, Moderatè ferre aliquid: id eſt, non intemperanter. & Ep. 58 a, Modicè ferre aliquid. L. Modicè. de Sen. 77 a, Id & moleſtè & ſapienter, ſicut omnia, & ferre, & laturum eſſe certò ſcio. Off. 18 a, Immoderatè ferre res aduerſas. in Verr. 68 b, Mediocriter ferre aliquid. Attic. 85 a, Clementer ferre aliquid. & 58 a, De Lentulo ſciliçet fero ut debeo. Ep. 72 a, Ferre aliquid grauiter. Attic. 106 b, & 15 a, Grauiter ferre de aliquo. & in Ver. 63 a, Valde grauiter ferre aliquid. Attic. 2 b, & 65 a, Humaniter ferre: id eſt, æquo animo. Quin. Fratr. 300 b, Quàm humaniſsimè ferre peruerſitatem alicuius. Att. 65 a, Belle ſerre aliquid. de Diu. 95 b, & Tuſcul. 212 a, Vt ſi quis ægrè ferat ſe pauperem eſſe. At. 16 b, Aegrè pati. Attic. 15 b, & 249 b, Moleſtè ferre. & Poſtquam. 210 b, Quid impediſſet grauiter moleſteq; laturos? Att. 96 b, Moleſtè ferre de aliquo. Qu. Fr. Moleſtiſsimè fero. & in Verr. 223 b, Permoleſtè tuliſſe. pro Clu. 27 a, Moleſtè pati. Epiſt. 58 b, Ferre aliquid fortiter. & 51 b, Toleranter ferre aliquid. Attic. 139 a, Fortius ferre dolorem. & 278 a, Ferre dolorem melius. pro Quint. Roſc. 47 a, & pro Cæl. 49 a, Leuiter aliquid ferre. Quint. Frat. 328 a, Leuiſsimè ferre aliquid. Epitol. 74 a, Quàm leuiſsimè ferre aliquid. de Senect. 77 b, Cato facilè ſenectutem ferebat. & 78 a, Quod ferendum eſt mollius ſapienti. de Amicit. 100 a, Aduerſas res amicorum grauiter ferre. Epiſt. 76 b. & Attic. 349 b, Aequo uel iniquo animo ferre. Sal. in Cicer. 170 b, Grauiter & iniquo animo maledicta tua paterer M. Tulli, ſi, &c. I.A. 222 a, Is autorem ſenatus extinctum latè atq; inſolenter tulit. Ep. 9 a, Patienter ferre potẽtiam alicuius. de In. 72 a, Indignè pati. Or. 112 b, Aequo animo pati. Epiſt. 195 b, Periniquo patiebar animo, te à me digredi. I.V. 148 b, Patior non moleſtè, &c. At. 135 b, Accipere aliquid aſperè. de Orat. 118 a, Accipere aliquid grauiter. pro Cæl. 49 a, Seuerè accipere facinus in aliquem illatum. Qu. Fr. 296 b, Aequo animo facere aliquid.)(Iniquo animo facere aliquid. de Sen. 94 a. Aequiſsimo animo mori. & ibid. 94 a, Iniquiſsimo animo mori. de Am. 113 a, Patienter accipere admonitionem. & ibid. Non repugnanter accipere. pro Mil. 108 a, Quo tandem animo hoc tyrannum tuliſſe creditis? & 116 b, Timeo quõnam modo id factum feras. in Ant. 227 b, Timere ſe dicunt, quo modo ferant ueterani, exercitum Brutum habere. At. 37 a, Si fidem non ſeruabis, ita laturus ſum, ut, &c. pro Quin. 18 b, Ne per te ferat, quo minus, &c. id eſt, ne per te ſtet. de Amic. 113 a, Obiurgari moleſtè ferunt, moleſtiam capiunt, dolent.

Præ ſe FERRE. L. Præ me fero. Ac. 45 a, Is præ ſe probitatem quandam fert.

FERRE. efferre, celebrare, ſummopere laudare. Attic. 99 a, & Epiſt. 160 a, Quibus te omnes in cœlum iure & uerè ferunt. pro Arch. 199 a, Quorum ingenijs hæc feruntur, ab his populi Rom. fama celebratur. de Cla. 167 a, Eius ſcripta quædam feruntur.

FERRE in oculis: pro eo quod eſt amare, & charum habere. L. Oculis ferre, gignere, párere, producere, ferre, acceptum habere. de Legib. 183 b, Terra fruges fert. Ep. 114 a, Ferre aliquid expenſum alicui. L. Acceptus.

FEROCIA, *æ.* ferocitas. de Sen. 82 b, Infirmitas puerorum eſt, ferocia iuuenum. de Ar. 241 b, Omnem impetum gladiatoris ferociamq; compreſsi. contra Rul. 85 b, Quos illorum animos, quos impetus, quam ferociam fore putatis? & 84 b, Illa Campana arrogantiaq; atq; intolerantia, ferocia. de Rep. lib. 5. teſte Nonio: Qui comperit eius uim & effrenatam ferociam.

FEROCITAS, *tis.* ferocia. Off. 41 a, Lælius ferocitatem Viriati repreſsit. in Vat. 26 a, Vt ferocitatem iſtam tuam cõpri merem, & audaciam frangerem. pro Deio. 146 b, Cuius tantæ ferocitatis uictorem orbis terrarum nõ extimeſcere! pro Ma. 133 b, Ferocitatem uictoriæ extimeſcens. de D. 125 b, Ferocitas Troianorum.

FEROCITER, ſuperbè. pro Pl. 266 a, Maledicta in aliquem aſperè & ferociter, & liberè dicta. & Qu. F. 314 b, Cn. noſter Lamia multo ferocius.

FEROX, *cis.* uehemens. At. 165 a, Non facit indulgẽtia menda cem, aut auarum, aut non amantem ſuorum, ferocem fortaſſe ac arrogantem & infeſtum facit. in Vat. 29 b, Nimium es uehemens feroxq; natura. Ep. 54 b, Victoria reddidit hominem feruciorem impotentioremq;.

FERRAMENTA. ferrea inſtrumenta. I.C. 113 a, Cethegus dixit ſe bonorum ferramentorum ſtudioſum fuiſſe: id eſt, gladiorum & ſicarum. pro Syl. 177 b, Sed tamen munere ſeruili, obtulit ſeſe ad ferramenta proſpicienda. Topic. 115 b, Vt materiæ ferramenta. de Nat. 5 b, Quæ ferramenta? qui uectes?

FERREVS, *a, um.* durus. Qu. Fr. 303 b, Quem ego ferus ac ferreus è complexu dimiſi meo. Attic. 224 b, O te ferreum qui illius periculis non moueris. I.C. 118 b, Nec tamen ego ſum ille ferreus, qui, &c. I.V. 260 a, Durus, ferreus, inhumanus. in Piſonem 93 a, Ferreum os: id eſt, impudens.

FERRVM, *ri.* metalli genus duriſsimum. de L. 179 a, Iam æs atq; ferrum duelli inſtrumẽta ſunt, nõ fani. de N. 69 b, Nos è terræ cauernis ferrum illud elicimus, rem ad colendos agros neceſſariã. I.A. 257 b, Antonius patriæ igni ferroq; minitatur. pro Ce. 289, In aliquẽ aduenientem cum ferro inuadere. & 292 a, Homines inſtructi & certis locis cum ferro collocati. pro S.R. 33 a, Quis tibi non eſt uulneratus ferro Phrygio? id eſt, Romano & ciuili. nam à Phrygibus ſiue Troianis oriundi ſunt Romani. uel ferro Phrygio: id eſt, ſeruili, propter quod Marius ſeruitia ad libertatem uocauit, ut eorum manu contra Syllanos uteretur.

FERTILIS, *le.* ferax, fœcundus, uber, frugifer, fructuoſus, optimus, opimus, fertus. pro Põ. 6 b, Aſia opima eſt & fertilis: ut & ubertate agrorũ, & uarietate fructuũ, & magnitudine paſtionis, & multitudine earũ rerũ quæ exportantur, facilè omnibus rebus terris antecellat. de Nat. 52 b, Proferre poſſum multos fertiles agros, alios aliorũ fructuum. Of. 10 b, Imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quàm acceperũt. cõt. Rul. 85 a, Cãpani ſemper ſuperbi bonitate agrorum, & magnitudine fructuum. de D. 100 a, Qui agros ſaluberrimos, maximeq; fertiles incolunt. pro D. 217 b, Syria optima & fertilis. I.V. 174 a, Agri lati & fertiles. cont. Rul. 76 a, Agri optimi & fertiles. & 74 a, Agri iucundi & fertiles.

FERTILITAS, *tis.* ubertas agrorum, abundantia q; rerum omnium, bonitas agrorum, fœcunditas. de D. 107 b, Quæ ſit uel ſterilitas agrorum, uel fertilitas futura. Tuſ. 182 b, Fertilitas barbara.

FERTVS, *a, um.* Ora. 112 b, Frugifera & ferta arua Aſiæ tenet. Poetæ.

FERVENTIOR. Off. 10 a, Fortis animus, in homine non perfecto nec ſapiente feruentior plerunq; eſt: id eſt, uehementior, impotentior.

FERVENTER, uehementer. Epi. 116 b, De damnatione feruenter loqui eſt cœptum.

FERVENTISSIMÈ. Ep.116 a, Cælij.

FERVEO, *es.* ebullio. in Verr.89 b, Aqua denique feruenti à Rubrio ipso Philodamus perfunditur. de Ora.157 a, Feruet æstu pelagus. pro Quin. 6 b, Qui usq; eò seruet ferturq; auaritia, ut, &c.

FERVIDVS, *a, um.* ardens.)(.Frigidus. de Nat.31 b, Natura ignis tota feruida est, & alijs naturis uitalem impertit calorem. de Clar. 187 a, Feruidum quoddam & petulans, & furiosum genus dicendi. & ibidem, Feruida oratio. de Cla. 174 a, Appij uolubilis, sed paulò feruidior erat oratio: id est, uehementior.

FERVOR, *oris.* ardor, calor, æstus. de N.32 a, Mundi feruor ille purior perlucidiorq;. de Orat.103 b, Iracundia est feruor mentis. de Senect.86 b, Sed erat quidam feruor ætatis, quo progrediente, &c. de Pro.75 a, Feruor maris. & de Nat.74 a, Oceani feruor.

FERVS, *a, um.* immanis, immãsuetus, barbarus.)(.Mitis, mansuetus, cicur. de Nat.46 a, Varia genera bestiarum, uel cicurum, uel ferarum. & de Amic.111 a, de Nat.58 b, Immanis & fera bellua. in Ver.19 a, Hostis nimium ferus & immanis. de Leg.160 b, Gens immansueta atq; fera. Attic.105 a, & Tusc. 154 b, Gentes feras armatas in Italiam adducere. pro S.R.30 b, & de Inu.43 b, Homo ferus & agrestis. de Orat.87 b, Fera agrestisq; uita. pro S.R.24 b, Mores feros, immanemq; naturam alicuius ostendere. in An.188 a, Quæro cur tam subitò mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam fuisset ferus? Qu.Frat.203 b, Quem ego ferus ac ferreus è complexu dimisi meo.

FESSVS, *a, um.* defessus, languens de uia. Attic.242 a, Plorando fessus sum. pro Pl.264 a, Fessus inedia fluctibusq;. Ac.39 a, & de Somn.126 b, Et nisi de uia fessus esset, continuò ad nos uenturum fuisse.

FESTINANTER. festinans, properans, omni festinatione. Ar.41 b, Pridie Cal. Maij Brundusij proficiscens festinanter. de Fi.143 a, Nimium festinanter facere aliquid. Attic.94 b, Hæc festinans scripsi.

FESTINATIO, *onis.* properatio. I A.184 b, Mea autem festinatio, non solùm uictoriæ auida est, sed etiam celeritatis. & 259 a, Ne deorum immortalium beneficium festinatione præripuisse uideamur. Epist.198 b, At inde uentis remisq; in patriam omni festinatione properaui. Epist.67 a, Tamen ignoscas uelim huic festinationi meæ. & de Or.162 b, & Att. 204 a. L. Immaturitas. Ar.75 b, Habes epistolam plenam festinationis & pulueris. pro S.R.54 b, Quid hęc tanta celeritas festinatioq; significat? Off.26 b, Aut ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. Att.204 a, & de Ora.162 b, Cuius festinationem mihi tollis, quoniam de ætate polliceris, uel potius recipis.

FESTINO, *as.* propero, maturo, celero, accelero. Attic.92 a, Sed lucet, urget turba, festinat Philogenes. Epist.197 a, Plura scripsissem, nisi tui festinarent. & 15 b, Solent nautæ festinare quæstus sui causa. in An.153 b, Ad singulare Antonij factum festinat oratio. & 169 b, Ad reliqua enim festinat animus. & 222 a, At ille properans festinansq;, &c. Ar.94 b, Hęc festinans scripsi.

FESTINVS, *a, um.* properans. Att.142 b, Festino enim similimus decurro, &c.

FESTIVÈ. bellè. pro Deiot.147 a, At quàm festiuè crimen contexitur. Att.61 b, Soles enim tu hæc festiuè odorari. Ac. 23 a, Dialectica festiuè tradit elementa loquendi. de D.115 b, & 130 b, Festiuè dissoluere aliquid. de Or.152. & Qu.Fra.317 a, Bellè & festiuè dicere.

FESTIVITAS, *tis.* lepor, iucunditas. de Or.129 b, de Or.106 a, Dicèdi uis egregia, summa festiuitate & uetustate coniuncta. ad Her.3 a, Narratio debet habere sermonis festiuitatem. de Inu.47 b, Festiuitas, splendor, concinnitudo in oratione. de Orat.129 a, In illo genere perpetuæ festiuitatis ars non desideratur. Epist.134 b, Moriar si præter te quenquam reliquum habeo, in quo possim imaginem antiquæ & uernaculæ festiuitatis agnoscere, ad hoc lepõres, &c. & 214 a, Gorgias his festiuitatibus (sic enim ipse censet) insolentius abutitur.

FESTIVVS, *a, um.* lepidus, facetus, uenustus. Att.7 a, Puer festiuus Anagnostes noster decesserat. de Orat.134 b, & in An. 197 a, Egilius festiuus homo. pro Flac.163 b, Nunc denique matercułæ suæ festiuus filius. in Ver.211 a, Festiuum acroama. Attic.26 a, Itaq; libris me delecto, quorum habeo Antij festiuam copiam. Para.123 a, Nónne igitur sunt ista festiua? sit, nam, &c.

FESTVS, *a, um.* dies festus, feriæ. in Ver.139 b, Huius nomine dies festi agitãtur pulchra illa Verrea, non quasi Marcellea, sed pro Marcellis, &c. & 225 a, Syracusani festos dies anniuersarios agũt. & 119 a, Marcellea tolluntur, quem illi diem festum, cum recentibus beneficijs M.Marcelli debitum reddebant, tum generi, nomini, familiæ Marcellorum maxima uoluntate tribuebant. & ibid. Mutia, honor hominis deorum religione consecratus. pro Cluen.23 a, Quod facere antè nisi ludis publicis, aut festis diebus non solebat. in Verr. 235 a, Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent, celeberrimum & sanctissimum. & ibid. Iidem diem festum Verris nomine agerẽt. pro Arch.188 a, Celebrare dies festos ludorum. de Aru.249 a, Dies illi pro festis pęnè funesti exiterunt. pro Sest.26 a, Cum itinere toto urbes Italiæ dies festos agerent, aduentus mei. I.P.90 b, Quid dicam eos dies, qui quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo redituq; celebrati? pro Mi.120 b, Omitto Hetruriæ festos, & actos & instituros dies. Qu.Fr.306 a, & Par.233 a, & de In.51 a, Senatus fuit frequẽtior, quàm putabamus esse posse mense Decembri sub dies festos. de Fi.141 b, Quem Tyberina dissensio festo illo die tanto gaudio affecit. I.C. 116 a, Quamobrem Quirites celebratote illos cum coniugibus & liberis uestris. I.C.111 a, Hic dies apud uos posteros q; uestros in honore esse debet.

FESVLAE, oppidum. I.C.108 a, & 114.

FESVLANVS, *a.* I.C.197.

FESVLANVS ager, Att.70 a.

FEX, *fecis.* sentina, sordes, labes, eluuies. Quint.Fratr.311 b, Perditissima atq; infima fex populi. Att.12 b, Apud sordem urbis & fecem. & pro Flac.149 b, Fex ciuitatis. Attic.lib.2, Fex Romuli. de republica Romana dicitur. in Ver.ac.3. Ex ea fece legationis, quæstoriæq; tuæ procurationis illa sunt nomina. Epistol.lib.7, Tanta fex est in urbe, ut nihil sit tam ἄνυφον, quod non alicui uenustum esse uideatur. de Cla.187 a, De fece haurire.

FIBRA, *bræ.* fibræ sunt uelut capilli in extis animalium, in radicibus stirpium, & in alijs rebus. de Diuin.83 a, Quid fissum in extis, quid fibra ualeat, accipio. Tusc.193 a, Non solùm ramos amputare, sed etiam radicum fibras euellere. de Sen.87 b, Viriditas herbescens, quæ iuxta fibras stirpium sensim adolescit.

FIBER, *bri.* Castor. Cic. in Scauriana: id est, Isidoro Etymol. lib.12. cap.2, Fibri redimunt se ea parte corporis, qua maximè expetuntur.

FIBRENVS. fl. de Leg.169.

FICTÈ. simulatè.)(.Verè. pro Do.228 b, Maiores nostri qui non fictè & fallaciter populares, sed uerè & sapienter fuerunt. Ep.45 a, Fictè reconciliata gratia. Qu.Fr.292 a, Fictè & simulatè loqui.

FICTILIS, *le.* quod ex terra uel ex alia materia fictum est. de N.15 a, Hoc intelligerem quale esset, si id in cereis fingeretur, aut fictilibus figuris. At.87 a, Quid te in uasis fictilibus appositurum putem? Parad.117 b, Fictilis urna. de D.83 b, Summanus, qui tum erat fictilis.

FICTOR, *oris.* qui signa ex ære uel alia qua piam materia fabricat. de Nat.17 b, Deos ea facie nouimus, qua pictores fictoresq; uoluerunt.

FICTRIX, *cis.* de N.78 b, Diuina prouidentia fictrix & moderatrix materiæ.

FICVLENSIS, *se.* At.197, Ficulense suburbanum.

FICTVS, *a, um.* commentitius, simulatus, adumbratus.)(.Verus, uoluntarius. pro Muren.130 a, Quæ tota ex rebus fictis commentitijsq; constaret. de N.40 a, Commentitij & ficti dei. Offic.59 b, Ficta & commẽtitia fabula. de Am.114 a, Res fictæ & adumbratæ. pro Cec.287 b, Ficto officio & simulata sedulitate.

FICVS, *ci.* pomus fici. pro Fla.134 b, Homini Phrygi, qui arborem fici nunquam uiderat, fiscinam ficorum obiecisti. de Sen.88 a, Terra quæ ex fici tantulo grano, tantos truncos ramosq; procreat.

FICVS, *cus.* arbor fici. de Or.134 b, Quo in genere est illud Siculi, cui cum familiaris quidã quæreretur, quòd diceret, uxorem suam suspendisse se de ficu: Amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram surculos.

FIDELIA, *liæ.* uas Samiũ ad plurimos usus. Ep.109 a, Duos parietes de eadem fidelia dealbare.

FIDELIS, *le.* fide præditus, qui fidem suam præstat. Att.188 b, Sunt fidelissima & maxima auxilia Gallorũ. Qu.F.263 a, Græcorum familiaritates parum fideles sunt. pro Mil.116 a, Appius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. pro Fon. 276 b, Massilienses fortissimi & fidelissimi socij. de Am.106 b, Amicitia fidelis. pro Cæl. 40 a, Firmus & fidelis amicus. in Ant.237 b, Deiotarus fidelis populo Romano. de Ar. 250 a, Deiotarus, quem unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio. contra Rul. 67 b, Fidele consilium deliberanti dare. pro Cluen. 5 a, Minus fidele consilium alicui dare. pro Mil.107 a, Seruus, qui animo fideli in dominum est. Qu.Fra.293 b, Seruus egregiè fidelis. pro R.S. 37 a, Nemo credit nisi ei quẽ fidelẽ putat. pro Cc.287 b, Magis

gis opportuna opera nõnunquam quàm aliquando fideli. Qu.F.303 b, Coniunx fidelissima. Ep.263 a, Sed heus tu, qui παντὸς esse meorũ scriptorum soles, unde illud tam ἄκυρον, ualetudini fideliter inseruiendo? unde in istum locum fideliter uenit, cui uerbo domicilium est proprium in officio, migrationes in alienum multæ: nam & doctrina & domus, & ars, & ager etiam fidelis dici potest, ut sit (quomodo Theophrasto placet) uerecunda translatio. Off.11 a, Qui singulari extiterit in rempub. nostram officio & fide.

FIDELITAS, *tis*. Ep.212 b, Asclaponis medici tum consuetudo mihi iucunda fuit, tum etiam ars quam sum expertus in ualetudine meorum, in qua mihi tum ipsa scientia, tum etiam fidelitate beneuolentiaq; satisfacit. pro Planc.274 b, Vita mea, quæ amicorum fidelitate conseruata est. I.A.243 b, Vbi me non solùm amicorum fidelitas, sed etiam uniuersæ ciuitatis oculi custodiunt. At.152 b, In hac enim fortuna perutilis eius & opera & fidelitas esset. Qu.Fr.299 b, Fidelitatem alicuius summam. Epi.153 a, Non illi erga patriam fidelitas defuit. Epi.261 b, Quo tempore ego maximè operàm & fidelitatem desideraui tuam. Ep.120 b, Et is, ut opinor, tibi in Alexandrino bello quantum studio & fidelitate consequi potuit, non defuit.

FIDELITER. Ep.262 a. L. Fidelis. At.247 b, Mercedes prædiorum, quæ si fideliter Ciceroni curabuntur, nihil ei deerit. Off.19 a, Viuere multipliciter, fideliter, uitæq; hominum amicè. L. Fidelis.

FIDENAE, *arum*. urbs Latinorum mediterranea. cõtra Rul. 85 b. I.A.221 b.

FIDENS, *tis*. Tusc.193 a, Qui fortis est, idem est fidens: nã confidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur. Off. 56 a, Animus prudentia consilio q; fidens. Tusc.172 a, Fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem. At.96 a, Puer bene fibi fidens. de Diuin.122 a, Tum Calchas hæc est fidenti uoce locutus.

FIDENTER. audacter.)(. Diffidenter, dubitãter, timidè. de N.5 b, Tum Velleius fidẽter sanè, ut solent isti, nihil tam uerens, quàm ne dubitare aliqua de re uideretur. At.28 b, & de Fin.69 a, Paulo uellem fidentius respondisses. de Ora.105 b, Tum ille fidenter homo peritissimus, confirmare ita se rem habere. de D.122 b, Timidè fortasse signifer euellebat, quod fidenter infixerat. Aca.71 b, Deinde quomodo suscipere aliquam rem, aut agere fidenter audebit.

FIDISSIMÈ. Ep.27 a, Quæ à te ad timorem fidissimè atq; amantissimè proponuntur.

FIDENTIA, *tæ*. securitas, fiducia, confusio.)(. Diffidentia. de In.82 b, Fidẽtia est, per quam magnis & honestis in rebus multum ipse animus in se fiduciæ certa cum spe collocauit. de In.83 a, Audacia non contrarium est fidentiæ, sed appositum ac propinquum, & tamen uitium est. Tusc.226 b, Et si fidentia, id est, firma animi confisio, scientia quædam est opinio grauis, non temerè assentiens.

FIDES, *dei*. constantia promissorum, autoritas, Dea. Off.5 b, Fundamentum iusticiæ est fides, id est, dictorum conuentorum q; constantia & ueritas. ibid. Credamus q; quia fiat quod dictum est, appellatam fidem. Par.136 b, Fides est iusticia in rebus creditis. Off.73 a, O fides alma, apta pennis, & iusiurandum Iouis: qui igitur iusiurandũ uiolat, is fidem uiolat, quã in Capitolio uicinam Iouis Opt.Max. maiores nostri esse uoluerunt. Off.73 b, Fregistis fidem? neque dedi, neq; do fidem infideli cuiquam. & ibid. Nullam esse fidem, quę infideli data sit. Offic.66 a, Qu.Scęuola fidei bonæ nomen existimabat manere latius, id q; uersari in tutelis, fiducijs, mandatis, rebus emptis, uẽditis, cõductis, locatis. Top. 226 b, Bona fide.)(. Dolo malo. de Nat.75 a, Iudicia de fide mala, & iudicium de dolo malo. Off.65 b, Vti ne propter te, fidémue tuam captus fraudatúsue sim. de Arusp.251 a, Fidem iusiurandum q; negligere. pro Domo, 22 a, Gabinius fregit fœdus.)(. Piso in fide mansit. pro Flac.148 a, Testimoniorum fidem & religionem nũquam ista natio coluit. pro Quint.Rosc.52 b, Fides & religio iudicis. in Vat.31 a, Tum quæro, seruatisne in eo fidem, &c. id est, an feceris quod dixisti. pro Corn.57 a, Græci uoluerunt religione uideri potius quàm ueritate, fidem esse constrictam. At.66 a, O constantiam promissi, & fidem miram. pro Fla.165 b, Tua fides optima & spectatissima. in Ver.267 a, Cui supplici non illa dextera fidem porrexit. I. C.109 b, Hinc fides pugnat, illinc fraudatio. & 106 a, Res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit.

FIDEM facere uel constituere, confirmare, probare: nam fides pro argumentatione uel confirmatione ponitur, quæ ab Arist. in Rhet. πίστις dicitur. Par. 230 b, Quoniam de fide respondisti, uolo audire de motu. & ibid. Fides est firma opinio. Hic uides lector fidem pro persuasione positam esse. nam quid est aliud persuasio, quàm firma opinio? hæc enim

illa est seu fides seu persuasio, seu firma opinio, quæ in auditoris animo gignitur & creatur oratione. hæc in oratore ipso, aut eius oratione ratio est rei dubiæ faciens fidem in auditore: si admittitur, persuasio appellatur. ibid. Nam est in proposito finis, fides: in causa, & fides & motus. contra Rul.70 b, Fac fidem te nihil nisi populi utilitatem quærere. At.142 b, Et tibi fidem faciemus, nos ea suadere, quæ tibi putemus esse utilia. Topi.221 b, Argumentum est ratio rei dubiæ fidem faciens. Par.132 b, Narratio est fundamẽtum constituẽdæ fidei. At.106 b, & 257 b, An mihi nutus tuus nõ faceret fidem? Att.254 a, Quod nisi mihi fidẽ fecisset, nõ fecissem id quod dicturus sum. Ac.6 b, Multaq; facimus usq; eò, dum aspectus fidẽ faciat sui iudicij. de Cl.181 a, Probat, fidem faciat oratio. I.C.111 a, Quoniam minorem fidẽ faceret oratio mea. I.P.92 b, Non facies fidem scilicet, cum hæc disputabis? Habere fidem alicui, &c. id est, credere.)(. Derogare fidẽ, &c. Epi.75 a, & 104 a, & 105 b, & Ac.22 a, I.V.266 a, & 135 a, Populus tibi maximam fidem rerum suarum habet. Attic. 217 a, Fidem alicui habendam non esse. de In.56 b, Habere fidem orationi alicuius. Epist.52 b, Quare debet habere fidem nostra prædictio. Att.119 a, Considerandum est quanta Cæsari fides sit habenda. Ac.15 b, Quæ fidem nullam habebunt, sublata ueri & falsi nota. Off.39 b, Nam & his fidẽ habemus, quos plus intelligere quàm nos arbitramur. pro Fl. 150 b, Nunc uerò quam autoritatem, aut quam fidem habere possunt? Ep.3 a, Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, nõ laboraremus. de D.133 b, Insanorum uisis fides non est habenda. & 81 a, Dicæarchus ijsdem rebus fidem tribuit: id est autoritatem. de D.232 a, Nec autoritatem, nec fidem rebus commentitijs adiungere debemus. pro Syl.168 b, Tribuere fidem testimonio alicuius. de Or.123 a, Suspicio artificij imminuit & oratoris autoritatẽ, & orationis fidẽ. Ora.208 a, Hoc & autoritatem orationi affert & fidem. pro Fon.279 b, Suspicio inimicitiarum derogat fidem in testimonio dicendo. pro Qu.R.52 a, Si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, responde. Ac.10 a, Quia his uisis, inter quæ nihil interest, æqualiter omnibus abrogatur fides. At.248 b, Infirmare fidem alicui.

FIDEM dare. promittere.)(. Fidem uiolare, &c. de Fin.78 a, Dare fidem alicui. Item: Cum Regulus propter fidem quam dederat hosti, ex patria Carthaginem reuertisset. Offi.9 a, Regulus ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti data fallere. pro Rabir.96 b, Si fides Saturnino data est, non eam Rabirius, sed C.Marius dedit: idem q; uiolauit, si in fide nõ stetit. Ep.15 b, Melius in hanc mentem impulit Pompeij fides, quam de me Cæsari dederat, & fratris mei quam Pompeio. Att.37 a, Cum Pompeius diceret se fidem recepisse de me, hanc si ille non seruaret, ita laturum, ut, &c. pro S.R.36 b, Istius fide ac potius perfidia deceptus sum. pro Quint.R. 47 b, Perfidiosum & nefarium est, fidem frangere. pro S.R. 37 a, Qui fidem uiolat, oppugnat omnium commune præsidium. de Cla.172 b, Lusitani contra interpositam fidem interfecti. Att.38 b, Postulare fidem publicam. I.C.112 b, Fidem ei publicam iussu senatus dedi. pro Ar.187 a, Gabinij leuitas & calamitas & omnium tabularum fidem resignauit. pro Pom.7 a, Romę solutione impedita fidem concidisse. pro R. P.123 a, Fide sustentare amicos.

FIDE se abducere, id est, liberare & eximere, fidem liberare: id est, promisso satisfacere. Fidem præstare: id est, seruare. pro Fla.162 b, Vt fide se abduceret. pro Fla.156 a, Heraclides Hermippum percusit, &c. nam eius fide sumpsit à Fusijs. & ibid. Hermippus Fusijs satisfacit, & fidem suam liberat. Ep. 186 b, Quod autem in senatu pluribus uerbis disserui, in eo uelim fidem meam liberes. de D.124 b, Virtus quæ uetat spe ectare fortunam, dum præstetur fides. Att.256 b, Nihil debet qui consilium dat, præstare præter fidem. & 82 b, Vt ei fidem præstarẽ. Ep.7 b, Si rex amicis tuis qui pecunias ei credidissent, fidem suam præstitisset. Top.224 a, Qui fiduciam accepit, debet fidem præstare. pro S.R.42 b, Is tibi optima fide sua omnia concesit. At.87 b, Ex fide bona multa. I.C.108 a, Aliquid de possessione detrahere, & fidem requirere: id est, præstare uel liberare. I.A.248 a, Non tenuit omnino colloquium illud fidem, à ui tamen, &c. Ep.4 b, Meam erga te fidem & beneuolentiam expertus es.

FIDES, pro tutela uel patrocinio ac defensione. pro Fon.282 b, At ita ut commissus sit fidei, permissus potestati. Off.25 b, Iura fidei magistratuum commissa sunt. Epist.227 b, Ea societas uniuersa in mea fide est. pro Planc.280 a, Municipia, quæ in fide mea erant. pro Ar.191 b, Peto à uobis, ut eum in uestrã accipiatis fidem. Antequam.196 a, Recipere aliquem in fidem suam. ad Attic.245 a, Recipere aliquem in fidem suam, & eum commendatum habere. pro S.R.34 a, Esse in fide & clientela alicuius. & 36 a, Conferre se in fidẽ & clientulam alicuius. Officior.8 a, Qui nationes deuictas bello in fidem

fidem cepisset. Att. 85 b, Ciuitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidissem. de Fin. 63 b, Si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat: id est, incorruptis atq; integris testibus,

FIDES, *dis.* lyra. de Diu. 115 a, Iam neruos in fidibus alijs pulsis resonare alios. de L. 177 b, Seuera illa Lacedemon neruos iussit, quòd plures quàm septem haberet in Timothei fidibus, inde demi. de Sen. 82 a, Discebãt enim fidibus antiqui. de Or. 163 a, Omnes uoces ut nerui in fidibus, ita sonant, ut à motu animæ sunt pulsæ. & 161 a, Vt epularum solennium fides, & tibiæ indicant. de Cl. 192 b, Ex neruorum sono in fidibus quàm scienter ij pulsi sint, intelligi potest. Tusc. 149 a, Epaminundas fidibus præclarè cecinisse dicitur. in Ar. Cè cidit clara fides Cyllenia. de Finib. 123 a, Vt in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut concentum habere possit, omnes æquè incontentæ sunt. & ibid. Aequè enim contigit omnibus fidibus, ut incõtentæ sint: illud non continuò, ut æquè incontentæ.

FIDICEN, *nis.* qui lyra canit, lyricus. de N. 64 a, Mundum fidicinem etiam esse & tibicinem. Epist. 140 b, Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen.

FIDICVLA, *læ.* parua lyra. de Nat. 30 b, Fidiculæ numerosè sonantes, & tibiæ modulatè canentes.

FIDO, *dis.* confido. de N. 19 b, His ne fidentes somnijs contra Pythagoram Platonemq; dixistis? Attic. 106 a, Istum relinquendum puto, dubitantem magis quàm fidentem rebus. de Ora. 158 a, Exultantem te & præsidentem tibi repriment ualidæ legum habenæ.

FIDVCIA, *æ.* spes, periculum. Quin Fr. 214 a, Nihil est quod posthac artis nostræ fiducia conturbet. in Verr. 73 a, Habeò hominem præpotentem, cuius fiducia prouinciam spolio. in Verr. 272 a, Quæ facio, tua fiducia facio. de Amic. 106 b, Vita tyrannorum, in qua nulla stabilis beneuolentiæ possit esse fiducia.

FIDVCIA, pactum est cum conditione redimendi redhiben diq;, quod uenditum est. Top. 224 a, Qui fiduciam accepit, debet præstare fidem. pro Fl. 157 a, Pecuniam adolescentulo grandi fœnore, fiducia tamen accepta occupauisti. & ibid. Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie, ac possides. pro Cec. 286 a, Per fiduciæ rationem fraudare quempiam. Of. 64 a, In arbitrio rei uxoriæ hæc uerba maximè excellũt: melius, æquius, in fiducia, Vt inter bonos bene agier. pro Qu. R. 47 b, Tria iudicia fiduciæ, tutelæ, societatis. de N. 75 a, Iudicia fiduciæ.

FIDVS, *a, um.* fidelis. de Am. 106 a, Intellexit, quos fidos amicos habuisset, quosq; fidos. de N. 58 a, Canum tam fida custodia. Off. 39 a, Fidæ familiaritates amantium nos amicorum. Ep. 235 b, Mea Terentia fidissima atq; optima uxor. in Ant. 205 a, Mutina colonia nostra fidissima.

FIGO, *gis. fixi, fixum.* immittere, firmare, affigere, imprimere. I. A. 259 b, Et dubitare utrum mucrones in ciue, an in hoste figantur. de Arus. 253 b, Deorum tela in impiorum mentibus figuntur. pro Sest. 25 b, Quis est ita Italiæ locus, in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meæ? de D. 97 a, Arma quæ fixa in parietibus fuerant. de Diu. 122 b, Eaq; scuta, quæ fuerant sublimè fixa, sunt humi inuenta. At. 227 a, Antonius fixit legem, qua Siculi ciues Rom. fierent. in An. 153 b, Ne qua tabula huius decreti Cæsaris figeretur. Ep. 177 a, Ne qua post Idus Martias immunitatis tabula figeretur. Ep. 183 a, Tabulæ figuntur, immunitates dantur. I. V. 238 a, Vt quam damnatis seruis crucem fixeras, hãc indemnatis ciuibus Rom. reseruares. & 246 a, Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere. pro Sest. 5 b, Cuius egò nuper in Macedonia uidi uestigia, non impressa leuiter ad exigui prædicationem temporis, sed fixa ad memoriam illius prouinciæ sempiternam. Epist. 20 b, Ego omnia mea studia, omnem operam, industriam, cogitationem, mentem deniq; omnem in Milonis consulatu fixi, & locaui. Ora. 205 a, Figere aduersarios: id est, configere, uulnerare.

FIGVRA, *æ.* forma, species. I. V. 26 a, Himera in muliebrem figuram habitumq; formata. & 126 a, Eum multò magis figura & lineamenta hospitæ delectabant. pro S. R. 18 b, Esse aliquem humana specie ac figura, qui tantum immanitate bestias uicerit. Offi. 59 a, Feritas belluæ in figura hominis. pro Qu. Rosc. 48 a, Tacita corporis figura coniecturam affert. de Leg. 161 a, Natura homini figuram corporis habilem & aptã humano ingenio dedit. de Vn. 202 b, Et si ne tum quidem uitiorum finem faciet, grauius etiam iactabitur, & in suis moribus simillimas figuras pecudum & ferarum trãsferetur. & ibid. Qui intemperatè uixerit, eum secundus ortus in muliebrem figuram transfert. de Or. 94 b, Conformatio quædam & figura totius oris & corporis. de Finib. 132 b, Corporis nostri partes, totaq; figura, & forma, & statura quàm apta ad naturam sit, apparet. de Na. 19 a, Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. de Nat. 11 a, & b, Forma, figura & species. 21 b, Facies & effigies, imago. de In. 51 b, Figura negocij. ad Her. 21 a, Figura uocis. de N. 6 b, Forma rotunda: id est, figura. de Nat. 21 a, Habitus oris: id est, forma uel figura. de Diu. 137 a, Hominum figuræ. de Or. 217 a, Exprimere quandam formam figuramq; dicendi. Or. 107 a, Optima species & figura dicendi.

FIGVRO, *as.* effingo, formo. de Vn. 198 a, Deus mundum ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ concludun tur. & ibid. Deus motum dedit cœlo eum, qui figuratus sit aptissimus. de Na. 58 a, Boum terga non sunt ad onus accipiẽdum figurata, ceruices autem natæ ad iugum. de Fin. 132 b, Et ita figuratum corpus est, ut excellat alijs. de N. 23 a, Atomi formare, figurare, colorare, animare non possunt.

FILIA, *liæ.* pro Clu. 55 b, Tum despondit ei filiam suam illam, quam ex genero susceperat.

FILICATVS, *ta.* quod filicis herbæ speciem habet. de Offic. 117 b, Minúsne gratas dijs immortalibus tapedines ac fictiles urnulas fuisse, quàm filicatas aliorũ pateras arbitramur.

FILIOLA, *læ.* de D. 101 b, Is filiolam suam animaduertit tristiculam. Epist. 235 b, Mea charissima filiola.

FILIOLVS, *li.* At. 2 a, Filiolo me auctum scito, salua Terẽtia.

FILIVS, *lij.* liberi, gnatus, natus, procreatus, charissima procreatio, spes parentis, partus, progenies. At. 208 a, Acerbum est, parentum scelera filiorum pœnis lui: sed hoc præclarè legibus comparatum est, ut charitas liberorum amiciores parentes reipublicæ redderet. Postquam. 168 a, Nihil dulcius hominum generi à natura datum est, quàm sui cuiq; liberi: mihi uerò propter indulgẽtiam meam, & propter eorum excellens ingenium, uita sunt mea chariores. de N. 78 a, Lex ut condemnaretur filius, aut nepos, si pater aut auus deliquisset. pro Syl. 170 b, Quorum alter apud me parentis grauitatem obtinebat. pro Dom. 220 b, Qui tibi loco filij per ætatem esse poterat. Postq. 22 b, Vnus frater, qui in me pietate filius, consilijs parens, amore, ut erat, frater inuẽtus est. pro Cæl. 38 a, Equitis Romani esse filium criminis loco poni. de Fin. 76 b, Filius effigies probitatis paternæ. Epistо. 84 b, Filius imago animi & corporis paterni. & 72 a, Amittere uel perdere filios uel liberos. pro Cluen. 24 b, Spes illa quam mulier in aluo commendatam à uiro continebat. At. 93 b, Hortensius filius fuit Laodiceæ. At. 100 b, *τερψὼ φυσιν ἀλὼ* esse *πρὸς τὰ τίκτα*. pro Qu. Rosc. 50 a, Ex improbo patre probum filium nasci. Att. 258 a, Is ex C. Fadij filia liberos habuit. de Fi. 103 a, Vt natura & procreari uellet, & diligi procreatos non curaret. pro Cæl. 54 b, Liberorum iucunditas. Filius iudicio & uoluntate, pro adoptiuo, ut uõcant. Cic. pro Sext Rosc.

FILIVS FAMILIA`S. pro Cæl. 45 a.

FILVM, *li.* linum, orationis contextus. Epi. 132, Sed ego ueteri amico munusculum mittere uolui leuidense, crassо filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera. de Amic. 100 b, Quanquam etiam à Græcis sæpe audiui, sed aliud quoddam expetimus filum orationis tuæ. de Orat. 114 a, Omnes etiam tum retinebant illum Periclis succum, sed erant paulò uberiore filo. & 152 b, Hæc formanda filo ipso & genere orationis. Or. 20 a, Argumentandi tenue filum.

FIMBRIAE, *arum.* uestium & aliarũ rerum extremitas, quasi fibræ. I. P. 84 b, Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ.

FINDO, *dis.* diffindo, aperio, diuido. de L. 170 a, Hoc quasi rostro funditur Fibrenus, & diuisus æqualiter in duas partes latera hæc alluit, rapideq; dilapsus citò in unum confluit. in Arat. Quorum nequeũt radices findere terras. L. Fissum.

FINGO, *gis.* formo, informo, excogito. de N. 15 a, Hoc intelligerem quale esset, si in cereis fingeretur, aut fictilibus figuris. de Or. 19 a, Et qui aliquid fingunt, etsi tum pictura nihil utuntur, tamen utrum sciant pingere, an nesciãt, non obscurum est. de Or. 159 a, Sed uerba nos sicut mollissimã ceram, ad arbitrium nostrum formamus & fingimus. de Nat. 69 b, Omnia quæ cogitatione nobismetipsis fingere possumus. de Orat. 96 b, Quæ nobis non possumus fingere, faces, uultus, sonus. de Sen. 85 a, Finge animo aliquẽm, &c. pro Mil. 116 b, Fingitis animis, liberæ enim sunt cogitationes nostræ, & quæ uolunt sic intuẽtur, ut ea cernimus, quæ uidemus: fingite igitur cogitatione imaginem huius cõditionis meæ, &c. Tus. 241 b, Fingere aliquid animo & cogitatione. de Or. 94 b, Quidam sunt ita habiles, &c. ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse uideantur. pro Mur. 138 b, Finxit te ipsa natura ad honestatem. Tusc. 162 a, Nihil est in animis, quod ex terra natum aut fictum esse uideatur. de Orat. 129 a, Natura fingit homines, & creat imitatores & narratores facetos, &c. de Legibus 191 a, Autor enim moderatur & fingit non modò mentem & uoluntatem, sed penè uultus eorum apud quos agit. de Orat. 199 a, Omnes qui probari uolunt,

uolun-

uoluntatem eorum qui audiunt intuentur, ad camq; & ad eorum arbitrium & nutum totos se fingunt. Or.197 b, Arq; ego in summo oratore fingendo, talem informabo, qualis fortasse nemo fuit. Off.31 b, Apum examina fingunt fauos. de Clar.175 a, Peripateticorum institutis commodè fingitur oratio. de Clar.190 a, Nihil tam flexibile, & quod magis ipsius arbitrio fingeretur. in Ver.206 a, Fingere è cera. Acad. 4 a, Ex materia, quam fingit formatq; effectio. Epi.98 b, Alexander ab Apelle pingi, à Lysippo fingi uolebat. Acad.21 b, Vis quæ finxit & fabricata est hominem.

FINGERE. componere, construere, iudicare, confringere, comminisci, confiare, simulare. de Orat.110 b, Volucres uidemus fingere atq; construere nidos. I.P.92 a, Hic homulus ex argillo & luto dictus. de Diu.100 a, Agri fertiles, quibus multa propter fœcunditatem fingi gigniq; possunt. de Diu. 127 a, Ex eoq; ingenio, mores, casus cuiusq; euentusq; fingi. de Fin.80 b, Fingere sibi uultum & incessum. Ep.83 a, Fingere ex euentis. Par.122 a, Suis quisq; fingitur moribus. pro S. R.22 a, Ex sua natura cæteros fingere. pro Mil.102 a, Nihil uobis duobus laboriosius dici aut fingi potest. pro D. 228 b, Quid te aut fieri, aut fingi dementius potest? At.16 a, Fingere, dissimulare & obtegere. Epi.44 a, De me autem suscipe pauli sper meas partes, & eum te esse finge qui ego sum. pro S.R.37 b, Fingi maleficium nullum potest, quòd iste, &c. pro Qu.10 a, Hæc causa à te per summam causam ficta est. I. V.179 b, Componere crimen. I.V.179 b, Fingere crimen. Of. 59 b, Fictæ & commentitiæ fabulæ.

FINIENS, *tis*. horizon. L. Horizon.

FINIO, *nis*. definio, perficio, pertexo, conficio, absoluo, transigo, finem facio, claudo, cõcludo, termino, modum statuo, finem affero, in exitu sum, compleo, confido, conquiesco, peroro, fastigium impono, perfungor, extrema persequor, modum facio, terminum habeo, absolutionem perficio, usque ad finẽ exequor, modum uel finem constituo, modum definio, ad exitum perduco.)(. Exordior, fundamẽta iacio, propago. de Leg.173 b, Ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto. & 138 b, Demetrius sepulchris nouis finiuit modũ. At.120 a, Pompeius M. Marcello cõsuli finienti prouincias Gallias Cal. Martijs restitit.)(. Propagare prouinciam. de Na.76 a, Deinde in ora fita lingua est, finita dentib. de Or.160 b, Sentẽtiæ uerbis finiantur. Or.212 b, Nec solùm componentur uerba ratione, sed etiam finientur. Or.202 b, Similiter extrema definiunt. Or.213 b, Sententia uerbis aptè comprehensa & concluſa. de Fin.78 a, Cupiditates non Epicuri diuisione finiebant, sed sua satietate.

FINIS, *nis*. modus, terminus, exitus, regio, qui es ultimus, extremum. de Fin.lib.7, Sentis enim credo, me iam diu, quod τέλος Græcus dicat, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum, licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere. I.V.132 b, Nos modum aliquem & finem orationi nostræ faciamus. Offic.20 b, Finem & modum transire. I.V.251 b, Idemq; dies & uictoribus imperij, & uictis finem fecit. Ar.263 a, Vt nostræ solicitudinis quamprimùm finem facere possimus. de Ora.179 b, Finem scribendi facere. Attic.264 a, Non faciam finem rogandi. Br.90 b, Finẽ feci eius ferendi. Ep.193 a, Nullum finẽ facio, mihi crede, Cassi de te cogitandi. pro Sest.26 a, Sed ut extremũ habeat aliquid oratio mea, & ut ego antè dicendi finem faciã, quàm uos me attentè audiẽdi, concludam illud de optimatib. Att.156 b, Finem inter nos scribendi de his rebus fieri tempus est. Epist.153 a, Reperire finem maiorum. pro Qu.9 a, Certos mihi fines terminosq; constituam, extra quos egredi non possim. de Or.103 a, Crassus mihi uisus est, oratoriam facultatem non artis illius terminis, sed ingenij sui finibus immẽsis describere. pro Cec.289 a, Ingrediens intra finem eius loci, quem oleæ terminabant. Qu.Fr.204 b, Qui earum ciuitatum fines incolunt. Off.7 b, Itaq; illorum agri fines, sicut ipsi dixerant, terminauit. Top.224 a, Finibus regendis adijcere arbitrum. de L.167 b, Nec Manilia lege singuli, sed ex his tres arbitri fines regemus. pro Mur.129 a, Regere fines. Off.49 a, Vnius imperatoris præda finem attulit tributorum. I.V.77 a, Vt finis ali quando iudiciariæ controuersiæ constitueretur. I.A.205 b, Etiam si ille dies uitæ finem mihi allaturus esset. I.P.87 a, Obtinuisti prouinciam ijs finibus, quos lex cupiditatis tuę, non quos lex generi tui pepigerat. de Pro.75 a, Finium imperij propagatio. I.P.90 a, Cum fines prouinciæ tantos haberet, quantos optauerat. I.C.117 a, Quorũ alter finem uestri imperij non terræ, sed cœli regionibus terminaret. pro Deiot.147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostium. Ora. 210 a, Vix suas regiones fines q; defendere. de Ar.244 b, Videbam illum non posse arceri ocij finibus. Quin.Fra.291 b, Comites autem duntaxat finibus his præstabis, quos antè præscripsi. pro Ar.190 a, Lingua Latina suis finibus exiguis sanè continetur. de So.130 b, Quando finem habet motus,

uiuendi finem habeat necesse est. pro Cl.192 a, Quod in hoc uno falsæ infamiæ, finis aliquis atque exitus reperietur. de Ora.97 b, Oratio lecta ad eum finem, quẽ memoria possem cõprehendere. i. eatenus, quoad. pro Cæl.39 b, Quem ergo ad finẽ putas custodiẽdam illam ætatem fuisse? Epist.142 b, Excruciem`ne me? quid assequar? deinde, quem ad finem? I. V.251 a, & I.C.97 a, Piratã tenuisti, quem ad finem? id est, quamdiu. pro Mur.126 b, Finis stipẽdiorum, patris uictoria & triumphus fuit. Off.11 a, b, Vulgaris liberalitas referenda est ad illum Ennij finẽ, nihilominus ut ipsi luceat. de L.166 b, Finis bonorum, quò referuntur & cuius causa facienda sunt omnia. Off.28 a, Domus finis est usus. de L.181 a, Quæ finis funestæ familiæ attẽdere finem in genere muliebri. de In. 82 b, In iuridiciali genere finis est æquitas. & 21 b, Finis, quò referri omnem rationẽ oportet. & 43 b, Finis causa aliquid facimus. de Fin.95 a, Nec enim gubernationi aut medicinæ similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni potius histrionum & saltationi, ut in ipsa arte insit, non foris petatur extremum: id est, artis effectio. Tusc.245 a, Opiniones de finibus bonorum & malorum Ep.94 b, Finis & terminus. de N.75 b, Bono consilio dare aliquid.

FINITE`. definitè. de Fin.70 b, Ergo & auarus erit, sed finitè: & adulter. uerùm habebit modum.

FINITIMVS, *a, um*. uicinus, propinquus, appositus, cõfinis, proximus. pro Pom.5 b, Is Bosphoranis finitimis suis bellũ inferre simulauit. pro Pom.4 b, Regnũ Ariobarzanis, quod finitimum est uestris uectigalibus. pro Syll.178 a, Cum cæteri deficerẽt finitimi uicini. pro Pla.163 b, Arpini sunt finiti mi Atinatib. de Or.125, Motus qui finitimi sunt, & propinqui his. & 90 b, Finitimus oratori poeta est. de N.46 a, Mari finitimus est aer. Top.228 b, Cui generi finitimum est illud, &c. de Or.202 b, Huic generi historia finitima est. de In.83 a, Pertinacia perseuerantiæ finitima est. Tusc.223 a, Ægritudini finitimus est metus. Ac.17 b, Ita finitima sunt falsa ueris. ad Her.29 a, Est autem cauendum, ne dum hæc genera consectemur, in finitima & propinqua uitia ueniamus.

FINITOR, *oris*. decempedator, metator, qui agrorum termi nos constituit. cont.Rul.73 a, Finitorem mittant, ratum sit quod finitor uni ulli, à quo missus erit, renunciauerit. cont. Rul.75 a, & 76 b, Delecta finitorum iuuentus.

FINITVS, *a, um*. definitus. Part.235 a, Quæstionum genus finitum temporibus & personis.

FIO, *fis*, consto, conflor, cuado, cuenio, accido. Att.13 a, Quod prænonui fit, ut Cæsar committere prælium nolit. pro Mil. 106 b, Obuius fit ei Clodius expeditus in equo. Attic.191 a, Non potuit honorificentius à me fieri de nepote. At.109 b, Si ita factum esset, ut ille senatum Romæ offenderet, magno usui nostræ causæ fuisset. Off.214 a, Cum (ut fit) fortuitò aliquid dicerent. pro Do.228 a, Quid te autem fieri aut fingi potest dementius? de D.112 a, Nihil fieri potest, nihil accidere, nihil euenire, nisi quod, &c. de D.101 b, Quod sexennio pòst factum esse uidemus. Or.215 b, Alter ex longis constat, alter è breuibus fit. ad Her.9 b, Et sæpe fit, ut de eadem re aliud alij iudici uideatur.

FIRMAMENTVM, *i*. stabilimen, robur, uires. pro Pom.5 b, Altera pars quæ multo plus firmamenti ac roboris habebat. pro Clu.18 b, Falsitas parum firmamenti ac uirium habet. pro Pom.7 a, Hic ordo firmamentum cæterorum ordinum est. Attic.16 b, Duo firmamenta reip. per me constituta. Tusc.210 b, Id illi firmamentum disciplinę esse putãt. de Am. 108 b, Firmamentum autem stabilitatis eius quam in amicitia quærimus, est fides. pro Mur.137 b, Venio nunc ad M. Catonem, quod est firmamẽtum ac robur totius accusationis. pro Fl.163 b, Tu certè uenire coegisses, si ullum firmamentũ in illo teste posuisses. de In.46 a, Firmamentum est firmissima argumẽtatio defensoris, & aptissima ad iudicationem, de firmamẽto causarum. uide ad Her.5 b, Par.239. pro Plan. 263 b, Flos equitũ Romanorũ ornamentum ciuitatis, firmamẽtum reip. publicanorũ ordine continetur. I.A.185 b, Flos Italię, firmamentum imperij, nostri, ornamẽtum dignitatis.

FIRMATVS, *a, um*. pro Cæl.46 b, Firmata iam ætate.

FIRME`, firmiter. de Fin.96 b, Assensus suos firmè sustinere. & 63 b, Firmè & grauiter. & 65 a, Satis firmè. At.167 b, Asseuerare aliquid firmissimè. pro Arch.192 a, Quæ firmè à me, &c. de Fin.65 a, Habere aliquid bene cognitum, & satis firmè conceptum animo.

FIRMITAS, *tis*. firmitudo, quasi soliditas. de N.11 b, Nec soliditate quadam, nec ad numerum, ut ea quæ ille propter firmitatem στρῶμνια appellat. I.A.172 b, Gladiatoria totius corporis firmitas. Att.100 a, & pro Sest.22 b, Constantia & firmitas animi. Am.99 b, Sed ea non satis habent firmitatis. Aca.17 a, Quid loquar de firmitate sapientis? Ep.173 b, Si aliquid firmitatis nactus sit Antonius. I.A.159 a, Sed noui firmitatem tuam.

FIRMITER. firmè. de Rep. teste Prisciano. 169.

FIRMITVDO, *nis.* firmitas. Epist. 69 b, Firmitudo gravitasq; animi. ad Heren. 19 b, Firmitudo uocis. Attic. 154 b, & 179 a, Firmitudo animi. de Inuent. 69 a, Per se minus habent firmitudinis.

FIRMIVS. aduerbium. Top. 329 a, Lege in controuersijs, nihil firmius.

FIRMO, *as.* sancio, stabilio, firmũ facio. pro Syl. 173 a, Qui filium suum uita priuauit, ut in cæteris firmaret imperium. de Or. 164 a, Et illud idem ad firmandam uocem est salutare. de Ar. 520 b, Tabulis hoc censorum, memoria multorum firmabo & docebo. Off. 41 a, Iusticia etiam latronum opes firmat & auget. At. 279 a, Contra arma Antonij præsidia firmaui. de Or. 128 b, Oratio in qua remissio lenitatis quadam grauitate & cõtentione firmatur. de Fat. 142 a, Vis & natura fati ex diuinationis ratione firmatur. de In. 55 a, Firmare ali quid rationibus. pro Cl. 20 a, Animus adolescẽtis nondum consilio & ratione firmatus. pro Cæl. 46 b, Eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterunt. pro D. 222 b, Hoc iure firmato. Epist. 7 a, Vt cum prouinciam pace præsidijsq; firmatis Ptolemeus redeat in regnum. Tus. 182 a, Corpora iuuenum firmari labore uoluerunt. de D. 80 a, Vetus opinio omnium gentium firmata consensu. pro Cæl. 54 b, Hic nũc primùm floreſcens firmata iam stirpe uirtutis.

FIRMVS. *a, um.* stabilis, ratus, fixus, cõstans, immortalis, multum firmamenti & uirium habens, quod nunquam ulla ui labefactari potest, nunquam dimoueri loco. Off. 2 a, Præcepta firma, stabilia, coniuncta naturæ tradi non possunt. I.A. 267 b, Acta Cæsaris firma & rata sunt. I.A. 156 a, An in chirographis acta Cæsaris firma erunt? Qu. de Pet. 209 a, Firma & perpetua amicitia. I.A. 208 a, Itaq; senatũ sua sponte bene firmum firmiorem uestra autoritate fecistis. de Aruſp. 258 a, Ciuitas ita firma & ualẽs, ut ciuium iniurias ferre possit. de Cl. 174 b, Opinio firma & stabilis de aliqua re. Orat. 120 b, Tenere aliquid firmũ: id est, certum. At. 254 a, Iudicabis hoc quod dico, firmum fore. At. 279 b, Firmos omnino & duces habemus ab occidente, & exercitus. de Cl. 190 a, Argumenta firma ad probãdum. At. 129 a, Domitius non satis firmus est ad castra facienda. pro Cor. 67 b, Aliquis firmus in sententia. Epi. 152 b, Firmus ab equitatu. pro Cæl. 40 a, Firma & fidelis amicitia. Ac. 35 a, Verum illud ratum, firmũ, fixum fuisse uis. pro Cl. 45 a, Hoc fixum & in perpetuum ratũ esse oportet. Ac. 8 a, Decretum non solùm non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debet. Epi. 181 a, Nondum satis firmo corpore cum esses. Epist. 2, 6 b, Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares.

FIRMVM. opp. At. 130.

FIRMANVS, *a.* Att. 59 b, Firmanus Gauius. I.A. 213 a, de D. 128 b, Tarutius Firmanus.

FISCINA, *næ.* canistrum. pro Flac. 154 b, Homini Phrygi, qui nunquam arborem fisci uiderat, fiscinam ficorum obiecisti.

FISCVS, *sci.* Asconius ait, fiscum esse sacculum ad maioris pecuniæ summam capiendam, & pecuniam publicam. I.V. 70 b, Reperiebam fiscos complures cum pecunia Sicilienſi, à quodam senatore ad equitem Romanum esse translatos. I.V. 192 b, Nummos in ciſtam transferre ex fisco. & 189 b, Viator ac Venerius, qui fiscum sustulit.

FISSIO, *onis.* de Nat. 58 a, Cum terræ subigerentur fissione glebarum.

FISSVM, *si.* fissio, rima, quod hiat. L. Findo. de D. 73 a, Quid fissum in extis, quid fibra ualeat accipio. & 104 b, Non placet Stoicis singulis iecorum fisis interesse deum. & 111 b, Fissum iecoris. idem de N. 62 b.

FISTVLA, *læ.* musicum instrumẽtum diuersum à tibia. Item ductus aquarum, quos tubos ueteres etiam uocarunt. L. Tubus. de Ora. 164 a, Seruus cum eburneola fistula, qui inflaret eum sonum, quo dominum suum excitaret. & ibid. Gracchi fistula. At. 13 a, Pastoria fistula. pro Rab. 97 a, C. Marius fistulas, quibus aqua suppeditabantur, Iouis Opt. Max. templis ac sedibus præcidi iusserat.

FISTVLATOR, *oris.* de Ora. 164 b, Sed fistulatorem domi relinquetis: id est, qui fistulam inflet.

FIXVS, *a, um.* firmus. pro R.P. 126 b, Quãobrem illud maneat ac fixũ sit, quod neq; moueri neq; mutari potest. pro Corn. 68 b, Postremò illud fixũ in animis uestris tenetote uos, &c. pro Clu. 43 b, Tamẽ non ita fixum esse deberet, ut conuelli nõ liceret. I.A. 156 a, An si cui quid ille promiserit, id erit fixum. pro Mur. 139 a, Dixisti quippe, iam fixum & statutum est. Att. 172 a, Et simul scito labare meum consilium, quod iam satis fixum uidebatur. Ac. 8 a, Decretum nõ solùm non esse falsum, sed etiã stabile, fixum, ratum esse debet. Tus. 239 a, Stabile & fixũ bonũ. Ep. 167 a, Quæ perpetuò animo meo fixa manebunt. I.P. 88 b, Vt tu uspiam satis fixus asperis pendêres. At. 142 b, Fortibus oculis spectare aliquem.

FLABELLVM, *li.* instrumentum quo æstate uentum excitamus refrigerandi gratia. pro Fl. 157 b, Cuius lingua quasi flabello seditionis, illa est egentium concio uentilata.

FLABILIS, *le.* spirabilis. Tus. 162 a, Nihil est in animis, ne humidum quidem aut flabile, aut igneum.

FLACCESCO, *scis.* languidus fio. de Cl. 173 a, Dein cum ocioſus stylum prehenderet, motusq; omnis animi tanquam uentus hominem defecerat, flaccescebat oratio.

FLACCI, qui aures habent magnas, & languidas. de N. 17 a, Sili, flacci, frontones, capitones.

FLAGELLVM, *li.* uirga, uerber. pro R. 92 b, Portia lex uirgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit; hic misericors flagella retulit.

FLAGITIOSE'. At. 93 b, & de Or. 104 b, & ad Her. 2 a, Hor tensius fuit cum gladiatoribus flagitiosè ac turpiter.

FLAGITIOSVS, *a, um.* flagitijs contaminatus, fœdus, turpis. de Fi. 83 b, Vitiosa & flagitiosa uita. Off. 26 a, Quæ turpia non sunt, uerbis flagitiosa dicamus. Brut. 91 a, Neque minus turpe, aut flagitiosum, &c. in Ver. 135 b, Flagitiosæ libidines. pro S.R. 22 b, Flagitiosa possessio.

FLAGITIVM, *tij.* crimẽ proprium cum turpitudine & dedecore coniunctum. de Sen. 85 a, Stupra uerò & adulteria, & omne tale flagitium uoluptatis illecebris excitari. At. 256 b, Id erat meũ factũ, flagitij scilicet plenũ, & dedecoris. pro S.R. 26 a, Qui præesse agro colẽdo flagitium putes. ad Her. 7 a, Illum antè occultasse sua flagitia, se planum facturum ab eo maleficium non abesse. de Cl. 184 b, Tantámne fuisse obliuionem, inquit, in scripto præsertim, ut ne legens quidem unquam senserit, quantũ flagitij commisisset. pro S.R. 32 b, Multa scelera & flagitia fieri. I.C. 100 a, Quæ libido ab oculis, quod facinus à manibus tuis unquam, quod flagitium à toto corpore unquam abfuit? pro Cl. 44 a, Si à multis esset flagitium rei militaris admissum. de N. 14 b, Ista enim flagitia Democriti: id est, errores turpes.

FLAGITO, *as.* ardenter peto. I.V. 250 a, Tamen in tãto conuentu nemo erat, quin reliquos non desideraret solùm, sed etiã poscęret & flagitaret. de Leg. 156 b, Postulatur à se iamdiu uel flagitatur potius historia. pro Qu. 2 b, Tametsi causa postulat, tamen quia postulat, non flagitat, præteribo. pro Pl. 269 a, Insector, posco, atq; adeò flagito crimen. Ep. 129 b, Tamen ego expectatione promissi tui moueor, ut admoneam te, non ut flagitem. & ibid. Etsi munus flagitare, &c. pro Fon. 276 a, Insector ultrò atq; insto accusatori iudices, insector, inquam, & flagito testes. pro Rabir. 92 a, Illa altera pars consulis auxilium implorat & flagitat. de Orat. 144 a, Etsi admonitum uenimus te, non flagitatum. I.A. 200 a, Vt primùm senatus haberi potuit, semper flagitaui ut conuocaremur. Epist. 153 a, Flagitare senatus instituit Cornutum, ut referret de tuis literis. I.A. 205 a, Facilius apparabitis ea quæ tempus & necessitas flagitat. Epist. 57 a, Quid acta tua uita, tua studia à te flagitent, tu uidebis. de Fi. 52 a, Et tamen à philosopho, si afferat eloquentiam, non asperner: si non habeat, non admodum flagitem. pro Pl. 260 a, Dicẽdum est id quod ille me flagitat, Laterensem, &c. de Orat. 125 b, Hæc sunt illa, quæ me ludens Crassus modò flagitabat. pro Do. 216 a, Illi me frumentum flagitabant.

FLAGRANTIA, *tiæ.* ardor. *p* Cæl. 47 b, Flagrãtia oculorũ.

FLAGRO, *as.* cõflagro, ardeo. de Diu. 95 a, Et noctu flagrantes onerarias, quas milites incenderent, uidebatis. Att. 73 a, Non dici potest quàm flagrẽ desiderio urbis. At. 105 b, Dionysium flagrantem desiderio tui, mitto ad te. de Orat. 96 a, Vos etiã nimis flagrare cupiditate uideo. I.V. 217 a, Flagrare cupiditate & amẽtia. pro Clu. 20 a, Mulier ita flagrare cœpit amentia, sic inflãmata ferri libidine, ut eam, &c. pro Cæl. 39 b, Flagrabant uitia libidinis apud illum. At. 67 a, Consules flagrant infamia. Tus. 225 a, Ibicus Rhegynus amore flagrauit. I.V. 67 b, Cùm infidia & infamia non recenti, sed uetere ac diuturna flagraret. & 216 a, Coniuia, quę stupris flagitijsq; flagrabunt. de Orat. 86 a, Incredibili quodam nostri homines dicendi studio flagrauerunt. pro Mur. 139 b, Cato recentibus præceptorũ studijs flagrans. At. 113 b, Totam enim Italiam flagraturam bello intelligo. de Or. 143 a, Non uidit bello flagrantem Italiam, non ardentem inuidia senatum. de Ar. 252 b, Os flagrãtis mulieris. de Or. 12 a, Neque facile est, ut oderit eum, quem tu uelis, nisi te ipsum flagrantem odio antè uiderit. de Fat. 140 b, Oratoria studia, quibus etiam te incendi, quanquam flagrantissimum acceperam. Tusc. 218 b, Flagrans cupiditas.

FLAMEN, *nis.* flatus, spiritus, sacerdos, unius alicuius dei antistes. de N. 48 a, Quem summa ab regione aquilonis flamina pulsant. in Arat. Inferior paulo est aries, & flamen ad austri inclinator, &c. & ibid. Flamina uenti & spiritus austri.

FLAMEN pro sacerdote. de Leg. 173 b, Diuis alijs alij sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto. pro D.

220 b, & I.A.181 a; Itaq; populus Ro. breui tẽpore neq; regẽ sacrorum, neq; flamines, neq; salios habebit. de Clar.169 b, Cum M. Pompilius sacrificium publicum cum lena faceret, quòd erat flamen Carmentalis. de Ar.246 a, L. Lentulus flamen Martialis. & ibid. Flamen Quirinalis. pro Mil. 106 b, Eo die Miloni iter erat Lanuuium ad flaminẽ prodendum, quòd erat dictator Lanuuij Milo. I.A.257 b, Antonius Cæsaris flamen est. I.A.281 a, Est ergo ut Ioui, ut Marti, ut Quirino, sic diuo Iulio M. Antonius. & ibid. Cur non inaugurarur? nam flamines inaugurabantur.

FLAMINIA, *æ*. I.A.243 b, Tres uiæ sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia.

FLAMINIA, *orum*. flaminum sacra. I.A. 256 a, Cuius homo ingratissime flaminia cur reliquisti?

FLAMINIANA ostenta. de D.122 b.

FLAMMA, *æ*. de N.47 b, Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. de Ora.129 a, Quidam dicere aiunt, Ennium, flammam à sapientiæ facilius ore in ardente opprimi, quam bona dicta teneãt. I.A.257 b, Prius undas flãmamq;, ut ait poeta nescio quis. de Orat.143 b, Sulpitius autem, qui in eadem uitæ flamma fuisset, &c.

FLAMMATVS, *a, um*. de D.83 b, Principio æthereo flammatus Iuppiter igni. Poetæ.

FLAMMEVS, *a, um*. igneus. de N.49 b, Sunt autem stellæ naturâ flammeæ.

FLAMMIFER, *a, um*. flammeus, ardens. Acad.22 b, Abige à me flammiferam hanc uim, quæ me excruciat. Poetæ.

FLAMMVLA, *æ*. Aca. 20 a, Cum oculum torsisset, duas ex lucerna flammulas esse uisas.

FLATVS, *tus*. spiritus, flamen. de Ora.125 b, Et ad id unde aliquis flatus offenditur, uela do. in Arat. Aram, quam flatu permulcet spiritus austri. in Arat. Aestiferos uaiidis erumpit flatibus ignes. Off.36 b, Cùm prospero flatu fortunæ utimur, ad optatos exitus prouehimur.

FLAVIVS. Attic.86 a, Nec uerò pauci sunt autores Cn. Flauium scribam fastos protulisse.

FLAVVS, *a, um*. color iuuo clarior & albior. Acad.26, Flauũ mare.

FLEBILIS, *le*. pro Pl.280 b, O flebiles uigiliae. I.A.23 b, Misera & flebilis species: id est, fletu digna, miserabilis.

FLEBILITER, miserabiliter. Tusc.166 b, Nec flebiliter illa cauerentur. & 185 b, & 183 b, Perquam flebiliter Vlysses lamentatur in uulnere.

FLECTO, *ctis. xi, xum*. inflecto, moueo, torqueo, detorqueo, contorqueo. de L.265 b, Qui teneros & rudes cum acceperunt, inniciunt & flectunt ut uolũt. de L.161 b, Opinionum uanitas imbecillitatem animorum torquet & flectit, quocunq; cœpit. de D.105 a, Omne animal mẽbra quò uult flectit & contorquet. pro Cæl.40 a, Versare suam naturam & regere ad tempus, atq; huc & illuc torquere & flectere. pro Cor.63 a, Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorum mentes suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt. de Ora. 128 a, Oratio quæ suscipitur ad commutandos animos, atq; omni rationi flectẽdos. I.C.115 a, Flectere fata. I.A.159 b, Flectere aliquem oratione. Br.287 a, Flectere iudicium tuum aduersus aliquem. pro Syl.170 a, Quibus rebus ita flectebar animo, atq; frangebar, ut, &c. At.72 a, Sed Leucatem flectere molestum uidebatur. de D.128 a, Qui nauigant in flectendis promontorijs uentorum mutationes maximas sæpe sentiunt. At.82 a, Ex Oppij sermone intellexi, quæ illorum uia esset, sed ut eam flectas, te rogo.

FLEO, *es*. fletum facio, lachrymo. de Or. 106 b, Lapides mehercule omnes flere ac lamentari coegisset. I.V.91 b, Flebat uterq; non de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius.

FLETVS, *tus*. eiulatus. pro Pl.175 b, Non modò lachrymulã, sed multas lachrymas & fletũ, cum singultu uidere potuisti. I.V.210 b, Fletus mulierum & lamentationes fieri solitas pro hisce rebus. Att.175 a, Non possum præ fletu diutius in hoc loco commorari. pro S.R.22 a, Vt tota urbe fletus gemitusq; fieret. de Or.104 b, Recordatione alicuius fletum populo mouere. Tusc.114 b, Lugubris lamentatio fletusq; mœrens. pro Cl.20 a, Quotidianæ querimoniæ, assiduus fletus.

FLEXANIMA, *æ*. suada. de Or.125 b, & de D.97 a, Illa quæ à bono poeta dicta est flexanima atq; omnium regina rerum oratio.

FLEXIBILIS, *le*. tenerum, molle. de N.78 b, Materia omnium rerum flexibilis & commutabilis. Or.201 b, Oratio mollis & tenera, & ista flexibilis, ut sequatur quocunq; torqueas. de Or.116 a, Tenerũ, flexibile quod facilè sequatur quocunq; ducas. de Cl.190 a, Nihil tam tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbitrio fungeretur. Am.113 b, Assentatoris animus flexibilis ac deuius. pro Mil. 109 b, Molle, tenerum, flexibile. At.164 b, Nihil fallax, nihil flexibile non ad bonitatem. de N.55 b, Vox flexibilis. (. Vox dura.

FLEXILOQVVS, *a, um*. dubius, ambiguus. de Diu.132 a, Oracula flexiloqua & obscura.

FLEXIO, *onis*. flexus, anfractus, conuersio. I.P.99 a, Quos tu meandros, dum omnes solitudines persequeris, quæ diuerticula flexionesq; quæsisti? de L.177 b, Ceruices oculosq; pariter cum modorum flexionibus torqueant. Or.202 a, Cum alter alteri obijcit uocis flexiones. & ibid. Virilis laterũ flexio. de Vn.201 b, Flexiones deorum. aliàs, fusiones.

FLEXVOSVS, *a, um*. tortuosus. de N.55 a, Auditus flexuosum iter habet.

FLEXVS, *a, um*. inflexus, incuruus. de Fin.132 b, Fracti flexiq; motus.

FLEXVS, *xus*. Attic.259 b, Pons Tiretius, in quo flexus est ad iter Arpinas. de Nat.55 a, Aures habent introitum cum multis flexibus. de Orat.85 a, Flexus ætatis. pro Cæl.53 a, In hoc quasi flexu ætatis.

FLO, *as*. Att.100 a, Ita bellè nobis flauit ab Epiro Ieniss imus auster & mitis.

FLOCCIFACIO, *cis*. contemno, nihili facio. Att.62 a, Ex quo intellectum est, tres Areopagitas totã remp. flocci non facere. Att.221 b, Neq; tamen floccifacio.

FLOCCIFACTEON. Att.13 b, Quare, ut opinor, φλοκτεουρίαν id quod tu facis: & istos consulatus non floccifacteon. Vox est Latina, Græcorum more inflexa. alludit enim ad φιλοσοφτίαν. quasi dicat, non debemus facere flocci, & dignos existimare istos consulatus, in quibus assequendis tantum studij laborisq; ponamus. I. Victorij castigat.

FLORA, *æ*. dea. I.V.243 a, Flora mater, &c.

FLORENS, *tis*. integer, felix.) (. Afflictus. Par. 119 a, Qui te beatum, qui te florentem putas. de Orat.128 a, Inuidetur enim præstanti florentiq; fortunæ. pro Do. 123 a, Cum tu florens ac potens per medium forum uolitares. pro S.R.21 a, Roscius florens gratia atq; hospitijs nobilissimorum hominum. pro Qu.17 b, Ab afflicta amicitia transfugere, atq; ad florentem aliam deuolare, pro Plan.277 b, Quos ego florentes atq; integros sine ferro uideram. de Orat. 358 a, Modus autem nullus est florentior. pro S.R.26 b, Itaq; ex minima tenuissimaq; R. P. maximam & florentissimam nobis reliquerunt.

FLOREO, *es*. nigeo, floresco, caleo, eniteo, emineo, excellens sum. de Di.83 a, Hæc arbor una ter floret: id est, lentiscus. Offic.75 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. pro Pl.172 a, Quæstura mea floruit. Tusc.140 a, Ergo in Græcia musici floruerunt. I.V.292 a, Hic suâ patria multis uirtutibus ac beneficijs floruit. de Orat.142 a, Crassus priuatis beneficijs & ingenij laude floruit. de Cl.167 a, Pericles floruit omni genere uirtutis. de Or.155 b, Cum Isocrates discipulorum nobilitate floreret. Epist.10 a, In sententijs senatorijs, & in omni actione arq; administratione reip. floruissemus. pro Cl. 40 a, Qui omnes in iudicijs publicis iam tum florente rep. floruerũt. Aca.12 a, Florere in foro. pro Flac.151 a, Quod maximè florere in generis sui gloria uiderat, prætor adamauit. pro Sest.26 a, Accessus meus ad urbem incredibili hominum gratulatione florebat. pro Cæl. 50 a, Qu. Metellus cũ in rep. floreret integerrima ætate, optimo habitu, maximis uiribus ereptus est uniuersæ ciuitati. Ep.25 a, Homo florens ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis, affinibus, amicis. Acad.5 a, Arcesilas floruit tum acumine ingenij, tum admirabili quodam lepore dicẽdi. & ibid.b, Et qui illum audiuerant, admodum floruerũt. de Or.85 a, Cum & honoribus & rerum gestarum gloria florerent. pro Font. 28 b, Tum continuæ præturæ, quæ & cæteris ornamentis, & existimatione innocentiæ maximè floruerunt. de N.3 a, Doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper domus nostra floruit. pro Qu.15 a, Tu qui inter illos florebas. Ep.57 a, Studia & artes, quibus à pueritia floruisti. & 133 a, Florere laudibus. At.274 a, Florere honoribus & gratia. I.V.65 a, Iure tum florebat populi Rom. nomen. Ep.176 a, Florente Antonio.

FLORESCO, *scis*. floreo. de Cl.165 a, Hortensio florescente Crassus est mortuus. de Or.143 b, Sulpitio ad summam gloriam eloquentiæ florescenti ferro uita erepta est. pro Cæl. 54 b, Hic nunc florescens firmata iam stirpe uirtutis. de D. 115 a, Pulegium aridum florescere dicitur ipso brumali die.

FLORIDIOR, *ius*. de Cl.191 b, At est floridior, ut ita dicam, quàm Hyperides.

FLOS, *oris*. lux, decus, honor, ornamentum. de Sc. 88 a, Florum omnium uarietas. & 89 b, Suauitates odorum, qui afflantur è floribus. I.V.225 b, Lectissimi flores omni tempore anni. de Cl.193 a, Flos & color pigmentorum. I.A.161 a, Gratia non uirtutis specie, sed ætatis flore collecta. & 167 b, Omnis præterea flos nobilitatis & iuuentutis. de Cl.169 b, Virum excellentem ut præclari tum illi homines florem populi

populi dixerunt. de Cl. 169 b, Flos delibatus populi. Orat. 200 a, Versarisq; in optimorum ciuium uel flore uel robore. pro Pl. Flos equitum Romanorum. pro Fl. 159 a, Aspiciãt hunc florem legatorũ & laudatorum Flacci, ex uera & integra Græcia. I.A. 185 b, Flos Italiæ, firmamentum imperij nostri, ornamentum dignitatis. Parad. 116 a, Flos orationis.

FLOSCVLVS, *li.* Off. 41 b, Ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt. pro Sest. 25 a, Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes undiq; flosculos carpam.

FLVCTIGERVS, *ra, rum.* quod fluctu geritur. L. Paro.

FLVCTVANS, *tis.* de Vn. 196 b, Quietus & tranquillus.) (. Immoderatè agitatus & fluctuans.

FLVCTVO, *as.* fluctibus iactor, uacillo. fluito. Att. 29 b, Tota res etiam nũc fluctuat. Ac. 8 b, Non debere eos in suo decreto, sicut in cæteris rebus fluctuare. ad Her. 27 a, Id genus orationis, quod appellamus fluctuãs & dissolutũ, eo quòd sine neruis & articulis fluctuat huc & illuc. Or. 206 b, Quid tam commune quàm mare fluctuantibus? litus ciectisti. V. 254 a, Cleomenes nauem in solo fluctuãtem reliquerat. At. 19 b, Fluctuans sententia.

FLVCTVS, *ûs.* unda, procella. pro Fl. 159 b, Massilia, quæ barbariæ fluctibus alluitur. Ora. 106 b, Ita iactantur fluctibus, ut nunquam alluantur. Ep. 336 a, Fortunam tanquam fluctum à saxo frangi oportere. At. 7 4 a, Nihil est quod minus fluctum ferre possit. de Fi. 125 a, Ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem, ut fremitum assuesceret uoce uincere. de In. 81 b, Sedatis fluctibus & tempestate iam commutata. pro Mur. 132 a, Motus & agitatio fluctuum. pro Mi. 162 a, Et quidẽ cæteras tempestates & procellas in illis duntaxat concionum fluctibus semper putaui Miloni esse subeundas.

FLVITO, *as.* fluctuo. pro Sest. 13 a, Hæc reipub. nauis ereptis senatui gubernaculis fluitans in alto tempestatibus seditionum, &c.

FLVMEN, *nis.* fluuius, amnis, profluens. de In. 74 b, Vt qui trans flumen essent, uidere possent. de D. 96 b, Flumina in contrarias partes fluxerunt, atque amnes mare influxit. de Arusp. 257 b, Nauis in flumine publico uulgata omnibus. de In. 78 a, In Eurotæ fluminis magnitudine. de Orat. 114 a, Flumen orationis & uarietas. de Or. 125 b, Flumen grauissimorum & optimorum uerborum.

FLVMENTANA porta. At. 103.

FLVO, *is.* labor, mano, defluo. de Diu. 96 b, Flumina in contrarias partes fluxerunt, & amnes mare influxit. de In. 74 a, Fluuius Eurotas, qui propter Lacedæmonem fluit. de Diu. 100 b, Quid quòd fluuius arratus sanguine fluxit? de N. 10 a, Quæ natura fluunt atq; manant ut aqua. de Fi. 87 a, Fluit igitur uoluptas corporis: id est, labitur & præterit. Or. 197 b, Cætera fluere, labi, nec diutius esse uno & eodem statu. pro Mur. 240 b, Excident gladij, fluent arma de manibus. Tusc. 209 a, Pythagoræ autem disciplina, cum longè lateq; flueret, permanauisse mihi uidetur in hanc ciuitatem. Tusc. 186 a, Cum uoluptate liquescimus, fluimusq; mollicia. de Na. 36 a, Multa à luna manant & fluunt. de Cl. 182 b, A. Cotta & Sulpitio hæc omnis fluxit oratio. de N. 69 a, Ne illud quidem est hæc unde fluxerunt. & ib. Hæc omnia ex eodem fonte fluxerunt. de N. 3 2, Multum sermonem de libris nostris fluxisse uideo. de Fi. 72 a, Atq; ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum & malorum. Off. 18 a, In rebus prosperis, & ad uoluntatem nostram fluentibus. de Or. 131 b, Gallus pictus ejecta lingua, buccis fluentibus. I.P. 84 b, Buccæ fluentes. pro Mar. 134 b, Omnia quæ delapsa iam fluxerunt, seueris legibus uincienda sunt. de Cla. 190 a, Oratio ita liberè fluebat, ut nusquam adhæresceret. Or. 202 b, Tracta quædam & fluens oratio. de Or. 160 b, Ne fluat, ne uagetur oratio. Att. 145 a, Videamus illius consilia quorsum fluant. de Sen. 83 a, Ex Nestoris lingua melle dulcior fluebat oratio. Epist. 129 a.

FLVVIATILIS, *le.* de N. 50 b, Bestiæ aqualites, ut fluuiatiles testudines.

FLVVIVS, *ij.* flumen, amnis, profluens. Tusc. 167 b, Apud Hipanim fluuium, qui ab Europæ parte influit in Pontum. de D. 100 b, & 120 b, Quid quòd fluuius arratus sanguine fluxit? de In. 24 a, Fluuius Eurotas is, qui propter Lacedæmonem fluit. de Nat. 27 a, Fluuius Sagra. de Di. 88 b, Quosdam exaruisse amnes uidemus, aut in alium cursum contortos & deflexos.

FLVXIO, *ónis.* cursus. de D. 103 a, Vt aquarum fluxiones.

FLVXVS, *a, um.* incertus, inconstans. Att. 272 b, Nonnulla in Hirtio huius belli fortuna ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona. & 54 a, li. 4, Res nostræ, ut in secundis, fluxæ: ut in aduersis, bonæ.

FOCVLVS, In pro Do. 238 a, C. Attinius bona Qu. Metelli consecrauit foculo posito in rostris, adhibitoq; tibicine.

FOCVS, *ci.* lar, locus ubi ignis fouetur. de Sen. 88 b, Curius ad focum sedens, &c. de N. 39 b, & Att. 108 b, Vesta à Græcis ἑστία dicitur, cuius uis ad aras & focos pertinet. Ignis foci publici sempiternus. L. Vestalis. de D. 122 a, In Selonio apud focum angues nundinari solent. pro D. 134 b, Vniuscuiusque nostrũm sedes, aras, focos, deos penates subiectos esse libidini tribunitiæ. pro S.R. 22 a, Eijcere aliquem domo nudũ, atq; focis patrijs dijsq; penatibus præcipitem exturbare. de N. 79 a, Pro aris & focis pugnare.

FODICO, *as.* Tusc. 192 a, Non est enim in nostra potestate fodicantibus his rebus quas malas esse opinemur.

FODIO, *dis.* perfodio, effodio, fodio. de Or. 114 a, Quibus cognitis ille sibijpsi foderet, & aurum defossum inueniret. de Diu. 136 a, Respõdit coniector thesaurum defossum esse sub lecto: fodit, inuenit auri aliquantum. de Finib. 49 b, Fodere aut arare. Tusc. 182 a, Pungit dolor, uel fodiat sanè. I.A. 186 b, Num expectas dum te stimulis fodiam? hęc te lacerat, hęc cruentat oratio.

FOECVNDITAS, *tis.* ubertas, fertilitas. de N. 57 a, Nos aquarum inductionibus, terris fœcunditatem damus. de N. 2[illegible] b, Cœli temperatio, fœcunditas terrarum. de D. 100 a, Agri uberrimi maximeq; fertiles, in quibus multa propter fœcunditatem fingi gignig; possunt. I.A. 171 b, O miseræ mulieris fœcunditatem calamitosam. de Orat. 116 b, Volo enim se efferat in adolescente fœcunditas.

FOECVNDVS, *a, um.* ferax, uber, fertilis. de N. 58 b, Sue nihil genuit natura fœcũdius. de Sen. 88 a, Fossionibus fit terra fœcundior. de Ar. 253 b, Quæsturamq; illam maximè fœcundam atq; uberem in totum ad se redegit. de D. 85 a, Fœcundum pectus. Ora. 198 a, Periclem ab Anaxagora uberem & fœcundum fuisse.

FOEDISSIME, turpissimè. Attic. 140 a, Causa agetur fœdissimè.

FOEDERATVS, fœdere & amicitia coniunctus.) (. Sine fœdere. de Or. 100 a, Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato, seseq; liberasset. pro Corn. 58 b, Populi socij, Latini fœderati fundi. I.V. 150 b, & 141 a, Fœderatæ ciuitates duæ sunt, Mamertina & Taurominicana. & 205 b, Fœderatus atque pacatus.

FOEDIFRAGVS, *a, um.* qui fœdus frangit, impius. Off. 8 b, Pœni fœdifragi. & 72 b, Frangere fidem.

FOEDITAS, *tis.* turpitudo, macula. Off. 73 b, Depranatio & fœditas turpificati animi. de Nat. 1 b, Odoris fœditas intolerabilis. in Ant. 242 a, Cuius scelere in hac uestitus fœditate sumus. de Fi. 98 a, Nisi eos per se fœditate sua turpitudo deterreat.

FOEDO, *as.* maculo. I.P. 91 a, Romã uerò ipsam fœdauit aduentus tuus. de Ar. 255 b, Qui togatum domestici belli extinctorẽ nefario scelere fœdauit. de Ar. 251 a, A. Sex. Serano sanctissima sacella omni turpitudine esse fœdata scimus.

FOEDVS, *a, um.* turpis, flagitiosus. Of. 25 a, Luxuria uerò cùm omni ætati turpis, tum senectuti fœdissima est. de Aru. 256, An ille fœdior atq; in quinatior in Cn. Pompeio accusando fuit? Qu. F. 328 a, Exitium iudicij fœdum & pernicioſum leuissimè tuli. At. 125 a, Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil fœdius. Attic. 117 b, Bellum fœdissimum futurum puto. I.P. 86 b, Immanissimum ac fœdissimum nostrum. At. 247 a, Genus mortis fœdum.

FOEDVS, *ris.* pactio, fides, amicitia regum & populorum, lege & religione sancita. de Inu. 73 b, In eo fœdere quod factũ est, quoniam cum Samnitibus. & ib. de modo feriendi fœderis, & de porca. pro Sest. 8 a, Facere fœdus cum aliquo. de Fi. 82 a, Facere fœdus inter se. pro Cor. 62 a, L. Martius cum Gaditanis fœdus iciſſe dicitur. I.P. 85 b, Tu scilicet homo religiosus, fœdus, quod meo sanguine in pactione prouinciarũ iceras, frangere uoluisti. pro Sest. 8 a, Id enim fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. Post. 200 b, Cũ prouinciarum pactiones. cũ omnia cum omnibus fœdera sanguine meo sancirentur. pro R. P. 123 b, Ferire fœdus cum aliquo. pro Cor. 57 a, & ad He. 8 b, Fœdera negligere, uiolare, rũpere. pro Do. 226 b, Gabinius postea fregit fœdus, Piso tamen in fide manſit. pro D. 239 a, Fœdera feriebantur pecuniarũ. I.A. 177 a, Nulla societas optimis ciuibus, cum importunissimo hoste fœdere ullo cõfirmari potest. Off. 74 b, Fœdera quibus cum hoste deuincitur fides. pro Cor. 56 b, Contra fœdus facere. i. contra pop. Romani religionẽ & fidem. I.A. 146 b, Oratũ religiosumq; fœdus, quod cum his fecerimus. & ibid. Violare fœdus. de L. 112 b, Cũ intelligat quantæ salutis sint fœdera religionũ. I.V. 245 b, In publicis religionibus fœderum. pro Sest. 10 a, Pacto iam fœdere prouinciarum. pro Cec. 294 b, Quod fœdus aut pactio. I.V. 150 b, Quinq; ciuitates sine fœdere immunes ac liberæ. cont. Rul. 62 b, Excipit in uendendis agris eos agros, de quibus cautum

tum sit fœdere. pro Ar.186 b,Heraclea,quæ est ciuitas æquissimo iure & fœdere.

FOEMINA,*næ*. mulier.)(.Mas. de Nat.20 a, Et deos mares & fœminas esse dicitis. de Nat.51 b, Aliæ bestiæ mares,aliæ fœminæ sunt.de Diu.121 a,Emissio fœmine anguis.Item:Emissio maris anguis.de L.184 b,Porcus fœmina.de Nat.51 b, Et in mari & in fœmina commiscendorum corporum mire libidines. Tusc.154 a, Mors in claris uiris & fœminis dux in cœlũ solet esse. de D.91 a,Socrates dixit se uidisse in somnis pulchritudine eximia fœminã,quæ,&c.I.A.186 b,Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidem certè, Bombalio quidam pater fuit. Epist.64 a,Præstantissima omnium fœminarum uxor tua. & 66 b, Quòd mihi fœminam primariam Pompeiam uxorem tuam commendas, locutus sum cum Sura. Brut.288 b, Rogatus sum à prudentissima & diligentissima fœmina matre tua,ut,&c.I.A.186 b,Hæc sanctissima fœmina,atq; optima. pro Cec.287 a,Probatissima fœmina. de Leg.175 b,Vt sentiant mulieres in natura fœminarum omnium Deum castitatem pati.

FOEMINEVS,*a,um*.ad Her.21 a,Fœmineus plangor.

FOENERATIO,*onis*, fœnoris exercitatio,pecuniæ nundinatio.pro Fl.158 a,Pecunia ab honoribus translata in quæstum & fœnerationem. de Fi.89 a, Nec enim si tuam ob causam cuiquam cõmodes,beneficium illud habendum est,sed fœneratio. I.V.143 a, Ea autem fœneratio erat huiusmodi. & 186 a,Fœneratio pecuniæ publicæ.

FOENERATOR,*oris*. qui fœnus exercet. Of.30 a,Primùm improbãtur hi quęstus,qui in odia hominum incurrunt.ut portitorũ & fœneratorũ. Att.85 b, Idq; etiam acerbissimis fœneratoribus probaretur. Epi.63 a,Nec putãt ei nummos deesse posse,qui ex obsidione fœneratores exemerit.

FOENEROR,*aris*. fœneri do. in Ver.143 b, Idem pecunias istius suo nomine fœnerabatur.& 185 a,Pecuniam binis centesimis fœneratus est. Parad.125 a, Dimissiones libertorum ad fœnerandas & diripiendas prouincias. Offic. 51 b, Cum ille qui quæsierat, dixisset,Quid fœnerari? tum Cato,Quid hominem,inquit,occidere? de Amicit.102 a, Liberales sumus,non ut gratiam exigamus,neque enim beneficium fœneramur,sed,&c.

FOENEVS,*a*. Simulachra effigiesq; hominum ex fœno fieri solebant,quibus obiectis ad spectaculum præbendum tauri irritarẽtur.Cic.pro Cor.de maiestate, Prospectat uidelicet Cominius quid agatur, uidelicet homines fœneos in medium ad tentandum periculum proiectos.Asc.Pæd.

FOENICVLARIVM,*rij*. Att.188 b,Scribe utrum Cæsar in fœnicularium,an in Mattium campum cogitet.

FOENVM,*ni*. de Or.130 a, Crassum cum Catulus nuper audisset,fœnum alios aiebat esse oportere.

FOENVS,*oris*. usura.I.V.143 a,Idẽ pecuniam illis fœnori dabat.Att.83 b,Senatusc5sultum factum est, ut centesimę perpetuo fœnore ducerẽtur, renouato in singulos annos fœnore.Att.93 a,Scaptius centesimis renouato in singulos annos fœnore contentus non fuit.At.62 b,Fœnus ex triẽte Id. Qu. factũ erat bessibus.& 87 b,Itaq; & Græci soluunt tolerabili fœnore,& publicanis res est gratissima.Att.261 b,Non modò magno,sed etiã iniquissimo fœnore uersurã facere coactus est. pro Fl.157 a, Pecuniã adolescẽtulo grãdi fœnore,fiducia tamen accepta occupauisti. & 158 b, Graui fœnore. I. V.186 a, Accipere fœnus ab aliquo. pro Cæl. 46 b , Fœnore trucidari.I.V.172 a,In iugere agri Leontini medimnum ferè tritici seritur: perpetua & æquabili satione ager efficit,cum octauo bene ut agatur,uerùm ut omnes dij adiuuent cum decimo: quod fit quãdo accidit,tum fit ut tantum decumæ sit,quantum seueris. & ib.Cum ager, id quod perrarò euenit,cum decimo extulisset,quæ erat ratio Decumani?

FOETIDVS,*a,um*.putidus.I.P.82 a,Os fœtidum.

FOETOR,*oris*. putidus & malus odor. I.P.84 a,Hic autem iacebat in suo Græcorum fœtore & uino.

FOETVS,*a,um*. grauidus. de N.57 b,Terra fœta frugibus & uario leguminum genere.

FOETVS,*tus*. partus,fructus.de N.52 a,Quæ multiplices fœtus procreant,his mammarum data est multitudo. de D.88 a, Irridetur partus hic mulæ. & ibid. Fœtus extitit in sterilitate naturę. de N.52 a,Oua piscium facilè aqua & sustinentur,& fœtum fundunt. & ibid. Crocodili cum in terrã partum ediderunt,obruunt oua. Tusc.241 b,Ex quo triplex ille animi fœtus exiitit.de Fin.303 a,Bestiarum in fœtu & educatione laborem cum cernimus,naturæ ipsius uocem usdemur audire.de Clar.181 a,Nec ulla ætate uberior oratorum fœtus fuit. de L.161 a, Quæ frugibus atq; baccis terræ fœtu profundũtur.Br.166 a,Sic omnis fœtus repressus, exustusq; fios siti uteris ubertatis. de Orat.120 b, Ager nõ semel aratus , sed nouatus & iteratus, quo meliores fœtus & grandiores possit edere.

FOETVRA,*rę*. de Leg.173 b,Vbertatem lactis,fœturæq; seruanto.

FOLIVM,*lij*. de Ora.159 b,In arboribus truncus,rami,folia. At.133 a,Nec me Cossi mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur.de Diu.121 b, Qui platani in ramo foliorum tegmine septos Corripuit pullos. in Arat. Arbusta ornata tegmine foliorum.I.P.100 b,Arida folia.

FOLLICVLVS,*li*.paruus saccus quo caput obuoluebatur parricidarum,ne statim capti,pòst cœlum aspicerent. de In. 81 a,Os autem obuolutum est folliculo. ad Her.5 a,Ei folliculo lupino os obuolutum est.

FOLLIS,*is*.instrumentũ uentosum, ad ignem excitandum. de N.12 b,Formæ quas uos effici posse sine follibus & incudibus non putatis.

FOMENTVM,*ti*. quasi remedium & delinitio. Tusc.188 a, Hæc sunt solatia,hæc fomenta summorum dolorum.de Fi. 83 b,Dolor fortitudinis fomentis mitigari solet.

FONS,*tis*.puteus,principium,origo,caput. in Ver.220 b,Syracusis est fons aquæ dulcis,cui nomẽ Arethusa est,incredibili magnitudine,plenissimus piscium. de Or.119 a,Tardi ingenij est riuulos cõsectari.fontes rerum non uidere. Q.F.Poema ad Cæsarẽ quod cõposueram, incidi, tibi quod rogas,quoniam ipsi fontes iã sitiũt, si quid habeo spacij,scribã. Ac.40 b,Vt ea à fontibus potius hauriant,quàm riuulos cõsectentur. de Nat.69 a, Hæc enim omnia ex eodẽ fonte fluxerunt. Top.223 b,Riuorum à fonte deductio. pro Mur.126 a,Cùm tui fontes uel inimicis tuis pateãt, nostros etiã amicis clausos esse.de Or.102 a, Equidẽ fontes unde hauriretis , atq; etiã itinera ipsa putaui esse demonstranda.At.279 a,Nec sceleratissimorum cõsiliorum fontes haurire dubitaui.de Or. 88 b , Iam ab illo fonte & capite Socrate. &121 a,Si quis legum fontes & capita uiderit. Tusc.149 b,Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus.de Ora. 92 b,Omnes omnũ rerum fontes animo ac memoria continere.

FORAMEN,*nis*.Tusc.158 a,Quanquam foramina illa,quę patent ad animum à corpore,callidissimo artificio natura fabricata est: id est,uię quædam,& quasi fenestræ sensuum.

FORAS.extrà. pro Cæl.49 b, Domus in qua nihil geratur, quod forãs proferendum sit. I. C.104 b, Quòd tantam pestẽ cuomuerit,forasq; proiecerit. Att.221 a,Sed ea scripta timui forãs dari. de Somn.131 a,Si iam tum,cùm erit inclusus in corpore, eminebit forãs.

FORE, esse futurum. pro Mil.116 b,In his singulis ita semper existimabitis,uiuo P.Clodio nihil horum uos uisuros fore. At.117 a,Sin erit bellum,ut uideo fore,partes meæ non deserabuntur. Attic.117 b, Dionysio dum existimabam uagos nos fore,nolui molestus esse. At.263 b, Nunquam putaui fore ut supplex ad te uenirem. & 93 b , Spero nihil fore aliter ac deceat.&177 a, Præsertim cum ne spes quidem ulla ostendatur fore melius. Ep.108 b,Ne spes quidẽ melius aliquando fore relinquitur.pro Syl.179 b,Cæcilius agrariæ legi interfessorem fore perpessus est. Epi.62 a, Omnibus in rebus me fore in tua potestate tibi confirmo.Epi.99 b,Scripsit ad me Cæsar nondum te sibi satis esse familiarem,sed certè fore.Epi.213 a,Qui etsi suis libris ualde confideret,tamen existimauit mea commendatione aliquid accessionis fore. de Or.164 b,Tu fore dicis, ego uerò esse iam iudico. Epist.5 a, Quæq; mihi uidentur fore.At.23 a,Pomponia nunciari iussit,te mense Quintili Romæ fore. Attic.278 b, Is ad Cal.Septembres Athenis non uidetur fore. Qu.Fr.327 b , Hirtius auctus fore uidetur. Att.155 a,Puto fore ut attraharis.Item: Puto te attractum iri.

FOREM,*res,ret*.essem,esses,esset.At.115 b,Mihi dubium non erat,quin ille iam iãq; foret in Apuleia. de Fat.325, D.in cod. Ger.Hoc modo uiator bene uestitus,causa foret cur à grassatore spoliaretur. de Finib.78 a,Et quærebas quis aut hoc miserior, aut superiore illo beatior foret.

FORENSIS,*se*. iudicialis,publicus. Par.116 a, Cato locos graues ex philosophia tractabat,abhorrẽtes ab hoc usu forensi & publico. de Cl.191 b, Thucydides hoc forense cõcertatorium,iudiciale non tractauit genus.Or.213 a,Oratio iudicialis & forensis.Ep.65 a,Forensis.)(.Domesticus.

FORES. ianua,ostium, aditus. I.V. 89 b, Seruis suis imperat Rubrius , ut ianuam clauderent , & ipsi ad fores assisterent. & Tusc.244 a,Extra fores limenq; carceris. de N.39 b,Fores in liminibus profanarum ædium ianuæ uocantur. Tusc.239 b,Cum fores cubiculi clauserat.Off.54 b,Equus æneus,cuius in lateribus fores essent,quibus apertis,&c. pro Cæl.45 b,Fores effregit,restituentur.

FORI,*orum*. nauium tabulata. de Sen.80 b , Cum alij malos scandant,alij per foros currant,alij,&c.

FORIS. extrinsecus,in luce atq; oculis ciuium.)(.Intus & domi.de Ora.123 b,Argumenta aut ex sua sumi ui atq; natura, aut assumi foris. &ibidem, Extriusecus autem,cùm ea quæ sunt

sunt foris, neq; inhærent in rei natura, colliguntur. Off. 15 b, Parua sunt foris arma, nisi est consilium domi. pro Syl. 170 a, Ille relictus intus, expectatus foris. Qu. Frat. 321 a, Cicero tuus ad nos uenit, cùm Pomponia foris cœnaret. Ep. 102 b, Ego si foris cœnitarem, &c. de Fin. 95 a, Vt in ipsa arte insit, non foris petatur extremum. I. V. 195 b, Non quæram foris. Part. 234 a, Sed foris ad se delata: id est, de foris, ut fiunt. de In. 71 a, Aliquo foris adiuncto argumento.

FORMA, *mæ.* species, figura, notio, character. de N. 7 a, Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deũ pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38 a, Adolescens in quo forma & species sit liberalis. cõtra Rul. 72 b, Formã adhuc habetis & speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 132 b, Corporis nostri partes, totaq; figura, & forma & statura, quàm apta ad naturam sit, apparet. de N. 11 b, Quæ compositio membrorũ, quæ conformatio lineamentorum, quæ figura, quæ species humana potest esse pulchrior. & ib. a, Omnium animantium formam uincit homi
† num figura. & ibid. a, Forma & species deorũ. Offic. 4 a, Formam quidem ipsam & tanquam faciem honesti uides. pro Cl. 59 b, Ea sibi præter formã nihil ad similitudinẽ hominis reseruauit. de Fi. 141 b, Gloria, quæ habet formam honestatis & similitudinẽ. de Fin. 74 b, Cuius similitudine perspecta in formarum specie à dignitate transitum est ad honestatẽ, &c. Offic. 21 b, In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9 b, Cleãthes fingit quandã formã & specie deorum. de N. 19 a, Nõ ab hominibus formæ figurã peruenisse ad deos. Tusc. 250 a, Quæ species formæ? I. V. 229 a, Cognitio formarũ ex pictura. pro Fla. 148 a, Si formam hominis, si nomen, si tribũ nostis. Tusc. 182 b, Qui Græciæ formam rerumpub. dederũt. At. 92 b, Formam igitur mihi totius reip. uelim mittas. Ep. 43 b, Forma temporum & reipub. expressa. & 22 a, Videre formam. & ex ea quale ædificium futurum sit cognoscere. de Diu. 118 b, In nubibus nunquid animaduertisti leonis formam aut hippocẽtauri? & 84 a, Terribiles formæ nocturno tempore uisæ. Off. 26 b, Formæ dignitas, coloris bonitate tuenda est. & ibid. a, Ergo & à forma uirili remoueatur omnis uirorũ dignus ornatus. & 25 b, Natura formam nostrã, reliquamq; figurã, in qua esset species honesta, eam posuit in prõptu. de N. 44 b, Formæ unius & uigiti literarum, uel aureæ, uel qualeslibet. de Or. 100 b, In geometria lineamenta, formæ, interualla, &c. Off. 22 a, Vt ad officij formam reuertamur. de Cl. 192 b, Forma ingenij admodum impolita & planè rudis. & 196 a, Ingenij quædam forma lucebat, & exercitatione perfecta erat. Or. 200 a, Laudationum, scriptionum, & historiarũ & suasionum formæ. de Or. 117 b, Exprimere quãdam formam figurãq; dicendi. Or. 203 b, Non modò partes orationis, sed causæ totæ aliæ alia forma dicendi sunt tractandæ. de Ora. 146 a, Penè innumerabiles sunt quasi formæ figuræq; dicendi, specie dispares, genere laudabiles. de Or. 153 b, Cum quæritur, quæ forma & quasi naturalis nota cuiusq; sit: ut si quæratur auari species, seditiosi, gloriosi. Off. 68 a, Species, forma, & notio boni uiri. de N. 6 a, Vnde illæ quinq; formæ, ex quibus reliquæ formantur. Top. 222 a, Forma à genere nunquam seiungitur. & 223, Forma & species idem. Item: Forma est notio, cuius differentia ad caput generis, & quasi fontem referri potest. & ibid. Nolim specierum & speciebus dicere, at formis & formarum uelim. de N. 6 b, Forma rotunda: id est, figura. de N. 21 a, Habitus oris: id est, forma uel figura. Tusc. 240 a, Puer egregia forma. Epistol. 15 a, Si laudabit hæc illius formam, tu huius contrà. ad Heren. 21 b, Imago, forma, nota, simulachrum. L. Idea.

FORMATVS, *a, um.* forma præditus. ad Heren. 40 b.)(. Informis.

FORMIAE, *arum.* opp. At. 30 a.

FORMIANVM, uilla. Attic. 25 a, Tu si in Formiano non erimus, si nos amas, in Pompeianum uenito.

FORMICA, *cæ.* de Na. 63 a, In formica non modò sensus, sed etiam mens, ratio, memoria est.

FORMIDO, *das.* metuo, aliqua formido mihi posita est. I. A. 172 a, Vnus inuentus est, qui id auderet, quod omnium fugisset & formidasset audacia. Or. 217 b, Quo etiam satietas formidanda est magis. Ep. 120 a, Neq; prius formidare desinam, quàm, &c. At. 134 a, Huius insidiosa clementia delectatur, illius iracundiam formidat. Quin. Fr. 322 b, ἀπάθεια formido. de Fi. 75 b, Formidare omnia.

FORMIDO, *nis.* Tusc. 213 a, Formido est metus permanẽs. pro S. R. 19 a, Forsitan quæretis, qui iste terror sit, quæ tanta formido. At. 14 b, Vidi hominem XIIII. Cal. Feb. plenum formidinis. & 132 a, Post has fugas & formidines. pro Q. 8 a, Minas iactare, formidines opponere. de Fi. 62 a, Horribilis formido. de Pro. 78 a, Subita atq; improuisa formido. I. C. 119 b, Vt aliqua in uita formido improbis esset posita.

FORMIDOLOSE', timidè. pro Sest. 32 a.

FORMIDOLOSVS, *a, um.* horribilis. pro Cl. 19 a, Confessus uester, quem illi horribilem A. Cluentio & formidolosum fore putauerunt. I. V. 235 b, Dubijs formidolosis q; temporibus. I. P. 92 a, Formidolosissimum bellum.

FORMO, *as.* figuro, fingo, effingo. de N. 6 a, Vnde uerò illæ quinq; formæ, ex quibus reliqua formatur? Ac. 29 a, Ignis qui moueat terram, quæ ab eo formetur. & 4 a, Ex materia quam fingit formatq; effectio. de Orat. 159 a, Sed uerba nos sicut mollissimam ceram formamus & fingimus. de Or. 141 b, Verba quæ formari similitudine nulla possunt. I. V. 16 a, Erãt signa complura ex ære, in his mira pulchritudine ipsa Chimera in muliebrem figurã habitumq; formata. de Ora. 112 a, Oratoris est formare orationem, eamq; uariare & distinguere. de Or. 160 b, Hanc igitur ad legem cùm exercitatione tum stylo formanda nobis oratio est. de D. 127 a, Perinde utcunq; temperatus sit aer, ita pueros oriẽtes animari atq; formari. pro Sest. 6 b, Capua, qua ipsa tũ imaginis formandæ causa duumuirũm agebat. de N. 62 b, Formatas in animis nostris deorum notiones esse. de D. 137 a, Quæ nunquam uidimus, ea tamen formata in animo habemus. de N. 23 a, Atomi formare, figurare, colorare, animare non possunt. de Ora. 146 a, Non possunt ea, quæ inter se discrepant, ijsdem præceptis atq; in una constitutione formari.

FORMOSITAS, *tis.* pulchritudo, forma. Of. 25 b, Decorum positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto.

FORMOSVS, *a, um.* pulcher, qui eximia facie est. de Inu. 50 a, Formosus an deformis. de In. 62 a, Zeusis quæsiuit ab eis, quásnam uirgines formosas haberent. de N. 6 b, Formosus & pulcher.

FORMOSIOR. de Nat. d. l. 1, Formosior Cylindri forma, quàm quadrati, uel coni, uel pyramidis.

FORMOSISSIMVS. de In. 62 b, Præbete igitur mihi quæso, inquit, ex istis uirginibus formosissimas.

FORMVLA, *læ.* præscriptum, norma, nota. de Ora. 118 a, Hæc est enim in ludo causarum ferè formula, lex peregrinum uetat, &c. Offic. 64 a, Aquilius protulit de dolo malo formulas. & ibid. Dolus malus est, cum est aliud simulatum, aliud actum. de Cla. 190 a, Quod in iurisconsultorum includitur formulis. Epist. 215 a, Et ut uos soletis in formulis, sic ego in epistolis de eadẽ re alio modo. & 105 a, Formula fiduciæ, ut inter bonos bene agier. de Fin. 64 b, Primùm præscribit, ut quibusdam in formulis agatur ea res de qua disseritur. Off. 65 a, Formula quædam constituenda est, quam si sequemur in comparatione rerum, ab officio nunquam abertabimus. & ibid. Erit autem hæc formula Stoicorum rationi disciplinæq; maximè consentanea. de L. 157 b, Stipulationum & iudiciorum formulas componere. pro Qu. R. 49 a, Sunt iura, sunt formulæ de omnibus rebus constitutæ, ne quis aut in genere iniuriæ, aut ratione actionis errare possit. pro S. R. 49 a, Expressæ sunt publicè à prætore formulæ, ad quas priuata lis accommodetur. pro Mur. 129 b, Iurisconsulti notas quasdam cõposuerũt, ut, &c. i. formulas, &c. ib. de iurisconsultoru formulis. Or. 203 b, Sequitur ut cuiusq; generis nota quæratur & formula. & 200 a, Quid est quod præscriptũ aliquod aut formulã exprimas? de Or. 124 b, Plura iudicant homines odio aut amore, &c. quàm ueritate, aut præscripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula. de Opt. 244 b, Causa ipsa abhorret ab illa quidem formula consuetudinis nostræ. & ibid. Et ad quam eos quasi formulã dicendi reuocẽt. pro Q. Postulat ut sibi Quintius iudicatum solui satisdet, ex formula quod ab eo petat, quoniã, &c. pro Fl. 153 b, Nisi uerò hactenus ista formula testimonij atq; orationis tuæ describi ac distingui potest. pro Qu. R. 46 b, Aliquẽ in antiquissimã formulã spõsionis cõcludere. de Cl. 182 a, De testamẽtorũ iure, de antiquis formulis. I. V. 138 b, Postulationũ formulæ usitatæ. de Or. 99 b, Testamentorũ formulæ. pro Dom. 237 b, Si uerba ad religionem deorum immortalium composita, ad perniciem ciuium transtulerit.

FORNAX, *cis.* de N. 22 a, Sunt quædam bestiæ, quæ appareãt in ardentibus fornacibus sæpe uolitantes.

FORNICATVS, *a, um.* qui fornicem habeat, uel cum fornice, ut paries fornicatus, Top. 22 a.)(. Solidus.

FORNIX, *cis.* camera, arcus. de Ar. 148 b, I. V. 69 b, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. de Or. 133 a, pro Plan. 262 a, Præstare quod fornix fecerit. I. V. 139 b, Fornix Fabij. Topic. 222 a, Præstare quod fornix fecerit. I. V. 139 b, Huius fornix in foro est, in quo nudus filius stat. ad Her. 21 b, Vt ædes, intercolumnium fornicem.

FORS, fortuna. Attic. 227 b, Sed hæc fors uiderit, quæ talibus in rebus plus quàm ratio potest. Attic. 60 b, Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut si quis est, qui curet Deus. & 111 b, Sed hæc ut fors tulerit. & 118 a, Quemcunque fors tu-

lerit casum. I.P. 80 a, Sit sanè fors domina campi.

FORTE fortuna. de Diuin. 112 a, Aliquid aut casu aut fortè fortuna fieri.

FORSITAN. fortasse. de Orat. 125 b, Maior ars aliqua forsitan esset requirenda. & Attic. 190 a, pro S.R. 19 a, Forsitan quæratis, &c. Cæl. Epist. 113 a, Forsitan cum locupletiore referam.

FORTASSE. forsitan, si fortè. Epist. 26 b, Quod est igitur mihi triste consilium? ut discederem fortasse in aliquas soli tudines? & 27 b, de Or. 93 b, Græculus ociosus & loquax, fortasse doctus & eruditus. Orat. 215 b, Elegit ex omnibus Isocratis libris uersus fortasse triginta Hieronymus. Attic. 1 b, Et Fortasse cum Romæ à iudicijs forum refrixerit, excurremus mense Septembri, &c. At. 95 b, Puer fortasse fatuus.

FORTASSIS. fortasse. Ep. 27 b, Sed ego fortasis uaticinor.

FORTE. casu, fortuna. de Ora. 119 a, Fortè euenit ut in Priuernati essemus, &c. & pro Cl. 47 a. de Or. 126 a, Ac ne fortè hoc magnum ac mirabile uideatur. I.V. 55 a, Si quis fortè miratur, &c. Qu. Fr. 300 a, Ne fortè me in Græcos tam ambitiosum factum esse mirere. pro Planc. 273 a, Cum casu diebus ijs, &c. Qu. Fr. 300 a, Ne fortè me in Græcos tam ambitiosum factum esse mirere. pro Plan. 273 a, Cum casu diebus ijs, &c. Puteolos fortè uenissem, cum, &c. pro Fla. 150 a, Nisi fortè, &c. de Off. 58 a, Nisi fortè illud, &c. de Orat. 147 a, Et aliquem si fortè motum, id est, fortasse.

FORTICVLVS, *la, lum.* diminut. à forti. Tusculan. 185 a. L. Tormina.

FORTIS, *forte.* magnanimus, strenuus, acer, constans, potẽs, robustus, ualens, inuictus, magnus, animosus, excellẽs, multum roboris habẽs, in quo multum est roboris ac uirtutis, qui animo excelso & alto & uirtutibus exaggerato est, maximi animi, qui omnia in se posita esse ducit, & humanos casus uirtute inferiores putat. de Am. 96 b, pro S.R. 41 a, Viris fortibus quorum opera eximia in rebus gerendis extitit, honos habitus est. Tusc. 177 a, Fortes fortuna adiuuat, ut est in prouerbio. pro Mil. 115 a, Et unius post homines natos fortissimi uiri magnitudinem animi desideres. I.V. 136 b, Viri fortissimi & innocentissimus S. Peduceus. At. 127 b, Quod doleo uiris fortissimis accidisse. pro S. 12 b, Vir fortis & acris animi magnique. pro Mil. 119 b, Vir fortis & animosus, & acriter morti se offerens. Fortis ad uindicandum. L. Sagax. pro Fon. 283 a, Fortis ad pericula. de Clar. 175 a, Constans & fortis uir. pro S.R. 32 b, Vir contra audaciam fortissimus. I.V. 171 a, Adolescẽs bonus & fortis. de N. 55 a, Fortis.)(. Ignauus. pro Fon. 282 b, Vir maximi animi. Of. 40 b, Qui hæc magno & excelso animo despiciunt. de Orat. 116 b, Animus acer & præsens. Off. 10 a, Fortis animus & magnus. de Sen 92 a, Senectus animosior est quàm adolescentia, & fortior. At. 132 a, Quod unquam eorum in rep. forte factum extitit? de Or. 163 b, Inflexio laterum fortis & uirilis. de Orat. 105 a, Sic illam orationem distertam sibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem non uideri. de Or. 125 a, Oratio fortis, acris, uehemens.)(. Placida, submissa, lenis. de Orat. 145 a, Forte & uehemens genus dicendi. de Orat. 145 a, Fortissimo animi impetu, plenissima & maxima uoce, summa contentione corporis. I C. 113 b, Dictæ sunt à principib. acerrimę & fortissimę sententię. I.A. 240 b, Acerrima illa & fortissima cupiditas, imminuta & delibata est. Of. 16 b, Fortis animi est & cõstantis, nõ perturbari in reb. asperis. Tusc. 177 a, & 236 b, Excelsus, altus, humana despiciens. Attic. 242 b, Hoc loco Cassius fortibus sanè oculis matrem spectare.

FORTITER. animosè, uiriliter, constãter, neruosè, acriter, strenuè, magno animo. Att. 227 b, Quicquid acciderit, fortiter ac sapienter ferre. pro Qu. 5 b, Dolabella iniuriam facere fortissimè perseuerat. At. 247 a, Atq; mi Attice fortiter hoc uelim accipias, ut ego scribo. Off. 13 a, Quæ animo magno & fortiter excellenterq; facta sunt. de Pro. 77 b, Quàm sapienter non disputo, constanter quidem & fortiter certè. I.A. 192 a, Animosè & fortiter facere aliquid. pro Fla. 168 b, Cum hostibus fortiter bellum gerere. Attic. 130 a, Quemuis euentum fortius feram quàm hunc dolorem.

FORTITVDO, *nis.* magnitudo animi & robur, animi excelsi atq; inuicti magnitudo & robur, animi excellẽtia magnitudoq;, elatio & magnitudo animi, animi excellentis magnitudo & præstantia, præsentia animi, robur animis, fortis animus & magnus, uis animi, acer & præsens animus, magnus animus & excelsus, excelsitas & magnitudo animi, excellens animus & humana contemnens, magna in hoc certè uis & incredibilis animus robusti animi est, magnæq; constantię.)(. Ignauia, timiditas, inertia, nequitia. de Inu. 82 b, Fortitudo est considerata periculorum susceptio & laborum perpesio. Off. 76 a, Fortitudo est dolorum laborumq; contemptio. Item Off. 13 a, Itaq; probè definitur à Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicãt propugnãtem pro æquitate. Tusc. 236 b, Fortitudo est animi affectio in adeũdo periculo, & in labore ac dolore patiens. Off. 73 a, Magnitudinis animi & fortitudinis proprium est nihil extimescere, omnia humana despicere, nihil quod homini accidere possit intolerãdum putare. Tusc. 184 b, Viri propria maximè est fortitudo, cuius munera duo maxima sunt, mortis doloris q; contẽptio. de N. 67 a, Fortitudinem omnem aut in dolore, aut in labore, aut in periculo spectari. Tusc. 220 b, Fortitudo est igitur animi affectio, legi in perpetiendis rebus obtemperans, uel conseruatio stabilis iudicij, in eis rebus quæ formidolosæ uidentur subeundis & repellendis: uel, scientia rerum formidolosarum contrariarumq;, aut omnino negligendarum, conseruans earum rerum stabile iudicium. Tusc. 220 a. Fortitudo est, inquit Chrysippus, scientia perferendarum rerum, uel affectio animi in patiendo ac perferendo, summæ legi parens sine timore. Tusc. 181 b, Quid fortitudini comitibusq; eius, magnitudini animi, grauitati, patientiæ, rerum humanarum despicientiæ, quomodo respondebis? Part. 236 b, Quæ uenientibus malis obstat fortitudo. Anteq. 193 a, Qui non militi præsenti fortitudine, sed suæ eximia animi uirtute hostilem ciuium mentem uindicauit. pro S. 22 a, Hoc sentire prudentiæ est, facere fortitudinis: sentire uerò & facere, perfectæ cumulatæq; uirtutis. I.C. 103 a, Non est uehementius seueritatis ac fortitudinis inuidia, quàm inertiæ ac desidiæ pertimescenda. pro Pomp. 9 b, Labor in negocijs, fortitudo in periculis. Off. 16 a, Sunt ergo domesticæ fortitudines non inferiores militaribus. Off. 4 a, & de Or. 140 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur. Off. 16 a, Animus excelsus & magnificus. & 12 b, Quod animo magno elatoq;, humanaq; de; piciente factum sit, id spẽdidissimum uideri. & 56 b, Magnus animus & excelsus. & 14 a, Excellẽs animus & humana contemnens. & ib. Hoc robusti animi est, magnæq; constantiæ. & 56 b, Excelsitas & magnitudo animi. pro Mil. 113 a, Acer & præsens animus. pro Cæl. 45 b, & pro Mil. 121 b, Robur animi. ad Heren. 16 b, Fortitudo est rerum magnarum appetitio, & rerum humilium contemptio, & laboris cum utilitatis ratione perpessio. Part. 2 a, Fortitudinem audacia imitatur.

FORTVITO, fortuitu, casu, temerè.)(. Consultò. Orat. 215 a, Superior ætas numero caruit, nisi si quando temerè ac fortuitò. contra Rul. 69 b, Paucas tribus non certa conditione iuris, sed sortis beneficio fortuitò ad usurpandum libertatem uocare. de D. 107 a, Aliquid casu & fortuitu factum esse. de Orat. 94 a, Fortuitò in aliquem sermonem incidere. Or. 214 a, Cum, ut fit, fortuitò dicerent, &c. Epist. 64 b, Non repentina aliqua uoluntate, neq; fortuitò incidere ad aliquid agendum. de Fin. 132 a, Hoc ita est fortuitò.

FORTVITV. fortuitò, casu. I.A. 225 a, Quod uerbum tibi non excidit, ut sæpe sit, fortuitu, sed scriptum, meditatum, cogitatum attulisti. Off. 21 a, Temerè ac fortuitu, inconsideratè, negligenterq; facere aliquid. ad Heren. 4 a, & de D. 121 a, & 112 a, Casu & fortuitu nauis in portum incolumis delata est.

FORTVITVS, *a, um.* quod in fortuna positum est. Epist. 98 b, Vt illud nescio quid non fortuitum, sed diuinum uideretur. de Nat. 14 b, Ex his factum esse mundum cõcursu quodam fortuito. de Orat. 97 a, Subita & fortuita oratio. de Nat. 77 b, Si quippiam nacti sumus fortuiti boni. Top. 227 a, Concursio rerum fortuitarum. Acad. 4 a, Fortuita atomorum concursio.

FORTVNA, *æ.* fors, fors, hera, casus, temeritas, euẽtus, conditio. de Diu. 111 b, Quid est enim aliud fors? quid fortuna? quid casus? quid euentus? nisi cum sic aliquid cecidit, sic euenit, ut non cadere atq; euenire, uel aliter cadere atq; euenire potuerit? de D. 112 a, Nihil est tam contrarium rationi atq; cõstantiæ, quàm fortuna. de N. 71 b, Fortuna ab inconstãtia & temeritate sciungi non potest. de N. 34 b, Fortuna quæ amica uarietati respuit constantiam. pro Mil. 114 b, Vide quàm sit uaria uitæ commutabilisq; ratio, quàm uaga uolubilisq; fortuna. de D. 131 a, Varietas est propria fortunæ. de Amic. 106 b, Non solùm ipsa fortuna cæca est, sed eos etiam plerunq; effecit cæcos, quos complexa est. Part. 122 a, Cui quidẽ, quæ maximã uim habere dicitur fortuna ipsa cedit. pro Mar. 133 a, Fortuna domina rerũ humanarum. Acad. 44 b, Fortuna effecit multa improuisa nobis, propter obscuritatem ignorationemq; causarum. de D. 126 b, Nusquã fortunatiorem, quàm Prænestę fortunã esse. ad Her. 13 a, Fortunam insanam esse & cæcam & brutam perhibent philosophi, saxoq; instare globoso prædicant uolubili. & ibi multa de fortuna ex Pacu. Tusc. 233 a, Vitam regit fortuna, non sapientia. Item O falsam & uolucrem fortunam. & ibid. In quo ne tum quidem fortunæ rotam pertimescebat. I.A. 259 a, Ne uim fortunæ stultitia contempsisse uideamur. de N. 77 b, Fortunam à deo petendam, à seipso sumendam esse sapientiam.

sapientiam. de Pro. 76 a. Aliquis fortunæ munerib. amplissimis ornatus, sæpius eius deę periculum facere non debet. pro Sest. 6 b, Sed fuit profectò quædam illa reipublicæ fortuna fatalis, ut ille, &c. de N. 19 a, Illud quæro quæ fuerit tã ta fortuna, quis iste tantus casus, &c. I. A. 248 a, Quis hoc nõ uidet? quod fortuna, quæ dicitur cæca, uidit? Offic. 36 b, Magnam esse uim in fortuna in utramq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas, quis ignorat? Quint. Frat. 290 b, Intelligerem etiam fortunę potestatem in nos prorogatam: nũc uerò ea pars tibi reip. commissa, in qua nullam, aut perexiguam partem fortuna tenet. Postquam. 198 a, Prospera, æquabilis perpetuaq; fortuna secundo uite sine ulla offensiõne cursu. de Ar. 256 b, Vtrisq; horũ secunda fortuna regnũ est elargita, aduersa mortem. Epi. 5 a, Ex ijs rebus quas tibi fortuna elargita est. pro Sest. 16 b, En cur cæteri reges stabilẽ esse suam fortunam arbitrentur? I. P. 87 b, Nunc meã spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris. de Nat. 78 a, Ad prosperam aduersamq; fortunam quælis sis nihil interest. Epist. 31 a, Ferre pulcherrimè secundam fortunam & aduersam. Att. 121 a, In superbum se præbuit in fortuna, quam putauit nostram fore, cuius fortunæ nos, quantum humano consilio essici poterit, motum ratione quadam gubernabimus. & 275 a, Miserorum fortunam insectari. Epi. 11 a, Mala & afflicta fortuna. pro Syl. 174 a, Afflicta fortuna alicuius. pro Clu. 19 a, Alicuius misera, multũq; iactata fortuna. Officio. 36, Hæc igitur ipsa fortuna cæteros casus rariores habet. pro Dom. 242 a, Caduca semper hæc esse duxi, non uirtutis & ingenij, sed fortunæ & temporum munera: quorum ego bonorum, non tam facultatem unquam & copiam expetendam putaui, quàm in utendo rationem, & in carendo patientiam. Antequam. 194 b, Quem paulo antè fortuna erexerat ad gloriam, &c. de Orat. 116 b, Cum imperatorem ad communem imperatorum fortunã defendendam excitarem. Offic. 12 a, Propinqui quibus communis plerunq; fortuna est. Atti. 278 b, Nonnulla in Hircio huius belli fortuna, ut in secũdis fluxa, ut in aduersis bona. pro Fon. 283 a, Felix ad casum fortunamque belli. pro Pom. 13 a, Fuit profectò quibusdam summis uiris quædam ad res magnas bene gerẽdas diuinitùs adiũcta fortuna. pro Mur. 134 a, Par dignitas ad consulatus petitionem, dispar fortuna prouincialium negociorum, in hoc & in illo fuit. & 139 a, Hoc ad magistros, si quid te fortuna Cato cum ista natura detulisset, non tu quidem esses, &c. At. 273 b, Ciuis qualis & prudentissimus & fortuna optima esse debet. & 231 b, Omne consilium in fortuna positum uideretur. Postquã. 199 a, b, C. Marius subijt indignissimam fortunam præstantissima gloria sua. Attic. 156 b, Fortuna qua illi fiorentissima, nos duriore conflictati uidemur. & 138 b, Quorum ego causa timidius me fortunæ committebam. pro Fl. 153 b, Asclepiades fortuna egens, uita turpis. pro Syl. 184 a, Orat uos, ut se aliquando si non integra fortuna, at afflicta patri suo gratulari sinatis. in Sal. 274 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus extrema fortuna stetit. Quin. de Pet. 206 b, Quanto melior tibi fortuna petitionis data est, quã C. Cælio. de Di. 88 b, Interpretes responderunt eum clarissimum Græciæ diuturna cum fortuna fore. Epist. 8 a, Gaudeo tuã dissimilem fuisse fortunam. de Orat. 94 a, Scæuola, quem nunc mearum ineptiarum testem fortuna constituit. ad At. 94 a, Sed hoc fortuna uiderit, quoniam consilio non multum uti licet. & 226 a, Sed hæc fortuna uiderit, quoniam ratiõ non gubernat. Ep. 54 b, Nam adhuc & factum tuũ probatur, & ut in tali re, fortuna laudatur. I. V. 92 b, Lampsaceni Romanorum conditione socij, fortuna serui. pro Mil. 119 b, Conditiõ atq; fortuna hominum infimi generis. Off. 9 a, Est autem infima conditio & fortuna seruorum. I. P. 90 b, Mulieres omnis fortunæ ac loci. de Fi. 137 b, Homines infima fortuna. Epi. 204 b, Graue est, cum superior factus sit ordine, inferiorem esse fortuna. & ibi. Solatia, quæ cæteris simili in fortuna non defuerunt. de Am. 107 a, Amplificare fortunam. de Pro. 71 a, & 70 b. Esse infelicem, fortunæ est: esse deteriorem, improbitatis est. Off. 42 a, Aut aliquo casu & fortuna. Tusc. 233 b, Bona corporis, & quæ extra corpus in casu sunt atq; fortuna. Item: Fortuna L. Syllæ & Timothei. Lege Plutarchum in uita Syllæ.

FORTVNAE, *arum*. bona, pecunia. pro Dom. 218 a, Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. Postq. 211 b, Bonos uiros lugere malui meas fortunas, quàm suis desperare. pro Syl. 179 b, P. Sylla & secundas fortunas amittere coactus est, & in aduersis sine ullo remedio permanere. p Qu. R. 50 b, Tum omnium possessiones erant incertæ, nunc omnium fortunæ sunt certæ. Epi. 52 b, Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Tusc. 150 b, M. Crassus, qui illas fortunas morte dimisit. Epi. 87 b, Itaq; si quis mihi erit aditus de tuis fortunis, id est, de tua incolumitate agendi, agam ipse per me, &c. & 53 a, Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. Epi. 70 b, Dignitate tua & fortunis frui poteris. de Or. 127 a, Ego pro mea omni fama fortunisq; decerno. Bru. 286 a, Vir honorib. amplissimis fortunisq; maximis. pro Rab. 91 a, & de In. 55 b, Succurrere saluti fortunisq; cõmunibus. pro S. R. 19 b, Pecunia fortunæq; alicuius. & ibi. Pecunia tam plena atque præclara. Item: Patrimonium tam amplum & copiosum. Atti. 73 a, Ne prouincia nobis prorogetur per fortunas, prouide. & 49 a, Ad quæ recuperanda, per fortunas incumbe. & 57 a, Per fortunas illud præmuni queso, ut simus annui.

FORTVNATE', feliciter. Bru. 165 b, Fortunatè beateq; uixisse. & de Fin. 95 b, Fortunatè uiuere.

FORTVNATVS, *a, um*. felix, cuius nunc uenti ualde sunt secundi. de Ora. 141 a, Scopas fortunatus homo & nobilis. pro Qu. 14 b, O' hominem fortunatum. I. C. 105 b, O' fortunatã rempublicam, si quidem, &c. Quin. Fr. 316 b, Nihil nobis est fortunatius. Tusc. 202 b, Qui scnem fortunatum esse dixit. de D. 126 b, Nusquam fortunatiorẽ, quàm Prenestę fortunam esse. de Sen. 83 a, Mihi uerò illi comitatu nobiliũ iuuenum fortunati uidebantur. pro Mur. 136 a, Integer & fortunatus. de Clar. 196 a, Fortunatus exitus illius. Item: Si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna. pro Cor. 56 b, Cum etiam ipse casus euentusq; rerum non duces, sed comites eius consiliorum fuerint, in quo uno summa fortuna cum summa uirtute certauit.

FORTVNO, *as*. seruare & augere. Epist. 18 b, Tibi patrimonium dij fortunent. & 249 a, Eum honorem tibi deos fortunare uolo.

FORVM, *ri*. macellum, iudicia publica, & locus ubi iudicia exercentur. pro Cluen. 52 b, L. Clodius pharmacopola circũforaneus, qui properaret, cui fora multa restaret, simulatq; introductus est, rem conficit. Att. 76 b. Epist. 34 b, Appius in ultimam prouinciam se coniecit Tarsum usq;, ibiq; forum agit, id est, iudicia exercet. I. V. 255 b, Iura Siculorum, quæ habent, ne extra suum forum uadimonium promittere cogantur. & 143 a, Sectari aliquem circum omnia fora. contra Rul. 67 b, Sublata erat de foro fides. Epistol. 64 b, Ve primùm attigi forum. Forum Vocontij, Forum Iulij. Epist. 153 b, Forum Aurelium. I. C. 102 a, Forum Cornelium. Epist. 185, Forum Gallorum. Epi. 162, Forum Vocontium. Ep. 166, Oppida locaq; sunt omnia.

FORVM, pro uestibulo. de L. 182 b, Lex, forum, id est, uestibulum sepulchri bustímue usucapi uetat.

FOSSA, *sæ*. Epist. 245 b, Oppidum uallo & fossa circundedi. Tusc. 239 b, Cum fossam latam cubiculari lecto circundedisset. pro Ceci. 291 b, Prætor, qui de fossis & de cloacis interdicit. I. P. 97 a, Rheni fossa gurgitib. illis abundans.

FOSSIO, *onis*. ipsa fodiẽdi actio. L. Fisio. de Sen. 88 a, Quid agri fossiones, repastinationesq; proferam? de Di. 31 a, Recẽti fossione terram fumare calentem.

FOVEA, *uæ*. I. A. 193 b, Bellua, quæ quoniam in foueam incidit. obruatur.

FOVEO, *ues. fouí, fotum*. tegere, alere, tueri, retinere. de Na. 52 a, Aues cum ex ouis pullos excluserunt, pennis eos fouent, ne frigore lædantur. de N. 50 b, Ex ouis pulli orti matres relinquunt, à quibus excluſi fotiq; sunt. Att. 176 a, Illum tamẽ non modò fouit, sed & tantam pecuniam illi dedit, honoris mei causa. Epist. 12 a, Inimicum meum sic in manib. habebant, sic fouebant, sic osculabantur. Qu. Fr. 319 b, Scribis de Cæsaris summo in nos amore, hunc tu fouebis, & nos quibuscunq; poterimus rebus augebimus. pro Mur. 142 a. Gubernacula reipub. petas, fouendis hominum sensibus & deliniendis animis, & adhibendis uoluptatibus? Qu. F. 304 b, Hortensius per Pomponiũ tibi fouendus est. Att. 244 b, Vectenum, ut scribis, & Faberium foueo. Att. 190 b, Nam dum illud tractabam, quasi fouebam dolores meos.

FRACTVS, *a, um*. infractus, debilitatus, afflictus. pro Do. 232 b, Qui me animo nimis fracto esse atq; afflicto loquebantur. & 218 a, Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. Postquam. 209 b, Aliquis fractus & propè dissipatus. & 202 a, Aut debilitata uirtute, aut fracto animo esse. pro Fl. 159 a, Fractum & debilitatum Græciæ nomen. At. 193 a, Afflictus & fractus animus. de Cl. 192 b, Fractum & minutum & puerile.

FRAENVM. L. Frenum.

FRAGILIS, *le*. caducus. (. Stabilis, firmus. de Som. 130 b, Sic fragile corpus animus sempiternus mouet. de Legib. 160 b, Corpus fragile & caducum. de Fin. 81 b, Quis enim cõfidit semper sibi illud stabile & firmum permansurum, quod fragile & caducum sit. Ep. 151 b, Breue, fugax, caducum. de Sen. 90 b, In fragili corpore odiosa omnis offensio est. de Am. 115 a, Res humanæ fragiles caduceq; sunt.

FRAGILITAS, *tis*. Tusc. 228 b, Imbecillitas fragilitasq; humani

mani generis . pro Mar. 134 b, Casus humanos & incertos euentus ualetudinis,& naturæ communis fragilitatem extimesco.

FRAGMENTVM,*ti.* rei fractę pars,fruſtum.pro Seſt.20 b, Hunc adoriuntur fragmentis ſeptorum & fuſtib.& de Na. 42 a,Vt gleba aut fragmentum lapidis.

FRAGOR,*oris.* rei fractæ ſonitus, ſtrepitus.ad Her.33 b,Fragor ciuitatis auditus eſt.

FRANCONES,*um.* pop.At.226 a,Sueui,Francones.

FRANGO,*gis.* infringo,perrumpo,confringo,cõminuo, infirmo,contundo.I.V.212 b,Annulus aureus,quem habebat, fractus eſt & comminutus.de N. 51 a,Itaq; alter alterius ossa frangit.de Pro.75 b,C.Pomptinius ortum repentè bellũ Allobrogum prælijs fregit,eosq; domuit.Off.41 a,Viriatus Luſitanus,quem C.Lælius fregit & comminuit. I. A. 252 b, Contudi & fregi exultãtis latronis audaciam. pro Mar. 132 a,Nulla eſt tanta uis,quæ non debilitari & frangi poſsit.Epiſt. 191 a.Primus ego leges Antonianas fregi. Anteq. 192 b, Qui hoſtium fregerunt furorem. I.P. 86 a, Hominis furorẽ & petulantiam fregi. & 85 b,Itaq; in illo tumultu fracti faſces, &c.Offic.14 a,Non eſt autem conſentaneum qui metu non frangatur,eum frangi cupiditate. pro Mil. 116 a, Concuſſa hominum licentia, & cupiditatibus fractis. Epi.151 a, Frangere & abijcere aliquem. pro Syl.169 b, Fractus & affli ctus calamitate.pro Ar.191 a,Nec tantis ſe laborib. frangeret.de Orat.108 b,Scæuola paulum requieſcet,dum ſe calor frangit.Att.55 a, Quint.Frat.domus primo fracta coniectu lapidum.Epi.136 a, Tanquam fluctum à ſaxo frangi oportere. de Or.143 a,O inanes noſtras cõtentiones,quæ in medio ſpacio ſæpe franguntur.Quint.Frat.290 a,Animos frãgi & debilitari moleſtia non oportet. de Cl.173 a,Frangere aliquem patientia. de L. 190 b, Frangere libidines alicuius. de Orat.92 a.Frangere cupiditates . pro R. P. 127 a, Vis quæ ſummas frangit infirmatque opes.Epiſtol.49 a, Fregit hoc meum conſilium & Cæſaris magnitudo animi, &c. de Or. 95 a,Simul ac me fractum & debilitatum metu uidit.)(.Eſſe erecto animo.I. A.167 b,Nec frangor animo. de Ora.140 b,Non fractum eſſe fortuna. Epiſtol.53 b,Sin te tanta mala frangunt.pro Qu.R.47 b, Frangere fidem.Epiſt.51 b,Frangere ſeipſum.I.P. 85 a,Frangere fœdus. Epiſt.4 a,Quòd illã ſententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus.de Or.132 a,Excuſauit Veſpa Terentius,quòd eum brachium fregiſſe diceret. I.A. 233 b,Et quidem fracto crure.I. V.266 a,Ceruices in carcere frangebantur indigniſsimè ciuium Romanorum.in Vat.34 b, Fregiſti ceruices in carcere ipſi Vectio.Poſtq.208 a, Aliquem iudicio eſſe frangendum, uim ui eſſe ſuperandam.

FRATER,*tris.* germanus.pro D.337 a, Cum ſe fratrem uxoris tuæ fratri tuo germano antelatum uideret.pro Pla.264 a,L.Torquatus Cn.Plãcij frater patruelis & ſocer.pro Cęl. 45 b,Vicinum eius mulieris miraris malè audiſſe ? cuius frater germanus ſermones iniquorum effugere non potuit. Item,Sorores patrueles. L.Soror.

FRATERCVLVS,*li.* in Verr. Act.5, Volo mihi fraterculo tuo credas.

FRATERNE`.germanè.Qu.Fr.316 b,Germanè Frater neq; reſcribam. &302 a, Huic epiſtolæ non fraternè ſcriptis,fraternè debes ignoſcere.

FRATERNVS,*na,num.* pro Quint.3 a,Pro fraterna illa neceſsitudine.Quint.Fra.291 a,Demonſtrare amorem fraternum in aliquem.

FRATRICIDA,*dæ.* pro Dom. 218 a, Parricida, fratricida, ſororicida.

FRAVDATIO,*onis.* pro Quint.12 a, Qui fraudationis cauſa latitant.& 13 b.I.C.109 b,Hinc fides,illinc fraudatio.

FRAVDATOR,*oris.* inficiator.I.A.252 a,Trebellius fraudator creditorum.pro Fl.154 a,Vna & eadem eſt omnib. in locis fraudatorum & inficiatorum impudentia.

FRAVDO,*as.* fraudem facio, fallo,deſtituo, ludifico. I.V.151 b, Ne granò quidem uno poteſt arator ſine maxima pœna fraudare decumanum.At.1 b,Cum Cæcilius à P.Vario magna pecunia fraudaretur. Off.51 a,Fraudandi enim ſpe ſublata ſoluendi neceſsitas conſequitur. pro Qu.9 a,Viri boni cum palàm fraudãtur, timidè tamen huc deſcendunt. pro Quint.13 b, Is uadimonium mihi deſeruit, me fraudauit,ego experiri non potui.& 14 a,Is qui te in hæreditaria ſocietate fraudarat. de Ar.253 b, Clodius improbiſsimè fraudauit populum. pro S. R. 42 b, Is nulla in re te fraudauit. pro Qu.R.47 b, Qui ſocium fraudauerit & fefellerit. pro Cec. 286 a,Qui per tutelam aut fiducię rationem fraudauit quẽpiã.pro Fl. 156 a, Cum multos minutis mutuationib.fraudaſſet.in Ant.207 b,Fraudare creditores, domo profugere. Orat.254 b, Quibus reb. animus tanquã debito fraudetur, offenditur. pro Qu.R.48 b, H-S. L III, fraudare aliquem.

de Fin.146 a,Fraudare aliquem ſuo ueteri nomine . Off. 65 b,Vti ne propter te captus fraudatúsue ſim.

FRAVDVLENTVS,*a,um.* fallax,doloſus. contra Rull. 85 a,Carthaginenſes fraudulenti & mendaces.Item:Num malicioſum ? negas: fraudulentum? at id quidem iam arroges tibi. Offic. 68 b, Venditio fraudulenta. ad Her.14 a, Homo fraudulentus.

FRAVS,*dis.* dolus,malicia, fallacia,machina , inſidiæ, error, præſtigię,calumnia,circumſcriptio,pœna,damnum.ſcelus, crimen.Offic.9 a,Duobus modis,id eſt,aut ui,aut fraude fit iniuria.fraus quaſi uulpeculæ,uis leonis uidetur.utrunque alieniſsimum ab homine eſt , ſed fraus odio digna maiore. pro Clu. 38 b, Exagitabantur omnes eius fraudes atq; fallaciæ.pro Quint.10 a, Per ſummam fraudem & maliciam fingere aliquid. de Or.111 b, Eadem facultate fraus hominum ad perniciem & integritas ad ſalutem uocatur.Tuſc.163 b, Qui in repub. uiolanda fraudes inexpiabiles concepiſſent. pro Rab.96 a.Rabirius fraudem capitalem admiſit.pro Cl. 26 b, & pro D. 238 a, Hæc res nemini unquam fraudi fuit. pro S.R.26 a,Id erit tibi maximè fraudi.Atti.83 a,Fit S.C.ut néue Salaminijs,néue qui eis dediſſet,fraudi eſſet.At.83 a,& 61 a,Facere fraudẽ alicui. &117 a, Quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. &180 a,Pacis ego ſpe in hanc fraudẽ incidi.in Ant. 201 a,Cenſeoq; ut ijs,qui in exercitu Antonij ſunt,ne ſit ea res fraudi, ſi ante Cal.Febr. ab eo diſceſſerint. & 201 a, Filio pietas erga patrem fraudi eſſe non debet. & 220 a, Eisque fraudi ne ſit , quòd cum M. Antonio fuerint. Item : Id maiori illi fraudi quàm tibi futurum. I. A. 241 b, Fraus peculatus:id eſt,crimen . pro Cæl. 50 a, Dij nonnunquam præſentis fraudis pœnas in diem reſeruant. de Diui. 81 b,Impia fraude obligari.Item: Anili ſuperſtitione obligari.de Orat.105 a,& 127 a,Fraus capitalis.de Orat.102 a,Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere . I. P. 88 b, Suſcipere fraudem. de Ora.164 a, Doleo illos uiros in eam fraudem in repub.eſſe delatos. pro S.R.28 a, Hæc te opinio falſa in iſtam fraudem impulit. I.P.97 b,Hic in fraudem homines impulit. Epiſt. 157 b, Deduci in fraudem.de L.182 b, Quos auro dentes uincti eſſent, ea ſi ſimul cum illo ſepeliet urẽtue,ſine fraude eſto.

FREGELLAE,*arum.* ciuitas.ad Her.28 & 32.

FREGELLANVS,*na.* ad Her.26.de In.44.contra Rul.84, Bellum Fregellanum. de Fin.138.

FREMEBVNDVS,*a,um.* indignatione plenus, furens. de Nat.d.43 b.

FREMITVS,*tus.* ſtrepitus.de Ar. 248 a , In agro Latinienſi auditus eſt ſtrepitus cum fremitu. & b,Horribilis fremitus armorum. de Ar. 245 b, Reſponſum aruſpicum de fremitu. pro Flac.151 a,Fremitus egentium. Tuſcula.250 b,Fremitus murmurantis maris.de Fin.125 a,Vt fremitum fluctus aſſurgeret uoce uincere.

FREMO,*mis.* indignor. de Orat. 101 a, Fremant omnes licet, dicam quod ſentio. Attic. 27 a, Arius conſulatum ſibi ereptum fremit.

FRENDEO,*des.* uel FRENDO,*dis.* fremo,ſæuio.Tuſc.179 b,Nemæus leo frendens.

FRENO,*nas.* reprimo,domo,retineo.pro Mil.116 a,Ego Clodij furores,quos nullis legib. frenare poteramus,hoc ferro à ceruicibus repuli. I.V.177 a, Cum eius animum nõ negligentia tardaret,ſed conſcientia frenaret.

FRENVM,*ni.* in multitudine , FRENA, *orum.* & FRENI, *orum.* inſtrumentũ quo in ore equi immiſſo,equum moderamur.pro Mil.213 b,Frenorũ,ſparorum,pilorumq; multitudo.Par.223 b,Equus [illegible]qua,quæ frena recipere ſolet.de Ora. 146 a,Iſocrates dicebat ſe calcaribus in Ephoro,contrà aũt in Theopompo frenis uti ſolere. de Cl.183 a, Alteri calcaria adhibere,alteri frenos. At.86 b,Alter frenis eget,alter calcaribus.Ep.178 b,Si frenum momorderis,peream ſi te omnes ferre poterunt. I. A. 150 a, Mutinamq; illi exultanti tanquã frenos furoris iniecit.

FREQVENS,*tis.* creber,multus,plenus,celeber. de Ora.159 a, Iambum & trocheum frequentem ſegregat ab oratione [illegible]oteles.de Or.162 b,Refert etiam qui audiant,frequentes an pauci,an ſinguli. de Clar.184 b,Lex populi frequentis ſuffragijs abrogata eſt. Qu.Fr.306 a,Frequentes fuimus omnino ad ducentos. Epi.151 a, Senatus continuò eſt conuocatus,frequensq; conuenit. Epiſt.172 b,Frequens numerus armatorum.Epiſt.163 a,Saltus Caſtulonenſis nunc frequentioribus latrocinijs infeſtior factus eſt.de Diuin.93 a, Idq; frequentiſsimo theatro incredibili plauſu comprobatũ eſt.pro S.R. 21 a,Eo tẽpore Roſcius erat Romę frequens, atq; in foro & in ore omniũ quotidie uerſabatur.Or.198 a, Demoſthenes frequẽs fuit Platonis auditor.& 215 a,Nos in hoc genere frequentes,&c.de Aruſ.246 b,Nunquã tam frequens collegiũ iudicauit.pro Plan.263 a, Huius præfectura

plena

plena est uirorum fortissimorum, sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit. I. A. 108 b, Frequens municipium. Antequam. 194 a, Si putaremus, &c. frequentes profectò talibus comitibus obuiam ire niteremur. in An. 213 a, Equites Romani, qui frequentissimi in gradibus concordiæ steterunt. I. V. 67 b, Multus & frequens, ferè idem. de Sene. 84 b, Venio in senatum frequens. de Orat. 106 a, Frequens enim te audiui atq; affui.

FREQVENTATIO, *onis*. crebritas, multitudo, coaceruatio, dinumeratio. Par. 241 a, Frequentatio argumentorũ & coaceruatio uniuersa. & 234 b, Consequentium frequentatio. ad Her. 39 a, Densa & continens frequentatio uerborũ. & 36 b, Frequentatio est, cum res in tota causa dispersæ coguntur in unum locum, quo grauior, aut acrior, aut criminosior oratio sit.

FREQVENTATVS, *ta, tum*. celebratus, usitatus. de Claris oratoribus 195 b, Alterum genus est non tam sententijs frequentatum.

FREQVENTER. frequens, crebrò. Or. 204 b, Translatio, qua frequentissimè sermo omnis utitur. ad Her. 41 b, Vt frequenter & assiduè consequamur artis rationem.

FREQVENTIA, *tæ*. crebritas, multitudo. I. V. 204 b, Cum maxima frequentia à multitudine domum reducebatur. & 147 a, Tabulas in foro summa hominum frequentia exscribo. Qu. de Pet. 205 b, Quotidiana amicorum assiduitas & frequentia. Tusc. 241 a, Est enim ibi magna frequentia sepulchrorum. Ar. 93 b, De epistolarum frequentia nihil te accuso. pro Mil. 101 b, Non enim corona consessus uester cinctus est, ut solebat, non usitata frequẽtia stipati sumus. I. P. 86 a, Qui frequentia sua egressum uestrũ ornauerunt, ac celebrauerunt. pro Plan. 263 a, Non enim tribum Terentinam, de qua, &c. sed solidam & robustã, & assiduã frequentiam præbuerunt. pro Flac. 154 b, Cũ hic Dorylensis efferretur magna frequentia consessuq; uestro. de Orat. 113 a, Thucydides crebre est rerum frequentia. & 101 b, Quin. Mutij ianua magna quotidie ciuium frequentia celebratur. Ar. 53 b, Similis & frequentia, & plausus me usq; ad Capitolium celebrauit. I. V. 177 b, In foro celeberrimo, tanta frequẽtia, &c. Part. 233 b, Frequentia communium.

FREQVENTO, *tas*. celebro, quasi impleo, coaceruo. de Orat. 157 a, Verbi translatio instituta est inopiæ causa frequentata delectationis. de Or. 161 b, Distinguenda & frequentanda est omnis oratio luminibus uerborum. Or. 204 b, Aceruatim multa frequentare. Ar. 18 a, Sentinam urbis exhauriri, & Italiæ solitudinem frequentari posse arbitrabar. de In. 51 a, Vniuersa ciuitas frequentat ludos. Epi. 77 a, Sermones eorum, qui frequentãt domum meam. Ora. 205 b, Hæc frequentat Phalereus maximè. Off. 58 a, Et maximè si domus aliquando alio domino solita est frequentari. Off. 35 b, Vrbes sine cœtu hominũ non potuissent nec ædificari, nec frequentari. pro Dom. 231 a, Quem tu populum nisi tabernis clausis frequentare non poteras. ad Heren. 23 a, Tu primas quasq; partes in animo frequenta.

FRETVM, *ti*. locus angustus in mari, maris æstus. I. V. 107 b, Cum ab Italia freto disiunctus esses. de Nat. 64 a, & I. V. 112 b, Fretum Siciliense. I. V. 236 b, Ratibus coniunctis freto ad Messanam transiri. Tusculan. 258 a, Qui Oceani freta illa uiderunt, Europam Libyamque rapax ubi diuidit unda. in Vat. 31 b, Venisti ad fretum per Mauritaniam. de Diuin. 155 a, Quid de fretis aut maritimis æstibus plura dicam? quorum accessus & recessus lunæ motu gubernantur? Attic. 256 b, Brutus erat cum suis nauibus apud Heletem fretum, citra Veliam millia passuum III. pedibus ad me statim. Att. 255 a, Si oneraria statim ne freto an Syracusis. pro Mar. 132 a, L. Euripus.

FRETA, *orum*. plur. de Nat. 30 a, Fretorumq; angustiæ, &c.

FRETVS, *a, um*. confisus, nixus, fultus.) (Diffisus. de Na. 11 b, Tamen fretus intelligẽtia uestra dissero breuius quàm causa desiderat. de Orat. 112 a, Quæ duo pleriq; ingenio freti simul faciũt. Anteq. 194 a, Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia fulti, &c. Qu. de Pet. 208 a, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. Epist. 36 a, Fretus conscientia officij mei.

FRIGEO, *ges*. algeo, conglacio.) (. Caleo. de Natur. 38 a, Ex quo illud Terentij, Sine Cerere & Baccho friget Venus. [Epistol. 100 a, Valde metuo ne frigeas in hybernis. & 174 b, Planè iam Brute frigeo. ad Heren. 28 b, In re frigidissima cales, in feruentissima friges. I. V. 121 a, Cùm omnia iudicia frigerent, insimulare cœperunt Epicratem. Epistol. 116 a, Quod tibi suprà scripsi Curionem frigere, iam calet. Quin. Frat. 327 b, Hic quidem friget. & ibid. Sed tota res timetur ac refrigescit. I. A. 208 a, Iacent beneficia Nuculæ, friget patronus Antonius. de Clar. 181 a, Tibicen sanè frigens ad populum.

FRIGESCO, *scis*. algeo, obrigeo. Epist. 115 b, Nos hic frigore frigescimus. Cælij.

FRIGIDVS, *a, um*. gelidus, algidus. I. V. 220 a, Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. de L. 170 b, Fibrenus præcipitat in Lirem, eumque multo gelidiorem facit: nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi. ad Heren. 28 b, In re frigidissima cales, in feruentissima friges. de Clar. 186 a, Acumen M. Pisonis sæpe stomachosum, nonnunquam frigidum. pro Cec. 296 b, Aequitatis iudicium cum erit, caue in ista tam frigida tamq; ieiuna calumnia delicescat. Orator. 205 a, Ridicula domo allata plerunq; sunt frigida. de Claris 180 b, Lentus in dicendo & penè frigidus. de Orator. 131 b, Verba frigidiora uitanda. Quint. Frat. 323 b, Accusator frigidus.

FRIGVS, *oris*. uis frigorum. Quint. Frat. 313 b, Pridie Iduum cum Appius senatum infrequentem coegisset, tantum fuit frigus, ut populi conuicio coactus sit nos dimittere. pro S. R. 40 a, Frigus intolerabile.) (. Nimius calor. Quint. Fr. 314 a, Frigus impendebat maximum, quo periculum erat ne Appio suæ ædes urerẽtur. Terra frigore obriguit. L. Obrigeo. de Vn. 203 b, Causæ quę uim habent caloris & frigoris. I. V. 240 b, Ad magnitudinem frigoris hoc sibi remedium comparat. Epistol. 259 a, Vix in ipsis tectis frigus uitatur, nedum in mari. Offi. 35 a, Tecta quibus & frigorum uis pelleretur, & calorum molestiæ sedarentur. pro R. P. 129 b, Hanc uim frigorum hyememque nos uix huius urbis tectis sustinemus. in Ar. Tum gelidum ualido de pectore frigus anhelans Capricornus, &c. in Ar. Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.

FRIRITVS, *tus*. id est, fremitus, strepitus. de Na. 43 b, Tanta moles labitur Fremebunda ex alto ingẽti sonitu & friritu. Actij poetæ. aliter tamen, strepitu & fremitu.

FRIVOLVS, *a, um*. nugatorius. ad Her. 27 b, Friuolus hic quidem iam & illiberalis est sermo.

FRONDESCO, *scis*. frondes emittere. Tuscula. 235 b, Alia uerno tempore tepefacta frondescunt. Tusculan. 162 b, Arbores frondescere.

FRONDES, *dium*. arborum sunt folia. pro Cæl. 46 a, Via deserta & inculta atque intercluſa iam frondibus & uirgultis.

FRONS, *tis*. supercilium. ad Quint. Fr. Frons hominum sæpe mentitur. de Off. lib. 1, Frons semper eadem. I. P. Frons dijs irata. Tusc. li. 3, Frons tranquilla & serena. pro Sest. Frontis contractio, grauitatis indicium. Ar. 72 b, Hæc ipsa fero equidem, fronte (ut puto) & uultu bellis, sed angor intimis sensibus. Atti. 229 a, Ex fronte (ut aiunt) meum ergà te amorẽ perspicere potuisses. Attic. 1 a, Puto te in hoc aut risisse, aut ingemuisse, ut frontem ferias, de Cl. 190 a, Frons non percussa, non femur. de Pro. 70 b, Libidines, quas fronte & supercilio, non pudore & temperantia contegis. pro Rab. 128 a, At si uerum tunc cum ueriſsima fronte dixerunt, nunc mẽtiuntur. de Finib. 81 a, Vt in fronte ostentatio sit, intus ueritas occultetur. Epi. 131 a, Adeón' tu mihi excussam ueritatẽ ueterem putas, ut ne in foro quidem, reliquiæ pristinæ frontis appareant? Postquam. 207 b, Túne ausus ista fronte, nõ uita, &c. Quin. de Pet. 211 a, Frons est animi ianua. pro Cl. 32 b, Contrahere frontem. I. A. 189 b, Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur. de Pet. Conſ. Fronte & oratione, magis quàm ipso beneficio req; capiuntur homines. Att. li. 14, Nõ enim solùm ex oratione, sed etiam ex uultu & oculis & frõte (ut aiunt) meum erga te amorem perspicere potuisti. de Amic. Fronte occultare sententiam. Epistol. lib. 1, Fronte atq; uultu simulatio facillimè sustinetur. Attic. lib. 4, Pompeius fremit, &c. sed utrum fronte an mente, dubitatur. pro Plan. Frontes aperire.

FRONTONES, qui tumida magnaq; fronte præditi sunt. de Nat. 17 a.

FRVCTVARIVS, *a, um*. uectigalis. Epist. 119 b, Agros, quos Fructuarios habent ciuitates, uult immunes esse. Cælij.

FRVCTVOSVS, *a, um*. frugifer, utilis. Tusc. 177 b, Ager quã uis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest. Offic. 46 b, Est enim non modò liberale, paulum nonnunquam de iure suo decedere, sed interdum etiam fructuosum. de Orato. 140 a, Omnes hæ uirtutes fructuosæ putantur. & ibid. b, Ea uirtus quæ est fructuosa alijs. Att. 226 b, Rem non fecit deteriorem, haud scio an iam fructuosiorem. pro Quint. 2 b, Erat ei res rustica sanè benè culta & fructuosa. pro S. R. 25 a, Prædia & pulchra & fructuosa. contra Rull. 62 a, Ager Corinthius & fructuosissimus. pro Pomp. 6 b, & 7 a, Eos qui fructuosi uobis sunt, conseruate. Antequam. 192 b, Beneficia solent esse fructuosa à quibus profecta sunt. in Ant. 179 b, Quæ rationes in populi Romani patrimonio glandiferæ & fructuosæ ferebantur.

FRVCTVS, *ctus*. fruges, fœdus, partus, delectatio, uoluptas, utilitas.

utilitas. contra Rull. 83 b, Vt esset locus comparandis condendisq; fructibus. de Sen. 81 b, Serere, percipere & condere fructus. contra Rul. 81 b, Asia multos annos nobis fructum Mithridatico bello nõ tulit. Att. 171 a, In quos enim sumptus abeunt fructus prædiorum? de Clar. ora. 166 a, Nec ex nouis fructibus est unde tibi reddam quod accepi. cõtra Rull. 82 a, Ager bellis infectus, fructibus uarius, cœlo ac loco calamitosus. Anteq. 192 b, Serere beneficium, ut metere possis fructum. d: Orato. 106 b, Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere. de Leg. 161 a, Pecudes partim esse ad usus hominum, partim. esse ad fructum, partim esse ad uescendum procreatas. Item: Multo maiorem fructum ex populi existimatione illo damnato cepimus, quàm ex eius, si absolutus esset, gratia cepissemus. Att. 174 a, Quo quidẽ die magnorum meorum laborum, multarum uigiliarum fructum cepi maximum. & 104 a, Tyro mirabilis utilitatis fructum mihi præbet. de Nat. 58 a, Oues nullum fructum edere ex se sine cultu hominum possunt. de Sene. 90 a, Honestè acta superior ætas, fructus autoritatis capit extremos. & 91 b, Tempestiuè demetere & percipere fructus. Par. 124 b, Nemi nem esse diuitem, nisi qui exercitum alere possit suis fructibus. pro Plan. 279 a, Ego fructus ex republica non ut oportebat, lætos & uberes, sed magna acerbitate permixtos tuli. pro Cæl. 54 b, Omnium huius laborum uos potissimũ fructus uberes diuturnosq; capietis. I. P. 86 a, Cepi fructum immortalem uestri in me amoris & iudicij. pro Sest. 18 a, Gener meus cui fructus pietatis suæ neq; ex me, neq; à populo Romano ferre licuit. de Diui. 113 a, Atq; etiam omnem fructum uitæ superioris perdidissent. I. P. 91 b, Gloria est fructus uirtutis. Offic. 46 b, Posse liberalitate uti, nimirum est pecuniæ fructus maximus. I. C. 106 a, Catilina alijs fructum libidinum polliceb atur, alijs, &c. de Clar. 184 b, L. Fusius ex accusatione M. Aquilij diligentiæ fructum ceperat. Off. 25 b, Nec ex his tempestiuos fructus capere possemus. Epist. 251 b, Fructus, qui ex literis percipitur. pro Syl. 167 a, Modestiæ fructum aliquem percipere. de Ar. 243 b, Ex tuis literis cepi fructum maximum. de Natur. 25 a, Si ad fructus nostros, non ad illius commoda referemus. pro Rab. 96 b, Qui spe posteritatis fructuq; ducitur. I. C. 108 a, Certare cũ usuris fructibus prædiorum. I. C. 117 a, Mihi iam ad uitæ fructum nihil potest acquiri. Par. 125 a, Est enim diuitiarum fructus in copia. copia autem, &c. Off. 44 b, Theophrastus talium sumptuum facultatem fructum diuitiarũ putat. Offi. 35 a, Frugum fructuumq; reliquorum perceptio & conseruatio. Offici. 46 a, Quod autem tributum est uiro bono & grato, in eo cùm ex ipso fructus est, tum etiam ex cæteris. Quint. Frat. 296 b, Asia parte aliqua suorum fructuum, pacem sibi sempiternam redimat atq; ocium. de Finib. 51 a, An partus ancillæ in fructu sit habendus. Epistol. 10 a, Qui tibi ex me fructus debentur, eos uberiores & præstantiores capere potuisses. Epist. 165 a, & 13 b, Ferre fructum ex aliquo. contra Rul. 66 b, Hoc ad animi mei fructum atq; læticiam duco esse permagnum. pro Syl. 184 b, Cuius ex miserijs uidendo fructum caperes maiorem, quàm audiendo. pro Ar. 190 a, Magnum gloriæ fructum ex rebus bene gestis percipi. Anteq. 193 a, Repetere officij præmium & fructum. pro Domo. 233 a, Vtriusq; temporis fructum tuli maximum. de Am. 112 b, Solitudo aufert fructum uoluptatum. Attic. 186 a, Si quæris quid putem, ego fructum puto. pro Mur. 135 b, Quibus incommodo morbi, etiam cæteri uitæ fructus relinquendi. Tusc. 174 b, Fructus uberrimus. de Nat. 77 b, Vbertas frugum & fructuũ. Antequam. 192 b, Iucundissimus fructus libertatis. pro Muren. 133 b, Fructus iucunditatis. L. Vsus fructus.

FRVCTVS, à fruor. Cic. in Hortensio, Amœnitate summa fructus est.

FRVGALIS, *le.* frugi. de Orat. 135 b, Cum optimus colonus, parcissimus, frugalissimus esset. pro Flac. 161 a, Homines tota Asia frugalissimi, sanctissimi. Attic. 11 a, Frugalissimus.) (. Nequissimus.

FRVGALITAS, *tis.* pro Deiot. 148 b, Omnes sunt in illo rege uirtutes, sed præcipuè singularis & admiranda frugalitas, & si hoc uerbo scio laudari regẽ, non solere. pro Deiot. 148 b, Ego frugalitatem, id est, modestiam & temperantiam uirtutem esse maximam iudico. Tusculan. 194 a, Tres uirtutes, fortitudinem, iusticiam, prudentiam frugalitas complexa est. & ibid. Eius enim uidetur esse proprium, motus animi appetentis regere & sedare, semperq́ue aduersantem libidini moderatam in omni re seruare constantiam. & ibid. Frugalitas, ut opinor, à fruge. & 193 b, de frugalitate & frugi. multa.

FRVGALITER, modestè, moderatè.) (. Nequiter. pro Do. 235 b, Itaq; omnia ornamenta fanorum sanè frugaliter domum suam deportauit. de Fin. 70 a, Frugaliter loqui.

FRVGES, *gum.* uel FRVX, *gis.* frugũ nomine, omnes fructus terræ intelligũtur. de N. 38 a, Fruges Cererem appellamus, uinum autem Liberum. de Or. 201 b, Segetes fœcundæ herbas effundunt inimicas frugib. de Leg. 161 a, Quæ frugibus atq; baccis terræ fœtu profunduntur. Tusc. 177 b, Etsi in segetem sunt deteriorem datæ fruges, ipsæ tamen natura sua enitent. 162 b, Segetes largiri fruges, florere omnia. de Fin. 114 b, Fruges cum ad spicam perue nerunt. I. V. 225 a, Fruges in ea terra primùm repertæ putantur. de Nat. 57 a, Nos fruges serimus, nos arbores. & ibid. b, Terra fœta frugibus & uario leguminum genere. de Diuin. 83 a, Lentiscus ter fruges fundens. de Senect. 88 a, Cum uiriditas herbescens è uaginis emerserit, fundit frugem spicæ ordine structam. de Senect. 78 a, Baccæ arborum, terræq́; fruges. de Diui. 104 a, & de Leg 173 a, Fruges terræ, baccæ arborum. de Nat. 77 b, Vbertas frugum & fructuum. pro Domo, 216 b, Frugum copia.) (. Frugum inopia. Post. 202 a, Frugũ ubertas & copia. Off. 35 a, Frugum fructuumq; reliquorum perceptio & conseruatio. pro Cæl. 53 b, Quæ stadia in adolescentia tanquã in herbis significãt quantæ fruges industriæ sint futuræ. Of. 12 b, Vt uicinum citius adiuueris in frugibus percipiendis quàm fratrem. Or. 199 b, Quæ est in hominibus tanta peruersitas, ut inuentis frugibus glande uescantur. pro S. R. 30 b, Non omnem frugem, neq; arborem in omni agro reperire possis. pro Cæl. 43 a, Emersisse aliquando, & se ad frugẽ bonam, ut dicitur, recepisse.

FRVGI. moderatus, modestus, temperans, abstinens, innocens.) (. Nequam, nihili. Tusc. 194 a, Qui sit frugi igitur, uel si mauis moderatus & temperans, eum necesse est esse constantem. Tusc. 193 b, & 194 a, Græci frugi homines χρησίμους appellant: id est, tantummodo utiles: at frugalitas patet latius. & ibid. Nec qui propter metum præsidium reliquit, quod est ignauiæ: nec qui propter auaritiam clãm depositum non reddidit, quod est iniusticiæ: nec qui propter temeritatem malè rem gesit, quod est stulticiæ, frugi appellari solet. pro Font. 282 a, L. Piso, qui tanta uirtute atq; integritate fuit, ut etiam illis optimis temporibus, cum hominem inuenire nequam neminem posses, solus tamen frugi nominaretur. de Fin. 83 b, Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piso. Tusc. 216 b, Homo frugi omnia rectè facit. Epi. 229 a, & 63 a, Homo frugi & modestus. Att. 277 a, Modestus homo & frugi. & 214 a, Modestus & frugi uir. pro Cl. 7 a, Seruus frugi atque integer. de Orat. 131 b, Seruus frugi.) (. Seruus nequam. I. V. 162 a, Homines satis fortes, & satis planè frugi ac sobrij. Attic. 19 b, Homo bene frugi. aliter, bonæ frugi. Epist. 264 b, Frugi & seuera uita. I. A. 173 b, Antonius frugi factus.

FRVGIFER, *a, um.* Tusc. 177 b, Agri nõ omnes frugiferi sunt. Offic. 53 a, Tota philosophia frugifera & fructuosa est. Or. 212 b, Frugifera & ferta arua Asiæ. de Nat. 58 b, Spacia frugifera atq; immensa camporum.

FRVMENTARIVS, *a, um.* de Cla. 184 b, Lex Sempronia frumentaria. I. V. 166 b, Frumentarium lucrum. & 150 a, Causa frumentaria. Att. 143 a. & pro Domo, 215 a, Frumentariæ pauiciæ. Off. 63 a, & 65 a. Frumentarius: id est, mercator frumentarius. ad Her. 4 b, Lex frumentaria de semissibus.

FRVMENTOR, *aris.* frumentum colligo. Cn. Pomp. Attic. 130 b, Neque solus cum ista copia sustinere poteris, ut frumentatum eas.

FRVMENTVM, *ti.* triticum. Or. 204 a, Luxuriosa frumenta. pro Dom. 215 a, Frumentum prouinciæ frumentariæ. Att. 82 a, Ciues Romani, qui frumẽtum compressérant, magnũ numerũ populis pollicentur. I. P. 98 a, Qui modus tibi fuit frumenti æstimandi? qui honorarij?

FRVOR. potior, fructum uoluptatemq; percipio.) (. Careo. Att. 22 a, Neq; nos te fruimur, & tu nobis cares. de Natur. 38 b, Quorum animi cum æternitate fruerentur, dij ritè sunt habiti. & 22 a, Vtatur suis bonis oportet, & fruatur, qui beatus est. Tusc. 199 a, Eum esse beatum, qui præsentibus uoluptatibus frueretur, confideretq́; se fruiturum, aut in omni, aut in maiori parte uitæ. de Fin. 49 b, Fruenda etiam sapientia est. Epi. 137 a, Nihil timeo, fruor dum licet, opto ut semper liceat. Qu. Fr. 315 b, Suauitatis nostræ fruendę causa. pro Mil. 113 a, Nobis hæc fruenda relinqueret. Off. 41 a, Fruendæ iusticiæ causa uidentur olim bene morati reges constituti. Br. 285 b, Potuimus beneficijs atq; honoribus frui, quantis uellemus. de Orat. 200 a, Numerus liberiore quadam fruitur licentia. pro S. R. 25 a, Filius certis fundis patre uiuo fruitur solitus est. pro S. R. 40 a, Commoda quibus utimur, lucẽq; qua fruimur, spiritumq́ue quem ducimus, à Deo nobis dari uidemus. de Na. 57 a, Quibus rebus fruimur atq; utimur. de Somn. 127 b, Omnib. qui patriam cõseruauerint, adiuuerint, auxerint, certum esse in cœlo ac definitũ locũ, ubi beati æuo sempiterno fruuntur. de Senect. 87 a, Satiatis uerò iucundius

cundius est carere quàm frui. de Am. 98 b, Sed tamen recordatione nostræ amicitiæ sic fruor, ut beatè uixisse uidear, quia cum Scipione uixerim. de L. 172 b, Ea quæ gignuntur nobis ad fruendum. pro Cec. 287 a, Vsumfructum omnium bonorum suorum Cæsenniæ legat, ut frueretur unà cũ filio. & ibi. Vt frueretur bonis cum filio. L. Vsusfructus. pro Domo, 226 a, Hodie Volaterrani fruuntur nobiscum simul hac ciuitate. de Ar. 258 a, Vectigalibus non fruuntur, qui redemerunt. Postq. 198 a, Incredibili, qua nunc uestro beneficio fruor, læticiæ uoluptate caruissem. & ibid. Non tam id sentiebam cum fruebar, quàm nunc cum carebam. & ibid. b, Amicitiæ, quid haberent uoluptatis carendo magis intelexi quàm fruendo. I. A. 212 b, Si pace frui uolumus, bellum gerendum est. de Fin. 74 a, Vterq; enim summo bono fruitur. Epist. 16 a, Frui gratia & operibus alicuius. & 17 b, Frui libertate propria. de Fin. 73 b, Frui uoluptatibus. de Fin. 61 b, Sapiens fruitur præsentibus. & ibid. Præsentibus potitur. pro Cl. 53 b, Idcirco illum uita frui noluit. cont. Rul. 72 b, Conficere pecuniam de uectigalibus non fruendis, sed alienandis. & 76 a, Agri Bithyniæ regij. quib. nunc publicani fruuntur. I. C. 119 b, Eos frui uita & communi spiritu nõ puto oportere. Offic. 21 b, Diligenter tenendum esse modum uoluptatis fruendæ. pro Syl. 172 a, Mihi liceret eius urbis quam conseruassem conspectu, tranquillo animo & quieto frui.

FRVSINAS, *atis*. Att. 172 a, Frusinates. ibid. 179 b.

FRVSTRA, sine causa, nequicquã, inutiliter, perdere operã, opera & oleum perit. de Di. 134 b, Nec frustra ac sine causa quid facere dignum Deo est, quod abhorret etiã ab hominis constantia. Offic. 17 a, Fugiendum est, ne offeramus nos periculis sine causa. de Fat. 144 a, Vnum, ut sine causa fiat aliquid. de Ora. 121 b, Neq; auxilium suum frustra implorari patietur. de Vn. 201 b, Hæc si uerbis explicare conemur, earũ rerum frustra suscipiatur labor. pro Qu. R. 51 b, Frustra tempus contero. Att. 208 a, & 156 a, Illa quæ habes de Academicis, frustra descripta sunt.

FRVSTRATIO, *onis*. uanus conatus, labor inanis, error. Plan. Epist. 157 b, Quo magis me petiuerunt, tanto maiorẽ his frustratio dolorem attulit.

FRVSTROR, *aris*. Acad. 17 a, Ego de omni statu totius uitę, aut certare cum alijs pugnaciter, aut frustrari cùm alios, tũ etiam me ipsum uelim. Ep. 190 a, Si Syriæ spes eum frustrata esset. Att. 191 a, Cocceius uide ne frustretur.

FRVSTVM, *sti*. fragmentũ. de Di. 86 a, Necesse est offa obiecta cadere frustũ ex pulli ore, cũ pascitur. I. A. 19 a, Is uomẽs frustis esculentis totum tribunal impleuit.

FRVTICOR, *ris*. surculos emittere, reuirescere. At. 139 b, Excisa est arbor, non euulsa, itaq; quàm fruticetur uides.

FVCATVS, *a, um*. fucosus. de Clar. 167 b, In qua naturalis inesse non fucatus nitor. Or. 204 a, Fucati medicamenta cã doris & ruboris omnia repelluntur. pro Planc. 163 b, Vicinitas nõ fucata, nõ fallax, non erudita artificio simulationis. pro Mur. 130 a, Isdem ineptijs fucata sunt illa, quando te in iure consipicio. pro Plan. 265 a, Hæc sunt expressa signa ꝓbitatis, non fucata specie forensi. de Amic. 113 b, Simulatus, fucatus. (Sincerus, uerus. L. Infucatus.

FVCOSVS, *a, um*. fucatus. Att. 16 a, Ambitiosæ fucosæq; amicitiæ. & pro R. P. & Quint. de Pet. 210 a, Merces fallaces & fucosæ.

FVCVS, *ci*. pigmentum, ornatus peregrinus & accersitus, falacia, fraus. de Orat. 161 b, Color non sanguine diffusus, sed fuco illitus. de Cl. 179 a, In his omnibus inest quidam, sine ullo fuco ueritatis color. At. 1 a, Prensat unus P. Galba sine fuco & fallacijs. Qu. de Pet. 210 a, Si eum qui tibi ꝓmiserit, fucum, ut dicitur, facere uelle senseris. de Ora. 125 b, Sententiæ ueræ, nouæ, sine pigmentis fucoq; puerili. de Ora. 152 a, Cincinni poetæ ac fucus.

FVGA, *gæ*. Attic. 115 a, Mitto illam fugam ab urbe turpissimã. I. V. 222 b, Dant sese in fugam milites. I. A. 200 b, Posit discessum latronis, uel potius desperatam fugam. pro Cec. 289 a, Omnes se in fugam conferunt. pro Cæl. 51 a, Licinius in fugã se coniecit. Qu. Fr. 308 a, Factus est à nostris impetus, fuga operarum. de Fin. 55 b, Laborum ac dolorum fuga. Atti. 116 b, Dare se incertæ & periculosæ fugæ. Atti. 116 b, In fuga omnes sunt. & 117 a, Fuga quę parabatur, repressa est. Or. 211 a, Axilla ala factus est, fuga literæ uastioris.

FVGATVS, *a, um*. pulsus, à FVGO, *as*. de Ar. 245 b, Ab altaribus religiosissimis fugatus. & Officio. 75 a, Hostes fusi ac fugati.

FVGAX, *cis*. fluxus, ignauus, timidus, qui libenter fugit & declinat pericula. Epi. 151 b, Hæc breuia, fugacia, & caduca existima. in Sal. 173 b, Ego fugax Crispe Sallusti? Sal. in Cic. 271 a, Pedes fugaces.

FVGIO, *gis*. in fugam me do, in fugam me conijcio, in fugam me confero, fugæ me do, in fuga sum, uito, declino, abhorreo, aspernor. Offic. 6 a, Ne uerò rei familiaris amplificatio nemini nocens uituperanda est, sed fugienda semper iniuria est. Item: Ita dum inertiæ uituperationẽ, quæ maior est, contemnunt, assequuntur etiam illam, quã magis fugiunt, tarditatis. I. V. 169 b, Sentio iudices moderandum mihi esse iam orationi meæ, fugiendamq; uestram satietatem. At. 282 b, Stoici negant fugere sapientis. Ora. 216 a, Eaq; dum animis attentis excipiunt, fugit eos & præteruolat numerus. Off. 26 a, Et ab omni quod abhorret ab aurium oculorũq; comprobatione fugiamus. Orat. 215 b, Vitium longa animi prouisione fugiendum. Att. 190 b, Dum recordationes fugio, quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt. Par. 235 a, & Att. 128 a, Fugere, uitare, declinare aliquid. pro Pom. 9 b, Nulla res est in usu militari posita, quæ huius uiri scientiã fugerit. At. 114 a, De Dionysio. & 74 b, Cui rei fugerat me re scribere. de Or. 107 a, Non fugisset hoc Græcos homines. de Fin. 120 b, Illos aũt id fugerat superiores. de In. 43 a, Quod nostrum illum non fugit Catonem. I. V. 205 b, Verùm hoc amentem hominẽ fugit. At. 201 a, Illud alterum quã sit difficile, te non fugit. Tusc. 153 a, Nisi quę me fortè fugiunt. Off. 70 a, Qui uinum fugiens uendit sciens. de Vniu. Fugientem materiam cum ea coniunxit. de Fin. lib. 5, Fugientes laborẽ.

FVGITIVVS, *a, um*. propriè seruus qui à domino fugit. I. A. 233 b, Dolabella habet legionem, habet fugitiuos. I. V. 226 b, Neq; tam fugitiui illi à dominis, quàm tu à iure & legib. Vat. Epi. 65 b, Dicitur mihi tuus seruus fugitiuus Vardaci esse. Tus. 240 b, Viuebat cum fugitiuis. I. V. 162 a, Athenio princeps fugitiuorum.

FVGITO, *as*. pro S. R. 31 a, Qui quæstionem fugitant.

FVGO, *as*. fugam facio, pello, repello. pro Cec. 29 a, Qui armis pulsus fugatusq; est. & ibi. Armis repulit, fugauit, auertit. de Ar. 245 a, Fugare aliquem lapidib. & ferro. Oct. 330 b, Hostis à te fugatus est. At. 277 a, Hostes cæsos fugatosq; esse. I. A. 206 a, Fugata concione.

FVLCIO, *cis, fulsi, fultum*. sustento, sustineo. de Ar. 258 a, Etenim uix hæc si undiq; fulciamus iam labefacta, uix, inquã, innixa in omniũ nostrũm humeris cohærebunt. Postq. 208 a, Horum consulum ruinas, consules uestra uirtute fulsistis. de Sen. 88 a, Vitis quæ natura caduca est, nisi fulta sit, ad terram fertur. I. A. 170 a, Cum labentem & propè cadentem rempub. fulcire cuperetis. pro R. P. 129 a, Eum labentem accepit, corruere non sinit, fulsit, sustinuit re, fortuna, fide. Ac. 19 a, Chrysippus, qui fulcire putatur porticum Stoicorum. Tusc. 203 b, Omnib. modis fulciendi sunt qui ruunt. Anteq. 194 a, Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia amicorum fulti. Of. 69 b, Imperium quod debet beneuolentia fultum esse. At. 83 b, Thermum, ut scribis, creberrimis literis fulcio. de N. 31 a, Partes mundi, quæ maximo calore fultæ sustinentur.

FVLGEO, *ges, fulsi*. splendeo, fulguro. I. C. 105 b, Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. aliter, nident. in Arat. Illæ quæ fulgent luces ex ore corusco. Par. 118 a, Marmorea tecta ebore & auro fulgentia. in Ar. Lacteus circus nimio candore fulgens. in Vat. 33 a, Ioue fulgente, cum populo agi nefas esse. de D. 139 a, Si fulserit, si tenuerit, si tactum aliquid erit de cœlo. de N. 39 a, & Or. 199 a, Iupiter in cœlo fulgens & tonans. aliter, Iouem fulgere & tonare. L. Fulguro.

FVLGINATES. pop. pro Cor. 64 b.

FVLGOR, *oris*. splendor. I. V. 216 a. & de N. 47 a, Fulgore auri collucere & illustrari templũ. de N. 47 a, Hic illa eximio posita est fulgore corona. de Diu. 125 b, Prospera Iupiter his dextris fulgoribus edit. de Som. 128 b, Ille fulgor qui dicitur Iouis. Quomodo fulgores & tonitrua existant, uide uocabulum Tonitrui.

FVLGVR, *ris*. fulgor. Plin. Fulgetrum, & fulgetrã uocat. de Diu. 83 b, Quid de fulgurum ui dubitare possumus? & 82 a, Exta pecudum fulgura interpretantium. de L. 173 b, Cœli fulgura regionibus ratis temperamento. Flamma inter nubes coruscat. L. Coruſco.

FVLGVRATOR, *oris*. fulgurum spectator, uel interpres. de Diu. 151 a.

FVLGVRO, *as*. fulgeo, coruſco. Orat. 199 a, Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, permiscere Græciam dictus est. de D. 117 a, Ioue tonante & fulgurante comitia populi habere nefas.

FVLGVRALIS, *le*. ad fulgura pertinens. de Diuinat. 95 b, Quod Hetruscorum declarant aruspicini, & fulgurales, & rituales libri.

FVLIGO, *nis*. fumi nigra materies, caligo, tenebrę. I. A. 177 b, Dein tamen quasi fuligine absterſa, præclara senatusconsulta fecisti.

FVLIX, *cis*. non fulex. auis marina, quam Virg. Fulicam appellat. de Di. 83 a, Rauca fulix.

FVLMEN,

FVLMEN,*nis*.aeris ardor,fulgur,fulgor. Off. 71 a, Sublatus eſt inſanus, & antequam cõſtitit, ictu fulminis deflagrauit: id eſt,Phaethon.de Di.117 a,Quòd homines tonitrua & fulminum iactus extimuiſſent.I.C.115 a,Fulminũ iactus.de D. 117 a,Si nubium conflictu ardor expreſſus ſe emiſerit,id eſſe fulmen. & ibi. Non enim te puto eſſe eum, qui Ioui fulmen fabricatos eſſe Cyclopas in Aethna putes.& ib. Quomodo toties Iupiter iáceret fulmen,cum unum haberet? & ibi.Comitiorum ſolũ uitium eſt fulmẽ.& ibi.Iupiter multa fulmina fruſtra emittit.Tuſcul.179 b, Iace obſecro in me uim coruſcam fulminis. de Diuin. 119 a, Romulus lactens, fulmine ictus.& 123 b, Fulmen ſiniſtrum auſpicium optimũ habemus, præterquam ad comitia. in Antonium 179 a, Cur ea comitia non habuiſti ? an quia tribunus fulmen ſiniſtrum nunciabat ? & 197 a, Hæc cauſa cur lex inter fulmina & tonitrua ferretur. de Natur. 77 a, Hunc igitur nec Iupiter fulmine percuſsit. & 71 a, Mercurius fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. de Diuin.84 a, Aut cum terribili percuſſus fulmine ciuis, Luce ſerenanti uitalia lumina liquit.I.C.115 a,Cùm & legum æra fulminis ictu liquefacta ſunt.pro Cor.63 b, Cum duo fulmina noſtri imperij ſubitò in Hiſpania Cn. & P. Scipiones extincti occidiſſent. Orator.198 b, Quidam nec acumine poſteriorum, nec fulmine utens ſuperiorum.Tuſcul.189 b,Non modò ſtimulos doloris, ſed etiam fulmina fortunæ contemnamus. L.Criſpiſulcans.

FVLMINASTER,ſeu fulminiaſter. Att.202 a.Sic enim habent exẽplaria quædã:quod mihi magis placet, quàm fulminaſter:ſignificat enim Philotimũ,quæ ſcribat de bello,ſemper augere,adeò ut fulgurare,fulminaq; iácere uideatur:unde ioco eum fulminaſtrũ appellat: hoc eſt, fulmen quoddã paruum,ſeu (ut ita dicam) fulminatorem ridiculum.

FVLTVS,*a,um*.ſubnixus.L.Fulcio.pro Cor.62 a,Neq; ideo eſt Gaditanorum cauſa deterior, grauiſsimis & plurib. rebus eſt fulta.Ep.185 b,Magnis ſubſidijs fulta reſpublica eſt. Att.218 a,Hic autem ut fultum eſt.aliter,Fulcrum.*

FVLVIASTER.Atti.202 a,Solet omnino eſſe fuluiaſter.aliàs,Fulminaſter.L.Fulminaſter.

FVLVVS,*a,um*.color qualis eſt auri.de Leg.156 a,Nuncia fulua Iouis miranda uiſa figura.

FVMO,*as*.fumum emitto,ardeo.pro Seſt.7 b, Et quòd ita domus ipſa fumabat, ut multa eius ſermonis indicia redolerent.de Nat.31 a,Vos me primum ictum pro uobis fumantemq; uidiſtis, Terram fumare calentem.

FVMOSVS,*a,um*.I.P.97 b,Obrepſiſti ad honores errore hominum,commendatione fumoſarum imaginum.

FVMVS,*mi*. I. P. 82 a, Pauliſper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo. in Verrem actio.3, Fumo excruciare.

FVNALE,*lis*. cereus, ſeu fax ex fune & cera. de Sen. 56 a, C. Duillus delectabatur crebro funali & tibicine.

FVNCTIO,*onis*.actio.I.V.150 a,Vt ijs iucundior eſſet muneris illius functio.Tuſc.182 a,Labor eſt functio quædam,uel animi,uel corporis grauioris operis & muneris.

FVNDA,*de*.in ioculari libello,teſte Quintiliano,397.

FVNDAMENTVM,*ti*.ſolum,ſedes,gradus,aditus.pro Pl. 265 a,Pietas fundamentum eſt uirtutum omnium. Off.5 b, Fundamentum iuſticiæ eſt fides. pro Corn. 61 a, Hæc ſunt enim fundamenta firmiſsima noſtræ libertatis. Par. 232 b, Narratio eſt quædam quaſi ſedes & fundamẽtũ conſtituendæ fidei. de Or.156 b,Fundamentum eloquentiæ,eſt uerborum uſus & copia bonorum.de Natu.10 b, Quod igitur fundamentum huius quæſtionis eſt,id præclarè iactum uidetis. I. A. 191 b, Hodie fundamenta ſunt iacta reliquarum actionum.de Sen. 90 a, Senectus quæ fundamentis adoleſcentiæ conſtituta eſt.I.P. 81 a, Ergo his fundamentis poſitis cõſulatus tui,triduo poſtquã,&c.de D.108 b,Fundamentum philoſophiæ poſitum eſt in finib.bonorũ & malorum. pro Pl.265 a,In quo tẽplo,quantũ in me fuit,ieci fundamenta pacis.pro Cl. 23 b, Hoc utar initio & quaſi fundamento defenſionis.pro Seſt.4 a, Quib. initijs ac fundamentis hæ tantæ laudes excitatæ ſint.de Fin. 79 b, Virtutum omnium fundamenta uos in uoluptate, tanquam in aqua ponitis. pro Mur.127 a,Bene habet, iacta ſunt fundamenta defenſionis. Acad. 10 b, Sed paulo antè iacta ſunt fundamenta. pro Fl. 147 a, Niſi forte cui cauſæ fundamenta iaciantur non uidetis.I.A.153 a,Quantum in me fuit,ieci fundamenta pacis. Epiſt.12 b,Fundamenta iacta confirmandi ſenatus. & 161 b, Fundamenta ieci ſalutis tuæ.Atti. 287 b, Vindex illius mali autor extitit alterius fundamentum,& radices habituri altiores. Bruti. pro Mar. 135 a, Tantum abeſt à perfectione magnorum operum,ut fundamenta quæ cogitas,nondum ieceris. Offic. 7 a, Referri enim decet ad ea, quæ in principio propoſui fundamẽta iuſticiæ,primùm ut ne cui nocea-

tur, deinde ut cõmuni utilitati ſeruiatur.pro Mil.116 a,Agere fundamẽta.Itẽ:Fundamẽto tota domus nititur.L.Nitor.

FVNDANVS ager.contra Rul.79.

FVNDATVS,*a,um*.L.Fundo.pro R.P.122 b,Fundatæ atque optimè cõſtitutæ opes.pro Do.232 b,Subita fundatiſsimæ familiæ ruina.At.11 b,Status ille reipublicæ,qui fixus & fundatus uidebatur. Qu.de Pet.208 b, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum eſſe oportet.

FVNDI,*orum*.oppidum.At.224 a, Pridie Iduum Fundis accepi tuas literas cœnans.

FVNDITVS,prorſus.de Or. 161 a, Nec earum rerũ quẽquã funditùs natura uoluit eſſe expertem. de Fin. 81 a,Præcepta funditùs euertunt amicitiam.de In.53 b,Ille hoſtis funditùs uicit.At.85 b,Ciuitatẽ funditùs perdidiſſem.pro Do. 220 a,Ciuitatem funditùs euertiſti. Epi. 79 b, Funditùs interire.Or.218 a,Ne ſpondeus quidem funditùs eſt repudiãdus.& 217 b,Funditùs tollit fidem.

FVNDO,*as*.conſtituo,fundamentum iacio, uel pono,uel ago,ſtabilio,nitor.pro Corn.61 a,Illud maximè ueſtrum fundauit imperium. Par.117 a,Qui hanc rempublicam tuã præclarè fundatam nobis reliquerunt.pro Fla.151 a, Nihil religione teſtatum,nihil ueritate fundatum reperietur.I.C.122 b,Magnis laboribus fundatum imperium,multa uirtute ſtabilita libertas. de Fin.106 a,Tam accuratè fundatam & extructam diſciplinam non eſt facilè perdiſcere.

FVNDO,*dis*.effundo,promo,emitto,diffundo,diſpergo. de Nat.52 a,Oua piſcium facilè aqua ſuſtinentur, fœtum fundunt.de D.90 a,Fundere ſanguinem è patera.de Ora. 161 a, Fundere uerſus ex tempore. Or. 217 b, Fundere orationem numerosè & uolubiliter.Tuſ.171 a,Cũ tam bonos ſeptenarios fundat ad tibiã.de Fin.100 b, Vtrunq; eorũ fundi quodammodo & dilatari putant.& 140 b,Iuſticia ipſa ſe fundit uſu in cæteras uirtutes. de N. 46 a, Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur,cõcretus aũt in nubes cogitur.de N.d. li. 1.de Di.li.1,Fundo phyſicorum oracula.de Sen.Fundere frugem.de Na.d.lib.2,Fundit maxima largitate legumina terra.Tuſc.li.5,Fundere flores,fruges,baccas.de Fi.li.5,Iuſticia ſe fundit uſu in cæteras uirtutes.in Or.Se latius fundet orator.de D.li.1,Fundere cantus è gutture tremulo. Tuſ. lib.1, Fundere carmen graue plenumq;. Tuſ.li.2,Fundere uaſtum clangorẽ.de Or.li.3,Fundere incõditè.Tuſ.li.5,Fundere inanes ſonos.de Fi.li.4,Fundere uerba more poetarũ.Tuſc.li. 2,Elicere & fundere uocem.Tuſ.li.3,Fundere inanes uoces. de Sen.Funditur in omnes partes uitis.de Fi.li.5, Semper enim ex eo quod maximas partes continet, latiſsimeq; funditur,tota res appellatur.de D.li.1,Sed illa quę inſtinctu inflatuq; diuino funduntur,ſcilicet oracula.de Vn. In qua omnem animum,uniuerſæ naturæ temperans permiſcebat: ſuperisq; permiſtionis reliquias fundens,æquabat.

FVNDERE.diſsipare,diſperdere,ſternere.pro Mure. 118 b, Murena magnas hoſtiũ copias fudit. pro Rab. 96 b, Cũ innumerabiles hoſtiũ copias in Italia fudiſſet. de Fin.lib.1. & pro Mur.& pro Rab.Fundere exercitum.

FVNDVM,*di*.uaſis pars ima. Off.44 a, Largitio fundum nõ habet.Item:Ipſe armarij fundum execuit, & auri quinq; põdo abſtulit.

FVNDVS,*di*.prædium,poſſeſsio,regnum.de Ora.106 b,Cui noſtrùm non licet fundos ſuos obire? aut res ruſticas uel fructus cauſa,uel delectationis inuiſere?de Or.129 a,Teſtificatur pater,ſe tibi Priuernatem fundum reliquiſſe. & ibid. Cũ in Priuernati eſſemus.Par.125 b, M.Manilius habuit ædiculas in Carinis,& fundum in Labicano. Ep.229 a,In ea cõtrouerſia, quam habet de fundo cũ quodam Colophonio. Epiſt.237 a,Fundo Arpinati bene poteris uti.At.228 a,Ad lacum,quod habeo,uenditurus ſum.

FVNDVS populus, non diſcedit à priori ſignificatione: eſt enim poſſeſsio & regnum eius, cuius fundus factus eſt. Id quomodo fiat,docet Cicero pro Cor. 58 b, Totũ in ea fuit poſitum ſemper ratione atq; ſententia,ut cum iuſsiſſet prætor aliquid,ſi id aſciuiſſent ſocij populi ac Latini,&ſi ea lex quã nos haberemus, eadem in populo aliquo tanquam in fundo recidiſſet: ut tum lege eadem is pop. teneretur: non ut de noſtro iure aliquid minueretur, ſed ut illi populi aut iure eo quod à nobis eſſet conſtitutum,aut aliquo commodo,aut beneficio uterentur.& ibid.59 a,& 64 b,Populi,Socij,Latini,Fœderati,Fundi.

FVNEBRIS,*bre*.lugubris.de Or.140 a,Laudationes ſcribũtur ad funebrem concionem. in Vat. 31 a,Epulum funebre. de L.182 a,Veſtimentũ funebre. ibid. Funebria cætera quibus luctus augetur,duodecim ſuſtulerunt.

FVNESTO,*as*.quaſi funere inquinare, fœdare. p Rab.92 b, Funeſtari concionẽ cõtagione carnificis ueto.pro Fon.208 a,Galli humanis hoſtijs deorũ aras & tẽpla funeſtãt.p Mil. 119 a,& de Fin.83 b,Curiã inflammari,incendi,funeſtari.

FVNE-

FVNESTVS,*a,um*.inquinatus,pernicioſus.Att.137 b,Maiores noſtri funeſtiorem eſſe uoluerunt diem Alliēſis pugnæ, quàm urbis captæ.I.C.102 a, Hoc tibi pernicioſum eſſe confido,& funeſtum futurū. & 115 b, Qui deorum templis ſunt funeſtos ignes inferre conati.Antequā.196 b,Qui in ſuo magiſtratu funeſtam facem à ueſtris repulit tēplis. I. V. 260 b, Colonos agrorum ad huius ſecurim funeſtā eſſe ſeruatos. pro Seſt.8 b,O diem illū funeſtum ſenatui.pro D.213 a,Peſtifer ac funeſtus tribunatus. pro Fl.165 b, Nox funeſta alicui.pro Qu.18 b,Funeſtum eſt iugulari.pro Do.215 b, Funeſta fax,& 213 b,Funeſta reip. peſtis. de L.18 a, Funeſta familia.Epi.148 a,Funeſta uictoria:id eſt,cruenta.

FVNGOR,*ris*.efficio,colo.de A.100 a, Valetudo opportuna eſt,ut dolore careas,& munerib. fungare corporis. de Cl. 170 a,Lyſias eſt functus omni ciuium munere. de Diu. 95 a, Poſſunt aliquando oculi non fungi ſuo munere. Att. 287 a, Fungerer officio, quo tu functus es in meo luctu, teq; per literas conſolarer,niſi,&c.Offi.48 a, Neq; enim uerbis auget ſuū officium,ſi quo fortè fungitur. Tuſc.172 a, Nemo parū diu uixit,qui uirtutis perfecto functus eſt munere.pro Cel. 41 b, Fungi officio:id eſt, facere quod debemus. de L. 158 a, Vt conſulentib.reſpondeas,ſenectutis grato atque honeſto fungerer munere.Tuſ.193 b,Cōturbatus oculus nō eſt propè affectus ad ſuum munus fungendum.At.1 b,In omni munere candidatorio fungendo.de Cl.187 a, Qu.Arrius omni iam fortuna proſperè functus. I.V.193 a, Quid aratorem ipſum muneris in remp.fungi ac ſuſtinere uelitis. Offi.42 a, Qui adipiſci ueram iuſticiæ gloriam uolent, iuſticiæ fungā tur officio.Off.45 b,P. Craſſus functus eſt ædilitio maximo munere.& ibi.Magnificentiſsima ædilitate functus eſt.Br. At.280 a, Dignitatem perfuncturus es. Fungi opere aliquo & munere.L.Functio.

FVNGVS,*gi*.Epiſt.31 a.

FVNICVLVS,*li*.de In. 81 b, Et inde funiculo nauim mode retur.& ibid.Funiculus à puppi religatus.

FVNVS,*ris*.exequiæ,ſupremi diei celebritas,exequię funeris. pro Cl.23, Mater tibi de integro funus iam ſepulto filio fecit.& 60 a,Mater exequias funeris filij proſecuta eſſet.Qu. Fr.237 a,Serrani funus perluctuoſum fuit, ad IIII.Calend. Decembris.pro Quin.9 a,Funus,quo amici conueniunt ad exequias cohoneſtandas.Att.238 a,Ibi Pyliam uidi, uenerat enim in funus,cui funeri ego quoq; operam dedi. pro Qu. 9 a,Huic acerbiſimū uiuo uidentiq; funus ducitur. de Or. 135 a,Cum funus quoddā duceretur,accuſator inquit,mortuus rapitur,uide, &c. de Ora.125 b,Cū caſu in eadem cauſa cum funere efferretur anus Iunia. At.226 a, Si Cæſar funere elatus eſſet.I.V.260 a,Non palàm uiuorum funera locaban tur.I.V. 263 a, Dico mercedem funeris ac ſepulturæ conſtitui nefas fuiſſe. pro S.R.22 a, Soluere iuſta paterno funeri. de L.182 b,Inducere funus.in Vat.35 a, Quis unquam in luctu domeſtico & in funere familiari cœnauit cum toga pullaſ & ibid.Ita enim illud epulum eſt funebre, ut munus ſit funeris,epulæ quidem ipſæ dignitatis.pro Domo,221 b,Cū tua rogatione funere elata reſpub.eſt.Poſtquam.208 a,Nōdum palàm factum erat concidiſſe rempublicam, cum tibi arbitria funeris ſoluebātur.de Pro. 78 a. Caſum illum meū funus eſſe reipublicæ, ſed funus iuſtum & indictū. pro Do. 221 b,Funeſtum funus.I.A.224 a,Senatui placere eum quàm ampliſsimè ſupremo die ſuo efferri.periphraſis eſt ampliſs. funeris. & ibid. Aediles curules edictum quod de funerib. habebunt,Sulpitij funeri mittere.de Sen.92 b, Nemo me lachrymis decoret,nec funera fletu Faxit,cur?uolito uiuu'per ora uirūm. Epi.56 a, & de In.51 a,Ibiq; funus ei ſatis amplū faciendum curaui.

FVR,*furis*.plagiarius.de Fin.142 a,Fures earum rerū quas cœperunt,ſigna commutant.pro Mil.103 a,XII.tabulę nocturnum furem quoquo modo,diurnum autem,ſi ſe telo defenderit,interfici impunè uoluerunt.pro S.R. 27 b, Canes publicè aluntur in Capitolio, ut ſignificent ſi fures uenerint. de Or.129 a,Is à Philippo interrogatus quid latraret,furem ſe uidere reſpondit. Qu.Fr.300 b, Licinium plagiarium cū ſuo pullo miluino tributa exigere. I.V.86 b, Aſpendius citharista.pro D.223 a,Fur aut ſicarius.

FVRACISSIMVS,*a*.apud Aſconium,78.

FVRACISSIMĒ in Vat.31 a,Dum omnium domos, apothecas,naueis furaciſsimè ſcrutareris.

FVRAX,*cis*.fur, uel qui à furtis abſtinere manus nō poteſt.de Or. 131 b, Ridiculum eſt illud Neronianum uetus in furace ſeruo,ſolum eſſe cui domi nihil ſit obſignatū & occluſum. de Orat.133 b,Cornelius homo auarus & furax.I.P.95 b,Furaces manus.

FVRCA,*æ*.crux.de D.92 a,Seruus per circum cum uirgis cæderetur,furcam ferens,ductus eſt.

FVRCIFER,*ri*.ſceleſtus,furcam ferens. in Vat.32 a,Id tu furcifer tibi ſumes? &I.P.82 a.& pro Deiot.148 a.

FVRENS,*tis*.furibundus, maximo furore & ſcelere inflammatus,inſanus,ueſanus,effrenatus, præceps, mente permotus,uiolentus. I. P. 90 a, Qui mentis ſuæ compos non eſt, qui mentis ſuæ non eſt. Part. 118 a, Cui mens ex ſua ſede & ſtatu dimota eſt.pro Mil.118 a,Præceps amentia. Tuſcu.226 a,Iratos propriè dicimus exiſſe de poteſtate,id eſt, de conſilio,de ratione,de mēte.Antequam.197 a, Qu.Metellus ceſſit L.Saturnino furenti.de Ar.254 b, Alicuius furētis ac uiolenti impetus.

FVRENTER.furioſè. Attic. 86 b, Pueri aiunt eum furenter iraſci.

FVRIA,*riæ*.furina.Qu.Fr.320 a,Cæſar tibi amantiſsimè petēti ueniam non dedit,uti illum ad illam furiam uerbū referi beres.pro Seſt.10 a,Illa furia ac peſtis patriæ. pro Seſt. 11 b, Illa furia clamat,&c.de N.68 b,Eumēnides,quę ſi deę ſunt, quarum & Athenis fanum eſt, & apud nos, ut ego interpretor,lucus furinæ furiæ deæ ſunt,ſpeculatrices credo & uindices facinorum & ſceleris.de L.164 a,Furiæ agitant & inſectantur impios non ardentib. tædis, ſicut in fabulis, ſed angore conſcientiæ & fraudis cruciatu.I.P. 89 b, Homines impulſu deorum terreri furiarum tædis ardentib. pro S.R. 29 b,Hæ ſunt impijs aſsiduæ domeſticæq; furiæ,quæ parentum pœnas à conſceleratis filijs repetant. pro S.R.29 a,Tamen eos agitant furiæ,neq; conſiſtere uſquam patiuntur.& ibid.Agitari & perterreri furiarum tædis ardentib.pro Syl. 101 b,Itaq; eos ad perficiendum ſcelus furiæ quædam incitarunt. I.V. 259 a, Sceleratorum furias in tuum iudicium eſſe uenturas. pro Do.213 b, Quæ te tanta pœna tuorum ſcelerum uexat? ut arbitrere,&c.

FVRIALIS,*le*.de Ar.252 b,Tu cū furiales in cōcionib. uoces mittis,nō ſentis,&c.pro Plan.277 b, Furialis illa uox.

FVRIBVNDVS,*a,um*.furens.Anteq.196 b,Cedam priuatus furibundo magiſtratui.& ibi. Annibalis furibunda mēs.de D.80 b,Vatum furibundæ prædictiones. Philip.13, Cæſaris enim incredibilis ac diuina uirtus latronis impetus crudeles ac furibundos retardauit.

FVRINA,*næ*.furia.de N.68 b,At.318.L.Furia.

FVRIOSĒ. furenter.Atti.122 a,Et ſi ſolet eum,cum aliquid furioſè fecit,pœnitere.

FVRIOSVS,*a,um*.furens,furibundus,ueſanus, mente incitatus.I.C.102 a, Quò te iſta tua cupiditas effrenata & furioſa rapiebat.pro Domo,224 a,Hæc furioſa uis Trib.pleb.facilè ſuperari frangiq; potuit.I.P.89 b,& pro S.R.24 a,Vecors, furioſus,mente captus, tragico illo Oreſte aut Athamante dementior.pro Domo,213 b,Homo ueſanus & furioſus.de Cl. orat. 187 a,Feruidum quoddam & petulās.& furioſum genus dicendi.Acad.22 a,Dormientium, & uinolentorum, & furioſorum uiſa.Epi.150 a,Pars exercitus non minus furioſa eſt,quàm qui cum Antonio fuerunt.

FVRO,*ris*.inſanio,bacchor,uaticinor, maximo furore & ſcelere ſum inflammatus,uis quædam abſtraxit me à ſenſu mētis,à conſtantia atq; à mente,atq; à ſeipſo diſceſsit. I. V. 108 b,Vſq; eò commotus eſt, ut inſanire omnibus ac furere uideretur.de Aruſp.352 b,Cum baccharis,cum furis. de Clar. 190 b,Eos furere & bacchari arbitrabatur. Orat.205 b, Furere apud ſanos, & quaſi inter ſobrios bacchari uinolentus uidetur.Acad.4 b,Empedocles interdum mihi furere uidetur.de Orat.126 a,Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. Qu.Fr.306 b, Clodius furebat à Racilio ſe contumaciter urbaneq; uexatum. Epiſt. 123 a, Nunc furit Domitius tam gauiſos homines ſuum dolorem. Att.234 b,Panſa furere uidetur de Clodio.Off.22 a,Solon furere ſe ſimulauit.de D.97 b,Qui ualetudinis uitio furunt, & melancholici dicūtur.I.P.90 a,Hic acerrimè furit. Qu.Fr. 308 a, Ille furens & exanguis interrogabat ſuos,quis,&c.I.C.104 b,Catilina furens audacia,ſcelus anhelans. de Ar.243 b,Hominem furentem exultantemq; continui. Tuſc.231 b,Inflammatus & furens libidinibus.

FVROR,*oris*. ardor,impetus,inſania.I.C.120 b,Verſatur ante oculos aſpectus Cethegi & furor in ueſtra cæde bacchantis.de D.94 a,Ineſt igitur in animis præſagitio, quæ ſi exarſit acrius,furor appellatur.de D. 97 b,Negat ſine furore Democritus quenquam poetam magnum eſſe poſſe.I.P. 99 a, Hic furore atq; inſania pœnas pendit. de Ar.143 b, Efrenatus & præceps furor alicuius. Epiſt. 150 a, Si decima legio ad eundem furorem redierit.pro D.242 a,Iſtius inflammatus atque ignitus furor. Tuſc.quæſt.192 b, Furorem autem eſſe rati ſunt, mentis ad omnia cæcitatem.Acad.22 a,Cuius furor cōſiderit.pro Cl.4 a, Noratis animos eius & ſpiritus tribunitios.

FVROR,*aris*.furtum facio,cōpilo,expilo,eripio,ſurripio,clām eripio,clām de medio remoueo, in meā rem aliena conuerto,bonis alienis manus affero, de medio remoueo,auerto,

interuerto. I.V.88 a, Verres solet hæc quæ rapuit & furatus est, dicere se emisse. Off. 41 a, Qui cuipiam furatur aliquid, aut clàm eripit. de Nat.57 b, Bestiæ furantur aliquid ex ijs, aut rapiunt. Art.21 a, Nam si ego tuum antè legissem, furatum me abs te esse diceres. I. V.274 b, Auertere aliquid: id est, furari.

FVRTIM, clàm.)(Palàm, liberè. Att.56 b, Metellus furtim in campum cursrebat. de Or.132 a, Tantum licet furtim, si quãdo & cursim. Epi. 266 b, Lagenæ, quæ furtim essent exiceatæ. contra Rul.74 a, Occultè latère, reconditum esse, furtim tradi, &c. pro Do.241 b, Furtim facere aliquid. de Nat.57 b, Furtim.)(Palàm, liberè.

FVRTIVVS, *a, um*. occultus. I.P.100 b, Furtiuum iter per Italiam.

FVRTVM, *i*. compilatio, rei alienæ fraudulenta tractatio. pro Cl.55 b, Ille medicus domi furtum fecit & cædẽ huiusmodi. de N.74 b, Consilio tuò furtum factum esse aio. Att. 90 b, Mira erant in ciuitatib. furta Græcorum. Qu.Fra.294 b, Plura oppidorum & furta & latrocinia esse depulsa. pro Qu.49 b, Res erat manifesta, furtum erat apertũ, cuius rei furtum factum erat? Epistol. 266 b, Ne furtum cessationis quæsisse uidearis.

FVRVNCVLVS, *li*. I.P.93 b, Iste tantummodo improbus, crudelis olim furunculus, nunc uerò etiam rapax.

FVSCINA, *næ*. telum tridens ad piscandum aptum. de Na. 21 b, Dant enim arcum, sagittas, clypeum, fuscinam, fulmen, &c. & 44 a, Aut fortè Triton fuscina euertens specus. Accij.

FVSCVS, *a, um*. pro Sest. 6 b, Purpura plebeia ac penè fusca. in Arat. At pars inferior delphini fusca uidetur. de Diuinat. 83 a, Fusca cornix. de Natur.55 b, Vox canora.)(Vox fusca.

FVSE. dispersè, diffusè. de Legi. 163 a, Quæ fusè olim disputabantur & liberè, ea nunc articulatim distinctèq; dicũtur. de Na.30 a, Vberius ac fusius disputare aliquid. Or.207 a, Fusè lateq; dicere.

FVSIO, *onis*. de Nat. 9 b, Chrysippus mundũ deum dicit esse, & eius animi fusionem uniuersam. de Vn.201 b, Fusiones autem deorum. nam apud Platonem est χρᾶσις. L. Flexio.

FVSTIS, *tis*. Epi.118 b, Quid si filius meus fustẽ mihi impingere uoletsin Verr.222 a, Qui primò cum obsistere conarẽtur, malè mulctati clauis & fustibus repelluntur. I.P.95 a, Non opus est uerbis, sed fustib. Art.56 a, Clamor, lapides, fustes, gladij, & hæc improuisa omnia.

FVSTVARIVM, *rij*. uerberatio, fustium castigatio, ut Modestinus ait. I.A.186 a, Nam si Antonius consul, fustuariũ meruerunt legiones, quæ consulem reliquerunt.

FVSVS, *a, um*. dispersus. L. Fundo. de Orat.128 b, Genus facetiarum æqualiter in omni sermone fusum. Ora.206 b, Hæc in omnia genera fusa oratio. de Or.137 b, Sanguis in corpo ribus fusus. & 123 a, Genus sermonis liquidum. fusum, profluens.)(Exile, aridum, concisum, minutum. Off. 20 a, Decorum quàm latè fusum sit apparet. I.A.258 b. Exercitũ hostium cæsum fusumq; cognoui. Off.75 a, Hostes fusi ac fuga ti. pro Sest.22 a, Homines fusi per agros ac dispersi.

FVTILIS, *le*. leuis, uanus. de Di. 88 a, Aruspices uanos futilesq; esse dicamus. Tus.217 a, Alacritate futili gestiens. & 231 b, Futiles læticiæ. de Fin.98 a, Quis non odit sordidos, uanos, leues, futiles? de N.5 b, Commentitię futilesq; sententię.

FVTILITAS, *tis*. uanitas. de Nat.40 a, Hæc plena sunt futilitatis summæq; leuitatis.

FVTVRVS, *a, um*. consequens, insequens, posterus, reliquus, impendens. quod euenturum est, uẽturum, quod sequitur. Art.91 b, Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. I. A.153 b, Alia porrò propria Dolabellæ, quæ nisi collega abfuisset, credo eis fuisse futura communia. Epistol.54 a, Eum magis censemus communem in uictoria futurum fuisse? de Nat.25 a, Homines futuros beneficos & benignos fuisse. I. C.102 a, Quam sibi perniciosam esse confido & funestam futuram. de Di.137 b, An tu censes ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somnijs crederet nisi, &c. in An.121 a, Non dubito quin reditus eius & nobis gratus fuerit, & reip. salutaris futurus. de Fin.84 b, & 63 a, Futurum atq; impendens malum. & 63 a, Futurum, consequens. & posterum tempus. de Sen.93 a, Memoria præteritorum, futurorum prudentia. pro Mil.115 a, Prouidere quod futurum sit. Offic.39 b, Prospicere futura. de Nat. 62 a, Sæpe ne utile quidem est scire quod futurum sit: miserum enim est nihil proficientem angi. pro Cluent.19 b, Si in præsentia non potero, multæ mihi ad satisfaciẽdum reliquo tempore facultates dabuntur. de Diuinat.88 a, Secula reliqua. pro Rab.96 b, Sapientissimi cuiusque animus præsentit in posterum. contra Rull. 78 a, In posterum hæc lex imperatoribus uestris constituitur. cõtra Rul. 84 b, Multum in posterum prouidere. I.C.103 a, In

posteritatem tibi aliquid mali redundabit. de Sen.91 b, Præteritum tempus nunquam reuertitur, nec quid sequatur sciri potest. de Di.130 a, Magnus Dicæarchi liber est, nescire quæ uentura sunt: melius esse quàm scire. de Diuinat.98 a, Neque dij ignorant ea quæ ab ipsis constituta & designata sunt. Epist.80 b, De futuris rebus.

G A

GABINVS, *na*. pro Plan.263 b, Gabina uicinitas.

GADES, *dium*. Insula Hispaniæ, & in ea urbs. pro Corn. 63 a, Gades Herculis itinerum ac laborum terminus. & ibid. de Gaditanis.

GALATAE, *arum*. Asiæ populi. Atticum 95 a, Galatarum auxilia.

GALEA, *leæ*. capitis armatura. I.V.223 a, In hoc fano loricas galeasq; æneas P. Scipio posuerat.

GALEATVS, *a, um*. ut galeata Minerua. de Nat.21 b.

GALLEOTAE, temporibus Philistini nominabantur in Sicilia interpretes portentorum. de D.88 b.

GALLIA, *liæ*. de Pro. 76 b, Alter ulteriorem Galliam decernit, alter citeriorem. Att.110 a, M. Marcello Cos. finiẽti prouincias Gallias Cal. Martijs ipse restitit. & ibid. Gallia ulterior. Epistol. 115 a, Propter Galliarum controuersiam. pro Muren.145 a, Gallia transalpina. in Antonium 219 a, Gallia comata.

GALLICANVS, *a, um*. Gallicus. pro Qu.3 a, De tota illa re atq; ratione Gallicana inter se communicant. I.C. 120 a, Ager Gallicanus Picenusq;.

GALLICAE, *arum*. crepidæ, soleæ. I.A.175 a, Nullis nec Gallicis, nec lacerna. Sic enim legendum est, non caligis, teste Gellio, lib.13. cap.22.

GALLICVS, *a, um*. Gallicanus. de D.97 b, Brennus eiusq; Gallicæ copiæ. pro Sest. 4 a, Pisauri & in alijs agri Gallici partibus. I.C.105 a, In agro Piceno & Gallico. de Cl.169 b, Ager Gallicus & Picenus.

GALLINA, *næ*. de N.50 a, Anatũ ouа gallinis supponimus. Acad.15 a, Quæ id ouum gallina peperisset, dicere solebant. de D.110 a, & de Sene. 89 a, Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ciuitati signum dabat?

GALLINACEVS, *a, um*. pro Mur. 138 b, Qui gallum gallinaceum suffocauerit, &c. & de Di.96 a, Gallos gallinaceos canere cœpisse. de D.114 a, Gallinaceum fel.

GALLINARIA. sylua, Romæ. Epist.141.

GALLINARIVS, *narij*. qui gallinas curat. Acad.21 b, Quoniam Gallinarium inuenisti Deliacum, qui oua cognosceret. (cus.

GALLOGRAECVS. de Ar. 250 a, Brogitarus Gallogræ-

GALLONIVS. præco, & insignis helluo. de Fin. 83 b, Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piso. pro Qu.17 b, Questus & sumptus Gallonij. & 69 b, 70 a.

GALLVS, *li*. auis nota. de D.120 a, Galli uicti silere solent, canere uictores. & ibid. Cur ante lucem galli cantant. de D. 96 a, Nam auis illa uicta silere solet, canere si uicit. & ibid. Gallos gallinaceos sic assiduè canere cœpisse, ut nihil intermitterent. de D.120 a, Galli silẽtio noctis (ut ait Ennius) fauent faucib. rursus cãtu plausioq; premũt alas. & ibid. Cũ hoc animal tã sit canorũ sua spõte. pro Mu.138 b, Qui gallũ gallinaceũ suffocauerit. & 128 b, Te gallorũ illum baccinarum cantus exuscitat. ad Her.39 b, Gallus è Phrygia.

GALLVS, *li*. ex Gallia transalpina. de Or.133 b, Gallus captiuus sub nodis distortus, eiectus lingua, buccis fluentibus. pro Font. 280 a, Galli humanis hostijs deos placant. de Ar. 248 a, Galli robore, Hispani numero, Pœni calliditate, Græci artibus ualent. pro Cor.61 a, Fœdera nonnullorũ ex Gallia Barbarorum.

GAMELION. mensis Ianuarius, Iunoni sacer propter nuptias. de Fin.86 a.

GANEAE, *earum*. lustra, loca libidini & helluationib. apta. I.P.82 a, Paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo.

GANEO, *onis*. helluo. I.C.105 a, 106 a. Quis ganeo? quis nepos? &c. pro Sest.25 a, Egẽtissimus ganeo. Postq.206 b, Cincinnatus ganeo.

GANGES, fluuius Indiæ maximus. de Som.129.

GARGETTIVS. id est, Epicurus. Epist.253.

GARRIO, *is*. garrire, est auium, sed usurpatur pro loqui, idq; sine delectu. Attic.186 a, Cum coràm sumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. Attic.92 a, Cupiebam etiam nũc plura garrire, sed lucet, urget turba. de Natu.22 b, Tanta est impunitas garriendi. de Orat.110 b, Philosophos in gymnasijs garrire.

GARRVLVS, *a, um*. loquax. ad Heren.9 a, Vt huius infantiæ garrulam disciplinam contemneremus.

GAVDENS, *tis*. Att.25 a, Animo æquo, imò uerò etiam gaudenti ac libenti.

GAVDEO,

GAVDEO, *des.* lætor, exulto, triumpho, lætitia exulto, gaudio exulto, gaudio triumpho, gaudio afficior, lætè fero, fruor. de Leg. 184 a, Sanè gaudeo, quòd te interpellaui. Att. 140 b, Quæ adhuc fecimus, probari ualde gaudeo, si est nunc ullus gaudendi locus. Quin. Fra. 313 b, Gaudeo tibi iucundas meas esse literas. & 319 b, Quòd scribis te à Cæsare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo. pro S. R. 41 a. Quæ pfecta esse gaudeo, uehementerq; lætor. Atti. 263 a, Id tu nos obtinuisse non modò facilè patiare, sed etiam gaudeas. & 152 a, Meum factum probari abs te triũpho & gaudeo. pro Mar. 133 b, Quare gaude tuo isto tam excellẽti bono, & frue re, cùm fortunâ & gloria, tum etiam natura & morib. tuis. de Fin. 56 b, Cũ priuamur dolore, ipsa liberatione & uacuitate omnis molestiæ gaudeamus. Cæl. Epist. 123 a, Nunc furit tam gauisos homines suum dolorẽ. Epi. 112 b, In theatrũ Curionis Hortensius introijt, puto ut suum gaudium gauderemus. & 10 a, In molestia gaudeo. Tusc. 201 b, Quoniam hæc plausibilia non sunt, ut in sinu gaudeãt, gloriosè loqui desinant. de Offic. 56 b, Cùm intellexero te hoc scientiæ genere gaudere. & ibid. Lætari.

GAVDIVM, *dij.* lætitia, fructus. Tusc. lib. 4, Nam cùm ratione animus mouetur placidè atq; constanter, tum illud gaudium dicitur: cum autẽ inaniter & effusè animus exultat, tum illa lætitia gestiens, uel nimia dici potest, quam ita definiunt, sine ratione animi elationem. I. C. 102 b, Hic tu qua lætitia perfruêre? quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bacchabere? Antequam. 194 a, Itaq; quod putaui fore gaudium, id extitit exitium. de Fi. 141 b, Gaudio compleri, affici, perfundi.

GAVRVS, mons. contra Rul. 73 b.

GAZA, *Æ.* uox Persica, ærarium, pecunia, thesaurus, regiæ opes, bona fortunæq;. pro Pomp. 16 b, Qui ab auro gazaq; regia manus abstinuisset. Offic. 49 a, Omni Macedonum gaza, quæ fuit maxima, potitus est Paulus. pro Dom. 225 a, Omnium locupletum fortunæ, omnium prouinciarum fructus, omnium regum bona. Par. 125 b, Pecunia, uectigal, diuitiæ, fructus.

GEDVSANVS ager. contra Rul. 76 a.

GELLA, oppidum Siciliæ. 6 I. V.

GELENSES, pop. I. V. 217.

GELIDVS, *da, dum.* frigidus, alsior. de Leg. 170 b, Fibrenus præcipitat in Lirem, eum multo gelidiorem facit, nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi. de Natur. 45 b, Adde huc fontium gelidas perennitates. I. C. 103 b, Si aquam gelidam biberint.

GEMINATIO, *onis.* exornatio uerborum. de Or. 162 a, Geminatio uerborum habet interdum uim. Iepõrem alias.

GEMINO, *as.* duplico. in Ar. Persæpe ut parum tranans geminauerit orbem. de N. 28 b, Sol geminatus, id est, duo soles. Par. 231 b, Verba geminata atq; duplicata.

GEMINVS, *a, um.* similis, duplex. pro S. R. 38 a, Par est auaritia, similis improbitas, eadem impudentia, gemina audacia. pro Quin. Rosc. 54 a. Simillima & maximè gemina societas hæreditatis est. I. V. 182 b, Consorti quidem in lucris atq; furtis gemino & simillimo nequitia, improbitate, audacia. in Arat. Quæ uolat & serpens geminis secat aera pẽnis. pro Sest. 21 a, Cum quærerent alij Numerium, alij Quintium, gemini nominis errore seruatus est. de D. 123 b, Gemino lucernæ lumine declarari dissensionem I. P. 85 a, Vos geminæ uoragines, scopuliq; reip. de Ora. 160 a, Aliæ sunt geminæ percussiones, quibus, &c. pro Clu. 26 b, C. & L. Fabricij fratres gemini fuerunt. & dẽ Di. 127 a, Fratres gemini. Acad. 15 a, Seruilij gemini. & ibid. Vt mater internoscit geminos consuetudine oculorum, sic tu internosces, si assueueris. de Nat. 47 b, Et natos geminos inuises sub caput arcti. & ibid. Sub læua geminorum.

GEMITVS, *tus.* suspirium, uox dolore expressa. pro S. R. 22 a, Vt tota urbe fletus gemitusq; fieret. Postq. 208 a, Salte dũ conticescat lamentatio & gemitus urbis. de Ar. 252 b, Non sunt illi gemitus & eiulatus Philoctetæ tam miseri. I. A. 176 b, Gemitus & plangor toto foro.

GEMMA, *mæ.* lapillus preciosus omnis, siue perlucidus, siue non. I. V. 200 a, Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit. & 214 a, Pocula ex auro gemmis distincta clarissimis. & ibid. Vas uinarium ex una gemma pergrãdi. de Sen. 89 b, Cyri ornatus Persicus multo auro multisq; gemmis. ad Heren. 39 a, Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata.

GEMMA, qui oculus & germen in stirpibus ab alijs dicitur. de Sen. 88 a, In uitibus ineunte uere existit tanquam ad articulos sarmentorum ea quæ gemma dicitur.

GEMMEVS, *a, um.* I. V. 214 a, Trulla gemmea.

GEMMO, *as.* quod Colum. & Plin. dicunt geminare. Orat. 304 b, Siquidem est rusticorum gemmare uites, sitire agros, lætas esse segetes. de Orator. Gemmare uites, luxuriem esse in herbis, &c.

GEMO, *gemis.* gemitum facio, ingemo, ingemisco. Ar. 236 b, Hęc me species cogitatioq; perturbat, ne gemam. Antequã. 197 b, Equites Rom. quorum factis gloriantur cines, lætantur socij, gemunt hostes. pro Planc. 280 b, Hos pro me luge re, hos gemere uidebam. pro Sest. 18 a, Hæc gemebant boni, sperabant improbi. I. P. 85 a, Quorum nemo te aspexit, qui non gemeret desiderio mei. Postquam. 206 b, Quo minus occultè uestrum malum gemeretis. Attic. 33 a, Hic status una omnium uoce gemitur. & 34 a, Grauiter gemes istam uirtutem.

GENAE, *arum.* sunt oris partes eminentiores. oculis subiectæ, quę malæ quoq; dicuntur. de Na. 5; a. Genæ ab inferiore parte tutantur oculos, subiectæ leuiterq; eminẽtes. Tusc. 204 a, Mulierbres lacerationes genarum. de Leg. 182 a, Mulieres genas ne radunto. I. P. 70 b, Pilosæ gehæ, dentes putridi. Tusc. 196 a, Lachrymæ perdere humore exangues genas.

GENEALOGI, *gerum.* sic enim legendum est, non genealógijs, sunt qui de ortu & originibus scribunt. de N. 68 a, Dij, qui à genealogis antiquis nominantur.

GENER, *ri.* filiæ uir. Att. 55 a, Is abiecta toga se ad generi pedes abiecit.

GENERALIS, *le.* communis, uniuersus, confusus, latè manans, ad multos pertinens, latè patens. Offic. 19 b, Generale quoddam decorum intelligimus, quod in omni honestate uersatur: aliud huic subiectum, quod pertinet ad singulas partes honestatis. de In. 44 a, & 45 a, & 60 b, Cũ de genere negocij controuersia est, cõstitutio generalis uocatur. Off. 66 a, Fidei bonæ nomen manat latissimè, idq; uersatur in multis iudicijs. pro Sest. 3 b, Sed quoniã singulis criminib. cæteri respondêrunt, dicam ego de omni statu P. Sestij, de genere uitæ, &c. & ibid. Contendamq; in hac confusa atq; uniuersa defensione, ut nihil, &c.

GENERALITER. communiter, una comprehensione omnia complecti, *γενικῶς.* de In. 52 a, Nam tẽpus quidẽ generaliter definire difficile est. Att. 8 b, Vt omnia illius ordinis consulta *γενικῶς* laudaret. de In. 80 b, Deinde utra lex de genere omni, utra de parte quadam, utra communiter in plures, utra in aliquam certam rem scripta uideatur.

GENERATIM. per singula genera, generaliter. I. V. 143 b, Ergo ab uniuersa prouincia, generatimq;, à singulis eius partibus diligitur. & 136 b, Nam aut publicè ciuitates istos honores habent, aut generatim homines, ut aratores, mercatores, nauicularij. I. P. 98 a, Quid auaritię, quæ criminib. infinitis implicata est, summam nunc explicem? generatim ea, quæ maximè nota sunt, dicam. Ora. 101 a, Orator percurret omnes locos, utetur aptis generatim. de Orat. 90 a, De iure generatim in ordines ætatesq; descripto. & 121 b, Sed hæc Crassus aliquando uobis expediet, & disponet descripta generatim. & 100 b, Nulli fuerunt, qui illa artificiosè digesta generatim cõponerent. Ac. 12 b, Exponã igitur generatim argumenta eorum. Att. 173 a, Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata. I. V. 265 a, Nam quid ego de cæteris ciuiũ Rom. supplicijs figillãtim potius quàm generatim atq; uniuersè loquar? his duobus exemplis perspicuum est, generatim pro generaliter usurpari. de Or. 112 b, Infinitum mihi uidetur id dicere, in quo aliquid generatim quæreretur, hoc modo, expetendane esset eloquentia, expetendine honores. de In. 64 a, Vt si amicitiæ quid causa factum dicetur, si inimici ulciscẽdi, si metus, si gloria, si deniq;, ut omnia generatim amplectamur, alicuius retinendi, augendi, adipiscendiue commodi causa, &c.

GENERATOR, *oris.* genitor. de Vn. 201 b, Qui nosse generatores suos optimè poterant.

GENERO, *as.* gigno. de Leg. 161 b, Hominẽ generauit & ornauit Deus. de Vn. 195 b, Semper ne fuerit mũdus, nullo generatus ortu, an ortus sit. Tusc. 242 a, Initia, unde omnia sint orta, generata, concreta. Off. 5 b, Homines hominum causa esse generatos. in Ant. 192 a, Mars à quo populum Romanũ generatim accepimus. Off. 21 a, Neq; enim ita generati à natura sumus, ut ad ludum & iocum facti esse uideamur.

GENEROSVS, *a, um.* qui altiore animo est, magnanimus, præstans, magnificus, clarus. Off. 69 a, Cum de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti. de Clar. 183 a, O' generosam stirpem. de Diuin. 84 b, Ciuili generosa stirpe profectus. Tuscul. 178 a, Quod natura ipsa, & quædam generosa uirtus statim respuit. de Am. 101 b, Humilem sanè re linquunt, & minimè generosum, ut ita dicam, ortum amicitiæ. de Cl. 189 b, Voce, motu, forma etiam magnifica & generosa quodam modo. Par. 119 b, Virgo generosa & nobilis.)(. Ignota.

GENIALIS, *le.* nuptialis, uoluptuarius. p Clu. 20 b, Lectus ille genialis, quem biennio antè filię suæ nubenti strauerat.

GENICVLATVS,*a,um.* è geniculo: id est, geniculis distinctus. de Sen. 87 b, Culmus geniculatus.

GENITALIS,*le.* indigenitalis, gentilitius. L. Aeuum.

GENITIVVS, casus. in Or. Genitiuorum pluralium neutrorum secundæ declinationis syncopa.

GENITOR,*oris.* generator. de Vn. 199 b, Quo nihil ab optimo genitore melius procreatum est. & 293 a, Imitantes genitorem & effectorem sui. de Diuinat. 121 b, Genitor Saturnius, &c.

GENITRIX,*cis.* de Diui. 131 b, Nona super tremulo genitrix clangore uolebat. Poetæ.

GENS,*gentis.* genus, natio. de N. 78 b, 79 a, Deum non curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes & gentes. Off. 11 a, Propior est eiusdem gentis, nationis, linguæ. I.C. 121 b, Qui id egerunt ut gentem Allobrogum in uestigijs huius urbis collocarẽt. pro Fon. 281 a, Exteræ nationes & gentes. pro Pomp. 9 b, Gentes ac nationes. I.C. 99 a, O dij immortales ubinam gentium sumus. At. 92 a, Quippe res est in manibus. tu autẽ abes longè gentium. Item: Nostri τυφλωνῆσοι longè gentium absunt. I.V. 265 a, Vbicunq; terrarum & gentium. pro Flac. 146 a, Gens Valeria. de Orat. 99 b, Marcelli ac liberti filio stirpe, Claudij eiusdem hominis hæreditatẽ gente ad se rediisse dicebant. de Fin. 32 a, Cleanthes quasi minorum gentium Stoicus. Tusc. 154 a, Dij maiorum gẽtium. Epi. 139 b, Patricij minorum gẽtium. Aca. 32 a, Maiorum uel minorum gentium esse. L. Familia.

GENTILIS,*le.* Top. 223 a, Gentiles sunt, qui inter se eodem sunt nomine ab ingenuis oriundi, quorum maiorũ nemo seruitutem seruiuit, qui capite non sunt diminuti. de In. 80 b, Si furiosus est, agnatorum gentiliumq; in eo pecuniaq; eius potestas esto. ad Her. 4 b, 5 a, Tusc. 156 a, Antiquus sanè, fuit enim meo regnante gentili. de Cl. 174 a, Tum etiam gẽtilis Brute M. Pennus. de Vn. Hominẽs deorũ immortaliũ quasi gentiles sunt. I.V. 147 a, Respondè mihi nunc Verres, quẽ esse hunc tuum penè gentilem Verrutium putas?

GENTILITAS,*tis.* genus, gens. de Or. 99 b, In ea causa fuit oratorib. de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum.

GENTILITIVS,*a,um.* gentis & generis commune. de Aruspic. 251 a, Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello factitarunt.

GENV,*nu.* genus, nodus in quo femora definunt, cuius pars posterior, poples dicitur. Postquam. 208 a, Tu affinem tuã, filiam meam superbissimis uerbis à genibus tuis repulisti. Tusc. 187 a, Genu M. Antonium uidi, cum contentè ipse pro se diceret, terram tangere. Genu nixus, qui genu flexo conititur. L. Engonasis.

GENVARIVS,*rij.* numus Genuæ cusus, quæ erat in Cæsaris prouincia. Att. 89 a. Sed heus tu, Genuarios à Cęsare per Herodem, talenta Attica L. extorsistis?

GENVS,*genu.* I.A. Atq; inter flexum genus, &c. & læuum genus. & ibid. sæpius, poetica licentia.

GENVINVS,*ni.* de N. 53 a, Dentium aduersi acuti diuidunt escas, intimi autem conficiunt, qui genuini uocantur.

GENVS,*neris.* natura. ratio, cõmune genus, genus primũ, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223, Genus est notio ad plures differentias pertinens: forma est notio, cuius differẽtia ad caput generis, & quasi fontem referri potest. de Orat. 100 b, Genus id est, quod sui similes communione quadam, specie autem differentes duas aut plures cõplectitur partes. de Inuent. 49 b, Genus est, quod plures partes amplectitur, ut animal pars est, quæ subest generi, ut equus: sed sæpe eadẽ res alij genus, alij pars est, ut homo animalis pars est, Thebani aut Troiani genus. & 51 b, Genus est quod partes aliquas amplectitur: ut cupiditas pars est, quæ subest generi, ut cupiditati amor, auaritia. & ibidem a, Quare cùm genere idem sit, fit aliud, quod quadã parte & specie differat. de Orat. 146 a, Formæ dicendi specie dispares, genere laudabiles. Orat. 199 b, Virtutes specie dispares prudentia coniungi. de Orat. 145 b, In ea uarietate oratorum ferè melius à deteriore facultate magis quàm genere distinguitur. pro Sest. 23 a, Sed genus uniuersum breui circumscribi & definiri potest. de Ora. 207 b, Idem genus uniuersum in species certas partietur & diuidet. de Amicitia 10 a, Amicitia nullam ætatis degendæ rationem, patitur esse expertem sui. de Leg. 161 b, Prima & inchoata intelligẽtia: id est, primum genus. de Orator. 119 a, Et idem de cæteris rebus eiusdem generis uel separatim dicere solemus de genere uniuerso, uel definitè de singulis temporibus, hominibus, &c. de Inuent. 80 b, Lex scripta, uel de genere omni, uel de parte quadam. de Orator. 121 a, Argumenta reuocentur oportet ad genus & ad naturam uniuersam. & ibid. Oratio ad uniuersi generis disputationem referatur, necesse est. & ibid. Generum uniuersæ quæstiones. & ibid. b, Perpetui iuris & uniuersi generis quæstio. pro Flac. 151 a, Quæren-

dum est ergo de communi genere testium. de Orat. 114 a, Generum infinitæ quæstiones. de Orat. 121 b, Genera esse definita non solùm numero, sed etiam paucitate. de Orat. 100 b, Si quis omne ius ciuile in genera diuidat, quæ perpauca sunt. de Orat. 94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. Acad. 13 b, Nihil de suo genere in aliud genus transferri potest. Offic. 42 a, Mihi hæc oratio susceptа non de te est, sed de genere toto. Off. 45 b, Tota igitur ratio talium largitionum genere uitiosa est, temporibus necessaria. de Fin. 97 b, Sed ea æstimatio genere ualet, nõ magnitudine. Tusc. 235 b, Natura quicquid genuit, in suo genere perfectum esse uoluit. de Natu. 34 a, Sol efficit ut omnia floreant, & in suo quæq; genere pubescant. Tusc. 195 b, Perturbationes genere quatuor sunt, partib. plures. de Orat. 123 b, Genera & partes generibus subiectæ. de In. 69 a, Non in omnem causam, sed in omne genus cause incidunt. & 75 a, Qui diligenter omnium causarum uim & naturam cognouerit, cùm genere primo, tum etiam forma eas intelligat dissidere. Top. 224 a, Vltimum genus id est, quod uocant generalissimum. de Orat. 153 b, Explicatis his generibus, & modis disceptationum. I.V. 112 a, Vt intelligatis eum Romæ quæsisse, non modò genera furandi, sed etiam nomina. Tusc. 232 b, Diuitiæ genere, non numero cernuntur. de Opt. 243 a, Oratorem genere non diuido, perfectum enim quæro. & ibid. Vtrum id sit non genere, sed gradu. pro Põp. 9 a, Bellum genere ipso necessarium, magnitudine periculosum, &c. pro Dom. 228 a, Tantus splendor generis hominũ, [illegible]tatum, ordinum. pro Cor. 57 b, In omni genere & uarietate artium excellere. de Or. 104 a, Teneat oportet uenas cuiusq; generis, ætatis, ordinis. I.A. 197 a, Num ex iudicum genere & forma. & 196 b, Si hoc genus in unum redigatur: id est, si omnes hæ pecuniæ congregentur. I.A. 206 a, Semper eum duo genera, Ienonum & Iatronum delectarunt. pro Sest. 11 a, Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Planc. 268 a, In hoc genere & fuimus ipsi & alij complures. Epist. 57 a, In hoc toto genere plura faciam quàm scribere audeo. & Tusc. 171 a, Quin. Fra. 300 a, Qua de re & de hoc genere toto pauca cognosce. I.V. 62 b, Sed de isto custode toto sic uobis breuiter respondeo. Brut. 91 b, Tuum consilium Brute de toto genere belli. & ibid. a, Quid sentiam tota de constitutione huius belli, &c. Qu. Fr. 307 b, Te quotidie in omni genere desidero. At. 254 a, Is me in omni genere delectauit. Att. 197 b, Tota domus in omni genere diligens. Tuscul. 192 b, Quo in genere Athamantem furere dicimus. de Amic. 108 a, Sunt igitur cõstantes eligendi amici, cuius generis magna penuria est. At. 5 a, Quo in genere magno studio efferimur. de Orato. 110 a, Qui in aliquo genere inconcinnus est, is ineptus dicitur. de Orat. 135 a, Huius generis plenus est Næuius. At. 98 a, Prudẽtia tua, quam in omni genere iudico singularem. Or. 205 b, Genus hoc Græci appellant ἀλλαγρίαν, nomine rectè, genere melius esse, qui ista omnia translationes uocat. & 198 a, Neq; uerò sine philosophorum disciplina genus & speciem cuiusq; rei cernere, neq; eam definiẽdo explicare, nec tribuere in partes possumus. Tribuere rem uniuersam in partes: id est, genus. L. Tribuo. de Opt. 243 a, A perfecto q abſunt, non genere differunt, ut Actio Terentius, sed in eodem non sunt pares. Or. 201 a, Orationis genus sonans est in illo epidictico genere. de L. 160 a, Ex tot animantium generib. atq; naturis. de Nat. 45 b, Varia genera bestiarum, uel cicurũ uel ferarum. de Cla. 176 a, Licinius genere toto feruidior. Qu. Fr. 324 b, Tibi istius generis in scribendo priores partes tribuo quã mihi. Off. 24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuẽdi. de Or. 158 a, Ex quo genere hæc sunt. & 192 b, Et eius generis homines. & 103 a, Ex eo genere. At. 207 a, Orationes, aut aliquid id genus soleo scribere. de Inuent. 83 b, Quod genus, ut necesse est, &c. & 82 b, Quod genus, fidentię contrarium est diffidentia. & ibid. Quod genus, pactũ, par, iudicatũ. & ibid. Quod genus, uirtus, scientia, ueritas est. & 83 a, Quod in genere est gloria. ad Her. 15 b, Quod genus hi sunt, qui, &c. & 3 a, Quod genus, si dicam, me, &c. & 9 b, Quod genus ut eas, &c. & de Inuent. 47 b. de Finib. 107 a, Cæteraq;, quæ sunt generis eiusdem. Offic. 2 b, Et quæ sunt generis eiusdem. & 4 b, Et ea quę sunt his similia. de Fin. 69 b, Istius generis asotos.

GENVS, pro gente, & nomine. de Clar. ora. 183 b, Scipionis genus est ex ipsius sapientiæ stirpe generatum. I.A. 193 b, Virtus, quæ propria est Romani generis atq; seminis. in Verr. 273 a, Qui nobili genere nati sunt. pro S.R. 20 b, Aliquis genere ac nobilitate suæ ciuitatis facilè primus. de Orat. 154 a, Quidam malo genere natus. pro Cec. 196 a, Serui tuæ familiæ & genere, & nomine continentur. pro Mure. 127 a, Contempsisti L. Murenæ genus, exulisti tuum. pro Flac. 147 b, Natio Græcorum, &c. à genere isto, &c. in illo numero, &c.

de In-

de In.50 a, Hominum genus in sexu consideratur, uirile an muliebre sit.L.Familia.

GEOGRAPHIA,*phiæ*.At.25 a,De geographia dabo operã, ut tibi satisfaciam.

GEOMETRA,*metræ*.geometres.Offic.58 b, Geometræ solent non omnia docere,sed postulare, ut sibi quædam concedantur,quo facilius,quæ uelint,explicent.Acad.28 a,Geometræ prouideant , qui se profitentur non persuadere, sed cogere.de Fin.90 b.& de Di.110 b.& de Fat. 143 a, Geometræ,musici,grammatici,&c.

GEOMETRES,*træ*.geometra, Aca.7 a,Quomodo geometres cernere ea potest,quæ,&c.

GEOMETRIA,*æ*.geometrica.Tusc. 149 a,In summo apud Græcos honore geometria fuit. de Or.155 a,Geometriã Euclides & Archimedes tractauerũt.de D.110 b,Quę in geometria describuntur,mathematicorũ sunt,non ariolorũ.de Fi. 53 a,Discere geometriam ab aliquo. de Orat. 100 b,In geometria lineamenta,formæ,interualla,magnitudines. Off.4 b,S. Pompeius,&c.

GEOMETRICA,*orum*. Tusc.la. 160 a, Quasi geometrica didicisset.

GEOMETRICVS, *a,um*. Tusc. 106 a,In illo libro pusionẽ quendam Socrates interrogat quædam geometrica de dimensione quadrati.de Diuin. 134 a, Si uelim geometricum quiddam aut physicum , aut dialecticum explicare . Acad. 29 b, Quòd si geometricis rationibus non est crediturus, quæ uim afferunt in dicendo,næ ille longè aberit, ut rationibus credat philosophorum. de Finib.126 b,Vt multa non modò probabili argumentatione,sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent. Atti.187 b,Sed tu me γεωμετρικῶς refelleras.

GERENS,*tis*.pro Qu.11 b,Aliquis locuples,& sui negocij bene gerens.I.C.109 a,Malè gerendo negocio.

GERMANE'. fraternè. Qu.Fr.316 a,Ego tibi germanè fraterneq; rescribam.

GERMANI,pop.Att.225.pro Cor.61.de Pro.75.I.P.97.

GERMANITAS, *tis*. communio sanguinis, quam barbari fraternitatem dicunt,Vergil. & Liu.consanguinitatem.pro Lig. 142 b, Moueat te horum pietas , moueat germanitas. de Ar. 253 b,Clodius in domesticis est germanitatis stupris uolutatus.

GERMANVS, *a,um*. ex eodem genere & stirpe eadem orti, præsertim fratres & sorores.in Verr.102 b, C. Fannius frater germanus Quin.Ticinij. & pro Domo,237 a, de Finib. 124 a,L. Cicero frater noster, cognatione patruelis, amore germanus. pro Mil.115 b,& de Diuin.89 a,Clodius cum sorore germana nefarium stuprum fecit.pro Font. 283 b, Cũ præsertim uirgo germana fratrem complexa teneat . Part. 237 b,Coniuges,liberi, germani parentes. in Antonium 233 b, Nisi fortè iure, germanum Cimber occidit . locus est ex ambiguo.

GERMANVS.pro uero & sincero.Off.65 b,Sed nos ueri iuris germanæq; iusticiæ solidam & expressam effigiem nullã tenemus. de Legib. 169 a, Hæc est mea germana patria, hîc enim ortus sum.contra Rul.85 b, Illi ueteres germaniq; Cãpani.de Cl.192 b,Hæc germana ironia est.de Or.123 a,Inter Aristotelem & hos germanos huius artis magistros hoc interest,&c.Orat.199 b,Hi cùm mutila quædam & hiantia locuti sunt,germanos se putant esse Thucydidis. pro Cæl.42 b,Germani luperci.Att.17 a,Sub lustrum autem censeri,germani negociatoris est:id est,uerè negociatoris. At.58 a,Ast, num germanum fuisset?

GERMANVS.pro simili & congruenti.Par.252 a,Memoriã literaturæ germanã quodãmodo, & in dissimili genere similis.I.R.82 b,Illud uerò germanũ consilijs Catilinæ & Lẽtuli,quòd me domo expulistis. Aca.33 b,Erat Antiochus, si perpauca mutauisset,germanissimus Stoicis.hæc est uera lẽctio , etiãsi quidam corruptè legunt, grauissimus Stoicus.

GERO,*ris*.administro,tracto,facio,transigo,ttueor . Epi. 5 b, Quæ gerantur accipies ex Pollione . & 8 a, Quanquã te ita gerere uolo quæ per exercitum gerenda sunt.& 131 a, Nihil enim Romæ geritur, quod te putem scire curare. & 14 b, Qui mihi quascunq; res gerat,tuendus est.pro S.R.41 a,Viri fortes,quorum opera eximia in rebus gerẽdis fuit.pro Domo,232 a, Illud pulcherrimum factum , quod ex autoritate senatus gessi.Offi.3 b,Quæ cura exuscitat animos,& maiores ad rem gerendam facit.Ar.204 b, Si ipse negocium meũ gererem, nihil gererem nisi consilio tuo. pro S.R.37 a,Qui rem mandatam malitiosius gessisset.Epi.100 b,& pro Muren.231 a,Vi geritur res.pro Quin.3 a,Res quæ libidine, non ratione geruntur . & 2 a , A' principio quemadmodum res gesta & contrà sit, exponam. pro Quint.4 a,Hæc dum Romæ geruntur,interea,&c.de Orat.161 b,Res quasi gerantur, sub aspectum penè subijcere. & 131 b, Vt ijs qui audiũt,tum geri illa fieriq; uideantur.& 140 a,Sapientia omnes res humanæ geruntur. pro Qu.7 b,& de Finib. 138 a, Quid negocij geritur? in quo ille tot & tales uiros defatigat? prò Qu. R.50 b, Tu tuum negocium gessisti bene. pro Qu. 11 b, Sui negocij bene gerens. Offic. * Nostro more malè rem gerentibus partibus,bonis interdici solet.I.C. 109 a, Malè gerendo negocio. de Fin. 137 b, Maximè ij res gestas audire & legere uolunt,qui à spe gerendi absunt cõfecti senectute. Att. 78 a,Cassius insecutus hostes rem bene gessit. Epi. 250 a,b, Gerere rempublicam.Postquam. 203 b, Bene gerere rempublicam.pro S.R.40 b,Cum solus rempublicam gereret,orbemq; terrarum gubernaret. pro Dom.232 a, Illud pulcherrimum factum,quod ex autoritate senatus gessi.in Ant.202 a, b, Rempublicam ab aliquo bene & feliciter gestam esse. Attic.257 b,Gerere rem palam. de Fini.138 a,Gerere aliquid priuatim. Attic.251 b,Gerere, regere,gubernare.de In. 50 b, Gerere & administrare aliquam rem uel negocium . de Finib.104 b, Vt sapiens uelit gerere & administrare rem . Epist. 204 b, Neque tamen te impedio, quo minus susceptũ negocium pro tua fide & diligentia ex uoluntate Cæsaris, qui tibi rem magnam difficilemque commisit ; gerere possis.Epistol.7 a, Gerere aliquam rem ex sententia. & 21 b,Gerere rem feliciter,& ex sententia . pro Quint.42 b, Qui magna fide societatem gerunt.de Legi.193 a,Comitia illa sunt armis gesta seruilib. pro Sest. 26 a, Vt suis munitus tutò in foro magistratum gereret. pro Sest. 11 a, C. Marius sextũm iam consulatum gerens . & 6 b , Gerere duumuirũm Capuæ. I.V. 136 a. & ad Heren. 18 b,Gerere potestatem:id est, magistratum.

GERERE,pro referre,uel repræsentare. Off.25 a,Magistratus gerit personam ciuitatis. & 55 a,Illi septem ex mediorũ officiorum frequentia , similitudinem quandam gerebant speciemq; sapientum.& 68 a,In hominis figura immanitatem gerere belluæ.

GERERE,pro habere,uel ostendere. Offic.12 b,Vos enim iuuenes animum geritis muliebrem. Part.123 a,Gerere igitur animum laude dignum.

GERERE,prò habere,præbere,tractare,adhibere,probare. Att.87 a,Illé ualde se honestè gerit.& 37 a,Nunc ita nos gerimus,ut, &c. & 130 a, Quî hic potest se gerere nõ perditè? Offi.18 b, Quanto superiores sumus,tanto summissius nos geramus. Att.77 a, Sic in prouincia nos gerimus , quod ad abstinentiam attinet,ut nullus teruntius insumatur in quẽquam.Offic.20 a,Natura nos docuit non negligere,quemadmodum nos aduersus homines geramus . pro Ar. 187 b, Gerere se prò ciue. Epist.181 b,Quónam modo me gererem aduersus Cæsarem,usus consilio tuo sum. Tusc.185 a,Turpissimè se gerere. Att. * Prudenter se gerere. Attic.33 a,Et ad me ab eo quasi παραθήκας afferes quemadmodum me gerã. Epist. 209 a, Quo in munere ita se tractauit,ut, &c. pro L. 137 a,Qui in legatione omnibus ità se probauit,ut,&c.I.C. 117 a.Deinde ita me in rep.tractabo,ut,&c.Qu.Fr.294 a,Bene se adhibere in potestate.pro Sest.3 b,Gerere bellum cum aliquo.Ep.38 a,Gerere amicitiam.Liber de amicitia gerenda.I.V.65 b, Gerere graues inimicitias cum aliquo:id est habere,uel exercere. At.228 b,Gerere simultatem cum aliquo. pro Deiot.149 b, Tamen hominũ more inimicitias gerere poteratis.Præ se gerere:id est, præ se ferre.de In.82 a,Præ se gerere quandam utilitatem. & 65 b, Nam affectionis ratio perspicuam solet præ se gerere coniecturam.

GERERE morem alicui, pro obsequi. de Nat. d. lib.1.pag. 26 a, Tum Balbus, Gerã tibi morẽ, & agam quàm breuissimè potero.Tusculib.1.pag.151 b,Geram tibi morem:& ea quę uis,ut potero,explicabo.ad Her.13 b, Morem gero,obsequor,obtempero.

GESTA,*orum*.acta. post Red. 207 b,Túne ausus es isto oculo,non dicam isto animo,ista fronte,non uita,tanto supercilio, non enim possum dicere tantis gestis, cum Gabinio consociare consilia pestis meæ? &c.

GESTIENS,*tis*.)(.Perterritus. de N.56 a.

GESTIO, *ßtis*. gestu corporis desiderium aliquod ostendo, prægestio,studio efferor tui uidẽdi,in foro salto,tanta lætitia auctus sum,ut mihi nõ cõstẽ.de Fin.67 a.de N.16 b,Qd ni ita esset,cur nõ taurus æquè contrectatione gestiret?I.A. 194 a,Antonius senatũ delere gestit.Att.60 b,Gestio scire ista omnia. pro Mar. 132 b, Parietes huius curiæ tibi gratias agere gestiunt. Epi.93, Nihil est cur aduenientib.te offerre gestiãs.de Fi.108 a,Nil erat quod Zeno mutare gestiret. At. 27 a,Gestit animus aliquid agere in rep.de Pro.76 a,Si in capitoliũ inuehi uictor cũ insigni illa laurea gestiret. Off. 20 b,Qui nimia uoluptate gestiũt.Tusc.212 a, Cũ & inaniter & effusè animus exultat,tũ illa lætitia gestiens uel nimia dici potest.& 231 b, Elatus inani lętitia , exultãs, temerè gestiẽs. & 112 b, Lætitia ut adepta iã aliquid concupitũ efferatur ac

geſtiat.de Fin.67 a,Lætitia geſtire.de Ora.110 b,Animi noſtri forenſib.negocijs deſeſsi geſtiunt,&c.

GESTIO,*onis*.actio,tractatio.de Inuent.66 b, Deinde eſt ipſius negocij geſtio ȳ tractãda.& 50 b,In geſtione negocij.

GESTO,*as*.fero, porto. in Anton. 251 b, Idque caput geſtari iuſsit in pilo.

GESTVS,*a,um*.Or.199 b,Thucydides res geſtas & bella narrat. & Off. 12 b, Nemo non quaſi mercedem rerum geſtarũ deſiderat gloriam.Item pro Cor.ſæpe.

GESTVS,*ſtus*.motus corporis,actio. Ar.86 a,Illud de geſtu hiſtrionis tu ſceleſtè ſuſpicaris,ego ἀφυῶς ſcripſi.de Ora.95 a, Qui in geſtu ſemel peccarit, non continuò exiſtimatur neſcire geſtum. Offic.26 a,Hiſtrionum nonnulli geſtus ineptijs non uacant.de Orat.95 b,& 130 a,Geſtus penè ſummorum actorum.& pro Quin.14 a,Miror eorum impudentiã, qui agunt in ſcena geſtum inſpectante Roſcio. pro R. P. 118 a,Humeris geſtum agebant.Orator.204 a,Lumina quæ Græci, quaſi aliquot geſtus orationis σχήματα appellãt. de Orat.107 a,Vox & geſtus ſubitò ſumi,& alicunde arripi nõ poteſt.Acade. 36 a, Et hoc quidem Zeno geſtu conficiebat. nam extenſis digitis aduerſam manum oſtẽdebat, ac uiſum dicebat huiuſmodi eſt.Or.131 a,Cum extento brachio paulum etiam de geſtu addidit. Par.120 b,Vita quæ mihi geſtu moderatior,omni uerſu aptior eſſe debet.pro Cæl.57 a, Gratificatur omni geſtu accuſator; ſignificat enim, &c. in Vat.36 a,De geſtu intelligo quid reſpondeas. de Orat.152 a, Nunquã agit hũc uerſum Roſcius eo geſtu,quo poteſt. pro Qu.R.48 b,Non eodem tempore, & geſtum, & animam ageres? ad Her.21 a,In geſtu conuenit uenuſtatem conſpicien dam,nec turpitudinem eſſe, ne aut hiſtriones, aut operarij uideamur eſſe & ibid. Si utemur amplificatione paulò tardiore,& conſideratiore geſtu conueniet uti. & ibid. Sedatus & conſtans geſtus.

GETAE,pop.Att.145.

GIGAS,*tis*.Titanes.de Nat. 40 a,Dij cum Titanib.& cũ Gigantibus bellum geſſerunt. de Ar.248 a, Gigantes illi,quos poetæ ferunt,bellum dijs immortalib.intuliſſe. de Sen.248 a, Nam quid eſt aliud Gigãtum more bellare cum dijs, niſi naturæ repugnare?

GIGNO,*gnis*. genero,creo,pario,procreo,ſuſcipio.de N.2 a, Omnia quę natura gignit,maturata pubeſcunt. & paulò ſuprà,Et reliqua quæ terra pariat. & de Fin.132 a,Ea quę terra gignit.Off.5 b,Quæ in terris gignuntur, ad uſum hominum omnia creari.de Nat.52 a,Piſces,ut aiunt, oua cum genuerint,relinquunt.de Orator.121 b,Si mihi filius gignitur, &c.de Fin.53 b,Ad maiora quedam nos natura genuit.& 87 b,Vt in gignendo, in educando.de Na.68 a,Hercules hic ex Latona quem Iupiter genuit.de Di.128 a,Seminum uis,quę ad gignendum procreandumq; plurimùm ualet.Tuſ.215 a, Morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur.ad Her.25 a,Párere,gignere,proferre.& 24 b,Gignis nobis nouas præceptiones.de Clar.188 a, Qui nõ illuſtrauit modò,ſed etiã genuit in hac urbe dicendi copiam. Anteq.193 b, Pax & concordia extraneis gignetur.I.A. 164 a,Vt idẽ Deus urbem hanc gentibus,uos huic urbi genuiſſe uidcatur. Or.297 b,Plato ideas gigni negat.de N.2 a, Cum ipſe ſui generis initium ab ſe gigni & propagari uellet. de Vn.199 a, Cum Deus animum ex ſua mente & diuinitate genuiſſet.Tuſc.200 a,Tũ opiniones ueræ firmæq; gignuntur.pro Cæl.47 a,Multa nobis blãdimenta natura ipſa genuit.

GLACIES,*ei*. de Natu.31 a, Glaciem calore liquefactam & dilapſam diffundi.

GLADIATOR,*oris*. laniſta,myrmillo,machærophorus.de Or.116 a,Ars ludicra armorum,& gladiatori,& militi prodeſt aliquid.I.A.202 a,Quem gladiatorem non ita appellauit,ut interdũ etiã M. Antonius gladiator appellari ſolet, ſed appellant ij, qui planè & latinè loquuntur, myrmillo in Aſia depugnauit.p S.R. 21 a, Vetus ac nobilis gladiator. pro S.R.10 a,Homines ſicarij atque gladiatores. I.V. 180 a, Qui à ſcurris potius ſemper gladiator, quàm ſcurra appellatus ſit.pro S.R.38 a, Nũ ille laniſta omnino iam à gladiatore ceſsiſſe uidetur?I.P.83 b,Si mihi cum illo buſtuario gladiatore decertandum fuiſſet.I.A. 174 b, Tam bonus gladiator rudem tam citò accepiſti. Or.219 b, Athletæ & gladiatores.pro Syl.177 b,Gladiatorum familiæ.

GLADIATORIBVS abſolutè, pro ludis funebribus ſiue gladiatorũ munere. Att.22 a,Is quærit ex me,num conſueſſem Siculis locum gladitorib.dare.& Att.34 a,itẽ Fam.Ep. 164 b,& I.A.159 b,& 224 a,item Att.38 b,Vt in foro,gladiatoribus.Gabinij Pompeiũ adorirentur. malè legunt hic quidam,cum gladiatorib. nam tẽpus ſignificat ludorum, quo gladiatores à Gabinio exhibebantur.

GLADIATORIVS,*a,um*.de Orat.138 a,In ipſo illo gladiatorio uitę certamine.pro Muren.141 b,Si uirgo Veſtalis huius propinqua locũ ſuum gladiatorium conceſsit huic,&c. pro Mil.119 b, Pugna gladiatoria.I.C.106 a,Ludus gladiatorius.Tuſ.219 a,Gladiatoria iracundia. Ars ludicra armorum L.Gladiator.

GLADIVS,*dij*. ſica,pugio.de Ora.124 a,Et tu inimicus eius cum gladio cruento comprehenſus es. in Catil.111 a, Iidem gladios in rempublicam diſtrictos retudimus.& ibid.Mucrones gladiorum à iugulis noſtris reiecimus. pro Mar. 133 b,Gladium uagina uacuum in urbe non uidimus. de Inuẽt. 63 b,Educere gladium è uagina.& At.56 a,Eductis gladijs. Off.74 b, Diſtringere gladiũ. I.A.164 b, Gladio ſtricto inſequi aliquem.de Inu.63 b,64 a, Recondere gladium in uaginam.I.C. 112 a, Ex ædibus Cethegi maximum ſicarum numerum gladiorumq; extulit. Tuſcu.240 a, Fulgentem gladium è lacunari ſeta equina appenſum demitti iuſsit.Attic. 10 b,Gladio plumbeo iugulatum iri. pro Seſt.7 b,Vt ſi gladium paruo puero dederis. pro Cec.301 a,Suo quemadmodum dicitur,gladio confici.

GLANDIFER,*a,um*.in Anton.179 b, Quæ arationes glandiferæ & fructuoſæ ferebantur. de Legib.156 a, Glandifera quercus.

GLANS,*dis*.quercus arboris nux.de Ar.244 b.

GLAREA,*reæ*.arena,uel lapides munitiſsimi in littorib.Qu. Fr. 318 b, Eo loco puluis non glarea iniecta eſt.

GLEBA,*bæ*.ceſpes terræ.de L.181 b, Iniecta gleba tumulis & humatus eſt,& gleba dicitur. I.V. 153 b, Iniquos decumanis omnes dicebat eſſe,qui unam agri glebam poſsiderent.contra Rull. 88 a,& 90 b, Non adimitur cuiquam gleba de Syllanis agris.pro Cec. 196 b,Glebis,aut ſaxis,aut fuſtibus aliquem de fundo præcipitem agere.& ibid.Non eſſe armaca ſpites neq; glebas.

GLISCO,*ſcis*. creſco. in Hort. Ad iuuenilem libidinem copia uoluptatum gliſcit,ut ignis oleo.

ΓΛΙΧΡΩΣ.I.Minutatim.

GLOBOSVS,*a,um*.rotundus.de Vn.198 a, Mundus globoſus eſt fabricatus,quod σφαιροειδὲς Græci uocant.de N.49 a, Mundus globoſus eſt.de N.35 b,Mundi uolubilitas,quæ ni ſi in globoſa forma eſſe non poteſt. de N.45 b,Terra ſolida & globoſa.de Som.128 a,Stellæ globoſæ & rotũdæ.ad Her. 13 a,Saxum globoſum:id eſt,rotundum.

GLOBVS,*bi*.σφαῖρα.de Na.35 a,Duæ formę præſtantes ſunt: ex ſolidis globus,ſic enim σφαῖραν interpretari placet:ex planis circulus uel orbis,qui κύκλος Græcè dicitur.de Som.128 a,Ille globus quem in hoc templo medium uides, quæ dicitur terra. & ibid. Stellarum globi terræ magnitudinem facilè uincunt.Tuſc.161 b, Tum globum terræ eminentem è mari.de D.100 a,Cum cœlũ diſceſsiſſe uiſum eſt, & in eo animaduerſi globi.

GLOMERO,*ras*.colligo,inuoluo,implico. de Di.84 a, Omnia fixa tuis glomerans determinat annus. & Tuſc.180 a, Clades uetuſta ſeclis glomerata horridis.

GLORIA,*riæ*.claritates,ſplendor,lux,amplitudo. de Inu.83 a,Gloria eſt frequens de aliquo fama cum laude. pro Mar. 135 a,Gloria eſt illuſtris & peruagata multorũ & magnorũ uel in ſuos ciues,uel in patriam,uel in omne genus hominũ fama meritorũ. Offic.59 a,Summa igitur & perfecta gloria conſtat ex tribus his, ſi diligit multitudo, ſi fidẽ habet, ſi cũ admiratione quadã honore nos dignos putat. Tuſc.190 b, Gloria eſt cõſentiens laus bonorũ, incorrupta uox bene iudicantiũ de excellente uirtute. & ibi multa pulchra de gloria.pro Mil.120 b,Gloria eſt cuius gradibus homines uidentur in cœlũ aſcẽdere. & ibi.Ex omnib. præmijs uirtutis, amplisſimum præmiũ eſt gloria.I.P.91 b, Leuis eſt animi, lucẽ ſplendoremq; fugientis, ueram gloriam,qui eſt fructus ueræ uirtutis,repudiare. Offic.13 b,Vix inuenitur,qui laboribus ſuſceptis periculisq; aditis non quaſi mercedem rerum geſtarum deſideret gloriam. in Ant.201 a,Neq; enim ullã mercedem tanta uirtus præter hanc laudis gloriæq; deſiderat. Tuſc.172 a,Gloria uirtutem tanquam umbra ſequitur.Att. 226 b, Illi non heroes,ſed dii futuri quidem in gloria ſempiterna ſunt.pro Arch.190 b,Trahimur omnes laudis ſtudio, & optimus quiſque maximè gloria ducitur. philoſophi etiam in libris, quos de contemnenda gloria ſcribunt,nomẽ ſuum inſcribunt: in eo ipſo in quo prædicationem nobilitatemq; deſpiciunt,prædicari de ſe ac nominari uolunt. de Or.124 a,Si pecunia tantopere expetitur,quanto gloria magis eſt expetenda?Anteq.193 a, Si dulcis eſt gloria,conſequere uirtutem.pro Pl.171 b, Is gloria maximè excellit,qui uirtute plurimũ præſtat.pro Seſt.13 b,Vita breuis eſt,curſus gloriæ ſempiternus. Anteq. 196 a, Nam uitam ſi eripiunt, non adimãt gloriã immortalẽ.I.C.123 a,Sic in æterna gloria Marius,qui,&c. de Or.115 b, Annibalis nomẽ erat magna apud

omnes gloria. Off. 69 a, Hic in maxima gloria est. pro Fl. 151 b, In imperio atque in publica dignitate, omnia ad gloriam splendoremq; reuocantur. de Cl. 186 b, Cn. Pompeius maiorem dicendi gloriam habuisset, nisi, &c. I.A. 182 a, Illi eam gloriâ consecuti sunt, quę uix cœlo capi posse uideatur. Ep. 36 a, Vt mihi nihil neq; ad honorē, neq; ad gloriā acquirendam deesse putarem. I.P. 93 a, Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt, tibi sempiternam turpitudinem intulerunt. Ep. 68 b, Vt me sempiternæ gloriæ per eum commendari uelim, qui non ipse quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam consequatur. de Am. 101 a, Qui ob amicitiam summa fide seruatam maximam gloriam ceperit. Partit. 118 a, Qui gloria se & prædicatione effert. in An. 158 a, Ea autem est gloria & laus rectè factorum & magnorum in rempubl. meritorum. I.A. 159 a, Charū esse ciuibus, bene de repub. mereri, laudari, coli, diligi, glorioſum est. de Fin. 142 b, Gloria quæ habet formam honestatis & similitudinem. Offic. 9 & 13 b, Altissimus animus & gloriæ cupidus. de Or. 122 b, Vt gloria clarus, autoritate grauis. At. 274 a, Solida ue raq; gloria. I.A. 204 a, Vera, grauis & solida gloria. pro Plan. 271 b, Honorum gradus summis hominibus & infimis sunt pares, gloriæ dispares. pro R.P. 128 b, Quod genus est tandem istud ostentationis & gloriæ? Ep. 101 a, Moriar ni (quæ tua gloria est) puto te malè à Cæsare consuli, quàm inaurari. At. 249 b, De gloria excudam aliquid ὑφαιμάξειον, qđ lateat in thesauris tuis. Att. 255 b, De gloria librū ad te missi.

GLORIATIO, *onis*. de Fin. 69 a, Ex quo efficitur, gloriatione, ut ita dicam, dignam esse beatam uitam. & 117 b.

GLORIOLA, *læ*. Epist. 69 a, Vt nosmetipsi uiui gloriola nostra perfruamur. & 98 b, Etiam hisce eum ornes gloriolæ insignibus.

GLORIOR, *ari*. prædico, de me prædico, gloria me & prædicatione effero. Anteq. 197 b, Equites Rom. quorum factis gloriantur ciues, lætantur socij, gemunt hostes. Orat. 213 a, Quidam nominibus ueterum gloriantur. de Na. 77 b, Propter uirtutem iure laudamur, & in uirtute rectè gloriamur. Tusc. 258 b, Non pudet philosophū in eo gloriari? pro Lig. 140 b, Sed hoc non concedo, ut quibus rebus gloriemini in uobis, easdem in alijs reprehendatis. Off. 47 b, & de Fin. 117 b, Nobis quoq; licet in hoc quodammodo gloriari. de Fin. 96 a, Nemo de misera uita gloriari potest. pro Plan. 263 a, & Par. 118 a, in Vat. 35 a, Tu de tuis diuitijs intolerātissimè gloriaris. de Cla. 170 b, At ipse de se nec mentitur in gloriando. pro D. 231 b, De rebus suis gestis gloriari. Sal. in Cic. 271 a, Quasi uerò togatus & non armatus ea quæ gloriaris, conferis. pro Cęl. 47 a, Defendendi causa hæc, non gloriandi loquor. de Ar. 245 a, Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, ducentis confixum senatusconsultis. de Ar. 247 a, Ne nimis gloriari uidear. de Sen. 94 a, Vt de me ali quid more senum glorier. Attic. 12 a, Non enim mihi uideor insolenter gloriari. de Sen. 83 a, Equidem posse uellem idem gloriari quod Cyrus, sed tamen hoc queo dicere, me. Offic. 16 a, Licet enim mihi M. Fili apud te gloriari, ad quem, &c. de Fi. 75 a, Quæ cum diceres, &c. tu ipse mihi gloriari uidebare. I.P. 79 b, Hic mihi etiam gloriabitur, se omues honores sine repulsa obtinuisse? Tusc. 233 a, Gloriari contra aliquem. de Or. 132 a, Cum quidam omnes prouincias se peragrasse gloriaretur. de N. 15 b, Mali ædificij dominus gloriās se architectum non habuisse.

GLORIANDVS, *da*. Tusc. 1. 238 a, Nec in misera uita quicquam est prædicabile aut gloriandum. & ibid. Er est in aliqua uita prædicabile aliquid & gloriandum ac præ se ferendum. & ibid. Beata uita glorianda, & prædicanda, & præ se ferenda est.

GLORIOSE`. magnificè, elatè. pro Mil. 115 a, Gloriosè mentiri. & pro Do. 131 b, De seipso glorioſius loqui. & de Or. 111 b, Exorsus es enim non gloriosè.

GLORIOSISSIMĖ`. aduerbium. Att. 223 b, Nostri autem ὄφεις, quod per seipsos confici potuit, glorioſissimè & magnificentissimè confecerunt.

GLORIOSVS. præclarus, qui in maxima gratia est & gloria, ostentator. de Ar. 255 b, Mihi exire domo mea ad rationē reip. glorioſum fuit. de D. 92 b, In illa fuga nobis glorioſa, patriæ calamitoſa. pro De. 151 b, Quę si in priuatis gloriosa sunt, quāto magis cōmemorabūtur in regib. I.A. 156 b, Idque reip. præclarū fuisse tam multos, tū multo ipsis glorioſius est. de D. 109 b, Magnificū etiā illud, Romanisq; hominib. glorioſum, ut, &c. & 91 a, Cuius mors ita glorioſa fuit, ut eā cōcupiscēret filius. Ep. 133 a, Mihi uerò glorioſum est habere, &c. de Fi. 56 b, Facta illustria & glorioſa. Atti. 129 a, Non solùm glorioſis consilijs utamur, sed etiam paulò salubrioribus. de Or. 101 a, Siue quem ista præpotens & glorioſa philosophia delectat. pro Fla. 157 a, Vbi illa magnifica & glorioſa ostētatio ciuitatis. pro Flac. Verùm esto, glorioſus fuisti. Off. 28 a, Deforme est, cum irrisione audientium imitari militem glorioſum. de Am. 114 b, Miles glorioſus.

GLVTIDAE. angues. de D. 99 a, Familiam glutidarum aruspicinæ nobilitate præstantem.

GLVTINATOR, *ris*. qui schedulas ex quibus indices librorum conficiuntur, tabulis seu chartis applicet. At. 57 b, Et uelim mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrannio utatur glutinatoribus.

GNARVS, *a, um*. peritus, sciens. Or. 198 a, Pericles gnarus quibus orationis modis animi moueantur. pro Sest. 6 a, Gnarus & prudens impudentium malorum. de Cla. 185 b, L. Sisenna gnarus reip.

GNATVS, *ti*. filius. pro Pl. 271 b, Quanquam ad præcepta ætas non est gnati. & de D. 89 a, O gnata, &c. aliàs cognata. Poetæ.

GNIDIVS, *a, um*. Gnidus oppidū est Carię, ex quo Gnidius. de D. 85 a, Venus Gnidia. in Vat. 231 b, Quid Gnidios? &c.

GNOSIVS, *a, um*. uel *Cnosius*, à Gnoso Cretæ urbe. de Le. 159 a, In cupressetis Gnosiorum.

GORGIAS, Leontinus orator. de Or. 93 b.

GORGON, *is*. Medusa. I.V. 229 a, Gorgonis os pulcherrimum cinctum anguibus.

GORGONA, *æ*. aliàs gorgonophora: id est, Pallas Gorgonis caput in scuto ferens. Anteq. 196 b. L. Pallas.

GORTYNIVS, *a*. à Gortyna opp. Cretæ. I.A. 197 a, Gortynius iudex.

GRABATVS, *ti*. lectulus. de Di. 135 a, Deos immortales concursare omnium non modò lectos, uerumetiam grabatos, & his obijcere uisa, &c.

GRACCHANVS, *na*. de Cl. 176 a, Iudices Gracchani.

GRACILITAS. corporis habitus tenuior, subtilitas. de Cl. 170 a, Qui non tam habitus corporis optimos, quàm gracilitates consectentur. de Cl. 194 a, Erat in nobis summa gracilitas & infirmitas corporis, procerum & tenue collum, qui habitus, &c.

GRADATIM. gradibus, per gradus. Postq. 199 a, Honores quos eramus gradatim singulos assecuti, nunc à uobis uniuersos habemus. Par. 234 b, Quę ascendūt gradatim ab humilioribus uerbis ad superiora. de Orat. 146 a, Hinc gradatim ascendere uocē utile & suaue est. de N. 59 a, Licet enim contrahere uniuersitatem generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremò deducere ad singulos. Or. 209 b, Cū gradatim sursum uersus reditur. Acad. 13 a, Cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. Ac. 23 a, Minutatim & gradatim interrogare. Tusc. 160 a, Gradatim respondens eò perueni. Ep. 134 a, Ita pedetentim & gradatim tum accessus ad causam, tum recessus. de N. 19 a, Gradatim aliquò peruenire.

GRADATIO, *onis*. exornatio quædam rhetorica. de Or. 162 a, Est etiam gradatio quædam. ad Her. 32 a, Gradatio est, in qua non antè ad consequens uerbum descenditur, quàm ad superius conscensum est, &c.

GRADIENS, *tis*. Tusc. 235 b, Serpētes quasdam, quasdam esse gradientes: id est, bestias.

GRADIOR, *eris*. ambulo, eo, ingredior. de N. 50 a, Iam uerè alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedūt. Tusc. 172 b, Quorum qui similitudinem aliquam arripuerit, fidenti animo gradietur ad mortem.

GRADVS, *dus*. gradus propriè sunt, quibus in aliquem locum ascendimus: ex translatione autem & locum & dignitatem & momentum & ordinem & progressum quendam gressumq; significant. At. 53 a, Gradus templorum ab infima plebe cōpleti erant. pro Sest. 10 a, b, Gradus eius templi tollebantur. pro Do. 224 a, Cum gradus Castoris conuellisti. pro Cl. 37 a, Gradus illi Aurelij tum noui quasi pro theatro illi iudicio ædificati uidebantur, quos accusator concitatis hominibus compleuit. & pro Fl. 160 a, & I.A. 197 b, Epist. 85 b, Quēadmodum scalarum gradus, si alios tollas, alios incidas, nonnullos malè hærentes relinquas, ruinæ periculum struas, non ascēsum pares: sic, &c. Of. 32 b, In ipsa communitate sunt gradus officiorum, ut prima dijs, &c. secunda parentibus, &c. tertia patriæ debeātur. de N. 32 b, Quartus autem gradus est eorum qui, &c. Part. 238 b, In omnibus causis tres sunt gradus, &c. de Ora. 164 b, Est quiddam in remissione grauissimum, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. Ora. 202 a, Orator omnes sonorum tū intendens, tum remittens, persequetur gradus. de Nat. 19 a, A beatis ad uirtutem uideo te uenisse gradibus. in Cat. 103 a, & pro Pl. 271 b, Ad summū imperium per omnes honorum gradus ferri. I.A. 203 b, Vt gradus essent petitionis inter æquales. pro Mil. 106 a, Qui non honoris gradū spectat ut cæteri. in Ant. 225 a, Tibi summus honoris gradus est. pro Marc. 127 b, Pater facilem huic gradum consulatus adipiscēdi reliquit. in Ver. 168 a, Quæstura primus gradus honoris. Offic. 72 a,

Tenere consularis dignitatis gradum. pro Pla.266 b, Summum in aliquo loco gradum tenere & dignitatis & gratiæ. de Cl.189 a, Gradus tuos & quasi processus dicendi studeo cognoscere. Or.218 a, Stabilis quidam & non expers dignitatis gradus. de Clar.181 a, Eosdem gradus oratorum antea fuisse. Part.230 b, Seruare gradus temporum. de Clar.175 b, Nunc reliquorum oratorũ ætates & gradus persequamur. pro Pomp.15 b, Cuius ætas à senatorio gradu longè abest. & Epist.45 b, Gradus ætatis. I.A.155 b, In altissimo dignitatis gradu locatus. Anteq.194 a, Qui sunt assecuti summum gradum honoris. Postq.204 a, In altissimo gradu dignitatis collocati sumus. pro Cl.49 b, Altiorem gradum dignitatis assequi. pro Sest.7 a, Cum is præter spẽ in altissimo gradu alienis opibus positus esset. pro Mur.231 a, Locari in amplissimo gradu dignitatis. I.V.286 b, Gradus peccatorum in uno furto. Attic.116 b, Causa publica desperata quasi hic gradus mei reditus est, quòd mulieres reuerterũt. cont.Rul.73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hunc quasi gradum quendam atq; aditum ad cætera iactum intelligitis. de Arusp.253 b, Atq; P. Clodio gradus ad rempub. hic primus est aditus ad popularem iactationem & ascensus. I.V.109 b, Itaq; maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperij factus est. pro Cor.63 a, Vt sibi locus sit, his gradib. ascensus etiam ad ciuitatem. pro Do.228 a, Quibus tãquam gradibus in cœlũ mihi uideor ascendisse. pro Mur.137 a, Ascendere unum gradum dignitatis. Offic.46 a, Ad altiorem gradum ascendere. de Arusp.258 a, Deteriore autẽ statu ut simus, unus est inferior gradus aut interitus, aut seruitutis. pro Cor.58 a, Aliqui ex infimo genere & fortunę gradu. pro Qu.11 a, Qui primus erat officij gradus, seruatus est à procuratore diligenter. de Cla.191 a, Is ad summam amplitudinem peruenit ascẽdens gradibus magistratuũ. Br.90 b, Qui esset eo, quo ego sum gradu senatus pópuliq; iudicio collocatus. Ac.2 b, Quos populus Rom. in hoc gradu collocauit. pro S.R.41 a, Suum cuiq; honorem & gradum redditum esse gaudeo. de Cl.191 b, Videat ne ignoret & gradus, & dissimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum. de Fin.144 b, Gradus ista res non habet. Epist.179 b, Fateor me ad istum gradum sapiẽtiæ non peruenisse. de Fi.177 b, Deinde reliqui gradus. pro Mur.135 b, Vt omnes, & dignitatis, & gratiæ gradus tollerentur. de Fi.134 a, Multis gradibus ascendere. Ep.8 a, Obtinere summum & altissimum gradum ciuitatis.146 b, & amplissimum. Epist.87 b, Omni gradu amplissimo digniss imus. de Or.156 b, Cum omnis gradus ætatis recordor tuæ. de Fi.99 b, Et gradus unus in ea uia, quæ est hinc in Indiam. Off.11 b, Gradus plures sunt societatis hominum. & 12 b, Non ijdem erunt necessitudinum gradus, qui & temporum. I.A.208 b, Quis ciuis præsertim hoc gradu, quo me esse uoluistis, &c. de Vn.198 b, Ad hanc conuersionem, quæ pedibus & gradu non eget, ingrediendi membra non dedit deus. I.V.107 b, Vnoquoque gradu de auaritia alicuius commoneri. de Or.131 b, Vt quotiescunq; gradum facias, totiens tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. Off.16 b, & At.261 b, Tumultuantem de gradu deijci, ut dicitur. de Op.243 a, Aliud alio melius fit non genere, sed gradu.

GRAECE. Of.75 b, Acilius ille, qui græcè scripsit historiam. de Ora.97 b, Cùm ea quæ legerem græcè, latinè redderem. Tusc.151 a, Scis enim me græcè loqui in latino sermone non plus solere quàm in græco latinè. de Or.133 b, M. Cicero senex, &c. dicebat, ut quisq; optimè græcè sciret, ita esse nequissimum. pro Fl.148 a, Qui græcè nesciuit.

GRAECIA, *æ.* pro Dom.225 a, Cum alteri totam Achaiam, Thessaliam, Bœotiam, Græciam, Macedoniam, omnemq; Barbariam condonasses. pro Fla.159 b, Hæc cuncta Græcia, in qua sunt Athienses, Aeoles, Dores, paruũ quendam locum Europæ tenet, Asiæ maritimam oram bello superatam cinxit urbibus, &c. & ibid. Græciæ laudibus. contra Rul.83 b, Corinthus erat posita in angustijs & faucibus Græciæ. de Am.98 a, Philosophi, qui in hac terra fuerunt, magnamq; Græciam institutis & præceptis suis erudierunt. de Ora.122 b, Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit, tum cum erat in hac gente magna illa Græcia. Tusc.lib.2, Verborum inops interdum Græcia.

GRAECOSTASIS, *sis.* locus Romæ, ubi nationum consistebant legati: à Græcis tamen appellatus. Qu.F.306, Deinde eius opere repentè à Græcostasi & gradibus clamorem satis magnum sustulerunt.

GRAECVLVS, *a, um.* pro Fl.151 a, Motus temerarius greculę concionis. Postq.207 a, Cum græculis philosophari. & I.P.94 b, Græculus assentator. & pro Mil.112 a, Comites Græculi quocunq; ibãt. Græculus otiosus & loquax. L. Græcus.

GRAECVS, *a, um.* Graius. pro Fl.159 b, Tria Græcorum genera uerè, Atheniẽses, Aeoles, Dores. de Fin.78 b, Sint ista Græcorum, quãquam ab his philosophiam & omnes ingenuas

disciplinas habemus. de Clar.171 a, C. Sulp. Gallus maximè omniũ græcis literis studuit. de Orat.155 a, Hæc politissima doctrina trãsmarina & aduentitia: id est, Græcorum. de Cl.194 a, Græca oratio plura ornamenta suppeditans cõsuetudinem similiter latinè dicendi affert. de Ar.248 a, Græci artibus, Hispani numero, Galli robore, Pœni calliditate ualent. pro Arc.190 a, Nam si quis minorem gloriæ fructum putat ex græcis uersibus percipi, quàm ex latinis, uehementer errat: propterea quòd græca leguntur in omnibus ferè gentibus, latina suis finibus exiguis sanè continẽtur. de Cl.179 b, Quò latinus orator fine græcis literis peruenire potest. de Cl.188 b, Cotta se ualde dilatandis literis à similitudine græcæ locutionis abstraxerat. de Orat.110 a, Hoc uitio cumulata est eruditissima illa græcorum natio. & 115 b, Græcorum doctrina perridicula. & 109 a, Crassus contemnere, Antonius ne nosse quidem Græcos uidebatur. Qu.F.292 b, Græci fallaces & leues, & diuturna seruitute ad nimiã assentationem eruditi. & ib. Græci omnes uias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ causa faciunt. & 293 a, Græcorum familiaritates parum fideles sunt. & ibid. b, Paconius nescio quis homo, ne Græcus quidem, ac Misius, aut Phrygius potius. pro Fla.151 a, Homo leuitate Græcus, crudelitate Barbarus. pro Fl.161 a, Græcorum luxuria & leuitas. de Or.93 b, Greci alicuius quotidiana loquacitas sine usu. de Ora.93 b, Quid mihi, inquit Crassus, tanquam alicui græculo otioso, & loquaci quæstiũculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Or.104 a, Qui audiunt; aliquem ineptum aut græculum putare. de Or.98 a, Verbi enim cõtrouersia tamdiu torquet græculos, homines contentionis cupidiores quàm ueritatis. ad Her.1 a, Græci scriptores inanis arrogantiæ causa ne parum multa scisse uiderentur, ea conquisiuerunt, quę nihil attinebant, ut ars cognitu difficilior putaretur. de Fin.91 a, Latina lingua uberior quàm græca. de D.93 b, Hæc uerba ipsa Platonis expressi: id est, in latinũ uerti. I.V.234 a, Apud Græcos, græcè locutus sum. pro Muren.147 b, & 148 a, Pro Græcis & contra Græcos multa. I.V.89 b, Græcorũ bibendi mos. Epist.95 a, Cum græcos ludos ita ames, ut ne ad uillam quidem tuam uia græca ire soleas. de Fi.50 b, C. Marius μισέλλην. (. Albutius φιλέλλην. Ac.2 a, M. Cato literas græcas in senectute didicit.

GRAIVGENA, *næ.* de N.44 b, Graiugena de isto, aperit ipsa oratio. Pacuuij.

GRAIVS, *a, um.* græcus. de Na.44 a, Quasi uerò non Graius hoc dicat. de N.d.70 a, Dioscuri apud Graios multi.

GRAMEN, *nis.* herba. de Fi.82 a, Si tua sint Puteolis gramina.

GRAMINEVS, *a, um.* I.V.229 b, Act.6, Etiámne gramineas hastas? ego Cælius lego grauissimas: nam de ijsdem hastis subijcit Cicero: In quibus neq; manu factum quicquã, neq; pulchritudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis.

GRAMMATICA, *cæ.* ars grãmatica. de Fi.91 a, Verba quibus ex instituto ueterum pro latinis utimur, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, grammatica, dialectica, &c.

GRAMMATICA, *orum.* studium literarum quod profitentur ij qui grammatici uocantur. de Ora.85 b, de Or.100 b, In grammaticis poetarum pertractatio, historiarum cognitio, uerborum interpretatio, pronunciandi quidam sonus.

GRAMMATICVS, *a, um.* ad Her.27 b, Hæc qua ratione uitare possimus, in arte grammatica dilucidè dicemus.

GRAMMATIGVS, *a.* de Di.87 b, Grammatici interpretes poetarum. & 104 a, Tusc.177 b, a, Vt si grammaticum se professus quispiam barbarè loquatur, turpe sit. Attic.103 a, Sed quoniam grammaticus es, hoc mihi *φέτραμε* persolue. Orat.205 a, Hanc hypallagen Rhetores, metonymiam Grammatici uocant.

GRANDESCO, *scis.* crescо. de D.83 a, Lentiscus triplici solita grandescere fœtu. Poetæ.

GRANDILOQVVS, *a, um.* grandis, grauis, planus, copiosus, amplus. Or.198 b, Nam & grandiloqui, ut ita dicam, fuerunt, cum ampla sententiarum grauitate, & maiestate uerborum. Tusc.245 b, Isti grandiloqui contra hæc duo, &c.

GRANDIS, *de.* magnus, immanis. de Se.79 a, Hic & bella gerebat ut adolescens, cum planè grandis esset, &, &c. I.P.98 a, Videras enim grandis iam puer, &c. Attic.210 a, Ad Hircium dederam epistolam sanè grandem, quam scripseram proximè in Tusculano. & 107 a, Grandiores sunt omnino libri quàm erant. I.V.217 a, In qua basi grandioribus literis P. Africani nomen erat incisum. Qu. Fr.318 a, Grande cubiculum & altum. de Nat.50 b, Pinna duabus grandibus patula conchis. I.V.210 b, Grande uas & maius opus. & ib. a, Pazella grandis. I.V.206 b, Hydria præclaro opere, grãdi põdere. de N.76 b, Dionysius aureũ Ioui detraxit amiculum grandi pondere. pro Cec.287 a, Grãde pondus argenti. de In.82 a, His duab. rebus duæ res grãdes sunt attributæ. pro R.P.113 a, Is regi Alexandrino grãdem pecuniam credidit, Ep.226 b,

& in Verr.70 a,Nicenſes ei grandem pecuniam debent.Att. 28 a, Qui immanes pecunias paucis dederunt.pro Flac. 157 a,Pecuniam illi grandi fœnore occupauiſti.de Ora.120 b,Ager, qui meliores fœtus poſsit & grandiores edere. contra Rul.77 a,Sicq; agro grande uectigal imponitur.ad Her.31 b, Ipſe grădi ſponſione uinctus eſt. de Cl.192 a,Subſellia grandiorem & pleniorem uocem deſiderant.Or.199 b,Cauſidicus non ille quidem amplus atq; grandis, ſubtilis & elegãs tamen. & 207 b,Orator quo grandior ſit,& quodammodo excellior. de Clar. 183 a, Fuit enim Sulpitius uel maximè omnium grandis, & ut ita dicam, tragicus orator. de Fin.94 b,Grandiora uerba. de Ora.139 b,Genus dicendi grandius. de Cl.167 a,Hi grandes erant uerbis,crebri ſententijs. de D. 88 b,Sed exemplis decuit grandioribus uti. I.V.238 b,& pro Qu.R.52 a,Pater grandis natu.de Sen.79 a,Non admodum grandis natu,ſed tamen ætate proiectus. I. A.205 b, Cum grandiorem ætatem ad conſulatum conſtituebant.de In.58 b,Perſpicuum & grande uitium. cont.Rul.85 a,Homo grandi macie torridus.

GRANDITAS,*tis*. magnitudo. de Cl.175 b, Idq; apparet ex genere & granditate uerborum.

GRANDO,*nis*. de D.28 b,Nimbi,niues,grandines. de N.77 a,Nec ſi uredo aut grando quippiã nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. de Or.157 a,Grando miſta imbri largifluo ſubita præcipitans cadit.

GRANVM,*ni*.de D.96 b,Midæ dormienti formicæ in os tritici grana congeſſerunt.L.Sorites.

GRASSATOR,*oris*. latro.de Fato: Hoc enim modo uiator quoq; bene ueſtitus cauſa graſſatori fuiſſe dicitur cur ab eo ſpoliaretur.

GRATE. animo grato.)(.Ingratè.pro Pl.280 a,Vt conſitearе aliquando quod faciam,me & gratè & piè facere. de Or. 112 b,Quid piè,quid gratè,quid humaniter,&c.

GRATES.gratias. de Somn.126 b,Et grates,inquit,tibi ago ſumme ſol.

GRATIA,*tiæ*. animus gratus & beneficij memor, uoluntas referendæ gratiæ,grati animi fidelis memoria,grata memoria,grates,beneuolentia,bona gratia,beneficium. de Inu.82 b,Gratia eſt,in qua amicitiarum & officiorum alterius memoria,alterius remunerandi uoluntas continetur.de In.70 b,Gratia quæ memoria & remuneratione officiorum & honorum & amicitiarum obſeruãtiã teneat. Poſtq.209 a,Nemo gratiarum immemor eſt gratus inuẽtus. pro Corn.55 a, Omnibus ſalutis meæ, ſi minus ad referendam gratiam ſatisfacere potui, ad prædicandam certè & habendam ſatis ſum facturus.Att.235 a,& 105 a,Atticam meam gratias mihi agere de matre gaudeo.pro Mar.136 a,Maximas tibi gratias ago,maiores etiam habeo. in Anton.155 b,Maximas gratias & ago,& habeo L.Piſoni. &188 a, Maximas gratias uobis omnes & agere & habere debemus. I.A.224 b,Maximas tibi gratias omnes & habere & agere debemus. Ep.215 a, Hammonius incredibiles mihi per literas gratias egit, & ſuo & Aemilij patroni ſui nomine. de Leg.170 a,Reſp.noſtra iuſtiſſima huic municipio gratias agere poteſt,quod,&c. pro D. 230 a,Senatus gratias agendas cenſuit ciuitatib.quæ me recepiſſent. I.A.153 b.Ejq; ampliſsimis uerbis per S.P.gratias egimus.pro Syl.183 b,Cui ſenatus ſingularib.uerbis gratias egit.I.C.119 a,Primùm quòd mihi gratias egiſtis ſingularib. uerbis. Epi.17 b,Lentulo noſtro egi per literas tuo nomine gratias diligẽter. At.245 a,Egi tibi gratias per literas ijs uerbis,ut,&c.Epiſt.220 b,Luceius homo omnium gratiſsimus mirificas tibi apud me gratias egit,cum diceret,&c.Att.245 a,Is tibi apud me gratias egit. &256 b,Ego uerò tibi miras gratias ago,qui,&c. Pl. Ep.149 b,Immortales ego tibi gratias ago,agamq; dum uiuam: nã relaturũ me affirmare non poſſum. tantis enim tuis officijs non uideor mihi reſpondere poſſe, niſi fortè,ut tu grauiſsimè ſcripſiſti, ita ſenſurus es,ut me referre gratiã putes,cùm memoria tenebo. At.264 b,Tibi pro tuo ſummo beneficio gratias agam. Poſt. 209 a, Cõmemorare gratiã. I.A.180 a, Cui quanquã gratia referri tãta non poteſt.quãta debetur, habenda tamen eſt, quãtam maximã animi noſtri capere poſſunt. I.C.99 b, Magna dijs immortalib.eſt habẽda gratia,quòd &c. de Or.93 a, Magnã habeo Craſſe huic palæſtræ & Tuſculano tuo gratiam.Att. 152 b,Hãc adeò habeo gratiã tibi. Ep.66 b,Grata tibi eſſe officia mea non miror, cognoui enim te gratiſsimũ omnium: nec enim tu mihi gratiã modò habuiſti,uerùm etiam cumulatiſsimè retuliſti. &47 b , Si feceris id quod oſtendis,magnam habebo gratiam. 197 b,Philoſophiæ habeo magnam gratiam,quæ,&c. Tuſ.170 a,Ego uerò illi maximã gratiam habeo, &c. de D.309 b, Dabis igitur mihi ueniam,uel gratiam potius habebis,quòd,&c.pro Plan. 273 b,Habere gratiam alicui,reddere quod debeas alicui uoluntate ipſa,meritam alicui gratiam memori mente perſoluere. de Or.144 a,Atque ei,ſi non parem illius ingenio, at pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiã debitamq; referamus. I.C.103 a,Preclaram uerò populo Rom. referes gratiam, quòd, &c. I. C. 118 b , Spero deos omnes pro eo mihi ac mereor, relaturos gratiã eſſe.Ep.9 b,Nullam partem tuorũ meritorũ non modò referenda , ſed ne cogitãda quidem gratia conſequi poſſum. Ep.21 a,Nõ enim mihi tam mea ſalus chara fuit,quàm pietas erit in referenda gratia iucunda. &39 a,Et ſi uix fieri poſſet,tamen te parem mihi gratiam relaturum.pro Qu.R. 48 a,Referre alicui parem gratiã pro beneficio. pro Syl.176 a,Nũc tecum ſic agã, tuliſſe ut potius iniuriã, quàm retuliſſe gratiam uidear. &203 b, Cumulatiſsimè referre gratiam alicui. &66 b,Epiſt.63 b,Pro beneficijs in te meis nulla mihi abs te relata gratia eſt. ad Her.17 a, Referre gratiam bene merenti. Ep.235 a,Huic utinam aliquando gratiam referre poſsimus,habebimus quidem ſemper. de Oſf.47 b,Inops ſi referre gratiam non poteſt,habere certè poteſt. Bru.Ep.173 b,Iam non ago tibi gratias : cui enim re uix referre poſſum, huic uerbis non patitur res ſatisfieri. in An.191 a,Vt pro tantis eorum in remp.meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur. At.125 b, O Socratici uiri,nunquam uobis referam gratiam.pro Cor.67 a,Cui munus hoc meritum,& iuſtam debitamq; gratiam refero. At.28 a,Referre bonam gratiã alicui.in Sal.275 a,Referre gratiam mutuam alicui. Q. de Pet.208 a,Reſtituere gratiam alicui. pro Pl.275 b, Non eadem contendit in Tribunatu Plãcius: id eſt, parem gratiam non retulit. pro Do.217 b,Perſoluere mercedem & precium beneficij cuipiam. Poſtq.203 a,& pro Plan.273 b,Diſſimilis eſt pecuniæ debitio & gratiæ. nam qui pecuniam diſſoluit, ſtatim non habet id quod reddidit: qui autem debet,is retinet alienum : gratiam autem & qui refert,habet: qui habet, in eo ipſo quod habet,refert.Offic.47 b,Commodè quicunque dixit,pecuniam qui habeat non reddidiſſe,& qui reddiderit non habere: gratiam autem & qui reddiderit habere, & qui habeat retuliſſe.de Fi.105 b,Debere gratiam alicui.& 89 a. I.A.165 b, Quo etiam tibi maiorem gratiã debeo, qui, &c. de Fin.109 a, Tribuere gratiam inuentori alicuius rei. Of.64 b,Huic nec laus magna tribuenda eſt,nec gratia.Ep. 154 b,Gratiarum actionem à te non deſiderabam, cùm reipſa,& animo ſcirem eſſe gratum. Attic.724 b,Gratiarum actio congratulatioq;.pro Pomp.17 b,Nec Pompeij gratiam mihi per hanc cauſam conciliari puto. & ibid. Nec bonam gratiam mihi quæro. Epi.68 b, Aucupari gratiam alicuius. de Pro.72 b,Redire in gratiam. de Pro.719 a, & I.A.175 a, I. V.76 a,& 234 b , Redire in gratiam cum aliquo. & Epiſt.42 a,& Atti.10 a,de Sen.89 a,In gratiam cum uoluptate redeamus.& At.64 a,Epiſt.45 a,& 59 a,Reconciliata gratia.24 b, Cum Cæſare reditus in gratiam. de Ar.256 a , Quid exiſtimatis eũ,ſi reditus ei gratiæ patuerit,eſſe facturum,qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat? I.V.75 a , Eſſe in gratia cum aliquo. & At.28 a , in Ver.80 a, Cuius damnatione totus ordo cum populo Rom. & in laude, & in gratia poſſit eſſe. Epiſt.10 b,Mecum Cæſar eſt in gratia. &15 a , Mihi cum illo magna gratia eſt. At.79 b,Erat in Syria nomen noſtrum in gratia. Offic.69 a , Qui in maxima gratia eſt apud omnes.Cæl.Epiſt.116 a,Amabo te,ſi quid,quod opus fuerit Appio facies,ponito me in gratiam. Attic. 74 a , Apud Patronum te in maxima gratia poſui. Attic. 96 a , Ac te apud eum,dij boni,quanta in gratia poſui. Attic.88 b,Meq; apud eum magna in gratia poſuit. Attic.2 b , Salluſtium præſentem reſtituere in eius ueterem gratiam non potui. de Pro. 73 b,Hic me meus animus in remp.priſtinus, cum C.Cæſare reducit,reconciliat,reſtituit in gratiam. &74 a, Cur igitur expectem aliquem,qui me cum illo in gratiam reducat? pro R.P.125 b, Reduci in gratiam cum aliquo. & ibid. Recipere aliquem in gratiam ex inimicitijs.de Or.155 a,Colligere gratiam ex priuatorum negocijs. Att.2 a, Omnes gratias non modò retinendas,ſed etiam acquirendas putãt. de Or. 94 b,Quin.Varius illa ipſa facultate,quancunq; habet,magnam eſt gratiam conſecutus. Epiſtol. 26 b, Effundere gratiam collectam. pro Do. 222 b, Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, & ab hac illuſtri gratia eſt. Quint.de Pet.807 b , Homines excellenti gratia ad conficiendas centurias. I.P.80 a, Ego illos nulla ſenatus mala gratia, comitiorum ratione priuaui.de Nat.11 a,Neq; ira,neq; gratia teneri. Epiſt.151 a, Efficere aliquid gratia. Epiſt.67 b,Flecti à gratia,uel uoluptate. Epiſt.68 b, Nec Alexander ille gratiæ cauſa ab Apelle potiſsimùm pingi uoluit. Epiſt.2 b , &3 b, Gratiam autem noſtram extinguit hominum ſuſpicio. pro Mil.109 b , Quem igitur, cum omnium gratia noluit, hunc uoluit cum aliquorum querela occidere? de Fat.141 a, Sed Poſsidonium , ſicut æquum eſt, cum bona gratia dimittamus.Off.10 a,& At.9 a,Si non iucunda,ſed referenda ſit gratia. At.108 a,Inire ſummam gratiam cum omnibus. I.V.213

a,Inire gratiam ab aliquo. & 131 b, Inire gratiã ab omnibus aliquo facto.pro Do.229 b,Ferre legem alicui per gratiam. pro Milon.116 a,Appius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. in Ver.172 a, Beneficij gratiæq; causa concedere aliquid. & 181 a ,In beneficijs gratiæq; loco petere aliquid. de Am.102 a, Liberales sumus, non ut exigamus gratiam. non enim beneficium fœneramur. de Fin.89 a , Tollitur beneficium & gratia. Ep.20 a,b,Cum præsertim considerem nullam esse gratiam , quam uel non capere animus meus accipiendo , uel remunerando cumulandoq; illustrare possit. de Fin.56 b,Dolorum effugiendorum gratia.de N.18 a,Tantumq; abest ut hæc bestiarum causa parata sint,ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse uideamus.

GRATIFICATIO,*onis*.gratia,beneficium.pro Mur.134 a, Coniungitur impudens gratifieatio cum acerba iniuria. & çontra Rull.88 a,de N.25 a , Cum imbecillitatem,gratificationem & beneuolentiam ponitis.

GRATIFICOR,*aris*. beneficium do, rem gratam facio. de N.25 b,Deus nihil cuiquã tribuens, nihil gratificans,omnino nihil curans.Off.9 b,& cont.Rul.87 b,Qui gratificantur cuipiam,quod obsit illi,&c. de Fi.134 b,& 135 a, Deq; eo qđ ipsis superat,alijs gratificari uolunt. Epi.2 b,Quod Põpeio se gratificari putãt. de L.192 a,Honestè gratificari cuipiam. Ep.115 b,In hanc partem porrò tutum tibi erit , si quid uolueris,gratificari.Ep.17 b,Cur tibi hoc nõ gratificer,nescio. pro Cor.57 a,Gratificatur mihi gestu accusator,nescientem Cn.Pompeium fecisse significat. Offic.43 b, In utroq; inest gratificandi liberalis uoluntas.

GRATIOSVS,*a,um*.qui apud omnes plurimum gratia potest. pro Pl.268 b, Iam doceo gratiosum esse suis tribulibus Plancium. I.V.155 a,Splendidi homines , & alijs prætoribus gratiosi. pro Cæl.41 b , Homo potens, gratiosus,diſertus. Qu.de Pet.207 b,Vir ad ambitionem gratiosus.pro Qu.1 a, Cum aduersario gratissimo contendere. pro Mur.135 b, & Qu.de Pet.208 b,Homines in suis ciuitatibus & municipijs gratiosi.At.340 a,Cicero erat gratiosus apud Cæsarem.pro Mur.141 b, L.Natta in equitum centurijs uoluit esse , & ad hoc officium necessitudinis, & ad reliquum tempus gratiosus.Off.63 b,Tum Pythius,ut argentarius,qui esset apud omnes ordines gratiosus. At.259 a,Syracusas commodius epistolas mittere potero , si Valerius Mitres ad me nomina gratiosorum scripserit. pro Pl.268 b,Ego Plãcium & ipsum gratiosum esse dico , & habuisse in petitione multos cupidos sui & gratiosos.de Cl.192 a,Gratiosi scribæ sint in dando & cedendo loco.Epi.4 a,Is uehementer cõfidit his meis literis se apud te gratiosum fore.Ep.20 a,Iuuentutis & gratiosorum in suffragijs studia , propter ipsius excellentem in eo genere gratiam,nostram suffragationem, si minus potentem, at probatam tamen, & iustam, & debitam, & propterea fortasse etiam gratiosam.Ep.76 a,Quãdo de Logeio parum gratiosum est.

GRATIS.gratuitò,sine solutione uel pecunia.)(.Precio.I.V. 100 b, Ne gratis in prouincia malè audires. in Vat.97,Is repentè,ut Romam uenit,gratis prætor factus est. de Fi. 82 a, Virtutes omnes gratis per se diligant.I.V.245 b,Nauis mihi constat gratis.pro Cl.32 a,b,Seruire gratis alicui. Qu.F.219 a,Id me scis antè gratis tibi esse pollicitum.pro Qu.R.49 b, Communiem esse factum gratis.qui precio proprius fuisset. Off.50 b,Habitare gratis in alieno.

GRATVITÒ,gratis.pro Arc.187 b,Multis gratuitò ciuitatem impartiebãtur.Off.47 a,Multorum causas,& non grauatè,& gratuitò defendere.

GRATVITVS,*a,um*. sine præmio & mercede.)(.Mercenarius,conductus.Quin.Fr.317 a,Comitia,si gratuita fuerint, plus unus Cato fuerit,quàm omnes leges. & At.63 a,& pro Mur.146 b,pro Pl.276 b,Tu ne gratuita quidem eorum suffragia tulisti.de L.165 b,Quid liberalitas? gratuitáne est,an mercenaria? si sine præmio benigna est, gratuita: si cum mercede, conducta. de Nat.25 b,Hominum charitas & amicitia gratuita est. de Finib.83 b,Innatam esse homini probitatem,& gratuitam, non mutuatam uoluptatibus,nec præmiorum mercedibus euocatam. pro Font.180 b, Mercenarius.)(.Gratuitus.

GRATVLATIO,*onis*. læta supplicatio,læticia publica,gratiarum actio.)(.Lamentatio. Att.14 b, Fuit enim mihi sæpe & laudis nostræ gratulatio tui iucunda,& timoris consolatio grata. &14 a, Mihi facta statim est gratulatio. I.V.70 a, Nũciatur mihi maximam gratulationem huic esse factam. & 217 a , Diana summa cum gratulatione ciuium & lætitia reponitur.I.P.80 b,Mihi popul.Ro.non unius diei gratulationem,sed æternitatem immortalitatemq; donauit.Attic. 274 b, Sed tamen omnium ordinum consensus, gratiarum actio,cõgratulatioq; me commouet. I.C.123 a, Ceteris sem per bene gestæ,mihi uni conseruatæ reipub.gratulationem

decreuistis. Epi.176 a, Gratulationẽ tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus. de Pro. 74 a, Gratulatio dijs immortalibus:id est,supplicatio. pro Mur. 126 b , Hic parenti suo gratulationi in uictoria fuit.pro Do.225 b,Consules epulabantur,& in coniuratorum gratulatione uersabantur, pro Mil.120 b,Nos in hominũ cœtu gratijs agendis , & gratulationibus habendis , & omni sermone celebramur. pro Mar.132 b,Hunc igitur diem tuis maximis & innumerabilibus gratulationibus iure antepones.Attic.138 a,Quicquam tu illa fuisse putas præ ijs gratulationibus? At.137 a, Ne gratulationibus obtuliſſe uideamur.

GRATVLATOR,*oris*. de Fin.87 b,Ita fit ut gratulator lætior fit,quàm is cui gratuletur.

GRATVLOR, *aris*. cõgratulor,lętor,gratulationi cuipiam sum,gratulationem facio, gratulationem habeo. Epist.8 b, Quod mihi de filia & de Crassipede gratularis,agnosco humanitatem tuã.At.152 b,Vt tibi de reditu nostro gratularer. Ep.7 b,Quod mihi de nostro statu, de Milonis familiaritate,& leuitate & imbecillitate Clodij gratularis, minimè miramur,te,&c. & 44 a,Gratulor tibi de iudicio ambitus,neque id,&c.sed illud,&c. Epist.122 b,Gratulor tibi affinitate uiri optimi.At.79 a,Qui mihi gratulatus es,illius diei celebritate.in Sal.273 a,Cum pop.Rom.frequens aduentu meo gratulatus est. ad Brut.91 a, De Cassio lætor & reip. gratulor,mihi etiam,qui,&c. Att. Gratulor nobis Qu.Filiũ exisse. Epist.43 a, Complexus igitur sum cogitatione te absentem,epistolam uerò osculatus, & ipse mihi gratulatus sum. I.A.166 a, Brutus Ciceronis recuperatàm libertatem est gratulatus. I.V.69 b,Et ei uoce maxima uictoriam gratulatur. Epist.242 a, Cum ei ego gratulatus essem , idq; me gaudere dixissem,discessit,&c. &19 b ; Vnũ illud nescio,gratuler ne tibi,an timeam. Epi.251 b,Alter fructus gratulationis est,& is quidem exilior , quàm si tibi te ipsum intuens gratularer: sed tamẽ,& feci antè & facio nunc, tibiq; cum pro rerũ magnitudine,quas gessisti,tũ pro opportunitate temporis gratulor,quòd te de prouincia decedentẽ summa laus, & summa gratia prouinciæ prosecuta est.&19 b,Tamẽ quòd abes gratulor.pro Do.217 b,Gratulor tibi,quòd,&c. pro Pl.278 b,Egò tibi in hoc gratulor. I.P.90 b, Omnes publicè ad me uenerũt gratulatum.I.A.158 b,Mihi & gratias agebant boni uiri,& nomine tuo gratulabãtur.& 142 b,Illi alacres & læti inter se quasi uicissent,gratulabantur. Attic.254 a,Magis est quod gratuler tibi quàm quod te rogem. de Or.123 b,Cum uos nõ modò frequentes,sed læto uultu gratulãtes uiderit.

GRATVS,*a,um*. qui meritam alicui gratiam memori mente persoluit, qui beneficia accepta meminit , non ingratus,optatus,acceptus, multum te amo,tuam diligentiam diligo. L.Iucundus. de L.66 a , Gratus est, qui in referenda gratia non cõmodum,sed eum ipsum cui refert gratiam,cernit.Epist.62 b,Tu quàm gratus erga me fueris,ipse existimare potes.Post.209 a,Vt erga authores salutis meæ satis gratus iudicarer.& ib.Nemo gratiarum immemor,est gratus inuentus. I.A.225 b, Laus Bruti, quæ gratissima memoria omniũ ciuiũ inclusa nondum autoritate publica testata est.pro Pl. 278 b,Si bene de me meritis gratum me præbeo,non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris , nimiumq; grati.At.147 b,Vt tuo beneficio uir gratus & pius esse in maximi beneficij memoria possim. Att.283 a,Facilius in timore benigni , quàm in uictoria grati reperimur. Epist.4 b,Vt quàm gratissimus erga te esse cognoscerer.Epist.172 a,Gratiorem me esse in te posse quàm isti peruersi sint in me, exploratum habes.contra Rul.70 a,Gratus ac memor beneficij.At.275 b,Gratus animus & liberalis. Epist.154 b,Re ipsa atq; animo gratissimus. &214 b, Is magnis meis beneficijs ornatus in consulatu meo memor & gratus fuit.Anteq.192 b, Liberale officium est ferere beneficium , ut metere possis fructum:fidei conducit, in loco debitum retribuere. illic enim animi uoluntas propensa comprobatur, hic memoria collaudatur. pro Pla.276 b,Qui meritam dijs immortalibus gratiam iustis honoribus,& memori mente persoluit. I.A.263 b, Alicuius uirtutẽ grata memoria prosequi. &191, Grato animo prosequi nomen alicuius : id est, esse gratum erga aliquem. Tusc.237 a,Quod approbaris,id gratum acceptumq; habendum.I.V.56 a,Quid est quod omnibus gratius,optatius,aut magis accommodatum esse possit?Epist. 15 a,b, Cuius officia iucundiora scilicet sæpe mihi fuerunt, nunquam gratiora. Attic.52 a, Ista ueritas etiamsi iucunda non est,mihi tamen grata est.Epist.71 a,Amor tuus,non ille quidem mihi ignotus,sed tamẽ gratus & optatus : dicerem iucundus,nisi id uerbum in omne tempus perdidissem.Ep. 221 b. & Attic.14 b , Tale enim tuum iudicium non potest mihi non summè iucundum , quod cum ita sit , esse gratum necesse est. Quin.Fr.320 a, Id mihi pergratum perq; iucundum erit. Attic.220 a,Me & Cæsari,& sibi uehementer gra-

tum

tum esse facturum. de L.178 a, Velim hoc quod loquar, tibi gratum uideri potius quàm graue. Epi.177 b, Te tamen mi Brute sic amo, ut debeo, quod istud quicquid esset nugarũ, me scire uoluisti.

GRAVATE'. difficulter, ægrè. de Orat.102 b, Meam facilitatem laudatote, cùm uobis non meo iudicio, sed uestro indu ctus non grauatè respondero. Off.63 b, Grauatè ille primò, quid multa? impetrat. & 47 a, Multorum causa non grauatè & gratuitò defendere. pro Corn.62 b, Benignè, non grauatè, comiter, &c.

GRAVEDINOSVS, *a, um.* ad grauedinem procliuis. Tusc. 214 b, Sunt alij ad alios morbos procliuiores: itaq; dicimus grauedinosos quosdam, quosdã terminosos, non quia iam sint, sed quia sæpe sint.

GRAVEDO, *nis.* Græcè *λαφύξη* dicitur, parum tamen differt à destillatione hic capitis morbus, teste Cor. Celso. Att.169 a, b, Tu quoniam quartana cares, & nouum morbum remo uisti, sed etiã grauedinem. & 258 b, Grauedo tua mihi mole sta est. & 260 a, Grauedini quæso omni ratione subueni.

GRAVIDITAS, *tis.* de N.49 b, Luna à sole illuminata graviditates & partus affert.

GRAVIDATVS, *ta.* grauidus factus. de N.42 b, Terra grauidata seminibus omnia parit & fundit ex sese.

GRAVIDVS, *a, um.* prægnans, plenus, fœtus. pro Clu. 23 b, Cum mulier esset grauida, etiam appropinquare partus uideretur. I.V.85 b, Latona grauida, & iam ad pariendum uicina. de Diu. 84 b, Verba grauida uitali rore. & ibid. a, Aut cum se grauida tremefecit corpore tellus.

GRAVIS, *ue.* ponderosus, seuerus, tristis, serius, habens grauitatem, grauitati deditus, uehemens, austerus, molestus.)(. Gratus. de N.76 b, Atq; in eo cauillatus est. ætate graue esse aureum amiculum. de Somn.128 b, In terram feruntur omnia suo motu pondera. Off.59 a, Honestas omni pondere grauior est habenda quàm cætera omnia. Off.21 a, Cum grauibus serijsq; rebus satisfecerimus. de Or.88 a, Homo prudens & grauis. & 122 b, Vir autoritate grauis. pro Deiot.144 b, Quæ mihi ad spem obtinendæ ueritatis grauissima sunt. pro S.R.37 a, Hoc minimè uidetur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. pro Qu.R.45 b, Quod apud omnes leue & infirmũ est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducetur? Postq.202 a, Nomẽ uestrum mihi graue & sanctum est. I.C. 98 a, Senatusconsultum uehemens & graue in aliquem. pro Pl.261 a, Hoc perquàm graue est dictu. & ibid. Quod mihi grauissimum esset dicere. pro Cor.59 a, Est enim in populum Rom. graue, non posse, &c. de In.78 b, Nec fuisse ei graue nec difficile eam causam excipere, quæ, &c. Ep.39 b, Graue est homini pudenti petere aliquid magnũ ab eo de quo se bene meritum putet. At.3 b, Non mihi graue duxi rescribere ad te. Ep.230 a, Si tibi graue nõ erit. & 231 a. Nunquam grauis tibi esse uolui. Topic.221 a, Vereor ne tibi grauis sim. de Sen.77 b, Quòd senectutem tuam nunquam tibi grauem esse senserim. I.V.178 a, Eum ne uerbo quidem grauiore appellasses. de Leg.178 a, Velim hoc quod loquor, tibi gratum uideri potius quàm graue. Qu.F.317 a, Atq; id anni tempore grauissimo & caloribus maximis. Ep.72 a, Hoc grauissimo & pestilentissimo anno. At.228 a, Quod reipu. defuerit tam graui tempore. de Cla.170 a, Cato grauis in laudando. de Orat.129 b, Omnium grauissimum & seueriſsimum esse. de Cl.191 a, Grauis sine arrogantia. de Ora.164 b, Est quiddam in remissione grauissimum, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. de Or.107 a, Vocem ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipere. pro Clu.20 b, Statuit sibi nihil grauius faciẽdum, quàm ut, &c. de N.30 b, Cibus grauis: id est, difficilis ad concoquendum.

GRAVITAS, *tatis.* seueritas, põdus.)(. Autoritas tenuis, persona leuis, humanitas. Att.154 a, Et grauitatem in congressu nostro tenui. Epist.72 b, Tuenda est tibi grauitas. Att.155 a, Tu cum Sexto seruasti grauitatem eãdem, quam mihi præcipis. de Cl.195 b, Hæc genera discẽdi in senibus grauitatem non habẽt. At.145 a, Illud me præclarè admones, cum illum uidero, non nimis indulgenter, & ut cum grauitate potius loquar. de Or.115 a, Sententiarum grauitate, uerborum ponderibus est utendum. de Cla. Verborum grauitas. de Am.113 b, Quanta illi fuit grauitas, quanta in oratione maiestas. Off.23 a, Catoni incredibilem tribuit natura grauitatẽ. pro Cæl.51 a, Homo grauitati deditus. Tusc.185 b, Personæ grauitas. Att.183 b, Corpore uix sustineo grauitatẽ cœli huius. & ibid. a, Grauitas loci. de N.75 a, Grauitas morbi. de Nat. 49 a, Tantæ contentio grauitatis & ponderum. de Fat.145 a, Atomos grauitate & pondere moueri. de In.47 b, Exordium sententiarum & grauitatis plurimum debet habere. & 62 a, In quo grauitas & autoritas est, plus proficit ad misericordiam commouendam.

GRAVITER. ægrè, molestè, seuerè, priscè.)(. Remissè, leniter, urbanè, acutè, leuiter. de Arus.55 a, Id grauiter equidem, sed aliquanto leuius ferebam. de Or.128 a, Grauiter accipere aliquid. in Ant. 244 b, Ciues inter se grauissimè dissentientes. Ep.71 a, Grauiter accusare aliquem. I.C.100 b, Si me meis ciuibus suspectum tam grauiter atq; infensum uiderem. Epistol.17 b, Grauiter inimicus. Attic.204 b, Dionysius grauiter queritur. pro Cl. 20 b. & pro S.R.20 a, Grauissimè conqueri de aliqua re cum aliquo. Off.7 a, Grauiter ægrota re. Ora.199 b, Thucydides res gestas narrat, grauiter sanè & probè. pro Cæl.44 a. Grauiter, seuerè, priscè agere cum aliquo.)(. Remissè, leniter, urbanè. de Som.129 a, Natura fert, ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera autem acutè sonent.

GRAVATVS, *ta, tum.* onustus, grauis. de Diu.83 a, Iam uerò semper uiridis semperq; grauata Lentiscus, triplici solita grandescere fœtu.

GRAVOR, *aris.* grauatè aliquid facio, graue mihi duco, pigror. de Ora.93 b, Ego uerò, inquit, istis obsequi studeo, neque grauabor breuiter meo more, quid quaq; de re sentiam dicere. & 98 a, Te rogo ne grauere exædificare id opus quod instituisti. pro Cl.31 b, Is primò grauari cœpit, quod, &c. de Am.98 b, Ego uerò non grauarer, si mihi ipse confiderem. Epist.102 a, Qui grauere literas ad me dare. pro Mur.140 b, In ea non esse grauatos homines prodire hora tertia in campum. Topic.221 a, Ne si ego grauarer, &c. de Orat.142 a, Non essem tam inhumanus, uti ego grauarer, quod uos cupere sentirem.

GREGALIS, *le.* sodalis, ex eodem grege. pro Dom.228 a, Quod uos gregales Catilinæ de me dicere solebatis. de Aruſp. 256 a, Nec Clodius, nec quisquam de gregalibus eius, aut consiliarijs, &c. de Ora.132 a, Gregales eum in campum non uenisse requirebant. Ep.110 a, Nos enim nobis quidem ipsi displicemus, gregalibus illis, quibus te plaudentem uidebamus, amissis.

GREGARIVS, *a, um.* collectitius, uulgaris. pro Plan.274 b, Gregarij milites.

GREGATIM. per greges. I.V. 266 a, Videtis ciues Romanos gregatim coniectos in latumias.

GREMIVM, *mij.* sinus, complexus. de Cl.183 b, Filius in gremio matris educatus. de D.116 a, Puer lactens in gremio matris sedens, mammam appetens. ad Her.36 b, Liberi è gremijs parentum diripiuntur. de L.183 a, Vt sinus & gremium quasi matris mortuo tribueretur. pro Clu.20 b, Soror in amantissimi sui fratris manibus & gremio consenescebat. I. P.81 b, Hæc sunt in gremio sepulta consulatus tui. pro Cel. 50 a, Q. Metellus abstraheretur è sinu gremioq; patriæ. I. P. 99 a, Aetolia procul à barbaris disiuncta gentibus, in sinu pacis posita, medio ferè Græciæ gremio continetur. de Sen. 87 b, Terra gremio mollito & subacto semen sparsum excipit.

GRESSVS, *sus.* incessus, ingressus. Officior.26 b, Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus. aliàs, ingressu.

GREX, *gis.* congregatio, cœtus, turba. Attic. 106 a, Pecudes, quæ dispulsæ sui generis sequuntur greges, ut bos, armenta. in Ant.189 b, Antonius cædit greges armentorum, reliquiq; pecoris, quodcunq; nactus est. pro S.R. 33 a, Verùm ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege annumerer. pro Syl.181 b, In hunc igitur gregem P. Syllam, ex his honestissimorum hominum gregibus reijcietis? in Sal.274 b, Is iam unus ex illo grege uidebatur. At.16 a, & de Fin.62 b, Greges amicorum. de Ora.88 b, Philosophorum greges. L. Equa.

GRVNITVS, *tus.* uox est porcorum. Tusc.250 b, Nec grunitum audiunt, cum iugulatur sus.

GRVS, *is.* de N.51 a, Grues cùm loca calidiora petentes, mare transmittunt trianguli formam efficere. & ibi. Grues in tergo præuolantium capita reponunt.

GVBERNACVLVM, *li.* clauus, administratio, munus, officium. de Inuent. 81 b, Hic iste naufragus ad gubernaculum accesit. pro Sest.7 a, Clauum tanti imperij tenere, & gubernacula reipubl. tractare. pro Do.218 a, Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum à naui exturbasses. pro S.R. 261 b, Qui omni tempore ad gubernacula reip. sedere debebant. Brut.91 b, Vt gubernacula reipub. prenderem. de Or. 89 a, Oratorem repelli à gubernaculis ciuitatum. Attic.27 a, Non abiectis, sed ereptis gubernaculis. de Ora.103 a, Gubernacula ciuitatum regendarum. Epist.267 a, Qui nisi à gubernaculis recesserint, maximum ab uniuerso naufragio periculum est.

GVBERNATIO, *onis.* administratio, procuratio. de Orat. 154 b, Orbis terræ gubernatio & summi imperij procuratio. in Vat.36 a, Populus nunquam hæc à summi consilij gubernatione auferre conatus est. de Fi.95 a, Nõ enim gubernationã

nationi aut medicinæ similem sapientiam arbitramur. Att. 281 b, Magnam gubernationem tui consilij res desiderat. in Cat. 115 a, Vix uidetur humanis consilijs tantam molem rerum gubernatio consequi potuisse. pro Do. 239 a, Tempus illud erat in gubernatione positum senatus. de In. 82 b, Cupiditas consilij gubernatione regitur.

GVBERNATOR, *oris*. rector, moderator, rector reip. & publici consilij author. de Se. 80 b, Gubernator clauum tenēs sedet in puppi. de In. 54 a, Nauis, quæ scientissimo gubernatore utitur. & Par. 119 a, Si nauem auri euertat gubernator. I.A. 214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam à uectoribus admoneri solent. pro Rab. 96 a, Custos gubernatorq; reipub.

GVBERNATRIX, *cis*. regina. de Ora. 88 a, Eloquentia gubernatrix ciuitatum.

GVBERNO, *as*. administro, procuro, rego, gero, moderor, clauum imperij teneo, gubernacula reipu. tracto uel teneo, nauem tractam teneo, ad gubernacula reip. sedeo. Epist. 21 a, Teq; hortor, ut omnia gubernes ac moderere prudentia tua. Att. 212 b, Velim ergo totum hoc ita gubernes, ut ne minima quidem re ulla commodum Bruti impediamus. pro S.R. 40 b, Cum solus remp. gereret, orbemq; terrarum gubernaret. pro Mil. 10 a, b, Clodius cōtulit se ad Milonis com petitores, sed ita, totam ut petitionem ipse solus etiam inuitis illis gubernaret, tota ut comitia suis (ut dictabat) humeris sustineret. Ep. 28 a, Sed tamen iter meum resp. & rerum urbanarum ratio gubernabit. pro Syl. 282 a, Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq;, &c. regit quæsitor. pro Rab. 91 a, Dij quorum ope & auxilio hæc resp. gubernatur. At. 92 b, Sed hęc deus aliquis gubernabit. & 226 b, Sed hæc fortuna uiderit, quoniam ratio non gubernat. de N. 12 a, Siue in ipso mundo deus est aliquis, qui regat, qui gubernet, qui omnia conseruet. Att. 121 b, Fortunæ motum ratione quadam gubernare. & 278 b, Cæsarem meis consilijs adhuc gubernatum quidam corruperunt. Off. 18 a, Qui inter se contenderent uter potius rempubl. administret, ut si nautæ certarent quis eorum potissimùm gubernaret. pro S.R. 37 a, Commune commodum mutuis officijs gubernatur. Attic. 251 b, Gerere, regere, gubernare. Par. 236 b, Gubernare, regere, moderari. de Fin. 73 b, Gubernare uitam. Aca. 17 a, Eoq; directius gubernant: id est, naues.

GVLA, *læ*. abdomen, guttur, fistula per quam cibus potusq; in stomachum descendit. I.V. 204 b, Quem obtorta gula in uincula abripi iussit. At. 215 b, O gulam insulsam. in Sal. 174 a, Posteaquam immensæ gulę, impudicissimi corporis quęstus sufficere non potuit.

GVMA, *mæ*. de Finib. 69 b, Compellans gumas ex ordine nostros. Lucilij.

GVRGES, *tis*. uorago, helluo. I.V. 152 a, Immensa aliqua uorago aut gurges uitiorum turpitudinumq; omnium. pro Do. 237 a, Ille gurges helluatus est simul tecum reipub. sanguinem. de Ar. 258 a, Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantiorum prædas exorbuit? de Orat. 129 a, Pater norat hunc gurgitem. I.P. 88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini suo, non laudi atq; gloriæ. I.A. 232 b, Habet secū L. fratrem, quem gurgitem? quam uoraginem? pro Sest. 25 a, Gurges & uorago patrimonij. I.A. Eadem profundissimus libidinum gurges. I.A. Quos tenet Aegeo defixa in gurgite echineis. I.P. 94 a, Rheni fossa gurgitibus illis redundans. de N. 47 a, Rapido cum gurgite flumen. de D. 83 a, Fulix fugiens è gurgite ponti.

GVRGVSTIVM, *stij*. locus, seu taberna obscura, & angusta. de N. 6 b, Antè uidelicet in tenebris tanquam in gurgustio habitauerat. I.P. 82 a, Nescio quo è gurgustio prodire, capite inuoluto.

GVSTATVS, *tus*. gustus. de N. 54 b, Gustatus, qui sentire eorum quibus uescimur, genera debet, habitat in ea parte oris qua esculentis & poculētis iter natura patefecit. & 55 a, Gustatus ore cōtinetur. de Ora. 152 a, Gustatus, qui est sensus ex omnibus maximè uoluptarius, & qui dulcitudine præter cæteros sensus commouetur. de N. 58 a, Pomorū iucundus non gustatus solùm, sed odoratus etiam & aspectus. Acad. 6 b, Nihil necesse est de odoratu & gustatu dicere.

GVSTO, *as*. degusto, libo, attingo. Epist. 107 b, Cum quidem biduum ita ieiunus fuissem, ut ne aquā quidem gustarem. de N. 51, Capræ dictamum quærunt, quam cum gustauerūt, sagittæ quibus confixæ sunt, excidunt. pro Mur. 142 b, Cretes, quorum nemo gustauit unquam cubans. I.A. 173 b, Gustaras ciuilem sanguinem, uel potius exorbueras. de N. 6 a, Primis, ut dicitur, labris gustare physiologiam, & attingere. L. Labrū. de Or. 96 b, Quædā de actione breuia, sed magna cum exercitatione præcepta gustarā. de Or. 122 b, Istorum omnium summatim causas & genera ipsa gustaram. I. P. 92 a, Pompeius non gustarat istam tuam philosophiam.

Ep. 197 b, Nullam partem reip. gustare potuisti. de Fin. 61 a, Gustare partem aliquam uoluptatis. pro Arc. 189 a, Sed ipsi hæc neq; attingere, neq; sensu nostro gustare possemus. pro Cæl. 43 a, Qui primoribus labris aliquid gustant, & extremis, ut dicitur, digitis attingunt.

GVSTVS, *stus*. gustatus. de Se. 88 a, Vua & succo terræ & calore solis augescens primò est peracerba gustui. I.A. 182 a, Libidinosi, auari, facinorosi, ueræ laudis gnstum non habent. & ibid. Quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt.

GVTTA, *tæ*. de Orat. 160 a, Numerum in cadentibus guttis, quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. Tusc. 180 a, Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ. de Nat. 28 b, Guttæ imbrium quasi cruentæ.

GVTTVR, *ris*. gula. de Diuin. 83 a, Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus. pro Cæl. 47 b, Vitium uentris & gutturis.

GYARVS. insula. Att. 74 b, De Gyaro dedi literas.

GYGES, *gis*. rex Lydiæ. Officior. 67 b, & 59 b, Gygis annulus.

GYMNASIARCHVS, *chi*. gymnasij præfectus. I.V. 221 b, Demetrius Gymnasiarchus, qui eo loco præerat.

GYMNASIVM, *sij*. locus ad exercendum, ut palæstra, schola. de Ora. 89 b, Clamabunt credo omnia gymnasia, atq; omnes philosophorū scholæ, sua hæc esse omnia propria. de Orat. 93 a, Magnam habeo huic palæstræ & Tusculano tuo gratiam, & longè Academiæ illi ac Lycæo tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de D. 81 b, Cum ambulandi causa in Lycæum uenissemus, (nam id superiori gymnasio nomen est.) Par. 116 a, Quæ uix in gymnasijs & in ocio Stoici probant. I.A. 221 b, Is Laodiceæ in gymnasio à quodā Leptine est interfectus. Ser. Ep. 56 a, Nos in nobilissimo orbis terrarum gymnasio Academiæ locum delegimus. de Fin. 124 a, Gymnasium, quod Ptolemæum uocatur.

GYMNICVS, *a, um*. de Inuen. 72 b, Gymnicum certamen. & Tusc. 188 b, Ludi gymnici.

GYNAECEVM, *cei*. locus in ædibus sepositus, ubi solæ mulieres uersabantur. I.A. 178 b, Syngrapha sestertij centies, &c. facta in gynæceo.

GYPSATISSIMVS, *a, um*. cādidissimus, tenacissimus, quale gypsum est. Ep. 99 a, Medea manibus gypsatissimis.

GYRVS, *ri*. circulus, ambitus. de Orat. 149 b, Ex ingenti quodam oratorem immēsoq; in exiguum sanè gyrum compellitis. Officior. 18 b, Homines secundis rebus effrenatos sibiq; præsidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet.

GYTHEVS, est fluuius Laconum, qui in Argolicum sinum fluit. Off. 61 b.

H A

HAspirationis nota. Orat. 212 a, Maiores nunquam nisi in uocali aspiratione utebantur. loquebantur enim sic ut dicerent, pulcros, Cætegos, triumpos, Cartaginem. & infrà, Orciuios tamen, & Matones, Otones, sepulcra, coronas, lacrymas dicimus, quia per aurium iudicium semper licet.

HABENAE, *arum*. lora sunt quæ freno utrinq; adligantur ad equum regendum. de Orat. 104 a, Cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatem, quasi quasdam habenas tradidit. de Am. 104 b, Commodissimum est quàm laxissimas habenas habere amicitiæ, quas uel adducas cum uelis, uel remittas.

HABEO, *bes*. possideo, utor, mihi non deest, penes me est, particeps sum. de Diuinat. 128 a, Eodem temporis puncto nati dissimiles & naturas & uitas & casus habent. & ibid. b, Dissimilitudo locorum, dissimiles hominum procreationes habet. & 122 a, Dionysij equus habuit apes in iuba. & 95 a, Pars animi, quæ sensum, quæ motum, quæ appetitum habet. de Prou. 71 a, Deinde aduentus eius in Syriam primus, equitatus habuit interitum. de Orat. 92 a, Demosthenes summam prudentiam summamq; uim habuit dicendi. 119 b, Neminem omnium tot ac tanta, quanta essent in Crasso habuisse ornamenta dicendi. & ibidem, Itemq; illa, &c. excogitationem non habent difficilem. in Anton. 188 b, Is dixit se usque ad Cal. Maias ad urbem exercitum habiturum. Attic. 129 a, Domitius suas XII. cohortes tribus in oppidis distributas habet. & 220 a, Omisi ea quæ in manibus habebam. & 90 b, Phliasios dici sciebam. & ita fac ut habeas: nos quidem sic habemus: id est, sic in nostro codice scriptum est. Att. 257 b, Octauius omnes bonos secum habiturus est. pro S.R. 43 a, Fœmina, quæ patrem habuit clarissimum uirum. Att. 253 b, Hæc nauigatio habet quasdam suspiciones periculi. de Ora. 198 a, Eloquentia forensis iactationem habuit in populo. Orat. 197 b, Hæc ingressio mea, aut reprehensionis aliquid, aut certè admirationis

tionis habitura est. de Cl. 195 b, Hæc genera dicendi in senibus grauitatem non habent. Or. 206 b, Eaq; hanc habent, quam probo, uarietatem. Qu. Fr. 303 a, Magnum fac animũ habeas & spem bonam. de Or. 135 a, Scaurus nonnullam habet inuidiam, ex eo quòd aliorum bona sine testamẽto possidet: id est, sustinet inuidiã. I. V. 274 b, Dijs bellum iste sem per habuit indictũ. de N. 5 a, Lucilius, qui magnos progressus habebat in Stoicis. pro Lig. 137 b, Profectio uoluntatẽ habuit nõ turpem, remansio etiam necessitatem honestam. de Leg. 181 b, Nam priusquam iniecta gleba est, locus ille nihil habet religionis. I. A. 221 b, Vt Antiochum classes habere prohiberet. Of. 42 a, Tua ætas incidit in id prælium, cuius altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum.

HABERE. pro existimare, ducere, iudicare, ponere, uel repo nere. de Sen. 91 b, Omnia quæ secundum naturã fiunt, sunt habenda in bonis. de Cl. 173 a, Tum eius elegans est habitũ orationis genus. Epist. 67 a, Dalmatæ semper habiti sunt bellicosi. Ep. 54 a, Tempori cedere: id est, necessitati parére, sapientis semper est habitum. de N. 26 b, Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos æternos & beatos haberemus. & 77 b, Atque hoc quidem omnes mortales sic habẽt, prosperitatem uitæ à dijs se habere. Tuscul. 349 a, Themistocles, cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior. de Fin. 56 b, Maximam illam uoluptatem habemus. de Cl. 170 a, Eum nos ut perueterem habemus. Att. 71 a, Hoc uelim in maximis rebus & maximè necessarijs habeas. Att. 93 b, Hunc ego si in præfectis habuissem, quem tu me hominem putares? de Ciar. 173 a, Eodemq; in genere est habitus M. Octauius. & ibi. b, Fannius in mediocribus oratoribus habitus est. & 171 a, Hic oratorum in numero est habitus. de Fin. 51 a, An partus ancillæ in fructu sit habendus. Attic. 193 a, Habe tuum negocium: id est, tanquam tuum negocium. & 204 a, Iam iltuc pro facto habeo. Epist. 75 a, Nisi in prouincias relictas rationes pro latis haberẽ. de N. 9 a, Habere aliquem in numero sapientum. de In. 81 a, Quo in numero hoc, & quo in loco illud haberi conueniat. pro Ar. 191 b, Isque est eo numero, qui semper apud omnes sanẽti sunt habiti, atq; dicti. Offi. 41 a, Ille habet opinionem iusticiæ: id est, habetur iustus.

HABERE. pro facere, tractare. Att. 70 b, Habere διαλόγους cum aliquo. & 28 a, Habere dialogum. de Clar. 179 a, Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. Qu. Fr. 299 a, Scatius interuenit nonnullorum querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. pro Mar. 141 a, Quæstiones in senatu habitæ. pro Mur. 138 a, Quoniam non est nobis hæc oratio habenda, aut cum imperita multitudine, aut in aliquo conuentu agrestium. de Ora. 126 b, Habere uerba. L. Verbum. Habere sermonem. L. Sermo.

HABERE, alijs quibusdam modis. Substantiuis iunctũ. pro Sest. 18 b, Eos uoluntatem semper eandem, libertatem eandem non semper habuisse. pro Dom. 230 a, In illo pœna legitima turpitudinem non habuit. I. C. 119 b, Habere uidetur ista res iniquitatem, si imperare uelis: difficultatẽ, si rogare. pro Pl. 267 a, Habere magnas necessitudines in aliqua tribu. pro Do. 238 a, b, Domus tua & quicquid habes aliud, est Cereri consecratum. Off. 43 b, Habere aliquid religioni. Attic. 15 b, Habeo in animo consulatum statim petere. Plan. Ep. 154 a, Quid in animo habuerim cum Lernus discesit à me, ex eo potuisti cognoscere. & 71 b, Illa consolatio quam semper in ore atque in animo habere debemus. Off. 69 a, Hunc quas tu conscientiæ labes in animo censes habuisse? I. V. 118 a, Clamare cœperunt, sibi ut haberet hæreditatem. in Ant. 173 b, Ille suam illam suas res sibi habere iussit. I. V. 124 b, Habeatis sanè uobiscum istum, &c.

HABERE. pro esse, aut esse loco, uel in loco, uel statu. At. 217 a, Scire igitur aueo, quomodo res se habeat. de Or. 134 a, Sic profectò res se habet, ut, &c. & Ep. 33 a, Ea res sic se habet. pro Quint. 1 a, Verùm ita se res habet, ut, &c. I. V. 133 b, Quæ cum ita se res haberet, tamen, &c. & 3 b, Alio loco, ut se tota res habeat demonstrabitur. de Orat. 94 a, Præclarè enim se res habeat, si, &c. I. V. 139 a, Omnino præclarè te habes, cum, &c. de Fat. 142 a, Nam nihil esset in potestate nostra, si res ita se haberet. Ep. 45 a, Rem uides, quomodo se habet. Ep. 14 b, Domitij se malè habent. At. 74 a, Cum ego me non bel lè haberem. Offic. 37 a, Malè enim se res habet, cum quod uirtute effici debet, id tentatur pecunia. de Orat. 137 b, Malè se res habet, quæ, &c. & 121 a, Quomodo nunc se istorum ar tes habent. At. 27 b, Bene habemus nos.

HABERE, cum adiectiuis, in quibus mira est uarietas. Epist. 255 a, Quantum ex tuis literis habeo cognitũ. & 211 a, Eum nondum habes satis cognitum. I. V. 248 b, Hodie omnes sic habent persuasum, istum, &c. Ep. 167 b, Habere uitam alicuius perspectam. & 251 a, Habere procurationem rerum alicuius susceptam. in Ver. 56 b, Siculi ad meam fidem quam habent spectatam iam & diu cognitam, confugiunt. & 155 a, Vt omnes ante Cal. Sext. decumas ad aquam deportatas haberent. & 230 b, Itaque hi conuersam iam habent demonstrationem suam. de Clar. 177 b, Satis mihi uidebar habere cognitum Scæuolam, ex ijs rebus, quas, &c. Or. 207 b, Orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos. de Or. 191 a, Docemur autoritate legũ, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. Quin. Fr. 293 b, Ex quibus nonnullas simultates susceptas habemus. Att. 119 a, In eo positas omnes nostras spes habemus. Epi. 173 a, Non habeo ambiguum. Ep. 158 b, Habeo expertum. de Orat. 121 b, Vt habeant paratum, quid quaq; de re dicant. At. 150 a, Et boni ciues mare infestum habebimus. de Cl. 179 a, Scæuolæ dicendi elegantiam ex ijs orationibus, quas reliquit, habemus cognitam. Ep. 79 b, Ita statutum habeas, me, &c. Attic. 273 a, Clodij animum perspectum habeo cognitum, iudicatum. de Natur. 70 b, Mercurius, quem Aegyptij nefas habẽt nominare. At. 275 b, Cum exploratum habere cœpero, Cæsarem, &c. Orat. 208 a, Erit etiam ei perspectum nihil posse, &c. pro Qu. R. 46 b, Cur hoc nomen in aduersarijs scriptum habebas? Orat. 207 a, Qui ea multo quàm nos habes notiora. Qu. 328 b, Quod me hortaris ut absoluam, habeo absolutum. de Na. 26 b, Habere aliquid cognitum comprehensumq; animo. Ac. 25 a, Aliquid comprehensum animo habere atq; perceptum. I. V. 270 b, Habuisse aliquem uinctũ clausumq; custodijs. & 204 a, Habere aliquid reconditum: id est, tenere. & 73 b, Habere tempus distributum, ut prima pars, &c. & 87 b, Diligentius habere dico Seruilium prædã populi Rom. quàm te tua facta notata atq; descripta. & 130 a, Ita in tabulis scriptum habes. Atti. 83 b, Hoc quid interfit certè habes subductum. I. A. 248 b, Quorum habetis cognitam uoluntatem in remp. & 204 a, Omnes habeo cognitos sensus adolescentis, nihil est illi rep. charius. de D. 138 a, Hæc & innumerabilia quæ collecta habent Stoici. pro Ceci. 45 a, Eum habere tuis copijs deuinctum non potes. cõtra Rul. 69 a, Non enim bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu. pro Pom. 7 a, Pœuinias contulerũt. & ibi. Pecunias collatas habent. Quin. de Pet. 209 a, Omnes centurias multis & uarijs amicitijs curaut confirmatas habeas. & ibid. b, Postremò totam Italiam fac ut in animo ac memoria tibi distributam comprehensamq; habeas. I. A. 204 b, De Cæsare satis hoc tempore dictum habeo: id est, de Cæsare satis dixi. Ep. 144 b, Ego Plancę nece: situdinẽ constitutam habui cum domo ueitra. Attic. libr. 12, Constitutũ habere cum aliquo. I. V. 124 b, Habere fidem precio addictã. & 125 a, Habere fidem alteri addictam pecunia. Epist. 69 b, 115 a, Quæ habes instituta, perpolies. in Ver. 201 a, Dum forum habuit dijs immortalibus ornatum. Epist. 26 b, Quæ non animum magis solicitum habent, quàm tuum. & 90 a, Cæsar diutius uelle uidetur eos habere felicitos, à quibus se putat diuturnioribus esse molestijs conflictatum. Epist. 96 b, Solicitum autem te habebat cogitatio tum officij, tũ etiam periculi. pro Flac. 161 a, Cur unus tu Apollonieses mi seriores habes, quàm aut Mithridates, au: etiam pater tuus habuerit unquam. L. Infestus. Sic habeto, &c. pro, sic tibi persuade: uel, hoc scito. pro Cæl. 38 a, Hisic habeant, quæcunq; in equite Rom. dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summam, hodieq; haberi ab omnibus. Epist. 216 b, Id primùm ergo habeto, me, &c. & 45 a, b, Illud uelim sic habeas, quod intelligas, &c. Epist. 21 a, Vnum hoc sic habeto, &c. Epist. 23 a, Atqui sic habeto. Epist. 22 a, Tantum habeto, ciuem egregium esse Pompeiam. Attic. 243 a, Tantum dico. & 41 b, Hoc confirmo. Non habere, &c. pro nescire, nihil esse. Attic. 114 b, Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo. Epistol. 22 a, Neq; tamen adhuc habeo, quod te accusem. pro Mur. 129 b, Quid auic respõdeas non habebis. de Na. 72 a, De quibus habeo ipse quid sentiã, non habeo autem quid tibi assentiar. I. V. 211 b, Nec quid facerem habebam.

HABERE, cum infinito, pro posse, uel esse. Attic. 37 b, De repub. nihil habeo ad te scribere. de Nat. 79 a, Hæc ferè obijcere habui de natura deorum. de Am. 115 b, Hæc habui de amicitia quæ dicerem. pro Cor. 61 b, Quid habes igitur dicere de Gaditano fœdere eiusmodi? Acad. 21 a, Quid enim dicere habeant? Par. 234 a, Non habebimus necesse semper cõcludere. Attic. 155 b, Eo minus habeo necesse scribere, quid sim facturus. de Orat. 131 b, Ne quotiescunq; potuerit dictũ dici, necesse habeamus dicere. Epi. 5 a, De causa regia tantũ habeo polliceri, me tibi absenti cumulatè satisfacturum. I. A. 175 b, Habebat hoc omnino Cæsar, &c. id est, hoc erat optium Cæsaris, uel hic erat mos & consuetudo Cæsaris. Attic. 25 b, Nunc uerò cum omnibus musis rationem habere cogito.

HABERE,ſubſtantiuis iunctum alia atq; alia ratione.de N. 13 a,Quanquam non tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi.de Am.113 a, Omnis hac in re habenda ratio & diligentia eſt:primum,ut, &c.de L.176 a, Habere concilium,ut habere comitia.pro Clu.37 a,Habere modũ. Att. 276 a,Habere rationem abſentis.I.V. 250 a, Habere rationẽ dierum.I.V.153 a,Habere cenſum,& habere æſtimationem. L. Cenſus.I.V.273 b, Habere animos aliquorum inimicos. Epiſt.17 a,Habere prouinciam uel imperium. in Vat. 243 a, b,Habere multum negocij atq; oneris.de Or. 156 a,Habere ſapientiam iunctam eloquentiæ. & 132 b, Cum ille haberet filium delicatiorem.I.V. 73 a,Habere de rep.cum aliquo: id eſt,agere.I.V.250 a,Vt is uictu cæteriſq; rebus quàm liberaliſsimè commodiſsimeq; habeatur: id eſt,tractetur,accipiatur.de Diuin.100 a, Noſtri nihil in bello ſine extis agunt, nihil ſine auſpicijs domi habent. Ar.51 b,Vt ſe initia dederint, id eſt,habuerint. Ep.144 b,Habere rem communem cum aliquo.de Legib.173 a,Separatim nemo habeſsit deos:id eſt, nemo habeat.

HABERE.pro habitare.pro S.R. 40 b,Qui in Salentinis aut in Brutijs habẽt,unde uix ter in anno audire nuncium poſſunt.Ep.99 a, Quæ Corinthum arcem altam habebant matronæ.Attic.28 a,Video iam quò inuidia tranſeat, & ubi ſit habitura.alijs,habitatura.

HABESSIT.pro habeat,uetuſtum uerbum.de Leg.li.2,Separatim nemo habeſsit deos.

HABILIS,*le*. de Orat. 94 b, Sunt autem quidam ita naturæ muneribus in ijſdem rebus habiles, ita ornati, ut non nati, ſed ab aliquo Deo ficti eſſe uideantur.de Leg.161 a, Natura homini figuram corporis habilem & aptam humano ingenio dedit.de Fin.118 b,Res aptæ,habiles, & accommodatæ ad naturam.de Or.105 a,Calceis Sicyonijs non uterer, quãuis eſſent habiles,& apti ad pedem.

HABILITAS,*tis*.agilitas.de Leg.161 b, Omitto habilitates opportunitatesq; reliqui corporis.

HABITABILIS,*e*. Tuſc.158 a,Regio habitabilis. & de Sõ. 123 b, Duo ſunt habitabiles,quorum auſtralis,&c.

HABITATIO,*onis*.uſus.Epiſt.203 a,Peto à te, ut ei de habitatione accommodes.& pro Cæl.40 b, Sumptus obiectus eſt habitationis,XXX.millibus dixiſti eum habitare.

HABITATOR,*oris*.incola.Qu.Fr.390 a,Tuam domum in Carinis mundi habitatores Lamiæ conduxerunt. de N. 54 a,Homines incola atq; habitatores,&c.& 44 a, Habitator in hac diuina domo.

HABITO,*as*.colo.domicilium habeo,ſum.I.V.208 b, Is Lilybæi multos iam annos habitat.in Vat.228 a, Coliturq; ea pars urbis,& habitatur frequẽtiſsimè:& de D.127 b,Omnis terra quæ incolitur.Attic. 41 a,Deinde ſine te natura caſtellum munitum habitanti mihi prodeſſet,tranſeunti non eſt neceſſarium.in Vat.125 b,Cum apud eum non modò Thermis ſæpenumero fuiſſet,ſed etiam habitaſſet.de Na.45 a,Si eſſent,qui ſub terra habitarent bonis & illuſtribus domicilijs.pro Cæl.40 b,Cuius in ædiculis habitat decem millibus.in Sal.274 a,Habitare in domo alterius uel ſua.I.V.168 b,Omnes qui habitarent in Sicilia. Acad. 31 a, Habitari ait Xenophanes in luna.contra Rull. 86 b,Habitare in carcere. de Natur.6 b,Habitare in gurguſtio.& Habitare melius.de Somn.126 a,Vides habitari in terra raris & anguſtis in locis.pro Dom.23 a,Demigrandum potius aliquò,quàm habitandum in hacurbe.in Ant.180 b,Stultè Aquinates,ſed tamen in uia habitabant.pro Cæl.40 b, Sumptus unius generis obiectus eſt habitationis, triginta millibus dixiſtis eum habitare.pro Do.236 a,Iſte habitare laxè & magnificè uoluit.& Attic.269 b,Neq; tamen non in primis bene habitauit.Tuſcular.241 b,Habitare & pernoctare cum aliquo. I.V.89 a,Filia cum patre habitat.Attic.235 b,Viuere & habitare cum aliquo.de Sen.94 b,Commorandi natura diuerſorium nobis,non habitandi dedit.pro Cl.24 a,& Epiſtol. 135 a,& I.C.101 a,Habitare apud aliquem.Acad.29 a,Diodorus,quem à puero audiui,qui mecum uiuit tot annos, qui habitat apud me.de Cl.194 a, & pro Cæl. 48 a, Diodorus habitauit apud me uixitq;. de Finib.84 a, Qui poteſt igitur habitare in beata uita ſummi mali metus?Or.201 b,Alioqui quõnam modo ille in bonis hærebit & habitabit ſuis?de Or.123 a,Illi autem qui hoc ſolum colendum putabant, habitarunt in hac una ratione tractanda.pro Mur. 128 b, Abfueris tandiu,ut cum longo interuallo ueneris, cum ijs qui in foro habitarunt,de dignitate contendas.de Cl.193 b,Diſerti quidem Qu.Varius,C.Carbo, & ij quidem habitabãt in roſtris.I.A.239 b,Hic etiam fautores Antonij,quorum in uultu habitant oculi mei,triſtiores uidebam.ad Atti. lib.3, Nam caſtellum munitum habitanti,mihi prodeſſet: tranſeunti,non eſt neceſſarium.

HABITVDO,*inis*.habitus.conſtitutio.ad Her.27 a,Corporis bonam habitudinem tumor imitatur.

HABITVS,*tus*.affectio manens,conſuetudo,exercitatio,cõfirmatio,ornatus,habitudo,figura uel forma.de In.65 b,Habitus in aliqua perfecta & cõſtanti animi aut corporis abſolutione conſiſtit,quo in genere uirtus,ſcientia,&c. de In. 50 a, Habitus eſt animi aut corporis conſtans & abſoluta aliqua in re perfectio:ut uirtutis aut artis perceptio alicuius,aut quæuis ſcientia.de Inu.50 a,Quæ induſtria comparantur,ad habitum pertinent.de Orat. 141 b,Exercitatio,ex qua conſuetudo gignitur. Aca. 46 a,Habitus uirtutis, & uſus uirtutis,quem actum uocant indiſerti.Top.226 a, Habitus,ut facilè & citò iraſcatur.de In. 82 a, Iuſtitia eſt habitus animi,&c. de Fin.114 b,Cum eum ad rationis habitum perduxerit.de Le.165 a,Prudens ex ipſius habitu,non ex aliqua re extrema iudicandum eſt. de Fi.113 b, Natura nunquam ſe deſerit, aut partem aliquam ſui,aut eius partis habitũ, aut uim.pro Arc.188 b, Quoſdam ſine doctrina naturæ ipſius habitu propè diuino per ſeipſos moderatos & graues extitiſſe.de Fin.133 a,Moderati æquabilesq; habitus.

HABITVS. pro habitudine, ornatu, figura uel forma. pro Cæl. 50 a,Quint. Metellus cum floreret integerrima ætate, optimo habitu,maximis uiribus ereptus eſt uniuerſæ ciuitati.de Cl. 170 a, Qui non tam habitus corporis opimos, quàm gracilitates conſectentur.de Cla.194 a,Erat eo tempore in nobis ſumma gracilitas,& infirmitas corporis,pcerum & tenue collum,qui habitus & quæ figura non procul abeſt à uitæ periculo.de Diu.114 a,Habitu extorum & colore declarari futura.de Di. 107 b, Exta quorum ex habitu & colore futura percipiuntur.& 114 b,Cum pecudum exta in eundem habitum ſe coloremq; conuerterint. I.V. 126 a, Himera in muliebrem figuram habitumq;, formata. & 201 a, Signa duo uirginali habitu atq; ueſtitu.de Cla.194 b, Corporis mediocris habitus.de Nat. 21 a,Habitus oris:id eſt,figura uel forma.de Fi.101 b,Habitus oris & uultus.& de Orat.161 b,Si habitum orationis & quaſi colorem aliquẽ requiritis.de Cl.185 a, Orationis eius tanquam habitus træ non inurbanus.

HACTENVS.ad hunc diem,idcirco.At.75 a,Sed hactenus, præſertim cum,&c.& ib. Ergo hæc quoq; hactenus, redeo ad urbana.Attic.210 b,Sed hæc hactenus, ne uidear,&c.Att. 255 b,Sed hactenus.Ep.47 b,Hactenus exiſtimo noſtrã conſolationem rectè adhibitam eſſe, quoad certior ab homine amiciſsimo fieres ijs de rebus quibus leuari poſſent moleſtiæ tuæ.de Or.119 b,Hæc artem quidem & præcepta duntaxat hactenus requirunt,ut certis dicendi luminibus ornentur.de Di. 83 a, Qui hactenus aliquid egit,ut earum rationem rerum explicaret.pro Fl.153 b,Niſi uerò hactenus iſta formula teſtimonij tui deſcribi ac diſtingui poteſt, ut Flacco abſenti aliquid ciuitates tribuiſſe dicantur, Lælio præſenti nihil tribuiſſe uideantur.

HAEDINVS.pro Muren. 142 a, Pelliculis hædinis lectulos ſtrauit.

HAEDVS,*di*.capræ filius.de Se. 89 a,Villa abundat porco,hædo,agno,&c.de N.47 b,& in Arato.

HAEMVS.L.Aemus.

HAEREDITARIVS,*a,um*.pro Ce.287 a,Cum eſſet hæc actio hæreditaria conſtituta.& At. 277 a, Controuerſia hæreditaria.& de Inu.56,de Som.127 a, Cognomen,quod habet ex nobis adhuc cõſtitutum.de Ar.249 b,Multæ domus ſint iure hæreditario.

HAEREDITAS,*tis*.patrimonium,bona.de In.58 a,Hæreditate uenire bona dicuntur,quæ iure hæreditario alicui obueniunt.Top.223 a, Hæreditas eſt pecunia quæ morte alicuius ad quempiam peruenit iure: nec ea ut legata teſtamento,aut poſſeſsione retenta.pro Fl.163 a,Communis hereditas,quæ ad utrunq; æqualiter lege ueniebat.At. 26 a,& pro Qu.R.54 a,& I.A.168 b, Cum ipſe hæreditatem patris non adiſſes.pro Ar.187 b,Is adijt hæreditates ciuium Rom.Atti. 171 a,Hodie ex teſtamento creui hæreditatem.& 178 a, Galeonis hæreditatem creui.At.86 b,Aufidius fratris Appij amorem erga me cum reliqua hæreditate creuit.Of.38 b,Rei familiaris ad paucos cupiditatum,ad multos improbos uenit hæreditas.in Ver.81 b,Mihi hæreditas à propinquo uenit.de Inuent.70 a,Hæreditas, quæ pupillo uenit.At.220 b, Lepta ueretur, ne non liceat tenere hæreditatem. pro Cec. 287 a,In partem hæreditatis mulieres uocatæ ſunt.pro Ce. 304 b,Ariminenſes à populo Rom.hæreditates capere potuiſſe.contra Rullum 72 a,Hæreditatum obeundarum eam ſa,quibus uos legationes dediſtis.contra Rul.74 b, Autoritatem ſenatus extare aditæ hæreditatis ſentio. pro Ce. 299 a,Fundum ad aliquem teſtamento peruenire.& ibi. Fundũ à patre relinqui.de N.77 a,Eamq; poteſtatem, hæreditatis loco,filio tradidit.Offic.16 a,Ad quem hæreditas huius gloriæ pertinet.pro Do.220 a, Quas adoptationes,hereditates nominis,

nominis,pecuniæ,sacrorum secutæ sunt. Off. 24 b. Optima hæreditas à patribus traditur liberis, omniq; patrimonio præstantior,gloria uirtutis rerumq; gestarum. de Or.99 a, Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hæreditatẽ paternam testamento exhæres filius. de Fi.77 a,Reddere hæreditatem.I.A.226 b,Hæreditates caducæ.

HAERE O, es. adhæreo, adhæresco, defixus sum,habito. de Somn.129 a,Terra immobilis manens ima sede semper hærer.Ac.31 a,Vt uideamus terrãne penitùs defixa sit, & quasi radicibus suis hæreat? an media pendeat? de Arusp.257 a,Vitia in aliquo penitùs defixa atq; hærentia. I.A.172 b,Tamen infixus animo hæret dolor.de Nat.53 a, Stomachus ad radices linguæ hærens.& 38 a, Vir sapiens confiteri peccatum suum maluit,quàm hærere in rep.religionem.pro Dei. 149 a,Vix hærere in equo senex poterat. de D.86 b,Vt peccatum hæreat,non in eo qui monuerit, sed in eo qui non obtempe rauit.Aliquid alicui in uisceribus hærere.Att.86 a,Aliquem alicui hærere in medullis.Epi.253 a,Aliquem in medullis alicuius ac uisceribus hærere.in Ant. 195 b,Aliquid hærere in memoria.Acad.1 b,pro Cæl.40 a,Nec Catilinæ familiaritatis crimen hæreat.& ibi.b,In quo non modò crimen nõ hærebat,sed uix,&c.& 53 b, Fama adolescentis paulum hæsit ad metas.Attic.145 b,Hoc mihi planè hæsit.pro Qu. R.47 a, Potest homini huic hærere peccatum? Epi.82 a,Non potest hærere in tam bonis ciuibus tam acerba iniuria. de Fin. 87 a,Tu totus hæres in corpore.I.C.123 b, Memoria tantorum periculorum in omnium gentium sermonibus ac mentib. semper hærebit.de Or.201 b, Alioqui,quónam modo ille in bonis habitabit & hærebit suis? Or.209 b,Hærere in eadem commorariq; sententia.de Ora.119 a,Facetè dictum statim ut emissum est,hærere debet.I.V.240 a, Cogitate in his iniquitatibus unum hæsisse Apollonium: cæteros ex his incõmodis pecunia se liberasse.pro Mil.112 a,Hærere in pœnis.I. A.247 a, Hi in oculis hærebunt, & cum licebit in faucibus. pro Cl.35 a,Hærebant in publicis tabulis reus & accusator. Tus. 205 b,Neq; tamen cum se in media stulticia, quo nihil est peius,hærere intelligunt, ægritudine premuntur.de Na. d.lib.2,Stomachus hærens ad radices linguæ.Fam.li.6,Malè hærentes scalarum gradus.

HAERERE. pro dubitare, seu dubium esse & uacillare. de N.72 a,In multis enim nominibus hærebitis.At.130 b, Hærebitis.de Or.123 b,Hærere in aliqua re.& Qu.Fr.322 a,Hærere in re.de Or.99 a,Hærere in iure. Acad. 4 b, Philosophi cum hærent aliquo loco.de Fin.53 a, In quo etiam Democritus hæret.I.A.174 b,Hærebat nebulo,quò se uerteret, nõ habebat.de Vn.200 b,Incurrere in aliquã rem,& in ea hærere atq; impediri.Att.130 a, Cauendum enim puto esse ne implicatus hæream.de Fi.92 a,In cæteris subueniens, si me hærentem uideris.At.218 a,Valde in scribendo hæreo. Qu. Fr. 30 b,In hac causa mihi aqua hæret.Of.76 a,Sed aqua hæret, ut aiunt.de Fin.144 b,Venit ad extremum,hæret in salebra. prouerbia tria hæc sunt.Vide Erasmi Adagia.

HAERES,*dis*.Ep.214 b,Lucius hæres est Marco fratri suo.Epistol. 217 a,Hæres ex parte dimidia est & tertia Capito, in sextante sunt hi,qui,&c.Ep.199 a,Qu.Turius hæredes fecit similes sui,Cn.Saturnium & Sex. Aufidium. & 216 a, Instituere aliquem secundum hæredem filio suo.Off.66 b,In testamento scripsit hæredes secum M.Crassum,& Quin. Hortensium.I.A.172 a,Antonius in Cn.Pompeij locum successit hæres.I.A.168 b,Quem palàm hæredem semper factitarat.& ibi.Igitur fratrem exhæredans, te faciebat hæredem. pro Cl.24 a,Mulier ab hæredib. secundis accepta pecunia, partum sibi ipsa medicamentis abegit.pro Ce.288 a,Testamento facto mulier moritur, facit hæredem ex deunce & semuncia Cecinnam,ex duabus sextulis M.Fulcinium,Ebutio sextulam aspergit.Att.220 a,Cæsar opinor ex uncia, sed Lepta ex triẽte.pro Mi.111 a, Cyrus testamentũ palàm fecit, & illum,& me hęredem scripsit.Of.70 b,Scribere aliquẽ hęredem.de Or.99 b, Posset ne paternorum bonorum exhæres esse filius,quem pater testamento neq; hæredẽ neq; exhæredem scripsisset nominatim.de Ora.99 b, Qui esset secundum Posthumum hæres institutus.pro Cluent.22 a,Instituere aliquem hęredem.pro Quin.3 a,Relinquere aliquẽ hęrodem testamento.I.V.99 a,Facere aliquem hæredẽ testamento.de Inuent.70 a,Possessio hęredum secundorum est. & ibid.Qui patris pupilli hæredes secundi sunt. pro Cl. 25 b,Auia tua,cui tu es hæres.in Sallust.274 b,Qui patre nondum mortuo pro hærede gesserit omnia.

HAERESIS,*sis*. secta. Parad. 116 a,Cato in ea hæresi est,quæ nullum sequitur florem orationis.Att.229 b,De hæresi Vestoriana,& Perionum more Puteolano,nisi satis. Epist. 253 a,Postulabimusq; ex qua hæresi in hominibus armatis deiectus sis,in eam restituere. & ibidem:In ista ipsa αἱρέσει.

HAESITANTIA,*æ*.titubatio,hęsitatio.I.A.186 b,Qui pter hæsitantiam linguæ cognomen ex ignominia traxerit.

HAESITATIO,*onis*. dubitatio.Ep.44 a, Noli ignoscere hę sitationi meæ.de Or.127 a,Quæ dubitatio? quanta hæsitatio, tractusq; uerborum?

HAESITO, *as*.dubito,timeo,titubo. de Fin.68 a,Aperiendũ est igitur quid sit uoluptas,quam si explicauisset, non tam hæsitaret.Ac.39 b,Itaq; non multum hæsitans respondebo. Ac.5 a,Illi tum in nouis rebus quasi modò nascentes hæsitauerunt. & 14 a,Dubitant,hæsitant,reuocant se interdum. I.C.107 a,Cum hæsitaret,cum teneretur,quęsiui,&c. de Or. 88 a, Carbo hæsitans in maiorum institutis, rudis in iure ciuili.de Or.103 b,Quis enim unquã,&c. hæsitauit ob eã causam,quod,&c.pro D.240 b,Hæsitantibus uerbis dicere aliquid.de Or.94 b, Quidã lingua hæsitans,& uoce absonus.

HALESSA,urbs.I.V.112 a.& 146 a.

HALESINVS,*a*.pro Font.281.

HALETHES,*æ*.apud Veliam.Ep.lib.7,Has paternas possessiones tenebis:neq; Halethen nobilem amnẽ relinques.

HALICARNASSEVS,*a*.de Diu.126 b,Scylax Halicarnasseus.

HALICIENSES,pop.I.V.122 b.

HALVNTINVM,oppidum Siciliæ.I.V.211.

HALVNTINVS,*a*.I.V.170 b,Haluntina ciuitas.

HALICARNASSVS,*si*.urbs Cariæ.Quin.Frat. 294 b,Tusc.206.

HALIS,*is*.fluuius.de D.132 b.

HALITVS,*tus*.spiritus.Tusc.179 b,Efflare extremum halitum.

HALLVCINOR,*aris*.aut potius Allucinor,aberro. Quin. Fra.313 a,Epistolæ nostræ debent interdum hallucinari.At. 250 b,Ego tamen suspicor hunc,ut solet,hallucinari. de N. 15 b,Ista enim à uobis tanquam dictata redduntur, quæ Epicurus oscitans hallucinatus est.

HAMATVS,*a,um*,aduncus.Acad.39 b,Hamatis uncinatisq; corporibus.

HAMVS,*mi*.de Senect.86 a,Plato escam malorum, uoluptatem appellat,quòd ea uidelicet capiantur,ut hamo pisces.

HARA,*ræ*.stabulum porcorum.I.P.67 a,Epicure noster,ex hara producte,non ex schola,&c.

HARIOLVS,Haruspex,& alia.L.Ariolus,& Aruspex.

HARMONIA,*æ*.concentus. Tusc.152 a, Velut in cantu & fidibus,quæ harmonia dicitur.Tusc.156 b,Harmoniam autem ex interuallis sonorum nosse possumus, quorum uaria compositio etiam harmonias efficit plures.de Na.65 a,Nisi putamus ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat.

HASTA,*æ*.telum.de Fi.85 a,Euelli iussit eam,qua erat trãsfixus,hastam.de Or.106 a,Amentatas hastas torquere.& 138 a,Iactare hastas leniter.de Sen. 81 a, Eminus hasta,cominus gladio uti.pro Mu.134 b,Abijcere hastas.Offi.38 a,Est enim ausus dicere hasta posita, quum bona in foro uenderet, & bonorum uirorum & locupletum,& certè ciuium,prędam suam uendere. I.A. 172 a,Hasta posita pro æde Iouis Statoris,bona Cn.Pompeij uoci acerbissimæ subiecta præconis. Of.50 a,Hastam in foro ponere,& bona ciuium uoci subijcere præconis.cont.Rul.76 b,Rullus in ponto hasta posita, cum suis formosis finitoribus auctionans. cont. Rull. 62 a, Num obscurè uidentur propè hasta præconis insectari Cn. Pompeij exercitum.I.A.193 a, Quos non illa infinita Pompeij hasta satiauit.I.A.180 a,Quis hastam illius uenditionis uidit?At.186 b,Tres habet conditiones,aut emptionem ob hastam,&c.L.Gramineus.

HASTATVS,*ta,tum*.qui hasta pugnat.de Diui.122 b, Quod euelli primi hastati signum non potuerit. de Di.96 b, Cum signifer primi hastati,signum non posset mouere loco, &c.

HASTILE, *lis*. pro Rab.94 b,Qu. Scæuola confectus senectute,præpeditus morbo,hastili nixus,&c.

HAVD.non.de Fi.125 b,Quẽ haud scio an rectè dixerim principem philosophorum.pro Cl.53 a,Haud hæres est Cluentius.Off.15 a,Tibi nõ minus, haud scio an magis etiam hoc faciendum est.de Amic.206 a,Atq; haud scio an ne opus sit quidem,nihil unquam omnino deesse amicis.de Nat. 73 b, Haud scio an melius fuerit.de Aru.243 b, Haud potest grauioribus à me uerbis uulnerari,quàm,&c.de Se.94 b,Quò quidem me proficiscentem haud sanè quis facilè retraxerit. At.210 a,Vide quã philosophos haud nos frustra existimas.

HAVDQVAQVAM,nequaquam.de Or.88 a,Quorum pater homo prudens & grauis,haudquaquam eloquens,saluti reipublicę fuit.& 121 b,Haudquaquã id est difficile Crasso.de Am.108 b,Suauitas sermonum atq; morum haudquaquam mediocre condimentũ amicitiæ.de Vn.202 a,Haudquaquam boni est,ratione uinctum uelle dissoluere.

HAVE.pro salue.Epist.125 a.Ac simulatq; haue mihi dixit,statim quid de te audisset,exposuit.

HAVRIO, *rit, hausi, haustum.* traho. de Cl. 191 b, Qui hoc sentiat, si is potare uelit, de dolio sibi hauriendum pauet. pro Cecin. 300 a, Quicquid inde haurias, purum liquidumq; te haurire sentias. de Diu. 114 b, Aqua ex puteo hausta. de D. 103 a, Natura deorum, à quo haustos animos & libatos habemus. de Diuin. 95 a, Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos. pro Ar. 188 a, Illa quidem certè, quæ summa sunt ex quo fonte hauriam sentio. Off. 2 b, E fontibus Stoicorum, iudicio arbitrioq; nostro, quantum quoq; modo uidebitur hauriemus. de Or. 102 a, Eidem uobis fontes unde haurietis, putaui esse demonstrandos. Aca. 40 b, Vt ea è fontibus potius hauriant, quàm riuulos consectentur. Ep. 84 a, Eodè fonte se hausturũ intelligit laudes suas, è quo sit leuiter aspersus. de Cla. 187 a, Tũ Atticus, Tu quidem de fece, inquit, hauris, idq; iamdudum. de Or. 86 a, Cæterarum artium studia ferè reconditis atque abditis, è fontibus hauriuntur. contra Rul. 72 b, Sumptum haurit ex ærario, suppeditat socijs. Tus. 23 b, Quoq; affluentius uoluptates undique hauriat. de Cla. 196, b. Artes, quas cum domo haurire non posses, accersiuisti ex urbe Athenarum. pro Mil. 103 a, & Or. 212 b, Hanc legem à natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus. pro Cæl. 50 a, Vidi enim, uidi, & illum hausi dolorem uel acerbissimũ in uita, cum, &c. Tusc. 166 b, In propagatione uitæ quot, quantas, quàm incredibiles hausit calamitates? pro Dom. 219 a, Vnus pro omnibus hausi indignissimam calamitatem. pro Sest. 17 b, Luctum nos hausimus maiorem, ille animi non minorem. de Ar. 258 b, Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantiorum prædas exorbuit? I.A. 232 a, Quid eum non sorbere animo, non haurire cogitatione, cuius sanguinem nõ bibere censetis?

HAVSTVS, *a, um.* de Diu. 113 b, Diuinitas, unde animos haustos, aut acceptos, aut libatos habemus. de Fi. 63 b, Omnia dixit hausta è fonte naturæ.

HAVSTVS, *stus.* cùm aqua nõ ducitur, sed hauritur, ut ex puteo. pro Cecin. 299 a, Aquæductus, haustus, iter, actus.

E'AYTONTIMΩPOY'MENOΣ. L. Puniens.

HEBDOMAS, *dis.* uel *dos.* septem dies, uel septenarius. Ep. 259 b, Symphoniam Lysonis uellem uitasses, ne in quartam hebdomadam incideres.

HEBES, *tis.* tardus, pinguis, natura tardior, obtusus, retusus. (.Acutus. de Diuin. 129 b, Epicurus, quem hebetem & rudem dicere solent Stoici. & de Fin. 68 a, Epicurus paulò hebetior. At. 151 b, Tu cogita quid deinde, nam me hebetem molestiæ reddiderũt. Aca. 44 a, Sensus hebetes, tardi, & pingues. pro Planc. 273 a, Populum Rom. aures hebetiores, oculos acres & acutos habere. de Aruspic. 244 a, Non dubito quin ea tela leuiora atq; hebetiora sint, quàm, &c. Orat. 218 a, Spõdæus, quòd est è longis duabus, hebetior uidetur & tardior. de Natur. 29 b, Hebetiora sunt hominum ingenia propter cœli pleniorem naturam. Att. 120 a, Bonorum erat aliquis dolor, sed hebes. de Or. 106 b, In communi uita non hebetem esse, nec rudem. Ep. 122 b, Hebes ad intelligendum, quia utile est. de Diu. 89 b, Hebes æquè ac pecus.

HEBESCO, *scis.* obtundor, retundor. I.C. 98 a, At nos uigesimum iam diem patimur hebescere aciem horum autoritatis. Tusc. Sic mentis acies seipsam intuens nonnunquã hebescit. Acad. 2 b, Hebescere & languescere in otio.

HECATE, *tes.* de Na. 68 b, Hecate, quæ matre Asteria est, sorore Latona.

HECVBA, *bæ.* Priami uxor. Tusc. 204 a.

HEDONE, *nes.* L. Voluptas.

HEDVI, pop. At. 17.

HELENVS, uates. de N. 17. de D. 98.

HELETES, fluuius. At. 157. Ep. 105.

HELICE, *ces.* altera arctos, maior ursa, septentrio: duæ enim *ἀρκτοι* sunt. Ego uerò ipse, & magnus quidẽ sum opinator, non enim sum sapiens: et meas cogitationes dirigo, non ad illam paruulam Cynosurã, qua fidunt duce noctu rna Phœnices in alto, ut ait Aratus, eoq; directius gubernant, quòd eam teneant, Quæ cursu interiore, breui conuertitur orbe, sed ad Helicen, & clarissimos septentriones, id est, rationes has, latiore specie, non ad tenue climatas, eo fit ut errem, & uager latius. Aca. 17 a, & de N. 70 b.

HELIOPOLIS, *lis.* urbs Aegypti. de N. 70 b.

HELLESPONTVS, *ti.* primæ maris angustiæ ex Aegeo nauigãtibus, quib. Asia ab Europa disiũgitur: relinquiturq; Abydos, urbs Asiæ, Sestos Europę. Or. 112 b, Qua põtus Helles, &c. & de Fi. 88 a, Hellesponto iuncto Athoq; perfosso.

HELLESPONTIVS, *tia.* Ep. 223 b.

HELLIS, *dis.* urbs. I.A. 236 a.

HELLVATIO, *onis.* Postquam. 207 a, Cur in lustris & helluationibus huius saltatoris uirtus tandiu cessauit?

HELLVO, *onis.* ganeo, gurges. I.P. 88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini suo, nõ laudi atq; gloriæ. contra Rul. 61 a, Impurus helluo turbat rempub. Postquam. 207 a, Helluo immanis. pro Do. 218 a, Helluo spurcissimus. Ep. 263 b, Helluo nequissimus. pro Sest. 8 b, Helluo patriæ, helluo patrimonij. de Fin. 91 b, Helluo librorum M. Cato.

HELLVOR, *aris.* pro Do. 237 a, Ille gurges helluatus est simul tecum reip. sanguinem. pro Sest. 24 b, Quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonij helluabare! & de Pro. 72 a. L. Siparium.

HELVELLAE, *larum.* herbæ latæ quædam. Ep. 107 b, Nam dum uolunt isti lauti terra nata, quæ lege excepta sunt, in honorẽ adducere, fungos, helluellas, herbas omneis ita eon dunt, ut nihil possit esse suauius.

HELVETII, *erum.* pop. pro Cor. 61 a, & de Prouinc. 7 b.

HEM indignationis uox. Ep. 233 b, Hem mea lux, meum desiderium. Ep. 50 a, Hem nos homunculi indignamur, si, &c. pro R.P. 130 a, Hem Posthume, tu ne es Curij filius! I.A. 201 a, Hem, ad quem legatos mittamus? cui bellum moramur inferre! & 187 b.

HEMICYCLVS, *cli.* sedes, solium. de Am. 95 b, Augur domi in hemicyclo sedens.

HERA, *æ.* fortuna, domina. Of. 9 a, Vos ne uelit an me regnare hera, quid ne ferat sors, uirtute experiamur. Item: Hera mea. pro Cæl. 41 a, Nunquam hera errans hanc molestiam nobis exhiberet. Ennij.

HERACLEA urbs. I.V. 133 b, pro Archia 186.

HERACLIENSIS, *e.* I.V. 170 a, pro Ar. 186.

HERACLEOTAE, pop. Ep. 214 b, Heracleotæ & Bargilętæ, qui item debent, &c.

HERACLEOTES Zeusis, nomen pictoris clarissimi. de Inu. 62 a.

HERACLEOTES, etiam est cuiusdam philosophi, Dionysij nomine, cognomen. Ac. 18 a.

HERACLEA pocula. I.V. 208 b. L. Toreuma.

HERACLITVS, *ti.* Philosophus quidam, qui cognomento Σκοτεινὸς perhibetur. de Fin. 67 a, de N. 16 a, Nec consultò dicis occultè ut Heraclitus. & 66 b, Heraclitus quid diceret, intelligi noluit.

HERBA, *bæ.* de N. 58 b, Quædam stirpes & herbæ, quarum utilitates longinqui temporis usu & periclitatione percepimus. de Ar. 135 b, Lepidus in herba recumbebat. de Ami. 109 a, Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. de D. 96 a, Corona ex asperis herbis & agrestibus. de Diu. 112 b, Herbam asperam credo auium congestu, non humano satu.

HERBESCO, *scis.* de Sen. 87 b, Terra semen tepefactum napore, & complexu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo uiriditatem. uetus lectio, compressu.

HERBIGRADA, cochlea. de Nat. 136 a, Terrigenam herbigradam domiportam sanguine cassam. Pacuuij. aliàs, tardigradam.

HERBITA, urbs. pro Cec. 289.

HERBITENSES, pop. I.V. 140.

HERBVLA, *læ.* L. Selelis.

HERCISCOR, *eris.* uel sine aspiratione Erciscor, partior, diuido. de Or. 105 b, Qui quibus uerbis hercisci oporteat nescit, idem herciscunde familię causam agere non potest. pro Cec. 288 b, Ebutius nomine hæredis arbitrum familiæ herciscundæ postulauit. L. Familia.

HERCLE. herculè. Epist. 29 a, Et herclè sine dubio erit ignominia. & de Orato. 121 b, Nam herclè, inquit Antonius, &c. Attic. 238 a, Herclè dederam ad te literas exiens è Puteolano. de Legib. 184 a, Bene herclè faciunt. I.C. 105 b, Meherclè.

HERCVLANEA uia. contra Rul. 73, Adiungitur etiam illa uia uendibilis Herculanea.

HERCVLANENSIS, *se.* Ep. 142 b, Fundus Herculanensis.

HERCVLE, iurandi uox. de Am. 103 a, Et herculè ita fuit. I.V. 123 b, Nam herculè, inquit, &c. At. 26 b, Herculè uerum, ut loquar. & Ep. 125 b, Et herculè confecta omnia. Attic. 263 b, Sed herculè facilè patior datum tempus, in quo amorẽ experirer tuum. Att. 76 b, Meherculè etiam aduentu tuo reuiuiscunt iustitia, abstinentia, &c. Epist. 24 a, Mihi meherculè magnæ curæ est ædilitas tua. Orat. 212 a, Libentius dixerim meherculè, quàm mehercules.

HERCVLES, *lis.* de N. 67 b, Plures Hercules tradunt nobis ij, qui interiores scrutantur literas. & ibid. Multa de uarijs Herculibus. de Orat. 115 a, Polycletus Herculem finxit cum pelle & hydra.

HERCVLES. herclè, herculè. pro Pl. 272 b, Verè mehercules dicam sic tum, &c. de Cl. 170 a, Et hercules hæ quidem extant. I.C. 107 b, Sic mehercules, hoc, &c. Epist. 150 b. & 112 b, Cupio mehercules, &c. Ep. 113 b, Et hercules nisi, &c. Or. 212 a, Libentius dixerim meherculè, quàm mehercules.

HERI.hesterno die.Epi.167 b,Heri uesperi apud me Hircius fuit.Att. 130 a,Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræũ. Tusc.222 a,Rationes quibus heri usi sumus. At. 220 a,Lepidus ad me heri uesperi literas misit.

HERILLVS,*i.* philosophus, qui in cognitione & scientia summum bonum posuit.Acad.lib.2,de Fin.2,4 & 5.Item de Off.2 a,Tusc.245 a.

HERILLII.*horum.*ab Herillo dicti.de Or.148 b.

HERMAGORAS,*æ.*de Cl.orat.189 a.L.Inops.Item de Inuent.43 b.

HERMATHENA,*æ.* ex Mercurio & Minerua compacta statua.Attic.2 a,& 3 a,Quod ad me de Hermathena scribis, per mihi gratum est,& ornamentum academiæ proprium meæ,quòd & Hermes commune omnium, & Minerua singulare est eius gymnasij.

HERMAE.m.g.Mercurij statuæ.Atti.5 a,Hermas de quibus ad me scripsisti,uehementèr expecto.de Leg.183 a, Nec Hermas hos quos uocant,licebat imponi.Atti. 4 b, Hermæ tui Pentelici,cum capitibus æneis,me admodum delectant.

HERMERACLAE.statuæ ex Mercurij & Herculis formis compactæ.At.5 b,Signa nostra,& Hermeraclas, ut scribis, cum commodissimè poteris,uelim imponas.aliàs,Hermerotas:id est,ex Mercurij & Cupidinis formis cõiunctas statuas.nam ἔρως,Cupido,seu amor dicitur.

HERMES,*etis.*Mercurius.L.Hermathena.

HERMODORVS,*i.*Atti.210 a,Hermodorus,qui Platonis libros solitus est diuulgare.

HERNICI,pop.pro Cor.61 b.de Off.8.

HERORO TVS,*ti.* de Le.156 b,Herodotus,pater historiæ. de Or.113 b,Herodotus,qui princeps genus hoc ornauit: id est,scribendæ historiæ.

HEROICVS,*a,um.* Tusc.229 a,Heroicis ætatibus Vlysses & Nestor habiti fuerunt sapientes.de Nat.70 b, Quartus sol, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi repertisse dicitur,&c.& 74 a,Medea & Athreus heroicæ personæ.de Diu. 80 a,Vetus opinio est iam usq; ab heroicis ducta temporibus.de Le.183 a,Quatuor heroici uersus, quos longos appellat Ennius. At.290 b, Quid quæris? heroica.

HPΩON,*ι.τὸ.*id est, uestibulum sepulchri, bustumúe. de Leg. 182 b.

HEROS,*heroïs.*princeps,diuus.Att.224 a, Colloquium cum heroibus pro re nata non incommodum.de Or. 126 a, Heroum ueteres casus fictos q; luctus imitari atq; adumbrare dicendo.Att.57 a,Ignari quantum in illo heroe esset animi. & 15 b,Heros ille noster Cato.Atti.243 b,Octauius uidetur erga nostros ἥρωας ita fore,ut nos uelimus,animatus.

HEROICVS,*a,um.*de Or.160 a, Heroici pedes treis,dactylus,anapæstus & spondeus.& b.

HERVS,*ri.*dominus.Off. 37 b, Sed heris sit sanè adhibenda sæuitia in famulos,si,&c.pro Corn.65 a,Idem herus IX.Gaditanos.

HERYLII,philosophi,non Eryiij.

HESIODIVS,*a,um.*Brut.166 a,Illud Hesiodium laudatur à doctis,quòd eadem mensura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore,si possis.

HESIODVS,*di.*poeta græcus. Off.10 b, Ea quæ acceperis, utenda,maiore mensura(si modò possis)iubet reddere Hesiodus.

HESPERIDES,*dum.*de N. 68 b,Hesperides,Erebo & Nocte natæ.

HESPEROS,Veneris stella.de N.36 b,Infima est quinq; errantium,terræq; proxima stella Veneris,quæ φωσφόρος & Græcè,Lucifer Latinè dicitur,cũ antegreditur solẽ:cum subsequitur autem,Hesperos.

HESTERNVS,*a,um.*de Nat.40 b, Velut à teipso hesterno die dictum est.Aca.3 a,Iam enim hoc uerbum satis hesterno sermone triuimus.de Orat. 130 a, Disputatio hesterni & hodierni diei.in Catil.105 b,Patefecit in senatu hesterna die.

HETRVRIA,*æ.*Italiæ regio florentissima.de Ar.249 b, Aruspices ex Hetruria accipiendos puto.de D.99 a,Hetruria scientissimè interpretatur,quid quibusq; ostendatur portentis.& I.C.105 b,& Ep.162 b.

HETRVSCVS,*a,um.* Thusc.de Ar. 248 b, Hetruscorum disciplina.& 256 a,Hetrusci libri.& de D.99 b, Hetrusci religione imbuti studiosius & crebrius hostias immolabant. Hetrusci prædones.L.Homo.

HEV. eheu. I. A. 311 b, At legatos misimus, heu me miserum, cur cogor,&c.Tusc.225 b,Heu me infelicem.Off.28 a,O domus antiqua,heu quàm dispari dominaris domino.

HEVS.ô,uocandi,seu attentionem postulandi.Atti.243 a,Et heus tu,ne forte sis nescius,Dolabella me tibi legauit. Atti. 67 b.& 89 a,Sed heus tu,scripserámne tibi me esse legatum Pompeio?Epi.10 b,Sed heus tu quid agis?& 263 a,Sed heus tu,qui ναυὰρχ esse soles,&c.At.13 a,Sed heus tu uides ne,&c. Qu.Fr. 317 a,Sed heus tu,cælari uideor à te, quomodònam mi frater de nostris uersibus Cæsar?pro Mil.117 a, Heus ubi Ruscio?ubi Casca?ad He.27 a,Heus adolescens.

HEXAMETER,*tri.*sex pedum uersus, qui & senarius dicitur,præsertim in lyricis.Orat.218 b,E quatuor igitur,quasi hexametrorum initar uersuum quod fit,comitat ferè plena comprehensio.

HIATVS,*tus.* labes,eluuio.de Nat. 50 a, Quædam animalia cibum oris hiatu & dentibus ipsis capessunt. de Nat. 28 b, Repentini terrarum hiatus.Of.59 b,Ille Gyges,qui cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatũ descendit,&c.

HIATVS.per translationem,est in orationis compositione, uocalium quarundam uastior concursus, ex quo tum hiãs, tum hiulca dicitur oratio:ut,In Acteo Aracyntho & Neptuno Aegeo.Or.40 a,Habet enim ille tanquam hiatus cõcursu uocalium,molle quiddam.L.H o,& hiulcus.

HIC,*hæc,hoc.*pro Fl.156 b,Cum iudicatum non faceret, additus Hermippo,& ab hoc ductus est.pro Dom. 21 b, Hunc istum ocij & pacis hostem,&c.pro Fla.157 b, Huic illi legato.Ep.li. 2,Hoc libertatis Trebonij.& li 2,Hoc literarũ.ad At.lib.1,Noui est in lege hoc, ut qui,&c.Epi.lib.6,Siue hoc, siue illud.de Vniuer. Hoc posito,quod sequitur uidendum est.de Le.lib.2,Atq; etiam hoc,quod est partitio,dant Scæuolæ.I.V.4,Iucunda suburbanitas huiusce prouinciæ.Epi. 149 a,Cũ hæc leges:id est,quę scribo.Hoc est,αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. L.Hoc est.

HIC.aduerbium.Ep.37 a,Hîc ego multa simul cogitaui.& 71 b,Hic tu miraris?&c.pro Cl.29 a,Hic tum Fabricius, &c. I. P.Hic uos etiã crudeliores,&c.Qu.F.322 b,Hic ô Dij.L.O.

HICCINE.pro hicne?Epi.23 a, Hiccine est ille, qui urbem? in Ver.248 a,Hunccine hominẽ?hanccine impudentiam iudices?hanccine audaciam?pro Mil.121 b,Hiccine uir.&c.

HIEROSOLYMA,*mæ.* urbs Iudæorum quondam, totius Orientis lumen.pro Fla.160 a,Cum aurum Iudæorum nomine ex Italia Hierosolymam exportari soleret.

HIEROSOLYMA,*orum.*idem.pro Fla.160 a,Cn. Pompeius captis Hierosolymis uictor ex illo tano nihil attigit.

HIEROSOLYMARIVS,*a,um.*At.28 a,Hic Hierosolymarius traductor ad plebem.

HILARE,*hilariter.*de Or.135 b,E 30 hilarè à te acceptus sum, de Fin.246 a,& Ep.15 a,Hilarè usuere.

HILARIS,*re.*hilarus,promptus.Qu.Fr. 314 a,Te hilari animo & prompto ad iocandam esse ualde gaudeo. Tusc.170 a,Hilaris & lætus uultus.pro Cl.32 b,Hilari uultu.

HILARITAS,*tis.* festiuitas,iucunditas.de Or.106 a,Itaq; hilaritatis plenum iudicium ac lætitiæ fuit.Att.200 a,Hilaritatem illam,qua hanc tristitiam temporum condiebamus, in perpetuum amiti.Epist.131 b,Sed tamen hilaritas illa nostra & suauitas,quæ te præter cæteros delectabat,erepta mihi omnis est.Of.22 a,Erat in C.Lælio multa hilaritas. Offi. 29 b,Superciliorum remissio,aut contractio,mœstitia,hilaritas,&c.Or.202 b,Hilaritas.)(.Tristicia,mœsticia.ad Her. 21 a,Hilaritas.)(.Tristicia,mediocritas uultus.

HILARITER.hilarè.ad Her.20 b,Deinde modò acriter, tũ clementer,mœstè in omnes partes commutabimus pronunciationem.

HILARATVS,*a.*exhilaratus.de Clar.168 b, Periclis suauitate maximè hilaratæ sunt Athenæ.de Natura, 46 b, Accessus solis lætificat terram,ut cum cœlo hilarata uideatur.

HILARO,*as.*de Fin.li.2,Omnes enim iucundum modũ,quo sensus hilaretur,Græcè εὐσταθὲς,Latinè uoluptatem uocant.

HILARVLVS,*a,um.* hilarus,a,um.Atti.259 a,Attica hilarula est.

HILARVS,*a,um.* hilaris. Attic.97 b,Hilara sanè Saturnalia. & de Fin.146 a,Hilara uita.Attic.255 b,Hunc tu lege in Arcano conuiuis tuis,tecũ me amas,hilaris & bene acceptis,ne in me stomachum erumpant,cum sint itati tibi.At.117 a,Literæ hilariores.I.P.Hilarioribus oculis intuen,&c.

HILVM,*li.* exigua res,uel nihil potius, quale nigrum faba oculus.Tuscul.150 a,Sudans nitendo nec proficit hilum. Poetæ.

HIMERA,*æ.*urbs.I.V.217 a.& 126 a.

HINC. ex hac parte,hoc nimirum est illud quod,&c.Atti.115 a,De malis nostris tu prius audis quàm nos: hinc enim emanant: boni autem hinc quod expectes, nihil est. I.C. 190 b,Ex hac parte pudor pugnat,illinc petulantia: hinc pudicitia,illinc stuprum.de Fin.99 b,Via,quæ est hinc in Indiã. in Ver.97 b,Ex Sicilia testes erant ij,qui,&c. Hinc homines illustres.in Cat.122 a,Quidam hinc nati,&c.de Orat.109 b, Scæuolam hinc euntem conueni.cont.Kull. 85 a, Nos hinc Roma,qui ueneramus,de Nat.14 a,Hinc omnia effingis: id

est,ex atomis.pro Cl.58 a,Hinc illæ infinitę quęstiones. Of. 58 b,Hinc ficæ,hinc uenena,hinc falsa testamenta nascũtur, hinc expilationes direptionesq; sociorum.& ibid. Ab eodẽ scelere triennio pòst habitæ quæstiones.& ib. Ex eodem furore etiam illa erectio, &c.& ibid. Eiusdem amentiæ falsæ conscriptiones.Tusc.u.204 a, Ex hac opinione sunt illa uaria,&c.hinc ille Agamẽnon Homericus, & idem Accianus, &c.ex hoc euenit,ut in doloribus,&c.pro Fla.160 a, Hoc nimirum est illud,&c.

HINNITVS,*tus*.de Diuinat.95 b,Equi exaudiuit hinnitũ.

HIO,*as*.hiare,est apertum esse, maleq; cohærere, & disiunctũ esse.de Fi.65 b,Omnes iucundum motum quo sensus hiarent, Græcè ἡδονὴν,Latinè uoluptatem uocant.aliter,Hilarentur.Or.199 b,Mutila quædam & hiantia loqui. Part. 231 a,Disiuncti atq; hiantes concursus literarum.Or.211 a,Poetæ qui ut uersus facerent,sæpe hiabant,ut Næuius. ad Her. 27 b,Crebræ uocalium concursiones,quæ uastam & hiantẽ orationem reddũt. I.V.149 b,Huic homini, si cuius domus patet,utrum ea patère,an hiare ac poscere aliquid uidetur? I.V.135 b,Verres auaritia hiante atq; imminenti fuit.

HIPPOCENTAVRVS,*ri*. monstrum poeticum & fictũ. de Nat.22 a,Quid interest ut de Hippocentauro,an de Deo cogitemus?& de D.118 b,Tusc.167 b,Hippocentaurus,qui nunquam fuit.

HIPPOCRATES,*tis*. de Or. 134 b,Hippocrates ille Cous. Attic.261 b, Desperatis ũetat Hippocrates adhibere medicinam.

HIPPONACTEVS,*a*. Epist.106 b,Præconium hipponacteum.Or.215.

HIRPINVS,*na*. contra Rull. 88 b, Ager Hirpinus. de Diuinat.97.

HIRSVTVS,*a,um*.horridus,asper.de Natu.50 a,Animantes quædam spinis hirsutæ.

HIRVDO,*nis*.quam sanguisugam uulgus uocat. At.13 a,Illa concionalis hirudo ærarij.

HIRVNDO,*nis*.auis.ad Her.39 a,Hirundines æstiuo tempore præstò sunt.

HISCO,*scis*. os aperio.I.A. 181 b,Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis?

HISPALIS urbs.At.209.Ep.164.Pollionis.

HISPANIA,*niæ*. Epi.254 b,Quid in Hispania geratur,rescribe.Attic. 253 b, Vlterior Hispania. & pro Cor. 61 b,Et duæ Hispaniæ.

HISPANIENSIS,*se*.Ep.27 b,Neq; ego hunc Hispaniẽsem casum expecto,de quo mihi exploratum est.de Natu.64 b, Aestus maritimi Hispanienses uel Britannici.pro Pom. 9 b, Hispaniense bellum.

HISPANVS,*a,ũm*.I.A.192 a,Cęsar exercitum inuictũ ex Hispanis militibus conduxit.de Ar.248 a,Nec numero Hispanos,nec robore Gallos, nec calliditate Pœnos, nec artibus Græcos superamus.

HISTER,*tri*.uel Ister,stri.Danubius.L.Accolo.

HISTORIA,*riæ*.annales,memoria publica,memoria rerum ueterum,commemoratio antiquitatis,monumenta rerum ueterum,monumenta temporum,locorum,hominum, rerum gestarum,omnium seculorum memoria.de Ora.114 a, Prima est historiæ lex,ne quid falsi dicere audeat:deinde,ne quid uerè non audeat,ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo,ne qua simultatis.de Or.111 b,Historia testis temporum, lux ueritatis,uita memoriæ,magistra uitæ,nuncia uetustatis.Or.202 b,Historia,in qua & nærratur ornatè,& regio sæpe aut pugna describitur: interponuntur etiam conciones & cohortationes:sed in his tracta quædam & fluens expetitur,non hæc contorta & acris oratio.de Clar.189 a, Nihil est in historia pura & illustri claritate dulcius. Orat. 207 b, Cognoscat etiam orator rerum gestarum & memoriæ ueteris ordinem,quem laborem nobis Attici nostri leuauit làbor,qui cõseruatis notatisq; temporibus,annorum septingentorum memoriam uno libro colligauit.& ibid. Nescire autem quid antequam natus sis acciderit, id est semper esse puerum.de Cla.170 a, Quanquam his laudationibus historia referta nostrarum est facta mendosior: multa enim scripta sunt in eis,quæ facta non sunt.de D.122 b,Simiæ Dodoneæ improbitatem historijs Græcis mandatam esse demiror.de Orat.113 a,Summi oratoris in dicendo est,scribere historiam.& ibi.Describenda historia.de Orat.Historia nihil aliud erat,nisi annalium confectio.Ep.67 b,Videbam Italici belli historiam iam penè à te esse perfectam.de Cla. 195 a, Memoriam rerum Romanorum tenere: id est,historiã. pro Mu.131 b,Monumenta rerum ueterum.pro Fon. 282 b, Monumenta rerum gestarum.de Le.156 b,Herodotus pater historiæ.& ibid.de historia multa.

HISTORICVS.rerum explicator,rerũ pronunciator.To. 227 b,Philosophi,poetæ & historici.pro Mur. 127 b, Homines literati & historici.& 199 b,Thucydides rerum pronunciator syncerus.Itẽ:Rerũ explicator prudẽs,seuerus,grauis,

HISTRIO,*onis*.ueritatis imitator, comœdus,tragœdus,scenicus artifex.de Orat. 76 b, Actio sola per se quanta sit, histrionum leuis ars & scena declarat. Parad. 120 b, Histrio si paulò se moueat extra numerum, aut uersus pronunciatus est una syllaba longior aut brevior, exsibilatur. de Fi. 95 a, Histrioni actio, saltatori motus est certus datus. de Sen. 91 b,Nec histrioni ut placeat, peragenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu probetur. Offi.23 a, Scenici non optimas, sed sibi accommodissimas fabulas eligũt.i.histriones. pro Qu.R. 50 a,Qui ne in nouissimis quidem erat histrionibus ad primos peruenerat comœdos.de Ora.126 a,Oculi hominis histrionis.de Or.180 a,Roscius & Aesopus histriones clari.& pro Sest. 25 a,Summus artifex:id est,Roscius. de Sen.87 a, Turpius Ambiuio.

HIVLCE. de Orat.147 a,Asperè,uastè,rusticè,hiulcè loqui.

HIVLCVS,*a,um*.hians. Orat.211 a,Extremorum uerborum cum insequentibus primis concursus aut hiulcas uoces effi cit,aut asperas.de Orat. 158 b, Ne asper uerborum concursus sit,neue hiulcus.L.Hiatus.

HOC,eò.de Ora. 156 a, Sin eos disiungunt,hoc erunt inferiores,quòd, &c. Att.12 b.13 a,Atq; etiam hoc magis, quòd, &c. Att.141 a, Consilio tuo utar libenter,& hoc libentius,quòd, &c.id est,eo libentius.Ep.148 b,Certè hoc maius habes testimonium amoris mei,quo maturius, &c. Epist.48 b, Atq; hoc ipso melior est,quàm,&c. quòd, &c. & 57 b, Hoc scribo parcius,quòd.&c.L.Eò.

HOC EST, id est. pro Cec.288 b, Fundus,quem quadriennium,hoc est,ex eo tempore fundus uenijt,possedi. pro Mi. 106 a,Ad præturam gerendam, hoc est,ad remp.euertendã. pro Cec.299 a,Vsucapio fundi, hoc est finis solicitudinis.p Cec.304 b,In exilium,hoc est,in aliam ciuitatem. pro Syl. 176 a,Honos amplissimus familiæ uestræ, hoc est, consulatus parentis tui.I.A.175 b,At quàm crebrò usurpat & consul Antonius.hoc est,dicere & cõsul & improbissimus. Ep. 69 a,Quod si à te non impetro,hoc est,si qua te res impedierit.I.V.56 b.& pro Quint.13 b,Hoc est,de uoluntate,&c.

HODIE.hoc die,hodierno die,nunc,hoc tempore. I.V.71 a, Nonę sunt hodie Sextiles,hora nona conuenire cœpistis.in Ara.260 b,Per idus Quintiles qui dies hodie est.Aca.1 b, Vt hodie stet Asia Luculli institutis seruandis. Epi.140 a.At ho die penis est in obscœnis.pro Flac.161 a,& pro Cæl.38 a,Ho die,pro nunc.Att.138 b,Hoc die.

HODIERNVS,*a,um*.de Orat.150 a, Disputatio hesterni & hodierni diei.I.A.192 b,Quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis.I.C.115 b,Neq; à nobis ante hodiernũ diẽ collocatum est.

HOMERICVS,*ca,cum*. Tusc.204 a,Agamemnon Homericus.

HOMERVS,*ri*.poeta,qui Lycurgi temporibus fuit. Tusc. 230 a,Traditum est Homerum cæcum fuisse. Officior. 71 b, Homerus optimus author. de Clar. 168 a, Homerus cuius etsi incerta sunt tempora,tamen annis multis fuit ante Romulum.de Orator. 155 b, Pisistratus Homeri libros antea confusos sic disposuisse dicitur,ut nunc habemus. pro Archia 189 b,Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum uendicant, Salaminij repetunt, Smyrnæi suum esse confirmant, itaq; etiam delubrum eius in oppido dedicauerunt.

HOMICIDA,*dæ*.in Anton.186 b,Fateor eos plus quàm sicarios,plus quàm homicidas,plus etiã quàm parricidas esse.

HOMICIDIVM,*dij*.cędes.I.A.166 a,Statue,utrum illi,qui, &c.homicidij rei sunt,an uindices libertatis.

HOMO,*nis*.mortalis,mortales,persona.de Rep.li.3. teste Augustino li.4.contra Iulianum:Homo non ut à matre, sed à nouerca natura editum in uitam corpore & nudo & fragili & infirmo:animo autem anxio ad molestias,humili ad timorem,molli ad labores,prono ad libidines:in quo tamen inesset tanquam obrutus quidam diuinus ignis ingenij & mentis.in Hortensio,teste Augustino,libro 4.contra Iulianum:Humanæ uitæ erroribus & ærumnis sit, ut interdum ueteres illi siue uates sint in sacris initijsq; tradendis diuinæ mentis interpretes,qui nos ob aliqua scelera suscepta in uita superiore pœnarum luendarum causa natos esse dixerunt,aliquid dixisse uideantur: uerumq; sit illud quod est apud Aristotelem, simili nos affectos esse supplicio atque eos,qui quondam quum in prædonum Hetruscorum manus incidissent,crudelitate excogitata necabantur:quorum corpora uiua cum mortuis,aduersa aduersis accommodata,quàm aptissimè colligabantur, sic animos nostros cum corporibus copulatos,ut uiuos cum mortuis esse coniunctos.Huius supplicij autorem fuisse Mezentiũ, cecinit Vergilius pśtayo Aeneidos:

Mortua quin etiam iungebat corpora uiuis,
Componens manibusq; manus atq; oribus ora.
(Tormenti genus) & sanie taboq; fluenteis.
Complexu in miſero longa ſic morte necabat.

de Legibus 160 a, Animal hoc prouidum, ſagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis & cõſilij, quem uocamus hominem. Off. 3 a, Homo, qui rationis eſt particeps. de Le. 162 a, Natura cæteras animantes abiecit ad paſtum, ſolum hominem erexit, ad cœliq; quaſi cognationis & domicilij priſtini conſpectum excitauit. de Nat. 33 a, Homo ortus eſt ad mundum contemplandum & mirandum. de Natur. 54 a, Deus homines humo excitatos, celſos & erectos conſtituit, ut deorum cognitionem, cœlum intuẽtes, capere poſſent. de Vniuerſ. 202 a, Homines deorum immortaliũ quaſi gentiles ſunt, & diuini generis appellantur, & omnium animantium tenent principatum. Officio. 5 b, Homines hominum cauſa generati ſunt, ut ipſi inter ſe alij alijs prodeſſe poſsint. Tuſc. 186 a, Ità & tulit dolorem ut uir, & ut homo maiorem ferre ſine cauſa neceſſaria noluit. pro Rab. 96 a, An non intelligis quos homines, & quales uiros arguas? Epiſt. 50 b, Quoniam homo nata fuerat: Sulpitij de Tullia Cicer. filia. pro Clu. 59 b, Mater, cuius ea ſtultitia eſt, ut eam nemo hominem appellare poſsit. pro Dom. 232 a, An poteram inficiari me eſſe hominem, & communem naturæ ſenſum repudiare? Offic. 57 a, Quid cum eo diſſeras, qui hominem ex homine tollat? in Ant. 246 a, Eumq; ex numero hominum eijciendum, ex finibus humanæ naturæ exterminãdum puto. Officio. 43 a, Diri enim hominis, uel potius uix hominis uidetur, periculum capitis inferre multis. Quint. Frat. 300 a, Hominum ingenia ad fallendum parata. de Aruſp. 244 b, Stipes ille, qui quorum hominum eſſet, neſcire mus: niſi ſe Ligurem ipſe eſſe diceret. Attic. 103 a, Aueo ſcire quid hominis ſit. & 92 a, Neſcio quid ſit hominis. Attic. 253 b Neſcio quid eius ſit. Epi. 36 a, Homo ſumma prudentia, multa etiam doctrina. & 26 a, Homo inſolens. de Orat. 134 a, P. Mummium cuiuis tempori hominem eſſe. & 94 a, Homo adoleſcens. Homo ſe non unis mœnibus circumdatum, popularem alicuius loci, ſed ciuem totius mũdi, quaſi unius urbis, agnoſcat. 1 de Legibus. Quoniam homo eſt, 10 ad Att. id eſt, errauit ut homo, & nihil nóui ei accidit. Si homo uis eſſe, recipe te ad nos, 4 ad Att. Homo in primis acutus. de Natur. d. 1 Academ. quæſtion. edition. 1. lib. 2. Homo amiciſſimus, Academ. quæſtion. edit. 1. libr. 2. Homo apertus ſimplex, ingenuus, iuſtus, Officior. 3. Academ. queſtion. edition. 1. lib. 2. Homo bellus & humanus, de Finibus lib. 2. Homo clarus, nobilis, Academic. quæſt. edit. 1. libr. 2. Homo cum hominibus humana ſocietate coniunctus, Acad. quæſt. edit. 2. lib. 1. Homo & ſtudijs iiſdem, & uetuſtate amicitiæ cum aliquo coniunctus, Academic. q. edit. 2. lib. 1. Homo quaſi cõtemplator cœli ac deorum, ipſorũq; cultor, Tuſcul. q. libr. 1. Contemptor & abiectus homo, Lentulo, lib. 1. Figulo, lib. 4. Homo cum primis prudens atq; doctus, Diu. lib. 1. Homo doctus, & copioſus, & paratus, Acad. q. edit. 1. lib. 2. Democritus homo eruditus, in Geometriaque perfectus, lib. 1 de Finib. Homo omni doctrina eruditus, li. 1. de Fin. Homo frugi omnia rectè facit, Tuſcu. quæſt. lib. 4. Homo gratioſus apud aliquem, de Petit. Conſ. Homo gratioſus in foro, nauusq;, de Pet. Conſ. Homo illuſtris honore ac nomine, de Pet. Conſ. Homo iners atq; inutilis, Officiorum 3. Homo infans atque impotens, de Fin. 1. Homo nõ infans, 9 ad Attic. Homo ingenuus & liberaliter educatus, de Finibus lib. 3. Homo inſulſus, Tuſculan. quæſt. lib. 1. Homo natura leniſsimus, Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. Homo leuis atq; fallax, Læl. Homo moderatus & temperans, Tuſc. q. lib. 3. Homo ad duas res, ut ait Ariſtoteles, intelligendum & agendum eſt natus, quaſi mortalis Deus, de Finib. libr. 2. Homo ad ciuilem ſocietatem natus, 1 de Legibus. Homo ad tuendos conſeruandosq; homines natus, de Finib. lib. 3. In unius mulierculæ animula ſi iactura facta eſt, tantopere commoueris? quæ ſi hoc tempore non ſuum diem obiiſſet, paucis pòſt annis tamen ei moriendum fuit, quoniã homo nata fuerat, Sulpitij lib. 4. Id eſt, humana ſorte & conditione: quaſi dicat, mortalis. Eſt enim uis tãta naturæ, ut homo nemo uelit, niſi hominis ſimilis eſſe, 1 de N. deor. Homo nobiliſsimus, Tuſc. q. lib. 1. Homo nouus, de Pet. Conſ. Homo qui rectè & honeſtè curriculum uiuendi à natura datũ confecerit, ad illud aſtrum, quò, quum aptus fuerit, reuertetur. Qui autem immoderatè & intemperatè uixerit, eum ſecundus ortus in figuram muliebrem transferet: & ſine tũ quidem finem uitiorum faciet, grauius etiam iactabitur, & in ſins moribus ſimillimas figuras pecudum & ferarum trãſferetur: neq; malorum terminum prius aſpiciet, quam illã ſequi cœperit conuerſionem, quam habebat in ſe eiuſdem & unius ſimul innatam, de Vniuerſ. Homo qui ſe ipſe nouit, aliquid ſentiet ſe habere diuinum, ingeniumq; in ſe ſuũ ſicut ſimulachrum aliquod dedicatum putabit, tãtoq; munere deorum ſemper dignum aliquid & faciet & ſentiet; 1 de Legib. Homo qui nihil timet, niſi uel teſtem, uel iudicẽ, quid faciet in tenebris? quid in deſerto loco, nactus quem multo auro ſpoliare poſsit imbecillum atq; ſolum? 1 de L. Quid homo quiſquam poſsit? uix iam Deus, 9 ad Atti. Homo opinioſiſsimus, Aca. q. edit. 1. lib. 2. Ipſe autem homo ortus eſt ad mundum contemplandum, & imitandum Deũ, de Nat. deor. Homo pars quædam ciuitatis & uniuerſi generis humani ſecundum ueteres Academicos, Academic. q. edit. 2. lib. 1. Homo eſt mundi pars, de N. deor. 2. Homo nullo modo perfectus, ſed quædam particula perfecti, de Nat. deor. 2. Homo ualde ſtudioſus & diligens, Acad. queſt. edit. 1. lib. 2. Homo ſumma potentia, ſummaq; fortuna, Tuſc. q. lib. 3. Summiſſus & abiectus homo, 1 Offic. Homo uerſutus, obſcurus, aſtutus, fallax, malitioſus, callidus, ueterator, uafer, Offi. 3. Homo uoluptuarius, Tuſc. q. lib. 2. Homo ad nullã partẽ utilis, Offi. 3. Non homo, ſed litus atq; aer, & ſolitudo mera, 1 ad Attic. Qualis homo ipſe, talis eſt eius oratio, Tuſ. quæſt lib. 5. Nihil minus homini, quam non reſpondere in amore ijs, à quibus prouocare, ad Brutum, 1. Quædam non hominis, ſed feræ neſcio cuius immanis monſtra, 5 ad Attic. Repentè Cæſar præter ſpem dixit ſe ſenatui roganti de Marcello ne hominis quidem cauſa negaturum, ad Sulp. libro 4. Hominis quæcunq; eſt definitio, una in omnes ualet, 1 de Leg. Hominis figura omnium animantium formã uicit, de N. deor. 1. Hominis in primis propria eſt ueri inquiſitio atq; inueſtigatio, Offic. 1. Ab hominis natura repetenda eſt iuris natura, 1 de Legib. Hominis naturæ aptiſsimum, quod uerum, ſimplex ſyncerumq;, Offi. 1. Hominis uitam, cùm coniecturis res agitur, quomodo ſpectare oporteat, 2 ad Her. Hominis utilitati agri omnes & maria parent ia, Tuſ. lib. 1, Homine nihil tam tetrũ, nihil tã aſpernandũ, nihil homini indignius, quàm quod eſt turpe, Tuſcu. q. lib. 2. Homini rationẽ addidit natura, amplius quàm beſtijs, qua regenerentur animi appetitus, de Nat. deor. 2. Homini conſtanti nullo caſu contingere poteſt, ut illa intermiſsio fiat officij. Læl. Homini datur aſcenſus in cœlum ob mentem, uirtutem, pietatem, fidẽ, 2 de Legib. Quòd homine nihil eſſet pulchrius, fortaſſe ſimulachrorũ ſuperſtitionẽ inuenit, de N. deo. 1. Niſi fortè regium tibi uidetur ita uiuere, ut non modò homini nemini, ſed ne cupiditati quidem ulli ſeruias, pro Syll. Quum perſuaſum ſit nihil hominẽ aut admirari, aut optare, aut expetere oportere: nulliq;, neq; homini, neq; perturbationi animi, nec fortunæ ſuccubere, Of. 1. Hominem hominis incommodo ſuum augere commodum, magis eſt contra naturam, quàm mors, quàm paupertas, quàm dolor, &c. Offi. 3. Hominem te & uirum eſſe meminiſſes, id eſt, ut communem incertũq; caſum, &c. 5 Fam. Aequum eſt meminiſſe, & me, qui diſſeram, hominẽ eſſe: & uos, qui iudicatis, ut ſi probabilia dicentur, nihil ultrà requiratis, de Vniuer. Hominẽ ſolũ erexit natura, cùm cæteras animantes abiecciſſet ad paſtũ, &c. hominis oris ſpeciẽ ita formauit, ut in ea penitùs reconditos mores effingeret, 1 de Leg. Hominem ex homine exuere, 5 de Fin. Inter hominem & belluam quid interſit, Of. 1. Hominem certum de comitibus meis miſi, 8 ad At. Hominem hunc omnino numerare non decet, quem aſtrorum ordines, quem dierum noctiumq; uiciſſitudines, quem mentium temperatio, quẽq, ea quæ gignuntur, nobis ad fruendum, non gratum eſſe cogunt, 2 de Le. Hominem occiderit oportet, qui ueſtra opera uti uelit; 2 Fam. Hominem natura non ſolùm celeritate mentis ornauit, ſed etiã ſenſus tanquam ſatellites attribuit, ac nuncios, & rerum plurimarũ obſcuras ac neceſſarias intelligentias enudauit, quaſi fundamenta quædam ſcientiæ, figuramq; corporis habilem & aptã humano ingenio dedit, de Leg. Hominem ſe præbuit in his malis, 15 Fam. Hominẽ probiorem, meliorem uirum, prudentiorem eſſe neminem, 7 Fam. Quod tuum iudicium niſi mea ſumma bẽeuolentia erga te, omnibusq; mentis comprobaro, ipſe me hominem non putabo, ad Oppium, lib. 11. Hominem te non putabo, ſi hoc feceris, 2 ad Qu. Fr. Hominẽ mortuũ, inquit lex in duodecim tabulis, in urbene ſepelitò, ne'ue urito, 2 de Leg. Hominem principium reliquarum rerum eſſe uoluit Deus, 1 de Leg. L. Cæſarem uidi Minturnis ad VIII. Calend. Feb. manè cum abſurdiſsimis mandatis, non hominem, ſed ſcopas ſoluras, &c. 7 ad Atti. Ab homine ignoto & ſordido Gabinio lata lex tabellaria, 3 de Leg. Loquor autẽ de docto homine & erudito, cui uiuere eſt cogitare, Tuſcuſcnian. quæſt. lib. 5. Quot homines, tot ſententiæ, lib. 1. de Finibus. Sunt enim quidam homines non re, ſed nomine, Offi. 1. Homines à beſtijs quid differant, 1 de Inu. Homines à feris ſermone potiſsimùm differunt, 1 de Orat. Perpetuis

cursibus,conuersionibus cœlestibus extitisse quandam materiam serendi generis humani: quod sparsum in terras atque satum, diuino auctum sit animorum munere. Nam quòd aliquibus cohærent homines,è mortali genere sumpserunt,quæ fragilia essent & caduca: animum esse ingeneratum à Deo,1 de Legib. Homines quibus reb. maximè moueantur,Part. Homines,si quomodo est natura,sic iudicio humani nihil à se alienũ putarent,coleretur ius æquè ab omnibus,de Leg. Homines uisi sumus,13 ad At. Homines deorũ agnatione & gente tenentur,1 de Leg. Homines cũ dijs lege consociati putandi sumus: inter quos est cõmunio legis,inter eos communio iuris est: quibus autem hæc sunt inter eos communia, & ciuitatis eiusdẽ habendi sunt,1 de Legibus. Homines quasi cultores terræ constituti,2 de Na. deor. Homines excellenti gratia,de Pet. Cons. Homines sibi indulgentes,atq; omnia quæ sequantur in uita,quæq; fugiant,uoluptatibus & doloribus ponderantes, ab omni societate Reipub. cuius partẽ nec norunt ullam, nec unquam nosse uoluerunt,facessant,1 de Leg. Homines multò magis mala fugiunt,quàm bona sequuntur,Part. Immortales esse ullos negabant,qui homines aliquando fuissent, de Na. d. Homines hominũ causa generati sunt,ut ipsi inter se alij alijs prodesse possint, Offic. 1. unde prouerbium, ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον. Homines hac lege sunt generati,qui tuerentur terram,Som. Scip. Homines humiles, & amplissimi uiri,9 ad Attic. Balbi & Oppij. Homines iusti natura facti ad participandum alium ab alio,communicandumq; inter omnes,1 de Leg. Homines mediocres,his non ita ualde mouentur,de Nat. deor. 1. Homines municipales & rusticani, de Pet. Cons. Homines perditi, Tusc. q. lib. 2. Homines perfecti pleneque sapiẽtes, Off. 1. Homines præstantissimis ingenijs,de Fin. lib. 1. Homines probi nonsolent amicis impẽdentes calamitates prædicere,quas illi effugere nullo modo possint,de D. lib. 2. Homines proterui ac molles,de Fin. lib. 5. Homines seueri & graues, Of. 1. Homines tenues, Tusc. q. lib. 5. Homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum,de Fin,lib. 5. Ad hominũ cõmoditates & usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ea quæ gignuntur, donata consultò nobis,non fortuitò nata uideantur, 1 de Legib. Hominum coniunctio & naturalis societas inter ipsos,1 de Leg. Hominum à bestijs differentia,de Fini. lib. 3. Hominum genus ad honestatẽ natũ,malo cultu,prauisque opinionib. corruptũ est, Part. Hominũ genus omne inter se sociatũ,1 de Le. Hominũ duo genera, Part. Hominũ interitu, sententiæ quoq; non occidũt,de N. d. Hominũ mos est, ut nolint eundẽ hominẽ plurib. reb. excellere, Bru. Hominũ more inimicitias gerere,pro Deiot. Stipes ille, qui quorũ hominum esse nescimus,nisi se Ligurẽ ipse esse diceret, de Arusp. Non hominũ uitia collegi,sed rerum, 14 ad Atti. Homines plurimùm hominib. & prodesse & obesse, Off. 2. Homines meliores efficit rectè uiuendi ratio,de Leg. Homines ad iusticiã esse natos,neq; in opinione,sed natura constitutum esse ius,1 de Leg. Homines nos esse meminerimus, ea lege natos,ut,&c. 5 Fam. Homines tribus modis deorum appulsu somniare,iuxta Posidonium,Diu. lib. 1.

HOMOLOGIA. L. Conuenientia.

HOMVLVS, *h.* I. P. 92 a. Hic homulus ex argilla & luto fictus.

HOMVNCIO, *omis.* Academ. 34 a, Deus ille, &c. homuncio hic,&c.

HOMVNCVLVS, *h.* Tusc. 151 b, Homũculus unus è multis. & 240 b, 241 a, Humilis homũculus. de N. 25 b, Homunculis similẽ Deũ fingere. Ep. 50 a, Hem, nos homunculi indignamur: aliter, homuniculi. Vide Victorianas castigationes.

HONESTAS, *tis.* honestum, καλὸν, dignitas, decus, laus.) (. Turpitudo. Off. 59 a, Honestas omni pondere grauior est habenda, quàm cætera omnia, quod Aristoteli placet. Off. 2 a, In officio colendo sita est uitæ honestas omnis, & in negligendo turpitudo. de Senect. 86 a, Est profectò aliquid natura pulchrũ acq; decorũ, quod sua sponte petitur, quodq; spreta & contempta uoluptate optimus quisq; sequitur. 1. honestas. Off. 72 b, Nunquam possumus nisi in laude, decoro & honestate utilia reponere. Attic. 208 b, O hominem amentem & miserum, qui ne umbram quidem unquam τὸ καλὸν uiderit: ubi enim est dignitas, nisi ubi honestas? Of. 4 b, Honestatem & decus conseruare. pro Qu. 18 b, Quã exi stimationem, quam honestatẽ in iudiciũ attuli, &c. pro R. P. 129 b, Aliquis honestate spoliatus. pro Rab. 35 b, Virtus & honestas & pudor cum Cos. esse cogebat. pro Mur. 145 a, Nolite eum antè partis honestatibus, atq; omni dignitate fortunaque priuare. pro Sest. 24 b, Causa in qua omnes honestates ciuitatis, omnes ordines unà consentiunt. I. A. 211 b, Autoritas senatus, decus, honestatem, laudem, dignitatẽ

desiderat. de Finib. 72 a, Vna simplex posita in decore tota, id est, honestate. Tusc. 187 b, de honestate pulchra. Honestas cum utilitate in deliberatiuo genere finis est, 2 de Inu. Honestas in demonstratiuo causæ genere finis est, 2 de Inu. Honestas laudationum finis, Top. & Part. Honestas in uoluptate contemnenda consistit, Aca. q. edit. 1. libr. 2. Omnis honestas manat à partibus quatuor, quarum una est cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis, Offi. 1. Honestas sola in uita expetenda, ut Zenoni uisum est, Offic. 3. pro Arch. Honestas dictorum atque factorum, de Fin. lib. 2. Honestas hominis, pro Fl. Honestas testudinis, 5 ad Qu. Frat. Honestatis si quasi lumen aliquod aspexerimus, nihil est quod, ut eo potiamur, non parati simus & ferre & perpeti, Tusc. q. lib. 2. Honestatis natura sumus studiosissimi, appetentissimiq;, Tusc. quæst. lib. 2. Honestatem amittere, pro Rosc. Amer. Honestatem & facultates tuas augeas, 7 Fam. id est, dignitatẽ. His enim reb. quæ tractãtur in uita, modũ quendã & ordinem adhibentes, honestatem & decus conseruabimus, Of. 1. Honestatem cum uoluptate, tanquam hominem cum belua copulare, Acad. q. edi. 1. li. 2. Qui honestatẽ cum primis naturæ cõmodis coniunctam, summum bonũ ponunt, inuidiosum uoluptatis nomen fugiunt, sed in uicinitate uersantur, Acad. q. edi. 1. lib. 2. Honestate una uitam contineri beatam, Tusc. q. lib. 5. Honestate spoliatus, pro Rab. Post. Nolite per deos, &c. eum etiam cæteris antè partis honestatibus atq; omni dignitate fortunaq; priuare, pro Mur.

HONESTE. decorè, laudatè. Antequam. 193 a, Honestè & laudatè acta uita. & At. 87 a, Illi nalde honestè se gerunt. Q. Fr. 320 b. & Sal. in Cic. 271 a, Id tectum nunc honestè uergit in tectum inferioris porticus. de Offi. lib. 3, Honestius hic quàm R. Pompeius.

HONESTO, *as.* decoro, orno.) (. Cõtamino. Of. 73 a, Quecunq; homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandũ. Of. 28 a, Non domo dominus, sed domino domus honestanda est. Postq. 204 a, Senatus à quo sæpe magnificentissimis decretis sumus honestati. I. C. 103 a, Qui Saturnini sanguine nõ modò se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. pro Mur. 141 a, Si interdum ad forum deducimur, si uno spacio honestamur. pro Do. 229 b, Vtacta tui præclari tribunatus hominis dignitate honestes pro Rab. 95 b, Imagine mortẽ alicuius honestare. I. C. 123 a, Tanta laus, quanta uos me uestris decretis honestauistis. & ibi. iterum. de Inu. 76 b, Honestare beneficium. ad Her. 11 a, Rei honestandæ & collocupletandæ causa.

HONESTVS, *a, um.* rectus, dignus, decorus, honoratus, qđ cũ uirtute est, æquus.) (. Inhonestus, iniquus. Qui honorem sententijs & suffragijs adeptus est, is mihi & honestus & honoratus uidetur, de Clar. Conuentus honestus Syracusis, 5 Ver. Numerius Suffucius honestus homo & nobilis, pro Mur. Honestus uir, 12 Fam. Honesta ciuitas, 5 Verr. Ampla & honesta familia, pro Mur. Aequa & honesta postulatio, pro Sext. Rosc. Honesta utilitas, 3 ad Herennium. Conuiuium moderatum atq; honestum, pro Mur. Honestum genus causę, 1 ad Heren. & 1 de Inuen. Honestum municipium, 13 Fam. Honestæ utilitatis species, 3 ad Heren. Cæsarem honestum esse cupio, 2 Fam. Cupimus in libera rep. magnum atq; honestum te esse, 11 Fam. M. Bruti & Cassij. id est, tueri dignitatem tuam. Si minus cum honesto aliquo homine, cuius authoritate nauicularius moueatur, 16 Fam. Qui quum esset bonis parentibus, atq; honesto loco natus, &c. Tusc. quæst. Honesto & probabili nomine errorem obijci, pro Cecinna. Moderator reipub. beata ciuium uita propositа est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla. uirtute honesta sit, 8 ad At. Multa quæ honesta naturã uidentur esse, temporibus fiunt inhonesta, Off. libr. 3. Cuius discessus omnibus honestis luctuosus tandem uisus est, Postq. 209 b. Post tuum discessum is dies primus nobis honestissimus fuerat in Senatu, Lent. lib. 1. id est, habitus est in magno honore. Is pro corum honestate repugnabat, propter quos honestissimus ipse inter suos numerabatur, pro Sexto Roscio. Vir honestissimus, uita rustica honestissima, pro Sexto Roscio. Optimi & honestissimi ciues, de Arusp. resp. Quid est aliud omnibus omnia peccata & maleficia concedere, nisi hoc, hominum honestissimorum testimonijs & uirorũ bonorum tabulis non credere? 3 Ver.

HONESTVM. Quod aũt totũ aut aliqua ex parte propter se petitur, honestum nominabimus, 2 de Inuent. Honestum aut ipsa uirtus est, aut res gesta uirtute, de Finibus libro 5. Honestum id intelligimus quod tale est, ut detracta omni utilitate, sine ullis præmij fructibus, per seipsum possit iure laudari, 3 de Fi. 74 a. Honestum etiam si nobilitatum non fit, tamẽ honestũ sit. quodq; uerè dicimus, etiã si à nullo laudetur, laudabile esse natura, Off. 1. 4 a. Omnino illud honestum,

stum,quod ex animo excelso magnifico; quærimus,animi efficitur,non corporis uiribus, Offi.1.Honestum omne sua sponte est expetendum,& de Leg.Nihil honestum esse potest quod iustitia uacat,Officior.1.Nihil bonum nisi quod honestum,10 ad At.Nihil utile,nisi quod rectum honestumq; sit,5 Fam.Neq; quicquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit,de Amicitia. Quid honestū mihi sit,quid liceat,quid expediat,14 ad Atticū. Quicquid honestū est,id utile censuerūt Stoici,Off.3.Quod honestum,id solum bonum,Tusc.q lib.5.Para.Quod honestū est,decet,Off.1 Honestum quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finem esse bonorum,Ac.q.ed.1.lib.2.Honestū quod ex uirtutibus exoritur,& in his hæret,per se esse expetendum, de Fin.lib.5.Quod honestum est,id est maximè propter se expetendum, Off.3. Quod honestū,id iustū,Offi.2.Quod decorum,honestumq; est,id per se nobis placet, animosq; omniū natura & specie sua commonet,Of.36 b.Omne quod honestum est,id quatuor partium oritur ex aliqua, Offic.1. Partes uerò illæ sunt quatuor uirtutes, iusticia, prudentia, fortitudo,modestia seu temperantia.Honestum quod propriè uereq; dicitur,id in sapientibus est solis, neq; à uirtute diuelli unquam potest,Off.3.Honestum,etiam si in alio cernimus,tamen nos mouet,atq; illi,in quo inesse uidetur, amicos facit, Off.1. Honestū & utile pugnare aliquando uidentur,16 ad Atti.Honesti forma,si oculis cerneretur,ut ait Plato,mirabiles amores excitaret sapientiæ, Off. 1. Tanta uis est honesti,ut speciem utilitatis obscuret,Of.3.Honesto nihil honestius,de Fin.lib.4.Honesto detracto,quid poterit beatū intelligi? Tusc.q.lib.5.Recta & honesta quæ sint,li. 1,de Fin.Honesta in uirtute ponēda,in uitijs turpia,1 de Le. Honesta & turpia ad naturā sunt referenda,2 de Le. Honestis similia sunt quædam non honesta, & bonis non bona, & artificiosis minimè artificiosa,Aca.q.edit.1.lib.2.

HONOR,*ris.*&HONOS,*ris.*ornamētū,gloria,laus, decus, amplitudo,dignitas,honestas,gradus magistratus.de Leg. 182 a,Hostis extra portā Collinam,ædem Honoris,aram in eo loco fuisse,memoriæ proditum,est:ad eam cùm lamina esset inuenta, & in ea scriptum, Lamina Honoris, ea causa fuit ædis huius dedicandæ. de Clar. 291 a,Honos est præmium uirtutis,iudicio studioq; ciuiū delatus ad aliquem. Tusc.148 b,Honos alit artes, omnesq; incendūtur ad studia glorię,iacētq; ea semp,quę apud quosq; improbātur.At.2 a, *δῶρ ἀγαθὸν ὁ τιμή*.Para.237 b,Laus,honor,gloria.Qu. Frat. 296 a,Semper putaui honores, si uulgares essent,uiles:si tēporis causa constituerentur,leues. Epist. 49 b,Is qui uerè appellari potest honos,non inuitamentū ad tempus,sed perpetuæ uirtutis est præmium. &246 b, Mores atq; uitam spectari solere in honoribus habendis, uel non habendis. Ant.194 a,Qui sunt assecuti summum gradum honoris, nō dispoliabuntur honore.pro Domo,222 b,Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, ab hac illustri gratia est. Ep.75 a,Habere honorē alicui,pro Fl.155 a, Cui nullus honos in sua ciuitate habitus est unquam.pro Cæl.38 a,Nemini unquam presenti Puteolani maiores honores habuerūt, quàm M.Cælio.I.A.191 a,Vt pro tantis eorum in remp.meritis honores eis habeantur,& gratiæ referantur. pro S. R. 41 a,Viris fortib. honos habitus est.de N.68 a, Vide ne uirtutibus hominū isti honores habeantur, non immortalibus. At.101 a,Chrysippum libēter uidi, & in honore habui. At.181 a,Vereor ne Cæsari nullus honos à senatu habeatur. At.283 a,Huic habiti à me honores nulli quidem Brute nisi debiti,nulli nisi necessarij. Qu.Fra.295 b, Aliquem esse diligentem,ut sibi honores habeantur.Ep.259 b,Curio misi,ut medico honos haberetur. de Clar. 196 a, Amplissimos uel maximos honores alicui rei esse habitos.de Fin.105 a, Tribuere honorem alicui.Qu.Fr.296 a, Tribuere honores meriti alicuius.pro Pla.272 b,Tribuere magnum honorem alicui.pro S.R.41 a,Suum cuiq; honorem & gradum reddi tum esse gaudeo. I.V.142 b,Mihi honorem illum nō solùm datum,sed etiam creditum ac commissum puto. I.V. 219 b, Mandare honores hominibus nouis.I.A.181 a, Cur honorē Cæsari tua lege datum deseri patimur? Ep.149 b,Is enim honos mihi uideri solet,qui non propter spem futuri beneficij,sed propter magna merita claris uiris defertur & datur. pro S.R.31 a, Serui apud eum sunt in honore & precio.de Or.105 a,Hæc ars summo in honore semper fuit. Tusc. 149 a,In summo apud Græcos honore geometria tuit. de Cla. 176 a,Hic epilogus tanto in honore pueris nobis erat,ut eū etiam ediscceremus.de Nat.5 a,Philosophiæ quæ in honore sunt.de Cl.167 a,Gorgias magno in honore fuit. pro S.R. 18 b,Qui apud uos in honore tanto sunt.I.C.111 a, Hic dies apud uos in honore esse debet.Tusc.148 b,Honorem poetis non esse.de Cl.178 a,Iam tum honos erat eloquentiæ.Offi. 45 b,Honori summo nuper nostro Miloni fuit, quod, &c. pro Mil.130 b,Beatos esse quibus ea res honori fuerit à suis ciuibus.Ep.107 b,Adducere aliquid in honorem.Atti. 82 a; Ob hæc beneficia nullos honores mihi, nisi uerborum decerni sino.& 283 a,Tribuere laudem uerborū alicui. & ibi. Decernere honores alicui.& 275 b,Accipere honores extraordinarios.& 279 a,At.135 b,Recipere honorem ab aliquo, id est,uerbi gratia,ut sis legatus alicui.de Or.105 a,Amplis. honoribus & præmijs decorari.I.V.231 b, Qui honos apud Syracusos est amplis.de Or.105 a, Qui honos apud Græcos maximus haberetur. Orat. 208 b,Ornatus ille propter quem ascendit in tantum honorem eloquentia.de Cla.187 b,Ascendere ad honores.pro Syl.183 a, Nemo ex illo honoris gradu. Att.101 a,Honore augeri.de N. 77 b, Honoribus aucti,aut re familiari.de Ar.257 a,Honorem augeri cuipiā. Honore augeri aliquem. pro Fl. 157 a, Homo sine honore, sine existimatione,sine censu.de Inu.61 a, Homines honore usi:id est,qui magistratum gesserunt.I.A.220 a, Quanquam hoc honore usi togati esse solent,cū est in sagis ciuitas. Ep. 9 a,Cùm honorib. amplissimis perfuncti essemus. Ep.43 b, Cursus honorum.pro Deio.146 a,Cæsar Deiotarū amplissimo regis honore & nomine affecit. & ibi. Deiotarus honore amplissimo ornatus.pro S.R.43 a, Magno honore filius ex patris dignitate afficitur.de Natu. 9 b, Res sordidas deorum honore afficere.I.A.222 a,Honorē mortuo, cui iniuriā uiuo fecimus,faciamus.Epist. 149 b,Sit modò aliqua resp.in qua honos elucere possit,omnibus mihi crede, amplissimis honorib.abundabis.Ep.140 b,Præfari honorem. Itē,Nos aūt ridiculè si dicimus, ille patrē strangulauit, honorē nō præfamur: sin de Aurelia aliquid,aut Lolia,honos præfandus est.pro Qu.R.47 b,Hunc uirum bonū esse dixisti,& honoris causa appellasti, quod nemo nisi aut honestissimo,aut amicissimo facere consueuit. pro S.R.19 a, Vir fortissimus & clarissimus L. Sylla,quē honoris causa nomino.I.A.166 a,Qui stillantem præ se pugionem tulit,is à te honoris causa nominatur.& ibi.b, Cur honoris causa à te sunt appellati? I. V. 69 b,Curio,quem ego hominem honoris potius,quàm ignominiæ causa nominatum uolo.

HONORABILIS,*le.*honoratus. de Se.Hæc enim ipsa sunt honorabilia quæ uidentur leuia atq; cōmunia,salutari,appeti,deduci.

HONORARIVM,*rij.*munus quod honoris causa datur. I. P.98 a,Qui modus tibi fuit frumenti æstimandi? aut honorarij? si quidem potest ui & metu extortum honorarium nominari.de Opt.243 a,Docere debitum est, delectare honorarium,permouere necessarium.

HONORARIVS,*a,um.*pro Cec.286 a,Hoc non honorariā operam amici,sed seueritatem iudicis requirit. Tusc. 251 b, Quorum controuersias solebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades.

HONORATĒ.honorificè.I.A.237 b,Multa & honoratè & honorificè de aliquo prædicare.aliter, ornatè, non honoratè: & melius.

HONORATVS,*a,um.*qui in honore & precio est apud aliquos.de N. 77 b,Diues,honoratus,incolumis.)(.Inglorius. Attic.184 a, Dionysius apud me honoratior fuit, quàm apud Scipionem Panætius. Offic. 28 a, Homo honoratus & princeps.pro Pl.262 b,Præfectura honorata & suburbana. de Cl.191 a, Qui honorem sententijs & suffragijs adeptus est,is mihi & honestus,& honoratus uidetur.Orato.199 b, Thucydides fuit honoratus & nobilis.de Sen.81 b, Clarus & honoratus uir.

HONORIFICĒ,honoratè.I.A.213 a,Respondendum honorificè est Marrucinis.& 237 b,Multa & ornatè & honorificè de aliquo prædicare. & Qu.de Pet.211 b, Largè ac honorificè promittere aliquid.

HONORIFICENTIVS,& honorificētisimè. Att.191 a, Nō potuit honorificētius à me fieri de nepote.Ep.215 a,Nec liberalius,nec honorificentius tractari potuisse. Epi. 84 a, Cæsar nunquā nisi honorificentissimè Pompeiū appellat. At.lib.14,131 a,Vt me à te eū his uerbis scripseris, liberalissimè atq; honorificentissimè tractatum existimem.

HONORIFICVS,*a,um.*decorus,dignus.At.83 a,Quod imperiū uidebatur illi ætati honorificum.I.A.168 a, Nunquā ab eo mentio de me,nisi honorifica.I.V.29 a,Verbum honorificum.At.7 b,Honorificus in aliquem.Offi.48 b,Est enim ualde decorum,in externos hospitalem esse

HONORO,*as.*honorem habeo, honorem adhibeo, honesto,in honore habeo,honorē facio,honorē debitum alicui præsto,honore afficio,honorē tribuo, apud me in honore & precio est,honore augeo.honore amplissimo orno, honorificis uerbis prosequor.de D.98 b,Amphiaraū sic honorauit fama Græciæ,Deus ut haberetur.I.A.165 a,Hic me nō solùm meis laudibus ornat, sed etiam honorat alienis.I. A.202 a,& 203 a,Eundem ordinem tenebo in uiris fortibus hono-

honorandis.I.A.221 a,Nemo tum uirtutẽ non honorabat. de Leg.612 a,Beati qui honorati sunt,uidentur,miseri aũt, qui inglorij.I.A.222 a,Mortem eius non luctu publico solùm,sed etiam monumentis esse honorandam puto.pro S. R.43 a, Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. pro Dom.228 a,Quem populus Rom.à porta domum sua celebritate lætitiaq; comitatum honestauit.

HORA,*æ*.Quin.Fr.308 a,Ea res acta est, cùm hora sexta uix Pompeius peroraſſet,usq; ad horam octauam. & ibi. Hora ferè nona Clodiani conſputare cœperunt. I. A. 175 a, Cùm hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenisset. pro Mil. 106 b,Fit obuiam ei Clodius hora ferè undecima,aut non multò secus.I.V.72 a,Nonæ sunt hodie sextiles:hora nona conuenire cœpistis.I.P.82 a,Cùm ad te quinta ferè hora uenissem.pro Quin.4 b, Vt ad tabulam Sextiam sibi asśint hora secunda postridie.Brutus ad Cic.lib.2,Hora ante præsidiũ meum Pollentiam ueni.ad At.lib.12,Neque enim illa hora tui mihi est operis ignota.Epist.lib.9,Hora nona accubueram.Philip.6,Horam eximere.Philip.5,In horam uiuere. I. V.Act.3,Ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam.I.A.Ab hora tertia bibebatur,ludebatur,uomebatur.I.V.Act.6,Hora amplius iam in demoliẽdo signo permulti homines moliebantur.Fam.lib.15,In hora ternas epistolas dare.ad At.lib.12,Horæ quibus expectabam, longæ uidebantur.ad Attic.lib.4, Cum horas tres ferè dixisset,coactus est aliquando perorare.At.lib.10,Ad horas tres dormijt.I.V.Act.3,Vti suis horis.Eadem, Quum horis nostris nos essemus usi.

HORATIVS Cocles.de Leg.171.

HORIZON,*tis*.finiẽs.de D.127 b, Illi orbes, qui cœlũ quasi medium diuidunt,& aspectũ nostrũ definiunt,qui à Græcis ἀφίστροις nominãtur,à nobis finientes rectissimè nominari possunt,uarietatẽ maximã habent,alijq; in alijs locis sunt.

HORME,o.L.Appetitio,& Appetitus,& ὁρμή.

HORNOTINVS,*a,um*.huius anni.I.V.157 a, Hoc quantũ est ex Sicilia frumenti hornotini exarauerunt.

HOROLOGIVM,*gij*.solarium.Ep.265 b,Horologiũ mittam & libros,si erit ſudum.

HORRENDVS,*a,um*.horrificus,horribilis.Tusc.175 a, Nihil habet mors quod sit horrendum.

HORREO,*es*.cohorreo,formido,timeo.I.V.250 b, Cum esses in imperio,iam tum iudicium & crimen horrebas. Att. 136 a,Ingrati animi crimen horreo.de Orat.125 b, Quæ ego cum à te tractantur in causis,horrere soleo.de Fin.37 a,Horrere diuinum numen.Tusc.245 a, Horrere & reformidare dolorem.At.134 a,Horrere minas alicuius. de Aruſp. 252 b, Quod sacrificium nemo unquam uir aspicere nõ horruit. At.35 b,Hæc dominatio quorsum eruptura sit, horremus. pro Dom.141 a,b,Horrere animo.Ep.96 b,Vt ipsam uictoriam horrerem.Qu.F.296 b,Quare nomen publicani,neq; ij debent horrere,qui semper uectigales fuerunt.I.A. 210 b, Periculosè dico,quemadmodum accepturi sitis,horreo.de Fin.59 b,Quòd si quis satis opibus hominũ sibi contra conscientiam septi esse & muniti uidentur,deorum tamen numina horrent.de Nat.d.30 a,Vno tempore florere, deinde uicissim horrere terram.

HORRESCO,*scis*.perhorresco.de Fi.352 a, Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt.

HORREVM,*rei*.cella.in Verrem,151 a,Neq; in segetibus,neque in areis,neq; in horreis.contr.Rull.84 a,Illi Capuã cellam atq; horreum agri Campani esse uoluerunt.

HORRIBILIS,*le*.horrẽdus,horrificus,formidabilis.At.96 b,Hæc spero falsa,sed certè horribilia.de Or.107 b,Illud uerò fuit horribile,quod,&c.de Ar.248 a,Exauditus est strepitus quidam reconditus, & horribilis fremitus armorũ. At.124 a,Cæsar monstrum horribili uigilantia,celeritate,diligentia.de Fin.62 a,Horribilis formido. I.C.99 b, Hanc tã tetram,tam horribilem, tam infestam reip. pestem effugimus.pro Font.281 b,Iratus animus atq; horribilis impetus cuiuspiam.Ep.77 b,Horribile ac pertimescendum. de Ora. 143 b,Horribiles & miseri casus aliquorum.Att.223 b,Horribile est quæ loquantur,quæ minitentur.pro Qu.81 a,Horribile est causam capitis dicere.de Som.128 b,Tum rutilus horribilisq; terris Mars.

HORRIDÈ,asperè,duriter.Or.199 a,Incultè & horridè dicere uel uiuere.pro Qu.10 b.

HORRIDVLVS,*a,um*.Attic.21 a,Quanquam illa tua mihi horridula & incompta uisa sunt. Orato. 211 a, Orationes horridulæ.

HORRIDVS,*a,um*.incultus,asper,durus .)(. Nitens, nitidus.pro Qu.17 b,Vita horrida atque arida mihi cordi est. Post.207 a,Cum eum incultum, horridum, mœstumq; uidisses.de Cl.175 a,Vir ut uita, sic oratione durus,incultus, horridus.de Cl.170 b,Antiquior est eius sermo,& quædam horridiora uerba.Ora.198 b,Aspera,tristis, & horrida oratio.de Orat.147 b, Oratio de horridis rebus nitida, de iocundis plena,de peruulgatis noua.de Cla.186 b,Nitens oratio.)(Inculta,horrida.de D.114 b, Iecur nitidum atque plenum.)(.Iecur horridum & exile.pro Cæl.44 a,Barba horrida.pro Mur.131 a,Horridus miles.

HORRIFER,*a,um*.horrificus.Orat.211 a, Horriferum portentum. Poetæ.

HORRIFICVS,*a,um*.pro Domo 225 a,Horrificum bellum, & in Arat.

HORRISONVS,*a,um*.in Arat.Et magis horrisonis aquilonis tangitur alis.Tusc.180 a,Horrisonum fretum.

HORRO,*ors*.metus,frigus,ut in febri.At.122 b,Dij immortales quis me horror perfudit.At.188 a,Atticam doleo tandiu,sed quoniam sine horrore est,spero esse ut uolumus.

HORTENSIVS,*sij*.Orator Ciceroni coæuus.Or.209 a,Dicebat melius quàm scripsit Hortensius.

HORTENSIANVS,*a,um*.At.li.4.58 b, Quod me admones,ut scribã illa Hortensiana, &c. Consolationẽ philosophiæ intelligit,quod opus Hortensium appellauit.

HORTATIO,*onis*.cohortatio.Quin.Fr.298 a, Non hortatione, neq; præceptis,sed precibus tecum fraternis ago.Ep. 133 b,Quod cum ita sit,hortatio non est necessaria,gratulatione magis utendum est.

HORTATOR,*oris*.suasor,consuasor,autor. de Orator.105 a,Cum eius studij tibi & hortator & magister esse domi. I.A.235 a,Quanquam hortatore non egetis, ipsa enim uestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandæ cupiditatẽ. Post.199 b,Adiutor,autor,hortator ad aliquid agendum. pro S.R.36 b,& Par. 28 b,Hortator,autor,intercessor nõ faciendi aliquid.

HORTATVS,*tus*.hortatio.Ep.217 b,Id feci aliorum consilio,hortatu,autoritate.

HORTOR,*aris*.adhortor,suadeo,sum autor,cohortor,excito,impello,autoritatẽ alicui ad aliquid faciendũ do, acuo. Ep.204 a,Hęc eò spectãt,ut te horter & suadeã,reliqua sunt quæ pertinent ad rogandũ.At.102 a,Ipsum tamẽ Pompeiũ separatim ad concordiã cohortabor.pro Ar.191 a,Quib. auditis eũ ad perficiendũ hortatus sum.de Or.95 a, Impellere, exhortari aliquẽ ad aliquã artẽ.de Pro.71 a,Hortari milites ad laudẽ.At.126 b,& Off.1 b,Magnopere te hortor,pro tuo singulari perpetuoq; studio,ut,&c.At.111 b, Pacẽ quidẽ hortari nõ desino.Qu.F.29 a,Sed quid ego te hæc hortor? aliter deest hæc.I.C.99 b,Sin exieris(quod te iam diu hortor)exhaurietur,&c. Ep.54 a,Iisdem igitur de rebus etiam atq; etiam hortor,quib.superioribus literis hortatus sum. de Fi.125 b,Te hortor,currentem quidem,ut spero.Epistol. 256 a,In excitando & acuendo plurimũ ualet, si laudes eũ quem cohortere.Ep.133 b,Quare quid est quod ego te horter,ut dignitati & gloriæ seruias? proponam tibi claros uiros,quod facere solent,qui hortantur.Ep.256 a,Consilium quod hortandi causa laudaui.

HORTVLVS,*li*.de Nat.24 b,Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit.pro Clu.25 a, Asinius autem breui illo tempore quasi in hortulos iret,in arenarias quasdam extra portam Esquilinam perductus occiditur. de Fin. 124 b,Platonis hortuli.

HORTVS,*ti*.& HORTI,*orum*.pro Cæl.45 a,b,Epist.263 b, Phædrum excita,ut hortum ipse conducat, sic olitorem cõmouebis.de Se.89 a,Iam hortum ipsi agricolæ succidiã alteram appellant. Offi.63 b, Dictitabat se hortulos aliquos uelle emere, quò inuitare amicos, & ubi se oblectare sine interpellatorib.posset.pro R.P.126 b,Deliciarum causa uoluptatis quosdam in hortis aut suburbanis suis cũ mitrella sæpe uidemus.Qu.Fr.320 b,Nunc domus suppeditat mihi hortorum amœnitatem.At.191 b, Cogito trãs Tyberim hortos aliquos parare.de Fi.124 b,In hortis Epicuri, quos modò præteribamus.de N.19 b.

HOSPES,*tis*.is apud quem alius diuersatur, aut qui ipse diuersatur apud alium.de D.123 a, Deiotarus Cæsarem eodẽ tempore & hostem & hospitem uidit.Off.76 b, Quanquã tibi hi tres libri inter Cratippi commentarios tanquã hospites erunt recipiendi. pro Mil. 107 b, An uerò tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? pro Ra.96 b, Adeò ne hospes huius urbis? adeo'ne ignarus es disciplinæ consuetudinisque nostræ? ut peregrinari in aliena ciuitate, nõ in tua magistratum gerere uideare? Attic.93 a,Est enim aliquid aduenientem non esse peregrinum atq; hospitem,contra Rul.85 a,Nos autem iam non hospites,sed peregrini atque aduenæ nominabamur.de Or.103 b, Fateor oratorem nulla in re tyronẽ ac rudẽ,nec peregrinũ atq; hospitem esse debere.& 92 a,Qui nuper Romæ fuit Menedemus hospes meus.pro Deio.145 a,Per istam dextram,quam hospes hospiti porrexisti,Off.28 a,Domus in quam & hospites multi

recipiendi,& admittenda hominum cuiusq; generis multitudo.Ep.138 b,Habuisses non hospitem,sed contubernalẽ. & 8 5 a,Ex multis hospitibus,qui ad me ex Asia uenerunt,audiui te,&c.de Diu.91 a,Diuertere ad hospitem. de Fi.125 a, Non antè ad hospitem diuerti,quàm,&c.ad Her.40 a, Habere hospites domi.Epist.143 a,& 212 a,Accipere hospitem. in Ver.89 a,Recipere hospites.ad Her.38 b,Deinde casu ueniunt hospites homini. pro Clu.52 b,A.Binnius quidã caupo multorum hospitum.

HOSPITA,*tæ*. in Vat. 113 a, Seruilia Dionis hospita. & 127 a,Attic.68 b,At illa,Ego ipsa sum, inquit, hospita. I. V. act. 4, Contemnere etiam signum illud Himeræ iam uidebatur,quòd eum multò magis figura & lineamenta hospitæ delectabant.

HOSPITALIS,*le*.qui libenter hospites recipit. Offic.46 a, Cimon in suos curiales Laciadas hospitalis fuit.cont. Rul. 75 a,Illa ipsa sedes hospitalis,in quam erit dedecus. I. V. 211 a,Non dubitauit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ex hospitali mensa tollere.pro Cæl.48 b, Tua hospitalis illa Venus.I.V.89 a,Homo,qui semper hospitalissimus amicissimusq; nostrorum hominum fuisset. & 206 b, Domus omnibus apertissima & perhospitalis. Qu. Fr. 313 b,Sed non faciam,ut illum offendam, ne imploret fidem Iouis hospitalis.pro Deiot.147 a,Si te palàm interemissent, Iouis quidem illius hospitalis numen nunquã celare potuisset.de Fin.104 a,Iupiter hospitalis.

HOSPITALITAS,*tis*.Offic.46 b,Rectè à Theophrasto est laudata hospitalitas:est enim ualde decorũ, patère domos hominum illustrium illustribus hospitibus.

HOSPITIVM,*tij*. diuersoriũ, familiaritas,amicitia,domus quæ gratis & liberiter amicis patet,sedes hospitalis. Epist. 212 a,Cum Lysone est mihi hospitium uetus.At.223 a,Pyliæ paratum est hospitium. Qu. F.293 a, Optimum quemq; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere.pro Cor.63 a,Gaditani cum L. Cornelio publicè hospitium fecerunt.& ib. b,Facere hospitiũ cum aliquo.I.V.233 b, Decernunt statim, ut L. fratri hospitiũ publicè fieret.pro S. R. 21 a, S. Roscius florens gratia atq; hospitijs nobilissimorum hominum:nã cum Scipionibus erat ei non modò hospitiũ, sed etiã domesticus usus & cõsuetudo.I.C.123 b,Pro cliẽtelis hospitijsq; prouincialib.de D.125 a,Cæsar à Deiotaro magnificentissimo hospitio acceptus est.I.A.244 a, Tota familia occurret,hospitio inuitabit.pro De.145 a, Tu illius domũ inire, tu uetus hospitiũ renouare uoluisti.pro D.151 a,Deiotarus, quo cũ amicitiã resp. conciliauit,hospitium uoluntas utriusq; coniunxit.I.V.126 b,Renunciare hospitiũ alicui,& domo emigrare.de Or.130 b,Atqui non nimiũ liberale hospitium meum dices.nam te simulac,&c.extrudam & eijciam. At.32 b, Te hospitio agresti accipiemus.I.V.133 a,Pro hospitio quod mihi cũ eo est.de Se.94 b,Ex uita ista discedo tanquam ex hospitio,nõ tanquam ex domo:cõmorandi enim natura diuersorium nobis,non habitandi dedit.

HOSTIA,*stiæ*.uictima.de L.175 b,Quibus hostijs immolandũ,cuiq; Deo,cui maioribus, cui lactantibus, cui maribus, cui fœminis.cont.Rul. 85 a,Erant hostiæ maiores in foro constitutæ,quæ ijs prætoribus de tribunali,sicut à nobis cõsulibus de consilij sententia probatis,ad præconem & tibicinẽ immolabantur.de L.173 b,Quę cuiq; Diuo decorę gratæq; sint hostiæ prouidendum. de Diu.99 b, Hetrusci religione imbuti,studiosius & crebrius hostias immolabãt. de D.101 a,Cum censor populum lustraret, bonis nominibus qui hostias ducerent eligebantur.pro Fon.280 a, Humanis hostijs deos placare.pro Cl.58 b,Hostię cæsæ ad scelus perficiendũ.de In.74 a,Prębere hostias ad sacrificiũ. At.12 b,Adducere hostias ad montem Albanum.

HOSTIENSIS,*se*.pro Pom.10 a,b,Nam quid ego Hostiense incommodum querar?At.194.pro Mur.128.

HOSTILIA,curia Romæ.de Fin.124.

HOSTILIS,*le*.inimicus,infestus.de In.61 b,Hostili in terra turpiter iacuit insepultus.At.275 a,Hostilis animus in rẽp. Item:Ea in hunc hostili odio est.pro R.95 b,Homo hostilẽ in modum seditiosus.Offi.75 b,Pactiones bellicas & hostiles perturbare.Anteq.192 b,Hostilis ciuium mens. de Pro. 70 a,Hostilem in modum uexari.

HOSTILITER.hostilẽ in modũ,inimicè,infestè,iniquo animo.I.A.199 a,Quid ille fecit hostiliter,qd hic nõ faciat?

HOSTIS,*stis*.perduellis,inimicus,qui contrà arma fert, qui bellum reip.indixit.Offi.8 b,Equidem illud etiam animaduerto,quòd qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur,lenitate uerbi tristiciã mitigante: hostis enim apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus.I.V.112 a,& 116 b, Verres communis hostis omniũ prędoq; fuit.in Ant.263 a, Hircius hostes prostrauit, fudit, occidit.pro Do.226 a,Iste non hominib.sed uirtutibus hostis semper fuit.in Ant.172 b, Quis tam dijs hominibusq; hostis? qui auderet,&c.Offic.46 a,Eumq; qui faciat, communem hostem tenuiorum putant.de Finib.131 a,Quotiescunq; dicetur malè de se quis mereri, sibiq; esse inimicus atq; hostis.I.V.120 b,Ille aspicere te non posset, inimicus & hostis esset.de Inu.61 a,Inimicis atq; hostibus ea displicẽt. pro Mil.109 a,& de Am.103 b, Cn.Pompeius Clodij hostis. Attic.248 a,Ex eo sibi illum hostem: id est, inimicum. Epi. 42 b,Si tibi,cui sum amicissimus,hostis essem, placarer tamẽ,&c.I.V.119 a,Hostis nimis ferus & immanis. in Cat.105 a,Hostis tam capitalis.

HVC.Ep.8 a,Huc te pares, hæc cogites.ad hæc te exerceas. I. C.105 a,Rem huc adduxi,ut,&c.Offic.20 a,Pars, quę hominem huc & illuc rapit.de Or.100 a,Aliquem erectum & celsum huc atq; illuc intueri.At.143 b, Ne cursem & huc & illuc deterrima uia.

HVCCINE.I.V.269 a, Huccine tandẽ omnia reciderunt?

HVI.admirantis & optantis interiectio.At.95 b,Videbam sermones,hui fratrem reliquit.& 73 b, Hui toties ne me literas dedisse,Romam,cum ad te nullas darem?Atti.216 b,Hui si scias quanto periculo tuo,&c.& 250 b, Sed quis hui non dicat?Ep.124 a,Hui uereor ne,&c.Ep.254 b, Hui quàm uelim scire,utrum,&c.

HVIVSMODI.id genus,huius exempli.de Leg. 579 a, Epi. 233 b,Nec miror,sed mœreo casum huiusmodi. Topic. 224 b,Et cætera generis eiusdem.At.207 b,Antea orationes aut aliquid id genus scribebam.

HVMANE.humaniter.At.249 b,Sestius quod Puteolis pro sequitur,humanè:quod queritur, iniustè.& I.A.255 a,Attic. 201 b,Fecisti humanè.Tusc.lib.2,Morbos toleranter atque humanè ferunt.

HVMANITAS,*tis*. humanã naturã, uel ipsam naturam hominum & speciẽ significat.pro S.R.28 b,Magna est enim uis humanitatis,multũ ualet communio sanguinis,reclamitat istiusmodi suspicionib.ipsa natura,&c.pro Fl.151 a, Tamen ciuis à ciuib.communis humanitatis iure ac misericordia deprecarer,ne,&c.pro Syl.170 a, b, Peterem ueniam erratò meo ex intimis uestris cogitationib. & ex humanitate communi.pro Quin.9 a,Hæc in homines alienissimos, deniq; inimicissimos,uiri boni faciunt,& hominũ existimationis, & cõmunis humanitatis causa,ut cũ ipsi nihil, alteri scientes incõmodarint,nihil ipsis iure incommodi cadere possit.pro Do.232 b, Tam amãs tuorum ac tui, quàm cõmunis humanitas postulat.de Or.89 b,Quæ nisi naturas hominũ, uimq; omnem humanitatis,causasq; eas quib. mentes aut incitantur aut reflectuntur, penitùs perspexerit, dicendo quod uolet perficere non poterit.

HVMANITAS,facilitas,lenitas,placabilitas,mansuetudo, cõmitas,urbanitas,suauissimi mores,benignitas,mãsuetudo morũ ac facilitas,suauitas sermonũ atq; morũ, lepos,altitudo animi quę dicitur.Ep.61 a,Cognosce nũc humanitatẽ meã,si humanitas appellãda est in acerbissima iniuria remissio animi ac dissolutio.Ep.57 a,Obtinemus ipsius Cæsaris summã erga nos humanitatẽ.At.104 a,b,Tyronẽ propter humanitatẽ & modestiã malo saluũ, quàm propter usum meũ.At.68 b,Humanitas in meo iudicio illo die defuit.de Or.87 a,Tanta in Crasso humanitas fuit, &c. Qu.Fr. 294 b.Clemẽtia,mansuetudo,humanitas.pro S.R.25 b, Natura tibi dedit,ut humanitatis nõ parũ haberes. Qu.Fr.195 a,Nos ei generi hominũ præsumus, non modò in quo ipsa sit,sed etiam à quo ad allos peruenisse putatur humanitas: & ib.Tribuere humanitatẽ alicui. At.262 b,Tua singularis humanitas suauissimiq; mores.Offi.18 a,In liberis uerò populis & in iuris æquabilitate exercenda etiã est facilitas, & altitudo animi quæ dicitur,ne si,&c.& 36 b,Tantaq; pœna eos afficiamus,quãtũ æquitas humanitasq; patitur. de Or. 139 a,Nullũ est uitæ tempus,in quo non deceat lepòrem humanitatemq; uersari.pro Mur.139 b, Nemo Catone pro a. tuo tuo cõmodior,comior,moderatior fuit ad omnem rationẽ humanitatis. pro Syl.182 b,Tamen humanitate adductus eum defendit. pro Syl.83 a,In uestra mãsuetudine atq; humanitate totam causam repono.de L.184 a,Difficillima illa societas grauitatis cũ humanitate.Ep.199 b, Vt summa seueritas summa cũ humanitate iungatur.& 214 a,Facilitas & humanitas tua.& 6 b,Of.13 a,Non modò id uirtutis nõ est,sed potius immanitatis,omnem humanitatem repellẽtis.de Am.109 a,Amicitia remissior esse debet,&liberior,& dulcior,& ad omnem comitatẽ facilitatemq; procliuor.de Or.116 b,Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur,alterum humanitatis.de D.125 a,Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis autores?

HVMANITAS.pro ea quam Græci φιλάνθρωπον uocant,nos eruditionem etiam & doctrinam appellamus. de Ora.115 a, Homo non hebes,neq; inexercitatus, neq; communiũ literarum

rarũ & politioris humanitatis expers. Qu.Fr. 295 b, In uirtute atq; humanitate percipienda. pro Ar.165 b, Omnes artes, quæ ad humanitatẽ pertinent, habent quoddam cõmune uinculum, & quasi cognatione quadam inter se cõtinentur. pro Ar.186 a, Artes, quibus ætas puerilis ad humanitatem informari solet. Q. de Pet.210 a, Deinde habebis tecum ex iuuentute optimum quemq; & studiosissimum humanitatis. Ep.262 b, Literæ & humanitas. de Or.122 a, Vir humanitate politus. & 107 b, In omni recto studio atq; humanitate uersari. I.V.223 a, Tu sine ulla arte, sine humanitate, sine ingenio, sine literis solus iudicas? pro Mur. 138 b, De studijs humanitatis. pro Ar.188 b, Hæc studia adolescentiã agunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis perfugium & solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur. pro Cæl. 42 a, Studium doctrinæ atq; humanitatis. & ibid. Adolescẽs humanissimus & doctissimus. & ibid. a, Qui in hac suauitate humanitatis, qua prope iam delectantur homines, uersari periucundè solet.

HVMANITER, humanè, benignè. Quin.Fr.306 b, Sed fecit humaniter Licinius, qui ad me uenit. Epist. 95 b, Humaniter uiuere. Atti.2 a, Sin aliter acciderit, humaniter feremus. Att.228 b, Si humaniter & sapienter, & amabiliter in me cogitare uis.

HVMANITVS, humano more, ut solet, ut ferè fit. I. A. 154 b, Si quid mihi humanitùs accidisset, multa autem impendere uidebantur præter naturam, præterq; fatum.

HVMANVS, *a, um*. affabilis, benignus, comis, blandus, commodus, urbanus, cuius uita lenior, mores sunt faciles. de Som.129 a, Qui in uita humana diuina studia coluerunt. & 128 a, Ne munus humanum assignatum à Deo defugisse uideamini. de D.80 a, Gens humana atq; docta.)(. Immanis atq; barbara. Att.263 b, Vir facillimus atq; humanissimus. de Se.89 b, Comes, benigni, faciles, suaues homines, qui, &c. & ibi. Cyrum omnib. in rebus comẽ erga Lysandrum & humanum fuisse. de Or.87 b, Homines à fera agrestiq; uita ad humanum cultum ciuilemq; deducere. pro S.R.28 b, Aliquis humana specie ac figura, qui immanitate bestias uicerit. At.247 b, Sed humana ferenda. & 244 a, Sed hæc quidẽ humana. & 211 a, Possum falli ut humanus. & 188 b, Tuus dolor humanus is quidẽ est. I.V.223 a, Homo doctissimus atq; humanissimus. Par.231 b, Animus humanus ac liberalis. Tusc.231 b, Humanus animus. Offi.35 a, Humanum genus. de Fin.107 a.

HVMATIO, *onis*. sepultura Tus.170 b, Aliquid etiam de humatione & sepultura dicendum existimo.

HVMATVS, *a, um*. sepultus. de L.181 b, Et quod nũc cõmuniter in omnib. sepultis est, ut humati dicãtur, id erat propriũ tum in ijs, quos humus iniecta contegeret.

HVMERVS, *ri*. ceruices. de N.58 a, In bobus uires humerorũ & latitudines ad aratra extrahenda. Tusc.182 a, Nam scutum, galeam, gladium in onere nostri milites non plus numerant, quàm humeros, lacertos, manus. I.V.217 a, Sagittæ pendebant ab humero. Sal.in Cic.271 b, Italia Ciceronem exulem humeris suis reportauit. de Or.104 b, Cùm Galba pupillum penè in humeros extulisset. de Se.83 a, Cum humeris bouem sustineret uiuum. pro Mi.206 a, Clodius totã petitionẽ solus gubernat, & humeris suis sustinet. de Ar. 258 a, Vix hæc innixa in nostris humeris cohærebũt. pro Fl. 164 a, Resp. quã uos uniuersam in hoc iudicio uestris humeris, uestris inquam humeris iudices sustinetis. pro Do. 242 a, Remp. in hac causa uestris ceruibus sustinetis.

HVMIDVS, *a, um*. quod humorem habet. Tusc.150 b, Terrena & humida suopte nutu in terram feruntur. de N.66 a, Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. in Ver.85 a, Ignem ex lignis uiridibus atq; humidis fieri iussit. in Arat. Humida aurora.

HVMIFER, *a, um*. de D.83 a, Naribus humiferum duxere ex aere succum. Poetæ.

HVMILIS, *le*. contemptus, abiectus, demissus, summissus. Tusc.235 b. Vites, & ea quæ sunt humiliora, neque se tollere à terra altius possunt. de Leg.158 b, Quæ & conscripta sunt à multis, & sunt humiliora quàm ea, quæ à nobis expectari puto. de Am.102 a, Qui suas cogitationes omnes abiecerunt in rem tam humilem tamq; contemptã. Postquam.106 a, Aliquorum mentes angustæ & humiles. de Am.101 b, Humilis sanè & minimè generosus, ut ita dicam, ortus amicitiæ. pro Arch.187 b, Homo mediocris, & aut nulla, aut humili aliquà arte præditus. Attic.229 b, Semper statui, non esse infectandos inimicorum amicos, præsertim humiliores. pro Qu.18 a, Indignum est uinci ab inferiore atque humiliore. de Am.109 b, Qui parentibus nati sunt humilibus. I.A.176 a, Quis unquam apparitor tam humilis, tam abiectus? At.36 a, Vt ille tamen humilis, ut demissus erat. de Orat.190 a, Verbum durum, insolens, & humile. Orat.215 b, Oratio humilis, abiecta.)(. Alta & exaggerata. de Cla.166 b, Nemo est tam humilis, quin, &c. Attic.121 b, Nunquam ego cuiquam tam humili, tam sordido, tam alieno, tam præcisè negaui. de Fin.59 a, Humilis & imbecillus animus. de Inu.47 a, Humilis ac supplex precatio. & 61 b, Oratio. Or.215 a, Demissus & humilis sermo. pro Fon. 280 b, Animus demissus atq; humilis. Orat.203 b, Summissus & humilis. I.V.69 b, Humilis atq; demissus.)(. Alacer & lætus. Attic.142 a, Vir humilis.)(. Vir amplissimus. de Diuinat.98 b, Humilis & obscurus uir.)(. Clarus & præstans. de Inuent.43 a, Humilis & infirmus homo. de Finibus 158 b, Qui altiore animo sunt, nihil abiectum, nihil humile cogitant. pro Pl.269 a, b, Fracto animo atq; humili supplicare alicui.

HVMILITAS, *s*. abiectio, contemptio, ignobilitas. Tuscu. 241 b, Sidera inter se altitudine & humilitate distantia. de Diuinat.127 a, Docet enim ratio mathematicorum quanta humilitate luna feratur, terram propè contingens. de Nat. 50 a, Atque etiam aliorum ea humilitas est, ut cibum terrestrem rostris facilè contingant, quæ antè, &c. Tuscul.234 a, Aderit paupertas, ignobilitas, humilitas. pro Clu. 40 b, Humilitas hominis: id est, ignobilitas. Tusc.196 b, Habet ardorem libido, humilitatem metus. pro S.R. 41 a, Humilitatem cum dignitate de amplitudine contẽdere. Antequam. 195 a, Obijcere humilitatem generis alicui. I.A.251 a, Despicere humilitatem alicuius. pro Qu.1 b, Nihil humilitatem cuiusquam uirtus iudicis consoletur. de Or. 104 b, Hæc Rutilius ualde uituperabat, & huic humilitati dicebat morte anteponendam. Offi.42 a, Quorum prima ætas propter humilitatem & obscuritatem in hominum ignoratione uersatur. de In.62 a, Humilitas & obsecratio.

HVMILITER, demissè, summissè, humili animo imbecilloque. Tusculan.233 a, Elatè & amplè loqui.)(. Humiliter, demissè sentire.

HVMO, *as*. sepelio. de Di. 92 a, Simonides quendam mortuũ uidit, eumq; humauit. de Na.71 a, Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris. de Diuina.89 b, Locus in quo quis humatus est. de Or.141 a, Quos cum humare uellent, non potuerunt obtritos internoscere. Tusc.155 b, Corporib. in terram cadentibus ijsq; humo tectis, ex quo dictum est humari. Tusc.172 a, Magnorum mos est, non humare corpora, nisi à feris sint antè laniata. L. Cecrops.

HVMOR, *ris*. aqua, liquor. de Na.65 b, Humor ita mollis est, ut facilè cõprimi collidiq; possit. de N.37 b, Neq; dij his escis potionibusq; fruuntur, ut nimis acres, aut nimis concretos humores colligant. de D.120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus, austro potest sudorem imitari. de Nat.34 a, Astra terrenis marinisque humoribus longo interuallo extenuatis ali. & 29 b, Humor & calor, qui est infusus in corpore. & ibi. Aliud ab humore sumptuus. & 31 a, Frigoribus durescit humor. & 55 a, Nares habent humorem.

HVMVS, *mi*. terra, gleba, tellus. de Sen.89 b, Humus subacta atq; pura. de Le.181 b, Quos humus iniecta contegit. Corpora humo tegere. L. Humo. de Or.144 b, Hoc uidetur esse altius, quàm ut id nos humi strati suspicere possimus. I.C. 102 b, Lacére humi.

HYADES, *dum*. quinq; stellæ in capite tauri. de N.48 a, Has Græci stellas hyadas uocitare sueuerunt à pluendo, ὕειν enim est pluere: nostri imperitè succulas, quasi à suibus essent, non ab imbribus, nominant.

HYBERNA, *orum*. loca in quibus milites hyemare solent, & hyeme conquiescere. de Pro.70 a, Quò ille cohortes in hyberna misit. I.P.98 b, Cum hyberna legato præfectoq; tradidisses, euertisti miseras ciuitates. Ep.245 b, & 100 a, & 163 b, Exercitum in hyberna admisi.

HYBERNO, *as*. hyemo. pro Pom. 11 a, Iam uerò quomodo milites hybernẽt, quotidie sermones proferũtur. Ep.103 b, Vbi iis hybernaturus, & qua spe aut cõditione, scire uelim.

HYBERNVS, *na, num*. hyemalis. I.V.240 b, Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum præclarum sibi hoc remedium comparat. Atti.248 b, Hyberna nauigatio odiosa est. I.V.241 a, Hyberni menses. in Arat. Hyberna nox. de Sen. 86 b, Ignis hybernus.

HYBLENSES. pop. I.V.160 b, Iam uerò ex Hyblensiũ pactionibus intelligetis, &c.

HYDRA, *dræ*. excetra, anguis. in Arat. Hydra tenet flexu crateram, coruus adhæret. de N.48 b, Hic sese infernis è partib. erigit hydra. de Or.115 a, Hercules cum pelle & hydra.

ΥΔΡΑΥΛΙΣ. musicum instrumentum, quod organon uocãt, ut Athenæus docet. Tusc.199 b, ὑδραύλαις hortabere, ut audiat uoces potius quàm Platonis?

HYDRIA,*driæ*.urna.I.V.118 a, Hydriæ argenteæ scyphi complures.I.V.134 a, Vt quot essent renunciati, tot in hydriam sortes conijcerentur.& Act.6, Hydriæ grandes in fano positæ.eadem: Cum iste ab sese hydriam Boeti manu factam per potestatem abstulisset.

HYDRVS,*untis*.oppidum in extrema Apulia.Att.248 & 254. Epist.259.

HYEMALIS,*le*.hybernus. de Di.115 a,Arbores q; ut hyemali tempore,&c.tempestiuè cædi putant. Epist.92 b,Nauigatio hyemalis,& minimè portuosa.Tusc.243 b,Nudi hyemalem uim perferunt.

HYEMO,*as*.hyberno.Ep.99 b,Cupio scire ubi sis hyematurus.in Vat.224 b,Vbi piratæ quotánis hyemare solét. At.89 b,Nō spero te istic libenter hyemare. pro Fon.277 a,Cn.Pōpeius hyemauit in Gallia.At.81 a, Hostes hyemant in Chiretica.At.252 a, Quoniā scribis hyematurum te in Epiro.& 89 b,Facies me certiorem quomodo hyemaris.

HYEMS,*mis*.hybernum tempus,hyemale tempus, uis frigorum,durum anni tempus.I.V.220 a,Erat hyems summa,tēpestas perfrigida,imber maximus.I.A.221 a, Non illum uis hyemis retardauit,quo minus,&c.pro Ra.129 b, Hanc uim frigorum hyememq;,quam nos uix huius urbis tectis sustinemus,excipere.de Se.86 b,Refrigeratio in æstate, & uicissim in hyeme,aut sol,aut ignis hybernus.pro Plan.280 a, Nam maritimos cursus præcludebat hyemis magnitudo. de D.99 b,Arabes campos & montes hyeme & æstate peragrans.Qu.F.309 a,Nunc est hyems.At.165 b, Duro anni tēpore:id est, hyeme.pro R.P. 129 b,Hyeme omnia bella iure gentium conquiescunt.

HYMNIS,*dis*.poeta.de Fin.69 a,Vt illud in ore habeant ex Hymnide.

HYMETTVS,mons in Attica.de Fi.88 a,Vel se ex Hymetto afferre uoluisse diceret.

HYPALLAGE,*ges*.metonymia.Ora.205 a,Hypallagē Rhetores,quia quasi iummutantur uerba pro uerbis, metonymiam Grammatici uocant.

HYPANIS,fluuius,qui ab Europæ parte in pontum Euxinum influit,Tusc.lib.1.108.L.Bestiola.

HYPERATTICVS.ualde Atticus,nimis Atticus,& ἀττικώτατος: id est,atticissimus,ut ita dicam. At.238 a, Quanquā uereor ne cognomine tuo lapsus, hyperatticus fis in iudicando,&c.

HYPERBOLE,*les*.superlatio, exuperatio. Top.224 b, In hoc genere cōcessum est,ut aliquid,quod fieri nullo modo possit,augendæ rei gratia dicatur,aut minuendæ, quæ hyperbole dicitur,& multa mirabilia alia. Orato.209 b,Sæpe suprà feret, quàm fieri possit. Attic. 82 a, ὑπερβολικῶτερ. Q.F.316 b,Non dico ὑπερβολικῶτερ.At.9 a,Exemplum hyperboles,&c.L.Lamentatio.

HYPERBOREI,*orum*. populi in extrema Scythia. de N.71 a,Apollinem ex Hyperboreis ferunt aduenisse.

HYPERIDES,acumine in dicendo insignis.de Or.lib.2, & 1.& in Bruto.

HYPERION,*onis*.pater Solis.de N.70 b.

HYPODIDASCALVS.qui sub primario magistro,secundo loco in schola docet,quem coadiutorem uulgò uocāt. Ep.138 a,Sella tibi erit in ludo tanquā hypodidascalo proxima,eam puluinus sequetur.

HYPOMNEMA,*tis*.cōmentariū.Ep.265 b,Cic.filius, Multum mihi eripitur operæ in exscribendis hypomnematis.

HYPONACTEVS,*a,um*.ut Hyponacteus senarius, ab Hyponacte inuentore.Or.116 b.

HYPOTHECA.*cæ*.pignus.Epi.224 b, Præterea Phyloties Alabadensis ὑποθήκας Cluuio dedit.& paulò infrà, De hypothecis decedere,& eas alteri tradere,aut pecuniam solue re.At.33 a, pro documentis & præceptis positum.

HYPOTHESIS,*sis*.materia,argumentū,genus quæstionis. Top.227 b,Quod Græci ὑπόθεσιν uocant,nos causam. Att. 236 b, ὑπόθεσιν hanc habent,eamq; præ se ferunt: clarissimū uirum interfectum, rempublicam perturbatam. Attic.9 a, ὑπόθεσις & materia idem.L. Causa & quæstio.

HYRCANIA,regio.Tusc.172, In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domesticos,sed pro sua quisque facultate parat à quibus lanietur:eamq; optimam illi censent sepulturam.

HYSTERON proteron.conuerso ordine.L.Respondeo.

I A

I Litera in numeris, unū ualet: si uerò literæ X,anteponatur, unum tollit,hoc modo IX. nouem enim ualent.

I,litera,iota.de Orat.147 a,Quare Cotta noster,cuius tu illa lata Sulpiti nonnunquam imitaris, ut iota literā tollas,& e plenissimum dicas,non mihi oratores antiquos, sed messores uideris imitari.

IACCHVS,id est,Bacchus.I.V.131 b,Vt ex marmore Iacchū, aut Paralum pictum,aut ex ære,Myronis buculam.de Leg. lib.2,Iacchus quid aget?

IACENS,*tis*.cubans,abiectus.I.A.240 a,Si iacens id nobiscum ageret, audirem fortasse. & de Orat.189 a,Cum uerba iacentia sustulimus è medio. & de Ar.255 b, Homo afflictus & iacens.de Am. 107 a, Animum abiectum & iacentem erigere.

IACEO,*ces*.postratum & abiectum esse,non honorari,nō coli,squalere)(.Vigeo,floreo.I.V.262 a,Mater mihi ad pedes miserè iacuit.& pro Qu.18 a,Illi quorum sæpe ac diu ad pedes iacui stratus,obsecrans,&c. Qu.F.312 a, M. Furius ad pedes uniuscuiusq; iacens.I.A.196 a,Cum pater Curio mœres iacebat in lecto. I. C.102 b, Iacere humi. I. A. 227 a, Qui in pace iacere,quàm in bello uigere maluit. Offic.66 b, Cum C.Marius septimum annum post præturam iaceret. I.V.97 a,Absens non in obliuione iacuisset.de Or.114 a,Eodem silentio multa alia officia oratorū iacuerunt.Ep.72 b, Quòd priora tempora in ruinis reip.nostris iacuerunt.Tusc.148 b, Iacent ea semper,quæ apud quosq; improbantur.pro Mur. 12 a,Multi uiri antiqui his recentibus Marijs commemorandis iacebant.At.115 b,Cn. autem noster (ô rem miseram) ut totus iacet.& 157 a,Iacet in mœrore meus frater. I. P. 98 b, Iacere in sordib.ac luctu.pro Qu.R.50 b, Nunc iacent precia prædiorum.Offi.121 a,Cum leges in ciuitate nihil ualebant,cùm iudicia iacebant.de D.130 b,Iacet igitur tota cōclusio.At.116 b,Quòd quæris quid hic agatur, tota Capua & omnis hic delectus iacet.pro Q.R.46 a, Cur tamdiu iacet hoc nomen in aduersarijs!& 45 b,Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet?

IACIO,*cis.ieci*.immitto,obijcio.pro Quin. 2 a,Cum etiā aduersarius telum nullum iecerit.pro Cec.296 b, Iacere saxa. pro Mil.109 b,Iacere lapides.Attic.150 b,Ab utroq; portus cornu moles iacimus.pro Syl.171 a,Iacere contumeliam in aliquem.Par.121 a,Iacere & immittere iniuriam in aliquē, Pla.165 a,Iacis adulteria.Or.205 a,Iacere ac mittere ridicula.Par.234 a,Deinde id quod proponendum fuit, iacit ad extremum.contra Rul.73 b,Hunc quasi gradum quendam, atq; aditū ad cætera iactum uidetis.pro Fla.147 a,Nisi fortè cui causæ fundamenta iaciuntur,non uidetis.Ep.12 b,Cassus quidam iecit caput meum in mediam contentionē dissensionemq; ciuilem.pro Mu.147 b, Quæ est unquam iacta non suspicio,quæ.&c cætera: sed iracūdiæ uox aut doloris? pro Sest.13 a,Iecissem me potius in profundū, quàm, &c.de D.117 b,Iupiter in mediū mare fulmen iecit. At. 38 a, Iacere atq; denunciare non mediocres terrores. & 249 a, Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uiriles.

IACTATIO,*onis*.ostentatio,aura,commotio,agitatio.Or. 198 a,Eloquētia forensis iactationē habuit in populo.pro Cl.37 b, Cum homines se non iactatione populari, sed dignitate atq; innocentia tuebantur.de Ar.253 b, Atq; hic est primus aditus ad iactationem popularem.de Pro. 77 a, Si ex illa iactatione cursuq; populari,bene gesta rep. referunt aspectum in curiā.pro Mar.127 b,Ex magna iactatione maris terram intuens.Or.204 b,Actio modica iactatione corporis.Tusc.213 a,Iactatio est uoluptas gestiens & se efferens insolentius. Ep.177 a,Iactatione uerborum & denunciatione periculi terrere aliquem.

IACTATVS,*ta,tum*.excitatus, uersatus,agitatus.de Ora.91 a,Declaratur utrum in hoc declamatorio sit opere iactatus.pro Mur.190 a,Res peruulgata atq; in manibus iactata & excussa.pro Qu.2 a,Aequitas multis iniurijs iactata atque agitata. &13 a,Multis uexatus contumelijs, plurimis iactatus iniurijs.

IACTO,*tas*. agito, impello, equito, ebullio, magnificè loquor, glorior,uerbis me locupletē facio, gloria me & prædicatione effero,me ostento,de me prædico.de In.74 a,Cū nautæ aduersa tempestate in alto iactarentur. pro Pla. 262 b,Si quando iactor in turba,non illum accuso,qui, &c.pro S.R.Iactari fluctibus.de Cl.184 a,Iactare se:id est, frequenter mouere & agitare.I.C.103 b, Cùm æstu febriq; iactantur.de Ora.99 a,Iactare se in causis Centumuiralibus. Qu. Frat.326 a,Foresi labore iactor.pro Fla.356 b, Cum ipse se in illa ratione iactaret.de Or. 138 a,Iactare hastas leniter.& Tusculan.183 b,de Diu.93 a,Exultare immoderateq; iactari.pro Pla.261 a,Qui in hac tempestate populi iactamur & fluctibus.Ep 5 b,Pompei is clamore cōcioq; iactatus est. de Ar.252 a, Cum ardentes faces uicinorum tecta iactas. in Vat.158 a,Ne putemus patronum tuum in hoc crimine ceruiculam iactaturum,& populo se ad coronam daturum. I. C.121 a,& Attic.6 a,Iactantur enim uoces, quæ perueniunt ad aures meas.pro Sest.14 b,Iactare & opponere terrorem

alicui. pro Quin. 8 a, Minas iactare, pericula intendere, formidines opponere. Ep. 116 a, Legem uiariam alimentariã q; iactauit. I. C. 108 b, Qui se insperatis pecunijs sumptuosius insolentius q; iactant. de Orator. 128 a, Superioribus inuidetur sæpe uehementer, & eo magis, si intolerantius se iactant. de Orator. 130 b, Miseros illudi nolunt, nisi si se fortè iactant. pro Fl. 156 a, Is se uerbis locupletem facit, cum habeat nihil. Attic. 136 a, Is ad me uenit nihil nisi classes loquẽs & exercitus: arripiebat Hispanias, tenebat Asiam, &c. in Ver. 210 a, Iactare se de aliqua re. & 209 a, & Attic. 28 a, ad Heren. 30 b, Hic qui se magnificè iactat atque ostentat. Offic. 28 a, Deforme est de seipso prædicare, falsa præsertim, & cum irrisione audientium imitari militem gloriosum. Att. 22 a, In eo q; se in concione iactauit, nihil ei noui accidisse. Offi. 67 b, Iactabatur enim temporibus illis nummus.

IACTVRA, *ræ*. damnum. At. 196 a, Si qua etiam iactura facienda sit in repræsentando. & 84 b, Prouincia sumptibus & iacturis exhausta. At. 208 a, Tu illam iacturam feres æquo animo. pro Fl. 148 b, Quæ iactura, qui sumptus. Attic. 23 a, Fuit tamen retinendi ordinis causa facienda iactura. & 251 b, Cùm tanta sit nobis iactura facta iuris. Ep. 50 b, In unius mulierculæ animula iactura facta est. de Fin. 81 b, Facere iacturam rei familiaris. pro Plan. 260 a, Non solùm huius dignitatis iactura facienda est, sed, &c. & 270 b, Quos dicis iacturam suarum tribuum fecisse. de D. 115 b, Concedam hoc ipsum si uis, & si magnam iacturam causæ fecero. Offic. 70 a, Equi preciosi iacturam facere.

IACTVS, *tus*. coniectus. I. C. 115 a, Fulminum iactus. & de Diuinat. 117 a.

IACVLOR, *āris*. iacio, telum conijcio, telum emitto, immitto, telum in corpus immitto. Offi. 42 a, Quo in bello magnam laudem consequebare, equitando, iaculando, omnia tolerando. de D. 133 b, Quis est enim, qui totum diem iaculans non aliquando collineet?

IACVLVM, *i*. telum. Tusculan. 170 b, Solem præ iaculorum multitudine & sagittarum umbra non uidebitis. de Finibus 111 a, Si Annibal ad portas uenisset, murumque iaculo traiecisset.

IALYSVS, *si*. solis apud Rhodios nomen, qui & Camirus, & Lindus dictus est. de N. 70 b, Quartus solis, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur, Ialysum, Camirum, Lindum. I. V. 251 b, Orat. 197 a, At. 36 a, Ialysus, Protogenis opus. de quo Plin.

IAM. At. 2 b, Nuper quidem cum te iam aduentare arbitraremur, repentè abs te in mẽsem Quintilem reiecti sumus. Att. 4 a, Domum Rabirianam Neapoli, quam tu iam dimẽsam & exædificatam animo habebas, M. Fonteius emit H-S. CCCXCIII. de D. 85 b, Iam quid ego commemorẽ, &c. I. V. 79 a, Iam illo tempore, cum, &c. Ep. 27 a, Iam ab illo tẽpore cum ueniſti in Italiam. Or. 216 b, Iam à principio uidẽdum est, &c. pro Cor. 91 a, Iam à principio Romani nominis. de Or. 88 b, Iam ab illo fonte & capite Socrate. Epist. 17 a, Iam à prima adolescentia. de Orat. 181 a, Iam inde ab adolescentia. de Pro. 75 b, Iam inde à principio huius imperij. de Nat. 50 b, Iam inde ab ortu. Orat. 208 b, Exercitatio iam inde ab Aristotele constituta. pro Fl. 157 b, Patronus alicuius iam inde à patre atq; maioribus. in Vat. 31 b, Ac tibi iam inde præscribo, ne, &c. de Diu. 80 a, Iam usq; ab heroicis tẽporibus. Ep. 27 a, Iam illo tempore, cum, &c. pro Mur. 143 a, Omnia quæ per hoc biennium agitata sunt, iam ab eo tempore, quo L. Catilina consilium iniuit, &c. in hoc tempus erumpunt. Ep. 60 & 59 b, & 124 b, Iam illud, &c. I. A. 164 a, Iam illud cuius est non dico audaciæ, sed stultitiæ, cuni Capitolini mentionem facere? de In. 70 b, Iam iura legitima ex legibus cognoscere oportebit.

IAM antea. At. 263 a, Iam antea petiui abs te, &c. & Offic. 38 a, Iam antea, &c.) (. Pòst uerò, &c.

IAM iam q;. Att. 115 a, Illum ruere nunciant, iam iam q; adesse. & 257 b, Iam iam q; uideo bellum. Tusc. 151 a, Cogitandũ est iam iam q; esse moriendum. de Finib. 100 a, Iam iamque posſint emergere. Att. 105 a, Eadẽ quotidie, quæ iam iam q; contrita sunt.

IAMBVS, pes in carmine, constans breui & longa. de Or. 159 b, Nam cum sint numeri plures, Iambum & Trochæum frequentem segregat ab oratore Arist. de N. 78 b, Hypponactis Iãbus. in Or. Iambus pes, duplex. ibid. Iambus pes nimis è uulgari sermone. ibid. Iambus pes in uersum maximè cadit. ibid. Iambus in oratione uitiosus, si extremus ponatur. ad Att. li. 6, Iambus Archilochi.

IAMBICVS. Orator. 215 b, Iambicus uersus orationi similimus.

IAM NVNC. Attic. 5 a, Hermæ tui pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me scripsisti, iam nunc admodum delectant. I. V. 61 b, bis. Iam nunc, pro iam tunc.

IAMPRIDEM. iamdiu. At. 178 b, De fundo Frunfinati redimendo iampridem intellexisti uoluntatem meã. Epi. 44 a, Nihil iam sum pridem admiratus magis. Att. 25 a, Cupio equidem, & iampridem cupio Alexandriam uisere. & Ac. 39 a, Iampridem institui, &c. Or. 206 b, Nam in me quidẽ iampridem effectum est quod futurũ fuit. Epi. 43 b, Alter iampridem princeps iuuentutis, celeriter, ut spero, ciuitatis. I. V. 69 a, Iampridem de tempore non ita remota. & 68 a, & 75 a. & de breui tempore, 68 b.

IAM TVM. cùm etiã, adhuc. At. 6 a, Quę iam tum cũ aderas, offendere eius animum intelligebam. pro Cl. 40 a, Qui omnes in iudicijs publicis iam tum florente rep. floruerunt.

IAM VERO. de Or. 116 a, Iam uerò narrationem quòd iubent uerisimilem esse, rectè nos admonent. pro Pomp. 9 b, Iam uerò uirtus Cn. Põpeij, &c. de Cl. 189 a, Orator probabilis, iam uerò etiã probatus, &c. I. V. 132 b, Iam uerò priuatim plurimi, &c. de Cl. 170 a, Iam uerò origines eius, &c. I. V. 68 b, Cuius, &c. simul, &c. iam uerò, &c.

IAMDIV. iampridem, aliquot iam per annos, multorũ iam dierum interuallo. I. V. 224 b, Per eos ipsos deos, de quorũ religione iamdiu dicimus. Att. 19 a, Conuentus, qui initiò celebrabantur, iamdiu fieri desierunt. pro Flac. 157 b, Soluere pecuniam alicui iamdiu debitam. de In. 51 a, Res iamdiu gestæ, & à memoria nostra remotæ. Epi. 25 b, Nam iamdiu nihil noui ad nos efferebatur. & 56 b, Quærenti mihi iamdiu quid ad te potissimũ scriberẽ, &c. & 251 a, Ego te iamdiu pluritni facio. pro Cecinna 287 a, Ebutius iste qui iamdiu Cęsenniæ uiduitate aleretur. de D. 132 a, Cur isto modo oracula Delphis non eduntur? non modò nostra ætate, sed iamdiu? de Le. 156 b, Postulatur à te iãdiu historia. I. C. 101, Quorum ego uix à te iamdiu manus contineo. Ep. 99 b, Iãdiu ignoro quid agas. & 227 a, Nam cùm iamdiu diligerem M. Anneũ, tum uerò posteaquam mecũ fuit, neminẽ pluris facio. Qu. F. 323 a, Dierum iam amplius L. interuallo nihil à te literarum. de Fi. 91 b, Sentis enim credo me iamdiu, quod τὸ λεγόμενον Græcus dicat, id dicere extremum, &c. in Vat. 69 a, & I. C. 101 b, Iamdiu, & iampridem ferè idem.

IAMDVDVM. Atti. 106 a, Ἐμπεπλησθαι σε φημὶ σου iamdudum, & facerem diutius, nisi me lucerna deficeret. & pro Clu. 30 b, & Par. 234 a, & de Orat. 111 a, Epistο. 44 b, Vides fudare me iamdudum. de Am. 111 b, Ea quæ iamdudum tractabamus stabilitas.

IANICVLVM. opp. contra Rul. 63 & 80.

IANITOR, *ōris*. ianuæ custos seu præfectus. I. V. 149 b, Hunc ianitores, hunc cubicularij diligunt. cont. Rull. 72 b, Ianitores ducẽtos in annos singulos cõstituit, eosdẽ ministros & satellites potestatis. I. V. 239 b, Aderat ianitor carceris.

IANVA, *næ*. ostium, aditus. I. V. 89 b, Seruis suis imperat Rubrius, ut ianuam clauderent, & ipsi ad fores asisterent. de Orat. 101 b, Quin. Mutij ianua atq; uestibulum, quòd quotidie frequentiâ hominum celebratur. de Nat. 39 a, Fores in liminib. profanarum ædium, ianuæ uocantur. de D. 122 b, Ianua clausa subitò se aperuit. pro Plan. 260 b, Qua nolui ianua sum ingressus in causam. pro Mu. 132 a, Eam urbem sibi Mithridates Asię ianuam fore putauit, qua effracta & reuulsa, tota patéret prouincia. Offi. 52 a, Quidam optimi uiri ad medium ianuæ sedentes. quidam hoc loco de Iano medio intelligunt. de Or. 102 a, Ab hoc aditu ianuaq; patefacta. & 134 b, Ianua & ostium ferè idem.

IANVARIVS, *ria, rium*. pro Fl. 164 b, Calendis Ianuarijs.

IANVARIVS, *rij*. contra Rull. 61 b, Mensis Ianuarij.

IANVNDAE augures. de D. 99.

IANVS, *ni*. de N. 39 b, Ianum in sacrificando principẽ esse uoluerunt, quod ab eundo nomen est ductum. I. A. 212 a, L. Antonius patronus Iani medij. & 208 a.

IAPIDES, *dum*. pop. pro Cor. 61 a, Iapidum fœdere olim cautum, ne quis eorum ciuis Rom. fieret.

IBI. in eo loco. pro Pomp. 10 b, Qui cum prædonibus antea ibi bellum gesserat. & Epistο. 78 a, Nemo q; est quin ubiuis quàm ibi ubi est, esse malit. & 17 b, Vt ibi esse malis, ubi, &c. quàm istic, &c. I. A. 250 a, Redijt ad milites, ibi illa pestifera concio Tyburi. pro Do. 237 b, Ibi enim postis est, ubi templi aditus est. pro Cec. 290 a, Illos armatos ibi fuisse. & ibi. Ibi tum Cecinna postulauit, &c. I. A. 175 a, Atq; ibi perpotauit usq; ad uesperum. Tus. 249 a, Demaratus fugit Tarquinios Corintho, & ibi suas fortunas constituit.

IBIDEM, in eodem loco. pro Quin. 15 b, Quod ibidem restè custodire potuerunt, id ibidem custodiãt. de In. 63 b, Quare cum in quandam tabernam diuertissent, simul cœnare, & in eodem loco summum capere uoluerunt, cœnati discubuerunt ibidem, &c. de In. 81 b, In naui ibidẽ. de In. 43 b, Ibi dẽ opperiar. pro S. R. 20 b, Hic ibidẽ, &c. Or. 211 a, Et ibidẽ. Ar. 29 b, Ibidem illicò puer ad te cum epistolis. pro Cecin. 289 a, Læsit in eo Cecinna, subleuauit ibidem: id est, in eo-

dem.de Fin.52 b,Deinde ibidem homo acutus,&c.& Acad. 12 a,Deinde ibidem.Tusc.251 a,Mors ibidem est.& Ep.92 b, Ibidem opperiri.

IBIS,*bis*.auis Aegyptia, ciconiæ similis. de N.21 b,Ibes maximam uim serpentum conficiunt,cum sint aues excelsæ,cruribus rigidis,corneo proceroq; rostro.de N.17 b, & Tuscu. 243 b,Crocodilum, & ibim,& felem non uiolari ab Aegypto.de N.51 a,Ibes Aegyptiæ.

ICCIRCO,uel idcirco.ideo,ob eã rem, uel ea re.I. V. 201 b, Iccirco nemo superiorũ attigit,ut iste tolleret?de In.50 a,Ic circo iudices,quia ueram causam habebã,breui peroraui.

ICHNEVMON,*onis*.murem Indicum hodie uocant.de N. 21 b,Possum de Ichneumonum utilitate, de crocodilorũ,de felium dicere.

ICILIENSES populi.in Ver.170 a,Icilienſium incõmoda.

ICO,*cis*.ferio,ictum facio.pro Corn.62 a, L.Martius cum Gaditanis fœdus icisse dicitur.I.P.88 b,Tu scilicet homo religiosus,fœdus,quod meo sanguine in pactione prouinciarũ iceras,frangere noluisti.pro Sest.8 a, Id enim fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant.de D.136 a, Cum Ptolemæus telo uenenato ictus esset. de Aruspic.254 b, Vos me primum ictum pro uobis fumantemq; uidistis.

ICONIVM,*nis*.opp.Att.79 a,Ep.33.

ICTVS,*ctus*. petitio. de Fin.71 b, Nec ullum habet ictũ, quo pellat animi statum.pro Cecin.203 a,Ictu cominus & coniectione telorum magnas sæpe copias pulsas esse. ad Her. 29 a,Ictus enim fit,& uulnerantur arteriæ.contr.Rull.67 b, Sublata erat de foro fides,non ictu aliquo nouæ calamitatis,sed,&c.Tusc.179 a,Centaurus ictus corpori infixit meo. Postquam.208 a, Cum ego unà cum republ. consulari ictu concidissem.pro Mil.114 a,Vulnus in latere quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari.Offi.36 b,Abstijs ictus,morsus,impetitus.& 71 a,Phaethon ictu fulminis deflagrauit.

ID.id temporis,id ætatis,id quo,idq;,atq; id.de Ora.108 a,Et nos ipsi quoniam id temporis est,ualetudini operã demus. At.216 a,Is uenit ad me,& quidem id temporis, ut retinendus esset.I.C.99 a, Quos ego ad me uenturos id temporis esse prædixeram.de Fin.114 a,Maximè quòd is locus ab omni turba id tẽporis uacuus esset.pro Mil.106 b,Milo profectus est id temporis,cum iam Clodius Romã redire potuisset.& 11 a,Qui conuenit?præsertim id tẽporis? pro Do. 237 a,Et si id est ætatis,ut nondum scientiam cõsecutus sit. de Or.102 b,Hominibus id ætatis tantum onus imponere, &c.Epi.250 a,Cum id ætatis sim.pro S. R. 29 a, Duo filij id ætatis. Epistol. 93 a,Id ætatis iam sumus,ut omnia fortiter ferre debeamus.de Diu.86 b,Aut si ualuit, id ualuit,ut peccatum in eo hæreat.de Orato.102 b,Epaminondam & Annibalem,& eius generis homines. Att.54 a, Postridie S. C. factum est,id quod ad te misi.de Orat.143 a,Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse. Epist.3 a,Diem consumi uolebant,id quod factum est. Epi. 138 a,Demus modò operam,ne tam necesse nobis sit, quàm illi fuit,id quod agimus.de Ora.91 a,Siue id quod constat, Platonis audiendi studiosus fuit.& 108 a,Id quod eius scripta declarant. Att. 131 a , Id quod neutrũ nobis hoc tẽpore contingit. de Orat.151 b.& pro Syl.167 b.L.Is. Ea quæ:pro, quæ.pro Clu.47 a,Eorum initia cum recitarentur, ea quæ uobis nota esse arbitror,&c.de Orat.131 a , Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ λήμματα appellant dialectici.de Clar.190 a,Illud quod:pro,id quod. Tusc.221 b, Quod id:pro, id quod.pro Pla.260 a,Vel quod:pro,id quod.I.A. 231 a,Idque per biduum.Offi.1 a,Idq; Athenis.Orato.197 a, Quæris igitur,idq; iam sæpius.Qu. Fr. 317 a , Atq; id anni tempore grauissimo.de Orator.153 a,Alterum genus obtinent,atque id ipsum lacinia.pro Clu.20 a, Ea primo , neq; id ipsum diu continebatur. de Fat. 145 b , Motus uoluntarius est in nostra potestate,nec id fine causa,&c.Or.98 a , Imò id meherculè inquit ipsum attendo.Ep.3 b , Atque id ipsum consulibus inuitis.de D.126 b,Fani puchritudo Præneſtinarum etiam nunc sortium retinet nomen,atque id in uulgus.quis enim,&c.de Cla.187 a,Tu quidem de fece hauris,idq; iamdudum.

IDAEI digiti,ij sunt qui & Idei Dactyli in Creta,& Corybãtes uocantur,sacerdotes magnæ matris Idææ,quæ Cybele dicta est.de N.67 b,Tertius Hercules est ex Idæis digitis natus,cui inferias afferunt.

IDAEVS,*a,um*.Attic.16 b,Pastor Idæus:id est , Paris.& de Se. 86 a,Sacra Idæa magnæ matris:id est,Cybeles. Idæa mater, de Leg.174 a.

IDCIRCO,uel *iccirco*,ideo.Att. 129 a, Sin autem id actũ est, & iccirco arma sumpta sunt,ut,&c.tum uerò,&c. At. 129 a, Ego quòd existimabam dispersos nos,&c.idcirco ad L.Domitium literas misi.I.V.231 b,Verum illud est , quamobrem hæc commemorárim,quod,& c.Attic.5 a, Propter hanc dubitationem,quod,&c.

IDEA,*deæ*.forma,species, species rerum , prima & inchoata intelligẽtia.Top.223 a,In diuisione formæ sunt,quas Græci *ἰδέας* uocant:nostri,si qui hæc fortè tractant,species appellant,&c.Or.197 b,Has rerũ formas Plato appellat ideas, easq; gigni negat.& ait semper esse ac ratione & intelligentia contineri:cætera nasci,occidere,fluere, labi, nec diutius esse uno & eodem statu.Acad.44 b,& Tusc.160 b,Mens sola cernit quod semper est simplex, & uniusmodi,& tale quale est:hanc Græci ideam uocant , nos rectè speciem possumus dicere.Or.206 a,Redeo ad illam Platonis rei formam & speciem, quam & si non cernimus , tamen animo tenere possumus.de Vn.201 a, Quot & quales animalium formas in speciem rerum intuens poterat cernere.

IDEM,*eadem* , *idem*. hic ipse,is ipse,unus, par, perpetuus , geminus.de Vn.291 a,Vnum quod semper esset in eodem æquè,& idem in omnibus,atq; uno modo celeraret. Epistо. 126 b,Caninius idem tuus,& idem noster. Or.211 b, In templis ijsdem,at eisdem ,at uerius,nec tamen eisdẽ Opimius, malè sonabat ijsdẽ.pro Do.7 a,Eadem Asia, atq; idẽ iste Mithridates uos docuit,&c.de Am.111 a,Amicus est tanquã alter idem.pro Do.223 b,Hoc unum & idem uidetur esse atq; illud,quod de meipso nominatim tulisti. & ibid.Tam herculè est unum,quàm quod idem tu lege una tulisti. & 227 a,Lex quam idem iste tulerat.& 231 b,Tu iure eandem soror rem & uxorem appellare potes. Off.40 a,Nemo potest,qui non idem prudens sit , iustus esse.de Ar.248 b , Tua tũ eadẽ uirtus fuit,quæ priuato quondã tuo proauo.pro Sest.24 b, Cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eodem concionem.de D.124 b,M.Marcellus ille quinquies consul, idem imperator,idem augur optimus.I.A.168 a,Idem mœsticiam meam reprehendit,idem iocum.& 197 a, Vt ei cum M. Curio consessore eodem & collusore facillimè conuenire possit.pro Cæl.52 a,Non idem iudicum comessatorumq; conspectus.de Pro.76 a,Imperij nostri terrarumq; illarum idẽ est extremum.de Inu. 46 a, Quæstio eadem in coniecturali constitutione,quæ iudicatio.I.V.161 a,Serui eisdem morib. sunt,quib.& dominus.Or.215 b,Eosdem esse oratorios numeros qui sunt poetici.I.V.243 b,Idẽ,qui semper fueris, inuentus es. I.C.98 b,& Or.204 b,bis,Ego idem,&c.de N.39 b,Dianam & Lunam eandem esse putant.I. V.225 a,Libera, quam eandem Proserpinam uocant.de Nat. 38 b,Romulus quem quidem eundem esse Quirinũ putant.Ora.197 b,Nec diutius esse uno & eodem statu. in Verr.222 a, Vno eodem tempore:id est,uno & eodem.At.159 a,Nec tuam rationem eandem esse duco,quàm meam.I.V.222 b,Ei te eundem uinctum dedamus.Tusc.191 b,Hos eosdem motus,&c.de Orat. 89 b,Ab hisce ijsdem permotionibus.I.V.122 b , Huic eidem Sopatro ijdem inimici.& ibid.Idem hic Sopater. de N.9 a, Hic idem:id est,Strato.Anteq.195 a,Hoc idem, &c.I.V.87 a, In ijsdem illis locis.de Ora.91 a, Eosdem illos sermones ad Varronem traduximus.I.V.70 b,Eadem illa nocte.I.V.166 a,Eidem illi Decimo.Att.12 a,Idem ego ille,&c.idem inquã ego,&c.Postquam.211 b,Ipse ille animus idẽ meus, &c.Att. 52 b,Te,&c.eundem te,&c.Parad.228 b,Si quæratur, idẽ ne sit pertinacia & perseuerantia.At.143 b, Iste omniũ turpissimus est idem,qui semper in republica fuit.I. C. 117 a, Earũ rerum,quas gessi,non est eadem conditio & illorum,quod mihi,&c.illi,&c.pro Clu.34 b,Non quòd res alia esset,imò eadem.pro Cecin.296 b,Quod etiam si uerbo differat,re tamen est unum , & idem in omnibus causis ualet.& ibid. a, Non idem est Seruilius,quod familia.pro Syl. 196 a,Hoc idem ualere debet, ac si pater indicaret.pro Quin. 2 a, Cum adhuc ei non ius par,non agendi potestas eadem, non magistratus æquus reperiri potuerit.pro Syl.168 a, Et de hoc, & de ceteris iudicium meum,& horum par atq; unum fuit. pro Mur.128 b,Vtriusq; dignitatẽ pari atq; in eadem laude pono.Or.198 b,Fuerunt quidam,qui ijdem ornatè & grauiter,ijdem uersutè ac subtiliter dicerent.de Cl. 195 b,Causæ similimæ inter se,uel potius eædem.de Cl.290 a, Oratio splendida & grandis,& eadem in primis faceta. pro Mur. 128 b,Asia ista referta,& eadẽ delicata.de Cl. 172 a,Est mos hominum,ut nolint eundem pluribus rebus excellere. de N.26 a,Næ ego incautus,qui cum Academico,& eodẽ rhethore congredi conatus sum. At.91 a,Nunc ista habet iuris idẽ quod cæteræ,nihil præcipui.de Nat. 70 b, Mercurius is qui sub terris habetur idẽ Trophonius.At.110 b , Eadẽ postulãtur à uobis,quæ ab amplissimis ciuibus.de N.76 a,Vir innocentissimus,idẽq; doctissimus.& 79 a, Sed quomodo ijdẽ dicitis,non omnia deos persequi?qui ijdẽ ultis,&c.de Or.91 a,Finitimus oratori poeta,multis ornandi generibus socius,ac penè par:in hoc quidem certè propè idẽ,nullis ut terminis circumscribat aut definiat ius suũ. pro Syl.170 b,

Vt me quę boni constantę semper existimassent, eundem ne improbi quidę crudelę dicerent. de Or. 103 a, Oratorę equidem non facio eundem quem Crassus. & ibid. b, Eadem ratione: id est, simpliciter. de Or. 153 b, Cū quæritur, idem ne sit, an aliquid intersit. & 159 a, Musici qui erant quondā ijdem poetæ. & 164 a, Nos eiusdē linguæ societate coniuncti sumus: id est, nos eadem lingua sumus. pro Mil. 119 b, Vultus semper idem, uox, oratio stabilis & non mutata. Offic. 18 b, Præclara est æquabilitas in omni uita, & idē semper uultus, eademq; frons, ut de Socrate & de C. Lælio accepimus. & Tusc. 197 a, Vultus Socratis semper idem. I. C. 108 a, Quibus præcipiendū uidetur, unum scilicet atq; idem quod cæteris. Or. 206 b, In causis perpetuū & eundē spiritū sine ulla cō mutatione obtinere. & pro Flac. 159 a, Qui iam tot annos unis moribus, & nō mutatis legib. uiuunt. ad He. 33 a, Eiusdem unius aut pluriū uerborū. Aca. 34 b, Hos enim quasi eosdē esse uultis. Ep. 44 a, Eū te esse finge, qui ego sum. de Fi. 197 b, Idem abeunt qui uenerant. Ep. I. V. 76 b, & 249 b, Eūdem aliquē esse qui fuerat. & 230 b, Per eundem me. de Inu. 51 a, Vtrunq; genere idem est. de Cl. 173 b, Vnus enim sonus est totius orationis, & idem stylus. de Le. 156 a, At quā Vlysses Deli se palmā uidisse dicit, hodie monstrant eandē. Off. 5 a, Beneficentia, quā eandem uel benignitatē uel liberalitatem appellare licet. pro Cl. 38 a, Hoc dico, eandem fuisse P. Cōminio controuersiam cum Staleno, quæ nunc mihi est cum Actio. Off. 12 b, Non ijdem erunt necessitudinum gradus, qui & temporū. & 13 a, Itaq; uiros fortes eosdē bonos esse uolumus. & 56 a, Peripatetici nostri, qui quondam ijdē erant, qui Academici. & 66 b, Eadem utilitatis quæ honestatis est regula. Epi. 85 a, Eo quidam ipso tempore. Atti. 197 b, Quod idem tibi placet. de Fin. 95 b, Quod idem in cæteris artibus non contingit. de Fin. 99 b, Quod idem Peripatetici non tenent. Tusc. 242 b, Idem iste sapiens. Ep. 177 b, Iidē illi qui solent, &c. de Fin. 66 a, Hoc est idem quod illud. Att. * Hoc est ferè idem quod illud. Aca. 21 a, Nihil est idē quod est aliud. Aca. 16 b, Cum idem negares quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisses. Top. 224 b, Et cætera generis eiusdem. & 228 a, Comparatio de eodem & alio. & 22 b, De eodem & altero.

IDENTIDEM, frequenter. pro S. R. 32 b, Casiius in causis identidem quærere solebat, cui, &c. de In. 72 a, Appellare nomen alicuius identidem. pro Dom. 241 b, Identidem se ipse reuocans. At. 212 b, Reuoluor identidem in Tusculanum. ad Her. 11 a, & 23 a, Neq; eōdem identidem reuoluamur. de N. 64 a, In motu identidem reciprocando. & 55 a, Idq; prouidit natura, ut identidem fieri posset cum maxima celeritate. pro R. P. 128 a, Recitabatur identidem Pompeij testimonium. Tusc. 204 a, Scindens dolore identidē intonsam comam. de Fi. 80 a, Hoc enim identidem dicitis. ad Her. 41 b, Nunc identidem nosmetipsi nobis insistemus.

IDEO. idcirco. I. V. 201 b, Ideo Claudius retulit, ut iste auferret? de In. 49 b, & 46 b, & 44 b, Hæc ideo diligentius inducitur præscriptio, ut possit, &c. Ep. 9 b, Re quidem ipsa ideo mihi non satis facio, quod, &c. pro Cæl. 41 b, Non si iusta causa est oppugnandi, ideo quoq; iustum est, uos, &c.

IDEO QVO'D, propterea quòd, idcirco quòd. in Vat. 191 b, Ideo quòd, &c. & 107 a, & pro Cecin. 286 a, ad Heren. 33 b, & de Inuent. 44 b, Mihi tecum præcertatio non est, ideo quòd, &c.

ID EST, quod est, hoc est, inquam. At. 106 a, Assentiar Cn. Pōpeio, id est, T. Pomponio. & 64 b, Senatus hodie futurus erat, id est. Cal. Octob. Offi. 9 a, Duobus modis, id est, aut ui, aut fraude fit iniuria. Att. 129 a, Num cui succenseant, quod dico, num cui, id est, num Pompeio? de Opt. 243 a, Loqui purè & emendatè, quod est Latinè. contra Rull. 81 a, Maxima multitudo, id est, tota Italia. de Ora. 94 a, Cum ei ita dicerem, me uelle esse ineptum, id erat petere blandius. Offi. 44 a, Qui opera, id est, uirtute & industria benefici sunt. & 33 a, Virtus, quæ constat de hominibus tuendis, id est, ex societate generis humani. Ep. 28 a, & 48 b, Prætor quæstores urbanos, id est, populum Rom. Ep. 55 a, Neq; solùm nobis, id est, tuis, sed prorsus omnibus. Att. 120 b, Has compedes, fasces inquam hos laureatos.

IDIOTA, æ. illiteratus, imperitus. in Vat. 200 b, Quiuis nostrūm, quos iste idiotas appellat.) (. Homo ingeniosus atq; intelligens. I. P. 93 a, Illi idiotæ, ut tu appellas, &c. & ibid. b, Sed planè animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet.

IDOLVM, li. simulachrū, spectrum, imago. de Fini. 53 a, Atomi, inane, imagines, quæ idola nominātur. uide Spectrum.

IDONEE', aptè, cōmodè. de In. 46 b, Exordiū est oratio animū auditoris idoneè cōparans ad reliquam dictionem.

IDONEVS, a, um. aptus, cōmodus, tempestiuus, cōstitutus, dignus. de In. 66 b, In occasione commoditas ad faciendū idonea. At. 26 a, Ad lacertas captandas tempestates nō sunt

idoneæ. I. V. 56 a, Tibi fortasse idoneus fuit nemo, quem imitarere. At. 132 a, Non mihi satis idonei sunt authores, hi qui à te probantur. de Or. 97 b, Cum minus idoneis uerbis uti consueserem. Brut. 91 b, Res quæ ne laude quidem satis idonea affici possit. pro S. R. 29 b, Serui consci, tempus idoneum. pro Cl. 21 a, Non essem ad ullam causam idoneus, iudices, si, &c. pro Cor. 56 b, Minus idoneum hominem præmio afficere. de Cl. 169 b, Autor idoneus Q. Ennius. pro S. R. 19 b, Indignissimum est uos idoneos habitos, per quorū sententias talis iniuria decernetur. pro Do. 140 a, Nemo' ne horum idoneus tibi uisus est, ut cum eo dedicationem cōmunicares? pro Pomp. 14 b, Pompeius idoneus non est qui impetret? Offi. 29 a, Modestia est scientia opportunitatis idoneorum ad agendum temporum. Of. 44 a, Sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impartiendum. & 46 a, In deligendis idoneis iudicium & diligentiam adhibere. de Am. 96 a, Idonea mihi C. Lelij persona uisa est, quę de amicitia loqueretur. de Leg. 160 b, Quædam ratio, de qua dicitur idoneo loco. Aca. 5 b, Res est idonea, de qua quæratur. & 6 a, Homines digni, quibus cum differatur. Ep. 92 b, Falernū mihi semper idoneum uisum est diuersorio. ad Heren. 17 a, Hæc res non est idonea dignitate tua. de In. 48 b, Idoneum tempus, locus opportunus. de Fi. 139 a, Idoneus ad aliquid agendū. ad Her. 22 b, Imagines ad monendum idoneæ. ad Her. 1 b, Cum statim auditoris animum nobis idoneum reddimus ad audiendum. & ibi. Idonea uerba. de Le. 171 a, Lex apta & idonea ad iubendum & uetandum.

IDVS, iduum. octo dies dicuntur, qui singulis mēsibus nonas sequuntur: sic dicti. quòd mensem diuidant. nā Iduare Hetrusca lingua, diuidere est. Epist. 2 b, Nam hæc idibus manè scripsi. ad Att. lib. 14, Idus Martiæ. ad Brut. Idus Martię memorabiles. ad At. lib 15, Iduum Martiarum stulta est iam cō solatio. ad Brut. Idibus Martijs seruitutem à suis ciuib. repulit Brutus, nimirum interfecto Cæsare. ad At. lib. 14, Modò numeret Idibus.

IECVR, oris. de N. 21 a, Cerebrū, cor, pulmones, iecur. & 53 b, Quædam à medio intestino usq; ad portas iecoris (sic enim appellatæ) ductæ uiæ. de Diu. 104 b, Singulis iecorum fissis non interesse Deum. & 115 a, Caput iecoris. Tusc. 180 a, Tum iecore opimo farta & fatiata affatim. L. Fissum.

IECVSCVLVM, li. paruum iecur. de Diuin. 115 a. Lege Masculus.

IEIVNE', tenuiter, exiliter. Or. 208 a, Satura ieiunè dicere. & de Or. 89 a, Videmus ijsdem de rebus ieiunè quosdam & exiliter disputauisse.) (. Copiosè. de Fin. 94 a, Ieiunius dicere aliquid. Aca. 28 a, Ieiunè agere.

IEIVNITAS, tis. tenuitas.) (. Vbertas & copia. de Cla. 182 b, Cauenda est oratori inopia & ieiunitas. de Or. 109 b, Ieiunitas bonarum artium eorum, qui de dicendi ratione scripsērunt. de Cl. 191 a, b, Ieiunitas, & siccitas, & inopia. Orat. 198 b, Alij in eadem ieiunitate concinniores. Tusc. 175 b, Verborum ieiunitatem & famem se mallē, quàm ubertatē & copiam dicerent.

IEIVNVS, a, um. qui nihil edit, aridus, tenuis. Ep. 107 b, Cum quidem biduum ita ieiunus fuissem, ut ne aquam quidem gustarem. de Cl. 168 b, Theodorus in arte subtilior, in orationibus ieiunōr. de Or. 144 a, Antonium ieiuniorē, Crassum pleniorem fuisse. de * 114 b, Ieiuna concertatio uerborum. At. 13 a, Misera & ieiuna plebecula. Or. 206 b, Ieiunas igitur huius orationis aures ciuitatis accepimus. Offic. 32 a, Soliuaga cognitio & ieiuna uideatur. I. A. 261 b, Quidā nimis ieiuno animo & angusto.

IENS, euntis. Attic. 250 b, Nonis Quint. ueni in Tusculanum, iens ad Brutum. & 60 a, Iens in Pompeianum, bene manè hæc scripsi.

IGITVR, ergo. Or. 206 b, Ieiunas igitur huius orationis aures ciuitatis accepimus. pro Lig. Habes igitur Tubero, &c. Ac. 6 a, Ordiamur igitur à sensibus. Ac. 19 b, Quid ergo esset id? uisum credo. quale igitur uisum.

IGNARVS, a, um. imprudens, inscius, rudis, imperitus, indoctus, nec opinans. de N. 37 a, Vt pleriq; dicunt physicæ rationis ignari. Or. 207 b, Oratorem ne physicorū quidem esse ignarū uolo. Postq. 208 a, Ignarus sum quid agatur. pro Se. 16 b, Ignari quid uirtus ualeret. Top. 227 b, Pueri sæpe indicarunt aliquid ad quod pertineret ignari. At. 73 a, Nunquā tandiu ignarus rerū mearum fui. & Ep. 105 b, Ignarus instituti mei. de Or. 88 a, Homo ignorās legum. Lege Expers. de Or. 92 a, Tusc. 175 b, Non sum ignarus, quibus ea rebus conseguaris. de Or. 162 b, Ea requiruntur à me quorū sum ignarus, &c. de Ar. 243 b, Attamen ignarus ille, qui consules essent, æstuans se è curia repente proripuit. de Ora. 90 b, Homo ignarus faciundæ orationis.

IGNAVIA, æ. inertia.) (. Fortitudo. de Inu. 82 b, Fortitudini contraria est ignauia, iusticiæ iniusticia. Tusc. 193 a, & Epi.

27 a, Recipiat idem necesse est timiditatem & ignauiam. Qu.Fr.313 a, Vtinã nihil detis, ut potius uestra iniuria quàm ignauia mea cessem. pro Rab 95 a, Ignauiam suam tenebrarum ac parietem custodijs tegere. Epi.196 a, Nec tua ignauia etiam inertiam afferret. ad Her.2 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria.

IGNAVE.)(.Contentè. Tusc.187 a, Ne quid abiectè, ne quid timidè, ne quid ignauè, ne quid seruiliter, muliebriter'ue faciamus.

IGNAVITER, ignauè. Ar.241 a, Quæris an ego, cũ omnes calleant, ignauiter aliquid faciam. Hircius.

IGNAVVS, *a, um.* iners.)(Fortis. de Na.85 b. de Sen. 84 a, Iners, ignaua, & somniculosa senectus. pro Cec. 293 b, Pœna ignauis ab imperatoribus constituitur. de Fat. 146 a, Illa ignaua ratio quæ dicitur, appellatur quidem à philosophis ἀργὸς λόγος. & ibid. Rectè hoc genus interrogationis ignauum & iners nominatum est.

IGNESCO, *scis.* conflagro, ardeo. de N.49 b, Ad extremum omnis mundus ignescet.

IGNEVS, *a.* ad Her.34 a, Ardor igneus. de Nat.31 a, Genus igneũ. & 33 b, Sol igneus. Tusc.156 b, Pars ignea. & 162 a, In animis nihil est igneum. & 163 a, Aetherea natura ignea. Topic.226 a, Igneũ fulmen. de N.d.li.2, Omne quod est calidũ & igneum, cietur & agitur motu suo. Eod. Calidũ illud atque igneũ in omni fusum est natura. & li.3, Ad igneam uim omnia referebat Heraclitus. de N.d.li.2, Cor animantis euulsum, ita mobiliter palpitabat, ut imitaretur igneã celeritatẽ. Eod.30 b, Igneo motu uenæ & arteriæ micare nõ desinũt. Eod. Ignea formę in æthere cursus ordinatos definiũt. Eod. Tota ignea & calida esse sidera, Cleanthes affirmat.

IGNICVLVS, *li.* de Le.162 b, Tanta est corruptela malę cõsuetudinis, ut ab ea tanquam igniculi extinguantur à natura dati. de Fin.139 a, Natura homini dedit talem mentem quæ omnem uirtutem iam posset accipere: ingenuitq; sine doctrina noticias paruas rerum maximarum, & quasi insti tuit docere, & induxit in ea, quæ inerant tanquam elementa uirtutis. Tusc.190 a, Natura paruos nobis dedit igniculos. de Fi.128 b, Quasi uirtutum igniculi & semina. Atti.249 a, Sed tamẽ interdum nonnullos iacit igniculos uiriles. Ep. 255 a, Quò tolerabilius feramus igniculum desiderij tui. At. 286 a, Igniculus matutinus.

IGNIFER. in Arato.

IGNIS, *gnis.* flamma, incendium. de N.31 a, Lapidum conflictu atq; tritu elici ignem uidemus. de N.31 b, Ignis omnib. rebus uitalem impertit calorem. & 49 b, Quod astrorum ignis & ætheris flamma consumat. pro Qu.Ros.47 b, Ignis in aquam coniectus, continuò extinguitur & refrigeratur. de D.83 b, Aethereo flãmatus Iupiter igni. de Or.123 b, Nulla materia nisi admoto igni, ignem concipere potest. Off.11 a, Pati ab igne, ignem capere. de N.66 b, Omnem uim esse ignem. & ibi. de Heraclito, & de calore, & de igne, qui permanere non potest nisi alatur, & omnem ignem pastu indigere. Acad.lib.2, Ignis principium uniuersi esse sensit Parmenides. de N.d.li.3, Ignis & aer omni impulsu facillimè pellitur. Tusc.li.1, Ignis & aer sursum rectis lineis in cœlestẽ. Locum subuolãt. de N.d.lib.2, Ignis artificiosus. de Sen. Et uicissim aut sol aut ignis hybernus. de Vniuer. Ignis oculorum cum eo igne qui est ob os offusus, se cõfudit & contulit. de Le.lib.2, Ob ignis periculum, ne homo in urbe ureretur, uetuit lex XII. tabularũ. Eodem, Ignẽ foci publici sempiternum in urbe uirgines Vestales custodiunto. de Vniuer. Ignem & terram iungebat Deus, mundum efficere moliẽs. pro Rabir. Posthu. Cum odiũ non restingueretis, huic ordini ignem nouum subijci non uisistis. de Vniuer. Igni uacuũ uideri nihil potest. de N.d.lib.1, Cœlum, ignes, terra, naturę omnes parent diuino numini. de Som.Scip. Animus datus est, ex illis sempiternis ignibus, quæ sidera & stellas uocat. de N.d.lib.2, Subditis ignibus efferuescunt aquæ.

IGNITVS, *a.* pro Do.242 a, Inflãmatus atq; ignitus furor. aliter, & (ut mea opinio fert) rectius, Igneus legeretur.

IGNOBILIS, *le.* humilis, ignobili loco natus, infimo loco natus, obscuris ortus parentibus, unus de multis, de populo, humili atq; obscuro loco natus, inferiore genere ortus, ex infimo genere & fortunæ gradu, homo tenuis & obscuro loco natus, cuius uis & fortunæ conditio infima est, cuius stirps & genus ignoratur, qui parentib. natus est humilibus, homo ignotus & sordidus, obscurus, abiecta & obscura familia, nullo splẽdore uitæ, nulla cõmendatione famæ, nulla cõmendatione maiorũ, homo per se cognitus, ignobilis, sine uirtute, sine ingenio, uita etiã contempta & sordida, omniũ infimus & sordidissimus, humilis sanè & minimè generosus (ut ita dicam) ortus amicitiæ, inferiori genere hominũ, & infimorũ hominũ filij, quib. nec pater nec mater sit, terræ filius, minorũ gẽtiũ.)(.Nobilis, clarus, prę-

stãs, rerũ multitudine nobilitatus. Part.233 a, pro Clu.40 b, Si quis aũt hoc uno nititur, quòd sit ignobilis, ꝓcedit, &c. Tuscu.202 b, 203 a, Inglorius atq; ignobilis senex. de Claris or.194 b, Demetrius non ignobilis dicendi magister. pro Cec.287 a, Qui Romæ argentariam non ignobilem fecit. in Ver.241 a, Mulier ex familia non ignobili.

IGNOBILITAS, *tis.* humilitas, humilitas generis, obscuritas, cõditio atq; fortuna hominũ infimi generis.)(.Nobilitas. pro S.R.33 a, b, Iam quos nemo propter ignobilitatẽ nominat, sexcenti sunt. Tusc.Aderit enim paupertas, ignobilitas, humilitas, &c. pro Mu.127 b, Obijcere ignobilitatẽ generis alicui. I.A.186 b, De ignobilitate & nobilitate generis.

IGNOMINIA, *niæ.* infamia, dedecus, contumelia, macula, nota, probrũ, labes. pro Qu.18 b, Dedecore. macula turpisi maq; notari. & I.A.213 a, Notare aliquẽ ignominia. pro Qu. 12 a, Omnia alicuius uitæ ornamẽta per summum dedecus & ignominiam diripi. Tusc.218 b, Ferre ignominiam & infamiã sine dolore. pro Rab.96 a, Labes ignominiaq; mortis. I.V.199 a, Calamitatẽ ad quempiam per summã iniuriam ignominiãq; peruenire. de D.113 a, Cum ignominia & dedecore mori. pro Qu.18 a, Imponere iniuriam alicui sine ignominia. pro S.R.37 a, Qui ignominia mortuũ affecerit. pro Qu.18 a, Ignominijs omnibus appetitus.

IGNOMINIOSVS, *a.* I.A.190 a, Dominatio ignominiosa.

IGNORABILIS, *le.* quod ignorari potest, uel ignoratus. de In.74 b, Quod non ignorabile, non fortuitum, non necessarium fuerit.

IGNORANS, *tis.* ignarus. Att.284 b, Iuuat enim magnificè loqui, & certè decet aduersus ignorates, quid pro quoq; timendũ aut à quoq; petendũ sit. I.V.223 a, Hæc igitur & horum similia iura ignorantem uagari celsum & erectum, &c. flagitiosum in primis putandum est. Homo sine ulla bona arte, sine humanitate, sine ingenio, sine literis.

IGNORANTIA, *tiæ.* ignoratio, inscitia, inscientia. pro Fla. 156 a, Vbi adolescentes nihil possent discere, nisi ignorantiã literarũ. pro Sest.11 a, Res frumentaria ad M.Scaurum per ignorantiam translata. de Am.109 b, Qui aliquãdiu propter ignorantiam stirpis in famulatu fuerunt.

IGNORATIO, *onis.* ignorantia.)(.Scientia. pro Syl.174 b, Nam cuius scientiã de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. de Di.118 b, Causarũ ignoratio in re noua mirationẽ fecit, eadem ignoratio, si in reb. usitatis fit, non miramur. de Nat.1 b, Versari in summa rerũ omniũ ignoratione. pro Cl.40 a, Ignoratio sui. Att.115 b, Ignoratio suarum copiarum. de Fin.99 a, Peripateticorũ consuetudo dicendi non satis acuta propter ignorationem diaiecticę. de L.159 b, Ignoratio iuris.)(.Scientia iuris. Or. 203 a, Decori ignoratione in oratione sæpissimè peccatur. Acad.44 b, Obscuritas & ignoratio causarum.

IGNORO, *as.* sum ignarus, sum nescius, prorsus ignoro, nec usu nec ratione aliquid cognitũ habeo. Am.106 a, Top. 221 a, Rhetor ille Aristotelica se ignorare respõdit. pro Mil.107 b, At uerò tu solus ignorasti, &c. Att.75 a, Scrupulus, quẽ non ignoras. Or.219 a, Quod quidem tu minimè omniũ ignoras. de Am.110 b, Cum ignorante rege uter eorum esset Orestes, Pylades, &c. de Cl.180 a, Octauij eloquentia, quæ fuerat ante consulatum ignorata. pro Rab.127 b, & Acad.2 a, & ad Her.16 a, Si ita putes, & causam, & me uehementer ignoras. At.132 b, Domitius ignorat de filio. de Finib. 65 a, Quid ergo? istam uoluptatem Epicurus ignorat? de Na.75 b, Non enim ignoro, &c.

IGNOSCO, *scis.* parco, concedo, ueniam do, remitto. At.109 b, Velim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa toties. & 264 a, Ignosce mihi, quòd, &c. contr.Rul.75 b, & Ep.55 a, Et mihi quæso ignoscite, &c. de Ar.252 a, Quam Deam iste idcirco bonam ducit, quòd in tanto sibi scelere ignouerit. I. A.259 b, Quod nulla barbaries posset ignoscere. aliter, agnoscere. Atti. 285 b, Sceleris pœnam prætermittere. id enim est quod uocatur ignoscere. I.P. 101 a, Cui maximorum scelerum uenia nulla ad ignoscendũ dari potest. Part. 241 b, Ad eius facti deprecationẽ ignoscẽdi petenda uenia est. At.179 a, Illi quibus ignotum non est, &c. de In.74 b, 75 a, Quibus in simili excusatione non sit ignotum. ad Her.11 a, Si tali de causa alijs quoq; ignotum fit. I.A.155 b, Sed hoc ignoscant dij immortales uelim, &c. Att.2 a, Abs te peto, ut mihi hoc ignoscas. ad Cæs. Iun. apud Non. Qui & præteritis ignoscis, &c. Ep.44 a, Si facilè inueneris quid dicas, noli ignoscere hæsitationi meæ.

IGNOTVRVS, *a.* in Catone maiore, teste Prisciano.

IGNOTVS, *ta, tum.* qui in hominum ignoratione uersatur, obscurus. Atti.75 b, Ille tibi non ignotus cursus animi mei. de Orat.99 b, Ius applicationis, obscurum sanè & ignotũ, patefactum est. I. C.116 a, Res tanta & ignotis & Barbaris credita. de Cl.187 a, Ignotus homo, &c. pro Fl.154 b, Ignotissimus

tissimus.Phryx.Attic.137 b,Res in uulgus ignota.

ILIA,*orum*.sunt uentris intestina & uiscera.I.V.31 a,Cum mihi responderis,&c. ita dolenter,ut aliquando ista ilia quæ sunt inflata,rumpantur.Sic Verg.in Melibœo, Inuidia rumpantur ut ilia Codro.

ILIAS,*dis*.Homeri de bello Troïano,& illi excidio opus.pro Arc.190 a,b,Nam nisi Ilias extitisset illa, idem tumulus qui corpus Achillis contexerat,nomen etiam obruisset. Att.125 a,Non multo,inquam,secus possum uaticinari, tanta malorum impendet *λιὰς*.prouerbium.

ILIVM,*lij*.de D.85 b,Achiui ita profecti sunt ab Ilio, &c.

ILLABOR,*ris*.influo.de N.53 a,In stomachũ primò illabuntur ea quæ accepta sunt ore.de L.177 b,Sensim pernicies illapsa in ciuium animos.de Fin.57 a, Voluptas ad sensus affluit & illabitur.

ILLACHRYMO,*as*.Tusc.179 b,Perge,aude nate, illachryma patris pestibus. Poetæ.

ILLACHRYMOR,*aris*.de N.76 b,Quid dicam de Socrate? cuius morti illachrymari soleo Platonem legens. de Se. 82 b,Illachrymans q; dixit,&c. (riculis.

ILLAQVEO,*as*.irretio.de Ar. 245 a,Illaqueatus legum pe-

ILLE,*a,ud*.de Or. 88 b,Qui cum illis unà ipsum illũ Carneadẽ diligentius audiuerat. de Or.88 b , Mnesarchus auditor Panætij illius tui.pro Pomp.8 a,Medea illa ex Ponto quõdam profugisse dicitur.de Or.93 a,Et longè Academiæ illi tuum hoc gymnasium antepono.Epist. 67 b, Aqua te flecti non magis potuisse demonstras, quàm Herculẽ Xenophontiũ illum à uoluptate.de Ora.161 a,Antipater ille Sidonius, ille quẽ tu probè meministi,solitus est, &c. Off.22 b, Contraq; pater eius ille,qui,&c.de Di.121 a, Chrysippus ipse, ille diuinationis autor.pro Sest.11 a,Habet inimicum C.Mariũ sextùm iam illũ consulatũ gerẽtem. de Or.113 b, Deniq; à philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille,&c.de Or.106 b,Nam ipsum quidẽ illud etiã sine cognitione iuris,quàm,&c.Postq.211 b,Ipse ille animus idẽ meus, &c.pro Mar.132 a,Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna.At.144 a, Qui circum eum illum sunt.At.23 a,Ego ille ipse uin dex æris alieni.de Or.124 a, In illo ipso loco comprehẽsus es.pro Fl.157 a,Huic illi legato, &c.I.C.97 b , Fuit illa ista quondã in hac rep.uirtus. Off.59 b,& de D.121 a,Phi losophi quidã minimè mali illi quidẽ,sed,&c. Item: Rumores satis illos quidẽ constantes, sed,&c.ad Bru.283 b,Quod ab tuis familiarib. optimis illis quidẽ uiris, sed, &c. Ep.22 b,Quid quæris? dũ illũ rideo, penè sum factus ille.& ibi.Itaq; cũ primũ audiui,ego ille ipse factus sum:scis quẽ dico.

ILLECEBRA,*bræ*.inuitamentũ,incitamentũ,lenociniũ,stimulus,blandimentũ.I.C.106 a,Iuuentutis illecebra. de L.e. 162 a,Voluptas est illecebra turpitudinis.pro Mil.110 a,Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi.pro Cel.39 b, Erant apud illum illecebræ libidinum.Tusc.210 b, Illecebræ blandæ uoluptatis.Epist.253 a,Deliniri illecebris uoluptatis.I.A.100 a , Adolescentem corruptelarũ illecebris irretire.de Somn.130 b, Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest.26 b, Vitiorum illecebræ. de Se.85 a,Voluptatis illecebræ.

ILLEPIDVS,*a,um*.infacetus,putidus.de N.74 b, Parens auarus,illepidus,in liberos difficilis.

ILLIBATVS,*a*.intactus,purus.de Cl.169 b , Flos illibatus populi.aliàs,delibatus:sed rectius,illibatus. Ennij. pro Se. Vt eorum ueteres illibatas q; diuitias in profundissimũ libidinum suarum gurgitem profundat.

ILLIBERALIS,*le*.ignobilis,sordidus,auarus.Offi. 30 a,b, Quæstus illiberalis ac sordidus.& ad Her.20 a,de Or.97 a, Res ad cognoscendum non illiberalis.Of.21 a, Genus iocãdi illiberale.de Fin.49 b,Sed cum ab illiberali labore deterret.Ep.203 a,Illiberalis in aliquem.

ILLIBERALITAS,*tis*.sordes,auaritia.Att.122 a, Malo Tyronis uerecundiam in culpa esse,quàm illiberalitatẽ Curij.

ILLIBERALITER,sordidè,auarè,ingratè.At. 255 b, Nihil ab eo neq; indiligenter neq; illiberaliter.& li.3, Cætera æstimarunt ualde illiberaliter.

ILLICIO,*cis,xi,ctum*.allicio,allecto,induco.de N.73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum.de Am.105 b, Similitudo illicit ad amicitiã.Tusc.211 b,Libido ad id quod uidetur bonum illecta & inflammata rapitur.

ILLICITVM,non licitum.pro Cl.33 *.Multitudinem illicitum est contradicere.

ILLICO`,cõtinuò.pro Mu.129 a,Simulatq; increpuit,suspicio tumultus,artes illicò nostræ conticescunt. pro Qu.8 b, Illico ne ad prætorẽ ire cõuenit? pro Cl. 25 a, Aiulius illicò conualescit.Ep.116 b,Magna illicò fama surrexit.de Fat.145 b,Nec si omne,&c.sequitur illicò,causas, &c.

ILLISVS,*sa,sum*.contusus,confractus. de Ar. 256 b , Iam ista serpens compressa atq; illisa morietur.

ILLIGATVS,*a,um*.implicatus,irretitus.de Or.114 a, Philosophi angustis & concisis disputationibus illigati.

ILLIGO,*as*. implico,irretio. I.V. 221 b,Simulachra scitè in aureis poculis illigabat.de Or.159 a, Orator illigat sententiam uerbis.Or.205 b,Genus dicendi in quo omnes illigantur uerborum lepõres.Ac.2 b,Illigare personas graues. Or. 218 a,Pæan cõmodissimè in solutam orationem illigatur.I. P.88 b,M.Regulus,quem Carthaginẽses resectis palpebris religatum in machina uigilando necauerunt.

ILLINC.Att.140 a,Sed cum eadem metuam ab hac parte,si illinc beneficium non sit,&c.I.A. 175 a,Omnem amorẽ abiecit illinc,atq; in hanc transfudit.id est,ab illa.de Ar.253 b, Pòst exercitu sollicitato fugit illinc. Att.107 a,Illic Spintherem expecto.L.Hinc.

ILLITVS,*ta,tum*.inductus,inunctus. de Or.161 b,His tribus figuris insidere quidam uenustatis non fuco illitus, sed sanguine diffusus debet color.

ILLIQVEFACTVS,*a,um*.liquefactus.Tusc.212 a, Ad perfundendum animum tanquam illiquefactæ uoluptates.

ILLITERATVS,*a,um*.idiota.de Or.111 a, Vir bonus & nõ illiteratus.pro Fl.147 b,Illiteratus.) (.Doctus. Ep.136 a,Incidunt in sermone uario multa,quæ fortasse illis nec illiterata,nec insulsa esse uideantur.

ILLOTVS sermo.in Sal.272 a , Neq; qui tam illoto sermone utitur,uita honestior est.

ILLIVSMODI.I.V.65 b, Nõ imperitos adolescẽtulos,aut illiusmodi quadruplatores,&c. At. lib.7 Vel potius mori millies,quàm semel illiusmodi quicquam cogitare.

ILLO`.ad Her.Tu illò plures mittas oportet.I.V. An illò nõ saxũ materia aduecta est? At.illò quũ peruenire non liceat,

ILLVC.de Or.100 a,Huc atq; illuc intueri,&c. (&c.

ILLVCEO,*es*.eluceo,appareo.de Fin.lib.4. Comitatem in maximis ingenijs maximè illucere.

ILLVCESCO,*scis*,*illuxi*.illuceo,exorior,apparco.pro Mil. 114 b,Erit,erit illud profectò tempus,& illucescet aliquando ille dies,cùm tu,&c.Att.283 a,Cùm lætissimus ille ciuitati dies illuxisset.de N.45 a,Cùm tertio die sol illuxisset. I. P.8 b,Qui dies post occasum nostrum reip. primus illuxit. Aca.18 a,Quis enim iste dies illuxerit, quæro.de D.91 a,Cũ aũt is dies illuxisset,magna seditio, &c.cont. Rul.65 a, Cũ populo Rom.uox & autoritas consulis repentè in tãtis tenebris illuxerit. Oct.329 b,Quæ non insequens hora antecedente calamitosior populò Rom.illuxit? I.A.158 b,Quem potes recordari in uita tibi illuxisse diem lætiorem.Tusc. 173 a,Dies qui nt illuxit,&c.

ILLVDO,*dis*.ludo , ludificor.de Or.92 a, Carneades rhetorum præcepta illudere solebat. & 130 b , Miseros illudi nolunt.& 106 a,Cum illud nimiũ acumen illuderes, & admirarere ingenium Scæuolæ,quæ excogitasset, nasci prius oportere quàm emori.& 158 b,Illudere in aliquem. pro Do. 234 a,Hic illudit autoritati nostræ.pro Sext. R. 27 a,Alicuius miseri fortunis,aut alicuius dignitati illudere. Epi.150 b,Illuseras heri inter scyphos.

ILLVMINATE`.ornatè,splendidè.de Orato.147 b . Lege Distinctè.

ILLVMINO,*as*.orno,distinguo,lucem uel lumen affero,lumen præfero,lumina prætero,collustro,illustro.de Ora.162 a,& Or.204 b,Hæc sunt ferè quæ sententijs orationem illa minent.de Or.145 a,& 152 a,Illuminare orationẽ ijs luminibus,quæ,&c.quibus orationem ornari & illuminari puto.de N.49 b,Luna à sole illuminata grauiditates & partus affert.ad Her.39 a,Corona aurea magnis fulgentib.gẽmis illuminata. de Orat.105 a, Quod tanquam stellis quibusdam notat & illuminat orationem.

ILLVSIO,*onis*.irrisio.de Or.161 b,Et huic actiuncta illusio.

ILLVSTRATIO,*onis*.fulgor,splendor. de Nat.18 b , Solis illustratio . Item quam Græci *ἐναργειαν* dicunt,Cic. illustrationem appellauit,teste Quintil. libro 6. capite 3. Lege *Τραγειαν*.

ILLVSTRIS,*tre*.clarus,nobilis.I.V.79 b,Et hinc homines maximè illustres,qui & ipsi noti sunt , & alios optimè norũt.Qu.de Pet.210 b,& de Cl.171 a, Homo illustris honore ac nomine.de Cl.175 b,Sanè illustris orator.I.V.243 b,Tam illustre ac nobile domiciliũ.& 93 a,Tam illustris ciuitas.de Di.126 b,Quis enim uir illustrior utitur fortibus. de N.52, Bonũ & illustre domicilium.Off.15 b, Nomẽ Themistoclis illustrius est quàm Solonis. Antequam.196 b , Illustrissimũ orbis terrarum monumentum. pro Dom. 222 b , Illi quorum uita remota ab hoc honore populari,& ab hac illustri gratia est.& 230 a , In eius uita nihil est ad laudẽ illustrius, quàm calamitas.de Sen.84 b, Defendi multas causas illustres.I.A. 244 b , Quis audeat luci? quis bene comitatum? quis illustrem aggredi?de Na.4 b, Habere uisum quendam insignem & illustrem,Epist,181 b , Hæc quæ testata sunt & illu-

illustria. ad Her. 22 a, Illustris locus.)(. Obscurus. Atti. 58 b, Ne illius iniuriam faciam illustrem. Epistol. 8 a, Hæc uides quanto expressiora, quantoq; illustriora futura sint. Aca. 23 b, Illustribus igitur rebus insistis. de Fin. 56 b, Facta illustria & gloriosa.

ILLVSTRIVS. aduerb. Epist. 155 a, Vidi me à te amari semper quidem, sed nunquam illustrius: id est, clarius.

ILLVSTRO, *as.* illumino, collustro. I.V. 216 a, Fulgore auri collucere, illustrari templum. de Ora. 99 b, Patefacere & illustrare obscura. & de Am. 114 b, Patefacere & illustrare ueritatem. de Inuent. 67 b, Distinguere & illustrare oratione. de Or. 90 a, Illustrare artes oratione. Orat. 205 a, Translata uerba quasi stellæ illustrant orationem. de Cl. 185 b, Genus hoc scriptionis nondum est satis Latinis literis illustratum. Aca. 39 b, Illustrare philosophiam Latinis literis. & Tusc. 149 a, I. C. 113 b, Consilia inita contra nos illustrabuntur, ut ab omnibus perspici possint. pro Arch. 189 b, Qui libri populi Romani nomen illustrant. pro Dom. 228 b, In isto tuo maledicto probrum non modò mihi nullum obiectas, sed etiam laudem illustras meam. Off. 43 a, P. Sulpitij eloquentiam accusatio illustrauit. pro Cæl. 51 b, Signa quibus ueritas illustrari solet: id est, probari. Epist. 6 a, Illustrabit, mihi crede, tuam amplitudinem hominum iniuria. Epi. 70 b, Illustrare aliquem laudibus.

ILLVVIES, *ei.* sordes. Tusc. 196 a, Pectus illuuie scabrum.

ILLYRICVM, *ci.* regio. Atti. 159 a, Pompeius per Illyricum proficiscitur in Galliam. & 161 b.

ILLYRICVS, *ca.* pro Pom. 10 b, Mare Illyricum. de Of. 41.

IM, pro eum, uetustum est. de Leg. lib. 182 b, Quo auro dentes uincti essent, ast im cum illo sepelire, ureréue se fraude esto. Hic etiam, se, pro siue usurpatum est.

IMACARENSES, non Macarenses. pop. I.V. 169 a, Imacarenses iam omni frumento ablato, iam omnibus, &c.

IMACARENSIS, *e.* I.V. 157 b, Ager Imacarensis.

IMAGO, *inis.* simulachrum, species, exemplar. de Na. 22 b, Fac imagines esse, quib. pulsentur animi, species duntaxat obijcitur quædam. de D. 136 b, Nulla species cogitari potest, nisi pulsu imaginum. & ibi. Imagines fluere à corporibus solidis & à certis figuris. Ac. 31 b, Imagines extrinsecus in animos nostros irrumpunt. de Fi. 53 a, Atomi, uanæ imagines, quæ idola nominantur. pro S.R. 26 a, Vt effictos mores nostros in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. pro Sest. 9 a, b, Se imaginem iudiciorum aut simulachrum aliquod in ciuitate futurum putasse. & 6 b, Vnum te aliquem ex barbatis illis exemplũ ueteris imperij, imaginẽ antiquitatis diceres intueri. pro Rab. Posth. Imago ad memoriã posteritatis prodita. contra Rul. 66 a, Imagines familiæ. 85 b, Imaginem nullam reipub. relinquent, & uestigium nullum. Ep. 84 b, Filius tuus imago animi & corporis tui. de Or. 163 b, Imago animi uultus est, indices oculi. de N. 11 b, Mens intenta in eas imagines, &c. I.C. 113 a, Est uerò, inquam, notum signũ, imago aui tui clarissimi uiri. de Am. 11 b, Memoriam & imaginem patris tui tibi propone. Ep. 5 b, & 6 a, Recordatio meorũ temporũ, quorũ imaginem uideo in rebus tuis. Orat. 206 a, Demosthenis imaginem exgre uidi. de In. 62 a, Muta imago: id est, pictura. de Ora. 141 a, Artis imago quædam & similitudo. Epi. 68 b, Agesilaus, qui neq; pictam, neq; fictam imaginem suam passus est esse. I. A. 131 b, Imaginem Antonij crudelitatis in Dolabella cernitis. Tusc. 190 b, Gloria uirtuti resonat tanquã imago. de In. 52 b, Imago est oratio demonstrans corporum aut naturarum similitudinem. ad Heren. 39 a, Imago est formæ cum forma, cum quadam similitudine collatio. Et 22 a, & deinceps de memoriæ imaginibus multa.

IMBECILLIS, *le.* imbecillus, infirmus, debilis. Epist. 136 a, Fortuna, quam existimo leuem & imbecillem ab animo firmo & graui, tanquam ictũ tum à saxo frangi oportere. de Sen. 84 a, Quam fuit imbecillis P. Africani filius? & de Ami. 105 a, Amici imbecilles ualent. de Inuent. 50 a, Valens an imbecillis.

IMBECILLITAS, *tis.* infirmitas, debilitas, defatigatio. At. 173 b, Tulliæ meæ morbus & imbecillitas corporis me exanimat. de Cl. 182 b, Infirmitas laterum, & uirium imbecillitas. At. 279 a, Imbecillitas ætatis non potest grauitatem rerum sustinere. Att. 285 a, Ista uerò imbecillitas & desperatio Cæsarem in cupiditatem regni impulit. At. 194 b, Nosti Niceæ nostri imbecillitatem, molliciem, & consuetudinem uictus. Tusc. 228 b, Imbecillitas fragilitasq; humani generis. Ep. 95 b, Imbecillitas ualetudinis. & 4 b, In hac præsertim imbecillitate magistratuum. pro S.R. 20 a, Susceptum onus propter imbecillitatem animi deponere.

IMBECILLIVS. Tusc. 245 a, Qui imbecillius horrent dolorem & reformidant.

IMBECILLVS, *a, um.* imbecillis, infirmus, debilis, enerua-

tus, exanguis, parum firmamenti ac uirium habens, tenui & nulla ualetudine. At. 102 a, Nunc in uno ciue resp. ad resistẽdum imbecilla est. Ep. 95 a, Cum homo imbecillus à ualentissima fera laniatur. & 259 b, Malo te serò ualentem, quàm statim imbecillum uidere. Qu. F. 311 b, Quum neq; hoc tempore, neq; ab imbecillis accusatoribus mihi placuit accusari. & 313 a, Marius & ualetudine est, & natura imbecilior. de D. 125 b, Imbecillus animus facilè superstitiosa ista concipit. & 134 a, Omnem superstitionẽ imbecilli animi atq; anilis esse. de Fat. 142 a. & pro Cæl. 41 b, Imbecillus.)(. Valens.

IMBELLIS, *le.* ignauus. Of. 16 b, Nunquam periculi fuga cõmittendum est, ut imbelles timidiq; uideamur. Item: Vos etenim iuuenes animum geritis muliebrem, Salmacida spolia sine sanguine & sudore.

IMBER, *ris.* pluuia. I.V. 220 a, Erat hyems, summa tempestas perfrigida, imber maximus. At. 114 b, Maximo imbri Capuã ueni. & 208 b. Magnos & assiduos imbres habuimus. Tusc. 157 a, Cœlum hoc in quo nubes, imbres, uentiq; coguntur. de D. 100 b, Sæpe lapidum, sanguinis nonnunquã, terræ interdum, quõdam etiam lactis imber effluxit. & 121 a, Imber lapideus aut sanguineus. & de N. 28 b, Imbres lapidei.

IMBERBIS, *be.* de Na. 17 b, Iupiter semper barbatus. & 77 a, Apollo semper imberbis. pro D. 220 b, Imberbis adolescentulus. I.C. 109 a, Imberbis.) (. Bene barbatus.

IMBIBO, *bi.* haurire, concipere. I.V. 74 a, Imbibere animo malam opinionem de aliquo.

IMBVO, *ui.* instituo, inficio, tingo, cõbibo. pro Deiot. 149 a, Quibus ille studijs abeunte ætate se imbuerat. Of. 24 a, Plerunq; parentum præceptis imbuti, ad eorum consuetudinẽ moremq; deducimur. de Na. deor. 17 b, Animi consuetudine imbuti. de N. deor. 12 a. & de Finib. 61 a, Tanta imbuerемur superstitione, si uos audire uellemus, ut aruspices nobis essent colendi. de D. 99 b, Hetrusci religione imbuti, stu diosius & crebrius hostias immolabãt. I.A. 228 b, Nos à maioribus sic instituti atq; imbuti sumus, ut, &c. At. 229 b, Pueri animum tenerum bonis opinionibus imbuere. de Or. 135 b, Itaq; puer is imbuendus est bonis moribus. & 123 b, Aliqs doctrina liberaliter institutus, atq; aliquo iam imbutus usu. Or. 212 b, & pro Milo. 103 a, Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. Tusc. 154 b, Omniũ hominum mentes imbuit deorum opinio. de Fin. 67 b, Cognitiones uerborum, quibus imbuti sumus. pro Do. 225 a, Bellum nefarium, & omni odio imbutum. pro Font. 282 a, Cuius sanguine totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est. & ibidem, Manus imbutæ sanguine. in Anton. 184 a, Hac ille crudelitate imbutus nemini pepercisset. pro Milon. 105 a, Via Appia latronis sanguine imbuta est. I. A. 259 a, Imbuti sanguine gladij militum nostrorũ, uel madefacti potius. Item: Cum autem semel gaudium scelere imbuisset, nulla res ei finem cædendi, nisi defatigatio afferret. de Finibus 91 b, Imbui bonis moribus. Tusc. 190 b, Imbui opinionum prauitate. Item: Imbui erroribus. Tusc. 151 a, Imbutus dialecticis.

IMBVTVS, *a, um.* tinctus, instructus. de Leg. 172 b, His rebus imbutæ mentes haud sanè, &c.

IMITABILIS, *le.* quod imitatione aliquis assequi potest. Ora. 204 a, Orationis subtilitas uidetur esse imitabilis, sed nihil est experienti minus.

IMITATIO, *onis.* æmulatio. I.A. 261 a, Excellentium hominum uirtutem imitatione, non inuidia dignam esse. Off. 16 a, Ad quem & huius gloriæ hereditas & factorum imitatio pertinet. pro Fl. 131 a, Ne periculosam imitationem exempli reliquis in posterum proderetis. Of. 52 b, Hanc ingenij præstantiam si minus imitatione consequi possumus, uoluntate certè proxime accedimus. de Ora. 173 a, In omni re uincit imitationem ueritas. & 147 b, Vitium imitatione ex aliquo expressum. & 125 b, In eo nihil est nisi falsum, & imitatione simulatum. & 131 a, Ridiculũ, quod ex quadã deprauata imitatione fumi solet. de In. 48 b, Multos imitatio decipit breuitatis: & cum se breues putent esse, longissimi sint. Contẽplatio atq; imitatio alicuius. L. Contemplatio. ad Her. 1 b, Imitatio est, qua impellimur, cũ diligẽti ratione ut aliquorũ similes in dicẽdo uelimus esse. de Ora. 117 a, De imitatione multa & pulchra. Verba nouata imitatiõe. Part. Or. 231 a.

IMITATOR, *oris.* æmulator, æmulus. de Le. 190 b, Non tantum mali est peccare principes, quantũ illud, quòd permulti imitatores principum exsistunt. pro Ma. 131 a, Ille æmulus & imitator studiorum meorum. Or. 213 b, Quorum se isti imitatores esse dicunt. in Vat. 33 a, Veterum facinorum imitator. I.A. 185 a, Imitator maiorũ suorũ. de Ora. 129 a, Imitator & narrator facetus. L. Fingo. de Or. 117 a, Vt multos sæpe imitatores uidi.

IMITATRIX, *cis.* æmula. de L. 165 b, Vel ab ea, quæ penitùs in omni sensu implicata insidet imitatrix boni uoluptas.

Tusc.196 b, Gloriæ imitatrix temeraria atq; inconsiderata, fama popularis.

IMITOR, *aris*. quasi fingo, simulo, adumbro, exprimo, imitatione exprimo, exemplum ab aliquo transfero, sequor, exequor. de N. 43 b, Archimedem arbitrantur plus ualuisse in imitandis sphæræ cõuersionibus, quàm naturam in efficiẽdis. de Or. Imitatus est homo Romanus illum Socratẽ, &c. 117 a, Vitiosa cõsectari imitando. de N. 74 b, Imitari chirographum alicuius. de Le. 157 b, Sisenna Clitarchum imitatur: quem si assequi posset, aliquantũ ab optimo tamen abesset. de D. 120 b, Et humor allapsus, &c. potest sudorem imitari. pro Qu. 3 a, Credidit eum qui orationem honorum imitaretur, facta quoq; imitaturum. pro Quint. R. 48 a, Imitari aliquem in persona alicuius. Offic. 17 a, In adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est, qui, &c. de Diuin. 118 a, Casus potest imitari ueritatem. Ora. 214 a, Tu ipse tibi imitandus es. Ora. 168 b, Quem imitari atq; exprimere nõ possumus. & 203 b, Pictor, cum summum illum luctum penicillo non posset imitari, &c. de Orat. 117 a, Imitari amictum alicuius, aut statum, aut motum. & ib. Sunt tamen omnes in eodem imitandæ ueritatis genere uersati. de Orat. 126 a. Heroum ueteres casus imitari. de Clar. 170 b, Canachi signa rigidiora sunt, quàm ut imitentur ueritatem. & 176 b, Myronis nondum satis ad ueritatem adducta, sed, &c. Item: L. Cotta cùm uerbis, tum sono ipso subrustico persequebatur atq; imitabatur antiquitatem. Or. 197 a, Qui Coæ Veneris pulchritudinem imitari non potuerunt. Offic. 54 a, Oris pulchritudo reliqui corporis imitandi spem afferebat. Ep. 139 a, In qua cœna coquus meus præter ius ardens nihil potuit imitari. de In. 57 b, Hoc imitatur illud, sed non est eiusmodi. & 63 b, Taciturnitas imitatur confessionem. Epi. 38 a, Ne in quo te obiurgem, id ipsum uidear imitari. & 27 b, Eos ego fortasse nunc imitor. Aca. 41 a, Imitari Aristotelem aut Demosthenem. I. A. 182 a, Hoc factum est expositum ad imitandum. de Or. 111 b, Qui actor in imitando, quàm orator in suscipiẽda ueritate iucundior? de Cl. 170 b, Signa Myronis nondum satis ad ueritatem adducta. de Or. 147 a, Ali quod uitium imitatione ex aliquo expressum.

IMMANIS, *ne*. importunus, ferus.)(. Mitis, mansuetus. Part. 237 a, Patientiam duritia immanis imitatur. I. V. 77 b, Illius immanis atq; importuna natura. & 119 a, Hostis ferus & immanis. de N. 58 a, Immanis ac fera bellua. Ac. 27 b, Vt fera & immanis bellua. Tusc. 21 b, Tetra & immanis bellua. pro Font. 280 a, Immanis ac barbara consuetudo. Qu. Fr. 295 a, Immanes & barbaræ nationes. de Fi. 103 b. & pro S. R. 30 a, Immanes quædam bestiæ. Par. 237 b, Voluptatem immanissimus quisq; maximè sequitur. de Ar. 244 b, Immanis audacia. I. A. 172 b. Immanes populi. I. V. 171 b, Ingens immanisq; præda. At. 28 a. & pro Q. R. 48 b, Immanis pecunia. pro S. R. 29 b, Immane facinus.

IMMANITAS, *tis*. feritas, diritas. I. C. 100 a, Immanitas faciноris. in Vat. 30 b, Omni diritate atq; immanitate teterrimus. de Diuin. 93 a, Feritas atq; agrestis immanitas. & Offi. 32 a, Feritas quædam & immanitas. de Na. 46 a, Immanitas ferarum. Para. 326 b. & 237 a, Temperantiam immanitas in uoluptatibus aspernandis imitatur. de Na. 14 a, Esse gentes immanitate sic efferatas, ut, &c. Epist. 143 b, Cuius tanta nõ insolentia, sed immanitas, &c. Tusc. 192 b, Immanitas in animo. pro Cæl. 40 a, Nisi tot uitiorum tanta immanitas quibusdam uirtutis radicibus niteretur.

IMMANSVETVS, *a, um*. de Legib. 160 b, Gens immansueta atq; fera.

IMMATVRITAS, *tis*. nimia celeritas, acerbitas, importunitas. pro Qu. 15 a, Quid hæc festinatio? quid hæc immaturitas tanta significat?

IMMATVRVS, *a, um*. crudus, peracerbus, fructus acerbitate permistus. de Clar. 175 b, Gracchi immaturus interitus. I. A. 183 a. & I. C. 118 b, Seni mors immatura esse non potest.

IMMEMOR, *ris*. oblitus. Att. 58 b, Immemor mandati. & 76 b, Tamen surripiendum aliquid putaui spacij, ne me immorem mandati tui putares. I. A. 170 b, Huius rei ne posteritas quidem omnium seculorum immemor erit. de Cla. 180 a, Nec Romanorum immemor. & ib. Magna hæc immemoris ingenij signa. pro Syll. 183 a, Adeóne uobis oblitus constantiæ meæ, adeò immemor rerũ à me gestarũ esse uideor.

IMMENSITAS, *tis*. infinitas. de N. 12 b, Immensitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. de Nat. 45 b, Immensitates camporum.

IMMENSVS, *a, um*. profundus, infinitus. Tusc. 164 a, Tanquã ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. ad Her. 12 b, Immensa, infinita, immoderata cupiditas. de Ora. 149 b, Ex ingenti immensoq; campo. & 103 a, Ingenij sui finibus immensis aliquam artem describere. & 116 a, In tanta re tamq; immensa. & 154 a. de Diu. 82 b, Obseruata sunt hæc tempore

immenso. immenso: id est, tempore infinito. de N. 7 a. & de Or. 86 b, Aer immensus & infinitus. I. V. 152 a, Immensa uorago uitiorum.

IMMERGO, *gis*. ingurgito. pro Cl. 24 b, Is se blanditijs in illius consuetudinem penitùs immersit.

IMMERSVS in flumen. de Vn. 203 b.

IMMERITO. de Or. 128 a, Si immeritò, &c.

IMMIGRO, *as*. migro, commigro. de Cl. 109 a, Sic tamen ut non irruisse in alienum locum, sed immigrasse in suum dicere. pro Dom. 242 a, Ex suis templis in eius ædes immigrare nolebant. Tusc. 160 b, Cum animus repentè in tam insolitũ domicilium immigrauit. I. A. 254 b, Paucis diebus in domũ paternam immigrabit. pro Do. 235 a, Deos in domum immigrare uoluisse.

IMMINEO, *es*. impendeo. pro Domo 218 a. Impendebat direptio, imminebat tuus furor omnium fortunis. Offic. 61 a, Nimis enim imminebat propter propinquitatem Aegina Piræeo. pro Cor. 61 b, Cum præpotens Carthago huic imperio immineret. Tusc. 168 a, Mors propter incertos casus quotidie imminet. Att. 79 a, Certior sum factus Parthos ab illo aditu Cappadociæ longè abesse, Ciliciæ magis imminere. Atti. 231 a, Ipse autem hodie in Parti nostri tyrotarichũ imminebam. pro Domo 222 b, Qui imminere iam cupidita te uidetur in tribunitiam potestatem. I. A. 198 b, Huius mendicitas auiditati cõiuncta in fortunas nostras imminebat. I. V. 135 b, Aliquem auaritia hiante atq; imminẽti esse. & 165 b, Iste infestus in omnia maria ex omnibus Siciliæ partibus imminebat. de Ora. 129 b, Coniectis oculis gestu omni imminenti dixit. Bru. 91 b, Templis deorum immortalium imminet egentium & perditorum spes. pro Do. 216 a, Homo ad cædem imminens. pro Pom. 6 a, Imminent duo reges toti Asiæ. contra Rul. 83 b, Carthago excurrere ex Africa, & imminere populo Rom. uidetur. I. C. 103 a, Nonnulli sunt qui ea quæ imminent, non uideant.

IMMINVO, *uis*. diminuo, attenuo. cõtra Rull. 70 a. I. A. 204 b, Acerrima illa & fortissima cupiditas, &c. imminuta ac debilitata est. de Orat. 108 a, Imminuere aliquid de uoluptate alicuius. pro S. R. 36 b, Violare atq; imminuere ius & officium. Epi. 23 a, Si copias quàm minimum imminueris. pro Pom. 9 b, Bellum expectatione Pompeij attenuatum atque imminutum est. Acad. 2 a, Minuere.)(. Amplificare.

IMMINVTIO, *onis*. diminutio. Ep. 36 b, Sine ulla imminutione dignitatis.

IMMISERICORS.)(. Misericors. de In. 75 b, Ipsum immisericordem, superbum fuisse, & si poterit, ostendet semper inimicum fuisse.

IMMISSIO, *onis*. de Sen. 88 a, Sarmentorum ea quam dixi aliorum amputatio, & aliorum immissio.

IMMITTO, *tis*. mitto, iacio, impello, inculco. I. V. 223 b, Ecne tu seruos ad spoliandum fanum immittere ausus es? 216 a, & pro Do. 217 a, Serui cum facibus in tecta nostra immissi. de Nat. 78 b, Is non immissum à deo dolorem, sed conceptum à seipso continebat. de Ar. 249 a, In alteram caueã seruos immisisti, ex altera liberos eiecisti. pro Do. 221 a, Tela, quæ ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. Parad. 117 b, Quæ nis Decium deuouit, & immisit in armatas hostium copias? pro Font. 284 a, Immittere se armatum in hostium manus. Tuscul. 174 a, Immittere se in hostes. Epi. 162 b, Immittere equum ad legionem. Ora. 215 b, Sed tamen in eo ipso loco immittit imprudens ipse senatium. Parad. 121 a, Iacere & immittere iniuriam in aliquem. Epist. 120 a, Immittere hostes in prouinciam.

IMMO. etiam atq; etiam, iam uerò etiã, citius dixerim. L. Citò. Att. 140 a, Causa igitur non bona est, immo optima. pro Cl. 34 b, Non quòd res alia esset, immo eadem. contra Rull. 85 b, Immo uerò etiam hoc magis quàm, &c. quod, &c. Off. * Non igitur patriæ præstat omnibus officijs, immo uerò, sed ipsi patriæ conducit pios habere ciues. & ibi. Immo uerò obsecrabit patrem, ne. &c. & Ep. 137 a, Orat. 330 b, Etiam plerunq; prudens: id est, immo etiam. I. V. 219 b. Aro; etiam: id est, immo etiam. de Cla. 189 a, Iam uerò etiam: id est, immo uerò etiam.

IMMOBILIS, *le*. torpens. de Som. 129 a, Terra noua immobilis manens, ima sede semper hæret.

IMMODERATE. non moderatè, extra modum, immodestè, immodicè. Off. 18 b, Nam ut aduersas res, sicut secundas immoderatè ferre leuitatis est. Item: Lingua uocem immoderatè profusam fingit ac terminat. Ep. 179 b, Immoderatè abuti aliqua re. de Vn. 202 b, Immoderatè & intemperatè uiuere. de Diuinat. 92 a, Exultare immoderateq; iactari. de Vn. 196 b, Immoderatè agitatus & fluctuans.

IMMODERATIO, *onis*. petulantia, procacitas. pro Syl. 172 b, Efferri immoderatione uerborum.

IMMODERATVS, *a, um*. immodestus, intẽperans, nimius.

At.214 a,Alexandrũ, postquam rex appellatus est,superbũ, crudelem,immoderatum fuisse.Quin.Fra.194 a, & I.A. 229 a,Immoderata libertas infinita hominũ licentia.Orat. 216 b,Immoderata oratio.pro S.R.40 a,Ventus uehemens, im moderata tempestas. de D.93 a, Ea pars animi immodera to obstupefacta potu,&c.pro Cæl.48 b, Immoderata mu lier.Aca.46 a,Immoderata intemperantia.ad Her.12 b,Im mensa,infinita,immoderata cupiditas.

IMMODESTE. immoderatè.ad Her.*

IMMODESTVS,*a,um*. immoderatus. Off. 21 a, Genus iocandi nec profusum,nec immodestum esse debet, sed ingenuum & facetum.

IMMODICE. ferre aliquem casum.Tusc. 217 b. Id est, immoderatè.

IMMOLO,*as*.sacrifico.de Inuen.24 a, Lex erat, ne quis Dianæ uitulum immolaret. de D. 95 b, Cùm Sylla immolaret in agro Nolano. Tusc.204 a, Immolare hostijs.de D.116 a, Cum pluribus dijs immolatur,qui tandem euenit, ut litetur alijs,alijs non litetur? de L. 175 b,Quibus hostijs immolandum,cuiq; deo : cui maiorib.cui lactentib. cui maribus, cui fœminis.cõtra Rul. 85 a, Maiores hostias à consulib. ad præconẽ & ad tibicinẽ immolari.pro Font.280 a, Consuetudo hominũ immolandorũ apud Gallos. Ep.85 a, Nemo nostrũm est,ut opinor,quin nota uictoriæ suæ fecerit, nemo quin etiam cum de alia re immolaret,tamẽ eo quidem ipso tempore, ut quàm primùm Cæsar superaretur, optaret.de N.77 b, Pythagoras musis boué immolasse dicitur.

IMMOLATOR,*oris*.de D.115 b,Vt se exta ad immolatoris fortunam accommodent.

IMMORTALIS,*le*.indissolubilis,sempiternus.) (. Mortalis.de Or.65 a,Si omne mortale est, nullum est immortale. Of.24 b,Vt fortuna nonnunquã ipsa mortalis cũ immortali natura pugnare uideatur.de Or.109 b, Reddere memoriam alicuius immortalẽ.pro Cor.63 a, Nostri imperatores mortui, quorũ uiuit immortalis memoria & gloria.I. P.85 b, Immortalẽ quæstũ fieri.& 86 a,Immortalẽ fructũ capere.At.190 b,Ego his temporib. tam eruditis illam consecrabo omni genere monumentorũ:id est,immortalem reddam.Qu.Fr.298 b,Amplissimis monumẽtis consecrare memoriam nominis sui.I.A.166 b, Quæ res erit unquam commendatior hominum memoriæ sempiternæ?

IMMORTALITAS,*tis*. æternitas, memoria nominis sempiterna,immortalis gloria,ꝓpetuitas, immortalis cõditio uitæ,memoria hominum sempiterna, memoria æternitatis.)(.Mortalitas.I.A.191 b,Sunt enim facta eius immortalitatis,nõ ætatis:siue ut ego legendũ censeo,nomẽ ætatis. de Orat.148 b, Socratis sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit.pro Do.228 b,Id feci quod omnes nõ negẽt immortalitati,si fieri possit,mandandũ.I.P.80 b, Mihi populus Romanus nõ unius diei gratulationẽ,sed æternitatẽ immortalitatemq; donauit.de Or.111 b, Historia qua uoce alia, nisi oratoris immortalitati cõmendatur? de N.87 a,Vita beata nulla re nisi immortalitate cedẽs cœlestib.I.A.167 a, Quæ tam immemor posteritas? quæ tam ingratæ literæ reperientur?quæ eorum memoriã non immortalitatis memoria prosequantur?pro R.96 b. Longius quàm uitæ termini postulant,spe atq; animo de se & gloria sua cogitare. & ib. Optimi & sapientissimi cuiusq; animus ita præsentit in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare uideatur.& ib.Spe posteritatis fructuq; duci.& ib.Exiguam nobis uitæ curriculum natura circumscripsit, immensum gloriæ.I.A. 221 b,Vita mortuorum in memoria uiuorum est posita. & ib. de immortalitate statuarum.I.A.223 a,Semper illius uitæ tutem omnium mortalium fama celebrabit. & 247 a, Si nõ spiritu,at uirtutis laude uiuemus.I.A.256 a,Quem ego iniustum,&c. tradam hominum memoriæ sempiternæ. de Sen. 80 b,Sed memoriam illius uiri excipient omnes anni consequentes.de Se.94 a, Optimi cuiusq; animus maximè ad immortalem gloriam nititur.& ibidem : Non ijsdem finibus gloria quibus uita terminatur.de Se.92 a, Nemo me lachrymis decoret,nec funera fletu Faxit.cur? uolito uiuu' per ora uirũm.& ib.Non est lugenda mors, quam immortalitas consequatur. & 93 a,b, De immortalitate animarum.de Le. 175 a, Omnium quidem animi immortales sunt, sed fortiũ bonorumq; diuini.de Am.98 a,Non enim assentior ijs, qui hæc nuper differere cœperunt, cum corporibus animas simul interire,atq; omnia morte deleri.& 115 b,Virtus Scipionis posteris erit clara & insignis.pro Arc.191 a,Commemorationem nominis nostri,non cum uitæ tempore dimittendam esse,sed cum omni posteritate adæquandam.& ibi. de immortalitate multa.ꝓ Sest.13 b,Vita breuis est,cursus gloriæ sempiternus.pro Do.230 b,Huius uiri laudem ad sempiternam memoriam temporis calamitas propagauit.

IMMORTALITER. maximoperè,incredibiliter. Qu.Fr.

319 b,Quòd scribis te à Cæsare quotidie plus diligi, immoraliter gaudeo.

IMMORTVVS,*a,um*. planè mortuus. At.9 a,De immortuis reliquijs coniurationis.

IMMVNIS,*mune*.uacuus à munere,qui uacat muneribus,liber.I.V.142 b, Qui agros immunes liberosq; arant.I.V. 150 b.& 167 b, Ciuitates sine fœdere immunes ac liberæ. pro Font.277 b,Falsum est ob uocationem precium datum, cũ immunis nemo fuerit.contra Rullum 89 a, Immunia commodiore conditione sunt,quàm ea quæ pensitant. I.A. 187 b,Is campi Leontini duo millia iugerum immunia possidet.& 168 a,Agri immunes.Ep.119 b,Agros fructuarios uult immunes esse.de Sen.84 a,Senilis ætas uacat muneribus,ijs quæ non possint sine uiribus sustineri.

IMMVNITAS,*tis*. uacatio,libertas. pro Font.279 b, Immunitas ac libertas alicuius prouinciæ.Acad.30 a, & Epi.183 a, Dare alicui immunitatem munerum.& I.A. 153 a,Immunitates dantur.

IMMVNITVS,*ta,tum*. apertus,non septus.pro Ceci.295 a,Si uia sit immunita,iubet quà uelis,agere iumentum.

IMMVTABILIS,*le*. immobilis,perennis,proprius. de Natur.35 b, Stellæ spacijs immutabilibus ab ortu ab occasum commeant.de Vn. 196 a, Immutabilis æternitas.de Fat.145 b,Causæ immutabiles & æternæ. Causæ inclusæ in rerum natura atq; mundo.de Fat. 143 a, Omnia uerò in præteritis necessaria sunt,quia sunt immutabilia.& 144 a,Hoc est immutabile ex uero in falsum. de Fa. 144 a, Immutabilia esse, quæ futura sunt.de Vniu.196 a, Res stabilis & immutabilis. Acad.7 a,Comprehensio stabilis & immutabilis.

IMMVTABILITAS, *tis*. necessitas.de Fat.143 b, In factis immutabilitas apparet,in futuris non item.

IMMVTATIO,*onis*.metonymia,hypallage,traductio. Or. 205 b,Et quanquam translatio est apud eum multa, tamen immutationes nusquam crebriores, ut cum ponimus Africam pro Afris.

IMMVTO,*as*.muto. pro Flac.153 a,Cũ successor aliquid immutat de institutis priorum. de Diuin.127 b,Signiferi orbis unamquamq; partem aliam alio modo mouere atq; immutare cœlum.Ep.12 a,& 60 a,Si quibusdam in sententijs paulum me immutassem:Ep.64 a, Qui & te nõnunquam à me alienarunt,& me immutarunt tibi. & 15 b, Conuersis rebus ac bonorum uoluntatib. immutatis. Or.205 a,Ennius pro Afris immutat Africã.Or.218 a,& contra Rul.70 a, Verborũ ordinem immuta,fac fic, comprobauit filij temeritas.

IMPAR,*ris*.dispar.Aca.9 b,Stellarum numerus par an impar sit,nescitur.de Som.128 b,Sonus interuallis coniunctus imparibus,sed tamen pro rata portione distinctis.

IMPARATVS, *a,um*. incautus,immunitus,non paratus.)(. Paratus.pro Sest.20 b, Inermem atq; imparatum Tribunũ gladijs adoriuntur.& Tusc.196 b,Ne me imparatum cura lacerat repens.I.A.183 b, Breue tempus longum est imparatis.Attic.112 a, & 151 b,Sumus enim flagitiosè imparati,cùm à militibus tum à pecunia.de Cl.177 a, M. Antonius imparatus semper aggredi ad dicendum uidebatur.Ep.Imparatum te offendam.Att.141 a,Nec ero, ut in malis imparatus. pro Mil.112 a,Imparatus in paratos inciderat.

IMPARTIO,*tis*.impertio,impertior,do,tribuo.I.V.125 b,& contra Rul.67 a, Cogitationes,quæ mihi nullam partẽ neq; nocturnę neq; diurnæ quietis impartiũt.pro S.R.40 a,Cõmoda quibus utimur,à deo nobis dari atq; impartiri uidemus.de Am.109 b,Vt si quam præstantiam uirtutis consecuti sunt,impartiant eam suis,cõmunicentq; cum proximis.

IMPATIBILIS,*le*.quod ferri tolerariq; non potest.)(.Patibilis,tolerabilis.de Fin.76 b, Quem quidem dolorem uos impatibilem improbis facitis,bonis tolerabilem.

IMPEDIMENTVM, *u*. impeditio, mora, nisi quæ causa grauior obstiterit.de Diu.190 a,de Or. 108 a,Demosthenes impedimenta naturæ diligentia industriaq; superauit. pro S.R.20 a,& 43 b,Nam cõmoditati ingeniũ est impedimento.pro Mi.106 b,Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda,nullis impedimentis.& ib.Cum Milo cum uxore ueheretur in rheda uulgi magno impedimento.Att.72 a, Patras accedere fine his impedimentis non satis uisum est decorum.At.257 a,Impedimenta expectanda sunt,quæ Anania ueniunt,& familiæ ægra est.de In.44 b, Inferre morã & impedimentum alicui.

IMPEDIO, *dis*. impedimento sum, impedimentum infero, interpello,obsto, excludo,interponor uel interpositus,prepeditus.)(.Expedio.At.134 a,Cedendum enim celeriter est, ne fortè qua re impediar atq; alliger. pro Cæl. 40 b, Sed hæc illius clarissimi uiri mentio, & uocem meam fletu debilitauit,& mentẽ dolore impediuit.de Pro.76 b,Rem propè iam explicatam perturbare atq; impedire. de Fat.140 a, Id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem, impediuit.

impediuit.pro R.P.116 b,Sapientis est,cum stulticia sua impeditus fit,quoquo modo posit se expedire. Atti.245 b,Te nolo impeditum impedire.At.220 a,Tu uelim sis (nisi te impediuisti)apud nos pridie calendarum.Aca. 6 a, Remouere omnia quæ obstant & impediunt.de Fin.106 b,Sed pudore impedior.pro Mu.133 b,Nos qui ab delectatione omni negocijs impedimur.de Ar.243 b,Cum is publicanorum causam stultissimis interrogantibus impediret.Bru.165 a, Alterum ab altero adiuuari uel impediri.Ep.158 b,Me quotidie aliud ex alio impedit,sed si me expediero,&c.I.V.161 a,Is ætate & morbo impeditus uenire non potuit.L.Prepeditus. Ep.239 b,Impedire.)(.Expedire.pro Pomp.7 a,Scimus Romæ solutione impedita fidem concidisse. Epi.298 a,& 35 a, Ea mea quædam tibi non ignota dubitatio, aut impedire profectionem meam uidebatur,aut certè tardare.

IMPEDITIO,*onis*. impedimentum.de Diui.104 a,Animus liber sensibus ab omni impeditione curarum.

IMPEDITVS,*a,um*.præpeditus,irretitus,penè constrictus, difficilis.pro Mil.111 b,Cùm Milo penula irretitus,rheda impeditus,uxore penè constrictus esset.)(. Promptus ad pugnam,expeditus.de Ar.249 a,Cum ille seruorum multitudinis S.P.Q.R.uinctum ipso consessu, & constrictum spectaculis,atq; impeditum turba & angustijs tradidisset. pro Cæl.47 a,Animus libidini deditus,amore, desiderio, cupiditate impeditus.ibid. Amores hunc occupatum impeditumq; tenent.pro Sest.23 b,Impeditus domesticis malis. I. P.80 a,Impedita reipublicæ temporibus.

IMPELLO,*is*.urgeo,adduco,induco,iacto,incito.)(.Retardo,reuoco.de D.105,pro Cluent.32 a,Præcipitantem igitur impellamus,& perditum prosternamus.pro Il.162 a,b, Nõ igitur secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt.pro Syl.174 a, Qui Barbaros ad bellum impelleret. pro Hac.150 a,Qui nullo impellente fallebant,eos urgente Lælio religiosos fuisse putamus? pro Cl.32 a, Præcipitanté igitur impellamus,& perditũ prosternamus. I.P. 79 b, Hic in fraudem homines impulit.de N.3 b, Quæ causa te impulit,ut ita faceres? de Nat. 59 b,Quæ ratio poetas,maximeq; Homerum impulit,ut,&c.de Or.95 b,& in Catil.107 b,Impellere atq; hortari aliquem ad aliquam artem.de Cla. 166 b,Impelli atq; incendi ad aliquid faciendum.de Fin. 104 a, Impelli natura,ut,&c.de Inuent.64 a, Ex aliqua causa, qua impulsum aliquem id fecisse dicet.de Ora.87 b,Voluntates impellere quò uelis,unde autem uelis deducere.Epist.12 b, Grauissimè autem me in hanc mentem impulit Pompeij fides.At.277 a.Præterea est modestus homo & frugi,quẽ ne utilitas uideatur impulsura fuisse ad facinus.de Ora. 137 b, Loci,quibus impetus animorum aut impellantur,aut reflectantur.I.A.165 b,Si autores ad patriam liberandam desiderarentur, illis autoribus Brutos ego impellerem. de Senect.63 b,Nec me solùm ratio impulit ut ita crederem, sed etiam autoritas,&c.de Vn.196 a, Queramus igitur causam, quæ eum impulerit, ut, &c.pro Deiot.149 b, Promissis in fraudem impelli.ad Her.12 b,Auaritia hominem ad quoduis maleficium impellit.

IMPENDEO,*es*. immineo,iam iam adsum,instо,appropinquo.Tusc.216 b.& de Fin.61 a,Poetę impendêre apud inferos saxum Tantalo faciunt.At.91 a,Magnum bellum impendet à Parthis.& 95 b,Dum impendêre Parthi uidebantur,decreueram fratrem relinquere.de Or.87 a, Nihil incidit postea mali,quod non impendêre illi tanto antè uidissent.pro S.R.23 b,Omnes in me terrores, periculaq; impendent omnia.Tusc.216 b,Semper aliquis alijs dolor,alijs terror impendet. Brut. 289 b, Impendent infiniti sumptus in hos exercitus,quibus defendimur.pro Qu. 8 a,Quæ mala iam adesse atq; impendêre uidentur.I.V.268 a,Mercatorib. formidines à uestris magistratibus impendent. de Pro. 78 a,Tantum reipub.sceleris impendêre à consulibus non suspicabar.I.C.102 a,Quanta tempestas inuidiæ nobis impẽdet.At.119 a,Propter suspicionem huius impendentis tempestatis,uel ruinæ.in Cati.100 a,Att.125 a,Tanta malorum impendet ἀλλὰ.&184 b,Ruinã quę impẽdet.de N.11 a,Nullos à superis impendêre metus. Ep.24 a, Belli magni timor impendet.Ep.58 a,Vt ea quæ parata impendent,moderatè ferámus.Ep.81 b,Nullũ est tantum malum, quod non putem impendêre. & 27 a, Calamitas impendet omnib.& 123 b,Video magnas impendêre discordias. I.C. 106 b,Quib.ego cõsido impẽdêre fatum aliquod,aut instare iam planè,aut certè iam appropinquare.pro Dom.218 a, Impendebat direptio,imminebat tuus furor omniũ fortunis.de Ar.244 a,b,Tũ inquã,tum uidi,& multo antè prospexi,quanta tempestas excitaretur,quanta impẽderet procella reipublicæ.I.A.154 b,Si quid mihi humanitùs accidisset. multa enim impendêre uidebantur,præter naturã, præterq; fatũ.pro Clu.31 a,Ex eo quod alijs accidit,quid mihi impendeat, suspicor.Att.37 a,Ea contentio quæ impendet:id est, futura est.& 34 a,Impendet negocium, ad quod tu, scilicet aduolabis. de Nat. 45 b,Impendentium montium altitudines.Tusc.140 a, Gladiũ dimitti iussit,ut impenderet illius beati ceruicib. Att. 65 a,& 99 a,Iudicia reliqua impendent, nondũ est plenè expeditũ.pro Mil.116 a, Quæ aderant iam & impendebant,quónam modo ea depellere potuissetis.

IMPENDIO,multò.At.158 a,At ille impendiò nunc magis odit Senatum.

IMPENDIVM,*dij*.impensa.pro Qu. 2 b, Is quæstum sibi instituit sine impendio. Impendium pro usura:id est,pecunia quæ sorti accedit,ut Varro ait.Att.85 a, Itaq; cogito fœnus & impendium recusare.de Cla.166 a, Solum ita diligenter colemus, ut impendijs etiam augere possimus largitatem tui muneris.

IMPENDO,*dis*.insumo,impensam ago uel facio,pecuniam in aliquã rem conijcio,consumo. pro Qu.2 b, Posteaquam nescio quid impendit, & in commune contulit, mediocri quæstu contentus esse non poterat.I.V.215 b, Impendere pecunias in res uanas.I.V.174 b,Illi intelligebant sese Verri parare,impendere,laborare. I.V. 199 a, Ad incertum casum & euentum,certus quotannis labor & certus sumptus impenditur.I.V.245 a,Vbi tandem istuc latet,quod tu de tua pecunia dicis impensum?

IMPENSA,*sæ*.impendium,sumptus,iactura. I.A.208 a,Possessores nullam impensam fecerant, nondum instruxerant. I.V.158 b,Arationes magna impensa,magnoq; instrumento tueri. Off.45 b,Atq; etiam illæ impensæ meliores sunt,muri,naualia,&c. Anteq.193 a,Quoniam maior impensa in patriã officij facta est, quàm in priuata fit defensione. Antec. 195 a,Qui neq; tantorum officiorum impẽsam egistis in patriam.I.V.105 b,Columnæ machina appositа,nulla impensa eisdem lapidibus repositæ sunt.At.212 b, Impensam faciemus in Macrocola.pro R.129 b,Turpes impensæ cupiditatum atq; iacturæ.Cæl.Ep.111 b,Ne molestiam tibi cum impensa mea exhibeam.Ep.263 b,Is ne nos tanta impensa deterreat,calface hominem.de Fi.58 a,Necessariæ cupiditates, nec opera multa,nec impensa explentur.

IMPENSE,uehementer.At.69 a,Impensè rogare aliquem. Epist.227 a, Nunc eo facio id impensius, quòd eius causam Nero susceperit.

IMPENSVS,*a,um*.At.228 a,Vel impenso precio.i.nõ soluto.

IMPERATOR,*atoris*. dux, qui exercitui præpositus est. de Ora.102 b,Imperator est administrator belli gerendi.de In. 54 a,Callidus & sapiens imperator. & ibid. Exercitus,cui propositus est sapiens imperator. de Orat.125 a, Imperator bonus & fortis.& 133 b,Egregiè fortis & bonus imperator. pro Pom.9 b,In summo imperatore quatuor has res inesse oportet,scientiam rei militaris,uirtutem,autoritatem,felicitatem.de Clar.191 a,Imperator esse cupiebat , cui muneri mos maiorum ætatem certam,sortem incertã reliquit. pro Dom.231 a,Populus Romanus dominus regum,uictor atq; imperator omnium gentium.de Clar.188 a,Orator præstat minutis imperatoribus.I.C.98 a,Imperator eorum castrorum,duxq; hostium.I.V.219 b, Nomen inuictissimi imperatoris incidatur.Tusc.185 b,Imperator.)(.Miles. Imperatoris Iouis tria olim signa in orbe terrarũ pulcherrima, 5 in Ver. In primis laudabat illud quòd diceret,eosdem labores non esse æquè graues imperatori & militi, quòd ipse honos laborem leuiorem faceret imperatorium,2 Tusc.Vt enim gubernatori cursus secundus,medico salus,imperatori victoria:sic huic moderatori Reipublicæ beata ciuium uita proposita est,&c.8 ad Atticum.Solent hoc boni imperatores facere,quum prælium committunt,ut in eo loco,quo fugam hostium fore arbitrentur,milites collocent, pro Sexto Roscio. Sed hoc primùm faciam,ut imperatores appellẽ eos, quorum uirtute,& consilij felicitate,maximis periculis seruitutis atque interitus liberati sunt,14 Philip. Imperatores appellati sumus,5 ad Att. Imperatores qui patriæ consulerent,uitæ non parcerent.3 de Natur. Quidam imperatores etiam seipsos dijs immortalibus pro Repub. deuouerunt, capite uelato,certis uerbis. de Natur.lib.2.Faciam igitur ut imperatores instructa acie solent,&c.4 Phil. Imperatorum alter exercitum perdidisset,alter uendidisset,3 ad Quin. Fr. Animos imperatorum à uitæ prauitate ad deorum cultum conuerterent,de Natu.deor.1.Imperatorum illud consiliũ fuit,quod Græci ἐφεκτήκωμα appellant,3 de Nat.deo 1. Imperatorum insigne,faces laureati,pro Ligar.Imperatorum necessarij in decem non soliti legari, 13 ad Att. Imperatorum numerus maior quàm oratorum,1 de Or.Imperatorum nõ tam res gestas quàm mores,instituta,atq; uitam spectauere in habendis honoribus,15 Fam.

IMPERATORIVS,*a,um*.pro Corn.65 a,Ille imperatorius ardor oculorum,I.V.Act.5,Imperatoria donatio. Tu lib.2,

Imperatorius labor. Acad. lib. 2, Imperatoria laus. I. V. Act. 3, Imperatorium ius. de Ora. 143 b, Rostra imperatorijs manubijs ornata. Epist. lib. 2, Nomen imperatorium Bruti.

IMPERATRIX, *cis*. pro Cæl. 32 a, Fortes uiri ab imperatrice in insidijs atq; in præsidio balnearum locati.

IMPERFECTVS, *a, um*. inchoatus, mancus, non absolutus, præcisus, impolitus, adumbratus, acerbus, infinitus, conatus. Epist. 13 b, Nunc ut Apelles Veneris caput, &c. reliquam partem corporis inchoatam reliquit, sic quidam homines in capite meo solum elaborauerunt, reliquum corpus imperfectum ac rude reliquerunt. de Vniuer. 106 a, Omnia animantia sunt inchoata, nulla ex parte pfecta: imperfecto autem nec absoluto simile pulchrũ nihil est. I. V. 214 a, Nondum etiam perfectum templum inuenerũt. de Nat. 13 a, Relinquere aliquid inchoatum: id est, imperfectum. de N. 32 b, Inchoatus.) (Perfectus.

IMPERIOSVS, *a, um*. Póstquam. 206 b, Eum consul imperiosus exire urbe iussit. de Finib. 77 a, Imperiosus ille Torquatus. & 86 b, Nimis imperiosi philosophi est, uetare meminisse. Parad. 123 b, Cupiditas honoris quàm dura est domina, quàm imperiosa, quàm uehemẽs. Or. 267 b, Imperiosi populi & reges illustres: id est, qui multum impetrarunt.

IMPERITE. insciter, indoctè, imprudenter. I. A. 175 b, Est hoc imperitè.

IMPERITISSIME. pro Cornel. 60 a, Aliquid imperitissimè dictum.

IMPERITVS, *a, um*. inscius, rudis, ignarus, indoctus, uulgus, barbarus. Part. 238 a, Si apud indoctos imperitosq; dicemus. pro Fl. 149 b, & I. V. 103 b, Homines imperiti rerum omnium, rudes ignariq;. de Or. 159 a, Imperitus dicendi, & ignarus. pro S. R. 42 a, Homo imperitus morum, agricola, rusticus. de Finib. 105 b, Quæ irrideri ab imperitis solent. pro Corn. 64 b, Marius non imperitus fœderis, non ignarus belli, non rudis exemplorum. ad Her. 26 a, Imperitus rerum. & 17 a, Adolescens imperitus conuiciorum. de Orat. 105 b, Homo eloquens, iuris imperitus.

IMPERIVM, *rij*. potestas, ditio, publica dignitas, magistratus, prouincia. At. 283 a, Decreui etiam imperiũ, quod quãquam uidebatur illi ætati honorificum, tamen erat exercitum habenti necessariũ: quid enim est sine imperio exercitus? I. P. 87 b, Quas res gessisti in imperio & prouincia consulari? & ibi. Ex Macedonia aliquot prætorio imperio, cõsulari quidem nemo redijt, qui nõ triumpharit. pro Font. 276 b, Galli sub populi Romani imperium ditionemq; ceciderunt. Ac. 244 a, Vides tyranni satellites in imperijs. Of. 14 a, Nec uerò imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam. Ep. 36 a, Cepi & gessi maxima imperia. Ep. 2 b, Esse cum imperio. I. A. 236 a, Dare imperium alicui extraordinarium, uel extra ordinem. I. A. 203 a, Demus igitur imperiũ Cæsari, sine quo res militaris administrari non potest. Quin. Fr. 294 a, Illi quidem imperiũ ita datũ est, ut redderet. de Sen. 84 b, Appius tenebat non modò autoritatẽ, sed etiam imperiũ in suos. pro Cæc. 294 b. & de In. 80 a, Imperium domesticum in seruos. Tusc. 218 a, Imperium seuerũ. de Fin. 86 b, Imperia Manliana. de Sen. 87 b, Terra nunquã recusat imperiũ. Quin. F. 297 a, Ad summũ imperiũ etiam acerbitatẽ naturæ adiungere. de D. 94 b, Cum C. Coponius prætorio imperio classi Rhodiæ præesset. de Ar. 252 a, Sacrificiũ, quod fit in ea domo quæ est in imperio: id est, in domo cõsulis. pro Fla. 150 a, Is qui nuper summo cum imperio fuerit.

IMPERO, *as*. leges alicui impono, præscribo. de Legib. 184 b, Qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est: & qui modestè paret, uidetur qui aliquando imperet dignus esse. de Leg. 185 a, Quodq; is qui bellum geret imperasset, ius, ratumq; esto: id est, imperauerit. Att. 225 b, Germani legatos miserunt, sese quod imperatum esset, esse facturos. de Am. 111 b, Cupiditatibus, quibus cæteri seruiunt, imperare. I. P. 99 b, Mitto rationẽ exacti imperatiq; frumenti. & pro Fla. 153 a, Illam rationẽ in imperando sumptu Flaccus secutus est. I. V. 59 a, Cum frumentum sibi in cellam imperauisset. & 136 a, Singulis censoribus denarij trecenti ad statuã prætoris imperati sunt. pro S. R. 28 a, Nonnunquam etiam puerum uocabat, credo cui cœnam imperaret. I. V. 136 a, In tributis imperandis. pro Flac. 153 a, & Epist. 169 a, Prætor pecuniam in remiges imperauit. Tusc. 185 b, Vt alter imperet, alter pareat. pro Pomp. 14 b, Omnibus gentibus ac nationibus terra mariq; imperare.

IMPERTIO, *is*. impartio, impertior, do, tribuo, præbeo. de Nat. 31 b, Ignis omnibus rebus uitalem impertit calorem. de Ora. 110 a, Et te exorabo profectò, ut mihi quoque tuæ suauitatis aliquid impertias. At. 47 a, Nil impertisti tuę prudentiæ ad salutem meam. de Diu. 126 b, Illius deus non potest hominibus diuinationẽ impertire. I. V. 125 b. & At. 37 b, Ille dolorem suum nemini impertiebat. I. V. 119 a, Impertire diem festum alicui. Att. 33 a, Huic multa signa beneuolentię à bonis impertiuntur. Item: Te rogo, ut qualem te antea populo Romano præbuisti, talem te nobis hoc tempore impertias. Attic. 147 b, Quamobrẽ te rogo, ut in maximis tuis curis aliquid impertias temporis huic quoq; cogitationi. pro Cor. 55 b, Qui tantum potuit impertire huic studio tẽporis, quantum, &c. I. C. 113 b, Deinde collegæ meo laus impertitur, quòd, &c. pro Mur. 125 b, Meum laborem hominũ periculis subleuandis impertio. pro Syll. 168 b, Oneris mei partem nemini impertio, gloriæ bonis omnibus. de Fin. 125 b, Vt aliquid suorum studiorũ philosophiæ impertiat. Offi. 44 a, Sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum. de Diu. 86 a, Nam ut nunc extis, sic tum auibus magnæ res impertiri solebant. Ep. 61 a, Sin aliquid impertiuit tibi tui consilij, debeo, &c. Ep. 69 a, & 68 b, Vt mihi non solùm præconium, quod Alexander ab Homero Achilli tributum esse dixit, sed etiam graue testimonium clari hominis magniq; uideatur.

IMPERTIOR, *iris*. impertio. pro Pomp. 7 b, Lucullo tantũ impertior laudis, quantum uiro forti debetur. pro Arc. 187 b, Multis gratuitò ciuitatẽ in Græcia homines impertiebantur. At. 280 a, Cum rogamur, ut misericordiam liberis eius impertiamur. I. C. 113 b, Atq; etiam uiro forti collegæ meo laus impertitur.

IMPETRATIO, *onis*. Attic. 183 a, Impetrationes nostras nihil ualere.

IMPETRO, *as*. exoro, exigo, aufero, induco, ut facias aliqd inuenio. de Inuen. 46 b, At. 135 b, Impetrabis igitur à Cæsare, ut tibi abesse liceat. Qu. de Pet. 209 a, A quo facilè, si contendes, impetrare poteris, ut, &c. Acad. 24 a, A me istam exceptionem non impetrabunt. Epist. 219 a, Et Dolabella rogatu meo ciuitatem à Cæsare impetrauit. Ep. 217 b, Omnia quæ potuisse in hac summa gratia tua ac potentia à te impetrare, ultrò te ad me detulisse putabo, si hanc rem impetrauero. Epist. 69 a, Neq; enim fas esse arbitror, quitquam me rogantem abs te non impetrare. & 56 a, Ab Athenienſibus impetrare non potui, ut &c. At. 241 a, Brutus & Cassius utinam quàm facilè à te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne quod callidius ineant consilium. Epist. 57 b, Impetrare ab aliquo de aliqua re. pro Plan. 264 a, Impetrare de aliqua re. Att. 113 a, Minus honestè nunc quidem, quàm si olim de ratione habenda impetrasset. At. 285 a, Impetrare salutem alicui. de Inuent. 75 a, Impetrare ab aliquo, ut ignoscat. de Diuin. 80 b, In impetrandis consulendis q; rebus magna uis est in aruspicum disciplina.

IMPETVS, *tus*. impressio, uis, uiolentia, incursio, incursus, ferocia, conatus, irruo. de Ar. 243 b, Omnem impetum gladiatoris ferociamq; compressi. pro Dom. 226 a, Itaq; intractus furor tuus inanes faciebat impetus. Tusc. 219 b, An fortitudo, nisi insanire cœperit, impetus suos non habebit? Anteq. 194 b, Si uiolentię impetu opprimimur, decedam unus pro omnibus. pro Cæc. 263 b, Incursio atq; impetus armorum. pro Font. 281 b, Iratos animos atq; horribiles impetus hostium deprecari. Orat. 205 b, Ferri magno cursu & sonitu. Or. 219 b, Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. pro Deiot. 144 b, Impetus conuentioq; dicendi. Br. 91 b, Repressi impetum, ardoremq; restinxi. & Epist. 5 b, Frangere impetum alicuius. de Orat. 137 b, Loci quibus impetus animorum aut impellantur, aut reflectantur. I. V. 66 a, Animos & impetus alicuius retardare. de In. 64 a, Impetu quodam animi potius, quàm cogitatione facere aliquid. & ibi. Impetus & quasi quædam cõmotio animi affectioq;. & Att. 172 b. de Or. 148 a, Impetu quodam mentis & uoluntate. de In. 82 b, Libido est impetus quidam animi non rectus. de Or. 88 b. & At. 38 b, Facere impetum in aliquem. At. 160 a, Impetus in priuatorum pecunias. pro Dom. 334 b, Irruere in aliquem, & in eundem impetum perferre, idem. Epist. 53 a, Tamen impetum prædonum in tuas fortunas sisti nolo. pro Ceci. 289 a, Ex conuentu uim fieri oportebat. Att. 120 b, Qui autem impetus illius erit in nos fortunasq; nostras acrior, quàm in cæterorum. Of. 21 b, Bestiæ nihil sentiunt nisi uoluptatem, ad eam feruntur omni impetu. Offi. 35 a, Animalia quæ habent suos impetus. de Fin. 58 a, Incurrere in aliquem cæco impetu. Ep. 5 b, Impetus Marcelli refe derunt. pro Cæc. 289 a, Impetum illius, cæterorumq; tela etiam incursus refugit. de Ar. 245 a. & pro Sest. 27 a, Sed si feretur hæsitans, & impetũ in me facere conabitur, resistã, & eius conatũ refutabo. de Ar. 255 a, Alicuius furentes ac uiolenti impetus. pro Cæl. 40 a, Nunquã ex illo delendi huius imperij tam sceleratus impetus extitisset, nisi, &c. de Di. 104 a, Horum sunt auguria non diuini impetus, sed rationis humanæ. de Na. 45 b, Cum impetum cœli admirabili cum celeritate moueri uertiq; uidemus, Officior. 10 b, Multi multa

faciunt

faciunt temeritate quadã, sine iudicio uel modo in omnes, uel repentino quodam quasi uento impetu animi incitati.

IMPIE', scelerate, nefariè. de N. 34 b, Quæ qui uideat, non solùm indoctè, sed etiam impiè faciat, si deos esse neget. & I. A. 179 a, & pro Deiot. 149 a. L. Ingratè. & Tusc. 229 a. & I. V. 77 a.

IMPIETAS, *tis*. impia fraus. de Fin. 121 a, Sed nihil est quod tam miseros faciat, quàm impietas & scelus. de Am. 104 a, Qui fuerint impietatis duces.

IMPIGER, *a, um*. diligens. Epist. 18 a, Quis est tam in scribendo impiger quàm ego? I. V. 241 a, Is se patientè atq; impigrũ præbebat. pro Font. 273 a, Impiger ad labores belli.

IMPIGRITAS, *tis*. diligentia. de Repub. lib. 3, teste Nonio.

IMPINGO, *gis*. iacio, impello, obijcio, obtrudo. Tusc. quæst. 299 a, Quid? huic calix mulsi impingẽdus est, ut plorare desinat? Epist. 118 b, Quid si filius meus fustem mihi impingere uolet? I. A. 253 a, Vncus impactus est fugitiuo illi, &c. Att. 85 b, Atq; hoc tempore impingit mihi epistolã Scaptius Bruti, rem illam suo periculo esse.

IMPIVS, *a, um*. à pietate remotus, conscelleratus. pro Qu. 4 b, Si pietate propinquitas colitur, qui affinitatem prodit, impius sit necesse est. pro S. R. 29 b, Hæ sunt impijs assiduæ furiæ. de Legib. 174 a, Impius ne audeto placare donis iram deorum. de D. 18 b, Est enim periculum, ne aut his neglectis impia fraude, aut susceptis anili superstitione obligemur. I. P. 89 b, Me fugerat deorum immortaliũ has esse in impios & conscelleratos pœnas certissimas constitutas. de Leg. 172 b, Deos piorum & impiorum habere rationem.

IMPLACABILIS, *abile*. inexorabilis. Quint. Frat. 298 a. & Tusc. 179 b, Implacabilis iracundia. Epi. 41 b, Quid erat autem, cur ego in te tam implacabilis essem? cum. I. P. 97 a, Præbere se implacabilem atq; inexorabilem alicui.

IMPLEO, *es*. compleo, expleo, augeo, presto. de D. 132 a, Tuis enim oraculis Chrysippus totum uolumen impleuit. Aca. 22 a, De quibus rebus uolumina sunt impleta à Chrysippo. Ep. 138 a, Implere ollam denariorum. contra Rul. 75 a, Cum sese regum sanguine implerint. I. A. 172 b, Is uomens fustis esculentis totum tribunal impleuit. Ora. 206 a, Demosthenes non semper implet aures meas. pro Clu. 28 a, Profiteri quod nõ possis implere, qđ imprudẽtiæ est: id est, præstare.

IMPLICATIO, *nis*. de Inu. 74 b, Ac si qua necessitudo turpitudinem uidebitur habere, oportebit per locum communium implicationem redarguentem demonstrare. de Nat. deor. 54 a, Huic adde neruos, à quib. artus continentur, eorumq; implicationem toto corpore pertinentem, qui, &c.

IMPLICATVS, *a, um*. confusus, permixtus, illaqueatus, irretitus, circumretitus. L. Implico. de Leg. 165 b, Voluptas penitùs in omni sensu implicata infidet. I. P. 98 a. & Tusc. 228 b, Anaritię summa, quæ criminibus omnibus implicata est. Epi. 89 a, Etenim omnes Cæsaris familiares satis opportunè habeo implicatos consuetudine & beneuolentia. I. P. 94 b, Familiaritate implicatus. in Vat. 29 a, Inconstantia cùm le nitate tum etiam periurio implicata. de Ar. 245 a, Illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, implicatus expectatione supplicij. Tusc. 228 b, Animi suis angoribus & molestijs implicati. Aca. 41 a, Dum me reipub. procuratio multis officijs implicatum & constrictum tenebat. I. A. 176 a, Verùm implicata inscitia impudentia est. pro S. R. 32 b, Is non tam propensus ad misericordiã, quàm implicatus ad seueritatem uidebatur.

IMPLICITE'. absconditè.)(. patentius, expeditius. de Inu. 70 b, Absoluta est, quæ ipsa in se, non ut negocialis implicitè & absconditè, sed patentius & expeditius recti & non recti quæstionem continet.

IMPLICITVS, *a, um*. pro Pom. 7 b, Hæc ratio pecuniarum, quæ Romæ uersatur, implicita est cum illis Asiaticis, & cohæret. Offic. 4 a, Quæ quatuor inter se colligata atq; implicita sunt.

IMPLICO, *as, ui, & cui*. misceo, commisceo, illaqueo, irretio, circumretio. Atti. 131 a, Quod præmonui, fit ut Cæsar te implicet. de Clar. 180 a, Atq; ita uixit, ut multarum ætatum oratoribus implicaretur. pro Domo 234 a, Nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses. Att. 19 a, Atq; ita tamen nouis amicitijs implicati sumus. pro Liga. 137 b, Is nullo se implicari negocio passus est. Offic. 41 a, Qui contrahendis negocijs implicãtur. Of. 24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuendi. pro Corn. 67 b, Quod omnibus, qui nostris familiaritatibus implicantur, uehementer utile est. Orat. 215 a, Interualla longa, breuia, quibus implicata & permista oratio est. de In. 49 b, Permistè cum alijs implicari. de Di. 97 a, Dij uim suam cùm terræ cauernis includunt, tum hominum naturis implicant. de N. 12 a, Deus nullis occupationibus est implicatus. de N. 12 a, Næ ille est implicatus molestijs operosisq; negocijs. & Tusc. 228 b, Implicatus multis molestijs. I. V. 266 b, Implicatus seueritate iudicum. Tusc. 222 a, Neglecta ratio multis implicatur errorib. de Fin. 74 a, Vt profectus, &c. currat longius, & se implicet primũ ciuium, deinde omnium mortalium societate. de Am. 112 a, Nam implicati ultrò & citrò, uel usu diuturno, uel etiam officijs, &c. pro Cæ. 53 a, Eo maleficio tamen erant implicati.

IMPLORATIO, *onis*. I. V. 269 a, Si te illius acerba imploratio, & uox miserabilis non inhibebat, ne ciuium quidẽ Romanorum fletu commouebare? de Or. 126 b, Omnium deorum, & hominum, & ciuium, & sociorum imploratio.

IMPLORO, *as*. inuoco, exposco, testor, appello, obtestor, uoce miserabili opem alicuius peto. I. V. 80 b. 81 a, Hic tu fortasse querêre, deum atq; hominum fidem implorabis. & Ac. 22 b. & pro Qu. 17 b, Qui deus appellandus est? cuius hominis fides imploranda? pro Fl. 146 b, Quem enim alium appellem? quem obtester? quem implorem? senatúmne, &c. I. V. 274 b, Vos etiam atq; etiam imploro atq; appello sanctissimæ deæ. & ibid. Deos omnes imploro atq; obtestor. pro Mur. 144 b, Fidem uestram obtestor, misericordiam imploro. pro Mil. 118 a, Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos, inquam, imploro & obtestor, uestræ tum aræ, uestræ religiones uiguerunt, &c. I. C. 110 a, Deos immortales precari, uenerari, atq; implorare debetis, ut hanc urbem defendant. p Dom. 215 b. & pro Rab. 92 a, Illa altera pars consulis auxiliũ implorat & flagitat. de Or. 121 b. Neq; ipse auxilium suum à bonis uiris frustra implorari patietur. Atti. 121 a, Turpe erit Domitium deserere implorantem eius auxilium. I. P. 82 a, Implorare præsidium alicuius. pro Mil. 119 b, Misericordiã ipse non implorat, ego autem repugnante hoc imploro & exposco. Postquam. 212 b, Cùm me resp. implorasset. de Or. 104 b, Nemo est questus, nemo rempub. implorauit, nemo supplicauit. I. V. 107 a, Illa deos hominesq; implorante. I. V. 77 b, Implorare iura libertatis & ciuitatis. Epi. 154 a, Et Laterensis propè implorans obtestaretur. & pro Syl. 179 a, b, Implorantem sensus uestros, uniuscuiusq; indulgentiã testarer in suos. Aca. 4 a, At ille Heraclitimemoriam implorans, quærere ex eo, &c. I. V. 261 a, Mater filij nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit. & 134 b, Itaq; si fit omnibus recusantibus & implorantibus.

IMPLVVIVM, *uij*. locus sine tecto in ædibus, quo impluere imber in domum possit. I. V. 88 a. & 106 a, Hæc duo signa, quæ nunc ad impluuium stant. I. V. Act. 3, Ostendam in ædificijs priuatis longa difficiliq; uectura columnas singulas ad impluuium H-S. X L M, non minus magnas locatas.

IMPOLITE'. inornatè, inculte. de Orat. 103 a, Tibi senatus breuiter impoliteq; dicenti, maximis de rebus est assensus.

IMPOLITVS, *a, um*. rudis. de Clar. or. 192 a, Forma admodum impolita atq; rudis. de Or. 120 b, Genus hominum rude, hebes, & impolitum. de Or. 113 b, Timæus ipsa compositione uerborum non impolitus. de Pro. 76 a, Impolitæ res & acerbæ, si erunt relictæ, offerent se aliquando, &c.

IMPONO, *nis*. Epist. 69 a, Qui cæteris coronas imposuerũt uictoribus. & pro Fl. Imponere auream coronam alicui. I. A. 185 b, Antonius collegæ diadema imposuit. de Orat. 110 a, Ne nomen quidem ei uitio imposuerunt. Ar. 76 a, Clitellæ boui sunt impositæ, prouerbium. L. Clitellæ. I. V. 104 b, Per istos quæ uolebat, in nauem clàm imponenda, occulta exportanda curabat. de Diuin. 126 a, Cum M. Crassius exercitum Brundusij imponeret. Ar. 5 a, Si Lentuli nauis non erit, quò tibi placebit imponito. de Vniu. 202 b, Atq; ita quasi in currum uniuersitatis impositus. & Tusc. 230 b, Velut iste chorus uirtutum in eculeum impositus. de Fi. 166 a, Metellum multi filij in rogum imposuerunt. Lent. Ep. 190 a, Naues onerariæ amplius quàm centum, in quas exercitus eius imponi posset. Epi. 125 b, Cuius amicitia me in hanc perditam causam imposuit. Att. 16 b, Consul est impositus nobis, quẽ nemo præter nos aspicere posset. de Natu. 12 b, Itaq; imposuistis in ceruicibus nostris sempiternum dominum. & Att. 249 b, Imponere dominum alicui. de Or. 107 b, Imponere nimis duras leges cupiam. I. A. 212 a, Is leges ciuitati per uim imposuit. & 206 b, Per uim imponere leges reipub. p Cor. 63 a, Nobis iniquissimæ leges impositæ sunt à uobis. pro Qu. R. 49 b, Imponere seruitutem fundo. pro Fon. 278 a, Vectigal esse impositum fructibus nostris dicitur. Attic. 242 a, Frumentum imponere, quæ est alia Dionis legatio? contra Rul. 62 b, Agris publicis pergrande uectigal imponere. pro S. R. 20 a, Opprimi me onere officij malo, quàm id quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. Att. 140 a, Ne Pompeio quid oneris imponam. Ep. 224 b, Quando mihi ab amico onus imponitur, ego quoq; tibi imponam. At. 207 a, Et ne magnum onus obseruantiæ Bruto nostro imponerem. Ep. 86 a, Nisi fortè, aut in miseria nimis stultè, aut in amicitia nimis imprudẽter tibi onus impono. Or. 200 a,

Imponere onus alicui.)(. Recipere onus. contra Rull. 75 b, Vos mihi personam hanc imposuistis, ut eum tuerer. Item, Vt meminissem quam personam à uobis impositam sustinerem. At.162 a, Duriores partes mihi impositæ sunt ab offensione nostra. Att.164 a, Partes has mihi Cæsar imposuit, ne, &c. pro S. R. 38 b, Audacia, cuius partes Roscijs impositæ sunt. pro Mur.133 a, Nunquam iste plus militi laboris imposuit, qui im sibi sumpsit. pro Qu.18 a, Aut iniuriam sine ignominia sibi imponerent. I.V.203 b, Quibus tu priuatim iniurias plurimas contumeliasq; imposuisti. I.V.138 b, Mihi impone istam uim, ut omnino ne liceat polliceri. At.57 b, Ego mihi necessitatem imponere nolui huius nouæ cõiunctionis. pro Syl.173 b, Mihi de me ipso multa dicenti necessitas quædam imposita est ab illo, &c. de Fin.121 a, Imponere uulnus alicui. Att.12 a, Non ita, ut sperarent mali, tanto imposito reip. uulnere. pro Sest. 12 b, Imponere plagam mortiferã reipub. Offic.58 b, Imponere fastigium operi inchoato. pro Plan.272 a, Sin autem eminus, quem uillicũ imponeremus, quem pecori præficeremus, non curamus, &c.

IMPONERE, pro decipere uel fallere. Qu.Fra.311 a, Catoni egregiè imposuit Milo noster. At.249 a, Si Cassilius mihi imposuisset aliquid.

IMPORTO, *as.* inucho. de Orator.123 a, Modò enim huc ista sunt importata. I.V.175 b, Verres Siciliæ multum calamitatis importauit. Postquam.212 a, Nam calamitas importata est, quia defenderam ciuitatem. pro Sest. 28 a, Quam tantã importare meis defensoribus calamitatem. Of.36 b, Per eos deniq; si quid importetur nobis incommodi, propulsemus. de Or.88 a, Plura detrimẽta publicis rebus, quam odiumenta per homines eloquentissimos importata. pro Deio.131 a, Hodierno die sententia tua, aut cum summo decore pestem importatura est regibus, aut incolumem famam cum salute. Ep.265 a, Tergiuersari uolui, ne mea nimia σπουδὴ suspicionem ei aliquam importaret. Tus.216 a, Important enim ægritudines anxias. de Fin.56 b, Eas solicitudines à dijs immortalibus importari putant. Tusc.234 a, Nam hæc mala casus importat, qui in sapientem potest incurrere. Tusc.216 a, Motus auersi à ratione important ægritudines anxias.

IMPORTVNE` insistere, molestè. Ac.20 a.

IMPORTVNITAS, *tatis.* immanitas. I.V.124 a, Vir incredibili importunitate & audacia. pro Clu.53 b, Quem propter importunitatem animi nemo recipere tecto uellet. I. P. 84 a, Animal ex omnium scelerum importunitate, & omnium flagitiorum impunitate concretum. pro Syl.181 b, Tanta importunitas inauditi sceleris.

IMPORTVNVS, *a, um.* immanis, infestus, molestus. de Ar. 244 b, Videbam illud scelus tam importunum, audaciam tam immanem adolescentis furentis. Postq.207 b, Hic uultum importunum in forum detulit. pro Cl.55 a, Furore crudelis atq; importuna mulier. Ep.20 a, Mulieris importunæ nefaria libido. I.C.107 a, Importunissimus hostis. de Fin.56 a, Homo importunus & crudelis. de Natur.76 a, & Ep.61 a, Varius homo importunissimus summo cruciatu perijt. I. V.77 b, Istius immanis atq; importuna natura. de Cl.196 b, Hæc importuna clades ciuitatis. de Or.110 b, Importunum tempus: id est, non opportunum, incommodum. I.V.173 b, Importunissima pestis.

IMPOTENS, *tis.* tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua potestate non est, qui dolori uel iracundiæ paret. pro Mur. 138 a, Valeant te omnia ad salutem innocentium, ad opem impotentium. de Finibus 59 b, Neq; homini infanti atq; impotenti iniustè facta conducunt. Epist.54 b, Victoria, quæ etiã si ad meliores uenit, tamen eos ferociores impotentioresq; reddit. Part.240 b, Aut nullos animi motus, aut nõ tam impotentes fuisse. Ep.260 b, Sin ista pax perditum hominem in possessionem impotentissimi dominatus restituturа est, &c. Tusc.231 b, Qui nulla impotenti lætitia efferuntur. I.A. 198 b, Quæ effrenatio impotentis animi? I.A. 199 a, Impotens, iracundus, contumeliosus, superbus. I.A.202 b, Aduolat ad urbem homo impotentissimus, ardens odio, &c. I.A. 233 b, Dolabella habet sceleratam impiorum manum, est ipse confidens, impotens, &c. Parad.122 b, Animus fractus, & arbitrio carens suo. de Ar.244 a, Dolore efferri, & iracundia longius progredi, quàm sapientis hominis cogitata ratio postulat. de Arusp.244 a, Nihil feci iratus, nihil impotenti animo. I.A.206 a, Is in uestra potestate erit, qui in sua nunquam fuit? quid enim ille unquã arbitrio suo fecit? semper tractus quò libido rapuit, quò leuitas, quò uinolentia.

IMPOTENTIA, *tiæ.* animi effrenatio. Tuscu. 216 b, Quam uim significantes mali poetæ, impendêre apud inferos saxũ Tantalo faciunt, ob scelera, animiq; impotentiã & superbiloquentiã. Tus.220 a, Idem inflammãt appetitione nimia, quam tum cupiditatẽ, tum libidinẽ dicimus, impotentiam quandã animi à tẽperantia & moderatione plurimũ discedentem. Tus.220 a, Irati color, uox, oculi, spiritus, impotentia dictorum atq; factorum, quam partem habẽt sanitatis.

IMPRESSIO, *onis.* percussio, incursio, pronunciatio, impetus. de Orat.160 a, Numerosum, id quod habet quasdã impressiones, &c. Ac.15 b, Inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species. de Fin.42 b, In pedibus celeritatem ponebant, uim in manibus, claritatem in uoce, in lingua etiam explanatam uocum impressionem. pro Flac.162 a, Non igitur impressio, non occasio, &c. Ep.71 a, Non iudicio neque disceptatione, sed ui atq; impressione euertere aliquem.

IMPRESSVS, *a, um.* pro Mil.115 a. L. Nympha.

IMPRIMO, *mis.* quasi informo, signo, inscribo. de Diui. 85 a, Sus rostro humi A literam impressit. Ac.21 b, Quid si in eius modi cera centum sigilla hoc annulo impressero? Acad. 14 b, Similitudines uerò geminorum, aut signorũ annulis impressorum pueriliter consectantur. & ibid. Signa in annulis impressa. Tus.161 a, An imprimi quasi ceram animum putamus? Part.232 a. Vt literatura constat ex notis literarum, & ex eo in quo imprimuntur illæ notæ: sic confectio memoriæ tanquam cera locis utitur, & in his imagines ut literas collocat. pro Cec.299 b, In aliquo loco uestigium imprimere. I.A.153 a, Tu extra munitiones tuas uestigium ubi imprimas non habes. Epist.75 b, Quæ cum uiderem tot uestigijs impressa, &c. pro Cornel.57 a, Nullus est locus, in quo non extent huius fortitudinis impressa uestigia. I.A.171 b, Horũ flagitiorum iste uestigijs totam Italiam impresit. Ora.198 a, Illa enim sunt curricula, in quibus Platonis primùm sunt impressa uestigia. de Fat.149 a, Visum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. de Leg.162 a, Quæ in animis imprimuntur inchoatæ intelligentiæ, similiter in omnibus intelliguntur. Acad.6 b, Quo è genere nobis noticiæ rerum imprimuntur. de N.10 b, In omniũ animis deorũ noticiam impresit ipsa natura. Acad.6 a, Visum impressum effictumq; ex eo unde esset, &c. Acad.15 b, Cùm uisa in animos imprimuntur. & 10 a, Visum impressum in animo atq; mente. de Ora.125 b, Nisi omnes motus in ipso oratore impressi atq; insiti esse uidebuntur. Att.35 b, Orbis reip. sic est conuersus, ut uix impressam orbitam possimus uidere. pro Mil.115 b, Memoria publica recensionis tabulis publicis impressa. I.A.197 b, Vt horum iudicum lectione duplex imprimeretur reipub. dedecus. de Diuin. 119 a, Cùm terra araretur, & sulcus altius esset impressus.

IMPROBABILIS, *le.* non probabilis. Off.34 a, Nos alia *p*babilia, contrà alia improbabilia esse dicimus. aliter, Non probabilia. Acad.9 b, Siue tu probabilem uisionem, siue improbabilem, & quæ non impediatur perferas.

IMPROBATIO, *onis.*)(. Approbatio. ad Her.8 a, Hæc & ad improbationem & approbationem testium pertinebunt. I. V.187 a, Dubium´ne est? quin ista omnis improbatio cogendæ pecuniæ causa nata sit?

IMPROBE`. iniustè, peruersè, iniquè, nequiter. pro S.R.35 b, Multa improbè fecisti. & pro Mur.125 a, Facis improbè. & pro Syl.172 b. de Fin.59 b, Præda improbè parta. Off. 49 b, Plures sunt ij, quibus improbè datum est, quàm illi quibus iniustè ademptum est.

IMPROBISSIME`. iniquissimè. Attic. 260 b, Ego, si me non improbissimè Dolabella tractasset, dubitassem fortasse, &c.

IMPROBITAS, *tis.* peruersitas. Qu.F.297 a, Cum te alicuius improbitas peruersitasq; commouerit. pro Mur.126 a, Amicorum neglectio improbitatem coarguit. Ep.89 a, Mirifica est improbitas in quibusdam. & 5 b, Hominum improbitas. de D.122 b, Simiæ Dodoneæ improbitatẽ historijs Græcis mandatam esse demiror. de Clar. 185 a, Athenientis Hyperboli improbitatẽ ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. At.12 a, Sed tamẽ non ita, ut sperarãt mali, tanto imposito reip. uulnere, alacris exultat improbitas in uictoria.

IMPROBO, *as.* reijcio, uitupero, damno.) (. Approbo. de Orat.123 a, Ego ista studia nõ improbo, moderata modò sint. Of.36 a, Primùm improbantur ij quæstus, qui in odia hominum incurrunt. de Di.95 b, Hæc improbantur à Peripateticis, à Stoicis defenduntur. Aca.24 a, Hoc negas te posse nec approbare, nec improbare. Tusc.148 b, Iacentq; ea semper, quæ apud quosq; improbantur. pro Font.277 b, Falsum est ob probationẽ preciũ datum, cùm multa improbata sint.

IMPROBVS, *a, um.* impurus, sceleratus, perfidiosus, facinorosus, nequã.) (. Bonus uir. de Clar.185 a, Vir longè post natos homines improbissimus. & Att.279 b, Homo nequissimus & improbissimus. *p* Deiot.147 b, Homo nequã & improbus. de Or.136 a, Improbus homo & perfidiosus. *p* Syl. 172 b, Si quid ab improbis de me improbè dicitur. At.151 b, Hic, qui in me tam improbus fuit. de Ora.102 a, Populũ inflammare in improbos, & concitatũ in bonos uiros mitigare. de Fin.59 b, Improborum facta suspicio insequitur.

IMPROVIDVS,*a,um*.incautus. de L.139 b,Neceſsitas quę-dam fatalis improuidas hominum mentes occupauit. Att. 115 b,Improuidi & negligentes duces.de Am. 114 b, Credu-lus atq; improuidus ſenex.Ep.26 b,Illud miror adduci po tuiſſe te, qui me penitùs noſſe deberes, ut exiſtimares aut me tam improuidum, qui ab excitata fortuna ad inclinatã & propè iacentem deſciſcerem : aut tam inconſtantem, ut collectam gratiam florentiſsimi hominis effunderem. Tuſ. 240 b,Improuida ætas.

IMPROVISO`.ex improuiſo,ex inopinato, de improuiſo, derepentè, ſubitò,repentè,repentinò.At.237 a, Cum homi-nem temperantem,ſummum medicum, tantus improuisò morbus oppreſſerit.de Diu. 91 a.& pro Mur.133 a,Syracuſa-ni improuisò in caſtra Hamilcaris irrumpunt. I.V.145 b,Sa nè ei præter opinionem improuisò incidi. Offi.50 a,Aratus tyrannũ Metoclẽ improuisò oppreſsit. I.V.99 a, Ex impro-uiſo,ſi quæ res natæ eſſent. Tuſc.224 a, De improuiſo Chry ſis ubi me aſpexerit, &c.pro S.R.44 a,Collocare milites, in quos,ſi qui ex acie fugerint, de improuiſo incidant.de Ora. 97 a,Subitò dicere.)(.Sumpto ſpacio paratius accuratiusq; dicere.& ibid.Exercere ſe in ſubitis dictionibus.

IMPROVISVS,*a,ſum*.inopinatus,ſubitus,repentinus.Tu-ſcul. 117 a,Sapiens,cui nihil improuiſum atq; repentinũ ac-cidere poteſt,cui nihil ſubitũ eſt quod homini euenire poſ-ſit. Aca.44 b,Fortuna efficit multa improuiſa nobis. Tuſc. 197 b,Omnia quę mala putantur,ſunt improuiſa grauiora. I.V.122 b,Cùm hoc illi improuiſum inopinatumq; accidiſ-ſet.de Orat.93 b,Nulla res neq; tanta,neq; tam improuiſa, neq; tam noua eſt,de qua non ſe profiteantur eſſe dicturos. contra Rul.78 a,Vnde iſte amor tam improuiſus,ac tam re-pentinus.pro Mur.137 a,In his L. Murenæ tantis tamq; im-prouiſis periculis.pro Font.282 b, Cùm bella ſubitò & im-prouiſa naſcantur.Att.56 a,Et hæc improuiſa omnia.Ep.23 b,Improuiſus aduentus hoſtium.

IMPRVDENS,*tis*. inſciens,inſcius,ignarus,errans, per im-prudentiam.)(.Sciens.de Or. 92 b,Scripſi etiã illud in quo-dam libello,qui me imprudente & inuito excidit,& perue-nit in manus hominum. pro S.R.22 a,Hęc omnia imprudẽ-te L.Sylla facta ſunt.de Fi.65 a,Qua tu etiam imprudens u-tebare nõnunquã. Ac.6 a,Imprudens eò,quò minimè uult, reuoluitur.Ora.215,Sed idem imprudẽs ipſe facit. Tuſc.217 b,In altumq; prouehitur imprudens.de Cl.189 b,Tu mihi imprudens M. Seruilium præterijſſe uideris. pro S. R. 33 b, Multa ſæpe imprudentibus imperatoribus uis belli moli-tur.de In. 74 a,Nautæ imprudentes legis,cum exiſſent,uitu lum immolauerunt.

IMPRVDENTER, per imprudentiam, per ignorantiam, inſcienter.de In.52 a,Imprudenter lædere aliquem. Acad.43 a,Illud imprudenter,ſi arbitrantur,&c. Or.215 b,Verſus ſæ-pe in oratione per imprudentiam dicimus.

IMPRVDENTIA,*tiæ*.inſcitia,error,inſciẽtia.de Inuen. 47 a,Imprudentia eſt,cum ſciſſe aliquid is,qui arguitur, negat. de Ar.252 a,Sacrificium tam occultum, quod non modò cu rioſos oculos excludit,ſed etiam errantes : quo non modò improbitas,ſed ne imprudẽtia quidẽ poſsit intrare.I.V.120 b.& Ora.215 b,Quod ſæpe per imprudentiam fit.de Or.157 b,Imprudentia teli emiſsi: id eſt,cum telum manu fugit. de In.51 a,Modi partes ſunt prudentia & imprudentia.& ibid. Imprudentia in purgationem confertur, cuius partes ſunt inſcitia,caſus,neceſsitas,& in affectionem animi.

IMPVBER,*ris*.adoleſcentulus.I.C.121 a,Cum filium eius im puberem necandum eſſe dixit.

IMPVDENS,*dentis*.inuerecundus,exhauſto rubore. ad He-ren.27 a,Ep. 67 b,Qui uerecundiæ fines ſemel trãſierit, eum bene & nauiter oportet eſſe impudentem.pro Qu. Roſ. 48 a,Pudens impudentem fraudaſſe dicitur.pro Qu.14 a, Ore duriſsimo eſſe:id eſt, eſſe impudentem.

IMPVDENTER,confidenter,audacter. I.V.135 b, Quam-uis audacter,quamuis impudenter,& pro Flac.158 a,& Ep. 67 b,Impudenter facit.

IMPVDENTIA,*tiæ*.confidentia,audacia, os.Or.220 a, Ve-recundia negandi,ſcribendi impudentiam ſuſcepi.pro Fla. 153 b,Audacia & impudentia fretus.pro Dom. 233 a,An ego tantam oculorum impudentiam habere poſsim ? ut uideã, &c.de Ar. 243 b, Impudicam alicuius impudentiam repri-mere.de Ora.99 a,Cæteros non dubitabo primùm inertiæ condemnaſe,deinde etiam impudentiæ.& ibi. Neſcire,&c. inſignis eſt & impudentiæ.

IMPVDENTIVSCVLVS,*la*. Epi.98 b,Sumus enim im-pudentiuſculi,quàm per te uix licet.aliàs,putidiuſculi.

IMPVDICITIA,*æ*.Oct.331 a,Cui forma per dedecus pecu-niam & nomen nobile conſceleratũ impudicitiæ dediſſet.

IMPVDICVS,*a,um*.impurus.I.A.185 b.de Or. 132 b, Aduer-ſus & auerſus impudicus es, Oct. 331 b. & in Sal.275 a,An-diet Marius impudico domino parére nos, qui ne militem quidem habere uoluit,niſi pudicum.de Ar.243 b,Impudicã alicuius impudentiam reprimere.I. C.106 b, Complexi mu lieres impudicas.& 109 a, Omnes impuri impudiciq;ue. de Leg.166 a,Impudica loqui.

IMPVGNATIO,*onis*.Oppugnatio.Att.lib.4.Ipſe domum P.Sullæ pro caſtris ſibi ad eam impugnationem ſumpſerat.

IMPVGNO,*as*.oppugno.pro Qu.2 a,Illis autem id tempus impugnandi detur,cum uitandi illorum impetus poteſtas adempta nobis erit. Attic. 284 a,Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere.

IMPVLSIO,*onis*.impulſus.de Inu.64 a, Cauſa diuiditur in impulſionem & ratiocinationem.impulſio eſt,quæ ſine co-gitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur,ut amor,iracundia,&c.& 64 b, Cum impulſione aliquem cõmiſiſſe quid dicet.de Vn.197 b,Omnis coagmen tatio corporis,uel calore,uel frigore,uel aliqua impulſione uehementi labefactatur.

IMPVLSOR,*oris*. Atti.256 a,Et ſi quamuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ,approbator certè fuiſti. I.V. 33 b, Autor & impulſor, & ſocius ſceleris. de Pro. 72 b,O. mnis illa tẽpeſtas Cæſare impulſore & autore excitata eſt.

IMPVLSVS,*ſus*. inductus,impulſio.de In.64 b, Qui ſi mihi impulſu aliquid cõmiſerint. pro Do.215 b.& I.V. 141 b.& p S.R.36 a,Hoc P.Clodij impulſu factum eſt.de Na.32 a.& ce Somn.131 a,Non alieno impulſu, ſed ſua ſponte moueri.de Som.128 b,Sonus,qui impulſu & motu ipſorũ orbiũ effici-tur.pro Cec.283 a,Impulſus ſcutorũ,conflictus corporum.

IMPVNE`, ſine pœna uel periculo.)(. Periculo capitis. pro Mil.190 b,Ep.231 b,Dionyſius cum multos liberos ſurripuiſ ſet,nec ſe impunè laturum putaret,aufugit.At.13 a,Qui niſi-mos in tribu pronunciauerit,ſi non dederit,impunè ſit. Ar. 184 a,Mihi ne dolere quidem impunè licet.pro S. R. 31 b,& 33 b,Homines uulgò impunè occiduntur. pro Qu.2 b,Li-bertate uſus eſt,quo impunius dicax eſſet.de L.164 a,Vt di-ctator quem uellet indicta cauſa, impunè poſsit occidere. de In.66 a,Poteſtas impunè aliquid faciendi.I. A.159 b,Qui non modò impunè,ſed etiam cum ſumma interfectoris glo ria interfici poſsit.de D. 120 b,Hæc in metu & periculo cùm creduntur facilius,tum finguntur impunius. Part.119 b,Cũ lucrari impunè poſſet auri pondo decem.pro Deiot.149 b, Vbi id quod intus eſt,impunè euolare poteſt.pro Clu.34 a, Licet impunè confiteri.contra Rul.67 b, Vt impunè in ocio eſſe poſſemus.de Orat. 159 b, In quo impunè progredi licet duos duntaxat pedes.

IMPVNIVS.aduerb. L.Impunè.

IMPVNITAS,*tis*.licentia,uenia.pro Mil.118 a, Quem ſi ui-ciſſet,habiturus eſſet impunitatem & licentiam ſempiter-nam.pro Pl. 259 a.& Epi.13 a, Non mihi tantum arrogo, ut C.Plancium ſuis erga me meritis impunitatem aſſecturũ putem.in Ant.210 a,Cæteris autem ſi errorem ſuum depo-ſuerint,ueniam & impunitatem dandam puto.& Tuſcul. 218 b,Dare impunitatem peccatorum alicui.I.A.157 a, Cùm tanta gladiorum impunitas ſit.pro Seſt. 21 a,Quorum effre natus furor alitur impunitate diuturna. I.P.84 a,Animal ex omnium ſcelerum importunitate, & omnium flagitiorum impunitate concretum.pro R. P.126 b,& Of.60 a, Quorum impunitas fuit non modò à iudicio, ſed etiam à ſermone. pro Milo.110 a,Impunitatis ſpes maxima eſt illecebra pec-candi.Qu.Fr.328 a,Gabinij abſolutio lex impunitatis pu-tatur.de Cl.194 b,Iuuenilis quædam impunitas & licentia dicendi.de Natur.22 b,Tanta eſt impunitas garriendi. pro Dom.216 b,Impunitas ſcelerum.Tuſc. 218 b,Impunitas pec catorum.

IMPVNITVS,*a,um*. inultus, liber. in Ant. 226 a,Poſſumus hãc iniuriã inultã impunitamq; dimittere. & 63 a, Vt cæte-rorum quoq; iniuriæ ſint impunitæ atq; inultæ. de Or.104 a,Virtus tamen ius ſuum & impunitam omnium rerum li-bertatem tenere debet.I.C.101 a,Tibi uni multorum ciuiũ neces,tibi uexatio direptioq; ſociorum impunita fuit ac li bera.I.V.215 b,Si iſtius hæc tanta iniuria impunita diſceſſe-rit.Off.38 b, Niſi enim multorum impunita ſcelera tuliſſe-mus,nunquam ad unum tanta peruenisſet licentia.

IMPVRE`,ſpurcè.I.A.160 a,Impurè & intemperanter facere aliquid. & de D.93 b,Facere multa impurè atq; tetrè. de Fi. 98 a,Impurè & flagitiosè uiuere.

IMPVRITAS,*tis*.flagitia,turpitudines.I.A.161 a, Cũ omnes impuritates,pudica in domo quotidie ſuſciperes?

IMPVRVS,*a,um*. cõtaminatiſsimus,lutulentus,ſpurcus,im-probus,ſceleratus.)(.Purus. At.151 b,Ego hũc impurũ & ſce leratũ puto.p Do.222 a,Omniũ nõ bipedũ ſolũ,ſed etiã qua drupedũ impuriſsimus.pro Q.R.48 a,Perſona illa lutulen-ta,impura,inuiſa.de Ar.249 a,Vt eos ludos hæc lues impu-ra pollueret,I,C.109 a,Omnes impuri impudiciq;.

IMVS,*a,um*.infimus.pro Qu. R. 48 b, Ab imis unguibus usq; ad uerticem summum.de Som.129 a,Nam terra immobilis manens ima sede semper hæret. Att.227 a,Ex castris ad imã Candauiam.ad Heren.21 a,In distributione uocem ab imis faucibus adhibere oportet.ad Heren.22 a,A' summo,à medio, ab imo.

IN,ad,apud,pro,erga.inter.de In.69 a,In nostra consuetudine multis de causis fit, ut rarius incidant translationes. de In.69 a,Quare non in omnem causam,sed omne genus causæ incidunt.de In.64 a,Non omnes loci in omnem causam conueniunt.pro Quint.Ro.47 a,In hanc formulam omnia iudicia concluſa & comprehenſa ſunt.de In.75 a,In conceſſionem præcepta dedimus.& ibid. b, In id quoq; præcepta poſuimus.de Inu.63 b, Tradere locos in ſingula cauſarum genera.& ibid.Inuenta unamquamq; in rem exponentur. de In.77 b,Hoc in omne factum, & in omne tempus idem ualet.de In.80 b,Lex ſcripta communiter in plures res uel in aliquam certam rem.pro Quint.Ro.54 a,Niſi te in ſuam litem dediſſet cognitorem.& 50 a,In hanc rem me cognitorem dediſti. pro Cluent.23 a,Auditis de eo in quem iudices non eſtis.& 59 b,Iudex in aliquem.de In. 68 b, Pater habet poteſtatem in filios.pro Cecin.298 a,In aliquam rem afferre rationes.Attic. 8 a, In illam orationem addidi quædam. contra Rul.61 b,Auctio conſtituta in menſem Ianuarij. Epiſtol.253 a,In hoc interdicto non ſolet addi, in hoc anno. in Verr.67 b,Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam poſtulauiſſem.pro S.R.31 b, Aliquem eſſe dominum in ſuos.pro Clu. 36 b,In legem iurare.de In. 76 b, Inſumere laborem in aliquam rem.Attic.25 b, Et quis in eius locum paretur.in Verr.65 a, Nationes, quæ in amicitiam populi Romani ditionemq; eſſent.pro Pom.10 a,Portus ueſtros in hoſtium fuiſſe poteſtatem.I.V.95 a, In codicis extremam ceram nomen infimum fecit.pro Cluen. 26 a,In ſuſpicionem uocatus eſt.I.C.105 a, Quorum æs alienum contractum in popinam non poteſt,&c. I.V.87 b, Ea in tabulas publicas ad ærarium perſcribenda curaui. de In.77 a,Vti aliquo uerbo uno pluribusue in ea ſententia,in qua is qui dicet, accipiendum eſſe demonſtrabit.Attic. 37 a, In eam ſententiam multa dixit.Attic.6 a, Duæ epiſtolæ in eandem rationem ſcriptæ.in Verr.90 a, Cum in eam rationem pro ſuo quiſq; ſenſu loqueretur.de In.76 a,Alius in alium implicatus.pro Sext.Roſc. 22 b,Capito, qui in decem legatis erat. I.V.67 b, Defigere furta alterius in oculis omnium.Att.235 b,Conſilia in horas mutari uides.I.V.114 b, Dare iudicium in certa quædam uerba,ut qui iudicet,non poſsit aliter iudicare. & 119 a,Locare aliquid in multos annos.cont.Rul.63 a, In reliquum tempus aliquid ſancire.I.V.134 b,Ei honos ille in illum annum deberi putabatur.I.V.252 a,Verſus, qui in iſtius cupiditatem facti ſunt.pro S.R.43 a,Summa reip. in huius periculo tentatur.contra Rul.63 a, Aurum conſumptum in monumento.contra Rul.88 a,Concordiæ patronum me in hunc annum reip.conſeſſus ſum.pro Rab.94 a, Quod crimen in hunc maius expectaſ pro Mur.134 a, Noſtra in aliquem ſtudia minui.pro Flac. 159 a, Athenienſes unde fruges,iura,leges ortæ,atq; in omnes terras diſtributæ putabantur.Poſtquam.211 b,Erat alius ad portas in multos annos.pro Dom.225 a,pro Flac.150 a, Qui nuper ſummo cum imperio fuerit,ſummo in amore eſſe propter nomen ipſum imperij non potuit.pro Flacc.155 b,Vtrum in clariſsimis ciuibus eſt is,qui,&c.Offic.13 b,Hic in magnis uiris non eſt habendus:id eſt,inter magnos.pro Fl.153 a, Prætor pecuniã in remiges imperauit.pro Fl.155 a,Pecuniam in ædem ſacrã reficiendam perſcribunt.pro Fl.152 a, Pecunia in claſſem eſt erogata.& ibid.Nos hic in mare ſuperum & inferum ſeſtertium ter & quadragies rogabamus.cont.Rul.83 a, Duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. & 72 b, Ianitores ducentos in annos ſingulos ſtipatores corporis conſtituit. pro Syl.175 a,Diuiſi eas tabulas toti Italiæ, diuiſi in omnes prouincias.Tuſc.168 a,Itaq; non deterret ſapientem mors, quo minus in omne tempus reip.conſulat. de Ar. 250 b,Id totum in iſtius ludos prædictum atq; reſponſum eſt.Offic. 42 b,Facillimè in optimam partẽ cognoſcuntur adoleſcentes,qui,&c.de Som.128 a,Pietas in parẽtibus & propinquis magna eſt.de D.80 b,Cùm magna uis uideretur eſſe in mõſtris interpretandis,in aruſpicum diſciplina. pro Seſt. 25 b, Quis eſt Italiæ locus? in quo non fixum ſit in publicis monumentis ſtudium ſalutis meæ? & 7 a, Habebit ſenatus in hunc annum quem ſequatur.pro Cæl.50 a,Dij nunquã preſentis fraudis pœnas in diem reſeruant. pro Seſt. 7 a, Alter multos planè in omnes partes fefellit.pro Cor.59 a, Eſt enim in populum Romanum graue,non poſſe,&c. & ibidẽ, In ſocios uerò iniurioſum & contumelioſum, ijs præmijs excluſos eſſe,&c.& 64 b,Vt in ſingulas colonias ternos ciues Romanos facere poſſet.& 65 b,Multi in ciuitate recepti ex liberis populis.& 66 a, Cum præſertim in genus ipſum accuſationis,& nomen eiuſmodi præmium nemini iucundum eſſe poſsit.& 67 b, Suſcipere odium infinitum in aliquo.in An.258 b,Quæ autem eſt iſta ſententia, ut in hodiernum diẽ ueſtitus mutetur.de Pro.70 a,Is Imperator in pœnam exercitus expetitus eſſe uidetur. Offic.63 b,Et ſimul ad cœnam inuitauit in poſterum diem.de Diuin.84 a,Capitolinis iniecit ſedibus ignes.& 111 b, Solis defectiones,itemq; lunæ,prædicuntur in multos annos. in Anto. 203 a,Summo ſtudio optimoq; in rempub.conſenſu.de Diuin.120 a,In omne corpus diuiſo & multiplicato cibo.& 131 b, Hoc ſi eſt in libris,in quem hominem, & in quod tempus eſt? de Fat. 143 b,Hæc commutari ex ueris in falſa non poſſunt. in Ant. 232 b,Qui ſe conſulatum in Bruti locum petere profitetur. Epi.84 a, Quid?tu in lictoribus,in toga prætexta eſſe conſulatum putas?I.P.93 b,Plebs in cuius tu infamiam, ea quæ per latrones de me egeras,contuliſti. I.A.236 a, Ni Brutum colligaſſemus in Græciam.& 165 b,Is hanc rem in Ciliciam ad oſtium fluminis Cydani confeciſſet. & 178 a, In eius tetrarchiam ex Græcis comitibus ſuis collocarat. & 166 b, In huius me conſilij ſocietate tanquam in equum Troianum, cum principibus includi non recuſo. & 175 a, Qui in proximum annum conſulatum peteres.& 184 a,Cæſar patrimonium ſuum in ſalutem reipub. collocauit. Alter inſitus in Lælios,&c. L. Inſero. Calor infitus in nobis, &c. L. Inſitus. de Pro.70 a,Omitto iuriſdictionem in libera ciuitate contra leges.& ibid. b, De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges.de Ora.127 a, Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam. & ibi. In deplorandum interitum exercitus.I.V.138 a, In hanc rem teſtem totam Siciliam citabo.Attic.46 a,In aliquem,uel in ſeipſum peccare:id eſt,contra. I.V. 172 a, Mihus tribus medimnis in iugerum nemo dedit.& 14 b, In frumentum imperatum H-S.duodetricies in annos ſingulos Verri decernebantur.& 187 a,In medimna ſingula H-S. quinos denos dediſti.de Orator.101 a,Amor in patriam.I.V.205 a,b,Committere ſe in conſpectum alicuius.& 204 b, Magnum ſumptum in Timarchidis prandium feci.& 234 a,Cum ad prætorem in ius adiſſemus. & 265 b, Pecuniæ erogatæ in operum locationes falſas.& ibid.Includere aliquem in cuſtodias.de N.18 b, Solem in deorum natura ponere. & 17 a, Epigramma Catuli in Roſcium:id eſt,in laudem eius.de Or. 141 a,Scribere carmen in aliquem:id eſt,in laudem. Atti.66 a, Eſt pondus apud ruſticos in memoriam patris : id eſt,ob memoriam.de Nat.39 b,Diana omniuaga, quod in ſeptem numeratur,tanquam uagantibus inter ſeptem ſtellas errantes.Attic.73 b,Sed ego hanc *κἀνξίαν* in unum annum meditatus ſum.I.V.250 b,Hoſtilem in modum ſæuire. Atti.76 b, Incredibilem in modum concurſus fuit ex agris. de Natur. 51 a,Aues,quæ ſe in mari mergunt. & 53 b, Sanguis à corde in totum corpus diſtribuitur.& ibid. Quæ confecta in reliquum corpus diuidantur.Attic.85 a,Nec id ſatis efficitur in uſuram menſtruam.de N.61 a,Quod perſpicuum eſt in iſtã partem.Attic.93 a,Scaptius centeſimis, renouato in ſingulos annos fœnore contentus non fuit.& ibid.b,Hunc ego ſi in præfectis habuiſſem,quem tu hominem putares? & 111 b, Si quid offendimus in genere noſtro, id fit maius quàm, &c.Offic.68 a,Id quàm iniuſtum in patriam eſſet, non uidebat.de Sen.91 b, Quæ ſecundum naturam fiunt, ſunt habenda in bonis.de Leg.162 a,Dolor in maximis malis ducitur.de Amic.104 a,In Remp.in magna aliqua re peccare. & ibidem,In aliquem aliquid efficere.de Le.164 b, Obſequia in homines:id eſt,erga.& ibid. Cerimoniæ religionesq; in deos.& 177 a,Athenæ multa utilia in uita hominum attulere.& 185 a,Minores magiſtratus plures in prælia ſunto.& 185 a,Ego in iſta ſum ſententia,qua te fuiſſe ſemper ſcio. de Vn.105 b,Et cum inueneris,indicare in uulgus nefas.& 196 b,Quod in cernendi ſenſum caderet. pro R. P. 128 a, Nulla pecunia Gabinio niſi in rem militarem data eſt.& 130 a, Quærere inuidiam in aliquem.de Natur. 77 a, Impietas in deos,iniuria in homines:id eſt,contra.Attic.59 a,In hoc theca nummariam ne retexeris:id eſt,ob hoc.& 149 a, Multa diſputas huic ſententiæ conuenientia.de Ora.94 b, Neque hæc in eam ſententiam diſputo,ut,&c.Attic.117 b,Id ego in eam partem accepi,hæc oppida,&c.de Or. 99 a, Agere lege in hæreditatem paternam.& ibid. Tabellæ quibus id ſcriptum erat,&c.& 100 a,Mulier quæ in concubinæ locum ducebatur:id eſt,pro concubina. & 102 a, Inflammare populũ in improbos.& 101 a,Magno amore inflãmatum eſſe in patriam.Attic.119 b, Quid in utramq; partem mihi in mentẽ ueniat,explicabo breui.de Orat.104 b,Cùm Galba pupillum penè in humeros ſuos extuliſſet.& 168 b,Patris ſtudiũ in filijs erudiendis.Atti. 122 b,In ſumptum mutuari ab aliquo.de Or.114 b,Ambulare in ſole.Att.130 b,Cõmittere le-

giones in conſpectum hoſtium. de Or. 124 a, Indulgentiam in liberos noſtros. & ib. Viuere in diem.). (. In ſempiternum tempus ſpectare. & 126 a, Puer qui tibi in tutelam eſt traditus. & 128 b, Omnium rerum in contrarias partes facultas ex ijſdem ſuppeditatur locis. & ibid. Hoc conueniret in omnes luſcos. & 129 a, Sed ut in Scæuolam continuit ea dicta Craſſus, ſic in Brutо utroq; genere pugnauit. & 131 b, Quod idem in bono ſeruo dici ſolet. & ibi. Ridiculum illud uetus in furace ſeruo. & 138 b, Eſt id in totam orationem confundendum. & ibi. In ignem poſita eſt. de Or. 147 b, In quo igitur homines exhorreſcunt? in quo exclamant? Att. 162 a, Reponere aliquem in ſuis. pro Qu. R. 45 b, Quod in codicem iniuratus referre noluit, id in litem iurare non dubitat. Att. 175 a, Non poſſum præfletu diutius in hoc loco commorari. pro Clu. 50 a, Redigere aliquem in poteſtate ſua. Atti. 183 b, Cæſar itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. & 184 a, Melius in peſsimis nihil fuit. & 203 a, Horti quam in diem proſcripti ſint, uelim ſcire. de Cla. 173 b, Fannius in mediocribus oratoribus habitus eſt: id eſt, inter. pro Qu. R. 53 a, Si H-S. millies in iudicium haberes. I. C. 113 a, Recitatæ ſunt tabellæ in eadem ferè ſententia. Attic. 212 a, Date in ſermonem. de Clar. 178 b, Extat in eam legem oratio. Offic. 6 b, Id quod apud Platonem eſt in philoſophos dictum. At. 228 b, Si humaniter & amabiliter in me cogitare uis. de Cl. 190 a, Verbum in longius ductum. Attic. 241 a, Præſidia ſunt in multos annos prouiſa. de Clar. 195 a, In hoc ſpacio, & in his poſt ædilitatem annis. pro Quin. R. 46 a, Hoc nomen in codicem acceptum & expenſum eſſe debuit. & ib. Nomina in codicem digeſta habes. de Cl. 196 b, Genus dicendi uerbis incitatum, in quo fuit Aeſchylus. & ib. Turba patronorum quam congeſsi in hunc ſermonem. At. 211 a, Hæc ſcripſi in eam partem, ne me motum putares. pro Cec. 289 a, In eas ipſas res quas improbiſsimè fecit, teſtimonia ſumpſit. ad Brut. * Duri fuimus in Dolabella. & ibi. In duces uehemẽs, in milites liberalis. Attic. 276 a, Atq; hoc mihi in te placuit. Aequabiliter in omnia genera fuſa oratio. Aequabiliter in omni ſermone fuſum, &c. pro Cl. 54 a, Venenum additum in aliqua parte panis. de Or. 209 a, De ſuis in rempublicam meritis dicere. Orat. 218 a, Pæan commodè in ſolutam orationem illigatur. pro Qu. 1 b, Hæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore. pro Clu. 57 b, Mulier in familiæ luctum atque in priuignorum funus nupſit. pro Quin. 11 b, In ea ipſa uerba, quæ aduerſarius ediderit iudicium accipere. Qu. Fr. 302 b, Tradere aliquem in cuſtodiam, uel in publicum, uel in piſtrinum. Verſari in controuerſia. L. Controuerſia. pro Qu. 17 a, Verſari in diſcrimen. pro S. R. 20 a, Qui ex ciuitate in ſenatum delecti eſtis. & 27 b In eam partem potius peccant, quę eſt cautior. Q. F. 311 b, In eam tabulam magni riſus conſequebantur. & 312 a, Pecunia Pompeio decreta in rem frumentariam. & ibi. S. C. factum eſt in Afranij ſententiam. pro Qu. Roſ. 46 b, Quis in hanc rem fuit arbiter? pro Font. 278 a, Titurius quaternos denarios in ſingulas uini amphoras portorij nomine exegit. Quint. Frat. 318 b, Is ſe ternis nummis in pedem tecum tranſegiſſe dicebat. ad Her. 41 a, Si quæ antè & pòſt & in ipſa facta erunt, comprehendemus. Item: Illiberalis in aliquem & negligens in amicos, & intolerabilis in omnes. uide in ſuis uocabulis. Ep. 224 b, In perditis ac deſperatis aliquid habere. ad Her. 33 b, Cum dictis quibuſdam reliquum relinquitur in audientium iudicium. ad He. 40 b, Illi gladium in latere defixit. Epi. 28 b, Legiones quæ decretæ ſunt in Syriam. In uitio eſſe. L. Vitium.

IN ante diem. I. C. 1, Dixi in ante diem quintum Calendarum Nouembris. At. li. 2, In ante diem XV. cal. diſtulit.

IN diem & in horam uiuere. L. Viuo.

IN dies. L. Indies, ſuo loco.

INAEDIFICO, *as.* ædifico. de Ar. 250 a, In domo tua eſt inædificatum ſacellum. & 251 a.

INAEQVABILIS, *le.* Part. 230 b, Inæquabilis uarietas.

INAESTIMABILIS, *le.*). (. Aeſtimabile. de Fin. 94 a.

INALPINI, *orum.* Alpium incolæ. Ep. 169 b, Progreſſus ſum ad Inalpinos cum exercitu Bruti.

INAMBVLATIO, *onis.* ad Her. 21 a.

INAMBVLO, *as.* deambulo. de Ora. 109 b, Cum etiam tum in lecto Craſſus eſſet, Antonius autem inambularet cũ Cotta in porticu. I. V. 206 b, Prætor quieſcebat, illi inambulabant. Att. 90 b, & Epi. 164 b, Ante lucem inambulabã domi. de Le. 159 a, In uiridi opacaq; ripa inambulare. & 166 b, Romulus non longè à tuis ædibus inambulans dixit, &c. Aca. 42 a, Quia diſputabant inambulantes in Lycio.

INANIMATVS, *a, um.* inanimis, muta & expers animi res.). (. Animal animatum. de N. 9 a, & 67 b, & de Am. 109 a, Res inanimatæ atq; mutæ. Off. 34 b, Inanimata, ut aurum, argentum, &c.

INANIMVS, *a, um.* inanimatus.). (. Animal. Acad. 10 b, & de

D. 128 b, I. V. 171 a, Omnia muta atq; inanima commouerentur. Hic tamen inanimalia legit Iulius Seuerianus in Rhetorica, de Affectibus præcipiens: eoque ipſe ibidem uerbo utitur. & Tuſc. 242 a, Inanimi.) (. Animati. de N. 41 a, Inanima natura. Tuſc. 159 b, Inanimum enim eſt omne quod pulſu agitatur externo: quod autem eſt animatum, id pulſu cietur interiore.

INANIS, *ne.* uacuus, ſuperuacuus, ſine cauſa, caſſus, uanus.) (. Plenus. de Nat. 19 b, Quid reliqua deſcriptio omnium corporis partium? in qua nihil inane, nihil ſine cauſa, nihil ſuperuacuum eſt. de Nat. 14 b, Nihil eſt quod uacet corpore, corporibus omnis obſidetur locus, ita nullum inane eſſe poteſt. de Fat. 145 a, Cum uas inane dicimus, non ita loquimur ut phyſici, quibus inane eſſe nihil placet, ſed ita, ut uerbi cauſa, ſine aqua uas eſſe dicamus. Ac. 31 b, Tu ne inane quicquã putas eſſe? cum ita completa & conferta ſint omnia, ut & quod mouebitur corporũ cedat, & quã quicq; ceſſerit, aliud illicò ſubſequatur. de Fi. 42 a, Infinitũ inane, in quo nec ſummũ, nec infimũ, nec mediũ, nec ultimũ, nec extremũ ſit. Ac. 29 b, Leucippus plenum & inane. At. 223 a, Structores ad frumentũ profecti inanes redierũt. Off. 53 b, Ad quos cum tanquã ad mercaturã bonarũ artium ſis profectus, inanẽ redire turpiſsimũ eſt. Tuſc. 252 a, Quod nos honeſtum dicimus, id illi caſſum quiddam & inanis uocis ſono decoratum eſſe dicunt. Epiſt. 94 a, Inanes eſſe meas literas quàm nullas malui. Att. 131 b, Mittere tabellariũ cum inanib. epiſtolis. I. V. 141 a, Equus inanis, cui nemo inſidet. de Or. 88 a, Sed deinceps omnia plena conſiliorum, inania uerborum uidemus. pro Mur. 130 a, Hæc inaniſsima prudentiæ reperta ſunt. I. C. 100 b, Omnes cõſulares ſimul atque aſſediſti, partem illam ſubſelliorum nudam atq; inanẽ reliquerunt. in Vat. 125 b, Domus exornata & inſtructa.) (. Nuda & inanis. Epiſt. 27 b, Nulla enim abs te per hos dies epiſtola inanis aliqua re utili & ſuaui uenerat. I. V. 174 b, Iger Agyrinenſis ſeptuaginta aratoribus inanior eſt. Tuſc. 199 b, Niſi uellent uoces inanes fundere. de Or. 86 b, Inanis elocutio ac penè puerilis. de D. 135 a, Falſa & inania ſomnia humana eſſe. At. 274 a, Inanis ſpecies clementiæ. pro Qu. R. 52 a, Inani & tenui ſpe te conſolaris. pro Mil. 120 a, O ſpes fallaces, ô cogitationes inanes meæ. de Fini. 58 b, Inanium cupiditate nec modus ullus, nec finis inueniri poteſt. pro Clu. 32 a, Miſerrimus & inaniſsimus.

INANITAS, *tis.* inane, uanitas. de Fa. 144 a, Cùm duo individua per inanitatẽ ferantur, &c. Tuſ. 190 b, In ſummis inanitate uerſamur. de Fin. 58 a, Vt ſapiens ſolùm amputata & circumciſa inanitate omni & errore, naturę finibus contentus ſine ægritudine poſsit, & ſine metu uiuere.

INANITER, falsò. Acad. 10 a, Cum ſit incertum, uerè inaniter ne moueatur. Tuſc. 212 a, Cum & inaniter & effusè animus exultat.

INAPPARATIO, *onis.* nullus apparatus. ad Her. 7 b.). (. Apparatio.

INAVDIO, *dis.* audio, exaudio, dicitur de rebus occultis. Epiſtol. 141 b, Aquini conſilia ſunt inita de me, quæ te uideo inaudiſſe. Attic. lib. 6, Nunquid de quo inauditi? Ep. Quorum erupit illa uox, de qua ego ex te primùm inaudieram. Panſæ.

INAVDIBILIS, qui non eſt audiendus, inſolens, perditus. Att. 249 b, An fidem infirmet filio inaudibili.

INAVDITVS, *a, um.* inuſitatus. de Or. 96 a, Nihil dicam reconditum, nihil expectatione ueſtra dignum, nihil aut inauditum uobis, aut cuiquam nouum. & 97 a, Quanquam ea ſunt nobis quoq; non inaudita. I. V. 36 a, Res in omni memoria omnino inaudita. Res ne fando quidem audita. L. Faris. de Ar. 257 b, Sacra maribus inuiſa & inaudita. pro Ra. 92 b, Supplicia inuſitata, crudelitas inaudita. pro Quin. 5 b, Inaudita criminatione aduerſariorum.

INAVGVRO, *as.* initior, conſecro, dedico. I. A. 181 a, Curnõ inaugurare? & ibi, Vide qui te inauguret, &c. de Cl. 163 a, Et inauguratum ab eodem me recordabor. pro Dom. 241 a, Templum inauguratum: id eſt, curia.

INAVRATVS, *ta, tum.* auratus. I. C. 115 a, Romulus inauratus in Capitolio. Att. 88 a, Turma inauratorum equeſtriũ. Tuſc. 157 b, Pellis inaurata arietis. de D. 90 a, Columna extrinſecus inaurata. de Or. 154, & I. V. 119 a, & 131 b, Non inaurata ſtatua decorari, ſed aurea. ad Her. 38 b, Palla inaurata indutus.

INAVRO, *as.* auro tego. Epi. 101 a, Moriar ni (quæ tua gloria eſt) puto te malle à Cæſare conſuli, quàm inaurari.

INAVSPICATO, auſpicio non captato, malis ominibus. de D. 87 a, T. Gracchus tabernaculum uitiò cepit imprudens, quod inauſpicatò pomerium tranſgreſſus eſt. de Diu. 86 a, Vitiò nauigare. & ibi. b, Auerſa aui ſoluere.

INCALLIDE, incautè. Of. 76 b, Nõ incallidè tergiuerſari.

INCALLIDVS,*a,um*.simplex,antiquus,incautus.) (.Calli dus.pro Cl.27 a,Seruus non incallidus, ſed frugi atq; integer.Epiſt.38 a,Quòd ſi quis me aſtutiorem fingit, quid poteſt eſſe incallidius,quàm nunc committere,&c.& de In.42 b,Non incallidi homines.

INCAVTE`,incallidè.At.108 a,Stultè omnia & incautè agi iudico.

INCAVTVS,*a,um*.improuidus.in Ant.231 a, Trebonius oppreſſus eſt ab hoſte incautus. Epi. 142 b, Incautior fuiſſem. de Na.26 a,& pro S.R.21 b,Næ ego incautus,qui cũ Academico & eodẽ rhetore congredi conatus ſum. pro Pl. 270 a, Qui te incautũ nunc tuo loco dimouere potuerunt. de Cl. 187 b,M.Meſſala prudens,acutus,minimè incautus.

INCEDO,*is*.ingredior,ambulo.de in. 67 a, Facilius autem ad inuentionẽ animus incedet, ſi pertractabit,&c. de D.90 b,Tum uiſam belluam quacunq; incederet,omnia arbuſta, uirgulta,tecta peruertere. Ora.199 a, A` primo ſummiſsius, deinde preſsius, pòſt ſenſim incedens exultauit audacius. pro Seſt. 6 b, Alter ô dij boni quàm teter incedebat, quàm truculentus,quàm terribilis aſpectu. Cæl.Ep. 119 a, Pudeat te auſum illum unquã eſſe incedere tanquã tuum competitorem. Ep. 22 b, Repentè uerò inceſsi omnibus læticijs.

INCENDIVM,*dij*. ardor,flamma.Par.121 b,Qui incendiũ fecerit? ædes nympharum manu tua deflagrauerunt. 106 b, Cædes,incẽdia,rapinæ, &c. pro Mu.136 b,Reſpõdit, ſi quod eſſet in ſuas fortunas incendium excitatum,id ſe non aqua, ſed ruina reſtincturum. Antequam.193 b, Arcem urbis ab incendio & flamma liberaui.I.C.103 a, An te nõ exiſtimas inuidiæ incendio conflagraturum ? de Leg.lib. 2. Incendium acerbum.

INCENDO,*dis,di,ſum*. inflammo, incendium facio, ignem uel faces infero uel ſubijcio,comburo, cremo, cupiditatem do,incito. I.V.263 a,Claſsis populi Rom. capta atq; incenſa eſt.& Ac.25 b,ter.I.C.112 b, Quod Saturnalib. urbem incendi placeret.de N.47 b, Qui tabellarium incenderit. & pro Rab.91 b,De tabellario inceſo. At.138 b,Naues quibus uſus non eſt,omnes aut præcidiſſe aut incendiſſe dicunt. de Ar. 257 b,Qui templum earum inflammauit dearum, quarum ope alijs incendijs ſubuenitur. de Le.181 b,Nec antè ſepulchrum eſt,quàm iuſta facta & corpus incenſum. de Ora.125 b,Incendere iudices.&126 a,Nulla mens poteſt incendi,niſi inflammatus ipſe ad eam & ardens acceſſeris.de Le.188 b, Et aliquando incenditur,& quidem ſæpe ſedatur.de F. 140 b,Oratoria ſtudia,quibus etiam te incendi,quanquam flagrantiſsimum acceperam.de Or.93 a,Cum ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſq; ueſtrũm.Ep. 67 a,Meq; ita uel cepit,uel incendit,ut cuperem,&c. Tuſc.157 b, Corporis facibus inflammari & incendi ad cupiditates.Epi.255 b, Cum incendiſſes cupiditatem meam conſuetudinis augendæ noſtræ.Ep.11,Cæſar à Craſſo in me eſt incenſus. Epi.84 a,Voluntas officio incenſa.Tuſ. 148 b,Omnes incendantur ad ſtudia gloria.item,Incendi ira. Tuſc.199 b, Incendere odores.I.V.218 b,Incendere thura & odores.

INCENSIO,*nis*.incendium.I.C.112 b, Annus poſt Capitolij incenſionem uigeſimus.pro Syl.173 a,Incenſione urbem, internicione ciues,uaſtitate Italiam,interitu rempublicam liberaui.

INCENSVS,*ſa,ſum*.inflammatus,iratus,qui cenſus non eſt. I.V. 126 b,Iſte uehementer Sthenio incenſus hoſpitium ei renunciat.& pro S.R.24 a,Incenſus pater,&c. de Opt. 245 a, Inimicitijs incenſa contentio.pro Clu. 56 a, Mulier incenſa odio priſtino.At.90 a,Placatus.)(.Ira incenſus.de Prou. 76 b,Nec imperatorem incenſum ad rempublicam bene gerendam reuocare.pro Flac.Ad hæc prædia incenſa dedicauiſti.

INCENSVS,non cenſus.pro Cec. 304 a, Quum autem incenſum uendidit,hoc iudicat, quum is qui in ſeruitute iuſta fuerit,cenſu liberetur : eum qui quum liber eſſet,cenſeri noluerit,ipſum ſibi libertatem abiudicaſſe.

INCERTVS,*a,um*.obſcurus,fallax,opinabilis,in opinione dubia,in caſu poſitus,auſpicia non conſtant. Offi.34 a,Qui alia certa,alia incerta eſſe dicunt.pro Mu.132 a,Nihil eſt incertius uulgo , nihil obſcurius uoluntate hominum , nihil fallacius ratione tota comitiorum.pro Mu.140 a,Ridiculũ eſt,quod eſt dubium,id relinquere incertum : quod nemini dubiũ poteſt eſſe,id iudicare.Att.281 b, Non ignoras quàm ſint incerti ánimi hominum & exitus prælioru. & I.A. 247 a,Incertus exitus belli eſt.pro Milo. 112 a, Incerti exitus pugnarũ Marsq; communis.pro Q.15 b,Incertus futuri temporis euentus.At.102 b,Armorũ exitus ſemper incerti.I.V.263 b,Aetas puerilis maximè lubrica atq; incerta.Or.105 b,Dicendi ancipites incertiq; caſus.Aca. 14 b, Ea dico incerta, quæ ἄδηλα Græci.contra Rull. 79 a, Suſpenſus & incertus obſcura ſpe pendeo.pro Ce.299 b, Omnia in dubium incertumq; reuocari. & 292 b, Ad incertũ reuocari poſſeſsiones omniũ.Att.256 a, Quis incertis in rebus offendet Antoniũ? de Sen. 91 b,Quid enim eſt ſtultius,quàm incerta pro certis habere? At.5 a, Incertus eram ubi eſſet. & 191 a, Non incertum puto de ſorte mea.Top. 226 b,Stabile.) (.Incertum.

INCESSIO,*onis*.reprehẽſio,aculeus,morſus,ab Inceſſo. eſt enim Inceſſere, iactu uerbis ue aliquem impetere , figere, & reprehendere. Att.li.12,Calendæ uitandæ fuerunt,inceſsionumq; φυκτέα fugienda. Sic legit Paulus Aldi F. Colinæi codice legitur,mearumq; actionum φυκτέα:nõ malè,mea quidem ſententia.

INCESSVS,*ſus*.ingreſſus,greſſus.Ora. 202 a,Status erectus & celſus,rarus inceſſus, nec ita longus. de Fin. 80 b, Fingere ſibi uultum & inceſſum,ut grauior uideatur.Qu.Fr.300 b, Homo leuis ac ſordidus,ſed tamen equeſtri inceſſu Carienus.Offi.26 a, Status,inceſſus,ſeſsio,accubatio. I.P.84 b,At fuit inceſſus ſaltem Capua dignus,pro Cæl.47 b, Non ſolùm inceſſu,ſed ornatu atq; comitatu.

INCESTE`,fœdè,turpiter.pro Cæl.44 b,Ideo aquam adduxit,ut ea tu inceſtè uteretur?

INCESTVM,*ſti*.flagitium inceſtum, & inceſtum ſtuprum. I.P.100 a,Quis eum inceſto liberatum,non eos qui ita iudicarant, pari ſcelere aſtrictos arbitratur. Tuſ.225 b, Stupra dico & corruptelas & adulteria,inceſta deniq;.de Leg. 174 a, Inceſtũ pontifices ſupremo ſupplicio ſarciunto.& 178 a, De periurijs & inceſtis. de In. 56 b,Peperit,fecit igitur inceſtũ.

INCESTVS,*a,um*.pro Dom.234 b,Iſte qui non ſolùm aſpectus,ſed inceſto flagitio & ſtupro polluit cerimonias. & de Ar.244 a,Clodius ex inceſto ſtupro emiſſus.I.A.231 b,Cum uerborum cõtumelijs optimũ uirum inceſto ore laceraſſet.

INCESTVS,*ſtus*.inceſtum.L.Inceſtum.de N.74 b,Poſtero die de inceſtu.de Cl. 175 b,Oratio pro Fuluio de inceſtu.

INCHOATVS,*ta,tum*.imperfectus.)(.Perfectus.Offi.49 a, b,Operi inchoato,propè tamen abſoluto tanquam faſtigiũ imponimus.Top.226 b, Perfecta anteponuntur inchoatis. de Cla.Præclara inchoata multa,perfecta non planè.de Orat.85 a,Quæ pueris nobis inchoata atq; rudia exciderunt. Att.211 b,Tantum nolebam,aut non abſolutum Bruto, aut Balbo inchoatum dari.Off.31 a,Cognitio contemplatioq; naturæ manca atq; inchoata ſit,ſi,&c.de Fi. 109 b,Hoc autẽ inchoati cuiuſdam officij eſt,non perfecti.de L.161 b,Prima & inchoata intelligentia.Offi.54 a,Nemo pictor eſt inuentus,qui Veneris eam partem,quam Apelles inchoatam reliquit, abſolueret.

INCHOO,*as*.ſementem facio,incipio, exordior,attingo, informo.)(.Finio,pertexo,perficio.de Pro. 73 a,Si idem extrema perſequitur qui inchoauit,iam omnia perfecta uidebimus.pro Arch.191 a,Nam quas res nos geſsimus, &c.attigit his uerſibus & inchoauit,quibus auditis,&c.hunc ad perficiendum hortatus ſum.Aca.40 b,Philoſophiam multis locis inchoaui. de Cl. 166 a, Quod mihi nuper in Tuſculano inchoaſti de oratoribus,quando,&c.Itẽ:Meos libros,quos expectas,inchoaui,ſed conficere non poſſum his diebus. p Dom.240 a,Cum nouum delubrum in urbis clariſſimo loco nefando quodam inſtituto inchoares.pro Syl.181 a,Quæ ita à fortuna deformata ſunt, ut tamen à natura inchoata compareant.Or.199 b,Inchoare & informare oratorẽ perfectum.de Leg.165 a,Communis intelligentia nobis notas res efficit,easq; in animis noſtris inchoauit,ut,&c.de Diui. 104 a,Sed ita à principio inchoatum eſſe mundum, ut, &c. de Finib.114 a,Natura hominem inchoat, ſapientia perficit.de Nat.13 a,Difficile erat rem tantam inchoatam relinquere. Attic. 170 a, Sementem alicuius rei fieri : id eſt, inchoari.

INCIDO,*dis*.incurro,inuenio.Of.6 b,Dum alterum iuſticiæ genus aſſequuntur , &c. in alterum incidant. & ibid. Qui dum altero iniuſticiæ genere uacant, in alterum incurrunt. & ad Heren.35 b, Dum eam uitaſtis uituperationem,quæ, &c.eam inueniſtis,ut timidi putaremini.pro Planc. 362 b, Sed eum accuſo,qui in me incurrit atque incidit.Officior.6 a,Cum in imperiorum,honorum,gloriæ ue cupiditatẽ inciderint.Officior.30 b, Eorum autem ipſorum quæ honeſta ſunt,poteſt incidere ſæpe contentio. de Inuent. 69 a, In noſtra conſuetudine rarius incidunt tranſlationes. & ibid. In ipſis iudicijs rarius incidunt.de Orat.122 a,Nihil te effugiet,& omne quod erit in re occurret atque incidet. Attic. 237 a,Si rectè is,qui hanc epiſtolam tulit,in ipſum tuum diẽ incidit:id eſt,in tuum diem natalem.pro Cluen.21 b,M. Aurius captus in Qu.Sergij manus incidit.pro Plan.263 a, Incidere in aliquem.pro S.R.44 a, Milites alicubi collocare, in quos ſi qui ex acie fugerint, de improuiſo incidant. de Orat.87 a,Nihil incidit poſtea ciuitati mali, quod non impendêre illi tanto antè uiderint. Attic. 79 b, Faciesq; me in quem diem Romana incidunt myſteria,certiorem. I.P.81 a, Cum in calẽdas Ianuarias compitalitiorũ dies incidiſſent.

At.8 b, Vedius cum omnia obsignaret, in Vedianas res incidit. Top.227 b, Non omnes loci incidũt in omnẽ quæstionem. de Fat.141 a, Saxum ex spelunca in crura eius incidit. pro Plan.280 a, Cum hic in me incidit, cõplexus est. in Vat. 145 b, Sanè homini præter opinionem improuiso incidi. I. V.62 b, Non consultò, sed casu in eorum mentionem incidi. & de Orat. 94 a, Incidere in aliquem sermonem. & pro Cæl. 40 b, Quoniam huc incidi. Epist.136 a, Incidunt in sermone uario multa. de Am. 95 b, Tum memini in eum sermonem illũ incidere, qui tum, &c. Ar.252 a, Ego enim in uarios sermones incidebam. de Cl. 165 b, Cum in eam nuper ex sermone quodam incidissemus. Of. 7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cùm ea quæ, &c. Qu.Fr.32 b, Hisce literis nihil ferè scribo, quod si in alicuius manus inciderit, molestè ferendum sit. Orat. 200 b, Quorum ætas in eorum tempora, quos nominaui, incidit. Epist. 156 b, Si casus inciderit, pro uobis mori non recusabo. Ep. 73 a, Cogita tales casus incidisse multis uiris fortissimis. Ep. 64 b, Incidere fortuitò ad aliquid agendum. de Fin. 125 b, Incidere in peccatum. I. A. 193 b, Bellua, quæ quoniam incidit in foueam, obruatur. de Fin. 115 b, Quod cuiq; in mentem incidit. Epist. 156 b, Ex labore incidere in febriculam. I.P. 89 b, Incidere in furorẽ & insaniam. Ep. 201 a, Incidere in morbum.

INCIDO, *dis.* cædo, reseco, securim injicio, præcido, elido. At. 55 a, Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci. & Epi. 86 b, Si gradus scalarum incidas. Quin. Fr. 320 a, Poema ad Cæsarem quod composuerã, incidi. Antequam. 195 a, Lingua inciditur ad deplorandam calamitatẽ. de D. 98 a, Pulmo incisus in extis profert diem. I.A. 169 b, Tametsi oportet incidamus media, ne nimis serò ad extrema ueniamus. Ora. 237 a, In omnibus numeris æqualiter particulas deceat incidere, an facere alias breuiores, alias longiores. Ac. 45 b, Incidere neruos uirtutis. contra Rul. 75 b, Incidere neruos populi Romani. I.C. 112 b, Literas proferri iussimus, linũ incidimus, legimus. de Or. 139 b, Inciditur enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri.

INCIDERE, inscribere, insculpere. Epist. 219 b, Tabula in qua nomina ciuium incisa essent. I.P. 99 b, Vt esset, quod in basi trophæorum incidi inscribiq; posset. I.V. 140 a, Videmus in basi statuarum maximis literis incisum à communi Sicilia datas. pro Fon. 282 b, Quod in monumentis rerum gestarum incisum ac notatum uidemus. I.P. 95 a, Elogium in sepulchro incisum. I.V. 233 b, Id non modò tum scripserunt, uerùm etiam in ære incisum nobis tradiderũt. in An. 156 a, Quæ ille in æs incidit. pro Mil. 118 b, Incidebantur domi leges, quæ, &c.

INCINCTVS, *a, um.* igni accensus. Ac. 22 b, Cœruleæ cinctæ igni incedunt. Poetæ.

INCIPIO, *pis*, cœpi, instituo, ingredior, initium facio, initiũ duco, initium sumo, initium affero, initiũ introduco, principium capio, principium duco, principium habeo, primordium capio, exordium capio, exordium induco, exordior, aggredior, ordior, inchoo, informo, fundamenta iacio, rudimentum pono, duco. Qui commendationẽ ineuntis ætatis à scelere duxerit, pro Deiot. 144 a. de N. 17 b, Tum enim bella gerere nostri duces incipiunt, cùm auspicia posuerũt. At. 23 a, Vincere incipit timorem dolor. Tus. 174 a, & de In. 48 b, Homines mortem optare incipiant, uel certè timere desistant. Tusc. 228 b, Huic incipio sententiæ diffidere. Off. 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita sit desinẽdi modus. I. C. 112 a, Cum iam pontem ingredi inciperent. At. 106 b, Epistola quam incipiente febricula scripseras. pro Plan. 268 a, Quod (ut opinio mea fert) ne incipies quidem. Ac. 5 b, Sed quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus id, &c. Susc̃ipere, incipere, ordiri. L. Ordior. Incipio sperare, ingredior in spem.

INCISÈ. Or. 217 b, Incisè membratim ue dicerẽ.

INCISIM, cæsim, incisè. Or. 318 a, Hæc quidem duo binis pedibus, incisim, dein membratim, &c.

INCISIO, *nis*. Orat. 217 a, De circuituum particulis, & tanquam incisionibus differendum est. Att. 218 a, De membris & incisis uel incisionibus.

INCISVM, *si*. incisio. Or. 217 b, Quæ Græci κόμματα & κῶλα nominant, nos rectè incisa & membra dicimus. & 218 a, Exemplum incisi & membri.

INCISVS, *a, um*. inscriptus, insculptus, insignitus. de Sen. 90 a, Notum est eius carmẽ incisum in sepulchro. pro Cor. 66 a, Quod nuper in columna ænea meminimus post rostra incisum & perscriptum fuisse. pro Dom. 217 a, & 241 a, In qua basi grauibus literis nomen Africani erat incisum.

INCITAMENTVM, *ti*. inuitamentũ, illecebra. pro Arch. 100 a, Hoc hominibus maximum & periculorum inuitamentum est, & laborum.

INCITATIVS. aduer.) (. Sedatè. Or. 203 a, Incitatius ferri,

INCITATIO, *onis*. Or. 98 a, Sic euolauit oratio, ut eius uim & incitationẽ aspexerim, uestigia ingressumq; nõ uiderim. Aca. 20 b, Sed qui tanta incitatione diuina. de Or. 111 b, Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. de Or. 125 a, Acri & uehementi quadam incitatione inflammari animum.

INCITATIVS.)(. Tardius. aduer. Or. 217 b, Fluit omnino numerus à primo, tum incitatius breuitate pedũ, tum proceritate tardius: uersum contentiones magis requirunt, expositiones rerum tarditatem.

INCITATVS, *a, um*. sedatus. de Som. 129 a, Totius mundi incitatissima conuersio. & de Vn. 198 b, Cœlum uolubile & in orbem incitatum. (tur.

INCITATOR, *oris*. Or. 200 b, Thucydides incitatior fer-

INCITO, *as*. impello, exacuo, excito, suscito, acuo, incendo, cohortor, irrito, stimulos admoueo.)(. Deterreo, sedo. de Nat. 46 b, Stellarum motus tum incitatur, tum retardatur. de Som. 129 a, Nec enim silentio tanti motus incitari possunt. de Orat. 92 b, Exercitatio eloquenti celeritatem incitat. Orat. 202 b, Philosophi sedare minus malunt quàm incitare. pro Fl. 160 a, Nec desunt qui istos in me & in optimum quẽq; incitent. de Na. 62 b, Equo incitato se in hostes immittere. de Or. 102 a, Populum inflammare in improbos, uel incitatum in bonos mitigare. pro Dom. 230 a, Populus Romanus incitatus iracundia, &c. de Or. 108 a, His ego cohortationibus Crasse ad studium & ad laborem incitãdos iuuenes puto. At. 27 b, Odia quæ erant in me incitata, sic mitigata sunt. de Cl. 194 b, Incitare aliquem cupiditate faciendi aliquid. de Or. 89 b, Causę quibus mentes incitantur aut reflectuntur. Qu.F. 279 b, Aliquem sic animo incitari, ut ab omnibus eius desideretur humanitas. de Or. 125 a, Facilius est currentẽ (ut aiunt) incitare, quàm commouere languentem. de Se. 85 a, Voluptatis auidæ libidines temerè ad potiũdum incitantur. & ibidem: Aliquis maxima incitatus uoluptate corporis. Tusc. 241 b, Studium incitatum ad inuestigandum ueritatem. Epist. 194 a, Ne putes in Asia feriatum si sum ab ijs studijs, in quæ tua cohortatione incitatur, futurum. de Fin. 104 a, Incitari natura ad agendum aliquid. Ep. 8 a, Te uerò moneo, cùm beneficijs tuis, tum amore incitatus meo, ut, &c. Att. 23 a, Quòd si in eam me partem incitarem, profectò, &c. Epist. 183 b, Incitare milites in aliquem. Aca. 36 a, Incitari contra aliquem. de Or. 164 a, Quanquam ea tela texitur, & ea incitatur in ciuitate ratio uiuẽdi, & posteritati ostenditur, &c.

INCLAMO, *as*. altiore uoce clamo uel uoco. At. 33 b, Sed ita te para, ut si inclamaro, aduoles. & 35 b, Expeditus fatito ut sis, si inclamauero, ut accurras. de In. 64 a, Comitem illum suũ inclamauit semel ac sępius. de Or. 104 b, Nemo ingemuit, nemo inclamauit patronorũ, nihil cuiquã doluit.

INCLINATIO, *onis*. conuersio status, mutatio, permutatio, conatus, flexio, inflexio. in Vat. 272 b, In repub. permagni momenti est ratio atq; inclinatio temporum. pro Sest. 18 a, Fieri quædam ad melioręm spem inclinatio uisa est. Epist. 88 a, Quæ quando in temporum inclinationibus sæpe paruis posita sunt, omnia momenta obseruabimus. pro Cor. 67 a, Fuit hoc meum fatum, ut in me unum omnis inclinatio communiũ temporum incumberet. I.A. 199 b, Minimis momentis maximæ inclinationes temporum fiunt. 126 b, Theophrastus scripsit, qui esset optimus reipublicæ status, quæ essent in rep. inclinationes rerum & momenta temporum. contra Rul. 82 a, An ignoras cætera uectigalia perleui sæpe momẽto fortunæ, inclinatione temporis pendere. pro Do. 222 a, Mihi nihil oberat præter conuersionem status & inclinationem communium temporum. pro Pla. 279 b, Reip. status, inclinatio temporum, ratio concordiæ. pro Mur. 136 b, Magna est comitijs consularibus repentina uoluntatũ inclinatio, præsertim cum incubuit ad bonum uirum. de Orat. 129 a, Inclinatione uoluntatis propendẽre in aliquem. de N. 30 a, Accubatio, inclinatio, sessio.

INCLINATVS, *a, um*. clinatus, propendens. in Arat. Inferior paulò est aries & flamen ad austri Inclinatior. & ibid. Hæc obit inclinata: id est, Cassiopeia. & ibi. Et clinata magis paulò est aquilonis ad auras. Or. 199 a, & 202 a, Inclinata ululantiq; uoce canere. Brut. 289 a, Ferre præsidium labenti atq; inclinatæ Reip. Tusc. 183 b, Nostra acies inclinata, &c. de Or. 138 b, Sed tantum impelli primò iudicem, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. de Cl. 169 a, Appius Claudius senatum iam inclinatum à Pyrrhi pace reuocauit. Ep. 2 b, Laboratur uehementer, inclinata res est: id est, quasi ruinã minatur. Epi. 26 b, Qui ab excitata fortuna ad inclinatã, & propè iacentem descisceręm. Dolab. Epistol. 130 b, Vt te in otium referres, præcipuè nunc iam inclinata uictoria. Attic. 162 a, Inclinata iam re.)(. Integrè. Tus. 191 b, & de Ora. 144 b, Inclinato iam in postmeridianum tempus die.

INCLINO,*as*.propendeo,uergo.)(.Erectus sum,sto.de Or. 125 b,Si se dant,& sua sponte quò impellimus,inclinant atque propendent accipio quod datur.Atti.45 a, Qui ut me paulum inclinari timore uiderunt, &c. de Sen. 80 a, Cùm sententia senatus inclinaret ad pacem faciendam cum Pyrrho.I.C.117 a, Nunc quicquid est, quocunq; uestræ mentes inclinant,atq; sententiæ,statuēdum uobis ante noctem est. Att.196 a,Tum igitur intelliges quid inclinent ad hoc meū consilium adiuuandum.de Or.125 b, Inclinātem erigere.)(. Stantem inclinare.Tusc.120, Cum Aiax Danais inclinantibus prælium restituit.de Fin.92 a,Quàm uellem,inquit,ut te ad Stoicos inclinasses.de In.44 a,Inclinare omnia ad suę causæ commodum.

INCLVDO,*dis*.concludo.At.12 b,Penè orationem in epistolam inclusi.in Ant.144 b,In huius me consilij societate, tam quam in equum Troianum includi cum principibus non recuso.Ora.198,& 209 a,Eos in eam formam non poterat includere.in Ver.265 a,Includere aliquem in custodias. At. 23 a,Consule in carcere incluso.de N.38 b, Physica ratio inclusa in impias fabulas.de Cla.185 b,Hoc autem loco uolumus ætatem in disparem oratorum ætatem includere.Tusc. 212 b,Quàm opinionem in omnes definitiones superiores inclusimus. de Vn. 261 a, Deus omnia animalia in mundo intus inclusit.de Sen.93 b,Dum sumus in his inclusi compagibus corporis.pro Deiot.145 b,In salute reipublicæ salus omnium inclusa est.de Sō.131 a, Si iam tum,cùm erit inclusus in corpore,eminebit foràs.Atti.85 b,Sceptius inclusum in curia se natum Salamine obsederat.contra Rul. 74 a, Agri eodem capite inclusi continentur.de Clar.190 a, Quod multis locis in iurisconsultorum includitur formulis. de Diuin.123 b,Auis inclusa in cauea.I.A.189 b,Antonius armatos in cella Concordię inclusit.Top.221 b,Loci in quib.argumenta inclusa sunt. Atti. 5 b,Typos, quos in tectorio atrioli includam,&c.Tusc.155 a,& 222 a, Phidias sui similem imaginem inclusit in clypeo.in Va.212 b,Tu illa ex patellis quę uelarat,ita aptè in scyphis aureis includebas,ut,&c.At. 8 a,*τυποδιεῖσθαι*,quam postulas, includam orationi meæ. de Or.160 a,Verba uersu includere.de Diu. 97 a,Dij uim suam terræ cauernis includunt.de Se. 87 b, Viriditas herbescens uagina iam quasi pubescens includitur.Attic.240 a, Illa de Buthrotijs,quæ mihi sunt inclusa medullis. de Na. 50 b,Omnia quæ intus inclusa sunt.de D.83 b,Aetheris æterni septa atq; inclusa cauernis.pro R.P.130 a,Sed me dolor debilitat,includit q; uocem.

INCLVSIO,*onis*.obsessio.I.V.33 b,M.Bibulus,cuius inclusione contentus non eras.

INCLVSVS,*a,um*.conclusus,clausus.pro R.95 a,Aliquē inclusum atq; abditum latēre in occulto.I.C.98 a, S.C.inclusum in tabulis tanquam in uagina reconditum.I.P.82 b,Odium inclusum nefarijs sensibus impiorum.de Ar.249 b,Populus Ro.septus & inclusus.Anteq.192 b, Si librum conceptam dulcedinem animo inclusam tenetis. I. C. 106 b, Intus inclusum periculum est.pro Syl.181 a,Illis inclusis in republica pestibus.

INCLYTVS,*a,um*.clarus,nobilis,insignis.de D.104 a,Paris iudicauit iudicium inclytum. Orat.212 a, Inclytus dicimus breui prima litera.

INCOĔPTIO,*onis*.initium,principium.Aca.30 a,Tā præclari operis incœptio.

INCOĔPTVM,*pti*.cœptus.I.C.110 a,Si cuius non modò factum,sed incœptum ullum conatum'ue contra remp. deprehendero,senties,&c.Epist.71 a,& 70 b, Cupio deterrere te,ne permaneas in incœpto.

INCOEPTVS,*a,um* institutus.de Ar.243 b, Duobus incœptis uerbis omnem illius impetum compressi.

INCOGNITVS,*a,um*.ignotus.)(.Cognitus,notus.Aca.28 b,Cū tu me incognito assentiri uetes.& 47 b,Cum aut falsa,aut incognita res approbatur.de L.173 b,Fatidicorū effata incognita interpretari.Postq.198 b,Illi fratrem mihi incognitum,qualis futurus esset,dederunt.Of.4 b, In hoc genere duo uitia uitanda sunt:unum,ne incognita pro cognitis habeamus,hisq; temerè assentiamus.pro Cec.290 a, Dū incognita re iudicare uoluit.de Or.89 a,Natura rerū incognita.I.A.192 a,Hoc insperatū omnib. consilium incognitū certè cœpit.contra Rul.71 a,Incognitam legem accipere.de N.40 b, Condemnare aliquem causa incognita.

INCOLA,*læ*.habitator.Offi.35 b, Peregrini autem & incolæ officium est,nihil præter suum negocium agere.de Se.93 a,Audiebam Pythagoram Pythagoricosq; incolas penè nostros,&c.de Nat.54 a,Sunt enim in terra,non ut incolę atq; habitatores,sed quasi spectatores rerū cœlestium.de Fi.124 b,Coloneus ille locus,cuius incola Sophocles fuit. Tusc.249 a,Socrates totius mundi se incolam & ciuē arbitrabatur. Tusc.235 b,Bestiæ nantes aquarum incolæ,in Ver. 205 b, Quam uos crucem incolis uestris ciuibus Romanis ostendere soletis,quo minus sibi arrogant.

INCOLO,*lis*.habito,incola sum.I.V.85 a,Cum spoliatū fanum uiderent hi,qui Delum incolebant,grauiter ferebant. I.V.204 a,Illam urbem Græci incolebant.Acad.34 b, Et Roma urbs,& eam ciuitas incolit.Tusc.150 b, Vbi sunt ergo hi, quos miseros dicis,aut quem locum incolunt? de Di. 99 b, Loca quæ à quibusq; incoluntur.de N.34 a, Qui terras incolunt,in quibus aer crassus est.Qu. Fr.249 b, Qui earum ciuitatum fines incolunt.Antequam.196 b, Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam.de D.127 b,Omnis terra quæ incolitur.

INCOLVMIS,*me*.salvus,integer.I.V.66 a,Vt hæc quæ dixi retinere incolumia ac salua possimus.pro Pl.261 a, Qui ne equestrē quidē splendorē incolumē à calamitate iudicij retinere potuit.de Fi.110 b,Vt se & salutē in suo genere incolumē q; uellet.I.C.116 a,Ciues integros incolumesq; seruauit. pro Syl.178 b,Si eum in omni fortuna atq; omni errore incolumem habere non poterunt.de In.83 a,Saluus & incolumis.& 52 a,Incolumis & beatus.& ad Her.11 b,bis.

INCOLVME,pro incolumi.Cic.de Gloria,lib.2.teste Charisio,Quo stante & incolume.

INCOLVMITAS,*tis*.salus.de In.83 a, Incolumitas est salutis tuta atq; integra cōseruatio. & ibi. Quib.rebus incolumitatē & libertatē retinent ciuitates.Anteq.103 a, Alicuius incolumitatē & salutem deserere.At.215 a, Habere incolumitatem ab aliquo.de N.49 b, Incolumitas mundi.

INCOMITATVS,*a,um*.sine comite,solus. de Or.105 a,Cuius artem cū indotam esse atq; incomitatā & incomptā uideres,uerborum eam dote locupletasti.

INCOMMODATIO,*onis*.incōmodum.At.15 a, Atq; in ista incommodatione inest illud commodi.

INCOMMODE,molestè. Attic.106 b, Animaduerterant posse pro re nata te non incommodè ad me in Albanum uenire.Attic.111 b,Vt in his pro re nata non incommodè possint esse. Qu.Fr.299 a,Id mihi non incommodè usum est accidisse. Attic. 97 a,Ille se ita audisse,ut nihil esset incommodè.de Ami.98 a,Cum illo actum optimè est,mecum autem incommodius.Incommodissimè.Att.72 a, Incommodissimè nauigare.

INCOMMODITAS,*tis*.incommodum.At.lib.1,Atq; in ista incommoditate alieni illius animi & offensæ illud inest tamen commodi,&c.

INCOMMODO,*as*.incōmodū fero,incōmodo afficio,incōmodū do.pro Qu.9 a,Qui nihil alteri scientes incōmodant,nihil ipsis iure incommodi cadere potest.

INCOMMODVM,*di*.damnū,detrimentum. L.Cōmodū. de N.6,Incōmoda uitæ sapientes cōmodorum compensatione leniunt.At.105 b,Sed prorsus te commouēri incommodo ualetudinis tuæ uolo.de Orat.118 a, Qui locus talis est ut plus habeat adiumenti quàm incommodi, hunc iudico esse dicendum.de Clar.165 a,Nostro incommodo detrimentoq; doleamus.I.V.56 b,Tametsi multis incommodis difficultatibusq; affectus est.At.202 a, Nec incōmodo tuo feceris.pro Quin.12 a, Illud quoq; nobis accedit incommodum,quod,&c.pro Mur.135 b,Quibus incommodo morbi etiam cæteri uitæ fructus relinquendi.Qu.Frat.301 b,Ferre incommodum alicui.Offi.5 b,Ne ipse aliquo afficiatur incommodo.de Ora.37 a,Vitia aut incommoda, quæ sunt in aliquo.de In.64 a,Reijciēdi, diminuendi,deuitandi'ue incommodi causa.de Fin.137 a,Atq; ipsa scientia,etiam si incommoda datura sit, gaudent.

INCOMMODVS,*da,dum*.inutilis,aduersus, alienus. Atti. 224 a,Antonij colloquium cū heroibus pro re nata non incōmodum.pro Cl.52 a,In reb.eius incōmodis subleuare aliquem:id est,aduersis.de In.54 a,Eorum controuersiā non incommodum uidetur cum utrorumq; ratione exponere. de N.74 b,Facilem & liberalem patrem incommodum esse amanti filio.de Cl.176 a,Is incōmoda ualetudine fuit. & At.71 b, Incommoda ualetudo.

INCOMPREHENSVS,*a,um*.non perceptus,incognitus. Ac.24 a,Illa quæ nos incomprehensa,& non percepta dicimus.Aca.lib.2,Negant Epicuri quicquam esse quod cōprehendi possit:id enim uolumus esse *ἀκατάληπτον*.

INCOMPTVS,*a,um*.inornatus,incultus.Attic.21 a,Quanquam illa tua horridula mihi & incompta uisa sunt. Orat. 204 a,& de Ora.105 a,Mulier inornata & incompta oratio. L.Indotatus.

INCONCINNVS,*a,um*.molestus, inurbanus, præposterus,absurdus.de Or.110 a, Qui in aliquo genere inconcinnus aut multus est,is ineptus dicitur.

INCONDITE,insulsè.de Or.159 a,Ille rudis incōditè fundit quantū potest.& de D.138 b,Nihil tā prepostere,tā incōditè,tā mōstruosè dici potest,quod nō possimus somniare.

INCONDITVS,*a,um*.inconcinnus,insulsus.de Ora.101 b, Omne ius ciuile præter hoc nostrũ inconditũ est,ac penè ridiculũ.Or.220 a,Si inconditi alicuius oratoris arripias sententiam aliquã dissipatam.Or.211 a,Sententiam inconditis uerbis efferre.de Or. 159 a,Incondita antiquorum dicendi consuetudo.de Cl.187 a,Inconditum genus dicendi.

INCONSIDERANS,*tis*.inconsideratus. de D.120 b,Nos autem ita leues atq; inconsiderantes sumus,&c.

INCONSIDERANTIA,*tiæ*.inconsulta ratio,temeritas. Qu. Frat.328 a,Cuius in hoc uno inconsiderantiam & ego sustinebo,ut potero,& ut tu possis,est tuorum neruorum. aliter,considerantia.

INCONSIDERATÈ,incõsultè,temerè,inconsultò.Off. 21 a,Temerè,fortuitu,inconsideratè,negligenter facere aliquid.& de Fat.146 b,& Tusc.149 a.

INCONSIDERATVS,*a,um*.inconsiderans,inconsultus, amentissimus,temerarius,omnib. consilijs præceps ac deuius,præceps,cæcus.)(.Consideratus.de Ar.257 b,Incõsideratissima & dementissima temeritas.Tusc.190 b, Temerarius & inconsideratus.pro Qu.14 b,O cupiditatem inconsideratam.Aca.33 b,Nihil potest dici inconsideratius.

INCONSTANS,*tis*.leuis,mobilis,uolaticus,uolubilis,qui à se ipso desciscit,qui tum hoc,tũ illud dicit,leuissimè trãsfuga, neque in hac,neque in illa parte fidem habẽs.)(. Qui idem semper dicit. pro Qu. R. 47 b , Qua in re mihi ridiculè es uisus esse inconstans,qui eundem & lædere,& laudare.de Diuinat.135 a,Nam si ea quoque diuina sunt,quid inconstantius Deos Sal.in Cic. Aliud stans, aliud sedens de republica sentis.

INCONSTANTER,leuiter.de Fin.83 a,Hæc dicũtur inconstantissimè. & Ac.14 a,Inconstanter loqui.& Tusc.214 a, Inconstanter & turbidè iactari.

INCONSTANTIA,*tiæ*.leuitas,mutabilitas,mobilitas.)(. Cõstans & perpetua ratio uitæ.de N. 71 b,Fortuna ab incõstantia & temeritate seiungi non potest.Att.256 a,b,Nemo doctus unquam mutationem consilij inconstantiam dixit esse.de Na.8 a.Iam de Platonis inconstantia longum est dicere. Tusculan.226 a,Inconstantia,mutabilitasque mentis. in Ant.311 a,Quid est inconstantia,mobilitate,leuitate turpius? pro D.213 a,& Ep.12 a,Varietas & inconstantia , & crebra tanquam tempestatum,sic sententiarum commutatio. in Vat.29 b,In altera incõstantiam tuam cùm leuitate, tum etiam periurio refelliste.

INCONSVLTÈ,inconsultò,inconsideratè. de Natur. 10 b,Inconsultè ac temerè dicere aliquid.& Offi. 44 a,Inconsultè largiri.

INCONSVLTÒ,inconsultè.ad Her.17 b.

INCONSVLTVS,*a,um*.inconsideratus. pro Dei.146 a,At credo hęc homo inconsultus & temerarius nõ uidebat.pro R.P.122 b,Illa Posthumi siue inanis spes siue inconsulta ratio,siue ut grauissimo uerbo utar,temeritas.

INCONTENTVS,*a,um*.remissus. de Fi. 123 a,Vt in fidib. plurimis,si nulla earũ ita contenta numeris sit,ut concentũ seruare possit,omnes æquè incontentæ sint.& ibi. Aequè enim contingit omnibus fidibus,ut incõtentæ sint , illud nõ continuò,ut æquè incontentæ.

INCONTINENTER,intemperãter,dissolutè. Of. 59 a, Nihil libidinosè,nisi incontinenter esse faciendum.

INCONTINENTIA,*tiæ*.intemperãtia. pro Cæl.42 b, Is multa de incõtinetia intẽperantiaq; disseruit.ad Her.2 a,In inuidiã trahemus,&c.si aduersariorũ incontinentiã proferemus.I.V.Est boni iudicis paruis ex rebus coniecturã facere uniuscuiusq; & cupiditatis & incontinentiæ.

INCONVENIENS,*tis*.intemperans. Cass.Ep.189 a.

INCORRVPTÈ,castè,integrè.pro Muren.135 b,Qui multis pòst seculis de te iudicabunt,& quidem fortasse incorruptius quàm nos.de Fi.55 a,Natura incorruptè atq; integrè iudicante.

INCORRVPTVS,*a,um*.integer, purus, inuiolatus, sanus, saluber, sincerus,castus,religiosus, naturalis,nõ fucatus.de Cl.167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. & de Op. 243 b,Incorrupta sanitas.pro Mi.113 a,& de Vn.202 b,Quid hac quæstione dici potest integrius?quid incorruptius? de Cla. 176 b,Incorrupta quædam latini sermonis integritas.de Fi. 63 b,Testis incorruptus atq; integer.Aca.6 a,Integri atque incorrupti sensus.Tusc.157 a,Animus permanet incorruptus.Ora.202 a,Virgo incorrupta.de Cl.188 b,Purus, incorruptus.)(.Vitiosum & corruptum.

INCREBRESCO,*scis*.percrebresco,sermo creber est, peruagor.Ora.263 a,Nunc apud oratores ipse numerus increbuit.de Or.91 b,Cum hoc nescio quomodo apud eos increbuisset,me,&c.de Opt.243 b,Nõnullorũ sermo iam increbuit,se,&c.198 b,Hi quorũ sermo imperitus increbuit. I. A. 260 b,Hæc cõsuetudo quæ increbuit.de L.183 a,Sed ait rursus idem,increbuisse eam funerum magnificentiã,quę nunc ferè Romæ est.Ep.105 a,Ventus increbrescit.

INCREDIBILIS,*le*.inauditus,absurdus,mõstri uel portẽti similis,singularis.de In.67 a, Quæ rem credibilem aut incredibilem facere possunt. pro Cor.55 a, Vt mihi iam uerũ uideatur illud esse,quòd nonnulli quasi quiddã incredibile dicere putabãtur. pro Pom.11 b,Hoc omnib. incredibile & falsò memoriæ proditum uidebatur. Epist.7 b,Incredibilis hominum peruersitas.At.175 b,Nihil mihi unquã tam incredibile accidit,quàm,&c. Par.116 a,Nihil est tam incredibile,quod non dicendo fiat probabile.I.A.210 b, Si quod dixero,erit uel acerbum auditu uel incredibile à M. Cicerone esse dictum.I.A.173 a, &196 a,Incredibile & simile portenti est,quónam modo,&c.At.212 a,Incredibile est quàm ego ista non curem.At.237 a,Incredibile est,quanta me molestia affecerit,&c.Att.90 b,Hac re incredibile est quantum ciuitates emerserint.At.254 a,& de Orat.101 a,Incredibile est quàm me omni genere delectarit.At.231 a,Singularis & incredibilis uirtus.de Or.99 a,Antonij incredibilis quædã & propè singularis & diuina uis ingenij.de Or. 108 b, Sic homines non eruditi summã essent prudentiam atq; incredibilem eloquentiã consecuti. Orat.200 a, Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius.pro Syl. 181 b,Incredibilis fuit & singularis furor. Epi.223 b,Singularis & propè incredibilis fides.Ep.215 a,Agere incredibiles gratias alicui.I.V. Incredibilis audacia.

INCREDIBILITER,summoperè,immortaliter.de Sen. 87 b,Incredibiliter delector,&c.& Qu.Fr.315 b,Literæ Cæsaris incredibiliter delectarunt. Attic.122 b, Domitius desse incredibiliter pertimuit.de Orat.110 b , Eos incredibiliter repuerascere esse solitos.I.A.159 b,& Bru. 91 b, Incredibiliter gaudeo,&c.

INCREMENTVM,*ti*.accessio.de Se.88 a.Quid ego uitiũ satus,ortus,incrementa commemorem?de Fin. 83 a, Negat enim summo bono afferre incrementum diem.

INCREPO,*as*.*increpaui*,*& increpui*. redarguo, accuso. de Orator.127 a,Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam. in Sal.273 a, Nam quod ætatem increpuisti puto.Ac.19 a,& pro Do.224 b,Increpare arrogantiam alicuius.Qu.Fr.308 b,Cato Pompeij in me perfidiam increpauit.de Orat.110 b,Discus increpuit.I.C.101 a,Quicquid increpuerit Catilinam timeri,non est ferendum. & I. P.101 a,Quicquid increpuerit pertimescens.pro Mur.129 a, Simulatque increpuit suspicio tumultus,artes illicò nostrę conticescunt.

INCVBO,*as*.quasi inhio.pro Cl.32 b,Hic ille planus improbissimus,qui illi pecuniæ,quam condiderat spe iam atq; animo incubaret,contrahit frontem.

INCVLCATVS,*a,um*.Atti.252 b,αὐτοκατακρύπτου ipsum tibi missi crebris locis inculcatum & refectum.At.286 a, Libertas alicui tradita atq; inculcata.

INCVLCO,*as*.infercio, ingero, molestè obijcio seu offero, impello.de Fat.141 a,Quid igitur attinet inculcare fatum? Offic.22 b,Ne ut quidam Græca uerba inculcantes , iure optimo rideamur.At.50 b,Tertium caput à quo sit inculcatum uides.Or.215 b,Inculcamus sæpe per imprudentiam etiam minus usitatos uersus.Ora. 219 b,Apud alios inculcata reperias multa.Ora.201 b,De firmissimis alia prima ponet,alia postrema,inculcabitq; leuiora.de Or.95 b,Id quod tradatur,uel etiam inculcetur si quis sit tardior, posse percipere.in Vat.34 a,Inculcasti etiam ut se Pisonem nominaret.I.V.183 a,Inculcatum est Metello , te aratores euertisse. de Nat.22 b,Vos autem non modò oculis imagines,sed etiam animis inculcatis.At.14 a,Valuit plus , quod erat illi nonnullorum artificijs inculcatum.de Or.110 a, Græci qui se inculcant auribus nostris.

INCVLTÈ,inornatè.de Cl.174 a,D.Brutus dicere nõ incultè solebat. Ora.199 a, Incultè & horridè dicere.pro Qu. 10 b,Et incultè uiuere.

INCVLTVS,*a,um*.horridus ,incomptus, inornatus.de N.7 a, Terræ regio inhabitabilis atq; inculta.de Cl.166 a,Serere in inculto & derelicto solo.& pro Qu.R.50 b, Ager incultus.Of.53 a,Nulla pars philosophiæ inculta ac deserta. de Cl.175 a,Vir ut uita,sic oratione durus, incultus, horridus. de Cl.188 b,Cotta alia quidẽ inculta & syluestria uia ad eãdem laudem peruenerat.de Or.151 b,Oratio exilis & inculta.cont.Rul.68 b,Corpus incultum & horridum. pro Sest. 7 a,Vir subhorridus & incultus.Post. 207 a,Cum eũ incultum,horridũ,mœstumq; uidisses.de Fin.50 b,Inculta quædam & horrida de malis Græcis. Latinè scripta deterius. Or.200 a,Pictura inculta,horrida.)(.Nitida.

INCVMBO,*bis*. innitor, inhæreo , elaboro, enixè operam do.de Inuen.81 a,In gladium in naui ibidem incumbere. & ibidem,In gladium incubuerat , &c,ad Heren.4 a,Aiax incubuit

cubuit gladio. de Or. 138 b, Impelli primò leuiter iudex debet, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. & 147 b, Vt eos qui audiunt, quocũq; incubuerit, possit impellere. pro Planc. 162 b, Et ab eo qui hos dimouit, potius quàm ab ijs qui in te ipsum incubuerunt, te depulsum putas. pro Mur. 136 b, Magna est comitijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad uirum bonum. pro Cor. 67 a, Fuit hoc meum fatum, ut in me unũ omnis inclinatio communium temporum incumberet. in Ant. 193 b, Incumbite in causam Quirites, ut facitis. Qu. Frat. 291 b, Præsertim cũ ij mores tãtum iam ad nimiã leuitatẽ & ambitionem incubuerint. in Ant. 206 a, Quo omnes acrius gra uiusque incumberent ad ulciscendas reipubl. iniurias. pro Pom. 7 b, Quare omni studio ad id bellũ incumbamus. Att. 238 a, & 248 b, Nunc tota mente incumbe in hanc curam. Qu. Fr. 295 a, Incumbe toto animo & studio omni in eam rationem, qua adhuc usus es. Epist. 149 b, Quamobrem mi Plance incumbe toto pectore ad laudem. Epist. 143 b, Vt in remp. omni cogitatione curaque incumberes. Epist. 145, Incumbe per deos immortales in eam curam & cogitationẽ, &c. Epist. 14 a, Cum me uniuersa respublica, &c. cunctis ordinibus hominibusque incumbentibus, omnibus denique suis uiribus recuperasset. Epist. 121 b, De prouincijs incubuisse cum senatu Pompeius uidetur, ut, &c. Attic. 18 a, Pompeius ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. & 75 a, Cum in cupiditatem incubui, &c. Atti. 32 a, Incumbamus ò noster Tite ad studia. pro Mu. 138 a, M. Cato incũbens ad illius perniciem. At. 49 a, Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. pro Syl. 183 a, Nemo fuit ex eis, qui nõ incubuerit ad rempub. liberandam. de Ora. 87 b, Quamobrem pergite ut facitis adolescentes, & in id studium, in quo estis, incumbite. Acad. 19 b, Incubuit autem in eas disputationes, ut doceret, &c. I. C. 118 b, Quare P. C. incumbite ad salutem reip. circumspicite omnes procellas, quæ, &c. Attic. 46 a, Atq; utinam ipse Varro incumbat in causam. I. A. 208 b, Idem uolunt omnes ordines, eòdem incumbunt municipia. pro Pl. 263 a, Hæc doce, hæc profer, huc incumbe. in Ant. 235 b, Facis tu id quidem, & eò maximè incumbis. Attic. 73 b, Ergo Græcus incumbet: id est, urgebit propositum. pro Mur. 135, Seruire & inseruire alicui rei: id est, incumbere in aliquam rem. Qu. Frat. 327 b, Pompeius Miloni nihil tribuit, omnia Guttæ, dicitq; se perfecturum, ut in illo Cæsar incumbat: hoc horret Milo.

INCVNABVLA, *orum*. cunabula, cunæ, rudimenta. I. V. 225 b, In his locis uestigia ac propè incunabula reperiuntur deorum. Or. 201 a, Non alienum fuit de oratoris quasi incunabulis dicere. At. 31 a, Ego uerò ad montes patrios & ad incunabula nostra pergam. in Sal. 273 a, Incunabula & rudimenta uirtutis. de Or. 86 b, & de Fi. 138 a, Ab incunabulis nostræ ueteris puerilisq; doctrinæ.

INCVRIA, *riæ*. negligentia. de Am. 112 a, Quò magis uituperanda est rei tam maximè necessariæ tanta incuria. de Pro. 70 a, Incuria, fame, morbo consumi.

INCVRRO, *ris*. incido. de Or. 159 b, Iambus & trochæus naturà incurrunt in orationem. de Cl. 187 a, Sed ordinem sequens, in memoriam notam incurro. de Or. 122 b, Siue tu similitudine illius diuini ingenij in eadem incurris uestigia. & 124 b, In ea casu incurro. de Cl. 196 b, In cuius adolescentiam per medias laudes, quasi quadrigis uehentem, transuersa incurrit misera fortuna reipub. de L. 157 b, Incurreret enim in illum memorabilem annum suum. Offi. 65 b, In ea aliquis incurrat imprudens. de N. 73 b, Incurrere in apertã perniciem. Or. 219 a, Incurristi amens in columnas. Offic. 62 b, Per errorem in maximam fraudem incurrere. de Clar. 186 b, Incurro in memoriã cõmunium miseriarũ. At. 105 b, Tua ἀσῶτα quem in diem incurrat nescio. At. 192 b, In oculos incurrunt ij, quos uidere non possum Epist. 26 b, Sed incurrit hæc nostra laurus non solùm in oculos, sed etiam in uocules maleuolorum. pro Pl. 262 b, & Epist. 26 b, Quæstus qui in odia hominum incurrunt, ut fœneratorum. pro Sest. 13 a, Cum in hanc nauim armatæ tot classes incursuræ uiderentur. pro Pla. 262 b, Sed eum accuso, qui in me incurrit atque incidit. Qu. Fr. 325 a, Ne in nostra tempora incurrens offenderem quempiã. Ep. 47 a, Nihil constitui potest, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. contra Rul. 82 b, Agros qui in publicum Campanum incurrebant, pecunia publica coemit. pro Cec. 301 b, Hic est mucro defensionis tuæ, in quem incurras necesse est. pro Pla. 278 a, Incurro in crimen hominis nimium grati. pro Cec. 46 b, Incurrere in alterius damnum atque famam. de Vn. 200 b, Incurrere in aliquem, & in eo hærere & impediri. pro Sest. 6 a, Vt in eum non inuasisse, sed incurrisse uideamini. de Fi. 58 a, Incurrere in alium cæco impetu. de Finibus 49 a, Incurrere in uarias reprehensiones. Tus. 234 a, Casus in sapientem potest incurrere. pro Mur. 137 b, Qui mihi uidetur candidatus in consularem, quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere Top. 227 b, Nulla est dubitatio, in qua non aliquis locus incurrat. Epist. 172 b, Antonius decursionib. uastat ea loca, quæ incurrit. Ep. 126 b, Quis est qui nihil offendat, nusquam incurrat.

INCVRSIO, *onis*. excursio, incursus. pro Cec. 293 b, Incursio atq; impetus armorum. pro Clu. 38 b, Incursio seditionis, uis multitudinis. de Nat. 24 a, & de Fin. 53 a, Deum agitari incursione atomorum.

INCVRSO, *as*. incurro, excurro, inuado. At. 200 b, Audeo hoc dicere, incursabit in te dolor meus, nõ iure ille quidem, sed, &c. & ad Her. 36 a, Incursare in fortunas omnium.

INCVRSVS, *sus*. incursio. pro Cec. 289 a, Impetum armati Antiochi, cæterorumq; tela atq; incursus refugit.

INCVRVATVS, *a, um*. incuruus. de Fi. 71 b, Vt bacillũ aliud est inflexum & incuruatum de industria, aliud ita natum.

INCVRVESCO, *scis*. Tusc. 162 b, & de Orat. 157 a, Hic rami non intermittunt suo tempore baccarum ubertate incurue scere. Poetæ.

INCVRVVS, *a, um*. incuruatus. de Diu. 86 b, Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum. ad Herenn. 39 b, Hunc dico rubrum, incuruum, canum, &c. in Verr. 126 a, Incurua statua.

INCVS, *udis*. fabrorum ferrea moles, quam malleis assiduis tundunt. de N. 12 b, Formæ quas uos effici posse fine follib. & incudibus non putatis. de Or. 123 b, Assiduus eodem opere, eundem incudem diemq; tundens.

INCVSATIO, *onis*. de Or. 152 b, Loci communes partim habent incusationem aut querelam.

INCVTIO, *tis*. injicio. de Vn. 20 b, Quibusq; temporib. stellæ emersæ errorem incutiant rationis expertibus. Atti. 12 a, Incutere dolorem alicui. de Or. 128 a, Timor incutitur ex periculis, &c. Epist. 113 b, Incutere metum alicui.

INDAGATIO, *onis*. inuestigatio, inquisitio. Offi. 4 a, Indagatio atq; inuentio ueri. & Tusc. 142 a, Inde est indagatio nata initiorum.

INDAGATRIX, *cis*. Tus. 228 b, Philosophia uirtutis indagatrix, expultrixq; uitiorum.

INDAGO, *as*. uestigo, inuestigo, inquiro. Attic. 25 a, Tu quid indagaris de repub. facito, ut sciã. pro Mil. 121 b, Initia cõmunis exitij indagani, patefeci, protuli. Orat. 197 b, Inusitatas uias indagare, tritas relinquere. At. 26 b, Eaq; omnib. uestigijs indagata ad me afferas. cont. Rul. 61 b, Aliquid indagare, inuenire, è tenebris eruere. At. 94 b, Hoc tu indaga ut soles, est hoc magis, &c. Tus. 241 a, Cuius septum undiq; dumis indagauit sepulchrũ. I. V. 135 b, Acutissimè indagare & odorari omnia. de Fi. 73 a, Canis natus ad indagandum.

INDE. procul inde. pro Mil. 111 a, Atti. 152 b, Qui aũt ueniunt inde, id modò nunciant. Item: Abeamus igitur inde: id est, Roma. Att. 115 a, Eo die mansi Calibus, inde has literas dedi. pro Mil. 107 b, Librarium illud eripuisti è domo, ut præclarum inde munus ad aliquem deferre posses. de Le. 177 b, Lacedæmon iussit neruos inde demi: id est, ex fidib. Timothei. de In. 48 b, & ad Her. 3 a, Si inde incipiemus narrare, unde necesse erit. de Cl. 198 a, Deinceps inde multi. pro Mu. 129 b, Quid tum inde? de Pro. 75 b, & 76 a, Iam inde à principio huius imperij. de N. 50 b, Iam inde ab ortu. pro Arch. 185 b, Inde usq; repetens: id est, à pueritia. Inde loci. in Arat. & Lucretius 91, 92.

INDECORE, præter decorum. Offi. 23 a, Vt ea si non decorè, at quàm minimè indecorè facere possimus. & 4 a, Cauetq; ne quid indecorè effœminate ue faciat.

INDECORVS, *a, um*. quod nõ decet. Of. 19 b, Quod animo magno fit, id decorum uidetur: quod contrà, id ut turpe, sic indecorum. de Fi. 92 b, Turpe, inhonestum, indecorum, prauum. Or. 203 b, Indecorũ est de prauis reb. amplissimis uerbis dicere. Or. 204 a, Itaq; illud indecorum, quod, &c.

INDEMNATVS, *a, um*. nõ damnatus. de In. 72 a, & I. V. 238 a, & ad Her. 5 b, Tamen à fratre indemnatã occidi nõ oportuit. cont. Rul. 77 a, Cùm Sylla bona indemnatorum ciuiũ uenderet. I. C. 107 b, & pro Do. 214 b, Aliquis indemnatus, innocens in exilium eiectus. pro Cor. 60 a, Indemnatus & incolumis. in Pison. 86 a, Lex quæ erat contra omnes leges indemnati ciuis atq; integri capitis.

INDEX, *cis*. quod aliquid indicat. I. C. 119 a, Hæc omnia indices detulerunt, rei cõfessi sunt. & 120 a, Cæsar indices maximis præmijs affecit. pro Clu. 21 b, Interim uenit index ad Dineã, neq; obscurus neq; incertus, qui nunciaret ei filium, &c. Q. F. 309 a, & 308 b, Idem Nerius index edidit ad allegatos, &c. I. A. 231 a, Complexus summæ beneuolentiæ falsi indices extiternnt in amore simulato. de D. 91 b, Fanum indicis Herculis. pro Rab. 94 a, Vox index stultitiæ uestræ. contra Rull. 66 b, Tabella index tacitæ libertatis, & uox

index

index uestrarum erga me uoluntatum & studiorum. Off. 27 a. Orationis indicem uocem habemus. de Or. 202 b, Imago animi uultus est, indices oculi.

INDEX librorū. de Or. 114 a, In philosophos uestros si quādo incido, deceptus indicibus librorum, qui sunt ferè inscripti de rebus notis, &c. uerbum prorsus nullū intelligo. Att. 57 b, Iisq; imperes, ut sumāt membranulam ex qua indices fiant, quos Graeci συλλάβας appellatis.

INDEX, digitus qui pollicem sequitur, quòd eo indicare & ostendere aliquid soleamus. Att. 220 a, Pollex quidem ut dixerat, praestò fuit: sed planè pollex, non index. Iocatur Cic. in nomine pollicis & indicis. nam pollex & nomen uiri est, & digitus: index uerò, & digitus, & qui aliquid occultum indicat.

INDIA, *diae*. regio. de Fin. 99 b, Via quae est hinc in Indiam. & Tusc. 243 b, Quae barbaria India uastior? quae agrestior? I. V. 270, de N. 68 a, de Fin. 99.

INDI. pop. de D. 90 a, & 128 b.

INDICIVM, *cij*. signum, argumentum, documentum, uestigium, nota, specimen, insigne. pro Cluen. 13 b, Omnia quae solent esse indicia & uestigia ueneni, in illius mortuae corpore fuerunt. de Fi. 136 a, Quae quò sunt excelsiores, eò dant clariora indicia naturae. pro Flac. 154 b, Sed tamen indicium fieri uideatur, cum tabulae illae ipsae cuiusq; modi sunt, proferuntur. I. C. 113 b, Certissima argumenta atq; indicia sceleris. pro Dom. 234 a, Hanc porticum esse patiemini furoris tribunitij & doloris mei indicium, ad memoriam omnium gentium sempiternam. de Ar. 249 a, Hoc nobis & scelerum indicia ostendit, & periculorum signa patefecit. de Diui. 117 b, Eo die quo indicium fieret coniurationis. I. P. 99 b, Noster hic praeposterus imperator amissorum oppidorū, caesarum legionum prouinciae praesidio & reliquis militib. orbatae ad sempiternum dedecus sui generis ac nominis indicia constituit. pro Dō. 240 b, Viderat ille Murenam ad me cōsulem cum Allobrogibus cōmunis exitij indicia afferre. pro Syl. 181 b, Quas notas scelerum? quae indicia parricidiorum reperietis? Anteq. 197 a, Neq; C. Marius, qui quātas res gesserit, uestra uobis libertas indicio esse potest. pro Do. 135 b, Quae domus erat ipsa indicio tui crudelissimi tribunatus. Post. 205 b, P. Lentulus hoc specimen uirtutis, hoc indicium animi sui fore non putauit, si me, &c. de Cl. 190 b, Chirographa, testificationes, indicia? quaestiones rem manifestam deferunt. Epi. 98 b, & 64 a, Sed cum aliquo insigni indicio tuae erga me beneuolentiae.

INDICO, *as*. indicium facio, indicium do, ndicio sum, ostendo, indicia ostendo, signa patefacio, monitro, coarguo, innuo, loquor, indicia alicuius rei ad aliquem affero uel defero. pro Clu. 56 a. Puer rem omnem dominae indicauit. de Vn. 195 b, Et cū inueneris indicare in uulgus nefas. At. 276 b, Quae uerba apertè indicant posse rationem haberi etiam non petentis. de Or. 161 a, Vt epularum solennium fides ac tibiae indicant. de Cl. 595 b, Dicendi autem genus, quod fuerit in utroque, orationes utriusq; etiam posteris nostris indicabunt. de Le. 189 a, Atq; hoc rei exitus indicauit, quis enim, &c. de Leg. 161 a, Vultus indicat mores. Epi. 155 b, Zeno perpessus est omnia potius quàm cōscios delendę tyrannidis indicaret. de Fi. 59 b, & 77 a, Multi te consule ipsi se indicauerunt. pro Clu. 56 b, At is & ex seruula insimulatus, & à puero conscio indicatus est. pro Syl. 175 a, Vidi ego fore, ut aliquando aliquis aliter indicata haec esse diceret. de D. 118 a, Eodem tempore signum Iouis collocabatur, quo coniuratio indicabatur. pro Fl. 163 b, Sed tamen quis tibi de epistolis istis indicauit? pro Mur. 136 a, Atq; ille ut semper fuit apertissimus, non se purgauit, sed indicauit atq; innuit. Q. Fr. 326 a, Sed tamen indicabo tibi quod in primis te celatū uolebam. Ep. 155 b, Indicabo temerarium meum consilium tibi. Ep. 129 a, Nàm quod antè à te calumniatus sum, indicabo maliciam meam. pro Arc. 191 a, Iam me uobis iudices indicabo. de Cl. 181 b, Vt me tibi indicem.

INDICARE, æstimare, precium constituere. Offi. 64 a, Qu. Scaeuola postulauit, ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur.

INDICO, *as*. denuncio, promulgo. Off. 8 a, Nullum bellum esse iustū, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut denunciatum antè sit & indictum. I. C. 107 a, Qui bellum pop. Romano indixit. de Fi. 131 a, Indicere bellum hostibus. pro Dō. 221 b, Tamen id funus iure indictum esse dicebant. & ibid. Funestum funus te indixisse reipublicae. I. A. 200 b, Iusticiū indici dito oportere. de Or. 123 a, Miror cur philosophię sicut Zetus ille Pacuuianus propè bellum induxeris. I. V. 148 a, Legem innocentiae sibi ipsi indicunt, qui ab altero rationem uitae reposcunt. pro Pomp. 15 a, Cum omnes adessent, coeptum est referri de indicendo S. consulto: id est, promulmulgando. pro Mur. 132 a, Prælium promulgatum.

INDICTVS, *a, um*. de L. 164 b, Vt dictator quem uellet indicta causa impunè posset occidere. & pro Dō. 222 a, Ne pro indicta die quis accusetur. Epi. 60 b, Ei qui in alios animad uertisset indicta causa, dicendi ipsi potestatem fieri non oportere. pro Rab. 92 b, Indicta causa ciuem Romanum capitis condemnari. & 196 a, & I. V. 117 a, Exeo indicta causa. I. A. 171 a, Rem indicta causa iudicare. I. V. 273 a, Etenim tacitae magis & occultae inimicitiae timendae sunt, quàm indictae & apertae.

INDIDEM. inde, ex eodē loco. de Or. 157 b, Vnde simile duci potest, indidem uerbum unum translatum lumen afferet orationi. pro S. R. 30 a, Quò homines? indidē ne Ameria?

IN DIES. in singulos dies, quotidie, quotidie magis, quotidie plus. Att. 71 a, Quotidie, uel potius in dies singulos breuiores literas ad te mitto: quotidie enim magis ac magis suspicor te in Epirum profectum. Att. 189 a, Sed cura ut exscurser morbi causa in dies singulos. & 190 a, Quoniā in perpetuum non placet, in dies singulos uidebis. Epi. 29 a, Mihi in dies singulos maiori curae est tua dignitas. Epist. 60 a, & 81 a, & 148 b, Huius mei consilij maiorem in dies singulos fructum capio. de Diu. 109 b, Vehementius in dies incitor. Att. 298 b, Ingrauescit in dies intestinum malum. Attic. 156 b, Ista ardet furore, nec remittit aliquid, sed in dies ingraue scit. Attic. 232 b, Simulatio desiderij, adhuc quae feruebat in dies. pro Mil. 106 a, Hic magis in dies conualescit. Epi. 167 a, In dies singulos eius copiae minuuntur. Attic. 92 a, Pompeium mehercule plus plusq; in dies diligo. de Fin. 121 a, & Epist. 32 b, Hi curatione adhibita leuantur in dies, alter ualet plus quotidie, alter uidet. de Sen. 87 b, Solon dicebat senescere se multa in dies addiscentem. Fil. Epist. 264 b, Praestaboq; & enitar, ut in dies magis magisq; haec nascens de me duplicetur opinio. pro Mar. 132 b, Haec tua iustitia florescit quotidie magis.

INDIFFERENS, *tis*. de Fi. 101 b, Quod enim Graeci ἀδιάφορον dicunt, id mihi ita occurrit ut indifferens, dicerē. & Aca. 32 a, Aristoni summum bonū est, in his rebus neutrā in partem moueri, quae ἀδιαφορίας ab ipso dicitur.

INDIGES, *gis*. pro INDIGENS, *tis*. de Or. 126 a, Indigē liberūm lacerasti: id est, indigentem liberorum. Pacuuj.

INDIGENITALIS, *le*. natiuus, proprius, nō alienigena, sed indigena. de Or. 157 a, Sæpe sine coniunctione uerba nouantur. ut ille: Sensus distertus, indigenitalis. Poetae.

INDIGENS, *tis*. egens. de Am. 102 a, Quid enim ille erat indigens mei? & Offi. 43 b, Benignè facere indigentib. & de Fi. 89 b, Ferre opem indigentibus.

INDIGENTIA, *tiae*. egestas. Tusc. 213 a, Indigentia est libido inexplebilis. de Am. 101 a, & b, A natura, non ab indigentia ortam esse amicitiam.

INDIGEO, *es*. indigens sum, egeo. de Ora. 97 b, Iam illa nō tam artis indigent quàm laboris. Epist. 81 a, Quae ad consolandum maioris ingenij indigent. ad Heren. 26 b, Quia uos mei non indigetis. de In. 50 a, & 44 a, & ad Heren. 21 b, Partes quarum indigemus ad hanc praeceptionem. Attic. 198 a, Tamen indigeo tui consilij. de Am. 106 a, Qui minimè alterius indigent. I. A. 206 b, Hoc bellum indiget celeritatis. pro Q. R. 52 b, Mea adolescentia indiget illorum bona existimatione. Ep. 188 a, Nunc te cohortatione non puto indigere. Ep. 49 b, Vt magis ipsi uideantur aliorum consolatione indigere. Qu. Fr. 303 b, de In. 70 b, Nunc commisit ut me ut uo alijs indigeres.

INDIGNATIO, *onis*. stomachus, ira. de Inu. 60 b, Indignatio est oratio, per quam conficitur ut in aliquem hominem magnum odium, aut in rem grauis offensio concitetur.

INDIGNE. miserabiliter, impiè. Antequam. 195 a, Quondam felix, nūc eget indignè. & Ep. 66 b. I. V. 266 b, Indignissimè necari. pro Cæl. 50 a, Cum Qu. Metellus indignissimè eriperetur uniuersae ciuitati. I. V. 242 a, Indignè pati: id est, molestè ferre. & de Inu. 72 a, Indignè passus: id est, cum ægrè tulisset.

INDIGNITAS, *atis*. impietas, turpitudo, atrocitas. de Inu. 68 b, Facti alicuius atrocitatem, aut indignitatē, aut omnino culpam augere. pro Mur. 136 b, Neq; tamen satis sciebat pro rei indignitate decreuit. Ep. 91 a, Adeundi atq; conueniendi illius indignitatem ac molestiā pertulissem. Anteq. 195 a. & ad Her. Animus præcluditur ad exponendā rei indignitatē. Item, Nequeo uerbis consequi indignitatē rei. in Vat. 32 a, Ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. & 29 a, Si tua quod indignitas postularet, spectare uoluissem. in Pison. 101 a, Si id tardius euenisset, fruar tamen tua indignitate. de Ora. 121 a. & in Ver. 64 b. & Ep. 26 b, Ac si quid affert praeterea hominis dignitas aut indignitas, extra causam est.

INDIGNOR, *aris*. grauiter fero, stomachor, mihi indignū uidetur. de Inu. 69 a, Locus communis erit defensoris, per quem

quẽ indignabitur,accusatorẽ conari,&c. Epi.50 a,Hem nos homunculi indignamur si quis nostrũm interijt aut occisus est.& 179 b, Atq; eũ quem dilexi perijsse indignor. & ibid. Mortem hominis necessarij grauiter fero.de In.47 b,Et dicere ea quæ indignantur aduersarij tibi quoq; indigna uideri.pro Qu.R.45 a,Nimium citò ait me indignari de tabulis.aliàs,indagare.de In.69 a,Loci, qui aut misericordiæ captandæ,aut facti indignandi causa sumuntur.

INDIGNVS,*a,um.*non dignus, alienus, iniquus, scelestus, turpis.At.118 b,Hoc turpe & me indignum puto.& de Fin. 136 a,Nihil'ne est in his rebus quod dignum libero aut indignũ esse ducamus.I.V.218 a.& Offi.27 b,Res indigna atq; intoleranda uidebatur omnibus.de Inu.69 b, Etiam si nobis indigna audiamus,eiusmodi iniuriæ sunt, ut de eis indignum sit non primo quòq; tempore iudicari. pro Sest.3 a, In quo cùm multa indigna sint, tum nihil minus est ferendum.pro S.R.19 b,Cùm multa indigna, tum uel hoc indignissimum est,uos,&c.Anteq.194 a, Nónne igitur indignũ est eos,&c.& de Inu.47 b, Hoc mihi indignum uidetur.de Ar.251,Quod non minus quàm de Alexandrinis indignum dijs immortalibus est uisum.pro Qu.1 b, Nam quid hoc iniquius aut indignius dici aut cõmemorari potest? pro S.R.22 a,Quod Amerinis usq; cò uisum est indignum, ut oẽs, &c. & 19 b,Filij egestas indignissima. ad Her.11 b, Indigna mors Palamedis.pro Qu.18 a,Indignum est à pari uinci aut superiore,indignius ab inferiore.pro S.R.28 a,An qui petebant indigni erant qui imperarent? pro Cor. [illegible] b,In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione,qui,&c. pro Pl.260 a, Qui te indignum ædilitate iudicauerunt.in Vat.36 b, Cæsar te omni honore indignissimum iudicat. Orator.135 a,Aliquem esse indignum suis maioribus. Tusculan.218 b,Misericordiam utilem esse dicunt ad opem ferendam,& calamitates hominum indignorum subleuandas.& Tusc.237 b,Diuitias quiuis quamuis indignus habere potest.

INDILIGENTER,negligenter.)(.Diligenter.de In.36 b, Nõ indiligenter exposui,&c.At.252 b,Nihil ab eo arbitror, neq; indiligenter,neq; illiberaliter factum.

INDILIGENTIA,*tiæ.*negligentia. Qu.F.30 b,Literarum missarum indiligentiam reprehendi.

INDISERTE',inornatè. Qu.F.306 b,Seuerus orationem meam laudauit,non meherculè indisertè.

INDISERTVS,*a,um.*inornatus,parum eloquens.de N.26 a,Nam neq; indisertum Academicum pertimuissem,neque sine ista philosophia rhetorem quamuis eloquẽtem.de Cl. 171 b.& Epist.29 b,Vir non indisertus.de Fin. 93 a, Indisertus interpres.de Orator. 159 a,Indiserta prudentia.)(.Stulticia loquax.

INDISSOLVBILIS,*le.*de Vn.202 a,Immortales uos quidem esse & indissolubiles non potestis, neutiquam tamen dissoluemini.

INDIVIDVVS,*a, um.*'simplex.)(. Diuiduus. de Vni.198 b, Idq; interiecit inter indiuiduum, & id quod diuiduũ esset in corpore.de Nat.65 a, Indiuiduum corpus quod dirimi distrahiq; non potest.de Vn.199 b,& 198 b, Materia est indiuidua atq; simplex.de Nat.14 b,& ibi. Ita nihil esse indiuiduũ potest.& 65 a,Indiuidua corpuscula.de Fin.52 a, Atomi,id est,indiuidua corpora.

INDIVIDVVM,*dui.*indiuiduum corpus,persona, atomus. de Fat.145 a,Indiuidui hæc est natura,ut pondere & grauitate moueatur.de Fat.144 a,Cùm duo indiuidua per inanitatem ferantur.de N.11 b,Species ex indiuiduis innumerabilibus existens.Ac.14 b,Ex illis indiuiduis, unde omnia gignuntur.de Fin.80 a,Indiuidua,& intermundia, quæ nec sunt,nec esse possunt,intelligimus.

INDOCILIS,*le.*tardus,hebes.de Nat.4 b, Quidã nimis indociles tardique sunt.Academ.1 a, Sed incredibilis quædam ingenij magnitudo non desiderauit indocilem usus disciplinam.

INDOCTE',insciter, imperitè.de Na.34 b, Non solùm indoctè,sed etiam impiè facere.

INDOCTVS,*a,um.*ineruditus,imperitus.Par.237 b, Genus hominũ indoctũ & agreste.de D.135 b, Ex leuissimo enim & indoctissimo genere constat.538 b,Si apud indoctos imperitosq; dicemus.de Clar.180 b,Rabula indoctus,inurbanus,rusticus.de Or.160 a,Rudis & indocta oratio.de Fi.63 b,Non ergo Epicurus ineruditus,sed ij indocti,qui,&c.

INDOLENTIA,*tiæ.*uacuitas doloris,*ἀοδυνησία.*de Fin.66 a,& 68 b,Num uoluptas idem est,quod, ut ita dicam, indolentia?Item:Neq; Hieronymus uoluptatis nomine unquã utitur pro illa indolentia.Item: Qui res expetendas uel uoluptate uel indolentia metiuntur.de Off.

INDOLEO,*les.*doleo.I.A.172 a,Quis non indoluit te tam serò à se esse cognitum,

INDOLES,*dolis.*indiciũ animi, spectmẽ uirtutis, puer magna dignitate præditus,optima spe præditus, quedã in puero dignitas, expectatus ad amplissimã dignitatẽ, ad laudẽ & decus nati atq; suscepti.de Se.19 a,At.274 a,Cæsaris uerò pueri mirifica indoles uirtutis.de Or.95 b,In nobis egregiã quandã & præclarã indolẽ esse cognoui.de Fini.89 a, Bona spes & magna indoles in adolescẽte.I. A.169 a, Adolescens summa spe & animi & ingenij præditus.Ep.87 a,Hic à puero spẽ mihi magnã afferebat summæ probitatis, summæq; eloquẽtię.I.A.203 b,Ita sæpe magna indoles uirtutis priusquã reip.prodesse potuisset,extincta fuit.I.A.237 b,Summa in filio spes,summa ingenij indoles,summaq; uirtus. Epi.8 b,Lẽtulus eximia spe summę uirtutis adolescens.de Fi.89 a, In adolescentib.bonã spẽ esse dicimus,& magnã indolẽ. de Sen.82 a,Adolescentes bona indolẽ præditi.de Am. 109 a,Si spẽ afferunt,ut tanquã in herbis non fallacib.fructus appareat.ad Brut.289 a,Videtur in eo esse indoles, sed flexibilis ætas,multiq; ad deprauandũ parati.Of.55 a,Itaq; omnes in quib.est uirtutib. indoles,cõmouentur.Or.200 b,Præterea ad uirtutẽ maior indoles.pro Cæl.45 b,Si quis hac indole uirtutis ac cõtinentiæ fuit,ut respueret omnes uoluptates, Or.206 b,Ab hac indole iam illa matura, uxor, generi, nouerca filij,filiæ pellex. Off.42 b,Facillimè aũt in optimã partem cognoscuntur adolescentes,qui,&c. Offic.40 b, Præ se ferre speciem boni uiri.de Fi.91 b,Multa iam mihi dat signa puer & pudoris & ingenij.

INDOMITVS,*a,um.*qui imperium recusat,equus intractatus & nouus.pro Clu.20 b, O libidinem effrenatam & indomitam.& de Ar.256 a, Indomitus atque effrenatus furor.I.V.88 a.& pro S.R.24 b,Indomitæ atque effrenatæ cupiditates.Offic.18 b,Equum ferocitate exultantem domitori tradere,ut eo faciliori possimus uti.& ad Her.88 b, Equus indomitus.

INDORMIO,*mis.*Qu.F.315 b,Ego qui in isto homine colẽdo tam indormiui diu.& I. A. 166 a,An faces admouendæ sunt,quæ te excitent,tantæ causæ indormientem?

INDOTATVS,*ta,tum.*fine dote,fine ornatu.de Orat.105 a, Cuius artẽ cum indotatam esse atq; indomitatã & incomptam uideres,uerborũ eam dote locupletasti & ornasti.

INDVCIAE,*arum.*belli ad tempus cessatio.At.113 a,Tum ad te scribam plura,si erit bellum:sin autem etiam induciæ, te ipsum uidebo.Of.7 b,Cum triginta dierum essent cũ hoste pactæ induciæ.I.A.218 a, Quid?ille faceret inducias? At.243 b,Inducias fieri posse.

INDVCIOMARVS,Gallus testis in M.Fonteiũ.pro Font.

INDVCO,*cis.* quasi impello,adduco,introduco,facio,decipio.de N.34 b,Ea difficultas induxit imperitos, ut errarẽt. & I.P.92 a.& de Cl.192 b,Induci in errorẽ.pro S. R. 31 a, Inducere aliquẽ ad faciendũ aliquid gratia,spe, precio, promissis. ad Her.11 b,& 29 b,Induci aliquo emolumẽto ad agendũ aliquid.de Or.102 b,Studio alicuius induci ad aliquid faciendum.pro S.R.20 b,Ab hominibus nequam induci ad facinus conscisc̃dum.pro Qu.2 b,Tamẽ inductus familiaritate id fecit.pro Rab. 95 a, Induxit eum L.Saturnini familiaritas,ut,&c.de L.169 a,Idq; ut facerem orationibus inducebar tuis.pro Clu.26 b,Quem ego ut mentiatur, inducere possum:ut peieret,exorare non potero.pro Mur.139 a,Hæc M.Cato autoribus eruditissimis inductus arripuit. Epi.63 a,& 62 b,Adduci uoluntate,induci odio ad aliquid agendum.ad Her.11 b,Multos induxit in peccatum pecuniæ spes.pro Planc.280 a,Cum tibi uana quædam falsa spe inductus pollicebar.de Cl.181 b,Induci ad misericordiã, ad pudendum,ad pigendum.pro Cæl.44 a,Is nulla cupiditate inductus de uia decessit.Oct. 330 b, Egò patres conscriptos ad parricidium induxi.

INDVCERE in animũ,inducere animũ,&c.id est, sibi persuadere. Qu.de Pet.211 a,Deinde induc in animũ, ita simulandum esse.At.4 a,Animum inducere non potui, ut uiderem,&c.pro S.R.27 a, Qui potuit animum inducere,ut filiũ exhæredaret.Att.228 b,Antonius induxit animum, sibi licere quod uellet.de D.85 a,Tu igitur animum poteris inducere contra ea dicere?quæ, &c.de D.117 b, Tu igitur animũ induces causam hanc defendere?& Tusc.234 a,Inducant animum diuitias contemnere.pro Syl.183 a,Induxi in animũ defendere aliquem.I.C.101 b,& 102 a,Si ire in exilium animum induxeris.pro Clu.26 b, Neq; enim legare eiusmodi matri poterat in animum inducere.de Am. 107 a, Inducere animum iacentem amici in spem cogitationemq; meliorẽ. Off.44 a, Quod te malum,inquit,rationis in istam spẽ induxit?ut,&c.pro Pl.281 a,Quibus ego magno in metu meo subitò inducor in spem,uos,&c.At.103 a,Id quod animum induxerat,paulisper non tenuit.

INDVCERE,pro introducere,inferre.de Diuin.136 b,Cur igitur eos inducitis in captiones,quas nũquam expliceti?

de Fin.

de Fin.139 a,Natura quasi instituit docere, & induxit in ea, quæ inerant tanquam elementa uirtutis.de Ora.114 b, Qui hoc primus in nostros mores induxit.pro Rab.Posthu.124 a,Inducere nouum morem in rempublicam. in Anton. 256 b,Inducere nouum uerbum in linguam Latinam. in Anto. 155 a,Ne inexpiabiles religiones in rempublicam induceren tur.de fato 145 a,Hanc rationem Epicurus induxit, ob eã rem quod,&c.pro Cæl.42 b, Illa subtiliter ad criminandũ inducta oratio.pro Cæl.44 a,Sed quid ego iudices ita grauem personam induxi?Epist.101 a, Mira enim persona indu ci potest Britannici iurisconsulti.de Diuin.116 b , Epicurus iocandi causa deos induxit perlucidos & perflabiles.de Di uinat.131 a,Qua ergo ratione hęc duo diuinandi genera in ducis,eadem illa possunt esse quæ tollis.Of.-6 a, Etiam tẽperantiam inducunt,non facilimè illi quidem,sed,&c. Off. 17 b,Rem perniciosissimam in ciuitatem inducunt, seditionem atq; discordiam. Quin.Fr.324 a,Puerum in hanc nostram rationem consuetudinemq; inducemus. de Nat. 26 a, Quæ eloquentia falsos deos sustulit,eadem ueros inducat. de Op.244 b,A me gladiatorum par nobilissimum inducitur.de Nat.10 a,Poetæ deos libidine furentes induxerunt. At.63 b,Varro inducetur in aliquem locum,si modò erit locus.At.209 b,Puero me hic sermo inducitur. pro Dom. 231 b,Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum,&c. Orat.209 b,Muta quædam eloquentia inducere. Tusc. 230 b,Tiresiam poetæ nunquam inducunt deplorantem cæcitatem suam.Tusc.180 b,Inducere fortissimum uirũ lamentantem.Ep.37 b,Attribuere sermonem uel orationem alicui..de Fin.61 b,Sapiens ab Epicuro beatus semper inducitur.Offi.59 b,Hinc ille Gyges inducitur à Platone,qui, &c. Tuscul.162 a,Quintá quædá natura ab Aristotele inducta. de In.67 b,Loci communes rarò inducendi. de Le.182 b,Inducere funus:id est,deducere.contr Rul.89 a,Sed non modò illis cauet, uerumetiam aliud quoddã genus donationis inducit.Quinto Fratr.312 a, Itaque mirificum ἐμβόλιμον cogito in secundũ librum meorũ librorũ inducere. de Vn. 199 a,Seseq; ipse uersans sempiternæ uitæ induxit exordiũ. At.14 a,Inducere controuersiam de musica.Epi.4 a, A tuis inuidis nomen inductum fictæ religionis.contra Rul. 80 a, Hic ager quoquo precio coemptus erit,tamen ingenti pecunia nobis inducetur.Epist. 41 b, & 86 a, Vt agros quanti uelletis,pop.Rom.inducere tis.I.V.105 b,Inducere tectoriũ: id est,addere, allinire.)(.Delere.

INDVCERE,delere.At.67 b,Inducere nomina, & 15 b, Vt induceretur locatio postulatum est.Att.228 a, Etti nomina facta sunt,uel inducì uel mutari possunt.

INDVCERE,seducere, decipere.Off.62 b, Per errorem alterum inducere.I.P.79 b, Hic nos decepit,fefellit,induxit. pro S.E.37 b,Stoicos inducere,decipere,destituere. I. A. 175 b,Dolabella tum est impulsus,ctisus,inductus.

INDVCERE.quasi induere.de In.81 a,Soleæ ligneæ in pedes inductæ sunt.& ad Her.-2 a,Pedibus inductæ sunt.

INDVCTIO,*onis*.de Nat. 57 a, Nos aquarum inductionibus terris fœcunditatem damus. de Ora. 162 a,Personarum ficta inductio,& erroris inductio. Qu.Frat.256 a, Hoc non est positum in labore aliquo,sed in quadam inductione animi atq; uoluntate.de In.52 b,Inductio est oratio, quæ rebus non dubijs captat assensionem eius, qui cum instituta est,&c.Epist.9 a,Tantum enim animi inductio, & mehercule amor erga Pompeium apud me ualet,ut,&c.animi inductio:id est,persuasio.

INDVCTVS,*ĉtus*.ad Her.11 a, Quod alieno inductu fecerit:id est,impulsu.

INDVLGENS,*indulgentis*.facilis.)(. Difficilis,seuerus,acerbus.Of.75 a,Qui nuper indulgens in patrem,idem acerbus & seuerus in filium.pro Clu.20 a,Quo enim est ipsum nomen amantius indulgentiusq; maternum,hoc,&c.Qu.Fra. 300 a,Ambitiosus in aliquem id est,indulgens.

INDVLGENTER,familiariter,leniter,molliter.At.143 a, Illud præclarè admones,cum illud uidero, ne nimis indulgenter,at cum grauitate potius loquar.& de Fi. 87 b, Facere aliquid indulgenter,uel cum labore.

INDVLGENTIA, *tis*.obsequium, patientia,quædam lenitas præsertim in filios. Attic. 117 a,& 165 a,Indulgentia & obsequium ferè idem.Postquam.198 a,Mihi liberi mei propter indulgentiam meam uita sunt mea chartores.Att.117 a,Filium patris indulgentia deprauari.pro Sest.4 b, Indulgẽtia alicuius in aliquem, ut Ciceronis in collegam suum. pro Syl.179 b,Vniuscuiusq; indulgẽtiam testarer in suos. & Ep.157 b,Nimia indulgentia in aliquem.I.V.99 a, bis. Qui simili sensu atq; indulgentia filiorũ cõmouemini.At. 287 a, Tribuere indulgentiam alicui.At.142 b , Et hoc Cæsar pro sua in nos indulgentia probabit. de Orat. 124 a,Si feræ partus suos diligunt, qua nos in liberos nostros indulgentia esse debemus? de Leg.163 a,Homines inter se naturali quadam indulgentia & beneuolentia contineri. de Leg. 168 a, Cum animus cognitis uirtutibus à corporis obsequio indulgentiaq; discesserit.

INDVLGEO,*es*.obsequor, in aliquem sum ambitiosus,indulgentiam alicui tribuo,assentor.I.V.160 a,Is ciues Romanos coluit,ijs indulsit,eorum uoluntati & gratiæ deditus fuit,Am.113 a,Sed obsequium multò molestius, quòd peccatis indulgens præcipitem amicum ferri sinit. Tusc.217 b, Ipsaque sibi imbecillitas indulget,in altumque prouehitur imprudens.de L.163 b,Epicurei sibi indulgentes, & corporibus deseruientes,&c. omnia,&c.& Tuscula.117 b , Indulgere sibi.Tuscu.193 a,Sed unde ne hæc oratio sit hominum assentantium nostræ imbecillitati,& indulgentium mollitudini.Orat.211 b,Consuetudini auribus indulgenti libenter obsequor. de Am. 106 b , Spernere ueteres amicitias,& indulgere nouis.Qu.Fr.300 a, At enim Græcis sõlis indulgeo,quod,&c.Epist.263 b,Sed utut est , indulge ualetudini tuæ, cui quidem tu adhuc,dum mihi deseruis , seruiti non satis.de In.48 a,Cur perdis adolescentem nobis? cur amat? cur potat?cur his rebus sumptus suggeris?uestitu nimio indulges, nimium ineptus es.

INDVMENTVM,*ti*.uestimentum.de N.d.1,Quod cũ efficere uultis,indumenta tamen corripitis.

INDVO,*is*.uestio,induco.de In.81 a,Off.59 b,Is annulum ei uidit in digito: quem ut detraxit,ipse induit.de Finibus 80 a,Ex eius spolijs sibi,& torquem & cognomen induit. Att. 236 b,Quare talaria induamus. Tuscu.242 b, Epicurus qui tantummodo induit personam philosophi,sibi ipse hoc nomen inscripsit.Tusc.179 a,Qui cum Deianiræ sanguine centauri tinctam tunicam induisset,ait ille,&c. Offi.60 a,Ponit enim personam amici,cum induit iudicis.Offic. 21 b , Intelligendum est duabus quasi nos indutos esse personis : quarum una,&c.altera,&c.Tusc.163 a,Habes somnum imaginem mortis,eamq; quotidie induis.pro Syl.181 b,Fere quædam illæ forma hominum indutæ extiterunt. de Nat. 38 b, Dij induti specie humana.Att.7 b,Vir indutus muliebri uestitu.de Or.154 b, Palliam quo amictus, soccos quibus indutus esset.& ad Her.38 b,Cum citharœdus prodieris optimè uestitus,palla inaurata indutus.de Nat.76 b,Injecrela neum pallium alicui.Aca.8 a, Antiochus in idipsum se induit quod timebat.I.V.129 a,Hic uidere in quos laqueos se induerit.)(.Expedire se ex laqueis.& 129 b , Videte ut dum expedire sese uult,induat.& 50 a,Ipse sese induit. I.V.270 a, Sua confessione induatur ac iuguletur necesse est.de Di. 117 a,Cum autem ij anhelitus se in nubem induerint,&c.id est, conuerterint.

INDVPERATOR,*oris*.Imperator.de D.102 a,Omnis cura uiris uter esset induperator.Ennij.

INDVS.*di*.fluuius Indiæ omnium maximus. de Natura deorum 61 b.

INDVSTRIA.*triæ*.ars, ingenium,solertia,diligentia,sedulitas,labor.At.84 a , Quare non εἰρωνεία tua industria, sed præclarè ponitur.de Ciar.166 b,Tua exquisita doctrina & singularis industria.Tusc. 241 a,Alterius mens rationib.agendis exquirendisq; alebatur,cũ oblectatione industriæ, qui est unus suauissimus pastus animorum.At.282 a,Messala tanta est industria , tantumq; euigilat in studio, ut,&c. pro Pomp.9 b,Industria in agendo, celeritas in conficiendo,consilium in prouidendo.Epi.208 a, Quod uersabatur in hoc nostro studio,& cũ ingenio,ut nostri, nec sine industria.pro Cæl.47 a,Ingenium industria alitur. Posth. 203 a, Mihi in labore perferendo industria nõ deerit.de Sen. 81 b, Maneant ingenia senibus,modò permaneat studium & industria.pro Pom.4 a,Perfectum ingenio,elaboratum industria.Epi.32 b,Qui in scribendo tantum industrię ponam. De industria,consultò,cogitatò,dedita opera, opera dedita.Orat.211 a,Vbi etiã de industria id faciendum fuit. & 212 b, Etiam si nihil est factum de industria. & 215 a, ἀσύνθετα numerum oratorium necessitate ipsa efficiunt, & eum sine industria.Or.220 a,& de Fi.71 b,Neq; uerbum ita tractari, ut id de industria factum esse uideatur.& de In.61 a,& 67 b, & in Ver.72 b,& de Ora.146 b,Incuriarũ de industria. Off. 5 b,Iniuriæ quæ nocendi causa de industria inferuntur.Of. 22 a,Erat in L. Crasso multus lepos,maior etiam magisque de industria in C. Cæsare L.filio.de Cl.191 a, Exilitatem de industria consequi.

INDVSTRIVS,*a duerb.artificiosius,diligẽtius.pro Do.118 b,Quis de illius dignitate industrius dixit?

INDVSTRIVS,*a,um*.ingeniosus, solers,laboriosus,*πολύτροπος*.pro Cæl.53 b,Quæ nisi uigilantes, nisi sobrij, nisi industrij consequi non possent.in Ver. 158 b , & pro Põ.7 a, Homb nauus & industrius , experientissimus & diligentissimus.Attic.126 a,Homo uigilans & industrius. Tusc. 239 b,

In rebus gerendis uir acer & industrius. & 182 b.

INEDIA,*diæ*.fames,esuries.pro Plan.264 a,Minturnēses C. Marium fessum inedia fluctibusq; recrearunt.Ep.262 a,Inedia & purgationibus consumi.Tusc.166 a,Aʋita quidam per inediam discedens reuocatur ab amicis.de Fini. 144 a, Inedia necatus est Regulus.

INELEGANS,*tis*.impolitus,inconcinnus.de Cl.191 a,Orationis non inelegans copia.& de N.38 b,Physica ratio non inelegans.

INELEGANTER.impolitè,indiserètè.de Fini.70 a, Primùm diuisit ineleganter,&c.& de Cla.163 b,Oratio nō ineleganter scripta.

INENODABILIS,*le*.inexplicabilis,inextricabilis.de Fat. 144 a.

INEO,*inis*.ingredior,inuenio,capio.pro Dei.145 a,Tu illius domū inire uoluisti.Off.80,& de Fin.113 a,Inire prælių. de Ar.212 b,Cum quod ineas cubile non sentis. pro S.R. 26 b, Filius conuiuia cum patre non inibat.pro Do. 240 b, Post sacerdotiū initum. I.A.191 a,Cum consules magistratū inierint.& I.V.71 b,Inire magistratum.pro S.R.56 b, Inire consilia cum aliquo contra aliquem.pro Dei.144 b,Inire consilium facinoris contra uitam alicuius. I. C.115 b, Consilia quæ clàm essent inita contra salutem urbis. At.282 b, Consilia inire cœpitreip. liberandæ. pro Syl. 167 b, Initum est consilium à Catilina inflammandæ ciuitatis.At. 43 b,Inire consilia de pernicie alicuius.pro Mur.143 b,Inire consilium faciendi alicuid.pro Do.239 a, de Pompeio interficiendo consilia inibantur.I.A.204 b, Cum consules inirent rationem de cōmodis militum augendis. Att.225 a,Ea ratio ædificandi initur consiliario quidem & autore Vestorio. Ep. 216 a,Inire rationem,quemadmodum aliquid fiat.At.191 b, Ineunda est nobis ratio,quemadmodum possimus,&c. de N.744,Inita & subducta ratione nefaria scelera meditari. in Ves.171 b, Mihimet ineunda ratio & reperienda uia est. contra Rul.79 a,Inietur ratio quærēdi de pecunia uestra.aliàs Inuenietur.pro Mu.130 a,Inire uiā,& redire uiā.de Ar. 255a,Inire gratiā ab aliquo.in Verr.131 b, & pro Cec. 300 a, Inire gratiā ab omnib.aliquo facto.de Cla.183 b,Plures ineuntur gratiæ,si uno tempore dicas pro pluribus. Att.108 a, Inire summam gratiā cum bonis omnibus.de Na.50 b,Pinnacum squilla quasi societatem inire comparandi cibi.

INEPTĒ.insulsè.L.Ineptus.de Clar. 191 a, Ineptè,odiosè, puerilè.dicere.& Att.13 b,Tusculan.130 a, Facere ineptè. & Epist.85 a.

INEPTIAE,*arum*.nugæ.de Orat.94 a,Peto à uobis, inquit, uchas meas ineptias effetatis.de Or.110 a,Omnium autem ineptiarum,quæ sunt numerabiles, haud scio an ulla sit maior,quàm ut illi solent,quocunq; in loco, quoscunq; inter homines uisum est de rebus difficillimis, aut nō necessarijs argutissimè disputare. Tusc.168 a,& Ep.23 a,Pellantur ergo iste ineptiæ penè aniles.pro S.R.25 b,Quid ad istas ineptias abis,inquies?

INEPTVS,*a,um*.de Or.110 a,Nā qui aut tempus quid postulet non uidet,aut plura loquitur,aut se ostentat,aut eorum quibus cum est uel dignitatis,uel commodi rationem non habet,aut deniq; in aliquo genere aut inconcinnus est, aut multus,is ineptus dicitur.& ibid. Quem enim nos ineptū uocamus,is mihi uidetur ab hoc nomen habere ductum, quod non sit aptus.de Or.110 a,& 94 a,Dimittebā à me Scæuolam,cum ei ita dicerem,me uelle esse ineptum: id erat pereblandius,quod nisi ineptè fieret, bene non posset fieri. Tusc.166 b,Ineptum sanè negocium & græculum.de Or.104 a,Aliquem ineptum aut græculum putare. de Le.137 a,Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudentiā.At.62 b,Sed hoc ne curaris,ego ineptus, qui scripserim. Or.199 b,Nihil insolens atq; ineptum.Offi.29 a, Tanta uis est loci & temporis,ut,&c.

INERMIS,*mis*.)(.Armatus.Att. 278 b,Perterritos,inermes, saucios,nō sunt nostri duces persecuti.& pro S. R.42 a, pro Cec.296 b,Arma qui non habuerint,inermes fuisse uinces. Anteq.197 a,& pro Do.228 b,Cedam inermis armatis. Epi. 172 b,Manus peditum inermium.

INERMVS,*a,um*.Epi.167,Multitudo inermorum. & 173 b, Cum paucis inermis,perterritis metu,fracto animo fugisse Antonium.ad Bru.278 b,Perterritos,inermos,saucios, non sunt nostri duces persecuti.aliàs,inermes.

INERRANS,*tis*.errans,uagus.ut,Stellæ errantes.de Nat.36 b,& 69 b.

INERS,*tis*.ignauus, desidiosus, somniculosus, ἀργὸς λέγω, languidus.)(.Operosus,semper agens aliquid & moliens. cont.Rul.84 b,Inertissimum & desidiosissimum ocium.de Se.84 a,Iners,ignaua & somniculosa senectus.de Fini. 50 a, Inertissima segnitia.de Fa.146 a,Rectè hoc genus interrogationis ignauū atq; iners nominatum est.de Ora.141 b,Neq; uerū est quod ab inertibus dicitur,&c. de Cl.186 b, Censorinus iners & inimicus fori.de Fi.88 b,Artes quibus qui carebant,inertes à maioribus nominabantur.

INERTIA,*tiæ*.ignauia,desidia,segnicies,nequitia,negligentia,pigritia.Of.6 b,de Or. 100 a,Castigemus etiam segnitiē hominum atq; discordiam.pro Mur.126 a,Fuga laboris inertiam coarguit & desidium.I.C.98 a,Iam me ipsum inertiæ nequitiæque condemno.103 a, Inertia ac nequitia. pro Quin.R.49 a, Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam liberalitatis repudiauit.de Orator.90 b, Duo illa relinquamus, idque largiamur inertiæ nostræ.& 99 a,Condemnare aliquē inertiæ.Epist.196 a,Nec tua ignauia etiā inertiā afferet.ad Her.2 a,Inertia,ignauia,desidia,luxuria. Inertia enim arti opponitur. Par.233 a,Animi affecti uirtutibus,uitijs,artibus,inertijs.

INERVDITVS,*a,um*.indoctus,rudis.pro Dom.231 b, Non sum tam ineruditus,qui Mineruam Iouis sororem,meā esse sororem existimem.Ac.33 b, Modò ne quū illud tum ineruditum absurdumq; respondeat.de Fin.63 b,Non ergo Epicurus ineruditus,sed ij indocti,qui,&c.

INEXERCITATVS,*a,um*.qui usum non habet, tyro. de Orat.115 a,Hoc mihi crede,ludus est homini non hebeti,neque inexercitatio,&c.Tusc.183 a,Rudis ille & inexercitatus miles. de Cl.176 b.& de Sen.80 b,M. Marcellus prōptus & non inexercitatus ad dicendū fuit.& Tusc.250 a,Nec tanquam inexercitatus histrio in extremo actu corruisse.

INEXERCITVS,*a,um*.Tusc.250 a,Asclepiades nō ignobilis, uel inexercitus,philosophus. aliàs, non ignobilis, Ereticus philosophus.& rectius.

INEXHAVSTVS,*a,um*.de Fi.91 a,Erat enim,ut scis, in eo inexhausta auiditas legēdi,nec satiari poterat.de Catone.

INEXORABILIS,*le*. implacabilis, inexpugnabilis, inexpiabilis.)(.Placabilis,exorabilis.pro Syl.184 a, Qui uehemens in alios,inexorabilis in cæteros esse uisus sum.Qu.F. 301 a,& Tusc.150 a,In literis mittendis nimium te inexorabilem præbuisti.

INEXPECTATVS,*ta,tum*.insperatus.de Ora.129 b, Quæ fuit illa,quanta uis,quàm inexpectata,quàm repentina.

INEXPIABILIS,*le*.implacabilis, quod expiari purgariq; nō potest.de Ar.244 a,Cū his inexpiabile bellū mihi susceptum est.& 257 b,Inexpiabile scelus.& I.A.237 a,in Pison.97 a,Præbere se implacabilem inexpiabilemq; alicui.I.A.155 a, Ne inexpiabiles religiones in remp.inducerentur.Tusc.163 b,Qui in rep.uiolanda, fraudes inexpiabiles concepissent. Ibid.154 a,Inexpiabilis religio.

INEXPLEBILIS,*le*.insatiabilis,insaturabilis.Tusc.231 b, Inexplebilis cupiditas.

INEXPLICABILIS,*le*.inenodabilis.Attic. 120 b,Orem difficilem & inexplicabilem.& 155 b, Res sunt inexplicabiles.& Academ.24 a, Hæc scilicet inexplicabilia esse dicitis. Attic.244 a,Tu quid egeris tua cùm tristi, tum etiam difficili ad conciliandum legatione,uehementer expecto, est enim inexplicabilis.

INEXPVGNABILIS,*le*.Tusc.136 a, Volumus enim eum qui beatus sit,tutum esse, inexpugnabilem,septum atq; munitum, &c.

INEXTRICABILIS,*le*.inexplicabilis.Ac.24 a, Hæc scilicet inextricabilia esse dicitis.aliàs, inexplicabilia.

INFACETVS,*ta,tum*.inurbanus,inconcinnus.pro Cæl. 28 b,Non infacetum mendacium.Offi.63 a,Homo non infacetus & satis literatus.

INFAMIA,*miæ*.nota,macula,probrum,nota turpitudinis,ignominia,dedecus,contumelia.pro Fl.164 a, Esto, habuit quandam ille infamiā suam.pro Cæl.146 b,Inferre infamiā alicui.Attic. 67 a,Consules flagrant infamia.pro Clu.18 b, Negem fuisse infamiam iudicij corrupti. I.C. 100 a, Quæ nota domesticæ turpitudinis non iusta uitæ tuæ est?quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiæ?contr.Rul. 84 b,Effugere infamiam crudelitatis.& Epi.2 a, Vt magnā infamiam fugiat.Tusc.218 b,Ferre ignominiam & infamiā sine dolore.pro Syl.184 a,Ne qua generi suo nota turpitudinis inuratur.pro Cluen.39 a,Iudicia uera atque insigni turpitudine notata, atque oppressa dedecore & infamia. I. P.88 b,Vos autem sempiternas fœdissimæ turpitudinis notas subijstis.Par.238 a,Ignominia,infamia,contumelia, dedecus.& I.V.68 a,Macula.

INFAMIS,*me*.turpis,habens infamiam, famosus, contaminatissimus,omnium scelerum libidinumque maculis notissimus,cum tantis sceleribus esses & factis notatus. pro Dom.217 b,pro Font.281 a,Turpis adolescentia, uita infamis. pro Cluen.44 b, Homines omnibus uitijs atq; omni dedecore infames.I.C.106 a, Mulier infamis. & pro S.R.35 a,Infamis palma.

INFAMO,*as*.noto,ignominiam uel notā,uel maculā inuro,

ignominia noto, existimationem alicuius offendo, deformo, detraho, infamiam alicui infero, aliquem nota atque ignominia condemno, uerissimis maledictorũ notis inuro. Ep.132 a, Vt tua moderatio aliorum infamet iniuriam.

INFANDVS, *a, um*. nefandus, execrandus. de Orat.138 a, Ex re si crudelis, si infanda, si præter opinionem. pro Sest. Vix homines odium suum à corpore eius impuro atq; infando represserunt.

INFANS, *tis*. puer infans, paruus. de Fin.71 b. & 93 b, de Ora. 123 b, Omnia mansa, ut aiunt, nutrices pueris infantib. in os inserere. pro Cl.23 a, & Or.209 a, Cũ haberet ex Næuia infantem filium. pro S.R.44 a, Infantium puerorum incunabula. de D.105 b, Scribit Herodotus Crœsi filium, cum esset infans, locutum. de Fi.71 b, Nec uerò ut uoluptatẽ expetat, natura mouet infantẽ. & 138 a, Infantes. de Fi.63 b, Si infantes pueri, si mutæ etiam bestiæ penè loquuntur.

INFANS, indisertus.)(. Eloquens, disertus. de Clar.171 a, Ipsum Scipionem accepimus non infantem fuisse. de Inu.42 b, Infans & insipiens homo. de Fini.39 b, Homo infans atque impotens. ad Heren.9 a, Dialectici infantissimi. de Cl. 173 b, C. Fannij in historia oratio neque nimis infans, neque perfectè diserta.

INFANTIA, *tiæ*. ieiunitas, orationis inopia.)(. Eloquentia. de Or.156 a, Nec infantia eius qui rem nouit, sed eã explicare dicendo non potest: nec inscitia illius cui res non suppetit, uerba nõ desunt, est laudanda. ad Her.9 a, Vt huius infantiæ garrulã disciplinã contemneremus: Dialecticam intelligit. At.64 b, Incredibilis infantia accusatorum.

INFANTIOR, *tius*. Attic.314 a, Omnino nihil accusatore Lentulo, subscriptoribusque eius infantius, nihil illo consilio sordidius.

INFATVO, *as*. fatuum stultum q; reddo. pro Fl.156 a, Neminem quidem adeò infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. & I.A.187 b, Vt hominem stultum magis etiam infatuet mercede publica.

INFECTOR, *oris*. Ep.27 b, Curtius noster dibaphum cogitat, sed eum infector moratur.

INFECTVS, *a, um*. de L.173 b, Quæ augur iniusta, nefasta, uitiosa, dira ue dixerit, irrita infecta q; sunto. de In.72 b, Habere aliquid factum pro infecto. Top.222 a, Promittere damni infecti. I.P.92 a, Præterita mutare non possumus. pro R.P.126 b, Mutari facta iam nullo modo poterant. Itẽ: Hoc neq; moueri, neq; mutari potest.

INFELICITAS, *tis*. aduersa uel incommoda fortuna, intõ modæ res, calamitas.)(. Beatè uiuere. Anteq.196 a, Vtiq; ea maneat existimatio, quę uirtute parta, nõ quæ infelicitate illata est. I.P.89 a, Amisisti exercitũ, sit hoc infelicitatis tuæ. de D.121 b, Nec enim tanta est infelicitas aruspicũ, ut ne casu quidem unquam fiat quod futurum illi esse dixerunt. de Fin.82 b, Beatè uiuere alij in alio, uos in uoluptate ponitis: item contrà, omnem infelicitatem in dolore.

INFELIX, *cis*. miser, calamitosus, ærumnosus, deiectus ad calamitatẽ, cuius dura & crudelis fortuna est. I.A.172 b, Siquis reip. sit infelix, is felix esse non potest. pro Pl.280 b, O` custodiam mei capitis infelicẽ. pro Rab. 92 b, Caput obnubito, infelici arbori suspendito. I.V.296 a, Infelix & ærumnosus. & pro Qu.17 b, Miser & infelix. Or.212 a, Inhumanus prima litera breui, infelix longa, dicimus.

INFENSIVS, aduerb. Or.213 b, Quis porrò Isocrati est aduersatus infensius?

INFENSVS, *a, um*. inimicus. I.V.61, Homines qui illi inimici infensiq; sunt. & 95 b, In te concitati infensique sunt. pro Clu.33 a, Iudices infensi reo. I.C.100 b, Si me meis ciuibus suspectum tam grauiter atq; infensum uiderem. I.V.139 a, Infenso animo atque inimico. Tusc.222 a, Nec tam fuit hominum generi infensa atq; inimica natura. Epi.157 a, Pertinaciter cupiam infensus. pro Sest.11 b, Aliquem esse infensum fortunis alicuius.

INFERCIO, *is*. inculco. Or.220 a, Neq; infercies uerba quasi rimas expleat.

INFERI, *orum*. dij manes, inferorum animæ, subterranei. de In.52 a, Impijs apud inferos pœnas esse præparatas. & Tus. 150 a, Tricips apud inferos Cerberus. de Na.69 b, Hercules apud inferos. Tus.155 a, Permanere animos arbitramur cõsensu nationũ omniũ: quasi in sede maneant, qualesq; sint, ratione discendũ est, cuius ignoratio finxit inferos, easque formidines, quas tu contemnere nõ fine causa uidebare. in terrã enim cadentibus cõporib, his humo tectis, sub terrã censebãt reliquã uitam agi mortuorũ. I.V.262 a, Excitare aliquẽ ab inferis. & de Cla.195 a, Excitare ab inferis locupletis. testes. & pro Mil.118 a, Reuocare aliquẽ ab inferis. & I.V.258 a, Aliquẽ fore ab inferis testem. in Vat.31 b, Inferorum animas elicere, & puerorũ extis deos manes mactare. & Or. 204 b, Nec ab inferis mortuos excitabit. I.A.264 a, Illi ad inferos pœnas parricidij luent, uos piorum sedẽ & locũ consecuti. Oct.331 a, Aliquis nostrũ qui proximus in illã æternã domũ discesserit. Item: Tum tu Iupiter hos æternis supplicijs uiuos mortuos q; mactabis. L.Macto. pro Cl. 14 a, Quid tandem illi mala mors attulit? nisi fortè ineptijs ac fabulis ducimur, ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre, ab uxorum necatarum pœnis, actũ esse præcipitem in sceleratorum sedem atq; regionem. quæ si falsa sunt, id quod omnes intelligunt, quid ei tandẽ aliud mors eripuit, præter sensum doloris? I.C.119 b, Vt aliqua in uita formido improbis esset posita, apud inferos eiusmodi quædam illi antiqui supplicia impijs constituta esse uoluerunt, quòd uidelicet intelligebant, his remotis nõ esse moetem ipsam pertimescendam.

INFERIAE, *arum*. denicales, iusta feralia, mortuorum sacra. de Nat. 67 b, Tertius Hercules est ex Idæis digitis, cui inferias afferunt.

INFERIOR, *ius*. Qu.Fr.293 a, Quem ego intelligo prudentia non esse inferiorem quàm me, usu etiam superiorem. pro Planc.365 a, Inferiorem quàm te, &c. Offic.23 b, Timotheus belli laude non inferior fuit quàm pater. de Cl.180 b, Is in iure ciuili non inferior quàm magister fuit. de Cla.185 a, Inferior ætas, &c.)(. Superior ætas. de Cl.181 a, Aetate inferior paulo. pro Qu.18 a, Indignum est uinci ab inferiore atque humiliore. de Clar.167 a, Causam inferiorem dicendo fieri superiorem posse. de Ar. 258 a, Inferior gradus. Epist.204 b, Superior ordine, inferior fortuna. de Orato. 100 a, Similique in genere, inferiore ordine. Part.122 a, Qui infimum locum ciuitatis tenent. pro Corn. 62 a, Illud autem quod adiunctum est, ut maiestatem populi Rom. conseruent, id habet hanc uim, ut sit ille in fœdere inferior. Animi.96 b, Qui omnia sua in se posita esse ducit, & humanos casus uirtute inferiores putat. ad Heren.36 b, In inferiores crudelis, in superiores contumax; in æquos & pares fastidiosus. L.Absum.

INFERNVS, *a, um*. inferus. de N. 48 b, Hic sese infernis partibus erigit hydra. & in Ar. Subiens inferna leonis: id est, inferiores partes.

INFERO, *fers*. inueho, importo, induco, affero, offero, irrudo. Offi.49 a, Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom.134 a, Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meã uitã intulit? pro Cecin.292 b, Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Anteq.196 a, Vtique maneat opinio quæ uirtute parta, non quę infelicitate illata est. de Ar.244 a, Qui supplicia neq; à sociorum mœnib. prohibere, neq; sociorum urbibus inferre potuerunt, excisionem, inflammationẽ, euersionem, depopulationem, uastitatem, meis omnibus tectis atq; agris intulerunt. in Vat. 35 a, Cum in templum Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29 b, Repentè enim te tanquam serpens è latebris intulisti. pro Cæl.41 a, Cùm hoc genus oppugnationis inferretur, &c. propulsare debebitis. & 49 a, Inferre facinus in famam atq; in fortunas alicuius. Offi.5 b, Qui ab ijs casus infertur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar.132 b, Inferre iniuriam stupri in aliquem. I.C.115 b, Inferre ignes templis deorum. pro Do.235 b, Domus ardebat nõ fortuito, sed oblato incẽdio. pro Cl.37 b, Multum mali, multũ periculi unicuiq; nostrũm inferre potest uis tribunitia. pro Fl.155 b, Is ultrò suis ciuibus sumptũ intulit. pro Cæc.287 b, Atq; etiam se ipse inferebat & intrudebat. pro Fla.150 a, Inferre rationes falsas, & referre in tabulas quodcunq; cõmodum est. pro Mil.104 b, Inferre mortem alicui per scelus. I. P.91 a, Inferre se in urbem. pro Font.283 a, Age uerò nũc inferte oculos in curiam, introspicite penitus in omnes reip. partes, utrum, &c. Or.128 a, Iracũdiam simul atq; intuleris, non statim possis commouere. Oct.330 a, Inferre arma alicui. pro Mil.115 b, Castris, exercitu, signis inferendis fundos alienos petere. At.144 a, Inferre famem suis ciuibus & uastitatem Italiæ. pro Font.283 a, Infestis propè signis inferuntur Galli in Fonteium. pro Fla.147 a, Inferre signa patrię. in Ant.263 a, Cum Hircius aquilam quartæ legionis inferret. At.135 a, & 152 a, Bellũ Italiæ terra mariq; inferamus. & Of. 16 b, Inferre bellum alicui. I.A.198 b, Ille furens infesta iam patriæ signa inferebat. pro Mil.111 a, Inferre uim.)(. Repellere uim. pro Deio.144 a, Inferre terrorem alicui. in Verr.157 b, Inferre crimen proditionis alicui. I.A.259 b, Inferre turpitudinem alicui. de Aru.245 b, Qui puluinaribus Bonæ deæ stuprum intulit. ad Heren.28 a, Non parenti manus intulisti? in C.101 b, Inferre uim & manus alicui. pro Sest.32 a, Inferre periculum alicui. pro Pl.277 b, Inferre metum mortis alicui. Off.43 a, Inferre periculum capitis alicui. pro Corn. 59 b, Inferre se in discrimen uitæ pro patria. pro Cæl. 46 b, Inferre infamiam bonis, probrum castis, labem integris. de

Inu. 44 b, Inferre moram & impedimentum alicui. ad Her. 35 a, Inferre crimina.)(. Diluere crimina. de Fini. 140 a, Sext. Tarquinius ſtuprū Lucretię obtulit. de Am. 108 b, Ne crimi nib. aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblatis. de Orat. 87 b, Craſſus ſermonem de ſtudio dicendi intulit. Offic. 29 a, In re ſeuera delicatum aliquem inferre ſermonē. de Inuent. 58 a, Quo illato infirmatur quod inductum fuerat. & 58 b, Aliud quàm cogebatur illatum eſt. & ibid. Num aliud conficiatur, aliud dicatur. de Le. 138 a, Ne'ue alienum inferat in ſepulchrum.

INFERVS, *a, um.* de Di. 192 b, Interea ſol albus receſſit in infera noctis. I. A. L. Superus. Tuſ. 171 b, Vt omnia ſupera, infera, media uideremus. At. 136 b, Inferum mare.)(. Superum mare. L. Mare.

INFESTISSIMĒ. pro Q. 12 a, Inimiciſsimè atq; infeſtiſsimè contendere cum aliquo.

INFESTVS, *a, um.* infenſus, inimicus, aduerſus, moleſtus.)(. Propitius. Oct. 329 b, Fortuna populi Rom. quæ nunc nobis infeſta eſt, fuit aliquando propitia. pro Quint. 1 a, Mihi ſummam per iniuriam omnia inimica & infeſta ſunt. I. A. 229 a, Gallia, quam ſibi armis animisq; infeſtam inimicāq; cognouit. I. V. 78 b, Clamore alicuius infeſto atq; inimico excitari. I. V. 165 a, Iniquo infeſtoq; animo intueri aliquem. & At. 287 a, Infeſto animo reprehendere aliquem. I. C. 100 b, Infeſtis oculis omnium conſpici. pro Font. 283 a, Infeſtis ſignis inferri in hoſtem. pro S. R. 33 a, Qui ardens auaritia fertur infeſtus in omnes. ad Her. 36 b, Infeſtus in cognatos. in Ver. 265 b, In omnia maria infeſtus. At. 165 a, Indulgentia ferocem, arrogantem, infeſtum facit. pro Lig. 141 a, Africa huic uictoriæ maximè infeſta. de Inu. 46 b, Si non omnino infeſti auditores erunt: id eſt, animo à nobis prorſus alieno uel inimici. pro Cæl. 39 a, Aetas, quæ ipſa ſua ſponte infirma aliorum libidine infeſta eſt. pro Pl. 259 a, Huius ſalus ob eā ipſam cauſam eſt infeſtior, quod, &c. de Pro. 69 b, Viæ excurſionibus infeſtæ. contr. Rul. 82 a, Vectigal bellis infeſtū. pro Ra. 92 a, Libertas ſupplicijs infeſta. de In. 76 a, Reddere prouinciam infeſtam excurſionibus & latrocinijs. Aſin. Ep. 163 a, Saltus Caſtulonenſis nunc frequentioribus latrocinijs infeſtior factus eſt. pro Sex. R. 23 a, Vita filij infeſta. Ep. 23 b, Ad infeſtiſsimam Ciliciæ partem. At. 154 a, & 250, Habere mare infeſtum. de Rep. lib. 3, teſte Nonio, Nam cum quæreretur ex eo, quo ſcelere compulſus mare haberet infeſtū uno Myoparone, Eodem, inquit, quo tu orbem terræ. Alexandro Magno ita reſpondit pirata quidam. Att. 244 a, Infeſtum & periculoſum iter. pro Cluen. 57 a, Infeſtum & immane ſcelus.

INFICIALIS aut coniecturalis quæſtio. Top. 229 a.

INFICIATIO, *onis.* negatio, depulſio. Par. 239 a, Primus ille ſtatus rationem habet iniqui criminis, ipſam negationē inficiationemque facti. ad Heren. 6 a, Inuentio, occidiſti hominem: inficiatio, non occidi. de Orato. 118 a, Ac noſtræ ferè cauſæ, quæ quidem ſunt criminum, plerunque inficiatione defenduntur.

INFICIATOR, *oris.* pro Fl. 159 a, Vna & eadē eſt omnib. in locis fraudatorum & inficiatorum impudentia. & de Ora. 98 b, Vt ſi ille inficiator, &c. & I. C. 109 a. L. Lentus.

INFICIO, *or.* oblino, imbuo, ſufficio. de Fin. 91 b, Puer infici debet bonis artibus, quas ſi dū tener eſt cōbiberit, ad maiora ueniet paratior. de L. 165 a, Qui teneros & rudes cū acceperunt, inficiunt ac flectunt, &c. de L. 190 a, Cupiditatibus principum & uitijs infici ſolet tota ciuitas. At. 281 b, Animi hominum infecti partibus. Tuſ. 243 b, Sed nos umbris, delicijs, ocio, languore, deſidia animum infecimus. Atti. 7 b, Vereor ne quod infectum eſt, ſerpat longius. Tuſ. 190 b, Tum planè inficimur opinionum prauitate.

INFICIOR, *aris.* nego. I. V. 232 b, An ego poterā inficiari me eſſe hominem! Of. 64 b, Quæ qui inficiatus eſſet, duplicem pœnam ſubibat! Qu. 13 b, A me nominis eius quod inficiatus eſſet, diē petiuit. pro Cl. 52 a, Florio legatū ex teſtamento inficiatus es. I. V. 244 b, Sibi iſte neq; inficiandi rationē, neq; defendendi facultatem reliquit. de Ora. 190 a, Præſertim cum nō in crimine aliquo, quod ille poſsit inficiari, ſed in iure conſiſtat. I. C. 113 a, Cū id poſſet inficiari, repentè cōfeſſus eſt. Qu. Fr. 301 b, Quid ſi inficiatur! quid ſi omnino nō debetur! At. 56. & 277 a, Id poterat inficiari, poterat in alios deriuare. Par. 234 a, Mori maluit falſum fatendo, quàm inficiando dolere. de Fi. 76 a, In fœdere Numantino inficiando. L. Veneficium.

INFIDELIS, infidus. Offic. 72 b, Neque do, neque dedi infideli cuiquam fidem. & 73 b, Nullam eſſe fidem quæ infideli data ſit. Off. 69 a, Multi iniqui atque infideles regno ſunt, pauci boni. Quin. Frat. 305 b, Infidelis amicus. Epiſt. lib. 15, Vt ex alieniſsimis ſocijs amiciſsimos, ex infideliſsimis firmiſsimos redderem.

INFIDELITAS, *tis.* perfidia. pro Font. 277 a, Quibus propter infidelitatem credere non debetis. & de Am. 108 b, pro Mil. 114 b, Quantæ infidelitates in amicis. Epi. 154 a, Infidelitas exercitus. Tuſc. 240 b, Dionyſius infidelitatem amicitiarum extimeſcebat.

INFIDELITER, perfidioſē. ad Br. 91 b, Infideliter aliquid cuipiam ſuadere.

INFIDVS, *a, um.* infidelis. de Amic. 108 b, Nihil enim ſtabile eſt, quod infidum eſt. de Pro. 75 b, Gentes infidæ & barbaræ. de Am. 106 a, Infidus amicus.

INFIGO, *gis.* impingo. L. Infixus.)(. Euello. de So. 128 b, Orbis extimus, in quo infixi ſunt illi, qui uoluuntur ſtellarum curſus ſempiterni. de Di. 122 b, Timidè fortaſſe ſignifer euellebat, quod fidenter infixerat. pro Clu. 21 a, Hoc quod in cō munibus hominum ſenſibus atq; in ipſa natura poſitū atq; infixum eſt. Tuſ. 219 b, Cum Africanus gladium hoſti in pectus infixit.

INFIMVS, *a, um.* imus.)(. Summus. de Nat. deor. 29 b, Terra eſt infima. & 36 b, Luna eſt infima quinq; errantium. Tuſc. 242 a, Medius mundi locus, qui eſt idem infimus in rotundo. de Diuin. 95 b, Ab infima ara ſubitò anguis emerſit. Qu. Frat. 321 a, Cum ſer ipſiſſem hæc infima, quæ ſunt mea manu. Quint. Frat. 316 a, Auricula infima mollior. de Leg. 118 a, Omnia infima ſummis paria fecit. de Offic. 41 a, Qui ſummos cum infimis pari iure retinebat. Par. 123 a, Qui locum ciuitatis infimum tenent. de Or. 119 b, Infimi homines mercedula adducti. & pro Mur. 140 b, Infimorum hominum filij. Quin. Frat. 311 b, Infima fex populi. de Finib. 137 b, Homines infima fortuna. Offi. 9 a, Eſt autem infima conditio & fortuna ſeruorum.

INFINITAS, *atis.* immēſitas, infinitio, innumerabilitas. Ac. 29 b, Anaximander infinitatē materiæ dixit eſſe. Tuſcu. 250, Democritus infinitatē omnē peregrinabatur. & 248 b, Infinitas rerum atq; naturę. & 11 b, De infinitate aūt uehemētius. Item: Summa uis infinitatis. de Off. lib. 1, Vt ab illa diſcedatur infinitate. de N. 16 a, Infinitatem locorum.

INFINITĒ, ſine modo & fine. Par. 125 b, Ille diuitias infinitē concupiſcit. & Orato. 219 a, Ne infinitē feratur ut flumen oratio. Academ. 44 a, bis, Materia infinitē ſecari ac diuidi poteſt.

INFINITIO, *onis.* infinitas. de Fi. 53 a, Infinitio ipſa, quam ἀπειρίαν uocant, tota ab illo eſt, tum innumerabiles mundi, &c.

INFINITIOR. Top. 223 b, Partium diſtributio ſæpe eſt infinitior.

INFINITVS, *a, um.* cuius nulla eſt ora, nulla extremitas, immenſus, innumerabilis, inexhauſtus, interminatus.)(. Definitus. Aca. 29 b, de Di. 129 b, Quod finitū eſt, habet extremū: quod non habet extremum, infinitum ſit neceſſe eſt. de Di. 127 b, & Ora. 206 a, Reliqua uerò tria interuallo infinita & immenſa. Aca. 29 b, Infinitus aer, infinita materia. Epi. 16 b, Sed eos, quos erat infinitum bene de me meritos omnes nominare. ad Her. 12 b, Immenſa, infinita, immoderata cupiditas. de N. 12 b, Immenſa & interminata in omnes partes regionum magnitudo. & ibidē a, Innumerabilia & infinita. de Or. 90 b, Si cuipiam hoc nimis infinitum uideatur. Atti. 119 b, Innumerabiles domini fieri poſſunt in infinita poſteritate. cont. Rul. 72 b, Primùm permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ. Offi. 11 a, Infinita multitudo eorum qui his egent. Poſtq. 204 a, Immenſum quiddam & infinitum eſt quod uobis debemus. pro Corn. 67 b, Si qui ſunt quibus infinitum ſit odium in quo ſemel ſuſceptum ſit. I. V. 225 a, Spelunca conuerſa ad Aquilonem infinita altitudine. de Or. 85 a, Infinitus forenſium rerum labor. At. 275 a, Infinita tribuere potentibus. de Or. 1 b, Ad infinitum tempus. & 6 a, Ab infinito tempore. & b, Infinito tempore ceſſare. de Or. 121 b, Quoniam intelligitur, non in hominum innumerabilibus perſonis, neq; in infinita temporum uarietate, ſed in generum cauſis atq; naturis omnia ſita eſſe. de Or. 112 b, Genus quæſtionum infinitum.)(. Certū, in quo quid in perſonis, aut in cōſtituta re & definita quæritur. de Or. 96 b, Infinitæ rei quæſtio. & ibi. Cauſæ à communi quæſtione ſeiunctæ. Ora. 212 b, Sed proximus uerſus inquinatus, inſua uiſsima litera infinitus.

INFIRMATIO, *onis.* confutatio, refutatio. contr. Rul. 67 b, Infirmatio rerum iudicatarum. de In. 45 b, Cum aliquid de commutatione aut infirmatione actionis agitur.

INFIRMATIONEM Cic. pro firmamento conſtitutionis capere uidetur. de In. 4 a, & 70 a. L. Indicatio.

INFIRMĒ, parum. Ep. 240 b, Et ſi intelligebam ſocios infirmè animatos eſſe.

INFIRMITAS, *atis.* imbecillitas. de Cl. 194 a, Erat eo tēpore in nobis ſumma gracilitas & infirmitas corporis. & 182 b, Infirmitas laterū, & imbecillitas uirium. At. 172 a, Me con

ficit solicitudo, ex qua etiam infirmitas corporis, qua leuata, ero unà cum eo. pro S.R. 20 a, Susceptũ onus propter infirmitatem animi deponere. de Se. 83 b, Infirmitas est puerorum, ferocia iuuenum. Atti. 254 a, Propter infirmitatem ætatis. pro Rab. 94 b, Animi uim & infirmitatem corporis ostendebat. pro Syl. 273 b, Infirmitatem corporis animi uirtute superauit. I. A. 211 a, Sed animi uires corporis infirmitas non retardauit. Epi. 94 b, Infirmitas ualetudinis. de In. 61 b, Cõsiderare suam infirmitatem in alieno malo. Epi. 85 b, De quo quicquid detrahas, necesse est, aut infirmitati, aut inuidiæ assignetur. Acad. 3 a, Obscuritas in rebus, infirmitas in iudicijs nostris.

INFIRMO, *as*. infirmum facio, debilito, frango.) (. Confirmo. de Nat. 56 a, Quarta uerò illa sunt, quæ uos Academici infirmatis & tollitis? Ac. 6 a, Hoc infirmat tollitq; Philo. de Or. 96 b, Quæ pro aduersarijs sunt, infirmãda esse atq; frangenda. & 139 a, Contrarijs infirmandis & tuis, confirmãdis. pro S.R. 25 a, Ego res tam leues, qua ratiõe infirmẽ ac diluã non reperio. pro Cec. 292 a, Si sententia huius interdicti diminuta aut infirmata sit. pro Dom. 238 b, Quod in Gabinio fateris, id in me infirmas, & graue esse dicis. Ora. 201 b, Infirmare & excludere. pro Qu. R. 52 b, Infirmare fidẽ alicuius. At. 248 b, Ille tamen dolet, dubitans utrum morẽ gerat Leptæ, an fidem infirmet Silio. pro Cec. 294 b, Infirmare atq; conuellere pacta. I. P. 89 a, Horum alter sic fuit infirmatus conscientia scelerum suorum, ut, &c.

INFIRMVS, *a, um*. imbecillus, eneruatus, carẽs uiribus. de Fi. 136 a, Labãs Qu. Fr. 312 b, Sed hominem infirmum in uillam apertam inuitare nolui. I. V. 222 b, Homo ætate affecta & uiribus infirmis. de Or. 101 b, In eius infirmissima ualetudine affectaq; iam ætate. de Cl. 180 b, Is semper infirma atq; etiã ægra ualetudine fuit. & 187 a, Is corpore erat infirmo. Acad. 41 b, Sum enim admodum infirmus. de N. 21 a, Corpus caducum & infirmum. I. P. 97 a. Afflictus, infirmus, eneruatus. de Sen. 80 a, Senectus facit corpus infirmum. Antequ. 195 a, Singulorum opes sæpe sunt tenues & infirmæ ad gratiã referendam. Epist. 163 b, Vestræ cautiones infirmæ sunt. Qu. Frat. 312 b, Quæ quo maiore conatu aguntur, eo leuiora infirmioraque existimo. pro Qu. R. 45 b, Quod apud omnes leue & infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducetur? pro Cecin. 297 a, Ad probandum utraq; res infirma nugatoriaq; est.

INFIXVS, *xa, xum*. defixus, insitus, inustus, hærens in alieno, penitùs insidens nullo ut euelli modo possit. pro Mi. 114 b, I. C. 123 b, Dum memoria mei consulatus uestris erit infixa mentibus. Postq. 205 a, Hæc cura erit infixa animo meo sempiterna. I. A. 192 a, Tamen infixus animo hæret dolor. de Vn. 101 a, Sidera infixa cœlo. Tusc. 241 b, Sidera certis infixa sedibus. de N. 7 b, Deus aut infixus, aut infusus esset in mundo. de Or. 161 a, Ea sunt in cõmunibus infixa sensib. At. 282 b, Animus infixus in patriæ charitate. & de Fi. 130 a, Est enim infixum in ipsa natura. de Nat. 11 b, In eas imagines mentem intentam, infixamq; nostram intelligẽtiam, capere quid sit Deus. de Nat. 31 a, Quæ ipsa ex se generata, stirpibus infixa continentur.

INFLAMMATIO, *onis*. ardor. de Or. 129 a, Inflammatio animi & quidam afflatus quasi furoris.

INFLAMMO, *as*. incendo, inflammationem infero. At. 119 a, Cum eadem lucerna epistolam scripsissem, qua inflammarã tuam. I. V. 225 a, Qui templum earũ inflãmauit dearũ, quarum ope alijs incendijs subuenitur. I. V. 225 a, Ceres dicitur inflammasse tædas ex ignib. Aetnæ. de Ar. 253 a, Excitare & inflammare animos. pro Pom. 4 b, Genus belli est huiusmodi, quod maximè nostros animos excitare atq; inflammare debet. de Or. 102 a, Inflammare populum in improbos. de Or. 90 a, Animorum motus inflammare uel extinguere. pro Mar. 136 a, Qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret. Att. 119 a, Patriam non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendam inflammandamq; relinquimus. Ep. 9 b, Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei. de Orat. 103 b, Eorum mentes qui audiunt inflammare, aut inflammatas restinguere. de Or. 101 a, Magno amore inflammatum esse in patriam. pro Do. 225 b, In quos propter eorum crudelitatẽ mentes nostræ inflammatæ fuerunt. Tusc. 157 b, Cum corporis facibus inflammari soleamus ad omnes ferè cupiditates, eoq; magis incendi, quod, &c. Epi. 8 a, Inflammatus ad gloriam. Tusc. 231 b, Inflammatus & furens libidinibus. I. V. 268 b, Inflammatus scelere & furore. Item: Inflãmari & exardescere in dicendo.

INFLATIO, *onis*. tumor. de Di. 93 b, A fabis abstinendũ esse, quòd habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis contrariam.

INFLATVS, *a, um*. tumidus. in Vat. 29 b, Serpens inflato collo tumidis cerui cibus. de Di. 115 a, Inflatas rumpi uesiculas. de Cla. 181 a, Si tibiæ inflatæ non referãt sonum. contr. Rul. 182 b, Quibus ille rebus elati & inflati non continebuntur. Ac. 18 b, Est ne quisquam tanto inflato errore, ut sibi se illã scire persuaserit? Of. 18 b, Cum homines opinionibus inflati turpiter irridentur. pro Mur. 132 b, Cum hostiũ classis spe atq; animis inflata Italiã peteret. & 136 a, Inflatus cùm spe militum, tum promissis collegæ mei. I. A. 261 a, Inflatus lætitia atq; insolens. de D. 140 a, Inflatæ mentes, &c.

INFLATVS, *us*. afflatus, instinctus. Ac. 6 b, Qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt. de Cl. 181 b, Aures tanquã tibiæ sunt, eæ si inflatum non recipiunt, &c. de Di. 82 a, Aliquo instinctu inflatuq; diuino futura prænunciare.

INFLECTO, *ctis*. flecto. I. V. 241 b, Vbi primùm ex alto sinus ad urbem ab litore inflectitur. de N. 35 b, Stellæ nunquã cursus sui uestigium inflectunt. Post. 199 b, Qui suo quatore oculos uestros inflecteret. pro Ce. 299 a, Ius ciuile, neque inflecti grãtia, neq; perfringi potentia, neq; adulterari pecunia potest. pro Mu. 138 b, Vt leuiter inflectendus potius quàm corrigendus esse uidearis. Ep. 8 a, Magnitudinem animi tui ne unquam inflectas cuiusquam iniuria. de Cl. 168 a, Demetrius Phalereus primus inflexit orationem, & eam mollem teneramq; reddidit.

INFLEXIO, *onis*. flexio. de Orato. 163 b, Inflexio laterum. & de Vn. 100 b.

INFLEXVS, *a, um*. flexus. Or. 202 b, Inflexa uoce miserabiliter dicere. de D. 86 b, Bacillũ incuruũ, & leuiter à summo in flexum. de Or. 126 b, Vox ad miserabilem sonum inflexa.

INFLIGO, *gis*. infero. in Vat. 13 a, Si ad cetera uulnera quibus putasti remp. deleri, hanc quoq; mortiferam plagã inflixisses consulatus tui. I. A. 370 b, Tum illud tibi uulnus inflictum. pro Planc. 274 a, Quam enim illi iudices grauiorẽ poterunt reipub. infligere securim? I. P. 86 a. Quæ meus discessus reip. unlnera inflixit? I. P. 93 a, Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt, tibi sempiternam turpitudinem inflixerunt. de Or. 132 b, Et ex eo in eum ipsum qui lacessiuit, aliquid infligitur.

INFLO, *as*. inflationem habeo. Aca. 21 b, Simul inflauit tibicen, à perito carmen agnoscitur. de Orat. 164 a, Seruus cum eburneola fistula, qui inflaret eum sonum, quo, &c. in Vat. 31 a. Vt aliquando ista, quæ sunt inflata, rumpantur. de Leg. 157 a, Fannius inflauit uehementius. I. P. 99 a. Cum tibi spe falsa animos rumor inflasset, quòd putasses, &c. de Diuin. 133 a, Faba uenter inflatur. de Orat. 146 b, Verba inflata atque anhelata grauius. ad Heren. 27 a, Oratio quæ turget & inflata est.

INFLVO, *is*. illabor, redundo. Tus. 168 b, Apud Hipanim fluuium qui ab Europæ parte in pontũ influit. de D. 96 b, Atq; amnes mare influxit. de N. 54 a, Alter uentriculus cordis, in quem sanguis per uenã illam cauam influit. de Vn. 103 a, Influere.) (. Effluere. de Pro. 75 b, C. Marius influentes in Italiã Gallorum copias represit. Of. 39 a, Vt in uniuersorum animos tanquam influere possimus. de Am. 113 b, Quib. blanditijs C. Papyrius nuper influebat in aures concionis, cum, &c. de Le. 177 b, Nihil tam facilè in animos teneros atque molles influere, quàm uarios canendi sonos. de Orat. 128 a, Ex illa lenitate ad hanc uim influat aliquid oportet, & ex hac ui aliquid influendum est illi lenitati.

INFORMATIO, *onis*. notio, cõformatio. de N. 21 b, Habeo in animo insitam informationem quãdam Dei. de Ora. 142 b, Vnius uerbi imagine totius sententiæ informatio. Part. 259 a, Definitio atq; descriptio aut informatio uerbi. de Nat. 10 b, Antecepta animo rei quædam informatio. Græcè προλήψις.

INFORMATVS, *a, um*. institutus. Offic. 3 b, Nemini parére animus bene informatus à natura uult, nisi, &c.

INFORMIS, *me*. ad Her. 40 b, Cum res muta aut informis, fit eloquens, & formata.

INFORMO, *mas*. conformo, formo, adumbro, instituo. Or. 197 b, Atq; ego in summo oratore fingendo talem informabo, qualis fortasse nemo fuit. Or. 199 b, Referamus nos igitur ad eum quem nos uolumus inchoandum, & eadem eloquentia informandum quam in nullo cognouit Antonius. de Or. 108 a, Non arbitrabar à me informari oportere, qualis esset orator, &c. & Ora. 200 a, Is orator quem informare uolumus. Ar. 1 a, Petitorũ hæc est informata adhuc cogitatio. pro Qu. 6 a, Ab illo qui antea dixit informata iam causa est. At. 173 a, Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata. pro Syl. 177 a, Cornelius etiam nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. de Fi. 116 a, Informari uirtus non potest, si quicquam relinquatur. & 133 a, Quibus quasi informatum est, quod hominis natura postulet. de N. 16 a, Ita est informatũ anticipatumq; mentibus nostris. de N. 28 b, In animis nostris informatas

matas deorum esse notiones. de N. 9 b, Deos ne coniectura quidem informare possumus. Aca. 13 b, Siue illa inania uisa cogitatione informantur, siue in quiete, siue per uinum, siue per insaniam. pro Arc. 286 a, Artes quibus ætas puerilis ad humanitatem informari solet.

INFRA. Ep. 142 b, Supra me Atticus, infra Verius. & 143 a, Infra Eutrapelũ Cytheris accubuit. de N. 53 a, Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur, dilatãtur: quæ aũt suprà, cõtrahuntur. de N. 36 b, Infra Saturnũ Iouis stella fertur. de Som. 128 b, Infrà aũt iam nihil est nisi mortale. At. 122 a, Earum literarum exemplũ infrà scripsi. & Ep. 87 a, Earum literarum exemplum infrà scriptum est. I. V. 211 b, Ipse ad mare infra oppidũ expectabat. Ora. 197 a, Nec his sõlùm locus est, sed horum, uel secundis, uel etiã infra secundos. de Cl. 168 a, Homerus non infra superiorem Lycurgũ fuit. Tus. 193 b, Humanas res despicere atq; infra se positas arbitrari. de Fin. 95 b, Vt omnia quæ homini accidant, infra se esse iudicet. & 95. & 96 a, Infra se omnia humana ducens. Postq. 200, Is infra omnes mortuos amandandus esset. pro Qu. 9 a, Infra mortuos mandari.

INFRACTIO, *onis*. abiectio. Tus. 193, Infractio quædam animi & demissio.

INFRACTVS, *cta, ctum*. fractus, demissus. pro Do. 226 a, Itaq; infractus furor tuus inanes faciebat impetus. Aca. 21 a, Tu autem te negas infracto remo cõmoueri. Postqu. 202 a, Non modò non infracto animo erat, sed etiam confirmato & renouato. Or. 213 a, Infracta & amputata loqui.

INFRASCRIPTVS. L. Infra.) (. Suprascriptus. Qu. Fr. 297 a. L. Subscribo.

INFREQVENS, *tis*. parum frequens, rarus. Qu. F. 313 b, Cũ Appius senatum infrequentem coegisset, &c. & 328 b, Sum & Romæ & in prædijs infrequens. ad Her. 32 b, Rei militaris te infrequentem dedisti.

INFREQVENTIA, *tiæ*. paucitas, solitudo. Quin. Fr. 322 a, Summa infrequentia, &c.

INFRINGO, *gis*. frango, concido, delumbo. Attic. 100, Esse quiddam suspicor, quod te cogat cedere, & propemodum infringat. de Or. 87 a, Cũ Drusi tribunatus infringi iam & debilitari uideretur. pro Cor. 57 b, Ipsum florem dignitatis infringere. Ora. 197 b Spem infringi, & elanguescere industriã. pro Mil. 102 b, Infringere gloriam alicuius. Ora. 219 b, Infringere & concidere numeros. At. 160 a, Quæ si breuiora sunt, infringitur ille quasi uerborum ambitus.

INFVCATVS, *cata, catum*. fucatus, coloratus. de Orat. 152 a, Sed animi iudicio etiam magis infucata uitia noscuntur.

INFVGIO, *gis*. confugio. pro Sest. 6 b, Ne in tribunatus portum infugeret.

INFVLA, *æ*. mitra, diadema. I. V. 216 a, Sacerdotes cum infulis & uerbenis. de Or. 150 a, cont. Rul. 62 a, His insignib. atq; infulis imperij uenditis, &c. de Or. 150 a, Pamphilus in infulis rhetoricam docens.

INFVNDO, *dis*. fundo, instillo. Tus. 161 a, Quò tanquã in aliquod uas ea quæ meminimus infundantur. de Le. 190 b, Vitiosi principes non solùm uitia concipiunt ipsi, sed ea infundũt in ciuitatem. I. A. 233 a, At hic nuper sororis filio infudit uenenum, nõ dedit. de Or. 136 b, Quod semel esset infusum, nunquã effluere posse. de Or. 141 a, Vt illi non infundere in aures tuas orationẽ, sed in animo uideantur inscribere. de Cl. 170 a, Cum homines humiliores in alienũ eiusdem nominis infunderentur genus. Ep. 34 b, Tunc cum in urbem nostram est infusa peregrinitas.

INFVSVS, *sa*. Qu. F. 312 b, Sed mea factum est infusa uerecundia, ut te proficiscens non tollerem. aliter inusa.

INFVSCO, *as*. inficio. de Cl. 188 b, Ii quos aliqua barbaries domestica infuscauerat. pro Pl. 263 b, Vicinitas nõ infuscata maleuolentia, non assueta mendacijs. Tus. 196 a, Situ nidoris barba pedore horrida, infuscat pectus illuuie scabrum.

INGEMISCO, *scis. ingemui*. gemo, gemitus fit. I. A. 251 a, Quid ingemiscis hostẽ Dolabellam iudicatũ? At. 116 a, & 99 a, In quo tu quoq; ingemiscis. pro Sest. 28 b, Quotiescunq; me uiderit, ingemiscet. Tus. 243 a, & 169 b, & Ep. 110 b, Pueri Spartiatæ non ingemiscunt uerberum dolore laniati. I. A. 172 b, Vna illa in re ciuitas seruitutis oblita ingemuit. de Sõ. 127 b, Hic cum ingemuissent cæteri uehementius, leniter arridens Scipio, Quæso, inquit, &c.

INGENERO, *as*. ingigno. Of. 3 b, Natura ingenerat præcipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt. contra Rul. 85 a, Non ingenerantur hominibus mores tam à stirpe generis seminis, quam ex ijs rebus quæ ab ipsa natura loci & uitæ consuetudine suppeditantur, quibus alimur & uiuimus. Aca. apud Nonium: Homini soli ingeneratur cupiditas cognitionis & scientiæ. pro Sest. 7 a, Vt ingenerata ei familiæ frugalitas uideretur. de Di. 128 a, Quòd si hæc astro ingenerata & tradita essent, nulla res ea mutare posset. de Leg. 160 b, Animus est ingeneratus à Deo.

INGENIOSE, solerter, acutè. Aca. 21 b, Tractantur ista ingeniosè. de Inuent. 43 b, Ingeniosè & diligenter lectas res collocare.

INGENIOSVS, *a, um*. habens ingenij multũ, acutus, solers, eximio ingenio, acerrimo ingenio.) (. Hebes, tardus. de Fin. 133, Eas uirtutes qui habent, ingeniosi uocantur: id est, docilitatem & memoriam. pro Pl. 271 b, Quæ scripsit grauis ille & ingeniosus poeta. Tus. 165 a, Aristoteles ait, omnes ingeniosos melancholicos esse, ut ego me tardiorem esse nõ molestè feram. At. 235 a, Quid tu Bruto, & ingenioso, & erudito putas? pro Qu. R. 50 a, Quo quisq; ingeniosior & solertior, hoc docet iracundius & laboriosius. de Di. 8 a, Acerrimo uir ingenio Chrysippus. pro Cæl. 37 b, Adolescens illustri ingenio & industria. Tuscu. 215 b, Ingeniosus, acutus.) (. Hebes. Of. 24 a, Vir excellenti ingenij magnitudine. de Fat. 142 a, Ingeniosus.) (. Tardus.

INGENITVS, *a, um*. ingeneratus, innatus, insitus. de Le. 165 a, Ingenita naturæ uirtus.

INGENIVM, *nij*. natura, mos, uel mores, industria, solertia. de Clar. 169 b, Vt hominis decus est ingenium, sic ingenij lumen est eloquentia. pro Cæl. 47 a, Atq; in eo ingenium eius elucere uidebatis, quod sæpe etiam si industria non alitur, ualet tamen ipse suis uiribus. de Fi. 133 a, Docilitas & memoria, quæ ferè appellantur uno ingenij nomine. pro Arc. 189 a, Animorũ incredibiles motus, celeritas q; ingeniorũ. de Ora. 49 a, Nam & animi & ingenij celeres quidã motus esse debent, qui ad excogitandum acuti, & ad explicandum ornandũq; sint uberes, & ad memoriã firmi atq; diuturni. Off. 23 a, Suũ igitur quisq; noscat ingenium. & ibi. Ea quæ nostri ingenij nõ sunt. de Cl. 190 b, Ardor animi, qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces & querelas solet. de In. 58 a, Sin inuerecundum animi ingenium possidet, tamẽ accuses, non enim ueretur. I. A. 204 a, Cæsar omnẽ uim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate cõsumpsit. de Cl. 174 b, Scauro & Tutilio non omnino ingeniũ, sed oratoriũ ingenium defuit. Qu. Fr. 200 a, Hominum ingeniæ ad fallendum parata. Epi. 108 a, Vna quòd uersatur in hoc studio nostro & cum ingenio ut nosti, nec sine industria. de Di. 120 a, Omnis coniectura ingenijs hominum in cõtrarias partes sæpe deducitur. pro Fon. 202 a, Habere multum ingenij ad fingendum. pro Pom. 4 a, Perfectum ingenio, elaboratum industria. Aca. 1 a, Magnum ingenium Luculli, & magnitudo ingenij. pro Cæl. 37 b, Adolescens illustri ingenio & industria. de Or. 136 b, Crassi responsum excellentis cuiusdam ingenij & singularis. Of. 14 b, Qui excellenti ingenio doctrinæ sese dediderunt. & de Fi. 73 a, & Epi. 84 a, Ratio excellens ingenij. Or. 205 a, Acre ingenium. & 298 a, Vir acerrimo ingenio. de Or. 119 a, & cont. Rul. 88 b, Tardũ ingenium. de Di. 97 a, Ingenia acuta.) (. Obtusa. Tuscu. 241 b, Eximium ingenium. & de Fi. 75 b, Præstans ingenium. Epi. 53 a, & 82 b, Fauere ingenijs. Epi. 67 a, Suauitas ingenij tui. & 83 b, Opinio ingenij.

INGENS, *tis*. immanis, insanus, immensus. I. V. 171 b, Ingens immanisq; præda. de Or. 149 b, Ex ingenti immensoq; campo in exiguum gyrum compelli. I. V. 67 a, Ingentes diuitiæ. de Pro. 70 a, Achæi ingentem pecuniam pendunt L. Pisoni quotannis.

INGENVE, candidè, liberè, sincerè, uerè. Ep. 59 b, Me abs te cupisse laudari, apertè & ingenuè cõfitebar. At. 213 a, & Or. 204 a, Isti aũt ingenuè mihiq; gratũ. Ep. 196 b, Verè tecum agam, ut necessitudo nostra postulat.

INGENVITAS, *tis*. liberalitas, honestas, probitas. de Orat. 131 a, Præstare ingenuitatem & ruborem suum, uerborum turpitudine uitanda. Aca. 45 a, Præ se ferre probitatẽ quandam & ingenuitatem. I. V. 99 a, Ornamenta non solùm fortunæ, sed etiam ingenuitatis.

INGENVVS, *a, um*. liberalis, liber, honestus. I. A. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatũ, nihil pudens, nihil pudicũ. Of. 30 b, Nec uerò quicquam ingenuũ potest habere officina. de Am. 108 b, Apertè uel odisse magis ingenuũ est, quàm fronte occultare sententiam. ad Her. 26 b, Violare ingenuã. I. C. 122 a, Omnis ingenuorũ adest multitudo. pro Fl. 162 a, Quid? ab ingenuis mulierib. hæreditates lege non ueniunt? de Cl. 188 b, Si fis ingenuus ciuis Romanus. I. A. 180 a, Ingenui pueri cũ meritorijs uersãtur. de Or. 96 a, & de Fi. 102 a, Homo ingenuus, liberaliterq; educatus. de Or. 109 b, Tu pudore à dicẽdo & timiditate ingenua quadã refugisti. de Cl. 186 b, Ingenuo liberoq; fastidio. I. A. 228 a, Qui ad seruitutẽ propulsandã ingenuo dolore excitetur. de Fi. 136 b, Qui ingenuis studijs artibusq; delectantur. de Or. 144 b, Omnẽ doctrinã harũ ingenuarũ & humanarũ artium uno quodã societatis uinculo cõtineri. & 154 b, Hæ artes quib. liberales doctrinæ atq; ingenuæ continerentur. de Or. 91 a,

& Ep.48 a,Omnib.ingenuis artibus instructũ accedere ad dicendum.de Fi.78 b,& 79 a,Ingenuæ disciplinæ.Epi.77 b, Vita ingenua.& 20 a,Animus ingenuus.

INGERO,*ris*.infero,intrudo.At.173 b,Sed ingero præterita.

INGIGNO,*gnis*.ingenero.de Fi.74 a, Natura cupiditatem ingenuit homini ueri inueniẽdi.de N.50 b,Tantã ingenuit in animantibus conseruandi sui natura cupiditatem.

INGLORIVS,*a,um*.inhonoratus:de Le.162 a,Beati qui honorati sunt,uidentur:miseri autem,qui inglorij.Tusc.208 a,Vita inhonorata & ingloria.Tusc.202 b, Inglorius atque ignobilis senex.

INGRATE`,animo ingrato,illiberaliter.)(.Gratè.pro Dei. 149 a,Quamuis ingratè & impiè necessitudinis nomen repudiauerit.Epi.183 b, Sed immoderatè quadam & ingratè nostra facilitate abutuntur.

INGRATIS,inuitè,cum magna gratia.)(. Cum bona gratia.pro Quint.8 a, Extorquendum est inuitò atq; ingratis, quod non debet.

INGRATVS,*a,um*.immemor beneficij uel gratiarum.Atti. 121 b,Nihil cognoui ingratius,in quo uitio nihil mali non inest. Post. 203 a,Nõ solùm ingratus,quod ipsum graue est, sed etiam impius appellatur. pro Pla.276 b,Nulla amicitia potest esse inter ingratos.Off.330 a,Ingratus crudeliter,aut immemor beneficij.At.136 a,Ego ingrati animi crimen horreo.At.124 b,Dimisi à me ut hominẽ ingratũ non inuitus.I. A.161 b,Ne in te ingratus uiderer.ad Her.36 b, Ingratus in amicos.Item:Quæ ego si non profundere ac perdere uidebor,omnibus meis uiribus sustinebo:sin ingrata esse sentiã, non committam ut tibi insanire uidear.

INGRATIFICVS,pro Sest.25 a,Sen.31 a, O` ingratifici Argiui,manes Graij,immemores beneficij.Accij.

INGRAVESCO,*scis*. glisco,cresco, grauior fio.)(.Leuor. Atti.156 b,Iste ardet furore,nec remittit aliquid, sed in dies ingrauescit.At.278 b,Ingrauescit in diesintestinũ malũ.I.C. 103 b,Sic huic morbus uehemẽtius uiuis ingraueſcet. de Di. 111 b,& I.A.221 a,Medicus morbum ingraueſcentem ratione prouidet. de Se.84 a, Et corpora quidẽ defatigatione & exercitatione ingraueſcunt, animi autem se exercendo leuantur.pro Do.215 a,Cum ingraueſceret annona ut iam fames timeretur.Epist. 49 a, Nam si à prima ætate me omnis doctrina liberalis delectauit: tamen hoc studium quotidie ingraueſcit.Ep.18 b,Aetas nostra iam ingraueſcens.

INGREDIOR,*ris*.intro,introeo, adeo in aliquem locũ, in aliquem locũ me infero, ineo, in aliquem locum pedem pono,pedem in fundo pono,pedem infero,accedere in ædes; inuehi in portũ,eo,uado,assilio,aggredior.I.A.173, Tu ingredi illam domum ausus es? & de Fin.125 a,Quacunq; ingredimur,in aliquam historiam uestigiũ ponimus.I. C. 112 a,Cum iam pontem ingredi inciperent.pro Mu.124 b,Qui eadem pericula,quibus nos perfuncti sumus, ingrediũtur. Off.53 b,Quod omnib.est sciendum,qui uitam honestã ingredi cogitant.Ac.28 b, Vt quam uiam ingrediar definias: de Or.165 a,Quod iter incipiam ingredi? & de Sen.83 b,Ingredi iter pedibus.de Cla. 196 a,In uitam paulò serius tanquam in uiam ingressus sum.pro Pl.260 b, & Ep.78 b,Quæ uolui iamua ingressus sum in causam.pro Cec.289 a, Ingredi intra finem eius loci,quem, &c.I.A.220 b, Magna spe ingredior in reliquam orationẽ.Epi. 198 b,& I.A. 220 a,Quo die primùm in spem libertatis ingressus sum. I. C. 197 a,In exilium eijciebam? quem iam ingressum in bellũ esse uidebam?de Ora.144 b,& 156 a,Eloquentia quocunq; ingreditur,eodem est instructa comitatu.pro Arc.185 b, Hũc uideo mihi principem,& ad suscipiendam & ad ingrediendã rationem horum studiorum extitisse.de Orat.128 b,Nam neque assiliẽdum statim est ad illud genus orationis, &c.nec cum in eam rationem ingressus sis,celeriter discedendũ est. de Or.92 b,Nos qui antequam ad dicendũ ingressi sumus, obruimur ambitione.Ep.19 a, Qui ingredior ad explicandam rationem sententiæ meæ.de Or.97 a,Ii qui ingrediuntur ad studium:id est,qui discere incipimus.de Or. 136 a,Et erat ipse iam ingressus:id est,ad dicendum.de Fat. 140 b,Timidè ingredior ad hoc genus disputandi. pro Cec. 300 a, Cum istam disputationem mecum ingressus esset, dicebat, &c.At.242 b,Quã orationẽ cũ ingressus essem, Cassius interuenit.de Or.102 b,Nũc aggredior quę uultis:id est,expliçãda.Of.24 a,Quã quisq; uiam uiuẽdi sit ingressurus. Ora. 203 b,Sequitur magnũ opus & arduũ,sed ingredientib.confiderandum fuit,quid ageremus.pro R.P.123 a, Difficile est, quod cũ spe magna sis ingressus,id nõ exequi usq; ad extremũ.Aca.5 b,Quod facere nunc ingredimur.& 39 b, Ingressus sum facere:id est,cœpi.de Di.108 b, De Diuinatione ingressi sumus dicere,&c.Top.221 a,Maiores nos res scribere ingressos,&c.è cursu ipso reuocauit uoluntas tua.At.242 b,Ingressus eram dicere quid oportuisset.

INGREDI,pro ire simpliciter acceptũ.Tusc. 164 a, Qui in cõpedibus corporis fuerunt,etiam cum soluti sunt,tardius ingrediũtur.pro Rab. 94 b, M.Aemilius uix ingredi potest. Ep.153 b,Cum primùm posse ingredi cœpi.Ep. 194 a,Ingredi pleno gradu.At.38 a,Si dormis,expergiscere:si stas,ingredere:si ingrederis,curre:si curris,aduola.de Se.78 a,Via qua nobis quoque ingrediendum est.pro Cæl.46 a,Via lubrica qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis.de Or.108 a,Neq; is consistens in loco,sed inambulans & ascẽsu ingrediens arduo.Or.204 a,Vt ingredi liberè, non ut licenter errare uideatur.

INGRESSIO,*onis*.aggressus,introitus.I.A.196 a,Sic ab ingressione fori populum propulsari uideres.Or.97 b,Ac uideo hanc primam ingressionẽ meam è media philosophia repetitam.Or.216 b,Interdum cursus est in oratione incitatior,interdum moderata ingressio.

INGRESSVS,*sus*.incessus.de N.20 a,Ingressus,cursus,accubatio,inclinatio,sessio.I.P.97 a,Vestigijs odorari ingressus cuiusquam.de Orato.98 a, Orationis uestigia ingressumq; non uidi.

INGVRGITO,*as*.infero,immitto.I.A.173 a,Cũ in eius copias se ingurgitasset,exultabat gaudio.de Fi.66 b, Crudiq; postridie se rursus ingurgitent:id est,repleant, ciboq; obruant.I.P.88 b,Nunquam te in tot flagitia ingurgitasses.

INHABITABILIS,*le*.uastus,desertus.de N.7 a,Inhabitabilis atq; inculta terræ pars.

INHAEREO,*es*.hæreo,insideo.de Or.123 b,Quæ sunt foris, neq; inhærent in rei natura. & de Vn.201 a, Sidera quæ suis sedib.inhærent.de N.46 a,Beluæ ad saxa natiuis testis inhærentes.de Di.103 a,Animi qui corporib.nõ inhærẽt.Tusc. 155 a,Inhæret in mentib.quasi seculorum quoddam augurium futurorum.& 179 a,Eaq; inhæsit uisceribus.& 214,inhæsit in uisceribus.de Di.128 a,Quorum linguæ sic inhærerent,ut loqui non possent,hæ,&c.

INHAERESCO,*scis*.adhæresco.de N.55 a, Bestiolę in sordibus auriũ tanquam in uisco inhæresçunt.& Tusc.190 b,Poetæ leguntur,ediscuntur, & inhæresçunt penitus in mentib.

INHALO,*as*.exhalo.I.P.82 a,Cum ore fœtido deterrimã nobis popinam inhalasses.

INHIBEO,*bes*.cohibeo,cœptum impedio.Amic.108 a,I.V. 269 a,Si te illius acerba implorratio & uox miserabilis non inhibebat.ne ciuium quidẽ Romanorũ,qui tũ aderant, fletu & gemitu maximo cõmouebare.At.211 a, Inhibere illud tuum,quod ualde mihi arriserat,uehemẽter displicet,est enim uerbum totum nauticum:quanquã id quidẽ sciebam, sed arbitrabar sustineri remos,cum inhiberi essent remiges iussi:id nõ esse eiusmodi,didici heri, cũ ad uillam nostram nauis appellaretur.nõ enim sustinent se,sed alio modo remigant:id ab ἰσχειν remotissimum est:quare facies ut ita sit in libro,quemadmodum fuit.de Ora.97 b, Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt,retinet tamen ipsa nauis motũ & cursum suum,intermisso impetu pulsuq; remorũ. cont.Rul.88 a,Sed tamen inhibet illis legibus spem nõnullam,cui ademptum est,aliquem scrupulum, cui datum est: id est,adhibet.I.A.255 a,Inhibere supplicium alicui: id est, adhibere.pro Qu.4 b,Quod si facere nolit atq; inhibuerit eiusmodi rationibus illum ad suas conditiones perducere, sese nihil precari,&c.

INHIBITIO,*onis*.At.210 b,Inhibitio remigum motum habet & uehementiorem quidem remigationis nauem conuertentis ad puppim.

INHIO,*as*.incubo.I.C.115 a, Romulus paruus atq; lactens uberibus lupinis inhians.

INHONESTE`,turpiter,spurcè.At. libr.2.23 a, Accusauit Naficam inhonestè,ac modestè tamen dixit.

INHONESTVS,*a,um*,turpis.pro S.R.20 b, & pro Do.134 b,Profectò Attilium illum hominem turpissimum atq; inhonestissimum iudicares.Epi.115 b, Et herculè confecta omnia fœda & inhonesta sunt.Sallust.in Cic.271 a, Quæ honestè nominari non possunt,inhonestissima.

INHONORATVS,*a,um*.inglorius. Tusc. 201 b,Multi inhonorati proferũtur.& 208 a,Vita inhonorata & ingloria.

INHORRESCO,*scis*.exhorresco.de Orat.157 a, & de D.85 b, Inhorresçit mare, tenebræ conduplicantur. Pacuuij de Rep.lib.4,teste Nonio,Horum in seueritatẽ dicitur inhorruisse primùm ciuitas.

INHOSPITALITAS,*tis*.)(.Hospitalitas.Tusc.214 b,Inhospitalitas,est opinio uehemens fugiendum esse hospitem.

INHVMANE`,inhumaniter.Offic. 57 b,Si quid ab homine detraxeris utilitatis tuæ causa, inhumanè feceris contra naturam. de Amic. 104 b, Alios dicere aiunt etiam multo inhumanius.

INHVMANITAS,*tis*.immanitas,crudelitas.pro Deio.150 a,Quæ est ista tam impudens,tam crudelis,tã immoderata inhu-

inhumanitas? de Sen. 78 b, Importunitas autem & immanitas omni ætati molesta est. de Or. 93 a, Quod ego non superbia neq; inhumanitate faciebã, sed, &c. in Ant. 162 a, Sit hoc inhumanitatis tuæ. in Ver. 259 a, Mansuetudinẽ in crudelitatem inhumanitatemq; conuerti.

INHVMANITER, inhumanè. Q. F. 321 b, Non possum scribere, me miratum esse, illum tam inhumaniter fecisse.

INHVMANVS, *a, um*. crudelis, humanitatis expers & uitæ communis ignarus, qui nunquam particeps fuit humanitatis, immemor humanitatis, multum ab humanitate discrepans, inurbanus ualde, inops humanitatis & inurbanus, ab omni humanitate derelictus, difficilis, agrestis, insuauium morum, qui non est homo, & communi naturæ sensu caret. de Se. 78 b, Moderati nec difficiles, nec inhumani senes tolerabilem agunt senectutem. de Fi. 49 b, Vt Terentianus Chremes non inhumanus. de Fi. 103 b, Illà uox inhumana & scelerata. in Vat. 260 a, Quis tam fuit illo tẽpore durus & ferreus? quis tam inhumanus? At. 202 a, In isto tuo animo nihil agreste, nihil inhumanum est. Or. 213 b, Qui aures tam inhumanas tamq; agrestes habent. I. C. 106 a, Inhumana audacia. Off. 29 a, At hoc idem si in conuiuio faciat, inhumanus uideatur. de Ora. 142 a, Inops humanitatis & inurbanus. & 113 a, & ad Her. 26 b, O` derelictos ab humanitate homines.

INHVMATVS, *a, um*. insepultus. Tus. 171 a, Diogenes proijci se iussit inhumatum. de Diu. 138 a, Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. A. 264 b, Iiq; nec inhumati, nec dispersis bustis humili sepultura cremati.

INIBI, ibidem. cõtra Rul. 64 b, Luxuries Annibalem Capuæ corripuit, superbia nata inibi esse ex Campanorum fastidio uidetur. & I. A. 259 a.

INIENS, *ineuntis*. primus. Attic. 2 b, Ianuario ineunte cura ut Romę sis. & At. 55 b, Ineunte æstate. pro Pom. 11 a, Pompeius extrema hyeme bellum apparauit, ineunte uere suscepit, media æstate confecit. de Fi. 113 a, Sed ut magnum certamen iniens. de Orat. 93 a, Qui ab ineunte ætate incensus essem studio utriusq; uestrũm. pro Pomp. 4 a, Meæ uitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ. de Off. 42 a, & Offi. 25 a, Ineuntis ætatis insciti a sẽnum constituenda & regenda prudentia est. de Am. 100 a, & I. V. 148 a, & I. A. 202 b, Ineunte ætate. de Cl. 178 a, In his exercitationibus ineunte ætate fuimus. Epi. 143 b, Ab ineunte pueritia. Off. 23 b, Ineũte adolescentia, cui ineest, &c. in Vat. 55 b, Ab ineunte adolescentia. de Clar. 194 b, A` prima adolescentia. pro Pl. 270 a, A` prima ætate. de L. e. 158 a, A` primo tempore ætatis iuri studere te memini. de Orato. 109 a, Tamen adolescentulus quantum illius ætatis meæ patiebatur pudor, multa ex eo sæpe quæsiui. de Di. 91 b, Quinto anno exeunte. ). (. Quinto anno ineunte. de Leg. 171 a, A` paruis.

INIICIO, *cis*. obijcio, immitto, infero. pro Cl. 33 a, Hic tum iniectus est hominibus scrupulus & dubitatio. I. C. 112 a, Ne temerè à me tantus tumultus ciuitati inijceretur. pro Cec. 285 a, Sperarunt se iniecturos uobis causam deliberandi & iudicandi iustam moram & religionem. pro Cec. 303 b, Cũ Cotta decemuiris religionem iniecisset. pro Cec. 301 a, Cui periculum mortis sit iniectum. pro Mur. 136 a, & L. V. 172 a, Inijcere timorem & desperationem alicui. de Pro. 78 a, Timor iniectus Cæsari de eius actis. de Fin. 132 a, Inijcere terrorem mortis alicui. Ep. 172 a, At. 101 a, Inijcere cupiditatem alicui & cogitationem. Qu. Fra. 306 b, Eo metu iniecto. pro Cl. 39 b, Suspicionem esse iniectam alicui. cont. Rul. 82 a, Tenuissima suspicione hostium iniecta. Att. 254 a, Inijcere spẽ alicui de aliqua re. pro Milo. 118 a, Clodius cui deorum ira mentem iniecit, ut Milonem lacesseret, eadem hanc eius satellitibus iniecit amentiam, ut, &c. pro Do. 216 a, Is meũ nomen operarijs ediderat, imperitis iniecerat. pro Mur. 135 b, Atq; ex omnib. illa plaga est iniecta petitioni tuę, non tacente me maxima. pro Mur. 133 b, Quam te securim putas iniecisse petitioni tuę? pro Qu. R. 53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit, & paulisper consistere & commorari coegit. de Fin. 106 a, Inijcere uincula alicui. de N. 76 b, Inijcere laneum pallium alicui. de N. 84 a, Et Capitolinis iniecit sedibus ignes. de D. 92 b, Se interfectũ in plaustrum à caupone esse coniectum, & supra stercus iniectum. I. V. 249 b, Nisi uerò existimatis hominem pecuniosissimũ sine aliqua causa quæstus iniectũ ad tam incredibile crimen. Epi. 194 a, Cum mihi in sermone iniecisset, se uelle Asiam uisere. pro Qu. 12 b, Quod Hortensium, qui nuper iniecit, dicturum arbitror.

INIMICE`, infestè, inimico animo. pro Qu. 12 a, Inimicissimè atq; infestissimè contendere cum aliquo. & de N. 3, Inimicè insectari aliquem. I. A. 176 a, Vide quàm tecum agam non inimicè.

INIMICITIA, *tię*. simultas, alienatio, disiunctio. in Vat. 57 a, Videto ne nimium familiariter inimicitias exercere uideare. & 65 b, Tus. 213 b, Inimicitia, ira ulciscendi tũpus obseruans. & Ep. 29 a, Gerere graues inimicitias cum aliquo. Itẽ: Suscipere graues inimicitias. pro R. P. 127 b, Nec me pœnitet mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere. ad At. 228 b, Libentius deponimus inimicitias reipubl. nomine susceptas, quàm contumaciæ. & pro Clu. 58 a, Deponere inimicitias ueteres. & pro Fla. 146 b, Deponere inimicitias iustissimas cum aliquo. de Pro. 73 b, Inimicitias in uiris fortibus non solùm extinxit reipubl. dignitas, sed etiam ad amicitiam consuetudinemq; traduxit. pro Fla. 146 b, Denunciare nouas inimicitias alicui nulla accepta iniuria. pro Clu. 57 b, Nouis inter propinquos susceptis inimicitijs. pro Font. 280 b, Inimicitias inimicitias istæ gentes & habẽt, & gerunt cum populi Romani nomine. pro Cæl. 44 a, Nec enim unquam muliebres inimicitias mihi gerendas putaui. pro Deiot. 149 a, Tamen inimicitias hominum more gerere poteratis. pro Sestio 19 b, Qui cum inimicitias sibi mecum ex reipubl. dissensione susceptas esse dixisset, eas se dixit & temporibus & reipubl. permissurum. Ep. 62 a, Vt tuas inimicitias reipub. donares, tẽ uicisti. pro Sext. Rosc. 21 a, Erant ei ueteres inimicitiæ cum duob. Roscijs. pro Cæl. 44 a, Intercedunt mihi inimicitiæ cum illo. Ep. 115 b, Cauẽ dum tibi erit, ne parũ simpliciter & candidè posuisse inimicitias uidearis. pro Clu. 53 b, Inimicitias inter aliquos esse. de Opt. 245 a, Inimicitijs incensa contentio. ad Her. 29 b, Eum quare putes inimicitias cũ fide habere posse? I. V. 273 a, Tacitæ & occultæ inimicitiæ.) (. Indictæ & apertæ.

INIMICO, *as*. Qu. de Pet. 212 a, Sin autem neges, abalienant se & inimicantur.

INIMICVS, *a, um*. hostis, infestus, infensus, aduersus, alienatus, non æquus, iniquus meus, obtrectator meus, inuidus meus. de Or. 104 b, M. Cato Galbæ grauis & acer inimicus. Epist. 17 b, Grauiter inimicus. Tus. 216 a, Motus animi auersi à ratione, inimicissimi mentis uitæq; tranquillæ. I. V. 134 b, & pro Cec. 291 a, Is aratoribus infestus atq; inimicus est. I. V. 61 a, Homines qui illi inimici infensiq; sunt. Tusc. 221 a, Infensus & inimicus alicui. I. V. 130 a, Nemo illi inimicior quàm Claudius. de Ora. 115 a, Vbi iudex amicus aduersario & inimicus tibi est? in Ver. 110 b, Ille aspicere te non posset, inimicus, hostis esset. Attic. 177 a, Qui mihi tam crudeliter inimici sunt. Ep. 12 a, Habere aliquẽ inimicum. Qu. Fr. 302 a, Multos inimicos habemus. de Fat. 143 a, Quę est tota Dio dori uobis inimica sententia. I. A. 244 a, Cui semper fui amicus, antequam ille reipub. tam apertè est factus inimicus. Postq. 200 b, Inimicus reip. de Pro. 73 a, Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? de Fi. 131 a, Aliquem sibi esse inimicum atq; hostem. de In. 61 a, Inimicis & hostibus ea displicere. de Am. 107 a, Nulla uox inimicior amicitiæ potest reperiri, quàm eius, qui, &c. Orator. 216 a, Nihil inimicius, quàm oratio, uersibus. in Ant. 229 a, Gallia, quã sibi armis animisq; infestam inimicamq; cognouit. pro Qu. 2 a, Mihi summam per iniuriam omnia inimica atque infesta sunt. I. V. 78 b, Clamore alicuius infesto atque inimico excitari. & 139 a, Infenso animo atq; inimico. pro Fon. 279 a, Inimico animo dicere aliquid. de Ami. 103 b, Hostis & inimicus, idem.

INIQVE`, aduerb. iniustè. Att. 275 a, At hoc ipsum, inquies, iniquè facis. Bruti. pro Do. 230 b, Qui expulsi sunt iniquè. pro Plan. 270 b, Se iniquè à tuis iactatum grauiter quereba tur. pro Deio. 149 b, Etsi iniquè Castorẽ Domitio cõparo.

INIQVISSIME`. pro Cluen. 29 a, Iam hoc quoque propè iniquissimè comparatum est.

INIQVITAS, *tis*. iniuria. Par. 119 a, I. C. 109 b, Aequitas certat cum iniquitate. pro Qu. 2 a, Id accidit prætoris iniquitate & iniuria. I. C. 119 b, Habere uidetur ista res iniquitatẽ si imperare uelis, difficultatẽ si rogare. Epi. 3 b, In tanta hominum perfidia & iniquitate. pro S. R. 18 b, Defendere autem ipsi propter iniquitatem temporum non audent.

INIQVVS, *a, um*. habens iniquitatem, iniustus, non habens æquitatem, iniurius.) (. Aequus. pro Plan. 267 a, Homo natura asper atq; omnib. iniquus. Ep. 151 a, Seruilius Iouĩ ipsi iniquus. Offic. 69 a, Multi iniqui atq; infideles regno, pauci sunt boni. pro Qu. 1 b, Nam quid hoc iniquius aut indignius dici potest? de Ar. 244 b, Cui præripere destinatã laudem ualde esset iniquũ. At. 85 b, Credo Scaptium iniquius de me aliquid ad Brutũ scripsisse. in Ver. 265 a, Iniquo infestoq; animo intueri aliquem. Tus. 176 a, Iniquo animo ferre aliquid. Ep. 182 a, Scio me à te cõtra iniquos meos solere defendi. pro Pl. 267 b, Iniqui mei & defensorũ meorũ. pro R. P. 126 b, & pro Font. 280 b, In quo æqui sperasse eum dicunt, peccasse iniqui. Ep. 5 b, Cæteri sunt partim obscurius iniqui, partim non dissimulanter irati.

INITIA, *orum*. sacra Cereris. de Leg. 177 a, Athenæ nihil attulere melius illis mysterijs, quibus ex agresti uita exculti

ad humanitatem sumus, initiaq; ut appellantur, ita reuera principia uitæ cognouimus. In Hortensio, teste Augustino lib. 4 contra Iulianum: Humanæ uitę erroribus & grumnis fit, ut interdum ueteres illi siue uates sint in sacris initijsq; tradendis diuinæ mentis interpretes, qui nos ob aliqua scelera susceptа in uita superiore, pœnarum luendarum causa natos esse dixerunt, aliquid dixisse uideantur.

INITIOR, *ari*. deuouere, consecrare, sacris imbuere, inaugurare. Tus. 154 a, Reminiscere quoniam imitatus es, quæ tradantur mysterijs. de N. 24 b, Omitto Eleusinam sanctã, ubi initiantur gentes orarum ultimæ. de L. 173 b, Néue initientur, nisi ut assolet Cereri græco sacro. de L. 177 a, Diligentissimè sanciẽdum est, ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat, initienturq; eo ritu Cereri, quo Romæ initiantur. & ib. Sacra quibus ipsi initiati sumus. Att. 60 a, Scire uelim num censum impediãt tribuni dieb. initiandis. I.C. 100 a, Quę quidẽ sica, quib. abs te initiata ac deuota sit, nescio, quòd eam necesse putas cõsulis in corpore defigere.

INITIVM, *tij*. principium, fundamentum, elementum. Tus. 168 a, Quomodo initium nobis rerum omnium ortus noster affert, sic exitum mors. de Or. 95 a, Adolescentulus in initio dicendi sic exanimatus sum, ut, &c. At. 278 b, Cui cõsuli non animus ab initio, non fides ad extremum defuit. de Ora. 113 a, Ab initio rerum Romanarum usq; ad P. Mutium Pont. Max. At. 278 b, Hostes qui erant ab initio belli. de Cl. 116 b, Ab isto initio tractus est sermo. & ibid. Hinc Pomponi ductus est sermo. contra Rull. 69 b, Ducere initium rerũ suarum alicunde. Attic. 143 a, Belli initium ducetur à fame. Att. 170 a, Vt malè posuimus initia, sic cætera sequentur. de Clar. 176, L. Bestia bonis initijs orsus tribunatus, tristes exitus habuit consulatus. contra Rull. 81 b, Facere initium ab aliquo. in Anto. 264 b, Pansa initium cum hostibus confligendi fecit. Ep. 184 a, Cædis initium à me se facturum putauit. in Ant. 198 b, Is cædis initium à me fecisset. Att. 107 b, & 146 b, Facere initium armorum. Att. 51 b, Tu uelim ut se initia dederint, ad me perscribas. de Di. 110 b, Quæ sint initia rerum ex quibus nascuntur omnia. Tusc. 242 a, Initia & tanquam semina, unde sint omnia orta, generata, concreta. Acad. 44 a, Illa initia, quæ Græcè elementa dicuntur. de L. 169 a, Tibi aliud dicendi initium sumendum est. Epist. 7 a, Quemadmodum senatus initiò censuit. & ibid. Redeo ad illud quod initiò scripsi. & 139 a, De qua initiò scripsi. pro S.R. 38 a, Iste qui initiò proditor fuit, deinde perfuga. Ep. 98 a, Initiò, &c. pòst, &c.

INIVCVNDITAS, *tis*. asperitas. de N. 54 a, Ne quid iniucunditatis habeat oratio.

INIVCVNDVS. aduer. (Iucundius. Atti. 19 b, Deinde te in his rebus quæ mihi asperius à nobis atq; à nostris, & iniucundius actæ uidebantur.

INIVCVNDVS, *a, um*. insuauis, acerbus. Qu. Fra. 372 b, Rumor dictatoris iniucundus bonis. de Finibus 49 b, Minimè nobis iniucundus labor. Ep. lib. 11, Inanem autem sermonẽ literarum tibi iniucundum esse audiebam.

INIVNGO, *gis*. importo, affero. D. Brut. Ep. 174 a, Tamen si quo casu Hispaniam se traiecerint, ne quid detrimenti resp. iniungant, summa à nobis dabitur opera. Hoc uerbo, quod sciam, Cicero nusquam usus est.

INIVRATVS, *a, um*. qui non iurauit, sine iureiurando. (Iuratus. in Verr. 71 a, pro Syll. 173 b, Hæc iniuratus sum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. pro Qu. R. 45 b, Quod in codicem iniuratus referre noluit. Off. 73 b, Iuraui lingua, mentem iniuratam teneo.

INIVRIA, *æ*. iniquitas. ad Her. 32 a, Iniuria est, quę aut pulsatione corpus, aut conuicio aures, aut aliqua turpitudine uitam cuiuspiam uiolat. Off. 9 a, Iniuria duobus modis fit, ui aut fraude. L. Fraus. At. 162 a, Pompeius, qui tibi ut beneficium daret, prius iniuriam fecit. I.A. 222 b, Honorem mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus. pro Fl. 160, Quid tibi tandem Deciane iniuriæ factum est. de Am. 110 b, Facere iniuriam, & pati iniuriam. Offi. 5 b, Inferre iniuriam alicui, & propulsare iniuriam ab aliquo. I.V. 193 b, & 151 b, & Epist. 66 a, Facere magnam iniuriam alicui. I.V. 63 a, Facere iniurias omnibus. Tusc. 239 a, & Epist. 7 a, & 53 a, Accipere quàm facere præstat iniuriam. pro Quin. 4 b, Accipere insignem iniuriam. To. 228 a, & I.V. 64 a, & At. 166 a, & de Cla. 175 a, Accipere iniuriam ab aliquo. I.V. 104 a, Imponere iniuriam alicui. pro Quin. 18 a, Imponere iniuriam alicui sine ignominia. in Vat. 199 a, Quid est enim in calamitate residui, quod non ad miseros aratores isto prætore per summam iniuriam ignominiamq; peruenerit. de Ar. 252 b, Iniuriam stupri in aliquem infero. pro S.R. 42 a, Vides ipsum ab se tam atrocem iniuriam propulsare. Epi. 56 b, Nulla me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria. Ep. 15 a, Grauissimas iniurias uoluntaria obliuione cõtrieuram. Ep. 5 b, Cęteris iniurijs, quæ propositæ sunt à Catone, facilè, ut spero, resistemus. pro Qu. 2 a, Id accidit prætoris iniquitate & iniuria. in Ant. 161 a, Non uenirem contra iniuriam quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit, non iure prætorio? Par. 119 a, Quocunq; aspexisti ut furiæ, sic tuæ tibi occurrunt iniurię. I.A. 241 a, Gallia æquo animo belli patitur iniuriam. Par. 121 a, Iacere & immittere iniuriam in aliquem. pro Cec. 291 b, Actio iniuriarũ. pro Ce. 291 b, Vt meũ ius teneam, & tuas iniurias persequar: id est, à te factas. pro Qu. Ro. 50 a, Iudicium damni iniuria constitutum. & 54 a, Litem damni iniuria cum aliquo contestatam esse. Non iniuria, pro, non sine causa, non immeritò, hoc est, iurè, meritò. Qu. Fr. 327 b, Hoc horret Milo, nec iniuria: id est, non sine causa, iurè, meritò. pro Sest. 27 b, Hoc æquè turpe est atque illud, nec iniuria, propterea quòd, &c. de Nat. 64 a, Nec meherculè iniuria. de Nat. 78 a, Non iniuria tibi illud accidit. I.C. 100 b, Ego tibi iniuria suspectus sum.

INIVRIOSE, per iniuriam, contumeliosè, iniustè. Qu. Fr. 294 a, Quæ in magistratu iniuriosè decreuerant, eodem ipsis priuatis erat iure parendum. Brut. Attic. 280 b, Temerè atq; iniuriosè aliquid de aliquo suspicari. pro Põ. 5 b, Mercatores iniuriosius tractati.

INIVRIOSVS, *a, um*. iniurius. contra Rul. 63 b, Ab inuito emere iniuriosum est. pro C. Rab. 89 b, In socios uerò iniuriosum & contumeliosum est, ijs præmijs excluſos esse, quæ, &c. ad Her. 33 a, Auaritia est iniuriosa appetitio alienorum. de L. 164 a, Iniuriosa & facinorosa uita. Off. 9 b, Iniuriosius in proximos. ad Her. 9 b, Ratio descriptionis retelletur, si iniuriosa fuerit.

INIVRIVM, iniuriosum, iniquum. Officiorum 70 a, Extorquebit ne eam sapiens si potuerit? negat, quia sit iniurium.

INIVSSVS, *ius*. sine autoritate uel concessu. Tus. 164 a, Vetat enim nos Deus iniussu suo hinc demigrare. pro Cor. 612, Populus Romanus non potest iniussu suo religione obligari. pro Quint. 15 a, Mittis iniussu prætoris. & pro Rab. 92 a, & de Inu. 53 b, Iniussu populi. Att. 210 b, Placet ne tibi primùm edere iniussu meo? Offic. 74 a, Sine autoritate senatus facere aliquid. de L. 171 b, Concessu suo sancire legem.

INIVSTE, iniuriosè, contra fas. pro Fla. 154 b, Facis iniustè Læli. de Fin. 59 b, Nec homini infanti iniustè facta conducunt. pro Mur. 145 a, Is iniustè neminem læsit. Offic. 5 b, Iniustè impetum in quempiam facere.

INIVSTICIA, *æ*. iniquitas. Offic. 5 b, Iniustitiæ duo sunt genera: unum, eorum qui inferunt: alterum, eorum qui ab ijs quibus infertur, si possunt non propulsant iniuriam. Ibidem 9 a, Totius iniustitię nulla capitalior est, quàm eorum qui cum maximè fallunt, id agunt ut uiri boni esse uideantur: qui alijs nocent, ut in alios liberales sint, in eadem sunt iniustitia, ut si in rem suam aliena conuertãt. & de N. 74 b.

INIVSTVS, *a, um*. iniquus, iniurius, iniuriosus, immeritus, indebitus. de L. 71 a, Qui pernicioſa & iniusta populis iussa descripserunt. Tusc. 239 b, Vir maleficus natura & iniustus. pro Fl. 164 b, Nemo erit tam iniustus, qui, &c. Offic. 68 b, Id quàm iniustum in patriam esset, non uidebat. de Or. 127 b. & Att. 196 b, Aliquam iracundiam non iniustam, sed meritã ac debitam fuisse defendere. Or. 200 a, Imponere iniustum onus alicui.

INNASCOR, *ris*. ingignor. Offic. 13 a, In magnitudine animi facillimè cupiditas principatus innascitur. de Nat. 37 b, Quibus innascitur ratio recta constansq;. At. 18 a, Cùm hęc domi innascantur. de Fin. 85 b, Innata est homini probitas gratuita, non uoluptatibus mutuata.

INNATO, *as*. de Nat. 50 b, Cùm pisciculi parui in concham hiantem innatauerunt. & 46 a, Quot genera quamq; dispar ia partim submersarum, partim fluentium & innatantium belluarum.

INNATVS, *a, um*. insitus, ingenitus, ingeneratus. de Fi. 107 a, Insita uel potius innata cupiditas. & de In. 70 a, & 82 b, Nõ opinio, sed quædam innata uis. de N. 10 b, Insita uel potius innata cognitio. I.V. 264 a, Hoc non receptum est, sed innatum. de Vniu. 203 a, Innatus atq; insitus. I.V. 225 a, Id animis eorum insitum atq; innatum uidetur. Topi. 226 b, Innatus & insitus. (Assumptus & aduentitius. pro Mil. 103 a, Est enim hæc non scripta, sed nata lex.

INNIXVS, *xa, xum*. de Aru. 258 a, Etenim uix hæc, si undique fulciamus iam labefactata, uix inquam innixa in omnium nostrũm humeris cohærebũt. Ac. 22 b, Intendit Apollo arcũ luna innixus. L. Nitor.

INNOCENS, *tis*. integer, qui nemini iniuriam facit, qui nihil nocet. pro S.R. 27 b, Innocens si accusatus fit, absolui potest: nocens nisi accusatus fuerit, condemnari non potest. in Cat. 107 a, Aliquis indemnatus, innocens in exilium eiectus. & Tusc. 170 a, Innocens damnatus sum. de Cl. 189 b, Vir bonus & innocens. in Ver. 201 b, Vir integer, innocens, reli-

religiosus.in Ver.67 b,Innocẽs prætor.Par.233 b, pro Mur. 138 a,Vita innocentium.Tusc.236 a,Innocens dicitur, nõ qui leuiter nocet,sed qui nihil nocet. Ep. 104 a.Epistolam tuã conscidi innocentem,nihil enim habebat,&c.

INNOCENTIA,integritas uitæ ac morum.Tusc.193 b, Innocentia est affectio talis animi,quę noceat nemini, Græcè ἀβλάβεια.Or.218 a,Nam ubi libido dominatur, innocentiæ leue præsidium est.I.A.118 b, Vir summa integritate & innocentia. I.V.59 a, Integritas atque innocentia singularis. de Or.102 a,Innocentiam iudiciorum pœna liberare. I. V.114 a,Innocentia Qu.Mutij.

INNOVO,*as*.renouo, nouum facio, nouam rationem suscito,nouum morem uel consuetudinem in rempub.induco. I.P.99 a,Quo te modo ad tuam intemperantiam sceleratè innouasti.

INNVMERABILIS,*le*.infinitus,innumerus.Aca.146 a,& de Nat. 7 a,Democritus ait,innumerabiles esse mundos.de Fin.70 b,Reperiam multos uel potius innumerabiles, quibus,&c.de Na.12 b,Infinita uis innumerabilium atomorũ. pro Qu.6 a,Innumerabilis pecunia.Postquam.206 b, Innumerabilis multitudo.de Or.111, Argumenta si ex rebus numeres,modica sunt:si ex reis,innumerabilia.

INNVMERABILITAS,*tis*.infinitas,ut ita dicam.de Na. 16 a,Innumerabilitatemq; mundorum. & 23 a, Innumerabilitas atomorum.

INNVMERI,innumerabiles.de Or. 117 a, E`ludo Isocratis tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt.

INNVO,*is*.nutu aliquid significo, nutu capitis loquor. pro Mur.136 a,Atq; ille ut semper fuit apertissimus, non se purgauit,sed indicauit atq; innuit.ad Herenn.32 b,Quid si iste suos hospites rogasset,imò innuisset modò. Epistol. 231 b, Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio & innuo.

INNVPTAE nuptiæ.de Or.163 b,Qua tempestate Paris Helenam innuptis iunxit nuptijs.Poetæ.

INO.Tusc.154 a,Ino Cadmi filia, quæ Leucothea nominata Græcis,Matuta habetur à nostris.

INOBSCVRO,*as*.infusco.I.A.222 b, Nulla eius legationis posteritatem inobscurabit obliuio.

INOFFICIOSVS,*a,um*. illiberalis, inhumanus. Attic. 215, Aliter enim fuissemus & in hos inofficiosi, & in nosmetipsos.

INOPIA,*piæ*.egestas,indigẽtia.)(.Copia.de Inu.58 b,Si propter inopiam in egestate estis,pecuniam non habetis.de Se. 78 b,Nec in summa inopia leuis esse senectus potest,nec sapienti quidem , nec insipienti in summa copia non grauis. de Am.101 a, Qui amicitiam ex inopia atq; indigentia natam uolunt.pro Do.226 b,Frugum inopia.)(. Frugum copia.I.A.262 a,Rhodiorum inopia & fames,& summa annonæ caritas.pro Do. 214 a,Inopia rei frumentariæ.I.C.102 b, Inopia rerum omnium.& 109 b, Inopia atq; egestas alicuius.de Cl.182 b,Cauenda est oratori inopia atq; ieiunitas, & siccitas. Att.53 b, Homines mea opera inopiam frumenti esse clamarunt.Att.92 b,Magna igitur ut uides solicitudine afficior, magna consilij inopia. Qu.Fr.294 b,& pro Qu.1 b, Inopia & solicitudo alicuius.pro S.R.26 a,Summam laudẽ inopia criminum alicui uitio dare.pro Do. 229 a, Sedulius propter inopiam tecti in foro pernoctans.

INOPINATVS,*a,um*. nec opinatus, improuisus. pro Do. 216 a,in Verr.113 a, Noua tibi hæc sunt & inopinata.& 122 b, Cùm hoc illi improuisum inopinatumq; accidisset.& Tusc. 207 a,Nihil inopinati accidit.Tusc.217 a. Cui nihil improuisum accidere possit,nihil inopinatum.& 200,Omnia repẽtina & inopinata grauiora.Post. 214 b, Neq; allata est à me res inopinata & recens.& Ep.185 b,Res tantæ tamq; inopinatæ.Par.122 b, Hoc est dictum inopinatum atq; mirabile. Tusc.202 b,Ista nec opinata,&c.& 227 a,Nihil opinatum.de N.50 b,Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt,aliæ autem ex inopinato obseruant,& si quid incidit,arripiunt. de Fin.91 b,& I.A.175 a.Nec opinato.

INOPPORTVNVS,*a,um*.importunus,alienus,incommodus.de Orat.144 b,Etenim est in eo loco sedes huic nostro non inopportuna sermoni.

INOPS,*pis*.pauper,nudus,impotens.de Cla.186 b,Non erat abundans,non inops tamẽ.& in Ver.184 b,Aerarium inops & exhaustum.pro Do.224 b.de Clar. 187 b, Tam inops erã ab amicis,tam nuda resp.à magistratibus.& Att.1 a, Qui sic inopes & ab amicis,& æstimatione sunt,ut,&c.de Clar.187 b,C.Lentulus non tardus sententijs, non inops uerbis. de Fin.101 a,Quod nobis in hac inopi lingua non conceditur. de Cl.189 a,Disciplina Hermagorę inops ad ornandum,ad inueniendum expedita.de Or.112 a, Inops quidam humanitatis & inurbanus.

INORATVS,*a,um*.pro S.R.22 a,Legati Ameriam,re inorata reuerterunt:id est,non orata,non exposita.

INORDINATVS,*a,um*.confusus,perturbatus. de Vn.196 b,Idq; ex inordinato in ordinem adduxit.

INORNATE`,incultè.ad Her.34 a,Non inornatè dicere.

INORNATVS,*a,um*.inconditus,incomptus,agrestis,horridus,sine nitore ac palæstra.de L.157 a,Or. 204 a,Inornata mulier,incompta oratio.& 199 b, Tenuis & inornatus. ad Her.41 b,Nuda atq; inornata inuentio.

IN PRAESENTIA, in præsenti,in præsens,in præsens tẽpus,in hoc uel alio quopiam tempore præsenti.)(. In posterum,in posteritatem.in Vat.123 a,Sopater cum hoc illi improuisum accidisset,commotus est sanè: neq; in præsentia Timarchidi quid responderet, habuit, nisi se consideraturum, &c.Tusc.247 b,Vestræ cœnæ non solùm in præsentia, sed etiam postero die iucundæ sunt.At.111 b,Spero etiam in præsentia pacem nos habere.pro Do. 215 a,Periculũ in præsentia atq; ante oculos propositum est.

IN PRIMIS,cum primis.L.Primis,non in postremis. Top. 224 a,Quod genus argumenti in primis firmum uidetur. I. V.89 a,Philodamus in primis inter suos copiosus. in Verr. 113 b,Homo in primis domi suæ nobilis.de Cla.195 b, Quorum orationes sunt in primis in Asiatico genere laudabiles.Offic.43 a,M.Brutus iuris ciuilis in primis peritus fuit. pro Font.282 b,M.Font.usu bellorum in primis eorum qui nunc sunt exercitus. Offic. 75 a, Polybius bonus author in primis,scribit,&c.de Diu. 128 b, Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus.de Sen. 90 b, Multa in nostro collegio præclara cognoui, sed hoc de quo agimus in primis, quod,&c.de Fat.143 a,Cur idem reliqui facere nõ possint? medicus in primis.Att.252,Multa me mouent in discessu,in primis, quod,&c.Epi.48 a,In omnibus ingenuis artibus,in primisq; in hac,&c.Ep.8 b, Quem in primis amamus charumq; habemus.& 22 a,In primisq; ego,&c.Ep.226 a, Et ut audio,in primis uolunt ei soluere.

INQVAM.dico,ut dico,ut dixi,ut institui dicere, uerò, ueruntamen.I.A. 181 b, Hunc unum diem, hunc unum, inquã, hodiernum diem defende si potes.de Amic.96 a, Quasi enim ipsos introduxit loquentes, ne inquit , & inquam, sæpius interponeretur.Attic.26 b, Per mihi,per,inquam,mihi gratum feceris.Att.101 a,Idem non assequi dedecus est nostrum,nostrum, inquam, te cõiungens.de Am.11 a, Quæ si quos inter societas est,&c.hæc est inquã societas, quæ,&c. I.V.269 a,Crux,crux inquã,misero cõparabitur?de Fi.79 b, Delector enim,quanquam te nõ possum,ut ais, corrumpere,delector,inquam,familia uestra & nomine.de Fin. 92 b, Quõnam modo,inquam, si una uirtus, &c. id ergo inquã, si,&c. pro Fl.164 a,Respub.quam uos uniuersam uestris humeris,uestris,inquam,humeris sustinetis. de Ar.258 a, Atq; ego hanc orationẽ P.C.tam tristẽ non suscepissem, non inquam,nisi,&c.At.100 a, Sed tamẽ hoc iucundissimũ, quod te intellexi ad eum uenisse,ut eius animũ erga me perspiceres,hoc mihi,inquam,accidit iucundissimũ Att.12 a, Idem ille ego,&c.idem inquã ego,&c.Att.11 a,Multo hæc,inquã, nostra res maior. de Na.20 a,At ista beatitas,&c.uerùm ea quæcunq; est,&c.Verò,ueruntamẽ.pro inquam.Ar.5 a, I.V. 148 b.& Ep.77 b,de Fi. 91 a, Quanquam ea uerba, quibus ex instituto ueterum utimur pro Latinis: ut ipsa Philosophia, ut Rhetorica, Dialectica, Musica, quahquã Latinè ea dici poterant,tamen,&c.Hoc loco deesse uidetur inquam, inquis,inquit. L.suo loco.

INQVILINVS, *ni*. qui in alienis ptiuatis habitat, præsertim cõductis.At.225 b.Tabernæ mihi duæ corruerunt, reli quæ rimas agũt:itaq; nõ solùm inquilini,sed mures etiã mi grauerũt.Ep.254 a,Vbi igitur,inquies, philosophia tua,illa quidem inquilina? I.A.108 a,At uerò te inquilino (nõ enim domino) personabant omnia uocibus ebriorum.

INQVINATE`,barbarè.de Cl.177 a,Admodum inquinatè cõductis.At.225 b.Tabernæ mihi duæ corruerunt, reli quæ rimas agũt:itaq; nõ solùm inquilini,sed mures etiã mi grauerũt.Ep.254 a,Vbi igitur,inquies, philosophia tua,illa quidem inquilina? I.A.108 a,At uerò te inquilino (nõ enim domino) personabant omnia uocibus ebriorum.

INQVINATE`,barbarè.de Cl.177 a,Admodum inquinatè loqui.& 188 b,Confluxerunt in hanc urbem multi inquinatè loquentes.

INQVINATVS,*a,um*.turpis,fœdus,pro S.R.19 b,Omnib. flagitijs uita inquinata.& de Offi. 64 a.pro Cæl.54 a, Ore, lingua,manu,uita omni inquinatũ.pro Fl.157 b, Nihil hoc homine egentius,nihil inquinatius.de Fin.120 a. Homines scelerib.& parricidijs inquinati.pro Cæl.40 a, Quis in uo luptatib.inquinatior? Of.37 a, Quæ sordidissima quidem est ratio & inquinatissima.& I.V.161 b, Sermo inquinatissimus.de Arus.256 a,An ille fœdior atq; inquinatior in C. Pompeio accusando fuit. de Opt.243, Si in uerbis nihil inquinatum est.de Or.212 a,Versus inquinatus. de Ar. 249 a, Ludi deformati,inquinati,peruersi,conturbati.

INQVINO,*as*.contamino,fœdo.pro Plan.268 b, Quos tu si sodales uocas,officiosam amicitiã nomine inquinas criminoso.Tusc. 247 a,Aqua turbida & cadaueribus inquinata.pro Deiot.150 a,Vt domestica tua inhumanitate nostræ

ciuitatis

ciuitatis humanitatẽ inquinares. I.P. 95 a, Sed idem casus illum ignarum quid profiteretur, istius impuritissimæ pecudis sordibus inquinauit. & Tusc. 219 b, Parricidio se inquinare. Qu. de Pe. 213 b, Comitia largitione inquinata. Tusc. 163 a, Qui libidinibus se inquinassent. I.A. 168 b, Quos iste agros ereptos reip. turpissimis possessoribus inquinauit. Tus. 163 b, Quibus uelut domesticis uitijs atq; flagitijs sese inquinassent. de Fin. 129 b, Inquinare splendorem honestatis.

INQVIRO, *ris.* perquiro, exquiro. de Or. 153 a, in Verr. 67 b, Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam postulauissem. Tusc. 190 b, Vera illa honestas quam unam maximè natura inquirit. Offic. 2 b, Tum autem inquirunt, aut consultant, conducat id nec ne, &c. de Ar. 257 a, Atq; in eo quid agat, quemadmodum uiuat, inquiritur. aliter, in eum. Ora. 215 b. & pro Mu. 134 b, Studiosè inquirere in aliquem. & At. 96 a, Inquirere in competitorem. I.V. 233 b, Quod ad inquirendum in te uenerit. & 200 b, Dum in istum inquiro. de Cl. 191 a, Is nimium inquirens in sese atq; ipse sese obseruãs, metuensq; ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinẽ deprauabat. de Leg. 156 b, Nimis diligenter inquirere in ea quæ memoriæ sunt prodita. I.V. 96 a, In inquirendo alicuius multa furta cognoscere.

INQVIS, *quat.* cuius uerbi prima persona est inquam. dico. I. A. 157 b, Quas tu mihi intercessiones inquis? At. 68 b, En inquit mihi, hæc ego patior quotidie. & Qu. Fr. 301 a, Is mihi inquit, te, &c. id est, dixit. Top. 224 b, Nihil hoc ad ius, ad Ciceronem inquiebat Gallus. de Orat. 133 a, Tu uerò inquisti, molestus non eris. pro S.R. 25 b. & Ep. 254 a, Vbi igitur, inquies, philosophia tua? & quidẽ in culina mea molesta est. ad Her. 11 a, Quid amor? inquiet quispiam. I.V. 117 b, Ergo, inquiet aliquis, &c.

INQVISITIO, *onis.* disquisitio. Of. 3 b, Inquisitio & inuestigatio ueri hominis propria est. pro Flac. 148 b, Lege hac noua certus est inquisitioni comitum numerus constitutus. p Fl. 134 b, Inquisitio candidati, prænuncia repulsæ. I.V. 111 a, Reus absens contra inquisitionem accusatoris defensus.

INQVISITOR, conquisitor. in Ver. 67 b, Ille Achaicus inquisitor.

INSANABILIS, *le.* desperatus. Tusc. 228 b, Insanabilis morbus. & pro Sest. 12 b. Plaga insanabilis illa mortifera. Orat. 205, Vitabit insanabiles contumelias.

INSANIA, *æ.* furor. Tusc. 191 b, Nomen insaniæ significat mentis ægrotationem & morbum: id est, insanitatem & ægritudinem animi, quam appellarunt insaniam. & 191 a, Ita fit ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quædam, quæ est insania, eademq; dementia. & 292 a, Græci autem μανίαν unde appellent, non facilè dixerim: eam tamen ipsam distinguimus nos melius, quàm illi. Hãc enim insaniam quæ iuncta stulticiæ patet latius, à furore distinguimus. I.P. 89 b, Incidere in insaniam. de Clar. 191 a, Insultitatem & insolentiam tanquam insaniam quandam orationis odit, sanitatem autem & integritatem quasi religionem & uerecundiã oratoris probat. pro Syl. 180 a, Quis insaniam libidinum recordatur? qui, &c.

INSANIO, *nis.* desipio, mentem amitto, alienus sum à sanitate, uaticinor, sanus non sum. pro S.R. 23 b, Homo longè audacissimus, & quod inter omnes cõstat, nisi inter eos, qui ipsi quoq; insaniunt, insanissimus. Tusc. 172 a, Qui in morbo sunt, sani non sunt, & omnium insipientiũ animi in morbo sunt: omnes insicentes igitur insaniunt. Att. 108 a, Nisi ego insanio, stultè & incautè omnia agi iudico. Ora. 219 a, In alienos insanus insanisti. At. 214 b, Nec tamen illum insanaturum puto. I.V. 208 b, Insanire ac furere uideris. Tus. 192 a, Omnes insipientes igitur insaniunt. Epi. 139 a, Ain' tandem? insanire tibi uideris, quòd imitere uerborum meorum, ut scribis, fulmina: tum insanires, si consequi non posses. pro Sest. 7 b, Qui uaticinari atq; insanire dicebat.

INSANITAS, *tis.* Tusc. 192 a, Insipientia autem quasi insanitas quædam. & 291 b. L. Insania.

INSANVS, *a, um.* non sanus. amens, furens, fanaticus, uesanus, alienus à sanitate, qui à constantia atq; à mente atq; à se ipse discessit, qui suæ mentis compos non est, cui sanitas nõ est, cui mens à sua sede & loco dimota est. qui non est in potestate mentis, qui de potestate exiuit: id est, de consilio, de ratione, de mente, suũ quemq; scelus de sanitate ac mẽte deturbat.)(. Sanæ mentis. Ac. 14 a, Quod idem cõtingit insanis, ut & incipientes furere sentiant & dicant aliquid quod non sit, id uideri sibi, & cum relaxentur, sentiant, &c. Or. 219 a, In alienos insanus insanisti. pro S.R. 23 a, Homo insanissimus. pro Milo. 110 a, Insanissima concio. de D. 131 b, Hoc est scriptoris, non furentis, non insani, sed diligentiã adhibentis. p Sest. 6 a, Homo fraternis flagitijs, sororis stupris insanus. de Or. 137 a. Si qs mihi malè dicit, petulans & planè insanus uidetur. p Mil. 118 a, Aræ quas ille cæsis lucis substru-

ctionum insanis molibus oppressérat. id est, ingentibus.

INSATIABILIS, *le.* de N. 45 b, Quorum omnium multitudo insatiabili uarietate distinguitur. & Tus. 242 a, Insatiabili gaudio completur. Tus. 157 b, Insatiabilis cupiditas ueri uisendi. de Na. 57 b, Nulla insatiabilior species. I.A. 232 a, Insatiabilis crudelitas. de Fi. 109 b, Insatiabilis uoluptas. & 58 a, Cupiditates enim sunt insatiabiles.

INSATVRABILIS, *le.* insatiabilis. pro Sest. 246, Insaturabile abdomen.

INSATVRABILITER, sine satietate. de Nat. 38 b, Saturnus annis præteritis insaturabiliter expletur.

INSCIENS, imprudens.)(. Sciẽs. Att. 101 a, Chrysippus discessit à puero insciente me. & pro Cor. 57 a, Vtrum insciens fecit, aut sciens? & Epist. 106 a, Illo absente & insciente migrare. de In. 52 b. & Epistol. 15 a, & 44 b, Insciente collega.

INSCIENTER. imprudenter. Top. 213 b, Inscienter facere aliquid. & Acad. 5 b.

INSCIENTIA, *tiæ.* ipsum non scire, insciti a.)(. Scientia. de Nat. 78 a, At deo ne excusatio quidem est inscientiæ. Acad. 46 b, Scientia.)(. Inscientia. pro Syll. 174 b, Vos mihi in tantis tenebris erroris & inscientiæ clarissimum lumen præstitis. de Or. 192 a, Is non solùm inscientiam meam, sed nescirum quidem mearum magnitudinem perspicit. Acad. 36 b, Inscientia multa uersatur in uita.

INSCITÈ, imperitè.)(. Scitè. de Diuinat. 114, Democritus non insatè nugatur ut physicus. de Finib. 95 a, Insciti è facere aliquid.

INSCITIA, *tiæ.* imprudentia, inscientia, stultitia. de In. 11 a, Imprudentia in purgationem confertur, cuius partes sunt insciti a, casus, necessitas. & 42 a, Propter errorem & insciti am. Off. 25 a, Ineuntis ætatis insciti a senum regenda prudentia est. de Di. 104 b, Non rerum uitio, sed interpretũ insciti a. de Fat. 147 b, O miserabilem insciti am differendi. de Pro. 91 a, Insciti a negocij gerendi. Off. 29 a, Inhumanus uideatur temporis insciti a. de Orat. 93 a, Non superbia neque inhumanitate, sed huius disputationis insolentia, atq; harum rerum insciti a. de Cla. 170 b, Sed in nostris insciti a est. de Or. 156 a, Insciti a loquendi. & de Nat. 18 a, Insciti a planè loquendi.

INSCITIVS. de Natu. 33 a, Quid autem est insciti us, quàm id non optimum dici? & de Diu. 135 a, Quid insciti us autem est, quàm, &c.

INSCIVS, *a, um.* insciens, rudis, imperitus. pro Pla. 267 a, Tu me ignaro, nec opinante, inscio, notes & tuos? &c. de Cl. 191 a, Socrates se omnium rerum insciũm fingebat & rudem. I.A. 222 b, Quoniã nos ad mortem inscij misistis. de Fi. 137 a, Nec uerò sum inscius, esse utilitatem in historia. de I. 171 b, Præcepta quæ inscij imperitiq; pro salutaribus mortifera conscripserunt. de Op. 244 a, Aliquẽ insciũm faciendi, cum aliqua solertia iudicandi adhiberi ad probandum aliquid.

INSCRIBO, *bis.* incido, imprimo. At. 53 a, Ea inscribam breui quæ te arbitror uelle cognoscere. id est, in epistola scribam. I.A. 177 a, Atq; etiam inscribi iussit in fastis, Cæsari Dictatori perpetuo. de Or. 131 a, In omnibus parietibus inscriptas fuisse literas, tria lll, duo mm. de Ora. 141 a, Vt tibi non infundere in aures tuas orationem, sed in animo inscribere uideantur. I.C. 103 b, Sit inscriptum in frontem uniuscuiusque, quid de rep. sentiat. Tusc. 241 a, Versus in monumento inscripti. pro Dom. 257 b, Qui uestris monumentis nomen suum inscripsit. pro Dom. 241 a, Vt si quæ essent incisæ aut inscriptæ literæ, tollerentur. Tusc. 248 a, Quid aliud in bouis sepulchro inscriberes? de D. 126 b, Quis robur illud cædit, dolauit, inscripsit? I.P. 99 b, Vt esset quod in basi trophæorum incidi inscribiq; posset. I.A. 207 b, Equestris statua inaurata, in qua inscriptum est, quinq; & triginta trib. patrono populi Rom. Epi. 184 b, In statua quam posuit in rostris, inscripsit Parent. P.O.P.T.M.E.R. I.V. 143 a, Statuas equestres poni inscribiq; iussisti. pro Dom. 226 b, Nihil esse inscriptum, aut posse ualere dixit. pro Ar. 190 b. & Tus. 155 a, In illis libris quos de contemnenda gloria scribunt, nomen suũ inscribunt. de Or. 114 a, Deceptus indicibus librorum, qui sunt ferè inscripti de rebus notis, &c. de Di. 108 b, In eo libro qui est inscriptus Hortensius. & Tus. 160 a, In eo libro qui inscribitur Memnon. de Ora. 154 a, Eosq; libellos rhetoricos inscribũt. Of. 51 b, Xenophontis liber, qui Oeconomicus inscribitur. de Cl. 183 a, Oratio Cottæ pro lege Varia, quæ inscribitur. Offi. 39 a, Sed de amicitia, alio libro dictũ est, qui inscribitur Lælius. Aca. 4 a, Antiochus cõtra suũ doctorem librum edidit, qui Sosus inscribitur. Epist. 255 a, Oratorem meum, sic enim inscripsi, &c. Tusc. 242 b, Epicurus qui tantummodo induit personã philosophi, sibi ipse hoc nomen inscripsit. At. 93 b, Puer legit epistolam inscriptam patri suo. Attic. 121 a, Tu fasciculum, qui est M. Curio inscriptus, uelim cures ad eum perferendum.

INSCRIPTIO, *onis*. libri nomen, titulus. Att. 259 a, Quod de inscriptione quæris, non dubito, quin καθῆκον officium sit, sed inscriptio plenior de officijs. Topic. 221 a, Inscriptio libri. Qu. F. 310 b, Cumq; ego egissem de istis operib. & inscriptionibus, perbenignè mihi respondit. pro Dom. 223 b, Quid operum publicorum exactio, quid inscriptio nominis tibi? I. A. 247 b, & 229 b, Decernere alicui statuam in rostris cum inscriptione præclara.

INSCRIPTVS, *a, um*. insignitus. pro Do. 233 a, Sepulchrum inimico nomine inscriptum.

INSCVLPO, *psi*. imprimo, inscribo. de Nat. 11 a, Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos beatos haberemus. de Nat. 29 a, Omnibus innatum est, & in animo quasi insculptũ, esse deos. de D. 126 a, In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. Acad. 1 b, Vt literis cõsignamus, quæ monumentis mandare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat.

INSECO, *as*. incido, seco. ad Heren. 36 b, Aliquem ore attingere & dentibus insecare.

INSECTOR, *aris*. consector, insequor, peto, agito, exagito. de Di. 138 a, Aquila insectatur & agitat alias aues. pro Mur. 128 b, Seruius agitat rem militarem, insectatur totam hanc legionẽ. de Leg. 163 b, Furiæ agitant & insectantur impios. At. 12 a, Insectari & exagitare aliquem. de N. 3 a, Inimicè insectari aliquem. de Fi. 81 b, Insectari aliquẽ maledictis. pro Pl. 269 a, Etiam atq; etiam insto, urgeo, insector. pro Font. 276 a, Insector ultrò atq; insto accusatori: iudices insector, inquam, ac flagito testes. de Am. 107 a, Acerbius in aliquem inuehi, & eum insectari uehementius. Att. 10 b, Quomodo sum insectatus leuitatẽ senum. At. 55 b, Aut nos temeritatẽ bonorũ sequamur, aut audaciã improborũ insectemur. Ar. 228 a, Semper ista statui, non esse insectãdos inimicorũ amicos. At. 274 a, Miserorum fortunam insectari. & 77 b, Ibi forum agit cum ego sum in prouincia, quam eius iniuriam non insector. & 288 a, Insectari dolores alicui.

INSEDATVS, *a, um*. commotus. Part. 236 b, Graue, insedatum, turbulentum.

INSEPVLTVS, *a, um*. inhumatus. in Ca. 120 b, Cerno animo miseros atq; insepultos aceruos ciuiũ. & in Ant. 153 b, & de In. 61 b, in Ant. 264 a, Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit. de Le. 178 b, Qui sepultura & iustis exequijs caruerunt.

INSEQVENS, *tis*. consequens.) (. Antecedens. Or. 211 a, Cõcursus extremorum uerborum cum insequentibus primis. Oct. 329 b, Quæ non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. illuxit?

INSEQVOR, *ris*. sequor, subsequor, excipio. Att. 116 b, Ecce Cassij literæ, Vibullium è Piceno currere ad Cn. confestim insequi Cæsarem. de Cl. 168 a, Hunc proximo seculo Themistocles est insecutus. in An. 262 a, Graue bellum Octauij insecutum est. I. V. 158 b, Pergam atq; insequar longius. de Di. 121 b, At mors insecuta Gracchum est, causa credo, &c. de Ora. 109 b, Nec uerò te rhetoricis quibusdã libris insequor, ut erudiam. pro Rab. 94 b, Insequi aliquem. in Ant. 164 b, Stricto gladio. pro Sest. 8 b, Irridendo. At. 230 b, Contumelia. Epi. 114 a, Clamore. de Fi. 59 b, Suspicio insequitur facta improborum. Ep. 139 b, Deinde Carbones insequuntur. Orat. 212 b, Quin etiam postremam literam detrahebant, nisi uocalis insequebatur. Or. 215 b, Postremum ad uerbum primam rursus syllabam adiunxit insequentis.

INSERO, *ris, inseui, insitum*, & *inserui, insertum*. L. Insitus. de Clar. 385 b, 184 a, O` generosam stirpem & tanquam in unam arborem plura genera, sic in istam domum multorum insitam & illuminatam sapientiam. pro Sest. 19 a, Alter in Lælios insitus subitò. Ora. 205 b, Inserere nouas opiniones, & euellere insitas. pro Cæl. 53 b, Amputanda plura sunt illi quàm inserenda. de Vniu. 202 b, Cum animis corpora cum necessitate inseuissẽt. ad Her. 20 b, Vt eas res inserere atque intersecare uideamur in animis auditorum. in Vati. 208 b, Homini iam collum in laqueum inserenti subuenisti. de In. 82 a, b, Naturæ ius est, quod non opinio genuit, sed quædã innata uis inseruit. de Or. 94 a, Hæc quidem inseri & donari ab arte non possunt. de Or. 123 b, Omnia mansa, ut aiunt, nutrices infantibus pueris in os inserere.

INSERVIO, *uis*. seruio, operã do uel nauo. Off. 10 b, A` quo enim plurimũ sperãt, ei potissimùm inseruiũt. pro Mur. 135 b, Huic tu inseruias, huic te ostentes oportet. At. 138 a, Optimatibus tuis nihil inseruio. de Or. 86 a, Nec dici potest plures cæteris artibus inseruire, aut, &c. Or. 293 a, Tum etiam nonnullorum uoluptati uocibus magis quàm rebus inseruiunt. de Fi. 89 a, Inseruire suis commodis. Epi. 169 b, Inseruire communi commodo. Ep. 89 a, Nihil est à me insertum temporis causa. Ep. 45 a, Inseruire honori alicuius.

INSIDEO, *des*. hæreo, inhæreo. de N. 51 b, Cum in locis semen insedit, rapit omnem ferè cibum ad sese. de Or. 119, Nihil unquã audiui, quod non in memoria mea penitùs insederit. Themistoclis dictum. pro Corn. 55 b, Oratio quæ nõ præteruecta est aures uestras, sed in animis omniũ penitùs insedit. Tus. 177 a, Facilè in animo forti contra mortem habita insedit oratio. pro Pom. 5 a, Macula, quæ penitùs iam insedit, itaq; inueterauit in populi Rom. nomine. pro Ar. 191 a, Nunc insidet quædã in optimo quõq; uirtus, quę, &c. Ante. 193 b, 194 a, Cum iam domesticis pax non insideat, sed publicè prouidenti eripiatur. pro Mil. 114 b, Si tibi ita penitùs iam insedit ista suspicio, nullo ut euelli modo possit. Ep. 69 b, Hæc cogitatio penitùs insederat. de N. 39 b, Dij penates dicti, eo quòd penitùs insident. At. 6 a, & 16 b, Magnũ quiddam quod in animo eius insederit. Or. 19 b, Sed ipsius in mente insidebat species pulchritudinis eximiæ. & 198 a, Insidebat uidelicet in eius mente species eloquentiæ. Att. 14 a, Insedisse quasdam odiosas suspiciones. I. V. 168 b, In quibus, si ex ipsorum domestico incõmodo nullus insedit dolor. tamen, &c. pro Deiot. 145 a, In exulcerato animo facilè fictum crimen insidet. de L. 165 b, Voluptas, quæ penitùs in omni sensu implicata insidet. Tusc. 214 a, Cum hic feruor mentis inueterauerit, & tanquam in uenis medullisq; insederit. & ib. Permanat in uenas & hæret in uisceribus id malum. de Vn. 203 a, Cum illa quæ ex elemẽtis turbulẽta, & rationis expertia insederint, ratione depulerit. de Or. 16 b, His tribus figuris insidere quidã sanguine diffusus debet color. Tus. 227 b, His malis insidentibus, beati esse non possumus.

INSIDIAE, *arum*. fraus. I. V. 116 b, Cum omnes insidias à prætore fortunis meis fieri uiderent. pro Deio. 147 b, Quid ille signa ænea in insidijs posuerat? & ibi. & pro Mil. 106 a, Facere insidias alicui. Of. 8 a, Paci, quæ nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. in Cat. 104 b, Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium coniecimus. Of. 22 a, Qui nihil ex occulto, nihil ex insidijs agendum putant. Offic. 38 a, Alexander Pheræus ex insidijs interijt. & Att. 207 a, Marcellinis insidijs interfectus est. contra Rul. 75 b, Isti penitùs abstrusas insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompeij dignitatem. pro Plan. 274 a, Nullas insidias mihi ab illis fuisse dixisti. pro Pla. 280 b, Isque insidias mihi ab inimicis meis paratas detulit. Officior. 72 a, Ex insidijs capi. Orat. 200 a, Non ex insidijs, sed apertè ac palàm facere aliquid. & pro Do. 225 a, Per insidias interficere aliquem. pro Cæl. 52 a, Milites ab imperatore in insidijs locati. pro Qu. Ro. 52 b, Tendere insidias alicui. de Le. 165 b, Animis omnes tenduntur insidiæ. pro Mil. 106 b, Clodius ante suum fundum Miloni insidias collocauit. I. C. 105 b, Qui sibi has urbanas insidias cædis atq; incendiorum depoposcit. pro S. R. 22 b, Parare insidias uitæ alicuius. & 35 a, Ponere insidias. pro Cl. 57 b, Instruere insidias in aliquo loco. pro Clu. 27 a, Comparare insidias alicui per aliquem. de Or. 102 b, De insidijs faciendis atq; uitandis. Or. 213 a, Nimis insidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. Or. 217 a, Compositæ orationis insidijs fidem auditoris attentare. pro Ceci. 301 a, In ijs ipsis intercludere insidijs, quas mihi conaris opponere. pro Qu. Ro. 53 b, & contra Rull. 65 a, Fraus & insidiæ. L. Circunscriptio. Epi. 163 a, Tutus ab insidijs inimicorum. & ibid. Qui locis omnibus dispositi scrutantur tabellarios. in Pis. 85 b, Quem ad Cn. Pompeium interficiendum collocatum fuisse constabat.

INSIDIATOR, *oris*. in Cat. 110 a, Nullus est portæ custos, nullus insidiator uiæ. pro Mil. 105 a, Insidiator erat in fòro collocatus. & ad Her. 29 a, Insidiator bonorum.

INSIDIOR, *aris*. insidias facio, uel pono, uel tendo, periculũ intendo, insidias adhibeo, uel paro, uel cõparo, uel molior, insidias oppono, uel instruo, milites alicubi colloco, obseruo, attento, arma, uel uim, uel seruos intento. pro Milo. 108 b, Hæc sica intentata est nobis, hæc insidiata Pompeio est. I. C. 99 b, Mihi Catilina insidiatus es. pro Deio. 147 a, Nullus erit alius insidiandi locus. de Or. 96 a, Quod neq; precibus unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. Or. 217 b, Nõ enim id agit, ut insidietur & obseruet, sed faueat, &c. I. C. 102 b, Vigilare ad insidiandum somno maritorum.

INSIDIOSE`, ex insidijs. Of. 65 b, Ratio postulat ne quid simulatè, ne quid fallaciter. & pro. S. R. 36 b, Quin. F. 304 b, Isme sceleratissimè insidiosissimeq; tractauit. pro Mil. 114 a, Insidiosè fingere aliquid. pro R. 128 a, Insidiosè redire in gratiam cum aliquo.

INSIDIOSVS, *a, um*. fraudulentus, dolosus. Att. 134 a, Huius insidiosa clementia delectantur, illius iracundiam reformidant. Ep. 41 b. Perfidiosus, insidiosus, fallax. pro Domo 219 a, Apertis inimicis obsistere, insidiosis amicis non credere. I. C. 110 b, In tanto ac tam insidioso bello. contra Rull. 67 b, Insidiosæ nonnullorum simulationes. ad Her. 11 b, Homo insidiosus,

INSIGNE,*gnis*.signum,indicium,nota,monimentum,ornamentũ.Att.3 a,Minerua singulare est insigne eius gymnasij. I.V.107 a,Bulla erat ornamentum puerititiæ,indicium & insigne fortunæ.Qu.Fra.292 a,Maiora præferant fasces illi & secures dignitatis insignia quàm potestiæ. pro Sest.6 b,Qui ad extinguenda omnia iura se illis fascibus cæterisq; instrangibus summi imperij atq; honoris ornatos esse arbitrantur.Ep.152 a,Insignia gloriæ.& 151 b,Insignia splendoris. pro Syl.171 b,& 172 a,Sibi habeant honores, imperia, triũphos, & alia præclara laudis insignia. contra Rul.72 b,Insignia uidetis potestatis:id est,stipatores,scribas,ministros. Orato. 209 a,Quę in amplo ornatu scenæ aut fori appellantur insignia,non quòd sola ornent,sed quòd excellant. pro Syll. 84 a,Omnia generis,nominis,honoris insignia atq; ornamenta ceciderunt.pro Sest.16 a,Rex sedens cum purpura & sceptro,& insignibus illis regijs,&c. de D.96 a,Stellæ aureę insignia Castoris & Pollucis.pro Sest.16 a,Hunc Cn. Pompeius erexit,atq; insigne regiũ,quod ille de suo capite abiecerat,reposuit.I.P.83 a, Mœrore relinquis, mœroris aufers insignia:id est,uestitum atrum. Epist. 45 a, Multi insignia uirtutis etiã sine uirtute assecuti sunt.I.P.93 a,Virtutis insignia contemnere:id est,triumphum. de Di.86 b, Lituus qđ clarissimum est insignae augur atus. contra Rul.72 a,His insignibus atq; insulis imperij uenditis. contra Rull.64 a,Magistratus,senatus,consilium commune, & omnia denique reipub.insignia.I.P.95 a,Toga,pacis est insigne & ocij.I.A. 206 a,Si omnia grauissimi belli insignia suscepta a senatu uiderent.& 185 b,Si Cæsar ab eo insigne regni accipere uoluisset.pro R.P.126 b,Rabirium sæpe palliatum fuisse, & aliqua habuisse non Romani hominis insignia. de Or. 122 a, & de Claris ora.190 a,Orationem uariare atque distinguere quasi quibusdam uerborum sententiarumq; insignibus. de Or.151 b, Insignia & lumina in oratione disposita,& flores.I.C.116 b, Quibus pro tantis rebus nullum insigne honoris,nullum monimentum laudis postulo.de Inuen.71 a, Statuere æterna insignia posteris,& statuere æterna monimenta.de Or. 55 a,Quod erat insigne,eum qui id faceret,facere copiam,&c.id est,quod erat signum.Aca. 10 b, Vt enim confidant,notum his esse debebit insigne ueri: id est,signũ, uel nota.

INSIGNIS,*gne*.manifestus,clarus,apertus,nobilis,nobilitatus,conspiciendus,notatus. de N.41 a,Dij quorum insignem uim & illustrę faciem uidemus, solem dico & lunã. de N.4 b,Habere uisum quendam insignẽ & illustrem. de Am.115 b,Virtutem alicuius posteris fore claram & insignẽ. Qu.de Pet.207 a,Qui nequaquã sunt tam genere insignes, quàm uitijs nobiles. de Arus.252 a, Maximè insigne atq; illustre periurium.pro Do.222 a, Acerbitas Syllani temporis quid habet,quod maximè sit insigne ad memoriam crudelitatis? opinor,&c.Or.101 a,Res insignis ad maximam laudem.de Or.133 a,Hoc insigni aliqua & nota re notari uolo. de Or.130 b,Nam nec insignis improbitas,nec rursus miseria insignis agitata ridetur. Aca. 47 b,Insignis temeritas.de Ora.117 a, Illa quæ insignia ac planè uitiosa sunt,consectari imitando. I.V.215 a,Os hominis insignemq; impudentiam cognoscite. pro Cec. 292 a,In re tam insigni tamq; atroci. pro Ra.95 b,Homo insignis omnib.notis turpitudinis.At. 7 a,Literæ insignes amoris notis. Qu.F. 297 b, Caueamus ne quod in nobis insigne uitium fuisse dicatur.At.229 a,Ne in ipsum quidẽ Clodium meum insigne odiũ fuit unquã. Ora.218 b, Numerus apertus & nimis insignis. ad Her.23 a, Ita fit in imaginibus ut quæ nobis diligẽter notę sint,eæ parum uideantur insignes alijs.de Fi.96 a,Cui cõtingit ut iure laudetur, habet insigne quiddam ad decus & ad gloriã. de Fi.92 b,Erit enim notius quale sit,pluribus notatũ uocabulis idem declarantibus.& ibi. Vt hoc quoq;,pluribus nominibus insigne faciamus.At.25 b, Neq; tamen habere insignem illam & proptiam percipiendi notam. de Pro. 76 a, In Capitoliũ cum insigni illa laurea inuehi. Ep.98 b, Cum aliquo insigni indicio meæ erga te beneuolentiæ.

INSIGNITE',insigniter,apertè. pro Quin. 13 b,Nec tamẽ quisquam inueniatur tam insignitè improbus,qui,&c.

INSIGNITER,insignitè.I.A.185 a,Quis unquam fuit tam insigniter impudens.& Par.136 b, Amicos præcipuè atq; insigniter diligere.& de Or.140 b,Insigniter atq; asperè uituperari.& ad Her.21 b.

INSIGNITVS,*a,um*. de Or.141 b,Vtendũ est imaginib.agentibus,acribus,insignitis.de D.94 a,in quibus tanquam insignitæ notæ ueritatis appareant.Topic.122 b,Quædam cõfirmatio insignita atq; impressa in intelligentia. ad Her. 23 a,Quo magis insignita sit forma.

INSIMVLO,*as*.accuso,criminor,arguo.in Ver.102 b, Fannius Verrem insimulabat auaritiæ & audaciæ.I.V.207 a, & Epist.191 b, Cum Verres cupiditatis insimularetur. in Ant. 179 a,& Oſſ.71 b, Probri insimulasti pudicissimam feminam.pro Clu.56 b,At is & ex serrula insimulatus, & à puero consĉio indicatus est.Acad. 9 b,Queruntur etiam quòd eos insimulemus,omnia incerta dicere. Tusc. 165 b, Nemo id quidem dicit,& si Democritum insimulat Epicurus, Democritici negãt.Tusc.204 a,b, Peccatiq; se insimulãt,quod dolere intermiserint. ad Her. 7 a, Aut alios quoq; id quod ipse insimuletur,facere potuisse.I.V.257 b, & 267 a,Insimulare aliquem falsò. & pro Cec. 285 b,Etiam uerè.de Cl.172 a,Cum in sylua facta cædes esset, insimulareturq; familia. At.169 b,De diplomate admiraris, quasi nescio cuius tessa gitij insimularem.I.V.238 b,Cum magnæ pecuniæ uilicus impulsu tuo insimularetur.

INSINVATIO,*onis*.circuitio,Græcè ἐνωδία. de Inu.46 b, Exordium in duas partes diuiditur, in principiũ & insinuationem.& ibi.Insinuatio est oratio, quadã dissimulatione & circuitione obscurè subiens auditoris animũ. de In. 46 b,ad Her.1 b, Principiũ, quod Græcè προοίμιον appellatur: insinuatio, quæ ἐνωδία nominatur, &c. b, Insinuatio eiusmodi debet esse,ut occultè per dissimulationem aut beneuolum,aut docilem,aut attentum faciamus auditorem.

INSINVO,*as*. influo.de Or.92 a,Ita nati sumus, ut & blandiri & suppliciter insinuare possimus.de Or.122 a,Vt sepenitùs insinuet in causam, diligentia est.& ad Her. 3 b, Ergo his rebus nos insinuabimus ad causam.Tusc.235 a,Zeno insinuauit se in antiquam philosophiam. pro Cec. 287 a,& in V. 283 b,Insinuare se in familiaritatẽ alicuius. pro Cl.14 b, Penitùs immergere se in consuetudinem alicuius. contra Rull.68 a,Cum familiariter me in eorum sermonẽ insinuarem ac darem,celabar,&c.Ora.286 b. Futura quoq; nisi antè sit occursum explores,ne se insinuẽt.Ami.114 b,Callidus ille & occultus ne se insinuet,studiosè cauendum est.

INSIPIENS,*tis*.stultus, excors,uecors.de Fi.75 a,Turpe est insipientem ex insipientium sermone pendẽre. de Am.106 a,Nihil insipiente fortunato intolerabilius fieri potest.de Sen.93 b,Nec animũ tum esse insipientem,cùm ex insipienti corpore euasisset.

INSIPIENTER,stultè.de Sen.91 b,Insipienter sperare aliquid.

INSIPIENTIA,*tiæ*.stultitia,dementia. Tusc.193 a,Ita sicut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quædam,quæ est insania,eademq; dementia.& de Fi.111 a.Tusc.205 a,Nec insipientia ullum maius malum est.

INSISTO,*stis*.consisto.I.A.241 a, Exercitus si pacis nomen audierit,ut non referat pedẽ,insistet certè.Or.217 a,Vt tanquam in urbe incluſa currat oratio, quod insistat in singulis perfectis absolutisq; sententijs.de Ora. 160 b,Oratione insistat interius,ne excurrat longius.I.V.189 b, Insistere singulis gradibus.de Fi.116 b, A communibus initijs progredientem uidere ubi primùm insisteret, & unde causa controuersia nasceretur. Acad. 23 b, Si neggas te usq; ad obscura progredi,illustribus igitur rebus insistis. Or.213 b,Quid est cur claudicare aut insistere orationem uelint?Or.218 a,Circuitus incitatior numero ipso fertur,donec perueniat ad finem,& insistat.Orat.218 b,Vt aut citius insistendum sit, aut longius procedendum.& ibi. Si membratim uolumus dicere,insistimus.de Or.143 a,& 145 b,Vestigium illud in quo ille postremum institisset.de Le.150 b,Crebrò insistens, interdum acquiescens.pro Cæl.47 a,Via lubrica, in qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis.de N.12 b,Animus nullam oram ultimi uidet,in qua possit insistere.& 36 a,Ad quoddam tempus insistere. & 46,Stellæ sæpe insistunt.Tuscu.157 b, Animus ignibus insistit,&c. Tusc.217 b,Nec cohibere se potest,nec quo loco uult insistere omnino.& ibid.Nec reperit locum consistendi.Top.259 a,Status in quo primùm insistit quasi ad repugnandum cõgressa defensio.de Fin.242 b,Quæ cum dixisset,paulumque institisset,quid est inquit,&c.de Di.135 a, Naturam eam dico,qua nunquam animus insistens agitatione ac motu cuius esse potest. de Nat.6, In qua non uideo,ubi beata uita posit insistere:id est,in qua celebritate.in Vat.216 a, Insistebat in manu Cereris dextra simulachrum uictoriæ. de So. 129 b,Cingulus australis,in quo qui insistunt, aduersa nobis urgent uestigia. pro Sest.27 a, Qui in tanta gloria insistunt,ut eis omnia humana leuiora uideri debeant. de Or. *158 a,Atq; imperij insistunt iugo.de Or.159 a, Quónam ictur modo tantum munus insistemus,ut,&c.Ac.20 a,Considere suis testibus,& importunè insistere.

INSITIO,*onis*. de Se.88 b,Nec consitiones modò delectant, sed etiam insitiones.

INSITIVVS,*a,um*. quod non est natiuum, sed insitum. pro Sest.24 a,Cumq; insitiuum Gracchum contra uim multitudinis incitatæ,censu prohibuisset. aliter,insititius.

INSITVS,*a,um*. innatus, ingenitus, ingeneratus, inhærens, insitus.

inustus.in V.188 a,Ita serpit illud insitum in natura malum consuetudine peccandi. & 225 a, Id animis eorum insitum atq; innatum uidetur.de Finibus 55 a, Naturalis atque insita in animis nostris notio.de Natur. 10 b,& de Finibus 107 a,Insita uel potius innata cognitio. Tusc.160 b, Insitæ & quasi consignatæ in animis notiones.Orato.209 b,Ea oratio in eam formam quæ est insita in mentibus nostris,includi potest.pro S.R.27 a,Amorem illum penitùs insitum eijcere ex animo.I.V.264 a, Hoc in anima sensuq; nostro penitùs affixum atque insitum est.pro Font.280 b, Insitas inimicitias hæ gentes gerunt cum populi Rom. nomine. pro Cl.21 a,Hoc quod in communibus hominum sensibus, atq; in ipsa natura positum atq; infixum est.Tusc.214 a, Opinio inhærens & penitùs insita.de Aruf.256 b,Inest hoc tempore odium insitum penitùs,& inustum animis hominum.de L. 159 b,Lex est ratio insita in natura.pro Qu.297 b, Quod est penitùs insitum moribus,id subitò euellere.de Senect.82 b, Quod homini naturaliter insitum est,eo uti decet.in Pet.82 b,Huic populo est libertas insita. Sal. in Cic. 270 b, Paulo antè insitus huic urbi ciuis. Top. 226 b,Innatus & insitus.)(. Assumptus & aduentitius.

INSOLENS,*tis*.insuetus,imperitus,arrogans. de Orat.102 b,Ea requiruntur à me,quorum sum ignarus atq; insolens. Orat.199 a,Is nullum uerbum insolens, neq; odiosum ponere audebat.Att.36 a, Insolens infantiæ,insuetus contumeliæ.pro Dom.231 b, Non sum tam insolens, qui Iouem esse me dicam.pro Sest.25 a, Non sum tam insolens in dicendo, ut, &c. pro Mar.132 a, Victoria quæ natura insolēs & superba est.in Sal. 275 a,Verùm ut opinor,honores tui te insolentem faciunt. Ep.26 b,Insolens homo. Tusc.236 b,Insolens alacritas.pro S.R.22 a, Qui in sua re fuisset egentissimus, erat, ut fit,insolens in aliena.de Or.140 a, Non extulisse se in potestate,non fuisse insolentem in pecunia.de Or.142 b,Ne in re nota & peruulgata multus & insolens sim.Ora.199 b, Nihil insolens atq; ineptum.

INSOLENTER.immoderatè.arroganter,superbè, rarò. Ep. 48 a,Nihil faciam insolenter.& Tuscul.217 a, Efferre se insolenter.& Attic.12 a, Gloriari insolenter. in Cat. 108 b, Insolentius se iactare.in Ant. 222 a, Is autorem senatus extinctum lætè atq; insolenter tulit.Orat. 214 a, & in Ant.172 b,Gorgias his festiuitatibus insolentius abutitur.de Inu.51 b, Deinde natura eius euenire uulgò soleat,an insolenter & rarò.

INSOLENTIA,*tia*.intolerantia.I.V.221 a,Illa tua singularis insolentia,superbia,contumacia.de In.51 b, Ex insolētia arrogātia nascitur.de Or.128 a,Non sunt tāta ulla eius merita,quanta insolentia hominis,quantumq; fastidium.Brut. 90 b,Is cœperat esse tanta insolentia,ut neminem liberū uideret.I.P. 84 a,Insolentia rerum secundarum. de Or. 149 b, Peregrina insolentia. de Cl.191 a, Insulsitatem & insolentiā tanquam insaniam quandam orationis odit. de Or. 147 a, Tanta est insolentia ac turba uerborum.de Or.93 a,Non superbia,sed istius disputationis insolentia, atq; harum rerū inscitia.pro Deio.144 b,Moueor etiam loci insolentia. Ep. 143 b,M.Antonius cuius tanta est non insolentia solū, nam id quidem uulgare uitium est,sed immanitas,non modò ut uocem,sed ne uultum quidem liberum possit ferre cuiusquam. contra Rull. 64 a,In ea uestri isti satellites modestè insolentiam suam continebunt? pro Dom.241 b, Quanquā & insolentia dominatus extulerat animos,& erat incredibili armatus audacia.de In.42 a, Primò propter insolentiam reclamantes:id est,quia non erant,&c.assueti.

INSOLENTIA.inscitia,inscientia.)(. consuetudo,usus.p S.R.33 a,An is,qui propter fori iudiciorumq; insolentiam, nō modò subsellia,uerùm etiam urbem ipsam reformidat. L.Insolentia.ubi alia exempla inuenies.

INSOLITVS,*a,um*.insolēs,insuetus.de Or.142 a, Quæ causa me ad hanc insolitam mihi loquacitatē impulit. & Tusc. 160 b,pro Pom. 4 b,Hæc insolita mihi ratio dicēdi. p Pom. 12 b, Mithridates insolita inflammatus gloria. pro Cor. 62 b, Quasi uerò priscum aliquod,aut insolitū uerbum interpretaretur. de Clar.191 a,Aestus quidam non insolitæ adolescentibus gloriæ.pro Sest.7 a,Insolitam lucem aspicere.

INSOMNIVM,*nij*. somnium. Att. 116 a,Hæc metuo ne insomnia sint.& de Sen. 86 a,Caret ergo uinolentia,cruditate,insomnijs.

INSPECTIO,*onis*.I.A.175 b, Nos enim nunciationem solùm habemus,consules etiam inspectionem.L.Spectio.

INSPECTO,*as*.specto,præsens sum.At.275 b,Vtinā inspectare posses timorē de illo meum.de Orat.130 a, Qui agūt in scena gestum inspectante Roscio.Ep.12 a,Sic me præsenti osculabantur,&c.I.V.73 b.& Ep. 15 a,Me inspectante hoc feciſti.I.P.81 b,Intuente te,uidente te.

INSPERANS,*tis*. pro Mar.134 a, Quibus tu salutem inspe-

rantibus reddidisti. de Or. 93 a,Insperanti mihi,&c.

INSPERATVS,*a,um*.improuisus. Tusc.196 b,Insperatū nec opinatum malum.& I.C.108 b,Insperatæ repentinæq; pecuniæ.& I.A.229 a,Insperatum & repentinum præsidium. & 192 a,Insperatum consilium.& de In.48 b, Insperatū gaudium.ad Herenn.3 a,Insperatum incommodum,subita lætitia.

INSPERGO,*gis*.perspergo,respergo.de D. 116 a, Cor est in extis,iam abscedet,simulac molam & uinum insperseris. & ad Her.39 b,Inspergere aliquem lingua.

INSPICIO,*cis*.aspicio,considero.pro Cor. 61 b,Reliqueras enim ciuitatem tuam,neq; nostras leges inspicere potuisti. de Fin.103 a,In bestijs uis naturæ inspici potest. de Leg. 191 b,Ne quis inspiciat tabellam.pro Flac.153 b, Nam ut signū publicum inspexit,dixit,&c.pro Deiot.147 a,Negauisti tū te inspicere uelle.Or.200 a,Genus ἐπιδεικτικὸν, quod quasi ad inspiciendum delectationis causa comparatum est. pro Cec.286 b, Tanquam si arma militis inspiciunda sint. I.V. 214 b,Cupere se dicit inspicere.de Or. 106 b, Num igitur si fundus inspiciendus,aut si,&c.Att.213 b,& Epi.129 b, Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid uisum tibi sit, cras scilicet.Attic.204 a,Si hortos inspexeris, dederis mihi quod ad te scribam.Qu.Fr.315 a,Maximæ mihi curæ erit,ut Ciceronem tuum uideā, scilicet quotidie, sed inspiciā quid discat quàm sæpissimè.in Anto.169 a,Vis ne igitur te inspiciamus à puerosſic opinor.

INSTABILIS,*le*.ad Her.13 a,Instabilis fortuna Pacuuij. & 34 a,Instabilis in istum plurimum fortuna ualuit.

INSTANS,*tis*.præsens tempus,punctum temporis,uestigiū temporis.de Fat.145 b,Præterita ea dicimus,quorum superiori tempore uera fuerunt instantia,sic futura, quorum cō sequenti tempore uera erunt instantia. ad Her. 7 b, Instans tempus.)(.Præteritum & consequens. Tusc.221 a,Quæ enim uenientia metuuntur, eadem officiunt ægritudinem instantia.& 223 b,Instantia & sequentia.ad Her.16 b,Instans periculum.)(.Consequens.de Orat.118 a, Genus causæ ex cōtro uersia facti,uel ex futuri,uel ex instāti. I.A. 235 b,Si quicquā aliud uobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt. Tuscu.165 b,Totumq; leue est,fit enim ad punctum temporis: id est,quod dicunt in instanti.

INSTAR,quasi dicas,æquè magnum,simile,exemplum,par, idem,quod exempla docebunt.in V.244 b, Nauis maxima triremis instar.& 254 a, Nauis quæ urbis instar habere inter alias uideretur.At.156 a, Epistola quæ uoluminis instar erat.Tuscul.156 b,Terra ad uniuersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet.Ep.245 a,Fugerana,quæ fuit non ui ci instar,sed urbis.Att.255 a, Mearum epistolarum nulla est συναγωγὴ,sed habet Tyro instar septuaginta.Offic.54 a, Omnia ex altera parte collocata,uix minimi momenti instar habent.de Cl.181 b,Plato mihi unus instar est omnium.Or. 201 a,Hæc magna sunt & tanquam animi instar in corpore. Att.155 a,Hæc est ἄλωσις, in qua nunc sumus, mortis instar. & de Fi.138 a,Hoc instar mortis puto.Offi.47 b, Patrocinio uero se usos,aut clientes appellari,mortis instar putant. Epist.129 a,Equidem hoc Tusculanenses dies instar esse uitæ puto.pro Rab.95 b,Latēre mortis erat instar turpissimę. & ibi.Esse instar furoris & sceleris.I.P.90 b,Vnus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit,quo in patriam redij. Qu.Fr.319 b,Nemo istorum est qui non abs te munus fundi suburbani instar expectet.

INSTAVRATIO,*onis*.renouatio.de Ar.349 a, Dij ludorū instauratione placantur.

INSTAVRATIVVS,*a,um*.de D. 92 a,Itaq; ludis intermissis instauratiui constituti sunt.

INSTAVRO,*as*.renouo.I.V.68 a,Cum in Cn. Dolabellam scelus suum illud pristinum renouat & instaurauit quęstorum.pro S.R.49 a,Cauete ne noua & multo crudelior per uos proscriptio instaurata esse uideatur.Att.7 b, Cum id sacrificium uirgines instaurassent.& Qu.Fra.311 a,Latinæ instaurantur.de Ar.248 b,Quorum de sententia illa eadē renouata atq; instaurata celebrantur.de Pro.73 a, Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. de D. 92 a, Ludos illos iterum instauratos memoriæ proditū est. pro Dom.214 a,Instaurare cædem.

INSTIGATIO,*onis*.permotio,impulsio.ad Her. 15 a,Amplificatio instigationis auditorum causa sumitur.

INSTIGO,*gas*.solicito. I.P.85 a,Cùm mea domus ardebat ignibus iniectis instigante te. ad Her.21 a, Si eos uehemēter instigare uelimus.

INSTILLO,*as*.Tusc.180 a,Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ,quæ saxa assiduè instillant Caucasi. Poetæ.de Sen.84 a,Nam hæc quoq; nisi tanquam lumini oleum instilles,extinguuntur senectute.Attic.139 b,Literæ tuæ mihi quiddam,quo starem,instillarunt.

INSTINCTVS, *a, um.* instigatus. I.V. 274 b, Iste nefario quodam furore & audacia instinctus. pro Dom. 242 a, Iste metus furore instinctus.

INSTINCTVS, *ûs.* instigatio, inflatus, afflatus. Tusc. 161 a, Poetæ carmina non sine cœlesti aliquo mentis instinctu fundût. de D. 87 b, Oracula, quæ instinctu diuino afflatuq; funduntur. & 82 b, Aliquo instinctu inflatuq; diuino futura prænũciare. & 94 a, Cum à corpore animus abstractus, diuino instinctu concitatur.

INSTITIONES, ab insistendo Cicero uocat, quas stationes stellarũ Astrologi nominant. Tusc. 161 a, Quis errantiũ stellarũ motus, cursus, progressiones, institiones notauit? corruptè legitur in omnibus exemplaribus Institutiones.

INSTITVO, *ui.* constituo, incipio, morem induco, comparo, erudio. Atti. 96 b, Cum instituissem ad te scribere, calamumq; sumpsissem. Epist. 153 b, Flagitare senatus instituit Cornutũ, ut referret, &c. Epi. 2 b, Quod instituit referre de religione, & sæpe iam retulit, ab eo deduci non potest. Epi. 264 a, Si diligentiâ quâ instituisti, adhibueris, citò firmus eris. de Leg. 157 b, Historia nec instituí potest, nisi præparato ocio, nec exiguo tempore absolui. de D. 109 b, Si instituta perfecero. de Fi. 114 a, Rem institutã absoluere. Ep. 69 b, Quæ habes instituta perpolies. At. 144 b, Hoc nescio quid nullo argumento proposito scribere institui. Qu. Fr. 325 a, Libri, quos scribere instituí, &c. Qu. de Pet. 213 b, Perge tenere istâ uiam quâ instituisti. de Or. 119 b, Perge ut instituisti. de N. 22 a, Malè institutã ratio exitũ reperire nõ potest. Attic. 260 a, Hæc nec instituí, nec effici possunt sine tua ope, pro Sext. Ros. 45 b, Codicem instituere, cõscribere, ordinẽ cõseruare. de Or. 136 a, Cum sermo mihi cum eo esset institutus. & Tusc. 177 a, & 176 b, Est igitur ad hunc modum sermo institutus. de In. 52 a, b, Instituere sermonẽ uel orationẽ cum aliquo. de Fi. 145 a, Tecũ mihi instituenda oratio est. de Or. 142 b, Instituenti mihi referre, &c. Ep. 104 b, Itaq; ut primùm Vélia nauigare cœpi, institui Topica Aristotelica conscribere. Ep. 73 a, Cum rem aliter institutã offendissem ac mihi placuisset si affuissem. Ep. 44 b, Expedire exitũ institutæ orationis. Ep. 67 a, Suscipere, instituere, perficere aliquam rem. pro Do. 219 a, Instituere, cõparare & perficere aliquam rem. Ep. 67 a, Non eram nescius, quantis oneribus premerere susceptarũ rerum, & iam institutarum. Epi. 39 b, Pro nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. pro Syl. 177 a, Cùm omnia ordinarẽtur, instituerentur, pararen tur. I.V. 65 b, Hoc instituí, atq; adeò institutum referri atq; renouari molestè ferunt. pro Qu. 2 b, Qui ab adolescentũlo quæstum sibi instituerat sine impendio. Ora. 200 b, Isocrates primus instituit dilatare uerba. pro Flac. 153 a, Cum prætor sumptus instituit eos qui antea nõ erãt. Ant. 194 a, Quã nunc colere gentẽ instituã? &c. & 193 b, Cum à quibus debeam retineri, reijcere instituant. I.A. 189 a, Antonius earum rerum omnium domesticum mercatum instituit. At. 86 a, Hic magistratus multis annis post decemuiros institutus est. Qu. Fr. 295, Si omnium nomine, quicunq; Romæ ludos facerent, quod erat iam institutum, erogaretur. pro Mur. 138 a, Iniquam legem & miseram conditionem instituit periculis hominum, si existimat, &c. de Fi. 64 a, Quem morem Arcesilas reuocauit, instituitq;, ut hi qui, &c. Epist. 222 a, Instituero ea quæ sequantur alij. pro Font. 278 a, Fonteius portorium uini instituit. pro Do. 213 a, Multa diuinitùs à maiorib. nostris inuenta atq; instituta sunt. pro Do. 238, b, Instituere pœnam in alium. de In. 78 b, Multa incommoda consequi, si instituatur, ut à scripto recedatur. de Or. 92 a, Instituere ciuitates, scribere leges. & 90 a, De legibus instituẽdis. de Or. 100 b, Instituere aliquam artem. in Vat. 213 a, Instituere textrinã alicubi. & 212 a, Instituere officinã Syracusis. de Or. 8 a, Instituere & conseruare ciuitates. Aca. 47 a, Instituere sibi certamen cum aliquo. Epi. 239 a, Instituere certos tabellarios. & 226 a, Instituere aliquem secundum hæredem filio. de Or. 104 b, Instituere tutorem aliquẽ filiorum orbitati. pro Do. 220 b, Non ut ille filius instituatur, sed ut è patricijs exeat. de Or. 99 b, Qui esset secundum Posthumum hæres institutus. in Ver. 204 a, Piratæ aliquos sibi instituunt amicos. pro Mur. 129 a, Tu actionẽ instituis, ille aciem instruit. pro Cl. 21 a, Præstò est mulier audax, instituit accusatores, instituit testes.

INSTITVERE, erudire, informare. de Or. 146 a, Instituere & erudire aliquem. & 165 b, Expolire. in Ver. 184 a, Instituere & erudire filios ad maiorum instituta. pro Cæl. 45 b, Dicet aliquis, Hæc igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolescentes? ob hanc causam tibi hunc puerũ parens commendauit & tradidit? I. A. 228 b, Nõ ita à maioribus nostris instituti atque imbuti sumus, ut, &c. pro Quin. 15 b, Alicui quid faciat definire, aliquem instituere, & ei præcepta dare, I.V. 85 b, In pueritia bonis artibus & disciplinis institutus non eras. de Nat. 3 b, Diodorus & Philo, à quibus instituti fuimus. & de Cla. 180 a, Institutus literis græcis. & de Ora. 123 b, Doctrina liberaliter institutus. de Cl. 186 b, M. Glabrio institutus patris diligentia. de Fin. 110 a, Vita instituta præceptis philosophorum. de Orat. 123 b, Si quem plane rudem institui ad dicendum uelim. de Cla. 191 a, Erat enim cùm institutus optimè, tum etiam perfectè planeq; eruditus. Or. 212 b, Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. de Cl. 183 a, Institutus ad scenã. de Sen. 82 b, Senectus adolescentulos docet, instituit, ad omne officij munus instruit. Qu. Fr. 297 a, Ea quæ suprà scripta sunt, non ut te instituerem, scripsi.

INSTITVTIO, *onis.* institutum, disciplina, educatio. Oſſ 2 b, Officiorum præcepta ad institutionem utæ communis spectare uidentur. de Nat. 3 b, Multi Græcis institutionib. eruditi. de Or. 146 a, Cum ad cuiusq; naturã institutio doctoris accommodaretur. de Or. 308 b, L. Crassum nõ plus attigisse doctrinæ, quàm quantum puerili illa institutione potuisset. & 146 a, Iisdem præceptis atq; in una institutione formari. Qu. Fr. 293 b, Hæc institutio atq; disciplina potest. &c. Offi. 2 b, Omnis, quæ à ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci. Attic. 15 b, Ratiõ institutioq; administrandæ reip. in Verr. 273 a, Horum nos hominum sectam atq; institutionem persequimur.

INSTITVTVM, *ti.* instituta ratio, mos, consuetudo. I.V. 65 b, Att. 67 a, Non oblitus consuetudinis atq; institui mei, rarius ad te scribo. de Clar. 186 b, Is bene iuris publici leges & instituta cognouerat. I.P. 86 a, Qui ciuitatis ueſtræ non leges, non instituta, non mores, non iura noritis. de Cl. 171 a, Quòd si omnia à philosophis essent petenda, Peripatetico rum institutis commodius fingeretur oratio. & 175 a, Ex quorum institutis in parentis eum loco colere debebam. & 184 a, Patrio instituto. in Vat. 210 a, Tenere idem institutum in omnibus. I.V. 55 b, Veteri consuetudine institutoq; maiorum. & pro Qu. 11 b, More & instituto. & pro Mu. 124 a, More institutoq; maiorũ. Or. 212 a, Quid uerò elegãtius? quod non fit natura, sed quodam instituto. inclytus dicimus, &c. pro Mu. 141 a, Nulla est pœna, quæ possit obseruantiam tenuiorum ab hoc uetere instituto officiorum excludere. pro Cæl. 48 a, Si qua mulier sit eiusmodi, qualem paulo ante descripsi, uita institutoq; meretricio. de Fin. 112 a, Duarum uitarum nobis instituta capienda. de Or. 88 b, C. Carbo hæsitans in maiorum institutis. & Att. 141 a, Cn. Magium Pompeij præfectum deprehendi, sed & meo instituto usus sum. Off. 1 a, Te abũdare oportet præceptis institutisq; philosophiæ. & de Cl. 173 b, Is tamen instituto Lælij Panætium adiuuerat. Of. 33 a, De quib. dicere aggrediar, si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero. Ep. 73 a, Non putaui esse alienum institutis meis, hæc ad te scribere. Ep. 25, Genus institutorum & rationum mearum dissimilitudinẽ habet cum illius administratione. Epi. 258 b, Instituti mei tenendi causa. de Fi. 64 a, Hoc institutũ postea transtatum ad philosophos nostros est. de In. 82 b, Quod ad hoc nostrum institutũ non pertinet. Top. 223 a, Sed ad huius libri institutum illa nihil pertinent. I.A. 214 b, Confusius hesterno die est acta res, C. Pansa, q̃ postulabat institutum cõsulatus tui.

INSTITVTVS, *a, um.* Or. 212 b, Hæc dixi longius quàm instituta ratio postulabat. pro Dom. 242 a, Nec institutas ceremonias persequi potuit.

INSTO, *as.* urgeo. pro Qu. 5 b, Tibi instat Hortensius, ut eas in consilium. de Or. 93 a, Tibi cupienti atq; instanti sæpissimè negaui. I.V. 178 b, Instat Scandalius, poscere recuperatores. Att. 8 a, Instat & urget Cato. pro Fon. 283 a, Galli instãt atq; urgent summo cum studio. At. 215 b, Vrge, insta, perfice. & de Diu. 139 a, Instat enim, & urget, & quocunq; te uerteris, persequitur. in Vat. 147 a, Ego instare ut mihi responderet. 46 a, Quod profectò cùm sua sponte, tum te instante faciet. pro Fon. 276 a, Insector ultrò atq; insto accusatori, iudices, insector inquam, & flagito testes. pro Pl. 269 a, Etiam atq; etiam insto, urgeo, insector. pro Qu. 14 a, Cupidè insta re alicui. de In. 66 b, Nunc quod instat, agere oportet. Qu. Fr. 322 b, Instare de aliqua re.

INSTARE, impendêre, imminere. in Cat. 106 b, Quibus ego confido impendêre fatum aliquod, &c. aut instare iam planè, aut certè iam appropinquare. Tusc. 211 b, Quæ uenientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem instantia. in P. 93 b, Instant magnificentissimi ludi. At. 225 b, Ita mihi uidetur bellum illud instare. & 211 b, Mihi instat iter longum. de D. 93 a, Quanquam iter instaret, &c. Att. 16 b, Instat nunc ille annus egregius. de Ora. 152 a, Instat enim ô pater, &c. de In. 74 a, Cum sacrificij dies instaret. Ep. 176 b, & 191 b, Tibi ab ijs instat periculum. ad Her. 13 a, Fortunam saxo instare prædicant uolubili: id est, insistere.

INSTRVCTIO, *onis.* apparatio, dispositio. pro Cæ. 293 a,

Sæpe clamore ipso militum, aut instructione aspectuq; signorum magnas copias pulsas esse. ad Her. 19 b, Hæc autem dispositio locorum, tanquam instructio militum facilè in dicendo, sicut in pugnando, párere poterit uictoriam.

INSTRVCTOR, *oris*. structor, qui conuiuij & mensæ instruendæ curam habet. Postq. 207 a, Conditores instructoresq; conuiuij.

INSTRVCTVS, *a, um*. paratus, compàratus, institutus, munitus, ornatus. Or. 198 b, Alij ad permouẽdos animos instructi & parati. & de Fi. 76 b, Instructus ad mortem contenendam. de Or. 145 b, Instructissimus ad dicendum. Ora. 208 a, Sic igitur instructus orator ueniet ad causam. de Leg. 163 b, Hæ rationes, quæ satis scitè nobis instructæ & compositæ uidentur. Or. 202 a, Oratio instructa sentẽtijs & uerbis popularibus. pro Cæl. 45 b, Hunc diuinis quibusdam bonis instructum atq; ornatum puto. I. P. 80 a, Prouincia exercitu & pecunia instructa & ornata. Br. At. 288 a, Artes, quib. scio Ciceronem instructissimum esse. de Fi. 54 a, Instructior doctrinis. de Orat. 107 b, Cætera uerò ab optimo uiro, & iitis rebus instructissimo familiari nostro longo mutuabor. de Inu. 54 a, Omnibus rebus domus instructior & apparatior est. & ad Her. 29 a, Paratior & instructior ueniret. Of. 63 b, Caninius emit hortos instructos. Ep. 192 a. & I. V. 263 a, Naues instructæ & paratæ. & pro Clu. 51 b, Nauis instructa & ornata. Tusc. 210 a, Instructus, armatus, paratus per sese. de Or. 122 a, Eam materiam orationis, quæ cuiusq; esset generis, studiosi qui essent dicendi omnibus locis descriptã, instructam ornatamq; comprehenderent, rebus dico & sententijs. de Cl. 179 a, Qui à philosophia, à iure ciuili, ab historia esset instructior. & 186 a, Mediocriter à doctrina instructus, angustius etiam à natura.

INSTRVCTVS, *ctus*. apparatus. de Or. 144 b, Eodem instructu ornatuq; comitata.

INSTRVMENTVM *n*. supellex, apparatus, subsidium ad aliquid agendum. de Or. 98 b, In oratoris uerò instrumento, tam lautam supellectilem nunquã uidera. & 122 a, Instrumentum causarum & generum omnium. & 142 b, Instrumentum oratoris. & 151 a. de L. 179 a, Iam æs atq; ferrũ duelli instrumenta sunt, non fani. de Leg. 168 a, Homo multa instrumenta habet ad adipiscendam sapientiam: id est, animũ & ingenium, &c. de Clar. 189 b, Quicquid habuit, habuit ex disciplina: instrumenta naturæ deerant. Ar. 27 b, Antonius ab alio relictum regni instrumentum occasionem regnandi habuit. & 282 b, Instrumentum regni delatum ad Antonium & Lepidum. Att. 107 a, Soluendi sunt nummi Cæsari, & instrumentum triumphi eo conferendũ. I. C. 106 a, Cum industriæ subsidia atq; instrumẽta uirtutis in libidine auaciaq; consumerentur. item: Opera, ad quorum intelligentiam à natura minus habent instrumenti. de F. 125 b, Nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem potest accedere: id est, sine bonis artibus uel scriptis Peripateticorum. de Fi. 88 a, Quî tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? pro Mil. 107 b, Exhibe quæso librarium illud legum uestrarũ, quod te aiunt è domo illius eripuisse, ut præclarum inde munus & instrumẽtum Tribunatus ad aliquem deferre possis. pro Rab. 123 a, Vt in augenda re non auaritiæ prædam, sed instrumentum bonitati quæreret. de Cl. 196 b, Eloquentiam locupletatli grauiorum artiũ instrumento. I. V. 223 a. & At. 197 a, Hæc omnia in instrumento ac supellectili C. Verris nominabuntur. Acad. 1 b, Totius belli instrumentis & apparatu. I. V. 159 b, Apronius in eorum arationes uenit, omne instrumentum diripuit, familiam abduxit, &c. in Ver. 1. 8 b, Arationes magna impẽsa magnoq; instrumento tueri. p Do. 225 a, In fundũ uicini cõsulis non instrumẽta aut ornamẽta aulæ, sed etiã arbores transferebantur.

INSTRVO, *is*. paro, apparo, molior, orno, adorno, comparo, suborno, armo, instituo. I. V. 202 a, Non enim te instruere domum tuam uoluerunt in prouincia. I. V. 214 a, Instruere & parare conuiuium. I. A. 208 a, Possessiones nullã impensam fecerant, nondum instruxerant: id est, ipsos agros, hinc instrumentum. I. V. 158 b. L. Instrumentum. de Nat. deor. 45 b, Domicilium ornatum signis & picturis, instructumq; rebus omnibus necessarijs. I. V. 125 b, Domum ornatã & instructam ferè iam, iste reddidit nudam & inanẽ. I. V. 213 b, Neq; se satis. cum potestatem haberet, instruxisse & ornasse. I. V. 269 a, Ad iudicium non se satis instruxerat. & 67 b, Paratus atq; instructus in iudicium uenit. de Orat. 106 b, Cum ergo non ijdem in iure ciuili satis instructi esse possimus, ad hoc duntaxat, ne in nostra patria peregrini esse uideamur? & 112 a, Instruere se domesticis copijs. & 103 a, Oratorem esse instructum uoce, lepõre quodam uolo. de Orat. 91 a, Oratorẽ omnibus ingenuis artibus instructũ accedere ad dicendũ. & de Cla. or. 187 b, Instructus omni copia. de Leg. 163 a, Muneribus deorum nos esse instructos & ornatos. pro Pom. 7 b, Mithridatis copiæ omnibus rebus ornatæ atq; instructæ. I. A. 226 a, Græcia M. Bruti imperio, autoritate, copijs nõ ornata, sed instructa, sed etiam ornata dextram tendit Italiæ. Antequam. 196 a, Quod iam nõ ad unius perniciem, sed ad uniuersorum instruitur calamitatem. Offi. 31 b, Nos ipsi à doctoribus atq; doctrina instructi ad rempub. & ornati accessimus. Or. 168 a, Philosophia non satis instructa ad forenses causas. & pro Cæl. 53 a, Artes, quibus instruimur ad hunc usum forensem, & ad capessendam rempub. At. 71 a, Instruar consilijs idoneis ad hoc negocium. pro Cec. 291 a, Multitudinem hominum cogere, armare, instruere. & 292 a, Homines instructi, & certis locis cum ferro collocati. pro Clu. 57 b, Instruere insidias in aliquo loco. in Ant. 193 b, Instruere aciem. & contra Rull. 84 a, Bellum instruere, & exercitus ornare. pro Mur. 129 a, Tu actionem instituis, ille aciẽ instruit. contra Rul. 81 b, Verbis, quæ facere atq; instruere bellum possit. pro R. P. 129 a. & de Pro. 71 a, Instruere exercitũ. I. C. 109 b, Instruite nunc cõtra illos, &c. uestra præsidia, uestros exercitus. pro Dom. 237 a, Tribunus consularibus copijs instructus. I. V. 29 b, Accusatores ab aliquo esse instructos & subornatos. pro Cl. 21 a, Omnis illa testium copia à matre est adornata, à matre hoc tempore instruitur, &c. pro Mur. 135 a, Petitionem consulatus diligenter adornare & instruere. de Sen. 82 b, Senectus adolescentulos docet, instituit, ad omne officij munus instruit. de Or. 149 a, Hic quem instruimus, orator. Ac. 28 b, Qui claros uiros à se instructos, dicãt rempub. sæpe rexisse. de Cl. 184 a, Curio enim tardus in cogitando, tum in instruendo dissipatus fuit.

INSVAVIS, *ue*. iniucundus. de Ora. 111 a, Qui uitam insuauẽ sine his studijs putatis. & Att. 157 a, & Or. 212 a, de Am. 112 a, ad Herenn. 20 a, Quid insuauius, quàm clamor in exordio causæ?

INSVBRES. pop. pro Cornel. 61 a, Fœdera Germanorum, Insubrium, Heluetiorum, Iapidum, &c. Item Asconius 76.

INSVETVS, *a, um*. insolens, imperitus. At. 36 a, Insuetus conumeliæ. & ibid. Insolens infamiæ. ad Heren. 25 a, Videte ne insueti rerum maiorum uideamini.

INSVLA, *la*. terra undiq; aquis cincta. item domus undique uias habens. Ep. 253 a, Si insulam Britanniam cœpero cogitare. & Qu. Frat. 317 a, Literæ de insula Britannia. I. V. 233 b, Quod prædones procul ab insula Sicilia proibuissent. pro Mil. 115 b, Insula in lacu Pretio. de Fin. 137 b, Insulæ beatorũ. At. 186 a, Μακάρων νῆσοι non mihi tanti sunt, ut sine te sim tot dies. de Som. 129 a, Omnis terra parua quædam insula est circũfusa illo mari, quod Oceanum appellatis. de Leg. 169 b, & 170 a, Sed uentum in insulam est, hoc enim quasi rostro finditur Fibrenus: & diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit: rapideq; dilapsus, citò in unum confluit. I. A. 226 a, At hunc his ipsis ludorum diebus uidebam in insula clarissimi adolescentis Luculli. Of. 65 a, Claudius proscripsit, insulam uendidit. pro Cæl. 40 b, Nunc demum intelligo Clodij insulam esse uenalem: id est, domum.

INSVLSE, ineptè, frigidè. At. 239 b, Sanè insulsè, ut solet, nisi fortè quæ non ames, omnia uidentur insulsè fieri. & 65 b, Et est latum herculè insulsè. & 75 a, Multa stultè, insulsè, arroganter dici & taceri. de Or. 129 a, Non insulsè interpretari aliquid.

INSVLSITAS, *tis*. uanitas, stultitia. At. 73 b, Vix harum rerum insulsitatem fero. pro R. P. 128 a, Iam nostis insulsitatẽ Græcorum. At. 214 a. de Cl. 191 a, Chrysippi insulsitatem bene noram.

INSVLSVS, *a, um*. frigidus, absurdus, ineptus. de Ora. 128 b, Quidam sic insulsi exiterunt, ut nihil aliud eorum nisi ipsa insulsitas rideatur. Att. 73 a, Multa stultè, insulsè, arroganter dici & taceri. pro Cæl. 52 b, Adolescens non insulsus. & Tusc. 151 a, Insulsus homo. Epi. 156 a, Quæ nec illiterata, nec insulsa esse uideantur. Att. 215 b, O gulam insulsam.

INSVLTO, *as*. irruere, illudere. I. V. 262 a, Epicurus insultãs in omnes. & ad Her. 36 a, Insultare in miserias alicuius. I. V. 262 b, Num tibi insultare in calamitate uideor? pro Fla. 154 b, Nunc uerò non insultabo uehementius, nec uolitabo in hoc insolentius, neq; in istum nugatorem inuehar. pro Mi. 118 b, Clodius qui tot annos in hanc remp. insultauit.

INSVM, *es*. sum, infideo. de Ora. 156 a, In oratore pfecto inest omnis philosophorũ scientia. & 103 a, Non ob eam causam inest in facultate dicendi iuris ciuilis scientia. Or. 200 b, Inest enim natura philosophia in huius uiri mente quædam. Ep. 71 b, Manere in uita, in qua nihil insit nisi miseria. de Ar. 257 a, Nullum dedecus reperiri potest, quod in hoc non insit. de N. 24 b, Superstitio in qua inest timor inanis deorũ. de N. 24 b, Democritus tũ cenes imagines diuinitate præditas inesse uniuersitati rerum: tum principia mẽtesq;, quæ sunt in eodem uniuerso, deos esse dicit. Top. 227 b, Oracula ex ipso appellata sunt, quòd inest hic deorum oratio.

INSVMO,*mis*.impendo. Att.77 a,Sic in prouincia nos gerimus,quod ad abſtinentiam attinet, ut nullus teruncius inſumatur in quenquam.de Inu.76 b,Inſumere ſumptum aut laborem in aliquam rem.Att.197 b, Plus inſumptum in monumentum eſt, quàm,&c.I.V.181 a,Qui tantum præſens lucrum nulla opera inſumpta contempſerit.

INSVO,*is*. includo. Quint.Frat. 300 a, Quoniam Smyrnæ duos Myſios inſuiſti in culeum.& pro S.R.23 b,Inſui in culeum.

INSVPER,præterea. Epiſt. 253 a, Catius inſuper Epicureus, &c.& ad Her.31 b,Nõ modò id non fecit, ſed etiam inſuper ipſe grandi ſponſione uinctus eſt.

INSVSVRRO,*as*.ſlare,in aurem loqui,loqui.Ac.37 a,Fauonius ipſe inſuſurrat.& Tuſcu.248 a, Inſuſurrare alteri. Qu. Frat.292 a,Nec in aures tuas fictè aut ſimulatè quæſtus cauſa inſuſurretur.I.V.257 b,Inſuſurrare ad aurem alicuius familiariter. Attic. 19 a. & pro Mur.142 a,Inſuſurrare aliquid alicui.

INTABESCO,*ſci*.extabeſco.de Nat.77 a,Diuturno morbo intabeſcere.

INTACTVS,*a,um*. Epiſt.112 b, Intactus à ſibilo peruenerat Hortenſius ad ſenectutem.

INTEGELLVS,*a,um*.integer.Epiſtol.131 a, Suauiſsimum σωβιάκτην noſtrum præſtabo integellum.

INTEGER,*a,um*,incorruptus,inuiolatus,caſtus,ſolidus,totus,plenus,incolumis.de Or.104 b, Cum eſſet ille uir exemplum,ut ſcitis,innocentiæ,cumq; illo nemo eſſet neq; integrior,neq; ſanctior.& pro Pl.259 a,Vita integerrima.& Topic.226 b,Integer.)(.Contaminatus.I.V.201 b. Vir integer, innocens,religioſus.& de In.66 a, Homo integer & caſtiſsimus.& de Or.125 a,Iuſtus,integer,religioſus, perferens iniuriam.Ac.6 a,Integri & incorrupti ſenſus. de Fi. 71 b, Omne animal integrum ſe ac ſaluum uult.Tuſ.156 b,Multo etiam integriora ac puriora ſunt,ut à te longiſsimè ſe efferant. de D.97 b,Integrum corpus.) (. Vitioſum corpus.pro Syll.182 a,Deos teſtor,integro me animo ac libero P. Syllæ cauſam defendere.pro Do.225 a,Cùm Gabinio integerrimas pacatiſsimasq; gentes ad diripiendum tradidiſſes. de Diu. 86 b, Qui lituus in curia ſaliorum ſitus, cum ea deflagraſſet, inuentus eſt integer.pro Pl.277 b,Quos ego florẽtes atq; integros uici.pro Fl.159 a,Ex uera atq; integra Græcia. I.C. 112 a,Literæ integris ſignis datæ.de Pro.72 b,Annus integer eſt nobis expectandus.pro S.R.43 a,Integram prædam ſine ſanguine habere.ad Qu.F.310 a, Quintum uidi planè integrũ. de Fi.78 a,Integra ualetudo.pro Qu. 8 b, Dum exiſtimatio eſt integra,facilè conſolatur honeſtas egeſtatem. I.V.69 à, Coniuges integras ab iſtius petulantia conſeruare non licitum eſt.

INTEGER,ſolutus,liber. de Na.61 a,Rudem me diſcipulũ atq; integrum accipe.Attic.117 a,Quod me admones,ut me integrum,quoad poſsim,ſeruem,gratum eſt.Ep. 203 b,Reſeruare omnem cauſam integram alicui.Ep. 11 b,Vt integrũ mihi de cauſa Campana ad ſuum reditum reſeruarem. & 116 a.De Dolabella,integrũ tibi ut reſcribes,ſuadeo.Br.Atti. 289 b, Omnino tempora integram tibi cauſam reſeruant. Ep.14 b,Quod ne integra re mihi ad conſulendum,&c.implicatus tenebar.Off.50 b,Is rem integram ad reditum ſuũ iuſsit eſſe.& I. C. 112 a,Vt ad conſilium publicum rem integram referrem.Att.83 b,Præſertim cum integram rem cauſamq; reliquerim.

INTEGRVM eſſe,id eſt,liberum uel ſolutum eſſe,in noſtra eſſe poteſtate,licere.pro Ma.137 b,Cum id iam integrũ non eſſet:id eſt,cum non poſſem negare.I.A.158 à,I.oquor de legibus promulgatis,de quibus eſt integrum nobis.Epi.15 b, Si mihi integra omnia ac libera fuiſſent.& 16 a, Si eſſent õmnia mihi ſolutiſsima.I.P.92 a, Non eſt integrum mihi cõſilio iam uti tuo.& Part.242 a,Quidlibet ſi integrum daretur,eam ſententiam diceret.At.55 a,Mihi integrum eſt facere uel non facere.& Ep.18 b,Att.282 a, Quod etiam idcirco trahebam,ut quàm diutiſsimè integrũ eſſet.& 248 b,Quouſq; inquies, quoad erit integrũ.I.V.118 b,Cum tibi in integro tota res eſſet.Epi. 76 a,Res ádhuc in integro eſt.& 23 a, In integro res nobis erit.de Or.144 a, Hæc iam in integro nobis eſſe non poſſunt.pro Rab.95 b,Ego ſi mihi eſſet integrum,ſuſciperem hoc crimen.& Tuſc.240 b,Atq; ei ne integrum quidem erat,ut,&c.pro Mar.125 b, Non iam mihi licet,neq; eſt integrum,ut non reos defendam.At.146 a,Tum poterimus deliberare,nõ ſcilicet in integra re,ſed certè minus infracta.pro Fla.166 a,Conſtituent quid agant, quibus integrum eſt.& ibid. Ii quibus integrum eſt, qui nondum ad honores acceſſerunt.Att.135 b,De triumpho erit,inquis, integrum.At.67 a,Sed hæc mallem integra re tecum egiſſe, profectò aliquid egiſſem.pro Mur. 134 b, Ea dicam uobis audiẽtibus amiſſo iam tempore,quæ ipſi ſoli re integra ſæpe dixi.At.200 b ,Niſi hac æſtate abſolutum erit,quam rem uides integram reſtare, ſcelere me liberatum non putabo. Deintegrò:id eſt,denuò.Att.221 b,Itaq; ei deintegrò gratulare.& 213 a,Epiſtola mihi deintegrò ſcribenda eſt.

IN INTEGRVM reſtituere:id eſt,in priſtinum ſtatum.L. Reſtituere.

INTEGRE'.in Sal.272 b,Vita integerrimè acta. & de Fi.15 a,Incorruptè atq; integrè iudicare.pro Pomp. 4 a,In amicorum periculis caſtè integreq; uerſari.de Op.244 a,Atticè dicere:id eſt,quaſi ſiccè & integrè.

INTEGRITAS,*tis*.Innocentia.de Fin. 134 b,Summum bonum cumulatur ex integritate corporis,& ex animi ratione perfecta.& 72 a,Integritas corporis,ualetudo,&c.& Tuſcul.247 b,Integritas ualetudinis.de Fi. 143 b,Integritas unguiculorum omnium.de Clar. Vitæ grauitas & integritas. Quin.F.293 a,Tua integritas & continentia.I.A.188 b, Singularis integritas alicuius,multis magnisq; rebus ſpectata.& ibid.Vir ſumma integritate & innocentia. in Verr.59 a,Integritas atq; innocentia ſingularis.de Or. 111 b, Eadem facultate fraus hominum ad perniciem,& integritas ad ſalutem uocatur.Attic.101 a,& 80 a,Cato integritatis & fidei mihi teſtimonium dedit.Qu. Frat.292 a,Tertius hic annus habeat integritatem eandem quam ſuperior, cautiorem etiam ac diligentiorem. Att.91 b,Ain' tandem Attice laudator integritatis & elegantiæ noſtræ?de Cl.176 b,Incorrupta Latini ſermonis integritas.Att.11 a,Xenocrates & Metellus Numidicus.

INTEGRO,*gras*.recreo,reficio.de Inuen. 47 b.Animus defeſſus audiendo,aut admiratione integratur,aut riſu renouatur.

INTEGVMENTVM,*ti*.inuolucrum. I. P. 82 a,Vereor ne qui ſit,qui iſtius inſignem nequitiam frõtis inuolutam integumentis nondum cernat.Poſtq.207 b,Frontis uti integumenta ad occultanda tanta uitia,diutius uti non licebit.de Or.141 a,Aliquando euolutus es illis integumẽtis diſsimulationis tuæ.& 98 a,Per quædam inuolucra & integumẽta perſpicere aliquid.

INTELLECTIO,*onis*.ſynecdoche.ad Heren.34 b,Intellectiõ eſt,cum res tota parua de parte cognoſcitur,aut de toto pars.

INTELLIGENS,*tis*.ingenioſus,callidus.) (. Idiota.I.V. 200 b,de Vn.196 b,Nihil nõ intelligẽs intelligente præſtantius eſt.de Cl. 181 a,Non ſemper uulgi iudicium cum intelligentiũ iudicio cõgruit.de Opt.244 a,Qui teretes aures habent intelligens q; iudiciũ.de Fi.94 a,Doctus & intelligens uir. de Cl.182 a,Intelligẽs dicendi exiſtimator. de Cl.192 a, Exiſtimator doctus & intelligẽs.I.V.300 b, Quæ nõ modò iſtũ hominẽ ingenioſum & intelligentẽ, uerùm etiã quẽuis noſtrũm,quos iſte idiotas appellat, delectare poſſent.I.V. 234 b,Prætor intelligens negare.de Fi.78 a,Erat & cupidus uoluptatũ,& cuiuſuis generis eius intelligens & copioſus.

INTELLIGENTER, cum docilitate, quod inepti dicunt,intelligibiliter.Par.232 a,& b,Intelligenter audiri.

INTELLIGENTIA,*æ*.prudentia,cognitio,ſcientia,notio.de Inuen.82 a,Intelligentia eſt,per quam animus perſpicit quæ ſunt.& Top.222 b.de Leg.191 a,Natura hominẽ rerum plurimarum obſcuras & neceſſarias intelligẽtias enudauit, tanquam fundamenta ſcientiæ.de L.168 à,Principiò homines rerum omniũ quaſi adumbratas quaſdam intelligentias animo ac mente concipiũt. & de Vn.196 b, Deus intelligentiã in animo,animum cõcluſit in corpore. de Leg. 161 b, Natura nullo docente profecta ab ijs, quorum exprima & inchoata intelligentia genera cognouit,confirmat ipſe per ſe rationem & perficit.de L.165 a,Nam & communis intelligentia nobis notas res efficit,easq; in animis noſtris inchoauit,ut honeſta uirtute ponantur in uitijs turpia. de N.34 a, Cum in æthere aſtra gignantur, cõſentaneũ eſt,in his ſenſum ineſſe & intelligentiã.Ac.30 a,Quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet.de N.72 a, Neptunũ eſſe animũ cum intelligentia per mare pergrate. de N.11 b,In eas imagines mente intentã infixamq; noſtrã intelligentiã capere quid ſit deus.Or.297 b,Plato ait,ideas ſemper eſſe,ac ratione & intelligẽtia contineri.& Off.65 b, Quatenus aliquid ratione & intelligentia teneri poteſt.de N.7 b,Mens ſimplex fugere intelligentiæ noſtræ uim ac notionẽ uidetur.de Di. 95 a, Pars animi quæ rationis atq; intelligentiæ ſit particeps.de Vn.193 b,Quod intelligentia & ratione comprehenditur.de Or.86 a, Quod longiſsimè ſit ab imperitorum intelligentia ſenſuq; diſiunctum.& 161 a, Idq; faciunt etiam in alijs operibus, ad quorum intelligentiam à natura minus habent inſtrumenti.Ora.207 b, Definire aliquid ad communẽ iudicium popularemq; intelligentiam accõmodare.I.A.223 a, Omnes qui ex omni ætate hac in ciuitate intelligentiam habuerunt.de Nat.*ti* b,Tamen

men fretus intelligentia uestra breuius dissero, quàm causa desiderat. de In. 53 b, Noui intelligentiam uestram iudices, non potest ita uideri. de Op. 244 a, Qui intelligentiam ponunt in audiendi falsidio. pro S.R. 26 a, Quid censes, hunc quo studio & qua intelligentia esse in rebus rusticis? I.V. 210 a, Vt intelligatis in homine intelligentiam esse, non auaritiam. Of. 55 b, Honestum quod in nostram intelligentiã cadit. & 66 a, In malitia simulatio intelligentiæ. de Inuent. 59 a, Aut falsum quiddam hoc pacto sapientia est, pecuniæ acquirendæ intelligentia. de Cl. 173 b, Mutius iuris ciuilis intelligentia præstitit. & 185 b, Is omnes intelligẽtia anteibat. Aca. 6 b, Quid de gustatu & odoratu loquar? in quibus intelligentia etsi uitiosa est, quædam tamen. Tusc. 241 b, Proponenda quædam quasi mouentia sunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamq; conuertant. de Fin. 94 b, Simul autem incipit intelligentiam, uel notionẽ potius, quã appellant ἔννοιαν illi, uiditq;, &c. Tusc. 159 a, Difficile est animi quid aut qualis sit intelligentia. Par. 232 b, & Offic. 39 b, Prudentia & intelligentia idem.

INTELLIGO, *gis.* cognosco, sentio, teneo, capio, percipio, interpretor, mente complector, cogitatione comprehẽdo, cogitatione complector, perspicio, comprehendo, animad uerto, intelligentiam habeo, accipio, disco, animo percipio, intelligentia & ratione comprehendo, ratione & intelligentia teneo, animo & cogitatione comprehendo, constrictum conscientia teneo, persequor, sententiam alicuius interpretor. Tusc. 198 a, Att. 33 a, Accepi aliquot epistolas tuas, ex quibus intellexi, &c. & 86 a, De me scribis te ex Philotimi literis cognouisse. & 97 b, Intellexi ex tuis literis, te ex Turannio audisse, à me prouinciam fratri traditam. de Na. 60 b, Sed ea magis ex aliorum contentione, quàm ipsa per sese cognosci atq; intelligi potest. & ib. Ea quæ minus intelexi, & ea quæ parũ accepi. Of. 29 b, Intelligo, animaduerto, sentio. Offi. 209 a, Hoc quale esse debeat, ex ipsis quæ suprà dicta sunt, intelligi potest. & 198 a, Cuius ex epistolis intelligi licet, quàm frequens, &c. & ibi. Quod possit magis intelligetur. & 216 b, Sed tamen nec nimis esse diuersa, nec ullo modo coniuncta intelligi licet. pro S.R. 33 a, Quàm sis audax, hinc omnes intelligere possunt, quòd, &c. pro Cec. 292 a, Verùm ita est ut dicis, te deiectum debeo intelligere, etiã si tactus non sis. Off. 43 a, Quam qui audiunt, intelligere & sapere plus quàm cæteros arbitrantur. de Fat. 149 a, Ex quo facilè intellectum est, uerbis eos, non re dissidere. Att. 178 b, De fundo Frusinati redimendo iampridem intellexisti uoluntatem meam. I.V. 178 a, Vnde ergo hoc intelligi potest? ex hoc maximè, quòd, &c. de Inu. 81 b, Percipere quædam ex quibusdam. in Pison. 94 b, Oratio adolescenti non aciter intelligenti præceps. Or. 197 b, Ille non intelligendi solùm, sed etiam dicendi grauissimus autor Plato. Att. 135 a, Vtrum hoc tu parum meministi, an ego, non satis intellexi. & 128 b, Explicari mihi tuum consilium planè uolo, ut penitùs intelligam. de Or. 111 a, Malo nõ intelligi orationem meã, quàm reprehendi. & 114 a, Sed ne latius hoc patére uideatur, hæc duntaxat in Græcis intelligo: quæ ipsi, qui scripserunt, uoluerunt à uulgo intelligi. de Nat. 23 a, Puderet me dicere nõ intelligere, si uos ipsi intelligeretis, qui ista defenditis. & 10 a, Itaq; corpus quid sit intelligo, quasi corpus quid sit nullo prorsus modo intelligo. in Verr. 222 a, Tametsi non tam multum in istis rebus intelligo. I.V. 266 a, Quod iste neque attendere unquam, neque intelligere potuit. de Am. 200 b, Id si minus intelligitur, quanta uis amicitiæ sit, ex discordijs percipi potest. Part. 124 a, Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbum in quo homine ponimus? de Leg. 184 b, Cum dico legem, nihil aliud intelligi uolo, quàm imperium, sine quo, &c. de Legibus 183 a, Nostræ legis interpretes, quo capite iubemur sumptus remouere, &c. hoc intelligunt, in primis sepulchrorum magnificentiam esse minuendam. de Inu. 38 b, Ambiguum si concesseris, ex ea parte quam intellexeris, &c. & ibi. Cum autem dicebas, &c. illud accipiebam, &c. id est, intelligebã. de N. 9 b, Illud non queo intelligere: id est, coniectura informare. de Ora. 95 b, Percipere aliquid animo. Topic. 222 a, Cernere & intelligere aliquid animo. de N. 75 b, Interpretari aliquid peruersè: id est, malè intelligere. Oculis mentis uidere. L. Oculus.

INTEMELII, pop. Ep. 124 a, Cælij.

INTEMPERANS, *tis.* immoderatus, intemperatus, qui se in omni libidine effundit, libidinosus, impurus, cupidus. Attic. 213 a, Intemperans sum in rei cupiditate quam nosti. & de Senect. 83 a, Libidinosa & intemperans adolescentia. Postquam. 207 a, Vir libidinosus, impurus, intemperans. & Epistol. 135 b, Homo intemperãtissimus. in Vat. 29 a, Sed fui paulò in te intemperantior fortasse quàm debui. I.V. 184 a, Intemperans uir & impudica mulier. de Fin. 83 b, Gallonis.)(. Piso.

INTEMPERANTER, intemperatè, insolenter. I.A. 155 a, Nimis iracundè & ualde intemperanter. Tusc. 149 a, Intemperanter abuti aliqua re. Or. 214 b, & I.A. 203 b, Intemperantius uti aliqua re.

INTEMPERANTIA, *tiæ.* intemperies, incontinentia, insolentia. Tusc. 213 b, Intemperantia est à tota mente & à recta ratione defectio. de Fi. 59 a, Intemperantia fugienda est. Acad. 46 a, Et omnium perturbationum arbitrabatur esse matrem, immoderatam quandam intemperantiam. contra Rul. 89 a, Hæc ego uos concupisse pro uestra intemperantia non miror. Of. 25 a, Si autem libidinum intemperantia accesserit, duplex malum est. Postq; 206 a, Qui ne sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare. pro Dom. 217 a, Is tanta fuit intemperantia, ut, &c. de Ar. 253 b, Explere intemperantiã alicuius. pro Cæl. 42 b, Is multa de incontinentia intemperantiaq; disseruit. de N. 74 a, Iniusticiæ, intemperantiæ, timiditatis, quæ semina essent.

INTEMPERATE, intemperanter. de Vn. 202 a, Immoderatè & intemperatè uiuere.

INTEMPERATVS, *a, um.* I.P. 84 a, Intemperatissimè perpotationes. & 95 a, Intemperatissima pecus. & de Amic. 110 b, Intemperata quædam beneuolentia.

INTEMPERIES, *ei.* immodestia, procacitas. Atti. 58 b, Ne qui uideor non stultè illius amici intemperiem tulisse, rursus stultè illius iniuriam faciam illustrem.

INTEMPESTIVE. Off. 18 a, Ne irascamur intempestiuè accedentibus, aut impudenter rogantibus. & Ep. 175 a, Qui ad nos intempestiuè adsunt.

INTEMPESTIVVS, *a, um.* peruersus, præposterus. Att. 61 b, Nunquã mihi tua epistola aut intẽpestiua aut loquax uisa est. pro Mu. 127 b, Intempestiuum conuiuium. de Am. 100 a, Amicitia nunquam intempestiua, nunquam molesta est.

INTEMPESTVS, *a, um.* concubius. I.A. 154 a, Cum intempesta nox esset, manſi in uilla. I.V. 222 a, & 254 b, Repentè nocte intempesta seruorum armatorum fit concursus. I.P. 99 b, Is nocte intempesta abijt.

INTENDO, *dis, ntendi, intensum & intentum.* porrigo, contendo, intento, parco. At. 261 a, Et simul dextram intendit ad statuam. & I.A. Hic dextram ad sedes intendit Cassiopeiæ. Ac. 9 a, Mens naturalem uim habet, quam intendit ad ea quibus mouetur. & ib. Intendere sensus ad res percipiendas. I.A. 235 b, Si fieri posset, uel plures te animos habere uellem, quos omnes ad Mutinam intenderes. de Or. 102 a, Sed ut commonstrarem tantùm uiam, &c. ut fieri solet, digitũ ad fontes intenderem. & 96 a, Studium nihil prodest peruenienti aliquò, nisi illud, quod eò, quò intendas, ferat deducatq; cognoris. de Orat. 124 a, Hoc tibi antea explicandum est, quàm illuc proficiscare, quò te dicis intendere. I.A. 213 b, Agitur uita & fortuna optimi cuiusq;, quò cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iampridem intendit Antonius. I.P. 80 b, Ego tela intenta iugulis ciuitatis de coniuratorum manibus extorsi. pro Sest. 12 a, Intenta signa legionum existimantur ceruicibus bonis q; uestris. At. 33 b, Intendere periculum alicui. de Orat. 88 b. & pro Cecin. 288 b, Intendere litem alicui: id est, inferre. pro Mil. 108 b, Alicui diẽ dicere, mulctam irrogare, actionem perduellionis intendere. de Pro. 73 b, Tela undiq; in patriam intenta. Ac. 12 b, Defigere & intendere animum in aliquam rem. de * 75 b, Intendere considerationem in aliquam rem. pro S.R. 191 b, Peto à te ut periculum, quod in omnes intenditur, propulses. pro Mil. 114 b, Ista omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt. de Ar. 242 b, Simul ac periculum iudicij intendi, omnem illius impetum compresi. pro Qu. 8 a, Minas iactare, pericula intendere. pro Fl. In quo quid reprehẽdis? quod falsum intenderit? qui doces? pro Qu. 16 b, Is sibi eum nuper edidit socium, quem (quomodo nunc intendit) ne in uiuorum quidem numero tum demonstrat fuisse. I.C. 102 b, Si iste quò intẽdit, in Manliana castra peruenerit. p Mur. 128 b, Vt eò quò intẽdit, maturè cũ exercitu perueniat. I.A. 226 a, Si C. Antonius, quod animo intẽderat, perficere potuisset: id est, conceperat. Ac. 12 b, Parum defigunt animos & intendunt in ea quæ perspicua sunt. I.V. 68 a, Intendere animum aliquò. de N. 12 b, Immensa regionum magnitudo, in quam se inijciẽs & intendens animus late longeq; peregrinatur. Tusc. 187 a, Qui uolunt exclamare maius, nõ satis habent, latera, fauces, linguam intendere, toto corpore contentione uocis asseruiunt. Tusc. 187 a, Nunquã ingemiscit uir fortis, nisi fortè ut se intendat ad firmitatẽ. & ibid. In profunda uoce, omne corpus intenditur. Aca. 20 b, Intendere longius aciem. Tusc. 217 a, Intendere aciem acrem in omnes partes. I.A. 235 a, Intendere animum ad aliquam rem, referre animum ad aliquam rem, animum alicuius intentũ esse ad aliquid faciendum. Epi. 114 a, Intendere se aduersarium in

magistratum alicuius. ad He. 15 a, Intendere cõtrouersiam: id est, contestari litem. & 32 b, Huiusmodi intendere oratio nem, quæ redarguatur: id est, habere uel inferre. Ac. 22 b, Intendere arcum. Item: Intendit crinitus Apollo arcum auratum Luna innixus. Or. 202 a, Intendere & remittere sonũ uocis. in Horten. Quæro non quibus rebus intendam animum, sed quibus relaxem.

INTENSVS, *a, um*. inflata, tumida. Or. 208 a, Principia uere cunda, non elatis intensa uerbis.

INTENSIVS, aduer. uehementius, acrius, maiore cupidita te. ad Her. 41 b, Alia meliora sunt, quæ multò intensius petimus in uita.

INTENTIO, *onis*. cõtentio, diligentia. de In. 67 b, Cum animus hac intentione omnes totius negocij partes considerabit. Tusc. 206 b, Mentem à cogitationum intentione, cantu & fidibus ad tranquillitatem traducere.

INTENTIO, criminis obiectio. ad Her. 6 a, & de Inuent. 44 a, Intentio, occidisti Aiacem: Inficiatio, non occidi.

INTENTIO, mens, consilium, animus. I.A. 158 b, Quorum ea mens, idq; consilium est, ut eripere cupiant, &c. de In. 78 a, Postea facti aut intentionis aduersariorũ, cum ipso scripto contentio.

INTENTO, *as*. Tusc. 243 b, Dolor ardentes faces intentat, is fortitudinem & patientiam se debilitaturum minatur. pro Sex. Ro. 35 a, Explicet suum uolumẽ illud, quod aiunt, Sex. Roscio intentasse & meditatum esse, se omnia illa pro testimonio esse dicturũ. pro Mi. 108 b, Clodius non seruos, non arma, nõ uim intentauit? & ibidẽ: Hæc insidiata Pompeio est. de Inuẽ. 78 a, Tum ipsum aduersariũ quasi intentantis loco producendo, hoc interrogando, utrum, &c.

INTENTVS, *tus*, proiectio, porrectio. pro Sest. Voces quidem & palmarum intentus, & maledictorum clamores omnes profuderunt.

INTENTVS, *a, um*. extentus uel extensus, contentus, attentus. de Nat. deor. 7 b, Animum esse per naturam rerum omnem intentũ & cõmeantem. & 11 b, In eas imagines mentem intentã infixamq; nostram intelligentiã capere, quæ sit beata natura. de Ora. 153 a, Voces, ut chordæ sunt intentæ, quæ, &c. de Senect. 84 a, Appius intentũ animum tanquam arcũ habebat. I.A. 235 a, Quamuis intentus animus tuus sit ad fortissimũ uirum liberandum. contra Rul. 81 a, Intentis oculis omnes reip. partes intueri. pro Pl. 151, Aliquid quàm maximè intentis oculis (ut aiunt) acerrimè contemplari. de Ora. 128 a, Oratio lenis & summissa.) (. Intenta & uehemens. de Or. 107 b, Sermo paulo intentior. & ibid. Grauissimi sermonis lenitas.) (. Summa uis & contentio. & ibid. Qui ut Seruius Galba lateribus aut clamore cõtenderent. I.V. 241 b, & 252 a, In ore portus tabernacula carbaseis intẽta uelis collocabat.

INTER, in, cum. in Ver. 269 a, Nulla uox alia inter dolorem crepitumq; plagarũ audiebatur. de Ora. 88 b, Non sum nescius ista inter Græcos dici & disceptari solere. de Orat. 99 b, Qua de re inter Marcellos & Claudianos centumuiri iudicarunt. de Ora. 118 a, Nihil est enim quod inter homines ambigatur, in quo non quæratur, &c. de Or. 122 a, Inter ingenium & diligentiã perpaulum loci reliquum est arti. de Clar. or. 196 b, Galba fuit inter tot æquales unus excellẽs. & Or. 167 b, Vnus excellit inter omnes. de Cl. 185 b, Hortensius suos inter æquales lõgè præstitit. pro Pl. 256 b, P. Crassus inter equites Romanos summo splendore fuit. Or. 205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari. de Somn. 129 a, Homines, qui terram incolunt, interiectos ita esse, ut nihil inter ipsos ab alijs ad alios manere possit. de Am. 101 b, Ea charitas quæ est inter natos & parentes. Att. 124 b, Huius enim operis maximi inter homines illum esse effectorẽ uolo. de Am. 102 b, Quæ sæpe inter me & Scipionem de amicitia differebantur. de Vn. 201 b, Hæc inter se pene cõtingunt. & ibid. Quod fratres inter se & agnatos appellare uidemus. pro Mil. 104 a, Vim inter ciues susceptã esse. At. 195 b, Non patiar ut opera mea manus inter uos conseratis, & cædes ciuium inter se fiat. de Ora. 104 a, Atq; hæc inter se iungi copulariq; possint. de Or. 129 a, Capita inter se contraria. & de Opt. 244 a. L. Contrarius. At. 86. b, Cicerones pueri amant inter se, discunt. de Na. 25 b, Dij inter se diligunt. Qu. Fr. 523 a, Pueri ualent & nos, & inter se amãt. At. 68 a, Quæ fueramus ego & tu inter nos de sopore locuti. I.C. 113 b, Illi furtim inter se aspiciebant. de Or. 517 a, Aliqui uolũtate similes inter sese. Ep. 23 a, Nihil potest esse cõiunctius, quàm nos inter nos risum tenere. 29 b, de Or. 91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares. & de Clar. 177 b, In reliquis dissimiles inter se fuerunt. de Ar. 258 b, Nostrę sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ. Att. 135 b, Duæ artes inter se pares. I.V. 60 a, Vobis inter uos uoluntas fuit coniuncta, de Clar. 172 a, Sed etiam ipsorũ inter ipsos concessu ita tributum est. Att. 27 a, Vna spes salutis est, istorum inter istos dissensio. de Amic. 105 b, Bonis inter bonos quasi necessariam benuolentiam esse. de Nat. 15 b, Hoc mirabilius, quòd uos inter uos risum tenere possitis. Att. 158 a, De ea re nos inter nos locuti sumus. de Diuin. 92 b, Nos inter nos esse complexos. de Or. 136 a, Sed quid uos inter uos? Epist. 130 a, Puto fore ut mirere, id nos locutos esse inter nos, quod nunquam locuti sumus. de Am. 111 b, Neq; solùm colent se inter se, sed, &c. Offi. 11 a, Ac latissimè quidem patens hominibus inter homines, omnibus inter omnes societas hæc est. & 5 b, Hominum inter homines societas. & ibid. Ipsi inter se alij alijs prosunt. I.A. 230 b, Quorum summum quondam inter ipsos odium meministis. pro Cor. 67 a, Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus. Attic. 229 b, Vt nosmetipsi inter nos coniunctiores simus. pro Quin. 5 a, Vt aut uterq; inter se aut neuter satisdaret. At. 131 b, Qui inter se ne noti sunt. de Fin. 127 a, In eo nonnunquam uariari inter eos & dubitare uidetur. Epist. 13 a, Atq; utinam hæc inter nos studia exercere possemus. pro Cec. 294 b, Sermo familiaris nõ cohærebit, sed uerba inter nos aucupabimur. de Or. 100 a, Sermo quem illi quondam inter se de his rebus habuissent. & Ep. 130 a, Sermo inter nos habitus. Ep. 200 a, Non enim id inter nos facere debemus. de Or. 102 a, Multum inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuersæ atq; seiunctæ. de Fa. 143 a, Si in sphæra maximi orbes sunt, medij inter se diuiduntur. pro Qu. 8 a, Qui inter tot annos ne appellarit quidem Quintium. pro Pomp. 17 a, Qui inter tot annos unus inuentus est, quem socij in urbes suas cum exercitu uenisse gaudeant. I.V. 135 a, Vt dies quadragintaquinq; inter bibi nos ludos tollerentur. in Anto. 172 a, Si inter cœnam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset. Quin. Fr. 324 a, Hæc inter cœnam Tironi dictaui, ne mirere alia manu esse. de Leg. 167 b, Vsucapionem XII. tabulæ inter quinq; pedes esse uoluerunt. At. 135 b, Inter me & Brundusium Cæsar est. Item: Hoc inter me & illos interest, quod, &c. pro Sest. 20 a, Iudicium inter sicarios committitur. I.V. 89 a, Philodamus in primis inter suos copiosus. At. 95 b, Literæ, in quib. [illegible] interscripseras. de Or. 156 a, Cum cæteris tuis laudibus hæc est maxima: id est, inter, &c. de Clar. 104 a, Hic orator in illis numerari potest. pro Fl. 155 b, Vtrum in clarissimis ciuibus est is?

INTERAMNA, *æ*. opp. At. 22 a. & pro Dom. 129 a.

INTERAMNIS. pro Mil. 110 b. Caius Cassius Interamnis.

INTERCALARIS, *re*. Februarius, quòd in eo dies unus interponitur. Ep. 90 b, 91 a, Ad VI. Cal. intercalares priores. pro Qu. 14 b, Die Næui diem, ante V. Cal. intercalares. & ibid. Pridie Cal. intercalares.

INTERCALARIVS, *ria, rium*. intercalaris, id est, interpositus, interiectus. I.V. 134 b, Tunc Cephaleditani decreuerũt intercalariũ XLV. dies longũ, ut reliqui menses in suã rationem reuerterẽtur. & ibidem, Est consuetudo Siculorũ cæterorumq; Græcorum, quòd suos dies mẽsesq; congruere uolunt cum solis lunæq; ratione, ut nonnunquã, si quid discrepet, eximant unum aliquem diem aut summũ biduum ex mense, quos illi exhæresimos dies nominant.

INTERCALO, *as*. interpono, adiungo, prorogo. Epist. 116 a, Curio bellissimè, quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum. & 96 b, Quotidie uota facimus ne intercaletur. Atti. 75 b, Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. Attic. 72 a, Præmuni quæso ut simus annui, ne intercaletur quid. Att. 83 b, Cum scies Romæ intercalatũ sit nec ne, uelim ad me scribas. de Leg. 75 b, Quod tempus, &c. diligenter habenda ratio intercalandi est.

INTERCAPEDO, *nis*. intermissio, ineruallum. Ep. 164 a, Itaq; iam me non pœnitebit intercapedinem scribendi fecisse. de Fi. 61 b, Quas ob causas in eorum uita nulla est intercapedo molestiæ: id est, uacuitas. Ep. 140 b, Quid enim, non honestum uerbum est diuisio? at inest obscœnum, cuius respondet intercapedo.

INTERCEDO, *dis*. interfum, interuenio. de Ora. 116 b, Vix annus intercesserat ab hoc sermone cohortationis meæ, cum iste, &c. pro Cluẽ. 32 b, Vnus & alter dies intercesserat, cum res parũ certa uidebatur. de Fi. 86 a, Ne id quidem fieri potest, nisi cùm multa annorũ intercesserint millia. I.V. 226 b, Vna nox intercesserat, cum, &c. & I.C. 98 a, Nox nulla intercesit, mox interfectus est. pro Qu. 8 b, Is qui cum tibi affinitas, societas, omnes deniq; causæ & necessitudines uteres intercedebãt. & 9 b, Affinis meus qui cum mihi necessitudo uetus, cõtrouersia de re pecuniaria recẽs intercedit. Ep. 89 a, Veteres mihi necessitudines cũ his omnib. intercedunt. pro Cæl. 44 a, Intercedũt mihi inimicitię cũ illo. Ep. 227 a, Multaq; & magna inter nos officia & paria & mutua intercedũt. Ep. 203 b, Cum quibus si mihi nulla causa intercederet, tamen te rogarem. & de Pro. 77 b, Explicabo

breuiter quæ mihi sit ratio & causa cum Cæsare. de Amici. 110 a, Si morum ac studiorum commutatio facta erit, aut in reip. partibus dissensio intercesserit. ad Heren. 5 b, Ratio, quæ nisi intercederet, nec causa quidem esset, &c. Ep. 3 b, De his rebus pridie quàm hæc scripsi, senatus autoritas interfuerat. Ep. 242 a, Cùm uestra autoritas interfuisset, ut ego regem tuerer. de Cl. 160 a, Itaq; cum, etsi nemo intercedebat, qui se illi anteferret, neq; secundum tamen, neq; tertium dixerim. de Fin. 104 a, b, Ea natura est hominis, ut cũ genere humano quasi ciuile ius intercedat. Ep. 14 b, De Vatinio autem primum reditus interfuerat in gratiam. Epi. 213 b, Inter nos uetus usus intercedit.

INTERCEDERE pro aliquo, id est, rogando impetrare, uel spondere. At. 85 a, Ascribit etiam intercessisse se pro eis magnam pecuniam: id est, quasi rogando impetrasse. I. A. 169 a, Tantum enim pro te intercessisse dicebat. Epist. 16 a, Nullum meum minimum dictum, non modò factum, pro Cæsare intercessit, quod ille, &c.

INTERCEDERE. resistere, aduersari, contraeuenire, obstare. de Orat. 129 b, Tribuni ex templo pulsi cum intercedere rogationi uellent. Qu. Fra. 311 b, Monstra de aliquo promulgare, quibus intercedat nemo. de Leg. 187 b, Quod legationis genus ego consul sustulissem approbante senatu, nisi mihi Leuinus trib. Ple. intercessisset. pro Qu. 12 a, Quid si M. Brutus intercessurum se dixit, &c. uidetur ne intercessisse appellatio tribunorum? de Pro. 72 b, Sed mihi credite, nũquam succedetur illis, nisi cum ea lege referetur, qua intercedi de prouincijs non licebit. Epist. 3 b, De his reb. pridie quàm hæc scripsi, senatus autoritas grauissima interfuerat, cui cum Cato & Caninius intercessissent, tamen est perscripta. Ep. 7 a, Eaq; quæ de reductione regis scripta est autoritas, cui scis intercessum esse, ut ne quis omnino regẽ reduceret, tantam uim habet, ut. At. 10 b, Qui ueritus est, ne Fusius ei legi intercederet, quæ ex S. C. ferebatur. Epist. 151 a, Meq; sententiæ quæ secunda pronunciata erat, cum frequẽs assentiretur senatus, rogatu Seruilij P. Titius intercessit. Ter. 23 a, Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit: id est, obstiterit.

INTERCEPTIO, *onis*. pro Clu. 53 a, Quæ deinde interceptio poculi? cur non de integro autem datum?

INTERCEPTVS, *ta*. ad Quint. Frat. & Attic. libr. 1, Literæ interceptæ.

INTERCESSIO, *onis*. quam uulgus oppositionem uocat, præsertim in causis forensibus. contra Rull. 72 a, Cum intercessio stulticiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura. & in Or. 157 b, Quas tu mihi intercessiones inquis? Or. lib. 1.

INTERCESSOR, *oris*. qui obstat & resistit alicui. pro Syl. 179 b, Cæcilius agrariæ legi intercessorem fore perpessus est. Q. F. 305 b, Clodius poterit conciones concitare, deinde etiam intercessor parabitur. de Leg. 186 a, Intercessor rei malæ salutaris ciuis esto. pro S. R. 36 b, Postremò isto hortatore, intercessore ad Syriam non adierunt. I. A. 161 a, & Epi. 151 a, Intercessor grauissimus.

INTERCIDO, *dis*. cado. pro Deio. 148 b, Pereant amici, dũ unà inimici intercidant. dictum Domitij ex uersu quodam Græco. Ep. 64 b, Si qua interciderunt, non tam re quàm suspicione uiolenta, ea, &c.

INTERCIDO, *dis*. interscindo. Parad. 125 a, Mercedum pactiones in patrocinijs intercisæ, pecuniarum in concionib. candidatorum.

INTERCIPIO, *pis*. in itinere capere, auferre. Epi. 157 a, Ne literæ à latronib. interciperentur. & At. 7 b, Literas aut interire, aut aperiri, aut intercipi. At. 159 b, De his rebus, quas intercipi periculosum esset. pro Clu. 53 a, Venenum cum in mulso daretur, quendam eius familiarem intercepisse, bibisse, mortuum esse. cont. Rull. 66 b, Honos ad alienæ petitionis occasionem interceptus.

INTERCISE. Part. 232 a, Intercisè atq; permistè dicere.

INTERCISVS, *a, um*. L. Velinus.

INTERCLVDO, *dis*. intersepio. Parad. 117 b, Qui Carthaginensium aduentum corporibus suis intercludendũ putauerunt. Postq. 301 a, Inimici mei corporibus ciuium trucidatis, flumine sanguinis meum reditum intercludendũ putauerunt. de Pro. 70 a, Byzantij Mithridatis impetum ægrè repulsum, & ceruicibus intercluſum suis sustinuerunt. Atti. 107 b Ille à cõmeatu & reliquis copijs intercludendus. Cel. Ep. 112 a, Ipsum apud Bellouacos circũsederi, intercluſum ab reliquo exercitu. Atti. 138 a, Planè capti intercluſique sumus. pro Cec. 301 a, In ijs ipsis intercludere insidijs, quas mihi conaris opponere. de Fin. 89 a, & Epi. 244 a, Intercludere aditum ad aliquẽ locum. pro S. R. 36 b, Intercludere oẽs aditus alicui ad aliquem. pro Syl. 167 b, Aditum ad aliquẽ locũ alicui esse intercluſum. cont. Rull. 81 a, Cum à ciuib. intercluſum sit præsidiũ. & Anteq. 194 a, Aliquẽ locũ præsidijs intercluſum teneo. pro Cl. 56 b, Hoc modò innocentiæ defensio incluſa respirat. I. V. 262 b, Intercludere perfugium fortunæ alicui. Att. 115 a, Intercludere fugam alicui. Atti. 127 a, Iter meum intercluſum putabam. pro Rab. 91 a, Intercludere omnes seditionum uias, munire præsidia reip. At. 123 a, Intercludor dolore.

INTERCLVSIO, *onis*. impedimentum. de Or. 159 b, Clausulas & interpuncta uerborum, animæ intercluſio & angustiæ spiritus attulerunt.

INTERCLVSVS, *a, um*. pro Cæl. 46 a, Via deserta & inculta atq; intercluſa iam frontibus & uirgultis.

INTERCOLVMNIVM, *nij*. columnarũ interuallũ. Q. F. 319 a, Edera cõuestiuit qua basim uillæ, qua inter columnia ambulationis. I. V. 86 a, Signa omnib. intercolumnijs dispo sita. & ad Her. 21 b, Vt ædes, intercolumnium.

INTERCVRRO, *ris*. intercedo, interuenio. I. A. 217 b, Pugnatur acerrimè, qui intercurrerent, misimus tres principes ciuitatis. & ad Her. 3 a, Alterũ genus est narrationis, quod intercurrit nonnunquã. Tus. 182 b, Ergo his laboriosis exercitationibus dolor intercurrit nonnunquam.

INTERCVS, *tis*. quod inter carnẽ cutemq; est, ut aquam intercutem dicunt latini morbum, quem hydropem uocant Græci. Off. 70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem.

INTERDICO, *cis*. prohibeo, ueto, decretum interpono. de Or. 203 a, Neq; enim interdictũ est à rerum natura, aut à lege aliqua, aut more, ut singulis hominib. ne amplius quàm singulas artes nosse liceat. de Fi. 50 a, Nec mihi ne faciã interdictum puto. pro Cor. 60 a, Nõ modò nullo proposito præmio, sed etiam interdicto. pro Cæl. 47 b, Si quis est, qui etiam meretricijs amoribus interdictũ iuuentuti putet. de Sen. 81 b, Nostro more malè rem gerentibus patribus bonis interdici solet. de Ar. 246 a, Vt huic furiæ uox interdiceretur. I. V. 114 b, Si prætor improbus, cui interdicere nemo posit, det quem uclit iudicem. pro Cec. 289 a, Prætor interdixit, ut est consuetudo de ui hominibus armatis, sine ulla exceptione, tantũ ut unde deiecisset restitueret. pro Cec. 291 b, Prætor qui de fossis, de cloacis, deq; minimis aquarũ controuersijs interdicit. Item: Hác legem Clodius scripsit, ut interdictum sit, cui non sit interdictum. pro Dom. 229 a, Quod de omnibus interdictum est, scriptum est in legibus. I. A. 157 a, Leges, quæ iubent, ei qui de maiestate damnatus sit, aqua & igni interdici. I. A. 207 a, Sic contendit, tanquam si illi aqua & igni interdictum sit. pro Do. 221 b, Vt M. Tullio aqua & ignis interdiceretur. & 229 b, Vt mihi aqua & ignis interdiceretur. Epist. 167 b, Futurum puto ut aqua & igni nobis interdicatur. ad Heren. 24 b, Quibus aqua & igni interdictum est.

INTERDICTIO, *onis*. pro Dom. 229 a, Tecti & aquæ & ignis interdictio.

INTERDICTVM, *cti*. propriè prætoris dictũ est, ac formula, qua quid aut fieri iubet, aut uetat, præsertim cũ de possessione cõtẽditur: deinde etiã omnis uetãdi formula. cõtr. Rul. 89 a, Ergo hac lege prætorũ interdicta tollẽtur. & Att. 117 a, Cæsaris interdicta respuẽtur. Or. 206 a, Causa pro Cecinna de uerbis interdicti fuit. pro Cec. 291 b, Tum per hoc interdictũ eũ restitui oporteret. & 286 b, Possessionem per interdictũ repetere. de Or. 88 b, Multisq; præessem, qui tecũ interdicto cõtenderent, aut ex iure manu consertũ uocarẽt, &c. Ep. 253 a, In hoc interdicto nõ solet addi in hoc anno. I. P. 83 a, Tamen id ijs non licere per interdicta crudelitatis tuę, potestatis erat nõ ferendæ. pro Do. 227 a, Flamma temporis, interdictum sceleris, uox furoris. I. P. 90 a, Gabinius numen interdictumq; deorum regi uendidit.

INTERDIV. ad Her. 7 a, Tempus ita quæritur, qua parte anni, qua hora noctu, an interdiu, factum esse dicatur.

INTERDVCTVS, *ctus*. distinctio uel nota. Or. 219 b, Oratio non spiritu pronunciãtis, nec interductu librarij, sed numero coacta debet insistere.

INTERDVM. est cum, nonnunquã. de Cl. 186 a, Acumen M. Pisonis sępe stomachosum, nonnunquã frigidum, interdũ etiam facetum. Or. 216 b, Interdũ cursus est in oratione incitatior, interdum moderata ingressio. de Fin. 73 a, Interdũ, uel potius nimium sæpe. de Ora. 162 a, Geminatio uerborũ habet interdum uim, lepõrem aliàs. ad Heren. 32 b, Est cum non est satius, si, &c.

INTEREA. interim, tantisper, hoc interim spacio. pro Qu. 4 b, Hæc dum Romæ geruntur, Quintius interea, &c, & 3 a, Nec interea uerbum interposuit Næuius. & pro R. P. 123 a, in Ant. 200 a, Teretur interea tempus. de Orat. 100 b, Interea dum hæc quæ dispersa sunt, coguntur. Epist. 69 b, Tu interea cessabis.

INTEREO, *is*. morior. de N. 66 b, Non intelligo quomodo

calore extincto corpora intereant,nõ intereant aut humore aut spiritu amisso. At.35 b, Vt posse uideremur sine dolore interire. de N.67 a, Ignem interiturum esse nisi alatur. Q. Fr.295 a, Cũ id quod dabatur,nõ esset interiturum. pro Arc. 187 a, Tabulæ publicæ omnes tabulario incenso interierũt. At.7 b, Literas aut interire,aut aperiri,aut intercipi. de Fin. 99 b, Vt interit magnitudine maris Aegæi stilla muriæ. Aca. 44 b, Nihil ualentius à quo intereat. & ib.a, Eoq; etiam interire non in nihilum,sed in suas partes. pro Mu.230 a, Maiores sacra interire noluerunt. & ibidem: Interimendorum sacrorum causa. pro Do.220 b, Quid? sacra Clodiæ gentis cur intereunt, quod in te est?

INTEREST,*uat.* refert,ad rẽ est,differt, distat. I. A.246 a, Id potissimùm faciam,quod maximè interesse reip. iudicabo. pro Mur.125 a. Ostendam alio loco,quantum salutis communis intersit,duos consules esse,&c. Epi. 55 a, Multum interest rei familiaris tuæ,te quàmprimùm uenire. de Fi.79 b, Interest omnium rectè facere. Qu.Fr.309 b, Hoc uehemẽter interest reip. de L.177 b, Ciuitatũ hoc multarum in Græcia interfuit,antiquum uocum seruare modũ. I. A.157 a, Quis enim est hodie,cuius intersit hanc legem manere? pro Mil. 112 a, Semper Milo quantum interesset P. Clodij,se perire cogitabat. At.231 b, Cupio excurrere in Græciam,magni interest Ciceronis,uel mea potius,uel meherculè utriusq;,me interuenire disceptanti. & 205 a, Magni interest mea, una nos esse. Ep.33 b, Vtriusq; nostrùm magni interest,ut te conueniã. de Cla.188 a, Athenienſium plus interfuit firma tecta in domibus habere,quàm,&c. & ibi. Plus interest reip. castellum capi,quàm,&c. At.158 a, Nihil illius interest,quod in senatũ non uenis. & 48 b, Non quo mea interesset loci natura. Att. 183 b, Illud mea magni interest,te ut uideam. pro Syl. 182 a, Vestra enim qui uixistis,&c. hoc maximè interest. Att.38 a, Permagni nostrà interest te esse Romæ. & 122 a, Scio quanti reipub. intersit, omnes copias in unum locũ conuenire. & 126 a, Magni interest reip. omnes copias,&c. & 143 b, Permagni eius interest,rem ad interregnum uenire. pro Clu.49 a, Nec sua putat interesse,se,&c. Epi.85 a, Non tàtùm interest, quo animo scribatur,quàm quo accipiatur. Ep. 30 a, Quod mea & reip. interest. Epist.19 a, & de Inuen. 49 a, Si quid est quod eos scire aut nostra aut ipsorum intersit. Epist. 202 a, Quod mea intelliges multum,tua nullam in partem interesse. pro Pl.262 b, Hic è præfectura Atinati non tam honorata,quantum interesse uis ad rationem petendi. de Na.3 b, Magnum interest ad decus & ad laudem ciuitatis, ita fieri. Epi.257 a, Magni ad honorem nostrum interest,quàm primùm te ad urbem uenire. & 67 b, Equidem ad nostram laudem non mulcũ uideo interesse,sed ad properationem meã interest,non te expectare,&c. Ep.29 b, Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis sors tribuisset,consuetudinem quoq; accedere. Tus.153 a, Non sentientis autem nihil est ullam in partem quod intersit. Atti. 172 b, Neq; ad id quod quæris multum interest. de Arusp. 246 b, Ad facinoris disquisitionẽ interest, adesse quàm plurimos. At.276 a, Magnopere interest optimi Dolabellam. de Di.128 a, In motibus cœli multum interest, qui uentus, qui imber,&c. id est,refert. Epi.187 a, Multum interest te uiuere. de Som.120 a, Quid autem interest, ab his qui postea nascẽtur,sermonem fore de te,cum ab ijs nullus fuerit, qui antè nati sunt? cont. Rul.70 a, Leges sunt ueteres,neq; eæ cõsulares,si quid interesse hoc arbitramini,sed tribunitiæ,&c. de Nat.78 a, Ad prosperam aduersam'ue fortunam qualis sis,aut quemadmodum uiueris, nihil interest. de Fini. 83 b, Nihil interest ad beatè uiuendum,quali utaris cibo. contr. Rul.80 b, Nihil interest reip. colonia deducatur nec'ne. At. 208 a, Quòd si latius uolent proferre diem,poterunt uel biduum uel triduum,uel ut uidebitur: nihil enim interest. de Na.75 b, Nihil interest,utrum nemo ualeat,an nemo possit ualere. Epist.43 a, De ambitu an de maiestate, nihil ad rem interest. Orat.201 b,202 a, In philosophia plurimum interest,quemadmodum dicas,&c. Ep. 208 a, In omnibus rebus permultum interest,quibus illæ modis fiant. Att. 66 b, Mihi nihil uidebatur esse, in quo tantulum interesset, utrum per procuratores ageres,an per teipsum. Epist.175 a, Permagni interest,quo tempore hæc epistola tibi reddita sit. Atti. 83 b, Quid autem intersit,si tuos digitos bene noui,certè habet subductum. Item, Nihil interest,utrum ita scribas, si uter,&c. an si,&c. & quid interest utrum hoc feceris, an frumentum furatus sis. Epist.8 a, Multum interest, utrum laus minuatur,an salus deseratur. Or.218 a, Nihil interest dactylus sit extremus,an creticus. & ib. Nihil refert. & ibi. Nihil ad rẽ est. Par.119 a, Nauẽ auri cuertat gubernator an paleæ, in re aliquantũ,in gubernatoris inscitia parũ interest. Post. 207 a, Cũ hoc homine aut cũ stipite Aethiope in foro cõstitisses,nihil crederes interesse. de Di.120 b, Quasi uerò quicquã intersit,mures scuta an cribra corroserint. de L.167 a, Hæc ne minimum quidem utrum adsint uel absint interest. At.119 a, Quasi interſit audiam an uideam.

INTEREST. differt, distat, differentia uel discrimen est. de Or.131 b, Tantũ interest, quòd grauitas in honestis reb. locus in turpiculis ponitur. de Fi.100 b, Inter eas res nihil omnino interest. Ep.77 b, & 81 a, Inter causas multũ interest, inter uictorias nihil interfuturum puto. de Or.116 a, Nõ est credibile quid interesse mihi uisum sit inter eum, qui, &c. & qui, &c. I. V.60 a, Vide quantũ interfuturum sit inter meam atq; tuam accusationem. At.14 b, Neq; inter me atq; te quicquam interest, præter, &c. Tus.234 b, Inter Zenonem & Peripateticos nihil præter uerborũ nouitatem interesse. I. P. 82, Inter uos & Catilinam nihil interest. de Or.161 a, Plurimùm interest inter doctũ & rudem. & de N.5 a, Plurimum interest inter hoc & illud. & 64 b, Att.128 a, Hoc inter me & illos interest,quòd ego, &c. illi, &c. Post.200 b, Hic tantum interfuit inter me & inimicos meos. Of.3 a, Inter hominem & belluam hoc maximè interest, quòd hæc. &c. homo autẽ, &c. de Fa.144 a, Sed interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas naturales, &c. de Fi.55 a, Interest enim inter argumentũ cõclusionẽq; rationis, & inter mediocrẽ animaduersionẽ atq; admonitionẽ. pro Se.22 a, Atq; inter hãc uitã & illã, nihil tam interest, quàm uis & ius. Aca.21 a, Nullũ est uisum uerũ à sensu profectũ, cui nõ oppositum sit uisum aliud, quod ab eo nihil interſit. & 8 a, Qui uera negant quicquã à falsis interesse. Ac.10 b, Visa inter quę nihil interest. & 11 a, Neq; in his quicquã interest. de Fi.95 b, Nihil esse quod interſit aut differat aliud ab alio, præter honesta & turpia. Att.156 b, His deniq; in malis, quid interſit inter me & istos, quos, &c. pro Planc.261 b, Et quo plus intererat, eo plus aberat à me. I. C.99 b, Dũ modò inter me atq; te murus interſit. Post.208 a, Nec unam quidem horam interesse passus es, inter meam pestem & tuam prædam.

INTERFECTOR, *oris.* percussor, Thrax. Post.204 b, Si hostes atq; interfectores reip. reuixissent. & I.A. 139 b, Vt non modò impunè, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici posſit. & pro Milon.115 a, & 117 a, Tyb. Gracchi interfectores.

INTERFICIO, *cis.* ferro uitã eripio, morte mulcto, interimo, mortem offero. pro Dom.225 a, Quod cum totiens per insidias interficere uoluistis. & At.207 a, pro Clu. 22 a, Deinde ipsum Aurium tollendum interficiendumq; curauit. Ep.157 b, Is manus sibi afferre conatus est. de Cl.172 a, Cum in sylua facta cædes esset.

INTERIECTIO, *onis.* interpositio. ad Her.2 b, Et tamen occultè dicemus interiectione uerborum.

INTERIECTVS, *a, um.* medius, interpositus. Parad.117 a, Quid inter horum ætates interiectus Catoſi. A.243 a, Inter has personas me interiectũ molestè ferũt. de Cl.185 a, L. Sisenna interiectus inter duas ætates Hortensij & Sulpitij. de N.38 a, Aer interiectus inter mare & cœlũ. de Som.129 b, Et in ipsis quasi maculis ubi habitatur, uastas solitudines interiectas uides. cont. Rull.83 b, Videte quantum interuallũ sit interiectum inter hoc & illud. ad Her.6 b, Narratio accusatoris suspiciones interiectas & dispersas habere debet. de Or.243 a, Alij eis interiecti & tanquam medij. Ora.199 a, Quod eorum uicini non ita lato interiecto mari Rhodij nunquam probauerunt. pro Sest.14 b, Videtis me ad pristinam meam dignitatem breui temporis dolore interiecto esse reuocatum. de Pro.72 b, Annus est integer nobis expectandus, quo interiecto ciuiũ calamitas prorogatur. de Fi. 88 b, In uoluptate maxima nullo interuallo interiecto, dies noctesq; uersari. de Fin.97 a, Interiectam non uidet. Off.10 a, Multi sunt interiecti inter philosophos & eos qui rempublicam administrant. Orat.198 b, Est autem quidam interiectus intermedius utriusq; particeps.

INTERIECTVS, *ẽtus.* interiectio. de N.46 b, Luna interpositu interiectuq; terræ deficit.

INTERIICIO, *cis.* L. Interiectus. de Vn.108 a, Idq; interiecit inter indiuiduum & id quod diuiduum est in corpore. de Di.109 a, Interiectus est etiam nuper is, quem ad Atticũ de senectute misimus. de Na.53 a, Nasus quasi murus oculis interiectus est.

INTERIM. interea, tantisper, hoc interim spacio. de Or.141 a, Hoc interim spacio conclaue illud concidit. At.109 b, Interim uelim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa tot ies. Tus.255 b, Interim, interea, tantisper. pro Lig.137 b, Interim Varus Vticam uenit, &c. & pro Clu.21 b, Interim uenit index, &c. & Ep.151 a, Interim ad me uenit Munatius noster. pro Clu.25 a, Tum interim illa, &c.

INTERIMO, *imis.* interitum affero, interficio. de Nat.122 a, Si quæ interimant, innumerabilia sunt, etiam ea quæ conseruent, infinita esse debere. & 70 b, Mercurius qui Argum dicitur

dicitur interemisse. & pro S.R.24 a, Qu. Scæuola à ciuibus suis interemptus. de Finibus 78 b, Lucretia seipsam interemit. pro Mil. 119 b, Me quidem exanimant & interimunt he uoces Milonis. pro Muren. 130 a, Horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt.

INTERIOR, *us*. de Nat. 7 a, Nihil est interius mente. & Ac. 6 b, Tactus quem philosophi interiorem uocant. Offi. 11 b, Interitus est etiam, eiusdem esse ciuitatis. de Orat. 128 a, Interior est illi propius: id est, magis attingit hominem. Offic. 65 b, Societas, quæ latissimè patet interior, propior. de Sō. 131 a, Quod animal est, id motu cietur interiore. pro Pomp. 16 a, Regna interiorum nationum. in A. 196 b, & pro Sest. 7 b, In interiore ædium parte totius reip. nundinæ. Qu. Frat. 321 a, Quod interiore epistola scribis, &c. de Diuinat. 134 a, Sed hæc quoq; in promptu, nunc interiora uideamus. pro Dom. 241 a, Illa interiora iam uestra sunt. in Sal. 275 a, Sallustius Africam interiorem obtinens. Qu. Fr. 300 b, Interior uicinus. de Nat. 67 b, Interiores & reconditæ literæ. Ep. 111 a, Opus est hic limatulo & polito tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus sæpe uerecundiorem me in loquendo facis. de Or. 160 b, Oratione insistat interius, ne excurrat longius.

INTERITVS, *tus*. occasus, obitus. I.C. 115 a, Aruspices legũ interitum & urbis occasum appropinquare dixerunt. Tus. 163 a, Est enim interitus, quasi discessus & secretio ac diremptio earum partium, quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur. de Di. 116 a, Natura omnium interitus atq; obitus consecit. de Fi. 70 b, Qualis est ista philosophia, quæ nō interitum afferat prauitatis? pro Syl. 173 a, Cũ ad occasum interitumq; reip. Catilina dux esset constitutus. de N. 15 a, Epicurus corporum concretionem fugit, ne interitus & dissipatio consequatur. & I.C. 99 a, Qui de nostro interitu & urbis exitio cogitent. de Na. 66 b, Ad quem dolor uenit, ad eundem interitum uenire. de Cla. 175 b, Gracchi immaturus interitus. Epist. 153 b, Acerbissimo interitu consulum. Att. 125 a, Vniuersi interitus. Tus. 167 b, Toto animante deleto & facto interitu uniuersō. de Di. 95 a, Cum interitum exercitus nunciauisset.

INTERLITVS, *ta*. lineis uel lituris inductus. pro Cluent. 36 b, Codex C. Verris, qui tum interlitus proferebatur. I.V. 129 b, Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas atq; interlitas esse clamant.

INTERLVCEO, *ces*. eluceo, emineo. ad Her. 22 a, Vt loci distinctè interlucere possint.

INTERMEDIVS, *a, um*. medius. Or. 198 b, Est autem quidam interiectus, intermedius, & quasi temperatus, nec acumine posteriorum, nec fulmine utens superiorum, uicinus amborũ, in neutro excellens, utriusq; particeps, uel utrius potius expers.

INTERMINATVS, *ta, tum*. infinitus. de N. 12 a, Immẽsa & interminata in omnes partes regionum magnitudo.

INTERMISSIO, *onis*. intercapedo. de N. 24 a, Deũ sine ulla intermissione pulsari agitariq; incursione atomorũ. Ep. 101 b, Neq; alia fuit ulla causa intermissionis literarum, nisi quòd ubi esses, planè nesciebam. Of. 5 a, Ab actione sæpe fit intermissio. de Am. 97 a, Vt nulla intermissio fiat officij. de D. 137 b, Nunc propter intermissionem forensis operæ lucubrationes detraxi, &c.

INTERMISSVS, *a, um*. interiectus, derelictus. pro Mur. 132 b, Dies intermissus, aut nox interposita sæpe perturbat omnia. de Diu. 92 a, Itaq; ludis intermissis, instauratiui sunt cõstituti. de Orat. 156 b, Verba ab usu quotidiani sermonis iamdiu intermissa. Of. 37 b, Actiores morsus sunt intermissę libertatis quàm retentæ.

INTERMITTO, *tis*. interdum conquiesco, intermissionẽ uel intercapedinem facio.) (. Retineo. Or. 200 a, In maximis occupationibus nõnunquam intermittis studia doctrinæ. Ep. 72 b, Intermittere consuetudinem pristinam. de Ar. 252 a, Intermittere iurisdictionem. At. 152 a, Ne quem diem intermitterem, has dedi literas. Att. 128 b, Vt ne quis à me dies intermittatur, quin dem ad te literas. At. 112 a, Vt ab urbe discesi, nullum intermisi diem, quin, &c. At. 72 a, Nec tui mentionem intermitti finimus. de Orat. 97 b, Cum remiges inhibuerunt, retinet tamen nauis motum & cursum suum intermisso impetu pulsuq; remorum. de N. 12 a, Nullo puncto temporis intermisso uersari circum axem cœli, &c. cõt. Rul. 64 b, Vectigal quod amisis alijs remanet, intermisis non conquiescat. de Di. 96 a, Gallos gallinaceos sic assiduè canere cœpisse, ut nihil intermitterent. Epist. 158 b, Neq; ille intermittit affirmare se uicturum. Ep. 101 a, Mirabar quòd tu mihi literas mittere intermiseras. Tus. 162 b, Cœlum suo tẽpore non intermittit nitescere. de Or. 163 a, Continenti spiritu.) (. Intermisso spiritu.

INTERMORIOR, *ris*. pereo, morior. Ep. 91 a, Si nullũ officium tuum apud me intermoriturum existimas. Bythinici.

INTERMORTVVS, *a, um*. demortuus. I.P. 8 b, Vos eandẽ illam manum ex intermortuis Catilinæ reliquijs concitastis. pro Mur. 127 b, Memoriam propè intermortuã generis sui uirtute reuocare. pro Mil. 103 b, Declarant huius ambusti Tribuni plebis, illæ intermortuæ conciones.

INTERMVNDIA, *diorum*. de Fin. 80 a, Indiuidua & intermundia, quæ nec sunt, nec esse possunt, intelligimus. de N. 5 b, Tanquam modò ex Epicuri intermundijs descendisset.

INTERNECINVS, *na, num*. inexpiabile, crudele, ubi necesse sit oẽs necari & occidi. I.A. 259 b, Quæ sunt urbanarũ maledicta litium, non iniustæ belli internecini notæ, &c.

INTERNECTVS, *cta, ctum*. I.A. 259 b, Philip. 14, Internecti nota testamenta, credo, subijciunt.

INTERNECIO, *onis*. uniuersi interitus, occisione occidi. pro Do. 226 a, Vicissem cum magna internecione improborum. & pro Syl. 173 a, Internecione ciues liberaui. I.C. 116 b, Quæ dissensiones non reconciliatione concordiæ, sed internecione ciuium dijudicatæ sunt. At. 35 a, Neq; restiti sine internecione posse arbitramur. de N. 78 a, Quinam Tantalidarum internecioni modus paretur. I.V. 175 a, Aratorum internecio facta nulla est. pro Pomp. 9 b, Testis est Gallia, per quam legionibus nostris in Hispaniam iter Gallorum internecione patefactum est.

INTERNOSCO, *scis*. secerno, discerno. de Or. 141 a, Quos cum humare uellent, non potuerunt obtritos internoscere. & pro S.R. 27 b, de Di. 135 a, Quæ si, alia uera, alia falsa, qua nota internoscantur, scire uelim. Aca. 7 a, Internoscere uerũ à falso. de Am. 113 b, Secerni blandus amicus à uero & internosci potest adhibita diligentia. ad Her. 13 a, Qui dignũ atque indignum internoscere nequeunt.

INTERNVNCIVS, *cij*. interpres. Ep. 153 b, Assiduis internuncijs cũ Lẽtulo agit, ut, &c. Qct. 331 b, Quæ quidẽ me internuncio ad illos celeriter deferuntur. I.V. 238 b, Damnatorũ uitam à prætore nel ipso carnifice internuncio redimi. I.A. 248 b, Augures interpretes internũcijq; Iouis. de Di. 123 b, Hæ sunt igitur aues internuncię Iouis, quæ, &c.

INTERPELLATIO, *onis*. interuentus. Part. 232 b, Interuentus alicuius aut interpellatio. & de Or. 162 a, & Qu. Frā. 313 a, de Pro. 72 b, Interpellatio mei familiaris, qua paulo antè interrupta est oratio mea.

INTERPELLATOR, *oris*. interuentor. At. 244 b, Sed interpellatores illic minus molesti. Offi. 63 b, Dictitat se hortulos emere nelle, ubi se oblectare sine interpellatorib. possit. Ep. 92 a, In literis sine interpellatore uersor. ad Her. 9 a, Dialectici alieni sermonis molesti interpellatores.

INTERPELLO, *as*. interrumpo, impedimento sum. At. 26 a, Hic sum ubi me interpellat nemo. Tus. 151 b, Sed nihil interpellabo, continentem orationem audire malo. de Na. 72 b, Tum Balbus interpellare, Te, inquit, Cotta nolo. I.V. 233 a, In quo ut aliquid esset moræ, multi interpellant. Epi. 172 a, Interpellent me, quo minus honoratus sim, dũ ne interpellent, quo minus resp. à me cõmodè administrari possit. Att. 229 b, Interpellantib. his inimicitijs animus tuus mihi magis patuit quàm domus. Qu. Frā. 312 b, Tu metuis ne me interpelles? primùm si in isto essem, tu scis quid sit interpellare. & ibi. Tu uerò ut me & appelles, & interpelles, & obloquare & colloquare uelim. de Or. 133 a, Odiosè interpellare aliquẽ. & de Pro. 77 b, Interpellari ab aliquo. Ep. 180 b, Cæsar nunquã interpellauit, quin quibus uellẽ, &c. uterer. Att. 18 a, Sed hæc tota res interpellata bello refrixerat. I.V. 90 b, Quod in priore actione interpellauit Hortensius. Epist. 129 a, & 157 b, Vi nulla interpellante.

INTERPOLO, *as*. renouo. Qu. Frat. 313 a, Appius uult, inquam, renouare honores eosdem, quo minus togam prætextam quotannis interpolet. I.V. 108 a, Tollendo quod esset, semper aliquid demendo, mutando, curando ne litura appareat, interpolando.

INTERPONO, *nis*. interijcio, in medio colloco. de Or. 132 b, Sæpe etiã uersus interponitur, uel ut est, uel paululũ immutatus. ad Her. 19 b, Mediocres argumentationes interponi & in medio collocari oportet. de In. 48 a, Digressio extra causam interponitur, aut criminationis causa, aut, &c. & Ora. 202 b, Interponere conciones. I.A. 261 a, Hæc interposui P.C. ut me purgarem. de Am. 96 a, Quasi enim ipsos introduxi loquentes, ne inquit & inquã, sæpius interponeretur. Or. 211 a, Vt etiã modò nisi aurẽ interposuissem, concurrissent. I.V. 177 a, Cum hoc palàm Decumani loquerentur, tuumq; nomen in re tam turpi nefariaq; interponerent. ad Her. 8 a, Maiores uoluerunt, certis in rebus interponi quæstiones. in V. 72 a, Nisi ista tua potentia in hac causa interponeretur. pro S.R. 51 a, Cur in re tam ueteri noua hæc restipulatio interponitur? Qu. Fra. 325 a, & in V. 99 a, & Attic.

268 a, De Ascanione tu uerò quod uoles facies, me nihil interpono. pro Mi. 196 a, Clodius uocabat tribus, se interponebat, &c. & in Ant. 162 a, Quid enim interponerem audaciæ tuæ, quâ nullæ leges possunt coercere? in V. 58 a, Cur te interponis inuitissimis his, quib. &c. Ep. 160 b, 161 a, Sapientius facies, si te in istam pacificationem nõ interpones. pro S. R. 37 b, In rem aliquam fidem suam interponere. & de Cl. 172 a, Lusitani contra interpositam fidem interfecti. Or. 219 a, Inter quas uarijs clausulis interponit se rarò numerosa comprehensio. de Diu. 139 a, Proprium est Academiæ, iudicium suum nullum interponere. Atti. 121 a, Hæc scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuũ. in V. 64 b, Pro aliquo inimicitias suscipere, ad periculum accedere, operam, studium, laborem interponere. in A. 204 b, & 205 a, Quæ cum uiderem, nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putaui. Acad. 39 a, Quod cum audissemus, nullam moram interponẽdam putauimus, quin uideremus hominem, &c. de Leg. 172 b, In iureiurando dij immortales tum iudices, tum testes interponuntur. de In. 72 a, Non oportuit antè supplicium quàm iudicium interponere. ad Her. 10 a, Deinde interponetur ab accusatore suspicio ex coniecturis. Attic. 263 a, Si ea decreta Cos. quæ de Cæsaris actis interposita sunt, non seruantur, magnam perturbationem fore. & 64 b, Obnunciationibus per Scæuolam interpositis. I. V. 132 b, Qui ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam accepit. & 157 b, Acerbiorẽ legem & duriora edicta interposuit. & 122 a, Iste pœnis compromissis interpositis H. S. C C C extorsit. At. 112 a, Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo minus quod opus esset ad bellũ, à uobis pararetur. I. A. 201 b, Qui istum nondũ interposita authoritate uestra suo consilio & iudicio ut hostem arcuit. Ep. 7 a, Offensionem esse periculosam propter interpositam authoritatem religionemq; uideo. I. P. 80 a, Ego interpositam senatus autoritatem sustinui. pro Syl. 185 a, Vos reiectione interposita repentini iudices cõsedistis. I. P. 90 a, Lentulus prouinciam, quam sorte habebat, interposita religione deposuit.

INTERPOSITIO, *nis.* interiectio. Ep. 265 b, Vna omnino interpositio difficilior est, de quadrimo Catione. & de Na. 43 b, Cum personarum certarum interpositione.

INTERPOSITVS, *a, um.* intermissus, interiectus. pro Mu. 132 a, Dies intermissus aut nox interposita sæpe perturbat omnia. & de Cl. 172 a, Paucis interpositis diebus iterum Lælius dixit, &c. de Cl. 185 b, Multis inter nostrum tuumq; initium dicendi interpositis oratoribus. I. A. 162 a, Literas ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in mediũ protulit. pro Cl. 18 b, Vehementes habeat & repentinos impetus, spacio interposito & causa cognita consenescat. Qu. de Pet. 213 b, In hoc maximè uitiosa est ciuitas, quòd largitione interposita uirtutis obliuisci solet.

INTERPOSITVS, *tus.* interiectus. de N. 46 b, Luna interpositu interiectuq; terræ deficit.

INTERPRES, *tis.* explanator, internuncius, coniector. de Diu. 104 b, Ea quibus bene percepta sunt, hi non sæpe falluntur, malè percepta maleq; interpretata falsa sunt, nõ rerum uitio, sed interpretum inscitia. de Diu. 119 b, Quid autem uolunt ea significantes, quæ sine interpretibus nõ possumus intelligere. de Di. 104 a, Quia erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitæ sunt interpretũ. Offi. 2 a, Sequimur igitur in hac quæstione potissimũ Stoicos, non ut interpretes, sed ut solemus, è fontibus eorũ, iudicio arbitrioq; nostro quantum quõq; modo uidebitur hauriemus. de Opt. 144 a, Nec conuerti, ut interpres, sed ut orator sententijs ijsdem & earum formis tanquam figuris. de Di. 87 b, Grammatici interpretes poetarum. & 88 b, Interpres portentorum qui Galeotætũ in Sicilia nominabantur. de N. 9 b, Chrysippus Stoicorum uaferrimus interpres. I. A. 248 b, Augures qui Iouis optimi maximi interpretes internunciq; sunt. pro Clu. 48 b, Legum interpretes iudices. de D. 121 a, Coniector quidam & interpres portentorum. & 113 b, Tum auis illa uideri possit interpres & satelles Iouis. de Diu. 127 b, Astrologi interpretes cœli. de Diui. 135 b, Si Pœni in senatu nostro sine interprete loquerentur. de Di. 132 a, Vt interpres egeat interprete. de N. 54 b, Sensus interpretes & nuncij rerum. de Leg. 162 a, Mentis interpres est oratio. de Inuen. 79 b, Interpres uoluntatis alicuius. Or. 211 b, Interpres auguriorum. & de Na. 66 b, Interpres Sibyllæ. & Topicorum 221 a, Interpres iuris. in V. 166 a, A. Varius est in Sicilia interpres, quo iste interprete non ad Græcam linguam, sed ad furta & flagitia uti solebat. pro Cec. 195 a, Testamento si recitatus hæres esset pupillus, isque iam annos uiginti haberet, uobis interpretibus amitteret hæreditatem. de Finibus 145 b, Ita quemadmodum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic isti nobis cum

interprete audiendi sunt. Epist. 104 b, Nullam artem literis sine interprete & doctore & sine aliqua exercitatione percipi posse. Att. 278 b, Cæsarem quidem fallacibus interpretibus ac nũcijs impulerunt in spem cõsulatus. I. V. 211 a, Per amicos & interpretes agere aliquid. I. V. 71 a, & 130 b, Qui aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicij solent esse. Ep. 153 b, & 150 b, Quo ego interprete nouissimè ad Lepidum sum usus.

INTERPRETATIO, *onis.* notatio, etymologia. Offi. 7 b, Nimis callida, sed maliciosa iuris interpretatio. & 47 a, Iuris ciuilis cognitio & interpretatio. & cont. Rul. 67 a, Verbi uis & interpretatio. pro Cor. 62 b, In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, Comiter esse communiter, quasi uerò priscum aliquod aut insolitum uerbum interpretaretur. & ibid. de interpretatione uerborũ. Part. 241 b, Verbi interpretatione se defendere. & ibi. & de Or. 100 b, Deprauatione uerbi urgeri. de Or. 87 a, Neq; ea interpretatione mea, aut ornatius explicari, aut planius exprimi possunt. & 101 b, Senectuti uerò ornãdæ quod honestius potest esse perfugiũ quàm iuris interpretatio? de Or. 132 b, Interpretatio nominis habet acumen, ut Neptolemus. L. Nummius. de Opt. 144 b, Causa habens interpretationem legum satis acutam. de Orat. 96 b, & 119 a, Controuersia, uel contentio ex scripti interpretatione. pro Cor. 47 b, An cuius linguam populi non nosset, interpretationẽ fœderis non tenebat? de Di. 88 b, Somnia Antiphontis interpretatione explicata. & 89 b, Eius igitur somnij, quæ sit à coniectoribus interpretatio facta uideamus.

INTERPRETATIO. exornatio rhetorica. ad Her. 33 a, Interpretatio est, quæ exponit id quod positum est, alio uerbo quod idem ualeat, hoc modo: Remp. radicitùs euertisti, ciuitatem funditùs deiecisti.

INTERPRETOR, *aris.* interpretationẽ facio, expono, interpretatione explico, explano, explico, rem obscuram explano, intelligo, nomẽ alicuius rei nõ adiungo, & eandẽ tamẽ sententiã teneo, auguror, si fatũ dicã quod ex æternitate uerũ sit. Offi. 33 b, Nec quicquã aliud est philosophia, si interpretari uelis, quàm studium sapientiæ. de Cl. 178 a, Interpretando explanare rem obscuram. de Fi. 68 b, Animaduerte igitur rectène hanc sententiam interpreter. de Fin. 130 b, Secundũ naturã uiuere, quod ita interpretamur, uiuere ex hominis natura undiq; perfecta, & nihil requirẽte. de Fi. 85 b, Epistolam eius, quã modò totidem ferè uerbis interpretatus sum. de Am. 99 a, Iam uirtutem ex consuetudine uitæ sermonisq; nostri interpretemur, nec metiamur eã, ut quidam indocti, uerborũ magnificentia. de Leg. 158 b, Quibus interpretari populo & respondere soliti sunt. de Leg. 171 b, In ipso nomine legis interpretando inest uis & sententia iusti, & iuris colendi. I. A. 223 a, In legibus interpretandis & æquitate explicandis. de In. 78 a, Iudicem legi parêre, nõ interpretari legem oportere. Tusc. 198 b, Rectène interpretor sententiam tuam: id est, rectè ne intelligo, &c. At. 250 a, Tuã epistolã interpretari ipse uix poteram. & 147 a, Rogaui ut interpretaretur, quid esset quod ille scriberet consilio meo se uti uelle. I. A. 195 b, Sed uerecũdus augur sine collegis de auspicijs non interpretaretur. pro R. P. 127 a, Consilium ex necessitate, uoluntatem ex ui interpretari. de N. 24 b, Euemerus, quem noster & interpretatus & secutus est Ennius. Offi. 45 b, Panætius, quem multũ in his libris secutus sum, non interpretatus. de Or. 97 b, Omnes bonarum artiũ scriptores ac doctores, & legendi, & peruolutandi, & interpretandi. de Fat. 144 a, Verborũ uim interpretari. & 146 a, Licet etiam immutare, ut fati nomen non adiungas, & eandẽ tamen sententiã teneas: hoc modo, &c. pro Cor. 62 b, Quasi uerò priscum aliquod aut insolitum uerbum interpretatur. de Diu. 99 a, Hetruria scientissimè interpretatur, quid quibusq; ostẽdatur portentis. de Di. 87 a, Quorũ omnium interpretes ut grãmatici poetarũ, proximè ad eorum quos interpretantur diuinationem uidentur accedere. de Di. 82 b, Exta pecudum, aut monstra, aut fulgurum interpretantium. & 80 b, In monstris interpretandis procurandisq;. I. Procuro. de Diu. 99 a, Somnia, quæ magi Cyro interpretati sunt. ex Dionysij Persici libris. de Diu. 91 b, Ex quo illud somniũ ita interpretatũ esse, ut, &c. cũ, &c. I. A. 160 a, Hoc uos per deos immortales, quale sit non interpretaminí? de Inu. 77 b, & ad Her. 9 a, Interpretari uoluntatem alicuius ex aliquo facto uel euentu. de N. 75 b, Benè dicta malè interpretari. & ibid. Peruersè philosophorum disputationẽ interpretari. de Natu. 71 b, Vestri hæc confirmant interpretando quorsum quicq; pertineat. Att. 41 b, Veremur ne interpretemur illud oppidum ab Italia non satis abesse. de Nat. 84 b, Hoc nonnulli ridiculè interpretantur, qui me id circo putent bene audire uelle, ut ille malè audiat. pro Planc. 170 a, Si uerò hoc quod accidit interpretari uelis. pro Muren. 139 b,

139 b, Quod atrociter in senatū dixisti, aut non dixisses, aut mitiorem in partem interpretarere. pro Cec. 302 a, Tu hoc idem (quod ego dico) interpretabere. de Arusp. 252 a, Verba quæ ex Hetruscis libris in te conuersa, ea interpretata dicuntur. At. 274 b, Itaq; id senatusconsultum plerique interpretantur etiā ad duos captiuos pertinere. At. 262 b, Sic uelim existimes, me de tua liberalitate ita interpretaturū, ut tuo summo beneficio me affectū putem. & 95 b, De Triario bene interpretaris uoluntatē meam. de Ar. 252 a, Hoc quod sit nō facilè interpretor. pro Do. 239 a, Quæ si tu interpretaris de nostris ædibus scripta esse, nō repugno. de Clar. 165 a, Si tanquā illi ipsi acerbitatis aliquid acciderit, dolemus summam eius felicitatem, nō satis animo interpretamur. de Fi. 93 a, & Ac. 43 b, & ad Her. 9 a, De ratione interpretandi. Itē: In fraudem legis facere, uel fraudem legis fieri, est legem interpretari contra eius sententiam.

INTERPVNCTIO, *nis.* interpunctum, interductus. pro Mu. 129 b, Res enim sunt paruæ propè in singulis literis atq; interpunctionibus uerborum occupatæ.

INTERPVNCTVM, *ti.* interpunctio, distinctio. de Orat. 159 b, Clausulas & interpuncta uerborum, animæ interclusio & angustiæ spiritus attulerunt.

INTERPVNCTVS, *a, um.* de Or. 138 b, Nárratio distincta personis, interpuncta sermonibus. & 159 a, Clausulæ interpunctæ in orationibus. Ora. 201 b, Distincta alios & interpuncta interualla delectant.

INTERQVIESCO, *scis.* requiesco. de Cl. 172 b, Cum paululum interquieuissem.

INTERREGNVM, *gni.* tempus quo regnū rege uacat, dū creatur nouus. Qu. Fr. 327 b, Ad interregnum comitia addūcta, rumor dictatoris iniucundus bonis. At. 143 b, Nā permagni eius interest, rem ad interregnum non uenire. Qu. F. 323 a, Res spectat ad interregnum. Att. 107 b, & 143 b, Aut si per Trib. pleb. non patiatur, tamen quiescat rem adduci ad interregnum. Epi. 100 b, Quis enim tot interregnis iure cōsultum desiderat?

INTERREX, *gis.* is qui demortui regis locū tenet, donec alter creatur. creabatur etiā cū nullus esset in urbe patricius magistratus. At. 151 a, Si Sulla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur, & magister equitum, cur hic non possit? cont. Rul. 88 a, L. Flaccus interrex legem de Sylla tulit, ut omnia quæcunq; ille fecisset, rata essent. pro Do. 221 a, Interrex, quē & ipsum patricium esse, & à patricio prodi necesse est. Ep. 100 b, Ego omnib. unde petitur, hoc cōlilij dederim, ut à singulis interregibus binas aduocationes postulent.

INTERROGATIO, *nis.* de Fat. 146 a, Rectè genus hoc interrogationis ignauum atq; iners nominatum est.

INTERROGATIVNCVLA, *læ.* Par. 116 a, Cato minutis interrogatiūculis quasi punctis, quod proposuit, efficit. de Fi. 107 b, Pungūt quasi aculeis, interrogatiunculis angustis.

INTERROGO, *as.* rogo, quæro, percunctor. Ora. 209 a, Vt interrogando urgeat, & rursus quasi ad interrogata sibi ipse respondeat. Qu. Frat. 308 a, Clodius interrogabat suos, quis plebem fame necaret? respondebant, Pompeius. Tusc. 160 a, Socrates pusionem quendam interrogat quædam geometrica de dimensione quadrati. Part. 229 b, Sic ego te uicissim eisdem de rebus interrogabo. I. V. 31 b, Quid enim te de Hispaniensibus furtis interrogem? de Orat. 129 a, Hic meus frater à Philippo interrogatus quid latraret, furem se uidere respondit. & pro Dom. 221 a, Te interrogante augures responderunt. I. C. 99 b, Interrogas me num in exilium? non iubeo. Acad. 20 a, Si quis Deus te interroget, &c. utinam quidem roget. Acad. 10 a, Qui ita interrogāt, ab his irridentur. & ibid, Interrogari ab aliquo. de Or. 118 b, Interrogari de aliquo. de Fin. 64 a, Socrates percuntando atque interrogando dicere solebat eorum opiniones, quibus cū differebat. de Leg. 185 a, Cum magistratus interrogasit: id est, interrogauerit.

INTERRVMPO, *pis.* interpello, dirimo, deleo. de Pro. 72 a, Interpellatio familiaris mei, qua paulo antè interrupta est oratio mea. de N. 49 a, Contingere idem terræ necesse, ut omnibus eius partibus in medium urgentibus nihil interrumpat, quo labefactari possit tanta contentio grauitatis & ponderum. Epi. 64 a, Sed multa uarietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. Ep. 251 b, Amicitia longis interuallis temporis interrupta. Epi. 157 b, Pontesq; quos feceram interrupi.

INTERRVPTE. interciſe, uel inciſim.)(. Cōtinenter, perpetuò. de Or. 139 a, Interruptè narrare aliquid.

INTERRVPTVS, *a, um.* intermissus, insistens, claudicans, infractus, amputatus.)(. Vnus, par, idē, perpetuus, continēs, cōtinuatus. de L. 157 b, Nec tam facilè interrupta contexo, quàm absoluo instituta. Ep. 14 a, Nō offendes eundē bonorū sensum Lentule, quē reliquisti, qui confirmatus consulatu nostro, nonnunquā postea interruptus & afflictus antè Cos. recreatus abs te totus est. pro Cel. 50 a, Interruptis ac morientibus uocibus significare aliquid. de Som. 129 a, Hos qui terram incolunt, interruptos ita esse, ut, &c. de Ora. 162, & 163 a, Continuatum.)(. Interruptum.

INTERSCINDO, *dis.* de Leg. 171 a, Et à tergo pontem interscindi iussit.

INTERSCRIBO, *bis.* At. 95, Nā quas multo antè tuas acceperam literas, in quibus ἀντίγραφα interscripseras, quid esset mihi faciendum de relinquendo, eæ me pungebant.

INTERSECO, *as.* ad Her. 20 b, Vt eas res inserere atq; intersecare uideamur in animis auditorum.

INTERSEPTVS, *a, um.* intercluſus. pro Corn. 63 b, Ne interseptum sit his iter ad hoc amplissimum præmium ciuitatis. & Tus. 158 a, Foramina terrenis concretisq; corporibus interſepta.

INTERSPIRATIO, *onis.* respiratio. de Ora. 159 a, & ibi. b, Aequalibus interspirationibus utebantur.

INTERSVM, *es.* intercedo.)(. Desum. de Se. 78 a, Sepe interfui querelis meorū æqualium. At. 237 a, Tu plura audis, & interes consilijs. de D. 140 b, Non placet Stoicis singulis ie eorum fissis, aut auium cantibus interesse Deum. Ep. 8 b, & At. 139 a, Melioris ciuis & uiri putabā, quouis supplicio affici, quàm illi crudelitati non solùm præsse, uerùm etiam interesse. de In. 61 a, Ipse Interfuit & præsens uidit. pro S. R. 24 b, Roscius ne in conuiuio quidē ullo ferè interfuit. Qu. Fr. 310 a, Huic conuiuio Quintus defuit. pro S. R. 36 b, Quibus in rebus interesse non possumus. pro Clu. 52 a, Hic testamēto faciendo interfuit. I. V. 75 a, Interesse in consilijs aliquorum. de Inu. 54 a, Interesse in aliquo negocio. Ep. 219 a, Qua in re ego interfui. de Inu. 64 a, Ratiocinatio dicitur tum interfuisse, cum, &c. & 65 a, Cùm causa quare peccauerit, non intercesserit. ad Her. 3 b, Quibus in rebus alicuius firma autoritas uidebitur interfuisse. I. C. 111 a, Tybris inter eos & pons interest. in Ant. 246 b, Si maria, montes, regionum magnitudines interessent, odisses eum. de Senect. 90 a, Cuius inter primum & sextum consulatū sex & quadraginta anni interfuerunt.

INTERTRIMENTVM, *ti.* detrimentum. I. V. 103 a, Cum eò fine ullo intertrimento conuenerat.

INTERVALLVM, *li.* spacium, diuisio, discrimē. de Or. 141 b, Vtendum est locis multis, illustribus, explicatis, modicis interuallis. Epi. 6 a, Vt quoniā interuallo locorum & temporum disiuncti sumus, per literas tecum quàm sæpissimè colloquar. de Fin. 84 b, Dolor si longus, leuis: dat enim interualla & relaxat. Acad. quæst. 39 a, Satis eum longo interuallo ad suam uillam reduximus. I. V. 236 b, At cum in Italia bellum tam propè à Sicilia, tamen in Sicilia non fuit, quid mirum: ne cum in Sicilia quidem fuit eodem interuallo, pars eius belli in Italiam peruasit. de N. 36 b, Neq; Mercurius à sole longius quàm unius signi interuallo discedit. & ibidem: Lucifer nunquam à sole duorum signorū interuallo longius discedit. de Or. 100 b, In Geometria lineamēta, formæ, interualla, magnitudines. de Vn. 199 a, Interuallū sesquialterū, sesquitertium, sesquioctauum. & ibi. Duplū & triplum interuallum. de Diu. 127 b, Reliqua uerò tria interualla infinita & immēsa, à Sole ad Martis, inde ad Iouis, ab eo ad Saturni stellam. de Vn. 202 a, Fore ut certis temporū interuallis animal oriretur. de Nat. 7 a, Opinio est, natiuos esse deos longis interuallis orientes occidētesq; ad Her. 20 a, Interualla uocis in loquendo. de Som. 129 a, Illi octo cursus septem efficiunt distinctos interuallis sonos. Tus. 156 b, Interualla sonorum. de Som. 128 a, Sonus interuallis coniunctus imparibus, sed tamē pro rata portione distinctis. de Or. 160 a, Distinctio & æqualiū & sæpe uariorū interualiorum percussio numerū conficit. & ibi. Numerum in cadentibus guttis, quòd interuallis distinguūtur, notare possumus. & ibi. Quod metiri possumus interuallis æqualib. Or. 201 b, Distincta alios & interpuncta, interualla, moræ, respirationesq; delectant. Or. 214 b, Numerus interuallis, cōpositio uocib. apparet. & ibi. Interuallorū longorum & breuium uarietas. & 216 a, Pedes non syllabis, sed interuallis metiendi. & ibi. Trocheus, qui temporibus & interuallis est par iambo. cont. Rul. 83 b, Vide quantum interuallū sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia, & istorum dementiam. pro Rab. 93 a, Quantum interuallum inter te atq; illum interiectum putas?

INTERVALLVM. pro tēpore, ut tāto interuallo, lōgo interuallo. quod Vergil. dixit, Longo pòst tēpore: Cicero multis pòst annis, dein longo interuallo pòst, semel usurpauit, quod nimis sæpe usurpant noui. pro Mur. 127 b, Ego uerò tāto interuallo clauſtra ista nobilitatis refregi. contr. Rull. 65 b, Perficiam ut huius ordinis autoritas quæ apud maiores nostros fuit, eadem nūc longo interuallo reip. restituta uideatur.

uideatur. Qu.Fr.323 b, Dierũ iam amplius L. interuallo nihil à te literarũ. de Cl.166 a, Quoniã longo interuallo modò primùm te paulò hilariorem uideo. pro Cluen.55 a, Satis longo interuallo pòst iterum aduocãtur. pro Mu.128 b, Vt cum longo interuallo ueneris, contendas, &c. I.A.194 a, Hodierno die longo interuallo ad spẽ libertatis exarsimus. At.282 a, Venio nũc lõgo sanè interuallo ad quandam epistolã, quæ, &c. At.177 a, Longo enim interuallo uideo mutata esse omnia. cont. Rul.66 a, Me perlõgo interuallo propè memoriæ temporumq; nostrorũ primum hominem nouum consulem fecistis. pro S.R.20 a, Longo interuallo iudicium inter sicarios hoc primum cõmittitur. in V.65 b, Consuetudo longo interuallo repetita & relata. & 79 a, Longo interuallo uterem cõsuetudinẽ retuli. & At.a. Et nos longo interuallo uiseris. Epi.104 a, Tu si interuallum longius fuerit mearum literarũ, ne mireris. in Ver.265 b, Versabatur in Sicilia longo interuallo alter Phalaris. pro Clu.32 a, Si cũ animis uestris longo interuallo recordari illius uitam uolueritis. de Cl.32 a, Cum res priuatæ longo interuallo iudicijs repetentur. pro Flac.161 a, Longo interuallo Romã uenis. pro Arch.186 b, Interim satis longo interuallo uenit Heracleam. pro Flac.156 a, Interim neq; ita longo interuallo ille uenit. de Pro.75 a, An laurea illa amittet longo interuallo uiriditatem! Ep.251 b, Amicitiã longis interuallis tempore interrupta. Offi.7 a, Illa quæ quasi longo interuallo interiecto uidemus. Aca.148 a, Studia quæ longo interuallo intermissa reuocauit: id est, diu intermissa. Ep.251 a, Primùm ut te tanto interuallo uiderem.

EX INTERVALLO. de In.51 b, Confestim sequi.) (. Ex interuallo sequi aliquem. de In.66 a, Cõfestim.) (. Ex interuallo. At.66 a, Et ille latinus ἀτζιστισμὸς ex interuallo regustandus. Or.219 a, Interuallo dicere: id est, ex interuallo, uel, cũ interpositione & distinctione. ad Her.2 a, b, Crebris interuallis & diuisionibus oportebit uti.

INTERVENIO, *nis*. de improuiso uenio. de Na.5 b, Vt hic qui interuenit, ne ignoret quæ res agatur. Topic.127 a, Vt si interuentũ est cũ ageretur aliquid. de Or.110 a, bis, Vereor tamẽ ne molesti uobis interuenerimus. At.242 b, & ad Her.4 a, Quam orationem cùm ingressus essem, Casius interuenit. At.231 a, Magni interest Ciceronis, me interuenire disscenti. At.299 b, Statius interuenit nonnullorum querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. ad Her.4 a, Vlysses interuenit, occisum conspicatur. I.A.169 a, Sed citò Curio interuenit, qui te à meretricio quæstu abduxit. in Ant.179 a, Quid eundẽ in septemuiratu non'ne destituisti? interuenit enim. de Pro.70 b, Nisi C. Virgilius interuenisset. pro Cl.27 a, Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. Tusc.199 a, Dolore non interueniente, aut si interueniret, &c. Epi.98 a, Casus uiro mirificus quidam interuenit, quasi testis opinionis meæ. de Fin.61 b, & Tusc.233 b, Epicurus exiguam dicit fortunam interuenire sapienti.

INTERVENTOR, *oris*. de Fat.140 a. Quodam liberiore quàm solebam, & magis uacuo ab interuentoribus die.

INTERVENTVS, *tus*. inopinatus aduentus. I.C.112 a, Tũ interuentu Pontini pugna tẽdatur. & de N.23 a, Suppeditatio bonorum nullo malorum interuentu. At.55 a, Quod uereor ne tardius interuentu Varronis nostri facias. Par.232 b, Interuentus alicuius aut interpellatio. At.258 a, Cæleni interuentum & Caluenæ cauebis.

INTERVERTO, *tis*. præripio, intercipio. I.A.175 b, Ille induxit, ut peteret promissum & receptum interuertit, ad seq; tra: stulit. I.V.215 b, Qui si intellexerint interuerso regali hoc dono, grauiter uos tulisse, &c. Item: Is intellexit posse se interuersa ædilitate Pisone consule prætorem renunciari.

INTERVISO, *sis*. inuiso. Ep.95 b, Quodq; minus nos interuisis, hoc fero animò æquiore. Qu.F.319 a, Vrbanam expolitionem urget ille quidem, sed etiam ipse crebrò interuiso.

INTESTATO. aduer. intestatus, nullo facto testamento. de Or.100 a, Paterfamiliãs intestatò mortuus est. & de In.81 a, & ad Her.4 b, & I.V.99 b, & de Or.99 b.

INTESTATVS, *a, um*. intestatò. pro Cl.53 a, Haud hęres est Cluentius, intestatũ dico esse mortuum. in Ver.act.4, Atq; ita propinqua, ut ea etiam si intestata esset mortua, Epicratem Bidinorum legibus hæredem esse oporteret.

INTESTINVM, *ni*. ilia, uiscera. de Nat.54 b, Reliquiæ cibi depelluntur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus. & ibi, Quædam à medio intestino usq; ad portas iecoris ductæ ac directæ uiæ. Ep.107 a, Cum grauiter ex intestinis laborarem.

INTESTINVS, *a, um*. intimus, domesticus. At.228 b, Ingrauescit enim indies intestinum malum. in Ver.84 a, Occultũ, intestinum ac domesticum malum. & in Catil.110 b, Bellũ intestinum ac domesticum, contra Rull. Inclusum malum intestinum ac domesticum est. Acad.13 a, Vt si qui exalbescerent, uel ipsi per se motu mentis aliquo, uel obiecta terribili re extrinsecus. & ibidem, Tremor intestinus.) (. Timor oblatus, Ep.179 a, Intestinum urbis malum. Epi.49 b, Intestinus dolor. Item: Quid est quòd tãtopere te commoueat tuus dolor intestinus?

INTEXO, *xis*. contexo, interpono, implico. Par.230 a, Cùm parua magnis, simplicia cõiunctis, obscura dilucidis intexuimus. At.207 b, Scis me antea orationis, aut aliquid id genus solitum scribere, ut Varronẽ nunquã possem intexere. Or.114 b, Aliquid in causa prudenter intexere. Atti.211 a, Te ἀσυνδιάτατα intexui. de Na.54 a, Venæ crebræ multæq; toto corpore intextæ.

INTEXTVS, *a, um*. contextus. ad Her.38 b, Vestis coloribus uarijs intexta.

INTIMĖ. enixè, ex animo. Qu.Fr.300 a, Aliquem alicui ab aliquo intimè commendari.

INTIMVS, *a, um*. domesticus, familiaris.) (. Externus, alienus. I.V.223 a, In eo sacrario intimo fuit signum Cereris. & de In.65 a, Animi quidam intimus sensus. & pro Syll.179 b, Intima cogitatio. & At.82 a, 72 a, Sed angor intimis sensibus. Tusc.186 a, Intimus sermo. in Verrem 69 b, Ad intima istorum consilia peruenimus. de Natur.39 b, Itaq; in ea dea, quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio & sacrificatio extrema est. de Ora.93 a, Penitùs in eam ipsam disputationem non penè intimam peruenistis. Or.114 b, Quæ disputatio non est huius instituti sermonis, sed artis intimæ. Ac.40 a, Multa admiscui ex intima philosophia. & de Leg.159 a, Sed penitùs ex intima philosophia haurienda iuris disciplina est. Epist.217 a, Itaque abdidit se in intimam Macedoniam. pro Cæl.50 b, Nam si essent in uestibulo, non laterent: sin se in intimum conijcere uellent, non satis cõmodè, &c. in Ant.169 b, Antonius intimus erat Clodio. & in Catil.106 a, Intimus alicuius. Att.63 b, Itaq; in intimis est meis, cũ antea notus non fuisset. Ep.31 a, L. Valerius est ex meis domesticis atq; intimis familiaribus. Quin.Fr.503 a, Intimus, proximus, familiarissimus quisq; sibi pertimuit. pro S.R.37 b, Tecti ad alienos esse possumus, intimi multo apertiora uideant necesse est.

INTOLERABILIS. intolerãdus, non ferẽdus. I.A.185 a, Intolerabile est seruire impuro. & Qu.F.305 b, & Ep.185 a, de N.51 b, Intolerabilis fœditas odoris. Tusc.217 a, Cui nihil intolerabile ad demittẽdum animum uideri potest. Att.178 b, & de Or.159 a, Mihi omnia sunt intolerabilia ad dolorẽ. de Ami.100 b, Admodum intolerabilis iniuria. Ep.35 a, Intolerabilia tributa exegi. Tusc.228 b, & de Or.218 b, Intolerabilis dolor. & 199 a, Intolerabile uitium. Item: Intolerabile uerbum. At.260 a, Intolerabilis Antonius.

INTOLERANDVS, *a, um*. I.V.218 a, Res indigna & intoleranda uidebatur omnibus. & 259 b, & pro S.R.24 a, contra Rul.63 b, Nunc prospicite omnium rerum infinitã atq; intolerandam licentiam. pro Fon.283 a, Hęc immanis atq; intoleranda barbaria. in Vat.33 a, Intolerandus tyrannus.

INTOLERANTER. insolẽter. I.V.35 a, Tu de tuis diuitijs intolerantissimè gloriaris. & de Or.128 a, Intolerantius se iactare. Tusc.179 b, Intoleranter dolere.

INTOLERANTIA, *tæ*. insolentia. cont. Rul.72 b, Perspicite hanc potestatem, non priuatorum insaniam, sed intolerantiam regis esse dicetis. pro Clu.48 b, Quis eum cum illa superbia atq; intolerantia ferre potuisset?

INTONO, *as*. sono, tono. pro Mu.143 b, Iam enim hesterna concione intonuit uox perniciosa designati Trib. de D.102 a, Partibus intonuit cœli pater ipse sinistris.

INTONSVS, *a, um*. (Tonsus.204 a, Scindens dolore identidem intonsam comam. & 196 a, Accij.

INTORQVEO, *ques*. torqueo. de Or.133 b, Testius in dicẽdo mentũ intorquens. de Ar.245 a, Si quod in me telum intorserit, statim, &c. At.140, Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponam, μὴ μὲν γεγράφειν ἐκφανῶν ἀσυνεῖν πάλιν intorqueat. Tusc.126 a, Alternis enim uersibus intorquentur inter fratres grauissimæ contumeliæ.

IN TOTVM. ex toto. de Ar.258 b, Quæsturãq; illam maximè fœcundã, in totũ ad se ita redegit, ut improbissimè fraudaret populum.

INTRA. inter, in interiore parte. Attic.127 b, Qui regionibus exclusi intra præsidia atq; intra arma aliena uenissent. pro Sest.16 a, Antiochus intra montem Taurum regnare iussus est. & pro Deiot.150 b, Deiotarus Tauro tenus regnare iussus est. I.V.* Locus intra Oceanum iam nullus est, quo, &c. pro Pom.10 b, Nulla intra Oceani ostium nauis est. de Or.122 a, Nosse regiones intra quas uenere, & peruestiges, quod quæris. pro Cec.289 a, Ingredientes intra finem eius loci, quem, &c. Attic.43 b, Quod facile fuisset, nisi intra parietes meos de mea pernicie consilia inirentur. Brut.289 a, Cum tantum

tantū insideat intra muros mali. ad Her. 24 b, Ipse intra cancerē stet. I. V. 73 a, Omnia cōmemorabuntur, quæ intra decē annos, posteaquā iudicia ad senatū translata sunt, in rebus iudicādis nefariè & flagitiosè facta sunt. Ep. 49 a, Sed quoniam Cæsar fortasse arbitraretur, me hanc rem non putare, si perpetuò tacerem, modicè hoc faciā, aut etiam intra modū, ut, &c. Ep. 143 a, Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà non modò non cōtra legem, si ulla nunc lex est, sed etiam intra legem, & quidem aliquanto.

INTRACTATVS, *a, um.* indomitus. de Am. 109 a, Qui nō eo quo consueuit, libentius utatur, quàm intractato & nouo? de equis loquitur.

INTRICOR, *aris.* (. Extrico. de Fat. teste Gellio 92.

INTRO, *as.* introeo, ineo, ingredior, accedo in ædes. Ac. 30 b, Nulla acies humani ingenij tanta est, ut penetrare in cœlū, terrā intrare possit. Tus. 161 b, Nisi animus antequā corpus intrasset, in rerū cognitione uiguisset. & de N. 28 a, Cū Gracchus pomerium intrasset. pro R. P. 126 a, Rabirius regnū intrauit. I. A. 175 a, Tu illā domū ingredi ausus es? tu illud limē intrare? pro Cec. 289 a, Qui illum olearum ordinē intrasset. pro Dom. 214 a, Intrare in Capitolium nō debuisti. Qu. Fr. 292 b, Qui in tuam familiaritatem penitùs intrarit. & de Fi. 135 a, Intrandum est igitur in rerum naturam, &c. de Or. 118 b, Tum definitio in mentem iudicis intrare non potest. de Or. 162 a, Si hæc, quæ patefecit oratione sua Crassus, intrare uolueritis.

INTRODVCO, *cis.* induco, facio. Tus. 230 a, Socrates philosophiam deuocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit. Qu. Fr. 322 b, Gabinius à consule retentus est, introducti publicani. de Diui. 87 b, Qui in senatum introducti negauerunt. pro Clu. 25 b, Qui simulatq; introductus est, prima potione mulierem sustulit. I. A. 234 b, L. Cæsar comitia & ambitionem introduxit in senatum. Anteq. 196 a, Quæ omnia sunt perniciosa, quòd in rempub. sunt introducta. in Sal. 272 a, Iustius huic quàm mihi succēssere debetis, qui initiū introduxit. de Fa. 145 a, Epicurus introduxit declinationem atomorum. & 144 a, Qui introducunt fatum. de N. 6 a, Plato, qui natum mundum introduxit. Of. 54 b, Panætius non uidetur huiusmodi deliberationem introducere debuisse, in qua, &c. Of. 76 a, Epicurei prudentiā introducunt scientiā suppeditantem uoluptates. I. V. 191 a, Ex huiusmodi principio consuetudo æstimationis introducta est. Ep. 264 a, Introducere aliquā consuetudinem. Part. 233 b, Introducta rei similitudo. Ac. 33 a, & de Fi. 115 b. Introducebat enim Carneades, summū bonū esse, &c. pro Cæl. 44 b, Iam ipse tecum nulla introducta persona loquar. de Amic. 96 a, Quasi enim ipsos introduxi loquentes. At. 261 a, Possumus etiam ut sponsores appellentur, procuratorem introducere.

INTRODVCTIO, *nis.* At. 11 b. Iam uerò ô dij boni rē perditam, etiam noctes certarum mulierum, atq; adolescentulorum nobilium introductiones, nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt.

INTROEO, *is.* intro, in aliquē locum adeo. Atti. 105 b, Scribis Pomptinum in urbē introisse. & de Or. 100 a, Mancinus in senatum introire non dubitauit. At. 258 a, In domum alicuius introire. I. P. 91 b, Quasi uerò ad rem pertineat qua tu porta introieris, modò ne triumphali. Epi. 259 b, Simul nobiscum in oppidum introiuit Terentia. de Am. 98 b, Quem fuit æquius, ut prius introieram in uitam, sic prius exire de uita. I. A. 173 b, An tu illa uestibula cum aspexisti, domū tuā te introire putas?

INTROFERO, *fers.* importo. in Ver. 242 b, Noctu inferri solitus est ad mulierem. & 259 b, pro Flacc. In oppidum introferetur.

INTROITVS, *tus.* ingressio, ingressus. pro Ce. 288 b, At iste ad oēs introitus, quā adiri poterat in eum fundū, armatos homines opponit. pro Do. 228 a, Aduentus meus & introitus in urbē qui fuit? I. A. 231 a, Qui introitus in Smyrnam? pro Cec. 292 b, Nō solùm introitu, sed omnino aditu prohiberi. de Na. 55 a, Aures duros & quasi Corneolos introitus habēt. I. V. 230 a, Signum quod est ad introitum ponti. & 252 a, Propter introitum atq; ostium portus. pro Cæl. 38 a, Hic introitus defensionis. Atti. 16 b, Primus introitus fuit in causam fabulæ Clodianæ.

INTROMITTO, *tis.* admitto. pro Syl. 177 a, Vt intromissus me in meo lecto trucidaret. Epist. 15 a, Si quando illa dicet, Phædriam intromittamus comessatum: tu, &c.

INTROSPICIO, *cis.* inspicio. de Arus. 251 a, Ne quis introspicere possit tuam domum. pro Syl. 181 b, Perspicite etiam atq; etiam, introspicite omnium mentes. de Fin. 89 a, Tute introspice in mentem tuam. pro Font. 283 a, Age uerò nunc inferte oculos in curiam, introspicite penitùs in omnes reipublicæ partes. de D. 130 a, Causas omnium introspicere.

INTROVOCO, *as.* accerso, aduoco. I. V. 89 b, Cur filiā tuā non introuocari iubes?

INTRVDO, *dis.* pro Cec. 287 b, Atq; etiam se ipse inferebat & intrudebat.

INTVEOR, *ris.* uideo, tueor, contueor, contemplor, aspicio. de Di. 85 b, Rectores nauium profectione læti, piscīū lasciuiam intuebātur, nec tuendi satietas capere poterat. Anteq. 196 b, Non solùm cunctam intueri, sed etiam tueri potestis ciuitatem. pro Pomp. 11 b, Pompeium omnes sicut aliquem de cœlo lapsum intuentur. & Aca. 16 b, Me omnes intueri. i. intuebantur. de Som. 129 a, Intueri solem nequimus aduersum. Tusc. 183 b, Qui cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent, sic mētis acies se ipsam intuens nonnunquā hebescit, ob eāq; causam contemplandi diligentiā amittimus. & Ep. 73 a, Intueri aliquid oculis, aut animo cōplecti. contra Rul. 81 a, Intētis oculis omnes reip. partes intueri. de Or. 117 a, Tota mente aliquem atq; omni animo contueri. Tusc. 339 b, Ex quo omnibus bene ueritatē intuentibus, uideri necesse est miserum. de Fi. 60 b, Intueri aliquid acri & attento animo. I. V. 265 a, Frequentia quæ nūc animo te iniquissimo infestissimoq; intuetur. de Pr. 73 a, Intueri aliquem coram. de Orat. 100 a, Intueri huc atq; illuc. I. C. 113 a, Ille terrā intuebatur. At. 281 a, Intuere me ipsum, qui, &c. pro Pl. 280 b, Hos ego tum animo intuebar. pro Dom. 222 b, Intuemini paulisper animis iuuentutem. pro Pl. 259 a, Intueri & contemplari aliquem. de Am. 100 a, Amicū qui intuetur, tanquā aliquod exemplar intuetur sui. Or. 197 b, Aliquid intueri, in eoq; defixum esse. Tus. 229 b, Qui rerū naturam studiosè intuerentur. i. contemplarentur. pro Mil. 109 b, Ora omnium atque oculos intuemur. Ep. 14 a, Qui splendorem & speciem huius uitæ intuentur. Tusc. 181 a, Intueri in aliquam rem. & de Vn. 201 a, Intueri in speciem rerū. de Cl. 196 a, Sed in te intuens Brute doleo, cuius, &c. de Ora. 85 b, Ac mihi quidem in summos homines intuēti, quærendū uisum est, quid sit, &c. Tus. 240 a, Delecti pueri ad nutū illius intuentes diligēter ministrabant. de Or. 154 a, Dūmodo illa ad hanc ciuilē scientiā, quò pertinent, & quā intuentur, transferamus. de Or. 96 b, Cōmonere aliquē, quò quidq; referat, & quò intuens ab eo quodcunq; sibi propositum erit, minus aberret. Or. 199 a, Oratores uoluntatem eorum qui audiunt, intueri debent. I. A. 238 b, Non tam ueteranos intuendos uobis arbitror, quàm quid tyrones milites sentiant.

INTVS. (. Foris. de Fi. 58 a, pro Mur. 143 a, Intus, intus est equus Troianus. I. C. 106 b, Intus inclusum periculum est. de Vn. 201 a, Deus omnia animalia intus in mundo inclusit. de Se. 79 b, Nec uerò ille in luce modò & oculis ciuium, sed intus domiq; præstantior. pro Dei. 149 b, Vbi id quod intus est atq; nostrū impunè euolare potest. de Ora. 134 b, Nasica sensit illum intus esse. de Finib. 93 b, Quæ sunt intus in domo. pro Syll. 170 a, Ille relictus intus, expectatus foris. contra Rullum 8 a, Atq; hoc carmen ille non uobis, sed sibi intus canit.

INVADO, *dis, inuasi.* impetum facio, inuolo, irruo, irrumpo, peto, uim facio. Tusc. 175 b, Si quis uniuersam philosophiā uelit uituperare, secundo id populo facere possit: uel si ea, quæ nos maximè sequimur, conetur inuadere, magna habere possit auxilia reliquorum philosophorū disciplinis. I. A. 153 b, Fugitiuus ille, qui in C. Marij nomen inuaserat. in Sal. 273 b, Qui ista inusitata rabie petulanter in uxorē meā inuasisti. Offic. 16 a, In quo me ab inuidis inuadi solere audio. I. A. 231 a, In Galliam Antonius inuasit, in Asiam Dolabella, alterum uterq; prouinciam. Q. F. 322 b, Imperator nocte urbem hostium inuasit. I. V. 86 b, Inuadere in urbes hostium cum exercitu ui. pro S. R. 19 b, Inuadere in pecunias alterius nullo iure. & 20 b, In fortunas alterius inuadere. & pro S. R. 22 a, Iste in prædam huius inuadit. I. A. 168 a, In multas præterea pecunias alienissimorum hominum inuasit. pro Cec. 289 b, In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. I. A. 175 a, Cum mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum inuasit. de Di. 123 b, Auis fame enecta in offam pultis inuadit. Tus. 210 b, An L. Brutus, &c. effrenatius in Aruntem inuaserit. de N. 33 b, Ignis quocunq; inuasit, cuncta disturbat & dissipat. Offi. 49 a, Modò enim hoc malum in hāc urbem inuasit. Tusc. 175 b, Si quis ea, quæ nos maximè sequimur, conetur inuadere. Offi. 58 b, Panætius negat, ullam pestem maiorem in uitam hominum inuasisse, quàm eorū opinionem, qui ista dixerunt. Epist. 260 b, Mirus furor inuasit improbos. Epistol. 11 a, Non potui magis in arcem illius causæ inuadere. pro Sest. Neq; quenquam offendet oratio mea, nisi qui se ita obtulerit, ut in eum non inuasisse, sed incurrisse uideamur.

INVALESCO, *scis.* nouas uires sumo, confirmatior fio. pro Muren. Qui rex sibi aliquot annis sumptis ad confirman-

das rationes & copias belli, tantum ipse opibus conatuque inualuit, &c.

INVALETVDO, *nis.* ualetudo, infirma ualetudo. At.100 a, Inualetudo tua ualde me conturbat. & 104 a, Inualetudine tua moueor.

INVECTIO, *onis.*) (. Exportatio. Of.35 a, Earum rerū quib. abundaremus exportatio, & earū quibus egeremus inuectio. de In.82 b, Clementia, per quam animi temerè in odiū alicuius inuectionis concitati, comitate retinentur.

INVEHO, *his.* importo. Offic.49 a, Paulus tantum pecuniæ in ærarium inuexit, ut, &c. I.V.230 a, Cùm multa ex illo mari bella emerserint, & multa in pontum inuecta sint. & pro Mur.131, Cum bellum inuectū totam in Asiā esset. pro Mur.114 b, In portum ex alto inuehi.) (. Portu soluere. de Fi.141 a, Rex Perses eodem flumine inuectus. de Pro.76 a, Si in Capitolium inuehi uictor gestiret. de Som.127 a, Cum eris curru Capitolij inuectus, offendes rempublicam, &c. Tus.196 a, Mala quæ tibi casus inuexerat. & de In.42 a, Incómoda inuecta per aliquem. Tus.217 a, Vt quemcunq; casum fortuna inuexerit, hunc aptè & quietè ferat. Tus.179 a, Nec mihi Eurystheus tantum inuexit mali. de Na.17 a, Triton natantib. inuehens belluis adiunctis humano corpori.

INVEHOR, *ris.* insector, insulto, inuado. Att.34 a, Diphilus in Pompeium petulanter inuectus est. de Na.58 b, Carneades libenter in Stoicos inuehebatur. pro Sest.5 b, Asperè in aliquem inuehi. de Orat.137 a, Acerbè & contumeliosè inuehi in aliquem, & prauiter.143 a, pro Flac.154 a, Nunc uerò non insultabo uehementius, nec uolitabo in hoc insolētius, neque in istum nugatorē inuehar, neq; in isto testimonio commouebor. de Nat.79 a, Vehementius inuehi in aliquem. de Ora.87 a, Cum uehementius inueheretur in causam principum consul Philippus. de Am.107 a, Acerbius in aliquem inuehi, insectariq; uehementius. I.A.242 a, In totā deniq; M. Antonij domum sum semper inuectus. Epi.96 a, Me in quem inueheretur, delegerat. Epi.183 b, Piso qui in eū primus inuectus est. Tus.204 a, Aeschines in Demosthenē inuehitur, quod, &c. de Orato.136 b, Inuehi & maledicere. in Ant.174 b, De quo Cæsar in senatu apertè in te inuehens questus est.

INVENIO, *nis.* reperio, deprehendo, peruestigo, nanciscor, conuenio. Att.76 b, Euersam in perpetuum prouinciā nos inuenisse scito. de Ora.123 a, Quomodo uerum inueniatur, aut quomodo iudicetur. de Orato.85 b, Cum boni perdiu nulli, uix autem singulis ætatibus singuli tolerabiles oratores inuenirentur. pro S. R.25 a, Ille quomodo crimen commentitium confirmaret, non inueniebat: ego res tam leues qua ratione infirmem, reperire non possum. de Orat.124 b, Nequaquam satis est reperire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. de Cla.167 b, Nihil acutè inueniri potuit. I.C.114 b, Hæc in rempublicam coniuratio manifestè inuenta atq; deprehensa est. pro Do.213 a, Multa diuinitùs à maioribus nostris inuenta atq; instituta sunt. I.A.176 b, Tu ergo unus sceleratè inuentus es, qui, &c. Epi.65 b, Scis meam fortunam nescio quomodo facilè obtrectatores inuenire. ad Her.35 b, Dū eam uitastis uituperationem, quæ, &c. eam inuenistis, ut timidi putaremini. de Fi.53 b, Torquatus qui hoc primus cognomen inuenerit.

INVENTIO, *onis.* Tus.161 a, Illa uis quæ inuestigat occulta, quæ inuentio atq; excogitatio dicitur. Aca.8 a, Quæstio est appetitio cognitionis, quæstionisq; finis inuentio. de Inu.44 a, Inuentio est excogitatio rerum uerarum aut uerisimilium, quæ causam probabilem reddant.

INVENTOR, *oris.* autor. de Na.58 b, Aristæus oliuæ inuentor dicitur. de Cl.188 a, Cicero princeps & inuentor copiæ uerborum. de Or.89 a, Harum rerum inuentor ac princeps Plato. de In.51 b, Deinde eius facti qui sunt principes & inuentores, qui deniq; autoritatis eius & inuentionis cōprobatores atq; æmuli. de Fi.55 b, Inuētor & quasi architectus ueritatis. Or.102 b, Inuentor, compositor, actor.

INVENTRIX, *cis.* de N.li.3, Princeps & inuētrix uelli Minerua. Tus.5, Inuentrix & magistra legum philosophia. de Or.86 a, Illæ omnium doctrinarum inuentrices Athenæ.

INVENTVM, *ti.* de Orator. 92 a, Qui philosophorum inuenta didicisset. & pro Muren.138 b, Stoici æmuli inuentorum Zenonis. de Senectute 93 b, Tot artes, tot scientiæ, tot inuenta.

INVENTVM, *ti.* argumentatio, argumentum, ratio. L. Argumentatio & argumentum.

INVENTVS, *a, um.* pro Cluen. 35 a, Alterius bene inuentis obtemperare.

INVENVSTVS. de Cl.or.C. Censorinus Græcis literis satis doctus, quod proposuerat explicans expeditè, non inuenustus actor, sed iners & inimicus fori.

INVERECVNDVS, *a, um.* non uerecundus, imprudens, de Inu.58, Sin inuerecundum animi ingenium possidet. & 14 a. Poetæ.

INVERSIO, *sionis.* ironia. de Or.133 a, Inuersio uerborum. & ad Her.2 b.

INVERTO, *tis.* immuto, uerto, peruerto. de Or.133 a, Inuertuntur autem uerba: ut, pro deformi pulchrum. Par.232 a, Inuertere ordinem.) (. Directè dicere. Offi.59 b, Idemq; rursus uidebatur, cum in locum annulum inuerteret. Qu.frat. 322 b, Nisi noster Pompeius dijs hominibusq; inuitis negocium inuertit. de Ar.225 a, Videant ij, &c. quàm se citò inuerterit, id est, mutarit.

INVESTIGATIO, *nis.* inquisitio, indagatio, conquisitio. Of.3 b, Hominis est propria inquisitio & inuestigatio ueri. & 4 b, Quæ omnes artes in ueri inuestigatione uersantur. & Ac.45 a, Inuestigatio naturæ.

INVESTIGATOR, *oris.* uenator. de Cla.170 a, Varro diligentissimus inuestigator antiquitatis. & pro Syll.183 b, de Leg.195 a, Diligens inuestigator earum rerum, quæ à natura inuolutæ uidentur.

INVESTIGO, *as.* indago, exquiro, scrutor, perscrutor, perquiro, persequor, uestigijs odoror. At.134 b, Illud molestū, me adhuc inuestigare non posse ubi Lentulus sit. & 140 b, De Lentulo inuestigabo diligentius. At.190 a, Velim desoperam ut inuestiges ex cōsponsorum tabulis, sit ne ita. Or.198 b, Inuestigemus igitur, quem nunquam uidit Antonius. pro Liga.137 a, Diligentia inimici inuestigatum est, quod latebat. pro Syll.167 b, Tu inuestigasti, tu patefecisti coniurationē. Qu. de Pet.209 b, Perquirere & inuestigare aliquid. I.V.210 b, Inuestigare & perscrutari omnia. & 74 b, Inuestigare & consequi aliquam rem. Qu.F.302 b, & pro Cl.22 a, Inuestigare aliquem. de Na.58 a, Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitas narium.

INVETERASCO, *scis.* & *inuetero, as, inueterani.* consenesco. I.C.116 b, Res nostræ monumentis literarum inueterascent, & corroborabuntur. & Tusc.139 a, Nihil enim inueterascere, nihil extingui, nihil cadere debet eorū, in quib. uita beata consistit. pro Syll.171 b, Nos quorum iam nomen & bonos inueterauit, & huic urbi & hominum famæ ac sermonibus. pro Syll.178 b, Cùm iam illa dissensio inueterascret, & multos annos esset exagitata. Tus.214 a, Cum hic feruor animi inueterauerit. Of.45 a, Quanquam intelligo in nostra ciuitate inueterasse iam bonis temporibus, ut splendor ædilitatum ab optimis uiris postuletur. I.V.66 b, Inueterauit iam opinio perniciosa reip. de N.26 b, Nec unà cum seculis hæc opinio inueterare potuisset. pro Pom.5 a, Macula quæ penitùs insedit & inueterauit in populi Rom. nomine. Epi.234 b, Nam si inueterauerit, actum est.

INVETERATIO, *onis.* uetustas. Tus.227 a, Inueteratio autem ut in corporibus ægrius depellitur, sic in animis quoq; perturbatio.

INVETERATVS, *a, um.* uetus, quod uetustate cōsenuit.) (. Recens. de Se.92 a, Nā omnis cōglutinatio recens, ægrè inueterata, facilè diuellitur. Tus.217 b, Aliter ferat inueterata, aliter recentia. I.A.200 b, Malū inueteratū fit plerunq; robustius. pro Do.225 b, Omnis diu collecta uis improborū, quæ inueterata compresso odio atq; tacito iam erumpebat in actum. Ep.39 b, Nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. pro Cor.63 b, Qui inueteratā quandam barbariem ex Gaditanorum moribus disciplinaq; deleri.

INVICEM, uicissim. At.5 a, Propter uicinitatem totos dies simul eramus inuicem. alij legunt, eramus iuncti: sed malè.

INVICTVS, *a, um.* quod uinci non potest. pro Mur.135 a, Rectè igitur unus inuictus es, à quo etiam ipsius uictoriæ conditio uisq; deuicta est. Par.121 a, Mea cōsilia, quibus respub. inuicta stat. de Fi.106 a, Rectè inuictus, cuius etiam si corpus constringatur, animo tamen uincula injici nulla possunt. de Orat. 116 b, Animus acer & præsens, & acutus idem atq; uersutus inuictos uiros efficit. Offic.4 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur. Offi.14 a, Qui inuictū se à labore præstiterit, uinci à uoluptate. Postq.210 b, Fortis & inuicta defensio salutis meæ. cont. Rul.85 b, Annibal armis inuictus. cont. Rul.76 a, Inuictus Pōpeij exercitus. pro Pōp.14 a, Populus Romanus, cuius nomen inuictum usq; ad nostram memoriam permanserat. I.V.219 a, Nomen inuictissimi imperatoris incidatur.

INVIDENTIA, *tiæ.*) (. Misericordia. Tus.194 b, Quemadmodum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidentia ægritudo est ex alterius rebus secundis. & ibidem: Ab inuidendo autem inuidentia rectè dici potest. & 212 b, Inuidentia est ægritudo susceptа propter alterius res secundas, quæ nihil noceant inuidenti. Inuidentia in eo qui inuidet tantum est, inuidia autem & in eo qui inuidet, & in eo cui inuidetur. L. Inuidia.

INVIDEO, *des.* alienis bonis mœreo.) (. Paueo, miseror. de

Ora.128 a,Inuident autẽ homines maximè paribus,aut inferioribus,sed etiam superioribus inuidetur.de Or. 127 b,Aliorum laudi atq; gloriæ maximè inuideri solet.& ibid.Inuidetur enim commodis aliorum.contra Rull. 87 a,Illi qui honori inuiderunt meo.Ep.7 b,Simul quod uideo nouitati esse inuisum meæ.pro Corn. 57 b, Est huius seculi labes quædam & macula uirtuti inuidere.pro Mur.145 a, Quare quid inuidendum Murenæ sit in hoc præclaro consulatu, non uideo:quæ uerò miseranda sunt, uos uidere & perspicere potestis.I.A.224 b,Neminem alterius,qui suæ confidit uirtuti,inuidere.pro Pl.260 a,Populus semper aut inuidet aut fauet.Offi.42 a,Non modò non inuidetur illi ætati,uerumetiam fauetur.Ep.7 b,Video non ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ.Tusc.194 b,Florem quis nã liberûm inuidit meũ,malè Latinè uidetur,sed præclarè Actius: ut enim uidere,sic inuidere florẽ rectius quàm flori dicitur. Item:Nos consuetudine prohibemur,poeta ius suũ tenuit, & dixit audacius.Tusc.190 b,Vt nobis optimã naturam inuidisse uideãtur,qui,&c.de Ora.129 b,Interdum in hoc tibi Crasse paulũ inuideo.pro Fl.161 a,Purpurã affers Tyriã, in qua tibi inuideo,quod,&c.Tusc.194 b,Nõ dixi inuidiã,quæ tum est,cum inuidetur.& 212 b,Inuidia non in eo qui inuidet solum dicitur sed etiam in eo cui inuidetur.

INVIDIA,*diæ*.maleuolentia,offensio.Tusc.212 b,Aegritudini subijcitur inuidentia, utendum est enim dicendi causa, uerbo minus usitato: quoniam inuidia non in eo qui inuidet solum dicitur,sed etiam in eo cui inuidetur.& 194 b, Vt effugiamus ambiguum nomen inuidiæ,quod uerbũ ductum est à nimis intuendo fortunam alterius.de Cla. 178 b, Obtrectatio inuidiæ quæ solet lacerare plerosq;.de Or. 128 a,Sed haud sciam an acerrimus longè sit omnium motus inuidiæ.& ibi.Tum excitatur si non acerbum odium,attamen aut inuidiæ,aut odij nõ dissimilis offensio. & ibi multa de inuidia.pro Clu.31 b, Inuidiam atq; offensionem se timere dixit.pro Cor.58 a,Mors cũ extinxit inuidiam, res gestæ sempiternæ nominis gloria nituntur.I.A.261 b,Excellentium hominum uirtutem imitatione, non inuidia dignam esse.Ep.2 a,Senatus religionis calumniam nõ religione,sed maleuolentia & illius regiæ largitionis inuidia cõprobat. & ibid. & 3 a,Vt rebus in summam inuidiã adductis ita uersamur,pro S.R.130 a,Nam in eum cui misericordia opitulari deoeat,inuidia quæsita est.Atti.28 a, Non enim poterimus illa esse in inuidia spoliati opibus & illa senatoria potentia.pro Pla.275 a,Nam istius uerbi quousq; hæc poterat esse inuidia,datus est tibi ille,&c.I.V. 206 a, Cogitasti, si ei redd disses,te minus inuidiæ habiturum.Ora.213 a,Sed habet nonnullam inuidiam,cum in oratione iudiciali numerus nesse dicitur.de Or.135 a,Scaurus nonnullam habet inuidam,ex eo quòd aliorum bona sine testamẽto possideret.Rul.80 a,Sullanus ager maximam habet inuidiã. pro Mur.145 a,Consulatus hoc tempore nullam inuidiam habere potest.cont.Rul.88 b,Marianus tribunus pl.qui nos Syllanos in inuidiã rapit.I.S.273 b, Parare inuidiam alicui ex suæ re familiari.Ep.168 a, Magnam enim inuidiã his faciemus: id est,odium.de Orat.100 a,Propter inuidiã Numantinifœderis:id est,odium.Disrumpi inuidia.L. Disrumpo. de N.25 a,Inuidiæ detestandæ causa.

INVIDIOLA. ad Attic.Quum nescio quid inuidiolæ inter eos exortum fuisset.

INVIDIOSE`.odiosè.pro Mil.103 b,Conciones illæ, quib. inuidiosè potentiam meam criminabare. Qu.Frat.302 a,& ad Her.30 b,& 34 a.

INVIDIOSVS,*a,um*.habens inuidiã,odiosus.de Ora.137 a, Quæ sunt in his inuidiosa,etiã inuidiosiora faciũt. & de Ora.213 b,cont.Rul. 79 b, Qui possessiones inuidiosas tenebant.At.120 b,An accipere inuidiosum ad bonos?de Inu.79 a,Hoc tibi inuidiosum futurum est.pro Cæl. 41 b, Neq; id ego dico,ut inuidiosum sit in eos,qui,&c.pro Cor.66 b,Pecunia L. Cornelij,quæ neq; inuidiosa est,& quãtacũq;,&c. pro Cl.51 b,Aliquis inuidiosus ac multis offensus.

INVIDVS,*a,um*.obtrectator,niger,maleuolus,liuidus, iniquus,alienis bonis mœrens,quidam nimis ieiuno animo& anguste.pro Fl.146 a,Si fortè aliquando aut beneficij huius obtrectator,aut uirtutis hostis,aut laudis inuidus extitisset.Tusc.214 b,Ergo inuidi,maleuoli,liuidi,&c.quia procliues ad eas perturbationes sunt.Or.210 a, Non inuidi solũ,sed fautores etiam laudum mearum. Epi.96 a,Persuaserat nõnullis inuidis meis in me emissarium semper fore. & 4 a,A` tuis inuidis & obtrectatorib.nomẽ inductum falsæ religionis.pro Mu.128 a,Quib.Lucullus tantum laudis impertit,quantum neq; ambitiosus imperator, neq; inuidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit.

INVIOLATE`.incorruptè,integrè.de Sc.94 a,Memoriam nostri piè inuiolateq; seruabitis.

INVIOLATVS,*a,um*.integer,incorruptus. pro Rab. 62 b, Qui castã concionẽ,sanctũ campũ, inuiolatum corpus omniũ ciuium Romanorũ defendo,seruari oportere. & pro Sest.27 a,& pro Cæl.39 b,pro Syl.176 b,Et tamen inuiolata uestra amicitia integro officio faciebat.

INVISO,*sis*.uiso.At.60 b, Nostram ambulationem, cum poteris inuisas uelim. & 20 b, Vt iam inuisas nos rogo. & 196 a,Quòd puerum inuisis,gratum.At.58 b,Domum nostram quoad poteris, inuisas. Itẽ: Cui nostrûm licet fundos suos obire? aut res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere? pro Dom.234 a, Quid tibi necesse fuit homo fanatice,sacrificium,quod alienæ domi fieret,inuisere? de Fi.125 a,An eum locum libenter inuisit?de Nat.47 b, Et natos geminos inuises sub caput arcti.

INVISVS,*a,um*.non uisus,odiosus,quem animo æquo uidere non possumus, qui in odio est apud aliquem.de Ar. 257 a,Sacra marib.inuisa:id est,non uisa.Epist.163 a,Lepidus adeò est inuisus mihi,ut,&c.Offi.39 b,Quo quis callidior & uersutior est,hoc inuisior & suspectior detracta opinione probitatis.de N.59 b,& Qu.Fr.312 b,Eũ aut inuisum Deo, aut neglectum à Deo iudicemus.pro Dom.226 a, Sic Cato inuisus Cyprum relegatur.pro Qu.R.48 a,Persona illa lutulenta,impura,inuisa.

INVITAMENTVM,*ti*.inuitatio,incitamentum.pro Syl. 181 a,Qui cùm multa haberet inuitamenta urbis & fori, tamen,&c.& Ep.149 b,Inuitamẽtum ad tempus. & de Fi. 128 a,Prima inuitamenta naturæ.& 137 b.

INVITATIO,*onis*.I.V.128 b,Ad inuitationes aduentus que nostrorum hominum.Tusc.208 b,Quædam inuitatio ad dolendum.Att.148 a,In Epeirum uerò inuitatio quàm suauis? quàm liberalis?quàm fraterna? I.A.222 a, Aderat & hospitũ inuitatio liberalis.

INVITATVS,*a,um*.Attic.125 a,Hæc à te inuitatus breuiter exposui.

INVITATVS,*tus*.inuitatio.Ep.98 b,Initiò mea spõte,pòst autem inuitatu tuo mittendum duxi.

INVITE`.repugnanter,inuitò,inuitus.At.120 a, Inuitè cepi Capuam.de Or.142 a,Inuitius facere aliquid. Epist.40 b, Qui à me inuitissimè discessit.

INVITO`,aduer.inuitè.L.Ingratis.

INVITO,*as*.uoco,allicio.I.V.205 a,Quis senatorem Romanũ tecto ac domo non inuitet? I.A.244 a,Tota familia occurret,hospitio inuitabit.Ep.100 a,Is me crebrò ad cœnam inuitat.pro Mur.141 b,Ad prandium inuitare.I.V.214 a, Vocare ad cœnam. At.204 a,Inuito eũ per literas, ut apud me diuersetur.& 216 a,Scindere penulam.L.Penula. I. C.102 a, Quanquam quid ego te inuitem? à quo,&c.At.33 b,A` Cæsare ualde liberaliter inuitor in legationẽ illam.& 34 b, Cosconio mortuo sum in eius locũ inuitatus,id erat uocari in locũ mortui.de Se.89 a, Ad agrũ fruendum non modò non retardat,uerùm etiam inuitat atq; allectat senectus.Aca.41 b,Iucunditate quadã ad legendũ inuitati.At.283 b,Præclara illa quidẽ ingenia,quæ gloria inuitantur.pro Lig.139 a, Inuitare aliquem præmijs ad agendum aliquid.de Am. 114 b, Qui assentationẽ allectant & inuitant.de Fi.128 a,Vt ipsum per se inuitaret & alliceret appetitum animi.

INVITVS,*a,um*.non libenter rogatus,& recusans, tergiuersans,contra uoluntatem repugnans,repugnanter, coactus, dolens,necessariò,grauo.)(.Libens,uoluntarius. I. V. 151 b, Statuas inuiti per uim atq; imperium dederunt. Parad. 122 b,Sapiens nihil facit inuitus,nihil dolens, nihil coactus. de Or.110 a,Hoc nos ab istis adolescentib.facere inuiti & recusantes heri coacti sumus.de Orat. 115 a, Si quid persequare acrius,ut inuitus & coactus facere uideare.pro Mur. 134 a, Cogendi iudices inuiti, retinendi contra uoluntatem. pro Quin.8 a,Extorquendum est inuitò atq; ingratis, quod nõ debet.pro Quin.9 a,Vi ac necessitate coactus hoc feci. pro Qu.R.51 a,Aliquem inuitum,& huc atq; illuc tergiuersantem facere aliquid. de Nat.77 a,Inuita in hoc loco uersatur oratio.At.110 b,Delectus inuitorum, atq; à pugnando abhorrentium.ad Her.13 a,Cur talem inuitam inuitum cogis linquere?Ep.226 b, Ego eum à me inuitissimus dimisi.Atti. 16 a,Molestè rogo:id est,inuitus rogo.pro S.R.39 a, Necessariò facio:id est,inuitus facio.

INVLTVS,*a,um*.impunitus.pro Cl.54 a,Cur hunc esse inultum tamdiu finis? & pro Sest.14 a,Ne inultus esset.I.V.63 a, Vt cæterorum quoq; iniuriæ sint impunitæ atq; inultæ.pro Pom.5 b,Inultum aliquid pati,& inultum aliquid relinquere.& 6 a,& Antèq.195 b,Relinquere aliquid inultum:id est, impunitum.

INVNDO,*as*.extra ripas diffluo.de Cla.194 b, de Nat. 22 a, Terram inundat aqua.

INVOCATVS,*a,um*.non uocatus. de Natura 22 b, Quid quòd etiam ueniunt inuocati? Epist.lib.8,At ego simulat-

que audiui,inuocatus ad subsellia rei accurro.Cælij.

INVOCO,*as*.imploro.de N.39 b,Apud nostros Iunonẽ Lucinam in pariendo inuocãt. Anteq.194 a,Sociorum inuocẽ subsidium,cum à ciuibus intercluſum ſit præſidium?de Or. 126 b,Inuocare aliquem aduocatum ad defendendum aliquem.de N.61 b,Aſpice hoc ſublime candens,quẽ inuocant omnes Iouem.Ep.116 b,Inuocatus ad ſubſellia rei accurro.

INVOLATVS,*tus*.uolatus.Epiſt.83 b,Non igitur ex alitis inuolatu, nec è cantu ſiniſtro oſcinis, & cætera. tibi auguror,& cætera.

INVOLO,*as*.inuado.de Orat.154 b, Poſſeſsio quaſi caduca atq; uacua, in quam homines abundantes ocio nobis occupatis inuolauerunt.& pro S.R.20 b, In fortunas alterius inuadere.

INVOLVCRVM,*cri*.uelut uagina uel theca quędã,integumentũ.I.V.214 b,Candelabrũ inuolutũ quàm occultiſsimè delatũ inuolucris reiectis oſtenderunt.de Na.33 a,Vt clypei inuolucrũ,uagina aũt glădij,ſic,&c.de Or.98 a, Per quædã inuolucra & integumenta perſpicere aliquid. Qu.Fr.292 a, Multis ſimulationum inuolucris tegitur,& quaſi uelis quibuſdam obtenditur uniuſcuiuſq; natura.

INVOLVO,*uis*.circumplico.Epi.139 a, Vbi ſalutatio defluxit,literis me inuoluo,aut lego,aut ſcribo. Partit. 221 b, Tũ definitio adhibetur,quæ quaſi inuolutũ euoluit id de quo quæritur.in V.214 b, Imperat ut candelabrum in prætoriũ inuolutum quàm occultiſsimè deferatur.& 267 b, Capitibus inuolutis ad necem produci. de Le. 195 a, Res à natura inuolutæ.Acad.8 a,Sed cùm ea,quæ quaſi inuoluta fuerint, aperta ſunt.I.P.82 a,& in Ant.175 a,Neſcio quo è gurguſtio prodire capite inuoluto.de Di.87 b,Cauſa latet obſcuritate inuoluta naturæ.

INVOLVTVS,*a,um*.implicatus,tectus.I.A.212 b,Ego pacis nomine bellum inuolutum reformido.& de Fi.55 a,Occulta atq; inuoluta aperire.Aca.8 a,Cùm ea quæ quaſi inuoluta fuerint,aperta ſunt.Ora. 206 a,Res inuolutas & latentes definiẽdo explicare.I.P.82 a,Vereor ne qui ſit iſtius inſignẽ nequitiam frontis inuolutam integumentis non cernat.

INVRBANE',inſulſè,inconcinnè.de N.69 b, Non inurbanè Stratonicus,ut multa.

INVRBANVS,*a,um*.inſulſus,infacetus.de Ora.142 b,Non eſſem tam inurbanus,ac penè inhumanus,&c.& 112 a,Inops quidam humanitatis atq; inurbanus. de Or.185 a,Expedita autem erat, & perfacilè currens oratio, & erat eius tanquã habitus inurbanus.

INVRO,*ris*.κεντρίζω,infligo,imprimo.)(.Exuro.de Cl. 189 a,Qui uolunt illa calamiſtris inurere.pro Syl.184 a, Ne qua generi ac nomini ſuo nota nefariæ turpitudinis inuratur.I.A.159 a,Hæc inuſta eſt à te mortuo Cæſari nota ad ignominiam ſempiternam.pro Mur.215 b,Id mihi ſummam crudelitatis famam inuſiſſet.de Pro.72 a,Inſignem ignominiam alicui inuſtam eſſe.I.A.238 a,Inurere dolorem alicui.& pro Mil.121 a,& Tuſc.194 b,Inurere quàm maximum dolorem alicui.I.C.108 b,Tantus illorum temporum dolor inuſtus eſt ciuitati.I. V. 99 a, Cur hunc dolorem cineri eius atque oſsibus inuſiſti? in Cat.100 a,Quę nota domeſticæ turpitudinis non inuſta uitæ tuæ eſt? pro Clu. 44 a, Is cenſoriæ ſeueritatis nota non inureturſ I.Sal.274 b, Inurere æternas maculas alicui.I.A.182 b,Plurima mala, quæ ab illo reipublicæ inuſta ſunt.

INVSITATE'.de Cl.orator.Inuſitatè loqui. ad Qu. Fratrem lib.1,Abſurdè & inuſitatè ſcriptæ epiſtolæ.

INVSITATVS,*a,um*.inauditus,inſolens,præter conſuetudinem,nouus.de Or. 117 b,Alter lepõrem quendam inuſitatum noſtris oratoribus eſt conſecutus.Or.197 b, Inuſitatas uias indagare,tritas relinquere. Offic. 59 b, Is hominis mortui uidit corpus magnitudine inuſitata.At.51 b,Res inuſitata & noua.de Or.156 b,Inuſitatum uerbum aut nouatum aut translatum.Inuſitata ſunt priſca ferè ac uetuſta, & ab uſu quotidiani ſermonis iamdiu intermiſſa.

INVSTVS,*a,um*.impreſſus.de Ora.125 a, Niſi omnes motus in ipſo oratore impreſsi atq; inuſti eſſe uidebuntur. & pro Do.231 b,Tantum homines impios inuſtum nefarijs mentib.bonorum odium retinebat.de Aruſp.256 b,Ineſt hoc tẽpore odium inſitum penitùs & inuſtum animis hominum. pro Pl.265 a,Hæc ſunt expreſſa ſigna probitatis, non fucata forẽſi ſpecie,ſed domeſticis inuſta notis ueritatis. pro Seſt. 6 b,Si nõdum uulnera inuſta reipublicæ recordamini.Epi. 13 b,Monumentum uerò ſenatus hoſtili nomine,& cruentis inuſtum literis eſſe paſsi ſunt.

INVTILIS,*le*.ad nullam rem utilis,'ad nullam partẽ utilis, qui nullo uſui eſt.de Di.110 b,Qui mores,aut utiles aut inutiles ſint.Of.43 a,Norbanus ſeditioſus, & inutilis ciuis. Offi.59 a,Homo iners & inutilis.de In.42 a, Is inutilis ſiue pernicioſus patriæ ciuis alitur.

INVTILITAS,*tis*.damnum.de In. 82 a, Ex his illud cõficitur, ut appetendarum rerum partes ſint honeſtas & utilitas,uitandarum turpitudo & inutilitas.

INVTILITER.fruſtra.ad Brut.91 b,Inutiliter ſuadere aliquid alicui.ad Her.24 b,Inutiliter aliquid proferre.

INVVLNERATVS,*a,um*.integer.pro Seſt. 27 a, Inuulnerati inuiolatiq; uixerunt.

IOCATIO,*nis*.iocus,urbanitas,cauillatio.Att.27 b,Nunc ſi quid in ea epiſtola fuit hiſtoria dignum,ſcribe ne ignoremus:ſin nihil præter iocationem,redde idipſum.Epi.136 b, Nunc uenio ad iocationes tuas.

IOCOR,*aris*.cauillor.Offic.21 a, Duplex omnino eſt iocandi genus,unum illiberale,&c.alterum elegans, urbanum, &c. de Natur.35 a,Hic quàm uolet Epicurus ipcetur homo nõ aptiſsimus ad iocandum.de Orato.* Multa in homine iucunditas,& magnus in iocando lepos.de Diui. 116 b, Deus iocandi cauſa induxit Epicurus.Ep.17 b,Sed iam cupio tecum coràm iocari.& 19 a,Iocer'ne tecum per literas? Epiſt. 101 a,Sed de re ſeueriſsima tecum iocor. Attic. 22 a, Familiariter cauillari & iocari cum aliquo. de Clar. 192 b, Bella ironia, ſi iocaremur.Attic.254 b,Iocari me putasſmoriar ſi, &c.Ep.133 b,Quanquam mihi Dolabella (hæc enim iocatus ſum) libentius,&c.

IOCOSE',facetè,urbanè. Qu.Fr.313 b,Eumq; luſi iocoſè ſatis.de Or.lib.2,Iocoſè dicere.

IOCOSVS,*a,um*.facetus,urbanus.)(.Series. de Offi. 27 a,Si de ſerijs rebus loquatur, ſeueritatem adhibeat: ſi de iocoſis,lepõrem.

IOCVLARIS,*re*.ridiculus,ludierus.de L.166 a, Ioculare illud quidem,& à multis ſæpe deriſum. de Fat.143 a,O' licẽtiam iocularem.

IOCVLATOR,*oris*. ad At.lib.4, Huic ioculatorem ſenem illum ut noras,intereſſe nolui.

IOCVLATORIVS,*a,um*.iocoſus,feſtiuus.tt, Ioculatoria diſputatio.Att.64 a.

IOCVS,*ci*.& IOCA,*orum*.ludus,riſus,facetiæ, ępor, ſal, hilaritas,feſtiuitas,cauillatio,iucunditas.de Or.28 a, Summa eſt & uehementer ſæpe utilis iocus & facetiæ, in quibus tu longè alijs mea ſententia Cæſar excelliſ.& 131 a, Vitandum eſt oratori utrunq;, aut ſcurrilis iocus ſit'ne,aut inimicus. de Fi. 82 b,Qui cum ioca & ſeria,ut dicitur. Offi.211, Ludo enim & ioco uti illis quidem licet,ſed ſicut ſomno & quietib.cæteris.Offi.21 a,Nec enim ad ludum & iocum facti ſumus.contra Rul.85 b,Illam copiam cũ hac per riſum ac per iocum contemnent.I.A.168 b, Tum uerò ioci cauſa magiſtrum adhibet.de N.27 a,Irridere aliquem per iocum.I.V. 107 b,Per ludum & iocum euertere aliquem.Epi.48 b,Dicere aliquid per iocum.Of.27 a,Per ridiculum dicere. Qu.Fr. 300 b,Literæ per iocum miſſæ.At.229 b, Ioca tua plenifacetiarum.At.159 a,Iocus familiaris.Epiſt.102 b, Extra iocũ. Ep.101 a,Remoto ioco.

IONIA,*æ*.regio.At.294 b,'de Diu.89.

IONIVS,*a,um*.de Ora.149 a,Superum mare Ionium.)(.Inferum,Thuſcum.

IOTA,*te*.de Ora.147 a,Vt iotam literam tollas,& eleganſſimum dicas.L.I litera.

IPSE,*a,um*.de Am.111 a, Par eſt aũt,primùm ipſum eſſe uirum bonũ,deinde alterũ ſui ſimilẽ quærere.de Or.106 b,Veteres leges aut ipſas ſua uetuſtate cõſenuiſſe,aut nouis legib. eſſe ſublatas.de Or.170 b,Nam ipſum quidem illud etiam ſine cognitione iuris quàm ſit bellum cauere malum,ſcirepoſſumus.de Diu.101 b,Sed ipſum eſt deos non putare,quæ ab his ſignificantur contemnere.de Orat.110 b, Hoc ipſum nihil agere & planè ceſſare me delectat.de Di.125 b, Hoceſt ipſum eſſe contra ſe diſertum.de Som.130 b, Quod aũt motum affert alicui,quod ipſum agitatur aliunde, quando finem habet motus,uiuendi finem habeat neceſſe eſt. Att.133 a,Nec me conſules mouent, qui ipſi pluma aut folio facilius mouentur.Tuſcu.234 a,Nihil grauius,niſi idem hoc ipſum honeſtè,ſapienter,iuſtè ad uoluptatẽ referret. de Ar. 249 b,Id monſtrum ſibi ipſum eſt.de Or.115 b, Tũ alij quærebant ab Annibale,quid nam ille ipſe de illo philoſopho iudicaret.pro Pom.9 b,Africa quæ eorum ipſorum ſanguine redundauit.pro Pom.12 a,Idem ipſe Mithridates, &c.de Di.121 a,Chryſippus ipſe ille diuinationis autor. pro Mur. 139 b,Etenim iſti ipſi mihi uidentur ueſtri præceptores,&c. pro Mar.132 a, Illa ipſa rerum humanarum domina fortuna.de Ora.94 b,Qu.Varius illa ipſa facultate, quamcunq; habet,magnam eſt gratiam conſecutus.Orat.197 b,Illud ipſum quod eſt optimum. de Ora.112 b,Ille ipſe Ariſtoteles, &c.Poſt.204 b,Illo ipſo tempore,illo ipſo anno.At.23 a,Ego ille ipſe uindex æris alieni.& I.C.106 b, Ipſi iſti,qui,&c. de Ora.154 b,Ipſe ille Gorgias in illo ipſo libro. de Fi.82 a, Nunquam dictum ab ipſo illo quod ſciam. pro S.R.39 b,

Ista ipsa lex,&c. de Cl.166 b,Istū ipsum dico librum. At.102 a,Cur respublica Cos.isto ipso defensa non est? de Or.90 a, Si quis istas ipsas artes illustrare uelit.& ibid.b,Ipsos illos, & ipse ille,& ille ipse,&c. Ep.106 a,Ea enim ipsa hora acceperam literas tuas.& 254 a,Eo ipso tempore,cū,&c.& Att. 1 a,Eo ipso die,quo,&c.& 8 b,Erat in eo ipso loco, ipso die nundinarum πανήγυρις. Tusc.156 a,Ego enim ipse cum eodē ipso non inuitus errauerim. de Nat. 75 b, Atque ij tamen ipsi dij,&c. de Fi.64 b,Velut in hoc ipso, de quo nunc disputamus. Tusc.239 b,Et tamen ab his ipsis,cū iam essent adultæ,ferrum remouit. de Fi.73 b, Itaq; hic ipse, reiectus est. & 44 b,His enim ipsis uerbis utitur. de In.66 a,Hoc ipsum genus,& eo ipso in genere. Epi.177 b,Non quòd ueterem comederit, sed hāc ipsam recentem nouam deuorauit. de Or. 91 a,Sic in orationibus hisce ipsis.& de Fini.59 b, Hoc ipso quod adest. At.53 a,Natali suo ipso die. de Na.66 b, Quem ipsum non omnes interpretantur uno modo. de Ora.129 a, In quo ipso seruabant suam. de Clar.167 a,Qui ipse tū fuit. Att.193 a,Quod ipsum erat fortis ægroti accipere medicinam. Tusc.152 a,Quod ipsum quale sit,&c. pro Pomp.7 a, Quorum ipsorum per se res uobis curæ esse debent. Offi.35 a,Hoc autem de quo nunc agimus,id ipsum est quod utile appellatur. de Orat.94 a, Cum id ipsum dicere nunquā sit non ineptum,nisi cum est necessarium. At.53 a,Quibus id ipsum se inimicos esse,non liceret negare. Tusc.154 b, Nam istud ipsum,non esse cum fueris,miserrimum puto. Anteq. 194 a, Qui nostrum ipsum periculosissimum casum recognoscat. Ipsi,pro integris & totis. pro Syl.109 b,Nihil auda cter ipsi per sese sine P. Sylla facere potuerunt. de Ar.252 a, Hoc quid sit,per se ipsum non facilè interpretor, sed ex eo quod sequitur. pro Cornelio 55 a,Dicere de ipso modestè: id est,de se ipse. de Nat.3 a,Ipse dixit:ipse autem erat Pythagoras. de Clar.170 a,Cato mortuus est annis lxxxiij. ipsis ante me consulem. Atti.49 b,Triginta dies erant ipsi, cum dabam has literas.& 73 b,Cum ibi decē ipsos fuissem dies. & Epistol.22 a,Cùm Athenis decem ipsos dies fuissem. pro Cec.290 a,Nam cum dixisset minus LIII. populus cum risu acclamauit,ipsa esse.

IRA,æ.iracundia,indignatio,stomachus,dolor. Tusc. 13 a,Ira est libido puniendi eius qui uideatur læsisse iniuria. & 218 a,Est enim ira,ut modò dixi,ulciscendi libido. Tusc.220 a, Iram Ennius insani principium esse dixit. Of. 27 b, Ira cum qua nihil rectè fieri, nihil considerate potest. de Diui. 93 b, Pars animi in qua irarum existit ardor. Offi.18 a,Prohibenda maximè est ira in puniendo. Tuscu. 226 b,Facere aliquid per iram. Off.5 b,Qui aut ira,aut aliqua perturbatione incitatus est. Tusc.221 a,Et quidem illam ipsam iram centurio habeat,aut signifer. pro Cæl.45 a,Nunc enim mihi animus ardet,nunc meum cor cumulatur ira. de N.11 a, Neque ira, neq; gratia teneri. pro Marce. 131 a, Dignitatem reipublicæ meis doloribus antefero.

IRACVNDE. per iram,cum iracundia, rabiosè. I. A.217 a, Vehementer me agere fateor, iracundè nego. Tusc.219 b,Nihil'ne in ipsa quidem pugna iracundè rabioseq; fecerunt? (.Leniter,quietè. I.A.217 a,Iracundè agere cum aliquo. pro Q.R.50 a,Quo quisq; est ingenio fior,hoc docet iracundius & laboriosius. I.A.155 a, & Tusc.201 b, Nimis iracundè hoc quidem,& ualde intemperanter.

IRACVNDIA,æ. ira,acerbitas quædam naturæ & rabies. Acad.34 b,Peripatetici iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant.& Tusc.218 a,Iracundiam cotem fortitudinis esse dicunt.& ibid.Imperia seueriora nulla esse putāt sine aliqua acerbitate iracundiæ, oratorem deniq; nō probant sine aculeis iracundiæ. de Or. 103 b,Quis hæsitauit ob eam causam, quòd nesciret quid esset iracundia? feruor'ne mentis,an cupiditas puniendi doloris? pro Mur. 132 a, Iracundia est inimica consilio. Qu.Fr.197 a,In tuis summis laudib. unam excipiunt iracundiam, quod uitium cùm in hac priuata uita leuis esse animi atq; infirmi uidetur, tum uerò nihil est tam deforme,quàm ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere.& 297 a,Antè occupatur animus ab iracundia,quàm prouidere ratio potuit ne occuparetur. de Cla.186 a,Sed efferuescens in dicēdo stomacho sæpe iracundiaq; uehementius. Quin.Fra.298 a,Si implacabiles sunt iracundiæ, summa est acerbitas: si exorabiles, summa leuitas. I.V.118 a,Homo exarsit iracundia & stomacho. de Ora.137 a,Efferri iracundia. de Ar.244 a,Dolore efferri,& iracundia longius digredi quàm conuenit. de Fini. 54 b,Nec cum iracundia & pertinacia disputari potest. pro Dom.230 b,Illi tamen populi incitati uim iracundiamque subierunt. pro Flacc.162 a,Eum ardentem iracundia uidere potuisti. Epist.15 a,Exarsi iracundia. ad Attic.274 a, Exercere iracundiam in superatos. pro Muren.132 a,Cohibere iracundiam.

IRACVNDVS,a,um. ὀργίλος,δύσκολος, qui facilè & citò irascitur, concitus ad rixam,feruens. de Sen.90 b,At sunt morosi, anxij,iracundi,& difficiles senes. Tusc.226 b,Quomodo si naturalis esset ira,alius alio magis iracundus esset? I. A. 199 a, Impotens,iracundus,contumeliosus. I.A.157 a, Sed eum iracundum audio factum. pro Plan.272 b,Nisi eum nimis in se iracundum putabis fuisse.

IRASCOR,ris. incendor,ira incendor,alicui iratus fio, succēseo,animo incitor,exardesco,stomacho & iracundia exardesco,uel efferueico.) (.Mitigor. Tusc.218 a,Peripatetici irum uideri negant, qui irasci nesciat, eamq; quam lenitatē nos dicimus,uitio longitudinis nomine appellant. I.A.217 a,Omnino irasci amicis non temerè soleo.& Epist.2 b,Marcellinum tibi iratum esse scis. Tusc.220 a, Ne Scipio quidem iratus uidetur fuisse cum Tyb. Graccho, tum eū,&c. alter, iratus uidetur fuisse Tyberio Graccho. de Clar. 196 a,Sæpe uidi irascentem & stomachantem Philippum. Att. 246 a,& pro Fl.148 a,Arabioni de Sicio nihil irascor. pro Qu.R.52 b, Dij hominibus irasci & succensere solent. de Orator. 143 a, Philippus grauiter exarsit.

IRATISSIMVS,a. I.A.217 b,Cæsar ipse qui illis fuerat iratissimus, tamen propter singularem eius ciuitatis grauitatem & fidem quotidie aliquid iracundiæ remittebat.

IRATVS,a,um. incensus,ira incensus,iracundia incitatus,inflammatus,in aliquem infestus,infensus, offensus, qui animo alieno & auerso est ab aliquo.) (.Propitius. pro Cæl.46 a,Huic ego deos propitios,pleriq; autem iratos putāt. Att. 234 b,Nolo te illum iratum habere. pro Flac.148 a, Quàm promptus homo P.Septimius? quàm iratus de iudicio & de nillico? Att.251 a,Ne in stomachum erumpant, cum sint tibi bene irati. Tuscul.226 a, Iratos propriè dicimus exisse de potestate·id est,de consilio,de ratione,de mente. Tusc.194 a, Irati proprium est, cupere à quo læsus uideatur, ei quàm maximum dolorem inurere. Tuscu.226 b, Ex quo illud laudatur Architæ, qui cum uillico factus esset iratior, Quo te modo (inquit) accepissem,nisi iratus essem? de Or.103 b,Facere iudicem iratum aduersario. Att.5 b,Si is qui rei dominus futurus est,alienus atq; iratus tibi est. Item:Iratus & offensus alicui. & 137 b,Immitis alicui. At.135 b,In magna offensa esse apud aliquem. L.Offensa. Atti.172 b,Qui auersissimo à me animo est. L.Licet.

IRONIA,æ. inuersio,dissimulatio,dissimulantia. de Orat. 134 a,Socrates opinor in hac ironia dissimulantiaq; longè lepōre & humanitate omnibus præstitit. de Cla.192 a, Ironia illa quam in Socrate dicunt fuisse, faceta & elegans. de Clar.193 a,Nec in hoc ironiam duxeris esse quod dixi,&c. Quint.Frat.314 b,Sine ulla meherculè ironia loquor. Academ.19 a,Ironiam alterius perpetuam præsertim nulla ratio fuit persequi. de Orat.134 a,Africanus Aemilianus ἴρωνα. & At.258 b,Socrates de se ipse derrahens,plus tribuebat his quos uolebat refellere: ita cum aliud diceret atq; sentiret, libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Græci εἰρωνείαν uocant,quam ait etiam in Africano fuisse Fannius. L.Dissimulatio,& Inuersio.

IRPINVS,na,num. cont.Rul. 88 a,Fundus Irpinus.

IRRAVCEO,es. raucū esse. de Or.108 a,Aesopum si paulum irraucuerit,explodi uideo. Prisciānus legit,irrauserit.

IRREPO,pis. irrepo,influo,illabor. Epi.117 a „Credulitas in optimi cuiusq; mentem facillimè irrepit. & de Orat.162 a, Dissimulatio quę maximè quasi irrepit in mentes hominū. Or.105 b,Eloquentia modò perfringit,modò irrepit in sensus. pro Arch.187 b,Cæteri in eorum municipiorum tabulas irrepserunt. de Arus.156 b, Qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat. pro Cor. 55 b,Is furatus esse ciuitatē,genus suum ementitus,irrepsisse incensum dicitur. Of.67 a,Si in locupletum testamenta nomen eius possit irrepere.

IRRETIO,tis. illaqueo,impedio,implicare. Tusc.240 b,His enim se adolescens improuida ætate irretierat erratis, ut, &c. & I.C.100 a,Adolescentulus,quem corruptelarum illecebris irretisses. de Orat. 88 b, Stoici disputationum suarū laqueis te irretitum tenerent. Posth.100 a, Qui prouinciarum fœdere irretiti totum illum annum querelas senatus pertulerunt. I.V.31 a,Cum homines negocia gerentes iudicijs iniquissimis irretires. de Ar.245 a, Aliquis illaqueatus omnium legum periculis,irretitus odio bonorum omniū, impetitus expectatione supplicij. Tusc.179 a,Hæc me irretitus uestis furiali infecit.

IRRETIRE aliquem. captare & decipere sophistarum more. Acad. 23 b.

IRRETITVS,a,um. implicatus. de Fini.136 b,537 a, Si Vlysses cantiunculis irretitus teneretur. in Vat. 29 a, Vt loquacitatem istam tuam paucissimis interrogationibus irretitam retardarem.

IRRIDEO,des. illudo,ludificor. Acad.31 a,Vos ab illo irride-

mini,& ipſi illum uiciſsim eluditis.& 10 a,Qui ita interrogant,ab his irridentur.& de Fin.105 b,Quæ irrideri ab imperitis ſolēt.de Or.91 a,Apollonius irriſit philoſopiam. de N.58 b, Nihil tam irridet Epicurus quàm prædictionem rerum futurarum.de Na.27 b,P.Claudius per iocum deos irridens.At.188 a,Cæſar mihi irridere uiſus eſt. de Fi. 122 b,in Cod.Germ.de Cl.186 a,Admirando irridere. cōt. Rul.85 b, Irridere & contemnere aliquem.Poſt.206 b, Irridere ſqualorem & luctum alicuius.

IRRIGATIO,*onis*.Off.35 b,Adde ductus aquarum,deriuationes fluminum,agrorum irrigationes.& de Sen.88 a.

IRRIGO,*as*.rigo.de Nat. 24 b, Democriti fontib. Epicurus hortulos ſuos irrigauit.& 52 a,Aegyptum Nilus irrigat.Q. Fr.318 a,Iugera L.prati irrigaturum te facilè arbitror.

IRRISIO,*nis*.ludibrium. Aca. 31 a,Liber igitur à tali irriſione Socrates.de Ora.89 a,Oratio aut nulla ſit, aut omnium irriſione ludatur.Offic.28 a,Et cum irriſione audientium imitari militem glorioſum. (rationis.

IRRISOR,*oris*.Parad.118 a, Veniant igitur irriſores huius o-

IRRITABILIS.*le*.qui facilè irritatur & accenditur, iracundus.)(.Placabilis.Attic.14 b,Animi bonorum ſæpe irritabiles ſunt.

IRRITO,*as*.laceſſo.Bru.At.287 a,Pueri potius audacia irritata eſt,quàm repreſſa à Cicerone.& 285 a,Neq; magis irritatus eſſet Antonius regno Cæſaris,quàm ob eius mortem deterritus.I.A.210 a, Irritari Antonium non oportuit. pro Mil.118 a,Vi irritare,& ferro lacteſſere aliquem.

IRRITVS,*a,um*.nihilum,uanus,inanis.)(.Ratus. I. V. 221 b, Metellus omnes Verris iniurias reſcindit & irritas facit. & I. A. 181 a, &198 b, Quæ ſi leges irritas feceritis, rata eſſe non poſſunt.de Leg.173 b , Quæ augur iniuſta & uitioſa, &c.dixerit,irrita infeſtaque ſunto.I.A.181 a,Antonius teſtamentum irritum fecit.de Pro.78 b , Cuius tribunatus ſi ratus eſt, nihil eſt quod irritum ex actis Cæſaris poſsit eſſe.in V.122 a, Quod iudicium de compromiſsis factum erat, id irritum iuſsit eſſe. in V. 136 b, Quæ in magiſtratu geſsiſti, ſuſtulit,atque irrita iuſsit eſſe.Poſtquam.207 a,Si multa irritaq; triſtitia.

IRROGATIO,*onis*. conſtitutio. pro Rabirio 92 a, Irrogatio mulctæ.

IRROGO,*as*.legem in aliquem fero,conſtituo. pro Do. 222 a, Leges priuatis hominibus irrogari eſt priuilegium. pro Dom.224 b,Ne mihi præſenti mulcta irrogaretur. & 235 b, Priuilegijs tyrānicis irrogatis.pro Mil.108 b,Irrogare mulctam alicui.

IRRVMPO,*pis*.irruo,inuado.I.A.231 a , Alter in Aſiam irrupit curſim.& Ep.241 b,de Di.90 b,Syracuſani improuiſō in caſtra Pœnorum irruperunt.Acad.34 b,Atrocitas iſta,quomodo in ueterem Academiam irruperit,neſcio.de Orat.152 b,Ab ijs qui in noſtrum patrimonium irruperunt, quod opus eſt nobis,mutuamur.contra Rul.75 b,Irrumpant in ærarium.Ac.31 b.& 34 b,Imagines extrinſecus in animos noſtros per corpus irrumpunt.

IRRVO,*is*.impetum in aliquem perfero,inuado , in aliquem me mitto,influo,redundo.de Orato. 88 b,Quod in alienas poſſeſsiones tam temerè irruiſſes.pro Dom.234 b,In quem quiſq; per homines concitatos irruerit, in quem impetum pertulerit.& 237 a,Omni impetu in aliquem irruere. de Fi. 77 b,Et equo admiſſo in mediam aciem Latinorum irruebat.de Or.158 a,Vt deducta eſſe in alienum locum , non irruiſſe uideatur.Atti.213 a,Irruere in aliquem, & inuadere in aliquem.L.Inuado.

IRRVPTIO,*nis*.incurſio.pro Pom.6 b,Hoſtium copiæ non longè abſint,etiam ſi irruptio facta nulla ſit, tamen pecora relinquuntur.I.A. 231 b, Irruptio armatorum in Trebonij domum At.125.

IS,*ea,id*. I.A.191 a,Vt pro tantis eorum in remp. meritis honores eis habeantur.pro Syl.182 b,Vitæ eius turpitudiuem in ſummis eius periculis inſequebantur. de Cla. 191 a,Via laudis quam maiores eius ei tritam reliquiſſent.de Di. 138 a,Is cū eſſet proiectus, inhumatus, amica corpus eius texit ſuo pallio.pro Syl.184 b,Nuper is homo fuit in ciuitate P. Sylla,ut nemo ei ſe honore anteferret.At.11 a , Venit mihi obuiā puer tuus,is mihi literas abs te reddidit:id eſt,qui. Epi. 222 b,Qu.Pompeius multis & ueteribus cauſis neceſsitudinis mihi coniunctus eſt,is cum antea,&c.Epi. I.A.175 a,Nihil turpius,quàm quòd qui magiſter equitum tibi fuiſſe uiderere,is per municipia coloniasq; Galliæ cum caligis & lacerna cucurriſti.Ep.68 b , Neq; enim tu is es qui,qui ſis neſcias.I.C.102 a,Neq; enim Catilina is es,ut te aut pudor à turpitudine,&c.Epi.64 b, Is enim tu uir es,& cū me eſſe cupio,ut,&c.Ep.9 a , Ego is ſum cui uel maximè concedant omnes,ut,&c.de Or.111 a,Nā quod addidiſti , nos eos eſſe, qui,&c.At.93 b,Sed illum eum futurū eſſe puto,qui eſſe debet.At.106 b,ſtaq; ego is in illum ſum,quem tu me eſſe uis. Off.54 b,Quòd ſi is eſſet Panætius,qui,&c.& ibid.Sed cum ſit is,qui,&c.de D.119 a,Omnem autem orationem fuiſſe eā qua aruſpicinæ diſciplina contineretur.pro Fla. 153 a,Eſt enim credo is uir iſte.ut ciuitatis nomen ſua autoritate ſuſtineat. pro Syl.167 b , Non enim una eſt ratio defenſionis ea,quæ eſt poſita in oratione.I.A.189 b , Antonius cum una legione & ea quidem uacillante L. Fratrem expectat.de D. 110 a,Plurimis noſtris exemplis uſus es, & ijs quidem illuſtribus.Qu.Fra.318 a,Erant loco poſita ambulationis uno latere,eo quod eſt proximum Balnearis.Orat.202 a,Excurſio moderata, eaq; rara.de Opt.244 a , Multa dixit de eo, quòd ciuis improbus laudatus eſſet.Att.38 b , Maximē in eo eſt reprehenſus,quod dixerat,&c.Attic.11 b,Per unū ſecuum, & eum ex ludo gladiatorio.de Orator. 148 a,Quorū princeps Socrates fuit,is qui,&c. & ibi.Is qui,&c.uel is,&c. & b,Ille & eius poſteri,ij qui,&c.pro Clu.19 a, Hūc locum, &c.eum tandē,&c.Qu.Fr.298 a,Ea noſtra ratio eſt, ut, &c. Qu.F.300 b,Atq; is dolor eſt,quod,&c. pro Clu. 56 a, Mulierem quandam Larino,atq; illam uſq; à mari ſupero Romam proficiſci.pro Cec.287 b, Is enim ille fuit Ebutius: id eſt,talis,uel ea perſona.I.V.107 b , Non enim præteruendā eſt ne id quidē.de N.31 a, Et id maximè hyberno tēpore.At. 38 b,Negauit,&c.neq; id ſanè diu,nā,&c.Att.8 b, Et id multis uerbis.At.26 a,Et id ipſum ſine ſtomacho.At.11 a, Idque iudicum uocibus.At.8 b,Atq; id ereptum ex ſummis occupationibus.At.144 a,Qui circum eum illum ſunt. de Ora. 127 a,Si is qui exiſtimor,&c.i.ſi ego,&c.

ISARA.ñ.Ep.152. Planci.

ISAVRVM.locus.I.A.125.

ISAVRICVS,*a,um*.At.82 a,Iſauricum forum.

ISIS,*dea*.de N.69.

ISIACVS,*a*.de D.Iſiaci coniectores.Ennij.

ISOCRATEVS,*a*.Or.217 a,Mos Iſocrateus.

ISOCRATES,*tis*.de Or.199 b,Ille pater eloquentiæ Iſocrates.de Or.117 a,Ecce tibi exortus eſt Iſocrates magiſter iſtarum omnium,cuius è ludo tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt.de Or.214 b,Iſocrates uerbis ſolutis numeros primus adiunxit.

ISONOMIA.L.Aequabilis,& Aequabilitas,& Aequilibritas.

ISSVS opp.At.79.Ep.23.

ISTE,*a,ud*.pro S.R.26 a,Non iſto artificio accuſatorio callidiores qu im hic in ſuo.pro Dom. 227 a,Lex quam iſte tulerat.At.101 b,Iam neiſtius quidem rei culpam ſuſtineo. de Amic.99 b,Eos qui iſta ſubtilius quærunt,in numero ſapientum non habent.de Sen.94 b , Et ita ex uita iſta diſcedo tanquam ex hoſpitio. de Am. 97, Nec ab iſto officio,quod ſemp uſurpaui,abduci debui.Para.116 b,Mihi iſta *æquabile*, quæ appellantur,uidentur eſſe ueriſsima.de Leg.283 b, Iſte igitur,ſumptus minuit.id eſt,Demetrius.Epiſt.84 a,Armorum iſta & victoriæ ſunt facta,non Cæſaris.Aca.24 a,A' me iſtam exceptionem non impetrabunt.& ibi.Omnes iſtos aculeos.& 4 a,In iſta una diſputatione.Aca.30 a, Cum Stoicus ſyllabatim iſta dixerit.Aca.27 b, Iiſdem enim hic ſapiēs, de quo loquor,oculis,quibus iſte ueſter cœlum,terram,mare intuebitur.Aca.30 a,34 a,Quanti libertas iſta æſtimanda eſt. de Or.93 b,Iam uerò iſta conditione,dum,&c. de Or.93 Ego uerò,inquit,iſtis obſequi ſtudeo.de Sen.81 b, Age ut iſta diuina ſtudia omittamus.de Orat.122 b,Atq; ego ex iſtis ſæpe audiui:id eſt,ex C. Lælio,& P. Africano.de Clar.189 a, Nec iſtos excellentes uiros reſp.perdidiſſet. Tuſcula.142 b, Tranſeat idem iſte ſapiens ad remp.tuendam.& ibid. Huic ergo ut dixi,&c.id eſt Epicuro.de Orato. 126 a,Meæ totius orationis & iſtius ipſius in dicendo facultatis,quam,&c.& 93 b,Adduxiſſent huc Græculum aliquem,qui nos iſtiuſmodi diſputationibus delectaret.pro Do.215 b,Hunc iſtum otij & pacis hoſtem.pro Qu.3 b,Tum iſte uir optimus, &c. Ep.29 a,Iſte Ariobarzanem non regem,ſed regis filium appellat.de Or.98 a,Hæc quæ iſti fortitan puerorum elementa uideantur:id eſt,Craſſo.de Nat.25 a, Non erit iſta modò amicitia,ſed mercatura.& b,Pecudum greges diliguntur iſto modo.de Am.110 a,Iſto enim modo prædagogi maximè erunt diligendi.& Ep 21 b,Iſto anno.de L.157 a, Et ſæpe de iſto collocuti ſumus.de Inuen.77 b,Si hoc modo ſcripſiſſet, iſto uerbo uſus non eſſet,non iſto loco uerbum iſtud collocaſſet.Or.109 b,Non poſſunt iſthæc ſic abire.At.130 b,Si ille circum iſthæc loca commorabitur.Ac.27 b , Izm iſthuc te quoq; impediat.Ep.205 b,Attamen iſthæc ipſa, quę te emiſſe ſcribis,erunt mihi grata.

ISTHMVS,*mi*.terra anguſta & longa inter duo maria, uel quale eſt Peloponneſi Iſthimus, ubi etiam Corinthus fuit. de Fat.141 b.

ISTIC.de Fi.142 b,Iſtic ſum,inquit.& Epiſt.17 b, Vt ibi malis,ubi,&c.quàm iſtic,&c.

ISTINC. Attic.115 a, De malis nostris tu prius audis,quàm nos:istinc enim manant.Ep.17 b, Qui istinc ueniunt,&c.

ISTIVSMODI. I.V. 72 b, Malicioſè neceſſe eſt iſtiuſmodi rationi aliquo cõſilio obſiſtere. de Or.93 b,Adduxiſſe huc Græcum aliquem,qui nos iſtiuſmodi diſputationibus delectaret. L. Iſte.

ISTVC.pro iſtud. pro Quin.10 b,Quo die uadimoniũ iſtuc factum eſſe dicis? & de D.115 b, Qui idem iſtuc quidem dicunt,quod eſt dictum à te.

ITA.ſic, perinde,tam.At.106 b, Quod putaſti fore, &c. factũ eſt ita. & I.A.227 b,Eſt iudices ita ut dicitur. Att.100 b,Velim des operam ut inueſtiges, ſit'ne ita. Brut.91 b, Id ſi ità eſt,iſtic tibi cenſeo cõmorandum. pro Rab. 91 a, Quæ cum ita ſint,primũ,&c. At.227 b,Quod cum ita ſit, maximè uellem,primum,&c. pro Syl.167 b,Ita inquit,tu enim,&c. Ep. 49 a,Ita mihi pulcher hic dies uiſus eſt, ut uiderer uidere, &c.At.72 a,Hoc tibi ita mando,ut dubitem, an etiam te rogem,ut pugnes ne intercaletur. de Orat. 94 b,Ita quicquid eſt in quo,&c.I.A.265 b,Ita de unoquoq;, ut quemq; meritum arbitrantur, exiſtimant.At.142 a,Ego te (ita incolumi Cæſare moriar) tanti facio, ut paucos æquè ac te charos habeam.pro Sex.R. 28 b, Non ita multis antè annis aiunt quendam,&c. in V.118 b, & de Cl.176 b,Tadius nõ ita multum tecum fuit. de Or.107 b,& 140 a, & in A.154 a,Non ita multum ſpacij eſt.& de Cl.187 a,Non ita multi ſunt. de N. 18 b,Quibus homines non ita ualde mouentur.de Cla. 168 a,Themiſtocles non ita ſanè uetus. in V. 226 a, Simulachra præclara,ſed non ita antiquà : id eſt,non multum antiqua. de Clar.168 a,Ille non ita pridem abijt. Ora.199 a, Non ità lato interiecto mari. Orat.202 a, Rarus inceſſus,nec ita longus.de Orat.115 b,Ac mihi quidem non ita moleſti ſunt. de Clar. 186 a, C. Fimbria non ita ſe diu iactare potuit. pro Quint. 3 a, Nec ita multo pòſt in Galliam proficiſcitur. & ibidem : Cum non ita commodè poſſet. pro Flacc. 156 a, Interim nec ita longo interuallo ille uenit. Epiſt.10 b, Non ita magna mercede,quam ego maximo dolore cognoram. de Fin.73 b,Acceſsione utuntur non ita probabili.Epiſtol. 160 a, Non ita neceſſe uidebatur. Tuſcul. 32 b, Hæc enucleare non ita neceſſe eſt.pro Qu.6 a, Nec tamen tam multa uerba faciam.Acad. 2 a,Hoc tibi non ita decorum eſt.Epiſt.53 a,Cum ita latè pateat eius poteſtas. & 19 b, Ita ſunt omnia debilitata iam propè & extincta. & 136 a,Hæc ad illum perferuntur : ita enim ipſe mandauit : fic fit, ut putet, &c. & 8 b,Atq; ita,ut nullam, &c. de D.125 b,Itáne? & in Verrem 184 a, Itáne uerò hoc Brutus egit, ut Lanuuij eſſet? de D.85 a,& in A.99 b, Caſu inquis, itáne uerum? de D. 122 b, Itáne cenſes?antè coronam extitiſſe quàm,&c.Ita tamen ſi, enim uerò ſi. L.Enimuero.Ita tamen ſi,enim uerò niſi.

ITA,interdũ iurandi formam habet.I.C.120 b,Nam ita mihi ſalua repub.uobiſcum perfrui liceat,ut ego, &c.

ITALIA,*lię*.regio eſt quam natura mari ſupero & infero & alpibus muniuit,& non ſine diuino numine. pro Arch. 186 a,Erat Italia tunc plena Græcarum artium,ſtudiaq; hæc & in Latio & hìc Romæ colebantur. de Orato. 122 b, Refertà quondam Italia Pythagoreorũ fuit. contra Rul.79 b, Etenim quantulum intereſt utrum in Maſsici radices, an in Italiam,alióue deducamini?

ITALICVS,*a*.Tuſc.247 b,Italicæ menſæ.in Ver. 243 b, Italicum bellum. ad Her.116 b,de Off. 93,Italici philoſophi.

ITALVS,*a,um*.de Ar.148 a,Itali ac Latini.

ITAQVE.proinde.de Am.96 a,Itaq; ex me quærunt, &c. & pro Deio,145 b,bis.Epiſtol. 3 b,bis.& 186 a,de Clar.165 b, Homines mihi ita chari,itaque iucundi, ut, &c.id eſt, & ita pro Cl.28 a,Itaq; feci.& in V.55 a,& de Fin.92 a.

ITEM.ſimiliter, etiam,quoq;. de Di. 111 b,Solis defectiones, itemq; lunæ prædicuntur,&c. de L.180 b, Placuit Scæuolæ & Coruncano,itemq; cæteris, qui, &c. in A.191 a,D. Brutus, L Plancus,itemq; cæteri,qui,&c. & in Verr.246 b, Quibus item ut cæteris imperabat,&c. de Amic. 96 a,b, Itaq; ex me quærunt credo, & ex hoc item Scæuola. Attic. 21 a, Græcè item ſcriptum L. Coſsinio ad te dedi. de Orat. 131 a, In re eſt item ridiculum. Qu.Fr.324 a,Aiunt nonnulli,Salluſtius item,me,&c.I.C.112 a,Gabinium ſtatim ad me uocàui, deinde item accerſitue Statilius. Acad. 11 b,Vt enim de ſenſibus,item faciunt de reliquis.i.ita,uel idem.de D. 102 b, Romulus augur cum fratre item augure.Attic.166 a, Tu meas epiſtolas concerpito, ego item tuas.i.uiciſsim.de Orat. 94 b,Nihil eſt quod cogat homines, ſicut in foro non bonos oratores,item in theatro malos actores perpeti. Ter.74 b, Si ex capite ſis meo natus,item,ut aiunt, Mineruam eſſe ex Ioue. Epiſt. 80 a,Hoc item tempore breuior eſſe debeo. de Inuen. 42 b,& 50 b,Et item, &c. & 51 a, Ac primò ſic,&c. & item poſtea,&c. Epiſt. 70 b, Te non ueniſſe miratus ſum, quod item nunc miror.& pro Quin. Roſ. 50 a,Quod item nuper, &c.Ep.21 b, Meaq; item in te ſingularis beneuolentia.& 41 a,De quo item ſermone.& 132 a,M.Plautius, qui eſt item Calenus.166 b,bis.M.Lepidus Impera.item pontifex max. in Verr. 245 b, Cur Tauromenitanis , item fœderatis nauem imperaſti? Atti. 39 b, Quare ùt Numeſtio mandaui, tecũ ut ageret, item atq; eo ſi poteſt acrius,te rogo,&c. Or. 216 b,Non item in oratione,ut in uerſu exrat numerus.I.V. 204 a, Feciſti item uti prædones ſolent. de Orat. 113 a,Ego item,inquit illa, quæ, &c. I.V.135 b, Item ut uos Romæ cognouiſtis.de Orat. 119 a,Et item de cæteris rebus.Par.241 a, & pro Mur.140 a,Et item commune periculum.de Leg.171 b, Ergo ut,&c.item,&c.At.36 a,Spectaculum tibi uni iucũdum,cæteris non item. & Epi.255 b,Alijs fortaſſe non item. de Nat.38 a,Quod in libero ſeruant,in libera non item.Ac. 7 a, Alterum uidemus, &c. alterum non item. & Tuſ. 215 b, Animorum non item.de Fi.62 b,Item contra.Topic.226 b, Itemq; quæ.&c. & in V.87 b,Itemq; cum,&c. & de Ora.114 b,Itemq; de rep.

ITER,*ineris*.Atti.12 b,Cenſeo uia Appia iter facias, celeriter Brunduſium uenias. & ibi. Confeſtimq; cum Qu. fratre & liberis noſtris iter in Apuliam facere cœpi.& Epiſt. 244 a, Iter in Ciliciam facere cœpi. Atti.211 b, Cum illi iter inſtaret,& ſubitum & longum. Atti.284 b,Tabellarius quem ad Brutum miſeram, ex itinere rèdijt.& de In.52 a,Venire ex itinere.pro Mil.106 a,Iter neceſſarium eo die illi erat Lanuuium.& Ep.144 a, Meumq; iter eò contuli.& At.40 b,Att. 69 a, Deinde cogitabam ſine ulla mora iſta itinera facere. At.73 b,Nunc iter cõficiebam æſtuoſa & pulueulenta uia. & 225 b,Trebonius itineribus deuijs profectus eſt in prouinciam.Atti.259 b,Veni ad pontem Tyretium, in quo flexus eſt ad iter Arpinas.de Or.35 b,Perge conficere iter reliquum.Quin.Fra. 324 b,Patiamur illum ire noſtris itineribus.Attic.126 a,& Epiſt.24 b, Cohortes quæ ex Piceno ad me iter habebant.Att.12 b, Cæſarem iter habere Capuam. Qu.Fr.310 a,Luceius in Sardiniam iter habet. prò Sex. Ro. 18 b,Cui ne iter quidem ad ſepulchrum patrium relictum eſt.Pl.Ep.150 a,Cum iter ad Mutinam dirigerem, in itinere de prælio facto audiui. Tuſcul.169 a, Prõ dij immortales, quàm optabiliter iter illud ineundum eſſe debet. de Or. 83 b,Ingredi iter pedibus,ingredi iter equo.in Ant. 243 b, Iter longum ingreſſus ſum.de Diuin.86 b,Itaq; perſæpe reuertit ex itinere,cum iam progreſſus eſſet multorum dierum uiam.& I.V.191 b.in Vat.31 a,b, Cum iter illud Hiſpanienſe pedibus ferè confici ſoleat, aut ſi quis nauigare uelit, &c. pro Plan. 279 a,Iter à Vibone Brunduſium terra petere contendi.pro Pom.9 b,Teſtis eſt Gallia, per quam legionibus noſtris in Hiſpaniam iter Gallorum intereemptione pateſactum eſt. Ep.245 a,Cum abeſſem ab Amano iter unius diei. Epiſt.174 a,Biduo me Antonius anteceſsit.& 133 b, Quatri dui iter. & 257 b,Tertio die abs te ad Alyziã acceſſeramus. pro Cec.299 a,Aquæductus,hauſtus,iter,actus.hìc iter, ius eſt,quo quis ire poteſt,non iumentũ aut uehiculum agere.

ITERATIO,*nis*.geminatio, repetitio, redintegratio. Ora. 204 a,Verborum iterationes.& de Or.161 a,& ad Her. 33 a, Plurium uerborum iteratio.

ITERO,*as*.gemino,duplico,repeto.de Ora.209 a, Cum aut duplicantur iteranturq; uerba,aut breuiter cõmutata ponuntur .& ibid.b,Vt quod dixit iteret.de Orat.120 b, Ager nõ ſemel aratus,ſed nouatus & iteratus.Par.231 b,Verba ſæpius iterata.& 234 a, Verba iterata, duplicata. ad Her.33 a, Iterando redintegrare aliquid.Aca.22 a, Iterandum eadem & iſta mihi.Tuſc.184 a, Iterandum eadem mihi iſta. aliter, Iteranda:ſed mendosè.ſic ad At.229 b.

ITERVM.rurſum.pro Fl.156 b,Iterum iſte Romam ſe retulit.pro Do.240 b,Bis à me ſeruatus eſt,ſeparatim ſemel, iterum cum uniuerſis.de In.56 a,Primò quidem decipi incommodum eſt:iterum ſtultum,tertiò turpe. Epi.221 a, Id ut re experiatur,iterum & ſæpius te rogo.pro Scſt.11 a, L.Saturninus iterum tribunus.de Ar.249 a,P.Africanus iterũ conſul ille maior,&c. & de D. 96 a, C.Flaminius cõſul iterum. de Di.133 b,Nonnunquã etiam iterum ac tertium.pro Fon. 279 a,Semel àtq; iterum ac ſæpius.de Orat. 118 b,Iterum autem peccãt,cum ſe iungunt,&c.pro Dom.9 b,Teſtis eſt iterum ac ſæpius Italia. pro Sex.Ro. 18 a,Iterum ac tertiò nominauí, &c. de Clar.171 a,Et Liuianæ fabulæ non ſatis dignæ iterum legantur.

ITHACA,*cæ*.parua inſula Vlyſsis patria.de Ora. 101 a,& de L.169 b.

ITHYREVS,*a,um*.in A.181 b,Ithyrei barbari cum ſagittis. & 164 a.

ITIDEM.*vũ*,ſimiliter,pariter,item. de Diu.83 a,de L.161 a, Et ea quæ mouent ſenſus, itidem mouent ſenſus omnium. Part.236 b,Temperantia in rebus incõmodis eſt itidem duplex.bis.& de Nat. 71 b,Vinctus itidem à filio Saturnus.de

Leg.170 b,Quia nunc itidem ab eodem sunt nobis agendi capienda primordia.

ITIO,*onis*.cundo,itus.) (.Reditio. Attic.180 a,De obuiam itione faciam ut suades.& 221 b,de Diuin.95 a, Sed Rhodiorum classi propinquum reditum ac domum itionem dari.

ITO,*as*.frequenter eo.Epist.141 b,Te ad cœnas itare desijsse, molestè fero.

ITVS,*tus*.itio,incessus.At.240 b,Quis porrò noster itus,reditus,uultus,incessus inter nos?

IVBA,*bæ*. crines è collo equorum & aliarum bestiarum pendentes.dé N.48 a,Hic equus ille iubam quatiens,&c.de Diuin.95 b,Equus cuius in iuba examen apum consederat.de D.123 b.Dionysij equus habuit apes in iuba.

IVBATVS,*a,um*.iuba ornatus.ad Her.39 b,Tanquam iubatus draco.

IVBEO,*bes*.cogo,uolo,hortor.) (.Vero.Ep.215 a,Literæ nõ quæ te aliquid iuberent,sed commendatitiæ.Epi.232, Sperare nos amici iubent,suadent,hortantur.Attic.208 b, Etsi tuæ literæ rectè sperare iubent,tamen,&c. pro Deiot.151 a, Iubeo tebene sperare & bono animo esse.Epist.96 a,Valde iubeo gaudere te.in V.69 b,Iubeo te sine cura esse. & Atti. 188 a, Ita porrò te sine cura esse iussit.At.96 a,Illum salutaui,postea iussi ualere.& 62 a,Dionysium iube salueré.

IVBERE.pro decernere, statuere, & est populi propriũ. in Ant.175 b,Cæsar ostendit se,priusquam proficisceretur,Dolabellam consulem esse iussurum.At.275 a,Quod nec senatus censuit,nec populus iussit,id arroganter non præiudico.pro Cec.203 b,Si populus iusserit me tuum seruum esse, putásne id iussum ratum,atq; firmum futurũ? contra Rul. 77 b,Quia uos fœdus non iusseritis, ueretur Hyempsal,ut satis firmum sit.pro Fl.149 a,Quæ sciscerent plebs, aut quæ populus iuberet.pro Cor. 62 b, Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda.I.V.141 b,Senatus decreuit,populusq; iussit.de Or. 90 a,Num apud populum de legibus iubendis atq; uetandis.

IVCVNDE,suauiter,dulciter.pro Deiot.147 a,Cum in cõuiuio comiter & iucundè fuisses.de Am.95 b,Is multa narrare de C.Lælio memoriter & iucundè solebat. pro Cæl. 40 a,& 42 b,Tusc.247 b,Iucundè edere uel bibere. de Fin.57 b,Iucundè uiuere.

IVCVNDITAS,*tis*. festiuitas, lepor, hilaritas, fructus. de Or.87 a,Multa in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos.& Atti.161 b,Et si nihil unquam tam fuit scribendum,quàm nihil mihi unquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidisse.de Fin.67 a,In corpore uoluptas omnium latinè loquentiũ more ponitur, cum percipitur ea, quæ sensum aliquem mouet uoluptas.& ibi.Iuuare in corpore & in animo dicitur,ex eoq; iucundũ. Of.15 a,Relaxare animum,& dare se iucunditati.contra Rul.81 b,Vrbani quibus ista agri spes & iucunditas ostenditur.pro Dom. 228 a, Itaq; ille dies tantæ mihi iucunditati fuit,ut, &c. Antequã. 193 b,Idcirco uitam eripere cupiũt, uti cum spiritu sensum quoq; adimant iucunditatis.i. uoluptatis. & 193 a, de Fi. 56 b,Voluptas, quæ cum iucunditate quadam percipitur sensibus.de Or.157 a, Delectatio iucunditasq;.de Am.111 b,Tranquillitas & iucunditas animi. pro Mar.134 a, Ex quo quidẽ maximus est fructus iucunditasq; sapienti. & pro Mur. 133 b,Fructus iucunditatis.pro Dom. 228 a,Ille dies tantæ mihi iucunditati fuit,ut,&c. Qu.Fr.312 b,Nunc mihi iucunditatis plena epistola,hoc asperſit molestiæ.Offic.2 b,Hoc conducit ad uitæ commoditatem iucunditatemq;.

IVCVNDVS,*a,um*. amœnus, dulcis, suauis. differt à grato iucundus,quòd iucunda,sunt item grata,sed non continuò grata,sunt etiam iucunda. nam grata est egroto medicina, uerùm iniucunda & insuauis:at sitienti,potus & gratus est & iucundus. L.Gratus.)(. Odiosus. in C.118 a, Est mihi & iucunda in malis,& grata in dolore uestra erga me uoluntas.Qu.Fr.320 a,Et mihi pergratum perq; iucundum erit. At.14 b,Fuit enim mihi spe & laudis nostræ gratulatio tua iucunda,& timoris consolatio grata.At.52 a,Ista ueritas etiamsi iucunda non potest,mihi tamen grata est. Epist.51 a, Cuius officia iucundiora scilicet mihi sæpe fuerunt, nunquam gratiora.72 a,Amor tuus mihi gratus & optatus, dicerem iucundus,nisi id uerbũ in omne tẽpus perdidissem.I. C.120 b, Comes alicui charus atq; iucundus.Anteq.192 a,b, Iucundissimus fructus libertatis. in C. 121 a, Patriæ solum cùm est omnibus charum,tum uerò dulce atq; iucundũ. de Or.137 a,Inuehi in homines charos, iudicibusq; iucundos. & 140 a,Fides iucunda est auditu in laudationibus. & 103 a,Sententiæ ad probandum accommodatæ,& uerba ad audiendũ iucunda. & 148 a,Sciẽtiæ suauitas,quo nihil est hominibus iucundius. Tusc.247 a, Nihil uisum est illo pane iucundius. p S.R.16 b,Is nihil aut patri gratius,aut sibi iucundius, aut reuera honestius facere posset, cõtra Rul.4 a, Agri

iucundi & fertiles. Sal.in Cic.270 b,Filia tibi iucũdior atq; obsequẽtior quã parenti par est.Ep.57 b,Ille mihi iucũdissimus est.p Pom.Cõspectus uester multo iucundissimus. de Fi. 67 a,& 54 a,Iuuare enim in animo & corpore dicitur,ex eoq; iucundum.I.V.152 b,Odor suauis & iucundus.

IVDAEVS,*a,um*.pro Fl.160 a,Cum aurum Iudæorum nomine ex Italia Hierosolymam exportari soleret. & de Pro. 71 a,Iudæi & Syri nationes natæ seruituti.

IVDAICVS,*a,um*.pro Fl.160 a,Aurum Iudaicum.

IVDEX,*cis*. arbiter, disceptator, animaduersor,existimator, æstimator.de Fin.61 a,Art.277 a,& pro Qu.5 b,Flauius noster de controuersia,quam habet cum Dyrrachinis hæreditaria,sumpsit te iudicem.de Orat.127 a,Equites Rom.apud quos tum iudices causa agebatur.pro S.R.26 a,Fanius huic quæstioni iudex præfuit. & p Cl.33 a,C. Visellius iudex quæstionis.pro S.R.32 a,L. Cassius ille quem populus Rom. uerissimum & sapientissimum iudicem putabat, identidẽ in causis quærere solebat,cui bono fuisset. & ib. Hunc quæsitorem ac iudicem fugiebant, atq; horrebant. & ib. Vel illo ipso acerrimo iudice, uel apud Cassianos iudices causam dicere.pro Cec. 294 a,De ui teipsum habebo iudicem Ebuti.pro Clu.39 a,Sed istiine iudex in C. Fabritium.& 59 b,Iudex in aliquem.& 42 b, Neminem uoluerunt nostri maiores, ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter aduersarios cõuenisset.& ib. Prætores urbani qui iurati debent optimum quemq; in selectos iudices referre. pro Mur.130 b,Vtrum iudicem an arbitrum dici oporteat. I.V.114 b,Prætor det quem uelit iudicem. & 153 b,De cõuen tu nullum unquam iudicem nec recuperatorẽ dedit. & 248 b,Iudex bonus esse nemo potest, qui suspicione certa non mouetur.pro R. P.124 a, Accusaui de pecunijs repetundis, iudex sedi,prætor quæsiui.pro Syl.185 a, Vos reiectione interposita repentini in nos iudices cõsedistis. pro Dom.119 a,Qui de quaq; re constituti iudices sunt. & pro R. P.118 b, Iudex de reo.pro Plan.260 a,Populus semper dignitatis iudex est.Offic.60 b,Nec si iudex quidem erit de ipso amico.in A.156 b,In iudice spectari & fortuna debet & dignitas.& ib.Lex promulgata de tertia decuria iudicum: id est,centurionum.pro Planc. 265 b,Sanctissimus & iustissimus iudex.pro Syll.185 a,Sic nos si acres ac diligentes iudices esse uolumus,animaduersoresq; uitiorum, magna intelligemus sæpe ex paruis. Epist.18 a,Iudex in aliquem.& 61 b, Vt tu quoq; æquum te iudicem dolori meo præbeas.Offic. 23 a,Acrem se & uitiorum & bonorum suorum iudicẽ præbeat.pro Syll.176 b, Te existimo tibi statuisse quid faceres, & satis idoneum officij iudicem posuisse.de Fi. 91 a,Aequus æstimator & iudex rerum.Ora. 207 b,Iudicem me esse,non doctorem uolo.in Verr.71 b, Iudex integer, seuerus, tristis, summa religione. & 180 b,Iudices Cassiani seuerissimi. Tusc.150 a, Inexorabiles iudices Minos & Rhadamanthus. & 169 b,Aeacus & Triptolemus.

IVDICATIO,*onis*. disceptatio,propria iudicij quæstio. de In.46 a,Iudicatio est quæ ex infirmatione & confirmatione rationis nascitur controuersia. Par. 239 a, Ex rationis autem,& ex firmamenti confictione , & quasi concursu quæstio exoritur quædam,quam disceptationem uoco: in qua quid deueniat in iudicium,& de quo disceptetur,quæri solet.Top. 229 a,Sed quę ex statu contentio efficitur,eam Graeci κρινομένων uocant: mihi placet id,quoniam quidem ad te scribo,qua de re agitur,uocari.de In.46 a,Quæstio in coniecturali eadem quæ iudicatio.& ad Her. 5 b. L.Crinomenon, Iudicium.Ep.39 b, Longi subsellij iudicatio.

IVDICATVM,*ti*.res iudicata.de In.70 b,Iudicatum est de quo iam antè sententia alicuius aut aliquorum constituta est.& 52 b,Iudicatũ est res,assensione aut autoritate aut iudicio alicuius aut aliquorum comprobata.ad Her.9 b, Iudicatum est id, de quo sententia lata est, aut decretum interpositum.pro Flac.156 b,Prætor decreuit,ut si iudicatum negaret,in duplum iret. & ibid. Itaq; recuperatores contra istum iudicarunt,cum iudicatum nõ faceret,addictus Hermippo,& ab eo ductus est.pro Qu.5 a, Iste postulat ut procurator iudicatum solui satisdaret.pro Qu. 7 b, Si ueretur ut res iudicio facto parata fit,iudicatũ solui satis accipiat. pro Flac.156 b,Prætor actionem se daturum negauit, re iudicata stari ostendit placere. pro Syl. 179 a, Rogatio Cæcilia. & ibid.Cæcilius, qui id promulgarit, in quo uidebatur res iudicatas uoluisse rescindere.& ibid.Status reipub. maximè iudicatis rebus continetur.

IVDICATVS,*ta,tum*.in Ant.233 a,Iudices,quorum res iudicatas irritas fecimus .& contra Rul. 68 a,Rerum iudicatarũ infirmationes.pro Domo 228 b,Rem iudicatam referre. & pro Cluent. 41 b,Id maiores nostri nunquam iudicium nominauerunt, neque perinde ut rem iudicatam obseruauerunt animaduersionem atque autoritatem censoriam. pro

Rabir.

Rabir.Posth.123 b,Causa iudicata atq; damnata.

IVDICATVS, *tus.* iudicatio, iudicium. At.191 b, Approbo maximè quòd de iudicatu meo responsum sit. in An. 156 b, Isti ordini iudicatus etiam antè lege Iulia patebat.

IVDICIALIS,*le.* iudicij causa,forensis.de Inu.43 b,Iudicia le genus est,quod positum in iudicio habet in se accusationem & defensionem,aut petitionem & recusationem. Ora. 213 a,Oratio iudicialis & forensis.de Cla.191 b,Forense,cõcertatorium,iudiciale genus dicendi. At. 21 b,Ab hoc refractoriolo iudiciali dicendi genere. pro Arch.192,Quæ firmè à me & iudiciali consuetudine. ad Her. 11 a,Hæc causa iudicialis fieri non potest. de Diu.120 a,Iudiciales causæ. & I.V. 224 b,Persequi aliquem legibus ac iudiciali iure. de Or. 114 a,Oratio fine iudiciali asperitate. At.205 b, Iudiciali asperitate ut caream uidebis.

IVDICIARIVS,*a,um.* iudicialis. I.V.77 a,Vt finis aliquãdo iudiciariæ controuersiæ constitueretur. & pro Clu. 32 b, Quæstus iudiciarius. de Inu.59 a,& I.P. 99 b, Iudiciaria lex Cæpionis.

IVDICIVM,*cij.* legitima contentio,disceptatio, quæstio,lis, cognitio,notio,actio,æstimatio,uel existimatio,pœna,sententia,iudices ipsi,& iudiciorum locus.pro Cecinna 286 a, Omnia iudicia aut distrahendarum controuersiarum, aut puniendorum maleficiorum causa reperta sunt.pro Quin. Roscio 46 b,Aliud est iudicium,aliud arbitrium. Iudicium est pecuniæ certæ,arbitrium incertæ. pro Cecinna 285 b, In hac causa non de improbitate Ebutij,sed de iure ciuili iudicium fieri uidetur.pro Sext.Rosc.36 b, Itaq; mandati iudicium constitutum est.pro Qu. Rosc. 50 a, Iudicium damni iniuria constitutum. pro Quint.2 a,Prætor iudicium prius de probro,quàm de re fieri maluit.& de Opt. 344 b, Iudicium fieri de factis famaq; Demosthenis.& ibid. Hunc igitur in iudicium adduxit Aeschines. & ibid. Si prius exposuero,quæ causa in iudicium deducta sit. pro Quin.7 a, Romæ iudicia sunt,& in prouincia ius dicitur. pro Quint. 11 b,Accipere iudicium in ea ipsa uerba,quæ aduersarius ediderit.& ibi. Accipere iudicium pro aliquo.in V.122 a,Quod iudicium secundum Heraclium de compromissis factum erat.& 211 a,Postquam iudicia seuera Romæ fieri desierunt. & 114 b,Qui iudicant,aut qui iudicia dant. & 63 b, Iudiciũ dat statim.& 104 a,Dare iudicium in aliquem. & 181 b, Ex formula,&c.pro Flacc.162 b,In Lurgonis libertum iudiciũ ex edicto dedit.in Verr. 65 b,& de Claris orat.174 b, Vocare aliquem in iudicium.de Claris orator.176 b,Vocare aliquem in iudicium capitis. Officior. 64 a, Iudicia in quibus ex fide bona agitur. pro Cæl. 37 b, Omnibus negocijs intermissis unum hoc iudicium exercetur. & pro Arch. 192 a, Qui iudicium exercet:id est, prætor. & 186 a, Prætor iudicium exercens. Qu. Frat.317 a,Scauri iudicium statim exercebitur. pro Cecinna 296 b, Iuris iudicium cum erit & æquitatis,caue in ista tam frigida calumnia delitescas. pro Cluent. 18 b,Illa definitio iudiciorum æquorum, quæ à maioribus nostris tradita est, ut fine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur. Sal.in Cic. 271 a, Cum legis Planciæ iudicia domi faciebatis. pro Cluent.36 b, Quid? illa tandem quæstio,aut disceptatio,aut iudicium fuit? pro Planc.266 b,Senatus de reiectione, de ambitu fieri uoluit iudiciorum alternorum.pro S.R.20 a,Iudicium inter ficarios hoc primùm committitur. & ibid. Vt acria & seuera iudicia fiant.de Prouinc.79 a,Censorium iudicium ac notionem & illum morem seuerissimum magistratum de ciuitate essesublatum.in P.100 b,Tum tu ipse de te sententiam tulisti,tum iudicium pronunciasti.pro Cluent.40 b, Iudicium à subsellijs in rostra deferre: id est,à iudicibus ad populum.Attic.66 b, Lex Plocia de iudicijs. de Inuent. 69 b, Iudicium purum, & iudicium cum exceptione. & ibidem, Recuperatorium iudicium.Cæl. Epistol.123 b, Legis Scantiniæ iudicium apud Drusum fit.ad Herenn.40 b, In iudicio superari turpissimum est, superare pulcherrimum. ad Herennium 9 b, Quod genus M. Drusus prætor urbanus, quod cum hærede mandati ageretur, iudicium reddidit, Sextus Iulius non reddidit.pro Quint.Rosc. 52 b, Iniurato in sua lite,aut iurato in alieno iudicio credere. de Inuen.62 b,Probari iudicio alicuius, qui uerissimum pulchritudinis iudicium habeat. de Orato.160 a,Iudicium acre & certum. de Inuent.66 b,Facere iudicium de aliquo ex anteacta uita.Epist.132 a, Grauissimum uerò iudicium de mea fide, & de constantia fecisti,cum,&c.pro Marc. 138 b, Propter singulare animi mei de tua uirtute iudicium.de Ora.148 a, Animi quodam iudicio abhorrere à re ciuili.de Natur.60 a, Cum suo cuiq; iudicio sit utendum. Attic. 121 a,Hæc scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. & ibid. Cuius cum cognouissem mores, tuo tamen potius stabam iudicio quàm meo.Off.74 a,Nõ

enim suo iudicio stetit Regulus, sed iudiciũ senatus esse uoluit.At.193 a, Ego meo iudicio multo stare malo quàm omnium reliquorũ.Of.1 b,Nos autẽ quantũ in utroq; profecerimus,aliorũ sit iudiciũ, utrunq; certè secuti sumus. pro Qu.5 b,Secus de se iudicare, quod iudiciũ est grauissimũ. de Clar.165 a,In quo iuratus iudicium meæ dignitatis fecerat. At. 228 b,Si bonitas tua responderit iudicio meo, quod semper habui de te,gaudebo.& 238 a,Brutus,quod iudiciũ habet de rep.ita cõsecutus est,&c. pro Pl.279 a,Tum hercule me cõfitear nõ iudiciũ aliquod habuisse de reip. utilitate:id est,nihil respexisse rempub. de D.88 a,Ne reliquorum seculorũ iudicium,quod de ipsis futurũ est, pertimescere. Qu.Fr.298 b,Tibi utendũ est existimationib. ac iudicijs posterorũ.Or.210 a,De cuius meritis tanta senatus iudicia fecit,cõprobante populo Rom.quantà de nullo.I.A.159 b,Et populi quidem Romani iudicia & testimonia multa habetis.Br.At. 275 a,Quod scribis,&c.quid ego sentiam, mei iudicij esse statuo nihil, nisi hoc, senatus aut populi Romani iudicium esse de his ciuibus,qui,&c.Ar.287 a,Si flexerit aduersus alios iudiciũ suum, quod tanta firmitate & magnitudine direxit in exturbando Antonio.de Nat.10 a, Exposui non philosophorũ iudicia,sed delirantiũ somnia. Epi. 248 a,Ad meũ sensum & ad illud sincerũ ac subtile iudiciũ nihil potest esse laudabilius,quàm,&c.de Pet.205 a, Quasi in singulis cautis iudiciũ de omni ingenio futurum sit. Or. 199 a,Athenienſiũ prudẽs sincerumq; iudiciũ.Ep.112 a, Iudicium limatum & politũ.Or.199 a,Atticorũ aures teretes & religiosæ.de Opt. 244 a, Qui teretes aures habent,intelligensq; iudiciũ.Or.210 b,Aures,quarũ iudiciũ est superbissimum.Q.Fr. 298 a, Vir iudicio eruditissimus.Or.203 a, Iudiciũ electioq; uerborũ.& ibid.Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille, &c. pro Pom.11 a,De quo uos homine,id quod maximè facit autoritatem, tanta,& tam præclara iudicia fecistis? Ep.7 a,Facere iudicium facti alicuius.pro Fl.164 a,Multa & grauia iudicia de cõiuratorum scelere fecistis. pro Do. 227 b, Senatus cuius est grauissimũ iudicium de iure legum.de Ora.95 a,Subire iudicium graue. Ora.200 a,Iudicia sunt uaria,ut græcis.de Cl.181 b,Qui uulgi opinione diserti sunt habiti,hi intelligẽtium quoq; iudicio fuerunt probatissimi.de Clar.167 b,& 181 a, & 183 a, Gloria, quam nemo quidem meo iudicio est postea cõsecutus.Tusc.148 a,Meum iudicium semper fuit, omnia nostros inuenisse per se sapientius quàm Græcos. de Inuẽ.43 a, Quare meo quidem animo nihilo minus eloquentiæ studendum est.& pro Sest.14 a, Hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet.i. meo iudicio.de Or.113 b,Mea sententia.Item: Opinio mea, quantum iudicare possum,ut mihi quidem uidetur, ut sentio,sicut mihi uidetur.Regula cognitionis & iudicij.Regula.L. Dialectica.

IVDICO,*as.* iudicium facio,cognosco,discepto,sententiam dico uel fero, litem do,decerno, statuo,cõstituo, iudicium meum interpono,iudicium iudico,pronuncio,dijudico,iudicio decerno,meum iudicium est,in eadem sententia sum, existimo.pro Fl.156 b, Itaq; recuperatores cõtra istam rem minimè dubiam prima actione iudicauerunt. Attic. 253 a, Consulib.lege permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent,statuerent,iudicarẽt.de Clar.171 a,Iudicare, cognoscere,statuere de aliqua re.& in Ver.132 b, Res ab isto iudicatæ,cognitęq;.pro Cecin.297 a,Iudicare aliquid ex æquo & bono.de Orat.99 b,Iudicare de aliqua re inter aliquos. & pro Milone 102 a, Iudicare de aliquo. Officiorum 67 a, Iudicare contra aliquem.pro Quint. Rosc. 45 a, Secundum tabulas alicuius litem dare.de Diuinat.104 a, Iudicauit iudicium inclytum inter deas treis aliquis, &c. Quint. Frat. 314 b,Vestra culpa hæc acciderunt equites Romani. dissolutè enim iudicatis. pro Sexto Rosc. 41 b, Laudabunt omnes,si rectè & ordine iudicatis.pro Fl.148 a, Nefas est publicanum iudicare contra publicanum. de Oratore 124 b, Plura iudicant homines odio aut amore,&c.quàm ueritate aut præscripto,&c. pro Planc. 260 a,Populus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum,sed impetu nonnunquam & quadam temeritate.de Or.161 a,Omnes tacito quodam sensu, sine ulla arte & ratione, quæ sunt in artibus ac rationibus recta ac praua dijudicant.& 94 b, In artibus,in quibus non utilitas quæritur necessaria,sed animi libera quædam oblectatio,diligẽter ac propè fastidiosè iudicamus.& 95 a, Quo etiam grauius iudicium in dicendo subimus:quoties enim dicimus,toties de nobis iudicatur.pro Marc.135 b, Serui igitur etiam ijs iudicibus, qui multis pòst seculis de te iudicabunt, & quidem haud scio an incorruptius quàm nos: nam & sine amore,& sine cupiditate,& rursus sine odio,& sine inuidia iudicabunt. Qu. de Pet.208 b,In ijs omnib. generibus quantũ quisq; possit,

iudicato atq; perpendito. & Off.50 a, Non enim numero hæc iudicantur, sed pondere. de Diuinat.127 a, Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atq; animo uidere debeãt. in Ant.106 a, Cum enim iudicauistis, &c. istud etiam statuistis, &c. & ibid. Iudicetur non uerbo, sed re, nõ modò non consul. sed etiam hostis Antonius. de Ora.119 a, Atque ego, &c. sic statuo & iudico, neminem, &c. in An.237 b, Contrà ac Deiotarus senserit, uictoria belli iudicauit. Epi. 32 b, Quod egomet multis iam argumentis antea iudicaram. in Catil.120 b, Ego enim de meo sensu iudico. Epi.172 a, Tu enim à certo sensu & uero iudicas de nobis. de Fin. 63 b, Iudicare dẽ aliqua re. Tusc.ul. 228 b, Sed in hoc me ipse castigo, quod ex aliorum & ex nostra fortasse mollicie, nõ ex ipsa uirtutis de uirtutis robore existimo: id est, iudico. de Clar.171 a, Orationes ex quibus existimare de ingenio pos simus. de Leg.185 a, Cum magistratus iudicassit: id est, iudicauerit. L. Dialectica.

IVGATVS, *a, um.* iunctus. Tus. 294 a, Omnes uirtutes inter se nexæ & iugatæ sunt.

IVGERVM, *ri.* terræ mensura, quantum uno boum iugo, uno die exarari potest iugum. in An.179 b, Medico tria mil lia iugerũm dedisti. Att.31 a, Qui ager, ut dena iugera sint, non amplius hominũ quinq; millia sustinere potest. in V. 155 b, Edixerat ut aratores iugera sationum suarum profite rentur. At.215 a, Is C C iugera de M. Pilio emit. in An. 168 b, & 187 b, Duo millia iugerũm agri Leõtini Sex. Clodio assi gnasti. At.197 b, Is parteis fecit in ripa nescio quotenorũ iu gerũm. Qu. Fr.318 b, Iugera L. prati facilè irrigabis.

IVGIS, *ge.* perennis. de D.103 a, Qui cum uidisset aquam hau stam de iugi puteo, dixit, &c. & de N.31 a, Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. de Diu.114 b, Aqua iugis. & 124 b, Iu ge auspicium est.

IVGLANS, *dis.* nux, arbor, & fructus ipse. Tusc.239 b, Iuglan dium putamina.

IVGVLO, *as.* iugulum ferire, necare. in V.121 b, & pro Clu.31 b, Postquà tam multis eum factis decretisq; iugulasset. Att. 10 b, Cum illum plumbeo gladio iugulatũ iri tamẽ diceret. Tus.250 b, Nec grunnitũ audiunt cum iugulatur sus. in An. 284 a, & pro Qu.7 b, Qui multos ciues Brundusij iugulare iussit. & 18 a, Iugulare propinquũ suum. in A.255 b, Vt facilius reuiuiscat Pompeianorum causa totiens iugulata.

IVGVLVM, *li.* pars colli anterior, collum, ceruix. pro Milo. 107 a, Dare iugulum inimico. Attic.11 a, Vt apertè iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarint. in C.111 a, Mucrones gladiatorum à iugulis nostris reiecimus. pro Sest. 22 a, Vt aliquo præsidio caput, ceruices, iugulum, latera tutetur. de Fat.142 a, Socrates iugula concaua non habebat: nam obstructæ illæ partes & obturatæ erant. in Anton.262 b, Cæsar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiã à membris uisceribusq; auertit.

IVGVM, *gi.* instrumentum quo boues iugantur, par boum, iugerũ, par onus, dominatus, imperiũ. de N.36 b, Nos onera quibusdam bestijs, nos iuga imponimus. & 58 a, Boũ cer uices natæ ad iugum. & de Inu. 48 a, Angues ingentes aliter iuncti iugo. I.V.147 a, Multis iugis arare. & 143 a, Qui in sin gulis iugis arant. Of.94 a, Consules legionibus nostris sub iugum missis pacem cum Samnitibus fecerant. I.A.231 b, Iu gum impiorum. Antequam.192 b, Omnibus graue est seruitutis iugum. & ibi. Qui à uestro corpore iugum acerbissimum repulit seruitutis. I.A.154 a, Patriæ liberatores urbe carebant ea, cuius à ceruicibus iugum seruile deiecerant.

IVGVM, pro montis uertice. de Ora.149 a, Hæc autem ut ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta diuortia.

IVGVM, pro libra, signo cœlesti. de D.128 b, L. Tarutius Ro mam cum esset in iugo luna, natam esse dicebat.

IVGVRTINVS, *a.* de N.74 b, Iugurtina coniuratio.

IVLIANVS, *a, um.* Octa. 331 a, Iuliani gladiatores reliquiæ Cæsaris ludi.

IVMENTVM, *ti.* ut equus, mulus, boues. pro Cecin.195 a, Si uia sit immunita, lex iubet quà uelis agere iumentum. Att. 129 a, & Tus.173 a, Quæ arma superabunt, ea Brundusiũ iumentis deportate.

IVNCTIO, *onis.* coniunctio. Tuscul. quæst. 163 a, Secretio earum partium, quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur.

IVNCTVS. *a, um.* coniunctus, continens, compositus, quod iunctione aliqua tenetur. de D.127 a, Chaldæi notant ea fidera natalitia, quæcũq; lunę iuncta uidentur. & de Fat. 147 b, Causa propior, & tum exitu iunctior. Attic.73 a, Propter propinquitatem totos dies simul eramus iuncti. Ora.215 a, & Part.234 b, Verba translata, facta, iuncta. de Or.160 b, Ver borum iunctio.

IVNGO, *gis.* coniungo, copulo. de Nat. 49 a, Aer mari conti-

nuatus & iunctus est. & de In.66 a, Indignatio iuncta con questioni. & de Or.156 a, Sapientia, iuncta eloquẽtiæ. & de Cla.196 b, Iisdem artibus decus omne uirtutis cum summa eloquentia laude iunxisti. de Di.139 a, Religio, quæ est iuncta cum cognitione naturæ. Tusc.149 b, Prudentiam cum eloquentia iungere. de Or.158 b, Si uerba extrema cum conse quentibus primis iungetis. de Di.137 b, Quæ cum somnijs, naturali cognitione iunguntur. pro Deio.148 b, Deiotarus cum hominibus nostris consuetudines amicitiasq; iunge bat. & ibi. Cum aliquo rem rationemq; iungere. de Or.139 b, & 147 b, Improbitas scelere iuncta. de Cl.179 a, Laudatio defensione iuncta. Attic.89 a, Rheda equis iuncta. Att.145 b, Nunc uideo infinitum bellum iunctum miserrima fuga. p S.R.41 a, Iungere se ad aliquem. de Fi.134 a, Sic ad illa, quæ semper habuit, iunget ea quæ postea accesserint. de Ami.99 b, Vt omnis charitas inter duos iungatur. de Orat.104 a, An hæc inter se iungi copulariq; possint. Tusc.225 a, Tu homi nes dissipatos inter se domicilijs coniunxisti. Att.73 a, Ta men propter uicinitatem totos dies simul eramus iuncti. Orat.203 a, Facere & iungere uerba. de Inuen.82 a, Iunctum ex multis partibus. Att.62 a, Ex me & ex te iunctus M. Pom ponius. de D.137 b, Quidam cum in somnis complexu ue nereo iungeretur, calculos eiecit.

IVNIOR, *oris.* adolescentior, ætate posterior, ætate inferior, minor natu, aliquot annis minor. de Vn.203 a, Dij (ut ita di cam) iuniores. Ep.129 b, Os adolescentioris Academiæ.

IVNIVS. L. Dies. L. Mensis.

IVNO, *onis.* de Nat. 39 a, Aer interiectus inter mare & cœlum Iunonis nomine consecratur, quæ est soror & coniunx Io uis. & ib. Iunonem à iuuando credo nominatam. I.V.216 a, Iuno Sami colebatur. Antequam.196 b, Tuq; particeps cõ nubij, socia regni regina Iuno. pro Mur.145 b, & de N.17 b, Nolite hunc à sacris patrijs Iunonis Sospitæ, cui omnes cõ sules facere necesse est, domesticum & suum consulem po tissimum auellere.

IVNONIVS, *a, um.* Octa.330 b, Cum te Iunonium puerum esse dixi.

IVPITER, *Iouis.* Saturni filius. de Nat.38 b, Iupiter, id est, iu uans pater, quem conuersis casibus appellamus à iuuando Iouem. & ibid. de Iouis epithetis multa. & 67 b, Ioues plu res in priscis Græcorum literis inuenimus. & 10 a, Aethera esse eum, quem homines Iouem appellarent, disputat Chry sippus. pro S.R.40 a, Iupiter optimus, maximus, cuius nutu & arbitrio, cœlum, terra, mariaq; reguntur. Antequam.196 a, Iupiter optime, maxime, cuius nutu ac ditione soli terra rum gubernantur. & ibid. Tu Iupiter Stator, &c. L. Stator. de Fi.164 a, Cum Iouem optimum, maximum, saluutem, hospitalem, statorem dicimus. pro Do.242 b, Te Capito line, quem propter beneficia populus Rom. optimum propter uim maximũ nominauit. de N.39 a, Iupiter maximus: id est, magnas opes habens. & ibi. Iupiter optimus: id est, be neficentissimus. & 38 b, pro Mil.118 a, Iupiter Latialis. de N. 17 b, Iupiter Ammon. de D.84 a, Principiò æthereo flamma tus Iuppiter igni. pro Do. 231 b, Sed uide ne tu debeas Iouẽ dicere, quòd tu iure eandem sororem & uxorem appellare possis. pro Font.280 a, Ille Iupiter cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorũ fidem esse uoluerunt. de Nat. d.36 b, Iouis stella, quę φαίθων dicitur, signorum orbem an nis XII. conficit. & 49 b, Stella Iouis illustrat & temperat. de Somnio Scipionis 128 b, Ille hominum generi prosper & salutaris fulgor, qui dicitur Iouis. Iupiter à potis di citur diuũm atque hominum pater: à maioribus autem nostris Optimus maximus, 2 de Natura deorum. Iupiter Barbatus, Galatea Minerua, de Natur. deor. Iupiter tertius Cretensis fuit Saturni filius, 3. de Nat. deor. Iupiter ex Ope & Saturno generatus, de Vniuers. Iupiter puer lactens, cum Iunone in gremio Fortunæ sedens, mammam appetens, ca stissimè apud Romanos à matribus cultus, Diuinat. lib. 2. Iupiter Minianus, 9 Fam. Iupiter Stator, à Romulo consti tutus, in Catil. Iupiter Stator, custos urbis Romæ anti quissimus, in Catil. Iupiter Saturnius, *ageridus*, Tus. quæst. libr. 2. Iouis optimi maximi augures publicis signis & au spicijs postea uidento, 2 de Leg. Iouis Statoris & inuicti co gnomina, 2 de Leg. Iouis hospitalis fidẽ imploret, 2 ad Qu. F. Iouis oratio quæ est in extremo illo libro, 2 ad Qu. Fr. Io uis partum à fabula diffũgit Diogenes Babylonius, de Na. d. 1. Iouis signum eodem tempore in Capitolio collocatũ est, quo cõiuratio indicabatur, biennio pòst quàm erat bea tum, Diuin. lib. 2. Iouis imperatoris tria signa olim in orbe terrarum pulcherrima, 6 in Ver. Iouis Capitolini nobis a lia species, alia Afris Ammonis Iouis, de Nat. deo. 17 b. Iouí Olympio aureum amiculum detraxit Dionysius tyrannus, 3 de Nat. d. Iouem cur effœminarunt, & Iunoni tribuerũt, 2 de Nat. d. Iouem perpetuæ & æternæ legis uim esse, dicit Chrysippus,

Chryſippus, de N. d. 1. Sed uide ne tu debeas Iouem dicere, quòd tu iure eandem ſororem & uxorem appellare poſsis, pro Domo ſua. Iouem lapidem iurare, 7 Fam. Iouem ſi Græcè loquatur, Platonis more loquuturū, Br. Iouem, Iunonē, reliquos deos ea facie nouimus, qua pictores fictoresq; uoluerunt, de N. d. 1. A filio Ioue uinctus Saturnus, 2 de Na. d. Ioue tonante cum populo agi nefas, 5 Philip. Principiò Ioues tres numerant ij qui theologi nominantur, ex quib. primum & ſecundum natos in Arcadia, alterū patre Aethere: ex quo etiam Proſerpinā natā ferunt & Liberum, 3 de Nat.

IVRATVS, *a, um.* iureiurando deuinctus.) (. Iniuratus. At. 213 b, De epiſtola Cæſaris (iurato mihi crede) non poſſum. pro Qu. R. 52 b, Iniurato in propria lite, uel iurato in alieno iudicio credere. pro Fl. 149 b, Sed erant ea teſtimonia non cōcitatæ concionis, ſed iurati ſenatus. de Fi. 76 b, Addebat etiā ſe in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere. pro Syl. 171 b, & in V. 72 a, Hæc iniuratus ſum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. de In. 78 a, Iuratus iudex.

IVRGIVM, *gij.* contentio, rixa. de Amic. 110 b, Ex inimicitijs iurgia, maledicta, contumelię gignuntur. de Se. 78 b, Vt Themiſtoclem ferunt Seriphio cuidam in iurgio reſpondiſſe, &c. Tuſc. 226 a, Ira cuius impulſu exiſtit etiam inter fratres tale iurgium. de Cl. 187 a, Pontidius cum iudice ipſo iurgio ſæpe contendebat. pro Cæl. 43 b, Omnia ſunt alia non crimina, ſed maledicta iurgij petulantis. Tuſc. 220 a, Quid Achille Homerico fœdius? quid Agamemnone in iurgio? Ep. 150 a, Et perpetua de me iurgia cum obtrectatoribus. de D. 101 a, Litibus & iurgijs ſe abſtinere.

IVRGO, *as.* iurgio contendo, rixor. de Rep. lib. 4, Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. & ib. Iurgare igitur lex putat inter ſe uicinos, non litigare. Ex Non. 1383. 45.

IVRIDICIALIS, *le.* ut iuridicialis conſtitutio. de In. 69 b, & 45 a, & 44 b, Top. 229 a, Tertia, quamuis moleſtum hoc nomen ſit, iuridicialis uocetur. L. Aſſumptiuus.

IVRISCONSVLTVS, *ti.* iurecōſultus, interpres iuris, interpres legum, iuriſperitus, prudens in iure ciuili, qui conſulitur & reſpondet de iure, qui interpretari populo & reſpōdere ſoliti ſunt. de L. 158 b, & 179 b, de Or. 102 b, Iuriſconſultus eſt, qui legum & conſuetudinis eius qua priuati utuntur, & ad reſpondendum, & ad agendum, & ad cauendū peritus eſt. de Or. 101 b, Eſt enim fine dubio domus iuriſconſulti totius oraculum ciuitatis. de L. 158 a, Ego more patrio ſedens in ſolio conſulentibus reſponderem. Item: Nam iure cauere, conſilio iuuare, atq; hoc ſcientiæ genere prodeſſe quàm plurimis uehementer & ad opes augendas pertinet, & ad gratiam. de Orat. 105 a, Qui eſſet orator iuris eundem eſſe conſultum. & ibi. b, Ita tibi iuriſconſultus ipſe per ſe nihil uidetur, niſi Leguleius quidam acutus & cautus, præco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum. pro Muren. 129 b, & 130 a, Contrà iuriſconſultus. & ibi. Ea iurecōſultorum ingenijs plerunq; corrupta ſunt. I. A. 223 a, Seruij Sulpitij admirabilis in legibus interpretandis æquitate explicandis ſcientia. de Cl. 173 b, Mutius augur iuris ciuilis intelligentia, atq; omni prudentiæ genere præſtitit. pro Qu. 9 b, Ad C. Aquilium, aut ad eorum aliquem qui conſuluntur, concurriſſet. de Cl. 171 a, Sext. Aelius iuris ciuilis omniū peritiſsimus. de Fin. 51 b, P. Scæuola, M. Manilius, M. Brutus iuriſconſulti. de Ora. 95 b, Memoria iuriſconſultorum. To. 226 a, & b, Iuriſconſultorum prudentia. de Or. 101 b, Reſpōdere ius & de iure. Ep. 31 a, L. Valerium iuriſconſultum ualde tibi commendo, ſed ita etiam ſi non eſt iuriſconſultus. melius enim ei cauere uolo, quàm ipſe alijs ſolet. & 99 b, & 100, & pro Mur. 130 a.

IVRISDICTIO, *onis.* munus, facultas, autoritas, adminiſtratio, actio iuris dicendi. I. V. 116 a. & I. V. 132 a, Is uenalem in Sicilia iuriſdictionem habuit. Ep. 55 b, & 25 a, Cum ab eo digreſſus eſſem, eo conſilio ut ab Athenis in Bœotiam irē, reliquamq; iuriſdictionem abſoluerem. de Ar. 157 a, Qui in concione auſus eſt dicere, iuſticiam indici oportere, iuriſdictionem intermitti, iudicia tolli. de Pro. 70 a, Omitto iuriſdictionem in libera ciuitate contra leges. & ibi. b, De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges. pro Fl. 165 a, Aſiaticæ iuriſdictioni urbana iuriſdictio reſpōdet. & 147 a, Prætura iuriſdictio non attingitur. contra Rul. 86 a, Sub ueſtrum ius iuriſdictionem, poteſtatē, orbem terrarū ſubegeritis. At. 75 b, & 90 b, & Qu. Fr. 293 b, Aeſtiuos menſes rei militari dare, hybernos iuriſdictioni.

IVRISPERITVS, *ti.* iuriſconſultus. pro Clu. 39 b, Quis P. Octauio ingenio prudentior? iure petitior? de Or. 99 b, Q. Scęuola iuriſperitorum eloquentiſsimus, eloquentium iuriſperitiſsimus. de Clar. or. 173 b, L. Cælius iuris ualde peritus. & 184 b, Lucullus iuris & publici, & priuati ſanè peritus. de Or. 107 a, Top. 226 b, Hominum peritorum reſpōſa.

IVRO, *as.* adiuro, iureiurando deuincio, iuſiurandū do. Aca. 17 a, Iurarem per Iouem deosq; penates, me, &c. & Tuſ. 178 b, Et eo ipſo, per quē iuraui, herculè digna. Off. 83 b, Quod enim ita iuratum eſt, ut mens conciperet fieri oportere, id obſeruandū eſt. pro Seſt. 11 a, & 17 a, Is in legem pēr uim latam iurare noluit. pro Cl. 36 b, Mulctam petiuit, quòd in legem non iuraſſet. pro Fl. 163 a, Ergo is, qui ſi aram tenens iuraret, crederet nemo, per epiſtolā quod uolet, iniuratus probabit? pro Qu. R. 45 b, Quod in codicem iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitat. de In. 78 b, & 79 a, Ex lege in qua iuratus es, iudica. de Fin. 36 b, Iurare ex ſui animi ſententia. pro Cl. 45 b, Iurare in certa uerba, & Pęierare conceptis uerbis. Atti. 189 a, b, & 1 a, Quod ſi erit durius, ueniam ipſe, & perpetuū morbum iurabo. Ep. 101 b, Iurare Iouem lapideū. & 60 a, Magna uoce iuraui ueriſsimū pulcherrimumq; iuſiurandū, quod populus idem magna uoce me uerè iuraſſe iurauit. de In. 78 a, Iudici demonſtrandum eſt quid iuratus ſit. Offi. 73 b, Non enim falſum iurare pęierare eſt, ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis concipitur, more noſtro, id non facere, periuriū eſt. & ibid. Iuraui lingua, mentem iniuratam gero.

IVS, *iuris.* eſt ars æqui, boni, fas, lex, iuſtum, præui rectiq́ue partes, id eſt, iuris iniuriæq;. de In. 70 a, Naturæ ius eſt quod nobis nō opinio, ſed quædā innata uis affert, ut religionē, pietatē, gratiā, uindicationē, obſeruantiā, ueritatē. & ibid. Iuris initium à natura ductum eſt. & 82 a, Naturæ ius eſt quod non opinio genuit, ſed quædā innata uis inſeruit. de L. 161 b, Non opinione, ſed natura ius eſſe conſtitutū. & 163 a, Ius in natura poſitum eſſe. de Orat. 153 a, Nāturáne ſit ius inter homines, an opinionibus. Off. 65 b, Maiores aliud ius gentium, aliud ius ciuile eſſe uoluerunt. quod enim ciuile, non idem continuò gentium: quod autem gentium, idē ciuile eſſe debet. de Ar. 251 a, Hoc ſi minus iure ciuili perſcriptum eſt, lege tamē naturæ, & cōmuni iure gentiū ſanciti eſt, ut nihil, &c. pro R. P. 129 b, Hyeme omnia bella iure gentium cōquieſcunt. ad Her. 9 a, Ius cōmune. Par. 121 a, Ius & æquitas, quæ uincula ſunt ciuitatis. Ius ciuile quid ſit. L. Ius ciuile. pro Do. 220 a, Ius legitimū: id eſt, ius ciuile. & ibi. Legitimo & pontificio iure. & 239 a, Nec de pontificio, ſed de publico iure diſputo. & 240 b, Ius publicū uindicandi. pro Cec. 299 a, Ciuili ac publica lege ius teneri. de N. 68 a, Ius pontificiū. & pro Do. 219 b, Ius cærēmoniarū. & ibi. Ius religionis. & de Se. 84 b, Ius pontificum & ciuile tracto. I. V. 114 b, Ius prætoriū. Off. 7 b, Quæ quidē pleraq; iure prętorio liberantur, nonnulla legibus. de Se. 84 b, Ius augurū, & augurium ius, & ius augurandi. Attic. 82 b, Ius ἀγγραφον. de F. 104 b b, Homini cum humano genere quaſi ciuile ius intercedit. & ibi. a, Et quomodo hominum inter homines iuris eſſe uincula putant, ſic homini nihil iuris eſſe cum beſtijs. pro Cec. 291 a, Impunè feci, nam quid agas mecum ex iure ciuili ac prætorio nō habes. & ib. Expériundi iuris gratia ad conſtitutū uenire. & ibid. Statuere iura. & pro Cor. 58 b, Conſtituere ius, quo omnes utantur. & pro Do. 234 b, Ius igitur ſtatuetis eſſe? omnia illi ſubiecta eſſe? pro Cec. 292 a, b, Huiuſce rei uos ſtatuetis nullam eſſe actionem? nullum experiundi ius conſtitutum? I. V. 56 b, Ciuili actione & priuato iure repetere aliquid. & Epiſt. 184 b, Recuperare ius ſuum. pro Cecin. 397, Ex æquo & bono, non ex callido uerſutoq́; iure rem iudicari oportere. & ibidem, Si contrà uerbis & literis, & (ut dici ſolet) ſummo iure contenditur, ſolent eiuſmodi iniquitati, & boni & æqui nomen dignitatemq́; opponere. Off. 7 b, Ex quo illud, ſummum ius, ſumma iniuria, factum eſt iam tritum ſermone prouerbiū. Epiſt. 115 b, Si ad illam ſummam ueritatem legitimum ius exegeris. I. V. 236 a, Non agam ſummo iure tecum. & pro Cecin. 287 a, Summo iure agere, & certum ius obtinere. de Leg. 185 b, Dictator militiæ ſummū ius habeto. I. A. 226 b, Omne ius imperij & exercitus amittitis, qui, &c. de Pro. 70 b, Vt tibi de pecunijs dicere liceret, ius in liberos populos. pro Mil. 116 b, Priuata autem & ueſtra, hoc dominante, nullum ius perpetuæ poſſeſsionis habere potuiſſent. de Leg. 176 a, & 186 a, Cum populo agendi ius dare, aut non dare, augurum eſt. de Ar. 246 b, Dare ius alicui faciendi aliquid. Item: Hic locus ſolus hoc præcipuè ius habet, ut ſacer non eſſe iudicatus ſit. contra Rull. 88 b, Ea omnia eo iure ſint, ut quæ optimo iure priuata ſunt. I. V. 195 b, Cur quę optimo iure eſſe debet, huic præcipua lex iniuriæ definitur? pro Cecin. 303 b, Si quid ius non eſſet rogari eius, ea lege nihilum rogatum. pro Domo 234 b, Quid nam exceperas? ut ſi quod ius non eſſet rogare, ne eſſet rogatum. & 238 a, An conſecratio nullum habet ius? dedicatio eſt religioſa? Ep. 117 a, Quod maior pars iudicarit, id ius ratumq́; eſto. I. V. 247 b, Quæ colonia eſt in Italia tam firmo iure? de Nat. 28 a, An uos Thuſci auſpiciorum populi Romani

ius

ius tenetis? de Or.107 a, Nostri clarissimorũ hominũ auto ritate leges & iura tecta esse uoluerunt. Atti. 92 a, Nunc ista syngrapha habet iuris idem quod cæteræ, nihil præcipui. & 83 a, Ita tamen ut nõ alio iure esset, quàm cæteræ essent, sed eodem. & ibidẽ: Ex syngrapha ius dici lex Gabinia uetat. de Or. 88 a, & 99 b, C. Carbo ignarus legum, hæsitans in maiorũ institutis, rudis in iure ciuili. & ibid. Ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum. & 101 b, Cui Romæ exulare ius esset, si, &c. de Cla. 174 b, Quidam in respondendo iure autoritate plus quàm ipso ingenio ualent, & Rutilius magnũ munus de iure respondendi sustinebat. de L. 158 a, Si te ad ius respondendũ dedisses. de Ora. 121 b, In Iurisconsultorũ libris nominatim ferè referri, quid alicui de iure uiro aut mulieri responderint. At. 133 a, Præter Appium nemo est ferè, qui non ius habeat transeun di. de Or. 104 a, Virtus ius suum atq; omniũ rerum impunitam libertatẽ tenere debet. At. 119 b, Ciuis, qui in sua ciui tate non futurus sit sui iuris. ad Heren. 17 a, Statuere ius æquabile in omnibus. de Ora. 118 a, Aequabilitatem commu nis iuris præstantia dignitatis tranſire. At. 143 b, Non modò Coss. à Pr. sed ne Prętores quidẽ creari ius est, quod ma ius imperiũ à minore creari nõ sit ius. & 151 a, Quorũ neutrum ius est. Tusc. 173 a, Sacerdotẽ curru ad fanum uchi ius est. Qu. Fr. 193 b, Sit summa in iure dicendo seueritas. & ibid. Ab aliquo ius dici æqualiter. de Pro. 70 b, Dicere ius de pecunijs creditis. At. 75 b, Quippe ius Laodiceæ me dicere, cum Romæ A. Plocius dicat. de Pro. 71 a, Statuit ius publicano non dicere. p Q. 7 a, In prouincia ius dicitur, Rome iudicia fiunt, iudicia exercentur. pro Quin. 6 b, Experiri iudicia fiunt, iudicia exercentur. pro Quin. 6 b, Experiri summo iure. & At. 260 b, Summo iure contendere.)(. Ex æquo & bono agere, uel æquitate. & I. V. 116 a, Aequo iure disceptare cum aliquo. Quin. Fr. 296 b, In pactionibus facien dis non legem spectare censoriam. At. 261 a, Nostræ grauitatis est, ius nostrum sine summa illius ignominia persequi. Off. 60 b, In uita sibi quemq; petere quod pertineat ad usum, non iniquum est, alteri surripere ius non est. in Ant. 174 a, Ius postulabas: id est, æqua petebas. in Ant. 237 a, Ius potestatemq; imperandi habeo. cõtra Rul. 88 b, Ea omnia eo iure sint, ut quæ optimo iure priuata sint. in Ant. 203 a, Et proprætor eo iure, quo qui optimo. Parad. 121 b, Non ubi quisq; est, eius loci ius tenet. de Nat. 24 a, Nihil iuris mihi cum illo est: id est, nulla communitas. in Ver. 89 a, Philodamus ius suum obtinere non potuit. & 99 a, De suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat. Topic. 222 a, Omnibus ius est, parietem directum ad parietem communem adiungere. & ibid. Mulier nupta cum eo cui connubij ius non est. & ibid. b, Hoc mihi ius uidebatur. & 221 b, Si compascuus ager est, ius est compascere. Off. 8 b, Negat ius esse qui miles non sit, pugnare cum hoste. in Anto. 219 b, Huic portas huius urbis patére ius non est. Offic. 2 a, Qui haberent ius suum disputandi de officio, si, &c. Epi. 53 a, Habere ius adeundi ad aliquem. in Ver. 155 b, Iura Siculorum, quæ habent à populo Romano, ne cogantur, &c. pro S. R. 24 b, Filium pro patre mori iura omnia diuina & humana cogunt. Offic. 6 a, Qui omnia iura diuina atq; humana peruertit. & Art. 11 b, Ius & fas omne delere. pro Qu. 8 a, Quis nobis ista iura tam æqua describit? & 11 b, C. Aquilius hoc ius in ciuitate constituit, cuius, &c. pro Cecin. 286 b, De communi iure dubitare. & ibidem: Ius de quo iudicium est. de Or. 105 b, Pro æquitate contra ius dicere. de Orat. 100 a, Capitis nostri sæpe potest accidere ut causæ uersentur in iure. pro Cor. 63 a, Gaditani hoc ius esse uolunt, ut sibi, &c. I. V. 146 b, Vocare aliquem in ius. pro Quin. 14 b, Vt statim de iure aliquis cucurrerit. pro Cecin. 295 a, Quando quidem te in iure conspicio. ad Her. 9 b, Vt in ius eas, cum uoceris. Ex iure manu consertum. L. Consertus. pro Plan. 265 b, Vetere quodam in scenicos iure, maximeq; oppidano. pro S. R. 42 b, Aliquid more, lege, iure gentium esse factum. de Am. 202 a, Pro hoc enim qui minor est natu, meo iure respondeo. Attic. 229 a, & 40 a, Postremò meo iure à te peto. & I. V. 235 b, Pro meo iure. & pro Ce. 301 a, Pro suo iure contendet, &c. pro Fla. 164 a, & de Fin. 142 b, Pro meo iure dico. de Fi. 125 a, Et fortasse suo iure. pro Fon. 282 b, Tibi pro mea autoritate præcipio. Epi. 222 b, Quasi pro meo iure.

IVRE`. rectè, non iniuria, meritò. Tusc. 166 a, Verè & iurè possum. Offic. 11 b, Ne ut quidam iure optimo irrideamur. Antequam. 192 b, Iurè & meritò possum. & pro Dom. 213 a, Iurè ac meritò possumus. pro Mar. 131 b, Quod ei meritò & optimo iure, contigit. pro Mi. 109 b, Iurè, non iniuria. de N. deo. 77 b, Propter uirtutem iurè laudamur. Attic. 249 b, De Memmio Attica iurè queritur. in Catil. 113 b, Meritò ac iurè laudari.

IVS, *iuris*. aqua siue liquor, in qua aliquid esculenti coctum sit. Epistol. 138 a, Te istic Attiano iure delectato, ego me hic

Hirciano. & 139 a, In ea cœna cocus meus præter ius seruũ nihil potuit imitari. & 258 a, Ius enim tibi dandum nõ fuit, cum *πανσέμνῳ* esses. Tusc. 247 a, Iure illo nigro, quod cœnæ caput erat.

IVS ciuile. ius legitimum uel publicum, iuris ciuilis scientia uel disciplina, iuris studium, ciuilis scientia, prudentia iuris publici uel ciuilis. Top. 221 b, Ius ciuile est æquitas constituta ijs, qui eiusdem sunt ciuitatis, ad res suas obtinendas. de Or. 121 b, & 100 b, Crassus heri nobis pollicitus est, se ius ciuile, quod nunc diffusum & dissipatum est, in certa genera coacturum, & ad artem facilè redacturũ. & 100 b, Tum perfectam artem iuris ciuilis habebimus, magis magnam atq; uberem, quàm difficilem & obscuram. Offic. 47 a. Iuris ciuilis cognitio atq; interpretatio summo semper in honore fuit. pro Mur. 128 a, Magna laus & gratia hominibus unum hominem elaborare in ea sententia, quæ sit multis profutura. pro Cecin. 298 a, b, Qui ius ciuile contemnendum putat, is uincula reuellit non modò iudiciorum, sed etiam utilitatis uitæq; communis. & ibidem de interpretibus iuris iureq; ciuili multa. Offi. 11 a, Quæ descripta sunt legibus & iure ciuili, hæc ita teneantur, ut sit constitutum. Orat. 210 a, Eloquentia primas tenuit semper urbanis pacatisq; rebus, secundas iuris ciuilis scientia: cum in altera gratiæ, gloriæ, præsidij plurimum esset, in altera persecutionum cautionumq; præceptio. de Or. 101 a, Fontes omnium disputationum, qui iure ciuili, & legibus cõtinentur. & ibidem: Si quis ciuilem scientiam contempletur. & 105 a, Iuris ciuilis scientia. & 107 b, Historiam dico, & prudentiam iuris publici. & 98 b, Atqui non defuit illis eloquentia, sed iuris ciuilis prudentia. pro Cornel. 59 b, Leges de iure ciuili: id est, de iure ciuitatis dandæ.

IVSIVRANDVM, *di*, & *iusiurandi*. sacramentum, fides uel religio iusiurandi, religio, fides. Epi. 60 b, Magna uoce iurauit uerissimum pulcherrimumq; iusiurandum. & de In. 52 a, Si auarus est, negligit iusiurandum. Off. 73 a, Iusiurandum est affirmatio religiosa: quod autem affirmarè quasi deo tolle promiseris, id tenendum est. & 72 a, Conseruare iusiurandum. At. 88 b, Suauem habui recordationem clarissimi uirisiurandi. pro Cæl. 48 b, Luceius socius uestræ religionis iurisq; iurandi. pro Fon. 280 a, Religio iusiurandi ac metus deorum immortalium in testimonio dicendo. pro Cæl. 49 a, Ex qua domo recitatur uobis iureiurando deuincta autoritas: id est, testimoniũ iurati hominis. pro Qu. Ro. 5 b, Non enim ex pactione uerborũ quibus iusiurandum cõprehenditur, sed ex perfidia & malitia, per quã insidiæ tenduntur alicui, dij immortales hominibus irasci & succensere solent. & ibi. a, Abrogare fidem iusiurandi cuipiam. Off. 71 b, Cuius princeps iusiurandi fuit, quod omnes scitis, solus neglexit fidem. de Ar. 251 b, Fidem iusiurandumq; negligere. & ad Her. 28 a, Non iusiurandũ reliquisti? aliter, contempsisti. Off. 73 a, Qui iusiurandum uiolat, is fidẽ uiolat. & ibi. O' fides alma, apta pennis, & iusiurandum Iouis. Off. 74 b, Nullum uinculum ad stringendã fidem iureiurãdo maiores arctius esse uoluerunt. & ibi. Iurauitq; se illũ interfecturũ, nisi iusiurandũ sibi dedisset, se patrẽ missum esse facturũ. pro S. R. 35 a, Vt libentius animis ad illius testimoniũ uestrũ iusiurandum accõmodetis. I. C. 112 a, Introducti Galli, iusiurandum sibi & literas à Lẽtulo ad suã gentẽ datas esse dixerũt. pro Flac. 149 a, Pisephisma iureiurando cõstrictũ. de L. 172 b, Plurima firmantur iureiurando inter ipsos homines dijs immortalibus, interpositis tum iudicibus, tum testibus.

IVSSVM, *si*. scitum.)(. Vetitum. pro S. R. 29 a, Cum præsertim deorum immortalium iussis atq; oraculis id fecisse dicantur. de Leg. 192 a, Senatori tria iussa sunt, ut ad sit, ut loco dicat, ut modo. pro Cec. 303 b, Putásne si populus iusserit, id iussum ratum atq; firmum futurum? pro Do. 228 b, Si id triginta curiæ iussissent, num id iussum esset ratum? de Le. 171 b, Hæc & alia iussa ac uetita populorum uim habent, &c. & 159 b, Iura & iussa populorũ. & 171 b, Qui pernicioſa & iniusta iussa populis descripserunt. & pro Dom. 240 b, Populi iussa. pro Cornel. 62 b, Gaditanos nullum populi iussum habere. & 63 b, Cum Gaditanus scita ac iussa nostra comprobat.

IVSSVS, *sus*. pro Pomp. 9 a, L. Lucullus uestro iussu coactus abijt. de Off. 63.

IVSTA, *orum*, exequiæ, inferiæ. pro Fl. 164 a, Iusta Catilinæ facta sunt. & de Leg. 181 a, pro S. R. 22 a, Hic miser luctu perditus, qui nondũ etiam paterno funeri iusta soluerat. de Leg. 183 b, Sed uideamus Platonem, qui iusta funerum reijcit ad interpretes religionum.

IVSTE`. iurè, rectè, legitimè. At. 275 a, At inquies, iniquè facis, immò iustissimè. Off. 3 b, Iustè & legitimè imperare. in Sal. 272 b, Id uos, si forte offendimini, iustius huic, quã mihi succensere debetis.

IVSTI-

IVSTICIA,*ciæ*. equitas,ius,fas,iustum. de In.81 a,Iusticia est habitus animi communi utilitate cõseruata,suam cuiq; tribuẽs dignitatem. & de N.67 a,Iusticia, quæ suum cuiq; distribuit. & de Fi.141 a,Iusticia in suo cuiq; tribuendo cernitur. & de Cl.172 a, Antiqui faciles in suum cuiq; tribuendo. de Fi.140 b, Iusticia est affectio animi, suum cuiq; tribuens, & societatem cõiunctionis humanę munificè & æquè tuẽs. Of.32 a,Ea uirtus,quę constat ex hominib.tuendis:id est,ex societate generis humani. ad Her.16 b, Iusticia est æquitas, ius unicuiq; tribuẽs pro dignitate cuiusq;. Of.40 b,Iusticia, ex qua una uirtute boni uiri appellantur, mirifica quædam res multitudini uidetur. & 5 a,Iusticia in qua uirtutis splendor est maximus,ex qua boni uiri nominantur. & ib.b, Fundamentum iusticiæ est fides. & 7 a,Fundamenta iusticiæ,primùm ut ne cui noceatur,deinde cõmuni utilitati seruiatur. & 20 a, Iusticiæ partes sunt,non uiolare homines:uerecundiæ, non offendere. & 48 a, Fundamentum enim perpetuæ cõmendationis & famæ est iusticia,sine qua nihil potest esse laudabile. & 57 b,Hæc uirtus omniũ est domina & regina uirtutum. de Nat.1 b,Vna excellentissima uirtus iusticia. de Or.140 b, In laude iusticię sunt fides & æquabilitas. Off.41 a, Iusticia ad rem gerendam necessaria est, cuius tãta uis est, ut nec illi quidem qui maleficio & scelere pascuntur, possint sine ulla particula iusticiæ uiuere. & ibid. Iusticiæ uis etiam latronum opes firmat atq; auget. & ibid. Fruendæ iusticiæ causa uidentur olim bene morati reges constituti, ut ait Herodotus. Par.237 a, Iusticiã acerbitas imitatur. & 236 b,In cõmune autem quæ posita pars est,iusticia dicitur,eaq; erga deos religio, erga parentes pietas, uulgò autem bonitas, creditis in rebus fides,in moderatione animaduertendi lenitas,amicitia in benenolentia nominatur. de Fin. 140 b, De iusticia & eius partibus.

IVSTITIVM,*tij*. iurisdictionis intermissio. de Ar.257 a,& pro Planc.266 a, Iustitium edici,iurisdictionem intermitti, &c.bis. Att.67 b,Mẽmius fauere iustitio & omnium rerum licentiæ. I.A.200 b,Iusticium indici, saga sumi dico oportere. & 206 a,Iustitium indici.

IVSTVS, *a,um*. non iniustus,æquus,uerus, meritus,debitus, legitimus,indictus.)(.Iniquus.Or.210 a, Quibus, ũ nihil aliud responderem,iusta esset excusatio. I.C.101 b,Vita multis supplicijs iustis debitisq; erepta. Off.34 b, Honesta & iusta consilia.)(.Fraus & malitia. & I.A. 174 a, Aequa & iusta dicis. pro Sest.27 a,Aristides, qui unus omnium iustissimus fuisse traditur. de Fin.139 b,Iustus Aristides.)(.Iniustus Tubulus. pro Cec.300 a,& Off.41 b,Iustus & bonus uir. Of.7 a,Iustus homo,isq; quem bonum uirum dicimus. de Orat. 127 b,Aliquam iracundiam non iniustam, sed meritã & debitam fuisse contendere. de Am.110 a,Aliquis in amicitia parum iustus. pro Plan.272 b,Liberalẽ in publicanos, iustum in socios fuisse. Off.9 a,Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam & iusta præbenda. Tusc.207 a,Si se officio fungi putet iusto & debito. de Or.125 a,Oratione exprimere mores alicuius iustos,integros,religiosos,perferẽtes iniuriam. de Fin.49 b, Vt propemodum iustioribus utamur illis,qui, &c.quàm ijs,&c. Off.73 b, Cum iusto & legitimo hoste res gerebatur. de Pro.78 b,Casum illum meum funus reipubl. fuisse,sed funus iustum & indictum. I.P.91 b,Iusta gloria est fructus ueræ uirtutis. de Leg.171 b,Iustum & ius colere. de Clar.194 a, Illa iusta eloquentia, quam dialecticam dilatatam esse putant. de Leg.175 a, Præter Ideæ matris famulos, eoq; iustis diebus,ne quis stipem,cogito. de Arus.248 a, Omnia solennia ac iusta ludorũ omnibus rebus summa cum ceremonia sint seruata. Att.69 a,Deinde sine ulla mora cogitabam iusta itinera facere. Epi.23 b,Iusta uictoria. & Tusc. 166 a,Iusta uxor.

IVTVRNA,*næ*. dea. pro Clu.38 b,Stalenus statuas posuit ad Iuturnæ:id est,in Iuturnæ ædi.

IVVENILIS,*le*. de Clar.194 b, Iuuenilis quædam dicendi licentia. & Or.206 b,Iuuenilis redundantia. & in Hor.Iuuenilis libido.

IVVENILITER, more iuuenum. de Senect.79 a, Fabius Maximus Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua molliebat.

IVVENIS,*nis*. adolescens. de Sen.83 b,Infirmitas puerorum est,ferocitas iuuenum. At.159 a,Vellem suscepisses iuuenem regendũ. de Or.141 a,& Tusc.174 a,Iuuenes stare ad ianuam duos quosdam,qui eum magnopere euocarent. Off.42 a,& de Sen.82 b,Iuuenis & adolescens idem.

IVVENTAS,*tatis*. Hebe dea. Orat.171 a, Ludis Iuuentatis, quos Salinator Senonensi prælio uouerat. de Natur. 23 b, At poetæ quidem nectar, ambrosiam, epulas comparant: & aut Iuuentatem, aut Ganymedem pocula ministrantem. Tusc.161 b,Nec Iuuentate pocula ministrante,lætari deos arbitror.

IVVENTVS,*tis*. ætas florens. pro Dom.238 a,Imperia ascribebantur nouæ iuuentuti. I.V.174 a, Mercurius iuuentutis custos & præses. de Sen.80 a, Res quæ iuuentute geruntur & uiribus. de Clar.176 a, Legendus est hic orator, si quisquam alius,iuuentuti. pro Dom.222 b,Intuemini paulisper animis iuuentutem.

IVVO,*as*. adiuuo. pro Mar.131 b,Et certè in armis locorum opportunitas multum iuuat. I.V.101 a,Lex Cornelia proscriptum iuuari uetat. de Nat.2 b, Sin autem dij nec; possunt nos iuuare,nec uolunt,quid,&c. Attic.264 b, Multum potes nos apud Plancum iuuare. & ibid. Adiuuabis igitur. Offic.2 b,& 3 a, Res quibus & se possint iuuare & suos. Tusc. 151 a,Iuuare,tueri,conseruare homines. Epist.176 a,Si omni studio Lamiam in petitione iuueris. de Fin.63 b, Eruditio ad beatam uitam iuuat. Epist.213 b, Iuuare atq; ornare aliquem quibuscunq; rebus possis. pro Cor.59 a,Qui nostros duces auxilio laboris,commeatus,periculo suo iuuerint. I. V.246 a, Te igitur autore ne foro quidem & commeatu Mamartini populum Romanum iuuare debuerunt. de N. 59 a,Quorum neminem, nisi iuuante deo, talem fuisse credendum est. & Ep.105 a, Meq; dijs iuuãtibus ante brumam expectabis. de Fin.67 a,Iuuare in corpore & in animo dicitur,ex eoq; iucundum.

IVVAT,*bat,tat*, pro delectat. I.V.202 b,Iuuat me,hæc præclara nomina sic concidisse. Qu.Fr.314 a, Te esse animo hilari, &c.ualde me iuuat. Orat.212 a, Consule aures,probabunt. quære cur? ita dicent se iuuari. Epist.77 b, Iuuitq; me hoc tibi profuisse.

IVXTA'.non secus,similiter,propter,propè,non longè. Post. 208 b,Qui me omnibus officijs iuxtà ac si meus frater esset, sustentauit. Corn. nepos in uita Attici, 272 b, Sepultus est iuxta uiam Appiam,ad V.Lapidem.

K A

KAt.4 b, ad VIII kalend. Decembr. & Epist.12 b, Ex kalend. Ianuar. aliter, Calendis,per tertiam literã. nam *κάτωθε* nobis litera est superuacanea, inquit Fabius Quin.

L A

LLitera in numeris ualet quinquaginta. Tria L L L. de Orat.131 a, Omnibus in parietibus inscriptas fuisse literas,tria L L L, duo M M. hoc est, lacerat lacertum Largij mordax Memmius. Lege N.

LABECVLA,*læ*. in Vat.37 a, Miloni nonnullam laudatione tua labeculam aspergis.

LABEFACIO,*cis*. labefacto. pro Sest.24 a,Quem nulla inquam inuidia labefecit.

LABEFACTO,*as*. perfringo,dissoluo, conquassatus. pro Cec.298 b,Is nõ homines lædit,sed leges ac iura labefactat. pro Do.218 a,Iisdem machinis sperant me posse labefactari, quibus antea stantẽ perculerunt. Ep.198 b, Nec uerò postea destiti labefactare eum,qui. &c. pro Clu.58 b,Quorũ fidem precio labefactare conata sit. pro Pom. 7 b, Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. pro Mil.108 a, Itaq; Milonis consulatus, qui uiuo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tentari cœptus est. Ac.45 a,Aristoteles ideas labefactauit. Epi.69 b,Quæ cogitatio erat aliquantum labefactata atq; conuulsa. de Fin.58 a,Ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. pro Qu.Rosc. 46 a, Cæteri cum ad iudicem causam labefactari animaduertunt,ad arbitrum cõfugiunt. I.C.127 b,Perfringere ac labefactare conspirationem bonorum. contra Rul.88 a,Labefactare & rescindere ab alijs constituta. pro R.P.119 b,Labefactare dignitatem alicuius. Epi.59 b,Labefactare aliquam societatem. Brut.276 b, Hoc adolescentis præsidium equidem adhuc satis firmum confido, sed ita multi labefactant, ut ne moueatur interdum extimescam.

LABEFACTVS,*cta,ctum*. de Arus.258 a, Hæc iam labefacta,&c.

LABELLVM,*li*. de D.97 a, Platoni paruulo dormienti,apes in labellis consederunt

LABELLVM, pro uase. de Legib.183 b, Super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam, aut mensam, aut labellum.

LABENS,*tis*. Br.189 a,Ferre præsidium labenti atq; inclinatæ reipub.

LABERIVS,*rij*. poeta mimicus sanè mordax. Ep.101 a.

LABES,*bis*. ignominia. macula,ruina. in Vat. 33 a, Ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. de L.174 b, Animi labes nec diuturnitate uanescere, nec ullis manibus elui potest. Par.120 a, In quamcunque domum stuprum intulerit, eandem labem esse libidinis. pro Sest.7 a,Habeo quem opponã labi illi atq; cœno. & 8 b, Cœnum illud ac labes. pro Cæl.46 b,Ne probrum castis,labes integris,infamia bonis inferatur. de Am.104 a,Videtis in tabel-

la, quanta iam facta sit labes. pro Do.233 b, Hanc labem turpitudinis & inconstantiæ poterit populi Romani dignitas sustinere? pro Rab.96 a, Labes ignominiaq; mortis. pro Do.224 a, Labes atq; eluuies ciuitatis. I.V.67 a, Labes atq; pernicies prouinciæ. pro Flac.151 a, Vtrum hic tandem discepta tionem & cognitionem ueritatis, an innocentiæ labem aliquam, ut ruinam fore putatis.

LABES. terræ hiatus, eluuies. de D.96 b, Multis locis labes facta est, terræq; desederunt. & 100 a, Delata etiam ad senatum labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra desedisset.

LABICANVM. locus. de Off.125.

LABICANVS, *na.* pro Cneio Plancio 263 b, Labicana uicinitas.

LABICI. pop. contra Rul.85 b.

LABO, *as.* uacillo, nuto. Attic.132 a, Scito labare meum consilium illud, quod iam satis fixum uidebatur. in Ant.207 a, Cum ei labare M. Antonius uideretur. de Finib.195 b, Quid non sic ex alia nectitur, ut non si ullam literam moueris, labent omnia. pro Mil.114 b, Remp. ægram & labantem sanare & confirmare.

LABOR, *beris, lapsus sum.* prolabor, dilabor, inclino. in Ant.170 a, Cum labentem & propè cadentem rempub. fulcire cuperetis. de Am.104 b, Serpit enim deinde res, quæ procliuis ad perniciem, cum semel cœpit, labitur. Tusc.218 a, Incitataq; semel in procliue labuntur. de Leg.166 b, Quin labebar longius, nisi me retinuissem. de Do.125 a, Sed labor longius, ad propositum reuertar. de Ar.258 a, Vt aliquis lapsus de cœlo cœtus hominum adeat. Or.215 b, Breuitate & celeritate syllabarum uerba celerius labuntur. & ibid.a, Circuitus incita tior numero ipso fertur, & labitur quoad perueniat ad finem. Or.197 b, Cætera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno & eodem statu. pro R.P.129 b, Labentem excipere. de Fat.141 b, Naufragum illū in riuo esse lapsum. de D.153 a, Cōtrahi autem animum Zeno, & quasi labi putat atq; concidere, & ipsum esse dormire. Acad.44 a, Continéter labuntur & fluūt omnia. de Vn.201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labuntur. in Ar. Nam non longinquum spacium labēre diurnum. Par.119 b, Lapsa est libido in muliere ignora. At.57 b, Neq; mihi licet labi ad eos, qui mihi nō desinunt inuidere. Acad.35 a, Vos autem mihi ueremini, ne labar ad opinionem. de Legib.177 b, Quarum mores lapsi ad molliciem pariter sunt immutati cum cantibus.

LABI. errare, falli, decipi. de Cl.181 a, Labi & cadere in aliqua re. Off.4 b, Labi autem, errare, nescire & decipi, & malum & turpe dicimus. Qu.Fr.328 b, Tenes uerò lapsus est per errorem. contra Rul.67 b, Aliqua in re non consilio, sed casu lapsum esse. & I.A.212 b, Si consilio lapsi erimus. Offic.34 b, In quo uerbo lapsa consuetudo deflexit de uia. de Nat.7 b, & pro Rab.65 b, Empedocles in deorum opinione turpissimè labitur. de Orat.98 b, Aliquem in minimis tenuissimisq; rebus labi. Attic.198 b, Qua in re ne labar, quæso prouidete. de Clar.187 b, Non puto existimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. Epistol.21 a, Nunquam labēre, si te audies. in Ant.247 b, Talis igitur & uir & ciuis opinione labi potest. & 225 a, Non te inopia uerbi lapsum putarem, nisi, &c.

LABOR, *oris.* labor corporis, contentio animi, opus uigiliæ, sudor, assiduitas. Tusc.182 a, Interest aliquid inter laborem & dolorem: sunt finitima omnino, sed tamē differt aliquid. Labor est functio quædam uel animi uel corporis, grauioris operis & muneris: dolor autem motus asper in corpore à sensibus alienus. & ibidem præclara multa de labore & dolore. pro Cæl.45 b, Si quis omnem uitæ suæ cursum in labore corporis atq; in animi contentione conficeret. pro Pom.9, Labor in negocijs, fortitudo in periculis. pro Mur.133 a, Nunquam iste militi plus laboris imposuit, quàm sibi sumpsit. de Or.97 a, Est enim magni laboris, quem plerique fugimus. de Opt.244 a, Suscepi laborem utilem studiosis, mihi ipsi non necessarium. pro Arc.101 a, Quid est quòd tantis nos in laboribus exerceamus? & ibid. Nec tantis se in laboribus frangeret. Anteq.194 b, Quoniam pro cunctis laborem ferre consueui. de Sc.94 a, Ociosam ætatem & quietam sine ullo labore & contentione traducere. de Vniu.201 b, Hæc si uerbis explicare conemur, earum rerum frustra suscipiatur labor. Orat.210 b, Nam esset cùm infinitus, tum puerilis labor. & 207 b, Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor. pro Font.276 b, Multo sudore ac labore facere aliquid. de Ora.110 a, Leuandi laboris causa posse uolitare. Anteq.193 a, Sustinere magnum laborem. de Inuent.76 b, Insumere magnum laborem ac sumptum in aliquam rem. I.V.199 a, Impendere laborem ac sumptum in aliquam rem. I.V.199 a, Impendere laborem ac sumptum ad incertum casum. de Ora.105 a, Consumere multum operæ ac laboris in aliqua arte. Attic.15 a, Laborem propter ambitionem sustinebam. Epi.9 a, Perfunctus sum maximis laboribus. Ac.27 a, b, Labor exantlatus ab Hercule. de Cla.187 a, Excipere magnos labores.

LABORANS, *antis.* afflictus, calamitosus. pro Planc.177 a, Ego miseris & laborantibus nihil negare possum.

LABORATVS, *ta, tum.* At.205 a, Habeo munus à te laboratum decem delegatorum. aliter elaboratum: & rectius.

LABORIOSIVS. pro Qu.R.50 a, Quo quisq; est ingeniosior, hoc docet iracundius & laboriosius.

LABORIOSVS, *a, um.* difficilis, operosus, durus. Tusc.182 b, Industrios homines, Græci studiosos, uel potius amantes doloris appellant, nos commodius laboriosos. in An.232 a, Qui magnos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos solemus dicere. pro Mil.102 a, Quid enim nobis duobus laboriosius, quid magis solicitum, magis exercitum dici aut fingi potest? pro Cæl.37 b, Vos laboriosos existimet, quibus ociosis ne in cōmuni quidem ocio liceat esse. de L.187 b, Nihil laboriosius molestiusq; prouincia. Attic.90 b, Hæc mihi nondum laboriosa ex illa uetere militia. Topic.226 b, Laboriosum.) (. Procliue: id est, facile. Ep.66 b, Laboriosa actio.

LABORO, *as.* elaboro, contendo, laborem suscipio, opus facio, multum operæ pono uel confero in aliquam rem, in aliqua re multū operæ studijq; pono, in aliquo labore me exerceo, & magnis me laboribus frāgo, impensam laboris ago in aliquē, operam do. Tusc.182 b, Aliud est dolere, aliud laborare: cū uarices secabantur C. Mario, dolebat: cùm æstu magno ducebat agmē, laborabat. Est inter hęc quædam tamen similitudo. Cōsuetudo enim laborū, perpessionē dolorum efficiet faciliorem. & ibi de hac re pulchra. I.V.174 b, Illi intelligebant sese Verri serere, impendere, laborare. & 169 b, Aratores, qui uobis arant, uobis seruiunt. Of.47 a, Diserti homo & facilè laborans, multorumq; causas & non grauatē & gratuitò defendens. de Sen.81 b, Sed ijdem laborent in eis, quæ sciūt nihil ad se pertinere. I.A.197 b, Sed ne familiares, si scuta ipsi ferrēt, laborarēt. de N.72 a, In enodandis nominibus, quod mirādum sit, laboratis. de Clar.167 a, In quo non modò defici, sed etiā laborare turpe est. Par.118 b, Quid enim ego laboraui? aut quid egi? aut in quo euigilaui, nisi ut, &c. Att.66 b, Ad quid laboramus res Romanas? & 206 b, Quo etiam magis laboro idem quod tu. Qu.Fr.310 a, Quod ego non nimium laboro, etiamsi minus assequar quod uolo. pro Syl.176 b, Vos enim tum nihil laborabatis, nihil suspicabamini. de Pro.74 b, Nec decreui solum, sed etiam ut uos decerneretis laboraui. Epist.45 a, Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa, propter quę hęc laborantur. pro Cæl.48 b, Hæc mihi fructū aliquem afferre potuissent, cum à me ipso laborata proferri uiderentur.

LABORARE. pro solicitum esse uel curare. de Diuin.90 b, Quid istic fiat non laboro. Epistol.36 a, Hoc assequēre, ut in quam partem accipias, minus laborem. & 145 b, Intellexi enim te laborare, ut ad me tuæ expectatissimæ literæ perferantur. Cæl.Ep.119 b, Hoc uehementius laboro nunc, quod puto, &c. Epist.75 b, Sic me & liberalitatis fructu priuas, & (quod minimè tamen laboro) mediocris etiam prudentię. Ep.110 a, Nam de iudicijs, quod quæris, multo laboro minus: trahantur per me pedibus omnes rei, sit uel Sellius tam eloquens, ut possit probare se liberum, non laboro. & 14 b, At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de republica uehementius laborare. Qu.Fr.320 b, De filij tui eruditione quod labores nihil est. pro Qu.12 b, Qui nunc ut tu uincas tantopere laborant. pro Cec.285 b, De quibus antea laborabam, nunc sum animo æquissimo. & I.V.215 a, De cęteris non laboro. & de Io.72 a, Non laborare de aliquo. Epist.44 b, Laboro quomodo excuear, quę mihi tuēda sunt. Attic.142 a, Non mediocriter laboro, ut possis, &c. I.V.213 b, Non laborabat quin malè audiret. & 170 a, Non laborabat, si esset moriturus. & 176 a, Si socijs prospicere non laboratis. & 174 b, Si quemadmodum socij à magistratibus tractentur, nō laboratis. pro Fl.148 a, Græci nunquam laborāt quemadmodum probent quod dicūt, sed quemadmodum se explicent dicēdo. de Ora.127 b, Laborare pro bonis uiris. & pro Do.151 a, Laborare amici causa. Epist.47 a, Miror te non tuis bonis delectari potius, quàm alienis malis laborare. de Fin.91 a, Laboro autem non sine causa. Epi.3 a, Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, nō laboraremus. At.210 a, De fama nihil sanè laboro. & 114 b, Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo. Or.204 b, Homo deré magis quàm de uerbis laborans. pro Qu.7 b, Non id agoneq; in eo nūc laboro. At.210 b, Sed hæc hactenus, ut uideat

wigi μικρὰ σπουδάσαι.

LABORARE, cùm ad alia quædam, tum ad morbos relatum, pro affici, uel ægrotare, & aliqua re grauari. pro S.R.

44 a, Ex quibus rebus resp. maximè laborat, ijs maximè mederi conuenit. At. 100 a, Significant enim tuæ literæ te prorsus laborare. pro S.R. 43 b, Quod si omnes facerent, & respublica ex illis, & ipsi ex inuidia minus laborarent. pro Mur. 135 a, Quibus incommodo ualetudinis laborandum est. Attic. 71 b, Vtpote cum sine febri laborassem. de Fin. 61 a, Nec uerò quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat. Ep. 107 a, Cum iam decimum diem grauiter ex intestinis laborarem. Ep. 141 a, Ceparius dixit te in lecto esse, quòd ex pedibus laborares. & Tuscul. 188 a, Ex pedibus laborare. & ibid. Cum audiuisset eum grauiter esse ægrum, quòd uehementer eius artus laborarent. Epist. 260 a, Non ignoro quantum ex desiderio labores: sed erunt omnia faciliora, si ualebis. pro Clu. 60 a, Ea satis diu ex inuidia laborauit. de In. 62 a, Aliquanto ex inscitia Iculus laborarēt. pro S.R. 44 b, Populus Romanus, qui quondam in hostes lenissimus existimabatur, hoc tempore domestica crudelitate laborat. At. 278 b, Nec externis hostibus magis quàm domesticis laboramus.

LABRVM, *bri.* oris humani extrema labra sunt. de Nat. 6 a, Hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam? de Orat. 92 a, Quæ isti Rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt. de Orat. 155 b, Pericles in cuius labris lepōrem habitasse ferunt. de Diuinat. 122 a, Apes quas dixisti in labris Platonis pueri consedisse. pro Cæl. 43 a, Aliquid primoribus labris gustare, & extremis, ut dicunt, digitis attigisse.

LABRVM. pro uase quodam ad formam oris humani & labrorum factum. Epist. 239 b, Labrum si in balneo non est, fac ut sit.

LABRON, *onis.* opp. Qu. Fra. 130 a, Vt aut Pisis aut Labrone conscenderet.

LAC, *ctis.* ros uitalis. de Sen. 69 a, Villa abundat lacte, caseo, melle. de N. 51 b, In ijs animātibus quæ lacte aluntur, omnis ferè cibus matrum lactescere incipit. Tuscul. 190 b, Vt penè cum lacte nutricis errorem suxisse uideamur. de Diu. 100 a, Quondam lactis imber effluxit.

LACENA mulier. Tusc. 170 b, & 182.

LACEDAEMON, *onis.* Sparta urbs. de Leg. 177 b, Lacedæmon illa seuera neruos iusit, quòd plures quàm septem haberet, in Timothei fidibus inde demi. & lib. 3, Lacedæmone Ephori non sine causa à Theopompo oppositi sunt regibus.

LACEDAEMONII, *orum.* Spartiatæ, Lacones. Lacedæmonij cuiusdam constantia in morte contemnenda 2, Tuscul. q. lib. 1. Lacedæmonij sua maiorumq; suorum authoritate satis commendati fidei tuæ, 13 Famil. Lacedæmonij regibus suis augurem assessorem dederunt, de Diu. libro 1. Lacedæmonij alacri animo in Thermopylis occiderūt, Tusc. quæst. li. 1. Lacedæmonij de rebus maioribus semper aut Delphis oraculum, aut de Ammone, aut à Dodono petebant, de Di. li. 1. Lacedæmonij, Philippo minitanti per literas se omnia, quæ conarentur, prohibiturum, quęsiuerunt; num se esset etiam mori prohibiturus, Tusc. q. li. 5. Lacedæmonij senibus (sic enim consilium publicum appellant) augurem interesse uoluerunt, Diu. lib. 1. Lacedæmoniorum gens fortis fuit, dum Lycurgi leges uigebant, Tusc. quæst. lib. 1. Lacedæmoniorum laus, pro Flac. Lacedæmoniorum mores, pro Mur. Lacedæmoniorum omnis mos inflāmatus cupiditate uincendi, ut est apud Platonem, Offi. 1. Lacedæmoniorum spectata & nobilitata uirtus, pro Flac. 159 a. Lacedæmonijs Leuctricæ pugnæ calamitas multis signis antè denunciata est, Diu. li. 1. Lacedæmonijs cuiusmodi significatio facta sit, paulo ante Leuctricam calamitatem, Diu. lib. 1. Apud Lacedæmonios quidem ij qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam appellabantur senes, Cat. Lacædæmonijs qui præerant, non contenti uigilantibus curis, in Pasithæo fano somniandi causa excubabant, quòd uera quietis oracula ducebant, Diu. lib. 1.

LACEDAEMONIORVM Spartiatæ, Lacones. pro Flac. 159 a, Lacedæmoniorum spectata & nobilitata uirtus.

LACERATIO, *onis.* laniatus. I.P. 88 b, Magna lætitia afficie bar ex corporis tui laceratione. Tusc. 204 a, Mulichres lacerationes genarum. (Lacero.

LACERATVS, *a, um.* distractus, dissipatus. de Leg. 178 b. L.

LACERNA, *næ.* penula uestis. I.A. 175 a, Rhodius cū calceis & toga, nullis nec Gallicis, nec lacerna.

LACERO, *as.* concerpo, dirumpo, conscindo, discindo, carpo, dilacero, dilanio. Attic. 42 a, Meus me mœror lacerat & conficit. Tusc. 196 b, Aegritudo lacerat, exest animum, planeq; conficit. I.A. 176 b, Hæc te lacerat, hæc cruentat oratio. Offi. 12 a, Qui lacerarunt omni scelere patriā. & Posteq. 204 b, Lacerare rempublicam. pro Quin. a, Ad reliquias uitæ laceranda & distrahendas. pro Dom. 225 a, Vxor mea, quam uexauistis, raptauistis, omni crudelitate laceraustis. I.A. 231 b, Reliquum corpus tractum & laceratum abiecit in mare. de Leg. 178 b, Obtrectatio inuidiæ, quæ solet lacerare plerosq;. de Orat. 131 a, Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. I.A. 231 a, Verborum contumelijs aliquem lacerare. & pro Mil. 118 b, Mortem alicuius lacerari.

LACERTA, *tæ.* serpentis genus. Att. 20 a, Tempestates non sunt ad lacertas captandas idoneæ. & de D. 121 a, Qui magis anguibus quàm lacertis?

LACERTOSVS, *a, um.* robustus, neruosus. I.A. 219 a, Saxa centurio pugnax & lacertosus.

LACERTVS, *ti.* brachium à cubito ad manum, uires, nerui. Tuscul. 179 b, O pectora, ò terga, ò lacertorum tori. & 182 b, Humeri, lacerti, manus. de Sen. 82 b, Athletæ senis lacerti mortui sunt. & ibid. Milo ex lateribus & lacertis suis nobilitatus est. de Orat. 106. & 131 a, Amentatas hastas ab aliquo accipere, & eas oratorijs lacertis uiribusq; torquere. de Ci. 170 a, Quanquam in Lysia sunt sæpe lacerti, sic ut fieri nihil possit ualentius.

LACESSO, *ssi.* prouoco, irrito, tento. de Or. 86 b, Arma quibus uel tectus ipse esse possis, uel prouocare improbos, uel te ulcisci lacessitus. Epist. 196 a, & de Orat. 86 b, Sic igitur facies, meq; amabis, & scripto aliquo lacesses: ego enim respōdere facilius possum quàm prouocare. de Or. 136 b, Testis sæpe non lædit, nisi lacessatur. pro Pom. 8 a, b, Nationes quas nunquam populus Romanus neq; lacessendas bello, neq; tentandas putauit. pro Mil. 118 a, Vi irritare, ferroq; lacessere aliquem. Epist. 169 a, & pro Do. 216 b, Nos te Antoni nulla lacessiuimus iniuria. I.A. 160 b, Tu ne uerbo quidem uiolatus ultrò maledictis me lacessisti. I.P. 91 a, Responsione me inimica homo promptissimus lacessiuit. Epist. 120 a, Procax in lacessendo. & 38 b, Hos ego sermones lacessiui nunquā, sed non ualde repressi. de Or. 130 a, Videmur quieturi fuisse, nisi essemus lacessiti. & ibid. Omnino probabiliora sunt quæ lacessiti dicimus, quàm quæ priores. Ep. 210 a, Non enim te epistolis, sed uoluminibus lacesserem. & At. 7 a, Quibus epistolis sum abs te lacessitus ad scribendum.

LACIADES, *æ.* Off. 46 b, Cimon Athenienſis instituit, ut omnia præberentur, quicunque Laciades in uillam suam diuertisset. L. Hospitalis.

LACINIA, *niæ.* pars uestis extrema & laxior. de Or. 153 a, Illud alterum genus obtinent; id ipsumq; lacinia. Epist. 265 a, In lacinia seruans ex mensa secunda semina.

LACINIVS, *a.* de Diu. 90, Iuno Lacinia.

LACON, *nis.* Lacedæmonius. Tusc. 238 a, & 172 b, Consilijs nostris laus est attonsa Laconum.

LACONICVM, *ci.* uaporarium. At. 60 b, Nostram ambulationem & Laconicum cum poteris inuisas.

LACONISMVS, *mi.* breuiloquentia. Ep. 179 a, Breuitatem secutus sum te magistro. & ibid. Sed quid ago? non imitor λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit.

LACHRYMA, *mæ.* Part. 234 b, Citò aresçit lachryma, præsertim in alienis malis. & de In. 62 a, Lachryma nihil citius aresçit, ut dicit rhetor Apollonius. I.V. 271 a, Paulò antè lachrymas non tenebamus. de Som. 127 b, Equidem uim lachrymarū profudi. & pro Font. 284 a, Lachrymas profundō. pro Plan. 281 a, Lachrymæ, quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti. I.A. 172 b, Me miserum, consumptis lachrymis tamen infixus animo hæret dolor. Tusc. 185 b, Si se lamentis muliebriter lachrymisq; dedet. & Epist. 70 b, Tradere se lachrymis ac tristiciæ.

LACHRYMO, *as.* lachrymas effundo uel pfundo, illachrymo. Attic. 246 b, Te ut à me discesseris, lachrymasse molestè ferebam. Tusc. 168 b, Ait Callimachus multo sæpius lachrymasse Priamum quàm Troilum. pro Sest. 28 a, Video hunc oculis lachrymantibus me intuentem.

LACHRYMOR, *aris.* act. lachrymo. I.V. 260 a, Quis tā fuit illo tempore durus & ferreus? quis tam inhumanus? præter te unum, qui non illorum ætate, nobilitate, miseria commoueretur? ecquis fuit quin lachrymaretur?

LACHRYMOSVS, *a.* in Arato.

LACHRYMVLA, *læ.* pro Pl. 275 b, Non modò lachrymulam, sed multas lachrymas uidere potuisti.

LACTENS, *tis.* lac fugens. de L. 175 b, Hostia lactens, &c. & I.C. 115 a, Romulus, quem inauratum in Capitolio paruum atq; lactentem uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis. & de Diu. 118 a, Romulus lactens fulmine ictus. & 126 a, Puer lactens in gremio matris mammam appetens.

LACTESCO, *scis.* in lac conuerti, uel lacte impleri. de N. 51 b, & 141 a, In ijs animantibus, quæ lacte aluntur, omnis ferè cibus lactescere incipit.

LACTEVS circulus. candens circus. de Somn. 128 a, Circulus lacteus splendidissimo candore inter flammas elucens. & ibidem de eo multa. in Ar. Vidisti magnum candentē ser-

pere circum, Lacteus hic nimio fulgens candore notatur.

LACVNA, *æ.* fossa, indigentia, inopia, uacuitas. in Verr. 130 a, Dederunt operam, ut illam lacunam rei familiaris explerent. & Attic. 187 b, Vide ne qua lacuna fit in auro: id est fraus.

LACVNAR, *aris.* trabs seu triclinij superior pars. Tusc. 240 a, Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

LACVNOSVS, *a, um.* quod lacunas habet. de Vn. 198 a, Mundus nihil habet eminens, nihil lacunosum.

LACVS, *us.* I.V. 225 a, Circa Ennam lacus lucíq; sunt plurimi. & 274 b, Deæ quæ illos Ennenses lacus lucosq; colitis. de D. 100 b, Cum lacus Albanus præter modum creuisset. pro Mil. 115 b, Lacus Precius. Tusc. 155 a, Inde in uicinia nostra Auerni lacus. pro S.R. Lacus Curtius.

LACVS. uas, è quo mustum expressum fluit. de Cl. 191 b, Noua ista quasi de musto & lacu feruida oratio fugienda est.

LAEDO, *dis.* offendo, aliquid mali alicui infero, uiolo, iniuriam facio. pro Cecin. 289 a, Non minus nos stultitia illius subleuat, quàm lædit improbitas. de Orat. 136 b, Sæpe testis non lædit nisi lacessitus. pro Mur. 145 a, Is iniustè neminem læsit. pro S.R. 37 a, Qui fidem lædit, oppugnat omnium commune præsidium. Epist. 6 a, Quos tu reipublicæ causa læseras. in Verr. 148 a, Qui alterum nulla priuatim læsi iniuria, in iudicium uocant. Epist. 59 a, Nec absentem me ludibrio læsum iri.

LAENA, *æ.* uestis auguralis, amiculum. de Cl. 169 b, Cum M. Popilius sacrificium publicum cum læna faceret. bis. L. Amicio.

LAESIO, *onis.* oratorum quoddam ornamentum. de Orat. 162 a.

LAESVS, *a, um.* de Or. 137 a, Si læsus efferare iracundia. & pro Mur. 134 a, Cui placet, obliuiscitur: cui dolet, meminit.

LAETABILIS, *le.* lætandum, lætitia dignum. Tusc. 158 b, Quod ut ita sit, quid habet ista res aut lætabile, aut gloriosum? & 217 a, Cui nihil nimis lætabile ad efferendum uideri potest.

LAETE, hilarè. I.A. 122 a, Is autorem senatus lætè atq; insolenter tulit.

LAETANS, *tis.* lætus. pro Cl. 23 a, Cassia lætanti iam animo & spe optima confirmata, nubit Oppianico.

LAETIFICO, *as.* lætitiam affero, lætitia afficio. de N. 46 b, Accessus solis lætificat terram, ut cum cœlo hilarata uideatur. & 52 b, Indus non aqua solum agros lætificat, sed eos etiam conserit.

LAETIFICVS, *a, um.* Tusc. 162 b, Vites lætificæ non intermittunt pampinis pubescere. Poetæ.

LAETITIA, *tiæ.* lætitiæ uoluptas, alacritas, gaudium, hilaritas. Tusc. lib. 4, Lætitia, opinio recens boni præsentis, in quo efferri rectum esse uideatur. de Or. 101 a, Percipietis etiam illam ex cognitione iuris lætitiam & uoluptatem, quod, &c. Attic. 227 b, Lætitiam apertissimè tulimus omnes. de Orat. 106 a, Itaq; hilaritatis plenum indicium ac lætitiæ fuit. & 115 a, Iudex tum ad tristiciam, tum ad lætitiam est contorquendus. Br. 91 a, Quæ lætitia senatus, quæ alacritas erat. pro Pl. 281 a, Nolite iudices inimicis meis dare lætitiam. & At. 227 a, Dare lætitiam alicui. pro Mil. 116 b, Milo maxima lætitia populum Romanum affecit. de Fi. 54 a, Recta & honesta quæ sint, ea facere ipsa per se lætitiã, id est, uoluptatẽ. Epi. 23 a, Comitia ista præclara, quæ me lætitia extulerunt. & Att. 224 b, Exultant lætitia in municipijs. Ep. 22 b, Repentè uerò incessi omnibus lætitijs. in Ant. 285 b, Lætitiæ risus satis est maximæ præclarissimæq; pugnæ. At. 230 b, Capere lætitiam oculis. pro Mil. 120 b, Lætitia de interitu P. Clodij. I.C. 102 b, Hic tu qua lætitia perfruere? quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bacchabere? Postq. 198 a, Incredibili, qua nunc uestro beneficio fruor, lætitiæ uolupfate caruissem. de D. 120 a, Galli uictores alacritate & quasi lætitia ad canendum excitantur. I.A. 164 b, Quid ergo? in tanta lætitia cunctæ ciuitatis, me unum tristem esse oportebat? pro Deiot. 148 b, Aliquis lætitia elatus. L. Gaudium. L. Voluptarius.

LAETOR, *aris.* exulto, triumpho, lætitia efferor, omnibus lætitijs incedo, lætè fero, lætitiam capio, lætitiam aperte fero. I.V. 260 a, Lætaris tu in omnium gemitu, & trisphas. pro S.R. 91 a, Hæc perfecta esse gaudeo, uehementerq; lætor. pro Pom. 4 a, Illud in primis mihi lætandum esse iure uideo. Epist. 7 b, Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari. ad Br. 91 b, De Cassio lætor, & reipub. gratulor. pro Mar. 136 a, Lætor de hac re. in Ant. 232 a, Deinde ea libidinum turpitudo, ut in hoc sit semper lætatus.

LAETVS, *a, um.* lætanti animo, bono animo, alacri & erecto animo, alacer, hilaris. pro Font. 280 b, Hi contrà uagantur læti atq; erecti passim toto foro. & pro Mur. 136 a, Catilina interea alacer atq; lætus. de Finib. 71 b, Ille Cæcilianus, qui

omnibus lætitijs lætum esse se narrat. pro Sest. 3 a, Aliquem alacrem atq; lætum uolitare. I.V. 69 b, Lætus atq; alacer.)(Humilis & demissus. Att. 123 b, Læto uultu gratulari. de Or. 157 a, Lætæ segetes. de N. 57 b, Vberrimi & lætissimi fructus uitium. de Sen. 88 a, Vua quid potest esse tum fructu lætius? tum aspectu pulchrius?

LAEVVS, *a, um.* sinister. de Diu. 82 b, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iussit. & Acad. 22 b, Diana facem iacit à læua. & 36 b, Læua manus. de Fi. 114 a, b, Læua pars.)(Dextera pars. de Vn. 203 b, Ad lævam.)(. Ad dextram. de D. 125 a, A' dextra.)(. A' læua.

LAGENA, *næ.* uas uinarium ad ferendum habile. Epist. 166 a, Mater nostra, quæ lagenas etiam inanes obsignabat, ne diceretur inanes aliquæ fuisse, quæ furtim essent exsiccatæ.

LAGVNCVLA, *læ.* lagena parua. Attic. 89 b, In his iuuentæ sunt quinque lagunculæ matronarum.

LAMBO, *bis.* in V. 153 b, Hi canes, quos tribunal meum uides lambere. & Hor. 29.

LAMENTABILIS, *le.* queribundus. de L. 183 a, Sumptuosa funera & lamentabilia. & Tusc. 181 b, Lamentabili uoce deplorans.

LAMENTATIO, *onis.* querimonia, questus, lessus. Tusc. 154 b, Lugubris lamentatio fletusq; mœrens. & 215 a, Lamentatio est ægritudo cum eiulatu. I.V. 110 b, & in C. 120 b, Fletus mulierum, & lamentationes fieri solitas pro his rebus. Or. 209 a, Plangore & lamentatione compleui forum. de Inuent. 72 a, Cum gemitu & lamentatione. Postq. 207 a, Illa lamentatio & gemitus urbis. de Legib. 182 a, Lamentatio funeris.

LAMENTOR, *aris.* deploro, lamentationem facio. de Ora. 106 b, Lapides meherculè omnes flere ac lamentari coegisset. in A. 239 b, Lamentari uxorem uidebam. de Orat. 163 a, Matrem ne ut miseram lamentantemq; uideam. I.C. 119, Vt nemo ne ad deplorandum quidem reip. nomen atq; ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinqueretur. Tusc. 164 a, Nam hæc quidem uita mors est, quam lamentari possem, si liberet. & 249 b, Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarẽtur, Quid agitis, inquit, &c. pro Font. 284 a, Nolite pati iudices, aras deorum immortalium quotidianis uirginis lamentationibus de uestro iudicio commoueri.

LAMENTVM, *ti.* lamẽtatio. I.P. 98 b, & de L. 183 a, In sordibus, lamentis, luctuq; iacuisti. Tusc. 185 b, Si se lamentis multis liberiter lachrymisq; dedet. L. Sine.

LAMINA, *næ.* I.V. 269 a, Quid cum ignes ardentesq; lamina, cæteriq; cruciatus admouebantur? de L. 182 a, Ad eam aram lamina inuenta est, & in ea scriptum, Domina honoris. Ego lego, Lamina honoris.

LAMPAS, *dis.* lychnus, lucerna. I.A. 131 b, Vidi argenteum Cupidinem cum lampade. de N. 67 b, Ille cui monte Oetæo illatæ lampades fuerunt.

LAMPSACENI. pop. I.V. 88 b, Lampsaceni officiosi, matimè sedati & quieti.

LAMPSACVM. I.V. 88 b, Oppidum est in Hellespõto Lampsacum in primis clarum & nobile.

LANEVS, *a, um.* de Natur. 76 b, Atque ei laneum pallium iniecit.

LANGOR, *oris.* sopor. Off. 25 a, Cauendum est, senectus ne langori desidiæq; se dedat. & 52 b, Ocium & solitudo langorem afferunt hominibus. de D. 135 a, Animus cum langore corporis nec membris uti, nec sensibus potest, incidit in uaria uisa & incerta. Att. 224 b, Videt langorem bonorum. in Ant. 202 b, Expectatio legatorum quantum afferat langoris animis, quis non uidet? & in Sal. 274 b, Exprobrare langorem & soporem alicui.

LANGVEFACIO, *cis.* langorem affero. de Legib. 177 b, Incitare languentes, & languefacere excitatos, aliter, Languere facere.

LANGVENS, *tis.* languidus. Of. 27 a, Sine contentione uox nec languens, nec sonora. Epistol. 161 a, Senatus languens & defessus.

LANGVEO, *es.* & *languesco, scis.* flaccesco, languidus fio.)(Exulto. in P. 97 a, Quanquam languet iuuentus, nec peritia de atq; debet, in laudis & gloriæ cupiditate uersatur. de D. 93 a, Cum dormientibus ea pars animi languet. de N. 3 b, & 14 b, Cùm ocio langueremus, philosophiam nostris hominibus explicandam putaui. Off. 53 a, Et ocio fruor, nec solitudinem languere patior. de Orat. 125 a, Facilius est currentem, ut aiunt, incitare, quàm cõmouere languentem. & 11 b, Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. At. 12 a, Hebescere & languere in ocio. I.A. 153 a, Cumq; languerem de uia, & mihimet displicerem, missi, &c. & 215 a, Consensus populi, si nos languescimus, debilitetur necesse est. & 240 b, Ipsa illa Martia legio languescet & molitur. de Senect. 82 b, Orator metuo ne languescat senectute. de Fin. 121 a, Corpore

pore alius languescat. Orat.197 b,Spem infringi,& languescere industriam.

LANGVIDVS,languens,debilitatus. de Sen.82 a,Senectus non modò languida atq; iners non est,sed etiam est operosa & semper agens aliquid & moliens. I.A.218 a, Non etiam languidiores facti sumus. pro Lig.141 b, Languidiore studio in causa fuistis. Qu.Fr.303 a, Qui antea aut alieniores fuerant & lãguidiores, nunc horum odio se cum bonis coniungunt. de Ora.104 a,Mollis,languidus,eneruatus,omnia ad uoluptatem corporis, doloremq; referens. I. C.106 b, Vino languidus. & ib.Confectus uino.de Fi.73 a,Vt tardam & languidam pecudem.

LANIATVS,*tus*.laceratio. Tusc.171 a,Quid mihi ferarum laniatus obesit nihil sentienti?

LANIFICIA,in Oeconomico,teste Columella 241.

LANIGER,*a,um*. de D.89 b,Pecus lanigerũ eximia pulchritudine.Accij.

LANIO,*as*.dilanio. de D.102 a,Quem se torquentem laniãs, rostroq; cruentans,&c.Epist.95 a,Cum homo imbecillus à ualentissima fera laniatur. de D.121 b, Cum ferus immani laniauit uiscera morsu.& Tusc.172 a,Laniari à feris.

LANISTA,*æ*. gladiator magister,qui domi gladiatores habet & instituit, quos deinde locet & uendat munerarijs. pro S.R.21 a,& 38 a, Hic nuper se ad lanistam contulit. in P. 85 b,Quo in spectaculo mira reip.æquitas erat,uter eorum perisset tanquam lanista, in eo lucrum fieri putabat. Attic. 11 a, Reus tanquam clemens lanista frugalissimum quemq; secernebat.

LANIVS,*nij*. qui pecora laniat,& uendit carnes.de Of.30 b, Cætarij,lanij,coqui,fartores.

LANVVIVM.ciuitas.Att.75 a,cont.Rul.85 b.

LANVVINVS,*a*.pro Cor.60.

LANX,*cis*,patina,uas cibis ferendis aptũ,atq; eiusdem quoq; formæ appenduntur lances libræ, in quas pondera imponuntur. Att.87 a,Lancibus & splendidissimis canistris nos soles pascere. Acad.10 b,Etenim necesse est, ut lancem in libra ponderibus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere. de Fin.146 a,& Tusc.238 a,Virtutis autem amplitudinem quasi in altera libræ lance ponere, terram mihi crede,ea lanx & maria deprimat.

LAODICEA,*cæ*. urbs,quæ est in Syria ad mare. Epist.190 b,191 a.

LAODICENSIS.*sis*.Ep.75 b,Ciuitas Laodicensis.

LAODICENVS,*na*. Ep.189,Laodiceni amẽtiores.Cassij.

LAPATHVS,*thi*.herba nota. de Fi.70 a,Non igitur lapathi suauitatem accipenseri Gallonij Lælius anteponebat, sed suauitatem ipsam negligebat.

LAPIDATIO,*onis*.lapidum iactus. pro Dom.215 b,Inde saxis facta lapidatio est. & in V.222 b,& de Ora.126 b,Fit magna lapidatio.

LAPIDATOR,*oris*. pro D.215 b,Percussor,lapidator,&c.

LAPIDEVS,*a,um*. de D. 121 a,Imber lapideus aut sanguineus.& de N.28 b,Imbres lapidei. & de L.179 a,& Epist.101 b, Ligneum autem quodcũq; uoluerit uno è ligno cauato, itemq; lapideum.

LAPIDICINA,*næ*.locus ubi lapides exciduntur.de D.85 a, & 118 b, In Chiorum lapidicinis saxo dissiso caput extitisse Panisci.

LAPIS,*dis*. saxum, silex. de Orat.126 b, M.Aemilium lapide percussum esse constabat. pro Dom. 215 b, A` quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. de Ora.106 b, Lapides meherculè omnes fiere coegisset.I.P.87 a,Præterq; duos de lapide emptos Tribun.pleb. pro Mil.109 b, Lapides iacere.

LAPITHAE,*arum*. populi.in Pisonem 84 a, Cõuiuium Lapitharum.

LAPSIO,*onis*. lapsus.Tusc.215 a.

LAPSVS,*a,um*. delapsus. pro Pomp.11 b,Omnes Pompeium sicut aliquẽ non ex hac urbe missum, sed de cœlo delapsum intuentur. I.A.216 a, Cassius lapsis paucis pòst diebus consequebatur.

LAPSVS,*sus*.prolapsio cursus,lapsio. de Diu.101 a, Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profluxisset. de Nat.46 b, Volucrum lapsus atq; cantus. de Diu.84 a, Stellæ errantes certo lapsu spacioq; feruntur. de Senect.88 a, Vitiũ serpens multiplici lapsu & erratico. de Orat.139 b, Sunt populares multi uarijq; lapsus. Acad. 47 b, Continere temeritatem à lapsu.

LAQVEATVS,*a,um*. laquearibus seu lacunaribus ornatum. in Ver.103 a,& de Legib.169 a,Templum undique tectum,& pulcherrimè laqueatum. Tuscul.166 b, Tecta cælata & laqueata.

LAQVEVS,*queus*.uinculum. I.V.208 a, Homini iam collum in laqueum inserenti subuenisti. pro Mil.109 b, & de Finib. 111 a, Cum illam belluam iudicij laqueos declinantem iam irretitã tenerem. de Or.88 b, Stoici disputationum suarum laqueis te irretitum tenerent.& Tusc.243 a,Laquei Stoicorum. pro Clu.49 b,Putant enim minus multos laqueos legum ac iudiciorum sibi propositos esse oportere. de Fat.141 b, Ad Chrysippi laqueos reuertamur. pro Cecin.301 a, Aequitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.

LAR,*laris*. focus,domus tota,penates,dij patrij,uel domestici.Ep.15 a,Crassus penè à meis laribus in prouinciã est profectus. I.V.155 a, Relinquere larem familiarẽ suum. & 177 b, Redire ad suum larem familiarem. pro Qu.16 a,& Attic.253 b, Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. de Vn.201 b,Dij quos Græci Ἑφεστιους appellant,nostri opinor lares,si modò hoc rectè conuersum uideri potest. de Legib. 173 a,Lucos in agris habento, & larium sedem. de Nat.72 a, Aedes larium & malæ fortunæ.

LARGE`.largiter,liberaliter, prolixè,copiosè. pro Mur. 26 a,Quod dandum est amicitiæ,largè dabitur à me,&c.& pro S.R.22 a,Largè effuseq; donare. & I.V.194 b,& 213 b, Largè liberaliterq;. de N.64 b, Munificè & largè dare aliquid. & 50 a,Largè & copiosè parare conuiuium. I.V.108 a,Largissimè mihi copia facta est eius rei. Qu.de Pet.211 b, Largè ac honorificè promittere aliquid. de N.50 a, Pastum animantibus largè & copiosè natura comparauit.

LARGIFLVVS,*a,um*. de Oratore 157 a, Largifluus imber. Pacuuij.

LARGIOR,*iris*. dono,largitionem facio,gratificor.Epist.38 b, Cùm natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior.& Off.9 b,Quidam eripiũt alijs,quod alijs largiantur. de Ar.256 b,Vtrisq; horum secunda fortuna regnum est largita,aduersa mortem.de Sen.94 b,Si quis deus mihi largiatur ut ex hac ætate repueraſcam,ualde recusem.pro Qu. 2 a, Cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est. de Orat.90 b, Duo illa relinquamus,id largiamur inertiæ nostræ. Ep.67 b, Amoriq; nostro plusculum etiam quàm concedit ueritas largiare. ad Her.25 b, Triptolemus cùm omnibus semẽ largiretur. I.A.168 b, Quam facultatem mihi multitudo istius uitiorum largitur. pro Qu. R.49 b, Largitus est Fannius Roscio.

LARGITAS,*tas*.liberalitas.de Cl.166 a,Vt augere etiam possimus largitatem tui muneris. de N.57 b,Terra fruges maxima largitate fundit.

LARGITER,largè. Anteq.195 b, Itaq; ut ego in concione mea nihil ponam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoria uestra largiter relinquam.

LARGITIO,*onis*. Δόσις,effusio,corruptela.Off.43 b,Largitio, quæ ex re familiari fit,fontem ipsum liberalitatis exhaurit. contra Rul.68 a, Largitio quæ uerbis ostentari potest,reuera fieri nullo pacto potest. & pro Mur.125 a,Largitio facta. de Or.118 a,Liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atq; largitione seiungere. pro Cor.61 a, Nunquam intermissa est à maioribus nostris largitio & communicatio ciuitatis. Offi.44 b,Largitio fundum non habet.Prou.pro Plan.266 b, Quam quisq; tribum turpi largitione corrumperet. Off.44 a,& Ep.1 a, Philippus largitionem corruptelam dixit esse. pro Muren.134 a, Aequitatis largitio : id est, administratio.

LARGITOR,*oris*. corruptor. Offic.13 b,Existunt in republica plerunq; largitores & factiosi,qui,&c. pro Pl.266 b, Cuiusq; tribus largitor esset. in C.120 a,Homo largitor & prodigus.

LARGVS,*a,um*. Offi.44 b, Omnino duo sunt genera largorum,quorum alteri prodigi, alteri liberales : prodigi, qui, &c.liberales autem,&c. de N.35 b,Cum sol terras larga luce compleuerit.

LARINAS,*tis*. pro Cl.21 b,Larinas mulier.

LARINVM,*ni*.opp.pro Cl.22 a.

LARISSAEVS,*a*.Ep.214 b,Hageſſaretus Lariſſæus.

LASCIVIA,*uiæ*.petulantia.de D.85 b,Achiui ita ab Ilio profecti sunt, ut profectione læti piscium lasciuiam intuerentur.de Fin.78 b,Hilaritas,lasciuia,risus.

LASSITVDO,*nis*. defatigatio.de Inu.63 b,Postquam illos arctius ex lassitudine dormire sensit. Epistol.119 a, Quanquam sumus iam defatigati, sed nulla lassitudo impedire officium debet.

LATE`.amplè,laxè. pro Cor.57 a, Cn.Pompeij latè longeq; diffusa laus. & pro Sest.23 a,Numerus huius generis latè uagè; diffusus est. & de N.12 b, Latè longeq; peregrinari. de Leg.162 b,Res latè longeq; diffusa.pro Mar.135 b,Vagabitur nomen tuum longè atq; latè. Ora.207 a,Fusè lateq; dicere. pro Pom.10 a,Bellum tam latè diuisum atq; dispersum. contra Rull.80 b,Syllanus ager latissimè continuatus. Off.18 b, & pro Mu.143 a, Hoc latissimè patet,ad multosq; pertinet. de Orator.105 a, Hæc ars latè patet, & ad multos pertinet.

Off.66 a,Hoc latissimè manat. Of.20 a,Decorum quàm latè fusum sit apparet. pro Cl.54 a,Venenum latius potest ad ditum in aliqua parte panis. de In.58 a,Hoc maiorem quan dam uim habet, & latius patet,quàm hic exponitur.

LATEBRA,*bra.* recessus.pro Marc.134 b,Cum in animis ho minum tantæ latebræ sint,tanti recessus. & de Fin.87 b,Latebram haberes. pro Sest.4 b, Cùm illa coniuratio ex latebris atq; ex tenebris erupisset. de L.191 a, Non fuit latebra danda populo in qua,&c. Off.73 b,Videant, ne queratur latebra periurio. de D.117 b,Sed te mirificam in latebram con iecisti. pro Rab.95 a,Cum ignauiæ ratio te in fugam atque latebras impelleret.pro Cæl.50 b.Balneæ in quibus non intelligo, quæ latebra togatis hominibus esse possit. & 48 b, Non possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo.de Diu.131 b,Adhibuit etiam latebram obscuritatis.pro Pom.5 a,Mithridates ita regnat, ut se Cappadociæ latebris occultare nolit.Epistol.44 a.Ne in tabellæ quidem latebra fuisse absconditam malevolentiam.

LATEBROSVS,*a.* in Vat.31 b,Via latebrosa.

LATENS,*tis.*obscurus,inuolutus. de Cl.178 a, Rem latentem explicare definiendo.

LATENTER,*clàm.* Top.126 a,Cum enim nihil sine causa fiat,hoc ipsum est fortunæ, euentus obscura causa, quæ latenter efficitur.

LATEO,*es.* latesco,delitesco,clàm sum. I.C.100 b, Nihil agis,nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latère ualeat in tempore.contra Rul.89 a,Non paruũ sub hoc uerbo furtum latet. pro S.R.38 a,Ibi scelus quoq; latè re inter tot flagitia putatote. Ora.120 b,Veritas in occulto latet.pro Rab. 93 a, Aliquem inclusum atq; abditum latère in occulto. contra Rull.74 a, Occultè latère, absconditum esse, furtim,&c. Qu.Fra.291 a,Non latére in tenebris, neq; esse abditum,sed in oculis clarissimæ prouinciæ esse positum. pro Cl.31 a,Omnia quæ in diuturna obscuritate latuerunt,sic aperiam,ut ea cernere oculis uideamini. & Or.202 b,Cætera in eo latèt. pro Pom.10 a, Qui locus tam fuit abditus ut latere. Ac.47 a,Latère in occulto. pro Quint.13 b,Qui fraudationis causa latuerit. in Antonium 242 b, Quoniam sub nomine pacis bellum lateret. pro Planc. 266 a, Sed eum dolorem hic tulit paulò apertius, cum nimius ille sensus in alijs fortasse latuit. de Legibus 159 b, Tractanda iura populorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quæ uocantur iura ciuilia.

LATER,*ris.* terra cocta, & in lapidem durata.de Diu.129 a, Num hæc in latere aut cæmento, ex quibus urbs effecta est, ualere potuit?

LATERIVM. Ciceronis uilla.Att.59.

LATERNA,*næ.*instrumentum in quo luman latet.Att.37 a, Pauci in uestibulo pannosi sine laterna.

LATERNARIVS,*rij.* qui laternam præfert. I.P.83 b,Piso Catilinæ laternarius.

LATESCO,*scis.* in Arat.Hic equus à capite & longa ceruice latescit.

LATEX,*cis.*humor seu liquor omnis,ut aqua,uinum,& alia. de D.121 b.Nos circum latices gelidos,&c.

LATIALIS Iupiter.pro Mil.118 a.

LATIBVLVM,*li.* latebra. pro R.P.129 b, Tum cum etiam feræ latibulis se tegunt. in Vat.29 b, Repentè enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. & Off.3 a, Animantes omnes quærunt pastum,latibula,&c.pro Fl.152 b,Defendendi facilis est cautio, non solùm latibulis occultorum locorum,sed etiam,&c. Attic.189 b,Volo emere aliquod latibulum,perfugium doloris mei.

LATINA uia. pro Cluen.22 b

LATINAE,*arum.*feriæ Iouí Latiali sacræ.pro Pl.263 b,Quibus è municipijs nix iam qui carnem latinis petant, inueniuntur. Qu.Fr.309 b, Dies erant duo, qui post latinas erant religiosi.de D.84 a,Cum tumulos Albano in monte niuales Lustrasti,& læto macrasti lacte latinas. & ibid.Quod fermè dirum in tempus cecidere latinæ. Attic. 2 b, Autam tuam fuit o mortuam esse, quòd uerita sit ne latinæ in officio non manerent, & in montem Albanum hostias non adducerent.

LATINE.I. A.312 a,Gladiatorem appellaui,ut appellant ij, qui planè & latinè loquuntur. de Or.96 b,Purè & latinè loqui.Item:Planè & dilucidè,ornatè & ad rerum dignitatem, aptè & quasi decenter.de Opt.243 a,Purè & emendatè loqui, quod est latinè. de Or.145 a, Oratio Catuli,quæ est pura,sic ut latinè loqui penè solus uideatur. de Orat.97 a, Cùm ea quæ uerterem græcè,latinè redderem. I.V.200 a,Latinè loqui,non accusatorie. de Clar.174 a, Is perbenè latinè loqui putabatur,literatiusq; quàm cæteri. & 183 b, Curio latinè non pessimè loquebatur. & ibi de latinè loquendo. de Orat.146 a, Vt latinè loquamur, uerba efferamus ea, quæ nemo iure reprehendat. & ibidem b, Nostri minus studenter literis,quàm latinè tamen.de Clar.172 a,Non tam præclarum est scire latinè,quàm turpe nescire.& in An.197 a,Num latinè scit?

LATINIENSIS,*se.* pro Pom.14 b,Qu.Cælius Latiniensis. de Rep.248 a,Ager Latiniensis.

LATINITAS,*tis.*sermo latinus, ius Latij. ad Her.27 b,Latinitas est quæ sermonem purum conseruat ab omni uitio remotum.Vitia in sermone,quo minus is latinus sit, duo possunt esse,solœcismus & barbarismus. At.103 a,Cæcilius non bonus autor latinitatis..& 227 a,Multa illis Cæsar,neq; me inuito,sed latinitas erat non ferenda.

LATINVS,*na,num.* de Cla.orat.176 b,Incorrupta latini sermonis integritas. Or.111 a,Consuetudo latini sermonis. de Fin.51 a,Sed ita sentio,& sæpe disserui,latinam linguam non modò non inopem, ut uulgò putarem, sed locupletiorem etiam quàm græcam. de Ar.248 a,Itali ac Latini.

LATIO,*onis,*Att.51 a,Mihi in animo est,legum lationem expectare. & pro Mur. 125 a, Latio legis.pro Do.An si in ipsa latione tua capta iam urbe lapides iacti, si manus collata non est,&c.

LATITO,*tas.*lateo.pro Qu.10 a,Si latitare ac diutius ludificare uideatur. & pro Cl.25 a,Extrahitur domo latitans Opianicus.pro Dom.229 b,Iube adesse,latitat omnino.

LATITVDO,*nis.* de N.12 b,In hac immensitate latitudinum, longitudinum,altitudinum. Acad.29 a, Lineamentum sine ulla latitudine. cont.Rull.79 b,Qui latitudinem possessionum tueri nõ possunt. & de N.58 a, Latitudo humerorum. de Or.117 a,Oris prauitas,& latitudo uerborum.

LATIVM,*tij.* regio Italiæ, in qua Saturnus Iouis arma fugiens latuit. pro Ar. 186 a, Studiaq; hæc & in Latio, & hic Romæ colebantur. Epist.134 a, Mirificè capior facetijs hit, maximè nostratibus, præsertim cum eas uideam primùm oblitas Latio, tum cum in urbem nostram est infusa peregrinitas, nunc uerò etiam bracchatis & transalpinis nationibus.

LATVMVS,*mi.*mons Cariæ.Tusc.168 a.

LATONA,*æ.*de Latona,Diana,& Apolline.I.V.358.

LATOR,*oris.* de N.78 a,Ferret ne ulla ciuitas latorem ullius modi legis? & I.C.120 a,Lator legis Seproniæ. & pro Mur. 124 b,& I.A.253 b,M.Cicero legis ambitus lator. de L.192, Itaq; isti rationi neq; lator qui quam est inuentus, neq; autor unquam bonus. & pro Do. 223 a, Suffragij latores in ista tua proscriptione.

LATRO,*as.* latrare, proprium est canum,cum impetum faciunt: sed homines quoq; latrare dicuntur, cum irati clamitant. de Orat.129 a, Hic frater meus à Philippo interrogatus quid latraret, furem se uidere respondit. & 253 a.L. Clepsidra. pro S.R. 27 b, Canes qui & latrare & mordere possunt.de Clar.169 b.Latrant enim iam quidem oratores, non loquuntur.

LATRO,*onis.*prædo,sicarius,grassator,excursor, qui in cæde atq; cæde uiuit,qui maleficio & scelere pascitur, archipatra,spartacus. Off.41 a, Quin etiam latronum leges esse dicuntur,quibus pareant. I.A.172 a, Erat ei iuuendum latronum ritu, ut tantum haberet, quantum rapere potuisset. I. A.194 a, Excursor & latro. Offic.41 a,Bargulus Illyricus latro,& Viriatus Lusitanus.

LATROCINIVM,*nij.* excursio. pro Deiot.147 b,Tueri finesnes suos ab excursionibus hostium & latrocinijs. Qu.Frat. 294 b, Multa oppidorum furta & latrocinia esse depulsa. Epist.22 b, Quapropter latrocinia tardissimè omnia perferuntur.

LATROCINOR,*aris.* prædor.de Nat.18 b,Tot millia latrocinantur morte proposita.in Cat.107 b,Tamen latrocinantem se interfici mallet, quàm exul mi uiuere. Offic.41 a, Qui unà latrocinantur.& pro Milone 104 b,Impunè latrocinari.

LATRVNCVLVS,*li.*de Pro.72 a,Res in Sardinia cum Mastrucatis latrunculis gesta.

LATVMIAE,*arum.* de Latumijs Syracusanis.I.V.268,& 249 b,Carcer ille,quæ latumiæ uocantur.aliàs,lautumiæ.

LATVS,*a,um.*amplus,laxus.)(Angustus. in Verrem 221 a,Vna uia lata perpetua, multæq; transuersæ Syracusis. in Ver. 224 a, Insula est. Melita, satis lato ab Sicilia mari, periculoso; disiuncta. Tusc.uul. 239 b, Fossa lata. Acad.23 a,Lata.)(.Angusta.

LATVS,*teris.*in Ver.257 b,Eum uident sedere ad latus prætoris. in Ver.189 b, Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur.& in Ver.255 b, A latere.à tergo magnam partem urbis relinquere. pro Clu.24 a.Is ex equo cecidit,& latius offendit uehementer. de Orator.145 a, Crassus lateris dolore consumptus. & ibid. Latus ei dicenti condoluisse. in Cat. 104 b,Non enim iam inter latera nostra sica illa uersabitur.

de Sen.

de Sen.82 b, Milo ex laterib. & lacertis suis nobilitatus est. in Ver.31 b, Vt nemo per tuum latus (quod soles dicere) saucietur. de Sene.80 a, Cum legem Voconiam magna uoce & bonis laterib. suasissem. Orat.204 a, de Amic.95 b, Vt quoad possem à senis latere nunquam discederem. Off.59 b, Equus æneus, in cuius lateribus fores essent. de Ora.163 b, Inflexio laterum. de Leg.170 a, Fibrenus diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit: id est, latera insulæ. in Arat. Huic spacio ductum simili latus extat utrũq;. de Som.119 b, Terra angustata auerticibus, laterib. latior. Qu. Frat.318 a, Erant loco posita ambulationis uno latere, eo quod est proximum balnearijs.

LAVATIO, *onis*. balneum. Epi.128 a, Et antè te certiorem faciam, ut lauatio parata sit.

LAVDABILIS, *le*. laudandus, probatus, prædicabilis, prædicandus, gloriandus, præ se ferendus, qui laudẽ habet. Off.4 a, Honestum quod uerè dicimus, etiamsi à nullo laudetur, laudabile esse natura. de Cl.or.195 b, Quorũ orationes sunt in primis in Asiatico genere laudabiles. de Cl.196 b, Vix singulis ætatib. bini oratores laudabiles fuerunt. Or.203 a. Et si est eo laudabilior poeta. Par.118 a, Voluptas nec meliorẽ efficit, nec laudabiliorem uirũ. Off.43 a, Quorũ etsi laudabilior est defensio, tamen etiam accusatio probata sæpe est. ad Her.17 b, Laudabile est, quod conficit honestam & præsentem, & consequentem commemorationem.

LAVDABILITER, rectè, laudatè, honestè. Tusc.230 b.

LAVDANDVS, *a, um*. laudabilis. de Orat.85 b, Philosophia laudandarum omnium artium procreatrix.

LAVDATE. laudabiliter, cũ laude. Antequam.193 a, Laudatè & honestè uiuere.

LAVDATIO, *onis*. præconium, commendatio, funebris oratio. Epi.248 a, Quem ego curcum, aut quam lauream cum tua laudatione conferrem? & 14 b, Recordare enim quibus laudationẽ ex ultimis terris miseris. pro Cæl.38 a, Itaq; nũc lectissimos uiros cum legatione ad hoc iudicium, & cũ grauissima atq; ornatissima laudatione miserunt. & pro Flac. 133 b, Idem laudationem quam nos ab Athenien sib. Flacco datam proferebamus, falsam esse dicebat. & pro Font.276 b, Vt sua religio, laudatio, autoritas aliquid apud uestros animos momenti habuisse uideatur. de Fat.148 a, Laudationes. (Vituperationes. pro Mil.108 a, Cadauer P. Clodij spoliatum exequijs, pompa laudatione, &c. de Or.112 b, & 140 a, & de Cl.170 a, Laudatio, quæ est oratio in demonstratiuo genere. Att.216 a, Cæsar in foro cõbustus est, laudatusq; miserabilite. Or.211 a, In populari oratione, qua mos est Athenis laudari in cõcione eos, qui sint in prælijs interfecti, quæ sic probata est, ut eam quotannis, ut scis, illo die recitari necesse sit. & 217 a, In eo genere, quod appellamus ἐπιδεικτικὸν, placet omnia Isocrateo Theopompeoq; more, ut, &c. Et id genus quod ad delectationem est comparatum, remotúmque à iudicijs.

LAVDATOR, *oris*. testis innocentię alicuius. suasor. Atti.91 b, Ain tandem Attice laudator integritatis & elegantiæ nostrę, &c. Posth.201 a, Qui rerum mearum gestarum autores, testes, laudatoresq; fuerunt. I.A.110 b, Ego ille pacis semper laudator, semp autor. pro Sest.7 b, Epicurei autores & laudatores uoluptatis. pro Font.277 a, Quis est ex eo numero, qui uobis autor placeat? eo nos iam laudatore & teste utemur. pro Cor.63 a, Excitabo laudatores. & de Arusp.254 a, Laudare reum. in Verr.247 a, & 233 a, Decem laudatores dari solitos in iudicijs.

LAVDATRIX. Tusculan. 160 b, Vitiorum laudatrix fama popularis.

LAVDATVS, *a, um*. spectatus, probatus, bellicis laudibus abundans. Offic.16 a. (Nulla illustri laude celebratus. pro Mur.127 b, Ep.248 a, Lætus sum laudatus me (inquit Hector, opinor apud Nævium) abs te pater laudato uiro. ea est enim profectò iucunda laus, quæ ab ijs proficiscitur, qui ipsi in laude uixerunt. & 69 a, Placet mihi Hector ille Nævianus, qui non tantum laudari se lætatur, sed addit etiam à laudato uiro. Brut.91 b, Res omnium consensione laudata. Epi.37 a, Laudatus sua sponte, non alterius testimonio. de Op.243 b, Quod omnes laudes habet id est optimum. pro Fl.163 b, 164 a, Tu illo absente autore laudato, tantũ te crimen probaturum putasti?

LAVDO, *as*. commendo, laudem tribuo uel contribuo, laudem impertio uel impertior, multum tribuo, laudi do, in laude pono, orno, eximia laude orno, alicuius nomẽ orno, uerbis amplissimis orno, maximis laudib. orno, laude afficio, maximis laudibus effero, in cœlũ tollo, in cœlũ laudibus effero uel extollo, in cœlum fero, nobilito, laudes alicuius celebro, laudem alicuius celebro, laudẽ alicuius carmine celebro, gloria aliquem & prædicatione effero, in aliquem omnes laudes cõgero, uerbis effero, probo, laudes de aliquo habeo, in magna gloria & laude pono, famam alicuius celebro, alicuius nomẽ illustro, uirtutẽ alicuius prædico, dignitatẽ utriusq; pari atq; in eadẽ laude pono, orationẽ funebrẽ habeo, alicuius facti egregij splẽdorẽ uerbis dignitatemq; retinere, de se ipso gloriosius prædicare, de laude alicuius prædicare, sit in æterna gloria Marius. Off. 132, Ea nescio quomodo pleniore ore laudamus. Item: Virtutẽ nemo unquam Deo acceptam retulit, nisi rem rectè: propter uirtutem enim iure laudamur, & in uirtute gloriamur. Epi.69 a, & 248 a, Placet enim Hector ille mihi Nævianus, qui non tantũ laudari se lætatur, sed addit etiam à laudato uiro. At.34 a, Bibulus in cœlo est, nec audare scio: sed ita laudatur, quasi unus homo nobis cunctando restituit rem. Or. 199 a, Nunc tantũ quisq; laudat, quantum se posse sperat imitari. Qu. Fr. 297 a, Non patiar te cũ exceptione laudari. de Sen.77 b, Philosophia nunquã satis dignè laudari posset. pro S.R. 24 a, Hunc pro dignitate laudare nemo satis commodè potest. At.192 b, Laudantur exquisitissimis uerbis legiones. de L.184 a, Tu uerò illum nec nimis ualde unquam, nec nimis sæpe laudaueris. & ibid. a, b, Laudemus igitur prius legem ipsam ueris & proprijs generis sui laudib. de Arusp.256 a, Hæc eius concio in qua Pompeium ornat, an potius deformat? certè laudat. contra Rul.67 a, Vt in omnib. meis factis atq; consilijs uestrum de me factum cõsiliumq; laudetur. pro Sest.19 b, Pompeius approbauit ac laudauit sententiam Cottæ. de Orat.111 b, Laudare bonos ornatè, uituperare improbos asperè. de Orat.137 a, Laudare & efferre aliquem. de Clar.192 a, Plato in cœlum effert laudibus Protagoram. & 194 a, Causa pro Sexto Roscio tantum commẽdationis habuit, ut, &c. pro Cl. 47 a, Ornare aliquem summis laudib. & ibid. De autoritate alicuius detrahere. Attic. 46 b, Laudare legem ut promulgata est. & 61 b, Salaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt. Acad.16 a, Cũm tantis laudibus philosophiam extuleris. Att. 62 b, In cœlum ferre aliquid. Attic.156 b, Hæc tu uerbis ad cœlum extulisti. de Orat. 120 a, Facultas, quam modò Crassus in cœlum uerbis extulit. de Na.13 a, Laudare præsentem. & pro Cecin.299 b, & de Ar.254 b, Laudare reum. de Se.83 a, Laudare seipsum. Nestor apud Homerum sæpissimè de uirtutibus suis prædicans, nec erat ei uerendum ne uera de se narrans nimis uideretur aut insolens, aut loquax. & ibidem, Nihil necesse est de me ipso dicere mihi, quanquam est quidem senile, ætatique nostræ conceditur. pro Quint. Fra.327 b, Serrani domestici filij funus perluctuosum fuit, ad IIII. Calendas Decembris laudauit pater scripto meo. pro Muren. 142 a, Quem cùm supremo eius die maximus laudaret, gratias egit dijs immortalibus.

LAVDARE. pro citare, producere testes. de Or.149 a, Tamẽ autores certissimos laudare possum, & socerũ meum Scævolam & Qu. Metellum, &c. & 160 b, Vt autorib. laudandis ineptiarum crimen effugiam. de Claris orat. 168 b, Te rerũ Romanarum autorem laudare possum religiosissimum.

LAVERNVM. locus. Atticum 106, de Fato. Macrobio teste. 183.

LAVO, *as*. & LAVO, *uis*. de Or.131 b, Illud egregiũ Sextij & ex tempore: Manus laua, inquit, & cœna. pro Deio.147 b, Quę igitur causa excogitari potest, cur te lautum uoluerit, cœnatum noluerit occidere. pro S.R.19 a, Si qua ex sanguine paterno macula concepta est, laui non potest. aliter, elui.

LAVREA, *rea*. corona laurea. Epi. 248 a, Quem ego currum aut quam lauream cum laudatione tua conferrem? de Pro. 76 a, In Capitoliũ inuehi cum insigni illi laurea. & 75 a, An laurea illa magnis periculis parta amittet longo interuallo uiriditatem? in Pis. 92 a, Quid confecto formidolosissimo bello coronam illam laureã decerni uolebas à senatu? Off.16 a, Cedunt arma togę, concedat laurea linguæ. in P. 95 a, Cedant arma togæ, concedat laurea laudi.

LAVREATVS, *a, um*. de Diuin.93 a, C. Marius cum fascibus laureatus. & Attic. 108 a, Lictores laureati. & pro Muren. 145 a, Qui imaginem parentis sui laureatam in sua gratulatione conspexit.

LAVREOLA, *le*. Att.79 a, Laureolam in mustaceo quærere. Epist.23 a, Velles enim, ais, tantummodo, ut haberem negocij, quod esset ad laureolam satis.

LAVRVS, arbor, hîc autem lauream significat. Ep.26 b, Sed incurrit hæc nostra laurus in oculas maleuolorum.

LAVS, *dis*. præconium, commendatio, gloria, splendor, decus. de Ora.94 b, Fingendus est nobis detractis omnibus uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. de Clar.169 a, Ereuitas. in uniuersa eloquentia laudem nõ habet. & ibid. Breuitas laus est in aliqua pars dicendi. & 174 b, Quorum neuter summi oratoris habuit laudem. I.V. 196 a, Neq; hoc in tua laude pono. de Or.160 a, Rectè hoc in oratiõis laude ponetur. de Cl.177 a, Latinè loqui est in magna laude ponẽdũ.

Mur.128 b,Quam pari atq; in eadem laude pono. pro Flac. 151 b, In re domestica continentiæ laus quærenda est.in publica dignitatis. pro Arch. 190 b, Trahimur omnes laudis studio,& optimus quisq; maximè gloria ducitur. Offic. 42 b, Ex qua ætate qui exercentur, laude affici solent. pro Pla. 278 a,Tu id in me reprehendis,quod Q.Metello laudi datũ est,hodieq; & semper erit maximæ gloriæ. Tusc.148 b,Si Fabio laudi datum esset quòd pingeret. Att.283 a,Quanquam ei ego uerborum laudem tribui.eamq; modicam.de Or.93 a,& pro Q.48 a,Tribuere magnam laudem eloquẽtiæ cupiam. Epi.61 b,Ego dolori tuo nõ solũ ignosco,sed summã etiam laudem tribuo.pro Sest.27 a, Neq; eos in laude positos uidemus,qui,&c. pro Arch. 189 b, Populi Romani laus est,urbem illam esse seruatam,&c.Epist. 29 b, Qui si dignũ se maiorib.suis præbuerit,ut spero,& opto, tua laus ex aliqua parte fuerit.At.217 b,Laudes,quas ab eo de nobis haberi audio.Ep.133 a,Efferre aliquẽ summis laudib. ad cœlum. & 25 b, Ornare res alicuius diuinis laudib. & 248 a, Vixisse in laude.de Or.140 a,Vera laus uni uirtuti debetur. de Op. 243 b,Quod omnes laudes habet,id est optimũ.de Or.86 a, Is quibus summi dicẽdi laus à nostris hominib. cõcessa est. Off.14 b,Quibus aũt nulla talis sit causa,his nõ modò non laudi,uerùm etiã uitio dandũ puto. pro Mur. 126 b,Maledicto nihil in hisce reb. loci est, quòd omnia laus occupauit. pro Mu.127 b,Auus tuus nulla illustri laude celebratus fuit. Offi.16 a,Vir bellicis laudibus abundans Cn. Pompeius. de Or.86 b,Vir omni laude cumulatus.Br.91 b,Res,quę ne laude quidem satis idonea affici possit.I.V.75 a,& 80 a,Esse in laude & in gratia cum aliquo.pro Arch.188 a, Ista doctrina quã tu laudib.effers.Qu.Fr.309 a,Ornare aliquẽ ueris laudib.Att.39 a.Is laudes nostras in astra sustulit.Att.36 a,Esse in cœlo.)(.Ex astris cadere uel decidere.de N. 3 b, Hoc magni interest ad decus & laudem ciuitatis.

LAVTIVS.aduer.eleganter.de L.169 b, Hanc uides uillam lautius ædificatam.

LAVTITIA,*tia.* mundicia,elegantia.Epistol.136 b,Fama ad te de mea noua lautitia ueniet.& 158 b,Lautitia, mundicia, elegantia.

LAVTVS,*a,um.*elegans,splendidus,diues, delicatus, mollis. Epi.136 b,Cœna magnifica & lauta.& 102 a,Valde iam lautus es.in P.94 a,Nihil apud hunc lautum,nihil elegãs,nihil exquisitũ,ne magnopere quidem quicquã præter libidines sumptuosum. de Or. 98 a, In oratoris uerò instrumento tã lautam supellectilem non uideram. Att.222 a, Libertis minus lautis seruisq; nihil defuit:nam lautiores eleganter accepti.de Off.43 b,Sed illa ratio lautior ac splendidior, &c. & pro Fl.163 b,Patrimonium satis lautũ dissipare.pro R.P. 128 b,Lautũ & copiosum patrimoniũ.I.V.79 a, Homo lautus & urbanus.pro Deiot.147 b,Cur te lautum uoluit,cœnatum noluit occidere?L.Lauo.

LAXAMENTVM,*ti.*remissio,relaxatio.pro Clu.36 a, Nõ modò causæ,sed ne legi quidẽ quicquã per Trib.pleb.laxamenti datũ est. Epi. 195 a,Ego tamẽ nactus in nauigatione nostra pusillũ laxamenti,cõcinnaui tibi munusculum, &c.

LAXE'.amplè.pro Domo,236 a,Iste habitare laxè & magnificè uoluit.At.lib.13,Laxius proferre diem.

LAXITAS,*tis.*amplitudo.Offi.28 a,In domo clari hominis, &c.adhibenda est cura laxitatis.& pro Dom.236 b,Vt facilè omnium domos laxitate superaret.

LAXO,*as.*dilato,tardius ac remissius facio,soluo. Att.66 b, Vt forum laxaremus,& usq; ad atrium libertatis explicaremus.Att.89 b,Tantũ abest,ut ex eo quo astricti sumus,laxari aliquid uelim. Or. 107 b, Quanto facilius non modò laxare modos,sed totos mutare possumus?de Cla.195 a,Laxare iudicũ animos,& à seueritate paulisper ad hilaritatem rimũq; traducere. de Or.164 b,Aliquando ab hac contentione disputationis animos nostros curamq; laxemus.Epi.70 b,Rogando,ut istis te molestijs laxes.Tusc.157 b,Cum laxati curis sumus.de Som.128 a,Animi corpore laxati illum incolunt locum. de Sen.78 b, Qui se à libidinũ uinculis laxatos esse non molestè ferrent.

LAXVS, *a,um.* amplus. de Am.104 b, Commodissimum est, quàm laxissimas habenas habere amicitiæ, quas uel adducas cum uelis,uel remittas. Att.87 b, Ego diem statuo satis laxam:id est,tempus satis longum.

LEBADIA,urbs.de Diuin.96.

LECTISSIMÈ. Orator. 219 b, Sententijs uerbisq; lectissimè dicere.

LECTICA,*æ* lecticula.I.V.241 a,Verres lectica octophoro ferebatur.Qu.F.312 b,&310 a,& At.89 a,de D.124 b,Lectica operta iter facere. I. A. 180 b,At iste operta lectica latus est per oppidum. & 171 b,Inter quos aperta lectica Mima portabatur. &176 a, Caput in aduersam lecticam inferens,petebat, &c.

LECTICARIVS,*rij.*qui lecticam fert.Epist.56 a,Coactus sum eadem illa lectica,qua ipse delatus eram,meisq; lectica rijs eum in urbem referre. & pro S.R.41 b.

LECTICVLA,*læ.*de Diui.92 a,Ep.95,Sulpitij.

LECTIO,*onis.*euolutio.At.7 a,Quotus enim quisq; est,qui epistolam paulò grauiorem ferre possit,nisi eam per lectionẽ releuarit.Aca.2 a,Lucullus delectabatur mirificè lectione librorum.de quibus audiebat.Tusc.176 b,Lectionem sine ulla delectatione negligo. Epi. 75 a,Rationes confectæ, ad quas nihil adhibui præter lectionem.

LECTIO. pro electione. in Ant. 179 b, Vt hos iudices legere audirer,quorum lectione duplex imprimeretur reipublicæ dedecus.

LECTITO,*as.*de Clar.175 b,Lectitauisse Platonẽ studiosè, audiuisse etiam Demosthenes dicitur.

LECTIVNCVLA,*læ.*Epi.94 b.

LECTOR,*oris.*anagnostes,recitator,autor.Epist. 68 a, Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quàm temporũ uarietas & fortunæ uicissitudines.de Ora.129 a, Brutus duos lectores excitauit,& alteri Crassi orationem legendam dedit,alteri de Lege Seruilia.

LECTVLVS,*li.* Qu.Fr.228 a, Qui à ducenda uxore sic abhorret,ut quicquam libero lectulo neget esse iucundius. f. C.99 a,Qui me in meo lectulo interficerent.Itẽ:Pomponius surrexit è lectulo.de Fin.85 a, Philosophi in suis lectulis plerunq; moriuntur.Lectuli Punicani. L.Punicanus.

LECTVS,*cti.*lectulus,cubile. de Ora.109 b,Cum etiam tum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet. Epist. 141 a,Is dixit mihi te in lecto esse, quòd ex pedibus laborares.pro Cluen.20 b,Lectus ille genialis,quem filiæ nubenti strauerat.in Cati.118 a,Lectus ad quietem datus.in Cat.122 a,Nemo inuentus est, qui non cubile & lectulũ suum saluũ esse uelit.de D.135 a, Deos immortales concursare omnium mortalium,nõ modò lectos,uerùm etiam grabatos. de Di. 136 a,Quidam somniauit,ouum pendẽre è fascia lecti sui cubicularis.& Tusc.239 b,Lectus cubicularis. in An.173 a, Lectus stratus cõchyliato peristromate.I.A.170 b,In medio foro lectos sternere.& 213 b,Lecti ærati.& 145 b, De lectis triclinioru.pro Cæ.52 a,Alia subselliorum ratio, alia lectorum. de L.182 a,Vt uni plures lecti sternerentur. At.76 b,Scito nos præter quatuor lectos & tectum nihil accipere.Tusc. 240 a,Collocari iussit hominem in aureo lecto,strato pulcherrimo,textili stragulo.

LECTVS,*a,um.*de Or.156 b,Lectis & illustribus uerbis utendum.de In.53 a,Et tu uxorem lectissimam habere uis.& ib. Vt neq; uir melior, neq; fœmina lectior in terris sit.I. V.59 b,Frater tuus lectissimus & ornatissimus adolescens. pro S.R.38 b,Paruuli ex tot elegantissimis familijs lecti.I.V.215 a,Lectissimi flores.

LECYTHVS,*thi.*λήκυθος,*ø.* ampulla,arcula,pyxis pigmentorũ,qua utuntur pictores,ad coloranda quæ uolunt.trãslatum uerò à propria significatione, orationis splendorem & ornatum,& quasi colorem quendam significat. Atti.lib. pag.9 a,Quid multa?totum hunc locum,quẽ in Aristocratia ego uariè meis orationib.quarum tu Aristarchus es, soleo pingere, de flamma, de ferro (nosti illas λεκύθους) ualde grauiter pertexui.

LEGATA,*æ.*dicitur ut legatus. At.234 b,Huc Cerelia missa ab istis ad me est legata.

LEGATARIA,prouincia quæ alicui legata est. Att.241.

LEGATIO, *onis.* legati munus & legati ipsi, legatio libera quæ honoris causa, & titulo tenus alicui deferebatur, qui alioqui negocia sua haberet in prouincia. Legatio uotiua, quæ uoti prætextu susciebatur,erat tamen & ipsa libera. de Arusp. 151 b, Ius legationis cùm hominum præsidio munitum, tum etiam diuino iure est uallatum. & ibid.Oratores contra ius fasq; interfecti. in Anto. 199 b,Legatio ultrò missa,timoris signũ est. & 231,Renunciare legationem. Epi. 196 a, b, Negociorum suorum causa legatus est in Africam legatione libera.Atti.243 a,Habent opinor,liberæ legationes definitum tempus lege Iulia,bella est autem huius iuris quinquennij licentia.& 241 b,Legatio uotiua.& 33 b,& 62 a, Legatio libera causa uoti. in Anto.154 a, Cum haberem ius legationis liberum. Quint. Frat.311 a, Illud autem quod cupit Clodius,est legatio aliqua,si minus per senatum,per populum libera. contra Rull. 62 a, Hæreditatum obeundarũ causa,quibus uos legationem dedistis. pro Flac. 155 b, Qui hanc ipsam legationem quam habet,non accepit à istis ciuibus,sed usque Tymulo petiuit.Orat.207 b, Oratio Demosthenis contra Aeschinem falsæ legationis. & de Op.244 b, Aeschines legationem emẽritus est. Aca.2 b, Obire legationem.L.Consilior.

LEGATVM,*ti.*Att.103 a, Hortensij legata.

LEGATVS,*ti.* Orator,qui defert mãdata alterius,autor.de Orat.

Orat.122 a,Cum Athenienſes ad ſenatum legatos de ſuis rebus maximis mitterent.Poſtq. ſe. 26 a,Viæ multitudine legatorum undiq; miſſorum celebrabantur. in Vat. 36 a,Legati nuncij pacis & belli,curatores,interpreres bellici conſilij,autores miniſtri muneris prouincialis.& ibid. Legati ex ſenatus autoritate legebantur. de Ar.251 b, Theodoſius legatus ad ſenatum à ciuitate libera miſſus. in Anton. 199 a, Quamuis ſeuera mandatis legata dederimus.de Leg.187 b, Quid turpius,quàm legatus ſine mandatis? ſine ullo reipu. munere?pro Pomp. 10 b, Cretenſes ad Pompeium legatos deprecatores q; miſerunt . de Clar. 194 a, Modò legatus ad ſenatum de Rhodiorum præmijs uenerat.in Ant. 218 b, Legati ſenatus faciem ſecum afferunt, autoritatem reipub. & ibid.Cum ad Antiochum legatus miſſus eſſet. pro Fl.159 a, Aſpiciant hunc florem legatorum laudatorumq; Flacci. Epiſt.2 a,Hammonius regis legatus . pro Dom. 139 a, Legatus regius . de Leg. 185 b, Rei ſuæ ergò ne quis legatus eſto. Epi.2 b,Craſſus tres legatos decernit.pro S.R.22 b, & 36 b, Capito qui in,decem legatis erat. Epi. 198 a, Quos ſenatus non ad pacem deprecandã,ſed ad bellũ denunciandũ miſerat,niſi legatorũ nuncio paruiſſet.de Som.127 a,Cũ obieris legatus Aegyptũ & Syriam.pro Mur.128 a, b, Murena legatus L.Lucullo imperatori fuit,qua in legatione duxit exercitum,ſigna contulit,manũ conſeruit.pro Seſt.10 a, Legare ſibi aliquẽ legatũ.pro Clu.38 a,Qui M. Aemilio clariſſimo uiro legati & præfecti & tribuni militares fuerunt. Atti.133 a,Omnes aut cũ imperio ſunt,aut legati ſunt eorum. Ar.188 b,C.Caluiſius duos legatos Vticæ reliquerat. I.P. 68 a, Cũ hyberna legato præfecto q; tradidiſſes, euertiſti miſeras ciuitates. Epi.243 b,Quinq; cohortes ſine legato, ſine tribuno militũ,deniq; etiam ſine centurione ullo apud Philomalum conſederunt.I.V.87 2, Legatus quæſtorius.

LEGIO,*onis*.aciei Romanæ nomen. Att.129 b.Ex quib.duabus legionibus non amplius xiij. cohortes contrahere potui. & Epiſt.164 b, Vigeſimaoctaua legio. Att.257 b, Legionem ſuis ſignis ducere. pro Fl.162 a, Cur cum tribunus militum Flaccus eſſet,in illius legione miles fuiſti.pro Cluen. 49 a,Tribuni militum legionib. quatuor primis.in Ant.156 b,& Att.257 b,Legio Alaudarum.in Ant.184 b, Legio Martia.Par.124 b,Ergo hoc propoſito nunquam eris diues,antequam tibi ex tuis poſſeſſionibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri ſex legiones, & magna equitum & peditum auxilia poſsis.Cæſar.190,& 161 a, Non.Ian. naues ſoluit impoſitis,ut ſuprà demonſtratum eſt,legionibus ſeptem.At ſuprà demonſtratum erat, XV.millia legionariorum militum nauibus tranſportari poſſe.Quod argumentum eſt,legionem conflare ſolitam ex IL. millibus militum, & CXLII. ſæpe tamen pedites habet 6100.equites 726.quin & maior quoque interdum reperitur. Legio Romana conſtabat ex Triarijs,principibus, haſtatis, & uelitibus.Hi ordines, exceptis uelitibus,ſinguli diuidebantur in decem centurias. in triarijs erat primum pilum , ſecundum pilum , item cæteri uſque ad decimum . In principibus primus princeps , ſecundus,& cæteri. In haſtatis, primus haſtatus, ſecundus , & alij eodem modo . quæ nomina etiam cum centurionibus communicabantur.

LEGIONARIVS,*a,um*. Epiſtol. 165 a,Militem non modò legionarium , ſed ne auxiliarium quidem ullum quóquam miſi. Pollionis.

LEGISLATOR,*oris*. lator legis, legis ſcriptor,qui legem uiuendi ſingulis & populis dat, qui leges fert, qui iura ſtatuit,qui iura ciuibus præſcribit.I.C.120 a,Lator legis Sempronianæ.& pro Mar.124 b, M.Cicero legis ambitus lator. pro Dom. 222 b, 223 a, Legum ſcriptor peritus & callidus. de Orator.101 a,Lycurgus,Draco,Solon.de L.172 a, Charõdas,Zaleucus.

LEGITIMÈ. iuſtè,uerè.pro Cec.296 a,Qui legitimè procurator dicitur.Off. 3 b, Iuſtè & legitimè imperare. pro D. 228 b,In illa adoptione legitimè factum eſt nihil.

LEGITIMVS.*a um*.iuſtus,uerus.)(.Extraordinarius,nullũ habens ius.Off.73 b, Cum iuſto & legitimo hoſte res gerebatur.I.A.236 a,Expedito nobis homine opus eſt,qui imperium legitimum habeat.Tuſ.166 a,Iuſta uxor.I.A.157 b,Cedo illa legitima , quæ conſules populum iure rogauerunt. Off. 13 b,Nec uinci ſe ullo publico ac legitimo iure patiuntur. pro Dom. 200 a,Iure Quiritum legitimo tutelarum & hæreditatũ relicto.de Ia.78 a, Si legitimum ſcriptum proferetur,id eſt,aut lex ipſa,aut ex lege aliquid. de Ia.70 b,Iam iura legitima ex legib. cognoſcere oportebit. pro Cec. 293 b,De iure & legitimis hominum controuerſijs loquimur. Or.207 b,Legitimæ & ciuiles controuerſiæ.& pro Ar.185 b, Legitima quæſtio.de Op.24 a b, In theatro qui locus eſt eõcionis legitimæ.de Cl.171 b,Illa oratorum propria & quaſi legitima opera.de Fat.140 b,Prima illa,quæ quotidiana,& quaſi legitima nobis de pace dicta ſunt.pro Mil.106 b, Iter ſolenne legitimũ,neceſſariũ eo die Miloni erat I.anuuium. I.V.134 b,Dies is erat legitimus comitijs habẽdis. Epi.98 b, In literis meis ad Cæſarem legitima quædã eſt acceptio cõmendationis tuę.I.V.247 a, In iudicijs qui decẽ laudatores dare non poteſt, honeſtius eſt ei nullũ dare , quã illũ quaſi legitimum numerum conſuetudinis non explere.

LEGO,*as*.aliquem legatum uel oratorem mitto. I. V. 127 b, Centuripini Andronem legarunt ad Apronium . & Att. 136 a,Qui eſſent ad Coſi. de pace legati. Epiſtol.37 a,b,Nec erã tam deſipiens,ut priuatæ rei cauſa legari putarem,qui, &c. de Clar.169 a,C.Fabricius ad Pyrrhum de captiuis recuperandis miſſus orator. Att.243 a, Dolabella me ſibi legauit. Epiſtol.84 a,Cæſar Caſſium ſibi legauit.Attic.63 a,Maſſius defendebatur à nobis , ſed de legatione reuocatus. nam eum Cæſari legarat Appius. & 52 a , Ego me à Pompeio legari ita ſum paſſus,ut. &c. & 155 b,Me legatum iri non arbitror.pro Pomp . 14 b, Ne legaretur A. Gabinius Co. Pompeio expetenti. Epiſt.196 b,Negociorum ſuorum cauſa,legatus eſt in Africam legatione libera.pro Seſt.10 b,Iſti quos legatos tute tibi legaſti.

LEGARE, téſtamento,uel codicillis aliquid uel alicui relinquere.Top.122 a,& pro Cluen. 24 b, Legare aliquid alicui à filio,uel à ſecundo hærede. pro Cec.287 a, Vſumfructum omniũ bonorum ſuorum Cæſennię legat. Octa.331 a,Rempub. teſtamento legatã ſibi obtinuit. Att.219 b,220 b,Cluium aũt à Tito Hordeonio legare,& Terentię H-S.L III. utilia,& ſepulchro multis q;,nihil à nobis.

LEGO,*gis,ἀναγιγνώσκω*,recito,cognoſco,uolno,euoluo, uerſo,uolũto,peruoluto, uoluitor, uerſor.lectionem ad aliquẽ librum adhibeo.)(.Reijcio.I.V. 258 b, Quam orationem nemo eſt in Sicilia quin habeat, quin legat. & Epi.82 a, Liber tuus & lectus eſt,& legitur à me diligenter. de Or.89 a, Plato,cuius tum Athenis diligentius legi eum Carneade Gorgiam .& 97 b,Eam rem,quam legas,uerbis alijs quàm maximè fieri poſſit,lectis pronunciare. & ibid. Omnium bonarum artiũ ſcriptores & doctores legendi & peruolutandi. At. 186 b, Non aſſequor ut ſcribam,quod æquo animo legas. de Cl.181 b, Antimachus poeta cõuocatis auditoribus legebat eis magnum illud uolumen.&c. & de Or.129 a, Orationem alicui legendam dare. Epi. 95 a,Dummodo is tibi quiduis potius quàm orationes meas legerit. de Sene. 81 a,Nec ſepulchra legens uereor,quod aiunt, ne perdam memoriam.de Na.50 b,Legi ſcriptum eſſe,nuem quandã, &c. Top.221 a,Eos libros per te ipſe legas.Or.206 a, Quoniam hunc tu oratorem diligentiſſimè cognouiſti,nec eũ dimittis è manibus.contra Rul.68 b,Hoc animo ad legendam legem,cognoſcendamq; ueni, ut, &c.Aliquem in bonis autoribus eſſe uolutatum.L.Voluto.

LEGERE.pro eligere.Or.212 b,Verba legenda ſunt potiſsimùm bene ſonantia . pro Cæl. 45 a,Hinc licet conditiones quotidie legas.I.A.197 b,Vt hos iudices legeret,quorum lectione duplex imprimeretur reipubl. dedecus. pro Mil.105 b,Ex quibus cum optimos uiros legeret, non potuit legere non ſtudioſos mei.Epi.204 b,& pro Do. 129 b, Legere aliquem in ſenatum.Epiſt.91 b,Cum qui aruſpicinam facerẽt, in ſenatu Romæ legerẽtur.de Fin.115 a,Introduci uirtus nullo modo poteſt, niſi omnia quæ leget, quæq; reijciet,unam referantur ad ſummam.

LEGERE. pro colligere.de Or.133 b,Nudum nuces legere, pro Lig.282 a,Homini mortuo ne oſſa legito.

LEGVLEIVS,*leij*. qui album tãtum & formulas quaſdam fori ſecutus,non orator, ſed formularius, ut Quintilianus dicit, uel ut Cic.tum legleius , id eſt, facilior eligens. tum præco actionum & cantor formularum euadebat. de Ora. 105 b,Leguleius quidam cautus & acutus,præco actionum, cantor formularum.

LEGVMEN, *nis*. quod legitur è terra , ut piſa, cicera , faba. de Natur . 57 b, Terra fœta frugibus & uario leguminum genere.

ΛΕΛΥΤΟΤΩΣ. L.Obſcurè.

ΛΗΜΜΑΤΑ. L.Sumptio.

LEMNISCATVS,*a,um*. inſignitus , nobilis. pro S. R. 35 a, Palma lemniſcata.

LEMNIVS,*a,um*. de Fin.84 b,Saxum Lemnium.

LEMNVS. inſula.ad Herenn. 41 a,Attic.80,de Natur.24,de Fat. 147.

LENA,*næ*.conciliatrix.de Nat.16 b,Non uides quàm blanda conciliatrix,& quaſi ſui ſit lena natura?

LENIO,*īre*. placo, mitigo, flecto. pro Mar.136 a, Qui non fortuna inflammaret odium ſuum,ſed bonitate leniret.Ar. 90 a,Sæpe etiam leniui iratum.I.A.182 b, Cæſar muneribus multitudinem imperitam lenierat.Att.190 a,Meſcriptio & litere non leniũt,ſed obturbant.de N.6,Iacõmoda ſapiẽtes

commodorum

commodorum compensatione leniunt. Quint. Frat. 295 b, Perfice ut lætitia prouinciæ desiderium nostrum leniatur. Epist. 256 a, Omne desiderium literis mittendis accipiendisq; leniam. I. A. 159 a, Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu & clamore leniunt. de Di. 108 b, Liber de ægritudine lenienda. Qu. Fr. 326 a, Quorum tamen nihil est eiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Epi. 61 b, Hominis importunissimi contumeliæ tuis erga me officijs leniuntur.

LENIS, *ne.* facilis, mitis, indulgens, clemens.)(. Acer, seuerus, asper. Ep. 61 a, Sin aliquid impertiuit tibi sui consilij, lenis à te & facilis existimari debeo, qui nihil tecum de his ipsis rebus expostulē. pro S. R. 44 b, Romani quondā in hostes lenissimi & mitissimi. & ad Brut. 91 b, Lenis in aliquū. Ep. 71 a, Lenissimis uerbis utēs, re grauiter accusas. At. 100 a, Au ster lenissimus & mitis. de Ora. 113 b, Tractu oratiōis leni & æquabili. aliter, leui. L. Lenitas. de N. 55 b, Vox lenis.)(. Vox aspera. & de Fi. 72 b, Lene.)(. Asperū. de Or. 125 b, Oratio placida, summissa, lenis.)(. Fortis, acris, uehemens.

LENITAS, *tis.* lenitudo, quasi quædam mollicia siue lenitudo. I. C. 105 b, Non est iam lenitati locus, seueritatem res ipsa flagitat. Part. 236 b, Lenitas est iustitia in moderatione animaduertendi. Par. 237 a, Lenitatem mollicia animi imitatur. Att. 73 b, Nunc lenitate dulces sumus. de Or. 89 b, Mētes ad lenitatem, misericordiamq; reuocare. pro Syl. 270 a, Qua mollicia sum animi ac lenitate. Epist. 202 b, Dare se ad lenitatem. pro R. 92 a, Libertas lenitate legum munita. pro Mur. 134 a, Qua in sorte sapiens prætor beneuolentiā adiūgit lenitate audiendi. de Ora. 107 b, Neq; minus hæc tamen tua grauissimi sermonis lenitas, quàm illa summa uis & cōtentio probatur. de Or. 114 a, Genus orationis fusum atque fractū, & cū lenitate quadam æquabili profluens. Or. 201 b, Lenitas & æquabilitas orationis, & purum quoddā & cādidum genus dicendi. de Or. 125 a, Lenitas uocis.

LENITER. molliter, quodāmodo molli brachio. de Som. 127 b, Hic leniter arridēs Scipio, Quæso, inquit, &c. pro Cęl. 42 a, Oratio sensim ac leniter accendit animos. de Orat. 152 a, Agere uersum leniter & remissè. Off. 27 a, Presiè & leniter loqui. de Clar. 179 a, Leniter dicere.)(. Asperè dicere. de Orat. 107 a, Tu qui multo dicis remissius & lenius quàm solebas. Epist. 61 a, Sedens ijs assensi, qui mihi lenissimè sentire uidebantur.

LENITVDO, *nis.* lenitas. I. V. 231 b, Verebar ne illorum nimia lenitudine oppugnarer. Tusc. 237 b, Lenitudo orationis, mollitudo corporis. Quint. Fr. 27 b, Nam illud non solum est grauitatis, sed interdum etiam lenitudinis. alij legunt, lentitudinis.

LENO, *onis.* minister libidinis, minister improbissimę cupiditatis. Post. 206 b, Leno impurissimus. pro Q. R. 48, Ballio ille improbissimus & periurissimus leno.

LENOCINIVM, *nij.* pro Mur. 142 a, Vtrum lenocinio, inquit, à grege delicatæ iuuentutis petebas? an, &c. Post. 206 a, Qui egestatem domestico lenocinio sustentauit. de Nat. 55 b, Perspicuum est enim, quò corporum lenocinia processerint. pro Sest. 26 b, Qui se uitiorum illecebris & cupiditatum lenocinijs dediderunt.

LENOCINOR, *aris.* I. V. 62 a, Tibi seruiet, tibi lenocinabitur, minus aliquanto contendet quàm potest.

LENTE, remissè. de Or. 125 b, Lentè ferre aliquid. & 137 a, Lētè respōdere alicui. Par. 117 a, Sed hæc obscura uideri possunt, cū sine appositione exemplorum lentius disputantur. Att. 21 a, Quem librū tibi ego non essem ausus mittere, nisi eum lentè & fastidiosè probauissem: id est, diu.

LENTISCVS. *si.* de D. 83 a, Iam uerò semper uiridis semperq; grauata Lentiscus triplici solita grādescere fœtu, Ter fruges fundens, tria tempora monstrat arandi.

LENTITVDO, *nis.* nimia lenitudo & tarditas. Tusc. 218 a, Stoici eā quā nos lenitatē dicimus, uitioso lentitudinis nomine appellant. Qu. Fr. 297 b, Nam illud nō solum est grauitatis, sed interdum etiam lentitudinis. L. Lenitudo.

LENTVLITAS, *tis.* Ep. 36 a, Vllam Appietatē aut Lentulitatem ualere apud me existimas, quàm ornamenta uirtutis?

LENTVLVS, *la.* restrictus. Atti. 165 a, An existimas illum in isto genere lentulum aut restrictum.

LENTVS, *a, um.* tardus, frigidus, remissus. I. C. 109 a, Hos ego non tam milites acres, quàm inficiatores lentos esse arbitror. de Cl. 189 b, Lentus in dicendo, ac penè frigidus. At. 8 b, Teneri Syllani lentum negocium. de Ora. 134 b, Vir patiens ac lentus.

LEO, *onis.* Off. 9 a, Fraus quasi uulpeculæ, uis leonis uidetur. & de Fin. 133 b.

LEON, *ontis.* nomen proprium. Tusc. 129 b.

LEONATICVM. de N. 69 b, Leonaticum, delubrū Athenis, quod Leocorion nominatur.

LEONTINI. pop. I. V. 141 a.

LEONTINVM. urbs. I. V. 155 b.

LEONTINVS. campus. I. A. 168 b, & in Verrem sæpe.

LEOCORION. L. Leonaticum.

LEPIDE. uenustè, festiuè. Orator. 210 b. L. Lexis. & de Orator. 158 b.

LEPIDVS, *a, um.* uenustus, festiuus. in Catil. 109 a, Puer lepidus ac delicatus. ad Heren. 31 a, Lepida & concinna exornatio.

LEPOR, *ris.* iucunditas, festiuitas, hilaritas, humanitas, urbanitas. L. V. 265 a, Homo affluens omni lepōre ac uenustate. Tusc. 239 a, Specimen humanitatis, salis, suauitatis, lepōris. de Orat. 86, Lepos quidam facetiæq; & eruditio libero digna. & Epist. 95 b, & 134 b, Multa erat in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. I. V. 87 a, & de Orato. 117 b, Alter lepōrem quendam & salem est consecutus. de Cl. 176 b, Facetiarum & urbanitatis oratorius, non scurrilis lepos. & de Orator. 98 a, Facetiarum quidam lepos. Orato. 205 b, Genus dicendi in quo omnes uerborum, omnes sententiarum lepōres. pro Flac. 158 a, Sermonis lepor. ad Her. 32 a, Lepos & festiuitas orationis.

LEPREON. opp. Att. 90.

LEPTIS, *ptis.* I. V. 267.

LEPVS, *oris.* L. Pulpamentum. in Arat. Leuipes lepus.

LEPVSCVLVS, animal. de Na. 18 b, Nec unquā egressus ex insula, in qua lepusculos uulpeculasq; sæpe uidisses.

LEPVSCVLVS, *a, um.* I. V. 219 b, *χαρακτηριστικῶς.* à lepido.

LERNA, *næ.* palus Argiua, in qua hydra excetráue fuit. Tusculan. 179 b, Hæc dextra lernam tetram mactata excetra placauit.

LESBIACVS, *a, um.* à Lesbo insula. Tusc. 164 b.

LESBOS, insula. Atti. 143.

LESSVS, *si.* uel LESSVM. *si.* quid sit, hisce uerbis declarat Cic. de L. 182 a, Mulieres genas ne radunto, néue lessum funeris ergò habēto. Hoc ueteres interpretes, Sex. Aelius, L. Acilius non satis intelligere se dixerunt, sed suspicari, uestimenti aliquod genus funebris: Lælius lessum quasi lugubrē eiulationē, ut uox ipsa significat. quod eo magis iudico uerum esse, quia lex Solonis id ipsum uetat. Tusc. 187 a, Ingemiscere nonnunquā uiro concessum est, idq; ratiōne: eiulatus ne mulieri quidem cōcessus est: hic nimirum est fletus, quē XII tabulæ in funeribus adhiberi uetuerunt.

LETVM, *ti.* mors. At. 164 b, Vide quàm turpi leto pereamus. de Di. 91 a, Eodem sibi leto, quo iste interisset, esse pereundum. de L. 174 a, Hos leto dato diuos habento.

LEVAMEN, *nis.* leuamentum. Attic. 196 a, Quod si esset aliquod leuamen, id esset in te uno.

LEVAMENTVM, *ti.* alleuamentum, leuamen. Attic. 201 a, Scio illam rem tibi fore leuamento. & de Finib. 137 b, Leuamentum doloris.

LEVASSO. de Senect. 77 a, Si quid ego adiuto curamue leuasso. Ennij.

LEVATIO, *onis.* eleuatio, leuamen, leuamētum, fomentum. Att. 200 b, Si me leuari uis, hæc est summa leuatio. Epi. 82 a, Quotidianus congressus & sermo magnæ mihi leuationi est. Tuscul. 174 b, Quæ leuationem habeant ægritudinum. de Nat. 3 b, Reperire leuationem malis. Art. 196 a, Nec tamē à Bruto leuationem ullam expecto. de Fin. 121 a, Vestri leuationem uitiorum fieri negant.

LEVCADIA, *diæ.* tragœdia. Tusc. 225 a.

LEVCAS, *dis.* mons seu promontorium. Tusc. 218 b, Quimodum igitur uitio quærit, similiter facit, ut si posse putet, tū qui se è Leucade præcipitauerit, sustinere se, cum uelit.

LEVCATE, *tes.* locus. Att. 27.

LEVCOPETRA, *træ.* Attic. 255 a, Leucopetra Tarentinorum. & in Ant. 154 a, Leucopetra, quod est promontorium agri Rhegini.

LEVCOTHEA, *theæ.* de Nat. 67, Leucothea, quæ fuit Ino, & eius Palæmon filius. Tusc. 154 a, Leucothea Græcè, Latinè Matuta.

LEVCTRA, *orum.* urbs. Tusc. 172 b, Priusq; Bœotia Leuctro tollentur, quàm pugnæ Leuctricæ gloria. & Off. 13 a.

LEVCTRICVS, *a, um.* L. Leuctra.

LEVIDENSA, *sæ.* uestis genus, raro cōtextu, crasso (ut Cicero ipse dicit) filo. sunt qui Leuidense epitheton esse muneris dicant, ut sit munusculū leuidense: hoc est, tenue & leue. sed prior lectio doctis magis probatur. Epist. 132 a, Sed ego hospiti ueteri & amico munusculū mittere uolui, leuidense crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera.

LEVICVLVS, *a, um.* *χαρακτηριστικῶς* à leui. Tusc. 248 a, Leuicu lus sanè noster Demosthenes.

LEVIPES, lepus. in Arat.

LEVIS, *ue.* cuius partes omnes in rectum directè sunt quodammodo, ita ut nihil habeat asperitatis, politus.)(. Asper, scaber.

scaber. de Nat. 14 b, Democriti corpuscula quædam leuia, alia aspera, rotunda alia, &c. Part. 233 a, Loci plani an montuosi, leues an asperi. de Vn. 198 b, Deus mundum leuem fecit, & undiq; æquabilem. Leuis, cum opponitur graui & pō deroso, siue propriè siue translatè. pro S.R. 37 a, Hoc minimè uidetur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. pro Quin. R. 45 b, Quod apud omnes leue & infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducetur? & de Orat. 96 b, In artificio & opera quā tenui adhibere multam diligentiam. pro Planc. 272 b, Alia quædam inania & leuia conquiris. de Diuin. 113 b, Leuis armatura. Tusc. 169 a, Quod enim leuius huic leuitati nomen imponemus? contra Rul. 75 a, Autoritas tenuis, persona leuis.

LEVITAS, *tis*. politura; ut Plin. ait) (. Asperitas. de Or. 152 a, In ipso tactu est modus & mollitudinis & leuitatis. de Vn. 198 a, Omni aūt totā figuram mundi leuitate circundedit. & 203 b, Speculorum leuitas.

LEVITAS, cùm cōtraria est grauitati, siue propriè, siue trāslatè. de Nat. 40 a, Hæc plena sunt futilitatis summæq; leuitatis. In A. 211 a, Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius? pro Fl. 151 a, Homines leuitate Græci, crudelitate barbari. de Di. 108 a, Leuitate, uanitate, malitia exclusa diuinationem probo. de N. 34 a, Cuius opinionis leuitas confutata est. Off. 34 b, Vt aduersas res, sic secundas immoderatè ferre leuitatis est. de Fin. 61 b, Amatorijs leuitatib. dediti. pro Qu. R. 49 a, Aegritudo criminis: id est, leuitas.

LEVITER. quodammodo molli brachio, tenuiter, leuiter, molliter. Attic. 12 b, Off. 17 a, Medici leuiter ægrotantes leuiter curant. & Attic. 111 a, Cum leuiter lippirem, has literas dedi. de N. 55 a, Genæ oculis subiectæ leuiterq; eminentes. pro S.R. 32 a. Non omnia dicam, & leuiter unumquodq; tāgam. de Diuin. 87 a, Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum. Orat. 198 b, Alij florentes & leuiter ornati. de Or. 145 a, & pro Muren. 138 b, Homo leuiter eruditus: de In. 81 a, Quacunq; in re quamuis leuiter probabili. de Inue. 81 b, Leuiter sauciari. Att. 7 b, Leuiter dissidere inter se. pro Cæl. 49 a, Leuiter ferre aliquid. & de Prou. 79 a, Leuissimè feram. de Arus. 255 a, & Epistol. 47 b, Id grauiter equidem, sed aliquanto leuius ferebam. pro Syl. 172 b, Leuiter dicere aliquid: id est, quasi summissa uoce. pro Sest. 28 a, Patria quam (uti leuissimè dicam) certè texeram. in Cat. 114 b, Tamen ut leuissimè dicam, dimicandum nobis fuisset. pro Muren. 145 a, Is nemini (ut leuissimè dicam) odio fuit. Epi. 41 a, Cū tu omnibus ornamentis redundares, illi (ut leuissimè dicam) multa deessent.

LEVO, *as*. alleuo, releuo, eleuo, subleuo, minuo, lenio, leuationem facio uel affero, laborem detraho, leuationi sum. Attic. 16 a, Tu qui sæpissimè curam & angorem animi mei sermone & consilio leuasti tuo. Attic. 175 a, Nonnihil me leuant literæ tuæ. & 139 b, Epistola tua me ægritudine leuauit. Attic. 59 a, Epistola tua solicitum me de Quinto ualde leuauit. de Orato. 110 b, Aues leuandi laboris sui causa passim uolitare. in Ant. 223 a, Cuius luctus nullo solatio leuari potest. Atti. 203 a, Vt me leuarat tuus aduentus, sic discessus afflixit. pro S.R. 19 b, Leuare calamitatem innocentium. Postquam. 209 b, Attic. 193 b, Nam mihi, ut omnia contingant quæ uolo, leuari nō possum. & 282 a, Quem cum à me dimittens grauiter ferrem, hoc leuabor uno, quod, &c. Qu. Fr. 328 a, Illum neque ursi, neq; leuaui. Att. 76 b, Leuantur tamen miseræ ciuitates, quòd nullus sit sumptus in nos, neq; in legatos nostros. Epist. 37 b, & 44 b, Vt leuarem miserijs perditas ciuitates. Orat. 206 b, Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor. Epistol. 47 b, Hæc tibi ad leuandas molestias magna esse debent. & ibid. Si mihi unius mensis labor detractus esset. de Sene. 84 a, Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingrauescunt, animi autem se exercendo leuātur. I. V. 238 a, Hæc facta sunt, ut homines nobiles supplicio aut exilio leuarentur. de Orator. 133 b, Leuare aliquem ignominia. de Amic. 110 b, Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ. de Amic. 109 b, Nonnulli etiam contemnendos se arbitrabantur, qui hac opinione nō modò uerbis, sed etiam opere leuandi sunt. pro Quint. 9 b, Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur. I. C. 108 b, Nunquam ego hoc optabo inuidiæ meæ leuandæ causa. & 120 b, Ne quis huius supplicio leuando se iactare possit. pro Cor. 63 a, Gaditani populum Romanum in caritate annonę frumento suppeditato leuarunt. pro Mil. 115 a, Leuare annonam. in V. 170 b, Leuare atque ab se amouere aliquam suspicionem. At. 90, Liberare aut leuare se æreo alieno. de N. 61 b, Perspicuitas argumentatione leuatur. Acad. 18 a, Autoritas leuatur inconstantia. de In. 72 b, Criminationem leuari: id est, leuiorem fieri.

LEX, *gis*. rogatio, priuilegium, scitum, ius, iussum populi, principis decretum, iudicis sententia. de Legib. 164 b, Disciplina, conditio, certa uiuendi disciplina, iuris æqua descriptio. de Legi. 159 b, Lex est ratio insita in natura, quæ iubet ea quæ facienda sunt, prohibetque contraria. in Anton. 236 b, Lex est recta, & à numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria. de L. 164 a, Lex est recta ratio imperandi atque prohibendi. de Leg. 162 a, Lex est recta ratio in iubendo & uetando. de Legib. 172 a, Lex est iustorum iniustorumq; distinctio, ad illam antiquissimam & rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum diriguntur, quæ supplicio improbos afficiunt, & defendunt ac tuentur bonos. pro Mil. 503 a, & Orat. 212 b, Est enim iudices hæc non scripta, sed nata lex: quam non didicimus, accepimus, legimus: uerùm ex natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus: ad quam non docti, sed facti: non instituti, sed imbuti sumus. de Leg. 159 b, Lex est naturæ uis, mens & ratio prudentis, iuris atque iniuriæ regula. de L. 159 b, Lex quæ scripto sancit quod uult, aut iubendo, aut uetando, ut uulgus appellat. de Leg. 170 b, Lex est æternum quiddam, quod uniuersum mundum regit, imperandi prohibendiq; sapientia. de Leg. 171 a, Lex uera atq; princeps apta ad iubendum & ad uetandum ratio est summi Iouis. de Legib. 171 a, Lex illa, quam dij humano generi dederunt, est ratio mensq; sapientis ad iubendum, & ad uetandum idonea. & ibid. Lex popularis. de Finib. 208 a, Deus, cuius ad naturam apta ratio uera illa & summa lex à philosophis dicitur. de Leg. 171 b, Illa diuina mēs summa lex est, eadē cum in homine est perfecta, est in mente sapientis. de Leg. 184 b, Cum legem dico, nihil aliud intelligi uolo, quā imperium, sine quo nec domus ulla, nec ciuitas, nec gēs, nec hominum uniuersum genus stare, nec rerū natura omnis, nec ipse mundus potest. & ibidem: Omnia iussis supremæ legis obtemperant. Off. 41 b, Leges cum omnibus semper una atq; eadem uoce loquuntur. de Leg. 177 b, Verè dici potest, magistratū legem esse loquentem, legem autem mutū magistratum. de Orat. 106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus, & supplicia uitijs. de Nat. 9 a, Lex naturalis recta imperans, prohibensq; contraria. Offic. 56 a, Hoc exigit naturæ ratio, quæ est lex diuina & humana. & 57 a, Vna continemur omnes & eadem lege naturæ. & 59 a, Lex naturæ quæ utilitatem hominum conseruat & continet. Tusc. 154 b, Consensio omnium gentium lex naturæ putanda est. Orat. 212 a, Est enim iudices hæc non scripta, sed nata lex. de Legib. 185 b, Salus populi suprema lex esto. I. A. 237 a, Natura, naturæ ratio, lex naturæ, lex naturalis, lex scripta. de In. 80 b, Omnis lex aut iubet aliquid, aut permittit, aut uetat, aut de genere omni, aut de parte quadam, aut communiter in plures res, aut in aliquam certam rem scripta est. & ibidem: Leges duas aut plures quandoque conseruari nō posse, quia discrepent inter se, hinc *ἀσυνεσία*. de Legib. 164 a, Stultissimum est, existimare omnia iusta esse, quę scita sint in populorum institutis aut legibus. pro Cluent. 48 a, Indignum est in ea ciuitate quæ legibus teneatur, discedi à legibus. hoc enim uinculum est huius dignitatis qua fruimur in republica, hoc fundamentum libertatis. & ibid. multa pulchra de legibus.

PROMVLGARE, rogare, ferre, sancire, describere, constituere, instituere, iubere, uetare, imponere, statuere, abrogare, condere, componere, sciscere, edicere leges, scita, iussa, iura. pro Fla. 149 a, Quæ scisceret plebs, aut quæ populus iuberet summota concione, distributis partibus tributim & centuriatim descriptis ordinibus, classibus, ætatibus, auditis autoribus, re multos dies promulgata & cognita iuberi uetariq; uoluerunt. Post. 206 b, Legem Tribu. pleb. tulit, ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare concilio aut comitijs, ne legi intercedere liceret, ut lex Aelia & Fusia ne ualerent. in Ant. 147 a, Ego leges pernicioſas rogaui. & I. C. 103 a, Leges quæ de ciuium reorum supplicio rogatæ sunt. de Legi. 171 b, Condere leges, sancire scita. & ibidem: Describere iussa populis, componere & sancire leges. pro Plan. 268 a, Leges quas senatus de ambitu sanciuit. pro Dom. 229 b, & ibidem: Quod Gracchus de Popilio tulit. pro Dom. 229 b, Vbi enim tuleras, ut mihi aqua & ignis interdiceretur. & 227 a, De me retulisti, legem promulgasti, tulisti. & Epistol. 203 b, Promulgare legem de aliqua re. Attic. 52 a, Cum ut absentis ratio haberetur ferebamus. & pro Cæcin. 304 b, Sylla tulit de ciuitate. in Anton. 228 a, De quibus confirmandis & faciendis legem comitijs centuriatis ex autoritate nostra laturus est. pro Dom. 223 a, Scribere leges. & 222 b, Hanc legem Clodius scripsit. & pro Flacc. 171 b, pro Planc. 266 b, Scisscre legem de aliqua re. pro Corn. 62 b, & 59 a, Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda. Item innumerabiles aliæ leges de iure ciuili latæ. de Diui. 118 a, Aera legem de cœlo tacta. & in Catil. 115 a, Cum & legum æra fulminis tactu liquefacta sunt. in Anto. 189 b,

Antonius falsas leges in æs incidendas, & in Capitolio figendas curauit. & Att. 227 a, Antonius fixit legem à dictatore comitijs latam. pro Mil. 118 b, Incidebantur iam domi leges, quæ nos noſtris ſeruis ad dicerent. in Ant. 156, Quæ ille in æs incidit, in quo populi iuſſa perpetuasq; leges eſſe uoluit, pro nihilo habebuntur. & ibidem b, Ea lege omnes iudiciariæ lege Cæſaris diſſoluuntur. pro Mil. 103 a, Silent leges inter arma. de L. 174 a, Optimæ reipublicæ leges dare conſentaneas. & 177 a, Omnibus populis leges damus. & 167 b, Dare legem uiuendi, & diſciplinam populis. Offi. 74 a, Ferre rogationem. & ibid. Accipere legem uel rogationē, accepta lex eſt, & rogatione accepta. de Amic. 114 a, Itaque lex populi, ſuffragijs populi repudiata eſt. & in Anton. 195 b, Hanc legem populus Romanus non accepit. in Anto. 206 a, Per uim & contra auſpicia imponere leges reipublicæ. & 206 b, Conditiones ferre, leges imponere ſenatui. & 213 a, Antonius leges ciuitatis per uim impoſuit. & Acad. 7 b, Imponere grauem legem alicui. Quint. Frat. 304 a, Cato legē promulgauit de imperio Lentuli abrogando. in Anton. 195 b, Legem antè factam uidimus, quàm futuram quiſquā eſt ſuſpicatus. I. P. 86 a, Hanc legem non dicam animi hominum, ſed faſti ulli ferre poſſunt? I. P. 85 b, Lex inuſta per ſeruos, inciſa per uim, impoſita per latrocinium. pro Seſt. 15 b, Omnes leges, quę de iure & de tempore legum rogandarum, una rogatione deleuit. pro Seſt. 15 b, Vt rogata lege legem ferret prouinciæ commutandæ. pro Seſt. 11 a, Is in legem per uim latam iurare noluit. pro Seſt. 17 a, Quaſi ille non in alteras quoque leges, quas iniuſtè rogatas putaret, iam antè iurarit. & 6 a, Clodius conſtrictus legum ſacrarū catenis. Offic. 59 a, Perrumpere leges. I. C. 101 a, Deuincere & perfringere leges. pro Corn. 58 b, Ea lex, quam habemus, &c. pro Syll. 179 b, Lex ferri cœpta, nunquam poſita eſt in ſenatu. contra Rull. 76 b, Nulla res parta bello, nondum legibus datis uenire debet. & 78 a, Legum dacio. pro Cecin. 299 a, Ciuili ac publica lege ius teneri. de Clar 189 b, Is bene iuris publici leges & inſtituta cognouerat. de Orator. 88 a, Carbo ignarus legum, rudis in iure ciuili. de Orator. 107 b, Imponere nimis duras leges alicui. contra Rull. 76 a, In poſterum hæc lex imperatoribus ueſtris conſtituetur. de Orator. 92 a, Inſtituere ciuitates, ſcribere leges. & ibidem de legibus inſtituendis aut uetandis. pro Cecinn. 291 b, Vel tenuiſsimarum rerum iura ſtatuere. Attic. 216 a, Nam iſta lex perferetur. & Quint. Frat. 327 b, Perferre legem per uim. de Clar. 172 b, M. Cato legem ſuadens, in Galbam multa dixit. Attic. 276 b, Nec quo minus id poſtea liceret, ulla lex ſanxit. de Orator. 99 a, Agere lege in hæreditatem paternam. pro Dom. 218 a, An licuit tibi de pernicie ciuis indemnati ferre non legē, ſed nefarium priuilegium? Offic. 41 a, Latronum leges eſſe dicuntur, quibus pareant, quas obſeruent. pro Muren. 155 a, Legem de ambitu ita tuli, ut eam quam mihimetipſi iam pridem tulerim de ciuium periculis defendendis, non abrogarem. 144 a, Alteri noſtri imperij præſidio diſciplinam ſuam, legesque conſeruant. Quin. Frat. 291 b, Aliquem negligere eas leges, quibus eſt aſtrictus. pro Marc. 138 a, Iniquam legem & miſeram conditionem inſtitui periculis hominum. pro Muren. 126 b, Illos lex magis quædam accuſatoria, quàm uera maledicendi facultas de uita L. Murenæ aliquid dicere coegit. de Am. 103 b, Hæc igitur prima lex in amicitia ſanciatur, ut neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de Legib. 156 b, Alias in hiſtoria leges obſeruandas eſſe, alias in poemate. Orator. 216 b, In uerſibus certa quædam & definita lex eſt, quā ſequi oporret. de Orator. 160 b, Hanc igitur ad legem formanda nobis oratio eſt. & ibidem a, Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio eſt: id eſt normam. Attic. 92 a, Pontinus enim ex pacto & conuentu (nam ea lege exierat) iam à me diſceſſerat. Epiſt. 71 b, Homines ea lege natos eſſe, ut omnibus telis fortunæ propoſita ſit uita noſtra. & ibidem: Nec eſt recuſandum quo minus ea, qua nati ſumus, cōditione uiuamus.

LEGES uariæ, earumque latores. Quint. Frat. 296 b, Poſſunt in pactionibus faciendis non legem ſpectare cenſoriam, ſed potius commoditatem conficiendi negocij, & liberationem moleſtiæ. Quint. Frat. 309 a, Lex quæ de ijs ferretur, ut qui non diſceſſiſſent, ea poſtea quæ eſt de ui, tenerentur. pro Hac. 148 b, Lege hac recenti & noua certus eſt inquiſitioni comitum numerus conſtitutus. in Verr. 75 a, Lex Acilia de pecunijs repetundis. in Anton. 156 b, Lex Aurelia, quam M. Aurelius Cotta prætor tulit, ut ſenatores, equites, tribuni ærarij ſimul iudicarent. L. Aſcon. Pædianū. Pro Muren. 141 a, Lex Fabia, quæ eſt de numero ſectatorum. & pro Rab. 92 a, De ſeruis alienis contra legem Fabiam retentis. pro Cluen. 49 b, Gracchus tulit legem, ne quis iudicio circumueniretur. 50 b, Ante Gracchum Sempronia dicebatur. contra Rull. 70 b, Licinia & Ebutia lex, ne qui fert de aliqua curatione ac poteſtate, ei aut ſuis propinquis ea poteſtas curatióue mandetur. & 88 a, L. Flaccus interrex de Sylla legem tulit, ut omnia quæcunque ille fecisſet, eſſent rata. & ibidem: Valeria lege & Cornelijs legibus eripitur cum datur. de Finibus 79 a, Lex Voconia. Aderant multi ampliſsimi uiri, quorum nemo cenſuit, plus filiæ dandum, quàm poſſet ad eam lege Voconia peruenire. & de Senect. 80 a, Lex Portia. pro Rab. 92 a, De ciuibus Romanis contra legem Portiam uerberatis aut necatis. & ibidem: C. Gracchus legem tulit, ne de capite ciuium Romanorum iniuſſu noſtro iudicaretur. & in Catil. 120 a, Lex Sempronia. pro Muren. 124 b, M. Cicero legis ambitus lator. & 140 a, Lex Calphurnia ambitus. pro Muren. 133 b, Lex L. Othonis, quæ ad ludos pertinet, eſt omnium gratiſsima. Attic. 66 b, Lex Plotia de iudicijs. pro Milone 108 b, & de Clar. 193 b, Lex Varia de iudicijs. Attic. 33 a, Lex Gabinia de ſyngrapha & de uerſura. de Natura deorum 754, Lex Lectoria, item: Iudicium publicum rei priuatæ, lege Lectoria. & ibid. Iudicium de dolo malo C. Aquilius protulit. de Clar. 176 a, Lex Aquilia de iuſticia. de Orator. 106 b, Leges Manlianæ uenalium uendendorum. & 118 b, Lex Apuleia de maieſtate. & 127 a. L. Maieſtas. de Orator. 135 a, Lex Thoria de ijs quorum à pecore agri publici depaſcebantur. de Senect. 79 a, & de Orator. 135 a, Lex Cincia de donis & muneribus. de Cl. 169 b, Lex Menia, ut conſules etiam ex plebe creari poſſent. & ibidem, C. Flaminius legem tulit de agro Gallico & Piceno uiritim diuidendo. de Cla. 170 a, Lex Licinia & Mutia, ut in ſuæ cuiuſque ciuitatis ius redigerentur ciues. de Clar. 174 a, Legem de pecunijs repetundis L. Piſo Tribu. pleb. tulit. Attic. 221 a, Lex Pompeia. de Clar. 95 b, Lege Pompeia ternæ horæ ad dicendum datæ. de Clar. 184 a, Lex Sempronia frumentaria. Attic. 176 b, Lex Domitia de ſacerdotijs. C. Marius cum eſſet abſens lege Domitia factus eſt augur. & ibid. Lex Iulia de ſacerdotijs. pro S. R. 27 a, Lex Memmia contra eos qui ſine cauſa & temerè aliquem accuſant. In Pandectis tamen lib. 48 libro 1. ad ſenatuſconſultum Turpilianum, lege Rhemnia, non Memmia legitur. pro S. R. 39 a, Lex quæ de proſcriptione eſt, ſiue Valeria eſt, ſiue Cornelia. Quint. Frat. 34 b, Lex Puppia, ne diebus comitialibus ſenatus haberetur. pro Cl. 28 b, Lex Cornelia, qua reo licebat optare, clàm an palàm de ſe ſententiam ferri uellet. Quint. Frat. 431 b, Lex Gabinia, qua ex calend. Febr. uſque ad calen. Martias legati ſenatus quotidie dari cogebatur. de Legib. 165 b, 167 b, & de Cl. 176 a. & Orator. 206 a, Lex Manilia, ut ſinguli arbitri fines regerent. de Leg. 191 a, & de Am. 104 a, & de Clar. 173 a, Leges Tabellariæ quatuor, quarum prima de magiſtratibus mandandis, ea eſt Gabinia, &c. deinde Caſsia de populi iudicio: Carbonis eſt tertia, de iubendis legibus ac uetandis: Cælij quarta, qui etiam perduellionis iudicio tabellā dedit. de L. 191 b, Lex Maria pontes fecit anguſtos. pro R. P. 124 a, Lex Iulia iubet perſequi ab ijs, ad quos ea pecunia, quam is ceperit, qui damnatus ſit, peruenerit. Idem eſt in lege Cornelia & Seruilia. in Vat. 34 b, Vatinius legem tulit de alternis conſilijs reijciendis. pro Pla. 266 b, Lex Licinia quæ eſt de ſodalitijs. & ibidem: Plancius primus ſciuit legem de publicanis. de Aruſp. 255 a, Leges Iuliæ contra auſpicia latæ. de Aruſ. 251 a, Lex naturæ. Hoc ſi minus iure ciuili perſcriptum eſt, lege tamen naturæ & communi iure gentium ſancitum eſt. de Leg. 173 a, Vt in ueteribus his ſacratiſq; legibus. pro Cæl. 52 b, Quintus Catulus legem tulit de ui. de Aruſp. 247 a, Lex de ui, quæ eſt in eos qui uniuerſam rempublicam oppugnant. pro Dom. 239 a, Lex Papyria uetat ædes iniuſſu plebis conſecrari. pro Dom. 221 b, Lex Cæcilia & Didia. pro Dom. 223 b, Lex Licinia, ne quis ipſe ſibi curationem ferret. pro Dom. 234 a, & in Anton. 195 b, Lex Cæcilia & Didia, ne populo neceſſe ſit in coniunctis rebus compluribus, aut quod nolit accipere, aut quod uelit repudiare. pro Arch. 186 b, Data eſt ciuitas Syllani lege & Carbonis, ſi tum cum lex ferebatur, in Italia domicilium habuiſſent, & ſi LX. diebus apud prætorem eſſent profeſſi. pro Arch. 187 b, Lex Papia. pro Cornel. 59 a, Lex Iulia qua ciuitas eſt ſocijs & Latinis data. pro Syll. 179 a, Rogatio Cęcilia, qua res iudicatæ reſcindebantur. Officior. 64 a, Lex Plectoria, qua uindicabantur hi, qui adoleſcentes circumſcribebant. in Anton. 203 b, Leges annales. & 253 b, Lex Hirtia Pompeianos omnes dignitate priuabat. in Anton. 156 a, Et quid eſt, quod tam propriè dici poſsit actum eius, qui togatus in Repub. cum poteſtate imperioque uerſatus ſit, quàm lex? Quare acta Gracchi, leges Sempronię proferentur: quære Syllæ, Corneliæ. in Anton. 171 a, Lex de alea. Licinius lege ea quę eſt de alea condemnatus. I. P. 99 b, Lex Iudiciaria. & in Antonium 169 a, Lex Roſcia de ſedendo ad

ſpectacula,

spectacula.I.P.90 a, Lex Iulia de repetundis.& ibidem,Lex Cornelia maiestatis.de Pro. 78 b, Lex Helia & Fusia de auspicijs,&c. Cum lex feratur de cœlo seruari,obnunciari,intercedi licere. Attic.28 a, Lex Iunia, lex Licinia, lex Cælia, lex Didia.de Prou.78 b,& 79 a,Leges Iuliæ.& 71 b,Leges Saratæ, quas tulit plebs Romana cum in mõtem Sacrum secessit. & 69 b, Lex Censoria, qua publicani tegebantur, ut publico frui possent. & pro Corn.67 b, Lex Sempronia,de successione prouinciarum. pro Corn. 59 a, C. Furius tulit legem de testamentis. & ibidem: Quint.Voconius tulit legem de mulierum hæreditatibus.de Legib.177 b, Plato negat mutari posse musicas leges, sine mutatione legum publicarum.Lex Aelia,2 ad Attic. Lex Curiata, in Rul. Lex de collegis, 3 ad Atticũ. Lex de proscriptione Valeria aut Cornelia,pro R.Amer.Lex de sepulchris, 12 ad Attic.Lex de tẽpestate,de Inuent.Lex de ueneno, pro Cl.Lex frumentaria, Tusc.ul.quæst.libro 3.Lex Hieronica, 4 in Verr. Lex iudiciaria, in Pison. Lex non iusta, quàm interrex tulit, ut Dictator quem uellet ciuium indicta causa, impunè posset occidere,1 de Legib. Lex nummaria, 3 in Verr. Lex Papyria uetat ædes iniussu plebis consecrari,pro Dom.sua.Lex Roscia frumentaria,2 ad Attic.Lex Rupilia, 4 in Verr.& Lex Scatinia,8 Famil. Lex sumptuaria Cæsaris neglecta, eo absente, 13 ad Attic.7 Famil.Lex suprema consulibus salus populi esto,3 de Legibus. Lex Terentia, 5 Verr. & Lex testamentaria,2 de Inuent.& Lex Viaria & alimentaria, C.Curionis, 8 Famil.in Epistol. Cælij. Lex naturæ, consensio omnium gentium,Tusculan. quæst.libro 1. Lex repetundarum L. Pisonis,Brut. Lex Rhodiorum,de rostratis nauibus publicandis,2 de Inuentione.Lex Solonis non probanda, 10 ad Atti. Lex duodecim tabularum inquit: Hominem mortuum in urbe ne sepelito,néue urito,2 de Legib. Alter plus lege agendo petebat, quàm quantũm lex XII.Tab.permiserat:quod quum impetrasset,causa caderet,1 de Orator.Leges duodecim tabularum,2 de Legib.Legis Curiatæ usus,1 Famil.Leges communes,2 ad Heren. Leges Seiæ & Apuleiæ & Liuiæ, nullæ, quæ uno uersiculo Senatus puncto temporis sublatæ sunt, 2 de Legibus. Leges Cretum,itemq; Lycurgi laboribus eruditi iuuentutem, uenando, currendo, esuriendo, sitiendo, algendo, æstuando, Tusculan. quæst. libro 2. Leges Cretensium siue Iupiter, siue Minos sanxit de Iouis quidem sententia, ut poetæ ferunt, Tusc.ula. quæst.libro 2. Latronum leges esse dicuntur, quibus parent,quas obseruent,Offi.Leges Lycurgi, Solonis,Charondæ,XII. tabularum,de Legib.lib.1.

LEXIS, *xis*. uerbum. de Orator. 158 b, Quàm lepidè lexeis compostæ ut tesserulæ omnes, &c. & Orator. 210 b.Lege Emblema.

LIBAMENTVM,*ti*.libatio.de L.175 b,Vt sacrificiorum libamenta seruentur.

LIBATIO,*onis*. libamentum, quicquid dijs consecratur & offertur.de Aruſp. 248 b, Libationes epulæq; ludorum.

LIBELLA, *le*.as,& numus argenteus asse ualens. I.V. 113 b, Quis Volcatio si sua sponte uenisset, unam libellam dedisset?pro Qu.R.46 b, Nisi planum facit H.-S.LIII.ad libellã sibi deberi.Att.100 b,Fecit palàm te ex libella,me ex teruncio intellige hæredem.

LIBELLVS,*li*.commentariolum,uel tabulæ. seu codex:itẽ paruus liber, literæ seu codicilli. Attic.262 a,Atticus libellum composuit,eum mihi dedit,ut darem Cæsari:Cæsar autem rescripsit,æqua eum postulare. pro Quint. 9 a, De quo libelli in celeberrimis locis proponũtur,huic ne perire quidem tacitè conceditur. 4 b, & 11 a. Libellos Sex. Alphenus procurator P.Qu.deiecit. pro Cluent.59 a,Non illi in libellis laudationum decreta miserunt,sed, &c. in Ant. 156 a,An in chirographis & libellis acta Cæsaris firma erunt? & ibidem:Memoriæ causa referre aliquid in libellum.Attic.85 a, Habeo libellum in quo est, Salaminij pecuniam debent M. Scaptio.pro Arch.190 b, Cum ei libellum malus poeta de populo subiecisset. de Orat. 92 b,& pro Arch.190 b, Scripsi illud in quodam libello,qui me imprudente & inuito excidit.Epist.173 a,Libelli pro literis:Ne de Planco quidem spẽ adhuc abiecit,ut ex libellis eius animaduerti,qui in me inciderunt.I.V.145 b.Recita mihi hunc primum libellum, dein de illum alterum Canuleij.Hoc quoq; loco,libellus pro literis positus uidetur.

LIBENS,*tis*.lubens.Att. 9 a, Res nostræ,quæ tam libenti senatu laudabantur à Crasso.contra Rul.75 b,Quam dignitatem, etsi libente illo, tamen absente illo per uos cõsecutus sum.de Ar.245 b, Non modò patienti,sed etiam libenti animo religioni parebo. At.25 a,Animo gaudenti ac libenti.& I.V.71 a, Animo libentissimo facere aliquid.Epi.227 b,Vt libentissimis Græcis nutu, quod uelis, consequare. pro Mil. 109 a, Cum totius Italiæ concursus facti illius gloriam libens agnouisset. Attic. 15 b, Vt frequentissimo & libentissimo uterentur. & 55 a, Redemptores statim sunt demoliti, libentissimis omnibus. & 64 b, Neq; patronis suis tam libentibus quàm accusatoribus. Quint. Frat. 31 b, In quibus me perlubente Seruius allisus est.in Verr. 173 b,Inuitus.)(.Lubens.

LIBENTER,libenti animo, magna uoluntate, studiosè,ardenti studio,me perlubente,sedulò,æquo animo,non inuitus,non repugnanter,non grauatè, nè recusans quidem, nõ modò non repugnans,omnes sine ulla recusatione summo etiã studio nomina dant.I.A. 211 b, Epi.13 b, Qui & summa uoluntate cesserit,& egregia animi alacritate abfuerit.Epi. 6 a,Quorum alterum mihi facere necesse est,si uolo,&c.alterum facio libenter,ut quoniam,&c.I.V.60 b,Libenter studioseq; audire.de Cl.172 a,Libenter uti priscis uerbis.

LIBER,*a,um*. non impeditus, expeditus, liberatus, solutus, nulla re implicatus,dominationi nullius parens,ingenuus, qui sui iuris est ac mancipij, qui in sua potestate est,qui suo iure libertateq; utitur,qui se defendit,qui ius suum retinet, qui nemini mãcipatus est, uacuus,purus,integer.)(.Seruus, impeditus,implicatus.Acad.26 b,Sic inducto & constituto probabili,&eo quidem expedito,soluto,libero,nulla re implicato. & 3 a, Hoc autem liberiores & solutiores sumus, quòd integra nobis est iudicandi potestas.Epist.85 a.b,Solutum esse existimatur alteri malè dicere,tamen,&c. impeditum seipsum laudare, ne, &c. solum uerò liberum alterũ laudare, de quo,&c. Acade.31 a, Liber igitur à tali irrisione Socrates.Att.7 b,Sum enim & ab obseruando homine peruerso liber, & ad dignitatem in repub. retinendam contra illius uoluntatem solutus.de Nat.25 b.Epicurus homo ad scribendi licentiam liber.& 37 a, Sphæræ stellarum inerrantium ab ætherea coniunctione secretæ ac liberæ.cõtra Rul. 65 b, Consul solutus à cupiditatibus, liber à delictis. pro Cl.48 a,Dixi Habito statim de eo qui coisset, quo quis condemnaretur,eum esse liberum.I.V.204 b, Vacuus,expers,solutus ac liber ab omni sumptu & munere. Offici.14 a, Si ab omni animi perturbatione liber sis. de Aruſp. 245 b,Vestræ domus multo maxima ex parte sunt liberæ religione. & ibid. Mea domus ab ista religionis suspicione nacua atq; pura est. & ibid. Mea domus iudicijs omnib. liberata est. pro R.P.124 b,Qua lege totus ordo solutus ac liber est.I.V.240 a,Supplicium,à libero spiritu & communi luce seclusum.& 246 a,Soluto liberoq; animo esse.pro Sy.183 b.Deos testor, integro me animo ac libero P. Syllæ causam defendere. de Or.90 b,Poeta numeris astrictior,uerborũ licẽtia liberior. & 156 b,Verba inusitata.quæ sunt poetarũ licentiæ liberiora quàm nostræ.pro Dom.214 b,At enim liberũ senatus iudicium propter metũ non fuit.in C.101 a,Tibi direptio sociorũ impunita fuit ac libera.Or.204 a,Cũ hæc duo ei liberiora fuerint.de D.123 b, Tum igitur esset hospitiũ,si modò ei esset liberum se ostẽdisse. de D.139 b, Iudicium audientiũ relinquere integrum ac liberum.de Or.114 b,Illa pars quæstionum uaga,libera,latè patens.de Nat.68 b,Qui est de libera matre,liber est.pro Cec.303 b,Non potest iure Quiritum liber esse,is qui in numero Quiritium non sit. Par. 122 a,Nisi sapientem liberum esse neminem.de Fin.196 a,Liber, nec dominationi cuiusquam parens. de Cl. 186 b, Ingenuo liberoq; fastidio.

LIBER,*liberi*.Bacchus.L.Bacchus.de Na.38, Hunc dico,Liberum Semele natum, non eum quem maiores nostri cõsecrauerunt.de Nat.38 a,b,Liber Cereris filius & frater Liberæ. de Or.158 a,Liber pro uino,Ceres pro frugibus.

LIBER,*bri*.cortex,opus, opusculum, libellus, commentarij, monumenta,uolumen, scripta,chartæ,σύνταγμα. * 252 b,de Nat.50 a, Trunci obducuntur libro, aut cortice, quo sint à frigoribus & à caloribus tutiores. Offic. 76 a. Hi tres libri inter Cratippi commentarios erunt recipiendi. & ibid.His uoluminibus ad te profecta uox mea est.de Sen.77 a, Confectio huius libri mihi iucunda fuit.& 88 b,Liber,quem de rebus rusticis scripsi.de Orat.129 a,Bruti libelli tres de iure ciuili.Att.143 a,& 129 a, Demetrij librum de concordia tibi remisi.& 125 b,Demetrij liber περὶ ὁμονοίας.& Offic.36 a,Est Dicæarchi liber de iuteritu hominum.qui,&c.Epi.82 a, Liber tuus & lectus est,& legitur à me diligenter.Quint.Fra. 314 b,Sed utros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an utrosque nescio.de Diui.81 a, Chrysippus,qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam, uno præterea de oraculis, uno de somnijs, quem subsequens unum librum Babylonis Diogenes edidit.Quint.Frat. 325 a, Sermo in nouem & dies & libros distributus de optimo ciue,sanè texebatur opus luculenter.pro Dom.241 b, Omnia aliter ac uos in monumentis habetis pronunciauit.Offi.42 a,Ea quæ essent,dictum est in superiore libro.ad Here. 6 b, Quoniam satis huius uoluminis magnitudo creuit, in alte

ro libro exponem⁹,&c.Ep.86 a,Peto à te ne liber exeat,aut ita corrigas, ne mihi noceat. &85 a, Si liber exisset. &135 b,Sic audio Cęsarē cū uolumina iā cōfecerit ἀπερισυμάτων, solere,&c.&242 a, Κύρῃ παιδιάων, quā contriueram legēdo, totam in hoc imperio explicaui.Att.143 b,Nos aūt in libris habemus,non modò,&c.de Fa.140 a,Quod in alijs libris feci,qui sunt de Nat.deor. itemq; in ijs quos de Diuinatione edidi.de Or.92 b,Scripsi etiam illud in quodam libello,qui me imprudente & inuito excidit,& peruenit in manus hominū.de D.84 b,Tum quis non artis scripta ac monumenta uolutans, Voces cristificas chartis promebat Hetruscis? Atti.74 b,Libros peruolutare. &145 a,Euoluere.de Cl.193 a,Voluendi sunt libri Catonis. Top. 221 a,& Tusc.153 b,Libros edere,& libros euoluere. de Diu.lib.2.initio statim librorum Ciceronis pulchra enumeratio.

LIBERA,*ræ*. Proserpina Cereris filia.de Natur. 38 a,b, & in Verr.225 a.

LIBERALIA,*orum*. Liberi, id est, Bacchi sacra,sacriue dies & festi Bacchanalia.Ep.198 a,Liberalibus literas accepi tuas.& Att.226 a,Liberalia tu accusas?

LIBERALIS,*le*.benignus,largus,munificus, beneficus, prolixus,clemēs,ingenuus.)(.Auarus, sordidus,illiberalis,auidus.de Or.87 b,Quid tam porrò regium,tam liberale, tam munificum, quàm,&c.pro Deiot.147 b, Largus, beneficus, liberalis.pro Quint.Rosc.48 b, Roscius semper liberalissimus munificentissimusq; fuit.& ibidem a,b,Liberalis auidum fraudasse dicitur.pro Fla.149 a, Largū & liberale uiaticum.de Offi.43 b,Gratificandi liberalis uoluntas.Anteq. 192 b, Est enim liberale officium serere beneficium, ut metere possis fructum. pro Cæl. 48 b, Hæc tanto facinori tua mens liberalis conscia esse non debuit. pro Flacc. 154 b, In causa liberali:id est,in qua de libertate agitur.Ac.1 a,Omnis liberalis & digna homine nobili doctrina.Epistol.49 a,Omnis ars & doctrina liberalis. de Oratore, 154 b, Liberales doctrinę atque ingenuæ.de In.50 b,Artium liberalium magistri.Officio.30 a, De artificijs & quæstubus,qui liberales, qui sordidi.

LIBERALITAS,*tis*.benignitas,beneficentia, largitas, bonitas,benefica uoluntas gratificandi, liberalis uoluntas,uoluntas benemerendi de aliquo,clementia.de Orat.118 a,Rarò illud datur, ut possis liberalitatem & benignitatem ab ambitu largitione seiungere. Offic.a,Iusticiæ est coniuncta beneficentia, quam eandem uel benignitatem appellare licet.& Part.236 b,Liberalitas in usu pecuniæ.pro Flac.162 a, Maximas audio tibi pro tua eximia liberalitate maximisq; beneficijs in tuos uenisse hæreditates. Att.274 b, Ne tua liberalitas dissolutior uideatur.& 275 b, Vnum hoc grato animo liberaliq; profectum, cautiorem ac moderatiorem liberalitatem desiderat.pro Qu. R. 49 a, Qui tantas pecunias propter magnificentiam liberalitatis repudiauit. Epi. 14 b,Commemoranda quædam & diuina Cæsaris liberalitas. & 6 b, Virum tibi tua præstanti in eum liberalitate deuinctum,&c. Off.46 b,Posse liberalitate uti, non spoliante se patrimonio, nimirum est pecuniæ fructus maximus. de Clar.173 a, Homo non liberalitate ut alij, sed tristitia & seueritate popularis.

LIBERALITER.largè,prolixè.de Orat.96 a, Homo ingenuus liberaliterque educatus.I.V. 194 b, Qua in re senatus optimè ac benignissimè cum aratorib.egisset,largè liberaliterq; æstimasset,in ea,&c.Qu.Fr.211 a,Viuo liberalius quā solebam.I.V.192 b,Benignè ac liberaliter. de Am.112 a,Liberaliter uiuere.

LIBERATIO,*onis*.absolutio,uacuitas. pro Lig.137 a, Cū à te non solùm liberationem culpæ, sed etiam errati ueniam impetrauissent.in P. 98 a,Reorū acerbissimæ damnationes.)(.Libidinosissimæ liberationes.Qu.F.296 b, & de Fin.56 b,Liberatio & uacuitas omnis molestiæ.

LIBERATOR,*oris*. uindex libertatis.Atti. 227 a, Romæ nostri liberatores tuti esse non possunt.in Ant.153 b,Patriæ liberatores urbe carebant ea,cuius à ceruicibus iugum seruile deiecerant.

LIBERATVS,*a,um*. liber. pro S.R. 42 b, Culpa liberatus, crimine solutus,&c. de Leg.173 b, Templa liberata & effata habento.

LIBERĖ. solutè.I.V. 144 a, Non uereor ne magis accusatoriè quàm liberè dicere uidear.Orat.204 a,Vt ingredi liberè, non licenter errare uideatur. Att.65 a, Constanter & liberè me gessi.pro Quint.6 a,& pro S.R.22 a, Quem tu respirare liberè non sinis.de D. 129 a,Animus somno relaxatus solutè mouetur & liberè.Antequam. 195 b, Liberè loqui in iudicio. pro Pl. 265 b, Asperius, inquit,locutus est, imò fortasse liberius.

LIBERI *orum*.filij.At.118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & liberis.& 258 a,Is ex C.Fabij filia liberos habuit.I.V.

260 a,Idque postremò in parentes suos liberi orabant.Topic.228 b,I.V.284 a,Suscipere liberos.Offi.262, & Epi.140, Liberis dare operam re honestum est, nomine obscœnum. Tusc. 203 a, Orbitates quoq; liberorum prædicantur. pro Cl.24 a,Fratris autem liberos uita priuauit: cū de uno tantum filio loquatur.

LIBERO,*as*.uindico, libertatem do, in libertatem uindico, ex periculo,uel ex impijs manibus,uel à morte eripio, seruitutem repello, hostem à ceruicibus repello, à ceruicibus ciuitatis iugum seruile deijcio, condemnatum restituo uel in integrum restituo,recupero,expedio,soluo,absoluo, laxo,relaxo.de Or.100 a,Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato,fesēq; liberasset.Antequam.319 b, Arcem urbis ab incendio & flamma liberaui. Qu.Fr. 219 b, Teq; item ab eo uindico & libero.I.V.240 a,Cæteri ex his incommodis pecunia se liberarunt.pro Fl.164 b, M.Aquilium patres nostri multis auaritiæ criminibus testimonijsq; conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, iudicio liberauerūt. contra Rul.89 a,Eodem capite obligata omnia liberantur. pro Cl.30 a,Iudices hunc quem iam bis condemnatum acceperant,liberarent? I.V. 123 b, Qui Sopatrum eodem illo crimine liberarant. Attic.15 b,Te à quartana liberatum gaudeo.& de Orator.159 a,Nam quæ uinxit modis & forma,& relaxat & liberat immutatione ordinis. At.211 a,Ego libratios tuos culpa libero.de Vn.198 a,Deus motum cœli ab omni erratione liberauit. Attic. 86 b, Næ tu me solicitudine magna liberaris. Tusc.148 a, Cum defensionum laboribus senatorijsq; munerib. aut omnino, aut magna ex parte essem aliquando liberatus. de Nat.4 b,Vt omni me inuidia liberem.& 27 b,Cum cauea liberati pulli pascerentur. Attic. 232 b, Liberare se magno ære alieno. & 90 a, Liberare aut leuare se ære alieno. pro Mar.133 a, Si aliqua culpa tenemur erroris humani, à scelere certè liberati sumus. Epistol.3 a, Prorsus eum libero omni suspitione cupiditatis. pro Domo,234 a,Homines soluti & cura liberati. de Diuina. 128 a, Quorum linguæ sic inhærent ut loqui non possint, hæ scalpello resectæ liberantur.

LIBERTA,*tæ*.in V.63 b.

LIBERTAS,*tis*. licentia.)(.Seruitus. Aca.8 b, Vereor ne largiar ei qui contrà dicturus est,maiorum libertatem ac licētiam. & 30 a, Quanti ista libertas æstimanda est? I.V.148 b, Nunquam ipsimet nobis præcideremus istam licentiam libertatemq; uiuendi. de Orat.104 a, Virtus tamen ius suum & impunitam omnium rerum libertatem tenere debet. & pro R.P.126 a,Perdere libertatem. pro Pl.266 a,Quæ fuit olim præconi in ridendo,nunc equiti Romano non est concessa libertas. Attic.130 a, Dare libertatem alicui. pro Rab. 9 b, Dare libertatem seruo. pro Pl.262 a, Tabella dat tam libertatem populo,ut quod uelint faciāt.pro Sest.18 b, Eos uoluntatem semper eandem, libertatem eandem non semper habuisse.Offic.14 a,Libertatis proprium est, sic uiuere ut uelis.de Ora. 121 b,Me tamen ista oscitans sapientia in libertatem uindicabit. & de Nat.11 b, Solutus & in libertatē uindicatus.Atti. 144 a. De libertate retinenda,qua nihil est dulcius, tibi assentior. pro Fl.149 b, Græcia hoc uno malo concidit,libertate immoderata,& licentia concionum.pro Dom. 117 b, Quòd idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisses.& 228 b,Nemo ciuis Rom. aut ciuitatem aut libertatem potest amittere,nisi ipse autor sit factus.At.90 b, Αυτονομία id est, libertas suis legibus uiuendi.& 285 a,Accipere libertatem ab aliquo.Att.286 a,Ciuitas quæ ne traditam quidem atq; inculcatam libertatem recipere possit. Offic.37 b,Acriores sunt morsus intermissæ libertatis,quàm retentæ.in A.209 a, Aliæ nationes seruitutem pati possunt, populi Romani est propria libertas. Par. 122 a,Libertas est potestas uiuendi ut uelis.de Leg.191 b,Libertatem largior populo,ut & autoritate ualeant,& utantur bonis.& 192 a,Habeat sanè populus tabellam,quasi uindicem libertatis.pro Dom.235 a, Libertas & templum Castoris.hìc libertas pro dea ponitur.

LIBERTINA,*næ*.pro Sest.28.

LIBERTINVS,*ni*.qui iusta seruitute manumissus est, ficq; appellatur, ut ab ingenuo distinguatur. pro Sest.23 a, Sunt etiam libertini optimates.de Ora.88 a,Tyberius Gracchus libertinos in urbanas tribus transtulit.I.A.186 b, Ipse ex libertini filia suscepit liberos.pro Corn. 50 a, & I.A.161, Cn. Publicius libertinus homo.

LIBERTVS,id est,idem qui libertinus.Sed libertus ad patronum,libertinus ad ingenuum refertur. Epi.213 b, Peto à te,ut Ammonium libertum in patroni eius negocio tueare.Qu.F.299 b,Species tam gratiosi liberti aut serui dignitatem non habet. & pro Sest.20 a, Serui & liberti. pro Mil. 119 a,Seruos nostros libertos suos fecisset.

LIBET,*bat*.collibet, studeo,aueo. de Or.110 a, Si tibi id minus

nus habebit,non te urgebo. pro Quint. 17 b, Si poterit Næuius id quod libet,& ei libebit quod nõ licet.de Sen. 94 b, 17 b,Non libet mihi deplorare uitam,quod multi fecerunt. Tusc.218 a,Nihil quisquam nisi quod libet, facere præclarè potest. Epist. 92, Vel etiam,id quod mihi maximè libet,ad nostra studia me referam. Attic.26 b,Quarum alteram non libebat mihi scribere,quia abscideram.& 333 b,De republica non libet plura scribere. & ibid. Non libet fugere, aueo pugnare.de D.114 a,De quo primo hoc libet dicere. de Na. 19 b,Vt mihi quidem admirari liberet,esse,&c. & 4 b, Itaq; mihi libet exclamare.de Or.140 b, De quo libitum mihi est paulò plura dicere,quàm,&c. At.234 b, Cui facilè persuasi, mihi id quod rogaret,ne licere quidem,non modò libére.I. A.215,b,De proximo bello ciuili non libet dicere. de Sen.85 b,Senectus efficit,ut non libeat,quod non oportet. de Leg. 184 a,Quoniam libitum est uobis me ad hęc impellere. pro Mil.10 b, Vos & omnes boni uota faciebatis, ut Miloni uti uirtute sua liberet. de A. 104 a, De Gracchi tribunatu quid expectem,non libet augurari.

LIBIDINOSÈ, intemperanter,luxuriosè.I.V.60 b, Libidinosè,nefariè,crudeliter.Off. 4 a,Caue ne quid libidinosè aut facias aut cogites.

LIBIDINOSVS,*a,um*.intemperans, mulierosus.Postquã. 207 a,Vir libidinosus,impurus, ntemperans.pro Cęl. 40 a, Cũ libidinosis luxuriosè uiuere.ip Syl.180 b, Audax, petulans,libidinosus. At.92 a,& de Fat.141 b, Etenim est leuis, libidinosus,sălax.aliter,sagax.de Sen.83 a,Libidinosa & intẽperans adolescentia.I.P.94 a,Nihil isto scitote esse luxurio sius,libidinosius.de Fin.6 a,Libidinosa uoluptas.

LIBIDO, siue LVBIDO, *nis*. cupiditas effrenata, impetus quidam animi non rectus,luxuria.de Natu. 53 a, In mari & in fœmina cõmiscendorum corporum mirę libibines.Off. 11 b,Est hoc naturæ commune animantium omnium, ut habeant libidinem procreandi.I.P.98 a,Ciuitates etiam nefarias libidinum contumelias turpitudines q; subierunt. I.A. 169 a,Puer emptus libidinis causa.Orat.218 a,Vbi libido dominatur,innocentiæ leue præsidium est.pro Quint.3 a,Res quæ libidine,non ratione geruntur.de Fi.97 a,Timere,mœrere,in libidine esse peccatum est,etiam sine effectu.pro Fõ. 181 b,Turpitudo,quæ à libidine aut à petulantia aut ab audacia nata sit. & 281 a, Quæ ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinent.pro Fon.281 a,Si perlatum erit in Galliam,equites Romanos rem ad illorum libidinem iudicasse.de Ora.129 b, Nihil supereſt,libidines totum dissiparũt. de Orator.122 b,Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum,sic tuam mentem ad philosophiam appulisti.de Legib.191 a,Suffragandi nimia libido.de Orator. 101 a, Docemur autoritate nutuq; legum,domitas habere libidines,coercere omnes cupiditates.I.V.128 b,Voluntatem patris anteponendam putauit libidini suæ. de Natur.10 a, Effusæ in omni intemperantia libidines. I.P. 90 a, Profundæ libidines.& ibid. Noua quædam & inaudita luxuries. de Ar. 163 b, Clodius Cilicum libidines barbarorumq; satiauit. de Finib.77 a,Satis ne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat.pro Cluent.20 a,Repentè exorta est mulieris importunæ nefaria libido. in C.100 a, Quæ libido ab oculis,quod facinus à manibus tuis unquam,quod flagitium à toto corpore abfuit. & 106 a,Catilina alijs fructum libidinum pollicebatur,alijs,&c.& ibid. Non mediocres hominum libidines.Offic. 51 a, Tanta in eo peccandi libido fuit, ut,&c.& de Sen.85 a,Libido uoluptatis ad omne facinus suscipiendum hominem compellit.pro Mil. 115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine.& 116 a, Nunquam ille à liberis, à coniugibus uestris effrenatas libidines suas cohibuisset.de In.79 a, Quæ in mentem aut in libidinem ueniunt.de Finib. 52 a, Ad libidinem fingere aliquid. in Verr. 72 a, Ad nostrum arbitrium libidinem q; aduersariorum minas eludemus. pro S.R.42 a, Ad libidinem suam aliquem uexare.

LIBO,*bas*.sacrificare,dijs consecrare.de L.173 a,Certasq; fruges certasq; baccas sacerdotes publicè libanto.

LIBARE,pro delibare,carpere,decerpere,colligere.de In.26 b,Ex uarijs ingenijs excellentissima quęq; libauimus.Tusc. 244 b,Libasq; ex omnib. quodcunq; te maximè specie ueritatis mouet.de Orat.98 a,Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidam lepos. & 103 b,Aliqua nõ ut sua possedisse,sed ut aliena libasse.de D.103 a,Naturadeorũ,à qua ut sapientissimis placuit, haustos animos & libatos habemus. & 113 b, Diuinitas, unde animos haustos aut acceptos,aut libatos habemus.ad Her.24 b,Libare suo nomini laudem ex aliorum laboribus.

LIBRA,*bræ*.statera,trutina:id est,instrumentũ,quo res ponderantur & examinantur.Tusc.238 a,& de Finib.146 a,Quo loco quæro, quam uim habebat libra illa Critolai, qui cũ in alteram lancem animi bona imponat,in alteram corporis & externa,tantum propendere illam bonorũ animi lancem putat,ut terram & maria deprimat.de Or.104 b,Facere testamentum in procinctu sine libra atq; tabulis. de Or. 157 a,Nexum quod per libram agitur.L.Libella.

LIBRAMENTVM,*ti*.extremitas.Aca.29 a, Extremitatẽ & quasi libramentum,in quo nulla omnino crassitudo sit.

LIBRARIVM,*rij*.catalogus,quem registrum uulgò uocant, commentarium.pro Mil.107 b, Exhibe quæso Sex. Clodi librarium illud legum uestrarum.

LIBRARIOLVS,*li*.librarius.At.57 b,Velim mihi mittas de librariolis tuis duos aliquos; quibus Tyrannio utatur glutinatoribus.At.141 b, & pro Corn.57 b, Seruus pacificatus est cum librariolo suo.de Leg.157 a,Nec id tamen ex illa erudita Græcorum copia,sed ex librariolis latinis.

LIBRARIVS,*a,um*. I. A. 164 a, Nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset.

LIBRARIVS,*rij*.scriba,qui scribit libros.cõ. Rul. 68 b, Lex in publicum proponitur,concurrunt iussu meo plures uno tempore librarij,descriptam legem ad me afferunt.I.A. 225 a,& pro Syl.175 a, Illas tabulas describi statim ab omnibus librarijs imperaui.Att.63 a,& 210 b,& I.A.162 a,Epistola librarij manus est.de Or.159 a,Librariorum notæ. & Or.219 b,Interductu librarij.Epi.265 a,b,Sed peto à te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur, maximè quidem Græcus, qui mihi exscribat hypomnemata. Atti. 67 b,De librarijs,si me amas, diligenter aduerte. & 96 a, Legi literas non tuas, sed librarij tui. Atti.131 b, Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus.

LIBRATVS,*ta*.appensus,ponderatus. Tusculan.242 a,Vnde terra,& quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur.

LIBYA,*byæ*.Africa. de Natur.21 b, Volucres angues ex uastitate Libyæ uento Africo inuehi in Aegyptum.de Natur.64 b,Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda. & Tusc. 158 b.L.Fretum.

LICENTER.nimis liberè,immoderatè. Orat.204 a,b, Vt ingredi liberè, non licenter errare uideatur. pro Cæl.49 b, Serui licentius,liberius, familiarius cum domina uiuentes. de Nat. 23 a, At quàm licenter fluentium frequenter transitio fit uisionum.

LICENTIA,*tiæ*.libertas,impunitas,uenia, libertas immoderata.in Ver.148 b,Nunquam ipsimet nobis præcideremus istam licentiam libertatemq; uiuendi.Acad.8 b, Ne maiorẽ largiar ei qui contradicturus est, libertatem & licentiam. Off. 21 a,Pueris non omnem licentiam ludendi damus. Att. 156 b, Hi nisi me ciuitate expulissent, obtinere se non posse putauerunt licentiam cupiditatum suarum.de Clar.194 b, Is redundantes nos & superfluẽtes iuuenili quadam impunitate & licentia represit.pro Flac.149 b, Græcia hoc uno malo cõcidit,libertate immoderata,ac licentia concionũ. & 150 a,Græcorum dissoluta consuetudo & licentia impudens.& Orat.211 b,Consuetudo dabat hanc licentiam.Qu. Frat.194 a,Immoderata libertas,infinita hominum licẽtia. contra Rul.63 b, Omnium rerum infinita atque intolerandã licentia. pro Muren. 128 b, Nè ab isto concessam uideamur habere licentiam fingendi.de Nat.25 b, Homo ad scribendi licentiam liber. Orator. 200 a, Numerus liberiore quadam fruitur licentia.de Orator.156 b, Verba prisca,quę sunt poetarum licentiæ liberiora.& 90 b, Poeta numeris astrictior,uerborum licentia liberior.de Fat.143 a, O licentiam iocularem.de Sen.86 a,Tantum licentię dabat gloria. Off. 56 a, Nobis autem nostra Academia magnam licentiã dat.& in Ver.197 b,Dare licentiam hominibus pecuniarum eripiendarum.& de Nat.77 a,Afferre autoritatem peccandi:id est,licentiam.pro Cęl.47 b, Is abhorret non modò ab huius seculi licentia, uerùm à maiorum consuetudine atq; concessis.Offic.38 b,Nisi multorum impunita scelera tulissemus, nunquam ad unum tanta peruenisset licentia. pro Dom.239 b, Tu in ciuis domo simulacrum nõ libertatis publicæ,sed licentiæ collocasti.Attic.243 a,Bella est autem huius iuris quinquennij licentia.pro Font.282 a,Quantam habent ad maledicendum licentiam. Offic.30 a, Magnis illis & diuinis bonis, hanc licentiam assequebantur. de Am. 111 b,In ijs perniciosus est error,qui existimant peccatorum omnium patére in amicitia licentiam.pro Mil.118 a,Quem si uicisset,habiturus esset impunitatem, & licentiam sempiternam.pro Lig.140 b, Vide quid licentiæ Cæsar nobis tua liberalitas det,uel potius quid audaciæ. pro Cæl. 40 b, Cuius rei ipse perpetuam licentiam optaret.Epistol.54 b,Magna gladiatorum est licentia. & de Finib. 79 b, Epicurus luxuriæ licentiam pollicetur.de Diuinat.139 b, Resistere licentiæ alicuius.I.V.151 b,Hac licentia permissa,ut quantum uellent auferrent. de Natur. 22 b, Democrito omnino hæc

licentia. in Verr. 122 a, Cum istæ calumniæ licentiam suam autoritate dedissent.

LICENTIA. exornatio est, cum apud eos, quos aut uereri aut metuere debemus, tamen aliquid pro iure nostro dicimus: quod eos minimè offendat, aut quos hi diligūt, cū in aliquo errato uerè reprehendi posse uideatur. ad Her. 35 a.

LICENTIOR, *us*. de Or. 169 b, Inde ille licētior & diuitior fluxit dithyrambus.

LICEO, *es*. liceor, æstimo. Att. 193 b, De hortis quanti licuisset tu scribis, id ego quoq; audieram.

LICEOR, *eris*. in licitationem pono, precium defero, præconi publico subijcio, sub præcone subijcio, uoci acerbissimę præconis bona alicuius subijcio. pro Cæ. 287 b, Licetur Ebutius, deterrentur emptores multi, fundus addicitur Ebutio. Offi. 64 a, Non licitatorēm uenditor, nec qui contra se liceatur emptor opponet. I.V. 164 b, Herbitenses liciti sunt usq; eò, quoad se efficere posse arbitrabantur. & 153 a, Eum qui manus quæfierit, an eum qui digito licitus sit, possidere? & 169 a, Is liceri non destitit. & 181 a, Liceri cōtrà aliquē. At. 199 a, Hæredes Scapulæ liceri cogitant. Off. 30 b, Hastam in foro ponere, & bona ciuium uoci subijcere præconis. & de Nat. deor. 77 a, Per præconem uendere. & Att. 200 a, Præconi subijcere.

LICET, *bat*. licitum est, ius est, integrū est, ius habeo, fas est, licentiam habeo, concessam ab aliquo licentiā habeo. pro Rab. Posth. 126 b, Quorum impunitas fuit, non modò à iudicio, sed etiam à sermone: id est, quæ facere licuit non modò per iudicia, sed etiam per sermonem. Att. 15 a, Quo in genere mihi negligenti esse nō licet. pro Flac. 161 a, Cur his per te frui libertate sua? cur denique esse liberos non licet? pro Cæl. 37 b, Vos laboriosos existimet, quibus ociosis ne in cō muni quidem ocio liceat esse. pro Corn. 60 b, Si ciui Romano licet esse Gaditanum. Atti. 135 b, Impetrabis, inquis, à Cęsare, ut tibi abesse liceat, & esse ociosum. & 22 a, Nihilo magis ei liciturum esset plebeio rempub. perdere. pro Quint. 17 b, Si poterit Næuius id quod libet, & ei libebit, quod nō licet. contra Rul. 69 b, & 70 a, Vt id quoad posset, quoad fas esset, quoad liceret, pop. ad partes daret. pro Mil. 120 a, Clo. nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat. in Anton. 248 b, Licere id dicimus, quod legibus, quod more maiorum institutisq; conceditur. Par. 119 b, Quod nō licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere. Antequam. 196 a, Dum in ciuitate manere licitum est. de Orator. 152 b, De hac re in utranq; partem differi copiosè licet. de Diuin. 115 a, Sexcenta licet eiusmodi proferri. pro Muren. 125 b, Nō mihi iam licet, nec integrum est, ut miseros non defendam. pro S.R. 39 b, Id quod postea si per uos iudices licitum erit, aperietur. & 26 a, Verùm quoniam ita Chrysogono uidetur, artificium obliuiscatur, & studium deponat licebit. Epist. 9 a, Si per eum mihi licebit. & 50 a, Quibus sine dolore licitum est mortem cum uita commutare. bis. & 256 a, Tibi licet, mihi nefas est obliuisci. de Orat. 152 a, Licet hoc uidere in reliquis sensibus. de Na. 99 a, Videre licet nationes quasdam, &c. Offi. 20 b, Licet ora ipsa cernere iratorum, qui, &c. & de Diu. 82 b, Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarū genera. de Am. 114 b, Satis erat respondere, magnas, ingentes, inquit. Offic. 2 a, Qui tamen haberent ius suum disputandi de officio, si, &c. id est, quibus liceret, &c. de Or. 99 b, Cui Romæ exulare ius esset. Offi. 60 b, Alteri surripere ius non est.

LICET, pro quanquam. de Am. 110 a, Quātumuis licet excellas. de Leg. 189 a, Quantumuis enumeres multos licet, nullos tamen, &c. Postquam. 205 b, Licet corpus abesset meū, dignitas iam in patriā reuerteret. pro S.R. 23 b, Licet omnes in me terrores impendeam, subibo: id est, quanquam.

LICINIA, atria. pro Qu. 7 b.

LICITATIO, *onis*. auctio, hasta. I.V. 135 a, Exquisitis palàm precijs licitationibusq; factis. At. 180 a, Cū ea pars quæ uideretur esse minor, licitatione expleri posset.

LICITATOR, *oris*. qui rei sub hasta positæ precium auget. Offic. 64 a, Non licitatorem uenditor, nec qui contra se liceatur, emptor opponet. & Epist. 96 a, Nunc quando tum precium nouī, licitatorem potius apponam quàm illud minoris ueneat.

LICTOR, *oris*. apparitor. in Ver. 259 b, Aderat ianitor carceris, carnifex prætoris, lictor Sestius. Qu. Fra. 292 a, Sit lictor non suæ, sed tuæ lenitatis apparitor, maioraq; præferant fasces illi, ac fecures dignitatis insignia, non potestatis. contra Rul. 85 a, Deinde anteibant lictores non cum bacillis, sed ut hic prætoribus anteeunt, cum fascibus duobus. pro Rabirio Posth. 92 b, Lictor, colliga manus.

LIGARIANA, *æ*. oratio pro Ligario. At. 209 a.

LIGNEOLVS, *a, um*. ligneus. Qu. Fr. 329 b, Hanc scripsi ante ad lychnum ligneolum.

LIGNEVS, *a, um*. de In. 83 a, Vri posse ligneam materiam necesse est. & de Leg. 179 a, Ligneum autem quodcunq; uoluerit, uno è ligno cauato. & de In. 81 a, Ligneæ soleæ in pedes inductæ. Tusc. 239 b, Ponticulus ligneus.

LIGNVM, *gni*. materia, lignea materia, robur. I.V. 90 a, Ligna & sarmenta circundare, ignem subijcere cœperunt. & 85 a, Ignem ex lignis uiridibus atque humidis in loco angusto fieri iussit.

LIGO, *as*. uincio, constringo, alligo, illigo, colligo. I.C. 121 a, Cum filiū eius impuberem ligatū ac prætore missum in carcerem fieri dixit. de Vn. 197 b, Mundus ita cohæret, ut dissolui nullo modo possit, nisi ab eodē à quo est ligatus. pro Do. 236 a, Tradere aliquem constrictum alicui.

LIGVRES. pop. Italiæ. contra Rul. 85 a, Ligures montani, duri & agrestes. de Di. 96 b, Multos terræmotus in Liguribus factos esse. & de Clar. 188 a, & pro Cluent. 32 b, & pro Domo, 222 b, & pro Sest. 18 a, Qui Ligurum castella expugnauerunt.

LIGVRIO, *ris*. helluor. in Ver. 128 a, Non leuiter improbissima furta ligurire, sed deuorare pecuniam. Epist. 178 a, Cū quidā de collegijs nostris agrariam curationem ligurirēt, disturbaui rem.

LIGVRITIO, *onis*. helluatio. Tusc. 214 b.

LIGVSTICVS, *a, um*. ut bellum Ligusticum: id est, quod cōtra Ligures gestum est. de Nat. 33 a.

LILYBAEVM, *bæi*. I.V. 63 b, Lilybæum Verres uenit.

LILYBAETANVS, *na*. I.V. 63 a, b, Agonis est quædam Lilybætana. & Epist. 219 a.

LIMATVLVS, *a, um*. Epi. 111 a, Opus est hic limatulo & politulo tuo iudicio.

LIMATVS, *a, um*. perpolitus, elimatus. de N. 41 a, Vir moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate limatus. de Orator. 99 b, Vir oratione maximè limatus & subtilis. de Cl. 173 a, & de Finib. 98 b, & Epistol. 112 a, Limarum dicendi genus. Orat. 198 b, Alij subtili quadam & pressa oratione limati. de Orator. 145 a, Vir limatus & subtilis. de Finib. lib. 5, De summo bono duo genera librorum sunt: unū populariter scriptum, quod ἐξωτερικὸν appellabant: alterū limatius. de Clar. or. Nihil enucleatè dici, quo fieri possit aliquid limatius.

LIMEN, *inis*. superior inferiorq; ianuæ pars, introitus, ianua, ostium. de Nat. 39 b, Fores in liminibus profanarum ædium ianuæ nominantur. pro Dom. 215 b, Nec illi tam cupidi liminum meorum & ualuarum fuerunt. pro Cec. 291 b, Non modò limine tectoque ædium suarum, sed primo aditu uestibuloque prohibere quempiam. pro Cæl. 44 a, Qui simul ac pedem limine extulerat, &c. Tusc. 230 b, Extra ostium limenq; carceris.

LIMES, *itis*. semita, uia. de Som. 130 b, Benemeritis de patriā quasi limes ad cœli aditum patet.

LIMO, *as*. polio, detraho, elimo. de Orat. 94 b, Neque hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit. de Clar. 186 a, Habuit à natura genus quoddam acuminis, quod etiam arte limauerat. Offi. 40 a, Cum ueritas ipsa limatur in disputatione. de Orator. 146 a, Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. & 160 b, Stylus qui & alia & hoc maximè ornat ac limat. de Opt. 243 b, Quoniam se ipse ad minutarum generā causarum limauerat. Acad. 39 b, Institui quædam ad eū, quæ sunt magna sanè, & limantur à me politius. Epist. 38 b, De tua benefica prolixaq; natura, limauit aliquid posterior annus: id est, detraxit.

LINEA, *æ*. filum quo materiam & opera sua artifices dirigunt, uel ipsa figura, quæ filo colore infecto fit. sunt etiam geometrarū lineæ, latitudine & crassitudine carentes. Qu. Fr. 318 a, Diphilus aliquando perpēdiculo & linea discet uti. At. 60 a, Lineam tenere in agendo. Para. 119 b, Peccare est tanquam transire lineas, quod cum feceris, culpa commissa est: quàm longè progrediare, cum semel transieris, ad augendā transeundi culpam nihil pertinet. Tusc. 156 b, Ferri sursum rectis lineis. de Fi. 52 b, Ferri deorsum ad lineā. Tusc. 156 b, Ferri deorsum ad pares angulos.

LINEAMENTVM, *ti*. figura, forma, quæ linearum ductu constat. Acad. 29 a, Lineamentum sine ulla latitudine. de Finib. 106 a, Animi lineamenta pulchriora sunt quàm corporis. de Orat. 100 b, In geometria lineamenta, formę, interualla, magnitudines. & de Cl. 193 a, Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorum quæ inuenta nondū erant, florem & colorem defuisse. de Nat. 11 b, Compositio mēbrorum, confirmatio lineamentorū. & 16 a, Deorū lineamenta atq; formæ. I.V. 127 a, Eum multo magis figura & lineamenta hospitæ delectabāt. de D. 85 a, Aspersa temerè pigmenta in tabula oris lineamēta effingere possunt. & 118 b, Cū ad lineamenta oris peruentū est. I.V. 223 a, Tu illius ærij tēperationem & operū lineamēta solus perspicis? Or. 215 a,

Numerus quasi quandam palæstram & extrema lineamenta orationi attulit.

LINGVA, *gue.* de Nat. 53 a, Linguam autem ad radices eius hærens excipit stomachus. de Natur. 56 a, In ore sita lingua est, finita dentibus, quæ sonos distinctos & pressos efficit, cum ad dentes, & ad alias partes pellit oris: itaq; plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes. de D. 128 a, Quorum linguę sic inhærent, ut loqui non possint, hæ scalpello resectæ liberantur. de Ora. 94 b, Sunt quidam ita lingua hæsitantes, ita uoce absoni, ut, &c. & 143 a, Hæc tibi est excidenda lingua, qua uel auulsa, libidinem tuam libertas mea refutabit. & 106 a, Vt totum illud uti lingua nuncuparat, in magistri carmine scriptum uideretur. Qu. Frat. 297 b, Linguam omnib. diligentissimè esse continendam. pro Flac. 158 a, Lingua quasi flabellum seditionis. de Orat. 133 a, Gallus pictus iecta lingua, buccis fluentibus. & 91 b, Oratores quidam lingua celeri & exercitata. & 94 b, Linguæ solutio, uocis sonus. & 164 b, Verba neminem mouent, nisi eum, qui eiusdem linguę societate coniunctus est. Tusculan. 250 b, In his linguis, quas non intelligimus, surdi sumus. de Fin. 101 a, & 91 a, Lingua latina inops. & Tuscul. 192 a, b, Lingua latina uberior græca. Tus. 182 b, Lingua græca uberior latina.

LINQVO, *quis.* pro Planc. 264 a, Minturnenses C. Marium linquentem terram eam, quam seruauerat, lachrymis uotisque omnibus prosecuti sunt. de Fat. 147 b, Vt is in insula Lemno linqueretur. de D. 84 a, Luce serenanti uitalia lumina liquit.

LINTRICVLVS, *li.* linter. Att. 164.

LINTER, *tris.* nauiculæ genus. de Cl. 184 a, Motus erat is in Curione, quem C. Iulius in perpetuum notauit, cum ex eo in utranq; partem toto corpore uacillante, quæsiuit, quis loqueretur è lintre. pro Mil. 215 b, Lintribus in eam insulã materiam conuexit.

LINTERNVS ager. Straboni Linternus. contra Rul. 79 a.

LINTEVM, *tei.* pro Rab. 129 a, Merces fallaces quidem & fucosæ chartis & linteis & uitro delatæ.

LINTEVS, *a, um.* ex lino, ut uestis lintea. I. V. 265 b.

LINVM, *ni.* I. V. 241 a, Reticulum tenuissimo lino, minutis maculis plenum rosę. I. C. 112 b, Tabellas proferri iusimus, linum incidimus, legimus.

LIPARENSIS, *se.* I. V. 166 b, Liparensium testimonium.

LIPPIO, *pis.* ad Attic. 111 a, Cum leuiter lippirem, has literas dedi.

LIPPITVDO, *nis.* oculorum morbus ex pituitæ destillatione. Tus. 227 a, Citiusq; repentinus oculorum tumor sanatur, quàm diuturna lippitudo depellitur. At. 131 b, Lippitudinis meæ signum, tibi sit librarij manus. & 128 a, Mihi molestior lippitudo erat etiã, quàm ante fuerat. & 111 a, Si scriberem ipse, longior epistola fuisset, sed dictaui propter lippitudinem. Qu. Fr. 307 a, Non occupatione, sed paruula lippitudine adductus sum, ut dictarem hãc epistolam. Att. 169 b, Crebrò refricat lippitudo, nõ illa quidẽ perodiosa, sed tamen quæ impediat scriptionem meam.

LIQVATVS, *ta, tum.* Tusculan. 180 a, Guttæ liquatæ ardore solis.

LIQVEFACIO, *cis.* mollio. Tus. 231 b, Quem nullæ lætitiæ exultantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

LIQVEFIO, *fis.* liquesco, tabesco. de N. 31 a, Glaciem calore liquefactam & dilapsam diffundi. I. C. 115 a, Cum & legũ æra liquefacta sunt.

LIQVESCO, *scis.* liquefio. Tus. 186 b, Cũ uoluptate liquescimus, fluimusq; mollicia.

LIQVET, *bat.* constat. pro Cec. 290 a, Cum causam nõ adisset, & potestas esset ampliandi, dixit sibi liquere. & ibid. Cũ quid liqueret non habuistis. pro Cl. 33 b, & 39 b, & Att. 1 a, Iudices non liquere dixerunt. de Diui. 81 b, Cum id de quo Panætio non liquet, reliquis solis luce clárius esse uideatur. de Natur. 8 a, Protagoras sese negat omnino de dijs habere quod liqueat. & 26 a. Sed quod inter nos liqueat, ne tu quidẽ intelligis. & 24 a, Protagoras cui neutrũ liquerit, nec esse deos, nec non esse. & 26 a, Si haberem aliquid quod liqueret. Acad. 23 b, Si habes quod liqueat, neq; respondes, superbi. de In. 54 b, Simili modo liquet, alteram quoq; approbationem separatam esse.

LIQVIDÒ. pro certò. I. V. 178 a, Nemo erat quin hoc se audisse liquidò diceret. & 229 a, Confirmare hoc liquidò possum. Item: Amicitiæ dediti quod liquidò ueritati dares. Epist. 149 a, Tamen lectis tuis literis liquidius de toto sensu tuo iudicaui. de Fin. 72 b, Quod eo liquidius faciet, si, &c.

LIQVIDVS, *a, um.* pro Cec. 300 a, Quicquid inde haurias, purum liquidumq; fit. Genus sermonis liquidum, fusum, profluens.)(. Exile, aridum, concisum. de Fin. 61 a, Liquida uoluptas, & libera.

LIQVO, *as.* L. Liquatus.

LIQVOR, *oris.* humor.)(. Concretio. de Nat. 31 a, Aquæ admistum esse calorem, primùm ipse liquor, tum aquæ declarat effusio. & 35 b, Liquores perlucidi amnium. de Vn. 203 b, Causæ quæ uim habeant caloris & frigoris, concretionis & liquoris.

LIRIS, *ris.* flu. de L. 170 b, Ex eo loco Fibrenus statim præcipitat in Lirim.

LIS, *tis.* controuersia, iudicium, res, causa, concertatio. Off. 12 a, Si lis in iudicio sit, propinquũ potius defenderis. pro Mu. 130 a, Rem an litem dici oporteat. pro Qu. R. 51 b, Roscium suas, nõ societatis lites redemisse. de Or. 137 a, Quid si, cum pro altero dicas, litem tuam faciasne? pro Q. R. 52 b, In sua lite uel in alieno iudicio. de Orat. 94 b, Multitudo litium & uarietas causarum. I. V. 154 b, Bona sua repetere, ac persequi lite atque iudicio. de Orat. 94 b, Lites, controuersiæ & causæ. & 88 b, Intendere litem alicui. pro R. P. 124 a, Inferre litẽ alicui. pro Cl. 41 b, Litem capitis in aliquem inferre. & ibi. Vt lis hæc capitis æstimaretur. & ibid. Epist. 117 a, Aestimationem litis non esse iudicium. pro Cl. 41 b, Si quę in eum lis capitis illata est, non admittunt. I. V. 95 b, C. Dolabellæ H-S. ad tricies litem esse æstimatam. & 190 a, H-S. VIII. millibus lis æstimata est. & 73 a, Lis æstimata est eo nomine, quod, &c. pro Mure. 134 a, Lites seuerè æstimatæ. de Orator. 98 b, Neque intelligebat, si ita esset, litem aduersarii perditurum. pro Qu. R. 45 b, Secundùm tabulas alicuius litem dare. & 54 a, Litem damnii iniuria cum aliquo contestatam esse. de Legib. 166 b, Philosophi ætatem in litibus cõterunt. Attic. 261 a, Non enim procuratores litem contestabuntur. pro R. P. 224 a, In litibus æstimandis nemo appellabatur nisi ex testium dictis, aut tabulis priuatorum, aut rationibus ciuium. & 123 b, Sunt lites æstimatæ A. Gabinio, nec prædes dati.

LITERA, *re.* nota literæ, scriptura. de N. 44 b, Si innumerabiles uniús & uiginti formæ literarũ uel aureæ, uel qualesli bet aliquò conijciantur, posse ex his in terram excusis annales Ennij ut deinceps legi possint, effici. de In. 80 a, Literæ quæ tenues & obscuræ notæ sunt uoluntatis. de Leg. 171 b, Neq; cum literis, quibus scita scribuntur, rectum aut oritur, aut occidit. de Orator. 147 a, Vt iota literam tollas, & e plenissimum dicas. de Diuinat. 126 a, In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. de Inuent. 64 a, Omne nomen ex aliquibus literis scribitur. de Orat. 231 a, In omnibus parietibus inscriptas fuisse literas, tria III, duo m m. & 132 a, Similitudo uerbi ad literam immutati, ut Næuius, Ignauius. de Ora. 134 b, In eius tabulis ostendit literas A. F. P. R. & 108 a, Demosthenes eius artis cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Fin. 105 b, Quid non sic ex alio nectitur, ut non, si unam literam moueris, labent omnia? Epistola 253 a, Puto te iam suppudere, cum hæc tertia iam epistola antè te oppressit, quàm tu schedulam aut literam. Acade. 2 b, Sed ne literam quidem ullã facimus nisi forensem. de Or. 148 b, Cum ipse literam Socrates nullam scripsisset. & pro Ar. 189 a, Nullam literam scripsi: id est, nihil scripsi. Epist. 28 b, Ille cũ ad Thermum de Parthico bello scriberet, ad me literam nunquã misit. de Cl. 167 a, Ante Periclem litera nulla est quę quidem ornatum habeat. de Or. 92 a, De frangendis cupiditatib. litera in eorũ libris nulla inuenitur. I. V. 230 a, Quòd iste si unam literam Græcam scisset; non sustulisset. de In. 35 b, Definite literas legis perscrutari. At. 23 b, Si homo esset, eum potius legeret, quàm unam literã scriberet. Part. 241 a, Ex consequentib. quòd ea litera de accusatore soleat dari iudici. pro Mil. 104 b, Litera salutaris, litera tristis in iudicando. pro S. R. 27 b, Crura quidem nobis nemo suffringet, sed si ego hos bene noui, literam illam; cui uos usq; eò inimici estis, ut etiam eas omneis oderitis, ita uehementer ad caput affigent, &c. Att. 100 a, Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedebat ad similitudinẽ tuæ literæ. pro Syl. 175 b, Literæ posteritatis causa repertæ sunt, quæ subsidio obliuioni esse possent. Literæ singulæ, quid notabãt antiquis, uide Probum de Literarum notis.

LITERAE, pro doctrinis, & uaria eruditione, & artib. quæ literis continentur. de Ar. 247 b, Versor in studio literarum. pro Ar. 185 a, In studijs humanitatis ac literarum uersari. & de L. 169 b, Agere ætatem in literis. pro S. R. 38 b, Non est uerisimile, ut Chrysogonus horum literas ădamarit; aut humanitatem. de Cl. 189 a, Erant in eo plurimæ literæ, nec eę uulgares, sed interiores quædam & reconditæ. de Na. 67 b, Qui interiores & reconditas literas scrutãtur. & de Cl. 188 a, Multæ literæ reconditæ & exquisitæ. Ep. 42 a, & 111 a, Literæ interiores. 43 b, Literæ disertæ. & 256 a, Literæ recõditę. de D. 128 b, L. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditꝰ. Ep. 202 b, Vir liberali doctrina politissimus. de Or. 115 a, Homo nõ hebes, neq; inexercitatus, neq; politioris humanita-

tis & communium literarum expers. I.P. 69 b, Græcus non philosophia solum, sed etiam literis, quod ferè cæteros Epicureos negligere dicũt, perpolitus. de Or. 155 a, & 154 b, Geometria, musica, literæ. de Cl. 178 a, Literarũ scientia & eloquẽdi elegantia. & 188 b, T. Flaminius literas nesciebat. I.A. 164 b, Tantum dicã, neq; illos, neq; ullas omnino te literas nosse. ibid. Meæ literæ nomini Romano laudis aliquid afferũt. pro Ar. 188 b, Ad percipiendam colendamq; uirtutem literę adiuuãt. I.V. 223 a, Homo sine ingenio, sine literis. de Ar. 247 b, Non his delector aut utor omnino literis, quæ nostros animos deterrẽt, atq; auocant à religione. At. 114 b, Nunc mihi nihil libri, nihil literæ, nihil doctrina prodest. At. 65 a, Reduli me ad literas & studia nostra. Epi. 8 b, Literis omnibus à pueritia deditus.

LITERAE, pro memoria, seu monumentis, tabellis, libellis. de Or. 101 a, Omnia enim hæc neq; ita multis literis aut uoluminibus magnis continentur. I.V. 195 a, Memoria, monumenta, literę. de N. 69 a, Sed illud nomẽ ueterum literis est usitatius. Tusc. 149 a. Ep. 219 b, Mandare literis cogitationes suas, & tradere memoriæ. Acad. 1 b, Confignare aliquid literis, & mandare monumentis. Tusc. 156 a, Extare literis. de Or. 109 a, & 176 b, Mandare literis. de Or. 113 a, Custodire literis aliqua. Epi. 171 a, Assiduè uti literis. I.V. 172 a, Nomina aratorum & cum singulis pactiones decumanorum literis persequi & conficere necesse est. pro Clu. 57 a, Tu fortunas alterius literis conscriptas in iudicium afferas? neque earum literarum obsignatarum autorem, neque testem ullum nominabis?

LITERAE, *arum*. epistola, tabulę, codicilli. Epi. 251 b, Id quãdo non accidit, utemur bono literarum, & eadem ferè absentes, quæ si coràm essemus, consequemur. I.C. 111 b, Dare literas alicui ad aliquem. At. 154 b, De omnibus rebus. Atti. 70 b, Literas Pontino de omnibus rebus diligentes dabis. At. 116 b, Ecce Cassij literæ, Nigidium à Domitio Capuã uenisse, eum dicere Vibulliũ è Piceno currere ad Cn. cõfestim insequi Cæsarem. ibid. a, Idibus uesperi è Philotimo literas accepi, Domitiũ exercitũ firmũ habere, Cæsarem interclusi posse, eumq; id timere. Ep. 6 a, Legi tuas literas, quib. ad me scribis, &c. Epi. 21 b, De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim, cognosces ex ijs literis, quas Thrasoni liberto tuo dedi. & ibi. Vnis literis totius ætatis res gestas ad sentum perscribere. & 48 a, Sæpius ad aliquem literas uno exẽplo dare. & 154 a, Binæ continuæ literæ. At. 83 b, Lucius queritur apud me per literas, &c. Att. 152 a, Cum eius clementiã Corfinienſem per literas collaudauissem. Epi. 6 a, Per literas tecum sæpissimè colloquar. I.V. 113 a, Lucullus de Dionis iniuria grauissimè per literas cum Verre questus est. At. 19 b, Ei nunc epistolæ, literis his respondeo. Epi. 6 a, Non eius generis meæ literę sunt, ut eas audeam temerè cõmittere. Att. 5 a, Nolebam illum nostrum familiarem sermonẽ in alienas manus deuenire. & 55 b, Literas in alienum incidere. Ep. 19 b, Cõmittere aliquid literis. At. 7 b, Literæ nõ cõmittendæ sunt eiusmodi periculo, ut aut interire, aut aperiri, aut intercipi possint. & 93 b, & 97 a, Aperire literas. pro Pl. 277 a, Te aiebas de tuis reb. gestis nullas literas misisse. At. 70 a, Literas tuas Fisulanus mihi dedit. Epi. 98 a, Cũ de hoc ipso Trebatio cum Balbo nostro loquerer accuratius domi meæ, literæ mihi dantur à te, &c. & 6 a, Quoties mihi certorum hominũ potestas erit, quibus rectè dem, non prætermittam. Epi. 153 a, Literæ frigidæ & inconstantes. (. Grauissimis uerbis sententijsq; plenæ. Epi. 54 a, Literæ multis uerbis scriptæ. Epi. 173 a, Literæ breues.) (. Pleniores. & 182 b, Et uberiores. Ep. 43 b, Prudentia tuarum literarũ. Epi. 111 a, Literę facetæ & elegantes. Ep. 34 a, Literę scriptæ mea manu. At. 75 a. Antequã aliquo loco cõsedero, neq; lõgas à me, neq; mea manu literas expectabis. & 76 a, Tu autem sæpe dare poteris tabellarijs publicanorum per magistros scripturæ. At. 89 a, Colloqui cũ aliquo per literas. & 218 a, Brutus ne ullam literam ad me. At. 231 b, A` quo adhuc nulla litera est. I.V. 95 a, Vt Romam uenit, nullam literam pupillo, nullam tutoribus reddidit.

LITERATE'. scitè, eleganter. de Or. 132 a, Bellè & literatè dicta laudãtur. & in P. 92 b, Rationes enim ita sunt perscripturæ scitè & literatè, ut, &c. de Cl. 183 a, L. Aelius scriptorum ueterum literatè peritus. & 174 a, L. Furius Pilus perbenè Latinè loqui putabatur, literatius quàm cęteri. de Arus. 247 b, Literatè respondere.

LITERATVRA, *rę*. ipsa scriptura. Par. 232 a, Memoria est germana literaturæ quodãmodo, & in dissimili genere per similis. nã ut illi cõstat ex notis literarũ, & ex eo in quo imprimuntur illæ notę, sic confectio memoriæ tanquã cera locis utitur, & in his imagines ut literas collocat.

LITERATVRA. p literis & uaria eruditiõe. I.A. 182 a, Erat in Cęsare ingeniũ, ratio, memoria, literatura, cogitatio, &c.

LITERATVS, *a, um*. liberaliter eruditus, doctus, & sciens. Ep. 135 b, Frater tuus, quẽ literatissimũ fuisse iudico, facilè diceret, hic uersus Plauti non est, hic est. de N. 64 a, Quod literatum est, id est melius quàm quod non est literatũ. pro Mur. 127 a, Tua nobilitas hominib. literatis & historicis est notior. pro Cor. 55 a, Viri literati ac studijs doctrinisq; dediti. Osi. 62 b, Homo nec infacetus & satis literatus. de Cl. 171 b, Albinus & literatus, & disertus fuit. & 189 a, Plena literatæ senectutis oratio. Tusc. 148 b, Quid dulcius literato ocio? ad Her. 25 a, Quiuis mediocriter literatus. de Leg. 157 b, Eorum studijs qui literis delectantur, hoc munus debes.

LITERNVM. uilla. At. 167.

LITERVLAE, *arum*. Att. 101 a, Chrysippus, quẽ ego propter literularum nescio quid libenter uidi, in honore habui. Ep. 262 a, Literæ nostræ oblanguerunt.

LITIGATOR, *oris*. pro D. 236 b, Emit domũ litigatorib. de fatigatis propè dimidio carius quàm æstimabat, &c.

LITIGIOSVS, *a, um*. litium cupidus, calumniator, controuersus. de Or. 107 b, Vereris ne tua domus, si à litigiosis hominibus nõ colatur, à cęteris deseratur? & 125 a. L. Pertinax. pro Mure. 129 b, Quid huic tam loquaciter litigioso facias? Item: Defensior nimium litigiosus, concitus ad irã. L. Rixa. pro Planc. 276 b, Si in familiaritate mea locus esset nemini nisi litigioso & nocenti. de Clar. 159 b, Ignoratio iuris litigiosa est. de Fin. 143 a, Habent enim bene longam & satis litigiosam disputationem. de Or. 152 b, Litigiosum prædiũ: id est, controuersum & controuersa gens.

LITIGO, *as*. discepto. At. 217 a, Hircius cum Quinto acerrimè pro me litigauit. pro Cę. 43 a, Aliquot enim in causis eũ uiderã fruſtra litigantẽ. Ep. 142 b, Noli pati litigare fratres, & iudicijs turpib. cõflictari. de Am. 114 b, Qui litigare se simulans blanditur. Qu. F. 312 b, Litigarè tecũ si fas esset, sed, &c. I.A. 253 a, Hic cũ C. Fratre putat se litigare. pro Q.R. 15 b, Qui per se litigat.) (. Qui cognitorem dat. At. 26 b, & 217 a, Mira sum alacritate ad litigandum.

LITO, *as*. litor, bene promitto. pro Fl. 164 a, Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, &c. Item: Cùm plurib. dijs immolatur, qui tandem euenit, ut litetur alijs, alijs non litetur? quæ autem tanta inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis?

LITOR, *aris*. lito. de Diuinat. 115 b, Hostia litatur pulcherrimè.

LITVRA, *rę*. linea inducta ad aliquid delendum. pro Cl. 15 b, Oppianicus, qui digito legata deleuerat, ne lituris coargui posset, testamentum in alias tabulas transcriptum signis adulterinis obsignauit. Epi. 85 a, Cum mendum scripturæ litura tollatur. pro Ar. 187 a, His igitur tabulis nullam liturã in nomen A. Licinij uideris. I.V. 95 a, Deinde in codicis extremam ceram nomen infimum in flagitiosa litura fecit. & 129 b, Videris ne totum hoc nomen, coràm ubi facit delatum, esse in litura? quid fuit istic antea scriptum? quo modo dum ista litura correxit? & ibi. Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas aeq; interlitas esse clamant. & 147 a, Caudam illam Verris tanquam in luto demersam esse in litura. pro Qu. R. 45 b. L. Præscriptio. pro Ar. 187 b, Litura unius nominis commotus est.

LITVS, *oris*. continens. Top. 223 b. Litus est quà fluctus eludit. de In. 74 b, In litore fluminis Eurotæ. Or. 206 b, & I.A. 226 a, Quid tam commune quàm mare fluctuantibus, litus ejectis? pro Dom. 241 b, In litore deserto aram consecrare. de Nat. 46 a, Amœnitates orarum & litorum. Attic. 188 b, Villa litore, tum prospecta maris, tum, &c. Qu. Fr. 317 a, Timebam litus insulæ.

LITVVS, *ui*. de D. 86 b, Quid lituus iste uester, quod clarissimum est insigne auguratus? & ibid. Lituus erat incuruum & leuiter à summo inflexum bacillum. ibid. Lituus augurialis ab eius litui, quo canitur, similitudine, nomen inuenit. & ibid. Lituo Romulus regiones direxit, tum cum urbem condidit. Atti. 19 b, De lituis βουκολικῶ. de Na. 27 b, De lituo Actij Nauij.

LIVIDVS, *a, um*. Tuscul. 214 b, Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, &c. L. Inuidus.

LIVIVS, *Livij*. de Clar. 171 a, Liuius, qui primus fabulam docuit.

LIVOR, *oris*. inuidia. Br. Ep. 172 a, Tu enim è certo sensu & uero iudicas de nobis, quod isti ne faciant summa maleuolentia & liuore impediuntur.

LIVOR, nota percussionis in corpore, sine uulnere. ad Her. 7 b, Si tumore aut liuore decoloratum est corpus mortui.

LOCATIO, *onis*. I.V. Act. 5, Se cupiditate prolapsos, nimiũ magno cõduxisse, ut inducerentur locatio. postulauerũt. Ea. Locationẽ facere. At. li. 4, Porticus Catuli locatione reficiebatur. I.V. Act. 3, Scelerata locatione spoliatus.

LOCATVS, *a, um*. positus, situs. Offic. 66 a. L. Loco.

LOCO,*as*.colloco,pono.Ac.45 b, Inter rectè factum & peccatum media locabat quædam.Tusc.184 a,Ipsi animi imagini refert quali in corpore locati sint. pro Mur.131 a, Duæ sunt artes quæ possunt locare hominem in amplissimo gradu dignitatis. de Amic.140 a,Etenim eo loco locati sumus, ut,&c.id est,ea dignitate constituti. de Amic.115 b,Vos hortor,ut ita uirtutem locetis,ut ea excepta,nihil amicitia præstabilius putetis.de Clar.183 b,Membra suo quæq; loco locata.Or.218 a,Si quis eorum pedum in extremo locatus est. Ep.20 b, Mentem deniq; omnem in Milonis consulatu fixi & locaui.de Or.96 b,Quæstio de re certis in personis & tẽporibus locata. Ar.85 b,Ciuitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidissem.pro Cæl.52 a,Deinde forteis uiros ab imperatrice in insidijs, atq; in præsidio balnearum locatos. de Inu.52 a, Si Rhodijs turpe non est portorium locare, nec Hermocreonti quidem turpe est conducere.At.230 b,Dolabella locum illum sternendum locauit.Qu.Fr.320 b,Ad Telluris quidem tuam statuã locaui. I.A.224 a,Vtiq; quæstores eam basim statuam q; faciendam & in rostris statuẽdam locent.I.V.107 b,Locare opus faciendum maxima pecunia.& 105 b, Opus quo tu H-S.D L X.millibus faciendum locasti. pro S.R.27 b,Anseribus cibaria publicè locantur in Capitolio,ut,&c. I.V.260 a,Non palàm uiuorum funera locabantur.& 192 b,Cum consules ædes suas locauissent.cont.Rul. 76 a,Agri à censoribus locati sunt. pro Qu.R.49 b,Discipli na quæ erat ab hoc tradita , locabat se non minus H-S. CCCLIII. I.A.164 a,Curio te in matrimonio certo ac sta bili locauit. ad Her.13 a , Locare aliquam alicui nuptijs. de L.186 a,Locasint,pro locauerint.

LOCRIS,regio.Att.46.

LOCRENSIS,*se*. Tusc.239 a,Doris Locrensis.& I.V.254.

LOCRI,pop.Att.88,de Fin.145,de N.17, I.P.100.

LOCVPLÈS,*tis*.diues,abundans.)(.Egens.I.V.63 b,Mulier copiosa planè & locuples. de Or.98 a, Tãquam in aliquam locupletem & refertam domum uenissem. pro Pl.227 b,Egentes in locupletes armabantur. pro Qu.R.48 b, Egebat? imò locuples erat.de Ora.160 b,Cuius mẽbra sunt in omni locupleti oratione diffusa. de Fin.127 a,Lysias oratione locuples,rebus ieiunior.ad Her.30 a,Magnæ & locupletes copiæ.de D.133 a ,Iam Pythagoras & Plato locupletissimi autores iubent,&c. & 88 a , Collegit innumerabilia oracula Chrysippus,nec ullum sine locuplete autoritate acteste. de Cl.168 b,Locuples autor Thucydides.At.106 a,Nec moderatior quàm Sylla in pecunijs locupletum.Top.221 b.

LOCVPLETIOR,*ius*. Att.lib.8,Quasi locupletior autor quàm Socrates mihi quærendus sit. de Fin.li.1,Locupletior Latina lingua,quàm Græca.de N.lib.1,Locupletior hominum natura ad beatè uiuendum,quàm Deorum.de Of.lib. 3,Quem enim locupletiorem quærimus, quàm,&c.

LOCVPLETO,*as*.dito,diuitijs augeo,orno,fortunis locupleto,augeo.Ep.25 a,Mihi erat in animo ciuitates locupletare.de Fi.83 b,Sapientes locupletat ipsa natura. cont.Rull. 79 b,Hæc lex eos fortunis locupletat. & 63 b, Locupletare aliquem.de Or.105 a,Cuius artem cum indotatam uideres, uerborum eam dote locupletasti & ornasti. de Clar.or.196 b,Eloquentiam locupletasti grauiorum artium instrumento. de In.62 a,Locupletare aliquem locum egregijs picturis.& ad Her.15 a,Quæ pertinent ad exaggerandam & locupletandam argumentationem.

LOCVS,*ci.loci,orum.*& *loca,orum*.locus ab oppido quid differat, & quis in loquendo rectus usus , quæstio grammatica. Ac.203 a,de Or.141 b,Corpus intelligi sine loco non potest. Par.233 a, In locis autem & illa naturalia,maritimi an remoti à mari,plani an montuosi, leues an asperi, salubres an pestilentes,opaci an aprici: & illa fortuita.cuiti an inculti,celebres an deserti,coædificati an uasti, obscuri an rerum gestarum uestigijs nobilitati,cõsecrati an profani. de D.192 a, Occupare locum in subsellijs. de N.42 b, Aer uidetur quasi locum dare & cedere. de Sen.90 b,Cum quidã in theatrum uenisset, in magno consessu locũ ei à suis ciuibus nusquam datum. Par.119 a, Quibus circumscriptus est habitandi locus. Ac.124 b,Respondit se,quod in nummis haberet,nescire quo loci esset. & 127 a,Omnes copias primo quòq; tẽpore in unum contrahenda sunt. ad Her.7 a , Locus quæritur publicus an priuatus fuerit,cuiusmodi loci attingãt. Epist. 127 a, Erit enim nobis honestius , uideri uenisse in illa loca ploratum potius quàm natatum. & 138 a,Vt in ista loca uenire possim.de Or.144 a,Locus opacus & frigidus in sylua. I.V.252 a,Locus amœnus & arbitris remotus.de Orat.135 b, Nec amœnum,nec salubrẽ locũ censeg.de Cl.192 a,Gratiosi scribæ sint in dãdo & cedẽdo loco. pro S.R.19 b,Locus opportunus.aptus ad eam rem. & de In.48 b,Locus opportunus,tempus idoneum.& 50 a,Ante me,post me,dextrã,sinistrã.Ac.31 b,Suprã,infrã,dextrã,sinistrã,antè,pòst.

LOCVS,pro occasione,facultate,conditione, gradu, numero,parte,&c.& per translationem. Epi.19 b,Loco excelso & illustri sita est laus tua. & 36 b,Illud scio meos multos & illustres , & ex superiore & ex æquo loco sermones habitos cum tua summa laude.de Offi.29 a, Locũ autẽ actionis opportunitatẽ tẽporum esse dicũt. Ep.46 b,& 260 b,Quem in locũ res deducta sit,uides. pro S.R.44 a,Videte quem in locum remp.peruenturã putetis. Br.91 b , Res in eum locum uenerat,ut nisi,&c.in potestatem hostium ueniendum fuit. de L.180 b , Eo loco res est,ita soluta hereditate,quasi in ea pecunia legata nõ esset. Ep.48 a,Nihil loci relictum est tuæ scientiæ.& 13 a,Nulli improbo locus est ad rempub.uiolandam.& 35 a,Iniquis secus existimandi uideris nonnihil loci dedisse. de Nat.63 a,b,Repentè auertis orationem , nec das respondendi locum. de Ora.94 b,Hæc turba & barbaria forensis dat locum uel uitiosissimis oratoribus. pro Qu.9 b, Aliquid loci,rationi & consilio dare , & sese colligere. & 11 a,Qui locus igitur absentis defendẽdi procuratori primus datus est?Or.208 b,Quotiescunq; dabitur amplificandi locus.pro Mur.240 b,Homines tenues unũ habẽt in nostrum ordinẽ pro ferendi beneficij locũ. Ora.210 a,Nullum habeo instituendi aut docendi locum. i.nullam tẽporis partẽ. pro Dom.226 a,Non erat in tantis iniurijs nouæ crudelitati locus.& 241 b,Ne audaciæ quidẽ locum ad timorem comprimendũ fuisse.pro Planc.276 b, Si in mea familiaritate locus esset nemini, nisi litigioso aut nocenti. pro Quint.9 a , Vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit. pro Fl.160 b,In tam maledica ciuitate locum sermoni obtrectatorum nõ reliquit. pro Qu.1 b,Veritas locum ubi consistat, reperire nõ potest. de Cl.192 a,Est etiã in arte tãta huic minutæ subtilitati locus.Atti.191 a,Nec est quicquã aut paruæ curæ aut nouę loci. de Or.129 a,In hoc altero,&c. quid habet ars loci? pro Mu.126 b, Maledicto nihil in hisce reb.loci est,omnia laus occupauit. I.C.123 a, Erit profectò inter horum laudes aliquid loci nostræ gloriæ.& 105 b,Non est iam leuitati locus,seueritatẽ res ipsa flagitat.pro Mur.139 a,Esse apud hominem constantem ignoscẽdi locum. & 135 b,Quo mihi etiam durior locus est dicẽdi datus.pro Do.230 b,Calamitas mihi maledicti locũ aut criminis obtinebit? & Do. 243 a,& pro Pl.276 b, Qui in mea salute principẽ semper locũ autoritatẽq; tenuistis.Qu.de Pet.205 b,Prodest quorum in locũ ac numerum peruenire uelis,ab ijs ipsis illo loco ac numero dignum putari. I.A.174 a,Quem locũ apud Cæsarẽ obtinuisti,quo numero fuisti? I.V.261 a,Ipsi in hostiũ numero locoq; ducemini.& I.V.135 b,Præsertimq; eo numero & loco.At.288 a,Habere aliquẽ loco patris. de Cl.165 a, Ex quo augurum institutis in parẽtis eũ loco colere debebam. Postq.212 a, Is mihi in filij loco fuisset, nũc tè erit parentis. de Or.127 a,Sodales nobis in liberũm loco more maiorum esse debent. de Pro.77 b, Is me habebat eodẽ loco,quo suũ generũ. At.280 b,Succedere alicui in parẽtis locum. pro Syl.170 b, Quorũ alter apud me parentis grauitatem, alter filij suauitatem obtinebat.I.A.231 a,A quo uictore si crucia tus abfit,mors in beneficij partẽ numeretur. I.A.179 a, Cur eos habes in loco patrui? & ib. Quem parẽtis loco colere debebas.I.P.56 a, Tũne etiã ausus meum illũ discessum,&c. in maledicti & contumeliæ loco ponere? pro Cl.30 b,Objicere aliquid alicui in loco maledicti uel criminis. in Sal. 174 b,Si quis prædæ loco magistratum accepisset.de Cl.177 a, Qui hoc munere in ciuitate functi sunt , ut tenerent oratorum locum.At.84 b,Perbono loco res est.& 178 b,Et tum meliore loco res erãt nostræ. de Ar.258 a, Vt meliore simus loco ne optandum quidem est , deteriore statu sumus , &c. pro Sest.18 b,Res erat & causa nostra eo loci, ut erigere oculos & uiuere uideretur. pro Do.220 a , Ille tibi loco filij per ætatem esse potest.in V.64 b,Prætorem quæstori suo parentis loco esse oportere.& ib.Cum is tibi parẽtis numero fuisset. Epist.20 a,In loco beneficij uel mercedis numerare aliquid. Quin.Fr.292 a,Deferre aliquid alicui non in beneficij loco,sed in laboris & muneris.de Nat.75 a,Vbi igitur locus fuit errori deorũ? de Inu.80 b,Petere sibi aliquid loco præmij.Ep.163 a,Cæsar me uetustissimorum familiarium loco habuit.& 61 b,Te mihi fratris loco esse duco. de F.75 a,Qui honestatẽ eo loco habet , ut sine ea iucũdè putet posse uiui. de Or.100 a,Mulier,quę in cõcubinę locũ ducer tur. Ep.97 b,Criminis loco putẽt esse,quòd uiuã. de F.83 b,Qui uoluptatẽ nullo loco numerat.de Fi.104 a,Nec iustitiæ uilus esset,nec bonitati locus. Epi.213 b, Esse magno loco apud regẽ.& 33 b,Tenere primũ locũ apud regẽ. de Fin.101 a,Obtinere primum uel secũdum locum. & ib.Tenere.de Cl.171 a, Et tenuit cum hoc locum quẽdam. Orat.197 a , At enim in poetis non Homero soli locus est,sed & Sophocli, &c. pro Cluen.49 b , Qui in summum locum ciuitatis non potuerunt ascendere.& 45 a,Locus senatorius ludis. pro Pl.291 a,

Esse ex equestri loco. Ep.39 b, Tua dignitas suum locum obtinebit. de Or.126 b, Si placuerit, uos meam defensionem in aliquo artis loco reponetis. de N.84 a, In hoc loco mihi caput illud uidetur esse. Anteq. 192 b, Fidei conducit in loco beneficium retribuere. Epi.175 a, Literæ non loco redditæ. pro Cæl.39 a, Quoad ætas M. Cælij dare potuit suspicioni locũ. pro Cor.58 a, Cuius audita uirtus dubitationi locum non daret. Epi.1 a, Sed planè nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locũ. & 5 b, Secũdo loco. de N.51 b, Cum in locis semen insedit, rapit omnem ferè cibum ad sese. in Sal.273 a, At quanto meliore loco resp. staret, si tu, &c. & I.A. 232 b, Qui se consulatum in Bruti locum petere profitetur. Of.75 b, Nam ubi primùm prudentiæ locus datur? & 76 a, Apud eum quem locum habet fortitudo. de Sen.85 a, Libidine dominante temperantiæ locus non est. & 123 a, Qui ista tractant, non honestissimum locum seruitutis tenent. & ib. Qui ciuitatis locum infimum tenent. de In.81 a, Quo in numero hoc, & in quo loco illud haberi conueniat. & At. 183 a, Loci grauitas. Att.8 a, Res eodem est loco quo reliquisti. & 140 b, Valde gaudeo si nunc est ullus gaudendi locus. & 274 a, Nostræ res meliori loco uidebantur. Qu.Fr.301 b, Via iuris eiusmodi est quibusdam in rebus, ut nihil sit loci gratiæ. & 308 a, Vrgere illi ut loco nos mouerent. & 309 a, Incidi in eum locum in dicendo, cum Sestius multis uulneribus acceptis subsidio Bestiæ seruatus esset.

LOCI, artis, uel doctrinæ. de Or.122 b, Aristoteles proposuit quosdam locos, ex quibus omnis argumentatio ad omnem disputationem inueniretur. & 130 b, Locus & regio, quasi riculi. Orat.201 a, Aristoteles locos, sic enim appellat, quasi argumentorum notas tradidit. Top.221 b, Locus est argumenti sedes. Par.230 a, Loci sunt in quibus latent argumenta. de Or.119 a, Locos argumentorum paratos & expeditos habere oportet. & 123 b, Sedes & tanquã domicilia omnium argumentorum. & 152 b, Loci communes, qui de uniuersa re tractari solẽt, ut, &c. de Cl.168 b, Scriptę fuerunt & paratæ à Protagora rerum illustrium disputationes, quæ nunc communes appellãtur loci. & 171 b, Communibus locis uti. & Ac.20 a, Define cõmunibus locis. Ora.208 a, Traditi sunt è quibus argumenta ducantur duplices loci: uni è rebus ipsis, alteri assumpti, &c. de D.169 a, Magnus locus philosophiæq; proprius à Peripateticorum familia tractatus uberrimè. Or.212 b, Est enim hic locus latè patẽs de natura usuq; uerborum. & 209 b, Nullus locus à Demosthene edicitur, sine conformatione quadam sententiæ. & inducere locos communes. Orat.207 b, Loci philosophiæ de religione, de morte, de pietate, &c. & 308 b, Αὔξησις in communibus locis maximè excellet, qui communes appellati, eo quòd uidẽtur multarum ijdem esse causarum, sed proprij singularum esse debebunt. pro Pl.277 b, Conijcere causam in locos. de Inu. 67 b, Hæc argumenta quæ transferri in multas causas possunt, locos communes nominamus. Par.116 a, Aliquid conijcere in communes locos. de L.161 b, Exprimere aliquem locum in libris. de Fin.50 a, Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia tractabat. Orat.203 b, Itaq; hunc locum longè lateq; patentem philosophi solent in officijs tractare. L. Vniuersus.

LOCVTIO, *onis*. sermo.)(. Reticentia. Or.202 b, Quanquam omnis locutio oratio est, tamẽ unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. & 188 b, Solum & quasi fundamentum oratoris uides locutionem emendatam & Latinam. & ibid. Græca locutio. ad Her.20 b, Sermo est oratio remissa & finitima quotidianæ locutioni. Off.29 b, Risus, locutio, reticentia, uocis summissio.

LOGICE, *ces*. dialectica. de Fi.53 a, Iã in altera philosophiæ parte quæ est quærendi ac differendi, quæ λογικὴ dicitur, Epicurus planè inermis ac nudus est: tollit definitiones, nihil de diuidẽdo ac partiendo docet, non quomodo efficiatur cõcludaturq; ratio tradit: nõ qua uia captiosa soluantur, ambigua distinguãtur ostẽdit. de Fat.140 a, Explicanda uis est ratioq; enũciationum, quæ Græci ἀξιώματα uocant, quæ de re futura, deq; eo quod possit fieri aut non possit, quam uim habeãt, obscura quæstio est, quam περὶ ἀποφάνσεως appellãt, totaq; est logicæ, quam rationem differẽdi uoco.

LOGICVS, *a, um*. Tusc.216 a, Habes ea, quæ de perturbationibus enucleatè disputant Stoici, quæ logica appellãt, quia differuntur subtilius, è quibus tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

LOGODAEDALVS, *li*. uerborum artifex, & auceps. Orat. 209 a, Thrasymachus Chalcedonius & Leõtinus Gorgias, alij quos λογοδαιδάλους appellat in Phædro Socrates.

λόγοι LOGI. sermones, uel dictum ridiculum. Gallio, Ego te certè scio omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse. ex Nonio.

LOLIGO, *ginis*. quasi uoligo, piscis uolutãs. de D.138 b, Loligines & delphini exultãtes tẽpestatem futuram significant.

LOLIVM, *lij*. herba. Attic.23 b, De lolio sanus non es, de uino laudo.

LOMENTVM, *ti*. farina fabarũ. Epi.123 b, Persuasum est ei censuram lomentum aut nitrum esse, errare mihi uidetur. nã sordes eluere uolens, uenas sibi omnes & uiscera aperit.

LONGE. procul, lõginquo.)(. Propè. At.77 b, Appius quàm longissimè potuit, discessit. & Ep.233 b, Longius non discedam. pro Fla.161 a, Longè omnino à Tyberi ad Caicum. & Tusc.173 a, Satis longè ab oppido ad fanum. de N.71 a, In Arcadia non longè à Lusio flumine. I.V.119 b, Bidis oppidum est nõ lõgè à Syracusis. pro Fl.160 a, Non longè à gradibus Aurelijs hæc causa dicitur. & Ep.56 a, Cum non longè à Pireo abessem. pro Dom.135 b, Eius simulachrum non longè à Tanagris in sepulchro positum fuit. At.193 a, Non progrediar longius quàm mihi concessum est. de N.36 b, Neque à sole longius unquam huius signi interuallo dicesit. Epist. 21 a, Longè absum, audio serò. & 36 b, Tam longè inquis! & 44 b, Cum tam longè abfuturus essem. de Fin.72 b, Propè, longè stare, mouere. Oct.230 a, Cur castra longius aduersariorum, castris, & propius urbem mouentur. pro Qu.14 b, Quàm longè est hinc in saltum uestrum Gallicanum. Qu. Frat.317 a, Iiti Neruij quàm longè sint nescio. pro Plan.262 b, Longissimè abesse ab aliquo. & Acad.10 b, Longissimè abesse à uero. de Pr.75 a, Quid Oceano longius inueniri potest? pro Syl.177 b, Tempus muneris dandi longè abest,)(. Appropinquat. de Clar.170 a, Varro uitam Nævij producit longius. & 176 b, Aliquis longius ætate prouectus. pro Rab.99 b, Longius quàm uitæ termini postulant, cogitare. in Verr.122 a, Epicrates longè mihi obuiam processit. de Ar.244 a, Iracundia longius digredi quàm conueniat. de N.33 b, Sol longè lateq; collucet. de D.97 a, Dij uiã suam longè lateq; diffundunt. de Nat.12 b, Longè lateq; peregrinari. Tusc.243 a, Longè lateq; se pandere. de Fin.79 a, Longè lateq; plurimum tribuere alicui. I.V.159 a, Longè omnes multumq; superare. de Finib.124 a, Cum longè multumq; præstat mens. & 88 a, Nos longè multumq; superamur à bestijs. Tusc.245 b, Longè & retrò ponere. de Diuin.133 a, Horum defensio repetita quàm longè est. de Fi.111 a, Longè ad uirtutem processerunt. in An.212 a, In posterum quàm longissimè prouidere. Ep.22 a, Longè in posterum prospicere. At.2 a, Ab institutis nostra paucorum dierum consuetudine longè refugit. Ep.66 a, Longè alia conditione ac cæteri imperatores. Ac.15 b, Longè aliter se habere ac sensibus uidetur: id est, multo aliter. I.V.110 b, A' quo mea uoluntas longissimè abhorret. de Or.103 a, Multum inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuersæ atq; seiunctæ. de Cl.169 a, T. Coruncanus longè plurimum ingenio ualuit. de Orat. 123 a, Ab Aristotelis inuentis tibi uideor non longè aberrare. in Sal.272 b, Longè falleris opinione. Ora.216 a, Nam est longè aliter in uersibus. de Clar.185 b, Hortensius suos inter æquales longè præstitit. Orat.212 b, Hæc dixi longius quàm instituta ratio postulabat, breuius autem, quàm si hac de re una disputarem. pro Syl.176 a, Et erat huic iudicio longè dissimilis illa contentio. in An.204 a, Quorum longè uicit sapientia cunctos. Top.225 a, Longè diuersus. & de Diu.84 b, Cæsaris autem longissimè diuersa ratio, qui, &c. de Clar. 185 a, Vir longè post natos homines improbissimus. Tusc. 185 a, Volo autem dicere, illud homini longè optimum esse. de Ar.256 a, Quorum mẽtes sunt perditæ, longeq; à communi salute disiunctæ. Postq.207 b, Non cognoueram eum, quàm longè hinc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset. Offi.7 a, Longo interuallo interiecto uidere. Epi.232 b, De Qu. Fratre nihil longè recusaui. Epist.196 b, Longè gentium. de Leg.156 a, Non longè è tua domo. Top.221 b, Abesse longeq; disiunctum esse. & Att.98 a, Quippe res est in manibus, tu autem abes longè gẽtium. de Or.86 a, Quod lõgissimè sit ab imperitorum intelligentia sensuq; disiunctum. in An.175 b, Cęsari uenienti, obuiam longissimè processit. & 194 b, Nihil unquam longius Calendis Ianuarijs mihi uisum est.

LONGINQVITAS, *tis*. diuturnitas.)(. Propinquitas. de D.80 a, Eandem artem etiam Aegyptij longinquitate tẽporum innumerabilibus penè seculis cõsecuti putantur. & Epi.81 b, Longinquitas temporis. Tusc.151 a, Dolores longinquitate producti uehementius torquẽt. de D.83 b, & de Fin. 57 a, & 83 a, Nihil est quod non longinquitas temporis efficere possit. Ep.22 b, Quò propter longinquitatem. & propter latrocinia tardissimè omnia perferuntur. de Inu.50 b, Longinquitas loci.)(. Propinquitas. I.A.227 b, Alter nondum ex longinquitate grauissimi morbi recreatus est.

LONGINQVVS, *a, um*. diuturnus, lõgus. ꝑ Mil.116 a, Clodius æqualiter in propinquos & in longinquos irruebat. pro

pro Deiot.145 b,Homo longinquus & alienigena. in C.110 b, Exterus hostis atq; longinquus. pro Font.12 b, Ex locis tam longinquis & diuersis. I.V.196 a, Locus longinquus & reconditus. Epist.248 b,Nos quidem longinqui,& à te ipso missi in ultimas regiones. de Arusp.249 b,Ex ultimis terris aliquid accersere. de D.114 b, Et quàm diuturna ista obseruatio? aut quàm longinquo tempore potuit obseruari? de Nat.58 a,Quarundam herbarum utilitates longinqui temporis usu & periclitatione percepimus. de D.103 a,Longinqua obseruatio. Attic.144 b,Longinqui temporis spes. Par. 240 a,Tempus differendi in longinquum. de Fin.84 b,Longinquus dolor: id est,longus. & 100 a, Nec longinquiora breuioribus anteponantur. I.A. Nam non lõginquum spacium labêre diurnum. Attic.154 b,Consilia in longinquum tempus differre. Att.242 a,Nolo enim Lacedæmonem longinquo,qui Lanuuium existimaui.

LONGITVDO,*inis*.diuturnitas,longinquitas,proceritas. I.V.141 a, Noctis longitudo stupris & flagitijs conterebatur. de N.12 b,Immensitas latitudinum,lõgitudinum,altitudinum. de L.190 a,Tempus uerò largitur longitudo diei. I. A.221 a,Non eum longitudo itineris retardauit. de In.48 b, Rerum longitudo & obscuritas orationis. Or.213 b,Longitudinum & breuitatum in sonis iudicium. & 218 b, Longitudo ambitus.)(.Breuitas. Par.235 a,Longitudo orationis. de Vn.199 a,Diffindere aliquid in longitudinem. I.A. 221 a, Longitudo uiarum.

LONGIVSCVLVS,*a,um*. paulò longior.pro Ar.190 a,Epigramma in aliquem alternis uersibus longiusculis.

LONGVLVS,*a,um*.satis longus. Attic.259 b,Longulum sanè iter.

LONGVS,*a,um*. longinquus, diuturnus,procerus,productus, temporibus productus, longinquitate productus.)(. Precisus,breuis.Attic.258 b,Mihi ut Aristophani Archilochi iambus,sic epistola longissima quæq; optima uidetur. Att. 187 b,Quotidie tamen horæ quibus expectabam,longæ uidebantur.& 95 a,Cupiam lõgiorem epistolã facere. & 280, Ille dialogus,quem ais longũ esse. I.V.134 a,Mẽsis XLV dies longus.de Ora.160 a,Syllaba producta atq; longa. Att.190 b, Tempus nimium longum.)(.Exiguum. I.V.108 a, De omnibus lõgum est dicere.pro Cl.15 a,Iam ut, &c.& quibus, &c.longum est mihi dicere,præsertim ad alia properanti. I. V.232 b, & de Orat.119 a,b, Longum est & non necessarium commemorare,quæ, &c. pro Ra.92 a, An de Tubulario incenso longà oratiõ est exprimenda? an de ciuibus necatis plura dicenda sunt? & ibid. Nam quid ego ad id longam orationem comparem? & 91 b, Ne plura de pudicitia dicerem.& ibid. Nisi fortè de locis religiosis pluribus uerbis tibi respondendum putas. de N.8 a, Iam de Platonis inconstantia longum est dicere. & 21 b, Possum de alijs dicere,sed nolo esse longus,ita concludam tamen,&c. in C.112 b, Cethego nimium id longum uidebatur. Ac ne lõgum sit Quirites,iusimus. pro Sest.5 a,Longum est dicere,sed hoc breue dicam. de Leg.160 a,Non faciam longius,huc enim pertinet, &c. de Fi.128 a, Non opus est exemplis hoc facere longius. de Or.161 a,Cõtractione breuius fieri,aut productione longius. de Clar.190 a, Verbum in longius ductum.I.V. 208 b, Nihil ei longius uidebatur, quàm dum illud uideret argentum.Epi.181 a,Tum ille nihil sibi fuisse longius,quàm ut me uideret.pro R.P.128 a,Nec mihi lõgius est quicquam, quàm uidere hominum uultus. Tuscul.219 a, Nec longius quicquam uobis,quàm dextræ gladium dum accommodet alter. de Leg.174 b, Ac ne longum fiat,uidete. de L.158 b,in longum sermonem me uocas. At.111 a,Si scriberem ipse,longior epistola fuisset,sed,&c. Qu.Fr.299 a,Tua quaq; longissima epistola delector, & ipse in scribendo sæpe sum longior. Off.7 a,Illa quæ quasi longo interuallo interiecta uidemus. de Sen. 91 b, Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteq; uiuendum.

LOQVACITAS,*tis*. ἀπεραντολογία. Attic.188 a,de Orat.93 a, Qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem sine usu, neque ex scholis cantilenam requirunt. Attic. 110 b, Loquacitati ignosces, quæ, &c. Epistol.81 b, Facit autem non loquacitas mea, sed beneuolentia longiores epistolas. de Legib.157 a, Accij loquacitas habet aliquid argutiarum.

LOQVACITER. pro Mur.129 b,Quid huic tam loquaciter litigioso respondere?

LOQVAX,*cis*.multus in loquendo,garrulus. de Senec.88 b, Senectus est natura loquacior. pro Fl.156 b, Repentè homo loquacissimus obmutuit. pro Mur.131 a,Orator odiosus in dicendo ac loquax. de Or.156 a,Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium est,in iudicãdis nimium loquax. de Or.123 b, Malo indisertam prudentiam quàm stulticiam loquacem.pro Cl.55 a,Seruus nimium loquax.

LOQVENTIA. L.Falsiloquentia.

LOQVOR,*ris*. sermonem habeo, cõmemoro,dico,aio,uerbum facio,uocem mitto, uoces habeo, sermonem confero, mihi oratio est cum aliquo. At.68 a,Ex quo ueni ad ea,quæ fueramus ego & tu inter nos de sorore in Tusculano locuti. de Fin.91 b,Sæpiusq; ista loquemur inter nos, agemusq; communiter.Att.87 a,Hoc non noram tum cum Democrito tuo locutus sum. & Ep.3 b,Ita sum cum illo locutus.Ep. 9 b,& 57 b,Loqui cũ aliquo de aliqua re. At.131 b,Multũ loqui cum aliquo. & 132 b,Cum quasi tecum loquor: id est,ad te scribens. Att.90 a,Loqui asperius de aliqua re.pro Pl.265 b,Asperius,inquit,locutus est aliquid aliquando. pro Sest. 42 a,Desinat dicere malè aliquem locutũ esse,si quis uerè ac liberè locutus sit. Tusc.150 b,Pugnãtia te loqui non uides?& 156 a,Loqui ex ore alterius. Epist.40 b,Cum loquimur terni,nihil flagitij dicimus. I.V.90 a,Cum omnes in eam rationem pro suo quisq; sensu ac dolore loqueretur. de Ora. 114 a,Poetas omnino quasi alia quadã lingua locutos, non conor attingere. Attic.136 a,Posthumus ad me uenit,nihil nisi classes eloquens & exercitus. & 148 b,Hic quidem mera scelera loquũtur. & 150 a,Dolabella suis literis merum bellum loquitur. pro Mil.111 b, Res loquitur iudices ipsa quæ, &c. pro Do.230 b,Vt annales pop.Ro.loquuntur. pro Qu.17 b, Is fatetur se nõ bellè dicere, non ad uolũtatem loqui posse. de Am. Vitium notandũ leuium hominũ atq; fallacium ad uoluntatẽ loquentium omnia, nihil ad ueritatem. de Clar. 174 a, Is perbenè latinè loqui putabatur,literatiusq; quàm cæteri. de Or.96 b,Loqui primùm purè & latinè,deinde planè & dilucidè, tum ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè.pro Qu.9 b,Si tecum hæc duo uerba fecisses.pro Plan. 263 a, Verbum nemo facit. pro Sest.12 a, Vocem pro me ac pro repub.nemo misit.At.150 b,Cęsarem loqui quiddam *αἰδοῖοπικῶς* narrabant.Att.4 b,Cum Attilio sum locutus. At. 158 a,De ea re nos inter nos locuti sumus. de Cl.177 a,Inquinatè loqui.& ib.Ipsum latinè loqui est in magna laude ponendum. de L.156 a, Dum latinæ loquerentur literæ,quercus huic loco non deerit.de Legib.191 a,Oculi nimis arguti quemadmodum animo affecti sumus loquuntur.

LORICA,*æ*.corporis contra tela munimentum & armatura,quæ interdum ex laminulis ferreis, interdum ex catenulis cõstat, atq; ex alia materia. I.V.223 a,In hoc fano loricas galeasq; æneas P.Scipio posuerat. pro Mar.136 b, Descendi in campum cum illa lata infigniq; lorica,non quæ me tegeret,uerùm,&c. pro Fl.155 a, Mithridates ambulat cum lorica,metuit enim,&c.

LORVM,*ri*. corrigia. de Ar.249 a, Si puer ille tensam aut lorum omisit. I.A. 218 b,& 252 a, Cum eum serui publici loris cęciderunt.

LVBENS,*tis*. libens.de Ora.136 a,Me uerò lubente,inquam, Antonius dixerit.

LVBENTER. libenter.de Cl.187 b.

LVBENTINAE.de N.38,Lubentinæ Veneris templum.

LVBET,*bat*.libet.de Senect.89 a,Id ipsum tamen ut lubebit, quoniam,&c.& de Cl.168 b,& 184 b.

LVBIDO.libido. de Rep.li.1,autore Nonio,Ergo non probares consilio pulso lubidines.

LVBRICVS,*a,um*.præceps,periculosus.I.V.263 b,Aetas puerilis maximè lubrica atq; incerta.de N.54 b,Natura oculos fecit lubricos & mobiles. pro Fl.166 a,Via præceps & lubrica.)(.Plana & stabilis. Ac.17 b, Ipsa consuetudo assentiendi periculosa esse uidetur & lubrica. Off.13 b,Qui locus est sanè lubricus,quòd uix inuenitur qui,&c.pro Plan.259 b,Sed mihi in causa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defensionis ratio proponitur. pro Cæl.46 a, Viæ adolescentiæ lubricę,quibus illa insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix potest. I.P.94 a, Lubricum genus orationis adolescenti non acriter intelligenti sæpe præceps. I. A.204 a,Dominandi cupiditas præceps & lubrica. Ora.205 b,Versari in lubrico. Item: Is magnus orator est,minimeq; in lubrico uersãbitur.Tusc.218 a,Quia sunt in lubrico,incitataq; semel in procliue labuntur.

LVCA,*æ*.urbs Hetruriæ.Ep.11 a.

LVCANI,pop.Tusc.167 b,I.A.248 b.

LVCANICA,*æ*.Epi.136 b,Solebam antea delectari oleis & lucanicis tuis.

LVCEIVM,castellum.pro Deiot.146.147.

LVCELLVM,*i*. quæsticulus. I.V.163 a,Apronio lucelli aliquid iussi sunt dare.& de D.115 b.

LVCENSIS,*se*.Ep.209 a,Princeps Lucensis municipij.

LVCEO,*es. luxi*. splendeo.pro Pomp.11 b,Nunc imperij nostri splendor illis gentibus lucet. & de Som.128 a, Luna quæ luce lucet aliena. & de Nat. 39 b, Luna à lucendo nominata est. de Nat.deor. 47 a, Atq; uno mentum radianti fidere lucet,de Cla.orat.196 a,Et ingenij quædam forma lucebat,

& exer-

& exercitatione perfecta erat. pro Sest.16 b, Virtus lucet in tenebris, splendetq; per sese semper. in An.251 a, Sed illa ornamenta in uirtute & industria posita lucent. Attic.46 a, Mea officia, quæ parum antea luxerunt. pro Mil.113 a, Cum res ipsa, tot tam claris argumentis signisq; luceat. Officior.7 a, Aequitas lucet ipsa per se. Offic.11 a, Qui lumen de suo lumine accendit, facit ut nihilominus ipsi luceat cum illi accenderit.

LVCERIA, æ. ciuitas. I.V.59.

LVCERNA, næ. lumen, lychnus. Att.106 a, Ἐμπολιτεύομαί σοι iamdudum, & facere diutius, nisi me lucerna desereret. Aca.20 a, Cum oculum torsisset, duas ex lucerna flammulas esse uisas. de D.133 b, Duo luternæ lumina pro uno uideri quodam obtutu oculorum. de Fin.99 b, Lumen lucernæ offunditur uel obscuratur luce solis. & 112 b, In sole lucernam adhibere. Att.119 a, Cùm eadem lucerna hanc epistolam scripsissem, qua inflammaram tuam. & de Sen.94 a, Namq; hęc nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur.

LVCESCIT, bat. diluescit, lucere incipit. Epist.245 a, Cum adueſperasceret.) (. Cum lucesceret.

LVCET, bat. uulgus dicit, dies est. Ac.24 a, Si dicis nunc lucere, & uerum dicis, lucet igitur. Attic.108 a, Cepi consilium ut exirem antequam luceret. I.A.219 b, Quin. Scæuola quotidie simulatq; luceret, faciebat omnibus sui conueniendi potestatem. pro S.R.34 b, Nondum lucebat, cùm hoc Ameriæ scitum est. pro Cl.23 a, Puer postridiè antequam luceret, combustus est. de D.90 a, Vbi lucere cœpit. Att.92 a, Cupiebam etiam nunc plura garrire, sed lucet, urget turba. & 259 b, Nõdum legere poteramus: nam & lumina dimiseramus, nec satis lucebat: cum autem luceret, &c.

LVCIDE'. dilucidè. de Orat.118 b, Lucidè breuiterq; definire aliquid.

LVCIFER, ri. de N.36 b, Stella Veneris, quæ φωσφόρος & Græcè, Latinè Lucifer dicitur. de Vniu.200 a, Lucifer deinde & sancta Mercurij stella.

LVCIFERA, næ. Lucina. de N.39 b. L. Lucina.

LVCIFVGVS, a, um. de F.61 b, Ecce autem alij minuti & angusti, aut omnia semper desperantes, aut maleuoli, inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monstrosi dij.

LVCINA, næ. lucifera. de Nat.39 b, Apud Græcos Dianam, eamq; Luciferam, apud nos Iunonem Lucinam in pariendo inuocant.

LVCISCVS, sci. lusciosus, qui manè, & uesperi uitio oculorum parum uidet. Attic.64 b, Iam enim tibi lucisci loquerentur, &c.

LVCRETIA, tiæ. de L.171 a, Sextus Tarquinius uim Lucretiæ Tricipitini filiæ attulit. de Fin.140 a, Lucretia stuprum per uim oblatum uoluntaria morte luit.

LVCRETINVS, na. Att.108, Sol Lucretinus.

LVCRETIVS, tij. Qu.Fra.313 b, Lucretij poemata lita sunt multis luminibus ingenij, multæ tamen artis.

LVCRIFACIO, cis. I.V.187 a, Iam uerò omnem ex ærario pecuniam lucrifactam uidetis. & pro Fl.163 b, Minus igitur lucrifacit. & Epist.177 a.

LVCRIFIERI. I.V. act.5, Quid si ostendo in hac una emptione lucrifieri tritici modios centum.

LVCRINVM, lacus. de Or.110.

LVCRINENSIS, se. At.60.

LVCROR, aris. lucrifacio, lucrum facio, quæstum facio, compendium facio, quæro, mereo, quæstum consequor, in lucro pono. in Ver.248 a, Iste quod nautæ nomine acceperat, lucrabatur. Off.51 a, Vt locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum. I.V.82 b, Dedecora prætereantur, lucretur indicia ueteris infamiæ. Par.119 b, Cum lucrari impunè posset auri pondo decem.

LVCRVM, cri. quæstus, compendium, fœneratio, ἐμπόριον. Tusc.229 b, Alij emendi aut uendendi quæstu & lucro ducuntur. Epi.177 a, Totam istam cantilenam ex hoc pendũt, ut quàm plurimum lucri faciant. in Ver.163 a, Apronio dent lucrum tritici medimna XXXIIII. ter. & 166 b, Plus lucri nomine eripitur, quàm quantum exararant. in Verr.166 b, Numerant Valentio lucri H-S. XXX millia. in Verr.255 b, Quibus utri ceciderint, lucro futurum est. pro Flac.163 b, Emit igitur aliquid, quod certè multo pluris esset, dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. in Ant.189 a, Reliquas res ad lucrum prædamq; reuocauit. in Verr.167 a, Facere lucrum ex uectigalibus publicis. Ep.137 a, De lucro uiuere. pro Fla.154 b, Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere patiãtur. Ep.106 b, Id ego in lucris pono. Sibi intus canere. L. Intus. Att.213 b, Ἐπίσυγμα magnum nullum fieri potest, ἀνεπίσυγμα uel non magnum molestum futurum est.

LVCTATIO, onis. concertatio. de Fat.142 b, Causa, in qua tibi cum Diodoro magna luctatio est. de Finib.73 b, Nam

cum Academicis incerta luctatio est. de Fat.146 a, Sine aduersario nulla luctatio est. & de Leg.177 b, Cursus, pugillatio, luctatio.

LVCTIFICVS, a. Tusc.180 a, Luctifica clades.

LVCTOR, aris. contẽdo, altercor. de Or.91 a, Non luctabor, inquit, tecum Crasse amplius. pro Syl.176 a, Nondum statuo te uirium satis habere, ut ego tecum luctari & congredi debeam. Off.21 b, Alij uelocitate ad cursum, alij uiribus ad luctandum ualent. de Fat.146 a, Luctabitur Olympijs Milo. & ibid. Siue habuerit aduersarium, siue non habuerit, luctabitur.

LVCTVOSVS, a, um. luctu præditus, funestus, quod habet luctum. de Or.128 a, Afflicta & prostrata uirtus maxime luctuosa est. pro Sest.8 b, O' diem illum reipubl. luctuosum. I.V.260 a, Hoc si luctuosum est parenti, redimat precio sepeliendi potestatem. Post.209 b, Cuius discessus omnibus honestis luctuosus uisus est. Epi.70 b, Miseris his temporibus & luctuosis. Qu.Fr.327 b, Funus perluctuosum. de Or.143 b, & contra Rul.75 b, Luctuosum, acerbum, graue.

LVCTVS, ẽlus. mœstitia, mœror, squalor, sordes, lachrymæ, fletus, sordes lugubres, desiderium. Tusc.213 a, Luctus est ægritudo, ex eius qui charus fuit, interitu acerbo. pro Fla.166 a, Orat ne suum luctum patris lachrymis, patris mœrorem suo fletu augeatis. pro Pl.263 a, Quam quidem multitudinem iudices nunc uidetis in squalore & luctu uobis supplicem. Epist.59 a, In luctu & squalore sum. pro Sest.9 b, Erat in luctu senatus, squalebat ciuitas. de Offic.71 a, Esse in maximis luctibus. in P.98 b, In sordibus, lamentis, luctu; iacuisti. Tusc.lib.3, Quàm diu uixit, uixit in luctu. & 83 a, Vt eos, quos luctu affecerat, lugere non sineret. Att.41 b, Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundem luctum uocem. pro Pl.275 a, Tristis & acerbus luctus. de Leg.183 a, Habet enim luctum concursus hominum. de Orat.116 a, Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. pro Cl.57 b, Mulier in familiæ luctum & in priuignorum funus nupsit. & 58 a, Spectaculum sordidum, atq; luctus & tanti squaloris alicuius. pro S.R.22 a, Aliquis miser luctu præditus. pro Mil.105 a, Illius mortem æquo animo nemo ferre potest, luget senatus, mœret equester ordo, tota ciuitas confecta senio est, squalent municipia, afflictantur coloniæ, agri denique; tam beneficum, tam salutarem, tam mansuetum ciuem desiderant. Tusc.204 a, Hinc sunt illa uaria & detestabilia genera lugendi, pedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis percussiones. & ibid. Luctus elocutiones complures. Att.43 b, Ne illius squalorem, luctumq; aspicerem. Off.7 a, Incidere in maximos luctus.

LVCVBRATIO, onis. uigilia, nocturna commẽtatio. de D.137 b, Nunc quidem propter intermissionem forẽsis operæ, & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus antea uti non solebam. de Na.20 a, Ista quæ uos dicitis, sunt tota commentitia, uix digna lucubratione anicularum.

LVCVBRO, aris. elaboro, excudo, elucubror. Par.116 b, Accipies igitur hoc paruum opusculum, lucubratum his iam contractioribus noctibus.

LVCVLENTE'. copiosè, splendidè. de Cla.117 a, Scripsere alij rem uersibus, & luculentè quidem scripserunt. & Ar.236 a, Off.73 a, Quanquam ab impio rege dicitur, luculentè tamen dicitur.

LVCVLENTER. luculentè. de Fin.67 a, Cũ Græcè (ut uideor) luculenter sciam. Off.64 a, Hoc quidem sanè luculantè. Qu.Fr.233 a, & 325 a, Eodem die Gabinium ad populum luculenter calefecerat Memmius. Qu.Fr.325 a, Sanè texebatur opus luculenter.

LVCVLENTVS, a, um. ornatus, elegans, pulcher, amplus. At.192 b, Cato uerbis luculẽtioribus & pluribus rem comprehenderat. & 253 b, Sunt præterea nauigia luculenta Sexti Bucilani. Ep.100 a, Camino luculento utẽdum censeo. I.A.243 a, Luculentũ matrimonium. Atti.113 a, Põpeius scriptor luculentus. de Cl.176 a, Licinius habitus est sanè (ut ita dicam) luculentus patronus. Att.166 a, Nunc credo, ut est luculentus autor: id est, exploratus, certus. & 167 b, Dicæarchum rectè amas, luculẽtus homo est. & 64 a, Etenim est luculenta res. At.177 b, Seruius de duabus legionibus luculentos autores esse dicebat. & de Clar.173 b, Cælius Antipater scriptor luculentus. I.A.192 a, Præclara & luculenta reclamatione uestra factũ Martialium comprobauistis. & 212 a, Luculentam tamen ipse plagã accepit, ut declarat cicatrix.

LVCVLLANVS, a, um. Att.238 a, Lucullanus fundus.

LVCVS, luci. nemus sacrum. I.V.225 a, Circa Ennam lacus luciq; sunt plurimi. & de Diu.101 a, Lucus Vestæ. & 116 b, de Legib.173 a, Lucos in agris habento, & larium sedem. Epistol.105 a, Domus habet lucum, quem si excideris, multum prospexeris. pro Mil.118 a, Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos inquam, imploro & obtestor.

LVDIBRIVM,*brij*.irrisio.Att.273 b,Sceleratissimo hosti ludibrio esse imperium populi Rom. Sal.in Cic. 270 b, Senatus autoritas turpissimo cuiq; ludibrio est. ad Her.36 a,Ludibrio & despectui cuipiam esse.I.V.256 a,Aliquid ludibrio esse.pro Do.239 b,Libertatis signum posuisti ad ludibrium impudentiæ,magis quàm, &c. in Ant.255 b, Ne ludibrio simus inimicis. & Par.117 a, Ille hæc ludibria fortunæ ne sua quidem putauit.

LVDIBVNDVS,*a,um*. ludens. I.R.183 a,Si Vulteium habebis,omnia ludibundus perficies. ter. Ep.259 b, Inde austro lenissimo ad Hydruntem ludibundi peruenimus.

LVDICRVS,*a,um*. iocularis. de N.12 b,At pueri etiam cum cessant,exercitatione aliqua ludicra delectatur.de Or.97 a, Quæ agenda sunt in foro tanquam in acie, exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari.& 118 a,Ars ludicra armorum,gladiatori & militi prodest aliquid.Acad.2 b,Clarorum uirorum ludicros sermones esse non oportet.

LVDIFICO,*cas*. illudo. pro Q.10 a,Si quis latitare ac diutius ludificare uideatur.

LVDIFICATIO,*onis*. pro Sest.20 a, Consecuti dies pauci omnino Ianuario mense, per quos senatum habere liceret, sed tamen acutum nihil nisi de me,cùm omnis mora ludificatione,calumnia senatus autoritas impediretur.

LVDIFICOR,*aris*.ludifico.pro S.R.27 a,Is apertè ludificari ac calumniari sciens uidetur.

LVDIVS,*di*. histrio.pro Sest.25 b,Clodius Ludius nõ solum spectator,sed actor & acroama. de Ar.resp.149, Quum ille seruorum & ludiorum multitudini Senatum populumq; Rom. uinctum tradidisset.

LVDO,*dis*.ludo utor,delectationis causa exerceor. de Or.91 a, Vt qui pila ludunt,non utuntur in ipsa lusione artificio proprio palæstræ, sed indicat ipse motus,didicerint'ne palæstram an nesciãt.de Or.103 b,Pila bene & duodecim scrupis ludere. & Tus.239 b,Pila ludere.I.A.171 b,Qui non dubitaret uel in foro aleã ludere. Off.21 a,Ludendi autẽ est quidam modus retinendus, ut ne nimis omnia profundamus, &c.suppeditant autem & campus noster & studia uenandi, honesta exempla ludendi. de Fin.131 b,Si quando pueris ludentes minamur. Ep.98 b,Non illo uetere uerbo quod iure lusisti. de Or.129 a, Disputationem aliquam facetijs ludere. Qu.Fr.316 a,Domitius in senatu lusit Appium. de Or.125 b, Ludere aliquem. Quin.Fr.313 b, Eumq; lusi iocosè satis.de Or.89 a,Oratio aut nulla sit necesse est,aut omnium irrisione ludatur. de Diu.119 b,Hoc ciuili bello quàm multa luserũt!Ep.115 a,Sic multum ac diu ludetur. de Or.158 b,Verùm in me quidem ille lusit ut solet. Par.116 a, Ego uerò illa ipsa ludens conieci in communes locos.

LVDVS,*di*. munus,spectaculum,scena,iocus. pro Mur.133 b, Populus ac uulgus imperitorum ludis magnopere delectatur. & ibid. Elegantia ludorum & scenæ magnificentia. & ibid. Ludi magnificentissimi.& ibid.Ego qui trinos ludos feceram.de Ar.249 a,Hos ludos serui fecerunt,serui spectauerũt.pro Mur.133 b,Munus amplissimũ quod petitio præturæ desiderabat,prætura restituit: id est, ludos amplissimos. de Ar.257 a, Qui munera cõtra leges gladiatoria parãt. de Or.154 b, In maxima illa ludorum celebritate quinquẽnali. At.254 a,Cõmissio ludorum & cõfectorum ludorum nũcij.Qu.Fr.325 a,Quo die ludi cõmittebantur: id est, VIII.Cal.Nouẽb.& de Fin.91 b,Ludis cõmissis. Qu.Fr.327 b,Is ludos apparat magnificentissimos, sic, inquam, ut nemo sumptuosiores stultè bis terq;, uel quia non postulat, uel quia munus magnificũ dederat, uel quia potuerat magistrũ se non ædilem putare. pro Sest.25 a,Qui ludos apparatissimos magnificentissimosq; fecit.& I.P.93 b,Paratissimi magnificentissimiq; ludi. pro Arch.188 a,Celebrare dies festos ludorum.&Ludorum epulare sacrificium.L.Epularis. de Aruſp. 248 b, Libationes epulæq;. de Cl. 171 b, & Attico 241 a, Facere ludos Apollini. Attic.34 a,Iudi Apollinares.& I.A.159 a,Ludi Romani antiquissimi. I.V.243 a, Ioui, Iunoni,& Minerue.I.P.81 a,Ludi compitalitij.de D.91 b,Ludi uotiui.Ep.95 a,& At.254 a,Ludi Osci,ludi Græci.

LVDVS, pro schola. de Nat.15 a,Epicuri pater ludi magister fuit.& I.V.6 a,Magister ludi.Ep.137 b,Vt Dionysius tyrãnus cùm Syracusis expulsus esset, Corinthi dicitur ludum aperuisse.sic ego sublatis iudicijs, amisso regno forensi, ludum quasi habere cœpi. de Ora.117 b,Isocrates magister istorum omnium, cuius è ludo tãquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt. de Clar.167 b, Isocratis domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit, atque officina dicendi. pro Do.9 a, Is è ludo atq; pueritiæ disciplina in militiæ disciplinam profectus est.de Orat.118 a,Hæc est enim in ludo causarum ferè formula. Qu.Fr.325 a, Ducebam mecum Ciceronem meum in ludum dicendi,non lusionis.

LVDVS gladiatorius,& alij ludi.Attic.11 b,& I.C.100 a,Ludus gladiatorius. Attic.11 a, Ludus talarius. pro Cæl.43 a, Datur enim huic aliquis ludus ætati concessu omnium. & 46 b,Dare aliquid tẽporis ad ludum ætatis.& 39 a,Vt exercitatione ludoq; campestri uteremur.de Orat.148 a,Ludus pilæ,uel tesserarum,uel talorum. Off.21 a, Nec enim ad ludum & iocum facti sumus. I.V.107 b, Per ludum & iocum euertere aliquem.& 273 a,Per ludum & negligentiam ad honores peruenire. in Ant.193 b, Nullus ei ludus uidetur esse iucundior quàm cruor,quàm cædes,&c. de Orat.115 a, Omnium cæterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est homini non hebeti.de Fin.54 a,Illa perdiscere ludus est.Offic. 30 b, Adde his, si placet, unguentarios,saltatores,totumq; ludum talarium. in Ant.181 a,Heri quartus in circo dies ludorum Romanorum fuit, Antonius ad populum tulit, ut quintus præterea dies Cæsari tribueretur.de L.174 a,Ludis publicis popularem læticiam in cantu & fidibus & tibijs moderanto.

LVES,*luis*. pestis. de Ar.249 a,Vt eos ludos hæc lues impura polluеret.

LVGEO,*es*. in luctu sum, squaleo,mœreo. I.A.244 b,Quis bonus non luget mortem Trebonij? & de In.72 a, Illa hostium mortem lugebat. pro Pl.280 b,& Epist.51 a, Hos pro me lugere,hos gemere uidebam. I.P.83 a, Senatum reipubl. occasum atq; interitũ lugere uetuisti. pro Do.218 b,Lugente senatu,mœrentibus bonis omnibus. Att.127 b,Neq; uerò nunc consilium tuum reprehendo, sed fortunam reipub.lugeo.& de Or.127 a,Lugere suos.Tusc.166 a,Quid ego nunc lugeam uitam hominum? pro Mur.145 a,Statua deformata lugensq;.de Cl.189 b,Omittam lugere.

LVGVBRIS,*bre*.funebris.Postq.199 b,Fratris mei lachrymę sordesq; lugubres.de L.182 a,Lugubris ciulatio. & Tus.154 b,Lugubris lamentatio,fletusq; mœrens.

LVMBVS,*bi*.in An. Et Cepheus conditor ante Lumborum tenus,&c.

LVMEN,*nis*.lux,oculus,fenestra.de Diu.97 a,Noctu lumine appositio experrecta nutrix animaduertit puerum, &c. pro Syl.74 b,Vos mihi in tantis tenebris clarissimũ lumen prætulistis. Anteq.193 b,Vos dij,qui meæ menti lumina prætulistis. de Nat.61 b,Natura duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere uoluit.de Cl.170 b,Sic Catonis luminibus obstruxit hęc posteriorum quasi exaggerata altius oratio.de Somn.127 a,Hic tu ostendas oportet patriæ lumen animi,ingenij,consilijq; tui.de Or.100 a,Propè cunctis ciuibus lumen ingenij & consilij sui porrigere atq; tendere. de Orat.119 a,Certis dicendi luminibus ornare orationem.de Cl.188 b,Tabulas bene pictas in bono lumine.Tus.250 a,& pro Do.234 b, Democritus luminibus amissis,alba scilicet & atra discernere non poterat. de Or.99 b,M.Buculeius cũ ædes L.Fusio uenderet, in mancipio lumina uti tum erant, ita recepit. & ib.Quod cuicunq; particulæ cœli officeretur, quamuis esset procul,mutata lumina putabat.& pro Dom. 236 b, de Na.45 a,Varietas luminum lunæ. de D.127 a,Luna solis lumine illustrari putatur. Attic.117 a,& pro R.P.127 a, Cæsaris interdicta, si te secundo lumine hic offendero, respuentur. Offi.11 a, Qui lumen de suo lumine accendit, facit ut nihilominus ipsi luceat,cum illi accenderit.

LVMINARIA. fenestræ, lumina. Att.249 b,Octauam partem tuli luminarium, mediam abstrahere memineris. alias luminum.

LVMINOSVS,*a,um*.illustris,eminẽs,excellens. Orat.208 b, Tum sunt maximè luminosæ & quasi actuosæ partes duæ.

LVNA,*næ*. de Som.128,In infimo orbe luna radijs solis accensa conuertitur. de D.127 a,Docet enim ratio mathematicorum,quãta humilitate luna feratur, terrã propè contingẽs. & ib.Luna solis lumine illustrari putatur.& 110 a,Luna suo lumine an solis utatur. de N.39 b,Luna à lucendo nominata est,eadẽq; est Lucina.L.Diana. de Som.228 a, Stellæ, &c. ex quibus erat illa minima, quæ ultima cœlo, citima terris luce lucebat aliena. de Or.159 b,Luna accessu suo & recessu solis lumen accipit.de N.36 a,Iã solis annuus cursus spacijs menstruis luna consequitur.& ibid.de luna.de N.18 b,Solis annuam lustrationem, solis incensa radijs menstruo spacio luna complet. in V.134 b,Siculi suos dies mensesq; congruere uolunt cum solis lunæq; ratione. de N.46 b, Luna maior quàm dimidia pars terræ. & ibi de luna multa. Ac.31 a, Habitari ait Xenophanes,in luna. de Diu.84 a,Cum claram speciem concreto lumine luna Abdidit, & subito stellanti nocte perempta est. & 100 a, Cum duo uisi soles,& cum lunæ tres. Tus.168 a,Cum luna laborat. de Fin.86 a,Epicurus lunæ dies singulos uim quandam habere credidit. de D.127 a,Cum ortus nascẽtium luna moderetur. de N.30 a, Aestus maritimos,fretorumq; angustias ortu aut obitu lunę commoueri. de D.115 a, Quid de fretis & maritimis æstibus dicam,quorũ accessus & recessus lunę motibus gubernantur.

de D.

de D.128 b,Plus terrarum situs quàm lunæ tactus ad nascendum ualere.aliter,tractus.de D.115 a,Ostrea & conchylia omnia cum luna crescunt,pariterq; decrescunt.& ibid.Arbores cum luna simul senescentes tempestiuè cædi. Ac.21 b,Intendit Apollo arcum luna innixus. Luna à sole illuminata, grauiditates & partus affert,2 de Nat.deor.Luna in infimo orbe radijs solis accensa conuertitur, in Somn.Scip. Luna eam lucem quam accepit à sole,mittit in terras, 2 de Nat.d. Luna subiecta soli,atq; opposita nostris oculis, eius lumen obscurat, Diu.lib.2,& 2 de Nat.deor. Luna quando lustrato suo cursu solem consecuta est,fit mensis,de Vniuer.Luna ijsdem spacijs uagatur quibus sol, 2 de N.d.Luna,omnium ultima uersatur in terris, de N.d.2. Luna, terra multarum urbium & montium,secundum Xenophontem, Ac.q.ed.1. lib.2. Lunæ cursus terram proximè ambit,de Vniuer.Lunæ cursus menses nominantur, quia mensa spacia conficiunt, 2 de N.d. Lunæ nominum uarietas tum crescentis, tum senescentis,2 de Nat.d. Lunæ ortu aut obitu æstus maritimi, fretorumq; angustiæ commouentur, de Nat.d.2. Lunamq; accretione & diminutione luminis, quasi fastorum notantem & significantem dies,Tusc.q.lib.1. Non ante lunam notam,10 ad Attic. Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum,præter animos hominũ munere deorum datos, Som. Scip. Supra lunam sunt omnia æterna, Somn. Scip. In luna deos spargens,de Vniuers.

LVNARIS,*re*.de Som.129 a,Grauissimo autem sono mouetur hic lunaris atq; infimus cursus.

LVO,*ui*. persoluo. L.Pœna. pro Mil.103 b,Cum ei qui expectare uelit antè iniusta pœna luenda fit, quàm iusta repetenda. & pro Syl.181 b,Luere pœnas reipubl. de Sen.92 b, Qui morte sua luit collegæ in Cannẽsi ignominia temeritatem. Attic.108 b, Acerbum est,parentum scelera filiorum pœnis lui.& 43 a,Itaq; mei peccati pœnas luo. I.V.77 b, Innocentium sanguis istius supplicio luendus est. & 91 b, Sceleratorum libido innocentium sanguine luitur. de Fin.140 a, Lucretia stuprum per uim oblatum uoluntaria morte luit: id est,expiauit,ulta est.

LVPA,*pæ*.meretrix,scortum.pro Mil.112 a,Clodius semper secum scorta,semper exoletos,semper lupas ducebat.

LVPERCAL,*lis*. locus. Epist.lib.7, pag.104, Velia non est uilior quàm lupercal.Prouerb.

LVPERCALIA,*orum*. Qu.Fr.314 b,& in An.177 a,Ad lupercalia C.Cæsari,&c.

LVPERCI,*orum*. pro Cæl. 42 b, Fera quædam sodalitas & planè pastoricia atque agrestis germanorum lupercorum, quorum coitio,&c.

LVPINVS,*ni*.ad Her.5 a,Folliculus lupinus.& I.C.115 a,Romulus paruus atq; lactens uberibus lupinis inhians.

LVPVS,*pi*. in An.188 b, O` præclarum custodem ouium (ut aiunt) lupum. Attic.216 a, De Varrone loquebamur,lupus in fabula.

LVRCO,*onis*.Att.13 a,Lurco Tribunus plebis,&c.

LVSCVS,*a,um*. uno captus oculo. de Or.131 b,Hic luscus familiaris meus C.Sextius. & ibid. Id dixit quod conueniret in omnes luscos.

LVSIO,*onis*.lusus. Qu.F.325 a,Ducebam mecum Ciceronem meũ in ludum discẽdi,non lusionis. de Fi.138 a,Pueri lusionibus uel laborioſis delectãtur. de Sen.89 a,Habeant igitur alij sibi arma,sibi equos,sibi hastas,sibi clauam & pilam, sibi nationes & cursus,nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant & tesseras. de Or.91 a, Qui pila ludunt, non utuntur in ipsa lusione proprio artificio palęstræ.

LVSITANIA. regio.Epist.165.Pollio.

LVSITANI. pop.de Cl.172.

LVSIVS.fluuius.de N.71, Ideo dictus quòd in eo Iupiter infans lotus fit,authore Pausania in Arcadicis.

LVSTRATIO,*onis*. peragratio.I.A.171 b,Peragratio itinerũ,lustratio municipiorũ. Tusc.244 a,& de N.18 b,Nõ montiuagos atq; syluestres cursus lustrationesq; patiuntur.

LVSTRO,*as*.peragro. de Nat.36 b,Mercurij stella anno ferè uertente signiferũ lustrat orbẽ. de N.58 b, Totam licet animis tanquam oculis lustrare terram. & Ep.25 a,Lustrare iurisdictionem. de Fi.145 a, Pythagoras Aegyptum lustrauit. & Tusc.218 b,Lustrare ultimas terras. de Som.128 b,Sol cuncta sua luce lustrat & complet.Off.12 a,& Par.233 a,Cum omni ratione animoq; lustraueris. & de Fin.88 b,Perlustrare aliquid animo. de Vn.200 b, Cum alia maiorem lustrarent orbem. Att.79 a, Ad III.Cal.exercitum lustraui apud Iconium.& I.A.241 a, & de D.101 b,Cum imperator exercitum lustraret. & ibid. Cum censor duceret, populum lustraret. & ibid.In lustranda colonia ab eo,qui eam de,&c.

LVSTRVM,*stri*. quinquennale spacium,idem quod Olympias Græcis.de Orat.100 a,Quæritur,qui domini uoluntate census sit,si non conditum lustrum,sit ne liber. At.17 b,Sub

lustrum censeri germani negociatoris est. & 66 b, Lustrum iam desperatum est.de Orat.133 b,Lustrum condere,& taurum immolare. Ep.25 b, Publicanis etiam superioris lustri reliqua sine sociorum ulla querela conseruaram. Att.90 b, Populi autem nullo gemitu publicanis, quibus hoc ipso lustro nihil soluerant,etiam superioris lustri reddiderunt.

LVSTRVM. ganea,popina. pro Cæl.49 b, Domus in qua lustra,libidines,luxuries uersetur. Post.207 a,Cur in lustris & heluationibus huius saltatoris eximia uirtus tam diu cessauit? pro Sest.7 a,Aliquis emersus ex tenebris lustrorum ac stuprorum. I.A.161 b,Vino lustrisq; confectus.

LVSVS,*a,um*. illusus,irrisus. de Fi.64 a,Sed & illum & cæteros sophistas lusos uidemus à Socrate.

LVTEVS,*a,um*.tardus,hebes. I.V.act.5.155 a, Deinde in hoc homo luteus,etiam callidus ac uterator esse uult.& act.6. 207 a,Tum illos cœpisse prætori dicere:Putasse se, id quod audissent,alicuius precij scyphos esse Pamphili:luteum negocium esse,non dignum quod in suo argento Verres haberet.Luteum negocium,id est,nullius precij.

LVTVLENTVS,*a,um*. luto plenus, & impurus. in Pis.79 b,Pauci ista tua lutulẽta uitia noueramus. & 85 a,Lutulente Cæsoni. pro Qu.R.48 a, Persona illa lutulenta,impura, inuisa. in Sal.272 a,b, Nihil aliud studet, nisi ut lutulentus sus cum quouis uolutari.

LVTVM,*ti*. terra humore soluta & putris. in P.92 a,Hic homulus ex argilla & luto factus. & 93 a, O` lutum, ô sordes. I.V.212 a,Verres in luto totius corporis uestigijs uolutatus. & 147 a,Vides caudam illam Verris antequam luto demersam esse in litura.

LVX,*cis*, lumen. de Diu.119 a,Si Deus erat,cur se contra naturam abdidit,ut patefactus aratro lucem aspiceret? pro S.R. 28 b,Propter quos hanc suauissimam lucem aspexeris, eos indignissimè luce priuare.I.V.240 a,Lux communis.pro S. R.40 a, Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, à Deo nobis dari atq; impartiri uidemus.pro Qu.13 b,Communi luce priuari. pro Clu.24 a, Hanc à natura propriam lucem accipere. de Clar.163 b, Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. & de Arusp. 255 b, Lucem non aspicere: id est,latẽre. I.V.251 a,Cur piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? de Arusp.257 b,Eodẽ tempore susciPimur in lucem,& hoc cœlesti spiritu augemur. I.C.190 a,Potest ne tibi huius uitæ hæc lux, aut huius spiritus cœli esse iucundus?cum, &c. pro Pomp.10 b, Qui tam breui tẽpore lucem afferre reipub.potuit. de Ora. 97 b, Et illa commendatio incluſa in ueritatis lucem proferenda est.& 111 b,Historia lux ueritatis. I.C.120 b,Hæc urbs lux orbis terrarum,arx omniũ gentium.I.A.153 b,Lux quædam uidebatur oblata. de D.81 a, Cum id reliquis,solis uideatur luce clarius. & pro Cæl.42 a,Signa omni luce clariora. pro Cæl.47 b, Sed in turpissimis rebus frequentissima celebritate, & clarissima luce lætatur. Ac.16 b, Proferre in lucem res occultas. ad Her.35 b, Luce noctem,nocte lucem expectas. pro Sex.Rosc.27 b,Si canes luce latrent,opinor ijs crura suffringantur.I.A.244 b,Quis audeat luci? quis in militari uia? quis bene comitatum? quis illustrem aggredi? pro Sest.21 b,I uce palàm occidi.I.P.84 b,Cum arma in templum Castoris luce & palàm comportabantur. Off.70 b, Luce palàm in foro saltare. de Diuin.120 a, Cur ante lucem galli cantant? Quin.Fr.309 a,Pridie Iduum hæc scripsi ante lucem. & Ep.3 b,& 56 a, de Ora.131 a, Si ad te bene ante lucem uenisset. Attic.56 b,Metellus cum prima luce eum cipum curreBat.pro Syl.177 a,& Epist.56 a,Prima luce. pro Mil.129 a,Centesima lux est hæc ab interitu P.Clodij.in Ar.Illę quæ fulgent luces ex ore corusco : id est,stellæ. pro Deiot.149 a, Obscuram familiam è tenebris in lucem euocare.pro Pom. 5 a Mithridates in uestris uectigalibus, hoc est,in Asiæ luce uersatur. & Off.42 a, Tanquam in clarissima luce uersetur. in Ar.175 a,Primum redij luce,nõ tenebris,deinde,&c. Hem mea lux,meum desiderium,Terentiæ,lib.14.Lux liberalitatis & sapientiæ, pro Ligar. Lux lumenq; uitæ,ratio, Acad. quæst. edit. 1. libro 2. Quoties illum lux noctu aliquid describere ingressum oppressit, Cat. Lucis aliquid afferre nostris rebus,2 ad Attic. Finis huius lucis, 2 Tusc.ul. id est uitæ.Cur inquam ciuibus Romanis,quos piratę ceperant,secuti statim percussis, ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? 7 Ver. Ante lucem efferri funera iussit Demetrius, 2 de Legib.60. Lucem authoris fortasse desiderant sententiæ, de Natur.deor 1.Lucem eripere,& quasi noctem quandam rebus offundere, de Natur.deor.1. Cum mortali corpore cremato in lucem animus excesserit, de Diuinat. lib.1. Lucem omnino fugeram, 3 ad Attic. Omnes denique miseros, qui hac luce carent, Tusculan.quæst. lib.1.id est, qui defuncti sint.Forensi luce carere,de Clar.orat. Quanta luce ea circumfusa sunt, &c. Acad.q.edit.1. lib.2. Erit uobis

luce

luce clarius, iudices, quum eos ipsos produxero qui dederunt, 4 Verrin. Tuscu.q.lib.2, Luce ueritatis menti hominis nihil dulcius. Acad.ed.1.lib.2, In luce Asiæ, in oculis prouinciæ, atq; in auribus omnium gētium esse positam. 1 ad Qu. Fratr. Nec uerò ille in luce modò, atque in oculis ciuium magnus, sed intus domique præstantior. de Senectute, Tu te Thyestā damnabis, orbabis q; luce, propter uim sceleris alieni? 3 Tusculan. Cum prima luce, Officior. 3. quod Græci ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.

LVXVRIA, *riæ.* & *luxuries, ei.* luxus, intemperantia, libido. pro S.R. 30 b, In urbe luxuries creatur, ex luxuria auaritia, ex auaritia erumpit audacia. de Or. 124 a, Auaritiam si tollere uultis, mater eius est tollenda luxuries. contra Rul. 64 a, Luxuries Annibalem Capuæ corrupit. pro Mur. 127 b, In quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturum putas? & 142 a, Odit populus Rom. priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. Offic. 21 a, Turpe est diffluere luxuria. I.P. 90 a, & ibid. Noua quædam & inaudita luxuries. & ibid. Profundæ libidines. & pro Cæl. 46 b, Profusa luxuries. pro Corn. 66 b, Tum luxuriam illius quæ non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto notabatur. I.V. 135 b, In mulierum corruptelis & in eiusmodi luxuria atq; nequitia. pro Cæl. 49 b, & 43 a, Domus in qua lustra, libidines, luxuries, &c. uersantur. pro S.R. 24 b, De luxuria se purgauit Erutius, cum dixit, hunc ne in conuiuio quidem ullo ferè interfuisse. & 19 b, Quod per scelus adeptus sis, id per luxuriam effundere atq; consumere. de Ora. 121 a, Quod sumptuosus de luxuria. & 117 b, In summa ubertate ineit luxuries quædam, quæ stylo depascenda est. & 157 a, Luxuriem esse in herbis. in Ver. 55 b, & 184 a, Luxuries in flagitijs, crudelitas in supplicijs. ad Her. 2 a, & 12 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria. Offic. 19 a, Hæc libidini potius luxuriæq;, quàm liberalitati & beneficentiæ pareat. Officiorum 25 a, Luxuria cùm omni ætati turpis, tum senectuti fœdissima est.

LVXVRIOSE'. intemperanter. pro Cæl. 40 a, Cum libidinosis luxuriosè uiuere. de Fin. 69 a.

LVXVRIOSVS, *a, um.* asotus, intemperans. de Fin. 69 a, Luxuriosi reprehendendi sunt ob eam ipsam causam, quòd ita uiuunt ut persequantur cuiusq; modi uoluptates. contra Rull. 75 b, Aliquis ut in suis rebus, ita in republ. luxuriosus nepos. in Pis. 94 a, Nihil isto scitote esse luxuriosius, nihil libidinosius. Or. 204 a, Lætas esse segetes, luxuriosa frumenta. I.A. 173 a, Multa & lauta suppellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis.

LVXVS, *us.* intemperantia in edendo & bibendo. I.V. 161 a, Nisi fortè existimatis eum in uino ac luxu non risisse, qui nunc in periculo ac exitio suo risum tenere non possit.

LYCAONIA, *æ.* regio. Ep. 240.

LYCAONES. pop. de Leg. 176, Ep. 42.

LYCIVM, *cij.* de Diu. 81 b, Cum ambulandi causa in Lycium uenissemus: nam id superiori gymnasio nomen est. & 110 a, Tum in bibliotheca, quæ in Lycio est, assedimus. de Ora. 93 a, Et longè Academiæ illi ac Lycio tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de D. 85 a, Inq; Academia umbrifera, nitidoq; Lycio. & Acad. 42 a,

LYCHNVCHVS, *chi.* quicquid lucernam sustinet. nam ut candelabrum candelæ, sic lychnuchus lucernæ fulcrum appellatur. Qu.Fr. 336 b, Hanc scripsi antè ad lychnuchum ligneolum, qui mihi erat periucundus, quòd eum te aiebant cum esses Sami, curasse faciendum.

LYCHNVS, *m.* lucerna. pro Cæl. 52 a, Lux alia est solis & lychnorum. prouerb.

LYCII, pop. I.V. 204, Att. 95.

LYCVRGEVS, *a.* durus, seuerus, qualis fuit Lycurgus, qui leges duras Lacedæmonijs tulit. At. 8 a, Nosmetipsi qui Lycurgei à principio fuissemus, quotidie demitigamur.

LYCVRGVS, *gi.* de Cl. 176 a, M. Brutus accusationem fecit, ut Athenis Lycurgus.

LYDIA, *Lydiæ.* regio. pro Flac. 160 a, Quid dicam de Lydia? &c.

LYDVS, *a, um.* pro Flac. 160 a, Quis unquam Græcus comœdiam scripsit, in qua seruus primarum partium non Lydus esset?

LYMPHATVS, *a, um.* furens, insanus. de D. 97 a, Flexanima tanquam lymphata ut Bacchi sacris commota. Poetæ.

LYNCEVS, *a, um.* perspicax. I.V. 155 a, Homo lynceus. homo luteus fortè correctius legas. Ep. 126 b, Quis est tā lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat? nusquam incurrat?

LYRA, *æ.* fides. Tusc. 149 a, Themistocles cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior.

LYRICVS, *a, um.* Orator. 215 a, Poetæ, qui λυρικοὶ à Græcis uocantur, quos cùm cantu spoliaueris, nuda penè remanet oratio.

LYSIAS, *æ.* de Or. 105 a, Disertissimus scriptor Lysias. & de Clar. 167 b, Lysias subtilis scriptor & elegans. Or. 199 a, Venustissimus ille scriptor & politissimus Lysias.

LYSIDICVS, *ci.* I.A. 233 b, Lysidicus ipse in Græco uerbo, qui omnia iura dissoluit.

LYSANDER, *dri.* uersutissimus Lacedæmoniorum dux, Offic. 22 a.

LYSIPPVS, *pi.* fictor insignis. Aca. 22 b.

M A

M Litera, in numeris mille significat. L. Mille. in prænominibus Marcum.

M. de Orat. 131 a, Omnibus in parietibus inscriptas fuisse literas, tria III, duo m m. Lege literam L.

MACEDO, *onis.* I.A. 203 b, Quid Macedo Alexander.

MACEDONIA, *æ.* regio. At. 40, I.P. 91 & 92. L. Seminarium. L. Triumphus.

MACEDONICVS, *ca.* I.V. 236 a, Signum Macedonicum. I.P. 91 a, Iniperator Macedonicus. Attic. 257 b, Legiones Macedonicæ.

MACELLVM, *li.* locus in quo uenduntur omnia quæ uescendi causa in urbem afferuntur. de Diuin. 120 b, Si Epicuri de uoluptate liber corrosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore. de Finib. 75 a, Quæ est illa laus, quæ posit è macello peti?

MACER, *cra, crum.* tenue. contra Rul. 79 b, Solum exile & macrum.

MACERIA, *riæ.* murus in agro & uilla. Ep. 263 b, Helluo nequissimus sestert. 200 dabat nullo aprico horto, nulla maceria, nulla casa.

MACHAEROPHORVS, *ri.* gladiator, machæram ferens. Quin. Fr. 312 b, Hominem portaui ad Baias octophoro, machærophoris centum sequentibus.

MACHINA, *næ.* machinatio. in Verr. 105 b, Columnæ machina appositæ deiectæ, eisdem lapidibus repositæ sunt. & 106 a, in Pis. 88 b, M. Regulus, quem Carthaginenses refectis palpebris illigatum in machina uigilando necauerunt. pro Dom. 218 a, Iisdem machinis sperant me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. contra Rul. 75 b, Hæc tota lex ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. Brut. 289 a, Omnes adhibebo machinas ad tenendum adolescentem. de Natur. 74 b, Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ. & ibidem: Commoliri dolum & machinam aliquam ad quempiam. Qu. de Pet. 206 a, Quo in magistratu amicam, quam palàm domi habebat, de machinis emit.

MACHINATIO, *onis.* de Nat. d. 45 a, Cùm machinatione quadam aliquid moueri uidemus, ut sphæram, horas. & 50 b, Etiam machinatio quædam atq; solertia. de Or. 115 a, Iudex siquam machinatione aliqua tum ad seueritatem, tum ad remissionem est contorquendus.

MACHINATOR, *oris.* architectus, fabricator. pro Sex. Ros. 40 b, Sic omnium architectum & machinatorē esse Chrysogonum. & contra Rul. 63 b, I.C. 112 a.

MACHINOR, *aris.* struo, molior, excogito, consilium ineo. de N. 56 a, Ad usum orationis incredibile est quanta opera machinat. natura sit. de Or. 159 a, Hæc quidem machinati sunt ad uoluptatem. de N. 51 b, Quod perpetuitatis causa machinata natura est. & 73 a, Sibijpsi nefariam pestem machinari. I.V. 59 a, Cum interea aliud quiddam iamdiu machinaretur. pro Dom. 224 a, Nihil aliud nisi uti nequid per uim agi posset machinabere. ad Her. 11 b, & 26 b, Machinari necem uel calamitatem alicui. de Vn. 196 a, Quæramus igitur causam, quæ eum impulerit, qui hæc machinatus sit, ut originem rerum, & molitionem nouam quæreret.

MACIES, *ei.* corporis magna tenuitas & siccitas, gracilitas. contra Rul. 85 a, Homo grandi macie torridus, contemptus & abiectus. Item, Crassum libertum ais, tibi de me macie solicitudineq; narrasse. Tus. 196 a, Corpus macie extabuit. in Ant. 211 a, Profectus est ad bellum A. Hirtius uir potissimus, at qua imbecillitate? qua macie? sed animi uires corporis imbecillitas non retardauit.

MACROCOLLVM, *li.* charta, membranula. At. 252 b, Sed tamen idem syntagma misi ad te retractatius, & quidem ar chetypon ipsum crebris locis inculcatum & refectum, hūc tu translatum in macrocollum, lege in Arcano conuiuio. & 212 a, Impensam facimus in macrocolla.

MACTE'. uox hortationem significans. Att. 188 a, Mactè uirtute, mihi quidem gratum, &c. & 220 b, Seruuli aiebāt, eum & agripetas eiectos à Buthrotijs, mactè. Tusc. 156 a, Mactè uirtute ego enim ipse cum eodem ipso non inuitus errauerim. At. 97 b, Quæso quid nobis futurum est, mactè scribas, aliter maturè.

MACTO, *as.* interficio. de Aruſp. 253 b, Clodius diuisores omniū tribuū domi suæ crudelissima morte mactauit. I.C.

204 a, Tum tu Iupiter hos æternis supplicijs uinos mortuoq; mactabis. & 102 b, Nónne hunc summo supplicio mactari imperabis? in Pis. 82 b, Quorum ego furori nisi cessissem, in Catilinæ busto mactatus essem. I.V. 3 b, Quo etiam maiore es malo mactandus. Tusc. 179 b, Mactata excetra. pro Flac. 164 a, & 157 b, Quam potestis P. Lętulo mactare ui ętimam gratiorem. I.V. act. 3 b, Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. I.V. 205 b, Cum uideant ius ciuitatis illo supplicio esse mactatum.

MACVLA, *le.* labes. de Nat. 17 a, Est autem corporis macula næuus. pro Sex. Rosc. 37 a, Legationis ceremoniam polluere, maculasq; afficere. pro Pomp. 5 a, Delenda est nobis illa macula Mithridatico bello superiore suscepta. & Att. 282 b, Magna macula per uos delata. pro Sest. 17 a, Quoniam illa repub. macula regni publicati maneret, quam nemo posset eluere. in Sal. 274 b, Inurere æternas maculas alicui, quas reliqua uita eluere non posit. pro Cor. 57 b, Est huius seculi labes quædam & maeula, uirtuti inuidere. pro Dom. 217 b, Omnium libidinum maculis notatissimus. pro Plan. 265 a, Hunc tu uitæ splendorem maculis aspergis istis. in Ver. 1260 a, Maculas flagitiorum tuorum innocentium sanguine luere arbitrabare. & pro Cluent. 20 a, Macula familiæ: id est, turpitudo.

MACVLA. retis foramen, seu plaga. L. Reticulum. de Somn. 119 b, In ipsis terræ quasi maculis, ubi habitatur.

MACVLO, *as.* macula afficio, commaculo, inquino, oblino, polluo, fœdo, contamino, labem infero, maculis aspergo. de Arus. 250 a, Qui castissimos ludos omni flagitio pollueret, omni dedecore macularet. pro Mil. 118 a, Et tu sancte Iupiter, cuius ille latus, nemora, fines q; sæpe omni nefario stupro & scelere maculauit. pro Sest. 16 b, Maculare splendorem alicuius.

MACVLOSVS, *a, um.* maculis respersus. I.A. 174 a, Vestis Pompeij non multa, eaq; maculosa. Attic. 11 a, Maculosi senatores.

MADEFIO, *fis.* perfundor, respergor. de D. 94 b, Itaq; uaticinatus est, madefactum iri minus triginta diebus Græciam sanguine. I.A. 259 a, Imbuti sanguine gladij exercituum nostrorum, uel madefacti potius.

MADEO, *des.* madefio. I.A. 190 a, Natabant pauimenta uino, madebant parietes. Postq. 206 b, Madens coma, compositus capillus.

MADIDVS, *a, um.* perfusus. Qu.F. 314 a, Sed ille fasciculus totus aqua madidus mihi redditus est.

MAENA, *næ.* pisces marinus, quem Theodorus Gaza Alecem uertit, Itali Mænulam uocant. de Fin. 83 b, Qui uoluptatem ipsam contemnunt, ijs liceret dicere se Accipenserem Mænę non anteponere.

MAEOTIS, *tidis.* palus Scythica. Tusc. 238 a, A' sole exorienteę supra Mæotis paludes, nemo est qui factis me æquiparare queat. Poetæ. cont. Rull. 76 a, Cum Mithridates amisso exercitu, &c. Mæotide, & illis paludibus, &c. defenestatur.

MEANDRVS, *dri.* anfractus. I.P. 90 b, Quos tu meandros, dum omnes solitudines persequeris, quæ diuersicula flexiones q; quæsisti!

MEGARA, oppidum Siciliæ. I.V. act. 7.

MAGE, pro magis. Ep. li. 7. pro Mur. 131 a, Non æ iure manu consertum, sed mage ferro rem repetunt. Ennj.

MAGICVS, *ca, cum.* de Or. lib. 1, Magicum carmen.

MAGIS, plus, præter, plus plusq;. Epi. 91 b, At 71 a, b, Quotidie magis ac magis suspicor te in Epeirū profectū. Ep. 29 a, Sed mihi magis magis q; quotidie de rationibus tuis cogitanti, placet: id est, plus plusq;. I.A. 153 b. Quotidie magis magisq; perditi homines urbi minabantur. Par. 129 b, Nihil huic addi potest, quo magis uirtus sit. pro Mil. 104 b, Non magis erit parricida, si quis consularem patrem, quàm si quis humilem necauerit. pro Plan. 271 b, Is magis ædilis fieri non potuisset. pro S.R. 24 b, Annos natus magis quadraginta. Ep. 26 b, Ita contendit, ut nihil unquam magis. de Or. 110 b, Magis adeò id facultate quàm alia ulla culpa mea contigit. Ep. 264 a, Expecto tuas literas, te ipsum multò magis. de Or. 121 a, Ac multo etiam magis ad uos. & de Cl. 195 b, Magis etiam, &c. pro Fl. 160 b, Nūc uerò hoc magis, quod, &c. contra Rull. 85 b, Imò uerò etiam hoc magis, quàm, &c. quod, &c. I.V. 148 a, Atq; eo magis, si, &c. & 164 b, Et eo magis, quòd, &c. itē: Memētote non tam illos esse nobis quàm hos pertimescendos: atque etiam hoc magis sunt timendi, quòd, &c. de Off. 15 a, Capessentibus rempub. nihil minus quàm philosophis, haud scio an magis etiam respicientia adhibenda sit rerum humanarum. At. 254 a, Magis est quod gratuler tibi, quàm quod te rogem. pro Cæl. 40 a, Cuius in magnis cæteris amicorum si fuit etiam Cælius, magis est ut ipse molestè ferat errasse se, quàm ut istius amicitiæ crimē reformidet. At. 234 a, De Græcia magis ac magis cogito.

MAGISTER, *stri.* præceptor, doctor, autor. de N. 15 b, Epicurus gloriabatur se magistrum habuisse nullū. in An. 177 a, Quanquam te bonum timor faciebat, non diuturni magister officij. de Sen. 83 a, Nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamuis consenuerint uires. I.A. 162 a, Iam uideo magistro tuo qui te tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere docuit. de Or. 106 a, Pueri in hoc genere apud magistros exercentur. pro Sex. Rosc. 38 a, Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. de Cla. 174 a, Gracchus semper habuit exquisitos è Græcia magistros. de Orat. 110 b, Magistri ad quos filios nostros mittimus. de Inu. 50 b, Artium liberalium magistri, uiuendi præceptores. & Ep. 136 b, Magister cœnandi, discipulus dicendi. de Or. Iso crates magister omnium istorum, &c. Ora. 197 b, Plato grauissimus autor & magister intelligendi & dicendi. & 198 a, & de N. 8, Aristoteles à magistro Platone dissentiens. de Or. 155 b, Plato non linguæ solum, uerumetiam animi ac uirtutis magister. & pro Mur. 139 b, Vestri præceptores & uirtutis magistri: id est, Stoici. pro Mur. 139 a, Hæc omnia non à natura sunt, sed à magistro: fine magistro, duce natura. L. Mamma. Or. 207 a, Existimator alicuius artificij, non magister. pro Rab. P. 124 a, Vsus est magister optimus. de Or. 97 a, Stylus optimus dicendi effector & magister. & 167 b, Stylus perfector dicendi, ac magister. I.V. 159 a, Dux & magister ad faciendum aliquid. de Clar. 192 b, Suasionem legis Seruiliæ sibi magistrum fuisse dicebat. pro Cor. 60 a, Tum uerò ius omne noster iste magister mutādæ ciuitatis ignorat. de Or. 126 b, Quamobrem hoc uos doceo, bonus ego uidelicet & eruditus magister. de Arus. 247 b, Ego habeo autores & magistros colendarum religionum, maiores nostros. pro Do. 234 a, Autor & magister publicæ religionis. & 241 b, Præsertim illo magistro qui cogeretur docere antequam ipsa dicisset. pro Ce. 291 a, Te uti in hac re magistro uolo. in Ver. 62 a, Si ab isto libro quem tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus compositum dedit. de Sen. 86 b, Summus magister in poculo. At. 76 a, & I.V. 243 a, Magister scripturæ. L. Scriptura. & 145 b, Magistri, qui tabulas habebant. & 143 b, Quidam qui tum magister erat eius societatis. & At. 176 b, & Epist. 207 b, & 217 a, pro Planc. 263 b, P. Crassus maximarum societatum autor, plurimarum magister. Attic. 1 b, L. Pontius, quem putabam magistrum fore, si bona uenirent. pro Quint. 9 a, Cui magistri sunt, domini constituuntur, qui qua lege, qua conditione pereat, pronuncient, huic, &c.

MAGISTER equitum. cui imperium summum in equites erat, ut dictatori in populum. Att. 1, 1 a, Sylla potuit efficere ab interrege, ut dictator diceretur & magister equitum. de Legib. 185 b, Is q; aue sinistra dictus populi magister esto. & 186 a, Magister populi equitumq;.

MAGISTERIVM, *ry.* magistri dignitas & officium, censura. de Se. 96 b, Me uerò & magisteria delectant à maioribus instituta, & is sermo qui à summo adhibetur magistro in poculo. de Prou. Cons. Magisterium morum.

MAGISTRA, *træ.* de Nat. 10 a, Legis æternæ uis, quæ quasi dux uitæ & magistra officiorum sit. & de Ora. 11 b, Off. 262 a, Natura magistra & duce. Tusc. 225 a, Philosophia magistra uitæ. pro S.R. 30 b, Vita rustica parsimoniæ & diligentię magistra est.

MAGISTRATVS, *tus.* dignitas, honor, potestas, fascer, pro curatio negocij & muneris publici, qui cum potestate est, qui potestatem gerit, aliquo honore & dignitate affectus, summis populi beneficijs usus. de Am. 108 a, Vbi eos inuenimus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes, amicitiæ non anteponant? pro Mur. 141 b, Cato negat iudicium hominum in magistratibus mādandis, uoluptatibus corrumpi oportere. & 142 b, Nulla re allici mentes hominum oportere ad magistratum mandandum, nisi dignitate. Off. 25 a, Est igitur proprium munus magistratus, intelligere se gerere personam ciuitatis, debereq; eius dignitatem & decus sustinere, seruare leges, iura describere, ea fidei suæ cōmissa meminisse. pro Sest. 15 b, Censura sanctissimus magistratus. I.V. 231 b, Ad me uenit Heraclius is qui tum magistratum Syracusis habebat. Off. 30 a, Cedere ijs qui magistratū habebant. pro Planc. 260 b, Tum enim magistratum non gerebat, is qui cœperat, si patres autores non erant facti. pro Pl. 262 a, Libertas populi in mandandis magistratibus. & 272 a, Commissi sunt ijs magistratus. Att. 279 2, Nemo tribunus plebis, nemo alio magistratu, nemo priuatus autor extitit. Att. 276 b, Dum unus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. & ibid. C. Marius factus est augur. pro Font. 281 a, In honoribus petendis, in potestatibus, in imperijs gerendis. contra Rull. 72 b, Quibus uos amplissimas potestates dedistis. & 48 b, Legum ministri magistratus. & ibidem, Legum interpretes iudices.

contra

cont. Rul.71 a, Lege Curiata magistratum non dari, cui nul lis comitijs ante sit datus. Ep.40 b, Creare & gerere magistratum, & gerere potestatem. Item, Abire magistratu. Epi. 60 b, Atq; abeuntem magistratu concionis habendæ potestate priuauit. & At.11 a, Qu.F.394 a, Bene gerere se in potestate. pro Qu.2 a, Magistratũ æquũ adhuc reperire non potui. I.V.191 a, Secuti sunt auariores magistratus. Qu.Fr.294 a, Quæ in magistratu uitiosè decreuerant, eodem ipsis priuatis erat iure parendum. I.A.179 b, Tum senatus contra te dedit arma consulibus reliquisq; imperijs & potestatibus. I.A.204 b, Vt ei triennium ante legitimum tempus magistratus petere, capere, gerere liceat. de L.184 b, Magistratus hæc est uis, ut præsit, præscribatq; recta, & utilia, & cõiuncta cum legibus: ut enim magistratibus leges, ita populo præsunt magistratus: uereq; dici potest, magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum esse magistratum. de Legib. 190 b, Suffragia in magistratibus mãdandis palàm ferre melius esset. & 193 b, Qui magistratu abierint, apud censores edant, & exponãt quid in magistratu gesserint. in Sall.274 b, Accipere magistratum loco prædæ. Epist.190 b, Nam quòd huc properent in magistratum uenire, causam non habent.

MAGNANIMITAS, *tis*. magnitudo animi. Off.31 a, Quarum una sit cognitionis, altera cõmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis.

MAGNANIMVS, *a, um*. uir magni animi, uir altus & excellens. Off.13 a, & 14 a, Vir fortis & magnanimus. pro Fon.282 b, Vir summi consilij & maximi animi. pro Sest.12 b, Vir fortis & acris animi magniq;.

MAGNES, *tis*. de D.98 b, Vt si magnetem lapidem esse dicã, qui ferrum ad se alliciat & trahat: at rationem cur ita sit, afferre nequeam.

MAGNES, à Magnesia Thessaliæ regione. de Clar. 149 b, Dionysius Magnes.

MAGNIFACIO, *cis*. Ep.210 b, Eius libertum Apollonium iam tum equidem cum ille uiueret, & magnificiebã & probabam. At.234 a, Facio magnam praxim Dolabellæ: id est, magnifacio actionem Dolabellæ.

MAGNIFICÈ, splendidè. de Cl.188 a, Amicè & magnificè te laudatũ puto. I.V.182 a, Magnificè laudari ab aliquo. pro Qu.17 b, & I.V.89 a, Magnificè ac splẽdidè ornare cõiuiũ. de In.77 a, Vasa magnificè & preciosè cælata. I.V.214 a, Exornat amplè magnificèq; triclinium. pro Dom.136 a, Iste habitare laxè & magnificè uoluit. I.C.104 b, Magnificè uicimus. Att.284 b, Iuuat enim magnificè loqui. ad Her.31 b, Hic qui se magnificè iactat & ostẽtat. I.A.223 a, Magnificè enim Sulpitius maiorum continentiam diligebat. Off.10 a, Hæc præscripta seruantem licet magnificè uiuere.

MAGNIFICENTIA, *tiæ*. splendor. de In.82 a, Magnificentia est rerũ magnarum & excellarũ, cum animi ampla quadam & splendida propositione, agitatio & administratio. &26 a, Virtus & magnificentia, in qua grauitas, & autoritas est. Orat.204 b, Si ut in apparatu epularum à magnificentia recedens non se parum solum, sed etiam elegantem uideri uolet. pro Mur.142 b, Odit pop.Ro. priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. contra Rul.70 b, Hoc uix est liberi populi, uix uestrorum amicorum magnificentiæ. de L.168 b, In hac illa rerum magnificẽtia, &c. Qu.R. 49 a, Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, sed propter magnificẽtiam liberalitatis repudiauit. de L.190 b, Lucullo obiecta est magnificentia uillæ Tusculanæ. Tus.240 a, Magnificentia ædium regiarum. & 247 a, Magnificentia & sumptus epularum. Off.15 a, Capessentibus remp. & magnificentia, & despicientia adhibenda est rerum humanarum. de L. 183 b, Funerum sepulchrorumq; magnificentia. Off.28 b. Cauendum est etiam, præsertim si ipse ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas. & ibid. L. Lucullus, cuius quàm multi uillarum magnificentia imitati sunt. & 44 b, Theophrastus est mutus in laudanda magnificẽtia & apparatione popularium munerum. de Am.99 b, Qui uirtutem uerborum magnificentia metiuntur.

MAGNIFICENTISSIMÈ. Att.lib.2, Iactare se magnificẽtissimè. & 225 b, Nostri autem ἀγωνοθέτην quod per se ipsos confici potuit, gloriosissimè & magnificentissimè confecerunt. in Vat. Cicero post hominum memoriam magnificentissimè consul factus.

MAGNIFICVS, *a, um*. lautus, splendidus, summo splendore præditus, delicatus. I.V.87 b, Vidi forum adornatum magnifico ornatu. Qu.Fr.327 b, Ludi magnificentissimi, & munus sumptuosum atq; magnificum. de Orat.98 a, Multæ ac magnificæ res constructæ ac recondit æ. Epist.136 b, Cœna magnifica & lauta. Tusc.240 a, Stragulum magnificis operibus pictum. Ep.195 a, Reliquæ sunt uenationes binæ per dies quinq; magnificæ. de Ora.117 a, Genus dicendi magnificum atque præclarum. & 98 a, Cùm præclara quædam & magnifica didicisset. de Opt.244 a, Si quos nihil excelsum magnificumq; delectat. & Off.16 a, Animus excelsus & magnificus. de Diu.109 b, Magnificum etiam illud Romanis q; hominibus glorioſum, ut, &c. contra Rul.82 a, Cætera illa magnifica pop.Rom. uectigalia. de Cl.189 a, Voce, motu, forma etiam magnifica & gloriosa ostẽtatio ciuitatis. de Leg. 169 a, Villa magnifica. Attic.66 b, Illam autem quam locauit, facit magnificentissimam. Off.45 a, L. Crassus magnificentissima ædilitate functus est. cõtra Rul.66 b, Est hoc amplissimum. sed illud magnificentius, quòd, &c. de Cl.175 b, Genus dicendi magnificentius & ornatius. I.P.80 a, Magnificentius est dicere quemadmodum gesserimus cõsulatum, quàm quemadmodum ceperimus. Postq.204 a, Senatus à quo sæpe magnificentissimis decretis ornatissimus. de Cl. 182 b, Id melius est quod splendidius & magnificentius. pro Deiot.147 a, Cui magnificentissima dona usq; ad Numantiam ex Asia misit. pro D.242 a, Italiæ magnificentissimus ille motus. I.V.30 a, Cicero magnificentissimus post hominum memoriam consul factus.

MAGNILOQVENTIA, *tiæ*. Or.215 b, Dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiæ est accommodatior. Epist.210 a, Homeri magniloquentia.

MAGNITVDO, *nis*. amplitudo, granditas, moles, ubertas. de Fi.99 b, Magnitudo maris Aegei. Off.31 b, Metiri magnitudinem mundi. I.A.249 b, Si maria, montes, regionum magnitudines interessent. de Ora.86 a, Magnitudo & uarietas, multitudoq; causarum. I.V.240 a, Genus prædandi ad magnitudinem quæstus immẽsum & infinitũ. & ibi. Magnitudo frigorũ. Part.237 a, Magnitudinem animi superbia imitatur ex animis extolliẽdis. & Epi.8 a, Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiusquã iniuria. Ep.21 b, Magnitudo & uis amoris. cont. Rul.85 a, Magnitudo fructuum: id est, abũdantia. I.V.226 a, Signũ ex ære modica amplitudine. & de L.183 a, Propter amplitudines sepulchrorum. Item, Vtilitatis ubertas: id est, magnitudo. L. Vbertas. pro Deiot.149 b, Esto, concedatur hæc quoq; acerbitatis & odij magnitudo.

MAGNI esse, & id genus. Ep.lib.15, Magni erunt mihi literæ tuæ. Att.li.10, & Fam.lib.16, Non possum dissimulare mihi famam quoq;, quamuis sit falsa, magni esse. de Nat.lib.1, Magni interest ad decus & laudem ciuitatis.

MAGNO. magno precio.)(. Paruo emere uel uendere. pro Quin.Rosc.50 b, Magno tuam dimidiam partem decidisti. contra Rul.73 a, Ement agros quos uolent, & quàm uolent magno. Att.15 b, De aliquo conducere nimium magno. I.V. 202 b, Quid? tu ista permagno æstimas. in Ver.act.5, Magno uendidisti.

MAGNOPERE. nimio opere. Ep.20 a, Cũ has ad te quàm primùm literas magnopere perferri uellemus. Attic.66 a, Et si quæris, nulla est magnopere commota *συμπάθεια*. de Inu.62 b, Cum puerorum formas & corpora magno hic opere miraretur. de Le.166 b, Gellius philosophis magnopere autor fuit, ut, &c. Attic.lib.13, Magno opere accersitus. Ep.lib.11, Magnoq; opere abs te peto.

MAGNVS, *a, um*. amplus, grandis, non mediocris, non paruus, uberior, bonus, latè patens, immanis, infinitus, uastus, insanus, longè lateq; patens. de Or.104 a, Quarũ rerum fateor magnam multiplicẽq; esse disciplinam. de N.51 b, Magna dij curant, parua negligunt. de Or.145 a, Hæc enim ars sine controuersia & magna est, & latè patet, & ad multos pertinet, & summo in honore semper fuit, & charissimi ciues et studio etiam hodie præsunt. Ep.86 a, Quanquam id magnũ & amplũ est. Or.199 b, Magnum opus & arduũ Brute conamur. cont. Rull.74 a, Magna mihi res non modò ad statuẽdum, sed etiã ad dicẽdum uidetur esse. pro Mur.125 b, Mihi cum eo & uetus & magna amicitia est. Ora.201 b, Partes magnæ & graues. de Orat.158 b, Grãdis oratio, pro magna. Epist.2 a, Magna eloquentia, magna grauitas, magnum studium, magna cõtentio. de In.43 a, Multæ & magnæ res. & ibid. Quædam magna & ampla pars. Tus.178 a, Experiar equidem, sed magna res est. & 176 a, Quos enumerare magnum est, ita sunt multi. pro Pl.277 b, Decertare mihi ferro magnum fuit, &c. Qu.Fr.300 b, Nam si te uicinis tuis anteponis, ualde magnum facis. Or.206 a, Nos magnum fecissemus, si potuissemus, &c. de Nat.59 b, Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. & ibid. Magnis uiris proſperè eueniũt semper omnes res. pro Qu.17 a, Artes, quib. tu magnus es, tibi concedo. Off.36 a, Dicæarchus peripateticus magnus & copiosus. pro Mur.139 b, Neq; disputãdi causa ut magna pars, sed, &c. de In.72 b, Augere aliquid & maius facere. de Cl.184 b, M. Drusus tuus magnus auunculus. Offi.66 a, In his magni iudicis est, statuere quid sit æquum. & de L.192 a, Quorum generum in utroq; magnus noster Cato est. de Claris ora.184 b, Magnus auunculus. Magnus Consul & Consularis, 10. Familiar. Magnus locus,

2 de Nat.deo. id eſt,amplam præbens materiam. Numerus frumenti magnus,4 Verr. Magnus prætextatus illo die fui, 6 ad Att.Magnus uetterator, 2 ad Qu.Fr. Vir magnus in primis,de Nat.deor.1.Magna cauſa, pro Dom.ſua.Magna Græcia,2 de Or.Magna natio,de Aruſp.reſpon.Magna pecunia, 11 ad Attic. Magna procuratio, pro Deiot. Magna quæſtio eſt,de Nat.deor.2. Magna res,12 ad Attic. id eſt, magni precij.Magnum caput,2 de Orat. Magnum conſilium,7 Philip. Magnum ingenium L.Luculli,Acad.quæſt.edit.1.lib.2.Magnum opus in manibus habeo,1 Acad.Magnũ quid & multæ cogitationis atq; ocij, 2 ad Attic. Quid enim uidetur ei magnum,cui æternitas omnis, totiusq; mundi nota ſit magnitudo? Tuſc.quæſt.lib.4. Magnum eſt efficere ut quis intelligat quid ſit illud uerum & ſimplex bonum, 1 Acad. hoc eſt,magni laboris,uel magnę utilitatis.Magnum eſt eadem habere monumenta maiorum, ijſdem uti ſacris,ſepulchra habere communia,Offic.1.Magnum eſt in amicitia,ſuperiorem parem eſſe inferiori, de Amic. Quicquid erit,non modò magnum,ſed etiam paruum,ſcribes,14 ad Att. Nam ſi te interioribus uicinis tuis, Ciliceſi & Syriaco anteponis, ualde magnum facis, 1 ad Qu.Fr. Magnum atq; honeſtum te eſſe,11 Famil. M.Bruti & Caſsij. Magnum annum dicunt mathematici, quo ſeptem ſidera errantia expletis proprijs curſibus ſibimet concordant,2 de N.d.Si domum magnam pulchramq; uideris,de N.d.2. Chryſippus & Stoici cum de animi perturbationibus diſputant, magnam partem in his partiendis & definiendis occupati ſunt,4 Tuſc.9.Famil.ad Att.16.id eſt,magna ex parte. Nullã rem neq; tam magnam neq; tam paruam putet,quæ,&c.5 Fam. A magno homine & in primis erudito Panætio tractata, 3 de L. Stabili & firmo & magno animo uir,3 de Finib. Magno timore eſſe,5 ad Att. Aut omnino,aut magna ex parte eſſem aliquando liberatus,&c.1 Tuſc.Magna uoce confiteri, pro Cec. Magni aratores, 5 in Ver. Magni ludi,in Piſ.Magni in republ.uiri, 3 de Leg.Magna quæ uidentur, in duplici genere ſunt, Part.Magnis ſæpe rectiſsimè parua conferuntur,Orat.

MAGVS, *gi.* de D. 90 a, Magi,quod genus ſapientum & doctorum habebatur in Perſis. & 99 a, Et in Perſis magi augurantur & diuinant.de Leg.174 b,Magi Perſarum.de N.10 b, Portenta magorum Aegyptiorum dementia.

MAIALIS, *lis.* uerres caſtratus. Cicero apud Iſidorum libro 2,cap.31,Conſulem quærebam,quem in iſto maiali inuenire non poteram.

MAIESTAS,*tis.*imperium,amplitudo,dignitas.deOr.123 b, Maieſtas eſt amplitudo ac dignitas ciuitatis,is eam minuit, qui,&c. de In.69 a,Maieſtatẽ minuere,eſt aliquid de repub. cum poteſtatem non habeas,adminiſtrare. de Or.127 a,Lex Apuleia,qua qui maieſtatem minuiſſet, capitis pœna afficiebatur. pro Rab.90 b,Vt illud ſummum auxilium maieſtatis atq; imperij de Rep.tollatur.& 94 a,Vt imperium pop.Ro. maieſtasq; conſeruaretur. & pro Cor.62 a, Seruare & conſeruare maieſtatem populi. I.V.245 b, Minuere maieſtatem reip. & de Or.118 b,Maieſtas ab aliquo imminuta. de D.97, Dij non cenſent eſſe maieſtatis ſuæ,pręſignificare hominib. quæ ſunt futura.& 98 a,Neq; hoc alienum ducunt maieſtate ſua. de N.41 b, Suſtinendi muneris propter imbecillitatem difficultas minimè cadit in maieſtatem deorum. & Acad.30 a,pro S.R.27 a,Maieſtas iudicum. I.P.84 b,Magnum nomen eſt,magna ſpecies,magna dignitas, magna maieſtas conſulis.I.A.157 a,Qui maieſtatẽ populo Romano per uim minuerit. de Am.113 b, Quanta illa fuit grauitas? quanta in oratione maieſtas?

MAIOR, *ius.* Top.222 b, Quod in re maiore ualet,ualeat idẽ in minore. Qu.Fr.303 b, Quem ego ut fratrem maiorem uerebar. de Leg.174 a, Prorſus maiorem quidem rem nullam ſciſcã aliter,in minoribus,ſi uoles remittam hoc tibi. Tuſc. 160 b, Qui in aliquo maiore ſtudio & arte uerſantur.de D. 86 a, Nihil ferè quõdam maioris rei niſi auſpicatò gerebatur. & 119 a, Eius aſpectu cum obſtupuiſſet bubulcus, clamorem maiorem cum admiratione edidit. Att.124 a, Balbus maior,& Balbus minor. Par.117 b, Africanus maior,& Africanus minor.de Am.96 a,Cato maior. Off.3 b,Quæ cura exuſcitat etiam animos, maiores & ad rem gerendam facit. Tuſc.187 a, Qui uolunt exclamare maius toto corpore, contentioni uocis aſſeruiunt. de Orat.87 a,Maiore delectatione, ſpe uberiore,præmijs amplioribus ad perdiſcendum commoueri. & 93 a, Studio acriore, ocio ac facultate diſcendi maiore ac maturiore, & labore atque induſtria ſuperiore.

MAIORES,*orum.* patres,ſuperiores.)(.Poſteri noſtri, poſteriores.in V.65 b,Patres maioresq; noſtri.Ora.108 a,Patrum noſtrorum ętas.& b,Superiores.)(.Poſteriores.I.A.188 b,L. Philippus uir auo, patre, maioribusq; ſuis digniſsimus. Quales eius maiores fuiſſent, 1 de Fin. Maiores imitandi, at non eorum uitia,Offic.1. Maiores noſtri libertis ſuis non multo ſecus ac ſeruis imperabãt,1 ad Qu.Fra. Maiores quibus in rebus quæſtiones interponi uoluerint,2 ad Her.Maiorum ſuorum autoritate ſatis cõmendati fidei tuę,13 Fam. Maiorum noſtrorum clementia,5 Famil. Quint.Metelli.Et maiorum dignitate cum honorem à te adminiſtrari, 15 Famil.Maiorum exempla noſſe debet Senator,3 de Leg. Maiorum mos,13 Fam. Maiorum more,ſine fuco ac fallacijs,1 ad Att.Maiorum noſtrorum ſepultæ reliquiæ,ad Octau. Maiorum ſimilem aliquando fore populum Romanum, 12 Fam. Maiorum noſtrorum hic multa ueſtigia,2 de Legib.Audiui ex maioribus natu hoc idem fuiſſe,1 Off.Ego meis maioribus uirtute meа prælui,in Salluſt.

MAIVS, *ia.* At.205 a,Ille diem negabat eſſe menſe Maio. & I. A.179 b,Maiæ Calend.At.41,Idus 41.Nonæ 60.

MAIVSCVLVS,*a,um.* grandior.Epiſt.131 b,In aliqua maiuſcula cura negocioq; uerſari.

MALA, *læ.* maxilla. Orat.163 a,Vt meos malis miſer manderem natos.

MALE`.prauè,nequiter,incommodè,uitioſè, improbè,mala ratione. Att.237 a, O factum malè de Alexione. & 261 b,de Or.137 b,Malè enim ſe res habet,quæ,&c. de Se.80 b,Vt Carthagini malè iamdiu cogitandi bellum inferatur. pro Mur. 139 a,Erraſti aliqua in re,malè dici putat Cato. de Sen.81 b, Malè rem gerere. & I.C.109 a, Malè gerendo negocio. pro Quin.16 a, Qui cum omnibus creditoribus malè agat. & 9 b, Qui permulta malè agendi cauſa fraudandiq; fecerunt. de Cl.172 a, Malè mulctatus. Or.212 a,Malè ſonabat ijſdem. Att.222 a, Non dubito quin me malè oderit. pro S.R.42 a, Aliquem malè locutum eſſe.Att.84 b,& pro Cęl.45 b,& At. 17 a,Malè audire,& bene audire. ad Her.38 a, Mala ratione: id eſt,malè.

MALEA,ſiue *Maleæ*, Laconiæ promontorium. Epiſtolar.55. Sulpitij.

MALEDICE`. Offi.27 a,Cum de abſentibus maledicè contumelioſeq; dicitur.

MALEDICO, *cis.* maledictis figo, carpo, rodo,uellico,obtrecto,detraho,morbo procacitatis utor, petulãtiſsima lingua aliquem conſector,malis onero.de Or.137 a,Si quis alteri maledicit,petulans uidetur.de Nat.20 a,Epicurus Phædoni Socratico turpiſsimè maledixit. ibid.de maledicendo multa. Epiſt.85 a, Cuius ſumma criminis hæc eſt,quòd amatus aduerſario maledixi. & 38 a, Si quiſpiam maledicit. deOra.133 a,Num ſi contra te dixero,mihi maledicturus es, ut cæteris feciſti. pro Cæl.39 a, Petulanter maledicere alicui. & pro Seſt.20 b,Maledicito homini Reatino. de Or.115 b,Pericles in cuius labris ueteres comici etiam cum illi maledicerent (quod tum Athenis fieri licebat) lepõrem habitaſſe dixerunt. pro Deio.249 a, Non debebas optimo uiro fugitiui ore maledicere.pro Cæl.38 b,Aliud eſt maledicere, aliud accuſare.pro Cor.67 a,Qui more hominum inuidũt, in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, non illo inimico, ſed hoc maledico dente carpunt. Epiſt.138 b,Malis onerari. in Sal.275 a, Is demum maledicit, qui non poteſt ab altero uerum audire.

MALEDICTIO,*onis.*pro Cæl.38 a,Maledictio nihil habet propoſiti,præter contumeliam.

MALEDICTVM,*cti.* conuicium,probrum,contumelia.)(.laus. pro Mur.126 b, Saltatorem appellat L.Mur.Cato,maledictum eſt, ſi uerè obijcitur, uehementis accuſatoris. & ibi.Maledicto nihil in hiſce rebus loci eſt,quòd omnia laus occupauit. Qu.Fr.380 a,Cùm omnia maledicta uerſes etiã obſcœniſsimi in Clodium & Clodiam dicerentur. pro Cl. 30 b,In maledicti uel criminis loco aliquid alicui obijcere. pro Fl.147 b, Maledictum omne,non modò crimen effugit. pro Fl.156 b, Aliquem probris omnibus maledictisq; uexare. & Att.175 b, Omnia in aliquem maledicta conferre.pro Syl.171 b,Verbi inuidia,contumeliaq; maledicti. de Nat.20 a,Epicurus omnes figebat maledictis. de Cla.180 a,Aliquis cum aculeo & maledicto facetus.pro Cæl.40 a,A maledictis pudicitiæ ad coniurationis inuidiam oratio eſt noſtra delapſa. Anteq.165 a, Sed quid ego plura de illorum aut in me maledictis,aut in uos ſceleratè loquar factis? pro D.132 a,Extinctum iam eſt illud maledictum crudelitatis.I.A.256 a, Quem ego iniuſtum uerisimis maledictorum notis tradam hominum memoriæ ſempiternæ. in Vat.30 a, Cum ea mihi Cornelij defenſionem in maledicto obijciendam aestimaris.I.P.86 a,Maledicti & contumeliæ,&c.pro Plan.264 b, Nec ulla alia coniecta ſunt maledicta in eius uita. & 266 a, Maledicta in aliquem aſperè & ferociter & liberè dicta. Br.287 a, Tantumq; is tribuit huic indulgentiæ,ut ſe maledictis non abſtineat.

MALEDICVS, *a.* obtrectator, mordax,petulans,procax, habens aculeos,perfringo,momus. pro Flac.160 b, In tam ſuſpicioſa

suspiciosa & maledica ciuitate locum sermoni obtrectatorũ non reliquit. & pro Cæl. 45 b, At fuit fama, quotusquisq; eam effugere potest in tam maledica ciuitate? ad Her. 8 a, & de Fin. 61 b, Homo natura maleuolus & maledicus. pro Muren. 126 b, Maledicus conuiciator. Att. 17 a, Publicanus maledicus. pro Flac. 148 b, Qui maledicentissima ciuitate omne crimen effugit.

MALEFACIO, *cis.* malè mereor, perniciosè mereor. Epist. 177 b, Dij isti Segulcio malefaciant. Attic. 145 a, Quòd si iste Italiam relinquet, faciet omnino malè.

MALEFACTVM, *cli.* Offi. 46 a, Beneficia malè locata malefacta arbitror. de Inu. 75 b, Deinde aduersarius malefacta augebit.

MALEFICIOSE, malitiosè, nefariè. pro Cæc. 288 b, Cùm hoc nouæ litis genus tam maleficiosè intenderet.

MALEFICIVM, *ci.* malefactum. pro Cæl. 53 a, Beneficij me moriã nihil profuit, nocuit opinio maleficij cogitati. pro Pl. 268 b, Noli maleficium putare esse gratiam. pro Cæl. 48 b, Perficiendi & occultandi maleficij spes. I.A. 197 b, Conscientia maleficiorum. pro S.R. 20 a, Supplicia pro maleficijs suis metuere. & b, Maleficia manifesta. pro Cæc. 304 a, Maleficium exilio multatum. & 286 a, Punire maleficium. ad Heren. 7 b, Qui indicet aut factum esse maleficium, aut à quo factum sit. de In. 61 a, Non factitatum est ne à barbaris quidem hoc maleficium. pro S.R. 28 b, Committere maleficium, & admittere maleficium.

MALEFICVS, *a, um.* reus, malè meritus. ad Her. 17 a, I.V. 265 a, In maleficorum sceleratorumq; custodias tu tantum numerum ciuium Rom. includere ausus es? Tusc. 239 b, Vir maleficus natura, & iniustus. de Leg. Quæ superbos, quæ maleficos, quæ crudeles, quæ ingratos non aspernatur.

MALEMERITVS, *a, um.* Postq. 205 a, Malemeritis referre quod debeas. ad Her. 17 a, Vicisci malemeritos oportet.

MALEOLENS, *tis.* de Orat. 132 a, At in maleolentem uideo me à te circumueniri.

MALEPACATVS ager, locus. Att. 79 b.

MALEPRECOR, *ris.* exécror. I.P. 86 b, Vtrum tandem bono uiro & sapienti optabilius putas, sic exire à patria, ut omnes sui ciues salutem, incolumitatem, reditum precentur, quod mihi accidit: an quod tibi proficiscenti euenit ut omnes execrarentur, maleprecarentur, unam tibi illam uiam & perpetuam esse uellent?

MALESENTIENS, *tis.* I.P. 81 a, An potest ulla esse excusatio, non dicam malesentienti, sed, &c.

MALEMATERIATVS. ex mala materia factus. Off. 62 b, Aedes malemateriatæ.

MALEVESTITVS, *a.* I.P. 92 b, Ipse cũ hominibus quinde cim maleuestitis ad portã Cœlimontanã sitiés peruenerim.

MALEVOLENTIA, *tiæ.* mala gratia. I.P. 80 a, Tusc. 213 a, Maleuolentia est uoluptas ex malo alterius sine emolumento suo. Qu.Fr. 298 b, Posteriorum erit uerius iudicium obtrectatione & maleuolentia liberatum. Ep. 16 a, Noui animum tuũ tum mihi amicissimũ, cum nulla in cæteros maleuolẽtia suffusum. pro Pl. 263 b, Vicinitas non infuscata maleuolentia. pro Cor. 58 a, Deprecandæ maleuolentiæ causa. Epist. 2 a, Senatus religionis calumniam non religione, sed maleuolẽtia & illius regiæ largitionis inuidia comprobat.

MALEVOLVS, *a, um.* in aliquem maleuolẽtia suffusus. Ep. 29 a, Ille si omnibus est maleuolus, minus offendor in me. ad Heren. 8 a, Homo natura maleuolus & maledicus. pro Corn. 66 b, Vt maleuolorum, iniquorũ, inuidorum animos frangeremus. pro R.P. 129 a, Tum subinuisum apud maleuolos Posthumi nomen. pro Qu.R. 50 b, Quoniam tam natura maleuolus es. Qu.Fr. 308 a, Cato auditus est magno silentio maleuolorum. Epi. 42 b, Sed ne summorum quidem hominum maleuolis de me sermonibus crederet. Att. 101 a, Cato in me turpiter fuit maleuolus. pro Deiot. 150 a, Ex urbanis maleuolorum sermunculis hæc collecta sunt.

MALITIA, *tiæ.* fraus, calliditas. de Nat. 75 a, Malitia est uersuta & fallax nocendi ratio. Tusc. 216 a, Virtuti contraria est uitiositas. sic enim malo, quàm malitiam appellare, quam Græci κακίαν uocant. nam malitia certi cuiusdam uitij nomen est, uitiositas omnium. pro Qu.R. 52 b, Perfidia & malitia per quam insidiæ tenduntur alicui. pro Qu. 10 a, Per summam fraudem & malitiam fingere aliquid. pro Cl. 32 a, Ad omnem malitiam & fraudem mentem suam uersare hęc secum cogitans cœpit. I.V. 135 b, Hæc uerò eius erat ara & malitia miranda. pro Qu.R. 48 a, Supercilia illa rasã olere malitiam, & clamitare calliditatem uidentur. pro Cæc. 285 a, Id malitia est iam usitata. de D. 198 a, Leuitate, uanitate, malitia exclusa uanitatem probo. & 114 a, Testes aut casu ueri; aut malitia falsi fictiq; esse possunt. de Fi. 118 a, & 121 b, Fraus, improbitas, malitia, culpa, turpitudo. Epist. 138 a, Tamen à malitia nõ discedis. ad Her. 18 a, & de In. 75 b, 76 a, Vtile putamus ab omnibus unicam malitiam atque nequitiam cognosci. Off. 66 a, Malitia quæ uult uideri se esse prudẽtiam; sed ab ea distat plurimum. Par. 236 b, & Att. 211 b, Prudẽtiam malitiæ imitatur. & 249 a, Cohæredes aquis finere oportere primi, malitia est. Offic. 13 a, Mihi imposuisset aliquid, ni tua malitia affuisset. Off. 34, Insidijs & malitia laudem est adeptus. Itẽ, Hi sæpe uersutos homines & callidos admirantes; eorum malitiam sapientiam iudicant. Offi. 43 b, Omnis opinio ad eam speciem traducẽda, ut honestis consilijs iustisq; factis, non fraude & malitia se intelligãt ea quæ uelim consequi posse. Lege Versutiloquus, & Vitium.

MALITIOSE, callidè, subdolè, uersutè. I.V. 135 a, Nihil sanè uafrè nec malitiosè facere conatus est. Or. 215 b, & pro S.R. 36 b, Etiamsi in eligendo fecit malitiosè. ad Her. 2 a, Clodium nihil arbitror malitiosè, quanquam scelestè quidem egerit. Of. 64 a, Dolosè aut malitiosè agere aliquid.

MALITIOSVS, *a, um.* uersutus, callidus, astutus, fallax, tectus, obscurus, ueterator. (. Apertus, simplex, ingenuus, iustus, bonus. Offi. 63 a, & 7 b, Existunt etiam iniuriæ sæpe calumnia quadam, & nimis callida, sed malitiosa iuris interpretatione. de Repub. libro 3, Non sunt in disputando uafri, non ueteratores, non malitiosi. pro Qu. 10 b, Num malitiosum negas fraudulentum? iam id quidem arrogas tibi.

MALLEOLVS, *li.* surculus est, uitis præsertim, utriuq; capitatus. de Sen. 88 a, Malleoli, plantæ, sarmenta, &c.

MALLEOLI sunt præterea manipuli spartei pice contecti. I.C. 203 b, Malleolos ad incendendam urbem facesq; comparare. pro Mil. 113 b, Domus scutis referta, plena omnium malleorum ad urbis incendia comparatorum.

MALO, *uis.* magis uolo. Attic. 193 a, & de Cl. 181 a, Meo iudicio multo stare malo quàm aliorum. Attic. 122 b, Malo me cum Pompeio uinci quàm cum istis uincere. & 211 a, Scripta nostra nusquam malo esse, quàm apud te. Tusc. 170 a, Nego haud paulo hunc animũ malim, quàm omnium fortunas. de Fin. 98 a, Quis non multis partibus malit? Att. 84 b, Noli putare me quicquam maluisse quàm ut mandatis tuis satisfacerem. & 112 a, Cato ipse iam seruire quàm pugnare mauult. de D. 113 a, Euanuisse mauultis, &c. pro Qu. 2 a, Prætor iudicium prius de probro, quàm de re maluit fieri. pro Pla. 271 b, Ego illi omnia malo. Att. 33 a, In hac re malo uniuersæ Græciæ & negotiatoribus. At. 229 a, Tamen arbitror malle te quietam senectutẽ potius agere, quàm solicitam. Orat. 221 a, Nequire pro non quire, malle pro magis uelle, nolle pro non uelle. Att. 86 b, Multo enim malo hunc à Pontidia, quàm illum à Seruilia. & 246 b, Domi enim manere si rectè possum, multo malim.

MALVA, *æ.* herba molliens aluum. Epistol. 207 a, Beta & malua.

MALVGINENSIS, *se.* de Or. 133 a, M. Scipio Maluginensis.

MALVM, *li.* pomum. L. Pastus.

MALVM, *li.* damnum, incommodum, detrimentum. pestis in malis. de Or. 106 b, Quàm sit bellum cauere malum, omnes etiam nullo docente scimus. I.A. 182 a, Seruilius est postremum malorum omniũ. I.V. 193 b, Minima malorum eligenda. Offic. 72 b, Minima de malis. L. Calamitosè. Tusc. 164 b, Mortẽ non esse in malis. Oct. 330 b, In duobus malis cum fugiendum maius sit, minus est eligendum. Attic. lib. 8, Malorum Ilias. Prou. Attic. 107 b, Quod horum malorum, quorum aliquod certè subeũdum est, minimum putes. I.A. 200 b, Omne malum nascens facilè opprimitur, inueteratum sit plerunq; robustius. pro Dom. 215 b, Medicina, quæ & illud natiuũ malum, & hoc delectũ sanare posset. pro Pl. 266 a, Libertas malis oppressa ciuilibus, iam extollere caput, & aliquando recreata se erigere incipit. I.A. 169 a, Cum tanta mala florentissimæ familiæ sedaui, uel potius sustuli. & de D. 115 a, Semina malorum. de Am. 97 a, Nihil mali accidisse Scipioni puto. Atti. 83 b, Cõmemorat quid etiam mali C. Iulius fecerit, cum, &c. I.A. 153 b, Cum serperet in urbe infinitum malum. Ep. 138 b, Malis onerari. Att. 100 b, Virum bonum oportet esse, ne malum habeat. de Fin. 79 b, Habere malum. de L. 164 a, Sed quod metuat ne emanet, id est, ne malum habeat. Tusc. 152 a, Infinitum quòddam & sempiternum malum haberemus in uita. & 166 a, Qui nihil mali habeat. ad Her. 32 b, Victoria, quæ plus calamitatis, quàm boni dederit. ex Asco. 85 a, Dare malum altè Metellus Cos. de Leg. 187 a, Magnũ dicis malũ, nã, &c. & 188 b, Sed est iniqua in omni re accusanda prætermissis bonis, malorũ enumeratio.

MALVM, uox per interrogationem inter alia interiecta uerba, indignationem significat. Officior. 44 a, Quæ te (malum inquit) ratio in istam spem induxit? ut, &c. in An. 155 b, Quæ nam (malum) est ista uoluntaria seruitus? & 218 a, Quæ (malum) est ista ratio? in Ver. 117 a, Quæ (malum) ista fuit amentia? & pro Qu. Ros. 54 a, Quæ (malum) stultitia fuit?

MALVS.*a,um.* de Am.97 a, Of.59 b, Philosophi quidam minimè mali illi quidem, sed non satis acuti. I.P.95 a, Aristarchus, qui notâ apponebat ad malũ uersum. & ibid. Malus poeta. de N.75 a, Iudicium de dolo malo, & de fide mala.

MALVS,*b.* quam nauis arboré uocant. I.V.253 b, Cleomenes malum erigi, uela fieri, ancoras præcidi imperat. de Sen.80 b, Cùm alij malos scandant, alij per foros cursent. de Orat. 159 b, In nauigio antennæ, uela, mali. in Ar.A` prora ad malum, à malo ad puppim.

MAMERS,*tis.* oppidum Siciliæ, nunc Messana. unde Mesanenses & Mamertini idem. I.V.268 b.

MAMERTINA ciuitas. I.V.111. & sæpissimè in eundem.

MAMMA,*mæ.* de N.52 a, Quæ multiplices fœtus procreant, ijs mammarum data est multitudo. & ib. Quæ paulo antè nata sunt sine magistro, duce natura mammas appetunt. de Diu.126 a, Puer lactens, in gremio matris sedens, mammam appetens. de Fin.94 a, Vitis mammæ atq; barbæ.

MANCEPS,*pis.* qui conducit uel emit aliquid publicum. I.V.60 a, Mancipes à ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. & 187 a, Cum frumentum ex decumis Romam mancipes aduexissent. & ib.b, Mancipibus dedi. & 140 b, Quid ageret, cœpit cogitare, si opus pupillo redimeretur, si res abiret ab eo mancipe, quem ipse apposuisset, sibi nullã prædam esse. pro Do.223 a, Postremò ne in prædæ quidem societate mancipem aut prædonẽ socium reperire potuisti. pro S.R.21 b, Hominis studiosissimi nobilitatis manceps fit Chrysogonus. At.186 b, Delegatio in mancipe annua.

MANCIPATVS,*a,um.* subiectus, astrictus. de Sen.84 a, Senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum retinet, si nemini mancipata est.

MANCIPI, res omnis quæ abalienari potest. Top.223 a, Abalienatio est eius rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt.

MANCIPIVM,*pij.* res mancipi, seruus. Epi.108 b, Sum enim χθόνα μὴν tuus, κτήσει δ' Attici nostri. ergo fructus est tuus, mancipium illius. & 109 b, Attici propriũ te esse scribis mancipio & nexu, meum autem usu & fructu. Top.224 b, Finge mancipio aliquem dedisse id quod mancipio dari non potest, num idcirco id eius factum est qui accepit? aut num is qui mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligauit? & 229 b, Sic tibi nos ad id quod quasi mancipio dare debuimus, ornamenta quædam uoluimus non debita accedere: id est, quasi iure emptionis & uẽditionis. de Ar.247 a, Multæ sunt domus iure mancipij & iure nexi. pro Ce.299 a, Cum omnia tua iure mancipij sint, ea possis' ne retinere. Att.1 b, Res quas cum dolo malo mancipio accepisse de Vatio diceret. Item, Lex mancipij. Quicquid in mancipio uitij fuerit, uenditor si sciret, nec emptori dixerit, ad præstato. de Or.99 b, Cum Marius ædes Auratæ uendidisset, neq; seruire quandam earum ædium partẽ ex mancipij lege dixisset, defendebã quicquid fuisset incõmodi in mancipio, id si uenditor sciisset neq; declarasset, præstare oportere. & Off.65 a, Aedes Sergio seruiebant, sed in mancipio Marius nõ dixerat. pro Mur.124 b, In ijs rebus repetendis quę mancipij sunt, is periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Att.285 a, Brut. Arma quærenda putauimus, ut esset sui iuris ac mancipij resp. de Or.99 a, Nexorum ac mancipiorũ iura. I.V.63 b, Mancipia pro seruis symphoniacis. At.125 a, Conculcari miseram Italiam uidebis à mancipijs utriusq; ex omni genere collectis. pro Pl.272 a, In mancipijs parãdis. At.66 b, Nulla spes prædæ nisi ex mancipijs: id est, ex hostibus captis. Att.195 b, 196 a, Mancipium uel mancupium. Offi.70 b, In mancipio uendendo ea uitia dicenda sunt, quæ nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili. & 66 a, In mancipiorum uenditione uẽditorum fraus omnis excluditur. At.68 a, Sunt aliquot satisdationes secundum mancipia. & 121 a, Vestorius ad me scripsit, ut iuberem mancipio dari seruo suo pro mea parte Hetereium cuidam fundum Brinnianum, ut ipse ei Puteolis rectè mancipio dare posset. Attic.249 b, Quod Cæreliæ uelle uideris mancipio dare ad eam summam quæ sub præcone fuit maxima, id opinor esse CCCLXXX.

MANCIPO,*as.* abalieno, in alterius potestatem, quasi mancipium aliquid trado, subiicio. I.A.170 a, Tum iste uendi tum atque emancipatum tribunatum consilijs uestris opposuit. de Finibus 53 b, Cum L. Torquatus illam seueritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat.

MANCVS,*a,um.* curtus, debilis. pro Rab.94 b, Quintus Scæuola mancus ac membris omnibus captus ac debilis. Offic. 31 a, Cognitio naturæ manca quodammodo atq; imperfecta sit, si nulla actio rerum consequatur. de Finib.96 b, Qui mancam fore putauerunt sine aliqua accessione uirtutem. pro Mil.196 a, Occurrebat mancam ac debilem præturam suam futuram consule Milone.

MANDATVM,*ti.* res mandata. Attic.84 b, Noli putare me quicquam maluisse, quàm ut mandatis tuis satisfacerem. & 68 b, Reliquum est, ut mãdata nostra exhaurias. & 102, Tu mandata effice, quę recepisti. Qu.F.345 a, Tua mandata persequar diligenter. I.A.176 b, A` nobis id certè mãdarum non habebas. & At.347 a A` Dolabella mãdata habeo. I.C.112 b, Habere mãdatũ uel mãdata & literas ab aliquo ad aliquẽ. Ep.46 b, De omnibus reb. At.110 a, & I.A.206 b, Dare mandata alicui de magnis rebus. Epist.44 a, & 176 a, Dare mandata alicui ad aliquẽ. pro S.R.34 a, Qui mãdat uel qui mandatum recipit. I.A.118 b, Accipere mãdata ab aliquo. Epi.31 a, Omnib.ei de rebus quas agi, quas curari à me uoles, mandata des uelim. & 96 a, Mandatũ tuum curabo diligenter. Att.152 a, Agere mandata alicuius. At.115 a, Afferre mandata ad aliquem, ut, &c. I.A.199 b, Quamuis seuera legatis mandata dederimus. pro Syl.179 b, Et id mandato Syllæ Qu. Metellus dixit, Syllam nolle, &c. pro Pl.295 b, * Idem postea præ mandatis requisitus. pro S.R.36 b. Itaq; mandati iudicium constitutum est, non minus turpe quàm furti. & ibid. In mandatis operæ nostræ uicaria fides amicorum supponitur. L.Mandatus. At.70 a, Gratissima est mihi tua cura de illo meo primo & maximo mandato. I.A. 222 a, b, Exequi mandata. & ib. Conficere mãdata. Att.71 a, Mandaui omnia quæ tu ut polliceris, exhauries. 130 b, Ego Vetustileo ad te mandata dedi. Qu.Fra.315 a, Facies scilicet ut mea mandata digeras, persequare, conficias. & 321 a, Vibulius de mea mansione mandata Cæsaris ad Pompeium pertulit.

MANDATVS,*a,um.* pro S.R.36 b, Si quis rem mandatam malitiosius gessisset, sui quæstus aut commodi gratia, aut negligentius, eum maiores nostri summum admisisse dedecus existimabant.

MANDO,*as.* mandata mando, mandatum uel mandata do, negocium do, impono, præscribo, committo, trado, mitto. At.49 a, Sed tibi nihil mando nominatim, me totum tuo amori fideiq; commendo. & 69 a, Hortensius ad me uenit, cui deposcenti mea mandata cætera uniuersa mandaui. illud probè, ne pateretur, quantũ esset in ipso prorogari nobis prouincias. pro S.R.37 b, Non hanc ei rẽ Sextus Roscius mãdauit, sed ipse à decurionibus publicè T.Roscio mandatus est. Ep.32 a, Mandaui filio, quæ illũ uellem loqui tecum. Ep.33, Diligenter mandare aliquid alicui per literas. & Att. 88 b, de Or.106 b, Mandari aliquid procuratori de agricultura. pro S.R.37 a, Qui mandat, uel qui mandatum recipit. Off.72 a, Exponere mandata. pro Mur.142 a, Mãdare magistratum alicui existimabant. & in Ver.242 b, Mihi magistratum populus Romanus mandauit. & pro Plan 260 a, Populus mandandis magistratibus non inanis est dignitatis index. cont.Rul.69 b, Populus per religionẽ sacerdotia mandare non poterat. in Ver.219 a, Populus Romanus hominibus nouis honores mãdat. pro Pom.4 a, Autoritatis tantum in me est, quantũ uos honoribus mandandum esse uoluistis. de Nat.3 b, Mandare aliquid literis. & Ep.210 b, Mandare literis res gestas alicuius. Epi.69 a, Cum mihi sæpe ostenderis te accuratissimè nostrorum temporum consilia atq; euentus literis mandaturum. I.V.163 b, Quorum renunciatio, legibus illorum, & literis publicis mandata est. Aca. 1.b, Literis consignamus, quæ monumentis mandare uolumus. de Cla.267 a, Athenis primùm monumentis & literis oratio est cœpta mandari. de Or.109 a, Mandare literis sermonem aliquorum. & 142 b, Instituenti mihi sermonem referre, mandare huic tertio libro, quem, &c. pro Sest.244, Hæc monumentis annalium mandatur. & Ac.36 b, Mandare monumẽtis. de D.122 b, Simiæ Dodonææ improbitatem historijs græcis mandatam esse demiror. de Orat.113 a, Mandare literis res omnes singulorum annorum. & Orat.210 a, De artificio dicendi literis tam multa mandare. pro Ar.189 b, Mandare uersibus æternũ laborem alicuius præconium. Offic.33 a, Mandare scriptis actiones suas. pro Dom.228 b, Mandare factum alicuius immortalitati. de Diu.119 a, Alicuius loquentis uerba excipere, literisq; mandare. de Orat. 148 b, Socratis sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. Custodire literis. L.Custodio. Tusc.230 a, Consecrari literis alicuius. I.C.102 a, Præcipuè quæso diligenter quæ dicam, & ea penitùs animis uestris mentibusq; mandate. Epist.90 a, Quare mihi crede, & memoriæ manda, me, &c. pro Qu.4 a, Quæso ut eum diem memoriæ mandetis. & 6 a, Mandare aliquid memoriæ. de Orat.116 a, & pro Mil. 116 a, I.C.120 b, Cæsar non dubitat P.Lentulum æternis tenebris uinculisq; mandare. & 101 b, Vitam suã fugæ solitudini; mandare. de N.56 b, Mandare aliqua condita uetustati. pro Syl.178 a, Dimittere aliquem à se, & mandare in ultimas terras. pro Qu.9 a, Is non modò ex numero uiuorum exturbatur, sed etiã, si fieri potest, infra mortuos mandatur. Att.1 b, Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atriolli

possis

posſis includere. Att. 98 b, Age hoc malum quod mihi commune eſt cum omnibus, nihil tibi mando, ut de eo cogites. I. A. 187 b, Sententiolas edicti cuiuſdam memoriæ mãdaui. & Am. 96 a, Cuius diſputatiõis ſententias memoriæ mãdaui,

MANDO, *dis, dì. manſum.* conficio. de Natura. 53 a, Dentibus manditur, extenuatur, & mollitur cibus. & 50 a, Animalia alia fugunt, alia uorant, alia mandunt. de Ar. 258 a, Scylla eminentibus canibus & ieiunis naues ipſas mandens. de Or. 163 b, & Tuſc. 226 a, Impius hortatur me frater, ut meos malis miſer manderem natos. L. Manſus.

MANE'. diluculo, primo diluculo, prima luce, cum prima luce. I. V. 128 b, Manè Ca. Decẽb. Stheniũ citari iubet. At. 206 a, Hodie manè Dolabella, multus ſermo ad multum diem. & 214 b, Cras manè putat. & 226 b, Bene manè hæc ſcripſi. Att. 60 a, Quarum alteras multo manè mihi dedit. & 177 b, Eo die manè. I. C. 115 b, Hodierno die manè, &c. & I. V. 90 a, Poſtridie manè. & 116 b, Epiſt. 2 b, Nam hæc Idibus manè ſcripſi. I. C. 99 a, Excluſi eos quos tu manè ſaltatũ miſeras. Off. 74 b, Is prima luce Pomponij domum uenit. At. 78 b, Saturnalibus manè ſe mihi Pindenniſæ dediderunt. & 215 a, V. Calendarũ manè accepi à Demea literas pridie datas. & 233 b, VIII. Iduum literas dederam bene manè.

MANENS, *tis.* ſtans.)(. Mouens. Tuſc. 215 a, Vitia enim affectiones ſunt manentes, perturbationes autem mouentes. Epiſt. 84 a, b, Rerum hoc natura, &c. nec manens nec mutata ratio feret, &c.

MANEO, *es.* remaneo, commoror, reſto, ſto, ſum, hæreo. Att. 146 a, Si Lepidus & Volcatius remanent, manendum puto. & 121 a, Id ſi eſt, in Italia fortaſſe manebitur. Officio. 72 a, In patria manere, eſſe domi ſuæ. & pro D. 214 a, Scio me domi manſiſſe. Am. 193 b, Liceat manere, ſi non illum Tullium, &c. at certè reliquias Tullij liceat in hac urbe remanere. Attic. 36 b, Vellem Romæ manſiſſes. I. A. 167 b, Tu nunquam in hac urbe manſiſſe?. Att. 111 a, Eo die Capua diſceſſi, & manſi Calibus. & 135 a, Attic. 76 b, Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerunque. de D. 93 a, Cũ in uilla manerem. Epiſt. 127 a, Adhuc Romæ maneo, hæc ego ſuſpicans. Epiſt. 96 b, Si manerem in Italia, uerebare ne officio deeſſem: ſi proficiſcerer ad bellum, periculum te meum commouebat. Epiſto. 56 b, Manere in uita. Ipſum quòd maneam in uita, peccare me exiſtimo.)(. Excedere è uita. Epiſtol. 61 b, Ego te mihi ſemper amicum eſſe uolui, maneo in uoluntate, & quoad uoles tu, permanebo. & ibid. Velim tuam priſtinam erga me uoluntatem conſerues. Attic. 2 b, Manere in officio. pro Do. 226 b, Manere in fide. I. V. 69 a, Manere in conditione atque pacto. Attic. 135 a, Manere in ſententia. pro Seſt. 16 a, Is in priſtina mente manſit. Epiſtol. 200 a, Societas inter nos ſemper manebit. Epiſt. 167 a, Quæ perpetuò animo meo fixa manebunt. de Fini. 82 b, Aliquid ſtabile & firmum alicui permanere. Epiſto. 57 a, Si ius uetus & mos antiquus manerẽt. de Pro. 78 b, Legem Heliam manere, leuem Fuſiam non eſſe abrogatam. pro Quin. 6 a, Nõ patiar iſtam manere ſuſpicionem, nos rem iudicari nolle. I. V. 228 b, Parietes quorum ornatus tot ſecula manſerat, nudos deformatosq; reliquit. Attic. 229 b, Mihi cum eo nulla contentio iam manet. Attic. 112 a, Plerique negant Cæſarem in conditione manſurum. Attic. 152 b, In eo manſimus, ne ad urbem. pro Cl. 55 a, Serui ui tormentorum adducti in ueritate manſerunt. de D. 81 a, Cum omnes Socratici manerent in antiquorum philoſophorum ſententia. in Verr. 252 b, Manere in amicitia fideque pop. Rom. Attic. 68 a, Si integra in ſenatu noſtra cauſa ad Calend. Ian. manſerit. de Natur. 8 a, Nihil ſemper ſuo ſtatu manet. de Somn. 129 a, Nam terra immobilis manens, ima ſede ſemper hæret. Officio. 41 b, Is tam diu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manebit. Poſtquam. 202 a, Quod uiro forti adimi non poteſt, id mihi manet & permanebit. de Finib. 83 a, Summus dolor plures dies manere poteſt. Epiſt. 11 b, Ea mihi cõditio maneat, qua profectus ſum. Attic. 101 b, Manere in prouincia ex ſenatuſconſulto. Attic. 120 b, Ac ne me exiſtimaris ad manendum eſſe propenſiorem, quod plura, &c. poteſt fieri, &c. & 126 a, In eã manebo. Attic. 196 a, Sed erant cauſæ cur hoc tẽpore iſthic eſſe nollem: quæ ſi manebunt, quærenda erit excuſatio ad Brutum: & ut nunc eſt, manſuræ uidentur. & 258 a, Eodem die uulgò loquebãtur, Antonium manſurum eſſe Caſilini: & ibi conſtituerem ut pridie Idus aut Aquini manerem, aut in arcano. Offic. 38 b, Itaque parietes urbis modò ſtant & manent, ijq; ipſi iam extrema ſcelera metuentes. I. P. 92 b, Nummus interea mihi Cæſar neglecto triumpho domi manet & manebit. I. A. 154 a, Cum intempeſta nox eſſet, manſi in uilla P. Valerij. I. A. 162 b, Clodij fatum te, ſicut C. Curionem, manet. Off. 61 b, Maneat ergo, quod turpe ſit, id nunquam eſſe utile. de L. 156 a, Multa diutius cõmemoratione manent, quàm natura ſtare potuerunt. de Vniuer. 203 a, Atq; is quidem conſtanter in ſuo manebat ſtatu. pro R. P. 126 b, Quamobrem illud maneat ac fixũ ſit, quod neq; moueri neq; mutari poteſt.

MANES, *nium.* inferorum animæ, dij manes. de L. 174 a, Deorum manium iura ſancta eſto, hos leto dato, diuos habento, ſumptum in ullos luctumque minuũto. I. P. 82 b, A' me quidem pœnas expetiſtis, quibus coniuratorum manes mortuorum expiaretis. in Vat. 31 b, Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. I. V. 259 a, A' dijs manibus uenire: id eſt, ab inferis. Par. 228 b, Aequitas tripartita eſt: una ad ſuperos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinet.

MANIA. L. Inſania.

MANICA, *æ.* I. A. 236 b, Antonius ſolet accipere manicas, nec diutius obſidionis metum ſuſtinere. Lege ibidem commentarios noſtros.

MANICATVS, *a, um.* I. C. 109 b, Manicatæ & talares & tritæ tunicæ.

MANIFESTE'. manifeſtò, palàm, perſpicuè, clarè, non obſcurè. I. C. 111 b, Vt tota res à uobis manifeſtè deprehẽderetur. & 114 b, Hæc in rempub. coniuratio manifeſtè inuenta atque deprehenſa eſt. pro Fl. 160 b, Aliquid manifeſtè deprehenſum.

MANIFESTO'. de Cl. 190 b, Manifeſtò cõperiſſe aliquid, & manu tenere. & pro Cl. 26 a, Or. 204 a, Facilius manifeſtò cõpertum atq; deprehenſum. Itẽ: Aliquid manifeſtò deprehenſum apparere. de In. 76 b, Manifeſtò teneri in re turpi.

MANIFESTVS, *a, um.* clarus, perſpicuus, apertus, nõ obſcurus, inſignis, illuſtris, palàm, promptus, propoſitus, uulgatus, teſtatus, conteſtatus, de quo cõſtat, de quo liquet, ſolis luce clarius, quod in promptu eſt, quod patet & notum eſt omnibus, quod tenetur, res loquitur ipſa, res certa & maioribus quaſi theatris propoſita, ante omnium oculos poſitũ, quod ante oculos eſt, in medio poſitum. I. V. 145 b, Hoc quidem certè manifeſtum erit. & 74 b, Res notæ, teſtatæ, manifeſtæ. & 278 a, Res tam nota ac manifeſta omnib. I. C. 113 a, Scelus manifeſtũ atq; deprehenſum. pro S. R. 34 a, Quæ ita aperta & manifeſta ſunt, ut, &c. de Ar. 252 a, Manifeſtũ periurium. & ibi. Maximè illuſtre atq; inſigne periurium. Epiſt. 2 b, Libonis & Hipſei non obſcura concurſatio. pro S. R. 35 b, Apertum tuum ſcelus ante omnium oculos ponere. pro Cl. 21 b, Cùm manifeſtò uenenum deprehendiſſet, & res non cõiectura, ſed oculis ac manibus teneretur. pro Do. 215 a, Res erat non in opinione dubia, ſed in præſentia atq; ante oculos poſito periculo. pro Clu. 24 b, Res clara atq; omniũ ſermone celebrata. de In. 66 a, Nam is antè celauit, nunc manifeſtò tenetur. I. V. 60 a, Manifeſtum & in medio poſitum & apertum. de N. 73 b.

MANIPVLARIS, *re.* qui de manipulo, id eſt, paruæ quadam militum manu eſt. At. 244 b, Doleo quod non Põpeiũ tanquã unus manipularis ſecutus ſum. I. A. 156 a, Addo etiã iudices, manipulares ex legione Alaudarum.

MANLIANVM, *ni.* uilla Qu. Ciceronis. ad Qu. Fr. lib. 3.

MANLIANVS, *a, um.* tyrannicus, crudelis, qualis fuit Manlius quidã Romæ. de Fin. Vide ne Manliana ſint iſta ueſtra, aut maiora etiã, ſi imperes quod facere non poſſum. de Or. 106 b, Manlianæ leges uenalium uendendorum.

MANO, *as.* fluo, redundo, fundo, diſſeminor, diſpergor, latius diſsipor, ſerpo, percrebreſco. de Na. 36 a, Multaq; à luna manant & fluunt, quibus animantes alantur, & augeſcant, & pubeſcant. de Fat. 144 a, Aeternis cauſis naturæ neceſsitate manantibus, uerum eſt id quod, &c. & de Nat. 69 b, Illa ſuperiora unde hæc manant. de Orat. 119 a, A' capite quod uelimus arceſſere, & unde omnia manant uidere. pro Pl. 271 a, Aliquid ſine capite manare, & eius autorem non extare. & ibid. Maledicto nihil latius diſsipatur. I. A. 153 b, Cum ſerperet in urbe infinitum malum, idque manaret indies latius. Tuſcula. 242 b, Manare & fundi per omnes partes. de Som. 129 b, Homines qui terram incolunt interruptos ita eſſe, ut nihil inter ipſos ab alijs ad alios manare poſsit. Tuſculan. 229 b, Idq; eorum nomen uſque ad Pythagoræ manauit ætatem. I. C. 119 b, Latius opinione diſſeminatum eſt hoc malum: manauit non ſolùm per Italiam, ſed etiam tranſcendit alpes, obſcurè ſerpens occupauit multas prouincias. pro Cl. 32 b, Manarat ſermo in conſilio, pecuniæ quandam mentionem inter iudices eſſe uerſatam. Offic. 12 b, Genera quatuor ex quibus honeſtas officiumq; manaret. & 31 a, Omnis honeſtas manat à partibus quatuor. de Natur. 10 a, Qui aer per maria manat, is eſt Neptunus. de Natur. 10 a, Quæ natura fluunt atq; manant, ut aqua & terra. Off. 66 a, Fidei bonæ nomen manat latiſsimè. in C. 106 b, Quæ reſecanda erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. de Diu. 96 a, Herculis ſimulachrũ multo ſudore manauit. in An. 261 a, Cum hoc triduo triſtis à Mutina fama manaret. Para. 120 a,

Peccata ex uitijs manant. & de Leg. 168 b, Nisi ea fuerint, unde illa manant. de Or. 148 b, Ab Aristippo Cyrenaica philosophia manauit. Offic. 50 a, Contagiones malorum, quæ à Lacedæmonijs profecta manarunt latius.

MANSIO, *onis*. est, cum quis manet nec discedit. Ar. 133 a, Cautior certè est mansio, honestior putatur traiectio. & 32 a, Nã ita mansionem illam deplorat, ut quemuis mouere possit. Epistol. 49 b, Is mecum sæpe de tua mansione aut decessione communicat. de Finib. 202 b, Mansio in uita.) (. Excessus è uita. Attic. 137 a, Mansio Formijs. Quint. Frat. 319 b, Quòd tibi mea promissio mansionis tuę grata est, ex parte gaudeo.

MANSVEFACIO, *cis*. condocefacio, domo. Tusculan. 161 a, A quibus mansuefacti & exculti ad elegantiora defluximus.

MANSVETE. leniter, humanè. pro Mar. 122 a, Mansuetè facere aliquid. & ad Her. 2 a.

MANSVETVDO, *nis*, lenitas, facilitas. Offic. 35 b, Quas res & mansuetudo animi consecuta & uerecundia est. Offic. 39 b, Mansuetudo morum ac facilitas. de Orat. 125 a, Facilitas, liberalitas, mansuetudo, pietas. de Orat. 117 a, Genus oratio nis uehemens & atrox.) (. Lenitatis & mãsuetudinis. Attic. 77 a, Incredibilis uidetur & nostra mansuetudo & abstinentia. Quint. Frat. 294 b, Omnia plena clementiæ, mansuetudinis, humanitatis.

MANSVETVS, *a, um*. mitis, lenis, facilis. I. A. 188 a, Quæro cur tam subitò mansuetus in senatu fuerit: cum in edictis tum fuisset ferus. pro Mil. 105 a, Mansuetus ciuis. de Ora. 157 a, In meis moribus erga meos necessarios declarandis, mansuetissimus uisus sum. de In. 42 b, Mansuetus, mitis.) (. Ferus, immanis.

MANSVS, *a, um*. confectus, emollitus. de Orat. 123 b, Omnia minima mansa (ut aiunt) nutrices infantibus pueris in os inserere.

MANTIKH'. L. Diuinatio.

MANTINEA ciuitas. Epi. 68 a.

MANTEIS, uates. de D. 100 a, Athenienses omnibus semper publicis consilijs diuinos quosdam sacerdotes, quos Mantes uocant, adhibuerunt.

MANVBIAE, *arum*. præda, spoliáue ex hostibus capta. pro Arch. 191 a, Fuluius Martis manubias musis cõsecrauit. & de Or. 143 b, Rostra imperatorijs manubijs ornat. pro Do. 136 a, Tu M. Fuluij domum monumentum tuarum manubiarum esse uoluisti. contra Rul. 78 a, & 63 a, bis. Præda, manubiæ, aurum coronarium. I. V. 190 a, Qua ex preda aut manubijs est abs te donatio constituta. I. V. 107 b, Qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubijs fecit. Epi. 13 b, Non enim illæ manubiæ meæ, sed operis locatio mea fuerat.

MANVBRIVM, *brij*. capulus. I. V. 214 a, Trulla excauata cũ manubrio aureo.

MANVCONSERTVM. Epi. lib. 7. 100 b, de Or. lib. 1. pro Mur. 129 b, 131 a, Exiure manuconsertum. L. Consertus.

MANVFACTVS, *a, um*.) (. Naturalis. Off. 35 b, Portus manufacti. pro Ma. 132 b, Nihil est opere aut manufactũ. quod nõ aliquando cõsumat uetustas. de Fin. 105 b, Quid aũt est aut in natura, quæ, &c. aut in operibus manufactis, &c.

MANVMISSIO, *onis*. libertatis datio. pro Cæl. 52 a, Scire cupio quid habeat argumenti ista manumissio.

MANVMITTO, *is*. libertatem do. pro Milon. 112 a, & Qu. Fr. 299 b, Milo seruos manumisit. pro Cæl. 52 a, & Ep. 231 b, Adsunt serui de cognatorum sententia manumissi. pro Mi. 112 a, Manu uerò cur miserit, si quæris, nescis, &c.

MANVS, *nus*. dextra, litera, chirographum. de N. 56 a, Natura dedit homini manus multarum artium ministras. & ibi. Manus apta ad eliciendos sonos neruorum & tibiarum, admotione digitorum. de Orator. 132 b, Manus laua, inquit, & cœna. I. V. 214 a, Iste unumquodq; uas in manus sumere & laudare, mirari. pro Cæl. 51 a, Cum Licinius pyxidem teneret in manu. de Ar. 147 b, Cuius ab auia mater manibus esset accepta. Att. 7 a, P. Clodius per manus seruulæ seruatus fuit & eductus. de Pro. 77 a, Per manus hanc prouinciã tradit ei, cui minimè uos uelitis. pro Pl. 265 a, Procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. contra Rul. 169 a, Itaque hoc ánimo legem sumpsi in manus, ut, &c. I. C. 100 b, Iam tibi extorta est sica ista de manibus. I. V. 69 a, Quam spem nunc habent in manibus, breuiter exponam. & Epist. 147 b, Cum ea spe, quam in manibus habeo. Attic. 107 a, Habeamus in manibus Antonij concionem. I. V. 69 b, Libelli nominum uestrorum erant in manibus omnium. Attic. 254 a, Scripta tua, quæ in manibus habebam. Orat. 206 a, Quoniam Demosthenem totum cognouisti, nec eum dimittis è manibus. Acad. 39 b, Deponere aliquid de manibus. & Qu. Frat. 194 a, Ponere aliquid de manibus. Attic. 212 a, Libros, quos Bruto mittimus, in manibus habent librarij. & Aca.

39 a, Sed habeo opus magnum in manibus, quod, &c. Epist. 12 a, Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manibus hãbebant, sic fouebant, sic osculabantur, ut, &c. Orator. 209 a, Puerum infantem in manibus perorantes tenuimus. de Natur. 63 a, Quæstio, quæ nunc in manibus est. Attic. 61 b, Libri quos in manibus habeo. Item: Libri oratorij diu multumq; in manibus fuerunt. Tusc. 132 a, Philosophi quamcunque rem habent in manibus, in eam quæ conueniunt congerũt omnia. Attic. 220 a, Omisi ea, quæ in manibus habebam, quod iusseras edolaui. Qu. Fra. 321 b, Multos dies epistolam hanc in manibus habui propter commorationem tabellariorum. de Cl. 175 b, Sed ecce in manibus uir præstãtissimo ingenio: id est, C. Gracchus. & ibid. Manus extrema non accessit operibus eius. cont. Rul. 69 a, Itaq; hoc animo legem sumpsi in manus, ut, &c. & Tusc. 176 b, Sumere aliquid in manus. de Orat. 144 a, Qui hos libros in manus sument. de Cla. 176 b, Nunquam enim libelli illi in manus inciderunt. & Offic. 58 b, Nihil de ijs quæ in manus meas uenerunt. Ité: Quicunque calamus in manus meas uenit, eo sic utor tanquã bono. de Or. 92 b, Libellus, qui me imprudẽte & inuito excidit, & peruenit in manus hominũ. de Or. 127 a, Causa illa mihi tum est elapsa de manibus. pro Cæl. 51 b, Fugit aliquis è manibus, emittere aliquem de manibus. & 51 a, Amittere aliquem de manibus. & in Verr. 154 b, Amittere rem de manibus. Attic. 92 a, Res est in manibus, tute longè abes. I. V. 160 b, Hæc ciuitas tam procul à manibus tuis atq; à cõspectu tuo remota. Orat. 199 a, Demosthenes negat in ipso positas esse fortunas Græciæ in hoc in eum, huc an illuc ma num porrexerit. & de Fin. 102 a, Porrigere digitum. de Fini. 149 b, Qui se fatentur uirtutis causa, nisi ea uoluptatem acciret, ne manum quidem uersuros fuisse. I. V. 241 b, Itaq; erant exitus ciusmodi, ut alius inter manus è conuiuio tanquam è prælio auferretur, alius tanquam occisus relinqueretur. I. V. 204 b, In quem scyphum de manu ia cere conatus est. I. V. 241 b, Nonnunquam etiam res ad manus atq; ad pugnam ueniebat. pro Cluent. 46 a, Cum tribunus plebis populo concitato, rem penè ad manus reuocauisset. Attic. 12 b, Simuli barbati in piscinis sint, qui ad manum accedant. Attic. 37 a, Ad extremum autem manus dedisse: id est, uinci se passum esse. & 252 a, Sapiẽter igitur quòd manus dedisti. de Orato. 164 a, Quem seruum sibi ille habuit ad manum. pro Quint. R. 53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit, & paulisper consistere coegit. pro Font. 276 b, Conferre ferrum ac manus cum aliquo. Atti. 115 a, Conferre manum cum hoste. & 41 b, Afferre manus sibi ipsi.) (. Abstinere manus à scipso. Oct. 330 b, Ego senatus sibi manus afferre coegi. I. V. 85 b, Afferre manus sacrilegas alicui fano. Attic. 46 a, Afferre manus suis uulneribus. ad Heren. 33 a, Inferre manus alicui. I. C. 101 b, Inferre uim & manus alicui. Tusculan. 224 b, Cui in manu sit, quem esse dementem uelit. Epistol. 233 b, Verùm hæc non sunt in nostra manu. Epistol. 115 a, b, Quàm uelis eum obligare, in tua manu est. Epistol. 157 a, Vocuntij sub manu sunt, per quorum loca mihi fideliter patet iter. Epistol. 98 b, Totum hominem tibi trado de manu (ut aiunt) in manum tuam istam & uictoria & fide præstantem. Acad. 16 b, Hortensius uehementer admirans, quod quidem perpetuò Lucullo loquente fecerat, ut etiam manus tolleret. Top. 222 b, Cum mulier uiro in manum conuenit. pro Qu. 18 a, Manus Sexti Næuij in propinquorum proscribendis bonis exercitata. Attic. 117 b, Sed in ea Pompeij epistola erat in extrema ipsius manu: Tu censeo, &c. Quint. Frat. 321 b, Hæc inter cœnam Tyroni dictaui, ne mireris alia manu esse. Epistol. 178 b, Quæ superioribus literis mea manu scripsi. I. C. 112 a, Introductus Statilius cognouit manum & signum suum. I. V. 181 a, Epistola Timarchidis manu scripta. Attic. 179 a, Hæc ad te mea manu. Attic. 38 b, & Quint. Frat. 302 b, Manus & multitudo idem. Epistol. 244 a, Militum firma manus. Ar. 10 b, & 75 a, Quos impetus in totam illã manum feci? de Inuent. 62 a, Factum per uim, per manum opulentam. pro Cecin. 291 a, Qui manum fecerit, copias parauerit, multitudinem hominum coegerit, armarit, instruxerit, &c. Attic. 39 b, Plena manu laudare aliquem. Offic. 65 b, Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere rem possunt: philosophi, quatenus ratione & intelligentia. de Amic. 115 a, Virtus Scipionis non mihi soli uersatur ante oculos, qui illam semper in manibus habui, sed etiam, &c. & 114 a, Sed affuistis, & est in manibus oratio. de Senect. 84 b, Septimus mihi Originum liber in manibus, omnia antiquitatis monumenta colligo. & 81 b, Tum dicitur eam fabulam quam in manibus habebat, & proximè scripserat, iis dicibus recitasse. de Inuent. 81 b, Tendere manus ad aliquem. & Attic. 37 b, Epistola manu mea scripta. & 63 a, Epistola librarij manu est. ad Attic. 75 a, Antequam aliquo loco consedero, neque longas à me, neque semper mea manu lite-

nu literas expectabis. & 78 a, Stamus animis: & quia consilijs, ut uidemur, bonis utimur, speramus etiam manu. ad Att. 100 a, Nam Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedebat ad similitudinem tuæ literæ: manum non amabam, quia indicabat te nō ualere. & 131 b, Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus. Attic. 210 a, Hæc in manibus habere δεδᾶχθαι te nollem. & 247 b, Hanc putaui in mea manu scribendam. & 259 a, Is Romam cum manu magna. Attic. 260 b, Nōli putare pigritia facere me, quòd non mea manu scribam. & 261 a, Oppius me hortatur, ut manum ueteranorum complecterer. & 278 b, Victoria excidit manib. Quint. Frat. 323 a, Occupationum mearum signum tibi sit librarij manus. Offic. 5 b, Is manus uiolenter uideatur afferre socio. Offic. 45 b, Quod præsens tanquam in manu datur, commodius est. I.A. 241 a, Quorum epistolas in manu teneo. de Sen. 49 b, Est in manibus eius uiri laudatio, quam cum legimus, &c. Quint. de Pet. 212 a, Sæpe fit ut agantur ea quæ non putaris: illa quę credideris in manibus esse, ut aliqua de causa non agantur. Tusculan. 163 b, Cum penè in manu iam mortiferum illud poculum teneret. & I.A. 162 a, Literæ, &c. sunt enim librarij manu. & Am. 114 a, Atque ad extremum dat manus, uinci se patitur. de Vn. 198 a, Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiendum quicquam erat, nec repellendum.

MANVS, pro multitudine. Atti. 1 b, Illam manū tu mihi cura, ut præstes Pompeij nostri amicitiam. Qu. Fr. 311, Manus ad Quirinalia paratur. Item: Sed magna manus ex Piceno ex Gallia expectatur, ut etiam Catonis rogationibus de Milone & Lentulo resistamus. L. Multitudo.

MANVPRECIVM, *cij.* dicitur, ubi non tam materiæ ratio, quàm manus atq; operis ducitur. I.V. 106 a, Et manuprecij machinæ. Sic & legit & interpretatur Asconius, non maius precius, ut ferè in omnibus codicibus legebatur. I.P. Prouincia tibi ista manuprecium fuerit, non euersæ per te, sed perditæ ciuitatis.

MANV tenere. in manu habere, prehendere, exploratum habere, certum comperi. Offic. 65 b. L. Manus. & de Cl. 190 b, Cum indicia mortis se comperisse manifestò, & manu tenere diceret.

MARATHON, *onis.* opp. & campus in Græcia. Off. 13 a, Rhetorum campus de Marathone.

MARATHONIVS, *a.* Tuf. 219 b, Taurus Marathonius. Att. 144, Pugna Marathonia.

MARCELLEA, *orum.* dies M. Marcello à Syracusanis consecratus. I.V. 119 a, & 139 b.

MARE, *ris.* altum, salum, profundum, Neptunia prata, pelagus, pontus, ponti gurges. Tusc. 242 a, Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineātur. pro Clu. 46 a, b, Vt mare quod sua natura tranquillum sit, uentorum ui agitari atq; turbari solet, sic, &c. Acad. 26 b, Mare Fauonio nascente purpureum uidetur. & ibi pulchra de mari multa. Tusc. 164 a, Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. in P. 92 a, Cum mare uastissimum hyeme transibas. de Na. 20 b, Belluæ quæ in mari rubro Indiáue gignuntur. pro Pla. 262 a, Illæ undæ comitiorum ut mari profundum & immensum sic efferuescūt quodā quasi æstu, ut ad alios accedant, ab alijs recedant. Epi. 65 b, Terra mariq; conquirere aliquem. At. 136 b, Mare inferum: id est, Tyrrhenum uel Thuscum: mare superum, id est, Adrianum uel Ionium. de Or. 149 a, Superum mare Ionium.)(. Inferū mare Thuscum scopulosum & infestum. Att. 120 b, Infero mari nobis incerto cursu hyeme maxima nauigandum est. At. 133 b, Iter ad mare superum. L. Infestus.

MARGARITA, *tæ.* quam Plinius unionē uocat, uulgus perlam. I.V. 200 a, Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit. Orator. 204 a, Ornatus insignis quasi margarita.

MARIANVS, *a, um.* contra Rul. 88 a, Marianus tribunus plebis. de Leg. lib. 1, Mariana quercus.

MARINVS, *a, um.* maritimus. de Na. 34 a, Astra, quæ marinis terrenisq; humoribus aluntur. de Diuinat. 115 a, Marini æstus, & maritimi æstus. L. Maritimus.

MARITIMVS, *a, um.* marinus.)(. Mediterraneus. de Nat. 52 b, Aestus maritimi multum accedentes & recedentes. I.V. 146 a, Insula, quæ undique exitus maritimos habet. pro Pl. 180 a, Maritimus cursus. Part. 233 a, Loci maritimi.)(. A mari remoti. Tusculan. 236 a, Quòd multas naues in omnē oram maritimam dimisisset. de Natur. lib. 1, Maritimus Triton. Attic. lib. 3, Maritimum hospitium. de Nat. lib. 2, Maritimæ nuptiæ. I.V. Act. 7, Homines maritimi. Epist. lib. 2, In maritimis sum.

MARITVS, *ti.* uir. pro Rab. 91 b, Chariorem huic sororis maritum quàm filium fuisse. I.C. 102 b, Vigilare ad insidiandū somno maritorū. de In. 53 a, Et tu ut maritus sis quā optime mulieris, & hæc quæ optimo uiro nupta sit. pro Pla. 265 a, Maritū appellas, ut uerba etiā fingas, nō solū crimina.

MARMOR, *oris.* pro Do. 235 b, Eius simulacrū è marmore in sepulchro positū fuit. de D. 118 b, In omni marmore necesse est inesse uel Praxitelia capita. pro Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus è marmore, at is laudibus, &c. Sic enim locus hic haud dubiè corruptus antea, restituendus suæ integritati mihi uidetur.

MARMORATVS, *a, um.* pro Arch. 190 a, Et marmoratis laudibus, &c. Corruptus uidetur locus hic. Lege Marmor, & Ex.

MARMOREVS, *a, um.* I.V. 200 a, Signum marmoreum, eburneum, æneum. pro Do. 225 b, Columnæ marmoreę, &c. Par. 118 a, Tecta marmorea. & 125 b, Sola marmorea.

MARRVCINI, pop. pro Clu. 59. & I.A. 213.

MARS, *tis.* mauors. I.A. 192 a, Legio Martia, quæ mihi uidetur diuinitùs ab eo deo traxisse nomen, à quo populum Romanum generatum accepimus. de Na. 36 b, Ioui proximū inferiorem orbem tenet πυρόεις, quæ Martis stella dicitur, eaq; IIII & XX mensibus, sex, ut opinor, diebus minus, eundem lustrat orbem. de Som. 128 b, Tum rutilus horribilis terris ille fulgor, quem Martem dicitis. de Nat. 49 b, Summa Saturni stella refrigerat, media Martis incendit. pro Ar. 191 a, Fuluius Martis manubias musis consecrauit. de Orat. 158 a, Martem belli esse cōmunem. Epi. 81 a, Cū omnis belli Mars communis & incerti semper exitus præliorū sint. pro Sest. 52 a, Nimium communem Martem belliq; casum metuens. pro Cor. 62 a, Qui ueterem illam speciem fœderis Martiani semper omni sanctiorem Marte duxerunt. aliter, Maiesta te. pro Marcell. 133 b, Quos amisimus ciues, eos Martis uis perculit, non ira uictoriæ. pro Mil. 112 a, Adde casus, adde incautos exitus pugnarum, Martemq; communem. Offic. 58 b, Hanc igitur partem relictam explebimus nullis adminiculis, sed (ut dicitur) Marte nostro. & I.A. 178 b, Rex ipse sua sponte nullis commentarijs Cæsaris, suo Marte res suas recuperauit. & 228 b, Incertos exitus esse belli Martemq; communem.

MARSI, *Marsorum.* populi. pro Dom. 236 b, Is in Marsis natus est.

MARSICVS, *a, um.* contra Rull. 84 a, Marsicum bellum.

MARTIALIS, *le.* de Ar. 246 a, L. Lentulus flamen Martialis. I.A. 192 a, Martialis quidam Larini appellantur ministri publici Martis, atque ei deo ueteribus institutis religionibus Larinatium consecrati. pro Cluent. 26 a, Vt Venerei in Sicilia.

MARTIANVS, *a, um.* ut Martianum fœdus. pro Cornel. 63 a.

MARTII fratres. uates. de D. 99 a.

MARTIVS, *a, um.* pro Rabir. 92 b, Cāpus Martius. & I.A. 192 a, Legio Martia. Calendis Martijs prouinciæ decernebātur lege Gallia. At. 234 a, Idibus Martijs.

MAS, *maris.* de Nat. 20 a, Et deos mares & fœminas esse dicitis. & Par. 233 a, de Nat. 51 b, In mari & in fœmina commisce dorum corporum miræ libidines. & 20 a, Bestię alię mares, aliæ fœminæ sunt. de Ar. 257 a, Sacra maribus non inuisa solum, sed etiam inaudita. de Di. 88 a, & 121 a, Anguis mas, & anguis fœmina. de L. 175 b, Hostia mas, & hostia fœmina. de L. 181 b, Porcus fœmina.

MASSICVM, *ci.* mons. contra Rull. 79 b, In Massici radices deducamini.

MASSILIA, *liæ.* urbs. pro Fl. 159 b, Neque uerò te Massilia prætereo, quæ, & cætera. pro Font. 276 b, Vrbs Massilia. L. Triumphus.

MASSILIENSIS, *Massiliense.* pro Font. 276 b, Ciuitas Massiliensium.

MASTANESOSI regnum. po Sest. 31.

MASTRVCA, *cæ.* Sardorū uestis, pro Scau. Quę purpura regalis non cōmouit, cum Sardorum mastruca mutauit?

MASTRVCATVS, *a, um.* ut togatus. de Pro. 72 a, Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

MATTELLIO, *onis.* uasis genus ad aquam hauriendam. Par. 123 a, Mattellio Corinthius.

MATER, *matris.* parens, educatrix. de Nat. 68 b, Hecate, quæ matre Asteria est, sorore Latonæ. de Di. 126 a, Iupiter puer, qui lacteus cum Iunone in gremio Fortunæ sedens, mammam appetens castissimè colligitur à matribus. de L. 168 b, Sapientia mater omnium bonarum artium. de Orat. 124 a, Luxuries auaritiæ mater. Mater magna, de Ar. resp. Sassia mater, pro Clu. Mater omnium perturbationum, intemperantia, Aca. li. 2. Matris terræ operimento corpus in sepultura obducitur, de L. lib. 1. Vt quasi matris terræ sinus & gremium mortuo tribueretur, ibidem.

MATERCVLA, *læ.* diminut. à matro. pro Fl. 163, Materculæ suæ festiuus filius.

MATERFA-

MATERFAMILIA'S, *matrisfamilias*. est quæ in mariti familiam, & bonorum partem uenit. est etiam notæ autoritatis fœmina, ut Vlp. iurisc̃ōsultus dicit: quæ eadem est matrona. pro Cælio 44 a, Si matremfamiliās secus quàm matronarum sanctitas postulat, nominamus. Top. 22 a, Vxoris duæ formæ sunt: una matrumfamiliās, altera earum quæ tantummodo uxores habentur.

MATERIA, *æ*. & *materies, ei*. sylua, hypothesis, argumentum, facultas, campus, seges. de In. 83 b, Vri posse ligneā materiam necesse est. & Top. 225 b, Vt materię, ferramenta, &c. de Or. 125 b, Nulla materia nisi admoto igni ignem concipere potest. de Nat. 78 b, Materiam rerum ex qua & in quo omnia sunt, totam esse flexibilem & commutabilem. & ibid. de materia. Acad. 29 b, & 30 a, Plato ex materia in se omnia recipiente mundum esse factum censet. de Leg. 160 b, Perpetuis cursibus, conuersionibusq; cœlestibus extitisse materiam quandam serendi generis humani. Acade. 44 a, & iterum, 43 b, Sed subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate, &c. materiam quandā, ex qua omnia expressa atque effecta, quæ tota omnia accipere possit, omnibus modis mutare atque etiam ex omni parte, eoq; etiam interire nō in nihilum, sed in suas partes. in Verr. 245 a. Mamertini materies non habent. & 106 a, Nā illō non saxum, non materies aduecta est. pro Mil. 115 b, Repentè lintribus in eam insulam materiam, calcem, cæmenta atque arma conuexit. de Orator. 116 b, Facilius sicut in uitibus reuocantur ea, quæ se nimium profuderunt, quàm si nihil ualet materies, noua sarmenta cultura excitantur. de In. 50 a, Veruntamen non incommodum uidetur, quandam sylluam atque materiam uniuersam, antè permistam & confusam, exponere omnium argumentationum. de In. 43 b, Materia artis est, in qua omnis ars & ea facultas quæ conficitur ex arte, uersatur: ut si medicinæ materiam dicamus morbos & uulnera, quòd in his omnis medicina uersetur. de Orator. 101 b, Hæc tanquam aliqua materies oratoribus subiecta esse debent. & Orator. 216 b, Est enim in utroque & materia & tractatio, materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. de Orator. 130 b, & 231 a, Est enim deformitatis & corporis uitiorum satis bella materies ad iocandum. de Orat. 133 a, Materiam aliam esse ioci, aliam seueritatis. Offic. 4 a, Quocirca huic quasi materia quam tractet & in qua uersetur, subiecta est ueritas. de Orator. 89 a, Si ornatè locutus est Physicus ille Democritus, materies illa fuit Physici, ornatus uerò uerborum oratoris putandus est. Part. 237 a, Est etiam quasi quædam materies subiecta honestati. de Finib. 103 a, Estque illa subiecta quasi materia sapientiæ. Orator. 215 a, In uerbis inest materia quædam, in numeris expolitio. de Orator. 121 b, Materies orationis cuiusque generis. Part. 233 a, Materia ad argumentum subiecta. de Orat. 85 b, Penè infinita uis & materia artium illarū. & pro Cec. 300 a, Materia æquitatis. pro Mil. 108 b, Quid enim odisset Clodium Milo, segetem atque materiam suæ gloriæ? I.A. 253 a, Aut suspicioni crimen, aut inuidiæ materiam dedisse uidebimur. Quint. Frat. 199 b, Hoc sic habeto, materiam omnem sermonum eorum, qui de te detrahere uelint, Statium dedisse. de Cl. 168 a, Illa mors uulgaris nullam præbebat materiam ad ornatum. de Or. 140 a, Opes superbiæ ac libidini facultatem ac materiam dare. Epist. 14 b, Sed tamen probabilem materiam nacti sermonis, conabantur, &c. Qu. Fr. 306 a, Lupus egit causam agri Campani satis accuratè, materiam rei nō ignoras. pro S.R. 33 a, Etenim in singulis eiusmodi materies est, ut singulos dies possis cō sumere. pro D. 215 a, Nónne id agendum nobis fuit, ut materiam subtraheremus furori tuo? pro D. 215 b, Prouidendum fuit, ne in hanc tantam materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret. Epi. 67 b, Quòd si te adducemus ut hoc suscipias, erit materies digna facultate & copia tua. Attic. 29 b, Quòd me ut scribam aliquid, hortaris, crescit mihi quidem materies, ut dicis, sed, &c. I.A. 168 b, Sed materia facilis in te & in tuos dicta dicere. in Sal. 273 a, Vnus enim satis es materiæ habens, &c. I.V. 184 a, Fac enim fuisse in isto C. Lælij, M. Catonis materiam atque indolem, quid ex eo boni sperari potest.

MATERIATVS, *a, um*. quod ex materia constat. pro Clu. 20 a, Aedes malè materiatæ & ruinosæ. de Off. 62.

MATERIS, *is*. Gallorum telum, & hasta militaris. ad Here. 34 a, Aut idem Gallos significans dicat: nec tamen facilè ex Italia materis transalpina depulsa est. Loco materis, prius legebatur, armatura: sed præter quàm quòd uetera quædā exemplaria materis habent, docti satis intelligunt denominationem hanc à cōmuni instrumenti nomine fieri nō posse, quę à proprio (ut eodem loco de Macedonū telis ostenditur) facienda est. Esse autem materim proprium Gallorū telum, docet Nonius ex Sisenna, autore uetusto.

MATERNVS, *næ, num*. pro Cl. 20 a, Nomen maternum, amā tius indulgentiusq; pro S.R. Maternus paternusq; sanguis.

MATERTERA, *æ*. matris soror. de Orat. 108 b, C. Aculeo, quo cum erat nostra matertera. de D. 101 b, Pueliam defatigatam petijsse à matertera, ut sibi concederet paulisper, ut in eius sella requiesceret.

MATHEMATICVS, *a, um*. de Or. 85 b, Ii, qui mathematici uocantur, magna in obscuritate rerum & recondita in arte & multiplici subtiliq; uersantur. de Diuinat. 110 b, Quæ in Geometria describuntur, &c. mathematicorum sunt, non ariolorum. de Fin. 149 a, In summo apud illos honore Geometria fuit, itaq; nihil mathematicis illustrius. & ib. At nos metiendi rationandiq; utilitate huius artis terminauimus modum. & 63 b, Mathematica à falsis initijs profecta, uera esse non possunt. & 67 a, Nec de re artificiosa loquitur, ut mathematici. & 126 a, Mathematici, Poetæ, Musici, Medici deniq;, &c. Tusc. 221 a, Mathematicorum mos est, non philosophorum. nam Geometræ cum aliquid docere uolunt, si quid ad eam rem pertinet, eorum quæ antè docuerunt, id sumunt pro concesso & probato: illud modò explicant, de quo antè nihil scriptum est. Aca. 29 a, de Geometricis & mathematicis probationib. de D. 127 a, Docet enim ratio mathematicorum, quanta humilitate feratur. de Na. 53 b, Eruditus puluis mathematicorum.

MATRICIDA, *matricidæ*. qui matrē occidit, parricida. Qu. Frat. 300 a, Zeuxis, quem scribis certissimum matricidam tibi à me intimè commendari. de Arusp. 152 b, Somnium matricidarum.

MATRICIDIVM, *matricidij*. de In. lib. 1, Oreste si accusetur matricidij.

MATRIMVS, *a, um*. cuius mater uiuit. de Ar. 249 a, Si puer ille patrimus & matrimus terram non tenuit.

MATRIMONIVM, *nij*. maris & fœminæ legitima coniugatio. pro Cl. 54 b, Ius matrimonij castum & legitimum dānatione uiri sublatum putabat. de Diuin. 101 b, Collocare aliquam in matrimonium. I.V. 126 b, & 185 b, & Attic. 276 b, & de Leg. 191 b, Habere aliquam in matrimonio. pro Cæc. 289 b, Is habuit in matrimonio Cæsoniam. pro Cl. 122 a, & 47 a, Is Sasiam in matrimonium ducere cupiuit. pro Cæl. 44 a, Te modò Quint. Metelli matrimonium tenuisse scis. pro Cluen. 24 b, Quæ nuptiæ non diurnæ fuerunt, erant enim non matrimonij dignitate, sed sceleris societate coniunctæ. in Anton. 169 a, Curio te à meretricio quæstu abduxit, & tanquam stolam dedisset, in matrimonio stabili & certo collocauit.

MATRONA, *næ*. materfamiliās. pro Cæl. 44 a, Si matremfamiliās secus quàm matronarum dignitas postulat, nominamus. de Nat. 69 a, Natio dea, quæ partus matronarū tuetur à nascentib. de Arusp. 249 a, Quò matrona nulla adijt. Epi. 99 a, Matronæ opulentæ optimates.

MATVRATIONES. festinationes, properationes. ad Heren. 16 b.

MATVRE'. citò, suo tempore, celeriter. I.C. 103 a, Tam maturè. & pro Mur. 128 b, & Epi. 31 b, & 258 a, Vt eò quò intēdit, maturè cum exercitu perueniat. Qu. F. 320 a, Balbū ais maturè Romam bene comitatū esse uenturum. I.A. 205 a, Quę sine mora, matureq; decreta facilius, &c. I.V. 222 b, Custodes maturè sentiunt. I.V. 160 a, Eo celerius de isto tranigamus, quo maturius ad Apronium ueniamus. de Ora. 194 b, Qui omnium maturissimè ad publicas causas accesserim. pro Cæc. 286 a, Hæc res maturissimè iudicanda est.

MATVRESCO, *scis*. perficior, absoluor. de Nat. 39 b, Partus maturescunt aut septem aut nouem lunæ mensibus.

MATVRITAS, *tis*. tempestiuitas, tempus maturum. de Or. 116 b, Non potest in eo esse succus diurnus, quòd nimis celeriter est maturitatem assecutus. & Tusc. 162 a, Maturitas frugum. Quint. Frat. 32 a, Sed eius rei maturitas nondū uenit, & tamen iam appropinquat. de Natu. 49 b, Luna à sole illuminat grauiditates, & partus affert, maturitatesque gignendi. Item: Commutationes temporū quadripartitæ ad maturitatem frugum aptæ. de Nat. 21 a, Temporum mutationes, maturitates, uicissitudinesq; cognouissent. Attic. 10 b, Inducendi senatusconsulti maturitas nondum est. Epist. 49 a, Hoc studium quotidie ingrauescit, credo maturitate ætatis ad prudentiam. & 92 a, Etsi abest maturitas ætatis de Sen. 92 a, Sic uitam adolescentibus uis aufert, senib. maturitas. & 83 b, Maturitas senectutis. & 78 a, Maturitas tempestiua. de Diuinat. 83 b, Hæc arbor arandi maturitatem ad signum floris accommodat. de Clar. 195 a, Sed uidebatur illud in me iam esse perfectum, & habere maturitatem quandam suam. pro Cæl. 53 b, Quæ studia in adolescentia tanquam in herbis significant, quæ uirtuti maturitas, & quante fruges industriæ sint futuræ. I.C. 103 b, Sed nescio quo pacto omnium scelerum ac ueteris furoris & auaritiæ maturitas

ritas in nostri consulatus tempus erupit. de Cl.165 b, Cum oratio nostra canesceret, & haberet suam quandā maturitatem, & quasi senectutē. & 179 a, Vt dicendi latinè prima maturitas in qua ætate extitisset, posset notari. Epist. 134 a, Vt res ipsa maturitatem tibi animaduertendi omniū concessu daret. Or. 296 b, Adolescens non tā re & maturitate, quàm spe & expectatione laudatus.

MATVRO, *as.* maturitatem affero, accelero, propero. de Se. 88 a, Vua primò est peracerba gustatu, deinde maturatu dulcescit. de Nat. 2 a, Omnia quæ terra gignat, maturata pubescunt. At. 278 b, Quod ut faceres, idq; maturares, magnopere desiderabat respublica. pro Clu. 54 a, Maturare mortem alicui. Ep. 28 a, Successor tuus non potest ita maturare ullo modo, ut tu me in Asia possis conuenire. Att. 54 a, Te expecto & oro ut matures uenire.

MATVRATVS, *a, um.* coctus, tempestiuus, suo tempore extingui. de Clar. 191 b, Ipse Thucydides si posterius fuisset, multo maturior fuisset, ac mitior. At. 208 a, Vides quàm maturum sit. de D. 122 a, Edidit hæc Calchas, quæ iam matura uidetis. Ep. 128 a, Mihi uerò bene maturum uidetur fore. & 149 b, Sed ne maturum quidē etiamnū fuit: id est, tempus. de D. 88 a, Maturam mortem oppetere. de Orat. 93 a, Otium ac facultas discendi maior ac maturior. ad Her. 29 b, Vt uirtutes in ætate maturissima uelint comparare. de Sen. 93 a, Satietas uitæ tempus maturum mortis affert. I. A. 209 a, Venit tempus Quir. serius omnino quàm dignum pop. Romano fuit, sed tamen ita maturum, ut differri iam hora non possit. & Quin. Fr. 209 a, Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam. Att. 240 a, Componendum argumentum est, & scribendi expectandum tempus maturius. de Sen. 92 a, Poma ex arboribus si cruda sunt, ui auelluntur: si matura & cocta, decidunt.

MATVTA, Cadmi filia. Tusc. 154 a, de Na. 69 a.

MATVTINVS, *a, um.* At. 16 a, Cū bene cōpleta domus est tē pore matutino. Ep. 94 b, Matutina tēpora lectiunculis cōsumo. At. 103 b, Hodie expectabā tuas literas matutinas aut postmeridianas. & 36 b, & 186 a, Vespertinis tēporibus.)(. Matutinis temporibus. ad Bru. 90 b, Matutina salutatio. de D. 83 a, Et matutinis acredula uocibus instat.

MAVORS, *tis.* Mars. de Natur. 39 b, & 72 a, Mauors quia magna uertit.

MAVRI. pop. Epi. 162. Galbæ.

MAVRITANIA, *æ.* pro Syl. 177 b, Rex Mauritaniæ. & in Vat. 31 b, Venisti ad fretum per Mauritaniam.

MAXILLA, *æ.* mala. Ora. 211 a, Literam è maxillis & taxillis consuetudo elegans latini sermonis euellet.

MAXIMĒ, summè, nec minimè, præsertim, in primis, potissimū, præcipuè, immortaliter. Of. 10 b, Vt quisq; maximè opis indigeat, ita ei potissimū opitulari. I. A. 220 a, Maximè equidem uellem, ut, &c. secundo aūt loco, &c. Epi. 60 b, Tā sum amicus reipublicæ, quàm qui maximè. Epi. 6 a, Et eos maximè qui te maximè debuerunt & plurimum potuerūt iuuare. pro D. 222 b, Intuemini paulisper animis iuuentutē, & maximè eos qui, &c. At. 154 a, Ego consilijs tuis usus sum maximè, quòd & grauitatem in congressu nostro tenui, & ad urbem, &c. 158 a, Maximè, quod, &c. & 127 b, Quod cum ita sit, maximè uellem, primùm, &c. Epist. 11 b, Quod ego cū audissem ex alijs, maximè ex meo fratre cognoui. de Or. 97 a, Dicere quàm maximè ad ueritatem accommodatè. Ora. 207 b, Cognoscat enim res gestas, maximè scilicet nostræ ciuitatis. & 106 b, An ego poetis & maximè tragicis concederem, ut, &c. Att. 109 b, Scribe aliquid, & maximè si, &c. & 177 b, Eo maximè quòd, &c. de N. 59 b, Quæ ratio poetas, maximeq; Homerum impulit, &c. At. 38 b, Maximeq; in eo est reprehensus, quod dixerat, &c. de Na. 31 a, Et id maximè hyeme. & Att. 109 a, Maximeq; quod sit, &c. de Fin. 114 a, Maximè quòd is locus id temporis uacuus esset. Par. 140 a, Quæ uel maximè prosunt. de Natur. 58 b, Hoc mihi uidetur uel maximè confirmare, &c. Quint. Frat. 311 b. Domus celebratur ut cum maximè. de Senect. 84 b, Causarum illustrium, quascunque defendi, nunc quàm maximè conficio orationes. ad Heren. 27 b, Hoc maximè admodum mihi accommodatum est.

MAXIMOPERE. summopere. Epist. 31 a, A' te maximopere repeto & quæso, &c.

MAXIMVS, *a, um.* amplissimus, summus, immanis, incredibilis, ingens, singularis, unicus, diuinus, immortalis, maximè rarus, magnas opes habens. de N. 392, Qu. Fr. 320 a, Respondi epistolæ maximæ, nunc audi de minuscula. de Fi. 83 a, Maximum malum, maximus dolor. Epist. 222 b, Multa illius in me officia, multa in illum mea quoq;, & quod maximū est, summus inter nos amor & mutuus. & de Am. 102 b, Summi puerorū amores. I. A. 192 a, Cui pro diuinis & immortalib. meritis diuini immortalesq; honores debentur. & ibi. Is Se

natus singulares exquirit honores. pro Mil. 119 b, Singularis, diuina, & incredibilis fides. Q. F. 320 a, Omnia minima maxima ad Cæsarem mitti sciebam. I. A. 213 a, Admirabilis quædam & incredibilis ac penè diuina alicuius scientia. & pro Mar. 131 a, Tanta, tam inusitata, inauditaq; clementia.

MECVM, tecum, secum. Orator. 211 a, b, Ex eo mecum & tecum, non cum me & cum te, ut esset simile illius nobiscum & uobiscum. Postquam. 211 a, Multa mecum ipse reputaui. de Leg. 169 a, & de In. 42 a, Sæpe mecum ipse cogito, &c. pro Quint. 9 b, Si tecum hæc duo uerba fecisses, &c. pro Cæl. 46 b, Vosmet uobiscum recordamini. Tusculan. 197 a, Quāobrem omnes cum secundæ res sunt, maximè meditari secum oportet, quo pacto aduersam æruminam ferant. Offic. 29 a, Si quis cum causam sit acturus, in itinere secum ipse meditetur, aut si quid aliud attentè cogiter, non reprehendatur. Attic. 147 b, Legi tuas literas, quibus mecum agebas, ut, &c. de Sen. 87 a, Nunc tanquam emeritis stipendijs ambitionis, mecum sum, mecumque (ut dicitur) uiuo. L. Nobiscum & Secum.

MEDEA, *æ.* de N. 69 a, Medea duobus auis Sole & Oceano, Aeeta patre, matre Idya procreata est. pro Po. 8 a, Ex Ponto Medea illa quondam profugisse dicitur, quam prædicant in fuga fratris sui membra in ijs locis, qua se parens persequeretur, dissipauisse, ut eorū collectio dispersa mœrorque patris celeritatem persequendi retardaret.

MEDEOR, *ris.* sano, curo, medicinam affero, medicinam adhibeo, curationem adhibeo, remedium adhibeo, remediū facio, occurro. pro S. R. 39 b, Intelligo me errare, qui cum capiti mederi debeam, reduuiam curem. de Orat. 115 a, Medici qui morbis, qui uulneribus, qui oculis mederentur. & 98 b, Laborantibus succurrere, ægris mederi, afflictos excitare. I. V. 225 b, Cùm morbo alicui mederi uis, consuetudo ualentis & natura corporis cognoscenda est. Quint. Fr. 296 a, Mederi incommodis hominum. contra Rull. 65 b, Huic malo pro se quisque nostrūm mederi, atq; hoc omnes sanare uelle debemus. pro S. R. 26 a, Hi medentur reipublicæ qui execant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis. pro Sest. 9 b, Vt afflictæ reipublicæ quantum posset mederetur. I. V. 227 a, Medemini religioni sociorum iudices, conseruate uestram autoritatem. Attic. 206 b, Si quid est enim offensionis, hæc res mederi potest. Epistol. 187 b, Sunt enim permulta, quibus est medendum. Tusculan. 202 a, Nec ille liber medetur uulneribus, sed cicatricibus. Epistol. 108 b, Dies etiam stultis mederi solet. de Di. 109 a, Consolatio mihi aliquantum medetur. Epistol. 236 b, Facere medicinam alicui. Attic. 278 a, Velim facilius quàm tunc mihi, nunc tibi facilius tute medeare.

MEDI. pop. de Off. 41.

MEDIASTINVS, *mediastini.* mancipium uilissimum. Lege Exercitus.

MEDICAMEN, *nis.* medicamentum. I. P. 82 a, Cum dicerēs te uiolentis quibusdam medicaminib. solere curari.

MEDICAMENTVM, *ti.* medicamen, medicina, remediū. Off. 70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquā intercutem. & ibid. Si eo medicamento sanus factus fuerit. de Clar. 184 a, Cn. Octauius multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Na. 52 b, Terræ plenæ medicamentorum salutarium. & Attic. 137 b, Medicamenta, quæ parantur. de Inuent. 49 a, Vt uulneri præstò medicamentū fit. pro Cl. 14 a, Mulier partum sibijpsi medicamentis abegit. Orat. 204 a, Fucata medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur. de Fin. 69 a, Medicamenta illa Epicurea tanquam de narthecio promanāt. in V. 181 b, Panchrestum medicamentum. pro Cluent. 70 a, & 28 a, Id huic ærumnosissimo non uenenum, sed multorum medicamentum laborum fuisset.

MEDICINA, *næ.* medicamentum, remedium, ualetudinis curatio, ars medendi. Att. 261 b, Desperatis uetat Hippocrates adhibere medicinam. & 193 a, Fortis ægroti est, accipere medicinam. de Orat. 125 a, b, Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Diuin. 85 a, Aegro à medico petere medicinam. pro Clu. 55 b, Exercere medicinam. de Orator. 193 b, His quatuor causis totidem medicinæ opponuntur. de Di. 85 a, An medicina ars non putanda est? quam tamen multa fallunt. Epist. 236 b, Facere medicinam alicui. pro Quin. 2 a, Si aduersarij falsum crimen quasi uenenatum aliquod telum iecerint, medicinæ faciendæ locus non erit. Epistol. 236 b, Ita sum leuatus, ut Deus mihi aliquis medicinam fecisse uideatur. Attic. 16 b, Quanquam animus est præsens, tamen uoluntas ipsa medicinam efficit. I. V. 66 a, Nulla unquam medicina his tot incommodis, reperietur. I. C. 108 a, Deinde singulis medicinā cōsilij atq; orationis meæ, si quā potero, afferā. Tus. 214 a, Medicina quæ sanaret cupiditatē. de Am. 97 a, Sed nō egeo medicina, me ipse cōsolor, & Ep. 71 b, Pe-

tere medicinam à literis. Offic. 30 b, Quibus autem artibus aut prudentia maior ineſt, aut non mediocris utilitas quæritur: ut medicina, architectura, &c. Quia non omnes conualeſcunt, iccirco ars nulla medicina eſt, de Nat. deo. 2, Medicina ſit erranti confeſsio, ad Oct. Medicina in multas partes diſcerpta, 3 de Orat. Medicina imbecillior eſt, quàm morbus, 10 ad Att. Medicina non minus eſſet probanda, quæ ſanaret uitioſas partes Reipublicæ, quàm quæ execaret, 2 ad Atticum. Eſt enim tarda illa quidem medicina, ſed tamẽ magna, quam affert longinquitas & dies, Tuſ. qu. lib. 3. Medicina animi cur non tam deſiderata, tam culta, tam grata & probata, quàm corporis, Tuſc. queſt. lib. 3. Medicina calamitatis, Tuſc. q. lib. 3. Medicina Conſularis, Poſt red. in Senat. Medicina doloris, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Medicina periculorum, pro Seſt. Medicina temporis, 5 Famil. Id eſt, quam diuturnitas affert mœrori. Quoniam ut medicina ualetudinis, nauigationis gubernatio, ſic uiuendi ars eſt prudentia, 5 de Finibus. Medicinæ utilitas deorum immortalium inuentioni eſt conſecrata, Tuſc. quæſt. lib. 5. Nimirum Apollini & Aeſculapio. Vt magnitudini medicinæ doloris magnitudo concederet, Tuſ. qu. lib. 4. Ad medicinam reipublicæ accedere, 2 ad Qu. Fr. Deinde ſingulis medicinam conſilij atque orationis meæ, ſi quam potero, afferam, 2 in Cati. Et medicinam quandam laboris afferret, de Finib. lib. 5. Medicinam perpetuam ab aliqua re petere, 5 Famil. Medicinam quærere, 2 ad Att. Hac una medicina. pro Seſt. Id eſt, hac una ratione. Medicina ſublata tollitur omnis autoritas ſomniorum, Diuinat. lib. 2.

MEDICVS, *ci.* pro Clu. 29 a, In morbis corporis, ut quiſque eſt difficillimus, ita medicus nobiliſsimus atque optimus quæritur. de Diuin. 110 a, Ad ægros non uates, ſed medicos ſolemus adducere. de Diui. 82 b, Mirari licet quæ ſint à mecis animaduerſa herbarum genera, quæ radicum, &c. pro Cl. 25 b, Ad quam cum adduxiſſet medicum illum ſuum, mulier exclamabat ſe ab eo nullo modo uelle curari, quo curante, ſuos omnes perdidiſſet. de Fat. 146 a, Siue medicum adhibueris, ſiue non, conualeſces. de Or. 225 a, b, Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Ar. 251 b, Qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem utitur. de Orator. 112 a, Si medicus de morbis diſertè dixerit. & 90 a, Aſclepiades quo nos medico & amico uſi ſumus, eloquentia uincebat cæteros medicos. de Orat. 154 b, Hippocrates ille Cous. de Diuin. 143 a, Aeſculapius & Serapis. Epiſtol. 258 a, De medico & tu bene exiſtimari ſcribis, & ego ſic audio, ſed planè cu rationes eius non probo: ius enim dandum tibi non fuit, cum παντόμαχον eſſes. & 250 b, Curio miſi, ut medico honos haberetur. Vè ſi medicus grauitatem morbi, gubernator uim tempeſtatis accuſet, 3 de Natura deorum. Medicus Panſæ de morte eius inſimulatus, ad Brut. in epiſt. Bru. Iam hoc quoq; propè iniquiſsimè comparatũ eſt, quòd in morbis corporis ut quiſq; eſt difficilimus, ita medicus nobiliſsimus atq; optimus quæritur, &c. pro Cluen. Medico puto aliquid dandum eſſe, quò ſit ſtudioſior, 16 Famil. Medico ſalus propoſita eſt, 8 ad Attic. Medico mercedis quantũ poſcet, promitti iubeto, 16 Famil. Medicum ſummum tantus improuiſò morbus oppreſſerit, 15 ad Attic. Mali medici in alijs ſcientiam profitentur, ipſi ſe curare non poſſunt, 4 Famil. Seruij Sulpit. Medici quoq; ſæpe falluntur, 3 de Nat. Medici quanquam ſæpe intelligunt, tamen nunquam ægris dicunt illo morbo eos eſſe morituros, Diuin. lib. 2. Medici ex quibuſdam rebus & aduenientes & creſcentes morbos intelligunt, Diuinat. lib. 2. Medici, cauſa morbi inuenta, curationem eſſe inuentam putant, Tuſculan. quæſt. lib. 3. Medici nihil præter artificium præſtant, pro Cluent. Medici curationes, 19 Famil. Medici ſolius ſalutis, aliptæ etiam uiriũ & coloris rationem habent, 1 Fam. Medicorum ingenijs nuper, id eſt paucis antè ſeculis, reperta, 2 de Nat. d. Medicorũ præcepta dici uerè non poſſunt, ſi quæ inſcij imperitiq; pro ſalutaribus mortifera conſcripſerint, de Leg. Medicos cogere, 4 Fam. Ser. Sulpitij.

MEDIETAS, *tis.* media pars, medium. de Vniuerſ. 199 a, Partes rurſus interuallis ita locabat, ut ſingulis eſſent bina media: uix enim audeo dicere medietates, quas Græci μεσότητας appellãt: ſed quaſi id dixerim, ita intelligatur. At. 249 b, Octauã partẽ tuli luminariũ, mediã abſtrahere memineris.

MEDIMNVM, *ni.* menſuræ genus, ſenos modios capiens. I.V. 159 a, Tritici ſeptem millia medimnũm. & ibid. Medimna D C C. & 171 b, Medimna X X X V I: id eſt, modij C C X V I.

MEDIOCRIS, *cre.* nonnullus, modicus. Tuſcu. 105 a, Omne malum etiam mediocre magnum eſt. de Or. 119 b, Hæc ſunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maximæ. & ibid. Hoc tamen prudentiæ eſt penè mediocris. de Or. 85 b, Permultos excellentes in quòq; genere uidebis nõ

mediocrium artiũ, ſed penè maximarũ. de Cl. 176 b, L. Cotta in mediocrium oratorum numero dicendi non ita multum laude proceſsit. & 175 a, Is fuit mediocris in dicendo. de Or. 116 a, Paruæ aut mediocres res. Ac. 5 b, Quidam è philoſophis, & hi quidem non mediocres. Epi. 67 a, Nõ enim fuit aut mediocre aut obſcurum. & 65 a, Maxima, minima, mediocria. Or. 206 a, Modicatẽperatè dicere. Or. 215 b, Incitatus, temperatus, tardus. de Cl. 173 b, Fannius in mediocribus oratoribus habitus eſt.

MEDIOCRITAS, *tis.* modus, nec nimium, nec parum. de Cl. 177 b, Omnis uirtus eſt, ut uetus Academia dixit, mediocritas. pro Mur. 139 a, Virtutes omnes mediocritate quadã eſſe moderatas. Tuſc. 195 a, Nunquam enim iratus qui accedit ad pœnam, mediocritatem illam tenebit, quæ eſt inter nimium & parũ, quæ placet Peripateticis. & Acad. 34 a, Peripatetici mediocritatem perturbationum mihi non ſanè probant. Att. 281 a, Eſt ſcilicet utriuſq; rei modus, & quædã in utroq; genere mediocritas. de Ora. 94 b, Mediocritatem in dicendo, C. Cælio honori fuiſſe. Item: Villarum magnificentia, quarum quidem certus eſt adhibendus modus, ad mediocritatemq; reuocandus. pro D. 234 a, Modum quendam eſſe religionis, nimium eſſe ſuperſtitioſum non oportere. Off. 45 b, In his autem ipſis mediocritas regula optima eſt. in A. 160 b, Non uideo quid in hac mea mediocritate ingenij deſpicere poſsit Antonius. ad Her. 21 a, Mediocritas nullus.)(. Hilaritas.)(. Triſticia.

MEDIOCRITER, modicè. Tuſc. 195 a, Corpus etiãſi mediocriter ægrum eſt, ſanum non eſt. de Ora. 90 b, Neminem ſcriptorem artis ne mediocriter quidem doctum fuiſſe. ad Her. 25 a, Quiuis mediocriter literatus.

MEDIOLANENSIS, *ſe.* I.P. 93 a, Mediolanenſis præco.

MEDITATIO, *onis.* commentatio, exercitatio. de Cl. 177 a, Nulla meditationis ſuſpicio, imparatus ſemper aggredi ad dicendum uidebatur. de Or. 119 a, Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. de D. 128 b, Multi naturæ uitium meditatione atq; exercitatione ſuſtulerunt, ut Demoſthenes. pro Cl. 35 a, Anni ſunt octo cũ iſta cauſa in iſta meditatione uerſatur. Tuſ. 197 b, Stulta eſt meditatio futuri mali. I. A. 221 a, Seruius in ipſa cura & meditatione obeundi ſui muneris obijt. Tuſc. 183 a, & 184 a, Tantum exercitatio, meditatio, conſuetudo ualet. Item Tuſc. De exercitatione, & conſuetudine & commentatione dixi, apagetis nunc, &c.

MEDITATVS, *a, um.* cogitatus, præparatus, commentatus.)(. Ex tempore. Off. 6 a, Leuiora ſunt ea quæ repentino alio quo motu accidunt, quàm ea quæ meditata & præparata inferuntur. de Ar. 244 a, Nihil feci non diu cõſideratum, & multo antè meditatum. pro Qu. 7 a, Cum paratus meditatusq; ueniſſes. I.A. 176 b, Attuleras domo meditatum & cogitatum ſcelus. de Or. 119 a, Hoc meditatum nobis in perpetuum eſſe debet, ad omnem uſum, &c. Tuſc. 197 a, Sint ſemper omnia homini humana meditata. de Ora. 131 b, Ea quia meditata ſunt, minus ridentur. & 107 b, Accuratè & meditatæ commentationes. I.A. 225 a, Quod uerbum non tibi excidit, ut ſæpe fit, caſu, ſed ſcriptum, meditatum, cogitatum, attuliſti.

MEDITERRANEVS, *a, um.*)(. Maritimus. de Na. 18 b, Ita fit, ut mediterranei mare eſſe non credant. I.V. 199 b, Enna mediterranea eſt maximè. I.V. 199 b, Ab hac inſula hæc lucra tanquam mediterraneis exigebantur. & 249 b, Homines maximè mediterranei.)(. Homines maritimi.

MEDITOR, *aris.* attentè cogito, commentor, exerceo. Epi. 20 a, Tu tamen ea para, meditare, cogita, quæ, &c. & 8 a, Hæc multo antè meditere, huc te pares, &c. Att. 73 b, Sed ego hãc *cὐνῆφειαν* in unum annum meditatus ſum. Meditare aduerſus Brutum cauſam meam. & 125 b, Vides quam cauſam meditet. pro Muren. 134 b, Meditari accuſationem. de Nat. 60 a, Ego enim te diſputante quid contrà dicerem, mecum ipſe meditabar. I.P. 92 a, Meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas. pro Fl. 148 a, Græcus teſtis non iuriſiurandi, ſed lædendi uerba meditatur. Att. 152 b, Ex eius nuncio meditabar quomodo cum illo loquar. contra Rul. 68 b, Is deſignatus alio uultu, &c. eſſe meditabatur. I.V. 77 b, & 111 a, Nos qui meditati ad dicendum paratiq; uenimus. de Clar. 193 a, Nullum patior eſſe diem, quin aut in foro dicam, aut mediter extra forum. de Cl. 172 a, Non in agendo ſolum, ſed in meditando etiam fuit uehemẽs. de Or. 108 a, Demoſthenes perfecit meditãdo, ut nemo planius eo loqueretur. de Orat. 97 a, Quæ in foro agenda ſunt, exercitatione quaſi ludicra prædiſcere & meditari. & 96 a, Quid Craſſus ageret meditandi aut diſcendi cauſa. de Aruſp. 257 a, Veruntamen, nocturnis uigilijs iuſtirium illud conceptũ ac meditatum eſt. I.C. 102 b, Ad huius uitæ ſtudium meditati illi ſunt, qui ſeruntur labores tui, iacẽre humi, &c. Epi-

18 b,Aut ne ad eam meditere imparatum te offendã. & 9 a, Hæc ad te ob eã cauſam maximè ſcribo,ut iam de tua quoque ratione meditere.& I.V.78 a,Meditetur de ducibus hoſtium,&c.I.A.182 b,Cæſar nõ multos annos regnare eſt meditatus. &190 b, Iam accedunt conſules multos iam menſes de populi Romani libertate cõmẽtati atq; meditati.de Orat.87 b,Age uerò ne ſemper forum, ſubſellia, roſtra, curiamq; mediteris.Off.29 a, Vt ſi quis cũ cauſam ſit acturus, ſecum ipſe meditetur,aut ſi quid aliud attentè cogitet,non reprehendatur.

MEDIVS,*a,um*.intermedius,interiectus, inter aliquos interiectus,interiectus medius,dimidiatus.de Or.166 b,Nã uerſus æquè prima,& media,& extrema pars attenditur.Orat. 208 b,Quod & inter media,argumenta faciendũ eſt. & 218 b,Oratio uel oriens,uel mediã,uel cadẽs.de Pro. 78 a, Tempus proximũ,medium,ultimũ. pro Cl. 57 a, Ne in extrema quidem,aut media, aut aliqua deniq; parte quæſtionis uerbum fecit ullum.pro D.223 a, Cũ tu furẽs per medium forũ popularis uolitares.Quin.Fr.309 a,Dixi pro Beſtia in foro medio.de D.87 a,Qui in uinea media dicitur conſtitiſſe. de Or.86 b,In teſtamentorum formulis:hoc eſt, in medio iure ciuili uerſari.pro Cl.23 a,Mulier in media potione exclamauit,&c.& Tuſc.156 b, Terra in medio mundo ſita. de Som. 129 a,Medius mundi locus.& Tuſc.156 b,Vt illæ ſuperiores in medium locum mundi grauitate ferantur. de Nat. 49 a, Mare,medium terræ locum expetens.& ibid. Id mediũ,infimum in ſphæra eſt.Ora.216 a,Eſt tertius ac medius inter illos.de Opt.243 a,Alij eis interiecti & tanquam medij.Aca. 45 b,Iis ipſis alia interiecta & media numerabat.& ib. Neutra autem in medijs relinquebat.Att.164 a,Nam qui ſe medium eſſe uult, in patria manet: qui proficiſcitur, aliquid de alterutra parte iudicare uidetur. &154 b, Lex Solonis, qui capite ſanxit, ſi quis in ſeditione non alterutrius partis fuiſſet.de Or.159 a,Itaq; tum graues ſumus,tum ſubtiles, tũ medium quiddam tenemus. I.V.32 a, Ex quibus partim tecum ſentiebat, partim medium quendam curſum tenebat. Offic.52 a,Quidam ad medium ianuæ ſedentes. de Finib.51 b,Primũ ueniat in medium Epicuri ratio.I.V.254 b, &144 a,& de In.67 b,Venire in medium &procedere in medium. I.V.71 b,& de Fin.80 b,& Epi.242 b,& de Or.118 a, Proferre aliquid in medium.pro Cl.34 a,Itaq; iudices incenſi ſuſpicione,rem in mediũ uocare cœperunt.pro S.R.11 b, De medio tollere:id eſt,interficere. & ad Her.11, Tollere aliquem de medio.pro S.R.37 a, Recede de medio,per alium trãſigã. &22 a, & in V.144 a, Remouere aliquid de medio. I.V.129 b,Tabulæ ſunt in medio.& 60 a, Quæ in medio poſita ſunt.)(.Obſcura.de Or.86 a,Dicẽdi ratio in medio poſita. Tuſ. 246 b, Obſcœnas uoluptates faciles, cõmunes in medio ſitas eſſe dicunt. I.V.82 a, Proponere aliquid in medio. pro Cæl.47 b,Neminem nominabo, tãtum in medio relinquã. I.V.268 b,& de Nat.4 b,Ponam in medio ſententias philoſophorum.Ora.212 a,Verba ſumpta de medio.pro D.241 a, Hæc non ſunt quæſita ex occulto aliquo genere literarum, ſed ſumpta de medio,& rebus palàm per magiſtratus actis. de In.63 a,Atque hic quidem ipſe,& ſeſe ipſum nobis & eos qui ante ſe fuerant, in medio poſuit, ut cæteros & ſeipſum per ſe cognoſceremus.de Cl. 172 a, Vnum quaſi comperendinatus medium diem fuiſſe.de Or.159 a,Cùm uerba iacentia ſuſtulimus è medio. & Off.5 b,Communes utilitates in medium afferre.Off.59 a, Hoc quidem deliberãtium genus pellatur è medio. in A.200 b, Alteri uicti ſunt, alteri ſunt è medijs C.Cæſaris partib. & 215 a, Inter bellum & pacẽ medium nihil eſt, quare neceſſe eſt tumultum, ſi belli non ſit, pacis eſſe.I.A.226 b,Qui duorum fratrum ętatib.medius interiectus,uitijs cũ utroq; certabat.de Vn.197 a, Vnũ interiectum medium,& ſeipſum,& ea quib.eſſet interpoſitum,colligaret.L.Tollo.

MEDIVS FIDIVS.inrandi formula,ſeu aduerb.ut mehercules,& id genus alia.Att.133 b,Quòd Lentulũ uoluiſti hic remanere; mihi gratiſsimum mediusfidius feciſti. pro Syl. 183 a,Si mediusfidius iudices,&c.Ep.77 a,Vnũ mediusfidius iudices,tecum diem libentius poſuerim,&c.At.57 b, Mediusfidius ne tu emiſti locum præclarum.

MEDVLLA,*le*. pingue illud aureũ, oſsium media replens. Tuſ.233 b, Metrodorus omne bonũ in uiſcerib. medullisq; condidit. Epi.253 a, Neq; enim ſolum te,qui mihi hæres in medullis.de Cl.199 b,Suadæ medullã. L.Suada. Att. 240 a, Prætereo illa,quæ mihi ſunt incluſa in medullis.Tuſ.214 a, Cum hic feruor tanquam in uenis medullisq; inſederit. & ibi.Permanat in uenas,& hæret in uiſcerib. illud malũ.I.A. 159 b,Qui in medullis pop.Rom.à uiſcerib.hærebant.

MEGALENSIA,*orum*. de Ar. 248 b, Ludi quos in palatio noſtri maiores ante templum in ipſo matris magnæ cõſpẽctu Megalenſib. fieri celebrariq; uoluerunt.& Epiſtol.14 a, Scripſi hæc ipſis Megalenſibus.

MEGALESIA,*orum*. de Ar. 248 b, &249 b, Tota hoc ædile ſeruorum Megaleſia fuerunt.

MEGABOCCHVS:id eſt,Pompeius.At.27 a.

MEGARA,*æ*.urbs.de Di.92,Ep.50,Sulpitij.ad Her.3.

MEGAREVS,*a,um*.Acad.32 b,Euclides Megareus.

MEGARICVS,*a,um*.de Fat.142 b,Stilpo Megaricus philoſophus.de Or.lib.3.& Aca.lib.2, Megarici philoſophi à Menedemo Eretrio, Eretriaci appellati. Iidem etiam Eleatici dicti à Parmenide & Zenone.ibi.Megarici quorum fuit nobilis diſciplina.de Fato,& Acad. 32 b,Ab Euclide Megareo, Megarici dicti,qui id bonum ſolum eſſe dicebant,quod eſſet unum & ſimile,& idem,& ſemper.

MEGARIS,*idis*.locus non longè à Syracuſis.in V.248.de Diuinat.139.

MEGARENSIS,*ſe*. I.V.238.

MEHERCVLE`, & mehercules.L.Hercules.

MEI,tui, ſui. Poſtq. 199 b, Qui ſletu ſuo deſiderium mei memoriamq; renouaret. &194 a, Vt aliquando uos memoria mei deſideriumq; teneret. de Ar.244 b, Clodius nihil fecit odio mei,ſed,&c.pro Cor. 61 b,Ipſe enim leges te à cognitione ſuà iudicio publico repulerũt:id eſt,à cognitione ſui.

MEL,*lis*.de Senec.89 a,Villa abundat lacte,caſeo,melle. de Finib.55 a,Niuem eſſe albam,dulce mel.de Finib.97 b,Mel & dulciſsimum eſt,ſuo tamen proprio genere, non comparatione cum alijs dulce eſſe ſentitur. de Di.126 b,Eo loco mel ex olea fluxiſſe dicunt.I.V.145 b, Quæro unde CCCC amphoras mellis habueris.de Sen.83 a,Ex Neſtoris lingua mel le dulcior fluebat oratio.Or.199 b,Xenophon cuius ſermo eſt melle dulcior.

MELAMPVS,uates.de D.176.

MELANCHOLIA,*æ*.atra bilis.Tuſc.192 b,Quem nos furorem,*μελαγχολίαν* Græci uocãt, quaſi uerò atra bili ſolum mens moueatur,&c.

MELANCHOLICVS,*a,um*.Tuſc.165 a,Ariſtoteles ait omnes ingenioſos melancholicos eſſe, ut ego me tardiorem eſſe non moleſtè ferã. de D.67 b, Qui ualetudinis uitio fuerunt,& melancholici dicũtur,habent aliquid in animis præſagiens atq; diuinum.

MELICVS,*a,um*.à *μέλος*: id eſt, cantu, lyricus poeta dicitur. de Opt.243 a,Melici ac Dithyrambici poetæ.

MELIOR,*us*.potior,cõmodior,præſtabilior, lectior.)(.Deterior.At.235 a,Hircium per me meliorem fieri uolunt.& ad Brutum 91 b,Tibi reſp.melior eſt facienda.& pro Fla.159 b, Phrygem plagis fieri meliorem. & Epiſt.154 a, & I.A.217 b, Facere aliquem meliorem.de In.53 a,Vt neq; uir melior,neque fœmina lectior in terris ſit.At.235 b,Nemo unquã neq; orator neq; poeta,qui quẽquam meliorem quàm ſe arbitraretur.de Ar. 258 a, Meliore loco eſſe.)(.Deteriore ſtatu eſſe. At.132 a,Puto rem meliore loco eſſe debere.At.231 a, Incipit res melius ire quàm putaram.& ibid. Spero meliora.de Fi. 115 b,Is melior quàm Pyrrho,deterior quàm cæteri.ad Bru. 278 b,Vtrum redire mihi conducit,an cõmorari melius eſt. At.224 a,Melius eſſe.& 174 b, Ii tamen ipſi ſe hoc melius habent quàm nos, quòd & multi,&c.de Orat.163 b, Quo melius noſtri illi ſenes,qui,&c.64 a,Melius,æquius. ad Heren. 5 b,Melius,ſatius,potius.Attic.58 b,Literæ quibus intellexi Lentulo eſſe melius. Par.118 a, Nihil bonum eſt, quod non eum qui poſsidet, meliorem facit. & ibid.Efficere aliquem meliorem.

MELITA,*æ*.I.V. 224 a, Inſula eſt Melita, ſatis latè ab Sicilia mari diſiuncta. At.40.& 159.& 161.

MELITENSIS,*ſe*. utMelitenſis ueſtis. I.V.144 b, & 241 a, Melitenſis roſa.

MELIVS,*lia*. Melo inſula dicitur. deNatur. 2 a, Diagoras Melius.

MELIVS,commodius.)(.Peius.de Fi. 62 a, In dialectica aũt nullam uim exiſtimauit eſſe, nec ad melius uiuendum, nec ad commodius diſſerendum.& 118 a.

MELIVS CVLE`. aliquanto melius.Epiſt.256 b,Volebam ad te Marionem remittere,quem cum meliuſculè tibi eſſet, ad me mitteres.

MELLARIA cella,ut uinaria,ut olearia,ut penuaria.de Senec.89 a.

MELLITVS,*a,um*.ſuauis,dulcis.At.16 a, Mellitus puer.

MELO:id eſt,cantus.de Na.44 a, Syluam *μέλῳ* confimilẽ ad aures cantum,& auditum refert.Accij.

MEMBRANA,*æ*.de N.54 b, Natura oculos membranis tenuiſsimis ueſtiuit ac ſepſit.

MEMBRANVLA,*le*. macrocollum,charta.Attic.57 b, Librarijs impares, ut ſumant membranulam, ex qua indices fiant.

MEMBRATIM. Orator. 217 b, Incisè membratim ue dicere. Par.141 a, Narratio autem accuſatoris erit quaſi membratim

bratim gesti negocij suspicioſa explicatio.

MEMBRVM, *bri.* pars, pars corporis. Att.117 b, Nec ſum miratus eum, qui caput ipſum reliquiſſet, reliquis mẽbris non parcere. de Fin.64 a, Iam membrorum, id eſt, partium corporis alia uidentur propter eorum uſum à natura eſſe donata, ut manus, crura, pedes, &c. alia nullam ob utilitatem, quaſi ad quendã ornatum, ut cauda pauoni. Par.117 a, Qui hæc cõmutabilia pecuniæ membra ſolo uerbo bona appellauerunt. Orato.217 b, Quæ Græci *κόμματα* & *κῶλα* nominant, nos rectè inciſa & membra dicimus. ad Her.30 a, Membrum orationis quid ſit. de Cl.179 a, In membra quædã quę Græci *κῶλα* uocant, diſpertiebat orationẽ libentius. de Or. 160 b, Sæpe capienda membris minutioribus oratio eſt. & ibi.a, Oratio articulis mẽbriſq; diſtincta. Or.219 a, Ex duobus uerſib. id eſt membris perfecta comprehenſio eſt. de N. 3 b, Oẽs partes atq; mẽbra philoſophiæ. Or.203 b, Cauſę earumq; quaſi membra. Comprehenſio uerborum. L. Comprehenſio. I.A.250 b, Membrum, ſententia, clauſula.

MEMINI, *ſti.* memoria teneo, memoria repeto, cõmemini, commemoro. I.V. 206 b, Memini Pamphilũ hoſpitem meũ mihi narrare, ſe, &c. 125 b, Memini tibi librum afferri à Demetrio Magnete. pro Pl. 280 b, Memini enim, memini, nec unquam obliuiſcar noctis illius. Epiſt.11 a, Non potui magis obliuiſci temporum meorum & meminiſſe actionum. I. A.177 b, Memini ſti ipſe de exulib. ſcis de immunitate quid dixeris. pro Pom.13 a, Felicitas quã præſtare de ſeipſo nemo poteſt, meminiſſe & commemorare de altero poſſumus. de Le. 158 b, Ego memini ſummos fuiſſe in ciuitate noſtra uiros, qui, &c. pro S.R.38 b, & Ep.13 b, Meminiſti me ita diſtribuiſſe cauſam, &c. de Som.126 b, Omnia alicuius dicta & facta meminiſſe. Ep.37 a, Dixi me non meminiſſe ullum tempus laudandi aut locum dari: id eſt, datum eſſe. pro Pl. 276 a, b, Qui patriæ beneficia meminerunt. Att.250 a, Sed de Erote meminero, & de omnibus. de Orat.161 a, Antipater ille quem tu probè meminiſti. de Fin.78 a, Balbus fuit Lanuuius, quem meminiſſe tu non potes. pro Mur.134 a, Cui placet obliuiſcitur, cui dolet meminit. I.A. 133 a, Sed memento præter Appium neminem eſſe, &c. & 249 b, Varroni meminiſſe excuſare tarditatem literarum mearum. de Fi.125 a, Viuorum memini, nec mortuorum obliuiſci poſſum. Ac.26 b, Omnia meminit Scyron Epicuri dogmata. & Ep.150 b, Meminiſſe mandata. Ep.61 b, De illo ne meminiſſe quidem uolo. &18 b, Te rogo ut me mineris, quantæcunq;, &c. Att.140 a, Cauſa igitur non bona eſt, imò optima, ſed agetur (memẽto) fœdiſſimè. & 142 b, Quin ea ipſa quæ à te commemorãtur, non memini.

MEMOR, *oris.* qui memoriam alicui præſtat. Ep.6 b, Qui nõ tam memores eſſent uirtutis tuæ, quàm laudis inimici. Ep. 11 b, Vt officium meum memoremq; in benemeritos animũ præſtarem. de L.160 a, Homo animal acutum, memor, &c. de Or.121 a, Diligens, memor, ſobrius orator. & 161 a, Homo ingenioſus ac memor. de In.50 a, Memor.) (Obliuioſus. Ep. 214 b, & contra R.70 a, Memor & gratus. Ep.40 b. Præſtare memoriam alicui. Atti.102 a, Cuſtos urbis me præclarę inſcriptionis memorẽ eſſe cogeret. de Cl.103 a, Memor & quæ dicta contrà, quæq; ipſe dixiſſet.

MEMORABILIS, *le.* cõmemorabilis. de Cl.168 b, Multa iã memorabilia in domeſticis & in bellicis rebus effecerat. ad Br. 91 b, Res à te geſta memorabilis & penè cœleſtis. I.A. 257 b, Cuius memorabilis & diuina uirtus lucẽ affert reip. & de Am.96 a, Familiaritas C. Lelij & P. Scipionis maximè memorabilis fuit. de Le. 157 b, Incurret enim in illum memorabilem annum ſuum.

MEMORIA, æ. recordatio, monumentum. de In.44 a, & ad Heren.1 b, Memoria eſt firma animi rerum & uerborum ad inuentionem perceptio. de In. 82 a, Memoria eſt, per quam repetit ea quæ fuerunt. de Ora.86 b, Memoria theſaurus omnium rerum, quæ niſi cuſtos inuentis excogitatisq; reb. & uerbis adhibeatur, intelligemus omnia, etiamſi præclara fuerint, in oratione peritura. & de Cl. 184 b, Hęc pars animi, quæ cuſtos eſt cęterarum ingenij partium. ad Her.21, Memoria theſaurus rerum inuentarum, & cuſtos. de Ora.111 b, Hiſtoria uita memoriæ. Part.232 a, Memoria eſt germanæ literaturæ quodammodo, &c. L. Literatura. de Ora.141 a, Simonides Chius primus artem memoriæ protuliſſe fertur. Tuſ.160 a, Habet primùm animus memoriam, & eam quidem infinitam rerum innumerabilium, quam quidem Plato recordationem eſſe uult ſuperioris uitæ. de Or.85 a, Mihi repetenda eſt ueteris cuiuſdam memoriæ non ſatis explicata recordatio. de Cl.165 b, Quorum memoria & recordatio mihi iucũda ſanè fuit. pro Fl.158 b, Reuocarem animos ueſtros ad Mithridatici belli memoriam. pro Syl.174 a, Antonij commemoratio, memoriam Syllæ retulit. pro Ar. 185 b, Pueritiæ memoriam recordari ultimam. & 187 a, De hominum memoria tacere, literarum memoriam flagitare. Anteq.195 b, Vt ego nihil dicam de rebus meis geſtis, tamen in animis & memoria ueſtra diſcedit illius optimi uiri memoria. de D.82 b, Nihil eſt quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendiſq; monumẽtis efficere poſſit. de Orat.109 a, Debere hoc à me tantis hominum ingenijs putaui, ut cum etiam nunc uiuam, illorũ memoriã teneremus, hanc immortalem redderem ſi poſſem. & 113 a, Cuius rei memorięq; publicæ rętinendæ cauſa Pont. Max. annales ſcribebat. de Or.119 b, Nihil unquam audiui, quòd nõ in memoria mea penitùs inſederit Themiſtoclis dictũ. Bru. 166 a, Liber quò iſte omnem rerum memoriam breuiter cõplexus eſt. & ibi.b, Ad rerum naturalium memoriam comprehendendam impelli. de Cl.184 b, Nullam memoriã antiquitatis collegerat. pro Ra. 93 a, Iſte omnes uerborum acerbitates non ex memoria ueſtra patrumq; ueſtrorum, ſed ex annalium monumentis ac regum commentarijs conquiſiuit. pro Fon.277 a, Quod ſæpe & noſtra, & patrum memoria uſuuenit. Poſtq.199 a, C. Marius noſtra patrumq; memoria ſubijt, &c. pro Rab.56 b, Cauſam ſuſcepi antiquiorẽ memoria tua. I.C. 100 b, Hoc poſt hominum memoriã contigit nemini. & I.V.235 b, Poſt hominum memoriam. &156 b, Quod nemo unquam poſt hominum memoriam fecit. Ep. 170 a, Res poſt hominum memoram maxima. de Ora.86 a, Quis non iurè miretur ex omni memoria ætatum, temporum, ciuitatum, tam exiguum numerum oratorum inueniri? pro Pom. 14 a, Rhodiorum uſq; ad noſtram memoriam gloria remãſit. At.283 b, Omnia bella, quæ memoria noſtra fuerunt. & pro Fon.276 b, & Tuſ.176 b, Noſtra aũt memoria Philo. cõtra Rul.66 a, Perlongo interuallo propè memorię tẽporumq; noſtrorũ. de N.69 b, Virorũ fortium memoriam honore deorũ immortalium conſecratã. At.66 a, Sed tamen habet ędilitas eius memoriam non ingratam. Poſtq. 205 a, Cn. Pom. omnium ſeculorum omnis memoriæ facilè princeps. I.A.166 a, Quæ res unquam erit cõmendatior hominũ memoriæ ſempiternæ? de Ar.252 b, Quod ſacrificium nemo niſi P. Clodius omni memoria uiolauit, nemo unquã adijt. pro D. 243 a, Liberis noſtris ſatis amplũ patrimonium paterni homines & memoriæ noſtræ relinquemus. Offi.33, Cratippus noſter, princeps huius memoriæ philoſophorũ. pro Cor.60 b, Multi etiam ſuperiori memoria. pro Seſt.19 a, Conſules non modò ex memoria, ſed etiam ex faſtis eruditi. & ibid.b, Tanta multitudo, quanta mea memoria nũquam ullo in iudicio fuit. I.V.35 b, Quod in hac rep. nõ modò factum antè nunquam eſt, ſed in omni memoria eſt omnino inauditum. de In.42 a, Res ab noſtra memoria propter uetuſtatem remotæ. Epiſt.64 b, Ea ſint eiuſſa ex omni memoria uitaq; noſtra. de D.138 b, Quomodo hæc infinita aut memoria complecti, aut obſeruãdo notare poſſumus? Par.120 a, Iſtum doctũ fuiſſe memotiæ traditum eſt. & pro Mur.138 a, Nam hoc memoriæ traditũ eſt. de Or.144 a, Prodere memoriæ ſermonem alicuius. de Or.100 a, Quia memoriæ ſic eſſet proditum. & ibid. Quid quod uſu patrũ memoria uenit? pro Syl. 170 a, Ex memoria deponere inſidias factas. p Q. 10 b, In memoria redijt Quintius, quo die, &c. pro Syl.147 a, P. Syllæ nomen in memoria Caſsio non fuit. Poſtquã.198 a, & 199 b, Vt aliquando uos memoria mei defideriumq; teneret. pro D. 222 a, Hoc eſt maximè inſigne ad memoriam crudelitatis, &c. de Or.95 b, Nihil tam ad diuturnitatem memoriæ ſtabile, quã id in quo aliquid offendere. pro D. 235 b, Monumentũ quod poſitum eſt ut eſſet indicium oppreſsi ſenatus ad memoriam ſempiternam turpitudinis. de Orato.94 a, Motus animi celeres, & ad memoriã firmi atq; diuturni. de Ora.93 a, Aliquid ex ſermone alicuius memoria dignum excipere. & de In. 62 b, Viri nomine & memoria digni. de Or.95 a, Aliquid animo percipere, & memoria cuſtodire. pro Cl.47 a, & Epiſto.94 a, Perinde quaſi id hominum memoria non cõprehendatur. de Or.97 b, Legere aliquã orationem ad eum finem, quem memoria poſsis comprehendere. pro Sexto Roſcio 23 b, Memoria retinere: id eſt, recordari. I.V.61 a, Memoria complecti aliqua. ad Att.215 a, Vt mea memoria eſt. ad Here.19 b, Nuperrimè dictum facilè memoriæ mandatur. & 23 b, Tradere aliquid memoriæ. pro Quint.4 a, Quæſo eum diem memoriæ mãdetis. de Fin.96 b, Mandare aliquid memoriæ. Epiſto.90 a, Quare mihi crede, & memoriæ manda. Epiſt.11 b, Quid ſibi is de me recepiſſet, in memoriam redegit. de In. 60 a, Ita in memoriam redibit auditor. I. V. 100 b, Quæſo redite in memoriã, quæ libido iſtius fuerit, &c. Epiſt.105 a, Credo te tenere memoria, me, &c. de Nat.46 b, Multa carmina ex ijs memoria teneo. I.A.259 a, Tenete ueſtra memoria, quod ſæpe oſtenditis, &c. Epi.96 b, Quinetiam ipſum diem memoria teneo. pro Pom.7 a, Retinere memoria aliquid. de Fi.95 b, Retinere memoriã alicuius, ut amici. de Or. 96 b, Memoria ſepi-

ria sepire res inuentas. Epi. 97 b, Tenere memoriam alicuius. de Clar. 168 a, Vt memoriam concinnitatis sue relinqueret. Oct. 303 a, Quæ ueriſimæ memoriæ propagata ſunt. de In. 62. 30, Eorum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt, uel prodiderunt. Epi. 113 b, Prodere memoriam alicuius rei posteris. Epi. 72 a, & 89 b, Prodere aliquid memoriæ aut literis. Epi. 89 b, Cõseruare memoriã beneficiorum acceptorũ. ad Her. 21 b, Habere memoriã alicuius rei. de In. 60 a, Reducere in memoriã. & b, Renouare memoriã. de Inuen. 60 b, Memoria auditoris de cõfirmatione redintegrabitur. ad Here. 17 a, 21 b, Habere memoriã alicuius præſentem uel auditam. Epiſt. 181 a, Quantum memoria repetere preterita poſſum. Epiſt. 72 a, Repetere memoriam euentus aliorũ. de Or. 85 a, Repetere memoria res antiquas. Ep. 111 b, Dare operam memoriæ alicuius. Ep. 8 a, Magna memoria conſulatus tui. Epi. 18 b, Meam tuorum erga me meritorum memoriã, nulla unquam debebit obliuio. Epi. 91 b, Quare grata mihi eſt & memoria tuæ noſtræq; cõiunctionis, & eius augendæ uoluntas. de Cl. 193 a, Hortenſius tãta memoria fuit, ut quæ ſecum commentatus eſſet, ea ſine ſcripto uerbis eiſdem redderet. Tuſc. 160 b, De ijs qui memoria excellenti fuerunt. I. A. 221 b, Vſq; ad noſtram memoriam. de Sen. 81 a, Nec ſepulchra legens uereor, quod aiunt, ne perdã memoriam. & ibi. Sepulchris legendis redeo in memoriam mortuorũ. de Se. 84 b, Pythagoreorum more exercendæ memoriæ gratia, quid quoquo die dixerim, audiuerim, egerim, commemoro ueſperi. de Sen. 93 a, b, Memoria præteritorũ, futurorũ prudentia. ibid. 94 a, Vos tamen deos uerentes memoriam noſtri piè inuiolateq; ſeruabitis. de L. 189 a, Quamuis enumeres multos licet, nullos in omni memoria reperies pernicioſos tribunos. pro Deiot. 147 a, Repetere memoriam præteriti temporis. de Fin. 124 b, Cuius etiam illi hortuli memoriã mihi afferunt. de Ora. 114 a, Res magnæ memoriaq; dignæ. & Attic. 148 a, Vt gratus, pius deniq; eſſe in maximi beneficij memoria poſsim. de Clar. 187 a, Sed ordinem ſequens in memoriam notam & æqualem neceſſariò incurro. Qu. Fr. 298 b, Ampliſsimis monumentis conſecrare memoriam nominis ſui. & Am. 103 b, Sed loquor de ijs quos uidemus, aut de quibus memoriam accepimus.

MEMORIOLA, *læ.* At. 186 a, Memoriola uacillare.

MEMORITER. ex memoria, ſine ſcripto. de Na. 19 b, Enumeraſti memoriter philoſophorum ſententias. de Di. 111 a, In quo noſtra quædam Aratea memoriter à te pronunciata ſunt. de Orator. 92 a, Memoriter pronunciare multa ex orationibus Demoſthenis. de Amic. 95 b, & ad Heren. 21 b, Is multa narrare de C. Lælio ſocero ſuo memoriter & iucundè ſolebat. de Cla. 193 a, Rem memoriter complecti. de Finib. 106 a, Næ tu iſta poſuiſti tam multa memoriter. Att. 56 b, Memoriter recitare.) (. De ſcripto dicere. pro Fl. 154 b, De tabulis publicis recitare. I. C. 113 b, Et quoniam nondũ eſt perſcriptum ſenatuſc. ex memoria uobis Quirites quid ſenatus cenſuerit, exponam. I. V. 31 a, Tum memoriter reſpõdeto ad ea quæ de te ipſo rogaro. Aca. 15 b, Oratio Luculli, quæ eſt habita memoriter copioſa, &c.

MEMORO, *as.* cõmemoro, proſequor, dico. I. V. 101 a, In plebem uerò Romanam utrum ſuperbiam prius memorẽ, an crudelitatem? aliter commemorem. de Le. 157 a, Nam quid Accium memorem? qui, &c. de Leg. 182 b, Clarorum uirorũ laudes in concione memoranto, easq; ad cantus & ad tibicinem proſequuntor. de Fi. 68 a, Heraclius de natura nimis obſcurè memorauit. de Vn. 201 b, Oceanum Cœli Terræq; filium memorant.

MENDACIVM, *cij.* uanitas, oratiõis uanitas. I. V. 229 a, Nolo illos eſſe temeritati meæ & mendacio conſcios. pro Cl. 32 b, Homo qui eſſet totus ex fraude & mendacio compoſitus. de In. 58 b, Falſum eſt in quo perſpicuè mendacium eſt. de In. 48 b, Stare à mendacio contra uerũ. Ac. 20 a, Opinionis hoc eſt mendaciũ, non oculorum. pro Mur. 139 a, Improbi hominis eſt, mendacio fallere. pro Cl. 53 a, Magnũ & impudens mendacium. Qu. de Pet. 212 a, Dicere mendacium alicui. ad Her. 29 b, Ille ſibi à mendacio non temperat.

MENDACIVNCVLVM, *li.* de Or. 131 a, Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum.

MENDAX, *cis.* uanus, totus ex fraude & mendacio compoſitus, futilis. pro Qu. R. 52 b, Nihil intereſt inter periurum & mendacem: nam qui mentitur, peierare conſueuit. & Of. 70 b, de Or. 113 a, Si, ut noſti, ſatis eſt non eſſe mendacem. de Di. 138 b, Mendaci homini ne uerum quidem credere ſolemus. de D. 135 a, Falſis & mendacib. uiſis mentes mortaliũ concitare. contra Rul. 85 a, Carthaginenſes fraudulenti & mendaces.

MENDICITAS, *tis.* paupertas. de Fin. 132 a, Cum mendicitatem multi perpetiantur, ut uiuant. & pro S. R. 32 b, Hic in ſumma mendicitate eſt. I. C. 120 b, Vt omnes animi cruciatus, & corporis egeſtas, & mendicitas conſequatur. pro Fl. 153 b, Potuit dare Seruilius, nam fratres quidem conſortes ſunt mendicitatis. in Vat. 33 b, Qui ex eo magiſtratu non emerſeris ex mendicitate, ſed, &c. I. A. 231 a. Paſtus mendicitatis. I. A. 198 a, Huius mendicitas auiditati coniuncta in fortunas noſtras imminebat.

MENDICVLVS, *li.* I. C. 105 a, Exercitus collectus ex ruſticis mendiculis, rectius fortè legas, mediaſtinis. L. Exercitus.

MENDICVS, *a, um.* mendiculus, pauper, qui pedem in ſuo ponere non poteſt. pro Mure. 138 b, Sapientes ſi mendiciſsimi ſint, diuites eſſe. de Fin. 144 b, & ad Her. 13 b, Paupertas ſi malum eſt, mendicus beatus eſſe non poteſt. de Or. 151 a, Inſtrumentum hoc forenſe exiguum ſanè atq; mendicum eſt. I. A. 216 a, Ex mendicis fieri repentè diuites.

MENDOSÈ, uitioſè. Quint. Frat. 326 a, Libri mendoſè & ſcribuntur & ueneunt. Attic. 8 a, Ad III I. Non. Decembris mendoſè fuiſſe animaduerteram. ad Heren. 43 b, Ars mendoſè ſcripta.

MENDOSVS, *a, um.* uitioſus. de Cl. 170 a, Quanquã his laudationibus hiſtoria rerum noſtrarum eſt facta mendoſior. de Orat. 116 a, In quo & deeſſe aliquam partem & ſuperare, mendoſum eſt.

MENDVM, *di.* uitium, erratum. I. V. 129 b, Quid fuit antea ſcriptum? quod mendum iſta litura correxit? & At. 212 a, Mẽda libratiorum tolluntur. Epi. 85 a, Nam cum mendum ſcripturæ litura tollatur, meus error exilio corrigitur. At. 7 a, Caſtritianum mendum nos corrigemus. & 237 a, Idus Martiæ magnum mendum continent.

MENECLIVS, *a.* de Cl. 195, Meneclium ſtudium.

MENENI, pop. I. V. 169 a.

MENELAVS, *lai.* de Cl. 169 a, Menelaum ipſum dulcẽ quidem tradit Homerus, ſed pauca dicentem.

MENIA. columna Romæ fuit, ad quam ſerui fugitiui & fures adligabantur. ut hodie quoq; ubiq; fieri uidemus in foro, infamiæ cauſa furunculos ad columnam quandam uinciri. ea uerò à Menio quodam qui eam erexit, appellata eſt. I. V. 62 b, & pro Seſt. 25 b.

MENIA, *orum.* ab eodem Menio inuentore appellata. genus ædificij eſt, porrectis tignis ultra columnas ſeu parietes ædium, ſic ut nuſquam extrà conquieſcant, aut nitantur. hoc genus Labeo Iuriſconſultus, proiecta uocat. Acad. lib. 4, teſte Nonio.

MENON. Platonis liber. Tuſc. lib. 1.

MENS, *tis.* animus, ratio, ſenſus, conſilium, intelligentia, cogitatio, uoluntas. Tuſ. 192 a, Mens, cui regnum totius animi à natura tributum eſt. de Fin. 132 a, Præſtantia mentis, cui tota hominis natura paret. Tuſc. 241 b, Nihil eſt in homine ſagaci & bona mente melius. Tuſc. 156 b, Horũ igitur aliquid animus eſt, ne tam uegeta mens aut in corde cerebróue, aut in Empedocleo ſanguine demerſa iaceat. de Sen. 83 a, Homini ſiue natura ſiue Deus nihil mente præſtabilius dedit. de Nat. 9 b, Mens noſtra cogitatione quiduis poteſt depingere. & ibid. Totius naturæ mens atq; animus. Orat. 216 b, Mens, qua nihil eſt celerius. Acad. 13 a, Més mouetur ipſa per ſeſe. de Nat. 34 a, Abducere aciem mentis à conſuetudine oculorum. de N. 11 b, Mens intelligentiaq; noſtra infixa in eas imagines, &c. Att. 55 a, Mentis ſenſus. de Na. 7 b, Aperta ſimplexq; mens nullâre adiuncta fugere intelligentiæ noſtræ uim ac notionem uidetur. de Sen. 92 a, Integra mente cæteriſq; ſenſibus. in Ver. 241 b, Pleriq; fuſi ſine ulla mente ac ſine ullo ſenſu iacebant. de Nat. 1 b, Deorum mente ac ratione mundum adminiſtrari ac regi. pro Rab. 96 b, Mentes ſapientiſsimorum & fortiſsimorum ciuium, quæ mihi uidentur ex hominum uita ad deorum religionem ſanctimoniamq; demigraſſe. pro Mur. 124 a, Vt ueſtræ mentes atq; ſententiæ cum populo Rom. uoluntate ſuffragijsque conſentiant. de Ar. 253 a, Vt dolerent boni omnes, non illa tanta ornamenta ad bonam mentem uoluntatemq; eſſe conuerſa. de Ar. 257 b, Senatus princeps ſalutis mentisq; publicæ. de Or. 99 b, Ego autem defendebam hac eum mente fuiſſe, ut ſi, &c. & Epiſt. 190 a, Ea mente feci, ut. & 146 a, Tota mente atq; omni animi impetu. de Nat. 63 b, Comprehendere aliquid mente. Acad. 4 b, Mente incitatus: id eſt, quaſi furens. de D. 93 a, Ea pars animi, quæ mentis ac rationis particeps eſt. pro Mil. 118 a, Dij illum in eam mentem impulerunt, Dij illi mentem dederunt, Dij illi mentem iniecerunt, ut conaretur, &c. Off. 21 b, Hominis mens diſcendo alitur, & cogitando ſemper aliquid aut inquirit, aut agit, uidendiq; & audiendi delectatione ducitur. pro Mil. 118 a, Mens noſtra, qua ſapimus, qua prouidemus, qua hęc ipſa agimus ac dicimus, &c. & ibid. Cui primùm mentem iniecit, ut ferro laceſſeret fortiſsimum uirum, &c. Aca. q. ed. 1. lib. 2, Mens, ſenſuum fons eſt. de Fin. lib. 5, Mens, princeps animi pars eſt. de Nat. deor. 2, Mens, conſilium, cogitatio, prudentia. Cat. Mens

atq; animus, nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguī tur senectute. de Nat. deor. 1, Mens cingitur corpore externo. Aca. q. ed. 1. lib. 2. Mens naturalem uim habet, quam intẽ dit ad ea, quibus mouetur. Mens omni turbido motu semper uacat, Tusc. q. lib. 1. secundum Platonem, qui perturbationes à mente procul semouet ac discludit. Aca. q. ed. 1. li. 2, Mens sensibus utitur. de Fin. lib. 2, Mens acris & uigẽs. 4 ad At. Mens addita uidetur meis ædibus. Aca. q. ed. 1. lib. 2, Mẽs alia uisa sic arripit, ut his statim utatur: aliqua sic recondit, è quibus memoria oritur: cætera autem similitudinib. constituit, ex quibus efficiuntur noticiæ rerum. de Nat. deor. 2, Mens aliqua est ex hominum solertia, & ea quidem acrior & diuina. Post. red. in Senat. Mens angusta, humilis, praua. de Nat. deo. lib. 1, Aperta, simplexq; mens nulla re, adiuncta, fugere intelligentiæ nostræ uim ac notionem uidetur. de Diuinat. lib. 1, Mens concitata. Tusc. q. lib. 4, Mens constans, cui opponitur conturbata. Tusc. q lib. 1, Mens diuina in capite. Diuin. lib. 1, Mens furibunda. Tusc. q. lib. 5, Existit illa adeò Delphis præcepta cognitio, ut ipsa se mens uitijs exutam cognoscat, coniunctamq; cum diuina mente sentiat. de Nat. deor. 1, Mens nostra quidnis uidetur cogitatione posse depingere. Diuin. lib. 2, Mens prouida rerum futurarum. de Aruſp. respon. Mens publica. 10 Famil. in epist. Planci, Quæ mens eum, aut quorum consilia à tanta gloria, &c. 4 auocarint. Diuin. lib. 1, Mens soluta somno. Tusc. q. lib. 5, Alterius mens rationibus agitandis exquirendisq; alebatur cũ oble ctatione solertiæ. Som. Scip. Mens cuiusque is est quisque, non ea figura quæ digito demonstrari potest. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Mens hominis ad rerum scientiam uitæq; constantiã aptissima. Acad. q. ed 1. lib. 2, Mens hominis κ̓ηλαυτὸν hoc est, comprehensionem, quum ipsam per se amat, tum etiam propter usum. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Mens hominis usq; eò phi losophiam ipsam corroborat, ut uirtutem efficiat, ex qua re una uita omnis apta sit. Acad. quæst. ed. 2. li. 1, Mens mundi nonnunquam fortuna ab Academicis uocatur, & quare. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Mens rerum iudex. Tusc. q. lib. 1, Quemadmodum qui acutis oculis deficientem solem intuentur, aspectũ omnino amittunt: sic mentis acies seipsam intuens nonnunquam hebescit. de Nat. deor. 2, Mentis aciem abducere à consuetudine oculorum. in Pison. Si tuæ mentis cõpos fuisses? 3 ad Attic. Mentis errore me ex dolore affici. de Nat. deor. 2, Putant aliquid interesse ad mentis intelligentiam, quo cibo utare. pro Rab. Posth. Mentis lumina. de Natura deor. Mentis infinitæ modum omnium rerum descriptionem ui ac ratione designari & cõfici primus uoluit Anaxagoras. 4 ad At. Mentis meæ sensus, aut omnino uitæ status. in Pison. Hic si mentis esset suæ, nisi pœnas patriæ, dijsq; immortalibus eas, quæ grauissimæ sunt, furore atque insania penderet: ausus esset, &c. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Menti hominis ueritatis luce nihil dulcius. de Natur. 1, Menti tribuit omnem diuinitatem Aristoteles. de Nat. deor. 1, Menti diuinum principatum tribuit Theophrastus. de Aruſp. Vt dolerent boni omnes, non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem uoluntatemq; esse conuersa. Acad. q. ed. 2. li. 1, Mẽtem solam censebant Academici idoneam cui crederetur. pro Mil. Dij illi mentem dederunt. 13 Philipp. In gremijs mi marum mentem mentumq; deponere. de Nat. deor. 1, Eam mentem deum esse dixit Thales Milesius, quæ ex aqua cuncta fingeret. ad Quint. Frat. Mentem exturbare. de Na. deo. 2, Principatum in se habere naturam necesse est, ut in homine mentem, in bellua quiddam simile mentis, unde oriantur rerum appetitus. Tusc. q. lib. 3, Mentem tranquillitate constantiaq; uacuam philosophi nominauerunt insaniam, propterea quòd in animo perturbato, sicut in corpore sani tas esse non possit. 3 de Nat. d. Seuocare mentem ab oculis. Tusc. quæst. lib. 4, Mentem suam à cogitationum intentione, cantu, fidibusq; ad tranquillitatem traducere. 3 ad Atti. A' mente deseri. 5 Fam. Ab illa mente desisteret. pro Quint. 2. & 3 Philip. Mente bona audire: id est, libenter. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 50. & Off. Mente captus. Tusc. q. lib. 1, Mente compleĉti aliquid. Tusc. quæst. lib. 1. 39. 3 de Nat. Eadem mente res dissimilimas comprehendimus. 2 ad Quint. Frat. Neq; mẽte, neq; lingua, neque ore consisteret. 1 de Orat. Ego autem defendebam hac eum mente fuisse, ut si, &c. Acad. quæst. ed. 1. lib. 2, Mente mouere. Offi. 3, Mente nihil homini dedit Deus ipse diuinius. Cati. Mente nihil præstabilius homini, siue natura, siue quis Deus dedit. 11 Fa. Mente pessima & infidelissima esse. 2 de Nat. deor. Mente & uoce pura, integra, incorrupta deos uenerari debemus. 9 ad Attic. Mente sana scriptæ literæ. de Nat. deor. 1, Sine aliqua mente, natura mũdum efficere non potuit. 10 Fami. Mente tota, omniq; animi impetu in remp. incumbas. pro Rab. Perd. Itaque cùm multis alijs de causis uirorum bonorum mentes diuinæ mihi atque æternæ uidentur esse, tum maximè quòd optimi

& sapientissimi cuiusque animus ita præsentit in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare uideatur. Tuscu. q. lib. 5, Mentes imbutæ prauitatis erroribus. Acad. quæst. ed. 2. lib. 1, Mentes singulares è cœlo: hoc est, animi singulorũ. de Na. 1, Principia, mentesq; quæ sunt in uniuerso. Tusc. quæst. libro 5, Mentibus tardis uirtus nõ facilè committitur. 7 Ver. O' dij immortales, quid interest inter mentes hominũ & cogitationes. 3 de Orat. Mentibus nostris nihil magis cognatum, quàm numeri atq; uoces. In mentem uenire, pro recordari. de Nat. 59 b, Hæc mihi ferè in mentem ueniebant, quæ dicenda putarem de natura Deorum. de Aruspi. 257 a, Nisi existimatis illi hanc euersionem ciuitatis in mentem subitò nec cogitanti uenire potuisse. de Fin. 114 b, Venit mihi Platonis in mentem. Epi. 69 b, Mihi solet in mentem uenire illius temporis. pro Quint. 1 b, Nõ minus sæpe mihi uenit in mentẽ potestatis, quàm æquitatis tuæ. de Or. 131 b, Vt quotiescunq; grădum facies, toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. Qu. de Pet. 113 a, Hæc mihi ueniebant in mentem de duabus illis commotionibus. Att. 198 b, Nunquam ea res mihi tam bellè in mentem uenire potuisset. Att. 110 b, Cum autem Dolabella uenit in mentem, paulum respiro. pro Fon. 277 b, Non ei in Gallia primùm uenit in mentem, ut portorijs uini institueret. de Or. 103 b, Quid tibi in mentem uenit ita respondere? de Diui. 120 a, b, Quid in mentem uenit Callisthen dicere, Deos, &c. de Cla. 106 b, Mihi in mẽtem uenit uereri, ecquid nam, &c. Epist. 56 b, Mihi in mentẽ uenit optare. I. P. 89 b, Mihi non uenerat in mentem, furorẽ & insaniam optare uobis. Ep. 55, Venit mihi in mẽtem subuereri, ne, &c.

MENSA, *fa.* I. V. 208 a, Tu maximam & pulcherrimam mensam citriam à Lutadio abstulisti. Tusc. 240 a, Tum ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere. & ibid. Nec manum porrigebat in mensam. Tusc. 249 a, Menię coquisitissimis cibis extruebantur. & Tusc. 247 b, Mensæ Italicæ & Syracusanæ. de Fi. 69 b, Asòti, qui in mensem uomãt, & qui de conuiuijs auferantur. I. P. 94 a, Extructa mẽsa nõ conchylijs aut piscibus, sed multa carne subrancida, & serui sordidati ministrant. & ibid. Mensam tolli iubet. Att. 114 b, Hæc ad te scripsi appositis secunda mensa apud Vestorij. & 236 a, & 244 a, & Epist. 138 b, Integram famem ad ouum affero, ita usq; ad assum uitellinum opera producitur. Att. 68 b, Mittere alicui de mensa. Item, Cui tamen Quintus de mensa misit, illa reiecit. de Ar. 257 a, Deorum ignis, solennes mensæ, abditi & penetrales foci. de Nat. 77 a, Mensæ argenteæ in delubris. I. V. 230 b, & 211 a, Mensæ Delphicæ è marmore. pro Fl. 155 b, Si prætor dedit, à quæstore numerauit; quæstor à mensa publica, mensa aut ex uectigali, aut ex tributo. I. P. 98 b, Quid stipendium militib. per omnes annos à ciuitatibus mensis palàm propositis numeratum. de Sen. 86 a, Senectus caret epulis, extructis q, mẽsis & frequentib. poculis. de L. 183 b, Super terræ tumulum noluit quid statui nisi columellam, aut mensam, aut labellum. in Sallust. 175 b, Tu omnium mensarum assecla.

MENSARIVS, *rij.* trapezita, argentarius. pro Fl. 155 a, Ciuitas in qua nummus moueri nullus potest sine quinque prætoribus, tribus quæstoribus, quatuor mensarijs.

MENSIO, *onis.* dimensio, mensura. Or. 204 a, Aures uel animus, aurium nuncius, naturalem quandam in se continet uocum omnium mensionem.

MENSIS, *sa.* cursus lunæ. de Na. 39 b, Lunæ cursus, qui quia mensa spacia conficiunt, menses uocantur. de Leg. 182 a, Sed mensem credo extremum anni ut ueteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur. Epi. 63 a, Omnino res tota in mensem Ianuarium reiecta erat. con. Rul. 61 b, Auctio constituta in mensem Ianuarij. Att. 1 b, Excurremus mense Septẽbri legati ad Pisonem. pro Plan. 278, Ego mense Decembri mei consulatus omnium parricidarum tela commoui. Att. 91 a, Non. Maij in Ciliciam cogitabam, ibi cum Iunium mensem cõsumpsissem, Quintilem in reditu ponerem. I. A. 179, O' præclaram illam percursationem tuam mense Aprili atque Maio. Attic. 205 a, Illam diem negabant esse mense Mtio. in Verrem 134 a, Cephaledi mensis est certus, quę mense, &c. Et prodita die, quæ die, &c. L. Dies. de Nat. 70 b, Anni primus mẽsis apud Aegyptios Thoyt uocatur. de Vn. 200 b, Mensis autem, quando luna lustrato cursu suo solem consecuta est.

MENSTRVVS, *a, um.* quod ad mensem unũ durat. pro Qu. R. 46 a, Aduersaria sunt menstrua, tabulæ sunt æternæ. & ibidem: Qui tabulas conficiunt menstruas, penè rationes in eas transferunt. de Natur. 18 b, Solis annuam lustrationem menstruo spacio luna complet. de Fin. 11? b, Si ei qui iucundè uixerit annos decẽ, uita iucunda mẽstrua addatur. in V. 163 a, b, Menstrua cibaria. de Leg. 179 a, In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus mẽstruũ. de In-

de Inuent.51 a,Cum alicuius annui,mẽstrui,diurni nocturniue spacij certa significatione.de Fin.112 b,Vita menstrua, & uita decem annorum.

MENSVRA,*re.*modus.de Clar.166 a,Hesiodus eadem mensura reddere iubet,qua acceperis, aut etiam cumulatiore,si possis.Offic.10 b.Ea quæ acceperis utenda,maiore mensura, si modò possis reddere, iubet Hesiodus. Attic. 207 b, *Αὐτῷ τῷ μέτρῳ ᾧ λάβῃς δίκας ἀπόνασ.* Orat.205 a,Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit,numerus uocatur.de Vn. 200 b, Vt esset mensura quædam cuidens, quæ in istis octo cursibus celeritates tarditatesq; declaret.Att.216 a, & Cæl. Ep.123 b,De æstimatione ut scribis,cũ agere cœperimus,etsi nihil scripsit nisi de agri modo.

MENTA,*te.*herba nota.Epist.140 b,Ruta & menta, rectè utrunque. Volo mentam pusillam ita appellare,ut rutulam, non licet.

MENTE captus, delirus. I.C.115 b, Hic quis potest esse tam auersus à uero,tam mente captus,qui,&c.I.P. 89 b, Vecors, furiosus, mente captus, tragico illo Oreste aut Athamante dementior.Off.19 b, Falli, errare, decipi,labi, tam dedecet, quàm delirare & mente esse captum.

MENTIO,*onis.*sermo,commemoratio,usurpatio.I.V. 62 b, Casu in eorum mentionem incidi. & 270 a, Mentione atq; usurpatione ciuitatis,mortis morã assequi. de Am.45 b,Cũ Scæuola in eam mẽtionem incidisset.pro S.R. 19 a, Eius rei mentio facta non est.pro Cæl.50 b,Sed enim hæc facta illius clarissimi uiri mentio mẽtem meam dolore impediuit. de Clar.175 a,&176 a,Et quoniam Stoicorum est facta mẽtio,Qu. Cælius Tubero fuit,&c.Item:Non fecissem hominis penè infimi mentionem,nisi,&c.in Pis.84 a,Tu etiam facis mentionem consulatus tui? pro Clu.32 b,Pecuniæ mentionem quandam inter iudices esse uersatam.de L.187 a,De metrius ille de quo suprà feci mentionem. cont. Rull. 88 a, De quo apud uos antè feci mentionem.Postq. 200 a, Nunquam de C.Mario in senatu mentio facta est. Qu.Fra.313 a, De te à Sipylo mentio est honorifica facta.I.A. 168 a, Nunquam ab eo mentio de me nisi honorifica,nisi plena amicissimi desiderij.Epist.114 a,Mẽtio facta est de legione ea,quę, &c.& ibid. & ad Her. 14 b, Sed non statim sub mentionem & conuicium obtrectatorum.ad Att.72 b, Nec tui mentionem intermitti sinimus.

MENTIOR,*iris.*ementior, mendacium dico, orationis uanitatem adhibeo,temporis causa fingo.pro Qu. Rosc. 52 b, Nam qui mentitur,peierare consueuit. de Na.29,In quibus rebus nihil unquam uetustas mentita sit.Academ.24 a,Si te mentiri dicis,idq; uerum dicis, mentiri uerum dicis.& Att. 192 b,Mentiri in aliqua re. de Nat. 62 b, Præsertim cum isti plurimis de rebus diuinis mentiantur.de Orat.125 b,De me autem nihil est causæ,cur mentiar. Ac.4 b,Et de hoc quidẽ nihil mentiuntur.de Clar.168 a,Concessum est Rhetoribus mentiri,ut,&c. pro Cluent. 30 b, Redargue me,si mentior. pro Plan.274 b,Me quæ de Plancio dicerem,mentiri,& temporis causa fingere.de Nat.37 a,Quæ ordine & ratione uacant,ea mentita & falsa plenaq; erroris sunt. pro Dom. 223 a,Non modò non ementitus sum autoritatem senatus, sed etiam,&c.Postquam.203 a,Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Quint.Fr.292 b,Natura,frons,oculi,uultus persæpe mentiuntur,oratio uerò sæpissimè.Officior.30 b,Nihil enim proficiunt nisi admodum mentiantur. in Sall. 277 a, Dabo operam ut in hunc minimè mentitus esse uidear.

MENTITIO,*onis.* à mentior, ut uidetur: id est, mendaciũ. ad Heren.16 b,Maturationes, mentitiones,&c. mentiones aliter.

MENTOR,*oris.*I.V.208 b.L.Toreuma.At.141 a, Vellem habere Homeri illam Mineruam simulatam Mẽtoris,cui dicerem,*μέντορ*,&c.

MENTVLA,*le.*pusilla menta.L.Menta.

MENTVM,*menti.* pars subiecta ori,à gula eminens, in qua barba. I. A. 251 b,Cũ in gremijs mimarum mẽtem mentũq; deponeres. I.V.222 a, Rictus simulacri Herculis ac mentum paulo attritius.de Ora.133 b, Testius in dicendo mentũ intorquens. I.P.82 a, Altero ad mentum depresso supercilio. Tusc.150 a,Mento summam aquã attingens siti enectus Tãtalus.ad Heren.39 b,Hic,cui sanè magna est in mento cicatrix.& ibid.Sinistra mentum subleuare.

MERACIVS.de N.75 a,Vinum meracius sumere.

MERCATOR,*oris.*negociator,uenalitius,frumẽtarius,homines negocia gerentes.I.V.31 a,Qui mercaturam facit. Orator. 220 a, Diuitiæ quibus omnes Africanos multi uenalitij mercatoresq; superarunt.Postquam.202 b,Mercatores prouinciarum.ac uenditores uestræ dignitatis. Offic. 30 b, Sordidi etiam putandi qui mercantur à mercatoribus, ut statim uendant.

MERCATVRA,*re.*nundinatio,negociatio.in Ver.250 a,Alij à prædonibus erant capti,cum mercaturas facerent.Par. 124 b,Qui honestè rem quærunt mercaturis faciendis.cont. Rull. 79 a,& de Fin.146 a, Quæstuosissima emendi & uendendi mercatura. de N.25 a,Non erit ista amicitia,sed mercatura quędam utilitatum suarum.Off.30 b,Mercatura autem si tenuis est,sordida putanda est: sin magna & copiosa, multa undiq; apportans, multis sine uanitate impartiens, non est admodum uituperanda. Offi.53 b,Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium profectus sis, inanem redire turpissimum est.

MERCATVS,*tus.* nũdinæ,emporium,cõuentus,*πανήγυρις.* in Ant.161 b,Cum domi tuæ turpissimo mercatu omnia essent uenalia. de In.63 b,Quidam proficiscens ad mercatum quendam,& secum aliquantum nummorum ferens, &c. in Ver. 155 a, Tanto mercatu prætoris indicto concurritur undiq; ad istum Syracusas.I.A.189 b,Earumq; rerum omnium Antonius domesticum mercatum instituit. Tusc.229 b, Pythagoras dixit similem sibi uideri uitam hominum & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate:nam ut illic alij corporibus exercitatis gloriam & nobilitatem coronæ peterent, alij emendi aut uendendi quæstu lucroq; ducerentur, esset autem quod dam genus eorum,qui,&c.item nos,&c.

MERCEDVLA,*le.* At.207 a,Constituere mercedulas prædiorum.de Or.101 b,Homines mercedula adducti.

MERCENARIVS,*a,um.* operarius,cõductus cũ mercede.)(.Gratuitus.Offic.20 a,Illiberales & sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorum operæ, non quorum artes emuntur.de L.163 b,Quid liberalitas gratuitáne est,an mercenaria?si sine prẽmio benigna est,gratuita:si cum mercede, conducta. I.P.90 a, Gabinius tribuit se mercenarium comitem regi. pro Mil.110 a,Trib.pleb.Clodij mercenarius. Ep. 43 b,De mercenarijs testibus à suis ciuitatibus notãdis,&c. I.V.246 b,Audite decretum mercenarij prętoris. pro Cec. 296 a,Si tuus seruus nullus fuerit,& omnes alieni ac mercenarij.pro Clu.52 b,Ennius egens quidam mercenarius Oppianici. Off.9 a,Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam.pro Sest.21 a,Mercenarius meus. I.V.98 b,Caput mercenario prœmio ornatum.

MERCES,*dis.*pensio,præmium,precium,fructus.pro Ar.191 b,Virtus nullam aliam mercedem laborum periculorumq; suorum desiderat, præter hanc laudis & gloriæ. & Epist. 41 a,Tribuere mercedem laborum alicui. Acad.24 b, Minam Diogeni reddet: hæc enim erat merces dialecticorum. de Orat.128 a, Si quam gloriam perperi, ea non est æqua merces laboris & periculorũ. pro Do.217 b,Cum ab eo merces tui beneficij precium q; prouinciæ meo sanguine tibi esset persolutum. in Pis.86 a, Quorum mens erat oppressa præmio,lingua adstricta mercede. de Diuin.99 b, Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis autoritate abduceretur ad mercedem atq; quæstum.pro Mur.140 a,Si mercede conducti obuiam candidatis issent. in Ver.245 b,Precio atq; mercede minuisti maiestatem reipublicæ. & 258 a, Ab omnibus tu mercedem missionis acceperas.& 263,Mercedem funeris ac sepulturæ constitui nefas esse.Attic.287 b, Merces Antonij oppressi poscitur, in Antonij locum successio. pro Sext.Ros.31 b, Mihi uideris Eruci una mercede duas res assequi uelle. & ibid. Accusare eos à quibus mercedem accepisti.Qu.Frat.324 a,Magna nobis à te proposita merces est.& 319 a,Id me scis antea tibi esse pollicitum,quid nunc putas tanta abs te mihi mercede proposita? de Finib. 85 b, Probitas præmiorum mercedibus euocata. de Finib. 82 b, Vides igitur, si amicitiam emolumento metiare,summas familiaritates prædiorum precioſorum mercede superari. Epist.20 a,Numerare aliquid in loco mercedis uel beneficij. Attic.11 b,Noctes certarum mulierum pro mercedis cumulo fuerunt. in Ver.164 b, Merces precium q; impudentiæ. in Ver.106 a, Quantũ paucæ operæ & mercedes laborum tulerunt.Tusc.192 b,Nam istuc nihil dolere,non sine magna mercede contingit,immanitatis in animo,stuporis in corpore. de Orat.95 a, Summus ille doctor Apollonius cùm mercede doceret, non patiebatur,&c. Epist.10 b, Tamen in molestia gaudeo, eandem fidem te cognoscere hominum non ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognoueram. in Ant.162 a, Iam inuideo magistro tuo qui te tanta mercede,quanta iam proferam, nihil sapere docuit. in An.168 b,At quanta merces rhetori data est? & ibid. Vt pro tanta mercede nihil sapere discĕres. Attic.197, Vt sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Auentini. Attico 246 a, Velim quæras ab Erote, ubi mercedes insularum. &247 b, Mercedes dotalium prædiorum. pro Dom. 219 a, Data est merces erroris mei magna. Tusc. 192 b, Hoc non sine magna mercede tibi

contingit.de Amic.111 a,Ipſe ſe quiſq; diligit,non ut aliquâ à ſeipſo mercedem exigat charitatis ſuę;Offi.30 b,Eſt enim in illis ipſa merces autoramentum ſeruitutis. I.V. 173 b, Vt ſi quis uillicus ex eo fundo,cui H-S.dena merces eſſet,excisis arboribus.ac uenditis,&c. L.Merito,tas.

MERCOR,*æris*.nundinor,emo.in Verr.133.a. Ab iſto & præco ſenatorium ordinem precio mercatus eſt. & pueri ſenatorium nomen nundinati ſunt.pro Fl.156 a,Is fundum Rotorium nomen nundinati ſunt.pro Fl.156 a,Is fundum Rome mercatus eſt de pupillo.& Ep.105 b,Si ea mercatus eſſes quæ uolueram. Officior. 30 b, Sordidi etiam putandi, qui mercantur à mercaroribus, quod ſtatim uendant. pro S.R. 40 b, Mercari aliquam rem magno precio. I.V. 243 a,Mercari aliquid ab aliquo.Att.137 b, Ego uerò hæc officia mercanda uita puto.

MERCVRIALIS,*lis*. Q.F.312 a,Capitolini & Mercuriales: id eſt, ſacerdotes,uel augures.

MERCVRIVS,*rij*.Hermes.de Na.79 b, Mercurius unus Cœlo patre,Die matre natus.& ibi.de Mercurijs multa.de Na. 36 b,Infra hanc autem ſtella Mercurij eſt, ea φαίθων appellatur à Græcis,quæ anno ferè uertente ſigniferum luſtrat orbem, neq; à ſole lõgius unquam unius ſigni interuallo diſcedit tum auertens,tum ſubſequens . de Vniuerſ.200 a,Lucifer & ſancta Mercurij ſtella.de Som. 128 a , Mercurij curſus.Epiſt.lib. 7, Mercurij ſignum.de Som.Scip.Mercurij & Veneris eadem uis.

MERE O,*res*. & *mereor,eris*. cõmereo, promereor, lucror, talẽ te putas ut iure lauderis.in Ver.64 a,Iniurias ferẽdo maiorem laudem quàm ulciſcendo merere.de Orat.105 a,Reſpõdit ſe meruiſſe,ut maximis honoribus decoraretur.in Cat. 105 a,Si illum ut erat meritus morte mulctaſſem.in Cat.118 a,Dij omnibus pro eo ac merentur gratiam referunt. Qu. Frat.528 b,Ciceronem & ut rogas amo, & ut meretur,& ut debeo.Orato.284 b,Ad liberos,qui nihil meruerunt,pœna parentum peruenit.pro S.R.52 b,Alicui fructum quem meruit,rettribuere.Epi.154 a,Facualeas dignitatemq; meam ſi mereor,tuearis.Att.139 a,Et ſi hoc ſæpe facturus ſum,ita de me mereris.pro Seſt.7 a, Mereri de aliquo:id eſt, bene mereri.in Verr. 160 a, Malè mereri de aliquo.de Am.113 a, Multo melius de quibuſdam acerbos inimicos mereri quàm eos amicos,qui,&c.Orat.213 a,Eam quam benemeritam eſſe autumas,dicis malè mereri. Attic.156 b,Cum cogito me de re pub.meruiſſe optimè.Poſtq.20 b,Vobis, qui de me optimè meriti eſtis,gratiam referam.pro Dom.225 a,An tribus proſcriptionem in me, ita de ſua ſalute meritò comprobaſſent. Academ. 44 a, Tu uerò bene etiam meriturus mihi uideris de tuis ciuibus.I.A. 200 a, Honores bene de repub.meritorum & merentium.Tuſc.229 a,Philoſophia optimè de hominum eſt uita merita. Epiſtol.189 a,Ac uelim ut de repub. meremus,ſic felices ſimus. Epiſtol. 204 a , A' te peto,ut ita de repub. mereare,&c.pro Fon.277 a, Optimè de ſocijs meritum eſſe. de Clar.188 a, Bene de aliquo meritum eſſe . Epiſtol. 16 b, Lætor te de me eſſe optimè meritum . pro Mil. 121 a,Malè mereri de aliquo. de Legib.190 b,Perniciosè merentur de repub.uitioſi principes. Attic. 98 b, Pompeius erat de me optimè meritus . Attic . 140 a , Ita meruiſſe illum de me puto,ut ἀχαριστίας crimen ſubire non audeam . in Anton. 183 a, Opto ut ita cuiq; eueniat,ut de repu. quiſq; mereatur.pro Mil.119 b, Stet hæc urbs præclara, quoquo modo merita de me erit.

MERERI,militare.pro Cæl.39 a,Mereri ſtipendia.pro Mur. 126 b,Murena adoleſcens patre ſuo imperatore meruit.pro Rab. 94 b, P. Seruilius, quo tu imperatore Labiene meruiſti.I.V.268 b,Clamabat ſe meruiſſe cum L. Præcio.pro Muren.126 b,Meruiſſe ſtipendia in bello. I. A. 156 b, Qui equo meruiſſet.de Orat.132 b, Aſellus merens ſtipendia. pro Qu. Roſc . 49 b, Nam illa membra mereri per ſe non amplius poſſunt,duodecim æris.pro Q.R.48 b,Roſcius H-S. CCC LIII. merere & potuit & debuit. de Nat.14 b, Quid enim mereas,ut Epicurus eſſe deſinas ? de Finib. 80 a,Quid enim mereri uelis iam cum magiſtratum inieris, &c.quid mereris igitur,ut te dicas,&c.I.V.231 a, Quid arbitramini Rhegynos mereri uelle, ut ab ijs marmorea Venus illa ne auferatur? aliter,nolle.

MERETRICIVS,*a,um*.pro Cæl. 43 a, Cur te in iſtam uicinitatem meretriciam contuliſti? & 37 b, Aliquem meretricijs opibus accuſari.pro Cæl.46 b,Moretricia uita, meretricius mos,meretricij amores.I.V. Act.5, Meretricia diſciplina.I.A.169 a,Meretricius quæſtus.

MERETRIX,*cis*.ſcortũ,lupa,mulier uulgata omnib.quæ ſe omnib.peruulgat,quæ domum ſuam patefecit omnium cupiditati.pro Do.235 b,Tanagrea quædã meretrix fuiſſe dicitur.pro Cæl.47 b,Vt non ſolum meretrix,ſed procax etiã uideatur. Item: Lais & Citheris meretrices.

MERETRICVLA,*læ*. de Natur. 19 a, Sed meretricula etiam Leontium contra Theophraſtum ſcribere auſa eſt? in Verrem 154 a, Non à patre ei traditi, ſed à meretricula commendati.

MERGO,*gis*.immergo.de Nat.51 a,Aues quæ ſe in mari mergunt & emergunt. de Nat. 27 b, Mergere aliquem in aquã. in Ara.Mergitur unda Delphinus.de Diui.136 b, De noſtris ſomnijs quid habemus dicereſtu de merſo me & equo ad ripam,ego,&c.

MERIDIANVS,*a,um*.de Or.144 a, Omne illud meridianũ tempus Craſſum in attentiſsima cura poſuiſſe.

MERIDIATIO,*onis*. meridianus ſomnus. de Diuin. 137 b, Nunc quidem propter intermiſsionem forenſis operæ, & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi,quibus uti antea non ſolebam.

MERIDIES,*ei*. Orator. 212 a, Meridiem dixerunt, non meridiem,credò quod erat inſuauius.de Nat.35 b, Sol curſum inflectit tum ad ſeptentriones,tum ad meridiem.de Diuin. 87 a,Qui ad meridiem ſpectans in uinea media dicitur conſtitiſſe.Tuſcul.176 b, Cum ante meridiem dictioni operam dediſſemus,poſt meridiem in Academiam deſcẽdimus.Att. 5 b,& de Orat.142 b, Eo ipſo die poſt meridiem. Attic.56 b, Milo permanſit ad meridiem.& 220 a,Hodie Antij,cras ante meridiem domi. Quint. Frat. 317 a, Ego eodem die poſt meridiem Vatinium aderam defenſurus. Att.1 a,Si iudicatũ erit meridie non liquere. & de Or. 144 a, Igitur ante meridiem diſceſſerunt.

MERITÒ, iure,optimo iure. Off.22 b, I.V.271 a,Et meritò & iure commouebamur. & de Or.105 a,Quem omnes amare meritiſsimè,pro eius eximia ſuauitate debemus.in Cati. 113 b,Deinde prætores meritò ac iure laudantur.Anteq.293 b,Iure & meritò poſſum,&c.

MERITO,*as*.in Ver.173 b,Vt ſi quis uillicus ex eo fundo qui H-S.dena meritaſſet,excisis arboribus ac uenditis,&c. domino XX millia nummũm pro X miſerit. uereor ne ſit menduſus locus.L.Merces in extremo.

MERITORIVS,*a,um*.impudicus.I.A. 180 a , Pueri ingenui cũ meritorijs, ſcorta inter matresfamiliãs uerſabantur.

MERITVM,*ti*.promeritum,beneficium.Ep.9 b, Re quidem ipſa ideo mihi non ſatisfacio , quòd nullam partem tuorũ meritorum non modò referenda,ſed ne cogitandã quidem gratia conſequi poſſum . & 2 a, Tanta enim magnitudo eſt tuorum erga me meritorum,ut,&c. I.A.191 a, Vt pro tantis eorum in rempub.meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur. & Or.209 a,De ſuis in remp. meritis dicere.Itẽ Magnæ eius in me non dico officia,uel meritapotius.Epiſt. 159 a,Tu cuius ille tanta merita habet,quanta nemo præter me.de Am.101 a,Dare & recipere merita. I.A.186 a, Propter eorum diuinum & immortale meritum.I.C.114 a,Atq; etiã ſupplicatio dijs immortalibus pro ſingulari eorũ merito, meo nomine decreta eſt.I.A.188 a,Meritoq; ueſtro maximas gratias uobis omnes & agere & habere debemus.Att.74 a, Apud Patronum te in maxima gratia poſui,& herculè meri to tuo feci.Epi.233 a,b, Piſonem noſtrum merito eius amo plurimum.pro Seſt.11 a,C. Cæſar,qui à me nullo meo merito alienus eſſe debebat.de L.173 a, Olli quos in cœlum merita uocauerunt,Hercules,Liber.

MERITVS,*a,um*.debitus,iuſtus.de Or.127 b,Aliquam iracũdiam non iniuſtam, ſed meritam ac debitam fuiſſe defendere.de Or.144 a, Alicui debitam gratiam meritamq; referre. pro Mil. 118 , Vobis ille ſeram quidem , ſed iuſtam & debitã pœnam perſoluit. pro Dom. 220 b, Imberbis adoleſcentulus,bene ualens & meritus.

MERVLA,*æ*.auis ſolitaria. de Fin. 134 b, Euolare merulas.

MERVS,*a,um*.ſolus,purus,liquidus. Att.16 a,Non homo,ſed litus atq; aer & ſolitudo mera.de N.79 a, Vehementius inuectus es in meram Stoicorum rationem.Att.59 a,Cherippus mera monſtra nunciarat.Attic. 150 a, Dolabella ſuis literis merum bellum loquitur.At.93 a,Meræ nugæ.Atti.147 a,Meræ proſcriptiones,meri Sullæ.

MERX,*cium*.res uenales.pro Pom.14 b, Inſula Delos, quò omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus commeabant.in Verr.31 a,Cum te non cuſtodem ad continendas,ſed portitorem ad patiendas merces miſſum putares.pro Rab.Poſt. 129 a, Fallaces & fucoſæ merces chartis & linteis & uitro delatæ . de Inuent.81 b, Ille cuius merces erant, in gladium incubuit.

MESOPOTAMIA,*miæ*.de Nat.52 b,Meſopotamiam fertilem efficit Euphrates, in quam quotannis quaſi nouos agros inuehit.

MESSANA.ciuitas.in Verr. 81 b.

MESSIS,*is*. de Or.196 b,Nemo ignorat quid ſit ſementis ac meſsis,quid arborum putatio ac uitiũ. At.82 a, Fames tum erat in hac mea Aſia,meſsis enim nulla fuerat . Semẽte prohibita & meſſe amiſſa.L. Semẽtis. Para.125 a, Qui cedes municipiorum,

nicipiorum, qui illam Syllani temporis messem recordaretur.

MESSOR, *oris*. de Orat.147 a, Non mihi oratores antiquos, sed messores uideris imitari.

MESSORIVS, *a, um*. pro Sest.21 a, Gracchus messoria se corbe contexit.

MET, particula. pro Mar.133 a, Cæsar memet tibi reddidit. de Or.149 b, Non de memet ipso, sed de oratore dico. Ora.145 a, Quanquam memet mei pœnitet. cont.Rul.66 a, Memet ipsum. & pro Cæl.42 b, Propterea quòd egomet, &c. Att.4 b, Nobismetipsis tum deniq; cùm illò uenimus, placemus. de N.37 b, Vt nosmetipsi qui animis mouemur & sensibus. & 69 a, & Ep.45 b, Nobismetipsis.

META, *æ*. conus, terminus. de Diuin.112 a, Vmbra terræ, quæ est meta noctis. pro Cæl. 43 a, b, In hoc flexu quasi ætatis, fama adolescentis paulùm hæsit ad metas noticia noua mulieris, &c.

METAPONTVM, Italiæ oppidum. de Fin.125 a.

METATOR, *oris*. in Anton.233 a, Saxa castrorum antea metator nunc, ut sperat, urbis. & 260 a, Saxa peritus metator & callidus, urbem iam decempeda sua diuiserat. L. Decempedator.

METELLINA oratio. L. Oratio in extremo.

METENDVS, *da, dum*. Tusc.203 b, Vita omnibus metenda, ut fruges. Poetæ.

METHYMNAEVS, *a*. Tusc.189 b, Arion Methymnæus.

METIOR, *iris*. dimetior, permetior, pondero, definio, dirigo, describo norma, regula. I.V.191 b, Coge ut ad aquam tibi Ennenses frumentum metiantur. & Epi.137 a, Venientem agrum metiuntur. de N.6 a, Aeternitas, quam nulla temporis circũscriptio metitur. Off.31 b, Etiam si metiri se mundi magnitudinẽ posse putet. Ac.32 b, Nec affirmabunt signum illud si mensi erunt, sex pedum esse. I.V.193 a, Metiri numos: id est, numerare. de N.39 b, Menses, quia mensa spacia conficiunt, nominãtur. Par.124 b, Ex eo quantũ cuiq; sat est, metiuntur homines diuitiarum modum. I.A.181 b, Tu omnia quæstu tuo, nõ Cæsaris dignitate metiris. Am.99 b, Iam uir tutẽ ex cõsuetudine uitæ sermonisq; nostri interpretemur, nec metiamur eã, ut quidã indocti, uerborũ magnificentia. Parad.119 a, Nec enim peccata rerũ euentu, sed uitijs hominum metiẽda sunt. de Or.148 b, Ij qui nũc uoluptate omnia metiũtur. Qu.F.318, Sese autẽ mẽsum pedibus aiebat passiũ IIII. M. & ibid. Sum ipse mẽsus ab eo põticulo, qui, &c. Of. 2 a, Qui summũ bonum suis cõmodis, non honestate metitur. Off.22 b, Studia nostra naturæ regula metiamur. Off.55 b, Qui omnia metiuntur emolumẽtis & commodis. de Or.169 a, Quod metiri possumus interuallis æqualibus. Or.216 a, Pedes non syllabis, sed interuallis metiendos esse. Ora.219 b, Sonantia omnia, quæ metiri auribus possumus. Cæl.Ep.116 a, Curio legem uiariam & alimentariam, quas lubet ædiles metiri, iactauit. de Opt.243 b, Vim eloquentiæ non rei natura, sed facultate metiri. Or.199 a, Eloquentiamq; ipsius uiribus, non imbecillitate sua metiantur. de Se.86 b, Neque enim ipsorum conuiuiorum delectationes corporis uoluptatibus magis quàm cœtu amicorum & sermonibus metiebar. in Pis.94 a, Epicurei omnes res, quæ sunt homini expetendæ, uoluptate metiuntur. Tusc.q.240 b, Obscœnas uoluptates non genere aut loco, aut ordine, sed forma, ætate & figura metiendas putant. Tusc.q.16 a, Patriæ charitatem non sensu nostro, sed salute ipsius patriæ metiri. & de Finib. 82 b, Metiri amicitiam sua ipsius amicitiæ charitate. Epist. 101 b, & de Fin.76 b, Metiri omnia sua uoluptate. de Finib. 79 b, Dirigere omnia uoluptate. in Antonium 245 b, Totum huiusce rei consilium non periculo meo, sed utilitate reipublicæ metiar. de Orat.85 b, Clarorum hominum scientiam rerum gestarum magnitudine metiri: id est, æstimare & spectare. At.128 b, Ego qui omnia officio metior. de Or.139 b, Pecuniæ fructum utilitate metimur. Epist.145 b, Fidelitas, quam ego ex mea conscientia metior.

METO, *tis*. demeto. de Or.133 a, Vt sementem feceris, ita metes. Antequam.192 b, Serere beneficium, ut metere possis fructum.

METOR, *aris*. Ep.154 b, Sed certè nisi uno loco metaremur, magnum periculum ipse Lepidus, &c. Planci.

METONYMIA, figura, quę & immutatio & traductio appellatur. L. Hypallage.

METVENDVS, *a, um*. de Arusp.258 b, Quædam multæ metuendæq; res.

METVO, *tuis*. timeo, horreo, in metu sum, in metu pono, metum habeo. pro Sext.Rosc.20 a, Supplicia, quæ à uobis pro maleficijs suis metuere atq; horrere debent Attic.157 a, Frater meus non tam de sua quàm de mea uita metuit. Att. 110 a, Metuere omnia ab aliquo. Epist.63 a, Metuere insidias ab aliquo. Epist.5 a, Quanquam omnia sunt metuenda, uíhil magis quàm perfidiam timemus. ad Heren.11 b, Ab inimico sibi periculum metuebat. contra Rul.68 b, Quanto in metu fuerimus.

METVS, *tus*. timor, formido, suspicio. Tusc.226 b, Metus est expectatio mali. Tusc.238 b, Est enim metus, futuræ ægritudinis solicita recordatio. Anteq.197 a, Respub. metu est debilitata seruili. in Cat.101 a, Patria tota in metu est propter te unũ. Tusc.q.223 b, Aegritudini finitimus est metus: est enim metus, ut ægritudo præsentis, sic ille futuri malitaq; nonnulli metum præmolestiam appellabãt, quòd est quasi dux consequentis molestię. Tusc.lib.4, Sub metum subiecta sunt, pigritia, pudor, terror, timor, pauor, exanimatio, conturbatio, formido. & ibi.236 a, Sine metu is habendus est, non qui parum metuit, sed qui omnino metu uacat. Off.37 a, Malus custos diuturnitatis metus. Epist.120 a, Ego quidem præcipuum metum, quod ad te attinebat habui, qui scirem. pro Pomp. 6 b, Prouincia à metu calamitatis est defendenda. contra Rul.65 a, Ciuitas soluta suspicione, suspensa metu. Epist.113 b, Incutere metum alicui. in Ver.135 b, Afferre metum.)(. Ostendere spem. Att.236 a, & Topic.225 b, Quid autem absurdius hunc metuere, alterum in metu non ponere? id est, alterum non metuere. de Or.95 a, Fractus & debilitatus metu. de Finib.131 b, Refugit sanguis metu. pro Sestio 24 a, Quem neque periculi tempestas, neque honoris aura potuit unquam de suo cursu, aut spe, aut metu dimouere. L. Diurnus.

MEVS, *a, um*. de Arusp.253 a, Aruspicum uerba sunt omnia, nihil addo de meo. pro Cecin.288 b, Esse in possessione bonorum. de Fat.140 b, Vtriusque studij mea possessio est. de Legib.273 a, Quod quidem ego facerem, nisi planè esse uellem meus.

MICO, *cas*. uibro. de Nat.30 b, Iam uerò uenæ & arteriæ micare non desinunt. de Diuin.102 a, Et uaria grauiter ceruice micantem. de Nat.47 b, Stella micans radijs, &c. de Diu.84 a, Concursusq; grauis stellarum ardore micantes. Off.67 b, Cum fidem alicuius bonitatemq; laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. de Diu.126 a, Quid enim sors est? idem propemodum quod micare, quod talos iácere, quod tesseras.

MIGRATIO, *onis*. loci mutatio, discessus. Tusc.154 a, & pro Cæl.41 a, & Epi.130 a, & Tusc.169 b, Mors est quasi migratio commutatioq; uitæ.

MIGRO, *gras*. aliò ad habitandum eo, solum uerto uel muto. Attic.225 b, Itaque non solùm inquilini, sed mures etiam migrauerunt. & Epistol.106 b, Deinde ut migrare tantopere festines. Tuscul.165 b, Video te alta spectare, & uelle in cœlum migrare. de Diuin. 82 a, Credo ne communi iure migrare uideatur. Attic. 226 a, Migrare, solum uertere. γλῶ μὲ γῶε ἀλλοτριῶσθαι. Sedem omnium rerum & fortunarum suarum alicubi collocare. de Somn.126 b, & de L.181 a, Ex hac uita migrare. de Finib.61 b, & 103 a, Migrare de uita.)(. Manere in uita.

MIGRARE, transgredi, trãsilire, transire, non seruare, infringere. Officior.7 a, Quæ pertinent & ad ueritatem, & ad fidem, ea migrare interdum, & non seruare, sit iustum. de Fin. 104 b, Qui ius conseruat, iustus: qui migrat, iniustus est. de Leg.186 a, Quod quis earum rerum migrasit, noxiæ pœna par esto: id est, migrauerit.

MIHI. de Or.99 a, Tu mihi cum in circulo decipiare aduersarij stipulatiuncula, ego tibi ullam causam maiorem committendam putem? in Verr.93 a, Tu mihi, cum in prouincia tam malè te gesseris, hic tibi perfugium speres futurum? Tusc.206 b, Hic mihi afferũt mediocritates, quæ, &c. de Or. 116 b, Sit enim mihi tinctus literis, &c. de Arusp.249 b, Is mihi etiam generis sui mentionem facit. in Pis.79 b, Is mihi etiam gloriabitur se omnes magistratus sine repulsa assecutum. I.V.107 b, Is mihi etiam queritur. & 113 b, Tu mihi ita defendas? in An.157 b, Quas tu mihi intercessiones inquis? pro Mur.127 a, Tu mihi id arripis, quod, &c. in Catil.105 a, Tongillum mihi eduxit, quem, &c. pro Clu.41 a, Quid mihi damnatos ambitus colligitis? de Somn.Scip.128 b, Nouem tibi orbibus connexa sunt omnia.

MILES, *tis*. pro Pomp.9 a, Pompeius extrema pueritia miles fuit summi Imperatoris. pro Cor.64 b, C. Marius P. Africani discipulus ac miles. pro Cl.44 a, Miles, qui locum non tenuit, qui hostium impetũ uimq; pertimuit. Epist.32 a, Sic intellexeram, permultos à te milites esse dimissos. pro Cec. 296 b, Tanquam si arma militis inspicienda sint. pro Cec. 304 a, Iam populus cum eum uẽdidit, qui miles factus non est, non adimit ei libertatem, sed iudicat non esse eum liberum, qui ut liber sit, adire periculum noluit. I.A.238 b, Tyrones milites.)(. Veterani milites. Epist.165 a, Miles legionarius, & miles auxiliarius. pro Flac.147 b, Fortissimus miles. in An.213 b, Qui uicinos suos cohortatus est, ut milites

fierent.& 215 a,Vt milites fiant fine ui, fine tumultus ſtudio, & uoluntate. pro Deio.149 a, Hic adoleſcens meus in Cilicia miles,in Græcia commilito fuit. pro Mur.131 a, Horridus miles amatur.

MILESIVS,*a,um*.pro Cluen. 24 a,Memoria teneo,Mileſiam quandam mulierem,&c.

MILETVS,*ti*.urbs.in Ver.94 a.

MILITARIS,*re*.bellicus,caſtrenſis. pro Cæl.39 b,Eadē erat ſi mereri ſtipendia cœperamus,caſtrenſis ratio & militaris. pro Mur.129 a,b,Rei militaris uirtus præſtat cæteris omnibus. de Diu. 124 a,b, Rem bellicam adminiſtrare.pro Mur. 129 a, Omnia latent in tutela ac præſidio bellicæ uirtutis. Offic.13 a, Statuas uidemus ornatu ferè militari. pro Flac.* Cum per leges militares effugere liceret iniquitatem tribuni.pro Pomp.9 a,Scientia rei militaris. & de Ora.95 b,Rem militarem diſcere. & pro Mur.126 b,Militaris labor. Epiſt. 142 a,Pyrrhi & Cineæ libri de re militari.pro Clu.38 a,Tribuni militaris.& in Cat.107 b,Signa militaria.

MILITIA,*tiæ*. res militaris, bellum.pro Pom.9 a,Pompeius ad patris exercitum atq; in militiæ diſciplinā profectus eſt. de Or.155 a, Illi & domi & militiæ fidem ſuam præſtabant. Tuſ. q.239 a, Quorum uirtus fuerat domi militiæq; cognita. Off.8 b,Secundo aliquem obligare militiæ ſacramento, quia priore amiſſo iure pugnare cum hoſtibus non poſſit. Off.71 b, Vlyſſes ſimulatione inſaniæ militiam ſubterfugere uoluit. pro Mur. Militia urbana.

MILITO,*as*.mereo,ſtipendia mereor,ſtipendia in bello mereo. Off.8 a, Pompilius Imperator tenebat prouinciam,in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat.

MILLE.in V.193 b,Qui mille modiū dediſſet,H-S. VIII.millia dare coactus eſt. Att.111 b,Scutorum in ludo M.fuerunt. Att.66 b,Septa cingemus excelſa porticu, ut mille paſſuum cōficiatur.pro R.P.127, Mille talentūm acceſsionem eſſe factam. ad Her.23 a,Imagines mille uerborū. Ep.149 a, Mille equites uia breuiore præmiſsi. pro Clu.36 a, Quadraginta iſtorum acceſsio millium quid ualet? pro Seſt.9 a,Edixitq;, ut ab urbe abeſſet mille paſſus. pro Quin.14 b,Septingenta millia paſſuum. I.V.186 a,Sexaginta millia modium tritici. pro Cl.31 b, Sexaginta millia nummūm. de N.20 b,Sexcēta millia mundorum.I.V.119 b,Hæreditas H-S.quingentorum millium. Of.48 b,Nō eſſe in ciuitate duo millia hominum, qui rem haberent. pro R.P.127 b,Vndecim millia talentūm ad Gabinium peruenerunt. pro D.224 b,Quid illa tot fortiſsimorum uirorum millia.pro Cl.33 a,& 25 a,H-S.quadraginta millia nummūm in ſingulos iudices diſtributa.At.138 a,Hic numerus eſt hominum mille XXX.in V.165 a,Coguntur dare tritici modios MMMDC. &166 a, Tritici modios quinq; millia. pro R.P.128 a, Quibus ſupercilijs renuentes huic decem millium crimini. pro Cl.22 a,Is filio XL. millia legauit.pro Clu.32 a,Seſtertia ſexcenta quadraginta millia. pro R.P.125 b,Quid uociferabare decē millia talenta Gabinio eſſe promiſſa. Epiſt.162 a,Nam ei obuiam proceſſeram millia paſſus centum.I.V.136 a,Hæc denaria XXXIX. millia. in A.208 a,Quis unquam in illo Iano inuentus eſt,qui L.Antonio mille nummūm ferret expenſum? I.A. 260 b, Si quis mille aut duo millia occidiſſet.pro Mill.111 a,Quo in fundo facilè mille hominum uerſaretur.Of.70 b,An emat denario quod ſit mille denariūm?

MILLESIMVS,*a,um*. de Fa.142 b, & At.24 b, Neq; neceſſe fuit Cypſellum regnare Corinthi, quanquam id milleſimo antè anno Apollinis oraculo editum eſſet. &Attic. 187 a, Milleſima pars.

MILLIARE,*ris*. milliarium. Att.84 a,Accepi literas tuas ad quintum milliare Laodiceæ.

MILLIARIVM,*rij*. milliare,millium,mille paſſus. de Clar. 169 a, Cum plebs prope ripam Anienis ad III. milliarium conſediſſet.Attic.152 a,Poſtea audiui à tertio milliario tum eum iſſe,&c. Attic.223 b,Si quidem etiam uos duos tales ad quintum milliarium.

MILLIES.At.225 b,Mori millies præſtitit,quàm hęc pati.& 108 b,Potius mori millies,quàm iſtiuſmodi quicquam cogitare. pro Rab.93 a, Sed moreretur prius acerbiſsima morte millies Gracchus,quàm,&c.

MILLIVM,*lij*. milliarium. Att.40 b,Rogatio confecta eſt,ut mihi ultra quadraginta millia liceat eſſe. pro Cec.290 a, Is non auſus eſt dicere quot millia fundus ſuus abeſſet ab urbe.nā cum dixiſſet minus abeſſe LIII. populus cum riſu acclamauit,ipſa eſſe. Cæſ. 120 a, Quod oppidum à Corfinio ſeptē millium interuallo abeſt. pro Cl.23 a,Thennum abeſt à Larino octodecim millia paſſuum. Attic.256 b,Erat enim Brutus citra Veliam millia paſſuum III.in Ant.206,Dum ne exercitum propius urbem Romam CC. mil.admoueret. & ibidem:iterum CC. mil.in An.215 b,Ne propius urbem mil lia paſſuum ducenta exercitus admouerit.

MILONIANVS,*a,um*.Or.212 a,In Miloniana,&c.

MILVINVS,*a,um*.Qu.F.300 b,Licinius plagiarius cum ſuo pullo miluino.

MILVIVS.L.Muluius.

MILVVS,*ui*.auis rapax,pullis gallinarum inſidens.de Nat.51 a,Miluo eſt quoddam bellum naturale cum coruo.

MILYADES.populi.in Ver.95.

MIMA,*mæ*. in Ver.166 a,in Ant.171,172,173.

MIMICVS,*a,um*. obſcœnus.de Orat. 131 a, Vitandum eſt utrumq; oratori,ne aut ſcurrilis iocoſus ſit, aut mimicus.in Piſ.191 a, Reſponſione mimica me lacesſiuit.

MIMVLA,*læ*. pro Pl.265 a,Raptam eſſe mimulam. in Ant.172 a,Veniſti Brunduſium in ſinum quidem & complexum tuæ mimulæ.

MIMVS,*mi*.qui dicta factaq; aliorum,& genus quadam cum laſciuia & obſcœnitate imitatur.quod ſi quis idipſum uerſibus faciat, & eis poeta mimus erit, & uerſus quoq; mimi dicentur. de Orat.131 a,Mimorum eſt enim ethologorum,ſi nimia eſt imitatio ſicut obſcœnitas. de Or.133 a, Tutor mimus uetus,oppidò ridiculus. pro Cæl.51 b,Mimi ergo eſt etiam exitus non fabulæ, in quo cum clauſula nō inuenitur, fugit aliquis è manibus,dein ſcabella concrepant, aulæum tollitur. I.A.233 a, Quorum alter commentatus eſt mimos, alter egit tragœdiam. I.A.173 a, Perſona de mimo modò egens,repētè diues. I.V.165 a,Tertia Iſidori Mimi filia.in An. 164 a,Vxor mima. in A.179 b,Mimos dico,& mimas in agro Campano collocatos.

MINA,*næ*. libra æris eſt,& pondo apud Romanos. nam hæc tria idem ſunt. Continet autem mina drachmas centum, ualet hodie aureis nummis decem.Off. 44 b,Si emere aquę ſextarium mina cogetur,hoc primo auditu omnibus incredibile uideretur.Aca.24 b,Si rectè concluſit, teneo: ſi uitioſè,minam Diogeni redder,ab eo enim Dialecticam didicerat:hæc enim erat merces Dialecticorum. Tuſ.246 a,Quos cum triſtiores uidiſſet, XXX minas accepit, ne aſpernari regis liberalitatem uideretur,nam allata fuerant ei talenta L. de Le.173 b, A Platone funerum ſumptus præfinitur ex centibus à minis quinq; ad minam.

MINACITER.minis,aſperè. de Orat.92 b,Aduerſarios minaciter terrere poſſumus. & Epi. 169 a, Minaciter agere.in Ant.198 b, Num putatis dixiſſe eum minacius quàm facturum eſſe?

MINAE,*arum*.minatio,cōminatio,terror,terrores,terror uerborum.)(.Blanditiæ.At.33 b,Minæ quę mihi proponuntur, modicè me tāgunt. de Orat.106 b, Virtutem inſtituendo ac perſuadendo non minis & ui ac metu tradi. pro Fon. 281 a, Alicuius minis ac terrore cōmoueri.& pro Mu.114 b,Accuſandi terrores ac minæ.pro Qu.80 a,Minas iactare,periculā intendere,formidines opponere.cōt.Rul.74 a,Terrorem damnationis & minas quanti uolet æſtimabit. de Ar.243 b, Is ſe è curia repentè proripuit cum quibuſdā fractis iam atq; inanibus minis, & cum illius Piſoniani temporis terroribus.pro Fon.280 b,Hi contrà uagantur erecti paſsim toto foro cum quibuſdam minis & barbaro atq; immani terrore.pro Cl.22 b,Clamore & minis aliquem inſequi.

MINATIO,*onis*. cōminatio. de Ora.135 b,Execrationes,admirationes,minationes.

MINAX,*cis*. horrificus. Epi.260 a, Cæſar minaces & acerbas literas ad ſenatum miſit.pro Font.281 a, Induciomarus iſte minax atq; arrogans.Att.li.9,Sermones minaces.de Diu.li. 2,Minacia ſomnia.

MINERVA,*næ*. Pallas.de N.39 b,Minerua autem dicta quæ uel minuit uel minuatur.& 71 b,Mineruę plures. de N.76 a, Minerua quam principē & inuentricem belli ferunt. & 79 b,Ex Vulcano & Minerua Apollo natus.pro D.131 b,Minerua ſoror Iouis.Anteq.196 b,Tritonia omnipotens,Gorgona,Pallas,Minerua.de Nat. 21 b,Minerua galeata. pro Dom. 242 b,Minerua cuſtos urbis. de Le.178 b,Nos illā cuſtodem urbis ex noſtra domo in ipſius patris domum detulimus. Par.d.116 b, Non enim eſt tale,ut in arce poni iuſsit, quaſi illa Minerua Phidiæ.Sal.in Ci.271 b,Quem Minerua omnes artes edocuit. Epi.198 a,& 30 b, Cauſam tuā egi non inuita Minerua. etenim eo ipſo die Senatus decreuit, ut Minerua noſtra cuſtos urbis,quam turbo deiecerat,reſtitueretur. de Amic. 99 a,Agamus igitur pingui Minerua,ut aiunt. Offi.22 b,Nihil decet inuita (ut aiunt) Minerua: id eſt, aduerſante & repugnante natura. Ep.138 a,Et ſi ſus Mineruam. Aca.42 b, Nam etſi non ſus Mineruam (ut aiunt) tamen ineptè quiſq; Mineruam docet.Attic.140 b,Hic ego uellem habere Homeri illam Mineruam ſimulatam Mentoris.de Cl.188 b, Mineruæ ſignum ex ebore pulcherrimum Phidiæ.

MINIANVS Iupiter.Famil.lib.9.

MINIATVLVS,*a,um*. Att.260 b,Cerulas enim tuas miniatulas illas extimeſcebam.

MINIATVS, *ta*, *tum*. ruber. hinc Miniatulus. Attic. 274 b, His literis scriptis me ad συντάξεις dedi, quę quidem uereor ne miniata cerula tua pluribus locis notandæ sint.

MINIMĒ, minimum, minimè omnium.)(. Quippe. Or. 219 a, de Cl. 183 a, Sed mihi placebat Pōponius maximè, uel dicam minimè displicebat. de Fi. 49 b, Sic isti curiosi, quos offendit noster minimè nobis iucundus labor. Att. 14 b, Te alia minimè reprehēdenda ratio ad honestum ocium duxit. de Cl. 193 a, Minimè uulgare genus dicēdi. de Or. 94 a, Hoc ego præsente ineptus esse minimè uellē. Offi. 59 b, Philosophi quidam minimè mali illi quidē, sed non satis acuti. pro Sex. R. 37 a, Hoc minimè uidetur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. I. V. 229 b, Vidi uos in hoc non minimè cū testes dicerent, commoueri. de Or. 138 b, Est id in totam orationē confundendum, nec minimè in extremam.

MINIMVM.)(. Plurimum. Or. 205 b, Hoc in genere neruorū est uel minimum, suauitatis autem uel plurimum. At. 228 a, Nosq; cùm multæ literæ, tum non minimum Idus quoque Martiæ consolentur. de In. 47 b, Habere plurimum splendoris.)(. Habere minimum splendoris. Ep. 12 a, Non præmijs quæ apud me minimum ualent.

MINIMIFACERE. de Finibus, 73 b, Virtus uoluptatem minimifacit.

MINIMVS, *a*, *um*. tantulus, tenuissimus. Qu. F. 320 a, Omnia minima maxima ad Cæsarem mitti sciebam. de Or. 98 b, Aliquem in minimis tenuissimisq; reb. labi. Att. 39 a, Ne minima quidē dubitatio, &c. & I. V. 112 b, Ne tenuissima quidē dubitatio. Off. 72 b, Primū minima de malis. Ep. 54 b, At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de rep. uehemētius laborare. de Fin. 323 a, Ne illud quidem physici est, credere aliquid esse minimū. Ac. 44 a, Nihil in rerū natura minimū quod diuidi nequeat. Off. 53 b, Ex malis eligere minima oportet. de Fa. 144 b, Quū declinat atomus interuallo minimo, id appellat ἐλάχιστον. i. Epicurus. de Fa. 149 b, Cur atomi minimo declināt interuallo? maiore nōnec declināt uno minimo, nō declinant duobus aut tribus? de Le. 167 a, Hæc ne minimum quidem utrum adsit an abfit interest.

MINISTER, *stri*. administer, administrator, satelles, comes, famulus, seruus. de Or. 107 a, Itaq; illi disertissimi homines ministros habent in causis iurisperitos. de Orat. 101 b, Infimi homines mercedula adducti ministros se præbent in iudicijs, oratorib. pro Cluent. 48 b, Legū ministri magistratus. Epi. 12 b, Consules serui ac ministri seditionū. & 21 b, Minister cōsiliorum. I. V. 152 a, Minister ac satelles cupiditatū. de Orat. 9 a, Omnes artes ministræ ac comites oratoris. pro Cel. 48 b, Huic tāto facinori tua domus popularis ministra esse nō debuit. Tus. 164 a, Res familiaris ministra & famula corporis. de Fin. 72 b, Tu uirtutes uoluptatum satellites & ministras esse uoluisti. Item: Martiales quidam Larini appellantur ministri publici. pro Clu. 26 a, Martis atq; ei Deo consecrati. Qu. Frat. 291 b, Prætor omnes ministros imperij sui, socijs & ciuibus & reipub. præstare uiderur. & 292 a, Sic annulus tuus non minister alienę uoluntatis, sed testis tuę. Offic. 44 a, Vt Macedones non te regem sunm, sed ministrū & præbitorem putent. de Vn. 203 b, Quibus utitur ministris Deus.

MINISTRA, *stræ*. de Nat. deor. 56 a, Manus multarum artiū minister. Tus. 164 a, Res familiaris ministra & famula corporis. pro Cælio 48, Domus ministra.

MINISTRATOR, *oris*. minister. de Or. 137 a, Ministratores petis, nō aduersarium. & pro El. 157 b, Hic mihi Mæandrius, quasi ministrator aderat, subijciens, &c.

MINISTRATRIX, minister. de Or. li. 1, Vt omnes comites & ministratrices esse diceres. aliter ministras.

MINISTRO, *as*. seruio. I. P. 94 a, Mensa extructa multa carne subrancida, serui sordidati ministrant. Epist. 261 a, Acastum retine, quo commodius tibi ministretur. in Verrem 170 b, Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maximisq; poculis ministraretur. de Fin. 69 b, & 79 a, Adsint etiam formosi pueri qui ministrent. & Tuscul. 161 b, Ministrare alicui. & de Natur. 23 b, Ministrare pocula alicui. I. P. 84 a, Ipse solus bibiturus, quæ eodem de solio ministrentur. in Pison. 85 a, Cum ardentes faces furijs Clodianis penè ipse cōsul ministrabas.

MINITOR, *aris*. Tusc. 170 b, Istis quæso ista horribilia minitare purpuratis tuis. in Cat. 104 b, Vrbi ferrum flammamq; minitari. I. V. 268 b, Is Verri nimis atrociter minitabatur. de Or. 163 b, & in Ant. 207 a, Minitari mortem alicui. Att. 34 b, P. mihi minitatur. I. A. 238 b, Qui huic urbi ferro igniq; minitantur. & 257 b, Qui patriæ igni ferroq; minitatur. Tusc. lib. 5, Minitanti Philippo. in Verrem Act. 7, Verri nimis atrociter minitantem.

MINOR, *aris*. minitor, minas iacto, terreo, clamore & minis aliquem insequor, uerbis terreo, terrorem infero alicui, denunciatione periculi terteo, periculum capitis alicui ostentō, uim denuncio, periculum iudicij cuipiam intendo, periculum uel iudicium alicui denuncio, belli & uastitatis metum infero, terrorem injicio, terrorē iacto & oppono, metum cædis injicio.)(. Bene promitto. I. V. 234 a, Nisi uehementius homini minatus essem, tabularum potestas mihi facta non esset. & Ep. 61 a, Me appellabat, mihi minabatur. pro Cec. 190 a, Cum Ebutius Cecinnę malum minitaretur. Tusc. 170 b, Cum ei Lysimachus rex crucem minitaretur. de Fin. 131 b, Si quando pueris ludentes minamur præcipitaturos alicunde. pro Plan. 276 b, Cùm mea domus ardore suo deflagrationē urbi minaretur. de Diu. 116 a, Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secūdis? Epi. 169 a, Nulla minantis autoritas apud liberos est. I. V. 123 b, Grauius minari cuipiam. pro Plan. 277 a, Terrere aliquem denunciatione periculi. I. A. 250 b, Hostis teterrimus omnibus bonis cruces ac tormenta minatur.

MINOR, *nus*. Topic. 22 b, Quod in re minore ualet, ualeat in maiore. de L. 180 b, Eaq; pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quàm hæredibus omnibus esset relicta. Ep. 139 a, b, Papyrij fuerunt patricij minorum gentium. Att. 6 b, Cæcilium propinqui minore centesimis nummum mouere non possunt.

MINOTAVRVS, *ri*. Ep. 198 a, Cum magna offensione Minotauri: id est, Caluisij & Tauri.

MINTVRNAE, *arum*. locus. At. 68. & cont. Rul. 73.

MINTVRNENSIS, *se*. At. 79. post Red. 202. I. P. 88.

MINVO, *is*. diminuo, detraho, derogo, delibo, exhaurio, extenuo, leuo, eleuo, debilito, remitto, decessionem de summa facio. Epi. 36 b, Vt sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem sine ulla imminutione dignitatis tuæ. de Legib. 182 a, Minuere sumptum, & extenuare sumptum. pro Mur. 134 a, Nonnullorum amicorum studia minui solere in eos qui prouincias contemnunt. I. C. 121 a, Ne quid de summa dignitate reip. minueretur. pro D. 220 b, Vt ne quid aut de dignitate generum, aut de sacrorum religione minuatur. cont. Rul. 63 a, Minuetur huius pecuniæ inuidia. pro Fl. 152 a, Minuis, inquit, gloriam Pōpeij, imò tu auges molestiam. Att. 177 a, Si putares, meam molestiam minui posse. de Fat. 140 a, Nec ea quæ nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem. de In. 68 a, Quæstio est, maiestatémne minuerit. Oct. 329 b, Minuere uectigalia.

MINVS. pro eo quod non est, uel parum. de Orat. 94 a, Non intelligo quamobrem, non si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione ars esse uideatur. I. V. 249 b, Maximè si minus necari aut custodiri oportebat. de Diu. 85 a, At nonnunquam ea quæ prædicta sunt, minus eueniunt. Epist. 30 b, Cilix libertus tuus antea mihi minus fuit notus. Epi. 95 b, Vt aliquid ad te scriberem huiusmodi, quo minus te prætermisisse ludos pœniteret. & ib. Quod si assecutus sum, gaudeo: sin minus, hoc me tamen cōsolabor, quod, &c. pro Ar. 190 a, Cupere debemus, quō minus manuum nostrarum tela peruenerint, eōdem gloriam famamq; penetrare. de N. 60 b, Itaq; cogito ea, quæ minus intellexi requirere. & ibid. Quærens ex te ea quæ parum accepi.

MINVS.)(. Plus. Epi. 70 a, Præstitimus enim patriæ non minus certè, quàm debuimus: plus profectò, quàm est animo cuiusquam, aut cōsilio hominis postulatum. pro Qu. R. 49 b, Is locabat se minus H-S. CCC. I. V. 137 a, & 107 a, Minus XXX. diebus totam triennij præturam rescidisset. Item: Minus tribus medimnis in iugerum nemo dedit. de Diu. 94 a, Madefactum iri minus XXX. diebus Græciam sanguine. pro Cec. 190 a, Cum si uno minus damnarent, condemnari reus non posset. & ib. Dixit minus abesse L III. de N. 36 b, Quatuor & uiginti mensibus, sex (ut opinor) diebus minus. At. 124 a, Multo minus mouent minæ. & ibid. Minus multa dederunt illi reipub. pignora. de Orat. 112 a, Non si qui, &c. eo minus, &c. Attic. 24 b, Id propè dimidio minoris constabit illo loco. I. V. 181 b, Decumas XXX. mod. minoris quàm potuit, uendidisse. At. 222 b, Ille gaudens affirmat, minus dieb. XX. tumultum Gallicum.

MINVSCVLVS, *a*, *um*. At. 228 a, Minusculam uillam utique Quinto traditurus sum. Qu. F. 320 a, Rescripsi epistolæ maximæ, nunc audi de minuscula.

MINVTATIM. gradatim, perexiguè, κλιχχηδ. Ac. 13 a, Cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. & 22 a, Minutatim & gradatim interrogare. Qu. de Pet. 310 a, Minutatim ex communibus proprij cuadunt. Att. 253 b, Xenonem perexiguè & κλιχχηδ præbere.

MINVTĒ, exiliter, anguste, ieiunè, tenuiter, subtiliter. Ora. 208 a, Grandia minutè dicere. & Aca. 11 a, & de Fi. 108 a, Hæc autem uniuersa concidunt etiam minutius.

MINVTIA, uia. At. 138.

MINVTIA. porticus. in Ant. 176 b.

MINVTVS,*a,um*.angustus,paruus.)(.Grandis. Partit.253 a, Nihil nimis enucleandum,minuta est enim omnis diligentia:hic autem locus grandia requirit. de Or.133 a,Genus sermonis exile,aridum,concisum,minutum,& fractum.de Cl. 191 b,Or.200 b,Concisus numeris minutis Thrasymachus. & 220 a,Minutos numeros sequi. de Diu.88 b, Chrysippus multa & minuta somnia collegit, sed exemplis grandioribus decuit uti. Aca.30 b, Minutorum opusculorum fabricator. de Clar.188 a, Orator præstat minutis imperatoribus. de Diu.93 b,Qui ut rationem non redderet, tamen hos minutos philosophos uinceret. & de Fin.61 a, Ecce autem alij minuti & angusti. & de Ora.153 b, Minutæ & angustæ concertationes. de Or.158 b,& Or.205 a,Vt cum grandē oration em pro magna,minutum animum pro paruo dicimus. Amic. 116 a, Cato minutis interrogatiunculis, quasi punctis, quod proposuit,efficit.

MIRABILIS,*le*. admirabilis,mirificus,mirandus. Par.122 b, Nec hoc est tam re, quàm dictu inopinatum atq; mirabile. pro Lig.138 b, Hæc non modò mirabilia sunt,sed prodigiis similia.de Or.161 a,Mirabile est cum plurimum in faciendo interfit inter doctum & rudem,quàm non multum differat in iudicando.de Diu.117 a,Mirabile est,quomodo,&c.& 122 a,Atq; hęc ostētorum genera mirabile nihil habent.Or.200 b, Quo magis sunt Herodotus Thucydidesq; mirabiles, qui,&c. Top.226 b,Mirabilis copia dicendi. de Orat.126 a, Ac ne fortè hoc magnum & mirabile uideatur,&c.

MIRABILITAS, *tis*. admiratio. de Off.lib.2, Ergo & hæc animi despicientia mirabilitatem magnam facit.

MIRABILITER, admirabiliter,mirandum in modum,mirè,mirificè,quod mirandum sit. Ep.57 b,& 130 a,Omnes mirabiliter de te & loquuntur & sentiunt. At.39 b,Mirabiliter enim morosus est. de Ora.92 b,Qui mirabilius & magnificentius augere posset atq; ornare quæ uellet.

MIRACVLA,*orum*.prodigia,portenta.de N.5 b,Portenta & miracula non differentium philosophorum,sed,&c.

MIRANDVS, *a,um*. mirabilis, admirabilis, habens aliquid admirationis.)(.Nihil admirabile habens. I.V.249 b,Opus ingens, in mirandam altitudinem depressum. & Ep. 40 b, Quæ minimè mihi miranda acciderunt. Att.140 a,Mirandum enim in modum Cn. noster Syllani regni simiiitudinem concupiuit. de N.72 a, In enodandis nominibus quod mirandum sit laboratis.

MIRATIO, *onis*. admiratio. de Diu.118 b,Causarum ignoratio in re noua mirationem facit.

MIRE`,mirabiliter. ad Atticum 259 a, Puero municipia mirè fauent.

MIRIFICE`,mirè,mirabiliter. de N.13 b, Te ab eo mirificè diligi intelligebam. de L.169 a,Hi de omnibus rebus mirificè congruunt. & Acad.2 a,Mirificè delectari aliqua re. Att. 33 b,Tātum doleo,ac mirificè quidem. & 77 a, Nam omnes mirificè *συμφιλολοξοῦσιν* gloriæ meæ.

MIRIFICVS,*a,um*. mirus,mirabilis.de D.117 b,Sed te mirificam in latebram coniecisti.Att.9 a,Cato conuicium Pisoni mirificum fecit. &10 b,Spectator pugnarū mirificarum. Ep.43 b,Mirificamq; cœpi uoluptatem. Att.228 a,Agere mirificas gratias alicui.At.77 a.Lepta noster mirificus.

MIRMILLO,*onis*. gladiator. Philip.5 & 6,Etiámne ab hoc mirmillone Asiatico Senatus mandata,&c. audientur? Ille autem ex mirmillone dux,ex gladiatore imperator.I.A.189 b,L.Frater qui mirmillo Mylasis depugnarat.I.A.198 a.

MIROR,*aris*.admiror,demiror,mihi mirum uel mirabile uel admirādum uidetur,stupesco,obstupesco. de In.62 b,Cum puerorum formas magno hic opere miraretur. Att.158 b,& Epi.189 b,Mirari satis hominis negligentiam non queo. de Ar.154 b, Atq; ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines sapientissimos miror,&c.Offi.45 a,In his infinitis sumptibus nihil homines magnopere mirātur. de Or. 113 b,Id meherculè, inquit Catulus admirans,illud iam mirari desino,quod multo magis antè mirabar,hunc cum hæc nescīret,in dicēdo posse tantum.At.165 a,& 169 b,Soleo mirari de nescio queis H-S. XX. de Di.119 a, Cato mirari se dicebat quòd non rideret aruspex aruspicem cum uidisset. de Cl.172 a, Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserunt.At.130 a,Miror quid causæ fuerit,quare cōsilium mutaris.& ibid.Miror te ad me nihil scribere. pro S.R. 18 b, Miror quid sit,quod,&c.Off.44 b,Miror quid in mentē uenerit Theophrasto,in eo libro,&c.de Di.82 b,Mirari licet quę sint animaduersa à medicis herbarum genera. de Am.106 b, Quanquam miror in illa superbia si quēquam amicum habere potuit. de N.20 b, Equidem satis mirari non possum, unde,&c. Or.197 b,Miror quid hæc ad te pertineant.in Vat. 135 a, Sed ne miremini qua ratione,&c.de Orat.89 b,Enimuerò,inquit Crassus, mirari satis non queo etiam te,&c. in Verr.55 a, Si quis fortè miratur,me,&c. is si cognoscet, &c. putabit,&c. de Orat.86 b, Quamobrem mirari desinamus, quæ causa sit eloquentium paucitatis. & Att.244 b,Sed tamen ne miraretur, cur idem iterū facerem, hoc causæ sumpsi,quòd ex teipso coràm antea nihil potuissē cognoscere. & 264 b,Non dubito quin mirēre,atq; etiam stomachēre.

MIRVS,*a,um*. Ep.24 a,Me mirum desiderium tenet urbis,incredibile meorum. & ib.De pantheris agitur,&c. sed mira paucitas est.de Or.125 a,Hoc igitur mirum quiddam ualet, Or.204 a, Sales qui in dicendo mirum quantum ualent.alter nimium. Ep.162 a,Minimè mirum tibi debet uideri,me, &c.de Or.103 a,Per mihi mirum uisum est,te,&c.pro Rabir. 95 b,Mihi mirum uidetur,unde,&c.de Ar.545 a,Nec mirum si hoc uobis ridiculum uidetur,&c. pro S.R.26 b, Nec mirum,qui,&c.quippe qui,&c. pro S.R.22 a, Neque enim mirum si aliquid non animaduertat. in Verr.135 a,Nec mirum omnibus,&c.de Or.lib.2,Mirum ni cantem.

MISANTHROPOS.L.Timon.

MISCEO,*scēs*. permisceo,turbo,perturbo,confundo,tempero,pocula ministro. de Le.188 a, Omnia infima summis paria fecit,turbauit,miscuit. contra Rul.84 b, Qui iniquis imperijs rempublicam miscerent. in Cat.119 a,Noua quædam misceri & concitari mala. Parad.231 b, Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouet oratio. pro S.R.33 b,In tenebris ruebant,omniaq; miscebant. de Arus.254 b,Miscere & turbare omnia.Tus.226 a, Maius mihi miscendum malum. Orat.216 a,& ibid.Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat,dicendum est.Or.216 a, In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi & temperandi pedes.Off.76 b,Aliquid ex dissimilibus rebus misceri & temperari. in Ant.155 a,Parentalia cum supplicationibus misceri.de Diuin.93 b,Vt cum matre corpus miscere uideamur. de Diuin.126 a, Sortes quæ pueri manu miscentur atque ducuntur. de Nat.16 a,Rubor mixtus candore. de Nat. 31 a,Aer multo calore admistus est. & ibid.Aquæ admistum esse calorem. de Fin. 67 b, Qui alteri misceat mulsum, ipse non sitiens.

MISELLVS,*li*. Atti.lib.1,Meum Ciceronem cui nihil miselo relinquo,&c.tuere quoad poteris. Ep.lib.14,Illius miselæ & matrimonio & famæ seruiendum est.

MISENVS,uel *Misenum,ni*. promontorium,& portus Italię, ad Caietam, à Miseno tubicine Aeneæ ibi sepulto appellatus.pro Pomp.10 a,I.A.169 b,de Or.114 a.

MISER,*a,um*. calamitosus,ærumnosus,infelix,afflictus,prostratus,iacens,qui in miseria est.Parad.234 b,Nihil tam miserabile,quàm ex beato miser. pro Planc.277 a,Ego miseris & laborantibus nihil negare possum. Att.275 a,Miserorum fortunam insectari. Par.118 b,Aerumnosus,infelix,miser.& pro Quin.17 b,Miser atq; infelix. pro S.R.31 a,Res misera de calamitosa.I.C.120 b,Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda. pro Cl.19 a, Spero locum hunc eius fortunæ miseræ multumq; iactatæ portum futurum. pro Flac.161 a,Curunus tu Apollonienses miseriores habes, quàm aut Mithridates,aut etiam pater tuus habuerit unquam. in Ant.231 a, Qui magnos dolores perferunt,hos non miseros, sed laboriosos solemus dicere. Att.725 a,Nihil fieri potest miserius, nihil perditius,nihil fœdius.

MISERABILIS,*le*. miserādus.Par.234 b,Nihil tam miserabile,quàm ex beato miser.de Or.126 b,Non solum miserabilis,sed etiam irridēda fuisset oratio mea. I.A.174 a,Anctionis miserabilis aspectus. pro Dom.225 a, Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur. de Or.126 a,& Or.202 a,Vox ad miserabilem sonum inflexa.de Fin.78 b,Casus miserabilis.

MISERABILITER.miserandum in modum. Tusc.169 a, Non miserabiliter uir clarus emoritur.Atti.226 a,At Cæsar in foro combustus,laudatusq; miserabiliter. Att.lib.10,M. Cælij quidem epistolam scriptam miserabiliter,&c.

MISERANDVS,*a,um*.miserabilis. de Or.98 b,Aliquem ita labi,ut alijs miserandus, alijs irridendus esse uideatur. de Orat.134 b,Oratio tua omnibus miseranda uisa est.in Cat. 110 b, Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda. de Pro.70 a,Miserandum in modum necari.

MISERATIO, *onis*. commiseratio,misericordia. Or.203 a, Miseratione mēs iudicum permouēda est.in Ant.177 b,Tua illa pulchra laudatio,tua miseratio,tua cohortatio. Parad. 234 b,Odia incitantur,& miseratio nascitur. de Orat.126 b, Non fuit hæc sine meis lachrymis, non sine dolore magno miseratio.de Clar.171 b,Miserationibus & communibus locis uti. Ep.68 a,Quem enim nostrūm moriens Epaminundas non cum quadam miseratione delectat?

MISERE`. de Fi.100 b,Ad beatè miserēue uiuendum. Att.113 b,Eas ego quoad sciremus utrum turpe pace nobis, an miserè bello esset utendum,in Formiano esse uolui,&c.

MISEREOR,*eris*.me miseret,misericordiā alicui tribuo uel impartior,

impartior,misericordia alicuius me tenet, alicuius supplicio misericordia commoueor.Tuscul.213 a,I.V.90 b,Audite quæso iudices,& aliquando miseremini sociorum. At.57 b, Qui misereri mei debent, non desinunt inuidere.& ad Her. 40 b, Miserere nostri.ad Heren.5 a,Et tamen postulat ut sui misereantur. de In.52 a, Vt maioribus assurgatur,ut supplicum misereatur. Epistol.112 a,Vsq; eò,ut ego miserer eius esuriei. & Epist.85 a,Et miserere temporis. & At.286 b,Miserebor uestri. Epist.54 b, Nec eam minus diligere debes,sed miserari potius.

MISERET,*bat.* de Diu.94 b.& I.A.177 b,Mea mater tui me miseret,mei piget. pro Lig. 138 b, Caue te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat.pro Mil.119 b,Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quàm qui illam efflagitant.

MISERIA,*riæ.* calamitas,ærumna. de Fin.147 a,Vbi est uirtus,ibi esse miseria & ærumna non potest.Par.119 a,& Tusc. 196 b, Te miseriæ, te ærumnæ premunt omnes. Anteq.196 b, In meis miserijs & calamitatibus aliquam ferte opem. de Diu. 126 b, Stoici omnia cum superstitiosa solicitudine & miseria credunt. I.A.165 a, Quorum si utrumuis persuasissem,in has miserias nunquam incidissemus. de Fin.100 a, Item qui processit aliquantum ad uirtutis aditum, nihilominus in miseria est.

MISERICORDIA,*diæ.* miseratio,clemētia.)(.Inuidia,inuidentia.Tusc.212 b,& 213 a,Misericordia est ægritudo ex miseria alterius inuidia laborantis.& 194 b,Quemadmodum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidentia ægritudo est ex alterius rebus secundis. pro Rab. P.130 a, Nam in eum cui misericordia opitulari debeat,inuidia quæsita est.pro Plan.259 b,Peto à uobis,ut ei uestram misericordiam me deprecante tribuatis. pro Mil.119 b,Oro uos,ut misericordiam tribuatis fortissimo uiro. pro Qu.18 a,Quintius Sex. Nævium obsecrauit, ut aliquando misericordiam caperet aliquam, si non propinquitatis, at ætatis suæ.Postq.198 a, Vt aliquando uos memoria mei misericordia desideriumq; teneret.I.A.176 b,At etiam misericordiam captabas,supplex te ad pedes abijciebas. pro Rab.91 b,Obsecro adhibeatis in hominis fortunis misericordiam,in reipubl.salute sapientiam. Att.280 a,Impartiri misericordiam alicui.pro Mil.119 b,Implorare &exposcere misericordiam. pro Pomp.8 b, Afflictæ regum fortunæ facilè multorum opes alliciunt ad misericordiam.de Or.126 b,Non prius sum conatus misericordiam alijs commouere,quàm misericordia sum ipse captus. οἰκτῶ γὰρ ἁλὼν ἄνακτα. pro Clu.22 b, Omnes odio Oppianici & illius adolescentis misericordia cōmouentur.& Epi.28 b,Misericordia commoueri.Att.165 a,Nihil est filio meo tractabilius,cuius misericordia langui diora adhuc consilia cepi.Att.109 b,Et sic frangor sæpe misericordia puerorum. Postq.280 a,& pro Lig.Vir clementia & misericordia singulari.de Ora.89 b,Mentes ad lenitatem misericordiamq; reuocare. pro Mure.145 a,Misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet. pro Rab.95 b, Qui hominis seditiosi imagine desidetia imperitorū miseri cordia cōmoueret.I.C.100 b,Vt misericordia permotus esse uidear. Tusc.213 a, Nemo proditoris supplicio misericordia cōmouetur. pro Mu.139 b,Misericordia cōmotus ne sis, sed tamen est laus aliqua humanitatis. Qu.Fr.301 b,Misericordia moueo. de Or.194 a, Concitare misericordiam populo. de Or.134 b,Oratores in epilogo misericordiam mouent.pro S.R.42 b,Prædia mea tu possides, ego aliena misericordia uiuo.pro Mil.119 b,Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quàm qui illam efflagitant.pro Deiot.151 a,Non debeo tentare,quónam modo dicendo misericordiam tuam commouere possim: ipsa enim occurrere solet supplicibus, nulla oratione euocata.

MISERICORS,*dis.*clemens,cuius animus alieno incōmodo commouetur. pro Sest.41 b, Vir bonus,fortis & misericors. pro Cec.290 a,Testis qui in re misericordem se præbuit,& in testimonio religiosum.pro Lig.139 b,Cum etiam hi quibus ipse ignouisti, nolint te in alios esse misericordem. de Inu.61 b, Animus auditoris mitis & misericors.ad Her.10 b,Supplex,mansuetus,misericors. Postq.207 b, Aliquem semper misericordem fuisse.

MISEROR,*aris.* commiseror.)(.Inuideo. pro Muren.137 a, Non quo satis huius cuentum fortunamq; miserari. pro Mur.145 a,Quare quid inuidendum Murenæ sit in hoc præclaro consulatu non uideo: qua miseranda sunt,uos perspicere potestis.

ΜΙΣΟΓΥΝΕΊΑ.L.Mulierositas.

MISSIO,*onis.*Att.3 b,De literarum missione sine causa abs te accusor. I.A.209 b, Non sine causa legatorū istā missionem semper timui. Missio,pro dimissione. Tusc.173 b,Silenus à Mida captus hoc ei muneris pro sua missione dedisse dicitur.I.V.256 a,Missio remigum.Epist.69 a,Missio ludorum.

MISSVS,*us.*missio. At.124 a,VII.Cal. uespert, Balbus minor ad me uenit,occulta uia currens ad Lentul. cos.missu Cæsaris cum literis,cum mandatis,&c.

MISSVS,*a,um.* Att.151 a,Duo præfecti fabrûm Pompeij, qui in meam potestatem uenerunt,& à me missi sunt.& ibid.Et eum statim missum feci. Att.130 b,Aequum est me à te impetrare, ut cohortes, quæ ex Piceno uenerunt,missum facias. Of.74 b,Iurauitq; se illum interfecturum, nisi sibi iusiurandum dedisset, se patrē missum esse facturū. I.A.205 a, Easq; legiones bello cōfecto missas fieri placet. pro Fl.156 b, Qui eum iudicatum non faceret, additus Hermippo, & ab hoc ductus est,postea missus, &c. Epist.118 a, Quib.is de causis missi fieri debeant. & ad Her.2 a, Si eū missum fecerimus.I.V.256 a,Dicebat quisq;, quos missos sciret esse. Attic.134 b, Remotis siue omnino missis lictoribus. pro Se. 26 a, Qui uoluptatibus ducuntur,missos faciant honores. in Ver.170 a,Hos agros missos facio. pro S.R.40 b, Sed hæc missa faciam,quæ iam facta sunt. Orat.219 a,Missos faciant patronos,ipsi prodeant.

MITIFICATVS,concoctus,mitigatus. de Diu.120 a,In omne corpus diuiso,& mitificato cibo, gallos cantus edere. Legitur etiam modificato.

MITHRIDATES,rex Ponti,pro Pom.5 a.

MITHRIDATICVS,*a,um.* pro Pompeio 5 b, Mithridaticum bellum.

MITIGATIO,*onis.* delinitio,excusatio.ad Her.35 b,Licentia si nimium uidebitur acrimoniæ habere, multis mitigationibus lenietur.

MITIGATVS, *a,um.* placatus.Epi.78 a,Is magna signa dedit animi erga te mitigati.

MITIGO,*as,* mitiorem facio,lenio,placo,sedo,flecto.Epist. 17 b,Eum tibi ordinem aut reconcilies aut mitiges. & 81 b, Me ipsum longinquitas temporis mitigauit. de Ora.144 a, Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. de Leg.177 a, Qui ex agresti uita exculti ad humanitatem mitigati fumus.Att.45 b,Dolores mitigantur uetustate.de Or.130 b,Risus tristiciam mitigat & relaxat.de Or.102 a,Populum excitatum in bonos mitigare.de Or.137 a,Inuidiam extenuando mitigare.pro Cor.67 a,& Ep.78 a,Quan quam istorum animos, qui ipsi Cornelio inuident, non est difficillimum mitigare.& de In.47 b,Animus erga aliquem mitigatus. Ora.209 a,Irasci.)(.Mitigari. pro Mur.139 b,Ac te iam usus flectet,dies leniet,ætas mitigabit. pro Cæl.53 b, Iam ætas omnia,iam res,iam dies mitigabit. de Natu.59 b, Materia autem,&c. ad mitigandum cibum utimur. Qu.Fr. 294 a, Seueritatem acerbam multis condimentis humanitatis mitigare.

MITIS,*mite.* lenis,mansuetus. Att.68 a,Nihil tam uidi mite, nihil tam placatum, quantum erat frater meus in sororem tuam. pro Mu.138 b,Accesit his tot doctrina non moderata,nec mitis,sed paulo asperior ac durior.& de Senect.82 b, Cōpta oratio ac mitis.de Cla.191 b,Ipse Thucydides,si posterius fuisset,multo maturior fuisset ac mitior.de Inu.61 b, Animus auditoris mitis & misericos. Tusc.186 b, Patientia dolorem mitiorem facit. de In.42 b, Mitis & mansuetus.)(. Ferus & immanis. in Cat.120 a, Homo mitissimus atq; lenissimus.Att.100 a,Auster lenissimus & mitis.

MITRA,*træ.* redimiculum,muliebre capitis ornamentū,qua si corona quædam. de Ar.254 a, P.Claudius à coma,à mitra,&c. factus est popularis.

MITRELLA,*læ.* alias Mitella.pro R.P.126 b,Deliciarū causa quosdam cum mitrella sæpe uidemus.

MITTO,*tis.* allego,iacio,missum facio.At.71 a,Quotidie uel potius in singulos dies breuiores literas ad te mitto. Att. 94 b, Velim obuias mihi literas quàm argutissimas de omnibus rebus crebrò mittas. ad Attic.116 b, Cæsaris literarum exēplum tibi misi,rogaras enim.Att.139 b,Sic ergo habeto,salutares te mihi literas misisse. de Prou.74 a, Mittere literas ad aliquem de suis reb.& At.196 b,Itaq; misi librum ad Muscam.de Senect.77 b,Hunc uerò librum de Senectute ad te misimus. Ep.151 a, Paulo pòst idē mihi Munaticus eas literas legendas dedit,quas ipsi miseras,& quas publicè.Epist.151 a,Ex literis quas mihi misisti,&c.Ep.17 b,Quod rogas ut mea tibi scripta mittam,&c. de Nat.46 a, Luna eam lucem quam à sole accepit,mittit in terras.de Cla.169 a,Fabricius,qui fuit ad Pyrrhum de captiuis recuperandis missus orator. in Ant.155 a,Cumq; languerem de uia, misi pro amicitia qui hoc diceret,&c. Orat.205 a, Iacere ac mittere ridicula. pro Clu.35 a,Mittere in consilium. Att.84 a, Mittere sanguinem. pro Sest.12 a,Vocem pro repub. nemo misit. pro Flac.147 a, Vox de quæstura nulla missa est. in Pis. 89 b, Mitto de amissa maxima parte exercitus. de Clar.170 a, At quem uirum dij boni! mitto ciuem,aut senatorē,&c.

quis

quis illo grauior? Att.115 a,b, Mitto illam fugam, &c. cætera per occupationem. pro Mur.132 a, Mitto prælia, prætereo, &c. pro Mi.116 a, Vota enim feceratis, ut in eos se potius mitteret, quàm in uestras possessiones. Attic.24 b, Fecisti mihi pergratum, quòd Serapionis librum ad me misisti. & 101 a, Mitto alia, quæ audio multa, mitto furta, &c. & 125 b, Memini librum asserri à Demetrio Magnete, ad te missum scio περὶ ἐμφύτων, cum uelim mihi mittas. & 129 a, Demetrij Magnetis librum quem ad te misit de concordia, uelim mihi mittas. & 220 b, Laudationem Portiæ tibi misi correctam, ut, &c. Epi. 22 a, Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi gladiatorum compositiones, ut uadimonia dilata, & Chresti compilationem mitteres? Epi.259 b, Curio misi, ut medico honos haberetur, & tibi daret quod opus esset, me cui iussisset curaturum. Mittere, pro scribere. L. Compilatio. Attic.284 b, Particulam literarum tuarum, quas misisti Octauio, legi missam ab Attico mihi.

MITYLENE, *nes.* siue *Mytylenæ, arum.* urbs in Lesbo. contra Rull.74 a, Quid Mitylenæ, quæ certè uestræ Quirites belli lege ac uictoriæ iure factæ sunt: urbs & natura & situ & descriptione ædificiorum & pulchritudine in primis nobilis, agri iucundi & fertiles, &c. & Tus.164. de D.95.

MITYLENAEI. At.73 b, Dicrota Mitylenæorum. & 106.

MIXTVS, *a, um.* uel *Mystus, a, um.* concretus, confusus. de Vn. 202 a, Voluptate & molestia mixtus amor. & de N.16 a, Ille fusus & candore mixtus rubor. Off.43 a, Sic est in oratione mista modestiæ grauitas. I.C.208 b, 109 a, Quartum genus sanè uarium & mixtum & turbulentum. Tus.237 a, Si ea mixta & dissimilibus erunt.

MNEMONICA, *orum.* præcepta de memoria. ad Heren.21 & 23 b.

MNEMOSYNE, *nes.* de N.70 a, Secundæ Musæ, Iouetertio & Mnemosyne procreatæ nouem.

MOBILIS, *mobile.* uolaticus, uolubilis, argutus, quod modò huc, modò illuc trãsfertur.)(. Constans, stabilis. de N.54 b, Natura oculos fecit lubricos & mobiles. de N.32 a, Mundi feruor ille purior, perlucidior, mobiliorq;. & ibid. Ardor mobilissimus. pro Qu.R.53 a, Cõstans.)(. Mobilis. pro Do. 243 a, Caduca semper & mobilia hæc esse duxi. Ep.59 a, Te tamen mobili in me meosq; animo esse non sperabam. & 61 a, Nec in te animo fui mobili, sed ita stabili, ut, &c.

MOBILITAS, *tis.* motus, incõstantia. de N.34 a, Sidera animalia sensu acerrimo & mobilitate celerrima esse. de Orat. 95 a, Linguæ mobilitas, celeritas uerborum. Item, Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius?

MOBILITER. de Nat.30 a, Cum cor animantis euulsum, ita mobiliter palpitaret. & de Diu.35 a, Animus mobiliter agitatus.

MODERATE'. modestè, modicè. contra Rul.46 a, Qui copiam rerum moderatè ferre non possunt. de Or.112 b, Si amiserit, moderatius tulisse. & Epistol.78, Omnia humana placatè & moderatè feramus. pro Syl.168 b, Autoritas, &c. quamoderatè ego utar, &c. Orat.114 a, Hoc genus Isocrates moderatius temperauit. Officior.36 b, Iis quibus cum congregamur, uti moderatè & scienter. de Finib.49 a, Qui moderatius id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam postulant.

MODERATIO, *onis.* temperãtia, temperatio, mediocritas, modus. de Nat.44 b, Conflagrarè terras necesse sit à tantis ardoribus, moderatione & tẽperatione sublata. 77 a, Mundi diuina in homines moderatio. de Diu.128 a, Hoc temperatio lunæ cœliq; moderatio efficit. pro Cæl.46 b, Dummodo illa in hoc genere prescriptio moderatioq; teneatur, parcat iuuentus pudicitiæ suæ, &c. Off.71 b, Altera in confirmatione & moderatione continentiæ & tẽperantiæ cernitur. de Ora.111 b, Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. pro Sestio 19 b, Quæ etiam collegæ eius moderatio de me? de Orator.130 b, Adhibenda est etiam in iocando moderatio. pro Flac.152 b, Tempestatum moderatio atq; conuersio. Ora.202 b, Tum oculorũ est quædã magna moderatio. cont.Rull.66 a, Quare adhibebitur à me certa ratio moderatioq; dicendi. de Or.107 b, Histrio adstrictus certa quadã numerorum moderatione & pedum. & 131 b, Tẽporis igitur ratio & ipsius dicacitatis, & temperantia, & raritas dictorum distinguet oratorem à scurra. pro Dom. 243 a, Etenim ad nostrum usum propemodum, iam definita moderatio rei familiaris. de Orat.140 a, Bonitas & moderatio.)(. Superbia ac libido. Off.20 a, Ordo & constantia & moderatio dictorum omniũ atq; factorum. Off.4 b, Ordo autem & constantia & moderatio, &c. de Sen.77 a, Noui enim moderationem & grauitatẽ animi tui. & Ep.133 a, Tua moderatio & grauitas. Att.183 a, Moderatione paulò minus temperatus. Off.19 b, Vt in eo moderatio & temperantia appareat cum specie quadam liberali. in An.162 b, Si

meam in dicẽdo moderationem modestiamq; cognoscitis.

MODERATOR, *oris.* rector, gubernator. de Orat.44 a, Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis. Ora.203 a, Moderator ille & quasi temperator huius uarietatis. Par.230 b, Disceptator: id est, rei sententiæq; moderator. Or.207 a, Eloquens sit personarum temporumq; moderator. Tus.162 a, Sol moderator & dux temporum. de Som. 128 b, Sol dux, & princeps, & moderator luminum reliquorum. de L.172 b, Dominos esse omnium rerum & moderatores deos. Ep.20 b, Ventorum moderator quidam, & quasi gubernator. Epist.16 b, Tu eris omnium moderator consiliorum meorum.

MODERATRIX, *cis.* de N.78 b, Diuina prouidentia fictrix & moderatrix materiæ. pro Fl.158 a, Curia moderatrix officij. & de In.43 a, & Tus.236 b, Temperantia est moderatrix omnium commotionum. in An.204 a, Cæsar rempubl. sibi iudicem constituit, & moderatricem omnium factorum. Or.199 a, Semper oratorum eloquentiæ moderatrix fuit auditorum prudentia.

MODERATVS, *a, um.* temperatus, æquabilis, constans. de Orat.123 a, Ego ista studia non improbo, moderata modò sint. I.A.168 a, Id magno argumento sit, me in utroq; fuisse moderatum. pro Muren.138 b, Doctrina non moderata, nec mitis, sed paulo asperior ac durior, quàm, &c. de Diu.83 b, Qui moderato cultu atq; uictu quieti se tradiderit. & Mur. 139 a, Nostri illi moderati & temperati homines, &c. & ibi. Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Par. 120 b, Vita quæ omni gestu moderatior, omni uersu aptior esse debet. pro Mur.127 a, Cõuiuium moderatum atq; honestum. de Clar.or.165 b, Ocium moderatum & honestum. Orat.202 a, Excursio moderata, eaq; rara. Et moderata ingressio. L. Temperatus. Epist.199 b, Temperati moderatiq; mores. pro Corn.56 b, & Acad.45 a, Vir castus, moderatus, sanctus. pro Fon.280 b, Cupidus.)(. Moderatus. de Ora.132 a, Vnguentum moderatum. in An.189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. de Or.111 b, Quis enim cantus moderatæ orationis pronunciatione dulcior inueniri potest. & Quint.Fr.294 a, Vir natura ipsa moderatus.

MODERO, *as.* de L.147 a, Popularem lætitiam in cantu & fidibus & tibijs moderanto.

MODEROR, *aris.* modero, modum adhibeo, tempero, guberno, certa ratione guberno, metior, moderationem adhibeo. de Or.86 b, Actio uocis conformatione moderãda est. Tus.248 b, Tibicines, ijq; qui fidibus utũtur, suo non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. de Orat. 131 b, Tempus igitur dicendi prudentia & grauitate moderabimur. Epist.21 a, Te hortor ut omnia gubernes ac moderere prudentia tua. de N.79 a, Deus cœlum uersans, terram tuens, maria moderans. Ac.30 b, Mens, quæ omnia moderetur, moueat, regat. de D.127 a, Cum ortus nascentium luna moderetur. de Or.104 b, Cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatẽ tradidit. I.V.199 a, Venti & tẽpestates res rusticas moderantur. de Nat.1 a, Quæstio ad moderandam religionẽ necessaria. de In.51 b, Moderari nauim ex scapha. Par.216 b, Regere, gubernare, moderari. pro Cor.67 b, Sententiã aliquam tanquam nauigium aliquod ex reipub. tempestate moderari. pro Fl.148 b, Noster testis se ipse sustẽtat, omnia uerba moderatur. pro Syl.182 a, Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq;. de Ar.245 a, Atq; hoc si moderetur & cogitet, si contẽtus sit, &c. de Orat.115 a, Iudex est omni ratione ad tempus, ad causam oratione moderandus. Orat.202 a, Trunco magis toto se ipse moderans. pro Cæl.38 b, Tecũ agam leuius, quòd pudor tuus moderatur orationi meæ. pro Fl.162 b, Lurco moderatus est in testimonio dicendo religioni suæ. Orat.201 b, Causæ, quibus totis moderatur oratio. Att.80 b, Quinto togam puram iubebo dari, cui Deiotarus moderatur. de Orat. Oratio sine uinculis sibi ipsa moderatur. Par.231 a, Auditorũ aures moderantur oratori prudenti. I.V.169 b, Sentio iudices moderãdum mihi esse iam orationi meæ, fugiendamq; uestram satietatem. Tus.242 a, Causæ, quibus ratio moderatur. de Fi.51 b, Moderari consilia sua officio. Epist.114 b, Nam si hoc more moderari possemus, ut, &c. Sall.in Cic.270 b, Cicero ita moderatur in hoc ordine quasi unus, &c. de Orat.94 a, Quanquam moderabor ipse, ne, &c. Qu.Fr.297 b, Moderari uerò animo & orationi, cum sis iratus, nõ mediocris ingenij est. Offic.28 b, Quæ pertinent ad liberalem speciem & dignitatem, moderanda sunt. I.A.261 b, Sententiam suam non semper utilitate reip. sed cùm spe, tum metu moderari.

MODESTE'. moderatè. in Sal.275 a, At in prætura modestè se gessit & abstinenter. & de Leg.184 b, Modestè parere. contra Rul.94 a, In ea uestri illi satellites modestè insolentiam suam continebunt.

MODESTIA, *fic.* moderatio, pudor, frugalitas. Off. 4 a, Omnium quæ fiunt, quæq; dicũtur, ordo & motus, in quo inest modestia & temperantia. ad Her. 16 b, Modestia est, in animo cõtinens moderatio cupiditatum. Of. 28 b, Modestia, quo in uerbo modus inest. de In. 82 b, Modestia est, per quã pudor honestus claram & stabilem comparat autoritatem. Attic. 104 b, Tyronem propter humanitatem & modestiam malo saluum, quàm propter usum meum. Epist. 180 b, Vitæ modestia non parum ualet contra falsos rumores. I.P. 81 a, Seueritas cẽsoria magistra pudoris & modestiæ. de D. 94 b, Virginalis modestia. ad Her. 17 a, Modestia.) (. Inertia & dissoluta negligentia. Off. 10 a, Qui uirtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, iustitia. Off. 28 b, Modestia sic definitur à Stoicis, ut sit sciẽtia earum rerum quæ agentur aut dicentur, loco suo collocandarum. Off. 29 a, Modestia est scientia opportunitatis, idoneorum ad agendum tẽporum. Of. 43 a, Si inest in oratione mixta modestiæ grauitas, nil admirabilius fieri potest. I.A. 162 b, Si meam in dicendo moderationem modestiam q; cognoscitis.

MODESTVS, *a, um.* commodus, sui cognoscens.) (. Immodestus. Ep. 299 a, Homo frugi & modestus. & Att. 214 a, & 227 a, Modestus & frugi uir. Epistol. 208 a, Nam & modestum hominem cognosces & prudentem. Attic. 159 a, Pulsus est modestior Rex, & probior, & integrior. pro Muren. 136 b, Adolescentia modestissima. pro Planc. 264 a, Adolescentis modestissimi pudor. contra Rul. 82 b, Plebs optima, & modestissimi mores.

MODICE`. moderatè, mediocriter. At. 33 a, Minæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tangũt. pro Syl. 182 a, Quãquam à me de ea timidè modiceq; dicetur. de Or. 96 a, Modicè & scienter uti aliqua re. de Clar. 155 a, & I.A. 232 a, & de Fin. 58 b, Modicè ferre aliquod malum. Par. 236 a, Genere breuiter modiceq; laudato. Ep. 49 a, Sed quoniam is fortasse arbitraretur, me hanc remp. non putare, si perpetuò facerem, modicè hoc faciam, aut etiam intra modum.

MODICVS, *a, um.* paucus, paruus, moderatus, mediocris. Part. 125 a, Pecunia mea est ad uulgi opinionem mediocris, ad meam modica, ad tuam nulla. de Or. 121 a, Argumenta si ex reis numeres, innumerabilia sunt: si ex rebus, ualde modica. & ibid. Generum quæstiones modicæ & paucæ sunt. de Leg. 192 a, Quæ in patribus aguntur, modica sunto: id est, modesta atque sedata. de Diuin. 104 a, Si modò temperatis escis modicisq; potationibus est affectus. Attic. 57 b, Sed tamen modici fuimus in apotheosi. de Fin. 131 b, Hæc ipsa nimia in quibusdam futura non fuerunt, nisi quædam essent modica natura. de Sen. 84 a, Vtendum est exercitationibus modicis. Or. 203 a, Genus dicendi subtile, modicum, uehemens. Orat. 204 b, Actio modica iactatione corporis. Item: Modica interualla.

MODIFICATVS, *a, um.* à propria natura, ad aliquem modum (τρόπον uocant Græci) traductus & immutatus. P. 281 a, Verba ab oratore modificata & inflexa quodãmodo. de Or. 160 a, Verba illa modificata esse debebunt. de Diu. lib. 2, Gallos in omne corpus diuiso & modificato cibo cantus edere, quiete satiatos. Legitur etiam mitificato cibo.

MODIVS, *dij.* sexta pars medimni. I.V. 171 b, & 59 b, Pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegit. & 165 a, Coguntur Aeschrio dare tritici modios MMMDC. id est, Medimna DC. ut suprà dixerat. & 164 b, Off. 45 b, Marcus Seius in caritate annonæ asse modium populo dedit. Amic. 109 a, Verum est id quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletum sit.

MODO`. paulo antè, memoria nostra. Off. 49 a, Modò enim hoc malum in hanc rempubl. inuasit. de Diu. 80 b, & 100 a, Tum. in Ver. 301 a, Nuper, quid dico nuper? imò uerò modò, & planè paulo antè. Or. 200 b, Quorũ satis arguta multa, sed ut modò primumq; nascentia, minuta nimisq; depicta. Epist. 50 b, Modò uno tempore uiri clarissimi interiũrit. de Cl. 169 b, & Off. 49 a, Modò planè annis CXL. ante me consulem.

MODO`. pro tamen. Atti. 201 b, Contudi animum, & fortasse uici, si modò permansero. Ac. 21 b, Deniq; uideantur sanè, ne affirmentur modò. pro Fl. 159 b, Quanquam quia ignorat, qui modò unquã mediocriter hæc scire curauit. de Or. 122 a, Hæc omnibus, qui ea mediocriter modò considerant, pertractata esse possunt. Epi. 152 a, Si uos mediocris modò fortuna reip. adiuuerit. Ep. 5 b, Si Pompeius paulum modò sibi placere ostẽderit. Ep. 89 b, Quæ secundis rebus delectationem modò habere uidebantur, nũc uerò etiam salutem. Ep. 127 a, Studia nostra, à quibus antea delectationem modò & solatium, nunc uerò etiam salutem deesse non arbitramur. Ora. 199 a, Hi unum modò quale sit suspicantur. de Orat. 161 a, Si in his paulum modò offensum est. de Orat. 123 *a*, In hac arte, si modò est hęc ars. de D. 98 b, Nemo unquam aliter Philosophus sensit, in quo modò esset autoritas. Ora. 189 b, Lentulus satis erat fortis orator, si modò orator. Epi. 92 b, Si modò tecti satis est. Br. 288 a, Cicero seruitutem, honorificam modò non aspernatur. Anteq. 191 b, Isti modò uideant, qua ratione, &c. I.V. 62 a, Vide modò etiam. atq; confidera. & Epist. 112 b, Vide modò, inquis, &c. 149 a, Vt uel omnem imperum belli in me conuertere non recusem, si modò meo casu patriæ periculum morari possim. Epi. 261 a, A tergo uidetur, si insaniet, posse opprimi, modò ut urbe salua. & 94 b, Modò ut tibi constiterit fructus otij tui. Or. 199 a, Putant enim qui inculte dicat, modò id eleganter faciat, eum solum Atticè dicere: id est, si modò.

MODO`, alio quodam usu. Attic. 212 b, O Academiam uolaticam, modò huc, modò illuc. Att. 30 b, Modò hoc, modò illud audire. de D. 93, Carneades modò ait hoc, modò illud. de Diu. 127 b, Modò hoc modo, modò illo modo affici. de N. 9 a, b, Modò unum, tum autem plures. & 9 a, Modò mundum, tum mentem putat, &c. I.A. 173 a, Modò egens, repentè diues. pro Font. 276 b, Prouincia Galliæ constat ex ijs generibus hominum, qui partim nostra memoria bella cum Rom. acerba gesserunt, partim modò ab nostris imperatoribus subacti, modò bello domiti, modò triumphis notati, modò ab senatu agris multati sunt, partim, &c. Epist. 89 b, Modò, pro tantummodo.

MODVLATE`. concinnè, numerosè, compositè. de N. 30 b, Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes.

MODVLOR, *ari.* metior, moderor. de Or. 160 a, Aues hominum uocem natura modulantur ipsa. & Or. 202 a, Ipsa natura quasi modulatur hominum orationem.

MODVS, *di.* ratio, uia, mensura. Off. 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Offic. 28 b, Modus autem est optimus, decus ipsum tenere. Off. 21 b, Diligenter tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35 b, Solis accessus & recessus frigoris & caloris modum temperant. Orat. 202 b, Oculorum & hilaritatis & uicissim tristitiæ modum res ipsæ, de quibus agetur, temperabunt. de Or. 152 a, In ipso tactu est modus mollitudinis & lenitatis. Or. 203 b, In omnibus rebus uidendum est, quatenus: etsi enim suus cuiq; modus est, tamen magis ostendit nimium quàm parum. pro * Nullus modus est hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro Cl. 38 b, Iudicium in quo non modus est habitus, non mos, consuetudoq; seruata. pro Mur. 141 a, Hoc ab eo more & modo factum est. Offic. 21 a, Ludendi est modus quidam retinendus, ut ne nimis omnia profundamus. Qu. Fr. 311 a, ἀφιλαφίαν quam tu soles dicere, bono modo desidero. ad Att. 212 a, De die tantum uideto, & id ipsum bono modo tantum, quantum uidebitur. Of. 4 a, Omnium quæ fiunt, quæq; dicuntur, ordo & modus. de Or. 141 b, Pictoris cuiusdam summi ratione & modo, formarum uarietate locos distinguentis. Aca. 35 a, Hæc tibi tam sunt defendenda quàm mœnia, mihi autem bono modo. Ep. 49 a, Modificè faciam aut etiam intra modum. Epist. 52 b, Sed habet ista res medium quendam modum. Epi. 52 b, Sed est earum non satietas, sed modus. de Fin. 70 b, Ergo & auarus erit, sed finitè: & adulter, sed habebit modum. Tusc. 184 b, Nec magnitudinis nec diuturnitatis modum terminat. Tusc. 149 a, Terminare modum artis utilitate. de Fi. 49 b, Statuere modum alienæ industriæ. & ad Her. 17 a, Statuere modum unicuique rei. pro Syl. 176 a, Statuere modum inimicitiarum. pro Pom. 9 a, Statuere modum imperio. de Fin. 49 b, Constituere modum rebus infinitis. pro Syl. 175 b, Nisi tibi aliquem uitæ modum constitueris, coges me, &c. pro Mar. 135 a, Definire modum alicui rei. Tusc. 244 a, Apponere & adhibere modum. de In. 51 a, Modus est in quo quemadmodum, & quo animo factum sit, quæritur. Tuscu. 176 b, & 177 a, Est igitur ad hunc modum sermo institutus. de In. 57 b, Atq; ea quidem argumẽta ad hunc modum tẽtari oportebit. de In. 51 a, In qua utrum concesseris, reprehenditur ad hunc modum. de In. 43 b, Sine certarum personarum interpositione ad hunc modum: ut si quis, &c. de Inu. 52 a, Quod sine ullo teste firmatur hoc modo, nemo est, &c. de In. 52 a, Vna reliqua necessariò cõfirmatur, hoc pacto. de D. 133 b, Siue sic est, siue ullo modo. de Or. 103 b, Ista ratione. pro Qu. 4 b, Modo & ratione omnia facere, & rectè & ordine aliquid fieri. Parad. 125 b, Non æstimatione census, sed uictu atq; cultu terminatur diuitiarum modus. At. 182 a, Est scilicet utriusque rei modus, sicut reliquarum. Off. 4 b, His enim rebus, quæ tractantur in uita, modum quendam adhibentes & ordinem, honestatem, & decus conseruabimus. Offic. 24 a, In omnibus quæ aguntur ex eo modo quem quisque nactus est, quid deceat exquirimus. in Ant. 226 b, Certi fines Macedoniæ, certa conditio, certissimo modo erat etiam illius exercitus. de Sen. 95 a, Nam habet natura ut aliarum rerum omnium, sic uiuendi modum, & Par. 120 b, Etiam ne minimis

rebus, siquidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. & 124 b, Ex eo quātum cuiq; sat est metiūtur homines diuitiarum modum. & ibid. Quantum cuique sat est, ad id accommodatur diuitiarum modus. de L. 183 b, Demetrius sepulchris nouis finiuit modum. pro Mil. 123 b, Constituere modum faciendi aliquid. Offic. 78 b, Cauendum est etiamsi ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas. de Orat. 146 b, Vox quasi extra modum absona. de D. 100 b, Cum lacus Albanus præter modum creuisset. I.V. 157 a, Tamen antiquum modum sationis nulla ex parte exequi potuit. pro Flac. * Voluisti magnum agri modum censere. Att. 216 a, De modo agri. pro Clu. 78 a, Quibus finem fecit non mulieris modus, sed amicorum autoritas.

MODVS in musicis, pro mensura uocum. de Orat. 100 b, Vt in musicis numeri, & uoces, & modi. de D. 120 a, Surdus uarietates uocum aut modos noscere non potest. de L. 177 b, Antiquus uocum modus, & uarij canendi soni. & ibid. Oculos ceruicesq; pariter cum modorum flexionibus torquēt. de Or. 107 b, Roscius dicebat, se quo plus sibi ætatis accederet, eo tardioris tibicinis modos & cātus remissiores esse facturum. de Som. 129 a, Illi octo cursus, in quibus eadē uis est duorū modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos. Or. 216 b, Nō sunt in oratione tāquam tibicini percussionum modi, sed uniuersa cōprehensio. & ib. a, In eis singulis pedibus modus inest, aut sesquiplex, aut duplex, aut par. de Or. 97 a, Nō poetico, sed quodā oratorio numero & modo. & 160 a, Poetę quos necessitas cogit, & ipsi numeri. & modi. & Ora. 215 a, Modus pro uersu. Tus. 200 a, Carmen & reb. et uerbis, et modis lugubre. 171 a, Presti et flebiles modi.

MODVS. pro moderatione, uel fine. I.V. 132 b, Nos modum aliquem & finem orationi nostræ faciamus. & 137 b, Quid uero modum statuarum haberi nullum placet? atqui habeatur necesse est. de L. 166 b, Facere modum cōtrouersiarum. de Nat. 78 a, Quinam internecioni hominum modus paretur? pro Pom. 4 b, Itaq; mihi non tam copia, quàm modus in dicendo quærendus est. Epi. 73 a, & 145 a, Facere modum lugendi. & 203 a, Quare faciam modum.

MAIOREM IN MODVM, & similia. Ep. 178 a, & At. 264 a, Peto à te maiorem in modū, ut, &c. & Qu. F. 315 a, In maiorem modum. Ep. 249 a, & 257 a, Mirum in modum gaudeo, &c. Attic. 2 b, & 27 b, & I.V. 131 a, Mirandum in modum iratus est. At. 74 a, Mirabilem in modum. & 76 b, Incredibilem in modum. de Prou. 70 a, Miserandum in modum necari. I.V. 68 b, Seruilem in modum cruciari. & 250 b, Hostilem in modum. Att. 72 a, Hilarem in modum. I.V. 149 b, In mirandam altitudinem.

Alius quidam MODI usus. de Fi. 133 a, Iam uerò animus non esse solùm, sed etiā cuiusdā modi debet esse. de D. 115 b, Num etiam si fissum cuiusdam modi fuerit, in iecore lucrū ostenditur. I.V. 201 b, Homines cuiusq; modi. de Fin. 69 a, Cuiusque modi uoluptates. & 64 b, Multa cuiusq; modi rapit. de Or. 135 b, Cuiusq; modi ridicula. & pro Fla. 154 b, Cum tabulæ ipsæ cuiusq; modi sunt, proferuntur. Qu. de Pet. 213 a, In tot hominum cuiusq; modi uitijs. de Inu. 79 a, Lex cuiuscemodi sit. i. qualiscunq; sit. pro S.R. 34 b, Vereor cuiusq; modi es Rosci, ne, &c. de Fi. 96 b, & Tus. 251 b, & de Or. 112 b, Cuiusmodi sunt, qui, &c. I.V. 114 b, & 200 b, Eiusdem modi totum jus prætorium. Acad. 25 b, Quia possit eiusdem modi existere falsum aliquod, cuiusmodi hoc uerum. de Fin. 86 a, & I.V. 108 a, An eiusdem modi? de Fin. 73 a, Id autem eiusmodi est, ut, &c. At. 140 a, Vniusmodi. & Ac. 44 a, Vniusmodi & simplex. de Fin. 94 a, & I.V. 106 a, Istiusmodi res. & Att. 108 b, Istiusmodi prætor. Item, Omnia istiusmodi regna. I.V. 65 b, Istiusmodi quadruplatores. Attico 10 b, Istiusmodi quicquam cogitare. de In. 64 b, Cum res aliusmodi est ac putatur. Item, Accepi eiusmodi literas, ut neuter, &c. uno modo. Or. 208 a, Nec enim semper tractantur uno modo. At. 91 a, Omni modo egi cum rege, & ago quotidie.

MODVS, pro more. I.V. 110 a, Humano modo, usitato more. pro Mur. 129 b, Tibicinis Latini modo. de Diu. 98 b, Cæteros umbrarum uagari modo.

MOECHVS, *chi*. adulter. Ep. 116 b, Ocella nemini persuasisset se mœchum esse, nisi triduo bis deprehensus esset. Ter. 8 a, Vt arbitretur te sibi paratum mœchum, si illam duxeris.

MOENIA, *orum*, muri urbis. de N. 79 a, Muri urbis, quos uos pontifices sanctos esse dicitis, diligentiusq; urbem religione, quàm ipsis mœnibus cingitis. & pro Pl. 280 a, Brundusium ueni, uel potius ad mœnia accessi. pro Sest. 22 b, Tum domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, mœnibus sepserunt. Ac. 34 b, Hæc tibi tam sunt defendenda, quàm mœnia. Att. 120 b, Armatum ad patriæ mœnia accedere. & de L. 168 b, Cùm sese non unis circundatum mœnibus popularem alicuius loci, sed ciuem totius mundi agnouerit.

MOERENS, *tis*. mœstus. Tusc. 154 b, Illa lugubris lamentatio, fletusq; mœrens. & pro Syl. 131 a, P. Sylla mœrens demissus, afflictus.

MOEREO, *res*. doleo, lugeo, gemo, in mœsticia sum, uoce & querelis dolorem indico. Epist. 233 a, Nec miror, sed mœreo casum eiusmodi. Qu. Fr. 305 a, Illud mœreo, quod, &c. Tus. 171 a, At illa sicut acerbissimā rem mœret. pro Sest. 11 b, Non uerebar ne quis perditorum ciuium mortem mœreret. & 19 a, Etiámne edicero audeas ne homines suam, meam reipub. mœrerent calamitatem. Tus. 173 a, Cum grauiter filij mortem mœreret. Epist. 51 a, Amici qui tuo dolore mœrent. pro Corn. 66 b, Homines alienis bonis mœrentes. Tusc. 154 b, Nemo enim mœret suo incommodo, dolent fortasse & anguntur. Ora. 203 b, Cum tristis esset Calchas, mœstior Vlysses, mœreret Menelaus. I.A. 223 a, Vt nemo unquam unici filij morte magis doluerit, quàm ille mœret patris. I.P. 83 b, Cum omnes boni abditi inclusiq; mœrerent, templa gemerent. pro D. 218 b, Lugente senatu, mœrentibus bonis omnibus. pro Pl. 281 a, Quid enim possum aliud nisi dolere? nisi flere? pro Sest. 8 a, Qui rempb. nimis tardè concidere mœrent. Ep. 51 b, & de Or. 126 a, Nec domo mœrens ad rempub. confugere possum.

MOERENDI, *mœrendo*. Tusc. 204 b, Vt apud Homerum, quotidianæ neces interitusq; multorum, sedationem mœrendi afferunt, &c. ibidem, Intellectum est, nihil profici mœrendo.

MOEROR, *ris*. ægritudo flebilis. Tusc. 213 a, At. 195 b, Mœrorem minui, dolorem non potui. de Orat. 126 b, Cum C. Marius mœrorem orationis meæ lachrymis suis adiuuaret. Epist. 59 b, & 71 b, Cùm à me exponeretur, quanto in mœrore uersatus essem. At. 157 a, & 189 b, Iacet in mœrore meus frater. & Sest. 18 b, Discesserat ab Asia frater meus magno squalore, sed multo maiore mœrore. Attic. 180 b, Nihil enim de mœrore minuendo scriptum ab ullo est, quod, &c. Att. lib. 12, Mœrorem minui, dolorem nec potui, nec si possem, uellem. Tusc. 3, Mœrore se conficere. ibid. A' mœrore recreari. I.C. Mœrore profligatus.

MOESTE', ad Her. 20 b, Tum clementer, mœstè, hilarè in omnes partes commutabimus.

MOESTITIA, æ. mœror, tristitia, luctus, squalor.)(Hilaritas. Tusc. 171 a, Presti & flebiles modi, qui totis theatris mœstitiam inferant. I.A. 167 b, Tanta in mœstitia fui, quàta, &c. Off. 29 b, Superciliorum remissio aut contractio, mœstitia, hilaritas, &c. Ora. 210 b, Resistere mœstitiæ. & 201 b, Severitas, & quasi mœstitia orationis.

MOESTVS, *a, um*. tristis, mœrens, sordidatus, incultus, horridus, capillatus. de Or. 120 b, Cum excitaui mœstum ac sordidatum senem. Posteq. 207 a, Cum eum incultum, horridum mœstumq; uidisses. Ep. 51 b, Vt tum me à repub. mœstū domus excipiebat. ad Her. 21 a, Mœsto & conturbato uultu.

MOLA, *læ*. far tostum sale respersum, libatio. de D. 116 a, Cor est in extis, iam absceder, simul ac molam & uinum insperseris.

MOLA, saxum quo frumentum frangitur. Attic. 23 a, Faunius Rhodi uidetur molis potius, quàm Moloni operam dedisse.

MOLES, *lis*. I.V. 228 a, Fons munitione ac mole lapidum à mari disiūctus. At. 66 b, Aditus insulæ muniti sunt mirificis molibus. & 150 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. pro Mil. 118 a, Albanorum aræ, quas ille cæsis lucis substructionē insanis molibus oppresserat. I.A. 264 a, Erit igitur ex tructa moles opere magnifico, incisæ literæ diuinæ uirtutis testes sempiternæ. cont. Rul. 84 a, Hi Capuam sedem nouæ reip. constituunt, molem contra ueterem remp. comparāt. I.C. 102 a, Vix molē istius iniuriæ sustinebo. I.C. 114 b, Non facilè tantam molem mali à ceruicibus depulissem. Off. 35 b, Agrorum irrigationes, moles oppositæ fluctibus.

MOLESTE', grauiter. Ep. 11 a, Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. At. 221 b, Te de prædio auiæ exerceri molestè fero. & 15 a, Iam illud molestè rogo, ut, &c.

MOLESTIA, æ. cura, solicitudo, angor, negocium, ægritudo permanens. Tus. 213 a, de Ora. 142 b, Acerba sanè recordatio ueterem animi curam molestiāq; renouauit. Epist. 136 b, Omnes molestias & solicitudines, quibus te miserrimā habui, deposui. pro Syl. 167 a, Ex huius incōmodis magnā animo molestiam capio. pro Qu. Ro. 50 b, Nunquam hac te cura & molestia liberabo. Ep. 26 b, Nisi iam ratio ipsa depulisset omnes molestias. & 10 a, In molestia gaudeo. Ep. 261 b, Habeo etiam illam molestiam, quod, &c. 57 a, Esse in maximis molestijs. Epist. 47 a, & 201 b, Trahere molestiam ex pernicie reipub. & Att. 21 a, Exhibere molestiam alicui. Att. 120 b, Sed in hoc ipso habent tamen ijdem fasces molestiam. Qu. Fratr. 312 b, Nunc mihi iucunditatis plena epistola hoc asperſit molestiæ, quod, &c. & 327 a, Deleuit mihi omnem molestiam

molestiam recentior epistola. de Am.113 a, Qui mouentur, eam molestiam quam debent capere,non capiunt,&c.

MOLESTVS, *a,um.* grauis, intẽpestiuus,odiosus,negocio-sus,laboriosus. de Am.100 a, Amicitia nunquam intempe-stiua,nunquam molesta est. Off.14 b,Minus alijs grauis aut molesta uita est ociosorum. pro Mur.128 a, Prouincia ne-gociosa & molesta.de Legib.187 b,Nihil laboriosius mole-stiusq; prouincia. de N.37 b, Labor operosus, & molestus. Acad.41 b,Academiam renouari à te, nisi molestum est, ue-lim.de Or.110 a,Nos quidem,nisi fortè molesti uobis inter-uenimus,ueniisse delectat.Ep.230 a,Si tibi graue non erit.de Sene.87 a, Cupidis talium rerum odiosum & molestum est fortasse carere. de Am.199 b, Sunt enim quidam,qui mole-stas amicitias faciunt,cum ipsi se contemni putant.

MOLIOR, *iris.* ago, struo,conor, & quodammodo machi-nor,paro. de N.1 a,b, Vtrum dij nihil agant,nihil moliãtur, atq; ab omni curatione & administratione rerum uacent, an contrà ab ijs cuncta regantur. & 12 a, Deus nulla opera molitur. Epi.87 b,Agam ipse per me & moliar. & Ac.7 a, Vt moliatur aliquid & faciat. de N.16 b, Agens aliquid & mo-liens deus. & 37 b, Non cessans deus,nec quæ agit moliens cum labore operoso & molesto. de Leg.195 b,Qui aliquod munus efficere molitur.Ep.5 a,Nunc id speramus atq; mo-limur,ut, &c. I.V.222 b, Amplius hora iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur.& 253 b,Non te pœni tet pro ratione temporũ ita esse molitum. Ep.89 a,& de Fi. 59 b,Si molita quippiam est. pro Sest.3 a, Moliri periculum alicui. pro Cluen.54 b, Moliri insidias alicui. & 55 b,Struere & moliri aliquid calamitatis alicui. pro S.R.22 a,Moliri aliquid mali.. & cont. Rull.68 a, Moliri aliquid occultè. & Tusc.151 b,Moliri maiora.I.C.104 b,Pestem patriæ nefariè moliri.pro Pl.266 a,M.Drusus multa in rep.moliens.de Ar. 253 a,Quis igitur hãc optimatium discordiam molitur. At. 105 b, Nisi quid occultè Cæsar per tribunos molitus erit. pro S.R.33 b,Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur.At.138 b,Equidẽ illud molior,ut mi-hi Cæsar concedat,ut absim. Or.200 a,De quo molimur ali quid exquisitius dicere. At.236 b,Minimè obscurũ est,quod isti moliuntur.& 257 a,Octauius magna molitur.de Sen.82 a,Senectus est operosa, & semper agens aliquid & moliens, tale scilicet,&c. Par.125 a,Reus corruptelam iudicij moliẽs. de Or.127 b,Hæc ferè sunt in iudicum animis oratione mo-lienda,amor,odium,&c.de Vn.197 a,Mundum efficere mo-liens deus, terram primùm ignemq; iungebat, &c. pro Mil. 114 a, Si Milonem de tua uita nefarie aut nunc cogitare,aut molitum aliquando aliquid putas.

MOLITIO, *onis.* machinatio,fabricatio. de Nat.55 b, Quæ molitio? quæ ferramenta? qui uectes ? & 6 b, Tanta rerum molitio. de Vn.196 a, Originem rerum & molitionem no-uam quærens.

MOLITOR, *toris.* machinator,fabricator,architectus.de V-niu.197 b, Effector mundi & molitor deus.

MOLLIO, *lis.*lenio,mitigo,effœmino. de Nat.20 a, Sed usu mollienda nobis dura uerba sunt.& Ora.201 b,Mollire du-ra. de Nat.53 a,Dentibus manditur,extenuatur,& mollitur cibus. de N.31 a,Frigoribus durescit humor, & idem uicis-sim mollitur tepefactus,& tabescit calore. de N.52 a, Nilus recedẽs agros mollitos oblimatosq; ad serẽdum relinquit. de Or.145 a, Aetas iã deflexa ad ociũ domesticarum me re-rum delectatione molliuit. de Sen.79 b, Fabius Annibalem iuueniliter exultantem patiẽtia sua molliebat. Tusc.180 b, Poetę molliũt animos nostros.Tusc.343 b,Sed nos animum opinionib. malorũq; more delinitũ molliuimus. I.A. 240 b, Ipsa illa Martia legio hocnuncio langueſcet & mollietur.

MOLLIPES, *dis.* de D.83 a, Mollipedesq; boues spectantes lumina cœli.

MOLLIS, *lis.*tener,tractabilis,flexibilis,effœminatus.)(.Du-rus,& quasi ferreus. de Cla.168 a,Hic inflexit orationem,& eam mollem teneramq; reddidit.& Orat.201 b,Oratio mol lis & tenera,& ita flexibilis, ut sequatur quocũq; torqueas. de Orat.117 b,Genus dicendi molle,& remissim.Offic.26 a, Ne quid effœminatum, aut molle, aut ne quid durum aut rusticum sit. Qu.Fr.316 a,Infima auricula mollior.de Orat. 104 a,Philosophus mollis,languidus, eneruatus, omnia ad uoluptatem corporis doloremq; referens. & de Finib.56 b, & 127 a,Voluptarius,delicatus,& mollis. de Cl.185 a.Solu-tus & mollis in gestu.Attic.22 a,Quodammodo molli bra-chio obiurgare aliquem. pro Mil.109 a,Molle,tenerum,fra gile,flexibile.

MOLLIOR, *oris,* & *mollissimus.* Quin.Fr.lib.2, Auricula infi-mã in repub.& inimicitijs mollior.Off.lib.1,Molliorem es-se in dolore. I.V.Act.3,Vtram igitur putas legẽ molliorem? Tusc.lib.2.Cultus mollissimus. de Or.li.3,Mollissima cera. Tusc.lib.1,Cogitationibus mollissimis effœminamur.

MOLLITER. leniter. de Or.148, Recubare alicui molliter ac delicatè.& Off. 1 b,Delicatè & molliter uiuere.Epi.16 b, Id enim ieci parcè & molliter de Nat.52 a,Aues nidos con-struunt,eosq; quàm possunt mollissimè substernũt.de Sen. 78 a,Quod ferendum est molliter sapienti.

MOLLITIA, *tiæ.* & *Molities,ei.* mollitudo,teneritas,lenitu-do. Par.237 a, Lenitatem mollitia animi imitatur. de Fin.55 b, & Tusc.186 b,Qui officia deserunt mollitia animi: id est, laborum & dolorum fuga.de Fin.139 a,In primo ortu inest mollities & teneritas quædam. Att.14 b, Agilitas,ut ita di-cam,mollitiesq; naturæ.At.194 b,Nosti Niciæ nostri imbe cillitatem,mollitiem & consuetudinem uictus.pro Syl.170 a,Qua mollitia sum animi & lenitate. de Leg.177 b,Ciuita tum mores lapsi ad mollitiem, pariter sunt immutati cum cantibus.Or.202 a,Mollitia ceruicum.

MOLLITVDO, *dinis.* de N.53 b, In pulmonibus inest rari-tas quædam,& asimilis spongiæ mollitudo.de Or.152 a.& 157 b, In ipso tactu est & mollitudinis & leuitatis modus. Tusculan. 237 b, Mollitudo corporis, lenitudo orationis. ad Her.19 b, Mollitudo uocis,cum eam torquere pro com-modo nostro possumus.

MOLOSSI. pop.de D.96.

MOMENTVM, *ti.* punctum tẽporis,põdus,uis,motus,eo-dẽ & loci uestigio & tẽporis. Epi.88 a, Omnia momẽta ob-seruabimus, neq; ullum prætermittemus tẽpus tui iuuãdi. de Fi.145 b, Nec ullo minimo momẽto plus ei uitæ tribuo, quàm Stoici. I.A.199 b, Minimis momentis maximæ inclì-nationes tẽporum fiunt. de D.105 a,Paruis enim momentis multa natura aut affingit,aut mutat,aut detrahit. Off.54 a, Omnia ex altera parte collocata uix minimi momẽti instar obtinẽt. cont.Rul.82 a, An ignoratis cætera uectigalia per-leui sæpe momento fortunæ inclinatione tẽporis pendẽre? & de Fi.116 b,Momenta tẽporum. pro Mur.124 b, M.Cato diligentissimè perpendens momẽta officiorũ omnium.pro Mur.128 a,Quæstura utriusq; propemodũ pari momẽto sor tis fuit.de Fi.96 b,Nihil aliud alij momẽto ullo antepones. & 145 b, Nec ullo minimo momento plus ei uitæ tribuo, quàm Stoici. Aca.47 b,Paria in contrarijs partib.rationum momẽta.Or.201 a,Non semper ex eisdẽ argumentorum mo mentã sunt.de Fin.72 b,Hoc nihil habet momẽti.Ac.31 b,Ita sunt in plerisq; contrariarum rationum paria momẽta.pro Mu.139 a, Petũt aliquid publicani,caue quicquã habeat mo mẽti gratia.de Fi.117 a,Hæc res nullum habet momẽtum ad beatã uitã.& ib. Qui ad appetitionẽ rerum esse in his mo-mẽta diceret.& ib.Nemini quidẽ momẽti ad summum bo-num adipiscẽdum.de Fin.133 a,In his momẽta sunt maxima ad beatè uiuendũ. de Fi.60 b,Hoc plus aut ad beatã,aut ad miserã uitã affert momẽti,quàm eorum utrũuis. I.V. 272 b, In rep.permagni momẽti est,ratio atq; inclinatio tẽporum. Br.90 b,Non enim ignoras,quanta momẽta sint in rep.tem porũ. pro Fon.276 b,Vt sua autoritas aliquid apud uestros animos momenti habuisse uideatur. pro Mur.145 b,Si quid habet aut momẽti cõmentatio,aut autoritatis confirmatio mea. in Vat.29 a,Testimoniũ tuum nullius momenti puta-tur.in Vat.30 b,Id est maximi momẽti & põderis. de Inu.72 a,Magno momento esse ad persuadẽdum. Att.254 b,Magna ῥοπὴ ad proficiscẽdum tuis literis.pro Font.278 b,Ad unam quãq; rem existimandam momento q; suo põderandam.de Or.96 b,Inuẽta non solũ ordine,sed etiam momento quo-dam atq; iudicio disponere. de N.49 b, Astra forma ipsa figu-raq; sua momẽta sustinent. Tusc.156 b,Elemẽta habẽt in-ter se diuisa momenta. At.284 a, Sed propera per deos: scis enim,quantum sit in temporibus,quantum in celeritate.

MOMVS, *mi.* cui nihil satis facit,qui nihil non carpit, qui o-mnes reprehendit,reprehensor,obtrectator. Atti.80 a,Vt e-tiam Ligurino μώμῳ satisfaciam.

MONEDVLA, *læ.* auis,quæ monetam pecuniámue furatur,cuius est admodum cupida. pro Fl.162 a, Non plus au-rum tibi,quàm monedulæ committebant.prouerbium.

MONEO, *es.* admoneo,suadeo,hortor,præcipio,prædico.de Inu.70 b,Pietas officium erga parẽtes conseruare monet.de D.135 b,Mea causa me mones,quod non intelligã: quid igi-tur me mones? & 135 b,Quæ nostra causa nos mones.Qu.F. 309 a,Tu me de retinenda Sestij gratia literis monuisti.Att. 181 a, Te oro,ut Terentiam moneas de testamento. Att.275 a,& de D.123 a,& Ep.176 b, Monere aliquẽ de aliqua re. Ep. 2 a,Monere aliquem ut fugiat infamiam. de Ar.249 b, Et ut caueat ab aliquo.Of.8 b,Monere aliquem ne aliquid faciat. de Arusp.254 a,De quo ipso nũs monemur. & 256 a,b,Cum dij moneãt de optimatiũ discordijs.de Or.146 a,De ijs te,si quis me forte locus admonuerit, commonebo. I.C.108 b, Sed eos hoc moneo,desinant furere. Offi.18 b,Vt rectè præ-cipere uideãtur,qui monent,&c. Atti.234 a,Id ipsum,quod me mones,quę triduo antè cogitaram.de Or.117 a,Hic Sul-

pitius me quidem (inquit) rectè mones. Ep.31 b, Rarq; me ex tuis mandatis monuit, quæ, &c. Ep.27 b, Quæ tu me mones ut caueam. ad Her.1 a, Si te unum illud monuerimus. Epist. 143 b, & 145 b, Mongre atq; hortari aliquem. Epi.47 a, Monente & denunciante te. Ep.74 b, Memoria noſtræ amicitiæ & uirtute filij tui monitus. I.V.73 a, Moneo, prædico, antè denuncio. Epist.145 b, Autoritate monere. I.A.212 b, Equidem non deero, monebo, prædicabo, denunciabo, & teſtabor ſemper deos & homines, quid ſentiam. de Am.112 b, Sed quum tot ſignis natura declaret quid uelit, obſurdeſcimus tamen neſcio quo modo: nec ea quæ ab ea monemur, audimus, &c. & ibid. Nam & monendi ſæpe amici ſunt, & obiurgandi: & hæc accipienda amicè, cùm beneuolè fiunt.

MONETA, *tæ.* à monendo dicta. Iuno autem moneta appellabatur, quòd in eius æde publicæ monetæ pecuniæq; Romæ cudebantur. de N.69 a, & de D.191 a, Iuno moneta. & ibid. De ea, &c. I.A.209 b, At. lib. 8.

MONETALIS, *le.* qui monetam cudit. Att.165 b, Monetali autem aſtripſi, quod ille ad me proconſulem, &c.

MONILE, *lis.* colli ornamentum. I.V.208 b, Monile ex auro & gemmis.

MONIMENTVM, *ti.* & *monumentum*, *ti.* τὸ μνημεῖον, memoria, literæ, cõmentarij, extructio, ornamẽtum, publicum opus, trophæum, moles, ſepulchrũ. de In.51 a, Res quarum monimẽta certa in literis extãt. Epi.67 a, Cupio quàm celerrimè res noſtras monimentis cõmendari tuis. Ep.83 a, Nec nos quidem noſtra diuinatio fallet, quam ſapientiſſimorũ uirorum monimẽtis atq; præceptis conſecuti ſumus. de Ora.101 b, Monimẽta rerum geſtarũ, & uetuſtatis exẽpla oratori nota eſſe debent. Or.114 a, Qui ſine ullis ornamẽtis monimẽta ſolũm tẽporum, hominũ, locorũ, geſtarũq; rerũ reliquerũt. Ep.75 b, Niſi iſta pecunia grauiſſimis eſſet certiſſimisq; monimẽtis teſtata, cui data, quo ſenatuſcõſulto, &c. pro R.93 a, Iſtę omnes & ſuppliciorũ & uerborũ acerbitates nõ ex memoria noſtra, ac patrũ noſtrorũ, ſed ex annaliũ monumẽtis, atq; ex regũ commẽtarijs conquiſiuit. de Clar. 170 a, Ipſæ enim familiæ ſua quaſi ornamenta & monimenta ſeruabãt, & ad uſum, ſi quis eiuſdem generis occidiſſet, & ad memoriam laudum domeſticarum, & ad illuſtrãdam nobilitatẽ ſuã. Att.283 b, Extare enim uolebã in crudeliſſimos hoſtes monimẽta odij publici ſempiterna. Itẽ, Cum ad templum monimentũq; noſtrũ ciuitates pecunias decreuiſſent. cõt.Rul.78 b, Prædas ac manubias ſuas imperatores in monumẽta deorũ immortaliũ, atq; in urbis ornamẽta cõferre. Anteq.193 a, Tot præclaris teſtimonijs monumẽtisq; uirtutis cõparatis. cõt.Rul.86 a, Hæc tu ſceleris ueſtigia, quã monimenta maiorũ ſapiẽtiæ ſequi maluiſti. I.C.116 b, Quibus pro tãtis rebus nullum inſigne honoris, nullũ monimẽtum laudis poſtulo. I.C.116 b, In animis ego ueſtris omnes trium phos meos, ornamenta omnia honoris, monumẽta gloriæ, laudis inſignia, condi & collocari uolo. pro Ar.191 a, Aditus tẽplorum ac monimẽtorum ſuorũ carminibus exornauit. pro D.235 b, Monumẽtum quod poſitum eſt, ut eſſet indiciũ oppreſſi ſenatus, ad memoriã ſempiternã turpitudinis. pro D.123 b, Quid quod nũc apud põtifices agis? te meã domum cõſecraſſe, te monumentũ feciſſe, te in meis ædibus ſignũ dedicaſſe. pro D.233 a, Si mea domus non modò mihi non redditur, ſed etiã monumẽtum prębet inimico doloris mei, ſceleris ſui, publicæ calamitatis: quis erit, &c. I.V.267 a, Apud te, cuius nullum in rep. unquã monumẽtum fuit. Ep. 83 b, Non meũ monimentũ, nõ enim illæ manubiæ meæ, ſed operis locatio mea fuerat. Ep.56 a, Monumentũ ei marmoreũ faciendum locauerũt. Tuſ.154 b, Monumẽta ſepulchrorũ. & de Fi.89 a, Elogia monumẽtorum. I.V.144 b, & 205 a, Indicia & monumẽta furtorum. de In.71 a, Statuere æterna inſignia poſteris, & ſtatuere æternũ monumẽtum. I.P.99 a, Is in Macedonia trophæa poſuit, quæ bellicæ laudis uictoriæq; inſignia & monumenta ſunt. Item: Aetas tropheis monumentisq; finem affert. pro S.R.43 a, Nec ſibi quicquam patrium, ne monumenti quidem cauſa reliquit. pro Mil.122 a, Huius uos animi monumenta tenebitis. i. memoriam. I. A.252 a, Cuius conſulatus eſt ex omni monumentorum memoria reuulſus. de Clar.167 a, & Ac.1 b, & 39 b, & de D.87 a, Nota res eſt, & à teipſo mandata monumentis. pro Seſt.24 a, Hæc monumẽtis annalium mandãtur, poſteritati propagantur. pro R.P.129 b, Hæc res annalium monumentis celebratur. pro D.230 a, Vt annales pop. Ro. & monumenta antiquitatis loquuntur. & 241 a, Nullum ex ea dedicatione literarum extat monumentum. pro Pl.279 a, Hæc de ſapientiſſimis uiris monumenta nobis literæ prodiderunt. de Di. 72 b, Nihil eſt quod non longinquitas temporum excipiente memoria, prodendis q; monumentis efficere poſſit. cont. Rul.83 b, Hoc perſcriptum in monumentis ueteribus reperietis. pro Syl.174 b, Publica monumenta. Qu.Fr.295 b, Studia & artes, quæ ſunt nobis Græciæ monimentis diſciplinisq; traditæ. & 298 b, Ampliſimis monimentis conſecrare memoriam nominis ſui. Offic.11 b, Magnum eſt enim, eadem habere monimenta maiorum, eiſdem uti ſacris, ſepulchra habere communia. Off.53 a, Nulla eius ingenij monimenta mandata literis, nullum opus ocij, nullum ſolitudinis munus extat.

MONITIO, *onis.* admonitio. de Am.113 b, Monitio acerbitate, obiurgatio contumelia uacare debet.

MONITOR, *oris.* admonitor, magiſter. de Or.117 b, Hoc præceptũ eſt magis monitoris non fatui, quàm acuti magiſtri. in Sal.274 a, Quos ego habui omnium mearum actionum monitores. I.C.110 a, Cæſar monitor & autor huius ſententiæ. pro Mu.142 a, Appellare ciues per monitorem.

MONITVM, *nitũ.* præceptum, monitio. I.A.262 a, Mea aures dies & noctes omnium præceptis & monitis patuerunt. Ep.64 b, Meis conſilijs monitisq; nituntur. & 70 a, Monitis præceptisq;. 145 a, Ad quem metum ſi deorum monitis non duceremur, tamẽ ipſi noſtro ſenſu coniecturaq; raperemur.

MONITVS, *tus.* monitio. de D.li.2, Sortes, quæ hodie fortunæ monitu tolluntur.

MONOGRAMMVS, *mi.* pictus, tenuis, ociosus. de N.27 b, Epicurus monogrãmos deos, & nihil agẽtes commẽtus eſt.

MONS, *tis.* alpes. de Pro.76 a, Nihil eſt iam ultra illam montium altitudinem, quod ſit pertimeſcendum. & de N.45 b, Impendentium montium altitudines. & 52 b, Montes ueſtiti ac ſyluestres. & 58 b, Veſtitus denſiſimi montium. de Cl. 169 a, Mons qui ſacer appellatus eſt. de D.84 a, Cum tumulos Albano in mõte niuales Luſtraſti. de Or.88 a, Genus hominum in montibus ac ſyluis diſſipatum.

MONSTRO, *as.* demonſtro, commonſtro, oſtendo, patefacio, digitum ad rem intendo, ſpeciem præ me fero. Offi.11 a, Homo qui erranti comiter monſtrat uiam. ex Ennio. de D. 108 a, Qui ſibi ſemitam non ſapiunt, alteri mõſtrant uiam. Epiſt.262 b, Tu, ſi quid librarij mea manu non intelligent, monſtrabis. de L.156 a, At quam Vlyſſes Deli ſe palmam uidiſſe dixit, hodie monſtrant eandem. Ter. * Scio ubi ſit, uerùm hodie nunquam monſtrabo.

MONSTRVOSVS, *a, um.* portentoſus. de Fi. 6 b, Alij luci, fugi monſtroſi. de D.122 b, Monſtroſiſſima beſtia.

MONSTROSE'. de D.138 b, Nihil tam præpoſterè, tam inconditè, tam monſtroſè cogitari poteſt, quod non poſſimus ſomniare.

MONSTRVM, *ſtri.* oſtentum, portentum, prodigium, τέρας. de Di.99 b, Quia enim oſtendunt, portendunt, monſtrant, prædicunt, oſtẽta, portenta, monſtra, prodigia dicuntur. & de N.27 a, I.C.104 b, Nulla iam pernicies à monſtro illo atque prodigio mœnibus ipſis comparabitur. I.V.186 a, Non mihi iam furtum, ſed mõſtrum atq; prodigium uidebatur. de Ar.249 b, Periculum ex aliquo monſtro ſignificatum cauere. Tuſc.210 b, Dicere monſtra. I.P.86 a, Immaniſſimum ac fœdiſſimum monſtrum. Ar.124 a, Sed hoc τέρας horribili uigilantia, celeritate, diligentia eſt: id eſt, Cæſar.

MONTANVS, *a, um.* cont.Rul.85 a, Ligures montani, duri & agreſtes. pro Do. Nullum eſt in hac urbe collegium, nulli pagani aut montani.

MONTIVAGVS, *a, um.* Tuſ.244 a, Non montiuagos & ſyluestres curſus patiuntur.

MONTOSVS, *a, um.* montuoſus. pro Planc. 263 a, Aſpera & montoſa regio. Part. or. Montoſus locus.

MONTVOSVS, *a, um.* uel potius montoſus. Par.232 a, Loci plani.) (. Loci montoſi. Am.109 a, Locis montoſis delectamur, & ſyluestribus.

MONVMENTVM, *ti.* uide Monimentum. I.A.263 b, Placet mihi militibus, qui pugnantes occiderunt, monumentum fieri quàm ampliſsimum. I.A.197 a, An illa non grauiſſimis ignominijs, monumentisq; huius orationis ad poſteritatis memoriam ſunt notanda, quòd M. Antonius, &c. & 202 a, Clariſsimum monumentum clementiæ ſuæ.

MOPSVS. Argiuorum rex & uates. de N.27. de D.98 b.

MOPSVHESTIA, *tiæ.* uel *Mopheſtia*, uel *Mopſopheſtia* potius, urbs à Mopſo condita, ab eoq; ſic appellata & ager in Cilicia. Ep.38 b, de D.98 b.

MORA, *ræ.* cunctatio, dilatio, prolatio, tarditas, retardatio, procraſtinatio, tergiuerſatio, ſuſtẽtatio. de In.80 b, Deinde utrũ ſtatim fieri neceſſe ſit, an habeat aliquã morã & ſuſtentationẽ. Att.183 b, Multam mihi moram aſſet ſũt. I.A.199 b, Iſta legatio moram & tarditatem afferet bello. & I.V.270 a, Vt ſupplicij aliquam paruam moram poſſet afferre. Attic. 31 b, De Publio autem quod perſcribi oportet, moram non puto eſſe faciendam. Epiſt.156 b, Propter tarditatem ſententiarum, morãq; rerũ. pro Syl.178 a, Venire omnes ſuas poſſeſſiones mãluit, quàm ullam moram fieri cuiquã creditorum ſuorum. I.V.270 a, Non modò effugiũ, ſed ne moram quidem

quidē mortis assequi potuit. At.276 b, Omnino Pansa uiuo celeriora omnia putabamus, nunc per auspicia longam moram uideo. pro Ce.286 a, Qui igitur cōuenit, quæ causa, &c. eandē esse moram ad iudicādum? pro Ce. 286 a, Moram ad condēnandum acquisisse. At.215 a, Non enim puto tam expeditū iudiciū, ut nō habeat aliquid moræ. pro Ra.91 b, Cum ad iudicij morā familiaris funeris excusatio quæreretur. & I.V.269 b, Moram supplicio quærere pro Cec.285 a, Iudicandi iustā moram ac religionē iudicib. injicere. I.C.99 a, Dixisti paululū tibi esse etiam nūc morę, quòd ego uiuerē. pro Mil.111 b, Quid ergo erat moræ & tergiuersationis? Epi.188 b, Habeo paululum moræ, dum promissa militibus persoluo. Aca.39 a, Quod cum audiuissemus, nullā moram interponēdam putauimus, quin uideremus, &c. de Inu.44 b, Inferre moram & impedimentū alicui. Asin.Epi.163 a, Esse in mora: id est, morari, & detinere aliquem, uel inferre moram & impedimētum alicui. Bru.288 b, Quod ego, ut debui, sine mora feci. I.C.111 a, & Epist.117 b, Illi sine recusatione, ac sine ulla mora negociū susceperūt. At.177 a, Sine mora facere ali quid, abiecta omni cunctatione. Or.201 a, Distincta alios, & interpūcta, interualla morę, respirationesq; delectant. I.A. 224 b, Tu nullā moram interposuisti, quin quàm primùm maximo gaudio frueremur. I.A.205 b, Quæ cum uiderē, nullā morā interponēdam insequendi M. Antonium putaui. & 206 b, Vtinam hæc legatio nihil haberet moræ. & 217 b, Tu omnes moras interponis, quibus infirmetur Brutus. Att.81 a, Tibi, ut uideo, & spero, nulla ad decedendū mora. & 81 b, In his γλυκύπικρον illud confirmas, moram mihi nullam fore. dē Fat.307 a, Comitia sine mora futura uidentur.

MORALIS, *le.* de D.140 a, Nos eam partem philosophiæ de moribus appellare solemus, sed decet augentem linguam Latinam nominare moralem.

MORATVS, *a, um.* moribus præditus & perpolitus, constitutus, institutus. de Or.92 a, Ea, sine quibus ciuitates nec esse, nec bene moratæ esse possunt. de Cla.165 b, Bene morata, & bene cōstituta ciuitas. & de Sen.90 a, Optimè morata ciuitas. & pro Mil.120 a, Genus hominum optimè moratum. cont.Rul.85 a, Modestissimi mores. Part.237 a, Quemadmodum quis institutus moratúsue fuerit. Tusc.177 a, & de Fin. 62 a, Quotusquisq; philosophorū inuenitur, qui sit ita moratus, ut ratio postulat? de Or.125 a, Probus, bene moratus, & bonus uir. Att.86 b, Dionysius mihi quidem in moribus est. de Am.107 b, & 105 a, & 506 b, Bene moratus, bene institutus, qui cōmodis est moribus, cui mores emendati sunt. de Di.94 b, O poema tenerū & moratum, atq; molle. Offi. 41 a, Apud etiam maiores nostros fruendæ iusticiæ causa uidentur olim bene morati constituti reges.

MORBOSVS, *a, um.* Tusc.320 b, Maiores nostri iracundos solos morbosos nominauerunt.

MORBVS, *bi.* ægrotatio, inualetudo, malum. I.C.103 b, Vt homines ægri morbo graui, cum æstu febriq; iactantur, si aquam gelidam biberint, prius releuari uidentur, deinde multo grauius uehementiusq; affligantur: sic hic morbus, qui est in rep. releuatus istius pœna, uehemētius reliquis uitiis ingrauescet. Tusc.191 b, Qui in morbo sunt, sani nō sunt. & 192 a, Corpus quod in morbo est. de Of.17 a, Medici leuiter ægrotātes, leuiter curant: grauioribus morbis periculosas curationes & ancipites adhibēt. pro Cl.54 b, & I.C.103 b, Is ibi in morbū incidit, ac satis uehemēter diuq; ægrotauit. Ep.156 b, Is in morbū graué & periculosum incidit. Ex labore in morbum incidere. Ep.217 a, Ille in morbū incidit, ex quo non cōualuit. & Tusc.165 a, Cādere in morbū. Epist. 201 a, Grauius ægrotāt ij, qui cum leuati morbo uidētur, in eum deintegrò inciderūt. Post.198 b, Bona ualetudo iucundior est eis, qui è graui morbo recreati sunt, quàm qui nunquā ægro corpore fuerūt. de D.94 a, Qui sunt morbo graui & mortifero affecti. I.P.98 a, Qui cùm uno genere morbi affligerētur, neq; se recreare quisquā posset, cum semel incidisset, dubitabat nemo, &c. de Fat.143 b, Vt in eo qui mortifero morbo urgetur. de D.111 b, Medicus morbum ingrauescentē ratione prouidet. & ib.a, Nū uates acutius conijciet morbi naturā, quàm medicus? & ib. Aegrotus euasit ex morbo. pro D.215 a, Adhibere medicinā, quæ & illud natiuū, & hoc delectū malū sanare posset. pro Pl.278 b, Si me uis aliqua morbi, aut natura ipsa cōsumpserit, tamen, &c. pro S.13 b, Vi interire.) (. Morbo extingui. pro Syl.181 b, Ex magnis, & diuturnis, & iam desperatis reip. morbis ista repentè uis erupit, ut ea confecta & eiecta, conualescere aliquando & sanari ciuitas posset. de Na.77 a, Hunc igitur nec Aesculapius misero diuturnoq; morbo intabescentem interemit. Tusc. 215 b, Animi ualentes, morbo tentari non possunt, corpora possunt. de Nat.37 b, Deus nec morbum metuens ex defatigatione membrorum. ad Att.169 a, b, Tu quartana cares, & nouum morbum remouisti, sed etiam grauedinem. & 68 b,

Te à quartana liberatum gaudeo, itemq; Pyliam. ad Attic. 169 a, Valetudinem tuam iam confirmatam esse & à uetere morbo, & à nouis tentationibus, gaudeo. & 183 b, Scripseras enim, te quodam ualetudinis genere tentari. & Tusc. quæstion. 215 b, Morbos teneri. Attic.104 a, Pyliam in idem genus morbi delapsam audio. Att.100 a, Inualetudo tua me ualde conturbat: significant enim tuæ literæ, te prorsus laborare. At.173 b, Tulliæ meæ morbus & imbecillitas corporis me exanimat. pro Cl.29 a, In morbis corporis ut quisq; est difficillimus, ita medicus nobilissimus atque optimus adhibetur. pro Cl.24 a, Graui morbo affectum esse. pro Cl. 22 a, Mulier oppressa morbo est. Epist.107 b, Morbi senescentis remissio. Tusc.113 b, Cum sanguis corruptus est, aut pituita redundat, aut bilis in corpore, morbi, ægrotationesq; nascuntur. & ibid. Ex perturbationibus morbi conficiuntur, quæ uocant illi νοσήματα. Attic.237 a, Cum hominem temperantem, summum medicum tantus improuisò morbus oppresserit. de Fin.85 a, Tanti aderant morbi uesicæ & uiscerum. de Fin.61 a, Nec uerò quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat: id est, animi uel corporis. Epist.107 b, Ego autem cùm omnes morbos reformido, tum quòd Epicurum tuū Stoici malè accipiūt, quia dicant ἀνωφελὲς καὶ ἀνοσιούργημα πάθος moleste esse: quorū alterum edacitatis morbū putant, alterum etiam turpioris intemperātiæ. & ibid. Tāta me ἀιδρεῖα arripuit, ut, &c. & ib. Ego hìc cogito commorari, quoad me reficiam. nam & uires & corpus amisi, sed si morbū depulero, facilè illa reuocabo. & Tusc.227 a, Depellere morbum. I.V.95 a, Nam ille quoq; sodalis istius erat in hoc morbo & cupiditate. Ep.17 a, Quòd morbo impeditus in Ciliciam non transieris. pro Syl.177 a, Quas oras quasi morbus quidā illius furoris peruaserat. de Or.125 b, Mederi morbo alicui. de Fi.144 b, Bonum ualetudo, miserum morbus. Qu.Fr. 310 a, Quintus tuus perleuiter cōmotus fuerat: id est, ægrotus. & ibi. Eumq; uidi planè integrum: id est, ualentem, sanum. Ep.107 a, Cum grauiter ex intestinis laborem. & ib. b, Quia febrim non haberē. At.193 a, Ab his me remedijs noli in istā turbā uocare, ne recidam. de Clar.165 a, Nam me istis scito literis ex diuturna perturbatione totius ualetudinis, tanquam ad aspiciēdam lucem esse reuocatum. At.231 b, A. atè sciui ei rectè esse, quàm non bellè fuisse. At.232 a, L. Cæsarem Neapoli affectum grauiter uideram. de D.82 b, Mirari licet, quæ sint animaduersa à medicis herbarum genera: quæ radicum, ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad uulnera. de Vn.197 b, Nullus morbus mundum potest, aut senectus affligere. Attic. 211 a, De Attica optimè quod leuius ac lenius, & quòd fert σύνεσιν. de Diu.137 b, Medici ex quibusdam rebus, & aduenientes morbos, & crescentes intelligunt, nōnullę etiam ualetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectiue simus, ex quodam genere somniorū intelligi posse dicūtur. I. A.216 a, Aliquis infirmus ex graui & diuturno morbo. & ib. Graui periculosoq; morbo affectus. & ib. Contra uim grauitatemq; morbi contendit, ut ad castra perueniret. I.A.227 b, Alter nondum ex longinquitate grauissimi morbi recreatus est. de Sen.91 a, Facilius in morbos incidunt adolescentes, grauius ægrotant, tristius curantur.

MORDAX, *cis.* aculeatus, dentatus. de Or.131 a, Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. de Cl.180 a, Aliquis cum aculeo & maledicto facetus, & charta dentata. L. Charta.

MORDEO, *des.* figo, carpo, perstringo. Attic.207 a, Valde me momorderunt epistolæ tuæ de Attica nostra. pro S.R.27 b, Alij canes & latrare & mordere possunt. Tusc.218 b, Morderi est melius cōscientia. At.175 a, Si quā sint in tuis literis, quę me mordeāt. Ep.15 a, Par pari referto, quòd illam mordeat. Tusc.208 a, Si paupertas momordit, si ignominia pupugit. At.91 b, Qui scribis mordere te interdum, quòd non simul sis. Epi.44 b, Neq; non me tamen mordet aliquid, &c. Epi. 178 b, Mordere frenum. item, Si frenum momorderis. Habere aculeos in reprehendendo aliquo. L. Aculeus.

MORDICVS, aduerbium. Ac.13 b, Perspicuitas, quā mordicus tenere debemus. de Finib.123 b, Verba tenent mordicus. Qu.Fr.324 a, b, Auriculam fortasse mordicus abstulisset: id est, morsu, uel dentibus. Par.118 a, Illud tamen arctè tenent, accurateq; defendunt: id est, mordicus.

MORIBVNDVS, *a, um.* moriens. L. Interruptus. pro Sest.21 b, Tribunum plebis plus uiginti uulneribus acceptis, iacentem moribundumq; uidistis.

MORIGEROR, *eris.* morem gero, obsequor, satisfacio, placeo. Or.212 a, Voluptati autem aurium morigerari debet oratio. L. Mos.

MORIOR, *eris.* emorior, cado, occido, intereo, decedo, mortem obeo, mortem oppeto, de uita decedo, è uita, uel ex uita, uel à uita discedo uel recedo, è uita migro uel emigro, ex hac uita migro, ex hominum uita demigro, uita excedo, è

uita excedo, uitam amitto, uita me deficit, uita priuor, uitalia lumina linquo, animam amitto, animam efflo, animam ago, uitam dimitto, uitam pro rep. reddo, extremum uitæ spiritum edo, uitam pro patria profundo, uitam defero, ab hominibus demigro, indignissimè eripior bonis omnibus, agere supremum diem uitæ, conficere extremum uitæ diem morte, cedere uel recedere è uita, desciscere è uita, uitam naturæ reddo, lucis hâc usuram reddo, si quid mihi acciderit, si quid de eo factum esset, interire, dissipari, dissolui, uitam cum morte cõmutare, mortem occumbere, diem suum obire, cũ duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania extincti occidissent, qui extremũ spiritum in uictoria effudistis: ui interire, morbo extingui, ex corpõris uinculis tãquam ex carcere euolo, morte capio, de uita exeo.)(. In uitã introeo. Ep.80 b, Ita enim uiuere, ut non sit uiuẽdum, miserrimũ est. mori autem nemo sapiẽs miserum duxit, ne beato quidem. de Sen.92 a, Sapientissimus quisq; æquissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo. Att.139 a, Videbatur uel mori satius fuisse, quàm esse cum ijs. pro Qu.3 a, Moritur in Gallia Quintius, & moritur repentinò. Epi.165 b, Auiam tuam scito desiderio tui mortuam esse. Att.2 b, Ex uulnere mori. Posth.204 b, Nunquã uestrorum in nos beneficiorũ memoria ac fama morietur. pro Cæl.53 b, Vt iste interpositus sermo deliciarum desidiæq; moreretur. I.P.99 b, Ne suauissimi hominis memoria moreretur. de Sen.91 a, Adolescentes mori sic mihi uidẽtur, ut cùm aquæ multitudine uis flãmæ opprimitur: senes autẽ sic, ut sua sponte, nulla adhibita ui, cõsumptus ignis extinguitur. & 91 b, Moriendum certè est: & id incertum, an eo ipso die. Att.34 a, Cum Cæsar uenisset mortuo plausu. Epist.122 b, Mori & agere animam. I.A.236 a, Agitur autem, libenter uiuamus, an mortem obeamus. de Cla.171 a, Ennius cum Thyestẽ fabulam docuisset, mortem obijt. de D.92 a, Eodẽ sibi lecto, quo ille interijsset, esse pereundum. pro Cæl.54 b, Nolite hunc natura ipsa occidẽtem uelle maturius extingui uulnere uestro quàm fato suo. pro Clu.23 a, Is qui & naturæ & legibus satisfecit, quem leges exilio, natura morte mulctauit. pro Clu.22 a, Mulier oppressa morbo est. de Cla.176 b, Sed cecidit in cursu: id est, perijt. Oct.329 b, Cedam uita: id est, moriar. & 331 b, Vitam fugere. de Cl.165 a, Hortẽsius è uita cessit, suo magis, quàm ciuium suorum tempore. de Orat.142 b, Illa uirtus L. Crassi morte extincta subitò est. I.A.224 a, Vitam amitto. Ep.50 b, Obire suum diem. & 56 a, Diem suum obijsse. Ep.142 a, Si in hac cura uita mihi ponenda sit. Ep.50 a, Vitam cum morte cõmutare. Tusc.170 b, Occumbere mortem. de Fi.160 a, Conficere extremum uitæ diem morte. de Fin.102 b, Migrare è uita.)(. Manere in uita. & 103 a, De uita exeo.)(. In uitam introeo. de Fin.103 a, Desciscere à uita. de Finibus 85 a, Agere supremum diem uitæ. Tusc.217 a, Recedere à uita. & 55 a, Cedere è uita.

MORO R, *aris*. commoror, maneo; cũctor, in mora sum. Epist. 254 a, Tu quòd adhuc Brũdusij moratus es, ualde probo. & 192 a, Diutius morari aut expectare præsidium non necesse habui. Ep.172 a, Dabo operam ne Antonius in Italia moretur. & 178 b, Ego in Italia morabor. Ep.242 a, Tempus eius tridui quod in his castris morabar, in magno officio & necessario mihi ponẽdum putaui. Att.76 b, Moratus triduum Laodiceæ, & totidem dies Sinadæ, audiui, &c. At.254 a, Brutus ualde moratur non tergiuersans, sed expectans, &c. Att. 99 a, Quàm uellem nunc in prouincia morari. de Or.149 b, Cùm Athenis diutius essem moratus. I.C.101 b, Si hic morari æquo animo non potes, abi in alias terras. At.197 a, Publia scripsit se unà (si ego paterer) moraturam. de Som.127 b, Quid moror in terris? I.P.85 a, Nec est passus, in rep. diutius uestrorũ scelerum pestem morari. At.130 a, Cum constituisses ad me uenire, miror quam ob causam moratus sis.

MORARI aliquem: id est, retardare, morã afferre, moram injicere, morã & impedimẽtum inferre. Atti.182 b, Multa eum in Asia dicuntur morari. Ep.250 a, Si me nauigatio non morabitur. I.A.199 b, Tamen legatorũ nomẽ, belli celeritatem morabitur. & 201 a, Hem cui legatos mittamus, cui bellum moremur inferre. de Di.84 b, Hæc tardata diu species, multumq; morata, Consule te tandem celsa est in sede locata. I. V.31 a, Morari aliquem conscendentem. Att.215 a, Ego morabar te. Ep.27 b, Curtius cogitat dibaphum, sed eum infector moratur. & 26 b, Nisi quid me Etesiæ morabuntur. & 93 b, Si quid eum uel impediet, uel morabitur. Att.212 a, Libri ad Varronem nos morabantur. Ep.148 b, Si modò meo casu resp. periculum morari possim. Tusc.173 a, Cum enim illam ad solenne sacrificium curru uehi ius esset, morarentur iumenta, &c. I.V.224 b, Hic iste omnia, ne multis morer, asportanda curauit: id est, ne te pluribus teneam. Attic. 217 a, Balbo placebat, propinquum diem, & Romæ si Cæsar moraretur, posse in diem tertium differre.

MOROSE. fastidiosè, importunè. de Cla.186 b, M. Piso iracundius respuebat ineptias hominum, siue morosè, ut putabatur, siue ingenuo liberoq; fastidio.

MOROSITAS, *ãt*. difficultas. Of.18 a, Ne si iracamur aut impudenter rogantibus, aut impudenter rogantibus, in morositatem inutilem & odiosam incidamus. de Se.90 b, At morositas tamen habet aliquid excusationis.

MOROSVS, *a, um*. difficilis, inhumanus, importunus. Epist. 102 a, Morosi sunt, qui amant. Ora.206 a, Vtq; cò difficiles & morosi sumus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. Att.7 b, & de Or.132 a, Genus cauillandi morosum. At.39 a, Mirabiliter enim morosus est. aliter, moratus. de Se.90 b, At sunt morosi, anxij, iracundi, & difficiles senes. Att.134 b, Stomachosa & submorosa ridicula. & ibid. Homo morosus. & Qu.Fr.309 b, In defendendo morosio homini cumulatissime satisfecimus.

MORS, *tis*. interitus, occasus, fatũ, lethum, necessitas, exitus, funus, discessus, supremus alicuius dies, discessus è uita, excessus è uita, extremus uitæ dies, extremus spiritus, excessus, fatũ mortis, fatũ extremum, fatũ supremũ, dissolutio naturæ. Tusc.152 a, Sunt qui discessum animi à corpore putant esse mortem, sunt qui nullũ censeant fieri discessum, sed unà animũ & corpus occidere, animumq; cum corpore extingui. Tusc.169 b, Mortẽ esse migrationẽ in eas oras, quas qui è uita excesserunt, incolunt. Tusc.134 a, Mortem nõ interitum esse omnia tollentem atq; delentem, sed quãdam quasi migrationem cõmutationemq; uitæ. & 168 a, Somnus est imago mortis. pro Sest.13 b, Cum sit omnibus definita mors, optandum est, ut uita quæ necessitati debetur, patriæ potius donata, quàm reseruata naturæ uideatur. & pro Pl.178 b, Si me uis aliqua morbi, aut natura ipsa consumpsisset, tamen, &c. pro Mil.121 a, Mortem naturæ finẽ esse, non pœnam. pro Qu.9 a, Mors honesta sæpe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honestæ locũ relinquit. I.C.118 b, Nec enim turpis mors forti uiro potest accidere, neq; immatura consulari, nec misera sapienti. de Leg.162 a, & de Fin.135 b, Mors fugitur quasi dissolutio naturæ. Epi.93 b, Omnium rerum mors est extremum. I.A.163 b, Mortem omnibus natura proposuit. Of.16 b, Mors seruituti turpitudini; anteponenda est. Anteq.196 a, Neq; enim mors miseranda est, quæ ob rempubl. capitur. I.C.123 a, Mors, quam illi mihi minitantur, omnibus est parata. & de Senect. 91 a, Omni ætati mors est communis. Tusc.168 a, Mors propter incertos casus quotidie imminet, & propter uitæ breuitatem nõquam longè potest abesse. de Finib. 161 a, Mors quæ quasi saxum Tantalo semper impendet. I.C.119 a, Mortem à dijs immortalibus non esse supplicij causa constitutam, sed aut necessitatem naturæ, aut laborum aut miseriarum finem essentaq; eam sapientes nunquam inuiti, fortes etiam sæpe libenter appetiuerunt. Ep.180 a, Nunquam honesta mors fugienda, sæpe etiã appetenda est. I.A.216 b, Turpis fuga mortis, omni est morte peior. de Fi.85 a, Præclaræ mortes sunt imperatoriæ. Ep.56 a, Et cui inimici propter dignitatem pepercerit, inuentus est amicus, qui ei mortem afferret. pro S.R.14 b, Qui mortem obtulerit parẽti. Epist.56 a, Vir clarissimus ab homine teterrimo acerbissima morte est affectus. pro Cl.33 b, Homines inimicos suos morte affici uolunt. de Cl.173 b, Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicum uindicauit. I.A.203 b, Alexander tertio & trigesimo anno mortem obijt. Grachi immaturus interitus. L. Immaturus. I.V.179 b, Consciscere mortem sibi jpsi. & ib. Dyrrhachinum bellum oppetisse. Tusc.173 b, Mortes oppetitæ. & pro Sest.21 a, Morte obita. Tusc.169 a, Mitti ad mortem. & 170 a, Duci ad mortem. de Fin.102 b, Excessus è uita.)(Mansio in uita. Tusc.167 b, Supremus uitæ dies. & 174 a, Supremus ille dies. de Fin. 85 b, In extremo spiritu. & Tusc.167 b, Post extremum spiritum. Off.47 b, Patrocinio uero se usos aut clientes appellari moris instar putant. pro Dom.232 b, Vidi prætextatos inimicos nondum mortecomplorata arbitria petentes funeris. pro Cec.287 a, Sicut is in morte sua testamento declarauit. de Se.91 a, De morte. de Fin.86 a, Mors dissolutio. Ac.40 b, Occasus. Qu.F.305 b, Lachrymæ meorum me ad mortem re prohibuerunt. I.A.221 b, Et huic & multis alijs mors à rempub. habita honori fuit. & 245 b, Mors necessitatem habeat fati: aut si antè oppetenda est, oppetatur cum gloria. I. A.264 a, O fortunata mors, quæ naturæ debita pro patria est potissimùm reddita. de Amic.97 b, Moriendi sensum celeritas abstulit.

MORSVS, *ũs*. Off.36 b, A bestijs ictus, morsus, impetitus. & de Finib.83 b, Viperinus morsus. Tusc.186 b, Acer morsus doloris. & 212 a, Vt ægritudo quasi morsum aliquem doloris efficiat. Off.37 b, Acriores sunt morsus intermissæ libertatis, quàm retentæ. Attic.190 b, Recordationes quasi morsu quodam dolorem efficiunt. de Diu.85 b, Quid aristolochia ad

ad morsus serpentum posit. & 82 b, Herbæ ad morsus bestiarum. Tuscul. 243 b, Certare pugnis, calcibus, unguibus, morsu. de Fat. 149 b, Philoctetes ulceratus serpentis morsu. de Sen. 88 a, Et contra auium minorum morsum, munitur uallo aristarum. de Diuin. 111 b, Cui ferus immani lacerauit uiscera morsu.

MORTALIS, *le.* dissolubilis, quod habet naturam & conditionem ut mori posit. de Nat. 65 b, Omne animal mortale & dissolubile est. & de Vn. 201 a, Homines mortali cõditione esse generatos. & I. A. 264 a, Ita pro mortali conditione uitæ immortalitatẽ estis consecuti. de Se. 93 b, Animum dũ in corpore mortali est, uiuere. & ibid. Animũ non esse mortalem. & de Nat. 90 a, Corpus mortale. de Le. 168 b, Quod in ijs mortale & caducum, quod diuinum æternumq; sit. de Som. 128 b, & Or. 206 b, Infrà autem nihil est iam, nisi mortale & caducum. de Nat. 6 a, Pluto fecit mundum mortalem. de Di. 116 a, Natura omnium interitus atque obitus cõficit. pro D. 233 a, Quod & senatus, & populus Ro. & omnes mortales iudicarunt. I. P. 100 a, Omnes mortales omnium generum, ætatum, &c. de Na. 77 b, Atq; hoc quidem omnes mortales, sic habent, &c. & de Fi. 65 a, Omnes mortales qui ubique sunt. I. V. 147 a, Vt omnes mortales uidere possint, &c. pro S. R. 34 b, Vt ab omnibus mortalib. audacia tua cognosceretur. pro Dom. 125 a, Cũ eius mœror inauditus omnibus mortalibus miserabilis uideretur. de Ar. 257 a, Qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus. Para. 118 b, Quo beatius esse mortali nihil potest. Antequam. 197 b, Miserrimi mortalis casum subire. pro Flacc. 134 b, Quem nemo qui mortalis esset, audiuit. I. V. 130 a, Nemo omnium mortalium. & 272 b, & 55 a, Defendo multos mortales. pro S. R. 20 a, Quæ sit omnium mortalium expectatio, uides. Offic. 24 b, Fortuna nonnunquam ipsa mortalis cum immortali natura pugnare uidetur. pro Rab. P. 127 b, Nec me pœnitet mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere.

MORTALITAS, *tis.* mortalis uitæ conditio, naturæ cõmunis fragilitas. de Na. 7 a, Omne quod ortum est, mortalitas consequitur. Oct. 130 a, Supra mortalitatem tuam tibi sunt omnia tributa. pro Marcel. 134 b, Casus humanos & incertos euentus ualetudinis, & naturæ communis fragilitatem extimesco.

MORTIFER, *a, um.* mortem afferens, perniciosus, pestifer. de Diuin. 94 a, Qui sunt morbo graui & mortifero affecti. Tusc. 163 b, Mortiferum poculum. pro Sest. 12 b, Plaga insanabilis illa mortifera. & in Va. 33 a, Plaga mortifera. pro Sy. 181 a, Accepit P. Sylla uehemens & mortiferum uulnus. de Di. 111 a, Emissio maris anguis erat mortifera Corneliæ. Acad. 30 a, Cur Deus mortifera tam multa terra mariq; dispersérit. de Le. 272 a, Præcepta, quæ imperiti pro salutarib. mortifera conscripserunt.

MORTVVS, *a, um.* morte deletus, sensu ac uita carens, qui iã nusquam est, qui ex hac uita migrauit, qui è uita excessit, cõsumptus.) (. Viuus. At. 195 b, Amo illũ mortuum, tutor sum liberis. de Le. 182 a, Homini mortuo ne ossa legito. de Ora. 106 b, Si causam ageres militis, patrem eius dicendo à mortuis excitares. pro Quin. 9 a, Is non modò ex numero uiuorum exturbatur, sed etiam si fieri potest, infra mortuos mãdatur. & Posteq. 200 a, Infra omnes mortuos mandatus esset. pro Milon. 16 a, Inferre mortuum in domum alicuius. I. P. 98 b, Cum tu quod tibi succederetur, exanguis & mortuus concidisti. pro Ra. 96 b, Qui sensu & uita carent. de Se. 82 b, Athletę senis lacerti mortui sunt. in Sal. 272 b, Qui iam decesserunt, omniq; odio carẽt & inuidia. de Cl. 168 a, Themistocles ueneno poto mortuus cõcidit. Qu. F. 303 a, Quędam effigies spirantis mortui. pro Milo. 119 b, Excitare aliquem à mortuis.

MOS, *moris.* consuetudo, institutum, disciplina, usus, ritus, modus. de Orat. 91 b, Hic enim est mos patrius Academiæ, aduersari semper in omnibus in disputando. de Cl. 271 a, Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus in rebus excellere. I. V. 249 a, Cum omnes ut mos est, ut fieri solet, cõcurrerent. & 241 a, Nam ut mos fuit Bithyniæ regib. lectica octophoro ferebatur. Acad. 39 a, Vt mos amicorum est. I. V. 89 b, Tum ille negauit moris esse Græcorum, ut in conuiuio uirorum accumberent mulieres. Epi. 194 b, Sed quia mos est ita faciendi, rogo. Offic. 47 a, Quod in patrijs est moribus multorum causas gratuitò defendere. contra Rul. 66 a, Est hoc in more positum institutoq; maiorum, ut ij qui, &c. Attic. 209 b, Quę autem his temporibus scripsi, Aristotelicum morem habent. Offic. 26 a, Nostro quidem more cum parẽtibus puberes filij non lauantur. Offic. 30 a, Quæ more agũtur institutisq; ciuilibus. & pro Muren. 124 a, More institutoq; maiorum, &c. pro Cec. 285 a, Causam more institutoq; omnium defendi. & pro Quint. 11 b, Ita tamen more & instituto per Tribunum. Offic. 30 a, Contra morem consuetudinemq; ciuilem aliquid facere. pro Cl. 37 b, Non mos consuetudoq; seruata. pro Cec. 283 a, Vis moribus facta.) (. Vis contra ius moremq; facta. & ibid. Recedere consuetudine. & 288 b, Vt de fundo Cecinna moribus deduceretur: id est, more & consuetudine. & 290 a, Vt moribus deductio fieret. de Orat. 96 a, Et nostro more aliquando, non Rhetorico loquamur. contra Rul. 71 a, Iam hoc inauditum & planè nouo more uti, &c. de Cl. 176 b, Nõ antiquo illo more, sed hoc nostro eruditus. pro Cec. 291 b, Prætor quemadmodũ more & exemplo opitulari posit, non habebit. I. V. 122 a, Hoc iniecto metu iudicibus nullo more, nullo exemplo, ecquã rem putatis esse? &c. Attic. 159 a, Pompeius Syllano more exemploque uincet. Orator. 199 a, Inclinata ululantiq; uoce Asiatico more canere. & 217 a, Placet dici omnia Isocrateo Theopompeoq; more. de Vn. 195 a, Multa sunt à nobis in Academicis, Carneadeo more & modo disputata. de Diuinat. 98 b, Cæteros umbrarum uagari modo. de Amic. 102 a, Quidam pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt. Orator. 150 a, Aristotelico more, & hoc Archesilæ modo disputare. pro Cæl. 44 a, Agere illo austero more & modo. pro Muren. 141 a, Hoc ab eius amicis more & modo factũ est. in Ver. 110 b, & pro Muren. 129 a, Humano modo, usitato more. Epist. 114 b, Nam si hoc more moderari possemus, ut, &c. Attic. 223 b, Nostro more, ut patiamur intermitti literas. pro Flac. 148 b, Quæ accusatorio iure & more sunt facta. Epistol. 182 b, Et si more magis hoc quidem scribo, quã quo te admonendum puto. pro Cæl. 45 b, More meretricio uiuere. & de In. 42 a, More bestiarum uagari. pro Quint. R. 54 a, Nisi fortè tu peruerso more id facis. & Tusc. 154 b, Vitioso more effici quidpiam. de Orator. 93 b, Non grauabor breuiter meo more quid quaque de re sentiam dicere. de Finib. 66 a, Suo more loqui. & ibid. Voluptas in corpore, omnium latinè loquentium more ponitur. de Orat. 80 a, Dicendi ratio in medio posita, communi quodam in usu atque hominum more & sermone uersatur. de Sen. 78 a, Gigãtum more bellare cum dijs. in Verr. 98 a, Fit sermo inter eos & inuitatio, ut græco more biberetur. Epist. 16 b, More Aristotelico scribere. de Orator. 109 b, Ad Græcorum consuetudinem disputare. Tusc. 230 b, Ad eam consuetudinem disputauimus. Orator. 201 a, Ad morem dicendi rhetorum exercere aliquem, &c. Hor. 42, In morem Salium. & pro Ar. 192 a, Iudiciali consuetudine. Off. 13 a, Apud Platonem est, omnem morem Lacedæmoniorum inflammatum esse cupiditate uincendi. pro Flac. 149 a, O' morem præclarum & disciplinam, quam à maiorib. accepimus. de Inu. 82 b, Perducere aliquid in morẽ. de Or. 116 a, Qui hoc primus in mores nostros induxit. & 151 b, Græcorum prudentiã posse ad nostrum morẽ usumq; transferri. Tusc. 230 a, Quẽ morẽ cũ Carneades tenuisset, &c. de Fi. 64 a, Retinere morem, & reuocare morem. Ep. 75 a, Mos antiquus manet. Part. 235 a, Ius in natura sit, an in more. de Inu. 50 b, Apud quos, quo more, cuius arbitratu sit educatus. Acade. 45 b, Virtus naturæ uel more perfecta. Gerere morem alicui, & placere alicui. Attic. 32 a, Vtrique à me mos gestus est. Epist. 29 a, Sed tibi morem gessi. pro Quint. 2 a, Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. de Orat. 93 b, Gerendus est tibi mos adolescentibus Crassę. pro Fla. 159 a, Lacedæmonij, qui soli iam tot annos unis moribus & nunquam mutatis legibus uiuunt. Epist. 199 b, Temperati moderatiq́ue mores. Attic. 262 a, Tua singularis humanitas, suauissimiq; mores. & Epistol. a, Mores perditi. Attic. 86 b, Dionysius mihi quidem in moribus est, pueri autem aiunt eum furenter irasci. de Finib. 127 a, Aristoteles & eius filius Nicomachus, cuius accuratè scripti de morib. libri, dicuntur esse Aristotelis. & 207 a, Philosophiæ pars, qua mores conformari putantur. pro Sex. R. 24 b, Mores feros immanemq́ue naturam alicuius ostendere. Qu. F. 303 b, Desidero filiam, effigiem moris, sermonis, animi mei. de Orator. 125 a, Mores oratoris effingit oratio. & ibidem: Exprimere oratione mores alicuius iustos, integros, religiosos, timidos, perferentes iniuriarum. pro S. R. 36 b, Totam uitam, naturã, moresq; alicuius cognoscere. pro Cornel. 63 a, Cæsar inueteratam quandam barbariem ex Gaditanorum moribus disciplinaq́ue deleuit. Offic. 24 a, Plerunque parentum præceptis imbuti, ad eorum consuetudinem moremq; deducimur. & 60 b, Præclarum à maioribus accepimus morem rogandi iudicis, si ea teneremus, quæ salua fide facere posit. I. P. 86 a, Lex cõtra omnes leges nullo scripta more. I. A. 173 b, Quid unquam domus illa uiderat, nisi pudicũ? nisi ex optimo more & sanctissima disciplina? & Para. 122 b, Suis quisq; fingitur morib. de L. 174 a, Tamen hæc erant ferè in more maiorum, qui tum, ut lex ualebat. pro Deiot. 149 a, Imitari potius aui mores disciplinãq; debebas. de Le. 178 a, Oraculũ editũ est, eas potissimùm religiones

ligiones tenendas esse, quæ essent in more maiorum.

MOTIO,*onis*.commotio,motus.de Fat.149 a,Qui protrusit cylindrum,dedit ei principium motionis, uolubilitatē aūt non dedit.de Na.36 a,Ex disparib.motionib.magnum annū confici.& de Vn.200 a, Orbium motio transuersa. Aca. 45 a,Animi motiones atq; rationes.Tusc.153 a.

MOSHESTIA,æ. urbs, quam Græci μόψου ἱστίαν uocant. L. Mopsuhestia.

MOTVS,*tus*.motio,momentum,agitatio, pulsus,impulsus, cursus,lapsus.de Vn.18 a,Deus motum dedit cœlo,eum qui figuratus sit aptissimus.de Som.128 a, Orbes qui uersantur retrò contrario motu atq; cœlū. &ibid. Quod animal est, id motu cietur interiore. ibid. Inanimatum est omne quod impulsu agitatur externo.de Di.110 a, Sol,luna,quem motum habeat.de Nat.30 b,Omne quod est calidum & igneū, cietur,& agitatur motu suo.de Nat.65 a,Natura omnia ciens motibus mutationibusq; suis.& Acad.30 a,Tantū motum mutationemq; moliri.& de Di.128 a,In maximis motibus mutationibusq; cœli.Tusc.102 a,Eo enim erant uultu, oratione,omni reliquo motu & statu, ut eos Argiuos diceres. de Nat.32 a, Motus principium ab animis esse ductum. de Diui.95 b,Pars animi quæ sensum,quæ motum,quæ appetitum habet.de Offi.36 b,Motus animi turbati,quos Greci πάθη uocant.de Cl.172 b, Cum omnis motus animi tanquam uentus hominem defecerat. de Vn.202 b,Ira,& mens & reliqui motus animi. de Diuin. 135 a, Nunquam animus agitatione & motu uacuus esse potest. de Diuina.133 b,Maiores enim quàm ulli insani efficerent motus somniantes. I.C.110 a,Is omnes motus Catilinę conatusq; prohibuit.de Nat.32 a,Motus principium ab animis esse ductū. Post.200 a,Nullus in eorum reditu motus municipiorum factus est. de Or.127 a, Si quis motus populi factus est.pro Do.202 a, Totius Italiæ magnificentiss. ille motus municipiorūq; cōcursus.pro Fl.151 a,Motus quidam temerarius græculæ concionis.I.C.105 a, Qui nullum reip. motum afferre poterāt. de Fin.66 a, Res quæ dulcem motum afferunt sensib. & ibi. Tum esse in motu uoluptatē. & 67 b. Sic enim appellat hāc dulcem in motu, illam nihil dolendi in stabilitate.pro Fla. 164 a,Videtis in quo motu temporum,quanta in conuersio ne rerum ac perturbatione uersamur.Offic.26 a,Nam palæ strici motus sæpe sunt odiosiores.de Nat.86 a,Omnes animorum motus pernoscendi.de Or.94 a,Animi atq; ingenij celeres quidam motus esse debent,qui, &c.Or.109 a,Motus cogitationis celeriter agitatus. Tusc.156 b,Momentum,pro motu.de Vn.203 b,Vt sex motib.ueheretur antè & ponè:nā & ad dextram & ad læuā,& surrsum & deorsum.de Fat.144 b,Itaq; tertius quidam motus oritur extra pōdus & plagā, cum declinat atomus interuallo minimo. &145 a, Esse quē dam motum animi uoluntarium.de Sen.93 b,Cum animus semper agitetur, nec principium habeat motus, quia ipse se mouet,nec finem quidē habebit motus.de Or.103 b,Animorum motus aut iudicibus, aut populo dicendo miscere atq; agitare.& ibi. Philosophi quidā omnino motus negāt in animis ullos esse debere. Offi.26 b, Elaborandum est,ne animi motus à natura recedat. & ibi.Motus animorum duplices sunt:alteri cogitationis,alteri appetitus.Off.17 b,Vt perturbationes fugiamus,id est,motus animi nimios,ratio ni non obtemperantes.

MOVENS,*tis*.quod est in motu.)(.Stans,manens.de Fini.71 a,Summum bonum puer utra uoluptate dijudicabit? stante an mouente?

MOVEO,*es*.cieo,agito,pello,impello, excito,motum facio, motum affero,momentum habeo,digitum profero.de Na. 32 a,Ex se & sua sponte moueri.)(.Agitari pulsu externo. de Nat.37 b, Vt nosmetipsi, qui animis mouemur & sensib. de Nat. 78 b, Hominum membra nulla contentione mente ipsa ac uoluptate mouentur. de Diuin.126 b, Signiferi orbis unamquamq; partem,aliam alio modo mouere atq; immutare cœlum,perinde ut quæq; stellæ in his finitimisq; partibus sint quōque tempore. de Fat. 145 a, Atomos per inane moueri grauitate & pondere. Acade.25 b,Moueri mente ac sensibus.Ora.220 b, Orator non approbationes solùm, sed admirationes, plausus, clamores mouere debet.Offic.20 a, Pulchritudo corporis mouet oculos,& delectat.& ibidem: Decorum mouet approbationem eorum quibus cum uiuitur.de Diuina.96 b,Cum signifer primi hastati signum non posset mouere loco. & pro Cecin.292 a, Si ne quidem loco motus fueris.ad Att.252 b, Multa me mouent in discessu, in primis quod,&c.152 a.Neq; illud me mouet,&c.Epistо.8 a, Quæ quidem mea cohortatio ne tibi inanis esse uidētur,illa me causa mouet. Att.172 b,Quæ me causæ mouerint,quā acerbæ,quàm nouæ,non queo scribere. de Or.125 b,In commouendis iudicibus,ijs ipsis sensib. ad quos illos adducere uolo,permoueor. Att.133 a,Nec me consules mouent,qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur. in Ver.209 a,Mouere castra ex aliquo loco,&uasa colligere.Ep.77 b,Ne te moueas istinc tā infirma ualetudine.At.134 b, Postquā ille Canusio mouerat. & 60 a,Ego me de Cumano moui ante diē, &c. Qu.Fr.308, Itaq; magnæ mihi res moueri uidebantur. Part. 240 a, Quæ quidem uel maximè suspicionem mouēt. de Or. 132 b, Sed admirationem magis quàm risum mouet. At.30 a,Quantā tu mihi moues expectationem de sermone Bibuli.Ep.54 a,Non est porrò tuū,uno sensu oculorū moueri.de Le.179 a,Eam petitionem cōparasti, quæ & risus & querelas moueret.de Or.104 b, Qui patris clarissimi recordatione & memoria fletum populo moueret. de Fin.100 a, Quia cogitationes comprehensionesq; rerum,è quibus efficiuntur artes, appetitiones mouent.Epi.157 b,Quæ animū meum repentè mouerunt. pro Deiot. 145 b, Mouebar animo,& de salute populi Rom.extimescebam.pro Mur.130 b, Mouere stomachum alicui.

MOVERE,pellere,cijcere.I.A.170 a,Mouere aliquem de sententia.pro Clu. 42 b,Mouere aliquem de senatu.& ibi.a,Ex senatu eijci à censore.de Ora.134 a,Mouere aliquem tribu. de Off.67 a, Vt ueros hæredes moueat, in eorum locum ipse succedat. de Off. 50 a, Quinquaginta annorum possessiones mouere non nimis æquum putabat. contra Rull.77 a, Sed moueri possessionibus amicissimis sedib. ac dijs penatibus negant oportere. Quin. Fr.308 a,Vrgere illi ut loco nos mouerent.

MOX,quàm mox,statim. At.157 b,Præterijt uillam meam Curio,iussitq; mihi nunciari,mox se uenturum.I.C.98 a, Nox nulla intercessit, mox interfectus est. de In.73 a,Non necesse est expectare,quin mox iudiciū fiat. de Fin.108 a. De summo bono mox,ut dixi,uidebimus. de Di.90 a, Discedo parumper à somnijs, ad quæ mox reuertar.

MVCRO,*onis*. in Cat. 111 a, Iidem gladios in rempub. districtos rotudimus,mucronesq; eorum à iugulis nostris reiecimus.I.A.259 b,Et dubitare, utrum mucrones nostrorū militū in ciue,an in hoste figantur.pro Clu.43 a,Cēsorius ſtylus,cuius mucronē multis remedijs maiores nostri retuderunt.de L. 288 a, Clodius mucronē tribunitium exacuit in nos.pro Cec.301 a,Hic est mucro defensionis tuæ.

MVGINOR,*aris*.cunctor,moror,& fortè quod alij boni autores dicunt,Musso:id est,taceo,& dissimulo.Atti.250 a,De Ocella,dum tu muginaris, nec mihi quicquam rescribis, cr pi consilium domesticum.

MVGIO,*is*.mugiunt boues dum clamant.ad Her.33 b,Vagire,mugire,murmurare,sibilare.

MVGITVS,*tus*. boum à sono ficta uox, ut etiam mugire.de Di.87 b,Terræ mugitus.Translatio est.

MVLA,*læ*.de Di.118 b,Mulæ partus à te prolatus est, res mirabilis propterea,quia non sæpe fit.& 88 a.

MVLCEO, *ces, mulsi,mulsum*.permulceo,lenio.in Arat.Vt res nulla feras possit mulcere procellas.& ibidem:Hęc angens anima uitali flamine mulcet. & ibidem:Huic ceruix dextra mulcetur Aquari.

MVLCIBER,*bri*.Vulcanus.Tusc.180 a, Iouisq; nomen Mulcibri adsciuit manus.Poetæ.

MVLCTA,*æ*. uel *Multa*, pœna.pro Cec.304 a,Nostri cines sæpe in colonias profecti sunt aut sua uoluntate, aut legis mulcta,quam sufferre non poterant.I.V.113 a,In cuius testamento quodam loco si cōmissum quid esset,mulcta erat Veneri.de Ora.176 a,L.Casilenus ab L. Sabelio mulctam lege Aquilia de iusticia petiuit.de Opt.244 b,Aeschines à Ctesiphōte multam petijt.& in V.107 b, bis,Petere mulctā ab aliquo. Item,Crassus consul Pon.Max.Flacco collegę Flamini Martiali mulctam dixit,si à sacris discessisset:quam mulctā populus Romanus remisit. pro Rab. 92 a, Illud quod est in eadem mulctæ irrogatione perscriptum.I.A.155 a, Quis unquā tanto dāno senatorē coegit? aut quid est ultra pignus aut mulctam?pro Mil.108 b, Irrogare mulctam alicui.Epi. 75 b,Vt mulcta tam grauis T.Mario depelleretur.

MVLCTATIO,*onis*.direptio.pro Rab.93 a, Misera mulctatio bonorum,miserum exilium.

MVLCTO,*as*.afficio,punio.pro Cornel.65 b, Populus Gaditanus hunc mulcta & pœna mulctauit. de Or.101 a, Vitia hominum atq; fraudes damnis,ignominijs,uinculis,uerberibus,exilijs,morte mulctantur. Postquam . 211 b, Quòd si mihi æternam esse propositam ærumnam arbitrarer,morte me ipse potius,quàm sempiterno dolore mulctassem. pro Lig.139 a,Sylla quos oderat, morte mulctabat. pro Clu. 23 a,Hūc leges exilio,natura,morte mulctarūt.Antequam.196 a,Si exilio mulctabunt corpus . Tusc.170 a, Ego uerò illi maximam gratiā habeo , qui me ea pœna mulctauerit, quā sine mutatione & sine uersura possem dissoluere. Tusc.248 b,At mulctantur bonis exules. Tusculan.158 b, Qui animos nostros quasi capite damnatos morte mulctant.in C.103 a,

Persæpe priuati pernicioſos ciues morte mulctarunt. in V. 79 a, & in Cat.103 a, Multos crudeliſsimè per uim morte eſſe mulctatos. de Pro.76 b, Si illũ, ut erat meritus, morte mulctaſſem. pro Seſt.16 a, Maiores noſtri Antiochum Aſia mulctarunt. pro Fon.276 b, Galli à ſenatu agris urbibusq; mulctati ſunt. & cont. Ru.73 a, Mulctare liberos populos agris. pro Cecin.304 a, In nulla lege noſtra reperietur, maleficiũ ullum exilio eſſe mulctatum. de Cl.172 a, Addebat etiã ſcriptores illos mulctatos exiſſe cum Galba: id eſt, malè acceptos aut affectos. I.V.122 a, Qui primò cũ obſiſtere conarẽtur, malè mulctati clauis ac fuſtib. repelluntur. pro Milone 108 b, Qua in turba C. Vibannius ita eſt mulctatus, ut uitã amiſerit. pro R. P. 122 a, Cum ab ipſa fortuna crudeliſsimè uideat huius conſilia eſſe mulctata. de Prou.76 b, Mulctari imperatorem diminutione prouinciæ, contumelioſum eſt. Epi.85 a, Stultitia mulctatur fama. in V.112 b, & 116 a, Hæredem iuſſum eſſe facere, &c. niſi fecerit, Veneri Ericinæ eſſe mulctatum.

MVLGEO, *gẽs*. in Arat. Igniferum mulgens tremebundis æthera pennis. Aliter, mulcens.

MVLIEBRIS, *bre*. mulieris, mollis. Off.26 a, Venuſtatẽ muliebrem ducere debemus, dignitatem uirilem. pro Mil.106 b, Muliebri & delicato ancillarũ puerorumq; comitatu. de Inuen.62 a, Excellens muliebris formæ pulchritudo. Off.12 b, Vos etenim iuuenes animum geritis muliebrẽ, illaq; uirgo uiri. ex Ennio. de Or.146 b, Vox muliebris. pro Cæl.32 a, Et muliebre bellum. Tuſc.178 a, Eneruata muliebrisq; ſententia. I.A.169 a, Virilis toga.)(. Muliebris ſtola.

MVLIEBRITER, effœminatè. Tuſc.q.185 b, Si ſe lamentis muliebriter lachrymisq; dederit, uinciatur. & 187 a, Ne quid ſeruiliter muliebritérue faciamus.

MVLIER, *ris*. fœmina. pro Mure.130 a, Mulieres omnes propter infirmitatem conſilij maiores in tutorũ poteſtate eſſe uoluerunt. pro Cec.298 b, Quod mulier ſine tutore autore promiſerit, non deberi. de Le.175 b, Vt ſentiant omnes mulieres, in natura fœminarum Deum caſtitatem pati. 2 de L. Mulieres genas ne raduntо, néue leſſum funeris ergò haben to. uerba legis XII. tab. Tuſc. lib.5, Mulieres in India, cũ eſt cuiuſq; earum uir mortuus, in certamen, iudiciũq; ueniunt, quam plurimùm ille dilexerit: plures enim ſingulis ſolent eſſe nuptæ. quæ eſt uictrix, ea læta proſequẽtib. ſuis, unà cũ uiro in rogum imponitur: illa uicta mœſta diſcedit. 2 de L. Mulierum famam ut multorum oculis lux clara cuſtodiat, diligentiſsimè ſanciendum eſt. 2 de Leg. Mulierum nocturna ſacrificia ne ſunto, præter olla quæ pro populo ritè fiẽt, néue initianto, niſi ut aſſolet Cereri Græco ſacro. 3 de Ora. Mulieres in ſermone incorruptam antiquitatem facilius, quàm uiri cõſeruant. 14 Famil. Sed rurſus illud me mouet, quòd uideo omnes bonos abeſſe Roma, & eos mulieres ſuas ſecum habere.

MVLIERARIVS, *a, um*. pro Cæl. 51 b, Mulieraria manus: id eſt, multitudo à muliere in inſidijs collocata.

MVLIERCVLA, *læ*. in Cat.109 b, Noa ſuas ſecum mulierculas ſunt in caſtra ductуri! 4 Fa. In unius mulierculæ animula ſi iactura facta ſit. Ser. Sulpitij. Tuſ.5, Leuiculus ſanè noſter Demoſthenes, qui illo ſuſurro delectari ſe dicebat aquam ferentis mulierculæ. de Am. Et eo fieri, ut mulierculæ magis amicitiarum præſidia quærant, quàm uiri: & inopes, quàm opulenti: & calamitoſi, quàm ij qui putantur beati. 6 Ver. Quæ forſitan uobis parua eſſe uideantur, ſed magnum & acerbũ dolorem cõmouent, mulierculis præſertim, quũ eripiuntur è manib. ea, quibus ad res diuinas uti cõſueuerunt: id eſt, matronis pauperib. 2 Off.1 Tuſ. Bene etiam collegit hæc pueris. & mulierculis, & ſeruis, &c.

MVLIEROSITAS, *tis*. cupiditas fœmineæ uoluptatis, ſeu uiri in mulieres amor. Tuſc.214 a, Vt mulieroſitas, ut ita appellem eam, quæ Græcis φιλογυνία dicitur.)(. Odium mulierum, quale in μισογυνίᾳ eſt.

MVLIEROSVS, *a, um*. mulierum appetens. de Fa.142 a, Stilphonem ſcribunt & ebrioſum & mulieroſum fuiſſe.

MVLIO, *nis*. qui mulos agit. Epiſtol.154 a, Ventidius mulio. Planci.

MVLIONIVS, *a, um*. quod mulionis eſt. pro Seſt.21 a, Mulionia penula.

MVLLVLVS, mullus piſcis. Par.123 a, Aliquem ſummis populi beneficijs uſum barbatulos mullulos exceptantem de piſcina, & pertractantem.

MVLLVS, *li*. Att.22 b, Noſtri autem principes digito ſe cœlũ putant attingere, ſi mulli barbati in piſcinis ſunt, qui ad manum accedant.

MVLSVM, *ſi*. potio ex uino melleq; cõfecta. de Or.135 a, Qui alteri miſceat mulſum, ipſe nõ ſitiẽs, & q illud ſitiens bibat. de Or.135 a, Suadebat Cranius, ut mulſum frigidũ biberet. at ille, Perdã, inqt, uocẽ. p Clu.53 a, Dare uenenũ in mulſo.

MVLTIFARIAM, multis locis. de Or.124 a, Aurum multifariam defoſſum. de Leg.163 b, Iudicia quæ quondam nuſquam erant, hodie multifariam nulla ſunt.

MVLTIFORMIS, *me*. uarius, diuerſus.)(. Vniuſmodi. Aca.44 a, Principes qualitates ſunt uniuſmodi & ſimplices, ex his autem ortæ uariæ ſunt, & quaſi multiformes.

MVLTIIVGES, *um*. multæ & uariæ, multiplices, plures. ad Atti.225 a, Literas multijuges accepi uno tempore à Veſtorij liberto.

MVLTIMODIS: id eſt, multis modis. de Orat.163 a, Multimodis ſum circumuentus, morbo, exilio, atque inopia, &c. Poetæ.

MVLTIPLEX, *cis*. uarius, copioſus. de Se.80 a, Vitis ſerpẽs, multiplici lapſũ & erratico. pro Fl.147 a, Præturæ iuriſdictio res uaria, & multiplex ad ſuſpiciones & ſimultates. de Am.108 a, Multiplex & tortuoſum ingenium. de Na.53 b, Aluus multiplex & tortuoſa. pro Cel.40 a, Varia multiplexq; natura. de Orat.104 a, Magna multiplexq; diſciplina. de N. d.42 a, Quæ multiplices fœtus procreãt, his mammarũ data eſt multitudo. Or.198 a, Multiplices uarijq; ſermones. de Cl.175 a, Genus orationis uagũ, fuſum, & multiplex. Ac.42 a, Plato, qui uarius, & multiplex, & copioſus fuit. ad Here. 42 a, Anceps & multiplex uerborum poteſtas in ambiguis. Tuſc.230 a, Multiplex ratio diſputandi. de Clar.192 a, Corona multiplex. de Sen. 88 a, Vitis ſerpens multiplici lapſu & erratico. At.90 a, Sed eſt magnum illud quidem, ueruntamẽ multiplex pueri ingenium, &c. de Or.85 b, Recondita in arte, multiplicіq; uerſantur.

MVLTIPLICABILIS, *le*. multiplex. Tuſc.179 b, Hæc intereemit totu multiplicabili draconem. Poetæ.

MVLTIPLICATVS, *a, um*. auctus. Qu.Fra.302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia cõcurret, ut multiplicata gloria diſcedamus. Off.78 a, Clariſsimi uiri filius in domum multiplicatam non repulſam ſolùm, ſed ignominiã & calamitatem retulit. Epi.148 a, Auctо exercitu, auxilijsq; multiplicatis.

MVLTITVDO, *dinis*. frequẽtia, celebritas, turba, cœtus. cõcilium, concio, conuentus, caterua, chorus, natio, populus, uulgus, corona, uis, numerus, copia. copiæ, manus, colluuies. I.V.69 b, Cum maxima frequentia à multitudine domũ reducebatur. Off.13 a, Qui ex errore imperitæ multitudinis pendet, hic in magnis uiris non eſt habendus. Off.24 a, Alij multitudinis iudicio feruntur, quæq; maiori parte pulcherrima uidentur, ea maximè exoptant. de Cl.122 b, Ego quãta manus eſt coniuratorũm hominum, tantam me inimicorũ multitudinem ſuſcepiſſe uideo. pro Pla.260 a, Populus ſem per iniquus dignitatis iudex eſt. pro Pla.260 b, Populus nõ delectu aliquo, aut ſapientia ducitur ad iudicandũ, ſed impetu nonnunquam, & quadã temeritate. & ibi. Non eſt enim conſilium in uulgo, nõ ratio, non diſcrimen, &c. & de Som.130 a, Neq; ſermonib. uulgi dederis te, &c. de Di.125 a, Nihil eſt tam ualde uulgare, quàm nihil ſapere. de Am. 113 b, Concio ex imperitiſsimis conſtat. pro Do.231 a, Multitudo hominum congregata ex ſeruis conductis. pro Cec.291 a, Qui manum fecerit, copias pararit, multitudinem hominum coegerit. de Or.86 a, Magnitudo & uarietas, multitudoq; cauſarũ, &c. Anteq.198 b, Magnitudo multitudoq; ueſtrorũ beneficiorũ. de Fi.81 b, Sed tamen non grauiſsimũ eſt teſtimoniũ multitudinis. Tuſ.175 b, Philoſophia paucis cõtenta iudicibus, multitudinẽ conſulto fugiẽs. de Fi. 75 a, Et ſi quando turpe non ſit, tamen non eſt nõ turpe, cũ à multitudine laudetur. Tuſ.188 b, Itaq; & fama multitudinis iudicio mouentur, ut id honeſtũ putent, quod à pleriſq; laudetur: te aũt etſi in oculis ſis multitudinis, tamen eius iudicio ſtare nolim, nec quod illa putat, idem re putare pulcherrimum. I.V.141 a, Quanta multitudo, quãta uis hominũ. pro Arch.186 b, In tanto hominum cõuentu ac frequentia. & in Ver.69 b, In tanto conuentu. in Ver.130 a, & de Na.12 b, Multitudo, copia, numerus, uis, ut ex magna copia uel numero. & in Verr.144 a, Infinita uis atomorum. in Anto.161 a, Frequentia ueſtrũm incredibilis, concioq; Quirites. de Ar.248 b, Vis innumerabilis collecta ſeruorum. de Pro.75 a, Numerus, & multitudo, idem. Attic. 38 b, Manus iuuentutis duce Curione, &c. Attic.247 a, b, Nam tantæ multitudinis, quantum capit urbs noſtra, concurſus eſt ad me factus.

MVLTO, longè, multis, uel omnibus partibus. de Fin.98 a, Non paulò, haud paulò, impendiò. longo interuallo, cũ animum quadam infinita laude anteponerent corpori. de Fin. 100 a, de Orat.85 b, Multo pauciores oratores, quàm poetæ boni reperiuntur. Atti.126 a, Ea cognoui commodiora eſſe multo, quã ut, &c. Att.193 a, Meoq; iudicio multo ſtare malo, quam omniũ reliquorũ. ad Her.38 a, Expolitio adiuuat & exornat orationem, ſed multo maximè per eam exercemur ad elocutionis facultatẽ. de Or. 113 b, Illud iam mirari deſino,

desino,quod multo magis antè mirabar,hunc,&c. de Sene. 84 a,Nec uerò corpori solùm subueniendum est, sed etiam menti atque animo multo magis. pro Mil. 119 b, Atq; haud scio,an multo etiam sit adiuuandus magis. etenim,&c. Attic. 124 a,Multo minus mouebant minæ. Offic. 32 a, Sic homines ac multo etiam magis natura congregati, &c. & de Orator. 121 a,Ac multo etiam. Postquam.204 b, Non multo post discessum meum.in Catil. 100 a, Aut non pòst multo commissa. de Natur. 44 b, Sol multis partibus maior quàm terra.pro Flacc.156 a, Interim neque ita longo interuallo ille uenit:id est,neque ita multo pòst.pro Arch. 186 b, Interim satis longo interuallo uenit Heracleâ. pro Mil. 108 b,Hæc eadem longo interuallo conuersa est in me.Tus.170 a,Haud paulo doctior.

MVLTVM, ualde,bene,sanè, sanequàm,ita, non parum,nõ paulum,nescio quid.pro Quint.1 a, M. Iunius in hac causa multùm & sæpe uersatus.de Leg.190 b, Res multùm ac sæpe quæsita.Att.131 b,Multùm mecum municipales homines loquuntur.in Verr.259 a, Longè omnes multumq; superare.de Diuinat.108 b,Quærenti mihi, multumq; & diu cogitanti,quánam re possem, &c. At.207 b,Liber mihi sanè probatus.Epi.Sanè grandis,uel bene grandis. de Or.97 a, Diu multumq; scriptitare. & Attic.61 b,Libri diu ac multùm in manibus fuerunt.

MVLTVS,*a,um*. grandis, multiplex,creber,nimius. de Nat. 54 a,Venæ crebræ, multæque toto corpore intextæ sunt.& 53 b.Per uenas admodum multas.de Ora.104 a, Multæ,copiosæ,uariæq; rationes. & 128 b,Multa, & uaria, & copiosa ratione.& de Inuent.43 a,Multæ & magnæ res.Ep.36 b,Cũ tu tam multis uerbis ad me scripsisses.de Natur.deor.44 b, Hi tanti ignes tamq; multi.de Ora.88 a, Hæc tanta tamque multa.pro Syl.181 a,Hec diu,multum,& multo labore quæsita,una eripuit hora.de Arusp.258 b, Cum quibusdam multis metuendisq; rebus.de Sen.89 b, Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt satæ.in V.140 a,Non minus multas statuas posuit,quàm abstulit.& Epi.102 a, Minus multa.de Clar.190 a, M. Calidius,qui non fuit orator unus è multis, potius inter multos propè singularis fuit. & ibi.196 b, Turba patronorum,& numerari in uulgo patronorum . & ibidem:Vt numerarer in multis. Offic. 22 a, Vt unus de multis esse uideatur.& de Fini.78 b, Tenuis L. Virginius unusque de multis.Epistol.58 b,Nimium multa. & de Finib.77 a,Et satis multa.ad Heren. 1 a, Ne parum multa scisse uiderẽtur. & de Orator. 135 b, Nimis multa in genera diuidere.Epist. 23 a,Tum nomen multum est in illis locis. Atti.206 a,Multus sermo ad multum diem.Quint.Frat.310 b, Multa nocte ueni ad Pompeium.de Leg.157 a,Accius in orationib.multus,& ineptus ad multam inobedientiam. Acad.5 b,Antipatrumque qui multus in eo fuisset, reprehendebant,de Ora. 110 a, Qui in aliquo genere aut inconcinnus aut multus est, is ineptus dicitur.de Na.49 b,Nolo hac in re multus uideri.Offic.44 b,Theophrastus est multus in laudanda magnificentia. de Orat.141 b, Ne in re nota & peruulgata multus & insolens fim. pro Planc. 276 b, Sed hoc frequenter in me congessisti,saneq; in eo creber fuisti.de Orat. 118 a, Nonnulli dum operam suam multi existimari uolunt,uolitant,&c. in Verr. 240 a, Statuite quanti hoc putetis & quàm multo redemisse.de Or.162 b,Frequentes,pauci,singuli.de Inuent. 62 a,Multi,plures,complures,frequentes.& in V.67 b, Multa,complura,frequentia.

MVLVIVS, siue *Moluius*, quẽ Miluium corruptè quidã uocãt,pons est Tiberis in uia Flaminia, ad secundũ ab urbe lapidẽ.in Cat.111 b,Occultè ad pontẽ Muluiũ peruenerunt.

MVLVS,*li*.de Na.58 a, Longum est mulorũ persequi utilitates &asinorum.& Top. 223 b, Mulus clitellarius.Ep.259 b, Equum & mulum Brundusij reliqui.Epi.138 a,Potes mulo isto Romam peruehi.Att.246 b,Petij ab eo de mulis uecturæ itineris,&c.cont.Rul.72 b,Deinde ornat eum mulis, tabernaculis,centurijs,supellectili.

MVNDANVS,*a,um*. Tusc.249 a, Socrates quidẽ cum rogaretur,cuiatem se esse diceret?mundanum , inquit : totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabatur.

MVNDITIA,*æ*.lautitia,elegantia. Offi.26 b, Adhibenda est præterea munditia non odiosa,nec exquisita nimis.Orato. 204 a,Elegantia modò & munditia remanebit.Epist.138 b, Lautitia,munditia,elegantia.

MVNDVS,*a,um*.lautus,elegans. Qu.F.309 a,Tuam domum in carinis mundi habitatores Camiæ cõduxerunt. de Fi.69 b,Vir mundus & elegans. L.Asotus.

MVNDVS, *di*. uniuersitas mundi, siue uniuersitatis corpus, natura,rerum natura,quod in natura rerum omne est, uniuersa natura,hoc templum , orbis terrarum , in omni cœlo atq; terra, ille cœlũ ac terras regens . Liber de Vniuersitate (ut uulgò uocatur) totus est ex Timæo Platonis expressus,

quare de mundo pulcherrima continet. de Nat. 57 a, Est enim mundus quasi cõmunis deorum atq; hominũ domus, aut urbs utrorũq;.& ibid.Mundus deorum & hominũ causa factus est.& 100 b, Vniuersus hic mũdus unitas cõmunis deorum atq; hominum existimanda est. de Fin.103 b,Mundum aũt hunc censent regi numine deorũ , & esse quasi cõmunem urbem & ciuitatem hominum & deorum.de Diui. 127 b, Cœlum ipsum quod extremum atq; ultimum mundi est.de L.172 b, In cœlo & mundo inesse mentem & rationẽ. Acad.14 b, Democritus ait innumerabiles esse mundos. de N.16 a,& 20 b,Sexcenta millia mundorum.de N.52 b,Mente & consilio omnia in hoc mundo administrari.de N.30 a, Mundũ esse Deum animantẽ, compotem rationis. de Som. 127 b, Deus cuius hoc templũ est omne quod conspicis . de Nat.7 a,Anaximandri opinio est, innumerabiles esse mundos.& 6 a,Plato dixit mundum fore sempiternum. de Vni. 201 a,Hunc uarietate distinctũ bene Græci κόσμον, nos lucẽtem mundũ nominaremus.de Or.159 b,Status huius totius mũdi atq; naturę.de D.129 b,Epicurus quod in natura rerũ omne esse dicimus, infinitum esse dixit. de Am.100 b, Quæ in rerum natura totoq; mundo constant, quęq; mouentur. Par. 119 a, Qui omnem orbem terrarum unam urbem esse dicunt.de Le.184 b,Sine quo nec hominũ uniuersum genus stare,nec rerũ natura omnis,nec ipse mũdus potest. de Am. 112 b,Si quis è cœlo naturã mũdi , pulchritudinẽq; siderum perspiceret. de L. 160 a, Omnem naturam deorum numine regi.de Vn.202 b,Animus uniuersæ naturæ. Off. 31 b, Metiri mundi magnitudinem. de L.174 b,Mundus hic omnis templum est deorum, & domus.Item:Omne cœlum siue mundus,siue quo alio uocabulo gaudet , hoc à nobis nuncupatus sit.de Vn.196 b,Hunc mundum animal esse,idq; intelligens,& diuina prouidentia constitutum,

MVNDVS, *di*. muliebris ornatus & uirilis.In Oeconomico, teste Columella 241.

MVNERO, *as*. muneror.pro Deiot. 146 b, Locus erat quidam,in quo erant ea composita,quibus te rex munerare cõstituerat.

MVNEROR,*aris*.largior.Att.100 b,Alexion me opiparè muneratus est.de In.62 b,Aliud alij commodi aliquo adiuncto incommodo natura muneratur.

MVNIA,*orum*.munera,onera.pro Mur.141 b,Hæc sunt officia necessariorum,commoda tenuiorum,munia candidatorũ. & pro Sest.26 b,Qui suis ceruicibus tanta munia sustinent, hi sunt optimatum principes.

MVNICEPS,*cipis*.ciuis,popularis,qui è municipio est. Att. 277 b,C.Nasennius municeps Suessanus. & de Cl.182 a, M. Pontidius municeps noster. & in V.168 a, P.Cauius Cossanus municeps.& 168 b,Clamabat se municipem Cossanum esse. Att. 153 b, Ego Ciceroni meo Arpini potissimùm togã puram dedi,idq; municipibus meis fuit gratum. pro Cl.18 a,Non illi uos de unius municipis fortunis arbitrantur sententiam laturos:sed,&c.de L.170 a,Ego & Catoni & omnibus municipibus duas esse censeo patrias. Ep.125 a, Lucius tribulis & municeps & familiaris meus.& Epist.208 b,Mei municipes Arpinates.

MVNICIPALIS,*le*.ex municipio.pro Syl.171 b,Est enim ipse à materno genere municipalis. & Atti.109 a, Ex dolore municipali.pro Sest.13 a,& Qu.de Pet.209 b, Sunt municipales rusticiq; Romani.& in Ant. 171 b, Homines municipales & rusticani.de Leg.191 b,Municipalis respub.Attic.131 a, Multum mecum municipales homines loquuntur, multum rusticani.

MVNICIPIVM,*pij*.conuentus,prefectura,colonia.Ep.208 b,Non dubito quin scias non solum cuius municipij fim, sed etiam quã diligenter soleã meos municipes Arpinates tueri.pro S.R. 20 b,Roscius municeps Amerinus fuit, genere & nobilitate sui municipij facilè primus.p Sest.9 b,Nullum erat municipium Italiæ,nulla colonia.nulla præfectura,quæ nõ,&c.de Fin.107 b, Stoici totũ hunc mundum municipium suum esse existimabant.in A.186 b,Omnes qui sumus è municipijs.p Pl.292 b, Tu es ex municipio antiquissimo Tusculano, hic est è præfectura Atinati non tam prisca. I.C.109 b,Vrbes coloniarum ac municipiorum. cont.Rull. 83 a,Calenum municipium cõplebunt.pro S.R.25 a, Municipium rusticanum.in P.90 b,Neq; enim regio fuit ulla,neque præfectura aut colonia,ex qua non,&c.

MVNIFICE, liberaliter,largè,prolixè.de N.75 b,Munificè & largè dare aliquid. de Fin.140 b, Societatem hominũ munificè & æquè tuens iusticia dicitur.

MVNIFICVS,*a,um*.liberalis,largus. Offic. 46 b, Conuenit autem tum in dando munificum esse,cum in exigendo non acerbum.de Orat. 87 b,Quid porrò tam liberale ac munificum,&c.pro Quint.48 b,Roscius liberalissimus munificentissimusq; fuit.

MVNIO, *nis.* paro, adorno, firmo, confirmo, obuallo. pro Muren. 135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam munichant, adipiscendi obstruebant. de Pro. 69 b, Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, sed trophæis munita. Atti. 66 b, Aditus insulæ muniti sunt mirificis molibus. pro Pomp. 10 b, Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipublicæ firmissimis præsidijs classibusq; muniuit. pro Syl. 182 a, Munite communem arcem bonorũ, obstruite perfugia improborum. in Cat. 98 b, Illam coloniam meis præsidijs, custodijs, uigilijsq; muniui. cont. Rull. 62 b, Italiam præsidijs confirmare. in Cat. 99 a, Domum meam præsidijs maiorib. muniui atq; firmaui. pro Sest. 20 a, Qui se præsidio munierit, & ibid. Vt à suis munitus tutò in foro esset. At. 39 b, Nos firmissima hominum beneuolentia muniti sumus. Epist. 58 b, Nouarum me necessitudinum fidelitate contra ueterum inimicorum perfidiam muniendũ putaui. de Fin. 82 b, Tueri & munire beneuolentia multorum. pro Rab. 91 a, Intercludere omnes seditionum uias, munire præsidia reipu. de Nat. 55 a, Munitęq; sunt palpebræ tanquam uallo pilorum. Epist. 173 b, Munio me ad hæc tempora. de Sen. 88 a, Et contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum. de Am. 102 a, Qui uirtute & sapientia sic munitus est, ut nullo egeat. de Prouin. 76 a, Alpib. Italiam munierat antè natura, non sine aliquo diuino numine. pro Fon. 277 b, ter. Munire uiam. Tusc. 155 a, Munire sibi uiam in cœlum. de Or. 127 b, Qui primùm tibi munisti ad te audiendum uiam. Att. 15 b, Munire sibi tutam uiam ad retinendas opes. Att. 241 a, Hæc noua sit ratio uincendi, ut misericordia & liberalitate nos muniamus.

MVNIO, *onis.* genus carminis. de Or. 107 a, Hoc nos si facere uelimus, antè condemnentur ij, quorũ causas receperimus, quàm toties, quoties perscribitur pœanem aut munitionẽ citarimus, aliter, cantarimus.

MVNITIO, *onis.* pro Fon. 277 b, Obiectum est etiam, quæstũ M. Fõteium ex uiarum munitione fecisse, ut aut ne cogeret munire, aut id quod munitum esset ne improbaret. I. V. 228 a, Fons, qui fluctu totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum à mari diiunctus esset. in P. 88 a, Munitio Thessalonicæ. & I. A. 250 a, Antonius Mutinam operibus munitionibusq; sepsit. de Or. 138 a.

MVNITO, *as.* munio. pro S. R. 42 a, Nunc quam uiam muniter, quod iter affectet, uidetis.

MVNITVS, *a, um.* septus, uallatus, stipatus, armatus, pro Sest. 23 a, Qui stipatus semper ficarijs, septus armatis, munitus iudicibus fuit. Par. 118 b, Regulus tot uirtutum præsidio munitus, tantoq; comitatu uirtutis septus. Offic. 31 b, Effectumq; est, ut esset uita munitior, atq; ut, &c. pro Mur. 137 b, Cuius ingenio paterni omnes amici munitiores esse debebant. Qu. de Pet. 208 b, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. de Diuin. 89 b, Is sapientia munitum pectus gerit. pro Fl. 165 b, Aliquis bonorum omnium præsidio non modò munitus, sed etiam ornatus. de Ar. 247 a, Domus tot senatusconsultis munita atq; septa. & ibi. Domus publico omni præcipuo & diuino, & humano iure munita. de Fin. 59 b, Septus ac munitus contra hostes. Epi. 23 b, Castella munita, oppida munitissima. & At. 41 a, Castellum natura munitum. pro Pomp. 16 b, Nulla domus nostris magistratibus satis clausa atq; munita fuit. & pro Rab. 92 a, Libertas leuitate legum munita. pro Muren. 29 a, Illud dico, nullam esse in illa disciplina munitam ad cõsulatum uiam. pro Fl. 159 b, Græcia Asiæ oram maritimam cinxit urbibus, non ut munitam colonijs illam gentem, sed ut obsessam teneret. I. V. 67 a, Nihil tam munitum quod non expugnari possit. con. Rul. 83 b, Vrbs natura ac loco munita, succinctaportibus, armata muris. pro Ar. 189 b, Pontus & regijs quõdam opib. & ipsa natura regionis uallatus. I. V. 243 b, Tutus, clausus, septus, munitus contra aliquem. Qu. Fra. 308 b, Pompeius dixit munitiorem se ad custodiẽdam uitam suã fore, quàm Africanus.

MVNVS, *eris.* donum, officium, ludi, opus. in Ant. 182 b, Cæsar muneribus, congiarijs, epulis multitudinem imperitam lenierat. & Qu. F. 327 b, & Or. 200 a, Munus magnificum dare.* Mittit homini munera satis largè hæc ad usum domesticum uini & olei, quod usum erat, etiam tritici quod satis esset. de Ar. 244 b, Aliquem quasi diuino munere donatum reipub. uideri. Ep. 131 a, Sed ego hospiti ueteri & amico munusculum mittere uolui leuidense, crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera. de Vn. 204 a, Philosophia data est nobis deorum concessu atq; munere. de Diuinat. 109 b, Quod enim munus afferre reip. maius meliúsue possumus, quàm si, &c. Post quam. 204 a, Deorum beneficio & deorum munere. Offi. 76 b, Munera perinde sunt, ut accipiuntur. Ac. 40 a, Dare munus alicui. ad Her. 6 a, Largiri munus alicui. pro Syl. 177 b, Quasi uerò tempus dandi muneris non uallde appropinquaret. & ibid. Posset alia familia Fausti munus præbere. de Or. 153 b, Meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. de Clar. 170 a, Is functus est omni ciuium munere. de Cl. 174 b, Rullius magnum munus de iure respondendi sustinebat. de Som. 128 a, Ne munus assignatũ à deo defugisse uideamini. Off. 35 a, Inuectio certè nulla esset, nisi his muneribus homines fungerentur. pro Cl. 23 a, Mater audiuit sibi non solùm filium, sed etiam exequiarum munus ereptum. de Di. 109 b, Tantum huic studio relinquendum, quãtum uacabit à publico officio & munere. & ibid. Tum pristinis orbati muneribus hæc studia renouare cœpimus. de Di. 139 b, Sine oculis non potest extare officium & munus oculorum. Tusc. 193 b, Oculus conturbatus non est probè affectus ad suum munus fungendum. & ibi. Ad exequendũ munus suum. in Ant. 221 a, Non quòd ei cura defuerit in tanto officio tantoq; munere. de Am. 100 a, Valetudo opportuna est, ut dolore careas, & munerib. fungare corporis. At. 94 b, Paucos dies habebam reliquos annui muneris. Acade. 30 b, Dare alicui immunitatem munerum. de Ora. 112 a, Videamus quid ei negocij demus, cuiq; eum muneri uelimus esse præpositum. de Or. 108 a, Oratoris propriũ officium ac munus. pro Font. 279 b, Alicui muneri atq; officio præesse. de Ora. 101 a, Honoribus ac reipub. muneribus perfunctus senex. de Or. 114 a, Videtis ne quantum munus sit oratoris historia. Or. 94 b, Magnum quiddam est onus ac munus profiteri, &c. I. V. 89 b, Munus hoc meum non est, cum meæ partes sunt hospitum recipiendorum, id libenter facio. de Na. deor. 5 b, Qui ministri tanti muneris fuerunt. Par. 241 b, & 242 a, Quo exposito, munus promissi omne cõfecero. Ac. 30 b, Dare alicui immunitatem munerum. Offi. 53 a, Nulla tamen eius ingenij monumẽta mandata literis, nullum opus ocij, nullum solitudinis munus extat. de Pro. 76 a, Susceptũ reipub. munus explere. de Or. 140 a, Singularum uirtutum certa quædam sunt officia ac munera. Epist. 65 b, Hoc quicquid est oneris ac muneris. Epi. 151 a, Sustinere munus consulare. Epi. 59 b, Tanti actam præclari muneris societas. Epist. 90 b, Munus officij ac studij erga aliquem. At. 1 b, In omni munere candidatorio fungendo. Tusc. 139 b, Munus animi est ratione uti. pro Mil. 105 b, Principum munus est, resistere leuitati multitudinis, &c. de Finib. 114 a, Officium munusq; sapientis, &c. Epist. 170 a, Tuum est hoc munus, tuæ partes. Tusc. 235 b, Tenere suum munus. Epi. 116 b, Deferre munus alicui. de Ora. 88 b, Tu qui tuo magis studio, quàm proprio munere aliquo disertorum ius à nobis ciuile didicisti. Qu. Fr. 293 b, Parui refert abs te ipso ius dici æquabiliter & diligenter, nisi idem ab ijs fiet, quibus tu eius muneris aliquam partem concesseris. Qu. F. 299 a, In extrema parte muneris ac negocij tui diligẽtissimus fis. Off. 44 b, Theophrastus est multus in laudanda magnificentia popularium munerum. Off. 48 b, Sin aliqua necessitas huius muneris alicui reipub. obuenerit, danda, &c. de Sen. 82 b, Aliquem ad omne officij munus instruere. de Sene. 83 b, Masanissa senex omnia regis officia & munera exequitur. de Sen. 84 a, Quidam senes nullum officij aut omnino uitæ munus exequi possunt. de Sen. 93 a, Nam dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur. de Amic. 109 a, Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletũ sit. Par. 116 b, Quoniam illud maiorum uigiliarum munus in tuo nomine apparuit. de Leg. 157 a, Mihi uideris eorum studijs, qui literis delectantur, debere hoc munus. de L. 158 a, Qui consulentibus respondet, senectutis grato atq; honesto fungitur munere. de Leg. 158 b, Qui ei muneri præfuerunt. de Leg. 159 b, Cuius muneris colendi efficiendiq; causa nati sumus. & 170 a, b, Tanquam id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem, &c. Fungor aliquo munere. Colo & efficio aliquod munus.

MVNVSCVLVM, *li.* Off. 66 b, Alieni facinoris munusculũ non repudiarunt. Ep. 216 b, Munusculum leuidense.

MVRAENA, *næ.* pisces. Parad. 123 a, Mullorum & muræna-rum copia.

MVRGENTINVS, *na.* ager. I. V. 157 a.

MVRIA, *riæ.* aqua multo sale condita, quam Plin. falsuginem etiam uocat. de Fin. 99 b, Stilla muriæ.

MVRMVR, *ris.* mugitus, fremitus. de Orator. 157 b, Murmur maris. in Arat. nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.

MVRMVRO, *as.* de Aruspic. 247 b, Vidi hesterno die quendam murmurantem, qui, &c. Tusc. 250 b, Fremitus murmurantis maris. ad Heren. 33 b, Vagire, mugire, murmurare, sibilare.

MVRVS, *ri.* mœnia, propugnaculum. de Na. 79 a, Muri urbis, quos uos sanctos esse dicitis. pro Pomp. 14 b, Insula Delos parua, sine muro nihil timet. Offi. 3 a, Aries murũ perculsit.

Attic.

Attic.25 a, & 26 a, De muro imperaui Philotimo ne impediret.de Fi.111 a,Si Annibal ad portas uenisset,murumq; iaculo traiecisset.in V.235 b,Ad omneis meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur. in C. 123 b,Dum memoria consulatus mei uestris erit infixa mentibus,firmissimo me muro septum esse arbitrabor.in Pis.81 a, Lex Aelia & Fusia propugnacula murique tranquillitatis & otij.

MVS,*ris*.de Na.29 a,Non possis adduci,ut muribus domum, & mustellis ædificatam putes.de Diuinat.100 b, Clypeos à muribus esse derosos.de Diui.120 b,Mures diem & noctem aliquid rodentes.At.lib.4, Tabernæ mihi duæ corruerunt: reliquæ rimas agunt. Itaque non solùm inquilini, sed mures migrau erunt.

MVRVM,pro muriũ.2 de N.teste Charisio, Nec enim homines murum aut formicarum causa frumentum condunt.

MVSA,*æ*.de N.70 a,Musę primę quatuor natę Ioue,Thelxiope,Mneme, Aœde, Melete: secundæ ex Ioue & Mnemosyne, nouẽ:tertiæ ex Ioue & Antiopa,quas Pieridas & Pierias solent poetæ appellare.pro Ar.191 a,In qua urbe Imperatores propè armati poetarũ nomen & Musarũ delubra coluerũt. Or.202 b,Xenophontis uoce Musas quasi locutas ferũt. Ep. 16 a,Ab oratorib.disiungo me ferè,referoq; ad mãsuetiores Musas. Tus.241 a, Quis est enim qui cũ Musis.i.cum humanitate & cũ doctrina habeat aliquod cõmerciũ, qui, &c. de Na.68 b,Orpheus & Rhesus matre Musa nati. pro Ar.189 b, Nemo est tam auersus à Musis, qui non mandari uersib.æternum suorum laborum præconium facilè patiatur. Ora. 198 a,Forenses causæ agrestiorib.Musis relictæ. Att.25 a,Interea quidem cum Mulis nos delectabimus.Atti.25 b, Cum omnibus Musis rationem habere cogito.

MVSCA,*æ*.de Cl.184 a, Hodie te istic muscæ comedissent. & de Or.131 b,Puer abige muscas.

MVSCOSVS,*a,um*.humore sordidus,squalidus,obsoletus. Quint. Frat.319 a, Iam ἀπεδυτηρίῳ nihil alsius, nihil muscosius.

MVSCVLVS,*li*.exiguus mus.de Diu.115 b, Musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri.

MVSICA,*æ*.cantus, symphonia.de Ora.100 b,Vt in musicis numeri & uoces & modi.de Ora.155 a, Musicam Damon & Aristoxenus tractauerunt.de Nat.30 b, Idem scilicet censeres in platanis inesse musicam. de N.190 b,Leges musicę.& 177 b,Cantus musicorum.

MVSICVS,*ci*.de Or. 100 b, Vt in musicis numeri & uoces & modi.& 85 b,Quis musicis penitùs se dedidit,qn, &c. Tus. 240 b, Musicorũ uerò perstudiosum accepimus:id est, Dionysium.Offi.29 b, Vt in fidib.musicorum aures uel minima sentiunt.de Di.110 a,Qui fidib.aut tibijs uti uolunt, earum tractationem non ab aruspicibus accipiũt, sed à musicis. in Pis.84 a,Hic aũt non tam concinnus helluo, nec tam musicus,iacebat, &c.Tusc.177 b,Si absurdè canat is, qui se haberi uelit musicũ.Tuscu.149 a,Ergo in Græcia musici floruerunt.de Fini.90 b,Geometræ,musici,grammatici.Item:Timotheus musicus.Steph.in uoce Mileti.

MVSICVS,*a,um*.de Leg.177 b,Plato negat mutari posse musicas leges,sine mutatione legum publicarum.

MVSTACEVM,*cei*.cibi genus,ex farina,caseo,aniso,cumino,adipe,musto,& de uirga lauri abrasa aliquid suppositis foliis lauri cũ coquitur, ut Cato docet. Att.79 b,Laureolã in mustaceo quærere.Bibulum hoc prouerbio notat,qui sine labore,in re friuola,præclaram quæreret gloriam.

MVSTELLA,*læ*.de Nat. 29 a, Non possis adduci ut domũ muribus & mustellis ædificatam putes.

MVSTVM,*ti*.de Cl.192 b, Noua ista quasi de musto ac lacu feruida oratio.

MVTABILIS,*le*.habens mutationem.de N.65 b,Omne corpus mutabile est.& de Vn.199 b, Materia mutabilis. de Vn. 201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labuntur. pro Mil.109 b,Mollis,tener,flexibilis.

MVTABILITAS,*tis*. Tusc.quæst.226 a,Inconstantia mutabilitasq; mentis.

MVTATIO,*onis*.permutatio,motus,conuersio,status,conuersio,inclinatio temporum.in Ar.140 b,Optimus est portus pœnitenti,mutatio consilij. pro Qu. 2 b,Fit magna mutatio loci,non ingenij.Epist.8 b, Atq; ita ut nullâ mutationem unquam habitura res esse uideatur. de Na.46 b,Lunuarias mutationes lucis habet. de Nat.65 a,Natura omnia ciens, & agitans motibus & mutationibus suis. Academ. 30 a,Vt nulla uis tantos queat motus mutationemq; moliri.de Nat.deor.36 b,Mutationes quatuor temporum.& 65 b,Mutationes elementorũ inter se.pro Cluent.28 b, & Off. 24 b,Crebra coloris mutatio.Offic. 24 b, Morum facienda mutatio est.de D.105 b,Extortum fieri mutatio potest. Of. 5 b,Mutatio officiorum dando,accipiendo. Att.125 a,b,Nemo doctus unquam mutationem consilij,inconstantiã dixit esse.Offi.24 b,Eam mutationem si tempora adiuuabũt, facilius commodiusq; faciemus. in Ant. 159 a, Vnde igitur subitò tanta ista mutatio?

MVTATVS,*a,um*. Epistol. 77 a, Alij mutati uoluntate sint. & 84 a,b,Rerum hoc natura,&c.nec manens nec mutata ratio feret.

MVTIA,*orum*.festus dies,Qu.Mutio ob bene administratam Asiam consecratus. in Ver.119 a.

MVTICENSIS ager in Sicilia.in V.Act.5.pag.169 b.

MVTILATVS,*ta*.diminutus.I.A.189 b, Antonius in Gallia mutilatum ducit exercitum.

MVTILVS,*a,um*. diminutus,mutilatus. Orat.214 a, Animus mutila sentit quędam,& quasi decurtata.Or.199 b, Mutila quædam & hiantia loqui.

MVTINA,*næ*.urbs. in Ant. 199 a, Antonius circunsedit Mutinam,firmissimam & splendidissimam populi Romani coloniam.Att.278.

MVTINENSIS,*se*. Att.276 a,Mutinensis fuga.

MVTO,*as*.mutationem facio,permuto,uerto,inuerto, conuerto,immuto,commuto, uario. Postq. 206 b, Vos uestem mutandam censuistis,cunctiq; mutastis.& Quin. Fr.308 a, pro Corn. 60 a, Neq; mutare ciuitatem quisquam inuitus potest,neq; si uelit mutare,non potest.& 61 a,Ne quis inuitus ciuitate mutetur.pro Corn.68 b,Illum ciuitate mutatũ esse fateor.de Ora.159 a,Idq; ad omnem rationem mutatur & uertitur. de Pro.74 a, Posteaq; reb.gestis mentes uestras uoluntatemq; mutastis.pro Do.217 b,Cui quidem cũ Ciliciam dedisses,mutasti pactionem.pro S.R.35 b, Versa & mutata in peiorem partẽ sunt omnia.Or.202 a,Ergo ille princeps uariabit,mutabit,&c.At. 116 a, & Epi. 49 a. Philotimi literis lectis mutaui consilium de mulieribus. pro Mur. 129 a,Sapientem sententiam mutare nunquam. & Atti. 134 b, Mutare sententiam. de Clar.194 b, Mutare consuetudinem dicendi.pro Cl.24 a,Mutare testamentum.Para.111 a,Mutare solum.& pro Do.229 a,Quò uertendi,hoc est mutãdi soli causa,uenerant.de Or.158 a,Proprium proprio commutare.Or.205 a,Ennius pro Afris immutat Africam. & ibi. Sũ mutantur uerba pro uerbis.At.235 b,Consilia in horas commutari uides.b,Mutari,non cõstare sibi,discedere à sese. de Fin 85 b, Probitas gratuita, non mutata uoluptatib. aliter mutuatam,aliter inuitatam.

MVTVATIO,*onis*.de Or.157 a,Translationes quasi mutuationes sunt,cũ quod non habeas, aliunde sumas. Item:Mulctari ea pœna,quæ sine mutuatiõe & sine uersura possit dissolui.pro Fl.156 a,Cum multos minutis mutuationib.fraudasset,&c.

MVTVE`. mutuò, uicissim.Epi.60 a,Tu ipse uelim iudices, satis ne uideatur his omnibus rebus tuus aduentus, cum proximè Romam uenisti,mutuè respõdisse.& 63 b, Officijs non mutuè respondetur.hæc Cic.filius.

MVTVO`. mutuũ.Epi.153 a,Fac ualeas,meq; mutuò diligas. Ep.63 b,Officijs mutuò respondere.Epi.167 a,Et si omni tẽpore summa studia officij mutuò inter nos certatim exiterũt. Epi.149 a,Te ut diligas me,si mutuò me factorum scis, rogo.Ep.60 a,Satis ne uideatur his omnib. rebus tuis aduentus mutuò respondisse. Or.204 a, Verbũ aut translatũ, aut factum aliunde ut mutuò,aut factum ab ipso.

MVTVOR,*aris*.quod non habeo,aliunde sumo,mutuum aliquid sumo,utendum accipio.Attic.245 b,Cum abundare debeam,cogor mutuari. Qu.Fra.326 b,Tu quicquam ab alio mutuaris? At.103 b,Age à Celio mutuabimur.de Na.44 a,Mutuemur hoc quoq; uerbũ.Or.217 b,Aut noua uerba facere,aut à simili mutuari.de Or.107 b,Cætera uerò à familiari meo Longo mutuabor. de Or.89 b,Quæ sunt oratori cum illis communia,non mutuor ab illis. At.112 b,Sed eum uideo in sumptum ab alijs mutuatum. Tusc.184 b,A uiris uirtus nomen est mutuata.de Fat.140 b,Orator subtilitatẽ ab Academia mutuatur, & ei uicissim reddit ubertatẽ orationis & ornamenta dicendi.

MVTVS,*a,um*.elinguis,tacitus.)(.Loquens,eloquens.Postq. 203 a,Mutum forum,elinguem curiam, tacitam & fractam ciuitatem uidebatis.Qu.Frat.442 b,Qui mutis pecudibus præsunt.de Fin.63 b,Si mutæ etiam bestiæ loquerentur.de Leg.184 b,Lex est mutus magistratus.in Ca.113 a, Imago aui tui clarissimi uiri,quæ te à tanto scelere etiam muta reuocare debuit. I.V.271 a, Omnia muta atq; inania commouerẽtur.& de N.9 a,Res inanimatæ atq; mutæ.At.132 a, Nullum fuit tempus post has fugas & formidines, quod magis debuerit mutum esse à literis,propterea quòd,&c.ad Here. 40 b, Cum res muta aut informis sit eloquens & formata. & Tusc.q.242 a,Muti uel loquentis origo.Ora.209 b,Muta quædam eloquentia inducere.in Cat.116 b, Nihil me mutũ delectat,nihil tacitum.de Or.123 a, Dialectica in excogitandis argu-

dis argumentis muta nimium est, in iudicandis nimium lo quax. pro Fl.147 a, Muta est huius temporis accusatio. pro Dom. 240 a, Is mutam in delicto personam nomenq; præbuit. pro Dom.218 a, Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta meru. in A.186 b, Satius est mutum esse, quàm quod nemo intelligat dicere.

MVTVVM. mutuò. pro Flac.156 a, Pecuniam sumpsit mutuũ à S. Schola. aliter, mutuam. Epist.200 a, Tibi ex S.C. imperandum, mutuumq; sumendum censeo. Mutuum in amicitia. L. Mutuus.

MVTVVS, *a, um*. pariter atq; æqualiter respondens, par. Atti. 262 a, Tua uoluntas erga me, meaq; erga te par atq; mutua. pro S.R.37 a, Idcirco amicitiæ comparantur, ut commodũ mutuis officijs gubernetur. de Am. 99 a, In amici mutua beneuolentia conquiescere. Epi.60 a, Mutuum in amicitia est, cum par uoluntas accipitur & redditur. & 145 a, Tuus erga me mutuus amor. Epi.59 b, Tribuere alicui mutuam uolũtatẽ. Epi.204 a, Pro parti inter nos & mutua beneuolentia. Ep.227 a, Multa & magna inter nos officia, paria & mutua intercedũt. Epi.178 a, Cum Appio summa mihi necessitudo est, multis eius officijs & meis mutuis constituta. Offic.12 a, Beneficia mutua & grata esse debent. in Sal.273 a, Non enim speraſti mutuam me tibi gratiam relaturũ, ut uicissim tuos cõpelliarem. de Am.165 b. Remuneratio beneuolentiæ, uicissitudo studiorum uel officiorũ. Ar. 165 a, Ille mihi H S. cẽtũ tuordecim non reddit, quæ dedi eius filio mutua. 171 b, Dare pecuniam mutuam alicui. cont. Rul. 82 b, Dare frumentũ mutuum alicui. in V. 81 b, Sumere pecunias mutuas. I.A. 229 b, & Br. 91 a, Sumere pecunias mutuas ab aliquo. pro Fl.148 a, Da mihi testimonium mutuum.

MYCENENSIS, *se*. de Finibus 68 a, Mycenenses Attica pubes. Poetæ.

MYLASA, *orum*. urbs. in An.198 a, & 207.

MYLASEIS, uel *Mylasii*. pop. Ep.214 b.

MYNDVS, *di*. opp. in Ver. 94 a.

MYNDENSES. Ep.37 a, Myndensium testimonium.

MYOPARO, *onis*. nauis piratica. I.V. 190 a, In portu piraticus myoparo nauigauit, & 250 b, & 94 a. L. Infestus.

MYRINA, *næ*. urbs Lemni. Epi.76 b.

MYRON, *onis*. fictor, qui Herculem ex ære fecit. in V.220 b, & de Orat.145 a.

MYPOΘH'KION, arcula, uel pyxis, in quæ unguenta pigmẽta; temperantur, & asseruantur. L. Arcula.

MYSIA, *siæ*. regio. Or.199 a, Caria, Phrygia, Mysia.

MYSIVS, *a*. Att.293, & 300 a.

MYSTERIVM, *rij*. initia sacra, res occulta. Tusc.154 a, Reminiscere quoniam es initiatus, quæ tradãtur mysterijs. de L. 177 a, Mysteria, quæ appellantur initia, &c. & de Ora.149 b, Quòd mysteria non referrẽt, &c. de N.38 a, Quod quale sit, ex mysteriis intelligi potest. de Or.148 b, Hoc tacitum tanquam mysteriũ teneas. pro Mur. 129 b, Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum. Acad.15 b, Quæ sunt tandem ista mysteria? cur celatis? Tusc. 221 a, Ne rhetorum aperiamus mysteria. de Or. 102 a, Quid si petimus ab Antonio ut ea nobis explicet, & illa dicendi mysteria enunciet? Atti. 67 a, Epistolæ nostræ tantum habent mysteriorũ, ut eas ne librarijs quidem ferè committamus. At.83 b, Velim adscribas certũ quo die mysteria futura sint. & 89 a, Facies q; me, in quem diem incidant mysteria, certiorem.

MYSVS, *a, um*. pro Flacco 160 a, Mysorum ultimus. Prouerbium.

MYSTAGOGVS, *gi*. rex sacrorum, & magister. in Verr.230 b, Itaque iudices ij qui hospites ad ea quæ uisenda sunt, ducere solent, & unumquidq; ostendere, quos illi Mystagogos uocant, &c.

N A

Litera significabat in iudicijs nõ liquere: unde ampliatio nascebatur.

NAE, profectò, ualde. in Ant.161 a, Næ tu si id feciſſes, melius famæ tuæ consuluiſſes. Atti.57 b, Mediusfidius næ tu emiſti locum præclarum. Tuscula.164 a, Næ ille mediusfidius uir sapiens lætus morietur. de Natur. 26 a, Næ ego incautus, qui cum Academico & eodem rhetore congredi conatus sum. in Verr. 219 a, Næ ista præclara nobilitas definat queri, populum Roman. hominib. nouis honores mandare. Atti. 86 b, Næ tu me solicitudine magna liberaris. & de Cl.187 b, Næ egò uelim, &c. Epist.95 a, Næ tu haud paulo plus delectationis habuisti quàm quisquã nostrũm. Epist.106 a, Scilicet ista quidem summa, næ ego multa libentius emerim diuersorium Tarracinæ, næ, &c. Tusc. 161 b, Næ ista gloriosa sapientia non magno æstimanda est, si quidem non multum differt ab insania. Acad.29 b, Quòd si geometricis rationib. non est credituras, quæ enim afferunt in dicendo, næ ille longè aberit, ut argumentis credat philoſophorum. I.C.105 b, Næ illi uehementer errant, si, &c.

NAENIA, *niæ*. de Leg. 182 b, Honoratorum uirorum laudes in concione memorantur, easq; ad cantus & ad tibicinem prosequantur, cui nomen Næniæ, quo uocabulo etiã Græci cantus lugubres nominant.

NAEVIVS, poeta comicus. de Cl.170 a.

NAEVVS, *ui*. de Nat. 17 a, Næuus in articulo pueri delectat Alceum. est autem corporis macula næuus. de Cl.194 a, Totum aliquem non næuo aliquo aut crepundijs, sed corpore omni uelle cognoscere.

NAM, namque, autem, enim, etenim, atqui. quoniam, si quidem, quippe, nimirum, scilicet, uidelicet, sanè. Epi.203 b. Cũ eo mihi summa necessitudo est, magno enim beneficio meo affectus cumulatissimè mihi gratiam retulit: nam nec in honoribus meis unquam defuit, nec in laboribus. I. C. 116 b, Quamobrem Quirites celebratote, &c. nã multi, &c. erepti enim, &c. de In. 43 b, Nam Hermagoras quidem nec quid dicat attendere, nec quid polliceatur intelligere uidetur. Ep.232 b, Nam quid ego de Cicerone dicam? qui, &c. de Or.121 b, Nam herculè, inquit Antonius, si, &c. & I.V. 123 b, Nam herculè inquit, &c. & ibid. Nam speraueră, inquit arator, me ad denarium peruenturum. At.49 a, Nam quòd purgas eos, &c.135 b, Nam quod negas, &c. pro Cęl.52 a, Ex quibus requiram quõnam modo latuerint. Att.177 a, Quámnã ratione allaturus es huius rei? de Di.89 b, Cuius nam modi est Tarquinij somnium? At.273 b, Quinq; cohortib. quid se nam facturum arbitratur. Part.234 a, Ecquónam modo. & 231 a, Nunquid nam restat? Tus. 246 b, Offecerat uidelicet apricanti: id est, nam offecerat apricãti, uel offecerat scilicet apricanti. ut illud, Nunquam uidelicet sitiens biberat. I.A.217 a, Nam quòd me tecum iracundè agere dixisti, non est ita, uehementer, &c.

NANCISCOR, *eris, nactus sum*. inuenio, adipiscor, consequor, assequor, mihi obuenit. de Na.51 a, Alter alterius ubicunq; nactus est, oua frangit. & Tusc.164 a, Cato sic abijt è uita, ut causam moriendi se nactum esse gauderet. Ora.199 b, Nactus sum etiam, qui Xenophontis similem esse se cuperet. de Fi.51 b, Quoniam nacti te, inquit, sumus. At.115 a, Cuius rei nonnullam consuetudinem nactus sum, &c. pro Mi. 116 a, Quónam modo imperium ferre potuissetis, si id ille nactus esset? de Som.131 a, Ne uim ullam nanciscatur, quæ à primo impulsu moueatur. Ep.173 b, Si qd firmitatis nactus sit Antonius. Epist.194 b, Nactus plusculum laxamenti. & cum plus ocij nactus ero. de Nat.77 a, Potestas quã ille per scelus erat nactus. & b, Nacti aliquid fortuiti boni. de Nat. 58 b, Iam uerò immanes belluas nãciscimur uenando. Epi. 205 b, Tamen maiorem spem impetrãdi nactus sum, postea quam, &c. Sen. Vitis ut se erigat clauiculis, quasi manibus, quicquid est nãcta complectitur. in Ver.97 a, Sortem est nactus urbanæ prouinciæ.

NANQVE, si quidem. pro R.P.132 a, de Orat.93 b, Tum ille, nãque quod tu non poteris, nemo poterit. de Orator.91 a, Nãq; illud quare Scæuola negasti? Epi. 152 b, Nam assiduis internuncijs, &c.

NAR. fluuius. Ar.62, In Nar defluit Velinus lacus.

NARBONENSIS, *se*. pro Fon.276 b.

NARBO, *onis*. pro Fon.276 b, Est in prouincia Galliæ Narbo Martius colonia nostrorum ciuium, specula populi Rom. in Ant.167 a, At.198 a.

NARIS, *ris*. nares sunt nasi foramina. de Natu.54 b, Nares eo quòd odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt. & 53 a, Os adiunctis naribus spiritu augetur. & 55 a, Nares semper patent. Tusc.199 b, Fascículum ad nares admouere. ad Her.41 a, Emungere se cubito. de Di.83 a, Naribus humiferum duxére ex aere succum.

NARNIENSIS, tribus. cont. Rul.81 b.

NARONA, *næ*. urbs. Ep.231 b, & 51, Vatinij.

NARRATIO, *onis*. rerum gestarum, aut ut gestarum expositio. de Fi.48 a, de Or.116 a, Deinde rem narrare, ita ut narratio uerisimilis sit, ut aperta, ut breuis. & 139 a, Narratio obscura totam obscęat orationem. Or.208 a, Narrationes credibiles. nec historico, sed propè quotidiano sermone explicatæ dilucidè. Orat. 208 a, Rem breuiter exponere, & probabiliter & apertè. & 217 b, Si exponenda narratio est. Par. 232 b, Narratio est rerum explicatio, & quædam quasi sedes ac fundamentum constituendæ fidei. de Orat.130 a, Omnis orationis reli quæ fons est narratio. 2 ad Her. Narratio accusatoria in coniecturali causa quid habere debeat. 1 de Inuent. Aperta narratio poterit esse, ut si quo dq; primum gestum erit, ita primũ exponetur, &c. 1 ad Here. Narratio quo brevior, eo dilucidior. Partit. Narratio in suasione rara. 2 de Orat. Deinde rem narrare, ita ut narratio uerisimilis sit, ut aperta, ut breuis. 1 ad Heren. Verisimilis narratio erit, si ut mos, ut opinio, ut natura postulat, dicemus. 2 ad Heren.

Defensoris narratio simplicem & dilucidam expositionem debet habere, cum attenuatione suspicionis. Part. Narratio præteritarum aut præsentium rerum est. 3 ad Here. Narrationis dispositio. 1 ad Her. Genus narrationis, quod in personis positum est, debet habere sermonis festiuitatem, animorum dissimilitudinem, grauitatem, lenitatem, &c. 1 ad Her. Narrationis in negotiorum expositione positæ partes tres. 1 de Inu. Narrationis uirtutes tres. in Or. Exponere narrationem. At. li. 6, In multis nominib. in Trophoniana Charonis narratione Græcos in eo reprehendit, quòd, &c. 1 de Or. Quando utendum sit, aut non sit narratione, id est con silij. 1 de Inu. & 1 ad Her. Narrationum tria sunt genera. Vnũ genus est, in quo ipsa causa, & omnis ratio controuersiæ cõtinetur. Alterum, in quo digressio aliqua extra causam aut criminationis, &c. aut amplificationis causa interponitur. Tertium genus est remotum à ciuilibus causis, quod delectationis causa non inutili cum exercitatione dicitur & scribitur. de Narratione uide ad Herenn. 1 b, & 3 a, de Inuent. 48 a.

NARRATOR, *oris*. de Or. 113 a, Cæteri non œrnatores rerum, sed tantummodo narratores fuerunt. de Or. 129 a, Imitator & narrator facetus.

NARRO, *as*. rem gestam expono, narrationem expono, rem demonstro, dico. Epi. 31 a, Iucunda mihi eius oratio fuit, cũ de animo tuo, de sermonib. quos de me haberes, quotidie mihi narraret. At. 45 b, Crassi libertum ais, tibi de mea solicitudine macieq; narrasse. ad Heren. 20 b, Narrare de aliqua re. de Orat. 131 a, Vt mores eius de quo narres exprimantur. At. 216 a, Othonem quòd speras posse uinci, sanè bene narras. At. 247 b, & 246 a, Narro tibi, Quintus exultat lætitia. At. 26 b, Narra mihi reges Armenij patritios salutare nõ solẽt? At. 29 a, Narro tibi, planè relegatus mihi uideor posteaquam in Formiano sum. & 246 a, Narro tibi, hæc loca uenusta sunt. & 290 b, Malè narras de Nepotis filio.

NARTHECIVM, *ij*. myrothecium. de Fi. 69 a, Medicamẽta illa tanquam de narthecio promant. Aca. li. 2, Nonius. L. Puteo, & Vnguentum.

NARVS, gnarus. Or. 212 a, Noti erant, & naui, & nari, quibus cum In præponi oporteret, dulcius uisum est.) (. Ignoti, ignaui, ignari dicere, quàm ut ueritas postulabat.

NARI, *orum*. opp. At. 40 a, Datum VI. Id. April. Naris Luc. alter Naryci Locr. à Naryx.

NASICA. L. Corculum.

NASCOR, *eris*. orior, in uitam uenio uel introeo uel ingredior, gigno, ortum habeo, in lucem edor uel suscipior, alicuius satu edor, in lucem edor, patris satu matrisq; conceptu omnes generamur & edimur, proficiscor, patefio, procedo. de Fin. 107 a, Omnes nati sumus ad societatem & cõmunitatem generis humani. Tusc. 150 a, Quoniam etiam mortui miseri sunt, in miseriam nascimur sempiternam. de Fi. 81 a, Sed ipsum à se oritur & sua sponte nascitur. cont. Rul. 84 a, Antè extingui atq; opprimi quã planè exortum ac natum esset. pro S. R. 25 b, Si tibi fortuna non dedit ut patre certo nascerere. Or. 197 a, Cętera nascuntur & occidunt. Top. 224 a, Filius natus in decẽ mensib. de Cl. 167 a, Thucydides qui non nascentib. Athenis, sed iam adultis fuit. pro Quin. 16 a, Ex quo hæc omnia nata & profecta sunt. de Fin. 118 a, Timiditas ex rebus nascitur. de Cl. 168 b, Nec in impeditis, & regum dominatione deuinctis nasci cupiditas dicendi solet. Off. 36 a, Nulla tam detestabilis pestis est, quæ non homini ab homine nascatur. cont. Rul. 64 a, Homines in ueteri dignitate fortunaq; nati. in Cat. 111 a, Nascendi incerta conditio, & sine sensu nascimur. de L. 159 a, Cuius causa nati & in lucem editi sumus. At. 2 a, Filiolo auctus sum. Maior natu, & minor natu. L. Natu.

NASSA, *æ*. uas uimineum ad capiendos pisces. ad Attic. 247 b, Ex hac nassa exire constitui nõ ad fugam, sed ad spem mortis melioris.

NASTVRTIVM, *tij*. herba acri & odore & sapore, quam Græci cardamum uocant. Tusc. q. 274 b, Persas negat Xenophon ad panem adhibere quicquam præter nasturtium. & de Fin. 84 a.

NASVS, *nasi*. de Finib. 55 a, Nasus ita locatus, ut quasi murus oculis interiectus esse uideatur. ad Heren. 40 a, Emungere se cubito.

NATALIS, *le*. At. 283 a, Cum is dies casu Bruti natalis esset. At. 137 a, Natali die tuo scripsisti epistolam, &c. At. 104 b, Ita ad urbem III. Non. natali die meo. pro Fl. 165 b, Hunc ego diem uerè natalem huius urbis, aut certè salutarem appellare possum. & de Diuin. 129 a, Natalis dies urbis. Attic. 49 a, Agere diem natalẽ suum, uel alicuius. de Fin. 85 a, 86 a, Agere diem suum natalem quotannis. & ibi. Vt & sui & Metrodori memoria colatur. & ibid. Colere diem natalem. de Diuin. 126 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusque uitæ ex natali die, minimè credendum est. pro Sest. 26 a, De natali die Ciceronis. in Cat. 111 a, Non minus iucundi atq; illustres nobis sunt ij dies, quibus conseruamur, quã ij quibus nascimur.

NATALITIVS, *a, um*. dies natalis. de Diuin. 126 b, Qui hæc Chaldæorum natalitia prædicta defendunt. & 127 a, Chaldæi norant fidera natalitia. I. A. 163 a, Hodie non desendit Antonius. cur? dat natalitia in hortis.

NATATIO, *onis*. de Sen. 89 a, Natatio & cursus.

NATIO, *onis*. gens, genus, terra. de Pronin. 75 b, Cæsar cum acerrimis nationibus Germanorum & Heluetiorum pro ijs felicissimè decertauit. pro Fon. 181 a, Exteræ nationes & gẽtes. pro Cl. 32 b, Is se Ligurem non fecit, ne nationis magis suæ quàm generis uti cognomine uideretur: id est, Pacetus natione Ligur. de N. 78 b, & 79 a, Deum non curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes & gentes. de Or. 110 a, Erudita illa Græcorum natio. de In. 50 a, Atq; hominum genus in natione consideratur, graius an barbarus. de Ar. & pro Sest. 23 b, Deteriores cauete, quarsi quidẽ est magna natio. pro Mu. 140 b, Tota natio candidatorũ. & pro Sest. 23 a, Natio optimatium. Qu. Fr. 295 a, Immanes ac barbaræ nationes. & in Pis. 91 a, Nemo tibi obuiã uenit, ne de officiosissima quidem natione candidatorum.

NATIO. dea. de Natura deor. 68 b, & 69 b, Natio dea, quæ quia partus matronarum tueatur, à nascentibus Natio nominata est.

NATIVVS, *a, um*. germanus, quod nobiscum nascitur. de N. 7 a, Anaximandri opinio est, natiuos esse deos, longis interuallis, orientes occidentesq;. Part. 231 a, Simplicia uerba partim natiua, partim reperta sunt. de N. 46 a, Belluæ ad sexa natiuis testis inhærentes. pro D. 215 b, Medicina, quæ & illud natiuum malũ & hoc delectum sanare posset. de Arusp. 148 a, Huius gentis ac terræ domesticus natiusq; sensus.

NATO, *as*. no. pro Cæl. 45 a, Quò omnis iuuentus natandi causa uenit. & de In. 81 b, & Epist. 100 a, Naufragus quidam natans, &c. de Natur. 72 a, In quo quidem magis tu mihi natare uisus es, quàm ipse Neptunus. in An. 180 a, Natabant pauimenta uino.

NATRIX, *icis*. serpentis genus. Aca. 30 a, Cur Deus tantã uim natricum & uiperarum fecerit? cur mortifera tam multa passim dispersérit?

NATV, maior natu, ætate antecedens. Ac. 16 a, Aliquot annis minor natu. & de Cla. 186 b, Qu. Pompeius biennio quàm nos fortasse maior. pro Clu. 40 a, Ex his omnib. natu minimus Quin. Saturius. & de Or. 113 b, Minimus natu horũ omnium Timæus. de Cl. 173 b, Tum ego audiui equidem ista de maioribus. in Verr. 262 a, Grandes natu matres. & 91 b, Grandis natu parens. de Cl. 171 b, & Tusculan. 148 b, Minor natu. de In. 52 b, Qui fuit maior natu quàm Plautus. de Senec. 79 a, Non admodum grandis natu, sed tamen ætate proiectior.

NATVRA, *æ*. communis hominum parens, uis, ingenium, quam noui philosophi & indiserti, substantiam & essentiã uocarunt. de Nat. 42 a, Nanq; alij naturam censent esse uim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios: alij autem, uim participem rationis atq; ordinis tanquam uia progredientem, declarantemq; quid cuiusque rei causa efficiat, quid sequatur. cuius solertiam nulla ars, nulla manus, uemo opifex consequi possit imitando. & ibi deinceps multa de natura. & 37 a, Omnis natura artificiosa est. & ibi rursus de nãtura multa. Parad. 118 a, Cum tibi siue deus siue mater (ut ita dicam) rerum omnium natura, dederit animum. Tusc. 174 b, Natura parẽs omnium. & 235 b, Natura communis parens. & de Fin. 130 a, Omnium est natura communis. & de Na. 10 a, Communis rerum natura uniuersa atq; omnia continens. de N. 52 a, Prouida soleręq; natura. in Ver. 243 a, Quæ iucunda uidentur esse, non modo his extraordinarijs cupiditatibus, sed etiam ipsi naturæ ac necessitati denegarẽ. de Nat. 31 b, Natura ignis, & ea ipsa tota feruida est, & cæteris naturis uitalem impertit calorem. de Fi. 130 a, Naturas esse diuersas, ut aliud equo sit natura, aliud bouis, aliud homini. & 126 b, Theophrastus perfectum est stirpiũ naturas, omniũ ferè rerum, &c. At. 275 a, Occultæ hominum uoluntates, multiplicesq; naturæ. de Fi. 59 b, Vis & natura iusticiæ. & 62 a, Vis uerborum & natura orationis. de N. d. 6 a, Omnes natura numini diuino parent. Tusc. q. 156 b, Quinta illa non nominata magis quàm non intellecta natura. de Diuinat. 118 a, Eodem temporis puncto nati dissimiles & naturas, & uitas, & casus habent. de Diuina. 82 b, Est enim uis & natura quædam, quæ futura prænunciat, quorum uim atq; naturã ratio nunquam explicuit. de Som. 131 a, Hæc est natura propria animæ atq; uis, ut ipsa à seipsa moueatur. de Or. 161 a, In omni genere magna quædam est uis incredibilisq; naturæ. pro Syl. 182 a, Tormentum gubernatoris do-

nat dolor,& moderatur natura cuiusq; tum animi tum corporis.& ibid. Vita ipsa ex ui sua naturaq; facilè perspicitur. de Cl.190 a,Gestus natura ita uenustus, ut ars etiã quæ nõ erat,& è disciplina motus quidã uideretur accedere. & 191 a,Atq; hic à magistris parum institutus, naturã habuit admirabilem ad dicendum:industriam non sum expertus, studium certè fuit.pro Ar. 188 b, Sæpius ad laudem atque uirtutem naturã sine doctrina, quàm sine naturã ualuisse doctrinam. & ibid. Aliquem sine doctrina naturæ habitu esse moderatum. & ibid. Cum ad naturam eximiam & illustrẽ accesserit ratio quædam confirmatioq; doctrinę,tum illud nescio quid præclarũ ac singulare solet existere. Tusc.152 b, &162 a, Quinta quædam natura ab Aristotele inducta. & inibi de natura,quã substantiam uocant,præclara quędam. de Som.131 a,Vel cõcidat omne cœlum,omnisq; natura,cõsistat necesse est animus. Off.22 b, Nihil contra naturã uniuersam est contendendum.de Or.92 b, Id si est difficile nobis,sit tamen in re positum atq; natura. ibi. Nil decet inuita (ut aiunt)Minerua:id est, aduersante & repugnante natura.de Or. 94 a, Naturam atq; ingenium ad dicendum uim afferre maximã. de Or.129 a,Natura fingit homines,ac creat imitatores ac narratores facetos. Or. 212 a, Hoc nõ natura fit,sed quodã instituto. de Cl.190 b,Siue quod natura nõ esset ita factus.pro Sest.26 a,Natura improbus.) (. A' natura bene institutus.pro Marc. Victoria, quæ natura insolens est.cont. Rul.85 a, Aliquid ingenerari à stirpe generis ac seminis:id est,ab ipsa natura. de Fi.140 b, Cũ sic hominis natura generata sit,ut,&c. Tusc. 168 a, Natura sic se habet, ut, &c.Tusc.176 a,Quod natura fert.de Or.101 a,Cuius rei tãta est uis,tanta natura,ut,&c.de Ora.123 a,Acie mentis rerũ omnium uim naturamq; uidere.de Orat.123 b,Argumenta, aut ex sua sumi ui atq; natura,aut assumi foris. de Orat.125 b,Medico & cõsuetudo ualentis, & natura corporis cognoscenda est.in V.240 b,Natura loci ac cœli Syracusarum. Q. Fr.317 b,Quos tu situs, quasi naturas rerum & locorum habes? Epist.7 b,Ea est natura & ratio prouinciæ tuę,&c.pro Cl. 32 b, Vitia quæ ab natura habeas,studio atque artificio quodam malitiæ cõdire. pro Rab.95 b,Atqui uidemus hæc in rerum natura tria fuisse,ut aut,&c.aut,&c.aut,&c.& pro S.R.30 a,Aliquid ex rerum natura sustulisse.de In. 82 a, Natura ius est: id est, ius naturale est. Ita natura comparatum est.L. Comparo.Ita nati sumus,ut,&c.L.Natus.de Orato. 159 a, Itaque incredibiliter hoc natura est ipsa fabricata. de Fat.145 b,Motus enim uoluntarius eam naturam in seipse continet,ut sit in nostra potestate,nobisq; pareat, nec id sine causa.eius enim rei causa ipsa natura est.de Sen.78 a, Naturam optimam ducem tanquam deum sequimur, eiq; paremus.de L.182 b,Natura quæ norma legis est. pro Muren. 132 a,Sed tamen ea uicisti,quæ & naturam,& conditionem, ut uinci possent,habebant. Offic.3, Natura iuris fons est.de Nat. 2, Natura est igitur quæ contineat mundum omnem, eumq; tueatur.2 de Nat.Natura,qua nihil potest esse callidius.Acad.ed.1.lib.2,Natura in profundo ueritatem, ut ait Democritus,penitus abstrusit.Tusc.lib.5,Aperta enim res est,& quotidie nos ipsa natura admonet, quàm paucis,quã paruis rebus egeat,quàm uilibus. Tus.3, Natura affert dolorem.de Diuina.lib.1,Natura paruis momentis multa aut affingit,aut mutat, aut detrahit. de Am.Natura solitarium nihil amat,semperq; ad aliquid,tanquam adminiculũ annititur.de Fin.lib.1,Natura, iuxta Epicurum, asciscit & reprobat,id est uoluptatem & dolorem.Tus.q.lib.2,Omnia quæ natura aspernatur,in malis sunt:quæ asciscit,in bonis.de Finib.lib. 5, Natura in pueris ut in speculis cernitur. Offic. 1, Natura,ui rationis, hominem conciliat homini: & ad orationis & ad uitæ societatem,&c.Tusc.lib.4, Continet autẽ sedationem animi humana in conspectu posita natura. 10 ad Attic. Natura corrupit Hortensij filium,non patris culpa.Cat.Natura commorandi nobis diuersorium dedit,nõ habitandi.Tusc.lib.3, Natura paruulos nobis dedit ignaicu los,quos celeriter malis moribus opinionibusq; depraua tis sic restinguimus,ut nusquam naturę lumen appareat.de Na.d.1, Quæ nobis natura informationem deorum ipsorũ dedit,eadem insculpsit in mentibus, ut eos æternos & beatos haberemus. Tusc.lib.1,Natura dedit usuram uitæ, tanquam pecuniæ,nulla præstituta die. Off.3, Natura recta & conuenientia & constantia desiderat, aspernaturq; contraria. 1 de L. Natura in his ipsis rebus quæ ad quietem animi delectationem quæruntur,dominatur.Tusc.lib.5, Vereor enim ne natura quum corpora nobis infirma dedisset, ijsq; & morbos insanabiles & dolores intolerabiles adiunxisse, animos quoque dederit & corporum doloribus congruentes,& separatim suis angorib. & molestijs implicatos. 2 de In.Natura simplici in genere nihil ex omni parte perfectum expoliuit, 3 de Or,Fabricata est hoc incredibiliter natura. 1

de Orat. Fingit homines ac creat imitatores ac narratores facetos natura.1 de Fin.Ad maiora enim quædam nos natura genuit & conformauit. Tusc.lib.5,Natura quicquid genuit,nõ modò animal, sed etiam quod ita esset ortum è terra,ut stirpib. suis niteretur, in suo quodq; genere perfectũ esse uoluit.Tusc.li.3,Quòd si natura tales nos genuisset, ut eã ipsam intueri & perspicere, eadẽq; optima duce cursum uitæ cõficere possemus,haud erat sanè, quòd quisquam rationẽ ac doctrinã requireret.de Fin.1, Natura ipsa diuitias, quibus cõtenta est,& parabiles & terminatas habet.Ca.Natura,sicut aliarũ omniũ rerũ,sic uiuendi modũ habet. Tusc. li.2,Natura nihil habet præstantius, nihil quod magis expetat,quàm honestatẽ,quã laudẽ,quã dignitatẽ, quã decus.de N.1,Natura ipsa deorũ notionẽ in animis hominũ impressit.de Fi.li.2,Natura cupiditatẽ ingenuit homini ueri inueniendi.3 ad Her.Natura nihil extremum inuenit. Læl.Natura mutari nõ potest.6 Fam.Tũ uetat in eo uim timere, quòd nos iam natura ipsa penè perduxerit. 1 de Le. Natura per se longius progreditur,quæ nullo docẽte profecta ab ijs, quorum ex prima & inchoata intelligentia genera cognouit,cõfirmat ipsa per se rationẽ, & perficit. de Cl. Admirabilis ad dicendum natura.de N.d.1,Quæ autem animans natura,nihil curans.2 de Leg. Natura antiquissima, & rerum omniũ princeps,ad quã leges hominum diriguntur.2 de Na.d. Natura non artificiosa solùm, sed planè artifex ab eodẽ Zenone dicitur consultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium.3 de N. d. Natura maximè cedens & dissipabilis.Acad.ed.2.lib.1,Natura cohærens & continuata cũ omnibus suis partibus.de Nat.deor.1,Natura, quàm blanda conciliatrix,& quasi sui lena.Tusc.lib.5,de Fin.lib.2,Natura paruo cultu contenta est. de Fin.lib. 4, Natura depranata.Tusc.lib.1,Natura diuina.de Vn. Natura duplex generis humani.6 Fam.Ea natura rerum est, & is temporũ cursus.c de Fin. Quum sic hominis natura generata sit, ut, &c. Tusc.lib. 4,Nec tam fuit hominum generi infensa atq; inimica natura, ut corporibus tòt res salutares, animis nullã inuenerit.Tusc.lib.5,Natura semper est inuicta. Tusc.lib.1, Nullã melior in hominum genere natura, quã eorum, qui se natos ad homines iuuandos,tutandos, conseruandos arbitrantur. Tusc.li.4, Natura de animis hoc merita melius, quòd corporum adiumenta adhibẽtur extrinsecus,animorum salus inclusa in his ipsis est. 1 ad Qu.Fr. Natura moderata,natura uitiosissima. 12 ad Att.Natura noscenda est,nõ facultas.de Fin.lib.5, Omnis natura conseruatrix sui est.de Fin.lib.4,Omnis natura diligens sui est.de Fin.5,Omnis natura propositum habet quasi finem & extremũ, se ut custodiat quã in optimo sui generis statu.de Am.99 a,Natura optima rectè uiuendi dux. de Na.2,Prouida solersq; natura. Acad.ed.2.lib.1,Natura sentiens est secundum Academicos. Tusc.lib.1, Natura terrena,mortalis & caduca. ad Allienum lib.13, Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionẽ patefacio & munio:cognitum per teipsum,quæ tua natura est,dignum tua amicitia hospitioq; iudicabis.de Natu.d.2, Mundus melior,quàm ulla natura. 7 Verr. Cœli & loci alicuius natura.2 de Or.Natura causæ,quam alij constitutionem uocant.de Nat.deor. 2, Hominis natura perfecta non est.1 de Leg.Natura iuris ab hominis repetenda natura.1 de Fin.Vis & natura iusticiæ.de Leg.Agr.Carthaginenses fraudulenti & mendaces non genere,sed natura loci,quòd propter portus suos,multis & uarijs mercatorum sermonibus ad studium fallendi,studio quæstus uocabantur. 15 Fa. Natura illius montis.Acad.q.ed.2.lib. 1, Natura mundi sempiterna secundum Academicos.de Nat.deo.1, Natura omniũ de dijs consentit.13 ad Att.Rerum natura non uidebatur ferre.Diuin.lib.2, Natura rerum uno consensu iuncta & continens,ut Physicis placet.Acad.q.ed.1.lib.2,Quod rerum natura non patitur.6 Fam.Natura atq; ratio temporum ciuilium.1 ad Quint. Frat. Natura uniuscuiusq; multis simulationum inuolucris tegitur. Læl.Nihil est appetentius similium sui,nihil rapacius,quàm natura.1 ad Quint.Frat. Naturæ acerbitas.1 ad Att.Naturę agilitas,ut ita dicam,& mollities.3 de Nat.deor.Naturæ ista sunt Balbe, naturæ non artificiosè ambulantis,&c.sed omnia cientis & agitantis motibus & mutationib.suis.de Na.deor.1,Naturæ uniuersę animus & mens. 2 de Orat. In naturæ bonis Crassus se uinci æquo animo ferebat: in ijs uerò quæ sibi homines parare possent,pati non poterat. de Vniuers. Naturæ intelligentis sapientiæque causas primas conquirere.2 de Nat.deor.Naturæ fabrica incredibilis. pro Marcel. Naturæ communis fragilitas.Acade.q.ed.2.lib.1,Naturæ inuestigatio. 2 de Inuent.Naturæ iura à uulgari intelligentia sunt remotiora.11 Philip.Naturæ lex. 2 Fam. Naturæ liberalitas. 2 de Natura deor.Naturę nomine omnia Epicurus appellat.1 de Inuen. Naturæ partes quibus in rebus uersentur.2 de Leg.Naturæ

patria una, altera ciuitatis. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Naturæ perfectio, uirtus. ad Lent. lib. 1, Habui non temporum solùm rationem eorum, sed etiam naturæ: id est, morum meorum. 2 de Nat. d. Naturæ solertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi potest imitando. Tusc. lib. 1, Naturæ specimen ex optima quaq; natura capiendum. de Nat. deo. 1, Naturæ speculator uenatorq; physicus. Cat. Naturæ uia una est, eaq; simplex. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Naturæ sentientis uim, animum mundi esse dicunt Academici. Acade. q. ed. 1. lib. 2, Naturæ accommodatum. 1 ad Quint. Frat. Naturæ tuæ ea adhibita doctrina est quæ uel uitiosissimam naturam excolere possit. de Fin. lib. 2, Naturæ obsisti non potest. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Naturæ parère. 2 de Leg. Naturæ rerum omnium rem ullam præstare cum nefas sit dicere, rationem esse in ea confitendum est. Ca. Quid enim est aliud gigantum modo bellare cum dijs, nisi repugnare naturæ? pro Cl. Vos autem de eo, in quem iudices non estis, &c. de eo qui & naturæ & legib. satisfecit, quem leges exilio, natura, morte multauit. ad Brut. Naturę seruire. pro Marc. Naturę quod debetur soluere. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Naturam accusa. 2. de Leg. Ad naturam iura nostra accommodari gaudeo. Acade. quæst. ed. 1. lib. 2 Ad naturam accommodatum. 7 Fam. Ad rerum naturam delabi. 4 ad Attic. Quæ ad naturam maximè uita est. 2 de Nat. Naturam alij censent, uim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios, &c. de Nat. deor. 2, Naturam excellentem atque præstantem piè sanctèq; colimus. 3 de Nat. deor. Naturam quasi cognatione continuatam conspirare. 1 de Inuent. Naturam definire difficile. Academ. q. ed. 2, lib. 1, Naturam sentientẽ dicunt Academici esse mentem, sapientiamq; perfectam. ad Len. lib. 1, Eam esse naturam & religionem prouinciæ tuæ, ut illius reditum uel adiuuando confirmares, uel negligẽdo impedires. 1 de Natura deor. Naturam eam, quæ res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere necesse est. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Naturam rerum omnium euoluere. 1 Philip. Naturam alicuius ferre. de Nat. d. Naturam patibilem habet omne animal. 2 de Diuin. Párere quædam matronæ cupiens, dubitãs esset ne prægnans, uisa est in quiete obsignatam habere naturam: retulit, negauit eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. 1 de Natura deor. Naturam illam quæ imagines fundat, ac mittat in deorum numero. Tusc. lib. 1, Naturam ipsam de immortalitate animorum tacitam iudicare, maximum argumentum est, quòd omnibus curæ sunt, & maximè quidem, quæ post mortem futura sint. 1 de Le. Naturam ducem nactus non est quisquam hominũ, qui ad uirtutem peruenire non possit. Aca. ed. 2. lib. 1, Naturam in duas species partiebantur Academici, in materiam & formã. de Amicit. Si quis in cœlum ascendisset, naturamq; mundi & pulchritudinem siderũ perspexisset, si solitarius esset, insuauem illam admirationem ei fore. Tusc. q. lib. 4, Qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur. 1 Philipp. Præter naturam & Fatum. Tusc. q. lib. 4, An quicquam potest esse secundum naturam, quod sit repugnante ratione? Cat. Omnia quæ secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. Offic. 3, Secundum naturam uiuere. Offic. 1, Naturã si sequemur ducem, nunquam aberrabimus. de Nat. 2, Neq; naturam significat: est enim plena rationis. Acad. quæst. ed. 2. lib. 1, A' natura corporis experte nihil quicquã effici posse arbitrabatur Zeno. 1 de Leg. A' natura dati hominibus igniculi, à corruptela malæ consuetudinis extinguuntur, exoriunturque & confirmantur uitia contraria. de Vn. A' natura datum homini uiuendi curriculum. Offic. 1, Maior pars eò ferè deferri solet, quò à natura ipsa deducitur. Diuin. li. 1; A' natura deorum haustos animos & delibatos habemus. 1 de Legibus: A' natura repetenda iuris stirps. 1 Fa. Sim etenim impudens, si plus postulem, quàm homini à natura rerum tribui potest. Tuscul. quæst. lib. 1, Tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognouerant. Tuscul. q. lib. 1, Quę natura, non literis assecuti sumus. de Am. Si aliquem nacti sumus cuius cum moribus & natura cõgruamus. de Nat. deor. 1, De natura deorum quæstio perdifficilis & perobscura. 2 de Nat. deor. De natura uariæ opiniones. Tuscu. q. lib. 4, Qui autem natura dicuntur iracundi, aut misericordes, aut inuidi, aut tale quid, ij sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualetudine animi, sanabiles tamen. 1 de L. Natura dijudicanda sunt honesta & turpia. de Fin. lib. 1, Magistra ac duce natura. 1 de Leg. Natura duce errari nullo pacto potest. Tusc. q. lib. 1, Atque hæc ita sentimus natura duce, nulla ratione, nullaq; doctrina. de Na. 1, Natura mundus effectus, nihil opus fuit fabrica. de Prouin. Consul. Si ex rerum natura nõ possem euellere. hoc est delere, tollere. de Am. Quòd si exemeris ex rerum natura beneuolentiæ coniunctionem, nec domus ulla, nec urbs stare poterit. in Orat. Quid uerò hoc elegantius quod non fit natura? de Nat. deor. 1, Ea quæ natura fluerent atque manarent. 1 de Leg. In natura esse [illegible] num ipsum, nõ in opinionibus: nam ni ita esset, beati omnes opinione essent. de Nat. deor. 2, In omni solum est natura solidum illud atque igneum. 1 de Legi. In natura, non in opinione, sita arboris aut equi uirtus. 2 de Nat. Nostris manib. in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur. Acad. ed. 2, li. 1, In natura ratio perfecta, iuxta Academicos. 1 de Fin. In rerum natura duo quærenda sunt: unum, quę materia sit, ex qua quæq; res efficiatur: alterum, quæ uis sit quę quicq efficiat. de Fin. lib. 2, In natura rerum tria sunt: unum, cum in uoluptate sumus: alterum, cum in dolore: tertium, cum nec in uoluptate, nec in dolore. Tuscul. lib. 2, In natura tria sunt: unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere, nec dolere. Tusc. lib. 1, Natura ineſt in mentib. nostris insatiabilis quædam cupiditas ueri uidendi. pro Syl. Hoc natura est insitum, ut quem timueris, qui cum de uita, fortunisq; contenderis, cuius ex insidijs euaseris, hunc semper ederis. 1 de Orat. Natura non est interdictum singulis hominibus artes plures nosse. Acad. ed. 1. lib. 2, Natura lenissimus homo. Tusc. q. lib. 1, Optima natura esse. 13 Fam. Pro natura tua. Acad. ed. 2. li. 1, Natura sentiente nihil ualentius, à quo intereat. 13 Fa. Natura tributum est id optimo cuiq; ut laudem uelit consequi. Brut. 1, Voluntates hominum occultæ, multiplices q; naturæ. de Na. 2, Naturæ primæ & inchoatæ. 2 ad Qu. F. Naturæ rerum & locorum. de Na. d. 1, Quatuor naturas, ex quibus omnia constare uult Empedocles, diuinas esse censet. de N. d. 1, Naturis, quæ sine animis sunt, locus est proprius. 2 de Na. d. A' superis externisq; naturis alitur terra. al. æternis.

NATVRALIS, *le.* physicus, innatus, insitus, naturæ cõiunctus uel copulatus, à natura profectus uel ortus, secundum naturam, cuius causas natura continet, quod quidem ferè à natura est. de Cl. 166 b, Eisq; libris ad memoriam rerum naturalium cõprehendendam impulsi sumus. & Part. 236 b, In obscuris naturalibusq; quæstionib. & de Fin. 31 b, Motus naturalis. in An. 186 a, Pares naturalis. de Clar. 182 b, Omnium causarum unum est naturale principium. de Fat. 241 b, Nostrarum uoluntatum & appetitionum non sunt causæ naturales & antecedentes, nihil enim esset in nostra potestate. de Diuin. 82 a, Hæc enim duo genera diuinandi naturalia sunt. pro Cæl. 36 b, Nisi ipse se cum domestica disciplina, tũ etiam naturali quodam bono defenderet. de Diuin. 4 Artificiosa præsensio.) (. Naturalis diuinatio, quæ Physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam deorum. de Cl. 167 b, Naturalis, non fucatus nitor. Offic. 11 a, Naturalis quædam societas. de Ora. 94 b, Vt homines adolescentes, si quid naturale forte non habeant, deterreãtur. de Fin. 154 a, Naturalis atque insita in animis nostris notio. de Som. 129 a, Natura fert, ut, &c. id est, naturale est, ut, &c. Off. 10 b, Sed quæ naturæ principia sunt societatis humanę, repetendum altius uidetur: id est, naturalia principia. de Natu. 62 a, Physiologia: id est, naturæ ratio. de Cl. 176 a, Facilè cernere naturale quoddam stirpis bonum degenerauisse uitio depraua uoluntatis.

NATVRALITER. à natura, secundum naturam, naturæ ipsius habitu, natura, ablatiui casus. de Sen. 81 b, Quod homini naturaliter insitum est, eo uti decet. Officio. 39 b, Honestum per se nobis placet, animosq; nostros natura & specie sua commouet. & ibid. Eos à natura ipsa diligere cogimur. de Amic. 115 a. Ita ratio comparata est uitæ naturæque nostræ, ut alia æras oriatur ex alia. pro Plan. 261 b, Hoc ualeret inquã in communi consensu omnium, & dulcissima commendatione naturæ.

NATVS, *ta, tum.* editus, procreatus, factus. alicuius stru uel partu editus. de Natu. 68 b, Orpheus & Rhesus matre Musa nati. & 60 a, Circe à Perside Oceani filia nata. Tuscul. 198 a, Thyestes Tantalo prognatus, Pelope natus. Postquam 98 b, A' parentibus paruus sum procreatus, à nobis natus sum consularis. de Finib. 129 b, Natus, susceptus, & institutus ad laudem. de Or. 93 a, Cum æ unum ex omnibus ad dicendũ maximè natum aptumq; cognoui. & 9 a, Ita nati sumus, ut rem gestam exponere, & de omnibus rebus loqui sine arte possimus. in Verr. 135 b, Reperiebam hunc ad illius flagitiosas libidines natum atq; aptum fuisse & factum. L. factus, de Finib. 73 a, Equus natus ad cursum, canis natus ad indagandum. Epistol. 57 a, Natus ad agendum semper aliquid dignum uiro. de Ar. 244 a, Scipio natus mihi uidetur ad interitum exitiumque Carthaginis. & ibidem: T. Annius ad hanc pestem funditus delendam natus esse uideatur. pro Sest. 22 b, Vir ad dignitatem & gloriam natus. pro Cæl. 30 a, Ille uir, qui se natum huic imperio. pro Cornel. 35 a, L. Crassus homo natus ad dicendi singulare quandam facultatem. in Ant. 241 a, Cæsar deorum beneficio natus ad hæc tempora. in Ant. 238 b, Aliquis ad facinus prædamq; natus.

Orat.105 b,At hic noſter ad hoc unum eſt natus,in hoc ſolo ſe exercuit.Part.23 a,Genus hominum eſt ad honeſtatē natum.de Clar.186 b,Cn.Pompeius uir ad omnia ſumma natus.de Na.d.58 a,Boum ceruices natę ad iugum.de Prouin. 71 a,Syri natio nata ſeruituti.pro Cæl.50 a,Ille uir qui ſe natum huic imperio putauit.in Piſo.88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini ſuo,non laudi atq; gloriæ,de Clar.191 a,Multitudo & forum, cui nata eloquentia eſt.pro Mur.143 b,Tuum eſt Cato qui non tibi, ſed patriæ natus es, uidere, &c.Offic.5 a,Non nobis ſolum nati ſumus, ſed,&c.de Ora. 154 b,Græci nati in literis,Antequam.196 a, Non magis me mea cauſa puto eſſe natum quàm reipub.procreatū. de Or. 94 b, Quidam ſunt ita habiles, &c. ut non nati,ſed ab aliquo deo ficti eſſe uideantur.At.106 b,Animaduerterā poſſe pro re nata te non incommodè ad me in Albanum uenire. Att. 111 b, In his locis pro re nata non incommodè poſſunt eſſe.Attic.224 a, Antonij colloquium cum heroibus noſtris pro re nata non incommodum.in Ver. 169 b, Eques Roma. propè annos XC. natus. de Orator.149 b, & de Clar. 185 a,Annos natus unum & uiginti.pro Cluent. 40 b,Cum annos & quinquaginta natus eſſet. pro Cecin. 295 a, Iſq; iam annos uiginti haberet.de Leg.161 b, Homines ad iuſticiam eſſe natos.

NATVS,*ti.* procreatus, filius. de Amic.101 a,Ea charitas,quæ eſt inter natos & parentes. de Fin. 141 b, A primo ſatu quo à procreatoribus nati diliguntur. de Fini.77 b, Neq; porrò ex eo natus,&c.

NAVALE,*lis.* armamentarium:id eſt,locus in quo naues naualiaq; opera omnia fiunt, & ſeruantur.Muri,naualia,portus,aquarum ductus.Off.45 b.

NAVALIS,*le.* de Or. 90 a,Si huic M.Antonio pro Hermodoro fuiſſet de naualium opere dicendum. de Sen.79 b, Pedeſtres naualéſue pugnæ. pro Mur.132 a,Pugna naualis ad tenendum. pro Pomp.14 a, Diſciplina naualis.& 9 b,Nauale bellum.Att.lib.10.

NAVARCHVS,*chi.* magiſter & gubernator nauis,nauicularius.I.V.248 a,Sumptum omnem in claſſem,nauarcho ſuo quæq; ciuitas dabat.& 190 a, Nauarchis imperare.Item:Forum Syracuſanum,nauarchorum ſanguine redundauit.

NAVCI.iuglandis putamē,res ue nihili.de D.108 a,Non habeo deniq; nauci Marſum augurem.

NAVFRAGIVM,*gij.* iactura quæ fit in mari naui fracta,calamitas.Epiſt.259 b,Interea,qui cupidè profecti ſunt,multi naufragia fecerunt:id eſt,nauim fregerunt.& de Diui.85 b, Tot clariſsimorum ducum regumq; naufragiū . de Inu. 42 b,Maxima ac miſerrima naufragia fiebant . pro Rab. 95 b, Nec tuas unquam rationes ad eos ſcopulos appuliſſes, ad quos S.Titij nauem afflictam,& in quibus C.Deciani naufragium fortunarum uideres.At.67 b, Hæc enim me una ex hoc naufragio tabula delectat. Off.70 a, Si tabulam de naufragio ſtultus arripuerit,extorquebitne eam ſapiens, ſi potest?pro S.R.43 a, Quem tu è patrimonio tanquam è naufragio nudum eieciſti.pro Do. 141 a, Quod in naufragio reip. tenebris offuſis,demerſo populo,&c. Epiſtol.10 b,Naufragium rei familiaris. pro Seſt.5 b, In quo naufragio reipub. colligendo & reficiendo, ſaluti communi omnia reperiuntur P. Seſtij conſilia eſſe uerſata.in Piſon.88 b,Vt tu naufragio expulſus penderes,&c.in Anto.243 a,Qui ex naufragio luculenti patrimonij ad hæc Antoniana ſaxa proiectus eſt. Attic.2, Naufragia externa intueri. Philip. 11. Naufragia ex latrocinijs.

NAVFRAGVS,*a,um.* qui naufragium fecit,eiectus. de In.81 a,Naufragus quidā natans.& de Fa.140 b, Vt in illo naufrago.& in Cat.103 b, & 109 b, & pro Syl.175 a, Aliquis patrimonio naufragus.I.P.88 b,Martiū Aphricā expulſum,naufragumq; uidit.Offi.60 a,Duo naufragi in una tabula.

NAVICVLA,*læ.* Poſtquam. 102 b, Marius cum parua nauicula traiecit in Aphricam . & Acad. 37 a, Nos ad nauiculas noſtras aſcendimus.

NAVICVLARIA,*riæ.* in V.245 a,Nauiculariam facere.

NAVICVLARIVS,*rij.* nauiculator.Epi.260 a, Nauiges cū honeſto aliquo homine, cuius autoritate nauicularius moueatur.At.136 b,Ego nautas illum non putabam habiturū, ille confidebat.& eo magis, quòd audita nauicularij hominis liberalitas eſſet.in Ver.136 a,Vt aratores,ut mercatores, ut nauicularij.

NAVICVLATOR,*oris.* nauicularius.pro Pom.5 b,Mercatoribus ac nauiculatoribus iniurioſius tractatis.

NAVIGANS,*tis.* uector.Offic.70 a,bis.

NAVIGATIO,*onis.* curſus maritimus.de Na.76 b,Videtíne, inquit, amici quàm bona à dijs nauigatio ſacrilegis detur?& Qu. F. 312 a, Aiebant te prima nauigatione tranſmiſſurum.Quint.Fr.310 a,Primam nauigationem ne omiſeris. & de Sen.92 a, Aliquando in portum ex longa nauigatione uenire.Epiſtol.lib.13,Nauigationum curſus.

NAVIGIVM,*gij.* nauis. de Nat. 36 b, Arborū conſectio magnos uſus affert ad nauigia faciēda.de Or.159 b, In nauigio latera,carinæ,prora,puppis,antennæ,uela,mali. Acad.25 a, Nauigare probo nauigio,bono gubernatore.pro Corn.67 b,Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigiū ex reipu. tempeſtate moderari. At.243 a,Prorſus diſſolutum offendi nauigium,uel potius diſiipatum.Aca.li.4,Proficiſci probo nauigo,bono gubernatore, ac tranquillitate. Att.16,Nauigia minuta.ibid.Nauigia luculenta.

NAVIGIOLVM,*li.* Epiſt.192 a, Nos uix ipſi ſingulis cū nauigiolis reciperemur.Lentuli.

NAVIGO,*as.* nauem ago,naui & in naui uehor.de Na.76 b, Dionyſius nauigabat Syracuſas,isq; cum ſecundiſsimè curſum teneret,Videtis ne,inquit,&c.Epi.259 a,Rogo te ne nauiges,niſi exploratè.Attic. 120 b, Infero mari nobis incerto curſu hyeme maxima nauigandum eſt.Att.165 b, Recordor enim cum illo Rhodiorum ἀρχιπάτῳ nauigans q̄ fuerim ſolitus.pro Do.218 a,Cum ipſe Archipirata cum grege prædonum pleniſsimis nelis nauigaret. de Fin. 88 a, Cum Xerxes maria ambulauiſſet, terramq; nauigaſſet,&c. At.255 a, Magis commodè quàm ſtrenuè nauigaui,remis enim magnam partem.pro Fl. 152 b,Reliquum eſt ut quæratur, utrum noſtra iſta claſsis curſu & remis , an ſumptu tantùm & literis nauigauit.

NAVIS,*uis.* nauigium. in V. 244 b, Nauem maximā triremis inſtar palàm ædificauit. Epi.55 b, Dum ab Epidauro Piræū naui aduectus eſſem.Epi.199 a,Conſcende nobiſcū, & quidem ad puppim,una nauis eſt iam bonorum omnium, quā quidem nos damus operam, ut rectam teneamus , utinam proſpero curſu.& Acad.37 a,Aſcendere ad nauim.de Na.78 a,Quæſiuitq; num etiam in ijs nauibus Diagoram uehi crederent.de Or.97 b, Vt concitato nauigio cum remiges inhiberunt, retinet tamen ipſa nauis motum & curſum ſuum, intermiſſo impetu pulſuq; remorum.Attic.129 a, Vt omnes copiæ nauibus Dyrrachium tranſportarentur.de In.54 a, Eadem nauigij ratio eſt,nam nauis optimè curſum conficit ea,quæ ſcientiſsimo gubernatore utitur. pro Plan.279 a,Vidi nauem ſecundis uentis curſum tenentem ſuum. Epi.199 a,Tenere nauim rectam.in Piſ.83 b, Qui maximis turbinib. ac fluctibus reipub.nauem gubernaſſem,ſaluāmq; in portu collocaſſem.Offic.70 a,Quoad peruentum ſit eò,quò ſumpta nauis eſt,non domini eſt nauis,ſed nauigantium.in Va. 81 a, Mercatores è naui egredientes terrere, conſcendentes morari.de Ora.99 a,Euertere nauem in portu. de Fin.123 a, Euertere nauem palearum.de In.54 a,Nauis optimè conficit curſum.de Diuin.92 a,Nauem conſcendere.& 94 b,Cōſcenſio in nauem. in Verr.263 a, Nauis inſtructa & ornata. Atti.259 b,Δολιχὸν πλοῖον ἐφελκόμενον.Art.210 a,Cum ad uillam noſtram nauis appelleretur. & 235 a, E Pōpeiano naui aduectus ſum in Luculli noſtri hoſpitium, egreſſus autē è naui,accepi tuas literas.

NAVITA,*tæ.* nauta. Tuſc.180 a,Noctem pauentes,timidi ad nectunt nauitæ:id eſt,nauem.Poetę.

NAVITAS,*tis.* induſtria.Epiſt.159 b, Iſta opera tua,nauitas, animus in rempub.

NAVITER,ſtrenuè. Epiſt. 67 b, Qui ſemel uerecundiæ finē tranſierit,eum bene & nauiter oportet eſſe impudentem.

NAVO,*as.* do,præſto,exhibeo. de Orat.111 a, Equidē iam mihi uideor nauaſſe operam, quod huc uenerim.& Att.277 b, Tibi omnes nauare operam & ſtudium uoluūt.Qu.de Pet. 207 b,Qui etiamſi ſuffragandi ſtudia non nauant,tamē affe runt petitori aliquid,&c.Ep.46 b, Vt cum hic tibi ſatisfecerimus,iſtic quoq; noſtram in te beneuolentiā nauare poſſimus.At. 240 a, Quàm uellem Bruto ſtudium tuum nauāre potuiſſes.Epiſt.250 b,At petitionis quidem tuæ ratio mihi ſemper fuit explorata,ſed tamen nauare operam uolebam. Epi.250 a, Vtinam potuiſſem pro tuis ampliſsimis erga me ſtudijs atq; beneficijs tibi operam meam ſtudiumq; nauare.Ep.127 a,Etſi minus in curia atq; in foro,ac in literis & libris,ut doctiſsimi ueteres fecerunt nauare reipu.& de moribus ac legib.ſcribere.Epi.79 b. Nemo eſt tā afflictus, qui ſi nihil aliud ſtudeat,niſi id quod agit,non poſsit nauare aliquid & efficere.At.147 a, Vtinā aliquod in hac miſeria reip. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat . pro Cæl. 32 a, Sed ſi me audiant,nauent aliam operā, aliam ineant grātiā. pro Do.243 b,Nauare operam alicui,atq; ei eſſe uenditare. & Epiſt.139 b,Nauare operam reipub. de Clar.191 a,Qui nauarat miles operam imperatori.

NAVPACTVM.urbs Macedoniæ.Alij Neopactū. in P.99.

NAVSEA,*ſeæ.* ſtomachi faſtidium,uomendiq; cupiditas. Atti. 226 a,Tua ναυσίᾳ nauſea abijt.& Ep.240 a, Feſtinare te nolo,ne nauſeæ moleſtiam ſuſcipias ægēr.At.74 b,Nauigauimus ſine timore & nauſea.

NAVSEO,*es.* stomachi fastidio laboro, abhorreo. Ep.198 b, Quem ego ruſtantem & nauſeantem conieci, &c. & 107 b, Vidit me nauſeantem. At.81 a, Epiſtola quam dediſti nauſeans Buthroto. de N.18 a, Quàm bellũ erat confiteri potius neſcire quod neſcires, quàm iſta effutientem nauſeare. in A. 176 b, Sudat, pallet, quidlibet, modò ne nauſeet, faciat.

NAVSEOLA, *le.* nauſea. At.225 a, Nauſeolam tibi tum cauſam ocij dediſſe, facilè patiebar.

NAVTA, *te.* nauicularor, nauicularius, remex. At.136 b, Ego nautas eum non putabam habiturum, ille confidebat: & eo magis, quòd audita nauicularij hominis liberalitas eſſet. Epi.259 b, Nautæ ſolent feſtinare quæſtus ſui cauſa. in Ara. Hoc ſignum ueniens poterunt prænoſcere nautæ.

NAVTICVS, *a, um.* de Na.57 a, Nauticarum rerum ſcientia. & Att.210 a, Inhibere uerbum eſt totum nauticum. pro Pō. 14 b, Cũ cum uobis maiores ueſtri exuuijs nauticis, & claſſium ſpolijs ornatum reliquiſſent.

NAVVS, *a, um.* ſtrenuus, induſtrius. in Ver.158 b, Homo nauus & induſtrius. & 174 a, & 184 a, Nauus & pudens & probus filius. & pro Pomp.7 a.

NE, ut ne, quo ne, quo minus, an, ut. Epi.52 b, Itaq; ut neq; tu multum interfuiſti rebus gerendis, & ego id ſemper egi, ne intereſſem. Epi.4 a, Quæ ne ſpes eum fallat, uehementer te rogo. pro Pla.264 b, Vitia meherculè res hæc Cn. Planci tegere potuerunt, ne tu in ea uita de qua dicã, tot & tanta adiumenta huic honori fuiſſe mirêre. in V. 234 b, Ecce autem noua turba, ne tamen iſtum ſine amicis planè nudum putetis ac deſertum. in V. 219 a, Iudiciũ de pecunijs repetundis ne ſit hoc tempore. de In. 77 a, Meretrix coronam aureã ne habeto. de Or.161 a, Illud ne quis admiretur, quónam modo hæc, &c. Tuſ.192 b, Ne ægrotus ſim, inquit, ſed ſi fuerim, ſenſus adſit. in V.207 a, Quid uis nobis dare, iſti ne auferantur abs te. Att.137 b, Ille annus qui ante, ne dicam grauius, affixerat. Epi.133 a, Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà. Tuſc.164 b, Tantũ abeſt ab eo ut malum mors ſit, ut uerear ne homini, &c. Off.14 b, His idẽ fuit propoſitum quod regib. ut ne qua re egerent. in Piſ.83 a, Conſul edicit, ut ſenatus ſenatuſcõſulto ne obtẽperet. pro Do.222 a, Proſcribere uelitis, ut M. Tullius in ciuitate ne ſit. Ep.223 b, Da operam ut ſocrus adoleſcentis rea ne fiat. Epi.4 a, Non tam ut te impediret, quàm ne quis Alexandriã uellet ire. & ibid. Satis puiſum eſt, ut ne quid ſaluis auſpicijs agere poſſint. Epi.96 a, Quo ne pluris emerent. Ep.197 a, Te hortor, ut ne cui, &c. Ep.208 b, Da operam ut ne quid tuorum mihi ſit ignotum. & Att.44 a, Vt prorſus ne quid ignorem. pro Cec. 303 b, Vt ne longius abeam. Qu.Fr.323 a, Opera datur, ut iu dicia ne fiant. de Fin.63 a, b, Sunt qui dicunt fœdus quoddã eſſe ſapientum ut ne minus amicos quidem quàm ſeipſos diligant. At.68 a, Vt hoc noſtrũ deſideriũ ne plus ſit annuũ. in V.101 a, Impetrant ut ne iurent. Ep.9 a, Neq; (ut ego arbitror) errarent, ne aduerſarij quidẽ eius, ſi, &c. de In. 61 a, Nõ factitatum eſt, ne à barbaris quidem id maleficiũ. Ep.143 a, Me uerò nihil iſtorum ne iuuenem quidẽ mouit unquã, ne nunc ſenem. & in V.107 b, Non enim prætereundũ eſt, ne id quidem. Qu.Fr.312 a, Non prætermittam, ne illud quidem, Furium, &c. Epi.83 a, Ne hoc quidẽ prætermittendum eſſe duxi, te ut hortarer, ut, &c. in V.200 b, Nihil in ædib. cuiuſquam, ne in oppidis quidẽ, nihil in locis communib. ne in fanis quidẽ. de Or.260 a, Vt nihil ſit, ne ſpiritu quidẽ minimo longius, aut breuius. Tuſ.231 b, Nulla ne minima quidẽ aura, &c. Ora.207 b, Cùm illa cognoueris, nolo ignores, ne hæc quidem humana. de Nat.15 b, Ne tu quidem Vellei. de Clar.189 b, Ne Titus quidem poſthumius contẽnendus in dicendo fuit. pro Seſt.18 b, Ne iſtius quidem laudis ſum cupidus. de Orat.116 a, Ne hæc quidẽ reprehendo, ſunt enim, &c. in Cat.116 a, Ne dici quidẽ opus eſt, quanta calamitate reip. &c. Tuſ.151 a, An tu dialecticis ne imbutus quidem es. de Nat.62 a, Nec habere ne ſpei quidẽ extremũ. pro Mil.116 b, Non poteſt dici ſatis, ne cogitari quidem, quantũ, &c. At. 177 a, Ne ſi uelim quidẽ, id facilè poſſim. Epiſt.38 a, An mihi de te nihil eſſe dictũ putas? ne hoc quidẽ, quod cũ, &c. Epi. 34 b, Quod ne nunc quidem deſpero. Or.202 a, & 201 b, Et quoniã cœpi, &c. ne nunc quidẽ ſolũ de orationis modo dicã, ſed etiam de actionis. in Cat.106 a, Nemo non modò Romę, ſed ullo in angulo totius Italiæ fuit, quẽ, &c. At.131 b, Ii qui inter ſe ne noti ſunt. Att.32 a, Ego illud ne quidẽ contemnã. pro Cec.297 a, Si ne quidẽ tuorũ quiſquã loco motus erit. pro Qu. 14 b, Tamen ne uereris, ut poſsis, &c. pro Sex. Roſ.25 a, Tamẽ ne hæc uita relegatio appellabitur? Acad.33 a, Et hic metuo, ne uix ſibi cõſtet. Ep.78 b, Tamen uereor ne conſolatio ulla poſsit uera reperiri. & ibi. Nõ uereor ne eũ miſerũ eſſe nefas ſit dicere: id eſt, non dubito, quin. pro Flac. 159 b, Tamẽ ne iſti teſtes habebũtur? pro Do.223 a, Tamẽ ne arbitraris id te poſſe obtinere? in Pi.79 b, Iam ne uides bellua ̃ ne ſentis. Ep.53 a, Nónne maius, &c. Off.72 a, Is ſententiam ne diceret recuſauit. Att.85 a, Quot uis prefecturas ſume, dum ne negocieris. & 251 b, Si quid eiuſmodi acciderit, ne quid tibi ſit fama mea potius. & 278 b, Nullas adhuc à te literas habebamus, ne famã quidem, quæ declararet, te cognita ſenatus autoritate, in Italiam adducere exercitum. & Qu.Fr.317 b, Cũ à me literas librarij manu acceperis, ne paulum ocij me habuiſſe iudicato. Epi.131 a, Ne quidem. de Sen. 83 b, Ne ille quidem magno deſiderio tenebitur uiriſ. Parad.118 b, Huic nihil eſt quod exploratum habeat, permãſurum ſibi quidem ne unum diem. de Le.182 a, Ne ſumptuoſa aſperſione longè coronæ nec acerræ prætereantur. Off.17 b, Tamen ne minima quidem ex parte Lycurgi legib. & diſciplinæ conferendi ſunt.

NE. pro an, utrum. L. An. Tuſ.170 b, Nihil mea intereſt, humíne, an ſublime putreſcam. de Di.99 b, Fiat nécne fiat. id quæritur. de Nat.d.60 a, Tibi permitto, reſponderéne malis, an audire, &c. ad At.260, Tamen uide, ſi fortè in Tuſculano rectè eſſe poſsim, ne id melius ſit an hoc, &c. Epi.253 a, Doceas tu me oportebit, in meáne poteſtate ſit ſpectrum tuum. Qu.Fr.303 a, Túne id ueritus es?

NEAPOLIS, *lis.* in Ver.218 a, Vrbs quæ, quia poſtrema ædificata eſt, Neapolis nominatur.

NEAPOLITANVS, *a, um.* Ep.218 a, Tuſc.166 b.

NEBVLO, *onis.* planus, qui mendaciis & dolis nebulã quandam & tenebras offundit, nugaꝛor. in A.174 b, Hærebat nebulo, quò ſe uerteret nõ habebat. At.6 b, Nebulonem illum ex iſtis locis amoue. pro Sex. Roſ.39 b, Nos ab iſto nebulone facetè eludimur. & Att.248 a, Quem tu illo certiorẽ nebulonem. Atti.89 a, Hoc ego ex P. Vedio magno nebulone audiui. At.93 b, Huius nebulonis operatione, ſi Brutus moueri poteſt, licebit eum ſolus ames.

NEBVLOSVS, *a, um.* turbulentus, caliginoſus. Tuſcu.161 a, Nebuloſum & caliginoſum cœlum.

NEC, nõ. de Leg.185 a, Magiſtratus nec obedientem & noxium ciuem coercento. de Nat.67 a, Nec uerò poſſum, &c. 3 de Leg. Senatori qui nec aderit, aut cauſa, aut culpa eſto. 3. de Nat. Nec agellos ſingulorum, nec uiticulas dij perſequuntur. 1 Acad. Etſi nec bona, nec mala eſſent, tamen, &c. Curio, lib.7, Propter tuas res ita contractas; ut quemadmodum ſcribis, nec caput, nec pedes: equidem uellẽ uti pedes haberent, ut aliquando redires. de Am. Nec enim illa prima uera eſt, ut quemadmodum in ſe quiſq; ſic in amicum ſit animatus. de Amic. Nec enim melior uir fuit Africano quiſquam, nec clarior. de Nat.1, Nec habet, nec exhibet cuiquã negocium, quod eſt immortale Epicuri dictum. pro Quin. Quo mortuo nec ita multo pòſt in Galliam proficiſcitur. dẽ Am. Ab his qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt, longè diſſentimus: nec mirum, nihil enim altum, nihil magnificum ac diuinum ſuſpicere poſſunt. de Na.1, Nec opinatum patrocinium à uobis ſuſceptum. ad Sulp. lib. 13; Ei nec opinanti uoluntatem tuam tantam per literas detuliſſe. ad Catonem, lib.15; Præſentibus inſidijs nec opinantẽ liberaui, nec ſolùm ei ſaluti fui, ſed etiam curaui, ut cum authoritate regnaret. pro Syll. Nec opinante Fauſto, quum ire neq; ſciret, neq; uellet, familia eſt comparata. 1 Tuſcu. Nónne modò pueros, modò adoleſcentes in curſu à tergo inſequens, nec opinantes aſſecuta eſt ſenectus? ad Cat. lib.15, Pleroſq; nec opinantes oppreſsimus. 3 de Fi. Quod quum accidiſſet, ut alter alterũ nec opinatò uideremus, ſurrexit ſtatim. 2 de Le. Patrum delubra eſſe in urbibus cenſeo: nec ſequor magos Perſarum, &c.

NECDVM, nondum. Att.91 b, Necdum ego tamen Quintũ conueneram. Tuſc.205 a, Philoſophi ſummi, necdum tamẽ ſapientiam conſecuti.

NECESSARIE, neceſſariò. de In.51 b, Aut probabiliter oſtendens, aut neceſſariè demonſtrans.

NECESSARIO, neceſſariè, ex neceſsitate, neceſsitate, neceſſarijs & maximis cauſis. Oct.329 a, & Tuſc.210 b, Feciſſe neq; tam libenter quàm neceſſariò. Ep.77 a, & 88 b, Cũ pleriſq; eorum, quibus cum uiuo neceſſariò.

NECESSARIVS, *a, um.* opus habẽs aliquam neceſsitatem, fatalis. de Inuent. lib.2, Neceſſariũ eſt, quod imperatur: uoluntarium, quod permittitur. de Nat.d.56 b, Nos è terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros neceſſariã, omnia uera in præteritis neceſſaria ſunt, quia ſunt immutabilia. de Fat.143 a. & ibid. Si quid primum in connexo eſt, neceſſarium eſt, ſit etiam quod conſequitur neceſſariũ. Topic.225 b, Neceſſaria concluſio. de In.32 a, Neceſſaria conſecutio. de Fat.149 a, Neq; eam cauſam ad aſſentiendum neceſſariam eſſe concedet. de Vniuerſ.202 b, Cõmonſtrauitq; leges fatales ac neceſſarias. Acad.24 a, Si alterutrum concedero neceſſarium eſſe, neceſſe erit cras Hermachum uiuere. pro Qu.R.47 a, Illa ſuperior fuit oratio neceſſaria, hæc erit uoluntaꝛ-

uoluntaria. Postq.203 a, Non tam necessarium est malemeritis referre quod debeas, quàm ut benemeritos colas. de D. 106 a, Quæ prætermitto, tibi enim nota sunt, mihi ad commemorandum non necessaria. Ora.203 a, Hoc tamen ipsum ad id quod propositum est, non est necessarium. Off.3 a, Omnia quæ sunt ad uiuẽdum necessaria inquirere. & 5 b, Expetuntur diuitiæ ad usus uitæ necessarios. Ep.20 a, Non dubitaui id à te petere, quod mihi esset maximè necessarium. item: Interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibẽtes in se efficiẽtiam naturalem. de Am.100 a, Non aqua, non igni, non aere, ut aiunt, pluribus locis utimur q̃ amicitia. de Le.192 b, Est senatori necessariũ nosse rempubl. de Amic.110 a, Nec eos habere necessarios oportet, quos ineunte ætate dileximus. I.A.228 a, Cum illum necessarium & fatalem penè casum non tulerimus. At.273 a, Multa eius iudicia, sed ad scribendum non necessaria.

NECESSARIVS, *ria*. coniunctus, qui aliqua necessitudine alicui adiunctus est, non alienus, qui aliquem aliqua necessitudine attingit. Epi.209 a, M. Cæsius homo mihi maximè necessarius. Epist.216 b, In necessarijs, qui tibi à patre relicti sunt, ego tibi sum uel coniunctissimus. Att.177 a, Noli pati à necessarijs tuis, necessario meo iniuriam fieri. Attic.142 b, Cum utriq; sis maximè necessarius. & ibi.a, Per te, qui utriq; es coniunctus. pro Syll.167 a, L. Torquatus meus familiaris ac necessarius. Epist.179 b, Vitio mihi dant, quòd mortem hominis necessarij grauiter fero. pro Mur.141 a, Virgo Vesta Iis huius propinqua & necessaria. & Ep.229 b, Cerelia necessaria mea. pro Cluent.29 a, Necessarius & coniunctus, &c. non alienus.

NECESSE est, necessum est, necessarium est, necessitas est, oportet, opus est, nõ potest abesse, quin, &c. Si ita res coget, necessitas cogit. Part. Or. Necesse autem id est, sine quo salui liberiue esse non possumus. Aca.24 a, Si alterutrum concesserò necessarium esse, necesse erit cras Hermachum uiuere. Ep.6 a, Alterũ mihi, ut te plurimum diligam, facere necesse est. de Fat.143 b, De homine enim dicitur cui necesse est mori. & 144 a, Necesse est mori Scipioni. I.A.172 b, Tantum uini ex die exhauseras, ut tibi necesse esset euomere postridie. pro Do.234 a, Quid tibi necesse fuit homo fanatice sacrificiũ illud inuisere? de Or.112 b, 113 a, Nam & testimonium sæpe dicendum est, ut mihi necesse fuit in S. Titium. pro Syl. 171 a, At hic etiam, quod tibi necesse minimè fuit, facetus esse uoluisti. pro Syl.176 a, Mihi hoc necesse fuit facere. Epi.17 a, Legem curiatã consuli ferre opus esse, sibi necesse non esse. de Orat.116 a, Sunt quidem hæc concinnè distributa, sed tamen id quod necesse fuit hominibus expertibus ueritatis, non peritè. pro Mu.126 a, Mihi necesse puto etiã aduersarijs prodesse. Par.234 a, Nõ habebimus necesse semper concludere. Opt.244 a, In quibus uerbum pro uerbo non necesse habui reddere. Atti.152 a, Planco & Oppio scripsi equidem quoniam rogaras, sed si tibi uidebitur, non necesse habueris reddere. Att.155 b, Eo minus habeo necesse scribere, aut etiã cogitare quid sim facturus. pro Qu.2 b, His de rebus nõ necesse habeo dicere ea, quæ, &c. pro Cæl.46 b, Ex quibus neminem mihi necesse nominare, uosmet uobiscum recordamini. de Diu.110 b, Si necesse sit. &c. sed nihil opus est, &c. de Fin.83 b, Nã id quidẽ est interdum necessum. de Or.89 a, Oratio aut nulla sit necesse est, aut omnium irrisione ludatur. de Pet.211 a, Nã comitas tibi necesse est. de In.83 b, Vri posse flamma ligneam materiam necesse est. & ibid. Corpus mortale aliquo tempore interire necesse est.

NECESSITAS, *tis*. necessitudo, fatum, uis, tẽpus, usus uitæ necessarius. Top.225 b, Causa in qua insit efficiendi necessitas. & de Nat.12 b, Fatális necessitas rerum futurarũ. Postq. 202 a, Quasi aliqua fatali necessitate mihi cum fortuna belligerandum fuit. pro Sest.13 a, Vita necessitati debetur. Epi. 54 a, Tempori cedere: id est, necessitati parêre, semper sapientis est habitum. in Antonium 205 a, Facilius apparabitis ea, quæ tempus & necessitas flagitat. de Inuent.54 a, Annuæ commutationes quadam ex necessitate, semper eodem modo fiunt. Epistol.54 b, Vt etiam si natura tales non sint, necessitate esse cogantur. Officior.48 b, Si aliqua necessitas huius muneris alicui reipublicæ obuenerit, danda erit opera, &c. & ibidem, Necessitati parendum esse. Orat. 216 b, Numeri in quibus necessitati parêre cogimur. & Orat.219 b, Qui seruiendum necessitati putet. de Offic.45 a, Venia necessitati datur. de Fat.145 b, Nec ob eam causam fatum erat, aut necessitas timenda. & 144 a, Aeternis causis naturæ necessitate manantibus uerum est, id quod, &c. de Diuinat.112 a, Mathematici ea prædicunt, quæ naturæ necessitas perfectura est. de Natur.65 a, Nullum est corpus, quod effugiat ferendi patiendiq; necessitatem. in Catil. 319 b, Mors aut necessitas naturæ aut laborum aut miseriarum finis est. Officior.4 a, Reliquis tribus uirtutibus necessitates propositę sunt ad eas res parandas, quibus actio uitæ contineatur. Attic.57 b, Ego mihi necessitatem imponere nolui huius nouæ coniunctionis. pro Syll.173 b, Mihi de me iam multa dicendi necessitas quædam imposita est ab illo. Orat.219 b, Nobis in dicendo atque in scribendo necessitatis excusatio non probatur. pro Qu.9 a, & de Fin. 55 b, Aliquem ui ac necessitate coactum & inuitum aliquid facere. pro Cluen.21 b, Vi & necessitate coactus feci. & de Natur.5 b, Necessitate astrictus, &c. pro Sex.Ros.34 b, Quę te necessitas tanta premebat. & 39 a, Non dicam plura quàm necessitas ipsa coget. pro Cluen.29 a, Itaque ille impia & necessitate coactus confugit, &c. in Anton.225 a, Sed mihi necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius. de Diuin.112 a, Ea quæ habent aliquam necessitatem: id est, quæ sunt necessaria. de D.103 a, Sed uigilantes animi uitæ necessitatibus seruiunt. pro Sex.Ros.29 a, Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem pater nus maternusq; sanguis. pro Syll.167 a, Necessitatem familiaritatemq; uiolare. pro Cluen.31 b, Is sibi nihil non modò ad cupiditates suas, sed ne ad necessitatem quidem reliquit. in An.245 b, Mors necessitatem habet fati. pro Mil.110 a, Miloni necessitas fuit exeundi. Off.25 b, Ipsiq; necessitati dant operam ut quàm occultissimè pareant. Offic.32 a, Nec uerum est quod dicitur à quibusdam, propter necessitatem uitæ, idcirco istam esse cum hominibus communitatem & societatem.

NECESSITVDO, *nis*. necessitas, coniunctio. de Inuen.83 b, Necessitudo est, cui nulla ui obsisti potest. ibid. Necessitudo mutari, & leniri non potest. & 69 b, An necessitudine, quod alio modo agi non possit. de Inuent. 83 b, Necessitudo simplex & absoluta.) (. Cum adiunctione. I.V.64 b, Sic enim à maioribus nostris accepimus, prætorem quæstori suo parentis loco esse oportere: nullã neq; iustiorem, neque grauiorem causam necessitudinis posse reperiri quàm coniunctionem sortis, quàm prouinciæ, quàm officij, quàm publicam muneris societatem. & pro Planc.264 b, Necessitudo contubernij. Epist.207 b, Coniunctio quæsturæ liberorum necessitudini proxima est. Ep.212 a, Cum Lisone est mihi hospitium uetus, quam ego necessitudinem sanctè colendam puto: sed ea causa etiam cum alijs compluribus, familiaritas tanta nullo cum hospite. I.V.233 b, Coniungere necessitudinem cum aliquo. pro Deio.151 a, Summam necessitudinem magna eius officia in me & in meos effecerunt. pro Sest.11 b, Cum quo mihi erant omnes amicitiæ necessitudines. pro Plan.267 a, Illæ tribus, in quibus magnas necessitudines habet Plancius. pro Muren.125 b, Familiaritatis necessitudinisq; oblitus, &c. pro Cluen.59 b, Atq; etiam notis nomina necessitudinum mutauit, uxor generi, nouerca filij: id est, affinitatum. Off.12 b, Non ijdem erunt necessitudinum gradus, qui & temporum. Epist.215 b, Summa necessitudine & summa coniunctione adductus. pro Clu.41 b, & in Verr.61 b, Mihi cum eo summa utriusq; officijs constituta necessitudo est. Attic.204 b, Mihi summo beneficio meo cum fratribus illis necessitudo est. de Amic.109 b, Qui in amicitiæ coniunctionisq; necessitudine sunt superiores, exæquare se cum inferioribus debent. in Anton.248 a, Sed hanc mihi disipationem pro paterna necessitudine & coniunctione deposco. pro Qu.7 a, Pro fraterna illa necessitudine. Epistol.146 b, Pro plurimis nostris necessitudinibus. Orat.215 a, Habere aliquam necessitudinem aut cognationem cum aliquo. Attic.262 a, Paterna, magna, & uetus, & iusta necessitudo. Attic.276 b, Iampridem hoc ex nostra necessitudine, quę ad summam benuolentiam peruenit, sublatum esse debet. ad Heren.36 b, Quos natura aut uoluntas necessitudine aut beneuolentia coniunxit, distrahuntur. Epist.208 b, Bonos uiros ad necessitudinem tuam adiunxeris. Epi.211 b, Vt Lysonem recipias in necessitudinem tuam. Epist.30 a, & 29 b, Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis sors tribuisset, consuetudinem quoque accedere. pro Lig.140 b, Hæc ego noui propter omnes necessitudines, quæ mihi sunt cum illo: domi unà eruditi, militiæ contubernales, pòst affines, in omni deniq; uita familiares. Qu. de Pet.209 a, Qui aliqua necessitudine alicui est adiunctus.

NEKYÍA, *æ*. mortuorum negocia, & res, & umbræ, & funerum tota ratio. Tusc.155 b, Animos enim per seipsos uiuentes non poterant mente complecti: formam aliquam figuramq; quærebant. Inde Homeri tota *νεκυία*. Att.146 a, & 153 a, Pro turpi & flagitioso Cæsaris comitatu.

NEC ne. Attic.195 b, Sit missum nec ne, scio dictum quidem tibi. & Tusc.181 a, Doleam, nec ne doleam, nihil interesse.

NEC non, in Cat.118 b, Nec non meam mẽtem domum sæpe

reuocat exanimata uxor. & Off.22 b,Nec non Xenocratem, &c. & Parad.117 a,Nec non sæpe laudabo. & de Finib.78 b, Nec non, &c.

NECO,*as.* necem affero. pro Sex.Rosc.29 b,Solon nullum supplicium constituit in eum qui parentem necauisset. Parad. 120 b,Nihil igitur interest patrem quis necet,an seruum. Attic. 85 b, Scaptius inclusum in curia senatum obsederat, ut fame senatores quinque necarentur. & Qu.Frat.308 a,Necare aliquem fame. pro Pom.5 a,Necari ac trucidari. de Fin. 81 b,Quo minus ambo unà necaremini. de Natur.76 b,Zenonem Eleaten in tormentis necatum. pro Pomp.5 b, Aliquem uinculis & uerberibus atque omni supplicio excruciatum necare. de Inuent.80 b, Quinque tyrannos, magistratus necato.

NECROMANTIA,*tiæ.* psychomantia,diuinatio unde animæ excitantur,ut de occultis respondeant. Tusc.155 b,Inde ea quæ meus amicus Appius νεκρομαντίᾳ facit.

NECTAR,*aris.* deorum immortalium potio. de N.23 b, At poetæ quidem nectar, ambrosiam, epulas comparant. L. Ambrosia,& Iuuentas.

NECTO,*ctis.* connecto,colligo. de L.166 b,Videtisne quanta series rerum sit? atq; ut ex alio alia nectantur? & Acad.6. b,de Fin.105 b,Quid non sic ex alio nectitur,ut non si unam literam moueris,labent omnia. de Diuin.106 b,Cum causa causæ nexa rem ex se gignit. Topic.255 b,Ex hoc genere causarum fatum à Stoicis nectitur.

NEC uerò. Offic.3 b,Nec uerò illa parua uis naturæ est. & de Nat. 67 a.

NE dicam. de Nat.d.13 a,Doleo te in tam leues,ne dicam, in tam ineptas sententias incidisse. de Am.111 b,Pleriq; peruersè,ne dicam impudenter,uolunt. in Ant.241 a, Gallia Bruti nutum ipsum,ne dicam imperium sequitur. pro Deiot.144 a,Crudelis Castor est, ne dicam sceleratum & impium. pro Pomp. 230 b, Absui simul cum republ. ne dicam maxima cum dignitate.

NEDVM,non modò,quo minus. Atti.67 a,Epistolæ nostræ tantum habẽt mysteriorum,ut eas ne librarijs quidem ferre cõmittamus,nedum cuilibet. pro D.241 a,Tamen in scelere religio non ualeret,nedũ ualeat id quod,&c. cont. Rul. 85 b,Homo priuatus uix facilè sese continet,&c. nedum isti non conquisituri sint aliquid sceleris,&c. Item:Imò uerò etiam hoc magis,&c. Ep.143 a, Me uerò nihil istorum ne iuuenem quidem mouit unquã,nedum senem. aliter, ne nũc. Ep.259 a, Vix in ipsis tectis frigus uitatur, nedum in mari, & uia sit facilè abesse ab iniuria temporis. de In.56 a,Et non permitterem,ut illud faceret, &c. nedum nunc istud patiar, cum,&c. pro Cl.37 b, Optimis temporibus non potuerunt, &c. nedum his temporibus,&c.

NEFANDVS,*a,um.* nefarius,detestabilis. de Arus.253 b,Nefandum scelus. pro Dom. Institutum nefandum. ad Br. Arma nefanda.

NEFARIÈ. sceleratè. pro S.R.23 a,Pater occisus nefariè. & in Cat.104 b, Pestem patriæ nefariè moliri. in Ver.69 b,Libidinosè,nefariè,crudeliter.

NEFARIVS,*a,um.* pro Syll.172 a, Horum ego uoluntates conscelleratas & nefarias sanare non potui. de Orat. 103 b, Qui animorum motus in iudicum mentibus concitent, scelus eos nefarium facere. pro Sext.R.24 b,Scelestum & nefariũ facinus. Epi.4 b,Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio. in Ver.Act.3, Latrocinium nefarium. de Off.lib. 2,Habendum est religioni nocẽtem aliquando & nefarium, impiumq; defendere.

NEFAS. non licet,fas nõ est,scelus. Ep.256 a,Tibi licet,mihi nefas est obliuisci? in V.217 a,Illi uerò dicebant id sibi nefas esse. de N.70 b, Mercurius quem Aegyptij nefas habent nõminare. pro Fl.148 a,Celius putabat nefas esse,publicanum iudicare contra publicanum. pro Mil.103 a,Si sceleratos interfici nefas esset. Attic.8 a,& 7 b,Idq; ab ijs nefas est decretum. de Sen.79 b,Nefas dictu est,miseram fuisse talem senectutem. de In.79 a,Nefas est legi non obtemperare. pro Milon.115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit,nec in facinore,nec in libidine.

NEFASTVS,*a,um.* nefarius,impius,religiosus,infelix. de L. 173 b, Quæ augur iniusta,nefasta,uitiosa,diráue dixerit,irrita infectaq; sunto.

NEGANS,*tis.* Top.224 a,b,Sunt etiam ualde contraria alia quæ appellantur negantia,ἀποφατικὰ Græcè,contraria aientibus:ut,Si hoc est,illud non est.

NEGANTIA,*tæ.* Top.225 b, Deinde addunt coniunctionum negantiam,sic,Non si hoc est,& illud:hoc autem non, igitur illud.

NEGATIO,*onis.* inficiatio,negantia. pro Syl.174 b, Cum is qui de omnibus scierit, de Sylla se scire negarit, eãdem uim

esse negationis huius, quam si extra coniurationem hunc esse se scire dixisset. de In.51 b,Desperatum est id quod ab aliqua re per oppositionem negationis separatur hoc modo,sapere & non sapere. de Fat.143 b, Quid est quod non possit isto modo transferri ad cõiunctionum negationem. Part.239 a,Negatio inficiatioq; facti.

NEGLECTIO,*onis.* neglectus. pro Mur.126 a,Amicorum neglectio,improbitatem coarguit.

NEGLECTVS,*a,um.* contemptus Postquam 207 a,Homo inhumanus,neglectus,&c. & de Finib.104 a,Abiectus & neglectus uir.

NEGLIGENS,*tis.* indormiens alicui rei agendæ,qui in agendo quidpiam indormit. de Cla.186 a,Nam M.Glabrionem socors ipsius negligensq; natura tardauerat. Att.115 a, Improuidi & negligentes duces. in Ver.179 b,Sit aliquis sociorum atq; amicorum negligentior. Ep.203 a,Is non te in me illiberalem,sed me in te negligẽtem putabit. in Ver.184 b,Verres negligens & dissolutus.

NEGLIGENTER, indiligenter,oscitanter. Orat.204 a, Minuta non negligenter tractanda sunt. pro Sex.Rosc.46 a, & pro Pla.261 b,Negligenter.)(.Diligenter. Or.200 a,Multa apud alium negligentius. pro Cec.299 a, Negligentius adseruare aliquid.

NEGLIGENTIA,*tiæ.* indiligentia,incuria,pigritia. Orat. 204 a, Quædam etiam negligentia est diligens. & ibi. Non ingrata negligentia. ad Heren.30 b, Diligentia comparat diuitias,negligentia corrumpit animum. pro Sext.Rosc.18 a,Negligentia alicuius in faciendo aliquid. de Aruſp.148 a, Nihil cuiusquam aut negligentia contemptum, aut scelere esse pollutum. de Or.118 a, Quarum rerum negligentia plerasque causas uidemus amitti:id est,neglectione. Offic.6 b, Negligentia,pigritia,inertia. Offic.26 b,Fugere agrestem & inhumanam negligentiam. Amic.112 a, Cùm multis in rebus negligentia plectimur, tum maximè in amicis & diligendis & colendis.

NEGLIGO,*gis.* pòst mitto,non curo,curare omitto,desero,prætermitto,omitto,leuiter fero,dissimulandum puto, excludo. pro Cl.44 b,Hoc prætermitti à censoribus, & negligi non posse uidebatur. Atti.286 b,Libertate contentum negligere humana. in Ant.187 a, Antonius diem edicti obire neglexit. & 254 a,De Theopompo summo homine negleximus. in Vat.29 b, Num Heliam? num Fufiam legem neglexerit?

NEGO,*as.* denego,inficior,recuso,abnuo,dissimulo,causa nihil dico quin.i.non nego.)(.Fateor,dico,aio. de Cl.171 a. Tu qui à Mæuio uel sumpsisti multa si fateris, uel si negas surripuisti. de Aru.246 b,Nego unquam post sacra constituta tam frequens collegium iudicasse. & 247 a,Nego esse ullam domum,&c. pro Mi.102 b,Negant intueri lucem fas esse ei,qui à se hominem occisum fateatur. Atti.111 b,Præcisè negare alicui. Top.224 b,Negantia contraria aientibus. de Na.60 a,De hac re non magnoperè pugno. pro Clu.31 b,Is eum desperare uetuit.

NEGOCIALIS,*le.* ut negocialis constitutio. de In.lib.145 a,Hęc ergo constitutio quam generalẽ nominamus, partes nobis duas uidetur habere,iuridicialem & negocialem. Negocialis est, in qua quid iuris ex ciuili more & æquitate sit, consideratur:cui diligentiæ apud nos præesse Iurisconsulti existimantur. & lib.269 b,Negocialis est, quæ in ipso negocio iuris ciuilis habet implicitam controuersiam.

NEGOCIATIO,*onis.* mercatura. Ep.228 a,In reliquijs uteris negociationis colligendis.

NEGOCIATOR,*oris.* mercator. Qu.F.291 a,Improbus negociator,paulo cupidior publicanus. Att.17 b,Sub lustrum censeri,germani negociatoris est.

NEGOCIOLVM,*li.* Qu.F.315 a,Etenim erit aliquid negocioli. At.lib.16,De negociolo Torquati.

NEGOCIOR,*aris.* negociũ gero, mercaturam exerceo uel facio. I.V.80 a,Tum ciues Romani, qui Lampsaci negociabantur,concurrunt. & pro Pom.7 a,Homines industrij,qui in Asia negociãtur. & pro Deio.148 b, Equites Romani,qui in Asia negociati sunt. & pro Fla.160 a,Negociaris in libera ciuitate. & ibid. Quousq; negociabere. Att.82 b,Negaui me cuiquam negocianti dare.

NEGOCIOSVS,*a,um.* plenus negocij. de Nat.d.12 b,pro Mur.128 a,Prouincia negociosa & molesta.

NEGOCIVM,*cij.* res,munus,opus,labor. de N.d.12 a, Neille est implicatus molestis operosisq; negocijs. pro Syl.178 a, Cuius æs alienum negocij gerendi studio cõtractum est. & pro Qu.12 b,Locuples & sui negocij bene gerens. Qu.F. 299 b, In extrema parte & conclusione muneris ac negocij tui diligentissimus fis. Of.25 b,& 6 b,Peregrini officium est, nihil præter negocium suum agere. de Orat.110 b,Quando ages

ages negocium publicum? quãdo amicorũ? quando tuum? de Or.134 a, Aliquando tibi tuũ negocium agere licebit. At. 104 a, Cum negociũ noſtrum aut cõfecerimus aut depoſuerimus. pro Fla.162 a, Non debuit cũ prætor eſſet, ſuũ negocium agere. de D.129 b, O' acutos homines, quã paucis uerbis negociũ confectum putãt. Att.215 b, Expedire & cõficere negociũ. pro Qu.13 b, Trãſigere ſuſceptũ negociũ. I.V.181 a, Procurare negociũ alterius in decumis. & Att.141 b, Procurare negocia alterius. pro D.223 b, Eidem, inquit, utraq; de re negocium dedi. de Or.112 a, Videamus quid ei negocij demus, cuiq; eum muneri uelimus eſſe præpoſitũ. de Aru.247 a, & Ep.179 a, Negociũ magiſtratibus eſt datum anno ſupe riore, ut curarent, ut ſine ui mihi ædificare liceret. Att.219 a, & 248 a, Dare negocium alicui, ut aliquid agat uel faciat. in Ca.120 a, Neſcio an amplius mihi negocij contrahatur. pro Qu.11 a, Qui ad negociũ ſuum relicto procuratore proficiſcitur. pro S.R.38 b, Rei familiaris negocio ſeruorum diligentia cognoſcitur. pro Pl.173 a, Quid dicam de occupatis meis tẽporibus cui fuerit negociũ nunquam ocioſum. pro Cæl.49 a, In negocio, quod actum eſſe dicitur, nullum ueſtigium eſt ſermonis. de Diu.116 b, Deus nihil habẽs nec ſui, nec alieni negocij. de Ora.117 b, Cauſæ in quibus pluſculum eſt negocij. & ibi. Nihil eſt negocij cauſam hanc defendere. & Tuſc.Epi.118 a, Mihi cum illa eſt negociũ. Brut.90 b, Ego hîc cum homine furioſo ſatis habeo negocij. & Attic. 60 a, Puer quo ego regendo habeo negocij ſatis. de N.18 a, Habere negocium & exhibere negocium alteri. pro Cl.51 b, Si cui fortè ea lege negociũ faceſſeretur. Epi.23 b, Tantis opibus, tantoq; negocio oppidũ oppugnabã. in Ver.233 a, Cum auditſem ei negociũ faceſsitum. & Epiſt.40 a, Qui tibi negociũ faceſſerent. Ep.163 a, Aliquid recuperari nullo negocio poſſe. Ep.63 a, Plurimũq; in eo negocij habui, ut, &c. Ep.161 a, Nũc cum his tantũ negocij eſt, ut, &c. de Orat.115 b, Sin eſt integer iudex, plus eſt operis. Epi.208 b, Suſcipere, adminiſtrare, & conficere negocium. Epiſt.5 b, Intereſſe negocijs & præeſſe negocijs. pro Cl.50 a, Qui prædia, qui negocia, qui res pecuniarias habent in agro Larinati. Epi.3 b, Qui in pro uincia magna negocia & ampla & expedita habet. Att.72 b, Verſari in negocio. de Fin.121 b, Gerere negocia. Ep.34 b, Et gerere aliquid negocij. pro Qu.R.50 b, Tu tuum negocium geſiſti bene. in Ver.211 b, Dare negociũ alicui, & dare prouinciam alicui. & Att.213 b, Ponere operam alicui. Ep.118 b, Imponere negocium alicui. Epi.153 b, Conficere negocium ex ſententia. pro R.P.123 a, Mittere in negocium, & dare partes alicui. Ep.96 a, Agere negocium alicuius diligenter. Off. 72 b, Deum nihil habere ipſum negocij, nihil exhibere alteri. de Am.112 a, Qui ſuum negocium gerunt ocioſe. Att.11 b, Datur negociũ magiſtratibus. At.74 a, Negocium magnum eſt nauigare, atq; id menſe Quintil. & 74 b, Noſtra negocia, amabo te, explica. & 75 b, Eſt incredibile, quàm me negocij tædeat. & 77 b, Satis enim negocij habeo in ſanandis uulneribus, quæ prouinciæ ſunt impoſita. At.169 a, Cato qui Siciliam tenere nullo negocio potuit. & 193 b, Nolo enim negocij Qu.F. habere quicquam. Para.123 a, b, Vt eum ne in familia quidem dignum maiore aliquo negocio putet. pro Mil. 110 b, Non enim uideo cur non agam negocium meum. Art. 206 a, Velim des negocium alicui qui quærat, &c. & 229 a, Id nullo negocio facere potes. I.A.164 b, Quidnam homines putarent, ſi tum occiſus eſſet, cùm illum gladio ſtricto inſecutus es? negociumq; tranſegiſſes, niſi, &c.

NEMEA, *ea.* Locus eſt ubi Hercules leonem interfecit. de Fat.141 b.

NEMEAEVS leo. Tuſ.210 b,

NEMO, *nis.* ne quis, omnis non, nemo omniũ, quis omnium. Ep.5 b, Neminẽ ex conſularibus amicum tibi eſſe uideo præter Lucullum. pro Qu.13 b, Nemo ex tot creditoribus alijs, &c. 14 a, Nemo de ijs qui peritiſsimi ſunt, huic anteponendus eſt. de Or.101 a, & Ep.6 b, Nemo de conſularibus. de L. 188 b, Quod enim eſt tam deſperatũ collegium, in quo nemo è decem ſana mente ſit? de N.45 a, Nemo homo. & 25 a, Nemo nec homo nec deus. & ad Her.29 a, Nemo rex. Tuſc. 154 b, Nemo omnium tam eſt immanis, qui, &c. & de Or.119 b, Nemo omniũ tot ac tãta habuit. I.V.130 a, Nemo omniũ mortaliũ, &c. Or.213 a, Quis omniũ doctior Ariſtotele. pro Fon.176 a, Nemo Gallorum, &c. I.V. 111 b, Fortaſſe non nemo ueſtrũm audiuit. pro Do.235 a, Ciuis eſt nemo in tanto populo, qui, &c. Tuſc.148 a, Nemo de nobis unus excellat. in Catil.220 a, Video de illis abeſſe non neminem, &c. pro Mur. 144 a, Hoſtis eſt in urbe, &c. non nemo etiã in illo ſacrario. Item: In ipſa, inquam, curia non nemo hoſtis eſt. pro Do.231 a, Cum me in iudiciũ populi nemo omnium uocarit. de Diu.98 a, Excipi de antiquis præter Xenophanem neminem. Tuſ.370 b, Vtrum ſit melius, dij immortales ſciunt, hominem quidem ſcire arbitror neminẽ. de Cl.175 b, Gracchus eloquentia neſcio an habuiſſet parẽ neminem. Ep.35 b, Colligit tibi quod haud ſcio an nemini, ut, &c. Ep.85 a, Me quotidie Cæſar amplectitur: familiares quidem eius ſicuti neminem. Att.119 a, Reſpub. te mihi ita cõmendauit, ut chariorem habeam neminem. de Orat.95 b, Roſcius dicebat ſe ſe reperire diſcipulum quem quidem probaret, potuiſſe neminem. ad Heren.25 b, Vnus nemo potuit, &c. pro D.228 b, Quod omnes non negent: id eſt, nemo. Att.119 a, Facio pluris omnium hominum neminem. & 147 b, Magis idoneum quàm ego ſum, reperies neminẽ. Of.53 b, Quod cùm omnibus eſt faciendũ, tũ haud ſcio an nemini potius quàm tibi.

NEMPE, nimirũ, quippe, opinor. pro Fl.163 a, Si dat tantam pecuniam Flacco, nempe ideireo dat, ne rata ſit emptio. I.A. 156 a, Cn. Pompeij conſulatus in quibus actis cõſiſtit? nempe in legibus. in A.193 a, A' quo defenderit? nempe ab hoſte. & in Piſ.99 a, Quibus autem hoſtibus? nempe his qui, &c. in V.272 b, A' quo tempore futurum eſt? nempe eo, cum, &c. & pro Cl.30 a, Quo crimine, nempe quod, &c. pro Do. 220 a, Quod eſt pontifices ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui, &c. de N.79 a, Iidem etiam uota ſuſcipi dicitis oportere, nempe ſinguli nouent. Aca.29 a, Non me, inquit, dico ſcire, optimè, nempe iſta quæ, &c. de Cl.166 a, Nempe eum dicis qui, &c. in Ver.130 a, Nẽpe ita dicitis propter decumas. Par. Nempe igitur ea reſtãt, quæ, &c. Tuſc.230 b, Nempe negas, &c. Epiſt.18 b, Nempe ſtudium meum non deſuit declarandorũ munerum tuo nomine. At.151 b, Scimus nempe, hæremus nihilominus. pro Qu.15 a, Nempe ſi, &c. & ibid. Opinor ſi, &c. Part.232 b, Nempe ea ſequuntur, quæ ad faciendam fidem pertinent. Att.285 a, Quod autem tibi cum Antonio priuatum odium? nempe quia poſtulabat hæc. in An. 186 b, At auus huius nobilis, Tuditanus, nempe ille qui, &c. in An.244 b, Sed effugi inſidias, nempe in Antonij congreſſum ueniendum eſt. pro Mil.104 a, Quid ergo tulit? nempe ut quæreretur.

NEMVS, *oris.* de D.104 a, Multos nemora & ſyluæ commouent. & de Ar.249 a, Agros & nemora peragrare. Att.240 a, L. Cæſar ueniam ad ſe rogat in nemus.

NEOPACTVM. L. Naupactum.

NEOPTOLEMVS, *mi.* i. Pyrrhus. de Am.110 a. L. Nũmus.

NEPA, *pe.* ſcorpius. de N.d.47 b, Atq; oculos urget pedibus pectusq; nepa. in Arat. Hęc caput atq; oculos torquere ad terga nepa. de Fin.134 b, Nepas aculeis uti. al. ueſpas.

NEPOS, *potis.* qui ex filio uel filia natus eſt, qui diſperdit ac diſsipat patrimonium. pro Deiot.144 a, Qui nepos auum in diſcrimen capitis adduxerit. Tuſc.166 a, Metellum multi filij, filiæ, nepotes, neptes in rogum impoſuerunt. de Cl.189 a, Ex filia nepos. & Tuſ.165 b, Quæreré ex eo cuius ſuorum ſimilis fuiſſet Africani fratris nepos. pro Quin.6 a, Perditus ac profuſus nepos. & de Aruſp.257 b. cont. Rul.75 b, Aliquis ut in ſuis rebus, ita in repub. luxurioſus nepos. cont. Rul.61 a, Eſſe nepotem in patrimonio. in Ver.189 b, Numulis corrogatis de nepotum bonis.

NEPTIS, *ptis.* Tuſ.166 a. L. Nepos.

NEPTVNIVS, *a, um.* in Arat. Neptunia prata ſecantes. & Neptunia piſtrix. & ad Her.27 a, Neptuniæ lacunæ.

NEPTVNVS, *ni.* de N.1, Neptuni cærulei oculi. & lib.3, Neptunum eſſe animum cum intelligentia per mare pergentem. & lib.1,10 a, Neptunum eſſe aerem qui per maria manaret, diſputat Chryſippus. de Nat.39 a, Datum eſt igitur Neptuno altero Iouis, ut uolunt, fratri maritimum omne regnũ, nomenq; productum, ut Portunus à portu, ſic Neptunus à nando. Item de N.d.75 b, de Off.7 a, & 71 a.

NEQVAM, nihili, improbus, impurus.) (. Frugi. pro Cæl.36 a, Homo nequam atq; improbus. & pro Sex.Roſ.40 a, Serui nequam & improbi. I.V.101 a, Verres tam nequam. & ibid. Ius tam nequam eſſe Verrinum. Epi.177 b, Homo nequiſsimus omnium qui ſunt, qui fuerunt, & qui futuri ſunt. Epi. 183 b, Homo perditus, multoq; nequior quàm ille ipſe quẽ tu nequiſsimum occiſum eſſe dixiſti. de Prou.71 b, Ne Gabinius unus omnium nequiſsimus exiſtimaretur. & in Piſ.30 a, Niſi nequior quàm Gabinius extitiſſet. in Piſ. 94 a, Nihil iſto ſcitote eſſe luxurioſius, nihil libidinoſius, nihil poſterius, nihil nequius. & Tuſ. quæſt.198 b, Nihil nequius ac turpius effœminato uiro. At.6 b, Homo ſanè nequam. Att.10 a, Cum accuſator homines nequiſsimos reijceret, reus frugaliſsimum quenquam ſecerneret. & 98 a, Nunquam uidi hominem nequiorem. in Ant.210 a, Nequam eſt homo ille atq; confidens.

NEQVA. I.V. Act.1, Nequa deductio fieret.

NEQVANDO. de Amic.107 b, Vt nequando amare incipe remus eum, quem aliquando odiſſe poſſemus. ad Her.2 b.

NEQVAQVAM, minimè omnium, nullo pacto, nulla ex parte. de Fin.81 a, Nequaquam iſta amicitia eſt. & de Inu.56 b, Nequaquam tantum inter eos intereſſet, & Epiſt. 246 b,

Nequa-

Nequaquã paribus rebus. de In.63 a, Vt nequaquam cum illius cõmodo fuerit cõparanda. de N.71 b, Nequaquã istuc istãc ibit. & pro Sext.Ros.19 a, Nequaquam similiter, &c.

NEQVE, nec. de Or.94 a, Nullæ enim lites neq; controuersiæ sunt, quæ, &c. At.128 a, Nam certè nec tum peccaui, cum, &c. neq; cum, &c. 8 Fam. in Epist. Cælij: Neq; absolutus, neque dãnatus. pro Cl. Neq; dum rem perfectã arbitraretur. Att.14, Neq; dum Roma es profectus. ad Qu.Fr.li.3, Sed eius rei maturitas neq; dum uenit, & tamen iam appropinquat.5 Ver. Neq; enim hoc possum negare. de Amic. Neq; enim sunt isti audiendi, qui uirtutẽ duram & quasi ferream esse quandã uolunt.5 Fam. Neq; expectare tẽporis medicinã, quam repræsentare ratione possumus. 1 de Fi. Neq; feci adhuc, nec mihi tamen, ne faciam, interdictũ puto. de Am. Quare sibi habeant sapientiæ nomen & inuidiosum & obscurũ, concedantq; ut hi boni uiri fuerint. neq; id quidẽ facient: negabunt id nisi sapienti posse concedi. de N.d.2, Neque ira, neq; gratia teneri. pro R.Com.5, Ad arbitrium hoc animo adimus, ut neq; nihil, neq; tantum quantũ postulauimus, consequamur.15 Fam. Neq; non uerè.2 Philip. Ergo ut te catamitum, neq; opinatò quũ ostendisses, præter spem mulier aspiceret, &c.1 Off. Nulla enim uitæ pars neq; publicis, neq; priuatis, neq; forensibus, neq; domesticis in rebus, neq; si tecũ agas quid, neq; si cum altero contrahas, uacare officio potest, &c. de Am. Neq; quicquã unquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit: neq; solum colẽt inter se ac diligẽt, sed etiam uerebũtur. de N.1. Ea facie, neq; solàm facie, sed etiam ornatu nouimus. 11 Fam. in epist. D. Bruti, Neq; tamen non te cautum esse uolo.

NEQVEO, *quis.* non queo, non possum, non habeo quemadmodum, mihi liberum non est. de Or.137 a, Quidam quæ sanare nequeunt, exulcerant. Or.218 b, Nec tamen hæc ita astricta sunt, ut ea cum uelimus laxare, nequeamus. Acad.44 a, Nihil in rerum natura est minimũ, quod diuidi nequeat. de Diu.128 b, Demosthenes rho literam dicere nequibat. de Se.84 b, Quæ si exequi nequirẽ, tamen, &c. de Som.129 a, Sicut solem intueri nequitis aduersum. pro Mi.116 b, Nequeo uetera illa iudicare, &c. Orat.211 a, Nequire, pro non quire. At.17 b, Atq; hoc loco illud non queo præterire.

NEQVICQVAM, fruſtra, nihil. pro Qu.14 b, Et serò & ne quicquam pudet. & Anteq.194 a, At.285 b, Cęterùm nequicquam perijt ille, si, &c. Tusc.203 b, Quæ generi humano angorem nequicquam afferunt. Tuscul.194 a, Nequitia ab eo quoc nequicquam est in tali homine. Tusc.164 a, Secernere autem à corpore animum, nequicquam aliud est, quàm emori discere.

NE quidem. pro Deio.150 b, Deiotarus nunquam succumbet inimicis, ne fortunæ quidem. L.Ne.

NE quis. de Op.244 b, Cum esset lex Athenis, ne quis plebiscitum faceret, ut quisquam, &c.

NEQVITER. de Fin.70 a, Ille porrò malè, prauè, nequiter, turpiter cœnabat. & ad He.7 a, Qui fecerit illud tam nequiter, eundem hunc tam perperam fecisse non est mirandum. Tusc.198 b, Turpiter & nequiter facere aliquid.

NEQVITIA, *tæ.* inertia. I.C.98 a, Iam me ipsum inertiæ nequitiæq; condemno. & 103 a, Inertia ac nequitia. Tusc.194 a, Nequitiã ab eo quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur. & ib. Frugalitas, cui cõtrarium uitium nequitia dicitur. & 181 a, Scio dolorem non esse nequitiam. pro S.R.41 a, Officina nequitiæ, diuersorium flagitiorum omnium. ad Her.18 a, Ab omnibus unicam maliciam atq; nequitiam cognosci. de Fi.138 a, Homo singulari nequitia præditus. & pro Cl.24 b, Vir perdita nequitia, summà egestate. Att.12 a, Nequitia libido.

NEREIDES, nymphæ marinæ. in Arat. Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ.

NERVII. pop. At.527.

NERVOSE, enixè, fortiter. Ep.158 a, Vigilanter, neruosèq; aliquem subornare. Planci.

NERVOSIVS, firmius. Or.208 b, Aliquanto neruosius dicere. Off.73 b, Neruosius aliquid disserere.

NERVOSVS, *a, um.* fortis, robustus. de Cl.175 b, Aristoteles in dicendo neruosus.

NERVVLVS, *li.* At.269 a, Si tu neruulos tuos adhibueris.

NERVVS, *ui.* torus, uis, uires. de N.37 b, Nec enim dij uenis & neruis & ossibus cõtinentur. & 54 a, Huc adde neruos à quib. artus continentur, eorumq; implicationem toto corpore pertinentem, qui sicut uenæ & arterię à corde tracti, & profecti in corpus omne ducuntur. de Or.163 a, & pro S.R. 41 a, Nerui in fidibus ita sonãt, ut à digitis sunt pulsi. Tusc. 148 b, Cantus uocũ, neruorũ, & tibiarum. de D.115 a, Iã neruos in fidibus alijs pulsis resonare alios. Ep.78 b, Quãtum in cuiusq; animo roboris est & neruorũ. Ep.40 a, Planè uideo fore neruis opus, sapientiaq; tua. in V.72 b, & Ep.251 b,

Contendere omnes neruos in aliqua re. de Fat.144 b, Itaq; contẽdit omnes neruos Chrysippus, ut persuadeat, &c. Qu. Fr.328 a, Et tu ut possis, est tuorũ neruorũ. Or.202 b, Oratio Philosophica neq; aculeos, neq; neruos forenses habet. Q. de Pet.111 a, Nerui atq; artus sapiẽtiæ sunt, non temerè credere. I.A.185 a, Nerui belli pecunia. pro Pom.7 a, Vectigalia neruos reip. semper duximus. cõt. Rul.75 b, Incidere neruos populi Ro. Ac.45 b, Theophrastus neruos uirtutis incidit. Tusc.80 b, Poetæ neruos uirtutis elidunt. I.A.240 b, Legionum nostrarum neruos his consilijs incidemus. de L.177 a, Illa seuera Lacedemon neruos iussit, quòd plures quàm septem haberet in Timothei fidibus, inde demi.

NESCIO, *scis.* sum ignarus, sum inscius, sum rudis, sciẽtiam meã fugit. de Or.95 b, Dum mihi liceat fateri nescire, quod nesciam. de Ora.90 b, Neminẽ in eo disertũ esse posse, quod nesciat. Or.212 a, Non scire quidẽ barbarũ iam uidetur, nescire dulcius. Tusc.169 b, Nec me pudet ut istos fateri, nescire quod nesciam. At.192 b, Opinor, sed certũ nescio. I.P.114 b, Peruenit res ad istius aures nescio quomodo. & Off.132 a, Ea nescio quomodo pleniore ore laudamus. Or.204 a, Sententiæ nescio unde ex abdito erutæ. Ac.20 b, At ille nescio qui, qui soler, &c. & pro S.8 a, Ligur iste nescio, qui, &c. Ep. 71 a, Nescio, quo pacto, nescio quomodo, & casu nescio quo. pro Mil.104, Diuisa est sententia postulãte nescio quo. de Or.101 b, Causidicus nescio quis. & At.206 b, Ista nescio quæ. Qu.Frat.293 b, Paconij nescio cuius hominis querelæ. pro Fl.154 b, Supplet enim ille nescio qui, &c. Item, O pastores nescio quos, &c. Brut.91 b, Mihi non erat explicatum quid agerem: id est, nesciebam. in Ant.167 b, Nescio quid conturbatus mihi esse uideris.

NESCIVS, *a, um.* inscius. pro Deio.145 a, Iratũ te regi Deiotaro fuisse, non erãt nescij. de Or.88 b, Non sum nescius Crasse. ista inter Græcos dici solere. & 92 a, Non sum ignarus, quibus rebus, &c. Ep.67 a, Neq; tamen hæc cum scribebam eram nescius, quantis oneribus premerere. & de Fin.494, Non eram nescius Brute, &c. ad Her.21 a, Non sum nescius, quantum, &c. At.143 a, Heus tu ne fortè fis nescius, Dolabella me sibi legauit ad III. Non. April.

NESIS. locus est in Italia in Campano littore. Att.253, & 243.

NETINENSES. pop. in Ver.140.

NETINI. pop. I.V.247.

NEVTER, *tra, trum.* indifferens, nullarum partium. Att.91 b, Ita effici, ut neutri illorum quisquam esset me chatior. Off. 14 b, In quo quidem neuttorum est contemnenda sententia, de Diu.110 b, Quid bonum sit, quid malum, quid neutrum. & 121 b, Neuter anguis: id est, nec mas, nec fœmina. Off.36 b, Hæc sine hominum operibus neutram in partem effici possunt. Or.211 b, Quę non sanè sunt in omnibus neutris usitata. Acad.33 a, Huic summum bonum est, in his rebus neutram in partem moueri, quæ ἀδιαφορία ab ipso dicitur. Att. 98 b, Neuter quenquam omnium pluris facere quàm meui detur. & 125 a, Sed neuter *αὐτωὶς* est ille, ut nos beati simus, uterq; regnare uult.

NEVTIQVAM. nequaquam. Att.146 a, Cui te socium neutiquam puto esse oportere. & de Vniuers.202 a, Indissolubiles uos quidem esse non potestis, neutiquã tamen dissoluemini. Acad.14 a, Mihi neutiquam cor consentit cum oculorum aspectu.

NEX, *cis.* mors. pro Mil.103 a, Latroni quæ potest afferri iusta nex. de Nat.27 b, Iunius necem sibi ipse consciuit. pro Cecin.384 b, Homines uincla, neces, ignominiasq; uitant. in Cat.101, Multorum ciuium neces. de Leg.181 a, Denicales feriæ à nece appellatæ.

NEXVM, *xi.* & *Nexus, us.* obligatio ciuilis quædam est, quæ fiebat septem adhibitis testibus, ciuibus Rom. puberibus, idq; per æs & libram: id est ære, nummóue aliquo percussa libra, quo facto, solutio repræsentabatur. Sicq; non minus corpus, quàm bona obligabatur, ut pignus: præsertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusq; seruituti subijciat. pro Cecin.304 b, Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hæreditates. de Ar.247 a, Multæ sunt domus iure mancipij & iure nexi. de Ora.93 a, Nexorum & mancipiorum iura. de Or.157 b, Nexum quod per libram agitur. Top.223 a, Tradere rem alicui nexu. Par. 122 b, Mancipia quę sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur.124 b, In ijs rebus repetẽdis quæ mancipij sunt, is periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Epist.109 b, Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio & nexu, meũ aũt usu & fructu, cõtentus isto sum. & 310 b, Sum enim *χρήσαι μὲν* tuus, *κῦρος δὲ* Attici nostri: ergo fructus est tuus, mancipium illius.

NEXVS, *a, um.* aptus, coniunctus. Tusc.194 a, Omnes uirtutes inter se nexæ & iugatæ sunt. & de Diu.106 b, Cum causa causæ nexa rem ex se gignit. Tusc.242 a, Causæ aliæ ex aliis aptæ,

aptæ, & necessitate nexæ. Ora.209 b, Res collocatæ & quasi structuræ & nexæ uerbis. de Fat.148 a, Ex æternitate quædam uera esse, & ea non esse nexa causis æternis, & à fati necessitate esse libera.

NI. nisi. de Or.li.2, Quid ploras pater? mirum ni cantem. pro Mur. Sponsionem facere possent, ni aduersum edictum prætoris, uis facta esset. idem in V. Act.5, & 7 Att. Me nullo modo facere posse, ni mihi exploratum esset, &c. in V.198 a, Ni ad equestrem ordinem iudicia referantur. & Ep.83 a, Ni uererer, me, &c. in Cat.10 a, Ni exeunt, ni pereunt. Tusc.250 b, Ni ita se res haberet.

NICANDER. poeta Colophonius, de rebus rusticis scripsit. de Or.99 b.

NICE, es. Verris amica Syracusana. in Ver. Act. 7.

NICAEA, æ. urbs. pro Pl.277 b, Nescio cur seueriorem Niceam putes, quàm Rhodum.

NICAEI, orum. pro Pl.277 b, Putabam in Nicæis dicturum.

NICENSES. pop. Ep.226.

NICETAS Syracusius terram moueri, cætera stare asserit. Aca. quæst. lib.2.

NIDOR, ris. odor, præsertim rerum assarum. in P.82 a, Pauliscer stetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo, Tusc.196 a, Situm nidoris, barba pedore horrida.

NIDVLVS, li. de Or.101 a.

NIDVS, di. de Nat.52 a, Aues cubilia sibi nidosq; construunt, cosq; quàm possunt mollissimè substernunt. & de Orat.110 b, Volucres uidemus fingere atq; construere nidos.

NIGER, a, um. ater. de Diu.110 a, Quæ alba sunt, quæ nigra dicere. pro Cec.290 a, Phormio nec minus niger, nec minus confidens, quàm ille Terentianus Phormio.

NIGROR, oris. quam nigredinem barbari, nigritudinem & nigritiam Plin. nigritiem Corn. Celsus appellat. hæc uerò pro tenebris & caligine usurpatur. de Or.157 a, Nigror noctis occæcat. & de Di.85 b.

NIHIL. nihilum, nequicquã, nihil quicquã, non quicquam, nulla pars, ne pilus quidẽ, nullam in parte.)(. In omnes partes. Off.30 b, Nihil omnium rerum agricultura melius. & de Inu.54 a, Nihil omnium rerum melius quã omnis mundus administratur. de Ora.125 b, Omnia dicendo excitanda sunt, nihil adiuuante natura. de Cla.183 b, Curio literarum admodum nihil sciebat. Qu.Fr.327 b, Nihil istorum fuit faciendum. de Or.96 a, Sine quo eũ in uita nihil quicquam egregiũ, tum certè hoc quod tu expectis, nemo unquam assequetur. Epi.88 b, Dolabellã antea tãtummodo diligebam, obligatus ei nihil eram. cont. Rul.78 a, Beneficio isto legis nihil utitur. Off.68 a, Cadit ergo in uirum bonum mentiri? nihil minus. in V.186 a, Ciuitatib. pro frumẽto nihil soluit omnino. de Or.121 a, Sed hoc nihil ad me. in Pis.94 a, Rectè ac secus, nihil ad nos: aut si ad nos, nihil ad hoc tempus. de Ora.207 b, Quãdo autem, &c. nihil ad hoc tẽpus. de Somn. 129 b, In quo qui insistũt, nihil ad nostrũ genus. Or.218 a, Nihil ad rẽ, illud sit an non, nihil refert. de Cl.177 a, Antonius nihil non ad artẽ dirigebat. pro Cl.56 b, De furto litera nulla inueniebatur. & 57 a, De furto uerbum fecit nullum. Off. 58 b, Homo ad nullam rem utilis. & ibid. Homo ad nullam partem utilis. Att.177 a, ὁ ἀνὴρ οὐδέν. At.137 b, Optimatibus uerò tuis nihil confido, nihil iam ne inseruio quidem. Parad. 116 b, Hoc tamen opus in apertum ut referas, nihil postulo. & 118 a, Sic te prosternas, ut nihil inter te atq; inter quadrupedem aliquid putes interesse? de Leg.156 b, Quorsum tandem, aut cur ista quæris? nihil sanè, &c. & ibi. In hoc etiam Græciæ nihil cedimus. de Leg.157 a, Nil ad Cælium, sed potius ad antiquorum languorem & inscitiam.

NIHIL dum, nihil adhuc, non adhuc, nondum quicquam. At.135 b, Brundusio nihil dum erat allatum. & 109 b, A te nihil dum certi exquiro. & in Car.112 a, Eum nihil dum suspicantem ad me uocaui. At.240 b, Summatim adhuc ad te, nihil dum enim ab Albo.

NIHILI, nequam. Tusc.194 a, Nequitia ab eo, quòd ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihili dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

NIHILI facio, nullo loco numero. de Fin.83 a, b.

NIHILO magis. in Ver. Vbi uidet eum nihilo magis minis quàm precibus permoueri, &c.

NIHIL non. de Clar. Nihil non ad rationem & tanquam ad artem dirigebat Antonius.

NIHILOMINVS, nihilo secius. Ep.144 a. L. Nihilum.

NIHILO secius. ad Her.35 b. L. Nihilum.

NIHILVM, nihil. Tusc.176 a. Atq; oratorum laus ita ducta ab humili uenit ad summum, ut iam senescat, breuiq; tempore ad nihilum uentura uideatur. & Ep.173 b, Or.220 a, Ad nihilum omnia recidere. de Diu.116 a, Et erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur, aut in nihilũ subitò occidat. & Ac.44 a, Interire in nihilum. de Fat.44 a, Ex quo existet, ut de nihilo quidpiam fiat, quod nulli placet. pro Ce.303 b, Si quidius non esset rogari, eius ea lege nihilum rogatum. pro D. 221 a, Hæc adoptio pro nihilo est habenda. pro Mar.153 a, Præterita uoluptas pro nihilo est. I.V.58 b, Contemnere ac pro nihilo putare uel ducere aliquem. & Off.14 b. L. Contemno. de Fin.83 a, At dolorem nihili facit. I.V.116 b, Pro nihilo ducere alios præ se. & de L.171 b, Nullo loco habere aliquid: id est, pro nihilo. de Fi.96 a, pro Cec.295 b, Quæ cadere in hominem possint, despicere ac pro nihilo putare. de Fin.73 b, Quæ Pyrrhoni uisa sunt pro nihilo. Atti.225 b, Dij immortales quàm mihi ista pro nihilo. Ep.45 a, Beneuolentior tibi quàm fuerim, nihilo sum factus. & 80 b, Ego tibi hoc confirmo, nihilo te nũc maiore in discrimine esse quàm quenquã nostrũm. de D.130, & de Fi.100 a, Sed ea summitte, quib. cõcessis, nihilo magis efficiaris quod uelitis. de Clar. 181 b, Legã, inquit, nihilominus. Ep.144 a, Quæ nihilominus, ut ego abhim, confici possunt. de In.65 a, Nihilo sibi magis quã alij cõmodum dicet. At.127 a, b, Non solum eos, qui, &c. sed eos nihilominus, qui. &c. & 151 b, Scimus nẽpe, hæremus nihilominus. Ep.58 a, b, Nisi in reditu meo nihilo meliores res domesticas quàm remp. offendisse. Or.219 b, Tamen nihilo amplius explet sententias. & pro Clu.33 b, Tamẽ nihilominus putabãt se, &c. I.A.199 b, Legati proficiscãtur, bellum nihilominus paretur. & Par.119 b, Peccanit uerò nihilominus. Ep.210 a, Et tamẽ nihilominus ἀλυσιτελῶς. pro Mil.105 a, Minus dolendum fuit re nõ perfecta, sed puniendũ certè nihilominus. de Di.116, Vester autẽ deus potest nõ impertire, ut nihilominus mũdum regat. Att.129 b, Cùm hoc tẽpore nihilo magis quàm uos subsidio ire possim. I.A. 171 a, Aliquem condẽnatum esse pro nihilo. in An.214 a, Hũc tantum apparatum ne ad nihilum recidere patiare.

NIL, nihil. pro Syl.18 b, Ego uerò mihi nil assumo.

NILVS, li. de Nat.52 a, Aegyptum Nilus irrigat: & cùm tota æstate obrutam, oppletamq; tenuerit, tum recedit, mollitosq; & oblimatos agros, ad serendum relinquit.

NILVS, li. pro aquæductu & alueo opere magnifico, qui aquam fluuiorum in morem deductam conciperet exundantem. Qu.Fr.li.3.pag.332 a, Imagines enim istæ, & palæstra, & piscina, & Nilus multorum Philotimorum est, non Diphilorum. L. Euripus.

NIMBVS, bi. imber, pluuia. de N.28 b, Nimbi, niues, grandines. Att.242 a, Sed hunc quidem nimbum citò transisse lætor. L. Conduplico.

NIMIRVM, nempe, scilicet, uidelicet, nam. I.V.139 b, Is est nimirum soter, qui salutẽ dedit. & 100 b, Nimirum didici, &c. At.143 b, Itaq; nimirum hoc illud est, quod Cæsar scribit, se uelle uti cõsilio meo. pro Flac.160 a, Hoc nimirum est illud, quòd nõ longè à gradibus hæc causa dicitur. & Tusc.187 a, Et hic nimirum est fletus, qui, &c. pro S.R.34 b, Luxuries igitur hominẽ nimirũ ad hoc scelus impulit. cont. Rul.80 a, Et nimirũ illud est, quod ab hoc Tribuno dictũ est in senatu, urbanã plebẽ, &c. pro Mar.131 b, Si cõsideraris, &c. omnibus regibus cum quibus, &c. hũc regem nimirum anteponẽs. de In.49 b, Nam genus est omnium nimirum libidinum cupiditas. Or.201 b, Vestibula nimirũ & aditus ad causam faciet illustres. de Ora.86 a, Sed nimirũ maius est hoc quiddã quã homines opinantur. de Cl.171 b, Et nimirum is princeps ex Latinis ista tractauit. At.207 a, Et nimirum id fuit, soluẽdo enim non erat. Aca.28 a, Itaq; in cognitione nimirum assentiar, &c. Tusc.207 b, Nimirum igitur ut in causis, &c. sic in ægritudine, &c. ad Her.33 b, & 4 a, Eum extinguere, id nimirum fuit capi Troiam. & 6 b, Nam cum dissoluerimus, &c. absolutè nimirum confecerimus, &c. Tusc.242 a, Horum nimirum aspectus, &c. pro Sext.Ros.44 b, Nimirum similiter arbitremini isti, &c. pro Sest.23 a, Nimirum hoc illud est, quod, &c. & de Diu.105 b, Hoc nimirum est illud, &c. & pro Sext.Ros.43 b, Nimirum iudices, &c. de Am.16 a, Hæc enim est tyrannorum uita, nimirum, in qua nulla fides, &c. & pro Mz.134 a, Quæ non modò summa bona, sed nimirum audebo uel sola dicere.

NIMIOPERE. Parad. Quos ædificia magnifica nimiopere delectant. I.V. Act.6.

NIMIO plus. At. lib.10, Sed quia te nimio plus diligo.

NIMIS, & NIMIVM. immoderatè, extra modum, præter modũ, ultrà q̃ satis est, subtilius quàm satis est. nimis, ualde, plus æquo, nimio opere, nimio plus.)(. Satis, parum. At. 216 b, de L.184 a, Tu uerò illum nec nimis ualde unquã, nec nimis sæpe laudaueris. Or.213 a, Nimis infidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. At.116 b, Philotimi literæ me quidem non nimis, sed alios admodum delectarunt. At.114 a, Sed hæc non nimis exquiro à Græcis. & de Or.90 a, Si cuipiam hoc nimis infinitum uidetur. de Cl.195 a, Nimis multa de me. & Of.22 a, Satis superq;. de Ora.96 a, Quoniã quæ à natura expetenda sunt, ea dicis non nimis decẽse nobis.

& ib. Non sumus nimis auidi, tua ista mediocri eloquentia cõtenti sumus. & 131 b, Nimis multa in genere diuidere alicui. de Orat. 141 b, Homo certè non nimis pudẽs. & Ep. 140 b, Nõ nimis honestus. ad He. 30 a, Magna nimis licẽtia. de F. 144 a, Quod satis est, eo quicquid accesserit nimiũ est, & nemo nimiũ beatus est, & nemo beatior. Or. 203 b, In omni re uidendum est quatenus: etsi enim suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quàm parum. & ibid. Peccant qui non sentiũt quod est satis. Orat. 214 b, In hoc genere nimium quod est, offendit uehementius, quàm id quod uidetur parum. pro Planc. 276 b, Succumbam tibi in eo ipso, in quo nihil potest esse nimium. & ibid. Quoniam tu ita uis, nimium gratum esse concedam. & ibid. Gratum præter modum esse. in An. 229 a, In illius uiri cõsilijs atq; factis nec nimium nec parũ unquam fuit. de Or. 123 a, Dialectica in excogitãdis argumentis muta nimium est, in iudicãdis nimium loquax. de Or. 116 b, Verba efferuescentia, & paulò nimium redundantia. Or. 204 b, Sales qui in dicendo nimium quantum ualent. aliter, mirum quantum ualent. in Cat. 99 b, Nimiũ diu te illa castra desiderant. At. 190 b, Tempus nimium longum. de Fi. 73 a, Quod uos interdũ, uel potius nimium sæpe dicitis. & ibid. Nimium boni est cui nihil est mali. Att. 162 a, Ego te nimio plus diligo. Off. 4 b, Alterum est uitium, quo nimis magnum studium in res obscuras conferunt. Of. 28 a, Mediocritas illa quæ est inter nimium & parum.

NIMIVS, *a, um.* immoderatus, intẽperatus, plus æquo, quod superfit, nimis magnus, nimis acer, multus.)(. Modicus. Attic. 282 a, Epistola, qua mihi multa tribuens unum reprehendas, quòd in honoribus decernendis essem nimius, & tanquam prodigus. pro Mil. 114 a, Diligentiam tota repub. suscepta nimiam nullam putabam. pro Arch. 191 a, De meo amore gloriæ nimis acri fortasse, sed tamen honesto nobis confitebor. Tusc. 221 b, Nimia resecari oportere. Atti. 283 a, Nihil tum nimium uidebatur. de Fin. 131 b, Hoc magis intelligendum est, hæc ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quædam essent modica natura. Acad. 5 b, Ille multus in eo fuit: id est, nimius. Offic. 26 b, Cauendum est ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. de Senec. 88 a, Vitis putanda est, ne sylueſcat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur.

NIOBE. Tus. 204 a, Et Niobe fingitur lapidex propter æternum, credo, in luctu silentium.

NIPTRA, *orum.* nomen tragœdiæ Pacuuij. Tus. 185, & 186.

NISAE i. populi. Epist. 227.

NISI. ni, si non, nisi si, nisi quod. præter, præterquam. Att. 108 a, Nisi ego insanio, stultè omnia agi iudico. pro Sestio 25 b, Quẽ unquã senatus ciuem nisi me, nationibus exteris commeduit? de Cl. 170 a, Nec uerò habeo quenquam antiquiorem, nisi quem, &c. Ep. 135 b, Nihil uideo quod timeam, nisi quòd omnia sunt incerta. de Fi. 124 a, Memento te, quæ nos sentiamus, omnia probare, nisi quòd uerbis aliter utamur. de Fi. 80 a, Nunquam facies: cur, nisi quod turpe est. Attic. 23 a, Hoc me delectat nisi quòd, &c. de Cla. 190 a, Nisi quid de Epaminunda suspicari libet, &c. pro Syl. 172 a, Nisi uerò paucos fuisse putatis, qui, &c. & pro Flac. 153 a, Nisi uerò hactenus, &c. in Cat. 121 a, Nisi cuipiam L. Cæsar crudelior nudiustertius est uisus, cum, &c. At. 155 a, Nisi fortè iste summarius, &c. de Fat. 147 b, Nisi fortè uolumus sequi, &c. & de Fin. 150 a, pro Pla. 279 b, Nihil amplius dico, nisi me in Siciliam uenire noluit. pro S. R. 36 a, Si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt, nónne satis fuit his gratias agi? pro Syl. 173 b, Si Torquatus Syllã solum accusasset, ego quoq; hoc tempore nihil aliud agerem, nisi eum qui accusatus esset, defenderem. At. 24 a, Nisi si quid erit, &c. & 236 a, Erat autem nihil noui, quod aut scriberem, aut ex te quærerem, nisi fortè hoc ad te putas pertinere. & 257 a, In freto medio hanc epistolam legi, ut quid possem prouidere, in mentem non uenerit mihi, nisi quòd præsens me ipse defenderem. Quin. Fr. 312 b, Nisi uerebor, ne quando, &c. de Or. 130 b, Miseros illudi nolunt, nisi si se fortè iactant. & Epist. 233 a, Nisi si quis ad me plura scripsit. Epist. 155 b, Puderet me inconstantiæ literarum, si non ex aliena leuitate penderẽt. pro Qu. Rosc. 51 a, Quod ego amplecterer, si non, &c.

NISI. pro sed. Ep. 230 a, De re nihil possum iudicare, nisi illud mihi certè persuadeo, te nihil temerè fecisse. Item ibid. Nec cur ille tantopere contendat uideo, nisi tamen multo minus tibi concedi potest. pro S. R. 35 a, Quid erat, quod Capitoni primùm nunciarit, nescio, nisi hoc uideo Capitonem in his bonis esse socium.

NISVS, *ũs.* conatus, gressus, incessus. Tusc. 185 b, Pedetentim, inquit, ite, & sedato nisu. Poetæ.

NITEDVLA, *æ.* muris genus. pro Sest. 19 a, Vt illa ex uepreculis extracta nitedula, Remp. conaretur arrodere. Seruius, nitela legit. Vide Georg. lib. 1.

NITENS, *tis.* nitidus. de Cl. 186 b, Non ualde nitens, non plane horrida oratio.

NITEO, *es.* niteſco, ſplendeo, floreo.)(. Squaleo. in Cat. 205 b, Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. cont. Rul. 64 b, Vectigal quod amissis alijs remaneat, intermissis non conquiescat, in pace niteat, in bello non obsolescat. de Fin. 107 a, Eorum uides quàm niteat oratio.

NITESCO, *scis.* niteo.)(. Obsoleſco. Tusc. 162 b, Non intermittit suo tempore cœlum nitescere. in Ara. Exiguo qui stellarum candore nitescit. ad Her. 21 b, Ingenio, doctrina, præceptione natura nitescit.

NITIDVS, *a, um.* nitens, cultus.)(. Incultus, horridus, agrestis. in V. 157 a, Campi colles q; nitidissimiq;, uiridissimiq;. & in C. 109 a, Quos pexo capillo nitidos uidetis. de Ora. 91 b, Nitidum & lætum genus uerborum. Or. 200 a, Nitida pictura.)(. Inculta & horrida. de Diu. 114 b, Nitidus.)(. Horridus. Attic. 188 a, Pro isto asso sole, à te nitidum solem unctumq; repetemus.

NITOR, *oris.* cultus, munditia.)(. Squalor. pro Cæl. 53 b, Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista deseruerit, & ad Her. 39 b, Gemmæ nitor & splendor auri. de Senect. 89 b, Tum Lysimachus intuens eius purpuram & nitorem corporis, dixit, &c. in Arat. Delphinus haud nimio lustratu' nitore. At. 209 b, Nitor orationis noster, si modò est aliquis in nobis. de Clar. 167 b, Aetas oratorum, in qua naturalis inesset, non fucatus nitor. Ora. 207 a, Sed quia hæc sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit in eis explicandis quidam orationis nitor. & ad Her. 28 b, Cuius nitor urbis Italiam nuper illustrauit. de Leg. 157 a, Antipater habuit uires agrestes ac horridas sine nitore ac palæstra.

NITOR, *eris. nixus sum, & nisus sum.* enitor, connitor, adnitor, fulcior, confido, pendeo. de N. 49 a, Partes terræ undique medium locum capessentes nituntur æqualiter. de N. 41 b, Quam propter nitẽs pennis conuolũitur ales. & ibid. Nitens plumato corpore coruus. de N. 47 b, Ille tamen nitens grauiter uestigia ponit. & ib. a, Engonasin uocitant genib. quia nixa feratur. Tus. 150 a, Sudans nitendo nec proficit hilum. de Nat. 50 b, Quædam serpentes extra aquam ortæ, simul ac niti possunt, aquam persequuntur. Acad. 17 b, Nitamur igitur nihil posse percipi. pro Rab. 94 b, Qu. Scæuola hastili nixus. de N. 51 a, Ipse dux, qui non habet ubi nitatur, reuolat. & in Ver. 253 a, Nixus muliercula. pro Plan. 273 b, Ego huc à me ortus, & per me nixus ascendi. Anteq. 193 a, Vniuersorum auxilium eo plurimum potest, quo firmioribus opibus est nixum. Antequam. 194 a, Frequentes profectò tribus conatibus obuiam ire niteremur. & Attic. 147 b, Niti contra honorem alicuius. pro Cor. 71 b, Cum Carthago nixa duabus Hispanijs huic imperio immineret. Anteq. 194 a, Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi. in Pis. 83 a, & Epist. 64 a, Ego istius pecudis consilio scilicet aut præsidio niti uolebam. pro Cæl. 38 a, Fundamenta defensionis meæ, quæ firmissima sunt, si nitantur iudicio suorum. pro Clu. 51 a, Sicuti uestra æquitate nixi confidimus. & 40 b, In hoc uno nititur, quòd sit ignobilis. & 18 a, Niti & magopere considere aliqua re. pro Fla. 159 a, Vt iam fractum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur. Arr. 43 a, Sustentabimus nos, & spe qua iubes nitemur. & Epist. 187 b, Niti opere alterius. in Verr. 69 a, Niti gratia & autoritate. Part. 242 a, Niti scripto. de In. 80 b, Vt lex ipso scripto uideatur niti. de Ora. 111 b, Res quæ mendacio nixa est. de Fin. 61 b, Virtus nititur honesto. Tusc. 235 b, Quod ita ortum esset è terra, ut stirpibus suis niteretur. & pro Cæl. 40 a, Arbores nituntur suis radicibus. de Or. 103 a, M. Scaurus qui prudentia rerum magis quàm dicendi arte nititur. de Orat. 92 b, Tum etiam exemplorum copia nitebatur. de In. 80 a, Id quo nititur aduersariorum causa. At. 272 a, In cubitum nixus. Tus. 154 a, Ipse quoq; ad omnium nitetur facultatem. Att. 189 b, Ad omnia nitor, non ad animum, sed ad uulnus reficiendum. Tus. 198, Sed plurimi contrà nituntur. & 228 b, Virtutis fiducia nitendum nobis est ad spem beatè uiuendi. in Arat. Coruus nitens extrema hydra. Arr. 275 b, Respub. iusta, & iam suis nitens uiribus. Qu. Fr. 299 b, Ratio salusq; omnium nostrum, qui ad Rempubl. accedimus, non ueritate solùm, sed etiam fama nititur. de Sen. 85 b, Tantum quisque quantum potest nitatur. & 87 b, Viriditas herbescens, quæ nixa fibris stirpium sensim adolescit. & 94 a, Optimi cuiusq; animus maximè ad immortalem gloriam nititur. pro Mil. 105 a, In huius uita nititur salus ciuitatis. pro Deiot. 144 b, Ea frequentia in qua oratorum studia niti solent. in Sall. 57 b, Satius est me meis rebus gestis florere, quàm maiorum opinione niti. de Diu. 85 b, Diuinatio coniectura nititur. & 120 a, Diuinatio in coniectura nititur. de Somn. 127 a, Tu eris unus in quo nitatur ciuitatis salus. pro Cæl. 42 a, Vt aliquando in quibus causa nititur, ad ea ueniamus. Attic. 2 a, Dominus in quo

in quo uno maximè ambitio noſtra nititur. Part.241 b, Defenſor autem ea, quam propoſui æquitate, nitatur. Ep.4 b, Cum maximè conſilio, ſtudio, labore, gratia de cauſa regia niteremur. pro Cæl.37 b, Hoc non faceret, niſi alicuius intolerabili libidine, & nimis acerbo odio niteretur. de Diu.84 b, Nam pater altitonans ſtellanti nixus olympo. pro Cl.51, Veſtra equitate nixi confidimus.

NITRVM, *tri.* quid ſit conſule Plinium. L. Lomentum.

NIVALIS, *le.* niue plenus. de Diuin.84 a, Cum tumulos Albano in monte niuales, Luſtraſti, & læto mactaſti lacte latinas. Poetæ,

NIVEVS, *a, um.* ad Heren.34 b, Niueus candor. de D.82 b, Saxaq; cana, ſalis niueo ſpumata liquore.

NIX, *niuis.* de Nat.31 a, Aquam conglaciare frigoribus, & niue pruinaq; concreſcere. I.C.109 b, Pruinas ac niues perferre. Acad.18 b, Anaxagoras niuem nigram dixit eſſe. & ibid. Anaxagoras dixit aquam nigram eſſe, unde nix congregata eſſet. Qu.Fr.314 a, Riſi niuem atram, &c. de N.lib.1, Niue obriguerit pars regionum.

NIXVS, *xi.* L. Engonaſis.

NIXVS, *xus.* niſus, uis, nutus. L. Aſtrum.

NO, *as.* nato. de Fi.134 b, Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas. Tuſcul.235 b, Natura beſtias nantes aquarum incolas eſſe uoluit.

NOBILIS, clarus, inſignis, nobili genere natus, nobili loco natus, ſummo loco natus, honeſto loco natus, bono genere natus, ſummo genere natus, clariſſimo patre natus, auis, maioribus, equeſtri loco ortus, regali ſanguine creatus, nobiliſſima familia natus, ſummo loco, ſummo loco natus, ſtirpe antiquiſſima ortus, in ſumma familia natus, natus in ampliſſima familia, bonis parẽtibus atq; honeſto loco natus, eſſe ex equeſtri loco, ampla & honeſta familia natus, ciuili generoſa ſtirpe profectus, honeſtiſſimi & nobiliſſimi generis, generoſus, quaſi maiorum gentium, non ignobilis, non obſcurus, hic familia conſulari eſt, ille prætoria, homines in ueteri dignitate fortunaq; nati.)(Ignobilis, ignotus, obſcurus. Epiſt.15 a, Quidam nobiles homines, & de me optimè meriti. & in V.93 b, Pericles Epheſius homo nobiliſſimus. Tuſ.192 b, Crantor in noſtra Academia uel in primis nobilis. de Or.89 a, Multi in philoſophia & præclari & nobiles. de Or.122 b, & 123 a, Tres illius ætatis nobiliſſimi & clariſſimi philoſophi. pro Fla.157 a, Homo apud nos notus, inter ſuos nobilis. pro Cæl.43 b, Mulier non ſolùm nobilis, ſed etiam nota. I.V.273 a, Qui nobili genere natus eſt. pro Fl.161 a, Amyntas eſt genere, honore, exiſtimatione princeps ſuæ ciuitatis. Qu. de Pet.207 a, Qui nequaquam ſunt tam genere inſignes, quàm uitijs nobiles. de In.63 a, Magnus & nobilis rhetor Iſocrates. I.V.217 a, Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuiſſe dicitur. I.V.243 b, Tam illuſtre & nobile mancipium. de Cl.175 b, Ciceronis de inceſtu nobilis oratio. de Opt.244 b, Gladiatorum par nobiliſſimum. pro S.R.35 a, Tres nobiliſſimi fundi. I.V.125 b, Accipite aliud eius facinus nobile. pro Mur.141 b, L. Nacta ſummo loco adoleſcens. de Cl.194 b, Demetrius non ignobilis dicendi magiſter. Epiſt.29 b, Summo loco natus. & Tuſ.239 b, Honeſto loco natus. & 207 b, Epiſt.100 a, Summo genere natus, terræ filius. & de Leg.185 a, Titanum è genere. Or.199 b, Thucydides fuit honoratus & nobilis. in Ant.277 b, At quàm nobilis tua illa peregrinatio. pro Rab.P.126 a, Demetrius ex doctrina nobilis & clarus.

NOBILE, pro nobili. Cic. de Iure ciuili teſte Chariſio: Aliquo excellente ac nobile uiro.

NOBILITAS, *tis.* claritas generis, antiquitas generis, dignitas generis, amplitudo nominis, uetuſtas familiæ.)(Ignobilitas generis, nouitas generis. de Or.131 a, Per tuam nobilitatem, per ueſtram familiam, per tuas ſtatuas. Poſt.209 b, Vera nobilitas magnam uim habet. de Cl.170 a, Ad memoriam laudum domeſticarum & illuſtrandam nobilitatem ſuam. pro S.R.20 b, Aliquis genere ac nobilitate ſuæ ciuitatis facilè primus. & 21 a, Sext. Roſcius nobilitatis fautor fuit. pro Seſt.7 a, Omnes boni ſemper nobilitati fauemus. de Diu.99 a, Familiæ duæ Aruſpicinæ nobilitate præſtãtes. de Or.155 b, Cum Iſocrates diſcipulorum nobilitate floreret. pro Arch.190 b, Philoſophi in eo ipſo, in quo prædicationem nobilitatemq; deſpiciunt, prædicari de ſe ac nominari uolunt.

NOBILITO, *tas.* celebro, prædico. Tuſc.155 a, Opifices poſt mortem nobilitari uolunt. & ibid. Poetæ poſt mortem nobilitari uolunt. Off.38 a, Phalaris cuius eſt præter cæteros nobilitata crudelitas. pro Flac.159 a, Spectata & nobilitata uirtus Lacedæmoniorum. Of.4 a, Quod etiãſi nobilitatum non ſit, tamen honeſtum ſit. Tuſ.118 b, Clari & nobilitati labores. Par.233 a, Nobilitatus multitudine rerum geſtarum. pro Cor.58 a, Hi quos aut fortuna extulit, aut ipſorum illuſtrauit labor & induſtria. de Sen.82 b, Nec enim ex te unquam nobilitatus es, ſed ex lateribus & lacertis tuis.

NOBISCVM. Or.211 a, Cùm illis dicitur, cum autem nobis non dicitur, ſed nobiſcum: quia obſcœnius concurrerent literæ. Acad.lib.2, Nobiſcum malè agitur.

NOCENS, *tis.* noxius.)(Innocens. de N.50 a, & At.121 b, Vites à caulibus ut à peſtiferis & nocentibus refugere dicuntur. I.V.56 a, Libido hominum nocẽtiſſimorum. de Or.102 a, Orator qui ſcelus fraudemq; nocentis poſſit ſubijcere odio ciuium. pro Sex.Roſ.77 b, & ad Her.34 b. Innocens ſi accuſatus fit, abſolui poteſt: nocens niſi accuſatus fuerit, condemnari non poteſt. pro Seſt.23 a, Qui nocentes ſunt & natura improbi. Anteq.193 a, Turpis & nocens uita.)(Honeſtiſsimè & laudatiſsimè acta uita. pro Mur.135 a, Reus nocens. Parad.124 b, Nocentes & pecunioſi rei.

NOCEO, *es.* officio, obſto, fraudi eſſe. de N.77 b, Nec ſi grando quippiam nocuit, id Ioui fuit animaduertendum. & de In.54 b, Hoc nulla in re unquam quicquam nocuit. Offi.73 a, Declinare ea quæ nocitura uideantur. in Cat.117 a, Mihi nihil iam ab iſtis noceri poteſt. pro Ce.296 a, Arma alia ad nocendum, alia ad tegendum. Atti.202 a, De quo nihil nocuerit, ſi cum Balbo eris locutus. Of.56 b, Eodem modo conſtitutum eſt, ut non liceret ſui commodi cauſa nocere alteri. I. A.202 a, Filio pietas erga patrem fraudi eſſe non debet.

NOCTVA, *æ.* Qu.Fr.lib.2, Tibi uerſus quos rogas, hoc eſt, Athenas noctuam mittam.

NOCTV, nocte, nocturno tempore, tenebris. pro Mil.111 b, Illi ſi inſidiaretur nocte prope urbem expectandum. & ad Heren.7 a, Noctu an interdiu. de Diu.91 a, Et noctu ad oppidũ reſpicientes flagrantes onerarias uidebatis. Ep.236 b, *χαλὼ ἐκφανῶς* noctu eieci. Tuſc.218 a, Noctu ambulabat in publico Themiſtocles.

NOCTVABVNDVS, *di.* qui de multa nocte ambulat. Ar. li.2, Cum complicarem hanc epiſtolam, noctuabundus ad me uenit cum epiſtola tua tabellarius.

NOCTVRNVS, *a, um.* pro Sext.Roſ.21 b, Decem horis nocturnis LX millia paſſuum peruolauit. de Leg.177 a, Diagondas Thebanus omnia nocturna ſacra lege perpetua ſuſtulit. de Inu.51 a, Diurnum nocturnúmue ſpacium. de Sen. 94 a, Nocturni diurniq; labores. & pro Do.216 a, Concurſatio nocturna. & in Cat.97 b, Nocturnum præſidium palatij. pro Mil.193 a, Fur nocturnus.

NODVS, *di.* colligatio, uinculum. de Vniu.197 a, Omnia duo ad cohærẽdum tertium aliquid requirunt, & quaſi nodum uinculũq; deſiderãt. de Am.106 a, Amabiliſsimus nodus amicitiæ. de N.48 a, Aeternũ ex aſtris cupiẽs connectere nodum. & ib. Orbes uincti inter ſe & nodis cœleſtibus apti. de Or.133 b, Gallus in ſcuto pictus, ſub nodis diſtortus, ejecta lingua, &c. de Som.129 a, Qui numerus rerum omnium ferè nodus eſt. Or.218 b, His igitur ſingulis uerſibus quaſi nodi apparent continuationis, quos in ambitu coniungimus.

NODVS cœleſtis. pro piſcium ſidere & ſigno. in Arat. Piſces, &c. Atq; una tandem in ſtella communiter hærent, Quam ueteres ſoliti cœleſtem dicere nodum.

NODVS, pro difficili ad expediendum loco, re, uel quæſtione. At.81 a, Dũ hic nodus expediatur. Ep.121 a, Incideramus enim in difficilem nodum. ad Bru.289 a, Magnus in republ. nodus eſt inopia rei frumentariæ.

NOLA. urbs. de Clar.165.

NOLANVS, *a.* Att.126 a, Fundus Nolanus. de Off.7.

NOLO, *nolui, nolle inuit.* non uolo, non libet, pœnitet, negligo. Att.84 b, Noli putare me quicquam maluiſſe, quàm ut mandatis tuis ſatisfacerem. in Piſ.89 b, & pro Sext.Roſ.29 a, Nolite enim putare, quemadmodum in fabulis, &c. de Or.126, Quare nolite exiſtimare, &c. & de Clar.175 b, Noli putare quenquam, &c. & pro Fla.166 a, Nolite exiſtimare eos qui, &c. non expectare huius exitum iudicij. Ep.2 b, Cui qui nolunt, iidem tibi non ſunt amici. Ep.7, b, Euolare altius certè noluerunt. & 84 a, Nolet hoc temporis, &c. Or.211 a, Nolle, pro non uelle. de Or.115 b, Cum is ſe non nolle dixiſſet. Att. 114 a, Si erit (quod nolim) accerſendus.

NOMEN, *inis.* uerbum, uocabulum. de N.11 a, Nomina noua nouis rebus ponenda ſunt. & de Fin.142 b, Nomina ſunt tanquam rerũ notæ. de In.50 a, Nomen eſt, quod unicuique perſonæ datur, quo ſuo quæq; proprio & certo uocabulo appellatur. de In.65 a, Nomẽ cum dicimus, cognomẽ quoq; & agnomen intelligatur oportet. de N.71 a, Quoniam Nepeunum à nãdo appellatũ putas, nullũ erit nomẽ quod non poſſis una litera mutata explicare unde ductum ſit. & ibid. Vocabulorum, cur quiq; appellati ſint, cauſas explicare. & pro Cec.294, Nihil opus ſit uerbis, cũ ea res cuius cauſa uerba quæſita ſint, intelligatur. & de Ora.94 a, Res uerbis deſignant. Item: Si Zenoni libuit cum rem aliquam inueniſſet inuſitatam, inauditũ quoq; ei rei nomen imponere, cur non

liceat Catoni. de Fi.93 a,& 90 b,Imponendaq; noua nouis rebus nomina. & ib. Tum magnis rebus, quibus parienda uerba sunt. & ib.de nominibus imponendis multa.Tuscu. 208 a,Omnis casus in quo nomen poni solet calamitatis.& 192 a,Qui hæc rebus nomina posuerunt.& ibid.Multo melius hæc notata sunt uerbis Latinis quàm Græcis.

NOMEN inuenire.de D.86 b,Quod ab eius lstui,quo canitur,similitudine nomen inuenit. & 86 b, Aristolochia.quæ nomen ex inuentore inuenit.& 202 b,Theophrastus diumitate loquēdi nomen inuenit.de D.123 a,Quid ergo?Aius iste aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit.& ib.b,Attulit in cauea pullos is,qui ex eo nominatur pullarius.I.A.192 a,Legio Martia,quæ à Marte traxit nomen.de Orat.132 a,Vt Neoptolemus ad Troiana, sic Nummius diuisor in campo Martio nomen inuenit.Nomen esse alicui. & id genus alia. pro Cec.290 a, Sex.Clodius cui nomen est Phormio.Tusc. 214 a,Eiq; morbo nomen est auaritia.I.V.227 b,Fos,cui nomen Arethusa est. de Cl.185 a,Saltatio,cui saltationi Tityus nomen est.de L.169 a,In insula quæ est in Fibreno (nam opinor illi alteri flumini nomen esse) &c. de L.182 b, Cui nomen Næniæ. pro R.P.127 a, Sed res habebat nomen hoc apud illos,non hic imposuerat. de Leg. 171 b, Quæ non magis legis nomen attingunt,quàm fi,&c. pro Lig.139 b, Scelus tu illud uocas Tubero?cur isto enim nomine illa adhuc causa caruit: alij errorem appellāt, alij timorem,qui dirius captiuitatem,odium,pertinaciam, qui grauissimè temeritatem: scelus præter te adhuc nemo. Ac mihi quidem si proprium & uerum nomen nostri mali quæratur, fatalis quædā necessitas incidisse uidetur. de Am.113 a, Notare aliquid multis nominibus.Of.8 b, Qui proprio nomine perduellis est, is hostis uocabatur, lenitate uerbi tristitiā rei mitigāte. de N.44 a,Hæc spirabilis natura cui nomen est aer.pro Mu. 127 a.Cum tā non reperiātur,quę uoluptatis nomē habent. I.V.173 a, Huic prædæ ac direptioni cellæ nomen imponis. ad Her.15 b,Hæc exornatio cui licētiæ nomen est. & 22 a,Ali quis,cui prænomen sit Decimo. de Diuin.81 b,Cum ambulandi causa in Lycæū uenissemus: nam id superiori gymnasio nomen est. Epistol.25 b,Nomen imperij, quo appellor. pro Sext. Rosc. 25 b, Alter Chærestratus, nam ut opinor, hoc nomine est. Ora.202 b,Quanquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. de Or.105 b,Appellare aliquem nomine.de Or. 129 a, Nam ea dicta appellantur proprio tam nomine. pro Sex.Rosc.34 a,Hi quos qui leuiore nomine appellant,percussores uocāt. I.V.261 b, Pecunias,quo nomine iudicium hoc appellatur,non repetunt. pro Do.527 a, Vtrum igitur peccato meo nomen exulis subeo,an re iudicata? Ep.69 a,Eorumq; nomina magna uoce pronūciauerunt. de Clar.191 a, Hic nomen honoris adeptus est,nō honorem. Ep.63 b,Ego autem meis rebus gestis hoc sum assecutus, ut bonum nomen adeptus existimer.De nomine alia quædam:pro Dom. 220 a,Hæreditas nominis. de Fin. 91 a,Acquiescere in nomine alicuius. de Or.95 a,Impudentiæ nomen fugiēdum.Epi. 9 b,Nomen grauissimum & sanctissimrū pietatis.& 36 a, Tamen ista uestra nomina nunquam sum admiratus. de In. 62 b,Viri nomine & memoria digni. de Clar.186 b,Huius magni nomen in patronis fuit.& 193 a,In dicendo pauci digni nomine euadunt.Or.198 b,Quidam magnum nomen in oratoribus habuerunt.& de Cl.187 a,Verum qui omnino nomen habuerint,non ita multi fuerunt. Atti.115 a,Nullus usquam delectus,&c.nec nomina dant. I.A.211 b, Omnes nomina dant. pro Dom.236 b, Quem in numerum nemo nomen dedit,nisi scelere perditus. Qu.Fr.323 a, Appius Gabinium accusauit maiestatis,nomina data.

NOMEN, in ablatiuo uarijs modis,præsertim pro causa,titulo,prætextu,&c. At.90 a, Dicæarchus multis nominibus Græcos in eo reprehēdit,quòd mare tam secuti sint.I.V.237 b,Damnatus nomine cōiurationis. Ep.18 a,Quanquam me nomine negligentiæ suspectum tibi esse doleo, tamen, &c. pro Fla.151 a, Classis nomine pecunia ciuitatibus imperata est.pro Mur.143 b,Neq; isti me meo nomine interfici uolūt, sed,&c. de Cl.176 a,Brutus uir tanto nomine. Att.275 b,Cicero mihi meritò, & meo nomine,& reipubl. charissime. in Pis.98 b.Omni totius prouinciæ pecore cōpulso pelliū nomine.& ib.Quod quasi uasarij nomine adscripseras.I.A.158 b,Mihi & gratias agebāt boni uiri, & nomine tuo gratulabantur. de Am.116 b,Quoniam illud munus in tuo nomine apparuit.pro Qu.Rosc.51 b,An alio nomine,alia causa abstulisset?Top.222 b,Omnia uxoris,uiri fiunt,dotis nomine.Ep. 188 a,Hoc à te peto non solum reipublicæ sed etiam amicitiæ nostræ nomine. in Cat.107 a, Etenim credo bellum populo Rom.suo nomine indixit? pro Cecin.288 a,Is nomine hæredis arbitrium familiæ herciscundæ postulauit. Epi.50 b,Quid eū quod tu cum fortuna hoc nomine queri possis?

148 a,Quo nomine etiam C.Furnio, &c. mādata dedimus. pro Rab.97 a,Omnes hi abs te capitis C.Rabirij nomine citantur. pro Qu.Rosc.52 a,Hauius H S. CCCLIII.Panurgi nomine Fannio dissoluit. Qu.Fr.307 a,Quod ad me Lentuli nomine scripsisti,locutus sum cum Cincio,&c.pro Mu. 140 b,Præsertim talis uiri nomine rogatus. pro Qu.Rosc.53 b,Petere sibi,& petere alteri:id est,nomine suo,uel alterius. pro Ce.298 b,Honesto & probabili nomine errorem obijci cuipiam. Nomen,cum de pecunijs,rationibus,syngraphis, debitoribus,criminibus intelligitur.Epi.4 b,Qui nunc populi Rom. nomine,re autem uera scleratissimo latrocinio conantur,&c.pro Qu.3 a, Cum æris alieni aliquantum esset relictum,quibus nominibus pecuniā Romę curari oportet. & 6 b, Moritur C.Quintius, qui tibi,ut ais,certis nominib. grandem pecuniam debuit.& 13 b,A me nomine eius quod inficiatus esset,diem petiuit.Att.83 b,Nam aut bono nomine centesimis cōtentus erat, aut non bono quaternos sperabat. pro Qu.Rosc.45 b, Non refert parua nomina in codice? imò omneis summas.& ib.Leue hoc nomē H-S. CCCLIII. sunt?Ep.63 b,Ego hoc sum assecutus,ut bonum nomen existimer.Ep.75,Nomen erat sestertijs XXX.At.228 a,Et si nomina iam facta sunt,uel induci uel mutari possunt.Of.63 b, Caninius nomina facit,negocium conficit. pro Pl.273 b,Vtrum igitur me conturbare oportet?an cæteris cum cuiusq; dies uenerit hoc nomen quod urget, nunc cum petitur,dissoluere.Top.222 a,In nominibus esse,& in tabulis deberi.I. V.238 a, Pecuniā alicui esse in nominibus, numeratam non habere.I.V.81 b,Exigere nomina sua.in Ver.117,Hic tum ait nomen absentis deferre se uelle, iste uerò se receptorum. de In.69 a, Cum uenefici cuiusdam nomen esset delatum. Att. 203 b,Sustinenda solutio est nominis Cereliani, dum de Metione sciamus.& 214 b,Si Faberius nomen illud explicat,noli quærere quanti.& 235 b,Nomina mea per deos expedi.& & 261 a,Sed & illi turpe arbitror eo nomine quod satisdato debeat,procuratores eius non dissoluere. in Sal.275 a,Ex Africa tantum hic exhausit,quantum potuit aut fide nominum traijci,aut in naues contrudi.

NOMENCLATIO,*onis*.appellatio,nominatio. Quin.de Pet.211 a,Ea desiderat nomenclationem blanditiam, &c.

NOMENCLATOR,*oris*. monitor,qui ciuis & seruorum nomina nouerat,*ἐνομαστήρ* pro Mu.141 b,Quid quod habes nomenclatorem? & ibid. Ciues tui per monitorem appellandi sunt. & Qu.de Pet.209 b,Att.53 a,Nemo ullius nobilis nomenclatori notus fuit,qui mihi obuiam non uenisset. Quin.Fr.301 a,Legi epistolam,quam ipse scripsisse Sylla nomenclator dictus est.

NOMINATIM.)(.Sine nomine.de N.23 b,Epicurus uoluptates persequitur omnes nominatim. Ep.216 a, Duo sunt quæ te nominatim rogo, primùm,&c. deinde,&c. & 106 a, Nominatim tibi signa mihi nota mandassem,si probassem. Atti.174 a, Tum ille ita edixit,ut me excipere nominatim. ibid.Poterat enim sine nomine res excipi. At.* Non nominatim,sed generatim proscriptio est informata. Attic.112 a, Posthumius de quo Senatus nominatim decreuit,ut statim mitteretur in Siciliam. pro S.R.25 b,Possum multos nominatim proferre,qui,&c.in C.119 a,Qui in custodia nominatim dati sunt. cont.Rul. 78 b, Excludi nominatim honore aliquo.Att.49 a,Sed tibi nihil nominatim,&c.

NOMINATIO,*onis*. I.A.248 b, Paternus auguratus locus, in quo eum ut quod à patre accepi filio reddam, mea nominatione cooptabo.& Att.277 b.

NOMINATIO,*ἀνομαστοποιία*. figura quædam rhetorica.ad Her.33 b,Nominatio est,quę nos admonet, ut cui rei nomē aut nō sit,aut satis idoneū non sit,eam nosmet idoneo uerbo nominemus,aut imitationis,aut significatiōis causa,&c.

NOMINO,*as*.appello,nuncupo,perhibeo,uoco,nomen pono uel impono,nomine appello,nomen appello, uerbo noto,proprio nomine signo,nomine noto,usurpo,compello, nomen inuenire. de N.38 a, Res ipsa in qua uis ineſt maior aliqua,sic appellatur,ut ea ipsa uis nomine ur deus.Or.200 a,Multiq; alij qui sunt nominati sophistæ. Tus.133 b,Ex maiore parte pleræq; res nominantur. & Ep.14 a,Qui tum optimates nominabantur.de D.123 b,Attulit in cauea pullos is,qui ex eo nominatur pullarius. Of.43 b,Nā ei sordidum erit ad famam cōmittere, ut accusator nominetur. pro Pl. 278 a, Ergo ego committerem,ut proditor reipub.nominarer? in C.102 b,Vt hoc latrocinium potius quàm bellum nominaretur.Or.217 b,Ab alijs ijdem pedes alijs nominantur uocabulis.in V.69 b,C.Curio,quem hominem honoris potius quàm contumeliæ causa nominatum uolo. pro S.R.19 a, Vir clarissimus & fortissimus L.Sylla, quē honoris causa nomino. & ib.Quas,ut æquū est,familias honestatis amplitudinisq; gratia nomino. Ep.15 a, Vbi nominabit Phædriā, tu Pāphilam cōtinuò. pro Cec.274 b,Rem aliquā suo certo

ac proprio uocabulo nominare. de Fi.99 b,Ex omnib.philosophis Stoici plurima nominauerunt. At.277 b,Eam nominationem à te petimus, nam dignioré nominare nõ potes quàm Bibulũ. de N.70 b,Mercurius qué Aegyptij nefas habẽt nominare. I.V. 228 a, Vrbs quæ Tyche nominata est. pro Arch.190 b,Omnes prædicari de se & nominari uolunt. de Na.69 b,Stellas belluarũ nomine appellas,ut caprã,&c. de N.47 b, Hũc claro perhibẽt Ophiuchum nomine Graij. Or.202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit.de Cl.173 a,M.Lepidus,qui est Porcinna dictus.

NOMIOS: id est,Apollo.de Nat.71.

NOMOPHYLACES, legum custodes. de Legib. 193 a,b. L.Censor.

NON, haud, nullus, parum, minus, nihil,neutiquam,haudquaquam.)(.Etiam. pro Flac.157 a, Non est ita iudices,non est profectò.At.92 b,Equidẽ doleo non me tuis literis certiorem fieri.Ac.26 a,Vt sequens probabilitatem,ubicunque hæc aut occurrat,aut deficiat,aut etiam, aut non respõdere possit.& 24,Cũ Dialectici sic statuãt, omne quod ita diſſunctum sit, quasi aut etiam, aut non,non modò uerũ esse, sed etiam necessarium. At.173 b,Non possum eius casum nõ dolere.At.120 a,Non ager Picenus amissus? non parefactũ iter ad urbem?non.4 Ver.Cognitorem ascribit Sthenio: quem? cognatũ aliquem aut propinquũ?non.de Sen.Nec uerò dubitet agricola quãuis senex quærenti cui serat, respondere, dijs immortalibus,qui me nõ accipere tantum à maioribus uoluerunt, sed etiam posteris prodesse. At.lib.10,De die nihil sanè potest scribi certi, præter hoc,nõ ante lunã nouam. 7 Famil.Græcos uerò ita non ames, &c. pro oderis.de Sen. Quod equidem non amisi adhuc, & uideris annos meos. 2 de Leg.Non attingũt ea legis nomen.2 de Leg. Non cogere omnia ui ac minis, sed persuadere aliquid. pro Ros.Amer. Non continuò,si me in gregem sicariorum cõtuli, sum sicarius.1 de N. In quo leuiter apparet claudicatio non deformis.de Am.Quid enim tam absurdum,quàm delectari multis inanibus rebus,ut honore,ut gloria,ut ædificio,ut uestitu,cultuq; corporis: animo autem uirtute prædito, eo qui uel amare,uel (ut ita dicã) redamare possit,non admodum delectari? de Ami. Quid enim interest,motu animi sublato, nõ dico inter pecudem & hominem, sed inter hominem & saxum,aut trũcum, aut quiduis generis eiusdem? ad Att.Vt ea non dicam comprobes,sed studiosè libenterq; comprobes.ad Bru.Non dicam.in epist.Brut. pro,ne dicam. 7.Ver. Non dicam ne illud quidem,si maximè in culpa fuerit Apollonius.4 Acad.Illi non dubitant,quin ea uera non sint quæ defendunt.ad Cat.li.15,Itaq; & prouinciã ornatam,& spem non dubiam triumphi neglexi. 3 Off.In mancipio uendẽdo dicendáne uitia? non ea,quæ nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili.1 de N.d.Non enim si mũdus nullus erat, secula nõ erant. 3 Ver.Non est,nõ est in hoc homine cuiquã peccãdi locus.de Vn.Non est cunctandum profiteri.pro Fl. Non est ita iudices,non est profectò. 9 ad Att.Non erat nec recentior,nec melior. Top.Non esse,quæ dicantur. de Am. Quod non ferè contingit nisi ijs, qui etiam contemnendos se arbitrantur. pro Sest.Deniq; ex bellica uictoria, non ferè quenouam est inuidia ciuium consecuta. 7 Verr. Non ferè quisquam nostræ industriæ fauet. pro Ros.Amer. Domum suam ilium non ferè quisquam uocabat. 2 de Le. Non fani, sed duelli instrumenta æs atq; ferrum. 2 de Leg. Non floreret tam diu memoria Atcij Nauij nomen. de Am. Non igitur utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam cõsecuta est. ad Cæsarem. lib.7, Sed more Romano quomodo homines non inepti loquũtur,probiorem hominem,meliorem uirũ, prudẽtiorem esse neminem.1 Ver.Non inertissimus homo. 6 Verr. Nõ ita antiqua simulachra.4 Ver.Non ita multũ tecum fuit. pro Ros.Amer.Non ita multis antè annis. 1 de N. Non ita ualde mouentur his homines mediocres.4 Famil. Seru.Sulpitij,Non iucundissimum.Academ.edit.1.lib.1,Ita priori posterius,posteriori superius non iungitur. Hoc est, aduersatur & repugnat.5 Ver.Homo nõ malus.6 Verr.Non minimè cõmoueri:id est,maximè. 1 Verr. Hi sciunt hoc non modò à me petitum esse,sed ita sæpe, & ita uehementer esse petitum,ut, &c. de Amic. Eaq; adhibeatur ad monendum, non modò apertè, sed etiam acriter, si res postulabit, &c. Attic.lib.9, 4 Acad. Nos autem in libris habemus non modò Cos. à Prætoribus, sed ne Prætores quidem creari ius esse. 2 Philip. Quos clientes nemo habere uelit, non modò esse illorum cliens.de Amic.Quare talis improborum consensio,non modò excusatione amicitiæ tegenda non est,sed potius omni supplicio uindicanda est. Dolabellæ, lib.9, 4 Aca.Cõtingit enim tibi,quod haud scio an nemini,ut summa seueritas animaduersionis non modò non inuidiosa, sed etiam popularis esset. de Arusp. Gaudeo mihi de toto hoc ostẽto datam non modò iustam, sed etiam necessariam

causam esse dicendi. Ep.Pollionis,lib.10, Militem non modò legionarium,sed ne auxiliarium quidẽ ullum quoquam misi. 3 de Leg. Nihil habui sanè non modò multum, quod putarem nouandum in legibus.de Amic.Qui duabus urbibus euersis inimicissimis huic imperio, non modò præsentia,uerùm etiam futura bella delenit. At.lib.8,Nihil præter missum est quod non habeat sapiẽtem excusationé,non modò probabilem. ad At.li.10,Horum ego summorum imperatorũ non modò res gestas non antepono meis, sed ne fortunã quidem ipsam,qua illi florentissima, nos duriore conflictari uidemur. de Am.Vt omnia subterfugere, non modò sapiẽtiæ,sed etiam felicitatis diceret sibi uideri. Ep. Trebonij li.12, Non enim nescis quãti te faciam,& quòd pro ueterimo ueriſsimoq; amore omnibus tuis etiã minimis commodis,nõ modò tãto bono gaudeam. At.li.11, Sed unũ eiusmodi,quod nisi exercitus sciret, non modò Tironi dictare, sed ne ipse quidẽ auderẽ scribere. pro Mu.pro Qu.& 4 Ver. Non nemo etiam in illo sacrario reip. in ipsa inquam curia non nemo hostis. pro Leg.Manil.Quum esset non nemo in Senatu qui diceret non oportere.ad Cæl.li.2,Quod tamen fortasse non nollem, si possem ad ocium. 2 de Leg. Non operosius textile, quàm mulieris opus mẽstruum.pro Quin. Non parum facetus scurra. pro Ros.Amer.Non pauca tuis adiutoribus largè,effuseq;donabat. pro Ros.Amer.Nõ pauli nescio quid in rẽ suam cõuertit. de Am. Magnũ opus est, egetq; exercitatione non parua.2 de In. Nõ parum cognosse, turpe est, sed in parum cognito stultè & diu perseuerasse. 4 Ver.Nõ plus quàm Liguri,&c. de Am.Quæ dirimi,nisi detestabili scelere non potest.pro Syll. Non possunt omnes esse patricij.de Am.Sed hoc primùm sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse. 2 de Leg.Non prefinio omnia tam restrictè uel hominum uitijs, uel subsidijs temporum uictus.1 de N.Non pudet igitur Physicum?de Am.Sine lachrymis non queo dicere.At.li.7,Vt ab urbe discesi nullum adhuc intermisi diem, quin aliquid ad te literarum darem: non quòd haberem magnopere quid scribereé, sed ut loquerer tecum absens.5 Ver.Magnæq; pecuniæ coactæ sunt:non quò iugerùm numerum uerè profiteri esset difficile, &c. 12 Fam.C.Trebonij,Non sciebam:pro,nesciebam.2 de Legib. Non scisam aliter rem maiorẽ ullam. pro Cl.At.li.4,Non secus hãc causam defendissem, ac si lege Habitus teneretur. de Am.2 de Nat.Quia non sine magna causa sit neglecta amicitia. ad Cor.li.12,Vultus mecherculè tuos mihi expressit omnes,nõ solùm animum ac uerba pertulit. de Sen.Omnia memoria tenebat, non domestica solùm, sed etiam externa bella. in Verr. Non solum effugiemus,&c.accedet nobis etiam illud,&c. ibi. Est enim minus eius non ingenij solùm, sed laterum etiam & uirium.pro Cl.Plura ne dicam,tuę me etiã lachrymæ impediunt,uestræq; ludices,non solùm meę. 1 Offic. Ad quod est adhibenda actio quædam, non solùm mentis agitatio. Terent.lib.14, Vestrum iam consilium est, non solùm meum,quid sit uobis faciendum. de Sen.Non solùm quia nunquam deserunt, nec in extremo quidem tempore ætatis (quanquam id quidem maximum est) uerùm etiam quia conscientia bene actæ uitæ, multorumq; benefactorum recordatio iucundissima est.Att.19,Literæ non solùm quid Romæ,uerùm etiam quid in Republica,neque solùm quid fieret,uerùm etiam quid futurum esset iudicabãt. ad Len.lib. 1, Habui non tẽporum solùm rationem eorum: sed etiam naturæ. de Am. Non tam utilitas parta per amicum, quàm amici amor ipse delectat. de Sen.Nec tamen omnium adolescentum, sed non proborum. pro Ros.Amer. Nisi tanta temeritas, ut non procul abhorreat ab insania. de Am.Quamobrem angor iste qui pro amico sæpe capiendus est, non tantum ualet ut tollat è uita amicitiam, non plus quàm uirtutes, quia nonnullas curas & molestias afferunt,repudientur. de Sen.At hi quidem iam mortui sunt: non uerò tam isti, quàm tu ipse nugator. 1 de Inuent. Nam sæpe satis est quid factum sit, dicere, non ut enarres quemadmodum sit factum.

NONAGESIMVS,*a,um*. de Se.97 b, Nonagesimus annus.

NONAE,*arum*. pro Fla.165 b,O` Nonæ illæ Decembres,quæ me consule fuistis. pro Qu.10 b,Aliquid factum esse Nonis Februarij.

NONAGIES. in Ver.185 b,In alteras decumas fermè ad nonagies.

NONAGINTA. de Senect.83 b, Masanissa nonaginta annos natus.

NONDVM,nec dum,neq; dum,nihil dum,etiam nunc non. At.65 a,Iudicia reliqua impendent,nondum est planè expeditum. de Clar.190 b, Quorum tamen ipsorum ad ætatem laus eloquentiæ perfecta nondum fuit. de Diu.111 b, Nondum dico quum hæc signa nulla sint.Ep.181 a,Nondum satis constituí,&c. Epi.186 b,& 171 b, Nihil dum audieramus

ubi esses. & 151 a, Nihil dum enim sciebam, &c. Epist. 173 a, Ne de Planco quidem spem adhuc abiecit. Att. 226 a, & pro Cl. 32 b, Neq; dum.

NONGENTI, *orum*. id est 900. pro Fl. 163 b, Falcidius emerat H-S. nongentis millibus. & Epi. 70 a, De H-S. nongentis millibus.

NON modò, non solùm, ne dum, quo minus. de Ar. 245 b, Gaudeo mihi de toto hoc ostéto datam non modò iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi.

NONNE, an non. pro Cecin. 392 a, Verùm ita est uti dicis, te deiectum debeo intelligere, nónne? Tusc. 235 a, Cum esset ex eo quæsitum, Archelaum Perdiccæ filium, nónne beatum putaret? I. V. 266 a, Nónne ita est? & de N. 78 a, Tu qui putas, &c. nónne animaduertis?

NONNIHIL, aliquantum. pro Qu. 1 a, Nónihil cómoueor. At. li. 2, Nonnihil pigmenta consumpsit. de Fin. 4, Non quia bonum sit nalere, sed quia sit nonnihilo æstimandum.

NONNVLLVS, *a, um*. aliquis, non nemo. pro Mure. 138 b, Consilium tuum nonnulla in re forsitan emendare possim. Philip. 2, Nonnullum officium. de Leg. lib. 2, Nonnulli isti faciunt imperitè. Aca. li. 4, & Ver. 5, Sunt inter nos nonnulla communia.

NONNVNQVAM, aliquando, interdum, est cum. de Nat. 78 a, At nonnunquam bonos exitus habent boni. Epist. 64 a, Et te nonnunquam à me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi. Oct. 330 a, Nonnunquam & aliquando. ad Her. 32 b, Est cum non est satius, si, &c.

NON plusquam. Of. 76 a, Neq; enim bonitas, nec liberalitas, nec comitas esse potest, non plusquam amicitia, &c. de Sen. 82 a, Nec nunc quidẽ uires desidero adolescentis, non plusquam adolescens etiam uires tauri desiderabam.

NON solum, non modò, neq; solum, nec solum. in Ver. 71 b, Non solum effugiemus, &c. accedat nobis etiam illud, &c. de D. 100 a, Neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis. de Nat. 13 a, Nec sententijs solum copiosè, sed uerbis etiam ornatè. Tusc. 195 b, Nec uerò ægritudinis solum, sed etiam, &c. At. 264 b, Vt ea non dicam comprobes, sed studiosè libenterq; cõprobes. & 29 a, Literæ non solùm quid Romæ, sed etiam quid in rep. neq; solum quid fieret, uerùm etiam quid futurum esset indicabant.

NOVVS, *a, um*. de Som. Scip. 129 a, Nam terra noua immobilis manet, &c.

NORMA, *mæ*. regula, lex quædam, præscriptio. Acad. 35 b, Fontem omnium bonorum in corpore esse, hanc normam, hãc regulam, hãc præscriptionem esse naturæ. de Or. 160 b, Nec sunt hæc rhythmicorum aut musicorum acerrima norma dirigenda. de Amic. 99 a, Nunquam ego dicam eos ad istorum normam fuisse sapientes. de Ora. 124 b, Plura homines iudicãt odio aut amore, &c. quàm ueritate aut præscripto, aut iuris norma aliqua aut iudicij formula, aut legib. pro Mur. 124 b, M. Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, & diligentissimè perpendens momenta officiorum omnium. de Leg. 265 a, Nos legem bonam à mala nulla alia nisi naturali norma diuidere possumus. de Leg. 182 b, Natura quæ norma est legis. L. Perpendiculum.

NOSCO *scis*. cognosco, notum uel cognitum habeo, noticiam alicuius rei habeo. de N. 3 b, Omnes philosophiæ partes tum noscuntur, cùm totæ quæstiones scribendo explicantur. & 9 b, Deus ille quem mente noscimus, atq; in animi notione tanquam in uestigio reponimus. Aca. 21 a, Nihil esse, quod nosci, percipi, cõprehendi possit. de Inu. 53 b, Noui intelligentiam uestram iudices, non potest ita uideri. de L. 182 a, Nostis extra portam Collinam ędem Honoris. I. V. 79 b, Qui nostrũm unũquenq; optimè norunt. de Ora. 36 b, Omnes animorum motus penitùs pernoscendi. Tusc. 159 a, Et nimirum hanc habet uim præceptum Apollinis, quo monet ut se quisq; noscat. & ibi. Cum igitur nosse te dicit, hoc dicit, nosce animum tuum. & de Fi. 153 b, Nosti credo illud, nemo pius est, qui pietatem cauet. de Fin. 79 a, & Ep. 108 b, Nosti cætera. At. 103 b, Reliqua, quæ nosti ferenda. Attic. 9 a, Nosti illas αἰκόλως. pro Sex. Ros. 27 b, Sed si ego hos bene noui, literam, &c. Att. 141 a, Si Cæsarem bene noui. & 83 b, Si digitos tuos noui. Ora. 201 a, Nouerit igitur hic, &c. in Pis. 86 a, Qui ciuitatis uestræ non leges, non iura noritis. de Legib. 158 a, Atqui uereor ne istam causam nemo noscat. & 168 a, Sapientia nos cùm cæteras res omnes, tum quod est difficillimum docuit, ut nosmetipsos nosceremus: cuius præcepti tanta uis, tanta sententia est, ut ea non homini cuipiam, sed Delphico Deo tribueretur: nam qui seipse norit, primùm aliquid sentiet se habere diuinum. Qu. Fr. 326 b, Vt bona no

NO'ΣΗΜΑ. L. Morbus. (stra norimus.

NOSTER, *a, um*. pro Do. 122 b, Sexte noster bona uenia, &c. Quin. Frat. 291 b, Alienus autem noster cùm animo & beneuolentia, tum etiam imitatione uiuendi.

NOSTRAS, *tis*. noster, nostræ gentis, consuetudinis, artis, secte, &c. Ep. 134 b, Capior facetijs, maximè nostratibus. Tusc. 246 a, Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere, nostrates philosophi facere non potuerunt? Epistol. 23 b, Mihi uerba desunt, neq; solùm ista uestra oratoria, sed hæc etiam leuia nostratia.

NOTA, *tæ*. signum, insigne, uestigium. de Ora. 124 a, Si aurum defossum cuipiam commonstrare uellem, signa & notas ostenderem locorum. de Fi. 141 b, Nomina sunt tanquam rerum notæ. & Tusc. 161 a, Notæ literarum. Part. 232 a, Literatura constat ex notis literarum. & de Diu. 126 a, Notæ priscarum literarum in robore insculptæ. in Pis. 75 a, Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum. & Ep. 205 a, Notam apponam meam, quæ mihi tecum conuenit. de Di. 94 a, In quibus tanquam insignitæ notæ ueritatis apparent. & Aca. 10 b, Insigne ueri: id est, nota ueri. Or. 201 a, Loci & quasi argumentorum notæ. de Clar. 191 b, Atq; eæ notæ sunt optimæ. de Nat. d. 4 b, Certa iudicandi assentiendiq; nota. & Acad. 9 b, Nota ueritatis. Att. 7 a, Literæ insignes amoris notis. de Inuen. 80 a, Literæ, tenues & obscuræ notæ sunt uoluntatis. de Diu. 118 a, Quàm scitè per notas nos certiores facit Iupiter. Top. 211 b, Nota & notatio idem. & 223 b, Aristoteles hoc idem σύμβεβηκὸς appellat, quod est latinè nota: quia sunt uerba rerum notæ. in Ver. 131 a, Signum, nota, uestigium, pro Mur. 129 b, Iurisconsulti notas quasdam composuerunt: id est, formulas. Epi. 109 a, Sulpitio successori nos de meliore nota commenda.

NOTA, infamia, ignominia. de Prou. 74 a, Vos Gabinij literas insigni quadam nota atq; ignominia noua condemnastis. in C. 100 a, Quę nota domesticæ turpitudinis non insita uitæ tuę est? & quod dedecus nõ hęret infamię? pro Rab. 95 b, Homo insignis omnibus notis turpitudinis. pro Clu. 44 a, Is censoriæ seueritatis nota non inuretur? pro Do. 271 a, In hisce ædibus monumentum collocasti ad equitum notam, ad dolorem bonorum omnium. I. V. 246 a, Inerat in illo fœdere, quasi quædam nota seruitutis. Of. 37 a, Barbarus compunctus notis Threijcijs. in Ant. 159 a, Hæc inusta etiã te mortuo, Cæsari nota ad ignominiam sempiternam. Of. 66 b, O' turpem notam temporum illorum.

NOTA. pro ea quam uulgò Ziphram uocant, σημεῖον Græci. Ep. 205 a, Reliquis epistolis tantùm faciam, ut notam apponam eam, quæ mihi tecum conuenit, &c. Attic. 216 a, Parum intellexit, credo, quia διὰ σημάτων scripseram.

NOTABILIS, *le*. insignis, conspicuus, conspiciendus. Epist. 68 a, Si exitu notabili concluduntur.

NOTATIO, *onis*. nota. L. Etymologia, & Interpretatio. Topic. 221 b, Notatio, cum ex ui uerbi argumentum aliquod elicitur. & ibid. Argumentum ex nota.

NOTATIO, obseruatio, animaduersio, descriptio. de Diu. 126 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusq; uitæ ex natali die minimè credendum est. de Clar. 170 a, Licet eligãt ea, quæ notatione & laude digna sunt, omnes oratorię uirtutes in eis reperiẽtur. de Cl. 171 a, Ego uerò delector ista quasi notatione tẽporum. de Or. 141 a, Similium uerborum conseruata & immutata casibus aut tradũcta ex parte ad genus notatio, & unius uerbi imagine totius sententię informatio. Or. 215 a, Notatio naturæ & animaduersi pepent artem. pro Cl. 44 b, Notatio tabularum. & ibid. a, Notatio censoria. pro Sest. 15 a, Notatio censoria grauissimum iudicium sanctissimi magistratus. in An. 197 a, Delectus uerò & notatio iudicũ etiam in nostris ciuib. haberi solet. Of. 74 b, Notationes animaduersionesq; cẽsorum. ad He. 22 b, Diligens notatio imaginum. ad He. 39 b, Notatio est, cum alicuius natura certis describitur signis.

NOTATVS, *a, um*. descriptus. de Or. 120 a, Pauca enim sunt, quæ animo quasi habere notata uideamur. ad He. 36 b, Notatior forma. pro Do. 217 b, Cõtaminatissimus & omnium scelerum libidinumq; maculis notatissimus. Ep. 110 a, Equidem sperabam ita notata me reliquisse genera dictorum meorum, ut cognosci sua sponte possent.

NOTIO, *onis*. cognitio, intelligentia, notitia, iudicij, significatio, uis. Top. 222 b, Genus est notio ad plures species pertinens: forma est notio cuius differẽtia ad caput generis, & quasi fontẽ referri potest. notionẽ appello, quod Græci tum ἔννοιαν tum πρόληψιν dicunt: ea est insita, & antè percepta cuiusq; formæ cognitio, enodationis indigens. & de Fi. 94 b, Simul autem cœpit intelligentiam, uel notionem potius, quam appellant ἔννοιαν illi, uiditq;, &c. Tusc. 160 b, Neq; fieri posset ut tot rerum insitas, & quasi consignatas in animis notiones quas ἐννοίας uocant, haberemus, nisi, &c. Aca. 9 b, Si notionem ueri & falsi, propterea quòd ea nõ possunt internosci, nullam habemus. & 21 b, Qua igitur notione discerneres? de Fin. 55 a, Naturalis atq; insita in animis nostris

notio. & 97 a, Rerum notiones in animis fiunt. de N. 10 b, In omnium animis deorum notionẽ impressit ipsa natura. & 28 b, In animis nostris informatas esse deorum notiones. de N. 7 b, Mens simplex nulla re adiuncta fugere intelligentiæ nostræ uim ac notionem uidetur. & 9 b, Deus ille quem mente noscimus, atq; in omni notione tanquã in uestigio reponimus. & 34 b, Cum talem esse deum certa notione animi præsentiamus. Topic. 228 a, Notio sic quæritur, sit ne id æquum, quod ei qui plus potest, utile est. Tus. 234 a, Huic uerbo cũ beatũ dicimus, subiecta notio est, secretis malis omnibus cumulata bonorum cõplexio. & 220 b, Definitiones declarãt cõmunes notiones. & ib. Quæ enim istarũ definitionum non aperit notionem nostram, quam habemus omnes de fortitudine tectã & inuolutã. pro D. 220 a, Omnis notio põtificum cum adoptaret esse debuit. de Pro. 79 a, Clodius Censoriũ iudicium ac notionem & illum morem seuerissimum magistratuũ de ciuitate sustulit. pro Cec. 291 b, Quid ad actoris notionem, & ad animaduersionem ages? Off. 67 a, Si quis uoluerit animi sui complicatam notionem euoluere. & 68 a, Explica atq; excute intelligentiam tuam, ut uideas quæ sit in ea species, forma & notio boni uiri.

NOTITIA, *tis.* notio, cognitio, prudentia. Or. 207 b, Inuolutæ rei notitia definiendo aperienda est. Acad. 9 a, Notitiæ rerum, quas Græci ἐννοίας uocant. de Fi. 139 a, Natura ingenuit notitias paruas rerũ maximarũ. de Fi. 97 a, Hoc quarto, &c. bonorum notitia facta est. Off. 51 a, Valetudo conseruatur notitia sui corporis. pro Cæl. 51 b, Notitia noua mulieris. de Fin. 67 a, Quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est. de L. 160 b, Nullum est animal præter hominem, quod habeat notitiam aliquam dei.

NOTO, *as.* animaduerto, obseruo, distinguo, describo, designo, inuro, constituo. Or. 199 a, Facile est uerbũ aliquod ardens, ut ita dicã notare, idq; reprehendere. de Or. 111 b, Non est dubium, quin si quis hoc animaduertit, id possit notare. de Cl. 194 b, Apollonius in notandis animaduertendisq; uitijs prudẽtissimus. & 195 a, Quid tanquam notandum animaduertendumq; sit in Hortensio, breuiter licet dicere. de Or. 233 a, Genus huius ridiculi insigni aliqua & nota re notari uolo. & 160 a, Numerũ in guttis cadentibus, quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. & ibid. b, Notatur maximè similitudo in conquiescendo. & 161 a, Hæc uulgus imperitorum in audiendo notat. de Cl. 179 a, Vt hoc in qua ætate accidisset, posset notari. Att. 166 b, Diem tuum ex epistola tua, quam incipiente febricula scripseras, mihi notaueram. Top. 221 b, Demõstrare & notare locum. Ora. 207 b, Conseruare & notare tempora. de Nat. 59 a, Multa diuturnus usus ita notauit, ut artem diuinationis efficeret. de Orat. 94 a, Quæ obseruata sunt in usu dicendi, hæc ab hominib. peritis animaduersa ac notata sunt. de Diu. 82 b, Obseruata sunt hæc tẽpore immenso, & significatio euentus animaduersa ac notata. & 127 a, Chaldei animaduertunt ac notant ea sidera, quę, &c. de Di. 80 a, Chaldæi motus stellarum obseruauerũt, quibus notatis quid cuiq; significaretur memoriæ prodiderunt. & 99 b, Arabes propterea facilius cantus auium uolatusq; notauerunt. & 87 b, Obseruatis ac notatis signis. & de N. 62 b, Quis cornicis cantum notauit? Ep. 83 b, Notantur mihi signa ad diuinandum duplici quadam uia. de Fi. 86 a, Notandus est dies natalis. in Ver. 241 a, Notare initium ueris, aut à Fauonio, aut ab aliquo astro. Ac. 10 a, Proprium in communi signo notari non potest. & Epi. 105 b, Tamen id caput notaui, & descriptum tibi misi. Tus. 192 a, Melius hæc notata sunt uerbis Latinis quàm Græcis. & de Fin. 90 b, Notare res nouis nominibus. & 92 b, Epist. 135 b, Habere tritas aures notandis generibus poetarũ. de Fin. 120 a, A nobis ista descripta, notata, præcepta sunt. ad Her. 24 a, Notare præcepta artis de tanta tamq; diffusa scriptura. Tus. 162 b, Sol quasi fastorum notans & significãs dies. Partit. 233 a, Quæ temporis quasi naturam notant, ut hyems, uer, æstas, &c. de Prou. 60 b, Via illa castris Thracijs distincta ac notata est. de Ora. 158 b, Tanquam stellis notare & illuminare orationem. I.V. 73 b, Notare sententias iuratorum hominum discoloribus signis. Postq. 107 b, Frons calamistri notata uestigijs. in Ver. 125 a, Notare tabellam cerã uel sanguine. in Cat. 97, Catilina notat & designat oculis ad cædem unumquemq; uestrũm. de Orat. 130 b, Hæc enim ridentur, quæ notant & designant turpitudinem aliquam non turpiter. pro Font. 282 b, Quod in monumentis rerum gestarum incisum ac notatum uidemus. Epist. 68 a, Reprehendes ea, quæ uituperanda duces, & quæ placebunt comprobabis, multorum in nos perfidiam, insidias, proditionem notabis. & de Fin. 74 b, His tribus generibus honestorum notatis, sequitur quartum. pro Dom. 133 b, Vt illius facinus memoria & nomine loci notaretur. de Clar. 184 a, C. Iulius motum Curionis in perpetuum notauit. de Clar. 185 a, Athenienses Hyperboli improbitatem ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. de Senect. 85 a, Sed notandam putaui libidinem animi. de Or. 140 b, Nec improbus notari ac uituperari sine uitiorum cognitione satis insigniter potest. in Ant. 213 a, Notare aliquem ignominia. & Ep. 84 b, Boni ciues nulla ignominia notati. pro Qu. 18 b, Dedecore, macula, turpitudine notari. de Ora. 134 a, Milites ignauos à cẽsore notari solitos, & tribu moueri. pro Cl. 30 a, Iudicia uera atque insigni turpitudine notata, atq; oppressa dedecore & infamia. pro Do. 226 b, Homo scelere & furore notatus. Itẽ, Cùm tantis sceleribus esses & factis notatus. I.V. 271 b, Nolo eos sic in hac urbe notatos ambulare, ut non cera sed cœno óbliti esse uideantur. pro Font. 176 b, Galli triumphis ac monumentis notati. in Ant. 197 b, An illa non grauissimis ignominijs monumentisq; huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? quod M. Antonius, &c. in Vat. * Scis te tribulium tuorum iudicio notatum. pro Cor. 66 b, Tum luxuriam L. Cornelij, quæ non crimine aliquo libidinis, sed communi cõuicio notabatur. Att. 42 b, Quos cẽsores furti & captarum pecuniarum nomine notauerũt. & pro Clu. 42 a, Homines ignominia notati. pro Clu. 44 a, & Offic. 75 b, Is censoriæ seueritatis nota non inuretur. pro Pl. 167 a, Tu deliges ex omni populo amicos tuos? tu me inscio notes, & tuos & tuorum necessarios? quos effundas repentè, &c. & de Ora. 141 a, Res autem ipsas rerum effigies notaret. & Att. 245 a, Quæ quidem uereor ne miniatæ cerula tua pluribus locis notandæ sint. in Anto. 171 b, Notabo tamen singulas res, & si non poterit, &c. & 198 a, Hic pecunias nostras æstimabat, possessiones notabat & urbanas & rusticas. in Anton. 198 b, Quæ quanquam rata esse non possunt, tamen separatim suo nomine notanda censeo. de Amicit. 113 a, Notare aliquod uitium multis nominibus. de Vn. 199 a, Illum eiusdem naturæ, hunc alterius notauit. pro Milo. 104 a, Cum inesset in reuis, crimen iudicio reseruaui, rem notaui. & 107 a, Ita & Senatus rem, non hominem notauit.

NOTVS, *a, um.* cognitus, omnium sermone celebratus, quod patet omnib. quod tenetur, peruulgatus, manifestus, testatus, non ignotus. I.V. 74 b, Res notæ, testatæ, manifestæ. & 126 a, Res nota atq; apud omnes peruulgatã. & 178 a, Res nota ac manifesta omnibus. Att. 10 b, Notũ atq; testatum. & 75 b, Non ignotus, &c. pro Milon. 116 a, Hæc patent & nota sunt omnib. Ora. 207 b, Habent omnes philosophiæ notos & tractatos locos. de Or. 133 a, Hoc insigni aliqua & nota re notari uolo. Epist. 63 b, Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebant. de Le. 165 a, Communis intelligentia nobis notas res efficit. de Or. 101 a, Vetustatis exempla oratori nõta esse debent. Or. 207 a, Volo igitur huic omnem bene dicendi rationem notam esse. & ibid. Qui ea multo quàm nos habes notiora. Attic. 247 a, Facies omnia mihi nota. pro Mur. 127 b, Tua liberalitas hominibus literatis est notior, populo uerò & suffragatoribus obscurior. pro Syl. 180 b, Vita P. Syllæ uobis populoq; Romano notissima. de Pro. 75 b, Quis regiones nulla antea nobis fama notas fecerat. pro Clu. 38 a, De dignitate Cælius notis tacitus facilè ipse respondet, quibus autem non æquè est cognitus, hi sic habeant, &c. & 45 b, Mulier non solùm nobilis, sed etiam nota, in An. 252 a, Notus atq; insignis latro. Att. 244 a, Tuum iudicium quod mihi erat notum, &c. Qu. F. 299 a, Iam tibi Asia nota esse debet. de L. 184 b, Vt ad citeriora ueniam, & notiora nobis. Qu. Fra. 314 b, Callisthenis quidem uulgatum & notum negocium.

NOVACVLA, *le.* culter tonsorius. de D. 87 a, Cotem nouacula posse præcidi. bis.

NOVATVS, *a, um.* factus. de Orat. 156 b, Inusitatum uerbum aut nouatum, aut translatum. & Epist. 45 b, Hæc renouata, &c. de Orator. 120 b, Ager non semel aratus, sed nouatus & iteratus.

NOVE. ad Heren. 3 b, Ne quid ambiguè, ne quid nouè dicamus.

NOVELLVS, *a, um.*)(. Vetulus. de Fin. 133 b, Arbor nouella & uetula.

NOVEM. Qu. Fr. 315 a, Sermo in nouem & dies & libros distributus.

NOVENDIALIS. *le.* quod nouem dies, uel nono die celebratur. Tit. Liuium. Quin. Fra. 315 a, Nouendiales feriæ quæ fuerunt Tuditano & Aquitano Coss.

NOVERCA, *cæ.* Or. 206 b, & pro Clu. 59 b, Vxor generi, nouerca filij, filiæ pellex. Offic. 71 a, Cum filius patri suspectus esset de nouerca.

NOVISSIME. nuperrimè, postremò. Pl. Epi. 153 b, Quò ego interprete nouissimè ad Lepidum sum usus. & 184, Primùm, &c. deinde, &c. nouissimè, &c.

NOVISSIMVS,*a,um.*postremus.)(.Primus.pro Qu.Rof.50 a,Breui tempore, qui ne in nouiſsimis quidem erat hiſtrionibus,ad primos peruenit comœdos. Oct.329 b,Vt nouiſsima conferam primis. & ibid. Vt ordiar ab initio, & perducam ad extremum. Ep.189 a, Vt hæc nouiſsima noſtra facta non in conuenientia fuiſſe iudices. Caſsij. Epiſt.562 b,Cum omnes ſe recepiſſent noſtri ordines, recipere nouiſsimus cœpi ad caſtra S.Galba. & 168 a,D.Bruti.

NOVITAS,*tis.* de N.43 b, Perinde quaſi nouitas nos magis quàm magnitudo rerum debeat ad exquirendas cauſas excitare. & de D.321 a, Eumq; errorem,quem tibi rei nouitas attulerit,naturæ ratione depellito. Ep.172 a,Quãtam cupiditatem hominibus inijciat nouitas,non te fugit. ad Her.23 a,Natura nouitate cõmouetur. de Ora.140 b,Res magnitudine præſtabiles,& nouitate primæ. de N.d.52 a, Nouitate delectamur & copia. de D.105 a, Qua ille rei nouitate perculſus,&c. de Fi.90 b,Nouitas nominum. & pro Mur.127 a, Nouitas generis alicuius. Epiſt.7 b,Simul quod uideo nouitati eſſe inuiſum meæ. de Amic.109 a, Nouitates autem,ſi ſpem afferunt,&c. non ſunt repudiãdæ, uetuſtas tamen ſuo loco cõſeruanda eſt. Qu.de Pet.205 a,Nominis nouitatem dicendi gloria maximè ſubleuabis.

NOVITIVS,*a,um.* nouus,tyro. de Prouin.79 b, Syrum neſcio quem de grege nouitiorum factum eſſe conſulem. pro Dom.223 a, Ille nouit ius Ligur,uenialis adſcriptor & ſubſcriptor.

NOVO,*as.*innouo,nouum facio,nouam rationem ſuſcito,facio. Epi.244 b,Socij,qui nouari aliquid uolebant. & Acad. 47 a,Et ea quæ ab eo nouata ſunt,probas. de Or.156 b,Verba quæ nouamus & facimus ipſi. & 157 a,& Or.203 a,In poetis licentia maior eſt faciendorum iungendorumq; uerborum. & 115 a,Verba facta:id eſt,nouata. de L.186 a,Nihil habui,quod putarem nouandum in legibus. Ar.260,Tu mihi de his rebus quæ nouantur,omnia certa,clara.

NOVOCOMENSES. populi, à Nouocomo urbe Italiæ, quę Comũ hodie appellatur,ad Larium lacũ ſita. Ep.119 a.

NOVVS,*a,um.* recẽs,inauditus, inuſitatus, præter conſuetudinem. de Ora.96 a,Nihil dicam recõditum,nihil expectatione ueſtra dignum,nihil aut inauditũ uobis,aut cuiquam nouum. cont.Rul.71 a,Iam hoc inauditũ & planè nouo more,&c. pro Cec.292 a, Nouum eſt,non dico inuſitatum, uerùm omnino inauditum. pro Arc.186 a,Nouum quoddã & inuſitatum genus dicendi. Ora.199 a,Nouum quoddam & inauditũ imperitorũ genus. & Ar.97 a,Res inuſitata & noua. & I.V.113 a,Noua tibi hæc ſunt & inopinata. de D.120 b, Cauſam igitur ueſtigato in re noua atq; admirabili. & cõt. Rul.84 b, Rerum nouarum cauſam quærere. & in Ca. 97 b, Aliquis rebus nouis ſtudens. pro Mil.101 b, Hæc noui iudicij noua forma terret oculos. I.A.168 b, Vt ſi ſemper decertandum ſit,ſemper nouus ueniam. pro Flac.148 b,Lege hac recenti ac noua certus eſt inquiſitioni comitum numerus conſtitutus. & Epi.177 b, Sed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. & Or.285 a,Ego ex iſtis nouis Atticis,&c. de Na. 67 a,Quoſdam quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cœlum receptos fuiſſe. de Or.94 b,& pro Mu.127 a & in Ant.208 b, C.Cælius,homo nouus.pro Plan.273 a,Homo à ſe ortus.in Cat.103 a, & de Clar.173 a, Homo perſe cognitus ſine ulla commendatione maiorum. Ar.85 a,Quod uideo tibi etiam nouum acciditſſe,tanquam mihi. Ar.115 a,Ego ſi quid hodie noui cognoro,ſcies. Epiſt.25 b, Nam iamdiu nihil noui ad nos afferebatur. Epiſt.181 a, Nunquid nam, inquam, noui? & de Orator. 109 b, Nunquid nam, inquit, noui? Attic. 273 b,De Dolabella ſiquid habes noui,facies me certiorem. Ar.64 a,De prlio rumores non boni.Ar.234 b,Mirabar nihil allatum eſſe,ne rumoris quidem. nam erat mirum ſilentium.Ar.214 b,Sed in eius epiſtola nihil erat noui.

NOX,*ctis.*tenebræ,uxor Erebi. de Nat.68 b,& 35 b, Ipſa enim umbra terræ ſoli officiens noctẽ efficit. & de D.112 a,Vmbra terræ,quæ eſt meta noctis.Att.11 a,Noctes certarum mulierum nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt.Ar. 36 b,Milo media nocte in campum uenit. & ibid. In comitium Milo de nocte uenit. Att.104 a,Balbus multa de nocte profectus eſt ad Cæſarem. Att.122 a,& pro Mur.140 b,Epiſtola,quam de nocte daturus eram. Item, Multa nocte ueni ad Pompeium. de D.92 b,Concubia nocte.ad Her.35 b,Luce noctem,nocte lucem expectatis.Ar.313 a,Equidem credibile non eſt,quantum ſcribam die,quin etiam noctibus: nihil eſt enim ſomni. in Cat.119 a, Nunc quicquid eſt,&c.ſtatuendum uobis ante noctem eſt. de Fin.59 b,Eorum animi noctes atq; dies exeduntur. pro Sex.Roſ.19 b, Scrupulus,qui me dies noctesq; ſtimulat.de Or.108 a,In uno aliquo opere noctis & dies urgeri.

NOXA,*æ.* noxia,culpa. pro Sex.Roſ.28 b,Quod in minimis noxis & in leuioribus peccatis maximè quæritur, id Brutins in parricidio queri non putat oportere.aliter,noxijs.

NOXIA,*æ.*noxa,culpa,crimen. de Le.186 a,Quod quis earum rerum migraſſet,noxiæ pœna par eſto. ad Her.12 b,Amicum caſtigare ob meritam noxiam. bis.

NOXIVS,*a,um.*malus.de L.185 a,Nec obediens & noxius ciuis coerceatur.

NVBECVLA,*læ.*in Piſ.83,Fontis nubecula.

NVBES,*bis.* de N.46 a,Aer concretus in nubem cogitur,humoremq; colligens,terram auget imbribus. & de Diu.117 a, Cum illi anhelitus ſe in nubem induerint. Acad.18 a, Qui ſub nube ſolem non ferunt. de Nat.45 a, Nubium magnitudo uisq; uentorum. in Arat. Opaca & atra nubes. Tuſc. 156 a, Cœlum hoc in quo nubes, imbres, uenti coguntur. de Diu.127 a,Conflictu nubium ardorem exprimi. de N.69 b,Nubium una Centauros genuiſſe dicitur. pro Dom.118 a,Quæ tu in illis reipub. tenebris, cæcisq; nubibus & procellis conſtituiſti.

NVBILIA cœli.in Arat.

NVBILIS,*le.* apta uiro.pro Qu.18 a,b,Ipſæ filiæ nubili dotem conficere non poteſt.pro Clu.20 a,Is reliquit grandem & nubilem filiam, quæ breui tempore poſt mortem patris nupſit A.Melino.

NVBO,*bis.*collocari,in matrimonium collocari,cum aliquo coniũgi,cum aliquo eſſe. L.Nuptus. de Di.101 b,Virgo nupſit ei,cui Cæcilia nupta fuerat. pro Clu.20 b, Nubit genero ſocrus.& ibid. Mater familiæ nubenti lectum illum genialem ſtrauit. pro Cæl.44 b,Cui cũ ex ampliſsimo genere in ampliſsimam familiam nupſiſſes,cur,&c. Ep.116 a,Paula Valeria diuortiũ ſine cauſa fecit,nuptura eſt D.Brato,nondum retulerat. & 50 b, Aliquam adoleſcentibus primarijs nuptam fuiſſe. de Nat.71 a, Venerem Adonidi nupſiſſe traditum eſt.Item:Venus nupſit Vulcano. & Epiſt.243 a,Regis Parthorum filius, quo cum eſſet nupta regis Armeniorum ſoror.in Verr.231 b,Viri,cum quibus nuptæ erant. Top.121 a, Cum mulier fuiſſet nupta cum eo, cui connubij ius non eſſet. pro Clu.57 b,Mulier in familiæ luctum atq; in priuignorum funus nupſit. pro Qu.14 a, Qu.Roſcius, cuius ſoror eſt cum P.Quintio. de Or.108 b, C.Aculeo,quo cum erat noſtra matertera. Epiſt.50 a,Vt cum aliquo adoleſcente primario coniuncta ætatem ageret. de Orat.155 a, De filia collocanda referre ad aliquem. de Cla.153 b,P.Craſſus cum Ser.Galba, cuius C.filio filiam ſuam collocauerat,affinitate ſeſe deuinxit. & de Inu. 59 a, P.Scipio Corneliam filiam Tiberio Graccho collocauit.ad Heren.13 a,Cur me huic locabas nuptijs.

NVCERIA.urbs.pro Pomp.83.pro Cor.60.

NVDATVS,*a,um.*ſpoliatus.de Ora.99 a,Antonij diuina uis ingenij,etiam ſi hac ſcientia iuris nudata ſit, poteſt, &c. 153 b,Reſpub.interitu conſulum nudata.

NVDIVS TERTIVS,nunc eſt dies tertius.de N.63 a,& in Cat.120 a, Omnia quæ à te nudius tertius dicta ſunt. in An. 194 b.& iterum 195 b,Recordamini, qui dies nudius tertius decimus fuerit, &c.

NVDO,*as.* ſpolio.pro Do.213 a,Vtrum perditos magiſtratus ſceleratorum ciuium præſidio nudare,an etiam deorum immortalium religione armare uultis? Poſtq. 211 a, Qui mea pericula non modò ſuo præſidio,ſed etiam ueſtra deprecatione nudarunt. Tuſc.225 a,Nudare corpus. I.V.68 b,Idem monumenta antiquiſsima ſpoliauit, nudauitq; omnia. de Or.141 a,Aliquando te illis integumentis euolutum nudatumq; uideo.

NVDVS,*a,um.* pro Flac.157 a,Quoniam nudus te delectarat, ſemper nudum eſſe uoluiſti. Att.110 a, Vrbs nuda præſidio, referta copijs. in Ver.200 b, Ciuitas ab omnibus rebus uacua atq; nuda. & pro Do.225 a, Reſpub.nuda à magiſtratibus.Poſtq.199 b,Aliquis nudus à propinquis, nuda cognitione munitus. I.V.125 b, Domus exornata & inſtructa.)(. Nulla & inanis.Attic.144 b,Mulier nuda decore. Par.120 a, Nuda iſta ſi ponas, iudicari qualia ſint facilè non poſſunt. de Or.133 b,Nudum nuces legere.

NVGAX,*acis.* nugator.Epi.li.8,Ecquando tu hominem ineptiorem quàm tuum Cn.Pompeium uidiſti, qui tantas turbas,qui tam nugax eſſet,commouit.Cælij.

NVGAE,*arum.* λῆροι, tricæ, ineptiæ. de Diu.114 b,Hunccine hominem tantis delectatum eſſe nugis. pro Mil.112 a, Tam nugarum in eo comitatu nihil. Ar.92 b,Videatúrne aut pietatis eſſe meæ,fratrem relinquere, aut diligentiæ nugarum aliquid relinquere. & 93 a,Meræ nugæ.Ar.251 a, λῆροι & ineptiæ in uino & ſomno iſtorum.

NVGATOR,*oris.*nugax.pro Fl.154 a,& de Sen.82 b,Neq; in iſtum nugatorem tanquam in aliquem teſtem inuehar.

NVGATORIÈ,inaniter,ineptè. ad Her.35 b, Non contrà tenuiter & nugatoriè reſponſum?

NVGATORIVS,*a,um.*leuis,ineptus.Ep.168 b,Nã illud ual de leue

de leue est ac nugatorium, ea re, &c. de N. 22 b, Tota res Velei nugatoria est. pro Cec. 297 a. Ad probandum utraq; res infirma nugatoriaque est. pro Sext. Rosc. 25 a, Mala nugatoriaque accusatio. ad Heren. 11 b, Nugatorium argumentationis genus.

NVGIGER, *a, um.* uanus, ineptus. At. li. 4. 58 a, Scio te uoluisse, & me. Ast nugigeram manum fuisse. quidá legunt: Ast, num germanum fuisset? locus est certè corruptus: & qui sine uetusto codice, corrigi non potest.

NVGOR, *aris.* ludo, iocor. de Diu. 114 b, Democritus non insitè nugatur, ut physicus.

NVLISALO. oppidum in Gallia. pro Fonteio, 278 a. aliter, Nulchalo.

NVLLVS, *a, um.* non ullus, nõ aliquis, ne ullus quidem, unus nullus. de Pro. 70 b, Att. 283 b, Nullum bellum ciuile fuit in nostra republica omnium quæ memoria nostra fuerunt, in quo, &c. Epi. 6 b, Senatusconsultum nullum extat, quo, &c. Offic. 34 b, Qua nulla pernicies maior hominum uitæ potest auferri. de Or. 94 b. Nullæ enim lites neq; controuersiæ sunt, quæ, &c. Att. 140 b, Senatorum nullos esse Romæ, nos quoque audieramus. & de Natu. 20 b, Elephanto belluarũ nulla prudentior. pro Mur. 130 a, Res, quæ nullo usu fit. de Clar. 17 a, Si tanta uirtus in oratore Galba fuit, cur ea nulla in orationib. eius apparet? de Orat. 88 a, Rempub. quã nunc uix tenemus, iam diu nullam haberemus. de Legi. 172 a, Ergo tu Scias leges nullas putas. pro Dom. 226 b, Ne illa quidem, quæ nulla esset, esse lex putaretur. Tusc. 177 b, Nullum id quidem argumentũ est. & 150 b, Miseri, ob id ipsum, quia nulli sunt. de Diuinat. 123 a, Etenim ut sint auspicia, quæ nulla sunt, hæc certè, &c. & 137 a, Formæ quæ nullæ sunt. de Cl. 184 a, Nulla re una magis orator commendatur, quàm splẽdore uerborum. de Prouin. 70 b, Vnum signum Byzantij ex maximo numero nullum habent. Atricum. 9 b, Facere senatusconsultum nullum. de Cla. 194 a, Non ullus. Officio. 33 a, Nec est usquam consilio locus. pro Marcel. 134 a, Nulli enim de inimicis supersunt. de Senec. 93 b, Noli te putare me, cum à uobis discessero, nusquam aut nullum fore. & ibidem: Eundem igitur esse creditote, etiãsi nullum uidebitis. de Orator. 89 a, Oratio aut nulla sit necesse est, aut omnium irrisione ludatur. & 93 b, Dicendi aut nullam artem, aut pertenuem uideri. & de Clar. 184 a, Curio memoria fuit nulla.

NVLLVS, pro non. At. lib. 12, Philotimus, non modò nullus uenit, sed ne per literas quidem aut per nuncium certiorem fecit me. & lib. 15, Ad M. Aelium nullus tu quidem domum. subaudi, ueneris. Epi. lib. 7, Ex eo tempore uir ille summus, nullus imperator fuit. Qu. de Pet. 208 b, In petitione autem nisi id agas, nullus petitor esse uideatis.

NVM, ac, numquid, an, nũ, númne. in Catil. 100 a, Interrogat me, num exiliam? non iubeo. in Ver. 174 b, Num expectabis, dum L. Metellus? &c. Acad. 18 b, At quis est hic, num Sophistes? Acad. 13 b, Num censes Ennium dixisse? &c. & 19 a, Nũ ergo is excæcat uos? &c. & pro Dom. 238 a, Num igitur? &c. de Orator. 88 a, Quid in Numa Pompilio? num quod eloquentiæ uestigium apparet? Item: Maximè illud considerandum uidetur, num, &c. an, &c. pro Deiot. 247 b, Num quæ trepidatio? num qui tumultus? num quid nisi moderatè? de Nat. 8 a, Deum ipsum númne uidistis? Epi. 181 a, Nũ quid nam, inquam, nouis? Part. 234 a, Ecquónam modo. de Inu. 67 a, Nam quo alio modo, de Som. 128 a, Námne aspicis, quæ in templa ueneris? de Diui. 85 b, An num imperatorum scientia nihil est?

NVMA, *æ.* alter à Romulo Romanorum rex. de Or. 161 a, Numa rex doctissimus. 2 de Leg. Numa rex eodem ritu condidit in eo sepulchro, qđ procul ad fontis aras. Tusc. li. 4, Numa rex, propter Pythagoreorũ admirationẽ, Pythagoreus à posterioribus existimatus. pro Sylla: Numa, rex Romanus peregrinus. 1 de Leg. Numa cũ Egeria collocutus. 2 de Ora. 112 b, Numa Pompilius annis pernultis antè fuit, quàm Pythagoras. 3 de Na. Capedunculis ijs, quas Numa nobis reliquit. 1 de Or. Numa Pompilius eloquentiæ rudis. 2 de Leg. A Numæ legibus non multum discrepat constitutio ista religionum. 4 Tusc. Numam quoq; regem Pythagoræũ à posterioribus existimatum. 2 de Or. Numam Pompilium illũ regem nostrum fuisse Pythagoræum ferunt, qui annis permultis antè fuit, quàm ipse Pythagoras, &c. de Leg. A Numa peritè instituta intercalandi ratio, posteriorum pontifi cum negligentia dissoluta.

NVMANTIA. *tiæ.* urbs Hispaniæ. in Anton. 193 b, Maiores nostri Carthaginem exciderunt, Numantiam euerterunt. pro Leg. Manil. Numantia & Carthago ab eodem Scipione deletæ.

NVMANTINVS. Epi. li. 5, de Aruſp. Numãtini fœderis inuidia. pro Cec. Numantini Mancinum sibi deditũ non acceperunt. ad Her. 4, Numantini, corporis uirib. egregij.

NVMEN, *nis.* uis, potestas. de Nat. 6 a, Omnes naturæ numini diuino parent. & de Di. 105 a, Deus, cuius numini parent omnia. de Nat. d. 45 a, Esse quoddam numen, uimq; deorũ, & in Ver. 225 b, Multa sæpe prodigia uim Cereris, numenq; declarant. in Ant. 190 a, Magna uis est magnum numen, unũ & idem sentientis senatus. Postquam. 203 b, Vos qui apud me uim & numen deorum tenetis. & 202 a, Numen uestrũ æquè mihi graue & sanctum, ac deorum immortalium futurum est. pro Dom. 241 b, Numen diuinum precibus placare. de Fin. 108 b, Summi rectoris & domini numen. de Finib. 57 a, Horrere diuinũ numen. & 103 b, Regi numine deorum. pro Rab. 91 b, Vos quorum potestas proximè ad deorum numen accedit. in Cat. 110 b, Dij immortales, qui non procul ut quondam, &c. sed hîc præsentes suo numine atque auxilio nos defendunt. & Antequam. 196 b, In meis calamitatibus diuinum aliquod auxilium & numen ostendite. in Ant. 248 b, Mihi quidem numine deorum immortaliũ uidetur hoc fortuna uoluisse, ut, &c. pro Dom. 242 a, Diuino Ciceronem numine esse reipub. redditum. de Prouinc. 76 a, Alpib. Italiam munierat antè natura, non sine aliquo diuino numine: nam si, &c. Item: Ritè igitur ueteres, &c. de Diuinat. 85 a, Præcipuè ingenti coluerunt numine diuos. in Pison. 90 a, Gabinius numen interdictumq; deorum regi nẽdidit. pro Mil. 117 b, Qui nullam uim cœlestem existimat numẽue diuinum.

NVMERATO. At. 194 a, Mihi & res, & conditio placet, sed ita ut numerato malim quàm æstimatione.

NVMERATVS, *a, um.* pro Cecin. 287 a, Cum uteretur dote uxoris numerata: id est, in nummis.

NVMERO, *as.* adnumero, dinumero, numerãdo percenseo, numero aliqua commetior, metior, complecti orando. de Orat. 121 a. Argumenta si ex reis numeres, innumera sunt: si ex rebus, modica. de Nat. 39 b, Diana omniuaga in septem numeratur quasi uagantibus. & 67 b, Singulas enim stellas numeras deos. de Cl. 179 b, Is in mediocribus oratorib. numeratus est. I. P. 85 a, Numerandus est ille annus in republ. de Legib. 171 b, Id est numerandum in bonis. & de Fin. 55 a, Numerare aliquid in bonis. Tusc. 182 b, Numerare aliquid in onere. Epist. 20 a, Numerare aliquid in loco mercedis uel beneficij. pro S. R. 24 b, Hoc maleficium ita rarò extitit, ut si quando auditum sit, portẽti ac prodigij simile numeretur: id est, existimetur. de Finib. 83 b, Qui uoluptatem nullo loco numerant. de Clar. 196 b, Numerari in multis. & ibid. Numerari in uulgo patronorum. & 184 b, Proximum optimis numerari. de Ora. 113 a, Num etiam pars hæc causarum numeranda est. de Inuent. 54 a, Hanc primam partem numerant. Orat. 204 a, Hoc quartum numerat Theophrastus in orationis laudibus. de Cl. 194 b, Hi tum in Asia Rhetorũ principes numerabantur. & de Opt. 243 b, Omnes qui Attici numerantur: id est, nominantur, appellantur. Epist. 14 a, Sapiens, qualem me & esse & numerari uolo. de Cl. 184 b, Non acutus orator, sed tamen orator numeratus est. pro Mure. 136 a, Sulpitium accusatorem suum numerabat: non competitorem. de Di. 95 b, Ea genera non naturalia, sed artificiosa dicuntur, in quo aruspices augures, coniectoresque numerantur. de Inu. 62 a, Crotoniatæ quondam in Italia in primis beati numerabantur. in P. 84 a, Ego sine eo consilio consulem numerem? pro S. R. 21 a, Is propter me honestissimus inter suos numeratur. Att. 98 b, Me autem uterq; numerat suum. I. V. 143 a, Is propè alter Timarchides numeratur. Att. 70 b, Exponere & numerare pecuniã alicui. & 76 b, Nã numeratum si cuperem, non erat. in V. 81 b, Dio H-S. decies centena millia numerauit. pro Fla. 135 b, Si prætor dedit. à quæstore numerauit. Att. 119 b. Multos nummos domi esse numeratos. Tusc. 246 b, Postridie rogarunt eum, cui numerari iuberet. At. 235 a, Dolabellæ præclara iam uel sibi habeat nummos, modò numeret Idib. & Or. 199 b, Thucydides nunquam est numeratus orator. Att. 262 a. Atticus pecuniã numerauit de suo. I. A. 210 a, Quos quidem à se primùm numerare possunt. Qu. Fr. 327 b, Messalam certũ Cos. cũ Domitio numerasti. in Pis. 98 b, Numerare stipendiũ militib. I. A. 156 b. Nisi fortè si quid retulit in libellum, id numerabitur in æstis Cæsaris. in A. 231 a, A quo uictore si cruciatus abfit, mors in beneficij partem numeretur. in An. 247 b, Maximũ uerò eius beneficium numero, quòd hoc animo in rempu. est. de Am. 99 b Virosq; bonos, eos qui habentur, numeremus. Par. 116 b, Nunquam ego hæc in bonis rebus numeranda duxi. & 117 a, Sapiẽs ille Bias (ut opinor) qui numeratur inter septem sapientes. de Leg. 172 b, Hunc hominem omnino numerare non decet.

NVMEROSE. de Cl. 167, Sententia aptis cõstricta uerbis cadit plerũq; numerosè. Or. 217 b, Aptè, circũscriptè, & numerosè dicere, uel cadere. & 217 b, Fũdere orationẽ numerosè

& uolubiliter. de Na.30 b, Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes. Or.220 b, Cõpositæ & aptè dicere: id est, numerosè.)(Sine uerborum & ordine & modo dicere. Or.214 a, Conclusè & aptè aliquid dicere. Or.219 b, Comprehensio numerosè & aptè cadens. de Or.150, Coniunctionem sicuti uersum numerosè cadere uolumus.

NVMEROSVS, *a, um*. Or.218 b, Numerosa oratio: id est, similis numerorũ, nõ planè è numeris cõstans. de Ora.160 a, Id numerosum est in omnib. sonis atq; uocib. quod habet quasdam impressiones, & quod metiri possumus interuallis æqualib. de Cl.167 b, Quædam ad numerum conclusio.

NVMERVS, *m*. multitudo, summa. de Som.127 b, Hi duo numeri quorum uterq; plenus alter altera de causa habetur: id est, septem & octo. de Or.119 b, Hæc sunt enim tria numero. I.V.85 b, Mille numero nauium classis. de Or.121 b, Genera esse definita non soliũ numero, sed etiam paucitate. de N. 22 a, Speciem dei percipi cogitatione, non sensu, neq; eandem ad numerum permanere. in Vat.37 a, Is in eorũ numero mauult esse, qui à te uituperantur. pro Cor.60 b, Vidi ego quosdam Athenis in iudicum numero, &c. pro Ar.91 b, Isq; est eo numero, qui, &c. & 188 b, Ex hoc esse hunc numero, qui, &c. de Orat.98 b, Homo ex numero disertorum. de Diuin.109 a, Cato noster in horum librorum numero ponendus est. in Pis.87 a, Vt si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur. I. A.151 a, Ipsi in hostium numero loco; ducemini. Epi.119 b, & 205 a, Habere aliquem in numero suorum. Atti.227 b, Habere aliquem in numero hostium. de N.9 a, Habere aliquem in numero sapientũ uel hostium. At.117 a, & de Am.96 b, Eos, qui ista subtilius quærunt, in numero sapientum non habent. de N.69 b, Filiæ Erichthei in numero deorum sunt. At.69 a, Illi in deorum numero non habebuntur. cont. Rul.85 a, Aliquos in deorũ numero uenerandos esse. de Nat.36 b, Reponere stellas in numero deorum. in Verr.195 b, In illo antiquorum hominum numero reponi. de Inuent.60 a, Nobis non placet hanc partem in numero reponi. de Cla.175 a, Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar.173 a, & 174 a, Quos aliquo uideo in numero oratorum fuisse. in Ant.168 b, Homo nullo numero. Orat.217 a, Esse in aliquo numero. Epist.17 b, Esse aliquo numero. de Ora.162 b, Esse in nullo numero. de Inu. 81 a, Quo in numero hoc, & quo in loco illud haberi conueniat. in Ver.64 b, Cum is tibi parentis numero fuisset: id est, loco. & 135 b, Eo numero & loco. de Orat.94 b, Quidam in oratorum numerum uenire non possunt. de Cla.187 a, Is in aliquem patronorum numerum peruenerat. Offic.41 b, Filij eius mortui numerum obtinent iure cæsorum. de Clar. 280 a, Is aliquem numerum obtinebat. de Nat.69 b. Errantes stellæ numerum deorum obtinebunt. Quint. Frat.292 b, Si quem tui amantiorem cognouisti quàm temporis, huc ad tuum numerum ascribo. in An.167 a, Tu uerò ascribe metalem in numerum. de Diuin.109 a, Nostri quoq; oratorij libri in eundem numerum referendi sunt. ad Heren.3 b, & 4 a, Si dicemus numero, quot de rebus dicturi sumus. Offici. 55 a, Quod perfectum & absolutum est, ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. de Diuin.85 a, Quicquam potest esse casu factum, quod omnes habet in se numeros ueritatis? de Natur.33 a, Perfectum expletumque omnibus suis numeris & partibus. de Fin.95 a, Continere omnes numeros uirtutis. id est, partes. Acad.40 b. Poema elegans omni numero. pro Font.276 b, Est præterea numerus Romanorum ciuiũ. pro Cl.36 a, Pecunia numero ac summa sua, quanta sit ostẽdit. pro Planc.272 b, Magnus numerus frumenti. in Ver.144 b, Mellis uis maxima. in Verr.171 a, Tantus frumenti pecuniæque numerus. in Anton.173 a, Maximus uini numerus fuit: id est copia, uis. Epistol 32 a, Numerus militum integer. Epist.118 b, Quoad is numerus effectus esset. Epistol.118 a, Si ex eo numero quos S.C. in prouincias ire oporteret, ad numerum non essent H-S. CCCXCIII. in Verr.250 a, In tanto conuentu nemo erat quin rationem numerumq; haberet. & ibidem: Cum maximus numerus deesset, &c. pro Cluent.33 a, H-S. XL. millia in singulos iudices distributa, eum numerum sententiarum conficere debebant. De numero oratorio, & musico, &c. de Fin.123 a, Vt in fidibus si nullæ earum ita contentæ numeris sint, ut concentũ seruare possint, omnes æquè incontentæ sunt. Acad.7 a, Explere numeros, & conficere uersus, eius est qui fidibus utitur. Orator.212 b, & de Orator.97 a, Non poetico, sed quodam oratorio numero & modo, & 160 a, Numeri & modi. de Orator.160 a, Aures hominum uocem natura modulantur ipsa, quod fieri non potest, nisi inest numerus in uoce: numerus autem in continuatione nullus est, distinctio & æqualium & sæpe uariorum interuallorum percussio, numerum conficit. & ibidem: Numerum in cadentibus guttis, quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. & ibid. Ratio

numerorum & modorum. Orator.203 a, Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit, etiam abest à uersu numerus, qui Græcè *ῥυθμὸς* dicitur. & 214 a, Isocrates uerbis solutis numeros prius adiunxit. de Cl.167 b, In soluta oratione dum uersum effugias, modum & numerum quẽdam oportet seruari. & ibid. Conclusio ad numerum. de Cl.190 a, Numeri non apertè, nec eodem modo, sed uariè & dissimulanter concluſi. Orat.216 a, Modus & numerus in pede. & 107 b, Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum. de Or.159 a, Verborum numerus, uocum modus. & ibid. de numero in oratione. de Leg.148 a, Numerus in cantu. de Or.107 b, Modus in tibijs. Or.215 b, Iambicus & dactylicus numerus. de Or.160 a, Pòst anapæstus procerior quidã numerus efflоruit. & 113 b, Thucydides uerborũ propè numerum sententiarum numero consequitur. Or.219 b, Hanc siue compositionem, siue perfectionem, siue numerũ uocari placet. Or.219 b, Claudere sententias numeris. & 217 a, Redigere sententias in quadrum numerumq;. & 214 b, Numerus interuallis, compositio uocibus apparet. Orat.218 a, Iam pean, quòd plures habeat syllabas quàm tres, numeras à quibusdam, non pes habetur. & 210 b. Attici maximè numero seruiunt. Or.210 b, Comprehensio numerosè & aptè cadens. & 214 a, Conclusè & aptè dicere. Qu. de Pet.205 b, Prodest quorum in locum ac numerum peruenire uelis, ab his ipsis loco ac numero dignum putari. de Fin.118 b, Quòd alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officij præterirent. de Or.100 b, Vt in musicis numeri, & uoces, & modi. de Orat.147 b, Et in ipsa oratione quasi quendã numerum & uersum conficiunt. Parad.120 b, Histrio si paulo se moueat extra numerum, exibilatur & explodìtur. de Le.118 a, Roscius in senectute numeros ceciderat, & tardiores fecerat tibias.

NVMIDICVS, *ca*. in Ver.234, Metellus Numidicus.

NVMMARIVS, *a, um*. quod ad nummos pertinet. Att.165 a, De ratione nummaria. & in V.177 a, Iudicium nummarium. & pro Cl.33 a, Nummarij iudices. in Ver.123 a, Esse in summa difficultate nummaria. At.12 a, Nummarij iudices. Offi. 67 b, Prætores & tribuni plebis rem nummariam de communi sententia constituerunt: iactabatur enim temporib. illis nummus, sic ut, &c.

NVMMATIO, *onis*. nummorum copia & uis. in A.182 a, Cõfer ea cum nummatione tua. aliter, nundinatione.

NVMMATVS, *a, um*. peculiatus, nummis abundans. contra Rul.77 b, Hyempsal non minus bene nummatus, quàm bene capillatus. & 102 b, Bene nummatus.

NVMMIVS. *ij*. uiri nomen. de Or.132 b, Etiam interpretatio nominis habet acumen, cum ad ridiculum conuertas, quãobrem ita quis uocetur, ut ego nuper Nummium diuitem, ut Neoptolemum ad Troiam, sic illum in campo Martio nomen inuenisse.

NVMMVLVS, *li*. At.11 b, & 131 b, Nummulis acceptis. At.1, & 8, Si à Sicyonijs nummulorum aliquid expresseris.

NVMMVS, *mi*. uel *Nummus*. denarius, sestertius, pecunia. de In. 63 b, Quidam proficiscens ad mercatum, & secum aliquantum nummorum ferens. Att.235 a, Dolabella sibi habeat nũmos, dũmodo numeret idib. pro Fl.155 a, b, Ciuitas in qua nummus moueri nullus potest, sine quinq; prætoribus. pro Font.276 a, Nummus in Gallia nullus sine ciuium Romanorum tabulis commouetur. Atti.124 b, Respondit se quod in nummis haberet, nescire quo loci esset: nã, &c. Ep.63 a, Emi eam ipsam domum mil. ib. nummũm XXXV. & 231 b, Dionysius, qui meam bibliothecam multorũ nummorum tractauit, aufugit. I. A.186 b, Qui nummos populo de rostris spargere solebat. i. Tuditanus. & 243 a, Cum aquilæ primipili nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit. Epi. 209 b, Vt libertus negociũ conficiat, ad nũmosq; perueniat. pro Font.278 a, Vmbini & uictoriati mille. Att.71 b, Aduẽtus noster ne nummo quidem sumptui fuit. aliter, ne minimo. de Fin.76 a, Ex qua hæreditate ne nummum quidẽ unũ attigisset, si, &c. I.V.192 b, Denarius & nũmus idem. & pro Cl. 36 a, Sestertius. L. Mille. At.83 a, Assident, subducunt ad nũmum, conuenit. & 86 a, Pompeius putat uos nũmos comedisse. Off. 67 b, Prætores & tribuni plebis rem nummariam de communi sententia constituerunt: iactabatur enim temporibus illis nummus, sic ut nemo posset scire quid haberet. Item: Accipere nummos adulterinos pro bonis, & eosdem soluere alicui pro bonis.

NVNC. hoc tempore, in præsentia, hodie, aliàs, etenim, per hæc tẽpora. Epi.76 b, I.A.211 b, Sed erat tunc excusatio oppressis, nũc nulla est. At.105 a, Nisi fortè hæc illi tũ arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaremus. pro Qu.R. 48 b, Dic nunc te ab eo esse circumscriptum. pro S.R. 384, Etenim quoniam fidem magistri cognostis, cognoscite nũc discipuli æquitatem. Epi.13 b, Nunc ut appelles, &c. & Tus.

190 a, Nunc autem, &c. de Cl. 187 b, Vidi nuper, & nunc uidebam de eadem re.

NVNC uerò. de In. lib. 1, Nunc uerò ea uis est in homine, ut, &c. de Or. lib. 2, Nunc uerò fateris, &c. Item I. V. Act. 7.

NVNCVPO, *as*. appello, nomino, *προσφωνῶ*, & nuncupor, *ἀποδεικτὸν* id, est, deponens. de Na. 9 b, Res utiles uocabulis deorum esse nuncupatas. & 40 a, Nuncupare aliquē aliquo nomine. & 38 a, Itaq; illud nomine ipsius dei nuncupabant. Off. 64 a, Ea uitia præstari, quæ essent lingua nuncupata. de Or. 157 a, Neq; illud fugerim dicere aut effari, aut nuncupari, &c. de Ora. 106 b, Vt totū illud uti lingua nuncuparet, in magistri carmine scriptum uideretur. I. V. 242 b, & I. A. 185 b, Nuncupare uota pro imperio. Atticum 210 b, Brutus cui *προσφωνῶ*. & 244 b, Nos hic *φιλοσοφόμεθα*, quid enim aliud? & *τὰ πρὸς τὰ καθήκοντος* magnificè explicamus, *προσφωνοῦμεν*; Ciceroni.

NVNDINAE, *arum*. mercatus. cont. Rull. 84 a, Illi Capuam nundinas rusticorum, horreū Cāpani agri esse uoluerunt. I. A. 267 a, Cuius domus quæstuosissima est falsorū chirographorū officina, & agrorū uectigaliumq; flagitiosissimæ nūdinæ. At. 8 b, Nundinarum *παννύχιστε* in circo Flaminio. & 64 b, Profectò rem non habes ullam, hæc negocia multarū nundinarum fore. I. A. 178 a, Imperium populi Romani huius domesticis nundinis diminutum. I. A. 169 b, In interiore ædium parte totius reipub. nundinæ. L. Ipsa.

NVNDINATIO, *onis*. quasi mercatura. contra Rul. 62 b, & in Verr. 132 b, & 237 b, Nundinatio iuris. I. A. 182 a, Confer ea cum nundinatione tua. quædam exemplaria habent nummatione.

NVNDINOR, *aris*. mercor, emo, cauponor. in V. 100 b, Qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur. I. V. 133 a, Ab isto & præco, qui uoluit istum ordinē, precio mercatus est, & pueri annorum senum denum senatorium nomen nundinati sunt. I. A. 185 a, Vna in domo omnes, quorum intererat, totum imperium reip. nundinabantur. de D. 122 a, In Selonio angues apud focum nundinari solent.

NVNDINVM. pro D. 221 b, Si quod in cæteris legib. trinū nundinum esse oportet, id in adoptione satis est trium esse horarum. & 222 a, Quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum.

NVNQVAM. nullo tempore, nemo unquam post hominū memoriā, nihil ex omnium seculorū memoria. At. 98 b, Videre mihi uideor tantā dimicationē, quanta nunquā fuit. I. A. 167 b, Tu nunquā in hoc ordine uel potius nūquā in hac urbe mansisses. I. A. 191 b, Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognoui. p Mur. 143 b, Qui locus est iudices? qd? tēpus? qui dies? quæ nox? cum ego, &c. Ep. 5 a, A' me nullum tempus prætermittitur de tuis rebus cogitandi.

NVNQVANDO. I. A. 200 a. L. Vexillum.

NVNQVID. an, ne, num, ecquid. pro D. 238 a, Nunquid igitur bona Lentuli religionibus religauit? & de D. 110 a, Nunquid ergo in ijs rebus est, quæ, &c. de Legib. 170 a, Nunquid uos duas habetis patrias? an, &c. Offic. 2 b, Omnia' ne officia perfecta fint, nunquid officium aliud alio maius sit, & quæ sunt generis eiusdem.

NVNQVIDNAM. Par. 232 a, Nunquídnam de oratore ipso restat. de N. 18 b, Quid solis, nunquídnam aut lunæ aut quinq; errantium siderum simile uidisti?

NVNQVIS, *nunquæ, nunquod, nunquid*. Attic. 206, Velim quæras, fundus nunquis in Nolano uenalis sit. cont. Rull. 90 a, Nunquis uestrūm ad uim accommodatus est. Qu. Fr. 307 a, Mē adhuc nemo rogauit, nunquid in Sardiniā uellem. & ibid. Te puto sæpe habere, qui nunquid Romæ uelis, quærant. de N. 18 b, Nunquídnam solis simile uidisti? Part. 232 a, Nunquidnam de oratore ipso restat? de Fin. 57 a, Nunquídnam manus tua sit affecta, quemadmodum affecta nunc est, desiderat?

NVNCIA. de Orator. 111 b, Historia nuncia uetustatis. de Legibus 156 a, Nuncia fulua Iouis, miranda uisa figura: id est, aquila.

NVNCIATIO, *onis*. renunciatio. I. A. 175 b, Nos enim nunciationem solum habemus, consules etiam inspectionem. I. A. 196 a, Cum eo collega tulit, quem ipse fecit sua nunciatione uitiosum.

NVNCIO, *as*. affero, renuncio, ab aliquo alicui nunciū perfero. Aca. 19 b, Ne sensus quidem uera nunciant. pro Cl. 23 a, Atq; hunc tantū mœrorem matri prius hominum rumor, quàm quisquam Oppianici familia nunciauit. I. P. 89 a, Senatus huius unius literis nunciantibus non credidit, postu lantibus denegauit. I. V. 244 a, Cum esset hoc incommodo nunciatum. & 129 b, Quid me patri nunciare uis tuo? Acad. 39 a, Nunciatū est nobis à M. Varrone uenisse eum, &c. pro Pomp. 8 b, Eam calamitatem non ex prælio nuncius, sed ex

sermone rumor attulit. pro Pō. 11 b, Sermones ac literæ præferuntur, &c. id est, nunciatur. de Cl. 165 a, Cum eò mihi de Qu. Hortēsij morte esset allatū. Off. 31 a, Si ei subitò sit allatū periculū patriæ. I. A. 154 b, Qui boni aliquid uolsit afferre, affingunt aliquid, quo faciāt id quod nunciant lætius.

NVNCIVS, *cij*. cui dem, uel cui des. At. 184 a, Philotimus nō modò nullus uenit, sed ne per literas quidem, aut per nuncium certiorem facit me quid egerit. Epi. 19 a, Domesticarū rerum tuarum habes & scriptores & nuncios. Item: Cæsarem quidam improbissimis literis ac fallacib. interpretib. nuncijsq; corruperunt. pro Qu. 14 b, Qui ciusmodi nūcios, seu potius pegasos habet. At. 47 b, De Qu. Fratre nuncij no bis tristes nec uarij uenerant. Att. 97 a, Cum graues de Parthis nuncij uenirent, perrexit in Ciliciam. pro Cor. 68 a, No lite per deos immortales hunc illi acerbum nuncium uelle deferri, ut audiat, &c. Att. 103 a, Quidā boni nuncij nō optimis tamen autoribus. & 44 a, Quidā boni nuncij me Thessalonicæ tenebant. pro S. R. 21 b, Exoptatum nuncium alicui afferre. Epi. 29 b, Cum optatissimum nuncium accepissem, te mihi quæstorem obtigisse. Ep. 198 b, Nisi legatorum nuncio pareat. ad Bru. 90 b, Tristes de Bruto nuncij afferebantur. cont. Rul. 82 b, At ex hoc uectigali nunquam malus nuncius auditus est. de Nat. 54 b, Sensus interpres ac nuncij rerum. in Ar. Ales nuncius Iouis. Topic. 222 a, Remittere nuncium. Ep. 253 a, Iam biennium est cum uirtuti nunciam remisisti delinitus illecebris uoluptatis. I. A. 261 a, Optatissimi nuncij & literæ uenerunt. At. 45 b, In Epeirum igitur nō iui, quòd subiti mihi aduersi nuncij uenerant. At. 42 a, Duo nuncij afferuntur: unus, &c. de Or. 99 a, De cuius morte domum falsus ab exercitu nuncius uenit. de Or. 100 a, Romęq; alteram duxisset, neq; nunciū priori remisisset. & 105 b, Remittere nuncium superiori uxori: id est, repudiare uxorem, diuortium cum uxore facere. Qu. Fr. 289 b, Etsi non dubitabam quin hāc epistolā multi nuncij, fama deniq; ipsa esset sua celeritate superatura, tamen existimaui, &c. pro Lig. 138 a, A' Cæsare hoc C. Pansa mihi nuncium præferente, concessos fasces laureatos tenui. pro Pō. 5 a, Is qui una die, uno nuncio, atq; una literarū significatione, ciues Romanos necandos trucidādosq; denotauit. I. A. 262 a, Meis literis, meis nuncijs, meisque cohortationibus omnes ad patriæ præsidium excitaui.

NVPER. paucis antè diebus, uel annis, uel seculis. I. V. 202 a, Nuper, quid dico nuper? immò uerò modò, ac planè paulo antè. Ac. 39 a, In Cumano nuper cum mecum Atticus noster esset, &c. Att. 2 b, Nuper cum te iam aduētare arbitraremur, &c. & I. V. 65 a, Nuper cum, &c. de Orat. 92 a, In quib. erat is, qui nup Romę fuit Menedemus hospes meus. de Ora. 105 b, Causa quæ abs te nuper dicta est. de In. 47 b, & ad Her. 2 b, Aut ab aduersarij dicto exordiemur, & ab eo maximè quod ille nuperrimè dixerit. Off. 75 a, Qui nuper indulgens in patrem, idem seuerus in filium. de Cl. 186 b, Vidi enim Mitylenis nuper uirum, &c. & ibid. Tum uerò nunc uidebam, &c. de N. 51 a, Quid ea quæ nuper: id est, paucis antè seculis medicorum ingenijs reperta sunt? de D. 98 b, Neq; ante philosophiam patefactam, quæ nuper inuenta est, hac de re communis uita dubitauit. de Arusp. 251 a, Nuper id patuisse dicunt: id est, decennio antè fortasse, uel amplius. Attic. 224 *, Nunc magnopere à te peto, de quo sum nuper tecum locutus, ut uideas, ne quid ei desit.

NVPTIAE, *arum*. matrimonium, nuptiarum, & matrimonij dies. pro Cl. 29 a, Nuptiæ plenæ dignitatis, plenæ concordiæ. & 24 b, & de In. 51 a, Nuptiæ non matrimonij dignitate, sed sceleris societate cōiunctæ. de N. 68 b, Nisi fortè maritimæ nuptiæ terrenis anteponantur. At. 214 a, Mulier uetula sanè, & multarum nuptiarum. de Or. 163 b, Innuptæ nuptiæ: id est, contra ius fasq; coniunctæ. L. Innuptus.

NVPTIALIS, *le*. pro Clu. 20 b, Faces illæ nuptiales. & 23 a, Dona nuptialia. & ad Heren. 34 a, Nuptiales tibiæ.

NVPTVS, *a, um*. collocatus. pro Sest. 4 a, & de Finib. 144 a, P. Sestius C. Albini filiam, ex qua hic est puer, & nupta iam filia. I. V. 242 b, Mulier nupta uni proposita omnib. & de In. 53 a, Illa est nupta quàm optimo uiro. Tusc. 243 b, Singulis Indis plures solent esse nuptæ: id est, uxores. pro Cæl. 47 b, Non nupta mulier.

NVRSINVS, *a*. à Nursia antiqua urbe in Vmbria. de Fin. 77 a, C. Plotius Nursinus.

NVRVS, *rus*. filij mei uxor. I. A. 171 b, Recta mater amicam impuri filij tanquam nurum sequebatur.

NVSQVAM. qui nullus est, nullo in loco.)(. Vsquā, uspiam. Att. 115 a, Nullus usquam delectus, noster dux nusquam est. Ep. 28 a, Cōmoraturum me nusquā sanè arbitror. Tusc. 150 b, Ego uerò nusquā esse illos existimo. pro Plan. 271 b, Quia iam nusquā sunt: id est, mortui. Qu. Fr. 318 b, Sumptus nusquā melius potest poni, ad Her. 6 b, Vt nusquā uentum aut

abitum

abitum sine causa putetur. de Le. 164 b, Siue est illa lex scripta uspiam, siue nusquam. de Sen. 93 b, Nolite arbitrari me cum à uobis discessero, nusquam aut nullum fore. de In. 80 b, Quod nusquam est.)(. Quod uspiam est.

NVTO, *as*. uacillo. I. V. 222 b, Illud signum interea nutabat, cùm uectibus subiectis conarentur commouere. de Na. 24 b, Democritus nutare uidetur in natura deorum. & de Fin. 65 a, Et in eo nutare, &c.

NVTRICOR, *aris*. nutrio. de N. 43 a, Mundus omnia sicut membra & partes suas nutricatur & continet.

NVTRICVLA, *æ*. in Vat. 29 b, Gellius nutricula seditiosorum omnium. in An. 233 a, Vt haberent aliquorum nutriculas prædiorum.

NVTRIMENTVM, *i*. quod nutrices pueris in os inserũt. Orat. 201 a, Educata huius nutrimentis eloquẽtia est: id est, Epidictici generis. L. Coloro. & L. Nutrix.

NVTRIO, *is*. alo, educo. in Sal. 273 b, Multi priuatorum audacias nutriuerunt, ego nihil timui nisi leges.

NVTRIX, *icis*. alumna. de Orat. 123 b, Omnia mansa, ut aiunt, nutrices pueris infantibus in os inserere. Or. 200 a, & de D. 97 a, Est enim illa quasi nutrix eius oratoris, quẽ, &c. Tusc. 190 b, Vt penè cũ lacte nutricis errorẽ suxisse uideamur. Amic. 110 a, Isto enim modo nutrices & pædagogi iure uetustatis plurimum beneuolentiæ postulabunt.

NVTVS, *tus*. nixus, uis. de Nat. 45 b, Terra undiq; ipsa in sese nutibus suis conglobata. & de Ora. 159 b, Terram mediam sua ui nutuq; teneri. Tusc. 156 b, Grauia suopte nutu & suo pondere in terram feruntur.

NVTVS, significatio, uoluntas. Ep. 203 a, Nec dubitant quin ego à te nutu hoc consequi possem. Epi. 183 a, Interfecto enim regẽ, regios omnes nutus intuemur. Ep. 42 b, Totumq; me ad eius uiri uoluntatem nutumq; conuerterem. Or. 199 a, Ad alicuius arbitrium & nutum totum se fingere & accõmodare. pro Qu. 17 b, Contra nutum ditionemq; alicuius respirare. I. A. 212 b, Illi ad nutum parati sunt futuri. Qu. Fr. 294 a, Tot ciuitates uniùs hominis nutum intuẽtur. de Ar. 258 a, Bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit. I. C. 115 a, Hæc deorum immortaliũ nutu atq; consilio gesta esse uidentur. I. V. 122 b, Nulla res nisi ad nutũ istius iudicator. & contra Rul. 68 b, Omnes pecunias ad nutum uestrum penderent. I. V. 242 b, Iura omnia nutu atque arbitrio alicuius gubernari. & 68 b, Ad nutum istius. de Or. 101 a, Autoritate nutuq; legũ docemur coercere cupiditates. *p* S. R. 40 a, Iouis nutu & arbitrio omnia regi. Att. 106 b, An mihi nutus tuus non faceret fidem. & de Or. 88 a, Tiberius Sempronius nõ accurata quadã orationis copia, sed nutu atq; uerbo libertinos in urbanas tribus transtulit. Para. 123 b, Hæreditatis spes quem nutum nõ obseruat locupletis orbis senis. Att. 226 a, Tũne contra Cæsaris nutum?

NVX, *ucis*. de Orator. 133 b, Nucem frangere. & ibid. Nudum nuces legere.

NYMPHAE, *phæ*. aquarũ deæ, musæ. de Nat. 68 a, Nymphę deæ, & Panisci & Satyri. pro Mil. 115 a, & Para. 121 a, Clodius ædem Nympharum incendit, ut memoriam publicam recẽsionis tabulis publicis impressam extingueret.

NYSIVS, *sij*. L. Bacchus.

NYSVS. Bacchi pater. de N. 71.

O B

OEHEV. I. C. 107 b, Est mihi tanti ô Quirites, &c. Ep. 160 a, O mi Furni, quàm tu causam tuam nõ nosti. Tusc. 232 a, Nã quid profiteturô dij boni. Anteq. 293 b, O misera uitæ ratio. pro Cæl. 48 b, O moderata mulier. in Ver. 88 a, O consuetudo peccandi, quantum habes, &c. in Pis. 83 a, O noster misericors quid facis? de Aruspi. 247 a, Vobis autem referentibus ô post hominum memoriam fortissimi consules, senatus decreuit, &c. pro Sest. 6 b, Alter ô dij boni, quàm teter incedebat. & Qu. Fr. 322 a, Hic ô dij, nihil unquam honorificentius nobis accidit. Epi. 197 a, O multa intolerabilia locis omnibus. pro S. R. 31 a, O dij immortales, rem miseram & calamitosam. Epist. 235 a, O me perditum, ô me afflictum. Oct. 330 a, O meam calamitosam senectutem, ô me nunquam sapientem. At. 94 a, O rẽ totam odiosam. At. 242 a, O Bruti amanter scriptas literas. At. 237 a, O factum malè de Alexione. At. 66 a, O expectatas mihi tuas literas. in A. O C. Cæsar (adolescentem appello) quàm tu, &c. in A. 188 b, O felicem utrumq;, hunc quoq; felicem, hanc enim, &c.

OB. propter, de. de N. 69 b, Ob eã enim ipsam causam Erichtheus Athenis colitur. Tusc. 201 b, Omnia subita uideri maiora, & quidem ob duas causas: primùm quòd, &c. deinde, &c. pro Fon. 279 b, Ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid agere. in An. 200 a, Sunt alia ob quæ magis nũ quam parebit, &c. pro Mar. 133 b, Dij pœnas à te ob aliquod delictum expetiuerunt. At. 66 a, In memoriam patris: id est, ob memoriam. Epi. 122 a, Vt sciret, &c. ob eam rem tibi hæc scripsi. de Fat. 145 a, Hanc rationem Epicurus induxit ob eã rem, quòd uereatus est, ne, &c.

OB. ante. pro Rab. P. 128 a, Mors ob oculos mihi sæpe uersata est. pro Sest. 13 a, Mihi exilium ob oculos uersabatur. de Vn. 203 a, Ignis, qui est ob os effusus. Tusc. 199 a, Quẽ spectabit, cuius ob os Graij ora obuertebant sua.

OBAMBVLATIO, *onis*. inambulatio. ad Her. 12 a, Frequentia & obambulatio hominum.

OBBIBO, *bis*. bibo, haurio, Tusc. 169 a, Cum uenenum obbibisset, &c.

OBCAECATVS, *a, um*. Epi. 241 a, Non stultitia obcecatus, sed uerecundia deterritus recusaui.

OBCAECO, *as*. occæco, excæco, obscuro. de Or. 139 a, Narratio obscura totam obcæcat orationem. ad Heren. 122 a, Ne obcæcentur tenebris imagines. Epi. 241 a, Quod ego negocium non stultitia obcæcatus, sed uerecundia deterritus non recusaui. L. Conduplico.

OBDORMIO, *mis*. dormio. Tusculanar. 168 a, Endymion nescio quando in Latmo obdormiuit, nondum opinor experrectus est.

OBDORMISCO, *scis*. obdormio. Tusc. 174 a, Quid melius? quàm in medijs uitę laboribus obdormiscere, & ita conniuentem somno consopiri sempiterno, &c. 168 a.

OBDVCO, *cis*. obnubo, obstruo, obtego. de N. 50 a, Trunci libro aut cortice obducuntur, quò sint à calorib. & frigoribus tutiores. & de Or. 163 b, de L. 181 a, Redditur terræ corpus, quod ita locatũ ac sitũ quasi operimento matris obducitur. & 183 a, Quod cũ proximi facerẽt, obductaq; terra erat, frugibus obserebatur. Ep. 127 a, & Tusc. 182 b, Consuetudo diuturna callũ iã obduxit stomacho meo. & 202 a, Labor callum obduxit dolori. Aca. 5 a, Obducere tenebras rebus clarissimis. pro Sest. 7 b, Quæ obstructio nec diuturna est, nec obducta ita, ut curiosis oculis perspici nõ possit. At. 255 a, Ibi tanquam domi meæ scilicet, itaq; obduxi posterũ diem. Att. 1 a, Vt mihi uideatur non esse ἀδιάκριτον, Curiũ obducere: id est, quasi opponere.

OBDVCTIO, *onis*. pro Rab. 93 b, Obductio capitis.

OBDVCTVS, *a, um*. opertus. cont. Rul. 88 a, Ne resticare obductam iam reip. cicatricem uiderer. & de N. 50 a, Animantes quasdam squama uidemus obductas.

OBDVRESCO, *scis*. callum obduco. I. V. 220 b, Ita Sopater de statua, cum iam penè obduruisset, uix uiuus affertur. At. 204 b, Sed iam ad ista obduruimus, & humanitatem omnẽ exuimus. & 162 b, Nam ipse obdurui. Epi. 26 b, Nisi diuturna desperatione rerum obduruisset animus ad dolorinouum. Epist. 195 b, Equidem sic iam obdurui, ut ludis Cæsaris nostri æquissimo animo uiderem T. Plancum. & 712, Alij nescio quo pacto obduruerunt. ad Brut. 292 a, Obdurescunt enim magis quotidie boni uiri ad uocẽ tributi. Tusc. 205 a, Obduruisseq; sese contra fortunam arbitrantur. I. V. 242 b, Cum in eiusmodi patientia turpitudinis alienæ, non sua satietate obduruisset. I. A. 181 a, Atq; his quidem iam inueteratis consuetudine obduruimus. pro Mil. 116 a, Sed nescio quomodo usu obduruerat & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.

OBDVRO, *as*. perfero, tolero. Attic. 186 b, Quare obduretur hoc triduum. de Fin. 98 a, Aut quis contra studia naturæ tã uehementer obdurauit. aliter, obduruit.

OBEDIENS, *tis*. obsequens. Offic. 36 b, Appetitiones quas Græci ἐχμὰς, obedientes efficere rationi. & I. P. 97 b, Quæ ratio semper obediens huic imperio fuit. & de Vn. 196 b, Nulli naturæ est obediens aut subiectus Deus. de N. 41 a, Appetitum rationi obedientem præbeamus. Off. 26 b, Illi parati sunt ad nutum futuri.

OBEDIENTIA, *tiæ*. obtemperatio. Off. 20 b, Appetitus relinquunt, & abijciunt obedientiam, nec rationi parent, cui sunt subiecti lege naturæ. Pa. 122 b, Seruitus est sicut obediẽtia fracti animi, & abiecti, & arbitrio carentis suo.

OBEDIO, *dis*. pareo, audio, auscultо, obtempero, obsecundo, assentio, ad nutum paratus sum, imperium non recuso, monita alicuius sequi, naturam ducem sequi, eiq; parere: obediens sum, dicto pareo, dicto audiens sum.)(. Obedientiam relinquo & abijcio. Tusc. 235 a, Sapiens parebit & obediet præcepto illi ueteri, &c. de N. 5 b, Obedire & parẽre uoluntati Dei. de L. 185 a, Neq; solum ut obtemperent, obediantq; magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantq; prescribimus. Off. 57 a, Homo naturæ obediens, homini nocere nõ potest. de Clar. 187 a, Plurimũ in hac urbe pollet multorum obedire tempori, multorumq; uel honori, uel peculo seruire. Itẽ: Si serui nostri ad uerba nobis obediant, nõ ad id quod ex uerbis intelligi potest, obtemperent. contra Rul. 80 a, Si me audire uis.

OBEO, *bis*. peragro, lustro. de Finib. 145 a, Cur ipse Pythagoras &

ras & Aegyptum lustrauit,& Persarum magos adijt?cur tã tas regiones barbarorum pedibus obijt?de Som. 127 a, Cũ obierit legatus Aegyptum & Syriam.& 95 b,Vt nostras uillas obire, & mecum lecticula concursare possis. I. C. 116 b, Tantum restitisse urbis,quantum flamma obire non potuisset.pro Mil.106 b,Obire facinoris locum tempusq;.de Orat.106 b,Cui nostrũ non licet fundos suos obire?aut res rusticas inuisere? contra Rul.73 a,Obire omnes prouincias. pro Cæl. 41 a, Quo facilius & nostras obire domos & ipse à suis coli posset.I.V.67 b, Ego Siciliam totam quinqnagin ta diebus obij.I.V.133 b,Nolite expectare dum omnes obeã oratione mea ciuitates.pro Mur.128 b,Is Asiam sic obijt,ut, &c. pro Ar. 188 a, Quantum cæteris ad res suas obeundas conceditur temporis.& pro Pom.10 b,Obire negocia.Atti. 241 a, & Academ. 2 a, Seruus uidetur obijsse legationem. pro Pomp.14 a, Cum neque priuatam rem maritimam,neque publicam iam obire possemus. Quin.de Pet.121 a, Qui tantum modò reciperet, quantum uideret se obire posse. & 210 a, Sic homines cum obeunt plures competitores, & cætera.

OBIRE.exequi.Att.128 b.Id enim etsi erat deliberationis, tamen obire non potuisse id est,mare transire.de Orat.99 a. Iudicia priuata magnarum rerum obire. I.A. 187 a, Antonius diem edicti obire neglexit. de Leg. 173 a, Nec ulla officiorũ sacra obeunto.pro Qu. 9 b, Qua tibi uadimonium non fit obitum,eadem te hora,&c.Att.3 a, Obieris Qu Fratris comitia.& 208 a,Obire auctionis diem facilè poteris. de Am. 96 b, Eoq; magis quòd bis proximis Non.cũ in hortos D. Bruti Aug. cõmentandi causa,ut assolet,uenissemus,tu non affuisti, qui diligentissimè semper illum diem & illud munus solitus esses obire. Epi.159 b, Annum petitionis suæ nõ obierunt. Tusc.172 a,Multa mihi ipsi ad mortem tam tempestiua fuerunt,quæ utinam potuissem obire.I.A.221 a,Seruius in ipsa meditatiõe obeũdi sui muneris excessit è uita. I.C.102 b,Iacere humi ad facinus obeundum.in Arat. Obit infera Perseus in locã id est,adijt.

OBIRE.oppetere,occumbere. pro Clu.27 a, Omnibus obeunda mors est.I.A.221 a,& de Cl.171 b, Sulpitius in legatione mortem obijt. I. A. 203 b, Alexander tertio & trigesimo anno mortem obijt.

OBFIRMATVS, *ta.* pertinax.Attic.6 a,Obfirmatus in iracundia.

OBIECTO,*as.* obijcio. pro Dom.228 b, & pro Plan. 275 b, Obiectare probrum alicui.& in Sallust.27 b, Mihi lachrymulam Cypriani iudicij obiectas. Item: Obiectare falsum crimen alicui.

OBIECTVS,*a,um.* oppositus.Acad.13 a,Vt si qui tremerent obiecta terribili re.& de Fi.58 b, Obiecta specie uoluptatis. & Tusc.158 a, Cùm nulla res obiecta impediet, quo minus percipiat quale quidq; sit.in A.206 a,Hodie nescio qua obiecta re remissior sanatus fuit.& Post.211 a,Quibus ego rebus obiectus,cum uiderem,&c. mecum reputaui,&c.Ac.10 b,& Tusc.158 a, Non potest animal obiectam rem perspicuã non approbare.pro Dom. 231 b, De obiectis non confiteri. pro Cl.41 a,Crimen obiectũ alicui,& in aliquem. pro Fõt. 276 b,Propugnaculum hostibus oppositum & obiectũ. Epist. 81 b, Obiectus ad omnes casus iubitorum periculorũ. & Tusc.172 b,Obiectus fortunæ.

OBIENS,*obeuntis.* occidens.de Som.129 b,In oriẽtis,aut obeuntis solis partibus.

OBIICIO,*cis.* oppono,obiecto,exprobro, aliquid in aliquẽ dico,maledicti & contumeliæ loco pono,crimini do,iacio, conijcio,offero.At.12 b,Objcit mihi,me ad Baias fuisse. in Sallu.272 a,In idem uitium incidam,quod huic obijcio. de Or.135 a,Obijcere probra alicui.Tusc.148 b, Obiecit ut probrum Marco,quòd duxisset,&c.& I.V.208 a.Non tibi obijcio,quòd Apollonium omni argento spoliasti. Orat.202 a, Cum alter alteri obijcit uocis flexiones.pro Dom.231 b,Cũ mihi furta & libidines obijciuntur. & ibid. De obiectis nõ confiteri.pro Muren.126 b,Obijcere maledictũ alicui. pro S.R. 52 a,Illa diluam,quę de peculatu mihi iste obiecit.Par. 238 b,Ita consistendum est,ut quod obijcitur factum neges. de Orator.131 a, Quod est ab eo obiectum lepõre magis eleuandum,quàm contentione frangendum uidetur.pro Muren.127 b, Obijcere ignobilitatem generis alicui.in Vat.30 a, Cum tu mihi Cornelij defensionem in maledicto obijciendam putaris.in Ver. 244 a, Obijcere aliquam rem in magnis criminibus. pro Cluent. 30 b, Obijcere aliquid alicui in maledicti uel criminis loco.pro Cluentio 41 a, Obijcere aliquid alicui,& in aliquem.Epistol.169 a,Non potuisti cõtinere iracundiam tuam,quin nobis de morte Cæsaris obijceres. pro Planc. 275 a, De Cyprio mihi uidelicet obijcies, quem ego,&c. pro S. R. 24 b, Quorum tu nihil in S.Roscio ne obijciẽda causa contulisti, & ibid, Quæ res huic tantum furorem obiecit? pro Cecin. 286 a, Si quis error in tanta re sit obiectus. de Legib.179 b, Erroris obijciendi causa. Tusculan.177 a,Obijciebatur animo meo metus.Acad.13 a, Si tale uisum obiectum est à Deo dormienti.ad Brut.289 a, Qui splendore falsi honoris obiecto, aciem boni ingenij perstringunt de Diuin. 97 b, Obijciuntur autem sæpe formæ,quæ reipsa nullæ sunt,speciem autẽ afferunt. pro Plan. 279 a,Obijcere salutem suam pro aliquo.pro Domo,242 b, Obieci meum caput, pro uestra salute ciuium furori atque ferro.pro Corn.59 a, Qui se sæpe telis hostium,qui dimicationi capitis.qui morti obiecerit. de Arusp. 249 b, Vt alter confessius potestati seruorum obijceretur. pro Arch. 188 b, Nunquam me pro salute uestra in tot ac tantas dimicationes,atq; in hos impetus obiecissem.de Orat.85 a. Et hoc tẽpus omne obiecimus ijs fluctibus,qui,&c.pro S.R.30 a,Noluerunt feris corpus obijcere,ne,&c.pro Muren.145 a,Obijci insidijs coniuratorum, & ad omne periculum inuidiámque opponi.pro Font.276 b,Propugnaculum hostib.oppositum & obiectum.Offic.40 b,Cumq; his ampla & honesta res obiecta est,totos ad se cõuertit & rapit.in Sal.273 a,Qui mihi ausus es eloquentiam ut uitium obijcere. de Di. 86 b, Sed signo obiecto monuit Crassum. quid euenturum esset, nisi caueret.in An.162 a,Quid stultius,quàm obijcere aduersario,quòd ille si uerbo negarit,longius progredi non possit qui obiecerit? I.A. 185 a, Antonius ignobilitatem obijcit C.Cæsaris filio.de L.190 a,Cùm Lucullo obiecta esset magnificentia uillæ Tusculanæ. pro Mil. 108 b, Facinoroforũ armis meos ciues pro me obijci nolui.

OBITVS,*a,um.* pro Sest.21 a,Morte obita. L.Obeo.

OBITVS,*tus.* occasus, interitus.de D.107 a,Qui siderum ortus, obitus, motusq; cognouerunt. & 116 a, Natura omniũ rerum interitus atq; obitus conficit.I.P.86 b,Qui dies post obitum occasumq; nostrum reipub. primus illuxit. Ep.49 b,Obitus filiæ tuæ.& 172 a,Obitus consulum.

OBIVRGATIO,*onis.* castigatio. de Orat.139 b,Tum obiurgatio si est autoritas, tum admonitio, quasi leuior obiurgatio.At.43 b,Castigatione & obiurgatione dignus. At.64 a, Nunc susceptam obiurgationem reprimam. Off. 27 b, Atq; etiam illud ipsum,quod acerbitatis habet obiurgatio,signi ficandum est ipsius causa,qui obiurgetur,susceptũ esse.Off. 27 b, In obiurgationib.utendum nonnunquam & uocis cõtentione maiore,& uerborum grauitate acriori.& ibi.Obiurgatio habens multum acerbitatis.& ibi.Castigatio clemens.pro Cæl.42 b,Deliciarum obiurgatio fuit longa.Of. 68 a,Qua hunc obiurgatione,aut quo potius conuicio à tã to errore coner auertere? de Am. 113 a, Monitio acerbitate, obiurgatio contumelia carere debet.

OBIVRGATOR,*ris.* admonitor seuerus.cõt.Rul.89 a, Hic noster obiurgator. & de Na. 2 a, Beneuolus obiurgator.& de D.103 a,Vt obiurgatores suos cõuinceret. I.V. 148 a.Sed ne obiurgator quidem ferẽdus est is,qui quod in altero uitium reprehendit,in eo ipso deprehenditur.

OBIVRGATORIVS,*a,um.* Attic. 206 b, Obiurgatoria epistola.

OBIVRGO,*as.* castigo, asperius admoneo, asperius appello.de Am.112 b,Nam & monendi sæpe amici sunt, & obiurgandi. pro Cæl. 42 b, Is fuit in hac causa pertristis quidam patruus,censor,& magister,obiurgauit M.Cælium sicut ne minem unquam parens.Ac.15 b Obiurgauit senatum,ut mihi uisus sum summa cum autoritate. Att.22 b, Quòd me de Pompeij familiaritate obiurges,&c.& 66 b,Nunc te obiurgari patere,si iure.Qu.Fr.319 b,Cæsar meam in rogando uerecundiam obiurgauit.Epi.38 a, Ne in quo te obiurgem,id ipsum uidear imitari.& 22 b,In quo cum obiurgarer,quod, &c.& 181 a, Quem cum obiurgarẽ,quòd,&c.Att.94 b,Meq; obiurgauit uetere prouerbio.

OBLANGVEO,*es.* uel OBLANGVESCO *scis.* refrigesco,defruesco.Epi.262 a,Litere meæ,siue nostræ tui defiderio oblanguerunt.

OBLATVS,*a,um.* datus,illatus.At.260 a,Gaudeo mihi causam oblatam,in qua omnes sentiant, me ab illo alienatum, & in C.111 a.Facultatẽ mihi oblatã putaui,ut quod,&c.pro Pomp.13 b,Bonum quod à dijs oblatum & datum est. I.V. 66 b, Quod diuinitùs datũ atq; oblatum uidetur. pro Do. 225 b,Domus ardebat nõ fortuito,sed oblato incendio.Ac. 13 a, & 46 a, Neq; ut quicquam interesset inter intestinum & oblatum timorem. Acad.46 a, Quædam quasi impulsio oblata extrinsecus.de Fin.140 a,Stuprum per uim oblatum Lucretiæ. Att.279 a,Præsidia quæ oblata sunt contra arma Antonij.de Am.108 b,Nec criminib. aut inferendis delectetur amicus,aut credat oblatis.& ibid.Ab aliquo oblatas criminationes depellere.

OBLECTAMENTVM,*ti.* oblectatio,delectatio, delectamentũ.I.V.231 a,& de Sen,87 b, Vt illi haberẽt hæc oblectamenta

menta & solatia seruitutis. & 88 b, Oblectamenta senectutis. Part. 123 a, Oblectamenta puerorum.

OBLECTATIO, *onis*. oblectamentum. de Or. 94 b, Artes in quibus non utilitas quæritur necessaria, sed animi libera quædam oblectatio. de Nat. 6 b, Quæ ista potest esse oblectatio deo? Off. 33 b, Siue oblectatio quæritur animi requiesq; curarum, siue, &c. de Am. 115 b, In amicitia Scipionis mihi requies plena oblectationis fuit.

OBLECTO, *as*. oblector, ago. pro Arch. 188 b, Hæc studia adolescentiam agunt, senectutem oblectant, &c. de Ora. 114 a, Cum his me oblecto, qui res gestas aut orationes scripserunt. Qu. Fr. 309 a, Quid agas, & ut te oblectes, scire cupio. At. 186 b, Ego me interea cum libellis oblectabo. Qu. F. 290 a, Vt quàm diutissimè te iucunda opinione oblectare. Qu. Fr. 314 b, Oblecta te cum Cicerone quàm bellissimè. Off. 63 b, Dictitabat se hortulos aliquos emere uelle, quò amicos inuitare, & ubi se oblectare posset.

OBLECTOR, *aris*. delector, ducor, oblecto. Epi. 27 b, In cõmunib. miserijs hac tamen oblectabar specula. & pro Mur. 133 b, Ludis tamen oblectamur & ducimur. Qu. Fr. 315 a, Ego me in Cumano satis commodè oblectabar.

OBLIDO, *dis*. lædo.

OBLIGATIO, *onis*. autoramentum, seruitus quædam, & quasi uinculum. ad Brut. 289 a, Est autem grauior & difficilior animi ac sententiæ pro altero quàm pecuniæ obligatio. pro Pl. 275 a, In qua ego homo astutus ei me dedam, cui nihil magnopere debeo, & huius tanti officij seruitutem astringam testimonio sempiterno.

OBLIGATVS, *a, um*. obstrictus, deuinctus, gratiam alicui debens, alligatus. Epist. 88 b, Dolabellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei nihil eram, nec enim acciderat mihi opus esse, & ille mihi debebat, quòd non defueram eius periculis: nũc tãto sum deinctus eius beneficio, quòd, &c. ut nemini plus debeam. Off. 12 a, Patria & parentes, cuius beneficijs obligati sumus. Att. 264 b, Velim fic existimes, non tibi tam Atticum, quàm me obligatum fore. I. V. 70 b, Videbam me hoc iudicio districtum & obligatum fore. Epist. 212 a, Te ita existimare uolo, quibuscunq; rebus Atticũ obstrinxeris, ijsdem me tibi obligatum fore. Epi. 175 b, Magno beneficio eius, magnoq; merito sum obligatus. & I. A. 247 b, Tum me eius beneficio obligatum puto. & I. C. 123 a, Hostes beneficio se obligatos putant. I. A. 247 b, Magnis & multis pignoribus eum respub. obligatum tenet. & pro Pl. 267 a, Tenere aliquem obligatum largitione. contra Rull. 89 a, Soluta meliore in causa sunt quàm obligata. ad Here. 41 b, Obuolutus & obligatus corio. pro Pla. 259 a, Cui sum obstrictus memoria beneficij sempiterna. Item: Nolo amplius seruire huic turpitudini.

OBLIGO, *as*. obstringo, deuincio, astringo, religo, comprehendo, alligo. ad Bru. 289 a, Magis enim illum pro quo spopondi, quàm me obligaui. pro Cec. 286 a, Qui quod spopõdit, qua in re uerbo se uno obligauit, id non fecit. pro Mur. 124 b, In periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Top. 224 b, Num is qui mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligauit? I. V. 144 b, Obligentur nõ solùm iurisiurandi atq; existimationis periculo, sed etiam cõmuni conscientia. pro Cor. 61 a, Populus Romanus iniussu suo nullo pacto potest religione obligari. Offi. 8 b, Obligare aliquem secundo militiæ sacramento. pro Syll. 180 b, Multi, quorum pro salute se hic Syllæ obligauit. Postquam. 211 a, Alter consul pactionib. eos suorum præmiorum obligauit. pro Do. 234 a, Domum alicuius religione sempiterna obligare. pro Do. 217 a, Cum populum Romanũ scelere obligasses. & de Ar. 250 a, Qui ludos certissimos scelere obligares. de Di. 81 b, Est enim periculũ, ne aut neglectis his impia fraude, aut susceptis anili superstitione obligemur. I. A. 204 a, Audebo etiam obligare fidẽ meam: id est, promittere, &c. Off. 47 b, Hi obligari beneficio uolunt. & Ep. 204 a, Obligare sibi aliquem summo beneficio in perpetuum. & 115 a, Quàm eum uelis obligare, in tua manu est. Tus. 183 a, At ille medicũ modò requirit, à quo obligatur. de N. 71 a, Aesculapius, qui primus uulnus obligauisse dicitur. & Tusc. 183 a, Vt collocet in cubili, ut uulnus obliget. Qu. Fr. 315 a, Quem fac ut tua liberalitate tibi obliges. Qu. Fr. 321 a, Scaurum beneficio defensionis ualde obligaui.

OBLIGVRIO, *ris*. ligurio, deuoro. I. C. 106 a, Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligurierunt.

OBLIMATVS, *ta*. limo pinguis. de Na. 52 a, Nilus recedens mollitos & oblimatos agros ad serendum reliquit.

OBLINO, *nis*. L. Oblitus. de Cl. 169 a, Eloquentia ita tota Asia peregrinata est, ut se externis oblineret moribus. Atti. 36 a, Si Protogenes Hyalisium illum suo cœno oblitum uideret. in Ant. 260 a, Libido flagitiosa, qua oblita est Antoniorum uita.

OBLIQVE.)(. Rectè, per rectum cursum. de Fin. 52 b, Atomi quæ rectè, quę obliquè ferantur. & in Arato.

OBLIQVVS, *qua*.)(. Rectus. de Diuin. 105 a, Nam si omne animal, ut uult, ita ut utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino, membraq; quocunq; uult flectit, contorquet, porrigit, contrahit, eaq; antè efficit penè quàm cogitat: quãto id eo est facilius, cuius numini parent omnia? de Off. 129. & in Arato, bis.

OBLITERO, *as*. Postquam. 208 b, & in Vat. 32 a, Qui publici mei beneficij memoria priuatam offensionem oblite-rauerunt.

OBLITESCO, *scis*. delitesco.)(. Emergo. de V. 201 b, Quibusque temporibus à nostro aspectu oblitescãt, rursus que emersæ, &c.

OBLITVS, *a, um*. delibutus, fucatus. I. C. 106 b, Postquam. 206 b, Socij Catilinæ unguentis obliti. ad Heren. 27 b, Si crebræ collocabuntur, oblitam reddunt orationem. in Ver. 271 b, & Att. 36 a, Iudices non cera, sed cœno obliti. Epist. 134 b, Cum eas uideam primùm oblitas Latio, nunc uerò etiam Brachatis nationibus. I. A. 236 b, Et eum nondum tanto paricidio oblitum hostem iudicauit. I. V. 149 b, Contraq; sunt omnia cùm summo dedecore & turpitudine, tum singulari stultitia atq; inhumanitate oblita.

OBLIVIO, *onis*. reticentia, taciturnitas, silentium. Epist. 72 b, Non obliuione amicitiæ nostræ, neq; intermissione consuetudinis meæ superioribus temporibus ad te nullas literas misi. & 15 a, Ego eius omnes grauissimas iniurias cõmunis concordiæ causa uoluntaria quadam obliuione contri ueram. de Fin. 60 b, Aduersa quasi perpetua obliuione obruere. Epi. 18 b, Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit obliuio. I. A. 222 b, Nulla eius legationis posteritatem inobscurabit obliuio. I. A. 153 a, Omnem memoriam discordiarũ obliuione sempiterna delẽdam censui. de Som. 130 b, Sermo nunquam de ullo perennis fuit, & obruitur hominum interitu, & obliuione posteritatis extinguitur. de Fin. 60 b, Et aduersa quasi perpetua obliuione obruamus. de Cla. 169 b, Et id ipsum nisi esset unius Ennij testimonio cognitum, hunc uetustas ut alios fortassè multos obliuione obruisset. Off. 6 a, Adducuntur pleriq;, ut eos iusticiæ capiat obliuio. & I. A. 184 b, Nos post exactos reges seruitutis obliuio ceperat. I. V. 218 a, Venire in obliuionem alicuius rei. pro Pom. 5 a, Mithridates omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belli, sed ad cõparationem noui contulit. de Or. 109 a, Laudẽ aliquorũ iam propè senescentẽ ab obliuione hominũ, atq; silentio uindicare. de Clar. 184 a, Exempla obliuionis. I. A. 264 a, Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorũ insepulta esse poterit. pro Ma. 135 b, Tuas laudes nulla unquã obscuratura est obliuio. pro Deiot. 150 b, Hos nulla unquam uetustas obruet, nulla unquam delebit obliuio.

OBLIVIOSVS, *a, um*. immemor.)(. Memor. de In. 50 a, Memor an obliuiosus. de Clar. 184 a, Curius ita memoria fuit nulla, ut aliquotiens, &c. & ibid. de obliuiscendo multa. de Sen. 84 a, Stultus & obliuiosus senex.

OBLIVISCOR. me fugit, mihi excidit, ex animo meo excidit, ex animo effluit, obliuio me capit, ex animo amitto, ex memoria depono, memoriam alicuius rei amitto, memoriam alicuius rei depono, in obliuionem uenio, obliuione ppetua deleo, oblitero, ex animo meo discedit alicuius rei memoria, aliquid è memoria elabitur, animus præteritam uoluptatẽ præterfluere non finit, aliquid mea memoria dilabitur, mihi in mentem non uenerat insaniam optare uobis. Att. 67 a, Puto te existimare me nunc oblitum consuetudinis & instituti mei, rarius ad te scribere quàm solebã. Ep. 7 b, Non nos quidem ut nostræ dignitatis fimus obliti, sed ut, &c. Ep. 11 a, Non potui magis obliuisci temporũ meorũ, & meminisse actionum. pro Pl. 280 b, Memini enim, memini, nec unquã obliuiscar noctis illius, &c. pro S. R. 26 b, Obliuisci artificium. pro Cæl. 47 b, Obliuiscor iniuriarũ, depono memoriam doloris mei. de Clar. 184 a, Curio subitò totã causam oblitus est. & ibi. Is enim in scriptis obliuiscebatur qd paulo antè posuisset. pro S. R. 33 a, Vt alia obliuiscar. & pro Qu. R. 33 b, Obliuiscor eos uiros esse primarios, improbos temporis causa fingo. pro Qu. 12 b, Tollere funditùs, ac delere omnẽ memoriã alicuius rei. de Fi. 60 b, Vt aduersa quasi perpetua obliuione obruamus, & secunda suauitate & iucundè meminerimus. de Cla. 184 b, Alicui solitã effluere mẽtẽ. Ar. 86 a, Mihi nõ excidit illud, &c. 137 b, Nõ sum immemor illius, &c. At. 88 b, Habui suã recordationẽ clarissimi iurisiurãdi, quod ego non erã oblitus. Att. 142 b, Quòd laudas, quia obliuiscì me scripsi, antefacta & dicta nostri amici, ego uerò ita facio. pro Mil. 113 b, Ciues de republica optimè meriti, in quib. homines non modò res præclarissimas

mas obliuiſcuntur, ſed etiam nefarias ſuſpicantur. in Sall. 272 b, Tui maiores per te uenerunt in obliuionem.

OBLOQVOR, *ris.* obſtrepo. Qu.Fr.312 b, Tu uerò ut me & appelles, & interpelles, & obloquare, & collocare uelim. p Cl. 50 b, Vocat me iamdudum tacita ueſtra expectatio, quę mihi obloqui uidetur.

OBMVTESCO, *ſcis.* conticeo, reticeo. de Cl.195 b, Hoc ſtudium Brute noſtrum conticuit ſubitò & obmutuit. & 166 a, Tum etiam eloquentia obmutuit. & pro Fl.156 b, Repentè homo loquaciſsimus obmutuit. pro Dom.240 b, Miror ei non & linguam obmutuiſſe, & manum obtorpuiſſę. de Sen.81 b, Num quenquam horum coegit in ſuis ſtudijs obmuteſcere ſenectus? pro Mil.120 b, De nulla unquam obmuteſcet uetuſtas. de Fin.107 b, & 75 b, Si quis obmuteſcere cõcupierit, nihil aliud legat.

OBNITOR, *ris.* obſiſto, occurro. pro Mil. 108 a, At non P. Clodio uſitatis iam rebus obnitendum eſt Miloni, ut tuea tur dignitatem ſuam.

OBNOXIVS, *a, um.* ſubiectus. M.Bru.At.288 a, Viuat hercule Cicero, qui poteſt ſupplex & obnoxius.

OBNVBILVS, *a, um.* Tuſc.158 b, Leti obnubila, obſita tenebris loca. Poetæ.

OBNVBO, *bis.* obtego. pro Rab.92 b, Caput obnubito, arbori infelici ſuſpendito.

OBNVNCIATIO, *onis.* auguris ſignificatio de periculo imminenti. At.64 b, Obnunciationib. per Scæuolam interpoſitis. de Di.86 b, M. Craſſo quid acciderit uidemus, dirarum obnunciatione neglecta. Quin.Fr.323 b, Comitiorum quotidie ſinguli dies tolluntur obnunciationibus magna uoluntate bonorum omnium.

OBNVNCIO, *as.* nuncio, prænuncio. I.A. 176 a, Poſtq. 206 b, Legem Trib. pleb. tulit, ne auſpicijs obtemperaretur, ne obnunciare conſilio aut comitijs liceret. I.A.176 a, Conſul conſuli obnunciauiſti. pro Seſt.20 b, Tribunus obnũciauit cõſuli. & 21 b, Cũ auſpicijs religionisq; parens obnunciaret quod ſenſerat. de Diuin.86 b, Sed ſigno obiecto monuit Craſſum quid euenturum eſſet niſi caueret. At.56 b, ter. Aſſe quitur inter lucos homines Milo, obnunciat. At.56 b, Metellus poſtulat, ut ſibi poſtero die foro obnuncietur.

OBORIOR, *ris.* exorior. pro Lig.138 a, Vide quanta lux liberalitatis & ſapientiæ tuæ mihi apud te dicendi oboriatur.

OBREPO, *pis.* irrepo. de Se.77 b, & 78 a, Obrepere aiunt ſenectutem citius quàm putaſſent. & 85 a, Qui enim citius adoleſcentiæ ſenectus, quã pueritiæ adoleſcentia obrepit? Item: Ita ſenſim & ſine ſenſu ſeneſcimus, ut nõ intelligatur, quando obrepat ſenectus. de Di.137 a, Nullæ imagines obrepunt in animos dormientium extrinſecus. Atti.95 a, Mihi deceſsionis dies ἀπαθέστως obrepebat. I.P.79 b, & pro Pl.262 a, Obrepſiſti ad honores errore hominum. Epiſt.264 b, Crassippus ſæpe inſcientibus nobis & cœnantibus obrepit. Att. 92 a, Obrepſit dies, ut uides, &c.

OBRIGEO, *ges.* uel *obrigeſco, ſcis.* de Nat.7 a, Pars terrarum obriguit niue & pruina. de Som.129 b, Quorum duos obriguiſſe pruina uides. & Verrina 6.

OBROGO, *as.* eſt legem aliam rogare, ut aliam ab alio latã legem infirmes. At.50 b, Quod promulgare, abrogare, derogare, obrogare non licet. Phil. 1, Quid quod obrogatur legibus Cæſaris?

OBRVO, *is.* operio, ſepelio.) (. Eruo. de N.52 a, Crocodili cũ in terra partum ediderunt, obruunt oua. & 51 a, Romæ marinæ obruere ſeſe arena ſolent. de Fin.108 b, Is etiam ſi quid obrutũ erit, poterit eruere. I.A.193 b, Terra bellua, quę quoniam in foueam incidit, obruatur. pro Arc. 190 b, Idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruiſſet. Tuſcul.208 a, Aut ita parum malum, ut obruatur ſapientia, uixq; appareat. Qu.Fr.290 a, Te oro, ne te obrui tanquam fluctu ſic magnitudine negocij ſinas. de Clar.169 b, Hunc ue tuſtas obliuione obruiſſet. & de Fin. 60 b, Et aduerſa quaſi perpetua obliuione obruamus. de Ora.135 a, Vt teſtẽ omniũ riſus obrueret. de Or.92 b, Obruimur ambitione & foro. I. V. 80 a, Obrutus & oppreſſus. de Ar. 255 b, Quod dij omen obruant. de Sen.81 a, Obruere theſaurum alicui. pro Deiot. 150 b, Hæc nulla unquam uetuſtas obruet, nulla unquã delebit obliuio.

OBRVSA, ſincera, pura & purgata. de Cl.188 b, Quo magis expurgandus eſt ſermo, & adhibenda quàm obruſa oratio, quæ mutari non poteſt: nec utendum prauiſsima cõſuetudinis regula. Sic nos hunc locum hactenus ſine dubio corruptũ, poſſe corrigi putamus: niſi malimus in hunc modũ legere, quod mihi magis placet, Et adhibẽda quaſi obruſa, ratio, &c. ut moneat Cicero, ad inquinatũ ſermonẽ expurgandum, adhibendã eſſe rationẽ, quaſi obruſam quandam, quæ mutari nõ poteſt: non uſum, qui uoluntate plerũq;, nõ ratione aliqua ualet. Nam & obryzum, aurũ dicitur, quod

igne excoctum & expurgatum, diminui, mutariue iam nulla exploratione poteſt. Et Politianus Epi. li. 6 ad Philip. Beroaldum, Exigere ſcripta ad obruſam, dixit: quaſi igni & calce (quod cæmentũ uocant) explorare, quod de auro fit: quę ratio explorãdi tota, obruſa dici uidetur. Hæc nos nihil affirmantes, ſed in medium quæ pro tempore potuimus, afferentes. Nam ut obruſa legamus, nullus inde ſenſus elici cõ modè poteſt: niſi fortè ſcriptum fuit abſtruſa. Quòd autem quidam duo illa uerba, quàm obtruſa, uel obruſa, omitten da neſcio quibus manuſcriptis exemplarib. freti, putant, mihi non uidetur. unde enim hęc uerba irrepſiſſent? neq; enim ſtatim quod non intelligimus, in ueterum ſcriptis, expungendum eſt.

OBRVTVS, *a, um.* obductus, ſepultus, pro Mil. 118 a, Vosq; Albanorum obrutæ aræ. & pro Cec. 302 b, Obrutus rebus omnibus & perditis. de N.52 a, Nylus Aegyptum tota æſtate obrutam oppletamq; tenet.

OBSCOENE. turpiter. Offic.26 a, Adulterari turpe eſt, ſed dicitur non obſcœnè. de N.70 b, Mercurius, cuius obſcœnius excitata natura creditur, quòd aſpectu Proſerpinæ commotus eſt.

OBSCOENITAS, *tis.* turpitudo, deformitas. Epi.140 a, Si quod ſit in obſcœnitate flagitiũ. & Off.26 a, Nec oratio uacat obſcœnitate. de Or.131 a, Verborum turpitudinẽ & rerũ obſcœnitatem uitare. Off.21 a, Rerum turpitudinem adhibere, & uerborum obſcœnitatem.

OBSCOENVS, *a, um.* turpis, in obſcœnis. Off.25 b, Quod facere non turpe eſt modò occultè, id dicere obſcœnum eſt. Tuſ.249 b, Illud Antipatri eſt quidem paulò obſcœnius, ſed non abſurda ſententia eſt. Off.21 a, Genus iocandi, illiberale, petulans, flagitioſum, obſcœnum. de N.23 a, Delicatæ & obſcœnæ uoluptates. Ep.140 a, At hodie penis eſt in obſcœnis. Qu.Fr.311 a, 61 a, Maledicta, uerſus etiam obſcœniſsimi in Clodium & Clodiam dicerentur. Ep.140 a, Quid, quod uulgò dicitur, Cum nos te uolumus cõuenire, num obſcœnum eſt? Memini in ſenatu diſertum conſularem ita eloqui: Hanc culpam maiorem, an illam dicam? potuit obſcœnius? & multa de obſcœnis in eadem Epiſtola.

OBSCVRATIO, *onis.* obſcuritas. de Fin.112 b, In quib. propter earum exiguitatem obſcuratio ſequitur. & ibi. Quib. in rebus obſcuratio magna eſt. L. Exiguitas.

OBSCVRE, λαθέτως, clàm.) (. Apertè, palàm. I.C.119 a, Hoc malum obſcurè ſerpit. & 99 a, Non agam obſcurè. de Fi.67 a, Heraclitus de natura nimis obſcurè memorauit. pro Mil. 109 b, Palam.) (. Obſcurè. pro Qu.9 a, Huic ne perire quidẽ tacitè obſcureq; conceditur? pro Cl.28 b, & Para.124 b, Obſcurè ferre aliquid.

OBSCVRITAS, *tis.* obſcuratio, tenebræ, caligo, ænigma. de Or.147 a, Vt oratio, quæ lumen rebus abhibere debet, ea obſcuritatẽ & tenebras afferat. de Fi.67 a, Satis ne igitur uideor uim uerborum tenere? an ſum etiã nunc græcè loqui uel latinè docendus? & tamen uide, ne ſi ego non intelligã, quid Epicurus loquatur, cũ græcè, ut uideor, luculẽter ſciam, ſit aliqua culpa eius qui ita loquatur, ut nõ intelligatur, quod duobus modis ſine reprehenſione fit: ſi aut de induſtria facias, ut Heraclitus, cõgnomẽto qui σκοτεινὸς perhibetur, qua de natura nimis obſcura memorauit: aut cum rerũ obſcuritas, nõ uerborũ facit, ut nõ intelligatur oratio, qualis eſt in Timæo Platonis. Aca.3 a, Eſt enim omnis cognitio multis obſtructa difficultatib. maximaq; eſt & in ipſis rebus obſcuritas, & in iudicijs noſtris infirmitas. de D.87 b, Cauſa latet obſcuritate inuoluta naturæ. de D.131 b, Adhibuit etiam latebrã obſcuritatis, ut ijdem uerſus aliàs in aliam rem accõmodari poſſe uiderentur. & 135 b, Iã uerò quò pertinent obſcuritates & ænigmata ſomniorũ? intelligi enim à nobis dij uelle debebant ea, quæ noſtra cauſa nos monebant. de Or. 90 b, Philoſophia in tres partes diſtributa eſt, in naturæ obſcuritatẽ, in differẽdi ſubtilitatẽ, in uitã atq; mores. Top.221 a, Sed à libris te obſcuritas reiecit. pro Cl.32 b, In ea obſcuritate & dubitatione omniũ, Canutio placuit iudices pronũciare. cont. Rul.73 a, Duę ſunt huius obſcuritatis cauſæ: una pudoris, &c. altera ſceleris, &c. pro Pl.267 b, In tenebris quã in luce cauſam uerſari mauis. Epi.83 b, Sed habeo alia ſigna quæ obſeruem, quæ etſi nõ ſunt certiora illis, minus tamen habent uel obſcuritatis, uel erroris. Off.42 a, Ita ut nullum obſcurum poteſt nec dictum eius eſſe, nec factum. pro Mar. 135 b, Erat autem obſcuritas quædam, &c.

OBSCVRO, *as.* lucẽ eripio, nocte uel tenebras rebus offundo, tenebras affero, obſcuritatem affero, tenebras obduco, obcæco, inobſcuro, officio, obſtruo, perſtringo. de Na.45 a, Aetneorum ignium tenebræ finitimas regiones obſcurauerunt. de Fin. 138 b, Minora maioribus obſcurantur. de Fini. 99 b, Lumen lucernæ obſcuratur & offunditur luce ſolis. I. C.98 b, Nox tenebris obſcurat omnia. Attic.35 a, Quæ ſcri-

bam, ἀλληγορίαις obscurabo. pro Clu. 18 a, Nihil nec subterfugere reticēdo, nec obscurare dicēdo. de Ora. 117 b, Omnis eorū memoria sensim obscurata est & euanuit. & de Or. 163 b, Obscurari atq; penè obrui. & de Fi. 99 b, Obscurari & obrui, atq; interire. de Fi. 112 b, Obscurari quædam, nec apparere, quia ualde parua sunt. pro Mar. 135 b, Tuas laudes obscuratura nulla unquam est obliuio.

OBSCVRVS, *a. um.* habens obscuritatem, tenebricosus, caliginosus, tortuosus, inuolutus, à natura inuolutus, latēs, opertus, flexiloquus. spissus, cæcus.)(. Apertus, perlucidus, illustris. de In. 82 a, Res apertæ obscuriores fiunt oratione. de D. 104 b, Quia erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitę sunt interpretum. de D. 132 a, Chrysippus totū uolumen impleuit oraculis partim flexiloquis & obscuris, ut interpres egeat interprete, & sors ipsa referēda sit ad sortes: partim ambiguis, & quæ ad dialecticum referenda sint. de Na. 79 a, Non ut deorum naturam tollerē, sed ut intelligeretis, quàm esset obscura, & quàm difficiles explicatus haberet. de Ora. 99 b, Ius applicationis obscurum sanè & ignotum, patefactū est in iudicio, atq; illustratū à patrono. cont. Rul. 73 a, Cur hoc tam est obscurū atq; cæcum. At. 120 a, Dolor apertus.)(. Hebes. Partit. 233 a, Obscurus.)(. Rerum multitudine nobilitatus. pro Mur. 127 b, Tua nobilitas hominibus literatis est notior, populo uerò obscurior. contra Rul. 68 b, De oratione Rulli obscura. Or. 199 b, De Thucydide, & eius oratione obscurissima. I. A. 187 b, Ego autē, qui intelligeret, quid dicere uellet, adhuc neminem reperi. & ibid. Satius est mutum esse, quàm quod nemo intelligat, dicere. de M. Antonio. de Cla. 191 a, Oratio nimia religione attenuata, à multitudine deuoratur. Aca. 2 b, Cognitio multis obstructa difficultatib. Att. 216 a, Διὰ σημάντρου scribere: id est, per notas & signa. de Cl. 170 b, Philisti Syracusij & Thucydidis concisæ sententiæ, interdū etiā non satis apertæ cū breuitate, tum nimio acumine. Officior. 22 b, Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis, ne ut quidam Græca uerba inculcantes, iure optimo irrideamur. de Diuin. 135 b, Euphorion poeta nimis obscurus.)(. Homerus. & ibid. Heraclitus ualde obscurus.)(. Democritus. & ibid. Mea causa me mones, quod non intelligam, quid igitur me mones? & de Di. 134 b. L. Circuitio. de Fin. 67 a. & Aca. 9 b, & de Orat. 114 a, & de Nat. 15 b, 16 a, & de Orat. 111 a, & 146 a, de oratione obscura.

OBSECRATIO, *onis.* preces, deprecatio, obtestatio. de In. 47 a, & de Or. 162 a, Si prece & obsecratione humili ac supplici utemur. pro Font. 84 a, Obsecratio, deprecatio. & de Ar. 258 b, Constituendæ nobis sunt procurationes & obsecratio, &c.

OBSECRO, *as.* amabo te. pro Dom. 219 b, Idem pro salute mea populum Romanum obsecrauit. Postquam. 201 b, Denique ipse pro mea uos salute non rogauit solùm, uerumetiā obsecrauit. de Orat. 116 b, Non solùm hortabor ut elaboret, &c. sed etiam obsecrabo. & pro Qu. 18 a, Næuium obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per nomē propinquitatis, ut, &c. in Verr. 117 a, Cùm multis lachrymis eum oraret atque obsecraret Heraclius, imperare non potuit. Epist. 55 a, Cum mihi C. Marcellus non solùm cōsilium daret, sed præcipuus quoque me obsecraret, &c. Epi. 166 b, Ego uos P C. oro atq; obsecro, ut, &c. pro Qu. 18 a, Itaque te hoc obsecro, ut, &c. de Fin. 68 b, Obsecro, inquit Torquate, hæc dicit Epicurus. Attic. 43 a, Obsecro mi Pomponi, non uides, &c. Attic. 190 b, Obsecro Pyliæ salutem. Epistol. 233 a, Quid, obsecro te, me miserum, quid futurum est? Item: Sed obsecro te, ita uenusta habeantur ista, non ut uincula uirorum sint, sed ut oblectamenta puerorum. Attic. 124 a, Sed obsecro te, quid hoc miserius, quidm, &c. Atti. 44 a, Ad me, obsecro te, ut omnia certa perscribas. Att. 88 b, Deinde me obsecras amantissimè, ne obliuiscar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. ad Attic. 170 b, Vt facias, te obtestor atq; obsecro. Attic. 208 a, Attica mea obsecro te, quid agit? quæ me ualde angit.

OBSECVNDO, *as.* pro Pom. 13 a, Is cui ciues assenserint, soci obtemperauerint, hostes obedierint, uēti tempestatesq; obsecundarint.

OBSEPIO, *pis.* sepio, intercludo. pro Muren. 135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebant, adipiscendi obsepiebant.

OBSEQVENS, *tis.* obediens. Epist. 148 b, Filius obsequens patri. & Sal. 270 a, Filia tibi iucundior atque obsequentior, quàm parenti par est.

OBSEQVIVM, *qui.* indulgentia, patientia. de Am. 113 a, Obsequium amicos, ueritas odium parit. Att. 98 b, Itaq; effeci omni obsequio, ut neutri illorum quisquam esset me chari or. I. P. 80 a, Ego Antonium collegā patientia atq; obsequio meo mitigaui. pro Cæl. 40 a, Comprehendere multos amicitia, tuerī obsequio. At. 95 b, Mulieres ualde intelligo delectari obsequio & comitate adolescentis. Ep. 152 b, Abuti obsequio alicuius ad omnes res. de L. 168 a, Cū animus cognitis uirtutibus à corporis obsequio indulgentiaq; discesserit. At. 157 a, Omne meum obsequium in illum fuit cū multa seueritate. At. 165 a, Ea uerò nō sunt ab obsequio nostro. de Leg. 164 b, Obsequia in homines.

OBSEQVOR, *ris.* morem gero, indulgeo, satisfacio, morigeror, gratificor, placeo. Ora. 120 b, Tum tibi roganti obsequi uellem, scribendi impudentiam suscepi. de Or. 92 b, Ego uerò, inquit, tibi obsequi studeo. Tusc. 240 a, Cum huic obsecutus sis, illi est repugnandum. Epi. 15 b, In nauigando tempestati obsequi, artis est. de Fin. 68 a, Obsequar igitur uoluntati tuæ. pro Qu. 17 a, Vt uestræ naturæ bonitatiq; obsequamini. Or. 211 b, Consuetudini aurib. indulgēti libenter obsequor. de Or. 58 a, Sed tamen etiam in his asperitatib. rerū obsequar studijs nostris. pro Cluen. 49 b, Obsequor tibi de te, uel de aliqua re.

OBSERO, *ris.* occludo, obsigno. de Legibus 183 a, Quod cum proximi fecerant, obductaque terra erat, frugibus obserebatur.

OBSERVANS, *tis.* studiosus, cupidus, diligens. Epist. 203 a, Aulus Fusius, obseruantissimus nostri. Epistol. 235 b, Quem spero tui fore obseruantem. Attic. 262 a, Cognoui te mei ita cupidum, ut paucos æquè amantes atq; obseruantes me habere existimem.

OBSERVANTIA, *tiæ.* reuerētia, ueneratio. de In. 70 b, Obseruantia est, per quā ætate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur & colimus. & 82 b, Cultu quodam & honore dignatur. Epi. 199 b, Sex. Aufidius obseruantia qua me colit, accedit ad proximos. pro Mu. 141 a, & pro Pla. 268 a, Nulla est pœna, quæ possit obseruantiam tenuiorum ab hoc uetere instituto officiorum excludere. pro Cor. 69 a, Officia illius obseruantiamq; dilexit. & Qu. 10 b, Amicos obseruantia rem parsimonia retinere. At. 207 a, Ne magnum onus obseruantiæ tibi imponerē. Epist. 64 b, Mea tibi obseruantia nunquam defuit.

OBSERVATIO, *onis.* animaduersio. de Cl. 167 b, Verū mihi natura magis aut casu quàm ratione aliqua aut obseruatione fiebat. & Or. 214 b, Versus inuentus est terminatione aurium & obseruatione prudentū. de D. 138 b, Obseruatio diuturna notandis reb. fecit artē. & ibid. Quæ astris præsentiūtur, hæc notata sunt obseruatione diuturna. & ibi. Neq; obseruatione inueniri potuit scientia. de Di. 84, Chaldæi diuturna obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut prædici futura possent. Off. 51 b Valetudo conseruatur notitia sui corporis, & obseruatione rerum, quæ res aut prodesse solent, aut obesse. Off. 8 b, Apud antiquos summa erat obseruatio in bello mouendo.

OBSERVITO, *as.* studiosè obseruo. de D. 101 a, Neq; solùm deorum uoces Pythagorei obseruitauerunt, sed etiam hominum, quæ uocant omina.

OBSERVO, *as.* animaduerto, noto, speculor, aucupor, quasi insidior, seruo, pertracto, in speculis sum. Epi. 83 b, Sed habeo alia signa, quæ obseruem, quæ etsi non sunt certiora illis, minus tamen habent uel obscuritatis uel erroris. de Di. 80 a, Chaldæi motus stellarum obseruauerunt, quibus notatis, quid cuiq; significaretur, memoriæ prodiderunt. & 82 b, Obseruata sunt hæc tempore immenso, & significatione euentus animaduersa ac notata. de Di. 118 a, Etsi causæ non reperiuntur istarum rerum, res tamen ipsæ obseruari animaduertiq; possunt. de D. 138 b, Quomodo hæc infinita obseruando notare possumus? Or. 124 a. Sunt enim quidam oratorij numeri in oratione obseruandi ratione quadam. de Ora. 93 a, Et persæpe me, quæ soleres in dicendo obseruare, docuisti. & 94 a, Quæ obseruata sunt in usu tractatione dicendi. de Or. 97 a, Quæ sua sponte homines eloquentes fecerunt, ea quosdam obseruasse atq; collegisse. de Cl 191 a, Is nimium inquirens in sese atque ipse sese obseruans, metuensq; ne uitiosum colligeret, etiam uerū sanguinem deprauabat. Or. 217 b, Non enim id agit ut insidietur & obseruet, sed iam fauet, processumq; uult. pro S. R. 22 a, Multi occupationem eius obseruant, tempusq; aucupantur. Epi. 175 a, Itaque ei præcepi, ut tempus obseruaret epistolæ tibi reddē dæ. pro S. R. 33 b, Nihil mali est, canes ibi quā plurimos esse, ubi permulti obseruandi, multaq; seruanda sunt. Par. 123 b, Obseruare omnes motus alicuius. de N. 50 b, Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ autem ex inopinato obseruant, & si quid incidit, arripiunt. de Am. 107 a, Nec obseruat strictè amicitia, ne plus reddat quā acceperit. At. 50 b, Cum semper ita habitum obseruatumq; sit. pro Quin. 16 a, Quid tu id quemadmodum obseruas? in V. 136 b, Metellum eum censum obseruari iussit, qui Sex. Peduceo prætore habitus esset. Or. 215 b, Quod ne accidat, obseruari nō potest: id est,

cauerī

caueri. pro Do. 227 a, Obseruare leges. pro Cl. 41 b, Maiores nostri nunquam perinde ut rem iudicatam, obseruauerunt animaduersionem censoriam. Off. 41 a, Latronum leges esse dicuntur, quibus pareant, quas obseruent. ad Heren. 29 a, Quid in uiris fidem ne obseruabant? minimè. Ep. 215 a, Ago gratias, quòd meas obseruationes tam diligèter obseruas. Attic. 114 b, Illud ϕυλάττεσθαι, sic enim putatur, obseruo, μὴ ἀμελῶ: præsertim in te, quem, &c. de Di. 101 b, Obseruare & seruare idem. Qu. de Pet. 213 b, Fac ut abs te custodiri atq; obseruari sciant. At. 130 a, Scribis tibi in animo esse obseruare Cæsarem, & si secundũ mare ad me ire cœpisset, confestim in Samnium ad me uenturum. Atti. 221 b, Magis mihi isti seruiunt, si obseruare seruire est.

OBSERVARE. colere, uenerari. Epi. 48 a, & 87 b, Colere & obseruare aliquem. de Am. 101 b, Omnes ferè familiarissimi eius, quasi deuincti meis magnis ueterib. officijs, me diligenter obseruant & colunt. & de Am. 101 b, Coli & obseruari ab aliquo. Epi. 65 a, Qui me sicut alterum parentẽ & obseruat & diligit. pro Pl. 267 a, Tribus officijs ab aliquo obseruatas non largitione. pro Pl. 268 a, Neque hoc liberis nostris interdicendum est, ne obseruent tribules suos, ne diligant. Epi. 139 a, Perofficiosè & peramãter obseruare aliquẽ. Epi. 65 a, Obseruare & diligere aliquẽ sicut alterum parentem. Att. 34 a, Cæcilium colimus & obseruamus. & I. V. 345 b, Vehementerq; illum ordinem obseruo.

OBSES, *dis*. pignus, fiducia. pro Pomp. 10 b, Pompeius eis spẽ deditionis non ademit, obsides imperauit. & I. V. 175 a, Tantum quod oratorib. Metellus obsides non dedit. Epist. 245 b, A nobis multos obsides habet pop. Rom. Itẽ: Ab his Pindenisso capto obsides accepti. pro Clu. 35 a, Stalenus hanc condemnationem dederat obsidem Bulbo. & 57 b, Nuptiæ quarum illa obsides filios ab eo accepit. I. A. 159 b, Reip. tuus paruus filius in Capitoliũ à te missus obses fuit. Anteq. 197 a, Cũ præcipuũ nobis obsidẽ sui animi uestrã reliquerit libertatem. I. C. 118 b, Paruus filius qui mihi uidetur amplecti rempub. tanquam obsidem consulatus mei.

OBSESSIO, *onis*. obsidio. pro D. 223 b, Obsessio templorũ, occupatio fori, oppressio curiæ. & pro Corn. 56 a, Obsessio militaris uiæ.

OBSESSOR, *oris*. oppressor. pro Dom. 215 b, Depopulator fori, obsessor patriæ.

OBSESSVS, *a, um*. circumsessus, cinctus, oppressus. I. C. 122 b, Patria obsessa facibus & telis impię coniurationis. & pro S. R. 21 a, Domus obsessa. pro Fl. 159 b, Græcia Asiæ oram maritimam cinxit urbibus, non ut munitam colonijs illam gẽtem, sed ut obsessam teneret.

OBSIDEO, *es*. circumsideo, obsessum teneo, occupo, fossa & uallo septum teneo, oppugno. I. A. 212 a, Qui Mutinam & cõsulem designatum obsederit. & ibidem, Antonius armis obsedit, aut exclusit senatum. & pro D. 231 a, Qui impellunt ut obsideant senatum. Postquam. 204 b, Cum ui, ferro, metu obsessi teneremini. de Aruspic. 44 b, Obsidere, oppugnare, labefactare aliquã urbem. pro Font. 280 a, Ab his gentibus obsessum Capitolium est. de Aruspic. respons. 255 b, Is obsessus est domi. pro Pom. 7 b, Vrbem Azicenorum obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine, & oppugnatã uehementissimè, quam L. Lucullus summis obsidionis periculis liberauit. I. V. 265 b, Qui sinus quosdã obsedisse maritimos dicuntur. & ibid. Aut promontoria tenuisse. & I. A. 205 b, Ora. 217 b, Cum is qui audit ab oratore, iam obsessus est ac tenetur. contra Rul. 81 a, Totam Italiam suis præsidijs obsidere & occupare cogirat. pro Fl. 158 a, Cum curia specu latur, atq; obsidet nostra. I. A. 153 a, Dictatura quæ uim iam regiæ potestatis obsederat. & 177 a, Cum omnes aditus armati obsiderent. I. C. 102 b, Iacère humi ad obsidendum stu prum. I. V. 67 b, Obsidere tempus alterius. At. 85 b, Scaptius equitum turmis inclusum in curia senatum Salaminæ obsederat. Attic. 154 a, Nos quoniam superum mare obsidetur, infero nauigabimus. Att. 240 a, Antonius militibus obsessus est senatum.

OBSIDIO, *onis*. obsessio. At. 129 a, Domitium periculo obsidionis liberare cupio. & pro Fo. 287 b, Colonia quę per hũc obsidione liberata est. pro Mur. 128 b, Vrbes partim obsidione cepit. I. A. 236 b, Antonius solet accipere manicas, nec diutius obsidionis metum sustinere. Epist. 63 a, & pro Pomp. 7 b, Qui ex obsidione fœneratores exemerit.

OBSIGNATOR, *oris*. Att. 191 a, Obsignatores testamentorum. & 264 a, Nobis testib. & obsignatorib. pro Cl. 57 a, Literarum obsignator. At. li. 14, Adhibere obsignatorem.

OBSIGNO, *as*. signo, consigno. (. Resigno. pro Fl. 150 b, Lex tabulas iudicũ signis obsignari iubet. de Or. 99 a, Cum obsignas tabulas clientis tui, quibus id sit scriptũ quo ille capiatur. de Or. 131 b, Furacè seruum solum esse, cui domi nihil nec obsignatũ sit, nec occlusum. At. 262 b, Decretũ quod obsignatum est ab amplissimis uiris. & 264 a, Decretum quod ego obsignaui cũ multis amplissimis uiris: pro Qu. 12 a, Eius rei conditionis q; tabellas obsignauerunt uiri boni cõplures. I. V. 232 b, Literas obsignãdas publico signo curaui. & 256 b, Obsignare tabellas signis amicorum. & 106 b, Quòd rum codicem obsignassem. I. V. 100 a, Tabulæ testamenti obsignatæ nõ minus multis signis, quàm è lege oportebat. in V. 68 a, Quæ cognoui egomet apud istũ in ædib. cũ obsignandi causa uenissem. pro Fl. 154 a, Hæc quæ est à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis & priuatis literis. & ibi. Nostra igitur laudatio consignata creta est. Att. 122 a, & 64 b, Obsignata iam epistola superiore, quam, &c. & 230 b, Signata iã epistola Formiani, &c. Tusc. 254 b, Agere cum aliquo tabellis obsignatis. de D. 138 a, Quædã matrona uisa est in quiete obsignatam habere naturã, retulit, negauit eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse, at alter prægnantem esse dixit. nam inane obsignari nihil solere. & Ep. 266 b, Obsignare lagenas inanes. de Inu. 81 a, Tabulę obsignantur. At. 78 b, Obsignaram iam epistolam meam, quã te puto perlegisse. Att. 97 a, Admiratus sum, ut uidi epistolam obsignatã, breuitatem eius. & 100 b, Curij testamentum, Ciceronum signis obsignatum.

OBSISTO, *stis*. resisto, repugno, occurro, interpono. in Ver. 222 a, Qui primò cum obsistere & defendere conarentur, repulsi sunt. I. V. 236 a, Restitisti uidelicet, ne ex Italia transire in Sici iam possent. & pro Fl. 165 a, Græcis, Lydis obsistent Rhodij. &c. I. C. 114 b, Consilijs Catilinæ occurri atq; obsti ti. & 186 a, Nisi Pansa obstitisset. de Fi. 110 a, Qua facilè posset repugnari obsistiq; fortunæ. & Tusc. 181 a, Obsistere dolori. At. 2 a, Ambitionem meam putabis obstitisse. de Fi. 96, Obsistere uitijs, assẽsus q; sustinere. & Ac. 276 a, Obsistere opinionibus, repugnare uisis. Qu Fr. 300 a, Obsistere sermoni alicuius. Officio. 5 b, Qui autem non defendit, nec obsistit iniuriæ, tam est in uitio, quàm si, &c. Offic. 37 a, Multorum odijs nullæ opes possunt obsistere. Offic. 40 a, Vitia quibus alij facilè possunt obsistere. de Sen. 92 a, Audacter obsistere alicui.

OBSITVS, *a, um*. obsoletus, horridus, squalidus. Tusc. 158 b, Læti obsita, obsita tenebris loca. Poetæ.

OBSOLEO, *les*. I. A. 180, In homine enim turpissimo obsolebant dignitatis insignia. al. Obsolescebant.

OBSOLESCO, *scis*. tenebris uetustatis opprimor. Ac. 41 a, Hæc inclusa habebam, & ne obsolescerent, renouabam cũ legebat, legendo. & de In. 51 a, Res quæ propter uetustatẽ obsoluerunt. & 42 b, Hoc uerò à plerisq; eorum desertum obsoleuisse. pro Sest. 16 a, Virtus splendet per sese semper, nec alienis unquam sordib. obsolescit. pro Cæl. 49 a, Chartæ quoq;, quæ illam pristinam seueritatem continebant, obsoluerunt. cont. Rul. 64 b, Vectigal quod amissis alijs remanet, intermissis non conquiescat, in pace niteat, in bello non obsolescat. pro Pompeio 13 b, Obsoleuit iam ista oratio, re multo magis quã uerbis refutata. pro Qu. 10 b, Cuius splendor omnis in moribus obsoleuit. de Orator. 55 a, Quæ sanè nunc obsoleuerunt.

OBSOLETIVS. I. V. 107 a, Obsoletius uestitus.

OBSOLETVS, *a, um*. insolens, antiquus, inusitatus, sordidus. in V. 87 a, Hæc nimis antiqua & obsoleta sunt. & 259 a, & de Ora. 156 b, Abiecta & obsoleta uerba fugienda sunt. & At. 19 a, Barbara quædam & obsoleta. pro Q. 10 b, Hæc uulgaria & obsoleta sunt. de Or. 145 a, Vereor ne paulo obsoletior fit oratio. Off. 7 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. pro Fon. 282 b, Studijs militaribus apud iuuentutẽ obsoletis. cont. Rul. 68 b, Vestitus obsoletior, corpus incultum & horridum. I. P. 98 b, Atq; inde obsoletus Thessalonicam uenisti. & ad Her. 35 a, Numitor obsoletus. de Repub. lib. 3. teste Augustino de Ciuit. Dei, lib. 2. ca. 21, Obliuione obsoletos mores uidemus.

OBSONIVM, *nij*. uel *Opsonium*, pulmentũ: id est, quicquid ad panem uinumq; adijcitur in cibum, ut caseus, carnes, ouа, pisces, & id genus alia. Epi. 1: 8 b.

OBSONO, *as*. Tusc. 247 a, Socratẽ ferunt, cũ usq; ad uesperũ cõtinentius ambularet, quæsitũq; esset ex eo, quare id faceret: respõdisse se, quo melius cœnaret, obsonare ambulãdo famem: id est, obsonij loco, sibi famem comparare.

OBSTINATIO, *nis*. pertinacia, pertinacia, nimia perseuerantia. de Pro. 77 b, Quæ ego omnia nõ ingrato animo, sed obstinatione quadam sententiæ repudiaui.

OBSTINATVS, *a, um*. pertinax, pugnax. in V. 70 b, Hunc in iudicando nimiũ sui iuris sententriæq; cognosco. Off. 69 b, Qui nimis perfractè aliquid defendit. Offic. 6 a, Qui negat aliquid, & in eo persistat. At. 6 a, Illius uoluntas obstinatior. pro Lig. 141 a, Quem de susceptа causa propositaq; sententia nulla uis, nullum periculum posset depellere.

OBSTIPVS,*a,um*. de Nat.47 a,Obstipũ caput, & tereti cervice reflexum.

OBSTITA,*orum*. ostenta quæ obstant dicta fuisse puto. de L.173 b,Fulgura atq; obstita pianto.

OBSTO,*as*. obsisto,officio,impedio.Acad.6 a,Maxima est in sensib.ueritas,si omnia remouentur, quæ obstant & impediunt.Or.201 b,& pro Qu.7 a,Aut aliquid afferet,quod opositum probabilius sit quàm illud quod obstabit. pro S. R.37 a,Officere & obstare commodis alicuius. de Di.109 a, Nisi quę causa grauior obstiterit.Item:Quid autem obstat, quo minus sit beatus,si non sit bipes? Item: Obstiti uidelicet ne,&c. L. Obsisto. pro S.R. 19 b,Cui pecuniæ uita Sex. Roscij obstare arq; officere uidetur. pro Mil. 120 b, Miloni facinoris suspitio,non facti crimen obstat.

OBSTREPO,*is*. obloquor.de Orat.147 a,Ipsi sibi in dicendo obstrepere uidentur.& Epi.62 a,Quæ res fecit, ut tibi literis obstrepere non auderem.pro Mar. 132 a, Sed tamen eiusmodi res nescio quomodo etiam dum leguntur, obstrepi clamore militum uidentur.

OBSTRICTVS,*a,um*. obligatus,deuinctus.pro Cæl.54 b, Hunc addictum,deditum. obstrictũ uobis habetis. pro Pl. 159 a,Obstrictus memoria beneficij sempiterna.I.P.85 b,Aliquem fœdere obstrictum teneri.

OBSTRINGO,*gis*. deuincio,obligo. At.86 a, Cũ sex libris tanquam prædibus me ipsum obstrinxerim. pro Cl. 57 b, Quæ illum donis muliebrib. & spe hæreditatis obstrinxit. Epist.172 b,Omneis iam amicos meos ære alieno obstrinxi. Epi.211 a,Te ita existimare uolo, quibuscunq; rebus Atticũ obstrinxeris, isdem tibi obligatum fore.in Ver.227 a,Tanta religione obstricta tota prouincia est, tanta superstitio mentes Siculorum occupauit,ut,&c.& Attic.201 a, Ego me magna uoti religione obstrictum puto.de Ora.133 b,Memmius religione ciuitatem obstrinxit.& in An.176 a,Obstrinxit populum Rom.religione.in V.242 b,Me omniũ officiorum obstringi religione arbitror.I.V.77 b,Qui in tot scelerib.se obstrinxerit. & 216 a, Qui tanto scelere se obstrictum esse non sentit.& Off.68 b, Qui se obstrinxerit. in An.237 a, Qui nefario patriæ parricidio se obstrinxerit. pro Syl.168 a, Si defendes eum, quem obstrictum esse patriæ suspicere. pro Cæl.47 a,Si hic obstrictus uoluptatibus teneretur.pro D. 237 a, Qui tibi erat magis obstrictus beneficio recenti. pro Pl. 274 b, Maximis beneficij uinculis obstrictus.)(.Liber & solutus.pro Cl. 60 b, Quem uobis in perpetuum obstringite.de In. 79 a, An legibus obstrictos in tantis molestijs esse,æquum est.

OBSTRVCTIO,*nis*. intercluſio. pro Sest.7 b, Sed hæc obstructio nec diuturna est,nec obducta,ita ut curiosis oculis perspici non possit.

OBSTRVCTVS,*a,um*. clausus,septus.L.Obstruo.

OBSTRVO,*is*. obsepio,obturo,oppilo. de Cl.Or.166 a, Ad quos omnis nobis aditus,qui penè solis patuit, obstructus est.Ac.2 b, Est enim omnis cognitio multis obstructa difficultatib.pro Syl.182 a, Munite communem arcem bonorũ, obstruite perfugia improborum.pro Do.236 a,b, Primò si luminibus eius esse obstructurum minabatur. de Cl.170 b, Sic Catonis luminib.obstruxit hæc posteriorum, quasi exaggerato altius oratio. I.A.Sic autem officiens signis moni obstruet altus.de Fa. 142 a, Zopyrus stupidum esse Socrati dixit,& bardum,quòd iugula concaua non haberet,obstructas eas partes,& obturatas esse. de Sen. 91 b, Qui iter pœnis uel corporib.suis obstruere uoluerunt.

OBSTVPEFACTVS,*ta*. stupefactus.I.C.107 b, Si Catilina obstupefactus ac perterritus mea diligentia in exilium abierit.pro Deiot.150 a, Homines admiratione obstupefacti.de D.93 a,Cùm ea pars animi sit immoderato obstupefacta potu atq; pastu.

OBSTVPESCO,*scis*. stupeo,stupesco.de D.119 a,Eius aspectu cum obstupuisset bubulcus, clamorem maiorem cum admiratione edidit. Attic. 82 a, Ob hæc beneficia, quib.illi obstupescunt, nullos honores mihi decerni sino. I.C. 113 b, Sic enim obstupuerant,sic terram intuebantur,ut,&c.de D. 122 a.& Epi.112 b, Quid nam torpentes subitò obstupuistis Achiui?pro Mar.135 b,Obstupescent posteri imperia & prouincias tuas.

OBSVM,*es*. fraudi sum.de Or.95 a, Pudor qui non modò nõ obesset eius orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesset.ad Heren.31 b,Quid illis adiumento futurum esset,aut ostuturum nobis.

OBSVRDESCO,*scis*. sensum audiendi amitto.de Som.129 a,Hoc sonitu cõpletæ aures obsurdescunt.& de Amic.112 b, Obsurdescimus tamen,nec ea quæ monemur,audimus.

OBTEGO,*gis*. contego,obduco.pro Sest.20 a, Frater meus in comitio iacuit, seq; seruorũ libertorumq; corporib. obtexit.& in Va.31 a,Vt adolescentię turpitudo obscuritate ac

sordibus tuis obtegatur. pro Cæl. 46 b, Quæ uitia multis postea uirtutib. obtecta adolescentiæ excusatione defendi possunt. de L.181 a,Quemadmodum os reiectũ terræ obtegatur.At.16 a,Fingere,dissimulare,& obtegere.

OBTEMPERATIO,*onis*. obedientia.de Leg.164 b, Iustitia est obtemperatio legibus,&c.

OBTEMPERO,*as*. obedio,pareo.pro Qu.1 b, Si id est defendere,cupiditati alterius obtemperare,quo is facilius innocentes possit opprimere.pro Cec.295 b,Si serui ad uerba nobis obediant, non ad id quod ex uerbis intelligi potest, obtemperent.Epi.21 b,Te audi,tibi obtempera. & Tus.177 a,Obtemperat ipse sibi.At.43 b, Sed tamẽ quod me uos sperare uultis,uobis obtemperabo.

OBTENDO,*dis*. obduco.Qu.Fr.292 b, Vniuscuiusq; natura tegitur,& quasi uelis quibusdam obtenditur.

OBTENTO,*as*. tento.Att.145 a, Spes quædam me obtentabat,fore,&c.

OBTERO,*ris*. contundo. Antequã.195 a, Qui nouam rationem susciţant,ueteres maiorum obterunt laudes. de Di.86 a,Aperteq; artem obterere extispicum.Epi. 65 b,Prosternere & obterere obtrectationes maleuolorũ.in V.235 b, Laudem imperatoriam criminib.auaritiæ obteri. pro Cæl.288 b,Ita calumniam obtriuit ac contudit.

OBTESTATIO,*onis*. imploratio,obsecratio, deprecatio. Ep.120 b,Mei officij est,me meminisse,qua obtestatione decedens mihi ne paterer fieri,mandaris. pro D.238 a,Sanctiones sacrandæ sunt aut genere ipso, aut ostentatione & consecratione legis,aut pœna,cum,&c.pro D.238 a,Quid ergo tua obtestatio tibicinis uoluit? pro Cl.24 b,Mulier obtestatione uiri domo exire non debuit.

OBTESTOR,*aris*. testor,appello,imploro.in V.274 b, Deos omnes imploro atque obtestor.& pro Mu.144 b, Vestrã fidem obtestor, misericordiam imploro. pro Flacc. 149 b, Quem enim alium appellem? quem obtester? quem implorem? pro Pl.281 a, Mecum uos simul miserrimus obtestatur parens,& pro uno filio duo patres deprecamur:nolite iudices per uos, per fortunas uestras, per liberos inimicis meis dare lætitiam.pro Mil.119 b, Oro obtestorq; uos,ut miseri cordiã huic tribuatis.Antequam.193 a,Iure igitur uos obtestor,quos mihi & debere,& posse intelligo opitulari. Atti. 280 b;Oro atque obsecro te mi Cicero necessitudinem nostram.tuamq; in me beneuolentiam obtestãs, obliuiscaris, &c.Epi.40 a,Obtestans omnes deos,&c.pro Fl.165 b.Cum ego te Flacce cœlum noctemq; cõtestans flens flentem obtestabar,cum tuæ fidei spectatissimæ salutem ciuium commendabam. pro Qu.17 a, Te obsecro obtestorq; per senectutem & solitudinem meam,nihil aliud nisi ut,&c. Sest.170 b,& pro Sest.28 b,Idq; ut facias te obtestor,atq; obsecro.& pro Syl.184 b,Id sibi ne eripiatis uos obtestatur. pro Sest.12 b, De quo de patria obtestor,me fugisse. & pro Cæl. 54 a, Quare obtestor oro{que uos iudices,ut,&c.Antequã. 197 a, Nunc ego uos obtestor,ut uelitis,&c.& 204 a,Si uobis parũ cumulatè gratias egero,quęso obtestorq; uos,ne,&c.At. 51 a,Oro obtestorq; te ut Qu.Fr.ames.pro Mil.218 a,Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos inquam imploro & obtestor.uestræ tum aræ,uestræ religiones uiguerunt.

OBTINEO,*es*. teneo, adipiscor, uinco.pro Qu.5 b,Nemo adhuc præter te fuit,ubi nostrum ius contra illos obtinere mus.& in V.89 a.& pro Cec. 291 a, Tenere ius suum. in V. 265 b,Verres totam insulam obtinebat,Cyclops Aetnam so lam tenuisse dicitur.Attic.117 a, Pŏpeius malas causas semper obtinuit,in optima cõcidit. & pro Qu.R.46 b, Totam litem aut obtinere,aut amittere.Ora.203 a.& I.V.112 b,Hoc ad obtinendas causas ualet plurimum.pro Qu.13 b,Hoc cogitent,ita se graues esse,ut si ueritatem uolent retinere,grauitatem possint obtinere.& ibid. Non ad obtinendum mõdacium,sed ad uerum probandum autoritas adiuuat.Q.F. 297 a,Necessitudinem,quæ est nobis cum publicanis,obtinere & conseruare possumus. pro Syl.170 a, Quorum alter apud me parentis grauitatem,alter filij suauitatem obtinebat.pro Do.230 b,Calamitas mihi maledicti locum aut crĩminis obtinebit?I.A.169 b, Suam quisq; domum tum obtinebat.in Sal.175 a.Sallustio Africam interiorem obtinente. Epist.12 b,Obtinere prouinciam cum imperio. de Or. 88 b, Academiam Carneades & Clitomachus obtinebant. pro Qu.1 b,Qu.Hortensius qui hoc iudicio partes accusatoris obtinet.de Ora.164 a,Ad actionis usus maximã sine dubio partẽ uox obtinet.de N.35 b, Sol qui astrorũ obtinet principatũ.Ep.58 a,Obtinere pristinam dignitatẽ suam. Epi.57 a, Obtinemus ipsius Cæsaris summam erga nos humanitatẽ. Epi.52 b,Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinẽdas.& 9 b,Omnia quæ uoles,tu obtinebis. Ep.5 a,A' nobis agentur omnia,ut neq; si quid obtineri poterit,non cõtendamus,neq; si obtinuerimus,&c.Phil.2, Testamentum irritum fo-

tum fecit, quod etiam infimis ciuibus semper obtectum est. pro Corn. 67 b, Quæ uolebamus & contendimus, obtenta non sunt. Off. 99 a, Regnum quod à Tantalo proditum iure obtinebatur. Att. 156 b, Hi sunt qui nisi me ciuitate expulissent, obtinere se non posse putarunt licentiam cupiditatum suarum. Qu. Fr. 318 a, Nunc hoc uel honestatem testudinis, uel ualde bonum æstiuum locum obtinebit. Offic. 41 b, Filij eius mortui numerum obtinent iure cæsorum. in A. 174 a, Quem locum apud Cæsarem obtinuisti? quo numero fuisti? pro Lig. 139 a, Hęc tanta leuitas, quantam tu per te, per te, inquam, obtines.

OBTINGO, *gi.* obuenio. in Va. 31 a, Cũ tibi aquaria prouincia sorte obtigisset. Off. 5 a, Quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat. At. 20 a, Quã mihi obtigisse dicis ἀναφράω, nunquã deseram. Epi. 29 b, Cum optatissimum nuncium accepissem, te mihi quæstorem obtigisse. in C. 118 b, Deinde si quid obtigerit, equo animo paratoq; moriar. de D. 101 b, Cum ei obtigisset ut bellũ gereret cum rege Perse. & 116 a, Talia cuiq; exta esse, qualis cuiq; obtigerit hostia.

OBTORPESCO, *scis.* uel *Obtorpeo*, torpeo, obstupesco. pro Dom. 204 b, Miror ei non & linguam obmutuisse, & manum obtorpuisse. & Tusc. 205 a, Sed iam subiectus miserijs obtorpui.

OBTORTVS, *a, um.* in V. 204 b, Quem obtorta gula in carcerem abripi iussit. & pro Cl. 29 b, Aliquem obtorto collo ad subsellia reducere.

OBTRECTATIO, *onis.* calumnia, reprehensio, uituperatio. de Cl. 178 b, Obtrectatio inuidiæ, quæ solet lacerare plerosq;. pro Fon. 279 b, Aliqui & ciuilib. studijs atq; obtrectatione domestica inimici. Tusc. 212 b, Obtrectatio autem est ea quam intelligi zelotypiam uolo, ægritudo ex eo, quòd alter quoq; potiatur eo, quod ille ipse concupierit. Epi. 154 a, Hæc res habet obtrectationem. & Epi. 7 b, Maleuolentissimæ obtrectationes. de In. 45 b, Inuidia & obtrectatione impediri. Qu. Fr. 198 b, Posterorum erit ucrius iudiciũ obtrectatione & maleuolentia liberatum.

OBTRECTATOR, *oris.* inuidus, maledicus, iniquus, calumniator. pro Fl. Sed si fortè aliquando aut beneficij huius obtrectator, aut uirtutis hostis, aut laudis inuidus extitisset. de Cl. Non aduersarium aut obtrectatorem laudum, sed socium potius & consortem glorioſi laboris amittere. pro Plan. 271 a, Nonnulli nostri iniqui, multi cõmunes obtrectatores atq; omnium inuidi multa finxerunt. Ep. 4 a, A tuis inuidis & obtrectatoribus nomen inductum fictæ religionis. & 165 b, Verebar ne obtrectatorès mei, &c. pro Font. 279 b, Cum studiorum suorum obtrectatorem sustulissent. pro Flac. 160 b, In tam suspitiosa & maledica ciuitate locũ sermoni obtrectatorum non reliquit. de Ar. 255 b, Obtrectatores eorum atque aduersarij. Qu. Fr. 305 b, Quid sperẽ potentissimo inimico, dominatione obtrectatorum, infidelibus amicis, pluribus inuidis?

OBTRECTO, *as.* aduersõr, maledico, uitupero, calumnior. Tusc. 221 b, Obtrectare uero, aut illa uitiosa æmulatione quæ riualitati similis est æmulari, quid habet utilitatis? cũ sit æmulantis angi alieno bono, quod ipse nõ habeat: obtrectantis asit, angi bono alieno, quod id etiam alius habeat. Item: Non tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent, à te refutentur, quã intelligi cupio, me à te amari. in An. 335 a, Hãc tibi consuetudinem pleriſq; in rebus bonis obtrectandi, si quis detraxerit, qui tibi uelit obtrectare non relinquetur. & Aca. 5 a, Arcesilas Zenoni obtrectans. pro Pom. 8 a, Qui huic obtrectant legi atq; causæ. At. 52 a, Si obtrectabitur, utar autoritate senatus. Tusc. 218 b, Ipsam illud æmulari & obtrectare non esse inutile, cum aut se non idẽ uideat consecutum quod alium, aut alium idem quod se. pro Pomp. 14 b, Quo mihi etiam indignius uidetur obtrectatũ esse adhuc.

OBTRITVS, *ti.* cõtusus. de Or. 141 a, Quos quum humare uellent sui, neq; possẽt obtritos internoscere, Simonides dicitur, &c. demonstrator utriusq; sepeliendi fuisse.

OBTRVDO, *dis.* detrudo, deturbo. in V. 218 b, Qui non modò obtrusit aliqua ex parte monimenta Scipionis, sed funditùs sustulit & deleuit.

OBTRVSVS, *sa.* L. Obrusus. de Clar. 188 b, Adhibenda est quàm obtrusa ratio, quæ mutari non potest. L. Obrusa.

OBTRVNCO, *as.* occido. de N. 73 a, Puerum interea obtrũcat, membra articulatim diuidit.

OBTVNDO, *dis.* retundo, perstringo, onero. Tusc. 165 a, Multa enim è corpore existunt, quæ acuant mẽtem, multaq; quæ obtundant. Att. 118 a, Ego si somnum possem capere, tam longis te epistolis non obtunderem. de Or. 151 b, Ingenia obtundi nolui, corroborari impudẽtiam. in Verr. 225 b, Non obtundam diutius aures uestras. & 183 a, Obtuderunt eius aures, te socium prætoris fuisse. Tusc. 198 a, Nihil est enim quod tam obtundat eleuetq; ægritudinem. Epi. 79 b, Cupio non obtundere te, si non delectare nostro studio. Or. 135 a, Cum patronus uocem in dicendo obtudisset.

OBTVRBO, *as.* perturbo. Attic. 190 a, Me literæ non leniunt, sed obturbant. & 191 a, Philippus obturbauit mihi solitudinem.

OBTVRATVS, *ta.* obstructus, intercluſus, oppilatus. de Fa. 142 a. L. Iugulum.

OBTVSVS, *a, um.* retusus. Antequam. 194 b, Aequi auditores adhibebuntur, aures non obtusæ criminatione, sed uacuæ præbebuntur. & ad Her. 19 a, Si aures auditorum obtusæ uidebuntur. de Sene. 94 b, Animum qui plus cernat & longius uidere se ad meliora proficisci: illum autem cuius obtusior sit acies, non uidere. de Natur. lib. 1, Totum aut etiam aut non, negauit esse necessarium: quo quid dici potest obtusius?

OBTVTVS, *tus.* aspectus. de D. 133 b, Quodam obtutu oculorum duo lucernæ lumina pro uno uideri. de N. 61 b, Cum idem obtutus esset amborum oculorum. de Or. 144 a, Qui uultum eius obtutumq; oculorũ in cogitando probè nosset. de Vn. 199 b, Animus oculorum effugit obtutum. & Of. 29 b, Oculorum obtutus. & pro Pl. 263 a, Oculorum coniectus. de Nat. 47 a, Figere obtutum aliquò. At. 242 b, Fortib. oculis spectare aliquem. de Natur. 47 a, Obtutum in cauda maioris figere dicas.

OBVALLATVS, *ta.* munitus, circumuallatus. contra Rul. 69 b, Quem locum nobilitas firmatum & omni ratione obuallatum tenet.

OBVENIO, *nis.* obtingo. in V. 112 a, Verri sorte prouincia obuenit. & 112 b, Quòd hæreditas ei obuenisset. & ad Her. 31 b, Sin aliqua necessitas huius muneris alicui reipub. obuenerit, danda erit opera, ut, &c. Off. 48 b, Id igitur obuenit uitium, quod tu futurũ esse præuideras. in A. 188 a, In sortitio ne prouinciarum, quæ cuiq; apta erat, ea cuiq; obuenit.

OBVERSATIO, *onis.* obambulatio. pro Muren. 135 b, Etenim obuersationes, testificationes, & cætera, animaduertebant, &c.

OBVERSOR, *aris.* uersor. pro Sest. 4 a, Sed mihi obuersatur ante oculos reip. digniras. & pro D. 242 b, Respub. obuersatur ante oculos exterminatoris sui. Tusc. 186 a, Obuersentur species honestæ animo. Aca. 35 a, Nónne ipsa ueritas, & grauis & recta ratio mihi obuersetur?

OBVERTO, *tis.* conuerto. in Arat. Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ. Tusculanar. 119 a, Quem spectabant, cuius ob os Graij ora obuertebant. Idem 9 Famil. Epistol. ultima.

OBVIAM procedo, egredior: id est, occurro. in An. 175 b, Cæsari ex Hispania redeunti obuiam longissimè processisti. in V. 122 a, Epicrates lõgè mihi obuiam cum suis omnib. processit. pro Muren. 130 a, Multi obuiam prodierunt de prouincia decedenti. & ibid. Deinde ipse accusator cũ bene magna caterua obuiam uenit. & Epi. 27 a, Cum in Cumanum mihi obuiam uenisti. pro Mure. 140 a, Si mercede conducti obuiam candidatis issent. in An. 171 a, & Ep. 35 b, Ex oppido prodire obuiam alicui. pro Sest. 18 b, Huic ad urbem uenienti tota obuiam ciuitas processerat. Att. 187 & 42 a, Tyronem Dolabellæ obuiam misi. Epi. 35 b, Illi obuiam misimus Athenas. pro Pl. 279 b, Cum ipsa pene insula mihi sese obuiam ferre uellet. in P. 90 b, Cùm mihi ipsa Roma propè cõuulsa sedib. suis ad complectendum conseruatorem suum procedere uisa est. At. 180 a, De obuiam itione ita faciam, ut suades. Epi. 239 a, Properare obuiam alicui. At. 11 a, Prodire obuiam alicui. Obuiam, pro contra. Att. 65 b, Huic obuiam Cato & Seruilius præit apertè: id est, contra hunc, &c. Ante quam. 194 c, Malorum conatibus obuiam ire. At. * Obuiam mihi fit tabellarius qui me offendit. pro Mil. 106 b, Obuiã fit ei Clodius expeditus in equo.

OBVIVS, *a, um.* occurrens. pro Mil. 110 b, Quippe si ille ei obuius futurus non erat. pro Cec. 196 b, Si autem ingredienti cũ armata multitudine obuius fuerit, &c. pro Cor. 65 b, Nã & Mamertinos & quosdam Vticenses ciuitate donauit. At. 94 b. Tu autem fac ut tuæ literæ mihi uolent obuiæ.

OBVOLVO, *uis.* obnubo, obduco. Orator. 203 b, Pictor ille uidit, obuoluendum caput Agamemnonis esse, quoniam summum illum luctum penicillo non posset imitari. in V. 250 a, Alij capitibus obuolutis è carcere ad palum rapiebantur. de Inuent. 81 a, Os autem obuolutum est folliculo, & præligatum.

OBVOLVTVS, *a, um.* inuolutus. de D. 94 b, Obuoluta sanguine fax. & ad Her. 4 b, Obuolutus & obligatus corio. in V. Act. 7, Capitibus obuolutis è carcere ad palum atque ad necem rapiebantur.

OCCAECO, *as.* obcæco, cæco. de Or. 157 a, Noctis & nimbũ occæcat nigror. de Di. 85 b, & de Fin. 55 b, Occæcati cupiditate non prouident.

OCCALLESCO, *scis.* percallesco, obdurescо. At. 33 b, Sed iam prorsus occallui.

OCCASIO, *onis.* locus, tempus, opportunitas, facultas, ansa, campus, causa, diuerticulum, tempestas, tempus oblatū. I.V. 83 a, Simul ac primùm ei occasio uisa est, prouinciā deseruit. & Epi. 198 a, Ego tamen ut primùm occasio data est, feci, &c. de Cl. 191 a, Qui occasione aliqua etiam inuitis suis ciuibus adeptus est imperium. I.V. 121 a, Iste amplam occasionem nactus, &c. de Inu. 51 a, Occasio est pars temporis, habens in se alicuius rei idoneam faciendi aut nō faciendi opportunitatem. &, In occasione ad spacium temporis facien di quædam opportunitas intelligitur adiuncta. Offic. 29 a, Tempus actionis opportunum, Græcè εὐκαιρία, Latinè appellatur occasio. contra Rul. 66 b, Qui aliqua occasione cō sules facti sunt. &, Vester honos ad alienæ petitionis occasionem interceptus. Art. 275 b, Antonius ab alio relictum regni instrumentum occasionem regnandi habuit. pro Pom. 4 b, Occasionem sibi ad Asiam occupandam oblatam esse putant. Ep. 145 b, Hæ gentes mala nostra suam putant occasionem. Ep. 147 b, Habere occasionem ad agēdum aliquid. de Leg. 156 b, Teneo quam optabam occasionē, neq; remittam. & Qu. de Pet. 209 a, Hoc tēpus tibi oblatum noli prætermittere. de Ar. 256 b, Captare occasionem. in An. 166 a, Alijs consiliū, alijs animus, alijs occasio defuit. I.A. 212 b, Qui familiarem iugularat, quid hic occasione data faciet inimico? ad Her. 37 a, Occasio commoda, idonea. Att. 114 b, Illum ne data quidem occasione repulimus. pro Cec. 287 b, Amittere occasionem. Atti. 242 b, Amissa occasio. pro Mil. 106 b, Obire locum & tempus facinoris. pro Syl. 167 a, Facilè patior oblatū mihi tēpus, in quo, &c. & I.A. 189 b, Non tēpore oblato utemini? & ibid. Nullū erit tempus hoc amisso. Att. 263 b, Facilè patior datū tepus, in quo, &c. & Part. 242 a, Diuerticula peccatis dare. Gaudeo mihi causam oblatam, &c. &, Arripere causam ad agendū aliquid. L. Oblatus. pro Mil. 192 a, Nunc locus uobis datus est, ubi positis, &c. pro Cl. 33 b, L. Quintius oblatam sibi facultatē putauit, ut posset, &c. pro Lig. 141 a, Qui uos tantæ laudis occasione priuauerit. pro Mil. 109 a, b, Quæ tum non modò occasio, sed etiā causa illius opprimendi fuit? pro Mil. 109 a, Quem si interficere uoluisset, quantę quoties occasiones, quām præclarę fuerunt. At. 78 a, Si fuerit occasio, manu: sin minus, locis nos defendemus. At. 279 b, Antistius se acerrimum propugnatorē communis libertatis præstitisset, si occasioni potuisset occurrere. pro Fl. 152 b, Casus est enim in capiendo, locus, euētus, occasio. in A. 181 b, Certatim posthac mihi crede ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas expectabitur. in An. 109 a, Hanc igitur occasionem oblatam tenete per deos immortales.

OCCASVS, *sus.* obitus, interitus, obliteſco. (. Ortus, exortus. de N. 35 b, Sol ab ortu ad occasum cōmeans. & ad Her. 23 a, Occasus solis.) (. Exortus. de In. 54 a, Obitus signorum.) (. Ortus. in P. 86 b, Qui dies post obitum occasumque nostrum reip. primus illuxit. in C. 115 a, Totius urbis atq; imperij occasus appropinquat. pro Syl. 173 a, Cū ad occasum interitumq; reip. Catilina in castris dux esset constitutus. in P. 83 a, Senatus reip. occasum atq; interitum luget. Top. 223 b, Senectus est occasus uitæ.

OCCATIO, *onis.* agricolarum uerbum fuit, cùm iacto semine crate solum æquabant, seminaq; occultabant. de Sen. 87 a, Terra semen occatum cohibet, ex quo occatio, quæ id efficit, nominata est.

OCCATVS, *ta, tum.* id est, crate occultatus, & depressus. L. Occatio.

OCCENTARE, ab OCCINO, *nis.* id est, contra aliquem canere, carmen ue cōdere. de Rep. lib. 4. teste Augustino. de Ciuit. Dei, li. 2. cap. 9, Si quis occentauisset, siue carmen condidisset, quod infamiam faceret.

OCCIDENS, *tis.* occasus, obiens. Tusc. lib. 1. Occidens sol. de Nat. 49 a, Qui terras ab oriente ad occidentem colunt. de Som. 129 b, In orientis aut obeuntis solis partib. pro Domo sua 85 b, Propè iam occidente sole.

OCCIDIO, *onis.* L. Occisio.

OCCIDO, *dis.* cado, morior, condor. de N, 30 b, Refrigerato autē & extincto calore occidimus ipsi, & extinguimur. pro Cæl. 54 b, Nolite hunc natura ipsa occidentem uelle maturius extingui uulnere uestro, quām suo fato. Tusc. 172 a, Cū suis se laudibus uita occidens consolari potest. de Diui. 91 b, Eudemus prælians ad Syracusas occidit. de D. 116 a, Ex nihilo oriri.) (. In nihilum occidere. pro Mil. 121 a, Vt beneficia quæ in me cōtuliſtis, in huius exitio occasura esse iubeatis. de D. 85 b, Propè iam occidente sole. in V. 94 b, Occisus, id est mortuus. Aca. 30 a, Hic ornatus nunquam dilapsus occidet. Epi. 45 b, Aliquid opis occidenti reip. tulissemus. Tusc. 172 a, Vita occidens. Qu. Fr. 305 b, Sin planè occidimus (me miserum) ego omnibus meis exitio fuero, quibus antè decori non eram.

OCCIDO, *dis.* interficio, interimo, cædo, neco, macto, iugulo, trucido, perimo, uitam eripio, de medio tollo, luce communi priuo, uitam aufero, necem affero, mortem affero, cædem facio, uita priuo, morte mulcto, morte afficio, mortem conscisco, uitam adimo, uitām mihi exhaurio, alicuius cædem efficio, interitum affero, alicuius rei interitum atq; obitum conficio, uita expello, occisione occido, conficio, opprimo, uitā patris uiolare, ui interire.) (. Morbo extingui, mortem hostibus obtuli, qui mortem obtulerit parenti, mortē oblatam esse patri à filio, cædem & occisionem facere. pro S.R. 35 a, Nullus modus est hominis occidēdi, quo ille non aliquot occiderit. pro S.R. 21 a, Occiditur ad balneas Palatinas rediens à cœna Roscius. de Fin. 78 b, L. Virginius Virginiam filiam manu sua occidit. pro Do. 232 a, Rempub. condere meo discessu, quam omnium interitu occidere malui. pro Mil. 103 b, Cædem, qua P. Clodius occisus est, contra rempub. esse factam. in An. 265 a, Cum Pansa hostium copias occisione occiderit.

OCCISIO, *onis.* cædes. pro Cec. 193 a, Tu uim negabis esse factam, si cædes & occisio facta non erit? & I. C. 112 b, & ad Her. 35 a, Cum cædem infinitam ciuium fecissent. in An. 265 a, Cum Pansa hostium copias occisione occiderit. Epi. 244 b, Cognouī magnum equitatum eorum à cohorte prætoria occisum. aliter, occidione.

OCCISVS, *a, um.* cęsus, occisione occisus. I.C. 102 b, Vigilare ad insidiandum bonis occisorum. & Epist. 244 b, Occisione occisus.

OCCLVDO, *dis.* claudo. de Orator. 131 b, Furax seruus, cui nihil domi est nec obsignatum, nec occlusum. Acade. 36 b, Occludi tabernas iubes. in C. 122 a, Quæstus occlusis tabernis minui solet.

OCCO, *as.* L. Occatio.

OCCVLO, *is.* occulto. Att. 76 a, Appij uulnera non refrico, sed apparent, nec occuli possunt. Tusc. 182 b, Mulieres in urbib. mollissimo cultu parietum umbris occuluntur. de Or. 124 b, Puncta argumentorum plerunq; occulere.

OCCVLTATIO, *nis.* Attic. 149 b, Sed ibi occultatio nulla est. de N. 51, & de Fin. lib. 2, Occultatione propositā.

OCCVLTATOR, *oris.* pro Mil. 111 a, Ille latronum occultator & receptor locus.

OCCVLTATIVS. pro Deiot. Et occultatius ornari, & efficere cautius.

OCCVLTE'. abditè, ex occulto, ex insidijs, circuitione.) (. Rectè, apertè. contra Rul. 61 a, Quæ res apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur. & 74 a, Occultè latēre, reconditum esse. de N. 16 a, Nec cōsultò dicis occultè, ut Heraclitus. in V. 145 a, Conditum esse & abditè latēre. in C. 211 a, Occultè peruenire aliquò. pro Cl. 27 a, Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. Att. 149 b.

OCCVLTO, *as.* tego, obtego, contego, supprimo, inuoluo, tenebris obscuro, ab oculis remoueo, dissimulo, obscurè ferro, obscuritate & sordibus obtego. Offic. 25 b, Quæ natura occultauit, eadem omnes ab oculis remouent. & I.V. 92 b, Causam huius tanti terroris occultas. de N. 36 a, Stellæ quæ tum occultantur, tum rursus aperiuntur. pro Sest. 14 a, Occultari, delitescere.) (. Emergere, aperiri. L. Aperio. Item, Marius senile corpus paludib. occultauit demersum. Post. 207 b, Frontis tibi integumento ad occultanda tanta uitia diutius uti non licebit. pro S. R. 32 a, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur. Acade. 39 a, Intemperantis est scribere, quod occultari uelis. & 81 a, Intus ueritas occultatur. 146 b, Inuentus est uix in hortis suis occultans. de Ora. 99 a, Quoniam sententię atque opinionis meę uoluistis esse participes, nihil occultabo. pro Pomp. 5 a, Mithridates ita regnat, ut se neq; Cappadociæ latebris occultare uelit. Off. 21 b, Sed si quis est paulò erectior, quāuis uoluptate capiatur, occultet, & dissimulet appetitum uoluptatis propter uerecundiam.

OCCVLTVS, *a, um.* latens, abditus, absconditus, reconditus, à natura inuolutus, abstrusus, tectus, obscurus, tacitus, penetralis, clandestinus, furtiuus. pro S.R. 35 b, Paulò occultior atq; tectior uestra ista cupiditas esset. Ep. 178 a, Si quid erit occultius, & ut scribis, reconditum. Aca. 41 b, Res occultæ & ab ipsa natura inuolutæ. & de Fi. 55 a, Occulta quædā & quasi inuoluta aperiri.) (. Prompta & aperta indicari. de Fin. 139 a, Res occultas & latentes indagare. in V. 84 a, Occultum, intestinum & domesticum malū. de N. 11 b, Res occultæ & penitùs abditæ. pro Cæl. 49 b, Serui quib. occulta credantur. pro Cl. 17 a, Cū multi boni uiri ex occulto interuenissent. & 34 a, Qui tū propè in occulto stetissent. pro Ra. 95 a, Inclusum atq; abditum latēre in occulto. Or. 220 a, Veritas in occulto latet.

OCCVMBO,*bis*. obeo,oppeto.Tusc.170 b, Vt esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere.

OCCVPATIO,*onis*. obsessio. Att.37 b,Ex eo colligere potes,quãta occupatione distineat. & 17 b,Summæ atq; increbiles occupationes meæ. de N.12 a, Deus nullis occupationibus est implicatus. Ep.161 a,Ipse erã maximis occupationibus impeditus. Ep.95 b, Propter molestissimas occupationes meas,quibus si me laxaro (nam ut planè exoluam non postulo) docebo,&c. Epi.201 a, Nam antea distinebar maximis occupationibus.& Or.200 a,In maximis occupationibus nũquam intermittis studia doctrinæ.At.49 a,Expedire se ab omni occupatione. de Or.55 b,Occupatio ambitionis. & 36 b,In tanta occupatione urbis ac uitæ. & 207 a,Multo minus ad iuris ciuilis perdiscẽdi occupationẽ descendendum est. Acad.2 a,Bellum in quo magna rei militaris occupatio esse solet. At.262 a,Cum sorore ages attẽtius, si occupatione ista relaxaris.de Cl.194 a,A negocijs nullus dies mihi uacuus est. de Cl.190 a, Nullũ tẽpus illi unquam uacat,aut à forensi dictione, aut à scribendo. pro Do.213 b, Obsessio tẽplorum,occupatio fori,oppressio curiæ.At.8 b, Ita distinebar ut nix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim,atq; id ereptum summis occupationibus.

OCCVPATIO,in ornamentis rhetoricis.ad Her.32 b,Occupatio est, cum dicimus nos præterire, aut non scire, aut nolle dicere id quod tum maximè dicimus,&c.

OCCVPATIO, aliud ornamenti genus,προλῆψις Græcè dicitur,cùm quod obijci nobis potest, antè occupamus ipsi, idq; diluimus. de Or.162 a,Antè occupatio.Or.209 b,Vt antè occupet,quod putat opponi.

OCCVPATVS,*a,um*. distentus,districtus,impeditus,implicatus,aliquo maiori negocio detineri. de Nat.79 a, Videtis ergo diuinã prouidentiam non esse tam occupatam quàm putatis:sed fac esse distentam,cœlũ uersantem, terram tuentem,maria moderantem. pro Cæl.47 a, Amores nunquam hunc occupatum impeditumq; tenuerũt. Ep.201 a,Quamuis occupatus sis,ocij tamen plus habes. & pro Mur. 144 b, Occupatus in faciendo aliquid.Ep.114 a,Comitiorum dies occupatiorem me habebant.pro Pl.273 a,Et quid dicam de occupatis meis tẽporibus? cui fuerit negociũ quidem nunquam ociosum.de Ora.105 b,Suspenso animo & occupato, Crassum tibi respondisse uideo. & de Inu.49 a,Habere animum occupatum in aliqua re.pro Fon.283 b,Quæ pro uobis tot annos in dijs immortalibus placandis occupata est. pro S.R.33 b , Dum in alijs rebus erat occupatus , qui summam rerum administrabat.pro Mur.130 b,Homo uehementer occupatus.At.159 a,Sum occupatus de Qu.Fratre:id est, Qu.Fratre mihi exhibente negocium.de L.156 b,Nec occupata opera,nec impedito animo res tãta suscipi potest.Att. 276 a,In Dolabella opprimendo occupati esse debemus. de L.157 a, Nullum mihi tribuitur uacuum tẽpus & liberum. Qu.Fr.317 a,Nunquam à causis & iudicijs districtior fui. & ib.Ne paulum ocij habeo. Qu.Frat.325 b,Incredibile est mi frater,quàm egeam tempore. & 327 a,Etsi distentus cùm opere,tum animo sum multo magis.pro Syl.172 a,Mihi ne ad ea quidem, quæ pro salute omniũ gessi, recordãda & cogitanda quicquam relinquitur temporis. pro S.R. 22 a, Tot tantisq; negocijs aliquem districtum esse, ut respirare liberè non possit. Acad.41 a, Dum me reip.non solum cura,sed quædam etiam procuratio multis officijs implicatum & constrictum tenebat.

OCCVPO,*as*.obsideo,teneo,usurpo,possideo.præsidijs intercluſum teneo, præsidijs deuincio. cont.Rull.81 a, Rullus totam Italiam suis præsidijs obsidere & occupare cogitat. At.131 a,Cæsar magnam Italiæ partem occupauit.de Cl.192 a, Locus in subsellijs occupetur,compleatur tribunal. I. A. 197 b,Qui regibus exactis regnũ occupare uoluerũt.& Off. 70 a,Occupare tyrannidem.& ad Bru.285 a,Alterius locum occupare. pro Mur.126 b,Maledicto nihil in hisce rebus loci est,quod omnia laus occupauit. de Or.100 b,Si hoc alius quispiam me impedito occuparit.Ora.209 b,Vt antè occupet quòd putat opponi.pro Fon.278 a,Magnitudine rei occupare animos eorum qui audiunt. pro Qu.Fr.297 b,Antè occupetur animus ab iracũdia , quàm prouideri ratio potuit ne occuparetur.I.V.227 a,Tanta superstitio mentes Siculorum occupauit,ut,&c. Orat.205 a,Ne odij locum risus occupet.de Or. 97 b,Verba cuiusq; rei propria & ornatissima atq; optima occupasse Ennium.pro Fl.157 a,& 158 b,Pecuniam grandi fœnore adolescentulo occupauisti: id est,ut ego opinor,commodauisti. Off.12 a,Qui in patria funditùs delenda occupati sunt & fuerunt. Tusc.233 b,Occupaui,inquit,te fortuna,atq; cepi,omnesq; aditus tuos intercluſi,ut ad me aspirare non posses.

OCCVRRO,*ris*. obuius sum,obuiam procedo, respondeo, obsisto,obijcior,in mentem uenio,At.379 b,Scripsi ad eum

ut mihi Heracleam occurreret. & pro Mil.111 a, Cur nõ antè occurrit,ne in uilla resideret? I.A.154 b, Non quo me ad tẽpus occursurum putarem,sed,&c.Att.124 a,Occurrens ad Lentulum.de D.93 b,Tum ei uisu quietis occurrẽt trãquilla atq; ueracia. & ib.Tum ei uisa obijciuntur à ratione uacua.de Or.120 b,Loci certi,qui ad causam explicandam statim occurrant. de Or.97 a,Omnes loci artis inquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contẽplantibus ostendunt se & occurrunt. & 122 a,Nihil te effugiet, atq; omne quod erit in re occurret atq; incidet. & 160 b, Ipsi pedes occurrant orationi,ipsi,inquam,se offerent, & respondebunt non uocati. de Cla.167 a, Mihi occurrunt Attice,& quasi lucent Athenæ tuæ. At.248 b, Permulta mihi de uestro itinere cogitanti in utramq; partem occurrunt. de Fin.116 b,Qui quodcunq; in mentem ueniat,aut quodcunq; occurrat se sequi dicẽt. pro Cl.30 b,Sed ego occurrã expectationi uestræ iudices etiam, &c.I.V.224 b,Sentio iudices occurrendum esse satietati aurium.Ac.12 a,Occurretur enim sicut occursum est. & Ep.153 a,Bruti erit officium occurrere ei,&c. Ep.173 a, Maleuolentiæ hominũ in me,si poteris,occurres. At.286 b,Futura quo que nisi antè sit occursum explores, ne se insinuent. de Fat. 147 b,Chrysippus illi rationi sic occurrit,si,&c. Orat.214 b, Varietas occurrit satietati.I.C.114 b,Consilijs Catilinæ occurri atq; obstiti. de N.73 b,Huic loco sic soletis occurrere. Aca.7 b,Si quid officij sui sit,non occurrit animo. & de Or. 118 a,Statim occurrit animo quæ sit causa ambigui. Or.207 a,Hæc tenenda sunt oratori, sæpe enim occurrunt. de Fi.101 b,Id mihi occurrit ut indifferens dicerem.Attic.209 b,Mihi quædam occurrũt,sed ea corã.Of.14 a,Occurritur autẽ nobis,& quidem à doctis & eruditis quærentibus satis'ne,&c. I.A.263 b, Quorũ de honore utinam mihi plura in mentem uenirent.duo certè non præteribo, quæ maximè occurrũt. pro Lig.138 a,Ne quid tibi de alio audiẽti,de me ipso occurrat,reformido. pro Deiot.151 a, Misericordia tua occurrere solet supplicibus nulla oratione euocata.

OCCVRSATIO,*onis*.obuiam itio,studium illud occurrendi,salutandi, prensandiq; eos à quibus honorum suffragia expectamus.pro Pl.265 a,Facilis est illa occursatio & blanditia popularis. pro Mil.220 a, Vestras occursationes,studia,sermones secum ablaturum esse dicit.

OCEANVS,*ni*. de Vn.201 b, Oceanus & Salatia Cœli satu Terræq; conceptu generati & editi. de Nat.lib.3, Oceanus Perseidis pater.Fa.li.7,In Oceano natare. prouerb.Tusc.li. 1.Oceani freta.de N.li.2,Oceani humoribus alitur sol igneus. de Somn.129 b,Terra parua quædam insula est, circumfusa illo mari,quod Atlãticum,quod magnum, quod Oceanum appellatis.in V.194 b,Locus intra Oceanum nullus est,quò non nostrorum hominum libido peruaserit. pro Pomp.10 b,Nulla intra Oceani ostium prædonum nauis est. de Nat. lib.3,Oceani feruor constantissimus.

OCELLVS,*li*. oculus.Att.255 a,Cur ocellos Italiæ,uillulas meas non uideo?

OCTAVIANVS,*a,um*. de D.80 b,Octauianum bellum. & de Nat.28 b,

OCTAVIANVS,*ni*.Cæsar,qui ab alijs nonnullis Octauius dictus est.Ep.165 b,Et tibi & Octauiano scripsi , &c. & 198 b,Cæsar Octauianus.At.329 a,Cicero Octauiano S.

OCTAVVS,*a,um*.L.Luminaria.

OCTIES.de Som.127,Septenos octies solis anfractus.

OCTINGENTI.pro Pl.270 b,Quẽ magistratũ iam octingenti ferè sunt consecuti. Aca.4,Mille & octingenta stadia.

OCTINGENTESIMVS,*a,um*. de Sen.78 a,

OCTOGESIMVS,*a,um*.de Sen.78 a, & 83 a.

OCTOGIES.I.P.98 a,Sestertiũm centies & octogies.

OCTOGINTA. de Sen.91 b, Qui octoginta regnauit annos.de Cl.185 b,Ille octoginta annos natus.I.V.174 a,Octoginta tres.centum octogintaocto.

OCTONVS,*na*. I.V.192 b,Tu mihi octonos H-S. dato,&c.

OCTOPHORVM,*ri*. lectica, quæ ab octo seruis gestatur. Atti.312 b, Memini enim cum hominem portarem ad Baias; Neapoli octophoro Anitiano machærophoris centum sequentibus,miros risus nos edere.

OCTVPLVS,*a,um*. de Vn.119 a,Octupla pars. I.V.153,In octuplum iudicium dare.ibid.Cedo mihi unum ex triennio præturæ tuæ,qui octupli damnatus sit.

OCVLVS,*li*.lumina.Tusc.237 b,Dentes candiduli,oculi uenusti,color suauis.Item:Oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinẽt, ex quo plurima circũspiciẽtes fungãtur suo munere. & ib.Natura oculos mẽbranis tenuissimis nestiuit ac sepsit. & ibi de fabrica oculorũ mirabili. de Fi.75 b , Oculorum, inquit Plato,est in nobis sensus acerrimus.de N.61 b,Duo lumina ab animo ad oculos perforata. de Ora.163 b,Oculi sunt,quorum tum intentione,tũ remissione,tũ cõiectu,tũ hilaritate motus animorũ significamus.

de D.90 b, Vt eũ quoq; oculũ, quo bene uideret, amitteret. & de Ar.252 b, Quòd oculos non perdidisti. pro Dom.235 a, Quem satis mirari, quibus oculis aspicere audeas, nõ queo. de N.63 b, Difficile est mentem ab oculis seuocare. At.278 a, In te omniũ cõiecti oculi sunt. & pro Cl.28 a, Conijcere oculos in aliquem. cont.Rull.71 a, Cum ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. I.V.116 a, Adijcere oculum alicui rei & ad aliquam rem. I.A.153 a, Nec uerò usquam discedebam, nec à republ. deijciebam oculos. I.V.207 a, Oculos de aliquo nusquam deijcere. & 234 b, Cum spumas ageret in ore, arderent oculi. I.V.249 a, Palàm ante oculos omnium esse. de Ora.106 b, Dicendo excitare aliquem à mortuis, statuere ante oculos. cont.Rul.76 b, Ponite ante oculos uobis eũ, &c. cont.Rul.77 b, Ante oculos istorum uolitat regis filius. pro S.R.35 b, Apertum suum scelus ante omnium oculos ponere. & de Orat.161 b, Subijcere sub aspectũ. pro Syl.180 b, Et uitam illius ante oculos uestros proponite. de Nat.23 b, Propone ante oculos deum, &c. & pro Sest.3 b, Propone oculis tuis. Ac.39 b, De rebus ante oculos positis disputãt. & de Or.101 a, Omnia sunt posita ante oculos. I.V.254 b, Ei uersabatur ante oculos similitudo periculi, &c. & pro S.R.22 a, Multa simul ante oculos uersabantur. & 35 a, Nõ uersatur ante oculos uobis in cæde Glaucia? pro Do.215 a, Res erat in opinione dubia, sed in præsentia atque ante oculos propositа. Qu.Fra.291 a, Non latère neq; abditum esse, sed in oculis clarissimæ prouinciæ atq; in auribus omniũ gentium ac nationũ esse positũ. de Or.112 a, Constituere aliquẽ in foro, atq; in oculis ciuium. pro Pl.273 a, Feci ut postea me præsentẽ uiderent, habitaui in oculis. & ibi.b, Plancius fuit in oculis. I.V.125 a, Quæ in foro palàm Syracusijs in ore atq; oculis quinciæ gesta sunt. de N.78 b, Hi duos oculos oræ maritimæ effoderunt. de Or.206 a, Oculis mentis uidere aliquid. I.V.249 a, Pascere oculos & exaturare animum cruciatu alicuius. pro Pl.273 a, Populus Romanus aures hebetiores, oculos acres & acutos habet. I.V.29 b, Oculi eminentes. de N.17 a, Oculi peruersi. de Vn.201 b, Nullo posito sub oculis simulachro. Att.91 b, Tu cuius os mihi ante oculos solet uersari. de Am.103 b, Sed loquor de ijs, qui ante oculos sunt quos uidemus. de Leg.161 a, Oculi nimis arguti, quẽadmodum animo affecti simus loquũtur pro Mil.118 a, Aliquando ad eum puniendũ oculos aperuisti. In oculis esse, uel ferri: id est, charum esse, amari. Att.90 b, Publicanis in oculis sumus. Tusc.188 b, Esse in oculis multitudinis. de Ar.255 b, Ferebant in oculis hominem quidam boni uiri, id est, ualde amabant, & charum habebant. Qu.Fr.319 b, Balbum in oculis fero. I.A.207 b, Oderat antè, &c. nunc fert in oculis. Ep.267 a, Te, ut dixi, fero oculis.

O CYVS. citius.) (. Tardius. Att.152 a, Deferemur ocyus à rep. quàm à re familiari. & pro Qu.7 b, An ut ocyus ad tuũ peruenias? Tusc.215 b, Ingeniosi in morbum incidunt tardius, & recreantur ocyus. de Som.11 a, Idq; ocyus facient si, &c. & in Arato.

O DEVM, *dei.* locus in ædibus, musicis cantibus destinatus. Att.lib.4, Monimentum illud, quod tu tollere laudibus solebas, ut odeum laxaremus, & usq; ad attium libertatis explicaremus.

O DI, *odisti, odit.* odio habeo, odium in aliquẽ habeo, inuideo, alienum animum ab aliquo habeo, odium alicuius rei habeo, aliqua res mihi odiosa est. Att.222 b, Tamen non dubito, quin me malè oderit. At.285 b, Seruire & cõtumelias pati, peius odi malis omnib. alijs. Ep.96 a, Oderã multo peius hunc quàm illum ipsum Clodiũ. I.A.207 b, Oderat antea, &c. nunc fert in oculis. & 159 a, Oderint dum metuant. de F.131 a, Et oderit se & simul diliget. de Cl.181 b, Fauet.) (. Odit. pro Clu.54 a, Aliquẽ acerbè & penitùs odisse. I.V.255 a, Nec deserã partes quas Põpeius odiuit. ex epistola M. Antonij. I.A.202 a, Lepidus gemitu declarauit quantum haberet odium seruitutis. pro Cl.20 a, Mater in filium hostili odio & crudelitate est. de Amic.108 b, Apertè uel odisse magis ingenuum est, quàm fronte occultare sententiam. pro Mil.108 b, Hoc ciuile odiũ quo omnes improbos odimus. Att.92 a, Nec enim Appium odimus, & Brutum amamus. & ibid. b, Odit enim prouinciam, & herculè nihil odiosius, nihil molestius. Att.93 b, Grauius non cõtemnere & reges odisse superbos. Off.37 a, Quem metuunt, oderunt: quem quisq; odit, perijsse expetit.

O DIOSE'. fastidiosè, molestè. de Cl.191 a, Ineptè, odiosè, & putidè dicere. & ad Her.30 b.

O DIOSVS, *a, um*, inuidiosus, odio imbutus, molestus, habẽs inuidiam, ardens inuidia. Off.36 a, Palæstrici motus sæpe sunt odiosiores. & de Sen.77 b, Senectus sic odiosa est plerisq;, ut, &c. pro Mu.131 a, Orator odiosus in dicendo & loquax. pro Qu.R.47 a, b, Alterum est grauius & odiosius. At.111 b, Non dubito quin tibi odiosæ sint epistolæ quotidianæ. Or.199 a, Insolens & odiosum uerbum. Qu.F.316 a, Res ardet inuidia. Att.92 b, Odit enim prouinciam, meherculè nihil odiosius, nihil molestius. de Sen.82 a, Senes sunt odiosi omnibus. de Sen.87 a, Cupidis talium rerum, odiosum & molestũ est fortasse carere. & 90 b, In fragili corpore odiosa omnis offensio est. de Am.109 a, Odiosum sanè genus hominum officia exprobrantium. Att.92 b, Huc enim odiosa afferebantur de Curione.

O DIVM, *dij.* inuidia, offensa, offensio. Tusc.213 b, Odium est ira inueterata. & ibid. Discordia ira acerbior, intimo odio & corde cõcepta. de Or.127 a, Animos iudicum ad Qu.Scipionis odium renouabam atq; reuocabam. & ib. In Cepionis inuidia renouanda. & ibi.b, Struere odium in aliquem. & 128 a, Tum excitatur acerbum odium. & de In.60 b, Concitare magnum odium in aliquem. pro Mar.235 b, Qui & sine amore & sine cupiditate, rursusq; sine odio & sine inuidia iudicabunt. I.A.177 b, Tantum te cepisse odium regni uidebatur. Att.161 a, Cũ Cæsar perditæ multitudini in odium acerbissimum uenerit. de Fi.82 a, Venire in odiũ. pro Pomp.16 a, Difficile est dictu quanto in odio simus apud exteras nationes. pro Cæl.43 b, Magnum odium uideo cum crudelissimo dissidio extitisse. & pro Cor.62 a, Gens aliqua dissidens à populo Ro. odio quodam atq; dissidio. pro Cor.67 b, Si qui sunt, quibus infinitũ sit odium, in quo semel susceptum sit. I.P.68 b, In tanto mortaliũ odio, iusto præsertim & debito. pro Cl.50 a, Pro odio quod habuit in ordinem equestrẽ. pro Mur.135 b, Vt odia occulta ciuiũ, quę nunc tacitis discordijs cõtinentur, in optimi cuiusq; fortunas erumperent. & cont.Rul.69 a, Odium penitùs insitum. Ep.187 b, Lepidus magno odio ciuitati est. & pro Mur.145 a, Is nemini odio fuit. Off.38 a, Primùm improbantur hi quæstus, qui in odia hominũ incurrunt. Postq.198 a, Odium in aliquem conceptum iamdiu continet. Postq.203 a, Odium uel precibus mitigari potest, uel utilitate deponi, uel uetustate sedari. de Ar.244 a, In Clodiũm uerò nõ est hodie meum malus odium quàm antea fuit. pro Pl.174 b, Odium barbarorum immane & crudele in hostem. in Var.30 a, Odium diuturnum, quod in bonos iam inueteratũ habebatis, saturare cupiebatis. Att.35 b, & 166 a, Hæc dominatio in odio est omnibus. I.V.74 a, Hic magno odio est apud omnes. & 72 a, Incurrere in odium offensionemq; populi. de In.26 a, Habere magnum odium in aliquem. Atti.89 a, In quo (ut audio) magnum odium Pompeij suscepistis. & 222 b, Ego dubitem quin summo in odio sim. & 229 a, Accidit ut ne in ipsum quidem Clodiũ meum odium insigne fuerit. Am.95 a, Cum is capitali odio à Qu. Põpeio dissideret. de Inu.60 b, Indignatio est oratio, per quam conficitur ut in aliquem hominem magnum odium aut in rem grauis offensio cõcitetur.

O DOR, *oris.* I.V.152 b, Odor Apronij teterrimus, quẽ, ut aiũt, ne bestiæ quidem ferre possunt, uni isti suauis & iucundus uidebatur. Postq. 207 b, Vnguentorum odor. & I.V.318 a, Thure & odoribus incensis. Tusc.199 b, Incẽdere odores. in Ver.265 b, Proferebant alij purpuram, thus alij atq; odores. de Nat.54 a, Nares, eo quòd omnis odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt. de N.51 b, Multę etiam infectantes, odoris intolerabili fœditate depellunt. de Or.152 a, Vnguentum summa & acerrima suauitate conditum. pro Cęl.46 a, Qui non odore illo, non tactu, non sapore capitur. pro Cl.32 b, Canutius qui quodam odore suspicionis Stalenũ corruptum esse senserat. de Sen.89 b, Suauitates odorum, qui afflantur è floribus.

O DORATIO, *onis.* Tusc.213 a, Tactionum & odorationum uoluptates.

O DORATVS, *tus.* quem olfactum Plinius uocat. Ac.6 b, Necesse est de odoratu & gustatu loqui. de N.58 a, Pomorum iucundus non gustatus solùm, sed odoratus etiam & aspectus.

O DOROR, *aris. & odoro, as.* olfacio, odore quodam suspicionis aliquid sentio. I.V.106 b, Vt canes uenatici optimè odorabantur omnia, & perueſtigabant. & 135 b, Acutissimè indagare & odorari omnia solebat. de Ora.135 b, Odoror quàm sagacissimè possum, quid sentiant iudices, &c. I.P.97 a, Scelera tua non uestigijs odorãtes ingressus tuos, sed totis uolitationibus corporis & cubilibus persecuti sumus. & pro Cl.35 a, Quid Albana pecuniat uestigijs'ne nobis odoranda est? an ad ipsum cubile uobis ducibus uenire possumus? cont.Rul.79 a, Hi quos hunc Decemuiratum odorari suspicamini. Att.60 a, Tu uelim Fabiũ, si quem habes aditum, odorere, & istum cõiuum tuum degustes. Post.207 a, Hi uoluptates omnes uestigant, te odorãt. Att.61 b, Soles enim tu hæc festiuè odorari. Attic.94 a, Illud præterea μυρωνίσεμα ad te scribam, tu sagacius odorabere. & 223 b, Sed quid hæc ad nos, odorare tamen Antonij ἀλαβάρχην. Att.256 b, Odorari diligentius quidnam futurum sit,

ODRILITIVM.aliter *Orichalcum*. de Finib.69 b, Adsint etiam pueri qui ministrent:resplendeat his uestis,argentum, odrilitium,locus ipse,ædificium.

ODYSSEA,*sæc*.Homeri opus de nauigatione Vlyssis.de Cl. 171 a,Nam & Odyssea latina est.

OECONOMIA,*næ*.Ac.84 a.Nec *οἰκονομίαν* meam instituam,sed ordinem seruabo tuum.L.Dispositio.

OECONOMICVS,*a,um*. Off.51 b, Xenophontis liber qui Oeconomicus inscribitur. & de Sen.89 b, Xenophontis liber de tuenda re familiari.

OEDIPVS,*odi*.Sophoclis tragœdia. de Fin.124 b, Memoria Oedipodis.

OENOMAVS.Accij tragœdia.Ep.136.

OENOPHORVM,*ri*.uas uinarium. de Fin.59 b,Vinum diffusum è pleno sit œnophoro, ut ait Lucilius. aliter, hirsiphon,pro œnophoro legitur.

OETAEVS.mons.de N.67.Accij.

OFFA,*fæ*. cibus globosus, orbiculatus. de Diu.86 a, Necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore cum pascitur.& 123 b,Si auis fame enecta in offam pultis inuadit,hoc tu auspicium putas.

OFFENDO,*dis*. lædo,uiolo,offensionẽ affero,offensionem habeo,iniuriã facio,amitto, inuenio,incurro, offensiunculam aliquam animi factam esse. Epi.37 a, Hoc uerò ex quo suspicio nata est,me exquisiuisse aliquid,in quo te offenderem, trãslatitiũ est. & de In.51 b,An offendi in his cẽsuerint. Ep.7 b,Eos non tam constãtia nostra delectat, quàm splendor offendit. & 10 b, Multis rebus meus offendebatur animus.& 64 a,At.92 b,Cumulatè publicanis satisfactum,offensus contumelia nemo. Posth.108,Qui cum mea sententia uoluntas eorũ esset offensa, publici mei beneficij memoria priuatam offensionem obliterauerũt. pro Pl.260 a, Offendere existimationem alicuius. Epi 14 a,Quod quẽquam maleuolẽtissimum iure possit offendere. pro Cl.54 b,Is ex equo cecidit,& latus offendit uehemẽter. de In.62 b.Minus in arrogãtiam offenderẽt.Epi.126 b,Quis est tam Lynceus, qui in tãtis tenebris nihil offendat? nusquam incurrat? pro Clu.30 b,Postremò eum qui bis apud iudices offendisset, q̃ eum qui bis causam ijs probasset. de Or.136 b,Multa circunspicienda sunt,ne quid offendas,ne quò irruas. ad Brut.90 b.Aut si quid offensum sit, per te remp.esse recuperandam. de Or.108 a, A' quibus nihil,præter uoluptatẽ quæritur, in ijs offenditur, simulatq; imminuitur aliquid de uoluptate. de Or.95 b,Nihil tã ad diuturnitatẽ memoriæ stabile,quàm id in quo aliquid offenderis.de Orat.161 a,Si in his paulùm modò offensum est.Epist.29 b,Qui si dignum se maioribus suis præbuerit, tua laus ex aliqua parte fuerit: sin quid offenderit,sibi totum,tibi nihil offenderit. & 158 b.Si quid esset offensum in his exercitibus. & 7 a,Epi.14 a, Non offendes eundem bonorum sensum Lẽtule,quẽ reliquisti. Epi.18 b,Aut ne ad eã meditere imparatum te offendam.I.V.134 b, Offendite eũ mensem comitialẽ, comitijs iam abhinc XXX dieb.habitis.Qu.F.311 b,Nam Põpeius apud illã perditissimã atq; infimã fecem populi propter Milonẽ suboffendit. pro Cl.39 a,In eodem genere, in quo ipsi offendissent alios reprehẽdisse,nt,se ad præmia legis uenire oportere.I.A.212 a, Quod offendit animos maioris partis hominum magis.

OFFENSA,*sæ*. At.135,Magna in offensa sum apud Põpeium. & Ep.124 b,Deniq; illud cogita, quod offensæ fuerit in ista cunctatione te prius subisse,&c.Cælij.

OFFENSIO,*onis*. inuidia, incõmodum,detrimẽtum,quasi quedam calamitas,mala pugna.pro Cl.19 b,Huic nihil potest offensionis accedere sine acerbissimo incommodo.Or. 208 a,Principia acuta sentẽtijs, uel ad offensionem aduersarij,uel ad cõmendationem sui. de Ora.118 a.In quo est illa magna offensio uel negligẽtiæ susceptis rebus, uel perfidiæ receptis.de N.18 a,Epicurus ne in offensionẽ Athenienſium caderet,uerbis reliquit deos, re sustulit. I.V.72 b, Incurrere in odiũ offensionemq; populi. de Or.128 a, Tum excitatur, si non tam acerbum odiũ,attamẽ aut inuidiæ,aut odij non dissimilis offensio.pro Mur.134 a, Sapiens prætor offensionem uitat æqualitate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. de Pro.75 a,An reditus in patriam habet aliquam offensionem.Posth.208 b,Qui publici mei beneficij memoriam priuatam offensionem obliterarunt. Item, offensionum definitiones,&c. ut inhospitalitas, mulierum odiũ. Tusc.213 b,Eaq; quæ sunt eis morbis cõtraria,quæ habẽt ad res certas uitiosam offensionem atq; fastidiũ. de Inu. 49 a,Excipere offensionem ex aliquo facto.Epist.49 a,Effugere offensionem alicuius. Ep.86 b, Præstabo nihil ex eo te offensionis habiturum.de Inu.60 b,Concitare grauem offensionem in aliquam rem. Ep.60 a,Graues solent offensiones esse ex grauibus morbis,si qua culpa cõmissa sit.Ep.7 a, Offensionẽ esse periculosam uideo. Tusc.215 b,Corporũ offensiones sine culpa accidere possunt,animorum non item. de D.126 a,Quæ si suscipiamus,pedis offensio nobis & sternutamenta erunt obseruanda.pro Pom.8 b,Hic in ipso illo malo grauissimaq; belli offensione L. Lucullus iussu coactus abijt.& 9 b,Non offensionibus belli,sed uictorijs.Accipere offensionem in ædilitate.L.Offensiuncula.At.4 a,Tantum intelligebã ei esse offensionis,quantũ literæ tuæ declarabant.& ib.Deponere offensionem,&c.Att.262 a,Offensio nostra,quæ magis à *φλαυρίᾳ* mea. quàm ab iniuria tua nata est. At.212 a.Mihi creditus uelim,mihi maiori offensioni esse quàm delectationi possessiunculas meas. de In.60 b, Indignatio est oratio,per quam conficitur, ut in aliquem hominem magnum odiũ, aut in rem grauis offensio concitetur. I.A.219 b, Te rogo ut accipias sine offensione quod dixero.Of.73 b,Turpitudo in deformitate corporis habet aliquid offensionis.Am.112 a,Repẽtè in medio cursu amicitias, exorta aliqua offensione,dirũpimus. Of.15 a,Videtur ut labores & molestias tum offensionum,tum repulsarum,quasi quandam ignominiam timere,& infamiam.

OFFENSIVNCVLA,*læ*.pro Pl.269 b,Vidi M.Pisonem offensiuncula accepta in ista ædilitate summos honores à populo Rom.adeptum.Epist.202 b,Si qua offensiuncula facta est animi tui peruersitate aliquorum.

OFFENSVM,*si*.offensio.de In.59 a,Offensum est,quod eorum qui audiunt,uoluntatem lædit.

OFFENSVS,*a,um*.infensus,læsus.pro Cl.51 b,Etiam si is inuidiosus,aut multis offensus sit. Att.15 a, Animus alienatus & offensus. Ep.154 a,Si hominem mihi offensum non subluassem. Tusc.148 b, Exilium propter alienã & offensam populi uoluntatem malum est. At.3 b,Si cuius animus in te est offensior.& I.A.158 b,Amnes illi sunt offensi.de Sen.90 b,In fragili corpore odiosa omnis offensio est.&At.3 b,Animum eius esse offensiorem arbitrabar.Att.241 b,Hircius scribit se uehementer esse offensum à ueteranis.

OFFERO,*fers*.polliceor,profiteor,defero.Att.21 b,At ni poposcisses,ego me tibi non offerebam. & cont.Rul.68 b, Feci finem offerendi mei. pro S.R.36 a, Qui obtulerũt hanc præclam Chrysogono.pro Pl.264 a,Vltrò me herculè se mihi etiam offerẽtes,ultrò pollicentes rogaui.& pro Cæl.41 b,Vltrò se offerre alicui,& proijcere se. pro Syl.181 a,Caput meũ obtuli pro patriæ periculis. & pro Sest.3 a, Offerre se in discrimen pro statu ciuitatis. I.P.83 b, Sed his unum me pro omnium salute obtuli. Qu.Fr.302 b,Nostræ causæ non uidentur homines defuturi, mirandum in modum profitentur,offerunt se,pollicentur. & Epi.93 a Nihil est cur aduenientibus te offerre gestias. de Or.160 b, Isti pedes occurrẽt orationi,ipsi inquam, se offerent & respondebunt non uocati.pro S.R.33 a, Os suum nõ modò ostẽdere, sed etiam offerre. pro Sest.17 b, Offerre uitam suam in discrimen,& offerre se temeritatibus. Tusc.155 a,Offerre se ad mortem pro patria.pro Sest.13 b,Qua manu uitã sibi exhausit,eadem hostib.mortem obtulit.de Fin.140 a,Stuprũ per uim oblatum Lucretiæ. pro Mil.119 a, Ne obtulisse nos gratulationi uideamur.pro S.R.37 b,Vir fortis se acriter morti offerẽs. At. 137 a,Cur mihi te offers. Att.282 b,Romã ut ueni,statim me obtuli Antonij sceleri. Of.17 a,Offerre se periculis sine causa.I.C.117 a, Qui se pro salute uestra obtulerint inuidiæ periculisq; omnibus. pro Syl.177 b, Sed tamen obtulit se ad ferramenta prospiciẽda. At.43 b,Ne me perditum illi afflictumq; offerrem.At.125 b,Multis sæpe in difficillimis rebus præsens auxiliũ eius oblatum est.At.36 b,Quod sors obtulerit,id acturus uidetur. pro Clu.54 a, Offerre alicui quod ipse sibi optare deberet. pro Syl.175 a,Id iudicium è quo salus oblata est omnib. pro Sest.28 b,Ego uos in omni fortuna quęcũq; erit oblata,cõplectar. de D.138 a,Quæ igitur natura obtulit illam spem Simonidi? de D.97 b,Obijciuntur sæpe formæ, quæ reipsa nullæ sunt, speciem autem offerũt. At.67 a,Offerre se in uia alicui. At.279 b,Is nobis ultrò pollicitus est & dedit XX. H-S.ex sua pecunia, & quod multo carius est,seipsum obtulit & coniunxit. de L.162 a, Dũmodo tabella optimo cuiq; ostendatur,ultroq; offeratur. pro Mil.120 a, Ego,qui pro te toties morti me obtuli. pro R.P. 126 a,Is in custodia fuit regia,& uita eius oblata pœna est.

OFFICINA,*næ*.locus sellæ atque operis & quæstus quotidiani. in Ver.121 a,Verres instituit officinam Syracusis. Offi. 30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur, nec uerò quicquam ingenuum potest habere officina. I.P.98 a, Officina armorum. & ib.Cum pater armis faciẽdis tuus præesset. & I.A.211 b,Armorum officinas in urbe uidetis. Parad. 116 b,Tale tamen est,ut ex eadem officina exisse uideatur.I. A.167 a, Cuius domus quæstuosissima est falsorum chirographorum officina. pro S.R.41 a, Domus officina nequitiæ,diuersorium flagitiorũ omnium.de L.163 a,Philosophi qui quasi officinas instruxerunt sapientiæ.& de Ora.200 b,

Domus Isocratis officina habita eloquentiæ est. & de Clar. 167 b, Domus Isocratis quasi ludus quidam atq; officina dicendi. & de Or. 113 b, Officina rhetoris clarissima.

OFFICIO, *cis.* noceo, obsum, obsto, obstruo, obscuro. de In. 56 b, Quæ uidebantur officere huic partitioni, propulsabimus. & Tusc. 246 b, Officerat uidelicet apricanti. pro S.R. 37 a, Cur meis cõmodis officio simulato officis? pro S.R. 129 b, Nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunę. pro S.R. 19 b, Cui pecuniæ uita S.R. obstare atq; officere uidetur. & 37 a, Officere atq; obstare cõmodis alicuius. Off. 65 a, Demoliri ædes quarum altitudo officeret auspicijs. de Or. 99 b, Cuicunq; particulæ cœli officeretur, quãuis esset procul, immutata lumina putabat. de Cl. 170 b, Horum sententijs concisis officit Theopompus, elatione atq; altitudine orationis suæ. de N. 35 b, Vmbra terræ soli officiens noctem efficit. in Or. Sin autem officiens signis mõs obstruet altus.

OFFICIOSE`. diligenter. Epist. 139 a, Qui me quidem perofficiosè & peramãter obseruant. & Att. 211 b, Officiosè parére alicui. & 88 b, Sed illa officiosius, quod, &c. de Ami. 109 b, Aliquid officiosè aut amicè, aut cum labore aliquo suo facẽtum posse dicere.

OFFICIOSVS, *a, um.* plenus officij, in quo inest liberalis gratificandi uoluntas.)(. Inofficiosus. I.V. 88 b, Lampsaceni summè in omnes ciues Ro. officiosi. & pro S.R. 18 b, At tanto officiosior quàm cæteri, or, &c. Ep. 225 b, pro Plan. 268 b, Quos tu si sodales uocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso. pro Mil. 103 b, Propter officiosos labores meos nonnulla apud bonos gratia. pro Qu.R. 247 b, Vir purus, pudens, humanus, officiosus, liberalis. Epi. 178 a, Homo officiosissimus. pro Syl. 178 b, Qui singulari extiterit in remp. nostram officio & fide. Att. 219 b, Nec diligentiorem, nec officiosiorem facilè delegissem Vestorio. Qu.Fr. 101 b, Denocius est in me officiosissimus. I.P. 91 a, Officiosissima natio candidatorum.

OFFICIVM, *cĩ.* partes, munus, munus officij, opus. Off. 22 a, In officio colendo ita uitæ est honestas omnis, & in negligendo turpitudo. pro Mur. 539 b, Stoici mihi uidentur fines officiorum paulo longius quàm natura uellet, protulisse. Or. 203 b, Oportere perfectionẽ declarat officij, quo & semper utendum est & omnibus. Atti. 261 a, b, Non dubito quin καθῆκον officium sit, sed inscriptio plenior de officijs. Attic. 261 a, Mihi non est dubium, quid quod Græci καθῆκον, nos officium, præclarè cõuenit: aut da melius, dicimus Cos. officium, senatus officium. de In. 43 b, Officium est id, quod facere debet orator: finis, cuius causa facere debet. de Fin. 102 b, Est autem mediũ officium, quod ita factũ est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit. & ib. De officio medio. & 109 b, De officio perfecto & medio. & Of. 2 b, pro Qu. 4 b, Nullum est officium tam sanctum atq; solẽne, quod non auaritia cõminuere & uiolare soleat. Of. 20 a, Nullum officiũ referenda gratia magis necessariũ est. Of. 25 a, b, Peregrini officium est nihil præter negociũ suũ agere. & ib. Est proprium munus magistratus, &c. & ibid. Est igitur adolescentis maiores natu uereri. de Ora. 96 b, Oratoris officium est, dicere ad persuadendum accõmodatè. & ibid. Oratoris proprium officiũ atq; munus. de Fi. 114 a, Officiũ, munus, opus. de Or. 140 b, Singularũ uirtutum certa quędam sunt officia ac munera. de D. 91 b, Sine oculis non potest extare officiũ & munus oculorũ. & 130 b, & Ep. 153 a, Bruti erit officium occurrere ei. de In. 70 b, Pietas officium erga parentes conseruare monet. Of. 7 a, Contra officium est, maius dãnum anteponi minori. & ibid. Non sit contra officium non facere, &c. pro Do. 216 b, In hoc officio, quod fuit præcipuè meum. & 203 a, Hæ fuerunt partes meæ præcipuæ. pro Qu. 11 a, Qui primus erat officij gradus, à procuratore seruatus est. Ep. 73 a, Prætermittere officium erga aliquẽ. Off. 6 b, Prætermittendæ defensionis deferendiq; officij plures solent esse causæ. de Fi. 51 b, Deserere officium. & Ep. 61 a, Deseri ab officijs amicorum. Of. b, Ab officio discedere. & ib. Sunt autem quędam officia aduersus inimicos seruanda. Ep. 73 a, & de Fin. 109 b, Omnia officia amicitiæ diligenter sanctęq; seruaui. pro Cl. 45 a, & Of. 73 a, Retinere officium. de In. 82 b, Tribuere officium & cultum alicui. Epi. 55 b, Vt intelligas homini amicissimo te tribuisse officiũ. & 51 a, Officiã, quæ illi tempori tribui potuerunt. & Off. 12 b, In officijs tribuendis uidendum est, &c. & de In. 82 b, I.V. 273 b, Persoluere officium receptũ alicui. Postq. 203 b, In officio persoluẽdo dissimilis ratio pecuniæ debitæ est. Epi. 56 a, b, Quę officia mea fuerũt, omnia ei præsti. & 194 a, Filius tuus, cui nos & charitate & amore officiũ tuum præstaturos nõ debes dubitare. Ep. 64 a, Cumulatè reddere officiũ iamdiu alicui debitum. Att. 141 b, Præstare officia urbana alicui. Ar. 46 a, Exequi sua officia & studia. I.V. 62 a, Satisfacere officio suo. Ep. 37 a, Fungi officio suo, & declarare officium suũ. & 72 b, Fungi officio amici. Of. 42 a, Fungi officio iusticiæ. pro Cl. 42 b, Me persunctum iam esse arbitror. Epi. 40 b, Suscipere officia & partes pro dignitate alicuius. I.V. 148 a, Declinare ab religione officij in aliqua re. At. 177 b, Nihil ab illo factũ est, quo minus mea in te officia constarẽt. Epi. 452, Nullũ officij onus cuiquam reliquum feci. Epist. 62 b, Omnia officia à me in te profecta sunt. & ib. Desiderare officia ab aliquo. & 63 b, Desiderare officia alicuius in aliquem. Epi. 6 a, Expectare officia ab aliquo. & 84 b, Polliceri & deferre officium suum alicui. pro S.R. 30 a, Quos natura ipsa retinere in officio non potuit. & ad Her. Cum canes fungantur officijs luporum. At. 80 b, Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. & Ep. 255, Esse in officio. & 62 b, Esse singulari officio in aliquem. pro Fl. 157 a, In aliquem multa & magna officia conferre. Promereri officium, & promereri beneficium. L. Promereor. At. 2 b, & ad Her. 26 b, In officio manere. Epist. 39 a, Tueri officium. & Ep. 96 b, Deesse officio suo. Ep. 32 b, Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabunt. pro Pl. 263 b, Vel quia huius ipsius in illum ordinem summa officia quæsturæ tribunatusq; constabãt. Epist. 18 a, Non tam mihi molestũ fuit accusari abs te officium meum, quàm iucũdum requiri. Ep. 63 b, Officijs mutuò respõdere. pro Mu. 141 b, Is uoluit ad hoc officiũ necessitudinis esse gratiosus. pro Fon. 279 a, Alicui muneri atq; officio præsse. Epi. 193 a, In Syriã ad meum officiũ reuerti. de Pro. 73 a, Vt cõmune officium cẽsuræ cõmuni animo defenderẽt. Qu.Fr. 193 a, Quæ res ad officiũ imperij tui pertinebũt, de his rebus nihil attingant. Atti. 113 b, Tua erga me officia plena tui suauissimi studij. Anteq. 195 a, Qui neq; tantorum officiorũ impensam egistis in patriã. de Am. 97 a, Vsurpare aliquod officium, abduci ab officio, intermittere officiũ. Ep. 125 a, Magna eius in me nõ dico officia, sed merita. & 200 b, Officia uel merita potius. Epi. 2 a, Ego omni officio ac potius pietate erga te cęteris satisfacio omnibus, &c. & ib. Cum summa testificatione tuorũ in se officiorum. Ep. 78 b, Sed quoddam nobis officium iustum & piũ debitum reip. nostrę; dignitati uidebatur. At. 194 a, Leuatio quędã est, si minus doloris, at officij & debiti. pro Qu. 10 a, In uita alicuius rationẽ summi officij desiderare. pro S.R. 18 b, Ita fit ut adfint, propterea q officium sequatur. pro Sex. Ros. 19 a, Vtrũuis saluo officio facere poteris. At. 5 b, Magnopere cõsido illũ fore in officio. At. 90 b, Ac maximæ partes illius officij sunt pueri Ciceronis. & 209 b, Torquato nostra officia grata esse facilè patior, eaq; augere non desinã. Atti. 277 a, Hoc ad meum officium priuatarũ rerum pertinet. Qu.F. 307 a, Spero Cyrũ in officio fore. Off. 31 b, Officijs scientię proponẽda sunt officia iusticiæ. de Sen. 83 b, Massanissa senex omnia regis officia & munera exequitur. & 82 b, Instruere aliquem ad omne officij munus. de Sen. 92 a, Rectè in senectute uiuitur, quoad munus officij exequi & tueri possis. de Am. 109 b, Officia meminisse debet is, in quem collata sunt, non cõmemorare quę contulit. pro Mil. 121 a, Tibi nullum à me amoris, nullum studij, nullum pietatis officium defuit.

OFFIRMO, *as.* de Finib. 92 a, Cæteras philosophorum disciplinas non modò nihil adiuuare arbitror, neque offirmare quo meliores simus, sed ipsam deprauare naturam, aliter, affirmare.

OFFVNDO, *dis.* obijcio, offero. Ac. 20 b, Ergo ut illis aqua, sic nobis aer crassus offunditur. de Fin. 99 b, Obscuratur & offunditur luce solis lumen lucernæ. de N. 3 a, Philosophia, quæ lucem eriperet, & quasi noctem quandam rebus offunderet. pro S.R. 33 a, Tanquam si offusa reip. sempiterna nox esset. Tusc. 208 a, Si quid tenebrarum effudit exilium. pro Do. 241 a, Quod in naufragio reip. tenebris offusis demerso populo, &c. Tu. 229 a, Hic error & hæc indoctorum animis offusa caligo est. de Vniu. 203 b, Cum ignis oculorum, cum eo igne qui est ob os offusus, se confundit & contulit. in Sal. 272 b, Tu tuis maioribus uitæ, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras.

OΊKEIΟΝ, L. Accomodatus.

OLBIA, *æ.* opp. Sardinæ. Quint. Frat. 110 b, Literas Olbia datas.

OLBIENSIS, *se.* Qu. Fra. 309 a, A' te post illam Olbiensem epistolam, nullas literas accepi.

OLEA, *æa.* pro Cec. 289 a, Eius fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt. de D. 111 b, & 103 a, Agricola cum florem oleæ uidet, baccam quoq; se uidere putat. de L. 136 a, Athenæ sempiternam in arce oleam tenere potuerunt. Epi. 136 b, Antea delectabar oleis & lucanicis tuis.

OLEARIVS, *a, um.* Topic. 222 a, Cella olearia. & de Sen. 89 a.

OLEASTER, *stri.* I.V. 159 b, Hominem suspendi iussit in oleastro quodam.

OLEO, *les.* redoleo. de Or. 152 a, Vnguentum magis laudatur quod

quod terram, quàm quod crocum olet. At.21 a, Vt mulieres ideo bene olere, quia nihil olebant, uidebantur. de Na.15 b, Epicurus nihil olet ex Academia, nihil ex Lyceo, nihil ne è puerilibus quidem disciplinis. de Or.146 b, In qua nihil sonare aut olere peregrinum possit. & 132 a, At in malè olentem, uideo me à te circũueniri. pro Q.R.48 a, Supercilia illa penitùs abrasa olere malitiam & clamitare calliditatem uidetur. Or.211 a, Quid illud, non olet unde fit? quod dicitur, &c.220 b, Malè olere omne cœnum.)(. Bene olens. Ac.6 b,

OLEVM, *lei.* in Ver.230 a, Aristæus inuentor olei. de Sen.84 a, Namq; hæc quoq; nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute. Attic.217 a, Ante lucem cum scriberem contra Epicureos. de eodem oleo & opera exaraui nescio quid ad te. & 32 b, Ne & opera & oleum philologiæ no stræ perierit. Epistol.95 b, Is fatetur se & operam & oleum perdidisse.

OLFACIO, *cis.* odoror. Tusc.249 b, Vt ea quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. & de D.110 a, Olfacere aliquid. in Rul.63 a, Nullus nummus tam obstrusus est, quem non architecti huiusce legis olfecerint.

OLIM. quondam, quodam tempore. Attic.90 b, Ante lucem inambulabam domi, ut olim candidatus. & 172 a, Vtinam coràm tecum olim potius, quàm per epistolas. Att.6; a, Locus ille animi nostri stomachus ubi habitabat, olim concaluit. Ep.255 a, Quando ad amorem meũ aliquãtum olim discedẽs addidisti. & 78 b, Nec nos arbitror uictoriæ præmijs ductos patriã olim reliquisse, &c. de Or.125 a, Sic enim olim loquebantur. pro Cæl.39 b, Quis clarioribus uiris quodam tempore iucundior? At.154 b, Qui mihi dixit olim, &c.

OLITOR. *oris.* Epi.263 b, Excita Phædrum, ut hortum ipse conducat, sic olitorem commouebis. & ib.15, Cum olitore, ut uidetur.

OLIVA, *æ.* olea. de Nat.68 b, Aristæus, qui oliuæ inuentor dicitur. de Nat.lib.2, Si ex oliua, modulatè canentes tibiæ nascerentur.

OLIVETVM, *ti.* locus oliuis consitus. de N.77 b, Vineta, oliueta. & cont. Rul.79 a, Iugera CC. in quibus oliuetum fieri potest. de N. Quid de uitibus oliuetis q; dicam? de Sen.89 a, Quid de uinearum oliuetorúmue specie dicam?

OLIVITAS, *tatis.* de Repub.li.1. teste Nonio: Non modò integrã eximi, sed etiam maior quàm in arbore unquam pependerit. de oliuitate oleas esui optimè condi scribit Cato.

OLVSCVLA, *orum.* minuta olera. At.lib.87 a, Oluscŭlis nos soles pascere.

OLLA, *læ* Ep.138 a, Implere ollam denariorum.

OLLI, *æ, a.* pro illi, illæ, illa. de L. sæpe legitur. de Cla.169 b, Is dictus ollis popularibus olim, qui, &c. ex Ennio.

OLYMPENI. pop. contra Rull.61, & 76.

OLYMPIA, *æ.* urbs Peloponnensi, apud quam Olympia fiebant. Tusc.172 b, & de Ora.154 b, Cum Olympiam uenisset, in maxima illa quinquennali celebritate ludorum. & de Se.83 b, Olympiæ per stadium ingressus esse dicitur Milo, cum humeris bouem sustineret uiuum.

OLYMPIA, *orum.* ludi Olympiaci, maxima illa quinquennalis ludorũ celebritas. de Cl.187 a, Pugiles exercitati pugnos & plagas Olympiorum cupidi ferre possunt. de Ora.143 b, Ab Olympijs coronam petere. At.246 b, Ad Olympia. de D.138 a, Cursor ad Olympia proficisci cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi.

OLYMPIACVS, *ca, cum.* ad Herennium 24 b, Quasi si quis ad Olympiacum uenerit cursum. aliter, ad Olympia cum uenerit.

OLYMPIAS, *adis.* Alexandri mater. de Natura, lib.2. de Diuin. lib.2.

OLYMPIONICES, *æ.* Tusc.172 b, Rhodius Diagoras Olympionices nobilis. pro Fl.132 b, Acinas pugil Olympionices, quod est apud Græcos propè maius & glorioſius quàm Romæ triumphasse. de Inu. 80 a, Olympionicarum præmium capito.

OLYMPIVS Iupiter. Tusc.183. I.V.228. in Orat.

OLYNTHVS. urbs. I.V.87 a.

OMEN, *nis.* dicitur, dictum aut factum casu exceptum, quo rei cuiuspiam euentus portendi posse uideatur. de D.101 a, Neq; solum deorum uoces Pythagorei obseruauerunt, sed etiam hominũ, quæ uocãt omina, quæ maiores nostri quia ualere censebant, idcirco omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumq; esset, præfabantur. pro Sest.19 a, Exierũt malis ominibus atq; execrationibus duo Vulturij. pro Cl.20, Nullum auspicijs, funestis ominibus omnium. I.C.104 a, Hisce ominib. Catilina cum summa reipub. salute & cum tua peste & pernicie proficiscere, &c. contra Rull.84 b, Neq; te Rulle omina illa M. Bruti, atq; auspicia à simili furore deterrent. Epist.44 b, Neq; tristius dicere quicquam debeo ea de re, quam tu ipse optimis ominibus prosequeris. I.P.86 a, Epi.44 b, Ominibus bonis uel tristibus aliquem exeuntem prosequi. de D.101 b, Tum ille, accipio omen, inquit, mea filia. & ibid. Cæcilia exiuit in quoddam sacellum ominis capiendi causa. de D.125 b, & pro Mu. 132 b, Prærogatiuum omen comitiorum. de Di.102 b, Sic aquilæ clarũ firmauit Iupiter omen. I.A.232 b, Atq; hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. & 193 a, Quibus Antonius (ô dij immortales auertite & detestamini quæso hoc omen) urbem se diuisurum esse promisit. Attic.279 b, Sin aliter fuerit (quod dij omen auertant) reipubl. uicem dolebo. & 280 a, Quod Iupiter omen auertat. & pro Mur. 145 a, de Ar.253 b, Si ciuitas hæc cadet (quod dij omen obruant.) I.A.222 b, Atque ita locutus est. ut eius oratio omen fati uideretur. & 243 a, Proficiscantur legati optimis ominibus. L. Cauneas.

OMINOR, *aris.* auguror. de Cla.196 a, Melius quæso ominare, inquit Brutus. de D.101 a, Antiqui omnibus rebus agendis quod bonum, faustum, felix, fortunatumq; esset, præfabantur. I.C.104 a, His ominibus Catilina cum reipub. salute & cum tua peste ac pernicie proficiscere ad impium bellum. de D.101 b, Rebus diuinis, quæ publicè fierent, fauere linguis, in imperandis ferijs, litibus & iurgijs se abstinere. & ibid. Bonis ominibus, qui hostias ducerent, eligebantur. & ibid. Primus miles fiebat bono omine. Of.48 b, Sin qua necessitas huius muneris alicui reip. obuenerit. malo enim alteri quàm nostræ reip. ominari.

OMITTO, *tis.* mitto, prætermitto, relinquo, dimitto, missũ facio, prætereo, non exequor, &c. præterquam quod, &c. de Fin.56 b, Vt uoluptates omittantur, maiorum uoluptatum adipiscendarum causa. Qu.F.30 a, Primam nauigationem, dummodo idonea tẽpestas sit, ne omiseris. de Somn.127 a, Ades, inquit, animo, timorem omitte. pro Syl.176 a, Noli id putare omnino à me omissum, si quid est tibi remissum atq; concessum. pro Cæl.49 a, Quod facinus in alienum hominem illatum seuerè acciperet, id omisisset curare in hospite? At.263 b, Omitte Atticum Ciceroni tuo. de Cl.289 b, Itaque omittamus lugere. pro Qu.12 b, Vt alia omittam, hoc satis est Alphenus, &c. I.P.90 b, Omittamus de reditu Gabinij, &c. & pro R.P.128 a, At de me omittamus, &c. Att.119 a, Omitto illa uetera, quòd istum in remp. ille alluit, &c. ille legibus, &c. ille Galliæ, &c. ille, &c. pro Qu.15 a, Nulla conditio, mitto æqua, uerùm ne, &c. Offic.60 a, Omisit hic pietatem & humanitatem, ut id quod, &c.

OMNINO. utique, usquequaq;, planè, prorsus, funditùs. de Or.113 b, Theopõpus & Ephorus causas omnino nunquam attigerunt. Epi.63 a, Omnino res tota in mẽsem Ianuarium reiecta erat. Ep.7 a, Vt ne quis omnino regem reduceret. de Or.114 a, Poetas omnino non conor attingere. Off.13 a, Omnino fortis animus duabus rebus cernitur. de Am.11 a, Omnino amicitię cõfirmatis iam ingenijs iudicandæ sunt. de Or.108 b, Vir omnino omnis eruditionis expers. de N.20 a, Ista siue beatitas, siue beatitudo, utrũq; omnino durum. At.93 b, Et ad ipsum hæc perscripsi diligentissimè omnino. Epi.260 a, Cui cum cuperem mederi, cupiditates cæterorum hominum impedimento mihi fuerunt omnino. Epi.260 b, Nunquam improbi ciues habuerunt paratiorem ducem omnino. pro Marc.135 b, Quid enim est omnino ipsum diu? Tusc.148 a, Cum defensionum laboribus, aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus. pro Corn.64 a, Quæ labore huius aut omnino aut certè facilius cõsequuntur. Tusc.149 a, Vt non multum, aut nihil omnino Græcis cederetur. At.50 b, Vix aut omnino non posse fieri. de Inu.44 b, & 45 b, Et tamen quãtum & cuiusmodi & omnino quale sit quæritur. de Inu.82 b, Vis & iniuria, & omnino omne quod obtuturum est. & 58 a, Hoc genus & cætera necessaria, & omnino omnis argumentatio.

OMNIPOTENS, *tis.* rerum omnium præpotens. Tusc.225 b, Teq; omnipotens Neptune inuoco. Poetæ.

OMNIS, *ne.* totus, cunctus, uniuersus, quicũq;, quiuis, quis omnium non? summi medij infimi, omnia minima maxima, ioca seria, ut dicitur, cõmunis. de Di.129 b, Quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus. de Fi. Omne cœlum totamq; cum uniuerso mari terrã mente cõplecti. Epist.86 a, Si tibi persuaseris, non hoc esse tui muneris, si quid rogatus fueris ut facias, sed totum tuum esse, omne onus perficies. I.P.81 b, Totum palatiũ erat ciuitate omni, cũcta Italia refertum. de Orat.117 a, Tota mẽte atq; omni animo intueri aliquẽ. Tusc.187 a, In profundenda uoce omne corpus intenditur. de N.45 a, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. pro Cl.11 a, Mater sanguinem profundere omnẽ cupit. pro S.R.30 b, Non omnẽ frugem in omni agro reperire possis. Qu.Fr.295 a, Omnes quicunq; Romæ ludos faciũt. & de Orat.109 a, Omnia quæcunq; in hominum disceptationem cadere possunt, bene sunt oratori dicenda. de Or.85 b, Qui

non aliqua in re una separatim elaborarũt, sed omnia quęcunq;,&c. comprehenderunt. de Or.112 a,Non omnia quæcũq; loquimur,ad artẽ sunt reuocãda.pro Syl.170 a,Eo tempore omni,Romæ fui. de Cl.195a,Omni huic sermoni propositum est,&c.de Orat.97 b,Subeundus est usus omnium. Of.26 a, Et ab omni,quod turpe est,fugiamus. pro Rab.94 b,Omnes omnium ordinũ homines.I.P.100 a,Omnes mortales omnium generũ,&c.& 90 b,Omnes omniũ generum, ætatũ,ordinum,uiri ac mulieres omnis fortunæ ac loci.I.A. 257 b,Omnes te dij,homines summi,medij,infimi,ciues,peregrini,uiri,mulieres,liberi, serui oderunt. pro Arch. 188 b, Nam cæteræ res neq; tẽporum sunt,neq; ætatum omnium, neq; locorũ. de Di.127 b,Omnes omniũ interitus, quicunq; gignãtur terrę,eosdem esse. Item: Neq; uerius est à singulis quàm ab omnibus repetere officij præmium. cont.Rull.78 a,Decẽuiros portitores omnibus omniũ pecunijs cõstitui. Qu.Fr.320 a, Omnia minima, maxima,ad te mitti sciebam. Atti.102 a, Sic omnia facere omnis debet,ne armis decernatur. de Or.115 a, Omniũ cæterarum rerum oratio,mihi crede,ludus est,&c. de Fi.66 b, Omnes qui ubiq; sunt,qui latinè sciunt.Tus.228 a,Nihil est enim omnium quæ in philosophia tractantur,quod grauius dicatur. & 241 a, Qui est enim omnium,qui,&c.Epi.196 a,& 253 b, Πάντα περὶ πάντων. Or.202 a,Plato longè omnium quicunq; scripserunt princeps. & de Orat.154 b,Gorgias princeps ex omnibus ausus est,&c. At.245 b, Ex omnibus tuis studijs in me hoc scito mihi gratissimum esse,&c.de Cl.190 b,Ex omnibus oratorijs laudibus longè ista est maxima,inflammare,&c. de Or. 93 a,Cum te unum ex omnibus maximè natũ aptumq; cognossem. & 94 a, Hic est unus homo ex omnibus,quo præsente,&c.de Or.108 a,Aculeo quẽ Crassus dilexit ex omnib. plurimùm. pro S.R.19 a,Non electus unus,qui maximo ingenio, sed relictus ex omnibus qui minimo periculo posset dicere. de Clar.186 a,M.Piso maximè ex omnibus Græcis doctrinis eruditus. de Or.156 a, Sin quærimus quid unũ excellat ex omnibus,docto oratori palma danda est. & 154 b,Soli ex omnibus,aurea statua statuta est: id est, Gorgiæ. in C.114 b,Ille erat unus timẽdus ex omnibus.de Ora.1,2 a, Gustatus est sensus ex omnibus maximè uoluptarius. pro Mu.132 a, Cuius ex omnibus pugnis,illa mihi uidetur acerrima. de Or.148 b,Stoici soli ex omnibus philosophis dixerũt,&c.& 110 a,Ex omnibus uerbis Latinis huius uerbi uim uel maximam semper putaui.Att.253 a,Nec me ulla res magis angit ex omnibus.Ep. 71 b, Etsi unus ex omnibus minimè sum accommodatus, &c. & 120 b, Si unus ex omnibus exoptandus esset. Tusc.228 a,De re,quam tu ex omnib.maximè probas. pro Ma.134 b,Quis omniũ?&c.nemo omniũ, &c. I.A.175 a, Ex omnium omnibus flagitijs nullũ turpius uidi,quàm quod,&c. de Am.112 a,De amicitia omnes ad unum idẽ sentiũt. Atti.102 b,Hic omnia facere omneis,ne armis decernatur. & ibid. omnis,septies usurpatum.de Fi.86 a,Omnibus mensibus uicesimo die lunæ facere aliquid.

OMNIVAGVS,*a,um*. de Na.93 b, Diana omniuaga dicitur, non à uenando, sed quòd in septem numeratur tanquam uagantibus.

OMOAOΓΙΑ.L.Conuenientia.

ONAGER,*gri*. asinus ferus,& agrestis. Att.89 a,Erat præterea Cynocæphalus in essedo,nec deerant onagri.

ONERARIVS, *a,um*. de D.95 a,Et noctu flagrantes onerarias uidebatis. At.166 a, Occultè in aliquam onerariam cor rependum.I.V.Actione 3,Oneraria nauis.

ONERO,*as*. de N.61 b,Animaduerti te,cum in foro diceres, quàm plurimis posses argumentis onerare iudicem.& Sall. in Cic.171 b,Etiam ne aures nostras onerabis tuo odio? Epistol.41 b, Te autem quibus mendacijs homines leuissimi onerarunt.

ONVS,*ris*. pondus,partes,munus. de Sen.77 b, Onus Aetna grauius mihi uideor sustinere. Ep.67 a,Sciebam quãtis oneribus premerere susceptarum rerum. & 206 a,Municipium maximis oneribus pressum. & 33 b, Oneris tibi imponere non audeo quicquam. & I.V.136 a, Imponere nimium oneris plebi.Or.200 a,& Epi.86 a,Imponere onus alicui. Recipere onus. in Sal.272 a,Magnum mihi dicendi onus imponitur. At.207 a,& Qu.Fr.306 a,Ne magnum onus obseruantiæ Bruto nostro imponerem. Qu.Fr.306 a,Ne quod onus simultatis nobis imponeret ex superiorum temporum contucijs.pro S.R.20 a,Hoc onus si uos aliqua ex parte alleuabitis,feram ut potero,&c.ibi. Opprimi me onere officij malo, quàm id quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere,aut propter infirmitatem animi deponere.& ib.Fide sapientiaq; uestra fretus plus oneris sustuli, quã ferre me posse intelligo.I.V.148 b, Ego plus oneris habeo quàm alij,&c.& amplius oneris suscepi quàm ceteri,&c. & 149 b,Plus etiam quàm pars uirilis postulet,oneris ac muneris suscipere.& 55 b,Adductus sum officio,ut onus hoc laboris suscipiendum putarem. de Orat.94 b,Magnum est quoddam onus atq; munus suscipere ac profiteri, se,&c. pro Syl.379 b,Deposito onere domestici officij, nihil postea de reip.commodis cogitauit. I.V. 55 b, Vt onus hoc laboris atq; officij non ex meo, sed ex meorum necessariorum tempore mihi suscipiendum putarem. pro S.R.37 a,Suscipere onus officij quod non possit sustinere.I.V.218 b,Cur ego tuas partes suscipio? cur tuum onus sustineo?Epi.45 a, Hoc nihil ad te,nostrum est onus.de Or.86 b,Neq; ego nostris oratoribus tantum oneris imponam. &140 a,Sed uereor ne Põpeio quid oneris imponam. Atti.234 b,Tibi hoc oneris non impono,nolo te illum iratum habere. pro Põp. 14 b, Insula Delos quò omnes undiq; cum mercibus atque oneribus commeant.

ONVSTVS,*a,um*. Att.13 a,Asellus onustus auro. & in V.244 b,Nauis onusta præda Sicilienſi. & de Do.93 a,Nunc onusti cibo & uino perturbata & confusa cernimus. Off.52 a,Naues onustæ frumento.

OPACO, *as*. obscuro. de Nat.35 b,Sol ita mouetur,ut terras modò his,modò illis partibus opacet. & 45 a, Cum terras nox opacasset.de Or.87 a,Platanus ad opacãdum aliquem locum patulis diffusa ramis.

OPACVS, *a, um*. ater,obscurus,frigidus,umbrosus.)(Apricus.de Or.144 b,Locus opacus & frigidus in sylua, & Part. 233 a,Locus opacus.)(.Locus apricus. I.A.Opaca nubes. de L.159 a,In uiridi & opaca ripa inambulare.

OPAS Nilo natus ab Aegyptijs appellatur Vulcanus.de Natur.lib.3.

OPERA, *re*. administratio, munus, actio, opus,manus,uiri ad operas conducti,operarij. Of.30 b,Mercenariorũ operę, non artes emuntur. & I.V.213 a,Ipse dabat purpuram,amici operas. Off.35 b,Eas nos nullo modo sine hominum manu atq; opera capere possemus. & ibid. Sine hominum opera. I.V.111 a,Duabus in rebus legatorum una opera consumitur,in laudando & repetendo. I.V.143 b,Canuleius in portu Syracusis operas dabat. & 144 a,& Att.176 b, Terentius magnas operas in portu & scriptura Asiæ pro magistro dedit. & Epi.227 a, Qui operas in scriptura pro magistro dat. Epist.207 b,C.Puppius,qui est in operis eius societatis.I.V. 107 a,Quantũ paucæ operæ & mercedes fabrorũ tulerunt. I.A.117 a, Operæ mercenariæ,multitudo conducta. & 155 a, Publicis operis disturbare domum aliquam. & I.V. 245 a, Nauem tibi operis publicis esse ædificatam. Qu.Fra. 308 b, Operas suas Clodius cõfirmat, manus ad Quirinalia paratur.pro Plan.268 b,Plancius in operas, plurimos misit. pro Sest.11 a,Erat mihi contentio cum operis conductis. & 6 b, Is uenditabat se operis,à quibus,&c. Ep.262 a,Tu musis nostris para,ut operas reddas.de D.137 b,Nunc propter intermissionem forensis operæ lucubrationes detraxit. Off.44 a,Qui opera,id est,uirtute & industria benefici sunt. Epist. 107 a,Dixitq; iudicem sibi operam dare constituisse. & Att. 226 b,Iudex operam dare mihi constituit,eo die, &c. Att.32 b, Ne & opera & oleum philologiæ nostræ pereat. Parad. 122 a,& Ep.95 a,Is fatetur se & operam & oleum perdidisse. Prouerbium. Att.203 a, Cùm Sestij auctione operam dederis,nos reuises.& 213 b,Faberio operam ponamus. de Clar. 193 b,Milonẽ Rhodio Romæ operam dedimus.de Ora.95 a, Apollonius quos iudicabat non posse oratores euadere, operam apud sese perdere non patiebatur. de Cl.193 b, Ego autem iuris ciuilis studio multum operæ dabam Qu.Scæuolæ. P.F.Attic.246 b, Vt ergo in huiusmodi re tribues nobis paulum operæ. de Orat.95 b, In artificio & opera quàm tenui & leui adhibere multam diligentiam. de Clar. 189 a, Gellius multam operã & utilem amicis præbuit. pro Cl.51 a, Omnis mihi cura atq; opera posita est in omnium periculis defendendis. Off.28 b,Maiorem curam & operam suscipere quàm causa postulet. Ep.215 a,Non parcam operę.I.V. 214 a, Candelabrum è gemmis clarissimis opere mirabili perfectum. & 216 b, Simulachrũ singulari opera artificio q; perfectum. de Or.119 b, Quoniam uos tantum operæ mihi ad audiendum datis. & 122 b, Plus te operæ Græcis dedisse rebus uideo,quàm putaram.Attic.262 b,Da operam ut ualeas.At.69 b,Dionysius mihi operam dat egregiam.At.23 a, & de Or.151 a,& de Cl.178 a, & pro Cecin. 288 a, Dare operam alicui. Att.66 a,Dare dies alicui.& 3 b, Dare aures alicui.Ep.111 b,Dare operam memoriæ alicuius.Tuscul.149 b, In quam exercitationem ita nos studios è operam dedimus, ut,&c.Ep.140 b,Dare operam liberis. in Ver.175 a, Summa data est opera à me, ut quàm plurimo decumas uenderem. de Ora.108 b,Dare operam ualetudini. Dare operam funeri.L.Funus.Qu.Fr.325 a,Bene ponere operam. At.191 b,Ponere multum operæ in aliqua re.& de Cl.174 a,& Qu.Frat. 296 a,& Off.4 b,de Finib.49 a, Ponere multam operam in

aliqua re. de D.109 b, Tribuenda est opera reip. uel potius in ea cogitatio curaq; ponēda. de Ora.105 b, Consumere operam in aliqua re. Item, In ea arte tu plus operæ laborisq; consumpseras. pro S.R.26 b, Qui in agris colendis tantum operæ temporisq; consumpserunt. Tus.170 b, Consumere multam operam frustra. de In.63 a, & I.V.72 b, Consumere operam in maximis philosophiæ partibus. pro Fon.276 b, Cōsumere multum laboris & operæ in aliqua causa. Item, Prædijs colendis operæ plurimum studijq; consumere. At. 277 a, Tibi omnes nauare operam & studium uolunt. Off. 4 b, Magnum studium multamq; operam in res obscuras atq; difficiles conferre. pro Corn.58 a, Officij potius quàm dicendi studio hanc operā & munus suscepi. I.V.225 b, Tibi hæc opera sumenda est. ad He.10 b, Vtrum data sit opera ut sciretur. de Or.92 b, Nam primùm quasi dedita opera dicebat, &c. & Att.131 b, Dedita opera facere aliquid. Epist.111 b, Data opera paraui, qui sic, &c. Of.9 a, Id age, ut uir bonus esse uidearis: id est, da operam ut, &c. pro Sest.3 b, Contende ut, &c. id est, da operam ut, &c. Item, Seruire uoci, dare operam uoci, indulgere nouis amicitijs, & spernere ueteres. Part.124 b, Qui operis dādis, publicis sumendis rem honestè quærunt. de L.169 4, Et sermoni reliquo demus operam sedentes. & 175 a, Dare operā rebus diuinis. Att.217 a, De eodem oleo & opera exaraui nescio quid ad te. & 9 b, Operæ Clodianę pontes occupauerunt. & 36 a, Qui erant mecum, facilè operas aditu prohibuerunt. & 230 b, Omni ope atq; opera enitar, ut de Buthrotijs, &c. & 263 a, Omnibus rebus magna cura, multa opera & labore confectis. Qu.Fr.324 b, De uersibus, quos tibi à me scribi uis, deest mihi quidem opera, quæ non modò tempus, sed etiam animum uacuum ab omni cura desiderat. Of.9 a, Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam. & 47 b, Sed quis est tandem qui inopis & optimi uiri causæ, non anteponat in opera danda gratiam fortunati & potentis?

OPERAE PRECIVM. non alienum, est tanti, utile, iucundum, dignum. cont.Rul.80 b, Quo in genere est operæprecium diligentiam maiorum recordari. I.V. 135 a, Iam uerò Censores quemadmodum creati sunt, operæprecium est cognoscere. & 105 a, Operæprecium est ipsam legem cognoscere. pro S.R.28 a, & de Fi.121 a, Operæprecium erat, si animadūertistis iudices, negligentiam eius in accusando considerare. pro S.R.36 a, Si nihil in ista pugna Roscij, quod operæprecium esse fecerant, quam ob causam à Chrysogono tantis præmijs donabantur.

OPERARIVS, *rij.* baiulus. I.V.217 b, Barbari quidam operarij mercede accepta signum illud sustulerunt. Tus.248 b. & ad Her.21 a, & Epist.111 a, Quos singulos sicut operarios barbaros q; contemnas. I.V.229 b, Operarius appositus ad deferēda onera. pro S.R.85 b. & ad Att.101 a, Operarius homo. de Clar.188 b, Operarij autem & baiuli deesse non possunt. & Para.520 a, Operarij & baiuli, &c. de Ora.91 b, Non oratores, sed operarij lingua celeri & exercitata. & 108 a, Operarium quendam nobis Antoni oratorem facis.

OPERATIO, *onis.* opera. Att.93 b, Huius nebulonis operatione si Brutus moueri potest, licet eum solus amet. aliter, oratione: & rectius.

OPERCVLVM, *li.* quo aliquid tegitur, & operitur. de Nat. 52 b, Asperā arteria tegitur quasi quodam operculo.

OPERIMENTVM, *menti.* integumentum, operculum. L. Obducō.

OPERIO, *ris.* tego, inuoluo. I.V.226 a, Contumeliæ quibus operti oppressiq; sumus. L. Opertus. Tus.186 a, Operite, ab scedite. I.V.228 a, Fons qui fluctibus totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum à mari disiunctus esset.

OPEROSE. laboriosè, nimiaq; cum cura & opera. Or.210 b, Vt fiat quasi structura quædam, nec tamen fiat operosè, nam esset infinitus labor.

OPEROSVS, *a, um.* laboriosus, actuosus. de Fi.63 b, Viuendi artem tantam, tamq; operosam relinqueret? Qu.315 a, Scribebam illa ἀσχολίαις, spissum sanè opus & operosum. de Sen. 82 a, Senectus non modò lāguida atq; iners non est, uerùm etiam est operosa & semper agens aliquid. de N.37 b, Moliri aliquid cum labore operoso & molesto. & 44 b, Nec quę sunt minus operosa. & de Cla.196 b, Operosa concursatio. & Qu.Fr.326 a, Res operosa est. Off.36 a, Quæ in usu & tractatione belluarum fiunt utiliter ad hominum uitam; artibus ea tribuuntur operosis. de L.179 a, In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruū. de L.183 a, Ne quis sepulchrū faceret operosius quàm quod decem homines effecerint triduo.

OPERTVS, *a, um.* coopertus, tectus, inuolutus. I.A.180 b, Is lectica operta latus est per urbem. & de Diu.124 b, Is lectica operta facere iter solebat. de Sen.83 b, Nullo imbre adduci potest, ut capite operto sit. Par.121 b, Clodius opertus Bonę deæ accesit. & ib. Et tu quidem in operto fuisti. de D.104 a, Quo ex genere Apollinis operta prolata sunt. & 132 a, Nec Apollinis opertis credendum existimo.

OPES. *pum.* potentia, diuitiæ, facultates, copiæ. At.124 b, Moderatori reipūb. beata ciuium uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. pro Qu.1 a, P. Qu. cui tenues opes sunt, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ sint. Atti.152 a, Cæsar iam opes meas, non antè opem expectat. At.187, Cæsar qui maximas opes habebat, paucorum uirtute sublatus fuit. & de N.39 a, Maximus, id est, magnas opes habens. Off.14 b, & 41 a, Bargulus latro magnas opes habuit, & multo maiores Viriatus. & 59 a, Hinc opum nimiarum potentiæ non ferendæ. I.A.159 a, Opes uiolentas, & minimè ferendam potentiam concupiscere. de Prou.77 b, Cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire possem. I.A.165 a, Pompeius omnes opes suas & reip. ad Cæsarem detulit. cont.Rul.75 b, Hæc lex tota ad Pompeij opes euertendas tanquā machina cōparatur. pro Pomp.12 b, Accepta in Ponto calamitate, ex eo prælio hostium opes animiq; creuerunt. cont.Rull.72 b, Potestatem hanc tantis confirmat opibus & copijs, ut inuitis eripi nullo modo possit, ornat apparitoribus scribis. contra Rul.81 a, Totam Italiā suis opibus obsidēt. de Am.100 a, Diuitiæ opportunæ sunt ut utare, opes ut colare, honores ut laudere. Anteq.193 a, Et singulorum opes sæpe sunt tenues & infirmæ ad gratiā referendam. & ibi. Vniuersorum auxilium eo plurimum prodest, quo firmioribus opibus est nixum. Ep.15 b, Neq; pugnādum cōtra tātas opes. Tus.195, & 191 a, Omnibus uiribus atq; opibus repugnare alicui. de Fi. Opes uel fortunæ, uel ingenij. & 143 b, Diuitiæ, honores, opes. de Clar.391 a, Si honores quàm opes cōsequi maluisset. Oct.330 a, Prostratam remp. tuis opibus extulisti. Epi.83 a, Coniunctione frangi Senatus opes, disiunctione ciuile bellum excitare uidebam. de Sen.78 b, Tibi propter opes & copias tolerabilis senectus uidetur, pro Cl. 50 a, Vir magnis opibus præditus. pro Qu.b, Potētia inops. pro Dom.253 a, Nemo fuit, qui nō me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. de D.109 a, Iuuētus ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda sit. pro Qu.8 b, Alterius opes, id quod mi serrimum, non expectare. Off.2 b, Id conducit ad facultates rerum atq; copias, ad opes, ad potentiam. & 17 b, Qui neq; opes aut potentiam consectabitur, totamq; remp. sic tuebitur, ut omnibus consulat. Of.43 b, & Am.106 b, Si quādo ei subueniatur, qui potentis alicuius opibus circumueniri uideatur. pro R.P.122 a, Qui suæ fortunæ fundatas & optimè constitutas opes potestati regiæ commiserit.

O' ΦΕΛΗ'ΜΑΤΑ. L. Detrimentum, & Emolumentum.

OPHIVCHVS. *chi.* anguitenens latinè. L. Anguitenens.

OPIFEX, *cis.* artifex. de N.195 b, de N.5 b, Opifex ędificatorq; mundi Deus. & 56 b, & de Fin.88 b, Omnia nos consecutos esse adhibitis opificum manibus. Item, Opifices & tabernarios, atque illam omnem fecem ciuitatum, quid est negocij concitare? Tus.155, Opifices post mortem nobilitari uolūt. Tus.235 a, Zeno uerborum opifex. Or.197 a, Sed ne opifices quidem se artibus suis remouerunt. Acad.36 a, Nec artifices quidem tueri sua artificia possent, nisi uocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi. I.C.122 a, Omne opificum instrumentum, omnis opera ac quæstus frequentia sustinetur, alitur ocio.

OPIFICINA. officina. de Offi.lib.1, Nec enim quicquam in genuum habere potest opificina. aliter, Officina.

OPIMIVS. Orat.212 a, I.V.Act.3.

OPIMVS, *a, um.* pinguis, amplus, magnificus.) (. Gracilis, tenuis, strigosus, subtilis. 247 b, Opimus bos. & 180 a, Tum ie core opimo farta & satiata affatim. de Di.105 a, In extis bouis opimi cor non fuit. de Clar.179 a, Qui non tam habitus corporis opimos, quàm gracilitates consectentur. Off.199 a, Opimum quoddam & tāquam adipale dictionis genus. pro S.R.19 b, Opima & præclara præda. & I.V.95 b, Cōtentus tam opimis spolijs non fuisti. I.V.103 a, Opimus prēda. pro Dom.217 b, Syria opima & fertilis. pro Fl. Decianus ad Lælium detulit hanc opimam accusationem. pro Pom.6 b, Asia opimā est & fertilis.

OPINABILIS, *le.* quod in opinione positum est. de Diu.85 b, Artes, quæ coniectura continentur, & sunt opinabiles. & ibid. Omnisq; opinabilis diuinatio, coniectura enim nititur. de Vn.195 b, & Acad.44 b, & Tusc.206 b, Quod totum opinabile est.

OPINATIO, *onis.* opinio. de Vn.195 b, Sensus mouentia quę sunt, eadem in opinatione consistunt. & Ac.20 a, Opinatione & perceptione sublata. Tusc.214 b, Hæc autem opinatio est, iudicare, se scire quod nesciat.

OPINATO'. præposita, nec præter opinionē, præter spem, improuisò. I.A.175 a, Nec opinatò cum ostendisses, &c.

OPINATOR,*oris*.qui probabilia tantum sequitur,nihil affirmat,Aca.17 a,Ego uerò ipse magnus quidam sum opinator,non enim sum sapiens.

OPINATVS,*a.um*. Offic.40 a,Separatim autem in singulis admirantur,si perspiciunt nec opinata quædam bona. Tusc. 211 b,Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis nasci,&ex duobus opinatis malis.

OPINIO,*onis*.sententia,sensus,existimatio,cõiectura placet. Tusc.li.4, Opinioné asit (quã in omnes definitiones superiores inclusimus) uolũt esse imbecillẽ assensionẽ. I.V.225 a, Vetus est hæc opinio,quæ cõstat ex antiquissimis Græcorũ literis atq; monumẽtis.de N.58 b,Vetus hęc opinio oppleuit Græciã,exectũ esse Cœlũ à filio Saturno.de Diu.80 a,Vetus opinio est iã usq; ab heroicis ducta tẽporibus,&c. de Orat. 108 b,Magna nobis pueris opinio fuit,L.Crassum,&c. Atti. 140 b, In his locis opinio est,cõiectura magis quàm nuncio aut literis, Cęsarẽ Formijs citò fore.de N.26 b,Opinionum cõmenta delet dies.& 88 a,Nos publicã propè opinionẽ secuti sumus.pro Do.215 a,Res erat nõ in opinione dubia,sed in presentia, atq; ante oculos proposito periculo. pro Clu. 18 b,Euellã ex animis hominũ tantã opinionẽ?tã penitùs in sitã,tã uetustã.& ib.Tũ ti quã opinionẽ mẽtibus uestris cõprehẽdistis,si eã ratio cõuellet,ne repugnetis,cãq; animis libẽtibus remittatis. de N.13 b, Deos esse persuaderi mihi nõ opinione solũ,sed etiã ad ueritatẽ planè uelim.de Nat.61 b, Opiniq de dijs immortalib.& omnium est,& quotidie erescit.de Ch.174 b,Philosophorũ de se ipsorũ opinio firma in hoc uno & stabilis inuẽta est. Or.205 b,Inserere nouas opiniones,& euellere insitas. pro Ce.287 b,Et in eã opinionem Cæsenniã adducebat,ut putaret,&c. Ep.2 b,In eã opinionẽ rẽ adduxerũt,ut Põpeius cupere uideatur.de D.123 a,Romulus qui auspicatò urbem cõdidit, habuit opinionem esse in prouidẽdis rebus augurãdi scientiã.& ib.Retinetur autẽ ad opinionẽ uulgi,reip.mos,religio,&c.Aca.46 b,Opinio quę esset imbecilla,& cũ falso incognitoq; cõmunis.Offic.40 b, 41 a, Omnibus opinio iusticiæ necessaria est, quam qui non habẽt,iniusti habentur. de Am.102 a, Ille uicissim opinione fortasse nonnulla,quam de meis moribus habebat, me dilexit.I.V.160 a, Esto,falsam de illis habuit opinionem, malam de nobis.Ar.180 a,Valde de aduẽtu Cæsaris opinio est. & 100 b,Opinio,quam is uir habet integritatis meæ.I.V.74 a,Hic de uobis malã opinionẽ animo imbibit.pro Clu.32 a, Perinde ut opinio est de cuiusq; morib. & 47 b,Antea eram in illa opinione populari. de In.52 a, Probabile est,quod in opinione positum est. Ep.8 a,Magna est hominũ opinio de te.At.65 a,Vt opinionẽ habeas rerum. Oct.330 a,Opinio de te multum me fefellit. & Ep.6 a,Non fallam opinionẽ tuã. contr. Rul.87 b,Paruam exigui temporis usuram , bonæ de me opinionis postulo. & ib.Sin aliter hoc ipso in loco depositam & abiectam relinquatis. pro Cl.47 b, Si quam hue grauiorem de illo opinionẽ attulistis, hanc quæso deponite.Anteq.196 a,Vt ea maneat opinio & existimatio, quæ uirtute parta,nõ quæ in felicitate illata est. Ep.120 a,In eam opinionem Catsius uenerat : id est, ita de eo opinari cœperũt.Ep.12 b,Accipere falsam opinionem de aliquo.de Orat. 92 b , Cum hæc audirentur ab ijs , quibus non scientia esset tradenda,sed exigui tẽporis falsa,aut certè obscura opinio. & 94 a,Res ab opinionis arbitrio sciunctæ, sciẽtiaq; cõprehẽsæ.de Ora.95 a,Aut æterna in eo,aut certè diuturna ualet opinio tarditatis. Of.42 b,Hi opinionem afferunt populo, eorum fore se similes , quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum.de Ora.123 a,Opinionem istorum studiorum & suspicionem artificij apud iudices oratori aduersariam esse. de Arus.256 a , Qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat. de Cl.186 a, Cn. autẽ Lentulus multo maiorẽ opinionẽ dicẽdi actione faciebat,quàm quãta in eo facultas erat. Part. 241 a,Penetrare ad sensum opinionemq; iudicis. de Cla.181 b,Qui uulgi opinione diserti sunt habiti, ijdem intelligentium quoq; iudicio probantur. de N.74 a, Contra communem opinionem,ratione pugnare. & de Or.92 b,Ex cõmuni quadam hominũ opinione dicere. & 122 a,Nihil enim affirmare possum,nisi sententiam & opinionem meam.de N. 4 b, Opiniones philosophorũ,& sentẽtiæ philosophorum. I.V.145 b,Sanè ei præter opinionem improuisò incidi.Epi. 67 a,Tamen uicit opinionem meam.pro Mur.139 b,Quantum ego opinione auguror.& ibid.a,Non re ductus,sed opinione. Ep.260 a,Et ipse opinione celerius uenturus dicitur. Ep.139 b, Quam ob rẽ opinione celerius confido eum pœnas daturum. de Cl.165 a, Opinione omnium,maiorem animo cepi dolorem.de Orat.98 a,Formam totius negocij opinione maiorẽ melioremq; uideo. Ep.163 b, Id opinione tua mihi gratius est.de Or.118 a,Sed etiã illa maior opinione mea.i.sentẽtia mea. pro Sest.7 a, Aliquis falsã opinione, errore hominũ cõmendatus,de Or.128 a,Excellẽs opinione fortuna. de Fin.81 b,& Tusc. 224 a,& pro Fon.282 a,Vt opinio mea fert.pro Do.219 b,Plura dixi quã ut opinio tulerit, aut uolũtas mea. Epi.131 b,Vt opinio mea est. Ar.76 b, Itaq; opiniones omniũ superaui.de Or.99 a, Quoniã sentẽtiæ & opinionis meę uoluistis esse participes,nihil occultabo.Ar. 127 a,In eadẽ opinione fui, qua reliqui oẽs.de Ora.144 a.Si quis ductus opinione uulgi,putet,&c.Ar.206 b,De Cęsaris aduentu eam opinionem Dolabellã habet,quã tu coniectũram faciebas ex literis Messalæ.pro Pom.8 b, Erat etiam alia grauis atq; uehemens opinio,quæ,&c.

OPINOSISSIMVS,magnus opinator.Acad.26 a,Antipater & Archidamus uel duo principes Dialecticorũ opinosissimi homines.

OPINOR,*aris*.opinio mea est, opinio mea fert , opinionem habeo,puto,in aliqua opinione sum,pro Dom.234 b,Multa in uita falsò homines opinantur.& de D.111 b,Gubernatores nihil sine certa ratione opinantur.I.P. 89 a, De uobis Senatus opinatur non secus,ac deterrimis hostib.Ep.103 a, Quòd opinatus sum me in prouinciam exiturum. Tusc.202 b,Nihil euenisse quod non opinandũ fuisset. Aca.15 b,Carneades delabebatur interdum,ut diceret, opinaturũ, id est, peccaturum esse sapientem. & ibid. Sapienté nihil opinari: id est,nunquam assentiri rei uel falsæ uel incognitæ . & pro Mur.139 a,Sapientem sæpe aliquid opinari quod nesciat.de Cl.176 a,T.Albitius penè Græcus(loquor ut opinor) sed licet ex orationib.iudicare.de Fi.71 a,A primo,ut opinor, animantium ortu.&c.Ar.26 b,Primus,ut opinor, introitus. Epi.106 b,Capius(opinor)olim,non omnib.dormio:sic ego,&c.pro Cl. 48 a,Certè (ut hominem confirmare oportet) nullus est,&c. pro Do.219 b, Plura dixi quàm aut opinio tulerit,aut uoluntas mea.pro Cl.47 b,Antea cùm eram in illa opinione populari.

OPIPARE, lautè,apparatè,spendidè.Att.222 a,Cæsar & edit & bibit ἐυπαθῶς & iucundè,opiparè sanè & apparatè.& 72 a,Cùm opiparè epulati essemus hilarem in modum.Ar.100 b,Alexion me opiparè muneratus est.

OPIS.L.Ops, & Vpis.

OPIS,*opi,opem,ope*.auxilium.Att.152 a, Cæsar iam opes meas, non ut antea opem expectat.Antequam.196 b, In meis calamitatib.aliquam ferte opem diuinam.de Fin.89 b,Ferre opem & salutem indigentibus.Epi.62 a, Si mihi tua clementia opem tuleris.Tusc.229 a,Ad te confugimus,à te opem petimus.I.V.110 b, Opem auxiliumq; alicui ferre. & pro Rab. 91 a,Ferre opem patriæ.Porrigere atq; tendere opem alicui. L .Porrigo.pro Fon.180 b,Confugere ad opem alicuius.de Na.74 b.& 75 a,Ope consilioq; tuo furtum factum est. Ar. 230 b,Omni ope & opera enitar,ut,&c.Ep.45 b, Aliquid opis occidenti reipub.tulissemus.& 187 b,Ferre aliquid opis reipu.I.V.270 a,Constitue nihil esse opis in hac uoce.I.P.83 a,Ego ab hoc iecto cadauere quicquam mihi aut opis,aut ornamenti expectabam ? pro Qu. 5 a, In altera spes esset ad talem tamen uirum iudicem ueniẽdi,unde eo plus opis auferret,quàm quo minus attulisset gratiæ.Ar.233 b,Petere opem ab aliquo.& 260 a, Hæc nec institui, nec effici possunt sine tua ope. Off.10 b,Vt quisq; maximè opis indigeat,ita eĩ potissimum opitulari.de Sen.77 b,Quibus nihil opis est in ipsis ad bene uiuendum, ijs grauis est omnis ætas.pro Mil. 197 a,Homines omnem semper uim quacunq; ope possunt, à uita sua propulsant.

OPITVLOR,*aris*.opem fero, subuenio.Epi.101 b,Nihil sanè possum tibi opitulari. & 45 b,Opitulari reipubl.& 57 a, Opitulari sontib.pro S.R.23 a,Mulier hospiti oppresso iam desperatoq; ab omnib.opitulata est.Off.10 b,Vt quisq; maximè opis indigeat, ita potissimum opitulari. de Inu. 63 a, Qui permultum ad dicendum opitulati sunt.Off.31 b,Subuenire & opitulari patriæ.

OPORTET,*bat*.conuenit,attinet,decet,necesse est.de Ora. 76 b,Ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio.de Di.127 a, Docet enim ratio mathematicorũ, quã istis notam esse oportebat,quanta humilitate,&c. Ora.205 b,Oportere perfectionẽ declarat officij , quo semper utendum est & omnib.pro Cor.56 a, Si aliquid non contrà ac liceret factum,diceretur,sed contrà atq; oporteret. pro Cor. 5,Oportere est consentaneum esse officio,licere legib.& iuri,decere temporibus & personis.pro Plan.360 a,Si à populo præteritus est,quem non oportuit. pro Pom.17 b,Pericu la facilè ut hominem præstare oportet, innocentia tecti pellemus. Off.1 a, Quanquam te abundare oportet præceptis philosophiæ,&c.pro Mil.104 b,Quid in iudicando spectare oporteret.Ar.212 a,Hoc fieri & oportet,& opus est.Ar.58 a,Si loquor de repub. & oportet,insanus:si & opus est, seruus existimor.I.C.99 a,Quos ferro trucidari oportebat.de Or.144 a,Cũ sibi de ijs,quę dici ab oratore oporteret,sumeret.I.V.187 a,Pecunia quã oportuit ciuitatib.pro frumento dari.

dari. Ac.3 b, Totã enim rem Lucullo integram ſeruari opor tuit. Or.218, Sed id crebrius fieri non oportet. de Or.124 b, Proponi oportet quid afferas, & id quare ita ſit, oſtendere. I.V.98 a, Verùm hoc, quod iam pridẽ factũ oportuit. de In. 55 b, Oportet putare, &c. & cõuenit arbitrari, &c. & ad Her. 28 b, Videte ergo quid cõueniat eos impetrare. & pro Cec. 291 a, Non oportet, &c. nihil eſt quod, &c. quid ego, &c. At. 90 a, Nequid fiat ſecus quàm uolumus, quamq; oportet. I. A.18 b, Beneuolentia ciuium ſptũ eſſe oportet, non armis.

OPPERIOR, *iris.* expecto. At.156 a, Ego in arcano opperior, dum iſta cognoſco. & Epi.92 b, Nihil puto tibi eſſe utilius, quàm ibi operiri. At.69 b, Scribas ad me uelim, ſi quid erit quod opperiare. Att.77 b, Sed quid plura? coràm opperior reliqua. Att.43 b, Ibidem opperiar.

OPPETO, *tu.* obeo, occumbo. I.A. 265 a, Cum milites pro ſalute populi Rom. mortem oppetierint. & pro Seſt. 12 b, Mortem pugnans oppetiſſes. & At.41 b, Oppetere mortem. Ep.53 a, & Tuſc.172 a, & 173 b, Claræ mortes pro patria oppetitæ. Off. 23 a, At Aiax quo animo traditur millies oppetere mortem, quàm illa perpeti ab alio maluiſſet. I.A.245 b, Mors neceſsitatem habeat naturæ, aut ſi antè oppetẽda eſt, oppetatur cum gloria.

OPPIDANVS, *a, um.* pro Plan.265 b, Iure quodam in ſcenicos uetere, maximeq; oppidano. de Or.131 a, Senex quidam oppidanus. & Clar.187 a, Oppidanum quoddam & inconditum genus dicendi.

OPPIDÒ, ſanè. de Or.133 a, Tutor minus uetus, oppidò ridiculus. de Fi.97 a, Eorum definitiones paulùm oppidò inter ſe differunt. & Ep.235 b, Præterquam oppidò pauci.

OPPIDVLVM, *i.* oppidum. At.156 b, Melitæ, aut alio in loco, ſiue in oppidulo me futurum puto. & 313 b, Neq; ſolùm illud extorſi oppidulum, quod erat poſitum in Euphrate & Zeugmate, ſed, &c.

OPPIDVM, *di.* urbs. I.V.216 b, Segeſta eſt oppidum peruetus ia Sicilia. de D.95 b, Tum ante oppidum Nolam florentiſſima Samnitum caſtra cæpit. & 91 b, Phæræ, quę erat urbs Theſſaliæ, in quo oppido, &c. Ep.244 b, Magnas copias ad oppidum Antiochiam acceſsiſſe. Att.li.5, In oppido Antiochiæ. Ep.li.4, Oppida florentiſſima, nunc proſtrata & diruta. Sulpitij. ibid. Tot oppidorum cadauera proiecta iacẽt. Sulpitij. At.lib.8. In oppidis præſidia nulla ſunt.

OPPIGNERO, *as.* pignori do. pro Seſt.24 b, Libelli etiam pro uino ſæpe oppignerabantur.

OPPILATVS, *ta.* obſtructus, clauſus. I.A. 164 b, Niſi ille ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecisſet, hisq; oppilatis impetum tuum compreſsiſſet.

OPPLEO, *es.* impleo. de N.38 b, Vetus hæc opinio onpleuit Græciam, exectum eſſe Cœlum à filio Saturno. Tuſcu.183 a, Nanq; Aeſculapij liberorum ſaucij oppient porticus. Poſt. 206 a, Mors praua oppleta tenebris ac ſordibus. de N. 254, Nilus Aegyptum tota æſtate obrutam oppletamq; tenet.

OPPLORO, *as.* ploro. ad Her.40 b, Quin uos auribus meis opplorare deſinitis.

OPPONO, *u.* obijcio, reſpondeo, opponi & è regione fieri. L. Oppoſitus. Top.229 a, Cùm opponitur ſcripto ſcriptoris uoluntas. Aca.15 b, Autoritas tãta planè me mouebat, niſi tu oppoſuiſſes nõ minorem tuam. I.V.217 b, Opponebant illi interdũ nomẽ Africani. de Ora.139 a, His quatuor cauſis totidem medicinæ opponũtur. Or.212 b, Siue paribus paria redduntur, ſiue cõtrarijs opponuntur contraria. & 213 a, & 218 b, Par pari referre, cõtrarium contrario opponere, uerbũ uerbo cõparare. Ora.209 b, Vt antè occupet quod putat opponi. pro Cor.55 a, Principio orationis hoc oppono, me, &c. de Opt.244 b, Huic labori noſtro duo genera reprehenſorum opponuntur: unũ, &c. alterũ, &c. de Fin.98 b, Omni uirtuti uitiũ contrario nomine opponitur. Att.1 a, Et illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit. cont. Rul.64 a, Illam urbem huic urbi uolunt opponere. I.P.97 a, Cuius ego imperio non alpiũ uallum immaniſsimis barbarorum gentibus obijcio & oppono. & pro Font.276 b, Propugnaculum hoſtibus oppoſitum & obiectum. de Natur.52 b, Aues pennis pullos fouent, ne frigore lædantur: & ſi calor eſt à ſole, ſe opponunt. Of.64 a, Nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet. I.A.162 a, Sed quid oppones tandem? ſi negem, &c. quo me teſte conuinces? pro Seſt. 7 a, Habeo quem opponam illi. de Fi.85 a, Opponere ſe hoſtibus. de Fin.73 a, Protulit non tam ut probaret, quàm ut Stoicis, quibus cum bellum gerebat, opponeret. Top.219 b, Defenſor aliquid opponet de tribus. Quin.Fr.312 b, Oppoſuiſti ſemel *κατὰ συναίτιον* cauſam, Ciceronis noſtri ualetudinẽ. pro Cor.60 a, Opponere ſe periculis, &c. de Ar.258 a, Ciuẽ qui ſe pro patriæ ſalute opponat, inuidiæ fruſtra poſthac requiretis. pro Qu.8 a, Minas iactare, formidines opponere. pro Cec.289 a, Ad omnes introitus armatos homines oppoſuit. pro Mur.145 a, Obijci inſidijs coniuratorum, & ad omne periculũ atq; ad omnem inuidiam opponi. I.C.109 b, Et primum gladiatori illi imperatores noſtros opponite. de Cla.167 a, Ijs oppoſuit ſeſe Socrates, qui, &c. de Leg.187 a, Lacedæmone Ephori regibus à Theopompo ſunt oppoſiti. At.116 a, Põpeium perſequi Ceſar dicitur, ut interficiat (ô me miſerum) & non omnes noſtra corpora opponimus? & 282 b, His quod opponi poſſet præſidium non habebamus.

OPPORTVNE, *ὀπιδάφως.* non incommodè, loco, in loco, tẽpore, in tẽpore.) (*ἀνεπιδάφως,* iniquo loco, alieno tẽpore. Att. 144 a, Trebatius opportunè ad me ante aduentum Cæſaris uenerat. & pro Cl.52 b, Opportunè ades. Ep.11 b, Te ipſum, inquit, cupio, nihil opportunius potuit accedere. de N.5 a, Peropportunè, inquit, uenis. de Fi.103 a, Si id opportunè facere poſsit. pro Cæl.51 b, Poruerũntne meliori tẽpore proſilire? Ep. 168 a, Satis in tempore ad eos accedemus ſi uolebunt. Att.234 a, Tu uerò cum Craſſo, ut cætera quàm commodè, opportunè autem, quod id ipſum apud me mones quatriduo antè ad eum ſcripſeram.

OPPORTVNITAS, *tis.* *εὐκαιρία,* occaſio, tempus actionis opportunum, utilitas. de Fi.99 b, Quemadmodum opportunitas (ſic enim appellemus *εὐκαιρίαν*) non ſit maior productione tẽporis: habent enim ſuum modum, quæcũq; opportuna dicũtur. de Inu.50 b, Locus cõſideratur, in quo res geſta ſit ex opportunitate, quam uideatur habuiſſe ad negocium adminiſtrandum. & 51 a, Occaſio eſt pars tẽporis in ſe alicuius rei idoneã faciendi, aut non faciẽdi opportunitatem. Off.29 a, Locum autẽ actionis opportunitatẽ tẽporis eſſe dicũt. & ib. Opportunitas idoneorũ ad agẽdum tẽporum. & Ep.44 b, pro Mur.131 b, Et certè in armis locorum ualet opportunitas. de D.99 b, Ac mihi quidem uidẽtur ex locis ipſis, &c. diuinationũ opportunitates eſſe ductæ. Off. 8 a, Sed credo illos ſecutos opportunitatẽ loci, maximè ne, &c. I.A.188 b, Diuina uerò opportunitas, ut in ſortitione prouinciarum, quæ cuiq; apta eſſet, ea cuiq; obueniret. Att. 126 a, Tenendam hanc horam puto, quæ dignitatem & opportunitatẽ habet. de Am.99 b, Amicitia plurimas opportunitates habet. pro Pom.13 b, Cùm ad cæteras ſummas utilitates hæc quoq; opportunitas adiungatur, ut, &c. de N. 19 b, & 37 a, b, Cõſidera quę ſit utilitas, quæq; opportunitas in homine mẽbrorum. & At.120 a, Natura prouida utilitatum opportunitatumq; omnium. L. Deſperatio. Att.257 b, O Brute ubi es, quãtam *ὀπιδαφίαν* amittis. Of.28 b, Deinceps de ordine rerum, & temporum opportunitate dicendum eſt. Offic.59 b, Itaq; hac opportunitate annuli uſus, reginæ ſtuprum intulit. de N.52 b, Enumerari non poſſunt fluminum opportunitates. de Leg.161 b, Omitto opportunitates habilitatesq; reliqui corporis.

OPPORTVNVS, *a, um.* commodus.) (. Importunus. Offic. 29 a, Tempus actionis opportunum, Græcè *ὀπιδαφίαν,* Latinè appellatur occaſio. de In.48 b, Opportunus locus, tempus idoneum. pro S.R.29 b, Locus opportunus, captus ad eam rem. & Epiſt.99 b, Aetas opportuniſsima. Ep.153 a, Nihil poſt hominum memoriam opportunius accidere uidi. & 115 b, Hæc res mihi accidit opportuna. contra Rull. 84 a, Capua non modò non obfuit, ſed opportuniſsima ſe nobis præbuit. pro Ceci.287 b, Magis opportuna opera nonnunquam quàm aliquando fideli. de Orat. 130 b, Requieſcam in Cæſaris ſermone quaſi in aliquo peropportuno diuerſorio. de Clar.196 b, Si operoſa eſt concurſatio magis opportunorum. I.A.192 b, Milites Albæ conſtiterunt in urbe opportuna. de Amic.100 a, Cæteræ res quæ expetuntur, opportunæ ſunt ſingulæ rebus ferè ſingulis, diuitiæ ut utare, opus ut colere, &c.

OPPOSITIO, *onis.* de In.51 b, Diſparatum eſt, quod ab aliqua re per oppoſitionem negationis ſeparatur: ut ſapere, non ſapere. de Or.136 a, In refellendo aduerſario uel in confirmandis noſtris rebus. Ora.201 b, Aut aliquid affert, quod oppoſitum probabilius ſit, quàm illud quod obſtabit. de Or.92 b, Quod contradicatur refellere. L. Refello.

OPPOSITVS, *a, um.* diuerſus, aduerſus, cõtrarius, è regione factus. Tuſ.178 a, Ne dolorem ſummum malum diceres, oppoſitoq; dedecore ſententia depellerere. Off.35 b, Moles oppoſitæ fluctibus. pro Do.225 b, Hanc ego uim meo corpore oppoſito à bonorum ceruicibus depuli. & ib. Omnem uim improborum excepi meo corpore. Orat.201 b, Aut aliquid affert quod ſit oppoſitum probabilius ſit, quàm illud quod obſtabit. de Diu.112 a, Luna ſubiecta ſoli atq; oppoſita noſtris oculis. & ibid. Luna è regione ſolis facta.

OPPOSITVS, *tus.* pro Mar.136 a, Non modò excubias & cuſtodias, ſed etiam laterum noſtrorum oppoſitus & corporum pollicemur.

OPPRESSIO, *onis.* obſeſsio, oppugnatio. pro Dom. 213 a,

Occupatio fori, oppressio curiæ. & Off.68 b, Oppressio legum libertatis.

OPPRESSOR, *oris*. Attic.286 a, Vindex & oppressor coniurationis.

OPPRESSVS, *a, um*. obsessus, oppugnatus. Post.208 a, Senatus oppressus & afflictus. & pro Dom. 218 a, Oppressa capta; republ.

OPPRIMO, *mis*. seruitute oppressum teneo, subigo, abscondo. Off.37 b, Qui ui oppressos imperio coercent. & ibid. Armis oppressa ciuitas. & Epi.47 b, Opprimere remp. armis. Att.274 a, Opprimemini (mihi crede Brute) nisi prouideritis. & pro Fon.281 a, Cõficere atq; opprimere hostes. Ep.155 b, Qui oppresserit Antonium, is bellum confecerit. & pro Mur.131 a, Quem L. Murena repressum magna ex parte non oppressum reliquit. pro S.R.24 a, & pro Mil.109 b, Extinguere & opprimere potentiam alicuius. Att.237 a, Cum hominem temperantem tantus improuisò morbus oppresserit. pro Qu.1 b, Innocentes iniquo iudicio opprimere. pro S.R.20 a, Opprimi me onere officij malo, quàm, &c. & Epi.51 b, Opprimi dolore. Ep.253 a, Cùm hæc tertia iam epistola antè te oppresserit, quàm tu schedulam aut literam. I.V. 226 a, Contumeliæ quibus operti oppressiq; erant. & 80 a, Obrutus & oppressus est. de D.119 a, Quo modo potuit terra oppressus uiuere?

OPPROBRIVM, *brii*. dedecus, ignominia. Sal.274 b, Cùm omnibus matribus familiarum opprobrio esset.

OPPVGNATIO, *onis*. de Or.102 b, Oppidorum oppugnationes. & Qu.Fr.310 b, Sine oppugnatione nostra. & in Vat. 29 b, pro Cæl.41 a, Cum hoc genus oppugnationis inferetur, propulsare debebitis.

OPPVGNATOR, *oris*. qui cõtrà pugnat, qui fert arma contrà.)(Defensor, propugnator. Anteq.194 a, & pro Pl.275 b, Qui oppugnator salutis meæ fuisset. I.A.141 a, Antonius oppugnator patriæ.

OPPVGNO, *as*. impugno, cõtrà arma fero, oppugnationem infero, prodo. I.A.206 a, Cum Antonius Brutum oppugnet, Mutinam circũsedeat. pro Pom.7 b, Vrbẽ Cizycenorũ obsessam esse ab ipso rege, & oppugnatam uehementissimè. de Ar.244 b, Obsidere, oppugnare, & labefactare aliquam urbem. cont.Rul.61 a, Quæ res apertè petebatur, ea nunc cuniculis oppugnatur. Anteq.194 a, Oppugnare nocentes.)(. Propugnare pro innocentibus. de Inu.42 a, Oppugnare patriam.)(.Pugnare pro patria. pro Qu.7 a, Oppugnare caput alterius. Or.219 a, Oppugnare aliquẽ clandestinis consilijs. & Ep.a, Oppugnare aliquem pecunia. I.V.128 a, Pater rogat eos atq; orat, ne oppugnent filiũ suum. de Or.133 b, Carneades nullam unquam rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnauit quam non euerterit. Epist.59 a, Nec Metellum fratrem obdictum capite & fortunis per te oppugnatum iri existimaram. & 61 a, Quare ego non oppugnaui fratrem tuum, sed fratri tuo repugnaui. pro S.R.38 b, Quod à uobis oppugnari uideo, ne in quæstionem dentur, suspicioſum est. Qu.Fr.309 b, Vatinium, à quo palàm oppugnabamur, arbitratu nostro concidimus.

OPONTIVS, *tii*. I.V.130 b, Philodamus Opontius.

OPS, *Opis*. I.A.156 a, Pecunia utinam ad ædem Opis maneret. & 178 a, de Vn.281 b, Ops Saturni soror, Oceani & Salaciæ filia. Att.88 a, Statua quæ ad Opis per te posita in excelso est. & 230 b, Ad Opis, scilicet ædem.

OPTABILIS, *le*. optatus, optandus, expetendus, potior. de Or.104 a, Quæ uulgò expetenda & optabilia uidentur. Ep.68 a, Quæ etsi nobis optabiles in experiundo non fuerũt, in legendo tamẽ erunt iucũdæ. I.A.210 a, Mihi pax semper fuit optabilis. pro Sest.23 b, Hoc est maximè optabile omnibus. Off.10 a, Quæ ut concurrant omnia, optabile est. I.P.86 b, Vtrum tandem bono uiro optabilius putas, sic exire, &c. an, &c. ad Br.91 b, Exitus optabilis.

OPTABILITER. cum desiderio, optatò. Tusc.269, Quàm optabiliter iter illud ineundum est.

OPTANDVS, *a, um*. I.P.86 b, Optandam duco mihi fuisse il lam expetendamq; fortunam.

OPTATIO, *onis*. optio, optatum. Of.71 a, Theseus, cui cum tres optationes Neptunus dedisset, optauit interitum Hippolyti filij sui.

OPTATIO, *onis*. ornatus quidam orationis. de Or.172 a, Optatio.)(.Execratio, &c.

OPTATÒ. optabiliter. Attic.214 a, Et mihi optatò ueneris. & de Orat.110 b, Ocium quod nunc peroptatò nobis datum est.

OPTATVM, *ti*. somnium, desiderium, uotum. cont.Rull.61 a, Hæc non cogitata sapientum, sed optata furiosorum uidetur. Off.7 a, Ex trib. enim optatis hoc erat tertium, quod de Hippolyti interitu iratus optauit. & 71 a, Quo optato impetrato, Theseus in maximis fuit luctibus. Ep.28 a, In omnibus tuis rebus meis optatis fortuna respondit. Ep.25 a, Quid est causæ cur mihi non sit in optatis complecti hominem? I.P.89 b, Illud etiam accidit præter optatum meum, sed ualde ex uoluntate, ut in furorem ẽcinsaniam incideris.

OPTATVS, *a, um*. optabilis, exoptatus, longus in optatis, gratus. I.V.56 a, Quid est quod omnibus gratius atq; optatius possit esse? Epist.264 b, Grati & optati rumores de aliquo. Epist.29 b, Cum optatissimum nuncium accepissem te, &c. & 30 a, Mihi quæsto optatior obtingere nemo potuit. pro Dom.229 a, Quod iis optatissimum erat. Att.151 a, Nihil mihi optatius, quàm eo olare. Qu.Fr.310 b, Valemi optime & optatissime frater, & aduola. pro S.R.25 a, Patres optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maximè seruire.

OPTIMATES, *tum*. optimi senatores, summi ciuitatis uiri, primarij, principes, nobiles.)(.Populares. Att.163 b, Vide ne dum pudet te parum optimatem esse, parum diligenter qd optimum sit, eligas. & Epist.14 a, & Tusc.172 a, pro Fla.157 b, Vsq; eò orba fuit ab optimatibus illa concio, ut princeps principum esset Meandrius. pro Sest.23 a, Qui ita se gerebant, ut sua consilia optimo cuiq; probaientur, optimates habebantur. de Cl.193 b, Optimates Athenensium. & de In.68 a, Cõtra uoluntatem omnium optimatum. Ep.99 a, Matronæ opulentæ optimates. Tusc.172 a, Optimates.)(.Plebs. Att.20 a, Hãc uiam optimatum non teneo. & 114 a, Philotimus enim me ab optimatibus ait conscindi, quibus optimatibus, &c. Offi.50 a, Ex quo tantæ discordiæ secutę sunt, ut tyranni existerent, optimates exterminarentur.

OPTIME'. præclarè. Qu.Fr.311 a, Si perficiunt optimè. si minus, &c. Ep.57 b, Sed hæc tu melius, uel optimè omnium. I.V.134 a, & Acad.29 a, Optimè, inquit, &c. de D.81 b, Optimè uerò, inquam. &c.

OPTIMVS, *a, um*. lectissimus, beneficentissimus. de N.18 b, Iupiter optimus: id est, beneficentissimus. & de Opt.243 b, Quod omnes laudes habet, id est optimum. de In.53 a, Nam & tu mulier optimum uirum uis habere, & tu Xenophon uxorem habere lectissimam maximè uis. de Opt.243 a, Optimum unum est, & quod optimo dissimillimum est, id est deterrimum. de Cla.177 a, In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atq; absolutio. Or.197 b, Nã neq; illud ipsum, quod est optimum, desperandum est: & in præstantibus rebus magna sunt ea, quæ sunt optimis proxima. Or.200 a, In omni re difficillimum est formam exponere optimi, quòd aliud alijs uideatur optimum. de Ar.250 a, Vtris, qui est optimus à populo Romano iudicatus P. Scipio. de Fin.65 a, Hoc uerò, inquit, optimum, ut is, &c. ἀφυσικῶς. de Ora.97 a, Stylus optimus & præstantissimus dicendi magister. pro Clu.28 a, Optimus.)(deterrimus.

OPTIMI, pro optimatibus & Senatoribus. de Leg.Ii.3, Eáq; optimam rempub. esse duco, quam hic consul constituerat, quæ sit in potestate optimorum.

OPTIO, *onis*. potestas. de Fi.55 a, Cum soluta nobis est eligendi optio. Acad.6 a, Si optio naturæ nostræ detur. I.V.61 b, Ille tibi potestatem electionemq; facturus est, ut eligas utrum uelis. I.V. An erit hæc optio, & potestas tua? ut dicas, &c. de Fat.140 b, Vtro frui malis, optio tua sit. de Cla.181 b, Quãdo autem dubium fuisset apud patres nostros eligendi, cui patroni daretur optio, quin Antonium optaret aut Crassum? pro Qu.5 b, Cui hæc optio tam misera tamq; iniqua daretur, ut, &c. pro Cecin.197 a, Si mihi non copioso homini ad dicendum optio detur, utrum, &c. Att.67 b, Hybernam legionem eligendi optio delata.

OPTO, *tas*. cupio, desidero, exopto, expeto, uota facio, eligo. de Orat.93 a, Insperanti mihi, sed ualde optãti cecidit, ut in istum sermonẽ delaberer. de Ora.156 a, Quorum si alterum sit optandum, malim indisertam prudentiam, quàm stultitiam loquacem. de Fat.149 b, Optare hoc quidem est, non disputare. Or.202 a, Bonitas uocis optãda est (non est enim in nobis) sed tractatio in nobis, &c. Qu.Fr.314 a, Id erat huiusmodi, ut magis optãdum quàm sperãdum putarem. pro Pom.8 b, Itaq; tantùm uictus efficere potuit, quantum inimis nunquam est ausus optare & pro Fla.153 a, Quantum sibi ablatum domo impudentissimus dicit, tãtum nũquam est ausus ut haberet optare. I.A.258 b, Cum ad eum, qué cupimus optamusq; uestitum, redierimus. de Cla.196 b, Tibi fauemus, te tua uirtute frui cupimus, tibi optamus eã rempub. quæ, &c. de Or.85 a, Neq; nobis cupientibus & optantibus fructus ocij datus est. pro Lig.138 b, Quid cupiebas? quid optabas? I.C.107 b, Neq; ego à dijs immortalib. optabo Quirites, ut, &c. pro Clu.57 b, Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod non illa filio uoluerit, optarit, cogitarit, effecerit. Of.71 a, Sol Phaetõti filio factũrum se esse dixit, quicquid optasset: optauit ut in currum patris tolleretur. Of.7 a, Ex tribus optatis hoc erat tertium, quod de Hippolyti interitu

teritū iratus optauit. Ep. 42 a, Sed ne optari quidē sacerdotē licebat, qui cuiquam ex collegio esset inimicus. I.P. 86 b, Optādam duco mihi fuisse expetendamq; fortunam. & 89 a, Hæc ego de uobis semper expetiui, hæc optaui, hæc precatus sum. & ibid. Optare insaniam alicui. de Amic. 207 b, Quin etiam necesse est cupere, etiam optare, ut quàm sæpissimè amicus peccet.

OPVLENTIA, *tiæ.* opes. Sal. in Cic. 271 a, Opulētiam istam ex sanguine ciuium parasti.

OPVLENTISSIMVS, *a, um.* ditissimus, opibus circumfluens & abundans. de D. 132 b, Crœsus Asiæ rex opulentissimus. & Tusc. 247 b, Sardanapalus opulētissimus Syriæ rex. de N. 76 b, Opulentissima & beatissima ciuitas.

OPVS, *eris.* munus, opera, artificium. de Or. 115 a, Magnum est quoddam opus atq; haud sciām an de humanis operibus longè maximum dicere, &c. de Cl. 171 a, Et nimirū princeps ex latinis illa oratorum propriā, & quasi legitima opera tractauit, ut egrederetur à proposito, ut delectaret animos, &c. I.V. 212 b, Nūquam mihi opus deest. Or. 203 b, Magnum opus & arduum, sed ingredientibus considerandum fuit, quid ageremus. Tusc. 208 b, Magnum opus & difficile. Att. 147 a, Vtinam aliquod in hac miseria reip. *πολιτικὸν* opus efficere & nauare mihi liceat. Ep. 107 b, Itaq; opera efficio tanta, quanta fortassē tu senties. de Or. 112 a, Homo unius cuiusdam operis, ut inquit Cæcilius. At. 25 a, Curabo ut huius peregrinationis tibi opus extet. & 159 a, Epi. 263 b, An pangis aliquid Sophocleum? fac opus appareat. I.V. 229 b, Opus tam elegans, tam perfectum, tam elaboratum. & de N. 54 a, Opus artificiosum & diuinum. de N. 21 a, Operā magnifica atq; præclara. de N. 37 a, Quod in operibus nostrarum artiū manus efficit, id multò artificiosius naturā efficere. Offi. 30 a, Pictores & ueri etiām poetæ suum quisq; opus à uulgo cōsiderari uult. Acad. 39 a, Magnum opus in manibus habeo. Ep. 7 b, Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari. de Or. 108 a, In uno aliquo opere noctes & dies urgeri. I.V. 68 b, Publicorum operum depopulatio. pro Do. 223 b, Operum publicorum exactio. Topic. 222 a, Eius operis uitio id est, fornicis uel parietis. I.V. 210 b, Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta. & 224 b, & summa arte. I.V. 229 a, Quorum iste nō opere delectatur, sed pondere. & 206 b, Hydria præclara opere, grandi pondere. I.V. 223 a, Galeæ cælatæ opere Corinthio. de Leg. 183 a, Exornare sepulchrum opere tectorio. Tusc. 240 a, Stragulum magnificis operibus pictum. de Sen. 81 b, Nunquam ulla in agro maiora opera fiunt senibus absentibus. Attic. 208 b, Academicam *σύνταξιν* totam ad Varronem traduximus. At. 226 a, Dij immortales, quæ tum opera effici potuerunt. Off. 53 a, Nulla eius ingenij monimēta mandata literis, nullū opus ocij, nullum solitudinis munus extat. I.A. 250 a, Antonius Mutinam operibus munitionibusq; sepsit. I.A. 264 a, Erit igitur extructa moles opere magnifico, inciſæq; literæ, &c. de Sen. 82 b, Præclarum opus est instituere adolescentes. Par. 116 b, Hoc tamen opus in apertū ut proferās, nihil postulo. & 118 a, Qui Corinthijs operibus abundant. de L. 157 a, Cùm sit opus unum hoc oratorium maximè. pro Mar. 132 b, Nihil est opere aut manu factū, quod nō aliquando cōsumat uetustas. Top. 226 a, Causæ, quæ sine ulla appetitione animi, sine uoluntate suū quasi opus efficiunt. I.V. 230 b, Nimio opere, sicut magno opere. Off. 35 b, Quæ non sine hominū opere haberē possemus. & ib. Sine hominum manu atq; opera. Qu.Fr. 328 b, De arcano Cæsaris, opus est uel mehercule etiam elegātioris alicuius, scilicet artificis. de D. 120 b, Vt si mures corroserint aliquid, quorum est opus, hoc unum monstrum putemus.

OPVSCVLVM, *li.* Attic. 30 b, Minutorum opusculorum fabricator. & de Leg. 156 b, In isto opusculo, &c. Parad. 116 b, Accipies igitur hoc paruū opusculum, lucubratum his iam contrāctioribus noctibus.

OPVS est. conuenit, tēpus fert, res fert, si usus est, si ita cōmodum uestrum fert, necesse est. de Orat. 112 b, Illud etiam si opus est, tamē est minus necessarium. Epi. 17 a, Legem curiatam consuli ferre opus esse, sibi necesse non esse. ad Her. 28 a, Tacito cūm opus est, clamas: cum loqui conuenit, obmutescis. At. 118 b, Sed opus fuit Hircio cōuento. At. 212 a, Hoc fieri & oportet & opus est. At. 106 b, Quid opus est de Dionysio tā ualde affirmare? an mihi nutus tuus nō faceret fidem? Epi. 66 b, Et si opus esse uidebitur, ipse cōueniam. I.C. 16 a, Ne dici quidem opus est quanta diminutione ciuium, &c. de Or. 104 a, Acuto homine nobis opus est. & I.A. 236 a, Expedito nobis homine opus est. Par. 124 b, Mihi quæsito opus est. in Sal. 273 b, Vbi rerū testimonia adsunt, non opus est uerbis. Of. 75 b, Is quod sibi opus esse uidebat, non quod reip. cēsuit. Ep. 50 b, Illa quādiu ei opus fuit, uixit. pro Flac. 153 b, Græci ex tempore, quod opus est, obsignant. Epist. 66 a, Nos si quid erit istic opus, defendes. Epist. 173 a, Tu quæ istic opus erūt, administrari prospicies. Epi. 88 b, Non enim acciderat mihi opus esse. Epist. 29 b, Is omnia pollicitus est, quæ tibi essent opus. Epist. 139 a, Nihil tibi opus est illud à Trabea. Ep. 20 b, Dux nobis & autor opus est. de Rep. lib. 5 teste Nonio, Sed tamen, ut bono patrifamiliās, colendi, ædificandi, ratiocinādi quidam usus opus est. Epi. 109 b, Sulpitij tibi operam intelligo non multū opus fuisse. Art. 247 b, Video, mihi opus est uiaticum. & ibi. Mihi opus est uniuerso quidem, scilicet uiatico. de Ora. 141 b, In omnibus rebus, quæ sub aspectū ueniunt sedes opus est. de Inu. 69 a, Huius nobis exempla permulta opus sunt. Ep. 147 b, Aliquantum nobis temporis & magni laboris, & multæ impensæ opus fuerunt, ut quæ, &c. At. 97 b, Dices nummos mihi opus esse ad apparatū triumphi. Epist. 58 b, Quibuscunq; rebus opus esse intelligam, tibi præstò ero. de Cla. 174 a, Ad remp. duntaxat quod opus esset, satis habuit eloquentiæ. cont. Rul. 64 a, Mihi ad huiusce uerbi uim uehemēter opus est prudentia uestra. Epi. 31 b, & ad Her. 37 a, Præsidio firmiori opus est ad istam prouinciam. Ep. 158 a, Vlla in re, quæ ad ualetudinem opus sit. I.V. 102 a, Aiebat multa sibi opus esse, multa canibus suis. Tusc. 246 a, Alexandro roganti, ut diceret, si quid sibi opus esset? Nunc, inquit, &c. Attic. 19 b, Tum si quid res ferret, coràm inter nos conferemus: id est, si quid opus erit. I.A. 194 a, Si res ita tulisset: id est, si opus fuisset. Epist. 112 a, Si tibi ita conueniat: id est, opus sit. Am. 106 a, Atq; haud scio, an opus sit quidem, nihil unquam omnino deesse amicis. Epi. 116 a, Amabo te, si quid quod opus fuerit Appio facies, ponito mē in gratia.

ORA, *æ.* regio, pars terrarum, extremitas. pro Corn. 56 b, Qui tot habet triumphos, quot oræ sunt partesq; terrarum. & de Nat. deor. 59 a, Quacunque in ora ac parte terrarum. Ep. 185 b, Exteræ nationes à prima ora Græciæ usq; ad Aegyptum. Tusc. 162 b, Terra duabus oris distātibus habitabilis. Tusc. 157 b, Oræ ipsæ locorum illorum, quò peruenerimus. Att. 109 a, & Tusc. 236 a, Tota hæc maritima ora. de D. 117 b, Oræ gentiū, in quibus hæc ne obseruantur quidem. de Nat. 49 a, Amœnitates orarum & litorum. Tusc. 172 b, Duæ oræ distantes. de N. 12 b, Ignibus altissima ora reddita est. de N. 46 a, Aether extrema ora & determinatio mundi. de Fin. 86 a, Regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremitas. de N. 12 b, Immensa regionum magnitudo, in quam se intendens animus, nullam oram ultimi uideat. de D. 102 b, Omnes aui di spectant ad carceris oras. pro Pomp. 8 b, Fani diripiendi causa, in eas oras nostrum exercitum esse adductum.

ORACVLVM, *li.* sors, uaticinatio. Topic. 227 b, Oracula ex eo ipso appellata sunt, quòd ineat in his deorum oratio. de D. 100 a, Ijsdem de rebus semper aut Delphis oraculum, aut ab Ammone, aut à Dodone petebant. de D. 96 a, Cùm oraculum ab Ioue Dodoneo petiuissent de uictoria scisciātes. de D. 80 b, Græcia nullam coloniam misit sine Pythio aut Dodonæo aut Ammonis oraculo. de Diu. 96 a, b, Sacerdos quæ præposita erat oraculo. pro Font. 280 a, Nationes quæ quondam Delphos usq; ad Apollinem Pythiū atq; ad oraculum orbis terræ spoliandū profectæ sunt. de D. 87 b, Oracula quæ instinctu diuino afflatuq; funduntur. & ibid. Oracula, quæ æquatis sortibus ducuntur. de Diu. 104 a, Credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quib. inflatæ mentes oracula funderent. de D. 88 b, Potest autem uis illa terræ quæ mentem Pythiæ concitabat, euanuisse uetustate. Attic. 274 a, Hæc ex oraculo Apollinis Pythij edita tibi puta nihil potest esse uerius. & Off. 49 b, Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam, &c. pro Fon. 279 a, Si quicquam ex illo loco dicetur, ex oraculo dici putet. de Diu. 132 b, Sors illa edita est opulentissimo regi Asiæ, Crœsus Halym penetrās magnam peruertet opum uim. & ib. Cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur. de L. 178 a, Oraculum est, eas, &c. de Nat. 14 b, Hæc ego nunc physicorum oracula fundo. de Di. 95 a, Exposui somnij ac furoris oracula. Tusc. 174 a, & de Fi. 68 b, Quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, uictrices Athenas fore. & ibid. Oraculo edito. pro S.R. 29 a, Cum præsertim deorum immortalium iussis atq; oraculis id fecisse dicantur.

ORATIO, *onis.* locutio, sermo, concio. Or. 202 a, Quanquam omnis locutio, oratio est, tamen unius oratoris locutio in hoc proprio signata nomine est. de N. 20 a, Sermo & oratio in homine. de Or. 125 b, Illa, quæ à bono poeta dicta est flexanima atq; regina rerū oratio. & ib. Oratio mores effingit hominū. & ib. multa de oratione. Or. 213 b, Isocrates orationis faciendæ ac ornādæ autor locupletissimus. & de Or. 90 b, Ignarus faciūdæ ac poliēdæ orationis. pro Do. 216 b, Cū his hæc haberi oratio potest, qui, &c. Ep. 112 a, Tu quam orationē Pomp. habuerit tecū, fac mihi perscribas. Tusc. 246, Habere multā orationē de aliqua re. Epi. 62 a, Mitissimam in senatu orationē habuit. Of. 26 b, Magna uis orationis est,

eademq; duplex: altera contentionis, altera sermonis: cõtẽtio, &c. sermo, &c. & 42 b, Duplex est ratio orationis: quarum in altera est sermo, in altera contentio, &c. & ib. Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam: ea est enim quam eloquẽtiam dicimus. & 43 a, Quæ in multitudine cũ contẽtione habetur oratio, Ep. 153 a, Oratio grauissimis uerbis sentẽtijsq; plena. de Ora. 87 b, Sapiẽtissimis sentẽtijs grauibusq; uerbis ornata oratio & perpolita. de Cla. 175 b, Orator grandis uerbis, sapiens sentẽtijs, genere toto grauis. de Fi. 94 a, Verùm tamen cũ de rebus grandioribus dicas, ipsæ res uerba rapiunt, ita fit cùm grauior, tum etiam splendidior oratio. pro Cor. 58 a, C. Pompeius cuius oratio omnibus ornamẽtis abũdauit. pro Cę. 47 a, Genus orationis, eius facultatẽ, copiã sententiarũ atq; uerborũ perspexi. & ibi. Sed inerat oratio & bonis artibus instituta, & cura & uigilijs elaborata. pro Sest. 19 b, Ita de me ille scripsit, ijs uerbis, rebus, sentẽtijs, ut, &c. de In. 67 a, Distinguere & illustrare orationẽ raro inducẽdis locis cõmunib. de Orat. 147 a, & 114 a, Oratio de horridis rebus nitida, de ieiunis plena, de peruulgatis noua. & 125 a, Flumen orationis & uarietas. & Aca. 30 a, Flumen grauissimorũ & optimorum uerborum. & de Fin. 64 b, Aureũ orationis flumen fundẽs Aristoteles. Itẽ, Quasi torrẽs fertur oratio. de Cl. 172 a, Oratio incitata, grauis, uehemẽs. de Or. 161 b. Figura orationis plena, & tamen teres.)(. Tenuis, nõ tamẽ sine neruis & uiribus, mediocris. de Or. 159 a, Itaq; tũ graues sumus, tum subtiles, tũ medium quiddam tenemus. de Opt. 243 a, Orator grãdis, grauis, copiosus.)(. Tenuis, subtilis, breuis. & Or. 201 b, Alij graues, alij tenues, alij tẽperati. Ora. 205 a, b, Oratio uel orator grauis, acer, ardens, amplus, copiosus, ornatus.)(. Tenuis, subtilis, acutus, submissus, humilis, medius, modicus, temperatus, mediocris, ut philosophorũ: insignis, florens, pictus, expolitus, ut sophistarũ. de N. 30 a, Vberius & fusius disputare.)(. Angustius & breuius, &c. & ibi. de oratione rhetorica & dialectica. de Or. 128 b, Multa, uaria, & copiosa oratio. de Ora. 127 a, Genus orationis uehemens atq; atrox.)(. Genus alterum lenitatis & mãsuetudinis. & de Cl. 175 b, Genus dicẽdi magnificẽtius & ornatius. & de Cla. 175 a, Genus orationis uagum, fusum, multiplex. de Or. 145 b, Genus dicẽdi forte, uehemẽs, commotum in agẽdo, præmunitum, ex omni parte septũ, acre, acutum, enucleatũ, & multa alia. de Or. 123 a, & de Cl. 167 b, Oratio fortis, intẽta, acris, uehemẽs, grãdis, incitata.)(. Placida, summissa, lenis. de Ora. 113 a, Genus sermonis liquidũ, fusum, profluẽs.)(. Exile, aridũ, concisum, minutũ. de Cla. 173 a, Limatum dicẽdi genus. de Or. 151 a, Oratio grauis, suauis, erudita, liberalis, admirabilis, polita, sensus & dolores habens.)(. Exilis, inculta, uulgaris, obsoleta. & ibid. Cõsperſa quasi uerborũ sententiarumq; floribus. de Or. 160 a, Oratio, quæ quidem polita sit atq; facta quodãmodo. & 152 a, Concinna, distincta, ornata, festiua. & 158 b, Iuncta, cohærens, lenis, æquabiliter fluens. de Orat. 161 b, Distinguẽda & frequentanda est omnis oratio luminib. sentẽtiarum atq; uerborum. de Or. 147 b, Qui distinctè, qui explicatè, qui abundanter, qui illuminatè & rebus & uerbis dicunt, & in ipsa oratione quasi quẽdam numerũ uersumq; conficiunt, id est quod dico ornatè. de Cl. 174 a, Peracutum & artis plenum orationis genus. de Cl. 170 b, Hæc posteriorum quasi exaggerata altius oratio. & de Fin. 126 b, Oratio splẽdida, illustris. Or. 315 b, Oratio alta & exaggerata.)(. Abiecta, humilis. de Cla. 183 a, Incitata, uolubilis, redundans & circumfluens oratio. de Orat. 114 a, Genus orationis fusum atq; tractum, & cum lenitate quadam æquabiliter profluens, sine iudiciali asperitate, & sine sententiarum forensium aculeis. Or. 199 a, Optimum quoddam & tanquam adipale orationis genus. Ora. 201 a, Dulce orationis genus, & solutum, & effluens, sententijs argutum, uerbis sonans, est in illo epidictico genere. Ora. 198 b, Grandiloqui (ut ita dicam) fuerũt, cũ ampla & sentẽtiarum grauitate & maiestate uerborum. & ib. Oratores uehemẽtes, uarij, copiosi, graues. de Cla. 191 a, Accuratũ & exquisitum dicendi genus. de Cla. 195 b, 196 a, Oratio cùm incitata & uibrãs, tum accurata etiam & polita. Orat. 215 a, Oratio collocata atq; diffusa.)(. Angusta atq; concisa. de Clar. 189 a, Plena literatæ senectutis oratio. & ibid. Splendida quædam & minimè ueteratoria ratio dicendi. pro Syl. 169 a, Copiosissima atq; ornatissima oratio. de Cla. 189 b, Compositum dicendi genus, & acre, & expeditum. & 190 a, Oratio splendida & grandis, & eadem faceta & perurbana. ad Her. 27 b, Oratio puris & electis uerbis composita. At. 238 a, Est autem oratio scripta elegantissimè sententijs & uerbis, ut nihil possit ultrà. pro Pl. 271 a, Tua fuit perelegans & persubtilis oratio. de Clar. 192 a, Genus orationis sincerum, solidum, & exsiccatum. Orat. 201 b, Lenitas & æquabilitas orationis, & purũ quasi quoddam & candidum genus dicendi. contra Rul. 68 b, Is explicat orationem sanè longam & uerbis ualde bonis. Off. 1 a, Aptè, distinctè, ornateq; dicere oratoris proprium est. de Or. 147 a, Presè, æquabiliter, leniter loqui.)(. Asperè, uastè, rusticè loqui. & de Cl. 174 b, Subtiliter, presè, enucleatè, solutè & suauiter dicere. de Cla. 170 a, Attici acuti, elegantes, faceti, breues. de Di. 97 b, Oratio uel actio uehemens, & grauis, & copiosa. de D. 140 b, Vbertas orationis & ornamenta dicendi. Or. 202 b, Oratio tracta quædam & fluens. & ibid. Contorta & acris oratio. de Or. 125 b, Sententiæ integræ, ueræ, nouæ, sine figmentis sucoq; puerili. Ep. 85 a, Oratio libera, incitata. de Or. 109 b, Quid enim tua potest oratione aut subtilius aut ornatius esse? pro Sest. 26 b, Sed mihi omnis oratio est cum uirtute, non cum desidia. de Clar. 174 b, Appij uolubilis, sed paulo feruidior erat oratio. pro Fl. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadam celeritate dicendi. de Cla. 187 a, Feruidum quoddam & petulãs & furiosum genus dicẽdi. & ibid. Inconditum genus dicendi. de Cl. 170 b, Antiquior est eius sermo, & quædam horridiora uerba. & 171 b, Exilis oratio & redolẽs antiquitatẽ. Or. 218 b, Oratio carẽs numeris, dissipata, inculta, & fluens est. & 220 a, Oratio dissipata, diffluens, soluta. de Clar. 189 a, Oratio tum obscura, quia peracuta: tum rapida & celeritate cæcata oratio. Ora. 198 b, Oratio aspera, horrida, tristis, neq; perfecta neq; concluſa. & ib. Leuis, instructa, & terminata oratio. & ibid. Alia pulchra. de Cl. 174 a, Triste & seuerum genus dicendi. Ora. 201 b, Duritas & seueritas & quasi mœsticia orationis. Ora. 216 b, Ne immoderata aut fluens aut dissoluta aut angusta sit oratio. Ora. 203 b, Genus dicendi summissum & humile. & ibid. Orator tenuis, subtilis, acutus. Qu. Fr. 314 b, Ille capitalis, creber, acutus, breuis, penè pusillus Thucydides. Of. 1 b, Disputator subtilis, orator parum uehemens, dulcis tamen. de Clar. 190 b, Eos quorum altior oratio, actioq; esset ardentior, furere & bacchari arbitrabatur. Orat. 199 a, Horridè, incultè.)(. Eleganter, enucleateq; dicere, & inquinatè loqui. de N. 50 a, Angustia concluſæ orationis non facilè se ipsa tutatur. de Cl. 182 b, Cauenda est presso illi oratori inopia & ieiunitas: amplo autẽ, inflatum & corruptum dicẽdi genus. de Or. 182 b, Attenuatè presseq; dicere.)(. Sublatè amplec; dicere. ad Her. 27 a, Oratio inflata, arida, exilis. & ibid. Fluctuãs, dissoluta. de Fi. 94 a, Res philosophicas ornatè dicere uelle, puerile est: planè aũt & perspicuè expedire, docti & intelligentis uiri. de Or. 114 a, & de Cl. 175 a, b, Oratio philosophorũ qualis. Ora. 203 a, Oratio Platonis & Democriti qualis. de Cl. 175 b, Oratio philosophorum pacatior, oratorum pugnacior. de L. 158 b, Oratio tua non multum à philosophorum lenitate abest. & de Orat. 128 b, Genus dicendi in quo uis atq; cõtentio quæritur. & Tusc. 237 b, Lenitas orationis. Or. 292 b, de oratione philosophorum multa & pulchra. de Cl. 175 b, Oratio Stoicorum astricta & contracta, id est, Academicorum ueterum, & Platonis.)(. Libera, lata. de Or. 91 a, Oratio Stoicorum spinosa & exilis. de Orat. 149 a, Stoici orationis genus habent fortasse subtile, & certè acutum: sed ut in oratore exile, inusitatum, abhorrens ab auribus uulgi, obscurum, inane, ieiunũ. de Or. 114 a, & Or. 202 b, Oratio historicorum qualis. Or. 219 b, Siculorũ dicendi genus adiectum. de Cla. 183 a, Grandis, & ut ita dicam, Tragicus orator. de Orat. 127 b, Neq; paruis in rebus adhibendæ sunt hæ dicendi faces. & ibid. Tragœdias agere in nugis. de Sen. 82 b, Compta oratio & mitis. Sermo quietus & remissus. de Sen. 83 a, Ex Nestoris lingua, ut ait Homerus, mello dulcior fluebat oratio. de Sene. 84 b, Causarum illustrium quæsitum; defendi, nũc quàm maximè concisio orationes. At. lib. 1, In illam orationem Metellinam addidi quædam.

ORATIVNCVLA, *æ.* oratio. Att. 209 a, Scripsit enim ad me Balbus, & Oppius mirificè se probare, ob eamq; causam ad Cęsarẽ meam se oratiunculã misisse. 239 a, Brutum omnire, qua possum cupio iuuare, & cuius de oratiuncula idem te, quod me sentire uideo. de Cl. 171 a, Iudicant eum oratiunculę, tum historia quędam Greca, scripta dulcissimè. & 183, de Nat. 68 a, Oratiuncula aureola.

ORATOR, *oris.* is qui dicit, eloquẽs, legatus. de Or. 90 b, Is orator erit mea quidẽ sententia hoc tã graui dignus nomine, qui quæcũq; res inciderit, quæ sit dictione explicanda prudenter, cõpositè, ornatè & memoriter dicat, cum quadã etiã actionis dignitate. de Or. 90 a, Orator plenus atq; perfectus is est, qui de omnib. reb. possit uariè copioseq; dicere. & 150 b, De oratore summo & perfecto. de Or. 103 a, Oratorem eũ puto esse, qui & uerbis ad audiendũ iucundis, & sententijs ad probandum accõmodatis uti possit in causis forensibus atq; cõmunibus: eumq; esse præterea instructũ uoce & actione & lepõre quodam uolo. de Or. 108 a, Sit orator nobis is qui, ut Crassus describit, accõmodatè ad persuadendũ possit dicere. & 96 b, Oratorẽ ubicũq; cõstiterit, cõsistere in suo. de Or. 95, Nihil in hominum genere rarius perfecto

perfecto oratore inueniri potest. & 94 b, Pingendus est nobis detractis omnib. uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. & 156 a, Si quærimus quid unum excellat, docto oratori palma danda est. & ibid. In oratore perfecto inest omnis philosophorum scientia. Off. 1 a, Oratoris proprium, aptè, distinctè, ornatèq; dicere. Or. 202 b, Oratorem hoc uno excellere, id est, oratione: cætera in eo latère, indicat nomen ipsum. Non enim inuentor, aut cõpositor, aut actor, hęc cõplexus est omnia: sed & Græcè ab eloquendo ῥήτωρ, & latinè eloquens dictus est, &c. & ibid. Dicendi, id est, eloquendi maxima uis soli oratori conceditur. & Or. 207 a, Disputandi ratio & eloquendi Dialecticorum sit, oratorum autè dicendi & ornandi. Par. 242 b, Vt oratorè decet latè exprimere. de Or. 148 a, Vt illũ efficeret oratorẽ uerborũ, actoremq; rerum. & Or. 220 a, Orator compositus.) (. Incõditus . & de Cl. 147 a, Orator canorus & uolubilis. de Cl. 188 a, Orator præstat minutis imperatoribus. de Cla. 187 b, Antronius & Statienus mali oratores. pro Mur. 131 a, Spernitur orator bonus, horridu' miles amatur. de Or. li. 1. Quum boni perdiu nulli, uix aũt singulis etatib. singuli tolerabiles oratores inuenirentur. de Ora. 86 b, Vis oratoris profesioq; ipsa bene dicendi, hoc suscipere ac polliceri uidetur, ut omni de re, quæcunq; sit proposita, ab eo ordine copioseq; dicatur. de Or. 89 a, Oratoris est compositè, ornatè, copiosè eloqui. de Or. 91 a, Nemo est in oratorũ numero habendus, qui nõ sit omnib. ijs artib. quæ sunt libero homine digne, perpolitus. de Or. 145 a, De oratorũ tam Græcorum quàm Latinorum differentia. Oratorum genera, uide de Opt. 243 a, b.

ORATOR, pro legato. de Cl. 169 a, C. Fabricius ad Pyrrhũ de captiuis reddẽdis missus orator. de Ar. 251 b, Oratores cõtra ius fasq; interfectos. i. legatos. de L. 173 b, Fœderum pacis belli induciarum oratores, fœciales. &c. L. Oratio.

ORATORIE'. ornatè, copiosè, splendidè. Or. 219 a, Pulchrè & oratoriè dicere. & ad Her. 41 b.

ORATORIVS, *a, um*. Aca. 45 a, Huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuæ ad persuadendum accõmodatæ. Par. 237 a, Et illam disputandi prudentiam concertatio captatioq; uerborum, & hanc oratoriam uim inanis quædam profluentia loquẽdi imitatur. de Or. 105 a, Sic illam orationẽ disertam sibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem nõ uideri. & de Cl. 188 b, Illa oratoria ornamenta dicendi. Part. 116 a, Stoicè nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere.

ORATVS, *tus*. rogatus. pro Flac. 163 b, An etiam scripsi oratu tuo?

ORBATVS, *a, um*. priuatus. pro Cl. 26 b, Mater orbata filio. Ep. 54 b, Nec eam multis claris uiris orbatam priuare etiã aspectu tuo. Epi. 83 a, Omni spe salutis orbatus.

ORBICVLATVS, *a, um*. globosus. Epi. 124 a, Malis orbicu latis esse pasti uidentur.

ORBIS, *bis*. circus, circulus, ambitus, rotundus ambitus. de Nat. 35 a, Duæ formæ præstantes sunt, ex solidis globus, ex planis circulus aut orbis, qui Græcè cyclos dicitur. de Som. 128 a, Stellæ circulos suos orbesq; conficiunt celeritate mirabili. & ibid. b, Nouem tibi orbibus uel potius globis connexa sunt omnia. & de N. 35 a, Circuitus orbium solis conuersionem conficiunt annuam. Acade. 17 a, Quæ cursu interiore breui conuertitur orbe. de Na. 36 b, Orbis signifer, & orbis signorũ. de Som. 128 a, Orbis lacteus, & circulus lacteus. de Vn. 199 a, In orbem torquere. I. P. 84 a, Cum illum suũ saltatoriũ uersaret orbem. Attic. 38 a, & 35 b, Minore sonitu quàm putaram orbis hic reip. est conuersus. & pro Pla. 279 a, Stare debemus tãquam in orbe aliquo reip. qui uertetur, &c. de Or. 161 b, Circuitus & quasi orbis uerborum. Or. 210 b, Forma ipsa concinnitasq; uerborum cõficiat orbem suũ. Orat. 220 a, In Thucydide orbem orationis desidero. de Fi. 29 b, Sententiæ illorum in hunc orbem quem circumscripsi mus, incidere nõ possunt. pro S. R. 35 b, Africa tertia pars orbis terrarũ. cont. Rul. 72 b. Orbis terrarũ gẽtiumq; omniũ. I. V. 225 a, & Ep. 27 a, Orbem omniũ peragrasse terrarum. & ibid. Hæc orbis terrarũ perturbatio. pro Do. 253 b, Vir princeps orbis terræ. cont. Rul. 71 a, Ager Campanus orbis terræ pulcherrimus. I. C. 99 a, In hoc orbis terræ grauissimo consilio. Ep. 64 a, Sed scito ea quæ nos pro salute patriæ gessimus, orbis terræ iudicio cõprobari. de Fat. 143 a, Si in sphæra maximi orbes sunt, medij inter se diuiduntur.

ORBI, pro orbe. Cic. de Rep. lib. 5. teste Charisio, Orbi terrarum comprehensos.

ORBITA, *te*. rotæ currentis uestigium . Attic . 35 b, Orbis reipubl. sic est conuersus, ut uix impressam orbitam uidere possimus.

ORBITAS, *tis*. solitudo liberorum. pro Dom. 232 a, de Orat. 104 b, Instituere aliquem tutorem filiorum suorum orbitati. & 143 a, Crassus deplorauit casum & orbitatem senatus, de Fin. 144 b, Bonum liberi, misera orbitas. Ep. 145 a, Maxima orbitate reip. uirorum talium.

ORBO, *as*. priuo, spolio, nudo. Aca. 16 a, Ea philosophia, quæ cõfundit uera cũ falsis, spoliat nos iudicio, priuat approbatione, omnib. orbat sensib. & 9 a, Ipsumq; animal orbat animo. pro Sest. 11 a, Ne uictor multis fortib. ciuib. remp. orbaret. Post. 205 a, Cum resp. non solùm parentib. perpetuis, uerùm etiam tutorib. annuis esset orbata. & pro Mure. 144 a, Ne orbetur auxilio respub. de Cl. 165 a, Cũ forum uoce erudita spoliatum atq; orbatum uideret. Offic. 7 a, Theseus filio Hippolyto orbatus.

ORBVS, *a, um*. priuatus, desertus. Qu. Fr. 305 a, Sed te incolumi orbi non erunt: id est filij. Post. 200 a, Resp. orba consulis fidem tanquã legitimi tutoris implorauit. Ep. 43 b, Vt tam orba ciuitas tales tutores cõplecti debeat. pro Fl. 157 b, Vsq; eò orba fuit ab optimatib. illa concio, ut, &c. de Cl. 196 a, Orbæ eloquẽtiæ quasi tutores relicti sumus. de N. 4 a, Quã philosophię rationem nunc propemodũ orbã esse in Græcia intelligo. Epi. 57 a, Itaq; orbus ijs rebus omnib. quibus, &c. 123 b, Hæreditatis spes quem nutum non obseruat locupletis orbi senis? de L. 185 b, Néue plebem orbam Tribunis relinquunto.

ORCHESTRA, *træ*. locus in theatro uel scena, ubi sedebant senatores. de Pro. 72 a, Piso iam cum Græcis in Orchestra helluatur, antea post siparium solebat.

ORCVS, *ci*. Dis pater, Pluto. de N. 68 a, Iupiter & Neptunus, ergo etiam Orcus frater. I. V. 216 a, Vt Verres alter Orcus uenisse Ennam, & Proserpinam rapuisse uideretur. de Fin. 79 a, Mihi sex menses satis sunt uitæ, septimum Orco spõdeo. Tusc. 158 b, Acherontia templa alta, Orci pallida.

ORDINATE'. ordinatim. ad Her. 41 b, Distinctè & ordinatè disponere.

ORDINATIM. ordinatè, ordine, cõpositè, distinctè, ex ordine. Ep. 174 a, Ille enim id passim, ego ordinatim. Sulpitij. & 50 a, Honores ordinatim petere. Bruti.

ORDINO, *as*. compono, constituo, designo, digero, ratione dispono, in ordinẽ adduco uel redigo. pro Syl. 177 a, Cùm omnia ordinarentur, instituerentur, pararẽtur. de In. 46 b, Tum deniq; ordinãdæ sunt cætere partes orationis. de Or. 112 a. Ea mihi uidentur in lite ordinandã, & in consilio dando esse posita. Qu. Fr. 307 b, Referebatur de ordinandis prętoribus. aliter, ornandis. Quin. Fr. 307 b, Referebatur de prouincijs quæstorum, & de ordinandis prætoribus.

ORDIOR, *iris*, *Orsus sum*. incipio. de Diui. 114 a, Itaq; ordiar ab aruspicina, quam, &c. & de Fi. 51 b, Vt autem à facillimis ordiamur, prima, &c. & de Or. 160 b, Ordiri orationẽ à pęane. & Orator. 208 a, Attic. 54 a, Alterius uitæ quoddam initium ordimur. Ep. 67 a, Dixeras autem mihi te reliquas res ordiri. de Clar. 193 a, Sortensius admodum adolescens, orsus est in foro dicere. de Orat. 93 a, Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. in Verr. 225 a, De quo paulo altius ordiar, & repetam memoriam religionis . & de Clar. 66 b, Eloquentia, de qua disputare ordimur. Oct. 129 b, Vt ordiar ab initio, & perducam ad finem. de Fat. 140 b, Proinde ordire. in Anton. 169 a, Vis ne igitur te inspiciamus à puero? sic opinor, ordiamur à principio. de Legi. 157 b, Ego autem animi pendẽre soleo, cum quid orsus sum, si traducor aliò. de Le. 138 b, Sed iam ordire explicare quæso, de iure ciuili quid sentias. de Leg. 160 a, Nam si hoc non probas, à deo causa ordienda est potissimum. pro Mar. 136 a, Sed unde est orsa, in eodem terminetur oratio.

ORDO, *inis*. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, natio (ut ita dicam) grex. At. 84 a, Nec εἰσνομίαν meam instituam, sed ordinem conseruabo tuum. & pro Qu. R. 45 b, Acade. 17 b, Vt præposterè tecum agam, mox referam me ad ordinem. de Or. 124 b, Ordo & dispositio argumentorum. Off. 29 a, Nam & ordinem sic definiunt, compositionem rerum aptis & accommodatis locis . & 28 b, ἀνταξίαν, in qua intelligitur ordinis conseruatio. & ibid. Itaque uidetur eadẽ uis ordinis & collocationis fore, de Ora. 141 a, Ordo est, qui memoriæ maximè lumen affert. de Orat. 96 b, Inuenta non solũ ordine, sed etiam momento quodã & iudicio disponere. de Cl. 187 a, Sed ordinẽ sequens in memoriã notã & æqualem necessariò incurro. Or. 218 b, Verborum ordinẽ immuta, fac sic, comprobauit filij temeritas. de D. 106 b, Fatum, id est, ordo seriesq; causarum. de A. 248 a, Rerum ordo ac uicissitudo. de Cl. 185 a, Vt in ijs perturbem ætatum ordinem. & 166 a, Explicare ordines temporum. Par. 120 b, Quis quid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq; ordinis. de Leg. 185 a, Mihi uerò ordo iste rerum placet. & ibi. b, Tu uerò istam rationem quam cœpisti, tene. de Cla. 189 a, Præcepta quæ habent ordinem. Ac. 29 b, Sed ex ea materia particulas primùm confusas, postea in ordinẽ adductas. ad Her. 19 a, Redigere in ordinem ea quæ inuenimus. pro Qu.

Rosc.46 a,Hæc sunt deiecta, illæ in ordinem confectæ. pro Cec.289 a,Eius fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt.Attic.161 a,Domestica ordine administrantur. Part.229 b,Ordine interrogare aliquem.I.V.192 a, Rectè,ordine, è rep.facere aliquid.pro Qu.4 b,Rectè atq; ordine aliquid factum esse. & ibid. Modo & ratione omnia facere. I. V.233 a,Vt quisq; ætate antecedebat, ita sententiam dicebat ex ordine.contra Rul. 75 b, Quam tu mihi ex ordine de legis scripto recita populi Romani actionem. ad Heren.22 a, Collocare aliquid ex ordine.& 25 b,Item putamus oportere ex ordine hos locos habere. ad Her.21 b,Si in ordine stantes notos quàm plures uiderimus. pro Dom.216 b,Plurima bella Cn.Pompeio extra ordinẽ sunt commissa.& ibid.Negat oportere quicquam uni extra ordinem decerni. & de Pro.73 à,Cum prouinciam extra ordinem deternebát. pro Clu. 35 b, Iudicem pecuniam ab reo clàm atq; extra ordinẽ accepisse. Item: Non est idem ordo dignitatis & renunciationis,propterea quòd renunciatio gradus habet, dignitas autem est perſæpe eadem omniũ.pro Fl.155 a,Lysanias adeptus est ordinem senatorium.& pro Dom.227 b, Proximus est huic dignitati ordo equester.& pro Clu.50 a,& 29 a,Fidiculanus cuius erat ordinis?senatorij. Epist.3 a,Maximeq; uisi sumus senatum commemoratione tuæ uoluntatis erga illum ordinem commouere. Offic. 30 b, Hæ sunt ijs quorũ ordini conueniunt honestæ. I.S. 112 a, Si cuiquam ordini siue oratorum, siue pecuariorum, siue mercatorum, probatus sit.Epist.151 b, Omnium generum atq; ordinum consensus.Epi.87 b, Tum certè ordinis tui facilè princeps. &207 a,Ordo publicanorum.pro Dom.242 a, Omnes societates, omnes ordines.I.P. 98 b,Quid per tuum seruulum ordines asignati? pro Qu.5 b, Nemo nostro loco natus. & de Am. 109 a,In nostro (ut ita dicam) grege.Att.129 b, Aliter uideo censeri Marcello,& cæteris nostri ordinis qui hic sunt. Off. 4 a,Omnium quæ fiunt, quæq; dicuntur, ordo ac modus. Off.4 b,His enim rebus quæ tractantur in uita,modũ quẽdam adhibentes & ordinem, honestatem & decus conseruabimus.de Sen.89 b, Arborum ordines in quincuncem directi.in Sal.273 a,Illa perniciosa ambitio, cuius primos ordines Sallustius duxit.de L.185 a, Pecunia ciuitatis ordines partiunto.de L.160 b,Locus certè non deerit,quoniam tenes ordinem rerũ. de Vn. 196 b, Id ex inordinato in ordinẽ adduxit.pro Mil.102 a, Amplissimorũ ordinum delecti uiri.I.A.156 b,Vir fortissimus qui ordines duxit:id est, militũ copias.I.A. 169 a, Sedisti in quatuordecim ordinib. cũ lege Roscia prohibereris.I.A.191 a, Aliquẽ rectè atq; ordine ex; Rep.fecisse & facere.I.A.225 a, Literas Bruti rectè & ordine scriptas uideri. I. A. 201 a, Qui ordo in sententijs rogandis seruari solet,eundem tenebo in uiris sortib.honorandis.de Sen.88 a,Frugem spicæ structam.

ORESTES,*æ*.uir tragœdijs decantatus,Agamemnonis & Clytemnestræ filius,Pyladis amicus.de Am.100 b.

ORESTIS,*idis*.pars Macedoniæ.de Ar. 251 b.

ORICHALCVM, *i*. æris genus auri coloꝛe, seu natiuum sit,seu cadmia tinctum. Offic.70 b, Si quis aurum uendens, orichalcum se putet uendere. & de Fi. 69 b, in Cod.Germ. aliter, odrilitium.

ORIENS,*tis*.ortus.de N.59 a,Qui terras ab Oriente ad Occidentem colunt.Or.218 b,Oratio uel oriens,uel media,uel cadens.Oriens,id est,prima.pro Do. 226 b, Vis oriens & cõgregata.)(.Iam districta & extincta.

ORIGO,*inis*.principium,initium,causa.ortus.stirps,semen, fons,caput,autor.de Vn.195 b, Nullius rei causa remota, reperiri origo potest.de Or.219 b,Vitium quod ab Egesia fluxit:id est,initium duxit,uel originem habuit. de Cla.188 a, Verborum delectum originem esse eloquentiæ. de Vn. 196 a,Quæ causa impulerit eum,qui hæc machinatus sit, ut originem rerum & molitionem nouam quæreret. Tusc. 195 a, Doloris igitur huius origo nobis explicanda est:id est, causa efficiens ægritudinem in animo.

ORION,*onis*.in Arato,Fabula Orionis & Dianæ.

ORIOR,*oreris*.nascor,exorior,in uitam introeo, proficiscor, mano, hanc à natura propriam lucem accipere. de Finib.81 a,Sed ipsum à se oritur,& sua sponte nascitur. & pro Mure. 140 a,Tu qui ab illo ortus es.de Legib.169 b,Hoc solum in quo tu ortus & procreatus es.de Vn.202 a,Vos qui deorum satu orti estis. de Finib. 141 a, Officia, quæ oriuntur à suo cuiusque genere uirtutis.de Orator.124 a, Ea quę sunt orta de causis. pro Dom. 227 a, Sed ne quis oriretur aliquando, qui diceret,&c.

ORITHIA,*thiæ*.de L.156 b,Orithiam aquilo sustulit.

ORIVNDVS,*a.um*.alicuius satu ortus, cuius genus profectum est aliunde. Top.223 a, Qui ab ingenuis oriundi sunt. pro Syl.171 a, Est enim ipse à materno genere municipalis. & ibi.a.pro Fl.282 b,Hoc dico,inquit, te esse ex municipio, generis illius antiquitas Tusculano ex clarissimo municipio profecta.de Vn. 202 a, Vos qui deorum satu orti estis.

ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ. L. Horizon.

ΟΡΜΗ, ΗΣ. de Nat.lib.2,Sic natura mundi oẽs motus habet uoluntarios, conatusq; & appetitiones, quas *ὁρμὰς* Græci uocant.Aca.lib.2, Nam aliter appetitio(eam enim esse uolumus *ὁρμὴν*)qua ad agẽdum impellimur, & id appetimus quod est uisum.L.Appetitio,& Appetitus.

ORNAMENTVM,*ti*.honor,dignitas,decus,insigne,lumẽ. Ep.64 a,Suscepiq; mihi perpetuã propugnationem pro omnibus ornamẽtis tuis.I. C.116 a, In animis ego uestris oẽs triumphos meos,ornamenta omnia honoris, monumenta gloriæ, laudis insignia cõdi uolo.de Pro. 73 a, Intueor corã hæc lumina atq; ornamẽta reip. & 74 b, Sed decus illud & ornamentũ triũphi minuendũ non putaui. & ibid.Alij sine ullis uerborum ornamẽtis dabant.I. A.185 b,Hos Italiæ,firmamentum imperij nostri,ornamentũ dignitatis. pro Syl. 184 a,Omnia generis insignia atq; ornamẽta occiderũt. de Or.101 b,Equidẽ mihi hoc subsidium cõparaui, nõ solũ ad usum foréſem,sed etiã ad decus atq; ornamentũ senectutis. & pro Ce.290 a.Falcula decus atq; ornamẽtũ ciuitatis.pro Cor.63 b,C.Cæsar populum istũ maximis ornamentis affecit.de Cl.177 a,Sententiarũ ornamenta & cõfirmationes. & 188 b,Illa oratoria ornamenta dicendi.de Or.119 b,Nemi nem omniũ tot ac tanta quanta esset in Crasso, habuisse ornamenta dicendi.I.A.218 a, Cum ad nos mitteret Cotylam, ornamentum atq; arcẽ amicorum suorum. pro Mil. 108 b, Qu.Hortensius lumen & ornamentum reipub.

ORNATE\.non inornatè,elegãter,politè,non inculte,splẽdidè,luculenter.de Ora.147 b, Qui distinctè,qui explicatè, qui abundanter, qui illuminatè & rebus & uerbis dicunt, & in ipsa oratione quasi quendam numerũ uersumq; confi ciunt, id est quod dico ornatè.de Fini.95 b, Potest id quidẽ fusè & copiosè,& omnib. electissimis uerbis grauissimisq; sententijs rhetoricè & augeri & ornari. de Fin.94 a,Philosophicas res ornatè dicere uelle,puerile est.Off.1 b, Ornatè splendideq; dicere. pro Cæl. 39 a, Ornatè politeq; dicere. de Orat.89 a, Oratoris est,compositè,ornatè, copiosè eloqui.Tusc.176 a,Qui profitentur se neq; distinctè,neq; distributè,neq; eleganter,neq; ornatè dicere.

ORNATVS,*a,um*.politus,luculentus,excultus,comptus,expolitus, nitens, elaboratus.I.V.59 b,& de Cla. 177 b.Frater tuus lectissimus,& ornatissimus adolescens.pro Fla.156 b, Splendidissimus atq; ornatissimus uir.de Sen.89 a,Agro bene culto nihil nec usu uberius,nec specie ornatius. pro Qu. 18 a,E\fundo ornatissimo deijci.de Or.88 b, Homo in dicẽdo ornatus & grauis.de Fin.53 b, Res uerò bonas uerbis electis grauiter ornateq; dictatas,quis non legat. Orat.200 a, Omnes apud Pacuuium ornati elaboratiq; sunt uersus.I.P. 80 a, Prouincia exercitu & pecunia instructa & ornata. de Fi.88 a,Sapiens plurimis & grauissimis artib.atq; uirtutib. instructus & ornatus.pro Pom.4 a,Locus ad agendum amplissimus,ad dicendum ornatissimus.ad Brut.289 a,Vir cõiuge,liberis,multis affinib.ornatus. pro S.R.37 a,Is terret etiam nos,ac minatur tribus præmijs. hoc est,præmijs sceleris ornatus.Item: Composita oratio & ornata, & artificio quodam & expolitione distincta.

ORNATVS,*tus*.lux uerborum,flos orationis. de Ora.89 a, Ornatus uerborum oratoris putandus est. &142 b, Distinctio & ornatus oratoris.de Cl.189 a,Ornatus orationis tanquã uestis. &196 a, Concinnitas illa sententiarũ manebat, sed ea uestitu illo orationis,quo consueuerat, ornata nõ erat.& Or.198 b,Omnemq; orationem ornamentis modicis uerborum sententiarumq; distinguit. &203 a. Clarissimis uerborum luminib.utitur Plato.& 204 a,Inornata mulier, incõpta oratio.de Or.144 b,Eloquentia,quascunq; in oras disputationis,regiones ue delata est, & quocunq; ingreditur,eodem est instructu,ornatuq; comitata.Or.204 a,Tum remouebitur omnis insignis ornatus quasi margaritarum, ne calamistri quidem adhibebuntur.& ibi.Fucati uerò medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur, elegantia modò & munditia remanebit. & ibid. Collocata uerba habent ornatum,si aliquid concinnitatis efficiũt,quod mutatis uerbis non maneat manente sententia. & b,Illa continuitas,quæ uerborũ collationẽ illuminat his luminib.quæ Græci quasi quosdã gestus oratiõis,*σχήματα* appellãt. & ib. Elaborata cõcinnitas.de Cl.177 a,Schemata quę uocãt Græci,in uerbis pingẽdis & illuminãdis sententijs habẽt põdus. de Cl.290 a,Verborũ sententiarũq; illa lumina,quę uocant Græci *σχήματα*,quib.tanquã insignib.in ornatu distingueba tur omnis oratio.de Fin.51 a. Quando enim nobis ullus orationis uel copiosæ uel elegãtis ornatus defuit? Or. 205 a, Trãslata uerba,quasi stellę,illustrãt orationẽ.Or.209 a,Ora

tionis

tionis lumina & quodammodo insignia. Item: Hęc quasi lumina magnum afferunt ornatum orationi. de Or. 151 b, Sed ita distinctum, ut sint quasi in ornatu disposita quędam insignia & lumina. & ibi. Flores. & de Cl. 186 a, Nullus flos neque lumen ullum orationis. de Or. 161 b, Distinguęda & frequentanda est omnis oratio luminib. uerborũ & sententiarum. Item, Ante Periclẽ litera nulla est, quæ quidem ornatũ habeat. de Cl. 188, Itaq; ad hanc elegantiam uerborum latinorum adiungit etiam illa oratoria ornamenta dicendi. de Cl. 193 a, Catonis lineamẽtis nihil nisi eorum pigmentorũ, quę inuenta nondum erant, flos & color defuit. & 165 b, Ornata sententiarum concinnitas. & ibid. Ex ornato & faceto genere uerborum. Ora. 709 b, Omnes aut certè plerasq; aliqua specie illuminare sẽtentias. Or. 212 b, Splendidis nominibus illuminatus est uersus. pro Sest. 25 a, Omni ex genere orationem aucupantur, & omnes undiq; flosculos carpunt & delibant. Off. 132, Statuas uidemus ornatu ferè militari. de Sen. 89 b, Cyri purpura ornatus q; Persicus, multo auro multisq; gemmis. pro Cæl. 47 b, Non incessu solum, sed ornatu atq; comitatu. pro Dom. 235 b, Hoc simulachrum quidem ad ornatum ædilitatis suæ deportauit. de Or. 101 a, Ornare aliquem alieno ornatu. de Fin. 79 a, Pulcherrimo uestitu, ornatu regali.

ORNO, *as*. exorno, distinguo, illustro, illumino, noto, pingo, uario, ornatum affero, in aliquem omnia ornamenta cõgero, ornamento sum, ornamento afficio, honoro, decoro, honesto, augeo, amplifico, collocupleto, commodis augeo, laudo, adomo, paro, instruo. de Or. 145 a, Quib. orationẽ ornari & illuminari puto. & 96 a, Vestire atque ornare oratione res inuentas. Or. 206 a, Fuit ornandus in Manilia lege Pompeius, temperata oratione ornandi copiã persecuti sumus. & Q. F. 309 a, & Ep. 25 b, Ornare aliquẽ ueris & diuinis laudibus. Ep. 14 a, Ornare aliquem insignib. gloriæ. Epist. 59 b, Cùm tu à me reb. amplissimis atq; honorificentissimis ornatus esses. I. P. 86 a, Qui frequentia sua aduentum uestrum ornauerunt ac celebrauerunt. de Or. 92 b, Mirabilius & magnificentius augere aliquid atq; ornare. pro Pl. 263 b, Tota illa regio se huius honore ornari, se dignitate augeri putabat. de * 179 a, Oratio, in autoritas ornatur Senatus. Ep. 134 a, Tibiq; nõ modò tuendos, sed etiã ornãdos illos uiros. & 174 b, De adornando adolescente. pro S. R. 41 b, Non modò nõ lęsi te, uerùm etiã ornaui. At. 15 b, Quos ego nõ solùm tuli, sed ornaui. Tusc. 173 a, Tu uerò istã artẽ ne reliqueris, quã semper ornasti: illa enim, si uerè loqui uolumus, te ornauerat. Epi. 98 a, Si uis, ad me aliũ mitte, quẽ ornẽ. I. V. 83 a, Ornare aliquem beneficijs omnib. & Att. 85 b, Ornare ciuitatẽ beneficijs omnib. pro Do. 131 b, A populo Romano semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. I. C. 117 a, Quæ gessi in cõsulatu priuatus tuebor atq; ornabo. pro Syl. 181 a, Per quos res eius secundæ quondã erant ornatæ, nunc subleuãtur aduersæ. pro Flac. 158 b, Ornare aliquem.)(. Spoliare aliquem. de Ar. 250 b, Deiotarus clarissimorum imperatorum testimonijs ornatus. & pro Mur. 144 a, Respu. suis præsidijs ornata. At. 67 a, & 51 b, Ornare prouincias consulib. de Nat. 45 a, Domicilium ornatum signis & picturis, instructumq; rebus omnib. necessarijs. pro Cec. 296 b, Armatos uerè appellamus, qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. de L. 163 a, Muneribus deorum nos esse instructos & ornatos. pro Põ. 7 b, Domicilia regia omnibus reb. ornata atq; referta. cont. Rul. 72 b, Deinde ornat apparitoribus, scribis, librarijs, &c. pro Pom. 5 a, Qui maximas ædificasset ornassetq; classes. I. V. 210 a, Ornare & apparare conuiuium. & pro Qu. 17 b, Ornare conuiuium magnificè splendideq;. pro Cl. 20 b, Lectũ sibi ornari & sterni iubet. pro Flac. 164 a, Sepulchrum L. Catilinæ floribus ornatum est. de Or. 105 a, Nouo & alieno ornatu ornare iuris ciuilis scientiam. At. 3 a, Caietam si quando abundare cœpero, ornabo. de Or. 101, Senectuti uerò celebrandæ & ornandæ quod honestius potest esse perfugiũ, quàm iuris interpretatio? At. 280 a, Lepidus ornatus cũ honorib. amplissimis à Senatu. At. 287 b, Ornare aliquẽ omnibus decretis. Quint. Frat. 324 b. Ille à me singularibus meis studijs ornatus est. I. A. 165 a, Hic non solum meis laudibus me ornat, sed etiã honorat alienis. I. A. 226 a, Græcia M. Bruti imperio, autoritate, copijs non solũ instructa, sed etiam ornata, dexteram tendit Italiæ. I. A. 238 a, Ornari & exornari ab aliquo.

ORO, *as*. rogo, obsecro, obtestor. Att. 170 b, Te etiam atque etiam oro, ut me tuendum suscipias. Att. 248 b, Orare aliquẽ pro salute alicuius. Tusc. 226 b, Rogandi sunt orandiq;, ut, &c. I. V. 128 a, Rogare atq; orare aliquem. & 117 a, Orare atque obsecrare aliquem, & obtestari. pro Plan. 281 a, Teq; C. Flaui oro & obtestor, &c. pro. S. R. 20 a, Quappter uos oro atq; obsecro iudices, ut, etc. Ep. 166 b, Ego uos P. C. oro atq; obsecro, ut, &c. Att. 197 a, Orat multis & supplicib. uerbis, ut liceat. & I. V. 260 a, Idq; postremum parentes suos liberi orabãt, ut, &c. Q. F. 290 a, Illud ad extremum te oro & hortor, ut, &c. I. V. 223 b, Quò liberos adire ne orandi quidẽ causa fas erat: id est, quod fanum. Att. 59 b, Dic oro te clarius orare, orationẽ habere. de Cl. 168 b, Nemo unquã melius ullam orauit capitis causam. Postq. 204 a, Quis possit uestra in nos uniuersa promerita, non dicam complecti orando, sed percensere numerando. Of. 60 a, Iudex amicus orandæ liti, tempus, quoad per leges liceat, accommodet.

ORONDICVS, *ci*. urbs. contra Rul. 76 a.

OROPVS, *pi*. op. At. 193.

ORPHEVS, *ei*. de N. 22 b, Orpheum poetam docet Aristoteles nunquam fuisse.

ORPHICVS, *a, um*. de N. 71 a, Sacra Orphica Dionysio putantur confici. & 22 b, Orphicum carmen. L. Cercops.

ORSVS, *orsa, um*. inceptus. de Clar. 176 b, Eius collega L. Bestia bonis initijs orsus tribunatus, tristes exitus habuit consulatus.

ORSVS, *sus*. initia, exordium. de Diu. 121 b, Auguris ut nostri Chalchantis fata queamus Dicere, ratos ne habeant tam ua nos pectoris orsus.

ORTVS, *tus*. exortus.)(. Occasus. de Diu. 112 a, de D. 118 b, Sed quid plura? ortum uideamus aruspicinæ. & 127 a, Cum ortus nascentium luna moderetur. de L. 188 a, Tribunatus cuius primum ortum inter arma procreatum uidemus. de L. 160 a, Iuris ortum à fronte repetamus. Offic. 5 a, Non solum nati nobis sumus, sed ortus nostri partem patria, partem parentes uendicant. de L. 170 a, Cato ortu Tusculanus fuit, ciuitate Romanus. I. C. 115 a, Simulachrum solis ortum curiamq; conspiciens. de Vn. 195 b, Quę ortum habere gigniq; diximus. & ib. Quod semper est, neq; ullum habet ortum. & ib. Mundum nullo ortu fuisse generatum. de N. 35 b, Sol ab ortu ad occasum commeans. de In. 54 a, Signorum ortus & obitus seruant. de Diu. 108 a, Siderum ortus obitusq; cognoscere. de D. 127 b, Ortus occasusq; siderum non fieri eodem tempore apud omnes.

OS, *oris*. de Nat. 50 a, Quædam animalia cibum oris hiatu & dentibus ipsis capessunt. de D. 96 b, Midæ dormienti formicæ in os tritici grana congesserunt. de Or. 133 b, Inferere cibũ in os alicui. I. P. 82 a, Os fœtidum. & I. V. 229 a, Gorgonis os cinctum anguib. de D. 127 b, Draco cum reticulam in ore teneret, locutus est. de D. 86 a, Necesse est offa obiecta cadere fructum ex pulli ore, cum pascitur. I. V. 125 a, Quæ palam in ore atq; oculis omnium gesta sunt. I. V. 101 a, Istius iniquitas tum in ore uulgi & in communibus prouerbijs uersabatur. pro Mil. 109 b, Ora omnium atq; oculos intuemur. I. C. 11 a, Video P. C. in me omnium uestrũm ora atq; oculos esse conuersos. de D. 102 b, Sic expectabat populus, atq; ora tenebat. pro S. R. 22 a, Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atq; in foro, & in ore omnium quotidie uersabatur. Att. 237 a, Deinde habent in ore, nos ingratos. Ep. 62 a, Habere aliquid semper in ore. Tusc. 174 a, Vigere in ore. de Fin. 80 b, Illa tibi semper in ore sunt. Ep. 71 b, Cõsolatio peruulgata, quam semper in ore atq; in animo habere debemus. Att. 91 b, Tu cuius mihi os ante oculos solet uersari. Or. 197 b, Vnde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimatur. de Clar. 179 b, Cui orationi Cæpionis ore respondit Aelius. & pro Deio. 149 a, Non debebas optimo uiro fugitiui ore maledicere. & Tusc. 156 a, Plato quẽ ex ore tuo admiror. de Cl. 189 a, Nihil non cõsideratum exibat ex ore. & Or. 209 a, Verbum ex ore nullum nisi elegãs exeat. & in Vat. 29 b, Non putas fas esse uerbum ex ore exire cuiusquam, quod non, &c. pro Syl. 180 b, Verbum eo quod unquam ex ore huius excidit, unde quisquam posset offendi? pro S. R. 41 b, Os suum alicui tradere. At. 17 a, Præbere os alicui ad malè audiẽdum. I. V. 76 b, Orã iudicum aspicere, & os suum populo ostendere. de Or. 111 a, Studium dicendi nisi accesit os, nullũ potest esse. I. V. 241 b, In ipso aditu atq; ore portus. I. V. 230 a, In ore ponti & angustijs. & ibid. Introitus ponti. pro Deiot. 144 b, In tuis oculis, in tuo ore uultuq; acquiesco. pro Marc. 132 b, Te uerò cujus mente, sensuq; & os cernimus, quibus laudibus efferemus? At. 93 b, Tibi autem ualde solet in ore esse. I. A. 227 a, Brutus erat desiderio ciuitatis, in ore & in sermone omnium. de Am. 95 b, Sermo qui tum ferè erat multis in ore.

OS, pro fronte, & impudentia. I. V. 118 b, Nostis os hominis, nostis audaciam. pro Qu. 14 a, Mihi uidetur ore durissimo esse, qui præsente Roscio gestum agere conentur. Tuscul. 199 a, Cum os perfricuisti. de Orat. 96 a, Quod tandem os est illius patroni, qui ad eas causas, sine ulla scientia iuris audet accedere? Ep. 129 b, Nosti profectò os adolescentioris Academiæ. I. P. 93 a, Sed os tuum ferreum senatus conuicio uerberari noluisti.

OS, *ossis*. de Nat. 54 a, Quid dicam de ossibus? quæ subiecta

corpori

corpori mirabiles commissuras habent. & ibi multa de utilitate ossium. de Clar. 170 b, Atq; utinam imitarentur nec ossa solũ, sed etiã sanguinem. I.V. 99 a, Cur hunc dolorẽ cineri eius atq; ossib. inusisti? & 262 a, Cineri atq; ossib. filij.

OSCINIS, *nis, nis.* uel OSCEN, *inis.* teste Charisio, auis auspicium ore, cantuq; faciens: omnis auis quæ canit. de N. 58 b, Aues, & alites, & oscines, ut augures nostri appellant. de Di. 105 a, Aues, quæ tum huc, tum illuc uolant alites: quæ tũ à dextra, tum à sinistra parte canãt, oscines. Ep. 83 b, Ex cantu sinistro oscinis, augurari.

OSCITANTER. negligenter, indiligẽter. de Cl. 190 b, Tã solutè egit, tam leniter, tam oscitanter.

OSCITOR, *aris.* dormito, ocior. ad Her. 35 b, Cum etiã maiores calamitates impendẽre uideantur, sedetis & oscitamini. de Nat. 15 a, Ista quæ Epicurus oscitans hallucinatus est. & de Orat. 121 b, Ista oscitans & dormitans sapientia. & de Cl. 182 b, Oscitans iudex. pro Mil. 112, Adde inscitiam pransi potiq, oscitantis ducis. pro Clu. 32 a, Et eum quòd iamdiu nihil quæfierat, tristem atq; oscitantem impellit: id est, ociosum, negligentem.

OSCVLATIO, *onis.* osculum. pro Cæl. 48 b, Complexu & osculatione, &c.

OSCVLOR, *aris.* suauior, suauium do. de Som. 117 b, Ille me amplexus atq; osculans fieri prohibebat. pro Muren. 145 a, Mater filium suum osculata est. Tusc. 168 a, Vt eum dormiẽtem oscularetur. I.V. 222 a, In precibus & gratulationib. nõ solàm id simulachrum uenerari, sed etiam osculari solent. pro Mur. 229 a, Quoniam mihi uideris istam scientiam iuris tanquam filiolam osculari tuam, non patiar, &c. Epi. 12 a, Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manib. habebant, sic fouebant, sic osculabantur, &c. Att. 254, Complecti & osculari aliquem.

OSCVLVM, *li.* suauium. Att. 185 b, Atq; utinam continuò ad complexum meæ Tulliæ, & ad osculum Atticæ posſim currere. L. Famosus.

OSCI ludi: id est, rusticani & obscœni. nam & obscœnum ab osciis deducunt. Osci uerò Italiæ pop. fuerunt. Ep. 95 a.

OSIM. pro ausim, Comicorum more. At. 186 b, Quod autem osim hanc rem, ἰφεωσφ à te. Quod, inquit, ausim sub tyranno Cæsare uiuere, mandatum à te habeo.

OSTENDO, *dis.* demonstro, polliceor, doceo, propono, argumentum planum facio, declaro, significationem habeo. de Or. 97 a, Omnes loci artis inquirentibus nobis ostendũt se & occurrunt. pro S.R. 33 a, Os tuum non modò ostendis, sed etiam offers. I.V. 76 b, Nec tam nefarijs criminib. & tam multis testib. euictus, ora iudicum aspicere, & os suũ pop. Romano ostendere auderet. cont. Rul. 67, Cui errato nulla uenia proponitur, non dubitandi fidele consilium ostendi tur. de Ar. 249 a, Hæc nobis & scelerum iudicia ostendit, & periculorum signa patefecit. de Som. 127 a, Hic tu ostendas oportet patriæ lumen animi consilijq; tui. pro Cec. 287 a, Sicut & uiuus multis ipse reb. ostendit, & in morte sua testamenta declarauit. Epi. 129 b, Et si munus flagitari, quamuis quis ostẽderit, ne populus quidẽ solet, nisi cõcitatus: tamẽ. &c. id est, promiserit. I.V. 217 a, Iste tũ metũ, tũ spẽ ostendere. Att. 177 a, Cum præsertim ne spes quidem ulla ostendatur. Qu.F. 303 a, Tribuni sunt nobis amici, consules se optimè ostendũt, prætores habemus amicissimos. de Vn. 203 a, Palàm ostendit: id est, palàm apparere. & pro Arc. 188 b, Si non hic tantus fructus ostenderetur. Atti. 2 a, Demonstraui hæc Cæcilio, simul illud ostendi, &c. ad Her. 10 b, De his primùm partib. ostendendum est, deinde, &c. At. 127 b, De Italia nihil mihi unquam ostenderas.

OSTENTATIO, *onis.* uenditatio, simulatio, uanitas, gloria. ad Her. 40 a, pro R.P. 128 b, Quod genus tandẽ est illud ostentatione & gloriæ. de Ora. 139 a, Vitanda est ingenij ostẽtationisq; suspicio. de Orat. 111 b, Et ea magis quòd nulla mihi ostentatione uideris esse usurus. de Fin. 81 a, In fronte ostẽtatio sit, intus ueritas occultetur. & 121 b, Ostẽtatio gloriosa. cont. Rul. 65 a. Consul ueritatẽ, non ostentatione popularis. Off. 41 b, Qui simulatione & inani ostentatione, ficto nõ modò sermone. sed etiã uultu stabilẽ se gloriam consequi posse rentur, uehementer errant. Tusc. 177 a, Philosophorum disciplina, ostẽtatio scientiæ, nõ lex uitæ. Off. 10 a, Quæ ab ostẽtatione proficisci potius quàm à uoluntate uideantur. pro Fl. 157 a, Vbi illa magnifica & gloriosa ostentatio ciuitatis? At. 75 a, Intelligis ostentationes nunc in discrimen esse adductas, &c. de Am. 112 a, Virtus uenditatio quædã atq; ostentatio esse dicitur. Para. 124 a, Quę est ista in cõmemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio?

OSTENTATOR, *oris.* gloriosus. ad Her. 39 b, Vt si uelis ostentatorem pecuniosum describere.

OSTENTO, *as.* uẽdito, prę me foro, promitto, minitor. cõt. Rul. 68 a, Largitio, quæ uerbis ostentari potest, reuera fieri nullo pactopotest. & ibid. Aliud obscurè moliri, aliud specie simulationis ostentare. cont. Rul. 81 b, Agrum quem uobis ostentant, ipsi cõcupiuerunt. pro Mar. 135 b, Huic tu inseruias, huic te ostentes oportet. pro Cl. 22 a, Cum ei filij recuperãdi spes esset ostẽtata. & ead. Illum qui sibi delationẽ nominis & periculum capitis ostentarat. Att. li. 1, Ostentare iugulum pro capite alterius: id est, exponere se periculo uitæ. pro Q.R. 47 a, Pecunia quæ ex liberalitate huius promissa sit & ostentata. At. 38 a, Clodius omnib. præ se fert & ostẽtat. Ep. 4 b, Quid enim me ostentẽ? qui, &c. & 143 a, Ostentare prudentiam. Epi. 58 a, Bellũ ex altera parte cædem ostẽtat, ex altera seruitutem. ad Here. 30 b, Hic qui se magnificè iactat & ostentat. ad Her. 15 a, Venditare ingenium, & ostẽtare memoriam.

OSTENTVM, *ti.* portentum, ostenta, quia ostẽdat aliquid. de D. 96 b, Monstrum. I.V. 325 b, Cum magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur. & de Ar. 145 b, Gaudeo mihi dicendũ esse de toto hoc ostento, quod haud scio an grauissimum multis his annis huic ordini nunciatũ sit. de Di. 105 b, Croesi filius infans locutus est, quo ostento regnum patris concidit. Cæl. Ep. 123 b, Scis Appium hic ostenta facere de signis & tabulis.

OSTIATIM. I.V. 210 b, Nolite expectare dum ego hoc crimen agam ostiatim. & 212 a.

OSTIVM, *stij.* ianua. Tusc. 230 b, Extra ostium limenq; carceris. de Di. 134 b, & de Ar. 248 b, Alicui ab ostio quærenti respondere. de N. 93 a, Aspera arteria ostium habet adiunctũ linguæ radicib. de Pet. 211 b, Quæ si significant uoluntatem esse abditam, parui refert patẽre ostium. I.V. 227 b, Insula in utriusq; portus ostium aditumq; proiecta. pro Pomp. 10 b, Ante ostium Tyberinum. & ibi. Intra Oceani ostiũ. pro S.R. 29 a, Aperto ostio dormiẽtes eos repertos esse. I.A. 165 b, Ad ostium fluminis Cydni.

OSTREA, *treæ.* de D. 115 a, Ostreis & conchilijs omnib. contingit, ut cũ luna crescant pariter, pariterq; decrescant. Ep. 107 b, Qui me ostreis & murenis facilè abstinebã. in Hortẽsio, In tegulis proseminare ostreas.

OSVRVS, *a, um.* de Amic. 107 a, Ita amare oportere, ut aliquã do sis osurus.

OTIOLVM, *li.* otium. Epi. 113 a, Cum otiosus sum, planè ubi delectem otiolum meum non habeo. Cælij.

OTIOR, *ari.* nihil ago, cesso, uaco, ocio perfruor. Offic. 63 b, Cum se Syracusas ociandi causa, non negociandi (ut ipse dicere solebat) contulisset. Canij. de Diuinat. 85 a, Ocia qui studijs læti tenuere decoris. de Or. 110 b, Nihil agere & planè cessare.

OTIOSE. per ocium, uacuo animo. I.V. 207 a, Contemplari unumquodq; ociosè. & de Fi. 113 b, Tum licebit ociosè ista quærere. Off. 71 b, Ociosè uiuere domi.

OTIOSVS, *a, um.* cessans, nihil agens, feriatus, uacuus, laxatus curis, ocio nimio affluens, animo uacuo esse, solutus opere, qui cura uacat & negocio: qui secum est, secumq; ut dicitur, uiuit: uacãs animo, iners, languidus.) (. Operosus, semper agẽs aliquid. de Cl. 165 a, Cum inambularem in Xysto, essemq; ociosus domi. & Att. 199 b, Nisi eris ualde ociosus. de Nat. 79 a, Cur non rebus humanis aliquos ociosos deos præfecit. pro Fl. 273 a, Quid dicam de occupatis meis temporibus, cui fuerit negocium nunquam ociosum. Qu.Fra. 327 a, Idq; perficiam his supplicationum ociosis dieb. Item, Ociosus.) (. occupatus. Epi. 142 b, Si ociosum eum reddiderit. Off. 52 b, Dicere solitum Scipionem accepimus, nunquã se minus ociosum esse, quàm cũ esset ociosus. de Sene. 94 a, Ociosam ætatem & quietã sine ullo labore & contentione traducere. de L. 167 b, Cessatio libera atq; ociosa. de Sen. 87 a, Si uerò habet aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrinæ, nihil est ociosa uita iucundius. I.A. 235 a, Ociosus & nihil agens. de Or. 103 b, Quo in studio hominum ingeniosissimorũ ociosissimorumq; totas ætates uidemus esse contritas. Offic. 14 b, Sed & facilior, & tutior, & minus alijs grauis aut molesta uita est ociosorum. Off. 37 a, Spectatoresq; se præbuerunt ociosos Leuctricæ calamitatis.

OTIVM, *tij.* tempus, spacium, uacuum tempus, laxamentum, cessatio libera atq; ociosa, remissio, quies, uacatio ætatis, legatio libera, tranquillitas uitæ, facultas uacui & liberi temporis. de Orat. 85 a, Et quantum mihi uel fraus, &c. uel causæ, &c. uel respub. tribuet ocij, ad scribendum potissimùm conferam. & At. 20 b, Quod mihi de forensi labore temporis datur, in his studijs conquiesco. & 98 a, Cum non esset temporis mihi ad scribendum satis. de Or. 93 a, Non despero fore aliquem aliquando, qui & studio acriore quàm nos fumus atque fuimus, & ocio ac facultate dicendi maiore ac maturiore exiſtat talis orator, qualem, &c. de Orato. 110 b, Ocium quod & rarò datur, & nunc peroratò nobis datũ est. & ibi. Ocij fructus nõ contẽtio animi, sed relaxatio. Ité:

Philistus ocium suum consumpsit in historia scribenda. de Or. 114 a, Horum libros delectationis causa cum est ocium, lego. & 121 b, Cum se de turba & à subsellijs in ocium, ut cogitat, solitudinem q; contulerit. pro Sest. 8 b. Ocium & solitudo langorem afferunt hominib. cont. Rul. 84 b, Incertissimum & desidiosissimum ocium. pro Sest. 23 b, Quod maximè est optabile & bonis & beatis cum dignitate ocium. contra Rul. 87 a, Istos quibus ocioso fecissemus, ocio sissimos reddam, & ibid. Vos omni ratione ocium tenere debetis. & ibi. Qui propter desidiã in ocio uiuunt. Aca. 2 a, Vt non multum imperatori sub ipsis pellib. ocij relinquatur. Ep. 35 a. & 22 b, Plurib. uerbis ad te scribã, cum plus ocij nactus ero. de Di. 327 a, Plura ad te uacuo animo scribã. Epi. 161 b, Plura scribam, si plus ocij habuero. Ep. 201 a, Quãuis enim occupatus sis, ocij tamen plus habes, aut si ne tu quidẽ uacas, noli mihi molestiã exhibere. de Or. 98 b, Quoniam tantum habemus ocij, quantum iamdiu nobis nõ cõtigit. Part. 229 b, & pro Fl. 147 b, Si tibi est ocium, & si uis. & Offic. 33 b, Et magis etiã tum, cum plus erat ocij. Item: Scribendi ocium non erat. in Verr. 237 a, Ergo tum cum bello fugitiuorum tota Italia arderet, Cn. Norbanus summo in ocio fuit. Acad. 2 b, Hebescere & languere in ocio. & de Na. 3 b, Cùm ocio langueremus. de Orato. 104 a, Philosophorum aũt libros reseruet sibi ad huiusce modi Tusculani requiem atque ocium. Epist. 28 b, Si antea auditum erit ociũ esse in Syria. Att. 188 a, Tantúmne ab re tua est ocij tibi, ut etiam oratorem legas? de Orato. 148 a, Homines ocio nimio affluentes. & ibi. Summa facultas uacui & liberi temporis. de Orat. 154 b, Homines abundantes ocio. & ibi. Græci diffluentes ocio. pro Pl. 273 a, M. Cato in principio Originum suarum scripsit, clarorum uirorum atq; magnorum non minus ocij quàm negocij rationem extare oportere. de Cl. 165 b, Ocium moderatum & honestum. (. Inertia atq; desidia. Tus. 248 b, Ocium literatum. & Ep. 130 b, Referre se in ociũ. ad Her. 1 a, Etsi negocijs familiaribus impediti uix satis ocium studio suppeditare possumus, & id ipsum quod datur ocij, libentius in philosophia consumere consueuimus: tamen, &c. de In. 42 b, Honesta studia per ocium concelebrata ab optimis uiris. de Or. 89 b, Philosophi in angulis ociũ consumunt. I.V. 76 a, Si spacium ad dicendum nostro commodo, uacuosq; dies habuissemus. Qu.F. 324 b, Opera quę non modò tempus, sed etiam animum uacuum ab omni cura desiderat, id est, summum ocium. de Diu. 109 b, Tantum huic studio relinquendum, quantum uacabit à publico munere. & At. 199 b, Si uacabis: id est, si ocium habebis. At. 25 b, Σὺ σχολῶν scribe: id est, per ocium. de Fat. 140 a, Itaq; & sæpe aliàs, & quodam liberiore quàm solebam & magis uacuo ab interuentoribus die, cum ille ad me uenisset, primo, &c. de Orator. 86 b, Græci non solùm ingenio & doctrina, sed etiam ocio studioq; abundantes. de Orat. 121 b, Istam oscitantem & dormitantem sapientiam Scæuolarum, & cæterorum beatorum ocio concedamus. de Am. 115 b, In studijs cognoscendi semper aliquid atq; discendi, remoti ab oculis populi omne ocium tempusq; contriuimus. de Leg. 157 b, Mihi nullum tribuitur uacuum tempus ac liberum. & ibidem: Nec occupata opera, nec impedito animo res tanta suscipi potest: id est, sine summo ocio. & ibi. Vtrumq; opus est, & cura uacare & negocio. & ibid. Mihi nullum uacuum tempus est concessum.

OTRICVLANA uilla, pro Mil. 113 b. Otriculana tribus, in Rul.

OVANS, *tis*. propè triumphans. Att. 283 b, Vt ouanti introire Cæsari liceret, decreui. de Orat. 126 a, Imperatorem ornatũ à senatu, ouantem in Capitolium ascendisse. ad Here. 26 b, Quo pacto hostes oũantes irruerunt in ciuitatem. I.A. 260 b, Heri me ouantem & propè triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulit, domum inde reduxit.

OVIS, *uis*. pecus. de Na. 56 a, Ouium uillis conjectis atq; contextis homines uestiuntur. I.A. 108 b, & de Am. 188 a, O' pręclarum custodem ouium (ut aiunt) lupum.

OVVM, *ui*. ὠὸν de Nat. 50 a, Anatum oua gallinis sæpe supponimus. & 52 a, Pisces, ut aiũt, oua cum genuerint, relinquũt. & ibid. Gallinæ ex ouis pullos excludunt. Aca. 1 a, Vides ne ut in prouerbio fit, ouorum inter se similitudo? & ibid. Hi cum ouum inspexerant, quæ id gallina peperisset, dicere solebant. de Diuina. 136 a, Defert ad coniectorem quidam somniasse se, ouum, &c. Ep. 138 a, Integram famem ad ouũ asse ro. prouerbium.

P A

PABVLVM, *li*. pastio. de Diuin. 114 b, Extis declarari hoc duntaxat pabuli genus, & earũ rerum, quas terra procreet. uel uberitatem, uel tenuitatẽ. de Se. 87 a, Si uerò habeat aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrinæ, nihil est ociosa uita inerũdius. Ac. 32 a, Est enim animorum ingeniorumq; naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioq;. de Ar. 244 a, Quid enim hunc prosequor, pecudem ac belluam, pabulo inimicorum meorum & glande corruptum?

PACATVS, *a, um*. de Or. 87 b, Pacatę & tranquillæ ciuitates. & pro Lig. 137 b, Prouincia pacatissima. Antequam. 167 b, Pompeius terra mariq; hostes reddidit pacatos. I.A. 213 b, Huic tali uiro poterit ne pacatus esse Antonius?

PACHYNVS. portus & promontorium in Sicilia. in Verr. 213 b.

PACIDEIANVS, *ni*. L. Aeserninus.

PACIFICATIO, *onis*. compositio, ab armis discessio. Att. 106 b, Nulla spes pacificationis est. Item: Itaq; sapientius feceris, si te in istam pacificationem non interpones.

PACIFICATOR, *oris*. qui pacis faciendæ arbiter est, & legatus, & deprecator pacificus. At. 7 b, Propositumq; esse nobis pacificatorem.

PACIFICATORIVS, *a, um*. I.A. 140 a, Posteaquam nos pacificatoria legatione implicatos putant.

PACIFICARI. ab armis discedere, pacem cum aliquo facere uel efficere. Attic. 241 b, Seruius pacificatus est cum librariolo suo.

PACIFICVS, *a, um*. At. 128 a, Ecquæ pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia.

PACISCOR, *ris, pactus sum*. pago, depaciscor, spondeo, despondeo, promitto, cõstituo, pactum uel pactionem facio, pactionem cum aliquo conflo, fœdus cum aliquo ferio, cũ aliquo pactionẽ uel fœdus sancio, pactiones agere. I.V. 155 a, Edictum ne quis frumentum de area tolleret antequam cum Decumano pactus esset. in Sal. 275 a, Is ne causam diceret, sestertio duodecies cũ Cæsare paciscitur. At. 28 a, Si quæ de me pacta sunt ea non seruantur, in cœlo sum. pro Sest. 15 b, Gabinius Ciliciam sibi pactus est. Off. 7 b, Cum triginta dierum essent cum hoste pactæ induciæ. de Or. 141 b, Dixit se dimidium eius ei quod pactus esset pro illo carmine daturum. I.C. 102 a, Scio pactam & constitutam esse cũ Manlio diem. Qu.Fr. 323 b, Paciscì premium ab aliquo. pro Sest. 10 a, Pacto iam fœdere prouinciarum. At. 81 a, Deiotari filius cui pacta est Arthabasdis filia.

PACO, *cas*. pacificor. Ep. 245 a, Pacare Amanum, & perpetuũ hostem ex eo monte tollere, agere perrexi.

PACTIO, *onis*. pactum, conditio. fœdus, promissio, decisio. de In. 71 a, Cum omnes perituri milites essent, nisi ad hanc pactionem uenissent, utrum satius fuerit amittere milites, an ad hanc conditionem uenire? & I.V. 162 b, At. 125 a, An cessis nihil inter eos conuenire? nullam pactionem fieri potuisse. Att. 145 b, Si res ad pactionem non uenit, longius bellũ puto fore. At. 75 a, At eo magis quòd in nostra prouincia cõfectæ sunt pactiones publicanorum. & Posth. 211 a, Consul pactionibus eos suorum præmiorum obligarat. Posth. 200 b, Cum duo Consules empti pactione prouinciarum autores se inimicis reip. tradidissent. Qu.Fr. 296 b, In pactionibus faciendis legem spectare censoriam. pro Qu. R. 51 b, Hauius de tota lite fecit pactionem. pro Qu.R. 52 b, Non enim ex pactione uerborum, quibus iusiurandum comprehenditur, sed ex perfidia per quam insidiæ cõduntur alicui, dij immortales hominib. irasci solent. pro Fl. 163 a, Quis pactionem fieri coegit? & ibid. Decisionis arbiter C. Cæcilius fuit. Ep. 227 b, Vt pactiones cum reliquis ciuitatibus conficiat. Att. 67 a, Facere pactionem cum aliquo, si aliquid fiat. de Prou. 71 a, Facere pactionem cum aliquo de aliqua re. de Ar. 253 b, Clodius nefarias cum multis scelerum pactiones societates q; conflauit. de Pro. 72 a, Igitur in Syria imperatore illo nihil aliud actum est, nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis. pro Qu.R. 50 b, Roscius cum Flauio de sua parte fecit pactionem.

PACTOR, *ris*. I.V. 246 b, Societatis pactores.

PACTVM, *cti*. pactio, conuentum, conuentus, cõditio. de In. 70 b, Pacta præstant legib. ad Her. 10 a, Pactum præstat iuri. At. 92 a, Pomptinus enim ex pacto & conuentu, nam ea lege exierat, iam à me discesserat. Off. 73 b, Regulus non debuit conditiones & pactiones bellicas perturbare periurio. I.V. 69 a, Manere conditione atq; pacto. de Or. 118 a, Pacta, conuenta, stipulationes. pro Cęc. 294 b, Pacti & conuenti formula. de Vn. 97 b, Nullo pacto, nullo modo. & de Inu. 49 a, Alio pacto. & Ep. 163 b, Nulla conditione. de In. 70 b, Pactũ est quod inter aliquos conuenit. Off. 70 b, Pacta & promissa semper ne seruãda sint, quæ nec ui, nec dolo malo, ut prætores solent dicere, facta sunt.

PACTVS, *a, um*. promissus. Offic. 73 b, Vt si prædonibus pactum pro capite precium non attuleris. Qu.F. 323 b, Magna inuidia sunt consules propter suspicionem pactorum à cãdidatis præmiorum.

PACVVIVS, *ui*. poeta tragicus. Orator. 200 a, Omnes apud hunc

hunc ornati elaboratiq; sunt uersus. & de Orat.106 a, Teucer Pacuuij.

PAEAN, *nis.* pes in uersu, aut oratione, & hymnus. Græcè *παιὰν, ᾶνος* de Orat. 160 a, Pæan est duplex, aut sic, *-vvv*, aut sic, *vvv-*. & ibid. A superiore pæane. Orator.218 a, Aristoteles pæana, ut optimum probat, à quo dissentio. de Ora.107 a, Pæanem aut munionem cantare. & Orat.215 b, aliter, *Pę ō, παιὼν. ὄνος.*

PAEDAGOGVS, *gi.* etiam puellarum. At.197 b, Et pædagogi probitas, & medici assiduitas, id me suspicari uetat. Am. 110 a; Isto enim modo nutrices & pædagogi maximè erunt diligendi. ad Her.27 a, Conturbatus est adolescens, nec mirum, cui etiam nũc pædagogi lites ad auriculas uersarẽtur.

PAESTANVS, *a.* At.255. Pæstanus sinus.

PAESTVM, *sti.* opp. Italiæ. At.181 b.

PAGANVS, *a, um.* pro Do.128 a, Nullum est in hac urbe collegiũ, nulli pagani aut montani, qui non, &c. Pagani & mõtani conuenticula erant plebis Romanæ.

PAGELLA, *læ.* Ep.25 a, Extrema pagella pupugit me. & 179 a, Nõ imitor *λακωνισμὸν* tuũ, altera iam pagella procedit.

PAGINA, *næ.* altera folij pars. Orat. 200 b, Etenim ut scis, quasi in extrema pagina Phædri his uerbis loquens Socrates, adolescens, &c. At.90 a, Quoniam respondi tuæ paginę postremæ prima mea, nunc ad primam reuertar tuam. Atti. 76 b, Et si meam in eo parsimoniam huius paginæ contractio significat. 242 a, Epistolæ prior pagina. Atti.216 b, Etenim hæc decantata erat fabula, sed complere paginam uolui. Qu.Fr.301 a, Cum hanc paginam tenerem, L. Flauius ad me uenit. de Fin. 118 a, Vtrum igitur tibi uideor an totas paginas commouere. Epist. 258 a, Variè sum affectus tuis literis, ualde priore pagina conturbatus, paulum altera recreatus. Atti. 89 b, Respondebo primùm postremæ tuæ paginæ, quæ mihi magnæ molestiæ fuit.

PAGINVLA, *læ.* At.59 b, Longæ paginulæ in codicillorum fastis futurorum consulum.

PAGO, *pagis. pepigi*, uel *pegi, pactum.* paciscor. pro Qu.R. 49 a, Dic pactionem feciſſe, non pepigit. ad Heren.10 a, Ex pacto ius est, si quid inter se pepigerunt, si quid inter quos conuenit. I.P.87 a, Obtinuisti prouinciam ijs finibus, quos lex cupiditatis tuæ, non quos lex generi tui pepigerat. Offi.70 b, Nec ab eo qui cum pepigerat impetret, ut, &c. de Le.167 b, Requiri placet terminos, quos Socrates pegit, ijsq; parére. ad Her.10 a, Rem ubi pagunt, oratione pagunt.

PAGVS, *gi.* uilla, curia. Qu. de Pet. 209 a, Collegium omniũ pagorum, uicinitatum.

PALA, *læ.* annuli pars plana & latior, in qua uel gemma includitur, uel signum aliquod insculpitur. Offi.59 b, Is cum palã annuli ad palmam conuerterat, à nullo uidebatur, ipse autem omnia uidebat.

PALAEMON, *onis.* L. Leucothea.

PALAESTRA, *træ.* gymnasium. de In.62 a, Illi statim hominẽ duxerunt in palæstram, atq; ei pueros ostenderunt multos magna præditos dignitate. Ora.198 a, Palæstra adiuuat histrionẽ. Or.215 a, Numerus quasi quandam palęstrã & extrema lineamenta orationi attulit. Or.219 a, Motus hic habet palæstrã quandam. de Or.91 b, Sed palęstræ magis & olei, quàm huius ciuilis turbæ atq; fori. At.25 a, Palæstra Palatina. I.V.115 b, De palæstra & palæstritis. ad Her. 38 b, Non enim ut in palæstra, qui tædas cadentes accipit, celerior est in cursu continuo quàm ille qui tradit: ita melior imperator nouus qui accipit exercitum, quàm ille qui decedit, propterea quòd defatigatus cursor integro facẽ, hic peritus imperator imperito exercitum tradit.

PALAESTRICE, palæstritarum more. de Op.243 b, Palæstricè spaciari in Xysto.

PALAESTRICVS, *a, um.* in V.119 b, Nunquam uos prætorem tam palæstricum uidistis. Off.26 a, Nam palæstrici motus sæpe sunt odiosiores.

PALAESTRITA, *tæ.* I.V.115 b, Faciemus ut palęstritæ negẽt ex testamento esse positas.

PALAM, manifestè, apertè, in conspectu, in oculis omnium, in ore atq; oculis omnium. (. Clàm, per præstigia. I.V.115 a, Quæ in foro palàm Syracusis in ore atq; oculis omnium gesta sunt. pro Cæl. 41 b, Palàm in eum tela iaciuntur, clàm subministrantur. Post.206 a, Cuius primum tempus ætatis palàm fuisset ad omnes libidines diuulgatum. I. P. 84 a, b, Cum arma in templum Castoris luce ac palàm comportarentur. in Pisonem 98 a, Stipendium militibus numeratum est, mensis palàm propositis. I.A. 197 b, M. Antonius palàm secum habuit armatos. Item: Non per præstigia, sed palàm totum oppidum compilauit. Off.79 b, Luce palàm in foro saltare. pro Mil.106 a, Palàm agere cœpit, apertè dicere, occidendum Milonem. I.P.81 b, Mitto enim domestica, hęc cõmemoro, quæ sunt palàm. pro Fl.160 a, Quæsitum & prolatum palàm nõ negas. Postq.208 a, Nondum palàm factum erat concidisse rempublicã, cum, &c. Ora.200 a, Nõ ex insidijs, sed apertè ac palàm facere aliquid. & I.V. 69 b, Apertè palamq; dicere aliquid. Att.257 a, Octauius rẽ gerit palàm. At.210 b, Credo enim palàm factum esse. pro Cl.22 a, A. Aurius in foro palàm, multis audientib. & clarissima uoce, nomen Oppianici delaturum esse testatur. Acad.4 a, Alterum quidem palàm, alterum obscurius. Epi.2 a, Is palàm sic egit causam tuam, ut, &c. I.V.249 a, Palàm ante oculos omnium esse. de Prou.70 b, Hæc audacia, quam ille præsens in oculis uestris mentibusq; deficit. Att.210 b, De Pansa etiam, si quid certius, credo enim palàm factum esse.

PALAMEDES, *dis.* Dux Græcus, in bello Troiano indignè proditus. ad Her. lib.2. & Top.

PALATINVS, *a, um.* At.25 a, Palæstra Palatina. pro S.R.21 b, Ad balneas Palatinas. & pro Domo sua, Vt etiam Palatinã tuam perderent.

PALATIVM, *tij.* mons Romæ. pro Dom. 233 b, In Palatio atq; in pulcherrimo urbis loco. Antequam.196 b, & de Na. 72 a, Iouis Statoris templum à Romulo in Palatij radice est collocatum. pro S.R.49 a, Alter tibi descendit de Palatio & ædibus suis. I.C. 97 b, Nihil ne te nocturnum præsidiũ Palatij mouet?

PALATVS, *ti.* pars oris interior, superiorq;, in qua sensus est gustatus. alij autores palatũ genere neutro usurpant. de Fi. 69 b, Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. de Fin.71 a, Voluptas, quæ palato percipitur, quæ auribus. de Na.35 b, Epicurus dum palato quid sit optimum iudicat, cœli palatum, ut ait Ennius, non suspexit.

PALEA, *leæ.* Para.119 a, Auri nauem euertat gubernator an paleę, in re aliquantum, in gubernatoris insciti nihil interest. de Fi.123 a, Gubernator æquè peccat, si palearum nauem euertit, & si auri. Item: Itaq; aurum paleámue portet, ad bene aut malè gubernandum nihil interest.

PALILIA, *orum.* Feriæ XIII. Cal. Septembris, Romæ urbis natali consecratæ, ut Varro & Ouidius testantur. Lege Vinalia.

PALINODIA, *diæ.* contraria cãtio, retractatio. At.57 b, Sub turpicula mihi uidebatur esse palinodia. & 105 a, Mihi autẽ nulla de eo palinodia detur, propter, &c. Att.28 a, Quarum expecta diuinam *παλινῳδίαν*.

PALINSESTVM, uel Palimpsestum, uel potius Palimpsestos, charta seu tabula, in qua cũ aliquid scriptum est, deleri abradiq; cõmodè potest, rursusq; scribi. deletitia Vlpianus iurisconsultus uocat. Ep.104 a, Nã quod in palinsesto, laudo equidem parsimoniam: sed miror quid in illa chartula fuerit, quod delere malueris, quàm hæc scribere.

PALLA, *læ.* uestis genus, præsertim muliebris honesta. in An. 186 b, Qui cum palla & cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat.

PALLADIVM, *dij.* Palladis signum. pro Mil. 107 b, Exhibe quæso librarium illud legum uestrarum, quod te aiunt ex medijs armis turbaq; nocturna tanquã Palladiũ sustulisse.

PALLAS, *dis.* Antequam.196 b, Tritonia armipotens, Gorgona, Pallas, Minerua. L. Gorgona. in Ora. Vt nemo cui sancta manu doctissima Pallas, Solertem ipsa dedit fabricæ rationib. artem. Epi.30 b, Idq; me puto non inuita Minerua esse facturum: quã quidem ego, si fortè de tuis sumpsero, nõ solùm Pallada, sed etiam Appiada nominabo.

PALLEO, *les.* exalbesco, expallesco. I. A. 176 b, Sudat, pallet quidlibet, modò ne nauseet, faciat, &c. ad Her.13 b, Necesse est quoniam pallet, ægrotasse.

PALLIATVS, *a, um.* I.A. 197 a, Græcus iudex modò palliatus, modò togatus. pro R.P.126 b. Is sæpe palliatus fuit, & aliqua habuit non Romani hominis insignia. Qu.Fra.319 a, Deniq; illi palliati, topiariam facere uidentur.

PALLIOLVM, *li.* Tusc.202 b, Sæpe est etiam sub palliolo sordido sapientia. prouerbium. Cæcilij.

PALLIVM, *lij.* amiculum. Pallium propriè Græcorum fuit, ut toga Romanorum. I.V.212 b, Verres cum tunica pulla, & pallio. & 242 a, & 253 b, Iste cũ pallio purpureo tunicaq; talari. de Or.154 b, Hippias gloriatus est, palliũ quo amictus, soccos quibus indutus esset, se manu sua confecisse. pro R.P.127 a, Consularis homo soccos habuit & palliũ. & 126 b, Aut palliũ sumendum Alexandriæ, aut omnes fortunæ abijciẽdę, si togam retinuisset. de D.138 a, Amica corpus eius texit suo pallio. de Nat.76 b, Dionysius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere, eiq; laneum iniecit pallium.

PALLOR, *ōris.* Tusc.313 a, Ex quo fit, ut terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus consequatur. & Ac.13 a, Nihil interesset, qui distingueretur tremor ille & pallor. pro Flac. 148 a, Magno cum tremore & pallore aliquid dicere.

PALMA, *mæ.* manus pars interior. de Fin.67 b, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat. &

Or.207 a,Cum autem manum dilatauerat,palmæ illius ſimilem eloquẽtiam eſſe dicebat. Off.59 b,Is cum palam eius annuli ad palmam conuerterat,à nullo uidebatur, ipſe autem omnia uidebat.in Ara. Hanc dextrâ Cephei dextro pede pellere palmam Geſtit.

PALMA.uictoria,laus,principatus alicuius rei.de Ora. 156 a, Si quærimus quid unum excellat ex omnibus,docto oratori palma danda eſt.de Or.129 b,Miror te non huius rei palmam ut cæterarum,Craſſo detuliſſe. in An.159 b,Niſi fortè Actio tum plaudi,& palmam dari putabatis.de Cla.180 a, In quadrigis,qui palmã iam primus acceperit.Att. 62 b,Ne diutius pendeas,palmam tulit. Antequam. 197 b, Habeant hanc palmam ex innocẽtis cruore.de Sen. 80 b,Quam palmam utinam dij immortales tibi Scipio reſeruent. pro S. R.21 a,Alter plurimarum palmarum uetus ac nobilis gladiator habetur. & I.A. 233 a, Sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis.pro S. R.35 a,Multæ ſunt infames palmæ,hæc prima tamen eſt lemniſcata.

PALMA.arbor nobilis,quę contra pondus nititur,& potius in alteram curuatur partem:hinc uictoriæ,fortitudinisque inſigne ſumptum eſt.I.V.253 a,Palmarum agreſtium multitudo in Sicilia.de L.156 a,Vlyſſes Deli ſe proceram & teneram palmam uidiſſe dixit.

PALMARIS,re.id eſt, cui palma uictoriaq; datur.I.A.208 a, Sed illa ſtatua palmaris,de qua,&c. & de N. 6 a,Sed illa palmaris quidem,ſcilicet ſententia philoſophorum.

PALPOR,aris.adulor,blandior. Ep.165 b, Palparer planè ne ceſſe erat,ſi uellem,&c. Pollionis.

PALPEBRAE,arum.de Nat. 34 b,Palpebræ,quæ ſunt tegumenta oculorum,molliſſimæ tactu,ne lædẽret aciem. & 55 a,Munitæq; ſunt palpebræ tanquam uallo pilorum.in P.88 b,M.Regulus, quem Carthaginenſes reſectis palpebris uigilando necauerunt.

PALPITO,as.palpitare,eſt moueri & exilire, ſed motu frequenti & leni. de Na.30 b,Cum cor animantis euulſum ita mobiliter palpitaret,ut imitaretur igneam celeritatem.

PALTOS.Syriæ opp.Ep.189 b,Caſij.

PALVDATVS,a,um.paludaméto ornatus. L. Chlamys. in P.86 a, Conſul proficiſcens paludatus in prouinciam. & pro Seſt.19 a, Exierunt duo Vulturij paludati.& Epi.120 a, Attic. 16 b,Craſſum minore dignitate aiunt profectum paludatum.

PALVS,i.lignum in terra infixum,& patibuli genus.I.V 237 b,Damnati producuntur,& ad palum alligantur.

PALVS, *paludis*.I.A. 295 b, Ille paludes ſiccare uoluit.contra Rul.76 a,Mithridates Mæoti & illis paludibus defenditur. & 80 b,Poſtq. 202 b,Arenam aliquam aut paludes emere.

PAMPHYLIA.regio in minori Aſia. in Ver.149, de Di. 80, & Fam.lib. 8.

PAMPHYLII.pop. in Aſia.de D.85 b.

PAMPHYLIVS,a.At.82 a,Forum Pamphylium.

PAMPINVS,ni.folium uitis.de Sen.88 a, & Tuſ.162 b, Vua ueſtita pampinis,nec modico tempore calet, & nimios ſolis defendit ardores.

PAN,nis. paſtorũ deus.Verg.in Buc.Pan curat oues,ouiumq; magiſtros.de N.79 b,Ex Mercurio & Penelopa Pana natũ ferunt.

PANATHENAICVS.Iſocratis oratio de rebus geſtis Athenienſium,ſic appellata à ludis Quinquatrijs, quæ Panathenæa uocabantur, Ora.200 b,Panathenaico Iſocrates ea ſe conſectatum fatetur.

PANCHRESTVS,a,um.optimus,utiliſſimus.I.V.181 b,Pãchreſtum medicamentum.

PANDO,dis.aperio.Tuſ.243 a,Alia autem diuina illa longè lateq; ſe pandant,cœlumq; contingant: id eſt,bona animi. Tuſ.211 a, Quærebam igitur,utrum panderem uela orationis ſtatim,an,&c.& Tuſcul.174 b,Quò utinam paſsis uelis peruehi liceat.in Ar.Omnis iam panditur hydra,& ibi. Nõ ſecum medium pandet Nepa.&c.L.Præpando.

PANEGYRICVS.laudatio,uel ſuaſio,uel concio in conuentu habita.Ora.200 a,Tales ſuaſiones,qualem Iſocrates facit Panegyricum.de Cl. 170 a, Mortuorum laudationes. & ib. Quanquam his laudationibus hiſtoria rerum noſtrarum eſt facta mendoſior.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ conuentus.At.8 b,Erat in eo ipſo loco illo die nundinarum πανήγυρις.

PANGO,n.compono,condo,ſcribo.Ep.263 b.An pangis ali quid Sophocleum?fac opus appareat.Att. 30 b,De pangendo quod me adhortaris,fieri nihil poteſt.Atr.13 b,Condere poema.Qu.Fr.325 b,Nec ſanè ſatis commoueor animo ad ea quæ uis canenda.Att.16 a,Itaq; ἀνύδετα quæ tibi uni legamus,pangentur.

ΠΑΝΙΚΟΝ, quidam inanis metus. pro Cæl.45 a,Attic.251 a,

De Ventidio πανικὸν puto.& 223 a, πανικὸν certè,ſcripſiſſes enim.

PANIS,nis. I.P.94 a,Piſtor domi nullus,nulla cella, panis & uinum à propola atq; decupa.pro Cl.53 a, Oppianicum ueneno eſſe necatum,quod ei datum ſit in pane. & Tuſc. 147 a,Cùm Ptolemæo peragranti Aegyptum comitib. non conſecutis cibarius in caſa panis eſſet, nihil uiſum eſt illo pane iucundius.

PANISCVS,ſci.de N.68 a, Nymphæ deæ, Paniſci & Satyri. de D.85 a,& 118 b, In Chiorum lapidicinis ſaxo diffiſo caput extitiſſe Paniſci.

PANNOSVS,a,um.malè ueſtitus,ſordidatus.At.56 b, Pauci pannoſi,ſine laterna.

PANORMITANVS.I.V.132 b.

PANORMVS.urbs Siciliæ.I.V.121 b,At.119.

PANTHERA,ræ.beſtia maculoſa,cuius mas, pardus appellatur.de N.18 b,Leones & pantheras eſſe. & 51 a, Pantheræ in Barbaria,uenenata carne capiuntur.

PAPHLAGONIA regio.contra Rul.62.

PAPHO S.urbs.I.A.168.

PAPHII.pop.Ep.122.

PAR,ris.parilis,æqualis,æquus,ſimilis,communis, iugum, ſocius alicuius rei.de Inu.70 b, Par eſt, quod inter omnes æquale eſt.Or.208 a,Oratio par & æqualis rebus ipſis.de N. 57 a,Vita beata par & ſimilis deorum. Or.188 a,Iambus par chorei:ſed ſpacio par,non ſyllabis.Par.230 a, Ex comparatione parium.de Or.124 a,Ex pari,ſic,&c.Top.222 b,Quod in re pari ualet,ualeat in hac,quæ par eſt.de L.188 a,Omnia infima ſummis paria fecit.de N.12 a,Vt omnia omnibus,paribus paria reſpondeant.ἰσονομία de Or.160 a,Paria eſſe debent extrema primis.de Orat.162 b,Aut quæ paribus paria referuntur.& Ep.15 a,Par pari referre.prouerbium. de Inu. 62 b,Si par in nobis, atq; in illo ſcientia fuiſſet.de Cl.168 b, Omnia fuiſſe in Themiſtocle paria & Coriolano. de Or.91 b,Virtutes ipſas eſſe inter ſe æquales & pares.&c 105 b,Conſtituere duas artes inter ſe pares & eiuſdem ſocias dignitatis.de Cl.184 b, Quædam ſunt mihi paria cum illo, quædã ſuperiora.ad Her.7 a, Si non poterit par uitium cum cauſa reperire,reperiat diſpar.Or.200 b, Vt uerba uerbis quaſi dimenſa & paria reſpondeant.de Am.109 a,In amicitia ſuperior,par eſt inferiori.I.A.159 a,Libertate eſſe parem cum cæteris,principem dignitate.de Fi. 66 b, Verbum latinum par græco & idem ualens.Ep.60 a,Mutuus animus in amicitia eſt,cum par uoluntas accipitur,& redditur. Tuſ.148 a, Reſpondere ſuis maioribus,& parem eſſe eiſdem.Epi.66 b, In reliquis rebus tuis pari me ſtudio erga te.& eadem uoluntate eſſe cognoſces.Ep.204 a, Pro pari inter nos & mutua beneuolentia.At.262 a,Tua uoluntas erga me par atq; mutua.Ac.9 b,Stellarum numerus par an impar ſit,neſcitur.& 224 a,Officia paria & mutua.At. 88 b,Habes ad omnia,non ut poſtulaſti χάριτας ἀντὶ χαλκοῦν. ſed paria paribus reſpondimus.& Att.156 b, Si quid cui debetur,ut ſit unde par pari reſpondeatur.pro Pl.264 b, Aliquis alicui omni uirtute & laude par.Par.117 b,Reges ſunt omnes pares inter ſe præter Superbum.de Or.106 a, Ille cum diſſerendo par eſſe nõ poſſet,&c.& pro Fon.281 a,Eſſe parem alicui belligerando. de Ora.90 b, Poeta oratori multis ornandi generibus ſocius, ac penè par.Of.25 a,Aequo & pari iure cum cæteris uiuere. de N.60 a,Neq; enim mihi par ratio cum Lucilio eſt ac tecum fuit.pro Cæl.55 a,Ingenium minimè uoluntati par.de Di.81 a, Cratippus, quem ego parem ſummis Peripateticis iudico.pro Plan.271 b,Honorum gradus ſummis hominib. & infimis ſunt pares,gloriæ diſpares.pro Li.141 a, Mihi omnia paria cum illo ſunt.de L.193 a, Noxiæ pœna par eſto. Att.130 a,Nos diſiecta manu,pares aduerſarijs eſſe non poſſumus.Attic.130 b,Diſtracti pares aduerſarijs eſſe non poſſumus.pro Pom.14 a,Hi nullo in loco pares iam prædonibus eſſe poterant.& de Sen. 78 a, Pares cum paribus, ueteri prouerbio,facillimè congregantur.de Or.118 a, Inuident autem homines paribus & inferioribus,ſed etiam ſuperioribus inuidetur.ad Her.36 b,In æquos & pares faſtidioſus. I.P.81 a,Qu.Metellus,cuius paucos pares hæc ciuitas tulit. Poſtquam.207 b,Tu es auſus in circo Flaminio productus cum illo tuo pari dicere,te ſemper miſericordem fuiſſe? At. 260 a,Duo pares æquè inter ſe.de Am.98 b,Ex omnibus ſeculis uix tria aut quatuor nominantur paria amicorũ. pro Dom.218 b, Quod enim par amicitiæ fuit unquam in hac ciuitate coniunctius,quàm fuimus inter nos ego & Pompeius?pro Dom.237 a,Atq; hanc rem par illud ſimile Piſo & Gabinius uidit.I.P.85 b,Vter periſſet in eiuſmodi pari, lucrum fieri putabat.de Op.144 b,Gladiatorũ par nobiliſſimũ.I.A.229 a,T.Plancus ceteriq; pares id agũt.in An.230 b, Ecce tibi geminũ in ſcelere par inuſitatum,&c. de Cl.175 b,

Gracchus si uixisset, eloquentia nescio an habuisset parem neminem. I. V. 118 a, Scyphorum paria complura.

PAR est decet, æquum est. de Diu. 132 a, Casum prælij omnes timebamus, sed ita ut constantibus hominibus par est, non apertè. pro Mur. 127 a, His rebus fretum ad consulatus petitionem aggredi par est. & ib. Paria esse ista cognosces in L. Murena. At. 143, Dubito quid me facere par sit. de Am. 111 a, Par est autem, primùm ipsum esse bonum, deinde, &c. Epi. 179 b, Quibus tu, ut par erat, restitisti. I. V. 237 a, Statim, ut par fuit, comprehensi sunt. pro Rab. 97 a, Quod ei præmium dari par fuisset? Orat. 197 a, Sed par est, omnes omnia experiri. Attic. 246 b, Tu uerò quicquid erit quod me scire par sit, statim, &c. Of. 50 b, Sic par est agere cum ciuibus. de Le. 171 b, Ex quo intelligi par est, eos qui, &c.

PARABILIS, *le.* paratus, facilis inuentu & paratu. de Fin. 58 b, Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, & parabiles & terminatas habet. Tus. 246 b, Diuitias naturæ parabileis.

PARADOXA. de Fi. 123 a, Hæc paradoxa illi, nos admirabilia dicamus. & Acade. 34 b, Illa mirabilia Stoicorum, quæ παράδοξα nominantur. Par. 116 a, Quæ quia sunt admirabilia, contrà; opinionem omnium, ab ipsis etiam παράδοξα appellantur.

PARALYSIS, *sis.* resolutio neruorum, ut Cor. Celsus interpretatur. Att. 259 b, Quid est quod audiui de Bruto? Pyliam παραλύσεις παραλύσει te scripsisse aiebat.

PARASITVS, *ti.* omnium mensarum assecla. de Amic. 114 b, Assentatio parasitorum in comœdijs faceta uidetur. Ep. 14 b, Dixi me facere quiddam, quod in Eunucho parasitus sua deat militi.

PARATÈ. adu. de Cla. 187 a, Is tamen ad dicendum ueniebat magis audacter quàm paratè.

PARATIVS. aduerbium. de Ora. 97 a, Quamobrem in istis ipsis exercitationibus, etsi utile est, etiam subitò sæpe dicere, tamen illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere.

PARATVS, *a, um.* instructus, armatus, promptus, expeditus, præstò. I. V. 61 a, Quo paratior ad usum forensem promptiorq; esse possem. & 67 b, Paratus atq; instructus ad iudicium uenit. pro Qu. 7 a, Cum paratus meditatusq; uenisses. & I. V. 112 a, & ad Her. 26 b, Paratior instructiorq; ueniret. de Na. 60 a, Spero te, ut soles, bene paratum uenire. & I. A. 183 a, Antonius instructus paratusq; uenit. de Orat. 88 a, Gracchi omnibus uel naturæ uel doctrinæ præsidijs ad dicendum parati. de Or. 119 a, Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. Or. 198 b, Alij ad permouendos animos instructi & parati. & pro Cec. 288 a, Paratus ad hoc munus. de Cla. 178 a, Prompta & parata in respondendo celeritas. Tus. 220 a, Fortitudo satis est instructa armata, parata per seſe. Item: Nec desiderat iracundiam aduocatam. de Or. 123 b, Vt habeat paratum quid quaq; de re dicant. Qu. de Pet. 208 a, Iis fac, ut propositum ac paratum auxilium tuum esse uideatur. de Cla. 177 b, Qu. Scæuola in iure paratissimus. & ib. a, Non satis paratus ad cauendum fui. pro Mi. 106 a, Homo ad omne facinus paratissimus. de Ami. 114 b, Cum alter ad mentiendum paratus est. contra Rul. 82 a, Ad uim promptus, ad sedi tionem paratus, expeditus ad cædem. Of. 44 a, Deinde consuetudine beneficentiæ paratiores erunt, & tanquam exercitatiores ad bene de multis promerendum. & ib. Ad idem semper expectandum paratior. pro Sest. 10 b, Consensu bonorum omnium tam parato, tota deniq; Italia ad omnem contentionem expedita. pro Qu. 2 a, Si id quod parati sunt facere, mihi nocuerint. Epi. 69 b, Paratus contra fortunam. Ep. 120 a, Paratus ab exercitu. & 148 a, Paratus ab omni re. 148 b, & 174 a, Paratus animo. ad At. 105 a, Cum bene parato pugnare. ad At. 138 a, Domitius paratus ad nauigandum. ad Att. 249 a, Ego hunc paratum uideo peditatu, equitatu. de Leg. 183 b, Sed fuit hic uir, & ciuis. & reip. maximè, tuendæq; ciuitatis paratissimus. Paratus.) (. Imparatus. pro Mi. 112 a, Imparatum in paratos incidere.

PARCAE, *arum.* de Nat. 68 b, Parcæ deæ sunt, quas Erebo & Nocte natas ferunt. Item, Parcæ Hesperides, sorores Aetheris & Diei.

PARCÈ. restrictè. Epist. 16 b, Etenim id feci parcè & molliter. Offic. 21 b, Parcè, continenter, sobriè; uiuere. de Fi. 73 a, Nec cur id tam parcè tamq; restrictè faciat, intelligo. & Ep. 85 a, Scripsi de te parcè & timidè. pro Mur. 131 a, Itaq; si satis profeciſſem, parcius de eius laude dicerem. pro Flacc. 151 a, Maiores nostri minimo contenti, tenuissimo cultu uiuebant.

PARCO, *cis*, ignosco, concedo, remitto, condono, ueniam do, tempero, impunitatem do, impunitum scelus fero, faceo. pro Qu. 9 b, Viri boni malunt commemorare, se cum perdere possent, peperciſſe, quàm cum parcere possent, perdidisse. Epist. 56 a, Cui inimici propter dignitatem peperce rant, inuentus est amicus, qui ei mortem afferret. pro Mil. 119 b, & I. V. 90 a, Parcere alicui, & Parcere alicui scelerato: id est, ignoscere. I. A. 172 a, Omnes mihi censebant parci oportere. I. V. 128 a, Pater flens unumquemq; rogabat, ut filio suo parceret. Attic. 117 b, Nec sum miratus eum, qui caput ipsum reliquisset, reliquis membris non parcere. pro Cæl. 46 b, Parcat iuuentus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam. pro Rab. 92 a, Hunc nec suæ nec alienæ pudicitiæ peperciſſe. de Ora. 130 b, Parcendum est maximè charitati hominum, ne temerè in eos dicas, qui diliguntur. pro Quint. 7 a, Parcere auribus alicuius. de Orato. 158 a, Auribus consuetudiniq; parcendum. de Or. 129 a, Crassus parcebat aduersarij dignitati, in quo ipse seruabat suam. & Orator. 205 a, Parcet & amicitijs & dignitatibus. I. V. 228 a, Itaque Marcellus ædificijs omnibus pepercit. Epist. 207 a, Te rogo ut Albinio parcas, & prædia eius ne attingas. de Ar. 217 b, & pro Cl. 53 a, b, Quis minus unquam pepercit hostiũ castris, quàm hic omnibus corporis sui partibus? pro Plan. 277 b, Ego fateor, quòd uiderim mihi auxilium non deeſſe, idcirco me illi auxilio pepercisse. Epist. 258 a, Te rogo, sumptui ne parcas ullà in re. Epist. 215 a, Sed tamen non parcam operæ. Ep. 179 b, Quem cum obiurgarem, quòd parum ualetudini parceret, tum ille, &c.

PARCVS, *a, um.* paruo contentus, diligens, restrictus, tenax. de Ora. 135 b, Cum optimus colonus, parciſsimus, frugaliſsimus esset. pro Cæl. 45 a, Pater parcus & tenax. de Nat. 74 b, Postremò à parco patre, quod sumas, quanto dissipas libentius. pro Cor. 60 a, M. Crassus uel nimium parcus in largienda ciuitate. & Or. 204 a, In transferendis uerbis uerecundus & parcus. & ib. b, Non parcus solùm, sed elegans. ad Her. 35 a, Homo prodigus & luxurioſsus.) (. Parcus & diligens. de Am. 112 a, Quàm paruo contentum tenuis uictus cultusq; delectat. de Cl. 177 b, Crassus erat elegantium parciſsimus, Scæuola parcorum elegantiſsimus.

PARDI I. pop. I. V. 211.

PARENS, *tis.* pater & mater. Postq. 204 a, Parentes charisſimos habere debemus, quòd ab iis uita, patrimoniũ, libertas, ciuitas tradita est. I. V. 260 a, Idq; postremum parentes suos liberi orabant. & 257 b, Veniunt Syracusas parentes propinquiq; miserorũ adoleſcẽtium. & 264 a, Hæc si tibi tuus parens diceret. pro Syl. 182 b, Parens tuus Torquate, &c. Ep. 65 a, Me sicut alterũ parentẽ & obseruat & diligit. de In. 21 a, Si ad senes, de patrib. aut parentib. cogitẽt. de Fi. 64 a, Socrates, qui philoſophiæ parens iure dici potest. de Or. 85 b, Philoſophia bonarum artium omniũ procreatrix quædam & quasi parens. de Vniu. 202 a, Horum operũ ego parens effectorq; sum. At. 143 a, Cum parentes nõ alere nefarium sit, nostri principes antiquisſimã & sanctisſimã parentem patriam fame necandã putant. & de Leg. 168 a, Earum rerum parens est educatrixq; sapientia.

PARENTIVM, pro parẽtum, Cicero in genitiuo, rationis memor sæpe dicit: teste Charisio lib. 1.

PARENTALIA, *orum.* iusta & conuiuia quæ in funere parentum & coniunctorum exhibentur. I. A. 155 a, An me censetis decreturũ fuisse, ut parentalia cum supplicationibus miscerentur.

PARENTO, *as.* iusta soluo, funus duco, funus induco. pro Fl. 164 a, Itemus igitur Lentulo, parentemus Cethego. de L. 181 a, Hostia maxima parẽtari pietatis esse adiunctũ putabat. I. A. 155 b, Vt cuius sepulchrũ nusquã extet, ibi parentetur, ei publicè supplicetur. I. A. 254 b, Non Dolabella prius imperatori suo, quàm Antonius etiam collegæ parentasset.

PAREO, *res.* obedio, obtempero, dicto audiens sum, in legẽ iuro. Tus. 235 a, Sapiens parebit, & obediet præcepto illi ueteri, &c. & de Fi. 6 a, His parendum non est. de N. 5 b, Obedire & parẽre uoluntati architecti. Orat. 216 b, Numeri in quibus quasi necessitati parẽre coguntur. Off. 41 a, Latronum leges esse dicuntur, quibus pareant, quas obseruent. in Ant. 209 b, Non ut parẽret, & dicto audiens esset huic ordini, sed ut conditiones ferret, leges imponeret, &c. Att. 36 a, Timeo ne ille dolori atq; iracundiæ pareat. At. 128 b, Parẽre consilijs alicuius.

PARERE. pro apparere. pro Quint. R. 45 b, Non habet seſe hoc nomen in codice accepti & expensi relatum, confitetur, sed in aduersarijs parẽre contendit. Sic legendum putat uir singularis diligẽtiæ Paulus Manutius, cum aliàs patẽre legeretur. Huc fortasſis etiam illud ex Philip. 2. pag. 178 a, Vbi est septies millies sestertiũm,, quod in tabulis quę sunt ad opis parebat.

PARIANVS, *a.* Ep. 223 b, Pariana ciuitas.

PARICIDA, *de.* primùm, qui parentem occidit: deinde lege Pompeia, qui propinquum quemuis: postremò Numæ

Pompilij

Pompilij lege, qui liberũ hominẽ morti sciens dederit. Patriæ etiam oppressor, aut proditor, paricida iure uocatur: quia patria, parẽs uniuscuiusq; est. Att. 257 a, Audiuimus eũ uenisse in suspicionẽ Torquato de morte Pansæ, custodiriq; ut paricidam. pro Deiot. 218 b, Quid de me quod tulisse te dicis, paricida, fratricida, sororicida, nónne extra ordinem tulisti? Ep. 184 b, Vt non modò sicarij, sed etiam parici dæ iudicemini. pro S. R. 30 a, & 23 b, Paricidas insui uoluerunt in culeũ uiuos, atq; ita in flumẽ deijci. I. C. 103 b, Paricida ciuiũ interfectus. Par. 120 a, Paricidam esse qui patrem necauit. I. A. 116 b, Fateor nos plus q̃ sicarios, plus quã homicidas, plus etiã quàm paricidas esse: si quidẽ est atrocius patrię parentem quàm suum occidere. L. Clepo, & Patricida.

PARICIDIVM, *dij.* I. V. 60 b, Ciuem Romanum prope paricidium necari. de Inuent. 69 a, Cum uenefici cuiusdã nomen esset delatũ, & quia paricidij causa subscripta esset, extra ordinem esset acceptum. & ibi. Cum de nece parentis nihil demonstratum sit, indignum facinus esse, ea pœna afficere eum, qua paricidæ afficiuntur. pro Do. 220 a, Hoc di co esse paricidium. pro Clu. 23 b, Fraternum paricidium. I. A. 163 b, Paricidium patrię. J. A. 187 a, Hic de patris & patrui paricidio cogitauit. I. A. 137 a, Qui nefario se patriæ paricidio obstrinxit.

PARIES, *tis.* maceria, priuatus murus, quo domus à domo distinguitur. Top. 222 a, Paries directus, solidus, uel fornicatus. Ep. 18 b, Nihil mihi intra meos parietes tutum. I. V. 228 b, & de Or. 228 b, Interiores templi parietes. & de Ora. 131 a, In omnibus parietibus esse literas, tria L L L. &c. pro Mil. 116 a, Ducere parietem per uestibulum alterius. Para. 121 a, Cum parietes disturbabas. I. V. 31 a, Licet parietes in adolescentia perfoderis.

PARIETINAE, *arum.* parietum reliquiæ. Epist. 202 b, Epicuri parietinarum nescio quid. & Tusc. lib. 3 b, Aspectæ parietinæ.

PARILIA, *orum.* dies festus, quo urbs Roma condita est. Att. 129 b, & de D. 128 b.

PARILIS, *le.* par, similis. in Arat. Consimili specie stellas pariliq; colore.

PARIO, *ris.* & *Parior, pareris.* gigno, procreo, partum edo, acquiro. de Or. 163 b, Mulier grauida expletis iam ferè ad pariendum mensibus. de Ora. 133 b, Si quintum páreret mater eius, asinum fuisse parituram. & Epistol. 50 a, Vt ea liberos ex sese páreret. Acad. 15 a, Hi cum ouum inspexerant, quæ id gallina peperisset, dicere solebant. de Na. 1 b, Fruges & reliqua quæ terra pariat. & ibid. Omnia quæ terra gignat. I. C. 102 a, Ad hanc te dementiam natura peperit. & Tusc. 223 b, Tu urbes peperisti. ad Heren. 25 a, Párere, proferre, gignere. & de Or. 141 b, Ars non totum aliquid parit & procreat. Orat. 207 a, Postea dialectici spinosiora multa pepererunt. I. C. 118 a, Dummodo meis laboribus populo Romano digni tas salusq; pariatur. & Ep. 1. 46 b, Victoria pax parienda est. pro Syl. 170 b, Tum afflicto P. Sylla consulatus uobis pariebatur sicuti partus est. Offic. 39 a, Hæc quibus rebus pariuntur à singulis, eisdem ferè à multitudine. I. A. 173 a, Malè parta, malè dilabuntur.

PARIS, *dis.* Oct. 330 a, At te fata patriæ Paridem futurum prædicabant, qui uastares urbem incendio, Italiam bello.

PARITER. simul, similiter, æqualiter, æquè, uicissim. de D. 115 a, Conchilijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariter, pariterq; decrescant. de Or. 143 b, Vt ille qui hæc nõ uidit, & uixisse cum republica pariter, & cum illa simul extinctus esse uideatur. Tusc. 153 a, Pariter cum uita sensus amittitur. Off. 42 b, Tua laus pariter cum republica cecidit. Tus. 174 a, Animus uoluptatem pariter cum corpore percipit. de Se. 87 b, Studia doctrinæ, quæ pariter cum ætate crescunt. Antequam. 196 b, Ferte opem pariter reipublicæ, cunctæq; ciuitati, meisq; fortunis. de Finib. 63 a, Nam & lætamur amicorum lætitia æquè ac nostra, & pariter dolemus angoribus. Of. 39 a, Sed ea non pariter omnes egemus. Or. 200 b, Vt pariter extrema terminentur. contra Rul. 82 a, Et quem pariter, qui iter faciunt, uestrum esse audiunt. I. V. 271 b, Siculi mecum pariter molestè ferunt. & ad Her. 16 a, Pariter nobiscum. Postquam. 212 a, Respub. me secum pariter reportauit. Am. 106 b, Vt nostra in amicos beneuolẽtia, illorum erga nos beneuolentiæ pariter æqualiterque respondeat. Par. 124 b, Qui domi tuæ uidet pariter atq; accusatorum atq; iudicum consociatos greges.

PARMA, *mæ.* urbs Italiæ. I. C. 260 a, Qua enim in urbe tam immanis Annibal capta, quàm in Parma subrepta Antonius.

PARMENSIS, *se.* I. A. 256 b. bis.

PARO, *as.* apparo, comparo, orno, adorno, instituo, instruo, molior, munio, uiam munio. Ora. 208 a, In quo aut conciletur auditor, aut erigatur, aut paret se ad audiendum. Epist. 8 a, Hic te para, hæc cogita. in Sal. 273 b, Qui mihi parare putasti inuidiã ex mea re familiari. Epi. 19 b, Est enim tibi grauius aduersaria cõstituta, & parata incredibilis quædã expectatio. pro Cæci. 296 b, Armatos uerè appellamus, qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. I. V. 214 a, Initruere & parare conuiuium. At. 101 a, Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. & pro Fl. 161 a, Agros sibi uspiam parare.

PARO, *onis.* nauigium piratarum. Cicero: Tunc se fluctigero tradit, mandatq; paroni. & alibi, Paronculis ad litus ludit celeribus. Isidorus Etymolog. lib. 19. cap. 1.

PAROCHVS, *chi.* publicus curator ministerq;, qui peregrinis reipub. nomine munera, atque alia necessaria procurabat. At. 205 b, Ariartem omnino Sestius parochus publicus occupauit, quod quidem facilè patior, &c. legitur etiã Parochijs: id est, præbitionibus & muneribus publicis.

ΠΑΡΑΝΟΜΑΣΙΑ. L. Annominatio.

PARS, *tis.* membrum. de Inu. 49 b, & 51 b, Genus est, quod plures amplectitur partes: ut animal. pars est, quæ subest generi: ut equus. de Ora. 100 b, Partes sunt, quæ generibus ijs ex quibus emanãt, subijciũtur. de Or. 94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. de Fi. 97 b, Omnes hæ sunt genere quatuor, partib. plures. de N. 3 b, Omnes partes philosophiæ, atque omnia membra tum facillimè noscuntur, cum totæ quæstiones scribendo explicantur. de Or. 140 a, Virtus habet plures partes, quarũ, &c. de Or. 116 a, Deinde faciunt quinq; quasi membra eloquentiæ. de Or. 141 b, Traducta ex parte ad genus notatio.

PARTES uariè usurpatæ. de Or. 142 b, Quis Antonio permisit, ut partes faceret, & utram uellet prior ipse sumeret? At. 197 b, Is partes fecit in Ripa nescio quotenorũ iugerum. pro Quin. R. 54 a, Vt socius in societate habet partẽ, sic coheres in hæreditate habet partẽ. I. V. 253 a, Quibus illi urbis suæ partem ademerunt, ijs tu nostri imperij partẽ dediisti. pro Cæcin. 287 a, Mulieres in partem uocatæ sunt. & ibi. Ei partem bonorum maiorem legauit. pro Domo 243 a, Vrbis partes celeberrimæ & maximæ, ut forum, curia, &c.

PARS. pro factione. Offic. 28 b, Studiose plerique, præsertim in hac parte, facta principum imitantur. Attic. 120 b, Quòd plura in ea parte uerba fecerim. de Fin. 98 a, Quis non multis partibus malit, &c. Attic. 119 b, In hac parte hæc sunt, uide nunc quæ sunt in altera. Epist. 159 b, Si Africanæ legiones celeriter uenerint, securos uos ab hac parte reddam. Epist. 125 b, Vtinam aut non in ista parte Appius, aut non in hac Curio, cuius amicitia me paulatim in hanc perditam causam impositit. Attic. 140 a, Cum eadem metuam ab hac parte, si illinc beneficiũ non sit, rectius putem quiduis domi perpeti. I. C. 109 b, Ex hac parte pudor pugnat, illinc potulantia. ad Brut. 91 b, Vir bonarum in republica partium. I. A. 200 b, Nam nunc quidem partium contentionem esse dicitat. quarum partium? alteri uicti sunt, alteri sunt è medijs C. Cæsaris partibus. Epistol. 163 a, Non licet mihi nullius partis esse, quia utrobique inimicos habeo. pro Quin. 12 b, Erat, inquit, illarum partium. quid ni, qui, &c. I. A. 212 a, Periculum quod offendit animos maioris partis hominum magis. pro Cor. 59 a, Cum magna pars, &c. cont. Rul. 81 a, Omnibus uobis, aut maiori uestrum parti. contra Rul. 70 b, Qui maiorem partem populi suffragijs priuauit. & 69 b, Vt minor pars populi uocaretur. Attic. 255 a, Si quidem similes maioris partis oratorum futuri sumus. de Or. 110 a, Scæuolam dicere aiebat, bonam partem sermonis in hunc diem esse dilatam.

EX PARTE, maiore, minore, & alia. de D. 113 a, In eo senatu quẽ maiore ex parte cooptasset. pro Clu. 31 b, Hæc. n. ille, & aliqua ex parte habebat, & maiore ex parte habere se simulabat. pro Do. 220 b, Itaq; populus Romanus breui tempore neq; Salios habebit, neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes. pro Mu. 134 a, Quæstio peculatus ex altera parte lachrymarum, ex altera cathenarum. de Som. 129 b, Extrema ex altera parte grauiter, ex altera acutè sonant. & ibi. & 130 b, Cœli uerticibus ex utraq; parte subnixi. Offic. 62 b, Mundus ex quadam parte mortalis, ex altera autem parte, &c. de D. 115 a, Caput iecoris ex omni parte diligentissimè considerant. & ib. Semina malorum in contrarias partes se uertunt. de Ar. 245 b, Vestræ domus multo maxima ex parte sunt liberæ religione. Offi. 27 b, Magna autem ex parte clementi castigatione licet uti. Orat. 207 a, Rhetorica quasi ex altera parte respondet dialecticę. pro Quin. R. 50 b, Qui ager neq; uillam habuit, neq; ulla ex parte fuit cultus. pro Cæc. 292 a, Si ulla ex parte hæc sententia infirmata fuerit. pro Quin. R. 49 b, Is seruus ex qua parte erat Fannij, non erat H-S. L III. ex qua parte erat Roscij, amplius erat H-S. CCC L III. de L. 180 b, Si quis de heredibus exegisset pro sua parte, id quod, &c. Quin. Fr. 319 b, Ex parte gaudeo. At. 102 a, Etsi ex parte magna tibi assentior. Ep. 71 a, Ex omni-

bus partibus amor tuus mihi se ostendit. Epi.29 b, & 133 a, & de Finib.133 b, Tua laus ex aliqua parte fuerit. Epist. 169 b, Ex magna parte communi commodo inseruieris. pro Fl. 154 b. Flaccus bellum Cretense magna ex parte gessit. Tus. 148 a, Aut omnino aut magna ex parte liberatus. Tus. 229 a, Tibi nos ut antea magna ex parte, sic nunc penitùs totosq; tradidimus. Aca.10 b, Si magna ex parte quidem ad uerum ipsum, aut quàm proximè accedunt. & 11 a, Si ex omni parte eiusdem modi sint. Epist.146 a, Ex maxima parte. Tusc. 232 b, Ex maiore parte pleraſq; res nominari. & 233 a, Ex maiori parte unamquamque rem appellari spectariq; dicunt. Tusc. 245 a, Si multo maiore & grauiore ex parte bona propendent. Or.214 a, Quod ab ijs uerè quædam ex parte, non totum dicitur.

MAGNAM PARTEM, & alia sine præpositione. de Diu. 93 a, Cum magnam partem noctis uigilasses. Epist.134 b, & Tus.211 a, Non omnino quidem, sed magnam partem. pro Fon. 178 b, In rebus iudicandis, ad unamquanq; rem ponderandam, non minimam partem sapientia iudicis tenet. Or. 215 b, Magnam partem ex iambis nostra constat oratio. In Ver.212 a, Maiorem partem diei sedere alicubi. Ep. 119 b, Amabo te, hoc cura. soles libenter, ut ego maiorem partem mihi curare. Off.5 b, Maximam autem partem ad iniuriam faciendam aggrediuntur nonnulli, ut, &c. Tusc.211 a, Stoici magnam partem in his partiendis occupati sunt. Att.225 a, Remis magnam partem: id est, nauigaui. Postquam. 199 b, Nam mulieres filijq; parui, &c. itinerib. necessarijs, aut magnam partem tectis ac tenebris continebantur. Epist.47 a, Etsi abfui magnam partem consulatus tui. pro Sex.R.35 a, Nullam partem noctis requiescere.

IN VTRAMQVE PARTEM, & alia id genus. Attic. 248 b, Permulta mihi de nostro itinere in utramq; partem occurunt. de D.96 b, Flumina in cõtrarias partes fluxerũt. de Or.128 b, Omnium rerum in contrarias partes facultas ex ijsdem suppeditatur locis. Of.36 b, Magna uis est in fortuna in utramq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas. et ibi. Hæc sine hominum operibus & studijs neutram in partem effici possunt. pro Sest. 7 a, Alter multos planè in omnes partes fefellit. Ep.55 a, Cum suspicarer multũ interesse rei familiaris tuæ, te quàprimùm, idq; in omnes partes ualere. Epist.66 b, Meq; tibi in omnes partes defendendũ putes. Off.2 b, Præcepta quibus in omnes partes usus uitæ confirmari possit. Ep.202 a, Hoc tua nullam in partẽ multum interest. Ep.115 b, In hanc partem tutum erit tibi gratificari: id est, in Appium. At.251 a, Hæc scripsi in eam partem, ne me motum putares. I.C.118 a, Moueor his rebus omnib. sed in eam partem, ut salui sint nobiscum omnes. Offi.42 b, Facillimè in optimam partem cognoscuntur adolescentes, qui, &c. At.156 a, Accipere aliquid in optimam partem. Ep. 168 a, Quæ profectò in optimam partem accipies. & 36 a, Hoc assequère, ut in quam partem accipias, minus laborẽ. & Attic.117 b, Id ego in eam partem accepi, hæc oppida, &c. pro Mur.139 b, Quòd dixisti, aut non dixisses, aut mitiorem in partem interpretare. I.A.231 a, Aliquid in beneficij partẽ numerare. I.V.237 a, Durum hoc fortasse uideatur, neq; ego ullam in partem disputo. ad At.102 b, Nunc in alteram partem magis timendi armorum exitus. pro S.R. 27 a, In eam partem potius peccant, quæ cautior est. Epist.121 b, In hanc partem errare malo, ut faciam, &c. quàm, &c. Epi.117 a, Aliquando tamen sæpe tẽ dilata, in eam partem, ut eum decedere post Cal. Martias placeret, senatusconsultum factum. pro Syl.181 a, In impiorum partem, atq; in parricidarum numerum aliquem transferre.

PARS. pro regione, uel loco. Ep.185 b, Ab Orientis partibus. & 186 b, Omnes quæ in istis partibus sunt copiæ. in Ver. 107 b, Quæremus etiam, quid iste in extremis Phrygiæ partib. fecerit. Tuscul.198 b, Hypanis, qui ab Europæ parte in pontum influit. pro Mur.145 a, Ibis igitur in exilium miser, quò? ad Orientis ne partes? f. P.85 b, Qui in Italia omnes omniũ gentium partes tribus triumphis deuinxit. Ep.150 a, In his partibus: id est, in his regionibus, uel locis.

PARS. pro munere, & officio, uel persona. Quint. Frat.298 b, Etsi mea pars nemini cedit, fac ut tua cæteros uincat. contra Rull.70 a, Creationem Pont. Max. populi ad partes dare. Attic.103 b, & 104 a, & Epi.40 b, Pompeius hortabatur, ut partes suas susciperem. & 44 a, Suscipere officia & partes pro dignitate alicuius. Attic.117 a, Si erit bellum, ut ideo fore, partes meæ non desiderabuntur. de Orat.111 a, Ac maximè partes istius officij sunt pueri Ciceronis. Epist. 30 b, De mea beneuolentia erga te etsi potes ex eodem Phania cognoscere, tamen uidentur etiam aliquæ partes meæ. de Orat.156 a, Sed certè hæ partes fuerunt tuæ de illustranda oratione ut diceres. de Or.111 a, Sed cur impedimus Antonium? cuius audio esse partes, ut de tota eloquentia disserat. de Ora.110 a, Sed transactis iam meis partibus, ad Antonium audiendum uenistis. ad Attic.162 a, Iudicabam duriores partes mihi impositas esse ab offensione nostra. de Nat.8 b, Eique eius partes tribuit, ut, &c. id est, id munus. pro Font.278 b, Næ multo uestre maiores grauioresq; partes sunt ad cogitandũ, quàm ad dicendum meę. pro Quin. 1 b, Qu. Hortensius, qui hoc iudicio partes accusatoris obtinet. Epi.41 a, Cùm te ex fratre meo, ne tum quidem, cum tibi propè necesse esset eas agere partes, inimicũ mihi fuisse cognossem. Off. 20 a, Nobis à natura constantiæ, moderationis, temperantiæ partes datæ sunt. Epist.130 a, Tibi de di partes Antiochianas, mihi sumpsi Philonis. Epist. 41 b, Cum tibi propè necesse esset eas agere partes: id est, esse inimicum. pro Mure.120 a, Ego has partes lenitatis & misericordiæ, quas me natura ipsa docuit, semper egi libenter: illam uerò grauitatis seueritatisq; personam non appetiui, sed ab republica mihi impositam sustinui. de Aruſp. 258 a, Nisi hanc personam & has partes possem sustinere. Epistol. 44 a, De me autẽ suscipe paulisper partes meas, & cum te esse finge, qui ego sum. pro Flac.160 a, Quis unquã Græcus comœdiam scripsit, in qua seruus primarum partium nõ Lydus esset? pro Domo 215 a, An meæ partes in ea causa non præcipuè fuerunt? & 216 a, & 161 b, In hoc officio, quod præcipuè fuit mecum. pro R. P. 124 a, Nulla pars non fuit mea. pro Corn.55 a, Quæ sunt igitur partes meæ? in Ver. 89 a, Munus hoc meum non est, cum meæ partes sunt hospitum recipiendorum, id libenter facio. Attic.103 b, & 104 a, Et suscipere partes suas. de D.101 b, Quid de auguribus loquar? tuæ partes sunt, tuum, inquam, auspiciorum patrocinium debet esse. in Ver.218 b, Cur tuas partes suscipio, cur tuum onus sustineo? & Ep.40 a, Suscipere officia & partes pro aliquo. in Vat.35 a, Eripuisti partes illo tempore charissimas partim à Cæsare, partim à publicanis. Attic.219 b, Tuas partes esse arbitror, ut pueri animum tenerũ his opinionibus imbuas. pro Rab. Posth.123 a, Dare partes alicui, & mittere in negocium.

PRIMAS, secundas, & tertias partes alicui dare, &c. id est, primam laudem, seu primum locum & gradum. in Verr.62 a, Vt in actoribus Græcis fieri uidemus, sæpe illum qui est secundarum aut tertiarum partium, cum possit aliquanto clarius dicere, quàm ipse primarum, multum summittere, ut ille princeps quàm maximè excellat. in Verrem 62 b, Si alienus minus uehemens fuerit, & sibi primas in dicendo partes concesserit. Orat.198 a, Tribuere primas alicui. I. A. 216 b, Pater tuus primas omnium ciuium P. Naſicæ, qui Tyberium Gracchum interfecit, dare solebat. de Orato. 162 b, Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, huic secundas, huic tertias. & Or.202 a, Demosthenes tribuit & primas & secundas actioni. Ora.199 a, Pericles cui primæ sine controuersia deferebantur. de Clar.172 a, Et si utriq; primas, priores tamen deferunt Lælio. Item: Velleius, ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Clar. 193 b, Primas in causis agebat Hortensius. & 196 a, Hortensius facilè primas tenebat. de Cla.182 a, Ex his illi duo facilè primas tulerũt. Qu. Fr.314 b, Tibi istius generis in scribendo priores partes tribuo quàm mihi.

PRO mea parte, &c. Epist.15 b, Quiq; meus in repub. sit pro mea parte capessenda status. Ep. 61 a, Atq; etiam ut ita fieret, pro mea parte adiuui. & 15 a, Quiq; meus in repub. sit pro mea parte capessenda status. Tuscul. quæst.168 b, Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt, pro rata parte, à uitæ longa aut breuia dicuntur. I.V.219 a, In his artibus pro mea parte uersor, quarum ille princeps fuit. Epi.252 b, Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisq; parte ferre potuisset. Cass. Epi.190 a, Ita pro nostra parte celeriter iter nobis expediri posse confido. Ep.180 a, Ac debeo pro ciuili parte remp. uel le saluam. pro S.R.41 a, Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatem defendi. pro Syl. 167 b, Omnes qui adsunt pro sua parte atq; autoritate defendũt. pro R.P.123 a, Rabirius magnas partes habuit publicanorum.

PARSIMONIA, æ. frugalitas, moderatio sumptuũ, diligentia. Par.125 b, Magnum uectigal est parsimonia. de Repl. lib.4 teste Nonio, Optimum autem & in priuatis familijs, & in Rep. uectigal dico esse parsimoniam. Tusculan. 247 b, Ciuitates quædam parsimonia delectantur, ut de Lacedemonijs paulo antè diximus. & ibi. de parsimonia uictus Persarum. I.V.110 a, Summa parsimonia, summa diligentia. Off.51 b, Res familiaris conseruatur diligentia & parsimonia, ijsdem etiam rebus augetur. pro Qu. 10 b, Amicos obseruantia, rem parsimonia retinere. & 17 b, Rustica illa atq; inculta parsimonia. At.70 b, & Or.204 b, Et si meam in eo parsimoniam huius paginæ contractio significat. de Pro. 74 b, Sed decus illud triumphi minuendum nostra parsimonia non putaui.

PARTHI. pop. At. 76. & 77.

PARTHICVS, a. At. 75 b, Ocium Parthicum.

PARTHINI. pop. I. P. 100.

PARTICEPS, *pis.* consors, socius, non expers, compos.) (. Expers. de Orat. 99 a, Quoniam sententiæ atq; opinionis meæ uoluistis esse participes, nihil occultabo. de D. 93 a, Ea pars animi, quæ mentis ac rationis est particeps. de Vn. 199 b, Animus rationis compos & particeps. pro Arch. 190 b, Milites dulcedine quadam gloriæ commoti, quasi participes eiusdem laudis, magno illud clamore approbauerunt. & contra Rul. 84 a, Qui aliquam partem illius honoris attigerunt. Epist. 151 a, Feci continuò omnes participes meæ uoluptatis. de Inuent. 73 b, Tu particeps factus es in turpissimo fœdere. Epist. 168 b, Digni sumus, quos habeas tui cõsilij participes. de Fin. 140 b, 141 a, Virtutes ita conhexæ sunt, ut omnes omnium participes sint. Att. 145 b, Huius belli ego & particeps, & adiutor, & socius esse cogor. de Finib. 72 b, Nec ulla de summo bono ratio, aut uoluptatis non dolendi' ue particeps, aut honestatis expers probabitur. Ora. 198 b, Veriusq; particeps, uel utriusq;, si uerum quærimus, potius expers. de Na. 30 a, & 31 a, Mandum esse compotem rationis. de Di. 87 b, Quod particeps artis est.) (. Quod arte caret. pro Fon. 283 b, Socius ac particeps fortunarum omnium. Antequam. 196 b, Teq; particeps connubij socia regni regina Iuno. At. 285 a, Beneficijs & honoribus ut participes frui, quantis uellem us.

PARTICIPO, *as.* impartio, communico, partem capio. de Leg. 162 b, Sequitur igitur ad participandã alium ab alio, communicandumq; inter omnes, iustos natura nos esse factos. Tusc. 183 a, Qui alteri exitũ parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem ut participet parem.

PARTICVLA, *læ.* articulus, appendicula. de Vn. 196 b, Mundi omne animal quasi particula quædam est. de N. 33 a, Homo est quædam particula perfecti. Of. 41 a. Qui scelere pascuntur, non possunt sine ulla particula iusticiæ uiuere. At. 284 b, Particulam literarum tuarum legi. de Or. 123 b, Omnes tenuissimæ particulæ. & 99 b, Cuicunq; particulæ cœli officerentur. in P. 98 a, Cognoscis ex particula scelerum tuorum genus uniuersum.

PARTICVLATIM, articulatim, membratim. ad Her. 3 a, Si summatim non particulatim narrabimus.

PARTIM. qua, pars, ex parte quadam. de Or. 117 a, Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres fuerunt. in Vat. 32 a, Reliqui sex fuerunt, ex quib. partim tecum planè sentiebant, partim medium quendã cursum tenebant. Ep. 5 b. Cæteri sunt partim obscurius iniqui, partim non dissimulanter irati. I. P. 90 a, Cum partim eius prædæ libido deuorasset, partim noua quædam & inaudita luxuries, partim emptiones, &c. de D. 132 a, Quorum partim ficta apertè, partim effutita temerè, nunquam prudẽti cuiquam probata sunt. & 125 b, Necesse est fateri partim horum errore susceptũ esse, partim superstitione multa fallendo. I. A. 220 a, Cum partim è nobis ita timidi sint, ut, &c. partim ita à repub. auersi, ut, &c. pro Põ. 7 a, Ex cæteris ordinib. homines industrij partim in Asia negociantur, partim eorum in prouincia magnas pecunias collatas habent. Off. 48 b, Eorum autem ipsorum partim eiusmodi sunt, ut, &c. partim, &c. id est, eorum aliqua, &c. de Orat. 96 b, Cæsarum, quæ, &c. partim in iudicijs uersantur, partim in deliberationibus: id est, quædam, & quædam. de N. 22 a, Bestiarum terrenæ sunt aliæ, partim aquatiles. de D. 99 b, Multa inuisitata, partim ex cœlo, alia ex terra oriebantur, quædam etiã ex hominum cõceptu & fatu. de Am. 104 b, Sed nihil est quod illi non persequantur suis argutijs, partim fugiendas esse nimias amicitias, ne, &c. alios autem dicere aiunt, &c. de D. 113 a, Cæsar à nobilissimis ciuibus, partim etiam à se omnibus rebus ornatis trucidatus est. Att. 172 a, Videbis ergo ut sustentetur partim de Frusinati, partim. contra Rul. 73 b, Solum, sine secundo. Atti. 129 a, Domitius suas XII. cohorteis tribus in oppidis distributas habet, unam partim Albæ, partim Sulmonæ collocauit. Qu. Fr. 304 a, Amici partim deseruerunt me, partim etiam prodiderunt.

PARTIO, *tus.* partior. Or. 215 a, Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria. de Or. 153 b, Sed paulo secus à me, atque ab illo partita sunt. pro Syll. 167 b, Neq; ego hoc partiendæ inuidiæ, sed communicandæ laudis causa loquor.

PARTIOR, *iris.* diuido, partio, partitionem facio, communico. de Vniu. 198 b, Idq; ipsum in ea, quæ decuit, membra partitus est. I. V. 99 a, Patres bona sua cum filijs partiuntur. de Cla. 161 b, Hortensius cum Cicerone causas partiebatur. de Or. 142 b, Antonius ita partitus est tecum, ut, &c. pro Dom. 217 b, Tamen ærarium cum eo partitus est. I. V. 208 a, Cum bona pupillus erepta cum illo partitus est. de Fin. 53 a, Epicurus nihil de diuidendo ac partiendo docet. Ora. 207 b, Ita

genus uniuersum in species certas, ut nulla neq; prætermittatur, neq; redundet, partietur ac diuidet. de Fin. 107 a, Qui totam philosophiam in tres partes diuiserunt, quam partitionem à Zenone retentam esse uidemus. pro Mil. 115 a, Partiri aliquid cum aliquo. de Clar. 177 a. Actio partienda est in gestum atq; uocem. I. A. 261 a. Partiuntur inter se, qui Capitolium, qui urbis portas occuparent.

PARTIENDVS, *da, dum.* L. Portitor.

PARTITE'. distributè. Ora. 205 b, Partitè, definitè, distinctè dicere.

PARTITIO, *onis.* diuisio. de Or. 86 b, Græcos partitionem quandam artium fecisse uideo. & de Clar. orat. 193 a, Partitiones, quibus de rebus dicturus sis. pro Syll. 169 a, Atq; inter nos partitio non est temerè facta. de Orat. 131 b, Hæc sit prima partitio, quod facetè dicatur, id aliàs in re habere, aliàs in uerbo facetias. de Fin. 58 a, Partitio qua usus est Epicurus, qui posuit unum genus cupiditatum, &c. alterũ, &c. tertium, &c. pro Cec. 287 b, Cum præsertim pecunia ex partitione deberetur. I. A. 257 a, Vrbis Italiæq; partitio. & pro Sest. 15, Partitio ærarij. Off. 41 a, Propter æquabilem prædæ partitionem, Bargulus, &c. de Legib. 17 b, Partitionis caput scriptum cautè. De Partitione uide multa præclara, Topic. 222 b, & 223 a, b, & de Inuen. 49 a, b.

PARTVRIO, *rus.* in pariendo laboro, enitor, conor. pro Mu. 144 a, Dij faciant, ut hoc quod conceptum resp. periculũ parturit, consilio discutiam & comprimam. I. A. 182 b, Vtinã aliquando dolor populi Romani pariat, quod iamdiu parturit. Amic. 104 b, Securitate frui non potest animus, si tanquam parturiat unus pro pluribus.

PARTVS, *a, um.* collectus, comparatus. contra Rull. 69 a, Libertas plurimo sudore & sanguine maiorum nostrorũ parta, nobisq; tradita. & pro Syll. 182 a, Existimatio parta. de Or. 102 a, Vt ipsum quod erat hominis proprium, non partum per nos, sed diuinitùs ad nos delatum uideretur. pro Quin. 13 b, Honestè partis bonis priuari. & de Prouin. 74 b, Præda parta. I. A. 173 a, Malè parta, malè dilabuntur. de Or. 128 a, Aliqua non esse uirtute parta, sed uitijs & peccatis. & ibid. Aliqua magno labore, magnis periculis esse parta. Att. 282 b, Magna pestis erat depulsa per uos, uobis uerò parta diuina gloria.

PARTVS, *tus.* fœtus. de Na. 69 a, Natio dea, quæ partus matronarum tuetur, à nascentibus nominata. de Nat. 39 b, Diana adhibetur ad partus, quòd ij maturescũt aut septem aut nouem lunæ curribus. & 49 b, Luna sole illuminata, graviditates & partus affert. & 51 b, Cerue paulo ante partũ perpurgant se quadam herbula. de Diu. 118 b, Conceptio mulæ contra naturam fortasse, sed partus propè necessarius. de Diu. 88 a, Irridetur partus hic mulæ. & ibid. Fœtus extitit in sterilitate naturæ. & ib. Partus malorum. pro Cl. 23 b, Cum mulier esset grauida, & iam appropinquare partus uideretur. Epist. 92 a, Me Romæ tenuit Tulliæ partus. de D. 319 a, Quæ natura partum animantis faciat. de Orat. 124 b, Feræ partus suos diligunt. de Fi. 61 a, An partus ancillæ in fructu sit habendus. Tusc. 179 a, Quantum una uecors Oenei partu edita. Oct. 330 b, Matris tuæ partum aureum esse dixi.

PARVI duco. paruipendo. pro Arc. 188 a, Pericula mortis parui esse ducenda. & de Finibus 69 b, Sed quia parui id duceret.

PARVIFACIO, *cis.* L. Facio, & Minimi facio.

PARVIPENDO. parui duco. At. 239 a, Sed si ista paruipendimus, certè & maiora contemnimus.

PARVITAS, *atis.* de V. 203, Quæ cerni non possent propter paruitatem.

PARVM. paulum, modicum, paululum, leuiter, ad exiguum tempus, minus, non. pro Sest. 9 b, Parúmne est Piso, ut omittam Gabinium, quòd tantum homines fefelliſti? ut negligere res autoritatem senatus? remp. prodere? sestiã ne audes? &c. Tusc. 172 a, Nemo parum diu uixit, qui, &c. Att. 163 b, Videne dum pudet te parum optimatem esse, parum diligenter q optimum fit, cligas. & 164 b, Sunt ea quidem parum firma. de Inuen. 58 b, Cum parum memineris, quod concesseris. de N. 60 b, Quæram ex te ea, quæ parum accepi. & ibi. Quàm ea quæ minus intellexi, requirere. de Sen. 92 b, Ad exiguum tempus durat. de Fin. 97 a, Paulũ oppidò inter se differunt. Tusc. 233 a, Paulum ad beatam uitam deest.

PARVMPER. paulisper, aliquantum, ad breue tempus, ad punctum temporis, paulum. de D. 90 a, Discedo parumper à somnijs, ad quæ mox reuertar. de Clar. 195 a, Digredi parumper à causa. At. 137 a, Abduco parumper animum à molestijs. & de Or. 156 a, Parumper ipse conticuit.

PARVVLVS, *a, um.* pusillus. de Inuent. 63 a, Dum paululum hoc consequimur. & 65 a, Et impulsionem paruulam quandam fuisse dicet. & I. V. 222 a, Acad. 21 a, Videte quæso quàm in paruulis sitis.

PARVVS,*a,um.* pusillus,exiguus,modicus,breuis,angustus, tenuis,minutus,mediocris,modica magnitudine. ad He.22 a, contra Rull.78 b,Paruam exigui temporis usuram bonæ de me opinionis postulo.& 83 a,Parua pars. de Som. 128 a, Ipsa uerò terra ita parua mihi uisa est,ut,&c. pro Pom.14 a, Insula Delos parua. de Orat.116 a Parua aut mediocris res. Qu.Fr.327 a, Non enim cõmoda quædam sequebamur parua ac mediocria. pro Clu. 37 a,Sylla magis opibus, cognatis,&c.hæc autem apud Iunium parua atq; infirma sunt. de Le.357 a,Sed est quædam inter nos parua dissensio. de Leg. 156 a, In paruum quendam & angustum locum concludi. pro Cec. 89 b,Beneficium non paruum. de Pro.70 a, Macedoniam pacatam tenui præsidio, atq; exigua manu tuebamur. I.V.231 a,Vendere aliquid paruo precio. At.2 b,Ea abste diligenter paruo ; curata sunt. pro S.R.40 a,Cur tantulo uenierunt de Legib.171 a,A paruis enim didicimus,&c. Off.14 a,Ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur, parua ducere,& contemnere. de Leg.166 b, Quæ cum adsunt, perparua sunt,&c. de Legib.167 a,Perparuam uerò controuersiam dicis.

PASCO *seu paus,* & *Pascor,ris,pastus sum.* Attic.87 a, Lancibus & splendidissimis canistris, non oluisculis nos soles pascere. Officio.31 b, Sine hominum opera aut pascere equos, aut domare non possumus. pro Cec.296 a,Qui colendi aut pascendi causa esse in agro consueuerant. de Diu. 87 a, Qui cum propter paupertatem sues puer pasceret, una ex his amissa uoluisse dicitur,&c. pro Mil.102 a, Quos P. Clodij furor rapinis & incendijs pauit. I.V.249 a,Cum eius cruciatu pascere oculos, animumq; exaturare uellent. Officior.41 a, Qui maleficio & scelere pascuntur. Attic.60 b,Ego hic pascor bibliotheca Fausti. I.P.89 a,Hisce ego rebus pascor, his delector,his perfruor,quòd senatus,&c. de Nat. 27 b, Cùm cauea liberati pulli non pascerentur. & de Di. 86 a, Necesse est ossa obiecta cadere frustum ex pulli ore, cum pascitur. pro Cluent.31 b,Bestiæ fame dominante plerunq; ad eum locum ubi pastæ aliquando sunt,reuertuntur. Offic.51 b,Ex quo genere comparationis illud est Catonis senis, à quo cum quæreretur,quid maximè in re familiari expediret?respondit,Bene pascere. quid secundum? bene uestire. quid tertium? satis bene uestire.quid quartum? arare. I. A. 232 a, At in eius corpore lacerando cum animum satiare non posset,oculos pauit suos.

PASCVA,*orum.* contra Rull. 61 b, Vtrum tandem hanc syluam in relictis possessionibus, ait in censorum pascuis inuenisti?

PASIPHAE,*es.* de Na.69 a. Circe & Pasiphae è Perseide Oceani filia natæ,patre Sole.

PASITHEA.*theæ.* de D.100 a,In Pasitheæ fano.

PASSER,*ris.* de D. 95 b,Calchas apud Homerum,ex passerũ numero,belli Troiani annos auguratus est. de Fin.80 b, & de D.121 b,& 122 a.

PASSERCVLVS,*li.* de Di.122 a, De passerculis coniecturã facere.

PASSIM.dispersè,ubiq;, undiq;, sine ordine.pro Mur.141 b, Ad prandium uocare uulgò,passim.quid est uulgò? uniuersos.Epi.174 a,Ille enim it passim,ego ordinatim. pro Syll. 175 a,Illas fabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi passim & peruulgari,atq; edi populo imperaui.pro S. R.41 a.Passim per forum uolitare.de Or.200 b,Passim carpere & colligere undiq; de Diu.125 a,Aues huc & illuc passim uagantes.& de Or.110 a,Aues passim ac liberè uolitare.

PASSVS,*a,um.* apertus,à pandendo.de N.48 a, Minorem septentrionem Cepheus passis palmis subsequitur. & Tusc. 174 b,Quò etiam uelis passis peruehi liceat.

PASSVS. *us.* gradus, ut quotiescunq; gradum facias,toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem.pro Sest. 9 b,Edixitq; ut ab urbe abesset mille passus.Attic. 206 b, Erat enim Brutus citra Velliam millia passuum tria.pro Qu.12 b, Tri duo septingenta millia passuum ambulare.Qu.F.318 b,Sese mensum pedibus aiebat passuum CCCCM.de Fin. 99 b, Et gradus unus in ea uia quæ est hinc in Indiam. de Le. 167 a,Qui me deduxit in Academiam perpauculis passibus. in A.213 b,Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admouerit.pro Mar.131 b,Disiunctissimas terras passibus peragrare.

PASTIO,*onis.* pabulum,pastus.pro Pom.6 b,Asia fertilis est magnitudine pastionis.

PASTOR,*oris.* pro Fl. 154 a,O pastores, nescio quos cupidos literarum,&c.

PASTORALIS,*le.* pastoricius.de D.102 b, Atq; ille Romuli auguratus pastoralis,non urbanus fuit.

PASTORICIVS,*a,um.* pastoralis.At.13 a,Pastoricia fistula. Item:Fera quædam sodalitas & planè pastoricia,atq; agrestis germanorum lupercorum.

PASTVS,*a,um.* pro Clu. 32 b,Hic ille planus quæstu iudiciario pastus contrahit frontem.Ep.124 a,Nunc tibi nostri milites malis orbiculatis esse pasti uidentur.

PASTVS,*stus.* pastio,cibus locus pascuus. de Na. 46 a,Volucrum lapsus,pecudum pastus,uita syluestrium. & 50 a, Pastum animantibus largè & copiosè natura comparauit.& ib.Partes corporis ad pastum capessendũ conficiendumq;. & 58 b,Pecudum pastus.de Fi.88 a,Terra fundit ex sese pastus uarios bestijs & 73 a,Pecudes ad pastum procreatæ.de D.99 b,Cilices pastu pecudum maximè utuntur.de N.51 a, Bestiæ in pastu circumspectant. & Tusc.141 a,Oblectatio in dustriæ,qui est unus suauissimus pastus animorum.in An. 231 a,Qui popularetur agros,non ad spem cõstituendæ rei familiaris,sed ad præsentem pastum mendicitatis suæ.Off. 32 a,Omne genus animantium,omnia quæ sint ad uiuendũ necessaria,inquirunt,parant,ut pastum,ut latibula.

PATARANI.à Patara Lyciæ oppido.*

PATAVINI.pop.in A.241.

PATAVINVS,*a.* At.201.

PATEFACIO,*is.* in lucem profero,diuulgo,aperio.de Ora.93 a,Nunc uterq; uestrũ patefecit earũ rerum aditum, quas quærimus. & 102 a,Hæc qui patefecit oratione sua Crassus.de Ar.249 a,Hæc nobis & scelerum indicia ostendit,& periculorũ signa patefecit.pro Mil.21 b,Indicia communis exitij indagaui,patefeci,protuli.Top.227 b,Patefacere aliquid,in iudicium q; proferre.pro Hae.147 a,Qui ea proferenda patefaciendaq; curauit.de Or.99 b, Patefacere & illustrare obscura.& Acad.12 a,Patefacere aliquid obiecturum.Ep.94 b,Ex quo tibi patefecisti Seianũ.Ep.113 b,Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionẽ patefacio, & innuo cognitũ. in C.123 a,Patefacere nobis prouincias, quò exire possumus.At.18 b,Patefacere odium suum in aliquem.Ep. 87 b,Itaq; Theudæ liberto tuo totum me patefeci.de Am.11 a,Patefacere & illustrare ueritatem.

PATEFACTIO,*onis.* euolutio,explicatio.de Fin.64 b,Definitio est patefactio quasi rerũ opertarũ, cum quid quicque sit,aperitur.

PATEFACTVS,*a,um.* illustratus,diuulgatus,apertus. de D.88 b,Neq; ante philosophiam patefactam hac de re quisquam dubitauit.de Or.102 a,Ab hoc aditu tanuaq; patefacta.& Tusc.241 a, Aditus patefactus.in A.114 a, Lentulus patefactus est indicijs & confessionibus suis. pro Pomp. 7 b,Patefactum nostris legionibus esse Pontum, qui antè potuio Rom.ex omni aditu clausus esset.pro Syl.167 b,Quare ista coniuratio si patefacta per me est,tam patet Hortensio quàm mihi.& Ep.10 a,Quibus patefactis, &c.in C. 114 a,Lentulus patefactus,&c.

PATELLA, *læ.* uas picatum, uel fictile, sacrificijs faciendis aptũ.in Ver. 10 a,Patella grãdis cum figillis simulachrisq; deorum. de Fin.lib.2,Reperiemus asotos primum ita non religiosos ut edant de patella.L.Venor,& Thuribulum.

PATENS,*tis.* apertus.) (. Clausus. de D. 80 a,Cœlum ex omni parte patens atq; apertũ intueri.pro Qu. 17 b,Habere domum clausam pudori,patentem atque adeò expositam cupiditatibus.

PATENTIVS.aduer.apertius.de In.70 b.L.Absconditè.

PATEO, *es.* apertus sum. I.A.181 b, Cur ualuæ Concordiæ non patent? pro S.R.42 b,Mea domus tibi patet.mihi clausa est.de Cl.167 b,Domus Isocratis cũctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit.Ep.27 a,Si cuius aures ad hanc disputationem patẽt.de Cl.166 a,Aditus,qui nobis patuit,obstructus est. Att.166 a,Si nobis is cursus,quem sperarã,patéret. pro Mur.130 a, Quod omnibus patet, & æquè promptum est mihi & aduersario meo.de D. 109 a, Vt nullum philosophiæ locum esse pateremur,qui non latinis literis illustratus patẽret.de Or.87 a,Cum illa pateãt, in promptuq; sint omnibus.pro Q.R.45 b,Nõ habere se hoc nomẽ in codice fatetur,sed in aduersarijs patêre contendit. de Arus. 206 a, Quid existimatis eum,si reditus ei gratiæ patuerit, esse facturum.Epist. 87 b,Vt intelligant omnia Ciceronis,patêre Trebatio. pro Cor. 59 b, Iis præmijs excluſos esse socios, quæ pateãt stipendiarijs.Of.152 a,In philosophorũ uita minus multa patẽt,quæ fortuna feriat.de Am.111 b, Qui existimant peccatorũ omniũ patêre in amicitia licentiã. de Or. 105 a,Hæc n. ars & latè patet,& ad multos pertinet.& Of. 18 b,Hoc latissimè patet,ad plurimos q; pertinet.Of.45 b,In quo uitio latissimè patet auaritia.de In.58 a,Hoc maiorem quandam uim habet, & latius patet quàm hîc explicetur. pro Ar.189 b,Bellum in multa uarietate terra mariq; uersatũ,& latè fusum est.Epi.32 b, Latè enim patet hoc uitiũ, & est in multis.Or.203 b,Locus longè lateq; patens Offic. 47 a, Cuius beneficia latè patent. & ibid. Latissimè eorum manat industria. & pro Plan. 271 a, Latius dissipari. Epistol. 271 b, Cappadocia maximè patet. & 244 a,

Cappado-

Cappadocia, quæ patet à Syria. de Diuin. 99 b, Babylonij in camporum patentium æquoribus habitantes. Att. 61 b, Velim domum ad tuos scribas, ut mihi libri tui pateant. Qu. Fr. 294 b, Facilimos esse aditus ad te, patère aures tuas querelis omnium. Offi. 11 a, Ac latissimè quidem patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas hæc est. in A. 178 a, Septies millies sestertiûm, quod in tabulis, quę sunt ad Opis, patebat. L. Pareo.

PATET, *bat.* constat. pro Mil. 104 a, Quid porrò quærendũ est, factum ne sit? at constat. à quo? at patet. Tusc. 159 b, Cũ pateat igitur æternum id esse, &c. I. A. 240 a, Discussa est caligo, diluxit, patet, uidemus omnia.

PATER, *tris.* parens, generator, genitor, procreator, sator, unde aliquis natus est, educator, altor, senatores. L. Conscripti, & Patricius, Maiores. pro Rab. 96 a, Quem uerè patrem patriæ, parentem inquam reip. possumus dicere. & I. P. 80 b, & pro Sest. 25 b, Me Qu. Catulus parentem patriæ nominauit. de In. 61 a, Si ad senes de patribus, aut parentibus cogitent. & I. A. 186 a, Pater naturalis. pro Do. 228 b, Pater uitæ necisq; potestatem habebat in filios. de Or. 132 b, Quib. nec pater, nec mater sit. Item: Si id quod præclarè à sapientibus dicitur, uultu sæpe læditur pietas, quod supplicium satis acre reperietur in eum qui mortem obtulerit parenti, pro quo ipsum mori iura omnia cogebant. de Am. 96 b, Scimus L. Acilium apud patres nostros appellatum esse sapientem. & pro Mur. 142 a, Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Qu. Tubero. de Ora. 100 a, Quid, quod usu memoria patrum uenit? & ibi. Quæsitum est apud maiores nostros, &c. Offic. 61 a, Vt Petronius apud patres nostros, Papius nuper. I. V. 65 b, Patres maioresq; nostri. Orat. 198 a, Patrum nostrorum ætas.

PATER FAMILIAS. L. Familiãs.

PATERA, *ræ.* poculi genus latum ac patens. de Na. 77 a, Pateræ coronæq; quæ simulachrorum porrectis manibus sustinebantur. de Di. 90 a, Mercurius è patera sanguinem uisus est fundere. de Cl. 168 a, Excipere sanguinem patera. L. Filicatus, & Thuribulum.

PATERNVS, *a, um.* patrius. pro Cæl. 44 a, Bona paterna. & Att. 262 a, Paterna necessitudo. & pro Do. 243 a, & Epi. 223 a, Satis amplum patrimonium paterni nominis. de Or. 99 a, Egissetq; lege in hæreditatem paternam testamento exhęres filius. & 99 b, Posset ne paternorum bonorum exhæres esse filius. L. Maternus.

PATER patratus. qui ad iusiurandum patrandum, id est, sanciendum in fœderibus mittebatur. de Or. 100 a, Cum propter inuidiam Numantini fœderis pater patratus ex senatusconsulto C. Mancinum Numantinis dedidisset. & 221 a. pro Cec. 304 a.

ΠΑΘΗ, uel ΠΑΘΟΣ. L. Motus, & Perturbatio, & Morbus.

PATHETICVS, *a, um.* Or. 208 b, Alterũ quod Græci *παθητικὸν* nominãt, quo perturbantur animi, & concitantur.

PATESCO, *scis.* I. A. 261 a, Quæ res patescit P. Cõscripti: sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur. sic enim legendum est, non patefacit, aut patefacta est.

PATIBILIS, *le.* *παθητικὸς.* de Na. 65 a, Omne animal patibile m naturam habet.

PATIBILIS. tolerabilis. (. Impatibilis, intolerabilis. Tusc. 219 b, Negligenda mors est, patibiles & labores & dolores putandi.

PATIBVLVM, *li.* crux. I. V. 221 a, Tibi Marcelli statua pro patibulo in clientes Marcellorum fuit.

PATIENDVS, *da.* Attic. 165 a, Sed ea omnia mihi sunt patienda.

PATIENS, *tis.* de Ar. 245 b, Non modò patienti, sed etiam libenti animo religioni parebo. de Or. 137 a, In quo nimium patiens & lentus existimor. & 134 b, Vir patiens & lentus. pro Lig. 141 a, Ne offendam tuas patientissimas aures. Qu. F. 298 a, Meæ literæ te patientiorem lenioremq; fecerũt. Of. 22 a, Quo in genere uersutissimum, & patientissimum Lacedæmonium Lysandrum accepimus. pro Cæl. 40 a, Quis in laboribus patientior? L. Patior.

PATIENTER. roleranter, placidè, sedatè, moderatè, tranquillè, patienti animo, lentè, leniter, tolerabiliter, non repugnanter. de Amic. 113 a, Et monere & moneri proprium est amicitiæ, & alterum liberè facere, non asperè: alterum patienter accipere, non repugnanter. Epi. 9 a, Patienter ferre potentiam alicuius. Item: Patienter, placidè, sedatè, ferre dolorem.

PATIENTIA, *tiæ.* tolerantia. de In. 82 a, Patientia est honestatis aut utilitatis causa, rerum arduarũ ac difficilium uoluntaria ac diuturna perpessio. Par. 237 a, Patientiam duritia immanis imitatur. contra Rull. 78 b, Homo patientia pauperatis ornatus. in C. 102 b, Habes ubi ostentes illam præclaram tuam patientiam famis & frigoris, inopiæ rerũ omnium. pro Do. 243 a, Externorum bonorum & in utendo rationem, & in carendo patientiam semper expetendã putaui. I. P. 80 a, Ego Antonium collegam patientia atque obsequio meo mitigaui. pro Mil. 116 a, Sed nescio quomodo usu obduruerat, & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia. I. A. 226 a, Brutus usus est incredibili patiẽtia. in V. 242 b, Obduruisse in patientia eiusmodi turpitudinis. contra Rul. 69 b, Tentare patientiam alicuius. Off. 25 a, Adolescentia à libidinibus arcenda est, exercendaq; in labore patientiaq; & animi & corporis.

PATINA, *næ.* lanx. Ep. 136 b, & Att. 59 a, Patina tyrotarichi. L. Tyrotarichus.

PATIOR, *ris.* fero, perfero, suffero, tolero, perpetior, sustineo, haurio, subeo, non molestè fero, capio, facio, fino, quiesco, locum relinquo. de Natur. 65 a, Nullum est corpus, quod effugiat accipiendi aliquid extrinsecus, id est, ferendi patiendiq; necessitatem. & b, Omne animal ad accipiendam uim externam & ferendam paratum est. Offi. 23 a, Multa passus est Vlysses in illo diuturno errore. Tusculan. 178 b, Res ad patiendum tolerandumque difficilis. de Finib. 99 b, Etiam si dolores tolerabilius patiantur. Tusc. 184 a, Patior dolorem toleranter. de Finib. 111 b, De dolore patiendo. I. C. 108 b, Ista non modò homines, sed ne pecudes quidem mihi passuræ uidentur. pro Fon. 281 b, Quod in turpi reo patiendum non esset. in V. 261 b, Patimur enim iam multos, & silemus. I. C. 99 b, Non feram, non patiar, non sinam. Att. 151 a, Asperius quàm tui patiantur mores, de Dionysio scripsisti. pro Cluen. 35 a, Cluentius Stalenum abesse patiebatur. in V. 135 a, Et imbri frumentum corrumpi in area patiebatur. L. Sino. de Clar. 189 a, Præcepta quæ habent ordinem & quasdam errare in dicendo non patientes uias. de Clar. 193 a, de Diuin. 109 a, Vt nullum philosophiæ locum esse patеremur, qui non latinis literis illustratus patêret. At. 107 b, Aut si per tribun. Pleb. nõ patiatur, tamẽ quiescat rem adduci ad interregnum. pro Qu. 16 b, Neque eum, si tribunos appellarit, idcirco minus iudicio pati paratum fuisse. Attic. 263 b, Non modò facilè patior, sed etiam gaudeo. Epist. 63 b, Quibus officijs si quando non mutuè respondetur, apud me plus officij residere facillimè patior. Attic. 211 b, Facilè patiebar nos potius Romæ unà esse, quàm alibi. pro Planc. 272 b, Populus Romanus deligit magistratus, in quibus si qua præterea est ars, facilè patitur: sin minus, uirtute eorum & innocentia contentus est. Attic. 209 b, Torquato nostra officia grata esse facilè patior, eaque augere non desinam. in V. 148 b, Patior non molestè eam uitam, &c. Attic. 251 b, Me laudari non molestè fero. & 238 b, Flauia quòd bene loquitur, non molestè fero: id est, facilè patior. in Ver. 242 a, Indignè pati. & de Inuen. 72 a, Indignè passus. Epist. 195 b, Pati aliquid periniquo animo. Attic. 238 b, Consilium meũ à te probari facilè patior. Offic. 6 b, Vt eos quos tutari debeant, desertos esse patiantur. I. A. 209 a, Aliæ nationes seruitutem pati possunt, &c. I. A. 241 a, Gallia æquo animo belli patitur iniuriam. de Vn. 198 a, Mundus per se, & à se & patitur, & facit omnia. pro Lig. 137 b, Is nullo se implicari negocio passus est.

PATRAE, *arum.* urbs Peloponnesi. At. 172. Ep. 108. & 211.

PATRENSIS, *se.* Ep. 211.

PATRATVS, *a, um.* perfectus. L. Patro. de L. 173 a, Ferijs inrgia amouento, easq; in famulis, operibus patratis, habẽto. L. Pater patratus.

PATRIA, *patriæ.* sedes natalis, dij penates, patrij: terra parens, altrix, patriæ solum. Tusculа. 249 a, Patria est ubicunque est bene: Teucri uox I. C. 101 a, & de Orato. 101 a, Patria quæ communis est omnium nostrũm parens. I. C. 121 a, Patriæ solum cùm omnibus est charum, tum uerò dulce atq; iucundum. de Or. 101 a, Ac nos id quod maximè debet, patria nostra delectat: cuius rei tanta est uis, tanta natura, ut Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum affixam sapientissimus uir immortalitati anteponeret. & ibi. de amore in patriam. & At. 118 b, Pro patria & in patria mori præclarum est. Off. 12 a, Pro patria nemo bonus dubitat mortem oppetere, si sit ei profuturus. Antequ. 196 a, Neque enim mors miseranda est, quæ ob remp. capitur. de Fin. 103 b, Decet chariorem esse patriam nobis quàm nosmetipsos. & Postquam. 204 a, Patria qua nihil potest esse iucundius. de Sen. 127 b, Omnibus qui patriam conseruarint, adiuuerint, auxerint, certum esse in cœlo ac definitum locum, ubi beati æuo sempiterno fruantur. pro Plan. 176 b, Cui non locus ille mutus, ubi quisq; altus & doctus est, cum grata recordatione in mente uersetur? I. A. 174 a, Ego arma contra deos patrios arasq; & focos, contra patriam tuli. & ibid. b, Patria, dij penates patrij, aræ, foci, lar familiaris. pro Flac. 158 a, Et eorum eadem terra parens altrix, patria dicitur. At. 143 a, Patria antiquissima & sanctissima patrẽs. pro Sest.

13 b, Mortem uirgines regis, opinor, Erichthei filiæ pro patria contempsisse dicuntur. de Fin. 139 b, Patriæ conseruator Codrus.) (. Patriæ proditor Pullus Numitor Fregellanus. in P. 80 b, Me Quin. Catulus parentem patriæ nominauit. de In. 50 a, Patria Athenienſis an Lacedæmonius. & Tuſ. 171 a, Querentibus amicis, uellemne Clazomenas in patriam, ſi quid acciditſſet, afferri? Nihil neceſſe eſt, inquit, &c. de Or. 106 b, Ne in noſtra patria peregrini atq; hoſpites eſſe uideamur. Par. 117 a, Cuius cum patriam Prienem cepiſſet hoſtis, admonitus eſt, &c. de Leg. 169 b, Hæc eſt mea & huius fratris mei germana patria, hic enim orti ſtirpe antiquiſſima ſumus, hic ſacra, hic genus, hic multa maiorum ueſtigia, &c. de Le. 169 b, Sapientiſſimus uir Ithacam ut uideret, immortalitatē ſcribitur repudiaſſe. & 170 a, Ego & Catoni & omnibus municipib. duas eſſe cenſeo patrias: unam naturę, alterā ciuitatis: ut ille Cato cum eſſet Tuſculi natus, in populi Ro. ciuitatē ſuſceptus eſt. itaq; cum ortu Tuſculanus eſſet, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriā, alteram iuris. & ibid. Patria qua mori, & cui nos totos dedere, & in qua noſtra omnia ponere, & quaſi conſecrare debemus.

PATRICIDA. *dæ.* de Legibus. 174 a, Sacrum ſacro'ue commendatum, qui elepſerit rapſeritq;, patricida eſto. aliter, parricida.

PATRICIVS, *a, um.* Romulus (inquit Liuius) centum creat ſenatores, qui patres ab honore, patricij quoq; eorum progenies appellati.) (. Plebeius. pro M. 127 a, de Le. 181 b, Sylla primus è patricijs Cornelijs igne uoluit cremari. de Cl. 170 a, Vt ſi ego me á M. Tullio eſſe dicerem, qui patricius cū Ser. Sulpitio conſul fuit. & ibi. Ad plebem tranſitiones. Ep. 139 a, b, Quid tibi uenit in mentem, negare Papyrium quenquam unquam niſi plebeium fuiſſe? fuerunt enim patricij minorum gentium. At. 246 b, Dum unus erit patricius magiſtratus, auſpicia ad patres redire non poſſunt. pro Cec. 304 b, Omnes patricij antiquiſimiq; ciues. pro Do. 220 b, Exire è patricijs: id eſt, fieri plebeium. de L. 170 b, Fibrenus præcipitat in Lirem, & quaſi in familiam patriciam uenerit, amittit nomen obſcurius.

PATRIMONIVM, *nij.* bona, hæreditas. pro R. P. 128 b, Qui duo lauta & copioſa patrimonia accepiſſet. & Offic. 44 a, Effundere patrimonium. & pro Cæl. 16 b, pro Dom. 243 a, Liberis noſtris ſatis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriæ noſtræ relinquamus. I. A. 174 b, Quæ arationes in populi Romani patrimonio glandifere & fructuoſæ ferebantur. de Or. 106 a, Mutius paterni iuris defenſor, & quaſi patrimonij propugnator fuit. & pro Cec. 299 a, Non minus diligenter publica patrimonia iuris, quàm priuatæ rei ueſtræ retinere debetis. pro S. R. 43 a, Quem tu è patrimonio, tanquam è naufragio nudum expuliſti. pro Flacc. 163 b, Qui patrimonium ſuum lautum, quod hic nobiſcum conficere potuit, Græcorum conuiuijs maluit diſſipare. & ibid. Quaſi bona comeſſe Romæ non liceret. Epiſt. 17 a, Vt frater meus uerè exiſtimet, adiuncto iſto fundo patrimonium fore ſuum per te conſtitutum.

PATRIMVS, cuius pater uiuit adhuc. L. Matrimus.

PATRITVS, *ta* patrius. Tuſc. lib. 1, Hæc enim pulchritudo etiam in terris patritam illam & auitam, ut ait Theophraſtus, philoſophiam cognitionis cupiditate incenſam excitauit. Nonius.

PATRIVS, *a, um.* paternus, quod eſt patris uel patriæ. de Cl. 184 a. pro S. R. 25 b, Intelligere, qui animus patrius in liberos eſſet. & 42 b, pro Planc. 166 b, Percipere ſenſum ex mœrore patrio. I. V. 68 b, Res patriæ atque auitæ. & Tuſcu lan. 157 b, Patria & auita philoſophia. de Orato. 91 b, Hic enim mos patrius Academiæ, aduerſari ſemper omnibus in diſputando.

PATRO, *as.* cōmitto, perficio, perſoluo. L. Patratus. I. V. 60 b, Quæ C. Verres in Aſia patrauit. At. 10 a, Τόνος & promiſſa patrauit. Et perſoluere promiſſa. L. Perſoluo.

PATROCINIVM, *nij.* defenſio, aduocatio. Ep. 65 a, Si tuā conſuetudinem in patrocinijs tuendis ſeruas, P. Vatinius cliens ad te uenit, qui pro ſe cauſam dicier uult. de Cla. 174 b, Hoc dicendi genus ad patrocinia mediocriter aptum uidetur. de Natu. 3 a, Suſcipere patrocinium alicuius deſerti. & de Orat. 106 a, Arripere patrocinium æquitatis Orat. 107 b, Legitimarum & ciuilium controuerſiarum patrocinia ſuſcipere. & I. A. 210 a, Suſcipere patris patrocinium. de Finib. 77 b, Aut hæc tibi ſunt uituperanda, aut patrocinium uoluptatis repudiandum. Offic. 38 a, Itaque illud patrocinium orbis terræ uerius quàm imperium poterat nominari. pro Dom 217 a, Cū in eius bona & fortunas patrociniū huius imperij immiſiſſes. Par. 118 a, Voluptas plurimorum patrocinijs defenditur.

PATRONA, *næ.* defenſatrix. de Or. 126 b, Aduocatio patrona illa ciuitatis, & uindex libertatis.

PATRONVS, *ni.* defenſor, cuſtos, tutor, in cuius fide aliquis eſt. pro S. R. 19 a, His de cauſis ego huic cauſæ patronus extiti. & de Or. 134 b, Dare patronum cauſæ alicui. pro Cæl. 40 b, Quis eum unquam non modò in patroni, ſed in laudatoris, aut aduocati loco uiderat? Offi. 8 a, Qui ciuitates, aut nationes in fidem cepiſſent, earum patroni erant more maiorum. pro Syl. 178 b, Colonorum diſſenſio delata ad patronos eſt. & ibid. Hic patronus, cuſtos, defenſor illius prouinciæ. Offi. 43 b, Patronus nonnunquam ueriſimile, etiam ſi minus ſit uerum, defendit. pro Seſt. 4 b, Cōuentus ille me unum patronum adoptauit. I. A. 207 b, Atqui quinq; & triginta trib. patronū adoptarunt. pro Cor. 59 b, Hanc tu igitur patrone fœderū & fœderatorū conditionē ſtatuis tuis ciuibus. I. A. 207 b, L. Antonius, qui uos omnes in fidem ſuā recepit. pro Mur. 124 b, In quibuſdam ciuitatibus patronus cauſis publicè conſtituitur. cont. Rul. 81 a, A' ueſtrorū commodorum patrono conſcripta hæc lex eſt. Epi. 109 a, Ergo patrone mi bene uale. & ib. Sed amice magne noli, &c. Epi. 213 a, Peto à te, ut Antonium libertum in patroni eius negocio tueare. de Am. 100 b, Qualis tum iuſtitiæ patronus fuit contra accuratam orationem Phili. pro Mil. 104 b, Ille uir, &c. ſenatus propugnator ac penè patro nus.

PATRVELES, *lis.* fratrum inter ſe filij: quoniam qui alteri pater eſt, alteri eſt patruus. de Fi. 124 a, L. Cicero frater noſter, cognatione patruelis, amore germanus. pro Pla. 264 a, Torquatus C. Plancij frater patruelis & ſocer.

PATRVVS, *trui.* mei patris frater: quanquam & aljis modis patruus dicatur, ut eſt apud Iuriſconſultos de gradibus affinitatis. de Ar. 249 b, Pater tuus & patruus tuus. & I. V. 104 a, M. Ionius patruus pueri. de Or. 108 b, L. Cicero patruus M. Ciceronis. At. 78 b, Qui cum ſororis tuæ filij patruo certaret. pro Cæl. 42 b, Is fuit in hac cauſa pertriſtis quidam patruus, cenſor, magiſter, obiurgauit M. Cælium, ſicut neminē unquam parens.

PATVLVS, *a, um.* patens. de Natur. 50 b, Pinna duabus grandibus patula conchis. & ibidem: Admonita á ſquilla pinna morſu comprimit conchas. de Finib. 103 b, Illa, quæ in concha patula pinna dicitur. de Orat. 87 a, Platanus patulis diffuſa ramis.

PAVCITAS, *tis.* de Inuen. 49 b, & de Orator. 121 b, 122 a, Genera eſſe definita non ſolūm numero, ſed etiam paucitate. & pro Rab. 94 a, Epiſto. 24 a, De pantheris agitur mandato meo diligenter, ſed mira paucitas eſt. Epiſtol. 152 a, Ex paucitate eius decem fugerunt. Antequam. 194 a, Paucitas amicorum. de Orat. 55 b, Magna oratorum eſt, ſemperq; fuit paucitas.

PAVCVLVS, *a, um.* At. 152 a, Pauculos dies alicubi cōmorari. & de L. 167 a, Qui me ex noſtris penè conuellit hortulis, deduxitq; in Academiam perpauculis paſsibus.

PAVCVS, *a, um.* tarus, modicus, exiguus, minus multi, quotus quiſq;, tenuis.) (. Innumerabilis, multus. I. V. 106 a, Quāti paucæ operæ, & mercedes fabrorum tulerunt. pro Mur. 119 b, Poſſet agi lege nec ne, pauci quōdam ſciebant. contra Rul. 69 b, Paucas tribus ad uſurpandam libertatem uocare. pro Clu. 44 a, Paucos ex multis ad ignominiam ſortiri. de Orat. 121 a, Generum quæſtiones modicæ & paucæ. de Cla. 172 a, Paucis interpoſitis diebus iterum rediit. ad Her. 30 a, Qui cum plures erant, paucis nobis exæquari non potuerunt. Atti. 7 a, Quotus quiſq; eſt, qui, &c. & 44 a, Eoque ad te minus multa ſcribo, quòd, &c. Tuſ. 177 a, Quotus quiſq; philoſophorum inuenitur, qui, &c. Tuſcu. 229 b, Alij gloriæ ſeruiunt, alij pecuniæ, rari ſunt quidam, qui, &c. pro S. R. 40 a, Cur tantulo uenerunt? Quin. Fr. 318 a, Spero paucis menſibus opus Diphili perfectum fore. Off. 64 b, Perpaucę res ſunt, in quibus dolus iſte malus non uerſetur. Ac. Si perpauca mutauiſſet.

PAVEO, *es.* timeo. I. A. 196 b, Pauet animus apud conſiliū illud pro reo dicere. Tuſcu. 180 a, Nauem ut horriſono freto noctem pauentes timidi adnectunt nauitæ.

PAVIMENTATVS, *a, um.* pro Do. 236 b, Porticus pauimētata C C C. pedum.

PAVIMENTVM, *ti.* ſolum arte factum, & ſtratum aliqua materia in ædibus, quod pedibus inambulando pauimus, id eſt, tundimus & terimus. I. A. 280 a, Natabant pauimenta uino, parietes madebant. Qu. Fr. 218 a, Villa mihi ualde placebat, propterea quòd ſummam dignitatem pauimēta poricus habebant. de Orat. 138 b, Quàm lepidè lexeis cōpoſtæ ut teſſerulæ omnes, Arte, pauimento, atq; emblemate uermiculato. L. Tectoriolum.

PAVIO, *is.* ferio, peto, tundo. de Di. 123 b, Sed quia cum pulli paſcuntur, neceſſe eſt aliquid ex ore cadere, & terram pauire, terripauium primò, pòſt terripudium dictum eſt, hoc quidem iam tripudium dicimus.

PAVLATIM. ſenſim, minutatim, leniter. Epiſt. 125 b, Cuius amici-

amicitia me paulatim in hanc perditam causam imposuit.

PAVLISPER, aliquantum, paulum, ad breue tẽpus, ad punctum temporis.) (.In perpetuum.in V.208 b, Abesse ab domo paulisper malui, quàm illud argentum amittere. in P. 82 a, Paulisper stetimus, in illo tuarum ganearũ nidore atque fumo. Ep.103 b, Quæ ego paulisper à te desideraui. & 44 a, Suscipe paulisper meas partes. in V.212 a, & 241 a, Lectica paulisper deposita. pro Mil.106 a, Milo paulisper, dũ se uxor comparat, cõmoratus est. Att. 65 a, Recordor quàm bella nobis paulisper gubernantibus ciuitas fuerit.

PAVLO, haud multo. Orat.204 b, Hoc ornamento liberius paulo utendum est. & de Or.90 b, Poeta numeris astrictior paulo. de Or.129 b, Orator paulo illustrior. Or.211 a, Ne ille quidem haud paulo melior scriptor Plato. Atti.29 b, Ciuis haud paulo melior, quàm isti nostri. de Orat. 107 b, Sermo paulo intentior. Or.206 b, Quedam etiam paulo hilariora. At.7 b, Nec Epeiroticis paulo liberiores literas committere audeo. Att.129 a, Ne paulo quidem tristius. & Tusc.183 b, Ille uerò melius, ac non paulo quidem. At.129 a, Non solum gloriosis consilijs utamur, sed etiam paulo salubrioribus. At.283 a, Cognoui eo die paulo plures in senatu maleuolos esse, quàm gratos. Para.120 b, Histrio si paulo se moueat extra numerum, exploditur.

PAVLO amplius. paulo plus. pro Fl.160 b, Auri uiginti pondo paulo amplius. ad Her. 25 a, Quisquis enim audierit de arte paulo plus, omnia uidere potest.

PAVLO antè. modò, dudum, iamdudum. in V. 201 a, Nuper, quid dico nuper? immò uerò modò, ac planè paulo ante. & Part.242 b, Quæ paulo antè & quæ proximè diximus.

PAVLO minus. pro Fl.160 b, Auri pondo centum paulo minus. pro Syll. 180 b, Ecquod illius factum est, quod cuiquã paulo minus consideratum uideatur. pro Syll. 180 b, Ecquod huius factum aut commissum, non dicam audacius, sed cuiquam paulo minus consideratum uideretur, factum quæro. pro Q. 2 b, C. Quintius una in re paulo minus consideratus, qui, &c. Attic. 183 a, Sullana confers, in quibus omnia genere ipso præclarissima fuerunt: moderatione paulo minus temperata.

PAVLO magis. de Cl.172 a, Verba paulo magis prisca. in Verrem 125 b, Paulo magis animum cuiuspiam commouere. & 209 a, Quod isti paulo magis placeret. & 69 a, Paulo magis affabrè. in Arat. Et clinata magis paulo est aquilonis ad oras.

PAVLO nimium. de Or.116 a, Paulo nimium redundans.

PAVLO pòst, nõ multo pòst, breui tempore, pòst, paucis interpositis uersibus. de Or.137 b, De quibus paulo pòst dicemus. & pro Cl. 20 a, Breui tempore pòst. & Oct. 329 a, Pòst paulo. de D.107 b, Cum ipse paucis interpositis uersibus dicas, &c. id est, paulo pòst. de Or. 122 a, In ijs locis quos proponam paulo pòst. Ep.10 a, De qua ostendam equidem paulo pòst qui sit meus sensus.

PAVLO secus. L. Secus.

PAVLVLVM, pusillum. de Na.49 b, Nihil ferè aut admodũ paululum. ad Brut. 91 a, Itaq; manè hoc paululum exaraui. Ep.70 b, Qua tamen paululum uideor leuari. Tusc.233 a, Huic paululum ad beatam uitam deest. & 232 b, Sed habeo paululum quod requiram. pro Quint. 9 b, Respirare paululum.

PAVLVM. de Orat. 159 b, Hæc paulum immutata cohærere non possunt. & 93 a, Paulum huic aliquid poterit addere. & Acad.32 a, Sed paulum antè dicendum est. pro S.R. 37 b, Et ex eo non paulũ nescio quid in rem suam conuertit. cont. Rull.82 a, Quasi uerò paulum differat ager Campanus & Stellatis. & de Fin. 97 a, Paulum oppido inter se differunt. At. 138 b, Tuas nunc epistolas à primo lego: hæ me paulum recreant. de Cl. 171 b, Inter hos ætate paulum his antecedẽs Galba. de Fin.39 a, Paulum abesse ab aliquo loco. Epist.5 b, Quòd si Pompeius paulum modò sibi placere ostenderit, faciet.

PAVO, *onis*. Ep.* de Fin.94 a, Alia autem, nullam ob utilitatem, quasi ad quendam ornatum à natura esse donata, ut cauda pauoni, &c.

PAVOR, *oris*. Tusc. 213 a, Pauor metus est, mentem loco mouens. de Or.157 a, Vnde illud Ennij, Pauor sapientiam mihi omnem ex animo expectorat.

PAVPER, *ris*. inops, egens, qui eget, tenuis, tenuior, humilis, summa egestate, paruis opibus ac facultatibus præditus, mi serrimus & inanissimus, cui egestas imperat, cui parua est res familiaris, qui in paupertate est. ad Heren.12 a, Par.125 b, M. Manilius pauper fuit, habuit enim ædiculas in Carinis, & fundum in Labicano. & 126 a, Hic non modò non copiosus & diues, sed etiam inops ac pauper existimandus est. in Vat.35 a, Ex paupere dues factus es. in V.136 a, Tenuissimus.) (.Locupletissimus.

PAVPERTAS, *tis*. tenuitas, angustia rei familiaris, domestica difficultas, inopia, egestas, mendicitas. Tusc. 202 b, Vt de paupertate, cuius onus disputando leuamus, docentes quã parua & quàm pauca sint, quæ natura desiderat. & 234 a, Paupertas, ignobilitas, humilitas. de Fin. 144 b, Paupertas si malum est, mendicus beatus esse nemo potest. cont. Rull. 78 b, Homo non solum honoribus populi, uerumetiam patientia paupertatis ornatus. Of. 40 b, Qui propter paupertatem suos puer pasceret. Para.124 b, Ista paupertas uel potius egestas ac mendicitas tua.

PAX, *cis*. concordia, ocium, quies, tranquillitas, compositio, uenia. Att.11 b, Pax uel iniusta utilior est quàm iustissimum bellum in ciuibus. Offic.8 a, Paci, quæ nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. & 74 a, Consules nostri pacem cum Samnitibus fecerunt. in A.242 a, Cum his facta pax, non erit pax, sed pactio seruitutis. & 177 b, Pacem habemus, quæ erat facta per obsidem puerum M. Antonij filium. & 182 a, Et nomen pacis dulce est, & res ipsa salutaris. & ibid. Pax est tranquilla libertas. & 210 b, Ego pacem cum M. Antonio esse nolo. & 213 a, Habere pacem cum aliquo. & ibid. Esse pacem cum aliquo. I. A.241 a, Pacis dulcis. & pulcherrimum nomen. & ibid. b, Quæ est enim conditio pacis, in qua ei cum quo pacem facias, nihil cõcedi potest? & 242 a, Non facere pacem, sed differre bellum. Antequam. 193 b, Pax & concordia cæteris continetur, cum iam domesticis non infideat, sed publicè prouidenti eripiatur? & 194 b, Et uos ut tutam tranquillamq; pacem traheretis, mea perfeci uigilantia. Quint.Fr.290 b, Tibi data est summa pax, summa tranquillitas. in A.152 a, Pax deniq; per eum cũ præstantissimis ciuibus confirmata est. & Ep.160 b, Conciliare pacem inter aliquos. At.111 b, Spero etiam in præsentia pacem in nos habituros. pro Fla.153 a, Pompeius pacem maritimã confecit. pro Mur.131 b, L. Sylla Mithridatem, &c. cum pace dimisit. Tusc.244 b, Nos illud quidem cum pace agemus.)(.Cum ira, iracundè. pro Cl.38 b, Numarius interpres pacis & concordiæ non probatur. pro Corn.62 a, Nihil est aliud fœdere, nisi ut pia & æterna pax sit. in A.212 a, Poteritis igitur exploratam habere pacem, cum in ciuitate Antonium uideatis? & 213 a, Cum his pacem seruabit Antonius? de Pro.69 b, Qui ut pace uterentur, uim argenteã dederunt. de Cl.168 b, Eloquentia pacis est cõmes, ocijq; socia. cont. Rul.65 a, Summa tranquillitas pacis & ocij. Tusc. 237 b, Placidissima pax. pro Ce.191 a, In pace & ocio copias parare. Att.150 a, Rursus in spem pacis ueni. & ibid. Cum in spem uenero de compositione aliquid me cõficere. de Pro. 69 b, Macedonia à Barbaris, quibus est propter auaritiam pax erepta, uexatur. de Som.167 b, Pax sit rebus.

PAX. pro uenia. pro Rab. 91 a, Ab Ioue pacem & ueniam peto, precorq;, ut, &c. I. C.117 b, Atque ut in perpetua pace esse possitis, prouidebo. pro Font. 208 b, In bellis gerendis ab dijs immortalibus pacem & ueniam petere. de N.17 a, Pace mihi liceat cœlestes dicere uestra, Mortalis uisus pulchrior esse Dei. Tusc.230 b, & de L.190 a, Cuius ego iudicium (pace tua dixerim) longè antepono tuo. de Or.91 a, Tu uix ullam cæteris oratoribus (pace horum dixerim) laudem reliquisti. & de Fa.141 a, (Pace magistri dixerim.) Off. 60 b, Peccauit igitur (pace uel Quirini uel Romuli dixerim.) de Le.191 a, Bona tua uenia dixerim. pro Cl.50 a, Equites ordini senatorio concordia coniunctissimos esse cupio. pro S. R. 21 a, Recedere ab armis. pro Milo.121 b, Pace tua patria dixerim (metuo enim ne sceleratè dicam in te, quod pro Milone dicam piè.)

PAXILLVS, *li*. Or.211 a, Literam X è uexillo & paxillo consuetudo euellit, unde uelum, & palus, li, ducta sunt.

PAEAN, *nis*. Apollo. in V. 130 a, Pæan apud Syracusanos cum Aesculapio colebatur. ibid. Signum Pæanis.

PECCATVM, *ti*. delictum, erratum, crimen, culpa, error, uitium, noxa, noxia, maleficium, paruus actus, animi labes.)(.Rectè factum. de Fi.104 b, Aca.45 b, Sic inter rectè factum atq; peccatum, officium & contra officium media locabat quædam: rectè facta sola in bonis actionibus ponens, prauа, id est, peccata in malis. de Am.103 b, Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaueris. de Amic.111 b, In ijs perniciosus est error, qui existimant libidinum peccatorumq; omnium patère in amicitia licentiam. de Fin. 97 a, Peccatum est prodere patriam pro Mur. 139 a, At leue delictum est, omnia peccata sunt paria. de N.28 a, Vir sapiens confiteri peccatum suum maluit, quàm hærere in republica religionem. de Or.95 a, Oratoris peccatum si quod est animaduersum, stultitiæ peccatum uidetur. At.103 a, Nostrum quidem si est peccatum, in eo est, quod, &c. Ep.77 b, Præter culpã & peccatum, quo semper caruisti, homini accidere nihil potest, qđ sit horribile & pertimescendum. & 76 b, De quibus memini mihi à te Smyrna literas esse allatas, non mei erratі,

sed

ſed tui: in quo peccatū uidebatur eſſe, ſi modò erat, fratris tui & Tullij. in Ant. 169 b, Quam facultatem mihi multitudo iſtius uitiorum peccatorumq; largitur. Off. 71 a, Glaciū reddere, peccatum eſt: non reddere, officium. Atti. 45 a, Sciò nos noſtris multis peccatis in hanc ærumnam incidiſſe. & 131 b, Id quantis noſtris peccatis uitijsq; uenerit, nō poſſum ſine moleſtia cogitare. Att. 137 b, Sic ego decem annorū peccata recordans ſuccenſebam.

PECCO, *as*. delinquo, aliquid admitto, uel committo, ſcelus admitto, ſcelere me aſtringo uel obſtringo, uel deuincio, ré aliquam nefariam committo, facinus edo, ſcelus in aliquē edo, flagitium committo, ſcelera facio, culpam ſuſcipio uel contraho, uel committo, uitium uel ſcelus concipio.)(. Rectè facio. de Fi. 120 a, Off. 64 a, Nunquam eſt utile peccare, quia ſemper eſt turpe. Or. 212 a, Impetratum eſt à conſuetudine, ut peccare ſuauitatis cauſa liceret. Attic. 46 a, Si quid in te peccaui, ac potius quoniam peccaui, ignoſce: in me enim ipſum peccaui uehementius. de N. 28 b, In his qui errauerunt, hominum coniectura peccauit. & 8 a, Xenophō eadem ferè peccat. & 7 b, Empedocles multa alia peccat. pro Muren. 138 b, Non multa peccas, inquit ille, &c. ſed ſi peccas, te regere poſſum. Item: At ego te ueriſimè dixerim peccare nihil. Orat. 203 a, Decori ignoratione in poematis ſæpiſsimè peccatur. de Finib. 71 b, In hoc eodem peccat Hieronymus. pro S. R. 27 b, In eam partem potius peccant, quę eſt cautior. Epiſt. 56 b, Vt ipſum quòd maneam in uita, peccare me exiſtimem. Attic. 98 b, Peccare in republica. Par. 120 b, Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis.

PEXVS, *xa, xum*. L. C. 109 a, Quos pexo capillo nitidos uidetis.

PECTVS, *oris*. anterior pars à gula, uſq; ad pectem, animus, nerui, uires. de Or. 154 a, Onerandum & complendum pectus plurimarum & maximarum rerum copia. de Ami. 114 a, In amicitia niſi (ut dicitur) apertum pectus uideas, tuūq; oſtendas, nihil fidum habeas, &c. de L. 166 a, Amicus per ſe amari debet toto pectore, ut dicitur. Attic. 207 b, De hortis toto pectore cogitemus. Epi. 149 b, Incumbere ad laudem toto pectore.

PECVARIA, *orum*. pecorum greges, & armenta. ad Her. 35 a, Cum canes fungantur officijs luporum, cuinam præſidio pecuaria credemus? de Cla. 172 a, Quæ ſocietas pecuaria de P. Cornel. L. Mummio Conſ. redemiſſet.

PECVARIVS, *a, um*. quod ad pecora pertinet. pro Qu. 2 b, Erat ei pecuaria res ampla & ruſtica ſanè bene culta.

PECVARIVS, *rij*. magiſter pecoris. pro Deiot. 148 b, Deiotarus diligentiſsimus agricola, & pecuarius habebatur. in V. 112 a, Aratores, pecuarij, mercatores, &c. & pro Fon. 276 a, Aratores, pecuarij, coloni, &c.

PECVLATOR, *oris*. Off. 66 a, Fures, peculatores: id eſt, qui peculatum faciunt.

PECVLATVS, *tus*. crimen eius qui publicam pecuniam auertit, pecuniæ publicæ furtum. pro Rab. 91 b, An de peculatu facto, de tabulario incenſo longa oratio exprimēda eſt? Or. 118 a, De ſicarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari neceſſe eſt. ad Her. 4 b, Si quis peculatus accuſetur, quòd uaſa publica de loco priuato dicitur ſuſtuliſſe. pro Fl. 155 a, Damnari peculatus, & damnari pecuniæ publicæ. in Ant. 241 b, Cū pecuniam publicam auerterit, num fraude poterit carere peculatus?

PECVLIARIS, *re*. præcipuus. I. V. 186 b, Quid? peculiarem habes aliquam Siciliam, quæ tibi ex alio genere frumētum ſuppeditet? pro Fla. 157 a, Venio ad Lyſaniam, peculiarē tuū Deciane teſtem. Quint. Fr. 313 a, Hoc mihi peculiare fuerit, hîc etiam iſto frui. I. V. 155 a, Peculiare edictum: id eſt, ad aliquod tempus proprium.

PECVLIATVS, *a, um*. nummatus, pecunioſus. Epiſt. 164 a, Balbus planè bene peculiatus. Pollionis.

PECVLIVM, *peculij*. proprium lucrum, præſertim ſeruorum. Par. 93 b, Qui cupiditate peculij nullam conditionem recuſant duriſsimę ſeruitutis. & in V. 95 a, Peculia omnium uicarijq; retinentur.

PECVNIA, *niæ*. fortunæ. nummi, patrimonium. Att. 62 b, Pecunia omnium dignitatem exæquat. 76 a, Magni æſtimabant pecuniam non modò non contra leges, ſed legib. partam, quæ quidem uel cum periculo eſt quærenda nobis: eſt enim effectrix multarum & magnarum uoluptatum. de D. 103 a, Vt oſtenderet etiam philoſophum, ſi ei commodum eſſet, pecuniam facere poſſe. cont. Rull. 72 b, Poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ de ueſtris uectigalibus alienandis. Item: Redigere pecuniā ex rebus uenditis uel ex uectigalibus. L. Redigo. Ep. 75 b, & 28 b, Erat enim curata nobis pecunia Valerij mancipis nomine. in V. 260 a, Dare pecuniam alicui. I. P. 87 b, Nondum commemoro exactas pecunias, non captas, non imperatas. pro S. R. 19 b, In alienam pecuniam tam plenam atq; præclaram inualit nullo iure. de Or. 134 a, Breui ad maximas pecunias uenturus es. pro S. R. 19 b, Pecunia fortunæq; Sex. Roſcij. & ibi. Patrimoniū tam amplum & copioſum. pro S. R. 22 a, Ipſe ampliſsimę pecuniæ fit dominus. I. A. 195 a, Pecunia nerui belli. pro R. P. 124 a, Iubet lex Iulia perſequi ab ijs, ad quos ea pecunia, quā is accepit, qui damnatus ſit, peruenerit. & 123 b, Quò ea pecunia peruenerit. Q. F. 292 b, Græci omnes uias pecuniæ norunt, & omnia pecuniæ cauſa faciunt. in Arat. 205 a, Quantam pecuniam militibus in ſingulos Cæſar pollicitus ſit, tantam dari placet.

PECVNIARIVS, *ria, rium*. Att. lib. 10, Cùm propter alterius crudelitatem, alterius audaciam: tum propter utriuſq; difficultatem pecuniariam. ad Brutum 292 a, Maximus autem, niſi me fortè fallit, in Rep. nodus eſt, inopia rei pecuniariæ.

PECVNIOSVS, *a, um*. nummatus, peculiatus. pro Qu. R. 52 b, Vir copijs rei familiaris locuples & pecunioſus. & Para. 124 b, Nocens & pecunioſus reus. ad He. 31 b, Quero igitur, unde iſte tam pecunioſus factus eſt? in V. 240 b, Homo pecunioſiſsimus. & de In. 50 b, Pecunioſus.)(. Tenuis.

PECVS, *oris. & udis*. Tuſcul. 163 a, Tum multitudo pecorum partim ad ueſcēdum, partim ad cultus agrorum, partim ad uehendum, partim ad corpora ueſtiēda. I. A. 189 b, Antonius cædit greges armentorum, reliquiq; pecoris, quodcunq; natus eſt. contra Rul. 73 b, Multa in mancipijs, multa in pecore, &c. Off. 21 a, In promptu habere quantum natura hominis pecudibus reliquisq; beſtijs antecedat. Att. 106 a, Vt pecudes ſui generis ſequuntur greges, ut bos armenta. de Na. 58 b, & de Fin. 133 b, Sus uerò quid habet præter eſcam? qua pecude nihil genuit natura fœcundius. de Orat. 135 a, Agros publicos depaſci à pecore alicuius. de N. 73 b, Agnum inter pecudes aurea clarum coma. Item: Tarda & languida pecus. Att. 12 a, Non modò homines, uerumetiā pecudes ſciebant. & in C. 108 b, Iſta non modò homines, ſed ne pecudes quidem. I. P. 83 a, Ego iſtius pecudis conſilio niti uolebam? I. P. 95 a, Iſtius impuriſsimæ atq; intemperantiſsimæ pecudis ſordes. I. A. 216 a, Si homines ſunt illi potius quàm pecudes. Off. 21 b, Natura hominis pecudibus cæterisq; beſtijs antecedit. & 35 a, Expertes rationis ſunt equi, boues, reliquę pecudes. de Rep. apud Nō. Cū adhibēt in pecuda paſtores.

PEDALIS, *le*. quod pedis unius menſuram continet. Ac. 20 b, Mihi quidem ſol quaſi pedalis uidetur.

PEDARIVS, *ria, rium*. frequentes, qui in ſenatu ipſi ſententiā non dicunt, ſed in aliorum pedibus eunt. Att. 10 a, Eſt enim illud S. C. ſumma pedariorum uoluntate, nullius noſtrūm autoritate factum. Eod. 20 b, Et raptim in eam ſententiam pedarij cucurrerunt. Poſtquam. 205 b, Cum præclarum caput recitaretur, ne quis ad nos referret, ne decerneret, ne pedibus iret, ne ſcribendo adeſſet.

PEDES, *itis*. At. 130 b, Equitum & peditum copiæ.

PEDESTER, *eſtris, eſtre*. I. A. 223 a, Statua ænea pedeſtris uel equeſtris. de Sen. 79 b, Pedeſtres nauales ue ſuę pugnæ. de Fi. 88 a, Equeſtres pedeſtresq; copiæ.

PEDETENTIM, ſenſim. Tuſ. 201 a, Senſim enim & pedetentim progrediens extenuatur dolor. Ep. 134 a, Legi concionem tuam, nihil illa ſapientius, ita pedetentim & gradatim tū acceſſus à te ad cauſam factī, tum receſſus. de Inu. 47 b, Pedetentim in defenſionem ingredi. & ad Her. 2 b, Pedetentim ad cauſam accedemus. pro C. 42 a, A me omnia cautè pedetētimq; dicētur. Att. 260 a, Quod me mones, ut pedetentim, aſſentior. pro Qu. 9 a, Timidè ac pedetentim ad aliquid agendum deſcendere. Off. 24 a, Sin minus, ſenſim erit pedetentimq; mutatio facienda.

PEDIBVS. aduerbium, teſte Chariſio li. 2. de Sen. Ingreſſus iter pedibus.

PEDISSEQVA, *æ*. famula. de Or. 105 b, Iuris ſcientiam eloquentiæ tanquam ancillulam pediſſequamq; adiunxiſti. ad Her. 40 b, Gorgia pediſſequa puerorum. & 28 b, Diuitiæ nō ſunt idoneæ, quæ uirtutis pediſſequæ ſint.

PEDISSEQVVS, *i*. famulus. pro Do. 235 b, Cum hunc à pediſſequis conculcari iuberes. At. 31 b, Clamor pediſſequorū noſtrorum. pro Deiot. 144 a, Et eum à legatorum pedibus abduxit.

PEDITATVS, *atus*. pedeſtres copię. I. A. 195 b, Tu ciuem ſceleratum peditatu, equitatu, copijs inſtrues? Ep. 95 a, Armatura uaria peditatus & equitatus. & 244 b, Et equitatu, & peditatu, & pecunia paratus.

PEDOR, *oris*. fœtor. Tuſcul. 196 a, Situ nidoris barba pedore horrida. & 204 a, Pedores.

PEGASVS, *ſi*. equus pennatus, ut in fabulis eſt. pro Quin. 14 b, 15 a, O fortunatum hominem, qui huiuſmodi nūcios ſeu potius pegaſos habet.

PEGMATA. ſunt ornamenta & machinæ quædam ligneæ, aut

aut ex alia materia,quibus imponuntur statuæ,signa,libri, & alia ad ædium ornatū.ad At.59 b,Nihil uenustius quam illa tua pegmata.

PEIERO,*as*.fidem iusiurandumq; negligo uel relinquo.pro R.P.128 a,Vbi semel quis peieret,ei credi postea etiam si per plures deos iuret,non oportet.pro Qu.R.52 b, & ad He.28 b,Nihil interest inter periurum & mendacem. qui mentiri solet,peierare consuecuit.quem ego ut mentiatur inducere possum,ut peieret exorare facilè potero.pro Cl.43 b,Peierare conceptis uerbis.Of.73 b,Non enim falsum iurare peierare est,sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut concipitur more nostro,id non facere periurium.

PEIOR,*us*.deterior.I.A.219 b, Turpis fuga mortis omni est morte peior.Tusc.178 a,Malum id quidem, sed alia peiora.pro S.R.35 b,Versa & mutata in peiorem partem sunt omnia.Academ.15 b,Quid si utrunq;,num peius est? Tusc. 181 b,Turpitudo peior est quàm dolor. I.A.233 a, Quo neminem peius odi. & Epist.96 a,Oderam multo peius hunc, quàm illum ipsum Clodium.de Fin.118 a, Quòd aliud alio melius esset,aut peius.

ΠΕΙΘΩ,*ῶ*. I.Suada.

PELAGVS,*gi*.mare.de Orator.167 a, Feruet æstu pelagus: Pacuuij.

PELASGVS,*a,um*.Græcorum natio & gens.de Fin.66 b.

PELIGNVS,*a*.At.121 b,C.Accius Pelignus.I.V.36 b.

PELIVS.pro Cæl.41 a,Vtinam ne in nemore Pelio.

PELLA.urbs.At.42.

PELLEX,*cis*.quæ cum eo cui uxor sit, corpus misceat, concubina.Or.206 b,Ab hac indole iam illa matura uxor generi,nouerca filij,filiæ pellex.Sal.in Cic.275 b,Tu omnium cubiculorum ineunte ætate pellex,idem postea adulter. & 270 b,Filia matris pellex.

PELLICATVS,*tus*.pro Cl.20 b, Filia nefarium matris pellicatum ferre non posset.Offic.38 a,Dionysius ab uxore est propter pellicatus suspicionem interfectus.

PELLICIO,*cis*. allicio, induco. pro Cluen.20 b, Ea animum adolescentis pellexit omnibus rebus quibus illa ætas capi & deliniri potest.pro Flacc. 161 a, Mulierem imbecilli consilij satis locupletem pellexit Decianus ad sese. de Ora. 106 a,Multo maiorem partem sententiarum sale tuo & lepore pellexisti.

PELLICVLA,*æ*.pro Mur.142 a, Atq; ille strauit pelliculis hœdinis lectulos Punicanos.

PELLIS,*is*.de Natu.17 b,Sospita dea cum pelle caprina,hasta,& scutulo.de Or.115 a,I.P.98 b, Omni totius prouinciæ pecore compulso pellium nomine. Acad.2 a, Vt non multum imperatori sub ipsis pellibus ocij relinquatur. Item: Pellis inaurata arietis.

PELLITVS,*a*.teste Asconio in oratione Ciceronis pro M. Scauro, Ac propè dicam,pellitis testibus condonatur. pellitos testes,frigidos & subornatos,dicere uidetur.

PELLO,*is*.moueo,agito,depello. Ora.210 a, Si uitiosum est dicere ornatè,pellatur è ciuitate eloquentia.Offi.59 a,& de Orat.113 b,Quamobrem hoc deliberantium genus pellatur è medio.& de Leg.189 a, Thucydides scripsit libros suos, cum in exilium pulsus esset.pro Cæc.299 b, Qui armis fugatus pulsusq; est,non est deiectus? de Ar.252 b, Cum lapidibus optimos uiros foro pellis.pro Dom.235 b, Hæc me domo mea pellet? pro Mil.115 b,Pellere aliquem possessione.de Fi.58 a,Pellere mœstitiam ex animis.Epi.56 b, Nulla me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria.aliter, perculit. Orat.214 a,Quod cum animos hominum auresq; pepulisset, notandum certè genus fuit.de Fin.71 b, Nec ullum habet ictum,quo pellat animi statum. Aca.9 a, Quemadmodum prima uisa nos pellerent,deinde appetitio ab his pulsa sequeretur.de Nat.7 a, Sensus quo natura ipsa pulsa sentit.de Cl.182 a,Nerui in fidibus pulsi.Offi.60 a,Species utilitatis animum eius pepulit,qui, &c.

PELLVCEO.L.Perluceo.

PELLVCENS.uel *perlucens*: id est,perlucidus. de Cla.190 a,Mollis & pellucens oratio.

PELOPIDÆ,*arum*.à Pelope immanissimo rege dicti: id circo crudeles & immanes, quales erant Cæsariani, quos hic intelligit Cicero.Attic.227 a, Vbi nec Pelopidarum facta,nec nomen audiam. & Epist.109 a, Hinc euolare cupio,& aliquò peruenire,ubi nec Pelopidarum nomen, nec facta audiam.Epist.108 b,Vbi nec Pelopidarum,nostri cætera.Att.243 b.

PELOPONNESIACVS,*ca,cum*.Offic.17 a,Peloponnesia cum bellum.

PELOPONNESIVS,*a,um*,Attic.60 a, Peloponnesiæ ciuitates.

PELOPONNESVS,*nesi*.Apia,Pelasgia.Atti.90 a,Achaia, de D.99 a,Elis urbs Peloponnesi.

PELOPS,*pis*. Tantali filius, qui in Peloponneso regnauit. Tusc.195 b,Pelops qui quondam socero Oenomao rege Hippodamiam raptis est nactus nuptijs.

PELORIS,*idis*.terra,& Siciliæ pars,Peloro monti subiecta. I.V.236 b.

PELORVS,*ri*.promontorium Siciliæ.I.V.254 a,& 213.

PENARIVS,*a,um*.ut cella penaria.L.Penus.I.V.109 b,& de Sen.89 a.

PENATES,*tum*.dij patrij,lares,foci.de N.39 b,Dij penates siue à penu ducto nomine,siue quòd penitus insident. pro Do.142 b,Illi dij penates ac familiares mei per uos in meam domum mecum erunt restituti. & ibidem:Vos patrij penates familiaresq;. & ibidem:Vos qui huic urbi & reipublicæ præsides estis. & pro Sest.12 b,Vos penates patrijque dij. & pro Syll.183 b,Dij patrij ac penates,qui, &c.pro Dom.234 b,Vniuscuiusq; uestrū sedes,aras,focos,deos penates subiectos esse libidini tribunitiæ.I.V.203 b,Deos penates à tepatrios reposcit.pro Sest.9 a,Exterminare aliquem à suis dijs penatibus.& pro Q.15 b,Quintius à suis dijs penatib. præceps eiectus.pro Deio.146 a,In conspectu deorum penatiū necare hospitem.

PENDEO,*des*.ex aliquo aptus sum,suspensus sum,nitor.de Di.136 a,Quidam,somniasse se ouum pendere ex fascia lecti sui cubicularis.Tusc.198 b,Si prudentia extrinsecus religata pendeat, & non oriatur ex se.I.V.159 b,Tamdiu pependit in arbore socius populi Romani, quamdiu uolutas Apronij tulit.& 161 b, Pendere ex arbore. & 217 a, Sagittæ pendebant ab humero.I.P.88 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis euisceratus latere penderes.Offic.13 b Qui ex errore imperitæ multitudinis pendet, hic in magnis uiris non est habendus.& de Fi.75 a, Quid turpius est, quam sapientem ex insipientium sermone pendere? pro Syl.179 b,Omnis terror,& omnis suspicionis timor ex Antonij improbitate pēdebat.I.V.191 a, Vt intelligas non ex æstimatione pendere crimen,sed ex coniunctione,&c. Acade.19 a, Rationes quæ ex coniectura pendent.de Or.121 a,Causas non ex personis, sed ex genere quæstionis pendere. & Top.225 b, Causæ ex æternitate pendentes.pro Cæc.295 a,Non ex uerbis aptum pendere ius,sed uerba seruire hominum consilijs.Attic.235 a,Respublica è Bruto pendet,quæ aut nulla etit, aut ab isto seruabitur.pro Ma.134 b, Quis non intelligit ex unius tui uitam pendere omnium? Epist.160 b,Comitia tamen quādo ex his pendes,quantum facere possumus,in Ianuarium mensem protendimus.& 155 b,Puderet me inconstantiæ literarum,si non ex aliena leuitate penderent.Ep.94 a,Tuiq; qui ex te pendent.Tuscula.235 a,Cui ex se ipso apta sunt omnia,nec suspensa aliorum bono casu aut contrario, pendere ex alterius euentis coguntur.de Fini. 61 b. Pendere ex futuris.& Ep.69 b, Pēdere aliunde.Qu.Fr.325 b, Promissis ijs quæ ostendis,non ualde pendeo. pro Mur. 146 b, Salus nostra,quæ spe exigua extremaq; pendet.contr. Rull. 79 a, Suspensus & incertus obscura spe,& cæca expectatione pēdeo.cont.Rul.82 a,Cætera uectigalia perleui sæpe momento fortunæ,inclinatione temporis pendere.Epi.113 b, Ego quidem uehementer animi pendeo.At.122 a, & Tusc.216 b, Pendeo animi expectatione Corfiniāsi.de L.157 b,Et animi pendere soleo,cum quid orsus sum,si traducor aliò.Att.259 b,Animi pendeo de te & de me.At.177 b.& 221 b,Pendeo animi,quam nam rationem,&c.Tusc.169 a, Si expectando & desiderando pendemus animis,cruciamur,angimur. At. 62 b,Ne diutius pendeas,palmam tulit.de Orato. 118 b, Ex quo uerbo lege Apulcia tota illa causa pendebat.& Att.177 b,Pendere animi.I.P.101 a,Non in tabellis paucorum iudicum,sed in tabellis omnium iudicum famam nostram fortunamq; pendere.Para.118 b,Cui omnis spes,& ratio,& cogitatio pendet ex fortuna.

PENDO,*dis,pependi*.appendo,æstimo,soluo.Orato. 101 b,In philosophia res spectatur,non uerba penduntur.I.V.200 a, Rem uobis proponam,uos eam suo nominis pondere pendite.Ep.177 a,Totamq; istam cantilenā ex hoc pendunt, ut quamplurimum lucri faciant.pro Qu.1 b, Si ex opibus, non ex ueritate causa pendetur. pro S.R.28 b, Tamen non temerè creditur,neq; leui coniectura res penditur.cōt.Rul. 89 a,Ego pro aqua uectigal pendam.& Q.F.296 b, Pendere uectigal.de Pro.70 a, Achæi ingentem pecuniam pendūt L.Pisoni quotannis.Atti.89 a,Vedius H-S. centena pendat necesse est.& 218 a,Vel impenso precio.Attic.194 b,Pendere usuram pecuniæ cuipiam.& 193 a,Pendere usuram ei à quo emeris.Atti.175 a,Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. & 224 b, Tusc.quæstio. 180 a, Pœnas illum pependisse audiui.

PENE\,propè,nihil propius est factum,quàm ut,&c.de Or. 9 b, Oratori poeta multis ornandi generibus penè par, in hoc autē propè idem,nullis in terminis, &c. Epi.4 a,Bibu-

lus

lum habuimus multo iustiorem, penè etiam amicum. pro Q.R.47 b, Iudicia summæ existimationis, & penè dicam capitis. Ep.22 b, Penè factus sum ille. At.80 a, Brutum non minus amo quàm tu, penè dixi, quàm te. & 236 b, Ibi pene ualentem uideram Piliam.

PENES. I.V.186 b, Cum omnis copia frumenti penes istum esset redacta. cont.Rul.76 a, Agri quorum adhuc penes Pōpeium omne iudicium & potestas more maiorum debet esse. pro Do.239 b, Censor, penes quem maiores nostri iudicium senatus de dignitate esse uoluerunt. pro Mil.113 a, Seruii centum dies penes accusatorem fuerunt. Ora.210 a, Eloquentia eos ornat, penes quos est. ad Her.27 a, Vt ne ad solarium quidem idoneus, sed penes scenam & eiusmodi locis exercitus sis. de Cl.188 b, Locutionis emendatæ ac latinæ laus penes Cæsarem fuit. & in Ver. 243 b, Cùm penes te prætorium nomen esset. Postquam. 202 b, Imperium quod erat penes ipsos. Epistol. 52 b, Ille penes quem omnis est potestas. & 152 b, ad Heren. 255 a, Si putabit posse omnia penes unum autorem consistere: id est, omnia penes unum reperiret.

PENETRALES. loca interiora & secretiora domus uel tēpli. de Ar.257 b, Abditi & penetrales foci. de N. 39 b, A' penu penetrales à poetis uocantur.

PENETRO, *penetras*. peruado, pertineo, permano, serpo. pro Arc.190 a, Cupere debemus, quò minus manuum nostrarum tela peruenerint, eòdem gloriam famamque penetrare. de Som.130 a, Cum Romulus hæc ipsa in templa penetrauit. de Pro.75 b, Non ipse ad eorum urbes sedesq; penetrauit. I.V.225 a, Subitò, non longè à Syracusis penetrauit sub terras. Acad.30 b, Nulla acies humani ingenij tanta est, quæ penetrare in cœlum possit. Tusc.157 a, Animus penetrat, & diuidit omne cœlum. de Nat.27 a, Ratio hominis in cœlum usque penetrauit. Par.241 a, Definiendo uerbo penetrare ad sensum opinionemque iudicis. de Cla.177 a, Nulla res magis penetrat in animos. I. A.250 a, Antonio in Galliam penetranti D. se Brutus obiecit. de Vn.201 a, Astra per cœlum penetrantia solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt.

PENICILLVS, *li*. Or.203 b, Pictor uidit obuoluendum caput Agamemnonis esse, quoniā summum illum luctū penicillo non posset imitari. Q.F.215 b, Mihi date Britanniā, quam pingam coloribus & penicillo meo.

PENIS, *nis*. Ep.140 a, Caudam antiqui penem uocabant, ex quo est propter similitudinem periculus. at hodie penis est in obscœnis. At uerò Piso ille frugi in annalib. suis queritur adolescentes peni deditos esse.

PENITVS. prorsus. de N.24 b, Euhemerus religionem penitùs totam sustulit. Epist.70 a, Rationes à te collectæ uetabant me reipublicæ penitùs diffidere. Off.38 a, de Or. 154 a, Hanc consuetudinem penitùs amisimus. pro Qu. R.48 a, Supercilia illa penitùs abrasa. Epist.259 a, Tamen te penitùs rogo, ne, &c. de Nat.39 b, Dij penates dicti, eo quòd penitùs insident. pro Mil. 114 b, Si tibi penitùs insedit ista suspicio. I.C.103 b, Periculum autem refidebit & erit inclusum penitùs in uenis atque uisceribus reipublicæ. de Arus. 257 a, Vitia in aliquo penitùs defixa atque hærentia. contra Rul.69 a, Odium penitùs insitum. de Ora.94 a, Res penitùs perspectæ planeque cognitæ. & 138 a, Res penitùs ex causa efflorescere. de Orat.92 b, Artem cognitis penitusq; perspectis rebus contineri. de Orat.93 a, Penitùs in eam ipsam huius studij disputationem intimam peruenistis de Orat. 86 a, b, Omnes animorum motus penitùs pernoscendi. de Cla. 180 b, Totam enim rempublicam tenebat, penitusque cognorat. Att.109 b, Dimittam ne me penitùs in causam. Qu. Fr.292 b, Qui in tuam familiaritatem penitùs intrarit. I. V. 143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatem sese dedit. pro Cl.18 b, Euellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitùs insitam? tam uetustam? I.C.102 b, Ea penitùs animis uestris mentibusque mandate. contra Rul.65 b, Penitùs abstrusas insidias contra aliquem ponere. pro Syl.169 a, Nondum penitùs in republica uersabar. Acad.9 b, Natura in profundo ueritatem, ut ait Democritus, penitùs abstrusit. & 31 a, Videamus terra'ne penitùs defixa sit. Epistol. 165 a, Legiones penitùs in Lusitania in hybernis collocarā. de Finib.150 b, Habere aliquam rem penitùs cognitam. I.V. 249 b, Opus multorum operis penitùs excisum. Tusc.219 a, Tibi nos ut antea magna ex parte, sic nunc penitùs totosque tradimus. Epist.123 b, Eum tibi penitùs commendo atque trado. Epistol.259 a, Tamen te penitùs rogo, ne, &c. de Fin.56 a, Ob eamque causam multi seipsos penitùs perdiderunt. Attic.128 b, Explicari mihi tuum consilium planè uolo, ut penitùs intelligam. Offic.35 a, & de Leg.159 a, Nec aurum effoderetur penitùs abditum. & 161 a, Sed penitùs ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam

puto. Item. Natura in specie oris penitùs reconditos mores effinxit.

PENNA, *pennæ*. pinna. de Na.52 a, & de Diu.102 a, Aues pullos ex ouis exclusos pennis foueant, ne frigore lædantur. de Finibus 132 a, Pennarumque contextu corporis tegmenta faciebat. in Arat. Quæ uolat, & serpens geminis secat aera pennis.

PENNATVS, *a, um*. pinnatus. de Di.102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles. & in Arat.

PENNIGER, *a, um*. de Vn.201 a, Animalium genus pennigerum & aerium. L. Armiger.

PENNVLA, *læ*. parua penna. de N.52 a.

PENSIO, *onis*. merces, uectigal. Epistol.92 b, Teneor tamen dum à Dolabellæ procuratoribus exigam primam pensionem. pro Qu.R.53 b, Cum altera pensio soluenda esset. Att. 127 a, De pensione altera, oro te, omni cura considera, quid sit faciendum. At.188 b, Sed de prima pensione antè uideamus. adeit. I.A.181 b, Ista coniunx tua nimium debet diu populo Rom. pensionem tertiā. At.251 a, Hortensius uerò impudenter, nihil enim debetur ei, nisi ex tertia pensione, quæ est Calend. Sextil. ex qua pensione ipsa maior pars est, & ei soluta aliquanto ante diem.

PENSITO, *as*. pendo. pro Po.6 b, Qui uectigalia uobis pensitant, aut eos qui exercent atq; exigunt. & cont.Rull. 89 a, Immunia commodiore conditione sunt, quàm illa quę pēsitant. I.V.185 a, Pensitare pecunias alicui.

PENSO, *as*. de Offi. lib.2, Pensare operis & officijs, id quod uiolatum est.

PENSVM, *si*. à pendeo, quod in colu est, è quo fila ducūt nendo mulieres. de Or.153 b, Nunc ad reliqua progrediar, meq; ad meum munus pensumq; reuocabo.

PENSVM. penfio. I.V.171 a, Pensum in agro Leontino magis est exigendum.

PENVLA, *la*. palliuni quo utimur in itinere propter pluuiā, lacerna. pro Mil.106 b, Milo de rheda reiecta penula, desiluit. Attic.316 a, Sed ita egi, ut non scinderem penulam. & ibid Horum ego uix attigi penulam. pro Sest.21 a, Is Miloniam penulam arripuit, &c.

PENVLATVS. penula indutus aut amictus. L. Rheda.

PENVS. de N.39 b, Penates à penu ducto nomine: est enim omne quo uescuntur homines, penus.

PENVRIA, *æ*. paucitas. de Cl.165 a, Magna sapientium ciuiū bonorumq; penuria. de Am. 108 a, Sunt igitur constantes eligendi amici, cuius generis magna penuria est. de In. 76 b, Penuria agri.) (. Copia.

PER, cum accusatiuis rerum. pro Qu.32 b, Qui per uim & scelus plurimū possunt. & 20 a, Ista causa abs te tota per summam fraudem & malitiam ficta est. pro Sex.R.19 b, Quod per scelus adeptus est, per luxuriam effudit ac consumit. Offi.74 a, Quod per uim actum est, ratum esse non debet. de Le.192 b, Agere aliquid per uim. I.V.87 a, Per scelus & latrocinium afferre aliquid. Q.F.294 a, & I.V.234 a, Per uim & metum facere uel auferre aliquid. pro Do.225 a, Per insidias interficere aliquem. de Natur.77 a, Potestas quam ipse per scelus erat nactus. I.P. 85 b, Lex iniusta per seruos, incisa per uim, imposita per latrocinium. Quin. Frat. 237 b, Per uim perferre legem. de Arus.253 b, Pòst exercitu solicitato per nefandum scelus fugit illinc. pro S.R.23 b, Per summum dedecus uitam amittere. pro Qu.2 a, Mihi summam per iniuriam omnia inimica sunt. Epist.123 a, & I.V.63 b, Per iniuriam facere uel eripere aliquid alicui. pro Qu.R.48 b, Fannium per malitiam fecisse, & Roscium per imprudentiam deceptum esse. & ibid. Vtrumq; incredibile est, & Roscium quicquam per auariciam appetisse, & Fannium quicquam per se bonitatem amisse. pro Milon. 204 b, Mors illata per scelus. ad Heren.12 b, Per dolum facere aliquid. Tuscul.116 b, Per iram interficere aliquem. Epist.40 b, Per uim uiolare aliquem. I.V.224 a, Res per castimoniam mulierum ac uirorum sacræ per alicuius stuprum uiolatæ. pro Cec.286 a, Per tutelam aut fiduciæ rationem fraudare quempiam. de Inu. 61 b, Aliquid per uim per manum opulentam factum esse. ad Heren.10 b, Per culpam uenire in necessitatem. & 28 b, In bello per ignauiam tubæ sonitum ferre non potes. de Inu. 56 a, Per fidem fallere aliquem. Postquam. 202 b, Qui per simulationem amicitiæ me prodiderunt. pro Do.206 b, Cato inuisus, quasi per beneficium Cyprum relegatur: alter ejicitur per honorem turpissimum, alter per honestissimā calamitatem. pro S. R.33 a, Ascendere per alterius incommodum & calamitatem. & 24 a, Scæuola ciues suos seruare per compositionem uolebat. pro Qu.11 b, Per ius & magistratus aliquem defendere. pro Sex. R. 20 a, Per sententiam iusq; iurandum alicuius aliquid assequi, quod antea scelere ac ferro assequi consueueris. Orat.205 a, Translata, quæ per similitudinem ab alia re transferuntur. de Nat. 9 a, Rebus

bus inanimis per quandam significationem, deorum nomina esse tributa. de Orat. 157 a, Verbum per similitudinem translatum. de Ora. 143 b, C. Cotta depulsus per inuidiam tribunatu. pro Do. 229 b, Ferre legem alicui per gratiam. in Va. 31 b, Vt nemo per tuum latus (quod soles dicere) saucietur. pro Do. 223 b, Ne id quidem per legem Liciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti. I. P. 83 a, Tamen id ijs non licere per interdicta crudelitatis tuæ, potestatis erat non ferendæ. I. A. 240 a, Sed quasi per caliginem perstrinxerat aciem animi Bruti salus. pro Mil. 110 a, Hoc neq; per naturam fas est, neq; per leges licet. de Orato. 157 b, Nexum quod per libram agitur. I. V. 134 a, Per hanc rationem: id est, ad hunc modum, uel hoc modo. de D. 120 a, Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ciuitati signum dabat. de D. 134 a, Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualetudinis. de Ora. 87 a, Quæ sit ab Actio Næuio per lituum regionum facta descriptio. de Di. 118 a, Quam scitè per notas nos certiores facit Iupiter. & 114 a, Animus per somnium curis uacuus. & 87 b, Vaticinans per furorem ut Sibylla, &c. de Pro. 77 a, Per manus prouinciam alteri tradere. Epist. 257 a, Cum per ualetudinem, & per anni tempus nauigare poteris, ad nos ueni. & 94 b, Cum per ualetudinem posses, noluisti. I. A. 172 a, Omnes consulares, qui per eam ualetudinem exequi fugam illam non possunt. At. 671 b, Nunc per auspicia longam moram uideo. pro Pom. 37 b, Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari puto. I. V. 74 b, Per gratiam contendere aliquid ab aliquo. & 191 b, Per beneficium concedere aliquid. de In. 81 a, Nemo potest omnes res per scripturam complecti. & 64 a, Per impulsionem facere aliquid. Top. 227 b, Per extà præsensio. de Or. 88 a, Per quædam inuolucra & integumenta perspicere aliquid. de N. 54 b, Natura membranas oculorũ perlucidas fecit, ut per eas cerni posset. in Vert. 212 a, Non per prætigia, sed palàm per imperium oppidum compilare. & 201 a, Per simulationem ædilitatis. cont. Rul. 85 b, Illam copiam cum hac per risum ac per iocum contemnent. in Ver. 237 a, Honores ad quos & per ludum & per negligentiam peruenistis, &c.

PER, cum personis coniunctum, ut per me id est, me autore, &c. At. 15 b, Cæsar cum eo coire per Arrium cogitat, & Bibulus cum hoc se putat per C. Pisonem posse coniungi. de Or. 88 a, Plura detrimenta publicis rebus, quàm adiumenta per homines eloquentissimos importata. I. C. 119 b, Ne quis pœnam eorum aut per senatum, aut per populum leuare possit. pro Mil. 120 a, Tranquilla rep. sine me ipsi, sed per me tamen perfruantur. de Ar. 253 a, Ne per optimatum discordiam pericula patribus creentur. pro Mil. 102 b. Habere spem ad salutem alicuius per iudices expugnandam. de Pro. 78 a, Liberè per aliquos gloriari aliquem, &c. I. A. 153 a, Pax deniq; per eum per liberos cum ciuibus conflata est. pro Mu. 135 a, Exturbare aliquem, qui & per se, & per suos. & uerò etiam per alienos defendatur. pro Fl. 157 a, Si ciuitas per uiros bonos grauesque homines querelas ad uos detulisset. pro D. 224 b, Cum in eam domum refertâ uiris bonis per amicos suos complerent. At. 66 b, Nihil interest, utrum per procuratorẽ agas, an per te ipsum. pro S. R. 37 a, Recede de medio, per alium transigã. At. 86 b, Per bi nos tabellarios misi Romam literas. At. 76 a, Tu autem sæpe dare poteris tabellarijs publicanorũ, per magistros scripturæ. pro Cl. 53 a, Venenũ datum alicui per aliquem. I. P. 98 b, Quid per tuum seruiũ ordines assignati? pro Clu. 27 a, Comparare insidias alicui per aliquem. At. 11 b, Biduo per unum seruum confecit totum negociũ. I. C. 101 a, Nullum iam tot annos facinus extitit nisi per te, nullum flagitium sine te. & 106 a, Quod nefariũ stuprum nõ per illum? At. 20 b, Enitere per seruos tuos, ut scheda ne qua depereat. de N. 77 a, Per præconẽ uendere aliquid. At. 277 b. Bibulus uellet per te aliquid autoritatis assumere. in Ver. 110 b, Iniurias suas per uos ulcisci statuerunt. & 58 a, Vlcisci iniurias suas per alium. pro S. R. 31 b, Vulgò occidebantur per quos? Atti. 82 b, Appius aliquot turmas equitũ dedit Scaptio, per quas Salaminios coerceret. Quin. Fr. 313 b, Mirificè mihi & per se, & per Pompeium blanditur Appius. At. 93 a, Rex nõ in Pompeiũ prolixior per ipsum, quàm per me in Brutum fuit. pro Q. 13 a, Per te C. Aquili decidit Quintius, quod liberis Scapulæ dissolueret. Item: Hoc eo per te agebatur, quòd, &c. Qu. Fr 204 b, Complures urbes diruta ac penè desertas per te esse recreatas. de Se. 81 a, Respublica per adolescentes labefactata. pro Fla. 160 b, Ante pedes prætoris in foro expensum est auri pondo centũ, paulo minus per Sex. Cæsium, &c. Atti. 284 b, At qui non esse, quàm esse per illum præstat. & 173 a, Clodius suspicetur aliquid à suis, uel per suos potius inimicos ad te esse delatũ, quo, &c. & 175 a, Per eos diligentissimè contendas opus est, ut, &c. de Ora. 135 b, Ego cùm doctior per te, tum etiam audacior factus sum ad locandum. Att. 143 b, Id assequetur, si per prætores consules creentur. & 129 a, Volo etiam exquiras quid Domitius agat (habebis autem per quos possis.) & ibi. Memini quid mihi suaseris per Theophanem Culeonem. Epist. 4 b, Per te factum est, quo minus pax fieret. Attic. 235 b, Hircium per me meliorem fieri uolunt. Acad. 23 b, Per me uel stertas licet, nõ modò quiescas. Epi. 110 a, Trahãtur per me pedibus omnes rei. Tusc. 219 a, Digladientur ibi per me licet: id est, quod ad me attinet. Ep. 217 b, Per quos homines sæterim. Epi. 42 a, Memetipsum per illum restitutum puto. & ibi. b, Agere aliquid per aliquem. & 6 a, Per aliquem fieri certiorem, &c. & 110 a, Quæ sunt à me in secundo libro per Antonij personã disputata. & 143 b, Nunquã per M. Antoniũ quietus fui. Tusc. 158 a, Liberari metu per aliquem.

PER se aliquid agere. L. Per se. pro Mar. 137 a, Cum id neque per te scires, neq; aliunde scire potuisses. pro Syl. 179 b, Varguntеium & Antonium nihil audacter ipsos per sese sine P. Sylla, facere potuisse. pro Planc. 168 b, Is omnib. officijs per se, per patrem, per maiores suos totam Atinatem præfecturam comprehenderat. de Orat. 109 a, Cæteræ ferè artes se ipsæ per se tuentur singulæ. & 144 b, Nullum genus rerum auuisum à cæteris per se ipsum potest constare. Ep. 38 b, Hoc cùm per se mihi gratum est, tum quod, &c. & 39 b, Hoc est mihi charũ non propter, &c. sed per se, &c. Tus. 218 a, Quod cùm ipsum per se, tum, &c. Ora. 101 a, Iam uerò ipsa per sese multum prodest. I. C. 103 a, Homo per se cognitus nulla cõmendatione maiorum. Epist. 10 a, Per sese facere aliquid.) (. Cum alio, 12 a. pro Do. 227 b, Exul, ipsum per se nomen est calamitatis. de Ar. 253 a, Hoc quid sit, per se ipsum non facilè interpretor, sed ex eo quòd sequitur, suspicor. pro Sest. 16 b, Virtus splendet ipsa per sese semper, nec alienis unquam sordibus obsolescit. de Ora. 129 b, Hoc non minus est per se ipsum inuidendum. de N. 32 a, Ignis per se ipse ac sua sponte mouetur. de Or. 109 b, Tu qui rationem dicendi per teipsum, usum autem per nos percipere uoluisti. & 93 a, Cum & per me ipsum egissem, & per Brutum sæpe tentassem. I. C. 99 b, Quotiescunq; me petisti, per me tibi obstiti.

PER literas. Atti. 246 a, Agere gratias alicui per literas. Attic. 207 a, Brutus per literas purgat Cæsarem de interitu Marcelli. & 250 a, Cæsar mihi ignoscit per literas, quòd non uenerim. & 204 b, Inuito eum per literas, ut apud me diuerseтur. I. P. 88 a, Is à senatu supplicationem per literas postulauit. & I. V. 175 b, Per literas supplicare alicui. At. 278 a, Consolari aliquem per literas. & 15 a, Ea pars epistolæ, per quã te mihi purgatum esse uoluisti. & 19 b, Quint. Fr. purgat se mihi per literas. pro Fl. 163 b, Nunc matri purgat se per epistolam. Att. 178 a, Accusasti me per literas grauioribus uerbis. Attic. 89 a, & Epistol. 6 a, Colloqui cum aliquo per literas. & 15 b, Per literas colloqui cum aliquo, uel ostendere aliquid. Epist. 20 a, Per literas petere aliquid ab aliquo. pro Syl. 177 b, Literæ, per quas ille precibus à Sylla petit, ut gladiatores emat.

PER deos, & cæteræ uel iurandi, uel precandi formulæ. pro R. P. 128 a, Per plures deos iurare. Offic. 33 b, Quid est enim per deos optabilius sapientia? pro Fl. 147 a, Per deos immortales iudices uos quæretis? &c. I. V. 218 b, Quis'nã per deos immortales tuebitur P. Scipionis mortui memoriam? pro S. R. 43 a, Si tibi omnia mea tradidi, per deos immortales, quæ est ista crudelitas? p. Sest. 24 a, Hæc imitamini per deos immortales, qui gloriam quæritis. de N. 22 a, Hoc per ipsos deos quale tandem est? Attic. 284 a, Properà per deos. & ad Her. 40 b, Et tu per deos, inquit, hunc amplexare. Oct. 329 b, Nam per deũm immortalium fidem, perq; fortunam populi Romani, quis, &c. de Ora. 121 a, Per tuam nobilitatem, per uestram familiam, per tuas statuas, &c. & pro Quint. 18 a, Næuium obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, per ipsius coniugem & liberos, ut, &c. ad Her. 40 a, Parce, inquit, & per ea quæ tibi dulcissima sunt in uita, miserere nostri.

PER, cum tempus significat. de Cl. 191 b, Duo fratres per idẽ tempus dissimiles inter se. Att. 108 a, Tenuistis prouinciam per decem annos, non tibi à senatu, sed à te ipso per uim & factionem datos. & 104 b, Hunc per annos decem aluimus contra nos. Epi. 145 a, Per tot annos respub. dinexata. Qu. Fr. 307 b, Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi non poterat. pro S. R. 31 b, Per ista tempora ijdẽ fuerunt, &c. & pro Cl. 53 b, Per hos annos, &c. pro Cl. 22 b, Per illam uim atq; victoriam L. Syllæ: id est, eo tempore. I. C. 115 a, Ludi, decem per dies facti. Ep. 117 b, Vtiq; eius rei causa per dies comitiales senatum haberent. Epi. 259 a, Tamen te penitùs rogo, ne te uiæ per hyemem, nisi bene firmum cõmittas. Epi. 94 b, Neq; tamen dubito, quin per eos dies matutina tempora lectiunculis consumpseris. & 95 a, Binæ

uenationes per dies quinq; magnificę.pro Po. 4 a, Cum antea per ætatem nondum huius autoritatem loci contingere auderem.pro Dom.220 b,Fætus es eius filius contra fas, cuius per ætatem pater esse potuisti.& ibi.Ille tibi loco filij per ætatem esse potest.Ep.107 b, Quòd nullam partem per ætatem sanæ & saluę reip.gustare potuisti.Q.de Pet.210 b, Qui per ætatem & per negocium possunt.

PERABSVRDVS,*a*.Par.234 b,Nam hęc quia uidentur per absurda,cùm grauiora sunt quàm causa, diligẽter ferè quid quemq; deceat,iudicandum est.

PERACCOMMODATVS,*a*. Epist.33 a, Tunc mihi ille dixit,classe te uelle decedere,per fore accõmodatũ tibi, &c.

PERACER,*cre*. de Orator. 154 b, Ingenium peracre. Epist. libro 9 ad Papyrium: Sed tamen ipse Cæsar habet peracre iudicium.

PERACERBVS,*a*.L.Dulceseo.

PERACVTVS,*a*.I.V.130 b, Qui eo uultu nos intuetur, ut sibi ipse peracutus esse uideatur.

PERACVTĖ.aduerb.acutè.Ac.45 b,Peracutè moueri. Ep. 35 a,Et simul peracutè querebaris,quòd eos tributa exigere uetarem prius,quàm ego re cognita permisissem.

PERACTIO,*onis*.finis,extremũ.de Sen.95 a,Senectus peractio ætatis est tanquam fabulæ.

PERADOLESCENS. admodum adolescens. pro Pom. 15 b,Quid tam præter consuetudinem,quàm homini peradolescenti, cuius à senatorio gradu ætas longè abesset, imperium atq; exercitum dari?

PEROEBIA,*æ*.regio.I.P.100.

PERAEQVĖ'.I.V.174 b,Atq; hoc perequè in omni agro decumano reperietis.& Ora.198 b,I.P.98 a,Quod cùm peræquè omnes, tum acerbissimè Bœotij senserunt. Ep.165 b, Legiones omnes peræquè Antonij cæsas.

PERAEQVVS,*a*.I.V.210 b,Vt hoc liceret suspicari fuisse ali quando apud Siculos peræqua proportione cætera.

PERAGO,*gis*.perficio.de N.28 a, Gracchus cùm comitia nihilominus peregisset,rem ad senatum retulit.I.P.80 b,Atq; ita est à me consulatus peractus,ut,&c.de Sen.91 b,Nec histrioni ut placeat,peragenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu,probetur.

PERAGRATIO,*onis*.percursatio,lustratio.I.A.171 b,Peragratio itinerum,lustratio municipiorum.

PERAGRO,*as*.pedibus obeo,lustro,concurso.I.V.225 a,Ceres dicitur orbem omnium peragrasse terrarum.& de Ora. 132 b,Cum quidem omnes prouincias se peragrasse gloriaretur.de Cl.169 a,Eloquentia omnes peragrauit insulas,& peregrinata tota Asia est. pro Murena 126 b, Asia ab eo in militari labore peragrata est. pro Mil.120 b, Fama de interitu Clodij fines imperij Romani iã peragrauit. de Pro.75 b, Has regiones populi Romani arma peragrarũt.de D.100 a, Cilices, qui campos & montes hyeme & æstate peragrant. de Ar.249 a,Agros & nemora peragrare. pro Cor.57 b,Cn. Pompeij res gestæ omnes gentes cum clarissima uictoria terra mariq; peragrarunt.de Fi.145 a,Plato Aegyptum petagrauit.de Vniu.200 b,Annus, ubi sol suum totum confecit & peragrauit orbem.pro Cęl.48 b,Possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo.de Or.104 a,Oratorem dicendo peragrare per animos hominum, sensus mentesque pertractare.de Fi.86 a,Qui innumerabiles mundos, infinitasque regiones, quarum nulla esset ora,nulla extremitas, mente peragrauisset. & 88 a,Maria pedib. peragrare, classibus mentes. &145 a, Peragrare, lustrare, pedibus obire. de Cl.194 a,Postũ me Asia tota peragrata est,cũ summis oratoribus.Offi.52 b, Et ob eam causam urbe relicta,rure peragrantes sæpe soli fumus.

PERAMANS,*tis*.amans. At 59 b, Homo peramans semper nostri fuit.

PERAMANTER. At.139,Me quidem perofficiosè & peramanter obseruant.

PERAMO,*as*.de L.lib.1, Vbi illa sancta amicitia, si non ipse amicus peramatur toto pectore?

PERAMPLVS,*a*.I.V.226 a,Signa perampla.

PERANGVSTVS,*a*.I.V.270 a,b,Perangustum fretum.

PERANGVSTĖ'. aduerb. de Ora.98 a,Perfice, ut Crassus hæc quæ coarctauit,& perãguste referit in oratione sua,di latet nobis atq; explicet.

PERANTIQVVS,*a*.I.V.220 b,Sacrarium perantiquum.

PERAPPOSITVS,*a*. de Or.134 a,Non solùm mimis perapposita,sed etiam quodammodo nobis.

PERARDVVS,*a*.in Ver.185 a,Mihi perarduum est hoc commonstrare.

PERARGVTVS,*a*.de Cl.179,Homo perargutus.

PERATTENTĖ'.audire aliquẽ attẽtissimè.pro Cę.42 b.

PERATTENTVS. attentus. I. V. 150 a, Perattentos animos habere.

PERBACCHOR,*aris*.bacchari,furere.in Sal.273 b,Posteaquàm ille suum annum in rep. perbacchatus est. I.A.180 a, Quamdiu in illa uilla turpissimè es perbacchatus?

PERBEATVS,*a*. de Or. 85 a, Perbeati fuisse Qu. Frater illi uideri solent, qui in optima repu.cum & honoribus & rerum gestarum gloria florerent,eum uitæ cursum tenere potuerunt,ut uel in negocio sine periculo,uel in ocio cum dignitate esse possent.

PERBELLE'.aduer. At.57 a,Perbellè fecetis, si ad nos ueneris. Ep.263 b,Sed si me amas,quòd quidem aut facis, aut perbellè simulas,quod,&c.

PERBENIGNĖ'.aduer.benignè.Att.310 b,Perbenignè respondere alicui.

PERBENEVOLVS,*a*. beneuolus. Ep. 235 b, Cænius est perbeneuolus nobis.

PERBENE.L.Bene.

PERBLANDVS,*a,um*. pro Rab.Post.126 a, Huic perblandus reperiendus fuit,&c.Quin.Fr.lib.2,Successorem habes perblandum.

PERBONVS,*a*.in V.208 b, Perbona toreumata. pro Fl.161 a,Agros natura perbonos habent. At.84 b, Quoad mecum rex fuit,perbono loco res fuit.

PERBREVIS,*e*.in Ver.152 a,Perbreue tẽpus.de Cl.Quodq; perdifficile est,idẽ & perornatus,& perbreuis.pro Clu. Per mihi breuis uidetur.

PERBREVITER.breuiter. pro Do. 221 a, Sed hæc de auspicijs quæ ego nunc perbreuiter attingo, acta sunt à te.de Or.lib.2, Perbreuiter exponam.

PERCALLEO,*les*. obduresco.de Oratore, 122 a, Si modò usum rerum percallueris.pro Milone 116 a,Sed nescio quomodo usu obduruerat, & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.

PERCAVTVS,*a*.At.293 a,Delectus percautus.

PERCELEBRARI.I.V.252, De qua muliere plurimi uersus tota Sicilia percelebrabantur. pro Cæl. Audita, & peruulgata,& percelebrata sermonibus res est.

PERCELER. celer.pro M. Cæl.50 a,Interitus perceler.

PERCELERITER.Ep.89 a,Perceleriter aliquid adferre.

PERCELLO,*lis,percŭli,percussum*. L.Perculsus. in Ver.177 b, Hæc te uox non perculit?non perturbauit?pro Cæl. 54 b, Ne adolescentiam plenam spei maximæ perculisse atq; affixisse uideamini.pro Dom.218 b,Iisdem machinis sperant me restitutum posse labefactari,quibus antea stantem perculerunt.pro Milone 112 a, Mars communis qui sæpe spoliantem iam & exultãtem euertit & perculit ab abiecto. pro Sest. 27 a, Quos repentina aliqua uis ac tempestas perculit popularis.de Orator.135 a, Scipio qui Tib. Gracchum perculit.pro Mil.113 b, Quæ quamuis etiam mediocrium delictorum conscientiã perculissent pro Mar.122 b, Quos amissimus ciues,eos Martis uis perculit,non ira uictoriæ.

PERCENSEO,*ses*. recenseo, percurro. Par. 241 b,Quo in genere percensere poterit plerosq; inueniendi locos. contra Rull. 75 b, Italiam percensuisti, perge in Siciliam. Post. 204 a,Quis posit uestra in me uniuersa promerita non dicam complecti orando,sed percensere numerando.

PERCEPTIO,*onis*.collectio,comprehensio.Offic.35 a,Frugum fructuumq; reliquorũ perceptio & conseruatio. Ac. 7 a,Ars ex multis animi perceptionibus constat.Acad.47 b, Turpe est cognitioni & perceptioni assertionem approbationemque præcurrere.Item, Perceptio, quam κατάληψιν Graeci uocant.

PERCEPTVM.*ti*.L.Theorema.

PERCIPIO,*pis*.fero,disco,comprehendo. de Sen.81 b,Serere,percipere,& condere fructus.& Offi.12 b,Vicinum citius adiueneris in frugibus percipiendis, quàm propinquum. de N. 4 a, Nam si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto magis omnes? Q. Fr. 365 b, Cui in doctrina, cui in uirtute atque humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisset & tẽporis.de Fin.62 a, Cognoscere & percipere aliquid.Acad.10 a,Id tamen percipi ac comprehendi potest. Ep.232 b, Capere uoluptatem, percipere iustum.de Fin.56 b,Percipere uoluptatem uel dolorem sensib.de Sen. 81 a,Themistocles omnium ciuium nomina perceperat.de Or.103 b, Philosophia oratori necessariò percipienda est.I. C.102 b,Percipite quæso diligenter quæ dicam.Orat.197 b, Quæ neq; oculis, neq; auribus, neq; ullo sensu percipi potest.I.V.214 b,Percipere aliquid oculis.de Or.95 b, Aliquid percipere animo,& memoria custodire.Of.12 b,Nec oratores quamuis artis præcepta perceperint,quicquam sine usu & exercitatione consequi possunt. Att.126 a,Vt quodcunq; tu consilium percepisses,id nobis persequendũ putaremus.

PERCITVS,*a,um*.incitatus,concitatus. pro Mil.113 b,Animo irato & percito facere aliquid.

PER-

PERCOMMODE', ualde commodè. Tuſc.215 b,Itaq; ſiue caſu accidit, ſiue conſilio, percommodè factũ eſt. pro Cec. Hoc loco percommodè accidit, quod, &c. I.V. Verùm hoc adhuc percommodè cadit, quòd cum incredibili eius audacia,ſingularis ſtultitia coniuncta eſt.

PERCOMIS.de Cl. 183 b,Qui peritiſſimus iuris, idemque percomis habitus eſt.

PERCREBRESCO, *ſcis.* increbreſco, diuulgor. I.V.130 a, Res percrebuit,in ore atq; ſermone omnium cœpit eſſe.At. 1 a,Cùm hoc percrebreſcit plurimos noſtros amicos inueniri. pro Mur. 236 a, Cum uoces illius nefarij percrebuiſſent,qua, &c. & Off. 63 b,Quod cum percrebuiſſet,Pythias quidam,&c. Ep.149 a, Tamen ipſa fama,qua de tua uoluntate percrebuit, magnam es laudem conſecutus. I.V. 215 b, Cum hæc fama de cupiditate noſtrorum hominum percrebuerit.I.V. 66 b,& 56 b,Opinio apud exteras nationes omnium ſermone percrebuit.

PERCREPO, *as.* perſono. I.V. 244 a, Lucus ille totus percrepabat mulierum uocibus,cantuq; ſymphoniæ.

PERCVLSVS, *a, um.* percuſſus. At.274 a, Timore magno perculſa ciuitas tota ad te ſe effundebat. I.C.104 b, Catilina iam ſe perculſum & abiectum eſſe ſentit. pro Fl. 149 a, Græcia quę iamdiu ſuis conſilijs perculſa & afflicta eſt. pro Mur.134 b,Perculſus & proſtratus. At.40 a,Sum animo perculſo & abiecto. & 97 a, Vehementer perculſus. aliter, percuſſus. Ep. 48 b, Ita perculſa & proſtrata iacent omnia. & At. 116 a,Improbos eſſe quaſi perculſos.

PERCVNTATIO, *onis.* interrogatio. de Or. 162 a,Rogatio,& huic finitima quaſi percuntatio. & 138 a,Seruilis percuntatio. ad Her. 8 b,Percuntatione,ſcirent'ne, &c. de Vn. 195 a,Ac primum quidem tempus ſalutationibus reliquum percuntatione conſumpſimus.pro Clu. 56 b,Adiungere ali quod non percuntatione quæſitum, ſed dolore expreſſum uideretur.de Clar.184 b,Sermo ductus è percuntatione filij,quid in ſenatu eſſet actum.de In.81 a,Percuntatione.aliter,Per contentionem.

PERCVNTOR, *aris.* quæro, ſciſcitor.de Or.93 a, Quo in genere unquam mihi percuntanti,aut quærenti aliquid defuiſti.& ibi. Nunquã te niſi omnia,quæ percuntati erimus, explicaris, dimittemus. de Or. 135 b,Quærentibus & quaſi percuntantibus ſentè reſpondere. Ep.102 b,Negant te percuntantibus reſpondere.Ep.102 b,& 116 b,Percontari ſingulos.de Som.126 b,Ac.39 a,Deinde ille me de noſtra rep. percuntatus eſt. de Cl. 180 a,Cum Theophraſtus percuntaretur ex anicula quadam,quanti illud uenderet, &c.ad He. 10 b, Et ab aduerſarijs percuntabatur accuſator, quid futurum ſit,ſi, &c.de Diu.124 a, & contra Rul.85 a, Is ſolebat ex me percontari noſtri augurij diſciplinam, & ego illius. de Fi.64 a, Socrates percontando & interrogando elicere ſolebat eorum opiniones, quibus cum differebat.Par.234 a, Cum interrogamus noſmetipſos,aut percũtamur. ad Her. 10 b, Percuntari ab alijs.de Se. 81 a,Sic enim percuntanti reſpondetur. Att. 96 a, Sed tamen percuntando de nominibus Milonis,aliquid proficies.

PERCVPIDVS, *a,um.* Epiſt.6 b, Cognoui Hortẽſium percupidum tui.

PERCVRIOSVS, *a.* curioſus.pro Cl.54 b,Nicoſtratus quidã fidelis Oppianici ſeruulus percurioſus,& minimè mendax multa dicitur?&c.

PERCVRRO, *ris, percurri, percurſum.* percenſeo, obeo, ſtrictim attingo, breuiter decurro. de Orat. 132 b,& pro Clu. 23 b, Breuiter ſtrictimq; dico.pro Ce.303 a,Id tametſi extra cauſam eſt,percurram tamen breui. & de D.118 b,Hæc percurrere oratione facile eſt. pro Cor. 65 a,M.Craſſus,à quo hæc, quæ ego nunc percurro, ſubtiliſsimè ſunt omnia perpolita. de Or.138 b,Si ſic conſtituitur aliquando, ac non iſta breuitate percurritur.& 147 b,Partes,quas modò percurri, uel potius penè præterij.I.V.169 a,Per omnes ciuitates percurrit oratio mea. de Or. 102 a, Ea quæ ualde breuiter à te Craſſe de ipſa arte percurſa ſunt. Or.201 a,Orator percurrat omnes locos. de Ora.124 b, Hæc properãs percurro. ad Her.23 a, Et identidẽ primos quoſq; locos imaginum reno uandarũ cauſa celeriter animo percurramus. pro S.R.32 a, Non omnia dicam,& breuiter omnia tangam.& ib. Quod non longius proſequar, quàm ſalus huius poſtulabit. de Or.103 b,Eſt boni oratoris multa auribus accepiſſe, multa uidiſſe, multa animo & cogitatione, multa etiam legendo percurriſſe.

PERCVRSATIO, *percurſationis.* peragratio. in Anto.172 a, Italiæ rurſus percurſatio. & 179 b,O claram illam percurſationem.

PERCVRSIO, *onis.* Tuſc. 215 b, Propter animi multarum rerum breui tempore percurſionem.

PERCVRSVS, *a,um.* perceptus. de Or.121 a, Quæſtiones omnes animo percurſas,& prodè decantatas habere.

PERCVSSIO, *onis.* de Or.159 b,Sed ſunt inſignes eorum numerorum percuſsiones. & Or. 116 b, Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſsionum modi. & Tuſc.204 a,Percuſsiones capitis.Item Offi.Si dares hanc nim M.Craſſo,ut digitorum percuſsione poſſet hæres ſcriptus eſſe.

PERCVSSOR, *oris.* interfector. pro S.R.34 a, Ii quos qui leuiore nomine appellant, percuſſores uocant. & pro Dom. 215 b,& in Ant.174 b,Quippe in his ipſis temporibus domi Cæſaris percuſſor ab illo miſſus, deprehenſus dicebatur eſſe cum ſica.

PERCVSSVS, *a,um.* perculſus.de N.71 a,Is fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. & pro Mur. 137 a, Homines percuſsi Syllani temporis calamitate. Aca. 41 a,Percuſſus grauiſsimo fortunæ uulnere. & 142 b, Percuſſus atrociſs. literis.de Or.134 b,Cùm Cato percuſſus eſſet ab eo qui arcam ferebat.

PERCVTIO, *tis.* ferio, cædo, perculi.de Nat.77 a,Hunc igitur Iupiter fulmine non percuſsit.& pro Mil.114 a, Deinde gladio percuſſus eſt ab uno de illis.in C.115 a,Turres de cœlo eſſe percuſſas.pro Do.215 b,A quibusille ſe lapidibus appetitum & percuſſum eſſe dixit. de Or. 116 b, M. Aemilium lapide percuſſum eſſe conſtabat. pro S.R.34 b,Non quæro quis percuſſerit,cuius manu ſit percuſſus non laboro. Tuſ. 234b,Quodcunq; noſtros animos probabilitate percuſsit, id dicimus. pro Mil.117 a, Qui uos mortuus inani cogitatione percuſsit.

PERDIFFICILIS, *le.* (.Perfacilis.pro Pl.259 b.& de Nat. 2 a, Perdifficilis & perobſcura quæſtio. Par. Orator. Quæ perdifficilia ſunt,perinde habenda ſæpe ſunt,ac ſi effici non poſsint.

PERDIFFICILITER. Acad. 13 a,Aut ſi ea quoq; poſsit, cur illa non poſsit,quæ perdifficiliter,&c.

PERDIGNVS.Ep.205.

PERDILIGENS.At.326.

PERDILIGENTER.de Cl.169.At.li.1.

PERDISCO, *ſcis.* de Or. 106 b,Num igitur,ſi,&c. Magonis Carthaginenſis ſunt libri perdiſcendi? Ep. 102 a, Si maluiſſes beneuolentiæ quàm litium iura perdiſcere.& de Fi.54 a, Illa perdiſcere ludus. Q.F. 320 a, Mea in illum pueri omnes tanquam dictata perdiſcant. de Or. 121 b,Voluntatẽ diſcendi, ſimul cum ſpe perdiſcendi abijcere. de Or.107 a, Contortas res,& ſæpe difficiles neceſſariò perdiſcimus.

PERDISERTE'.de Or.90.

PERDITE'.flagitioſè,nequiter.Att.136 a,Qui hic poteſt ſe gerere non perditè?

PERDITOR, *oris.* pro Pl. 278 a, Ergo ego committerem ut perditor reip. nominarer, qui ſeruator fuiſſem?in Vat.39 a, Etſi ego te perditorem & uexatorem Reip.fero,tu me conſeruatorem & cuſtodem feras.

PERDITVS, *a, um.* profligatus. Att.125 a,Nihil fieri poteſt miſerius,nihil perditius,nihil fœdius.con.Rul.77 a,O conſilia diſſoluta & perdita. & Tuſ.221 a, Adoleſcens perditus & diſſolutus. in V.161 b,& 67 b, Tu omniũ profligatiſsime & perditiſsime.& pro Ra.95 a,Iudicia perdita & profligata.pro Dom.236 b, Aliquis ſcelere & egeſtate perditus.pro S.R.24 b,Omnia in eo ad perniciem profligata atq; perdita. pro Mu. 144 b,Morbo confectus, lachrymis ac mœrore perditus.& Tuſ.234 a,Perdita ualetudo. Antequam.195 a, Nemo tam perdita autoritate inuentus eſt, qui, &c. pro Cec.302 b, Exuritur hic iam obrutis rebus omnibus ac perditis illa defenſio,&c.

PERDIV. ualde diu. At.50 a,Per Theſſaliam ſi irem in Epeirum, perdiu nihil eram auditurus. de Or. li.1,Boni oratores perdiu.

PERDIVTVRNVS, *na.* pro Seſt.16 a, Bellum perdiuturnum.de Nat.42 b,Natura,aut ſempiterna ſit neceſſe eſt hoc eodem ornatu, quem uidemus:aut certè perdiuturna, permanens ad longinquum & immenſum penè tempus.

PERDIVES.At.85 a,Amici regis duo tres ue perdiuites:ſed ij ſuum tam diligenter tenent,quàm ego aut tu.I.V.Mulier eſt Segeſtana perdiues & nobilis,Lamia nomine.

PERDO, *dis.* amitto,deperdo,offenſionem accipio, iacturam alicuius rei facio, damnum facio, detrimentum facio uel accipio,aliquid damni contraho,deſeror. Poſtquã. 302 b, Recuperata uerò ſua dignitate ſe non commiſſurum, ut cùm ea quæ amiſerat ſibi reſtituta eſſent,uirtutẽ animi non haberet,quam nunquã perdidiſſet.& de Ar.252 b,Aut quòd oculos non perdidiſti.Ep.12 a,Vt mihi ſtomachum facerẽt, quem ego funditùs perdidi.&71 a,Niſi id uerbum in omne tempus perdidiſſem.& 62 b,Quę ego ſi non profundere ac perdere uidebor,omnib.meis uiribus ſuſtinebo.& 72 a, Minus autẽ miſeri,qui his temporib.liberos amiſerunt,quàm ſi eoſdẽ bona,aut deniq; aliqua rep.perdidiſsẽt.ad He.38 a,

Vitam amisit,& nō perdidit.Ep.51 b,M.Cato ſumma uirtute filium perdidit.& ibi.Exiſtimabam omnes me, & induſtriæ meæ fructus, & fortunæ perdidiſſe. & ibid. Amittere omnia ornamenta.Epiſt.136 b, Nunc cum tam æquo animo bona perdas,non eo ſis conſilio,ut,&c.Epi.158 a,Ne quid ex amore tuo perdam.pro Mur.129 a, Quòd ius ciuile didiciſti,operam perdidiſti.de Orator. 95 a,& Parad. 122 a, Perdere operam apud aliquem doctorem.Epi.95 a,Perdere oleum & operam.de Or. 156 b,Si non potuero, tempus non perdam. Orator. 134 a, Perdere uel amittere aliquod oppidum.)(.Recipere uel recuperare.pro Qu.R.46 b,Perdere cauſam.& ibidem,Totam litem aut obtinere aut amittere.& de Orator. 98 b,Perdere litem.Attic. 174 a, Perdere iudicium bonorum.& pro R. P. 126 a, Perdere libertatem.I.V.68 b,Claſſes amiſſæ ac perditæ.de Sen.81 a,Perdere memoriam.

PERDERE.proſternere,affligere,profligare.pro P.R.40 a, Iupiter urbes deleuit,fruges perdidit.At.85 b,Ciuitates funditùs perdiſſem.pro S.R.24 a,Mors Qu. Scæuolę omnes ciues ſuos perdidit & afflixit. I.C.104 b,Sine dubio perdidimus hominem,magnificè uicimus.de Fin. 39 a, Multi parentes, multi amicōs, nonnulli patriam,pleriq; ſeipſos penitùs perdiderunt.Of.51 a,Si hoc non fuerit,ut locupletes ſuum perdant,debitores lucrentur aliena.

PERDOCEO,*ces*.edoceo.pro Seſt.23 a,Res difficilis ad perdocendum.& pro Cor.67 a,Aliquis rerum uarietate, atque uſu ipſo iam perdoctus.

PERDVCO,*cis*.pro Cl.25 b,pro Pl.280 b,Is Theſſalonicam me in quæſtoriumq; perduxit. Tuſc. 210 a,Aiacem quidem ira ad furorem mortemq; perduxit.At.257 a,Octauius ueteranos perduxit ad ſuam ſententiam.Ep.196 a, Dum ad te legiones perducantur,quas audio duci.pro Quin.4 b,Perducere aliquem ad ſuas conditiones iniquis rationibus. Ep.143 b,Quæ ſi ad tempus tuum perducitur,facilis gubernatio eſt.I.V.123 a,Expoſitis ſuis difficultatibus hominem ad H-S.LXXX.perducit,eamq; ei pecuniam numerat. de Sen.89 b,Is ad centeſimum annum uitam perduxit. Epi.138 b,Ita uſq; ad aſſum uitulinum opera perducitur.de Am.110 a,Perdūcere aliquem ad ampliſſimos honores.At.83 a,Scaptius rogat ut eōs ad talenta C C.perducam.

PERDVCTOR,*oris*.qui uel inuitum ducit.I.V.82 b, Lenones,aleatores,perductores.

PERDVELLIO,*uis*.crimen imminutæ maieſtatis.in P. 80 a,C.Rabirius perduellionis reus.& pro Milon.108 b, Actionem perduellionis alicui intendere.pro Rab.92 b,Perduellionis iudicium à M.Tullio Cicerone ſublatum.& ibid. de perduellione multa. & de Leg.191 a, ad Herenn.26 a,Nam qui perduellionibus uenditat patriam,non ſatis ſupplicij dederit, ſi, &c.

PERDVELLIS,*lis*.hoſtis patriæ, qui maieſtatē minuit. de Off.73 b,Nam pirata non ex perduelliū numero definitus, ſed communis hoſtis omnium.Of.8 b, Equidem animaduerto, quòd qui proprio nomine perduellis eſſet,is hoſtis uocaretur,lenitate uerbi triſtitiam rei mitigante.

PEREDO,*dis*.exedo.Tuſ.196 a,Lachrymæ peredere humore exangues genas.Poetæ.

PEREGRE'.in peregrinatione,foris.in Ant.200 a, L. quidem frater eius, utpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit.

PEREGRINATIO,*onis*.Atti.145 b, Hæc fūga quam tu peregrinationem *παρουσίαν* appellas.& Tuſc.249 a, Exilium non multum à perpetua peregrinatione differt.de Finibus 87 b,Turtures curſu & peregrinatione lætantur.in Ant.179 b,At quàm nobilis eſt tua illa peregrinatio. de Amic. 115 b, Peregrinationes ruſticationesque.Att.25 a,Curabo ut eius peregrinationis tibi opus extet.& 90 a,In hac autem peregrinatione militia'ue noſtra ſæpe incenſum ira uidi, ſæpe placatum.Attic.252 b,Omne tempus in peregrinatione conſumemus.

PEREGRINATOR,*oris*.Ep.92 a, Non tam ſum peregrinator quàm ſolebam:ædificia mea me delectant.

PEREGRINITAS,*tis*.mores peregrini,uel peregrinorū multitudo.Epiſto.134 b,Tunc cum in urbem eſt infuſa peregrinitas.

PEREGRINOR,*āris*. peregrinator uel peregrinus ſum. de Clar.166 a,Eloquentia peragrauit omnes inſulas,atque ita peregrinata tota Aſia eſt,ut ſe externis oblineret moribus.de Fin.98 b, Philoſophia peregrinari Romæ uidebatur.pro Rab.96 b,Peregrinari in aliena ciuitate. & de Nat. 12 b,Longè lateque peregrinari.Tuſcul.250 a, Ille infinitatem omnem peregrinabatur,ut nulla in extremitate conſiſteret.Acad.1 b,Tanta uis ingenij peregrinata abfuit ab oculis fori. pro Mil. 107 b, An uerò tu ſolus ignoras? tu hoſpes in hac urbe uerſaris? tuæ peregrinantur aures? neq; in

hoc peruagato ciuitatis ſermone uerſantur?

PEREGRINVS,*a,um*.aduena,hoſpes,incola,alienus,externus.Of.8 b,Hoſtis apud maiores noſtros is dicebatur, quē nūc peregrinū dicimus.cōt.Rul.85 a,Nos aūt iam nō hoſpites,ſed peregrini atq; aduenæ nominabamur. & 63 a, Lex, qua peregrini Roma eijciuntur.de Ora.103 b, Orator nulla in re tyro ac rudis,neq; peregrinus atq; hoſpes eſſe debet. I. V.217 b,Nemo neq; ciuis neq; peregrinus.de Amic.99 a,Ciuis.)(.Peregrinus.At.93 a,Eſt enim quiddam aduenientem non eſſe peregrinū atq; hoſpitem.Of.25 b, Peregrini & incolæ officium eſt,nihil præter negocium ſuum agere.

PERELEGANS,*tis*.perpolitus.pro Pl.271 a.L.Perſubtilis. & de Or.134 a.

PERELEGANTER.de Cl.182 a,Pereleganter dicere.

PERELOQVENS.de Cl.187.

PERENDIE. perēdino die.At.201 b,Scies igitur cras,ſummum perendie. & 214 b,Vt ſpero perendie.Epiſt.263 a,Hodie,cras,perendie.

PERENDINVS,*a,um*.pro Mu.130 a,Tot homines tā ingenioſos,per tot annos etiam nunc ſtatuere nō potuiſſe, utrū diem tertium an perendinum dici oporteret.

PERENNIS,*ne*.perpetuus,cōtinuus,iugis,cōtinuatus. pro Fl.151 a,Ab hac perenni conteſtataq; uirtute maiorū nō degenerauerit L.Flaccus.de Pro.73 b,Meus in rempublicā animus priſtinus & perennis. Poſtq.106 a,Si illud de duob.cōſulibus perenne ac proprium manere potuiſſet.de Som.130 b,Sermo nunquam de ullo perennis fuit.de Di.122 a,Tarda ac ſera nimis,ſed fama & laude perenni.de Orat. 160 a,Loquacitas perennis & profluens.de Cl.196 b, Contine te in tuis perennibus ſtudijs.de N.37 a, Stellarum perennes atq; perpetui curſus.& I.V. 225 a,Aquæ perennes. Tuſ.153 a,Continuata motio & perennis.Epi. 10 a, Ille perennis inimicus amicorum ſuorum.de Nat.27 b, Perenne auſpicium. Item, Nulla perennia ſeruantur.

PERENNITAS,*tis*.perpetuitas.de N. 45 b,Adde huc fontium gelidas perennitates.

PEREO,*ris*.intereo.Att.226 a,Liberalia tu accuſas, quid fieri tum potuit? iam pridem perieramus.de Nat.76 a,Varius ſummo cruciatu perijt.& Epiſt.128 a,Scipio & Afranius fœdè perierunt.Qu.Fr.296 b, Vt & publicanis ſatisfacias, ac ſocios perire non ſinas.Attic. 32 a, Ne opera & oleum philologiæ noſtræ perierit.& 176 a, Meo uitio pereo.I. A. 196 b,Tantam pecuniam populi Romani tam breui tempore perire potuiſſe.

PERERVDITVS.At.62.

PEREXIGVVS.de Nat.42 a,Perexiguum ſemen.Qu.Frat. libr.1, Aut nulla,aut perexigua pars.I.V.Act.2,Dies perexigua.Ead.Solicitabar reb. maximis uno atq; eo perexiguo tempore.Tuſ.lib.2,Bona corporis & fortunæ perexigua & perminuta.

PEREXIGVE'.L.Minutatim.

PEREXPEDITVS.de Fin.97 a,Sed hæc quidem eſt perſpicilis & perexpedita ſententia.

PERFACETVS pro Planc.266,Si non perfacetum, attamen fortaſſe non ruſticum.

PERFACETE'.I.V.191,Perfacetè dicta.

PERFACILIS.de Or.92,& Or.208 a.

PERFACILE'. aduer. I.V.107 a.

PERFAMILIARIS,*re*.de Fin.147.Famil.lib.13.de Cl.ora. Quint.Frat.lib.2.pro Quin.

PERFECTE'.abſolutè,plenè,cumulatè,ex toto.de Diu.85 a,Nunquam perfectè ueritatem caſus imitatur. de Ora. 95 b,Roſcius nihil niſi perfectè,nihil niſi cum ſumma uenuſtate faciebat.de Cla.191 a,Perfectè planeq; eruditus. de Fi. 110 a, Perfectè abſolutus.de Cl.173 b,Oratio neq; nimis infans,neq; perfectè diſerta.

PERFECTIO,*onis*.expletio,abſolutio.)(.Inchoatio,adumbratio.de Or.95 b,& 160 b,Hanc ego abſolutionem perfectionemq; in oratore deſidero.de Cl.177 a,In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atq; abſolutio. Item: Sic ea quæ proficiſcuntur à uirtute,ſuſceptione prima non perfectione ſunt iudicanda.pro Mar.134 a,Tantum abes à perfectione magnorum operum,ut fundamenta, quæ cogitas, nondum ieceris.Or.206 a,Rei alicuius ſi non perfectio, at conatus tamen & adumbratio.

PERFECTOR,*oris*.de Or.107 b,Stylus perfector dicendi, ac magiſter.At. lib. 8.

PERFECTVS,*a,um*.abſolutus,perfectè abſolutus, planus, ſummus,completus,expletus,cumulatus, elaboratus, perpolitus,maturus,uerus,expletum omnibus ſuis partibus, quod ut Stoici dicunt,omnes numeros habet,quod omnes habet in ſe numeros ueritatis,rectè facta quæ Græci appellant *κατορθώματα*,omnes numeros uirtutis cōtinent.)(.Inchoatus,imperfectus,adumbratus,conatus.de Inuen.62 b,

Nihil

Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expoliuit. Orat. 197 a. Illud cui nihil addi possit, quod ego summũ & perfectissimum iudico. de N. 33 a, Quod undiq; aptum atq; perfectum expletumq; sit omnibus suis numeris & partibus de Orat. 95 b, Quis ad ista summa atque in omni genere perfecta potest peruenire? de Op. 243 a, Vnum est genus perfecti, à quo qui absunt, non genere differunt, ut ab Accio Terentius, sed in eodẽ non sunt pares. de Ora. 90 a, Orator plenus atq; perfectus is est, qui, &c. & ibi. Perfectus homo in dicendo & perpolitus. & 88 a, & 91 a, Statuisti oratorem in omni genere sermonis atq; humanitatis esse perfectum. Tusc. 172 a, Nemo parum diu uixit, qui uirtutis perfecte perfecto functus est munere. de Diu. 135 b, Ad hæc non mediocri opus est prudentia, sed ingenio præstanti & eruditione perfecta. de N. 32 b, & de Cl. 175 b, A primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectas q; procedere. de Cl. 187 b, Præclara inchoata multa, perfecta non planè, M. Memmius perfectus literis Græcis. de Cla. 174 b, Rutilius penè perfectus in Stoicis. de D. 139 b, Philosophi qui propè iam absoluti & perfecti uidentur. de Fi. 53 a, Homo eruditus, in geometriaq; perfectus. in P. 92 a, Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus. de Pro. 74 b, Vt ea quæ per eum affecta sunt, perfecta reip. tribuantur. Ora. 213 a, Perfectus completusq; uerborum ambitus. & de In. 54 a, Perfectus & absolutus. pro Po. 11 a, Summus atq; perfectus imperator. pro Sest. 22 a, Perfecta cumulataq; uirtus. de Fi. 74 b, Expleta & perfecta forma honestatis. & Tusc. 236 a, Hic igitur, &c. fit perfecta mens: id est, absoluta ratio. & ibi. Cui nihil deest, & quod in suo genere expletum atq; cumulatum est. de Or. 144 a, Vterq; in suo genere perfectus. Tus. 235 b, Natura in suo quodq; genere perfectum esse uoluit. & ibid. Omniaq; in omnibus, quantum in ipsis est, nulla ui impediente, perfecta sunt. pro Po. 4 a, Perfectum ingenio, elaboratum industria. I. V. 214 a, Candelabrum è gemmis clarissimis, opere mirabili perfectum. & 216 a. de Or. 102 a, Socratem illum solitum aiunt dicere, perfectum sibi opus esse, si quis, &c. de Cl. 170 b, Nihil est simul & inuentum, & perfectum. de Cl. 195 a, Iam uidebatur illud in me perfectũ esse, & habere maturitatem quandam suam. Ep. 76 a, Videbam Italici belli historiam iam penè à te esse perfectam. & 82 a, Quoniam tu nisi perfecta re de me non conquiesti. de Am. 11 a, Omnia præclara, rara: nec quicquam difficilius est, quàm reperire quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Offi. 10 a, Quoniam non uiuitur cum perfectis hominibus, pleneq; sapientibus, &c. & ibid. Homo non perfectus, nec sapiens. & 55 a, Quod perfectum atq; absolutum est, & ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. Qu. de Pet. 214 a, Volo enim hoc commentariolum petitionis haberi omni genere perfectum. de Vn. 197 b, Vt unum opus totum atq; perfectum, ex omnibus totis atq; perfectis absolueretur. Or. 197 b, Quicquid est igitur de quo ratione & uia disputetur, id est ad ultimam sui generis formam speciemq; redigendum. & 198 a, Veram illam & absolutam eloquentiam nemo consequitur. de Fin. 95 a, Continere omnes numeros uirtutis. & 97 a, Expletus omnibus suis partibus. & 114 b, Perfectum & plenũ.)(. Curtum & mancũ. Top. 226 b, Perfectũ.)(. Inchoatũ. de N. 40 b. Plenum.)(. Præcisum.

PERFERENS, *tis*. de Or. 125 a, Perferens iniuriarum.

PERFERO, *fers*. perpetior, tolero, obduro. At. 82 a, Fortasse tibi molestus sum, qui hæc prædicem de me, perfer si me amas. de Or. 115 b, Ac mihi quidem non ita molesti sunt, facilè omnes perpetior ac perfero. pro S. R. 20 a, Id quod suscepi, quoad potero perferam. I. C. 109 b, Pruinas ac niues perferre. Tus. 178 b, Expectas fortasse dum dicat, patietur, perferet, nõ succumbet, &c. pro Sest. 18 a, Pertuli crudelitatem inimicorum. & ibid. Pertuli pœnarum satis. pro Do. 134 b, Perferre impetum in aliquem: id est, in eum irruere. Atti. 18 a, Perferre legem. & 89 a, Si Curio legem pertulerit. pro Do. 218 a, Si quæ promulgasti, perferre potuisses. At. 289 b, Tamen existimaui à me quoq; tibi huius molestiæ nunciũ perferri oportere. Ep. 182 b, Et Atticus ad me sermonem tum pertulit. Ep. 11 b, Hæc cum ad me frater pertulisset, collegi ipse me, &c. & 10 a, Cum has ad te quamprimũ literas perferri magnopere uellemus. & 22 b, In his enim sum locis, quò & propter longinquitatem, & propter latrocinia tardissimè omnia perferuntur.

PERFICIO, *cis*. absoluo, conficio, transigo, efficio, perago, extrema persequor, absolutionem alicuius rei perficio, per polio, munus susceptũ expleo. de N. 32 b, In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Cla. 206 a, Demosthenes multa pficit, nos multa conamur: ille potest, nos uolumus, &c. & Or. 217 b, Id nos fortasse nõ perfecimus, conati quidẽ sumus. de Cl. 196 b, Quorũ tamen ipsorũ ad ætatẽ laus eloquentiæ perfecta nondum erat. I. V. 227 b, Mitto, inquam, hæc omnia, quę ab isto per triennium perfecta sunt. de Or. 88 a, Tametsi ipsam exactionem mente, non lingua perfectam uidemus. Atti. 101 b, Ac primùm illud, etsi cupidissimè expetitum à me sit, & approbatum à te, ne diutius anno in prouincia essem, tamen non est nostra contentione perfectum. pro Ar. 191 a, Nam res nostras gestas attigit hic uersibus, & inchoauit, quibus auditis eum ad perficiendũ sum hortatus. de Or. 86 a, Athenis summa dicendi laus & inuenta est & perfecta. At. 208 b, Ego interea admonitu tuo perfeci sanè argutulos libros ad Varronẽ. & ibi. Dialogos confeci & absolui. Qu. Fr. 327 a, Institutum poema perficere. & alibi, Instituere & efficere aliquid. & de D. 109 b, Si institutа perfecero. Att. 232 a, Ista nobis ad pridie Calendarũ tractanda & perficienda sunt. pro Cl. 21 a, Hoc totum malum à matre conflatum, & perfectum. & 58 b, Hostiæ cęsæ ad scelus perficiendum. & pro Syl. 181 a, Itaq; eos ad perficiẽdum scelus furiæ quædam incitarunt. pro Cæl. 48 b, Perficiendi & occultandi maleficij spes. & pro Deio. 147 b, Perficere cogitata. Antequã. 197 b, Antea laude dignissimi ducebantur, qui se perfecerunt: nunc scelerati dicuntur, qui hæc administrarunt. de D. 112 a, Ea enim prædicant, quæ naturæ necessitas perfectura est. Ep. 86 a, Perficere onus uel munus. cont. Ru. 66 a, Quod si quis, &c. perficiam profectò, id quod, &c. ut, &c. de D. 131 b, Callidè enim qui illa composuit, perfecit, ut quodcunq; accidisset, prædictum uideretur. Q. Fr. 308 b, Eo die nihil perfectum est. & 318 b, Omnino spero paucis mensibus, opus Diphili perfectum fore. de L. 160 b, Ratio tum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritè sapientia. de Vniu. 202 b, Quibus prætermissis cœli absolutio perfecta non erit.

PERFIDELIS, *le*. At. 24.

PERFIDIA, *diæ*. fraus, destitutio. Qu. Fr. 308 b, Cato Pompeij in me perfidiam increpauit. de Or. 118 a, In quo illa magna offensio est, uel negligentię susceptis rebus, uel perfidię receptis. pro S. R. 36 b, Istius fide ac potius perfidia deceptus sum. I. A. 231 a, Dextræ, quę fidei testes esse solebãt, perfidia sunt & scelere uiolatę. Ep. 3 b, In tanta hominum perfidia & iniquitate. At. 128 b, Perfidiæ suspicionem fugere. I. A. 175 b, Vtriusq; uestrûm perfidia in Dolabellam.

PERFIDIOSÈ. fallaciter. ad Her. 2 a, Spurcè, superbè, perfidiosè. & 28 b.

PERFIDIOSVS, *a, um*. perfidus. de N. 76 a, Homo perfidiosissimus C. Marius. & de Orat. 136 a, Homo improbus & perfidiosus. & Ep. 41 b, Perfidiosus, infidiosus, fallax.

PERFIDVS, *a, um*. perfidiosus. Postquã. 202 b, Perfidus animus. pro Qu. 4 b, Si fide societas colitur, qui socium prodit, perfidiosus est. Offi. 64 a, Omnes aliud agentes, aliud simulantes perfidi, improbi, malitiosi sunt.

PERFLABILIS, *perflabile*. per quod flatus penetrare potest, tenue. de Diui. 116 b, Epicurus deos induxit perlucidos & perflabiles.

PERFLAGITIOSVS, *sa*. pro Cæl. 48.

PERFLVENS. affluens. de Fin. 89 a, Perpetuis uoluptatib. perfluens.

PERFODIO, *dis*. perfero, perfringo. I. V. 31 a, Licet impunè per me parietes in adolescentia perfoderis. & de Fin. 88 a, Atho perfosso.

PERFORE. Ep. 33 a, Perfore accommodatũ tibi scio, si, &c.

PERFORO, *as*. perfodio, patefacio. Ep. 94 b, Ex quo tibi Stabianum perforasti, & patefecisti Seianum. Tus. 158 a, Via ad oculos à sede animi perforatæ. & de Nat. 68 b, Duo lumina ab animo ad oculos perforata.

PERFRACTE. de Offi. lib. 3, Perfractè aliquid defendere.

PERFREMO, *perfremis*. de Natur. 44, Perfremunt delphini. Accij.

PERFRICO, *as*. I. V. 160 b, Cum interea Apronius caput atque os suum unguento perfricaret. in P. 92 b, Scriba caput sinistra manu perfricans, &c. Tus. 199 a, Quæ tu idem cum os perfricuisti, soles dicere: id est, cum pudorem & uerecundiam deposuisti.

PERFRIGIDVS, *da*. I. V. 229, Perfrigida dicere.

PERFRINGO, *gis*. infringo, effringo, labefacto. de Cl. 168 a, Suauitas, quæ perfundat animos, non quæ perfringat. & I. V. 243 b. L. Repagulum. & Or. 205 b. L. Irrepo. de Ar. 255 a, Qui omnium obiecta tela semper ui & uirtute perfregit. & de D. 126 a, Itaq; perfracto saxo sortes eruperunt. I. C. 101 a, Deuincere & perfringere leges. & 123 a, Perfringere & labefactare conspirationem bonorum.

PERFRVOR, *ris, perfructus sum*. utor, potior. de Cl. 165 b, Fortunati, quibus sapientiæ laude perfrui licuit. I. C. 102 b, Hic qua lætitia perfruêre? quibus gaudijs exultabis? Tus. 242 b, Omnes q; sapientes ijs gaudijs perfruũtur. Ep. 67 a, Vt suauitate ingenij tui uiui perfruamur. I. C. 120 b, Ita mihi rep. salua uobiscum perfrui licet. & Ep. 94 b, Perfrui ocio. de L.

167 b, Vita modica & apta uirtute perfrui. Off. 5 b, Experũtur diuitiæ tum ad usus uitæ necessarios, tum ad perfruendas uoluptates. I. P. 89 a, Hisce ego rebus pascor, his delector, his perfruor, quod senatus, & cætera.

PERFRVCTVS. non *perfruitus*. In Hortensio, autore Prisciano.

PERFVGA, *gæ.* transfuga, qui ad hostes profugit. Or. a, Cur de perfugis nostris copias comparat contra nos? pro S. R. 38 a, Iste qui initiò proditor fuit, deinde perfuga. Offi. 69 b, Perfuga à Pyrrho uenit in castra Fabricij.

PERFVGIO, *gis.* transfugio. pro Corn. 59 b, Qui hostes ad nostros imperatores perfugissent. I. P. 98 b, In oppidum Beroam perfugisti.

PERFVGIVM, *gij.* portus, præsidium, arx. pro Cluent. 19 a, Spero hunc locum eius fortunæ miseræ atq; iactatæ portũ ac perfugium futurum. Offic. 12 a, Tota domus quæ spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugium. pro Rab. 9 a, Perfugium & præsidium salutis reipub. pro Syll. 182 a, Munite communem arcem bonorum, obstruite perfugia improborum. pro Arc. 188 b, Hęc studia rebus aduersis perfugium ac solatium præbent. I. C. 118 a, Domus commune perfugium. de D. 139 a, Somnus est perfugium omnium laborum & solicitudinum. Ep. 71 b, A portu & perfugio excludere aliquem. in V. 129 a, Postremò illo desperatisimo perfugio uti posset. Item, Senectuti uerò celebrandæ quod honestius potest esse perfugium? pro S. R. 43 b, Vnum perfugium, una spes reliqua est. Tusc. 174 b, Portum potius para tum nobis & perfugium putemus.

PERFVNCTIO, *onis.* de Fi. 59 a, Perfunctio laborum. & de Or. 143 b, Honorum perfunctio.

PERFVNDO, *dis.* respergo. in V. 89 b, Aqua feruenti à Rubrio ipso Philodamas perfunditur. & ad Herenn. 27 a, Cœpit postquam perfusus est defricari. de Cla. 181 a, b, Multitudo audiens ducitur oratione, & quasi uoluptate quadam perfunditur. de Fin. 88 b, Cum omnes sensus dulcedine omni perfusi mouerentur. & Tusc. 213 a, Perfundere animum uoluptate. & de N. 23 b, Perfundere aliquem omni uoluptate. & de Fin. 65 a, Perfundi uoluptate uel iucunditate. & de Cl. 168 a, Phalereus suauis fuit, sed suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret. Att. 12 b, Dij immortales. qui me horror perfudit! pro S. R. 31 b, Mihi uideris Eruci, una mercede duas res assequi uelle, nos iudicio perfundere, accusare autem eos, à quibus mercedem accepisti.

PERFVNGOR, *ris.* utor, exantlo. de Se. 93 a, Nam dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur. I. A. 183 a, Mihi iam optanda mors est perfuncto rebus ijs, quas adeptus sum, quasq; gessi. & de Clar. 165 b, Aetas nostra perfuncta rebus amplissimis. & de Or. 101 b, Senex perfunctus honoribus & reip. muneribus. pro Mar. 124 b, Qui eadem pericula, quib. nos perfuncti sumus, ingrediuntur. Ep. 9 a, Cum & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essemus. Epi. 50 b, Reminiscere illam omnibus bonis perfunctã esse. pro Mu. 136 a, Resp. perfuncta est hoc misero fatali; bello. pro D. 240 a, Ab Hercule iam perfuncto laboribus sacra dicisse. Epi. 68 a, Cæteris uerò nulla perfunctis propria mo lestia, &c. pro Cl. 41 b, Aut quod se perfunctos iam esse arbitrantur, cum de eo iudicarunt. pro D. 222 b, Equidem iam perfunctus sum, expleui animos inuidorum. Epi. 11 b, Vt mihi tam multa pro se perpesso atq; perfuncto cõcederet. Att. 280 a, Et dignitatem perfuncturus es.

PERGA, *gæ.* urbs. in V. 86. & 216.

PERGAMENVS, *a, um.* pro Fla. 160 b, Annos iam XXX. in foro Pergameno uersaris.

PERGAMVM, *mi.* urbs in Asia. pro Fla. 161 a, Cur non Pergami? Smyrnæ, &c. & de D. 89 a.

PERGAVDERE. ad Qu. Fr. 319.

PERGO, *gis.* eo, iter facio, tendo, petere contendo. pro Pla. 280 a, Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliquorum dierum uiam in Macedoniam ad Planciumque perrexi. de Finib. 147 b, In oppidum ad Pompeium perreximus omnes. Tusc. 230 b, Vt ad eas cursim perrectura beata uita uideatur. ad Heren. 40 b, Pergere obuiam alicui. de Legibus 158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra sedesq; pergimus? Attic. 152 a, Brundusium pergere cogito. de D. 106 a, Quibus quærentibus cur non eadem uia pergeret, deterreri à Deo dixit. de N. 71 a, Neptunũ esse animũ cum intelligẽtia per mare pergentem. de D. 86 a, Conclaue illud ubi erat mansurus, si ire perrexisset, proxima nocte corruit. Ac. 39 a, Itaque confestim ad eum ire perreximus. ad Herenn. 16 a, Nos proficisci ad instituta pergemus. in Ar. Post hunc ore fero Capricornus uadere pergit. de Orat. 135 b, Perge conficere iter reliquum. Attic. 174 b, Hæc tu perge, ut facis, mitigare. pro Cecin. 296 a, Perge porrò hoc idem interdictum

sequi, homines, &c. Q. de Pet. 213 b, Perge tenere istam uiã, quam instituisti. de Or. 87 b, Quamobrẽ pergite, ut facitis, adolescentes. I. C. 99 a, Perge uerò ut cœpisti, egredere, &c. At. 140 b, Perge, ut facis, & scribe quantum potes. Epist. 150 b, Perge igitur, ut agis, &c. & de Fin. 123 a, Perge porrò, &c. Offic. 32 a, Sed ad reliqua pergamus. I. V. 158 a, Pergam atque insequar longius. Part. 232 a, Perge igitur ordine quatuor mihi istas partes explicare. & At. 60 b, Perge reliqua. Att. 79 a, Cum graues de Parthis nuncij uenirent, perrexi in Ciciliam. de Clar. 188 b, Sed perge Pomponi de Cæsare, & redde quæ restant. 279 a, Equidem suasi ut Romam pergeret. Item: Quanquam dolebam, &c. tamen perrexi, Romamq; perueni. Quin. Fr. 304 a, Rogo te ut Romam protinus pergas & properes.

PERGRANDIS, *de.* I. V. 112, 132, Vas uinarium ex una gemma pergrandi. contra Rull. Pergrande uectigal. I. V. Pergrandis pecunia.

PERGRATVS, *ta.* At. 80 b, Vtriq; nostrũm existimo, tũ mihi erit pergratum. At. 20 b, Per mihi, per inquam, mihi gratum feceris. de Am. 98 b, Pergratum mihi feceris.

PERGRAVIS, *ue.* pro Sest. 27. & pro Cæl. 51.

PERGRAVITER. de Or. 104.

PERGRATVM. L. Per, in compositione.

PERHIBEO, *bes.* dico, aio, uoco. de Diu. 111 a, Bene qui conijciet, uatem hunc perhibeto optimum. de Na. 47 a, Quem claro perhibẽt Ophiuchum nomine. & 44 a, Hoc quod memoro, Graij perhibent æthera. & 39 a, Hunc summum habeto diuum, hunc perhibeto Iouem. I. Ar. Cum quibus, ut perhibent, ausa est contendere forma. Epist. 68 b, Nec minus est Spartiates ille Agesilaus perhibendus: id est, celebrãdus. Attic. 2 a, Qui fine eo, quem Cæcilius suo nomine perhiberet, facilè communem causam sustinerent. Tusc. 154 a, Ille auditor fuisse perhibetur. pro Lig. 141 a, Prohibiti estis in prouincia uestra pedem ponere, ut perhibetis summa cum iniuria.

PERHONORIFICE'. adu. At. 227. Octauium sui perhonorificè & amicè Cæsarem salutabant.

PERHONORIFICVS, *ca.* de Pro. 78, & Att. lib. 1, Collega in me perhonorificus.

PERHORRESCO, *scis.* exhorresco, pertimesco. pro Sest. 21 a, I. P. 89 a, Nemo ciuis eas, qui hos non oculos fugiat, aut ribus respuat, animo aspernetur, recordatione deniq; ipsa consulatus uestri perhorrescat. I. A. 253 a, Tu illius diei memoriam non perhorrescis? & de Orat. 129 b, Tu imagines ipsas non perhorrescis? I. V. 218 a, Hanc tantam religionem non perhorrescis? I. C. 120 b, Tum lamentationem matrũfamiliãs, tum fugam uirginum ac puerorum perhorresco. pro Qu. 13 a, Quorum frequentiam & consessum non modò Quintius, qui de capite decernit, sed quiuis, qui extra periculum sit, perhorrescat. de Fini. 131 b', Et si hoc quidem est in uitio, dissolutionem naturæ tam ualde perhorrescere. I. V. 61 a, Non solùm commoueor animo, sed etiam toto corpore perhorresco. Attic. 212 b, Sed quid est tandem quod perhorrescas?

PERHOSPITALIS, *le.* I. V. 200, Domus perhospitalis.

PERHVMANVS, *na.* At. 259, Homo perhumanus. Qu. Fra. lib. 2, Sermo perhumanus.

PERHVMANITER. Epist. 99.

PERICLES, *clis.* orator Athenienfis. Or. 198 a, Pericles Anaxagoræ Physici auditor. & 199 a, Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, & permiscere Græciã dictus est. de Orat. 155 b, Pericles in cuius labris ueteres comici lepõrẽ habitasse dixerunt. & 111 a, Pericles, Thucydides & Alcibiades eadem ætate fuerunt. & 67 a, De Pericle. & de Cla. 168 b, & 169 b. L. Pitho.

PERICLITATIO, *onis.* experientia. de Nat. 58 b, Quarũ dam herbarum utilitates longinqui temporis usu ac periclitatione percepimus.

PERICLITOR, *aris.* periculum facio, experior, tento; cum periculo experior, periculum pro aliquo suscipio, periculis me offero. de Or. 97 b, Subeundus usus omnium, periclitandæ uires ingenij, & illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est. & 156 a, Mihi non est difficile periclitari, &c. de Diuin. 128 b, Babylonij CCCCLXX. millia annorum in periclitandis experiundisque pueris quicunque nati essent, posuerunt. Ep. 154 a, Itaq; potius periclitari uolui, si possem mea præsentia exercitum facere meliorem, quàm nimis cautus uideri. I. V. 262 b, Homines, in prælijs belli fortunam tentare ac periclitari solent. pro Qu. 18 a, Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est. de In. 81 a, Periclitari omnium iura, si fimilitudines accipiantur id est, periculum subire. I. C. 199 a, Nõ est sæpius in uno homine salus periclitãda reip. de Am. 108 a, Vt utamur quasi equis temperatis, sic amicitijs, aliqua ex parte periclitatis moribus

moribus amicorum. & Offi. 66 a, Periclitemur (si placet) in ijs quidem exemplis, in quibus, &c.

PERICVLOSÈ. cum periculo. in A. 210 b, Periculosè dico, sed oro uos, &c. & Ep. 260 a, Periculosè hyeme nauigatur. Atti. 119 a, Homo quotannis periculosè ægrotans. pro Mil. 103 a, Periculosè facere aliquid.

PERICVLOSVS, *a, um.* lubricus, anceps, præceps, non procul à periculo. Attic. 213 b, Aliter fuissemus in hos inofficiosi, & in nosmetipsos penè periculosi. Epi. 7 a, Offensionem esse periculosam uideo. Epi. 7 b, Ratio rei gerendæ periculosa tibi uidebitur. Ac. 17 b, Res periculosa & lubrica. & de Nat. 72 a, Periculosa consuetudo. Off. 17 a, Periculosa & anceps curatio. I. A. 244 a, Infestum & periculosum iter. Attic. 231 a, Dolabella sustulit simulationem desiderij, &c. ne periculosa nostris tyrannoctonis esset. pro Ce. 291 a, Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa. pro Do. 4 b, Bellum graue & periculosum. I. A. 204 a, Dominādi cupiditas præceps & lubrica. in Ant. 263 a, Duobus periculosis uulneribus acceptis.

PERICVLVM, *li.* discrimen, dimicatio. pro S. R. 36 b, Adire periculum capitis. Ora. 205 b, Etiamsi quando minus succedet, magnum tamen periculum non adibis: altè enim cadere non potes. & ibid. Versari in lubrico: id est, esse in periculo. in C. 117 a, Offerre se periculis pro patria. & Parad. 235 a, Subire periculum pro amico. pro Syl. 169 a, Quibus ipsis periculum tum constari putabatur. Atti. 33 b, & pro S. R. 19 b, & pro Qu. 8 a, Periculum uel pericula alicui, uel in aliquem intendere. pro Ce. 301 a, Cui periculū mortis sit inlectum. pro Dom. 10 a, Committere se periculo mortis. pro Pom. 6 a, In periculum ac discrimen uocari. pro Cor. 59 b, In periculum capitis atque in uitæ discrimen pro aliquo se inferre. de Or. 126 a, In amicorum periculis aliquid accidere. de Na. 59 b, Dij discriminum periculorumq; comites. in V. 259 b, A` securi negat ei esse periculum. de Cl. 194 a, Qui habitus non procul abest à periculo uitæ, si accedat labor, &c. Ep. 58 b, 59 a, Tamen hoc tempore breuiter commonē dum putaui, ne quo periculo te proprio existimares esse: in magno omnes, sed tamen in communi sumus. Off. 31 a, Si ei subitò sit allatum periculum, discrimenq; patriæ, &c. I. V. 61 b, Facessere periculum innocenti. I. V. 64 b, Creare periculum alicui. Anteq. 196 a, Nemini iniustè periculū creaui. At. 37 a, Si mihi periculū procrearetur ab eo, quem ipse armasset. pro Mu. 137 a, Qui dum conatus est, &c. in periculum ueni ne amittat, &c. Ep. 267 a, Maximum ab uniuerso naufragio periculum est. Attic. 192 b, Maximo in periculo res est. & 129 a, Domitium periculo obsidionis liberari cupio. Tus. 251 a, Quæ qui recordetur, aut sanè periculum est, ne, &c. & 163 a, Ne mouear, &c. periculum nō est. & de Or. 102 b, Nullum periculum est, ne quid tu, &c. Att. * Summū erat periculum, ne si nihil impetrarent, à senatu alienarentur. Meo periculo, tuo, suo, alicuius. I. V. 246 a, Sumptu periculoq; suo armatam nauem aliquò mittere. I. V. 148 a, Periculo suo uersari in aliqua re. pro Sest. 25 a, Quid tu meo periculo gurges patrimonij helluabere? Attic. 85 b, Brutus scripsit rem illam suo periculo esse. pro Fl. 154 b, Iniustè facis, si putas periculo nostro uiuere tuos cōtubernales. pro Sest. 14 a, Ego qui periculo reip. uiuebā. At. 59 a, Quod quidem tibi nummi meo periculo sit. Attic. 212 b, Sed etiam atq; etiam dico, tuo periculo fiet. I. A. 242 b, Ita fit, ut meo semper periculo peccet Antonius. de Leg. 188 a, Dux enim suo periculo progredi cogitat. pro Mur. 130 b, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur.

PERICVLVM facere. pro experiri, & perclitari. in V. 72 b, Facere periculum innocentiæ alicuius. in Verr. 59 a, Tu uerò qua in re specimen cæteris aliquod dedisti? quando tute tui periculū feciſti? de Pro. 76 a, Si quis fortunæ muneribus amplissimis ornatus, sæpius eius deæ periculū facere nollet. I. P. 93 b, Fac huius odij tanti ac uniuersi periculum, si audes. I. A. 197 a, Qui quotidie periculum fortunæ facit.

PERILLVSTRIS, *stre.* At. 79, Perilluſtres fuimus.

PERIMBECILLVS, *la, lum.* At. 169, Quod quidem est natum, perimbecillum est.

PERIMO, *mui.* interimo, deleo. Tus. 167 b, Nec potest esse miser quisquam sensu perempto. & 174 a, Sin autem perimit ac delet omnino, quid melius? de Arusp. 249 a, Si ludi non intermissi, sed perempti atque sublati sunt. pro Pl. 280 b, Si mihi uis aliqua maior reditum peremisset. pro Sest. 13 b, Si causam publicā mea mors peremisset. de Di. 84 a, Vbi tam teneros uolucres matremq; peremit. de Di. 84 a, Luna, &c. stellanti nocte perempta est. de Vn. 202 a, Nec uos ulla mortis unquam fata periment.

PERINCOMMODÈ. At. 14 a, Sed accidit perincommodè, quod eum nusquam uidisti.

PERINDE. proinde quasi, similiter, eo loco. de Ora. 149 b, Non possum dicere me hæc perinde ut dicam discenda esse didicisse. & 162 b, Sed hæc omnia perinde sunt ut agantur. Of. 76 b, Habes à patre munus magnum, sed perinde erit ut acceperis. At. 203 a, Bene facis cum id efficis, mihi crede, perinde ut tu existimare nō possis. Epi. 122 b, A` te peto, ut meas iniurias perinde doleas, ut me existimas dolere tua solere. de Cl. 181 b, Hæc perinde accidunt, ut eorum qui audiunt mentes oratione tractantur. I. A. 261 b, Perinde homines, ut quisq; meretur, iudicant. pro Cluen. 32 a, Perinde ut opinio est de cuiusq; moribus, ita quid ab eo factū aut non factum sit, existimari potest. de D. 126 b, Significari orbis unaqueq; pars alia alio modo mouet cœlū, perinde ut quæque stellæ in his finitimisq; partib. sunt quóq; tempore. de D. 227 a, Perinde utcunq; temperatus sit aer, ita pueros oriētes animari atq; formari. Ac. 9 a, Difficile est de eorum temeritate, perinde ut causa postulat, dicere. Epist. 134 a, Non perinde ut est re absens percipere potuisti. Tusc. 168 b, Omnia ista perinde ut cuique data sunt, pro rata parte à uita uel longa uel breuia dicūtur. Epist. 145 b, Si perinde ut mereor, mihi successerit. pro Cec. 296 b, Perinde ualebit, quasi armatissimi fuerint si reperientur, &c. pro Q. 15 b, Atq; hæc perinde loquor, quasi debueris, &c. Tus. 204 a, Perinde stultissimum regem in luctu capillū sibi euellere, quasi calui tio mœror leuaretur. pro Qu. 8 a, Quod nunquam factum est, perinde quasi factum sit cōfirmare. Tus. 160 b, & I. V. 96 a, Metelli sperat sibi quisq; fortunā, perinde quasi certi quicquam sit in rebus humanis. aliter, proinde quasi. Att. 220 b, Quod ego perinde tuebar, ac si usus essem. Att. 44 b, Perinde habebo, ac si scripsisses nihil esse. & Par. 237 a, Perinde habere aliquid ac si non esset. pro Qu. Ro. 47 a, Perinde ac si, &c. perinde dicemus. Epi. 179 b, Perinde ac si iam uicerint. aliter, Proinde ac si. Tus. 229 a, Philosophia non perinde ac de hominum est uita merita laudatur. de Fin. 63 b, Viuendi artem tantam tamq; operosam, & perinde fructuosam relinquerent. ad Her. 1 b, Res gestæ aut perinde ut gestæ. pro Mar. 132 b, Perinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit. Vereor, ut hoc quod dicā non perinde intelligi auditu possit, atq; ego ipse cogitans sentio.

PERINDVLGENS. de Off. li. 3, Perindulgens in patrem, idem acerbè seuerus in filium.

PERINFIRMVS, *ma.* de Fin. 75.

PERINGENIOSVS. de Cl. 172.

PERINIQVVS, *qua.* Epist. 195, Periniquò animo pati. pro Pom. Periniquum & non ferendum.

PERINSIGNIS, *gne.* notabilis, conspicuus. de Le. 166 a, Perinsignis corporis prauitas.

PERINVITVS, *ta.* inuitè, inuitò. Ep. 111 a, Tu uellem ne uoritus esses, ne perinuitus legerem tuas literas.

PERIOCHA, *chæ.* argumentum, complexio totius rei breuior. Attic. 213 a, Ego ne Tyroni quidem dictaui, qui totas περιοχὰς persequi solet, sed Spintheri syllabatim.

PERIODVS, *di.* eiusq; partes. Ora. 217 a, Circuitus orationis, quem Græci περίοδον, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionem, aut continuationem, aut circumscriptionem dicimus. & de Ora. 161 b, Cum illi ueteres circuitum, & quasi orbem uerborū conficere non possent, terna aut bina, aut nonnullū singula etiam uerba dicebant. de Cla. 179 a, Comprehensio & ambitus ille uerborum (si sic periodum appellari placet) erat apud illum cōtractus & breuis. Or. 217 a, Dicendum est, quantos circuitus facere deceat, deq; eorum particulis & tanquam incisionibus differendum est. Or. 218 b, Constat enim ille ambitus, & plena comprehensio è quatuor ferè partibus quæ membra dicimus. & ib. E` quatuor quasi hexametros ū instar uersuum quod sit, constat ferè plena comprehensio. Or. 219 a, Sequitur comprehensio ex duobus membris, qua non potest esse breuior. Quem quasi nostrū fefellit, ita uos esse dicturos. Ora. 217 a, Placet igitur omnia dici illa circumscriptione & ambitu, ut tanquā in orbe incluſa currat oratio, quoad insistat in singulis perfectis absolutisq; sententijs. Ora. 216 b, Solet aūt queri, totóne in ambitu uerborū numeri tenendi sint, an in primis partibus atq; in extremis. Or. 216 b, Non sunt in oratione tanquā tibicini percussionū modi, sed cōprehēsio & species orationis clausa & terminata est. Or. 215 a, Circuitus incitatior numero ipso fertur, & labitur, quoad perueniat finē & insistat. Orato. 210 b, Forma concinnitasq; uerborū cōficiat orbem suū. de Or. 160 b, Oratio cōuersiones habeat absolutas. ad He. 30 a, Cōtinuatio est, dēsa & cōtinēs frequētatio uerborū cum absolutione sententiarū. & ib. Exēpla periodorū, quæ in trib. cōmodissimè fieri solent, in sentētia, in cōtrario, in cōclusione. & 34 a, In cōtinuationibus oportet uerba sicut à poetis in quendam numerum extruere. I. V. 250 b, Exempla periodorum. & 261 a, Cui, &c. hæc, &c. & de Finib. 84 a, Cui, &c. & 83 b, Quin,

&c.ijs,&c.& Tuscu.235 a, Nam cui,&c.huic, &c. Exemplũ pulcherrimæ periodi.de Am.Nam cuius aures clausæ sunt ueritati,ut ab amico uerum audire nequeat,huius salus de sperandaest.Exemplum periodi figura tantum.I.V. 274 a, Post Syracusas conditas,quem in portũ nunquã hostis accesserat,in eo te prætore primùm piratæ nauigauerunt.

PERIPATETICVS, *a,um.* de Ora.148 a,Ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates,quorum alter Peripateticorũ, alter Academiæ nomẽ obtinuit.Ac.42 a, Qui erant cum Aristotele,Peripatetici dicti sunt,quia disputabant inambulãtes in Lycio. Tusc.195 a, Peripatetici familiares nostri, quibus nihil est uberius,nihil eruditius,nihil grauius.Of.56 a, Peripatetici,qui quondam idem erãt qui Academici. & de Fi.125 b,Peripatetici & Academici ueteres idem. de Na.5 a, Stoici cum Peripateticis re consentire,uerbis discrepare uidentur.& ib.M.Piso Peripateticus.de Fi.99 a,Est enim Peripateticorum consuetudo dicendi non satis acuta, propter ignorationem dialecticæ. Peripatetici ad placandos animos multa afferunt:spinas partiendi & diuiniendi prætermittunt,Tusc.lib.4. Peripatetici honesta commiscent commodis,ut ea inter se magnitudine,& quasi gradibus,non genere differant,de Nat. Peripatetici libidinis uel cupiditatis genus ad summam utilitatem esse dicũt à natura datum: nihil enim quenquam,nisi quod libeat, præclarè facere posse, Tusc.li.4. Peripatetici omnia,quæ ipsi bona appellant, pertinere dicunt ad beatè uiuendum,de Fin.lib.3. Peripatetici corporis commodis compleri uitam beatam putant,de Fi. li.3.Peripatetici imperia seueriora nulla esse putant sine ali qua acerbitate iracundiæ, Tusc.quæst.li.4.Peripatetici,perturbationes istas,quas Stoici extirpandas putant,non modò naturales esse dicunt, sed etiam utiliter à natura datas, Tusc.q.lib.4. Peripatetici reprehendunt præmeditationem rerum futurarum,sed malè, Tusc.q.lib.3. Peripatetici plurimum tribuunt honestati,sed tamen & in corpore, & extra, esse quædam bona censent,de Fi.lib.2.Peripateticorum disciplina,quantum ad dicendum conferat, Br.Peripateticorum elegans exercitatio,Or.Platonis autem autoritate,qui uarius & multiplex & copiosus fuit,una & cõsentiens duobus uocabulis philosophię forma instituta est Academicorum & Peripateticorum,qui rebus congruentes, nominib. differebant,1 Aca.q.Peripateticorum librorum duo genera sunt:unum populariter scriptum,quod ἐξωτερικὸν appellabant.alterum limatius,quod in commentarijs reliquerunt, de Fin.lib.5. Peripateticorum facilè princeps Cratippus,de Vn.Mollis & eneruata Peripateticorum ratio & oratio,qui perturbari animos necesse esse aiunt,&c.Tusc.q.lib.4.Peripateticorum ratio in philosophia & ratione dicendi,Br.Peripateticis nihil est uberius,&c.3 Tusc. q.19. A` Peripateticis differendi non dialecticè solùm,sed etiam oratoriè præcepta sunt tradita,de Fin.lib.5.

PERIPETASMA,*tis.* peristroma,aulæum.I.V.205 b, Quid illa Attalica tota Sicilia nominata,ab eodem Heio peripetasmata emere oblitus es?

PERIRATVS.Epist.128.

PERISTROMA,*tis.*peripetasma, stragulũ, stragula uestis. I.A.173 a,Conchyliatis Cn. Pompeij peristromatis seruorũ in cellis lectos stratos uideres.

PERISTYLVM,*li.*locus columnis undiq; clausus,& ornatus,intra quas columnas,tres aut quatuor porticus patent, ea forma,qua uidemus claustra, quæ uocant sacrarũ ædiũ, præsertim monachorum fabricata.pro Do.236 b, Porticus cum conclauibus pauimenta trecentũm pedum amplissimum peristylum.

PERITE`.scienter.de Or.116 a, Hæc quidem sunt concinnè distributa,sed non peritè.& pro Corn.55 a, Peritè dicere de aliqua re.de Or.109 a,Scienter & peritè dicere. de Or. 89 a, In aliqua re satis callidè uersari ac peritè.& I.V.135 b,Peritissimè & callidissimè facere aliquid.

PERITVS,*a,um.*sciens,gnarus,exercitatus,intelligens,in ali qua re artifex.pro Cor.55 a,Si usus patronorum in iudicijs ualeret,à peritissimis L. Cornelij causa defensa est. & pro Fon.283 a,Peritus ad usum ac disciplinam belli.de Or.99 a, M.Cato iuris ciuilis omnium peritissimus.& 103 a, Iurisconsultus,qui legum & consuetudinis ad respondendum & ad cauendum peritus sit. & 106 a. In eo iure quòd ambigitur inter peritissimos.de Cl.171 b,Fabius Pictor iuris & literarum & antiquitatis bene peritus.Ep.102 b,Neminem te iuris peritiorem esse constat.pro Cl.39 b,Quis P.Octauio ingenio prudentiorsiure peritiorsde Cl.173 b,L.Cælius iuris ualde peritus.& 183 a, L.Aelius antiquitatis scriptorumq; ueterum literatè peritus.de Or.94 a, Hæc ab hominib.callidis ac peritis animaduersa sunt.pro Fon.279 b,Sapiens homo ac multarum rerum peritus.Offic. 29 b, Homo doctus, uel etiam usu peritus, Officiorum 64 a,Homo peritus defi-

niendi.& pro Font.283 a,Peritus belli gerendi. in Pet.91 a, Vir fortis, in primis belli ac rei militaris peritus Qu. Martius,&c.

PERIVCVNDVS,*da.*de Or.102.& 111.Epist.lib.1.

PERIVCVNDE`.pro Cæl.42,Fuit enim periucundè.

PERIVRIVM,*rij.*perfidia.Off.73 b,Non enim falsum iurare peierare est,sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro, id non facere, periurij est.Off. 73 b, Sed si hic sibi sumunt, nullam esse fidem quæ infideli data sit,uideant ne quæratur latebra periurio.in V. 204 a,Quàm minimum dem illi temporis ad meditandum confirmandumq; periurium.pro Font.283 b, Sceleratorum hominum periuria.de Arus.252 b, Hoc suspicor de tuorum hominum periurio dici.Item: In periurio fides iusiurandũ manifesto periurio dici.Item: In periurio fides iusiurandũ manifesto periurio dici.Item: In periurio fides iusiurandũ manifesto periurio dici.Item: In periurio fides iusiurandũ manifesto periurio dici.Item: In periurio fides iusiurandũ randumq; negligitur.de L.174 a,Periurij pœna diuina,exitium:humana, dedecus.

PERIVRVS,*a,um.* qui fidem & iusiurandum negligit & uiolat,uel relinquit.pro Qu.R.48 a,Improbissimus & periurissimus leno.52 b,Nihil interest inter periurum & mendacem.L.Mendax.

PERLABOR,*ris.*Tusc.154 a,Indeq; perlapsus ad nos, & usq; ad Oceanum Hercules.

PERLATE`.de Or.110 a,Perlatè patere.

PERLEGO,*gis.*de Diu. 81 b,Perlegi,inquit ille,tuum paulò antè tertium de natura deorum.

PERLEVIS,*me.*contra Rul.82, Perleui momento fortunæ.

PERLEVITER.Qu.Fr.309,Perleuiter commotus.

PERLIBENTER.Att.132.

PERLIBERALITER.Att.158,& 245.

PERLITVS,*a,um.*respersus. pro S.R. 43 b, Perlitus sanguinis crudelitate.

PERLONGVS.Attic.80 a, Perlonga & non satis tuta uia. cont.Rul.Perlongo interuallo.

PERLVBENS,*tis.*Qu.F.311 b,Me perlubente, Seruius allisus est.

PERLVCEO,*ces.*eluceo.Offic.39 b, Honestum illud maximè quasi perlucet ex ijs quas commemoraui uirtutibus.

PERLVCIDVS, *a,um.* perlucens, quod ita tenue ac lucidũ est,ut per id res respici & peruideri possint, illustre, & ualde clarum.de Na.54 b, Membranæ oculorum perlucidæ.& de D.107 b,Illustris & perlucida stella. pro Do. 116 b, Deos ipsos induxit Epicurus perlucidos & perflabiles.

PERLVCTVOSVS,*sa,sum.*Qu.F.327.L.Funus.

PERLVSTRO,*as.*Par.233 a.L.Lustro.

PERMAGNVS,*a,um.*I.V.81,Permagno uendere. At. lib.10. 154 b,Per enim magni æstimo,tibi firmitudinem animi nostri,& factum nostrum probari.Part. Quod enim permagni interest,pro necessario sæpe habetur.

PERMANEO,*es.*consto.de Ami.110 a,Aliter enim amicitiæ stabiles permanere non possunt. Epi.11 a, In omnibus meis sententijs de rep.pristinis permanebam.& 70 b,71 a,Permanere in incepto.de Leg.183 a, Nam & Athenis iam ille mos à Cecrope,ut aiunt,permansit. Epi.61 a, In mea erga te uoluntate permaneo.de Fin.82 b, Illud stabile & firmum permansurum est.de Or.110 b,In qua permaneo Catule sententia.Ep.13 a,Qua in sententia constare si uoluissent,&c.Att. 20 a,Permanere in pristina sententia.

PERMANO,*as.*peruenio,penetro.pro Corn.66 b,Vt aliqui sermones inuidorum etiam ad uestras aures permanarent, & in iudicio ipsò redundarent.pro Do.237 b, Et si effluunt multa ex uestra disciplina, quæ ad nostras aures sæpe permanant.de Na.1 b,Nec est quod ab his ad hominum uitam permanare possit.& de Or.137 b,Vt ad eorum mentes permouendas permanare possint.Tusc.184 b, Conclusiunculæ ad sensus non permanantes.de Fi.115 b,Natura omnis appetendarum rerum ita latè patet,ut à principijs permanet ad fines.pro Cl.54 a,Venenum epotum permanat in uenas, & in omne corpus.pro S.R.29 a, Macula ex paterno sanguine concepta usq; eò permanat ad animum,ut,&c.

PERMANSIO,*onis.* Epistol.15 b, In una sententia perpetua permansio.de Inu. 82 b, Permansio perpetua in aliqua re. Attic.181 b,Quoduis enim supplicium leuius est hac permansione.

PERMEDIOCRIS,*cre.*de Or.103 b,Permediocres motus.

PERMEO,*as.*penetro.Ac.30 a,Quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet & transeat.

PERMETIOR,*iris.*dimetior.Ac.32 a,Vos uerò solis magnitudinem quasi decempeda permensi refertis.de Vni. 200 a, Cum eos permensus est idem,& semper sui similis orbis.& Tusc.lib.2.

PERMINVTVS.L.Perexiguus.

PERMIRVS,*ra.*de Ora.103 a,In quo per mihi mirum uisum est Scæuola,te hoc illi concedere. Ep.lib.3.de Diu.lib.2.

PERMISCEO,*scẽs,*cõmisceo.in Vat.31 b,Ne tuas sordes cũ clarissi-

clarissimorum uirorum splendore permiscear. de Or. 128 a, Et illa excellens opinione fortuna cum laboribus & miserijs permista esse uideatur. Or. 215 a, Interualla longa & breuia, quibus implicata & permista oratio est. pro Pl. 279 a, Ego fructus magna acerbitate permixtos tuli. Or. 216 a, Oratio permista & temperata numeris. in Ver. 133 b, Non modò illa permiscuit, sed etiam in his turbauit. pro Pla. 267 b, Omnia potius permiscuerunt, quàm ei legi cõditioniq; parerẽt. in An. 244 b. Cuius immanitas naturæ, ne uino quidem permixta temperari solet. de Vn. 202 b, In qua tẽperatione animum uniuersæ naturæ temperans permiscebat.

PERMISSIO, *onis*. permissus, concessus. Qu. Fr. 319 b, Quòd tibi mea permissio mansionis tuæ grata est, ex parte gaudeo. ad Heren. 9 a, Plus enim ualet sanctio permissione. ad Heren. 33 a, Permissio est, cum ostendimus in dicendo nos aliquã rem totam tradere & concedere alicuius uoluntati.

PERMISSVS, *sus*. permissio. de Arusp. 249 b, Omne seruitium permissu magistratus liberatum, &c. contra Rull. 73 a, Permissu legis. & I. V. 189 b, Permissu tuo. & pro Cornel. 63 b.

PERMISTE'. de Inu. 49 b, Si genera ipsa rerum ponuntur, neque permistè cum partibus implicantur. & Partit. 232 a. L. Intercisè.

PERMISTIO, *onis*. admistio. de V. 202 b, Superiorisq; permistionis reliquias fundens æquabat.

PERMISTVS, *a, um*. admistus. de D. 107 a, Ea quæ permisti cum corpore animi uidere non possunt. de Vn. 199 a, Atque ita permistum illud, ex quo hæc secuit, iam omne consumpserat. Or. 216 a, Omnes in oratione esse quasi permistos & confusos pedes.

PERMITTO, *tis*. dimitto, concedo, potestatẽ facio uel concedo. Ep. 129 a, Neq; nũc discessissem à me, nisi ego ei permisissem. & 86 b, Quid tibi permittatur cognoui. & 56 a, Vt in quo uellemus gymnasio eum sepeliremus, nobis permiserunt. de Na. 60 b, Tibi permitto abire ne malis an manere. pro Do. 224 a, Vt omnia tibi permitterent. & de Ora. 142 b, Quis tibi permisit, ut, &c. in Verrem 153 b, Permittere licentiam alicui faciendi aliquid. contra Rul. 72 b, Primùm permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniæ conficiendæ. in Verr. 135 a, In censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ censori permittitur. in Verrem 240 a, Ipsis iudicibus sine mea argumentatione coniecturam facere permittam, quòd hoc genus prædandi, &c. pro Syl. 175 b, Permitto aliquid iracundiæ tuæ, do adolescentiæ, cedo amicitiæ, tribuo parenti. pro Syl. 170 b, Quo in magistratu non institutum est à me regnum, sed non permissum. de In. 80 b, Lex aut iubet, aut permittit, aut uetat. & ad Heren. 9 a, Altera lex cogit, altera permittit. in Ver. 235 a, Crudelis in animaduertẽdo, dissolutus in permittendo. I. C. 98 a, Simili senatusconsulto C. Mario, L. Valerio Cos. permissa est respub. id est, ne quid detrimenti caperet. Qu. F. 311 a, Totũ ei negociũ permisi, meq; in eius potestate dixi fore. pro Fo. 282 b, Committere fidei, permittere potestati. pro Sest. 19 b, Inimicitias cum aliquo susceptas reip. permittere. Qu. F. 291 b, Ea potestate, quæ tibi ad dignitatem permissa sit, ad quæstum uti. At. 263 a, Cos. & lege, & S. C. permissum erat, ut de actis Cæsaris iudicarent. pro S. R. 43 b, Roscij uita erepta de manibus sectorum, sententijs iudicum permitteretur. Q. F. 316 b, Tibi ꝓmissurus sum, ut facias quod uis.

PERMODESTVS. At. 59, Acutus & permodestus. in Cat. Timidus & permodestus.

PERMOLESTVS. At. 16.

PERMOLESTE'. I. V. 230.

PERMOTIO, *onis*. motus, perturbatio. de Ora. 128 b, Quæ permotionis causa uehementer, uel conciliationis leuiter aguntur. Acad. 34 a, In omni permotione naturalem uolebant esse quendam modum. pro D. 110 a, Quæ permotione mentis magis quàm natura ipsa sentimus.

PERMOVEO, *ues*. commoueo, perturbo, perpello. Or. 206 a, Miseratione mens iudicum permouenda est. de Or. 125 b, In commouendis iudicibus ijs ipsis sensibus, ad quos illos adducere uolo, permoueor. de Diuin. 107 b, Quod maximè contingit, aut dormientibus, aut mente permotis. pro Cec. 294 a, Ex eo loco metu permotus fugit.

PERMVLCEO, *ces, permulsi, permulsum*. mulceo, delinio, mitigo. Orator. 212 b, Duæ sunt igitur res, quæ permulceant aures, sonus & numerus. & de Ora. 138 a, Eum qui audit, permulcere atque allicere. de Nat. 48 b, Aram, quam flatu permulcet spiritus austri. de Fin. 71 b, At ille pellit, q permulcet sensum uoluptate. ad Heren. 20 a, Nam læduntur arteriæ, si antequam leni uoce permulsæ sunt, acri clamore compleantur. de Sene. 78 a, Præterita enim ætas quamuis longa, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem.

PERMVLTO'. adu. de D. 134, Permultò clariora.

PERMVLTVS, *a, um*. de Legib. 190 b, Permulti imitatores principum existunt. pro Sex. Ros. 33 b, Permulti obseruandi sunt.

PERMVTATIO, *onis*. mutatio. At. 75 a, Ego rationem Philogeni permutationis eam quam tecum feci, edidi. Ep. 33 a, b, Ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur, quæ mihi ex publica permutatione debetur, cõmorabor. pro Cæl. 50 b, Quadrantaria permutatio. in P. 90 a, Partim emptiones, &c. partim permutationes ad hunc Tusculanum montem extruendum. pro Sest. 19, Magna rerum permutatione impendente declinaui paululum. Par. 126 a, Virtus nec tempestatum, nec temporum permutatione mutatur, &c.

PERMVTATIO. exornatio, est ornatio aliud uerbis, aliud sententia demonstrans. ad Her. 34 b, 35 a.

PERMVTO, *as*. muto. I. C. 107 a, Si Catilina sententiã permutauerit, &c. de Ar. 254 a, Id ita perturbatũ, itaq; permutatum est, ut, &c. Off. 115 b, Effectumq; ut dando et accipiendo & permutãdis facultatibus nulla re egeremus. Item: At permutata aliquando pecunia est, ductæ merces, &c. Epist. 29 a, At se curasse, ut cum quæstu populi pecunia permutaretur. Attic. 245 b, Quare uelim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annuum sumptum ei satis. Attic. 194 a, Sed quæro quod illi opus erit Athenis permutari, ut possit. Att. 195 a, Ipsi permittam de tempore nummorum, quantum opus erit ut permutetur, tu uidebis. Att. 184 b, Scripserat ut XII. H-S. permutaret, tantum esse reliquum de argẽto. Att. 251 a, Quæ quo plus permutasti quàm ad fructum insularũ, &c. At. 76 a, Vt uerear ne illud quod tecum permutaui, uersura mihi soluendum sit.

PERNEGO, *as*. prorsus nego. pro Cæl. 51 b, Atq; à se illam pyxidem traditã pernegaret. I. V. Act. 3, Sæpe appellati pernegauerunt. & Act. 6, Itaq; illo tempore ac primo istius aduentu pernegatur.

PERNECESSARIVS. a. At. 80 b, Te non esse Romæ meo tempore pernecessario, submolestè fero. pro Fl. Contendisse à Lælio paterno amico ac pernecessario, ut hunc hoc iudicio arcesseret.

PERNICIES, *ei*. exitium, pestis, labes, calamitas. I. C. 99 b, Quanquam uidebam pernicie cum magna calamitate reipub. esse coniunctam. & 104 a, Cum tua peste ac pernicie proficiscere. pro S. R. 40 a, Quorum nihil pernicie causa diuino consilio factum putamus. aliter, pernicij. apud A. Gellium: & pernici, apud Non. Marcellum. de Or. 111 a, Eadem facultate & fraus hominum ad perniciem, & integritas ad salutem uocatur. I. V. 67 a, Labes atq; pernicies prouinciæ. I. C. 120 a, De pernicie reip. & exitio urbis cogitare. pro D. 230 b, Cum à patria pernicie depuli. I. V. 67 a, Pernicies patriæ.) (. Salus patriæ.

PERNICIOSE'. pestiferè. de L. 171 b, Multa perniciosè & pestiferè sciscuntur in populis. de L. 189 b, Ciuis perniciosè popularis. de Le. lib. 3, Quàm dissolutè, quàm turpiter, quamq; ita perniciosè.

PERNICIOSVS, *a, um*. exitiosus, capitalis, pestifer, infelix. Anteq. 196 a, Quæ omnia nõ sunt tam calamitosa, quòd mihi sunt subeunda, q̃ perniciosa, quòd in remp. sunt introducta. Q. F. 328 a, Exitum iudicij fœdum & perniciosum leuissimè tuli. pro Do. 236 a, Consilium reip. perniciosum.

PERNICITAS, *tis*. magna celeritas. Tus. 237 a, Adde etiam si libet pernicitatem & uelocitatem.

PERNOBILIS, *pernobile*. in Verr. 229, Epigramma græcum pernobile.

PERNOCTO, *as*. noctem agere, traducere. I. V. 205 a, Senator populi Rom. in uestro oppido iacuit & pernoctauit in publico. & 259 b, Matres miseræ pernoctabant ad ostium carceris. pro D. 229 a, Sedulius propter inopiam tecti in foro pernoctans. pro Ar. 189 a, Hæc studia pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. pro Cl. 25 a, Cum is apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem posterum commoraretur. Tusc. 183 a, Pernoctãt uenatores in niue. Tus. 241 b, Animum cum his habitantem, pernoctantemq; curis, &c. Tusc. 247 b, Bis in die saturum fieri, nec unquam pernoctare solum.

PERNOSCO, *scis*. de Or. 86, Mores hominum sunt penitùs oratori pernoscendi. L. Profiteor.

PEROBSCVRVS, *ra*. de N. 1, Perobscura quæstio.

PERODIOSVS, *sa*. At. 169, Lippitudo perodiosa. Atti. lib. 13, De Bruto nostro perodiosum.

PEROFFICIOSE'. Epist. 139, Perofficiosè & peramanter obseruare aliquem.

PEROPPORTVNVS, *na*. de Or. 130, Peropportunum diuersorium. Epist. lib. 6, Peropportuna uictoria.

PEROPPORTVNE'. de Orat. 110, Peropportunè cecidit. de N. lib. 1, Peropportunè uenis.

PERO-

PEROPTATO`.aduerb.de Or.110, Peroptatò ocium nobis datum est.

PERORATIO,*onis*.conclusio,epilogus.de Ora. 116 a,Tum alij conclusionem orationis,& quasi perorationem collocant.& de Cl.176 a,Peroratio,qui epilogus dicitur. Or.208 a, Post omnia perorationem inflammantem restinguentem'ue concludere.

PERORNATVS, perpolitus.de Cl. 178, Crassus in dicendo & perornatus & breuis.

PERORO,*as*.concludo.de Orato.116 a,Alij iubent antequã peroretur,ornandi aut augendi causa digredi, deinde concludere ac perorare.de Cl.181 a,Perorandi locus, ubi plurimum pollet oratio.pro Cæl.52 b,Dicta est à me causa iudices & perorata.& ad He.3 b,Perorata narratione.de Le.184 a, Plato omnem orationem eius de legibus perorauit uno æstiuo die.Ac.36 b,& 37 a,Quoniam satis multa dixi,est mihi perorandum.& de In. 49 a,Quibus dictis intelligat fore peroratum.de In. 59 a, Idcirco iudices,quia ueram causam habebam,breui peroraui.I.V.182 a, De qua cum dixero, totum hoc crimen decumanum perorabo. de In. 67 b, & Qu. Fr.306 a,Quo loco nisi perorata causa & probata,nõ est utendum.pro Sest.3 b,A'Q. Hortensio causa P.Sestij est perorata.I.V. 123 a, Res illo die non peroratur,dimittitur iudicium.I.V.34 a,Cum Vectius ad arbitrium tuum peroraſſet. pro Q.14 a,Perorare causam contra aliquem. de N. 57 a,Vt aliquando perorem.Atti. 72 b,Sed hæc tum laudemus,cum erunt perorata.Off.60 b,Perorandæ litis.aliter, Orandæ litis.At.54 b,Odio & strepitu senatus coactus est aliquando perorare.& pro Qu.6 a, Queritur priore patrono causam defendente nunquam perorari potuisse.

PERPARVVLVS.I.V.222 b,Sigilla perparuula. ibi.Perparuulum signum.

PERPARVVS,*a,um*.de Le.lib.2,Cur igitur hæc tanta facimus,cum cætera perparua sint?I.V.Perparua & tenuis ciuitas.pro Deiot.Perparua culpa.

PERPAVCVLVS,*la*. de Le.167,Deduxitq; in Academiam perpauculis passibus.

PERPARVM, adu. I.V. Act.5,Perparum ex illis magnis lucris ad sese peruenire.

PERPAVCVS,*ca,cum*.Att.lib.6,Perpauci offensi.de Le.lib. 1,De quo cùm perpauca dixero,ad ius ciuile ueniam.

PERPAVLVLVM,aduerb.de Or.122 a,Perpaululum loci.

PERPAVLVM.de Fin.52 b,Perpaulum declinare.

PERPAVPER.At.93,Ariobarzanes rex perpauper.

PERPELLO,*lis*. impello, permouco.pro Cæl.45 a,Vultus huius te oculiq; perpulerunt.de Or.88 a,Cn.Carbo quẽ tu adolescens pepulisti.

PERPENDICVLVM,*li*.linea est,plumbeum cylindrum, paruum appensum habẽs,qua à summo ad imum laterum æqualitatem fabri perpendunt. Victruuius autem lib.7. sic distinguit: Longitudines ad regulam & lineam,altitudines ad perpendiculum, anguli ad normam respondentes exigantur.in V.103 b,Nulla est columna,quæ ad perpendiculũ esse possit.de Fat.144 b,Si grauitate feruntur ad perpendiculum atomi rectis lineis.Item: Columnas neq; rectas,neque è regione Diphilus collocarat,aliquando perpendiculo & linea discet uti.Ac.lib.2.apud Nonium, Atqui si id crederemus,non egeremus perpendiculis,non normis, non regulis.L.Norma,Linea,Regula.

PERPENDO,*dis*.expendo,dirigo.pro Mur.124 b,M.Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, & diligentissi mè perpendens momenta officiorum omnium. de Ora.156 b,Hoc non arte aliqua perpenditur,sed quodam quasi naturali sensu iudicatur.I.V. 196 a,Aequitas æstimationis arborum commodo & uoluntate perpenditur.pro Mu.142 a, Hæc omnia ad rationem ciuitatis si dirigas, recta sunt: sin perpendere ad disciplinæ præcepta uelis, reperiuntur praui ssima.Am.114 a,Amicitia quæ tota ueritate perpenditur. Qu.de Pet. 208 b, In ijs omnibus generib. iudicato & perpendito quantum quisq; possit.

PERPERAM.praue,peruersè,præposterè.pro Quin.5 b,& pro Cec.298 a,Seu rectè,seu perperam facere cœperunt. de In.60 b,Res perperam constitutæ.ad Her.7 a, Qui fecerit illud tam nequiter, eundem hunc tam perperam fecisse non est mirandum.

PERPESSIO,*onis*. perpessus.pro Rab. 93 b,Harum rerum non solùm euentus atq; perpessio,sed etiam expectatio indigna homine libero est.de Fin. 59 a, Dolorum perpessio. & de In.82 b,Laborum perpessio.

PERPESSVS,*sus*. de Finib. 122 b, Dolor difficilis perpessu, &c.

PERPETIOR,*ris*.suffero,perfero.Epi.50 a,Nisi hoc peius sit,hæc sufferre & perpeti. Item: Vt mihi tam multa pro te perpessõ atq; perfuncto cõcederet,ut præstarẽ,&c.Ep.27 a, Vt perpessurus sim quiduis,&c.de Ora.115 a,Ac mihi quidẽ non ita molesti sunt,facile omnes perpetior & perfero.cõtra Rull.67 a, Mihi omnia potius perpetienda esse duco, quàm non,&c. de Fi.78 b,Casus ille qui nobis miserabilis uidetur audientibus,illi perpetiẽti erat uoluntarius. de Fi. 132 a, Cum mendicitatem multi perpetiantur,ut uiuant.de Fi.59 a,Idem perpetiuntur dolorem,ut,&c.

PERPETVITAS,*tis*.perennitas,diuturnitas,continuatio. Of.37 a,Malus custos diuturnitatis metus,cõtraq; benuolentia fidelis est,uel ad perpetuitatẽ. Qu.Fr.325 b,Magis uo luntatis perpetuitatem,quàm promissorum exitum expecto.Off.24 a,Vt constare in uitæ perpetuitate possimus uo bismetipsis. de N.51 b,Quod perpetuitatis causa machinata natura est. Tusc.234 b, Non ex singulis uocibus philosophi sunt spectandi,sed ex perpetuitate atq; constantia. de Fi.82 b,Qui autem diffidit perpetuitate bonorũ,timeat ne cesse est. Tusc. 169 b, Perpetuitate consequentis temporis. Tusc.234 b, Perpetuitas & constantia dictorum.de Or.160 b,Perpetuitas,& quasi cõuersio orationis.) (. Oratio membris intercisa.Or.197 b,In perpetuitate dicendi.de Ora.129 a,Genus facetiarum quod in perpetuitate sermonis est. de Vn.202 a,Perpetuitas pro immortalitate.

PERPETVO`.in perpetuum.contra Rull.87 b,Vt eam opinionẽ perpetuò retineatis. Qu.Fr.298 b,& de Vn.201 a, Facies perpetuò,quæ fecisti.Ep.49 a,Si perpetuò tacerem. & ibi.Statueram in perpetuũ tacere.&170 a,& 40 b, & 88 a, pro Cl.39 a,Iudex,qui non perpetuò sedisset.

PERPETVO,*as*.continuo,as.de Or.159 a, Si cuiuspiam sit infinitus spiritus, tamen eum perpetuare uerba nolimus. pro Syl.179 a,Cæcilius iudicum potestatem perpetuandã, legis acerbitatem mitigandam putauit.

PERPETVVS,*a,um*. perennis,constans,æternus uel sempiternus,uniuersus,continens, cõtextus.I.C. 117 b, Atq; ut in perpetua pace esse possitis,prouidebo. de Na.37 a, Stellarũ perenes atq; ppetui cursus. I.C.122 b, Ignis Vestę perpetuus & sempiternus. de Nat.10 a,Legis perpetuæ & æternæ uis. pro Rab. 90 b,Nam me meæ uitæ perpetua consuetudo ad eum defendendum est adhortata.de In.82 b,Stabilis & perpetua permansio in ratione bene considerata. Qu. de Pet. 209 a,Firma & perpetua amicitia. & Epist.90 a, Assidua & perpetua cura. Epist.67 b, Qui omnes à perpetuis suis historijs ea quæ dixi bella separauerunt.& 68 a, A' continentibus tuis scriptis,in quibus perpetuam rerum gestarũ historiam complecteris.de Fin.67 b,Perpetua oratio nõ rhetorum solùm,,sed etiam philosophorum est. de Ora.110 a, Valde sum cupidus te in illa longiore & perpetua disputatione audiendi. Qu.F.308 a,& de Or2. 97 b,Cato Pompeiũ oratione perpetua tanquam reum accusauit.de Orat.129 a, In illo genere perpetuæ festiuitatis.Ac.16 b,Hortensius autem uehementer admirans,quod quidam perpetuo Lucullo loquente ferat,&c.de Or.121 b,Perpetui & uniuersi generis quæstio. & de Cl.174 a, Quæstiones perpetuæ. & de N. 60 b,Oratio uniuersa id est,perpetua.Post.210 b, Constans & perpetua defensio salutis meæ.Tusc.247 a,Ita perpetuas & contextas uoluptates in sapiente fore semper. pro Fl.165 a,Annui temporis criminationem omnis ætas L. Flacci & perpetua defendet. At.83 a, S.C. factũ est,ut centesimæ perpetuo fœnore ducerentur.At.189 a,b, Perpetuum morbum iurabo.Post.205 a,Cum resp.non solùm parentibus perpetuis,sed etiam tutoribus annuis esset orbata.I.V.228 a,Vna uia lata atq; perpetua,multæq; transuersæ Syracusis.I.P.90 b,A' Brundusio usq; Romam agmen perpetuum totius Italiæ uidi.Top.229 b,Non solùm perpetuæ orationes,sed etiam partes orationis ijsdem locis adiuuantur.At.12 a,Perpetua oratio.)(.Altercatio.& ibid.Tempus est nos de illa perpetua iam,non de hac exigua uita cogitare. Of.41 b,Pecuniæ quærendæ non solùm ratio est,sed etiam collocãdæ, quæ perpetuos sumptus suppeditet. I.A.156 a, Quæ ille in ęs incidit,in quo populi iussa perpetuasq; leges esse uoluit, pro nihilo habebuntur? I.A.248 b,Mea perpetua atq; constans uoluntas in remp.de L.179 b,Perpetua fœdera.pro Mil. 111 a,Perpetua alicuius consuetudo in ui inferenda.

IN PERPETVVM.id est,perpetuò.de Am.101 a,In perpetuum.)(.Ad quoddam tempus.At.76 b,Euersam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito.de Or.119 a,Hoc meditatum nobis in perpetuum esse debet.I.Catil.103 b, Hæc reipub. pestis paulisper reprimi,non in perpetuum compri mi potest.contra Rull. 77 a,Res uestras in perpetuum alienari.ad Brutum 90 b,Eum in perpetuum alienari. ad Brutum 90 b,Eum in perpetuum modestiorem spero fore.

PERPLACET.Att.li.3,Vide legem quam T.Fabio scripsit T.Visellius:ea mihi perplacet.

PERPOLIO,*lis*.expolio.L.Polio.L.Politus.Ep.69 b,Et ea quæ habes instituta perpolies.& de Vn. 203 a, Perpolire,& absoluere

abiſſuere aliquid imperfectũ. pro Cor. 58 a, Placuit ambobus adhiberi hunc à me quaſi perpoliendi quendam operis extremum laborem. de Ora. 113 a, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. de Or. 127 a, Hæ duæ partes, quæ minimè præceptis artium ſunt perpolitæ.

PERPOLITIO, *onis*. expolitio. ad He. 28 a, Inſignita perpolitio uerborum.

PERPOLITISSIMĒ. de In. 34.

PERPOLITVS, *a, um*. expolitus, excultus. pro Seſt. 22 b, Vita perpolita humanitate. ad Her. 27 b, Omnes partes orationis æqualiter perpolitæ. de Or. 90 a, Homines perfecti in dicendo & perpoliti.

PERPOTATIO, *onis*. I. P. 84 a, Intemperatiſsimæ perpotationes.

PERPOTO, *as*. I. V. 253 b, Perpotare totos dies.

PERPVGNAX, *acis*. de Or. 92. in diſputando.

PERPVRGO, *as*. pro Mur. 137 a, Nunc mihi tertius ille locus eſt orationis de ambitu criminibus perpurgatus ab ijs qui ante me dixerunt. & de Domo 108 b, Perpurgatus eſt is locus, &c.

PERPVSILLVS. de Ora. 131 b, Perpuſillum rogabo. iocus ex ambiguo, nam & puſillum hominem ſignificat, & breuiter.

PERQVAM. ualde. de Or. 118 b, Quod mihi quidē perquā puerile uideri ſolet. & 123 b, Hoc perquàm optandũ nobis. & 127 a, Sic illud perquàm breuiter perſtrinxi. & Tuſ. 185 b, Perquàm flebiliter Vlyſſes lamētatur in uulnere. pro Plan. 262 a, Hic quàm ille dignior perquàm graue eſt dictu. & Tuſ. 171 b, Illud uerò perquàm inane.

PERQVIRO, *ris*. exquiro, inquiro. de Orat. 153 a, I. V. 208 b, Scribit ad quoſdam, ut ea uaſa perquirāt. de Fin, 136 b, Contemplari & perquirere res occultas. pro Cluen. 55 b, Perquiritur à coactoribus. Qu. de Pet. 209 b, Perquiras etiam, & inueſtiges homines ex omni regione, &c. pro Cæl. 48 b, Poſſum etiā illa ab accuſatore perquirere, ubi ſit. nam, &c.

PERQVISITIVS, aduerb. exquiſitius. de In. 57, Perquiſitius & diligentius.

PERRARŌ. aduerb. de Or. 85. de Fin. lib. 2.

PERRECONDITVS, *ta*. de Or. 96. facultas.

PERRIDICVLVS, *la*. I. V. 112, Perridiculi homines. de Or. lib. 2, Perridicula doctrina.

PERRIDICVLĒ. de Or. 131.

PERRVMPO, *pis*. diſrumpo, perfringo, ui aperio, perſeco. Tuſculan. 157 a, Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc aere, cumq; perrumpat. & ibidem: Ab his perrumpitur & diuiditur craſſus hic aer. I. A. 244 b, Sed effugi inſidias, perrupi Apenninum, &c. Of. 59 a, Pœnam legum, quas perrumpunt, non uident. Atti. 131 a, Exercitum firmum habere oportet, quo confidamus perrumpere non poſſe.

PERSAEPE. I. V. 263. & de Leg. lib. 2.

PERSA, & *Perſæ*. Regnum non modò Rom. homini, ſed ne Perſæ quidem cuiquam tolerabile, 10 ad At. Perſæ circa circumlitos mortuos condiunt, ut quàm maximè permaneāt diuturna corpora, 1 Tuſ. Perſæ ad Delum appulſi, nihil in ea uiolarunt, 3 in Ver. Veſcuntur naſturtio Perſæ, ut ſcribit Xenophon, 2 de Fi. Perſarum à Xenophonte uictus exponitur, quos negat ad panem adhibere quicquam præter naſturtium, 5 Tuſ. Nec Perſarum Magos ſequor, quibus autoribus Xerxes inflammaſſe templa Græciæ dicitur, 2. de Le. Nec quiſquā rex Perſarum poteſt eſſe, qui non antè Magorum diſciplinam, ſcientiamq; perceperit, 1 de Diuin. Solere aiunt barbaros reges Perſarum ac Syrorum plures uxores habere: his autem uxoribus ciuitates attribuere, &c. 5 Verr. In Perſis augurantur & diuinant Magi, qui congregantur in fano commentandi cauſa, atq; inter ſe colloquendi, 1 de Diuinat. 99.

PERSALSVS, *ſa*. de Or. 134.

PERSALSĒ. At. 316, Perſalsè & humaniter.

PERSALVTATIO, *onis*. ſalutatio. pro Mur. 134 b,

PERSALVTO, *as*. ſaluto. pro Fl. 155 a.

PERSAPIENS, *tis*. de Prouinc. 78, Magni & ſapientis hominis.

PERSAPIENTER. pro Mil. 103.

PERSCIENTER. de Cl. 182.

PERSCRIBO, *bis*. refero, datum alicui refero, in tabulas publicas refero. contra Rul. 83 b, Hoc perſcriptum in monumentis ueteribus reperietis. pro Fla. 155 b, Pecuniam in ædem ſacram reficiendam ſe perſcripſiſſe dicunt. & ibi. Cum Flacco datam referunt. pro Qu. R. 45 a, Aequè enim tabulæ condemnantur, eius qui uerum non retulit, & eius qui falſum perſcribit. & ibi. Ego ne hanc manum impellere potui, ut falſum perſcriberet nomen? & Ep. 142 b, pro Syl. 175 a, Conſtituti ſenatores, qui omnia iudicum dicta perſcriberent. I. C. 113 b, Et quoniam nondum eſt perſcriptum ſenatuſconſultum ex memoria uobis Quirites, quid ſenatus cenſuerit exponam. pro Syl. 174 b, Recenti memoria ſenatus autoritatem huius iudicij monumentis publicis teſtatus ſum. Epiſt. 3 b, Senatus autoritas perſcripta. I. P. 87 a, Iis uerbis ea de me ſenatus autoritas declarata eſt, ut nemini ſit triumphus honorificētius quàm mihi ſalus reſtitutioq; perſcripta. de Ora. 143 a. Et eundem id quod in autoritatibus perſcriptis extat, ſcribendo affuiſſe. in Piſ. 92 b, Rationes etiam perſcriptę erant ita ſcitè & literatè, ut ſcriba, &c. At. 47 a, Fac ut omnia ad me explorata perſcribas. Epiſtol. 52 a, Nunc mihi Qu. Frat. mitiſsimam tuam orationē perſcripſit. Epi. 6 b, De meis rebus ad Lælium perſcripſi. Epi. 6 b, Vt perſcripſi ad te antea. At. 93 b, Ad ipſum hæc perſcripſi omnia.

PERSCRIPTOR, *oris*. I. V. 185, Scriba perſcriptor fœnerationis.

PERSCRIPTIO, *onis*. Epi. 60 a, Iam illud S. C. quod, &c. ea perſcriptione eſt, ut dum id extabit, officiū meum in te obſcurum eſſe non poſsit. in An. 196 a, Antonius ſepties mil lies falſis perſcriptionibus donationibusq; uertit. in Rull. 70 b, Legis perſcriptio. de Or. 107 a, Si de tabulis & perſcriptionibus controuerſia eſt. pro Q. Roſ. 43 b, Suarum perſcriptionum & literarum aduerſaria proferre.

PERSCRVTOR, *aris*. exquiro, inquiro. pro Fl. 150 a, Itaq; perſcrutamini penitùs naturam rationemq; criminū. I. V. 210 b, Inueſtigare & perſcrutari omnia. Tuſ. 239 a, Speculari & perſcrutari omnia. de Inu. 55 b, Definite literas perſcrutari. de In. 78 a, Perſcrutari uoluntatem alicuius domeſticis ſuſpicionibus. Off. 38 a, Dionyſius præmittebat de ſtipatoribus ſuis, qui perſcrutarentur arculas muliebres, & ne quod occultaretur telum exquirerent.

PERſe. ex ſe, ſua ſponte, à natura, natura, & ſpecie ſua, ſeparatus. de Vn. 198 a, Mundus per ſe & à ſe, & patitur & facit omnia. Tuſ. 246 b, Voluptas per ſe, quia uoluptas eſt, ſemper optanda eſt. de Di. 134 b, Siue externus pulſus dormientium animos cōmouet, ſiue per ſe ipſi animi mouentur. de D. 133 a, Vtrum cenſemus animos per ſemetipſos in ſomniā do moueri, an externa & aduentitia uiſione pulſari? de Fin. 54 a, Si concederetur iſta ſua ſponte & per ſe eſſe iucunda, per ſe eſſet uirtus & cognitio rerum expetenda. & 59 a, Nec patientiam laudari ſuo nomine. pro Pl. 267 b, Non enim ſi, &c. idcirco iſta editio per ſe non acerba eſt. in An. 223 a, Per ſe nullo adiuuante confecit. Para. 125 b, Poſſeſsio uirtutis ipſa ſuis ſe uiribus ſuſtinet. (. Poſſeſsio, quæ quo maior eſt, eo plus requirit ad ſe tuendam. in A. 192 b, Gallia ipſa ſua ſponte ſuoq; iudicio excitata. de Fin. 82 a, Amicitia ipſa ſua ſponte, ui ſua ex ſe & ꝓpter ſe expetenda. in Ant. 198 b, Quæ ſeparatim ſuo nomine notanda cenſeo. de Aruſp. 249 b, Id monſtrum ſibi ipſum eſt. Epiſt. 150 a, Et ſi res ipſa loquebatur: id eſt, per ſe nota erat. Offic. 39 b, Quod honeſtum eſt per ſe, nobis placet, animosq; omnium natura & ſpecie ſua commouet. de Amic. 111 a, Naturalis illa amicitia per ſe & propter ſe expetenda. & ibid. Per ſe quiſq; charus. de Fin. 72 a, Rectum ipſum quod per ſe, ſua ui, ſua natura, ſua ſit ſponte laudabile.

PERSECO, *as*. Att. 212 a, Quare da te in ſermonem, & perſeca, & confice, &c. Aca. 31 a, Ecquid nos rerum naturas perſecare, aperire, diuidere poſſumus?

PERSECVTIO, *onis*. hoc uerbo Vlpianus extraordinarias iuris actiones putat contineri, ut fideicommiſſorum, & aliorum quę non habent iuris ordinarij exequutionem. Or. 210 a, Perſecutionum cautionumq; præceptio in iure ciuili.

PERSEPHONE, *es*. id eſt, Proſerpina. de N. 39.

PERSEQVENTISSIMVS iniuriarum. de In. 11.

PERSEQVOR, *ris*. ſequor, cōſequor, inſequor. Epi. 34 a, Eò diſceſsiſti, quò ego ne perſequi quidem poſſem triginta diebus. Ac. 40 a, Siue enim Zenonem ſequare, magnum eſt, &c. & ibi. Si uerò Academiam ueterem perſequamur, &c. At. 116 b, & Ep. 152 b, Pompeium perſequi Cæſar dicitur. & At. 276 a, Perſequi aliquem bello. de Diu. 139 a, Superſtitio quocunque te uerteris perſequitur. I. V. 273 a, Horum nos hominū ſectam perſequimur. pro D. 242 a, Nec inſtitutas ceremonias perſequi potuit. Aca. 1 a, Perſequi inimicitias. in Ve. 110 b, Iniurias ſuas per uos ulciſci ac perſequi ſtatuerunt. & 65 a, Qui iniurias ſuas perſequi uolunt. pro Do. 221 a, Is mortem eius ſe perſequi uelle dixit. & I. A. 255 b, Perſequi mortē alicuius. pro Cec. 291 a, Vt tuas iniurias perſequar. i. à te factas. pro Cecin. 286 b, & I. V. 58 a, Perſequi ius ſuum. I. V. 154 b, & pro Fla. 156 a, Bona ſua repetere ac perſequi lite atq; iudicio. Ep. 13 a, Cum pœnas à ſeditioſo ciue per bonos uiros iudicio perſequi uellet. pro Qu. 7 b, Perſequi rem ſuam. id eſt, petere in iudicio. in Ant. 242 a, Vt uitam inopem & uagam perſequamur.

PERSEQVI. complecti, deſcribere, percenſere. pro Cæl. 198 a, Per-

a,Perſequi tutiſsima quæq;. de Clar. 175 b,Nunc reliquorũ oratorum ætates & gradus perſequamur.de Na.23 b, & 77 a,Epicurus uoluptates perſequitur omnes nominatim.Academ.41 a,Brutus ſic philoſophiam Latinis literis perſequitur,nihil ut,&c.Epi.147 a,& de Fin.51 b, Et perſequi omnia literis.de D.111 b, Qui ſiderum motus numeris perſequuntur.Ep.147 a,Sed breuiorem me duæ res faciunt.una,quòd publicis literis omnia ſum perſecutus:altera,&c. de Fi. 140 a,Nec ſum copiam quam potui,&c.perſecutus. in Ant. 165 b,Longum eſt perſequi cæteros,&c.I.P.81 b,Perſequere cõnexos his funeribus dies.de Pro.73 a,& Ep.32 b,Si idem extrema perſequitur,qui inchoauit,iam omnia perfecta uidebimus.& 111 b,Perſequi extrema.pro D. 242 a, Nec inſtitutas ceremonias perſequi potuit.de Ar.248 a, Vix quiſquam arte ulla ordinem rerum ac uicisitudinẽ perſequi poteſt. Offi.51 b,Has res Xenophon commodiſsimè perſecutus eſt in eo libro,qui,&c.de D.90 b,Is diligentiſsimè res Annibalis perſecutus eſt.de Sen. 80 a, Quæ uerſibus perſecutus eſt Ennius.pro Syll.175 a, Qui conſuetudine & celeritate ſcribendi facillimè quę dicerentur,perſequi poſſent.pro Ar.188 a,In ea autem perſequenda omnes cruciatus corporis partiſunt ducendi.Orator.202 a,Id notandum eſt ad ſtudium perſequendæ ſuauitatis in uocibus.Orat.206 a,In lege Manilia temperata oratione ornãdi copiam perſecuti ſumus. I.P. 86 a, Triſtiſsimis ominibus aliquem exeuntem perſequi.de Orat.125 a,Perſequi aliquid acrius. Epiſt.85 a.Perſequi uitia alicuius.in Piſ.90 b, Quæ tu diuerticula, quàs flexiones,dum omnes ſolitudines perſequeris,quæſiſti? Attic. 150 b, Perſequi pœnas alicuius. Quin.Fr.315 a, Tua mandata perſequar diligenter:id eſt,exequar.de Sen.80 a,Vt aui reliquias perſequare.de Leg.187 b, Qui legatione hæreditates aut ſyngraphas ſuas perſequuntur.

PERSEVERANTIA,*næ.* aſsiduitas,conſtantia. de Inu. 82 b, Perſeuerantia eſt,in ratione bene conſiderata, ſtabilis & perpetua permanſio.Par.235 b,Aliud an idem ſit,ut pertinacia,& perſeuerantia.pro D.214 a,Nimia perſeuerantia. pro Planc.278 a, Ergo ille cum perſeuerantiam ſententiæ ſuæ, non ſalutem reipub. retinuiſſet,tamen, &c.in Anc.211 b, Retinenda eſt igitur uobis conſtantia,grauitas,perſeuerãtia.

PERSEVERO,*as.* perſiſto, permaneo,perſto,pergo tenere eam uiam quam inſtitui,agere pergo. Att. 93 a,Et quod tibi Romæ oſtenderam me ſeruaturum,in eo perſeueraui. in A. 222 a, Aſ ille in hac conſtantia morbo aduerſante perſeuerauit.de Pro.71 a,Statuit ius dicere, & in eo perſeuerauit. I. A.193 b,Vt uos in iſta ſententia perſeueretis.&de Le. 189 b, Perſeueras tu quidem,& in tua uetere ſententia permanes. & de Na.76 b, Perſeuerare in eadem ſententia.de Inu.62 b, Perſeuerare in uitijs.pro Quint.14 a, Quod turpiſsimè ſuſcepiſſes,perſeuerare & tranſigere non potuiſti.At.254 a,Et ad urbem ut non accederem,perſeueraui. pro Qu. 5 b, Dolabella iniuriam facere fortiſsimè perſeuerat.pro Quint.12 a,Si inimiciſsimè contendere perſeueret. in V. 220 a,Quod cum omnibus diſpliceret,non eſt ab iſto perſeueratum.Ep. 145 a,Id quod ante cœperam,agere perrexi. Ep.108 a, Quare mi Cicero perſeuera conſtanter nos defendere. Att.125 b, Quod quæris,quid Cæſar ad me ſcripſerit,quod ſæpe gratiſsimum ſibi eſſe,quod quierim, oratq; in eo ut perſeueré. &I.A. 240 a, Cuiuſuis hominis eſt errare, nullius niſi inſipientis perſeuerare in errore.Am. 100 b,Cum Pylades Oreſtem ſe eſſe diceret, Oreſtes autem ſe eſſe perſeueraret : id eſt,conſtanter aſſeueraret.

PERSEVS,*ſei.* de Nat.84 a,Ad pedes Andromedæ, Perſeus deſcribitur.

PERSICVS,*a,um.* de Se. 89 b,Cyri purpura,ornatusq; Perſicus multo auro multisq; gemmis.de Diu.90 a,Dionyſius Perſicus.

PERSIMILIS,*le.*I.P.99.L.Memoria.

PERSISTO.perſto,perſeuero.de Fin.87 b,Si in eo perſtiteris,ad corpus ea quæ dixi referre.

PERSOLVO,*ui.*de Or.111 a,& de Fin.50 b,Epiſt.133 a,Tantum me tibi debere exiſtimo,quantum perſoluere difficile eſt.Item:Sinite me,quod uobis fretus huic ſæpe promiſi, id à uobis ei perſoluere.in Ver.269 b, Perſoluere pœnas iudicio.L.Pœna.At.103 b,Perſoluere rationem officij ſui.At.103 b,Si mihi hoc *ſeruæ* perſolueris , magna me cura liberaris. Att.135 a,Perſolui primæ epiſtolæ,uenio ad ſecundam.Ep. 39 b,Perſoluere promiſſa. pro Plan. Perſoluere gratiam.de Ar.Perſoluere uota,Attic.libr.1,ſtipendium.I.V.Act. 7,officium.

PERSONA,*næ.* eſt ea qualitas,qua homo differt ab homine ijs in rebus quæ rhetores attributa perſonarum uocant. ut pater,filius:maritus,uxor: iudex, imperator: philoſophus, orator, & id genus alia. ponitur pro munere , & partibus. de Orat.126 a,Sæpe uidi cum ex perſona mihi ardere oculi

hominis hiſtrionis uiderentur. Epiſt. 48 a, Cæſar nunquam niſi honorificentiſsimè Pompeium appellat, at in eius perſona multa fecit aſperius: armorum iſta & uictoriæ ſunt facta,non Cæſaris. Epi.33 a,Neq; enim obſcuris perſonis,nec paruis in cauſis res agetur.ad He.2 a,A perſona alicuius capere beneuolentiam. Epiſt. 50 b,Ea reminiſcere, quæ digna tua perſona ſunt. Epi.61 b,Libenterq; commutata perſona te mihi fratris loco eſſe duco. de Or.121 b, Hominum innumerabiles perſonæ.de Natu.74 a, Medea & Atreus heroicæ perſonæ.At.128 b,Ecquæ pacifica perſona deſideretur.in A. 173 a,Exultabat gaudio perſona de Mimo, modò egens, repentè diues. de Or.118 a, Tres perſonas unus ſuſtineo : meã, aduerſarij,iudicis. Off.25 a,Magiſtratus gerit perſonam ciuitatis.pro Plan.280 b,Is abiecit quæſtoriam perſonam,comitisq; ſumpſit. At.147 b,Ad eam rationem exiſtimabã eſſe ſatis aptam naturam ac perſonam meam. Attic.237 b,Quid eſt autem cur ego perſonatus ambulẽ?parum'ne fœdę perſona eſt ipſius ſenectutis. Off. 20 a, Nobis autem perſonam impoſuit ipſa natura,magna cum excellentia præſtantiaq; reliquarum animantium.& ibi. Nobis autem à natura,conſtantiæ,moderationis,temperantiæ,uerecundiæ partes datæ ſunt.Offic.23 b,Ac duabus his perſonis, quas ſuprà dixi, tertia adiungitur,quam caſus aliquis uel tempus imponit. Off.17 b,Cùm tractaretur Atreus,perſonæ ſeruiẽdum fuit. I.A.219 b,Magnum eſt in rep.tueri perſonam principis.Off. 23 b,Ipſi autem quam perſonã gerere uelimus,à noſtra uoluptate proficiſcitur.I.A.205 b,Ita ueni in ſenatum, ut meminiſſem quam perſonam impoſitam à uobis ſuſtinerem. & 208 a, Quanquam non alienum fuit perſonas quaſdam à uobis recognoſci,ut,&c.I.P.84 b,Non capiunt anguſtię pectoris tui tantam perſonam , tam grauem, tam ſeueram, id eſt,perſonam conſulis. pro Quin.8 a,& Epiſt.111 a,Petitoris perſonam ſuſcipere,accuſatoris deponere. pro Syll.168 b, Deniq; iſtam perſonam uehementem & acrem, quam mihi tempus & reſp.impoſuit, iam uoluntas & natura ipſa detraxit.pro Ce.287 b,Quam perſonam cognoſcitis mulierũ aſſentatoris,cognitoris uiduarum, &c. hanc perſonam imponite Ebutio,is enim,&c.I.P.95 a, Qui philoſophiã profitetur,grauiſsimam ſuſtinet perſonam.de Cl.171 b, Paulus perſonam principis ciuis facilè dicendo tuebatur.& 179 b, Ad tuendam perſonã magiſtratus. de Ora.98 a,Is qui hanc perſonam ſuſceperit, ut amicorum partes tueatur. 147 b, Nec adhuc quam perſonã teneant, intelligunt.pro Mu. 125 a,Ego has partes lenitatis & miſericordię ſemper egi libenter,iliam uerò grauitatis & ſeueritatis perſonam non appetiui,ſed à rep. mihi impoſitam ſuſtinui. & Of. 20 a,Nobis à natura uerecundiæ partes datæ ſunt.contr. Rull.75 b, Vos mihi perſonam hanc impoſuiſtis,ut eum tuerer.

PERSONATVS,*a,um.* de Or.163 b,Noſtri ſenes,qui perſonatum ne Roſcium quidem magnopere laudant.Attic.137, Quid eſt autem cur ego perſonatus ambulem?

PERSONO,*as.*percrepo.pro S.R. 41 a,Cantu uocũ, neruorum & tibiarum,tota uicinitas perſonabat.& I.P.84 a,I.A. 180 a,At uerò te inquilino perſonabant omnia uocibus ebriorum.pro Pl.277 b,Cum furialis illa uox ſecum illos facere acerbiſsimè perſonabat.pro Cæl.47 b,Illi uerò non loquuntur ſolùm,uerùm etiam perſonant, huc unius mulieris libidinem eſſe prolapſam.Ep.92 a,Iam tamen perſonare aures eius huiuſmodi uocibus non eſt inutile.

PERSPECTVS,*a,um.* certus,cognitus,exploratus,pertractatus.At.47 a,Fac ut omnia ad me perſpecta & explorata perſcribas.At.170 b,Tua erga me mihi perſpectiſsima beneuolentia.de Or.138 a,Tota cauſa pertractata atq; perſpecta.& Ep.6 a,Re perſpecta atq; cognita.de Or.92 b, Artem cognitis penitusq; perſpectis rebus cõtineri.At.273 a,Clodij animũ perſpectum habeo,cognitum, iudicatũ. Or.208 a,Erit etiam ei perſpectum, nihil poſſe, &c. de Fat.143 a, Quod erit ei perſpectum in arte.pro Cor. 58 a, Virtus audita.) (.Virtus præſens,experta atq; perſpecta. de Ora. 94 a,Ars definitur ex rebus penitùs perſpectis, planeq; cognitis,&c.Off.30 a, Is quorũ uita perſpecta in rebus honeſtis atq; magnis eſt.

PERSPERGO,*gis.* reſpergo,profundo.de Or. 98 a,Lepos quo tanquam ſale perſpergatur omnis oratio.

PERSPICACITAS,*tatis.*ſolertia,acumen.Att.17 a, Nunc uides quibus fluctib. iactemur, & ſi ex ijs quæ ſcripſimus (tanta eſt perſpicuitate)etiam à me non ſcripta, perſpicis. ex Gallico Sim.Colinæi exemplari.

PERSPICAX,*cis.*ſolers,acutus.Of.20 b,Id quod acutum & perſpicax natura eſt.Offic. 71 a, Palamedis perſpicax prudentia.

PERSPICIENTIA,*tiæ.* conſideratio, contemplatio, cognitio,intelligentia.Of.4 a,Quod honeſtum eſt,aut in perſpicientia ueri ſolertiaq; uerſatur,aut,&c.

PER-

PERSPICIO,*cis*. animaduerto. de In. 64 a, Animus ita uidetur affectus fuisse, ut rem cum consilio & cura perspicere non potuerit. de Le. 168 a, Homo cum seipse perspexerit, totumq; tentarit, intelliget, &c. de Ar. 247 b, Nemo illorū prudentiam non dicam assequi, sed quāta fuerit, perspicere potest. Epi. 3 a, Quod tum dicendo, tum singulis appellandis rogandisq; perspexeram. Epi. 40 b, Nollem accidisset tempus, in quo perspicere posses quanti te facerem, quanquam in consuetudine quotidiana perspexisses, sicuti perspicies. pro Syl. 181 b, Perspicite etiam atq; etiam, &c. penitùs introspicite istorum mentes. I. C. 101 b, Quorum tu studia perspicere potuisti, de Am. * Quidam sæpe in parua pecunia perspiciuntur, quàm sint leues. de Or. 103 b, Qui rerum omniū naturam perspexerit. At. 29 a, Ex fronte, ut aiunt, meum erga te amorem perspicere potuisses. Of. 36 a, Perspicere quid in quaq; re uerum sit.

PERSPICVE⁾. manifestè, apertè, dilucidè. pro Cæl. 42 b, Non me hæc mouent, quæ perspicuè falsa sunt. & de Di. 116 a, Diuinatio perspicuè tollitur. de Inuen. 58 b, Falsum est in quo perspicuè mendacium est. & 59 a, Res perspicuè turpis. de Fin. 94 a, & de In. 63 a, Planè & perspicuè dicere uel scribere aliquid.

PERSPICVITAS,*tis*. euidentia. Acad. 5 b, Nihil est clarius ἐναργείᾳ, ut Græci, perspicuitatem aut euidentiam nos, si placet, nominemus. de Nat. 61 b, Perspicuitas argumentatione leuatur. L. Enargia.

PERSPICVVS, clarus, euidens, apertus, manifestus, minimè dubius. de N. 61 b, Quasi hoc perspicuum sit, constetque inter omnes esse deos. de Or. 120 b, Perspicua sunt hæc quidem, & in uulgari prudentia sita. de In. 55 a, Hæc propositio indiget approbationis, non enim perspicua est. & ib. Ex his omnibus illud perspicuum est, approbationē, &c. & de Or. 128 b, Iam illud perspicuum est, omnium rerum, &c. pro S. R. 21 b, Rem quæ suspiciosa sit, perspicuam facere. I. V. 67 a, Facere aliquid perspicuum. pro Dom. 226 a, Quosdam se in medios hostes ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniecisse. pro Qu. 15 a, Perspicua ueritas. Off. 36 a, Quis est enim, cui non perspicua sint illa, quę pluribus uerbis à Panętio commemorantur.

PERSTO,*as*. persisto, perseuero. pro Qu. Ro. 54 a, Perstat in sententia Saturius. & 49 b, Perstat in impudētia. Ac. 7 b, Tamen ne in ista prauitate perstabitis. Offi. 6 a, Qui negat aliquid, & in eo perstat. Offic. 60 a, Vrgent rusticè sanè, negant enim posse, & in eo perstant.

PERSTRINGO,*gis*. percurro, leuiter tango, strictim attingo, breuiter strictimq; dico, non longius persequor, incido media ut citò ad extrema ueniam, pungo. I. V. 225 a, Rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis nō sinit. de Or. 127 a, Sic quid esset illud, perquàm breuiter perstrinxi atq; attigi. pro S. R. 33 b, In animo est leuiter transire ac tantummodo perstringere unamquamq; rem. I. A. 169 b, Nunc reliquum cursum uidete, quem quidem celeriter perstringam, ad ea enim, quæ, &c. festinat animus. de Cl. 195 b, Consulatus meus illum leuiter perstrinxit. Att. 238 a, Itaque perstringam sine ulla contumelia. in A. 179 b, & de Amicit. 104 b, Quem locum breuiter perstrinxit paulo antè. & de Se. 85 b, Voluntas rationi inimica, mentis, ut ita dicam, perstringit oculos. pro R. P. 129 b, Nec illius animi aciem perstringit splendor sui nominis, nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunæ & gloriæ. Br. 289 a, Qui splendore falsi honoris obiecto aciem boni ingenij perstringunt. de Fi. 118 b, Aciem animorum nostrorū uirtutis splendore perstringitis. I. A. 240 a, Quod uidebam equidem, sed quasi per caliginem perstrinxerat aciem animi Bruti salus. in Vat. 34 a, Cuius splendor ac dignitas perstringebat oculos Vatinij. & ad Her. 39 b, Existimat se gemmæ nitore & auri splendore oculos omnium perstringere. At. 9 a, Perstringere aliquē: id est, carpere, pungere, &c. pro Sest. 52 a, Vt eos quorum scelere essem uiolatus, uocis libertate perstringerem. pro Pl. 266 b, Ille L. Crassi uoluntatem asperioribus uerbis sæpe perstrinxit impunè. pro Syl. 275 b, Nemo unquam me tenuissima suspicione perstrinxit, quem non præuerterem. I. A. 179 b, Aratrum, cuius quidem uomere portā Capuæ penè perstrinxisti. cont. Rul. 79 b, Quod solum tam exile & macrum est, ut aratro perstringi non possit.

PERSTVDIOSVS,*sa*. At. 80 b, Perstudiosus tui.

PERSTVDIOSE⁾. de Cl. 183.

PERSVADEO,*des*. probo, ad credēdum duco, fidem facio. ad Her. 2 b, de Nat. 13 b, Esse deos persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad ueritatem planè uelim. At. 106 b, Prorsus ita esse, ut scribis, mihi persuades. Acad. 29 b, At hoc Anaximandro populari suo non persuasit. At. 154 a, Hoc mihi non solum confirmauit, sed etiam persuasit. in A. 165 a, Quorum si utrumuis persuasissem, in has miserias nunquā incidissemus. Off. 13 a, Cum persuasum sit, nihil hominē nisi quod honestum sit, expetere oportere. At. 162 a, Sic enim uolo te tibi persuadere mihi neminem esse chariorem. de Sen. 93 b, Mihi nunquam persuaderi potuit, animos, &c. de Or. 150 b, At. 229 b, Hoc tibi primum persuadeas uelim, me, &c. Epi. 170 a, Hoc uelim tibi penitus persuadeas. Offi. 59 b, Omnibus persuasum esse debet, si possemus, &c. I. V. 248 b, Omnes sic habent persuasum, istum clàm à piratis pecuniam accepisse. Ep. 168 a, Persuasum est mihi de tua fide. & 172 a, Persuasissimum mihi est. Tus. 222 a, Ne si fortè de pauperta te non persuaseris, sit ægritudini concedendum. I. V. 202 a, Quid si magnitudine pecuniæ persuasum est ei? uerisimile non est. de Or. 96 b, Oratoris officium est, dicere ad persuadendum accommodatè. de In. 47 a, Si ab ijs, qui antè dixerunt, iam quiddam auditori persuasum uidetur. & ad Her. 2 b, Aut cum animus auditoris persuasus uidetur.

PERSVASIO,*onis*. L. Fides. de In. 7. & 43. & 51. & 66.

PERSVASVS,*a,um*. Tuscul. 206 a, Opinio mali, quo uiso & persuaso ægritudo insequitur necessariò.

PERSVBTILIS,*le*. pertenuis. pro Plan. 271 a, Perelegans & subtilis oratio.

PERTAEDET, pertæsum est, tædet ualde. Quin. Fr. 300 a, Pertæsum est leuitatis Græcorum. Or. 213 a, Ex quo quidam pertæsum etiam uolunt, quod eadem consuetudo nō probauit: id est, pro pertæsum.

PERTENDO,*dis*. contendo, confero. pro Corn. 57 a, Nos C. Pompeij decretum iudiciū, de consilij sententia pronunciatum recognoscemus? cum legibus conferemus? cum fœderibus, quorum acerbissima diligentia est, pertendemus?

PERTENTO,*as*. attento, exploro. Quint. Fr. 305 b, Perspice rem & pertenta. de Or. 138 a, Tota causa pertentata atque perspecta. de In. 66 b, Pertentare aliquam rem ex omnibus partibus.

PERTENVIS,*nue*. pro Cecin. Pertenuis uis. de Or. 93 a, Dicendi aut nullam artem aut pertenuem uideri. Epi. lib. 14, Spes pertenuis. pro Cl. suspicio. in Ver. Act. 3, Pertenue argumentum. cont. Rul. Pertenue discrimen.

PERTEREBRO,*as*. exterebro, perforo. de D. 90 b, Annibal columnam auream perterebrauit.

PERTERREO,*es*. terreo, conterreo, exterreo, metum affero. pro Ceci. 289 b, Ferro, inquit, te reieci, atq; perterrui. Itē ibid. Omnes metu perterriti, in fugam se conferunt.

PERTERRICREPVS,*a,um*. Or. 212 b, Ennij, quod terrores crepat, & incutit.

PERTERRITVS,*a,um*. exanimatus.)(. Alacer, gestiens. de Diu. 92 b, Is primo perterritus somnio surrexit, deinde cùm se collegisset, &c. recubuit. Item ibidem: Tum ego contremui timore perterritus. pro Mi. 113 a, Milo nullo metu perterritus, nulla conscientia exanimatus. I. C. 107 b, Catilina obstupefactus ac perterritus mea diligentia, &c. pro Cæl. 51 b, Alacer.)(. Perterritus. Amic. 103 b, Itaq; hac amentia quæstione noua perterritus, in Asiam profugit. At. 78 b, Perterritos, inermes, saucios non sunt nostri duces persecuti.

PERTEXO,*is*. detexo, perficio. Att. 9 a, Quid multa? totum hunc locum quem in Aristocratia ego uariè meis orationibus soleo pingere, de flamma, de ferro, &c. ualde grauiter pertexui. de Orato. 121 b, Pertexe modò Antoni, quod exorsus es.

PERTERREFACTVS. Epi. 177. Bruti.

PERTIMESCO,*scis*. perhorresco. Epist. 12 a, Non putaui famam inconstantiæ mihi pertimescendam. pro Quin. 1 b, Gratia Sex. Næui ne P. Quintio noceat, id uerò non mediocriter pertimesco. I. P. 84 a, In quo ne tum quidem fortunæ rotam pertimescebat. I. V. 66 a, Pertimescere de honore ac fama sua.

PERTINACIA,*cię*. obstinatio, peruicacia. Off. 13 a, In magnitudine animi facillimè pertinacia & nimia cupiditas principatus innascitur. Acad. 17 a, In minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. Tus. 176 a, Et refellere sine pertinacia, & refelli sine iracūdia parati sumꝰ. de Fin. 54 b, Nec cum iracundia & pertinacia rectè disputari potest. pro Pla. 279 b, Libertatem non in pertinacia, sed in quadam moderatione positam putabo. pro Mar. 134 a, Qui sua pertinacia uitam amiserunt. de In. 83 a, Pertinacia, quæ perseuerantiæ finitima est. Ac. 47 a, Pertinacia aut studium uincendi. pro Mar. 136 a, Quæ enim pertinacia quibusdam, eadem alijs constantia uideri potest.

PERTINACITER. cum pertinacia. Plan. Epi. 157 a, Nam nisi uno loco essemus, uerebar ne cui obtrectatorum uiderer & nimium pertinaciter Lepido infensus, & mea patientia etiam alere bellum.

PERTINAX,*cis*. obfirmatus, obstinatus. de Or. 125 a, Demissus, non acer, non pertinax, non litigiosus, non acerbus. pro Lig. 140 a, Cupidus, iratus, pertinax. Offi. 27 a, Sermo lenis,

minimeq; pertinax. de Fin. 54 b, Concertationes in disputando pertinaces. & ibid. Certè ualde pertinax non ero. & 65 b, Nisi ualde pertinax fueris.

PERTINEO, *nui.* permano, permeo, penetro. de Nat. 53 b, Viæ quæ pertinent ad iecur, eiq; adhærent. & 54 a, Venæ in omnes partes corporis pertinentes. Item ibid. Nerui toto corpore pertinentes. de Na. deor. 53 a, Aspera arteria ad pulmones usq; pertinet. de Diuin. 127 b, Quæ potest igitur contagio ex infinito penè interuallo pertinere ad lunã, uel potius ad terram? de Nat. 9 a, Ratio quædam pertinens per omnem rerum naturam. & de Diuin. 115 b, Vis quædam sentiens quoq; diuina, quæ tota confusa mundo est. de Nat. 30 b, Vis uitalis per omnem mundum pertinens. & 40 a, Deus pertinens per naturam cuiusq; rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, &c. de Diui. 127 b, Vt si iam concedamus aliquid uim cœlestem ad eos qui in terris gignuntur, pertinere. de Ora. 109 a, Talem uerò existere eloquentiam non cognitis rebus omnibus, quæ in tantam prudentiam pertinerent, non potuisse confirmo. Attic. 123 b, Eodemq; pertinet, quòd causam eius probo.

PERTINET, *uebat.* attinet, spectat, attingit, ualet, partes meæ præcipuè sunt, hoc officium præcipuè meum fuit, alienum nõ est à me, penes me est, curationis meæ est. pro Mar. 135 b, Id autem etiam si tunc ad te, ut quidam falsò putant, non pertinebit, nunc certè pertinet, te, &c. Atti. 412 a, Idq; ad multa pertinuit meis, ut in Epeiro conuisteremus. de Or. 92 a, Omnes res quæ ad dicendum pertinent. de Fi. 230 a, Cùm autem processit paulùm, & quatenus quidq; se attingat, ad seq; pertineat, perspicere cœpit, tum, &c. de Finibus 115 a, At enim iam dicitis uirtutem non posse constitui, si ea quæ extra uirtutem sunt, ad beatè uiuendum pertineant. & 214 b, Cætera credo uelit quæ ad colendam uitam attinebũt. pro Corn. 61 b, Nec uerò hæc oratio mea pertinet ad infirmandum fœdus Gaditanorum. Ep. 145 a, Interea, quæ ad dignitatem tuam pertinere arbitrabor, diligenter curabo. de Or. 205 a, Hęc ars latè patet, & ad multos pertinet. Of. 18 b, Hoc latissimè patet, ad plurimosq; pertinet. de Diuin. 128 b, Ad rem pertinet quomodo cœlo affecto quodq; animal oriatur. de Nat. 71 b, Vestri hæc confirmant interpretando quorsum quicq; pertineat. de Cl. 193 a, Quòd autem plures à nobis nominati sunt, eò pertinuit, quod intelligi uolui, &c. de Or. 154 a, Dum illa ad hanc ciuilem scientiam, quò pertinet, & quam intuentur, transferamus. Epist. 89 b, Hoc eò pertinet, ut, &c. de Finib. 65 a, Intelligere quò aliquid pertineat. Epist. 78 b, Atq; hæc eò pertinet oratio, ut, &c. I. V. 240 b, Summa illuc pertinet, ut sciatis, &c. de Nat. 60 b, Quod eò credo uelebat, ut, &c. id est, pertinebat. ad Att. 190 b, Quanquã quid ad me? & pro D. 217 b, Sed quid ad te? de N. 103 b, Musicam philosophi non esse: id est, ad philosophum non pertinere. Arc. 261 a, Nostræ grauitatis est, &c. id est, ad nostram grauitatem pertinet. Aedes Telluris est curationis meæ. L. Curatio.

PERTRACTATIO, *onis.* usus, euolutio, tractatio, explicatio. de Or. 89 a, Sine multa pertractatione rerum omnium. & 100 b, Poetarum pertractatio.

PERTRACTATVS, *a, um.* perspectus, exploratus. Tusculanarum 197 a, Perceptas penitùs & pertractatas humanas res habere.

PERTRACTO, *ãs.* tracto, explico, uerso, peruoluo. de D. 118 a, Ostenta restant, ut tota aruspicina sit pertractata. de Na. 3 b, Dare se ad totam philosophiam pertractandam. de In. 67 a, Facilius autem ad inuentionem animus incedet, si gesti negocij & suam & aduersarij narrationem sæpe & diligenter pertractabit. de Diu. 107 a, Qui euentorum consequentiam diuturnitate pertractata notauerunt. de Or. 104 a, Oratorem dicendo peragrare per animos hominum, sensus mentesq; pertractare. Par. 125 a, Aliquis barbatulos mullulos exceptans de piscina, & pertractans.

PERTRISTIS, *ste.* de Diuin. 83, Pertriste carmen. pro Cæl. Pertristis patruus, censor, magister.

PERTVMVLTVOSE'. Ep. 244.

PERTVRBATE'. de In. 3. & 48. & Or. 108.

PERTVRBATIO, *onis.* affectio animi, motus animi turbidus, Græcè *πάθος.* dolor, confusio. Tusc. 191 b, & 195 a, & 211 a, Quæ Graeci *πάθη*, melius Latini perturbationes appellãt, quam Græci, qui morbos uocant. Tusc. 219 a, & 211 b, Zeno perturbationem ita definit, ut perturbatio sit (quod *πάθος* ille dicit) auersa à ratione contra naturam animi commotio: uel breuius, ut perturbatio sit appetitus uehementior. Tusc. 216 a, Perturbationes sunt, ut paulo antè diximus, turbidi animorum concitatiq; motus, auersi à ratione, inimici mentis uitaq; tranquillæ. Offic. 27 b, Perturbationes fugiamus: id est, motus animi nimios, rationi nõ obtemperantes. de Fi. 203 a, Cùm illa quæ ex elementis turbulẽta &

rationis expertia insederint, ratione depulerit. de Orat. 124 b, Impetu quodam animi, & perturbatione potius quàm consilio aut iudicio regi. Offic. 13 b, Nulli neq; homini, neque perturbationi animi, neque fortunæ succumbere oportet. Offic. 13 b, Si cauebimus ne in perturbationes exanimationesq; incidamus. Attic. 87 a, Equidem sum magna animi perturbatione commotus. de Ora. 128 b, Illud genus orationis non cognitionem iudicis, sed perturbationem requirit. de Diui. 93 b, Vt nihil sit, quod errorem animis perturbationemq; afferat. pro Cluen. 28 b, Timor rei, perturbatio, suspensus incertusq; uultus, crebra coloris mutatio, quæ erant antea suspiciosa, hæc aperta & manifesta faciebãt. in An. 214 b, Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, ut maior timor oriatur. pro Fl. 164 b, Videtis in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum & perturbatione uersemur. de Fa. 140 a, Cùm omnes post interitum Cæsaris nouarum perturbationum causæ quæri uiderentur. Attic. 263 a, Magnam rerum perturbationem fore. Parad. 120 a, Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Officiorum 19 a, Omnis perturbatio & rerum cernitur. Officiorum 28 a, Quæ cum aliqua perturbatione fiunt, ea neque constanter fieri possunt, nec ab ijs qui adsunt, approbari. Officiorum 5 b, Qui iniustè impetum in quempiam facit, aut ira, aut perturbatione incitatus, is, &c. Officiorum 14 a, Vacandum est omni animi perturbatione, tum cupiditate & metu, tum etiam ægritudine & uoluptate animi, & iracundia. Offic. 36 b, Cohibere motus animi perturbatos, quos Græci *πάθη* de Nat. 1 b, Perturbatio uitæ & magna confusio. de Diuin. 128 a, Cæli perturbatio.) (. Serenitas. Epist. 239 b, Tanta perturbatio ualetudinis tuæ. Tusc. 195 b, Perturbationes quatuor sunt: uoluptas, libido, metus, ægritudo. de Fin. 97 b, Perturbationes genere sunt quatuor, partibus plures: ægritudo, formido, libido, lætitia. Tusc. 195 b, Perturbationes quas in uita hominum stultitia quasi quadã immittit furias. Ac. 34 a, & Tusc. 236 b, & 237 b, Perturbatio, cõcitatio animi uel commotio, uel permotio.) (. Sedatio animi.

PERTVBATRIX, *cis.* de L. 163 b, Perturbatrix harum omnium rerum Academia.

PERTVRBATVS, *a, um.* confusus.) (. Integer, quietus. de Or. 125 b, At. 124 b, Quòd me magno animi motu perturbatum putas, sum equidem, sed, &c. de D. 93 a, Nunc omnes cibo & uino, perturbata & confusa cernimus. de Diui. 133 b, Somniantium uisa, quæ multo etiam perturbatiora sunt.

PERTVRBO, *ãs.* turbo, confundo, misceo, permisceo, perturbationẽ affero, commoueo, concito. pro Syl. 177 b, Cincius est ab eo in Hispaniam missus, ut eam prouinciã perturbaret. & contra Rul. 65 a, Ciuitas perturbata seditionibus. de Or. 147 a, Non discerptis sententijs, non præpositeris temporibus, non confusis personis, non perturbato ordine. de Ar. 254 a, Id ita perturbatum, itaq; permutatũ est, ut, &c. pro Do. 220 a, Perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, &c. de Cl. 185 a, Vt perturbem ætatum ordinem. de Or. 103 b, Nec uerò istis tragœdijs tuis Crasse perturbor. pro Cl. 28 a, Tum uerò ita sum perturbatus, ut omnia timerem. pro Ra. 93 b, Nec me clamor iste commouet aut perturbat. pro Mil. 101 b, Milo magis de reip. salute, quàm de sua perturbatur. Or. 203 b, Alterum quo perturbantur animi & cõcitantur. ad He. 26 b, Vt eum præcipitẽ perturbetis ex ciuitate.

PERTVRPE. pro Cæ. 48, Perturpe aut flagitiosum esse.

PERVADO, *dis.* peruenio, permano. I. V. 161 b, Cernitis iudices quantum incendium per agros peruaserit. pro P. 68 b, Opinio quæ per animos gentium barbararum peruaserat. pro Põ. 12 a, Nulla ora est tam deserta, quò nõ illius diei fama peruaserit. pro Sy. 177 a, Quas oras maximè quasi morbus quidam illius furoris peruaserat. I. V. 236 b, Pars eius belli in Italiam nulla peruasit. de Na. 55 a, Nequid in aures, quo noceat, possit peruadere. I. V. 85 a, Quacunq; iter fecit, ut quædam calamitas peruadere uidebatur.

PERVAGATISSIMVS, *ma.* Orator. 210, Peruagatissimus ille uersus, qui uetat, artem pudere proloqui quam factites.

PERVAGATVS, *a, um.* diuulgatus, peruulgatus. de Inuen. 55 b, Hæc causa apud Græcos peruagata est. pro Pla. 268 b, Vulgaris & peruagata declinatio. & Or. 216 a, Res peruagata & uulgaris. de In. 57 b, & I. V. 214 a, Pars autem est peruagationis id est, communior. de Ora. 128 b, Commune & peruagatum uitium. de Ora. 98 b, De communibus & peruagatis rebus loqui uel audire. de Ora. 160 b, Vulgare, quotidianũ, peruagatũ. pro Plan. 279 b, Peruagatus, pro diuulgato. & de Or. 120 a, Peruagata. aliter, Peruulgata. Top. 226 b, Longè & latè peruagata bona.) (. Angusta. I. V. 129 b, In re tam clara, tam testata, tam abs te ipso peruagata, tabulas

publicas

publicas corrumpere auderes? al.peruu'gata. pro Mar. 135 a,Illustris & peruagata fama alicuius rei.

PERVAGOR,*ris*.erro.I.V. 255 b,Hic prædonum nauiculæ peruagetur.de In.76 b,Deinde ne eis honos nimiũ peruagetur.de Le.162 a,Molestię,lætitię,cupiditates,timores, similiter omnium mentes peruagantur:id est,peragrant.

PERVARIE`.de Or.138,Peruariè,iucundè narrare.

PERVEHOR.euehor,perducor. Tusc.174 b,Quò utinam uelis passis peruehi liceat.At.134.

PERVELLO,*lis*.uellico. Tus.198 b,Fortuna quæ peruellere te forsitan potuerit & pugnare,non potuerit certè uires frangere.de Orat.108 b,Antonius non mihi fuit molestus, quòd ius nostrum ciuile peruellit.

PERVENIO,*nis*. deuenio,pertineo,mano,permano,perduco r,accedo.in C.103 b,Si iste quò intendit,in Manliana castra peruenerit.de Or.96 a,Nihil prosunt studia peruenièdi aliquò,nisi illud quod eò quò intendas,ferat deducatq; cognoris.Attic.15 b,Ad quem propter diei breuitatem non est peruentum. pro Mur. 128 b,Vt eò quò intendit, maturè cum exercitu peruenìat.pro Sest.14 a, Marius in oras Africæ desertissimas peruenit. Orat.206 a,Si potuissemus,quò contendimus,peruenire.I.V.214 b, Peruenit res ad istius aures,sed nescio quomodo.pro S.R.44 a, Vide quem in locũ rempub.peruenturam putes.I.A.231 b, Mihi quidem & ille peruenisse uidetur,quoad progredi potuerit fieri hominũ amentia. Parad. 521 a, Iactam à te nefariam in me iniuriam semper duxi, tamen peruenisse ad me nunquam putaui.pro Syl.169 a,Nondum ad propositũ mihi finem honoris peruèneram.de Cla.188 b,Cotta alia quadam uia ad eandem laudé peruenerat. Att.122 a,Ne epistola in eius manus peruèniret.ad Heren.26 b,Ad paucos ex alijs peccatis inuidia peruenit.de Ora.92 b, Libellus qui me imprudente & inuito excidit,& peruenit in manꝰ hominũ.At.284 a,Ad liberos qui nihil meruerunt,pœna parentum peruenit. Of.38 b,Ni si multorũ impunita scelera tulissemus, nunquam ad unũ tanta licẽtia peruenisset.Top.223 a,Pecunia,quæ morte alicuius ad quempiam peruenit iure.pro R.P.124 a,Nemo unquam quò ea pecunia peruenisset,causam dixit,qui, &c. & 123 b,Quò & ad quos pecunia peruenerit.de Di.90 a, Cyrus ad septuagesimum annum peruenit.At.83 b, Summum erat periculum,ne culpa Senatus res ad tabulas nouas peruenerit.pro Mu.155 a, Qui nulla conditione in senatũ peruenire potuit.de Ora.134 a,Ego tibi hoc cõfirmo, si Romæ manseris, te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum.pro Qu.8 a,Peruenire ad suum sine alterius infamia. pro R.P.127 a,In quo spes fuit posse sese aliquando ad suas fortunas peruenire. & Epi.209 b,Peruenire ad nummos.cõtra Rul.82 a,Si posset ager iste ad uos peruenire.pro Ce.230 a,Non ea sola uis est, quæ ad corpus nostrum uitamq; peruenit,sed,&c.I.V.199 a,Quid est enim in calamitate residui, quod non ad miseros aratores isto prætore per summã iniuriam peruenerit?cont.Rul.70 b, Sine ad illos potestatem, ad te gratiam tui beneficij peruenire.pro Mu.140 a,Tamen naturæ similitudo illius ad te magis, qui ab illo ortus es, peruenire potuit, quàm, &c. pro Quint. 295 a,Sed etiam à quo ad alios peruenisse putetur humanitas. Epi.68 b, Si in tua scripta peruenero.

PERVERSÈ`.perperàm,præposterè.de N. 73 b, Multi deorum beneficio peruersè utuntur. & de Or.67 a,Peruersè dicere homines,peruersè dicendo consequi.Off.75 a, Fuit igitur stulta calliditas peruersè imitata prudentiam.Am.111 b, Pleriq; peruersè, ne dicam impudenter uolunt.& de Orat. 97 a,Peruersè dicere. & de Inuent. 43 a, Peruersè abuti aliqua re.

PERVERSIO,*onis*.inuersio,perturbatio.ad Her. 34 a.

PERVERSITAS,*tis*.prauitas.Or.199 b, Quæ est in hominibus tanta peruersitas,ut inuentis frugibus glande uescantur.Qu.Fr.397 a,Cum te alicuius improbitas peruersitasq; commouerit.Of.29 b,Vt si quis in foro cantet,aut si qua est alia magna peruersitas. Quin.Fr.309 b, Alicuius peruersitatem quàm humanissimè ferre.Epi.7 b,Incredibilis hominũ peruersitas.& Tus.190 a,In omni prauitate.

PERVERSVS,*a,um*.prauus,præposterus.pro Qu.Ros.50 a, Nihil ab hoc prauum & peruersum produci potest. de Ar. 248 b,Ludi deformati,inquinati,peruersi,conturbati.de Finib.315 a,Nunc ista separantur,ut disiuncta sint, quo nihil potest esse peruersius.& Tuscu.238 a, Quo quid potest dici peruersius?pro Q.R.54 a,Nisi fortè tu peruersò more id facis.pro Mur.142 a,Peruersa sapientia Tuberonis uel Stoicorum.pro Cl.32 a,Præposterus & peruersus.de N.17 a,Oculi peruersi,ut strabonum.

PERVERTO,*tis*. uerto.de D. 132 b,& 90 b,Crœsus hostiũ uim sese peruersurum putauit,peruertit autem suam. & de Ar.257 b,Tùm uisam belluam immanem quacunque incederet,arbusta,uirgulta,tecta peruertere.de Cl.190 a, Cecidit q; cum eos imitari cœpit,quos ipse peruerterat.de Arus. 257 b, Qui sacra occulta inexpiabili scelere peruertit. pro Cl.40 a,Quintius Iunium peruertit.ad He.5 b,Orestes nisi attulerit facti rationem,peruertit defensionẽ.Off.2 a,Quidam propositis malorum & bonorum finibus officium omne peruerterunt.Offic.6 a,Temeritas C. Cæsaris, qui omnia iura diuina & humana peruertit.

PERVESPERI.Ep.126,Cum ad me peruesperi uenisset.Legitur etiam, Quum nuper uesperi.

PERVESTIGATIO,*onis*.inquisitio.de Orat.85 b,Omnia uel scientiæ peruestigatione,uel disserendi ratione comprehendere.

PERVESTIGO,*as*.inuenio,reperio.I.V.206 b,Vt canes uenatici optimè odorabantur omnia & peruestigabant. de Orat.122 a,Nosse regiones,inter quas uenère,& peruestiges quod quæris.

PERVETVSTVS,*ta*.de Or.161,Peruetusta uerba.

PERVETVS.Qu.F.lib.3,Peruetus epistola.Epi.lib.13,Peruetus amicitia.I.V. Act. 6 a, Signum peruetus ligneum. de Cl.170 a,Catonem peruetererem habemus.L. Segesta.

PERVICACIA,*ciæ*.pertinacia.Tus.215 a,Mulierositas,peruicacia,liguritio,&c.

PERVIDEO,*es*. Atti.240 a,Ibi te quàm primùm peruidere uelim.Ep.149.

PERVIGILATIO,*onis*.uigilia.de Leg.177 a,Peruigilationes nocturnæ.

PERVIGILO,*as*. pernocto.pro S.R. 35 a,Non orat, ut eam noctem peruigilet?

PERVINCO,*cis*.uinco.At.23 a,Restitit & peruicit Cato.

PERVIVS.apertus.de N.39,Transitiones peruiæ.

PERVNGO,*gis*.ungo.Tusc.173 a,Tunc iuuenes uestè posita,corpora oleo perunxerunt.

PERVOLO,*as*. pro S.R. 21 b, Decem horis sex & quinquaginta millia passuum peruolauit.

PERVOLO,*uis*.Attic.1 b,Hoc abs te mihi ignosci peruelim. pro Syll. 171 a, Sed scire ex te peruelim,quamobrem,&c.de Offic.131.

PERVOLVO,*uis*.uersor.de Or.122 a,Vt in his locis peruoluatur animus,quos,&c.

PERVOLVTO,*as*.pertracto,euoluo,uoluto.At.74 a,Peruolutare libros.& de Or.97 b.L.Scriptor.

PERVRBANVS,*na*.de Or.91.de Cl.At.lib.2.

PERVVLGATVS,*a,um*.iactatus,peruagatꝰ.I.V.126 a, Res nota,atq; apud omnes peruulgata.& pro Cæl.38 a,Sunt enim ista maledicta peruulgata in omnes. I.V. 129 b, In re tã clara,tam testata,tam ab teipso peruulgata.aliter, peruagata. pro Mil.107 a,Peruulgatus ciuitatis sermo. & de Fin. 90 b,Res peruulgata.& Ep.71 b,Consolatio peruulgata.

PERVSTVS,*a,um*. exustus.Ep.210 a,Homo perustus.

PERVTILIS,*le*.At.152,Opera & fidelitas perutilis.

PERVVLGO,*as*.diuulgo.pro Syl.175 a, Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi passim & peruulgari,atq; edi populo imperaui.de In.76 b,Præmia uirtutis cũ improbis communicari,& cum mediocrib. hominib. peruulgari non oportet.de Or.106 b, Veteres illi peruulgari artem suam noluerunt.At.202 a,Tu uerò peruulga Hircium. de Fin.67 a,De re in uulgus peruulgata loquitur. pro Cæl. 45 b,Mulier,quæ se omnibus peruulget.

PES,*dis*.de Vniu.198 b,Pedes & membra gradiendi.de Or. 87 a,Sed quod ille durissimis pedibus fecit, ut se abijceret in herba,&c.id meis pedib.certè concedi est æquius.pro Qu. Rosc.49 b,Sese mensum pedibus alebat passuum CCCC. millia.At.256 a, Brutus pedibus ad me statim.At.41 a,Alter pedibus in Macedoniam uenire:id est,equo.& I.V. 94 a,Pedibus ire & reuerti.de Senect. 83 b,Ingredi iter pedibus,uel equo.in Vat.31 a,b, Cùm iter illud Hispanièse pedibus ferè confici soleat.Post.205 b,Ne quis pedibus iret,ne scribendo adesset.At.122 a,Pollucem seruum à pedibus meum Romam misi.de Diuin.114 b,Quod ante pedes est, nemo spectat,cœli scrutantur plagas.de Orat.257 b, Transilire ante pedes posita,& alia longè repetita sumere. pro Cæcin. 290 b,Si in fundo pedem posuisses,statim tibi esse pereundum. I.A.169 b,Nihil erat in terris ubi in tuo pedem poneres. & ibid.Pedem ponere,uestigium imprimere.de Finibus 121 a, Sapientia ubi pedem poneret,non habebat.Attic.215 b,Pedem in Italia uideo nullum esse,qui non istius potestate fit: id est,locum.pro Deiot.151 a,Nunquam à te pedem discessi.pro Planc.269 a,Non possum magis pedem conferre, ut aiunt,aut propius accedere.& Epist. 162 a, Referre pedem. & de Orat.104 b,Supplodere pedem.Attic.65 a, Per me ista pedibus trahantur.Epistol.210 a, Trahantur per me pedibus omnes rei non laboro.Epistol. 109 b, Propter res tuas ita contractas,ut nec caput,nec pedes: equidem uellem uti

pedes haberent,ut aliquando redires.pro Sest.8 b,Proijcere se ad pedes alicuius.& Attic.55 a, Abijcere se ad pedes alicuius.I.V.262 a, Mater mihi ad pedes misera iacuit. Qu. Frat.321 a, Furnius præsens ad pedes uniuscuiusq; iacens. At.156 b,Alter,qui nos sibi quondam ad pedes nostros stratos,ne subleuabat quidem.Anteq.196 b, Quibus sigillatim sæpe supplex ad pedes iacui.& Postq.200 b, Cum Cn. Oppius ad pedes flens iacéret.pro Sest. 28 a, Frater uolutatus est ad pedes inimicorum.de Or.157 b,Pes in nauì id est,funis quo uelum tenditur,& remittitur.pro gubernatoris uoluntate.Orat.215 a,Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria,ut necesse sit, &c.Orat.168 a,Pedes heroi tres:dactylus,anapæstus,& spondæus.de Orat.159 b,Cùm sint numeri plures, iambum & trochæum segregat ab oratione Aristoteles.& 160 a,Quare primum ad heroum nos dactyli,& anapæsti,& spondæi pedem,inuitat. Orat.128 a, Iam pæan, quòd plures habeat syllabas quàm tres, numerus quibusdam non pes habetur. Or.216 a,Pedes non syllabis, sed temporibus,& interuallis & spacijs metiendi.de Or. 107 b, Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum.Att.9 b,Accidere ad pedes omnium sigillatim.Atti. 22 a,Noli de uno pede sororis queri,licet etiam alterũ tollas.Att.123 b,Cui tali in re libenter me ad pedes abiecissem. & 204 b,Nam quomodo nunc est,pedem ubi ponat in suo non habet.& 255 a,Pestanum & Vibonensem utrunq; pedibus & equis transmisimus. I.A. 189 a,Hodie in possessionẽ libertatis pedem ponimus.I.A.241 a,Perferre pedẽ. pro Li. 141 a, Prohibiti estis in prouincia uestra pedem ponere.L. Pedibus.

PESSIME᷑ sentire de repub.I.A.174.de Or.116.

PESSIMVS,*ma.*Ep.168 a,At.181.184.pro Qu.R.50.& 173.de Inu.11.

PESSINVS,*untis*.oppid.de Ar.250 a, Qui Pessinuntẽ ipsum sedem domiciliumq; matris deorum uastaris.

PESSINVNTIVS.sacerdos matris magnæ.pro Sest.15 b.

PESSVNDO,*pessundas*.conculco,protero.apud Quintilianum.

PESTIFER,*a,um*. pernicios⁹.pro Do.230 a, Pestifer ciuis. & de Or.104 b,Pestiferi ciues.Att.132 a, Bellum magnum & pestiferum.de Fin.105 b,Pestiferum uitium.pro Dom.213 a, Pestifer ac funestus tribunatus,de Arusp.255 b, Vipera uenenata & pestifera. I.A. 184 a, Cuius à Brundusio crudelis ac pestifer reditus timeretur. Postq. 204 b, Quem habuit ille pestifer annus maximè fidelem.de N.32 b,Accessus ad res salutares,à pestiferis recessus.& 50 a,A᷑ pestiferis & nocentib. rebus refugere.Attic.32 b,Ad res pestiferas aditus sibi comparent.

PESTIFERE᷑. perniciosè. de Leg.171 b, Multa pestiferè & perniciosè sciscuntur in populis.

PESTILENS,*tis*.de Di.97 a, Sunt partes agrorum aliæ pestilentes,aliæ salubres.Ep.72 a,Hoc grauissimo & pestilentissimo anno.Par.233 a,Locus pestilens.)(. Salubris.contra Rul.82 a,Ager cœlo ac loco calamitosus.

PESTILENTIA,*tæ*.)(.Salubritas.de D.114 b,Epist.232 b, De loco nunc quidem abijt pestilentia, sed quàdiu fuit,me non attigit.& de Nat. 28 b, Vastitas, pestilentia,&c.contra Rul.80 a,Ager propter sterilitatem incultus,propter pestilentiam uastus atq; desertus.& 63 b,Inuidiæ aut pestilentię possessores.de D. 107 b, Quorum ex habitu & colore tum salubritatis,tum pestilentiæ signa percipi.Offic.36 b,Causę eluuionis, pestilentiæ,uastitatis, belluarum etiam repentinæ multitudines.

PESTIS,*stis*.pernicies.Off.36 a,Nulla tam detestabilis pestis est,quæ non homini ab homine nascatur.pro Rab.90 b, Pestis ac pernicies ciuitatis.in C.194 a,Cũ tua peste atq; pernicie proficiscere,&c.p Sest.10 a,Illa furia ac pestis patriæ. de Ar.244 a,& pro D.213 b, Cum his exitiosis prodigijs, ac penè huius imperij pestibus. pro Syl.181 b, Funesta reipub. pestis.Epist.64 a,Quædam pestes hominum laude aliena dolentium. de Nat.21 b, Ibes auertunt pestem ab Aegypto. de Nat.73 a, Sibi ipsa uefariam pestem machinatur: id est, maximam uim anguium. de Ora. 85 a,Fluctus à communi peste depulsi,in nosmetipsos redundarũt. I.V.175 b, Importunissima pestis.

PETASATI.petaso,id est,lato pileo tecti.Ep.253 b, Sed petasati ueniunt,comites ad portam expectarę dicunt.

PETESSO,*ĩs*. peto.Tus.188 b,Qui hanc laudem petessunt, nullum fugiunt dolorem.de D. 83 b, Menteq; diuina cœlũ terrasq; petessit.

PETITIO,*onis*.actio priuata.de Cl.166 a, At ego tibi non soluam,nisi prius à te cauero, amplius eo nomine neminẽ cuius petitio fit petiturum.pro Qu.R.54 a, Et tibi integrã petitionem reliquit.

PETITIO,ict⁹,coiectio,percussio.Or.219 b,Sed nec oratio facit plagam grauem,nisi petitio fuerit apta.in C.100 b,Ego huius petitiones ita coniectas,ut uitari non posse uiderentur,parua quadam declinatione effugi. Qu.de Pet.Petitio consulatus:id est,ambitus.

PETITOR,*oris*. actor. Par. Sed accusatorem pro omni actore & petitore appello.Atti.1 b,Petitorum hæc est adhuc informata cogitatio,pro Q.R.52 a,Petitor.) (.Reus.de Cl. 166 a,Petitor:id est,cuius petitio fit.pro Cec.286 a,Prætor nunquam petitori præstituit, qua actione illum uti uelit. pro Qu.8 a,Possumus petitoris personam suscipere,accusatoris deponere? L.Pignerator.

PETO,*tis*.posco,postulo,quæro,quæso,contendo,exposco, imploro, expello, appeto, uado, quasi inuado, uel aggredior feriendi causa,repeto.I.V.214 b, Iste petit à rege, & eũ pluribus uerbis rogat,ut,&c.pro Qu.14 a, Cum is à me peteret,& summè contenderet,ut,&c. Epist.206 b, Quapropter à te etiam atq; etiam pro nostra summa cõiunctione, proq; tua in me perpetua & maxima beneuolentia maiorẽ in modum peto atque contendo,ut, &c.I.V.215 a,Id sibi ut donaret rogare,& uehementer petere cœpit.I.V.191 a. Petiuit in beneficij loco & gratiæ,ut,&c.de Ora.98 a, Similiter nunc petes à Crasso, ut, &c. & ibi. Non dubitares rogare dominum,ut,&c. Petere præsidiũ,uel auxilium ab aliquo. L.Auxilium.Ep.178 a,Peto à te,ut eum conseruatum uelis. Acad.40 a, Quę docti à Græcis petere mallent,indocti ne à nobis quidem accipiunt. de In.55 a, Summopere sapientia petenda est.de Fi.75 a,Quæ est illa laus,quæ possit è macello peti? Ora.202 a,Qui eloquentiæ principatum petit.pro Arc.188 b,Ex his studijs delectatio sola petitur.Ep.71 b,Literis utor,non ut ab ijs medicinam perpetuam, sed ut exiguam doloris obliuionem petam. de Clar. 243 b,Hæc dixi breuius quàm res petebat.de Or.154 a, Ex his tantũ quantum res petit,hauriemus.Ora.219 b,Gladiatores & uitãdo cautè,& petendo uehementer omnia faciunt utiliter ad pugnam,& ad aspectum uenustè.pro Mur.136 b, Caput & collum petere.pro Mil.170 a, Petere iugulum alicuius. pro S. R.19 b,& 43 b,Petere sanguinẽ & uitam alicuius.Item:Cuius latus mucro ille petebat? I.C.99 b, Quotiensc unq; me petisti,per me tibi obstiti, nunc rempub. uniuersam petis. & de Ar.254 b,Petita est autoritas uestra.ad Her. 29 a, Bonorum insidiatores latrocinio uitam innocentissimi cuiusque petistis. Itè ib. Quos tantopere timeat, eos necesse est, ut quòq; modo possit,ueneficio petat. & 28 b, Qui si fuisset homo, nunquã tam crudeliter uitam hominis petisset. de In.46 a, Petere pœnas ab aliquo.pro Qu.R.45 a. Pecuniam non ex tuis tabulis,sed ex aduersarijs petis. Atti.85 a, Petere prefecturam alicui. Qu.F.316 a, M.Curtius Tribunatum ab Cæsare petiuit. Qu.F.317 a, Præsidium firmissimũ petebamus ex optimi & potentissimi beneuolentia ad omnem statum nostræ dignitatis.Atti.23 b, Qui me epistola petiuit,ad te,ut uideo,cominus accessit.pro Dei.149 a,Vnde pudoris exempla peterentur. de Fi.77 b, Eamq; mortem ardentiore studio peteret,quàm Epicurus uoluptatem petendam putat.pro Cl. 37 b, & 39 b,Petere mulctam ab aliquo.Ora.219 b,Petere ueniam.Q.de Pe.213 b,Petere honores.At.42 a,Fortasse alium cursum petiuit.de Or.98 b,Vt illi unde peteretur,uetus atq; inusitata exceptio daretur. de In.59 a,Remotum est,quod ultrà quàm satis est petitur: id est,repetitur.pro Ce.286 b,Altius initium rei alicuius demonstrandæ petere.

PETERE.pro ire.de Nat.51 a, Grues loca calidiora petentes,mare transmittunt.At.154 a, Crotonẽ petemus. & Epi. 235 a,Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Off.62 a,Naues Rhodum petentes uidi. pro Planc. 280 a, Iter à Vibione Brundusium petere contendi.Item ibi.Dyrrhachium petere contendi.

PETRINVM,*ni*.Leptæ uilla fuit.Ep.92 b.

PETRINI.ex Petrino.I.V.167 b.

PETVLANS,*tis*.proteruus,procax.de Or.137 a,Si quis mihi maledicit, petulans & planè insanus uidetur. de Fin.61 b,Alij appetendo omnia petulantes,alij audaces,proteruri. Par.119 b,Lapsa est libido in muliere ignota, dolor ad pauciores pertinet,quàm si petulãs fuisset in aliqua nobili uirgine.pro Mur. 127 a, Nullum eius petulans dictum in uita profertur.pro Syl.180 b,Audax,petulans,libidinosus.& de In.66 a,Turpis,cupidus, petulans.& Qu.F.309 b,Vatinius homo petulans & audax. I.P. 81 b, & de L. 166 a, Id nemo tam effusè petulãs conatus est.de Cl. 187 a,Feruidũ quoddam & petulans,& furiosum genus dicendi. Off. 21 a, Genus iocandi illiberale,petulans,flagitiosum,obscœnum.

PETVLANTER.licenter.pro Cæl.38 b,Maledictio si iactatur petulantius,conuiciũ nominatur.& 45 b,Si proterua petulanter uiueret.& 45 b, Petulãter facimus,si,&c. At. lib.9 a,Petulãtissimè aliquid fieri,At.24 a,Diphilus tragœ-

dus

dus in noſtrum Pompeium petulanter inuectus eſt.

PETVLANTIA,*tiæ*.procacitas,proteruitas.) (.Modeſtia. Offic.25 b,26 a,Itaq; nec actio rerum illarum aperta petulantia uacat,nec oratio obſcœnitate.Epiſt.85 a, Nec in petulantiam incidas.I.C.109 b, Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia.I.P.86 a, Hominis furorem & petulantiã fregi.I.V.69 a,Coniuges integras ab iſtius petulantia conſeruare non licitum eſt.pro Font.281 b,& pro Cecin. 305 a, Turpitudo quæ à libidine,aut à petulantia nata ſit. Sal.in Ci.270 b,Iniquo animo maledicta tua paterer, M.Tulli, ſi te ſcirẽ iudicio magis, quàm animi morbo petulantia iſta uti:ſed in te neq; modum neq; modeſtiam ullam animaduerto.L.Procacitas.

PETVLANTISSIMÈ.pro Seſt.28.

PETVLVS,*a,um*. qui oculum alterum minorem habet, ac ferè clauſum. de N.17 a.

PEXVS,*a.um*. compoſitus.in C.109 a, Quos pexo capillo nitidos uidetis.

PHAEACES, *cum*. Corcyræi.L. Corcyra. de Cl.170 b,Carmina quæ apud Homerum & in Phæacum,& in procorum epulis canuntur.

PHAENON. Saturni ſtella.de N.36 a.

PHAEREVS Iaſon.Off.22 a.

PHAETON.Iouis ſtella.de N.36 b.

PHAETHON,*ontis*.Of.71 a,Sol Phaethonti filio (ut redeamus ad fabulas) facturum ſe eſſe dixit,quicquid optaſſet.

PHALARIS,*idis*.I.V.217 a,Ille nobilis taurus, quem crudeliſsimus omnium tyrannorum Phalaris habuiſſe dicitur. Phalaridis tauro ſuccenſis ignibus torreri, in Piſonem.L. Piſiſtratus.

PHALARIS Grammaticus.in Piſ.

PHALERAE,*arum*. equorum ornamenta.in Ver.190 a,Qu. Rubrium & phaleris ac torque donaſti. & 206 a, Phaleras pulcherrimas, quæ regis Hieronis fuiſſe dicuntur,utrũ tandem abſtuliſti,an emiſti:ibid.Alias item nobiles: id eſt,phaleras.At. 253 a,Plancum ſine phaleris dimiſſum.

PHALEREVS ille Demetrius, omnium iſtorum mea ſententia politiſsimus, de Or.117 b.

PHALERIVS,*rij*. Atticæ portus,ubi declamare ſolitus eſt Demoſthenes. de Fin.125 a.

PHANIA,*Phaniæ*. Fam.libr.2,Phania *κωμικὸν μάγειρον*,prouerbium.

PHANTASIA,*ſiæ*.Acad.46 a,& 6 a, Senſus iunctos eſſe censuit è quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus, quam ille *φαντασίαν*,nos uiſum appellemus licet. Epiſt.253 a, Qui putant etiam *διανοητικὰς φαντασίας* ſpectris Catianis excitari.Attic.138 b,Deinde emergit rurſus dolor, *κἀκεῖθεν φαντασία*.

PHARMACOPOLA, *læ*.unguentarius.pro Clu. 25 b, L. Clodius pharmacopola circumforaneus.

PHARSALIA,*æ*. Theſſaliæ regio, & campi Philippi etiam dicta.in Ant.262 b.

PHARSALICVS,*a,um*.pro Deiot.149 a,Pharſalicum prælium.

PHASELIS,*idis*.græcè *φάσηλις*,urbs Ciliciæ, piratarum receptaculum.in Ver.204 b.

PHASELVS,*li*. myoparo.erat etiam genus nauigij Campani oblongi, neq; ita magni. At.231 a,Phaſelus epiſcopus.At. 7 a,Epiſtolam anchoris ſolutis de phaſelo dediſti.

PHASELITAE.à Phaſelide dicti pop.

PHATNAE,*arum*.ſtellæ in Cancri ſigno, quæ præſepe à Latinis dicuntur. in Prognoſticis, teſte Priſc. Aſtantem tenui quæ candent lumina Phatnæ.

PHENEATAE.pop.de N.70 b.

PHERAE,*arum*.urbs Theſſaliæ nobilis.de D.91 b.

PHERAEVS,*a*.Off. 37.de In.80.deN.74.

PHERECYDEVS,*a.um*.de D.124 b.L.Puteus.

PHIDIAS,*diæ*. de Cla.185 b,Vt Phidiæ ſignum ſimul aſpectũ & probatum eſt.& 188 b,Mineruæ ſignũ ex ebore pulcherrimum Phidiæ.

PHIDITIA,*Phiditiorum*.Lacedæmoniorum conuiuia.Tuſc. 247 a.

ΦΙΛΑΥΤΙΑ.L.Amor.Attic.208 a, Niſi fortè me communis *φιλαυτία* decipit.Tuſ.240 a,In hoc enim genere neſcio quo pacto magis quàm in alijs ſuum cuiq; pulchrum eſt. adhuc neminem cognoui,poetam(& mihi fuit cum Aquilio amicitia)qui ſibi nõ optimus uideretur. ſic ſe res habet: te tua, me delectãt mea. de Or.145 b,Minimè ſibi quiſq; notus eſt, & difficillimè de ſe quiſq; ſentit. Off. 6 b,Facilè poterimus, niſi nos ualde amabimus,iudicare.Off.48 a, Homo ipſe de ſe bene exiſtimans,ſeſeq; diligens. At.283 b,Ego autem (ſed erro fortaſſe) nec tamen is ſum, ut mea me maximè delectent,nihil mihi uideor hoc bello ſenſiſſe prudentius.

PHILIPPICAE,*arum*. At.21 a,Philippicæ orationes Demoſthenis.& ad Brut.91 a,Video te delectari Philippicis noſtris,hoc eſt in quinq; epiſtolis additis,quæ in paucis codicibus leguntur.

ΦΙΛΙΠΠΙΖΕΙΝ.L.Facere cum aliquo.

PHILOCTETA,*tæ*.& *Philoctetes,tæ*. de Finib.232 a,Ea perferant,quæ Philoctetam uidemus in fabulis,qui cum cruciaretur non ferendum doloribus,propagabat tamen uitã aucupio ſagittarum,configebat tardus celeres ſtans uolantes,ut apud Actium eſt. de Fat. 147 a, Philoctetes ſerpentis morſu ulceratus in inſula Lemno relictus eſt. de Rep. Nimium te laborare doleo,& meliorem ciuem eſſe quàm Philoctetam, qui accepta iniuria,illa ſpectacula quærebat,quæ tibi acerba eſſe uideo.ad Her.33 b, Non poſſe capi Troiam ſine Philoctetæ ſagittis.

PHILOCTETEVS clamor.de Fin.84 b,& Tuſ.187 a.

PHILOLOGIA,*giæ*.ſtudium uel amor ſermonis. Epi.264 b,Nõ eſt enim ſeiunctus iocus à philologia & quotidiana *συνηθείᾳ*. At.33 b,Ne & opera & oleum philologiæ noſtræ perierit.

ΦΙΛΟΓΥΝΕΙΑ.L.Mulierоſitas.

PHILOLOGVS,*gi*.Att.207 b,Homines nobiles,ſed nullo modo philologi.Qu.Fr.313 a, Nos autem ita philologi ſumus,ut uel cum fabris habitare poſsimus.

PHILOMELVM,*li*.urbs Phrygiæ.At.77.Ep.37.

PHILOMELENSIS.I.V.191.

PHILOSOPHIA,*æ*.ſtudium uel amor ſapientiæ.Off.33 b, Nec quicquam aliud eſt philoſophia , ſi interpretari uelis, quàm ſtudium ſapientiæ.de Le.168 a, Sapientia , à cuius amore græco uerbo philoſophia nomen inuenit. Tuſ.171 b, Philoſophia omnium mater artium , donum & inuentum deorum.de Ora.85 a,Philoſophia laudandarum artium omnium procreatrix,& quaſi parens.de Or.148 a, Omnis optimarum rerum cognitio , atq; in ijs exercitatio philoſophia nominatur.de Fin.90 b, Ars eſt enim philoſophia uitę.de Cl.195 a,Philoſophia mater omnium bene factorum, bene dictorum.Tuſ.191 a, Eſt profectò animi medicina philoſophia. Tuſcu.177 a, Cultura animi philoſophia eſt, quæ extrahit uitia radicitùs,&c.I.P.95 a,Philoſophia uirtutis cõtinet,& officij & bene uiuendi diſciplinam,quam qui profitetur, grauiſsimam mihi ſuſtinere perſonam uidetur.de Se. 77 b, Nunquam igitur ſatis dignè laudari philoſophia poterit,cui qui pareat,omne tempus ætatis ſine moleſtia poſſit degere.de Vn.204 a,Quibus ex rebus philoſophiam adepti ſumus,quo bono nullum optabilius , nullum præſtantius,neq; datum eſt mortalium generi deorum cõceſſu atq; munere,neq; dabitur. Tuſc.175 a, Philoſophia paucis contenta iudicibus,multitudinem conſultò fugiẽs. de D.125 a, In philoſophia nihil debet eſſe commentitijs fabulis loci. Or.201 b,In philoſophia plurimum intereſt quemadmodũ dicas,ubi res ſpectatur,non uerba penduntur. Tuſc. 164 a, Philoſophia cõmentatio mortis.de Or.191 a, Iſta præpotẽs & glorioſa philoſophia.Or.198 a,Sine philoſophia nõ poſſe fieri eum quem quærimus eloquentem.& ibid.Nec uerò ſine philoſophorũ diſciplina genus & ſpeciẽ cuiuſq; rei cernere,neq; eam definiendo explicare , nec tribuere in partes poſſumus,nec iudicare quæ uera,quæ falſa ſunt,neq; cernere conſequentia,repugnantia uidere,ambigua diſtinguere. de Diu.109 a,Philoſophia uir bonus & fortis efficitur.Off. 53 a,Tota philoſophia,mi Cicero,frugifera & fructuoſa eſt, nec ulla pars eius inculta ac deſerta eſt. de Or.90 b,Philoſophia in tres partes diſtributa eſt: in naturæ obſcuritatem, in diſſerendi ſubtilitatem,in uitam atq; mores.de Clar.167 b,Philoſophia,nõ illa de natura,ſed hęc in qua de bonis rebus & malis,deq; hominũ uita & moribus diſputatur,tum primũ inuenta dicitur. Or.200 b,Ineſt enim natura philoſophia in huius uiri mente quædã. Epi.247 a,& Tuſ.228 b, Philoſophiæ laus. & Epiſt. 197 a, De philoſophia multa & pulchra.de Or.123 a,& de Or.110 b, Contra philoſophiam. de Or.91 a, Apollonius Rhodius irridebat & contemnebat philoſophiam.de Orat.123 a,Philoſophia,ſicut Zethus ille Pacuuianus,propè bellum indicere.Off.34 b, In antiquiſsima nobiliſsimaq; philoſophia uerſari.de Or.152 b,Exercitatio propria duarum philoſophiarum.

PHILOSOPHICVS,*a,um*.Tuſ.251 b, A' Bruto impulſi ſumus ad has philoſophicas ſcriptiones. Epiſt. 181 b, Vt hæc *φιλοσοφήματα* ſcriberem,tu me impuliſti.

PHILOSOPHOR,*ari*.philoſophiam colo.de Fi.106 a,& de Or.123 b, Decreui philoſophari, ut Neoptolemus apud Enniũ,paucis:nam omnino haud placet.& de Fi.39 a.Quibuſdam totũ hoc diſplicet philoſophari.I.A.256 b,Sed iam ſe colligit,& ad extremum incipit philoſophari. de Na.3 a, Et cum minimè uidebamur,tũ maximè philoſophabamur.

de Cla.195 b,Admirabili quodã ad philosophãdum studio concitatus.Postq.207 a,Cum Græculis philosophari.Tusc. 167 b,Quanquam quid opus sit in hoc philosophari, cum rem non magnopere egere philosophia uideamus.

PHILOSOPHVS,*phi.* physicus,naturę interpres,magister uirtutis,q ui rerum cognitione doctrinaq; delectatur.Tusc. 229 b,Pythagoræ ingenium & eloquentiam cum admiratus esset Leon,quæsiuit ex eo,qua maximè arte confideret: at ille artem quidem se scire nullam respondit,sed esse philosophum.de Fi.52 b,Et tamen à philosopho si afferat eloquentiam,non asperner:ii non habeat,non admodum flagitem.& 94 a,De oratione philosophorũ.de Or.103 a,Philosophus,qui de sua ui ac sapientia unus penè omnia profitetur,is est,qui omnium rerum diuinarum atq; humanarum naturam causasq; noscit, & omnem bene uiuendi rationem tenet ac persequitur.de Ora.103 b, Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse atque à se possideri uolunt.de N.75 b,Philosophi rerum autores, non fabularum. de Or. 114 a,In philosophos uestros si quando incidi,nullum prorsus uerbum intelligo,ita sunt angustis & concisis disputationibus illigati.Or.201 a,Philosophorũ mos tenuiter disserendi.Of.52 a,Sed de hoc toto genere commodius à quibusdam optimis uiris ad medium ianuæ sedentibus quàm ab ullis philosophis ulla in schola disputatur. de Di. 133 a, Sed nescio quomodo nihil tam absurdè dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum.Tusc.224 b,Philosophi magistri uirtutis.de Or.95 b, Sententiæ philosophorũ. de Na.59 b,Socrates princeps philosophorum. de Ora.148 b,De multis generibus pphilosophorum.

PHILOTHEOROS, q studio nouas semper uisendi terras regionesq; tenetur.Ep.101 b.

PHLEGETON,fluuius apud inferos.L. Acheron.

PHLIASII.populi.Att.90 b,Phliasios dici sciebam. & Tuscul.229 b.

PHLIASIVS,*a,um.* Tuscul. 230 a, Post hunc Phliasium sermonem.

PHLIVS,*untis.*oppidum.Tusc.229 b.

PHOEBVS,*bi.* Sol.de D.84 a,Quid uerò Phœbi fax tristis, nuncia belli.

PHOENICIA,*ciæ.*regio Syriæ.I.A.238 a.

PHOENISSAE.Euripidis tragœdia.Off.88.

PHOENICES.pop de N.47.

PHOENIX, apud Homerum Achillis magister.de Orator. 148 a.

PHOCII.pop.I.P.100 b.

PHORCIS, *nis.*de Vn.201 b,Saturnus,Phorcis, & Ops,fratres,Oceani Terræq; filij.

PHOSPHORVS.Veneris stella.de N.36.

PHRENETICVS,*a,um.*demens,insaniẽs.de Di.97 b,Nec cardiacis hoc tribuendum est,nec phreneticis.

ΦΡΟΝΗΣΙΣ,L.Prudentia.

PHRYGIA,*giæ.*Or.199 a,Caria,Phrygia,Mysia.

PHRYGIVS,*a,um.*Phryx. Quin.Fra.293 b,Paconius nescio quis homo, ne Græcus quidem, aut Mysius, aut Phrygius potius.de Di. 103 a,Qui sono quodam uocum & Phrygijs cantibus incitantur.Phrygium ferrum.L.ferrum.

PHRYX,*gis.* pro Fl.154 b, Ignotissimus Phryx. pro Fl.159 b, Prouerbium,Phrygem plagis fieri meliorem.

PHTHIA,*thiæ.*Achillis patria.de D.91 a.

PHTHIOTA,*æ.* Tuscul.152 b,Pherecrates quidam Phthiota senex.

PHYLARCHVS,*chi.*tribunus.potest etiam gentis nomen esse.Arabes enim quidam Phylarchi à Strabone numerantur.Ep.240 a,Iambichus Phylarchus Arabum.

PHYSICA,*cæ.*explicatio naturæ.de Finib.105 a,Ad eas uirtutes Dialecticam etiam adiungunt,& Phyficam.Item ibi. Phyficæ quoque non sine causa tributus est honos,propterea quòd, &c. Item ib.b, Nec quanta dijs gratia debeatur, sine explicatione naturæ intelligi potest.Item ibi.Hæc sine physicis quam uim habeant,uidere nemo potest. de Finib. 108 b, Inest in explicatione naturæ insatiabilis quædam ex cognoscendis rebus uoluptas.

PHYSICA,*orum.*res Physicæ uel naturales. Ora.207 b, Oratorem ne physicorum quidem esse expertem uolo. de Fin. 52 a, Epicurus in physicis, quibus maximè gloriatur, totus est alienus.

PHYSICE`.acutè,physicorũ more. de Na.63 a,& de D.106 b,Quæ à te physicè dicta sunt.

PHYSICVS,*a,um.*de N.17 b,Physicus,id est, speculator uenatorq; naturæ.de D.115 a,Quod uideo physicis placuisse, eisq; maximè.qui omne quod esset,unum esse dixerunt. de Fi.67 a,Nec de re obscura loquitur,ut Physici. de Di. 143 a, Si uelim geometricum quiddam,aut physicũ, aut dialecticum explicare.Item:Physica disputandi subtilitas. de Nat. 36 b, Vt pleriq; dicunt, physicæ rationis ignari. de Nat. 30 b ,Rationibus physicis confirmare aliquid. & Orat. 103 b, Eademque ratione dicantur & quos *φυσικοὺς* Græci nominant,ijdem poetæ,quoniam Empedocles physicus egregiũ poema fecerit.Or.207 b,Oratorem ne physicorum quidem esse ignarum uolo. de Ora. 89 a,Si ornatè locutus est,sicuti fertur,physicus ille Democritus, materies illa fuit physici, ornatus uerò ipse uerborum Oratoris putandus est.

PHYSIOGNOMON.de Fat.142 a, Socratẽ notauit Zopyrus physiognomon,qui se profitebatur hominum mores naturasq; ex corpore, oculis, uultu, fronte pernoscere. Tusc.227 a, Cum multa in conuentu uitia collegisset in Socratem Zopyrus,qui se naturã cuiusq; ex forma perspicere profitebatur, derisus est à cæteris, qui illa in Socrate uitia nõ agnoscerẽt:ab ipso autem Socrate subleuatus est, cũ illa sibi signa inesse,sed ratione à se deiecta diceret.

PHYSIOLOGIA,*giæ.*naturæ ratio.de Diui.99 a, Naturæ ratio,quam physiologiã Græci appellant. de N. 6 a, Hunc censes primis, ut dicitur, labijs degustasse physiologiam: id est,naturæ rationem. de D.116 a, Dum aruspicinam uerã esse uultis,physiologiam totam peruertitis.

PIACVLVM,*li.*de L.181,b,Porco fœmina piaculum pati.

PIAM. particula quæ nominibus quibusdam ad finem addi solet.L.Aliquispiam, & Quispiam.

PICEARIAE,*arum.*uectigal picis. Est autẽ pix humor pinguis ex tæda seu pinu combusta collectus. de Clar. 172 a, Societas,quæ picearias de P. Cornelio,L. Mummio censoribus redemisset.aliàs picarias,aliàs pecuaria legebatur.

PICENTINVS,*na.*At.130,Pompeij.

PICENTES. pop.pro Syl.171 b,Aut doceat Picentes solos non esse peregrinos.

PICENVM,*ni.* ora Italiæ. At.123 a.

PICENVS,*a,um.*de Cl.169 b, Ager Gallicus & Picenus.

PICTOR,*oris.* Ac.6 b,Multa uident pictores in umbris & in eminentia,quæ nos non uidemus.de Leg.179 a,Dignissima autem dona habentur,& formæ ab uno pictore uno absolutæ die. de Clar.179 b, Zeusis , Polygnotus, Timantes,qui non plus quàm quatuor coloribus uti sunt : Eetion uerò,& Nicomachꝰ,& Protogenes perfecti pictores fuerũt. de Or. 145 a,Zeusis,Aglaophon,Apelles.& At.36 a,Apelles & Protogenes.

PICTVRA,*ræ.*tabula.Or.200 a,In picturis alios horrida, inculta,abdita,& opaca : contrà alios nitida,læta,collustrata delectant.Tusc.250 a,Homerum tradunt cæcum fuisse,at eius picturam,non poesin uidemus? Ac.6 b,Oculi picturæ tenentur,aures cantibus.I.V.200 a,Pictura textilis aut in tabulis.Tusc.229 b,Cum animũ ab ista pictura imaginibusq; uirtutum ad rem ueritatemq; traduxeris.

PICTVS,*a,um.*de Clar.188 b,Tabulas bene pictas collocare in bono lumine.& 192 b, Lysias,quo quid potest esse picti? de Fin.143 b,Qui nunquam philosophum pictum, ut dicitur,uiderunt.

PIE`.religiosè.de Nat.11 a,Piè colere deos.& 12 b,Piè sanctèque colere deum.de Sen.94 a,Memoriam nostri piè inuiolateq; seruabitis.pro Mur.141 b,Illa piè fecit.pro Planc.280 a,Vt confiteare aliquando,quod faciam, me & gratè & piè facere.pro Milo.121 b,Metuo enim ne scelerate dicam in te, quod pro Milone dicam piè.Attic.96 a,Quintus filius suapte piè sanè currentem animum patris sui,sorori tuæ reconciliauit.

PIERIDES,*dum.*musæ Pieriæ.de Na.70 a,Tertiæ Ioue tertio Pierio natæ & Antiopa , quas Pieridas & Pierias solent poetæ appellare.

PIETAS,*tis.*de In.82 a,Pietas est, per quam sanguine coniunctis,patriæq; beneuolis officium & diligens tribuitur cultus.& Part.536 b,Pietas est iusticia erga parentes.& p Plan. 276 a,Pietas est uoluntas grata in parente. de Natur.24 a, Est enim pietas iusticia aduersum deos.pro Plan.265 a,Pietas iudicio meo fundamẽtum est uirtutum omnium. & de Som.128 a,Iusticiam cole & pietatem,quę cum sit magna in parentibus & propinquis, tum in patria maxima est. & de Nat.57 a,Pietas cui coniuncta iusticia est, reliquæq; uirtutes.hic pietas pro religione ponitur.pro Qu.4 b,Si pietate propinquitas colitur,qui affinem prodit,impius sit necesse est. pro S.Rosc.24 b, Quod præclarè à sapientibus dicitur, uultu sæpe lædituꝛ pietas.de Or.123 b, Si pietati summa tribuenda laus est,debitis moueri,cum Quint.Metellum tam piè lugere uideatis.de Cla. 275 b,Vtinam Gracchus nõ tam fratri pietatem,quàm patriæ præstare uoluisset.pro Fl.164 a,Nimia pietas & summus amor in patriam.pro Dom.234 b,Nec est ulla erga deos pietas,nisi honesta de numine eorum ac mente opinio.Postquam.202 a,Qua sanctissimi homines pietate erga deos immortales esse solent, eadem ego erga populum Romanũ semper eo. Antequam,194 b,

Illi quorum animus est religionis pietate defunctus. Offic. 35 a, Deos placatos efficiet pietas & sanctitas. de N. 1 b, Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè & castè deorum numini tribuenda sunt. de Fin. 79 b, Nemo pius est, qui pietatem cauet. Epist. 21 a, Pietas in referenda gratia. Epist. 1 a, Ego omni officio, ac potius pietate erga te cæteris satisfacio omnibus. Epist. 10 a, Meam in te pietatem, quid enim dicã beneuolentiam? Epist. 93 a, Hîc tui omnes ualent, summaq; pietate te desiderant. pro Cluent. 31 a, Quorum alter eloquentiæ damnationem illam tacita pietate deplorat. & 54 a, Tu qui pietate ad accusandum excitatus es. de Finib. 105 b, Pietas aduersus deos. Tuscul. 173 a, Pietas erga matrem. Part. 234 b, & 236 b, Pietas, & charitas, & bonitas quasi idé ualere uidentur. de Inuent. 70 b, Pietas est, quæ erga patriã, aut parentes, aut alios sanguine coniunctos officium conseruare moneat.

PIGER, *a, um.* segnis ad aliquid agendũ. ad Her. 34 a. Frigus pigrum dicimus, quia pigros facit. & Ep. 103 a, Quòd mihi interdum piger, interdum timidus in labore militari uidebare & 111 b, Ad literas scribendas pigerrimus.

PIGET, *bat.* tædet, pœnitet. de Di. 94 b, Mea mater tui me miseret, mei piget. pro Syll. 184 b, Teipsum iam expletum huius miseriis pigeat. pro Dom. 219 a, Me nõ solùm piget stultitiæ meæ, sed etiam pudet. I.S. 272 b, Quòd si esses ab illo ortus, nonnullos iam tuæ turpitudinis pigeret. Atti. 75 a, In cupiditatem incubui, nec me piget. de Cla. 181 b, Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigẽdum. I.S. 275 a, Neq; piguit quærere, cur ego, &c.

PIGMENTARIVS, *ri.* Epi. 253 b, Accius pigmentarius ual de gaudebat, se aduersarium perdidisse.

PIGMENTVM, *pigmenti.* color, fucus, ornatus. de Diuinat. 85 a, & 118 a, Aspera temerè pigmenta in tabella oris lineamenta effingere possunt. de Cla. 103 a, Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, florem & colorem defuisse. de Orato. 125 b, Sententiæ ueræ sine pigmentis fucoq; puerili. Att. 21 a, Aristotelica pigmenta.

PIGNERATOR, *oris.* I.V. 153 a, Cum in his rebus omnibus publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neq; possessor soleat esse.

PIGNERO R, *aris.* pignus aufero, fiduciam accipio. I.A. 264 a, Etenim Mars ipse ex acie fortissimum quemq; pignerari solet. de Rep. lib. 1, teste Nonio: Sed ut plurimas & maximas nostri animi, ingenij, consilij prima ipsa sibi ad utilitatem suam pignerare tur. De patria loqui uidetur.

PIGNVS, *oris.* fiducia, obses. At. 18 a, Vt nos duo quasi pignora reipublicę retineri uideremur. I.A. 255 a, Coguntur enim senatores non pignoribus, sed eorum quorum de honore agitur, gratia. Item ibidem: Qui unquam tanto damno senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut mulctam? & 243 b, Vt quamprimùm illud pignus liberalitatis populi Romani aspiciam. I.A. 247 a, Pro libertate hæc omnia proijcias, quæ sunt pignora iniuriæ. de Pro. 79 a, Quo'nam me animo esse oportet in eos, cuius illi saluté pro pignore tradiderunt ad explendas suas cupiditates? de Orat. 143 a, An tu cum omnem autoritatem uniuersi ordinis pro pignore putares, eamq; in conspectu populi Romani concideres, me his pignorib. existimas posse terreri? & ibid. Philippus grauiter exarsit, pignoribusq; ablatis Crassum instituit coercere. I.A. 247 b, Magnis & multis pignoribus eum respu. obligatum tenet. At. 124 a, Minus multa dederant illi reipubl. pignora. I.S. 274 b, Posteaquam magna pignora eis dederat, cum quib. se coniunxerat. pro Cl. 58 a, Illa tibi ad confirmandas inimicitias affinitatis coniunctionem pignori fore putauit. I.A. 153 b, Magnum pignus ab eo reipub. datum, se liberam ciuitatem esse uelle. pro Cæl. 54 a, Habet ab hoc respubl. duas accusationes uel obsides periculi, uel pignora uoluntaris. I.V. 66 a, A' nobis multos obsides habet populus Romanus, quos, &c.

PIGRITIA, *tiæ.* negligentia, ignauia, inertia. Tusc. 213 a, Definiunt pigritiam, metum consequentis laboris. Attic. 260 b, Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu scribam. Offic. 6 b, & 27 b, Negligentia, pigritia, inertia, ignauia. & 20 b, Efficiendum est, ut appetitus rationi obediant, eam neque præcurrant, neque propter pigritiam aut ignauiam deserant.

PIGROR, *aris.* ut grauor. At. 122 b, Tu quæso quicquid noui (multa autem expecto) scribere ne pigrere.

PIISSIMVS. I.A. 256 b, Antonius. Mihi quidé cõstat, &c. nec Lepidi societatẽ uiolare pijssimi hominis. Cicero. Tu porrò ne pios quidem, sed pijssimos quæris: & quod uerbum omnino nullum in lingua Latina est, id propter tuam diuinam pietatem nouum inducis.

PILA, *læ.* de Orator. 91 a, Vt qui pila ludunt. & 103 b, Licet ista ratione dicamus pila bene, & duodecim scrupis ludere proprium esse iuris ciuilis. de Or. 148 a, Pila, tali, tesseræ. in Pis. 94 b, Iste claudus, quomodo aiunt pilam tenere, &c. de Sen. 94 b, Retorquere pilam. de Orat. 151 a, Tityus præclarè pila ludens, Brulla talis.

PILOSVS, *a, um.* I.P. 77 b, Pilosæ genæ, dentes putridi.

PILVM, *li.* genus teli, Romanorum proprium. I.A. 131 a, Idq; caput fixum gestari iussit in pilo. pro Mil. 123 b, Sparorum pilorumq; multitudo.

PILVS, *li.* de N. 55 a, Munitæq; sunt palpebræ tanquam uallo pilorum. Ac. 21 b, Nullum esse pilum omnib. rebus talem, qualis sit pilus alius. pro Qu. R. 48 a, Hic capite & supercilijs semper est rasis, ne ullum pilum uiri boni habere uidea tur. At. 80 a, Interea è Cappadocia ne pilum quidem. Qu. F. 317 b, Ego ne pilo quidem minus te amabo.

PINDENTISSAE. pop. At. 78.

PINDENISSVS. opp. At. 79, 86, Ep. 23, 245.

PINGO, *gis.* pictura exprimo. de Or. 114 b, Vt in pictura, qui hominis speciem pingere perdidicerat, is potest cuiusuis uel formæ uel ætatis etiamsi non didicerit, pingere. Epistol. 68 b, Alexander ab Apelle potissimùm pingi, à Lysippo fingi uolebat. de Cla. 177 a, In uerbis pingendis & illuminandis sententijs. de Inuent. 62 a, Is & cæteras tabulas pinxit, &, &c. id est, Zeusis. Attic. 58 a, Bibliothecam mihi tui pinxerunt constructione. Tusc. 240 b, Textile stragulum magnificis operibus pictum. de Clar. 188 b, Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. pro Arc. 191 b, Effigies uirtutũ summis ingenijs expressa & polita. de Fin. 79 a, Cleanthes tabulam uerbis pingere solebat, &c. id est, tabulam uoluptatis. Qu. Fr. 315 b, Quadrigis poeticis modò mihi date Britãniam, quam pingam coloribus tuis penicillo meo. L. Color, & Lecythus.

PINGVIS, *gue.* opimus, crassus, rudis. de Fat. 141 b, Thebis crassum cœlum, itaq; Thebani pingues & ualentes. de Di. 107 b, Pingue & concretum esse cœlum. pro Arch. 190 b, Cordubæ nati poetæ, pingue quiddam sonantes atq; peregrinum. Acad. 27 b, Quod ipsi Antiocho pingue uidebatur, & sibi contrarium. de Am. 99 b, Agamus igitur pingui Minerua, ut aiunt.

PINNA, *næ.* penna. de N. 71 b, Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. in Arat. Atq; auis ad summam caudã primasq; recedit Pinnas, &c.

PINNA. conchæ marinæ genus. de Nat. 56 b, Pinna duabus grandibus patula conchis. de Fin. 103 b, Quæ in concha patula pinna dicitur.

PINNATVS, *a, um.* pennatus, pinniger. de N. 71 a, Pinnatus Cupido. & Tusc. 180 b, Pinnata cauda.

PINNIGER, *ra.* penniger. Epist. 110 b, Pinnigero in corpore non armigero tela exercere. aliter, Pennigero.

PINNOTERES, *teris.* cõchæ marinę, id est, piscis genus. de Fi. 103 b, At illa quæ in concha patula, pinna dicitur: isq; qui enat è concha, qui quòd eam custodit, pinnoteres uocatur.

PINNVLA. de N. lib. 2, Pulli cum pinnulis uti possunt.

PIO, *as.* expio. de L. 173 b, Hetruriæ principes fulgura atq; ostẽta pianto. pro Do. 239 b, Si quid tibi piandum aut instituendum fuisset religione domestica.

PIRAEEVS, *ei.* Πειραιεύς Græcè, portus Athenarum. Atti. 103 a, Venio ad Piræea, in quo magis reprehendẽdus sum, quòd homo Romanus Piræea dixerim, non Piræum, sic enim omnes nostri locuti sunt, quam quòd In addiderim. & 97 a, In Piræa cum exissem, &c. de Cl. 169 a, Vt semel è Piræo eloquentia euecta est.

PIRATA, *tæ.* prædo. I.V. 248 b, Iste à piratis ob hunc archipiratã pecunias accepit. & 68 b, Vrbes piratis prædonibusq; patefactæ. Of. 73 b, Nam pirata non est ex perduellium numero definitus, sed cõmunis hostis omniũ. pro S.R. 43 a, Quis prædo tam nefarius? pirata tam barbarus?

PIRATICA, *cæ.* Posteq. 206 a, Is profectò egestate coactus piraticam fecisset.

PIRATICVS, *ca.* I.V. 250, 254, 255.

PISAE, *arum.* opp. Qu. Fr. 310 a.

PISAVRVM, *ri.* opp. & Pisaurensis. de Cl. 189 b.

PISCATOR, *oris.* Of. 63 b, Tum Pythius piscatores ad se cõuocauit, ab ijs petiuit, ut ante suos hortulos piscarentur.

PISCATVS, *tus.* de Fin. 69 b, Piscatu, aucupio.

PISCICVLVS, *li.* de N. 50 b, Pisciculi parui.

PISCINA, *næ*, lacuna in qua pisces uiui seruãtur. Q. F. 306, & At. 17 a, & Par. 113 a, Magna uis aquæ usq; ad piscinam publicã. At. 22 b, Si mihi barbati in piscinis sint. Q. F. 321 a, Intelligo mirifica suauitate te uillam habituram piscina & salientibus additis, palæstra & sylua uiridicata. L. Nilus.

PISCINARIVS, *a, um.* qui piscinis delectatur. At. 18 b, Beatos homines (hos piscinarios dico amicos tuos) non obscurè nobis iuuidere. & 20 a, Mihi uerò ut inuideant piscinarij nostri, &c.

PISCIS,*scis*.de N.52 a,Pisces ut aiunt,oua cum genuerint,relinquunt.de Se.86 a,Pisces hamo capiuntur.I.P.94 a,Mensa extructa nõ conchylijs aut pisc ibus,sed multa carne,&c. de N.48 a,Pisces signum cœleste.

PISCOR,*aris*.Offi.63 b, Tum Pythius piscatores ad se conuocauit,ab ijs petiuit,ut ante suos hortulos postera die piscarentur.

PISIDAE,*arum*.Pisidij,pop.de D.80 b,& 99 b,

PISIDIA,*diæ*.regio.de Di.99 b.

PISIDII,*orum*.Pisidæ.de Diuin.85 b,Cilices, Pamphylij, Pisidij.

PISISTRATVS,*ti*.Tyrannus clemens Athenis.Att.115 a.

PISTOR,*oris*.qui panem conficit.I.P.94 a,Pistor domi nullus,nulla cella,panis & uinum à propola atque de cupa. pro S.R.41 a,Mitto hasce artes uulgares, coquos, pistores, lecticarios,&c.de Fin.69 b,Optimis cocis,pistoribus,piscatu,aucupio,&c.

PISTRINVM,*ni*. locus ubi frumentum tundebatur mola trusatili.de Or.89 a,Oratorem in iudicia & in conciunculas,tanquam in aliquod pistrinum detrudi & compingi uidebam.& 121 b , Tibi mecum in eodem est pistrino Crasse uiuendum.Qu.F.302 b,Tradere aliquem in custodiam,uel in publicum uel in pistrinum.

PISTRIX,*cis*.cetus,belua marina.in Ar.Fera pistrix.& 388 b, in Ar.Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.

PITHO.L.Suada.

PITVITA,*tæ*.unus ex quatuor corporis humoribus , is qui aquæ similior est. Tus.160 a,Sanguis, bilis,pituita.& 213 b, Cùm pituita redundat aut bilis in corpore.

PITVITOSVS,*a,um*.de Fat.141 a, In alijs locis homines sunt pituitosi, & quasi redundantes, in alijs exiccati atque aridi.

PIVS,*a,um*.qui pietatem colit.Of.70 a,Ipsi patriæ conducit, pios habere ciues in parentes.de L.172 b , Deos piorum & impiorum habere rationem.pro Cor. 60 b, Nihil est aliud in fœdere,nisi ut pia & æterna pax sit.de Finib.79 b, Nemo pius est,qui pietatem cauet.pro Sest.3 b,Pius dolor,& iusta iracundia.de Som.128, Quem tibi Publi & pijs omnib. retinendus est animus in custodiam [illegible]is.pro S.R.29 a,Orestes ne pius quidem sine scelere esse potuit.

PLACABILIS,*le*.exorabilis. I. V.117 b , Omnia habuit æquiora & placabiliora,quàm animum iudicis.At.229 a, Vt eo te placabiliorem præbeas. Or. 199 b,Tu eos etiam quos contrà statuis æquos placabiles q; dimittis. Att.263 b,Præbere se placabilem alicui.ad Her.28 b,& 38 a,Placabilis,exorabilis.)(.Implacabilis,inexorabilis.

PLACABILITAS,*tis*.clementia,lenitas,mansuetudo. Of. 18 a,Nihil magno & præclaro uiro dignius placabilitate atque clementia.

PLACATE`.patienter,humaniter, placidè. Epi.78 b,& 90 a,Omnia humana placatè & moderatè feramus.

PLACATIO,*onis*.pax,uenia.de N.61 a,& de Diu.116 a,Nostra ciuitas nunquam sine placatione deorum immortalium tanta esse potuisset.

PLACATIO.moderatio,tranquillitas.Tus.222 a,Perturbatio animi,placatione abluatur.

PLACATIVS.moderatius.aduer.Epist.90 a,Remissius & placatius quotidie aliquid ferre.

PLACATVS,*a,um*.placabilis,pacatus,tranquillus,quietus. Atti.68 a,Nihil tam uidi mite , nihil tam placatũ,quantum erat frater meus in sororem tuam.Tus.231 b,Sic animi quietus & placatus status cernitur.Item:Alteros tibi iam placatos esse intelligo,alteros nunquam iratos fuisse.Tuscu.169 b,Placatissima quies.de Fi.63 b,Placata,tranquilla,quieta, beata uita.Quin.de Pet.212 a,Tamẽ hi possunt abs te placati æquiq; discedere.pro Mar.133 b,Dij uel placati iam,uel etiam satiati esse debent.Postq.198 a,Si mihi placata & tranquilla omnia fuissent. Or.202 b,Res placatæ & minimè turbulentæ.At,90 a,Placatus.)(.Ira incensus.Of.35 a,Deos placatos pietas efficit & sanctitas.

PLACENTIA,*æ*.urbs,& colonia Rom.in L. Pisonẽ apud Asconium Pedianum.

PLACENTINVS.de Clar.170,& 180 a, T. Tinca Placentinus.& I.A.182.

PLACEO,*es*.nõ displiceo,satisfacio,arrideo, iucũdus sum. & *Placet,bat,placitum est*:sedet, uidetur, probatur , cordi est. Attic.135 b , Cum scripsissem ad Brutum de optimo genere dicendi,nõ modò mihi, sed etiã tibi scripsit,sibi illud,quod mihi placeret,non probari:quare sine quæso quemque sibi scribere, suam cuiq; sponsam,mihi meam,suum cuiq; amorem,mihi meum,non scitè.hoc enim Attilius poeta durisi mus.Item ibi.Meum mihi placebat,illi suum.de Orato. 110 a,Ego nunquam mihi minus quàm hesterno die placui. Epist.3 a,Itaque postridie placuit,ut breuiter sententias dicerem.de Or.97 b,Postea mihi placuit,eo q; sum usus adolescens, ut explicarem,&c. pro Clu.32 b, Canutio placuit repentè iudices pronunciare. Att.149 b , Video tibi non probari,quæ ne mihi quidem placebant. Attic.204 a , Expecto quid illis placeat de epistola ad Cæsarẽ.& 208 a,Volo Dolabellæ ualde defideranti placere,nec reperio quid. Qu.Fr. 310 a,Longilius mihi aiebat,se uelle nobis placere.pro Do. 224 a,Nónne fieri poterat,ut populo de Cyprio rege placeret? de exulibus Byzantijs displiceret?Att.276 a, Hoc mihi in te placuit.ad Heren.6 a,Ita nobis placitum est, ut scribemus.&c.D.Brut.Epist.167 a , Cum in his uersarer angustijs,placitum est mihi ut postularem legationem, &c.Item:Placitum est mihi, ut Brundusium ducerem hanc copiam quam habeo mecum.Ep.114 a,b,& At.129 a, De prouincijs placitum est,ut coram Pompeio ageretur. pro S.R. 35 b,Si dijs immortalibus placet.de Of.43 b, Quod scribere non auderem,nisi idem placeret Panætio.de Di.103 a,Vt doctissimis sapientissimis q; placuit.& ibi.Nam non placet Stoicis,&c.& 117 a,Placet Stoicis,&c.Acade.25 a, Duo placet esse Carneadi uisorum genera. de Fin. 54 b, Vtrum igitur percurri omnem Epicuri disciplinam placet?an, &c. Itẽ ibi.Igitur agam sic,ut ipsi autori huius disciplinæ placet.Item ibid.Vt placet inquam.Epi.256 b, Videbis quid Lysoni,quid medico placeat.

PLACIDE`.leniter,placatè, Or.205 a,Placidè sedateq; loqui.& I.V.126 a,Placidè ferre aliquid & Tus.184 b, Placidè & sedatè ferre dolorem.

PLACITVS,*a,um*.placatus,tranquillus.Tuscul.237 b, Semper in animo sapientis esse placidissimam pacem. & 211 a, Placida quietaque constantia.pro Cecinn.290 a, Aliquem iratum,placidum,ac mollem reddere. de Senect.79 b, Placida ac lenis senectus.de Orato.125 a, Oratio placida,summissa, lenis.

PLACO,*as*.lenio,mitigo,placatum efficio,exoro, recõcilio, macto,expio,procuro.Attic.5 b,Primùm tibi de nostro placando,aut etiam penè restituendo polliceor.de Natur.3 a, Qua in causa beneuolos obiurgatores placare possumus. pro Domo 222 a,Placaui odia improborum. pro Font. 283 b,Placare animos iudicum. de Aru.258 a,Nostræ sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ.Epist.202 b,Is ad me Romã literas misit,ut te sibi placarem.I.C.180 a,Quos ego nõ tã ulcisci studeo,quàm sanare,& ipsos placare reipub.I.A. 213 a,Iam uerò ipse se placabit & lenict prouinciæ Gallię.& de Fin.58 a,Et animos quasi concordia quadam placet ac leniat.pro Dom.241 b, Cum diuinum numen scelere uiolatum precibus placare cogetur.de Nat. 62 b, Tu Deiorum deuotionibus placatos esse deos censes? Item ibi. Quæ autem tanta eorum fuit iniquitas,ut placari populo Rom.nõ possent,nisi uiri tales occidissent? pro Font.280 a,Galli humanis hostijs deos placãt. Tus.179 b, Hæc dextera Lernam terram mactata excetra placauit. pro Deiot.145 a, Nemo unquam te placauit inimicus,qui ullas resedisse in re simultatis reliquias senserit.de Leg.174 a,Impius ne audeto placare donis iram deorum. Qu.Fr.300 a,Quoscunque de te queri audiui,quacunq; potui ratione placaui.I.A.125 a,Placa animum,& mitiga.

PLAGA,*gæ*.uulnus, percussio. I. V.563 a,Dico mercedẽ uulneris atq; plagę constitui nefas esse. Tus.183 b,Qui bene instituti sunt,accipere plagam malunt,quàm turpiter uitare. de N.15 a,Grauiorem plagam accipiebat,ut leuiorem repelleret.& Epist.136 b , Hæc est leuior plaga ab amico,quàm à debitore.& Tus.187 a,Venit q; plaga uehementior. pro Mu. 135 a,Illa plaga est iniecta petitioni tuæ maxima. pro Fl.159 b,Phrygem plagis fieri meliorẽ.& I.V.269 a,Crepitus plagarum.I.V.33 a,Infligere plagam mortiferã alicui. pro Sest. 12 b,Imponere plagam insanabilem alicui.I.A.112 a, Luculentam tamen ipse plagam accepit.Or.219 b,Sic nec oratio facit plagam grauem,nisi,&c.

PLAGA.regio.de Diuin.114 b,Quod ante oculos est, non uident,cœli scrutantur plagas . de Fat. 144 b,Motus extra pondus & plagam cum atomus declinat interuallo minimo.& 149 b,Atomi uim quandam habẽs à Democrito impulsionis,quam ille plagam appellat,ab Epicuro grauitatis & ponderis.

PLAGAE.retia.L.Macula.I.V.226 b,Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum est. Academ. 37 a Plagas ipsi contra se Stoici texuerunt.Offic. 65 b,Tendere plagas.Epistol.198 b , Conijcere aliquem in alicuius plagas.

PLAGIARIVS,*a,um*. qui liberũ hominẽ uẽdit, uel emit.itẽ qui seruũ seruam'ue à domino auertit , fugam suadet,emit uendit ue nescient domino.Fieri aũt potest hic,ut sit cognomẽ Licinij eius de quo loquitur Cicero. Qu.Fr.300 b, Licinium plagiarium cum pullo miluino tributa exigere.

PLAGIOSIPPVS. ad Her. 34 a.

PLANE'. clarè, apertè.) (Obscurè. de Orat. 96 b, Planè & lucidè loqui. & de Arat. 249 b. & de Fin. 94 a, Planè & perspicuè dicere aliquid. Epi. 104 b, Quàm plenissimè res illa scribi potuit. I.V. 240 a, Apertissimè & planissimè explicare aliquid. pro Qu. R. 52 a, Planius & apertius dicam. & Top. 222 a, Quo planius accipiatur. de Fin. 66 a, Sed illud dixisti bene latinè, parum planè. de Di. 128 b, Demosthenem scribit Phalereus, cum Rho dicere nequiret, exercitatione fecisse, ut planissimè diceret. I.P. 90 a, Quod omnes leges planissimè uetant. Ep. 26 a, De Ocella parum planè ad me scripseras. & de Fi. 52 a, Nam & complectitur uerbis quod uult, & dicit planè quod intelligam.

PLANE'. prorsus, omnino, funditùs. de Clar. 184 a, Nec illi hoc planè atq; omnino defuit. & de Orat. 98 a, Neq; omnino, &c. neq; planè, &c. de Cl. 196 b Quod iam propemodũ, uel planè potius effecisti. de Clar. 191 a, Perfectè, planeque eruditus. Att. 110 b, Aenigma Oppiorum planè non intellexi. Att. 39 b, Te rogo ut planè ad nos aduoles. ad Att. 205 a, Quòd conuenisti, &c. fecisti planè bene. de Or. 94 a, Res penitùs cognitæ planeq; perspectæ. ad Her. 30 b, Fieri potest, ut non planè par sit numerus syllabarum. Epist. 49 a, Illud planè molestè tuli, quod uidebam, &c. Ep. 105 b, Planè enim intelligo, te, &c. Epist. 5 b, & 21 a, Causa Alexandrina uidetur ab illo planè esse deposita. At. 128 b, Explicari mihi tuũ consilium planè uolo, ut penitùs intelligam. I.A. 212 a, Gladiatorem appella, ut appellant hi qui planè & latinè loquuntur. de Leg. 166 b, Sed ego planè uellem me arbitrum inter eos datum.

PLANETAE, *tarum*. inerrantes stellæ septem. Tusc. lib. 1, Planetarum motus tarditate & celeritate dissimilimi.

PLANGOR, *oris*. eiulatus, ploratus. Ora. 209 a, Plangore & lamentatione compleuimus forum. I.A. 176 b, Tu diadema imponebas cum plãgore populi, ille cũ plausu reijciebat. ad Her. 21 a, Fœmineus plangor.

PLANITIES, *ei*. æquor, campus. I.V. 226 a, Quo in summo est æquata agri planities. & de Di. 80 a, Planities magnitudoq; regionum.

PLANTA, *æ*. surculus, stirps. de Sen. 88 a, Malleoli, plantę, sarmenta, uites, traduces, propagines, &c. Pro pede. I.A. Hunc Orionis sub læua cernere planta Serpentem poteris.

PLANVS, *a, um*. æquabilis) (. Montosus. de N. 35 a, Duæ formæ præstãtes sunt, ex solidis globus, ex planis circulus aut orbis. pro Cec. 294 b, Aequus & planus locus. & cont. Rul. 85 b, Capua planissimo in loco explicata. de Vn. 198 a, Si uniuersitatis corpus planum & æquabile explicaretur. pro Fl. 166 a, Via præceps & lubrica.) (. Via plana & stabilis. pro S.R. 27 a, Atq; id obijcere, quod planum facere non possis. I.V. 73 b, & 269 b, Cum præsertim planum facere multis testibus possim, C. Verrem dixisse, &c. & ad Heren. 7 a, Se planum facturum, ab eo maleficium non abesse. Top. 229 b, Oratio plana & euidens.

PLANVS, *m*. nebulo. pro Clu. 31 à, Hic ille planus improbissimus, quæstu iudiciario pastus.

PLASMA. Atti. 149 b, Sed sit hoc πλάσμα, magnas habet certè copias. aliter, σόλοικισμα.

PLATALEA, *le*. genus auis, quam Plateam uocat Plin. de N. 50 b, Legi etiam scriptum esse auem quandam quæ Platalea nominaretur, eam sibi cibum quærere aduolantem ad eas aues quæ in mari mergerent.

PLATANVS, *m*. arbor. de Or. 87 a, Platanus, quę ad opãcãdum aliquem locum patulis sit diffusa ramis. de Diu. 111 b, Sub platano umbrifera, &c.

PLATEAE, *arum*. opp. Offi. 13 a, Hinc rhetorum campus de Marathone, Plateis, &c.

PLATO, *nis*. de Opt. 244 a, Diuinus autor Plato. & de Di. 79 a, & 96 b, Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis consederunt. responsum est. singulari illum suauitate orationis fore. de Clar. 175 b, Quis uberior in dicendo Platone? Iouem fic. ut aiunt philosophi, si Græcè loquatur, loqui. Or. 197 b, Ille non intelligendi solum, sed etiam dicendi grauissimus autor & magister Plato. & Orato. 202 b, Longe omnium quicunq; scripserunt aut locuti sunt, & copia dicendi, & grauitate princeps Plato. Tusc. 152 b, Aristoteles longè omnibus (Platonem semper excipio) præstans ingenio. de N. 32 a, Plato quasi quidam Deus philosophorum. At. 63 b, Deus ille noster Plato in πολιτικῷ. Qu. Fr. 295 b, Princeps ingenij & doctrinæ Plato. Tusc. 156 a, Errare me herculè malo cum Platone, quàm cum istis uera sentire. & ibid. Ego quoq; cum ipso non inuitus errauerim. de Clar. 181 b, Plato mihi unus erit instar omnium Antimachi poetæ. Or. 203 a, Platonis locutio potius pœna putandũ, quàm comicorum poetarum. Acad. 47 b, Platonem ex Academia uetere numeramus, cuius in libris nihil affirmatur, & in utranq; partem multa disseruntur, de omnibus quæritur, nihil certi dicitur. pro R.P. 126 a, Plato iniquitate Dionysij Siciliæ tyranni, cui se ille cõmiserat, in maximis periculis infidijsq; uersatus est. Orat. 200 b, Plato exagitator omnium Rhetorum. Orat. 203 a, De oratione Platonis & Democriti. de Or. 144 a, Pro Platone. de Leg. 184 a, Contra Platonem. de Or. 104 a, b, In illa commentitia Platonis ciuitate. Plato in Timæo & in Legibus, mundum Deum esse ait, & cœlum & astra, & terram, & animos, & eos quos maiorum institutis accepimus, de Nat. deor. 1. Plato pro immortalitate animæ tot rãtiones attulit, ut uelle cæteris, sibi certè persuasisse uideatur. Tusc. quæst. lib. 1. Plato quantum in repub. contendendum existimarit, 1 Fam. Cur Remp. non attigerit, ibi. Plato quando Respub. fore beatas putauerit, 1 ad Qu. Frat. Plato ex materia in se omnia recipiente, mundum esse factum censet à Deo sempiternum, Acade. quæst. ed. 1. lib. 2. Plato in musicis, geometria, numeris, astris se contriuit, de Fin. lib. 1. Plato beatum dicit, cui in senectute contigerit, ut sapientiam, uerasq; opiniones assequi possit, de Finib. lib. 5. Plato eadem dicit de immortalitate animorum, & reliqua post mortem tranquillitate bonorum, pœnis impiorum, 2 de L. Plato in ideis seu speciebus diuinum quiddam esse dixit, Aca. q. ed. 3. lib. 1. Plato iram & cupiditatem duas partes animi locis disclusit: iramq; in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit, Tusc. q. lib. 1. Plato Crete, cum Clinia & Lacedæmonio Megillo, æstiuo die in cupressetis Gnosiorum & spacijs syluestribus, de institutis rerum publicarum, ac de optimis legibus disputat, 1 de Leg. Plato Syracusium Dionem erudiuit, Offic. 1. Plato omnium Rhetorum exagitator, unum Isocratem mirabatur, Orat. Plato Dionem Syracusium omnibus doctrinis expoliuit, 3 de Or. Plato sic fecit, quem tu admiraris, quem omnibus anteponis, quem maximè diligis, 1 de L. Plato triplicem finxit animam, Tusc. q. lib. 1. Plato poetas è ciuitate, quam finxit, eduxit, Tusc. q. lib. 1. Plato iubet sic ad somnum proficisci corporibus affectis, ut nihil sit, quod errorem animis perturbationemq; afferat, Di. lib. 1. Plato Aristotelis magister, de N. d. 1. Plato non [illegible]dam, sed etiam animi ac uirtutis magister, 3 de O[illegible]o uno & octogesimo anno scribens mortuus est, de Sen. Plato in Timæo patrẽ huius mũdi nominari negat posse: in legum autem libris quid sit omnino Deus, inquiri oportere non censet, de Na. d. 1. Plato negat sine furore quenquam poetam magnũ esse posse, Diuin. lib. 1. Plato oratores irridens, summus ipse orator est, 1 de Oratore. Plato principatum animæ, id est, rationem, in capite sicut in arce posuit, Tusc. q. lib. 1. Plato in geometria & musica præstantissimus, 1 de Orato. Longè omnũ, quicunq; scripserunt aut locuti sunt, & copia dicendi, & grauitate princeps Plato, in Orat. Plato ægritudines, iras, libidines q; semotas à mente & disclusas putat, Tusc. q. lib. 1. Plato nihil putat esse, quod oriatur & intereat, Tusc. q. lib. 1. Plato id solum esse putat, quod semper tale sit, Tusc. q. lib. 1. id est, quod æternum est, neq; mutabile, neq; corruptibile. Plato iusta funerum reijcit ad interpretes religionum, quẽ nos morem tenemus, 2 de Leg. Plato perfectissimam disciplinã reliquit, Peripateticos & Academicos, Acad. quæst. ed. 1. li. 2. 16. Plato Speusippum, sororis filium, philosophiæ quasi hæredem reliquit, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Plato Titanum è genere statuit eos, qui, ut illi cœlestibus, sic hi aduersentur magistratibus, 3 de Le. Plato Sardianus, Epicureus, 1 ad Qu. Fr. Plato de animorum æternitate nõ solùm sensit idem quod Pythagoras, sed rationem etiam attulit, Tusc. q. lib. 1. Plato uir doctissimus, idemq; grauissimus, omniumq; princeps de repub. cùm scripsit, idem & separatim de legibus eius scripsit, 2 de Legibus. Plato uarius & multiplex & copiosus fuit, Acad. quæst. ed. 2. lib. 1. Plato Athenienſis Tarentum uenit, L. Aemylio, App. Claudio Coss. Cat. Plato sepulchrum altius uetat extrui, quàm quod quinq; diebus absoluerint, nec è lapide excitari plus, nec imponi, quàm quod capiat laudem mortui incisam quatuor heroicis uersibus, 2 de Legibus. Plato omne iudicium ueritatis, ueritatemq; ipsam, abductam ab opinionibus & à sensibus, cogitationis ipsius & mentis esse uoluit, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Plato sine corpore ullo Deum uult esse, ut Græci dicunt ἀσώματον, de Nat. d. 1. Plato & Socrates, ut rationem non redderent, authoritate tamen reliquos minutos philosophos uincerent, Diu. lib. 1. Plato & Socrates tollendi ex eorũ numero, qui negarunt quicquam sciri aut percipi posse, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Platonis amplitudo Aristotelẽ à scribendo nõ deterruit, Orat. Platonis frequẽs auditor Demosthenes, Orator. Platonis de tyrãnis auguria, 10 ad Att. Platonis summi uiri authoritas de sepulchris, à quo funerum sumptus præfinitur ex censibus, à minis quinq; usque ad minam, 2 de Legibus. Platonis authoritate, una & consentiens duobus uocabulis

bulis philosophiæ forma instituta est, Academicorum & Peripateticorum, Acad. quæst. ed. 2. lib. 1. Platonis discipulus quidam Pamphilus, cuius auditorem se fuisse Sami dicebat Epicurus, de Natur. deor. 2. De Platonis inconstantia longum est dicere, de Natur. deor. 1. Platonis leges de sepulchro ex agro culto non sumendæ, 2 de Legib. Platonis liber qui est de animo, Tusc. q. lib. 1. Is alio nomine Phædon dicitur. Platonis libri mirabiliter scripti, 3 de Oratore. In Platonis libris nihil affirmatur, & in utramq; partem multa disseruntur: de omnibus quæritur, nihil certi dicitur, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Platonis de Timæo Deus opifex, ædificatorque mundi, de Natur. deor. 1. Platonis oratio funebris, quotannis certo die Athenis recitabatur, Orat. Platonis oratio omnis de legibus perorata uno æstiuo die, 2 de Legib. Platonis politia, ad Attic. Ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides, de Nat. deor. 1. Platonis uerecundia, 9 Fam. Platoni prorsus assentior, ne agri conserentur, 2 de Legib. Platoni assentior nihil tam facilè in animos teneros ac molles influere, quàm uarios canendi sonos, 2 de Legibus. Platoni nostro placet musicorum cantibus mutatis, mutari ciuitatum status, 3 de Leg. Virum unum totius Græciæ facilè doctissimum Platonem, pro R. P. Apud Platonem nostrũ scripta diuinitus, 1 Fam. Apud Platonem sæpe hæc oratio usurpata est, ut nihil præter uirtutem diceretur bonum, Tuscul. quæst. lib. 5. Platonem audiant impij, qui uetat dubitare qua sit mente futurus Deus, quando aliquid ei ab impijs donatur, cum uir nemo bonus ab improbo donari uelit, 2 de Legibus. Equidem & Platonem existimo si genus forense dicendi tractare uoluisset, grauissimè & copiosissimè potuisse dicere, Offic. 1. Platonem ferunt, ut Pythagoreos cognosceret, in Italiam uenisse, & in ea cùm alios multos, tum Architam, Timæumq; cognouisse, & didicisse Pythagorea omnia, Tusc. quæst. lib. 1. Platonem auũculum Speusippus subsequens, de Natu. deor. 1. Platonem ego authorem uehementer sequor, 1 Famil.

PLATONICI, *corum.* pro Mur. Platonicorum disciplina.

PLAVDO, *dis.* assentior, approbo, plausum alicui do uel tribuo.) (. Reclamo. I. A. 207 b, Atti. 251 b, Populus Roman. suas non in defendenda libertate, sed in plaudendo consumit. At. 34 a, Huic ita plausum est, ut salua rep. Pompeio plaudi solebat. At. 34 a, Inimici erant equitibus, qui Curioni stantes plauserant. Qu. F. 309 b, Dijs hominibusq; plaudentib. Tusc. 242 b, Quod quidem me plaudente dicit. Attic. 219 a, Ne uictoriæ quidem plauditur aliter, ploditur.

PLAVSIBILIS, *le.* in Verr. 57 a, Censorium nomen iam popular atque plausibile factum est. & Tuscula. 201 b, Tantum admonebo, quoniam hęc plausibilia non sunt, ut in sinu gaudeant.

PLAVSTRVM, *stri.* plostrum, currus. de Di. 92 b, Se interfectum in plaustrum à caupone coniectum esse. bis.

PLAVSVS, *sus.* applausus, admurmuratio, uox, clamor, indicium testimonium, studium populi spectatorum.) (. Reclamare, repudiare. Tusc. 229 b, Qui nec plausum, nec lucrum quærunt. & 188 b, Plausum captans. At. 34 a, Cæsar cum uenisset mortuo plausu, Curio filius est insecutus. At. 53 b, Cũ populus eo nomine plausum dedisset. de Sen. 90 b, Quib. à cuncto consessu plausus est multiplex datus. Att. 33 a, Huic plausus maximi impertiuntur. Atti. 53 a, Plausu maximo cũ esset mihi gratulatio significata. At. 124 a, In causa fœdissima plausus quærere. Att. 231 a, Præsertim tantis plausibus, tanta approbatione insimorum. At. 274 b, Maximo clamore & plausu in rostris collocatus sum. Q. Fr. 320 a, Ille plausus qui Miloni quodammodo nobis uidetur dari. de Ar. 256 a, Qui eius effrenatos plausus etiam prosequebantur. aliter persequebantur. pro Sest. 25 b, Magnus ex omnibus spectaculis plausus excitatus est. de Di. 93 a, Idq; frequentissimo theatro, incredibili clamore & plausu comprobatũ est. I. A. 176 b, Tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plausu reijciebat. de Di. 120 a, Galli cantu plausuq; premunt alas.

PLAVTVS, *Plauti.* Poeta Romanus, is mortuus est P. Claudio, L. Portio Coss. de Cla. 170 a, Plauti locus reprehensus. ad Heren. lib. 2.

PLEBECVLA, *le.* Attic. 15 a, Misera & ieiuna plebecula. & 257 b, Plebecula urbana.

PLEBEIVS, *a, um.* pro Sest. 6 a, Vestitus asper, purpura illa plebeia ac penè fusca. Ep. 139 a, Veruntamen quid tibi ego uideor in epistolis? non ne plebeio sermone agere tecum? & ibi. Quid tibi uenit in mentem, negare Papyrium quẽq; unquam nisi plebeium fuisse: fuerunt enim patricij minotum gentium. Tusc. 159 b, Licet concurrant plebeij omnes philosophi: sic enim hi, qui à Platone & Socrate & ab illa familia disident, appellandi uidentur.

PLEBES, *bis.* plebs. de Leg. 185 b, Plebes, quos pro se contra uim auxilij ergò decem creasit, tribuni eius sunto.

PLEBICOLA, *le.* popularis. contra Rul. 83 a, Plebicola tribunus. & pro Sest. 28.

PLEBISCITVM, *ti.* ut populi scitum, tribunitia rogatio. de Or. 126 b, Plebiscitis multotiens consulare dignitate minui. de Fin. 75 b, P. Scæuola trib. pleb. tulit ad plebem, uellent ne de ea re quæri, quo plebiscito decreta à senatu est consuli quæstio Cn. Scipioni. ad Heren. 5 b, Ex plebiscito uetari facere aliquid. pro Dom. 222 a, Hoc plebiscitum est? hęc lex? hæc rogatio est.

PLEBS, *bis.* plebes, uulgus, turba, infima multitudo. de Clar. 169 a, Cum plebs prope ripam Anienis consedisset. Tusc. 172 a, In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domesticos. At. 53 a, Gradus templorum ab infima plebe completi erant. pro Mil. 120 a, Plebs & infima multitudo.

PLECTO, *ctis.* punio. de Ora. 135 a, Aemilius fecit, plectitur Rutilius. pro Cl. 19 b, Et sine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur. de Am. 11 a, Cùm multis in rebus negligentia plectimur, tum maximè in amicis deligendis. Offi. 38 a, Iure igitur plectimur. de Leg. 193 a, Vt in suo uitio quisq; plectatur, uis capite, auaritia mulcta, honoris cupiditas ignominia sanciatur. Of. 18 a, Cauendum est, ne ijsdẽ de causis alij plectantur, alij ne appellentur quidem. Epist. 180 a, Plecteris ergo, inquiunt.

PLECTRVM, *plectri.* instrumentum quo citharœdi cordas lyræ plectunt, id est, percutiunt. de Nat. deor. 56 a, Itaq; plectri similem linguam nostri dixere, chordarum dentes.

PLENÈ. planè, perfectè, cumulatè. de Diuin. 108 b, Quæ ut plenè esset, cumulateq; perfecta, de diuinatione ingressi sumus dicere, &c. Offic. 10 a, Quoniam uiuitur non cum perfectis hominibus, pleneque sapientibus. Quint. Frat. 297 b, Si hoc plenè uitare non potes. de Clar. 105 a, Perfectè planeq; eruditus.

PLENITVDO, *nis.* magnitudo. ad Heren. 30 b, Cum in altero longior aut longiores, plenior aut pleniores syllabæ erunt, ut longitudo aut plenitudo harum multitudinem alterius exæquet.

PLENVS, *a, um.* refertus, confertus, completus, repletus, oppletus, frequens, frequentatus, redundans, affluens, cumulatus, integer. perfectus.) (. Inanis, exilis, enectus. Academ. quæst. 29 b, Leucippus plenum & inane dixit esse, &c. I. V. 115 b, Domus plena cælati argenti optimi, multæq; stragulæ uestis, pretiosissimorumque mancipiorum. pro Pomp. 10 a, Portus plenissimus nauium. pro Font. 276 b, Referta Gallia negociatorum est, plena ciuium Romanorum. de Clar. 174 b, Peracutum & artis plenum orationis genus. Tuscul. quæst. 241 b, Omnia honesta plena gaudiorũ sunt. Acad. 28 b, Turpissimum est, & plenissimum temeritatis. & Postquam. 206 b, Somni, stupri, uini plenus. de Prouin. 73 a, Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? Epist. 179 b, Homo plenus officij. in Ver. 229 b, Ornamentis fanorum plena domus, uillæ refertæ. Epist. 262 b, Itaque habui noctem plenam timoribus. pro Sest. 7 b, Ociosa uita, conferta & plena uoluptatibus. de Sen. 77 a, Vir fide plenus. item: Aliud genus est non tam sententijs frequentatum. Ep. 153 a, Literæ grauissimis uerbis sententijs que plenæ. Acad. lib 2, Alabaster plenus unguenti. Nonius. de Orat. 88 a, Deinceps omnia plena consiliorum, inania uerborum uidemus. & 90 a, Orator plenus & perfectus is est, qui de omnibus rebus posit uariè & copiosè dicere. Off. 1 a, Orationem autem latinam profectò legendis nostris efficies pleniorem. de Off. 13 a, Ea nescio quomodo quasi pleniore ore laudamus. Att. 45 a, Ex tuis literis plenus sum expectatione de Pompeio. de Clar. 175 b, Nemo plenior & uberior ad dicendum fuit. de Orat. 144 b, Antonium ieiuniorem, Crassum pleniorem aut suauiorem audiui. de Clar. 192 a, Subsellia grandiorem & planiorem uocem desiderant. Epist. 194 a, Ingredi pleno gradu. ad Her. 30 b, Syllaba longior & plenior. de Orat. 147 a, E plenum. ad Her. 12 a, Perfecta & plena argumentatio. de Finibus 114 b, Perfecta & plena sententia.) (. Curta. & de Somn. 127 a, Numerus plenus. Tusc. 241 b, Ex perpetuis plenisq; gaudijs uita beata existit. pro Milo. 106 a, Vt haberet plenum annum atq; integrum ad præturam gerendam. de Orat. 111 a, Quid plenius quàm omni genere cumulata oratio? Orator. 211 b, Si & plenum est, fit imminutum. de Diui. 114 b, Iecur plenum.) (. Iecur exile. de Diuinatione 137 b, Plenus.) (. Enectus.

PLERA. pro pleraq;. de Leg. lib. 3, Minores magistratus partiti iuris plures in plera sunto.

PLERIQVE, *pleræque, pleraque.* maior pars hominum. I. A. 212 a, de Natu. 36 b, Vt pleriq; dicunt physicæ rationis ignari. de Orat. 97 a, Est enim magni laboris, quem pleriq; fugimus. Epist. 77 a, Plerique eorum quibus cum uiuo necessariò, de Iau. 66 a, Partes generum pleræque. Tuscul. 116 a,

Ple-

Pleræque quæstiones. de Fin. 127 a, Theophrastum adhibemus ad pleraque. Orat. 204 b, Pleraque ex illis conuenient huic tenuitati.

PLERVNQVE. magna uel maiore ex parte, maiore parte, magnam partem, maximam partem, persæpe, ferè, maiorem partem. Acad. q. 52 a, de Diui. 111 a, Fortuita sunt, quæ plerunque, non semper eueniunt. & 107 a, Aut semper, aut plerunque. de Cla. orat. 167 b, Sententia aptis constricta uerbis cadit plerunq; numerosè. ad Att. 76 b, Multis locis ne tectum quidem accipio, & in taberculo maneo plerunq; . de Finib. 59 b, Plerunq; improborum facta primò suspicio insequitur, deinde sermo & fama, tum, & cætera. Epist. 229 a, Ego autem tribuo nonnunquam in uulgus, sed plerunque necessarijs, ut hoc tempore. de Officijs 10 a, Fortis animus & magnus in homine non perfecto, nec sapiente, feruentior plerunque est.

PLORATVS, *tus*. plangor, eiulatus. Tusculan. 179 b, Edere ploratum.

PLORO, *as*. ploratum edo. pro Dom. 224 b, Senatum pro me plorare & supplicare prohibuerunt. Attic. 242 a, Plorando fessus sum.

PLOSTRVM, *stri*. plaustrum. I. V. 86 b.

PLVIT, *bat*. imber effluit. de Diuinat. 220 b, Sanguinem pluisse senatui nunciatum est. Top. 224 a, Pluuia, & pluendo coniugata. Sæpe lapidum uel sanguinis, uel lactis imber effluxit. L. Effluo.

PLVMA, *mæ*. de Fin. 94 a, Plumæ uersicolores columbis. de Nat. de. 50 a, Pluma alias, alias squama uidemus obductas. in Arat. Quem rutila fulgens pluma præteruolat ales. Atti. 133 a, Cossi. qui pluma aut folio facilius mouentur.

PLVMATVS, *a, um*. pennatus. de N. 48 b, Extrema nitẽs pluma to corpore taurus. in Ar.

PLVMBEVS, *a, um*. hebes, rudis, obtusus. Tusc. 163 a, Nisi planè in physicis plumbei sumus. de Fin. 117 a, O' plumbeũ pugionem. Attic. 10 b, Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri diceret.

PLVMEVS, *a, um*. plumis refertus. Tus. 200 b, Collocemus in culcitra plumea.

PLVRIMVM. multum.)(. Minimum. de In. 62 a, Zeusis muliebri in corpore pingendo, plurimum alijs præstabat. Epi. 6 a, Alterum mihi, ut te plurimum diligam, facere necesse est. Parad. 225 a, Vt quisq; quod plurimi est possidet, ita ditissimus habendus est. pro S. R. 19 b, Qui apud me dignitate plurimum possunt. & Ep. 12 a, Præmia apud me minimum ualent. de Inu. 47 b, Habere plurimũ dignitatis .)(. Habere minimum dignitatis. de Orat. 95 a, Vt in quôq; oratore plurimum est, ita maximè is pertimescit. de Or. 67 a, Caput est quàm plurimum scribere. pro R. P. 128 b, An tum credebat inductus usuris, ut haberet quàm plurimum?

PLVS, *ris*. magis, amplius, præter, ultrà, antè. At. 92 a, Pompeiũ meherculè plus plusq; indies diligo. & de Finib. 221 a, Alter ualet plus quotidie, alter uidet. de Inuent. 66 a, Nam sæpe uirtus, &c. plus proficit ad misericordiam quàm humilitas, &c. At. 102 b, Tantum & plus etiam. de Ora. 85 a, Nec autoritate quisquam apud me plus te ualere potest. At. 133 b, Cae putes hoc tempore plus me quenquam cruciari, quòd, &c. de Nat. 2 a, Fieri non potest, ut plus una uera sit'. & Aca. 20 a, Sentio in columba plures uideri colores, nec esse plus uno. Attic. 162 a, Ego te nimio plus diligo. Epist. 217, Affuit, sed non plus duobus aut tribus mensibus. de Nat. 21 a, Mo lestum est uno digito plus habere. & Orato. 202 a, Nec plus uno. pro S. R. 30 b, Nunquam Romæ plus triduo fuit. Attic. 143 a, Dimidio plus scripsit Clodia. I. V. 164 b, Abducitur medimnis MM. dimidio ferè pluris quàm anno superiore. pro Sest. 21 b, Tribunum plebis plus uiginti uulneribus acceptis iacentem uidistis. pro Quin. 7 a, At tecum anno plus uixit. ad Her. 25 a, Quisquis enim audierit de arte paulò plus, omnia uidere poterit. de Am. 107 a, Neq; uerendũ est, ne plus æquo quid amicitia congeratur. Atti. 193 a, Non plus annum possunt assequi, quod uolo. At. 68 a, Vt hoc nostrum desideriũ, ne plus sit annuũ. Att. 95 b, Hoc est, nõ plus annum obtinere prouinciam? Tusc. 182 b, Ferre plus dimidiati mensis cibaria. pro Fl. 146 b, Et magis etiam tum cum erat ocij. I. V. 141 b, Senatores triginta non minus adsint. de Legib. 157 a, Alius alio plus habet uirium. de Inu. 58 b, Vultis autem pecuniæ plus habere. pro Sest. 27 b, Nemo Carthaginensium pluris fuit Annibale, consilio, uirtute, rebus gestis. At. 80 a, & 254 a, Quod pluris est quàm omnia. Top. 228 a, Eloquentia pluris est, quàm iuris ciuilis scientia. de Pro. 71 b, Qui hoc etiam se pluris esse quàm collegas putat, quod, &c. Of. 32 b, Consideratè agere pluris est, quàm cogitare prudenter. At. 195 b, Mihi cõscientia pluris quàm homi nũ sermo. pro Qu. R. 50 b, Ager nũc multo pluris est, quàm tũc fuit. J. A. 207 a, Hic pluris habetur, quàm L. Trebellius. de N. 64 b, Arrogãtis est, pluris se putare quàm mundũ. & Ep. 152 b, Pluris putare quàm alios. Parad. 125 a, Hæc pluris æstimanda sunt quàm illa, &c. Ep. 32 b, Ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidie pluris feci. de Aruip. 244 b, Itaq; eum nunquam à me esse accusandum putaui, non plus quàm stipitem illum, qui, &c. de Diuin. 103 a, Alij quos prudentes possumus dicere, diuinos nullo modo possumus, nõ plus quàm Milesiũ Thalẽ, qui, &c. pro Cl. 41 b, Hoc plurib. uerbis dicere nõ debeo. pro Pom. 7 a, Non possunt in ciuitate multi res amittere, ut non plures secũ trahant. ad Her. 30 a, Qui cũ plures essent, paucis nobis exæquari nõ potuerunt. Ep. 3 a, Perspiciebant enim in Hortensi sententiã multis partib. plures ituros. de Inu. 53 b, Hoc non plus quàm in duas partes posse distribui puto. 229 a, Verba ne plus an sententiæ ualere debeãt. At. 98 b, Neuter quempiã omniũ pluris facere uidetur quàm me. & 118 a, Facio pluris omniũ hominum neminem. Offi. 55 b, Pluris putare quod utile uidetur, quàm quod honestum, turpissimum est. de Le. 169 a, Ego uerò cum licet plures dies abesse, amœnitatem hanc sequor. de L. 182 a, Hoc plus, inquit, ne rogum facito.

PLVRE, pro pluris, teste Charisio, Plure uenit.

PLVSCVLVM. paulò plus. Epi. 67 b, Amoriq; nostro plusculũ etiã quàm cõcedit ueritas, largiare. de Or. 117 b, Causæ in quibus pluisculum negocij est: id est, paulo plus.

PLVSQVAM. ultrà quàm, amplius antè. pro Flacc. 148 a, Græci semper accusatori pluisquàm ad rogatũ respondent. de Ora. 94 a, Ista quæ existimas pluisquàm ipsam artẽ posse prodesse. ad Her. 38 b, Procurrere ultrà quàm amicus sentire possit. de Inuen. 48 a, Vltrà quàm satis est. At. 20 b, & 32 b, amplius. L. Plus.

PLVTEALIA sigilla. L. Puteal.

PLVTIA, *æ*. locus in Sicilia. I. V. 191.

PLVTO, *onis*. Dis pater, orcus. de N. 68 a, Dis, apud Græcos πλούτων. L. Dis.

PLVTONIA. de D. 97 a, Mortifera, Plutonia terra in Asia.

PLVVIA, *uiæ*. imber. At. 246 b, Equidè etiã pluuias metuo, si prognosti ca nostra uera sunt, ranæ enim προφήται μ.

PLVVIVS, *a, um*. pro Mur. 120 a, Tu scis ut aquæ pluuiæ arceantur. Top. 224 a, Aqua pluuia nocens.

POCVLENTVS, *a, um*. quod in potum sumi potest. de N. 54 b, Ea pars oris, qua esculentis & poculentis iter natura patefecit.

POCVLVM, *li*. scyphus. pro Cl. 23 b, Cui cum ipse poculum dedisset, subitò illa in media potione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & Tus. 169 a, Cum uenenũ obbibisset, reliquum sic è poculo eiecit, ut id resonaret. & pro Clu. 24 a, Iam exhausto illo poculo mortis. de Sen. 86 b, Pocula, ut in Symposio Xenophontis, minuta atq; rorantia. pro Fl. 163 b, Nam iste magnitudine poculorum, bibendoque totam Asiam superauit. & I. A. 162 b, In tuis illis immanib. poculis. I. V. 89 b, Possunt maioribus poculis.

PODAGRA, *græ*. dolor artuũ, dolores pedum. de Fin. 127 a, Arcesilas, cum podagræ doloribus arderet, &c. & Tusc. 184 b, Qui complures annos dolorib. podagræ crucientur maximis. de Cla. 176 a, C. Sextius cum remiserant dolores pedum, nõ deerat in causis. Ep. 141 a, Ex pedib. laborare. Tus. 188 a, Quòd uehementer eius artus laborarent.

POEMA, *tis*. poetæ opus. Acad. 40 b, Atq; ipse uarium & elegans omni ferè numero poema fecisti. Orator. 203 a. Platonis locutio potius poema putandum, quàm comicorum poetarum, apud quos nisi quòd uersiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis. Qu. Fr. 320 a, Cõponere poema ad aliquem. At. 13 b, Lucullus græcum poema cõdidit. de Ora. 103 b, Empedocles physicus egregium poema fecit. I. P. 94 b, Is poema fecit ita festiuum ita concinnũ, ita elegans, nihil ut fieri possit argutius. pro Do. 94 b, O poema tenerum & moratum, atq; molle. Qu. Fr. 312 b, Non meherculè quisquam μισοπόνηρος libentius sua poemata legit, quàm ego te, &c. ibi. 125 b, Opus est ad poema quadam animi alacritate. Off. 55 a, Quod in poematibus & in scripturis usuuenit. de Di. 131 b, Non esse autem carmen illud furentis, ipsum poema declarat: est enim magis artis & scientiæ, &c. de Leg. 156 b, Alias in historia leges obseruandas esse, alias in poemate. ad Her. 24 a, & 25 a, Cum ex orationibus aut poematibus elegeris exempla aliter, poematis. Charisius lib. 1. sic ait: Itaq; Cicero pro Gallio, poematorũ, & in Oratore, poematis dixit.

POENA, *næ*. supplicium, animaduersio, damnum, incommodum, mulcta, merces.)(. Beneficium, commodum. pro Cor. 58 b, 59 a, de Leg. 185 a, Cum magistratus iudicasset per populum mulctæ, pœnæ certatio esto. At. 177 a, Nos stultitiæ nostræ grauissimas pœnas pendimus reipub. de N. 76 b, Pẽdere pœnas sceleris. pro Sest. 27 a, Omnes hi reip. pœnas aut præsenti morte, aut turpi exilio dependerunt. Tusc. 179 b,

Expen-

Expendere pœnas alicui. Orat.218 a, Quicunque rempub. uiolassent, ab omnibus esse ei pœnas persolutas. Antequã. 195 b, Itaque illi suorum scelerum conscientia cruciati, mihi absenti & populo Rom. pœnas dabunt. de Aru.252 b, Cũ eas pœnas des, quæ sunt solæ hominum sceleri à dijs constitutæ. Tusc.l.239 a, Cum adhuc styli pœnas dem. contra Rull.72 b, Pœnam sine prouocatione, animaduersionem sine auxilio dari cupiam. pro Dom. 240 a, Is pœnam hanc maternæ temeritatis tulit, ut præberet, &c. & ibid. b, Et grauissimas pœnas affinitatis impurissimæ sustinuit. Postquã. 198 a, Sustinere pœnam sempiternam. pro Flac. 154 b, Pœna falsarum & corruptarum literarum Romæ grauis est. pro Flac.164 a, Summi amoris in patriam uicissim nos pœnas, si ita placet, sufferamus. pro Pom.6 a, Is adhuc pœnam nullam suo dignam scelere suscepit. Off.64 b, Quæ qui inficiatus esset, duplicem pœnam subibat. Item, Et subire pœnam dupli. pro Sest.18 a, Si scelus est amare patriam, pertuli pœnarum satis. de Le.179 a, Plus pœnarum habui quàm petiui. Qu. Fr.309 a, Teneri ea pœna, quæ est de ui. de Natu.78 a, Luere pœnas. pro Do.122 a, Pœna in ciues Rom. nominatim sine iudicio constituta. At.144 b, Itaq; dedo pœnas temeritatis meæ. At.150 b, Persequi pœnas alicuius: id est, ulcisci pœnas illius. Antequam.197 a, Si malui inimicorũ cupiditati quàm reip. & legitimæ autoritati pœnas sufferre. de Cl.187 a, Is in manifesto facinore deprehensus, pœnas legibus & iudicio dedit. At.227 a, Vereor ne nobis idus Martiæ nihil dederint præter lætitiam & odij pœnam, & doloris. & 282 a, In animaduersione pœnaq; duriorem esse. cont. Rull.84 b, Perferre omnes acerbissimas pœnas impiorum. de Inuen.73 a, Sumere pœnas. & ibid. Sumere supplicium.)(. Dare supplicium. I.V.269 b, Repetere pœnas ab aliquo. pro S.R.29 a, Furiæ quæ parentum pœnas à filijs repetunt. Antequam. 195 b, Si à me luxuries & stupra Cassij pœnas repetunt. de Inu.46 a, Petere pœnam ab aliquo. At.12 a, Petere pœnas sui doloris ab aliquo. Ep.13 a, Iudicio persequi pœnam ab aliquo. I V.154 a, Fœnam octupli cõmissam persequi. pro Se.28 a, Pœnam domestici sanguinis expeto. pro Mur.135 a, Morbi excusationi pœna addita est. de Aru.252 b, Pœna quæ sequeretur illud scelus. Offi.64 b, A' iurisconsultis etiam reticentiæ pœna est constituta. de Orat. 102 a, Innocentiam iudiciorum pœna liberare. pro Planc.268 a, Noli obseruantiam sancire pœna. pro Cor.62 a, Aliquem mulcta & pœna mulcto. Offi.36 b, Tantaq; pœna eos afficiamus, quantum æquitas humanitasq; patitur. Epist. 266 b, Non poteris effugere huius culpæ pœnam. pro Dom.213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum ac flagitiorũ uexat? ut arbitreris. pro Cor.58 a, Hanc pœnam fœderibus ascribere, ut nullus populus fœderatus ciuitate donari possit, nisi fundus factus sit. Offi.18 a, Cauendum est, ne maior pœna quàm culpa sit. I.P.89 b, Deorum immortalium hę sunt in impios pœnæ certissimæ constitutæ. ibid. 90 a, Aliquem pœnas patriæ dijsque immortalibus, eas quæ grauissimæ sunt, furore atq; insania pendere. ibid. b, Grauissimæ legũ pœnæ. pro Lig.139 a, Ea pœna, in qua adhuc Quin. Ligarius est, non uideris esse contentus. I.P.99 a, Et pœnam, quæ tanto facinori deberetur, subire. & 100 a, Non in eo cui facta est iniuria, sed in ijs qui fecerunt, sceleris ac conscientiæ pœna remanlit. in Ant.232 a, Mors naturæ pœna est, iracundiæ tormentum atque cruciatus. in Ant.337 a, Is pœnas dijs hominibusque meritas debitasq; persoluet. Off. 68 a, Prætores conscripserunt edictum cum pœna atq; iudicio. de Am. 103 b, Is pœnas reipub. graues iustasq; persoluit. de Legib. 174 a, Periurij pœna diuina exitium, humana dedecus. ibi. 183 a, Pœnaq; est, si quis bustum uiolarit. pro Mil.104 b, Qui non pœnam confessioni, sed defensionem dedit. & ibid. 118 a, Vobis uestro in conspectu feræ, sed tamen iustæ & debitę pœnæ solutæ sunt.

POENITENS, *tis*. I.A.240 b, Optimus est portus pœnitenti, mutatio consilij.

POENITET, *bat*. tædet, piget. At.146 a, Non pœnitet me cõsilij de tua mansione. de Or.145 a, Memet mei pœnitet. Epi. 78 a, Suæ quemq; fortunæ pœnitet. de Inuen. 63 a, Quòd si, &c. neq; eos, neque alios industriæ nostræ pœnitebit. pro Dom.16 b, Quarum rerum si quem pœnitet, eum uictoriæ populus Rom. necesse est pœnitere. Ep.23 a, Vt eos ineptiarum suarum pœniteret. Epist.27 a, Huius me constantię puto fore, ut nunquam pœniteat. pro Planc.273 b, Vide quàm me uerbi tui pœniteat, non modò, &c. de Ar.254 a, Et eo fecisse se autore dicebat, cuius autoritatis neminẽ posset pœnitere. de Som.128 a, Ipsa uerò terra ita mihi parua uisa est, ut me imperij nostri pœniteret. Epist.8 a, Me meæ fortunæ non nimis pœnitet. Orat.212 b, Nisi fortè sic loqui pœniteret. de Ora.115 b, Efficiunt ut me non didicisse minus pœniteat. At.178 a, Me pœnitet quòd te offenderim. Attic.122 a, Etsi solet eum, cum aliquid furiosè fecit, pœnitere. de In.67 a, Vtrũ id facinus sit, quod pœnitere sit necesse. & pro Muren.139 a, Sapientem mihi pœnitere. & Tusculan.144 a, Sapientis est proprium, nihil quod pœnitere possit facere. & 238 b, Sequitur ut nihil pœniteat, nihil desit. At.102 b. & 101 b, Ego illi, quòd de sua sententia decesserit, pœnitendum puto.)(. ἀμεταμέλητος. Epist.128 a, Consilij nostri, nisi eos pœniteret, nobis pœnitendum putarem. de Fin.87 a, Sæpiusq; relinquit causas pœnitendi, quàm recordandi. & Tusc.226 b, Tanta uis fuit pœnitendi. Acade.lib.3, Quòd si liceret, ut ijs qui in itinere deerrauissent, sic uitam deuiam secutos corrigere errorem pœnitendo, felicior esset emendatio temeritatis. Lact. Inst.lib.6.cap.24. Orat.208 b, Quæ qualiacunq; in me sunt, me enim ipsum non pœnitet, quanta sint, sed apparent. Att.195 b, Quod me ipse per literas consolatus sum, non pœnitet me quantum profecerim. Offi.1 a, Tam diu autem uelle debebis, quoad te, quantum proficias, non pœnitebit. pro Mil.117 a, Viri fortis est, ne supplicijs quidem moueri, ut fortiter fecisse pœniteat. At.37 b, Tædet ipsum Pompeium, uehementerq; pœnitet. I.A.159 a, Num huiusce, cum pro salute reipub. tanta gessisses, fortunæ te, num gloriæ pœnitebat? I.A.186 b, Quos certò scio, dignitatis uxorum suarum non pœnitere.

POENVLVS, *li*. de Fin.118 b, Zenonem appellat pœnulũ: id est, pœnum. Citium enim Zenonis patriam, quæ in Cypro est, Phœnices, qui & Pœni dicti sunt, tenuere. autor Diogenes Laertius.

POENVS, *ni*. de Nat.76 a, Cur Pœnorum crudelitati Reguli corpus est præbitum? I.V.150 b, Vt Hispanis & plerisque Pœnorum. de Arusp.248 b, Pœni præter cæteras nationes calliditate ualent. Acad.24 b, Homo acutus, ut Pœnus, & ualde studiosus.

POESIS, *si*. poetria, poema. Tusc.l. 325 a, Anacreontis tota poesis est amatoria. & de Orator.152 a, Claris coloribus picta uel poesis est, uel oratio. Tusculan.250 a, Homeri poesim uidemus.

POETA, *tæ*. de Orat.90 b, Est enim finitimus oratori poeta, numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior. Orator.203 a, Poeta uirtutes oratoris persequitur, cùm uersu fit astrictior. Tusculan.148 b, Antiquissimum è doctis apud Græcos est genus poetarum. & ibid. de antiquitate poetarum. de Clar.170 b, Poetas ante Homerum fuisse. Tusc.l.240 b, Neminem adhuc cognoui poetam, qui sibi non optimus uideretur. de Diuinat.97 b, Negat sine furore Democritus quenquam poetam magnum esse posse. pro Ar.189 a, Cæterarum rerum studia & doctrina, & præceptis, & arte constant: poeta natura ipsa ualet, & mentis uiribus excitatur, & quasi diuino quodam spiritu afflatur: quare suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poetas, quòd quasi deorum aliquo dono & munere commendati nobis esse uideantur. de Orat.126 a, Sæpe audiui poetam bonum neminem (id quod à Platone & Democrito in scriptis relictum esse ferunt) sine inflammatione animorum existere posse, & sine quodam afflatu quasi furoris. de Orator. 160 a, Poetæ quos necessitas cogit & numeri, & modi, sic uerba uersu includunt, ut nihil sit ne spiritu quidem minimo breuius aut longius quàm necesse est. pro S.R.26 a, Hęc conficta à poetis arbitror esse, ut effictos nostros mores in alienis personis, expressamque imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. de Ar.258 a, Quis unquam tam immanem Charybdim poeta fingendo exprimere potuit? pro Planc.271 b, Quæ scripsit grauis ille & ingeniosus poeta. de Orator.114 a, Poetas græcos omnino quasi alia quadam lingua locutos non conor attingere. Quin. Frat.312 b, Nõ meherculè quisquam μισοπάταγος libentius sua recentia, poemata legit, quàm ego, &c. pro Arch.190 b, Malus poeta de populo. de Opt.243 a, Poetæ tragici, comici, epici, melici, dithyrambici. de Orator.145 a, Ennius, Actius, Pacuuius, Aeschylus, Sophocles, Euripides. Tusculan.180 b, Contra poetas.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ'. L. Bonum, & Efficiens.

POETICA, *cæ*. uel POETICE, *ces*. ars ipsa & ratio faciendorum uersuum. de Inuent.50 a, Tuscula.148 b, Serius poeticam nos accepimus. Tusc.l.224 b, O` præclaram emendatricem uitæ poeticam. Orat.214 b, Poetica & uersus inuentus terminatione aurium, obseruatione prudentum. & de Orator.159 a, Hæc duo à poetica ad eloquentiam traducenda sunt.

ΠΟΙΟ'ΤΗΣ τητος. L. Qualitas.

POETICE', poetarum more & modo. de Fin.126 a, Vt poeticè loquar. Or.220 a, Numerus poeticè uinctus.

POETICVS, *a, um*. de Orat.97 a, Non poetico, sed oratoris quodam numero & modo. de Natur. libro 3, Poetici dij.

Quint.

Quin. Fr. lib. 2. Poeticæ quadrigæ. de Orator. libro 3, Poeticum uerbum.

POETRIA, *triæ*. poesis. pro Cælio 51 a, Poetria uetus & multarum fabularum.

POL. iurandi uox. Tusc. 200 a, Pol mihi fortuna magis nunc defit, quàm genus. Poetæ.

POLEMON, *onis*. philosophus Stoicus.

POLEMONEVS, *a*. Ac. 33 b.

POLICRATES Samius. de Fi. 146 b.

POLIO, *is*. perpolio, limo. de L. 182 a, Ne facito rogũ, ascia ne polito. Qu. F. 318 a, Columnæ politæ sunt. de Or. 90 b, Ignarus faciundæ ac poliendæ orationis.

POLITE. ornatè, eleganter, splendidè. pro Cæl. 39 a, Ornatè politeq; dicere. & de Cl. 171 a, Politè & luculentè scribere aliquid. & de Fin. 107 a, Politè apteq; dicere. Epist. 30 b, Aliquid politè & subtiliter effici. Acad. 39 b, Quæ limantur à me politius.

POLITES, uates. de L. 176. aliter, Polyades.

POLITIA, *æ*. resp. de Di. 93 a, In Platonis politia. & 120 b.

POLITICVS, *a, um*. de Fin. li. 5, Vt habeat quiddam innatũ quasi ciuile atq; populare, quod Græci πολιτικὸν uocant. de Ora. 152 b, Politici philosophi. & de Clar. 189 a, Hunc nõ tam citò rhetorem dixisses, quàm politicon, ut Græci dicũt. Epistо. 112 a, Tui politici libri omnibus uigent. ad At. 116 b, *Διατριβαὶ* politicæ. Item: Ratio atq; prudentia reipub. gerendæ. Item 147, Vtinam aliquod in hac miseria reipubl. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat. de Fin. 107 a, Eum locum quem ciuilem rectè appellaturi uidemur, Græcè πολιτικὸν, à ueteribus Peripateticis Academicisq; grauiter & copiosè esse tractatum.

POLITVLVS, *la, lum*. Ep. 111 a, Opus est hîc limatulo & politulo tuo iudicio.

POLITVS, *a, um*. (Impolitus. de Or. 85 a, Vis aliquid à nobis ijsdem de rebus politius perfectiusq; proferri. de Or. 115 a, Homo cõmunium literarum & politioris humanitatis expers. Epistol. 202 b, Vir omni liberali doctrina politissimus. & de Fin. 425 a, Non satis politus bonis artibus. & de Orato. 122 b, Vir humanitate politus. de Clar. 196 a, Oratio accurata & polita. & de Or. 119 b, Explicatio illustris & perpolita. pro Sest. 21 b, Vita humanitate perpolita.) (. Vita immanis. Epi. 13 b, Apelles Veneris caput politissima arte perfecit. de Cl. 191 b, Politus, urbanus, elegans. At. 36 a, Põpeius à me pictus & politus omnibus artis colorib. Epi. 95 a, Sed quæ potest esse homini polito delectatio, cum homo imbecillus à ualentissima bestia laniatur! aliàs politico: sed polito ueterib. exemplaribus consentientibus, melius. de Or. 87 b, Ornata oratio, & perpolita. I. P. 92 a, Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus è schola.

POLLENTIA, *æ*. urbs. Ep. 174, Bruti.

POLLEO, *les*. possum, ualeo. de Cl. 187 a, Multum in hac urbe pollet, multorũ obedire tempori. de Cl. 181 b, Perorandi locus ubi plurimũ pollet oratio. de Cl. 190 b, Tertia pars, quam plurimũ pollere diximus. Off. 39 b, Harum duarũ ad fidem faciendam iustitia plus pollet. Parad. 122 b, Nec ulla res plus apud eum pollet, quàm eius uolũtas atq; iudiciũ. Tusc. 224 b, Filius plus pollet, potiorq; est patre. Part. 236 b, Pollere scientia uel uirtute.

POLLEX, *cis*. digitus in manu, qui unus plurimum præ cæteris pollet. Off. 61 a, Athenienses sciuerũt, ut Aeginetis, qui classe ualebant, pollices præciderentur. Attic. 219 b, Pollex, &c. sed planè pollex, non index. L. Index.

POLLICEOR, *eris*. promitto, profiteor, defero, offero. pro Plan. 289 b, Nihil ego tibi tum de meis opib. pollicebar, sed horũ erga me beneuolentiã promittebam. contra Rull. 87 a, Ego uerò expectabo ea quæ polliceris, neq; exigã, & erũt mihi grata si solueris. Item: Pro certo polliceor hoc uobis atq; confirmo, me, &c. At. 204 a, De æstate polliceris, uel potius recipis. Ep. 98 a, Neq; mehercule minus ei prolixè de tua uoluntate promisi, quàm eram solitus de mea polliceri. Ep. 5 a, De causa regia tantũ habeo polliceri, me tibi, &c. At. 5 b, Tibi de nostro amico placando polliceor. Epi. 155 b, Vltrò polliceri omnia cupiã. At. 279 b, Is ultrò nobis pollicitus est, & dabit, &c. Epi. 75 a, Benignè polliceri aliquid. At. 75 a, Liberalissimè polliceri cuipiam. Epi. 105 a, Si ad eũ ultrò ueneris, eiq; pollicitus fueris. pro Planc. 264 a, Vltrò mehercule sẽ mihi etiam offerentes, ultrò pollicentes rogaui. Epist. 64 b, Ego tibi profiteor atq; polliceor eximium ac singulare meum studium. pro Pom. 17 a, Quicquid possum, id omnẽ ad hanc rem conficiendam tibi polliceor ac defero. pro Do. 219 a, Is quę meum tempus postularet, satis prolixè mihi pollicitus est. Qu. Fr. 202 b, Nostræ causæ non uidentur homines defuturi, mirandum in modum profitẽtur, offerunt se, pollicentur. pro Dom. 217 b, Quod nos de

Cn. Pompeio pollicemur, id ille summa fide perficiet. Atti. 120, Phamea in consulatus petitione per te mihi pollicitus est, si quid opus esset. I. A. 226 a, Græcia dextram tendit Italiæ, suumq; ei præsidium pollicetur. de Le. 171 b, Contrà facis quàm professus pollicitusq; es.

POLLICITATIO, *onis*. promissio. Ep. 164 b, Hac pollicitatione, &c. Pollionis.

POLLVO, *is*. uiolo, macula afficio, inquino, maculo, contamino, fœdo, peruerto, conturbo. pro Sex. R. 30 a, Noluerũt in mare deferri, ne ipsum pollluerent, quo cætera quæ uiolata sunt, expiari putantur. pro Dom. 234 b, Iste qui non solùm aspectu, sed etiam incesto flagitio & stupro polluit cerimonias. & de Arusp. 249 a, Et ut eos ludos hæc lues impura pollueret. & 250 a, Qui castissimos ludos omni flagitio pollueres. I. V. 223 a, In his sacris polluendis, quæ attingi fas non est. & 274 b, Sacra ab isto polluta & uiolata. pro S. R. 29 a, Pqlluere omnia iura diuina & humana scelere nefario. I. A. 237 a, Qui omnia deorum hominumq; iura inexpiabili scelere polluit.

POLVS, *i*. uertex. de Nat. 46 b, Extremusq; adeò duplici de cardine uertex, Dicitur esse polus.

POLYBIVS, *bij*. Of. 75 a, Nam Polybius bonus autor in primis scribit, &c.

POLYBVS, *bi*. uates. de Diu. 99.

POLYCLETVS, *ti*. qui signa ænea faciebat. de Or. 115 a, & I. V. 201 a, & de Cla. 170 b, Polycletus Herculem finxit cum pelle & hydra.

POLYDIVS. uates. de Le. 176 b, aliter, Poletes.

POLYPVS, *pi*. piscis, de mollium genere, à pedum multitudine sic appellatus. Ep. 136 b, Aut etiam polypum Miniani Iouis similem.

POMARIVM, *rij*. hortus arboribus consitus. de Sen. 88 b, Pomaria & horti.

POMERIDIANVS, *a, um*. postmeridianus. de Orat. 154 a, Ambulatio antemeridiana, aut pomeridiana sessio. de Or. 212 a, Pomeridianas quadrigas, quàm postmeridianas, libentius dixerim. At. lib. 12, Pomeridianæ literæ.

POMERIVM, *rij*. uel *Pomœrium*. locus circum mœnia uacuus, non tam quòd post mœnia esset, quàm quòd murus post eum, appellatus est. de N. 28, Cum pomœrium postea intrasset. & ibid. Cum idem pomœrium transiret. & de Di. 124 a, De iure pomœrij.

POMPA, *pæ*. spectaculũ, apparatusq; solennis cum ostẽtatione & magnificentia quadam, qualis fieri solet in publicis supplicationibus & triumphis. Tusc. 246 a, Socrates in pompa cum magna uis auri argentiq; ferretur, Quàm multa nõ desidero, inquit. de Orat. 117 a, Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse uoluerunt. & Ora. 201 a, Epidicticon genus pompæ, quàm pugnæ aptius. & ibi. Verùm hæc ludorum atq; pompæ, nos autem iam in aciem dimicationemq; ueniamus. Tusc. 219 b, Illa quidem ex rhetorum pompa. Item: Ardores animorum, cotesq; uirtutum. de Or. 13 a, Adhibere quandam in dicendo speciem atq; pompam, & pugnæ similem fugam. Ar. 214 a, Hic de pompa Quirini contubernalis. & in P. 92 a, De pompa triumphi. pro Milo. 108 a, Cadauer P. Clodij spoliatum exequijs, pompa, laudatione, &c. Off. 26 a, Vt pomparum ferculis similes esse uideamur. I. P. 84 b, At fuit pompa, fuit species, fuit incessus, saltem seplasia dignus. & Qu. de Petit. 213 a, Postremò tota petitio cura ut pompæ plena sit, ut illustris, ut splendida, ut habeat summam speciem ac dignitatem. Atti. 244 a, Is non qua pompa, ad me tamen clàm uenturus est. Ep. 26 b, Accedit etiam molesta hæc pompa lictorum meorum.

POMPEIA uia. I. V. 270.

POMPEIANVM, *ni*. uilla. At. 19, 23.

POMPEII, *orum*. oppidum. contra Rull. 83 a, & pro Syll. 178 b.

POMVM, *mi*. de Nat. 58 a, Pomorum iucundus non gustatus solùm, sed odoratus etiam & aspectus. de Sen. 92 a, Poma ex arboribus, si cruda sunt, ui auelluntur: si matura & cocta, decidunt.

PONDERO, *as*. pendo, appendo, expendo, examino, æstimo. de Or. 156 b, Delectus est quidam habendus, atq; is aurium quodam iudicio ponderandus. pro Font. 278 b, Ad unamquamq; rem existimandam, momentoq; suo ponderãdam. pro Cec. 296 b, Causæ, ratione non uocibus ponderari debent. Par. 240 a, bis. Fides ex fortuna ponderanda non est. I. V. 84 b, Magnitudine rerum crimina ponderare. de Cl. 188 b, Non quantum quisq; profit, sed quanti quisq; sit, ponderandum est. pro Syl. 180 a, Quod quisq; admiserit non ex crimine, sed ex moribus eius qui arguitur, est ponderandũ. Off. 45 a, Ea quæ fiunt, iudicio certo ponderare. Ep. 20 a, Si mea essent officia tanta, quanta magis à teipso prædicari, quàm à me ponderari solẽt. I. P. 100 b, Non euentis, sed fa-

ctis cuiusq; fortunã ponderari. pro Pl. 277 a, Vos qui in causis ponderandis omnes ferè repudiatis. Tusc. 242 b, Dialecti ca, ex qua summa utilitas existit ad res ponderandas. Tusc. 251 b, Cùm ea re, non uerbis ponderentur. pro R.P. 124 b, Iudex non solùm quid posit, sed etiam quid deceat, pondera re debet. Of. 10 b, In quo tamen in primis quo quisq; animo fecerit, ponderandum est. de Le. 163 b, Epicurei omnia uoluptatibus & doloribus ponderantes. i. metientes.

PONDEROSVS, *a, um.* grauis. At. 19 a, Huic puero da ponderosam aliquam epistolam.

PONDO, *ἀκλητῳ*, mina, quã libram alij uocant. pro Cl. 55 b, Is armarij fundum excuit, & sestertiorum, & auri quinque pondo abstulit. pro Flac. 160 a, Ante pedes prætoris in foro expensum est auri pondo centum, paulo minus. pro Sex. & de In. 77 a, Centum pondo uasorum argenteorum. Parad. 119 b, Non est uir bonus, qui depositum nullo teste, cum lucrari impunè posit auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem millibus pondo auri non fecerit.

PONDVS, *ris.* grauitas, momentum. de Som. 128 b, In terram feruntur omnia suo motu pondera. de Fat. 150 a, Omne põdus nulla re impediente moueatur & feratur necesse est. & 144 b, Motus extra pondus & plagam. & 145 a, Atomos grauitate & pondere moueri. I.A. 173 a, Magnum optimi pondus argenti. pro Cec. 287 a, Grande pondus argenti. de Se. 88 a, Magnum auri pondus. de Na. 76 b, Aureum amiculum grandi pondere. I.V. 85 a, Audistis ex æde Mineruæ grande auri pondus ablatum.

PONDVS, momentum, uis, autoritas. de Or. 115 a, Sententiarum grauitate, uerborum ponderibus est utendum. de Na. 77 a, Graue ipsius conscientiæ pondus est. Tusc. 157 b, Cum sui similem leuitatem adeptus est, tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. Of. 50 a, Nõ enim numero hæc iudicantur, sed pondere. Of. 59 a, Honestas omni pondere grauior est habenda, quàm cætera omnia. pro Corn. 67 b, Si mea autoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. At. 143 a, Dubitanti mihi quid me facere par sit, permagnum põdus affert beneuolentia erga illum, &c. pro Planc. 276 a, Sed ego hoc meis ponderib. examinabo, quid cui debeam. Topic. 227 a, Persona non qualiscunq; testimonij pondus habet. de Ora. 136 b, Pondus in uita id est, autoritas. in Vat. 30 b, Id est maximi momenti & ponderis. Epist. 182 b, Quòd in utramque partem in mentem multa ueniebant, magnum pondus accesit ad tollendam dubitationem iudicium & consilium tuum. Epist. 12 b, Sed idem scribit meas literas magnum apud te pondus habituras. & 30 a, Sed tuæ literæ maximi sunt apud me põderis. & ibid. Valet id quidem apud me multum. Of. 10 a, Sin minus plures causę & maiores, ponderis plus habebũt. pro Planc. 259 b, Ea non ita magni ponderis apud me esse debent. Atti. 134 b, Eius filius eodem est apud me pondere, quo fuit ille. & 172 a, Addis etiam ijs qui pondus habent, factum nostrum probari. de Clar. 177 a, *σχήματα* in uerbis pingendis habent pondus.

PONE. pòst. de Vniuer. 203 b, Antè, ponè, ad dextram, ad læuam, sursum, deorsum. Ibid. 201 b, Et ponè quos aut antè labuntur.

PONO, *nis.* confero, cõsumo, adhibeo. de D. 99 b, Aegyptij omnem curam in siderum cognitione posuerunt. Qu. Fr. 298 a, Animum, curam, cogitationemq; tuam pone in omnium laude undiq; colligenda. de Cl. 174 a, Ponere multum operæ in aliqua re. Ibid. 172 a, Ponere totum diem in considerãda aliqua re. de Ora. 144 a, Ponere tempus in aliqua cogitatione uel negocio. & At. 7 b, Ponere tempus in aliquo loco. Ep. 242 a, Ponere tempus in aliquo magno officio. Atti. 91 a, Nonis Maij in Ciliciam cogitabam, ibi cum Iuniũ mensem consumpsissem, Quintilem in reditu ponere. de Di. 128 b, Babylonij CCCCLXX. millia annorũ in experiundis pueris, quicunq; nati essent, posuerunt. Epistol. 77 a, Ponere diem cum aliquo. Offic. 16 a, In quibus multum operę studijq; ponendum est. pro Mur. 135 a, Ponere totum animum atq; omnem curam, operam, diligentiamq; suam in aliquo negocio. Off. 33 b, Resp. in qua omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat. Tusc. 157 b, Ponere se totum in contemplandis rebus. de Fin. 49 a, Sed tantum studium, tamq; multam operam ponendam non in eo arbitrantur. Tusc. 228, Ponere curam in aliqua re. At. 183 b, Itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat.

PONERE. locare, collocare, figere, cõfigere, defigere, statuere, numerare, dicere. Ep. 5 a, Omnis amplitudo ac dignitas in uirtute posita est. de Di. 111 b, Quæ in fortuna aut casu posita sunt. Epist. 5 a, Quæ posita sunt in coniectura. de Fi. 67 a, Omnes uoluptates in corpore ponunt. & 69 b, Ponere omnia in corpore. Attic. 279 a, Potentia in ui posita est & armis. de Opt. 244 a, Qui intelligentiam ponunt in audiendi

fastidio. contra Rull. 70 b, Cæteri fructus, qui in spe huius legis positi sunt. Qu. Fr. 327 a, Plura ponuntur in spe quàm in pecunijs. Orat. 201 b, Qui ponunt eloquentiam in orationis celeritate. de Orat. 107 b, Subsidium senectutis in eorum qui consultum ueniant, multitudine non esse ponendum. Qu. Fr. 296 a, Hoc non est positum in labore aliquo, sed in quadam animi inductione & uoluntate. Postquam. 194 b, Atque id non in ipsius, sed in aliorum uoluntate positum est. At. 231 b, Omne consilium in fortuna positum uidetur. de Natur. 9 a, Omnem uim diuinam in natura sitam esse. Orat. 199 a, Fortunæ omnes Græciæ in eo positæ non sunt. de Fin. 82 b, Beatè uiuere alij in alio, uos in uoluptate ponitis: alij contrà, omnem infelicitatem in dolore. Attic. 263 a, In te positum est, ut nostræ solicitudinis finem quam primùm facere possimus. pro Qu. 1 b, Illi quorum uita in alterius manu posita est. de Fin. 82 b, Id oportet totum poni in potestate sapientis. in Vat. 36 b, Vatinius in tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia posuit. pro Planc. 279 a, Libertatem tu ponis in eo, si semper cum ijs quibus cum aliquando contendimus, depugnemus. pro Flac. 146 b, Totum statum ciuitatis, & omnem spem, &c. in uno iudicio positam esse defixam. Tusc. 245 b, Vt omnia quæ sine honestate sint, longè & retrò ponenda censeat. L.C. 108 b, Quos ego in eodem genere prædatorum pono. pro Cluent. 29 a, Vt quæcunque dicendi potestas esset data, in honore atque beneficio ponerent. Offic. 11 a, Quod ab Ennio positum in una re transferri in multas potest. de Leg. 170 a, Patria cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere, & quasi consecrare debemus. de Orat. 92 b, Id difficile nobis est, sit tamen in re positum atque natura. de Ora. 96 b, Genus causarum, quod in laudandis hominibus uituperandisq; poneretur. At. 211 b, Sed id quidem mihi in optima spe pono. Epist. 160 a, Ponere maximam spem uictoriæ in aliquo. & ibid. Ponere magnum fructum in perpetuitate laudis. de Cl. 179 a, Et si non fuit in oratorum numero, tamen pono satis fuisse orationis. Top. 225 b, Hunc metuere, alterum in metu non ponere. Or. 202 a, Natura in omni uerbo posuit acutam uocem. de Fat. 142 b, Quod in Fabio certum ponitur, ortum esse eum canicula oriente. pro Corn. 62 b, Certè ille populus in superiore conditione causaq; ponitur, cuius maiestas fœderis sanctione defenditur. pro Cæl. 49 a, Res minimè dubitanda in contentione ponitur, utrum, &c. an, &c. Ep. 132 b, Ponere quæstionem. & Tusc. 149 b, de Or. 93 b, Ponere quæstionem alicui. de Ora. 94 a, Ponere omnẽ uim dicendi in arte. & 126 b, Vos meam defensionem in aliquo artis loco reponetis. de Le. 163 a, Ius in natura positum est. Par. 124 a, Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbũ in quo homine ponimus? de Di. 99 b, Portentorum uim uerba ipsa prudenter à maioribus posita declarant, quia enim, &c. Or. 204 b, Ponere uerbum aliquod in oratione. & 199, Ponere aliquod uerbum insolens. de Cl. 190 b, Hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille, &c. Or. 198 a, Positũ sit igitur in primis, quod pòst magis intelligetur, non posse effici quem quærimus eloquentem. Anteq. 195 b, In concione mea nihil ponam de rebus meis gestis. & I.V. 59 a, Ponere in oratione sua: id est, dicere. de Vn. 200 a, Ponere longã orationem in aliqua re. de In. 60 a, & 59 b, Nunc de conclusione ponemus. Ep. 85 b, & de Fin. 85 b, Ponere aliquid scribendo. Ep. 62 b, Ne fortè id ipsum uerbum ponam, quod, &c. Of. 55 b, Exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius. & pro Cec. 291 a, Nunc rem ipsam ponamus. & ibi. Est hæc res posita, quæ ab aduersario non negatur, Cecinnam pulsum esse, &c. de In. 38 b, Ponere exemplum uitiosum, & uitiũ obscurius positum. de Fin. 64 b, Hoc positum in Phædro à Platone, probauit Epicurus. Epist. 16 a, Vt paulo antè posui. & 193 a, Vt ego posui. de Or. 128 b, Argumentũ simul atque positum est arripitur. de Finibus 96 a, Quo posito atq; approbato, &c. pro Dom. 236 b, Non est ausus suũ nomen emptioni illi ascribere, posuit scilicet Catonem illum, &c. Postq. 201 b, Tum in perorando posuit, uos rogari à senatu, &c. de Or. 157 b, Ponere aliqua penè in conspectu animi. de Or. 101 a, Omnia enim sunt posita ante oculos, collocata in usu quotidiano. & 106 b, Hæc statuere ante oculos. & 144 a, in V. 268 a, Ponere rem in medio. pro Fl. 150 b, Lex obsignatas tabulas in publico poni uoluit. Att. 2 a, Hermathena tua posita ita bellè est, ut totum Gymnasiũ *ἐρμαθίον* esse uideatur. I.V. 265 a, Iste de bonis illius in æde Veneris argenteum Cupidinem posuit. I.V. 243 a, Ponere uel locare aliquid in extremo. & ibid. Aedilitas alicui data rectè collocata, & in loco posita. & 246 a, Bene collocare munera apud aliquem. Epist. 246 a, Ponere aliquid in loco beneficij. & I.V. 114 a, Deferre aliquid cuipiam in loco beneficij. Oct. 330 a, Ponere aliquem loco hostis. I. P. 86 a, Maledicti & contumeliæ loco ponere aliquid. Tusculan. 193 a, Confidens

fidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur. & 212 b, Vt & in laude & in uitio nomen æmulationis sit. de Ora. 127 a, Non continuò si quis motus populi factus esset, id C. Norbano in nefario crimine, atque in fraude capitali esse ponendum. de Clar. 177 a, Ipsum Latinè loqui est in magna laude ponendum. Top. 227 a, Consilio iuuare ciues magna in laude ponendum est. I. V. 196 a, Neq; ego hoc in tua laude pono. & 244 b, Obijcere aliquam rem in magnis criminib. Ep. 246 a, Ponere aliquid in loco beneficij, uel testimonij, uel iudicij. Ep. 166 a, Ponere aliquid loco sceleris. Ep. 136 a, Ponere aliquid loco. ad Her. 13 b, Hoc in aperto delicto positum est. Ep. 223 b, Ponere beneficiũ apud gratos homines. Ep. 216 a, Bene ponere beneficiũ apud aliquẽ. Ep. 224 b, Bene ponere studiũ suũ & officium apud aliquem. Epi. 20 b, Præclarè ponere apud aliquem. & 227 a, Apud ipsum præclarissimè posueris. At. 84 a, Quare nõ οἰκείαν industria tua, sed præclarè ponitur. Qu. de Pet. 212 a, Operam apud aliquẽ optimè poni. Ep. 78 b, Ponere aliquid loco consolationis. Ep. 54 b, Ponere aliquid in minimis: id est, putare. de Fini. 96 a, Ponere mortem in malis. Acad. 3 a, Ponere multum in aliqua re: id est, magni æstimare. de Ora. 116 a, Tantum ego in excellente oratore pono esse ornamenti uniuersæ ciuitati. At. 38 a, Credibile non est quantum in prudentia tua & fide ponam. Quin. de Pet. 209 a, Bene ponere. I. C. 119 b, Vt aliqua in uita formido improbis esset posita. I. A. 228 b, Vt in eo multum præsidij reipub. poneret. Am. 104 a, Carbo quem modò posuimus. de Legib. 163 b, Quidam uirtutibus exceptis atque uitijs, cætera in summa æqualitate posuerunt. de Legib. 165 a, Vt honesta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. de L. 170 a, Rectè igitur Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio, cum pro Albio tecum simul diceret, remp. nostrã iustissimas huic municipio gratias agere posse: posuit in iudicio: id est, dixit. de Fin. lib. 3, Animaduerti te isto modo paulo antè ponere: & scio ab Antiocho nostro dici sic solere. & hîc ponere, pro dicere, positum est. de Vn 203 a, Ponere se extra culpam. Qu. de Pet. 205 a, Vt illa quæ in re dispersa atq; infinita uiderentur esse, ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur. Ep. 134 b, Equidem cum in mentem uenit, ponor ad scribendum. Atti. 170 a, Vt malè posuimus initia, sic cætera sequentur. At. 213 b, Ponere operam alicui: id est, dare negocium. Or. 216 b, Ponendus est enim ille ambitus, non abijciendus. Tusc. 239 b, Tunicamq; posuit: id est, deposuit.

PONERE in gratia: id est. introducere. At. 74 a, Apud Patronem te in maxima gratia posui. At. 96 2, Ac te apud eum dij boni, quanta in gratia posui?

PONS Argenteus, qui supra Argenteum flumen erat. Epist. 166 b.

PONS, *tis*. I. V. 227 b, Eorum coniunctione pars oppidi angusto ponte rursum adiungitur & continetur. & de Fin. 88 a, Hellespontoq; iuncto. Athoq; perfosso. Pl. Ep. 157 b, Põtesq; quos fecerant interrupi. de L. 171 b, Et à tergo põtem interscindi iussit. I. V. 33 a, Fecisti ante rostra pontẽ continuatis tribunalib. de L. 191 a, Pontes etiam lex Maria fecit angustos. ad Her. 4 b, Pontes disturbat, cistas deijcit. pro S. R. 35 a, Senes sexagenarij more maiorum de ponte in Tyberim deijciebantur. in Ca. 111 a, Pons Miluius.

PONTICVLVS, *li*. Q. F. 319 a, Põticulus qui est ad Furniæ. Tusc. 239 b, Fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxit.

PONTIFEX, *cis*. antistes ceremoniarum & sacrorum, autor & magister publicæ religionis, qui publicis sacerdotijs præest, qui sacris præest, sacerdos publicus, uel sacerdos populi Rom. antistes deorum immortalium, antistes sacrorum. de Sen. 83 a, L. Metellus Pont. Max. uiginti & duos annos ei sacerdotio præfuit. & de N. 76 a, Q. Scæuola põtifex maximus. de L. 173 b, Diuis alijs alij sacerdotes, omnibus põtifices, singulis flamines sunto. de N. 25 b, Sacris põtifices, auspicijs augures præsunt. de Or. 113 a, Pontifex maximus res omnes singulorum annorum literis mandabat, efferebatq; in album, proponebat, &c. de Orat. 149 b, Põtifices ueteres propter multitudinem sacrificiorum, tres uiros epulones esse uoluerunt, cùm essent ipsi à Numa instituti, &c. Item, Comitia pontificis maximi. contra Rull. 69 b, Amplitudo sacerdotij. pro Dom. 118 b, Si cuius fortè põtificis animum offendi. & ibid. Alio modo constituere de religione põtificum quàm ceremoniarum ius postulat. de Ar. 246 a, P. Albi nouanus, Qu. Terentius põtifices minores. de Orat. 101 a, In põtificum libris, & in XII. tabulis plurima est antiquitatis effigies.

PONTIFICIALIS, *le*. de Legib. 180 b, Itaque usibus tantummodo põtificis esset, si põtificialis maneret autoritas. de Legib. 181 a, Pontificialis compositio iuris. & 181 b, Ius pontificiale.

PONTIFICATVS, *tus*. sacerdotium, amplissimum sacerdotium. de Ar. 247 b, Statas solennesq; ceremonias põtificatu contineri.

PONTIFICIVS, *a, um*. pontificialis. pro Dom. 220 b, Nego istam adoptionem põtificio iure factam. de Natu. 68 a, & Tusc. 153 b, Meliora didici de colendis dijs immortalibus iure pontificio, & more maiorum. pro Dom. 219 b, Ius religionis: id est, ius pontificium. de Natur. lib. 1, Nominum non magnus numerus, ne in pontificijs quidem nostris (sci licet libris.)

PONTINA uilla. At. 63.

PONTINVM. locus. At. 104, & de Or. 135.

PONTINVS. de Pro. 75 b, de C. Pontinio.

PONTVS, *ti*. mare. I. V. 230 a, Alterum in ponti ore, & angustijs. & de Or. 99 a, Pontus Euxinus. Item: Rauca fulix itidẽ fugiens è gurgite ponti.

POPINA, *næ*. ganea, culina. I. C. 195 a, Quorum æs alienum cõtractum in popinam nullum reip. motum afferre poterat. & I. P. 82 a, Cùm isto ore fœtido teterrimã nobis popinam inhalasses. & 83 a, Tu ex tenebricosa popina extractus. & I. A. 173 a, Huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro triclinijs popinæ sunt. & 187 a, Vino & epulis retentus est, si epulæ potius quàm popinæ nominandæ sunt.

POPLES, *tis*. pars posterior genu, & quasi sinus. nam ibi plicatur ipsum genu. de Natur. 21 a, Redundans poplitibus & pedibus.

POPVLARIS, *re*. uulgaris, de populo, ciuis, municeps, plebicola, iucundus & gratus populo, seditiosus.) (. Alienus à cõmodis populi. Off. 46 a, Popularibus uerbis est agendũ, & usitatis, cum loquemur de opinione populari. de Or. 94 a, Oratio ad uulgarẽ popularemq; sensum accõmodata. de L. 171 a, Lex popularis: id est, quã populus sanxit. Off. 17 b, Ex quo euenit, ut alij populares, alij studiosi optimi cuiusque uideantur. de Ar. 254 a, A grauitate patrum desciscere, & popularẽ fieri. pro Sest. 23 a, Qui ea quæ faciebant, queq; dicebant, multitudini iucunda esse uolebant, populares habebantur. I. A. 234 a, Extraordinarium semper imperiũ popularе atq; uentosum est. pro Cl. 33 b, Quintius homo maximè popularis, qui omnes rumorum & cõcionum uentos colligere cõsueuisset. & Att. 262 b, Erat enim popularis, ut noras: id est, Cæsar. in C. 120 a, Video quid interest inter leuitatem cõcionatorum, & animum uerè popularem, & saluti populi cõsulentem. I. V. 56 a, Censorium nomẽ iam popularе atque plausibile factum est. & pro Sest. 11 a, Causa popularis. L. Plausibiliter. de Clar. 173 a, Homo nõ liberalitate, ut alij, sed ipsa tristitia & seueritate popularis. de Le. 168 b, Sesq; nõ popularem alicuius loci, sed ciuem totius mũdi quasi unius urbis agnouerit. Acad. 29 b, At hoc Thales Anaximandro populari & sodali suo nõ persuasit. & Att. 154 b, Solon popularis tuus. Am. 113 b, Popularis: id est, assentator & leuis ciuis.

POPVLARITER. uulgò, seditiosè. de L. 159 b, Sed quoniã in populari ratione omnis nostra uersatur oratio, populariter interdum loqui necesse erit, & appellare legem, &c. ut uulgus appellat. & de Fi. 68 a, Populariter loqui. de Só. 130 b, Homines populariter annum tantummodo solis reditu metiuntur. pro Sest. 11 a, Homo uigilans, & in causa populari si nõ moderatè, at certè populariter agens. de Clar. 179 a, Cõtra quorum potentiam populariter tum agendum fuit. pro Cl. 37 a, & 45 b, Cõciones quotidianæ seditiosè & populariter cõcitatæ. Off. 48 a, Sed cum in agendo multa populariter, tum illud malè non, &c.

POPVLOR, *aris*. diripio, uexo. I. V. 177 a, Apronius qui maximos agros populabatur. I. V. 55 a, Qui nunc populati atq; uexati ad me uenerunt. & 55 a, & 174 b, Verre populatam uexatamque prouinciam. Offi. 7 b, Ille noctu populabatur agros, quod, &c.

POPVLVS, *li*. Quirites, multitudo ciuiũ reliqua præter senatum. hinc illa autoritatis formula, S. P. Q. R. id est, Senatus populusq; Romanus. pro Do. 228 b, & 219 a. Or. 212 a, Vsum loquendi populo cõcessi, scientiã mihi reseruaui. I. A. 207 b, Populi Ro. uictor, dominusq; omnium gentiũ. Oct. 330 a, Quantum te populè Rom. de me fefellit opinio. pro Arch. 160 b, Malus poeta de populo. L. Respublica.

POPVLVS pro arbore. de Le. 159 a, Populus procerissima. L. Libertas.

PORCA, *æ*. porcus fœmina, ut Cato dixit. L. Porcus. de In. 73 b, Qui porcam tenuit, dedi oportere. de Le. 81 a, Quæ in porca confracta iura sint.

PORCVS, *ci*. de Sen. 89 a, Villa abundat porco, hœdo, agno, &c. de L. 181 b, Et porca fœmina piaculum pati.

PORRECTIO, *onis*. proiectio. de N. 56 b, Digitorũ cõtractio.) (. Digitorum porrectio. ad Heren. 21 a, Celeri porrectione brachij.

PORRECTVS, *a, um*. proiectus, extentus, extensus. de Fi. 57

a,Statua Chrysippi sedentis porrecta manu.de N.77 a, Paterae, quae simulachrorum porrectis manibus sustinebantur.Att.77 b,Ne quid in caesa & porrecta, ut aiunt, oneris mihi addatur.

PORRIGO,*gis*.tendo,admoueo,intendo,proijcio, extẽdo .)(.Cõtraho.de N.77 a,Stultitia est, à quibus bona precamur,ab ijs porrigentibus & dantib. nolle sumere.pro Mil. 103 a,Aliquando gladius nobis ad occidendum hominem ab ipsis porrigitur legib. Tusc.240 b, Nec manum porrigebat in mensam.pro Deiot.145 a,Porrigere dextram alicui. pro Cael.51 a,Licinium cum iam manum ad tradendum pyxidem porrexisset,retraxisse.de Di. 105 a, Animal membra quò uult flectit,cõtorquet,porrigit,cõtrahit.pro Fl. 149 b, Porrexerũt manus,psephisma notũ est:id est, ἐχειροτόνησαν. pro Fl.149 a,Psephismata non sententijs,nec autoritatibus expressa, sed porrigenda manu, & profundendo clamore multitudinis concitatæ. I. V. 267 a,Cui ciui supplicij non illa dextera inuicta & fidem porrexit, & spem salutis ostendit? de Natur.48 b, Hinc dextram porrigens quadrupes qua uasta tenetur.de Oraro.100 a,Cunctis propè ciuibus lucem ingenij & consilij sui porrigere atque tendere. Postquam.209 a,Qui mihi primus afflicto & iacenti consularem fidem dextramq; porrexit.Or.299 a,In hoc in eum huc an illuc manum porrexerit.de Fi.102 a, Ne digitũ quidem eius causa porrigendum putabant.ad Her.41 b,Porrigere manum gratulantibus.

PORRO.præterea,sanè,diu uel longo interuallo.Epi.54 a, Multa uidebis iortasse,quæ nolis,non plura tamen quã audis quotidie, nõ est porrò tuũ uno sensu solùm oculorum moueri,cũ,&c.de Diuinat.130 a,Sequitur porrò nihil deos ignorare. & de Inuentione 82 a,Est porrò quiddam,quod, &c.de Ora.87 b, Quid tam porrò regiũ?&c.& I.V.110 a,Sic porrò diligũt,&c.At.99 b,Catoni porrò assensus est Fauonius.de Sen.85 b,Sæpe à maiorib.natu audiui,qui se porrò pueros à senib.audiuisse dicerẽt,C.Fabriciũ, &c. pro S.R. 37 b,Videte iam porrò cætera iudices,&c.pro Qu.54 a,Clamabat porrò Quintius,&c.Itẽ ibi.Spõsione porrò,&c.Tãtũ porrò aberat,ut,&c.& de Or.190 b, Quis porrò,&c.Att. 211 a,de In.79 a,Age porrò,quid si,&c.de Fi.113 a, Perge porrò. I.V.92 b,Porrò autem populi Rom.socijs,&c.At.3 b,Porrò autem neq; mihi accidit,&c.Ep.116 b,Dubium porrò illi non erat quid futurum esset.de Fin.70 a,Ille porrò malè, prauè,&c.de Fin.143 a,Ea nos maledicimus,sed exigua porrò & minima:id est,sanè.

PORRO.diu,uel longo interuallo.Post.197 a,Intemperans non in auarè cœptis,sed porrò intermissis uoluptatibus..

PORTA,*tæ*.de Fi.111 a,Si Annibal ad portas uenisset murũq; iaculo traiecisset.At.119 a,& 97 a,Socrates dum triginta tyranni essent,pedem porta non extulit.& 101 a,Bibulus pedem porta non plus extulit,quàm domo sua.I.A.261 a,Qui urbis portas occuparent.Ep.253 a,Comites ad portam expectare dicunt.de N.53 b,Portæ iecoris,sic enim appellant. I.P.91 a, Cum ego Cœlimontana porta introissem, homo promptiss.lacessiuit.I.P.91 b, Porta triumphalis dixissem responsione inimica,Aesquilina introisse.Tusc.241 a, Agragianæ portæ Syracusis.

PORTENDO,*dis*.præmonstro,denuncio.prædico. de Di. 89 b,Nam quod de sole ostentum est tibi,populo cõmutationẽ rerũ portendit fore.Ar.256 a,Cùm dij principib. periculum portendunt.& de Ar.249 b,Cũ in eo ipso periculũ est,ex quo periculũ portẽditur.I.V.225 b,Cùm magnorũ periculorũ metus ex ostentis portenderetur.de Na. 59 b,& de Di.135 b,Significationes rerum futurarũ, quæ tum uigilantibus tum dormiẽtib.portenduntur.de Di. 99 b, Quòd enim ostendunt,portendunt,monstrant,prædicunt,ostenta,portenta,monstra,prodigia dicuntur.

PORTENTOSVS,*a,um*.monstrosus,prodigiosus. de Di. 120 b,Si quando aliquà protentosa,aut ex pecude,aut ex homine nata dicuntur.

PORTENTVM,*ti*.monstrum,prodigium.de Natur. 27 a, de Diu.121 a,Nec si id factum est, quod fieri potuit, portentum debet uideri.nam si,quod rarò fit, portentum putandum est,sapientem esse portentum est.de Arusp.248 a,Portentorum explanationes Hetruscorum disciplina continẽtur.de Nat.28 b,Præter naturam hominum pecudũq; portenta.I.P.81 a,P. Clodius fatale portentum prodigiumque reip.de Fi.122 a,Quid Zenosportẽta hæc esse dicit.Tusc.150 a,Aut quid negocij est,hæc poetarum & pictorum portenta conuincere?

PORTICVLA,*læ*.à porticu,ut Varro dixit, ducta est. est enim parua porticus. Epist.106 a, In porticula Tusculi.Leg. Exedria.

PORTICVS,*ci*.ambulatio,exedra,xystus.Attic.66 a, In cãpo Martio septa marmorea sumus facturi, eaq; cingemus excelsa porticu.pro Do.236 b, Porticus cum conclauibus, pauimenta trecentùm pedum.de Or.110 b,Porticus hæc ipsa ubi inambulabimus.& de Cl.165 b,Cùm inambularem in xysto.Qu.Fr.318 a,Summam dignitatem pauimẽta porticus habebant.I.A.176 b,Quidlibet, modò ne nauseet faciat:quod in porticu Minuta fecit.Vide nostros in Philippicas commentarios.

PORTICVS Neptuni,quæ Puteolis in Italia erat.Ac.20.

PORTIO,*onis*.pars.pro Fl.152 b,Cum omnes Asiæ ciuitates pro portione in prouincias descripsisset.de Som. 128 b, Sonus interuallis coniunctus imparibus, sed tamen pro rata portione distinctus.& Tusc.169 a,Pro rata parte. I. V. 246 b,Nunquam in Sicilia frumẽtum publicè emptum est,quin Mamertinis pro portione imperaretur.de Or. 138 a, Causis principia pro portione rerum præponere.

PORTITOR,*oris*.publicanus, qui exigẽdis portorijs præfectus est.L.Portorium.cont.Rul.78 a, Decemuiros portitores omnib.omniũ pecunijs constituti. Of.30 a, Quæstus qui in odia hominum incurrunt, ut portitorum,& fœneratorum.I.V.31 a,Cum te non custodem ad continendas, sed portitorẽ ad partiendas mercedes missum putares.de Rep. lib.4 teste Nonio,Nolo enim eundem populum imperatorem & portitorem esse terrarum.

PORTO,*as*.comporto,fero,defero.Qu.Fr.312 b, Memini cũ hominem portarent ad Baias Neapoli octophoro, miros risus nos edere.& I.A.181 b,Lecticas portari uidemus. pro Do.225 b,Columnæ marmoreæ ex ædibus meis ad socerũ consulis portabantur.& 236 b,Qui fortunas meas domos suas comportarent.Par.117 a, Omnia mea mecum porto. Attic.223 a,Rumorem afferunt magnum Romæ,domum ad Antonium frumentum omne portari. Off. 38 a, Ad exemplum amissi imperij portari in triumpho Massiliam uidimus.pro Sest.10 a,Arma in templo Castoris palàm portabantur.I.A.Non eodem semper spacio portata feruntur. pro Fon. 278 a, Elesiodolus tantum senos denarios ab ijs qui ad hostem portarent,exegit.& Ep.184 b,Ad hostem scilicet portari uiaticum.

PORTORIVM,*rij*.uectigal quod in portu exigitur ex rerũ portatione.Qu.F.296 a,Ciues qui in portorijs Italiæ tollendis non tam de portorio,quàm de nõnullis iniurijs portorum querebãtur.pro Font.278 a, Tiburius Tolosę quaternos denarios in singulas uini amphoras portorij nomine exegit.de In.52 a,Locare & cõducere portorium. I.P.98 a,Singulis rebus quæcũq; uenirent,portorium imposuit. I.V.143 b, Quæ sine portorio Syracusis erant exportata.& At.32 a,Portoriũ circumuectionis. I. V.144 b, His pro reb. portoriũ nõ esse datũ.& 145 b, Res exportatæ sine portorio.de Pro.70 a,Vectigal ac portorium Dyrrachinorũ. Att. 31 b,Portoria Italiæ sublata sunt.

PORTVNVS,*ni*.Deus marinus,qui portub. præest: quem poetæ Melicertam & Palæmonem uocant.de Nat. 39 a, Ve Portunus à portu,sic Neptunus à nando, paulùm primis literis immutatis.

PORTVOSVS,*a,um*.de Or.149 a,Superum mare Ioniũ portuosum.& Ep.92 b,Nauigatio minimè portuosa.

PORTVS,*tus*.locus in littore tutus,quo merces importantur,& ex quo exportantur,perfugium.Ep.15,In nauigando tempestati obsequi artis est,etiã si portũ tenere nõ queas.I. V.227 b,Insula,quæ duob.portubus cincta,in utriusq; portus ostiũ aditũq; proiecta est.pro Pom.6 b, Publicanorum familiæ,quas in portubus & custodijs habent.pro Pom.10 a,Portus Caietæ celeberrimus & plenissimus nauium. pro Fl.151 b,Regio,quæ mari cincta,portubus distincta, insulis circũdata esset.de Sen.92 a,Quo propius ad mortẽ accedo, quasi terram uideor uidere, aliquandoq; in portũ ex lõga nauigatione esse uenturus.I.V.143 b,Canuleius, qui in portu Syracusis operas dabat.Item ibid. Portum & scripturas eadem societas habebat.pro Mu. 124 b, In portum ex alto inuehi,& portu soluere.& de Pro.75 a,Portus tutus & clausus.pro Pl.279 a,Tutus & tranquillus portus.Att.276 a,& I.V.267 a,Et fugæ portus erat in tuis castris, & subsidium salutis in tuo exercitu.pro Cec.304 a,Exilium est perfugiũ portusq; supplicij.& Tusc.174 b,Portum paratum nobis & perfugiũ putemus.de Or.107 b,Sed tanquam portum aliquem expecto,istam quam tu times solitudinem.At.150 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. Of.35 b,Molesiop positæ fluctibus,portus manufacti.Of.38 a,Nationum portus erat,& refugium senatus.

POSCO,*scis*.peto,flagito, requiro. pro S. R.24 a, Audaciæ partes Roscij sibi poposcerunt. pro Planc. 269 a, Sic ego hoc contendo,me tibi cuiuscunque tribus rationem poposceris redditurum.I.V.77 b, Iste inuentus est, qui parentes precium pro sepultura liberũ poscęret.& 85 a,Magistrum Sicyonum nummos poposcit. Tusculan. 191 b, Vt enim

in Academ'iam noſtram deſcendimus, poposci eorum aliquem, qui aderant, cauſ'im differendi. I.V. 207 b, & Attic. 205 b, Non debebam ego abs te literas poſcere. I.V.132 a, Si hoc à me non prouincia poposciſſet. Attic.21 b, At ni popo ſciſſes, ego me tibi non offerebam. de Orator. 87 a, Tum Craſſum puluinos pop ſciſſe. I.V.56 a, Poſcere, poſtulare, eſſlagitare. I.V.250 a, Non deſiderare ſolum, ſed etiam poſcere & flagitare.

POSITIO urbis. pro Flac.159 a.

POSITVS, *a, um.* ſitus, locatus. cont.Rul.85 b, Roma in montibus poſita. & pro Pom.14 b, Inſula Delos in Aegeo mari poſita. pro Pom.9 b, Nulla res in uſu militari poſita, quæ huius uiri ſcientiam effugerit. Par.126 a, Qui poſſeſsiones incertas atq; in caſu poſitas habent.

POSSESIO, *poſſeſsionis.* ius ipſum poſsidendi, fortunę bona. interdum etiam ipſa bona, ſiue prædia & res. de Diuin. 124 b, Antiquiorem Deiotaro fuiſſe laudem & gloriã, quàm regnum & poſſeſsiones ſuas. Offi. 50 a, L annorum poſſeſsiones mouere iniquum putabat. & contra Rul.82 b, Epiſt. 104 b, Si me audies, has paternas poſſeſsiones tenebis. pro Qu.17 a, Bonorum poſſeſsio ſpectatur non in aliqua parte, ſed in uniuerſis quæ teneri & poſsideri poſſunt. de Ora.153 a, Ex iure ciuili ſurculo defringendo uſurpare poſſeſsionẽ amiſſam. & ibid. Recuperare poſſeſsionem amiſſam. de Or. 154 a, Poſſeſsio quaſi caduca atque uacua. Par. 135 a, Poſſeſsiones uacuas recordari. contra Rul. 61 b, Vtrum hanc ſyluam in relictis poſſeſsionibus, an in cenſorum paſcuis inueniſti? contra Rul. 79 b, Decedere de poſſeſsione. & ib. Qui latitudinem poſſeſsionum tueri non poſſunt. & 80 a, Syllanus ager à certis hominibus latiſsimè continuatus maximam habet inuidiam. I. C. 108 a, Qui magno ære alieno maiores etiam poſſeſsiones habent. & ibid. Aliquid de poſſeſsione deterrere ac fidem acquirere. Offi. 27 a, Nec uerò tanquam in poſſeſsionem ſuam uenerit, excludat alios. & contra Rul.89 a, Etiam ue ſi ui eiecit, ſi etiam aut precariò uenit in poſſeſsionem? ad Bru. 91 a, Prouinciæ poſſeſsione pulſi ſumus. contra Rul.82 a, Remouere & deijcere aliquem de poſſeſsione. pro Qu.15, Qui ex edicto meo in poſſeſsionem uenerit. &, Eſſe in poſſeſsione. pro Cec. 288 b, Eſſe in poſſeſsione bonorum: id eſt, eſſe in bonis. de Ora.127 a, Vbi ſenſi me in poſſeſsione iudicij & defenſionis meæ cõſtitiſſe. Ep.11 a, Non potui magis in arcem cauſę inuadere: id eſt, in poſſeſsionem. pro Qu.16 a, Profiſciſci in poſſeſsionem. & At.54 b, Vi conari in poſſeſsionem uenire. I.A.189 a, Hodie in poſſeſsionem libertatis pedem ponimus. I.V.63 b, & pro Qu.14 b, Mittere in poſſeſsionem bonorum alicuius. Top. 224 b, & I.A.172 a, Dare poſſeſsionem ſecundum tabulas. & Ep.107 b, Hæreditatum poſſeſsiones datæ. Item, Dare poſſeſsionem bonorum alicuius ex edicto. Ep.156 b, Reſpubl. in poſſeſsione uictoriæ permanebit. At.18 a, Retinere aliquẽ in ſua poſſeſsione. pro Syl.180 b, Exturbare homines è poſſeſsionibus. Epiſt.198 b, Deturbari non ſolùm ſpe, ſed certa re & poſſeſsione. & 170 b, Si iſta pax perditum hominem in poſſeſsionem impotentiſsimi dominatus reſtitutura eſt. de Ora.88 b, Aut te ex iure manu conſertum uocarẽt, quòd in alienas poſſeſsiones tam temerè irruiſſes. de Orat. 152 b, De noſtra poſſeſsione depulſi, in paruo prædiolo relicti ſumus. Ep.147 a, & 104 b, Occupare poſſeſsionem laudis. pro Mil.115 b, Pellere aliquem poſſeſsione. & 116 a, Cedere alicui poſſeſsione hortorum. At.87 b, De poſſeſsionibus hæreditatum, de ſoluendis bonis. & 104 a, Voluptarias poſſeſsiones uolet Sylius. Offic.47 a, Iuris ciuilis cognitionem atque interpretationem in poſſeſsione principes retinuerunt. de Fat.140 b, Quamobrem, quoniam utriuſque ſtudij noſtra poſſeſsio eſt, utro frui malis optio tua ſit. in A. 198 a, Hic pecunias noſtras æſtimabat, poſſeſsiones notabat & urbanas & ruſticas. de Amic. 106 b, Amicitiarum ſua cuique permanet ſtabilis & certa poſſeſsio. Par. 124 a, Dives eſt cui tanta poſſeſsio eſt, ut liberaliter poſsit uiuere. & 126 a, Callidi rerum æſtimatores prata & areas quaſdam magni æſtimant, quòd ei genera poſſeſsionum minimè quaſi noceri poteſt.

POSSESSIVNCVLA, *læ.* At.212.

POSSESSOR, *oris.* de Orator.135 a, Mortuus rapitur, uide, inquit, ſi potes eſſe poſſeſſor. pro Qu. 5 a, Iſte acerrimus bonorũ poſſeſſor, expulſor, ereptor. I.A.198 a, b, Tantũ quiſq; habebat poſſeſſor, quantum diuiſor reliquerat Antonio.

POSSIDEO, *ſi.* teneo. pro Quin.17 a, Omnia quæ teneri ac poſsideri poſſunt. I.V.117 b, Huic omnia bona utẽda ac poſſidenda tradiderat. pro Quin. 4 b, Poſtulat à Burieno prætore Næuius, ut ex edicto bona poſsidere liceat. & 13 a, Si ex edicto poſſediſti, quæro, cur bona non uenierint. de Or. 103 b. Philoſophi qui omnia ſicut propria ſua eſſe atque à ſe poſsideri uolunt. Att. 87 b, De poſſeſsionibus hæreditatum, & de poſsidendis bonis. de Orat.135 a, Bona eius cenſeo publicè poſsidenda. I.A.233 b, Poſsidere bona alterius ſine teſtamento. cont. Rul. 62 b, Agri qui ab Hiempſale poſſidẽtur. de Or. 68 a, Itaq; neq; hoc poſſum dicere, me omnino ignorare quid poſsideas, neq; planè noſſe ac uidiſſe. pro Qu.R.47 b, Plus fidei quàm artis, plus ueritatis quàm diſciplinæ poſsidet in ſe. pro Fl.157 a, Hanc fiduciam cõmiſſam tibi tenes hodie ac poſsides. pro Do.235 b, Cum forum armatis cæteruis perditorum hominum poſsideres. I.V. 122 a, Cum iſte calumniæ licentiam ſua autoritate poſſediſſet. de In.58 a, Sin inuerecundum animi ingenium poſsidet, tamen accuſes, non enim probus eſt. de Ora.103 b, Neq; ea ut ſua poſſediſſe, ſed ut aliena libaſſe. pro S.R.29 a, Magnam uim, magnam neceſsitatem, magnam poſsidet religionẽ paternus maternus q; ſanguis.

POSSVM, *tes.* licet mihi, ualeo, polleo, poteſtas eſt uel non eſt, poteſtatem habeo, poteſtate ualeo, facultas eſt uel non eſt, facultatẽ habeo, uim habeo, potis ſum, facultas uel poteſtas datur, optio & poteſtas mea eſt, mihi liberum eſt facere, erat reſpondere magnas, &c. nulla erat recuſatio, quoad facultas tulit, ut facultas tulit, habeo dicere, habeo quẽ admodum tibi portas huius urbis patẽre ius nõ eſt, ius poteſtatemq; imperandi habeo, quod mihi reſpondeas non habebis, huius rei poteſtas omnis in te ſita eſt, hoc multum habet ad fidem faciendam uirium, autoritatem apud aliquem habeo, hoc non adducor ut credam, in magna potentia ſum, multum opibus ualeo, magnas opes habeo, magnauis eſt in deorum numine, non ubi quiſq; eſt, eius loci uim tenet, quotieſcunque ei locus & poteſtas dicendi fuit. Epi. 15 b, Si mihi integra omnia ac libera fuiſſent. & 16 a, Si eſſent omnia mihi ſolutiſsima. At. 61 b, Ex quo animo conſules ferant hunc ἔγκλον, reſcribas ad me quantum potes & uales. Ep. 82 a, Cum hac exceptione quantum ualeam, quantumq; poſsim. At.121 b, Semper enim ſi potero, Epi.103 a, Si te Cæſari commendaui & tradidi, ut præſtiſsimè diligentiſsimeue potui. pro Dom.232 a, Dico igitur, & quàm poſſum naxima uoce dico. de N.52 a, Aues nidos conſtruunt, eosq; quàm poſſunt molliſsimè ſubſternunt. Epi. 244 b, Quàm potui maximis itineribus ad Amanum exercitum duxi. Ati.15 b, Sic tu cor, ut poſſim concordiam. I.A.165 a, Ego nihil prætermiſi, quantum facere enitiq; potui, quin, &c. Attic.281 b, Nullis literis aſſequi poſſum, ut exprimam. de Orat 88 b, Hoc tu ſi potes tua quadam propria, non cõmuni omnium facultate potes. de Orat.114 b, Hæc res tãtum potiſt in dicendo, ut ad uincendum nulla plus poſsit. Orat.203a, Hoc ad obtinendas cauſas poteſt plurimũ. pro Qu.1 a, Ego qui neque uſu ſatis, ingenio parum poſſum. & ibid. Quæres in ciuitate duæ plurimum poſſuat, hæ contra nos amæ faciunt hoc tempore. Epiſt.57 b, Reſpub. quę minimum nunc quidem poteſt, ſed poſsit neceſſeeſt. pro Qu.12 b, Qui per uim & ſcelus poſſunt plurimum. pro S.R. 19, Qui apud me & amicitia, & beneficijs, & dignitate plurimum poſſunt. pro Cecin.285 a, Si quantum in agro auãcia poteſt, tantum in foro impudentia ualeret, &c. I.A. 171 a, An ille me uicit? at ne potuit quidem. contra Rull. 79 b, Ager in quo oliuetum non eſt, ſed fieri poteſt. Epiſto.230 a, Poteſt fieri ut fallar. Qu.Fr.326 a, Sed tamen quid fieri poterit, non negligam. Attic.39 b, Quare item atque eo ſi poteſt acrius, te rogo, &c. Epiſt.3 b, Nos dignitatem noſtram, ut poteſt, in tanta hominum perfidia retinebimus. Att.245 a, Tenere non potui quin declararem. in Sal.272 b, Iam dabo operam quàm maximè potero, ut breue id faciam. Atti. 136 b, Tota res Brundufina iam quomodo habeat, diutius neſcire non poſſum. I.A.208 b, Quamobrem Quir. conſilio quantum potero, labore plus penè quàm potero excubabo, uigilaboq; pro uobis. de Senect. 84 b, Conuiuium ad multam noctem, quàm maximè poſſumus, uario ſermone producimus. de Amic. 95 b, Vt quoad poſſem, & mihi liceret, à ſenis latere nunquam diſcederem. L. Quoad. Attic.132 a, Facere non poſſum, ut mihil ad te dem literarum. de Ora. Non poſſum quin exclamem. L. Exclamo. pro Planc.281 a, Quid enim poſſum aliud, niſi mœrere? pro Font.281 a, Aut quoniam id quidem non poteſt, &c. & ibid. Aut ſi non poterit, &c. de N.50 a, Enumerare poſſum quæ ſit, &c. & 51 a, Proferre poſſum, &c. Or.207 b, Erit igitur hæc facultas in eo, ut definire rem poſsit. pro Cec.287 b, Quoniam poteſtas eſſet emendi fundum. Ep.168 b, Sed alius nemo facultatem habet decipiendi nos. de Inu.58 a, Si facultas erit. de In.63 a, Quoad facultas tulit. de Orat.113 a, Facultas ex cæteris rebus & cauſis comparata. I. V. 129 a, Non licet mihi Romæ eſſe. Ep.2 b, Quod cõmodo reip. facere poſsis. Leg. Pauli Manutij Scholia.

POST. poſtea, poſt hoc, uel poſt id tempus, ſub, poſterius, ſecundum, tanto interuallo, longo interuallo, à tergo, po-

nè.)(.Antè, à fronte. Ep.98 b,Vt initiò meâ ſponte, pòſt autem inuitatu tuo mittendum duxerim.de Fr.94 b,Nõ ineſt in primis naturæ cõciliationibus honeſta actio. cõſequens enim eſt,& pòſt ſequitur. Or.218 a,Poſt omnia peroratione cõcludere.I.V.98 b,Poſt te prætorem.At.84 b,Quoad mecum,&c.Pòſt,&c.I.V.69 b,Primò,&c.pòſt,&c.Ep.11 b,Paucis pòſt diebus quàm Luca diſceſſerat.At.86 a, Hic magiſtratus multis annis poſt Decemuiros inſtitutus. pro Flac. 158 a,Pecunia recuperata eſt multis pòſt annis. pro S.R.39 b,Aliquot poſt menſes is occiſus eſt.de Ora. 134 b,Aliquot poſt annos.Att.79 a,Caſtra paucos poſt dies habuimus.de Cla.184 b,Anno pòſt,& deinceps reliquis annis.& 94 b,Ita recepi me biennio pòſt. Orat. 296 a, Pòſt aliquanto. I. C. 123 a,Pòſt autem aliquanto. de Diuin. 101 a, Sexennio poſt Veios captos.pro Cæl.41 a, Cur tanto pòſt potius quàm cõtinuò queri maluit? de Aruſ.247 a, O! poſt hominũ memoriam fortiſsimi cõſules.I.C.121 b,Cauſa enim eſt poſt urbem cõditam hæc inuenta ſola,in qua,&c.pro Corn.60 a, Pauci poſt genus hominum natum reperti ſunt, qui,&c.de Aruſ.247 a,Mea domus,quam ſenatus unam poſt hanc urbem cõſtitutam,ex ærario ædificandam putauit. & 246 b, Nego unquam poſt ſacra conſtituta tam frequens collegium iudicaſſe. pro Milon. 207 a,Partim cædere incipiunt eius ſeruos qui pòſt erant.At.186 b,De auctione,id eſt,poſt auctionem.

POSTEA.pòſt,poſthæc,præterea,poſterius, tum inde,ſecũdum ea,reliquo tempore.pro S.R.34 a, Quid poſtea,ſi Romæ fuiſ pro Mur.129 b,Cedo quid poſtea? quid tum inde? de In.81 b,Poſtea aliquanto,id eſt,aliquanto pòſt. de Clar. 165 b,Poſteaq; proſperæ res deinceps multæ cõſecutę ſunt. pro S.R.Nõ ne cogitas te à ſectoribus huc aduectum eſſe? quid poſtea?pro Cec. Poſtea,cur Ebuti de iſto potius ſtudo,quàm de alio Cecinnæ denunciabas? I.V.214 b, Iubet iſte poſterius illos ad ſe reuerti.

POSTEAQVAM.poſtquam.I.V.136 b,Poſteaquã ego ueni,&c.repentè ille abijt.de Di.123 a,Quid ergo Aius aſſe loquens,quando eum nemo norat,aiebat & loquebatur:poſteaquam & ſedem & aram inuenit,obmutuit.Ep.43 a.Poſteaquam mihi renunciatum eſt,&c.grauiter moleſtq; tuli.& 5 a,Poſteaquam Pompeius,&c. Epi.60 a, Poſtea uerò quàm profectus es,&c.uelim,&c.

POSTERI,*orum*.poſteritas,qui inferioris ſunt ætatis,hi qui naſcentur,proles futurorum hominum.Aca.18 b,cæ Cl.195 b,Dicendi genus quod fuerit in utroq;, orationesutriuſq; etiam poſteris noſtris indicabunt.Qu.Fr.298 b, Ioſterorũ erit uerius iudicium,obtrectatione & maleuolentia liberatum.pro Do.233 b, Vt apud poſteros noſtros oniurationis autor fuiſſe uidear.de Fini. 12 a, Horum poſteri degenerarunt.de Fin.127 a,Horum poſteri meliores Poſtq. 203 b,Poſteri noſtri,&c.

POSTERIOR,*us*.)(.Superior,prior.de Clar.68 a,Thucydide paulo ætate poſterior.de Or.160 a,Para eſſe debent poſteriora poſterioribus. Ac.12 a, Ita priori poſterior, ſuperiori poſterius non iungitur.Atti.156 b, Horum utrique ſemper reip.ſalus poſterior ſua dominatione, & domeſticis cõmodis fuit.pro Rab. 91 a,Suam ſalutem poſteriorem ſalute communi ducere.I.A.247 a,Nihil nita antiquius exiſtimare,omnia libertate poſteriora ducere. de Clar. 191 b, Ipſe Thucydides ſi poſterius fuiſſet,multo maturior & mitior fuiſſet.I.A.240 a,Poſteriores cogitationes (ut aiunt) ſapientiores ſolent eſſe.I.P.94 a,Nihilo iſto eſt poſterius,nihil nequius.

POSTERITAS,*tis*.poſteri.At.191 b,Domini innumerabiles fieri poſſunt in infinita poſteritate. Tuſ. 155 b, Optimus quiſq; poſteritati maximè ſeruit.I.A.170 b, Huius rei ne poſteritas quidem omnium ſeculorum immemor erit. in Ca. 103 b,Non uereor ne quid parricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi in poſteritatem redundet. I. V.176 a, Salus urbis in poſteritatem iſtius auaritia incerijt. pro Rab. 96 b, Spe poſteritatis fructuq; duci.Ep.17 a, Idq; me non modò ut tu ſentias,ſed ut omnes gẽtes etiam,ut poſteritas omnis intelligat,eſſe facturum.

POSTERIVS.adu.poſtea. At.88 b,de I..159 b,Sed hæc poſterius,& coràm fortaſſe cõmodius.pro Qu.3 b,Poſterius, inquit,iſta uidebimus,nũc,&c.de Cla.191 b, Ipſe Thucydides,ſi poſterius fuiſſet,multo maturior fuiſſet,& mitior.

POSTERVS,*a,um*.cõſequens.de Fi.97 a, Sed in cæteris artibus cum dicitur artificioſè, poſterum quodammodo & cõſequens putandum eſt,quod illi ὕστερογενὲς appellãt. & ibid.Verum hæc nõ in poſteris & in conſequentibus, ſed in primis cõtinuò peccata ſunt.de Fi.127 a,Primum Theophraſti Strato phyſicũ ſe uoluit:id eſt,Strato poſterus Theophraſti.& ibi.Huius Lyſias.i.Stratonis poſterus Lyſias.i. ẽ,Hęc in poſterũ gratiora theatra,porticus,noua templa, pro Cl.25 a,Cũ is apud mulierculã quandã pernoctaret, & ibi diẽ poſterũ cõmoraretur.pro Sy.177 a,Nox ea quæ cõſecuta eſt poſterũ diẽ Nonarũ Decemb.pro Fl.165 b,Nox illa quã iſte eſt dies cõſecutus.I.V.116 b,Poſtero die manè.Epi. 151 a,Poſtero die.I.V.136 a,Poſtero anno.Part.236 a,Prouiſio poſteri tẽporis.pro Dei.147 b,In poſterum,inquit,diem diſtulit.Ep.151 a,Differre rem in poſterũ.At.184 a, & 167 b, Diſtulimus ſermonẽ in poſterum.)(. In præſens. pro Mur. 138 a,Sapiens,ac multũ in poſterũ proſpiciens.pro Do. 234 b,In poſterũ tempus.I.A.390 b,conte. Rul.84 b,Multum in poſterum prouidens.Ep.22 a,Longè in poſterũ proſpicere. At.145 b,In poſterum,ad poſterum,in poſteritatẽ, poſthac, reliquo tempore.I.V.157 b,At.167 b,pro Cl.19 b, Ad poſterum:id eſt,in poſterum.

POSTHABEO,*bes*.lõgè retroq; pono.Tuſ.145 b,cõt.Rul. 66 b,Hoc honore ex nouis hominibus primùm me multis poſthabitis effeciſti.Tuſ.228 a,Vt omnibus reb. poſthabitis,totos ſe collocarent,&c.

POSTHAC.deinceps,deinde.)(.Antehac,hoc tempore. At. 34,Poſthac ad te ſcribã planius.& 102,103 b, Poſthac neque herculè antea negligentes fuimus. Ep.137 a,Item poſthac ſi quid opus erit,facies ut ſciã.& 95 b, Poſthac ad ludos uenies,nosq; uiſes.I.C. 122 b, & 117 a, Id ne unquam poſthac accidere poſſit,prouidendum eſt.I.A.175 a, Caput autem literarum,ſibi eum illa nihil poſthac futurum.

POSTHAE C.At.222 a,Inde ambulauit in littore, poſthæc in balneum.de In.50 a,Primùm nati uitam, &c. deinde ſuũ conſilium,&c.poſthæc quid Soſiam uelit facere.

POSTILLA,pro poſtea. de Di.89 a,Poetæ.

POSTHVMVS,*mi*.qui ex ea quam pater grauidam reliquerat,natus eſt:id eſt,poſt humatum patrem.de Or.99 b,Qui eſſet ſecundum poſthumum & natum & mortuum hæres inſtitutus.pro Cec.295 a, M.Curius, qui hæres inſtitutus eſſet ita mortuo poſthumo filio,cum filius non modò mortuus,ſed ne natus quidem eſſet.

POSTIS,*is*.hoſtię uel ianuæ tabula, ſeu latus porte. pro D. 225 a,Qui parietibus,qui tectis,qui hoſtib.meis bellũ intuliſti.pro Do.237 a,An putatis,ſi is peſtẽ tenuerit, & aliquid dixerit,domum uniuſcuiuſq; conſecrari poſſe?At. 46 b, Caput legis Clodium in curiæ poſte fixiſſe, &c. Item, Poſtem teneri in dedicatione templi oportet. ibi enim potis eſt, ubi templi aditus,& ualuæ ambulationis.

POSTLIMINIVM,*nij*.Top.223 b, Cũ ipſius poſtliminij uis quæritur,& uerbũ ipſum notatur. in quo Seruius noſter nil putat eſſe notãdum,niſi poſt,& liminiũ. illud productione eſſe uerbi uult,ut in finitimo,legitimo,æditimo, non plus ineſſe timum,quàm in meditullio tullium.Scæuola aũt P.filius,iunctũ putat eſſe uerbum,ut ſit in eo & poſt & limẽ:ut quæ à nobis alienata ſunt, cùm ad hoſtẽ peruenerint, ex ſuo tanquam limine exierint:hinc cum redierint pòſt ad idem limen, poſtliminio uideantur redijſſe. Item ibi.Poſtliminio redeunt hæc,homo,nauis,mulus clitellarius,&c.de Or.121 a.Ei quem pater patratus dediderit,ſi is receptus non ſit,poſtliminium eſſe.& 100 a, Quem pater patratus dediſſet,ei nullum eſſe poſtliminium.& ib.Poſtliminio redire.pro Cec.304 a,Si non accipiunt, ut Mancinũ Numantini,retinet integram cauſam, & ius ciuitatis. pro Cor.60 a,Non ſolùm dedicatione, ſed etiam poſtliminio fit ciuitatis mutatio.

POSTMERIDIANVS,*a,um*.pomeridianus.de Ora. 144 b,Inclinato iam in poſtmeridianum tempus die.& Tuſ.192 b,& At.203 b,Literæ matutinæ & poſtmeridianæ.de Fi.124 a,Poſtmeridiana ambulatio.

POSTMITTO,*tis*. poſtpono,omitto. pro Cecinna 49 a, Quod in alicuius agreſtis periculo non poſtmitteret,id homo eruditus in inſidijs doctiſsimi hominis diſsimulãdum putaret?

POSTPONO,*ſui*.poſthabeo.Ep.265 a,Sed omnia poſtpoſui,dummodo præceptis patris parérem.Cic.filius.

POSTQVAM. ubi,ut,ſimul, ſimulac, ſimulut,ſimulatque. de Pro.70 a, Quò ille poſtquam nihil à miſeris extorquere potuit,cohortes in hyberna miſit. Ep. 97 a, Me uoluiſſe etiam reliquis omnibus poſtquam non potuerim, mihi ipſi finem feciſſe.At.185 b,Vndecimo die poſtquam à te diſceſſeram,hoc literularum exaraui egrediens è uilla. At. 92 a,Nihil habebã noui,quod pòſt accidiſſet, quàm dediſſem ad te liberto tuo literas.

POSTREMO!.poſtremùm,nouiſsimè.de Na.22 a,Quæro igitur primùm,&c.deinde,&c.poſtremò,&c.& ibid. Deus quid appetat,ad quam deniq; remotu mentis utatur, poſtremò quomodo beatus ſit.

POSTREMVM.poſtremò.de Or.lib.3,Vt ueſtigium illud ipſum quo ille poſtremùm inſtituiſſet,contueremur.

POSTREMVS,*a,um*.ultimus,extremus,nouiſsimus.Ora. 191 b,

201 b, De firmissimis alia prima ponet, alia postrema, inculcabitq; leuiora. At. 89 b, Respõdebo primùm postremæ tuę paginæ. Ep. 14 a, Ego autem cùm illa sequor, quę paulo antè proposui, tum hoc nõ in postremis, de quo cœperã expone re. Att. 285 a, Br. & pro S. R. 41 a, Postremi homines: id est, nequissimi. in A. 192 a, Seruitus est postremum malorum omnium.

POSTRIDIE. postero die. Epist. 38 b, Hæc scripsi postridie eius diei: id est, postridie Non. Octo. Ep. 112 b, Postridie eius absolutionis in theatrum Curionis Hortensius introijt. At. 253 a, Venatio quę postrid. lud. Apollinar. futura est. Ep. 39 a, Hæc scripsi postridie eius diei. Ep. 170 b, Lupus noster cum Romam sexto die Mutina uenisset, postridie me manè conuenit. Item: Iudices adesse iubẽtur postridie. in A. 172 b, Tantum uini in Hippiæ nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset postridie uomere. At. 211 b, Ego ut constitui adero, atq; utinam tu quoq; eodem die, sin (quid enim multa?) utiq; postridie. Q. Fr. 10 b, Postridie quàm tu es profectus, multa nocte uenit ad Pompeium. At. 137 a, Eam mihi Philotimus postridie, quàm à te acceperat, reddidit.

POSTVLATIO, *onis*. postulatum. pro Mur. 135 a, Concessit senatus postulationi tuæ. & At. 105 a, Est illa quidem impudens postulatio. & pro S. R. 19 b, Aequa atq; honesta postulatio. de Arus. 248 b, De ea rescriptum est postulationes decretas esse Ioui, Saturno, Neptuno, Telluri, dijs cœlestibus. & 251 a, Eodem ostento telluri postulatio debetur. de In. 75 a, In deprecatione ignoscendi postulatio continetur. & in V. 138 a, Postulationem formulæ. Qu. F. 313 a, De te est honorifica mentio facta, cum te unum diceret postulationi L. Sestij Pansæ restitisse.

POSTVLATVM, *ti*. postulatio. I. A. 245 a. Reliquum est ut accipiantur & remittantur postulata per literas. pro Fl. *Legati Apollonienses omnia postulata de iniurijs uni Deciani detulerunt. Ep. 185 a, Legati ultrò ab illo ad nos intolerabilia postulata retulerunt. Att. 112 a, Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo, &c. Postulata geometrarũ. L. Postulo.

POSTVLO, *as*. peto, posco, desidero, requiro. Antequã. 196 a, Illud à uobis postulo, petoq;, uti, &c. Epi. 40 b, Omnia uolo à me postules & expectes. Ep. 37 b, Atq; hoc tamen te scire uolo, me de isto sumptu nihil decreuisse, nisi quod principes ciuitatum me postulassent. pro Corn. 62 a, Gaditani à senatu de fœdere postulauerunt. Qu. F. 313 a, De te est honorifica mentio facta, cum te unum diceret postulationi L. Sestij Pansæ restitisse. Qu. Fr. 10 b, Postridie quàm tu es profectus, multa nocte uenit ad Pompeium. At. 137 a, Eam mihi Philotimus postridie, quàm à te acceperat, reddidit. Qu. Fr. 198 a, Postulare & expectare aliquid magnum ab aliquo. Ep. 3 a, Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur. Att. 156 b, Nec iam recusat, sed quodammodo postulat ut appelletur tyrannus. Ora. 208 a, Vt causæ natura & temporis ratio postulabit. de Off. 45 a, Ludi postulantur ab ædilibus, à populo. pro Qu. 2 b, Tamẽ quia causa postulat, non flagitat, præteribo. Atti. 92 a, Ratio quidem & opinio hominum postulat fratrẽ. Epi. 70 b, Non intelliges duplicari solicitudines, quas eleuare tua te prouidentia postulabat. de Or. 137 b, Res hoc postulat, ut. Epi. 28 a, Vt tua fides postulat. de In. 59 a, Longius quàm res postulat. de Ora. 93 b, Nam quod tu non poteris aut nescies, quis nostrũ tam impudens est, qui se scire aut posse postulet. p S. R. 31 a, Postulare seruos in quæstionẽ. Post. 208 a, Postulare aliquem de ui: id est, deferre, uel accusare. Ep. 116 a, Pylius de repetundis eum postulauit. Qu. Fr. 308 b, Sestius à Nerio de ambitu est postulatus. I. V. 25 b, Postulatus fuisti lege Licinia. Epi. 122 b, Ego Appium eadem lege postulaui. Off. 58 b, Geometræ solent non omnia docere, sed postulare, ut quædam sibi concedantur, quo facilius, quæ uelint explicent. I. V. 76 a, Efflagitatur, postulatur, poscitur. At. 38 b, Postulare fidem publicam, &c. id est, implorare. Qu. Fr. 320 b, Gabiniũ tres adhuc factiones postulãt. & ibi Lentulus, qui iam de maiestate postulauit. de Am. 111 a, Neq; quicquã nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit.

POTATIO, *nis*. perpotatio. de Di. 104 a, Si modò temperatis escis, modicis q; potationibus est affectus.

POTENS, *tis*. ualens, qui multum & plurimum potest, qui in magna potentia est, qui magnas uires habet, magnas opes habens, summa potestate præditus, magnis opibus præditus, opibus & copijs affluens. de In. 83 a, Ampla & potens ciuitas, opibus ualens. At. 279 a, Potens homo uel potentissimus potius. & pro Pom. 4 a, Duo potentissimi reges. Ep. 136 a, Ne quid temerè dicam faciamúe contra potentes. & ad Her. 13 b, Si quis potẽs & factiosus, &c. pro Cęl. 41 b, Homo potens, gratiosus, disertus. pro Dom. 223 a, Cum tu florens ac potens per medium forum popularis uolitares. pro Plan. 266 a, M. Drusus tribunus plebis, homo potẽtissimus. & 226 b, Potentissimus & clarissimus ciuis C. Claudius. & Offic. 47 b, Vir fortunatus & potens. Att. 275 a, Infinita tribuere potentibus. pro Cornel. 61 a, Præpotens terra marique Carthago. de Diu. 232 b, Aeacidæ bellipotentes magis, quàm sapientes potentes. aliter, sapienti potentes. de D. 117 a, & de Finibus 76 b, Rerum omnium præpotens Iupiter. Tuscul. 232 a, Xerxes refertus omnibus præmijs bonisq; fortunæ. Att. 93 b, Potentissimorum hominum contumaciam nunquam tuli.

POTENTIA, *tiæ*. potestas, uis, opes, magnæ opes. de Inu. 83 a, Potentia est, ad sua conseruanda, & alterius obtinenda idonearum rerum facultas. Att. 279 a, Potẽtia in ui posita est & armis. pro Cec. 298 b, Nimia ista quæ dominatur in ciuitate potentia. & pro Plan. 264 a, Potentia uix ferenda. Off. 59 a, Hinc opum nimiarum potentiæ non ferendæ. I. A. 158 b, Opes uiolentas & minimè ferendam potentiam concupiscere. Off. 68 a, Qui omnia honesta negligunt, dũmodo potentiam consequantur. & ad Her. 2 a, Si uim, si potentiã aduersariorum proferemus. pro D. 229 b, Quæ nec uis temporum, nec potentia magistratuum, nec uniuersi populi Romani potestas labefactare possit. pro Muren. 129 b, Erãt in magna potentia, qui consulebantur. Off. 2 b, Tum aũt consultant, conducat id nec ne ad facultates rerum atq; copias, ad opes, ad potentiam, &c. de Fin. 133 a, Virtutes animi pro potentijs quas uocãt. ad Att. 102 a, De sua potentia dimicãt homines. Item: Conciones illæ quibus quotidie meam potentiam inuidiosè criminabatur.

POTENTIA. urbs agri Piceni. de Ar. 258 b, & pro Ma. 133 a.

POTESSE. id est, posse. in Arato, ut Virgilio potestur.

POTESTAS, *atis*. facultas, copia, optio, ditio, imperiũ, magistratus, ius, iurisdictio, uis potestatis, manus. de In. 64 b, Si fuisse alijs quoque causa faciendi uidebitur, aut potestas alijs defuisse demonstranda est, aut facultas: potestas, si aut nescisse, aut non affuisse, aut conficere aliquid non potuisse dicetur: facultas, si ratio, adiutores, adiumẽta & cætera, quę ad rem pertinebunt, defuisse alicui demonstrabuntur.

POTESTATEM dare, &c. Epi. 151 b, Vt primùm potestas data est augendæ dignitatis tuæ, nihil prætermisi, &c. Qu. F. 305 a, Ita mihi potestas detur in patria moriendi. de In. 62 b, & 69 a, & 72 b, Et pictori quam uellet eligendi potestatẽ dederunt. I. V. 104 a, & pro Clu. 51 b, Simulac potestas primùm data est, adeunt. pro Qu. 16 b, Alicui uix respirãdi potestatem dare. At. 53 b, Lex qua Pompeio potestas rei frumẽtariæ dãretur. cõtra Rul. 70 b, Si uobis ex omni populo potestas diligendi esset data. pro Dom. 222 a, Hanc uos tribuno potestatem dabitis. Epist. 60 b, Priuate aliquem potestate faciendi aliquid. de Orat. 104 b, Cui populus ipse moderandi & regendi sui quasi quasdam habenas tradidit. pro Flac. 146 b, Populus omnem potestatẽ suam de bonis tradit nobis. pro Cor. 62 b, Deferre potestatem alicui tribuendorum beneficiorum. contra Rul. 73 b, Decemuiris corrumpẽdarum tabularum publicarum magna potestas permittitur. Qu. Fr. 291 b, Ea dignitate, quæ sibi ad dignitatem permissa erat, adquæstum utebatur. pro Flac. 151 a, Publicę literæ retentæ sunt in accusatorum potestate. pro S. R. 31 a, Cui ne quærendi quidem de patre potestas permittitur. Pot. q. 204 b, & I. V. 63 a, & 187 b, Permittere alicui potestatem faciendi aliquid.

POTESTATEM esse, &c. de Ar. 246 a, Populus Ro. cuius est summa potestas omnium rerum. Epi. 5 a, Quoties mihi certorum hominũ potestas erit, quibus rectè dem, non prætermittam. & 16 b, Quocunq; tempore mihi potestas præsentis tui fuerit, tu eris, &c. de Pro. 69 a, Quotiescunq; ei locus dicendi & potestas fuit? Antequam. 195 a, Vos ego appello, quorũ de me maxima est potestas. de Cl. 190 a, Comprehensio uerborũ nullius oratoris æquè in potestate fuit. pro Qu. 8 a, Cui potestas esset agẽdi quotidie. & At. 85 b, Ei potestas fuit auferendi omnem pecuniã ex edicto meo. pro D. 223 a, Nec eorũ cuiusquã tibi potestas fuit. pro D. 229 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas. pro Cor. 60 a, Vt si Gaditani sciuerint de aliquo, &c. magna potestas sit ciui nostro mutandæ ciuitatis. At. 264 b, Tota potestas eius rei tua est. At. 55 b, Mea potestas est. & 55 a, Mihi integrum est. in Vat. 37 a, An erit hæc optio & potestas tua? ut dicas, &c. Att. 25 b, Si deferetur, erit quædam nostra potestas. & pro Clu. 33 a, Quæ tum erat potestas: id est, quod tum fieri poterat. de Cl. 181 b, Cui eligendi potestas est. Aca. 3 a, Integra nobis est iudicandi potestas.

IN POTESTATE ESSE. cõtra Rul. 83 a, Qui in sua potestate est. pro Cæl. 40 b, Tabulas, q in patris potestate est, nullas cõfecit. de Fat. 142 a, Nã nihil esset in nostra potestate, si, &c. & ibid. Acuti hebetésne simus, nõ est id in nobis. & 145 a, Nihil liberum nobis esse. Ep. 233 b, Hæc nõ sunt in nostra manu. At. 50 a, Lentulus totus est in Pompeij potestate. Ac. 10 b, Assensio, quæ est in nostra sita potestate. & de Fa. 148 a, Si causa appetitus non est sita in nobis. pro Mur. 144 a, Huiusce rei potestas omnis in uobis sita est, iudices, &c. & Antequã. 194 a, In eorum potestate nostra fita est salus.

pro Quin.1 b, Omnes quorum in alterius manu uita posita est, magis cogitant quid possit is, in cuius ditione ac potestate sunt facere quàm, &c. Att.115 b, & Epi. 53 a, & 62 a, Esse in potestate alicuius. pro Pom. 10 a, Vestros portus in prædonum fuisse potestate scitis.

POTESTATEM habere. p Cor. 62 a, Si præmij tribuendi potestatem nullam haberemus. Ant.195 b, Ego nõ modò loquendi liberè in iudicio, sed consistendi quidem in ciuitate habeo potestatem. pro S.R. 22 a, Sylla belli gerendi potestatem solus habet. & 23 a, Vos qui summam potestatem habetis. Qu.Fr.295 b, Habere summam potestatem in aliquo loco. in Sal.274 a, Pater tuus qui eo tempore summam tui potestatem habuit. de Ar.256 b, Sylla regalem habuit potestatem. de In.81 a, & Epi. 74 a, Habere potestatem faciendi testamenti. Habere potestatem iudicandi. de Inu.72 b, Vel faciendi aliquid. I.V.75 b, I.V.96 a, Proinde quasi exscribendi potestatem non haberet. Att.264 a, Cum Cos. & lege & S.C. statuendi potestatem haberent. Item: Theseus ter optandi à patre habuit potestatem. Anteq.197 a, Liberum spiritũ ducendi nullam habeo potestatem. I.A. 137 a, Ius potestatemq; imperandi habeo. de Ar.246 b, Pontifices potestatẽ habent iudicum. I.A.153 b, Dictatura, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat.

POTESTATEM facere. Qu.Fr.302 b, Cum prætores diebus aliquot adiri non possent, nec potestatem sui facerent. I.A. 219 b, Qu. Mutius faciebat omnibus sui conueniendi potestatem. & 242 b, Concedere alicui potestatem peccandi. I.C.113 a, Si quid de his rebus dicere ueller, feci potestatem. I.V.234 b, Nisi minatus essem, tabularum potestas mihi facta nõ esset. & 79 a, Iudices subscribẽdi mihi fecerũt potestatẽ. Postquam. 214 a, Scio me tibi instaurandæ cædis potestatẽ fecisse. pro S.R.30 b, Facio tibi potestatem interpellandi. I.A.160 a, Quæ potestas si mihi sæpius fiet, utar, si minus, &c. Ant.197 a, Neq; mihi libera loquendi facta est potestas. I.V. 214 b, Neq; se alijs uiuendi potestatem esse facturum. & 61 b, Quotiens ille tibi potestatem optionemque faciendi sit, ut eligas utrum uelis. Attic.210 b, Vt fieret tuis describendi potestas.

HABERE IN POTESTATE. Att.257 a, pro Clu.55 b, Habere aliquem in sua potestate. I.V.131 b, Quadruplatorũ quicquid erat, habebat in potestate. pro Syl.178 b, V. oppidum & Pompeianos in sua potestatẽ haberet. de Fin. 82 b, Si modò sit aliquid esse beatum, id oportet totum poni in potestate sapientis. pro Cecin.304 a, Si pater uendidit eum quem in suam potestatem susceperat, ex potestate dimittit. pro D.228 b, In te P. Fonteius uitæ necisq; potestatem haberet, ut in filio. I.C. 110 a, Gladiatores, quanquam, &c. potestate tamen in uestra continebuntur. in V.96 a, Tenere aliquem in sua potestate & ditione. Qu.Fr.297 b, Tenere motum animi in sua potestate. I.V.106 b, Venire in arbitriũ ac potestatem alicuius. Brut.91 b, In potestatem hostium uenierdum est. contra Rul.81 a, Redigere aliquem in suam ditionem ac potestatem.

pOTESTAS uariè usurpata. de Ora. 115 a, Mentes eorũ qui cum aliqua statuendi potestate audiant, mouere posse. I.V. 206 b, Per potestatem auferre aliquid alicui. de Leg. 160 b, Iisdem imperijs & potestatibus parere. pro Font. 281 b, In potestatibus, in imperijs gerendis. ad Her. 10 b, Misericors in potestatibus. & 18 b, In potestatibus gerendis. pro Pom.7 a, Quicquid in hac potestate prætoria possum, &c. pro Cl. 33 a, L. Quintius illud iudicium pro potestate dimitti iussit. Tus. 163 b, A magistratu aut ab aliqua potestate legitima euocatus. Or.146 b, Itaq; Pharsalico prælio facto à Pompeio discessit, &c. ad Heren. 29 b, Priuatum esse, &c.). (. Cum potestate esse. I.A.136 a, Qui togatus in repub. cum potestate & imperio uersatus est. L. Imperium. I.C. 115 b, Hanc urbem deorum immortalium nutu atq; potestate administrari. pro D.217 b, Extraordinariæ potestates. de N.78 a, Vis omnis ac potestas deorum. Qu.F.290 b, Fortunæ potestas in omnes. pro Dom. 235 a, Vir summa potestate præditus. de Na 31 b, Vir dignus potestate & dominatu omnium rerum. & Tusc.q.192 a, Qui igitur exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis. & 226 a, Itaq; iratos dicimus exisse de potestate. i. de consilio, de ratione, de mẽte, quorum potestas in totum animum esse debet. & 139 a, Quid autem me roget, paucis ille quidem uerbis, sed ὐ ἀωφεμ, cognosce ex ipsius epistola. & 141 a, Duo præfecti fabrûm Pompeij in meam potestatem uenerunt, & à me missi sunt. pro Põ. 10 a, Cum duodecim secures in hostium potestatem peruenerunt. I.A.203 b, Cæsar equites & sagittarios in suam populiq; Rom. potestatem redegit. de Leg.184 b, Idq; in repub. nostra maximè ualuit, quòd ei regalis potestas præfuit. & 186 a, Gerere potestatem. & 187 b, Sylla trib. pleb. sua lege iniuriæ faciendæ potestatẽ ademit.

POTIO, *onis*. potus. pro Clu. 23 b, & 25 b, Cui cum ipse poculum dedisset, subitò illa in media potione exclamauit, se maximo cũ dolore mori. & 54 a, Medicus prima potione mulierem sustulit. de Fi. 56 b, Cũ cibo & potione fames sitisq; depulsa est. Tusc.200 b, Demus scutellã diluculæ potionis.

POTIOR, *ris*. teneo, fruor.) (. Careo. de Fin. 32 a, Cleanthes solem dominari & rerum potiri putat. Ep. 9 a, Quod ij qui potiuntur rerũ, præstaturi uidentur. & 73 a, Ciuitates quæ rerum potitæ sunt. pro S.R. 29 b, Dum ea ciuitas rerum potità est. ad Her. 32 a, Athenienſium potiti sunt Spartiatæ. Epist. 7 a, Si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri. in A.247 a, Vincamus odium, paceq; potiamur. de Fi. 61 a, Præterea bona præterita non meminerunt, præsentib. nõ fruuntur, futura modò expectant. & ibid. Voluptates quarum potiendi spe inflammati facit, &c. Tusc. 246 b, Secundum genus cupiditatum, nec ad potiendum difficile censet, nec uerò ad carendum. de Sen. 87 a, Si etiam non abundè potitur, non omnino caret. Attic.109 b, An cunctẽr & tergiuersẽr, & ijs medem, qui tenent, qui potiuntur? Tus.168 a, Et ego doleam, si ad decem millia annorum gentem aliquam urbem nostram potituram putem. de In. 74 a, Si eo potu potiti essent. Off. 44 a, Omni Macedonum gaza potitus est Paulus. de Sen. 85 a, Voluptates auidæ libidines temerè & effrenatè ad potiundum incitantur.

POTIOR, *us*. antiquius, longius, charius, melius, prius. pro Mur.124 a, Non quo mihi potior sit officij mei, quàm huiusce salutis defensio. I.A. 228 b, Mors quæ ciuibus Rom. semper fuit seruitute potior. Ep. 180 a, Res est potior oratione. Tus. 224 b, Filius plus pollet, potiorq; est patre. de Fin. 51 a, Qui hæc legere assueuerit, iudicabit nulla ad legendum his esse potiora. Att. 251 b, Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit fama mea potius. de Or.330 b, Illa semper potiora duxisti, quæ ad sapientiam spectarent. de Ami. 99 a, Itaq; ciues potiores sunt quàm peregrini, propinqui quàm alieni, &c. Top. 221 b, Topice, quæ ad usum potior erat. I.V. 98 a, Quid potius fid est, quid melius. Ep. 144 b, Nemini concedo quid tibi potior uetustate necessitudinis possit esse. de Som. 126 b, Cum Africam uenissem, nihil mihi fuit potius, quàm ut Masinissam conuenirem regem. Epi. 170 a, Nec habui quicquam antiquius, quàm ut Panæam statim conuenirẽ. & 181 a, Tum ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me uideret. Nihil prius mihi faciundum putaui, quàm ut, &c. L. Prius. de Inu. 45 b, ad Her. 33 a, In comparatione per contentionem, utrum potius aut quid potissimum sit, quæritur. Att. 159 b, Conamur opus magnum, sed tamen nihil est quod potius faciamus. Tuscul. 186 a, b, Zeno Eleates perpessus est omnia potius, quàm conscios delendæ tyrannidis indicaret. Of. 14 a, Nec uerò imperia expetenda, ac potius non accipiẽda interdum. At. 106 a, Depugna, inquit, potius, quàm seruias. de Cl. 192 b, Magnus homo, uel potius summus. I.A. 198 b, Quę eius festinatio? nisi ut ad urbem potius exercitum maximũ adduceret? I.V. 94 a, Vel potius, siue adeò atq; adeò, idem. Tus. 170 a, Haud paulo malle id est, multo potius uelle. At. 19 a, Quod potius sit. & 92 a, Primum quòd uidetur esse bonus, nemo igitur potior. de Or. 138 a, Orator in qua non uis potius, sed delectatio postulatur.

POTIS est, pro potest. in Arat. Hic caput ad superas potis est demergere partes, Infera lumborum nunquam cõuestiet umbra. de Cl. 180 a, Hospes non pote minoris id est, non potest minoris addici, aut uendi. Tusc. 183 a, Neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere.

POTISSIMVM. maximè, quàm maximè, potius, præcipuè. de Inuen. 45 b, & ad Her. 16 b, Ex comparatione in qua per contentionem, utrum potius, aut quid potissimũ sit, quæritur. de In. 48 a, Quanquam præstat honestas incolumitati, tamen utri potissimũ consulendum sit, deliberatur. ad He. 33 a, Cum quærit orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimum dicat. Of. 18 a, Vt si nautæ certaret, quis eorum potissimũ gubernaret. pro Mur. 126 b, In equis triumphantium prætextati potissimum filij sedere solent. de Ar. 246 b, De hoc igitur loco sacro uidentur potissimũ aruspices dicere. pro Milo. 105 b, Ex consularibus te creauit potissimum. pro Cæl. 44 a, Existat igitur aliquis ex hac ipsa familia, & potissimùm cæcus ille, &c. de L. 160 a, Nam si hoc non probas, à deo causa ordienda potissimùm. pro Cæl. 50 b, Cur enim balneas publicas potissimùm cõstituerat? pro Dom. 214 b, Ego eos potissimùm damnare debui. Epi. 56 b, & 55 b, Quærenti mihi quid ad te potissimùm scriberem. de Se. 84 b, Causarũ illustrium, quascunq; defendi, nunc quàm maximè conficio orationes.

POTIVS. citius, prius. L. Potior. L. Citò.

POTIVS QVAM. priusquàm, antequàm. pro Mil. 121 b.

POTO, *as*. bibo, perpoto. de Cl. 191 b, Si potare uelis, de dolio tibi hauriendum est. Tusc. 230 a, Sic Stoicorum ista magis

gis guſtata, quàm potata delectant. de Fin. 78 a, Clamat uir tus, M. Regulum beatiorem eſſe, quàm potenté in roſa Thorium. Tuſ. 252 a, Aut fruatur cum alijs uoluptate potandi. I. A. 173 a, Totos dies potabatur.

POTVS, *a, um.* hauſtus. de Clar. 168 a, Themiſtocles excepit ſanguinem tauri patera, & eo poto, mortuus concidit. Potus, etiam ut pranſus, cœnatus, paſtus dicitur, & ſignificat eum qui bibit, & penè ebrius eſt. pro Mil. 112 a, Ad de inſcitiâ pranſi, poti, oſcitantis ducis. Epi. 105 b, Domum bene potus redieram.

POTVS, *tus.* uino madens, uini plenus, temulentus, potio. de D. 95 a, Cum ea pars animi, quæ, &c. ſit immoderato obſtupefacta potu atq; paſtu. & ibid. Onuſtus cibo & uino.

PRAE. propter. I. A. 250 a, Quorum ille nomen præ metu ferre non poterat. Atti. 148 a, Non herculè præ lachrymis poſſum reliqua ſcribere. & 75 a, Præ fletu & dolore. & 181 a, Præ ſolicitudine ac ſtomacho multa ſcribere non poſſum. pro Plan. 280 a, Præ mœrore loqui non poſſum. & 265 b, Idé poſtea præ mandatis requiſitus. I. V. 128 a, Præ cupiditate officij ſui rationem non habet. & 179 a, Præ lucro prædaq; nullius habere rationem. Att. 36 a, Præ multitudine, id eſt, propter multitudinem. Tuſc. 170 b, Solem præ iaculorum multitudine non uidebitis, & ſagittarũ umbra. ad Att. 95 a, Præ cura iocari non poteram.

PRAE. ante, cum quadam comparatione. contra Rullum 85 b, Illi Romam præ ſua Capua irridebunt, illam copiâ cum hac per riſum ac per iocum contemnẽt, agros noſtros cum ſuis conferendos ſcilicet non putabunt. Off. 61 b, Illa præclara in quibus utilitatis ſpecies præ honeſtate contemnitur. de Am. 96 a, Qui in ipſa ſenectute præ ceteris floruiſſet. de Clar. 191 b, Hegeſias uerò illos Atticos præ ſe penè agreſtes putat. At. 138 a, Illa nihil fuerunt præ his de uictoria gratulationibus. I. V. * Ipſe conſul in hac cauſa præ me, minus etiam quàm priuatus erit. I. V. 140 a, Omnia pericula pro ſalute ſua leuia duxerunt. Epiſt. 48 b, At contrà nobis non tu quidem uacuus moleſtijs, ſed præ nobis beatus. de Fi. 122 b, Diuitiæ nec magnum bonum, & præ rectis honeſtisq; contemnendum pro S. R. 41 b, Hominem præ ſe neminem putare. ad Her. 30 b, Præ ſe neminem ducere hominem. I. V. 116 b, Præ ſe alios pro nihilo ducere. L. Præ me fero.

PRAEBEO, *bes.* impertio, ædhibeo, exhibeo, præſto. de Nat. 49 a, Aer uitalem & ſalutarem ſpiritum præbet animantib. & 76 a, Reguli corpus Pœnorum crudelitati eſt præbitum. de Cla. 187 a, C. Coſconius eam uerborum copiam ſi quam habebat, præbebat populo. pro Ar. 188 a, Hæc ſtudia rebus aduerſis perfugium ac ſolatium præbent. At. 141 a, Vt quàm leniſsimum me præberem. & 228 b, Si duriorem te eius miſeræ & afflictæ fortunæ præbes. Qu. Fr. 361 a, In literis mittendis te nimium inexorabilem præbuiſti. & 323 b, Animũ præbeo ad illius perniciem moderatum. Off. 9 a, Vti ſeruis ut mercenarijs ad operam exigendam, & iuſta præbenda. & 38 a, Socij ſpectatores ſe ocioſos præbuerunt Leuctricæ calamitatis. pro S. R. 20 a, Te magnopere quæſo, ut qualem te antea P. R. præbuiſti, talem te nobis hoc tempore impertias. pro Ceci. 290 a, Qui & in re miſericordem ſe præbuit, & in teſtimonio religioſum. Epi. 73 b, Teq; uirum præbeas. & 254 a, Præbere ſe hominem in malis. & 129 b, Præbere ſe dignum ſuis maioribus. & 61 b, & 133 a, Præbere ſe æquum iudicem alicui. I. V. 241 a, Præbere ſe patientem atq; impigrũ. At. 121 a, Præbere ſe ſuperbum. & 168 b, Præbere ſe placabilẽ alicui. I. V. 93 a, Verres in ciuitatibus ſociorum nõ legatum pop. Rom. ſed tyrannum præbuit. Or. 101 b, Præbere ſe miniſtrum alicui in aliqua re. Off. 48 b, Præbere ſe moderatũ in aliqua re. pro Pla. 278 b, Præbere ſe gratum bene meritis. de Diu. 9 b, Off. 26 b, Appetitum rationi obedientem præbeamus. Qu. Fr. 309 b, Præbere ſponſalia genero. Anteq. 194 b, Præbere aures uacuas.

PRAEBITOR, *oris.* Of. 44 a, Vt Macedones non te regẽ ſuũ, ſed miniſtrum & præbitorem putent.

PRAECAVEO, *es.* antè caueo, declino, uito. pro S. 37 b, Mala quæ difficilimè præcauentur. de Inu. 74 a, Aut niſi feciſſet, præcaueri potuiſſet. Tuſc. 201 b, Cum uidetur præcaueri potuiſſe, ſi prouiſum eſſet. de Fin. 132 a, Quibus abeſt ad præcauendum intelligendi aſtutia. pro Plan. 260 a, Prouidete antè, & præcauete. & Antequam. 195 a, Præcauete, ne &c. At. 22 b, A' me ita præcautum atq; prouiſum eſt, &c. in Verr. 221 b, Res mihi præuiſa atq; præcauta eſt.

PRAECELLENS, *tis.* excellens, præſtans. pro Cor. 59 b, Vir & animo & uirtute præcellẽs. I. V. 223 a, P. Scipio, uir omnibus rebus præcellentiſsimus.

PRAECELSVS, *a, um.* excelſus. I. V. 225 a, Præcelſus atq; editus locus.

PRAECENTIO, *onis.* cantus qui aliquem uel aliquid præcedit. de Aruſ. 248 b, Tui ſacerdotij ſunt thenſæ, curricula, præcentio, &c.

PRAECEPS, *pitis.* inconſideratus, ruens, periculoſus, ſubitus. de Orat. 162 b, Sol ipſe iam præcipitans me hæc præcipitem penè euoluere coegit. Acad. 17 b, Vt tamen in præcipitẽ locum non debeat ſe ſapiens committere. pro Fla. 166 a, Via præceps & lubrica. (. Via plana & ſtabilis. de Ar. 256 a, Ille demens, & iampridem ad pœnam exitumq; præceps. I. A. 201 b, Homo amentiſsimus, atq; omnibus conſilijs præceps & deuius. & pro Mil. 118 a, Aliquis præceps amentia. & I. V. 270 a, Præceps amentia ferebare. ad Her. 26 b, Vt eum præcipitem perturbetis ex ea ciuitate, quam, &c. I. P. 94 b, Lubricum genus orationis, adoleſcenti non acriter intelligenti ſæpe præceps. At. 145 b, Subitus diſceſſus, & præceps profectio. I. V. 215 b, Antiochus præceps ex prouincia excurbatus eſt. Attic. 36 a, Progreſſum præcipitem, inconſtantem reditum uidet. I. V. 77 b, & pro Clu. 54 a, Agunt eum præcipitem pœnæ ciuium Romanorum. pro Cecinn. 296 b, Si ſaxis aliquem de fundo præcipitem egeris. & 294 b, Aliquis manu demotus & actus præceps. de Amicit. 113 a, Obſequium, quod, &c. amicum præcipitem ferri ſinit. Oct. 330 a, O' meam calamitoſam & præcipitem ſenectutem. pro Flacc. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadam celeritate dicendi. pro Dom. 231 a, Nullo labore tuo præcipiti furori reſtitiſſem. de Orat. 143 b, Propter tot tantosq; tamq; præcipites caſus. pro Pla. 160 a, Sed ego cæcum me & præcipitem ferri confitear in cauſa, ſi, &c. de Diuinat. 84 a, Præcipites cœli partes.

PRAECEPTIO, *onis.* præceptorum explicatio, doctrina. Off. 2 a, Itaq; propria eſt ea præceptio Stoicorum. & de In. 37, & de N. 41.

PRAECEPTOR, *oris.* doctor. de Orat. 148 a, Neq; diſiuncti doctores, ſed ijdem erant uiuendi præceptores atq; dicendi. I. A. 163 a, Hanc tu autorem & præceptorem omnũ conſiliorum, totiusq; uitæ debuiſſes habere. Epiſtol. 69 b, Hoc fortiorem me puto, quàm teipſum præceptorem fortitudinis. de Inuẽt. 50 b, Artium liberalium magiſtri, & uiuendi præceptores.

PRAECEPTRIX, *cis.* magiſtra. de Fin. 58 a, Sapientia præceptrice in tranquillitate uiui poteſt.

PRAECEPTVM, *pti.* monitum, admonitio, inſtitutum, iuſſum, uia, ratio. Epiſt. 70 a, Tuis monitis præceptiſq; omnis eſt abijciendus dolor. Or. 207 a, de Fin. 126 b, Ariſtoteles tradidit plurima præcepta diſſerendi. de Or. 91 b, Qui dicendi præcepta tradunt. Tuſc. 187 b, Dare præcepta de aliqua re. de Ora. 115 b, Præcepta de re militari cuipiam dare. & 122 b, Philoſophi nulla dant præcepta dicendi. de Clar. 189 a, Diſciplina Hermagoræ dat rationes certas & præcepta dicendi, quæ habent ordinem & quaſdam errare in dicendo non patientes uias. & Orat. 210 a, Præcepta & quaſi uias, quæ ad eloquentiam ferant, tradere. Off. 1 a, Te abundare oportet præceptis inſtitutisq; philoſophiæ. pro Fl. 166 a, Huic puero uiuendi præcepta dabitis. Off. 43 a, b, Etiam hoc præceptum officij diligenter tenendum eſt. de L. 171 b, Neq; medicorum præcepta dici uerè poſſunt, ſi qua inſcij imperitiq́ue pro ſalutaribus mortifera conſcripſerint.

PRAECERPO, *pſi.* præripio. I. V. 218 b, Non præcerpo fructum officij tui.

PRAECERTATIO, *onis.* decertatio. ad Her. 33 b, Mihi tecum præcertatio non eſt, ideo quòd, &c.

PRAECIDO, *dis.* incido, ſeco, amputo, perſeco, præcludo. L. Præciſus. I. V. 253 b, Cleomenes anchoras præcidi imperat. At. 138 b, Naues præcidere aut incendere. de Diu. 87 a, Cotẽ nouacula poſſe præcidi. Tuſ. 239 a, Cinna collegæ ſui conſulis C. Octauij præcidi caput iuſſit. & de In. 69 b, Præcidere manum alicui gladio. Off. 24 b, Amicitiam magis decet ſenſim diſſuere, quàm repentè præcidere. pro Rabir. 96 a, Præcidere fiſtulas, quibus aqua ſuppeditatur alicui loco. Qu. Fr. 313 a, Tenedia libertas ſecuri Tenedia præciſa eſt. ad Her. 41 a, Præcidere & abſcindere ſermonem, ut hic, qui, &c. Nolo plura dicere. in V. 139 a, Iam tibi maximam partẽ defenſionis præcideris. & 80 a, Præcidere alicui ſpem faciendi aliquid. ad Her. 41 a, Per abſciſionem, ſi cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. in V. 148 b, Præcidere ſibijpſi licentiam libertatem q; uiuendi. I. P. 90 b, Is ſibijpſi reditum præcidit. Acad. 33 b, Præcide, inquit, ſtatue aliquando quodlibet. Att. 121 b, Nunquam reo cuiquam tam humili, tam nocenti, tam præciſè negaui, quàm hic mihi planè ſine ulla exceptione præcidit.

PRAECINO, *nis.* prænuncio, prædico. de Aruſ. 248 a, Nouo aliquo motu magnũ aliquid deos hominib. prænonſtrare & præcinere. Tuſ. quæſt. 210 a, Ex epulis magiſtratuum, fides præcinunt: id eſt, tibicines cum fidibus præeunt.

PRAECIPIO, *pis.* præcepta do, uel trado, præſentio, anteapio. pro Mur. 124 b, & Offic. 42 b, Portu ſoluentibus ij, qui

iam

iam in portum ex alto inuehuntur, præcipere summo studio solent, & tempestatum rationem & locorum. de Sen. 82 b, Quod si exequi nequeas, possis tamen Scipioni præcipere, & Lælio. de Or. 96 a, Et de hoc uno minimè est facilè præcipere. & 113 a, Præcipere de eloquentia. Epist. 70 a, Nos erimus etiam in omni desperatione fortes, ut tu tamen idem hortaris & præcipis. & 9 a, Vt tute mihi præcepisti.

PRAECIPERE. præsentire, antecapere. Of. 16 b, Ingenij magni est, præcipere cogitatione futura. I.A. 256 b, Præcipias licet gaudia, omnes te dij oderunt.

PRAECIPITANS, *tis*. ruens, cadens. pro Dom. 221 a, Tuus præcipitans iam & debilitatus tribunatus. L. Præceps.

PRAECIPITO, *tas*. præcipitem ago, celeriter descēdo, ruo. pro Cec. 294 a, Qui se precipitatos ex locis superioribus dicerent. de Fin. 131 b, Si quando his ludentes minamur præcipitaturos alicunde, extimescunt. pro D. 232 b, Precipitari ex altissimo dignitatis gradu. Tusc. 217 b, Vt si posse putet eū, qui se è Leucade præcipitauerit, sustinere se quum uelint. pro Milo. 122 b, Vrgere iacentes, aut præcipitantes impellere, inhumanum est. de Natur. 19 a, Præcipitare istuc quidem est, non descendere. de Ora. 160 a, In amni præcipitante numerum notare non possumus. de Leg. 170 b, Fibrenus ex eo loco præcipitat in Lirē. de Som. 129 a, Loca ubi Nilus præcipitat ex altissimis montibus. pro Cluen. 32 a, Præcipitantem igitur impellamus, & perditum prosternamus. Acad. 17 b, Sustinenda potius omnis assensio, ne præcipitet, si temerè processerit. Attic. 48 a, Me certè ad exitum præcipitantem retinuisses. de Orat. 162 b, Sol iam præcipitans. pro Syl. 167 a, Respubl. præcipitans. & 184 a, Præcipitanti reipubl. subueni.

PRAECIPVE`. potissimùm, uel maximè. Part. 240 a, & de Ora. 87 b, Hæc una res in omni libero populo maximeq; in pacatis ciuitatibus præcipuè semper floruit. cōtr. Rul. 78 a, Nihil sibi appetit præcipuè Pompeius, uult se in communi, atq; eodem quo cæteri iure uiuere. pro Syll. 183 a, Neq; ego nunc præcipuè de consularibus disputo, uniuersi senatus communis est ista laus. pro Rab. 91 a, Labor in hoc defendendo præcipuè meus est: studium uerò conseruandi hominis commune mihi uobiscum esse debet. Ep. 58 b, Nihil tibi præcipuè timendum est. Ep. 218 b, Sed uereor ne quia complures tibi præcipuè commendo, exæquare uidear ambitione quadam commendationes meas. Quin. F. 295 b, Nos isti hominum generi præcipuè debere uidemur. de Leg. 179 a, Color albus præcipuè decorus deo est. de Fi. 88 a, Ergo homini, qui cæteris animantibus præstat, præcipuè à natura nihil datum esse dicemus? Epi. 21 a, In mea salute præcipuè sum ab illo adiutus. Ep. 38 a, In quibus unum illud te præcipuè rogo, ut, &c. de D. 85 a, Ritè igitur ueteres, &c. Præcipuè ingenti coluerunt numine diuos. de Orat. 122 a, Diligentia præcipuè colenda est nobis. & Epi. 176 b, Vicetini M. Brutū præcipuè obseruant.

PRAECIPVVS, *a, um*. peculiaris, proprius.) (Communis. Ep. 59 a, Att. 179 a, Tum communibus malis, tum precipuis oppressus sum. & pro Syl. 169 a, Tum cōmunibus, tum præcipuis patris tui periculis commouebatur. de Pro. 69 a, Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei à sententia dicenda amouebo. pro Syll. 163 b, Quod mihi consuli præcipuum fuit præter cæteros, id iam priuato cum cæteris est commune. pro D. 215 a, An meæ partes in ea causa non præcipuè fuerunt. pro Pomp. 15 a, & pro Mil. 116 b, Qui in hoc bello etiam præcipuo iure esse deberet. Ep. 47 a, In communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi. de Fin. 71 b, Nam sunt in animo præcipua quædam. Planc. Ep. 149 a, Ni si in multitudine optimorum ciuium impetus animi mei fuerit singularis, & opera præcipua, nihil uolo, &c. Antequam. 197 a, Cum præcipuum uobis obsidem sui animi, uestram reliquerit libertatem. Offic. 3 b, Ingeneratq; in primis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati sunt. pro Ligario 141 b, Vt enim cætera paria sint, &c. hoc certè præcipuum Tuberonis fuit, quod, &c. ad Atticum 247 a, Domus publico omni præcipuo & humano, diuino iure munita.

PRAECISE`. breuiter.) (. Plenè. perfectè. de N. 40 b, Prouidentia mundum administrari præcisè dicitur, plenè autem & perfectè, prouidentia deorum mundū administrari. Att. 121 b, Nunquam ego cuiquam, & cætera, tam præcisè negāt, quàm hic mihi planè sine ulla exceptione præcidit.

PRAECISIO, *onis*. ornamentum quoddam. ad Her. 33 b, Precisio est, cum dictis quibusdam, reliquum quod cœptū est dici, relinquitur audientium iudicio, &c. de Or. 161 b.

PRAECISVS, *a, um*. diminutus, ereptus. Att. 282 b, Oppressa ab impijs ciuitas opitulandi potestate præcisa. de Or. 111 a, Hic Catulus, Præcisa, inquit, mihi quidē dubitatio est, quoniam, &c. & in Ver. 181 b, Tibi præcisa defensio est.

PRAECLARE`. rectè, probè, optimè. I.A. 209 b, & 188 a, Præclarè igitur facitis tribun. plebis, &c. Ep. 52 a, Ego cum te esse, qui, &c. præclarè memini. Ibid. 206 a, Etsi non sum nescius, quæ tua potestas sit, tibi negociū datum esse à C. Cæsare, non iudicium præclarè intelligo. pro S.R. 24 b, Quod præclarè à sapientibus dicitur, Vultu sæpe læditur pietas. de Cla. 169 b, Vir excellens præclarè. de Offi. 10 a, Vinitur cū ijs in quibus præclarè agitur, sint simulachra uirtutis.

PRAECLARVS, *a, um*. eximius, egregius, commemorādus. Epi. 7 b, Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari. de Orat. 89 a, Multi erant præterea præclari in philosophia, & nobiles. de Ora. 117 a, Genus dicendi magnificum atq; præclarum. & Orat. 198 a, Cùm præclara quædam & magnifica didicissēt. pro D. 239 b, Præclara uoluntas atq; omni laude digna. de Orat. 95 b, Egregia quædam & præclara indoles. pro S.R. 19 b, Opima atque præclara præda. pro Sest. 23 a, Res præclara iuuentuti ad discendum. I.V. 74 a, O' commoranda indicia, præclaramq; existimationem nostri ordinis. I.A. 192 a, Præclara & luculenta reclamatione uestra factum Martialium comprobauisti. Offi. 14 a, Ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur, parua ducere. pro S.R. 40 b, Prædium præclarum & propinquum.

PRAECLVDO. claudo, intercludo, præcido. Antequā. 193 b, Cum aditus custodi patriæ præcluius sit. & ibi. Cum ciuibus præclusa sit expectatio incolumitatis. I.V. 270 b, Omnē orbem terrarum ciuibus nostris ista defensione præcluseris. pro Pl. 280 a, Nam maritimos exitus præcludebat hyemis magnitudo. Anteq. 195 a, Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatem. I.P. 88 a, In perpetuum tibi curiā præclusisti. I.V. 139 b, Omnes tibi aditus misericordiæ iudicum præclusi sunt.

PRAECO, *onis*. buccinator, prædicator. I.V. 156 a, Si palàm præco iussu tuo prædicasset, non decumas frumenti, sed dimidias uenire partes. pro Quin. 9 a, De quo homine præconis uox prædicat, & precium conficit huic, &c. & ibid. Alicuius uictum uestitumq; necessarium sub præcone cum dedecore esse subiectum. Offi. 50 b, Hastam in foro ponere, & bona ciuium uoci subijcere præconis. pro Fla. 153 a, Citat præco maxima uoce legatos Aemonenses. Of. 63 a, Si domini iussu præco ita prædicet, Domum pestilentem uendo. cōtra Rul. 66 a, Itaq; me non singulæ uoces præconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. pro D. 223 b, Vt Cyprius rex cum omnibus bonis sub præcone subijceretur. de Natur. 77 a, Per præconem uendere aliquid. pro Sest. 16 a, Et præconi publico subijcere. ad Her. 41 a, Illi præco faciebat audientiam. in V. 124 a, Dicit unus & alter breuiter, nihil interrogatur, præco dixisse pronunciat. de Ora. 105 b, Iurisconsultus præco actionum. pro Ar. 90 a, O' fortunate, inquit, adolescens, qui tuæ uirtutis Homerum præconem inueneris. Epi. 69 a, Præcones ludorum gymnicorū. pro Plan. 266 a, Granius præco.

PRAECOGNOSCO, *scis*. præsentio. Epistol. 153 a, Si latro præcognito nostro aduentu rursus in Italiam se recipere cœperit.

PRAECONIVM, *nij*. laus, ars præconis. pro Qu. 18 a, Cuius uox in præconio quæstum præstitit. Ep. 91 b, Facere præconium. Attic. 207 a, Ligarianam præclarè uendidisti, posthac quid scripsero tibi præconium deferam. pro R.P. 130 a, O' meum miserum & acerbum præconium. de Or. 116 b, Stultitiæ suæ quàm plurimos testes domestico præconio colligere. pro Arc. 189 b, Omnes mandari uersibus æternum suorū laborum præconium facilè patiuntur. Ep. 68 b, Vt mihi nō solum præconium tributum, sed etiam graue testimonium impartitum clari hominis magniq; esse uideatur.

PRAECORDIA, *orum*. exta. Tusc. 152 b, Iram in pectore, cupiditatē subter præcordia locauit. de N. 47 b, Subter præcordia. de Fi. 146 b, Annulus in præcordijs piscis inuentus est. Tusc. 169 a, Cū iam in præcordijs cōceptam mortē cōtineret. I.A. Hunc tegit obscurus subter præcordia uesper.

PRAECVLTVS. antecultus, præparatus. Par. 236 b.

PRAECVRRENTIA. primordia, præcursio. de Or. 124 a, Ex cōsentaneis & præcurrentibus & repugnantib. & Part. 230 b, Vt primordia rerum, & quasi præcurrentia, in quibus inest aliquid argumenti.

PRAECVRRO, *rs*. anteeo, supero. Aca. 47 b, Neq; hoc quicquam est turpius, quàm cognitioni assertionem approbationēq; præcurrere. de Or. 110 a, Auditio & cogitatio, quæ studio & diligentia præcurrit ætatem. Orator. 214 a, Horū uterq; Isocratem ætate præcurrit. Offi. 20, Efficiendum autem est, ut appetitus rationi obediant, eamq; neq; præcurrant, neq; propter pigritiam aut ignauiam deserant. 164 b, Vobis uerò illum tanto minorē præcurrere uix honestum est. de Am. 108 a, Ita præcurrit amicitia iudiciū, &c. Qu. de Pet. 209 a, Vt homo iners hominē diligētem præcurrat, sine magna

magna negligentia fieri non potest. de D.104 b, Certis reb. certa signa præcurrunt. I.C.122 b, Atq; hæc non ut uos, qui mihi studio penè præcurritis, excitarem, locutus sum, sed, &c. de Ora.164 b, Cui quanquam faueo, tamen illum ætati suæ præstare cupio, uobis uerò in tanto minorem præcurre re uix honestum est.

PRAECVRSIO, *onis*. antecessio. de Fa.149 a, Non fieri assen siones sine præcursione uisorum. Top.225 b, Præcursio quę dam id est, prægressio.

PRAECVRSOR, *oris*. excursor, prodromus. I.V.257 b, Hunc in rebus capitalibus præcursorem habebat & emissarium.

PRAEDA, *de*. rapina. de Prou.74 b, Illum putabam retinere posse exercitum præda antè parta, &c. contra Rul.77 b, Accumulat aurum ex præda, ex manubijs, ex coronario, &c. I. V.174 a, Maximos quæstus prædasq; fecisse. pro Dom.243 a, Præda consulum ex meis fortunis crudelis. capta. Ep.188 b, Spes prædæ & rapinarum. in Sal.274 b, Prædæ loco magistratum accipere.

PRAEDATOR, *oris*. prædo. in C.108 b, Quos in eodem genere prædatorum direptorumq; pono.

PRAEDIATOR, *oris*. iuris prædiatorij peritus. pro Corn. 64 a, Qu. Scæuola cum de iure prædiatorio consuleretur, consultores suos nonnunquam ad Furium & Casseliũ prędiatores reijciebat. Atti.190 b, & 189 b, Apuleius prædiator liberalis.

PRAEDIATORIVS, *a, um*. quod ad prædia possessionesq; pertinet. pro Cor.64 a, Cum Qu. Mutius de iure prædiatorio consuleretur, &c. id est, de iure possessionum.

PRAEDICABILIS, *le*. prædicandus, gloriandus, præ se ferendus. Tusc.238 a, Nec in misera uita quicquam est prædicabile aut gloriandum.

PRAEDICANDVS, *a, um*. Tusc.238 a, Si beata uita gloriandа & prædicanda, & præ se ferenda est.

PRAEDICATIO, *onis*. celebratio, commemoratio. pro Archia 190 b, Philosophi in eo ipso in quo prædicationem nobilitatemq; fugiunt, prædicari de se ac nominari uolũt. At. 149 a, Tua prædicatione factum est, ut tantum ei debere uidereris. de Ar.247 a, Nec uereor ne hæc mea uestrorum beneficiorum prædicatio non grata potius quàm arrogans uideatur. Qu.Fr.298 a, Si in mediocri statu sermonis ac prædicationis res tuæ essent, nihil abs te eximium postularetur. cõtra Rul.75 b, Quæ prædicatio præconi acerba futura est. pro Dom.218 b, Prædicatio de laude alicuius. I.V.179 a, Prædicatio nefariæ societatis.

PRAEDICATOR, *oris*. laudator, præco, buccinator. Epi.17 a, Te ipso prædicatore ac teste. & pro Cor.55 b, Qui uolunt me esse sui facti & prædicatorem & autorem.

PRAEDICO, *as*. canto, decanto, celebro, commemoro, glorior, persono. de Orat.108 b, Erantq; multi, qui libenter id quod dixi, de illis oratoribus prædicarent. I.P.79 b, Mihi ista licet de me uera cum gloria prædicare. I.A. 237 b, Multa & honoratè & honorificè & grauiter de aliquo prædicare. pro Arc.189 b, Themistocles dixit se eius uocem libentissimè audire, à quo sua uirtus optimè prædicaretur. & 190 a, Nostra sæpe feretur & prædicabitur. & ibi.b, Omnes prædicari de se & nominari uolunt. pro Dom.231 b, De seipso gloriosius prædicaret. & ibid. Nunquam de me nisi coactus ac necessariò dixi. & Epist. 70 a, Ignosces mihi de me ipso aliquid prędicanti. pro Q. R.48 a, De hoc ut existimabas, prędicabas. Ep.69 a, Ne ipsi sua uoce se uictores esse prædicẽt. de Ar.255 a, In ipsum Pompeium autorem (ut prædicare est solitus) consiliorum suorum inuehi cœpit. I.C.102 a, Mihi inimico, ut prædicas tuo. de Or.136 a, Ego de te oratore sic prædico, unum te esse, &c. pro Pl.269 b, Auus tuus P. Nasica tibi ædilitiam prædicaret repulsam. pro Quint.9 a, De quo homini præconis uox prædicat, &c. de Opt. 244 b, Atq; ita prædicaretur, eum donari uirtutis ergò. in Verr.156 b, Si palàm præco iussu tuo prædicasset. & At.143 a, Prædicat enim palàm. Tusc.213 b, Dici de quodam, uel de quibusdam.

PRAEDICO, *cis*. ex præ & dico, antè dico, cano, præcino, moneo, prænuncio, præsignifico, testificor, antè prædico, portendo, oraculum edo. prænostro. I.C.99 a, Quos ego iam multis ac summis uiris ad me uenturos id tẽporis esse prædixeram. de Ar. 248 a, Aruspices bellum non obscurè nobis paulò antè prædixerunt. Ar. 256 a, b, Cum dij immortales monent de optimatium discordijs, de clarissimorum ciuiũ dissensione prædicunt, cum principibus cędem portendũt, in tuto collocant Clodium. de D.80 a, Intelligere & prædicere futura. de D.116 a, Scylax totum Chaldaicum prędicendi genus repudiauit. de Diui.111 b, Solis defectiones prædicuntur in multos annos. & de Na.57 a, Defectiones solis & lunæ cognitæ prædictæque in omne posterum tempus. de Ar.250 b, Id totum in istius ludis prædictum atq; respõsum est. I. Verr.73 a, Moneo, prædico, antè denuncio. Epist. 83 b, Nihil aduersi accidit non prædicente me.

PRAEDICTIO, *onis*. prædictum, diuinatio, significatio, uaticinatio, præsensio. Epi.83 b, Quare quando ut augures & astrologi solent, ego quoq; augur publicus ex meis superioribus prædictis constitui apud te autoritatem augurij & diuinationis meæ, debet habere fidem nostra prædictio. de D.119 b, Omnis enim prædictio mali tum probatur, cùm ad prædictionem cautio adhibetur. de D. 100 a, Quis rex unquam fuit, qui non uteretur prædictione diuina. & 126 b, Prædictio & notatio cuiusq; uitę ex natali die. & 84 b, Ariolorum & uatum furibundæ prædictiones. de N.27 a, Prædictiones & præsensiones rerum futurarum. de Ar.248 a, Fatorum ueteres prædictiones Apollinis uatum.

PRAEDICTVM, *cti*. prædictio. de D.126 b, Panętius, qui astrologorum prædicta reiecit. & ib. & 129 a, Qui hæc Chaldæorum natalitia prædicta defendunt. de L.175 b, Ad deos placandos alij sacerdotes constituti, ad interpretanda alij prædicta uatum.

PRAEDICTVS, *a, um*. pro Dom. 237 b, Si omnia ueteribus & prædictis institutis acta esse dicerem.

PRAEDIOLVM, *li*. de Orat.152 b, At.252 b, Prædiola nostra bellè ædificata, & satis amœna.

PRAEDISCO, *scis*. de Orat.97 a, Quæ in foro agenda sunt, exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari.

PRAEDITVS, *a, um*. cumulatus, ornatus, decoratus, instructus, armatus, affectus, auctus, amplificatus, confectus, perditus, contaminatus, inuro. pro Cæl.42 a, Adolescens rectissimis studijs atq; optimis artibus præditus. & I.A.169 a, Adolescens summa spe & animi & ingenij præditus. pro Põ. 13 b, Vir summis ornamentis honoris, fortunæ, uirtutis, ingenij præditus Qu. Hortensius. & 17 a, C. Curio summis uestris beneficijs maximisque rebus gestis, summo ingenio & prudentia præditus. pro Clu.28 a, Homo summa religione & autoritate præditus. pro S.R.44 a, Homo sapiens & ista autoritate & potestate præditus, qua tu es. pro Milo.165 b, Homo sapiens & alta quadam mente prędituS. de Or.85 b, Summi homines, & summis ingenijs prædìti. de Ami.110 a, Venandi uel pilæ studio præditus. de V.200 b, Siderum errores multitudine infinita, uarietate admirabili præditi. p Clu.35 a, Vir magna prudentia & exercitatione præditus. & contra Rul.84 a, Homines diuina mente & consilio prædìti. pro Fl. Adolescens optima spe præditus, summæ dignitatis. pro Do.221 a, Vir singulari uirtute, constantia, grauitate præditus. & Epi.47 a, Sapientia præditus propè singulari. pro Arch.187 b, Aliquis summa ingenij præditus gloria. & ibi. Homo mediocris, & aut nulla, aut humili aliqua arte præditus. pro Cluent.24 b, Vir arte quadam prędituS. Epi. 179 b, Ornatus optimis artibus. Or.199 a, Sed tamẽ eos studio optimo, iudicio minus firmo præditos docere non alienum est. I.V.78 b, Homo omnibus ornamẽtis prędituS. Tuscul.162 a, Mens est motu prędita sempiterno. de Inuent. 58 b, Perspicuo & grandi uitio prędituM posuimus exemplũ. Tusc.236 a, Non ut paruo metu præditus sit, sed ut nullo. I. V.65 b, In me homine paruis opibus & facultatibus prædito. & 161 a, Homo illa autoritate & ętate præditus. de In.79 b, Certa ętate præditus. I.V. 220 b, Vir summo magistratu præditus. pro Dom.235 a, Vir summa potestate præditus. & ibid. Singulari bonitate & modestia præditus. At.119 b, Aliquis præditus amplissimo sacerdotio. in Verr. 257 b, Cum eum uideres illa autoritate & miseria prędituM. & 129 b, Amentia præditus atq; audacia. de Inuent.62 a, Puer præditus magna ingenitate. in Ver.68 a, Præditus magna spe. & 56 a, Homo singulari cupiditate, audacia, scelere prędituS. pro Fl.147 a, Præditus leuitate, egestate, perfidia, audacia. de N. deor.5 b, Mundus animo & sensibus præditus. & 24 b, Imagines diuinitate præditæ. & 60 a, Deos membris humanis esse præditos. pro Sex. Rosc.12 a, Aliquis miser, luctu prędituS. ad Heren.14 b, Mortuum deformatum, tumore prędituM, decoloratum corpore constat esse. de Inu.76 a, Quidã neque eo nomine, neque numero prędìti, ut digni sint, qui aut, &c.

PRAEDIVM, *dij*. fundus, possessio, regnum. Ep.106 a, 207 a, M. Laberio C. Albinus prędia in æstimationem acceperat, quæ prędia Laberius emerat à Cæsare. Atti.113 b, Scripsi me tamen in prædijs meis esse. I.V.193 a, Vrbana prædia. & pro S.R.25 a, Prædia rustica. I.V.105 a, In bonis prædibus prædijsq; uendendis. Atti.252 b, Prædiola nostra bellè ædificata, & satis amœna. At.171 a, In quos sumptus abeunt fructus prædiorum. & 247 b, Mercedes totalium prædiorum. pro S.R.25 a, Tot prædia, tam pulchra, tam fructuosa pater filio suo colenda ac tuenda tradiderat.

PRAEDO, *onis*. prædator, pirata. Tusc.189 b, Si cui nauiganti, quem prædones insequantur, deus dixerit, Ejice te de naui. I.V.168 b, & ad He.12 a, Vrbes piratis prædonibusq; patefactæ.

ctæ. de N. 76 b, Plures captiuos acerbè quàm prædones necari. de Orat. 143 a, Nefarius prædo. pro Do. 241 b, Omniũ templorum atq; tectorum, totiusq; urbis prædo. Prędones Hetrusci. L. Homo.

PRAEDOR, *aris*. prædam facio. I. V. 103 a, Verres omnibus in rebus apertissimè prædatus est. & 189 a. Tuus apparitor de aratorum bonis prædabitur. I. A. 193 a, Sed spes rapiędi atq; prædandi cæcat animos eorum. Offic. 66 a, Nemo id agere debet, ut ex alterius prædetur insciția.

PRAEEO, *is*. anteeo. pro Do. 240 a, Adeste, ut mihi præeatis, postemq; teneatis. de Fin. 138 b, Ad quorum usum iam corroborati natura ipsa præeunte deducimur. pro Milo. 102 a, Qui hesterna etiam concione incitati sunt, ut uobis uoce præirent, quod iudicaretis.

PRAEFARI. præloqui. de D. 101 a, Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum faustumq; esset, &c. præfabătur. Ep. 140 b, Nos autem ridiculè si dicimus, ille patrem strangulauit, honorem non prędamur: si inde Aurelia aliquid, aut Lolia, honos præfandus est. & de Fin. 71 a, Cætera addit, quę si appelles, honos præfandus sit. de Vni. 201 b, Quæ de Deorũ natura, &c. præfati sumus, hunc habeant terminum.

PRAEFATIO, *onis*. exordium. I. V. 190 b, Quæ porrò præfatio tuæ donationis fuit?

PRAEFECTVRA, *æ*. ea erat Romanis (ut Festus ait) in qua & ius dicebatur, & nundinæ agebantur: & erat quædã resp. nisi quòd legibus à Romanis in singulas præfecturas, præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent. pro Planc. 262 b, Tu es è municipio antiquissimo Tusculano, hic est è prędfectura Atinati, non tam prisca. & pro Rab. 95 a, Omnis præfectura, regio, uicinitas nostra. Atti. 82 b, Præfecturam petiuit, negaui. de N. 27 a, Cum P. Vacienus è præfectura Reatina rediret. At. 85 a, Dare præfecturam alicui, & deferre præfecturam alicui.

PRAEFECTVS, *ti*. præpositus, quicunq; alicui rei uel negocio præfectus est. I. P. 98 a, Cum hyberna legato præfectoque tradidissęs, euertisti miseras ciuitates. A. 70 b, De quinq; præfectis quid Pompeius facturus sit, faciã ut scias. I. V. 254 a, Dux præfectusq; classis. & 255 a, Cleomenes præpositus imperio. & 63 b, Quidam præfectus Antonij. & de Cl. 179 b, pro Cl. 44 a, Cenior præfectus moribus. Ep. 135 a, Noster hic præfectus moribus. Post. 207 a, His utitur quasi prędfectis libidinum suarum. pro Mar. 132 a, Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil præfectus decerpit.

PRAEFERO, *fers*. antefero, prę me fero, præpono. I. Ver. 240 a, Fasces prætoribus præferuntur. I. V. 225 a, Fasces, quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnium peragrarit terrarum. Antequam. 193 b, Vos dij, &c. qui meæ menti lumina prætulistis? & I. C. 100 a, Cum adolescentulo non ad libidinem facem prætulisti? pro Syl. 174 b, Vos mihi in tantis tenebris erroris & insciti æ clarissimum lumen prætulistis. Qu. Fr. 292 a, Maiora præferant fasces illi ac secures dignitatis insignia quàm potentiæ. & pro S. R. 32 b, Auaritiam præfers, qui, &c. Ep. 148 a, Præferre sensus apertè: id est, ostendere quod est in animo. de Or. 140 a, Præferre se alijs. & Att. 150 a, Præferre aliquem omnibus. de Cla. 173 b, pro Pom. 173 b, Præferre salutem reip. suis commodis. de Fi. 55 b, Præferre ius imperij amori patrio. I. A. 208 b, Quem uos à se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus prætulistis.

PRAEFICIO, *cis*. præpono. de Leg. 183 b, Et huic procurationi certum magistratum præfecerat. pro Flac. 149 b, Tum seditiosos homines reipublicæ præficiebant. Epi. 84 a, Cæsar Brutum Galliæ præfecit. & 26 a, Nec erat superiore honore usus, quem prędficerem. pro Pom. 9 a, Imperator tantis rebus præficiendus. & 13 b, Prędficere aliquem imperatorem alicui bello. & pro Dom. 231 a, Præficere aliquem ducẽ exercitui. in Ver. 137 b, & Epist. 167 a, Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciendis præesset. & Epist. 16 a, pro Domo 238 b, Præficere aliquem alicui negocio. & præficere aliquẽ alicui rei. Postquam. 207 b, 208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primum custodem præfeceras. pro Pla. 272 a, Præficere aliquem pecori. de Natur. 8 b, Aristoteles deum præfecit mundo. in Verrem 248 a, Vt is eam pecuniam tractaret, quẽ ipse prędfecisset. de Diuinatio. 111 a, Nec locus in materia inuenitur, cui diuinationem præficere possimus. pro Do. 217 a, Cuius pecuniæ deportandæ M. Catonem præfecisti. Atti. 82 b, Primum cõtendam à Qu. fratre, ut se præfici patiatur. Attic. 262 b, Præficere aliquem alicui negocio. Atti. 156 a, In ipsa Italia quem cuiq; regioni aut negocio præfecisset.

PRAEFIDENS, *tis*. confidens. Offic. 18 b, Homines secundis rebus effrenatos, sibiq; præfidentes. & de Orat. 158 a. L. Fido.

PRAEFINIO, *nis*. præstituo, præscribo. Tusc. 232 b, Tu uerò ut uidetur, nam præfinire non est meum. Epist. 96 a, Sed eo uidisti multũ quod prędfinisti, quo ne pluris emerem. de Le.

179 a, Sed ego cætera non tam restrictè præfinio. in Ver. 271 b, Neq; de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. pro S. R. 40 a, Deinde aliquanto post eã dieni uenerunt, quæ dies lege præfinita est. contra Rull. 62 b, Quod superiore parte legis præfinitum fuit, id rursus liberum infinitumq; fecerunt. de Pro. 76 b, Præfinire diem alicui. & Epist. 86 a, Cal. Ianuarias tibi præfinitas esse. de Le. 183 b, A' Platone sumptus funerum præfinitur ex censibus, à minis quinq; ad minam.

PRAEFRACTE', pertinaciter. Off. 69 b, Cato nimis præfractè uectigalia defendebat: id est, pugnacissimè.

PRAEFRACTVS, *a, um*. pertinax, pugnax. Or. 200 b, Thucydides præfractior, nec satis (ut ita dicam) rotundus.

PRAEFVLCIO, *cis*. prænunio, sustento. At. 75 a, Per fortunas illud præfulci & prænuni quæso, ut simus annui.

PRAEFVLGEO, *ges*. præter modum fulgeo. ad Heren. 22 a, Ne aut obcæcentur tenebris imagines, aut splendore præfulgeant.

PRAEGESTIO, *stis*. ualde gestio, cupio. pro Cæl. 51 b, Prægestit animus uidere iam primùm, &c.

PRAEGNANS, *tis*. plenus, grauidus. de D. 88 b, Cum mater prægnans hunc ipsum Dionysium aluo cõtineret, somniauit, &c. pro Clu. 24 a, Is uxorem suam interrogauit, esset ne prægnans, eaq; se esse respondit. de Or. 100 a, Paterfamiliãs qui uxorem prægnantem in prouincia reliquisset.

PRAEGREDIENS, *tis*. prætens, antecedens. I. A. 246 a, Sequentes alij, alij prægredientes amici.

PRAEGRESSIO, *onis*. præcursio. de Fat. 149 a, Nihil fieri nisi prægressione causæ.

PRAEGVSTATOR, *oris*. qui cibos principis prægustat: quod & ad alia transfertur. pro Do. 218 a, Sex. Clodius prægustator libidinum tuarum.

PRAEIVDICATVS, *a, um*. pro Cluen. 18 a, Primum postulo id quod æquissimum est, ut re quid huc præiudicati afferatis. & ibidem: Si nõ ex causis ipsis iudicabimus, sed ad causas iudicia iam facta domo deferemus. & 27 a, Res semel atque iterum præiudicata. de N. 4 a, Tantum opinio præiudicata poterat, ut etiã sine ratione ualeret auctoritas. pro R. P. 127 b, Quasi præiudicata res ad has causas deferri soleat.

PRAEIVDICIVM, *cij*. iudicatum, res iudicata, quasi præro gatiua, specimen. in Ver. 56 b, De quo non præiudicium, sed planè iudicium factum putatur. in V. 181 b, Cum hoc diceret Metellus, præiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri. de Inu. 69 b, Exceptio, extra quam in reũ capitis præiudicium fiat. & ibi. Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter ficarios quæritur, prędiudicium fieri. pro Cl. 19 b, & 29 b, Præiudicia de aliquo facta esse à iudicibus. pro Mur. 138 a, Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio ualere. pro Pl. 270 b, Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium præiudicij com paraſti? At. 87 b, Nimis graue præiudicium in ordinem nostrum. Præiudicium (inquit Asconius) est res quæ cùm statuta fuerit, affert iudicaturis exemplum, quod sequantur. L. Iudicatum.

PRAEIVDICO, *cas*. præiudicium facio. de Leg. 193 b, Qui magistratu abierint, apud censores edant & exponãt, quid in magistratu gesserint, deq; ijs censores præiudicent. p Cl. 54 a, Vt per illum, qui attulit uenenum, de hoc prędiudicaretur. I. V. 182 a, De aliquo homine nõ modò præiudicare, sed etiã grauissimè iudicare. de In. 69 b, Satis'ne causę sit, quare de aliquo maiore maleficio præiudicetur. Atti. 275 a, Quod nondum senatus censuit, nec populus Rom. iussit, id arroganter non præiudico, neq; reuoco ad arbitrium meum.

PRAELABOR, *ris*. de N. 48 a, Quorum alter paulò prælabi tur antè. & in Arat.

PRAELIGATVS, *a*. obligatus. de In. 81 a, Os autem obuolutum est folliculo & præligatum.

PRAELIOR, *aris*. prælio dimico, prędium facio uel cõmitto, rem gero, certo, pugno. Anteq. 195 b, Hostib. in ipsa acie, cum præliantur, licet loqui. de D. 91 b, Eudemus prælians ad Syracusas occidit. At. 10 b, Vehementer præliatus sum.

PRAELIVM, *lij*. dimicatio, certamen, pugna. Epist. 81 a, Præliorum exitus sunt incerti. & Epist. 252 b, Prælio facto. Tusc. 218 a, Prælium rectum hoc fieri. de Orat. 124 a, Salinator ex arce Tarentina multa prælia præclara fecit. & de Diu. 96 b, Cum hoc calamitosum prælium fieret. de Natu. 27 a, Cum A. Posthumius cum Octauio Manilio prælio dimicaret. de D. 96 b, Prælium committo. At. 131 a, Committere prælium cum aliquo. & pro S. R. 43 b, & I. A. 215 b, Prælium commissum. de Prouinc. 75 b, Prælijs frango, & prælijs decerto. pro Deiot. 149 a, Prælium Pharsalicum. pro Mar. 133 b, Vidimus tuam uictoriam præliorum exitu terminatam. pro Pom. 8 b, Noster exercitus prælijs usus erat secundis. & Offic. 8 b, Monet igitur eum ut caueat ne prælium ineat. in A. 263 b,

Cæsar

Cæsar secundum prælium fecit. pro Mil. 118 a, Clodius cum prælium commisisset, uulnus accepit. I.C. 100 a, In hoc certamine & prælio, &c. Orat. 199 b, Thucydides res gestas & bella narrat & præl. a. Epi. 131 b, Scribis prælia te mea causa sustinere.

PRAELOQVOR, *ris*. præfari. Ep. 122 a, Vix hæc erat prælocutus. Cæli.

PRAELVCEO, *ces*. lucem uel lumen præferre. in Sal. 272 b, Ego meis maioribus uirtute præluxi. de Am. 100 a, Amicitia bona spe prælucet in posterum.

PRAEMANDO, *as*. Ep. 65 b, Dicitur mihi tuus seruus anagnostes fugituus Vardaci esse, de quo tu nihil mihi mandasti, ego tamen terra mariq; ut conquireretur, præmandaui. Vatinij.

PRAEMATVRVS, *a, um*. præproperus, immaturus, intempestiuus. Planc. Epist. 148 a, Quòd præmatura denunciatio boni ciuis imparati quàm esset periculosa, ex casu collegæ uidebam.

PRAEMEDITATIO, *onis*. meditatio, prouisio. Tusc. 196 b, Præmeditatio futurorum malorum.

PRAEMEDITATVS, *a, um*. meditatus, cogitatus, domo allatus, paratus, præparatus. Off. 42 b, Crassus ostendit id se in foro optimè iam præmeditatum facere, quod etiam tum poterat domi cum laude meditari. ad Her. 7 b, Accusator dicet eum præmeditatum fuisse, quod sibi esset usu uenturum. I.A. 225 a, Quod uerbum tibi non excidit fortuitu, scriptũ, meditatum, cogitatum attulisti. de L. 158 a, Ad causas nunquam nisi paratus & meditatus accedo. de Se. 84 b, Vltroq; affero res multum ac diu cogitatas.

PRAEMEDITOR, *aris*. L. Præmeditatus. Att. 92 b, Vt possim præmeditari quo animo accedam ad urbem. ad Her. 7 b, Accusator dicet eum usq; adeò præmeditatũ fuisse, quod sibi esset usu uenturum, ut, &c. I.A. 232 a, Sapientis est quicquid homini accidere possit, id præmeditari feren dum modicè si aduenerit esse.

PRAEmeforo, præ te fers, præ se fert, præ me gero, apertè fero, non obscurè fero, præfero, inscriptum in frõte est, quid, &c. quod animo sentio, id & uultu promptũ habeo & lingua. de N. 4 b, Tantam facultatem consecutum esse me non profiteor, secutũ esse præ me fero. Att. 127 b, Semper præ me tuli nihil me mallę quàm pacem. Ora. 110 b, Fortasse cæteri tectiores, ego semper me didicisse præ me tuli. de N. 35 a, & Ep. 18 a, Noli quæso præ te ferre, uos planè expertes esse doctrinæ. Tusc. 190 b, Poetæ, qui cum magnam speciem doctrinæ sapientiæq; præ se tulerunt, audiuntur, &c. I.A. 166 a, Ille qui stillantem præ se pugionem tulit. pro Mil. 109 b, Præ se ferre & confiteri facinus. Item: Præ se gerere. uide in uerbo Gerendi in extremo. Att. 136 b, *vñθ'ὑμῶν* aut hanc habent, eamq; præ se ferũt. & 260 b, Sum ab illo alienatus, idq; præ me fero. Tusc. 238 a, In misera uita nihil prædicabile, gloriosum, & præ se ferendum. Ac. 45 a, Præ se ferre probitatem quandam. I.A. 193 a, Reliquũ est Quirites, ut uos in ista sententia, quam præ uobis fertis, perseueretis. de Or. 164 a, Actio præ se motum animi fert. At. 28 a, Clodius Sampliceramno negat, cæteris præ se fert & ostentat. contra Rull. 66 a, Vocem unam præ nobis indicem uestrarum erga me uolun tatum tulistis. de Or. 137 b, Vna ex tribus his rebus præ nobis est ferenda, ut nihil aliud nisi docere uelle uideamur. Attic. 263 b, Atticum quanti facias, præ te soles ferre. Off. 40 b, Nisi speciem præ te boni uiri feras. de In. 65 a, Affectionis ratio perspicuam præ se gerit conjecturam.

PRAEMITTO, *tis*. Att. 112 a, Fannius cum imperio in Siciliã præmittitur. Atti. 275 b, & I.C. 102 a, Pilius in Macedoniam cum equitatu præmissus est. At. 161 b, Antonius præmisit mihi odiosas literas hoc exemplo.

PRAEMIVM, *mij*. merces, fructus, beneficium. Atti. 282 a, Solon remp. duabus rebus contineri dixit, præmio & pœna. de Or. 106 b, Legibus & præmia propolita sunt uirtutibus, & supplicia uitijs. & de N. 77 a, Rectè factis præmia, peccatis supplicia deberi. Tusc. 173 a, Ita sacerdos precata à dea dicitur, ut illis præmium daret pro pietate, quod maximum homini dari possit à Deo. in C. 119 a, Postremo hodierno die præmia legatis Allobrogum dedistis amplissima. & pro Rab. 97 a, Quod ei præmium dari par fuisset? pro Ar. 199 b, Tribuere præmium alicui. & I.V. 84 a, Ei præmia postea tamen liberaliter tribuit. pro Fl. 146 a, Quod enim esset præmium dignitatis quod populus Rom. cum huius maioribus semper detulisset, huic denegaret? I.C. 116 b, Quib. pro tantis rebus nullum præmium uirtutis, nullum insigne honoris, nullum monimẽtum laudis postulo. pro S.R. 36 a, Quã ob causam à Chrysogono tantis præmijs donabantur? & p Ar. 186 b, Itaq; cum Neapolitani ciuitate cæterisq; præmijs donauerũt. p Cor. 59 a, Qui nulla conditione huius ciuitatis præmijs affici posset. de Pro. 96 b, Prouincię, quas pestiferi illi consules pro cuerse reipub. præmijs occupauerũt. pro Dom. 256 a, Cum mihi summa & quotidie maiora præmia in repub. fore putabas. Tusc. 232 a, Xerxes præmiũ proposuit, qui inuenisset nouam uoluptatem. de Leg. 139 a. & pro Corn. 62 b, Elicere uel inuitare aliquem præmijs ad faciendum aliquid. Item, Quasi eximio præmio sceleris expolito cupidissimè cõtendere. de Ora. 101 a, Cum uerus, iustus & honestus labor, honoribus, præmijs, atq; splendore decoratur. Antequam. 194 a, Inimici qui tuis te præmijs oppugnent. I.P. 82 b, Totam rempub. prouinciæ præmio uendidisti. Ac. 1 a, Licebat enim celerius legis præmio: id est, beneficio. pro Clu. 38 a, Eos qui in eodem genere in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent, ad præmia legis uenire oportere. pro R. 67 a, Non supplicium deprecarer, sed præmium postularem. Antequ. 193 a, Repetere officij præmium & fructum. de Ora. 86 a, Amplis præmijs ad perdiscendum commoueri. Brut. 289 b, Tributum quod ex centesima collatum impudenti censu locupletum, in duarum legionum præmijs consumitur. in P. 93 a, Minimè fructum laborum, præmia periculorum contemnere debuisti. & 99 a, Mitto ereptam libertatem populis, ac singulis qui erant affecti præmijs nominatim. & I.A. 263 b, Atq; utinam omnibus ciuib. soluere nobis præmia quæ promisimus, liceret. in A. 246 b, Quæ præmia militibus promisimus nos republica recuperata tributuros, ea cumulatè cum tempus uenerit, censeo persoluenda. pro Cæl. 52 a, & pro Mil. 112 b, Magnis & amplis præmijs aliquem afficere. & ib. Persoluere meritũ præmium alicui. pro Mil. 120 b. Ex omnibus præmijs uirtutis si esset habenda ratio præmiorum, amplissimum esse præmium gloriam.

PRAEMOLESTIA, *stiæ*. Tusc. 223 b, Alij autem metũ præmolestiam appellabant, quòd est quasi dux consequentis molestiæ.

PRAEMONEO, *nes*. de Arus. 245 b, Reperietis ex hoc toto prodigio atq; responso, uos ex istius scelere ac furore ab impendentibus periculis maximis, propè iam uoce Iouis optimi maximi præmoneri. Atti. 131 a, Quod putaui & præmonui, fit, ut Cæsar te implicet. & in V. 76 b, Me ut magnopere cauerem, præmonebat.

PRAEMONSTRO, *as*. prenũcio, mõstro. de D. 82 b, Atq; etiã uentos præmonstrat sæpe futuros, Inflatũ mare. Poetæ.

PRAEMVNIO, *nis*. præfulcio, præparo. Att. 75 a, Per fortunas illud prefulci & premuni quæso, ut simus annui. & pro Cæl. 41 a, de Leg. 163 a, Quæ præmuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostræ. Orator. 209 b, Præmunire antè.

PRAEMVNITIO, *onis*. præparatio. de Ora. 137 a, Sine præmunitione acerbè inuehi in aliquem. & 162 a, Præmunitio ad id quod aggrediare.

PRAENESTE. opp. de Diuin. 126 b, Nusquam fortunatiorem quàm Prænestæ fortunam esse.

PRAENESTINAE sortes. de D. 126 b, Prænestinarum sortium nomen.

PRAENOMEN, *nis*. nomen, quo honoris & differentię causa utebantur Romani. ut Marcus, prænomen fuit Tullij Ciceronis. quod idem intelligetur de alijs. in A. 252 b, Omnes habeat tantam similitudinem inter se, ut in eorum prænominibus errem. Ep. 119 a, Quòd sine prænomine familiariter ad me epistolã misisti, primùm addubitaui num à Volumnio senatore esset, &c. ad He. 22 a, Aliquis cui prænomẽ sit Decimo. de Ar. 150 a, Qu. Claudia.

PRAENOSCO, *scis*. præsentio. in Arat. Hoc signum ueniens poterunt prænoscere nautæ. de Di. 98 a, Futura prænoscere dij possunt.

PRAENOTIO, *onis*. prima notio, antecepta animo rei quędam informatio. de N. 10 b, 11 a, Hanc nos habemus siue anticipationem ut antè dixi, siue prænotionem deorum. sunt enim nouis rebus noua ponenda nomina, ut Epicurus ipse *πρόληψιν* appellauit, quam antea nemo nominarat.

PRAENVNCIO, *as*. prænonstro, prædico. de D. 82 b, Est enim natura quædam, quæ futura prænunciat.

PRAENVNCIVS, *a, um*. de N. d. Stellæ magnarum calamitatum prænunciæ. & pro Muren. 134 b, Inquisitio candidati prænuncia repulsæ. in Arat. Aurora prænuncia solis.

PRAEOCCVPO, *as*. anteoccupo, anteuerto, anticipo. in A. 224 b, Quas partes ipse mihi sumpseram, eas præoccupauit Antonius.

PRAEPANDENS. aperiens, pandens. in Ar. 387, Prepandés temporis ortus, &c.

PRAEPARATIO, *onis*. prouisio, præmeditatio. Off. 15 a, In omnibus negocijs, priusquam aggrediare, adhibenda est præparatio diligens. Tusc. 196 a, Multum prodest prouisio animi & præparatio ad minuendum dolorem.

PRAEPARATVS, *a, um*. paratus. de Orator. 205 b, Si is non

præparatis auribus inflammare rem cœpit, furere uidetur. de Diuf.133 b, Iam Pythagoras & Plato, quo certiora in somnis uideamus, præparatos quodam uictu atq; cultu proficiſci ad dormiendū iubent. & 105 b, Qui ſe tradet ita quieti præparato animo tum bonis cogitationibus, tum rebus ad tranquillitatem accommodatis de Leg. 157 b, Hiſtoria nec inſtitui poteſt, niſi præparato ocio, nec exiguo tempore abſolui.

PRAEPARO, *as.* præparationem adhibeo, præmunio, præfulcio. de In. 52 a, Impijs apud inferos pœnas eſſe præparatas. Off. 3 b, Ad uitam agendam præparare res neceſſarias. Quin. Fra. 328 a, Appius miſcet, Hircius præparat. pro Cæl. 45 a, Habes hortos ad Tyberim, ac diligenter eo loco præparaſti, quò omnis iuuentus natandi cauſa uenit. de Le. 161 a, Sunt enim hæc minora, quàm illa ipſa quorum cauſa præparantur.

PRAEPEDITVS, *ta, tum.* impeditus, irretitus. pro Rabir. 94 b, Quintus Scæuola confectus ſenectute, & præpeditus morbo.

PRAEPES, *tis.* celer, citus. de Diui. 102 b, Auis præpes, &c. bis. Poetæ.

PRAEPONDERO, *as.* ponderis plus habeo, perpēdo, examino, pondero. Off. 55 b, Qui omnia metiuntur emolumentis, neq; ea uolunt præponderari honeſtate, &c.

PRAEPONO, *nis.* antepono, præfero, antefero, antiquior mihi eſt, præficio. I. A. 223 b, Qui ſalutem populi Rom. uitæ ſuæ præpoſuit. & pro Rab. 95 a, Præponere amicitiam patriæ. de Fin. 122 b, Præpoſitum ex eo credo appellatum eſt, quòd præponatur alijs. in Verr. 55 a, Præponere unum alteri. pro Pl. 261 b, Et præferri unum alteri. contra Rul. 67 b, Vt nobiliſsimis hominibus longè præponerēr. de Or. 138 a, Præponere principia cauſis proportione. Ora. 212, Noti ſunt & naui, quib. In præponitur. & Att. 103 a, Non enim hoc ut oppido præpoſui, ſed ut loco: id eſt, in. Epi. 26 a, Cælium præpoſui prouinciæ. pro Pom. 16 a, Ille quem bello prædonum præponeretis. At. 225 b, Aurelius, qui eſt præpoſitus ab Hircio. pro Cec. 296 a, Tuus libertus nullo tuo præpoſitus negocio. pro Lig. 137 b, Cum is præpoſitus Aphricæ eſt. de Ar. 249 b, Omne ſeruitium in alteram ſcenam immiſſum, alteri præpoſitum.

PRAEPORTO, *as.* præfero. in Ar. L. Scorpius.

PRAEPOSITIO, *onis.* orationis pars una. Or. 212 a, Vna prepoſitio eſt ab uel abs, eaque nunc tantùm in accepti tabulis manet, &c. Topic. 224 b, Præpoſitio In, priuat uerbum ea ni quam habebat.

PRAEPOSITIO alio modo. de Fin. 101 b, Neq; tamen illa præpoſitio tāli ad eum, quem dixi, finem pertinebit.

PRAEPOSITVS, *a, um.* præfectus. I. V. 256 a, Qui nauibus præpoſiti fuerant. & de D. 96 a, & pro Milo. 105 b, Sacerdos quæ præpoſita erat oraculo. I. V. 57 a, Hoc non dico, me omnibus patronis eſſe præpoſitum. de Or. 112 a, Domitius iſti quæſtioni præpoſitus eſt, &c. Epiſt. 114 b, Aliquem alicui muneri eſſe præpoſitum. Item: Præpoſitus negocio publico. de In. 54 a, Exercitus cui præpoſitus eſt ſapiens imperator. de Fin. 112 b, & 101 b, Præpoſitum ex eo credo appellatū eſt, quòd præponatur alijs.

PRAEPOSTERE`. peruersè, perperam.)(. Ordine. Ac. 17 b, Vt prepoſterè tecum agam, mox referam me ad ordinem. & Att. 113 b, Omneis arbitror mihi tuas literas redditas eſſe, ſed primas præpoſterè, reliquas ordine.

PRAEPOSTERVS, *a, um.* peruerſus. de Ora. 146 b, Ne quid perturbatum ac diſcrepans aut præpoſterum ſit. pro Clu. 32 a, Itaq; ut erat ſemper præpoſterus atq; peruerſus, initiū facit à Bulbo. pro Dom. 241 b, Iſte omnia præpoſteris uerbis pronunciauit. pro Syll. 184 b, O` præpoſteram gratulationem. Ep. 253 b, Præpoſteros habes tabellarios, qui cum à me diſcedunt, flagitant literas: cum ad me ueniunt, nullas afferunt. Am. 111 a, Præpoſteris utimur conſilijs, & acta agimus. de Or. 147 a, Non diſcerptis ſententijs, non præpoſteris temporibus, non confuſis perſonis, non perturbato ordine. I. P. 99 b, Noſter hic præpoſterus imperator, &c. pro R. P. 128 b, Quid tam peruerſum prepoſterum`ue excogitari poteſt?

PRAEPOTENS, *tis.* omnipotens. pro Cor. 61 b, Præpotens terra mariq; Carthago. & de D. 117 a, Rerum omnium præpotens Iupiter. & pro R. P. 129 b, Clarus ac præpotens uir. de N. 41 a, Natura deorum præpotens & excellens. de Ora. 101 a, Siue quem iſta præpotens & glorioſa philoſophia delectat. de Fi. 76 b, Non ſolùm callidus, uerumetiam præpotens, ut M. Craſſus. Of. 22 a, Itemq; in ſermonibus aliū quidem uidemus, quamuis præpotens ſit, efficere ut unus de multis eſſe uideatur. de Ami. 106 b, Multorum opes præpotentium excludunt amicitias fideles. de Leg. 160 b, Præpotens deus.

PRAEPROPERVS, *a, um.* præmaturus, nimis celer. Epi. 99 b, Cognoui præproperam feſtinationem tuam. & 160 b, At. 1 a, Fuit hæc illius præpropera prenſatio.

PRAERIPIO, *pis.* præcerpo, antefero. Ep. 72 b, & pro S. R. 28 b, Ne iſtius quidem laudis ita ſum cupidus, ut alijs eam præpram uelim. & Off. 68 a, Marius præripuit collegis popularem gratiam. I. A. 259 a, Ne deorum immortalium beneficium feſtinatione præripuiſſe uideamur. Off. 22 a, Facilè celare, tacere, diſſimulare, inſidiari, præripere hoſtium conſilia & Ep. 72 b, Præripere aliquid conſilio. At. 154 b, Alterum mihi eſt certius, non præripiam tamen, ſed expectabo conſilium tuum. de Ar. 244 b, Præripere alicui deſpōſam iam & deſtinatam laudem.

PRAEROGATIVA, *æ.* quaſi ſpecimen, tanquam præiudicium. I. V. 71 a, Dedit enim prærogatiuam ſuę uoluntatis eiuſmodi, ut iſti pro prærogatiuis iam reddidiſſe uideantur. I. P. 81 b, Is cui primam comitijs dederas tabulam prærogatiuæ. Poſt. 208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primum cuſtodem præfeceras. de Di. 101 b, Prærogatiuam maiores omnes iuſtorum comitiorum eſſe uoluerunt. de D. 124 a, Is qui in prærogatiua referenda ſubitò concidiſſet. in An. 176 a, Sortitio prærogatiuæ. Epi. 247 a, Si triumphi prærogatiuam putas ſupplicationē. Qu. F. 316 b, Non dico ὑπερβολῆς, uel centies H-S. conſtituunt in prærogatiua pronunciare. Aſcon. 64 a, Prærogatiua ſignificat aliquid aut dictum, aut factum liberaliter ab eo, qui nobis benefacturus eſt, ante ipſum beneficium nobis præſtitum.

PRAEROGATIVVS, *a, um.* quod primo rogatū eſt, ut centuria prærogatiua: id eſt, quæ prima ferebat ſuffragia. pro Mur. 133 b, Tanta illis comitijs religio eſt, ut adhuc ſemper omen ualuerit prærogatiuum. & de D. 125 b, Prærogatiuum omen iudiciorum. pro Pl. 269 a, Vna centuria prærogatiua. & ibid. Non exigua pars populi, ſed uniuerſus populus uoluntatem ſuam declarauit.

PRAEROGO, *as.* primùm rogo. pro Pl. 269 a, Cuius in honore non unius tribus pars, ſed comitia tota comitijs fuerint prærogata.

PRAERVPTVS, *a, um.* I. V. 265 b, Qui aliquā promontoria, aut prærupta ſaxa tenuiſſe dicuntur.

PRAES, *dis.* ſponſor, qui pro altero ſe obligat, in cauſa præſertim pecuniaria. Attic. 203 b, Plancus præs pro Flaminio eſt H-S. XX. & I. V. 106 b, Prædibus acceptis de H-S. D. I. X. I. V. 99 b, Aut prædæ litis uindiciarum cum ſatis accepiſſet, ſpōſionem faceret. Epi. 28 b, Laodiceæ me prædes accepturum arbitror omnis pecuniæ publicæ, ut & mihi & populo cautum ſit. & 75 b, Prædes Valeriani tenentur. I. A. 175 a, Ne I. Plancus prædes tuos uenderet. in V. 105 a, In bonis prædibus prædijsque uendendis. Attic. 205 a, Præs aliquando factus eſſet in his quidem tabulis. Attic. 86 a, Cum ſex libris tanquam prædibus meipſum obſtrinxerim. Att. 44 a, Cum Quint. egi per prædem, illte daret. Attic. 191 a, Opinor Antonium propter prædes ſuos accurriſſe. pro R. P. 124 a, Sunt literæ æſtimatæ A. Gabinio, nec prædes dati. pro R. P. 128 b, Si aut prædes dediſſet Gabinius, aut tantum ex eius bonis, quanta ſumma litium fuiſſet, populus recepiſſet, quamuis magna ad Poſthumium ab eo pecunia peruenſſet, non redigeretur.

PRAESAGIO, *gis.* præſentio. de D. 94 a, Is igitur, qui antè ſagit quā oblata res eſt, dicitur res præſagire. id eſt, futura antè ſentire. & ibi. Præſagiebat animus fruſtra me ire, cum exirem domo. Ep. 120 a, Exiguitas copiarum receſſum, non dimicationem mihi tuam præſagiebat. de Am. 98 a, Qui idem quaſi præſagiret, &c.

PRAESAGITIO, *onis.* de D. 94 a, Ineſt igitur in animis præſagitio extrinſecus iniecta, & incluſa diuinitus. & ibi. 106 a, Præſagitione diuina.

PRAESCRIBO, *bis.* definio, præfinio, præſtituo, uoce præeo. de N. 3 b, Arbitramur nos ea præſtitiſſe, quæ ratio & doctrina præſcripſerit. & 16 b, Natura homini preſcripſit, ut nihil pulchrius quàm hominem putaret. Epi. 78 b, Simus igitur ea mente, quam ratio & ueritas præſcribit. pro Cec. 199 b, Veſtra autoritate hoc conſtituetur, hoc præſcribetur. Att. 253 a, Cum ei præſcriptum eſſet, ne ſine Seſtij noſtri ſententia ageret. Tuſ. 231 a, Etſi iniquum eſt præſcribere mihi te, quēadmodum à me diſputari uelis. Ac. 3 a, Neq; ut omnia quæ præſcripta & quaſi imperata ſunt defendamus, neceſſitate ulla cogimur. Præſcribere alicui quomodo agat aliquid. p Cec. 286 b, Vel qualis eſſe debebat. pro Il. 166 b, Vel quemadmodum ius ſuum perſequatur, uel quid dicat aut reſpondeat. Tuſ. 231 a, & Ep. 214 b, pro Q. 15 b, Tibi quid facias præfinit. pro Fon. 278 b, Si hoc iudices preſcriptum lege aut oſtio putatis, teſtibus credere. Att. 153 a, Meone, inquam, arbitratu? an tibi, inquit, ego præſcribam? I. C. 112 b, Atq; ita ſibi præſcriptū eſſe ut mitteret, &c. pro Font. 283 b, Vt maiorum

iura mores q; præscribunt. pro Pō. 4 a, Facilè intellexi Quirites & quid de me iudicaretis, & quid alijs præscriberetis. pro Fl. 150 b, Qui plura etiam respondebit, quàm tu ei antè præscripseris. I. Vat. 31 b, Ac tibi iam inde præscribo, ne permisceas. de Se. 82 b, Præscribere iura ciuibus. de D. 134 a, An Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualetudinis? Neptunus gubernantibus non potest? de F. 64 b, Omnis quæ uia quadam & ratione habetur oratio, præscribere primùm debet, ut, &c. pro Do. 239 b, Præscribere enim se arbitrabatur, ut sine studijs dissensionis, sententiæ dicerentur. Attic. 69 b, Nondum huc erat allatum quomodo Cæsar ferret de autoritate præscripta. ad Her. 10 b, Quæ de necessitudine præscripta sunt: id est, antè scripta sunt. Attic. 129 a, Sed nihil præscribo. de Sen. 80 b, Senatui, quæ sunt gerenda præscribo.

PRAESCRIPTIO, *onis*. præscriptum. Acad. 35 b, Hæc norma, hæc regula, hæc præscriptio est naturę. Tusc. 213 b, Intemperātia est à recta ratione defectio, sic auersa à præscriptione rationis, ut, &c. pro Cæl. 46 b, Dummodo illa in hoc genere præscriptio moderatio q; teneatur, pareat, &c. pro Ra. 91 b, Quanquā in hac præscriptione semihoræ patroni mihi partes reliquisti. de Inu. 49 b, Hæc ideo diligentius inducitur præscriptio, ut, &c.

PRAESCRIPTVM, *ti*. præscriptio, formula, norma, regula, certa quædam & definita lex, religio. de Inu. 84 a, Cuius rei certum quiddam præscriptum uidetur in perpetuum dari posse. de Inu. 79 a, Ex communi præscripto ciuitatis unamquamq; rem administrare. pro Cl. 48 b, Omnia legum imperio & præscripto fieri uidebitis. de Or. 124 b, Plura homines iudicant odio aut amore, &c. quàm ueritate aut præscripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula, aut legibus. & Or. 200 a, Quid est quòd præscriptum aliquod aut formulam exprimas? Off. 19 a, Hæc præscripta seruantem licet magnificè uiuere.

PRAE SE FERRE Att. 38 a. L. Præ me fero.

PRAESENS, *tis*. arbiter, testis, inspectans, instans, coràm, unà, in conspectu, quod adest. de Ora. 94 a, Hic est unus homo ex omnibus, quo ego præsente minimè ineptus esse uellem. pro Cec. 299 b, Nam ipso præsente de eius uirtute timidius dicerem. de In. 61 a, Ipse interfuit, & præsens uidit. & pro Do. 221 a, Aderat præsens M. Bibulus, &c. Epi. 21 b, Præsens tecū egi, cum, &c. itemq; petiui sæpius per literas, &c. & Att. 78 a, Quasi coràm adhis. Atti. 14 b, Sed hoc præsenti tibi commodius exprimam. Epi. 16 a, Cum mihi potestas tui præsentis fuerit. Att. 219 b, Ex eo cognoui creationem testibus præsentibus sexaginta duobus. I. C. 121 a, Cum eū præsentem atq; audientem uita priuandum esse dixit. Epist. 3 a, Amorem tui absentis omnes tui præsentes cognoscent. & 145 b, Si facultas mihi tui præsentis esset. Off. 31 b, Neq; solū uiui atq; præsentes studiosos dicendi docent, sed, &c. de Orat. 109 b, Eorum qui illos uiderunt, uiuorum & præsentiū memoria teste. de N. 62 a, At enim præsentes uidemus deos, ut apud Regillum, &c. pro Qu. 14 a, Agere gestum præsente Roscio. & alibi, Inspectante. I. V. 78 b, & Ep. 112 b, Me præsente & me inspectante hoc factum est. At. 24 b, Pro eo libro tibi præsentem pecuniam solui imperaui. pro C. 24 b, Is pecuniam præsentem, non debitam mulieri soluit. Off. 3 a, Bellua ad id solum quod adest, quodq; præsens est, se accommodat. & de Fin. 60 a, Corpore nihil nisi præsens, & quod adest, sentire possumus. pro Pl. 280 b, Præsentem alicui gratiam refero. de D. 134 a, Atqui ne si nauigare quidem uelim, ita gubernarē, ut somniauerim, præsens enim pœna sit. Off. 45 b, Quod præsens tanquam in manu datur, iucundius est. pro Dom. 215 b, Erat igitur præsens caritas & futura fames. de Di. 93 b, Animus meminit præteritorum, præsentia cernit, futura prouidet. Off. 16 b, Præsentis animi uti consilio. de Ora. 116 b, Animus acer & præsens: id est, paratus. I. V. 225 b, Præsens auxilium. & I. A. 221 b, Præsens pestis. Tusc. 154 a, Hercules tantus & tam præsens deus. i. propitius. At. 241 a, Præsentes ad nocendum uires habere. i. efficaces. I. C. 115 b, Illud uerò non ne ita præsens est, ut Iouis nutu factum uideatur. I. C. 102 a, Magna tempestas inuidiæ nobis si minus in præsens, at in posteritatem impēdet. At. 284 a, In præsens.)(. In posterum. Ep. 23 b, Hęc ad te in præsenti scripsi, ut speres, &c. id est, in præsentia. Am. 96 a, Vt tanquam à præsentibus coràm haberi sermo uideretur. At. 16 b, Quanquam animus est præsens, tamen uoluntas ipsa medicinam efficit. Q. Fr. 310 b, Cętera (ut tu scribis) præsenti sermoni reseruentur. I. A. 231 a, Populari agros non ad spem constituendę rei familiaris, sed ad præsentem pastum mendicitatis suæ. In præsentia. L. In præsentia.

IN rem præsentem uenire: id est, in locum de quo lis & controuersia est. quod tunc fit, cùm fundus aut alia possessio designanda est, & certis finibus circumscribenda, ut certius de ea iudicari possit. Off. 7 a, Vt si constitueris te cuipiā aduocatum in rem præsentem esse uenturum. de Or. 107 a, An uerò si de re ipsa, si de finibus, cum in rem præsentem non uenimus, si de tabulis & præscriptionibus, controuersia est, &c. pro Ce. 288 a, Placuit de amicorum sententia constitutę re, quo die in rem præsentem ueniretur.

PRAESENSIO, *onis*. præsagitio. Topic. 247 b, Atq; etiā per exta inuenta præsensio. & de Na. 27 a, Prædictiones & præsensiones rerum futurarum. de D. 80 a, Diuinatio. id est, præsensio & scientia rerum futurarum.

PRAESENTIA, *tiæ*. conspectus, aspectus. de N. 27 a, Præsentiam sæpe diui suam declarant. & 59 b, Deorum præsentiæ quales suprà diui suam commemorauī. Epi. 95 a, Præsentię tuæ defiderium meo labore minuam. I. C. 100 b, Alicuius aspectū præsentiamq; uitare. pro Dom. 215 a, Periculum in præsentia & ante oculos propositum est. pro Mil. 113 a, Præsentia animi: id est, fortitudo.

PRAESENTIO, *is*. cogitatione præcipio, præsagio, futura antè sentio, præcognosco. de N. 34 b, Cum talem esse deum certa notione animi præsentiamus. pro Rab. 96 b, Sapientissimi cuiusq; animus præsentit in posterum. & pro Ar. 191 a, Si nihil animus præsentiret in posterum. de D. 106 a, Multa diuina præsensa & prædicta reperiri. de D. 129 a, & 87 b, Furore diuino incitatus animus futura præsentit.

PRAESEPIA, *orum*. lustra, ganeæ. I. P. 88 b, Verum audis in præsepibus, audis in stupris, &c.

PRAESERTIM. & eo magis, eoq; magis, maximè, nec minimè. At. 83 b, Meditare aduersus Brutum causam meā, si hæc causa est, contra quam nihil honestè dici potest, præsertim cum integram rem causamq; reliquerim. pro Fl. 154 b, Facis iniustè Læli, si putas, &c. præsertim quòd tua negligentia factum arbitrere. de Am. 98 b, Itaq; non tam ista me sapientię fama delectat, falsa præsertim, quàm quod, &c. Ep. Ego tibi in hac præsertim imbecillitate magistratuum præstare nihil possum. de Cl. 184 b, Admiror tantam fuisse obliuionem, in scripto præsertim. Antequam. 193 a, Liceat ex hac flamma euolare, præsertim qui, &c. Tusc. 232 a, Proprijs enim & suis argumentis tractanda quæq; res est, tanta præsertim.

PRAESES, *dis*. custos, uindex, antistes. I. V. 274 a, Mercurius iuuentutis custos & præses. & contra Rull. 69 a, Tribunus plebis præses custos q; libertatis. & ibid. a, Custos ac uindex cupiditatum. pro Sest. 26 b, Senatus reip. custos, præses, propugnator. pro Dom. 242 a, Custos ac præses templi. & 1b. b, Vos qui huic urbi & reip. præsides estis.

PRAESIDEO, *es*. custos uel præses sum. pro Syll. 183 b, Vos dij patrij, qui huic urbi atq; imperio præsidetis. I. V. 274 b, Deæ, quæ cunctæ Sicilię præsidetis. pro Pom. 17 a, & I. C. 118 b, & I. A. 250 a, Dij qui huic loco temploq; præsident. I. A. 163 b, Senatus ille qui quondam florens orbi terrarum præsidebat. pro Mil. 121 b, Vobis huic iudicio præsidentibus Milo eijcietur? & in Vat. 32 b, Præsidentibus in templo duobus consulibus. I. A. 201 b, Gallia, quæ semper præsidet atq; præsedit huic imperio libertatiq; communi, meritò uereque laudetur.

PRAESIDIVM, *dij*. custodia, statio, comitatus, opes. I. A. 57 b, Armati in præsidijs multis in locis collocabuntur. & I. V. 190 a, Classis pulcherrima, Siciliæ propugnaculum, præsidium prouinciæ. de Cl. 184 b, Quint. Catulum in præsidijs reip. collocemus. pro S. R. 20 b, Ad iudicium cum præsidio uenire. pro S. R. 19 a, Aliquem satis firmo præsidio defendi. At. 136 b, Italiam totam armis præsidijs q; teneri. pro Pom. 10 a, Quis locus tam firmum habuit præsidium, ut tutus esset? & ibid. b, Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipublicæ firmissimis præsidijs classibus q; muniuit. Ep. 28 a, & At. 130 b, Cos. præsidia omnia deducturi sunt: id est, ex oppidis. Ep. 28 a, Itaq; omnia præsidia, quæ magna & firma parauerām, dimisi. Epi. 7 a, Firmare aliquem locum præsidijs. cōt. Rull. 63 b, Italiā præsidijs confirmare, colonijs occupare. & 64 b, Si præsidium non proponitur huic urbi, ista colonia. cont. Rul. 81 a, Totam Italiam suis præsidijs obsidere & occupare cogitat. & ib. Præsidijs intercluſum teneo. pro Rab. 91 a, Munire præsidia reipub. & ibid. Perfugium & præsidiū salutis reip. I. C. 97 b, Nocturnum præsidium palatij. Item, Illa colonia meo iussu, meis præsidijs, custodijs, uigilijsque est munita. pro Mur. 129 a, Omnia hæc nostra, &c. latent in tutela ac præsidio bellicæ uirtutis. pro Mur. 143 a, Deijci de urbis præsidio, & de custodia ciuitatis deturbari. pro Syll. 176 b, Ego tectus præsidio firmo amicorū, Catilinæ copias repressi. & 182 a, Vbi erit illud fortissimū præsidium pudoris? pro Cęl. 52 a, Viri à muliere in præsidio balnearum locati. pro S. R. 37 a, Qui fidem lędit, oppugnat omnium commune præsidium. Or. 218 b, Vbi libido dominatur, innocentię leue præsidium est. ad Bru. 189 a, Ferre præsidium labenti rei. pro Quint. 1 b, Esse præsidio alicui contra aliquē. pro

Pom.17 b,Præsidia periculis & adiumenta honoribus quærenda.Tusc.175 b,Is magnum sibi præsidium ad beatam uitam comparat.de Or.88 a,Gracchi omnibus uel naturę,uel doctrinæ præsidijs ad dicendum parati.ad He.30 a,Qui sibi firmius in uirtute,quàm in casu præsidium collocauit.& 31 b,Petere præsidium sibi ex aliqua re.Epi.139 a,Domus ut propugnacula & præsidium habeat,Philotimo dicetis.At. 237 b,Vtriq; non sine causa præsidium habent,ego autem utraq; arma timeo.Atti.248 a, Quinto filio negocium dedit Antonius,ut eum dictatorem efficeret.præsidium occuparet,&c.Bru.283 a,Omne præsidium est in puero.de Se.92 a, Vetatq; Pythagoras iniussu imperatoris,id est,Dei,de præsidio & statione uitæ decedere.

PRAESIGNIFICO,*as*.prænuncio.de Diu.79 b,Præsignificare alicui quæ sunt futura.& 129 b,Præsignificare hominibus.

PRAESTABILIS,*le*.præstans.de Or.140 b, Res magnitudine præstabiles,aut nouitate primæ.de N.29 b, Nihil melius mundo,nihil præstabilius,nihil pulchrius. Amic. 115 b, Virtute excepta nihil amicitia præstabilius.de Ar.253 a,Alicuius præstabilis insignisq; uirtus.& de Pro.77 a, Præstabilis dignitas.de Sen.83 a, Homini natura nihil mente præstabilius dedit.in Va.31 a, Quæro utrum tandem putes melius fuisse & præstabilius,ne nasci an te.

PRAESTANS,*tis*. excellens,antecellens, præstabilis, egregius,eximius,habens præstantiam.Tusc.135 b,Præstantia dici debent,quę habent aliquam comparationem.pro Pl.266 a,Qu.Scæuola uir omnib.ingenio,iusticia,integritate præstans.Tusc.152 b, Longè præstans omnibus ingenio & doctrina.& Acad.42 a,Duo præstantissimi studio atq; doctrina Xenocrates & Aristoteles. pro Sest. 22 a, Qui uirtute & consilio præstanti extiterunt.pro Cor. B.56 a,Homo grauitate & prudentia præstans.de Or.155,Vir literis doctrinaq; præstans.in Vat.30 b,Quid solidæ laudis ac ueræ dignitatis præstantius mihi potuit accidere,quàm,&c.de Ora. 163 b,Platonem in illis artibus præstantissimum fuisse aiit. de N.13 a,Natura excellens & præstans.de N.11 a,Nam præstãs deorum natura pietate coleretur.Ep.98 b,In manum tuam istam & uictoria & fide præstantem.

PRAESTANTIA,*tia*. excellentia.de Fi.132 b, Homo habet præstantiam mentis,cui tota illius natura pareat. & 133 a, Excellens præstantia.& Ac.42 b,Præstantia partium. de D. 135 a,Dij immortales rerum omnium præstantia excellentes.de Or.128 a,Quidam intolerantius se iactant, & æquabilitatem communis iuris præstantia dignitatis aut fortunæ suæ transeunt. Off.10 a, Nobis autem personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia præstantiaq; animantium reliquarum.de Am.109 b, Qui aliquam præstantiam uirtutis,ingenij,fortunæ consecuti sunt.

PRAESTAT, *bat*. melius est, conducit.pro Sest.28 b,Multo mihi præstat in eandem recidere fortunam,quàm, &c. I. P. 82 b,Emori potius quàm seruire præstat.& Atti.225 b,Mori millies præstitit,quàm hæc pati.de Na.75 b,Tacere præstat philosophis quàm loqui.

PRAESTIGIAE, *arum*. quas Plinius incantamenta uocat. de N.74 b,Doli,machinæ,fallaciæ,præstigiæ sine ratione esse non possunt.pro R.P.128 a,Illinc omnes præstigię,omnes fallaciæ.I.V.112 a,Non per præstigias,sed palàm totum oppidum cõpilauit Verres.Ac.12 b, Quasi præstigijs quibusdã & captionibus depelli ab ijs,quæ clara sunt.& de Fin.122 a, Ex eisdem uerborum præstigijs regna uobis nata sunt.

PRAESTITVO,*tuis*. præfinio,præscribo, dico. in V. 106 a, Diem præstituit operi faciundo Cal.Decembris.pro Ceci. 286 a,Prætor nunquam petitori præstituit,qua actione illũ uti uelit.de In.78 a,Lex quibus diebus proficisceretur,præstituebat.pro Qu.5 b,Præstituere tempus alicui,quãdiu dicat.Tusc.163 b,Natura dedit usuram uitę tanquam pecunię, nulla præstituta die.At.221 a,Scis enim dies illorum præstitutos fuisse.

PRAESTO,*as*.excello,antecello,præstanti uirtute & consilio existo,prærurro,sto,tueor,supero.de Cl.185 b, Hortensius suos inter æquales longe præstitit.de In.61,Zeusis muliebri in corpore pingendo alijs præstabat.de Or.101 a,Maiores nostri prudentia cæteris gentibus præstiterunt.de In. 63 a,Aristoteles multum alijs breuitate dicendi præstitit.de Or.145 b,Qui multum omnibus gloria præstitisset. de Fin. 88 a,Homo cæteris animantibus plurimum præstat. & 134 a,Longè multumq; præstat mens.de Or.155 b,Pisistratus literis doctrinaq; præstitit. de Na.53 a,Ratio est quæ præstat omnibus.de Or.124 a,Bona existimatio diuitijs præstat.de Fin.117 b,Virtus præstat omnibus rebus.de Or.134 a,Socrates in hac ironia longè lepõre omnibus præstitit. de Or. 155 a,Cato utroq; in genere & laborauit & præstitit. de Cl. 173 b,Mutius augur iuris ciuilis intelligentia,atque omni prudentiæ genere præstitit.Et ibid.Nemo his uiris gloria præstitit.de Cla.188 a,Orator præstat minutis imperatoribus. Qu. F.291 b,Delegatis,honore & ætate præstat Tubero.de Am.99 a,Nanq; hoc præstat amicitia propinquitati, quòd, &c.de Leg.170 a,Sed necesse est charitate eam præstare,quia reipub.nomen uniuersæ ciuitatis est,pro qua mori, &c.debemus.sic enim legendum est.non ut antea charitatẽ.loquitur.n.de duabus patrijs,naturæ scilicet,& ciuitatis: hanc, charitate alteri anteponit,idcirco eam dicit charitate præstare,id est excellere.de Vniu.199 a,Ea alteram eadem parte præstantem extremis,atq; superatam:alteram pari numero præstantem extremis,pariq; numero superatam. Tusc. 239 a,Contemplatio rerum longè omnibus studijs præstat. de In.70 b,Pacta præstant legibus.& ad Her.10 a,Pactum præstat iuri.de Cl.182 b, Quid præstat intelligens imperitoue magna re & difficili,siquidem,&c. & ib.Præstat etiam illo doctus auditor indocto,quod,&c.I.P.86 b,Si meum illud turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat, quid conferã reliqua?At.110 b, Quæ cõditio nõ huic fugæ præstitit?de In.43 a,Præstare & antecellere.)(.Humiliore & infirmiore esse.de Cl.179 a,Is totidẽ annis mihi ętate præstabat.

PRAESTARE.facere,efficere,implere.exoluere, obire, seruare,præbere,uel exhibere.de N.3 b,Arbitramur nos ea præstitisse,quæ ratio & doctrina præscripserit. 11 a,10 b, Neque hercule in ijs ipsis rebus, quæ,&c. eam uoluntatem, quam expectaram,præstiterunt.Att.82 b,Præstare fidem suam alicui.Top.224 a, & de D.124 b,Præstare fidem alicui. & 72 b, Præsta te eum,qui mihi à teneris unguiculis es cognitus.Epist.72 b,Sapientia quam tu à puero præstitisti.Ep.40 b,& 55 b,Præstare alicui memoriam & beneuolentiam. Epi.234 a,Præstare diligentiam & uirtutem alicui.Ep.65 b,Vt tuam consuetudinem & liberalitatẽ in me defendendo mihi præstes.de Le.158 b,Iurisconsulti ius ciuile eatenus exercuerũt, quoad populo præstare uoluerunt.I.A.223 b, Præstare debitum honorem patri.de Or.88 b,Satis id est magnum quod potes præstare.Atti.142 a,Vtriq;,ut uis tuam beneuolentiã præstare possis, quam meherculè te præstaturum confido. pro Dom.11 b,Vt officium meum memoremq; in benemeritos animum fidemq; fratris mei præstarem.pro Ceci. 285 b,Præstare fidem suam ac diligentiam in agenda causa. de Cl.175 b,Præstare pietatem parentibus & patriæ.pro Fl. 102 b,Quidam mare tutum præstiterunt.Offic. 63 a, Si dictum non omne præstandum est,quod dictum non est,id præstandum putas.Ep.55 b,Præstare re.& 148 a, Præstare exitu.pro eodem.Planc.ad Brut.90 b,Omnia Brute præstiti reip.quę præstare debuit is,qui,&c.& ibid. Fides,uigilantia, patriæ charitas:hæc sunt enim,quæ nemo est,quin præstare debeat.Att.170 b,Præstare beneuolentiam alicui. de Orat. 112 a, Præstare suum munus.ad Bru.289 a,Vix uideor,quod promisi præstare posse.de Ora.155 a,Idem & in senatu & apud populum & in causis amicorum & domi & militię consiliũ suum fidemq; præstabant.& ibi.Facere ciuibus omnib.consilij sui copiam.pro Qu.18 a,Is cuius uox in præconio quæstum præstitit.I.P.96 b,Cum senatus sententiam præstaret. pro Pom.14 b,Socios autoritate nominis nostri saluos præstare poteramus.& 17 b,Pericula facilè(ut hominem præstare oportet)innocentia tecti pellemus.I.C.123 b,Habetis cõsulem,qui & ea,quæ statueritis, quoad uiuet, defendere & per se ipsum præstare possit.Antequã.195 a,Proinde in meo periculo salutem integram præstare cõmunem.pro Pl.280, Cùm omnia illa municipia tunc iter tutum mihi præstiterint.Ep.59 a,Quod de te sperare,de me præstare possum.& 4 b,Ego tibi præstare nihil possum.

PRAESTARE. pro fideiubere, cauere,tueri,uel exitum rei, siue bonus sit,siue malus,in se recipere,& interdum promittere uel polliceri.Att.141 b,Præstabo si Cæsarem bene noui,eum tuæ dignitatis rationem habiturum. Qu. Fr. 327 b, Ego Messalam Cæsari præstabo.At.279 a, Præstare se acerrimum propugnatorem libertatis.de Pro.79 a,Me non ingratum esse præstabo.pro Fl.152 a, Prædones nullos fore quis præstare poterat?Qu.Fr.291 b.Prætor omnes ministros imperij sui socijs & ciuibus & reip.præstare debet.Qu.Fr.292 a,Horum non modò facta,sed etiam dicta omnia præstanda nobis sunt.pro Mur.124 b,Is periculum iudicij præstare debet,qui se nexu obligauit.pro Sest.17 a, Cuius inuidiam capitis periculo sibi præstandam putabat.pro Sest.11 a,Quę quidem ea conditione gesseram, ut meum factum semper omnes boni præstare tuerięq; deberent.de Orat.94 a,Pergo uerò Crasse,inquit Mutius,istam enim culpam quam uereris,ego præstabo.de Or.99 a,Quicquid est incõmodi in mãcipio,id fi uenditor scit,neq; declarat,præstare debet.Top. 222 a,In pariete cõmuni demoliendo, qui damni infecti gmiserit,nõ debebit præstare,quod forniz uitij fecerit.At.111 b,Si quid offendimus in genere nostro, quod quidem ego

præstare nō debeo. Ep. 78 b, Nihil præstandū in uita præter culpā. & 115 a, Nihil est sapientis præstare, nisi culpā. Tus. 197 a, Culpa nulla est, cum id quod ab homine nō potuerit præstari, euenerit. Att. 93 a, Quē tamen ego præstare nō poterā. de Orat. 120 a, Impetus populi quos præstare nemo potest. Epi. 73 a, Id est ut communem & incertū casum, quem neq; uitare quisquam nostrūm, neq; præstare ullo pacto potest, sapienter ferres. Br. At. 287 a, Illum consulem hic consularis præstare uidetur. Ep. 9 a, 194 a, Quod ij qui potiuntur rerū, præstaturi uidentur. Ep. 103 b, Ego tibi & iucunda & honesta præstabo. Ep. 66 b, De Dionysio si me amas, cōfice, quācunq; ei fidem dederis, præstabo. Epi. 11 b, Vt officium meū memoremq; in benemeritos animum, fidemq; fratris mei præstarem. de Fin. 83 a, Istam uoluptatem perpetuam, quis potest præstare sapienti? Qu. Frat. 318 b, Præstabo sumptum nusquam melius poni posse. pro Pomp. 13 a, Felicitas, quam præstare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus. in A. 244 a, Quis igitur mihi præstat Lentonem uno capite esse contentum? Off. 64 b, Quicquid enim inest prædio uitij, id iurisconsulti statuerunt, ti uendi tor sciret, nisi nominatim dictum esset, præstari oportere. Off. 65 a, Damnum præstar i oportere.

PRAESTŌ. paratus, in promptu. I. V. 112 b, Quadruplatores ad fretum præstō fuerunt. & 122 a, Constituī cum homi nibus quo die Messanæ mihi præstō essent. At. 61 a, Macroni uix uideor præstō esse posse. & ibid. Dionysius nobis præstō fuit. I. P. 91 a, Togulæ lictoribus ad portam præstō fuerunt. de Clar. 195 b, Quibus quidem causis tu etiam præstō fuisti. Epist. 53 b, Vt ad omnia, quæ tui uelint, ita sim præstō, ut, &c. & pro Syl. 172 b, Si officia mea, si operæ tui uelint, ita sim præstō, ut. &c. pro Syl. 172 b, Si officia mea causis, tu etiā præstō fuisti. Epi. 53 b, Vt ad omnia, quæ si operæ, si uigiliæ deseruiunt amicis, & præstō sunt omnibus. Episto. 78 b, De mea autem in te uoluntate sic uelim iudices, me opera & consilio, studio quidem certē rei, famæ, saluti tuæ præstō futurum. de Inu. 74 b, Hostiæ ad sacrificium præstō non fuerunt. de Le. 192 b, Est boni auguris, meminisse maximis reipub. temporibus præstō esse debere. pro Deiot. 148 a, Is tibi uictori non solum ad hospitium, sed etiam ad periculū, atq; ad aciem præstō fuit.

PRAESTOLOR, *aris.* expecto. At. 31 a, In Formiano tibi præstoler usq; ad III. Non. Mai. & 49 a, Ego huic spei & expectationi quæ præponitur, maximè tamen uolui præstolari in Epeiro. I. C. 102 a, Qui tibi ad forum Aurelium præstolarētur armati. hoc uerbū reliqui autores accusatiuo iungūt.

PRAESTRINGO, *gis.* hebero, fallo. I. V. 62 a, Periculum est ne motu ipso præstringat aciem ingenij. & de D. 93 b, Quorum utrūq; præstringere aciem mentis solet. de Natu. 73 b, Omnes meos dolos præstrinxit commoditas patris. I. An. 240 a, Sed quasi per caliginem præstrinxerat aciem animi, D. Bruti salus.

PRAESVLTOR, *oris.* princeps Saliorum. Erant autem Salij, Martis sacerdotes, à saliendo dicti: quidam præsulē uocant. de Di. 92 a, Cuidam dormienti uisus est uenire qui diceret, præsultorem sibi non placuisse ludis. de D. 136 b, Peruulgatum iam illud de præsultore.

PRAESVM, *es.* præsideo, præpositus sum, præfectus sum. I. V. 137 b, Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciendis præesset. & 245 a, Præesse alicui rei faciundæ. & pro S. R. 26 a, I. P. 98 b, Cum pater armis faciendis tuus præfuisset. I. V. 252, Præesse nauibus & classi. Epist 17 a, Præesse prouinciæ. 148 a, Præesse exercitui. 260 b. Præesse legionibus. Ep. 216 b, Achaiæ ciuitates felices sunt, quòd tu ijs præ is. & 26 a, Frater meus triennium Asiæ præfuit. de Orato. 155 b, Hi omnes præter Thalem ciuitatibus suis præfuerunt. Qu. Fra. 290 a, Nihil negocij est continere eos, quib. præsis. I. V. 186 b, Prouincia in qua tu triennium præfuisti. pro Dom. 234 b, Qui sacerdotijs præsunt. & de Ar. 246 b, Qui sacris præsunt. Of fic. 16 a, Qui rogati reipub. præsunt. I. V. 71 b, Metellus huic quæstioni præfuturus est. de Diui. 94 b, Cùm C. Coponius prætorio imperio classi Rhodiæ præesset. de Ora. 88 a, & de Natur. 4 b, Auspicia quibus ego & tu Crasse præsumus. de Or. 88 b, Id nisi hic in tuo regno essemus, non tulissem, multisq; præessem, qui, &c. de Orat. 101 a, Cognitio iuris ciuilis prodest ijs qui ei præsunt. & 103 a, Et clarissimi uiri ei studio etiam hodie præsunt. de Finib. 123 b, Qui cuiq; artificio præsunt. de Amic. 103 b, Non enim paruit ille Tib. Gracchi temeritati, sed præfuit. Ep. 8 b, Qui non solum interfuit his rebus, sed etiam præfuit. & Att. 139 a, Alicui crudelitati non solum interesse, sed etiam præesse. pro S. R. 20 a, M. Fannius huic quæstioni iudex præfuit. de Leg. 184 b, Vt magistratib. leges, ita populo præsunt magistratus. de Leg. 186 b, Magistratibus ijsq; qui præsunt respub. continetur.

PRAESVMPTIO, *onis.* de Diu. lib. 2. 131 a, Sed domus tibi i-

stas duas sumptiones, ea quæ λήμματα appellāt Dialectici: sed nos Latinè loqui malumus: præsumptio tamen, quam πρόληψιν ijdem uocant, non dabitur. Legitur etiam præsen sio: sed præsumptio rectius, pro maiore propositione.

PRAETENDŌ, *dis.* prætexo. I. V. 31 b, Tu qui te Pythagorā soles dicere, & hominis doctissimi nomen tuis immanibus moribus prætendere.

PRAETENTATVS, *a, um.* de Or. lib. 2, Tota causa præten tata atq; perspecta.

PRAETER. extra, excepto, nisi, ad, cum. Epi. 5 b, Amicum ex consularibus neminem tibi esse uideo præter Lucullum. & At. 1 b, Sed hoc nemini præter me uidetur. Epi. 181 b, In reliquis officijs, cui tu tribuisti excepto Cæsare præter me, ut domum uentitares? pro Cl. 28 b, Omnibus sententijs præter unam Scamander condemnatus est. Qu. F. 295 b, Præter cōmunem fidem, quæ omnibus debetur, præterea nos isti hominum generi præcipuè debemus. pro Syll. 68 b, Hoc mihi præcipuum est præter cæteros. I. C. 107 b, Cum ei nihil adhuc præter ipsius uoluntatem cogitationemq; acciderit, ni si quod, &c. pro Plan. 262 b, Nihil ut plerunq; euenit præter opinionem accidet. de D. 120 b, Vt etiam si præter consuetudinem acciderit aliquid, præter naturam tamen non possit existere. I. C. 112 a, Credo quod literis dandis præter consuetudinem proxima nocte uigilauerat. pro Plan. 269 a, Consul comitia habere cœpit subitò præter opinionem omniū. Ep. 22 b, Id præter opinionem mihi accidere. At. 124 b, Dionysius ad me præter opinionē meam uenit. de Or. 135 a, Nihil magis ridetur, quàm quod est præter expectationē. Att. 244 b, Si quid præter spem erit, facies ut sciam. Ep. 49 a, Cæsar repentè præter spem dixit, &c. de Orat. 128 b, Attici in eo genere præter cæteros excellunt. pro S. R. 18 b, Quæ me res igitur præter cæteros impulit? ut, &c. de Or. 152 b, Gustatus dulcitudine præter cæteros sensus commouetur. de D. 82 a, Nihil de diuinatione habeo, quod præter cæteros ipse sentiam. in Ver. 217 b, Segesteis præter cæteros imponebat, aliquanto amplius quàm ferre possent. Att. 117 b, Mulieres nostræ præter cæteras Romæ remanserunt. de D. 100 b, Lacus Albanus præter modum creuit. Off. 40 b, Præter modū exterreri. Tus. 214 b, Aristides expulsus est patria, quòd præter modum iustus esset. ad He. 23 b, In superioribus libris nihil neq; ante rem, neq; præter rem locuti sumus. de Ar. 245 b, In quo cum alijs multis etiam illud est, loca sacra, &c. I. V. 191 a, Serui præter oculos Lolli hæc omnia ferebant: id est, ante oculos. At. 10 b, Quod tam præter opinionem omniū factum sit. Qu. Fr. 298 b, Quòd si ut amplissimū nomen cōsequeremur, unus præter cæteros adiuuisti, certè idem, ut id retineamus, præter cæteros elaborabis.

PRAETERĔA. etiam, tum etiam, tum præterea. adhæc, porrò, insuper, quin, alius. Epist. 144 b, Nam & in omni genere prudentiam tuam mihi exposuit, & præterea mihi nō ignotam in consuetudine suauitatem tuam adiunxit, præterea summam erga se libertatem, quæ omnia, &c. I. C. 122 b, Præterea de uestra uita, &c. hodierno die iudicandum est. Item, Idibus actionem Larini uideo & biduum præterea. de Or. 83 b, & ad Brut. 90 b, Quas cum recitassem, cecidit Seruilius, multi præterea. pro Cor. 60 b, Sed nos possumus & huius esse ciuitatis, & cuiusuis præterea. pro Clu. 22 b, Se & alios præterea tres factos esse dixit. de Or. 98 a, Nihil ne uobis in mentem uenit, quod præterea à Crasso requiratis? I. A. 236 a, Expedito nobis homine opus est, & eo qui imperiū legitimum habeat, qui præterea autoritatem, nomen, &c. I. A. 197 a, Nam Lysiadem nouimus, est enim Phædri philosophi nobilis filius, homo præterea festiuus. pro Pl. 272 b, Populus Rom. diligit magistratus, in quibus si qua præterea est ars, facilè patitur: sin minus, &c. in A. 154 a, Addebant præterea remp. conuenturam Cal. Sex. Ep. 191 a, & 144 b, Præterea mihi promisit Pansa, se daturum operā, &c. Ep. 203 b, Ipsum præterea summa obseruantia tibi in perpetuū deuincies. de N. 59 a, Multos præterea & nostra ciuitas & Græcia tulit singulares uiros. & 59 b, Multa præterea ostentis, multa in extis admonentur, multiq; alijs rebus. At. 94 a, Discessus noster, belli periculū, militum improbitas, sexcenta præterea alia. At. 94 a, Illud præterea μετανάστροφον ad te scribam, tu sagacius odorabere. Qu. F. 295 b, Præter communem fidem quæ omnibus debetur, præterea nos isti hominum generi præcipuè debere uidemus. I. A. 135 a, & pro Pō. 4 b, Hūc unum ab hostibus metui, præterea neminem.

PRAETEREO, *ris.* relinquo, missum facio, prætermitto, omitto, in præteritis relinquo, abeo, effluo. de Fi. 124 a, Sum multum equidem cum Phædro in Epicuri hortis, quos modò præteribamus. & de Cl. 182 b, Si præteriens aspexerit. & ibi. Vno aspectu & præteriens iudicat. Epi. 36 b, Sed prima duo capita epistolæ tuæ tacita mihi quodammodo præterreunda sunt. de Proui. 70 a, Cædes relinquo, libidines præ-

tereo,ne hæc quidem idcirco omitto,quòd,&c.& pro Cec. 204 b,Tametsi de hoc iudicio multa prætereo, tamẽ, &c.I. V.170 b,& 188 b,Hæc nũc prętereo ac relinquo.& pro Qu.2 b,Vt illud præteream & missum faciã,præteribo. I.V.107 b, Non prætereundum est,ne id quidem.At.93 a,Et quod penè præterij,Bruti tua causa feci omnia.& I.V.126 a,Et quod penè præterij,capella quædã.I.V.62 b,Quasi præteriens satisfaciã uniuersis.Ep.9 a,Sed te nõ præterit quã sit difficile: id est,te nõ fugit.pro Cl.21 a,Nam illud me nõ prætĕrit, cuiusmodicũq; mater sit, tamẽ in iudicio filij de turpitudine parẽtis uix dici oportere.pro Ce.304 a,b,Certè quærĭ hoc solere me nõ præterit,quemadmodũ,&c.& b,Nõ me prætĕrit,me,&c.I.A.168 a,Is fratris filiũ prętĕrijt: id est,nihil ei in testamento reliquit.pro Plan.269,Quos omnes scimus ædilitate præteritos,consules esse factos. 260 a, Populus solet nonnunquã dignos præterire.Tus.238 b,Cum bonis suffragijs præteritus,& à uano populo repulsam fert.At.17 b,Atque illud non queo præterire.de Cl.90 a,Nec uerò M.Cælium prætereundum arbitror.in Sal.272 a,Qui neq; ab alio uinci potest,neq; ipse se reliqua ætate præterire.

PRAETERITVS,*a,um*.anteactus,transactus.de D.93 b,Animus separatus à corpore meminit præteritorum, præsentia cernit,futura prouidet.de Se.93 a,b, Memoria præteritorum,futurorum prouidentia.de Fat.143 a, Nec in falsum è uero præterita possunt conuerti. de Sen.91 b, Præteritum tempus nũquam reuertitur, nec quid sequatur sciri potest. de Sen.78 a,Præterita ætas,quamuis longa,cum effluxit,nõ potest,&c.& 91 b,Cum enim aduenerit,tũc illud quod præterijt,effluxit.I.P.92 a,Præterita mutare non possumus.Ac. 12 a,Quæque ab his dicuntur, sic persequamur, ut nihil in præteritis relinquãmus.pro Ar.185 b,Quoad longissimè potest mens mea respicere spaciũ præteriti temporis. pro Syl. 182 a,& pro Muren.313 b,Quo in loco nobis uita antea acta proderit.

PRAETERFLVO,*is*.elabor,prętergredior.Tus.247 a,Animus præsentem uoluptatem percipit pariter cum corpore, & prospicit uenientem,nec præteritam præterfluere finit.

PRAETERGREDIOR,*ris*.præterlabor.Epi.35 b,Te iam castra prætergressum esse,&c.

PRAETERLABOR,*ris*. præteruolo,effluo.de Orat.118 b, Definitio enim antè præterlabitur,quàm percepta est.

PRAETERMISSIO,*onis*.Top.223 a,Formæ igitur sunt hę, in quas genus sine ullius prætermissione diuiditur. & de Off.lib.2.

PRAETERMITTO,*tis*.prætereo,relinquo.Qu.Fra.323 a, De aqua & uia nihil prætermisi quadam epistola, quin ad te enucleatè scriberem. & in A.165 a, Ego nihil prætermisi quantum eniti potui, quin Pompeium à Cæsaris coniunctione auocarẽ.Offi.54 a,Qui negant illum locũ à Panætio prętermissum,sed consultò relictum,&c.Ep.197 b, Nullum locum prætermitto laudandi tui.Ep.10 a,Quæ prætermitti sine nefario scelere non possunt.de N.67 a,Temperãtia cõstat ex prætermittendis uoluptatib.Ep.5 b, Nos tamen nihil quod ad eam rem pertinet, prætermittimus.de Ora.120 a,Si quid ab Antonio prætermissum aut relictũ sit. Epi.8 b, Neq; ullũ officiũ erga te hominis amantissimi prætermisit. Ep.73 a,Ne hoc quidẽ prætermittendũ esse duxi,te ut hortarer,ut,&c. At.93 b,Hæc te igitur scire uolui, ne illud quidem prætermittã,Hortensius,&c.& Qu.F.312 a,Nõ prętermittam,ne illud quidẽ,te,&c.At.150 b,Ego nullam diẽ prętermitto:At.174 b,Exitus illius minuit eius officij prætermissi reprehensionem,&c. Item, Prætermittendæ autẽ defensionis,deferendiq; officij plures solent esse causæ.

PRAETER modum,extra modum,ultrà quàm satis est, nimium. Off.40 b, Dolorum cùm admouentur faces, præter modum plerìq; exterrentur.L.Præter.

PRAETERQVAM. nisi.I.C.116 b,Quibus pro tantis reb. nullum præmium postulò præterquàm huius diei uestram memoriam sempiternam.de Diui.123 a,Iuno Moneta,à qua præterquàm de sue plena,quid unquam moniti fuimus? Epist.35 a,Nullas ijs præterquàm ad te dedi literas.

PRAETERQVAM quòd.de Diu.114 a,At id præterquàm quòd fieri non potuit,ne fingi quidem potest. pro Do. 223 b,Hoc nihil aliud quàm bonorum meorum direptio, præterquàm quòd ne id quidẽ per legem Liciniã facere potuisti.Epi.180 a,Neq; quod displiceat committam, præterquã quòd hominis mihi cõiunctissimi doleo grauẽ casum. Ep. 144 a, Et præterquã quòd reip.consulere debemus, tamen tuæ dignitati ita fauemus,ut,&c.de Fi.139 b,Hoc autem loco tantum explicemus,hæc honesta quæ dico,præterquàm quòd nosmetipsos diligamus,prętĕrea suapte natura per se esse expetenda.At.15 b,Præterquã quòd arbitror,&c.prętĕrea te ipsum,&c.Qu.Fr. 315 a,Ego me in Cumano, præterquàm quòd sine te,satis commodè oblectabar.

PRAETERVECTIO,*onis*.uectio.I.V.271 a,Prætĕrectione omnium,qui ultrò citrò q; nauigant.

PRAETERVEHOR. prætereo, prætergredior. in Ant.211 a,Quoniam periculosissimum locum silentio sum prætĕrectus.& pro Cęl.48 a, Emersi iam è uadis,& scopulos prętĕrecta est oratio mea.pro Cor.55 b,Oratio quæ non prętĕrecta est aures uestras,sed in animis omniũ penitùs insedit.I.V.253 a,Quãdiu classis cõiuium eius flagitiosissimũ prætĕrecta est.& 255 b,Insulam totam prętĕrectus est.de Fin.136 b,Sirenes uocum suauitate reuocare eos solitæ, qui prætĕruehebantur.

PRAETERVOLO,*as*.prætĕrfluo.de Ora.164 b,Sententiæ sæpe acutæ,non acutorum hominum sensus prætĕruolant. & Or.216 a,Fugit eos & prætĕruolat numerus.de Fin.143 a, Illud à te nimium festinanter dictum est, nescio quomodo prætĕruolauit oratio.Ac.11 b,Hæc duo proposita non prætĕruolant,sed ita dilatant, &c. in Ar. Quem rutila fulgens pluma prætĕruolat auis.

PRAETEXO,*xis*.prætendo.de Or. 138 a,Sic omnia, quæ fiunt, quæq; aguntur, acerrimè lenioribus principijs natura prætexuit.de D.131 b,Atqui in Sibyllinis ex primo uersu cuiusq; sententiæ,primis literis illius sententiæ carmen ordine prætexitur.I.P.91 b,Nemo potest exercitum apertè petere,ut non prætexat cupiditatem triumphi.

PRAETEXTA,*æ*.toga prætexta. uestis erat nobilium tam uirorum quàm mulierum, cuius limbus & oræ erant purpureæ,idcirco prætexta appellata. Hac, etsi magistratuum etiam esset,tamen potissimùm pueri, usq; ad annum decimumseptimum utebantur,quo tempore togam puram uirilemq; sumebant:puellæ donec nuberent.Post.206 b,Cõsul unguentis oblitus cum toga prætexta,quam omnes prętores ędiles q; tum abiecerant,irrisit squalorem uestrum.& I.V.243 a,Aediles cum toga prætexta & sella curuli. de Am. 102 b,Pueri togam sumentes, prætextam deponebant. I.V. 99 a.Eripies igitur pupillæ togam prætextã. I.V.107 a, Pupillus cum toga prætexta,sine bulla.& Qu.313 b,Toga prętexta.I.C.105 a,Tongillum mihi eduxit,quã amare in prætexta calumnia cœperat.

PRAETEXTATVS,*a,um*.qui nondum uirilem togã sumpsisset.I.A.169 a, Tenes ne memoria prætextatum te decoxisse?& Qu.313 b,I.P.18 a, Tu S.Clodium,qui nunquam antea prætextatus fuisset,ludos facere,& prætextatum uolitare passus es.At.88 b,Magnus enim prętextatus illo die fuit. pro Mur.126 b,Prętextati triumphantium filij.& I.V.106 b, Pupillus prætextatus.

PRAETOR,*oris*. qui cum imperio prætorio est, Quæsitor. At.148 b,Prætores ius dicunt,ædiles ludos parant.pro Mu. 134 a,Sapiens prætor offensionẽ uitat æqualitate decernendi,beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. pro Clu.42 b,Prætores urbani, qui iurati debent optimum quẽq; in se lectos iudices referre.pro Cec. 291 b,Prætor qui dies totos aut uim fieri uetat, aut restitui factum iubet, qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum itinerumq; controuersijs interdicit.pro Pom.4 a,Prætor primus centurijs cunctis renunciatus sum.pro Flac.147 b,Iustissimus prætor.Item, Iuris disceptator,qui priuata iudicet,iudicarive iubeat.de L. 185 b,Prætor esto, quotcunq; senatus creuerit, populus ue iusserit,tot sunto.pro R.P.124 a,Accusaui de pecunijs repetundis,iudex sedi,prætor quæsiui.

PRAETORIVM,*rij*. domus uel tabernaculum prætoris, ut quæstorium quæstoris,domus prætoria.de Diu.95 b,Cum Sylla in agro Nolano immolaret ante prætorium.I.V. 214 b,Imperat suis,ut candelabrum illud in prætoriũ deferrẽt.

PRAETORIVS,*a,um*.I.V.265 b,Onera & merces in prætoriam domum deferebantur.de D.94 b, Cùm C. Coponius prætorio imperio classi Rhodiæ præesset.Cę.Ep.118 a,Prouinciæ,quæ prætorij pro prætore obtinerent.At.256 a,Cõsulares & prætorij uiri.& Post.201 b,Vir prętorius.Off.7 a, Quæ quidem pleraque iure prætorio liberantur.I.C.109 b, Cohors prætoria.

PRAETVRA,*æ*.Prætoris munus.pro Fl.147 a,Præturæ iurisdictio res uaria & multiplex ad suspiciones & simultates.pro Mu.136 b,& 127 b,& I.V.59 a,Prætura Murenæ probata in iure,grata in munere,ornata in prouincia.

PRAEVARICATIO,*onis*.Par.241 a,Prævaricationem accusator esse definiat,omnẽ iudicij corruptelã ab reo:defensor aũt non omnẽ, sed tantũmodo accusatoris corruptelã ab reo.& ibi.Verus accusator,cui contrariũ est nomẽ prævaricationis.pro Cæl.42 a,At prævaricatione est Ascitius liberatus.& Ep.117 a,Dicere causam prævaricationis. Item, At ego id ipsum quod Diogenes Chaldæis quasi quadam prævaricatione concedit,nego posse intelligi.Qu.Fr.317 a, Drusus erat prævaricatione à tribunis absolutus.

PRAEVARICATOR,*oris*.accusator,ab reo pecunia corruptus,

pt⁹, falsus accusator. Par. 241 a, Præuaricationis nomẽ significat eum, qui in cõtrarijs causis quasi uariè esse positus uideatur. I. V. 4 a, Virum te perfidiosum an præuaricatorem existimari mauis? Cæl. Ep. 121 b, Præuaricator causę publicę. I. P. 84 b, & I. V. 64 a, Piso præuaricator Catilinæ quõdam, nunc ultor. I. A. 105 b, Vereor ne mihi præuaricatorem apposuisse uidear, qui me non solùm meis laudibus ornaret, sed etiam honoraret alienis.

PRAEVARICOR, *ris.* colludo. in Ver. 120 b, & pro Cluent. 29 b, Hoc quanquam sedulò faciebat, tamen interdum non defendere, sed præuaricari accusationi uidebatur. de Arus. 253 b, Clodius à Catilina pecuniam accepit, ut turpissimè præuaricaretur. Attic. 65 a, Quem fremunt omnes præuaricatum. &c.

PRAEVENIO, *nis.* præripio, antefero. de Off. 59 a, Hæc Panætius credo persecutus fuisset, nisi aliquis casus aut occupatio consilium eius præuenisset.

PRAEVERTO, *tis.* anteuerto, præuenio. de D. 82 a, Ita tamẽ si uacas animo, neq; habes aliquid quod huic sermoni prænertendũ putes. pro Sy. 175 b, Nemo unquam me tenuissima suspicione perstrinxit, quem non præuerterim.

PRAEVIDEO, *des.* prospicio, animo prospicio, cogitatione precipio, præsentio, præcaueo. de Nat. 58 b, Multa augures præuident. I. V. 239 b, Præuideo quòd sit defensurus Hortẽsius. de Di. 96 a, Ita futura eloquẽtia præuisa in infante est. I. V. 221 b, Res mihi tota præuisa atq; præcauta est. de Som. 130 b, Animus præuidet, &c.

PRAEVOLO, *as.* de N. 51 a, Grues in tergo præuolantiũ colla, & capita reponunt.

PRAGMATICVS, *a, um.* expertus, in agendo uersatus. Att. 35 a, Pragmatici homines cauere iubent, & uetant credere. & 123 a, Tu si quid pragmaticum habes, scribe. de Orato. 107 a, Itaq; illi, &c. & qui pragmatici nominantur. de Ora. 101 b, Quidam ministros sẽ præbent in iudicijs oratoribus ijs qui apud Græcos πραγματικοὶ uocantur.

PRANDEO, *des, prandi, & pransus sum.* Epist. 199 a, Itaque scito Caninio consule neminem prandisse. & Attic. 65 a, Sed prandimus in Arcano. pro Cluen. 53 a, Cùm in eius nuptijs more Larinatium multitudo hominum pranderet, uenenum Habiti consilio paratum.

PRANDIVM, *dij.* I. V. 86 a, Quid ego istius prandia & cœnas cõmemorem? & I. A. 179 b, Quid prandiorũ apparatus proferam? At. 68 b, Antecesserat Status, ut prandium nobis præberet. pro Cl. 53 a, Dico illum cum ad illud prandium crudior uenisset, & ut ætas illa fert, sibi tum non pepercisset, ægrotasse. pro Mur. 140 a, Si gladiatoribus uulgò locus tributim, & item prandia, si uulgò essent data. pro Mur. 141 a, At spectacula sunt tributim data, & ad prandium uulgò uocati. & ibid. b, Ad prandium inuitare. Offi. 45 a, Vt Orchi nuper prandia in semitis decimæ nomine, magno honore fuerunt.

PRANSVS, *a, um.* pro Mil. 112 a, Adde inscitiam pransi, poti, oscitantis ducis.

PRATVM, *ti.* pratorum uiriditas. de Sen. 89 a, & 88 a.

PRATVLVM, *li.* de Cl. 167 a, In pratulo. Qu. Fr. 318 b, Iugera L. prati Cœsius rigaturũ facilè te arbitrabatur. & pro Do. 233 b, & ad At. 188 a.

PRAVE. de Fi. 70 a, Ille porrò malè, prauè, nequiter, &c. Ac. 43 b, Zeno rectè facta in bonis actionibus ponebat: prauè, id est peccata, in malis.

PRAVITAS, *tis.* uitium, peruersitas, deformitas. de Orat. 97 b, Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatemq; ueniamus. & de Fin. 136 a, Prauitas & imminutio corporis. Tusc. 215 a, Ex quo prauitas membrorum, distortio, deformitas. in Vat. 31 b, Quæ tanta prauitas te mentis tenuit, ut, &c. de Orat. 117 a, Imitari prauitatem oris alicuius. Quin. de Pet. 211 a, Da operam ut eam de illa prauitate animi deducas. Tusc. 243 b, Aegyptiorum mentes imbutæ prauitatis erroribus. de Fini. 70 b, Qualis ista philosophia est, quæ non interitum afferat prauitatis? Acad. 7 b, Præstare in aliqua prauitate. Par. 119 b, Prauitates animi rectè uitia dicuntur. de Leg. 166 a, An corporis prauitates si erunt perinsignes habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit?

PRAVVS, *a, um.* peruersus, distortus.) (. Rectus. de Orat. 161 a, Recta & praua tacito quodã sensu dijudicamus. de Fi. 115 b, Si qua in mẽbris praua, aut debilitata, aut imminuta sunt. Ac. 9 b, & 46 b, Interesse oportet ut inter rectum & prauũ, sic inter uerum & falsum. Tusc. 115 a, Sed non distorta, neq; praua. de Fi. 71 b, Bestiæ deprauatæ esse non possunt, prauæ tamen possunt. Or. 201 a, Recti prauiq; partes. pro S. R. 50 a, Nihil ab hoc prauum & peruersum produci posse putant. de L. 162 a, Nec solum in rectis, sed etiam in prauis actibus insignis est humani generis similitudo.

ΠΡΑΞΙΣ. L. Actio.

PRAXITELES. opifex nobilis, qui signa ex lapide & marmore faciebat. I. V. 200 b, ad Her. lib. 4.

PRAXITELIVS, *a, um.* de Di. 118 b, Praxitelia capita.

PRECARIO. prece, uel precibus. de Or. 158 a, Atq; ut precariò, non ui uenisse uideatur. & I. V. 247 b, Etiam si precariò essent rogãdi. & pro Cæl. 43 a, contr. Rul. 89 a, Etiam ne si ui eiecit, si clàm, si precariò uenit in possessionem. & pro Cec. 302 b, Nec ui, nec clàm, nec precariò possidere.

PRECARIVS, *a, um.* Oct. 331 a. Facere quæstum precarium. & Br. At. 285 a, Petere salutem precariam ab aliquo.

PRECATIO, *onis.* pro Mur. 124 a, Si illa solennis comitiorũ precatio cõsularibus auspicijs consecrata tantã habet uim & religionem, quanta, &c. Tusc. 173 a, Simili precatione Trophonius & Agamedes usi dicuntur. de N. 70 a, In augurum precatione fluminum nomina uidemus. & 39 b, Itaq; in ea dea, quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio & sacrificatio extrema est.

PRECIS, *ci.* rogatio, precatio, rogatus, obsecratio, obtestatio, execratio. Att. 179 b, Quintus non modò non cum magna prece, sed acerbissimè scripsit. ad Here. 17 a, Nec prece, nec precio, nec gratia, nec simulatè à recta uia deduci oportet. de Inuen. 47 a, Si prece & obsecratione humili utemur. Atti. 281 a, Quare noli expectare longas preces, intuere meipsum, qui, &c. At. 284 b, Preces seruientis aduersus regem. Acti. 149 b, Ego autem non tam γοητείαν huius timeo, quàm ἀνδραποδώδη ἀνάγκην τῶν τυράννων λιβύσσης, inquit πλάτων, οἶδ' ὅτι μεμιγμένα ἀνάγκαις ἔσται. I. V. 222 a, In precibus & gratulationibus non solùm id simulachrum uenerari, sed etiam osculari solent. pro Pl. 280 a, Eorum preces & uota de meo reditu audiui. pro Domo 141 b, Cùm diuinum numen scelere uiolatum placare cogeretur. de Nat. 9 a, Nihil sentiens Deus nunquam nobis occurrit, neq; in precibus, neq; in optatis, neq; in uotis. pro Cl. 58 b, Nocturna illius sacrificia sceleratasq; preces, & nefaria uota cognoscimus. I. P. 83 b, In quo dij immortales meas preces audiuerunt, id est, execrationes. Qu. Fr. 32 a, Nisi incredibilis contentio & preces Pompeij fuissent. pro Syl. 177 b, Literæ per quas ille precibus à Sylla petit, ut gladiatores emat. Attic. 280 a, Nihil tuli grauius quàm me non posse matris tuæ precibus cedere. Qu. Frat. 305 a, Quod precarer deos, nisi meas preces audire desijssent.

PRECIVS lacus. pro Mil. 115 b.

PRECOR, *aris.* precibus peto, preces adhibeo, opto, peto, imploro, quæso, deprecor, iupplico, obtestor. I. V. 216 a, Verres in iudicium uenit, ubi ne precari quidem deos, atq; ab eis auxilium petere possit. & de Na. 24 b, Dij, quos nos colere, precari ueneratiq́ue solemus. & 25 b, Quid ueneramur, quid precamur deos? ad Heren. 41 a, Cum Gracchus deos inciperet precari, cursim isti impetum faciunt. pro Cor. 66 b, Vt deos immortales scientia peregrina, mente domestica precarentur. Qu. Frat. 305 a, Sed hæc utinam non experiare, quod precarer deos, nisi meas preces audire desijssent: ueruntamen precor, ut his infinitis nostris malis contẽti sint. de N. 77 a, Stultitia est, à quib. bona precamur, ab ijs dantibus nolle sumere. Tusc. 173 a, Sacerdos precata à Deo dicitur, ut daret, &c. pro Mur. 124 a, Quæ precatus sum à dijs immortalibus, &c. ut ea res mihi bene atq; feliciter eueniret, eadem precor ab ijsdem dijs immortalibus, ob eiusdẽ hominis consulatum unà cũ salute reip obtinẽdum, & ut, &c. & ibid. Idem ego precatus sum, ut uobis ea res faustè, feliciter, prosperèq; eueniret. de Amic. 170 a, Precari amicis ab indigno, supplicare. I. C. 170 b, Nũquã ego à dijs immortalib. optabo Quirites inuidię meæ leuãdæ causa, ut audiatis, &c. pro Rab. 91 a, Ab Ioue opt. maximo, cæterisq́ue dijs deabusq; immortalib. pacẽ & ueniã peto, precorq;, ut, &c. I. C. 110 b, Deos immortales precari, uenerari, atq; implorare debetis, ut urbem defendant. pro Dom. 242 b, Vos precor, ac quæso, & obtestor, ut si, &c. Tusc. 251 a, Paulus Persæ precanti ne in triumphum duceretur, inquit, &c. I. A. 193 a, Ita uerò Quir. ut precamini, ueniat, ut huius amentiæ pœna in ipsum recidat. pro Sest. 29 a, Quibus utinam eueniissent ea, quæ tum homines precabantur. I. P. 86 b, Vtrum tandem optabilius putas, sic exire à patria, ut omnes sui ciues salutem, incolumitatem, reditum precentur (quod mihi accidit) an quod tibi proficiscenti euenit, ut omnes execrarẽtur, malè precarentur, unam tibi illam uiam & perpetuam esse uellent. Or. 127 a, Omnia semper pro amicorum periculis, nihil unquam pro me ipso deprecor. I. P. 88 a, Nec ego si unquam uobis mala precarer, quod sæpe feci, in quo dij immortales meas preces audiuerunt, morbum, aut mortẽ, aut cruciatum precarer, Thyestea ista execratio. I. P. 89 a, b, Hæc ego semper de uobis expetiui, hæc optaui, hæc precatus sum.

PREHENDO,*dis.* capio, prēdo. de Or.105 b, Deinde ipſum Craſſum manu prehendit, & heus tu, inquit, &c. de Clar. 172 b, Dein cum ocioſus ſtylum prehenderat, flaccеſcebat oratio. de Di. 93 a, Viſum tibi eſſe C. Marium, prehendiſſe eum dexteram tuam, & bono animo te iuſsiſſe eſſe. pro Q. 4 b, Sex. Alphenus ſeruulum unum, quem iſte prehenderat, abducit. in Ara. Quorum ſtirpes tellus amplexa prehendit. de Leg. 168 b, Cum ipſum ea moderantem & regentem penè prehenderit.

PREHENSO,*as.* prenſo. L. Prenſo.

PREMO,*mis.* urgeo. de Ora. 104 b, Cùm inuidia & odio populi Galba premeretur. de Clar. 196 b, Curſum ingenij tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis. Ep. 116 a, Spero ſi te uiderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè tranſiturum. pro S. R. 34 b, Quæ neceſsitas te tanta premebat? contra Rull. 63 b, Ne urbē hanc urbe alia premere atq; urgere poſsitis. Anteq. 193 a, Non odio bonorū, ſed inuidia premor malorum. de Di. 117 b, Premam te, cum ex te cauſam uniuſcuiuſq; rei exquiram. de Di. 120 a, Galli cantu plauſuq; premunt alas.

PRENDO,*dis.* prehendo, prenſo, ambio. pro Clu. 25 b, Cum tabulas prendiſſet Oppianicus, digito legata deleuit. Academ. 46 b, Comprehenſio ſimilis ijs rebus, quæ manu prenderentur. ad Brut. 91 b, Vt gubernacula reipub. prenderem. Attic. 189 a, Prende C. Septimium. Epiſtol. 121 a, Renunciatum nobis erat, Hirrum diutius dicturum: prendimus eū, non fecit.

PRENSATIO,*onis.* ambitio. At. 1 a, Fuit hæc illius præpropera prenſatio.

PRENSO,*ſas.* prendo, prehenſo, ambio. de Orat. 94 a, Cum peterem magiſtratus, ſolebam in prehenſando dimittere à me Scæuolam. Atti. 1 a, Prenſat unus Galba ſine fuco & fallacijs, more maiorum. & ib. Nos autem initium prenſandi facere cogi tabamus. &c.

ΠΡΕΠΟΝ. L. Decorum.

PRESSE'. de Cl. 182 b, Attenuatè preſſēq; dicere. & de Orat. 147 a, Preſsè, æqualiter, & leniter dicere. Orat. 207 b, Preſsè & anguſtè definire. de Fin. 111 b, Mihi placet agi ſubtilius, & ut ipſe dixiſti, preſsius. Offic. 27 a, Imitatio preſsè loquentium, & leniter.

PRESSVS,*a,um.* de Cl. 169 a, Aſiatici parum preſsi.)(. & nimis redundantes. & 182 b, Preſſus orator. de Ora. 113 b, Thucydides uerbis aptus & preſſus. de Or. 117 b, Oratio preſſa .)(. In qua ineſt luxuries quædam.

PRESSVS,*ſus.* compreſsio. de Ora. 146 b, Ipſo preſſu oris & ſono. & de N. 47 b, Hic preſſa duplici palmarum continet anguem. Tuſ. 187 a, Sic animus intentione ſua depellit preſſum omnem ponderum.

PRETIOSE'. eleganter, artificioſè, operoſè. de In. 77 a, Vaſa magnifica & pretioſè cælata.

PRETIOSVS,*a,um.* multorum nummorū, magni pretij.)(. Vilis. pro Q. R. 49 b, Facies non erat, ars erat pretioſa. & I. A. 173 a, Pretioſa ueſtis. de Fi. 83 b, Nō minor uoluptas percipitur ex uiliſsimis rebus, quàm ex pretioſiſsimis. Offi. 70 a, Equi pretioſi iacturam facere. I. S. 275 a, Et dic unde tu pretioſiſsimos hortos paraueris.

PRETIVM,*ij.* merces, præmium. I. V. 247 b, Pretio atq; mercede minuiſti maieſtatem reip. & 164 b, Merces pretiumq; impudentiæ. pro Dom. 217 b, Cum ab eo merces tui beneficij, pretiumq; prouinciæ meo ſanguine tibi eſſet perſolutum. I. V. 133 a, Ab iſto & pretio, qui uoluit iſtum ordinem, pretio mercatus eſt. & 120 a. Auctoritas pretio ſuperabatur. I. V. 199 a, Annona pretium non habet. pro Qu. R. 50 b, Nūc iacent pretia prædiorum. pro Quin. R. 49 b, Communem eſſe factum gratis, qui pretio proprius fuiſſet. I. V. 207 a, Audierant alicuius pretij ſcyphos eſſe. & de Inu. 53 a, Veſtem pretij maioris habeo quàm tu. I. V. 201 b. Res alicuius pretij. Quin. Frat. 302 b, Noli ſpectare quanti homo ſit, parui enim pretij eſt, qui iam nihil ſit. I. V. 231 a, Vendere aliquid paruo pretio. pro S. R. 40 b, Mercari aliquid magno pretio. & ibi. Enumerare pretium. contra Rul. 80 a, Hic ager quoquo pretio coemptus erit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. pro Font. 177 a, Falſum eſt ob uacationem pretium datum, cum immunis nemo fuerit. pro Sex. R. 30 b, Quomodo perſuaſit? pretium dedit? cui dedit? pro Cec. 28 b, Nec pretio quidem corrumpi iudex in eiuſmodi cauſa poteſt. Attic. 218 a, Pendere pretium. Item: Vel impenſo pretio. Att. 197 b, Conſtituere certum pretium. Epiſt. 69 a, Nunc quoniam tuum pretium noui, in licitationem potius ponā, quàm illud minoris ueneat. ad Her. 17, Nec prece, nec pretio, nec gratia, nec ſimultate à uia recta deduci oportet. Ep. 192 b, Non ſine magna mercede, id eſt, pretio. Offi. 73 b, Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris. de In. 76 b, Pretium pro præmio. At. 194 a, Nec tamē iſta pretia hortorum pertimueris. Offic. 37 a, Pretio & mercede duci ad aliquid faciendum.

PRIAMVS,*mi.* rex Troiæ atq; Aſiæ. Tuſ. 166 a, Quinquaginta filios Priamus habuit, è quibus decem & ſeptem iuſta uxore nati.

PRIDEM. dudum. Ep. 65 a, Quod ad me pridem ſcripſeras. & I. V. 202 a, Demonſtrat quām pridem ſibi hæreditas ueniſſet. pro Qu. R. 46 b, Quam pridem hoc nomen Fanni in aduerſaria retuliſti?

PRIENE,*nes.* Biantis patria. Off. 117 a.

PRIDIE. ante diem.)(. Poſtridie. Att. 12 a, Pridie quàm has literas dedi, Coſs. conueni. & 230 b, Pridie quàm hæc ſcribenda, id eſt, III. nonarum. At. 183 b, & Ep. 14 a, Philotimus pridie eius diei uenit. At. 75 b, Dederam Epheſo pridie, has dedi Trallibus. At. lib. 2, Pridie compitalia. At. 149 a, Pridie quinquatrijs. At. 47 b, Ex ante diem Nonarum Iun. uſq; ad pridie Cal. Septemb. id eſt, à pridie Non. Pl. 152 b, Ad pridie idus Maij. Epiſt. 243 b, Ante diem ter. non. Sept. At. 42 a, Hęc eſt pridie data quàm illa. Attic. 74 a, Memmius qui pridie quàm ego Athenas uenirem, Mitylenas profectus erat. I. A. 211 a, Non auditis ſententiam meam flagitari? cui cum pridie frequentes eſſetis aſſenſi, poſtridie ad ſpem eſtis inanē pacis deuoluti.

PRIMARIVS,*a,um.* principū aliquis, uel unus .)(. Secūdus, poſtremus. de Sen. 90 a, Vir primarius populi. & de Fin. 89 a, & pro Fl. 116 b, C. Plotius ſenator, uir primarius. Epi. 50 a, Vt cum aliquo adoleſcente primario coniunctam ætatem ageret. de Finib. 101 a, Sic in uita non ea quæ primario loco ſunt, ſed ea quæ ſecundum locum obtinent, *προηγμένα*, id eſt, producta nominentur. I. V. 107 a, Fœmina primaria. & 78 b, & 193 b, & 269 b, Vir primarius.

PRIMIGENIVS,*a,um.* de Le. 175 b, Vel primigeniam à gignendo, id eſt, Fortunam.

PRIMIPILVS,*li.* primus, uel primæ cohortis ſiue centuriæ triariorum centurio. pro Corn. 62 a, L. Martius primipili centurio. I. A. 243 a, Aquila primipili. de Di. 96 b, Centurio primipili. & ibi. Signifer primi haſtati. & At. lib. 5.

PRIMO'. primùm, initiò, à primo, principiò. de Cl. 168 b, Iſocrates primò artem dicendi eſſe negauit. & Tuſc. 229 a, bis. de Orat. 138 b, Tantum impelli primò iudex debet, ut, &c. pro Cluen. 20 a, Primò, &c. deinde, &c. & pro S. R. 38 a, & ibid. Initiò, &c. deinde, &c. Or. 119 a, A' primo, &c. deinde, &c. pòſt, &c.

PRIMORDIVM,*dij.* principiū, cauſa. de L. 170 b, A' dijs immortalib. ſunt nobis agendi capienda primordia. Par. 230 b, Primordia rerum, & quaſi præcurrentia.

PRIMORES,*rum.* ſummæ uel extremæ quæq; res. pro Cæl. 43 a, Aliquid primoribus labris guſtare, & extremis (ut dicunt) digitis attingere: id eſt, leuiter. de Orat. 92 a, Quæ iſti rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt: id eſt, ne attigerunt quidem. L. Labra.

PRIMVM. M. primò. de N. 22 a, Quæro igitur, ueſter Deus primùm ubi habitet: deinde, &c. pro Syl. 175 a, Primùm ne, &c. deinde ne, &c. poſtremò ne, &c. D. Brut. Epi. 172 a, Primùm omnium non te fugit, &c. de N. 50 a, Serpentes quædam ſimulac primùm niti poſſunt, aquam perſequuntur. Epi. 222 a, Cum primùm in eam inſulam ueni. Epi. 151 b, Vt primùm poteſtas data eſt. & 64 b, Vt primùm attigi forum. de In. 90 b, Nunc primū, &c. de L. 169 a, Equidem qui nunc primùm huc uenerim, ſatiari non queo. I. A. 200 b, Quo die primùm conuocati ſumus, ieci, &c.

PRIMVS,*a,um.* in numero primarius, princeps .)(. Poſtremus, nouiſsimus. I. V. 254 a, Poſtremam quamq; nauem piratæ primam adoriebantur. Ep. 110 a, Primæ tuæ ſententiæ, &c. poſteriores, &c. notiſsimæ mihi ſunt. At. 121 b, Secundis Saturnalibus, & tertijs Saturnalibus. & 112 a, Ora. 197 a, Prima enim ſequentem, honeſtum eſt in ſecundis tertijſq; conſiſtere. de N. 71 a, Aeſculapius, qui primus uulnus obligauiſſe dicitur. ad Her. 33 b, De quibus exornationibus nominatio eſt prima. de Fin. 110 a, Peripatetici primi ex omnibus philoſophis docuerūt, &c. Or. 218 a, Qui numerus in primo uiget, iacet in extremo. Tuſ. 223 b, De morte & dolore primo & proximo die diſputatum eſt. I. P. 79 b, Me quæſtorē in primis ædilem priorē, prætorem primum pop. Rom. fecit. pro Seſt. 4 a, Qui Trib. pl. primus inter homines nobiliſsimos factus eſt. Offic. 72 b, Vtilia & prima ſumma habemus. de Vn. 196 a, De his igitur quæ diximus, hæc ſit prima diſtinctio. I. V. 145 b, Recita mihi quæſo hūc primū libellū, deinde illū alterū libellū Canuleij. I. V. 162 a, Quinq; primi accitu iſtius euocantur. de N. 74 b, Sex primi. pro S. R. 22 b, Decretum ſit, ut decem primi proficiſcantur ad L. Syllam. Ep. 36 b, Prima duo capita epiſtolæ tuæ. I. V. 141 b, Euocat ad ſe Centuripinum magiſtratū & decē primos. de Na.

6 a,Primis labris,id est,primoribus labris gustare aliquid. pro S.R.21 b;Aliquis genere & nobilitate sui municipij facilè primus.I.V.208 a,A.Lysone Lilybetano primo homine.)(.Postremo.I.V.176 b, Dyrrhachinus primus ciuitatis. I.V.126 b,Sthenius in primis Siculorum in dicendo copiosus.I.V.126 a,Oppidum Himera in primis Siciliæ clarũ & ornatum.de N.24 b,Democritus uir magnus in primis.de Or.144 a,In primis hoc à se coanimaduertium esse dicebat. L.In primis.de Inu.62 a, Cum Crotoniatæ in Italia in primis beati numerarentur.I.V.162 a,Homo in primis improbissimus.de Or.123 b,Si omnes debent,certè in primis imperatores.At.68 a.Cum ad me frater uenisset,in primis no bis sermo de te fuit.de Finib.117 b,Illud uerò minimè consectarium, sed in primis hebes.I.V.122 b, Homo domi suæ cum primis locuples.&104 a, Homo cũ primis honestus. & de Ora.129 a,Sapiẽs homo cum primis nostræ ciuitatis. Ep.14 a,Ego autem cùm illa sequor,tum hoc nõ in postremis,quod,&c.At.14 b,Amoris erga me tibi primas defero. L.Partes.de Nat.5 a,Ad quem tum Epicurei primas deferebant.de Cla.193 b,Primas in causis agebat Hortensius. Ora.122 a,Non possum equidem non ingenio primas concedere.At.122 a,Primo quôq; tempore aliquid fieri,uel agi. 219 b,& 289 a,&130 a,& I.A.220 b,Primo quôq; die.de Inu. 69 b, Eiusmodi iniuriæ ut de eis indignum sit non primo quôq; tempore iudicari.& in Verr.213 a,Acade. 13 b, Me tibi primum quidq; concedente. & de Fin. 87 a,Prima quæque abuolat,id est,uoluptas.Attic.138 b , Tuas nunc epistolas à primo lego,hæ me paulùm recreant,primæ mouent,& rogant,ne,&c.proximæ ostendunt,&c.Attic.125 a, Sed hoc à primo cogitauit: id est,ab initio.de Diuinat.116 a, Quæ autem inconstantia deorum est,ut primis minentur extis,bene promittant secundis.

PRINCEPS,*pn.* primus,primarius,author,inuentor, dux, optimates,coryphæus,excellens,columẽ,qui cæterorũ obtinet principatum,qui honestissimũ locũ ciuitatis tenet, qui sententiæ principatũ tenet, qui primos ordines ducit, qui omnium animantiũ tenet principatũ.de N.5 a,Tres enim truũ disciplinarũ principes conuenistis.de Orat.103 a, Pericles plurimos annos princeps consilij publici fuit. de Ora.148 b,Princeps sententiæ in senatu,dux regendæ ciuitatis,author publici consilij.de Ar.257 a,Sed tamen eorum omnium hic dux est atq; princeps.de Orat.89 a,Harum disputationum inuentor ac princeps Plato.de Nat.59 b, Socrates princeps philosophorum.Acad.33 b,Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit.de In.46 b, Exordiũ princeps omnium debet esse.de Cl.194 b,Hi tum in Asia rhetorum principes numerabantur.Ora.202 b,Longè omnium, quicunque fuerunt, grauitate dicendi princeps Plato. & Quin. Frat.295 b,Princeps ingenij & doctrinę Plato. de Arusp.156 b,Senatus princeps salutis mentisq; publicæ. pro Flac.157 b,Vsque eò orba fuit ab optimatibus illa concio, ut princeps principum esset Mæandrus. pro Domo 226 a, Cn.Pompeius longè princeps ciuitatis.& 135 b, Vir princeps orbis terrarum.de N.76 a,Cur tot ciuitatis principes à Cinna trucidari.de Orat.141 a,Natura huius boni princeps est.de Fin.77 b,P. Decius princeps in ea familia consulatus.Epist. 146 b,Deinde se,& senatui, bonisq; omnibus autorẽ,principem,ducem præbeat.&198 a, Me principem senatui populoq; Rom.professus sum.I.V.109 a,Sicilia princeps se ad amicitiam populi Romani applicuit,& prima omniũ prouincia est appellata.de Cl.171 b,Et nimirum is princeps ex Latinis hæc tractauit.de Ora.154 b,Gorgias princeps ex omnibus ausus est,&c Acade.44 a, Principes qualitates. de Or.113 b,Herodotus ille,qui princeps genus hoc ornauit. Attic.15 b,Ego princeps in adiutoribus, atque adeò secundus.de Clar.173 a,Longè omnium in iure ciuili esse princi pem.I.V.62 a,Is qui princeps in agendo est. Item, Qui partim in dicendo,partim in scribendo principes extiterunt. Ep.12 a, Cum in rep.Cn.Pompeius princeps esset. de Diu. 126 b.Eudoxus in astrologia facilè princeps. I. V.154 a,Vt quisq; in fuga postremus,ita periculo princeps erat.de Orat.93 a, Aliquis consilio ac lingua princeps.Epi.153 b,Princeps ad omnia pericula. de Amic.101 a, Amor princeps est ad beneuolentiam coniungendam.Aca.44 a,Earum qualitatum sunt aliæ principes, aliæ ex ijs ortæ.de Clar. 195 a, Cum essem in principibus patronis quinquennium uersatus.pro Dom.243 a, Qui in mea salute principem locum autoritatẽq; tenuistis.de Cla. 191 b,Is personã principis ciuis facilè dicẽdo tuebatur.& de N.59 b,Ille se principẽ ciuẽ putat.de Ar.250 a, Cum nostri imperatores ad illam ipsam principem aram uota persoluerent.I.P.86 a,Ciuitas in qua in principũ numero uultis esse.Ep.7 b, Quem tamẽ illi esse in principib.facilè sunt passi,euolare altius certè noluerunt.Ep.137 b,Nos enim principi seruimus: id est, Cæsari. de Dl.90 a,Quæ magi Cyro illi principi interpretati sunt. Tusc.229 b,Leon princeps Phalisiorum.& 224 b , Princeps ille Argonautarũ.Of.28 b,Facta principũ imitari. Ep. 12 b, Quales in repub.principes essent,tales reliquos solere esse ciues.ex Platone. At.22 b, Te signifero ac principe.de L. 187 a,Demetrius utraq; re excellit,nam & doctrinæ studijs, & regenda ciuitate princeps est. Parad.123 a, Ex summis, inquiunt,principes ciuitatis sumus. At.53 b,Ille legatos quindecim cum postularet,me principẽ nominauit.de Cl.186 a, Is in principib.patronis aliquot annos fuit.Of.28 a,Homo honoratus & princeps.I.A.213 a,Firmiani principes pecuniæ polliceudæ fuerunt. I.A. 219 b , Magnum est personam in repu.tueri principis,&c.I.A.219 b, Is princeps fuit ad conatum exercitus cõparandi.de Vn.203 a,Deinde ut illi principem se ducemq; præberet.

PRINCEPS.pro acie atq; ordine militari. Nam in legione Romana hæ acies erant,triarij, principes, hastati, uentes: quæ præter uelites, singulæ in decem centurias diuidebantur.Hinc ad Brutum scribit Cicero, Nasennius Creceũ bello Metello imperatore octauum principem duxit:id est,octauam principum centuriam siue ordinem.

PRINCIPALIS,*le.* princeps.ut municipalis. de Fat.143 b, Causarum aliæ sunt perfectæ & principales,aliæ adiuuantes & proximæ.& ibidem:Assensio non potest ueri nisi cõmota uiso,& ad id uisum proximam causam habet,non principalem.de Fat.142 a,Non sequitur tamen,ut federe eos & ambulare principalibus causis definitum sit:

PRINCIPATVS,*tus.* dominatus,primæ.de N.31 b,Principatum id dico,quod Græci ἡγεμονίαν uocant,quo nihil in quôq; genere nec potest nec debet esse præstantius.& de N. 9 à, Theophrastus menti diuinum tribuit principatũ. Of. 47 a,Eloquentiæ ergo à maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus.& I.A.238 a, Cassio mea sententia dominatum & principatum dedisti:id est,eum plus quam cæteros ornaui.I.A.161 a,Cæsar qui tibi detulerat ex latronibus suis principatum.Orat.202 a,Qui eloquentiæ principatum petet.de Fin.101 a,Regius principatus. Tusc.15 a, Tenere principatum.de Nat.35 b, Sol,qui astrorum obtinet principatum.Ep.15 b,Delere principatum summorũ uirorum.de Fin.161 a,Principatus regius.Epi.54 a, Omnia delata ad unum sunt.de Vn.195 b,An mundus ab aliquo tẽporis principatu ortus est.de Clar. 193 b , Primas in causis agebat Hortensius.I.A.241 a,Gallia huius belli administrãdi principatum tenet.I.A.256 b,Qui huius belli feret principatum. Att.209 b,Sermo ita inducitur cæterorum,ut penes ipsum sit principatus. Ora.329 b, M. Antonius concupierat regium principatum.Of.3 b,Huic ueri uidendi cupiditati adiuncta est appetitio quædam principatus.Of.13 a, In hac elatione animi facillimè pertinacia & nimia cupiditas principatus innascitur.

PRINCIPIO .primò,initiò,primũ omniũ.de Di.124 a,Ius augurum diuinationis opinione principiò constitutum est,postea reipub. causa conseruatum ac retentum.de Ora. 102 b,& 138 b,Nam si quæreretur, &c.constituendum putarem principiò,quis esset,&c.de Finib. 52 a , Principiò inquam in physicis,quibus maximè gloriatur,primùm totus est alienus.Offic.3 a, Principiò, generi animantium omni est à natura tributum,ut,&c. Offi. 25 b, Principiò corporis nostri magnam natura ipsa uidetur habuisse rationẽ.Tusc. lib.2,C.Marius rusticanus uir cum secaretur,principiò uetuit se alligari.

PRINCIPIVM,*pij.* ἀρχὴ,initium primordium,principatus, introitus,exordium,proœmium, tyrocinium,rudimẽtum, incunabula, seminarium, origo, causa, semen, fons,stirps, ortus,autor,primum.de Fin. 138 b,Omnium rerum principia parua, sed suis progressionibus usa augentur.de Nat.6 a,Cuius principium aliquod sit,eius necesse est extremum. in Vat.31 b,Omnium rerum magnarum à dijs immortalibus principia ducenda sunt. de Cla.or.183 b , Omniũ causarum unum est naturale principium.de Sen.93 b , Animus semper agitatur,cuius motus nec principium nec finem habet.Tusc.159 b,Principij nulla est origo. nam ex principio oriuntur omnia , ipsum aũt nulla ex re alia nasci potest. & ibi multa pulchra de principio. Of. 3 a , Principia & causæ rerum.Acad. 19 b, Principia rerum, ex quibus omnia constanti&ibi de principijs rerum. de Fato 149 a,Qui protrusit cylindrum,dedit ei principiũ motionis , uolubilitatem aũt non dedit. & de Fi.110 a,Principijs à natura datis, &c. & 1 b,His initijs tanquam seminibus à natura datis, &c. pro Cl.20 a.Principijs cognitis multo facilius extrema intelligetis.Off.51 b,Hoc autem est principium urbis.& quasi seminarium reip.de Somn.130 b , Cæteris quæ mouentur, hic fons,hoc principium est mouendi.pro Coro.56 b, Qui pueritiæ tempus extremũ principium habuit bellorũ atq; impe-

imperiorum maximorum. Of. 62 a, Ea habemus principia naturæ, quibus parêre debeamus. de Natur. 1 a, Scientia est causa, id est, principium philosophiæ. pro Cæl. 49 b, Cuius criminis ego neq; principium inuenire, neque euoluere exitum possum. & pro Pom. 4 a, Cuius orationis difficilius est exitum, quàm principium inuenire. Brut. 91 b, Natum omnino est principium à me. Epist. 67 b, A' principio coniurationis usq; ad reditum nostrum. Orat. 216 b, Ad exitum à principio ferri, & à capite ita fluere, ut ad extremum ueniens consistas. de Fini. 114 a, A' principio instituere aliquid, idque perficere. de Natur. 22 a, Malè instituta ratio exitum reperire non potest. de Nat. 1 b, An à principio dij omnia fecerint. de Pro. 76 a, Iam inde à principio huius imperij. pro Corn. 63 a, Gaditani à principio fui generis ac reipubl. fluxerunt. pro Dom. 241 a, Dixi à principio me, &c. & de Clar. 178 b, de Diuinat. 126 a, Non poteras hoc à principio dicere? Top. 227 a, A' principio diuidere. & 224 a, A' capite arcessere. Attic. 89 b, A' principio audire amicissimè monentem. & Attic. 8 a, Attic. 125 a, & Orator. 207 b, A' primo. pro Syll. 180 a, De principio: id est, à principio. Offic. 7 a, & 11 b, Ea quæ proposui in principio. de Orator. 95 a, Exalbescere in principijs dicendi. de Orator. 102 b, Quod in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo. Att. 164 b, Medere amabo te, dum est ἀρχὴ. de Orat. 128 b, In utroq; autem genere dicendi & principia tarda sunt, & exitus tamen spissi & producti esse debent. de Legib. 159 b, Nunc iuris principia uideamus. & 163 a, Quocirca uereor committere, ut non bene prouisa & diligenter explorata principia ponantur.

PRIOR, *us*. superior, primus. Acad. 12 a, Priori posterius, posteriori superius non iungitur. & de Fi. 105 b, Quid posterius priori non conuenit? Ep. 17 a, Quod de Qu. Fratris negocio scribis, te priore æstate conficere non potuisse, &c. pro Plan. 270 a, Et ais prioribus comitijs Tarentinam tibi à Plancio esse concessam: id est, superioribus. & Epi. 189 b, Anno priore, id est, superiore. I. P. 79 a, Me quæstorem in primis ædilem priorem, prætorem primum populus Roman. fecit. de Cla. 272 a, Et si utriq; primas, priores tamen deferunt Lælio. de N. 26 b, Primùm, &c. deinde, &c. tum, &c. postremò, &c. nos autem quę priora duo sunt, sumamus: tertium & quartum puto in aliud esse tempus differenda. I. V. 265 a, Indignum hoc uideo uideri omnibus iudices, & id iã priore actione, cum hæc testes dicerent, intellexi: id est, prima. & 111 b, & 170 a, & 112 b, & 136 a, de N. 18 a, Itaq; in illis selectis eius sententijs, quas, &c. hæc, ut opinor, prior sententia est, quod, &c. de Ora. 160 a, Atq; illi placet ordiri à superiore pœane, à posteriore finire. pro Qu. 1 b, Priore loco causam dicere.

PRISCE'. prisco more, horridè, asperè. pro Cæl. 44 a, Seuerè, & grauiter, & priscè agere cum aliquo.)(. Remisse, leniter, urbanè.

PRISCVS, *a, um*. cascus, ut ait Ennius. antiquissimus. pro Pl. 232 b, Tusc. 153 b, Itaq; illud erat insitum priscis illis, quos cascos Ennius appellat. de Nat. 67 b, Ioues quoq; plures in priscis Græcorum literis inuenimus. de Ar. 250 a, Prisca illa seueritas, &c. pro Do. 238 a, Verbis priscis & penè solennibus bona alicuius consecrare. & de Ora. 101 a, Verborum prisca uetustas. de Nat. 70 b, Heroicis temporibus. & Off. 45 a, Bonis temporibus. I. A. 203 b, Veteres illi admodum antiqui. de Vniuer. 201 b, Credendum est ueteribus & priscis, ut aiunt, uiris, qui, &c. de Orato. 146 b, Illud quod loquitur, priscum uisus iri putat. & de Clar. 172 a, Verba paulò magis prisca.

PRISTINVS, *a, um*. uetus, antiquus. Epist. 5 b, Vt pristinam tuam dignitatem & gloriam consequare. pro Mil. 101 b, Vetus consuetudo fori, & pristinus mos iudiciorum immutatus est. Anteq. 94 a, Vt ego ad pristinum statum recidã. pro S. R. 43 b, Vestra pristina bonitas & misericordia. pro Clu. 56 a, Mulier incensa odio pristino. & pro Syll. 172 a, Ille labor meus pristinus, &c. I. V. 68 b, Restitui in antiquum statum: id est, pristinum.

PRIVANS, *tis*. ἀποστατικὸς. Par. 224 b, Sunt enim alia contraria, quæ priuantia licet appellemus latinè, græcè appellantur ἀποστατικά.

PRIVATIM. propriè.)(. Publicè. pro Quint. 3 a, Nec societas tibi quicquã debet, nec priuatim Quintius debuit. Ep. 56 b, Nulla enim me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria. pro S. R. 37 a, Si hanc ei rẽ priuatim S. R. mandauisset, &c. & ibid. In tanta re quæ publicè cõmissa est. Antequ. 192 b, Beneficia quæ singulis ciuibus priuatimq; dantur.

PRIVATIO, *onis*. amotio, diminutio, spoliatio. de Fin. 70 b, Quia dolori non uoluptas contraria est, sed doloris priuatio. & 56 b, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatem.

PRIVATVS, *a, um*. suus, domesticus, pprius.)(. Publicus, cũ potestate uel imperio. pro Sest. 8 b, Pro me uno ciue & bonos omnes priuato consensu, & uniuersum senatum publico consilio mutasse uestem. pro Quin. 3 a, Res quæ ipsius erant priuatæ. & ibid. Priuata domus. de Fin. 90 b, Verbis in dicendo quasi priuatis utuntur ac suis. At. 106 a, Illud priuatius non ascribis, &c. id est, magis ad me pertinens. pro Do. 222 a, XII. tabulæ uetant leges priuatis hominibus irrogari. de Ar. 248 b, Tua tum uirtus eadem fuit quæ priuato quondam proauo tuo. de In. 50 b, In fortuna quæritur, priuatus an cum potestate sit. Ep. 2 b, Cum imperio esse. de Sen. 81 b, Vita priuata nulla natura, sed aut, &c.

PRIVERNAS, *tis*. à Priuerno oppido. de Or. 129 a, Testificatur pater, se tibi Priuernatem fundum reliquisse. & ibi. Forte euenit, ut in Priuernati essemus.

PRIVIGNA, *gnæ*. Attic. 209 b, De uxore Tuberonis & priuigna neque possum iam abdere, neque Tuberonem uolo defendere.

PRIVIGNVS, *gni*. ad nitricum nouercam ue refertur. nam is dicitur, cuius alter non est uerus parens. sic etiam priuigna. pro Clu. 57 b, Mulier in priuignorum funus nupsit. Q. Fr. 523 b, Gabinium de ambitu reum fecit P. Sylla subscribẽte priuigno Memmio.

PRIVILEGIVM, *gij*. lex priuata homini irrogata. pro Do. 222 a, Vetant leges sacratæ, uetant XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari: id est enim priuilegiũ. de Lc. 103 a, In priuatos homines leges ferri nolue runt: id est enim priuilegiũ. pro Sest 17 b, Cum XII. tabulis sancitũ esset, ut neque priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, nisi comitijs centuriatis rogari posset. Par. 121 b, Familiaris tuus de te priuilegiũ tulit, ut si in opertum Bonæ deæ accessisses, exulares. pro Do. 218 b, An licuit tibi de peste ciuis indemnati ferre non legem, sed nefariũ priuilegium? & 235 b, Cum indemnatũ exturbares priuilegijs tyrannicis irrogatis. Postqu. 210 b, Priuilegij uim & crudelitatem autoritate honestissimorum hominũ & publicis literis confignauit. de Cla. 172 b, T. Libo rogationem in Galba priuilegij similẽ tulit. Att. 46 b, Quod cum Curione de priuilegio locutus es, est aliquid. de L. 186 a, Priuilegia ne irroganto.

PRIVO, *as*. aufero, adimo, abrogo, mulcto, orbo, spolio, dispolio, expolio, excludo, expertem facio.)(. Augeo, orno. Top. 224 a, Præpositio In, priuat uerbũ ea ui quã habebat. At. 144 a, Aegritudo me somno priuat. de Fin. 145 a, Democritus oculis se priuasse dicitur. & Aca. 9 b, Si quis aliquem oculis priuauerit. Ep. 54 b, Noli patriam multis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo. & 75 b, Sic me liberalitatis fructu priuas. con. Rul. 63 a, Non enim unus afficitur beneficio, sed unus priuatur iniuria. de Fin. 56 b, Priuari dolore. I. A. 222 b, Vos Ser. Sulpitium uita priuastis. & pro Rab. 91 b, Vt alter uita crudelissimè priuaretur. pro Quin. 13 b, Non modò honestè partis bonis, sed etiam cõmuni luce priuari. & pro S. R. 28 b, Priuare luce. Deseri uoluptatibus. L. Desero: id est, priuari. Attic. 12 b, Priuare aliquem exilio. pro R. P. 126 a, Demetrius aspide ad corpus admota, uita priuatus est.

PRIVS. antè. Attic. 62 b, Nihil prius mihi faciendum putaui, quàm ut tibi gratularer. pro Syll. 179 b, Cum in Capitoliũ nos senatum conuocassemus, nihil est actum prius. pro Q. 2 a, Prætor iudicium prius de probro, quàm de re maluit fieri. 141 b, Præstabo (si Cæsarem bene noui) eum prius tuæ dignitatis, quàm suæ utilitatis rationem habiturum. Amicit. 98 b, Quẽ fuit æquius, ut prius introrierã in uitam, sic prius exire de uita. Att. 244 a, Ad te antea atq; adeò prius scripsi. Tusc. 172 b, Antea enim Salaminam ipsam Neptunus obruet, quàm, &c. & ibid. Prius q; Bœotia Leuctra tollentur, quàm, &c.

PRIVSQVAM. antequam. de Or. 145 a, Sed priusquam illa conor attingere, proponam breuiter, &c. in Vat. 29 b, Quod ego simulac te aspexi, priusquam loqui cœpisti, sensi. Epist. 142 b, Tamen quid potius faciam, priusquam me dormitum conferam, non reperio. & 143 a, de Opti. 244 a, Vt ne quis corona donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset. pro Corn. 58 a, Ac priusquã aggrediar ad causam, &c. quiddam de communi conditione breuiter commemorandum uidetur. I. A. 160 b, Cui priusquam de cæteris rebus respondeo, de amicitia pauca dicamus. pro Mil. 121 b, Præclarè enim uixero, si quid mihi acciderit, priusquã hoc tantum mali uidero. Quint. Fr. 301 b, Ne de bonis quæ Octauij fuissent, diminui paterentur, priusquam Fundanio debitũ solutum esset.

PRO', uel *prob*. L. Proh. interiectio est, exclamationem, uocis rationem, & indignationem significans. I. A. 166 b, Quæ res unquam, prò sanctè Iupiter, in terris est gesta maior? Tusc.

58 a, Prò deûm hominumque fidem. & Tusculan. 237 b, Proh deûm atq; hominum fidem. in V. 255 a, Prò di immortales. &c.

PRO loco, uel in loco. Orat. 205 a, Ennius pro Afris immutat Africam. Item ibid. Quia quasi summittunt uerba pro uerbis. Item ibi. In quibus pro uerbo proprio subijcitur aliud. Or. 211 a, Sodes, pro si audes: malle, pro magis uelle. de Ora. 138 a, Ceres pro frugibus, liber pro uino. de Ora. 141 b, Dixit se dimidium eius quod pactus esset, pro illo carmine daturum. de Opt. 244 a, Verum pro uerbo reddere. de Sen. 91 a, incerta pro certis habere, falsa pro ueris. de Cl. 190 b, Hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille cum, &c. egisset, &c. & ibid. Sic nos summi oratoris uitio pro argumento ad diluendum crimen usi sumus. Qu. Fra. 302 a, Licinius seruus apud patronum Epicureum pro libero fuit. Bru. Att. 285 a, An hoc pro beneficio est habendum? pro Qu. 18 b, Ornamentis alicuius pro spolijs abuti. pro S. R. 20 a, Supplicia pro maleficijs suis metuere. I. V. 109 b, Sicilia nõ solùm pro penaria cella, sed etiã pro ærario Romanis fuit. Offi. 5 a, Communibus pro communibus uti: priuatis autem, ut suis. I. A. 171 a, Quoniam condemnatum esse, pro nihilo uis. L. Nihilum. Att. 286 b, Benefacta pro debetis exigimus. de Leg. 171 b, Præcepta, quæ imperiti pro salutaribus mortifera conscripserunt. I. A. 232 b, Bestia damnationem pro prætura putat. & 236 b, Tamen ego, pro decreto putarẽ. de Se. 81 a, Num censetis eum qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitum? id est, pro Lysimacho. pro Milo. 114 a, Vulnus quod acu punctum uideatur, pro ictu gladiatoris putari. I. V. 167 a, Cũ Verres iã pro dãnato mortuoq; esset. I. V. 221 a, Tibi Marcelli statua pro patibulo fuit. Acad. 43 b, Quibus uerbis consuetudo iam utitur pro Latinis. Atti. 25 b, Vnus Cato mihi est pro centum millibus. Att. 204 a, Iam istuc pro facto habeo. & de Inu. 72 b, Habere aliquid factũ pro infecto. Ep. 73 a, Rem non factam pro facta habeo. Att. 12 b, Hoc pro mercede uel pro præmio tibi erit. Epist. 89 b, Hæc pro certis ad te scribo. Att. 81 b, Omnia quæ certa non erunt, pro certo negato. de Inu. 58 a, Cum ambiguũ pro certo concesseris. de Diu. 130 a, Quæ dubia sunt, ea sumere pro certis atq; concessis. Tus. 232 a, Id sumunt pro certo & probato. Epi. 116 b, Pro beneficio dare aliquid alicui. Ep. 117 a, Pro absoluto haberi, Acad. 44 a, Vti aliquo uerbo pro Latino. pro Sest. 20 b, P. Sestius, qui pro occiso relictus est. pro Pl. 272 a, Si mancipium pro fabro aut pro textore emimus. Att. 240 a, Ludi pro festis penè funesti extiterunt. de Diui. 106 b, Potest accidere, ut signum aliquod dubiè datum pro certo sit acceptum. de Pro. 69 b, Occupare aliquid pro præmio alicuius facti. & ibi. a, Tribuere aliquid pro pignore. de Diuinat. 112 b, Aliquid pro certo futurum esse. I. P. 91 a, Non ne tibi nox erat pro die? caupona pro oppido? Att. 111 a, Sermone aliquo alicubi arrepto pro mandatis abuti. At. 117 a, Oram maritimam pro derelicto habere. At. 152 a, Pro certo habemus de Cæsaris aduentu. & ibid. Hoc pro certo habemus.. de Or. 143 a, Cum tu omnem autoritatẽ uniuersi ordinis pro pignore putares. aliter, propugnares. de Na. 58 b, Sui, ne putrefcat, anima p sale data est. I. A. 221 b, Reddita est ei tum à maiorib. statua pro uita. pro Mur. 138 a, Iudicij accusatoris in reum pro aliquo præiudicio ualere. Offic. 61 a, Nam esse pro ciue, qui ciuis non sit, iustum est non licere. I. S. 274 a, Qui patre nondum mortuo, pro hærede gesserit omnia. pro Ar. 187 b, Ita se iam tum gesit pro ciue. At. 176 a, Quib. in miserijs una est pro omnib. de Am. 111 b, Omnia alter pro altero suscipiat. I. V. 143 a, In scriptura Siciliæ pro magistro est quidam L. Carpinatius. Ep. 227 a, & I. V. 143. L. Scriptura. & At. 176 b, Terentius magnas operas in scriptura Asiæ pro magistro dedit. de Cl. 171 b, Metellus pro L. Cotta dixit, accusante Africano. pro Clu. 36 a, Hoc non modò nõ contra me ualet, sed etiam pro me est. de Or. 149 b, Hoc modò nõ pro me, sed cõtra me est potius. Of. 116 b, Antecedebat ut hæc tu pro rep. quæri existimare. de Or. 114 a, Ego pro sodali, & pro mea omni fama fortunisq; decerno. & ibid. Omnia semper pro amicorũ periculis, nihil unquã pro me ipso deprecor. de L. 180 b, Exigere aliquid pro sua parte. L. Pars. pro Mil. 109 a, Vẽdicare aliquid pro suo. pro Sest. 3 b, Nihil prætermissum est, quod aut pro rep. cõquerendũ fuit, aut pro eo disputandũ. de Orat. 96 b, Quæ pro nobis sunt amplificãda, quę pro aduersarijs sunt infirmanda. pro Do. 219 b, Idem pro salute mea populum Rom. obsecrauit. Posteq. 210 b, Qui populũ Rom. pro me tanquam pro fratre aut pro parente nõ solùm hortatus est, sed etiam obsecrauit. de Or. 91 a, Pro se quisq; eorũ certabat. Item: Pro eo ac, pro eo ac si, pro eo quantum, pro eo quod, pro eo quomodo. L. Pro eo ac, & cætera locis suis.

PRO secundum, uel ex, uel propter. Attic. 147 b, Spę tamen deducebar ad eam cogitationem, ut te pro tua admirabili ac singulari sapientia de concordia ciuium agi uelle arbitrarer. pro Pom. 7 a, Horum uobis pro uestra sapientia est habenda ratio. Ar. 130 b, Non enim pro tua prudentia debes illud solũ animaduertere, quod, &c sed, &c. Epist. 55 b, Reliqua tua pro tua prudentia considerabis. & 86 a, Nõ dubito pro tua singulari prudentia, quin perspicias, ii, &c. Ep. 2 : 8 b, Quæ quanquam ex multis pro tua claritate audiam, tamen ex tuis literis libentissimè cognoscam eadem. Quod & pro uetustate necessitudinis, & pro beneficijs uestris, & pro dignitate ipsius facere debeo. Vale. Epi. 257 b, Hæc pro tuo ingenio considera. Ar. 264 a, Tibi pro tuis summis beneficijs gratias agoid est, propter tua beneficia. I. A. 210 b, Pro mea perpetua cupiditate uestræ dignitatis augendæ, quæso oroq; uos, &c. & 243 a, Sed hanc mihi dissipationem, pro paterna necessitudine & coniunctione deposco, &c. de Orat. 105 a, Quem omnes amare meritissimò pro eius eximia suauitate debemus. pro Clu. 42 a, Qui à me pro eximia sua uirtute, summis honoribus, quos, &c. honoris causa nominatur. pro Mur. 144 b, Ego uos pro mea summa & uobis cognita in remp. diligentia moneo, pro autoritate consulari hortor, pro magnitudine periculi obtestor, ut, &c. pro Clu. 52 a, Quib. de reb. pro Cluentij uoluntate nimium, pro reipublicæ dignitate parum, pro uestra prudentia satis dixisse uideor. Of. 9 b, Videndum est, ut pro dignitate cuiq; tribuatur. Ep. 232 b, Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisq; parte ferre potuisset. Tusc. 172 a, Pro sua quisque facultate parat, &c. pro Qu. 3 a, Romæ mihi nummorum facultas est, quam, si sapies, communem existimabis, pro fraterna illa necessitudine, & pro nostra affinitate. pro Pomp. 4 b, Qui ad me pro necessitudine, quæ mihi est cum illo ordine, pericula rerum suarum detulerunt pro Cluen. 50 a, Si fieri hoc posse existimasset, pro illo odio, quod habet in ordinem equestrem fecisset, &c. contra Rul. 86 a, Hęc ego uos concupisse pro uestra stultitia atq; intemperantia non miror. I. C. 119 b, Vtorq; pro sua dignitate & pro rerum magnitudine, in summa fœderitate uersatur. pro Muren. 136 b, Neq; tamen senatus satis seuerè pro rei indignitate decreuit. Tusc. 203 a, Hæc nequaquam pro opinione uulgi extimescenda sunt. pro Arch. 191 b, Quæ de re pro mea consuetudine breuiter dixi. Attic. 189 b, Pro malis rectè habebam. I. V. 248 a, Ciuitatib. pro numero militum pecuniarũ summas describere. pro Cor. 67 a, Sic quæ ab hoc pro facultate huius, pro loco facta sunt, grata esse uobis debent. I. V. 90 a, In eam rationem pro suo quisq; sensu ac dolore loquitur. At. 243 b, Tibi pro tua natura semper placuisse est, &c. Of. 45 a, Quare faciendum est, modò pro facultatibus, &c. de Natur. 52 a, Huic disputationi pro tuo studio non est alienum te interesse. pro Font. 282 b, Videor hoc leuiter pro mea autoritate uobis præcipere posse. I. A. 155 a, Misi pro amicitia, qui hoc diceret, &c. I. V. 113 a, Is à Dione, pro hospitio, quod sibi cum eo est, cognouit, &c. I. A. 165 a, Querela misera quidem, sed mihi pro hoc gradu, in quo me S. P. Q. R. collocauit, necessaria. pro Pomp. 17 a, In quo omnes pro amplissimis uestris honoribus summam grauitatem esse cognoscitis. I. A. 190, Sunt impij ciues pro caritate reipublicæ nimium multi, pro multitudine bene sentientium admodum pauci. & 245 b, Sunt fortes illi quidem, sed propter memoriam rerum quas gesserunt, pro populi Romani libertate & dignitate nimis feroces: id est, ad libertatem & dignitatem. in A. 258 a, Pompeius, Cn. F. pro patris maiorumq; suorum animo, studioq; in rempublicam, suaq; pristina uirtute, industria, uoluntate fecit, quòd S. P. Q. R. pollicitus est operam suam, &c. ad Herennium 8 a, Pro testibus, à testibus, secundum testes. I. A. 170 a, Nunquam te mihi pro tuis in me iniurijs satis esse fructus putabas. I. A. 231 b, Quis est, qui pro rerũ atrocitate deplorare tantas calamitates queat? At. 128 a, Quod tibi facilè me probaturum pro tuo in me beneficio arbitrabar. Posteq. 204 a, Si pro uestris immortalibus in me meritis parum uobis cumulatè gratias egero, quæso, &c. Antequam. 194 a, Non turpitudine uitæ, non pro magnitudine scelerum, non propter reliquæ ætatis infamiam pœnas iure & lege persoluo. pro Domo 219 b, Quid mihi pro expectatione populi Romani, pro Cn. Pompeij meritis erga me, pro ratione mei temporis faciundum fuerit, non ignorant. pro Domo 234 a, Quam porticum pro amore, quem habetis in rempublicam, & semper habuistis, uestris manibus disturbare cupieretis. pro Domo 235 a, Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. Epistol. 204 a, Si pro meis pristinis opibus possem, &c. Epistol. 216 a, Achaiæ ciuitates pro horum temporum perturbatione felices sunt, quod, &c. Epistol. 215 a, Vt suum negocium, pro causæ ueritate & pro sua dignitate conficiat. ad Herenn. 6 a, Vt pro tuo in nos officio, & nostro in te studio munus hoc accumulatissimæ

tuæ

tuæ largiamur uoluntati. Ep. 76 b, Credo me quidem tibi pro animi mei uoluntate & pro ea spe facultatum, quantũ habebamus, quàm humanissimè potuerim rescripsisse. Tu. 203 a, Pro opinione uulgi. & 316 a, Pro rerum obscuritate. & Epist. 155 a, Pro magnitudine rei. Att. 1-3 b, Pro temporibus. & ibi. Pro rebus tuis gestis amplissimis. Attic. 106 b, & 111 b, Pro re nata. I.V. 211 a, Pro imperio & potestate. pro Cl. 33 a, C. Quintius illud iudiciũ pro potestate dũnitti iussit. Att. 126 b, Pro iure amicitiæ nostræ à te peto, &c. pro S. R. 24 a, Hunc pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis cõmodè potest. pro S.R. 43 a, Si omnes hospites huic pro patris eius hospitijs & gratia adesse uellent, is satis copiosè defenderetur. pro S.R. 35 a, Pro testimonio aliquid dicere. pro Clu. 45 a, Lentulus Popilium in iudicio de ambitu pro testimonio diligentissimè laud auit. I.V. 29 a, Sed hesterno pro testimonio te esse mentitum, paulo antè imprudẽs indicasti. Pro socio arbitrum. L. Socius, in fine.

PRO. ante. pro Mil. 101 b, Illa præsidia quæ pro tẽplis omnib. cernitis. I.A. 189 a, Pro æde Castoris sedens, &c. & 198 b, & 172 b, Pro æde Iouis Statoris hasta posita. pro Mil. Illa præsidia, quæ pro templis omnibus cernitis.

PROAGORVS Sopater. I. V. 211 a, Dionysiarchum ad se proagorum, hoc est summum magistratum, uocari iubet. & 220 a, Discedẽs mandat Proagoro Sopatro. ibidem, Proagorus refert ad senatum. & 221 b, Proagori Sopatri iussu.

PROAVVS, *ui*. aui paterni uel materni pater. pro Cæl. 44 a, Pater, auus, proauus, atauus. de Fini. 98 a, pro Muren. 127 a, Proauus L. Murenæ & auus prætores fuerunt. Attic. 205 b, Tuditanus proauus Hortensij. & de Cla. 183 b, Duo aui, & tres proaui.

PROBABILIS, *le*. uerisimilis, credibilis, tolerabilis, uẽdibilis. de In. 52 a, Probabile est id quod uere fieri solet, aut qđ in opinione positũ est, aut quod habet in se ad hoc quandã similitudinem, siue id falsum est, siue uerũ. de Fini. 102 a, Est autem officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit. & Offi. 2 b, Quod cur factum sit, probabilis ratio reddi potest. Ac. 26 b, Sed ea quæ uos percipi cõprehendiq;, eadẽ nos, si modò probabilia sint, uideri dicimus. Par. 116 a, Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. de Di. 111 b, Qui nihil sine aliqua probabili coniectura & ratione dicunt. de Or. 106 a, Alicuius disputationem nobis probabilem & propè uerã uideri. pro Cecin. 238 a, Honesto ac probabili nomine errorem obijci cuipiam. de Cl. 189 a, C. Sicinius probabilis orator, iam uerò etiam probatus. & 186 a, P. Antronius uoce magna, nec aliare ulla probabilis. & 189 a, Probabilis, tolerabilis, uendibilis, orator nõ satis uendibilis populo. de Cla. 180 b, Ingenium probabile. de Ora. 122 b, Semper existimaui iucundiorem & probabiliorem huic populo oratorem fore, qui, &c. de Or. 95 b, Discipulus probabilis. Offic. 20 b, Causam probabilem reddere alicuius rei.

PROBABILITAS, *tis*. ueriſimilitudo. Ac. 19 a, Multa sunt quæ nos fallunt probabilitate magna. & de Fi. 105 a, Captiosa probabilitas. & Ac. 26 a, Tusc. 234 b, Quodcũq; nostros animos probabilitate percussit, id dicimus.

PROBABILITER. credibiliter, uel ad hominum opinionem. Or. 208 a, Rem probabiliter exponere. & de Di. 83 a.

PROBATIO, *onis*. approbatio. pro Font. 277 a, Falsum est ob probationem precium datum, cum multa improbata sint.

PROBATOR, *oris*. approbator. pro Ce. 301 a, Huius ratiõis nõ modò inuentor, sed ne probator quidem fum. I.A. 116 a, Nihil interest inter suasorem facti & probatorem.

PROBATVS, *a, um*. spectatus. de Cl. 189 a, C. Sicinius probabilis orator, iam uerò etiam probatus. & ibid. C. Sicinius orator probatus ex hac inopi Hermagoræ disciplina. pro Pl. 264 b, Quib, si fuerit probatus, omnibus esse se probatum debet sperare. pro Mur. 156 b, Prætura probata in iure, grata in munere. de Ora. 95 a, Cæterarum artium homines spectati & probati. Top. 227 b, Vita constans & probata. pro Cec. 287 a, Probatissima fœmina. ad Her. 4 b, Virib. probata Numantia.

PROBE. rectè, bene, præclarè. de Orat. 161 a, Antipater ille, quem tu probè Catule meministi. Atti. 205 a, De aquæ ductu probè fecisti. de In. 56 b, Probè teneo. & Ep. 24 b, Quod cum probè scirem, &c. At. 68 a, De Saturnio curasti probè. de Or. 104 b, Quem hominem probè commeminisse se aiebat. Ep. 23 a, Ad Amanum exercitum adduxi, satis probè ornatum auxilijs. Tusc. 193 b, Oculus perturbatus nõ est probè affectus ad suum munus fungendum. Tusc. 167 a, Hoc igitur probè stabilito, &c. de Or. 199 b, Thucydides res gestas narrat grauiter sanè & probè. & Of. 13 a, Itaque probè diffinitur à Stoicis fortitudo, cum dicunt, &c. At. 102 a, Illud probè iudicas. de Clar. 178 a, De Seruio probè dicis. & Tusc. 180 b, Probè dicis, sed, &c.

PROBITAS, *tis*. bonitas, integritas, uirtus. de Am. 101 a, pro Plan. 272 a, Virtus, probitas, integritas, in candidato requiri solet. Ep. 208 a, Cum separatim de probitate eius & morib. dicturus essem. de Or. 95 a, Pudor, qui nõ modò nõ obsit, sed etiam probitatis cõmendatione prosit. & 128 a, Probitatis cõmendatione boni uiri speciem tueri. At. 197 b, Pædagogi probitas. de Am. 101 b, Ab altero propter probitatẽ eius nõ alienos animos habemus. & ibi. Tanta uis est probitatis, ut eam uel in hoste diligamus.

PROBLEMA, *tis*. At. 186 a, Iam explicandum est προβλημα, & 214 a, προβλημα ἀχρηιόλεκτον. L. Quæstio.

PROBO, *as*. approbo, assentior, laudo, aliquid mihi probatum est, planum facio, fidem facio, argumentor, signis ueritatem illustro, credere facio, testimonio sum, persuadeo, do ceo, firmo, agnosco.) (. Improbo. pro Mil. 116 b, Nunc uerò quis est qui non probet? qui non laudet? id est, id factum. & 152 a, Meum factum probari abs te gaudeo. de Or. 104 a, Quæ à Platone dicta sunt, non probari in populis & ciuitatibus. Epist. 7 a, Sed hæc sententia sic & illi & nobis probabatur, ut, &c. de Fini. 105 a, Minimè uerò probatur huic disciplinæ, amicitiam propter utilitates ascisci aut probari. I.C. 101 b, De te autem Catilina, cum quiescunt, probant, contra Rul. 65 b, Hoc senatus probat, nec populus est in alia uoluntate. pro Cor. 63 b, Sed paucis ipse uerbis causam illam grauitate sua defendit & probauit. pro Do. 224 b, An eam causam probare non poteram? cuius tanta bonitas est, ut ea ipsa non modò se, sed etiam me absentem per se probarit. I.V. 219 b, Non uereor, ne hoc officium meum P. Seruilio iudici non probem. At. 61 b, Libros oratorios in manibus habeo, quos (ut spero) tibi ualde probabo. de Or. 91 b, Probas mihi ista Crasse quæ dicis: id est, persuades. & cõtra Rul. 87 b, Si quæ dixero, uobis probabo. At. 2 a, Spero tibi me causam probasse. pro Qu. R. 45 b, Quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conatur. pro Mur. 124 b, Vt uobis rationem mei facti probem. I.V. 78 a, Probabo Verrem contra leges pecunias cepisse. de Fini. 54 b, Et tibi magnitudinem solis probabo. Epist. 58 a, Bonis uiris probare quod sentias. de Fini. 54 b, Probare alicui quod dicas. Epi. 14 a, Tantum contendere, quantum probare alicui possis. Ep. 201 b, Aᵗ magistris cum contenderem de proferẽdo die, probauerunt mihi sese, quo minus id facerent. & de Fini. 81 b, At multis se probauit. Epist. 107 a, b, & 166 b, Cum grauiter ex intestinis laborarem. neq; ijs qui opera mea uti uolebant, probarem me non ualere. pro Cæl. 44 b, Vel seuerissimis disceptatorib. M. Cælij uitam me probaturum esse cõfido. de Or. 123 b, Carneades nullam unquam rem defendit quam nõ probarit: nullam oppugnauit, quam nõ euerterit. pro Fl. 163 b, 164 a, His tu epistolis recitatis, his multerculis productis, illo absente autore laudato, tãtum te crimen probaturum putasti? pro Syl. 167 a, Rationem facti sui & cõstantiam officij omnibus probare. de In. 65 a, Quod uerum est, pro uero probare. I.V. 163 b, Probare triticũ.) (. improbare. de Op. 244 a, Probare picturam. Tabulis hoc Censorum, memoria multorum firmabo & probabo, L. Firmo. At. 83 b, Habes causam meã, quæ si Bruto nõ probabitur, nescio cur illũ amemus: sed auunculo eius certè probabitur. pro Lig. 137 a, Qua in legatione omnib. ita se probauit, ut, &c. id est, satisfecit, se cõmendauit. At. 85 b, Quod ego ambobus negaui, & ijs probaui, &c. & ibid. Quod uereor tibijpsi ut probẽ. At. 86 a, Quos libros tibi tam probari gaudeo. Att. 91 a, b, Hæc à me ordine facta, puto me Bruto probaturum, tibi nescio, Catoni certè probabo. Att. 132 a, Non mihi satis idonei sunt autores, qui à te probantur. Att. 139 b, Consilium factumque nostrum ab Sexto probatur. Attic. 142 a, Consilia ex euentu, non ex uoluntate à plerisq; probari solent. At. 258 b, Consilium te probare facilè patior. Att. 254 a, Sic ei probatum est quod ad te scribo, ut ipse crediderit.

PROBROSVS, *a, um*. ignominiosus. pro Font. 281 b, Probrosum crimen.

PROBRVM, *bri*. dedecus, cõuicium, maledictum. I.V. 184 a, Ego istũ uelim ex paternis probris ac uitijs emergere. pro Dom. 239 b, Tuum scelus meum probrum putas esse oportere. Item: Illis inimicorum iniuria probro nõ fuit. pro S. R. 26 a, Vita rustica, quam tu probro & crimini putas esse oportere. & in Vat. 30 a, Magno tibi probro futurum est, si, &c. pro S.R. 29 b, Sumptus effusi cum probro atque dedecore. Attic. 176 a, Epistolæ plenæ omnium in me probrorum. pro Cæl. 46 b, Inferre probrum alicui. de Orat. 135 a, Obijcere probra alicui. Tusculan. 148 b, Obijcere alicui ut probrum, quòd saltarit. pro Flacc. 156 b, Aliquem probris omnib. maledictis q; uexo. pro Do. 228 b, In isto tuo maledicto

dicto probrum non modò mihi nullum obiectas, sed etiã laudem illustras meam. pro Qu. 2 a, Prætor iudicium prius de probro, quàm de re maluit fieri. Of. 12 b, Itaq; in probris maximè in promptu est, si quid tale dici potest, &c. I. A. 179 a, Probri infimulasti pudicissimam fœminam. de Sen. 85 b, Tam perdita libido, quæ cum probro priuato coniungeret imperij dedecus.

PROBVS, *a, um*. bonus, moratus, bene institutus, spectatus, integer, frugi, religiosus, castus, officiosus, antiquus, purus, pudens. de Orat. 125 a, Probus, bene moratus & bonus uir. & I. V. 184 a, Nauus & pudens & probus filius. de Di. 119 b, At hoc ne homines quidem probi faciunt. de Orat. 104 b, Cum esset ille uir exemplum, ut scitis, innocentiæ, cumque illo nemo nec integrior esset in ciuitate neq; sanctior. Tusc. 186 a, Sic imperabat, ut iustus parens probis filijs. Orat. 213 b, Probæ res, lecta uerba. Ora. 203 b, Poeta peccat, cum probam orationem affingit improbo. Off. 21 a, Si in ipso ioco aliquod probi ingenij lumen eluceat. Acad. 25 a, Probũ nauigium. At. 159 a, Pulsus est modestior rex, & probior, & integrior. Off. 55 a, Ob eam credo causam, quòd insit in his aliquid probi, &c.

PROCACITAS, *tis*. petulantia. de Rep. lib. 4, teste Nonio, Itaq; à petendo petulantia, à procurando, id est poscendo, procacitas nominata est. in Sal. 272 b, Non enim procacitate linguæ, uitæ sordes eluuntur. & 275 b, Define morbo isto procacitatis uti.

PROCAX, *cis*. petulans. pro Cæl. 49 a, Temeraria & procax mulier. de N. 4 b, Academia procax. & pro Cæl. 47 b, Vt nõ solùm meretrix, sed etiam procax uideatur. Epi. 102 a, Scio te non esse procacem in lacessendo.

PROCEDO, *dis*. processum efficio, progredior, æquabiliter ingredior, serpo. de Fi. 120 b, Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in uirtute, quo minus miserrimus sit, antequã ad eam peruenerit. & 111 a, Longè ad uirtutem processerunt natura ac doctrina. Epist. 259 b, Ad Cassodem stadia CXX. processimus. de Arusp. 255 a, Longius processit, in ipsum Pompeium inuehi cœpit. & Ep. 149 a, Procedere in dies lõgius. & de Cl. 186 b, Longius autem procedens, uidebatur, &c. de Fin. 100 a, Qui processerit aliquantulum ad uirtutis aditum. & 91 a, Qui in philosophia tantũ processeris. Ora. 214 a, Isocrates se tantum, quantum ætate procedebat, relaxabat à nimia necessitate numerorum. de Inu. 48 b, Si non longius quàm quod scitu opus in narrando procedetur. Tusc. 201 b, Tempus procedens mitigat ægritudinem. I. V. 254 b, Procedit in publicum uini plenus. de Or. 131 b, & pro Fl. 148 a, Pusillus testis processit. Att. 127 a, Itaq; Cales processi, ut ibi consisterem. At. 255 b, Cùm stadia circiter trecenta processissem, reiectus sum. At. 94 b, Et si (ut spero) te hęc legente aliquantum tamen uiæ processero. & 207 b, Ille assiduo cursu cubitum nullum processit. de Na. 55 b, Perspicuum est enim, quo corporum lenocinia processerint. de Diuin. 98 b, Posteaquam philosophia processit, nemo aliter philosophus senfit. de Diu. 105 a, Cæsar cum purpurea ueste processit. Tusc. 239 a, Procedere obuiam alicui. pro Se. 18 a, Huic ad urbem uenienti tota ciuitas obuiam processit. pro Cæl. 52 a, Qui se nunquam profectò, si in istum locũ processerint, explicabunt. Postqu. 206 b, Cum à trib. pleb. consul in concionem productus esset, primũ processit, qua autoritate uir. de Cl. 167 a, Procedere in solem ex umbraculis. de Na. 32 a, A' primis ad ultima procedere. Or. 200 b, Procedere ætate. de Cl. 180 b, & pro Clu. 40 b, Is processisset honoribus longius, nisi, &c. de Cl. 176 b, L. Cotta in mediocrium oratorum numero dicendi non ita multum laude processerat. de Fin. 54 a, Vt ratione & uia procedat oratio. Epist. 179 a, Non imitor ἀκαιρισμὸν tuum, altera iam pagella procedit. de Vn. 200 b, Aliqua bifariam contrariè simul procedentia. de Ora. 95 a, Nonnunquam summis oratoribus, non satis ex sententia euentum dicendi procedere. & I. V. 199 a, Si processit. Epist. 287 a, Omnia, ut spero, prosperè procedent. pro Mil. 122 a, Cui bene quid processerit, eum multum prouidisse dicimus. Epist. 122 a, Quibus cum parum processisset, ut, &c. pro Cluent. 55 a, Alicui nequaquam, ut sperasset, ea quæ cogitasset, procedere. I. P. 90 b, Mihi ipsa Roma propè conuulsa sedibus suis ad complectendum conseruatorem suum procedere uisa est. I. A. 204 a, An hoc uidit puer, si ætate processerit non uidebit? & 256 a, Pergit in mea maledicta, quasi uerò ei pulcherrimè priora processerint. de Se. 87 a, Liuius usq; ad adolescentiã meã processit ætate.

PROCELLA, *le*. tempestas. de N. 69 b, Imbres, nimbi, procellæ, turbines. & Off. 36 b, Primùm ab inanimis, procellas, tempestates, naufragia. pro Dom. 241 a, & 218 a, Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis. I. C. 118 b, Circunspicite omnes procellas, quæ impendent, nisi prouidetis. I. V. 68 a, Quoniam criminum uim subterfugere non poterat, procellam temporis deuitauit.

PROCERES, principes. Ep. 210 a, Audiebam enim nostros proceres clamitantes, &c.

PROCERITAS, *tis*. longitudo. de Na. 50 b, Quæ autem aliorum sunt, adiuuantur proceritate collorũ. & Or. 217 b, Breuitas pedum.)(. Proceritas pedum. pro Cæl. 45 a, Candor huius te & proceritas, & uultus oculiq; perpulerunt. de Se. 89 b, Cum admiraretur proceritates arborum, &c.

PROCERIVS, longius. de Orato. 163 b, Brachium procerius proiectum.

PROCERVS, *a, um*. longus. de Natu. 21 a, Corneum procerumque rostrum. & de Clar. 194 a, Procerum & tenue collum. de Legibus 156 a, Procera & tenera palma. de Orator. 160 a, Anapestus procerior quidam numerus. & ibid. b, Numeri proceri & liberi, ut pæan. de Legib. 159 a, Procerissima populus.

PROCESSVS, *sus*. progressus. de Clar. 186 a, Gradus tuos & quasi processus dicendi studeo cognoscere. de Clar. 190 a, Itaque tantos processus efficiebat, ut euolare, non excurrere uideretur. Orator. 217 b, Sed iam is qui audit, fauet, processumque uult. pro Pomp. 8 b, Ex his locis à militibus nostris reditus magis maturus, quàm processus longior quærebatur.

PROCI, *orum*. qui eandem amant & petunt. Ora. 211, Fabrũm & procũm audeo dicere, non fabrorum & procorum. & de Cl. 170 b, Carmina quæ apud Homerum in Phæacum & in procorum epulis canuntur. Ibid. 196, Vt hos ignotos, & impudentes procos repudiemus.

PROCINCTVS, *ctus*. de Nat. 27 b, Testamentum in procinctu. de Ora. 104 b, Facere testamentum in procinctu sine libra atq; tabulis: id est, in castris, fine solenni illo testamentorum ritu.

PROCLAMATOR, *oris*. præco, cantor. de Orat. 102 a, Nõ enim causidicum nescio quem, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus.

PROCLAMO, *as*. uociferor. I. V. 257 b, Adsunt, defendunt, proclamant, fidem istius, quæ nusquam erat, implorant.

PROCLIVIS, *ue*. propensus, facilis. Par. 233 a, Adolescentia procliuior est ad libidinem. Tusc. 227 a, Vt alius ad aliũ morbum propensior, sic alius ad alia uitia procliuior. & 214 b, Quia procliues ad eas perturbationes sunt. Tusc. 218 a, Incitata semel in procliue labũtur. Procliue.)(. Laboriosum. Top. 226 b, Procliuia anteponuntur laboriosis. Amicit. 109 a, Amicitia remissior esse debet, & ad omnem comitatem facilitatemq; procliuior. Off. 47 b, Sed cum in hominibus iuuandis aut mores spectari, aut fortuna soleat, dictu quidem est procliue.

PROCLIVITAS, *tis*. facilitas. Tusc. 214 b, Atq; hæc aliorũ ad alios morbos procliuitas latè patet. & 215 a, Procliuitas ad ingrotandum. Sed hæc in bonis reb. quòd alij ad alia bona sint aptiores facilitas nominetur, in malis procliuitas, ut significet inclinationem, &c.

PROCLIVIS. Or. 215 a, Breuitate & celeritate syllabarũ uerba procliuius labuntur. & de Fi. 144 b, Procliuius currit oratio. Antea 194 b, Qui sperant, facilius & procliuius ad laudem nobilitatis peruenient.

PROCONSVL. qui ad prouinciam gubernandam cum potestate consulari mittebatur. pro Pompeio 15 b, & I. A. 234 a, Cum esset non nemo in senatu, qui diceret non oportere priuatum mitti proconsule, L. Philippus dixisse dicitur, non se illum sua sententia proconsule, sed proconsulibus mittere. de Diuinat. 124 b, Quàm multi anni sunt, cum bella à proconsulibus & prætoribus administrantur. pro Pom. 15 b, Eques Rom. ad exercitum maximũ proconsule missus est.

ΠΡΟΚΟΠΗ'. id est, progressus, scilicet in studijs literarũ. Att. 245 b, Tandem à Cicerone tabellarius, & meherculè literæ *winwμάνως*, quod id ipsum *ψεγομένῳ* aliquam significaret. Sic enim legendum est, non Perspicaciam.

PROCRASTINATIO, *onis*. I. A. 260 b, Plerisq; in reb. gerendis tarditas & procrastinatio odiosa est.

PROCRASTINO, *as*. differo, tardo, tempus differo, in diẽ ex die differo. ad Br. 90 b, I. V. 104 b, Iste uerò nõ procrastinat, locare incipit. & pro S. R. 22 b, Ac primò rem differre quotidie ac procrastinare cœperunt. & I. V. 127 a, Ita illi nõ procrastinant. & 223 b, Res non procrastinatur. ad Br. 90 b, Si ea, quæ ex tempore suscepta sunt ut agerentur, non tarda & procrastinata essent.

PROCREATIO. ortus, partus. L. Volucris. de Diui. 128 b, Dissimilitudo locorum dissimiles hominum procreationes habet.

PROCREATIO. proles, progenies. Anteq. 192 b, Qui charissimam uestram procreationem sibi esse duxit.

PROCREATOR,*oris*.genitor.de Fini.141 b,A' primo satu quo à procreatorib.nati diligũtur.& de Vn.199 b,Procreator ille mundi Deus.de Fi.110 a,Vt ij,qui procreati essent, à procreatoribus amarentur.

PROCREATRIX,*cis*.L.Parens.

PROCREO,*as*.creo,pario,gigno,uitã trado,liberos ex aliqua suscipio.de N.52 a,Quæ multiplices fœtus procreant, ijs mammarum data est multitudo.de Sen.88 a,Terra,quæ ex minutissimis seminibus tantos truncos ramosq; procreat.& de Di.114 b,Et earum rerum, quas terra procreat, ubertatem. Anteq.196 a,Non magis me mea causa puto esse natum,quàm reip.procreatum.de In.59 a, & de Fini.104 b,Ille ex uxore duos filios procreauit.&Tus.249 b,Procreare liberos. de Fin.73 a,Procreandi uoluptas.de Leg.169 b, Hoc solũ,in quo tu ortus & procreatus es.At.Procreare periculum alicui.de Leg.188 a,Tribunatus, cuius primum ortum inter arma procreatum uidemus.At.36 b,Mihi periculum procreatur ab amicis,&c.

PROCREATVS.natus.de Fi.103 a,Vt natura & procreari uellet,& diligi procreatos non curaret.

PROCLVDO,*dis*.exacuo. Sed procudimus malleo, acuimus & cote,& malleo.de Or.154 a,Non solùm acuenda nobis,neq; procudenda lingua est,sed,&c.Vir.Geor.lib.2,Dum procudit arator Vomeris obtusi dentem.

PROCVL.longè,longius.)(.Propè.pro Cor.63 a, Cn.Pompeius procul à Gaditanorum mœnibus acre bellum gerit. pro Pomp.14 b,Insula Delos tam procul à nobis in Aegeo mari.de Or.136 a,Procul à terra abripi. Epi.241 b,Nõ procul à suis finibus.Ep.33 b,Procul enim sum ab re ipsa.Ac.41 b,Cœlestia procul esse à nostra cognitione. contra Rull. 83 b,Hæc quæ tam procul erant à conspectu imperij. de In.43 b,Procul remotus à uero.Tusc.236 b,Procul ab omni impetu.Epist.99 a,Patria procul.I.Ar.Et procul aռturo. pro Mil.111 a,Sciebat Pompeium in Alsiensi esse procul inde. in V.118 b,Non quæsiuit procul alicunde, quem illam pecuniam diceret abstuliſſe.I.C.110 b, Qui iam non procul, sed hìc præsentes defendent,&c.de Le.181 a,* Sepulchrũ, quod procul ad fontis aras,&c.de Or. 99 b, Cuicunq; particulæ cœli, quamuis esset procul, immutata lumina putabat. pro Planc. 265 a, Procul apparere.& de Clar. 192 a,Procul uidere aliquid.de Orat.122 b,Subauscultando procul quid narretur,attendere. de Se.87 a,Procul spectare aliquid.)(. Propè intueri aliquid.

PROCVRATIO,*onis*.curatio,administratio, gubernatio. de N.1 b,Sunt qui nullã putant habere rerum humanarum procurationẽ deos.& 34 b,Epicurus deos omni procuratione atq; actione priuat.de Ar. 254 a,Saturnium quæstorẽ à sua frumentaria procuratione senatus amouit.de Or.193 a,Si est idem in procuratione ciuitatis egregius.& pro Sest. 18 a,Procuratio negocij & muneris publici.Ac. 41 a,Dũ me reip.nõ solùm cura,sed quædã etiã procuratio multis officijs implicatũ & constrictũ tenebat.& Of.17 b, Procuratio reip.de Di.101 a,& de Le.176 b,Vt suæ plena procuratio fieret.de Ar.258 a,Constituendæ nobis sunt procurationes & obsecratio.pro Deiot.150 b,Nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis utebatur.de Leg. 183 b, Et huic procurationi certum magistratum præfecerat.Atti.53 b,Ad eius procurationem Cæsar uocabatur.

PROCVRATOR,*oris*.qui aliena negocia procurat, qui alieno præpositus est negocio,qui alteri operam dat,cognitor,qui alterum absentẽ in iure defendit.Atti.66 a,& 261 a, b, Nihil interest utrum per procuratores agas, an per te ipsum.Ep.92 a, Teneor tamen dum à Dolabellæ procuratoribus exigã primã pensionem.de Ora.106 b , Si mandandum aliquid procuratori de agricultura,aut imperandum uillico sit.I.V.121 a,Procuratores postulant, ut se ad leges suas reijciat.pro Qu.4 b, Libellos Sex.Alphenus procurator F. Quintij deijcit.& ibid.Denunciat se procuratorem. & 11 a, Hìc quoq; constat procuratoris diligentis officiũ.pro Cec. 296 a,& 295 b, Qui legitimè procurator dicitur, qui alieni negocij aliquid gerit,alieno præpositus negocio, penè dominus & alieni iuris uicarius. Att.231 a, Cum Pyliæ nostræ uillam ad Lucrinum,uillicosq; procuratores tradidissem. I.A.233 a,Cuius bona modò proscripta uidimus, tanta est procuratorum negligentia.

PROCVRATRIX,*cis*.gubernatrix.de Fin.110 a, Sapientia totius hominis custos & procuratrix.

PROCVRO,*as*.curo,gero,administro,guberno.Ep.198 a,Is procurat rationes negociaq; Dionysij nostri.At.141 a,Itaq; nunc Romæ omnia negocia procuro.& I.V.181 a, Procurare negocium alterius in decumis. Qu.Frat.328 a,In quo etsi nihil procuro,tamen nihil curare uix possum. pro Syl.177 a,Sylla procurante eius rem & gerente.Epi.114 a,Quomodo regnum illud se habeat, quis procuret, diligenter mihi perscribas.Att.97 b,Procura quantulacunq; est,Precianam hæreditatem.

PROCVRO.expio.de Di.80 b,In monstris interpretandis procurãdisq; magna uis esse uidetur, in aruspicũ disciplina.& 135 b,Quẽadmodũ ea procurẽtur atq; expientur.

PROCVRRO,*ris*.excurro. ad He.38 b,Sed ut productus studio ultrà facilè procurras.

PROCYON,*nis*.canis minor,sic dictus quòd ante siriũ canem oriatur.de Nat.48 b,Anticanis graio procyon qui nomine fertur.

PRODEO,*dis*.exeo,procedo. de Orat. 141 a, Paulo pòst esse ferunt nunciatum Simonidi,ut prodiret.& Orat.219 a,Missos faciant patronos,ipsi prodeant.pro Flac.150 b, &153 a, Testes unà ex domo prodeunt. Attic.125 b,Scio te in publicum non prodire. de Cla. 168 a,Eloquentia serò prodijt in lucem.Epi. 79 a, Prodire in aciem. I.V.65 b,Si hæc consuetudo serpere ac prodire cœperit. pro Mur. 140 b , Prodire obuiam alicui.& Epi.39 a,An ego tibi obuiam non prodirem? & I.A.171 b,Homines obuiam prodeuntes.Offic.23 a, Cauendum est etiam si ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas.Off.26 a,Vt in scenam fine subligaculo prodeat nemo.

PRODICTA dies.pro Do.222 a, Ne nisi prodicta die quis accusetur.ibi.Quarta fit accusatio trinum nundinum,prodicta die,qua die iudicium fit futurum.alij legebant,prodita,alij prædicta die.

PRODIGE'.effusè.in A.252 a,Prodigè uiuere.

PRODIGIVM,*gij*. monstrum, portentum, ostentum. L. Monstrum.in Ver. 225 a, Multa sæpe prodigia uim eius numenque declarant. I.P.81 a, P. Clodius fatale portentum prodigiumque reip. I.V.286 b , Non mihi iam furtum , sed monstrum ac prodigium uidebatur. de Diuin. 99 b,Prodigia quia prædicunt aliquid.pro Li.138 b , Hæc sunt prodigijs similia.

PRODIGVS,*a,um*.profusus, effusus nepos, luxuriosus, nepos dissolutus.perditus,nimius.)(.Parcus, diligẽs. ad Her. 35 a,At.282 a,Cicero in honorib.decernẽdis erat nimius & tanquam prodigus. I.C.120 a,Homo largitor & prodigus. Of.44 b,Omnino duo sunt genera largorum, quorũ alteri prodigi, alteri liberales. prodigi qui pecunias profundunt in eas res,quarum,&c.liberales autem, &c. contra Rull. 61 a, Disperdere & dissipare possessione s à patre relictas,& esse neporẽ in suo patrimonio. pro S.R.29 b , Sumptus effusi cum probro atq; dedecore.I.C.106 a,Patrimonia sua prosuderunt,fortunas suas abligurierunt.pro S.R.22 a , Largè effusèq; donare. & 41 b,Sumptus profusus.

PRODITIO,*onis*.Ep.68 a,Multorum in nos perfidiam,infidias,proditionem notabis.Epi.68 a, Ac.8 a,Amicitiarum proditiones & rerum publicarum.

PRODITOR,*oris*.desertor, oppugnator patriæ. Antequã. 194 a,pro Sext.Rosc.38 a,Iste qui initiò proditor fuit, deinde perfuga.pro Syl.184 a, Ne extinctor patriæ ac proditor appelletur. Postquam. 200 b,Cum uiderem homines, &c.aut proditores esse, aut desertores salutis meæ. pro Se. 6 b,& Epistol.5 b,Consul proditor nostri imperij. Epistol. 184 b,Proditor patriæ.)(. Proditor.de Finibus 193 b , Pullus Numitor.

PRODITVS,*a,um*. pro Do.222 a, Quarta fit accusatio trinum nundinum prodita die.aliter,prodicta die.Atti.lib.3, Ego proditus , inductus , coniectus in fraudem. pro Rab. Posthu.Imago ad memoriam posteritatis prodita.de Off. 69 b,Regnum à Tantalo & Pelope proditum.pro Arc.Virtutes literis proditæ.L.Enitesco.

PRODO,*das*. trado, desero. I.V.208 b, Eriphyla uiri salutẽ prodidit.& Postqu.202 b, Qui per simulationem amicitiæ nefariè me prodiderunt.pro Clu.47 b, Ab amicis uidelicet imprudentes prodimur.de Diui.116 a,Vrbem philosophiæ (mihi crede)proditis,dum castella defenditis. I.P. 91 b, Cũ prodebas caput & salutẽ meã mercede prouinciæ. pro Fla. Quẽ ego sum secutus,is me deseruit ac prodidit.Qu.F.304 a,Amici partim deseruerunt me,partim prodiderũt. & pro Ce.294 a,Aliquem non solùm relinquere, sed etiam prodere.de Fin. 97 a,Prodere patriam hostib.&I.V.257 a,Prodere classem hostib.Ac.8 a,Prodere decretum.Acad. 7 b, Qui statuit omnem cruciatum perferre potius, quàm aut officium prodat,aut fidem.I.A.227 b, Qui causam ueteranorũ prodi nolunt.

PRODERE.tradere,mandare,scribere.de Leg.179 b, Sacra deinceps familijs produntur,& sunt perpetua.Qu.Fra.298 b,Gloria tua tibi est communicanda mecum , & prodenda liberis nostris.Offic.69 a , Regnum quod à Tantalo & Pelope proditum iure obtinebatur.de Vn. 201 a, Itaq; eorum uocabula nobis prodiderunt. pro Flac. 151 b , Ne periculosam imitationem exempli reliquis in posterum proderetis.

pro

pro Fl.151 b,In hoc reo ne quod pernicioſum exemplũ procetur,pertimeſco. Epi. 113 b, Prodere memoriã alicuius rei poſteris.I.V.243 a,Imagines ad memoriã poſteritatem que prodendam.de Or.100 a, Quia memoria ſic eſſet proditũ, quem pater,&c.de Or.144 a,Sermonemq; L.Craſsi memoriæ prodamus.& de Cl.165 a,Memoriæ proditũ eſt,poetas nobiles poetarũ æqualium morte doluiſſe.I.V.85 b, Quod eſt proditum memoriæ ac literis.de Cl.168 a,& 169 b, Ante Solonis ætatem de nullo ut diſerto memoriæ proditũ eſt. Ep.89 b,In uirorũ fortiũ factis memorię prodendis. Of.72 a,Vt quidam poetæ tragici prodiderunt. Tuſc.154 a, Si coner eruere,quæ Græci ſcriptores prodiderunt. Tuſc.170 b, Quidam cuius ne nomẽ quidem proditũ eſt. pro Pl.279 a, Hæc de ſapientiſsimis uiris monumenta nobis literæ prodiderunt,non ſemper,&c.pro R.P.125 a, Imago ad memoriam poſteritatis prodita.pro Mi.117 b,Maiores noſtri qui ſacra, qui cerimonias & ipſi ſanctiſsimè coluerunt, & nobis poſteris ſuis prodiderunt.

PRODERE.proferre,edere,indicare.pro Mil.106 b,Iter eo die Miloni erat Lanuuiũ ad flaminẽ prodendũ, quòd erat dictator Lanuuij Milo. pro Mil.110 a, A` dictatore Milone prodi flaminem neceſſe eſt.pro Do. 221 a,Interrex, quem & ipſum patriciũ eſſe,& à patricio prodi neceſſe eſt.de L. 184 b,Deinde etiam deinceps poſteris prodebatur.de Le.185 b, Auſpicia patrum ſunto, ollíq; ex ſe produnto,qui comitijs creare conſules ritè poſsint. de Le. 186 a,Is quem produnt patres conſulum rogandorum ergò.

PRODROMVS,*mi*.præcurſor.At.6 b,Pompeiani prodromi.& 155 a,Prodromi nulli.

PRODVCO,*cis*.duco,in longius duco, profero, proueho, promoueo.Off.67 b,C.Marius apud populum criminatus eſt,bellum illũ producere.& de Cl.187 b,Producere ſermonem longius.& pro Do.219 b,Prouehere orationem.de In. 48 a,Produci ultrà quàm ſatis eſt.Qu.Fra.307 b, Producta dies eſt in IIII.iduum Februar.de Somn.126 b, Producere ſermonem in multã noctem.de N.39 a,Datũ eſt igitur Neptuno maritimum omne regnum,nomenq; productum,ut Portunus à portu, ſic Neptunus à nando.de Cl. 170 a,Varro uitam Næuij producit longius.pro Q.5 a,Producere aliquẽ conditionibus. Tuſ.251 a,Dolores longinquitate producti, uehementius torquent hominem. ad Herenn. 38 b, Sed ut productus ſtudio ultrà facilè procurras. I. V. 204 a, Producere aliquem in ius.& 101 a,Producere aliquẽ in proſpectum populi.& 267 a,Producere aliquem ad necem inuoluto capite.Ep.162 a,Repentè Antonius in aciem copias ſuas de uico produxit.pro Q.R.52 a,Producere teſtem.&I. V.78 b,Producere teſtes ad iudices.& 245 a,b,Quod oſtendam cũ iſtos produxero.in Ver. 262 b, Harum omnium rerum autores teſtesq; produco.pro Fl. 153 a, Tamen coràm producti aliquid dicent,in quo reprehendãtur.Poſtquam. 206 b,Cum à tribuno plebis cõſul in concionẽ productus eſſet.de Fi.101 a,Nemo dicit in regia regẽ ipſum quaſi productum eſſe ad dignitatem.pro Do.217 a,Cato,quẽ tu non pro illius dignitate produxeras, ſed pro tuo ſcelere ſubduxeras.& pro Q.R.50 a, Nihil ab hoc prauum & peruerſum produci poſſe putant.I.V.82 b,Nihil à me audiet ex impura illa adoleſcentia ſua, quæ qualis fuerit, aut meminiſtis, aut ex eo,quem ſui ſimilimum produxit,recognoſcere poteſtis:id eſt,ex filio.de Sen.86 b, Conuiuium ad multã noctem uario ſermone producimus.

PRODVCTE`.Or.212 a.L.Breuiter.

PRODVCTIO,*onis*.)(.Breuitas.de Orat.161 a,Contractione breuius fieri, aut productione longius. de Finibus 99 b,Opportunitas enim non fit maior productione temporis.ad Her.30 b,Productione unius literæ, ut auium,auiũ: breuitate,ut curia,curia.Top.223 b, Productio uerbi, pro qua grammatici crementum uel incrementum uerbi dicũt. L.Poſtliminium.

PRODVCTVS,*a,um*.longus,in lõgius ductus.de Cl.190 a, Or.212 a,Inclytus dicimus breui prima litera,inſanus producta.& de Or.160 a,Syllaba producta atq; longa. Or. 214 b,Productiora alia & quaſi immoderatius excurrentia. de Or.128 b,247 a.Principia orationis tarda.)(. Exitus ſpiſsi ac producti. de Fini. 112 b,Sed non ſunt in eo genere tantæ commoditates corporis, tamque productæ temporibus, tamq; multæ.& Tuſc. 151 a,Dolores longinquitate producti uehementius torquent.& 199 a,Si dolor productior foret.de Fi.101 a, Sic in uita, non ea quæ primario loco ſunt, ſed ea quæ ſecundum locum obtinẽt.προηγμένα:id eſt, producta nominentur,quæ uel ita (appellemus id erit uerbũ) è uerbo uel promota,uel ut dudum diximus propoſita uel præcipua,illa reiecta.

PROEGMENA.)(.Apoproegmena. de Fi.93 a,& 102 a, & Tuſc.237 b.

PRO eo. Epiſt.206 b,Sin minus, pro eo tamen id habeamus, quando, &c.

PRO eo ac.I.C.118 b, Spero deos omnes pro eo mihi ac mereor relaturos gratiam eſſe.Epi.49 b, Sanè quàm pro eo ac debui moleſtè tuli.

PRO eo ac ſi.de In.53 b,Pro eo ac ſi conceſſum ſit, concludere oportebit argumentationem.

PRO eo quantum.de Fi.219 a, Eaq; pro eo, quãtum in quaq; ſit ponderis,eſſe æſtimanda.& Epiſt.32 a, Equidem pro eo quanti te facio,quicquid feceris approbabo.

PRO eo quòd.pro S.R.43 a, Si pro magnitudine iniuriæ, & pro eo quòd ſumma reip. in huius periculo tentatur, hæc omnes uindicarent.de Orat. 115 b, Cum Annibal Epheſum ueniſſet exul, proq; eo quòd nomen eius magna erat apud omnes gloria, inuitatus eſſet, &c. id eſt, quoniam. pro Planc.279 b,Vereor ne parum tibi pro eo quod à te habeo, reddiderim.

PRO eo quomodo.Ep.206 b,Sin minus, pro eo tamen id habeamus,quomodo à te data ſit opera,ut impetraremus.

PROFANVS,*a,um*. nihil habens religionis, à religione remotus.)(. Conſecratus, ſacer, religioſus. pro Do.238 a,Sin iſta conſecratio legitima eſt, quid eſt, quod profanum in tuis bonis eſſe poſsit? de Ar. 245 b, Loca ſacra & religioſa, profana haberi. I.V.228 b,Facere aliquid ex ſacro profanũ. de Natu. 39 b,Liminia profanarum ædium. Par.233 a,& de Inu.50 b,& ad Heren. 7 a,Locus profanus.)(. Locus ſacer, uel conſecratus.

PROFECTIO,*onis*. diſceſſus. in A.153 a, Exponam uobis breuiter conſilium & profectionis & reuerſionis meæ. de Cla.185 a,Inter profectionem & reditum L.Syllæ.pro Syll. 180 b,Profectio C.Cethegi in Hiſpaniam. pro Quint.10 b, Inuenitur dies profectionis pridie Calendas Februarij. Epiſt.4 b,Eiuſmodi tempora poſt tuam profectionem conſecuta ſunt,ut,&c.

PROFECTO`.certè quidem.de N.2 a,Alterum fieri profectò poteſt,ut earum nulla,alterum certè non poteſt,ut plus una uera ſit. de N.7 a,Terra enim profectò pars mundi eſt. At.67 a,Profectò enim aliquid egiſſes.At.94 b, & Qu.Fra. 295 b,Nunc quidem profectò Romæ es.pro Fla. 157 b,Non eſt ita iudices,non eſt profectò.

PROFERO,*fers*. prodo,edo,promo,prorogo,differo,commemoro.Offi.64 a,Aquilius protulit de dolo malo formulas.de Orat.97 b,Et illa commentatio incluſa in ueritatis lucem proferenda eſt.pro Mur.147 a,Qui ea proferenda & patefacienda curauit.Attic. 243 b, Orationem tibi miſi, cuius cuſtodiendæ & proferendæ arbitrium tuum ſit.pro Mi. 121 b,Iudicia communis exitij indagaui, patefeci, protuli. pro Ar.188 a,Ex literis aliquid in aſpectum lucemq; profero.pro Cæl.49 b,Domus in qua nihil geratur, quod foràs proferendum ſit. de Orat.98 a,Proferre in lucem,explicare, palàm collocare, proponere. I.Ver.71 b, Proferre aliquod crimen in medium.pro Fl.160 a, Quæſitum & prolatũ palàm non nego. Epiſt. 142 b, Se eam rem ante tempus illud nunquam in medium propter periculi metum protuliſſe. & de Fi.80 a,Eam´ne rationem ſequare, qua tecum ipſe & cum tuis utare? profiteri autem & in medium proferre nõ audeas. in C.180 a,& pro Fl.154 b,& in V.208 b,Proferre tabulas nouas.de Nat. 23 a, Proferrem libros, ſi negares.pro Cor.63 a,Proferam teſtes,proferam legatos. Academ. 16 a, Proferre in lucem res occultiſsimas. Acad.1 b, & de Fini.73 a,Ars memoriæ, quæ tum primùm proferebatur. de Orat. 106 a, Et id quod ipſe diceret,in P.Mutij libris ſcriptũ protulit.& 135 b,Proferre Fabricios autores. pro Qu.R. 49 b, Tu H-S.LIII.ex arca proferebas,CCCLIII.ex artificio Roſcius promebat.

PROFERRE.commemorare.pro Mur.137 b, Qui neceſsitudinis cauſas complures protulit, ſimultatis nullam commemorare potuit.pro S. R. 25 b, Poſſum multos proferre, qui,&c.Or.87 a,Vis aliquid ijſdem de reb. politius à nobis perfectiusq; proferri.de Di. 118 b, Mulæ partus à te prolatus eſt.de Or.85 b,In dicendo excellentes uix paucos proferre poſſumus.de Diuinat. 136 b, Multa ſunt etiam à te ex hiſtorijs prolata ſomnia, matris Phalaridis, Cyri ſuperioris.I.A.179 b,Quid prandiorum apparatus proferam? ad Her.2 a,Si affinitates illorum proferemus.

PROFERRE.prorogare,differre.de Diui.98 a,Cur pulmo inciſus etiam in bonis extis dirimat tẽpus & proferat diẽ. pro Cec.287 a, Sæpius proferre aliquid:id eſt, prorogare. At.207 b,Dices igitur amicis tuis,auctionem proferant. & 208 a, Auctionis diem latius proferre,pro Syl.179 b, Paulò longius quàm finis quotidiani officij poſtulat,pietas & fraternus amor L. Cæcilium protulit. pro Mur. 193 b, Stoici mihi uidentur fines officiorum paulò longius quàm natura uellet,protuliſſe.pro Mur.140 b, Homines tenues unum

habent in hostrum ordinem, aut prometendi, aut profereñ di beneficij locum. At. 208 a, Quòd si latius uolent proferre diem, poterunt uel biduuni uel triduum, uel ut uidebitur: nihil enim interest.

PROFESSIO, *onis*. est certa confessio, & denunciatio eorũ quæ quisq; possidet, quæ professio apud prætorem urbanum fieri solebat, quanquam imperatores è prouincia decedentes, apud decemuiros profitebantur. L. Profiteor. Epistol. 265 b, Tu uerò confice professionem, si potes, etsi hęc pecunia ex eo genere est, ut professione non egeat. Attic. 215 b, Referre professionem. pro Arch. 187 a, Archias ijs tabulis professus est, quæ solæ ex illa professione collegioq; prætorum obtinent publicarum tabularum autoritatem. I. V. 172 a, Iugerum subscriptio ac professio: & 155 b, Iudicũ de professione.

PROFESSIO. pollicitatio. Pl. Epist. 148 a, Non me præteribat in tam perturbato statu ciuitatis fructuosissimam esse professionem bonæ uoluntatis, sed, &c. de Orator. 86 b, Vis oratoris professioq; ipsa dicendi hoc suscipere ac polliceri uidetur.

PROFICIO, *cis*. assequor, procedo, ualeo, prosum. At. 110 a, Qui ut nihil aliud; hoc tamen profecit, dedit ei dolorem, sed etiam ad summam profectum aliquid pũto. Epi. 70 b, Non intelligis te querelis quotidianis nihil proficere? & 69 b, Teque multum profecisse sentio. pro Lig. 137 b, Diu recusans nihil profeci. Item: Contentio tamdiu sapiens est, quãdiu proficit aliquid. Offi. 59 a, Si modò in philosophia aliquid profecimus. pro Planc. 275 a, In Cyro nihil profecisti. At. 123 b. Sed quid hæc nunc sutinam aliquid profectum esset. Item: Si mihi minus proficio, simulationi certè facio satis. de Cl. 177 a, Res ubi plurimum proficere & ualere possunt, collocari debent. pro Pomp. 12 b, Et quisquam dubitabit, quid uirtute profecturus sit, qui tantum autoritate profecerit. de Clar. 172 a, Nulla res tantum ad dicendum proficit, quàm scriptio. ad Herenn. 32 a, Proficit hæc exornatio ad duas res. de Finib. 93 a, Hoc ad ea, quæ quærimus, multum profecerit. de Inu. 62 a, Hoc plus proficit ad uirtutem quàm illud. Planc. 152 b, Profeci itaque per Laterensem internuncium. Epist. 251 a, Literæ tuæ profecerunt. Ep. 184 a, Nonnihil ut in tantis malis est profectum. & 45 b, Cum ipse idem sentirem, nihil proficiebam. I. A. 159 b, Si exitus C. Cæsaris hoc efficere non potest, nihil cuiusquam proficiet nec ualebit oratio. At. 91 a, Multum profici, sed quantũ, non planè, quia longe absum, scio. Qu. Fr. 320 b, Pompeius adhuc nihil profecit, nec, si ullam partem dignitatis tenebo, proficiet.

PROFICISCOR, *ris*. discedo. de Diui. 85 b; Achiui ita profecti sunt ab Ilio, ut profectione læti piscium lasciuiam intuerentur. pro Mil. 106 b, Clodius Roma profectus pridie est, ut ante suum fundum insidias Miloni collocaret. in V. 112 a, Qui statim Romæ & ab urbe antequã proficisceretur, cœpit, &c. Ep. 20 a, Cum te iam ex Asia Romã uersus profectũ esse cõstaret. At. 113 a, Etsi poterã remanere; tamẽ, ut scripsi tibi, proficiscor hinc, ne relictus uidear. & Ep. 241 a, Leucade proficiscens. Epist. 5 b, Vt cũ rex intelligat nisi per te sit restitutus, desertũ se & abiectũ fore, proficiscatur ad te. de Fi. 105 a, Qui cõuenienter uicturus sit, ei proficiscendum est ab omni mundo & eius cognitione. de N. 54 a, Nerui à cor de tracti & profecti in corpus omne ducuntur. Antequ. 192 b, Beneficia quę singulis ciuib. priuatimq; dantur, solent ijs esse fructuosa, à quib. sunt profecta. de Inu. 54 b, Quam partitionem omnes ab Aristotele profecti maximè secuti sunt. de Or. 113 b, Deniq; etiam à philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, &c. de In. 55 b, Nam ut ex medicina nihil oportet putare proficisci, nisi quod ad corporis utilitatem spectat, sic à legibus nihil conuenit arbitrari, nisi quod reip. conducat, proficisci. Epist. 30 a, Quæcunque à me ornamenta in te proficiscuntur. At. 275 b, Hoc grato animo liberaliq; profectum, cautiorem liberalitatem desiderat. At. 143 b, III. iduum Philotimum (ut ais epistola tertia) expectabam, at ille Idibus à me profectus est. de Fin. 63 b, Proficisci à falsis initijs.

PROFITEOR, *eris*. polliceor, perloquor, præ me fero, prædico, glorior, iacto. de N. 4 b, Tantam facultatem consecutũ esse me nõ profiteor, secutum esse præ me fero. de Fin. 80 b, Eam ne rationem sequare qua tecum ipse & cum tuis utare, profiteri autem & in medium proferre nõ audeas? I. A. 240 b, Vt eos pœniteat professos, & præ se tulisse odium in Antonium. pro Cec. 290 a, Atq; ita libenter cõfitetur, ut nõ solùm fateri, sed etiam profiteri uideatur. pro Rab. 93 b, Fateor, atq; etiam profiteor, & præ me fero, hanc à me actionem esse sublatam. Tusc. 177 b, Vt enim si grammaticum se professus quispiam, barbarè loquatur, aut absurdè canat is, qui se haberi uelit musicum, hoc turpior sit, quòd in eo ipso peccet, cuius profitetur scientiam: sic, &c. pro Pl. 272 a, Omnes istiusmodi in ijs reprehenduntur, qui cum professi fuerint, satis facere non possunt, nõ in ijs qui abfuisse ab istis studijs confitentur. I. P. 95 a, Qui philosophiam profitetur, grauissimam sustinet personam. Acad. 18 b, Democritus, qui ita est ausus ordiri, Hæc loquor de uniuersis, nihil excipit, de quo non profiteatur. quid enim esse potest extra uniuersa? de Or. 122 b, Cum tantas res Græci susciperẽt, profiterentur, agerent. & 94 b, Suscipere ac profiteri magnum aliquod onus atq; munus. & 93 b, Suscipere ac profiteri magnum quiddam. & ibi. De omnibus rebus profitẽtur se esse dicturos. de Cl. 168 b, Lysiam primò profiteri solitum esse artem dicendi. Orat. 199 b, Ecce autem quidam se Thucydidios esse profitentur. pro Sex. R. 19 b, Vt ad hanc prædam tàm nefariam adiutores uos profiteamini. pro S. R. 44 a, Profiteri operam suam in aliqua re. pro Clu. 28 a, Profiteri id quod non possis implere, quod impudentiæ est. contra Rul. 65 a, Profiteor tibi meum studium ad rempub. defendendam. & pro Muren. 130 b, Triduò me iurisconsultum esse profitebor. Epist. 64 b, Ego uerò tibi profiteor & polliceor eximium & singulare meum studium. de Ar. 44 a, Ego inimicũ me semper esse professus sum duobus, qui, &c. I. P. 69 b, Cum se Pompeius supplicem pro me profiteretur. Epist. 163 a, Quicunque is est, ei me inimicum profiteor. Epist. 45 a, Tibi me profiteor in rep. socium. de Na. 14 a, Existimo tardiores ad hanc sententiam profitendã multos esse factos. I. V. 126 a, A Sthenio petere cœpit, ut ad ea signa tollenda operam suam profiteretur, seque adiuuaret. de Le. 171 b, Contrà facere quàm professus pollicitusq; sis. de Or. 88 b, Quamobrem ista tanta tamq; multa profitenda Crasse nõ censeo. At. 182 b, Italiæ sua nobis studia profitenti remisistis. Q. F. 201 a, Nostræ causæ non uidentur homines defuturi; mirandum in modum profitentur, offerũt se, pollicentur.

PROFITERI. edere, denunciare. cont. Rul. 78 a, In posterũ uerò lex hæc imperatoribus nostris constituatur, ut quicũque de prouincia decesserit, apud eosdẽ decemuiros, quantum habeat prædæ, manubiarũ, auri coronarij profiteatur. I. V. 155 b, Edixerat, ut aratores iugera sationum suarũ profiterentur. & 153 b, Nemo erat decumanorũ, qui grano amplius sibi quàm deberetur, deberi professus esset. pro Arch. 186 b, Si sexaginta dieb. apud prætorem essent professi. & 187 a, Archias professus est apud prætorem Q. Metellum. & ibi. At non est professus, imò uerò his tabulis professus, quę solæ ex illa professione collegioq; obtinent publicarum tabularum autoritatem.

PROFLIGATVS, *a, um*. perditus. pro S. R. 24 b, Omnia in eo ad perniciem profligata atq; perdita. & I. V. 67 b, Iudicia perdita & profligata. I. V. 161 b, & pro Arch. 188 a, Tu omnium profligatissime & perditissime.

PROFLIGO, *as*. affligo, prosterno, depello. de Or. 143 a, Cũ Philippus suis consilijs rẽp. profligasset. I. C. 104 b, Quàm tandem illum mœrore afflictum esse & profligatum putatis? pro Rab. 129 b, Profligare aciem hostium. de Pro. 76 a, Vos tamen oportet ab eodem illa omnia, à quo profligata sunt, confici uelle. Ep. 201 a, Qui profligato bello ac penè sublato, renouatum bellum gerere conamur. Tusc. 231 a, At qui profligata iam hæc, & penè ad exitum adducta quæstio est. I. A. 265 a, Cum Cæsar hostium copias profligarit, occiderit, &c.

PROFLVENS, *tis*. fluuius, flumen, torrens. de In. 81 a, Deinde est in carcerem deductus, ut ibi tantisper esset, dum culeus, in quem coniectus in profluentẽ deferretur, comparetur. ad Her. 4 b, Et obuolutus corio deijciatur in profluentem. Q. Fr. 318 b, Aquam profluentem & eam uberem uidi multis locis. de Or. 145 a, Profluens quiddam habuit Carbo & canorũ. Or. 123 a, Genus orationis liquidum, fusum, profluens. (. Exile, aridum, minutum. de Cl. 184 b, Expedita ac profluens loquendi celeritas. de Or. 160 a, Loquacitas perennis & profluens.

PROFLVENTER. abundanter, copiosè. Tusc. 238 b, Ergo omnia profluenter, absolutè, prosperè.

PROFLVENTIA, *æ*. affluentia, copia, redundantia. Par. 237 a, Inanis profluentia loquendi.

PROFLVO, *as*. dimano. Of. 11 a, Ex quo sunt illa cõmunia, nõ prohibere aquam profluentem. & Q. F. 318 b, Cuius ore sermo melle dulcior profluebat. de Di. 101 a, Si lacus emissus lapsu & cursu ad mare profluxisset. pro Cæl. 38 b, Ego ab his fontibus profluxi ad hominum famam.

PROFVGIO, *gis*. perfugio, transfugio. de Sen. 87 a, Libẽter uerò istinc tanquam à domino agresti & furioso profugi. pro Dom. 230 b, Illi damnati comitijs centuriatis in exilium profugerũt. & I. V. 174 b, Patres familiàs extorres profugerunt, dę Diuinat. 101 a, Veientem quendam ad nos hominem

minem nobilem profugisse. pro Pomp. 8 a, Ex Ponto Medea quondam profugisse dicitur. pro Dei. 145 b, Senatus ex Italia profugit. I. V. 117 a, Heraclius Syracusis illa nocte profugit. de Am. 103 b, C. Blosius quæstione noua perterritus in Asiam profugit. de Cla. 193 b, Philo cum optimatibus Athenensium domo profugit. Ep. 56 a, Reliquos aiebant profugisse metu perterritos. At. 248 a, Quintus filius profugere ad Brutum uoluit.

PROFVGIVM, *gij.* perfugium. pro Cec. 304 a, Exilium est profugium portusq; supplicij. Ep. 71 a, & 105 a, Quod enim poterat mihi esse profugium?

PROFVNDO, *dis.* effundo. de Som. 127 b, Equidem uim lachrymarũ profudi. & Att. 175 a, Lachrymæ se subitò profuderunt. & pro Fon. 284 a, Lachrymas profundo. pro Cel. 53 b, Voluptates, quæ cum inclusæ diutius & prima ætate cõpressæ & constrictæ fuerunt, subitò se nõnunquam profundunt, atq; eijciuntur uniuersæ. I. P. 82 b, Omne odium inclusum nefarijs sensib. impiorum in me profudistis. pro Mar. 136 a, Qui in causa animam profudit. Off. 17 a, & I. A. 263 a, Profundere uitam pro patria. & de Fi. 77 a, Qui uitam pro patria profuderunt. & pro Clu. 21 a, Profundere sanguinẽ pro patria. Tus. 187 a, Profundere uocem. & pro Fla. 149 a, Sed profundendo clamore multitudinis cõcitatæ. I. C. 106 a, Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligurierũt. pro Quin. 17 b, Profusis sumptibus uiuere. At. 16 b, Omnes profudi uires animi atq; ingenij. At. 102 a, Si totum se ille in me profudisset. de Orat. 138 a, Nihil est in natura rerum omnium, quod se uniuersum profundat, & quod totum repente euolet. ad Her. 38 a, Sed tanquã sanguis profusus est per totũ corpus orationis. Aca. 22 a, Res iam uniuersas profundam. Ep. 62 b, Profundere & perdere laborem. Offi. 44 b, Pecunias profundere in eas res, quarũ memoriam breuẽ, aut nullã sint relicturi omnino. I. A. 221 b, Sanguis qui profusus est in morte, &c. de Leg. 161 a, Quæ frugibus ac baccis terræ fœtu profunduntur.

PROFVNDVS, *a, um.* pro Planc. 262 a, Mare profundum & immensum. pro Sest. 15 a, Iecissem me potius in profundum. & I. V. 205 b, Abijcere aliquid in profundum: id est, in mare. de Fimb. 100 a, Esse in profundo aquæ.) (. Esse in summo aquæ. Aca. 9 b, Natura ueritatem in profundo abstrusit. I. P. 90 a, Cum partim eius prædæ profundæ libidines deuorassent.

PROFVSVS, *a, um.* immodestus, immoderatus. pro Qu. 7 a, Quis tam profusus ac perditus nepos sic dissolutus fuisset? pro Mur. 141 b, Priuata luxuria, profusæ epulæ. & pro Cæl. 49 b, Profusa luxuries. Tus. 212 a, Lætitia profusam hilaritatem efficit. pro Qu. 17 b, Profusis sumptibus uiuere. pro Cl. 25 a, Quanti & quam profusi sumptus. Off. 21 a, Ipsumq; genus iocandi non profusum neq; immoderatum, sed ingenuum & facetum esse debet.

PROGENIES, *ei.* proles, genus. de Vn. 201 b, Veteres, qui se progeniẽ deorũ esse dicebant. Oct. 331 b, Audiet Brutus eũ populum, quẽ ipse primò, pòst progenies eius à regibus liberauit, pro turpi stupro datum in seruitutem. pro Cæl. 44 b, Progenies mea Q. illa Claudia. Tusc. 166 a, Priamus tanta progenie orbatus. Tus. 153 b, Antiquitas, quæ quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc, &c. I. A. 221 a, Reddita est ei statua pro uita, quæ multos per annos progeniem eius honestaret.

PROGIGNO, *gnis.* procreo, gigno. de Diuinat. 170 a, In seminibus inest uis earum rerum, quæ ex his progignuntur. Offic. 65 a, Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio est nominandus.

PROGNATVS, *a, um.* natus, procreatus. 195 b, Thyestes Tãtalo prognatus, Pelope natus. & de Di. 88 b, Euridica prognata. Ep. fam. lib. 8, Venere prognatus.

PROGNOSTICON. coniectura, signum rei futuræ, diuinatio. At. 246 a, Equidem pluuias metuo, si prognostica nostra uera sunt, rarè enim ψευδόμενοι. & 23 a, Prognostica mea cum orationculis propediem expecta. de Diu. 83 a, Atq; his rerum persuasionibus prognostica tua referta sunt. de Di. lib. 2, Prognosticorum causas persecuti sunt Boethus Stoicus, & Posidonius.

PROGREDIOR, *ris.* progressionẽ uel progressum facio, procedo, serpo, quasi pergo facere. de Di. 86 a, Itaq; reuertit ex itinere, cum iam progressus esset multorum dierum uiã. & Ep. 169 b, Progressus sum ad Cisalpinos cum exercitu. de Ora. 159 b, In quo impunè progredi licet duos pedes. de Di. 95 b, Cum aliquantulum progressus esset, subitò exaudiuit hinnitum. pro Sest. 20 a, Sestius nihil progreditur. I. A. 231 b, Mihi Antonius peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit feri hominis amentia. I. A. 162 a, Quid stultius quàm obijcere aduersario, quòd ille si uerbo negarit, lõgius progredi non possit, qui obierit. de Ami. 130 a, Videamus, si placet, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. de Fi. 120 b, Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in uirtute. Tu sculan. 151 b, Vltrà quò progrediar, quàm ut probabilia uideam, non habeo. I. V. 92 a, Nunquam in eum locum progressi fuissent, ut illum interficere conarentur. Epist. 142 b, Existimauit quę fratrem suum hominem non sapientem impulsu inimicorum suorum eò progressum esse. Attic. 193 a, Neque tamen progredior longius quàm mihi concessum est. Orat. 207 a, In quo tamen longius progrediamur, quod uidemus, &c. de Diuin. 85 b, Diuinatio cõiectura nititur, ultra quam progredi nõ potest. contra Rull. 85 b, Sed certè nõ continebuntur, progredientur longius, efferentur. Antequam. 195 a, Ne calamitas remorata longius serpat atque progrediatur, præcauete. de Arus. 275 a, Ad omnia progredi: id est, proiectum esse. de Sen. 83 a, & 86 b, Paululum ætate progressi. de Finib. 134 b, Progrediente ætate, & progredientibus ætatibus. de Orat. 153 b, Nunc ad reliqua progrediar, meq́ue ad meum munus pensumq́ue reuocabo. de Finibus 94 a, Progrediamur igitur, &c. de Natu. 37 a, Natura est ignis artificiosus ad gignendum progrediens. & 42 a, Natura particeps rationis, tanquam uia progrediens. pro Cæl. 50 a, Ex hac domo progressa ista mulier, de ueneni celeritate audebit? Par. 119 b, Quàm longè progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi culpam nihil pertinet. Attic. 157 a, Alter eò progressus est, quò non audeo dicere. Attic. 162 a, Scribendum ad te existimaui, ne quò progredereris inclinata iam re, qua integra etiam progrediendum tibi non existimasses. Offic. 7 b, Regredi quàm progredi malo.

PROGRESSIO, *onis.* progressus. Offic. 54 b, Quæ & ingenij bonitate multi assequuntur, & progressione discendi. & de Fin. 121 a, Vestri progressionem ad uirtutem fieri aiũt, leuationem uitiorum fieri negant. & Tusc. 209 a, de Finib. 110 a, Ab his initijs profecti omnium uirtutum & originẽ & progressionem persecuti sunt. Of. 55 b, Aliter enim teneri non potest, si qua ad uirtutem est facta progressio.

PROGRESSVS, *sus.* processus, progressio. Attic. 36 a, Progressum præcipitem, inconstantem reditum uidet. Off. 3 a, Ratio quæ causas rerum uidet, earumq́; progressus, quasi antecessiones non ignorat. Tusc. 118 b, Philosophi nunquam in suis studijs tantos progressus facere potuissent. de Nat. 5 a, Lucilius Balbus, qui tantos progressus habebat in Stoicis. I. A. 203 b, Progressum ætatis expectari non oportet. de Nat. 36 a, Progressus & regressus quinque stellarum errantium constantes & rati. At. 130 a, Audiui Cæsarem firmo progressu in castrum Truentinum uenisse. I. A. 231 a, Brutus Dolabellam irruentem in Asiam à progressu arcuit, à reditu refrenauit.

PROH, uel prò. L. Prò. de Orat. 129 b, Proh dij immortales, quæ fuit illa, quanta uis. & Orator. 211 b, Proh deũm atque hominum fidem. & ibid. Vel proh deũm dico, uel proh deorum. Tusc. 137 b, Etenim proh deorum atq; hominum fidem, &c.

PROHIBEO, *bes.* ueto, interdico, excludo, obsto, inhibeo, libertatem adimo, potestatem nõ permitto, præcludo, sum moueo, arceo, intercludo, repello, potestate faciẽdi aliquid aliquem priuo. Attic. 56 a, Qui mecum erant, facilè operas aditu prohibuerunt. & pro Pom. 7 a, Prohibere aliquem calamitate. Of. 41 a, Qui prohibent iniuria tenuiores iniuria cõstituenda. Ep. 152 b, Prohibere aliquẽ prouincia. ad Her. 31 b, Prohibere aliquẽ sepultura. & 9 b, Prohibere aliquem detrimẽto. I. V. 160 b, Eques Ro. biduum cibo tectoq́; prohibitus. de Or. 148 a, Cum homines tẽpestatis causa opere prohibentur. I. A. 169 a, Patri persuasi, ut eũ à tua congressione prohiberet. I. V. 233 b, Quòd prædones ab urbe prohibuisset. de Cl. 199 b, Et uirginẽ ab armatorũ impetu prohibeamus. pro Põ. 7 a, Prohiberè remp. à periculo. Epi. 84 a, Prohibere aliquẽ à rep. Of. 18 a, Prohibenda est autem maximè ira in puniendo. I. C. 100 a, Is omnes motus Catilinæ conatusq́; prohibebit. de Na. 9 a, Lex recta imperans, prohibensq́; cõtraria. Of. 61 a, Vsu uerò urbis prohibere peregrinos, sanè inhumanũ est. pro Lig. 139 a, Tu nos iacentes ad pedes supplicum uoce prohibebis? Oct. 329 b, Quoniã coram id facere prohibeor, absens prosim. Ep. 11 a, Qui Bibulum exire domo prohibuissent. pro S. R. 44 a, Dij prohibeant iudices, ut hoc præsidium sectorum existimetur. de Or. 148 a, Temporibus excludi.

PROHIBESSIT, *prohibesint.* pro prohibuerit, prohibuerint. de Leg. 185 a, b, 186 a, Ni par maior ue potestas, populus ue prohibessit.

PROIECTIO, *onis.* porrectio. Or. 202 a, Brachij proiectio in contentionibus, contractio in remissis.

PROIECTVS, *a, um.* porrectus, abiectus. de Or. 163 b, Brachium procerius proiectum. I. V. 227 b, Insula in utriusque

portus ostium proiecta. 204 b, Vrbs proiecta in altum. in Arat. Exin proiectæ claro cum lumine chelæ. de Diui. 92 a, Simonides ignotum quendam proiectum mortuum uidit, cum ſ; humauit.

PROIECTVS. impudens, profligatus, ad omnia progrediens. pro Cl. 56 b, Illi quorum eminet audacia, atq; proiecta eſt. pro Dom. 236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas. I. V. 76 b. Proiectus ad audendum.

ΠΡΟΗΓΜΕΝΑ. producta, promota, propoſita, præcipua.) (προηγμένα, id eſt, reiecta. de Fin. 101 a, b. & 122 a. L. Progemena.

PROIICIO, *cis.* abijcio. I. C. 104 b, Patria mihi lætari uidetur, quòd tantâ peſtem euomuerit, foraſq; proiecerit. Anteq. 197 b, Proijcitur Tullius in exiliũ. pro Rab. 127 b, Neq; ego meâ libertatem proiecißem. Tuſ. 171 a, Diogenes proijci ſe iuſſit inhumatũ. Anteq. 197 b, A liberis ſuis abſtrahi, à coniuge abripi, ab aris focisq; innocentem proijci. de Fi. 80 a, Quæ libido non ſe proripiet ac proijciet? pro Seſt. 8 a, Proijcere ſe ad pedes alicuius. pro Cæc. 41 a, Qui ſe in hoc iudicium proiecerunt. Attic. 138 b, Proximè monent & rogant, ne me proijciam. I. A. 247 a. Nec pro his libertatem, ſed pro libertate hæc proijcias tanquam pignora iniuriæ. Attic. 146 a, Tum poterimus deliberare, non ſcilicet in integra re, ſed certa, minus infecta, quàm ſi unâ proiceceris te. de Diu. 138 a, Is cum eſſet proiectus, inhumatus, amica corpus eius texit ſuo pallio. I. A. 243 a, Qui ex naufrago, &c. ad hæc ſaxa proiectus eſt.

PROIN. proinde. in Cat. 106 b, Proin aut exeant, aut quieſcant.

PROINDE. proin, itaq; proinde. pro Dom. 219 a, Proinde deſinãt aliquando me iiſdem inflammare uerbis. & de Fat. 246 b, Proinde ordire. I. V. 123 a, Proinde ſi ſapis, uide, &c. & 273 b, Proinde ſi qui ſunt, &c. At. 5 b, Proinde bono animo ſis. & Ep. 186 a, Proinde fac magnum animum habeas. Ep. 167 a, Et proinde diligenter ab utroq; conſeruata ſunt. Ep. 138 b, Proinde te para, &c. Ep. 150 a, Proinde ad omnia paratus ero, ac res me monebit. Tuſc. 166 b, Metelli ſperat ſibi quiſq; fortunam, proinde quaſi, &c. pro Dom. 219 b, & I. V. 96 a, Proinde quaſi iſti aliter ſentiant. & ad Her. 14 b, Proinde quaſi, &c. de In. 84 a, Proinde, uti quæq; res eſt, laborandum eſt. Antequam. 195 a, Proinde aut, &c. I. V. 273 b, Proinde ſi qui ſunt, &c. Epiſtol. 167 b, Proinde exiſtimes, &c. quo tibi, &c. Attic. 28 b, Proinde iſti licet faciant quos uolent Coſſ.

PROLABOR, *ris.* delabor, euagor. de L. 166 b, Libenter ad iſtâ oratione tecum prolaberer. pro Qu. 14 a, Cogitabã fore, uti multis in rebus timore prolaberer. de Di. 109 a, Iuuẽtus his moribus atq; tẽporib. ita prolapſa eſt, ut omniũ opibus refrenanda atq; coercenda ſit. pro Ce. 304, Tametſi de hoc iudicio multa prætereo, tamẽ longius prolapſus ſum, quàm ratio ueſtri iudicij poſtulabat. pro Cæl. 47 b, Huc unius mulieris libido prolapſa eſt, ut, &c. & Atti. 15 b, Prolapſus cupiditate. pro Fo. 180 a, Ne quod ab aliqua cupidita te prolapſum uerbum eſſe uideatur.

PROLAPSIO, *onis.* lapſus, lapſio. pro Cæl. 46 a, Via lubrica, qua ingredi ſine caſu aut prolapſione uix poſſis.

PROLATIO, *onis.* dilatio. pro Rab. 92 a, Cũ alteri ad prolationem iudicij biduum quæreretur.

PROLATIO, uacatio à muneribus. At. li. 7. 109 b, Nec enim rerum prolatio, nec ſenatus magiſtratusq; diſceſſus, nec ærarium clauſum tardabit.

PROLATIO, cõmemoratio, uſurpatio. Or. 208 a, Cõmemoratio autem antiquitatis, exemplorumq; prolatio, ſumma cum delectatione & autoritatem orationi affert, & fidem.

PROLATO, *as.* differo, procraſtino. I. C. 119 a, Id malorũ opprimi ſuſtentando & prolatando nullo pacto poteſt, quacunq; ratione placet, celeriter uobis iudicandum eſt.

PROLATVS, *ta, tum.* rerũ prolatio & res prolatæ, eſt tẽpus illud quo homines feriantur, ac ſi dicas, negociorũ iuriſq; ſuſpenſio, uacatio à muneribus, quæ maximè erat Iudorũ diebus, cuiuſmodi erant uotiui, Romani, uictoriæ, plebeij. pro Mur. 130 b, Sapiens exiſtimari nemo poteſt in ea prudentia, quæ neq; extra Romam uſquam, neq; Romæ, rebus prolatis quidquam ualet. Qu. F. 327 b, Res prolatæ: ad interregnum comitia adducta. At. li. 14. 116 a, Meam ſtultam uerecundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deſerere uiderer hunc rerum tumorem.

PROLATVS. productus, editus. I. V. Nónne te ex prolatis & non prolatis tabulis condemnari neceſſe eſt?

PROLECTO, *as.* allecto, illicio. pro Fl. 149 b, Egentes priuata benignitate prolectat.

PROLES, *is.* progenies, ſoboles. de So. 130 a, Proles illa futurorum hominum. de N. 58 a, Ferrea tum uerò proles exorta repentè eſt. de Or. 157 a, Nec enim fugerim dicere proſem, aut ſobolem, &c. de L. 185 b, Equitum peditumq; proles deſcribunto.

ΠΡΟΛΑΒΙΣ. Præſumptio, & Antecaptio, & Anticipatio, & Noticia, & Notio, & Prænotio.

PROLIXE. largè, liberaliter, cumulatè. pro Do. 219 a, Is mihi, quæ meũ tempus poſtularet, ſatis prolixè pollicitus eſt. Item: Quod ſtatuerat facere, non ſolùm fecit, ſed etiã prolixè cumulateq; fecit. At. 262 b, Id autem eſt, ut hoc, quòd tetua ſponte facturum eſſe certò ſcio, honoris noſtri cauſa libenter, non prolixè, ſed celeriter facias. aliter, Non ſolùm libenter & prolixè, ſed etiam celeriter facias. Epi. 98 a, Nec minus & prolixè de tua uoluntate promiſi, quàm eram ſolitus de mea polliceri.

PROLIXVS, *a, um.* liberalis, benignus. Epiſt. 38 b, Prolixa & benefica natura. & At. 264 a, Aliquid animo libenti prolixoq; facere. & 25 a, Animo gaudenti & libenti. At. 1 b, Cætera ſpero prolixa eſſe his duntaxat urbanis competitoribus. Atti. 93 a, Ario barzanes non in Pompeium prolixior periſſum, quàm per me in Brutum. At. 111 b, In quo parum prolixi reſpondent campani coloni.

PROLOQVOR, *ris.* profiteor. Or. 210 b, Verſus ille qui uetat artem pudere proloqui quam factites.

PROLVDO, *dis.* ſpecimen exhibeo. de Orat. 138 b, Sed ijs ipſis ſententijs, quibus proluſerunt, uel pugnare poſſint. & ibid. Proluſio.

PROLVSIO, *onis.* quaſi proœmium. I. V. 62 a, Sin mecum in hac proluſione nihil fueris, &c. & de Or. 138 b.

PROLVVIES, *ei.* eluuies, eluuio. Qu. Fr. 326 a, Romæ mira proluuies, magna uis aquæ, &c.

PROMAGISTRO. ut proprætore, & proconſule dictum eſt. Ep. 227. L. Scriptura.

PROMEREOR, *ris.* mereor. Antequam. 193 a, Non conuenit enim, cum ego ad promerendum officium tam fuerim expeditus, uos ad referendam gratiam eſſe tardiores. I. A. 191 a, Optimè de repub. promereri. Quint. de Pet. 109 a, Si poſſunt, non amittunt occaſionem promerendi. Qu. F. 209 a, Is ſuo beneficio promeritus eſt, ſe ut ames, & ſibi ut debeas. Qu. Fr. 293 b, Aliquem fuiſſe diligentiſsimum in promerendo, ut ſibi maximi honores haberentur. pro Mu. 140 b, Homines tenues unum habent in noſtrum ordinem, aut promerendi, aut proferendi beneficij locum. de In. 72 b, Iuſtius punitus quàm promeritus ſit. Off. 44 a, Paratus ad bene promerendum.

PROMERITVM, *ti.* meritũ, beneficium. Poſtq. 199 b, Quare hoc maius eſt in nos ueſtrum promeritum, quod, &c. & 204 a, Veſtra in nos uniuerſa promerita.

PROMISCVE. communiter.) (Propriè. contra Rul. 83 a, Promiſcuè toto quàm propriè parua frui parte malletis. & de Or. 204 b, Cæteris promiſcuè poterit uti. & de Ora. 149 b, Promiſcuè haurire ex aliquo fonte. pro Font. 278 b, Iudicium aurium promiſcuè & communiter ſtultis ac ſapientibus à natura datum.

PROMISSIO, *onis.* pollicitatio, pactio. Epiſto. 56 b, Id quoque genus literarũ deficiebat me, in quo debebat eſſe aut promiſsio auxilij alicuius, aut conſolatio doloris tui. Atti. 524 a, & de Orat. 129 b, & 162 a, Cum literis, cum mandatis, cum promiſsione prouinciæ. in Ant. 216 a, Scelerum enim promiſsio, & ijs qui expectant, perniciosa eſt, & ijs qui promittunt.

PROMISSVM, *ſi.* fides, receptum. Of. 12 a, Ac ne illa quidem promiſſa ſeruanda ſunt quæ ſunt ijs ipſis inutilia, quibus illa promiſeris. & 70 b, Pacta & promiſſa ſempérne ſeruanda ſint, quæ nec ui, nec dolo malo, ut prætores dicere ſolẽt, facta ſunt. I. A. 175 b, Ille induxit ut peteret, promiſſum ac receptum interuertit, ad ſe q; tranſtulit. I. V. 204 a, Satis eſt factum promiſſo noſtro ac recepto. I. A. 156 a, Cæſar multis multa promiſſa non fecit. Tuſc. 235 a, Nullum eſt philoſophiæ promiſſum uberius aut maius. Tuſ. 169 a, Si antè mors aduentet, quàm Chaldęorũ promiſſa cõſecuti ſumus. Atti. 66 a, O' conſtantiã promiſsi, & fidem miram. & 125 b, Cũ literis Cæſaris, præmiorum q; promiſsis. Q. F. 325 b, Promiſſis ijs quæ oſtendit, non ualde pendeo. Off. 7 b, Non ſtandum eſt promiſsis, quæ quis coactus metu fecerit. Of. 71 a, & 72 a, Facere promiſſum alicui. & ibid. Efficere promiſſum & conuentum cuipiam. & ibi. Seruare promiſſa. Epi. 201 b, Soluere promiſſa militibus, &c. Exoluere promiſſa. L. Exoluo. pro Planc. 280 b, Quid me aſpectas? quid mea promiſſa repetis? Ep. 91 b, Expetere promiſſa. Epiſt. 43 b. Cùm tua promiſſa per literas flagitabam. pro Seſt. 10 b, Spe & promiſsis aliquem tenere. Part. 241 a, Eo expoſito munus promiſsi omne confecero. Atti. 10 a, Teucer promiſſa patrauit. 190 b, Sed iam quaſi uoto quodam & promiſſo me teneri puto. & 245 a, Sponſor promiſſorum alicuius. Of. 71 a, The ſeus exegit promiſſum à Neptuno. pro Fl. 156 a, Hermippus

fuiſſe

Fusijs satisfacit,& fidem suam liberat. Ep.186 a, Ei liberare fidem. pro Cæci.286 a, Qui quod spopondit, non facit. pro Deiot.145 a, Dextra in promissis & fide firma.

PROMITTO,*tis*. polliceor,spondeo,recipio,profiteor,constituo,offero, defero, paciscor, fidem meam alicui obligo, me aliquid facturum ostendo promissum facio. Of.7 b, At. 251 a, Dij faxint,ut ea faciat, quæ promittit. & ad Bru. 289 a, Vix uideor,quod promiseram,præstare posse. Ep.98 a, Nec minus ei prolixè de tua uoluntate promisi, quàm eram solitus de mea polliceri. pro Muren.145 a, Quem ego uobis ita commendo,ut eum inimicissimum huic coniurationi futurum esse promittam,ac spondeam. & pro Cæl.54 a, Promitto hoc uobis,& reip. spondeo,hunc, &c. Epi.207 b, Tum illud tibi expertus promitto & spondeo,te cogniturum, &c. Ep.65 a, Quæ tibi promitto ac recipio,sanctissimè obseruabo, diligentissimeq; faciam. I.A. 204 b, Promitto, recipio, spondeo, P. C. C. Cæsarem, &c. Item: Fidem meam obligo. Ep.40 a, De me tibi sic promitto atq; confirmo, me, &c. de Di.116 a, Quæ autem inconstantia deorũ,ut primis minentur extis,bene promittant secundis? pro Q. R.47 a, Quæ ex liberalitate illius promissa & ostentata sunt. I.V.273 b, Donum Ioui dicatum ac promissum. de Or.111 a, Cum ille dubitaret quod ad fratrem promiserat. Top. 222 a, Promittere damni infecti. Off.7 b, Non standum esse promissis, quæ quis metu coactus fecerit. Off.7 a, Neptunus quod Theseo promiserat,non fecit. Epi.191 a, Præterea, mihi promiserunt Pansa & Hircius coram,& absenti mihi scripserunt, Varióque nostro Pansa affirmauit, se daturum operam, ne in suo consulatu mihi succedatur.

PROMO,*mis*. profero. I.V.192 a, Cum tibi senatus ex ærario pecuniam promp sisset atq; adnumerasset. & pro Cæl. 48 a, Promere aurum ex armario. pro Qu. R. 49 b, Tu LIII. ex arca proferebas, ille CCC. ex artificio promebat. Ep.70 b, Animus,qui semper aliquid ex se promat, quod alios delectet. & de Fin.69 a, Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. de Or.93 a, Ne ipse aliquid à me prompsisse, sed forruitò in hunc sermonem incidisse uidear. de Ora.90 a, Est aliquid, quod ex obscuriore aliqua scientia sit promendum atq; assumendum. Top. 221 b, Loci sunt quasi sedes, è quibus argumenta promuntur. de Fin.91 a, Promere libros è bibliotheca. de D.84 b, Voces tristificas chartis promebat Hetruscis.

PROMONTORIVM,*rij*. mõs in mare porrectus. I.V.265 b, Qui aliqua promontoria,aut prærupta saxa tenuisse dicuntur,& pro Fl.112 a, I.A.154 a, Leucopetra, quod est promontorium agri Rhegini.

PROMOTVS,*a,um*. productus. de Fin.101 a. L. Productus.

PROMOVEO,*es*. proueho,produco. Ac.61 a, Ibi igitur te uidebo & promouebo. Qu.F.318 a, Assà in alterum apodyterij angulum promoui. Ter. Qui sedulò mouens sese, nihil promouet.

PROMPTE promittere:id est, alacri animo,& sine cunctatione, Qu. de Pet.211 b.

PROMPTIVS. aduerb. de In.80.

PROMPTV. Of.47 a, Iam illud non sumus admonendi (est enim in promptu)ut animaduertant, &c. de Diui.134 a, Sed hæc quoq; in promptu,nunc interiora uideamus. Off. 2 a, Hæc ita sunt in promptu,ut res disputatione non egeat. Of fic.21 a, Habere aliquid semper in promptu: id est, quasi in animo uel memoria. Offic.12 b, Itaq; in probris maximè in promptu est,si quid tale dici potest. Off.19 b, Hoc quod dico decorum,non recõdita quadam ratione cernitur, sed est in promptu. de Or. 87 a, Cùm illa pateant, in promptuque sint omnibus. Ac.39 b, Sed ea dicam, quæ mihi sunt in promptu. Ac.12 b, Oportet igitur ea quæ pro perspicuitate respõderi possunt,in promptu habere. Off.25 b, Natura formam nostram, reliquamq; figuram, in qua esset species honesti, eam posuit in promptu.

PROMPTVS,*a,um*. paratus,expeditus,alacer,hilaris,ardẽs, erectus,expositus,manifestus,propositus,in promptu. I.V. 61 a, Quo paratior ad usum forensem promptiorq; esse possim. cont. Rul.82 a, Ad uim promptus, ad seditionem paratus,ad cædem expeditus. de Cl.178 a, Prompta & parata in respondendo celeritas. & pro Milo.111 b, Promptus ad pugnam. de Cla.176 b, M. Marcellus promptus,& non inexercitatus ad dicendum fuit. Off.17 a, Promptiores igitur debemus esse ad nostra pericula,quàm ad communia. Qu. Fr. 314 a, Te esse hilari animo,& prompto ad iocandum, ualde me iuuat. Epi.43 b, Animum tuum promptum & alacrem perspexi ad defendendam remp. pro Ce.300 a, Qui tot annos fidem suam populo Rom. promptam expositamq; præbuit. de Ora.163 a, Discutienda sunt ea quæ obscurant: & ea quæ sunt eminentia & prompta,sumenda. & 105 b, Eius rei facilis est & prompta responsio. I.V. 209 b, Clausum & reconditum.)(Apertum & promptum. pro Mu.130 a, Quod omnibus patet,& æquè promptum est mihi & alijs. de Or. 100 a, Alacri & prompto ore ac uultu huc atq; illuc intueri. pro S.R.38 a, Tametsi hoc quidem minimè latet, quod ita promptum & propositum est,ut, &c. pro Pla. 266 a, Hic quod animo sentiebat,& uultu promptum habuit, & lingua. I.P. 91 a, Respõsione me mimica homo promptissimus lacessiuit. in Ver.208 a, Promptissimus homo & experiens. Epi.57 b, Cætera, quæ tibi à multis prompta esse certò scio, à me sunt paratissima. de Or.121 a, Quæstiones animo percursas,& propè decantatas habere: id est, promptas, uel in promptu.

PROMVLGATIO,*onis*. legis alicuius(ut ita dicam)publicatio & propositio. I.A. 154 b, Illæ enim leges nulla promulgatione latæ sunt,antequam scriptæ. & 195 b, Vbi promulgatio trinundinum? Ep. 4 b, Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio,quæ studia nostra impediret. & 114 b, Promulgatio de dictatore.

PROMVLGATVS,*a,um*. de L.186 a, Promulgata,proposita,in ærario cognita agunto.

PROMVLGO,*as*. propono. Qu.Fr.308 b, Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. Qu.Fr.311 b, Qui de Cæsare monstra promulgarunt,quibus intercederet nemo. pro Mur.131 a, Prælijs promulgatis tollitur è medio sapientia. pro Fl. 149 a, Re multos dies promulgata & cognita. Epi. 203 b, Cum Tribuni plebis legem iniquissimam de eorum agris promulgassent. Att.7 b, Promulgare rogationem. Atti. 8 b, Quid de promulgata rogatione sentiret. pro Pom.14 a, Cum Gabinius de uno imperatore cõtra prædones constituendo legem promulgasset. I.A.158 a, Loquor de legibus promulgatis,de quibus est integrum nobis. Postq. 204 b, & pro Do.239 a, Tribuni qui promulgarent de salute mea,& ad uos sæpenumero deferrent. pro Sest. 8 a, Promulgantur uno & eodem tempore rogationes de mea pernicie,& de prouincijs nominatim consularibus. pro Sest. 18 b, De meo reditu octo Tribuni pl. promulgarunt. pro Syll, 179 b, Lex dies fuit proposita paucos,ferri cepta nunquam posita est in senatu,populum Romanum latuit.

PROMVLSIS,*dis*. potio mulso condita. Epist.136 b, & 138 b, Non eum,quem tu es solitus promulside conficere.

PRONEPOS,*tis*. nepotis filius, refertuŕq; ad proauum. in Ant.248 b, M. Lepide M. Lepidi Pontificis max. fueris pronepos. & Tusc.196 a, Iouis iste quidem pronepos, id est, Thyestes.

PRONOMINATIO. ornatus quidam uerborum. ad He. 34 a, Pronominatio est, qua sicuti cognomine quodam extraneo demonstrat id,quod suo nomine appellari non potest. ut si quis,cum loquatur de Gracchis: At non Africani nepotes, inquiet, istiusmodi fuerunt.

ΠΡΟΝΟΙΑ L. Prouidentia.

PRONVNCIATIO,*onis*. actio,appellatio. pro Clu. 29 a, Oppianicus re & existimatione iam, lege & pronunciatione nondum condemnatus. de Cl.188 b, Lenis appellatio literarum. de In.44 a, & ad Her.1 b, Pronunciatio est ex rerũ & uerborum dignitate uocis & corporis moderatio. de Orat. 86 b, Actio quæ motu corporis, quæ gestu, quæ uultu, quę uocis cõformatione ac uarietate moderanda est. de Or. 111 b, Quis enim cantus moderatæ orationis pronunciatione dulcior inueniri potest? de Fat.145 b, Omnis pronunciatio aut uera,aut falsa est. de Finib.42 b, In lingua ponebant explanatam uocum impressionem.

PRONVNCIATOR,*oris*. historicus. de Cl.191 b, Thucydides pronunciator sincerus & grandis etiam fuit.

PRONVNCIATVM,*ti*. effatum,græcè ἀξίωμα. Tusc.151 a, Omne pronunciatum(sic mihi in præsentia occurrit,ut appellarem ἀξίωμα. utar pòst alio, si inuenero melius) id ergo est pronũciatum,quod uerum est aut falsum. L. Enũciatio.

PRONVNCIO,*as*. dico,prædico,ago,lingua nuncupo, effero,appello, sententiam dico,effari. Epist.69 a, Dicunt uerecundiores esse præcones ludorum gymnicorum,qui cùm cæteris coronas imposuerunt uictoribus, eorumq; nomina magna uoce pronunciauerunt, cum ipsi ante ludorum missionem corona donentur,alium præconem adhibeant, ne sua uoce ipsi se uictores esse prædicent. pro Quint. 9 a, Cui magistri fiunt,qui pronuncient, &c. & de quo præconis uox prædicat, &c. de Fat.143 a, Neque eos usuros esse coniunctionibus ut ita sua præcepta pronuncient, si quis natus est, &c. sed potius ita dicant, non & natus est quis, &c. de Orat.116 a, Tum ad extremum agere & pronunciare. de D. 111 a, Memoriter pronunciare multos uersus. de Orat. 92 a, Menedemus memoriter multa ex orationibus Demosthenis præclarè scripta pronuncians. & 97 b, Eam rem, quam legas,uerbis alijs quàm maximè fieri possit,lectis pronunciare, &c. de Di.85 a, Et ea quæ pronunciauit, accuratissimè

scripseris. Off. 65 a, Cũ in uenundando rem eam sciisset, neq; pronunciauisset emptori. Off. 65 a, Is igitur iudex ita pronũciauit. & ibi. M. Cato sententiam dixit. I. V. 127 b, Prætor de tribunali pronunciat, si quis, &c. de Cl. 172 a, Cõsules re audita, amplius de consilij sententia pronunciauerũt. pro Cl. 34 a, Suppressam esse ab eo pecuniã, quam pro reo pronunciauisset. de Fin. 72 b, Aequam igitur pronunciabit sententiam ratio. de Ora. 108 a, Demosthenes summa uoce uersus multos uno spiritu pronunciare consuescebat. in P. 100 b, Tum ipse de te sententiam tulisti, tum iudicium pronuncia uisti. Partit. 120 b, Cum uersus pronunciatus est una syllaba breuior aut longior.

PRONVS, *a, um.* in anteriorem partem flexus.) (. Supinus. de D. 105 a, Motus corporis pronus, obliquus, supinus. Tusc. 157 a, Nihil habent hæc duo genera proni, & supera semper petunt.

PROOEMIVM, *mij.* exordium, principium orationis. At. 63 b, In singulis libris utor proœmijs. & pro Clu. 29 a, Longo & altè petito proœmio respondere. & I. V. 93 b, Proœmium mercenarium. At. 258 a, De gloria librum ad te misi, & in eo proœmium, id est quod in Academico tertio: id euenit ob eam rem, quòd habeo uolumen proœmiorum, ex eo eligere soleo, cum aliquod σύγγραμμα institui, itaq;, &c. Epi. 67 b, Gratia illa, de qua suauissimè quodam in proœmio scripsisti. Ac. 40 b, In ijs ipsis antiquitatum proœmijs philosophiæ, &c. de Or. 138 a, Tanquam citharœdi proœmium affectum, &c. ad Her. 1 b, Exordiorum duo sunt genera: principium, quod græcè προοίμιον appellatur: & insinuatio, quæ ἐφοδὸς nominatur. de Orat. 92 a, De proœmijs, & de epilogis, & de huiusmodi nugis referti sunt oratorum libri. Atti. 215 b, His libris noua proœmia sunt addita, quibus eorum uterq; laudatur. de Leg. 172 b, Habes proœmium legis, sic enim hoc appellat Plato.

PROPAGATIO, *onis.* procreatio, amplificatio. Offic. 11 b, Quæ propagatio & soboles origo est rerum publicarum. de Pro. 75 a, Propagatio finium imperij. & Tusc. 154 b, Propagatio nominis. Epist. 71 b, Vita in qua nihil insit, nisi pro pagatio miserrimi temporis. de Senect. 99 a, Propagatio uitium.

PROPAGATOR, *oris.* amplificator. At. 120 a, Ille prouinciæ propagator.

PROPAGO, *inis.* uitis ad sobolem suppressa. de Se. 88 a, Malleoli, plantæ, sarmenta, uites, traduces, propagines.

PROPAGO, *as.* profero, produco, dilatio. I. V. 273 b, Cum ipse sui generis initium ab se gigni & propagari uellet. Oct. 330 b, Quæ uerissimè memoriæ propagata fuerint. I. A. 155 a, Iun. Brutus, qui regio dominatu rempublicam liberauit, & ad similem uirtutem & simile factum stirpem in propè quingentesimum annum propagauit. de Off. 41 b, Vera gloria radices agit, atq; etiam propagatur. & Topic. 126 b, Ex quibus plura bona propagentur. I. C. 106 b, Quos si meus consulatus sustulerit, non breue nescio quod tempus, sed multa secula propagarit reipublicæ. de Fin. 132 a, Propagabat tamen uitam aucupio sagittarum. de In. 42 a, Cum homines sibi uictu ferino uitam propagabant. pro Sest. 24 a, Hæc monumentis annalium mandantur, posteritati propagantur. I. C. 116 b, Ad memoriam consulatus mei propagandam. de Diuin. 139 a, Religio propaganda est. pro Ma. 134 b, Propaganda soboles. pro Do. 230 a, Huius uiri laudem ad sempiternam memoriam temporis calamitas prorogauit. de Pro. 72 a, Annus est integer nobis expectandus, quo interfecto ciuium calamitas propagatur. Propagare prouinciam. L. Propagator.

PROPALA M. palàm, in propatulo loco. de Ora. 98 a, Proposito argento, ac signis & tabulis propalàm collocatis.

PROPATVLVS, *la, lum.* apertus. I. V. 226 a, In aperto ac propatulo loco signa duo sunt.

PROPE, *propius.* propter.) (. Longè, procul. Tusc. 171 a, Sed bacillum quo abigam, prope me ponitote. & Ep. 129 b, Volebam propè alicubi esses. & 106 b, Vt nõ solùm prope me, sed planè mecum habitare posses. de Cla. 169 a, Cum plebs prope ripam Anienis ad III. miliarium consedisset. pro Mi. 111 a, Illi, si insidiaretur, nocte prope urbem expectandum. de N. 70 a, Vites à caulibus, si propè sati sint, refugiunt. At. 65 b, Tu aduentare ac propè adesse iam debes. de Inu. 78 a, Hostes prope muros castra habent. de In. 63 b, Alterius gladium propè appositum è uagina eduxit. pro Pom. 6 a, Vident eum propè esse, quo etiam carent ægrius. & Epi. 80 a, Propè accedere. Ep. 33 a, Prope Cal. Sextiles puto me Laodiceæ fore. I. V. 236 b, Cùm in Italia bellum, tum propè à Sicilia, tamen in Sicilia non fuit. I. V. 110 b, Tam propè ab domo detineri. Atti. 178 b, Atq; utinam propius te accessissem. Oct. 330 a, Cur castra longius aduersariorum castris, & propius urbẽ mouẽtur? Tusc. 153 b, Antiquitas quæ quo propius

aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea cernebat, &c. At. 1 b, Tu illam manum mihi cura ut præstes, quoniam propius abes. de N. 18 b, Stellæ aliæ propius à terris mouentur, alię remotius. Par. 241 a, Propius accedere ad sensum alicuius. de L. 182 b, Lex rogum bustumúe nouũ uetat propius sexaginta pedes adijci ædes alicuius, inuito domino. Item: Ad similitudinem Deo propius accedebat humana uirtus, quàm figura. I. A. 213 b, Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admouerit. & 206 b, Dum ne exercitum propius urbem Romam C C. mil. admoueret. Qu. F. 300 b, Propius nihil est factum, quàm ut occideretur. I. V. 255 a, Nec quicquam propius est factum, quàm ut uiuus cõbureretur. & pro C. 29 b, & At. 157 b, Propius factum est nihil. pro Flac. 151 a, Propius accedo, nego esse testimoniũ, intro etiam magis, qui gesit, non adest.

PROPE'. penè, ferè, quasi, propè dicam, propè iam. I. V. 229 a, Nam Sappho dat mihi iustam excusationem, propè ut ignoscendum esse uideatur. in V. 160 b, Eques Romanus propè annos X C. natus. Ep. 47 a, Sapientia præditus propè singulari. pro Arch. 186 b, Propè nouo quodam genere dicendi. Ep. 123 b, Propè oblitus sum, &c. & 108 a, Propè desperatis his rebus. Ep. 5 a. Ad quem propè iam delatum esse existimatur. Epi. 34 b, Prouinciam annuã propè iám undecim mensium factam esse. de Sen. 94 b, Quasi decurso spacio, id est, propè iam. I. V. 105 a, Excludit eum, cui propè dicam soli potestatem factam oportuit. & pro Qu. 7 b Modestia propè dicam non minore, quàm, &c. de Inu. 83 b, Quid igitur profecit? &c. propè dicam plurimum. pro Pla. 163 a. Quorũ honoribus agri propè dicam ipsi, montesq; fauerunt. de Senect. 87 a, Propè intueri aliquid.) (. Procul spectare aliquid. Ep. 106 b, Primùm ut eam domum sumeres, ut non prope me, sed planè mecum habitares.

PROPEDIEM. breui. Att. 91 a, Ego, ut spero, propediem te uidebo. & de D. 90 a, & Att. 23 a, Prognostica nostra propediem expecta. & Ep. 159 b,

PROPELLO, *lis.* propulso. Antequam. 192 b, Si quando inimicorum impetum propulsare & propellere cupistis. Tusc. 211 a, Propellere nauem remis.

PROPEMODVM. propè, ferè. de Di. 126 a, Quid enim est sors? idem propemodum quod micare. Or. 210 b, Verba cõponere, & syllabas propemodum dinumerare. I. V. 55 b, Propemodum manere in instituto meo uideor. & 219 a, & Off. 39 a, Epi. 81 a, Alteros propemodum iam sumus experti. & de Fin. 49 b, & Tusc. 168 b, Vt propemodum, &c.

PROPENDEO, *des.* inclino. de Orat. 125 b, Si se dant, & sua sponte, quò impellimus, inclinant, atq; propẽdent, accipio quod datur. Tusc. 245 a, Si multo maiore & grauiore ex parte propendent. Tusc. 238 a, Tantum propendere illam bonorum animi lancem, ut terram & maria deprimat. de Orat. 120 a, Necesse est, ut inclinatione uoluntatis propendeat in nos.

PROPENSE'. ex animo, libenter. Epist. 192 b, Vt hanc concordiam & conspirationem omnium ordinum ad defendendam libertatem propensè non crederent esse factam.

PROPENSIO, *onis.* procliuitas, inclinatio uolũtatis. de Fi. 117 a, Zeno, qui nulla in re, nisi in uirtute aut uitio propensionem minimi quidem momenti, ad summum bonum adipiscendum diceret.

PROPENSVS, *a, um.* procliuis. Attic. 117 a, Quod addis, ne propensior ad turpem causam uidear, certè uideri non possum. & 120 a, Infimus quisq; propensus in alteram partem. de N. 79 b, Mihi Balbi disputatio ad ueritatis similitudinẽ uidetur esse propensior. de D. 82 a, Cum disputatio tibi ad ueritatem est uisa propensior. pro Mur. 139 b, Propensus ad lenitatem. & de Inu. 75 b, Propensus ad ignoscendum. & de Fin. 131 b, Propensus in neutram partem. Att. 211 a, Coràm igitur & propenso quidem animo ad probandum. Q. F. 317 a, A` propensis in hanc partem uehementer colimur & amamur. Off. 46 a, Propensior benignitas esse debebit in calamitosos. Off. 47 b, A` quo enim celeriter remuneratio fore uidetur, in eum ferè est uoluntas nostra propensior. Par. 120 a, Causa, quæ quando accedit alteri, id fit propensius. pro S. R. 32 b, Is natura non tam propensus ad misericordiam, quàm implicatus ad fœueritatem uidebatur. Tusc. 227 a, Vt alius ad alium morbũ procliuior, sic alius ad alia uitia propensior. de F. 104 a, Omnes ad discendum propensi sumus. 125 a, Propensus sua spõte ad aliquid agendum. Ep. 57 a, Videor mihi perspicere ipsius animũ propensum ad salutem tuã. Of. 21 b, Si quis paulò est ad uoluptatẽ propensior. Anteq. 192 b, Illic enim animi uoluntas propensa cõprobatur.

PROPERATIO, *onis.* festinatio. Epi. 67 b, Sed ad properationem meam quiddam interest, nõ te expectare, donec ad locum uenias.

PROPERATO opus, id est, celeritate. pro Mil. 111.

PROPE-

PROPERO, as. festino, appropero, accelero, celeritate utor, maturo. At.10 b, Sed ductus odio properauit rem deducere in iudicium. de Or.98 b, Cum in campum properaret, & ridens & stomachans Scæuola. Ep.198 b, Atq; inde uentis remisq; in patriam omni festinatione properaui. de Prou. 76 a, Si Cæsar in patriam redire properaret. pro Mil.111 a, Quæ causa erat, cur Romam properaret? de Som.127 b, Quin huc uenire propero. pro Syll.177 b, Properatū uehementer, cum longè tempus muneris abesset. Attic.284 a, Sed propera per deos, &c. & 244 b, Ego in Pompeianum properabam. de D.116 b, Ita enim cum magis properant, cōcludunt, &c. Att. 57 a, Hæc properantes scripsimus. Epist.259 b, Sed tum ita uelim, ut ne quid properes. Tuscul. 164 b, Siue retardabis, siue properabis. I.A.222 a, At ille properans festinansq;, &c. Quint. Frat.304 a, Rogo te, Romam pergas & properes.

PROPERTIVS. pro Dom.223 a.

PROPINO, as. trado, offero. Tus.169 a, Socrates cum conie ctus in carcerem triginta iussu tyrannorum uenenum ut sitiens ebibisset, reliquum sic è poculo eiecit, ut id resonaret. quo sonitu reddito, ridens: Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eum fuerat deterrimus. Græci enim in conui uijs solent nominare, cui poculum tradituri sunt.

PROPINQVITAS, tis. agnatio, coniunctio sanguinis uel affinitatis, necessitudo. pro Mu.141 b, pro Qu. 4 b, Si pietate propinquitas colitur, qui affinem prodit, impius sit necesse est. pro Pla.264 b, & ad Her.26 b, Qui est cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. I.A.136 b, Municipium propinquitate propè finitimum. de In.50 b, Propinquitas loci.) (. Longinquitas loci.

PROPINQVVS, uicinus, proximè accedens, citimus, proximus, finitimus, necessarius, cognatus, cognatione coniunctus, propinquitate coniunctus, qui aliquem cognatione attingit, homines deorum agnatione & gente tenentur. de Legib.160 b.) (. Longinquus, alienus. de Finibus 124 b, Plato, cuius etiam illi hortuli propinqui memoriam mihi afferunt. Pla. Epist.156 a, Et subesse tamen propinquis locis celeriter possem. pro Sex. R.40 b, Præclarum & propinquum prædium. I.A.237 b, Propinquæ finitimæque prouinciæ, ut Cilicia & Syria. de Orator.125 a, Motus, qui finitimi sunt, & propinqui his. ad Heren.27 a, Nam graui figurę propinqua est suffulta. de Dom.94 a, Hector moriens propinquam Achilli mortem denunciat: Attic.151 a, Erat enim spes propinqui reditus. de Inu.83 a, Audacia non contrarium, sed appositum est ac propinquum, & tamen uitium est. Orat. 205 a, Abutimur uerbis propinquis. pro Mil.116 a, Clodius æqualiter in propinquos & in longinquos irruebat. pro Mur.141 b, Virgo uestalis huius propinqua & necessaria. I. A. 264 b, Consolemur eorum propinquos, qui, &c. Offi. 11 b, Arctior uerò colligatio est societas propinquorum. pro S.R. 34 b, Propinqui cognatiq; optimè conuenientes. pro Quint.18 a, Tibi propior me nemo est. pro Pla.264 b, Qui est cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus.

PROPIOR, us. interior, arctior, iunctior, citerior. I.V.226 b, In quib. erant omnia, quæ sceleri propiora sunt, quàm religioni. de Inu.76 a, Sed hæc uetera, propiora uideamus. pro Sest.11 b, Omnibus sua sibi propiora esse pericula, quàm aliena. de Cl.194 b, Pòst autem causa fuit propior, & cum exitu iunctior. de Clar.194 b, Et dicendi ardore eram propior, & ætate coniunctior. pro Qu.18 a, Tibi propior me nemo est. Att.134 a, Nos autem alium portum propiorem huic ætati uidebamus. Off.37 a, Prius de ijs rebus quæ uirtuti propiores sunt, dixerimus. Off.6; b, Societas, quæ latissimè patet, &c. interior, &c. propior, &c.

PROPITIVS, a, um. secundus, præsens.) (. Infestus, iratus. Oct.329 b, Fortuna quæ nobis infesta est, fuit aliquando propitia. & pro Cæl.46, Huic ego deos propitios, pleriq; autè iratos putant. & I.P. 92 b, Dij neq; propitij sunt cuiquam, neq; irati. I.V.61 a, Ita deos mihi uelim propitios, ut cōmoueor animo, &c. de N.15 b, Quid enim dicam propitius sit, esse enim propitius potest nemini, id est, deus. & 55 b, Iratus.) (. Propitius. At.28 b, Paria propitia sit. Att.134 a, Hunc propitium sperant, illum iratum putant.

PROPOLA, le. qui mercatur à mercatoribus quod statim uendat. Off.30 b, in P.94 a, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum à propola atq; de cupa.

PROPONO, us. pono, ante oculos mihi constituto. At.125 b, Si quidem illic ipse ad eundem scribens, in publico proposuit epistolam illam. & pro Fl.150 a, Lex tabulas obsignatas in publico poni uult. pro Mu.129 a, Qui singulis diebus edi scendos fastos populo proposuit. & 140 b, Est illud quidē exemplum tibi propositum domi. & ib. Ad imitandum mihi propositum exemplar illud est. & de Op.244 b, Attici nobis propositi sunt ad imitandum. de Or.98 a, Explicare uestem, proponere argentum, tabulas ac signa propalàm collocare. At.113 a, & 118 b, Proponere literas in publico. cont. Rull.68 b, Lex in publicum proponitur. & I.P.98 b, Stipendium militibus numeratum est mensis palàm propositis. pro Qu.9 a, Proponere libellos de aliquo in celeberrimis locis. I.V.124 b, Proponere fidem uenalem. in V.169 a, Est hic ordo propositus atq; editus in altum. Off.2 a, Quidam propositis malorum & bonorum finibus officiū omne peruertunt. de Orat.117 a, Proponere sibi aliquem imitandum. de Am.115 b, Proponere sibi memoriam atq; imaginem alicuius. de Or.97 b, Ad uersus alicuius se exercere, uel illius orationem sibi proponere. & ibi. Proponere aliquam exercitationem. Or.202 b, His propositum est placare animos. Epist.16 b, Neq; mihi in omni uita res tam erit ulla proposita, quam ut latēre, &c. de Cl.195 a, Omni huic sermoni propositum est, ut laborem meum perspicias. de Cl.167 a, Hoc neq; propositum nobis est hoc loco, neque necessarium. in C.118 a, Quæcunq; mihi fortuna proponatur, subibo. pro Cl.49 b, Putant enim minus multos laqueos legum ac iudiciorum esse propositos. pro Rab.93 a, Serui, qui libertatis spem propositam non habent. pro Rab.90 b, Tamen in hac defensione capitis C. Rabirij, proponenda ratio uidetur esse officij mei. I.A.193 a, Qui sibi bona ciuium ad prædā proposuerunt. de In.55 b, Qui leges scribunt, utilitatem resp. sibi proponere debent. pro Fl.148 b, Quibus laus, merces, gratia, gratulatio proposita est in impudenti mendacio. pro Sest.9 b, Mihi propositum est ostendere omnia, &c. Ep.10 b, Omnibus propositum esse debet cum dignitate otiū. pro D.222 a, Mea causa uidebatur perditis ciuibus ad inuidiam esse proposita. Epi.71 b, Omnibus telis fortunæ proposita est uita nostra. de Fi.76 b, Cum improbis pœnam proponi tis. Epi.27 b, Proponere aliquid alicui ad timorem. & pro Pl.280 a, Cum mors proponeretur. Epi.5 b, Iniurijs, quæ à Catone propositæ sunt, resistemus. pro Cæl.54 a, Et cū huius uobis adolescentiam proposueritis, cōstituite nobis ante oculos huius etiam misereri senectutem. pro Sest.6 b, Si ora ipsorum oculis uestris proposueritis. de N.23 b, Cōprehende animo, & propone ante oculos deum, &c. I.C.120 b, Cum uerò mihi propono regnantem Lentulum, &c. uersatur mihi ante oculos; &c. cerno animo, &c. uideor mihi uidere, &c. pro Syll.180 b, Et uitam illius ante oculos uestros proponite. Epist.50 b, Hoc idem fac ante oculos tuos tibi proponas modò; &c. & ibid. Quæ alijs tute præcipere soles, ea tute tibi subijce, atq; apud animum tuum propone, nullus dolor, &c. pro D.215 a, Res erat non in opinione dubia, sed in præsentia atq; ante oculos proposito periculo. pro Pl.259 b, Sed mihi in causa facili perdifficilis defensionis ratio proponitur. Att.197 a, Ciceroni uelim hoc proponas, ut accommodet, &c. de Or.137 b, Digredi ab eo quòd proposueris. Or.209 b, Proponere quod dicturus sis. pro Pom.7 a, Quod mihi ego extremum proposuerā, cum essem de bel li genere dicturus. Ep.14 a, Illa sequor quæ paulo antè proposui. & 251 a, Extremum illud est de ijs quæ proposueram. de Cl.184 a, Curio cum tria proposuisset, aut quartum addebat, aut tertium quærebat. & 186 b, Cēsorinus quod proposuerat, explicans expeditè. de Or.124 b, Proponi oportet quid afferas, & id quare ita fit, ostendere. & 90 b, Si cuipiam nimis infinitum uidetur quod ita proposui, quæcūq; de re, &c. & 128 b, Aliquid non effici ex propositis, nec esse consequens. & 96 b, Ab eo quod tibi proposueris, minus aberrare. Tus.149 b, Ponere iubebam de quo quis audire uellet. i. proponere. in A.193 b, Mortem omnibus natura proposuit. & 212 b, De tribus enim quę proposuisti, hoc extremum est. pro Dei.152 a, Propone tibi duos reges, idq; animo contemplare quod oculis non potes. I.A.243 b, Cum peruenero ad eum exitum, qui mihi fuit propositus. & 231 a, Qui eam tibi causam belli gerēdi proponis, ut senatum funditùs deleas. de L.173 a, Legum uocem proponam. Atti.282 a, Non enim id propositum est huic epistolæ, Messalam ut laudem, præsertim ad Brutum. Qu.F.243 a, Sed nescio quo pacto ad precipiendi rationem delapsa est oratio mea, cum id mihi propositum non esset. & 319 a, Quid nunc putas tanta abs te mihi mercede propositā? Or.7 a, Referri enim decet ad ea quæ proposui in principio fundamenta iusticiæ. & 10 a, Tertiū est propositum, ut in beneficentia delectus esset dignitatis. & 14 b, Mihi propositum est, ut in libertate uiuam. Att.33 b, Minæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt. & 26 a, Locus ubi proponuntur edicta. & 124 b, Moderatori resp. beata ciuium uita proposita est.

PROPORTIO, onis. comparatio. L. Portio. in V.210 b, Fuere aliquādo apud Siculos peræqua proportione cætera. de Vn.197 a, Id optimè assequitur, quæ Græcè συμμετρία. Latinè (audendum est enim, quoniam hæc primùm à nobis nouantur) comparatio proportióue dici potest. de Vni.197 b,

Quemad-

Quemadmodum ignis animæ, sic anima aquæ: quodq; anima aquæ, id aqua terræ proportione reddit. & 199 a, Eius autem particulæ interuallo relicto habebat numerus ad numerum eandem proportionem, comparationemq; in extremis, quam habent CCLVI. cum CCLIII. Tusc. 156 a, Terra ad uniuersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet. Lege Varronem de Analogia.

PROPOSITIO, *onis*. de Or. 162 a, Propositioq; quid sis dicturus. Tusc. 199 a, Quid ergo? huius ne uitæ propositio & cogitatio Thyestem leuare poterit? de Inu. 82 b, Cum animi ampla quadam & splendida propositione. L. Magnificentia.

PROPOSITIO, cum pars est ratiocinationis, est, per quã breuiter locus is exponitur, ex quo omnis uis oportet emanet ratiocinationis. de In. 54. 55.

PROPOSITVM, *ti. ennoïa*. mens, cõsilium, proposita ratio, quod attinet, susceptum, consilium, institutum. Orat. 209 a, Vt declinet à proposito, deflectatq; sententiam. & de Orat. 162 a, Declinatio breuis à proposito. de Clar. 171 b, Egredi à proposito ornandi causa. de Or. 162 a, Reditus ad propositum. & ibid. b, Reditus ad rem. Tusc. 153 a, Redire ad propositum. & 192 b, Nos ad propositum reuertamur. pro Cæl. 58 b, Maledictio nihil habet propositi præter contumeliã. de Fa. 140 b, Academiæ consuetudo contra propositum dispũtandi. Off. 23 a, Cato grauitatem suam perpetua constantia roborauit, semperq; in proposito susceptoq; consilio permansit. & 14 b, His idem propositum fuit, quod & regibus ut libertate uterentur. de Cl. 176 b, Est enim propositũ, colligere eos qui, &c. Attic. 280 a, Nulla re deterreri à proposito potest. Off. 60 a, Sed iam ad propositum reuertamur. Propositum, consultatio, infinita quæstio. L. Quæstio. de In. 43 b, & de Or. 96 b, & 115 b, & 153 a, & Or. 201 a, Top. 227 b, Par. 235 a, ad Her. 23 b, Nihil neq; ante rem, neq; præter rem locuti sumus. Atti. 250 a, b, *Ennoïe* hic, est enim huic nostro, nihil præbere.

PROPOSITVS, *a, um*. susceptus, manifestus, prõptus. pro Lig. 141 b, Quem de susceptra causa propositaque sententia, nulla uis, nullum periculum posset depellere. & Offic. 23 a, Cato semper in proposito susceptoq; consilio permãsit. de Fin. 105 b, Sed iam sentio me esse longius prouectum, quam proposita ratio postularet. pro Do. 169 a, Nondum ad propositum mihi finem honoris perueni. de D. 85 b, Cum ex itinere quodam proposito, & iam constituto reuertissem, aquilæ admonitus uolatu. Par. 124 b, Ergo hoc proposito nunquam eris dies, antequam, &c. pro Mil. 107 b, Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. & 112 a, Milo uitã suam maximis præmijs propositam, & penè addictam scie bat. Quint. de Pet. 208 a, Iis fac ut propositum & paratum auxilium tuum esse uideatur. Epist. 16 a, Sic omnibus nobis in administranda rep. propositum esse debet, cum dignitate otium. pro S.R. 38 a, Tametsi hoc minimè latet, quod ita promptum & propositum est, ut, &c. I.A. 258 b, Quorum ea mens idq; consilium est, ut cupiant, &c. Off. 53 b, De tertio autem genere deinceps se scripsit dicturum, nec exoluit quod promiserat.

PROPRAETOR, *ris*. uel Proprætore. qui cum prætoria potestate aliquò mittebatur. de Proui. 72 a, Res in prouincia à proprætore gesta. & I.A. 203 b, Prouinciæ, quas prætorij proprætore obtinerent. Ep. 118 a, & ibi. Quos ex S.C. cum imperio in prouincias proprætori mitti oporteret.

PROPRIE`. priuatim.)(. Communiter, publicè, promiscuè. Ep. 134 a, Quòd me amas, est id tibi commune cum multis: quòd tu ipse tam amandus es, id est propriè tuum. pro Sest. 10 b, Metelli causam neq; senatus publicè, neq; ullus ordo propriè susceperat. in A. 156 a, Nihil est quod tam propriè dici possit actum eius quàm lex. Part. 230 a, Propriè in uerbis eloqui dicitur. de Or. 113 b, Quam propriè de unoquoque dixit. contra Rul. 83 a, Promiscuè toto quã propriè partem frui parte malletis. Off. 21 b, Quarum una est cõmunis, &c. altera quæ propriè singulis est tributa. Off. 8 b, A` peregrino enim recessit, & propriè in eo qui cõtrà ferret arma, remansit. Off. 54 b, Atq; illud quidem honestum, quod propriè uereq; dicitur, id in sapientibus est solis, nec à uirtute unquam diuellitur. I.A. 175 a, O` hominem nequam, quid enim aliud dicam? magis propriè nihil possum dicere.

PROPRIETAS, *tis*. natura, uis, natura propria. Acad. 15 a, Singularum rerum singulæ proprietates sunt. Partit. 233 b, Definitio genere declaretur & proprietate quadam. & 228 a, Proprietas sic, in hominem ne solum cadat, atq; etiam in belluas ægritudo. de Som. 131 a, Hæc est natura propria animæ atq; uis: id est, ut ipsa à se moueatur.

PROPRIVS, *a, um*. præcipuus, peculiaris, certus, suũ cuiusq;, quod propriè singulis est tributum, quotidianus & quasi legitimus, germanus. pro Cor. 69 a, Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei sententia dicenda amouebo. de Sen. 84 a, At id quidem non proprium senectutis est uitiũ, sed cõmune ualetudinis. & de Di. 131 a, Varietas est propria fortunæ. I. A. 189 a, Libertas propria Romani generis. pro Sex. R. 43 a, Prædia, quæ nostra sunt propria, lux quæ communis est. de Or. 88 b, Nõ id mihi uidetur orator, sed Crassus sua quadam propria, non communi oratorum facultate posse. Epi. 59 a, Quare non debes aut propriam fortunã, aut præcipuam postulare, aut communem recusare. Ep. 70 b, Consuetudo communis uel tua solius & propria. de Or. 112 a, Aliunde assumpto uti bono, non proprio, nec suo. de Orat. 157 b, Translata & aliena uerba.)(. Propria ac sua. de Or. 103 b, Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse, atq; à se possideri uolunt. pro Cec. 294 b, Rem aliquam suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Or. 156 b, Verba propria & certa quasi uocabula rerum, penè unà nata cum reb. ipsis. Ac. 10 a, Certa & propria nota ueri. Tusc. 252 a, Proprijs & suis argumentis quæque res tractanda est. pro S.R. 22 a, Tria prædia Capitoni propria traduntur. de Clar. 171 b, Et nimirum is princeps ex Latinis illa oratorum propria & quasi legitima opera tractauit. de Cl. 195 b, Animum iudicis impellere quocunq; res postulat, hoc est unum oratoris maximè proprium. & Qu. F. 297 b, Hoc est epistolæ proprium, ut is ad quem scribitur, de ijs rebus quas ignoret, certior fiat. de Orat. 153 a, Ornatè dicere proprium ne sit oratoris, an id etiam aliquis præterea possit? & 103 b, Licet ista ratione dicamus, pila bene ludere, proprium esse iuris ciuilis. & Off. 1 a, de Na. 37 a, Artis maximè proprium est creare & gignere. de Na. 22 a, Animantium proprium est, ut aliquid appetant. Epist. 29 a, Quod meum erat proprium, id etiã populo se remisisse scribit. contra Rull. 77 a, Res uestras proprias alienari. pro Syll. 168 b, Tempus agendi fuit mihi magis proprium quàm cæteris. Postqu. 206 a, Si illud de duobus consulibus perenne ac proprium manere potuisset. Offic. 8 b, Qui proprio nomine perduellis erat, is hostis uocatur. Orato. 114 a, Qui profitetur esse suum, dicere de aliqua re. de Fa. 140 b, Huius studij mea professio est. de Orat. 103 b, Geometriam aut musicam philosophi non esse. Offic. 52, Ex quo, quia suum cuiusque fit eorum, quæ natura fuerant communia, quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat. de Nat. 181 b, Et quod nunc communiter in omnib. sepultis est, ut humati dicantur, id erat proprium tum in ijs, quos humus iniecta contegeret.

PROPTER. ob, pro, ab, ad, de, ex, ut. Anteq. 197 a, Non turpitudine uitæ, non pro magnitudine scelerum, non propter reliquæ ætatis infamiam pœnas iure & lege persoluo. de Orat. 105 a, Quod tamen propter eius ingenij magnitudinem uellem. & ibid. Quem omnes amare pro eius eximia suauitate debemus. Att. 104 b, Tyronem propter humanitatem & modestiam malo saluũ, quàm propter usum meũ. pro S.R. 20 a, Susceptum onus aut propter perfidiam abijcere, aut propter imbecillitatem animi deponere. de Cl. 173 b, Eaq; suspicio propter eam causam fuit, quòd, &c. pro Q. 12 b, Si propter partium studium potens fuit Alphenus, potentissimus Nævius. Par. 122 a, Qui legib. non propter metum paret, sed quia id salutare maximè iudicat. Epist. 70 b, Qui propter acumen occultissima perspicis. Epi. 4 a, Propter tuum in me amorem. Ep. 20 b, Habeamus hæc omnia, bonorum studium, propter nostram causam: uulgi ac multitudinis, propter magnificentiam munerum. de Fin. 82 a, Ex se & propter se expeti.

PROPTER. propè. de Natur. 70 b, Vulcanus tenuit insulas propter Siciliam, quæ Vulcaniæ nominantur. contra Rull. 78 a, Flauius Eurotas qui propter Lacedæmonem fluit. Ar. 130 b, Nam nec castra propter anni tempus facere possum. de Cla. 167 a, In pratulo proter Platonis statuam consedimus. pro S.R. 29 a, Duo filij propter patrem cubantes. & de N. 48 a, Hic iacet propter illum. I.V. 225 a, Propter est spelunca quædam. & 252 a, Propter introitum portus. & 139, Propter ædem Vulcani. I.P. 80 b, Hic uir clarissimus, qui propter te sedet L. Gellius.

PROPTEREA. ideo, idcirco, ex eo, ea re. pro Lig. 138 a, Atque hæc propterea de me dixi, ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerem, ignosceret.

PROPTEREA quòd. propterea quia, ideo quòd, ex eo q, propter hanc causam quòd, ob eam rem quòd, ea re, propter hanc dubitationem quòd, &c. At. 5 a, pro S.R. 36 b, Mãdato iudicium est constitutum non minus turpe quàm furti, propterea quòd quib. in rebus, &c. Epi. 138 a, Cum essem otiosus in Tusculano, propterea quòd discipulos obuiam miseram, &c. Acad. 9 b, Si notionem ueri & falsi propterea quòd ea non possunt internosci, nullam habemus. Epi. 49 b, Et si genus hoc cõsolationis acerbum est, propterea quia per quos, &c.

PROPVDIVM,*dij.* res pudenda, is à quo pudor & pudicitia procul absit. Sic enim Romani dicebant, cum maledicto nudare alicuius turpitudinem uolebant, quasi porrò pudendum. I.A.259 b, Propudium illud & portentum. Lege Antonius.

PROPVGNACVLVM, *li.* locus munitus unde pugnari possit. I.V.190 a, Classis pulcherrima Siciliæ propugnaculum præsidium prouinciæ. I.P. 81 a, Lex Aelia & Fusia propugnaculum muriq; tranquillitatis. in V.234 a, Nauis constrata & ita magna, ut propugnaculo cæteris posset esse. ꝓ Fon.276 b, Est in prouincia Gallia Narbo Martius, specula populi Romani, ac propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum & obiectum. pro Pom.10 a, Propugnaculis imperij sociorum fortunas defendere. Epi.239 a, Domus propugnacula & præsidium habet. I.V.256 a, Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione deiecero.

PROPVGNATIO, *onis.* defensio. Epi.64 a, Susceptiq; mihi perpetuam propugnationem pro omnib. ornamentis tuis. pro Sest.3 b, Ne mea propugnatio ei defuisse uideatur. Epi.6 b, & 10 a, Nostra propugnatio ac defensio salutis tuæ.

PROPVGNATOR, *oris.* defensor. in V.253 a, Classis infirma propter dimissionem propugnatorum & remigum. & de Or.106 a, Mutius paterni iuris defensor & quasi patrimonij propugnator sui. & Post.212 b, pro Mil.104 b, Propugnator senatus.

PROPVGNO, *as.* defendo.) (. Oppugno. pro Rab.96 a, Testator me pro illorum fama, gloria, memoria propugnandum putare. Off.13 a, Fortitudo est uirtus, propugnans pro æquitate. Antequam.194 a, Pro innocentibus propugnare.) (. Nocentes oppugnare. & Ep.175 b, Acerrime propugnare pro salute alicuius. Tus.144 a, Bestiæ pro suo partu ita propugnant, ut, &c.

PROPVLSATIO, *onis.* depulsio. pro Syl.167 a, Cum huius periculi propulsatione, coniungã defensionem officij mei.

PROPVLSO, *as.* repello, arceo, depello, propello. pro S.R. 19 b, Periculum quod in omnes inteditur, propulsare. & de Inu.70 b, Propulsare iniuriam à se. Anteq.192 a, Propulsare & propellere impetum inimicorum. Off.5 b, Propulsare iniuriam ab aliquo. & ibid. Inferre iniuriam alicui. de Fin.122 a, Propulsare frigus & famem. I.A. 196 a, Sic ab ingressione fori populum propulsari uideres.

PROPYLAEVM, *læi.* uestibulum. Off.45 b, Pericles tantam pecuniam in præclara illa propylæa coniecit.

PROQVAESTOR, *ris.* uel proquæstore, qui cum autoritate quæstoria mittitur aliquò. I.V.68 a, Cum cui legatus & proquæstore fuisset prodidit. & 84 b, & 94 b, Nam à Dola bella statim proquæstore iussus est esse. Ep.231 a, M.T.C.C. Cassio proquæs. Codex Aldinus uetustior ita habet, C. Cassio proquæstori. Ac.3 b, Cum Alexandriæ proquæstore essem. & 2 a, Sed & proquæstore aliquot annos, &c.

PRORA, *ræ.* prior anteriórue nauis pars. de Or.159 b, In nauigio latera, carinæ, prora, puppis. I.A. A prora ad malum, à malo ad puppim. Epi.266 a, Mihi prora & puppis, ut in ꝓuerbio Græcorum est, fuit à me tui dimittendi, ut rationes nostras explicares.

PRORIPIO, *pis.* subduco. de Ar.243 b, Ille æstuans se è curia repentè proripuit. in V.269 a, Iubet hominem proripi, uehementissimeq; uerberari. de Finib.80 a, Quæ libido non sese proripiet ac proijciet.

PROROGATIO, *onis.* prolatio. pro Muren.135 b, Prorogationem legis Maniliæ flagitasti. Att.218 b, Vtar prorogatione unius diei.

PROROGO, *as.* differo, profero, propago. I.A.165 a, Ne quinquennij imperium Cæsari prorogaretur. in V.96 a, Impetrat à senatu ut dies sibi prorogaretur. Att.73 a, Ne prouincia nobis prorogetur, per fortunas dum ades, prouide. I.A. 242 a, Differre bellum, neq; solum prorogare, sed etiam concedere uictoriam. Ep.21 b, Rogo atq; oro te, ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouincialem molestiã temporis prorogari. & 40 b, Illud pugna atq; enitere, ne quid nobis temporis prorogetur. I.A.174 b, Cæsar paucos tibi ad soluendum propter inopiam tuam prorogauit dies. & 181 a, Numerum annorũ prouincijs prorogauit. At.69 a, Illud probè ne pateretur, quantũ esset in ipso prorogari nobis prouincias. & 216 b, Ipse enim adsum nisi quid tu prorogas. Qu.F. 209 b, Quòd si tibi bellum administranti prorogatum imperium uiderem, intelligerem etiam fortunę potestatem in nos prorogatam.

PRORSVS. penitùs, planè, omnino, funditùs, radicitùs, in totum, utiq;, usquequaq;, omni ex parte, undiq;, sine ulla exceptione.) (. Nulla ex parte. de N.63 a, Si autem id dicis, mundo nihil esse sapientius, nullo modo prorsus assentior. Att. 219 a, Prorsus non uidetur esse dubium, quin, &c. de Ora.114 a, Verbum prorsus nullum intelligo. Epist.3 b, Prorsus eum libero omni suspicione cupiditatis. Epist.55 a, & 105 b, Neque solum nobis, id est, tuis, sed prorsus omnibus. Tusc.161 b, Prorsus hæc diuina sunt. Att.261 a, De summa agi prorsus uehementer & seuerè uolo. pro Syl.177 b, Gladiatores empti sunt ad cædem, &c. ita prorsus. de Natu.75 b, Prorsus, si, &c. præstare, &c. Attic.251 a, H-S. LXXII. satis esse affatim prorsus.

PRORVMPO, *is.* erumpo. pro Mu.144 b, Catilina prorumpet, quà minatur, in agros suburbanos repentè aduolabit. pro Sext.Rosc.20 b, Hoc cogitate iudices, eò prorumpere hominum audaciam, ut hic ante pedes uestros cædes futuræ sint.

PRORVPTVS, *a, um.* proiectus. pro S.R.29 a, Prorupta audacia.

PROSAPIA, *piæ.* genus, stirps. de Vn.202 a, Et eorum, ut utamur ueteri uerbo, prosapiam, &c.

PROSCRIBO, *bis.* proscriptionem facio, edico. pro Do.222 a, Quæro enim quid sit aliud, proscribere uelitis, iubeatis, ut M. Tullius in ciuitate ne sit. & ibid. Hoc pati potestis, ut singuli ciues singulis uerficulis è ciuitate tollantur? pro S. R.21 a, Cum proscriberentur homines, atq; ex omni regione caperentur ij, qui aduersarij fuisse putabantur. in V.101 a, Lex Cornelia proscriptum iuuare uetat. Offic.65 a, Si tu cum ædes proscribas, tabulam tanquam plagam ponas, domum propter uitia uendas, &c. At.152 b, Senatum enim Calend. uelle se frequentè adesse, etiam Formijs proscribi iussit. Qu.Frat.311 a, Racilius tabulam proscripsit, se familiam Catonianam uenditurum. pro Qu.3 a, Auctionem in Gallia se facturum esse proscripsit. & 9 a, Proscribere bona alterius. & 3 a, Eum non posse quæ proscripsisset uendere. Offic.62 b, Ille quod non placebat, proscripsit, tu quò placebat misisti. cont. Rull.89 a, Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. Attic.103 b, Horti quam in diem proscripti sint, uelim ad me scribas. in V.104 b, Iste locare incipit non proscripta neq; edicta die. At.55 b, Tusculanũ proscripsi. At. 205 a, Vt quid si uictus eris, proscribare: si uiceris, tamen seruias. Attic.253 a, Itaque sese scripturum aiebat ut uenationem etiam, quæ postridie ludis Apollinaribus futura est, proscriberent. Attic.262 a, Throtium ægrum proscriptum uidimus.

PROSCRIPTIO, *onis.* damnatio, publicatio. pro S.R.39 b, Opinor esse in lege quam ad diem proscriptiones uenditionesq; fiant. & pro Quint.10 a, in V.267, Proscriptio bonorum. pro Fl.161 b, Emptiones falsas, proscriptiones cum mulierculis aperta circumscriptione fecisti. pro Qu.R. 44 a, Cauete per deos immortales, ne noua & multo crudelior per uos proscriptiõ instaurata esse uideatur, illâ priorem quæ facta est in eos, qui arma capere potuerunt, tamen senatus suscipere noluit. pro Sest.17 b, Cum de capite ciuis, & de bonis proscriptio ferretur. & Postq.205 a, Cum caput meæ proscriptionis recitaretur. & de Pro.78 b, Proscriptio capitis mei. Partit.125 a, Proscriptiones locupletum. Attic. 173 a, Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata.

PROSCRIPTVRIO, *ris.* proscribere cupio. At.145 b, Syllaturit animus eius & proscripturit.

PROSCRIPTVS, *a, um.* cont. Rul.89 b, Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo.

PROSEMINATVS, *ta.* procreatus. de Or.148 b, Nam cum essent plures orti ferè à Socrate, proseminatæ sunt quasi familiæ dissentientes inter se.

PROSEQVOR, *ris.* sequor, comitor, persequor. Qu.Fr.314 b, Publicani Domitium cum equis prosecuti sunt. & in A. 192 b, Legio quarta C. Cæsaris exercitum prosecuta est. & At.93 a, Is me proficiscentem Apameam prosecutus est. & Ep.205 a, Cùm te prosequerer paludatum. & 42 a, Cùm te Puteolis prosequerer. pro Qu.18 b, Vt eum bona existimatio usq; ad rogum prosequatur. de Cl.176 b, Prosequi atq; imitari antiquitatem. pro S.R.32 a, Et id non prosequar lõgius, quàm mea fides postulabit. & ad He.3 b, Ne ab ultimo repetamus, ne longius prosequamur. de Or.93 a, Date nobis hanc ueniam, ut ea quæ sentitis de omni genere dicẽdi, subtiliter prosequamini. & At.258 b, Eum locum Posidonius prosecutus est. Par.131 a, Accusator rerum ordinẽ prosequitur. & de Or.160 b, Ne hæc difficiliora ad prosequendũ esse uideantur. Ep.256 a, Reliquũ est, ut tuam profectionem amore prosequar, reditũ spe expectem. pro Pla.275 a, Is me in discessu meo nõ lachrymis solum suis, sed animo, corpore, copijs prosecutus est. de Cl.165 a, Opportunitatem uerò mortis illius beneuolentia potius quàm misericordia prosequamur. At.41 b, Spes quæ nos proficiscẽtes prosequebatur. pro Pl.264 a, Minturnẽses C. Mariũ linquentẽ eam terrã quã seruauerat, lachrymis uotisq; ꝓsecuti sunt. I.A.167 a,

Quæ

Quæ tam ingratæ literæ reperientur, quæ non eorum gloriam immortalitatis memoria prosequantur. de Ora.114 a, Genus orationis fusum atq; tractum prosequendum est. de Am.100 a, Quocirca & mortui uiuunt, tantus eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. de Leg.182 b, Prosequi laudes clarorum uirorum ad cantus & ad tibicinem. I.A.191 b, Laudo uos Quirites, cùm gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adolescentis. I.A. 225 b, Populus Rom. maximo clamore & plausu Bruti memoriam prosequebatur. Ep. 249 b, Prosequi aliquem omnibus officijs. & 101 a, Qui paternam amicitiã nullis ipsi officijs prosecuti sunt. Epi.254 a, Mirabilis eum benevolentia prosecuta est. I.A. 263 a, Alicuius uirtutem grata memoria prosequi. de Ar.256 a, Effrenatos eius furores plausu etiam suo prosequebantur. Epist. 226 a, Deinde impudentia prosequor, sed iam finem faciam. in Verr.123 b, Prosequi aliquem uerbis uehementioribus.

PROSERPINA, *næ*. Libera. in V.225 a, & ibid. & de N. 38 b, de raptu eius.

PROSILIO, *lis*. exilio, prorumpo. pro Cæl.50 b, Vt serui repentè prosilirent, hominemq; comprehenderent. & 51 b, Prosilire. pro Cæl.51 a, Deinde temerè prosilierunt. & 51 b, Quos tu temerè prosiluisse dicis.

PROSPECTO, *as*. prospicio, specto. I.V. 244 a, Quæ nauis prospectare iam exilium uidetur.

PROSPECTVS, *tus*. locus editus & apertus ad prospiciendum, specula. pro Do.235 b, Porticus in Palatio pulcherrimo prospectu. & At.188 b, Prospectus maris. in V.101 a, Producere aliquem in prospectum populi. Aca.20 b, O` præclarum prospectum. Atti.227 b, Quæris, utrum magis tumulis prospectuq;, an ambulatione delecter.

PROSPER, *a, um*. secundus, felix, ad uoluntatem nostram fluens.). Aduersus, incommodus. Off.36 b, Cùm prospero flatu fortunæ utimur. Postq.198 a, Prospera, æquabilis, perpetuaque fortuna, secundo uitæ fine ulla offensione cursu. de N.73 a, Ad prosperam aduersam'ue fortunam qualis sis, hi hil interest. de Cl.165 b, Posteaq; prosperæ res deinceps multæ consecutæ sunt. At.22 a, Venti secundi & Off. 18 a, Ad uoluntatem nostram fluens. At. 139 b, Ego enim non iam id ago ut prosperos exitus consequar, &c.

PROSPERE, feliciter. Epi.177 a, Omnia ut spero, prosperè procedent. & 44 b, Ego uerò uelim mihi Tulliæq; meæ prosperè euenire ea, quæ me insciente facta sunt à meis. de Na. co b, Magnis uiris prosperè eueniunt semper omnes res. de Cl.187 a, & pro Mur. 124 a, & Tuscu.138 b, Qu. Arrius omni iam fortuna prosperè functus.

PROSPERITAS, *tis*. res secundæ, commoditas.). Afflictæ fortunæ. de Fi.68 a, Aristoteles uirtutis usum cum uitæ perfectæ prosperitate coniunxit. de Na.77 b, Commoditatem prosperitatemq; uitæ à dijs habemus, uirtutem deo acceptã nemo refert. & 78 a, Improborum prosperitates secundæq; res redarguunt uim deorum.

PROSPICIO, *cis*. consulo, prouideo, præsentio, præuideo. in Verr.107 a, & pro Fla. 196 a, Consulere filijs ac prospicere debemus. in V.80 a, Vos quod ad famam uestram pertinet, prospicite atq; consulite. in Catil. 118 b, Quare P.C. consulite uobis, prospicite patriæ, &c. pro Clu.50 a, Prospicite id quod prouidendum est. Epist. 31 b, Rogo te ut prospicias & consulas rationibus meis. de Ar.257 a, Sed tamen huic malo populus Rom. prospexit. pro Syll.177 a, Sed tamen munere seruili obtulit se ad ferramenta prospicienda.

PROSPICIO. præsentio, præuideo. Epi.22 a, Sed ut ab homine longè in posterum prospiciente futura expecto. Epi. 47 a, Multo enim antè tanquam ex aliqua specula prospexi tempestatem futuram. & de Am. 104 a, Longè prospicere futuros casus. & pro Do. 215 a, Prospicere aliquid coniectura. & I.V. 75 a, Prospicere insidias. & Off.39 b, Prospicere futura. pro Mur.138 a, Sapiens ac multum in posterum prospiciens uir. & Ep. 22 a, Longè in posterum prospicere. Epi.84 b, Vt spero, uel potius ut prospicio. pro Q.6 a, Iam antè animo prospicere aliquid. pro Cæl.41 b, Prospicere aliquid animo. pro Cl.24 a, Magiũ longè animo prospexisse morientem. Ep.103 a, Quem tamen si exciderit, multum prospexeris. de Ar.244 a, Tum, inquam, tum uidi, & multo antè prospexi quanta tempestas excitaretur, quanta impendêret procella. recip. pro Do. 217 a, Sed prospexistis ne qua in uos aliquando inuidia redundaret. Att. 157 a, Eaq; ipsa tempestate euersam esse remp. quam XIIII. annis antè prospexerim.

PROSTERNO, *nis*. abijcio, affligo, prosligo, ad casum do, peruerto. pro Clu.32 a, Præcipitantem igitur impellamus, & perditum prosternamus. Par.118 a, Abijcere & prosternere se. & Epi.63 b, Prosternere atq; obterere obtrectationes malevolorum. pro Pl.269 a, Prosternere se & supplicare alicui. pro Cl.20 b, Mulier perfregit ac prostrauit omnia cupiditate ac furore. in C.104 b, Quando tandem illum mœrore afflictum esse & prosligatum putatis? iacet ille nunc prostratus, & perculsum se atq; abiectum esse sentit. in An. 169 a, Ille se ad pedes meos prostrauit lachrymans. & 163 a, Hircius hostes prostrauit, fudit, occidit.

PROSTRATVS, *a, um*. profligatus, afflictus. I.C. 10 4 a, de Ora. 128 a, Afflicta & prostrata uirtus maximè luctuosa est. Oct. 330 a, Afflictam & prostratam remp. extulisti. pro Lig. 129 a, Prostratus ad pedes, &c.

PROSVM, *es*. proficio, utilitatem uel fructum affero, emolumentum facio, consulo, orno. Off. 40 a, Qui nec sibi, nec alteri prosunt, ut dicitur. de Orat. 95 a, Pudor qui non modò non obesset eius orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesset. Ep. 29 a, Sin à me est alienior, nihil tibi litteræ meæ proderunt. & 101 b, Metuo ne artificium tuum tibi parum prosit.

PROTECTIOR, *oris*. munitior. in A. 247 a, Sapientia cautioribus utitur consilijs, in posterum prouidet, est omni ratione protectior.

PROTEGO, *gis*. defendo. Tusc.219 b, Cum Africanus in acie M. Halienum scuto protexit. pro Syll. 176 b, Ego iacẽtem & spoliatum defendo & protego. & pro Pl. 274 b, Aliquẽ pro tectum in acie hostium manibus eripi.

PROTENDO, *dis*. prorogo. Ep.160 b, Comitia tamẽ, quando ex his pendes, quantum facere possumus, in Ian. mẽsem protendimus. Asin. 164 b, Nec periculorum metu quæ uictoribus illis protendebantur, exercitum diminuere uolui. & 165 a. aliter, portendebantur.

PROTERO, *ris*. conculco. pro Fl. 157 b, Illi istum semper domi proterendum esse & conculcandum putauerunt. & ad Her. 40 b, Proteri & conculcari.

PROTERVVS, *a, um*. petulans. de Fin. 61 b, Alij audaces & proterui. & pro Cæl. 45 b, & de Finib. 132 b, Si uidua liberè, proterua petulanter uiueret. ibid. Edictum proteruum.

PROTERVITAS, *tis*. petulãtia. pro Cæl. 43 a, De proteruitate, de sumptibus.

PROTINVS. statim. de In. 46 b, Principium est oratio perspicuè & protinus perficiens auditorem attentum. de D. 90 b, Tum ei deus præcepit, ut pergeret protinus: quid retrò fieret, ne laboraret. At. 182 b, Illum arbitrantur protinus Patris in Siciliam. Qu. Fr. 364 a, Rogo te ut Romam protinus pergas. & 327 a, Cæsaris ne tabellarijs, ut is ad te protinus mittat, &c.

PROTRAHO, *his*. traho, prorogo. in Ant. 157 a, Quis reum damnare audeat? ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur? Ter. 8 a, Vt aliquot saltem nuptijs protrahat dies.

PROTRVDO, *dis*. propello, impello. de Fa. 149 a, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit.

PROVECTVS, *a, um*. Tusc. 158 b, Ex his igitur bestiolis hora octaua quæ mortua est, prouecta ætate mortua est: quæ uerò occidente sole, decrepita. de Cl. 176 a, C. Licinius ijsdẽ temporibus ferè, sed longè ætate prouectus, habitus est sanè luculentus patronus. & de D. 109 a, Qui iam ætate prouecti in nostris libris acquiescunt. de Sen. 79 a, Non admodum grandis natu, sed tamen ætate prouectior.

PROVEHO, *his*. produco, promoueo. de Fin. 105 b, Sentio me esse longius prouectum, quàm proposita ratio postularet. Tusc. 217 b, In altumq; prouchitur imprudens. & de In. 81 b, Nauis in portum prouchitur. de D. 92 b, Cum tu equo aduectus ad quandam magni fluminis ripã prouectus subitò in flumen delapsus es. in Ver. 253 b, Postea quàm paulum prouecta classis est. pro Qu. Ro. 50 a, Paulo longius oratio mea prouecta est. pro Dom. 219 b, Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationẽ meam. Of. 36 b, Cùm prospero flatu fortunæ utimur, ad optatos exitus prouehimur. de Aru. 254 a, Sulpitium longius quàm uoluit populares aura prouexit. de Som. 82 b, Quorum usq; ad extremum spiritum prouecta est prudentia. & de Am. 102 b, Si longius in amicitiam prouecti essent, si amorem ad adolescentiam perduxissent. in Ant. 154 a, Nec ita multum prouectus sum. in An. 216 a, Atq; etiam homines agrestes inani spe ad aquas usq; Puteolanas prouehuntur. I.A. 251 a, b, Ecquò te tua uirtus prouexisset: ecquam genus? At. 282 a, Sed prouchor amore, non enim id propositum est huic epistolæ. pro Mil. 112 a, Milo uitam suam nunquam in periculũ sine custodia prouehebat.

PROVENIO, *nis*. exorior, uenio. de Sen. 81 a, Proueniebant oratores noui, stulti. ex Nævio. de Fin. 58 b, Nec quid proventurum sit prouident.

PROVERBIVM, *bij*. uerbum, dictum, uel sententia, quæ in ore omnium ferè uersatur, aut uersata quondã est. Hinc Adagium quoq; appellatur, quasi (ut Varro docet) circumagiũ, quia circũagatur per omniũ ora. Duo nostra memoria uiri

uiri clarissimi Adagia collegerunt & explicarunt, Erasmus ille Roterodamus, & Polydorus Vergilius Vrbinas. Sed hic sacra potissimum, ille omnia delibauit. I. V. 101 a, Istius iniquitas tum in ore uulgi & in communibus prouerbijs uersabatur. Off. 7 b, Ex quo illud, Summum ius summa iniuria, factum est iam tritum sermone prouerbium. & de Fi. 125 a, & 124 b, Sed ueteris prouerbij admonitu uiuorum memini. de Sen. 85 b, Illud uetus laudatumq; prouerbium, quod monet, &c. I. V. 86 b, Quod est Græcis hominibus in prouerbio. Tusc. 216 b, Illud ita peruulgatum est, ut iam prouerbij locum obtineat, hominem frugi omnia rectè facere. Or. 220 b, Sed ut in prouerbio est, Scopas mihi uidetur dissoluere. de Fin. 65 b, An uerum est hoc contritum uetustate prouerbium? Qui cum in tenebris mices? Epi. 155 a, Culpa enim illa, bis ad eundem, uulgari reprehensa prouerbio est. Of. 44 b, Omnino meminisse debemus id quod à nostris hominibus sæpissimè usurpatum est, iamq; in prouerbij consuetudinem uenit, largitionem fundum non habere. & 58 b, Nullis adminiculis, sed, ut dicitur, marte nostro. de Fin. 86 b, Vt prouerbia nonnulla ueriora sint, quàm uestra dogmata. uulgò enim dicitur, Iucundi acti labores. I. A. 252 a, Illud tamen uerum quod in hoc Planco prouerbij loco dici solet, perire non posse, nisi ei crura fracta essent: fracta sunt, & uiuit. pro Qu. 10 a, Vetus est de scurra, multo facilius, &c. Am. 112 a, Et acta agimus quæ uetamur ueteri prouerbio. Off. 11 a, Græcorum prouerbio est, amicorum omnia esse communia. Of fic. 67 b, Rustici, à quibus natum est id, quod iam tritum est uetustate prouerbium, &c.

PROVIDENS, *tis*. prouid⁹, prudens. in Ver. 256 b, Obsignat signis amicorum prouidens homo. & Epistol. 84 a, Homo ualde acutus & multum prouidens. Epistol. 30 b, Id enim mihi & ad breuitatem est aptius, & ad reliquas res prouidentius.

PROVIDENTISSIMÈ. de Nat. 79 a, Ratio sanctissimè & prouidentissimè constituta.

PROVIDENTIA, *tiæ*. prudentia, numen. de In. 82 a, & pro Fl. 146 b, Prouidentia est, per quam futurum aliquid uidetur antequam eueniat. de N. 37 b, Mens mundi prouidentia appellari rectè potest. Græcè enim *πρόνοια* dicitur. hæc potissimum prouidet, & in his maximè est occupata, primum ut, &c. deinde ut, &c. de Nat. 5 a, Anus fatidica Stoicorum *πρόνοια*, quam Latinè licet prouidentiam dicere. de D. 104 b, Esse deos & eorum prouidentia mundum administrari, eosdemque consulere rebus humanis, nec solum uniuersis, sed etiam singulis. I. C. 115 b, Omnia deorum nutu atq; potestate administrari. Ac. 30 b, Stoici existimant à deo nos curari. de Ar. 248 a, Quis non intelligit deorũ numine hoc tantum imperium esse natum, auctum & retentũ? & ibi. Deorũ immortalium numine omnia regi gubernariq;. de So. 127 b, Ille princeps deus, qui omnem hunc mundum regit. de Se. 94 a, Dij qui hanc omnem pulchritudinem tuentur & regunt. de D. 130 a, Epicurius negat quicquam deos nec alieni curare, nec sui. & ib. Ennius: Sed deos non curare opinor quid agat humanum genus. de Sen. 93 a, Memoria præteritorum, futurorum prudentia. Attic. 151 b, Tu me cura tua & prouidentia iuua. de Nat. 78 b, Diuinam prouidentiã quocunq; se moueat, efficere posse quicquid uelit. 172 b, Sit igitur hoc perspicuum omnibus, dominos esse omnium rerum ac moderatores deos, eaq; quæ gerantur eorum geri ditione ac numine, eosdemq; optimè de genere hominum mereri, & qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat, qua mente, qua pietate religiones colat, piorum & impiorũ habere rationem. de Leg. 176 a, Deorum mente mundum regi, & eorundem benignitate hominum cõsuli generi. de Vniu. 196 b, Hunc mundum esse diuina prouidentia constitutum. pro Mil. 117 b, Nec uerò quisquam aliter arbitrari potest, nisi qui nullam uim cœlestem existimat, numénue diuinum, quem neq; sol ille, nec cœli & ignorum motus, nec uicissitudines rerum atq; ordines mouent, nec id quod maximum est, maiorum sapientia, qui sacra, qui cerimonias & ipsi sanctissimè coluerunt, & nobis suis posteris prodiderunt. de Leg. 160 a, Naturam omnem diuinitùs regi deorũ immortalium natura, ratione, potestate, mente, numine, siue quod est aliud uerbum, quo planius significem quod uolo.

PROVIDEO, *des*. antè ꝓuideo, prospicio, consulo, medeor. de N. 37 b, Prouidentia, quæ *πρόνοια* Græcè dicitur, hæc potissimùm prouidet, & in his maximè est occupata, primùm ut, &c. pro Mur. 125 a, Est boni consulis, non solum uidere quid agatur, uerùm etiam prouidere quid futurum sit. Tuscul. 197 b, Siue illa antè prouisa expectata sint, siue interuenerint. de D. 111 b, Medicus morbum ingruescentem ratione prouidet, insidias imperator, tempestates gubernator. Att. 73 a, Ne prouincia nobis prorogetur, per fortunas dum ades, quicquid prouideri potest, prouide. Atti. 22 b, A⁀me ita præcautum & prouisum est. & pro Plan. 270 a, Prouidere antè & præcauere. Attic. 169 a, Cætera quæ consilio prouideri potuerunt, cauebuntur. & 172 a, Omnibus rebus cura & prouide, ne, &c. in V. 261 b, Iam socij ne spoliarentur, fide ac officijs prouiderunt. pro Cluen. 50 a, Prospice id quod prouidendum est. in V. 74 a, Huic loco per deos immortales iudices consulite & prouidete. Quint. Frat. 197 b, Antè occupatur animus ab iracundia, quàm prouidere ratio potuit, ne occuparetur. de Fin. 66 b, Quod quidem ego à principio ita me malle dixeram, hoc ipsum prouidens dialecticas captiones. Ep. 83 a, Quæ propterea prouiderim prætereo. & 45 b, Multo antè prouidere aliquod malum. & 239 b, Quod opus erit prouideas atq; administres. de Di. 134 b, Si deus ista uisa, nobis prouidẽdi causa dat. Antequam. 194 a, Cum pax publicè prouidenti eripiatur. Epist. 3 a, Quæ ut quàm rectissimè agantur, omni cura prouidebo. Tusc. 201 b, Cum uidetur præcaueri potuisse, si prouisum esset. Epi. 4 b, Si qua conabuntur agere, satis prouisum est. & Ac. 16 a, Prouide etiam, ne, &c. Epi. 138 a, Actum est de te, nisi prouides. & 31 b, Si rationibus meis à te prouisum esse intellexero. & ad Heren. 26 b, Ex aliorum euentibus, rationibus suis prouidere. cont. Rull. 87 a, & in C. 108 b, Quæ timebatis ea ne acciderent, consilio meo ac ratione prouisa sunt. & Epi. 88 a, Vigilare, prouidere reip. in C. 110 a, Mihi uel urbi satis esse præsidij, cõsultum & prouisum est. in C. 118 b, Circumspicite omnes procellas, quæ impendent, nisi prouidetis. pro Pom. 9 b, Celeritas in conficiendo, consilium in prouidendo. in V. 93 b, Quis non ex iniuria, quæ tibi facta esset, sibi prouideret? & 114 a, Qua de re uobis magnopere prouidendum est. in A. 236 a, Est etiam de Brundusio prouidendum. de N. 1 b, A⁀deis hominum uitæ consuli ac prouideri, & prospici. L. Prospicio. pro Cæl. 41 b, Prouidere alicui cõtra aliquem. At. 241 a, Præsidia sunt in multos annos prouisa. Epist. 12 a, Prouidere & futura prospicere. Att. 1 a, Prouide aliquid coniectura. de D. 93 b, Animus separatus à corpore, meminit præteritorum, præsentia cernit, futura prouidet. contra Rull. 84 b, Multum in posterum prouidere. Attic. 111 b, Sanè multum in eo reipublicæ prouisum est. & Acad. 29 a, Geometræ prouideant. Attic. 119 b, Et ut esset à me (tute scis) multo antè prouisum. Quint. Frat. 296 a, Consulere omnibus, mederi incommodis hominum, prouidere saluti. in A. 190 a, Nobis uigilantibus & multum in posterum prouidentibus. in Ant. 212 b, In posterum quàm longissimè prouidere. 177 b, Græcia longè prouidens. pro Mar. 134 a, Nunc uenio ad atrocissimam suspicionem tuam, quæ non tibi ipsi magis quàm nobis omnibus prouidenda est.

PROVIDVS, *a, um*. prouidens, cautus, multum in posterum prouidens uel prospiciens. de Diuin. 133 a, Afflatus ex terra mentem ita mouens, ut eam prouidam rerum futurarum efficiat. & de Legib. 160 a, Homo animal prouidum, sagax, &c. & Par. 231 a, Orator prudens & prouidus. & pro S. R. 38 a, Is parum cautus prouidusq; est. de N. 37 a, b, Natura consultrix & prouida utilitatum omnium. & 52 a, Prouida solersq; natura.

PROVINCIA, *ciæ*. propriè hoc nomine designantur regiones extra Italiam bello deuictæ atq; subactæ, quarum aliæ consulares, ad quas gubernandas proconsules mittebantur, aliæ prætoriæ, ad quas prætores. quod cum fiebat, in prouinciæ formam redigi dicebantur. per translationem uerò, Prouincia est negocium, munus, onus, partes, opus, opera, pensum, labor, officium, officij munus, uis. de Leg. 184 b, in V. 55 b, Defendo prouinciam Siciliam totam. & 109 a, Sicilia princeps se ad fidem amicitiamq; populi Rom. applicuit, & prima omnium prouincia est appellata. pro Fla. 162 a, Cum prouinciam Asiam consulari imperio obtinerem. & 152 b, L. Sylla omnes Asiæ ciuitates pro portione in prouincias descripsit. pro Font. 276 a, Prouinciæ Galliæ M. Fonteius præfuit. & Ep. 208 b, In prouincia Gallia. in A. 150 b, C. Cæsar legem tulit, ne prætoriæ prouinciæ pluſquam annum, consulares pluſquam biennium obtinerentur. de Pro. 72 b, Vt prætores annuas prouincias habeant pro Do. 217 b, Tu prouincias consulares, quas C. Gracchus constituit per senatum decreta lege sanxit, lege Sempronia per senatum decretas rescidisti. I. P. 90 a, & At. 21 b, & Ep. 60 a, P. Lentulus prouinciam, quam & autoritate senatus & sorte habebat, interposita religione depositit. Qu. Fr. 307 b, Referebatur de prouincijs Quæstorum, & de ornandis prætoribus. de Pro. 72 b, Ex consulari prouincia facere prætoriam. & pro Do. 217 b, Ciliciam ad prætorem item extra ordinem transtulisti. I. P. 87 b, Quas res gessisti in imperio, exercitu, prouincia consulari? Ep. 241 b, Bellum in prouinciam Syriã illatum. pro Fla. 151 b, In eiusmodi regione atq; prouincia,

quæ mari cincta esset. & Ep. 7 b, Ea est natura & regio prouinciæ tuæ. & 8 a, Cùm aliquantum ex prouincia atq; ex imperio laudis acceſserit. Epist. 31 b, Vides ex S. C. prouinciam esse habendam.

PROVINCIA per translationem. I. V. 212 b, Dare prouinciã uel negocium alicui. Item, Illam sibi ab isto prouinciam da tam. de Fin. 52 b, Hoc erit quasi prouincias atomis dare, quę rectè, quæ obliquè ferantur. pro Cæl. 51 a, Deinde qui eam prouinciam susceperint, ut in balneas contruderentur. pro Syll. 177 a, Is illam sibi officiosam prouinciam depoposcit, ut prima luce consulem salutatum ueniret. in Ant. 221 a, Nõ quòd ei cura defuerit in tanto officio, tantoq; munere. de Sen. 93 a, Munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur.

PROVINCIALIS, *le.* Epistо. 21 b, Rogo te ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouincialem molestiam temporis prorogari. Qu. Fra. 293 b, In qua scientia præsertim prouincialis ratio expedita est. in C. 123 b, Prouincialia hospitia. Postquam. 212 a, Prouincialia ornamenta. pro Sest. Prouincialis abstinentia. Eadem, Prouincialis integritas. Quin. Fr. lib. 1, Prouincialis uel urbana administratio. Fam. lib. 5, Prouinciale officium. At. lib. 6, Prouinciales aditus. Qu. Fr. lib. 1, Viri prouinciales. At. lib. 2, Negocia prouincialia. Qu. Fra. li. 1. Famil. lib. 15, Prouinciales amici.

PROVISIO, *onis.* cautio. de Am. 111 a, Omnino horum uitiorum atq; incommodorum summa cautio est, atq; una prouisio, ne nimis citò diligere incipiamus. Tusc. 197 a, Multum potest prouisio animi & præparatio ad minuendũ dolorem. Or. 215 b, Vitium longa animi prouisione fugiendũ. Part. 236 a, Prouisio posteri temporis. de D. 110 a, Quæ prouisione aut commotione mentis sentimus.

PROVISVS, *a, um.* antè prouisus. Par. 122 a, Cui uiuendi uia considerata atq; prouisa est. & Tus. 197 b, Cur fierent prouisa leuiora? de Legib. 163 a, Quocirca uereor committere ut non bene prouisa & diligenter explorata principia ponantur.

PROVOCATIO, *onis.* auxilium. de Ora. 126 b, Prouocatio patrona illa ciuitatis ac uindex libertatis populo Rom. dari fine nobilium dissensione nõ potuit. & in Ant. 157 a, Quibus cùm prouocatio datur, nónne acta Cæsaris rescinduntur? cont. Rul. 72 b, Orbis terrarum cognitionem sine consilio, pœnam sine prouocatione, animaduersionem sine auxilio dari cuipiam. de Leg. 185 a, Ad populum prouocatio esto. de Leg. 185 a, Militiæ ab eo qui imperabit, prouocatio ne esto. & 187 b, Quid turpius quàm sine prouocatione senator? quàm legatus sine mandatis?

PROVOCATOR, *oris.* in Vat. 34.

PROVOCO, *as.* lacesso, tento, uoco. Epistol. 97 a, Ego enim respondere facilius possum quàm prouocare. & Tusc. 219 b, Prouocare aliquem ad pugnam. Ep. 6 b, Qui mecum sæpe non solum à me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communicare solet. & 15 a, Si aliquando illa dicet, Phædriã intromittamus comessatum, tu Pamphilam cantatum prouocemus. Att. 275 a, Respondere in amore ijs, à quibus prouocere. & 229 a, Amo te beneficio tuo prouocatus. & Of. 10 b, Quid nam beneficio prouocati facere debemus? pro Põ. 6 b, Prouocari iniurijs alicuius. & de Orat. 87 b, Prouocare aliquem. Orator. 200 a, Semper aut scribis aliquid, aut me uocas ad scribendum. in Ant. 187 a, Lex, ut de maiestate damnati ad populum prouocent, si uelint. ad Atticum 86 b, Quàm rectè decretum sit, tu iudicabis, ne ad Catonẽ quidem prouocabo. & 286 b, Prouocari in integrum. aliter Reuocari.

PROVT. ut, perinde ut. Att. 173 b, Tuas literas prout res postulat expecto. in Verr. 125 b, & Cæs. 171 a, Prout Thermitani hominis facultates ferebant. in Ant. 203 b, Prout haberi lege liceret, si anno superiore Quæstor fuisset. de Diuinat. 126 b, Signiferi orbis unaquæque pars mouet cœlum, perinde ut quæque stellę in his finitimisque partibus sunt quoque temporis.

PROXIMÈ. nuperrimè, maximè, in proximo. Att. 177 a, Literæ, quas proximè ad te dedi. & de Na. 9 b, Is quem proximè nominaui. Epist. 60 a, Aduentus tuus, cum proximè Romam uenisti. & 71 a, Literæ, quas à te proximè accepi. Para. 242 b, Quæ paulo antè & quæ proximè diximus. Epi. 96 b, Illud tempus, quo proximè fuimus unà. Att. 121 a, Hæc scripsi sedatiore animo quàm proximè scripseram. Epist. 87 b, Itaq; Posthumio & sæpissimè Attico nostro, proximè Teudæ totum me patefeci. de Natur. 70 b, Musæ eodem numero quo proximè superiores. & Orat. 218 a, Proximus superior pes. de Clar. 274 a, Eique proximè adiunctus Drusus fuit. Epistol. 177 b, Ego huic tuæ uirtuti proximè accedo. & Orat. 216 b, Id ad numeros proximè accedit. in Verr. 110 a, & pro Rabir. 91 a, Siculi ad nostram disciplinam proximè accedunt. de Finib. 101 a, Quorum ordo proximè accedit, ut sit secundus ad regium principatum. Ac. 10 b, Quàm maximè uel magna parte accedere ad ueritatem. Epi. 132 b, Non possum non proximè atq; ille, aut etiam æquè laborare. de Nat. 38 a, Proximè, &c. antè, &c. pro Rabir. 128 a, Si ita fecissem, me scilicet maximè, sed proximè illum quoq; fefellissem. pro Clu. 35 a, Sapientissimus est, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem: proximè accedit, qui alterius bene inuentis obtemperat. Quin. Cas. Epist. 189 b, Proximè hos chari, qui studiorum tuorum sunt æmuli. in A. 219 b, Brutus operam det, ut cum suis copijs quàm proximè Italiam sit. & Attic. 45 b, Nihil est necesse quàm proximè Italiam esse. Att. 95 a, Habere exercitum quàm proximè hostem. Offic. 35 a, Proximè autem & secundum deos homines hominibus maximè utiles esse possunt.

PROXIMO, *as.* proximus sum. de Natu. 48 a, Capiti autem equi proximat aquarij dextra. Poetæ. id est, ut in Arato, Huic ceruix dextra mulcetur aquari.

PROXIMÒ. aduerb. proximè. At. lib. 4, Ab Qu. Fratre accepi literas datas à litoribus Britanniæ, proximò ad Calen. Octobr.

PROXIMVS, *a, um.* pro Pom. 14 a, Qui anno proximo legati fuerunt. & de Clar. 168 a, Hunc proximo seculo Themistocles insecutus est. & de Fin. 75 b, Proximo anno. de Amic. 96 b, Eoq; magis quòd his proximis Nonis tu non affuisti. Epist. 15 a, Gabinius, quem proximis superioribus diebus acerrimè oppugnassem, &c. pro Mil. 106 a, Clodius reliquit annum suum, sesq; in proximum transtulit. Tusc. 223 b, Primo & proximo die. & in Cat. 97 b, Quid proxima, quid superiore nocte egeris. Epist. 160 b, Scilicet id agitur, utrum hac petitione an proxima prætor fias. Attic. 177 a, Ego tuis proximis, quas tamẽ iam pridem accepi, nihil habeo quod rescribam. Academ. 26 b, Mare dissimile est proximo ei continenti. de Natur. 36 b, Huic proximum inferiorem orbem tenet. pro Dom. 227 b, Proximus est huic dignitati ordo equester. pro Cluent. 50 a, Eques senatori dignitate proximus. de Finib. 127 b, Proximus gratiatẽ. de Cl. 180 a, Duobus igitur summis Philippus proximus accedebat, sed longo interuallo tamen proximus. Epi. 159 a, Laudem Planco proximam consecutus es. Attic. 9 a, Proximus Pompeio sedebam. Atti. 17 b, Amore tibi nos proximi sumus. de Cl. 184 b, Proximum optimis numerari. & 167 b, Huic Hiperides proximus fuit. Off. 22 a, Callicratides, qui præfectus classis proximus post Lysandrum fuit. de Sen. 85 b, Tunc hic frater suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est. Oct. 331 a, Qui proximus in illam æternam domum discesserit. Off. 24 a, Ad hanc rationem maximam uim natura habet, fortuna proximam. ad Bru. 90 b, Lepidus secundum fratrem affines habet, quos odit proximos. Atti. 1 b, Obseruat L. Domitium maximè, me habet proximum. de Inu. 84 a, Summa necessitudo honestatis, huic proxima incolumitatis, tertia & leuissima commoditatis. Orat. 218 a, Proximus à postremo. Ep. 264 b, Ego huic locum in proximo conduxi. & Qu. Fr. 300 b, Interior uicinus. Off. 41 b, Socrates hanc uiam ad gloriam proximam & quasi compendiariam dicebat esse, si quis, &c. de Inuent. 80 b, Tyranno occiso, quinq; eius proximos cognatione, magistratus necato. de Am. 109 b, Si quam præstantiã consecuti sunt, impertiant eam suis, communicentq; cum proximis. I. V. 269 b, Cùm hæc omnia tuis proximis plana fecero. Offic. 9 b, Iniuriosus in proximos, id est, in propinquos, seu affines. At. 1 b, Me habet proximum. Att. 26 a, Proxima est illi municipio hæc Antiatum ciuitas. & 215 a, C. Albanus est uicinus. Quin. Fr. 305 a, Intimus, proximus, familiarissimus quisque sibi pertimuit. & de Legib. 178 a, Id habendum est Deo proximum, quod est optimum.

PRVDENS, *tis.* prudentia præditus, sapiens, multarum rerum peritus, magni consilij uir. Orat. 198 a, Vir natura peractus & prudens. & de Ora. 88 a, Homo prudens & grauis. Par. 231 a, Orator prudens & prouidus. pro Cl. 39 b, Quis P. Octauio ingenio prudentior, iure peritior? & de Orat. 88 a, Prudentium consilia. de Am. 86 a, L. Acilius prudens esse in iure ciuili putabatur. de Cla. 175 a, Omnes ferè Stoici prudentissimi in differendo. de D. 103 a, Alij quos prudentes, id est, prouidẽtes possumus dicere. pro Sest. 62 a, Gnarus & prudens impendentium malorum. de Cla. 186 b, L. Torquatus elegans in dicendo, in existimando admodum prudens. At. 163 b, Ne te sciens prudensq; eò dimittas, unde exitum uides nullum esse. & alibi, Viuus, uidensq;. pro Mur. 133 a, Ep. 83 b, Vt in fabulis Amphiaraus, sic ego prudens & sciens ad pestem ante oculos positam sum profectus. pro Fon. 283 b, Prudens ad consilia. & 279 b, Sapiens homo & multarum rerum peritus. & pro Font. 282 b, Vir in re militari summi consilij, & maximi animi. de Leg. 165 a, Quis prudentem, &

ut ita dicam, cautum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet?

PRVDENTER. sapienter, prouidentissimè. de Orat. 114 b, Vt hæc in causa prudenter possit intexere. & de Amic. 96 b, Multa prudenter prouisa.

PRVDENTIA, *tiæ*. sapientia, intelligentia.) (. Temeritas. de In. 82 a, Prudentia est rerum bonarum & malarum, & utrarumq; scientia. de N. 67 a, Prudentia constat ex scientia rerum bonarum & malarum, & nec bonarum nec malarum. de Fi. 141 a, Prudentia in delectu bonorum & malorum cernitur. & 128 a, Vt medicina ualetudinis, sic uiuẽdi ars est prudentia. & b, Ars uitæ. Offic. 32 b, Cognitionem prudẽtiamq; sequitur considerata actio. ad Her. 16 b, Prudentia est calliditas, quæ ratione quadam potest delectum habere bonorum & malorum. & ib. Item prudentia scientia cuiusdã artificij. & ibid. Prudentia multarum rerum memoria, & usus complurium negociorũ. pro Sest. 22 a, Hoc sentire prudentiæ est, facere fortitudinis. de Di. 85 b, Ratio atq; prudentia reip. gerendæ. de Or. 93 b, Exercitatio intelligendi prudentiam acuit. Tusc. 231 a, Si nulla uirtus prudentia uacat, prudentia hoc uidet. ad Her. 17 a, Quam is prudentiam appellarit, ineptam & garrulam, & odiosam scientiam esse dicemus. Off. 31 a, Prudentia enim quam Græci φρόνησιν dicunt, aliam quandam intelligimus, quæ est rerum expetendarum fugiendarumq; scientia. Orat. 199 a, Semper oratorum eloquentiæ moderatrix fuit auditorum prudentia: id est, audi torum cognitio. de D. 110 b, Physicorum est ista prudentia: id est, scientia uel cognitio. de Se. 93 a, b, Memoria præteritorum, futurorum prudentia. de Orat. 120 b, Perspicua sunt hæc quidem & in uulgari prudentia sita. Par. 236 b, Prudentiam malitia imitatur. & Off. 66 a, & ibi. In malitia simulatio intelligentiæ. de Or. 98 b, & 107 b, Prudentia iuris ciuilis. At. 97 b, Adeón' ego non perspexeram prudentiam literarum tuarum? de Fin. 123 b, Omnibus artibus uolumus attributam esse eam, quæ communis appellatur prudentia, quam omnes qui cuique artificio præsunt, debent habere. Part. 232 b, Si neq; prudentiã eius impedias confusione partium, id est, intelligentiam. & 236 b, Prudẽtia in suis rebus, domestica: in publicis, ciuilis appellatur. Atti. 130 b, Non enim pro tua prudentia debes illud solum animaduertere, quod in præsentia, &c. Off. 23 a, Ne scientiã quidem nos uidentur habere prudentiæ. & 29 a, Prudentia est scientia opportunitatis idoneorum ad agẽdum temporum. Off. 39 b, Si existimabimur adepti coniunctam cum iustitia prudentiam. I. A. 227 a, Prudentia in iudicando. Off. 66 a, Prudẽtia est locata in delectu bonorum & malorum. de Sen. 81 a, Temeritas est florentis ætatis, prudentia senectutis. de Le. 168 a, Cùm homo exacuerit illam ingenij aciem ad bona deligenda & reijcienda contraria, quę uirtus ex prouidendo est appellata prudentia.

PRVINA, *næ*. de Natur. 31 a, Aquam conglaciare frigoribus, & niue pruinaque concrescere. I. C. 109 b, Pruinas ac niues perferre. & de Somn. 129 b, Quorum duos obriguisse pruina uides.

PRYTANEVM, *nei*. publica domus Athenis, in qua uiri de rep. benemeriti, publicè alebantur, ad cuius imitationem, alterum erat in Sicilia in urbe Acradina, ornatissimum. in Ve. 228 a, & de Or. 105 a.

PSALLO, *lis*. fidibus cano, lyram pulso. I. C. 109 a, Pueri lepidi ac delicati, qui cantare & psallere didicerunt.

PSALTRIA, *triæ*. mulier fidibus docta. pro Sest. 25 a, Qui in cœtu mulierum pro psaltria adducitur. & Tusc. 200 b, Psaltriam adducamus.

PSALTERIVM, *terij*. fides, lyra. sunt tamen quibus hic placeat *Psaltrius, trij*. qui Græce ψάλτης uel ψάλτρις dicitur, id est, fidicen. de Ar. 254 a, A' Serophio, ab psaltrio, &c.

PSEPHISMA, *tis*. decretum. pro Fla. 149 b, Porrexerunt manus, psephisma natum est. pro Fla. 149 a, Sic sunt expressa ista præclara, quæ recitantur psephismata, non sententijs nec autoritatibus declarata, &c. & 161 b, Possem recitare psephisma Smyrnæorum, quod fecerunt in Castritiũ mortuum.

ΨΕΥΔΗΣΙΟΔΕΙΟΝ. quod falsò Hesiodo adscribitur. Attic. 84 b.

PSEVDOCATO. fictus Cato. Att. 10 a.

PSEVDODAMASIPPVS. Epist. 106 a, Si enim Damasippus in sententia non manebit, aliquem pseudodamasippũ uel cum iactura reperiemus: id est, fictum Damasippum.

PSEVDOMENOS. mentiens, fallax. de D. 110 b, Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocant. L. Sorites.

PSEVDOPHILIPPVS, *pi*. falsus uel fictus Philippus. cõtra Rul. 84 a.

PSEVDOTHYRVS, *ri*. falsa ianua, alij posticum uocant. Post red. 207 a, Non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis uoluptatibus. in V. 118 b, Ea quemadmodum ad istũ pseudothyrum postea reuertatur, tabulis uobis & testibus iudices planum faciam.

PSYCHOMANTIA, *tiæ*. de Diuin. 108 a, Nec psychomantiam agnosco. L. Necromantia.

PSYCHOMANTIVM, *ij*. locus uaticinationũ. Tusc. 173 b.

PTE. Attic. 96 a, Qu. puer suapte piè sanè me quidem hortante matrem patri suo reconciliauit. de Natura 15 a, Suopte pondere deorsum ferri. de Orator. 143 b, Crassus suapte interfectus manu. de Orator. 117 b, & 212 b, Suapte natura facere aliquid.

PTOLEMAIS. urbs. Epist. 7.

PTOLEMAEIVM gymnasium. de Fin. 124 a.

PVBER, *ris*. adolescens. Off. 26 a, Nostro quidem more cum parentibus puberes filij non lauantur. & de Or. 119 b, Pater filium puberem habens.

PVBERTAS, *tis*. pili qui primi puberibus efflorescunt. de Natura 43 a, Vt si quis dentes & puberratem natura dicat existere.

PVBES, *bis*. puber. pro Rab. 97 a, Nemo pubes tum fuit, quin arma ceperit. & pro Mil. 113 a, Ea potestas, cui senatus omnẽ Italiæ pubem commiserat.

PVBESCO, *scis*. adolesco. Offic. 24 a, Hercules cum primùm pubescret, exisse in solitudinem dicitur. de N. 2 a, Cœli mutationes, quibus omnia, quæ terra gignat, maturata pubescunt. de N. 34 a, Sol efficit ut omnia floreant, & in suo quęque genere pubescant. & 36 a, Multa quibus animantes allantur, augescantq; & pubescant. Tusc. 162 b, Vites lætificæ pampinis pubescere.

PVBLICANA, *næ*. in V. 165 a, Muliercula publicana.

PVBLICANVS, *ni*. qui uectigal exercet & exigit, uectigalis. pro Pl. 263 b, Flos equitum Rom. publicanorum ordine continetur. pro Pomp. 6 b, Publicanorum familiæ, quas in Salinis habent. Ep. 207 a, Ordo publicanorum. & pro Domo 227 b, Ordo equester: id est, publicani. Att. 17 a, Cato publicanos tertium iam mensem uexat. Attic. 76 a, Tu autem sæpe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistros scripturæ. Quin. Frat. 291 a, Improbum negociatorem, pauiò cupidiorem publicanum comprimere non possis. Qu. Frat. 296 b, Qui pendere ipsi uectigal sine publicano non potuerunt.

PVBLICATIO, *onis*. proscriptio. in Cat. 120 b, Adiungit etiam publicationem. & pro Plan. 280 a, Cùm publicatio bonorum proponeretur.

PVBLICE'. uulgò.) (. Priuatim. At. 159 a, Publicè tamen scripsi. & pro S. R. 37 b, Res tanta, quæ publicè gesta atq; commissa sit.

PVBLICVS uates. de D. 104 a, & 132.

PVBLICO, *as*. publicum facio, præconi publico subijcio. cõtra Rul. 77 b, Priuata publicare, publica liberare. & 62 b, Agros, quos ipsis libeat, publicare. pro Sest. 16 a, Vt rex cum bonis omnibus publicaretur. & pro Dom. 217 a, Qui Ptolemæum regem Cypri causa incognita publicasses. in Cat. 119 b, Bona præterea publicari iubet. & Att. 280 b, Publicata bona. de In. 74 a, Lex, si qua rostrata nauis in portu deprehensa sit, publicetur. & ibid. Nauim ex lege populi esse oportet.

PVBLICVS, *a, um*. communis. de In. 51 a, Publicum est quod ciuitas uniuersa aliqua de causa frequentat. & ibidem, Publicum, commune, singulare. I. V. 163 b, Recita literas publicas. & 164 a, Testimonium publicum. pro Cl. 33 a, Ipse è publico iudicio ad priuatum Staleni iudicium profectus est. contra Rul. 73 b, Sunt loca publica urbis, sunt sacella, &c. & pro Dom. 235 b, Communia loca. pro Cl. 59 a, Res communis municipij, id est, respublica. contra Rul. 82 b, Agros, qui in publicum Campanum incurrebant, pecunia publica coemit. pro Mil. 115 b, Memoria publica recensionis tabulis publicis continetur. pro S. R. 18 a, Antea causam publicam nullam dixi. I. V. 254 b, & 131 b, In publico esse non audet. cõtra Rul. 68 b, Lex in publicum proponitur. Topic. 223 b, Litora omnia publica esse. Ac. 88 a, Nos publicam propè opinionẽ secuti sumus. Atti. 123 b, Proponere epistolam in publico. in Verr. 112 a, Communis fama atq; sermo. pro Flacc. 148 b, Si quid ipsi audistis communi fama atq; sermone de ui, de armis, &c. in Ver. 158 a, Autorem rumoré habetis, sermonemq; omnium. & 120 a, Res in ore atq; in sermone omnium cœpit esse. Qu. F. Hic te ita uersari, ut & publicanis satisfacias, præsertim publicis malè redemptis: publicis, intellige uectigalibus, seu, rebus.

PVDENDVS, *a, um*. in Ant. 195 a, Vt iam pudendum sit, honestiora esse legionum decreta quàm senatus.

PVDENS, *tis*. uerecundus. in Ver. 76 b, Nec impudentiæ suæ pudentem finem quæsiuit. pro Flacc. 156 b, Pudentissimus

atq; optimus uir. & Epist. 20 a, Homo pudens. in Ver. 184 a, Nauus & pudens & probus filius. & 95 b, Pudentissima fœmina. ad Her. 20 b, Risus pudens & liberalis. in An. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudẽs, nihil pudicum.

PVDENTER. uerecundè. in Vatic. 30 a, Pudenter uiuere. & de Or. 142 a, Pudenter facere aliquid. & pro Qu. 6 b, Pudenter appellare aliquem. & Epi. 108 a, Parum pudenter rogare aliquem.

PVDENTIVS, aduer. de Orat. 142 a.

PVDENTISSIMÈ. Att. 261.

PVDET, *bat.* pudore afficior, erubesco. de Orat. 95 a, Non enim pudendo, sed non faciendo id quod non decet, impudentiæ nomen effugere debemus. Orator. 210 b, Versus ille qui uetat artem pudere perloqui, quam iactites. pro Flacc. 157 a, Non ne esset puditum, si hanc causam agerent seuerè legatum suum dici Mæandrium. de Cla. 181 b, Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. in Verrem 72 b, Sunt homines, quos infamiæ suæ neque pudeat, neque tædeat. & 263 b, Non te huiusce modi crimine maximè eius pudet? pro Arch. 188 a, Me autem quid pudeat? qui, &c. de Orator. 88 b, Et hæc ætas nostra quòd interdum pudet, iuris ignara est. & 95 a, Quem non pudet, hunc pœna dignum puto. de Natur. 23 a, Puderet me dicere non intelligere, si nos ipsi intelligeretis. in P. 92 b, Crassè pudet me tui. Orator. 211 b, Patris mei me dum factum pudet. pro me orum factorum. de Diu. 115 b, Pudet me non tui, sed Chrysippi. & in A. 229 a, Cuius eos non pudere miror. & 241 a, Pudet optimi exercitus, qui, &c. pro Domo 219 a, Me non solum piget stultitiæ meæ, sed etiam pudet. Epistol. 51 a, Plura me ad te de hac re scribere pudet, ne uidear prudentiæ tuæ diffidere. de Finib. 65 b, Quasi me pudeat istorum. Tusc. 177 b, Magis esset pudendum, si, &c. Qu. Fr. 295 b, Non me hoc iam dicere pudebit. de Leg. 166 a, Ac me nimirum istorum philosophorum pudet.

PVDICITIA, *æ.* pudor. de Ar. 245 b, An ex sororis cubiculo egressus, pudorem pudicitiamque defendat. pro Cæl. 46 b, Parcat iuuentus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam. & 47 b, Expugnare pudicitiam. pro Cluent. 20 a, Eam non pudor, non pudicitia à cupiditate reuocauit. pro R. 92 a, Hunc nec suæ nec alienæ pudicitiæ pepercisse. pro Mil. 103 a, Eripere pudicitiam alicui. de L. 166 a, Erubescunt pudici etiam, loqui de pudicitia. sic enim corrigendus est hic locus in uerbo Erubesco, quod tunc non animaduertimus.

PVDICVS, *a, um.* uerecundus, castus. Oct. 331 b, Audiet C. Marius impudico domino seruire nos, qui ne militem quidem habere uoluit nisi pudicum. & I. A. 166 b, & de Legib. 166 a, & Tusculan. 225 a. L. Impuritas. in An. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum.

PVDOR, *is.* uerecundia, robur, ingenuitas, modestia.)(. Petulantia. Tusc. 113 a, Ex quo fit, ut pudorem rubor consequatur. & de Fin. 88 a, Pudor moderator cupiditatis. pro S. R. 43 b, Pudor, qui ornat ætatem. de Or. 95 a, Fuit enim mirificus quidam in Crasso pudor. & 109 a, Quam tum illius ætatis patiebatur pudor. & ib. b, Tus. Pudore à dicendo & timiditate ingenua quadam refugisti. de Prou. 71 b, Homo in quo aliquis si non famæ pudor, at supplicij timor est. de Orator. 125 a, Nulla pudoris significatio. pro Pl. 264 b, Adolescentis modestissimi pudor. Ep. 74 b, Non dimittam pudorem in rogando meum. pro Cl. 20 a, Quem non pudor, nõ pudicitia à cupiditate reuocauit. & de Aru. 245 b, Pudorem pudicitiamq; defendere.

PVELLA, *læ.* Attic. 4 a, De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil usucapi potest.

PVER, *ri.* Ora. 207 b, Nescire autem quid antequam natus sis, acciderit, est semper esse puerum. pro Ar. 186 a, Vt primùm ex pueris excesserit Archias. pro S. R. 44 a, Infantium puerorum incunabula. I. A. 169 a, Puer emptus libidinis causa. de Cl. 175 a, C. Gracchus doctus à puero. & Tus. 240 b, Homo doctus à puero. & Epist. 210 b, Idq; à puero. & I. A. 210 a, Ab ineunte ætate. Attic. 11 a, Eunti mihi Antium, uenit obuiam puer tuus, is mihi literas à te reddidit. & 57 a, Sed iam subitò fratris puer proficiscebatur. Att. 41 a, Eo die pueri tui mihi à te literas reddiderũt, & alij pueri post diem tertiũ eius diei literas alias attulerunt. de Or. 85 a, Ad eas artes, quibus à pueris dediti fuimus. At. 274 a, Cæsaris pueri mirifica indoles uirtutis.

PVERILIS, *le.* de Orator. 118 a, Exercitatio penè puerilis. & pro Arch. 186 a, Aetas puerilis. & de Finib. 63 b, Delectatio puerilis. de Diui. 110 a, Is autem Tages puerili specie dicitur uisus.

PVERILITER, stultè. Aca. 9 b, Nam cum dicunt hoc se unum tollere, faciunt pueriliter. & 14 b, & de Fin. 52 b.

PVERITIA, *tiæ.* primum tempus ætatis, primus actus uitæ, ætatis tyrocinium, ineuntis ætatis disciplina, ex pueris excedere. pro Pom. 9 a, Pompeius è ludo atq; pueritiæ disciplina in militiæ disciplinam profectus est. & ibid. Qui extrema pueritia miles fuit summi imperatoris. de Sene. 78 a, & 83 b, Qui enim citius adolescentiæ senectus, quàm pueritiæ adolescentia obrepit? de Officijs 130 b, & 64 b, & 65 a, Qui me à pueritia sua semper obseruauit. & 51 a & 8 b, Quæ mihi à pueritia tua cognita est. A` paruis, id est, à pueritia. L. Paruus.

PVERVLVS, *li.* pusio. pro S. R. 38 b, Puerulos. & Top. 222 a, Puerulorum.

PVGIL, *lis.* athleta. de Cla. 187 a, Pugiles inexercitati etiam si pugnos & plagas Olympiorum cupidi ferre possunt, solent tamen sæpe ferre nõ possunt. Att. 210 a, Carneades ἀγροβολὸν pugilis, retentionem aurigæ simillem facit. pro Fl. 152 b, Acinas pugil Olympionices. Tus. 183 b, Pugiles cestibus cõtusi, ne ingemiscunt quidem. & 187 a, Pugiles etiam cum feriunt aduersarium in iactandis cestibus ingemiscunt.

PVGILATIO, *onis.* pugilum exercitatio. de Le. 177 b, Cursus, pugilatio, luctatio.

PVGIO, *onis.* gladius breuis, sica. in A. 166 b, & 166 a, Brutus cruentum altè extollens mucronem. & ibid. Qui stillantem prę se pugionem tulit. de Fin. 117 a, O` plumbeum pugionẽ. & Ep. 56 b, A` P. Magio pugione percussum esse. At. 38 b, Scriba Bibuli pugionem mihi à Bibulo attulit.

PVGIVNCVLVS, *li.* Ora. 219 a, In ijs quibus ut pugiunculis uti oportet.

PVGNA, *næ.* prælium. I. C. 112 a, Tum interuentu Pontini pugna, quę erat commissa sedatur. I. V. 241 b, Nonnunquam etiam res ad manus atq; ad pugnam ueniebat. pro Mil. 112 a, Incerti exitus pugnarum, Marsq; communis. pro Mu. 131 a, Pugna Pompeij, quæ cum rege commissa est, & summa contentione pugnata. & ibid. Acerrima pugna. de D. 130 a, Hic uerò quanta pugna est doctissimorum hominum. I. V. 228 b, Pugna equestris Agathoclis regis. de D. 119 b, Lacedæmoniorum mala pugna in Leuctris.

PVGNACITER. pertinaciter. Acad. 17 a, Certare cum aliquo pugnaciter. & 3 a, Pugnacissimè defendere suam sententiam.

PVGNAX, *cis.* pertinax, bellicosus. de Orat. 92 b, Carneades dicere solebat, me sibi perfacilem in dicendo, te perpugnacem in disputando esse uisum. & 138 a, Exordium dicendi uehemens & pugnax. de Cla. 175 b, Oratio pugnax.)(. Oratio pacata. Epist. 122 b, Pugna in uitijs. I. P. 94 b, Græcus facilis & ualde uenustus, nimis pugnax contra senatorem populi Rom. esse noluit. I. A. 219 a, Saxa centurio pugnax & lacertosus.

PVGNO, *as.* dimico, certo, decerto, cerno, congredior, depugno, contrarius sum. pro Corn. 59 a, Qui cum hoste nostro cominus in acie sæpe pugnauit. pro Mur. 132 a, Pugna quæ cum rege commissa est, & summa contentione pugnata. Offic. 74 a, Cum à cõsulibus malè pugnatum apud Claudium esset. At. 105 a, Nisi fortè hęc illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaremus. Ep. 77 a, Quauis conditione pacem accipere malui, quàm uiribus cum ualentiore pugnare. de In. 48 a, Pugnare pro commodis patrię.)(. Oppugnare. de Or. 105 a, Sed ego nec cum ista quidem arte pugno. de N. 60 a, Videtur Epicurus de [illegible] ijs immortalib. nõ magnopere pugnare. Ac. 15 a, Hic pugnet [illegible]cet, non repugnabo. de Fin. 79 a, Pugnant Stoici cum Peripateticis. & 88 b, Sed hæc inter se pugnant. Tus. 250 b, Pugnant [illegible] te loqui non uidesse. & ibi. Quid enim tam pugnat? Or. 208 a, b, Cõferre pugnantia, & comparare contraria. I. A. 164 a, Tota in oratione recum pugnas, & non modò non coherentia inter se dicis, sed maximè disiuncta atq; contraria. Epi. 40 b, Illud pugna & enitere, ne, &c. p S. R. 19 b, Nihil aliud ago, nisi, ut, &c & ibi. Hoc solùm pugno, ut, &c.

PVGNVS, *gni.* de Cl. 187 a, Pugiles exercitati pugnos & plagas ferre possunt. I. V. 159 b, Pugnis & calcibus concidere aliquem. Para. 120 a, Quando uerbis cõtendimus inter nos, non pugnis. Tus. 243 b, Certare pugnis, calcibus, unguibus, morsu. Ora. 207 a, Comprimere digitos, pugnumq; facere. & Ac. 36 b, Pugnum facere, & pugnum arctè uehementerq; comprimere. de Fi. 67 a, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem dicebat.

PVLCHELLVS, *a, um.* Ar. 12 b, Surgir pulchellus puer. & de Orat. 133 a, Audiamus pulchellum puerum. Ep. 106 a, At pulchellæ sunt.

PVLCHER, *a, um.* formosus, decorus, præclarus, uisendus, insignis, egregia forma, in quo forma est, species est liberalis, egregia facie, eximia facie, Offic. 29 a, O` puerum pulchrum Pericle. & Tusc. 240 a, Suum cuiq; pulchrum est, te tua, me delectant mea. pro Mure. 129 b, Ne pulchrum te ac beatum putes.

putes. Tuſ.140 a,Puer egregia forma. i.pulcher. & in Verr. 252 a,Mulier eximia facie. de Sene.88 a, Vua quid poteſt eſſe tum fructu lætius,tum aſpectu pulchrius?

PVLCHRE. probè,præclarè. de D.115 b,Proxima hoſtia litatur ſæpe pulcherrimè. de N.23 b,Mihi pulchrè eſt,ego beatus ſum. de Fi.77 b,At quàm pulchrè dicere uidebare. Orat. 219 a,Pulchrè & oratoriè dicere. pro Cl.32 a,Is pulchrè aſſe uerat ſe,&c. Ep.157 a,Lepidum pulchrè noram. & 51 a, Pulcherrimè ferre fortunam aduerſam.

PVLCHRITVDO,*uis.* forma, ſpecies, dignitas, forma & ſpecies liberalis. Tuſ.215 b,Vt corporis eſt quædam apta figura membrorum,cum coloris quadam ſuauitate,eaq; pulchritudo dicitur: ſic in animo,&c. de In.62 a, Excellens mulieb ris formæ pulchritudo. de Ora.149 b,Si illam præclarã & eximiam ſpeciem oratoris perfecti,& pulchritudinẽ adamaſſis. de Fin.75 b,Honeſtam pulchritudine ſua, ſpecieq́ue laudabile eſt. Tuſc.215 b,Pulchritudo eſt apta figura membrorum cum coloris quadam ſuauitate. Off.20 a, Pulchritudo corporis apta compoſitione membrorum mouet oculos. & delectat hoc ipſo quod inter ſe omnes partes cũ quodam lepõre conſentiunt. de Or.159 b,Hæc tamẽ habet pulchritudinem,ut nulla ſpecies ne excogitari quidem poſſit ornatior. Off.40 b, Quis non admiretur ſplendorem pulchritudinemq; uirtutis? I.P.96 b,Habet hoc uirtus,ut ſpecies eius & pulchritudo etiam in hoſte poſita delectet. de D.91 a,Mulier eximia pulchritudine. de D.85 a,Veneris Cnidiæ Coæq; pulchritudo. & de Off.54 a, Oris pulchritudo. Off.3 b, Nullum aliud animal pulchritudinem, uenuſtatẽ, conuenientiam partium ſentit. Or.19 b,Venuſtas & pulchritudo corporis ſecerni non poteſt à ualetudine. & 26 a, Pulchritudinis duo genera ſunt, quorũ in altero uenuſtas eſt, in altero dignitas: uenuſtatem muliebrem dicere debemus, dignitatem uirilem.

PVLEIVM,*ley.* uel *Pulegium,gij.* de Di.115 a, Puleium aridum floreſcere dicitur ipſo brumali die. Epi.166 a,Cras expecto Leptam: etenim ad cuius rutam pulegio mihi tui ſermonis utendum eſt.

PVLLARIVS,*rij.* de Di.123 b, Attulit in cauea pullos, is qui ex eo nominatur pullarius. con.Rul.72 b,Iuber auſpicij cauſa Decemuiros habere pullarios. Ep.li.10.131 a,Oblata religio Cornuto eſt,pullariorum admonitu.

PVLLVS,*a,um.* ater. in Va.35 a,Ve in epulo Qu. Arij familiaris mei cum toga pulla accumberes. & ibid. Quis unquam cœnauit atratus? I.V.212 b,Verres cum tunica pulla & pallio.

PVLLVS,*li.* tener uolucris. de D.121 b,de N.27 b,Cum cauea libertati pulli non paſcerentur. & 50 b, Ex ouis pulli orti relinquunt eas,a quibus excluſi fuerũt; ſunt. & 52 a,Cum gallinæ ex ouis pullos excluſerunt. Epi.138 a, Pullus columbinus. Qu.F.300 b,Licinius plagiarius cũ tuo pullo miluino.

PVLMENTVM,*ti.* obſonium. Tuſ.246 a,Mihi cubile terra, pulmentum fames.

PVLMO,*onis.* de D.98 a,Cur pulmo inciſus in extis proferat diem. & 114 b, Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod poſsit, &c. & de Na.21 a, Cerebri, cor, pulmones, iecur. de N.53 b,In pulmonibus inciſi raritas quædam, & aſſimilis ſpongiæ mollitudo ad hauriendum ſpiritum aptiſſima. qui tum ſe contrahunt aſpirantes, tum ſpiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maximè aluntur animãtes. de N.53 a, Aſpera arteria ad pulmones uſq; pertinens excipit animam eam, quæ ducta eſt ſpiritu, eandem q; à pulmonibus reſpirat. Tuſculan.136 a, & 184 b, Quod fieri ſine laterum & pulmonum ui & figura non poteſt.

PVLMONES. pro pulmone dicere, intellectio figura eſt. ad Her.34 b,

PVLS,*tis.* de D.123 b,Si auis fame enecta in offam pultis inuadit, hoc tu auſpicium putas?

PVLSATIO,*onis.* uerberatio. pro Cel.42 a,De Alexandrinorum pulſatione Puteolana. & ad Her.14 a.

PVLSO,*as.* uerbero. I.V.112 a,Si quis eum pulſaſſet, edixit ſeſe iudicium iniuriarum non daturum. pro Cæl.41 a, Aſtabãt fore teſtem ſenatorum, qui ſe pulſatum à Cælio diceret. in V.161 b,264 b,Videtis pendere alios ex arbore, pulſari alios atq; uerberari. ad Her.17 a. Pueri tui modò me pulſauerũt. de Na.24 a,Cùm Deus pulſetur agiteturq; incurſione aromorum. de Diu.133 b,Animos externa & aduentitia uiſione pulſari. de Orato.163 a,Nerui in fidibus à motu digitorum pulſi.

PVLSVS,*ſus.* motus, agitatio. Tuſ.159 b,Inanimum eſt quod pulſu agitatur externo. de D.132 b,Siue externus & aduentitius pulſus animos dormientium commouet, ſiue per ſe ipſi animi mouentur. & 136 b,Nulla ſpecies cogitari poteſt, niſi pulſus imaginum. de Ora.97 b,Intermiſſo impetu pulſuq; remorum. de N.32 a,Ex ſe & ſua ſponte moueri.)(. Agitari ab alio & externo pulſu.

PVLVERVLENTVS,*a,um.* Atti.75 b,Nunc iter faciebant æſtuoſa & puluerulenta uia.

PVLVINAR,*ris.* lectus quadam religione in templo poſitus, & conſecratus dijs. I.C.106 a,Ad omnia puluinaria ſupplicatio decreta eſt. Tuſc.210 a, Puluinaria deorum. de Ar.245 b,Qui puluinaribus Bonæ deæ ſtuprum intulit. pro Dom. 240 b,Ea aram & ædiculam,& puluinar ſub ſaxo ſacro dedicauit. de Ar.250 a,Qui ſacerdotem ab ipſis aris puluinaribusq; detraxiſti. I.A.281 a, Diuus Iulius habuit puluinar, ſimulachrum, faſtigium, flaminem.

PVLVINVS,*ni.* lectulus, quo utimur ut commodius ſedeamus. un coſsino. de Or.87 a, Tum Craſſum puluinos popoſciſſe,& omnes in ijs ſedibus quæ erant ſub platano, conſediſſe dicebat. in V.241 a, Lectica in qua erat puluinus, Melitenſi roſa fractus. Ep.138 a,Sella tibi erit in ludo, eam puluinus ſequetur.

PVLVIS,*eris.* Qu.F.318 b,Eo loco puluis, non glarea iniecta eſt. de In.52 a,Multus erat in calceis puluis. de N.53 a, Eruditus puluis mathematicorum. de Or.97 b, Educere dictionẽ ex umbratili exercitatione in puluerem,&c.

PVNCTVM,*cti.* momentum. Acad.29 a, Punctum eſt quod magnitudinem nullam habet. pro Cl.25 b,Neq; poſtea Latini punctum eſt temporis commoratus. pro Fla. 158 b,Vniuerſorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis miſera crudelisq; cædes. & pro Pom.5 b,Vno tempore. & pro Do.236 b, Eodem puncto temporis, quo, &c. p Sest.15 a,Dic dicoſimò hora atq; etiam puncto temporis eodem. de Na.12 a,Nullo puncto temporis intermiſſo uerſari circum eadem cœli. & 14 b,Omnibus minimis temporũ punctis. Ep.82 b,Quare ne punctum quidẽ temporis in iſta ſortuna fuiſſes, niſi, &c. I.A.218 a,Ne punctum quidem temporis oppugnatio reſpirauit. I.V.97 a, Ille nullũ temporis pũctum uacuũ peccato præterire paſſus eſt. I.C.119 b, Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N.28 a, Conſules ſum nu n imperium ſtatim deponere maluerunt, quàm id tenere punctum temporis contra religionem. Tuſ.165 b, & Ep.82 b,Hoc enim ſit ad punctum temporis. I.A.166 a, Attende enim pauliſper, cogitationẽq; ſobrij hominis ad punctum temporis ſuſcipe. I.A.181 a, Hunc diem, hoc punctum temporis, quo loquor, defende ſi potes. de Leg.182 a, Leges unà uerſiculo ſenatus, puncto temporis ſublatæ.

PVNCTA. pro ſuffragijs. pro Mu.141 a,Recordor quantum hæ quæſtiones in ſenatu habitæ punctorum nobis detraxerint. pro Pla.270 a, At nonnullas tribus punctis penè totidẽ tulerunt. & ibi. b, Quot in ea tribu puncta tuleris. Tuſc.188 b, Punctis ſingulis honores colligere.

PVNCTA argumentorum: id eſt, capita præcipua, uel cõclusiones ipſæ. de Or.124 b,Parad.116 a, Cato neq; dilatat argumentum, ſed minutis interrogatiunculis quaſi punctis qd̃ propoſuit, efficit.

PVNGO,*is.* perſtringo, ſtimulo, ſtimulum admoueo, ſtimulis fodio. pro Sest.8 b, Gladius qui per ſe pungere non potuiſſet. & de Fi.107 b, Pungunt quaſi aculeis, interrogatiuncu lis anguſtis. pro S. R.19 b, Hunc mihi ex animo ſcrupulũ euelle, ut me dies noctesq; ſtimulat ac pungit. Tuſ.248 a, Quos tamen pungit aliquid. cum illa unde habeant recordantur. Att.31 a, Primùm epiſtola illa ita me pupugit, ut ſomnum mihi ademerit. & Ep.25 a, Extrema pagella pupugit me. & 102 a, Pungit me rurſus, quod ſcribis, &c. pro Mil. 114 b, Vulnus in latere, quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari.

PVNICANVS,*a,um.* pro Mu.142 a, Atq; ille ſtrauit pellicuſ lis hœdinis lectulos punicanos.

PVNICVS,*a,um.* Tuſ.201 b,Bellum Punicum.

PVNIO,*is.* punior, uindico, caſtigo, plecto, ulciſcor, pœna uel ſupplicio afficio, ſupplicio cõſtringo, animaduerto, pœnam uel ſupplicium ſumo, ſupplicium adhibeo, ſupplicio uindico, ſupplicium alicui ſoluo, mulctam uel pœnam irrogo, pœnam alicui tribuo, ſupplicium inhibeo, exemplũ in aliquem edo. de Ora.103 a, Iracundia eſt cupiditas puniendi doloris. L.Punitor. & Off.18 a, Prohibenda eſt autem ira in puniendo. & 16 a, Punire fontes. & pro Cecin. 286 a, Punire maleficium. & pro Mi.104 b, Hoc facinus puniendum eſt. pro Do.228 b, Tu eum ſupplicio puniendum putaſti. de In.72 b, Poſtea leuius demonſtrando reum punitum, quàm ſit ille promeritus. pro Mil.118 a, Vos aliquando ad eum puniendum oculos aperuiſtis. de Aru.247 a, Senatus meam domum à magiſtratibus defendendam, à iudicibus puniendã putauit. pro Cl.53 b, Oppianicus pœna affectus pro malefacijs. de Inu.70 b, Vindicatio eſt per quam peccata punimus. Offic.7 b, Eſt enim ulciſcendi & puniendi modus. pro Milo.108 a, Tu me iratum Sexte putas tibi, cuius tu inimi-

cissimum multo crudelius etiam punitus es, quàm erat humanitatis meæ postulare.

PVNIENS, *ntis*. Tusc.ul.204 b, Quid ille Terentianus ipse puniens: id est, ἀντιτιμωρούμενος.

PVNIOR, *iris*. punio. de In.72 a, b, Tum leges quoq; & iudicia demonstrandæ sunt, per quæ potuerit id peccatũ, quod sponte sua reus punitus sit, moribus & iudicio uindicari. p Mil.108 a, Cuius tu inimicissimum multo crudelius etiam punitus es, quàm erat humanitatis meæ postulare. Philip. 8, Vt clarissimorum hominum crudelissimam puniretur necem.

PVNITOR, *oris*. pro Mil.180 a, At fuit ultor iniuriæ, punitor doloris sui.

PVPILLA, *æ*. de Natur.54 b, Acies ipsa quam cernimus quæ pupilla uocatur, ita parua est, ut quæ nocere possint, facilè uitet.

PVPILLVS, *li*. impuber, qui desijt esse in patris potestate, uel morte, uel emancipatione, ut Pomp. ait, de uerb. sig. I.V. 107 a, Iste infanti pupillæ fortunas patrias ademit. pro Qu. R.47 b, Pupillum fraudare qui in tutelam peruenit.

PVPINIA, *æ*. regio. contra Rul.85 b.

PVPPIS, *pis*. nauis pars posterior. de Or.159 a, In nauigio latera, carinæ, prora, puppis. de Sen.80 b, Gubernator sedens in puppi, clauum tenet. & Ep.134 b, Sedebamus enim in puppi, clauumq; tenebamus. de Di.103 a, Et ex Taygeto monte extrema montis quasi puppis auulsa est. Att.210 b, Conuertere nauem ad puppim.

PRORA & puppis. prb uerbium. L. Prora.

PVRE'. castè, simpliciter, candidè. de Op.143 a, Purè & emendatè loqui. At.7 a, Purè loqui. de Or.96 b, Purè & Latinè loqui. de Sen.79 b, Quietè, purè & eleganter acta ætas. de N.1 b, Purè & castè deos uenerari.

PVRGATIO. satisfactio, excusatio. pro Syl.174 b, Nam cuius scientia de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. de In.45 b, Purgatio est cum factum conceditur, culpa remouetur. de Na.71 a, Aesculapius primus alui purgationem inuenit. Ep.262 a, Inedia, & purgationibus, & ui ipsius morbi consumptus es.

PVRGO, *as*. expurgo, excuso, satisfacio. Tusc.u.241 a, Immissi cum falcibus multi purgarunt & aperuerunt locum. Item, Educ tecum omnes tuos, purga urbem. pro Sest.20 a, Tu eçdem maximam facias? horum purges? de N.51 a, Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant. & ibid. b, Ceruæ paulo ante partum perpurgant se quadam herba, quæ seselis dicitur. de D.83 b, Quid scamoneę radix ad purgandum possit. pro S.R.38 b, Seruos ipsos neq; arguo, neque purgo. Epi.198 b, Quòd te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem. Att.19 b, Qu. Frater purgat se mihi per literas. At.107 a, Brutus per literas purgat Cæsarẽ de interitu Marcelli. & pro S.R.24 b, De luxuria purgauit Erutius. At.46 a, Nam quòd purgas eos, &c. I.A.261 b, Si parum uobis essem sine defensione purgatus. Qu. de Pe.210 a, Si quis tibi se purgare uolet, quod suspectum esse arbitretur. Or.219 b, Ab aliquo cui te purges, ueniam petere. & Epistol.108 a, Libenter tibi me purgassem. & 214 a, Purgare se alicui de aliqua re. & 41 a.

PVRPVRA, *æ*. ruber color & splendens, qualis fèrè est rosæ, uel uestis eiꝰ coloris, à purpura pisce, cuius succo uestes tingebantur. L. Conchylæ. I.C.105 b, Qui nitent unguẽtis, qui fulgent purpura. & pro Fl.161 a, Purpura Tyria. & I.V.265 b, I.V.213 a, Ipse dabat purpuram, amici opera. & ibi. Nihil nisi conchylio tinctum. pro Cl.40 b, Illa usq; ad talos demissa purpura. pro Sest.6 b, Vestitus asper nostra hac purpura plebeia ac penè fusca. Or.216 a, Numeros cum numeris tam quam purpuram miscere.

PVRPVRASCERE, purpureum fieri. Ac. lib.2. apud Nonium: Quid mare? nónne cæruleum, aut eius unda, cũ pulsa remis purpurascit?

PVRPVRATVS, *a, um*. conchyliatus, purpura ornatus. Tusc.170 b, Istis quæso ista horribilia minitare purpuratis tuis. Quid Cyrenæum Theodorum philosophum non ignobilem nónne miramur? cui cum Lysimachus rex crucem minaretur, Istis quæso, inqt, ista horribilia minitare purpuratis tuis. I.C.4, Cum uerò mihi proposui regnátem Lentulum purpuratum esse hunc Gabinium.

PVRPVREVS, *a, um*. I.V.242 a, Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari uersabatur in cõuiuijs. de D.105 a, Cæsar cum purpurea ueste processit. & 116 a, Cæsar cum uestitu purpureo, &c. Ac.26 b, Mare purpureum.

PVRVS, *a, um*. mundus, castus, inuiolatus, integer, liquidus. I.V.211 a, Argentum illi cæterum purum apposuit, ne purus ipse relinqueretur. pro Ceci.300 a, Quicquid inde haurias, purum liquidumq; te haurire sentias. de Arusp.245 b, Nulla in hac urbe domus ab hac religionis suspicione tam ua-

cua atq; pura est. de Sen.89 b, Humus sublata atq; pura. de D.105 b, & Tusc.138 a, Castus animus & purus. de Sene.93 b, Animus omni admistione corporis liberatus, purus & integer esse cœpit. & pro Mi.113 a, Pura atq; integra mens. de N.34 a, Aer purus ac tenuis.) (. Crassus & concretus. de Ar.256 b, Clodius tantum abest à principibus, quantum à puris & religiosis. & pro Qu.Ro.47 b, Vir purus, prudens, &c.201 b, Lenitas orationis, & purum quasi quoddam & candidum genus dicendi. de Cl.189 a, Nihil est in historia pura & illustri breuitate dulcius.

PVSILLVS, *a, um*. paruus, breuis. At.69 a, Habuimus in Tusculano quasi pusillam Romam, tanta erat in his locis multitudo. & 195 a, Villula ualde pusilla. Ep.29 a, Illud uerò pusilli animi, &c. de Ora.131 b, Pusillus testis processit. & ibid. Perpusillum rogabo. At.89 a, & 281 b, Pusilla epistola. Epist. 104 b, Nactus pusillum laxamenti, &c. Ep.lib.5, Pusilli homines.) (. Potentissimi. I.V.4, Libelli pusilli, &c.

PVSIO, *onis*. puerulus. pro Cæ.45 a, Qui tecum semper pusio cum maiore sorore cubitauit. Tusc.160 a, Socrates pusionẽ quendam interrogat, &c.

PVTAMEN, *nis*. nucis crusta. Tusc.239 b, Candentibus iuglandium putaminibus barbam & capillum adurere.

PVTATIO, *onis*. de Or.106 b, Nemo nescit quid sit sementis ac messis, quid arborum putatio ac uitium.

PVTEAL, *lis*. operculum quale puteis imponi solet, & locus in Comitio Romæ. de Di.78 a, Cotem illam & nouaculam defossam in Comitio, suprаq; impositũ puteal accepimus. pro Sest.6 b, Puteali, & fœneratorum gregibus inflatus. Ac. lib.15 b, Præterea typos tibi mando quos in tectorio atrioli possim includere, & putealia figillata duo. Legitur etiam plutealia figilla, & putealia figilla.

PVTEO, *es*. malè oleo. Ac.lib.2, Quibus etiam alabaster plenus unguenti putere uidetur. Nonius.

PVTEOLANVS, *a, um*. I.A.216 a, Aquæ Puteolanæ.

PVTEOLI, *orum*. op. pro Pl.173 a, Cum Puteolos uenissem, me unũ ex ijs feci, qui ad aquas uenissent. contra Rul.83 a.

PVTEVS, *tei*. de Pro.70 a, Virgines se in puteos abiecerunt. & de Di.113 b, 114 a, Quale Pherecydeum illud, quod est à te dictum: Qui cum aquam uidisset ex puteo hausturn, terræmotum dixit futurum. Item: Haurire aquam de iugi puteo. de N.31 a, Ex puteis iugibus aquam calidam trahi.

PVTIDE'. fastidiosè, molestè. de Or.146 b, Nolo exprimi literas putidius. & de Clar.191 a, Ineptè, odiosè & putidè dicere.

PVTIDIVSCVLVS, *a, um*. blandus. Epi.98 b, Sumus enim putidiusculi, quàm per te uix licet: uerùm, ut spero, licebit. aliter, pudentiusculi.

PVTIDVS, *a, um*. odoris mali, malè olens, insuauis, molestus, grauis, fastidiosus, κακοσώλης. I.P.83 a, Ego istius pecudis ac putidæ carnis consilio niti uolebã? Off.27 a, Sonus erat dulcis, literæ neq; expressæ, neq; oppressæ, ne aut obscurum esset, aut nimis putidum: id est, exquisitum. At.8 b, Vereor ne putidum sit scribere ad te, quàm sim occupatus. & de Orat. 147 b, Spero hæc uobis molesta & putída uideri. Ora.199 a, Cum Demosthenes Athenis exagitetur, ut putidus: id est, κακοσώλης.

PVTISCERE. à putidus: id est, malè olere. de Fin.lib.5, Nõ inscitè illud dictum in sue, animum illi pecudi datum pro sale ne putisceret. Nonius. L. Sal.

PVTISSIMVS. purissimus. L. Putus.

PVTO, *as*. reor, suspicor, censeo, sentio, habeo, existimo, æstimo, spero, pono, opinio mea fert, in ea opinione sum, nõ eo sis consilio ut putes, &c. pro Pla.261 a, In quo primùm illud debes putare, comitijs studium esse populi, non iudicium. I.A.228 a, Tantũq; abfuit, ut periculosum reip. M. Bruti putaret exercitum, ut in eo firmissimum reip. præsidium poneret. Epi.112 b, Puto ut suum gaudiũ gauderemus. I.A.232 b, Bestia damnationem pro pretura putat: id est, damnationẽ putat esse præturam. de Cl.174 b, In Scauri oratione summa inerat autoritas, non ut causam, sed ut testimonium dicere putares, cum pro reis diceret. I.A.236 b, Itaq; si ad nos nihil referretur de Dolabella persequendo, tamen ego pro decreto putarem. pro Mil.114 a, Aliquem indoctum putari pro docto. Atti.193 a, Ego te unum pluris quàm omnes illos puto. pro Pla.261 a, Honores si magni non putemus, nõ sequire populo. in Ver.202 b, Si denarijs CCCC. Cupiditatem illum putasset: id est, æstimasset. de Ora.140 a, Sapientia & magnitudo animi tenues, & pro nihilo putantur, si, &c. & in V.58 b, Pro nihilo putare aliquem. & de Finib.96 a, Putare aliquid pro nihilo. & 160 b, Epistol.97 b, Putare aliquid loco criminis. & 10 b, Putare aliquid minimi uel maximi. Attic.84, Noli putare me, &c. & de Orator.126 a, Nolite existimare me, &c. Orat.216 b, Ea oratio numerosa habetur. & ibid. Id in dicendo numerosum putatur. Att.60 b,

Putare

Putare rationes cum publicanis. de Sen. 88 a, Vitem serpentem multiplici lapsu & erratico ferro amputans coercet ars agricolarum.

PVTRESCO, *scis.* de Na. 58 a, Sui ne putresceret, anima pro sale data est. & de Fi. 133 b, Animus illi datus pro sale, ne putresceret. aliter, Putisceret. Tusc. 170 b, Nihil mea interest, humi ne an sublime putrescam.

PVTRIDVS, *a, um.* rancidus. I. P. 79, Pilosæ genæ, dentes putridi.

PVTVS, *a, um.* purus, sincerus. At. 28 a, Vt sciat hic Hierosolymarius traductor ad plebem, quàm bonâ meis putissimis orationibus gratiam retulerit.

PYLADEA amicitia. de Fin. 82 b.

PYRAMIS, *idis.* meta. de Na. 6 b, Forma Pyramidis.

ΠΥΡΟΕΙΣ. L. Mars.

PYRAMVS. fluuius. Ep. 42.

PYRENAEVS, *ei.* mons. At. 121 a.

PYRGENSIS, *se.* de Or. 135 b, M. Antistius Pyrgensis.

PYRRHONEI philosophi, à Pyrrhone magistro. de Oratore 148 b.

PYTHAGORAS, *ræ.* Pythagoras censuit Deum, animũ esse per naturam rerum omnem intentum & commeantem, ex quo animi nostri caperentur, de N. deor. 1. Pythagoras, quum in Geometria noui quiddam inuenisset, Musis bouẽ immolasse dicitur, 3 de Natur. deor. 77 b. Pythagoras, cum in Italiam uenisset, exornauit eam Græciam quæ magna dicta est, & priuatim & publicè præstantissimis & institutis & artibus, Tusculan. quæst. libro 5. Pythagoras discipulus Pherecydis opinionem de immortalitate animorum maximè confirmauit, Tuscul. q. lib. 1. Pythagoras existimat ad harmoniam canere mundum, 3 de Natu. deor. Pythagoras fuit in Italia temporibus ijsdem, quibus L. Brutus patriam liberauit, Tusc. q. lib. 4. Erat enim illis penè in conspectu præstanti sapientia & nobilitate Pythagoras, &c. Tusc. q. li. 4. Pythagoras interrogatus à Leonte Phliasiorum principe, qua maximè arte confideret? artem quidem se nullã scire respondit, sed esse philosophum, Tusc. q. lib. 5. 156 b, Pythagoras interrogatus à Leonte, qui nam essent philosophi, & quid inter eos & reliquos interesset? respondit, simi lem sibi uideri uitam hominum, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate, Tusc. q. lib. 5. Pythagoras magnam Græciam tenuit cum honore & disciplina, tum etiam autoritate, Tusc. q. li. 1. Pythagoras magnam autoritatem tribuit diuinationi, de Di. lib. 1. Pythagoras, regnante Tarquinio Superbo, in Italiã uenit, Tusc. q. lib. 1. Pythagoras Phliuntem uenit, ibiq; cũ Leonte principe Phliasiorum doctè & copiosè quædã disseruit, Tusc. q. lib. 5. Pythagoras uetat, iniussu imperatoris, id est, dei, de præsidio & statione uitæ decedere, Cat. Efficitur id quod Pythagoras uult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus, Offi. 1. Pythagoras etiam ipse augur esse uoluit, de Diuin. lib. 1. Pythagoras ne Apollini quidem Delio hostiã immolare uoluit, ne animã sanguine aspergeret, 3 de Na. d. Pythagoras & Plato animum in duas partes diuidunt: alterã rationis participẽ faciunt, alterã expertem: in participe rationis ponunt tranquillitatẽ. i. placidã quietãq; cõstantiã: in illa altera motus turbidos tum iræ, tum cupiditatis, cõtrarios inimicosq; rationi, Tusc. q. li. 4. Pythagoras & Plato, quò in somnijs certiora uideamus, præparatos quodam cultu atq; uictu proficisci ad dormiendũ iubent, de Diu. li. 2. Pythagoræ aũt doctrina cũ longè lateq; flueret, &c. Tusc. q. l. 4. Pythagoræ doctrinam permanasse in hanc ciuitatem probatur, Tusc. q. lib. 4. A' Pythagora uiro doctissimo illud bene dictum est, tum maximè & pietatem & religionẽ uersari in animis, cùm rebus diuinis operam daremus, 2 de Le. De Pythagora & Numa Pompilio, de Or. 122 b.

PYTHAGOREVS, *a, um.* Tusc. 156 b. Off. 31 b, Pythagoreus Lysias. Pythagorea uox, τὰ τῶν φίλων κοινὰ, καὶ φιλίαν ἰσότητα, 1 de L. 162 b. Pythagorei faba abstinuere, de Di. li. 2. Pythagorei nunquã dubitarũt, quin ex uniuersa mẽte diuina delibatos animos haberemus, Ca. Pythagorei Italici philosophi quõdã nominati, Cat. Pythagorei nõ solũ deorũ uoces obseruauerunt, sed etiã hominũ quæ uocant omnia, de Di. lib. 1. Pythagorei carminib. soliti illi esse dicũtur, & præcepta quædam occultius tradere, & mentes suas à cogitationum intentione, cantu, fidibusq; ad tranquillitatẽ traducere, Tusc. q. li. 4. Pythagorei ex numeris & Mathematicorũ initijs proficisci uolunt omnia, Ac. q. ed. 1. li. 2. Referta quõdam Italia Pythagoreorum fuit, 2 de Or. 122 b. Pythagoreorum nobilium extincta disciplina, quum aliquot secula in Italia, Siciliaq; aiguisset, de Vn. 1. Pythagoreorum nomen multa secula ficuiguit, ut nulli alij docti uiderentur, Tusc. q. l. 1. AudiebamPythagoram, Pythagoreosq; incolas penè nostros, &c. de Senect,

PYTHAGORICVS, *a, um.* de Sen. 93 b, Audiebam Pythagoram, Pythagoricosque incolas penè nostros qui essent Itali philosophi quondam nominati. de Nat. libr. 1, Pythagorici ferunt Orphicũ carmen fuisse, cuius Cercopis. L. Faba & Interdico.

PYTHIA, *thiæ.* uirgo, Apollinis sacerdos. de Di. 97 a, Nãterræ uis Pythiam Delphis incitabat.

PYTHIVS, *thij.* Apollinis cognomen. pro Font. 280 a, Galli Delphos usq; ad Apollinem Pythium profecti sunt. de Or. 101 b, de Di. 88. de Le. 178. At. 274.

PYXIS, *idis.* arcula. pro Cæl. 50 b, Aiunt eodem Licinium esse uenturum, ac seruis ueneni pyxidem traditurum. & 51 a, Cum Licinius pyxidem teneret in manu. & b, Illa pyxis, &c.

Q V

QVA, ablatiuus. Acad. li. 1, Qua de causa. ad Her. lib. 1, Firma similitudine eius rei, qua de re agitur, ad eã rem, qua de re iudicatũ est. Item, Qua de re iudices uobis magnopere prouidendum est. Att. li. 8, Ne fortè qua re impediar. pro R. Com. Quod si facit, qua impudentia est, eũm ne testem improbabit?

QVÂ. partim, qua parte uel ratione. Qu. Fr. 310 a, Omnia cõuestiuit edera, quâ basim uillæ, quà intercolumnia ambulationis. At. 34 a, Quà dominus, quà aduocati sibilis cõscisi sunt. Att. 246 b, Intelligo te distentissimũ esse, quà de Buthrotis, quà de Bruto. ad Att. 148 a, Quàm expedita consilia tua? quàm euigilata tuis cogitationib. quà itineris, quà nauigationis, quà congressus sermonisq; cũ Cæsare. de Orat. 91 a, Mihi licet uagari, quà uolo. pro Cec. 288 b, Omnes introitus, quà adiri poterat in eum fundum. & ibid. Quòd eâ proxime adiri poterat. I. A. 187 b, Ipse in templum nescio quà per cuniculum ascendit. pro Cecinn. 298 b, Nimia potentia quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, quà deniq; digitum proferat, non habet. Att. 120 b, Quà autem & quò, nihil scimus. I. A. 206 b, Prædico uobis eum delectus quà posit habiturum.

QVACVNQVE. de Fin. 125 a, Quacunq; ingredimur in ali quam historiam, uestigium ponimus. I. V. 85 a, Quacunq; iter fecit. & At. 232 a, Quacunque nos mouemus. & contra Rul. 73 a, Quacunq; uelis uagari.

QVADRANTARIVS, *a, um.* à quadrante nummo, qui quadrante meret. pro Cæl. 50 b, Nisi fortè mulier potens quadrantaria illa permutatione, familiaris facta erat balneatori.

QVADRAGENARIAE cohortes. Att. 87 a. Aliter, Quadringentariæ.

QVADRAGENI I. V. Act. 3, Columnas H-S. quadragenis millibus locatas.

QVADRAGIES. pro Flac. 125 a, Sestertiũm ter & quadragies.

QVADRATVM, *ti.* Tusc. 160 a, Pusionem quendam Socrates interrogat quædam genmetrica de dimensione quadrati. de Fi. 72 b, Quadratum, rotundum. & de Ora. 6 b, Forma quadrati. de Di. 127 a, Cum autem stellæ in eam ipsam partem orbem uenerint, in qua si ortus eius qui nascitur, aut in eam, quę coniunctum aliquid habeat, aut consentiens, ea triangula illi & quadrata nominant.

QVADRATVS, *a, um.* I. A. 180 a, Quadrato agmine milites sequuntur.

QVADRIENNIO ante mortẽ, &c. de Op. 244 b, & de Of. 79 a, Quadriennio pòst, factus sum prætor.

QVADRIGARIVS, *rij.* qui quadrigas agitat. pro C. Cor. de maiestate. Asconius.

QVADRIGAE, *arum.* rheda quatuor equis uecta. de N. 71 a, Mineruã quadrigarũ inuentricẽ ferunt. de Di. 138 a, Curru quadrigarũ uehi. pro Mu. 137 b, Quasi desultorius in quadrigarũ curriculum incurrere. de Cl. 180 a, Nec in quadrigis, qui uix è carcerib. exierit. de Cl. 196 b, Bruti adolescentia per medias laudes quasi quadrigis uehens: id est, uecta. Or. 212 a, Pomeridianæ quadrigæ. Qu. Fra. 315 b, Quadrigis poeticis modò mihi date Britanniam.

QVADRIGVLAE, *arum.* paruæ quadrigæ. de Fat. 141 a.

QVADRIIVGVS, *a, um.* Tusc. 171 a, Quadrijugo curru raptari: id est, quadrigis. Poetæ.

QVADRIMVS, *a, um.* quatuor annos habens. Epi. 256, Vna interpositio omnino difficilior est de quadrimo Catone.

QVADRINGENTI, *orum.* de Di. 118 a, Quadringentis talis iactis, &c.

QVADRINGENTESIMVS DECIMVS. de Cl. 171.

QVADRINGENTIES. aduer. in Ver. 81. in Anton. 126. & 178.

QVADRINGENVS, *a, um.* At. li. 4, Vt ambo H-S. quadringena consulibus darent, si essent ipsi Cosi. facti.

QVADRIPARTITVS, *a, um.* in quatuor partes distribu-

tus. Tuſ. 162 a, Commutationes temporum quadripartitæ. de In. 11 & 55. & I. V. 82

QVADRIREMIS, *mis.* nauis quę in ſingulis ſedib. quatuor remos habet. I. V. 235 a.

QVADRO, *as.* conuenio. de Or. 159 a, Coniunctionem uerborum ſicuti uerſum numeroſe cadere, & quadrare & perfici uolumus. & Or. 216 a, Sic minimè animaduertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis induſtria: id eſt, componendæ. pro Cæl. 52 b, Niſi omnia turpia in iſtam quadrare aptè uiderentur. de Clar. 168 a, Quoniã tibi quadrat omnia in illis fuiſſe paria. I. V. 95 a, Quomodo D C. eodem quadrarint. Item, Non Archimedes melius potuit deſcribere. Atticum 67 b, Viſum eſt hæc mihi ad multa quadrare.

QVADRVM, *dri.* translatum à Geometris perfectionem ſignificat, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Orat. 217 a, Redigere ſententias in quadrum numerumque. & 220 a, Si alicuius inconditi arripias diſsipatam aliquam ſententiam, eamque ordine uerborum paulùm commutato in quadrum redigas.

QVADRVPES, *dis.* beſtia. de Na. 56 b, Efficimus etiã domitu noſtro quadrupedũ uectiones. & de Or. 114 b, Idẽ in multis alijs quadrupedib. fecerit. Parad. 118 a, Nihil inter te atq; inter quadrupedem intereſt. de Na. 48 b, Hinc dextrã porgens, quadrupes qua uaſta tenetur.

QVADRVPLATOR, *oris.* delator criminũ publicorũ, cui pars cedat bonorum eius quem detulit. ad Her. 14 a, Quadruplator, ut breuiter deſcribam, capitalis eſt. I. V. 112 b, Homo omnium ex illo conuentu quadruplatorũ deterrimus. Item ibi. Quadruplatores fuiſſe. Item I. V. 58 b, Si à quadruplatoribus, &c. translata ſit.

QVADRVPLEX, *cis.* in Ar. Prætor quadruplices ſtellas in fronte locatas.

QVADRVPLVM, *pli.* I. V. 134 b, Dare iudicium in aliquem, in quadruplum. & ibi. Quadrupli condemnari.

QVAERO, *ris.* ſciſcitor, contor, percontor, ſcrutor, ſcitor, rogo, ueſtigo, indago, conſulo, excutio, quæſtionem habeo, cõſector, peto, capto, aucupor, appello, requiro, exquiro, ſcire cupio, quæſo. de Or. 93 a, Quo in genere nunquã mihi percuntanti aut quærenti aliquid defuiſti. & 113 b, Quærere & quaſi percuntari. Acad. 19 b, Quærere de aliquo. & in Vat. 38 b, De te quæro Vatini, &c. & ibid. Tum reſpondeto ad ea quæ de teipſo rogaro. & At. 8 a, Epiſt. 33 b, & 45 b, Quærere ex aliquo. & de Orat. 109 a, Ipſe ex eo multa ſæpe quæſiui. I. V. 191 b, Quæro nunc à te Hortenſi, cum utris, &c. de Inu. 62 a, Zeuſis illicò quæſiuit ab his, quas'nã uirgines formoſas haberent. de Fa. 140 a, Cum omnes nouarũ perturbationum cauſæ quæri uiderentur. in Verr. 145 b, Scrutatus ſum quæ potui, & quæſiui omnia. & Quin. Frat. 291 b, Scrutari omnes ſordes, excutere unumquemque comitum. Epiſto. 143 a, Cum ille, ſi quis quid quæreret, dixiſſet, cœnam te quærere à manè dixeris: ille uerò putabat quæſiturum, num unum cœlum eſſet, an innumerabilia. pro R. P. 130 a, Quærere inuidiam in aliquem. de Orat. 85 b, Quæro quid ſit, cur, &c. I. A. 205 b, Quamobrem quod quæſiuit me P. Abuleius, ita reſpondebo, ut, &c. Ep. 127 a, In literis & libris nauare reip. & de moribus ac legibus quærere. & Atti. 15 a, Senatus cenſuit, ut de ijs, qui ob iudicandum pecuniam accepiſſent, quæreretur. I. V. 71 a, Quærere de pecunijs repetundis. & pro S. R. 38 a, Quærere de morte alicuius. pro S. R. 38 a, In dominos quæri de ſeruis iniquum eſt. de Fini. 75 b, P. Scæuola tribun. ple. tulit ad plebem, uellẽtne de ea re quæri, quo plebiſcito decreta à ſenatu eſt conſuli quæſtio Cn. Scipioni. de Orato. 118 a, Nihil enim eſt, quod inter homines ambigatur, in quo non quæratur, aut, &c. aut, &c. Epiſto. 186 b, Spemque omnem in Planco habemus, ſi uerum quæris in te, &c. ad Brut. 91 b, Hoc cogere uolebat, falſas literas eſſe, & ſi quæris, probabat. Offic. 67 a, Et ea res, ſi quæris, magno ei honori fuit. Attic. 144 a, Quam tum in ſolo quæretur. pro Qu. 2 b, En quæ uoce quæſierat, magno ſibi quæſtui fore putabat. Attic. 244 b, Quæro autem quid tãdem Sextius in hac re facere poſsit. Qu. Fr. 307 a, Me adhuc nemo rogauit nunquid in Sardiniam uellem: te puto ſæpe habere, qui nunquid Romæ uelis, quærant. Par. 124 b, Qui honeſtè rem quærunt mercaturis faciendis. Ep. 94 b, Omni ne ſi quæris, ludi apparatiſsimi, ſed non tui ſtomachi. pro Mil. 112 b, Cuius de morte tanquam de ceremonijs uiolatis quæritur. & ib. Maiores noſtri in dominum de ſeruis quæri noluerunt. pro Deio. 144 a, b, More maiorum de ſeruis in dominum, ne tormentis quidem quæri licet.

QVAESITOR, *oris.* iudex quæſtionis, prætor uel iudex, qui iudicium exercet, uel qui præeſt quæſtioni rerum capitalium, & de repetundis. pro Syll. 182 a, Tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiuſque, regit quæſitor, &c. pro

Sext. Roſ. 32 b, Hunc quæſitorem & iudicem fugiebant. pro Milon. 105 b, Et iſti præpoſitus eſt quæſtioni, qui hæc rectè ſapienterque diſceptet. pro R. P. 124 a, Iudex ſedi, prætor quæſiui. pro Font. 278 b, Sapiens iudex, æquus quæſitor. Quint. Frat. 323 b, Conſilium uarium, quæſitor grauis & firmus. I. V. 71 a, Duo Coſs. & quæſitor erunt ex illius uoluntate: id eſt, Metellus. & ibid. Metellus huic ipſi quæſtioni præfuturus eſt. pro Pla. 267 b, Et ſi quæſitor edendus fuiſſet, quem potius, &c. in Vat. 36 a, Quæſitor, &c. & prætor. 35 b, & de Cl. 182 b, Mittentem ad horas quæſitorem, ut admittat rogantem.

QVAESITVM, *ti.* Par. 124 b, Operis dandis, publicis ſumẽdis, quæſito opus eſt. bis. Aca. lib. 2. & de Or. lib. 2, Quæſita & diſputata.

QVAESO, obſecro. I. V. 71 a, Quid eſt quæſo Metelle iudicium corrumpere, ſi hoc non eſt? Attic. 108 b, Quæſo quid hoc eſt? contra Rul. 80 b, Id uos poteſtis quæſo concedere? I. V. 129 b, Quæſo codicem circumfer, oſtende. & 224 b, Ad ea quæ dicturus ſum reficite uos quæſo iudices per deos immortales. & Attic. 183 b, Quæſo attende, &c. pro Sext. R. 4 a, Quæſo ut eum diem memoriæ mandetis. & 20 a, Te magnopere quæſo, ut, &c. pro Flac. 159 b, Quamobrem quæſo à uobis Aſiatici teſtes, ut, &c. pro S. R. 40 a, Quæſo à uobis iudices, ut, &c. Attic. 179 b, Quæſo quid ſit mihi faciendum. Attic. 212 a, Sed quæſo epiſtola mea ad Varronem ualdé ne tibi placuit? Attic. 241 b, De te quæſo etiam atque etiam uide, &c. Epiſt. 105 b, Fac quæſo, qui ego ſum, eſſe ita. de Fin. 81 a, Attende quæſo rectũm ne ſit, &c. Epiſt. 127 b, Vide quæſo an rectum ſit, &c. Epiſtol. 36 a, Quæſo etiam 'ne tu has ineptias? & 169 b, Deos quæſumus, conſilia tua reipublicæ ſalutaria ſint. Epiſto. 31 a, A' te maximopere peto & quæſo. & 62 a, Peto quæſoque, ut, &c. & 211 a, Magnopere à te quæſo, ut, &c. de Inuent. 52 b, Dic quæſo, &c. Poſtquam. 204 a, Si uobis parum cumulatè gratias egero, quæſo obteſtorque, ne, &c. Attic. 108 a, Tu quæſo ad me crebrò ſcribe. I. A. 205 b, Quod quæſiuiſti me, reſpondebo. At. 43 b, Quæſo ecquid tantum malum eſt, quod in mea calamitate non ſit? & 170 a, Perge quæſo ſcribere, nec meas literas expectaris.

QVAESTIO, *onis.* cauſa, *πρόβλημα, σκέμμα*, dubitatio, controuerſia. de generibus quæſtionum & earũ diuiſionibus, uide de Orat. 112 b, 114 b, 115 b, 153 a, & Topic. 227 b, 228 a, & Par. 230 a, 235 a, Acad. 8 a, Quæſtio autem eſt appetitio cognitionis, quæſtionis q; finis intentio. & ibid. Sic & initiũ quærendi & exitus percipiendi & comprehendendi tenet. de Orato. 154 b, De omni re quæcunque in diſceptationem quæſtionemque uocaretur, ſe copioſiſsimè dicturum eſſe profiteri. de Natur. 13 b, Quæritur primùm in quæſtione quæ eſt de natura deorum, ſint 'ne dij, nec ne ſint. de Oratore 153 a, Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri & diſceptari poteſt. de Amicit. 109 a, Exiſtit autem hoc loco quæſtio ſubdifficilis, num quando, &c. de Natur. 1 a, Perdifficilis & perobſcura quæſtio eſt de natura deorum. & 26 b, Diuidunt iſtam de dijs immortalibus quæſtionem in partes quatuor: primùm dicunt eſſe deos, deinde quales ſint, tum mundum ab his adminiſtrari, poſtremò conſulere eos rebus humanis. de Natu. 74 b, Quæſtio auri Tholoſani. Atticum 107 a, *πρόβλημα* ſanè *ϖολιτικὸν*, & 106 b, *Σκέμμα ϖολιτικὸν*. & 115 b, *Σκέμμα* magnum. Ponere quæſtionem. L. Quæſtiuncula. pro Syl. 179 b, Quæ res in quæſtione uerſetur. Orator. 203 a, Sed id nec dubium eſt, etſi quid habet quæſtionis, tamen, &c. & ibid. Poetæ quæſtionem attulerunt, quid 'nam eſſet illud, quo, &c. de Orat. 96 b, Omnem orationem eſſe aut de infinitæ rei quæſtione, aut de re certis in perſonis locata. & ibid. Cauſæ à communi quæſtione ſeiunctæ: id eſt, à quæſtione rei infinitæ. de Fin. 119 a, Omnis controuerſia aut de re ſolet, aut de nomine eſſe. utraq; harum naſcitur, cũ aut res ignoratur, aut erratur in nomine.

QVAESTIO. Cum ad forum pertinet, pro diligenti criminis inquiſitione & tormentis. de Orato. 124 a, Hoc falſum eſt, habita enim quæſtio eſt. & pro Mur. 141 a, Quæſtiones in ſenatu habitæ. de Fini. 128 a, Habere quæſtionem de aliqua re. pro Cluent. 56 a, Conſtituitur quæſtio de furto. & de Claris orator. 174 a, Quæſtiones perpetuæ hoc adoleſcente conſtitutæ. pro Sext. Roſc. 31 a, pro Cluent. 56 a, Poſtulare ſeruos in quæſtionem de morte paterna. pro Clu. 56 a, Habere quæſtionem in caput alterius de furto. pro Sext. Roſc. 31 b, Mortis paternæ de ſeruis paterni? quæſtionem habere filio non licet. & 38 b, Dare ſeruos in quæſtionem. pro Cluent. 54 b, Saſsia quæſtionem habere de uiri morte conſtituit. de Cl. orat. 189 a, C. Viſellius iudex quæſtionis. pro Clu. 36 a, C. Iunius huic quæſtioni præfuerat. & ibid.

Quo tempore à quæstione ad nullum aliud munus reip. abduci licebat, eo tempore ad quæstionem ipse abreptus est. & pro S. R. 20 a, Cum huic quæstioni iudex præesses. & de Finib. 75 b, Cum prætor quæstionē inter ficarios exercuisset, apertè cepit pecunias ob rem iudicādam. & pro Cl. 18 a, Quæstio ueneficij. pro Syl. 182 a, Quæstiones nobis seruorum, & tormenta accusator minitatur. pro Muren. 134 a, Quæstio peculatus, ex altera parte lachrymæ, ex altera cathenæ. de Claris orat. 172 b, Socios illa die quæstione fuisse liberatos. pro Milon. 112, Facti in eculeo quæstio est, iuris in iudicio. I. A. 164 b, Quid enim attinebat noua lege quæri de eo qui hominem occidisset? cum esset legibus quæstio constituta. in A. 131 b, Tum uerberibus ac tormentis quæstionem habuit pecuniæ publicæ. pro Milo. 112 b, Sed quæstiones urgent Milonem, quæ sunt habitæ in atrio Libertatis. pro Milon. 103 b, & 104 a, Erant quæstiones uel de cæde, uel de ui: nec erat necesse aut noua quæstio constitueretur. pro Mil. 107 b, Et Pōpeius de iure, non de facto quæstionem tulit.

QVAESTIVNCVLA, *le.* de Or. 93 b, Quid mihi nunc, inquit Crassus, tanquā alicui græculo ocioso & loquaci quæstiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis. de L. 180, His propositis quæstiunculæ multæ nascuntur. Ep. lib. 9 a, 136 b, Quæstiunculis te faciebam attentiorem.

QVAESTICVLVS, *li.* de Diuinat. lib. 2. 115 b, Aut fissum iecoris cum lucello meo, aut meus quæsticulus cum cœlo, terra, rerumq; natura.

QVAESTOR, *oris.* ærarij & publicę pecunię præfectus. I. V. 64 b, Sic enim à maiorib. nostris accepimus, prætorē quæstori suo parentis loco esse oportere. & de Or. 127 a, de Or. 126 b, C. Norbanus sodalis & quæstor meus. pro Mur. 128 a, Quæstores sortiebantur prouincias.

QVAESTORIVM, *rij.* sicut prætorium. pro Plan. 280 b, Iste Thessalo nicam me & in quæstorium perduxit.

QVAESTORIVS, *a, um.* I. A. 253 a, Quæstorius uir. de Cla. 189 a, C. Sicinius quæstorius mortuus est. pro Planc. 280 b, Epi. 28 b, Abijcere quæstoriam personam, comitis q; sumere. I. V. Act. 3, Legatus quæstorius. Epist. libr. 2, Quæstorio adductus officio. Philip. 13, Qui quæstorij. Fam. lib. 7, Quæstorijs comitijs.

QVAESTVOSVS, *a, um.* quod quæstum querit, seu ex quo quæstus capitur, quod alij lucrosum etiam dicunt. de Fin. 146 a, Mercatura quæstuosa. & Attic. 225 b, Hoc damnum quæstuosum esse uidetur. Tusc. 245 a, Vt quæstuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur. Domus quæstuosissima, in A. 167 a, in Verr. 73 b, Annus uberrimus quæstuosissimusque. Part. 125 b, Venio iam ad sumptuosos, relinquo istam quæstuosum.

QVAESTVRA, *re.* quæstoris munus. I. V. Act. 2, Quæstura primus gradus honoris. pro Mur. 128 a, Quæstura utriusq; propemodū pari momento sortis fuit. & I. V. 59 a, Cum ijsdem literis illius prætura & tua quæstura consignata sit.

QVAESTVS, *ſtus.* lucrum, compendium, commodum, merces. I. V. 110 a, Mercibus suppeditandis cum quæstu cōpendioq;. & Tuscul. 229 b, Alij emendi quæstu & lucro ducuntur. Offic. 30 a, Illiberales & sordidi quæstus mercenariorum omnium. & 49 b, Habere rempub. quæstui, turpe est. I. P. 98 a, Sestertium centies Romæ in quæstu reliquisti. I. V. 114 b, Cum hos sibi quæstus proposuisset magnos atque uberes. & 171 b, & 174 a, Maximos quæstus prædasque fecisset. & 264 b, Facere quæstum furtis. Epistol. 251 a, Facere quæstum in aliqua re. pro S. R. 36 b, Sui quæstus aut commodi causa facere aliquid. pro Quin. R. 48 b, Roscius H-S. CCCLIII, quæstus facere noluit. Oct. 331 a, Facere quæstum precarium.

QVALIA. id est, qualitates. Ac. 44 a.

QVALIS, *le.* cuiusdammodi, cuius generis, qui. de N. 14 a, Doce me ubi sint dij, quales sint corpore, animo, uita. & 6 a, Aeternitas spacio qualis sit, intelligi non potest. de Inu. 44 b, Generis est controuersia, cum quantum & cuiusmodi, & omnino quale sit, quæritur. pro Pom. 11 a, Ac primùm quanta innocentia debent esse imperatores? quanta temperantia? quanta fide? quanta facultate? quanto ingenio? quanta humanitate? quæ breuiter qualia sint, in Cn. Pompeio consideremus: summa enim sunt omnia. de Fi. 83 b, Nihil interest ad beatè uiuendū, quali utaris cibo. Ep. 8 b, Ex eodē cognoscas de toto statu rerum omnium, quę quales sint, nō facile est scribere. de Di. 105 a, Idemq; mittit signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit. & 139 a, Ad aperta & clara somnia ueniamus, quale est de illo interfecto à caupone, &c. Ep. 14 a, Sapientium ciuium, qualem me esse & numerari uolo. Aca. 21 b, Nullum esse pilum omnibus rebus talē, qualis sit pilus alius. Ep. 16 a, Vidi quasdam in tales, qualis tu, &c. I. C. 104 b, At si quis est talis, quales esse

omnes oportebat, qui, &c. de Inu. 84 a, Vt non tales quales antè habitæ sint habeantur. Attic. 274 a, Quales tibi sæpe scripsi consules, tales extiterunt. pro S. R. 20 a, Te magnopere quæso ut qualem te iam antea populo Rom. præbuisti, talem te nobis hoc tempore impertias. pro Font. 280 a, Quali fide, quali pietate existimatis esse eos, qui, &c. pro Rab. 96 a, An' non intelligis quos homines, quales uiros mortuos summi sceleris arguas? Tusc. 161 a, Si quid sit hoc non uides, at quale sit uides: si ne id quidem, at quantum sit profectò uides. de Cla. 192 a, Cum qualis quisq; orator fuisset exponeret. & ibid. b, Si fuerunt certè oratores, quanti autem & quales, tu uideris. & 195 b, Genus dicendi uolucre atq; incitatum, quale nunc est Asia tota. de Orato. 113 a, Qualis oratoris & quanti hominis in dicendo putas esse scribere historiam? de N. 22 a, Hoc per ipsos deos quale tandem est? Tusc. 202 b, Nam aut de ipsius rei natura qualis & quanta sit, quærimus. de In. 84 b, Contraria quoq;, & quæ & qualia sint intelligimus. de Na. 44 b, Formæ literarum, uel aureæ uel quales libet. de Inu. 83 b, Licet uim rei qualis & quanta sit cognoscamus. Ac. 25 b, Quia possit eiusde modi existere falsum aliquod, cuiusmodi hoc uerum. ad Her. 18 b, Si interierit, cuiusmodi mors eius fuerit, cuiusmodi res mortem eius sit cōsecuta. ad At. 19 b, Talis qualem eum esse scripseris. Offi. 41 b, Si quis id ageret, ut qualis haberi uellet, talis esset. de L. 161 a, Nulla gens est, quæ non etiam si ignoret, qualem habere Deum deceat, tamen habendum sciat. de Vniue. 196 a, Oratio talis sit, qualis sit illa quæ neq; redargui, neq; conuinci possit. de In. 44 b, Cum & quid factum sit conuenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, & tamen quantum, & cuiusmodi, & omnino quale sit quæritur. & de Or. 96 b.

QVALISCVNQVE. quicunq;, cuiusmodi, cuiuscemodi, cuiusq; modi, cuiusmodicūq;, qualislibet. At. 230 b, Sed hō mines beneuolos, qualescunq; sunt. graue est insequi cōtumelia. At. 251 b, Hoc qualecunq; esset, te scire uolui. de Leg. 190 b, Qualescunq; summi ciuitatis uiri sunt, talis est ciuitas. Ora. 208 b, Quæ qualiacunq; in me sunt, me enim non pœnitet, quanta sint, sed apparent, &c. I. P. 85 a, Cum tamen ille qualiscunque est, qui est ab uno te in probitate uictus, Gabinius collegit ipse se, &c. Epistol. 53 b, Sin qualemcunque locum sequimur, qui est domestica sede iucūdior? Tusc. 251 b, Vbi enim melius uti possumus hoc, cuiusmodi est ocio? de Na. 41 a, Quale id cunq; est.

QVALITAS, *tis.* Ac. 43 b, Qualitates igitur appellaui, quas *ποιότητας* Græci uocant, quod ipsum apud Græcos non est uulgi uerbum, sed philosophorum. & ibid. Sed quod ex utroq;, id est, ex materia & ui, id iam corpus & qualitatem nominabant. & 44 a, Earum igitur qualitatum sunt aliæ principes, aliæ ex ijs ortæ principes sunt uniusmodi, & simplices. Ex his autem ortæ uariæ sunt, & quasi multiformes: itaq; aer, utimur enim pro Latino, ignis, & aqua & terra prima sunt: ex ijs autem ortæ animantium formæ, earum rerum quæ gignuntur è terra. de Natur. 44 a, Corpuscula non colore, non qualitate aliqua (quam *ποιότητα* Græci uocant) prædita.

QVAM. cum antè, & quibusdam alijs. Tuscul. 106 b, de Ora. 122 b, Numa magnus uir habendus est, cum eam sapiētiam constituendæ ciuitatis duobus propè seculis antè cognouit, quàm eam Graeci natā esse senserunt. de Or. 110 b, Seculis multis antè gymnasia inuenta sunt, quàm in ijs philosophi garrire cœperunt. de Orat. 109 b, Postero die quàm illa erant acta, Catulus uenit. Attic. 115 b, Sed antiquiores literæ, quàm ruere cœpit Dolabella. & 185 b, Vndecimo die postquā à te discesseram, hæc scripsi. & pro Cæl. 50 a, Tertio die postquam in curia floruisset. Epistol. 254 a, Nō meherculè quicquam libentius facio, quàm scribo ad te. de Diuinatio. 82, Quorum neutrum tam facilè quàm tu arbitraris conceditur. Tuscul. 150 b, Ego autem non commemini antequam sum natus, me miserum. Acad. 3 b, Postridie ueni quàm apud Catulum fui. Atti. 127 a, Eam mihi Philotimus postridie quàm acceperat, reddidit. Aca. 3 a, Antè tenentur astricti quàm quod esset optimum iudicare potuerunt. Ep. 264 a, Tabellarij uenerunt post diem XL, & sextum, quàm à nobis discesserant.

QVAM. comparatiuo iunctum cum ut & sine, & cum quomodo, uel quemadmodum. Orat. 203 a, Sed hoc maius est quoddam, quàm ab alijs postulandum sit. & 124 b, Nihil est in dicendo maius, quàm ut faueat oratori auditor. de Nat. 11 a, Hæc sunt dicta subtilius, quàm ut quiuis ea possit agnoscere. Att. 126 a, Ex literis tuis cognoui ea, quæ in agro Piceno gesta erant, commodiora esse multo, quàm ut erat nobis nunciatum. de Or. 144 b, Sed si hoc est altius quàm ut nos humi strati suspicere possimus, &c. I. P. 93 a, Hoc inferius est, q̄ ut patre tuo dignū uideatur. de Vn. 201 b, Hoc

maius est quàm ut profiteri scribere audeamus. Orat. 200 b, Maiore mihi ingenio uidetur esse Isocrates, quàm ut cũ orationibus Lysiæ comparetur. Tusculan. 251 a, Plerunque dolor uehementior, quàm ut causa sit, cur feratur. Epistol. 181 a, Tum ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me uideret. Tusculan. 206 b, Qui suos casus aliter ferunt, atq; ut alijs autores ipsi fuerunt. de Orator. 144 a, Crassus plenior fuit quàm quomodo à nobis inductus est. de Senect. 79 b, Multa præclara in eo uiro cognoui, sed nihil admirabilius, quã quomodo ille mortẽ filij tulit. Att. 204 a, Nec magis quàm quemadmodum ego uellem. pro Cecin. 304 b, Quòd si adhuc ciuitas illi posset, magis tamẽ omnes quæreremus, quẽadmodum possimus, &c. quàm uti nunc quisquam existat, qui, &c. At. 273 b, Timeo ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis, quàm inde si consul factus sit, descensurum. pro Do. 341 a, Id speraßi rempuo. quàm quoad mecũ expulsa esset, laturam?

QVA' M quod, quàm quantum. de Orat. 98 b, Alter iniquum putabat plus secum agi quàm quod esset in actione. Postquam. 206 a, Piraticam ipse fecisset ac minore quidem reip. detrimento quàm quòd inter mœnia nefarius prædo uersatus est. I.V. 123 a, Hic maiorem pecuniam prætori pollicetur, quàm quantum tu dedisti. & 269 b, Iis plus frumenti imperabatur, quàm quantum exarauerant. I.V. 169 b, & de Claris orator. 169 a, Sexies tantum quàm quantum satis sit, ablatum esse. in Ver. 192 b, & 204 b, Pluris senatus æstimasset quàm quanti esset annona. Epistol. 94 a, Suscipere plus quàm quantum præstare possis. de Orat. 98 b, & 144 a, Alter plus petebat, quàm quantum lex permittebat. de Diuinatione 116 a, Aruspicibus dicitur quàm physicis potius credendum existimas?

QVA' M. cum possum & superlatiue. pro Dom. 232 a, Dico igitur & quàm possum maxima uoce dico, &c. de Diuin. 65 a, Exposui quàm breuissimè potui oracula, &c. de Sene. 86 b, Conuiuium ad multam noctem quàm maximè possumus uario sermone producimus. de Nat. deor. 52 a, Aues nidos cõstruunt, eosq; quàm possunt mollissimè subiternũt. pro Clu. 32 b, Tum appellat hominem ut blandissimè potest. Epist. 244 b, Quàm potui maximis itineribus ad Amanum ueni. Parad. 116 b, Et dicam breuius quàm tanta res dici possit. de Som. 131 b, Quàm maximè se à corpore abstrahere. L. Stadium.

QVA' M. cum comparatiuo, alia quadam ratione. Attic. 123, Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribus'ue quàm meis, quàm Africani. de N. 41 a, Aliquid esse necesse est melius quàm deos. & de Leg. 166 b, Melius esse aliquid quàm uirtutem necesse est. pro Fl. 163 b, Et hoc te superiorem putas quàm Lælius, quod, &c. & Att. 72 b, Si me nihilominus nosti curiosum in reip. quàm te. Qu. Fr. 313 a, Doleo te meliorem ciuem esse quàm Philoctetem. Atti. 143 a, Pompeius ostendit se superiorem quàm hunc fore. pro Pl. 265 a, Hunc nonnullis rebus inferiorem quàm te superiorem alijs esse mirabaris. At. 124 b, Quòd me magno animi motu perturbatum putas, fuit equidem, sed nõ tam magno, quàm tibi fortasse uideor. Coel. At. 107 b, Nobis, ut quidam putant, nihil est timendum magis quàm ille. & pro Pl. 268 b, Quàm tibi commodum est, unam tribum delige.

CONTRA' QVA' M. pro contrà atq;, ac, atq; ut. pro Cl. 20 a, Socrus generi cõtrà quàm fas erat amore capta. I.P. 83 a, Edicere ausus es ut senatus contrà quàm ipse censuisset, ad uestitum rediret. pro Dom. 237 b, Quanquam quid ego de uestro iure contrà quàm proposueram disputabo? pro Cecin. 178 a, Miror te hoc in hac re alieno tempore, & contrà quàm hæc causa postulabat, defendisse. ad Heren. 24 b, Contrà faciunt, quàm pollicentur. Qu. F. 290 a, Factum est enim mea culpa contrà quàm tu mecum egeras. & de L. 171 b, Cõtrà facis quàm pollicitus es. de Or. 116 b, Clamare cõtrà quàm deceat & quàm possit, hominis est impudentissimi. & Or. 209 b, Sæpe suprà feret quàm fieri possit. Top. 224 a, Hoc est infrà quàm illud. Lege Infrà. καλὸν τὸ ὑφεῖναι ἢ τὸ μεγαλοκρατεῖν ἢ τὸ πλοῦν de In. 62 b, Si à multis eligere homines commodissimum quodq; quàm sese uni alicui certo uellent addicere.

QVA' M. pro ualde. de Orat. 95 b, In artificio & opera quàm tenui ac leui. de Cl. 194 a, Oratio quàm elucubrata. de Nat. 76 b, Quàm multas ante hunc Pisistratus pœnas sustulit, multis quidem antè cruciatis & necatis. I.V. 194 b, Fecerũt alij alia quàm multa. Ep. 168 b, Te igitur imitabor, quàm multa quàm paucis. & 140 b, Liberis dare operam quàm honestè dicitur. pro Li. 139 b, Quàm multi enim essent de uictoribus, qui, &c. cum etiam de uictis quàm multi sint, &c. & de Diu. 129 a, Quàm multa, &c. Q. F. 312 a, Quo quàm minimè multi hoc sciant. Epi. 174 b, Sanè quàm sum gauisus. Attic. 112 a, & Att. 115 b, Is autoritatem suam quàm magni æstimat. Ep. 174 a, Suos ualde quàm paucos habet. Tuscul. 240 a, Abacos quàm plures ornauit argento. Item: Somnia quorum defensio reperita quàm longè est. de In. 78 b, Quàm absurdum. I.V. 129 a, Quàm uoletis multi dicent. I.V. 212 b, Sunt uestrũm quàm multi.

QVA' M. pro quantum, aliquando cum admiratione. Att. 135 b, Quàm nihil prætermittis in consilio dando, quàm tamẽ nihil, quod tibi placeat, explicas. de Finib. 130 b, Quàm cupiunt laudari, ut pudet uinci. Ep. 70 b, Vt ex hac commendatione mihi Cuspius quàm maximas quã primùm, quàm sæpissimè gratias agat.

QVA' M. pro nisi. Nihil aliud nisi, ut, &c. Nihil aliud quàm id quod, &c. I.V. 114 a, Nihil aliud nisi quemadmodũ, &c. pro Mar. 131, Hoc tibi affirmo, nullam in his esse laudem amplio rem, quam eam, quam hodie consecutus es.

QVA' M mox. Quint. R. 32 a, Quid expectas quàm mox ego eos dicam ordine esse senatores? ætate grandes natu, &c. non faciam.

QVAMOBREM. quare, quid ita, cur, quo. At. 121 a, Quamobrem ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim. Ep. 65 a, Quamobrem uelim, &c. & 64 b, Quamobrem tu, &c. & 63 a, Quamobrem satis esse hoc tempore arbitratus sum, &c. I.V. 272 b, Ille multa signa dederat, quamobrem aliquibus responsuros non uideretur. I.V. 231 b, Verum illud est quamobrem hæc commemorarim, quod, &c. pro S.R. 19 b, Si ulla uel minima res reperiretur, quamobrem, &c. Ep. 40 a, Multa mihi ueniebant in mentem, quãobrem ita fore putarem. & 133 b, Vno utor argumẽto, quãobrem, &c. Ep. 19 b, Quamobrem quoniã, &c. utar ea clausula, &c. & pro Fl. 160 b, Quamobrem quoniam, &c. Epist. 149 a, Quamobrem quanquam &c. pro Cluen. 165 a, Quare quoniam tibi quadrat, &c licet. de N. 32 a, Quapropter, quoniam, &c. At. 138 b, Quamobrem obsecro te mi Tite, eripe mihi hunc dolorem.

QVAMPRIMVM. primo quòq; tẽpore, sine mora. ad Br. 288 b. Sepe te literis hortatus sum, ut quamprimũ reip. subuenires. I.A. 203 b, Quid est enim cur eum non quãprimùm amplissimos honores capere cupiamus? Epist. 30 a, & 31 a, bis. Gratissimum mihi feceris, si ad me in Ciliciam quamprimùm ueneris. ad Bru. 289 a, Dignitati & existimationi tuæ conducit te primo quò; tempore ferre subsidiũ reip. Ep. 20 a, & 285 b, Cum has ad te quamprimùm literas perferri magnopere uellemus.

QVAMVIS. quantumuis. de N. 26 a, Nec timeo fine ista philosophia rhetorem quamuis eloquentem. & Tusc. 158 a, de Leg. 189 a, & Epist. 81 b, Quamuis enumeres multos licet, non tamen, &c. At. 256 a, Et si, quamuis tua sors non fuerit profectionis meæ, approbator certè fuisti. pro S.R. 22 a, Quamuis ille felix sit, sicut est, tamen, &c. de Na. 77 b, Quãuis menti delubra & uirtuti cõsecremus. I.A. 255 a. Quamuis intentus animus tuus sit ad fortissimum uirum liberandum, tamen.

QVANDIV. dum, quantum, quoad, quàm, quousq;, quẽ ad finem.) (. Tandiu. Atti. 136 b, Ego tamdiu requiesco, quamdiu ad te scribo. I.C. 97 b, Quandiu nos etiã furor iste tuus eludet? Ep. 196 b, Qui se oppido tandiu tenuit, quamdiu in prouincia Parthi fuerunt. de Clar. 165 a, Vixitque tandiu, quàm licuit bene uidere: id est, quamdiu. Attic. 254 a, Sed quantum fuit, incredibile est, quàm, &c. id est, quãdiu fuit. Offi. 1 a, Disces quandiu uoles, tandiu autem uelle debebis, quoad te, &c.

QVANDO. cum, ubi, quia uel quoniam. de Di. 123 a, Quid ergo? Aius iste, quando eum nemo norat, aiebat & loquebatur. de Fin. 124 b, Vt quando ea loca uideamus, in quibus, &c. id est, cum, &c. de L. 185 a, Aut quando consulis est, &c. id est. aut cum, &c. ex XII. & de Som. 110 a, & Offi. 45 b, Epi. 76 a, Quando te id uideo dãsiderare: id est, quoniam. Epi. 151 b, Quam quando complexus es, tene. Epist. 83 b, Quare quando, &c. id est, quoniam. & de Fini. 141 a, Omnes denique, quando, &c. Attic. 120 a, At recuperabit remp. quando? aut quid ad eam spem est paratũ? de Ora. 92 b, Quando me ista curasse aut cogitasse arbitraminiñ? & I.P. 90 b, Quando hoc bellum populus Rom. suscepit? de Diui. 112 a, Vident ex constantissimo motu lunæ, quando ille è regione solis facta occurrit in umbrã terræ, ut eã obscurari necesse sit, quãdoq; eadẽ luna, &c. Off. 49 a, Vtinam, inquit, tunc essem natus, quando Romani dona cœpissent. pro Do. 227 b, Quando igitur est turpe? quando est pœna peccati. cõtra Rul. 74 b, Tum quando Alexandro mortuo legatos Tyrum misimus. de Se. 85 a, Semper enim in his studijs uinenti, non intelligitur, quando obrepat senectus. de Vniu. 197 a, Quando enim trium numerorũ, &c. id est, cum enim, &c. de Vn. 200 b, Quando, & ibid. pro, Cum.

QVANDOCVNQVE. id est, quocunq; tẽpore. de Som.

1,10 a, Quandocunq; eadem parte sol, eodemq;, tempore ite rum decesserit, tum, &c.

QVANDO QVE. aliquando. Epistol. 92 b, Ego me Astur re diutius arbitror commoraturum, quoad ille quando- que ueniat.

QVANDO QVIDEM. Par. 124 a, Tu te posse dicito, quã- doquidem potes. & de Fin. 133 b, de Orat. 147 b, Quæ sunt in hominum uita quandoquidem in ea uersatur orator. & de Fin. 240 b, & in V. 110 b, Quandoquidem honestum ipsa uirtus est. Orat. 202 a, & de Leg. 184 a, Ita prætermissa pars nulla erit, quandoquidem, &c. de Clar. 179 a, Quandoqui- dem tu, &c. uellem, &c. I. V. 190 b, Quando tu quidẽ in præ- lio mihi affuisti.

QVANQVAM. tametsi, etsi, scilicet. de Orat. 126 b, Quam- obrem, hoc uos doceo Sulpici, ut in dicendo positis, &c. quanquam te quidem quid hoc doceam? qui, &c. de Natu. 67 b, Homerus conueniri Herculem apud inferos facit ab Vlysse, quanquam quem potissimùm Herculem colamus, scire sanè uelim. Epist. 253 a, In integro res nobis erit, quan- quam qui cum loquor? cum uno, &c Tusc. 247 a, Omnia iu cunda, quanquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen. pro S. R. 27 a, Innocens est quispiam, uerun- tamen quanquam abest à culpa, suspicione tamen non ca- ret. de Ora. 107 b, Quanquam quoniam, &c. idem Roscius, &c. Par. 241 b, Quanquam uterque utetur, &c. tamen, &c. de Fin. 91 a, Quanquam ea uerba, &c. quanquam inquam, &c. tamen, &c.

QVANTOPERE.)(. Tantopere. de Orat. 98 a, Neq; enim tantopere desiderabam, &c. quantopere delector, &c. & At. 196 a, & 276 a, Epist. 205 b, Quantoq; opere eius muni- cipij causa laborarem, tibi ostendi. At. 224 b, Dici nõ potest, quantopere gaudeant.

QVANTVLVM. de Or. 96 a, Nihil plus assequi cupimus, quàm quantulum tu in dicendo assecutus es. cont. Rul. 79 b, Etenim quantulum interest, utrum in Massici radices, an in Italiam alio'ue deducamini.

QVANTVLVS, *a, um*. de Di. 236 a, Misit coniectori quãtu- ium uisum est de argento. de Le. 179 b, Id autem quantulũ est? I. V. Act. 1, Mulieri reddidit, quantulum uisum est.

QVANTVLVSCVNQVE. de Orat. 96 a, Si de hac mea, quantulacunq; est, facultate quæritis. Or. 206 b, Easq; nos primi quicunq; eramus, & quantulumcunq; dicebamus, cõ uertimus. de Or. 117 b, Ex eo quod dico quantulum id cũq; est, iudicari potest.

QVANTVM. ut, ut maximè, quàm maximè, quod, quate- nus. pro Fl. 154 a, Vociferarer, & quantum maximè posse m contenderem, si, &c. pro Sest. 9 b, Vt afflictæ reip. quantum posset mederetur. I. P. 93 b, Pompeius quem quantum po- tui, multis sæpe orationibus decoraui. At. 140 b, Perge ut facis, & scribe quantum potes. Ep. 70 a, Quantum potero me ab omnibus angoribus abducam. Qu. F. 297 a, b, Quã- tum in me erit, quantum efficere & cõsequi possumus. Ora. 220 a, Quantum autem sit aptè dicere, experiri licet, &c. si, &c. pro Qu. 9 a, Viri boni considerant, quid & quantum sit alterius bona proscribere. de Or. 115 b, Sed tamen est eorum doctrina (quantũ iudicare possum) perridicula. pro S. R. 24 a, Tres sunt res, quantũ ego existimare possum, quę, &c. pro Fl. 159 a, Nã nomen ciuiũ Ro. quantum in ipsis fuit, sustule- runt. At. 261 a, Is remp. quantũ in ipso fuit, euertit. de Na. 62 b, Non igitur adhuc, quantũ in te est, intellexi deos esse. L. Quantus. pro Ar. 185 b, Huc profectò, ipsi, quantũ est situm in nobis, opem ferre debemus. Tusc. 235 b, Vt omnia in o- mnibus, quantum in ipsis, nulla ui impediẽte perfecta sint. Ep. 36 b, Quãtum ex tuis literis intelligere potui. & At. 107 a, Quantum ex Pompeij sermone perspexi. de L. 191 b, Hæc lex Attico nostro non placet, quantum ex uultu eius intel- ligo. At. 28 a, Quantum coniectura auguramur. de Or. 92 b, Ego quantum augaror coniectura, quantaq; ingenia in no stris hominibus esse uideo, non despero fore aliquem, &c. & Att. 1 a, Quod adhuc coniectura prouideri possit. Epist. 9 b, Quantum ego perspicio. & 119 a, Quantum diuino. & ibid. Vt uideo. Ep. 158 b, Quantum me diligis, tantum adhi be in te diligentiæ. Ep. 257 b, Quantum me diligis, tantum fac, &c. At. 14 a. Nec tantum proficiebam, quantum uolebã. I. S. 272 b, Iam dabo operam, quàm maximè potero, ut, &c. id est, quantum, &c. Tusc. 227 a, Cognoscere aliquid quo- ad possit ab homine cognosci. & Epist. 158 a, & 226 a, Id est, quantum uel quatenus.

QVANTVMVIS licet excellas. de Am. 110 a.

QVANTVS, *a, um*. Atti. 98 a, b, Videre mihi uideor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. Attic. 174 a, b, Tanta multitudo quantam capit urbs nostra. & Ep. 186 a, Dixi tan ta contentione, quantum uorum est. pro Cluen. 36 a, Pecu- nia numero ac summa sua quanta sit ostendit. pro R. P. 128 b, Si tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, po pulus recepisset. pro Dom. 228 b, Populus Rom. sensit quan tus & quanta dignitate esses. de Ora. 113 a, Qualis oratoris & quanti hominis in dicẽdo putas esse scribere historiam. At. 28; b, Potuimus beneficijs ut participes frui, quãtis uel- lemus. Or. 217 a, Dicendum est quantos circuitus facere de- ceat. de Or. 160 b, Nec hoc tanti laboris est, quanti uidetur. pro Do. 227 b, Quod est in terris commune, tantũ tantúm- ue consilium? quod, &c. cont. Rul. 72 b, Perspicite quãta po- testas permittatur. & ibid. Primùm permittitur infinita po testas pecuniæ conficiendæ. pro Sest. 8 a, Vt pecuniam acci- perent quantam uellent. de Orat. 98 b, Alter plus lege agen do petebat, quàm quantum lex permittebat. I. A. 166 a, O- mnes boni quantum in ipsis fuit, Cæsarem occiderunt. & 208 b, Quamobrem Quir. consilio quantum potero, labo- re plus penè quàm potero, uigilabo pro uobis. pro Corn. 63 b, Omitto quantis ornamentis populum Rom. C. Cæsar adfecerit. I. A. 211 b, Quanta illa reipub. turpitudo, quantum dedecus? de L. 172 b, Cum intelligat quantæ salutis sint fœ dera religionum. pro Milo. 109 a, Quem si interficere uo- luisset, quantæ quotiens occasiones, quàm præclaræ fuerũt? pro Milo. 109 b, Scio quanta & quàm solicita cupiditas sit consulatus. pro Syl. 181 b, Quantus & quàm incredibilis fu ror, &c. Tusc. 199 b, Is propagatione uitæ quot, quantas, quàm incredibiles hausit calamitates? de D. 91 a, Xenophõ Socraticus, qui uir & quantus, scribit, &c. Am. 111 a, Nec co- gnoscunt, hæc uis amicitiæ qualis & quanta est. I. V. 161 b, Cernitis iudices quod & quantum incendium per Siciliam peruaserit. Epist. 258 b, Quantam diligentiam in ualetu- dinem tuam contuleris, tanti me fieri à te iudicabo. Acti. 10 b, Dij immortales, quas ego pugnas & quantas strages e- didi. & I. V. 61 a, Quæ & quantæ sint, &c. & 236 a, Quot & quanta sint, &c. & 266 b, & 240 a, & 74 b, Tot tantaque ui tia. Quanti addictus, 2 de Orat. In qua docet, quot à ciuita te suà nautas acceperit, quot & quãti quéq; dimiserit, 7 Ver. Sed quãti quãti bene emitur quod necesse est, 12 ad At. Quã ti libertas ista æstimãda est, nõ mihi necesse esse qđ tibi est? 4 Ac. Pluris Senatus æstimasset, quàm quãti esset annona, 5 Ver. Vide quanti apud me sis, 7 Fa. Quãti quisq; sit, nõ quã- tum prosit, ponderandum, Brut. Noli spectare quanti ho- mo sit, parui enim precij est qui iam nihil sit, 1 ad Quin. Fr. Hoc quanti putas esse ad famam hominum ac uoluntatẽ? pro Mur. An dubitas, quum scias quanti cùm illum, tum uerò Tullium meam faciã? Cælio, lib. 2. Quanti hoc ipsum? 11 Fam. Tantum damni feci, quanti quæq; res amissæ ualebant, de Fin. 127 b.

QVANTI. ad preciũ relatũ. At. 193 b, De Drusi hortis quãti licuisse tum scribis, id ego quoq; audierã, & ut opinor, heri ad te scripseram, sed tanti, quanti bene emitur. de Nat. 12 b, Quanti autem hæc philosophia æstimanda est? quæ, &c. I. A. 224 a, Quanti locarint, tantam pecuniam redemptori sol uendam curent. Off. 50 b, Vt commodius putarent nume- rari, quod tanti esset, quàm possessiones recuperare.

QVANTO, pro quò. Acad. lib. 1, Quantò magis philosophi delectabunt.

QVANTVSCVNQVE. de Or. 119 b, Atq; ego is qui sum, quãtuscunq; sum ad iudicandũ, sic statuo, &c. & de Cla. 195 b, Nostrum illud quantumcunq; est augere. Or. 204 a, Itaq; eum qui audiunt, quamuis ipsi infantes sint, tamẽ illo mò- do cõfidunt se posse dicere. de Fi. 51 a, Debeo profectò quã- tũcunq; possim in eo laborare, ut, &c. I. A. 198 b, Quorum bona quantacunq; erant, suis comitib. descripsit. pro Mar. 132 a, Totum hoc, quantumcunq; est, tuum est.

QVANTVS *maximus, ma*. ad Brut. 275 b, Autoritas, quanta maxima in libera ciuitate unius esse potest. de Am. 110 a, Tã ta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum studio- rumq; distantia.

QVAPROPTER. quare, quamobrem, quocirca. Epistol. 54 a, Quapropter eo animo simus inter nos, quo semper fuimus. de Orato. 32 a, Quapropter quoniam illud est, &c. hoc sit necesse est. I. A. 189 a, Quapropter quoniam, &c. ali- liquando, &c. pro S. R. 20 a, Quapropter uos oro iudices, &c. pro Cecinn. 299 a, & de Am. 101 a, Quapropter non mi- nus, &c.

QVAQVAVERSVS. I. A. 214 a, Circumq; eam statuam po steros eius quaquauersus pedes quinq; habere. emendatio- res codices habent, Quoquouersus.

QVARE. quamobrẽ, quapropter, ex quo, ut. Ep. 226 a, Quare sic tibi eum cõmendo, ut, &c. Qu. Fr. 297 b, Quare quo- niam, &c. Ep. 83 b, Quare quando, &c. de Orat. 91 a, Namq; illud quare Scæuola negasti? &c. Attic. 93 a, Is fuit apertè mihi nescio quare non amicus. pro Quin. 11 a, Commissum nihil esse, quare ad istam rationem perueniretur. Ep. 100 b, Vnum mihi est solatium, quare possim, &c. pro Sex. R. 52 a, Quæ-

a, Quæramus igitur quæ tanta uitia fuerint in unico filio, quare is patri displiceret. pro S.R.34 b, Permulta sunt, quæ dici possunt, quare intelligatur, &c. Epistol. 155 b, Omnia feci, quare resisterem, &c. Offic. 47 b, Vtendum est excusatione, quare id quod feceris, necesse fuerit, nec aliter facere potueris. Epistol. 145 a, Quare, &c. quare, &c. quare, &c. quòd si, &c.

QVARTANA, *næ.* Ep. 260 a, In quartanam conuersa est uis morbi. Att. 100 a, Alteram quartanam Pamphilus tuus mihi dixit decessisse. Quartana febris. L. Febris.

QVARTVS sexagesimus. de Cl. 195 b.

QVASI. tanquam, quodammodo. Acad. 9 b, Illos qui omnia incerta dicunt, quasi desperatos aliquos relinquamus. & ibid. Volunt probabile aliquid esse & quasi uerisimile. Tuscul. 181 a, Quasi de uerbo, non de re laboretur. pro Quin. 2 a, Quasi tua res aut honos agatur, ita laboras. de Orat. 107 a, Vocem ab acuto sono ad grauem recipere, & quasi quodammodo colligere. Tuscul. 192 b, Est in animis tenerum quiddam, quod ægritudine quasi tempestate quatiatur. de Nat. 21 b, Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. de Orat. 93 a, Earum rerum quæ quasi in arte traduntur, inscitia. Item: Procreatrix quædam & quasi parens, &c. Orat. 202 a, Quasi corporis quædam eloquentia. & 201 b, Puro quasi quodam genere dicendi. de Or. 126 a, Sine quodam afflatu quasi furoris. Tuscul. 227 a, Ii sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualetudine animi. I. V. 70 b, Ex his quasi X. fiscos ad senatorem illum relictos esse. de Orat. 85 b, Philosophia laudandarum artium omniū procreatrix quædam, & quasi parens. de Sen. 82 a, Literas Græcas sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiēs. de Sen. 94 b, Nec uerò uelim quasi decurso spacio, à calce ad carceres reuocari.

QVASI uerò. perinde quasi. Epi. 35 b, Non poterā credo ante hyemem (sic enim scribis) quasi uerò ad cognoscendū ego ad illos, non illi ad me uenire debuerint. de Natu. 61 b, Quasi uerò quisquam nostrūm, &c.

QVASSATVS, *a, um.* fractus & debilitatus. pro Sest. 19 b, Flamma illa fuit quassatæ reipub. & pro Mar. 134 b, Quassata respub.

QVASSVS, *ſſus.* Tusc. 186 a. L. Attrectatus.

QVATEFACIO, *cis.* concutio. At. 279 a, Romam perueni, nullo præsidio quatefeci Antonium.

QVATENVS. quantum, ad quem finem & quasi terminū, ex ea parte quatenus, quia ob id ipsum, quia quoad. de Amic. 181 b, Quamobrem id primum uideamus, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. Orato. 103 b, In omni re uidendum est, quatenus. etsi enim suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quàm parum. Tusc. 171 b, Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit, quatenus esset quodq; curandum. de Ora. 130 a, Quatenus sint ridicula tractanda oratori, perquàm diligenter est uidendum. & ibi. Quatenus. de Orat. 141 a, Qui memoria uigent, sciunt quid & quatenus & quomodo dicturi sunt. de Fi. 130 a, Videre quatenus aliquid se attingat, ad seq; pertineat. & Ac. 23 a, In omni re statuere quatenus. Att. 192 b, 193 a, Neq; mihi ut absim concedere, aut quatenus eos mihi cōcedere. Opt. 243 b, Sed quatenus uoluerunt, sani & sicci dun taxat habeantur. Epist. 3 a, Postulatum est ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat ei rei cui iam obsisti non poterat, Bibulo assensum. Epist. 48 a, Sed accipio excusationem ex ea parte, quatenus aut negligētia aut improbitate eorum qui epistolas accipiant fieri scribis. Attic. 258 b, *Τὰ περὶ τῶ λαβύνητ&* quatenus Panætius absoluit duobus, illius tres sunt. Offic. 27 b, Animaduertendum est etiam, quatenus sermo delectationem habeat. Offi. 55 a, Vulgus quid absit à perfecto, ferè non ex toto intelligit: quatenus autem intelligit, nihil putat prætermissum. & I. A. 210 a, Quib. auspicijs istos fasces augur acceperim? quatenus haberē cui traderē? Offi. 62 a, Diogeni uidetur, uenditorem quatenus iure ciuili constitutū sit, dicere uitia oportere. Off. 65 b, Leges tollūt astutias, quatenus manu tenere possunt, philosophi quatenus ratione & intelligentia. de Am. 207 b, Est enim quatenus amicitiæ dari uenia possit. de Vn. 203 a, Deinde dijs permisit ut huic animanti duces se præberent, & eum pulcherrimè gubernarent, nisi quatenus ipse sibi sua culpa aliquid miseriæ quæreret. pro R. P. 124 b, Iudex meminisse debet non solùm quantum sibi permissum, sed etiam quatenus permissum sit. Tuscula. 246 b, Vt uoluptas ipsa per se, quia uoluptas est, semper optanda est: eadem ratione dolor ob id ipsum quia dolor est, semper est fugiendus. Epist. 47 b, Hactenus existimo nostram consolationem rectè adhibitam esse quoad certior fieres ab homine amicissimo ijs de rebus, quib. leuari possint molestiæ tuæ.

QVATERDECIES. I. V. 96, H. S. quaterdecies numerata.

QVATERNVS, *na.* Attic. 83 b, Scaptius quaternas centesimas sperabat. Attic. libro 6, At Scaptius quaternas postulabat.

QVATIO, *u.* quatefacio. de Na. 47 b, in Ara. Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus. & de Natur. 47 b, Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. Tusc. 192 b, Est in animis tenerum quiddam quod ægritudine quasi tempestate quatiatur.

QVATRIDVI. At. li. 3. 41 a, Ab Antronio & cæteris quatriduisilicet abest Epeirus.

QVATRIDVO'. quarto die. pro S.R. 21 b, Quatriduò, quo hæc gesta sunt, bis ad Brutum. quatriduò antè.

QVATRIDVVM, *dum.* At. 91, Ipsum enim triduum quatriduúmue. L. Triduum.

QVATVORVIRATVS. Ep. 164 a, Pollionis.

QVATVORVIRI. ut triumuiri, &c. de Cl. 22 b.

QVE, &. de Nat. 36 a, Multa quib. animantes alantur, augeātq; & pubescāt. & de Or. 128 b, Alterūq; & tertium positur. Or. 200 a, Arguti certiq; & circūscripti ambitus. I. A. 174 a, Ego arma contra deos arasq; & focos tuli? pro Q. 5 b, Nisi tu, quod esset tuū ius & officiū potestasq; docuisses. Off. 14 a, Eaq; ratione stabili firmaq; contemnere. & Epi. 4 a, In primisq;, ut, &c. de Or. 94 b, Quiq; optimè dicūt, quiq; id faciunt. de Or. 85 b, Mathematici recōdita in arte & multiplici, subtiliq; uersantur.

QVEMADMODVM. quomodo, ut, ita ut, perinde ut, sicut, tanquam, ac. At. 127 a, Velim exquiras quemadmodum illi nunc se gerant. & pro Ce. 291 b, Prætor te quemadmodum restituat, non habebit? pro Ar. 186 a, Res nobis quemadmodum spero, non molesta. pro Mur. 136 a, Inflatus cùm spe militum, tum collegæ mei quemadmodū dicebat ipse, promissis. I. C. 11 a, b, Semper uigilaui & prouidi, quemadmodum salui esse possemus. I. P. 80 a, Magnificentius est dicere quemadmodum gesserimus consulatum, quàm quēadmodum ceperimus. Postquā. 202 b, Mihi maiori curæ erit, quemadmodū quidem uobis gratiam referam, quàm quēadmodum inimicorum iniurias persequar. & ibid. Sic ulciscar facinora singula, quemadmodū à quibusq; sum prouocatus. de L. 168 a, Si te ipse perspicies, totumq; tentabis, intelliges quemadmodum à natura subornatus in uitā ueneris. pro Dom. 227 a, Sed isti qui Clodij leges timuerunt, quemadmodum cæteras obseruauerunt? de Ar. 245 a, Solus ille cognouit, quemadmodum istum uinci oporteret. Att. 204 a, Nec seuerius, nec temperātius scribi poterat, nec magis quàm quemadmodum ego maximè uellem. pro Qu. R. 54 a, Si non reliquit, quemadmodum ab eo exegisti? & de Cl. 193 b, Vt possis uidere quemadmodum, &c. Epist. 233 b, Valerius mihi scripsit, id quod ego maximo cum fletu legi, quemadmodū à Vestæ ad tabulam Valeriā ducta esses. Ep. 7 a, Ita fore ut per te restituatur, quemadmodū senatus initiò censuit. de Fi. 82 a, Quemadmodū sunt, &c. eodem modo sint, &c. de Fa. 142 a, Quid? Socratē nónne legimus quēadmodum notarit Zophirus, &c.

QVEO, *quis.* Ep. 233 a, Ad te non queo sine lachrymis scribere. & Anteq. 193 a, Vt ijs sine magna uirtute non queat resisti. pro Do. 253 a, Quem satis mirari, quibus oculis aspicere audeas, non queo. I. A. 231 b, Qui tantas calamitates deplorare queat. Or. 211 a, Nequire, pro non quire. At. 17 b, Atque hoc loco illud non queo præterire. & 94 b, Non queo tantum, quantum uereor scribere.

QVERCVS, *cus.* Attic. 25 a, Quercus Dodónea. de Legibus 156 a, Quercus glandifera. de Leg. libr. 1, Quercus Arpinatium ingenio sata manet, & semper manebit. Attic. libr. 13, E' quercu nescio quid exclusperam, quod uideretur simile simulachri.

QVERELA, *le.* querimonia, conquestio. Qu. Fr. 326 b, Epistola plena stomachi & querelarū. & Att. 107 a, Querela de damnatis. Q. Fr. 299 b, Statius interuenit nonnullorū querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. pro Mar. 134 a, Nunc uenio ad grauissimam querelam, & atrocissimam suspicionem tuam. de Fi. 132 a, Eorum est hæc querela, qui sibi chari sunt. Ep. 161 a, Vestrum in remp. meritum nonnullā habet querelam. & 70 b, Querelis quotidianis nihil proficere. pro Sest. 17 b, His de tot tantisq; iniurijs in socios, &c. consulum querela esse debuit. de Diu. 83 a, Et assiduas iacit ore querelas. de Sen. 78 b, Querelæ quas illi deplorare solebant. pro Deio. 145 a, Quanquam cui sunt inauditæ cum Deiotaro querelæ tuæ?

QVERIBVNDVS, *a, um.* lamētabilis. pro Syl. 172 a, De supplicio P. Lentuli magna & queribunda uoce dixit.

QVERIMONIA, *næ.* querela, lamentatio. I. V. 56 a, In populi Romani quotidiana querimonia. & 195 a, & 250 a, In ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate.

Quint.Fr.306 b, Eo metu iniecto, repentè magna querimonia omnium discessimus.

QVEROR, *ris*. conqueror, expostulo, deploro, querelam uel querimoniam habeo, querela est, querelas deploro, querelas iacio. I.V.580 b, Hic tu fortasse quereré, deûm atq; homi num fidem implorabis. de Or.126 b, Accedebat ut hæc tu p rep. queri existimarere. pro Fl.158 a, Non enim omnia quæ dolemus, eadem iure queri possumus. & Ep.31 b, Multa nos quidem questi sumus. Tusc.231 a, Virtutes autem noli uereri ne expostulent & querantur se relictas esse, &c. Epist.o.41 b, Quererer tecum atq; expostularem, nisi, &c. pro Cæl. 41 a, Queri de aliqua re. & Ep.4 b, Queri de iniurijs aliorum. & Qu.Fr.296 a, Queri de iniurijs alicuius. At.150 b, Cæsar queritur de Milone per uim expulso. & de Or.143 a, Ibi Drusus multa de Philippo questus est. & de D. 125 b, Aiax querens de ferocitate Troianorum. Epi.50 b, Quid est quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possitis. & Academ. 20 b, Quererer cum deo. Attic. 71 b, Audiui Milonem meum queri per literas iniuriam meam. Attic.204 a, Dionysius no ster grauiter queritur, & tamen iure, à discipulis abesse tamdiu. Quint. Frat. 304 a, Quæ si queri uelim præterita, nihil agam.

QVESTVS, *ſtus*. lamentatio. pro Quint. 17 b, Qui denique questus? qui mœror dignus inueniri in calamitate tanta potest?

QVI, quomodo. Qui igitur conuenit, quæ causa fuerit, &c. pro Cec. Deinde qui fit ut ego nesciam, sciant omnes quicunq; Epicurei esse uoluerunt? 2 de Fi. Qui potest esse in eiusmodi trunco sapientia? de Nat.lib.1.18 a, Qui possumus deum, nisi sempiternũ, intelligere? de N. 1, Qui minus enim Licinius comprehendi potuit, quum, &c. pro Cælio, Qui fieri poterat? Qui minus autem ego istic rectè esse possim, quàm Marcellus? ad Attic. lib. 16, Qui poterit esse sapientia? 4 Acad. Qui enim beatior Epicurus, quòd in patria uiuebat, quàm.

QVIA. quòd. I.V.228 a, Vrbs, quę quia postrema ędificata est, Neapolis nominatur. de Am. 102 b, Sed quia natura mutari non potest, idcirco ueræ amicitiæ sempiternæ sunt. Epi.229 a, Quia non est obscura tua in me beneuolentia, sic fit ut, &c. pro S.R. 18 b, Quæ me res igitur præter cæteros impulit, ut, &c. quia si quis istorum, &c. pro Sest.7 a, Omnes boni semper nobilitati fauemus, & quia, &c. & quia, &c. Tusculan. 246 b, Voluptatem ipsam per se quia uoluptas sit, semper optandam esse. de Finib.55 a, Nemo dolorem ipsum quia dolor sit, amat. & ibidem: Nemo ipsam uoluptatem, quia uoluptas sit, aspernetur: sed quia consequuntur magni dolores eos, qui, &c.

QVICQVAM. prorsus. de Orat. 96 a, Sine qua nihil quicquam egregium assequeris.

QVICQVE, uel *Quidque*. de N.71 b, Interpretãdo quorsum quicq; pertineat. ad Her.3 b, Sed ut quicq; primùm gestum erit, ita primùm exponemus. de Finib.130 a, Perspicere quatenus quicq; se attingat, ad seq; pertineat. aliter, quicquid. I.V.Act.6, Vnde quidq; aut quanti emeris.

QVICQVID. quæcunq; res. pro Pomp. 17 a, Quamobrem quicquid in causa mihi susceptum est, id omne me reip. causa suscepisse confirmo. de Or.96 b, In utraq; re, quicquid in controuersiam ueniat, in eo quæri, &c. & 89 b, Quicquid erit quacunq; ex arte, quocunq; de genere. de Fin.136 a, Perspicere quatenus quicquid se attingat, ad seq; pertineat. aliter, quicque. I.V.60 b, Id mihi satis est, quod est de me opinionis, quicquid est. Quid ad hanc mansuetudinem addi potest, eum, qui cum bellum geras, tam molli nomine appellari? lib.1. Offic. Qui neminem prætermiserit, quicum loqui potuerit, cui non eadem ista dixerit, ad Brut.lib.11. Nemo est omnium, quicum potius mihi, quàm tecum, communicandum putẽ, Ser. Sulp. lib.4. Non ut quisq; maximè est, quicum tibi aliquid sit, ita tui huiusce modi criminis maximè eum pudet? 7 Ver.

QVICVNQVE, *quæcunque, quodcunque*. quisquis, quisquę, quoquo. de Ora.112 b, & contra Rul.88 a, Non omnia quæcunq; loquimur, ad artem sunt reuocanda. de Fat. 149 a, In omnib. quæcunq; fiunt, necesse est causam antecedere. pro R.P.126 a, Quęcunq; mens illa fuit, Gabinij fuit: & quoquo consilio fecit, fecit certè suo. de Orator.94 b, Illam ipsam, quamcunque assequi potueris in dicendo mediocritatem. & ibidem: Illa ipsa facultate, quamcunque habes, magnam gratiam assequeris. & 88 b, In iudicij ea causa, quamcunque tu dicis, melior uidetur. de Sen. 84 b, Causarum illustrium quascunq; defendi, nunc quàm maximè conficio orationes. de Or.109 a, Omnia quæcunque in disceptationem hominum uenire possunt, bene sunt oratori dicenda. de Cla.184 a, In quacunq; enim una planè claudicaret, orator esse non posset. Orat.197 b, Orator, si modò sim, aut etiam quicunq;

sim. Orat.206 b, Eas q; nos primi, quicunq; eramus, & quantulumcunq; dicebamus, conuertimus, &c. pro Flac.190 a, Libenter accipere facultatem lædendi, quæcunque detur. Qu. Fr.300 a, Quoscunq; de te queri audiui, quacunq; potui ratione placaui. pro Sest.28 b, & pro Mil. 120 a, Quemcunque casum fortuna dederit, & quæcunque fortuna erit oblata. pro Cæl.38 a, Quæcunq; in equite Roma. dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summam. de Diuinat. 127 a, Ea notant sidera natalitia Chaldæi, quecunq; lunæ iuncta uideantur. Post. 20 a, Is est Epicureus, non penitùs illi disciplinæ, quæcunque est, deditus. Epistol. 163, Quicunque is est, ei me profiteor inimicum. de Orator.99 b, Quamcunque rem à quoque cognouerit, de ea re multo dicet ornatius quàm, &c. Item: L. Fusius, cuicunq; particulæ cœli officeretur, immutata lumina putabat. Attic. 129 b, Quodcunque militum contrahere poteris, contrahe. de Orator. 89 b, Quicquid erit, quacunque de re, quocunque de genere, &c. de Clar. 190 a, Nec uerò M. Cælium prætereundum arbitror, quæcunque eius in exitu uel fortuna uel mens fuit.

QVID. Epi.22 a, Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut &c. Tuscul.170 b, Quid? Theodorum, &c. nónne miramur? pro Deiot.147 a, Quid? ille signa ænea in infidijs posuerat? in Anton. 179 a, Quid? eundem in septemuiratu nónne destituisti? pro Muren.129 b, Quid tum inde? & in Ant.248 b, At uti potest pro suo, quid tum? in Ant. 175 a, Quid enim? istuc si consul esses, minus facere potuisses? & 71 a, Quid enim? ad amicósne confugiam? Parad. 123 a, Quid enim censes? si L. Mummius uideret, &c. utrum putaret, &c. de Finib. 65 a, Quid ergo? istam uoluptatem Epicurus ignorat? & in Ant.253 a, de Diuinat.135 b, Quid ergo? ad hæc mediocri opus est prudentia? an & ingenio præstanti, &c. de Diuinat. 123 a, & 164 b, in Ant. Quid ergo? Aius iste, &c. de Sen. 88 a, Quid ego uitium satus, ortus, incrementa commemorem? & ibid. Quid, sæpe repetitum. pro Mil. 110 a, Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? te Quint. Petili appello. in P. 92 b, octies. de Leg.157 a, Nam quid Accium memorẽ? I.C. 161 a, Quid est Catilina? quid? attendis? quid? animad uertis horum silentium? pro Corn.62 a, Quid id ad ciuitatem? pro Quint.10 a, Quid mihi cum ista summa sanctimonia? Epist.101 b, Quid fiet populo Vlubrano? de Am.102 a, Quid enim ille erat indigens mei? id est, in quo? I. V. 75 a, b, Quid sit, quod, &c. Item: Quid sit quamobrem, &c. Quid? testes quid aiunt? pro Cecin. Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, ut, &c. Cæl. lib.2, Quid aer? quo Diogenes Apolloniates utitur Deo. de Nat.1, Quid enim? istuc si Consul esses, minus facere potuisses? in Anton.175 b, Quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? 2 de Finib. Quid enim? ad amicósne confugiam? Lucęio, lib. 5, Quid enim Africanus indigens mei? minimè herclè. de Am. Quid enim censes? si L. Mummius uideret, &c. in Parad. Valeat ille deus, quid enim dicam, propitius sit? de Natur. 1. Quid istud ad nos? Acad. quæst. ed.1. li.2, Accusatis Sex. Roscium. Quid ita? quia, &c. pro Rosc. Am. Quàm molestum est uno digito plus habere. quid ita? quia, &c. 1 de Nat. Grauatè ille primò. quid multa? impetrat, 3 Offic. Quid multa? uereor ne hæc iniecta à bonis, defensa ab improbis, magnorum Reip. malorum causa sit, ad Atti. lib.1. Quid multitudinem, suauitatemque piscium dicam? 2 de Nat. Quid prætereà? Quid? 3 ad Quint. Frat. Quid quæstio, quàsnam habet partes? in Par. Quid, qui pecuniæ cupiditate, qui uoluptatum libidine feruntur, &c. Tusculan. Quid, quòd dixisti, inquit, Crassę, si, &c. 2 de Orator. Quid, quòd eadem illa ars quasi Penelope telam texens, tollit ad extremum superiora, &c. 4 Academ. Quid, quòd eiusdem hominis in meum aliæ, aliæ in tuum? 1 de Natu. Quid, quòd salus sociorum summum in periculum ac discrimen uocatur? pro Leg. Manil. Quid, quòd sapientissimus quisq; animo æquissimo moritur? de Senec. Quid quòd ita si ista uera sunt, ratio omnis tollitur? 4 Acad. quæst. Nosti enim reliquos ludos, quid? ne id quidem lepòris habuerunt, quod solent mediocres ludi, ad Marium, libro 7. Quid, quòd Theseus exegit promissum à Neptuno? 3 Officio. Quid, quum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus, &c. 4 Academ. Quid si muto? & quid si non uult? 6 Famil. At multantur bonis exules. Quid tum? parúmne multa de toleranda paupertate dicuntur? 5 Tusc. Nam quid aliud agimus, quum, &c. quid, inquam, tum agimus, nisi animum ad seipsum aduocamus? 1 Tusculanar. Quid attinet plura esse nomina deorum? de Natu. 1. Quid Opis? quid Salutis? (templa commemorem) 2 de Natur. Quid igitur censes? de Natur.1. Quid censes, si ratio esset in bestiis, non suo quasque generi plurimum tributura fuisse? de Nat.1. Quid censes eos esse facturos, qui omnem uirtutem à bonorum fine segregauerunt, Epicurum, Hieronymum,

mum, &c. 4 de Finib. Vos autem quid mali datis? de Natur. deor. 1. Quid dicam quantus amor sit bestiarum in educandis custodiendisq; ijs quæ procreauerunt? 2 de Natu. Quid dicam Albutium? de Natura deor. 1. Quid dicam imperite, uir omnium prudentissimus, an ambitiosè fecisse, &c. ad Brut. 52. Bruti. Quid dicas? 12 ad Attic. Nisi quid existimas in ea re uiolari existimationem tuam, Philip. libr. 4. Quid est? 8 Fam. Cælij. Quid est aliud, capere & conciliare pecunias, in quo te lex teneat, si, &c. 5 Verr. Quid autem est inscitius, quàm, &c. de Na. Hanc ego quum teneam sententiam, quid est cur uerear, ne ad eam non possim accommodare Torquatos nostros? 1 de Fin. Quid ergo est? pro Rosc. Amer. 10 Famil. Planci. Quid est hoc? quid est autem cur? &c. 15 ad Attic. Quid igitur est? non eodem modo de omnibus, pro Roscio Amer. Quid pedibus opus sit sine ingressu? de Natu. 1. Quid est quæso Metelle iudicium corrumpere, si hoc nõ est? 2 Verr. Quid est quamobrem quisquam nostrũm censorias subscriptiones omnes fixas, & in perpetuum ratas putet esse oportere? pro Cl. Quid est quòd signis & luminib. mundum ornare concupiscerat Deus? de Nat. deor. 1. Quid est quòd tu alios accuses? 4 Verr. Quid sumus ipsi? 12 ad Attic. Cum Illyrico uerò, & cum Vatinij legionibus. quid erat Antonio? 10 Phil. Mirabar quid esset, quòd tu mihi literas mittere intermisisses, 7 Famil. id est, quamobrem. Quid eius sit, 16 ad Attic. pro, quid de ea re sit. Quid sit quòd P. Septimio Senatore, &c. 2 Verr. Quæro quid sit, Acad. quæst. ed. 2. lib. 1. pro, quæ sit causa. Quid erit, qualecunque erit, scribas, 11 ad Attic. Quid huic tu homini facias? pro Cec. Valerius quotidie cantabat, erat enim scenicus: quid faceret aliud? de Orat. Stomachari Cannius: sed quid faceret? nondum, &c. 3 Officio. Quid fiet artibus? quid? quibus? hisne, &c. 4 Acad. Quæro, si, qui uelint uendere, non fuerint, quid pecunia fiet? 2 de Lege Agr. Etsi nos premet eadem fortuna, quid puero misero fiet? ad Terentiam, lib. 14. Quid interest, utrum de Hippocentauro, an de deo cogitemus? de Nat. 1. Quid interest, utrum prætor imperet, uiq; cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere? 4 Verr. Quid interest inter popularem: id est, assentatorem & leuem ciuẽ, &c. Lælius. Quid loquar quanta ratio in bestijs appareat? 2 de Nat. Quid enim mereas? de Natur. 1. Quid contra uim sine ui fieri possit? 12 Famil. Quid homo quisquam possit? uix iam Deus, 9 ad Attic. Quid quæris? 7 Famil. & 13 ad Attic. & libro 10. Quid quæris? etsi mihi crebrò *ἐνὸς νυκτὸς* occurrebat, tamen leuabar cura, uirum fortem & peritum, & plurimum autoritate ualentem audiens, &c. ad Attic. libro 7. Quid quæris? nunc ut ad priuata redeam? ad Attic. libro 1. Quid scribam? pudet conditionis ac fortunæ, sed tamen scribendum est, ad Brut. in Epistol. Bruti. Trebatio mã dauí, ut si quid tu eũ uelles ad me mittere, ne recusaret: idq; ut facias uelim, ad Seruium Sulpit. lib. 4. Quid ultis amplius? pro R. Amer. Quid est causæ, quin, &c. 5 Tusc. Exponam uobis breuiter quid hominis sit, 4 Verr. 7 ad Attic. id est, quid moliatur, quomodo se gerat. Quid oratiõis, quot sunt partes? in Par. Quid huic cum Habito? nihil, pro Cl. Quid mihi inquit, cum ista sanctimonia & summa diligentia? pro Quint.

QVIDAM, *quædam, quoddam.* nonnullus, aliquis, certus, propè. pro Cluen. 55 a, Quidã ex aduocatis homo summa uirtute præditus, dixit, &c & ibid. b, Quidam ex amicis Sassig, &c. & pro Mar. 234 a, Quidam ex numero tuorum, &c. & Acad. 5 b, Quidam è philosophis. de Or. 85 a, Quoniam quędam pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderunt. de Or. 112 a, Nam hesterno sermone uniuscuiusdam operis. ut ait Cæcilius, remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem describeras, & inopem quendam humanitatis atque inurbanum. Att. 113 a, Sed audio maiorẽ quendam in urbe timorem esse. Epi. 199 a, Minutius, quem tu quibusdam literis ad cœlum extulisti. de Orator. 86 a, Sed nimirum maius est hoc quoddam quàm homines opinantur. de Orator. 97 a, Ea exercitatio quædam suscipienda nobis est, quanquam, &c. contra Rul. 73 a, Verbum mihi deest, cum ego hanc potestatem regiam appello, sed profectò maior est quædam. Epist. 55 a, Quòd si nullum haberes sensum nisi oculorum, prorsus tibi ignoscerem, si quosdam nolles uidere. de Pro. 78 b, Quod magni cuiusdam hominis & persapientis uidetur. & de Orator. 136 b, Crassi respõsum excellentis cuiusdam est ingenij. de Leg. 171 b, Omnem legem esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent. Tusc. 219 b, Raros esse quosdam uidemus, qui, &c. de Nat. 77 a, Resp. ratione quadam & disciplina designata. de Natur. 45 b, Cum machinatione quadam moueri aliquid uidemus. de Inuent. 65 a, Et impulsionem paruulam quandam fuisse dicet. de Orato. 326 a, Sine quodam afflatu quasi furoris. de Orator, 85 b, Philosophia procreatrix quędam & quasi parens omnium artium. de Orat. 100 a, Certis quibusdam uerbis fieri diuortium. & 146 b, Cum sit quædam certa uox, &c. de Orat. 107 a, Ille astrictus certa quadã nummorum moderatione & pedum. de Orat. 109 b, Tu pudore à dicendo & timiditate ingenua quadam refugisti. & ibid. Incredibili quadam magnitudine consilij Athienensis Themistocles. & ibidem: De præstanti quadam & eximia prudentia. Item: Hominum partim iusti sunt, partim iniusti, id est, quidam. L. Partim.

QVIDDAM. de Leg. 188 b. Ego enim fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali. & de Or. 136 b, Quiddam portenti simile esse uisum est. de Orat. 149 a, Superum mare Ionium, græcum quiddam & portuosum.

QVIDEM, uidelicet, uerò, etiam. At. 125 a, Nostra grauior est causa quàm illorum, quòd illi quidem alterum metuunt, nos utrunq;. Epi. 144 a, Quapropter in priuatis rebus nullum neque officium neque studium meum desiderabis, nec in publicis quidem, si quid erit, in quo me interesse necesse sit, nunquam deero, ne cum periculo quidem meo, dignitati tuæ. pro Quin. 8 b, Non opinor id quidem neque ius esse, neq; cuiquam expedire. I. P. 86 b, Atq; ille discessus, dolor meus duntaxat, uestrum quidem scelus ac dedecus haberetur. Tusc. 195 b, Et quidem talis mali. de Cl. 175 b, Mihi uerò placet, & uehementer quidem. Ar. 277 a, Rogo te, & quidem ualde rogo. Att. 33 b, Tantum dolco ac mirificè quidem. de D. 122 b, In eius capite corona extitit, &c. & quidem subita. & 127 b, Post solstitium canicula oritur, & quidem aliquot diebus. Ne quidem. L. Ne. Atti. 32 a, b, Ego illud ne quidem contemnam, quod extremum est. I. A. 132 a, Cruciatus est à Dolabella Trebonius, & quidem à Carthaginensibus Regulus. Att. 283 b, Suspicor illud minus tibi probari quod ab tuis familiarib. optimis illis quidem uiris, sed in rep. rudibus, non probatur. Qu. Fr. 313 b, Gaudeo tibi iucundas esse meas literas. nec tamen habuissem scribendi nunc quidẽ ullum argumentum, nisi tuas accepissem. I. A. 155 a, Nimis iracundè hoc quidem, & ualde intemperanter. in An. 164 b, Quanquam de morte P. Clodij fuit quæstio non satis prudenter illa quidem cõstituta, quid enim, &c. in A. 173 a, Multa & lauta supellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. I. A. 201 a & de Am. 100 b, Vt superiora omittam, quę sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominũ magis iudicijs quàm publicè laudata. de Clar. 170 b, Hanc subtilitatem in Catone nõ nouerunt quidem. I. V. 233 a, Nõ modò attingi, sed ne cogitatione uiolari fas fuit.

QVIDEM pro eo quod Græci dicunt *μέν* idq; nominib. proprijs adiunctũ, cum autoritas alicuius testimoniumue affertur. ut *Σωκράτης μέν*: id est, Socrates quidem. de Orator. 163 b, Theophrastus quidem, Tauriscum quendam dixit, &c. de Sene. Cyrus quidem apud Xenophontem, in eo sermone quem moriens habuit, &c. Tusc. 1. Dicæarchus quidem & Aristoxenus, &c. dixerunt. de Am. 100 b, Agrigentinum quidem doctum quendam uirum, carminibus græcis uaticinatum ferunt. Illud autem intelligendum est, in hoc genere nec apud græcos secundo loco *δέ*, nec apud Latinos autem, usurpari.

QVIDEM certè. quidem profectò, &c. Att. 2 a, Spero me tibi causam probasse, cupio quidem certè. & Tusc. 233 b, Quàm bene non quæritur, constanter quidem certè. de Orator. 142 b, Habetis sermonem hominis, utinam non impudentis, illud quidem certè non nimis uerecundi. pro Sest. 7 b, Statuebam sic, boni nihil ab illis magis esse expectandum, mali quidem certè nihil pertimescendum. de Cla. 190 b, Is facilè soluteq; uerbis uoluebat satis interdũ acutis, crebras quidem certè sententias. pro Quint. 1 a, Qui ut summa haberem cætera, temporis quidem certè uix satis habui: id est, tamen. in Ver. 145 b. Hoc quidem certè manifestum erit. & de Ora. 147 b, Vobis quidem certè maioribus. in V. 210 b, & 181 b, & 182 a, Si minus, &c. illa quidem certè caprebantur. pro Cornel. 68 a, Sed si certorum hominum mentes nulla ratione placare possumus, uestros quidem animos certè confidimus esse placatos. quidem id est, tamen. Epi. 10 a, Et tu me consiliario fortasse non imperitissimo, fideli quidem & beneuolo certè usus esses. de Prou. 77 b, Quàm sapienter non disputo, constanter quidem & fortiter certè. de Cl. 166 a, Volui id quidem efficere certè. & 94 b, Nunc quidem profectò Romæ es. & Quint. Frat. 295 b, Nunc quidem profectò. & Attic. 158 a, Hoc quidem uerum est profectò. Acade. 25 b, Noli mecum, qui hoc quidem certè tibi assentior, quàquam nihil tam mirum uideatur, quàm ista dici ab Antiocho quidem, maximè cui erant quæ paulò antè dixi, notissima. de Nat. 13 a, Nihil sanè ex me quidem audire potuisses. Attic. 198 b, Drusus enim certè uendere uult. de D. 122 b, Non sanè hoc quidem mirabile. Att. 195 a, Certè quidem negas te nosse, &c. de In. 2 a, Cupio quidem certè. At. 92 b, Sine

tuo quidem consilio certè nihil.& 96 a,Quintus filius suapte,piè sanè,me quidem certè multum hortãte.& 255 a,Qd quidem certè enitar. Tusc. 167 a, Ne carere quidem igitur in mortuo est.I.A.182 a,Habet quidem certè resp.adolescentes paratos defensores.I.A.186 b,Tuæ coniugis bonæ fœminæ,locupletis quidem certè,Bombalio pater fuit.Atqui certè.L.Atqui.

QVID ITA,quamobrem. Antequam. 197 b, Egóne hostis? quid ita? qui hostes interfeci.

QVIDNAM. in Anton.164 b,Quídnam hostes putarent.& Epistol.23 b,Mirificè sum solicitus, quídnam de prouincijs decernatur.

QVID *ni*. de Ora. 134 a, Quid ni,inquit,meminerim?nunquã ego recepissem,nisi tu perdidisses. & pro Qu. 12 b, Erat,inquit,illarũ partium,quid ni?qui,&c. I. V. 125 a, Quid ni iste neget? &c. Tusc.230 a, Quid ni possim?Ep.35 b,Illud idem Pausania dicebat te dixisse,quid ni Appius Lentulo, Lentulus Appio processit obuiam,Cicero Appio noluit.

QVID quæris?Epi.97 a,Quid quæris?nihil boni præter causam.& 197 a.

QVID *tum*. sed quid. I.A.167 b, Quid tum ? & 174 a, Cedant arma togæ,quid tum?nónne cesserunt? & 248 b, At uti potest pro suo,quid tum?

QVIES, *ètis*. requies,tranquillitas,laxamentum,ocium,uacatio,cessatio,remissio,finis.de Or. 85 a, Qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore uidebatur. Att.147 a,Et ego excubo animo,nec partem ullam capio quietis. I.C. 119 b,Mors laborum aut miseriarum quies est. pro Pomp. 11 b, Nec eum labor ad quietem reuocauit.pro Cæl.45 b, Quem non quies,non remissio delectarent?Off.21 a,Ioco uti licet, sed ficut somno & quietib.cæteris.de D.89 b,Quæ ei secundum quietem uisa sunt. & 91 b, Ei uisum est in quiete iuuenem, &c. pro Deiot. 150 b, Omnem tranquillitatem & requiem senectutis acceptam clementiæ tuæ.de Diuina. 93 a, Si ad quietem integri iremus.& ibid.b,At qui moderato uictu quieti se tradiderit,&c.

QVIESCO, *scis*. acquiesco,conquiesco,consisto, decumbo. de Na.5 a,Ipse dux reuolat,ut ipse quoq; quiescat,in eius locum succedat ex ijs quæ acquieuerunt.de Orat.130 a,Videmur enim quieturi fuisse,nisi essemus lacessiti.Ep.168 b,Cũ de nobis certũ sit,nos quieturos. At.125 a,Sed opinor quiescamus,ne culpam nostram coarguamus.pro Pl.278 b,Quę si uiginti quiescem dies,in aliorum consulum uigiliam reci dissent.ad Her.41 a,Quiesce tu,cuius pater cubito se emungere solebat. Atti.115 b,Gratissimum mihi est quod quæris. At.107 b, Aut si per tribunos plebis non patiatur,tamẽ quiescat rem adduci ad interregnum.pro Cæc.29 b,Potentia in hoc solo genere quiescit,quid agat,quomodo aggrediatur, quã deniq; digitum proferat non habet.

QVIETE'. tranquillè. de Senec. 79 b, Quietè & eleganter acta ætas.

QVIETVS, *a,um*. tranquillus,cõpositus, constitutus.)(.Immoderatè agitatus & fluctuãs.de D.139 a, Vt nunquã liceat quieta mente consistere. Tusc.231 b, Sic animi quietus & placatus status cernitur.& pro Syl.172 a, Tranquillo & quieto animo frui aliquã re.cont.Rul.81 a, Vobis integris, quietis, & ociosis hominibus.Epi.143 b,Nunquam per M.Antoniũ quietus fui.de Sen.82 b,Sermo quietus & remissus. I.C. 108 a,Quieta resp.)(.Turbata resp.de Leg.181 a,Cœlestiũ quieti dies.de Sen. 94 a, Vitam ociosam & quietam sine ullo labore & contentione traducere.

QVILIBET.quiuis. ad Her. 22 a, pro S.R.19 b,Si aut causa criminis,aut facti suspicio,aut quælibet deniq; uel minima res reperietur,&c.de Fini.95 a, Sic uita agenda est certo genere quodam , non quolibet.de Diuin.123 b,Apud maiores nostros adhibebatur peritus,nunc quilibet.& Acad. 12 a, & ad Heren.17 a.

QVIN. ut non,cur non,qui uel quæ,uel quod non. Attic.180 a,Prorsus nihil abest,quin sim miserrimus. & Or.220 a,Abesse non potest,quin eiusdẽ hominis sit,qui improbos probet,probos improbare.Att.143 b,Prætores autem cum,&c. abierit non longè, quin hoc à me decerni uelit. pro Do. 227 a,Non quòd dubitaretis,quin ab isto nihil iure esset actum. pro Flac. 159 b, Quis ignorat , quin tria Græcorum genera sint? pro Syl.175 a, Nullus locus est, quo in loco reip. nomẽ sit,quin eòdem perscriptum hoc iudicium peruenerit. Oct. 329 b,Non prætermittam quin profim,&c.Att.245 a,Teneri non potui, quin tibi apertius declararem,&c. Atti.74 a, Non dubitabat Zeno quin ab Areopagitis inuitò Memmio impetrari non posset. pro Flac.154 b, Dubitabis quin hunc uendices. pro Syl.167 b, Hortensius non dubitauit quin P. Syllam defenderet.Att.195 a,Tamẽ facere non possum quin ad te mittam.& 132 a,Facere non possum ut ad te nihil dem literarum.& 182 b,de Ora.111 a, Non possum quin exclamẽ, &c.cont.Rul. 67 a, Neq; enim ullo modo facere possum,ut non sim popularis.pro Pom.7 b, Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem motu labefactata concidant.pro Pom.7 a, Non enim possunt,ut non,&c.de Fi. 82 a, Dubium est quin faciamus,&c.de In.73 a,Nõ necesse est expectare, quin nox fiat.Epi.52 a,Non quin dissentiam, sed quòd, &c. Att.117 a, Non quin rectum esset, sed quia,&c. I. V. 178 a, Nemo esset quin hoc se audisse diceret.Epist.4 b, Nemo est quin existimet,&c.& 78 a,Nemo est quin malit,&c.& 85 a,Nemo nostrorum est,quin fecerit,&c. Atti.128 b, Vt ne quis à me dies intermittatur,quin dem ad te literas.& 112 a,Nullum intermisi diem,quin,&c.I.V.200 a, Nego ullam gemmã aut margaritam fuisse,quin quæsierit,inspexerit,abstulerit.de Ora. 85, Quis musicis penitùs se dedidit, quin comprehenderit, &c.Att.1 b, Dies ferè nullus est, quin hic Satrius domũ meã uẽtitet.pro Quin.5 b,Causæ nihil est,quin,&c.& 10 b, Causæ nihil dico,quin ita sit.de Or.131 b, Quin prodis?& de Sõ. 127 b, Quin tu aspicias ad te uenientem patrem paulum? & ibidem: Quid moror in terris?quin huc ad uos uenire propero? Epistol.99 b, Quin tu urges occasionem istam?Epist. 139 a, Quin ipsa iudicia non solemus tractare eodem modo. & 109 a,Quin hinc ipse euolare cupio.Epist.34 a,Quin nisi ego successor essem , te antea quàm tibi successum esset, decessurum fuisse.I.P.92 b,Quin tu me uides,qui,&c.aliter, uide.de Leg.166 a, Quin labebar longius , nisi me retinuissem. pro Mil.120 b,Quin hoc tempore ipso,&c. Attic. 14 b, Quin mihi nunc consilium deest,&c. & 142 b, Quin ea ipsa non memini,&c.Epist.112 b,Quin ego cum fauerem ei, &c. mihi uisus sum captus esse. de Orator.94 b, Adest enim ferè nemo,quin acutius,&c. de Orator. 114 b, De musicis rebus non poterit quin dicat , hoc onere suscepto , recusare. Quint.Frat. 323 a,De qua aqua & uia nihil prætermisi quadam epistola,quin enucleatè ad te perscriberem . in Anton. 162 a, Ego nihil prætermisi, quantum facere potui,quin Põpeium à Cæsaris coniunctione auocarem.pro Mil.113 a,Arbitrabantur nõ dubitaturum fortem uirum , quin cum suo periculo salutem reipub. afferret . prò Mil. 116 b, Quin sic attendite iudices , hempe hæc est quæstio de interitu Clodij,fingite animis , &c . pro Mar. 132 b, Vt dubitare debeat nemo , quin multos , si fieri posset , C. Cæsar ab inferis excitaret.

QVINCVNX, *cis*. de Sen. 89 b, Ordines arborum in quincuncem directi : id est, ita ut ternæ ubiq; arbores sic positæ sint, ut quincuncis notam,uel,quod idem est,æqualium laterum triãguli formam faciant. Est autem nota quincuncis hæc,V.quæ si crebra ponatur,ut qua notæ ipsæ apertę sunt, ea parte se uicissim respiciant aduersæ,eos ordines de quibus hîc agit Cicero (quos tamen & Cæsar , & Quintilianus , & Columella indicarunt) efficiet . Horum autem ordinum ea est pulchritudo & gratia , ut in quamcunque partem spectes,recti esse uideantur: commoditas uerò, ut terræ succum arbores æqualiter trahant,cœlumque & uentos æquabiliter accipiant.

QVINDECIES. I.V.121,H-S.quindecies pecunia.

QVINDECIMVIR.Epi.113.Cælij.

QVINETIAM.quin immò,atq; etiam,quin,præterea.Att. 123 a, Epistolam meam quòd peruulgatam scribis esse, non fero molestè, quinetiam ipse multis dedi describendam.Attic.213 a, Equidem credibile non est, quantum scribam die, quinetiam noctibus:nihil est enim somni.Epist.95 a,Delectatio nulla extitit , quinetiam misericordia consecuta est. Epistol . 34 b, Horum ego sermone non mouebar , quinetiam leuari me putabam,&c.Epist.11 a,& 96 b, Neque uerò hac in causa modò , sed constanter sæpe in senatu, quinetiam Marcello & Philippo Cos. nonis Aprilibus mihi senatus est assensus,&c.Attic. 236 a, Quinetiam hoc ipso tempore multa ὑποσολικῶς. Attic . 22 b , & 186 b , Quinetiam, si, & cætera. tamen, &c. de Clar. 190 b, Quinetiam memini, &c. & de Diuin.80 b, Quinetiam memoria nostra , &c. de Nat.deor.4 a,Quinetiam obest plerunque.de Clar . 188 a, & Acad.quæst.1 b, Quinetiam in maximis occupationibus,&c.

QVINGENAE, *na*. Attic.257.

QVINGENTI.Att.lib.16.

QVINGENTESIMVS, *a,um*. pro Fl.146 a,& I.A.155 a.

QVIN IMMO'. quinetiam. Attic. 7 b, Quin immò inter se leuiter dissident . . .

QVINQVAGESIMAE. I.V.172 b,173 a.

QVINQVAGENI. I.V.6.

QVINQVAGINTA. Att.lib.4.

QVINQVATRVS, *trus*. dies Mineruæ sacer , sic dictus, q quinto die post Idus, qui dies ater dicebatur, celebraretur. Epist.198 a, Quinquatribus egi causam tuã,non inuita Minerua.& 24 a,Ita tumultuosæ contiones,ita molestę quin-

quatrus asserebantur. Att.lib.9,Venit etiam ad me Mattius Quinquetribus. & Fam.lib.12.

QVINQVE.de Nat.lib.1,Quinq; formæ & quinque siderũ errantium motus.

QVINQVENNALIS,*le.* de Orator.154 b, Cum Olympiam uenisset maxima illa quinquennali celebritate ludorum.

QVINQVENNIVM.Att.105 a,I.A.165 a, de L.185 b, Centores magistratum quinquennium habento.

QVINQVEPARTITVS.de Inuent.lib.1, Quinqueparti ta argumentatio.

QVINQVEPRIMI. L.Decemprimi.

QVINQVEREMIS,*mis.* quinq; remorum ordines habẽs nauis.in V.224 b, Certos homines in quinqueremi misit, qui eos dentes reportarent.& de Or.99 a.

QVINQVEVIR.Acad.34 a,contra Rul.69.

QVINQVERATVS,*tus.* de Pro.77 b, & Attic.135 b,In quinqueuiratu.

QVINQVIES.in Ant.233 a.

QVINTILIS,*le.*mensis Iulius,quòd quintus esset à Martio, qui primus erat tũ anni mensis.At.214 b, Volo mense Quintili in Græciam.

QVINTVS,*a,um.*lib.1,Quinta natura.Acad.lib.2, Quinta classis.

QVINVS,*a,um.*I.P.94 a.L.Binus.

QVIPPE.nam,etenim,nempe,nec mirum,utpote. Atti.92 a, Non me aliquid iuuare possis,quippe res est in manibus,tu autem abes longè gentium. de Cl.187 a,Non puto existimare te, ambitione me labi, quippe de mortuis. pro D.238 b, Iam fateor, inquit, in Gabinium me nefarium fuisse,quippe uides,&c. in Ant.174 b,Hærebat nebulo, quò se uerteret non habebat, quippe in his ipsis temporibus dicebatur. de Fin.53 a,Sol Democrito magnus uidetur,quippe homini erudito.de Or.129 a,Leue nomen habet utraq; res,quippe leue enim est totum hoc risum mouere. & de Fin.107 b,Quippe habes enim à rhetoribus.de Fin. 65 a, Epicurus istam uoluptatem interdum nimis etiam nouit, quippe qui testificetur,&c.pro S.R.26 b,Conuiuia cum patre non inibat, quippe qui,&c.ad Brut.91 b,Quippe quæ,&c.At.156 a,Visum te aiunt in regia,nec reprehendo, quippe cùm ipse istam reprehensionẽ non fugerim. de Fin.99 a, Quippe cum Peripatetici,&c.de L.117 a,Potes autem tu,&c.quippe cũ,&c.Epist. 11 b,Multa de mea sententia quæstus est Cæsar,quippe quòd etiam Rauennæ Crassum antè uidisset,ab eoque in me esset incensus.pro Mur.119 a, Dixisti quippe,iam fixum & statutũ est.pro Cec.265 b,Rectè igitur diceres,te restituisse, quippe.de N.79 a,Quippe,inquit Velleius,cui, &c. & pro Mur. 142 a,Quippe,inquit.tu mihi, &c. pro Mil.110 b, Quippe si ille obuius futurus non erat. de In.78 b,Quippe quæ in lege scripta non sit.I.A.184 a. Quippe qui iussit,&c.I.A.183 b, Quippe cum uiderem,&c.pro Mil.108 a.Mouet me quippe lumen curiæ.Epist. 164 b, Nec retinuissem legiones,si uno loco habuissem,utpote cum singulę cohortes quandam seditionem fecerint.

QVIRINALIA,*orum.*Quirino,id est,Romulo sacri dies atque celebritas.Quin.Fr.308 a,&314 b, Comitiales dies qui Quirinalia sequuntur.

QVIRINVS,*ni.*Romulus.L.Romulus.

QVIRITES,*tum.*populus Rom.I.A.208 b,quater. pro Cec. 303 b, Non potest iure Quiritum liber esse is,qui in numero Quiritum non est.

QVIRITO,*as.*fidem populi Rom.imploro.Asin. Epist.164 b, Et illi misero quiritanti, ciuis Romanus sum respondit, Abi nunc,populi fidem implora.

QVIS uel *qui, quæ, quod* uel *quid*. quæres. de Cl.176 a,Licinius tolerabilis patronus, cuius orationes pueri legebamus, quas iam reperire uix possumus.de N.20 b,Sunt multa,quę paludib.existunt,quæ negemus esse.Orat.213 b,& pro Mar. 134 b,Quis omnium doctior Aristotele? Orato.199 b,Quis porrò unquam Græcorum rhetorum,&c. pro Dom.238 b, Quis eras tu?pro Qu.R.48 a,Cõsidera quis quem fraudasse dicitur.de Orat.85 b,Quis autem dubitet quin, &c. & ibid. Quis enim est,qui, &c. Tusc.224 b, Si quis ad eũ quid tale retulerat.in An.167 a,Si te in iudicium quis adducat.I. P.82 a, Vereor ne qui sit,qui,&c.pro Cec.191 b, Vt si qui me exire domo mea coegisset armis.& pro Syl.173 b,Ne qui fortè,&c.Attic.17 b, N si qui(ut tu scis) Parthicus casus extiterit. Orator.216 b,Si numerus orationis quæritur qui sit, omnis est.de Fin.105 a, Alienum est à sapiente non modò iniuriam cui facere,uerumetiam nocere. & ibid. Ne cui falsò assentiamur.Epist.2 a,Regis causa si qui sunt qui uelint,qui pauci sunt,omnes rem ad Pompeiũ deferri uolunt.pro Ma. 11 b,Si diligenter,qui uir ille fuerit, consideraris.Epist.146 b,Talem igitur te esse oportet, qui primũ te disiungas, &c.

Epistol.105 a,Fac quæso qui ego sum,esse te. in V.205 a,Is se illum,qui non est,simulat.Epistol.74 b,Si nos ij sumus,qui esse debemus.pro Dom.231 b, Nec sum tam insolens,qui iouem esse me dicam.Epi. 68 b, Neq; enim tu is es,qui.qui sis nescias.At.213 b,Ac uellem quidem (essem enim qui esse debeam.) I.A.198 a,Diuidebat agros quibus & quos uolebat. Orat.216 a,Quos autem numeros cum quib.miscerí oporteat,nunc dicendum est. Or.101 a,Patria,cuius rei tanta uis est,ut, &c.Epist.72 a,Officio tamen essem functus amicissimi,quem me tibi esse existimes uelim.Qu.Fr.220 a.Concidissem qui illum oderunt:id est,eos qui,&c. Offic. 8 b, Nego ius esse qui miles non sit,pugnare cũ hoste.At.215 a, Qui decem legati Mummio fuerunt, Polybius nõ nominat. pro Syl.185 a, Quæ prima innocentis mihi defensio est oblata, suscepi.At.151 b, Quos pueros cum Mario miseram,epistolam mihi attulerunt,hoc exemplo,&c.Att.221 b,Ad Cæsarẽ quã misi epistolam,eius exemplum fugit me tum tibi mittere.At.197 b,Quibus de rebus ad me scripsisti, quoniam ipse uenio,coram uidebimus.pro Cec.285 a, Qua de re iure decertare oportet,armis non contendere. de Or.99 b, Quid, qua re inter eos centumuiri iudicarunt? pro Q.R.53 a,Qua de re iudex fuisset,testis esset.de Fi.64 a,Nisi inter quos disseritur conuenit,quid sit,&c.pro Ar.188 a, Quæ iacerent in tenebris omnia,nisi literarum lumen accenderet. Antequã. 193 b, Cum à quibus debeam retineri, reijcere instituant. Postq. 206 a, Neque solum id dixit,sed quos ei commodũ fuit compellauit.& 210 a, Vt agerentur gratiæ, qui è municipijs uenissent. de Di.116 b,In Aequimelium missi, qui afferat agnũ,&c.Art.212 a,Magis doleo me nõ habere cui tradã, quàm habere qui utar. de Clar.183 a, Oratio pro lege Variæ quæ inscribitur.& pro Dom.223 a, Dico legem istam,quam uocas,non esse legem.in Hor.Quæro non quibus rebus intendam animum,sed quibus remittam. pro S.R.45 b, Non eandem autoritatem habent aduersaria,quam tabulæ. Att. 127 a.In eadem opinione fui, qua reliqui omnes,te,&c. pro S.R.44 a, Homines ista autoritate præditi, qua uos estis. Quint. Frat.300 a, Tua quæ fuerit cupiditas tanta nescio. Epist.173 b, Qua enim prudentia es nihil te fugit. & 200 b, Quod tuum est iudicium de hominibus. & 231 b, Quæ tua natura est.& 20 b,Qui tuus est amor,&c.& 122 b,Quod maximũ est.& 114 a,Quod solet fieri.de Som.130 b, Quod autem motum affert alicui,quod ipsum agitur aliunde,quando finem habet motus,finem habeat necesse est. Attic.90 a, Quod illum solum hortari. & Qu.Fr.299 a, Sed quid ego te hæc hortor? pro Qu.7 a,Quod est hoc iudicium?& 5 b,Nisi tu, quod esset tuum ius & officium postasq; docuisses.I. V.240 a,Tu cogita quod hoc genus prædandi.At.124 a.Respondit se,quod in nummis haberet, nescire quo loci esset. de Or.88 a, Quid in Numa Pompilio? num quod eloquentiæ uestigium apparet?de Orat.113 a,Quid est,inquit,Catule,Cæsar, ubi sunt qui Antonium Græcè negant scire? pro Dom.220 a,Quid?sacra Clodiæ gentis cur intereunt, quòd in te est? I.A.168 b, Velim mihi dicas, L.Tarsutius qua facie fuerit? qua statura?quo municipio? qua tribu? Epi.3 b,Quę ego ipsum cum audio,&c.& ad Her.19 a,Quos istos?Epist. 256 a,Cui quidem ego amori,&c.& ibid. Quo tamen ipso, &c.I.V.110 b, A` quo mea uoluntas longissimè abhorret:id est,à qua re.& Epist.84 a,In quo: id est, in qua re. & 18 a,In quo:id est,in qua parte.Epist.23 a, Ex quo uereor ne,&c.Attic.16 a, Nihil mihi nunc scito tam deesse, quàm hominem eum,qui cum omnia communicem. & ibid.Reperire ex magna turba neminem possumus, quo cum iocari liberè possimus.Epist.77 a,Tamen nemo erat,qui cum essem libentius.& ibid.Pleriq; eorum quibus cum uiuo necessariò. Off. 74 a, A` quis malè pugnatum est:id est, à quibus.ad Her.10 a,Oporteat ne de ea re iudicium fieri, quæ res in iudicium non uenerit.de Diuin.111 a,Num igitur aut aruspex,aut augur,aut uates quis,aut somnians?&c.ad Her.9 a,Num quæ abrogatio? & 7 b,Num qui strepitus exauditus sit. de Fini. 49 b,Quis enim est tam inimicus, &c. qui spernat, &c. qui dicat,&c. Attic.93 b, Sed illum eum futurũm esse puto, qui esse debet.& 97 b, Quæ tua prudentia & temperantia est? id est,tanta.

QVIS NAM.de In.62 a, Quæsiuit ab eis,quas nam uirgines formosas haberent.

QVISPIAM.aliquis.pro Qu.8 a, Pecuniam si cuipiam fortuna ademit,aut,&c.Off.7 a, Si constitueris te cuipiam aduocatum esse uenturum. At.98 b, Neuter quẽquam omniũ pluris facit quàm me. Ep.130 a,Vel aliæ quæpiam rationes. Tusc.194 a,Aliquod quodpiam membrũ.de N.77 b,Si grando quippiam nocuit.pro Sest.17 a.

QVISQVAM.aliquis.in V.229 a,Tetrior hic tyrannus Syracusis fuit,quàm quisquam superiorum.Epi.8 a,Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiusquam iniuria. de Or.126 a,

Magis

Magis etiam quàm quenquam aliorum. pro Quint. 47 b, Est ne quisquam omnium mortalium, de quo melius existi mes? in V. 251 a, Quisquam omnium mortalium hoc faciat? & 132 a, An hoc dubitabit quisquã omnium? At. 138 a, Quicquam tu illa putas fuisse.

QVISQVE, *quæque*, *quodque*, uel *quoduis*. de Nat. 31 b, Principatus quo nihil in quôq; genere potest esse præstantius. de N. 37 b, Cæteræ naturæ suis seminibus quæq; gignuntur. Epi. 17 a, Ego quid ad te tuorum quisq; neccssariorum scribat, nescio. de Fini. 139 a, Sua cuiusque animantis natura est. de Opt. 243 a, In cæteris suus est cuiusq; certus sonus. de Fini. 130 b, Quod comprehenditur suis cuiusq; sensibus. de Nat. 60 a, Quum suo cuiq; iudicio sit utendum. in Sal. 247 b, Elogium Claudij & Pisonis, quo usus est quisq; eorum. Offi. 30 a, Pictores & poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult. Postquam. 198 a, Nihil dulcius hominum generi à natura datũ est, quàm si cuiq; liberi. de Som. 130 b, Sed mens cuiusq;, is est quisq;, non ea figura, quæ digito demonstrari potest. Offic. 49 b, Vt ciuitas sit libera, & non sollicita suæ rei cuiusque custodia. de A. 104 b, Satis superq; est sibi suarum cuiq; rerum cura. pro Sest. 26 b, Hæc qui defendunt, optimates sunt, cuiusque sint ordinis. de D. 126 b, Signifer orbis unaquæq; pars alia alio modo mouet cœlum, perinde ut quæque stellæ in his partibus sunt quôq; tempore. in A. 188 a, In sortitione prouinciarum quæ cuiq; apta, ea cuique obuenit. Epist. 78 a, Vt suæ quenq; fortunæ maximè pœniteat. de Fin. 130 a, Scientiam suã cuiusq; artis esse. Offi. 66 a, Quid quemq; cuiq; præstare oporteat. de Am. 106 a, Amicitiarum sua cuiq; permanet stabilis & certa possessio. de Or. * Permultos excellentes, in quôq; genere uidebis. de Orat. 95 b, In quo quisq; artificio excellit, is in suo genere Roscius dicitur. de Fin. 135 b, Cuiusq; partis naturæ & in corpore & in animo sua quęq; uis est. de Orat 70 b, Quamcunque rem quoq; cognoueris, de ea melius dices, quàm, &c. de Nat. 77 a, Edixit ut quod quisq; à sacris haberet, in suum quodque fanum referret. At. 7 a, & pro Fla. 166 a, Quotus enim quisq; est, qui optimi & amplissimi cuiusque hominis autoritatem magni putet? de Clar. 171 b, Multos nobiles quod quisque potuisset in illam orationem contulisse. Orator. 216 a, Dicendum est, quibus orationis generibus sint quique accommodatissimi: id est, numeri. contra Rul. 65 b, Huic malo pro se quisque nostrũm mederi debemus. Officio. 5 a, Ex quo quia suum cuiusque fit, eorum quæ natura fuerant cõmunia, quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat. de Diuin. 166 b, Quæ cuiq; obtigerit hostia, id habet aliquid diuini. & ibid. Quæ cuiq; ducatur sors.

QVISQVE, cum comparat. superlat. & ordinem significantibus nominibus. pro Qu. R. 50 a, Quo quisq; est ingeniosior, hoc docet laboriosius. At. 130 a, Hortor, ut primo quôque die Luceriam aduenires. de Nat. 60 b, Primũ quidque uideamus. At. 120 a, Infimus quisque propensus in alteram partem. de Or. 137 b, Vti quenq; eorum minimum putant, ita cum primum uolunt dicere. de Fin. 138 a, Vt quisque optimè natus institutusq; est, &c. de Fin. 81 a, Optimum quicq; rarissimum est. Aca. 41 b, Recentissima quæq; sunt correcta & emendata maximè. Tus. 164 b, Sed nescio quo pacto doctiss. quisq; contemnit. de In. 84 a, Grauissima quæq; causa uehementissimè necessaria est. de Or. 94 b, Vt quisque optimè dicit, ita maximè dicendi difficultatem timet. Epist. 61 a, Tertio quôq; uerbo orationis suæ me appellabat. pro R. P. 128 a, Modo nobis inspectantib. in iudicio Gabinij, tertio quôq; uerbo excitabantur. I. V. 136 b, Quinto quôque anno Sicilia censetur. & I. P. 81 b, & Att. 94 b, Tricesimo quôque die. Offic. 30 a, Veri etiam poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult.

QVISQVILIAE, *arum*. sordes. Attic. 12 a, Caluus & spongia & cæteræ huiusmodi quisquiliæ. & pro Sest. 22 b. L, Emissitiæ.

QVIS QVIS. de Cl. 188 a, Plus enim attulit, &c. quisquis est ille, si modò est aliquis, qui, &c.

QVIVIS, quilibet. de Cl. 185 a, Tantum detraxit, quantũ non quiuis unus è populo, sed existimator, doctus & intelligẽs posset cognoscere. pro Cec. 296 b, Si tu solus aut quiuis unus impetum in me fecisset. & ibid. a, Aut colonus, aut cliens, aut quiuis, qui, &c. in Sal. 272 a, Vt lutulentus sus, cum quouis uolutari. pro Qu. 15 a, Quiuis ut perspicere possit. de Opt. 243 a, Poematum suum quoduis est diuersum à ceteris. de Inu. 60 b, Nam ex ijs rebus, quæ personis atque negocijs attributæ sunt, quæuis amplificationes & indignationes nasci possunt.

QVO. Atti. 121 a, Ipse ne quò inciderem, reuerti Formias. 120 b, Qui autem & quò nihil scimus. & Epi. 151 a, Nec quò progredi uelles exploratum satis habebat. contra Rul. 80 b, Tu tion definias, quò colonias? in quæ loca deduci uelis? in V.

252 a, Est certus locus, certa lex, certum tribunal, quò hoc reseruetur. pro Sest. 9 b, Quid hoc homine facias? aut quo ciuem importunum reserues? in Verrem 136 a, Primùm quò tantam pecuniam? deinde quamobrem censores ad statuã tibi conferebant. & 145 b, Quo tibi tantum opus fuerit, quæro. pro Cæl. 48 b, Si tam familiaris erat, quàm tu esse uis, dixit profectò, quo uellet aurum. Epistol. 106 a, Martis uerò signum quo mihi pacis autori? Attic. 119 a, Quo igitur hæc spectat oratio. de Orator. 151 a, Quorsum hæc spectat oratio. de Diuin. 135 b, Iam uerò quò pertinent ænigmata somniorum? Attic. 155 a, Quod scribis non quo aliunde audieueris, sed te ipsum putare, me, &c. de Orator. 137 a, Nõ quo libenter malè audiam, &c. sed quia, &c. Epist. 81 a, Non quo ego certò sciam, sed quod, &c. & 150 b, Non quo unquã dubitasset, &c. pro Qu. 1 b, Non eo dico C. Aquili, quo mihi ueniat in dubium tua fides. de Fin. 90 b, Quo magis hoc nobis faciendum est. pro Qu. 1 a, Quæ quo plura sunt, eo te meliori mente nostra uerba audire oportet. pro Qu. R. 50 a, Quo quisq; est ingeniosior, hoc docet laboriosius. & 120 b, Sed quo est illa magis diuina, eo maiorè à te dolore diuel lor. Epist. 57 a, Quo minus familiaris sum, hoc sum ad inuestigandum curiosior. & 57 b, Quo facilius possit, &c. hoc est adhuc tardior.

QVOAD. donec, usq; dum. Att. 117 a, Quod me admones, ut me integrum quoad possim seruem, gratum est. de Orator. 135 b, Omnia cogitando, quoad facere potui, sum prosecutus. Atti. 117 a, Ego me ducem in ciuili bello, quoad de pace ageretur, nolui esse. Epist. 118 b, Quoad is numerus effectus esset. de In. 82 b, Ille naui quoad potuit, est opitulatus. & 64 b, Quoad fieri possit. At. 178 a, Tu tamen uelim ne intermittas, quoad eius facere poteris, scribere. Epistol. 31 b, Si eam quoad eius facere potueris, quã expeditissimam mihi trades. & 65 a, Vt quoad eius fieri possit, præsentiæ tuæ desiderium meo labore minuatur. I. C. 114 b, Quanquam quoad fuit in urbe, eius consilij obstiti. contra Rul. 61 a, Videte nũc quoad fecerit iter apertius quã antea. Offic. 1 a, Tamdiu autem uelle debebis, quoad te quantum proficias, non pœnitebit. Epi. 47, Hactenus existimo. &c. quoad, &c. Qu. Fr. 291 b, Eatenus, &c. quoad, &c. cont. Rul. 89 b, & I. V. 164 b, Vsq; eo quoad, &c. Tusc. 227 a, Cognoscere aliquã, quoad possint ab homine cognosci. pro Dom. 241 a, Id sperasti, rempu. diutius, quàm quoad mecum simul expulsa esset, esse laturã? pro Ar. 185 b, Quoad longissimè potest mens mea respicere spacium præteriti temporis. Epi. 209 b, Operamque des, quoad tibi æquum & rectum uidebitur, ut, &c. Ep. 123 b, Primùm ei te commodes, quoad fides tua dignitasq; patietur. Atti. 248 b, Quousq;, inquies? quoad erit integrum, erit autẽ usq; dum ad nauem. in Ant. 231 b, Mihi Antonius peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit fieri hominis amentia. de L. 258 b, Iurisconsulti ius ciuile eatenus exercuerunt, quoad populo præstare uoluerunt.

QVOCIRCA. unde, ex quo, quo, itaq;, quamobrem. de Diuinat. 99 b, Quocirca bene ad maiores nostros senatus decreuit, &c. & de Senect. 100 a, Quocirca, si sapientiam meã admirari soletis. & Atticum libro 10, Quocirca hæ sunt brues, &c.

QVOCVNQVE, aduerb. I. V. 270 a, Quocunque uenerint, hanc sibi rem præsidio sperant esse futuram.

QVOCVNQVE tempore. quandocunq;, quôq; tempore. Epi. 16 a, Sed quocunq; tempore mihi potestas tui præsentis fuerit, &c.

QVOD. quia, quo. I. V. 218 a, Vrbs, quæ quòd in ea Fortunæ fanum fuit, Tyche nominata est. Att. 24 b, Fecisti mihi pergratum, quòd Serapionis librum ad me misisti. & 125 b, Gratissimum mihi est, quòd quieris. de Fin. 8; b, Bene facis, inquit, quòd me adiuuas. in Verr. 171 a, Propter hanc causam, quòd, &c. Att. 24 a, Hoc ipso, quòd, &c. Att. 102 a, De animo meo erga te, bene facis quòd non dubitãs. de Leg. 184 a, Sanè gaudeo, quòd te interpellaui. I. V. 208 a, Nõ tibi obijcio, quòd hominem omni argento spoliasti. Attic. 17 b, Atq; hoc loco illud non queo præterire, quòd cum de consularibus mea prima sors esset, senatus retinendum me in urbe censuit. & pro Cl. 57 b, Prætereo quòd eam domum sibi delegit, in qua, &c. Tusc. 205 a, Sed te uidere, quòd paucis annis magna accessio facta est. de Diu. 119 b, Cato mirari se dicebat quòd non rideret aruspex aruspicem cum uidisset. Epi. 11 b, Illud mihi occurrit, quòd discesset, &c. de Leg. 162 b, Illud extremum est, quòd rectè uiuendi ratio meliores efficit. & ibid. Atque hoc in omni disputatione sic intelligi uòlo, quòd dicam naturam esse, &c. ad Her. 5 a, Hoc modo in loco communi per amplificationem inijciemus: quòd si hoc fecisset, tamen ei ignosci conueniret, &c. Epi. 48 a, Facilè apparet, quòd me colat. Qu. Fr. 319 a, Epistolã, in qua primum erat, quòd antiquior dies in tuis fuisset ascripta literis, quã

in Cæsaris.in Ver.133 b, Ea enim scripta est,quòd iste uirgis neminem cecidisset. Atti.51 b,Accedit aliud incommodum, quòd illa opinio,&c.Att.194 a,Ad Siccam scripsi, quòd utatur L. Cotta. de Nat. 29 a,& b, Apparet quòd aliud à terra sumpsimus,aliud ab humore.Off. Equidem illud animaduerto, quòd qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur. Epi.108 a, Memini, quòd mihi desipere uidebare.Qu.de Pet.208 a,Memini quòd nulla in re illis unquam molestus fui.in V.230 b,Iam illa præteribo, quòd ista abstulit mensas,&c.Epi.112 b, Accesit huc quòd postridie ille uenit.de N.73 b, Addo huc, q̃ mihi pater misit,&c.Atti.120 a, Omitto illa uetera,quòd istum in rep. ille aluit,auxit,armauit.At.127 b,Mea quòd semper fuit sentẽtia primũ de pace, deinde,&c. meminisse te arbitror. de Cl. 190 b, Hoc ipsum etiam posui pro argumẽto,quòd ille solutè egisset.pro Qu. R.51 a, Tu Qu.Rosc.pro opera, labore, quòd cognitor fuisset,quòd uadimonia obisset, rogasti,ut,&c.At.177 b,Audebo petere abs te,quòd te oro ne existimes, &c. de Cl.192 b, Illud minus curo, quòd cõgesisti operarios omnes. de Ar. 248 b,Quod ni tu uoluisses, &c. haud scio,&c.Epist.197 a, Quod ni ita putarem,ipse perscriberem.Epist.235 a, Quòd utinam minus uitæ cupidus fuissem.& I.V.121 a,Quod ego nisi,&c.

QVOD si,pro nam si.Orat. 201 b, Quod si in philosophia tãtum interest quemadmodum dicas, quid tandem in causis existimandum est.Ep.55 a,Quod si nullum haberes sensum nisi oculorum, prorsus tibi ignoscerem, si quosdam nolles uidere. Epist.96 a,Quod si mihi permisisses,confestim,&c. de Cl.175 a,Quod si omnia,&c.commodius,&c.Attic.85 b, Quod si cuipiam,huic tamen non.Quin.Fr.290 b,Quod si tibi bellum administranti uiderem, &c. tremerem animo, &c.Item:Quod si quis est,qui,&c.pro Arch. 188 b, Quod si non,&c.tamen,&c. &189 a, Quod si ipsi neque attingere, &c.tamen,&c.

QVODAMMODO. de Orat.107 a, Vocem ab acutissimo sono usque ad grauissimum recipere,& quasi quodammodo colligere.de Clar.189 a,Voce,motu,forma etiam magnifica quodammodo.

QVOI, pro cui. de Legib. 182 b,Quoi auro dentes uincti essent, &c.

QVOIVS. pro cuius. de Leg. 166 b, Ad finem bonorum quò referuntur, & quoius adipiscendi causa sunt facienda omnia.

QVO magis,ut magis.de Inu.78 b,de N.63 b,Quo magis cogito,eo minus intelligo. &pro S.R. 29 b, Quo minus, &c. eo magis,&c.pro S.R.32 a,Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur.

QVO magis fine eo,& quo minus,post rei expositionem epiphonematicòs.de Off.6 a,Est aũt in hoc genere molestum, quòd in maximis animis,splendidissimisq̃ ingenijs plerunq; existit honoris, imperij, potentiæ, gloriæ cupiditas. Quo magis cauendum est ne quid in eo genere peccetur.

QVO minus.quo secius,ut non. de In.78 a,At.23 a,Nihil desideramus, quo minus Epeirũ ipsam possidere uideamur. de Orator. 107 b, Neque repugnabo quo minus omnia legant,&c.Attic.173 a,Nihil te deterreo,quo minus id disputes.de Cl.175 a,Vacationem augures,quo minus iudicijs operam dent,non habere.I.C.114 a,Quę religio C.Mario nõ fuerit, quo minus C. Glauciam prætorem occideret. pro Dom. 229 b, Nihil de me tulistis, quo minus essem in ciuiũ numero.in Verr. Nemo se anteponat, quo minus reus fiat. Epistol.172 a,Interpellat me,quo minus honoratus sim, dũ ne interpellet, quo minus resp.antè defendatur.& 36, Illud non perficis,quo minus tua causa uelim.Tusc.168 a, Mors non deterret quo minus, &c. Epistol. 93 b, Non eo res me deterruit,quo minus,&c.Epist.4 b, Nemo est qui nesciat, quo minus discessio fieret, per aduersarios tuos esse factũ. Epistol.114 b,Tanquam nihil denegatum sit ei, quo minus quàm paratissimus esset.ad Herenn. 4 b, Impedimento est quo secius feratur lex.Offic.15 a,Quæ eo faciliora sunt philosophis,quo minus patent multa in eorum uita quæ fortuna feriat,& quo minus multis rebus egent. de Orat.91 a, Nullis terminis circumscribit ius suũ, quo minus ei liceat uagari quò uelit.I.P. 87 a, Nemini ciui ulla,quo minus adesset,satis iusta excusatio est uisa.

QVOMODO. quo pacto, quemadmodũ,qua ratione,qua uia,ut.de Orat.110 a,Vt enim queras omnia,quomodo Greci ineptum appellent,non reperies.Ep.30 b,Si resp.tibi narrare potuisset,quomodo sese haberet, non facilius,&c.Epi. 20 a,Hæc negocia quomodo se habent,ne epistola quidem narrare audeo tibi.de Or. 123 a,In hac arte nullũ est præceptum,quomodo uerum inueniatur,sed tantum est,quomodo iudicetur.de Ar.245 a,Et suã cõcio rifit hominem,quomodo ipse gloriari solet ducentis confixum senatusconsultis.pro S.R.19 b, Postulatio breuis (& quomodo mihi persuadeo) aliquanto æquior.cont. Rul. 76 a,Sed ita me consulẽ fecistis,quomodo pauci in hac ciuitate facti sunt. Tusc. 232 a,Et quomodo hoc,&c.sic illud,&c. pro Qu. 16 b, Quẽ quomodo nunc intendit, ne uiuum quidem tum putabat. ad Br.91 a,Quomodo equidem credo,quod,&c.quomodo aũt multi suspicantur,ne te,&c.quod ego non credo.de N. 67 b,& Att.133 a,& 204 b,Quomodo nunc quidem est.Qu. Fr.307 a,Quomodo res se habet,non est facillima.& Epist. 98 a,Quomodo homines dicunt.Atti.101 a,Cæsar quomodo exultat in uictoria.Qu.de Pet.212 a, Cum id petitur,q̃ honestè promittere non possumus,quomodo siquis roget, &c.At.204 b,Nam qũo nunc est,pedẽ ubi ponat in suo non habet. p̃ S.R.25 a,Illa quomodo crimẽ cõmentitiũ cõfirmaret,non inueniebat: ego res tam leues, qua ratione infirmẽ ac diluam,reperire non possum. de Orat.121 a, Illud ad uos Cotta & Sulpiti, quomodo nunc se istorum artes habent, pertimescenda est multitudo causarum.L.Quam.

QVOMODOCVNQVE.ut ut,utcunq;,quoquo modo, quocunq; modo,quib.rebus possis. Ora.203 a, Et poterit, quocunq; modo postulabit, causam causa dicere.Epist.238 a,Quomodocunq; res se habet, poteris,&c. pro Clu. 27 b, Aliquem quibus rebus possis adiuuare.

QVONDAM.quodam tempore,fuit quoddam tempus cũ. de In. 42 a, Apud maiores nostros.)(.Nuper hoc tempore. de In.62 a,Crotoniatæ quondam, cũ florerent omnibus copijs,&c. &ibid. b, Etenim quodam tempore Crotoniatæ antè steterunt,&c.pro S.R.44 b, Populus Rom. qui quondam in hostes lenissimus existimabatur, hoc tempore, &c. pro Pomp.8 a,Medea illa ex Ponto quondam profugisse dicitur.I.A.111 a,Brutus quomodo quondam illius generis atque nominis natus ad remp.liberãdam.de Or.87 a, Ea quæ quondam accepi in nostrorum hominum disputatione esse uersata.& 96 a, Consuetudo mea qua quondã solitus sum uti.de Cl.181 a,Curionem quondam concio reliquit.Acad. 3 b,Et aliàs sæpe,& quondam in Hortensij uilla. pro Fl.166 b,Quondam de biennio aut de breui tempore.& Antequã. 195 a,& At.26 b,27 a,& de Finib. 51 b, Omnia ferè quæ sunt conclusa nunc artibus,dispersa & dissipata quondam fuerunt. Attic. 156 b, Is qui nos sibi quondam ad pedes stratos non subleuabat.

QVONIAM.pro eo quod quando.Tusc.173 a, Qui fortis est,idem est fidens, quoniam confidens mala consuetudine in uitio ponitur. & Epist.50 b, Tamen ei moriendum fuit, quoniam homo nata erat.pro Pla.276 b,Et quoniam tu ita uis nimium me gratum esse, concedam. pro Fl. 160 b, Vbi ergo crimen est? quoniam quidem furtum nusquam reprehendi,&c. pro S.R.23 a,Quoniam quidem suscepi, non decoro.de Or.103 a, Tolerabilius est sic dicere,ut quoniam dicẽdi facultas,&c.sic boni oratoris,multa aurib.accepisse,&c. de Orat.107 b,Quanquam quoniam,&c. Epist.19 b, Quãobrem,quoniam, &c.I.A.189 a, Quapropter quoniam,&c. aliquando,&c. Att.21 b,Quoniam quidem,quæ nos scribimus,te delectant.

QVO pacto.quomodo,quemadmodum.de In.67 a,pro Qu. 10 a,Quemadmodum,&c.& quo pacto,&c.

QVO QVAM.I.V.Act.4 a, O Verrea præclara, quoquam fit accessisti,quo non attuleris tecum istum diem.

QVO QVE.etiam.pro R.P. 128 a, Si ita feciſſem, me scilicet maximè,sed proximè illum quoq; fefellissem.

QVO QVO.quocunq;.cont.Rul.80 a,Hic ager quoquo pretio coemptus sit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. pro Dom. 218 a, Dicam ipso audiente, quoquo animo me auditurus est. pro R.P.26 a, Quæcunq; mens illa fuit Gabinij,is quoquo consilio fecit,fecit certè suo.de Or.139 b, Aut quoquo animi uitio dictum sit.

QVO QVOMODO.quomodo, quocũq; modo, quacũq; ratione,omni ratione. pro Mil.119 b, Stet hæc urbs præclara,quomodo de me merita erit.Off.76 a,Etiam temperantiã inducunt,nõ facillimè illi quidẽ, sed tamen quoquomodo possunt.Itẽ ibid.Atq; in his trib.generib. quoquomodo possunt,non incallidè tergiuersantur. &ibid. Fortitudine quoq; aliquo modo expediũt. At.128 b,& 24 b,Pridie quoquomodo poterã scripseram,&c. Att.120 b,Quoquomodo ea res huic quidem cecidit.in Vatin.36 b, Ego legibus tuis, quoquomodo latæ sunt,pareo.Epi.135 a, Vt quoquomodo te liberarem.in Ant.109 a, Fuit aliquis casus quem tulimus, quoquomodo ferendus fuit.pro R.P.120 b,Quoquomodo potero me expediam. de D.111 b, Quocũq; enim modo nos gesserimus,fiet tamen illud quod futurum est.Epi.5 a,Quo quomodo quidem se res habeat.& 55 b, Quoquomodo res se haberet.Att.121 b,Quoquomodo nunc est,nõ est,&c.I.C. 119 a,Quacunq; ratione placet.& ibi. Omni ratione.de Or. 121 a,Quomodo,pro quoquomodo.

QVOQVO-

QVO QVOTEMPORE. quandocunq;. Att.136 a, Aduentus noſter, quoquotempore fuerit, erit gratus.

QVO QVOVERSVS, uel quoquouerſum, in omnem partem. I.A.224 a, Vtiq; locum ſepulchro in campo Eſquilino C. Pánſa conſul, ſeu quo alio in loco uidetur, pedes triginta quoquouerſus deſignet.

QVORSVM uel *quorſus*, quò, ad quid. Tuſc. 160 b, Quorſum igitur hæc ſpectat oratio? Epiſt.181 b, Quorſum igitur hæc oratio longior? quia, &c. & de Or.151 a, Quorſum igitur hæc ſpectat tam longa, & tam altè repetita oratio? & in An.223 a, Quorſum hæc omnis ſpectat oratio? Poſtq.198 b, Quorſum igitur hæc diſputatio? quorſum? ut, &c. de N.71 b, Veſtri hæc confirmant, interpretando quorſum quicq; pertineat. At.51 b, Verebor quorſum id caſurum eſſet. At.113 b, Hæc intelligentur, quorſum euentura ſint. pro Qu.R. 52 b, Quorſum recidat reſponſum tuum, non magnopere laboro. Att,145 a, Videamus illius rationes quorſum fluant. Att.153 a, Videamus hoc quorſum euadat. de L.156 b, Quorſum tandem aut cur iſta quæris? & 168 b, Sed quorſum hæc pertinent. Att.lib.2, Tanto in odio eſt omnibus, ut quorſus eruptura ſit, horreamus. de Cla. Quorſus inquam iſthuc. de L.lib.1, Quorſus hæc pertinent.

QVOT. Att.59 b, Qui tot annos quot habet, deſignatus conſul fuit, nec fieri Coſ. potuit. de Ora.201 b, Quot oratorum genera, &c. totidem orationis ſunt. de Or.121 a, & 163 b, Si in perſonis ponitur, quot homines, tot cauſæ. Tuſ.174 b, Cras autem & quot dies erimus in Tuſculano, agamus hæc. Aca.11 a, In his quale ſit id quod percipi poſſit, totidem uerbis, quot Stoici. Tuſc.166 b, Quot, quantas, quàm incredibiles calamitates hauſit.

QVOTANNIS. ſingulis annis, omnibus annis, in ſingulis annis. de N.46 a, I.V.135 a, Siculi ex cenſu quotannis tributa conferunt. & Or. 211 a.

QVOTCVNQVE. de L.li.3, Huic poteſtate pari quotcunque Senatus creuerit, populúsue iuſſit, tot ſunto.

QVOTENVS, *a, um*. At. 197 b, Is opinor ita partes fecit in ripa, neſcio quotenorũ iugerũ, ut certa precia cõſtitueret.

QVOTIDIANVS, *a, um*. communis, aſſiduus. Ep.2 a, Nam cùm in ſermone quotidiano, tum in ſenatu palàm ſic egit cauſam tuam, &c. Luc. Epi.70 b, Tu non intelliges, te querelis quotidianis nihil proficere? de Ora.105 a, Præbere alicui uictum quotidianum in Prytaneo. Tuſc.242 b, Quotidiano cultu atq; uictu. de Or.101 a, In uſu quotidiano, & in uſu quodam communi. L.Vſus. de Inu.80 a, & de Or.101 b, In ſermone quotidiano. de Orat.160 b, Vulgaris, quotidianus, peruagatus. At.131 b, Non dubito quin tibi odioſæ ſint epiſtolæ quotidianæ. Attic.284 b, Audire aliquid de te, non ſolùm uſitatum, ſed etiam quotidianum eſt. de Fat.140 b, Primò illa quæ erant quotidiana, & quaſi legitima nobis, de pace dicta ſunt. I.P.93 a, b, In hac quotidiana aſſidua urbana uita.

QVOTIDIE. ſingulis diebus, in dies, in ſingulos dies. At.71 a, Quotidie, uel potius in ſingulos dies, breuiores literas ad te mitto. pro Dom. 136 a, Cùm mihi ſumma & quotidie maiora præmia in repub. fore putabas. Att.175 b, Quotidie Balbi ad me literæ languidiores. Epi.85 a, Me quotidie Cæſar magis amplectitur. Qu.Fr.323 b, Comitiorum quotidie ſinguli dies tolluntur obnunciationib. in An.153 b, Quotidie magis magisq; perditi homines minabantur. ad Br.289 a, Obdureſcunt quotidie magis boni uiri. & At.188 b, Et id quotidie magis. Qu.Fr.319 b, Quod ſcribis te à Cæſare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo. pro Cæl.37 b, Lex, quæ de ſeditioſis ciuibus quotidie quæri iubeat: id eſt, quocunq; die, etiam feſtis diebus.

QVOTIES. uel *quotiens*. pro Mil.109 a, in Verr.138 a, Verùm quoties & quot nominibus auferes? & de Orat.107 a, Toties quoties præſcribitur. I.C.100 b, Quotiens iam quotiés iam tibi exorta eſt ſica iſta de manibus. Epi.6 a, Quoties mihi certorum hominum poteſtas erit, &c. & 99 a, Toties, &c. quoties, &c.

QVOTIESCVNQVE. quocunq; tempore, quandocunque. in C.99 b, Quotieſcunq; me petiſti, per me tibi obſtiti. pro Dom.227 b, & de Or.121 a, Senatus quotieſcunq;, &c. toties, &c. pro Seſt.28 b, Is quotieſcunq; me uiderit, ingemiſcet. Epiſtol. 16 a, Sed quocunq; tempore mihi poteſtas tui præſentis fuerit, &c.

QVOTQVOT. Epiſt.178 b, Peream, ſi te omnes, quotquot ſunt, ferre potérunt. de Inu.80 b, Si duæ leges, ſi plures aut quotquot erunt.

QVOTVS, *a, um*. de Orat.161 a, Quotus enim quiſq; eſt, qui teneat artem numerorum ac modorum? & Attic.7 a, Quotus enim quiſq; qui epiſtolam paulo grauiorem ferre poſſit. & de Nat.17 a, Quotus enim quiſq; formoſus eſt? Tuſc. 177 a, Quotus enim quiſq; philoſophorum inuenitur qui ſit ita moratus ut ratio poſtulat. pro Fl.166 a, Quotus enim quiſq; eſt, qui hãc in rep. ſectã ſequatur? pro Pl.272 b, Quotus enim quiſq; diſertus, quotus quiſq; iuris peritus. de D. 119 a, Quota enim quæq; res euenit prædicta ab his? I.V.179 b, Quotus erit iſte denarius, qui non ſit deferendus? id eſt, an bini, uel terni, uel deni. Ar.144 a, Sciebam enim de quoto anno, & quantũ in ſolo ſolere quærere. pro L.141 a, Quotus enim iſtud quiſq; feciſſet ut, &c. Itẽ, At fuit fama, quotus quiſq; eam fugere poteſt in tam maledica ciuitate? ad Her.22 b, Ne quando perturbatione ordinis impediamur, quo ſecius quoto quôq; loco libebit, poſſimus, &c. & 22 a, Vt in quamlibet partem quoto quôq; loco libebit, poſſimus, &c.

QVOVSQVE. quamdiu, quẽ ad finem, quoad, quatenus. At.12 b, Quouſq;, inquit, hunc regẽ feremus? & 248 a, Quouſq; ludemur? & b, Quouſq; inquies? quoad erit integrum, erit autem uſquedum ad nauem. de Som.128 a, Quæſo, inquit ille, quouſq; humi defixa tua mens erit? I.C.97 b, Quouſq; tandem abutére Catilina patiẽtiâ noſtra? & pro Fl.160 b, Quouſq; negociabere? pro Pl.257 a, Quouſq; iſta dicis?

R

RLitera, quæ Græcis ῥῶ dicitur. de D.128 b, Demoſthenem ſcribit Phalereus, cum ῥῶ dicere nequiret, exercitatione feciſſe, ut planiſsimè diceret. Or.212 a, Ex uſu dicunt & è rep. quod in altero uocalis excipiebat, in altero erat aſperitas, niſi literam ſuſtuliſſes. Epiſt.35 a, Ex ratione itineris.

RABIDE. furenter, rabiosè. Tuſc.231 b, Omnia rabidè appetens, cum inexplebili cupiditate.

RABIDVS, *a, um*. rabioſus, furens. in Ar. Vel toto ſpirans rabido de corpore flammam. & ad Her.39 b, Iſte aſpectu rabido circumſpectans huc & illuc.

RABIES, *ei*. furor. in Sal.273 a, Quòd iſta inuſitata rabie petulanter in uxorem meam inuaſiſti. & Tuſc.204 a, Hecubã putant propter animi acerbitatem quandam & rabiẽ ſingi, in canem eſſe conuerſam. Tuſ.220 b, Neq; eos exiſtimet ſine rabie quicquam fortiter facere poſſe.

RABIOSE. rabidè, furioſè. Tuſc.319 b, Nihil ne in ipſa quidem pugna iracundè rabioſéue fecerunt) (. Leniter, quietè.

RABIOSVLVS, *a, um* Ep.102 b, Primas illas rabioſulas ſat fatuas dediſti.

RABIOSVS, *a, um*. rabidus. Tuſ.219 b, Vide ne fortitudo minimè ſit rabioſa, ſitq; iracundia tota leuitatis.

RABVLA, *læ*. cauſidicus, rabioſus & ineptus. Or.101 a, Non enim declamatorem aliquẽ de ludo, aut rabulam de foro quærimus. de Orat.102 a, Non enim cauſidicũ neſcio quẽ, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus. de Cl.180 b, Rabulæ, qui & indocti planè, aut inurbani aut ruſtici fuerunt.

RADIANS, *tis*. radiatus. in Ara. Stellæ ſub pedibus ſtratæ radiantis aquari. Orat.211 a, Hoc motu radiantis eteſiæ in uada ponti.

RADIATVS, *a, um*. radians. de D.89 b, Orbis flammeus radiatus. Accij. de Or.157 b, Lumen radiatum. Ennij.

RADICITVS. ſtirpitùs, funditùs. de Na.25 a, Epicurus ex animis hominũ radicitùs extraxit religionẽ. & de Fi.70 a, Tollere atq; extrahere aliquid radicitùs. Tuſc.173 b, Hanc excutere opinionem mihimet radicitùs uolui. pro Do.220 a, Radicitùs euellere omnes actiones alicuius.

RADICVLA, *læ*. parua radix. de D.136 b, Draco radiculam in ore ferens, &c. bis.

RADIVS, *dij*. luminis quaſi iaculum. de Fin.141 b, Vt ſtellæ in radio ſolis, ſic bona corporis in uirtutum ſplendore ne cernuntur quidem. in Ar. Et quantũ radios iacimus de lumine noſtro. de Vn.198 a, Globoſum, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur. Att.24 a, Cyrus aiebat, radiorum διαφόρων latis luminibus, non tam eſſe ſuaues. L. Feneſtra.

RADIVS, Geometræ inſtrumentũ, ſeu uirga, qua lineas ducit. Tuſc.241 a, Humilem homunculum à puluere & radio excitabo. id eſt, Archimedem.

RADIX, *cis*. ſtirps. de Fin.123 a, Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus ualidè ſeruari. Off.41 a, Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur. Tuſ.193 a, Non ſolùm ramos amputare miſeriarum, ſed etiam radicum fibras euellere. & ibi. Ita ſunt ſtirpes altæ ſtultitiæ. pro Cæl. 40 a, Niſi tot uitiorum tanta immanitas quibuidam uirtutis radicibus niteretur. I.A.193 b, Virtus eſt una altiſſimis defixa radicibus, quæ nulla unquam ui labefactari poteſt. & Brut.287 b, Malum, quod fundamentum & radices habeat altiores. At.165 a, Nam habent ſuas radices, quas tamen euellerem, ſi poſſem. cont. Rull.29 b, In Maſſici radicibus, & Antequam.196 b, In radice palatij.

RADO,*dis*.de L.182 a,Mulieres genas ne radunto. pro Quin. Rof.48 a,Qui capite & ſupercilijs ſemper eſt raſis.

RAMVLVS,*li*. de D.105 b, Ramulum adductum,ut remiſſus eſſet,in oculum recidiſſe.

RAMVS,*mi*.de Ora.159 a,In arboribus truncus,rami,folia.in Arat.Denudat folijs ramos & cortice truncos.pro Cec.296 b,Qui prætereuntes ramum defringerent arboris.

RANA,*næ*.de N.51 a,Ranę marinæ dicuntur ſeſe obruere arena ſolere.At.246 a,Ranæ enim ὑπερδύσεις.

RANCIDVS,*a,um*.L.Subrancidus.

RANVNCVLVS,*li*.rana.Ep.104 a,de D.83 a.

RAPACITAS,*tis*.cupiditas rapiendi.pro Cæl.40 a,Quis in rapacitate auarior?

RAPAX,*cis*.prædo.I.P.93 b,Iſte crudelis olim furunculus,nũc uerò etiam rapax.& Sal.in Cic.171 a,Manus rapaces.in Ver. 148 b, Furem aliquem aut rapacem accuſaris. de Amic.105 b,Nihil eſt appetentius ſimilium ſui, nihil rapacius quàm natura. de Nat. 64 b, Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda.

RAPIDE'. uelociter. de Orator. 208 b, Quod cum rapidè fertur,ſuſtineri nullo modo poteſt. de Leg. 170 a, Rapidè dilapſus.

RAPIDVS,*a,um*. uelox.de Fin.64 b,Nuſquam orationem rapidam coerceas.

RAPINA,*næ*. furtum quod per uim fit.I.C.106 a,Nihil cogitant niſi cædes,incendia,rapinas. & Offic.44 a, Atq; etiam largitionem ſequuntur rapinæ. Epiſtol.188 a, Spes prædæ ac rapinarum. Epiſt.138 a, Si qua uis, aut ſi quæ rapinæ fieri cœperint.

RAPIO,*pis*.uoco,prædor,traho,abripio.Of.3 a,Cùm utilitas ad ſe rapere,honeſtas contrà reuocare uidetur.Ep.99 a,Eſſe dum aliquod rapias,ad nos q; recurras. I.C.102 a, Quò te iſta tua cupiditas effrenata rapiebat. Off.40 b,Cum aliqua his ampla & honeſta res obiecta eſt, totos ad ſe conuertit, & rapit. & de Fin.64 b,Cum fertur quaſi torrẽs oratio,multa cuiuſq; modi rapit,&c. de D.103 a, Et ad diuinarum rerum cognitionẽ cura omni ſtudio q; rapiuntur. de Ar.256 b, Ad quem metum ſi deorum monitis nõ duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu cõiecturaq; raperemur. Off.56 a,Detrahere aliquid alteri,& rapere ad ſe commoda alterius.I.P.92 a, Cupiditate cæca prædæ ac rapinarũ rapi. de Le.178 a, Opinionibus uulgi rapimur in errorem. pro Pomp.7 b,Claſsis quę ad Italiam ſtudio inflámato raperetur.Oct.330 b,Illum hoſtem accerſitum ad bona populi Ro.rapienda. I.A. 193 a, Sed ſpes rapiẽdi atq; prædandi cæcat animos. Epi.198 b,In Græciam deſperatá libertate rapiebar.Tuſ.230 b,Cum cæteræ uirtutes ad tortorem rapiantur. de Ora.130 b,Vita eorum,qui ob facinus ad ſupplicium rapiendi uidentur. Offi. 20 a, ἁρμὸ quæ hominẽ huc & illud rapit. Of.40 b,Ad quas pleriq; inflammati auiditate rapiuntur.I.A.172 a, Latrones tantum habent, quantum rapere poſſunt. contra Rul. 88 a Marianus tribunus pleb. qui nos Syllanos in inuidiam rapit.ad Her.2 a,Rapere aliquem in odium.de Fin.94 a,Cum de rebus grandioribus dicas, ipſæ res uerba rapiunt. Epiſt. 261 a, Cùm Cæſar amentia quadam raperetur. Epiſt.165 b, Rapere conſilium alicuius in contrariam partem.

RAPSERIT,pro rapuerit,antiquum uerbum.de L.174 a.

RAPTIM, curſim,ſuccifiuis (ut aiunt) operis.Att.28 a,Hæc ſcripſit raptim. & pro Dom.241 b, Cùm ille ageret raptim & turbulentè illam rem.ad Her.40 a,Iſte ſe raptim domum ſuam conijcit.

RAPTO,*as*. pro Dom.225 a, Vxor mea quam uexauiſtis,raptauiſtis,omni crudelitate lacerauiſtis. Tuſ.171 a, Quadriugo curru raptari.

RAPTATVS,*a,um*. pro Seſt.28 a,Euerſa domus eſt,fortunæ uexatæ,diſsipati liberi,raptata coniunx.

RAPTVS,*a,um*.Tuſc.161 b,Ganymedes à dijs raptus

RAPTVS,*us*.ſtuprum.I.V.225 a,Raptus uirginis. Tuſc.225 a, Quis de Ganymedis raptu dubitat quid poetæ uelint?

RARENTER,pro rarò,teſte Chariſio lib.2.

RARITAS,*tis*. de Na.53 b, In pulmonibus ineſt raritas quædam,& aſsimilis ſpongijs mollitudo.

RARO',rarenter,inſolenter,non ſæpe,minus ſæpe.ad Heren. 19 a. pro S.R.24 b, Hoc maleficium ita rarò extitit, ut ſi quando auditum ſit, portenti ac prodigij ſimile numeretur. de Inuen.51 b, Deinde id euenire uulgò ſoleat,an inſolenter & rarò.

RARVS,*a,um*. quotus,paucus.de Somn.129 b,Vides habitari in terra raris & anguſtis locis. de Amic.108 b, Qui igitur in utraque re conſtantem ſe præſtiterit, hunc ex maximè raro hominum genere iudicare debemus. de Finib.81 b, In omni re optimum quidq; rariſsimum eſt. de Amic.111 a, Omnia præclara,rara. de Inu.97 b,Oportet autem animaduertere, ne cum aliter multa ſint iudicata, ſolitarium aliquod aut

rarum iudicatum afferatur. Topic.226 b, Rarum,ſingulare.)(.Vulgare.

RASVS,*a,um*.abraſus.pro Qu.R.48.L.Rado.

RATIO,*onis*.conſilium,mens,modus.)(.Libido. Offic.20 b, Duplex eſt enim uis animorum atq; naturæ:una pars in appetitu poſita eſt, quæ eſt Græcè ὁρμὴ, quæ hominem huc & illuc rapit:altera in ratione,quæ docet & explanat,quid faciendum fugiendúmue ſit,ita fit ut ratio præſit, appetitus uerò obtemperet. de Nat.35 a,Ratio eſt,quæ præſtat omnibus. de L.172 b, Omnia quæ rationem habent, præſtant ijs quæ ſunt rationis expertia. de Na.73 b,Motus celer cogitationis,acumen,ſolertia,quam rationem uocamus. Aca.7 b, Ratio quaſi quædam lux lumenq; uitæ.& Tuſc.185 b,Domina omnium & regina ratio. de Sen.91 a, Mens,ratio & conſilium in ſenibus eſt.pro Qu.9 b,Rationi ac conſilio locum dare.de Cla.172 b,In mundo & mentem & rationem ineſſe. de L.159 b,Lex eſt mens ratioq; prudentis. & ib. Lex eſt ratio ſumma inſita in natura. & ibid.Eadem ratio cum eſt in hominis mente confirmata & confecta,lex eſt.de Diu.126 a, Quibus in rebus non ratio & conſilium, ſed temeritas & caſus ualet.de Ar.244 a,Iracundi longius digredi,quàm ſapientis hominis cogitata ratio poſtulat: Off.16 a,Exercendum eſt corpus,& ita afficiendum, ut obedire cõſilio rationiq; poſsis in exequendis negocijs, & in labore tolerando. de N.64 b,Homo habet ſenſum,& rationem,&orationem. Top.226 b,Expers rationis.)(.Ratione utens.Of.3 a,Homo qui rationis eſt particeps, per quam conſequentia cernit, principia & cauſas rerum uidet, earumq; progreſſus quaſi acceſsiones nõ ignorat,ſimilitudines q; comparat, rebusq; præſentibus adiungit atque annectit futuras. de Nat.73 b, Quemadmodum ratione rectè fit, ita ratione peccatur. & ibid.multa de ratione.

RATIO. inſtitutum,uia, modus.quid ſequeris,quam rationẽ ſequeris? pro Cl.31 b,Te oro ut mihi rationem oſtendas iudicij corrumpendi. Att.191 b,Inire rationem faciendi aliquid.& 225 b,Ea ratio ædificandi initur,&c. Ep.165 a,Rationem ineo.Off.41 b,Pecuniæ quærendæ non ſolum ratio eſt, ſed etiam collocandæ, quæ perpetuos ſumptus ſuppediter. pro Pl.267 a,Ratio quam in decernendo ſecuti ſumus. Offi. 42 b,Duplex eſt orationis ratio,quarum,&c. At.6 a,Duæ epiſtolæ in eandem rationem ſcriptæ.de Or.122 b,Rationem bene niuendi hominibus dare.de Or.207 b,Omnia quæ ratione docentur & uia.pro Qu.4 b,Modo & ratione omnia facere. & ibid. Rectè atq; ex ordine aliquid fieri. Epiſt.57 a, Itaq; eam partem quæ ab exquiſita quadam ratione & doctrina proficiſcitur,non attingam. pro R.P. 128 b, Augere rem bonis & honeſtis rationibus.Offic.69 a, Hoc ego nihil utilius inuenio, cum ad ueritatem cœpi reuocare rationẽ. & 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit,ita definendi modus.Off. 30 a,Cynicorum ratio eſt inimica uerecundię.I.V.236 a,Hęc eadem nunc ab illis defenſionis ratio uiaq; tentatur.Quin. Fratr.298 a,Ea noſtra ratio eſt, ut omnes boni faueant, omnes improbi oderint.Epiſt.33 a,Tua ratio poſtea eſt commutata.& ibid.Ego tibi meum conſilium exponam. & 144 b,Nunc alia ratio eſt omnium rerum.de Orat.120 a,Oratoriæ facultatis tres ſunt rationes: una, &c. altera, &c. tertia, &c. pro Quint.14 a, Quæro, cur nemo ex tot creditoribus alijs ad iſtam rationem acceſſerit. pro Domo 116 a, Nonnulli illam rem ad illam rationem coniecturamq; reuocabant. Anteq.195 a, Qui nouam rationem ſuſcitant, ueteres maiorum obterunt laudes. in Cat.106 a, Diuerſa Catilinæ ſtudia in diſsimili ratione. pro Flac.155 b,Niſi mihi totam rationem omni & perſonarum genere & literarum explicaris. Poſtquam.203 a, In officio perſoluendo diſsimilis ratio pecuniæ debitæ eſt. pro Fla.180 b, Pergami non multum auri ratio conſtat. pro S.R.22 a,Sylla pacis conſtituendæ rationem & belli gerendi poteſtatem ſolus habet.de Cl. 188 b, Cæſar rationem adhibens, conſuetudinem uitioſam emendat. & 189 a, Cæſar ſplendidam quandam & minimè ueteratoriam dicendi rationem tenet. pro Domo 243 a, In utendo ratio, in carendo patientia expetenda eſt. pro S.R. 19 a, Non modò ignoſcendi ratio, ſed etiam cognoſcendi conſuetudo de ciuitate ſublata eſt.de Cla.168 b,Oratorum fontes uides ad noſtrorum annalium rationem ueteres, ad ipſorum ſanè recentes.Quin.Fra.324 a,Puerum in hanc noſtram rationem conſuetudinemq; inducemus. pro Do.230 b,Is conſtans in optima ratione ſemper fuit. At.283 a,Ratio illa,quæ etiam poſteris poſſet eſſe ſalutaris.pro Dom.231 a, Nemo mihi ſe ipſa populari ratione anteponat.pro Quint. 34 a, Hoc eo per te agebatur, quòd propter ærariam rationem non ſatis erat,&c. de Pro.76 b,Nec totam rationẽ Gallici belli propè iam explicatam perturbare atque impedire debemus. Q.F.295 a.Incumbe omni ſtudio in eã rationem, qua adhuc uſus es,& ib.Vt eos omni ratiõe tueare.pro Mu.

133 b, Quantos æstus habeat ratio comitiorum. & ib. Nihil fallacius ratione tota comitiorum. de Or. 103 b, Licet ista ratione dicamus, pila ludere propriũ esse iuris ciuilis. At. 149 b, Ad eam rationẽ existimabam satis aptam esse personam meam. pro Mur. 139 b, Nemo eo cõmodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationẽ humanitatis. Of. 24 a, Ad hãc rationem maximã natura uim habet. & 16 a, Hæc res non solum ex domestica est ratione, attingit enim & bellicam. pro Q.R. 50 b, Vertit hic rationem, & id quod probare non potest, fingere conatur. pro Fl. 166 b, Bonæ rationi & cõstanti, & graui nullum à nobis fructum esse propositum. pro Syll. 268 b, Sin est in me ratio reip. religio priuati officij, nihil minus accusator debet dicere. I.C. 107 a, Docui quemadmodum esset ei ratio totius belli descripta. cont. Rul. 67 a, Summus labor ac difficillima ratio gerendi consulatus. contra Rul. 67 a, Omnibus est difficilis & magna ratio. Anteq. 197 b, O miserа uitæ ratio, quæ, &c. & pro Pom. 17 b, Laboriosissima uitæ ratio. pro Pom. 13 b, At Qu. Catulus & Hortensius ab hac ratione dissentiunt. I.V. 110 b, Mea ratio uoluntasq; ab eo abhorret. & pro Pom. 4 a, Non mea me uoluntas, sed meæ uitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ prohibuerunt. At. 165 a, Illa de ratione numaria non sunt eiusmodi. de Ora. 159 a, Idq; ad omnẽ rationẽ mutatur & uertitur. de Or. 135 b, Mea ratio in dicendo hæc solet esse, ut ornẽ, &c. in Ver. 72 b, Tua ratio est ut sic facias, mea autem ut sic, &c. in Ver. 70 b, & ad Her. 28 a, Minari diuisoribus ratio non erat. Acad. 19 b, Ironiam alterius perpetuam præsertim nulla ratio fuit persequi. pro Cec. 287 b, Nulla ratio est amittere hanc occasionem. & pro Clu. 31 a, & de Prou. 73 a, Propter rationem belli Gallici. de Diu. 105 a, Continet enim totam hanc quæstionem ea ratio, quæ est de natura deorum. Epi. 9 a, Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi esse adiungendum putasti. Epist. 10 b, De qua ratione tota iam uidetur mihi exponendi tempus dari, ut tibi rescribam ad ea quæ quæris. Epistol. 7 b, In hac ratione quid tempus ferat, tu perspicies. & 18 b. Coramq; contra istam rationem meam dicam. Ep. 7 b, Si hæc ratio rei gerendæ periculosa tibi uidetur. Epist. 3 b, Quod ad popularem rationem attinet.

RATIONEM cum aliquo esse uel habere. Rationem habere uel ducere, &c. de Senectut. 87 b, Agricolæ rationem habent cum terra, quæ nunquam recusat imperium. in An. 242 b, Si habenda cum Antonij latrocinio pacis ratio fuit. pro Cæl. 48 a, Cum hoc aliquid adolescentem hominẽ habuisse rationis, num tibi turpe uideatur? I.V. 146 b, Nihil cum eo rationis habui. & Atti. 25 b, Cum omnibus musis rationem habere cogito. & pro Syl. 177 b, Magna ratione cum rege contracta. in An. 194 a, Nulla cum eo pacis ratio esse potest, in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla. & ibid. Hostis, qui haberet rationem aliquam, si res ita tulisset. pacis & fœderis. Att. 93 a, Pro ratione pecuniæ liberius est Brutus tractatus, quàm Pompeius. pro Qu. 13 b, Omnes, quibus cum ratio mihi aut est, aut fuit. pro Qu. Rosc. 51 b, Quæ ratio tibi cũ eo intercesserat. pro Pom. 7 a, Publicani suas rationes & copias in prouinciam contulerunt. Postq. 198 a, Nunquam meas rationes saluti uestræ anteposui. At. 128 a, Duxi meam mecum rationẽ. pro S.R. 40 a, Ducere rationem sui commodi. & pro Sest. 7 b, & I.V. 102 a, Ducere rationem alterius. in Ver. 134 b, Qui non tam cœli, quàm cælati argenti rationem duceret. Epist. 96 b, & 130 a, & 114 b, Ducere rationem salutis suæ. in Ver. 57 a, Vniuscuiusq; facultatis ad agendum ratio est. &, Officij rationem duci conuenit. L. Duco. de Off. 24 b, Vtriusq; ratio habẽda est in deligendo genere uitæ, sed naturæ magis. & 28 a, Habere rationem non suam solùm, sed etiam aliorũ. Atti. 80 b, Vt habeam rationem non modò negocij, sed etiam odij tui. At. 284 a, Qua in re maiorem habeo rationem tuæ uoluntatis, &c. quàm constantiæ meæ. ad Heren. 30 a, Videndum est, cuiusmodi rationem in disponendo habere conueniat. de Or. 97 b, Quibus in rebus habenda est ratio diligenter, quos imitemur, quorum similes uelimus esse. Offic. 20 a, Est autem quod differat in omni ratione habenda inter iusticiam & uerecundiam. pro Pom. 7 a, Horum uobis pro uestra sapientia est habenda ratio diligenter. pro Clu. 41 b, Cùm huiusce periculi, tum cæterorum quoq; officiorum & amicitiarum ratio conseruata esse uideatur. pro Mil. 120 b, Ex omnibus præmijs uirtutis si esset habẽda ratio præmiorum, amplissimum præmium esse gloriam. de Or. 110 a, Qui eorum quibus cum est, uel dignitatis uel commodi rationem non habet, is ineptus dicitur. At. 141 b, Præstabo, si Cæsarem bene noui, eum prius tuę dignitatis quàm suæ utilitatis rationem habiturum. de N. 13 a, Non tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi. & Att. 131 a, Vt summam reipub. rationem habeamus. in Ver. 123 a, Hoç rationis habebant, non posse, &c. & pro Cec. 285 a, Nisi fortè hoc habui rationis, quoniam, &c. Epist. 33 a, Habui rationem ut tibi consulerem. I.V. 143 b, Neq; illud rationis habuisti, eam prouinciam, &c. I.V. 143 a, Habeo rationem, quid à populo Rom. acceperim. Att. 125 b, Verùm cum habeo rationem dierum, antè puto transiturum, quàm potuerit conueniri. & Epi. 35 a, Vt habere rationem possis, quo loco me conuenias. & ib. Et ex diebus, & ex ratione itineris constituti, &c. I.V. 145 b, Habui rationẽ annorum, per quos, &c. & 250 a, Habeo rationem dierum. & ib. Rationem numerumq; habere. & 256 a, & At. 125 b, Hanc rationem habere cœpit. I.V. 139 b, Habere rationem officij in socios. I.V. 139 b, Et huius pecuniæ quæ permagna est, non habui rationem, neque habere potui, quantum ab aratoribus, &c. esset coactum. Att. 276 a, Existimo omnino rationem absentium sacerdotum comitijs posse haberi. de L. 172 b, Deos piorum & impiorum habere rationem. Item: Habere rationem, ducere rationem, respicere, habere iudicium de aliqua re.

RATIONEM reposcere uel repetere, rationẽ reddere, &c. id est, causam. I.V. 59 a, & de Opt. 244 b, Rationem uitæ ab altero reposcere, qui non possit suæ reddere. de D. 118 a, Rationem causamq; alicuius rei quærere. Postq. 202 b, Ab aliquo prouinciæ administratæ rationem repetere. pro Cl. 39 a, Qua lege in eo genere à senatore ratio repeti solet de pecunijs repetundis. & ib. b, Suæ sententiæ rationem reddere. Tus. 136 a, Antiqui rationem sententiæ suæ non ferè reddebant. ad He. 23 b, Vt paucis rationem nostri consilij demus. I.V. 114 a, pro Qu. 3 a, Semper ita uiuamus, ut rationẽ nobis reddendam arbitremur. & Epi. 147 a, Reddere rationem omnium rerum. de Or. 90 a, Reddere rationem sui operis. & Ora. 214 b, Reddere rationem cur aliquid fit. I.V. 114 b, Reddere rationem de factis aliorum. Acad. 26 b, Vt etiam possis rationem reddere cur id eueniat, tamen, &c. Off. 20 b, Reddere causam probabilẽ alicuius. & 2 b, Cur aliquid factum sit. I.V. 272 a, Persolui rationem officij mei. pro Cæl. 44 b, Rationem tantæ familiaritatis reddas atq; exponas necesse est. de D. 93 b, Hũc ergo antepones Platonisquì ut rationem non redderet, autoritate tamen hos minutos philosophos uinceret. & 121 a, Chrysippus naturalẽ rationem omniũ reddit. pro Pl. 269 a, Sic ego contendo, me tibi cuiuscũq; tribus rationem popposceris, redditurum. pro Pl. 273 a, Clarorum uirorum non minus ocij, quàm negocij rationem extare oporteret. Sal. in Cic. 271 a, Redde rationem quantũ patrimonij acceperis, quid tibi litibus accreuerit. de Inu. 73 a, Subijcere & supponere rationem. de Diu. 130 a, Et quidem cur sic opinetur, rationem subijcit. de Or. 162 a, Ad propositũ subiecta ratio. & ib. Suppositа ratio. pro Cc. 303 a, Afferre rationem, quamobrem. & pro Cec. 298 a, Afferre rationes in aliquã rem. Att. 177 b, Quam nam rationem Cæsari allaturus es profectionis tuę? & de N. 16 a, Tertiam rationem affertis, quod, &c. pro Mur. 124 b, Vt uobis mei rationem facti probẽ. de Ar. 244 a, Mei facti rationem exponere illis uolo, qui, &c. Ep. 75 a, Afferre rationes, quibus aliquid probemus, uel cur ita sit. 86 b, pro Syl. 167 a, Rationem facti sui omnibus probare. de Fa. 141 a, Sine fato, ratio omnium rerum ad naturam fortunamq; refertur. de D. 83 b, Ventorũ signa quam rationem habeant, non satis perspicio, uim & euentũ agnosco. I.V. 132 b, Hoc summi officij ratione impulsus facio. Ep. 28 a, Certa quadam ratione non feci. At. 127 b, Nihil nisi summa ratione facere. I.V. 55 a, Si mei consilij causam rationẽq; cognouerit. Att. 6 a, Quòd domi te inclusisti, ratione fecisti. pro Cec. 292 b, Nequaquam satis uerbis causam & rationem iuris amplecteretur. I.C. 109 b, Bona ratio cõfligit cum perdita: id est, causa, & pars. pro S.R. 24 b, Qua ratione illi primùm nunciauit?

RATIO, pro calculis: idq; uariè. Attic. 220 a, Rationes sumptuarię. I.V. 83 a, & de Opt. 244 b, Referre rationes. in Ver. 96 a, Referre rationes ad ærarium. & 248 a, Et ciuibus suis rationem referre debebat. I.P. 92 b, Scriba qui rationes ad ærariũ retulit. I.P. 93 b, Ratio quidem herclè apparet, argentum *ἀργύρια*. ex Plau. in Trinummo. Epi. 28 a, Rationes mei quæstoris nec uerum fuit me tibi mittere, nec tum eranr confectę, eas nos Apameæ deponere cogitabamus. & 75 a, & At. 96 b, Vt apud duas ciuitates Laodicensem & Apamensem rationes confectas et cõsolidatas deponeremus. in Ant. 197 b, Pecunia publica, cuius ratio in æde Opis cõfecta est. Att. 60 b, Putare rationes cum aliquo. pro Flac. 130 a, Inferre rationes falsas. de Nat. 74 a, Inita subduętaq; ratione nefaria scelera meditari. de Finib. 77 a, Voluptatúmne calculis subductis prælium ineunt? I.V. 266 a, Cedò rationem carceris, quæ diligentissimè conficitur quo quisq; die datus in custodia, quo mortuus, quo necatus sit. & 97 b, Inducere aliquã pecuniæ summam in rationem. At. 75 a, Ego eam rationem Philogeni, et permutationis eius quam tecum fecit, edidi. & 102 b, Edere rationes alicui. Attic. 247 b, Rationes Erotis

propemodum

propemodum cognitas habeo. & 83 a, Quid opus est, inquam potius, quàm rationes conferatis? assident, subducunt ad nummum, conuenit. pro Cec. 303 a, Accipere rationes à colono.

RATIO. pro argumento. de Or. 128 b, Argumentum ratio ipsa cõfirmat, quæ simul atq; emissa est, adhæresçit. I.V. 131 b, Quid habuit argumenti aut rationis res, quãobrem ita faceres? de Or. 116 a, Argumentis ac rationibus nostra confirmare, deinde contraria refutare. Ora. 281 a, Argumentorum ac rationũ loci. de N. 61 b, Tu autoritates omnes contẽnis, ratione pugnas. & 92 a, Rumoribus mecum pugnas, ego autem rationes requiro. pro Pom. 13 b, Omissis autoritatibus ipsa re & ratione exquirere ueritatem. Item: Docet enim ratio mathematicorum, quanta humilitate luna feratur. pro Cecin. 304 b, Quòd si adimi ciuitas illi posset, magis tamen rationem illam omnes quæremus, quemadmodum possemus, &c. quàm uti nunc quisquam existat, qui, &c. de Fin. 53 a, Efficere & concludere rationem. de Orat. 123 a, Veráne sit summa cuiusq; rationis. de Diu. 113 b, Concluditur ergo ratio, si enim, &c. de N. 78 b, Neq; id dicitis superstitiosè atq; aniliter, sed physica constantiq; ratione. pro Ce. 296 b, Causæ ratione, non uocibus ponderari debent. Epist. 70 a, Tum rationes in ea disputatione à te collectæ uetabant, me reip. penitùs diffidere. de N. 74 b, Suggerere rationem alicui sententiæ. de Fin. 108 a, Neq; sensuum fidem sine ratione, neque rationes sine sensibus requiramus. & 55 a, Rationibus conquisitis de dolore disputandum. & ibid. Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de Sen. 93 a, Nec me solùm ratio & disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam, & autoritas summorum philosophorum. L. Argumẽtum. pro Plan. 259 a, Ille hoc magna ratione fecit.

RATIOCINATIO. συλλογισμὸς. de Inu. 53 b, Ratiocinatio est oratio ex ipsa re probabile aliquid eliciẽs, quod expositum & per se cognitum sua se ui & ratione confirmet. Ratiocinatio, exornatio est, per quam nos ipsi à nobis rationem poscimus, quare quidq; dicamus, & crebrò nosmet à nobis petimus uniuscuiusq; propositionis explanationem, ad Her. 29 a.

RATIOCINATIO, *onis.* de Inu. 64 a, Ratiocinatio, est diligens & considerata faciendi aliquid, aut non faciendi excogitatio. ad Her. 5 a, Multæ leges afferuntur, è quibus ratiocinatio nascitur.

RATIOCINATIVVS, *a, um.* genus cõtrouersiæ, unum ex ijs quæ ex scripto existunt. de In. 46 a, Quartum genus ratiocinatiuum, quintum definitiuum nominamus.

RATIOCINATOR, *oris.* rationum subducendarum peritus, quem imperiti Calculatorem uocant. Att. 6 b, Hilarem dico ratiocinatorem. Off. 12 b, Vt boni ratiocinatores officiorum esse possimus, & addendo deducendoq; uidere quę reliqui sumnia fiat.

RATIOCINOR, *aris.* rationem habeo, rationẽ ineo. de In. 76 b, De pecunia ratiocinari sordidũ est, cum de gratia refe rẽda deliberetur. de In. 74 a, Ratiocinãdo quod cuiusq; officij sit, quæri oportebit. & 69 b, Ratiocinari, quid in similib. fieri soleat. I.V. 70 a, Etenim sic ratiocinabantur, sic inter se loquebantur. Tusc. 149 a, At nos metiẽdi ratiocinandiq; utilitate huius artis terminauimus modum. ad Her. 27 a, Socij nostri profectò ratiocinati essent etiã atq; etiam quid possent facere. ad Her. 12 b, Ex eo quod ipse facturus est, non ex eo quod fieri conuenit, ratiocinatur. I.A. 171 a, Omnia nostra mala, si rectè ratiocinabimur, uni accepta referemus Antonio. pro Mil. 107 b, Cuius illi conatus, ut ille ratiocinabatur, nec si uellent, reprimere possent.

RATIONALIS, *le.* quod in ratione uersatur. ad Her. 9 b, In causa rationali primùm quæretur, ecquid, &c. Ea pars animi, quæ mentis ac rationis particeps est. L. Particeps. de In. 93 b, Vt illa tertia pars orationis & mẽtis eluceat. Topic. 226 b, & Off. 35 a, Ratione utens.)(. Rationis expers. de Leg. 160 a, Particeps rationis & cogitationis. de Legibus 172 b, Quod rationem habet. & de Natur. 64 b, Homo habet sensum, & rationem, & orationem. & de Finib. 74 a, Homines rationẽ habent, &c. de Inu. 51 b, Cùm omnis controuersia in ratione siue in scripto uersetur ἄγραφος ἢ ἔγγραφος.

RATIS, *tis.* genus nauigij planum, & trabibus tantùm inter se aptis & connexis factum. Tuscu. 164 a, Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. I.V. 236 b, Cũ aut nauibus, aut ratibus conarentur accedere. & ibi. Ratibus coniunctis freto ad Messanam transiri. & At. 148 a, Ratibus exitum portus teneri.

RATIVNCVLAE. de N. 74 b, Atq; huic sententiæ ratiunculas suggerit. Tusc. 218 a, Leues autem eorum ratiunculas, qui, &c. & 181 a, Concludunt ratiunculis Stoici.

RATVS, *a, um.* firmus, constans, certus, fixus.)(. Irritus. de Na. 45 b, Qui tam certos cœli motus, & ratos astrorum ordines uiderit. & ibid. a, Astrorum in omni æternitate rati & immutabiles cursus. Tusc. 242 a, Quorum uagi motus, rata tamen & certa cursus spacia definiant. de Diu. 112 a, Aliquid ab omni æternitate certum fuisse, esse uenturum rato tempore. de D. 117 a, Aliquid rato tẽpore fieri. de Som. 128 b, Sonus interuallis cõiunctus imparib. sed tamen pro rata portione distinctis. Tusc. 169 a, Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt pro rata parte à uita, lõga aut breuia dicũtur. pro Cec. 303 b, Si populus hoc iusserit, putásne hoc iussum ratũ atq; firmũ futurum? pro Cor. 66 a, Dubitãdum fuit, quin quo in genere iudiciorum præmia rata essent, in eodẽ iudicia imperatorũ ualerẽt? de Pro. 78 b, Cuius tribunatus si ratus est, nihil est, quod irritum ex actis Cæsaris possit esse. I.A. 198 b, Quæ si leges irritas feceritis, rata esse non possunt. & At. 236 a, Vt omnes acta Cæsaris haberẽt rata. pro Cec. 299 a, Rata autoritas harum rerum à iure ciuili sumitur. Par. 241 a, Ratum habere iudicium.)(. Rescindere iudicium. pro Do. 229 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas. pro Fla. 166 a, Si dat tãtam pecuniam, nempe idcirco dat, ut rata sit emptio. pro Qu. 45 b, & de N. 4 a, Quod retuleris, id ratum habebo. At. 71 b, Deinde ut Faustæ, cui cautum ille uoluisset, ratum esset. pro Clu. 45 a, Hoc fixum & in perpetuum ratum esse oportet. de Or. 99 a, Testamentum ruptum aut ratum. Ac. 8 a, Decretum, stabile, fixum, ratum esse debet. de Fi. 68 b, Epicuri κυρίας δόξας: id est, maximè ratæ sententiæ. Ac. 35 b, Verùm illud certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum fuisse uis. de Di. 121 b, Scire ratõsne habeant, an uanos, pectoris orsus. Attic. 197 b, Intelligo, te certum illius profectionis diem non habere. Off. 74 a, At non debuit ratum esse, quod actum per uim, quasi uerò, &c. de Leg. 173 b, Cœli fulgura regionibus ratis temperanto. de Legib. 180 a, Quod pater approbauit, &c. ratum est, &c. quod non approbat, ratum non est.

RAVCVS, *a, um.* qui uocem obtusam habet, fessus dicendo, uel clamando. de Orat. 108 a, Itaq; nos raucos sæpe attentissimè audiri uideo. Epist. 127 a, Nisi ipse rumor iam raucus erit factus. de Orat. 135 a, Cum patronus uocem in dicendo obtudisset. de Cl. 177 a, Vox permanens, subrauca uerò natura.

RAVDVSCVLVM, *li.* pecuniola. æs enim ueteres raudum uocabant. uide Varronem de Lingua Lat. li. 3. Attic. 59 a, & 97 a, De rauduscvlo, gratum. & 101 a, De rauduscvlo Numeriano multum te amo. & 232 b, Nec mehercùlè me rauduscvlum mouet.

RAVENNA, *næ.* urbs. At. 98 b, pro Corn. 65 a.

RE. exitu: pro quo indiserti dicunt, actu & effectu. pro Mi. 103 b, Senatum non quod sentiret, sed quod ego uellem, re decernere. Ep. 51 b, & 148 a, Re ipsa & exitu præstare aliquid. I.V. 118 a, Verbo.)(. Re.

REAEDIFICO, *as.* reparcio, instauro. Attic. 89 a, Putat enim Põpeius, Cæsarẽ immeritò reædificãdo diligentiorem fore.

REAPSE, re ipsa. de Di. 97 b, Formæ quæ reapse nullæ sunt, speciem autem offerunt. & de Fin. 130 b, Quod idem reapse primum est.

REATINVS, *na.* à Reate oppido. de N. 27, de Cl. 187 a.

RECALESCO, *scis.* concalesco, referuesco. de Na. 31 a, Corpora nostra motu atq; exercitatione recalescunt.

RECEDO, *dis.* discedo, abeo. pro S.R. 37 a, Recede de medio, per alium transigam. I.A. 199 b, Antonius recedat à Mutina. Postq. 205 b, Qua strage nonnulli permoti magistratus, paulum è mea causa recesserunt. pro S.R. 21 a, Postquam ab armis recessimus. pro Qu. 12 a, Res ab usitata consuetudine recesit. & Att. 186 b, Si à sententijs eius doctis recedam. & 85 b, Recedere ab edicto suo. pro Cec. 292 a, A' uerbis recedis, & æquitate uteris. & 296 a, Vt longius à uerbo recedamus, ab æquitate ne tantulum quidem. de Fin. 115 b, Pyrrho penitùs à natura recesit. & Tusc. 217 b, A' uita recedere, id est, mori. ad Her. 17 a, Nullo dolore cogi, ut ab officio recedatur. & ibidem, Nec prece nec precio à uia recta deduci oportet. pro Planc. 262 a, Accedere ad aliquẽ.)(. Recedere ab aliquo. in Ant. 218 a, Non modò ille Callia non discesit, sed ne à Mutina quidem recesit. Offic. 8 b, A' peregrino enim recesit; & propriè in eo qui contrà ferret arma remansit. & 26 b, Elaborandum est, ne animi motus à natura recedant.

RECENS, *tis.* nouus.)(. Antiquus, uetus. de Cl. 168 b, & pro Quint. 7 b, Inueteratus. Tusc. 217 b, Epistol. 177 b, Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit, non quo ueterem comederit (nullam enim habuit) sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. pro Mure. 127 b, Itaq; non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium uetustate eruenda est memoria nobilitatis tuæ. & ib. Non modò Curij antiqui illi, &c. sed hi recentes Marij, &c. Tusc. 217 b, Aliter ferat inueterata, aliter recentia. ad Bru. 91 b, Recenti illo tẽpore,

tu omnia,&c. &I.V.104 a,Recenti re. & de N.27 a, Recentiore memoria:id est,haud ita multo antè. At.256 a,Rhegyni quidam uenerunt Roma sanè recentes. & 208 b,Expecto recēs aliquid,id est,nouum. Acad.41 b,Recentissima quæq; sunt emendata & correcta maximè. Epi.43 a,In altera epistola,quæ mihi recentior uidebatur.de Fin.82 b,At tulisti aliud humanius horum recentiorum, nunquam dictum ab ipso illo,quod sciā. I.V.97 a, Datam inter omnes recēti negocio cōstabat. & de L.156 b,In recenti memoria. Att.133 a, Recentissima tua est epistola Cal.data.I.V.67 b,Cum è pro uincia recens esset. & Ep.73 a,Inuidiaq; non recenti,sed uetere ac diuturna flagraret. Item: Proximè recenti aduentu meo.de N.62 a,Homerus,qui recens ab illorum ætate fuit: id est,Tyndaridarum. ad Her.8 a, Alius alio recentior est in dolore. Att. Quanquam recentiora audiebam ex ijs qui ad me ueniebant. de Sen.92 a, Omnis conglutinatio recens ægrè,inueterata facilè diuellitur.

RECENSEO,*es.* percenseo,persequor,percurro. Atti.251 a, Obruis enim,recenses multa,quæ uellem minui.

RECENSIO,*onis.* census,recognitio.pro Mil.115 b,Qui ædem nympharum incendit, ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam extingueret.

RECENTORICVS, ager Sicilienſis.cont.Rull.62 b,77.

RECEPTACVLVM,*li.* receptator locus, perfugium. de N.53 b,Aluus cibi potionisq; est receptaculum. & Tusc.159 a,Nam corpus quidem est quasi uas, aut aliquod animi receptaculum. & 251 a, Mors æternum nihil sentienti recepta culum. in Ver.109 b,Nisi illud receptaculum classibus nostris pateret. & 247 b, Illud tibi oppidum receptaculum prædæ fuit. & contra Rull.84 a, Capua receptaculum aratorum. I.P.81 b, Cui templum illud fuit arx ciuium perditorum,receptaculum ueterum Catilinę militum,castellum forensis latrocinij.I.A.226 a,Græcia esset receptaculum pulso Antonio.

RECEPTATOR,*oris.* receptaculum. pro Mil.111 a, Ille latronum occultator & receptatòr locus.

RECEPTRIX,*cis.* receptaculum.I.V.203 b,& 235 & 268,Messana furtorum receptrix.

RECEPTVM,*pti.* promissum.I.V.264 a,Satis est factū promisso nostro ac recepto. I.A.175 b, Ille induxit ut peteret, promissum & receptum interuertit.

RECEPTVS,*ptus.* refugium,reuocatio à bello. Plan.Epist. 150 a, Animaduerti nullum alium receptum Antonium habere,nisi in his partibus. & At.130 b,Neq; ex oppidis cōtrahere copias expedit,ne receptum amittam. Tusc.141 a, Quis enim reuocante & receptui canente senatu, properet dimicare? & I.A.241 a,Tusc.197 b,A quibus cum cecinit receptui, impellit rursum, &c. id est, a miserijs contemplandis. I.A. 249 a, Receptui signum aut reuocationem à bello audire non possumus.

RECESSVS,*sus.*)(.Accessus.de Or.159 b,Luna accessu & recessu suo solis lumen accipit. de N.32 b,Accessus ad res salutares,à pestiferis recessus.de Diu.115 b,Quid de fretis aut de marinis æstibus dicam? quorum accessus & recessus lunæ motu gubernatur. pro Marc.134 b, Cum in animis hominum tantæ latebræ sint, tanti recessus. de Orat.152 a,Sed habebat tamen admiratio illa umbram aliquam & recessum, quo magis, &c. Attic.194 b, Mihi solitudo & recessus prouincia est.

RECIDO,*dis.* conuertor,cado,redundo.pro Syl.184 b,Citò illa omnia ex lætitia ad luctum reciderūt. pro Sest.28 b,Multo mihi præstat in eandem illam recidere fortunam. pro Pl. 27 b,Quæ si uiginti quiessem dies,in aliorum consulum uiginiam recidissent. & Att.1 b,Qui si in nostrum annum reciderit. & pro S.R.31 b, Non modò ad hoc crimen resilire uideas, uerùm omnem suspicionē in nosmetipsos recidere intelligas.I.V.269 a,Huccine tandem omnia reciderunt? Ora. 220 a, Ad nihilum omnia recidere: id est,interire. I.A.214 a, Hunc tantum apparatum, ne ad nihilum recidere patiare. Att.65 b,Id ego puto,ut multa eiusdem ad nihil recasurum. & 193 a,Ab his me remedijs noli in istam turbam uocare,ne recidam.ad Brut.287 a,Is se maledictis non abstinet ijs,quæ in ipsum dupliciter recidunt. de Di.105 b, Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Cl.194 b,Contentio nimia uocis reciderat, & quasi reseruerat oratio.pro Qu.Rosc.52 a,Quorsum recidat responsum tuum, non laboro. At.286 a,Nónne hoc est in easdem tenebras recidisse? I. A.193 a, Vt huius amentiæ pœna in ipsum familiamq; eius recidat.

RECIDO,*dis.* excido.de Prou.75 a,Nationes,quæ multitudine hominum poterant in prouincias nostras redundare, ab eodem partim reciſæ,partim repressæ sunt.

RECINO,*nis.* resono.de Cl.179 b,In uocibus nostrorum oratorum recinit quiddam & resonat urbanius.

RECIPIO,*pis.* accipio,adsciſco,recupero.At.198 a,A te heri duas epistolas recepi:alteram,&c,alteram, &c. accepiq; ab Aegypta literas eodem die,&c. cont.Rul.78 b, Si qua pecunia ex nouis uectigalibus recipitur. & pro Qu.R.48 b, Recipere quæstus magnos. contra Rul.84 a,Recipere aliquem tectis ac sedibus suis. pro Arch.186 b, Luculli eum domum suam receperunt.pro Fla.159 a,Asia illum suis urbibus recipiebat. & pro Corn.61 a,Recipere aliquem in ciuitatem. ad Her.39 b,Recipere aliquem splendidè. & Topic.221 b,Recipere aliquem ad epulas.Of.76 b,Quanquam tibi hi tres libri inter Cratippi commentarios tanquam hospites erunt recipiendi. pro S.R.37 a, Quid recipis mandatum,si neglecturus es? & ibi.Qui mandat,& qui mandatum recipit. Att. 245, Recipere aliquem in fidem suam. Ep.212 a,Recipere aliquem in amicitiam suam. de Senec.79 a,Qui maximus Tarentum recepit. & de Ora.134 a,Recipere arcem amissam.& de Fin.78 b, Post libertatem receptam.pro Plan.260 a,Non solum dignitatis facienda iactura est, sed etiam largitionis recipienda suspicio. in Ver.127 b, Prætor pronunciauit,sese nomen eius recepturum.in Ant.212 a,Recipi in senatum,uel in aliquem ordinem. de Som.128 a,Vt me recepi:id est,collegi.I.V.204 b,Cum ex hisce se locis reciperēt,& eòdem deferrentur. de Cla.195,a,Cùm anno pòst è Sicilia me recepissem,iam,&c. Epist.95 a,Nisi cum ad hyemem me ex Cilicia recepissem.Of.61 a,Qui cum ad diem se recepisset tyrānus, &c. & Attic.61 a, Recipe te ad nos,ad quod tempus confirmasti. pro Cæl.43 a, Et se ad bonam frugem,ut dicitur,recepisse.Attic.79 b,Ipse me Laodiceam recipiebam.& Epist. 153 a,Si latro rursus in Italiam se recipere cœperit. I.A.192 a, Antonius ita se recipiebat ardens odio uestri, ut, &c. Item: Græci sedentes uocem ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipiunt, & quasi quodammodo colligunt. pro S.R.18 b, Recipere causam alicuius defendendam. & in Verr.109 a,Hoc onere susceptо, & recepta causa.Attic.135 b, Ita me sibi fuisse inimicum, ut ne honorem quidem à se recipere uellem.

RECIPERE. promittere,spondere.ad Attic.75 a,Thermus omnia se facturum recepit.Att.10 a,Tu mandata effice,quæ recepisti.At.37 a,Eidem recipere de aliquo. At.204 a,De æstate polliceris,uel potius recipis. & Epi.148 b,Nihil te cæteris de me frustra recepisse lætor.& 11 b, Quid sibi is de me recepisset,in memoriam redegit.Ep.155 b,Omnia ei petenti recepi,& ultrò pollicitus sum.Epi.65 a,Quæ tibi promitto ac recipio, sanctissimè esse obseruaturum, diligentissimeq; facturum.Epi.211 a,b,Tibi spōdeo,in meq; recipio,eos.&c. & 208 a,Promitto,in meq; recipio,fore eum,&c. Atti.189 b, Lenas hoc mihi receperat.& Epi.205 b,Id tu mihi recepisti. Ep.86 a,Sed tamen ei scripseram, librum legeret,& ea conditione daret,si reciperes te correcturum.Qu.de Pet.208 a, Recipere & confirmare aliquid alicui. Epi.147 a,Vt iudicares omnia me reip.causa præstitisse,quæ & tua exhortatione excepi,& mea confirmatione tibi recepi. de Or.Cum M. Bucculeus ædes L. Fusio uenderet, in mancipio lumina,uti tum erant,ita recepit. Epi.223 a,Omnes tui pro me recipiēt ita fore.&168 a,Pro Cassio & te,si quid uelitis me recipere, recipiam. &153 b,Recipio uobis celeriter me negocium ex sententia confecturum.de Ora.118 a,Offensio uel negligentię,susceptis rebus,uel perfidię receptis.Constituere alicui, idem ferè quod recipere.L.Constituo.

RECIPROCO,*as.* uicissim retrò cōmeo.de N.64 a,Quid Chalcidico euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? de D.82 b,Si quidem ista reciprocantur, ut & si diuinatio sit,dij sint:& si dij sint,sit diuinatio. & ibi.Si sint ea genera diuinandi uera,esse deos: uicissimq; si dij sint,esse qui diuinent.

RECITATIO,*onis.* lectio. pro Do.127 a,Literarum recitatio. & pro Clu.47 a,& ad Her.8 b,& 9 a,Scripti recitatione utemur.

RECITATOR,*oris.* autor,lector.de In.79 b,Recitator scripti alicuius.

RECITO,*as.* tracto,reddo,percenseo,pronuncio, cognoscamus edictum. pro Qu.15 b,Att.123 b, Ne ego istas literas in concione recitari uelim. & I.V.83 b,Recita denuò. Epist.198 a, &153 a, Pansa tuas literas recitauit. & I.A. 250 b, Dum eas literas recito,quæso attendite.pro Qu.16 b,Postea recitaui edictum,quod,&c.& pro S.R.22 b,Atque ipsum decretum quæso cognoscite. in Sal.274 b, Si illud eulogium pro lege palàm uniuersi recitarem. contra Rull.75 b, Quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Rom.auctionem. pro Flac.159 b,De tabulis publicis recitare.pro Dom. 230 a,L.Philippus auunculum suum præterijt in recitando senatu. & ibid. L.Cotta iuratus dixit se,si censor tum esset, meo loco sententiam recitaturum fuisse.pro Cec.295 a,Testamento si recitatus hæres esset pupillus. de Cl.193 a,Quæ commen-

commentatus fis,ea sine scripto uerbis eisdem reddere.

RECLAMATIO,*onis*. acclamatio.I.A.192 a,Præclara reclamatione uestra factum Martialium comprobauistis.

RECLAMITO,*as*.reclamo.pro S.R.28 b,Reclamitat istiusmodi suspicionibus ipsa natura.

RECLAMO,*as*.repugno. de Or.161 a,Si in his modò offensum est,theatra tota reclamant. & pro Do. 215 a,Ab uniuerso senatu reclamatum est.pro Cor.67 a,Vna uoce omnes iudices,ne iuraret,reclamarunt. Ep.177 b,Cum sensissem,&c. ijdem illi qui solent,reclamarunt.& 3 a,Eius orationi uehementer ab omnibus reclamatum est.I.A.198 b,Legiones Antonij promissis reclamarunt.At.38 b,Reclamatum est.

RECLINO,*as*. reflecto,inclino. in Arat.At Cepheus caput atq; humeros palmasq; reclinat.

RECLVDO,*dis*.aperio.de N.73 a.Poetæ.

RECOGITO,*as*.meditor,reputo. Qu.Fra.307 a,Sic tu mihi uideris in Sardinia de nominibus Pomponianis in ocio recogitasse.

RECOGNITIO,*onis*. recensio.I.V.226 a,Qui tãdem istius animus est nunc in recognitione scelerum suorum.

RECOGNOSCO,*scis*. æstimo,cõsidero,agnosco,recẽseo. I.V.69 a,Nõ uidetur hæc multitudo cognoscere ex me causam uoluisse,sed ea quæ scit,mecum recognoscere.& 82 a,& 112 a,in Va.22 b,Is codicem non recitandi causa legit, sed recognoscẽdi.I.V.147 a,Hęc omnia summa cura recognita & collata sunt.I.C.98 b,Consilia tua omnia,quę licet mecum recognoscas,meministine,&c. & 99 b, Recognosce mecum tãdem illam noctem. & pro Syl.181 a,Conferte crimen cum uita illius,&c.tum crimen ipsum recognoscite. pro Cor.57 a,Nos Põpeij decretum iudicium de consilij sententia pronunciatum recognouimus. Anteq.194 a, Qui est qui nostrum periculosissimum casum recognoscat,qui non,&c.de L.191 b, Nunc non recognoscimus leges populi Ro.sed,&c. Ep.188 a,Legi tuas literas, in quibus mirificum tuum erga me amorem recognoui. Tus.160 a,Declarat se non tum illa didicisse,sed reminiscendo recognoscere.I.V.250 a,Alij cum à multis recognoscerentur,securi feriebãtur. pro Deio.144 b, Perturbat me C.Cæsar illud etiã interdum, quod tamen cum te penitùs recognoui,timere desino. in Sal.272 a,Nihil audietis noui,sed omnia uetera recognoscetis. in An. 208 a, Verba tua recognosce,& aude negare,seruiẽtis aduersus regem istas esse preces. & ib. Quanquã non fuit alienum,personas quasdam à uobis recognosci, ut quibus cum bellum geratis,taciti posìtis cogitare.

RECOLLIGO,*gis*. mitigo,reconcilio.Att.3 b,Recolligere aliquem.

RECOLO,*lis*. recognosco.pro Arch.188 a,Si tantum temporis mihi ad hæc studia recolenda sumpsero. de Ora.85 a,Ad eas artes,quibus à pueritia dediti fuimus, celebrandas, inter nosq; recolendas.I.A.257 a,Quę si tecum ipse recolis,æquiore animo moriere.

RECONCILIATIO,*onis*.reditus in gratiam.de Ar.256 a, & 56 b, Et significat,se illi amicissimũ esse,& reconciliationem esse gratię factam.I.C.116 b,Quæ dissensiones, non reconciliatione concordiæ, sed internecione ciuium dijudicatæ sunt. Postq.200 b,& pro Cl.38 b,Reconciliationes gratiarum. Att.142 a,Cæsar agit de reconciliatione gratiæ suæ & Pompeij.pro R.P.127 b,Reconciliatio gratiæ C.Memmij fuit mihi causa defendendi Gabinij.

RECONCILIATVS,*a,um*.pro Mil.105 b,Timuit,ne uideretur infirmior fides reconciliatæ gratiæ.Epi.45 a,Vt cauerem,ne cui suspicionem fictè reconciliatæ gratiæ darem. & 153 b,Reconciliata uoluntas.Ep.60 a,Non intelligo,cur reconciliatam gratiam esse dicas, quæ nunquam immutata est.Anteq.162 b,Fructu libertatis reconciliato.

RECONCILIO,*as*. placo,in gratiam reduco, in ueterem gratiam restituo,in gratiam cum aliquo redeo, in gratiam alicuius redeo, aliquos distractos perfidia,aliquorum rursus in pristinam cõcordiam reduco,facere pacem cum aliquo, deponere inimicitias, discedere ab armis, controuersiam dirimo,reduci in gratiam cum aliquo,recipere in gratiam,pacem inter se conciliant, conferunt concordiam. de In.55 a, I.A.220 a,Si in gratiam reip.redierint. de [illegible] u.258 b, Nostræ sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ. de Pro.73 b, Hic me meus animus in remp. pristinus cum C. Cæsare reducit,reconciliat,restituit in gratiam. pro Deiot.150 b,Id autem est, te ut planè Deiotaro reconciliet oratio mea.Att. 96 a, Quintus filius currentem animum patris sui, sorori tuæ reconciliauit. Item : Vidésne,ut excipiam te ex improborum subita gratia? & reconciliem bonis omnibus? de Pro.73 a,Quibus cum omnibus eadem respub.me reconciliauit,quæ alienarat.pro Dom.239 a,Inimici in gratiam reconciliabuntur. Att.2 b, Sallustium restituere in eius ueterem gratiam non potui. & 6 a, Reconciliare ueterem gratiam aliquorum. Atti.141 a,Pompeium dedi operam ut reconciliarem. Ep.3 a,Videbatur enim reconciliata nobis uoluntas senatus esse. & 17 b, Tibi sum autor,ut quibus rebus possis eum tibi ordinem aut reconcilies,aut mitiges.Ep.155 b,Reconciliare se alicui. I.V.67 a,Reconciliare existimationem iudiciorum amissam. Anteq.192 b, Iucundissimo fructu libertatis conciliato.

RECONCINNO,*as*.reficio. Qu.Fr.311 a,Tribus locis ædifico,reliqua reconcinno.

RECONDITVS,*a,um*. occultus,retrusus,abditus,abstrusus. I.V.204 b, Quod celari oportebat,habebãt sepositum ac reconditum.de N.45 b,& 56 a,Venę auri reconditæ & penitùs abditæ.& 11 a,Res occultæ & penitùs abditæ.de Clar. 168 b,Exercitationem mentis à reconditis abstrusisq; rebus ad forenses & populares causas traducere.de Ora.85 b,Studia quæ reconditis in artibus uersantur.& de N.97 b,Interiores & reconditæ literæ. Epi.178 a,Si quid erit occultius, & ut scribis,reconditum. Acad.3 b, A[illegible]me quæ in promptu erant,dicta sunt, à Lucullo reconditiora desidero. de Leg. 161 a, Natura in specie oris penitùs reconditos mores effinxit. pro Dom.221 a,Venio ad augures,quorum libros,si qui sunt reconditi,non scrutor. & 218 a, Nimium reconditus & penitùs abstrusus animi dolor. pro Quint.10 b, Quintius natura tristi ac recondita fuit. Offi.10 b,Hoc quod dico decorum, non recondita quadam ratione cernitur, sed est in promptu.

RECONDO,*dis*.condo,sepono.Acad.9 a,Mens uisa arripit ac recõdidit, è quibus memoria oritur. pro Syl.176 a, Noli aculeos orationis meę,qui reconditi sunt,excussos arbitrari. I.C.98 a,Habemus senatusconsultum inclusum in tabulis tanquam in uagina reconditum. de In.64 a,Gladium in uaginam recondidit.contra Rul.74 a,Occultò latẽre,reconditum esse. de Or.98 a, Multæ ac magnificæ res constructæ ac reconditæ.

RECOQVO,*quis*.de Sen.94 b,Quò quidem me proficiscentem,haud sanè quis facilè retraxerit, néue tanquam Peliam recoxerit.prouerbium.

RECORDATIO,*onis*.memoria,reuocatio.Ep.68 a,Habet enim præteriti doloris secura recordatio delectationem.& 70 a, Das enim mihi iucundas recordationes conscientiæ nostræ. de Or.104 b,& de Cl.165 b, Qui patris clarissimi recordatione & memoria,fletum populo moueret.de Or.142 b,Acerba sanè recordatio ueterem animi curam molestiãq; renouauit. Atti.109 b,Recordationes fugio,quę quasi morsu quodam dolorem efficiunt.de Cl.189 b,Præteritorum recordatio est acerba, & acerbior expectatio reliquorum. de Prou.78 a,Vltimi tẽporis recordatione, & proximi memoria.I.A.186 a,Primùm in Cæsarum maledicta congesit, deprompta ex recordatione stuprorum suorum. At.88 b,Suauem habui recordationem clarissimi iurisiurandi.de Or.85 a, Mihi repetenda est ueteris cuiusdam memoriæ non satis explicata recordatio. Qu.Frat.307 a,Recordatio præteritæ memoriæ.& 215 b,Recordatio ueteris amoris. de Sen. 78 b, 79 a, Conscientia bene actæ uitæ, multorumq; benefactorum recordatio iucundissima est.

RECORDOR,*aris*. reminiscor, memoria teneo, memoria custodio , memoriam alicuius rei habeo, in memoriam redeo,alicuius rei in memoriam uenit,memoriæ mando. Ep. 89 b,Memoriæ trado. ad Her.23 a, Recogito,animum ad aliquam rẽ refero, memoria retineo, memoria alicuius rei me tenet, menti meæ infixum est, memoriam alicuius hominis uel rei teneo uel seruo, aliquid mihi cum grata recordatione in mente uersatur, memoriam ad alicuius rei cognitionem excito , animo teneo , animo ac memoria teneo, mihi non uenerat in mentem furorem optare uobis, memoria repeto, memoriã præteriti tẽporis repeto. P. Syllæ nomen in memoria mihi non fuit,hoc illius memoriã retulit. reuocate animos uestros ad Mithridatici belli memoriam, tuorum meritorum erga me memoriam cõseruabo. quid quisquã meminit,quod non animo cõprehendit ac tenet? quæso ut eum diem memoriæ mandetis , nunquam ex animo meo discedet illius optimi uiri memoria,cum ciuium cędes uersari ante oculos atq; animũ memoria refricare cœperat. At.128 b, At ego qui omnia officio metior,recordor tua consilia. & pro Syl.172 a,Mihi ne ad ea quidem quę gessi,recordanda & cogitanda quicquam relinquitur tẽporis.de Ora. 159 b,Cum omnis gradus ætatis recordor tuæ.Epist.27 b,& 19 a,Recordor desperationes eorum,qui, &c. pro Planc.281 b, Quoniam illis uestris lachrymis de illis recordor, quas. &c. contra Rull.66 b, & pro Syl.168 b, Nam profectò si recordari uolueritis de nouis hominibus , repetietis, &c. de Fin. 150 b , Tu si meliore memoria es, uelim scire ecquid de te recordere.Tus.231 a, Multaq; de M.Aquilio recordatur.I. P. 82 a, Iste certè cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur.

recordabitur. & pro Plan.274 a, Huius meriti in me recordor:id est,Plancij. pro Arch.185 b, Pueritiæ memoriam recordari ultimam. pro Muren.141 a,Tamen re ipsa admonitus recordor,quantum,&c. Or.189 b,Sed ego recordor longè omnibus unum anteferre Demosthenem. Tusc.160 a,Ex quo effici uult Socrates,ut discere nihil aliud sit, quàm recordari. Ep.73 a,Cum animi tui magnitudinem diligétius essem mecum recordatus. Tusc.231 a, Prudentia hoc uidet, non omnes bonos esse etiam beatos, multaq; de M. Attilio recordatur,&c. Att.205 b, Et si,ut recordor missi. & 215 a,Vt mea memoria est. Attic.276 a, Hoc mihi iam in te placuisse potes ex superioribus literis recordari. de Sen.93 b, Recordari & reminisci. L. Reminiscor. pro Lig.143 a, Quoniam hoc est animi tui, te aliquid de huius quæstoris officio cogitantem, etiam de alijs quibusdam quæstoribus reminiscentem recordari.

RECREO,*as*.reficio,relaxo,colligo,restituo,releuo. pro Pl. 259 a,Conspectus uester reficit & recreat mentem meam.de Prou.70 a, Macedonia ita uexata est,ut uix possit se diurna pace recreare. pro Plan.266 a,Vbi illa antiqua libertas?quæ malis oppressa ciuibus,extollere iam caput, & aliquando recreata se erigere debebat? pro Do.232 b,Speraui me iacentem posse à uiuis uiris fortibus excitari, si una cum bonis interissem nullo modo posse recreari. Attic.60 b,Literis sustentor & recreor. pro S.R.41 b,In hoc bello non recreatus, neq; restitutus, sed subactus oppressusq; populus Rom. est. pro Pomp.8 a, Aliquê fugiêtem excipere,diffidêtem confirmare,afflictum erigere,perditum recreare. Att.189 b,Quod me ab hoc mœrore recreare uis,facis ut omnia. Posteq.198 b, Qui è graui morbo recreati sunt. de In.81 b,Ille autem leuiter saucius, facilè est ex uulnere recreatus. Qu. Frat. 294 b, Complures dirutas ac penè desertas urbes per te esse recreatas. Epi.79 b,Necesse est remp.aliquando recreari.& 88 a, Recreatis enim bonis uiris consulatu tuo,&c. Epi.13 a,& 14 a,Sensus bonorum,qui recreatus abs te totus est. Tusc.160 b, Cum animus se collegit atq; recreauit, tum agnoscit, &c. I. V.168 b, Ex metu quasi luce libertatis recreatum reuixisse. & 196 a,Erigere & recreare aliquê afflictum. I.C.112 b,Tum ille,cum uix se ex magno timore recreasset. Att.12 a,Ego recreaui afflictos animos bonorum,&c. & 116 a,Bonorum animi recreati,improbi Romæ quasi perculsi. & 138 b, Tuas nunc epistolas à primo lego, hæ me paulum recreant. pro Mil.101 b, Sed me recreat & reficit Cn. Pompeij sapientissimi uiri consilium. Epi.79 b,Si armis positis ciuitas respirauerit. Epi.272 a, Literulæ uestræ hæc epistola oculos paululum sustulerunt. Attic.117 a,Ego nunc paululum exorior, & maximè his literis,quæ Roma afferuntur.

RECREARE. pro eo quod est,iterum creare. de Nat.28 a, Gracchus consul iterum quosdam augures recreauit.

RECRVDESCO,*scis*.Ep.51 a,Illa quæ conualuisse uidebantur recrudescunt: id est,renouantur.

RECTÈ. recta uia. in Ver.268 b, Loqui cœpit,sibi rectà iter esse Romam. & Att.75 b, Erat mihi in animo rectà proficisci ad exercitum.Ep.138 a,Rectà à porta domum meam uenit.& ad Her.39 b,At.258 a,Statueram enim rectà Appia Romam.I.C.102 a,Recta uia perge in exilium. Offi.68 a,Et ceteri quidem alius aliò, Marius à subsellijs in Rostra rectà. At.96 a,Cum instituissem ad te scribere, Batonius è naui rectà ad me uenit.

RECTÈ. bene, probè,præclarè,iurè,ritè,ut uolumus,directà,directò,ad pares angulos,rectis lineis,ad lineam, ordinè,ratione, per rectum cursum.)(.Perperam,obliquè,circuitione,anfractu,per circuitionem & anfractum,uitio. Attic. 152 a, Rectè augurariis de me:bene enim tibi cognitus sum. At.208 b,Tuæ literæ rectè sperare iubent. I.V.144 a,Si rectè homines noui. & 258 b,Si rectè uos cognoui. & Att.83 b,Si tuos digitos noui. I.V.171 a, Rectè & meritò commouebamur.pro Mur.130 a,Homines cum rectè atq; in loco constitissent,iuberi abire. de Fi.52 b, Hoc erit quasi prouincias atomis dare,quæ rectè,quæ obliquè ferantur. de D.124 a,Tabernaculum rectè captum.)(. Tabernaculũ uitio captum. de Ar.255 a, Lex rectè lata.)(. Lex uitio lata. pro Quin.4 b, Rectè atq; ordine aliquid factum esse. & ibid. Modo & ratione omnia facere.pro Qu.5 a,Quemadmodum solent homines nobiles,seu rectè,seu perperam facere cœperunt.Att. 201 b, Quòd te domi inclusisti,ratione fecisti. & 4 b,Apud matrem rectè est. & ibid. Apud te est,ut uolumus. Att.94 a, Rectè inquam.I.P.94 a,Rectè an secus, nihil ad nos. I.A.191 a,Aliquem rectè atq; ordine,exq; republica fecisse & facere. & 225 a, Literas Bruti rectè & ordine scriptas uideri. Epist. 155 b,Si rectè istic erit.At.189 b,Pro malis rectè habebam.de D.116,Epicurus circuitione quadam deos tollès, rectè non dubitat diuinationem tollere.

RECTE factum. *κατόρθωμα*. L.Catorthoma.

RECTIO,*onis*. gubernatio,administratio. de Fin.120 a,Omniumq; rerum publicarũ rectiones præscripsimus. & 126 a,b, Ea quoq; est non solùm ad priuatæ uitæ rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata.

RECTOR,*oris*. gubernator.de Som.127 a,Ciuitatum rectores & conseruatores.& de Orat.102 b,Rector reipub.& publici consilij autor. de Fin.108 b, Summus rector & dominus. de N.44 a, Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis.de D.85 b,Rector nauis.

RECTVS,*a*,*um*. directus.)(.Prauus. Ita iácere talum,ut rectus asistat, de Fin.3. Rectus & immutatus orbis, de Vniu. Recta intelligentia, 1 ad Heren. Negat rectum fuisse Cato, me,&c. pro Mur. In omni uita sua quenq; à recta conscientia transuersum unguem non oportet discedere, ad Att.lib. 13.Recta uia perge in exilium,in Catil.Recta facta, in Catil. Recta ac praua tacito quodam sensu dijudicamus, de Leg. & de Orat. Sic hæ sursum rectis lineis in cœlestem locum subuolent,Tusc.ul.quæst. Item,Ad pares angulos in terram ferri. Rectis oculis urbem intueri, pro Rab. Posthum. Rectissimus in dicendo,2 de Ora.Rectissima quæ sunt, ea maximè conducunt,5 Fam.

RECTVM, substantiuum. Rectum honestumq;,3 Aca.quæst. ed.2 lib.2. *καλὸν κ' ἀγαθὸν*. Rectum est, quod cum uirtute & officio fit,3 ad Her. 16 b.Illud enim rectum,quod *κατόρθωμα* dicebas,contingit sapienti soli. de Fin.lib.4. Rectum quod est,uerum quoq; est,2 de Leg.Rectum non cum literis,quibus scita scribuntur,aut oritur,aut occidit, 2 de Leg. Quid rectum in oratione, 1 Acad. Saufeium sine meis literis ad te uenire uix rectum erat, ad Attic.6.97 b. Rectum non solius laudis causa sequendum,3 ad Her.Recti prauiq; partes, Or. Recti præceptio,prauiq; depulsio, 2 de Nat.deor. Recto nil rectius,Parad.In omni fortuna recta atq; honesta retinere, Offi.1.Intereſſe oportet,ut inter rectum & prauum,sic inter uerum & falsum,Acad.9 b.

RECVBANS.iacens,quiescens,recumbens.deOr.148 b,Sed in hortulis quiescet suis,ubi uult, ubi etiam recubans molliter,& delicatè,nos auocat à rostris.

RECVMBO,*bis*.cubo. de Or.135 b,Cæteris in campo se exercentibus,ipse in herba recumbebat. & 144 a, Crassus in lectulo recubuit.de D.92 b,Is primo perterritus somnio surrexit,deinde cum se collegisset,recubuit. pro Deiot.15 b,Cũ in cubiculo recubuisset.

RECVPERATOR,*oris*. iudex in causis priuatis, & ciuilibus.in Ver.63 b,Iudicant recuperatores. & 153 b,& 162 a,De conuentu nullum unquam iudicem nec recuperatorem dedit. pro Cecin.286 b,Si quis iudex recuperatórue dicat, potuisti,&c. & ibidem,Si alia ratione ius nostrum recuperare possumus. in Verr. 154 a, de recuperatoribus & iudicio recuperatorio.

RECVPERATORIVS,*a*,*um*. ut recuperatorium iudiciũ: id est,rei priuatæ,ut possessionis. de In.69 b,& I.V.153 a.

RECVPERO,*as*.redimo,recipio,reparo,recõcilio.pro Mu. 136 a, Qui consumpta replere,erepta recuperare uellent. & Posteq.212 b,Recuperare amissa. I.A.182 a, Respubl.se adhuc tantummodò ulta est,nondum recuperauit. & pro Flac.158 a,Pecunia recuperata est multis pòst annis.At.119 b,Si quando Pompeius remp.recuperabit. cont.Rul. 74 b, Missimus qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperent. in Ant. 248 a,Pompeius Albanum à Dolabella recuperabit. pro S. R.42 a, Nobilitas experrecta remp.recuperauit. in Ver.154 b,155 a,Ille autem unde ablatum est, iudicio suum recuperare potest.pro Cec.286 b,Si alia ratione ius nostrum recuperare possemus.de Orat.153 a,Placeat ne à Carthaginensibus captiuos nostros redditis suis recuperari. Att.6 a, Eius uoluntatem quæ fuerat erga te,recuperare non poteram. Att.244 a, Videtur Respubl.ius suum recuperatura.pro Cl. 22 a, Illi qui erant ad propinquum inuestigandum recuperandumq; profecti.

RECVRRO,*is*. redeo,reuerto.At.29 a,Puero quê ad me statim iussi recurrere, da ponderosam aliquam epistolam. & 220 a,Calendis in Tusculanum recurram. Epist.156 b,Cum primùm poterit istuc recurrere non dubitabit, ne quo loco reip.desit.& 173 b,Recurri ad copiolas meas.& pro Mil.107 a, Illi qui erant cum Clodio gladijs eductis recurrere ad rhedam,ut,&c.de L.198 b, Eaq; unde generata, quò recurrant,uiderit,&c. Att.241 a, Noli me tam strenuum putare, ut ad Non.recurram. de N.36 a,Lunæ species mutatur tum crescendo,tum defectionibus ad initia recurrendo.

RECVSATIO,*onis*.declinatio.de Or.111 a,Hæc ipsa recusatio disputationis, disputatio quædã fuit mihi quidem perjucunda. pro Cl.48 b, Neq; hæc tua recusatio confessio sit captæ pecuniæ,sed laboris & periculi declinatio. in Cat.111 b, Illi sine recusatione ac sine ulla mora negocium susceperunt.in An.211 a,Omnes sine ulla recusatione,summo etiam

cum studio nomina dant. de Leg.178 a,Pœna uiolatæ religionis iustam recusationem non habet.

RECVSO,*as*.refuto,abnuo,recusationẽ habeo, defugio, refugio,aspernor, repudio, reijcio, nego, deprecor, tergiuersor,abhorreo,deuito,reclamo,grauor. de Or.120 a,Nihil tibi à me postulanti recusabo.I.V.264 b,Seruilius & recusare & deprecari. Attic.285 a, Nisi fortè non de seruitute,sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis. pro Pl.259 b, Nihil de pœna recusabo.Of.72 a,Sententiam ne diceret,recusauit.pro Mil.121 a,Non recuso,non abnuo.Or.200 a,Rogatus & recusans hoc feci.Item:Nõ recuso,quin causam haud dico quare,&c.At.237 b,Ea conditione nati sumus,ut nihil quod homini accidere possit,recusare debeamus.

REDAMO,*as*.de Am.105 b,Animus uirtute præditus qui uel amare,uel (ut dicam) redamare possit.

REDARGVO,*ui*.coarguo,reuinco. Att.88 a,Quis nõ dixit, Εὐριπίδην ab Alcibiade deiectũ esse in mare, redarguit Eratosthenes.de Or.136 a,Si nostra facilius probari,quàm illa redargui possunt. de N. 78 a, Improborum prosperitates redarguunt uim omnem deorum.de Orat.133 b,Idq; Scaurus tenuitate Magij redarguebat. pro Do.217 a, Atq; in hoc inconstantiam redarguo tuam,qui, &c. pro Clu.30 b,Redargue me si mentior,&c. de Ar.255 a,In quo fallebat multos, quòd eum nemo redarguebat. de Vn.196 a, & ad Her. 32 b, Oratio quæ neq; redargui, neq; conuinci possit. de Fin.76 a,Poterat autem impune,quis enim redargueret? Tus.176 a, Nosq; ipsos redargui refelliq; patiamur. Par.232 b, In reprehendendo redarguere contraria.

REDDO,*dis*. restituo,refero,affero,do,efficio,præsto,persoluo,remunero,probo. Att.265 a,Is mihi H-S. XIIII. non reddit,quæ dedit eius filio mutuo. de Fat.140 b, Mutuari aliquid ab aliquo,& ei uicissim reddere aliquid aliud. de Cla. 166 a,Off.10 b,Att.207 b,Hesiodus eadem mensura reddere iubet,qua acceperis,aut etiam cumulatiore si possis.Posts. 204 a,Qui deniq; nosmetipsos nobis reddidistis. de Fin.77 a, Eiq; nihil opinanti uiri mandatum exposuit, hæreditatéq; reddidit. I.V.217 a,Illo tẽpore Segestanis hæc ipsa Diana redditur,reportatur Segestam. & At.132 b,Pecuniam Domitio non esse redditam.pro Sex.R.41 a,Suum cuiq; honorem & gradum reddere.in Vat.30 b,Quod quidem ego tibi reddo tuum.nam,&c. Anteq.192 b,Vitam uobis datam repeto,ut reddatis. pro Syll.183 b, Sed etiamsi quid ab omnibus mihi conceditur,id reddo ac remitto. pro Qu.13 a,Cui neq; iudicium redditum est usitatum. de Clar.188 b, Perge Pomponi de Cæsare, & redde quæ restant Offi.47 b,Pecuniam reddere.Gratiam referre.pro Pl.178 b,Reddere uitam pro repub. de N.64 b, Omnium rerum ratio reddenda est. de Diu.121 a, Chrysippus naturalem rationem omnium reddit.& Tusc.156 a,Reddere rationem sententiæ suæ. Orat. 212 b,Siue paribus paria redduntur, siue opponuntur contraria. de Cla.193 a,Hortẽsius,quæ secum commentatus esset,ea sine scripto uerbis eisdem reddebat.de Or.97 b,Cum ea,quæ legerem Græcè,Latinè redderem.Att.11 a,Puer tuus mihi literas abs te reddidit.& Ep.18 a,Literas à te mihi stator tuus reddidit. Att.70 a, Fessulanus literas tuas mihi dedit. & 29 a, O suaues epistolas tuas uno tempore mihi datas duas. Att.143 b,Eo serius ad epistolã tuam redditæ sunt literæ meæ. ad Brut. 90 b , Literæ mihi in senatu redditæ sunt à Lentulo nostro. pro Do.227 b , Omnem locum,quò adis,exilij simillimum reddis. At.56 a,Clodius omnes Catilinas Sicinios q; reddidit. I.V.125 b , Domum exornatam & instructam iste reddidit nudam & inanem.pro S.R.35 b,Cupiditas reddit homines cæcos. Att.152 b, Nam me hebetem molestiæ reddiderunt. & de Cla.168 a,Hic orationem mollem reddidit.de Or.109 b,Reddere memoriam alicuius immortalem.At.280 a,Vt charitas liberorum amicitiores reip. parentes redderet. pro Cec.290 a, Reddere aliquem placidum ac mollem. Anteq.196 b.Pompeius hostes reddidit paratos.Ep.54 b,Reddere aliquem ferociorem. & 142 b,Reddere aliquẽ ociosum. pro Cl.32 a, Reddere aliquem iratum alicui.& Att.22 a,Quid si etiam Cæsarem reddo meliorem? & 24 b,Mihi placet ea,quæ malè empta sunt,reddi.& 277 a, Cũ has ad te scriberẽ literas , ab Satrio legato C. Trebonij reddita est mihi epistola. Qu.Fr.293 b,Cogebantur Syllani homines,quæ per uim & metum abstulerãt,reddere. & 294 a,Illi quibus imperium ita datum est, ut redderent. in Ant. 264 a,O fortunata mors,quæ naturæ debita,pro patria est potissimum reddita.I.A.212 b,Vt populum Romanum metu uacuum nostra uigilia redderemus.& 221 b,Reddita est ei tum à maioribus statua pro uita.

REDEMPTIO,*onis*. conductio.I.V.68 a,Redemptio est huius iudicij facta grandi pecunia.de Pro.71 a,Publicanos temeritate redemptionis penè esse euersos.

REDEMPTOR,*oris*.dicitur,siue operis faciendi,siue uectigalium conductor,qui & manceps à Cic.dicitur.in An.224 a,Qu.F.309 b, Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui. de D.118 a, Redemptor qui columnam illam de Torquato conduxerat faciendam. de In.74 a, Nisi ad sacrificiũ quoddam redemptor hostias præbuisset.

REDEO,*is*. reuenio,reuerto uel reuertor,me recipio. Attic, 206 b,Ad quos dies rediturus sim,scribam ad te.& pro Qu. 10 b,Statim ut Romã redijt,&c.pro Mur.130 a,Redire uiam & inire uiam apud Iurisconsultos.Post.220 a,Vt ad illam diem res cum redisset,rogarentur,&c. pro S.R.39 a, Hæc bona in tabulas publicas nullas redierunt. Epist. 7 a , Redeo ad illud quod initiò scripsi. pro Cec.293 a, Vt ad priuatas res redeã, de In.60 a,Ita in memoriam redibit auditor. & pro Qu.19 a,Discedens in memoriam redijt Quintius, quo die,&c. de Prou.73 a,Redire in gratiam cum aliquo. At.99 b,Atq; hæc de rebus forensibus,redeamus domum.

REDHIBEO,*bes*. quasi retrò habeo.Off.70 b,In mancipio uendendo ea uitia dicenda sunt: quæ nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili.

REDIGO,*gis*.est ui quadam recipere,adducere,seu pertrahere.I.A.193 b,194 a,Maiores nostri bellicosissimas gentes , in deditionem huius imperij redegerunt. Off 67 b, C.Marius Iugurtham redegit in suam potestatem.& pro H.152 a,Prædones redactos esse omnes in potestatẽ.& cont.Rul.81 a,Redigere aliquem in suã ditionem & potestatem. in An.203 b, & pro Cl.50 a,Cæsar equites in suam potestatem redegit.I. V.115 a,Redigere omnia in suam potestatem.Epi.192 a,Redigere uectigalia in suam potestatem. pro Corn.59 a,Populi quos subegimus,atq; in ditionem nostram redegimus.

REDIGERE. colligere,contrahere,reuocare,reducere,deducere.in Ant.248 a,Decreuistis rantam pecuniam Põpeio, quantam ex bonis patrijs in prædæ dissipatione inimicus uictor redegisset. I.V. 63 b, Redigere pecuniã ex bonis uenditis. & cont.Rul.86 a,Redigere pecuniam ex uectigalibus. pro R.P.128 b,De pecunia ex bonis redigenda. At.99 b,Scripsi etiam ad eum,me quicquid posset nummorum ad apparatum sperati triumphi ad te redacturũ.de Aru.253 b,Quæsturamq; illam maximè fœcũdam atq; uberem in totum ad se redegit. in Var.186 b,Cur omnis copia frumenti penes istum esset redacta. de Orat.100 b , Nihil est quod ad artem redigi possit,nisi,&c.& 121 b,Ius ciuile ad artem facilè redigi posse.Orat.217 a,Redigere sententias in quadrum numerumq;.ad Her.19 a,Redigere inuenta in ordinem.ad Heren. 24 a,Qui omnia in arte scribenda redigit in singulas rationes præceptionis.Or.197 b,Quicquid est de quo ratione & uia disputetur , id est ad ultimam sui generis formam speciemq; redigendum.I.V.118 a,Bona uerbo redigenda, re dispertienda.Ep.11 b,Quidq; sibi is de me recepisset,in memoriam redegit. I.A.163 b , Quid autem tibi uenit in mentem, redigere in memoriam nostram,te domi P.Lentuli esse educatum! & 196 b,Si hoc genus in unum redigatur.pro Marc. 132 b,Nobilissima familia iam ad paucos redacta.

REDIMICVLVM,*i*.L.Mitra.I.V.164 b,Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat.

REDIMIRI. ornari.Tus.199 b,Incendes odores? & sertis redimiri iubebis & rosa?

REDIMITVS,*a, um*. ornatus,coronatus. I.C.106 b,Sertis redimiti,unguentis obliti. de Somn.129 b,Terra quasi quibusdam redimita & circundata cingulis.

REDIMO,*mis*. emo,recupero,conduco.I.V.140 a,Hæc uerò quæ uel uita redimi rectè possent, pecunia æstimare noqueo.I.A.248 a,Pompeio sua domus patebit,eamq; non minoris quàm emit Antonius,redimet, redimet inquam, Cn. Põpeij domũ filius. ad Her.18 a,Re uilissima & paruamaximam redemit.pro Sest.18 a,Qui rex illo anno nõ aut emendũ sibi,quod non habebat , aut redimẽdum quod habebat, arbitrabatur. Epi.27 b.Ego calamitatẽ à rep.meis priuatis incõmodis libentissimè redemissem. pro Syl.163 a, Ego uitã omniũ ciuiũ, &c. quinq; hominũ perditorũ pœna redemi. & pro Mil.118 b,Qui pecunia se palàm iudicib.redemerat.& Ep.147 b,Redimere culpam.pro Qu.R.51 b,Roscium suas non societatis lites redemisse. I.V.238 b,Damnatorum uitã à prætore redimi. Officior.44 a,& I.V.254 a, Redimere captos à prædonibus. & Officior. 46 a , Redimere captos è seruitute.& ad Her.16 b,Redimere captiuos ab hostibus.de Clar.172 a,Qui pecuaria ea P.Cornelio L.Mummio censoribus redemisset. Att.178 b,Redimere fundum.& Qu.Frat.296 b,Publica malè redempta.de Inuen.74 a,Redimere hostias.Attic.12 b,Rem illam redempram esse à iudicibus confitentur.pro Qu.Rosc.50 b,Roscius societatis non suas lites redemit, cum, &c.

REDINTEGRATIO,*onis*.renouatio,iteratio.Anteq.194 b , Quid ego improborum facta renouem oratione , ut redintegratione illius cõiurationis animos uulnerẽ uestros? & ad

& ad Her.33 a, Vehementer audi torem commouet eiusdem redintegratio uerbi.

REDINTEGRO,*as*.renouo.de In.60 a, Ita per breuẽ comparationẽ,auditoris memoria & de co nfirmatione,& de reprehẽsione redintegrabitur.ib.b,Vt memoria nõ oratio renouata uideatur.ad He.15 a,Vt renouetur,nõ redintegretur oratio.& 33 a, Interpretatio est,quæ nõ iterans idẽ redintegrat uerbũ, sed commutat.Ep.172 a, Redintegrare bellum.

REDITIO,*nis*.I.V.79 a, Celeritas reditionis: id est,reditus.

REDITVS,*tus*.reditio,reuersio.de Cl.185 a, Inter perfectionem & reditum L.Syllæ. & At. 256 b, Reditu uel potius reuersione. pro Cl. 42 a, Sic hominib.iniuria notatis neq; ad honorem aditus,neq; in curiam reditus esset.de Som.127 a, Solis anfractus aditus reditusq;.de Arusp. 256 a, Quid existimatis eum,si reditus ei gratiæ patuerit,esse facturum ? & At.24 b, Cum Cæsare reditus in gratiam. Att. 240 b, Quis porrò noster itus,reditus,incessus inter eos?

REDIVIVVS, *a,um*.quod ex uetusto renouatur,& in uitam ex morte reuocatur.in V.106 a, Rediuiua sibi habeto, quasi quicquam rediuiui ex illo opere tolleretur, ac non totum opus ex rediuiuis constitueretur.bis.

REDOLEO,*les*.oleo.I.A.172 b, Antonius uomens frustis esculentis uinum redolẽtibus,totum trib unal implcuit. pro Sest.7 b,Quòd ita domus fumabat, ut multa eius sermonis indicia redolerent.aliter,redoleret.pro Cæl.47 b,Nihil igitur illa uicinitas redolet?Or.118 b, Definitio genere ipso do ctrinam redolet. de Cl.171 b,Oratio redolens antiquitatem. de Cla.191 b,Mihi ex illius orationibus redolere ipsæ Athenæ uidentur.

REDVCO,*cis*.restituo,redigo,reporto.)(.Eijcio.Post.200 a, pro Quin.11 a,Curat ut seruus domum reducatur ad Quintium. & Off. 69 a, Hunc Fabricius reducendum curauit ad Pyrrhum. Ac.39 a, Satis eum longo interuallo ad suam uillam reduximus.Qu.F.311 a, Crassum Cos. è senatu domum reduxi. At.11 b, Reduci domum.)(. Deduci domo. Att.58 b, Philoxenus reduci in carcerẽ maluit. I.A. 219 b, Aliquem in cubiculum admittere & reducere.pro R.P. 125 b, Tu Gabiniũ ut regẽ reduceret , impulisti.& ib.Reduci in gratiã cum aliquo. Q.F.306 b, Cum multitudine regẽ reduci periculosum reip.uidetur. At.150 b, Ab eo patriæ proditores ab exilio reductos esse.in Sal. 174 b, Qui exules reduxit. Post.210 b,Reduci in patriam.ib.Reduci ab exilio. &I.A.157 b, & 162 a,Reducere aliquem de exilio.& Ep.2 b,& 3 a, pro D. 216 b, Senatus authoritas mecum simul reducta uidetur.At.123 a, Aliquos distractos rursus in pristinam concordiam reduce re.ad He.20 a,Et uox reducitur in quendam sonum æquabilem.pro Cl.38 b, Reges ab aliquo in gratiam reductos esse. Post.202 b, Aliqua medicina reducere aliquem ad salutem. ad Her.15 a,Vt auditor,si memoriæ mandauerit,ad id quod ipse meminerit reducatur. de In. 60 b, Reducere aliquid in memoriam.

REDVCTIO,*onis*.Ep.6 b.

REDVCTVS,*a,um*.pro R. P. 130 a, Possum excitare multos reductos testes liberalitatis tuæ.

REDVNDANTIA,*tiæ*.profluẽtia.Orat.106 b,Ipsa illa pro Roscio iuuenilis redundantia multa habet attenuata,quædam etiam paulo hilariora.

REDVNDO,*as*.supero,superfluo,effluo.I.V.205 b,Crux ciuis Roma.sanguine redundauit.I.C.116 a,Omnis hic locus aceruis corporũ,& ciuium sanguine redundauit.& Tusc.213 b,Cum pituita redundat, aut bilis in corpore. de D. 100 b, Si lacus Albanus redundaret,isq; in mare fluxisset,Romam peritura.&122 b,Reprimere lacum redundantẽ.& 101 a,pro Sest. 13 a, Quorũ hodie copia redundans uolitat ædib. pro Cor.66 b, Vt aliqui sermones inuidorũ etiam ad aures uestras permanarent,& in iudicio ipso redundarẽt.de Cl. 169 a,Asiatici parum pressi & nimis redundantes. de Cl. 394 b, Is redundantes nos & superfluentes iuuenili quadã dicendi licentia represit.de Or.129 a, Tota illa defensio redundauit hilaritate quadam & ioco.& de Fi.127 a, Redũdat oratio. Ep.41 a, Cum tu omnib. ornamentis redundares. & ad Her.40 a,Vrbs redundat militib.de Or.116 a,Verba efferuescentia & paulo nimiũ redundantia.& ib.In uerborũ definitionib.neq; abesse quicquã debet,neq; redundare.&Or. 207 b,Vt nihil neq; prætermittatur,neq; redũdet. I.V.182 b, Quod redundaret de nostro frumẽtario quæstu.Part.231 b, Redundare.)(.Non cõplere quod proposueris. de N. 231 a, Tuus deus nõ digito uno redũdat, sed capite & cæteris membris. de N.46 a,Aqua conglobatur undiq; æqualiter,neque redundat usquã,neq; effunditur.de Or.86 b,Ex rerũ cognitione efflorescat & redundet oportet oratio.I.V.96 b,Hinc illæ extraordinariæ pecuniæ redundarũt. de Pro.75 a, Nationes,quæ numero hominum & multitudine poterant in prouincias nostras redundare, ab eodẽ partim recisæ sunt, partim repressæ.de Or.85 a, Fluctus qui à cõmuni peste depulsi in nosmetipsos redundarũt.I.C.103 a, Vereor ne quid parricida ciuiũ interfecto,inuidiæ mihi in posterũtatem redundet.pro Cæl.49 b,Serui ad quos aliquantũ etiã ex quotidianis sumptib.ac luxuria redũdet.pro Mur.144,Sed quid fiet,si hæc elapsa de manib.nostris,in eũ annũ, qui cõsequitur,redundarint?pro Syl. 172 a, Si ex hoc tãto in omnes beneficio,nullũ in me periculũ redundabit.pro Do.227 a, Sed prospexistis ne qua in nos popularis aliquãdo inuidia redundaret.de Or.144 a,Neq; in Antonio defuit hic ornatus orationis,neq; in Crasso redũdauit.Q.F.328 a,Hoc bonum mihi nũc deniq; redũdat.I.P. 84 b, Capua splẽdidissimorũ hominũ multitudine redundat.de Am.110 b,Erũpunt sæpe uitia nostra in alios,quorũ tamen ad uos redũdat infamia: id est,redit.Par.125 b, Ex meo tenui uectigali aliquid etiam redundat.pro R.P.124 a,Non igitur reus ex ea causa quæ iudicata est,redundat Posthumus.pro Lig.138 b,Vel quòd laudem adolescentis propinqui existimo etiam ad meum fructum redundare.pro Lig.139 b,Acerbissimo luctu redundaret ista uictoria.

REDVVIA,*æ*.ulcus est digitorũ,&morbus,cum recedit ab ungue caruncula magno dolore, *παρωνυχία* (inquit Celsus) Græci appellant.pro S.R.39 b,Intelligo me errare,qui cum capiti S.R.mederi debeam,reduuiam curem.

REDVX,*cis*. qui ex aliquo periculo, aut ab exilio reuocatur. pro Mil.121 b, Quid me reducẽ esse uoluisti. Ter.120 b, Qui ab orco mortuum me reducem in lucem feceris?

REFECTVS,*a,um*.reconcinnatus. Att.252 b, *ἀγχίνους* crebris locis incultus & refectus.

REFELLO,*lis*.redarguo.de Or.92 a,Ea Menedemi exẽplis magis quã argumẽtis conabatur refellere.de Or.92 b, Vt id quod intẽderemus confirmare, & id quod cõtrà diceretur, refellere possemus.Tusc.176 a,Nosq; ipsos redargui refelliq; patiamur.& ibi.Et refellere sine pertinacia,& refelli sine iracundia parati sumus.de Fi.81 b,Ita enim uiuũt quidã,ut eorum uita refellatur oratio. Itẽ: Oratio refellitur morib. de D.119 a, Nũ ergo opus est ad hæc refellenda Carneade? de D.229 a,Chaldæorũ prædicta quotidie re & euẽtis refelluntur.pro Li.239 b,Refellere & coarguere mendaciũ alicuius. & At.187 b,Sed tu me *συμπεριφωνεῖς* refelleras.Or.109 b, Nullius memoriam iam refellente.

REFERCIO,*cis*.repleo.de N.9 a,Heraclides puerilib.fabulis referfit libros. & 38 b, Poetæ hominũ uitã superstitione omni referserunt. & pro R.P. 129 a, Cõplures aures referfit his sermonib.Tu.176 a,Eadẽ enim dicũtur à multis,ex quo libris omnia referserunt. & de Or. 98 a, Perfice ut Crassus, quæ coarctauit & peranguste referfit, in oratione sua dilatet nobis atq; explicet.pro Sest.20 a,Corporibus ciuiũ Tyberim repleri,cloacas referciri.

REFERO,*fers*.retrofero,reddo, renuncio, reuoco. Att.122 a, Epistolam ad me referri uolo.&ibi. Eam mihi curares referendam.Ep.198 b,Auster aduersus maximo flatu me ad tribules tuos retulit.& At. 282 b, Auster me in Italiam retulit. I.P.91 a,Non ut redire ex Macedonia nobilis imperator,sed ut mortuus infamis referri uideretur.de D.91 b,Is pateram retulit:id est, restituit. At.246 a, Itaq; me referunt pedes in Tusculanum.pro Deiot.148 a,Misit qui rumores Africanos exciperent,& celeriter ad se referrent.Ep.11 b,Certorum hominum quos iam debes suspicari sermones referebãtur ad me.de Cl.193 a,Hortensius nullo referente, omnia aduersa riorum dicta memineratiid est,nullo subijciente.pro Fl.156 b,Iste iterum Romam se retulit.Q.Fr.298 a,b, Vocem ex Asia usq; Romam referri.pro Fl.146 a,L.Flaccus ueterem Valeriæ gentis in liberanda patria laudem propè quingentesimo anno retulit:id est,reuocauit.in V.65 b,Cõsuetudo longo interuallo repetita atq; relata.& ib.Hoc institutũ referri ac renouari molestè ferũt.& 79 a, pro D.228 b, Referre rẽ iudicatam:id est, reuocare & renouare iudiciũ. pro Pl. 267 b,Reijcere iudices.)(. Referre iudices:id est, reuocare & asciscere.pro Cl.35 b,Te id quod tum explosum est,nunc retulisse miror.pro S.R.56 b,Isti pro re certa,spem falsam domum retulerunt.I.A.24 a,Referre pedem.Par.116 b,Referre opus in apertum:id est,edere. Of.200 b, Vt extrema referãt eundem in cadendo sonum:id est,reddant.

REFERRE animum,oculos,&c. de Or.156 b,Referre nũc animũ ad hominum figurã,&c.& 85 a,Referre animũ ad studia.& Ep.9 a,& 16 b, Referre se ad studia literarum. pro Q. 8 b,Referre oculos & animum ad aliquem.de Pro.77 a, Referre aspectum aliquò.de Or.119 a, Vt simul ac posita sit causa,habeant quò se referant.pro S. R.26 a, Age nunc refer animum sis ad ueritatem,& considera,&c.

REFERRE quasi in finem,uel ad finem aliquid,& alia quædã.de Or.96 b,Quò quidq; referendum, & quò intuẽdum. ad Br.288 b,Omnes meæ curæ ad te referuntur & in te consumun-

sumuntur. I. A.228 b, Vt omnia consilia atq; facta nostra ad uirtutem atq; dignitatem referamus?I.A.227 a,Omniaq; ad eorũ uoluntatem dicta factaq; nostra referantur.de Or.117 b,Referre omnia ad utilitatem suam, & omnia facere causa sua.in A.223 a,Leges ad facilitatem æquitatemq; referri.de Or. 104 a, Referre omnia ad uoluptatẽ corporis dolorémque. de Fat.341 a,Cũ fine fato ratio omnium rerum ad fortunã naturamq; referatur. de Leg.156 b, In historia pleraq; ad ueritatẽ,in poemate ad delectationẽ referuntur.Offi.44 a,Modusq; adhibeatur,isq; referatur ad facultates. Of.11 a, Vulgaris liberalitas referenda est ad illum finem,nihilominus ut ipsi luceat.Of.7 a,Referri enim decet ad ea quę proposui in principio fundamẽta iustitię.de Cl.184 b,EodẽQ. Cæpionem referrẽ,nisi,&c. à senatu dissedisset:id est,his ad numerarẽ.pro Deio.145 a,Tuũ est Cæsar,qui p multis sæpe dixisti,quid nũc mihi animi sit,ad te ipsum referre,quo facilius,&c.id est,de re coniecturã facere.Ep.72 b,Quę cura nõ cũ illis cõmunicabitur,sed ad te ipsum propriè referetur.

REFERRE.respondere.pro Cc.301 a,Hoc ego non ad meã defensionem attuli, sed illorum defensioni retuli.& ib. At ego tibi refero,si,&c.id est,respõdeo.& de Fa.146 a,pro Q. 7 b, Quid autem à nobis refertur: id est,respondetur. Post. 203 a,Mihi in sententia simpliciter referẽda fides non deerit.

REFERRE gratiam. At.253 a,Referes igitur ei plurimam salutem. de Cl. 184 a, Referre gratiam alicui. & de Or.144 a, Referre alicui debitam ac meritam gratiam. pro Cor.67 a, Quorum precibus munus hoc meritum huic,& ut à principio dixi,iustam & debitam gratiam refero.

REFERRE aliquid in commentarium, referre aliquem in reos:id est,perscribere.referre aliquem in deos,uel in numerum,uel numero deorum.de Cl.172 b,Quam orationem in origines suas retulit.de Or.102 b,Illa quæ in commentariũ meum retuli. Ep. 263 a, Referre epistolas in uolumina.I.V. 258 a, Referre aliquem absentem in reos. pro S.R.23 a, Eius fide factum est,ut hic potius uiuus in reos,quàm occisus in proscriptos referretur.de Nat.8 a,Referre aliquem in deorum numero.& ibi.9 a, Reponere aliquem in deos.de Nat. 9 a,Heraclides cœlum & terram refert in deos.

REFERO,cũ ad rationes accepti & expensi refertur. in Ver. 106 b, Negabat opus in acceptum referre posse. pro Qu.R. 45 b,Referre nomina in codicem accepti & expensi.pro Fl. 155 b, Cum illã pecuniam nominatim Flacco datam referrent.& ibi.Cum operi publico referunt,& in ędem sacram faciendam perscribunt.in Ver.96 a,Referre rationes ad ærarium.& in P.62 b,& contra Rul.78 a,Quid relatum,quid refiduum sit.Atti.83 a, Quid uos?quantum, inquam,debetis? Respondent,CC.refero ad Scaptiũ.de Opt.244 b, Ne quis corona donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset.pro Syll.175 a,Cum scirem ita iudicium in tabulas publicas relatum. in A.168 a,Ego amplius H-S. ducenties acceptum hæreditatibus retuli. in A. 156 b, Nisi fortè si quid memorię causa retulit in libellum,id numerabitur in actis. pro Flac.160 a,Referre in tabulas, quodcunq; commodum est, & inferre rationes falsas.de N.77 b, Virtutem nemo unquam deo acceptam retulit.

REFERRE de re aliqua ad aliquem:id est,in consultationẽ ponere, siue ut de ea deliberetur proponere,deferre.de Or. 105 b,Referre ad aliquẽ de aliqua re.& ad Bru.288 b, Quæsiuitq; qua de re ad Crassum retulisset.Itẽ:At illa retulit quę siuitq;,&c.I.V.201 b,Ideo Claudius retulit,ut Verres posset auferre. de D.138 a,Referre & deferre aliquid ad interpretem.pro Dom.139 b,Referre & deferre ad senatũ.& 240 b, Cassius de fano Concordiæ dedicãdo ad senatum retulit. At.253 a,Qui cũ ei præscriptũ esset,ne quid sine Sestij nostri sententia ageret,neq; ad illũ neq; ad quenquã nostrũm retulit.de Or.155 a, Vt de omni re ad eos referretur. Post.100 b, P.Lentulus de soleni religione retulit. ad B.91 b,Si tuis placuisset de his literis referri. pro D. 213 b,Pluribus de rebus uno sortitu retulisti. I.C.107 a,Rẽ omnẽ ad patres conscriptos retuli. de Diu.110 b, Ad sapientes hęc,non ad diuinos referri solẽt.& 105 b,De rebus obscuris & incertis ad Apollionẽ cęnseo referendum. de D.87 a, Cum uicini omnes ad unũ de rebus suis referrẽt, erat in magno honore & gloria.

REFERRE cum aliquo:id est,conferre.At.38 b,Referre cum aliquo. & Ep.113 a, Introductus Vectius, primò negabat se unquam cũ Curione retulisse. Item, Forsitan cum locupletiore referam.

REFERRE. pro opponere, comparare,reddere.Ora.101 b, Referre paria paribus,aduersa contrarijs.de Or.162 a,Quæ paribus paria redduntur.L. Oppono,& Par.

REFERT,*bat.* interest,ad rem pertinet,ad rem est.Att.278 a, Tua istuc refert maximè.ex Plauto.Ep.76 a, Non adscripsi quod tua nihil referebat. in P. 87 b, Nihil enim mea refert, utrũ tu, &c.an amici tui,&c. Att.288 a, Quid autem nostra refert,uictũ esse Antoniũ?si,&c. Tusc.165 a,Ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint. At.222 b,Magni refert,hic quid uelit.Qu.F.293 b,Parui refert ita fieri,nisi,&c. ad Her. 7 a,pro Pomp. 7 a, Illud parui refert, uos uectigalia postea recuperare. Qu. de Pet.211 b, Quæ si significãt uoluntatem esse abditam,parui refert patêre ostium. Ep.65 b, Sed quanti id refert?si tamen accidit.de Cl.174 b, Nihil refert uidere quid dicẽdum sit,nisi,&c. de Fi.146 a,Tantum refert,quàm magna dicam.I.A.166 a, Quid refert utrum uoluerim fieri, an gaudeam factum? de D. 121 a, Quasi uerò referat, quod fieri potest, quàm id sæpe fiat.& 123 a, Aues pascantur nécne,quid refert. de D.129 a, Fac in puero referre,ex qua affectione cœli primùm spiritum duxerit.& 130 b Fac dare deos quid refert,si accipere non possumus.pro Fl.150 b,Quid refert igitur tanto pòst feceris, an omnino non feceris. de Or.162 a,Refert etiam qui audiunt,senatus an populus.pro Cæl.49 b,At quib.seruis,refert enim magnopere id ipsum. Ep.120 b,Ne dicaris, aliquid, quod referret scire,reticuisse. de Nat.17 a, Quid refert,id est,nihil refert.Nihil ad rẽ pertinet,utrum,&c.Or.218 a, Nihil ad rem est,postrema quàm longa sit.Ora.218 a,Nihil ad rem est,illud sit an non.

REFERTVS,*a,um.* confertus,plenus.I.V.229 b,Ornamentis fanorum domus plena,uillæ referte.& 194 a, Tum refertius erit ærarium populi Ro.quàm unquam fuit,&c.de Ora. 98 a,Locuples & referta domus.Att.124 b,Vrbem refertam esse optimatium audio.de Or.121 b, Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit.pro R.P.125 a,Mare refertum prædonum. in P.81 b, Palatium erat ciuitate omni Italia cuncta refertum.pro Pom.8 a, Domicilia regis omnibus rebus ornata atq; referta.& Pom.14 b,Insula referta diuitijs. Or. 210 a, Doctissimis hominibus domus referta est. Tusc.223 a, Xerxes refertus omnibus præmijs donisq; fortunæ.& 246 a,Vita undiq; bonis referta. pro Mur.128 b,Asia ista referta, & eadem delicata.Tusc.199 b.

REFERVEO,*es.* referuesco. pro Q.R.47 b,Sic referuens falsum crimen in purissimam uitam collatum, statim concidit,& extinguitur.de Cl.194 b, Contentio nimia uocis reciderat,& quasi referuerat oratio.

REFERVESCO,*scis.* recalesco.de D.90 a,Sanguis è patera fusus,qui cum terram attigisset,referuescere uideretur.

REFICIO,*cis.* recreor,restituo. At.103 b, Tyronis reficiendi spes est in M.Curio.& Ep.107 b,Ego hîc cogito commorari,quoad me reficiam.& Or.206 a,Reficere seipsum.& Att. 189 b, Reficere uolnus. I.V. 224 b, Ad ea quæ dicturus sum, reficite uos quæso iudices per deos immortales. pro Mu. 144 a,Nihil est iam unde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus. pro Sest. 6 a, Colligere & reficere naufragium.pro Arch.157 b, Hic homo suppeditat nobis, ubi & animus ex hoc forensi strepitu reficiatur, & aures conuicio defessæ cõquiescant.pro Pl.259 a,Conspectus consessiusq; uester reficit& recreat mentem meam.in V.105 a,Locatur opus quod ex mea pecunia reficiatur, ego me refecturum esse dico. & pro Fl. 155 b, Reficere ædem sacrã Top.222 a,Reficere ædes, quæ uitium fecerunt. de Opt. 244 b, Demosthenes muros refecit pecunia sua. pro Pl.268 a, Reficere suam tribum suis necessarijs:id est,cõciliare. Q.F.317 b,Ego in Arpinati summa cum amœnitate fluminis me refeci.de Se.84 a,Tantum cibi & potionis adhibendum,ut reficiantur uires, non opprimantur.& de Am.113 b, Lex C.Papyrij de tribun.pl.reficiendis.pro Mil.101 b,Sed me recreat & reficit Cn.Pompeij sapientissimi uiri consilium. Par.124 b, Nunquam eris dives, antequam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur,ut ex eo tueri sex legiones possis.

REFIGO,*gis.* euello,rescindo,infringo. Ep.183 b, Cuius æra refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. in A. 246 b, Acta Antonij rescidistis, leges refixistis. I.A.242 b,Num figantur rursus hæ tabulę,quas uos decretis uestris refixistis.

REFLATVS,*tus.* contrarius uentus.Attic.186 a,Naues delatas in Vticam reflatu.

REFLECTO,*ctis.* reuocare,sedare.pro Syl.375 b, Animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam,reuoco ipse & reflecto.de Or.89 b,Causę quib.incitantur aut reflectũtur.

REFLEXVS,*a,um.* retrò conuersus,uel inflexus. de N.47 a, Obstipum caput,& tereti ceruice reflexum.ex Arato.

REFLO,*as.* contrà flo. Tusc.174 a,Si enim reflantibus uentis reijciemur,tamen eodem paulo tardius referemur. Off. 36 b,Cum fortuna restauit,affligimur.& ib.Cũ prospero flatu fortunæ utimur. Att.96 b, Et si Etesiæ ualde reflauerint.

REFORMIDATIO,*onis.* formido,metus.Par.230 b.

REFORMIDO,*as.* refugio. pro S.R.32 b,Caesiani iudices, quorum etiam nuncij,quibus causa dicenda est,nomen reformidant.Tu.245 a, Qui imbecillius horrent dolorem,& reformidãt.pro Cęl.40 a,Huius amicitię crimen nõ reformido.

mido. I. A. 212 b, Sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. & 259 b, Refugit animus, eaq; reformidat dicere, quæ, &c. I.V.249 b, Tamen homines maritimos non planè reformidat. & pro Lig.138 a, Tuſ.172 a, Sed ita retracta ſunt quędam, ut ea fugiat & reformidet oratio. ad Her.29 b, Reformidare aduerſos.

REFRACTORIOLVS, *a, um.* concertatorius. Attic.21 a. L.Iudicialis.

REFRAGOR, *aris.* aduerſor. I.A.235 a, Sed de hoc quidem hactenus, ne refragari homini amiciſſimo uidear. pro Mu.135 a, Sed tota illa lex petitioni tuæ refragata eſt.

REFRENO, *as.* reprimo, comprimo, cohibeo, coerceo, circumſcribo, retardo, contineo, reuoco, reflecto, reijcio, contraho, ſedo, debilito, edomo, moderor, tempero, remitto, teneo, reſtinguo. contra Rul.77 a, O libidinem refrenandã. & Par.122 a, Refrenet prius libidines, iracundiam teneat, coerceat auaritiam. I.A. 231 a, Brutus Antonium inuadentem in Aſiã à progreſſu arcuit, à reditu refrenauit. pro Cæl.53 b, Sẽper magno ingenio adoleſcẽtes refrenãdi potius gloria, quàm incitandi ſunt. de D.109 a, Iuuẽtus hîc morib. ita prolapſa eſt, ut omnium opibus refrenanda atq; coercenda ſit.

REFRICO, *as.* retracto, quaſi renouo & reuoco. Ep.73 a, Vereor ne refricem meis literis deſiderium ac dolorem tuum. pro Syl.170 b, Cum ciuium cædes uerſari ante oculos atq; animum memoria refricare cœperat. Anteq.194 a, Nã quid ego improborum facta renouem oratione, ut redintegratione illius cõiurationis animos uulnerem ueſtros? I.P.97 a, Sic tuis ſceleribus reip. præterita facta refricabis. I.A.187 a, Cum illam pulcherrimi facti memoriã refricat. pro Cæl. 52 b, Vt illa uetus fabula refricaretur, idcirco Caſerni eſt cauſa eſt renouata. cont. Rul. 88 a, Ne refricare obductam iam reip. cicatricem uiderer. pro Fl.157 b, Cum illud uulnus dicendo refricuiſſet. Attic.76 a, Appij uulnera non refrico, ſed apparent, nec occuli poſſunt. de Or.127 a, Eorum dolorem qui lugebant ſuos, oratione refricabam. Atti.102 a, Hæc me refricant. & 169 b, Crebrò refricat lippitudo.

REFRIGERATIO, *onis.* de Sen.86 b, Refrigeratio in æſtate, & uiciſsim in hyeme, aut ſol aut ignis hybernus.

REFRIGERO, *as.*)(.Calefacio. pro Q.R.47 a, Ignis in aquã coniectus continuò reſtinguitur & refrigeratur. & Ep. 65 b, Me frigus Dalmaticum, quod illinc eiecit, etiam hic refrigeraũit. de Nat.7 a, Membra partim ardentia, partim refrigerata, dicenda ſunt. & 30 b, Refrigerato & extincto calore occidimus ipſi & extinguimur. de N.49 b, Stella Saturni refrigerat, Martis incendit. in V.72 a, Defeſſa & refrifierata ac cuſatione. Ep.36 b, Refrigerato iam ſermone hominum. de Sen.80 a, Vmbris aquis 'ue refrigerari: id eſt, recreari.

REFRIGESCO, *ſcis.* refrigeror, deferueſco. in An.200 a, Tetetur interea tempus, belli apparatus refrigeſcent. pro Pla. 270 b, Illud uerò crimen de nummis, quos, &c. caluit re recenti, nunc in cauſa refrixit. Att.18 a, Sed hæc res tota interpellata bello refrixerat. Ep.131 b, Vnum uereor ne haſta Cęſaris refrixerit. & 253 b, Cum Romæ à iudicijs forum refrixerit. & 67 b, Memmius planè refrixerat. de D.126 b, Cæteris uerò in locis ſortes planè refrixerunt. Att. 22 a, Quod de agraria lege queris, ſanè iam uidetur refrixiſſe. Qu. Fr.311 b, Nam quod de Pompeio Caninius agit, ſanè quàm refrixit. Qu. Fr. 323 a, Scaurus refrixerat.327 b, Tota res & timetur, & refrigeſcit.

REFRINGO, *gis.* pro Mur.127 b, Cum ego clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem.

REFVGIO, *gis.* recuſo, reformido. de N.50 a, Vites à braſſicis & caulibus, ſi propè ſati ſint, ut à peſtiferis & nocentib. refugere dicuntur. pro Seſt.14 b, Ne recordatione mei caſus à conſiljs fortibus refugiatis. de Or.93 a, Semper ego à genere hoc toto ſermonis refugi. pro Cæl.45 a, Cur illecebris cognitis nõ refugiſtis? in A.259 b, Refugit animus, eaq; reformidat dicere, quæ, &c. pro Cec. 289 a, Aliquorum tela atq; incurſus refugere. Ep. 163 a, b, Refugere ac deprecari periculum. Epi.85 a, Non reuocans me ipſe, ſed penè refugiens. de Fin.131 b, Refugit ſanguis metu. Atti.2 a, Ab inſtituta noſtra paucorum dierum conſuetudine longè refugit. & Ep.159 a, Neq; tamen refugiendo commiſſuri ſumus, ut, &c. de Ora. 109 b, Refugere à dicendo. & Ar.190 b, Refugio à te admonendo. pro Qu.R.52 b, Quem ego ſi ferrem iudicem, refugere non deberet. Ar.58 b, Sed me herculè incipiendo refugi. pro Deio.149 b, Nonne cum eſſet pro ductus, & tecum fuiſſet, refugit ad legatos?

REFVGIVM, *gij.* perfugium, portus, præſidum, arx. Offic.38 a, Nationum portus erat & refugium ſenatus.

REFVLGEO, *ges.* reluceo. de N. 47 a, Sed prior illa magis ſtellis diſtincta refulget. & 48 b, Feruidus ille canis ſtellarũ luce refulget. ex Arato.

REFVNDO, *dis.* rurſus fundo. de N.49 b, Vaporibus altę renouatæq; ſtellæ atq; omnis æther, refundunt eadem.

REFVTATIO, *onis.* confutatio. Top.229 a, Refutatio accuſationis, in qua eſt depulſio criminis.

REFVTO, *as.* cõfuto, refello, repello, deſpicio, aſpernor, pro R.P.120 b, Quam quidem uirtutem non modò non aſpernari & refutare, ſed etiam complecti atq; augere debetis. de Pro.57 a, Semper illas gentes noſtri imperatores refutãdas potius quàm bello laceſſendas putauerunt. pro Syll. 171 b, Quare ne me peregrinum poſthac dixeris, ne grauius refutere. & Ep.131 b, Non tã id laboro, ut ſi qui mihi obtrectent, à te refutentur, quàm, &c. de Ar.247 b, In refutandis maledictis improborum hominum. de Ora.108 b, Quos tum ut pueri refutare domeſticis teſtibus ſolebamus. de Or. 116 a, Noſtrã confirmare argumentis ac rationibus, deinde contraria refutare. & 143 a, Libidinem tuam libertas mea refutabit. pro Font.283 b, Sceleratorum periuria laudationibus & teſtimonijs ſuis refutare. Ep.17 b, Præſertim cum ſine ſuſpicione cupiditatis non poſſis illius cupiditatem refutare. pro Pomp. 13 b, Obſoleuit iſta oratio, re multo magis quàm uerbis refutata. de Ar.245 a, Si in me impetum facere conabitur, reſiſtam, & eius conatum refutabo. Tuſ.187 a, In primis q; refutetur ac reijciatur Philocteteus ille clamor.

REGALIS, *le.* regius. de Ar.256 b, Sylla regalem habuit potestatem. de Ar.250 b, Deiotarus ſæpe à ſenatu regali nomine dignus exiſtimatus eſt. & de Cla. 169 a, de L. 187 a, Regale ciuitatis genus. de Fi.79 a, Ornatus regalis. de D.99 a, Veteres ut ſapere, ſic diuinare regale ducebant.

REGERO, *ris.* obijcio, oppono. Epiſt.254 a, Pro quo tibi tot ruſticos Stoicos regerã, ut Catium Athenis natũ eſſe dicas.

REGIA, *giæ.* domus & aula regis. At.156 a, Viſum te aiũt in regia, nec reprehendo, quippe cum ipſe iſtam reprehenſionẽ nõ fugerim. de Fin.101 a, Nemo dicit in regia regem ipſum quaſi productum eſſe ad dignitatem. pro Mil.108 b, Nuper quidem ut ſcitis me ad regiam penè confecit.

REGIE'. regio more. in V.152 b, Quæ regiè, ſeu potius tyrannicè ſtatuit in aratores Apronius.

REGILLVS, *li.* lacus. de N.62.

REGIENSIS, *ſe.* Epi.206 a.

REGIFICE'. regio apparatu. Tuſcu.200 a, Auro, ebore inſtructam regificè. Poetæ.

REGINA, *næ.* ſocia regni, domina. Antequam.196 b, Teq; ę particeps connubij, ſocia regni, regina Iuno, oro, &c. de Or. 125 b, Omnium regina rerum oratio. Off.57 b, Iuſticia omnium eſt domina & regina uirtutum.

REGIO, *onis.* ora, plaga, fines, termini, ſpacium, tractus. de N. 7 a, Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles uidemus. pro Fl.151 b, In eiuſmodi regione atq; prouincia, quæ mari cincta ſit. Epiſt.193 a, Syda, quę extrema regio eſt prouincię meæ. & 244 a, Per Cappadociæ regionem, quæ Ciliciam attingit. Attic.127 b, Qui regionibus excluſi intra arma aliena uenerunt. de Legib.173 b, Cœli fulgura regionibus ratis temperanto. de Vn. 199 b, Sic animus extremitatem cœli à ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit. Ep.50 a, Ex Aſia rediens, cœpi regiones circumcirca perſpicere. pro Pl. 263 b, Aſpera & mõroſa regio. pro Seſt.18 a, Quæ regio oráue erat latior? in qua, &c. in P.90 b, Neq; enim regio fuit ulla, neq; municipiũ, neq; prefectura aut colonia, ex qua non, &c. cont. Ru.79 b, Definio, inquit, Italiam, ſatis certa regio. de N.12 b, Immenſa & interminata in omnes partes regionum magnitudo. de Fin.86 a, Regiones quarum nulla eſſet ora, nulla extremitas. pro Pom. 14 a, Aliqua pars regionis atq; oræ maritimę. pro Cl.20 a, Is nõ ſolũ municipij Larinãtis, ex quo erat, ſed etiã regiõis illi⁹ ac uicinitatis princeps, &c. cõtra Rul.89 b, Cũ uſq; eò uicinos proſcriberet, quoad oculos confirmãdo ex multis prefidijs unã eandemq; regionẽ formamq; perfecerit. de N.36 a, Regio lunæ, quæ tum eſt Aquilonaris, tũ Auſtralis. I.A. Arã ſub media cœli regione locatã. de D.86 b, Lituo Romulus regiones direxit, tũ cũ urbẽ condidit. Or.122 a, Noſſe regiones intra quas uenere, & per ueſtiges quod quæris. de Or.130 b, Locus & regio, quaſi ridiculi deformitate quãdã continetur. Or.210 a, Vix ſuas regiones fines q; defendere. de Or.109 a, Bene dicere autẽ non habet definitã aliquam regionẽ, cuius terminis ſepta teneatur: id eſt, materiã. & contra Rul.73 a, Omne regnũ regionibus certis continetur. de Or.114 b, Sed ita, ut ſit circũſcripta modicis regionib. pro Ar.191 a, Vitę ſpaciũ exiguis regionibus circũſcriptũ eſt. I.C.123 a, Res geſtę Põpeij iſdẽ quibus ſolis curſus, regionib. ac terminis cõtinentur. I.C.117 a, Quorum alter finem ueſtri imperij, nõ terræ, ſed cœli regionibus terminaret. pro Cor.68 a, Cæſar in ijs eſt nunc locis, quę regionibus orbem terrarum rebus illius geſtis imperium populo Rom. definiunt. contra Ru.85 b, Vix facilè ſeſe regionibus officij continet.

E REGIONE. in cõſpectu, & quaſi rectis lineis oppoſitus.

Top.224 b, Occurrunt tanquam è regione quædam contraria. de N.46 b, Luna cum est è regione solis, deficit. de D.112 a, Luna è regione solis facta incurrit in umbram terræ. Qu. F.318 a, Diphillus columnas neq; rectas, neq; è regione collocarat. de Arusp.255 b, Dixit uelle se ædificare alteram porticum, quæ palatio responderet. Acad.31 a, Nónne etiam discitis esse è regione nobis, è cõtraria parte terræ, qui aduersis uestigijs stent cõtra nostra uestigia, quos Antipodas uocatis? de Fat.144 a. E' regione ferri deorsum ad lineam. de Fi.53 b, Si omnia deorsum è regione ferrentur, & ut dixi, ad lineam. de Vn.199 a, Vt & ipse secũ & inter se ex commissura, quæ è regione esset, iũgeretur. I.V.273 a, Hęc eadẽ est nostrę rationis regio & uia. & 272 a, Deflectere de recta regione. Ep.7 b, Ea est natura & regio prouinciæ tuæ, ut possis, &c.

REGIVM, *gij.* urbs Italiæ, quæ etiam Regium Lepidi dicitur. Ep.17- a, Ex castris Regijs. & 185 b.

REGIVS, *a, um.* regalis. I.A. 153 a, Dictatura, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat. Ep 183 a, Nam rege interfecto, regios omnes nutus tuemur. de Som.126 b, Pòst autem apparatu regio accepti, &c.

REGNO, *as.* impero, dominor. I.V.135 b, Timarchidem in Sicilia omnibus oppidis per triennium scitote regnasse. pro Po.5 a. Mithridates ab eo tempore annum iam tertium & uigesimum regnat, & ità regnat, ut, &c. Off.68 b, Si uiolandum ius est, regnandi gratia uiolandum est, alijs in rebus pietatem colas. ex Euripide in Phœnissis. pro Do.217 a, Frater regis Alexandrini eodẽ in iure regnans. Ep.175 b, Quando equitum centurias tenes in quibus regnas. Or.208 a, Alterum est in quo non regnat oratio. Ar 125 a, Sed neutri *σωφρ* est ille, ut nos beati simus, uterq; regnare nolit. pro Mil. 110 a, Clodius interfecto Milone regnaturum se putabat.

REGNVM, *gni.* dominatus, dominatio, possessio, dictio, principatus. de D.86 a, Deiotarus à Cæsare tetrachiæ regno spoliatus est. I.A.172 a, Ad lupercalia C. Cæsari dictatori perpetuo M. Antonius consul populi iussu regnum detulit. Offi. 69 a, Multi iniqui atq; infideles regno, pauci boni sunt, inquit Accius. & Off.6 a, Nulla sancta societas nec fides regni est. pro Syl.12 a, Qui sunt Romæ regnum occupare conati. I.A.197 b, Qui regnum occupare uoluerunt. pro Do.233 a, M. Manlius regnum appetisse est iudicatus. pro Mil.115 a, Incidere in suspicionem regni appetendi. de Sen.89 a, C. Ser. Hala, Spu. Melium regnum appetentem & occupantem interemit. de Arus.216 b, Aut dominatus, aut regnum. Ep.183 a, Non regno, sed rege liberati sumus: interfecto enim rege, regios omnes nutus tuemur. I.V.113 a, Nationes, quę in eorũ regno ac ditione sunt. Att.106 a, Nisi eos timere putas, ne sub regno sint. pro Syll.17- b, Regnum credo consulatus mei. de N.14 a, Abuteris ad omnia atomorũ regno atq; licentia. I.V.72 b, Hæc dominatio regnumq; iudiciorum. de Or.88 b, Nisi hic in tuo regno essemus, nõ tulissem, &c. Att. 231 a, Pòst in Cumana & Puteolana regna renauigare. I.A. 182 a, Quidam propter suspicionem regni appetendi, sunt necati. Am.104 a, Tyb. Gracchus regnum occupare conatus est, uel regnauit is quidem paucos menses. pro Mil.115 a, Dare & adimere regna.

REGO, *gis.* guberno, moderor, administro. Off.18 b, Maximę res & maximi animi geruntur ab ijs qui remp. regũt, quòd eorum administratio latissimè pateat. de Som.130 b, Animus, qui gerit & moderatur corpus. Ac.28 b, Qui claros uiros à se instructos dicant, rempub. sæpe rexisse. de Fi.103 b, Mundum regi numine deorum. de In. Domus, quæ sine ratione regitur. Epist.58 a, Regere semetipsum. & 88 a, Quæ sunt in fortuna, temporibus regentur. pro Cæl.40 a, Versare suam naturam, & regere ad tempus. Qu.F.293 a, Seruos cũm omnibus in locis, tum præcipuè in prouincijs regere debemus. Att.251 b, Gerere, regere, gubernare. Part.236 b, Regere, gubernare, moderari, &c. de N.8 b, Regere atq; tueri aliquid. de L.167 b, Regere fines. pro Mur.129 a, Ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis. Att.159 a, Vellem suscepisses iuuenem regendum.

REGREDIOR, *ris.* pedem refero. I.A.241 a, At.130 b, Quare commoueri noli, si audieris me regredi. Offic.7 b, Regredi quàm progredi malo. de Fat.147 a, Similiterq; superiora repetentem, regredi in infinitum licet.

REGRESSVS, *sus.* recessus. de N.36 a, Progressus & regressus quinq; errantium siderum.

REGVLA, *æ.* norma, lex quædam exemplum. de Opt.245 a, Quorum orationes, si (ut spero) expressero, erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui Atticè uolunt dicere. de Or.160 b, Hanc ad legem dirigendæ & formandæ oratio est. Or.220 b, Illi enim à forma ueritatis, & ab Atticorũ regula absunt. Of.22 b. Tamen nos studia nostrę naturę regula metiamur. Offi.66 b, Eadem utilitatis, quæ honestatis est regula. de Cl.178 a, Habere regulam, qua uera & falsa

iudicentur. & 188 a, Adhibenda est ratio, quæ mutari non potest, nec utendum prauissima consuetudinis regula. Aca. 35 b, Fontem omnium bonorum in corpore esse, hanc normam, hanc regulam, hãc præscriptionem esse naturæ, à qua qui aberrauisset, eum nunquam quid in uita sequatur, habiturum. & 15 a, Habeo regulam ut, &c. & 8 b, Hæc est regula totius philosophiæ. de Fi.62 a, Seruata illa, quæ quasi delapsa de cœlo est ad cognitionem omnium regula, ad quam omnia iudicia rerum diriguntur. & ibi. Cognitionis regula. Offi.45 b, In his autem ipsis mediocritatis regula optima est. de L.159 b, Lex est iuris atq; iniuriæ regula. in Sal.252 b, Sallustius omnium maiores ad unum exemplum & regulam quærit. Offi.68 a, Omnium una regula est, quam cupio tibi esse notissimam, aut illud quod, &c. aut si, &c. L. Perpendiculum.

REGVLVS, *li.* I.P.188 b, M. Regulus resectis palpebris in machina religatus uigilando necatus est. & Offi.72 a, & de Fin. 144 a.

REGVSTO, *as.* iterum gusto, degusto. Att.66 a, Ille Latinus *ἀτιτικωτὸς* ex interuallo regustandus. & 208 a, Sed crebrò regusto tuas literas, in his acquiesco. Att.220 b, Olij laudationem uolo regustare.

REIECTANEA. reiecta. de Fin.122 a, Illa autem morbum, egestatem, dolorẽ, non appello mala, sed si libet reiectanea.

REIECTIO, *onis.* (. Selectio. pro Corn.60 b, Si ciui Romano licet esse Gaditanum, siue exilio, siue postliminio, siue reiectione huius ciuitatis. de Or.162 a, Reiectio in alium. I.V. 69 b, Reiectio iudicum facta est. pro Pl.267 b, Ex CXXV iudicibus, LXX reus reiecit. pro Syl.185 a, Vos reiectione interposita repentini in nos iudices confedistis. pro Pl.266 b, Sonatus de ipso ambitu, de reiectione iudicum fieri uoluit iudicium alternorum. de Fin.94 a, Selectio.) (. Reiectio.

REIECTVS, *a, um.* reiectaneus. I.A.171 b, Reiecta mater amicum impuri filij tanquam nurum sequebatur. de Fin.93 a, & 101 a, Proegmena & apoproegmena, &c. quanquam hæc quidem præposita recte, illa reiecta dicere licebit. pro Mil. 106 b, Milo de rheda penula reiecta desiluit. de L.181 a, Quẽ admodum os reiectum terræ obtegatur.

REIICIO, *is.* asperno, repudio. de Orat.118 a, Vbi plus malì quàm boni reperio, id totum abiudico atq; reijcio. de Fin. 49 b, Qui Ennij Medeam spernit aut reijcit. de D.81 a, & 126 b, Panætius, qui astrologorum prædicta reiecit. pro S.R.44 a, Aliquid à se reijcere & aspernari. de Or.162 a, Cũ aliquid à te ipso reijcias. Tusc.187 a, Refuterur ac reijciatur dolor. Top.121 a, Sed à libris Aristot. te obscuritas reiecit. Ep.162 b, Reijcere scutum. & de Or.136 a, Abiecto uel reiecto scuto fugere. Ep.23 b, Feliciter ab Antiochia hostem reiecerat. pro Cec.302 a, Vt si qui ex alto, cum ad patriam accessisset, tempestate subitò reiectus, optaret, &c. & Tusc.144 b, Reijciestantibus uentis. pro Cor.64 a, Qui Scæuola cum de iure prædiatorio consuleretur, consultores suos nonnunquam ad Furium & Casellium prædiatores reijciebat. pro Syl.185 b, In hunc igitur gregem uos P. Syllam reijcietis in imperiorum parte, atq; in parricidarum numerum transferetis. de Leg.168 a, Deligere bona, & reijcere contraria. I.P.91 b, Lictores togulis acceptis sagula reiecerunt. At.3 a, In mensem Quintilem reiecti sumus. pro Pl. 237 b, Eum ex senatu censor reiecerat. pro Mur.143 a, Quorum ego ferrum & audaciam reieci in campo, debilitaui in foro, compressi etiã domi meæ. At.105 a, Sed ne his eadem legas, ad ipsam te epistolam reijcio. & Ep. 153 a, Hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias I.V.154 a. Reijcere & sumere recuperatores. pro Pl.267 b, & Att.64 a, Drusus reus est factus à Lucretio, iudicibus reijciendis.

RELANGVEO, *es.* oblangueo. At.118 a, Quod autem relanguisse se dicit, ego, &c.

RELATIO, *onis.* de Inu.45 b, Relatio criminis est, cum ideo iure factum dicitur, quòd alius antè iniuria lacessierit. I.P. 83 b, Et quis audiuit non modò actionem aliquam aut relationem, sed uocem omnino aut querelam tuam?

RELATIO. uerborum ornatus quidam. de Orat.162 a.

RELATOR, *ris.* Att.133 b, Incipiam sperare consilio senatus, autore te, illo relatore, Pompeiũ & Cæsarẽ coniungi posse.

RELATVS, *a, um.* oppositus. de Orator. 133 a, Verba relata contrariè.

RELAXATIO, *onis.* remissio. de Orat. 110 b, Ocij fructus est non contentio animi, sed relaxatio. & de Fin.84 b, Quæ est ista relaxatio: id est, remissio doloris.

RELAXO, *as.* remitto, dilato, libero, soluo, laxamentum uel interuallum do.). (. Astringo. de Nat.53 b, Aluus tum astringitur, tum relaxatur. & 54 a, Cibi reliquiæ depelluntur tum astringentib. se intestinis, tum relaxantib. de Or.130 b, Risus tristitiam mitigat & relaxat. de Cl.166 b. Relaxa modò paulum animum, aut sanè si potes libera. Att.261 a, Si te occupa-

occupatione ista relaxaris. & Ep. 95 b, Si his occupationib. me relaxaro, nã ut planè exoluam, non postulo. Orat. 214 a, Relaxare se à nimia necessitate faciendi aliquid. de Orat. 87 b, Vt ex pristino sermone relaxarentur animi omnium. Off. 25 a, Relaxare animum, & dare se iucunditati. & pro Ar. 188 a, Nisi animos doctrina relaxemus. de Diuin. 85 a, Tu tamẽ anxiferas curas requiete relaxas. de Fin. 84 b, Dolor si longus, leuis: dat enim interualla & relaxat. I. A. 168 a, Homines quãuis in turbidis rebus sint, tamen si modò homines sint, interdum animis relaxantur. Att. 189 b, Sed relaxor tamẽ. & 159 a, Quicquid ego astrinxi, ille relaxat. de Le. 158 a, Sic tu à contentionib. quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid. de D. 119 a, Animus somno relaxatus, solutè mouetur & liberè. de Sen. 94 a, Cũ se planè corporis uinculis relaxauerint. Par. 231 b, Constructio uerborum tum coniunctionib. copuletur, tum dissolutionibus relaxetur. Acad. 14 a, Idẽ contingit insanis, ut & incipiẽtes furere sentiant, &c. & cum relaxantur, sentiant, &c.

RELEGATIO, *nis*. amandatio. pro S. R. 25 a, Tot prædia tam pulchra pater filio relegationis ac supplicij causa colẽda tradiderat? & ibid. Tamen nec hæc uita relegatio atque amandatio appellabitur?

RELEGATVS, *a, um*. amandatus. Att. 29 a, Relegatus mihi uideor, posteaquam in Formiano sum.

RELEGO, *ãs*. amando, exilio mulcto, expello, eijcio.) (. Reduco, reporto. Postq. 111 b, Nominatim alij compellabãtur, alij citabantur, alij relegabantur. & pro Do. 226 a, Cato Cyprum relegabatur. pro Sest. 9 a, Eum in concione lege relegauit, edixitq;, ut ab urbe abesset mille passus. Epi. 175 b, Lamia à Gabinio consule relegatus est. Tusc. 179 a, Non sæua terris gens relegata ultimis. pro S. R. 25 a, Pater hunc in prædia rustica relegaret. & Off. 74 b, Pater filium ab hominib. relegauit, & ruri habitare iussit.

RELEGO, *as*. de N. 40 b, Qui omnia quæ ad cultum deorũ pertinerent, diligenter pertractarẽt, & quasi relegerẽt, sunt dicti religiosi, ex relegendo.

RELEVO, *as*. leuo. de In. 47 b, Cibi satietas atq; fastidiũ aut subamara aliqua re releuatur, aut dulci mitigatur. de Diui. 109 b, Vt animus molestijs potissimùm releuatur. Att. 43 b, Hæc eò scripsi ut potius releuares me, quod facis, quã aut castigatione, aut obiurgatione dignum putares. Quin. Fr. 305 b, Si releuare potes cõmunem casum misericordia hominũ, scilicet incredibile quiddam assequeris. I. C. 103 b, Ad breue quoddam tempus cura & metu releuari. pro Fl. 154 b, Huius mors te ex aliqua parte releuauit, edacem enim hospitẽ amisisti. I. C. 105 b, Vno meherculè Catilina exhausto releuata mihi & recreata respublica uidetur. At. 7 a, Quotus enim quisq; est, qui epistolam paulo grauiorem ferre possit, nisi eam per lectionem releuarit?

RELICTIO, *onis*. derelictio. At. 256 b, Desperatio & relictio reipub. aliter, religio. I. V. 83 a, Quibus illam relictionẽ productionemq; consulis sui gratã sperat fore. aliter, reiectionem proditionemq;.

RELICTVS, *a, um*. derelictus. pro Rab. 95 a, Nemo unquam fuit tam ab omni honestate relictus, qui, &c. Tusc. 231 a, Ne querantur, se à beata uita esse relictas.

RELICTA loca sunt, quę limites non acceperunt, ut ait Frõtinus de limitibus. in Rul. Orat. 1, Vt à maiorib. nostris possessiones relictas disperdat & dissipet. & paulo pòst: Vtrũ tandem hanc syluam in relictis possessionib. an in censorum pascuis inueniſti?

RELIGATIO, *onis*. colligatio. de Sen. 88 a, Capitum coniugatio & religatio & propagatio uitium.

RELIGATVS, *a. um*. colligatus, uinctus. Tusc. 198 b, Si prudentia extrinsecus religata pendeat. L. Religio.

RELIGIO, *onis*. pietas, sanctitas, cultus deorum, cerimonię, sacra, religiones sacræ & cerimoniæ, res diuinæ, cerimoniæ & sacra, sacra cerimonięq;, cerimoniæ religionesq; in deos. de In. 82 b, Religio est, quæ superioris cuiusdam naturę, quã diuinam uocant, curam cerimoniamq; affert. de Nat. 24 a, Sanctitas est scientia colendorum deorum. & ibid. b, Religio quę deorum cultu pio cõtinetur. Item: Pietas erga deos est honesta de numine eorum & mẽte opinio. L. Pietas. pro Fla. 160 b, Sua cuiq; ciuitati religio est, nostra nobis, stantibus Hierosolymis pacatisq; Iudæis, tamen istorum religio sacrorum à splendore huius imperij & maiorum institutis abhorrebat. de Di. 102 a, Ad opiniones imperitorum esse fictas religiones. & ibid. Ad errorem multitudinis religionis simulachra fingere. de L. 168 a, Cultum deorum & purã religionem suscipere. 164 b, Cerimoniæ religionesq; in deos. contra Rul. 69 b, Religionem superstitio imitatur. Part. 237 a, Religio sacrorum. pro Dom. 234 b, In religionibus suscipiendis caput est interpretari, quæ uoluntas deorũ immortalium esse uideatur. pro Planc. 276 b, Qui sanctiſ qui religionum colentes? nisi qui meritam dijs immortalib. gratiã iustis honoribus & memori mente persoluunt. de N. 1 b, Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè & castè deorum numini tribuenda sunt. de N. 40 a, Cultus deorũ est optimus, idemq; castissimus, atq; sanctissimus, plenissimusq;: pietatis, ut eos semper pura, integra & incorrupta mẽte & uoce ueneremur. de Inuent. 42 a, Nondum diuinæ religionis ratio colebatur. de Natur. 13 b, Ego ipse pontifex, qui cerimonias & religiones publicas sanctissimè tuẽdas arbitror. & pro Dom. 234 a, Autor & magister publicæ religiõis. pro Dom. 234 a, Qui religionem è domo pontificis maximè eripuit, & in meam intulit. I. V. 217 b, Mercurius apud Tyndaridanos summa religione colebatur. & de Ar. 250 a, Quæ per se semper summa religione coluerunt. pro Cor. 66 a, Sacra Cereris summa religione cerimoniaq; confici solita. de Le. 181 a, Totaq; huius iuris compositio pontificalis magnam religionem cerimoniamq; declarat. pro Dom. 238 b, Dedicatio magnam habet religionem. de Di. 139 a, Sacris cerimonijsq; retinẽdis maiorũ instituta tueri sapiẽtis est. Postquã. 212 a, Mecum deorum omniũ sanctitates omnes & religiones affuerunt. & pro Dom. 213 a, Pontifices religiones sapienter interpretando. pro Dom. 219 b, Alio modo constituere de religione pontificum, quàm ius cerimoniarum cogat. pro Dom. 241 b, Qui aram in littore deserto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecraret. Item: Tanta religione obstricta est tota prouincia, tanta superstitio mentes illorum occupauit, ut, &c. pro Dom. 238 a, Nunquid igitur is bona Lentuli religionib. religauit? de In. 62 a, Fani siue tẽpli religio. I. V. 178 a, Sancta religio societatis. pro Flac. 148 a, Testimoniorum religionem & fidem nunquã ista natio coluit. pro Qu. R. 52 b, Fides & religio iudicis. Epist. 182 b, Sum admiratus fidem tuam, & in consilio dando religionem. I. V. 148 a, Declinare à religione officij in aliqua re. pro Syl. 168 b, Sin est in me ratio rei, religio priuati officij, nihil minus, &c. pro Muren. 124 a, Si illa solennis comitiorum precatio tantam habet in se uim & religionem, quanta, &c. & pro Rab. 96 b, Mentes, quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrarunt. pro Font. 280 a, Religio iusiurandi, ac metus deorum immortalium in testimonio dicendo. & ibid. Cæteræ gentes pro religionib. suis bella suscipiunt, iste contra omnium religiones. Atti. 201 b, Ego me maiore religione, quàm quisquam fuit ullius uoti, obstrictum puto. de Cla. 192 a, Si assueueramus, religio tam nobis adhibenda est, quàm si testimonium diceremus. Or. 200 a, Hac ego religione non sum ab hoc conatu repulsus. de Cl. 191 a, & Orat. 199 a, Oratio nimia religione attenuata. Orator. 199 a, Eorum religioni cum seruiret orator, nullum uerbum insolens ponere audebat. & ibid. Atticorum aures teretes & religiosæ. pro S. R. 29 a, Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionẽ paternus maternusque sanguis. pro Cecin. 203 b, Cùm Cotta decem uiris religionem iniecisset, non posse sacramentum nostrũ iustum iudicari, quòd, &c. pro Cecin. 304 a, Vt religione ciuitas soluatur. cõtra Rul. 61 a, Siue ad oblatam aliquam religionem. I. C. 114 a, Quæ religio C. Mario non fuerat, quo minus Glauciam prætorem occideret. Itẽ: Ea nos religione in P. Lentulo puniendo liberati sumus. cont. Rul. 82 a, L. Sylla omnia fine ulla religione, quibus uoluit, dilargitus est. de Nat. 28 a, Gracchus cum rem illam in religionem populo uenisse sentiret, rem ad senatum retulit. de Orat. 142 b, Sed uide, ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est, id autem committere uide, &c. Epist. 151 a, Oblata religio Cornuto est, pullariorum admonitu, non satis diligenter eum auspicijs operam dedisse. Offi. 43 b, Nec tamẽ ut hoc fugiendum est, ita habendum est religioni contrarium, nocentem aliquando defendere. de D. 96 b, Nec eam rem habuit religioni, obiecto signo, ne committeret preliũ. I. P. 92 a, Põtinius susceptis religionib. impeditur. Postquã. 200 b, Lentulus de solenni religione retulit. Antequam. 194 b, Illi quorum animus est religionis pietate defunctus. pro Syl. 180 b, Qui peruersam atque impiam religionem recordatur, qui illum nefariè cogitasse miretur. de Natur. 40 b, Qui omnia quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, & tanquam relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo, ut elegantes ex eligendo, &c. Part. 236 b, Religio est iusticia erga deos. in P. 90 b, Pub. Lentulus prouinciam, quam habebat, interposita religione deposuit. in Ant. 135 a, Ne inexpiabiles religiones in rempublicam inducerentur. de Leg. 175 a, Tum maximè religionem & pietatem uersari in animis, cùm rebus diuinis operam damus. & ibid. b, Cõfiteri religiones. pro Mil. 115 b, Expiare solennes religiones supplicio alicuius. pro Deiot. 146 b, Deiotarum fide & religione uitæ defendendum puto. in V. 218 a, Tibi illa Diana religionem nullam attulit.

RELIGIOSE'.bona fide,candidè,sanctè,accuratè.Ep.21 a, Faciãq; id,quod debent facere ij qui religiosè & sine ambitione commendant: spondebo enim tibi, &c.

RELIGIOSVS,*a,um*.summa religione præditus, sanctus, colẽs religionis,augustus.)(.Impius.de N.41 b, Qui omnia quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, & tanquam relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo.Qu.Fra.320 a,b,Vir natura sanctus & religiosus. & I.V. 201 b,Homines integri,innocentes,religiosi. & in Vat.29 a, Religiosus testis.pro Cec.290 a,In testimonio dicendo religiosus. pro Fl. 151 a, Natio minimè in testimonijs dicendis religiosa.de Ora.125 a. Iustus,integer, religiosus, perferens iniuriarũ. pro Rab.91 b,De locis religiosis & delubris. & p Pl.277 b,Altaria religiosissima.de Ar.246 a, Quòd tres põtifices statuissent, id semper omnib. sanctum, augustum & religiosum esse uisum.de In.52 a,Religiosum est,quod iurati legib.iudicauerũt.de Ar.251 a,Tu meam domum religiosam facere potuisti.pro Pomp.16 b,Quod fanũ putastis nostris magistratib.religiosum?quã ciuitatẽ sanctã?quã domũ satis clausam ac munitam fuisse? pro Fl.150 a,Qui nullo impellente fallebat, eos urgente Lælio timidos ac religiosos fuisse putamus? Atti.137 b, Itaq; alter religiosus etiam nunc dies,alter in uulgus ignotus. Qu.Fr.309 b,Dies erant duo, qui post Latinas habentur religiosi. de Fin. 69 a,At qui reperiemus asotos, ita non religiosos,ut edãt de patella. Or. 199 a,Atticorum aures teretes & religiosæ.de In.76 a,Res religiosissima.)(.Nefas.

RELIGO,*as*.uincio,colligo . Antequã. 195 a, Manus ad demonstrandam religantur iniuriam.& de In.81 a, Funiculus à puppi religatus.Tus.171 a,& 80 a, Trahit Hectorẽ ad currum religatum Achilles. pro Dom. 238 a, Num quid igitur is bona Lentuli religionibus religauit?

RELINQVITVR,id est,conficitur,sequitur, idq; in argumentorum conclusione.de In.44 b,& 52 a,de D.111 a, Ita relinquitur,ut ea diuinari possint,quæ,&c.L.Sequitur.

RELINQVO, *quis*.linquo,reliquum uel reliqui facio, missum facio,relictũ esse patior,mitto, desero,dimitto, relictũ facio,tardo,prodo,remoueo,discedo.pro Cæl.47 a,Omittendæ sunt omnes uoluptates, relinquenda studia delectationis,sermo familiarũ deserendus.I.V.170 b, Audistis hęc omnia quæ nunc ego prętereo ac relinquo.de Pro.70 a,Omitto iurisdictionem contra leges, cædes relinquo, libidines prætereo.de Or.87 a,Non contemno ea,quæ Græci dicendi artifices reliquerunt: id est, quæ post mortem scripta reliquerunt.de Or.80 b,Duo illa relinquamus, idq; largiamur inertiæ nostræ.& 120 a, Si quid ab Antonio aut prætermissum sit,aut relictum.de Fin.57 a,Hoc non modò in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquã relinquo.I.V.59 a,In quo quid possim efficere,malo in alio rum spe relinquere,quàm in oratione mea ponere. de Ora. 120 a,Cum eris alieni aliquantum esset relictum.Item ibid. Relinquere aliquem hæredem testamento.pro S.R.21 b, Nã fundos treis & decem reliquit. pro Cec.299 a, Fundũ à patre relictum habere. Epi.27 b, Satis amplum patrimonium relinquam in memoriam nominis mei.pro Ceci.304 b, Nõ adimitur ijs ciuitas, sed ab his relinquitur atq; deponitur. contra Rul.64 a,Ne libertatis quidem retinendæ spes relinquitur.pro Mur.140 a, Quod dubium est, id relinquere incertum:quod dubium non potest esse,id iudicare. in Va.34 a,b, Qui in summa copia optimorum adolescentium pari uirtute reliquit neminem. pro Qu.9 a,Vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit.& Epist.12 a,Sed planè nec precib. nostris, nec admonitionib. reliquit locum. de Cla. 168 a,Vt memoriam concinnitatis suæ relinqueret. At.92 b, Videatur ne aut pietatis esse meę,fratrem relinquere:aut diligentiæ,nugarum aliquid relinquere. Epi.26 a,Si Qu.Fratrem reliquissem, dicerent iniqui, non me planè post annũ ex prouincia decessisse, quoniam alterum me reliquissem. Epi.46 a,Vrbs relicta direptioni atq; incendijs. pro Cecin. 294 b, Aliquem non solum relinquere, sed etiam prodere. At.83 a,b,Seducit me Scoptius, rogat ut rem sic relinquam. de Di.111 a,Ita relinquitur, ut ea diuinari possint, quæ, &c. pro Cecin.286 b,Nunc uerò quis est,qui uim armatis homi nibus factam relinqui putet oportere? Tus.181 a, Relinquere multa officia.Acad. 45 b, Neutra aũt in medijs relinquebat.de Or.165 a,Et prudentiæ suæ triste nobis desideriũ reliquerat.Att.122 a, Tyronem ab altera quartana relictũ audio.Att.89 a,Ecce autem pusilla epistola,quã non relinquã *αὐαντιρρήτως*.

RELIQVIAE,*arum*.uestigia.de N.54 a,Cibi reliquiæ depelluntur tum astringentibus se intestinis,tum relaxantib. At. 174 b,Reliquias hostium Brutus persequitur.Epist.136 b,& 250 a,Magnæ reliquiæ cœnarum.pro Syl.167 a, In his pristinis fortunæ reliquijs miseris & afflictis.pro Dom.232 a,Vidi,si uicissem,tenues reipub.reliquias: si uictus essem, nullas futuras.de Diuin.137 a, Reliquiæ earum rerum mouentur in animis, de quibus uigilantes cogitauimus. pro Qu. 9 a,Bonorum emptores, quasi carnifices conueniunt ad uitæ reliquias lacerandas.de Leg.181 a, C.Marij fitas reliquias disipari iussit Sylla.

RELIQVVS,*a,um*.residuus,reiectus,reliqua pars.Atti.10 a, Quint.Frater Argiletani ædificij reliquum dodrãtem emit. Att.262 a, Vt pecuniam reliquam Buthrotij ad diem soluerent.Off.32 b, Deinceps gradatim reliqua reliquis debẽtur. de L.187 a,Si unus omnib. reliquis magistratib. imperabit. Postquam. 209 a, Si mihi nullum esset officium in omni uita reliquum,nisi,&c.& ibid. Tamen exiguum reliquæ uitæ tempus ad commemorandam gratiam mihi relictum putaretur.I.V.122 a, Erãt mihi oppida complura etiam reliqua, quæ adire uellem. pro Cluent. 22 a, Hunc tantum unum ex multis fortuna reliquum esse uoluit. Epi. 234 b, Neminem præter te reliquum habeo,in quo,&c.Epist.220 a,Ex qua familia reliquus est M.Titurnius. Epi.138 a, Potes mulo isto, quem tibi reliquum dicis esse, quando tanteriũ comedisti, Romam peruehi.I.V.57 b, Si qua spes reliqua est.cont.Rul. 63 a,Deinde reliquum tempus sancit,&c.& Epi.147 b, In reliquum.Att.15 a,Alexandria reliquaq; Aegyptus. de Diuin. 95 a,Reliqua diuinationis breui confecta sunt.At.42 b,Hęc cura addita,uix mihi uitam reliquam fecit.Epist.45 a,Nullum onus officij cuiquam reliquum fecisti.I.V.147 b, Quibus iste nihil reliqui fecerat, & quibus aliquid reliqui fuerit.in Verr. 179 a, Duarum ciuitatum mihi reliquos feci agros. de Finib. 86 a, Cum reliqui nihil sit. de Prouinc.70 b, Qui locus in Græcia tam sanctus est, in quo ullum simulacrum reliquum sit.de Pro. 70 b,Officio.12 b,Addendo deducendoque uidere,quæ reliqui summa fiat.pro Syl.184 b, Quod fortuna in malis reliqui fecit.& ibid. Quid enim est huic reliqui? quod, &c. de Amic. 96 b, Qualem in reliqua Græcia reperiri neminem, Athenis unum accepimus, &c. Quint. Frat. 298 b, Non de reliqua & sperata gloria laboramus, sed de parta dimicamus . de reliqua: id est, futura. pro Sest. 19 b, Spe reliquæ tranquillitatis præsentes luctus fugi:id est,futuræ.Attic.260 a, De reliquo quid ego tibi dicam? & Epistol . 93 a, De reliquo ita uelim tibi persuadeas, &c.& de Orator.93 a,De reliquo iam nostra culpa erit,si te dimiserimus . Epistol . 109 b, Quod quando uterque nostrũ consecutus est, reliquum est, ut officijs certemus inter nos,&c.Atti.94 a, Paucos dies habebam reliquos annimuneris. & 65 a, Dies enim XXXIII. erant reliqui . & 245 b, Cum ex reliquis, quæ Non. April.fecit,abundare debeã, cogor mutuari.

RELVCEO, *es*. refulgeo. de Natur. 47 a, Stella relucet. & in Ar.

REMA. L.Roma.

REMANEO,*nes*.maneo,resto,resideo.Antequam.193 b, Liceat manere,si non illum Tulliũ,&c.at certè reliquias Tullij liceat in urbe remanere.Off.85 a, Si in uita remaneas. Acad.37 a,Catulus remansit,nos discessimus.& Epist.80 b, Aut eorũ qui discesserint, aut eorũ qui remanserint.Atti.118 b,Mulieres nostræ præter cæteras Romæ remãserunt. & 133 b,Quòd Lentulum uoluisti hic remanere, Cæsari gratum. Offic. 8 a, Catonis filius amore pugnandi in exercitu remãsit.I.C.98 b, Cũ tu discessu cæterorum,nostra,qui remansimus,cæde contentum esse dicebas.pro S.R.23 a,In qua muliere uestigia antiqui officij remanent.pro Pom. 14 a, Rhodiorum usq; ad nostram memoriam disciplina naualis remansit.Off.8 b, A` peregrino enim recesit, & propriè in eo qui contrà ferret arma,remãsit.Tus.153 b,Sed fac,ut isti uolunt,animos non remanere post mortem. At.138 b,Proximè te gaudere ostendunt,me remansisse.At.163 b,Literæ,quib. maximè ad remanendum commoueri posses.

REMANSIO,*onis*.mansio. Quint. Frat. 321 a, Tuam remansionem etiam atque etiam probo . pro Lig.137 b, Profectò certè animum tuum non debet offendere, num igitur remansio? bis.

REMEDIVM,*dij*.medicina,medicamentum, cautio,prouisio,fomentum.I.V.56 a,Hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitror. & Epi.67 b, Remedia incommodorum.Epist.71 a,Sed quòd illius tanti uulneris,quę remedia esse debent,ea nulla sunt.pro Syl.179 b,In aduersis fortunis sine ullo remedio atq; alleuamento permanere. in A. 251 b, Veneficum appellas eum, qui tuis beneficijs remedia inuenit.pro Clu.31 b,Is acriorib.remedijs saluti suæ subuenien-dum putauit.I.V.66 a,Hoc remedium est ægrotæ ac propè desperatæ reipublicæ. pro Cluen.23 a, Quærere remedium ad aliquam rem. de Nat. 51 a, Pantheræ remedium habent, quo cũ sint usæ,nõ moriuntur.I.V. 240 b, Ad magnitudinẽ frigorum præclarũ sibi hoc remedium cõparat. Tus. 243 a,

Remedia

Remedia ad tolerandum dolorem. Oct.326 a, Nulla remedia, quæ uulneribus adhibentur, tã faciunt dolorem, quàm quæ sunt salutaria.

REMEO, *as.* remigro, redeo. de Na.49 b, Neq; remearet aer, cuius ortus aqua omni exhausta esse non posset.

REMEX, *gis.* nauta, qui remos agit. I.V. 253 a, Classis infirma propter dimissionem propugnatorum & remigum. & 217 b, & de Or.97 b, In nautis remigibusq; exigendis. pro Flac. 152 a, & Tusc.204 b, Imperare remiges. de D.132 a, Remex ille de classe Coponij. Epist.189 b, Habere delectum remigum. Ora.112 a, Remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem describeras. At.210 a, Arbitrabar sustineri remos, cum inhiberi essent remiges iussi.

REMIGATIO, *onis.* impetus pulsusque remorum, remigium. Attic.210 b, Inhibitio autem remigum motum habet, & uehementiorem quidem remigationis, nauem conuertentis ad puppim.

REMIGIVM, *gij.* remigatio, uel remigum multitudo. Tusc. 250 a, Quæ acies, quod remigium, &c.

REMIGO, *as.* nauem remis propello. At.210 a, Non enim sustinent remos, sed alio modo remigant. Tusc.211 a, Vtrum igitur mauis nos statim uela facere, an quasi è portu egredientes paululum remigare.

REMIGRO, *as.* redeo, remeo. Epist.138 a, Romam tibi remigrandum est. Tuscul 240 b, Atq; ei ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret. Acad. 41 a, Remigrare in domum ueterem è noua. & Tusculan.174 a, Remigrare in domum suam.

REMINISCOR, *eris.* recorder. Epist.50 b, Ea potius reminiscere, quæ digna tua persona sunt. & Tusc.154 a, Reminiscere quæ tradantur mystenjs. Antequã.164 a, In nostro euẽ tu aliorum reminiscentes casus. & At.55 a, Reminiscebatur Cal. Ian. Tusc.160 a, Discere nihil aliud est quàm recordari. & ibid.a, Declarat se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere. de Sen.93 b, Homines scire pleraq; antequam nati sint, quòd iam pueri cũ artes difficiles discunt, ita celeriter res innumerabiles arripiunt, ut non tum primùm accipere uideantur, sed reminisci & recordari. pro Lig.143 a, Alium quem de re aliqua reminiscentem recordari.

REMISSE, leniter. de Orator.107 b, de Orator.152 a, Agere uersum leniter, remissè, non actuosè. pro Cæl. 44 a, Remissè, leniter, urbanè agere cum aliquo.)(. Grauiter, seuerè, prisce. in Ver.217 b, Iste nihilo remissius atq; etiam uehementius instabat. de Fin. 49 a, Remissè agere aliquid.)(. Multum studium multamque operam ponere in aliqua re. de Orator.107 b, Tu qui multo dicis remissius & lenius quàm solebas. pro S.R.10 b, Omnes hanc quæstionem te prætore de manifestis maleficijs quotidianoque sanguine, haud remissius sperant futuram.

REMISSIO, *onis.* relaxatio, dissolutio. Ep.61 a, Si humanitas appellanda est in acerbissima iniuria, remissio animi & dissolutio. & 141 b, Remissio animorum.)(. Seueritas. de Orator.110 b, & 115 a, Ad omnem animi remissionem ludumq; descendere. pro Cæl. 45 b, Quem non quies, non remissio delectarent. de Clar.194 a, Remissio & moderatio uocis. de Orator.128 b, Remissio lenitatis in oratione. Offic.29 b, Oculorum obtutus, superciliorum remissio aut contractio. de Orator.108 a, Demosthenes una continuatione uerborum binas contentiones uocis & remissiones continebat. de Amic. 110 b, Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ. I.C.121 a, Iam senescentis morbi remissio. Epi.107 b, I.C.121 a, Remissio pœnæ.

REMISSVS, *a, um.* lenis, demissus, contractus.)(. Tristis, acer, contentus. pro Cæl.40 b, Cum tristibus seuerè, cum remissis iucunde uiuere. de Ora.126 a, Leni animo & remisso esse. Postquam.203 a, Qui ulciscendo remissior fuit. & I. C. 121 a, Sin remissiores esse uoluerimus. de Fin.90 a, Remissus in disputando.)(. Acer in disputando. & pro Mur.136 b, Remissior in petendo. de Ora.197 b, Tardiores tibicinis modos & cantus remissiores facere. de Orato.117 b, Quædam dicendi meliora & remissiora genera uiguerunt. Orator. 292 a, Contenta uox.)(. Remissa uox. pro Fon. 276 b, Massilienses Gallicorum bellorum pericula populi Rom. copijs remissisque compensarunt. in Ant.206 a, Hodie nescio qua re obiecta senatus remissior fuit. & de Se.82 b, Sermo quietus & remissus.

REMITTO, *tis.* relaxo, relaxamentum do, decessionem de summa facio, relinquo, condono. At.116 a, Mulieres, ut scripseram ad te, Romam remittebam. At.143 a, Demetrij librũ de concordia tibi remisi. Ep.256 b, Volebam ad te Marionẽ remittere, quem ad me mitteres, cum, &c. Epist.149 a, Vt sine his nihil de meo studio perseuerantiaq; sim remissurus. I.A.217 b, Remittere iracundiam. Att.156 b, Iste ardet furore, nec remittit aliquid, sed indies ingraescit. I.V. 80 a, Hic tu

fortasse eris diligens, ne quã horam de meis legitimis horis remittam. de Cl.182 b, Ad infirmitatem literum perscienter contentionem remittere. de Fini.121 b, Vrgent tamen, & nihil remittunt. I.V.62 a, Ex eo quod ipse poterit in dicendo, aliquantum remittet. & ibid. Multum summittere. Ora.302 a, Intendere & remittere sonum uocis. I.V. 165 b, Remittere alicui de summa. pro R.P.127 a, Nec enim fuit Gabinij, remittere tantum de suo. I.V.106 b, Remisit D. Bruto CX. milia. I.V.247 b, Remisisti quod nõ oportebat, accepisti quod non licebat. I.V.204 a, Nauem imperare ex fœdere debuisti, remisisti in triennium. in V.82 a, Menses mihi tres cum eripuisseris ad agendum maximè oppositos, reliquum omne tempus huius anni me uobis remissurum putastis. Att.168 b, Dionysio ego quidem non modò placabilem me præbuissem, sed totum remisissem. At.282 b, Italiæ sua uobis studia profitenti remisistis. I.P.155 a, Remittere aliquid de seueritate cogendi. Am. 104 b, Adducere habenas.)(. Remittere habenas. de Leg.177 b, Varius canendi sonus tum remittit animos, tum contrahit. Quint.Frat.301 a, Te rogo, ut procuratoribus Flauij remittas de diminuendo, & de Apollonienſibus ne quid perscribas. At. 156 a, Questi sunt, quòd non idem quoque sibi, quod mihi remisisset. & ad Heren.15 b, Si huic fuerit remissum. I.V. 297 a, Meam animaduersionem & supplicium, quo usurus eram in eum quem cepissem, remitto tibi, & condono. Epistol.66 a, Verum hoc quoque uobis remitto. de Orator.206 b, In qua tibi remittunt omnes istã uoluptatem, & ea se carere patiuntur: id est, relinquunt. pro Syl.176 a, Noli putare, id omnino à me esse omissum, si quid est tibi remissum atque concessum. pro Syl. 183 a, Sed etiam si quid mihi conceditur, id reddo ac remitto. pro Cluent.18 b, Opinionem iam mente antè comprehensam libenti animo remittere. pro Planc. 271 a, Vt eorum reprehensionem uos uestræ prudentiæ assumere, meæ modestiæ remittere debeatis. de Diuinat.195 b, Respondit in agro ambulanti rãmum adductum cum remissus esset, in oculum recidisse. in Anton.218 b, Prouinciam remitto, exercitum depono. in A. 209 b, Antonius remittit nobis in Galliam citeriorem. pro Planc.275 a, Tibi remitto atque concedo, ut eum defendas. Attic.225 a, Ego uerò tibi istuc mi Antoni remitto. & de Legib.174 a, Remitto hoc tibi. pro Flac. 154 b, Neque in toto Aemonensium testimonio commouebor, etenim quibus istam laudationem remittam. in Verrem 231 b, Requiescere, & curam animi remittere. de Clar. 176 a, Qui cum remiserant dolores pedum, non decrat in causis. Top. 222 a, Remittere nuncium. Acad.26 b, 17 a, Sed tibi aut concedẽdum est ita esse, aut memoriam mihi remittas oportet: id est, concedas memoriam esse.

REMOROR, *aris.* retineo, retardo. pro Pomp.11 b, Sed hę res quæ cæteros remorari solent, non retardarunt. Attic. 45 a, Scio te me his epistolis potius & meas spes solitum esse remorari. I.C. 198 a, Num unum diem postea L. Saturninum mors & reipub. pœna remorata est? ad Heren.5 b, Ne parua quidem dubitatio potest remorari damnationem. Ante quam. 195 a, Ne calamitas remorata longius serpat atque progrediatur, præcauete.

REMOTIO, *onis.* de Inu.73 a, Remotio criminis est, cum intentio facti in alium, uel in aliud dimouetur.

REMOTIVS, aduerb. de Nat. 18, Stellæ aliæ propius à terris, aliæ remotius, &c. spacia conficiunt.

REMOTVS, *a, um.* alienus, relictus, procul disiunctus, absum. Epist.246 a, Si quisquam fuit unquam remotus & natura & ratione, atque doctrina ab inani laude, & sermonibus uulgi. ego profectò is sum. & de Inu.53 b, Hoc à religione & sapientia uestra remotissimum est. in V. 192 a, Defensio remota ab utilitate reipub. & seiũcta à uoluptate legis. & 249 b, Remotus à nauigãdo. Att. 237 b, Vestorius homo remotus à dialecticis. de In.43 a, Procul remotus à uero. pro Cl. 18 a, Altera pars, quę procul à iudicio remota est. de In.82 b, Hoc à breuitate præcipiendi remotũ est. & 70 b, Hæc à uulgari intelligentia remotiora sunt. Off.13 a, Scientia quæ est remota à iustitia, calliditas appellãda est. pro Mur.141 a, Ille à culpa remotus est. cont.Rul.72 b, Cum tu à Gracchi æquitate ac pudore lõgissimè remotus sis. Or.199 b, Sermo à fõrensi strepitu remotissimus. pro Fon.278 b, Testis cupidus, iratus, ab religione remotus. & Epi.207 a, A cupiditate remotissimus. de Inu.51 a, Res à memoria nostra remotæ. I.V. 232 a, Locus arbitris remotus. & S.R.40 a, Ego hæc à Chrysogono mea sponte remoto Sex. Roscio, quæro. de Nat.45 b, Remota subtilitate disputãdi & remoto ioco. Epistol.101 a, pro S.R.34 a, Longè absum ab eo crimine. de Orat. 128 b, Abest enim totum à causa. Epist.103 a, Locus remotus, salubris, amœnus.

REMOVEO, *es.* amoueo, dimoueo, moueo, abduco, aufero, reijcio, deduco, subduco, transfero, arceo, abstraho, auoco, auerto,

auerto, deterreo, deprecor, deteſtor, deriuo. de Orator. 137 a, & de Clar. 168 b, Ea ſecerni arbitror oportere, & ex oratione remoueri pro S.R. 22 a, Multa palàm domum ſuam auferebat, plura clàm de remedio remouebat. Qu.F. 294 b, Sublata latrocinia, cædes repreſſæ, oppidorum furta eſſe depulſa, remotæ illam calumniã, &c. Epiſt. 262 a, Accepimus conditiones, ſed ita ut remoueat præſidia ex ijs locis quæ occupauit. cont. Rul. 70 b, Remoue te à ſuſpicione alicuius cõmodi. p Cl. 26 a, Remouere ſe ab aliquo negocio. & Epi. 154 b, Remouere ſe à certamine. At. 60 a, Quid ſit, quòd ſe à me remouit, ſi modò remouit, ignoro. pro Do. 217 b, Quòd idem in poſterũ M. Catonẽ tribunatu tuo remouiſſes. Ora. 197 a, Sed ne opifices quidem ſe artib. ſuis remouerunt. At. 169 a, b, Tu nouum morbum remouiſti. Qu. Fr. 311 b, Catonem Lentulus à legibus remouit. Offi. 14 b, Multi & ſunt & fuerunt, qui eam quam dico tranquillitatem expetentes, à negocijs pũblicis ſe remouerunt, ad ociumq; perfugerunt. Am. 110 b, Remouere ſe ab amicitia alicuius.

REMVNERATIO, *onis.* gratia, uicisitudo ſtudiorum uel officiorum. Off. 47 b, A' quo celeriter remuneratio fore uidetur, in eũ ferè eſt uoluntas noſtra propenſior. de In. 70 b, Remuneratio officiorũ. de Am. 105 b, Nihil eſt remuneratione beneuolentiæ, nihil uicisitudine ſtudiorũ uel officiorũ iucundius. & pro Do. 218 a, Remuneratio beneuolentiæ. de Am. 102 a, Liberales ſumus, non ut exigamus gratiam: non enim beneficium fœneramur, ſed. &c.

REMVNERO, *as.* & *Remuneror, aris.* retribuo, compenſo, beneficium reddo, mutuam gratiam refero, parem gratiam pro beneficio alicui refero, gratiam reſtituo, mercedem do, repono. Poſtquam. 210 b, Quibus officijs T. Annij beneficia remunerabo? Poſtquam. 203 a, Vleiſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt, quàm beneficij remunerandi. & ibid. In beneficijs remunerandis. Ep. 250 b, Tibi ad me ornandum ſemper data facultas, mihi ad remunerandum nihil ſuppetit præter uoluntatem. Ep. 39 b, & 20 a. Conſiderandum eſt, quó nam te remunerer genere. Ep. 130 a, Vt poſſem te remunerari quã ſimilimo munere. & de Clar. 166 a, Vt à te ipſo ſumerem ali quid ad me reficiendum, teq; remunerandum, ſi non pari, at grato tamen munere. At. 118 a, Tu ſi tibi eadem cauſa eſt, me remunerere ſanè uelim. de In. 82 a, Officiorũ remunerãdi uoluntas. I.A. 191 a, Vt pro tãtis eorũ in remp. meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur. 286 a, Nunquã ulla mercede meritum tuũ explere potero. Qu. de Pe. 210 b, Et quoniam nullum aliud tempus futurum ſit, ubi tibi referãt gratiam, hoc te officio remunerent.

REMVRIVS, locus fuit Romæ, ubi Remus auſpicium & cõſilium cõdendæ urbis cepit, & in quo habitauit, ut Dionyſ. Halicar. & Sex. Pomp. & Plutarchus in Romulo teſtantur. I.A. 208 a, His quoq; diuiſit Remurium. alij legũt Remuria, alij Semurium, ſed mendosè, ut mihi uidetur. Fabius pictor habet Rumurius, qui & Auentinus, quem collem ait Remo conſecratum fuiſſe. Sed & hîc uereor ne ſit mendum, Rumurius, pro Remurius.

REMVS, *mi.* Romuli frater. de D. 102 b.

REMVS, *mi.* Aca. 6 a, Neq; uerò hoc loco expectandũ eſt, dũ de remo inflexo reſpondeam. Tuſc. 195 b, Res tetra, deteſtabilis, omni contentione, uelis (ut ita dicam) remiſq; fugienda. in V. 250 a, Nauigium quod erat factum ſex remorũ numero. & 263 a, Nullum remum uacuũ trahi. de Or. 97 b, Intermiſſo impetu pulſuq; remorum. L. Nauis. Tuſc. 211 a, Remis nauim propellere: id eſt, remigare.

RENASCOR, *ris.* denuò naſcor, exorior, renouor. Att. 275 a, Primi cuiuſq; mali excidendi cauſa eſt, ut aliud renaſcatur illo peius. & 281 b, Renatum enim bellũ eſt. & Ep. 174 b, Sed bellũ iſtic renatũ homines mirantur. de Som. 131 a, & Tuſc. 159 a, Nam principium extinctum nec ipſum ab alio renaſcetur, nec ex ſe aliud creabit. ad Att. 55 b, Qui mihi pennas inciderant, nolunt eaſdem renaſci.

RENAVIGO, *as.* Att. 231 a, Perpaucis diebus in Pompeianũ, pòſt in Puteolana, & Cumana regna nauigare.

RENAVO, *as.* ad Atticum 10 a, Renauabo operam. aliter, renouabo.

RENES, *num.* de Natur. 53 b, Humores, qui ex renibus ueſicaque profunduntur: id eſt, urina. Tuſcul. 188 a, Ex renibus laborare.

RENOVATIO, *onis.* redintegratio. de Na. 49 a, A' quo rurſum renouatio mundi fieret. & de Cl. 187 b, Vſurpatione & renouatione doctrinæ. Epi. 176 a, Renouatio timoris magnam moleſtiam afferebat.

RENOVATVS, *a, um.* inſtauratus. de N. 38 a, Templum Honoris à M. Marcello renouatum. & Epi. 192 a, Fœdus quod renouatum erat. de N. 49 a, Vaporibus altæ renouateq; ſtellæ refundunt eadem.

RENOVO, *as.* renouationem facio, interpolo, inſtauro, refrico, integro, redintegro, refero, repræſento. de D. 109 b, Tum priſtinis orbati muneribus hæc ſtudia renouare cœpimus. in V. 66 b, Hos inſtitui atq; adeò inſtitutũ referri ac renouari moleſtè ferunt. in V. 68 a, Renouare & inſtaurare aliquid. de Ar. 248 b, Quorum de ſententia illa eadem renouata atque inſtaurata celebrãtur. de Pro. 73 a, Ne inſtauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. pro Deiot. 145 a, Tu uetus hoſpitium renouare uoluiſti. & in A. 153 a, Athenienſiumq; renouaui uetus exemplum. ad Her. 15 a, Vt renouetur, non redintegretur oratio. cont. Rul. 73 a, Renouare ueteres colonias, & deducere nouas. pro Mur. 127 b, Memoriam propè intermortuam generis ſui uirtute renouare. pro Qu. 12 b, Nolo hanc rem commemorando renouare, cuius memoriam deleri oportere arbitror. de Orat. 142 a, Acerba ſanè recordatio uetorem animi curam moleſtiamque renouauit. de Orator. 127 a, Et animos iudicum ad Quint. Cæpionis odium, à quo erant ipſi propter iudicia abalienati, renouabam atque reuocabam. de Inuent. 68 a, Animus aut renouatur ad ea quæ reſtãt, aut omnibus iam dictis exuſcitatur. de Inuen. 47 b, Animus defeſſus audiendo aut admiratione integratur, aut riſu renouatur. Antequam. 194 a, Quid ego improborum facta renouem oratione aut redintegratione illius coniurationis animos uulnerem ueſtros? Poſtquam. 199 b, Qui ſuo fletu memoriam mei deſideriumq; renouaret. Acad. 41 a, Hæc incluſa habebam, & ne obſoleſcerent, renouabam cum licebat legendo. Epiſt. 200 a, Renouare amicitiam. & 103 b, Renouare commendationem. & 52 a, Renouare bellum. Attic. 10 a, Renouare operam. pro Mure. 132 a, Mithridates ſe rege Armeniorum adiuncto nouis opibus copijsq; renouauit. Qu. Fr. 313 b, Appius uult, inquam, renouare honores eoſdem, quo minus togam prætextam quotannis interpolet.

RENVNCIATIO, *onis.* nunciatio. I.V. 84 a, Qui Mileſijs rẽ geſtam renunciaret. & ibid. Renunciationemq; eius, quæ erat in publicas literas relata, illorũ legib. tolli iuſſerat. pro Mur. 128 a, Non idem eſt ordo dignitatis & renunciationis. Plan. 261 b, Renunciatio ſuffragiorum.

RENVNCIO, *as.* defero, nuncio, declaro. in V. 69 a, Renuncio tibi te hodiernis comitijs eſſe abſolutum. Qu. Fr. 300 b, Renũciari tibi Licinium plagiarium tributa exigere. Sulpi. Ep. 49 b, Poſteaquam mihi renunciatum eſt de obitu Tulliæ filiæ tuæ, &c. Epi. 208 a, Qua in re & amorem eius in ſuſcipiendo negocio perſpexi, & fidẽ in conficiendo ac renunciando. & 120 a, Eosq; Parthos eſſe ſenatui renunciauiſſe. I.V. 94 a, Qui Mileſijs rem geſtam renunciarat. de Diui. 123 b, Nunc imperant pullario, ille renunciat. Ep. 134 b, Eo modo ſacerdos Climachias renunciatus eſt. de Or. 132 a, Renuncia re aliquem conſulem. pro Pom. 4 a, & I.V. 243 a, Prætor primus centurijs cunctis renunciatus ſum. I.V. 243 a, Tu cum eſſes prætor renunciatus. I.V. 126 b, Renunciare hoſpitiũ alicui, & domo emigrare. I.V. 69 b, Renunciare conditionem. At. 13, Renunciare conductionem. de Or. 104 b, Renunciare Stoicis. I.A. 108 b, Cũ legati renunciarint, quod certè renunciabunt, Antonium non eſſe in ueſtra poteſtate. I.A. 221 a, Renunciare legationem.

RENVO. aſpernor. pro Pl. 266 b, pro Cæl. 43 a, Qui nullum conuiuium renuerit, qui unguenta ſumpſerit, qui Baias uiderit. pro R.P. 128 a, Quib. ſuperciliis renuentes huic decem millium crimini.

REOR, *ris.* puto, cenſeo, arbitror. Off. 39 b, Illos in quibus eas uirtutes eſſe remur, à naturâ ipſa diligere cogimur. & Top. 227 b, Rentur eos eſſe, quales ſe ipſi uelint. de Or. 150 a, Quẽ quidem antea rebar ita dicere, ut, &c. Aca. 44 a. Quintũ genus Ariſtoteles quoddã eſſe rebatur. de D. 109 b, Quos quidem plures quàm rebar, eſſe cognoui. de Ar. 225 a, Tum uerò eſt ratus ſe poſſe. At. 103 a, Nicias nomen rebatur oppidi eſſe Piræa. de Na. 62 b, Rebantur enim fore, &c. ſunt uectes quibus ianuæ clauduntur, & firmantur.

REPAGVLA. de Diuin. 96 a, In templo Herculis ualuæ clauſæ repagulis, ſubitò ſe ipſæ aperuerunt. & in V. 222 a, Conuulſis repagulis effractisque ualuis demoliri ſignum conãtur. in Ver. 243 b, Perfringere omnia repagulis iuris, pudoris & officij.

REPANDVS, *a, um.* incuruus, reflexus. de N. 17 b, Soſpita cũ pelle caprina, & calceolis repandis.

REPARO, *as.* recupero, iterum acquiro. I.V. 193 a, Perdere id quod alio prætore reparare poſſit.

REPASTINATIO, *onis.* ſecunda oratio. nã repaſtinari ager is dicitur, cuius natura fodiendo mutatur. de Sene. 88 a, Quid agri foſſiones repaſtinationesq; proferam?

REPEDO, *as.* remeo, redeo. de L. 187 b, Domum cum laude repedandum.

REPELLO, *lis.* propello, propulſo, refuto, obuiam eo. (. In ferro. de Orator. 115 a, Aduerſarius, qui ſit & feriendus & repellendus.

pellendus. & pro Mil.116 a, Ego Clodij furorem à ceruicib. noſtris repuli. Antequam. 292 b, Qui à ueſtro corpore iugũ acerbiſsimum repulit ſeruitutis. Or. 200 a, Homines audaces ab eius templi aditu aſcenſuq; repulisti. pro Dom. 224 a, Hac ego religione non ſum ab hoc conatu repulſus. pro Cecin. 291 a, Armis repellere, fugare, & auertere aliquem. in C. 102 b, Cum te à conſulatu repuli. Off. 28 a, Grauitatem retinere, iracundiam repellere. & 27 b, Vt ſeueritas adhibeatur, contumelia repellatur. & pro Cor. 61 b, Ipſæ enim leges te à cognitione ſua iudicio publico repulerunt. de Pro. 70 b, Byzantij Mithridatis impetum ægrè repulſum, & ceruici bus intercluſum ſuis ſuſtinuerunt. Qu. de Pe. 313 b, Ab impediendo ac lædendo repelluntur. Off. 13 a, Immanitas omnẽ humanitatem pellens. pro Mil. 111 b, Repellere uim.) (. Infer re uim. pro Seſt. 21 b, Vim ui repellere. & pro Mur. 131 a, Repellere pericula. & de Finib. 55 a, Repellere dolorem à ſe. de Orat. 89 a, Repelli oratorem à gubernaculis ciuitatum, & excludi ab omni doctrina. de Orator. 148 b, Non repelletur inde quo aggredi cupiet.

REPENDO, *dis*. reddo, repono. de Or. 134 a, Cui pro Gracchi capite erat aurum repenſum.

REPENS. repentinus, Tuſc. 196 a, Ne me imparatum cura laceraret repens. & 201 b, Hoſtium repens aduentus.

REPENTE`. derepentè, ſtatim, ſubitò, repentinò, noua quę dam illa immanitas exorta eſt. L. Exorior. I. C. 113 a, Is recitatis literis conſcientia conuictus repentè conticuit. & Of. 24 b, Amicitiam magis decet ſenſim diſſuere, quam repentè præcidere. I. A. 173 a, Modò egens, repẽtè diues. & in Sal. 375 a, Quibus rationib. repentè tanquã ſomnio factus eſt tam affluens, & tam beatus. pro Syl. 181 b, Iſta importunitas repentè exarſit. & ibid. Iſta uis repentè erupit. pro Cl. 20 a, Re pentè exorta eſt mulieris importunæ nefaria libido. Ep. 49 a, Repentè præter ſpem dixit, &c. in V. 65 b. Repentè è ueſtigio. & 63 b, Ecce autem repentè, &c. & ibid. Cum iſte repentè, &c. de Or. 107 a, Repentè & ſubitò.

REPENTINO`. repentè. pro Quint. 3 a, Et moritur repentinò.

REPENTINVS, *a, um*. improuiſus, inſperatus, inſpectatus, repens, inopinatus. de Orat. 129 b. Quæ fuit illa quanta uis, quàm inexpectata, quàm repentina. contra Rul. 78 a, & pro Dom. 215 b, Vnde iſte amor tam improuiſus ac tam repentinus. Tuſ. 200 a, & 196 a, Omnia repentina & inopinata grauiora. Ep. 64 b, & 15 a, Non repentina aliqua uoluntate aut fortuitò ad tuam amplitudinem meis officijs amplectendã incidi. pro Seſt. 27 a, & pro Cl. 54 a, Repentina morte perijt. Off. 6 a, Leuiora ſunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quàm ea quæ meditata & præparata inferuntur. cont. Rul. 89 a, Et repentinus Sylla nobis exoritur. & de Cl. 187 a, Ignoti homines & repẽtini quæſtores celeriter facti ſunt. de In. 65 a, Idcirco aliquem Callidium uocari, quòd temerario & repentino conſilio ſit.

REPERIO, *ris*. inuenio, perueſtigo. in V. 171 b, Mihimet ineunda ratio & reperienda uia eſt, qua, &c. de Natu. 22 b, Nec uos exitum reperitis, resq; tota uacillat ac claudicat. Epiſt. 153 a, Noſtræ ſolicitudinis hic finem reperiemus. Tuſ. 173 b, Poſt diem tertium, qui ut illuxit, mortui ſunt reperti. de Fi. 70 b, Reperiam multos uel potius innumerabiles, qui, &c. de Clar. 170 b, In orationibus Catonis omnes oratoriæ uirtutes reperiuntur. de Cl. 195 b, Sed ſi quærimus, cur, &c. cauſas reperiemus ueriſsimas duas: primùm quòd, &c. aliud autem genus eſt, &c. Attic. 103 b, Quid ad hæc repereris? ſoluamus, inquis. de Clar. 165 b, Quibus armis quemadmodum uterentur non reperiebant. de Natu. 27 b, Si conferre uolumus noſtra cum externis, ceteris pares aut etiam inferiores reperiemur, religione aũt multo ſuperiores. de Clar. 175 a, Iidem traducti à diſputando ad dicendum inopes reperiuntur. & pro Fl. 164 a, Tum uel hoc maximè moliuntur, ut uæ ſtræ mentes, ueſtræ ſententiæ optimo cuiq; inimiciſsimæ reperiantur. Att. 283 a, Facilius in timore benigni, quàm in uictoria grati eſſe reperimur.

REPETITIO, *onis*. ornatus rhetoricus. de Or. 162 a, Eiuſdẽ uerbi crebra tum à primo repetitio, tum in extremum conuerſio. ad Here. 28 a, Repetitio eſt, cum continenter ab uno atq; eodem uerbo, in rebus ſimilibus & diuerſis principia ſumuntur, &c.

REPETO, *is*. peto, repoſco, reuoco, cum ad res ablatas & iudicia pertinet. de Cl. 168 b, Cũ res priuatæ iudicij repetẽtur. in Ver. 57 b, Quo nomine abs te ſeſtertiũm millies repeto. Antequam. 193 b, Non peto ut mihi detis uiã, ſed datam repeto ut reddatis. in Ver. 57 a, Repetere ius ſuũ. & pro Syl. 84 a, Quæ erepta ſunt, non repeto. & pro Cl. 31 a, Repetere ab aliquo, quod ei dederis. & Off. 8 a, Repetere res ablatas bello. I. A. 128 b, Ne mors quidem in repetenda libertate fugienda. pro Flac. 166 a, Ac repetit eam, quam ego patri ſuo quondam pro ſalute patriæ ſpopondi dignitatem. & pro Plan. 280 b, Repetere promiſſa. ad Heren. 9 b, Quod argentario obtuleris expẽſum, à ſocio eius rectè repetere potuis, Antequam. 193 a, Repetere officij præmium & fructum. pro Clu. 39 a, Repetere ab aliquo rationem de pecunijs repetundis. in Vat. 33 b, Cum ei, qui expectare uelit antè initã pœna luenda ſit, quàm iuſta repetenda. pro S. R. 29 b, & Antequam. 195 b, Furiæ, quæ parentum pœnas à conſceleratis filijs repetant. pro Do. 242 b, Vos qui maximè me repetiſtis atque reuocaſtis.

REPETERE. petere, reuocare, replicare, à capite arceſſere, recordari. de Fat. 140 b, Longo interuallo hæc ſtudia repeto. de Or. 157 b, Tranſilire antepedes poſita, & alia longè repetita ſumere. Tuſc. 235 a, Huius ſententiæ grauitas à Platonis autoritate repetatur. in V. 225 a, De quo pauiò altius ordiar, & repetam memoriam religionis. de Ora. 85 a, Ac mihi repetenda ueteris cuiuſdam memoriæ non ſatis explicata recordatio. de Ora. 92 b, Neminem fuiſſe diſertum dicebat, cum repeteret uſque à Corace neſcio quo & Thyſia de Or. 151 a, Quorſum igitur ſpectat hæc tam longa, tam altè repetita oratio? Epiſt. 216 b, Expectare te arbitror hæc tam longè repetita principia quò ſpectent. in Verr. 65 b, Hæc maiorum conſuetudo longo interuallo repetita atq; relata. Orator. 197 b, Ac uideo hanc primam ingreſſionem meam nõ ex oratoris diſputationibus ductam, ſed ex media philoſophia repetitam. Epiſtol. 10 b, & pro Cecin. 286, Altius initiũ rei alicuius demonſtrandæ petere. pro Cl. 29 a, Longo & altè petito proœmio reſpondere. pro Cluent. 29 a, Atque ut intelligas, &c. paulò longius exordium rei demonſtrandæ repetã. pro Arch. 185 b, Nam quoad longiſsimè poteſt mẽs mea reſpicere, ſpacium præteriti temporis & pueritiæ memoriam recordari ultimam, inde uſque repetẽs, uideo hũc, &c. de Diui. 80 b, Principiò Aſſyrij, ut ab ultimis autoritatem repetam, motus ſtellarum obſeruauerunt. de Diu. 85 b, Diuinatio eſt ab omni æternitate repetita. & 133 a, Somnia quorum defenſio repetita quàm longè eſt. de Diuina. 128 b, L. Tarutius urbis noſtræ natalem diem repetebat ab ijs parilibus, quibus eam à Romulo conditam accepimus. pro Seſt. 9 b, Vereor ne quis fortè miretur, quid hęc mea oratio tam altè ac tam longè repetita uelit. Tuſcul. 173 b, 174 a, Repetunt ab Erichtheo Codrum, qui ſe, &c. de Finib. 62 b, Repetere aliquid ab ultima antiquitate. & ad Heren. 3 a, Repetere aliquid ab ultimo initio. & de Inuent. 48 a, & ad Her. 3 b, & 12 b, & de Natur. 7 a, Repetere ab ultimo. ad Heren. 12 b, Repetere aliquid nimium longè, & petere. de Inuen. 59 a, Petere aliquando ultrà quàm ſatis eſt, & repetere longius quàm neceſſe ſit. Epiſt. 91 b, Repeterem initium amicitiæ ex parentibus. Ep. 32 b, Tamen quoniam ex alto repetita ſunt, nonne, &c. de Inu. 42 a, Cum res ab noſtra memoria propter uetuſtatem remotas ex literarum monumentis repete reinſtituo. de In. 62 a, Ac ueteres quidẽ ſcriptores artis uſq; ab principe illo atq; inuẽtore Thyſia repetitos unum in locum conduxit Ariſtoteles. de Fat. 147 a, Licuit uel altius, utinam, &c. etiam ſuprà, utinam, &c. ſimiliterq; ſuperiore repetentem regredi in infinitum licet. pro Plan. 272 b, Tamen eum poſtea fuiſſe maximis in rebus arbitror, ut non ita mihi multum ſit ex quæſturæ laude repetendum. Epiſto. 181 a, Quantum memoria repetere præterita poſſum. & 72, Euentisq; aliorum memoria repetendis, nihil accidiſſe nobis nouicogitemus. de Ora. 85 a, Et memoria uetera repetenti. de N. 5 a, Quamobrem Vellei, niſi moleſtum eſt, repete quæ coeperas, repetam uerò, &c. de Fi. 137 a, Prætermiſſa repetimus, inchoata perſequimur. At. 242 b, Ego negabã oportere præterita repeti. & 217 b, Deinde ſomno repetito, ſimul cum ſole experrectus ſum. Parad. 12 a, Cum eſſet iuris & æquitatis repetita memoria. pro Deiot. 147 a, Obſecro Cæſar repete temporis illius memoriam. de Or. 86 b, Repetamq; non ab incunabulis noſtræ ueteris puerilisq; doctrinæ quendam ordinem præceptorum. Atti. 242 b, Ego negabam oportere præterita repeti. Qu. Fra. 300 b, Si omnium mearum literarum præcepta repetes, intelliges, &c. de Legi. 159 b, Natura iuris ab hominis natura repetenda eſt. de Leg. 159 b, Altè uerò & à capite repetis quod quærimus. de Leg. 160 a, Iuris origo tum à fonte repetere. & ibid. Repetam ſtirpem iuris à natura. & 179 b, Cum ſcias à quo ſit capite repetendum. Item: A` principio, à ſtirpe, à capite, à fonte repetere: id eſt, arceſſere. pro Muren. 131, & Epiſtol. libro 7. 100 a, Ferro rem repetunt.

REPETVNDARVM. de pecunijs repetundis, captæ pecunię. I. V. 172 b, L. Piſo frugi legẽ de pecunijs repetundis primus tulit. & de Cl. 174 a, Iudiciũ de pecunijs repetũdis. I. V. 56 b. *p* Cl. 39 a, Ab aliquo rationẽ repeti pecunijs repetundis. pro Cl. 48 b, Clames te lege pecuniarũ repetundarũ nõ teneri, neq; hæc tua recuſatio cõfeſſio ſit captæ pecuniæ.

REPLEO,

REPLEO,*plei*. refarcio. pro Sest.20 a, Meministis tum iudices, corporib. ciuium Tyberim repleri, cloacas refarciri.de Pro.62 b, Vt uix exhaustas domos replere possent. pro Mu. 136 a, Qui consumpta repleri, crepta recuperare uellent. de Orat.100 b, Vel passim licet carpentem & colligentem undiq; repleri ista iuris ciuilis scientia.

REPLETVS,*a,um*.pro Pom.12 a, Referto foro, repletisq; omnibus templis.

REPLICATIO,*onis*.de Natu.8 b, Replicatio mundi:id est, conuersio.

REPLICO,*as*.repeto.pro Syl.172 a, Si quæris qui sint Rome regnum occupare conati, ut ne replices annaliū memoriā, ex domesticis imaginibus inuenies. de Diuin. 106 b, Traductio temporis noui nihil efficientis, sed primum quidq; replicantis.& de Leg.190 b, Nam licet uidere si uelis replicare memoriam temporum qualescunq;, &c. Item: Quocirca dicendum est etiam sæpius, cum iudicaueris.

REPONO,*nis*.condo, colloco, refero.in V.105 b, Columnæ deiectæ eisdem lapidibus repositæ sunt. de Nat.51 a, Grues in tergo præuolantium capita reponunt. & in V. 201 a, Sacra in capitibus reposita sustinebant. At.188 a, Si in libris tuis Aristophanem reposueris pro Eupoli.ad Her.32 a, Et pro eo, id quod magis idoneum est, reponit.pro Sest.16 b, Hanc Pompeius erexit, atque insigne regium quod de suo capite abiecerat.reposuit. Epist. 104 a, Non enim puto te meas epistolas delere, ut reponas tuas.de Natur.57 b, Scientia condendi ac reponendi fructus. Tusc.l.235 b, In se ipso spem omnem reponet sui. Quint. Frat.303 b, Omnes in uita mea partem aliquam tuæ uitæ repositam esse dicebant. pro Syl. 185 a, In uestra humanitate totam causam repono. Epistol. 134 a, Respub.in te reposita est.ad Attic.162 a, Reponere aliquem in suis. de Or.126 b, Si placuerit, uos hanc defensionē in aliquo artis loco reponetis.& Postquam. 201 b, Vos in eo me loco, in quo uestris beneficijs fueram, ijsdem centurijs quibus collocaueratis, reposuistis. & pro Sest.27 a, b, Quos equidem in deūm immortalium cœtu ac numero repono. in Anton.227 b, Nam, si alij propterea laudantur, quòd pro libertate arma cœperunt, cur non M.Brutus in eadem causa reponatur? de Opt.244 a, Tamen hunc in numero non repono.de Natur. 36 b, Reponere stellas in numero deorū. in Verr.195 b, Reponi in numero proborum hominū. Brut. Attic. 285 a, Reponi in locum alterius.de Inuent.51 a, Reponere aliquid in numerum fabularum. de Natur.9 b, Homines mortuos reponere in deos. Offic.57 b, Collocare aliquē in consilio cœlestium. & Quint. Frat. 96 a, Virtutes tuas in deorum numero collocatas uides.& pro Cæc.287 a, Is cura uit ut in eo fundo dos collocaretur.in V.119 a, At uerò præclarum diem reposuisti, Verrea ut agerent.

REPONERE. rependere, reddere. Attic. 207 b, Ergo hæc ad Varronem transferamus, Catulo & Lucullo alibi reponemus. Epistol. 14 b, Ne tibi ego quidem reponam cum ueneris.

REPORTO,*as*.deporto, cōsequor. Post.210 b, P.Lentuli beneficio non solū reducti sumus in patriam, sed equis insignibus & curru aurato reportati.& 212 a, Respub. simulatq; reuocata est, me secum pariter reportauit. Sal.in Cic.271 b, Italia Ciceronem exulem humeris reportauit.in V.262 a, Ex tua calamitate cineri atq; ossibus filij sui solatium uult reportare.contra Rul. 78 a, Manubias non in ornamenta urbis conferre, sed ad decemuiros, tanquam ad dominos reportare.in V.131 a, Quæ tabula à te reuulsa, nunc à me reportata est.& 214 b, Statuerunt id secum, in Syriā reportare. At. 65 b, Exercitum à Britannia reportabant.pro Pomp.5 a, Ab aliquo uictoriam reportare. Att.86 a, Reportare beneuolentiam omnium ex prouincia.de Leg.187 b, Nihil præter laudem bonis atq; innocentibus, neq; ex hostibus, neq; à socijs est reportandum.

REPOSCO.repeto.de Am.102 b, Propensiores ad bene merendum, quàm ad reposcendum esse debemus. Postq. 26 a, Alter à me Catilinam amatorem suum reposcebat. I.V. 184 b, Bona sua reposcere ac persequi liti atq; iudicio. & 148 b, Reposcere rationem uitæ ab altero. I.V.59 a.

REPRAESENTATIO,*onis*.pecuniarū solutio. At.196 b, Si Faberianum uenderem, explicare uel repræsentatione nō dubitarem. At.214 b, Dolabellæ nomen iam expeditum uidetur, ut etiam repræsentatione concludam.

REPRAESENTO,*tas*.præsentem pecuniam soluo, præsentem alicui gratiam refero gero, personam gero, aliquid re præsenti exhibeo, præsto. Att.194 b, Reliquæ pecuniæ usurā Sillio pendemus, dum à Faberio repræsentabimus. Epi.262 b, Dies promissorum adest, quē etiam repræsentabo si aduneris. Ep.72 b, Neq; expectare temporis medicinam, quā re præsentare ratione possumus. Att.196 a, Si qua etiā iactura facienda sit in repræsentando. I.A.182 b, Ego corpus libenter obtulerim, si repræsentari morte mea libertas ciuitatis posset: id est, restitui, recuperari.pro Se.8 a, Erat eo tempore senatus in æde Concordiæ, quod ipsum templum repræsentabat memoriā consulatus mei. Att.251 b, Mihi uidentur istorum animi incendi etiam ad repræsentandam improbitatē suā. Item: Quod præsens tanquā in manu datur, iucundius est. Item: Legatus regis faciem secū affert. prouerbiū.

REPREHENDO,*dis*.increpo, arguo. redarguo, accuso, uerbis castigo, exagito, insector, asperius appello, in crimen uoco, damno, condemno, culpo. pro Plan.267 a, Nunc discessum meum quasi reprehendere & subaccusare uoluisti. pro Clu.38 a, In eodem genere, in quo quis offenderit, alios reprehendere. Epi.13 a, Et si accusandi sunt, qui, &c. magis etiam reprehendendi, qui, &c. Or.199 a, Reprehendere & exagitare aliquem. Epi.68 a, Cum reprehendes ea, quę uitupe randa duces. de Nat. 7 b, Xenophanes de ipsa mente ita reprehenditur ut cæteri, de infinitate autem uehemētius. Par. 241 b, Reprehendi in aliquo uitio. de Nat.58 b, Arripere aliquid ad reprehendendū. pro Lig. 140 b, Grauissimis uerbis aliquem reprehendere. Attic.156 a, Visum te aiunt in regia, nec reprehendo, quippe cum, &c. in Verr. 244 b, & 245 a, Nunc non modò te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi uituperatione reprehēdo. Acad.35 a, Laboro, ut assentiar Epicuro: reuocat uirtus, uel potius reprehendit manu.

REPREHENSIO,*onis*.uituperatio.pro Mur.126 a, Reprehensio uitæ. Att.156 a, Nec reprehendo, quippe cum ipse istā reprehensionem non fugerim. Offic.29 a, At hoc idem Sophocles, si in athletarum approbatione dixisset, iusta reprehensione caruisset. Epist.157 a, Dum à reprehensione temeritatis absum. de Fin.49 a, Incurrere uarias reprehensiones. Orat.197 a, Vereri reprehensionem prudentum. in An. 244 a, b, Culpæ reprehensio & stultitiæ uituperatio. de Ora. 152 a, Oratio cōcinna, distincta, ornata, festiua, sine intermissione, sine reprehensione, sine uarietate, &c. non potest in delectatione esse diuturna.

REPREHENSIO. pro refutatione seu confutatione oratoria. de In.57 a, Reprehensio est, per quam argumentando aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut eleuatur. aliter, alleuatur.

REPREHENSOR,*oris*.exagitator, accusator. pro Pla. 270 a, Vt patres reprehensores essent comitiorum. de Opt. 244 b, Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponūtur. & Acad.2 b, Restat etiam unum genus reprehensorum, quibus Academiæ ratio non probatur.

REPRESSOR,*oris*. uindex. pro Sest. 28 a, Repressor cædis quotidianæ.

REPRIMO,*mis*.contineo, comprimo, coerceo. Epistol.38 b, Hos ego sermones lacessiui nunquā, sed non ualde repressi. Epist.154 b, Quæ si aduentus meus represserit, agam gratias fortunę. de Fi.49 b, Quod semel admissum coerceri reprimiq; non potest. in V.208 a, Itaq; furor eius paululum repressius est. pro Sest.23 a, Qui furorem exultantem repressit. Att.67 a, Nunc reprimam susceptam obiurgationem. At.117 a, Fuga, quæ parabatur, expressa est. pro Pomp.6 a, Impetus hostium reprimere ac retardare.& Brut.91 a, Repressi impetum, ardoremq; restrinxi. pro Cæl.52 a, Memoria non extincta illa quidem, sed repressa uetustate. pro Mur.131 b, Quem L.Murena repressum magna ex parte, non oppressum reliquit. in C. 103 b, Hæc reipub. pestis paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi potest. de Aruſp. 243 b, Reprimere impudentiam alicuius. & de Som. 137 b, Reprimere fletum. & pro Sest. 25 a, Vix homines odium suum à corpore eius impuro represserunt. de Diu.122 b, Reprimere fluuium redundantem.

REPROBO,*as*.improbo, reijcio. Acad.33 a, Qui cum Zenonis fuisset auditor, reprobauit illa, quæ ille, &c. de Fini.53 a, Quod ipsa natura ascisceat & reprobat: id est, uoluptatē & dolorem. de Am.100 b, Atq; hoc quidē omnes mortales & intelligunt, & reprobant. aut reprobant distinctè legendū est, aut probant simpliciter. nam reprobant, coniunctè, contra sententiam est.

REPROMISSIO,*onis*. restipulatio. pro Q.R.51 a, & 54 b.

REPROMITTO,*tis*. restipulor, stipulanti promitto, uel spondeo. de Cl.166 a, Nō mecherculè tibi repromittere istuc quidē ausus sim. pro Qu.R.51 a, Repromittis tu ab hinc triennium Roscio, recita illam restipulationem clarius. Post. 203 a, In referenda gratia hoc uobis repromitto, semperq; præstabo, me, &c.

REPTITIVS,*tij*. Sallustius in Cic.270 b. Quasi unus reliquus ex familia uiri clarissimi Scipionis Africani, ac nō reptitius, accitus, & paulò antè insitus huic urbi ciuis. reptitium uocat, ut abiectū, & humili loco natū innuit, quiq; clā culum in ciuitatem irrepserit homo nouus. L.Arreptitius.

REPVDIATIO,*onis*.reiectio.pro Muren.126 a,Repudiatio supplicum,superbiam,amicorum neglectio improbitatem coarguit.At.lib.1.

REPVDIO,*as*.recuso,respuo,aspernor.pro Cec.294 a,Cum te obstitisse & repudiasse dicis, certè hunc uoluisse concedis.Offic.18 a, Iracundia omnibus in rebus repudianda est. Orat.198 a, Eloquentia forensis spreta à philosophis & repudiata.At.34 b,Sed ego hoc non repudio. & pro Qu. 8 a, Conditionem æquissimam repudiare. Ora.199 a,Funditùs repudiare aliquid.de Ora.143 a, Consilium senatus à repu. repudiare.Repudiare.)(.Amplecti.L.Amplector. Or.217 b, Repudiare.)(.Assumere. pro Cl. 60 a, Cuius uota & preces à uestris mentibus repudiare debetis.

REPVERASCO,*scis*.ad puerilẽ ætatẽ redeo.puer fio. Ora. 110 b,Eosq; incredibiliter repuerascere esse solitos. de Sen. 94 b,Si quis Deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerascam, & in cunis uagiam.aliter,Repuerisca m.

REPVGNANS,*tis*.)(.Consentaneum,cõgruẽs, cõsequẽs. de Fat.142 a.L.Consequens.& Acad.12 a, pro Cæl.39 b,Cõtrariæ diuersæq; atq; inter se repugnantes naturę. Ex repugnantibus locis.222 a,& 225 a,de Or.124 a.

REPVGNANTER,inuitè.de Am.113 a,Alterum patienter accipere,non repugnanter.

REPVGNANTIA,*tiæ*.pugna,contentio.Of.58 a,Panętius induxit eam,quæ uideretur, non quæ esset,repugnantiam. I.A. 164 a, Sed qui tantarum rerum repugnantiam non uidẽs,nihil sapis.Off.55 a, Nec id quod uerè honestum est,fas est cum utilis repugnantia comparari.

REPVGNO,*as*.aduersor,obsisto,reclamo.)(.Pugno,consequor.Ep.61 a,Quare non ego opugnaui fratrẽ tuũ, sed fratri tuo repugnaui. & pro Rab. 93 a, Repugnare & resistere crudelitati.pro Qu.R.53 b,Resistere & repugnare contra ueritatem.& de Fi.110 a.Qua facilè posset repugnari obsistiq; fortunæ.At.131 a,Regiones eiusmodi obtinere, è quibus repugnemus.de Fi.143 a,Illud uehemẽter repugnat esse beatũ & multis oppressum doloribus.Top.222 a,Repugnat enim rectè accipere,& inuitum reddere. de Or.155 b,Qui aliquid repugnante natura faciunt.de Or.125 b,Aduersantem & repugnantem capere.Aca.11 b, Nõ enim quisquam repugnat. At.130 b, Vt pars ad te accedat,ut non pugnet, sed locis suis repugnet. Off.68 a,Aduersante & repugnante natura. Atti. 130 b,Pugno.)(.Repugno.

REPVLSA,*æ*.offensio,repudiatio à magistratu.de Ora.134 b, P.Rutilius repulsam tulit. Tusc.238 b, Cũ bonus uir suffragijs præteritur,non ille à uano populo repulsam fert potius quàm,&c. cont.Rul.66 b,Qui sine repulsa consules facti sunt.& I.P. 79 b, Qui omnes honores sine repulsa obtinuit.Off.15 a,Qui cùm offensiones, tum repulsas quasi quã dam ignominiam timent & infamiam.pro Pl.268 b,C.Marius duas ædilitias accepit repulsas.& ibid.Aedilitia repulsa.Item ibi.Accipere offensionẽ in ædilitate. Repulsam ferre & præteriri.in A.234 a,Præteriri à populo,prætura deijci,repudiari,adhærere.

REPVLSVS,*a*,*um*. reiectus. Deteriores & repulsi q fuerint. L.Deterior.de Ar.256 b,& 257 a.

REPVLSVS,*sus*. de Diuinat.83 a, Scopulorum sæpe repulsu.Poetæ.

REPVNGO,*gis*. uicissim pungo.Ep.15 a,In quo possem illorum animos mediocriter lacessitus repungere.

REPVTO,*as*.recogito,recolo,cogito,puto. pro Deiot.151 a, Hæc ego reputo,& dies & noctes cogito.Postq.211 a,Quib. ego rebus obiectis multa mecum ipse reputaui. Ep.11 a, Tamen non reputans quid ille uellet,permanebam,&c.de Na. 49 a,Hunc horum nihil unquam reputauisse certò scio.pro Pomp.8 a,Satis opinor hoc esse laudis,atquẽ ita reputo, ut uos hoc intelligatis,Lucullum à nullo, &c. Epist. 73 b, Cũ tibi nil merito accidisse reputabis.Tusc.173 b,Humanæ uitę uaria reputantes mala.in Sal.274 a,Ita non est facile reputare, utrum,&c.de Sen.81 a, Tum etiam in senecta hoc reputo miserrimum,sentire,&c.

REQVIES,*etis*,*requiem*,*& requietem*.quies. At.16 a,Tantum rẽ quietis habeo,quantũ cum uxore & filiola consumitur. de Or. 104 a, Philosophorum autem libros reseruet sibi ad huiusce modi Tusculani requiẽ atq; ocium.pro Arch.188,Quã tum temporis alijs conceditur ad requiem animi & corporis.Epi.70 b,Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiem quærit ex magnis occupationib. de Fin.137 b, Si requietem natura non quæreret. de Di.85 a,Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas.Off.33 b, Oblectatio animi requiesq; curarum.& Am. 115 b, In amicitia Scipionis requies mihi plena oblectationis fuit.

REQVIESCO,*scis*.conquiesco,acquiesco.I.V.331 b,Cũ diutius in eo negocio curaq; fueram,ut requiescerem,curamq; animi remitterem,ad Carpinatium reuertebar. At.136 b,Ego tamdiu requiesco, quandiu ad te scribo. pro Cæl. 54 a, Qui hoc unico filio nititur,in huius spe requiescit. de Ora. 130 b, Requiescam in Cæsaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuersorio.in A.22 a,Hortari aliquem ad requiescendum. & de Or.85 a, Initium requiescendi fore.Att. 16 b,Solicitudines & ãgores amicorum consilio & sermone requiescunt.pro S.R. 32 a, Nullam partem noctis requiescere.Tusc.171 b,Requiescere in sepulchro. & ibid. Vbi corpus requiescat à malis.Of.52 b,Requiescere à reipublicę muneribus.de D.101 b,Puella defatigata petijt à matertera, ut sibi concederet pauliſper,ut in eius sella requiesceret.Attic. 132 a,Crede mihi,requiesco paululum in his miserijs,tecum quasi tecum loquor.

REQVIETVRVS,contra Marcellum,teste Prisc.

REQVIRO,*ris*.quæro,postulo flagito.depoſco. Topicor. 221 a,A me eorum liberorum sententiam requisisti. & Epi. 70 b,Te requisiui sæpius,ut uiderem.pro Cæl.52 a,Ex quibus requiram quo nam modo latuerint. pro Do.213 b, Primùm illud à te requiro,quæ tanta,&c.At.171 b, Signum requirent aut manum,dices ijs,&c. Tusc.232 b,Qui beatus est, non intelligo quid requirat ut sit beatior. in V. 201 b, Non requirebat ille cupido leonis domũ. Att.200 a, & pro Q. 10 a,Constantia animi non requiritur.Epi 8 a,Non tam mihi molestum fuit accusari abs te officium meum, quàm iucundum requiri.I.P.85 a,Cum experrecta tandẽ uirtus clarissimi uiri & uerum amicum & optimè meritum ciuem & suum pristinum morem requisiuit. Bru.281 b,Breues litęræ tuæ,breues dico? immò nullæ,&c. & requiris meas. Or. 199 b,Desiderium,quo conficior,congressus uestros,cõsuetudinem uictus,doctissimos sermones requirens tuos.Of. 117 a, In quo equidem maiorũ nostrorum sæpe requiro prudentiam.At.86 a,E` quibus unum *ἱστορικὸν* requiris. de Ora. 132 a, Cum gregales eum in campum nõ uenisse requirerẽt. Qu.Fr.301 a, Successorem habes perblandum, cætera ualde illius aduentu tua requirentur.

RES,*rei*. ratio causa,genus, bona.Orator.203 b, Sine re nulla uis uerbi est.Tusc.234 b,Rem opinor spectari oportere, nõ uerba.ad Her.23 b,Nihil neque ante rem,neque præter rem locuti sumus.pro Qu.3 a,De tota illa re atq; ratiõne Gallicana inter se communicant.& ibid.b, Dedisce re de omnib. rebus rationibusq; societatis.de Ora.118 b, Cum rem penitùs causamq; cognoui,&c.At.147 b, Et ad eam rationẽ existimabam satis aptam esse personam meam. & ibid. Magis idoneum quàm ego sum,ad eam causam profectò reperies neminem. pro Fl.136 b, Cum ipse se in illa ratione iactaret. pro Mur.135 a,Qui dies fuit postea,&c.quem tu non totum in ista ratione consumpseris? pro Qu.4 a,Hic cum rem Gallicanam cuperet reuisere, &c. Par. 124 b, Qui honestè rem quærunt mercaturis faciendis. pro S. R. 37 b, Et ex eo non paulum nescio quid in rem suam conuertit. Postq. 206 a, Qui suam rem non minus strenuè quàm publicam cõfecit. Epist.146 b,Tum enim cum rem habebas,&c. & ibid. Cùm tam æquo animo bona perdas. de Or.134 b,Homo fatuus, postquam rem habere cœpit,est mortuus. Epist.136 b,Rem habere,bona perdere. Et 100 b,& pro Muren.131 a, Rem repetunt ferrò. pro Quint. 2 b, Erat ei pecuaria res ampla,& rustica sanè bene multa & fructuosa. & 5 b, Iudicium de re pecuniaria est.pro Pom. 14 a, Cum neq; priuatam rem maritimam,neque publicam iam obire possemus.pro Cl.59 a, Summa est enim hominis in communem municipij rem diligentia,in singulos municipes benignitas. & ibid. Qui res pecuniarias in agro Larinati habent. pro Cæl.46 b, Reuocet se aliquando ad curam rei domesticæ,rei forensis,reipublicæ.de Sen.89 b,Xenophontis liber de tuenda re familiari,qui Oeconomicus inscribitur. de A.98 b, Quo cum mihi coniuncta cura de re publica & de priuata fuit. Tusc.164 a, & de Fi.81 a, Res familiaris ministra & famula corporis.de Orat.117 b,Res familiaris mea. in An.231 a, Constituere rem familiarem suam.Tuscu.128 a,Res domestica, & familiaris. Offic.51 b,Res autẽ familiaris quæri debet his rebus, à quibus abest turpitudo. Attic.57 a,Re familiari comminuti sumus.de Nat.77 b,Honoribus auctꝰ,aut re familiari.ad Bru. 289 a,Rei familiaris iactura tolerabilis est. & Epistol. 132 b, Res familiaris ualdè exigua.Attic.140 a,Res priuatæ: id est, bona priuatorum.de Orat.106 b,Inuisere res rusticas delectationis causa.& de Sene.88 b, Liber quem de rebus rusticis scripsi.de D.124 a,b, Rem bellicam administrare. de Or. 95 b,Rem militarem discere.& 102 b,De rebus ad rem militarem pertinentib. pro Pomp. 9 a, Rei militaris scientia.in V.244 a,Res naualis.Item:Rem naualem administrare.Att. 6 a,Res diuina. Item: Senex ad rem diuinam dicit se uelle discedere.& de N.69 a,Facere rem diuinam alicui deo.Att. 118 a,Si rem frumentariã tibi ex prouincijs suppeditari uis: ad Br.289 a,Inopia rei frumentariæ.Off.67 b,Vt res nũma-

ria de communi sententia constitueretur. pro S.R. 32 b. Tecum mihi res est T. Rosci. de Cl. 194 b, Cum Hortensio mihi magis arbitrabar rem esse. Epist. 138 b, Cum homine edacitibi res est. pro Fl. 155 a, Cum ciuitate mihi res est acerrima. pro Sest. 11 a, Erat huic res cũ exercitu C. Marij. & ibid. Erat mihi contentio cum operis conductis. pro Cæl. 48 a, Cum aliquo aliquid rationis habere. pro Cæl. 48 b, Rem tanti sceleris nemini fuisse credendam. de Sen. 77 b, Versus, quibus affatur Flaminium ille uir, haud magna cum re, sed fide plenus. Epi. 9 b, Rem te ualde bene gessisse rumor erat. & 7 a, Si rem istam ex sententia gesseris. Epist. 31 a, Omnibus ei de rebus, quas curari à me uoles, mandata des uelim. Epist. 21 b, Non edepol quantam egeris rem, &c. Orat. 118 a, Nihil ad rem, extrema illa longa sit an breuis. & Tusc. 240 b, Quã bonum, nihil ad rem. Epist. 55 b, Re præstare aliquid. L. Re. Orat. 206 b, Adolescens non tam re & maturitate, quàm spe & expectatione laudatus. pro Dom. 242 a, Omnes qui aut re aut spe sunt boni. pro Cl. 27 a, Seruus, ut ipsa res demonstrauit, frugi. de Diu. 91 a, Ita res somnium comprobauit. de Orat. 91 a, Vide ne plus ei tribuas, quàm res & ueritas ipsa concedat. & 92 b, Id si difficile nobis est, sit tamen in re positum atq; natura. de Ora. 86 b, Etenim ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio. Offic. 48 b, Non esse duo milia hominum, qui rem habeant. in P. 91 a, Vir fortis in primis belli ac rei militaris peritus Qu. Martius. pro R. P. 128 b, Augere rem bonis & honestis rationib. Res cõmentitia. Diu. lib. 1. 62. contraria est, Res facta. Res copulata & confatalis. Fat. Res difficilis & obscura. de Fini. lib. 2, Senex ad rem diuinam dicit se uelle discedere. At. 64 b, Res familiaris uix equestris. 9 Fam. Familiaris res mea. 2. de Or. & 11 Fam. D. Bruti, Res familiaris augeatur ratione, diligentia, parsimonia. Offic. Quamobrem nec ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit: nec ita reseranda, ut pateat omnibus. Offici. 2, Res familiaris ministra est & famula corporis, Tusc. quæst. lib. 1, Res familiaris non libidini potius luxuriæq;, quàm liberalitati beneficentiæq; pareat. Offic. 1, Res familiaris primùm bene parta sit, nullo neque turpi quæstu, neq; odioso. Offic. 1, Res familiaris quam plurimis, modò dignis, se utilem præbeat. Offic. 1, Res familiaris quæri debet ijs rebus, à quibus abest turpitudo, conseruari autem diligentia & parsimonia: eisdem etiam rebus augeri. Offic. 2, Frumentaria res. ad Att. lib. 8, Res idonea de qua quæratur. Acad. q. edi. 1. lib. 2, Res illustris & facilis. de Finib. lib. 2, Res inusitata. de Finib. lib. 3, Res iudiciaria. 4 in Verr. Res luctuosa. Diuina. lib. 2, Res magnifica & salutaris. Diuinat. lib. 1, Res eo melior, quo maior sit. lib. 1 de Finib. Res militaris. Acad. quæst edit. 1. lib. 2, & Tusc. quæst. lib. 1, Res naualis siue nautica. 7 Verr. Res alia ex alia nexa. de Na. deor. 1, Res notissima. Tusc. quæst. lib. 1, Res noua atq; admirabilis. Diuin. lib. 2, Res pecuaria & rustica. pro Qu. Res in uulgus peruulgata. de Fini. lib. 2, Res uilis atq; contempta. Læl. Res omnis quæ ornatè & grauiter dici debeat, oratoris propria. 2 de Orator. Res aut honos agatur. pro Quint. Quòd si tua res non ageretur, à te potius postularẽt, ne amplius quàm singulas, quã ab Apronio, ut ne plus quàm ternas decumas darent. 5 Verr. Vt res cœpit ire. Læl. Res eos iã pridem, fides deficere nuper cœpit. 2 in Catilinam. Res quibus contemptus sine inuidia excitetur. 1 ad Heren. Si ita res feret. Tusc. quæst. lib. 1, Vt nunc res se habet, admirabili illi gloria est. 2 ad Att. 54, Res ipsa loquebatur. 15 Fa. Res ipsa apud te pro me loqueretur. 3 ad Att. Si res postularet. Tuscu. quæst. lib. 1, & Læl. Res recidat in unius imperiũ. de Aruſp. respon. Res autem hæc est. 13 Fam. Res eodem est loci quo reliquisti. 1. ad Atti. Tanti sceleris res nemini fuit credenda. pro Cælio, Si enim mihi cum Peripatetico res esset, qui, &c. 4 Acad. Reuocare se ad curam rei domesticæ, rei forẽsis, rei publicæ. pro Cælio, Rei frumentariæ causa. 6 Fam. Rei frumentariæ inopia. pro Do. Rei magnitudo longam orationem desiderat. 2 ad At. Rei militaris occupatio. Acad. quæst. edi. 1. lib. 2, Rei totius scena hæc. 8 Fam. Cælij, Rei militaris scientia. pro Lege Manil. Rei turpitudo. 2 ad Heren. Rei alterius deesse. 13 Fam. Cõtra rem alicuius uenire. 2 Phil. Qua oratione minimè necessaria prætermissa ea quæ rem continent pertractemus. Tuscul. quæst. lib. 4, Rem populum docendo. 3 de Leg. Rem potiorem oratione ducas. 11 Fam. Matij, Rem enim opinor spectari oportere, non uerba. Tuscul. quæst. lib. 5, Rem à me sæpe deliberatam, & multum agitatam requiris. Academ. q. edi. 2. lib. 1, Rem obiectam, perspicuam approbare. Acad. quæst. edi. 1 lib. 2, Si ex eo non paulum nescio quid in rem suam conuertit. pro S. Rosc. Rem ad summam negocij uides. 11 ad At. In rem præsentem uenire. Offi. 1. de Or. Rem cum eo conficiatis, ut quam possessionẽ habet in agro Fregellano à uobis emptam, eam liberam & immunem habere possit, &c. 13 Fa. Ad rem gerendam qui

accedit, caueat ne id modò cõsideret, qnàm illa res honesta sit, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem. 1 Officio. Non esse in ciuitate duo milia hominum qui rem haberent. Off. 2. 108, Rem peragunt. 2 ad Heren. Qui honestè rem querunt mercaturis faciundis. Para. Rem transigere. pro Quint. Rem bellicam administrare. 2 de Diuin. Facere rem diuinam alicui deo. 3 de Nat. deor. Rem familiarem dilabi sinere flagitiosum est. Offi. 2, Rem miseram malas causas semper obtinuit, in optima concidit. ad Atti. lib. 7, Conficere rem suam non minus strenuè, quàm publicam. Post red. Rem ueterem comederit. 11 Famil. Re bonus. pro Domo sua, Re doctus. 13 Famil. Superius illud ea re esse concessum. Acad. quæst. edi. 1. lib. 2, Req; ex utraq; parte audita. de Finib. lib. 1, In cœlum translatos non re, sed opinione esse dicunt. 3 de Na. Re consentire, uerbis discrepare. de Nat. deor. 1, Vt in omnibus factis re, non teste moueamur. de Finib. lib. 2, Oratio me istius philosophi non offendit, re mihi non satisfacit. lib. 1. de Finib. Qui re omissa nomen tantum tenent. Diuina. lib. 1, Sed re succumbere non oportebat, uerbis gloriantem. Tuscul. quæst. lib. 2, Vtraque re ualuisti. de Nat. deor. 2, Quum re ac factis longè aliter iudicauissent. Parad. Re ac ratione cum aliquo esse coniunctum. 4 in Ver. 124, Tam re esse triste quã uerbo. 10 ad Att. Aduersari habet Quintius uerbo Sex. Nœuium, reuera huiusce ætatis homines disertissimos, fortissimos, ornatissimos nostræ ciuitatis, qui communi studio, summis opibus Sextum Nœuium defendunt, &c. pro Quinct. gesta sunt. Verbo ille reus erat: re quidem uera, & periculo, & tota accusatione Oppianicus. pro Cl. Quam quum poscebat, uerbo illam poscere nidebatur, reuera iudicia poscebat. 2 Verr. At si dares hanc uim M. Crasso, &c. esse, qui re uera non esset hæres in foro (mihi crede) altaret. 3 Offi. Quòd iste M. Marcelli, & P. Africani monimenta, quę nomine illorum, reuera populi Rom. & erant, & habebantur. 3 Verr. Verbo & simulatione poscere & reuera. contraria in Verr. 5, Re ipsa est. 9 Famil. Qui recuset, eum profectò, tametsi uerbo non audeat, tamen reipsa de maleficio suo confiteri. pro Rosc. Amer. A re ciuili abhorrere. 3 de Or. Vides Eruci quãtum distet argumentatio tua à re ipsa atque à ueritate. pro Rosc. Amer. Versus quibus affatur Flaminium ille uir, haud magna cum re, sed fide plenus. de Senect. Quandiu de nugis, de re enim nihil habeo quod loquar. 13 ad Attic. Ex re & ex tempore consilium capere. 9 ad Attic. Neque tantum est in re, quantus est sermo. 2 ad Attic. In re optimum quæritur, in homine quod est, dicitur. Orator. Turpe ualdeq; uitiosum est in re seuera conuiuio dignum, aut delicatum aliquem inferre sermonem. Offic. 1, Haud magna in re. Catil. 1. Id est, in fortuna tenui, & angustia rei familiaris, ita ut in augenda re, non auaritiæ prædam, sed instrumentum bonitati quærere uideretur. pro Rab. Posth. Antonij colloquiis cum heroibus nostris pro re nata non incommodum. ad Attic. lib. 14, Animaduerteram, posse pro re nata, te non incommodè ad me in Albanum uenire. ad Attic. lib. 7, Res gestæ dignæ triumpho. 6 ad Attic. Res gestæ hodierni diei. 2 ad Quint. Frat. Res iudicatæ. 2 ad Heren. Res omnes obnoxiæ superstitionibus. 2 ad Heren. Res quæ moueant risum. 1 ad Heren. Res quę non prodeunt in aciem. 6 Fam. Res memoria propagate. ad Octau. Si enim res ita se habeant. Acad. quæst. edit. 1. li. 2, Res abditæ & obscuræ. Academ. quæst. edit. 1. lib. 2, Res asperæ reijciendæque. de Finib. libro 5, Res commentitiæ. Acad. quæst. edit. 1. libro 2, Res euidentes. Acad. quæst. edit. 1. lib. 2, Res expetendæ fugiendæque. Acad. quæst. edit. 2. lib. 1. Res exquisitissimę ad epulandum. de Finibus lib. 2, Res formidolosæ. Tuscul. quæst. lib. 4, Res quæ gignuntur è terra. Acad. quest. edit. 2. lib. 1, Res illustres, quibus opponuntur obscuræ. Acad. quest. edit. 1. lib. 2, Res inusitatæ. Acad. quæst. edit. 2. lib. 1, Res magnæ non uiribus, aut uelocitatib. aut celeritate corporum geritur, sed consilio, autoritate, sententia. Cat. 16, Res mobiles & concitæ. Acad. quæst. edit. 1. lib. 1, Res multæ atque magnæ. Acad. q. ed. 1. libro 2, Res ad uiuendum necessariæ. Offic. 3, Res obscuræ & incertæ. Diuinat. lib. 1, Res occultæ, & ab ipsa natura inuolutæ. Academ. quest. edit. 2. libro 1, Res à natura occultæ & latentes. de Finib. lib. Res ante oculos positæ. Acad. quæst. edit. 2. lib. 1, Res priuatæ, publicæ, forenses, domesticæ. Offi. 1, & 9 ad Attic. Res prospere, & ad uoluntatem nostram fluentes. Offic. 1, Res in negocijs gerendis, plus quã uerba prosunt. Academ. quæst. edit. 1. libro 2, Res rectæ atque laudabiles eò referuntur omnes, ut cum uoluptate uiuatur. de Finibus 1, Res uetustate robustę. Diuinat. libro 1, Res salutares, cui opponuntur pestiferę. de Natura deorum libro secundo: Res signatæ in mente. Tuscul. quęst. lib. 1, Res turbidę. Diuin. lib. 1, Rerum appetitus oriuntur à mente in homine, in belua quiddam simile mentis. de Nat. deorum 2, Rerum autores, non fabularum. 3 de Natura deor. Rerum copia,

uerborum copiam gignit.3 de Orat.68,Rerum discrimen. 2 Fam.Rerum formæ & figuræ efficiuntur ex atomis.de Nat. deorum 1, Rerum expetendarũ & uitandarum genera tria. 2 de Inu.Rerum bonarum & malarum genera tria.Parti.Rerum cæterarum paterfamiliãs prudẽs & attentus. pro Qu. pro in rebus cęteris.Rerum exercitatio.pro Deiota. Rerum gerẽdarũ initia omnino aut à uoluptate, aut à dolore proficiscuntur.de Fin.lib.1,Rerum memoria oratoris propria. 2 de Orat.Rerum molitio.de Natura deor.1, Rerum innumerabilium multitudo. Aca.quæst.edit.1.lib.2, Rerum cõmunis natura,uniuersa atq; omnia continens. de Nat.deorum 1, Rerum natura nullam nobis cognitionẽ dedit finium, ut ulla in re statuere possimus quatenus.Acad.quęst.edit.1.libro 2,Negat tantam similitudinẽ in rerum natura esse. 4 Acad.Esset aliquid in rerũ natura quod ab homine effici non posset.3 de Nat.Rerum notiones.Acad.quęst.edi.2.lib.1, Rerum & publicarum & suarum acerbitas. 6 Fa. Rerum prolatio.7 ad Att.Rerum ratio in historia quem ordinem desideret.2 de Or. Rerum similitudines quomodo ad memoriã imaginibus exprimendæ.3 ad Here.Rerum tractatio admirabiliorem orationem efficit. Orat.Rebus perspicuis & euidentibus duas causas aduersari.Acad.quæst.edit.1.lib.2,Rebus præsentibus adiungere atq; annectere futuras.Off.1,Rebus nouis noua sunt ponenda nomina.de Natu.deor.1,Res quas orator habere debeat.1 ad Heren.Res suas sibi habere, libelli remittendi formula. 2 Philip. Res iudicare. 5 Philip. Res cum aliquo iungere. pro Deiot. Res bonas uerbis electis grauiter ornateq; dictas quis non legat. lib. 1 de Finib. Res laude dignas gerere.Acad.quæst.edit.1.lib.1,Quum res non bonas tractent, similes bonorum uideri uolunt. Acad. q.ed.1.libro 2, Res humanas perceptas penitùs & pertractas habere.Tuscul.quæst.lib.3,In res meas eũ incitarẽt.2 ad Att.Res nouas quærere,& rem ueterem deuorare. 11 Famil. Res nouas coniectura persequi. Diuinat.lib.1,Res occultissimas aperire.Academ.quęst.edit. 1. libro 2, Inuisere res rusticas uel fructus causa,uel delectationis.de Ora.Res utiles & salutares deorum esse uocabulis nuncupatas dicit Perseus.de N.deor.1,Res iam uniuersas profundam. Acad. quedit.1.lib.2,Res urbanas maiores esse bellicis.Offic.1.Rebus bonis aut perditis.12 Fami. Rebus urbanis carere. Academ. quæst.edit.1.libro 2, Rebus congruere.Acad.quæst.edit.2.libro 1, Rebus congruere,nominib.differre. Acad.quęst.edit. 1.lib.2, Rebus omnibus excellit natura diuina.de Nat. d. 1, A` rebus ipsis beneuolentia quomodo captanda. 1 ad Here. De reb.ante oculos positis nulla arte adhibita, uulgari sermone disputare.Academ. quæst.edit.2.lib.1,Hoc est,sine omni orationis elegantia, nulla uel dicendi uel differendi arte adhibita:quod faciebant Epicurei.Sunt qui in rebus contrarijs parum sibi constent, uoluptatem seueriśimè contemnant,in dolore sint molliores, gloriam negligant, frangãtur infamia.Offic,1,Ea est in ipsis reb.obscuritas,& in iudicijs nostris infirmitas,ut nõ sine causa & doctissimi & antiquissimi inuenire se posse,quod cuperẽt, diffisi sint.Acad.q. edit.1.li.2,In rebus quædam simplicia sunt, quædam copulata,ut Chrysippo placet. Fat.L.Genus.

RESALVTO,*as*.I.A.180 b, Cum omnes eum salutassent,cõstabat neminem esse resalutatum.

RESARCIO,*cis*. restituo,reficio.pro Cæl.45 b, Discidit uestem,resarcietur.& Epist.10 b,In meis damnis ex autoritate senatus resarciendis.

RESCINDO,*dis*.infirmo, refero,dissoluo,labefacto.in An. 246 b,Acta Antonij rescidistis,leges rescissistis. & 157 a,Quibus cum prouocatio datur,nónne acta Cæsaris rescinduntur?At.84 a,& in Ver.137 a,Rescindere constituta ab alio.de Pro.71 a,Is pactiones sine ulla iniuria factas rescidit.p Do. 221 a,Quę contra auspicia essent acta, per senatum rescindi posse.213 a,Quæ furore improborũ in republica gesta sunt, rescindere.in V.121 b,Metellus rescindit de Epicrate & Heraclio. & ibid. Rescindere iniurias alterius & irritas facere. p Cec.292 b,Quæ armis gesta sunt,iure rescindi posse. I.V.99 a,& 238 a,Rescindere uoluntates mortuorum. pro Syl. 179 a,Rescindere res iudicatas.Par.241 a,& pro Pl.261 a,Rescindere iudicium.)(.Ratum habere iudicium. cõtra Rul. 66 a, Eum locum me duce rescidistis. Qu.Fra.318 b,Fundum audio te hunc Bombilianum uelle rescindere. aliter, resinere. Item: Augures possunt concilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere.

RESCISCO,*scis*.scio,intelligo,cognosco.Ep.122 b,Id postquam rescijt,excanduit. Off. 70 a, Quærit etiam, si sapiens adulterinos numeros acceperit imprudens pro bonis,cum id rescierit,soluturúsne sit eos,si cui debeat pro bonis?

RESCRIBO,*bis*. respondeo.Epi.10 a,Rescribam tibi ad omnia quæ quæris.& Att. 63 b, Ad eam epistolã rescribã igitur.Atti. 3 b, Non mihi graue duxi rescribere ad te de illius querimonijs.At.113 b,Rescripsi ad Trebatium. & Atti.117 a, Pompeio statim rescripsi,non me,&c.At.74 b,Cui rei fugerat me rescribere. Atti.5 b, Vt epistolæ tuæ rescriberem aliquid.At.45 a.Ad primam hoc tibi scribo, &c. rescribo,&c. Item: Eo serius ad tuam epistolam, cui ego statim rescripseram, redditæ sunt meæ literæ. Attic. 211 a, Antemeridianis tuis literis heri statim rescripsi, nunc respondebo uespertinis.At.205 b,Epistola,quã ad eum rescripseram. Att.5 b,Eo factum est, ut epistolæ tuæ rescriberem aliquid, breuitate temporis tam pauca cogerer scribere. Tuscu.209 b,Ex quo perspicuum est, & cantus tum fuisse rescriptos uocum sonis & carmina.Attic.251 b,H-S. C C C C ſi in præsentia soluerimus,reliqua rescribamus.Item:Scribere,id est,dare.)(. Rescribere:id est,reddere.

RESECO,*as*.exseco,excido. Tusc. 218 b, Hæc resecanda esse fatentur, euelli penitùs dicũt nec posse,nec opus esse. & 221 b,Nimia resecari oportere.de D.128 a,Lingua inhærens scalpello resecta liberatur.& in P.88 b, Resectis palpebris uigilando necari.in C.106,Quæ resecanda erunt,non patiar ad perniciem ciuitatis manare. de Am.99 a,Neq; id ad uiuum reseco,ut illi qui hæc subtiliter disputant. At.16 b, Resecare libidinem,& coercere iuuentutem.

RESERO,*as*. aperio. Offic. 44 b, Non ita claudenda est res familiaris,ut eam benignitas aperirenon possit: nec ita reseranda, ut pateat omnibus. Orat.213 b,Non ausi reserare. ex Ennio. in An.209 a, Vt reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet.

RESERVO,*as*.seruo,conseruo.ad Brut.289 b,Omnino tempora integram tibi causam reseruant. & Epi. 78 a, Rem totam uobis integram reseruaui.& 11 b, Vt integrum mihi de causa Campana ad suum reditum reseruarem. pro Sex.Ro. 32 a,Si quid est quod ad testes referuet,ibi nos,&c. pro Cecin. 290 a,Is testis expectatus & ad extremum reseruatus, dixit,&c.& pro Sex.Rosc.43 b,Ad eam ne rem uos reseruasti estis? pro Syl.182 a,Quod ad tempus existimationis partę fructus reseruabitur? contra Rul. 63 a, Idcirco à iudicibus prætermissam putant,quòd sit ipsis reseruata. pro Plan.261 b,Ego quoq; inquam, ad eam te tempora reuocaui, ad quæ tu ipse seruaras. & ibi. Si te temporibus alijs reseruasti. pro Sest.14 a,Atque ille uitam suam ad reipublicæ statum reseruuit. pro Cæl. 50 a, Dij præsentis fraudis pœnas in diem reseruant.de Pro.79 a,Inimicitias in aliud tempus reseruare.Qu.Fr.321 b,Minutio me & Labeoni reseruabam.de Or. 104 a, Philosophorum autem libros reseruet sibi ad huiusce modi Tusculani ocium. At.20 a, Hoc autem in congressum nostrum reseruabo. Qu.Fr.310 b,Sed cætera ut tu scribis, præsenti sermoni reseruentur, hoc tamen nõ queo differre.& pro Mur.134 b, Aut suam operam accusationi reseruant.ii V.252 a. Est certa lex, quo hoc reseruetur. Ora.212 a, Vsum liquendi populo concessi,scientiam mihi reseruaui. pro Fl.166 b,Nomen clarissimum reipublicæ reseruate.pro Sest.9 a,Quid hoc homine facias? aut quò ciuem importunum reseruas? At.12 b, Erras Clodi, non te iudices urbi,sed carceri reseruarunt.

RESIDEO,*des*.sedeo,confideo, assideo, desideo, remaneo. de Fini.91 b, Sed insideamus,inquit,si placet, itaq; fecimus. Att.173 a,In oppido aliquo mallem resedisse.pro S.Ro.28 a, Residere,deinde spacari.in Sal.273 b,Omnia quæ commota fuerant pace & otio resederunt.I. C. 99 b, Nam si te interfici iussero,residebit in repu. reliqua coniuratorum manus.I.C. 103 b, Periculum autem residebit, & erit inclusum penitùs in uenis atq; in uisceribus reip.pro Dom.122 b, Cũ horum etiam tectis ac sedibus residere aliquod bellum sempер uideretur.pro Cor.55 b,Si earum, quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tanquam in fundo resedisset. de Sen.90 a,Cuius non in sententia solùm, sed etiã in nutu residebat autoritas.Tus.171 a, In corpore mortui nullus residet sensus. & Epi.72 a,Si in morte sensus ullus resident. Qu. Fra.195 b,Res gestæ,in quibus nulla potest residere inertiæ suspicio. & ad Br. 289 a, Cum tantum resideat intra muros mali.Att.285 a,Cuius culpa in te residet.I.P.97 a, Si montes resedissent, amnes exaruissent.At.229 b,Vt ne quas inimicitias refidere in familijs arbitretur. pro Deiot. 145 a, Nemo unquam te placauit inimicus,qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit.pro Mil.111 a,Cur non antè occurrit? ne in ulla resideret.Attic.14 a,Huius incommodi culpa ubi resideat,facilius possum existimare, quàm scribere. Anteq; 107 b,O` misera uitæ ratio,quæ tamdiu resides in uoluptate. Epistol.62 a, Si quid resident in te amoris erga me. Epist. 184 b, Etiam nunc resident spes in uirtute tua. Epistol. 63 b, Facilè plus officij residere apud me patior.Tuscu.196 a,Cũ timor animo resedisset.& Epist.112 b, Marcelli impetus resederunt.Antequam.193 b,Quomodo spes salutis cæteris residebit? cum,&c.

RESIDERE, uel *Resideri*. pro feriari. L. Denicales.

RESIDVVS, *a, um*. reliquus. Ep. 150 b, Cupio nullam residuã solicitudinem esse. & 15 2, Cum illud odium, quod ego effudisse me omne arbitrabar, residuum tamen insciente me fuisset. contra Rul. 77 b, Quid relatum, quid residuum sit. pro Cluen. 37 a, Locus ab iudicibus Fausto Syllæ de pecunijs residuis non est constitutus. & ibi. Causa pecuniæ publicæ.

RESIGNO, *as*. aperio, soluo.) (. Obsigno. At. 176 a, Nã quòd literæ resignatæ sunt, habet, opinor, eius signum Pomponia. pro Arc. 187 a, Cum Gabinij leuitas & calamitas omniũ tabularum fidem resignasset.

RESILIO, *lui*. refugio. pro Sex. Ros. 31 b, Scopulum offendis eiusmodi, ut non modò ab hoc crimẽ resilire uideas, uerùm omnem suspicionem in uosmetipsos recidere intelligas.

RESIPISCO, *scis*. ad me redeo, me colligo. Att. 103 a, & pro Sest. 20 b, Cum primùm respuisset. At. 27 b, Vix aliquando te autore respui.

RESISTO, *stis*. repugno, obsisto, obuiã eo, par sum. Att. 104 b, Serò resistimus ei, quem aluimus cõtra nos. cont. Rul. 69 a, Vis tribunitia nonnunquam libidini restitit consulari. & ibid. Obstitit. pro Mure. 144 a, Nihil est iam, unde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus. Epist. Cæteris iniurijs, quę propositæ sunt à Catone, facile, ut spero, resistemus. Att. 23 a, Restitit & peruicit Cato. de Or. 113 a, Consilia, quibus illi tribuno pleb. pro republica restitissem. pro Qu. R. 53 b, Resistere & repugnare contra ueritatem. Epi. 73 a, Fortiter resistere dolori. Epist. 51 b, Sed opprimor interdum, & uix resisto dolori. Epist. 60 b, Fratri tuo reipublicæ causa restiti. & 155 a, Resistere hostibus. de Fini. 117 b, Sed ego in hoc resisto. Tusc. 224 a, Beata uita resistet extra fores carceris. At. 102 a, His ille rebus ita conualuit, ut nunc in uno ciue respublica ad resistendum imbecilla sit: quæ mallem tantas ei uires nõ dedisset, quàm nunc tam ualenti resistere. & 180 a, Non possum tanto dolori resistere. Item: Qui prædonibus parei esse non potuerunt.

RESOLVO, *uis*. soluo, dissoluo. I. A. 255 a, Senatum quæ sit antea pollicitus legionib. nostris, ea summo studio reipublicæ recuperata resoluturum. aliter, persoluturum.

RESONANS, *tis*. Quo. Fra. 298 a, Theatrum natura ita resonans, ut usq; Romam uoces referantur.

RESONO, *as*. personо, percrepo. Tusc. 169 a, & 190 b, Cum uenenum obbibisset, reliquum sic è poculo eiecit, ut id resonaret. & Tusc. 182 a, Gloria uirtuti resonat tanquam imago. pro Arch. 189 a, Saxa & solitudines uoce respõdent. de Cla. 179 b, In uoribus nostrorum oratorum recinit quidam & resonat urbanius. de D. 115 a. Iam neruos in fidib. aliis pulsis resonare alios, &c. de Nat. 55 a, Sonus in fidib. testudine resonatur, aut cornu. de N. 56 a, Cornua, quæ ad nerios resonant in cantibus.

RESPECTO, *as*. respicio. pro Sest. 5 b, Verùm hæc ea præteramus, ut tamen intuentes & respectantes relinquamus. pro Plan. 268 a, Ne par his munus in sua petitione respectent. de Sen. 94 b, Antonius uerò non me deserens, sed respectans in cœlum profectus est.

RESPECTVS, *ũs*. ratio, religio, respectus, aspectus qui retrò conuersis oculis fit. I. A. 204 a, Itaq; cum respectum ad senatum & ad bonos non haberet, eam sibi uiam ipse patefecit ad opes suas amplificandas, quam uirtus liberi populi ferre non posset. Item: Sin est in me ratio reip. religio priuati officij, &c. de Or. 229 a, Crassus parebat aduersarij dignitati, in quo ipse seruabat suam. & ibid. Habere hominum rationem & temporum. de D. 94 b, Fugientibus miserabilem respectum incendiorum fore. ad Bru. 90 b, Meus quidem animus in acie est, neq; respectum ullum quærit, nisi me utilitas ciuitatis fortè conuerterit.

RESPERGO, *gis*. aspergo, profundo, conspergo. I. V. 256 a, Cum præoris oculos prædonum remi respergerẽt. I. A. 184 a, Quorum sanguine os uxoris respersum esse constabat. & de Or 143 b, Simulachrum sanguine respersum.

RESPERSIO, *onis*. de D. 118 a, Habes & respersionem pigmẽtorum, & rostrum suis, & alia permulta. de Leg. lib. 2. 182 a, Ne sumptuosa respersio, ne longæ coronæ, nec acerræ prætereantur.

RESPERSVS, *a, um*. aspersus. pro S. R. 29 b, Penè dicam respersas manus sanguine paterno uideant oportet.

RESPICIO, *cis*. retrò aspicio, uideo, cerno, rationem habeo, reputo, respectum habeo, iudicium de utilitate reip. habeo, perspicio. Posteq. 205 a, Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in rep. respicere cœpistis. Tusc. 229 a, Tam longè retrò respicere non possunt. Epi. 165 a, Cum uastitatem Italiæ respexerint. de D. 90 b, Tum ei dux ille præcepit, ne respiceret. de Ar. 243 b, Sed uecors repentè cõstitit, deinde respexit, & simul ad Cn. Lentulum cos. aspexit. & de D. 95 b, Respexitq;, & equum alacrem lætus aspexit. de Diu. 95 a, Et noctu ad oppidum respicientes flagrantes onerarias uidebatis. pro Arch. 185 b, Quoad longissimè potens mens mea respicere spacium præteriti temporis. ad Br. 90 b, Maiores partes animi te Cæsium; respiciunt. pro R. P. 119 a, Cæsarem in tãta fortuna sua, aliena respicere magnum est. de N. 35 a, Epicurus non aptissimus ad iocandum, minimeq; respiciens patriam. I. V. 176 a, Saltem populi Romani commoda respicite, si socijs prospicere nõ laboratis. pro Pla. 278 b, Respicere salutẽ suam. Epi. 150 b, & I. A. 182 b, Respice quæso aliquando rempub. Antoni. I. V. 153 a, Cauere alitui, & respicere eum. Att. 11 b, Nisi quis nos Deus respexit. Ar. 98 b, Nisi Deus respexerit remp. Att. 281 b, Quod ipsum, si remp. cui sit spectus es, respicis, tibi iam iamq; faciendum est. de Le. 175 b, Respiciens ad opem ferendam. de Fin. 81 a, b, Si adeundũ erit uitæ periculum, ne tum quidem te respiciesf & cogitabis, &c. Epi. 27 b, Quod rogas, ut respiciam generum meũ, adolescentem optimum, &c.

RESPIRATIO, *onis*. interpunctio, interspiratio, & illa quæ hîc enumerat Cic. Orat. 201 b, Distincta alios & interpũcta, interualla, moræ, respirationesq; delectant. de Na. 31 a, Aer enim oritur ex respiratione aquarum, & earũ quasi uapor habendus est. de Vn. 198 a, Neq; erant aere circumfusa extrema mundi, ut respirationem requirerent.

RESPIRO, *as*. spiritum duco, animum de cœlo duco, anhelo, uiuo, animum erigo, recreor. de Nat. 53 a, Aspera arteria excipit animam eam, quæ ducta est spiritu, eandemq; à pulmonib. respirat ac reddit. & 54 a, Animæ pars redditur respirando, pars concipitur cordis uentriculo. de Fin. 100 a, & 120 b, Qui demersi sunt in aqua, respirare non possunt. de Fin. 60 a, & pro Qu. 60 b, Improbitas nunquam sinit eum respirare, nunquam acquiescere. & pro S. R. 22 a, Respirare liberè. Qu. Fr. 319 b, Romæ respirandi locus non est. pro Qu. 16 a, Alicui uix respirandi potestatem dare. ead. 110 b, Cum autem Dolabella uenit in mentem, paulum respiro. Att. 154 b, Accepi literas, & paulum respirauí. pro Clu. 56 b, Hoc modo innocentiæ defensio intercluſa respirat. Epi. 79 b, Si ciuitas respirauerit, dignitate tua frui tibi licebit. pro Clu. 60 a, Qui erigere animum, & paulum respirare à metu cœpit. de Ar. 255 a, Respirare à metu cædis, emergere à fluctib. seruitutis, reuiuiscere, &c. pro Sest. 19 a, Respirasse homines uidebantur, nondum re. sed spe reip. recuperandæ. pro Quint. 9 b, Cupiditas atque auaritia respirasset paululum. pro Mil. 110 b, Respirauí, liberatus sum. in A. 218 a, Ne punctum quidem temporis oppugnatio respirauit. Parad. 119 a, Tuæ tibi occurrunt iniuriæ, quæ te respirare non sinunt. At. 39 b, Respirabo, si te uidero.

RESPLENDEO, *des*. refulgeo. de Fi. 69 b, Resplendeat his uestis. aliter, respondeat.

RESPONDEO, *des*. refero, responsum do, responsum reddo, rescribo, renuncio, occurro, refuto, conuenio. dicam igitur ad ea quæ sunt à te dicta, par esse, paria reddere uel facere. At. 10 a, b, Queris ex me quid acciderit, &c. ego respondebo tibi ὑστερον πρότερον ἐμφατικῶς. Epi. 17 b, Quanquam qui istinc nunc ueniunt, partim te superbum esse dicunt, quòd nihil respondeas: partim contumeliosum, quòd malè respõdeas. in A. 153 a, Respondere ad ea quæ quæsita sunt. & in V. Respondere ad interrogata. Epi. 57 b, Quo facilius quibus est iratus, respondere tristius posset. de Fin. 93 a, Ego tibi respõdebo ad singula. & Or. 217 a, Respõdere ad singulas res. At. 251 b, Sæpe ij, qui debent, non respondent ad tempus. de Fat. 141 b, Chrysippo primùm de ipsa rerum contagione respondeamus. pro Cæl. 41 a, Acutè argutèque respondere alicui. Atticum 89 a, Habes ad omnia, non ut postulasti χρύσεα χαλκέων, sed paria paribus respondimus. Attic. 89 a, Ecce autem alia pusilla epistola, quam non relinquam ἀνταπόδοτον. I. V. 78 b, Videat quid de illis respõdeat, quos necauit. pro Hac. 157 b, De quo toto respondit Hortensius. pro Cl. 27 b, Ego ad respondendum surrexi. de Cl. 175 b, Vetiam pro Bruto respondeam. de Cl. 179 b, Cuius orationi Cæpionis ore respondit Aelius. de Orat. 102 b, Cum uobis non grauatè respondero. ad Her. 35 b, Non contrà tenuiter & nugatoriè responsum de Ar. 247 b, Respondere grauiter contra inimici contumeliã. & ibid. Refutare maledicta improborum. pro Mur. 124 b, Primũ M. Catoni de officio meo respondebo. de Ora. 120 b, Aliquid alicui de iure respõdere. Acad. 6 a, Neq; hoc loco expectandum est, dum de remo inflexo & de collo columbæ respondeã. pro Mur. 126 a, Alicui de iure consulenti respondere. pro Plan. 272 a, Quæris non iurisconsultus? quasi quisquã sit, q; sibi hûc falsum de iure respõdisse dicat. de Cl. 174 b, Rutilius magnũ munus de iure respondendum sustinebat. & 193 b, Qu. Scæuola consulentibus respõdebat. Or. 210 a, Alteros enim respõdentes audire sat erat. pro Mur. 130 b, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175 b, Facultas respõdendi iuris. de Or.

101 b, Multi in respondendo iure, autoritate plus quàm ingenio ualent. pro Cec. 298 a, Aliud iudicari de iure, aliud re spõderi nõ oportet. I. C. 109 b, Iã uerò urbes municipiorũ respondebunt Catilinæ tumulis syluestribus. de Na. 12 a, Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Ora. 200 a, Vt uerba uerbis quasi demensa & paria respondeãt. de Fi. 144 a, Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 355 a, Dixit se uelle ædificare alteram porticum in carinis, quæ palatio responderet. Ep. 26 a, Nam ea quæ speras, &c. scio cui epistolæ tuæ respondeant. Or. 207 b, Rhetoricam quasi ex altera parte respondere Dialecticæ. Brut. Att. 277 b, Qui uestris paucorum respondeat laudib. de Fin. 91 a, Respondere maiorib. suis. de Cl. 175 a, & Tusc. 148 b, Respõdere gloriæ maiorũ. Posteq. 209 a, Quæ memoria, quæ magnitudo obseruãtiæ tot tantisq; beneficijs respondere poterit? & Ep. 63 b, Mutuò officijs non respondetur. Att. 273 a, Nihil minus homini uidetur, quàm non respondere in amore ijs, à quibus prouocere. Epi. 256 a, Cui quidem ego amori, utinam cæteris rebus possem, amore certè respondebo, quo tamen ipse tibi confido futurum satis. At. 4 a, Tu modò uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Epi. 18 a, In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19 b, Tua uirtus opinioni hominũ respondet. At. 60 b, Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. & 57 a, Qu. Fratris liberalitati pro facultatib. nostris respõdemus. At. 228 b, Si bonitas tua responderit iudicio meo, gaudebo. At. 256 b, Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Qu. Fr. 298 b, Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181 a, Respondebis ne ad hæc, aut omnino hiscere audebis? de Am. 106 b, Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolẽtiæ pariter æqualiterq; respondeat. de L. 159 a, Non enim quærimus, quid de quaque consultatione respondeamus. de Vn. 203 b, Respondent aũt dextra dextris, &c. in Sal. 272 a, Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritiæ omni genere facinoris ætas tua respondeat.

RESPONSIO, *onis*. responsum.) (*ἀπόκρισις*. in V. 244 b, Fuit ista responsio quondam. pro Cor. 62 b, In quo erat accusatoris interpretatio indigna respõsione, qui ita dicebat, &c. I. P. 91 a, Is me respõsione inimica homo promptissima lacessiuit.

RESPONSITO, *as*. frequenter respondeo. de L. lib. 1, Summos fuisse in ciuitate nostra uiros, qui id interpretari populo & responsitare soliti sunt.

RESPONSV. pro Clu. 52 b, Videtis hæc quàm sunt leuia genere ipso, quàm breuia responsu?

RESPONSVM, *i*. responsio. Att. 113 b, Hæc ex illius ad nostra responsa responsis intelligentur. I. V. 243 b, Ipsis autem tantis de rebus respõsum nullum dedisti. pro Pla. 226 a, Cũ senatus imputaretur, quo minus equitibus Romanis respõsum redderetur. I. C. 101 a, A me quoq; id responsum tulisti, me nullo modo posse. & de Or. 105 b, Auferre responsum ab aliquo. I. C. 112 b, Ex aruspicũ responsis. pro Mur. 130 d, Responsa atq; decreta iurisconsultorum. & de Or. 107 a, Hominum peritorum responsa nobis cognoscenda sunt. de Rep. lib. 3. teste Lactantio lib. 5. cap. 17, Scipio ad intermissã reuertitur, recolitq; suam atq; commendat breuem Reip. definitionem, qua dixerat, eam esse rem populi. Populum aũt nõ omnem cœtum multitudinis, sed cœtum iuris consensu & utilitatis communione sociatum.

RESPVBLICA. politia, communis res. pro Clu. 59 a, Epist. 108 b, Doleo ita communem rem esse dilapsam, ut, &c. pro Sest. 22 a, Res communem utilitatem continentes, quas publicas appellamus. de Or. 152 a, Politici philosophi appellati uniuersarum rerum publicarũ nomine uocabantur. Epi. 146 a, Nihil ex omnibus rebus humanis est præclarius aut præstantius, quàm de rep. bene mereri. de D. 109 b, & Acad. 8 a, A Platone philosophiaq; didiceram, naturales esse conuersiones rerum publicarum. in V. 136 a, Eo censu nullius ciuitatis resp. potuit administrari. At. 282 b, Hoc libello uicto res quam remp. simus habituri nescio, uictis certè nulla unquam erit. Qu. Fr. 295 b, Quod fortasse aliquando uniuersæ reip. nostræ, nunc quidem profectò isti prouinciæ contigit: id est, Asiæ. Epist. 14 a, Atq; hanc ille causam sibi ait non attingendæ reipu. fuisse. &, Capessere remp. L. Capesso. de In. 42 b, Versari in publicis rebus. Officio. 31 b, & pro S. R. 19 a, Nondum ad rempublicam accedere. Epistol. 9 a, Rei totius publicæ ocium exoptandum est. Attic. 15 a, & 16 a, Quid dicam in publica re? de Legib. 191 b, Summa respublica: id est, Romana. & ibidem: Municipalis respublica. Quint. Fra. 295 b, Plato fore beatas respublicas putauit, si aut docti aut sapientes homines eas regere cœpissent, aut qui regerent, omne suum studium in doctrina ac sapientia collocassent. Quint. Frat. 306 b, Qui iudicia impediuisset, eum contra rempublicam esse facturum. Offici. 8 a, In quo si mihi obtemperatum esset, si non optimam, at aliquã rempublicam, quæ nunc nulla est, haberemus. Offic. 31 b, Nam & erudierunt multos, quo meliores ciues in rebus suis publicis essent. de Leg. 170 a, Necesse est eam patriam charitate præstare, qua reipublicæ nomẽ uniuersæ ciuitatis est. At. 124 b, Nã sic quinto, ut opinor, libro loquitur Scipio. Vt enim gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori uictoria: sic huic moderatori Reipu. beata ciuium uita proposita, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit: huius enim operis maximi inter homines atq; optimi illum esse effectorem uolo.

RESPVO, *is*. aspernor, repudio. Tusc. 178 a, & 207 b, Ergo id natura respuit. de Ora. 152 a, Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268 a, Sequestrẽ ne Plãcium? respueret aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Par. 231 a, Quod aures respuunt, immutandum est. de Fat. 149 a, Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190 b, Nunc omnia respuo. & pro Cæl. 45 a, & pro Mur. 142 b, Calcitrat, respuit. pro Cecin. 295 b, Respuere aliquid, & pro nihilo putare. de N. 30 b, Reliquiæ cibi, quas natura respuit. & Att. 117 a, Cæsaris interdicta respuentur. At. 217 b, Aspernari ac respuere aliquem.

RESTINCTIO, *onis*. sedatio. de Fin. 66 a, Voluptas restinctionis sitis in motu est.

RESTINGVO, *guis*. extinguo, sedo, comprimo.) (. Inflammo, incendo. pro Quint. R. 47 b, Ignis in aquam coniectus continuò restinguitur & refrigeratur. & I. C. 111 a, Restinguere ignem uel incendium. & Topic. 225 a, Restinctus ignis. & Orat. 199 a, Restinctis animorum incendijs. pro Sest. 13 b, Animos hominum morte non restingui. de Fin. 66 a, Restinguere sitim. ad Bru. 91 b, Repressi impetum, ardorẽ restinxi. de Finib. 58 a, Restinguere ardorem uoluptatum. de Orat. 103 a, Eorum qui audiunt mentes aut inflammare dicendo, aut inflammatas restinguere. de Natur. 56 a, Eloquentia cupiditates iracundiasq; restinguimus. Attic. 206 b, Sermunculum omnem aut restinxeris, aut sedaris. Orator. 197 a, Nec ipse Aristoteles cæterorum studia restinxit. de D. 93 b, Illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atq; restincta.

RESTIPVLATIO, *onis*. repromissio. pro Qu. R. 51 b, Recita istam restipulationem clarius. & ibid. Quid enim restipulatio clamat? QVOD à Flauio abstulero, partem dimidiã inde Roscio me soluturum spondeo.

RESTIPVLOR, *aris*. repromitto. L. stipulor. pro Qu. R. 51 a, Cur igitur decidit? & non restipulatur neminem amplius petiturum? & ibid. Hic porrò non restipulatur, quod iam pridem ipse exegit. ibid. 54 a, Ex iurisperitorum consilio & autoritate restipulari ab aliquo: id est, uicissim spõsionem ab aliquo rogare & petere.

RESTITVO, *is*. reddo, reficio, resarcio, refero. in Verr. 214 a, Pollicetur, sibi magnæ curæ fore, ut omnia ciuitatib. quæ cuiusq; fuissent, restituerentur. & pro S. R. 37 b, Damnatus per arbitrum & rem restituit, & honestatem omnẽ amittit. pro Dom. 228 a, Vt salutem redditam sibi ac restitutam accipere debuit. pro Flacc. 161 b, Restituat uxorem, reddat filiam. de Diuin. 100 a, Templum est à senatu Iunoni sospitæ restitutum. & Cæl. 45 b, Effregit fores, restituentur. Top. 222 a, Restituere ædes quæ corruerunt. Epi. 198 a, Vt statua, quã turbo deiecerat, restitueretur. de Di. 128 a, Restituere ac corrigere depraũata. in An. 171 a, Antonius Lenticulam de alea condemnatum restituit. pro Mil. 108 b, Quæ fuisset igitur causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eijciendi? pro Dom. 230 b, Rursus illi sunt in suam pristinam dignitatem restituti. I. V. 68 b, Restitui in antiquum statum. I. V. 238 a, & in A. 171 b, & pro Clu. 38 a, Condemnatos ambitus in integrum esse restitutos. Epi. 5 b, Et nisi per te sit restitutus, desertum se atque abiectum fore. pro Flac. Prædia à nostris magistratib. in integrum restituta. pro Cecin. 291 b, Prætor aut uim fieri uetat, aut restitui factam iubet. & 289 a, Prætor edixit, ut un de deiecisset, restitueret. pro R. P. 129 b, Rabirij dignitas, ex qua illi nihil detrahi potest, quod non facilè restituat. Tus. 220 a, Cum Aiax Danais inclinantib. prælium restituit. pro S. R. 28 b, Restitue nobis aliquando ueterem illam tuam calliditatem. Qu. de Pet. 208 a, Restituere gratiam alicui: id est, referre gratiam. At. 5 b, De nostro amico placando, aut planè restituendo. At. 89 a, De Memmio restituendo, ut Curio cogitet, te audisse puto. & 157 b, Omnes qui lege Pompeia condemnati essent, restituerentur.

RESTITVTIO, *onis*. contra Rul. 68 a, Restitutio damnatorum. I. P. 87 a, Nemini est triumphus honorificentius, quàm mihi salus restitutioq; perscripta.

RESTITVTOR, *oris*. pro Milo. 109 a, P. Lentulus restitutor salutis.

RESTO, as. restiti, maneo, remaneo, resideo, supero, supersum, reliquũ esse, residuũ esse. Att.120 b, At si restitero, idem fecero quod L. Haccus: id est, si non discedam. pro Mur.143 a, Qui ab illo in speculis relicti, in cruicib. nostris restiterunt. Offic.74 a, Ita incolumis in patria Regulus restitisset. pro Lig.117 b, Ligarius post aduentum Vari in Africa restitit. pro Syl.181 a, Quæ tamen ei sola in malis restiterat: id est, studia amicorũ. pro Qu.5 b, Illud etiam restiterat, quod heri fecerunt, ut te in iudicium adducerent. At.122 b, Vnum etiã restat amico nostro ad omne dedecus, ut Domitio non subueniat. Qu.Fr.318 a, Nihil ei restabat, præter balneariã. de Diu.123 a, Restat etiam de Chaldæis. de Inu.76 a, Quid nobis ex eo genere restet, & quare restet, admonendum uidetur. pro Mar.135 a, Hæc igitur reliqua pars est, hic restat actus. de Nat.34 b, Restat igitur, ut motus astrorum sit uoluntarius. & pro Qu.7 a, Restat ut aut, &c. At.282 b, Longa sunt quæ restant, prætereunda tamen. in C.118 b, Qui ad Catilinam accipiendum Romæ restiterunt. Off.54 a, Qui è diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est reliquam tertiam.

RESTRICTE\, anguste, stricte. de Leg.179 a, Hæc illi placent, sed ego cætera non iam restrictè præsinio. de Finib.71 b, Nec tamẽ cur id tã parcè tamq; restrictè faciãt, intelligo.

RESTRICTVS, a, um. parcus, auarus, tenax. Ep.38 a, Cùm natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior. Off.46 a, In ijs tamen, qui, &c. restricti nullo modo esse debemus. At.165 a, An existimas illum in hoc genere Lentulum? aut restrictum? nemo est minus.

RESVPINVS. supinus. de D.89 b, Exin prostratum resupinum, &c. Accij.

RETARDATIO, onis. cõmoratio. I.A.200 a, Vnde est adhuc bellum, nisi ex retardatione & mora?

RETARDO, as. moror, remoror, moram affero, moram facio, moram & impedimẽtum infero. de N.46 b, Stellarum motus tum incitantur, tum retardãtur, sæpe etiam insistũt. de N.35 a, Stellam tum antecedendo, tum retardando mirabiliter multa efficere. pro Pom.8 a, Vt eorum collectio dispersa celeritatem persequendi retardaret. Tusc.164 b, Siue retardabis, siue properabis. pro Pom.6 a, Reprimere ac retardare impetus hostium. & I.V.60 a, Vt animos istius & impetus retardaret. in Vat.19 a, Vt ferocitatem istam tuam comprimerẽ, audaciam frangerẽ, loquacitatẽ retardarẽ. pro Pom.11 b, & p Cl.50 b, Sed he res, quæ cæteros remorari solẽt, nõ retardarũt. I.A.211 a, Sed animi uires, corporis imbecillitas non retardauit. I.P.96 a, Quum certi homines non studium eius à me alienassent, sed auxilium retardassent. Posteq.209 a, Quem ad salutem meam uoluntas impulit, uis retardauit, autoritas uestra reuocauit. Ep.72 b, Posteriora autem tempora à me scribendo retardarunt. ad Her.6 a, Ne qua possit animum tuum defatigatio retardare. pro Arch.188 a, A\ nullius me unquam tempore aut commodum aut ocium abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut denig; somnus retardauit. pro Sest.18 a, Excitauit illam suam nõ solutam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem bene gerendæ reip. At.20 b, Alij simulatque hoc nostrum legerunt, nescio quo pacto retardarunt. pro Pom.8 a, Illum in persequendi studio mœror, hos lætitia retardauit. I.A.226 b, Quẽ nisi in uita caducæ hæreditates retardassent, uolasse eum diceres. de Sen.89 a, Ad agrum fruendum non modò nõ retardat, uerùm etiam inuitat atq; allectat senectus.

RETE, is. plaga, laqueus. de N.50 b, Vt in araneolis alię quasi rete texunt, aliæ ex inopinato obseruant.

RETEGO, gis. aperio, euoluo. Att.59 a, Quare in hoc thecã numariam non retexeris, in alijs eris cautior.

RETENTIO, onis. At.210 b, & 212 b, bis. Semper Carneades προσβολὴν pugilis, & retentionem aurigæ similem facit. Ac.15 b, & 20, Ex his illa necessariò nata est ἀντίληψις id est, assensionis retentio. & 20 a, Illud certè opinatione & perceptione sublata, sequitur omnium assensionum retentio.

RETENTO, as. sustẽto, retineo. de D.83 b, Quę penitùs sensus hominum uitas q; retentat. & 121 b, Namq; omnes memori portentum mente retentant. Poetæ.

RETEXO, xis. dissoluo, renouo. Acad.23 b, Dialectica quasi Penelope telam retexens. Epi.180 a, An quod adolescẽs præstiti, nunc ætate præcipitata cõmutem, ac me ipse retexam. Epi.174 b, Noui timores retexunt superiora. de Fin.144 b, Audeo dicere, inquit, non pores, nisi retexueris illa. I.V.121 b, Omnino erant Metelli huiusmodi, ut totam suam præturam retexere uiderentur, id est, irritam facere. I.A.166 b, Itaq; iam retexo orationem meam: id est, quod negabam, confiteor. de Or.123 a, Ea quibus antè exorsa, & potius detexta, propè retexantur.

RETICENTIA, æ. taciturnitas. I.A.164 a, Offic.64 b, A\ iurisconsultis etiam reticentiæ pœna est constituta. Off.26 b, Ex locutione.) (. Ex reticentia.

RETICENTIA. figura rhetorica. de Or.362 a.

RETICEO, es. conticeo, obmutesco. de Orat.130 a, Hic cum Sulpitius reticuisset, inquit Crassus, &c. Qu.Fr.299 b, Nihil nec temerè dicere, nec astutè reticere debeo. Epi.59 b, Quæ statueras tibi in senatu de mea laude esse dicenda, reticuisti. ad Heren.20 a, Arteriæ reticendo acquiescunt. pro Cluent.18 a, Subterfugere reticendo, & obscurare dicendo. I. Conuinco. in Ant.158 b, Non possum de utriusq; nostrũm errore reticere.

RETICVLVM, li. in V.241 a, Reticulum tenuissimo lino, & minutis maculis plenum rosæ.

RETINENS, tis. Quint.Frat.201 b, Homo sui iuris dignitatisq; retinens. pro Pl.270 b, Homo nimium retinens equestris iuris.

RETINEO, es. obtineo, conseruo, supprimo.) (. Dimitto. Attic.208 a, Quare nisi iam profecti sunt, retinebis homines. de L.160 b, Quin labebar longius, nisi me retinuissem. Epi.6 b, Illum suspicantem te ab se alienatum, illa epistola retinuisti. Academ.30 a, Quos natura ipsa in officio retinere non potuisset. Offic.73 b, Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntarium. pro Quint.13 b, Cogitent ita se graues esse, ut si ueritatem uolent retinere, grauitatem possint obtinere. de Diuin.124 a, Ius augurum reipub. causa cõseruatum ac retentum, & ius retinendæ maiestatis. Officio.21 a, Ludendi est etiam quidam motus retinendus. de Am.109 b, Retinent tamen charitatem in pastores. Officio.41 a, Qui summos uiros cum infimis pari iuri retineret. pro Cecin.297 a, Ea tametsi uerbis interdicti non concluditur, tamen sententia iuris & autoritate retinetur. pro Cluen.38 a, Pecuniam acceptam nomine iudicij retinere atque supprimere. pro Cor.61 a, Sui quenque iuris, & dimittendi & retinendi esse dominum. Tusc.148 a, Studia retenta animo, remissa temporibus. de Finib.64 a, Qui mos à posterioribus non esset retentus, Arcesilas cum reuocauit. Tusculan.244 b, Sunt autem hæ de finibus, ut opinor, retentæ defensæque sententiæ. in Ver.155 a, Retinere ius suum contra aliquem id est, obtinere. Epistol.68 a, Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet, quasi enumeratiõe factorũ. i. delectat.

RETORQVEO, es. reflecto. I.C.104 b, Catilina retorquet oculos sæpe ad hanc urbem. de Sen.94 b, Quòd quidem me proficiscentem, non sanè quis facilè retraxerit, & tanquam pilam retorserit.

RETRACTATIO, onis. reuocatio, recognitio. Tusc.244 b, Vt sine retractatione liberè dicere audeant, sapientes esse semper beatissimos. At.211 b, Conficies igitur, & quidem sine ulla dubitatione & retractatione. & I.A.*

RETRACTATVS, a, um. limatus. At.252 b, Idem σύντομα misi ad te retractatius.

RETRACTO, as. iterũ tracto, recognosco, refrico. pro Mur.137 a, Nunc tertius ille locus de criminib. ambitus à me retractandus est. Item: ἀγχίνοια& crebris locis inculcatus & refectus, sed tamẽ idẽ σύντομα misi retractatius. At.124 a, Sed hæc omittamus, augemus enim dolorem retractando.

RETRAHO, his. retrò aut in contrariam partem traho. abstraho, reuoco. pro Cæl.51 a, Licinium cũ iam manũ ad tradendũ pyxidem porrexisset, retraxisse. Epi.70 a, Nõ habeo certum, quæ te res hinc maximè retrahat. in Ant.207 a, Hic ita mœstus redijt, ut retractatus, non reuersus uideretur. de Sen.94 b, Quòd quidẽ me proficiscentem, haud sanè quis facilè retraxerit, néue tanquam pilam retorserit. de Fin.76 b, Scipio Annibalem in Africam retraxerit. & in V.268 b, A\ se retractum esse, &c. pro Sest.10 b, Retrahere aliquem à repub. Par.242 a, Genus hoc calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis.

RETRECTO, as. detrecto. Tusc.lib.1, Siue retrectabis, siue properabis. subaudi, moriendum est.

RETRIBVO, is. repẽdo, refero. pro Q.R.52 a, Non mihi detraham, cum illis exactæ ætatis seueriss imè fructi quẽ meruerunt, retribuam. Anteq.192 b, Fidei cõducit, in loco debitum retribuere. & 193 b, Retribuere quod debetis.

RETRO. à tergo. de Di.99 b, Tum ei deus præcepit, ut pergeret protinus: quid retro atq; à tergo fieret, ne laboraret. Epi.124 a, Retro ad alpes uersus iter mihi incidit. de Som.128 b, Orbes qui uersantur retro contrario motu atq; cœlũ. in Arat. Sed conuersa retro cœli semper loca portat. de N.65 b, Cum eadem uicissim retro cõmeant. Tusc.229 a, Tam longè retro respicere non possunt. Tuscu.245 b, Vt omnia quæ sine honestate sint, longè & retro ponenda censeat. de Fi.144 a, Vide rursus retrò dato, hoc dandum erit & illud. Part.232 a, Et idem quasi sursum uersus retroq; dicatur. de Vn.197 a, Vicissim: id est, ἀνάπαλιν.

RETRORSVM, retro. de N.42 b, Deinde retrorsùm uicissim ex æthere aer oritur.

RETRV-

RETRVSVS,*a,um.* reconditus. I.V.77 b, Simulachra deorũ iacent in tenebris ab isto retrusa atq; abdita. & Qu. de Pet. 211 b, Abditum & retrusum. de Or.92 a, Hæc sunt penitùs in media philosophia retrusa atq; abdita.

RETVNDO,*dis.* obtundo. I.C.111 a, Iidem gladios in remp. districtos retudimus. & pro Syl. 183 a, Cuius nuper ferrum retudi. pro D. 226 a, In me omnia, quæ ego quondam retuderam, coniurationis tela adhæserunt. Att.261 a, In præsentia bellè iste puer retundit Antonium. pro Cl.43 a, Censorij styli mucronem multis remedijs retuderunt. Epi.190 b, Retundere improbitatem alicuius. & 155 a, Quo facto retudit sermones.

RETVSVS,*a,um.* obtusus. de Di. 97 a, Aliæ quæ acuta ingenia gignant, aliæ quæ retusa.

REVEHO,*his.* refero. de Cla.185 a, Sed ad paulò superiorem ætatem reuecti sumus, nunc ad eam, de qua aliquantum locuti sumus, reuertamur. & I.V.217 b, Diana Segestam Carthagine reuecta.

REVELLO,*lis, revelli.* refigo. I.V.211 a, Reuelli claustra, effringi furores. & pro Mure.131 a, Ianua, qua effracta & reuulsa, tota pateret prouincia. I.P.84 b, Id autem templum sublato aditu, reuulsis gradibus, armis tenebatur. I.A.196 a, Nisi septis reuulsis introiri non potest. I.P.85 a, De corpore alicuius tela reuellere. Ep.219 b, Tabulam in qua nomina ciui um incisa erant, reuelli tulsit. pro Cec.198 a, Qui ius ciuile contemnendum putat, is uincula reuellit iudiciorum. I.V. 205 b, Nec priùs illam crucem, quæ fixa est ad portam, reuellistis. & Ep.219 b, Reuellere tabulam fixam. At.79 a, Honorificisq; uerbis omnes iniurias reuellimus superiores.

REVENIO,*nis.* redeo. de Or.69 b, Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hæreditatẽ paternam. & 100 a, Cum postea Mancinus domum reuenisset.

REVERA. reapse, reipsa. Ep.32 b, Et reuera confirmata amicitia, & perfecta fide commemoratio officiorum superuacua est. & I.V.114 a, Etenim reuera, &c. pro Quin.1 b, Aduersarium habet Quinctius uerbo Sex. Nævium, reuera huiusce ætatis uiros fortissimos, &c. pro Cor.65 a, Cuius igitur crimen est reuera nullius, actione accusatoris, eius unius, qui donauit. ad Her.8 a, Hæc enim eo modo exponi, quomodo reuera gesta sunt. Epi.4 b, Qui nunc populi Rom. nomine, re autem uera sceleratissimo latrocinio, si qua conabuntur agere, &c. I.V.161 a, Cuius mortis causam fugitiui sustineant, re quidem uera nemo dubitat, quin. pro Clu.18 b, Verbo ille reus, re quidem uera de periculo, & tota accusatione Oppianicus. Att.50 b, Cùm reuera ita sit, &c. In eo non tu quidem tota re, sed temporibus erasti. L.Erro. I.A.211 b, Milites præsidio sunt, specie consuli, re & ueritate nobis. Par. 117 b, Qui hæc commutabilia pecuniæ membra solo uerbo bona putauerunt appellanda, cum re ac factis longè aliter iudicauissent. pro R.P.116 b, Sint illa magna, quæ reuera magna sunt. pro Qu.10 b, Hæc ille si uerbis non auder, re quidem uera palàm loquitur. pro Qu.R.50 b, Hanc rem oratione & opinione augere licet. re & ueritate mediocrem inuenietis. pro Do.227 b, Quando igitur est turpe? reuera quando est pœna peccati, opinione autem hominum, si est pœna damnati. I.V.78 a. Nomine meum.)(. Reuera tuũ. I.V.74 a, Verbo poscere.)(. Reuera poscere. I.V.177 b, Verbo & simulatione.)(. Reuera. pro Plan.274 b, Temporis causa.)(. Reuera. pro Q.R.50 b, Hæc quæ dico, cogitatione inter se differunt, reuerò copulata sunt. de Fa.144 b, Quod si minus uerbis, re cogitur confiteri. Para.122 b, Nec hoc est tam re, quàm dictu inopinatum atq; mirabile. de Som.131 b, Crassus tum cognomine diues, tum copijs.

REVERENTIA,*æ.* honor, obseruantia. Offic.20 a, Adhibenda est igitur quædam reuerentia aduersus homines, &c.

REVEREOR,*ris.* uereor, colo, cultu quodam & honore dignor. de Or.118 a, Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem. Att.33 b, Sed mihi nihil est molestius, quàm Statũ manumissum, nec meum imperium, omitto imperium, non simultatem meam reuereri saltem. ad Here.2 b, Difficile est uirtutem reuereri, qui semper secunda fortuna sit usus. de In.70 b, Obseruantia, per quam ætate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur & colimus. & 81 b, Per quam aliqua dignitate antecedentes cultu quodam & honore dignantur. Tusc.164 a, Multa aduersa reuerens oratio.

REVERSIO,*onis.* reditus.)(. Profectio. I.A.153 a, Exponam uobis breuiter consilij & profectionis, & reuersionis meæ. Att.256 b, Reditu uel potius reuersione mea lætati sunt. de Nat.46 a, Sol binas in singulis annis reuersiones ab extremo contrarias facit. de Fin 86 a, Cum omnium siderum eodem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N.64 b, Reuersio & motus febrium.

REVERTO,*tis.* reuertor, remigro, reuenio, aduenio, recurro, refero me. pro Syl.177 a, Reuersionem facio. At.121 a, Ipse ne quò inciderem, reuerti Formias. Tusc.249 a, Multi semel egressi, nunquam domum reuertêre. pro S.R.21 b, Legati Ameriam re inorata reuerterunt. de D.86 a, Itaq; persæpe reuertit ex itinere, cum iam, &c. Ep.84 b, Deinde ut in eam ciuitatem uiri boni, & nulla ignominia notati non reuertantur, in quam tot nefariorum scelerum condemnati reuerterunt. & 39 a, Dicuntur omnes reuertisse. & 70 b, Ephesso Laodiceam reuertit. Epi.161 a, Ad illum animum meum reuerti pristinum. & 141 b, Nisi ad superiorem consuetudinem reuertisses.

REVERTOR,*ris.* reuerto, reuenio, redeo, refero me, reuersionem facio, remigro. pro Mur.145 b, Vnde cum honore discesseris, eodem cum ignominia reuerti. At.139 a, Ad propositum reuertar, festinationi meæ & breuitati literarum ignosces. de D.90 a, Discedo parumper à somnijs, ad quæ mox reuertar. pro Dom.240 b, Sed ut reuertar ad ius publicum, &c. pro S.R.38 a, Vt ad me reuertar, &c. de In.83 a, Vtilitas aut in corpore posita est, aut in extraneis rebus, quarum tamẽ rerum multo maxima pars ad corporis commodum reuertitur.

REVINCOR,*ris.* conuincor. pro Arch. 187 b, Quære argumenta, si qua potes: nunquam hic nec suo, neq; amicorum iudicio reuincetur.

REVIRESCO,*scis.* fruticor, renouor, reuiuisco. de Pro.76 a, Quæ quanquam sunt absciss æ, tamen efferent se aliquando, & ad renouandum bellum reuirescent. ad Her.34 b, Rei publicæ rationes, quę malitia nocentum exaruerant, uirtute optimatum reuirescunt.

REVISO,*sis.* inuiso, iterum uiso. Att.17 a, Reuisne nos aliquando. & 19 b, & Ep.17 b, Att.203 a, Quare cum poteris, reuises nos. pro Qu.4 a, Hic cum rem Gallicanam cuperet reuisere, &c.

REVIVISCO,*scis, reuixi.* in uitam redeo, renascor. I.P.94 a, Is ubi galli cantum audiuit, auum suum reuixisse putat. & Posteq.204 b, Si reuixissent hi, qui hæc penè delerunt. ad Br. 285 b, Sed ne patri quidem meo, si reuiuiscat, concesserim. & de Fin.119 b, Si reuiuiscant illi, &c. I.A.255 b, Vt facilius reuiuiscat Pompeianorum causa totiens iugulata. pro Mil.117 a, Qui si eadem lege reuiuiscere posset, lata lex nũquam esset. Ep.49 a, Vt speciem aliquam uidear uidere, quasi reuiuiscentis reipub. Epist.88 a, Vt iam simul cum repub. necessariò reuiuiscat atq; recreetur. de Na.45 a, Cum autem sol illuxisset, tum ut reuixisse sibi uiderentur. I.V.268 b, Cum ex illorum, metu mortis, quasi luce libertatis recreatus reuixisset. Atticum 76 b, Aduentu nostro reuiuiscunt iustitia, abstinentia tui Ciceronis. Attic. 90 b, Ciuitates suis legibus fuerã, ἀδεσποτίαν adeptæ reuixerunt. I.A.209 b, Senatus ad autoritatis pristinæ spem reuiuiscit. de Aruſp.255 a, Reuiuiscere, respirare à metu cædis, emergere à fluctibus seruitutis. pro Sest.18 b, Res erat & causa nostra eo loci, ut erigere oculos & uiuere uideretur. Para. 123 a, Reuiuiscat M. Curius, &c. Oct.326 a, Templa in quibus reuiuiscente iam libertate, deinde rursus oppressa, senatus nihil consulitur.

REVOCATIO,*nis.* Tusc.197 b, Reuocatio ad contemplandas uoluptates.)(. Auocatio à cogitanda molestia. I. A.249 b, Receptui signum aut reuocationem à bello audire non possumus.

REVOCO,*as.* retraho, deuoco, seuoco, deduco, detraho, refero. Ep.143 b, Postea quàm de meo cursu reipub. sum uoce reuocatus. & 150 a, Equitatum reuocaui. pro D.242 b, Vos qui maximè me repetistis atq; reuocastis. contra Rul. 87 b, Qui prouocati à me uenire noluerunt, reuocati saltẽ reuertamur. pro Mur. 129 b, Vnde tu me uocasti, inde ibi ego te reuoco. de Pro.71 b, Deducere & reuocare aliquem de prouincia. & 73 a, Illum ex Gallia suis sententijs non detrahebant. & 75 a, Nihil est quòd eũ de prouincia deuocent. Post. 209 a, Qui me à morte ad uitam, à desperatione ad spem reuocauit. Ep.107 b, Sed si morbum depulero, facilè (ut spero) illa reuocabo. de Cl. 195 b, Hortensius reuocare se ad industriam cœpit. de Or. 153 b, Meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. de Cl.165 b, Ego me ad pristina studia reuocaui. de Cl.194 b, Studium philosophię nunquam intermissum, à primaq; adolescentia cultum & semper auctum, hoc rursus summo autore & doctore reuocaui. Tusc.148 a, Retuli me ad ea studia, quæ retenta animo, remissa tẽporibus, longo interuallo intermissa reuocaui. de Or.127 a, Iudi cum animos ad Qu Cepionis odiũ, à quo erãt ipsi propter iudicia abalienati, renouabam atq; reuocabã. de Opt. 244 a, Ad quam eos quasi formulam dicendi reuocent. pro Syl. 175 b, Animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam reuoco ipse. & Ar.283 a, Reflecto. I.C.113 a, Reuocare aliquem à furore uel à scelere. pro Dom.141, Identidem se ipse reuocando, dubitans, &c. Epistol. 85 a, Scripsi de te parcè

& timidè, non reuocans me ipſe, ſed penè refugiens. pro D. 216 a, Nonnulli illam rem an illam rationem coniecturámque reuocabant, qui, &c. Acade. 15 b, Simulatq; ſe ipſe commouit, ad ſeq; reuocauit. Ep. 107 b, Reuocare uires amiſſas. Tuſc. 156 a, Reuocare mentem à ſenſibus. At. 46 b, Reuocare aliquem à turpi conſilio. I. A. 141 a, Quis reuocante & receptui canente ſenatu properet dimicare? de Fi. 73 b, Reuocare omnia ad ſcientiam. de D. 138 b, Hæc ratione explicari, & ad naturam reuocari facilè poſſunt. de Or. 112 b, Nõ omnia quæcunq; loquimur, ad artem & ad præcepta ſunt reuocanda. pro Cec. 292 a, Ad incertum reuocari poſſeſsiones omnium. Offi. 69 a, Hoc ego nihil inutilius puto, cum ad ueritatem cœpi reuocare rationem. pro S. R. 37 a, In minimis rebus etiam negligentia in crimen mandati iudicium q̃ue infamiæ reuocatur. At. 275 a, Quod ſenatus non cenſuit, id arroganter non præiudico, neq; refero ad arbitrium meũ. Qu. Fr. 300 b, Teſtor omnes deos, me hac una uoce à morte eſſe reuocatum, quod, &c. pro Clu. 20 a, b, Eam non filij dolor, non filiæ mœror à cupiditate reuocauit. Off. 27 b, Danda igitur opera eſt, ut etiam ſi aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. de Am. 107 b, Aliquis omnia ad ſuam pœnitentiam reuocans.

REVOLO, *as.* retrò uolo. de N. 51 a, Dux ipſe quia non habet ubi nitatur, reuolat.

REVOLVOR. conuoluor, contorqueor. de N. 47 a, Draco ſubter ſupraq; reuoluẽs ſeſe. de Or. 121 a, Omnia ab homine ad communes generũ ſummas reuoluentur. Aca. 6 a, Ita imprudens eò quò minimè uult, reuoluitur. de Or. 120 b, Nec quotiens cauſa dicenda eſt, totiens ad eius cauſæ ſepoſita argumẽta reuolui nos oportet. de Di. 111 a, Primùm eodem reuolueris. nam, &c. & Tuſ. 150 b, Reuolui eodem. ad Her. 11 a, Neq; eodem identidem reuoluamur. & Atti. 212 a, Reuoluor identidem in Tuſculanum.

REVS, *rei.* ille unde petitur, qui cauſam dicit, qui lege aliqua tenetur, maleficus, qui aliqua culpa tenetur erroris humani. pro Mur. 133 a, I. V. 127 b, Si quis abſentem Stenium rei capitalis reum facere uellet. & pro Plan. 270 b, Curis abs te reus non factus eſt? Epi. 223 b, Vt ſocrus adoleſcentis rea ne fiat. de Or. 125 a, Reos autem appello, non eos modò qui arguũtur, ſed omnes quorum de re diſceptatur. & 138 a, Reos appello, quorum res eſt. pro Syl. 182 b, Parens tum Catilinę reo de pecunijs repetũdis fuit aduocatus. Antequam. 193 a, Non citatur reus audaciæ, uirtutis reus citatur. de Ar. 253 b, Clodius cũ propinquis ſuis decidit, ne reos faceret. & 254 b, Laudare reum. pro Seſt. 10 b, Cum equeſter ordo reus à conſulibus citaretur. pro Mil. 108 b, Reus Milonis lege Plotia fuit Clodius, quoad uixit. Qu. Fr. 323 b, Facere aliquem reum de ambitu. & pro Cl. 38 a, Qui cauſam de ambitu dixerunt. in C. 103 a, Leges, quæ de ciuium reorum ſupplicio rogatæ ſunt. ad Att. 275 b, Alienæ igitur culpæ me reum facis. At. 64 b, Domitius à Memmio reus. I. V. 258 a, Referre aliquem abſentem in reos. & in A. 171 a, Abſens in reos relatus. pro Qu. R. 52 a, Petitor.)(. Reus. I. V. 62 b, & pro Mur. 135 a, Reus nocens. Ep. 100 b, Ego omnib. unde petitur hoc conſilij dederim, ut, &c. & de Or. 98 b, Illi unde petitur, &c. pro Mil. 109 b, Milo reus ad populum accuſante P. Clodio. & 110 a, Milo reus eſt præclari facti. & 111 a, Tota deniq; rea citaretur Hetruria, &c. pro Dei. 151 b, Hieras totam cauſam ſuſcipit, & criminibus illis pro rege ſe ſupponit reum.

REX, *gis.* dominus. Offi. 41 a, Apud Medos, ut ait Herodotus, fruendę iuſtitiæ cauſa uidẽtur olim bene morati reges conſtituti. pro Seſt. 16 a, Rex ſedens cum purpura & ſceptro, & illis inſignibus regijs, præconi publico ſubijcitur. Off. 68 b, Ecce tibi qui rex populi Romani dominus q̃; omnium gentium eſſe concupierit. pro Pom. 8 b, Regum afflictæ fortunę facilè multorum opes alliciunt ad miſericordiam, ut regale ijs nomen magnum & ſanctum eſſe uideatur. Epi. 183 a, Non regno, ſed rege liberati uidemur: interfecto enim rege, regios omneis nutus intuemur. pro R. P. 127 a, Regũ hęc ſunt imperia, Animaduerte & dicto pare, & præter rogitatum, ſi querare: & ille minæ, Si te ſecundo lumine hic offendero, moriere. & At. 117 b, Cæſaris interdicta, ſi ſecundo lumine hic offendero, reſpuentur. de Fin. 105 b, Rectius enim appellabitur rex, quàm Tarquinius, qui nec ſe nec ſuos regere potuit.

REX ſacrorum, qui rebus ſacris præeſt. de Ar. 246 a, L. Claudius rex ſacrorum. & pro D. 220 b, Rex ſacrorum.

REX ærarij, qui ærario cuſtodiendo præeſt. cont. Rul.

RADAMANTHVS, *thi.* iudex apud inferos. Tuſ. 150 a.

RHAMNVSIVS Antiphon orator, à Rhamno opp. Græciæ. de Cl. 168 b.

RHEDA, *dæ.* genus uehiculi. in A. 271 b, Sequebatur rheda cum lenonibus. & pro Mil. 196 b, Obuius fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis. & ibid.

Cùm Milo cũ uxore ueheretur in rheda penulatus, &c. Att. 77 a, Hanc epiſtolam dictaui ſedens in rheda. Atti. 89 a, Hic Vedius uenit mihi obuiam cum duobus eſſedis & rheda equis iuncta.

RHEDARIVS, *rij.* pro Mil. 106 b, Aduerſi rhedarium occidunt.

RHEGYVM, *gij.* urbs Calabriæ. Ep. 198 b.

RHEGINI. pop. in V. 205.

RHEMMIA lex. L. Leges uariæ.

RHENVS, *ni.* flu. I. P. 97 a, Rheni foſſa gurgitib. illis redũdãs.

RHETOR, *ris.* orator, dicendi artifex & doctor, qui dicendi præcepta tradit, rhetoricus doctor. de Or. 92 a, de Or. 91 b, Qui rhetores nominabantur, & qui dicendi præcepta tradunt. in A. 168 b, Rhetor magiſter declamandi. & de Inuen. 43 a, Vis & artificium rhetoris. de Cl. 168 a, Conceſſum eſt rhetoribus mentiri, & in hiſtorijs, ut, &c. Qu. F. 320 b, Cicero noſter dum ego adſum, non ceſſauit apud rhetorem. Q. F. 323 b, Pęonius rhetor, homo, opinor, ualde exercitatus & bonus. Item: Quæ poteſt turpitudinis eſſe tanta defenſio? cupio audire, ut uideam ubi rhetoris tanta merces, ubi campus Leontinus appareat. in A. 179 b, Quaſi rhetor ille te diſertum facere poſſet. de Na. 26 a, Nam neq; indiſertum Academicum pertimuiſſem. neque ſine philoſophia rhetorem quamuis eloquentem. Offic. 26 b, Contentionis præcepta rhetorum ſunt, nulla ſermonis. de Fi. 67 b, Quaſi uerò pertua oratio rhetorum ſolum, non etiam philoſophorum ſit. & 68 a, Latius loquuntur rhetores, dialectici autem compreſsius. Orat. 202 b, Sed & Græcè ab eloquendo rhetor, & latinè eloquens dictus eſt. & de N. 26 a, Rhetor eloquens. Ora. 105 a, Hanc hypallagen rhetores, metonymiam grammatici uocant. Or. 100 b, Plato exagitator omnium rhetorum. de Or. 150 a, Corax & Pamphilus rhetores. de In. 63 a, Magnus & nobilis rhetor Iſocrates.

RHETORICA, *cæ.* ars rhetorica, rhetoris ars, uis oratoria, oratoris facultas, ratio dicendi, copia dicendi & commoditas orationis. ad Her. 1 a, de In. 43 a, Artificioſa eloquentia, quam rhetoricam uocant. de Fi. 68 a, Zeno omnem uim eloquendi in duas partes tributam eſſe dicebat, rhetoricã palmæ, dialecticamq; pugno ſimilẽ eſſe, quòd latiùs loquerentur rhetores, dialectici autem compreſsius. & ibi. Dicamq; ſi potero rhetoricè, ſed hac rhetorica philoſophorum, non noſtra illa forenſi, quam neceſſe eſt cum populariter loquamur, eſſe interdum paulo hebetiorem. de Fi. 107 b, Scripſit artem rhetoricam Cleantes, Chryſippus etiam, ſed ſic, ut ſi quis obmuteſcere concupierit, nihil aliud legat. de Or. 148 a, Inuenti ſunt, qui hanc exercitationẽ dicendi exagitarent, ut Socrates, &c. de Orat. 123 a, Ariſtoteles in quodam libro expoſuit dicendi artes omniũ ſuperiorũ. Par. 220 a, Omnis doctrina dicendi. de Orat. 85 a, De omni ratione dicendi. & 102 a, Qui de dicendi ratione ſcripſerunt. de Fi. 60 b, Artes rhetorum totæ ſunt forenſes ac populares. de Finib. 108 b, Etſi ingenijs magnis præditi quidam dicendi copiam ſine ratione conſequuntur, ars tamen eſt dux certior quàm natura.

RHETORICA, *orum.* rhetorum res, ſiue præcepta. de Fa. 140 b, Mihi rhetorica ueſtra ſat nota ſunt.

RHETORICE. rhetorico more, copioſè, ſplendidè, ornatè. de Fi. 67 b, Rhetoricè igitur num mauis, quàm dialectícè diſputari? Tuſ. 204 a, At quàm rhetoricè, quã copioſè, quas ſententias colligit, quę uerba contorquet? de Cl. 168 a, Rhetoricè & tragicè ornare aliquid. & de Fi. 95 b, Poteſt id quidem fuſè & copioſè, & omnibus electiſsimis uerbis grauiſsimiſq; ſententijs rhetoricè & augeri, & ornari.

RHETORICOTERO S. magis rhetor, uel maior orator. de Ora. 158 b, Craſſum habeo generum, ne rhetoricotero tu fis. Lucilij. Quidam legunt Rhetoriſtero.

RHETORICVS, *a, um.* de Or. 96 a, Et noſtro more aliquando non rhetorico loquamur. & 92 a, Quæ arte ſua rhetorici illi doctores complecterentur. & de N. 59 b, Exercitationes rhetoricæ. de Ora. 109 b, & Or. 198 a, Rhetorici quidam libri, quos tu agreſtes uocas.

RHODANVS, *ni.* flu. Ep. 149, 150.

RHODOS. inſula. Att. 21, Offi. 62.

RHODII. pop. de Offi. 62, pro Pom. 14 a.

RHOPOGRAPHIA. uirgultorum ſtirpiumq; deſcriptio, qualis ad ripas amnium eſſe ſolet, uel natura, uel arte facta. L. Ripula.

RHYTHMVS. uide Numerus.

RHYTHMICI, *corum.* qui ſtudioſè numeros ligant, quos muſici canant ad lyram, & omnino rhythmici ſunt poetæ lyrici. de Or. 160 b, Nec ſunt hæc rhythmicorum aut muſicorum acerrima norma dirigenda.

RICINIVM, *nij.* pallij genus, ſiue ueſtimẽtum quadratum. de Legib. 182 a, Extenuato ſumptu tribus ricinijs purpuræ, & decem

& decem tibicinibus, tollit etiam lamentationis. & 183 a.

RICTVS, *ûs*. os, præsertim minax, & hians. in Verr. 222 a, Rictus simulachri Herculis, & mentum paulo attritius.

RIDEO, *es*. risum edo uel facio. in V. 161 b, Ridere conuiuæ, cachinnari ipse Apronius. Epi. 106 a, Vereris ne, &c. rideamus γέλωτα σαρδόνιον. Prouerb. At. 314 a, & pro Q. 16 a, Risi niuem atram, teq; hilari animo esse & promptoad iocandum, ualde me iuuat. Epi. 22 b, Dedisti nobis, quem semper ridere possemus. de Ar. 245 a, Cum riseritis impudentiam hominis, tum à me de tota concione audietis. de Fin. 146 b, Crassus, quem semel ait in uita risisse Lucilius, & ea re ἅπαξ λεγόμενον uocatum. At. 230 a, De hæresi Vestoriana, & de Pherionum more Puteolano, risisse me satis, nihil est necesse me rescribere.

RIDICVLE, facetè, perridiculum, iocò. I. V. 234 b, Theomnestus quidã homo ridiculè insanus. & ad Her. 25 b, Ridiculè facere. Epist. 140 b, Dicere aliquid ridiculè. & de Orat. 106 a, Colligere multa non modò acutè, sed etiam ridiculè ac facetè.

RIDICVLVM, *li*. iocus, facetiæ, digna res quæ omnium irrisione ludatur. de Ora. 135 a, Sæpe etiam sententiosè ridicula dicuntur. Orat. 105 a, Altero utetur in iacendo mittendoq; ridiculo. & ibidem, Vitabit etiam ridicula quæsita, nec ex tempore facta, sed domo allata, quæ plerunq; sunt frigida. Item ibi. Ridiculum subobscœnum. Offi. 27 a, Perridiculum dicere aliquid.

RIDICVLVS, *a, um*. iocularis. At. 7 b, Facie magis quàm facetijs ridiculus. de Orat. 128 b, Inueni ridicula & falsa multa Græcorum. pro Ar. 187 a, Est ridiculum ad ea quæ habemus nihil dicere, quærere quæ habere non possumus. in V. 64 a, Ridiculum est putare, &c.

RIGEO, *ges*. conglatio, congelo. Tusc. 162 b, Quod aut frigore rigeant, aut urantur calore.

RIGIDVS, *a, um*. durus, erectus, rudis. de Nat. 21 b, Ibes sunt aues excelsæ, rigidis cruribus, procero rostro. & de Cl. 170 b, Canachi signa rigidiora sunt, quam ut imitetur ueritatẽ.

RIGO, *as*. respergo. de D. 84 b, Quæ paruos Mauortis sanguine natos, Vberibus grauidis uitalt rore rigabat. ad Her. 25 b, Isti cum se fontes esse dicant, & omnium rigare debeant ingenia, non putat, &c.

RIMA, *mæ*. hiatus. At. 225 b, Taberne mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt. Orat. 220 a, Neq; infarciens uerba quasi rimas expleat.

RIMOR, *aris*. scrutor, inquiro. de D. 107 a, Sed tamen id quod rimatur, quantum potest, Posidonius.

RINGOR, *ris*. L. Subringor.

RIPA, *æ*. de N. 45 b, Liquores perlucidi amnium, riparum ue stitus uiriciosissimi. de Cl. 194 b, Fluuium extra ripas diffluentem coercere. I. A. 165 b, Si ille ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariam naui se applicuisset. de D. 102 b, Eodem equo aduersum ascendi ripam. & ibi. Ad quandam magni fluminis ripam. de Cl. 169 b, Cum plebs prope ripã Anienis consedisset. de L. 159 a, In uiridi & opaca ripa inambulare. pro Mil. 115 b, Ripa lacus.

RIPVLA, *læ*. ripa. At. 246 b, Hæc rhopographia ripulæ uidetur habitura celerem satietatem. L. Rhopographia.

RISVS, *ûs*. Att. 93 b, In quo tamẽ ille mihi risum magis quàm stomachum mouere solet. de Or. 120 b, Quo pacto concitetur risus, quomodo existat, atq; ita repentè erumpat, uiderit Democritus. & ibid. de risu. I. A. 174 a, Qui risus hominum de te erat? tantam esse tabellam, &c. & 218 b, Læticiæ risus satis maximæ præclarissimæq; pugnæ. in V. 205 b, Risus populi atq; admurmuratio omnium facta est. Epist. 119 a, Post repulsam uerò risus facit, ciuem bonum ludit, & contra Cæsarem sententias dicit. Q. F. 311 b, In tabulam magni risus consequebantur. Ep. 59 b, Visa est oratio non iniucunda, & mediocris quidam risus est consecutus. de Cl. 292 b, Equidem in quibusdam risum uix tenebam. I. V. 161 a, Tenere risum. Qu. Fr. 312 b, Memini miros risus nos edere.

RITE, *rectè*. de Vn. 200 b, de N. 12 a, Hunc deum ritè beateq; duxerimus, uestrum uerò laboriosissimũ. & 38 b, Quorum animi cum æternitate fruerentur, dij ritè sunt habiti. de Fi. 72 b, Quę potest appellari ritè sapientia. de D. 84 b, Veteres ritè deos coluerunt. de Ar. 249 a, Si ædilis uerbo aberrauit, ludi non sunt ritè facti. pro Do. 240 a, Is nihil ritè, nihil castè, nihil more institutoq; perfecit. ad Her. 5 a, Testamẽtum ipso præsente conscribunt, testes ritè aduocant, de L. 160 b, Ratio cùm perfecta est, nominatur ritè sapientia.

RITVALIS, *le*. de D. 95 b, Ritualis libri hi erãt Hetruscorum de ritibus & disciplina ciuitatis.

RITVS, *tus*. mos, consuetudo rata & firma. de Legibus 178 a, Deinceps in lege est, ut de ritib. patrijs colantur optimi. & 174 a, Ex ritibus patrijs optima colunto. de Na. 66 b, Certe tempestates populi Rom. ritibus consecrãtæ sunt. pro Do. 240 a, Quibúsnam uerbis, aut quo ritu eius domum consecrares. de Am. 102 a, Qui pecudum ritu omnia ad uoluptatem referunt. I. A. 172 a, Erat ei uiuendum latronum ritu. de L. 173 b, Quoq; modo & ritu fiant discunto. & 175 a, Ritus familiæ patrumq; seruari.

RIVALIS, *lis*. æmulus, quasi competitor. Qu. Fr. 327 a, Pompeius quàm se ipse amans sine riuali. pro Clu. 31 b, Petere ædilitatem cum hominibus nobilissimis.

RIVALITAS, *tis*. Tuscul. 221 b, Aemulatio quæ riualitati similis est.

RIVVLVS, *li*. de Or. 119 a, pro Cæl. 41 b.

RIVVS, *ui*. Top. 223 b, Riuorum à fonte deductio. de Fat. 141 a, pro Cæl. 41 a, Vt riuulus accersitus & deductus ab ipso capite.

RIXA, *æ*. lis, turba, iurgium. I. V. 234 b, Ecce autem noua turba atq; rixa. pro Cec. 287 b, Defensor nimium litigiosus, concitus ad rixam. Epist. 140 a, Academiæ nostræ cum eo magna rixa est.

RIXOR, *aris*. iurigio contendo. de Or. 131 a, Cum esset cum ea Tarracinæ de amicula rixatus.

ROBORO, *as*. corroboro, confirmo, sancio. Ora. 201 a, Eloquentia educata nutrimentis epidictici generis, ipsa se postea colorat & roborat. Of. 23 a, Cato grauitatem suam per petua autoritate roborauit. Epist. 187 b, Vt hæc autoritate tua roborarentur.

ROBVR, *oris*. quercus, siue durissimum lignum. de Diu. 127 a, In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. & b, Quis robur illud incidit, dolauit, inscripsit. pro Mur. 142 a, Lacedæmonij qui quotidianis epulis in robore accumbunt.

ROBVR, firmitas, nerui. pro Pom. 5 b, Altera pars, quæ multo plus firmamenti ac roboris habebat. pro Domo, 226 b, Cum iam à firmissimo robore copiarum suarum relictus esset. de Ar. 248 a, Nec robore Gallos, nec calliditate Pœnos superauimus. pro Cæl. 53 a, Cum autem paulum iã roboris accessisset ætati, in Africam profectus est. pro Cl. 50 a, Cn. Tintinnius C. Mecœnas, illa robora populi Rom. pro Mur. 137 b, Venio nunc ad Catonem, quod est firmamentum ac robur totius accusationis. de Fin. 127 a, Dummodo plus in uirtute teneamus firmitatis & roboris. Attic. 95 a, Auxilia sanè bona Galatarum (hæc enim sunt nostra robora.) Ora. 200 a, Versaris in optimorum ciuium uel flore uel robore. pro Font. 297 b, Equites tantum habuerunt animi, tantum roboris, ut, &c. de Or. 140 a, Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Tusc. 169 a, In animi robore, & magnitudine. Ep. 78 a, Quantum in cuiusq; animi roboris est & neruorum. Epi. 165 a, Nam & robur, & soboles militum interijt. contra Rul. 85 b, Si paulum assumpserint uetustatis ac roboris, non continebuntur. pro Sex. Ro. 43 b, Messala, qui si iam satis ætatis ac roboris haberet, ipse pro Sex. Rosc. diceret. I. A. 227 b, Alter uirtutis robore firmior quàm ætatis, cum his profectus est. pro Mil. 121 a, Milo est incredibili quodam robore animi seprus. Offic. 4 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur.

ROBVSTVS, *a, um*. fortis, ualens, potens, neruosus, habens firmamentum & robur, multum uel satis uirium habens, maximis corporis uiribus, lacertosus. conr. Rul. 83 b, Robustus & ualens, & audax satelles. & I. C. 108 b, Homo ætate confectus, exercitatione robustus. pro Pl. 263 a, Non enim tribum Tarentinam, sed solidam & robustam, & assiduam frequentiam præbuerunt. pro Cæl. 38 b, Vellem aliquis ex uobis robustiorib. hunc maledicẽdi locum suscepisset. I. A. 172 a, Sed hæc quæ robustioris improbitatis sunt, omittamus. I. A. 200 b, Malum inueteratum fit plerunq; robustius. de D. 87 b, Res uetustate robustas calumniando uelle peruertere. Tusc. 220 a, Robusta illa & stabilis fortitudo. I. V. 62 a, In clamando uideo eum esse bene robustum. pro Syl. I. P. 7 a, Nondum statuo te satis uirium habere, ut, &c. & ibid. Quòd si esses usu atq; ætate robustior, essem, &c. Atti. 135 b, Quanto & honor hic illo est amplior, est ipse robustior. de Ar. 253 b, Deinde iam robustus, &c. id est, grandior factus. & Offic. 14 a, Robustus animus. I. A. 203 a, Cn. Pompeius ætate robustior.

RODO, *dis*. corrodo, derodo, exedo. de D. 120 b, Quasi uerò quicquam intersit, mures noctem & diem aliquid rodentes, scuta an cribra corroserint. & ibid. Quòd clypeos Lanuuij mures rosissent. pro Cor. 67 a, Qui aliquem in cõuiuijs rodunt, in circulis uellicant, ubiq; carpunt.

ROGATIO, *onis*. rogatus, obtestatio, preces. Q. F. 319 b, Ego Curtium rogatione tua diligo. de Or. 62 a, Rogatio, & huic finitima percontatio.

ROGATIO. lex est de quibusdam, non omnibus, sic dicta, quòd rogando populus ferat. de Cl. 172 b, T. Libo trib. pleb. rogationẽ in Galbam priuilegij similẽ tulit. pro Cor. 61 b,

Rogatio, quæ de Pompeio à Gellio lata est.pro Syl.179 b, Sylla eam rogationem de se ferri nõ uult.pro Cl.47 a, Dissuasio rogationis eius quę contra coloniam Narbonensem ferebatur.Post.200 a,Tribunitijs illi rogationibus sunt restituti.pro Do.223 a, Si retulit falsum S.C.tum est rogatio: si non retulit,nulla est.pro Sest.8 a,Promulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie.& At.40,& 8 a,Promulgare rogationem. de Or.126 b, Tribuni ex templo pulsi,cum rogationi intercedere uellent.Qu.Fr.207 b,Perferre rogationem.

ROGATIVNCVLA, *le.* rogatio legis, per contemptum sic appellata.pro D.223 b.

ROGATIVNCVLA,interrogatiuncula.de Fi.57 a,Chrysippus quadam rogatiuncula delectatus,&c.

ROGATOR,*oris*.de Nat.28 a, Aruspices responderunt, non iustum fuisse comitiorum rogatorem. & de D.87 b,124 a, Qui rogator centuriæ fuisset. I.P. 87 a, Vos rogatores, uos diribitores,uos custodes fuistis tabularum.Post.210 a,Quã do tot rogatores,&c. Attic.263 a, Quanquam hæc epistola non suasoris est,sed rogatoris.

ROGATVM, *ti*.pro Flac.148 a, Is nunquam mihi ad rogatum respondet, & accusatori plusquam ad rogatum respondet.

ROGATVS,*tus*.ornatus. de Nat.52 a, Ad eum ipsius rogatu accersituq; ueneram. & de Am.96 a, Vt prodessem multis tuo rogatu.Ep.93 b,Rogatu eorum,qui,&c.& 219 a,Rogatu meo impetrauit.At.5 a,Et ego eius rogatu.

ROGO,*as*.oro,precor,precariò precor,quæso,deprecor,obsecro,obtestor,quæro,appello.Antequam.197 b,Illud à uobis peto & rogo,ut,&c.& Tus. 226 b,Aut rogandi sunt,orãdiq;,ut, &c. I.V.91 a. Rogat & orat,&c. I.V.55 b, Rogare & orare ne illos supplices aspernaret.I.V.202 b,Profectò hinc natum est, Malo emere quàm rogare, prouerbium.I.V.247 b, Quo tempore etiamsi precariò essent rogandi,tamen ab ijs impetraretur.I.V.214 b,Iste petit à rege,& eum pluribus uerbis rogat,uti,&c. & 64 b, Ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat.Epist.37 a,Nihil addidi,nisi quod publicani me rogarunt. pro Flac.151 b, Te oro & obtestor,ut,&c.Ep. 49 a, Cæsar dixit, se senatui roganti de Marcello ne hominis quidem causa rogaturum.At.183 a,Cæsar ne rogari quidem se passus de illo. Offic.60 b, Mos rogandi iudicis,quæ salua fide facere posset.ad Heren.25 b.Sed huius exemplum aliunde rogabo,ribiq; ostendam. Tus. 151 b,Si te rogauero, nónne respondebis? & 246 a,& de Fi.144 a, Quid me istud rogas,inquam?Stoicos roga.& Ora.197 a, Quod quoniam me sæpius rogas,&c.de Or.162 b,Demosthenes cum rogaretur,quid in dicendo esset primum,respondit,&c. I.V.31 a, Tum respondeto ad ea,quæ de te ipse rogaro.I.V.203 b,Tametsi rogatus de Cymbea,tenetis memoria quid responderit.Att.7 b,Primùm scito me non esse rogatum sententiam. Post.208 a,Quem in senatu tertio loco sententiam rogaris. & Qu.Fr.306 b,Racilius de priuatis me primùm sententiam rogauit.At.151 a, Cæsar uolet ut Coss. roget prætor,uel dictatorem dicat.Ep.202 a, Nunc à te illud primum rogabo, ne quid facias,&c. At.229 a,Meo iure te hoc beneficium rogo.At.163 a, Mi Planci rogo te atq; etiam oro,sic medius fidius,ut,&c.At.286 b,Nos hi sumus,de quorum salute unus homo rogandus uideatur. Qu.Fr.302 a,Hoc te ita rogo, ut maiore studio rogare non possim. ibid. 318 b, Taurum de aqua per fundum ducenda rogabo. &325 b, Quod me de faciendis uersibus rogas, incredibile est,&c.de Am.108 b, Neq; rogemus res turpes,neq; faciamus rogari.

ROGARE. est cum populo agere de ferenda rogatione, uel lege, uel rogare, uel legem ferre. Rogassit & rogassint,pro rogauerint:id est,statuerint.de Le.185 b,Quod tribuni plebem rogassint,ratum esto.& 186 a,At.50 b,Cum lex abrogatur,illud ipsum rogatur,quum eam abrogari oporteat.pro Sest.15 a,Illo die mihi pernicies, Gabinio & Pisoni prouincia rogata est. I.C.103 a, Leges quæ de ciuium reorum supplicio rogatę sunt.pro Do.223 a,Hęc lex iure rogata est.pro Cec. 303 b,Si quid ius non esset rogari,eius ea lege nihilum rogatum.pro H.152 a, Nos hic in mare superum & inferum sestertiũm ter & quadragies rogamus. Attic.6 b,De modo rogandi.

ROGVS,*gi*. lignorum strues,ad cadauera cremanda comparata. de Le.182 a,Hoc plus, inquit,ne facito rogum,ascia ne polito. de Di.90 a,Calanus Indus,cum ascẽderet in rogum ardentem,inquit,&c.de Na.77 a, Dionysius in tympanidis rogum illatus est.pro Qu.18 b, Eum existimatio bona usq; ad rogum prosequatur. de Fin.206 a, Vsq; ad illum à Cyro extructum rogum. Tus.166 a,Metellum multi filij,filiæ,nentes,nepotes in rogum imposuerunt.

ROMA,*mæ*.contra Rull.85 a,Roma in montib.posita,& conuallibus,cœnaculis sublata atq; suspensa.Antequam.196 b, Princeps omnium terrarum ciuitas.& ibid. Illustrissimum orbis terrarum monumentũ.de D.102 b, Certabant urbem Romam Remámne uocarent.Roma ars omnium terrarum, post Red. Roma ciuitas ex nationum conuentu constituta, de Pet. Cons.Roma domus uirtutis, imperij & dignitatis,1 de Orat. Roma domicilium imperij & gloriæ, ibid. Roma lux orbis terrarum,& arx omnium gentium, in Cat. Roma sexennio post Veios captos à Gallis capta,Diu.lib.1,Rome & reges augures, & postea priuati eodem sacerdotio præditi,remp.religionum authoritate rexerunt,Diu.lib.1. Romæ ubi tanta arrogantia est,tam immoderata libertas,tam infinita hominum licentia,1 ad Qu.Fr.Redij Romam Fonteij causa ad VII idus Quintil.4 ad Attic.Roma in terris nihil melius,3 de Nat.deor.

ROMANI,*orum*.Romani præter cæteras gẽtes laudis & gloriæ auidi,pro lege Manil.Romani ciues facti Siculi,lege Antonij,14 ad Atti. Romani,ueteres atq; urbani sales,9 Famil. Romani secius quàm Græci poeticam acceperunt, Tus.qu. lib.1. Romani nihil in bello sine extis agebant, nihil domi sine auspicijs,Diu.lib.1. Romani Tusculanos,Aequos,Volscos,Sabinos,Hernicos uictoria parta non modò conseruarunt,sed etiam in ciuitatem acceperunt,Of.1.Romani tempora uoluptatis laborisq; distribuunt, &c.pro Mur.Romani omnia aut inuenerunt per se sapientius,quàm Greci,aut accepta ab illis fecerunt meliora,Tuscu.quæ.lib.1. Romani omnibus rebus agendis, quod bonum,faustum,felix,fortunatumq; esset,præfabantur,Diui.lib.1. Romani eos uendere solebant, qui milites facti nõ essent,pro Cec. Romani minus quàm Latini literis studebant, 3 de Or. Romani omnibus naualibus pugnis Carthaginenses uicerunt, pro lege Manil. Romanorum antiqua iurisiurandi formula & consuetudo,Acad.quæst.ed.1.lib.2.Romanorum ingenia multum cæteris hominibus omnium gentium præstiterunt,1 de Or. Suauitas sermonis Atticorum & Romanorum propria,de Or.Apud priscos Romanos morem hunc epularum fuisse author est Cato in Originibus, ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam uirorum clarorum laudes atq; uirtutes, Tusc.quæst.lib.4.

ROMANVS adiectiuum.Romana Iuno talis non est,qualis Sospita,de Nat.deor.1.Populi Romani omnis religio in sacra & in auspicia diuisa,3 de Nat. deor. Populum Romanũ manus suas non in defendenda republica, sed in plaudendo consumere,16 ad Att. Regnum non modò Romano homini, sed ne Persæ quidem cuiquam tolerabile, 10 ad Attic. Romano more commendare,7 Fam. Romano more loqui, ibidem. Romuli sex de repub.1 ad Attic. Romani ludi, 1 de Orat. &7 in Ver.Nunc Romanas res accipe, 4 ad Attic.

ROMILIA tribus. contra Rul.81 b, Respondit à Romilia tribu se initium esse facturum.L.Tribus.

ROMVLVS,*li*. Quirinus. I.C.111 a, Romulum qui hanc urbem condidit,ad deos immortales beneuolẽtia famaq; sustulimus. de Leg.156 b, Romulus post excessum suum dixit Proculo Iulio,se deum esse,& Quirinum uocari,templúmque sibi dedicari in eo loco iussit.I.C.115 a,Romulus,quem inauratum in Capitolio paruum ac lactantem,uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis. Offic.60 b,Peccauit igitur, pace uel Quirini uel Romuli dixerim. de Diuin.102 b, Romulus pulche.Lege Aeuum. Romulus urbem auspicatò condidit,2 de Leg.Romulus non solum auspicatò Romam condidit,sed etiam optimus augur fuit, Diuinat.80 b. Romulus auspicijs,Numa sacris constitutis, fundamenta iecit nostræ ciuitatis,3 de Nat. Romulus,cum ei uisum esset utilius,solum, quàm cum altero regnare, fratrem interemit, Offi.3.Romulus consilio magis & sapientia,quàm eloquentia usus est,1 de Ora. Romulus & Remus cum altrice belua ui fulminis icti conciderunt,Diuin.lib.2.de statuis eorum. Romulus & Remus ambo augures fuerunt, Diuinat. lib.2. Romuli statua de cœlo tacta, in Cat. Romulum, qui hanc urbem condidit,ad deos immortales beneuolentia famaq; sustulimus,in Cat.Romulo moriente, deficere sol hominibus extinguiq; uisus est,Som.Scip.

RORANS,*tis*.de Sen.89 b,Pocula ut in Symposio Xenophõtis minuta atq; rorantia.

ROS,*roris*.humor ille qui sereno cœlo noctibus fit. de D.83 a, Cum primùm gelidos rores aurora remittit, Quæ paruos Mauortis sanguine natos. de D.84 b, Vberibus grauibus ui tali rore rigabat.

ROSA,*sæ*. I.V. 241 a, Puluinus perlucidus Melitensi rosa fartus. Tusc.242 b,An tu me in uiola putas, aut in rosa dicere? & 199 b,Sertis redimiri & rosa.de Fini.lib.2,Clamat uirtus beatiorem fuisse,quàm potantem in rosa Thorium.

ROSCIVS, *scij*. histrio nobilis.)(.Statilius.pro Qu.R.50 a, de Or.95 b, Roscius hoc iãdiu est assecutus, ut in quo quisque artificio excelleret, is in suo genere Roscius diceretur.

de Cl.192 a,de Ora.95 a,Roſcium eſſe in ſcena.de Or.107 b, Noluit,inquiunt, hodie agere Roſcius, aut crudior fuit. & de L.158 a,de Roſcio.

ROSIA,*æ.*opp.Italiæ.ad Atti.62 b,Roſiæ uixi cum Axio,&c.

ROSTRATVS,*á,um.*de In.74 b,Roſtrata nauis.

ROSTRVM,*ſtri.*os,os auis,deinde etiam aliorum quorundum animalium, & rerum. L. Fruſtum.de N.21 b,Ibes aues excelſæ, rigidis cruribus, corneo proceroq; roſtro. & 50 a, Vnguium tenacitas, aduncitas roſtrorum. de D.85 a, & 118 b,Sus roſtro humi A literam impreſsit.de N.50 b,Roſtrum in camelis.& I.A.588 b,Roſtrum canis.de L.170 a, Hoc qua ſi roſtro finditur Fibrenus.

ROSTRA.templum, ſiue forum Romæ,ante curiam Hoſtiliam,in quo erat ſuggeſtum roſtris nauium captarum ornatum, ubi oratores conciones ad pop. habere conſuerant. At.283 b,Lepido ſtatuam in roſtris ſtatuimus.LV.34 a,Cum Vectius peroraſſet, deſcendiſſetq; de roſtris.I.P.80 b, Semper in roſtris curiam,in ſenatu populum defendi.

ROTA,*æ.* orbis. in P. 84 a, In quo ne tum quidem fortunæ rotam pertimeſcebat. I. Arat. Hunc tangit rota feruida ſolis.

ROTA.crux, patibulum. Tuſ.233 a, In rotam beatam uitam non aſcendere.

ROTVNDE\. concinnè, explicatè. de Finib.107 b, Iſta ipſa quæ tu breuiter, regem dictatorem, diuitem ſolum eſſe ſapientem,á te quidem aptè & rotundè.

ROTVNDO,*dás.*rotundoſum facio. de Vn.201 b, Cumque ſimilem uniuerſitatis naturæ efficere uellet,ad uolubilitatem rotundauit.

ROTVNDVS,*á,um.*globoſus, conglobata figura. de Nat. 61 b, Forma rotunda illam negat eſſe pulchriorem Plato. & 49 b, Sunt enim rotunda, quibus forma minimè noceri poteſt.de Som.118 a,Stellæ globoſæ & rotundæ.de Vn.198, Deus mundum ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ concluduntur: & globoſus eſt fabricatus, quod σφαιροειδὲς Græci uocant, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur: idque ita tornauit, ut nihil fieri poſsit rotundius.de N.35 a, Volubilis & rotundus deus. & de Or.159 b,Cœlũ rotundum eſſe.Tuſ.242 a,Medius mundi locus,qui eſt idem infimus in rotundo.de Fi.72 b, Quadratum rotundum.de Cl.190 a,Verborum apta & quaſi rotunda conſtructio.Or.100 b, Thucydides perfectior,ne ſatis,ut ita dicam,rotundus.

RVBEO,*bes.*erubeſco,pudet.in V.146 a,Hærere homo,auerſari,rubere.ad Attic.240 a, Rubeo,mihi crede: ſed iam ſcripſeram,dolere nolui.

RVBER,*á, um.* de Nat. 20 b, Rubrum mare. ad Heren. 39 b, Hunc dico rubrum, breuem, incuruum, canum, ſubcriſpum, cæſium, rubrum: id eſt, ruſſum, quem ruffum alij uocant.

RVBICON,*onis.*I.A.206 b,Vt exercitum citra flumen Rubiconem,qui finis eſt Galliæ,educeret.

RVBOR,*oris.* Tuſ.212 a,Ex quo fit,ut pudorem rubor conſequatur.de N.16 a,& ad Her.27 a, Ille fuſus & candore mixtus rubor.Or.204 a,Fucati medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur.de Ora.131 a, Præſtare ingenuitatem & ruborem ſuum uerborum obſcœnitate uitandã.

RVBRA ſaxa,locus.Philip.2.

RVBRICA,*cæ.* terra rubra. ad Herenn. 23 a, Rubrica delibutus.

RVCTO,*ás.* crudelitatẽ exhalo.I.A.171 b,Cui ructare turpe eſſet,is uomuit.Tuſ.247 b,Confer ſudantes, ructantes, referto epulis tanquam opimos boues, Epiſt. 198 b, Ructans & nauſeans.

RVCTVS,*ctus.*cruditatis exhalatio, & ructus oris eſt,crepitus uentris. Epiſt.141 a, Stoici crepitus aiunt, æquè liberos ac ructus eſſe oportere.

RVDENS,*tis.* D.106 b, Sed eſt quaſi rudentis explicatio. & Tuſ.236 a,& Epi.112 b,Hic tibi clamor tonitruum,& rudentum ſibilus.

RVDERE.quod aſinorum eſt nominatione factum. ad Heren.23 b.

RVDIMENTVM,*ti.*in Sal.272 a,Qui ne incipiens quidem peccare,minimis rebus poſuit rudimentum.in Sal.273 a,An ulla alia putas eſſe rudimenta & incunabula uirtutis?

RVDIS,*de.*imperitus,indoctus, impolitus, ignarus, inſcius, tyro,hebes,tardus,pinguis,ſtupidus,bardus. I.V.112 a, Tametſi Verres non prouinciæ rudis erat & tyro.& 126 a,Nos qui rudes harum rerum ſumus. & Ac. 1 b, Rudis rei militaris.pro Cor.64 b,C.Marius non rudis exemplorum.& pro Flac.149 b,Homines imperiti, rerum omnium rudes ignariq;.pro Seſt.13 a,Tam eram rudis?tam ignarus rerum? tam expers conſilij aut ingenij? &c.de Or.103 b,Orator nulla in re tyro ac rudis, nec peregrinus atq; hoſpes eſſe debet. L.A.

208 b,& pro Ma.134 b,Ignarus & rudis in rep.Epi.45 b,Rudis eſſe uidebar in cauſa. de Orat. 106 b, In communi uita non eſſe hebetem neq; rudem. & 87 b,Sermo facetus,& nulla in re rudis. de N.61 a,Rudem me diſcipulũ atq; integrum accipe.Genus hominũ rude,hebes,& impolitum. L.Impolitus.de Or.160 a,Rudis & indocta oratio.& 85 a,Quæ puris nobis inchoata, & rudia exciderunt. de Cla. 192 b, Forma ingenij admodum impolita & planè rudis. de Orat 88 b, C.Barbo ignarus legum, hæſitans,rudis in iure ciuili. & 99 a,In minoribus nauigijs rudem eſſe ſe confiteri. pro Pl. 273 a,Has orationes ego ſcripſi rudis & ferus.de Diu.129 b, Epicurus hebes ac rudis.Qu.Fr.313 a,Villa aperta, ac ne rudis quidem etiam nunc. Poſt. 207 a, Homo ſine ſenſu, ſine ſapore,elinguis,rudis,tardus.

RVDIS,*dis.*uirga qua donabãtur, qui uacationem ab aliquo munere accipiebant. Hinc pro uacatione ipſa ſumitur. I.A. 174 b,Tam bonus gladiator rudem tam citò accepiſti. Oſt. 331 a,Qui ueteres gladiatores reliquias ludi Cæſaris ad rudem compuliſſet.

RVDIVS homo:id eſt Ennius,à Rudijs oppido,quæ fuit Enij patria.pro Arch.180 a.

RVGA,*gæ.*ſunt cum cutis in ſenectute contrahitur.de Sen.90 a,Non cani,non rugæ repentè autoritatem afferre poſſunt. Poſt.207 b,Hic uos rugis ſupercilioq; decepit.

RVINA,*næ.*caſus, tempeſtas,procella,pernicies. de Or.141 a, Hoc interim ſpacio conclaue illud concidit, ea ruina oppreſſus Scopas cum ſuis interijt.de D.112 b,Ruina igitur oppreſſus eſſet.& 116 b,Dij habitantes tanquam inter duos lucos, ſic inter duos mundos propter metum ruinarum. I.C. 160 a,Prætermitto ruinas fortunarum tuarum.Attic.184 b, Quas omnes impendere tibi proximis idibus ſenties.Item, Magna ruina impendet.de Fin.144 a, Vtinam quidem id dicerent, iam ruinas uideres.pro Cl.37 b, Non fuit illud iudicium,&c.ſed uis,ut ſæpe dixi.ruina atque tempeſtas.de Lege.163 b,Si Academia inuaſerit in has rationes, nimias ruinas edet.

RVINOSVS,*á,um.*quod ruinam minatur. Offic.62 b,Aedes malè materiatæ, ruinoſæ.)(. Domus bene & ratione ædificata.

RENVNCIATIO,*onis.*recordatio.Atti.29 b,Renunciatio quotidiana.

RVMOR,*oris.* fama. Epiſtol. 127 a, Ex Aſia nihil perfertur ad nos præter rumores de oppreſſo Dolabella, ſatis illos quidem conſtantes,ſed adhuc ſine autore.& 253 b,Rumores triſtiores, ſed ἀδέσποτοι. Epi.9, Rem te ualde bene geſsiſſe rumor erat.& 21 a,Perferret multa etiam ipſe rumor.pro Mu. 132 b, Totam opinionem parua nonnunquam commutat aura rumoris.de Nat.62 a,Rumoribus,inquit, mecum pugnas, ego autem à te rationes requiro. pro Deiot. 148 a, Graues rumores ſparſi ſunt. & ibid. At miſit qui rumores Africanos exciperent,& celeriter ad ſe referrent. Atti.252 b, Sed tamen rumoris neſcio quid afflauerat.I.P.91 b,Inanem rumorem aucupari. I. A. 260 a, Rumoribus improbiſsimis diſsipatis.& Epiſt.127 a,Rumor raucus.Qu.F.317 b,Rumor dictatoris iniucundus bonis.

RVMPO,*pis.*diſſoluo,diſcindo.I.C.119 b,Cæſar adiungit grauem pœnam municipibus,ſi quis eorum uincula ruperit.& Tuſ.164 a, Nec tamen ulla uincula carceris ruperit. in V.38 a,Vt aliquando iſta quæ ſunt inflata rumpantur.& de Diu. 115 a,Inflatas rumpi ueſiculas. pro Cor.57 a, Fœdera negligere, uiolare, rumpere.& ad Her.28 a, Rumpere fœdera.de Orat.107 a, Conſtat agnaſcendo rumpi teſtamentum.Qu. Fr.328 a, Ego his malis reip. quibus antea rumpebar, nunc ne moueor quidem.

RVMVSCVLVS,*li.* ſouis rumor. pro Cl.39 a,& de Leg.191 a,Imperitorum hominum rumuſculos aucupari.

RVO,*is.*ruinam edo, præcipito, præceps agor uel feror. pro Pomp.7 b,Ruere illa non poſſunt,ut hæc non eodem labefactata motu concidant. pro Mar. 133 a, Vt ſine ulla ſpe ad interitum ruerem uoluntarium.Atti.106 a, Ego bonos uiros ſequar, etiam ſi ruent. & 115 a, At illum ruere nunciant, iamiamque adeſſe.pro Dom. 241 b, In agendo ruere,& ſæpe peccare. de Finib.131 a, Quidam in mala ſcientes ruunt. & 56 a, At id ne feræ quidem faciunt, ut ita ruant atq; turbentur, &c.

RVPTVS,*á,um.*irritus. de Orat.99 a, Teſtamentum ruptum aut ratum.

RVRSVM,*& rurſus.*denuò,iterum. pro Mur.127 b, Quo loco ſi tibi ſumis, &c. faciunt rurſus plebs in Auentinum ſeuocanda uideatur. Attic.117 a, Rurſus autem, &c. denique, &c. de Cl. 168 b, Rem laudando augere.)(. Vituperando rurſus affligere: id eſt, contrà. de Orator. 94 a, & Tuſculan.158 a, Neque rurſum eam totam, ſicut plerique faciunt, repudiaui.

RVS,

RVS,*ris*.locus extra urbem, ubi agri sunt,& uillæ.idcirco pro uilla capitur.pro Cl.47 a,Fortè euenit,ut ruri in Priuernati essemus.Of.74 a,Pater filium ab hominibus relegauit,& ruri habitare dixit.At.120 b,Atticam rure esse arbitror.Ep. 76 b, Cum Tullius rure redierit, mittam eum ad te.pro S. R. 40 b, Habet animi causa rus amœnum & suburbanum. Tusc.248 a, Nec tam multa & rarò uident, cum in sua rura uenerint. de Orat. 110 b, Rus ex urbe tanquam ex uinculis euolare. Inuisere res rusticas delectationis causa.L.Rusticus.At.241 a,Rure iam redieram,queris an ego,cum omnes caleant,ignauiter aliquid faciam?Offi.52 b, Et ob eam causam urbe relicta rura peragrantes, sæpe soli sumus.

RVSSVS,*a,um*. ruber. de Diuin. 120 a, Galli gallinacei, ut ait Ennius, fauent faucibus rufsis, cantu plausuque premunt alas.

RVSTICANVS,*a,um*.rusticus.I.V.102 a,& 242 b,Atti.131 b, Homines rusticani ex municipijs. de Orat.105 b,Rusticanus quidam,&c. Tusc.186 b,C.Marius rusticanus uir,sed planè uir.pro S.R.25 b,Tamen ne hæc attenta & rusticana uita relegatio appellabitur.

RVSTICATIO,*onis*.de Am.115 b,Peregrinationes,rusticationesque.

RVSTICATVS,*tus*.rusticatio.Attic.185 b,In rusticatu garrire & scribere.

RVSTICE'.importunè,duriter,inurbanè.Offic.60 a,Attic. 198 a,Vrgent rusticè sanè,negant enim,&c.

RVSTICOR,*aris*.ruri habito.de Or.110 a,pro Ar.189 a, Lælius semper ferè cum Scipione solitus erat rusticari. ad Att. lib.12, Sin rusticatur, &c.pro Arch.189 a, Pernoctant nobiscum;peregrinantur,rusticantur de bonis artibus.

RVSTICVLVS,*li*.pro Sest.21 a,Rusticulus non incautus.

RVRTICVS, *a, um*. rusticanus,agrestis, inurbanus,insuauium morum,difficilis.)(. Vrbanus.de Fin.80 b,de N.62 a,P. Vacienus homo rusticus.& pro Sest.23 a, Sunt municipales rusticiq; Romani. 129 b, Homines rustici & agrestes.pro S. R.30 b,Vita rustica,parsimoniæ magistra est.& 26 a,Vita rustica honestissima atq; suauissima. Orat.204 b,Sermo non modò urbanorum, sed etiam rusticorum. Item: In rusticis moribus, in uictu arido, in hac horrida inculta q; uita eiusmodi maleficia non gignuntur. de Ora.146 b, Rustica uox, & agrestis.&,Rustica asperitas.de Or.90 b,Nicander Colophonius poeta,de rebus rusticis scripsit.Ibidem,106 b, Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere. pro S. R.42 b,Homo imperitus morum,agricola,& rusticus.

RVTA,*tarum*.de Orat. 129 b, Dicet te quum ædes uenderes, ne in rutis quidem & cæsis solium tibi paternum recepisse. Part. 239 b, Cum quæritur, quæ sunt ruta cæsa. Topic.229 b,Rutis cæsis receptis in uenditione.

RVTA cæsa,ea sunt quę sine ulla demolitione domus auferri possunt:ut lapides,ligna,subsellia,lecticæ,capsæ,ferramenta,reliquaq; supellex.

RVTA,*tæ*.herba amara,& contra uenena ualens. L.Puleium. L.Menta.

RVTVLA,ruta.L.Menta.

RVTVLI,pop.de Or.358 b,Nos sumus Romani,qui fuimus Rutili.Ennij.

RVTILVS,*a,um*. coruscus,de Som.128 b, Rutilus horribilisque Mars.in Arat.Rutilum lumen.

S

SLitera cum C,significat Senatusconsultum,siue Senatusconsulta. L. Senatusconsultum. à ueteribus propter sibilum sępe elidebatur S,ut de Nat.47 a,Toru' draco serpit,&c.Orat.211 a,Magnu'leo tremulâ quatiens è corpore flammâ.Multi'modis, uas' argenteis, palm' & crinibus tecti fractis. Orat. 212 a, Qui est omnibu' princeps.non,omnibus princeps.

SABAZIVS deus: id est Dionysius, seu Bacchus.de Leg.177 a.L.Abazea.

SABINI.pop.Offi.8,& in Vat.36,pro Corn.61.

SABINVS,*na*.pro Cor.61 a,Fœdus Sabinum.

SACCVS,*ci*. I. V. 95 b, Cum iste coria, cilicia, saccos imperaret.

SACELLVM,*li*. cella, templum priuatum.cont. Rul.73 b, Sunt loca publica urbis,sunt sacella.de D.101 b,Ea exiuit in quoddam sacellum hominis capiendi causa.

SACER,*a,um*.religiosus,consecratus, habens religionem.)(. Profanus. in Verr. 200 b, pro Domo, 119 b,Arrogans est de religione, de rebus diuinis, ceremonijs q; sacris pontifices docere conari. Epist.208 b, Sarta tecta ædium sacrarum locorum q; communium tueri.de Inuen.50 b, Locus sacer.)(. Locus profanus.de Legib.190 b,Signa sacra & religiosa.de Clar.orat.169 a,Quum plebs montem Auentinum,qui Sacer appellatus est,occupauisset. pro Do.220 b,Itaq; populus Romanus breui tempore neq; regem sacrorum, neque flamines, neque salios habebit. contra Rul.69 b, Quod per populum creari fas nõ erat, propter religionem sacrorum. pro Domo, 220 b, Ne quid de sacrorum religione minuatur.& pro Flacc.160 b,Istorum religio sacrorum.pro Font. 284 a, Qui cum omnium sacris delubris q; bella gesserunt. & pro Domo, 234 b, Qui & sacra priuata coluerunt,& publicis sacrificijs præfuerunt. de Legibus 174 a, Sacrum sacróue commendatum,qui clepserit, rapseritque, parricida esto.Itẽ: Sacra priuata,sacra gentilitia.pro Do.220 a, Quid sacra Clodiæ gentis intereunt? pro Do. 220 a, Nec amissis sacris paternis in hæc adoptiua uenisti. de Aruf. 251 b, Nec quis te sacra illa tua facientem uidere possit. Orat. 210 a, Quibus uerbis sacrorum alienatio fiat. de L. 173 b, Sacrum committere, & sacrũ commissum expiare. L.Commissum.

SACERDOS,*tis*.minister publicus dei,sanctissimo sacerdotio præditus,qui uel quæ sacris præest,antistes fani. in Ver. 134 a, Cephaledi mensis est certus, quo mense sacerdotem maximum creari oportet. & 223 b, Sacerdotes Cereris atq; illius fani antistites,probatæ mulieres. pro Fon.274 a, Virgo sacerdos Vestę.in Ver.216 a, Præsto mihi sacerdotes cum infulis & uerbenis fuerunt. pro Cor. 66 a, b, Sacra Cereris per Græcas semper curata sunt sacerdotes.& ibidem:Sacerdos illa,quæ græcum illud sacrum monstraret & faceret.& Tusc.173 a, Sacerdos aducta in fanum. pro D.240 b, Licinia uirgo Vestalis, sanctissimo sacerdotio prædita. pro D. 242 a,Sacerdotes deorum immortaliũ.& de Aruf.250 a,Sacerdotẽ ab ipsis aris puluinaribus q; detraxisti. de L. 173 b, Diuis alijs alij sacerdotes,omnibus pontifices,singulis flamines sunto. pro D.220 b, Itaque populus Romanus breui tempore neq; regem sacrorum, neq; flamines, neque salios habebit, neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes. & pro Do.213 a, In iudicio sacerdotum populi Romani.& de Cla. 176 a, Hic qui in collegio sacerdotum esset, condemnatus est.in A.181 a,Sacerdotes tyranni.pro D.235 b,Religiosus libertatis sacerdos. & 234 a, Sacerdos castissimus. & in P.98 b,Popularis sacerdos.pro Sest.11 a,Sacerdos stuprorum.

SACERDOTIVM,*tij*.sacerdotis munus.in Ver.134 a,Itaq; Iouis illud sacerdotium amplissimum Theomnesto datur. & ibid. Cuius nomen exisset, is haberet sacerdotium. contra Rul 69 b, Populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. & ibidem: Amplitudo sacerdotij. & ibidem: Hoc idem in cæteris sacerdotijs. pro Rab. 96 a, L. Flaccus, homo in sacerdotio,ceremonijs q; quibus præerat,diligentissimus.pro D.213 a,Eligere amplissimos uiros ad sacerdotia.pro D.220 b,In sacerdotium uenire.& ibidem, Quia patricio non sit locus,non uenire. pro Do.240 b, Inire sacerdotium.& ibidẽ: Licinia uirgo Vestalis, sanctissimo sacerdotio prædita. de Ar. 248 b, Te appello Lentule,tui sacerdotij sunt thensæ,curricula,præcentio,ludi. Epist.221 b, De sacerdotio tuo quãtam curam adhibuerim,cognosces. Ep. 42 a, Amplissimi sacerdotij collegium. & 246 b, Sacerdotium deniq; cum consequi possem,non appetiui. Atti.119 b, de Diu.99 a, in Ant.175 b,de Sen.90 a,Ciuis qui in urbe sua sacerdotio sit amplissimo præditus.Atti.276 b, Lex Domitia,& lex Iulia de sacerdotijs.pro Domo,234 a,b, Qui & sacra priuata coluerunt, & publicis sacerdotijs præfuerunt. de Sen.83 a, Metellus Pon.max.uiginti & duos annos ei sacerdotio præfuit.

SACER mons.in Bruto.

SACRA uia.pro Planc.

SACRAMENTVM,*ti*. solenne iusiurandum. Epist. 110 a, Pugna si me amas, nisi arguta apparebunt, ut sacramento contendas,mea non esse. de Ora.88 b, Agerent enim tecum lege Pythagorei, quibus cum tibi iusto sacramento contendere non liceret.pro Mil.115 b,Iniustis iudicijs & sacramentis fundos alienos petere. pro Domo, 218 b, Si Decemuiri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent, tamen quotiescunq; uellet quis, hoc in genere se rem iudicatam referre posse uoluerunt. pro Cec.303 b, Postea sacramentum nostrum iustum iudicarunt. Offi.8 b, Obligare aliquem secundo militiæ sacramento,quia priore amisso iure pugnare cũ hostibus non posset.

SACRARIVM,*rij*. locus ubi res sacræ reponuntur & asseruantur.I.V.200 b,Erat apud Heium sacrarium cum magna dignitate in ædibus.& ibidem: Sacrarij religio. & 105 b.L. Armarium.Epist.203 a,C.Auianus,qui habitat in tuo sacrario.pro Mil.218 a,Ante ipsum sacrarium Bonæ deæ.I.C.107 a,Aquila illâ argentea,cui Catilina sacrarium scelerum domi tuæ fecerat. & 102 a, Cui domi tuæ sacrarium scelerum tuorum constitutum fuerat.

SACRATVS,*a,um*.pro Domo.221 a, Hoc uetant sacratæ leges.de Leg.lib.2, Verba ex sacratis legibus.

SACRIFICATIO,*onis*.de N.39 b,In dea Vesta omnis precatio & sacrificatio extrema est.

SACRIFICIVM,*cij*.sacrum, res diuina,sacra.de Cl.169 b, Cum M.Popilius sacrificium publicum cum lena faceret, quod erat flamen Carmentalis.Att.238 a. I.V.223 b, Cuius Laurentiæ uos pontifices ad aram in Velabro sacrificium facere soletis.de Ar.246 a,Sacrificium,quod fiebat pro salute populi Rom.Att.7 a,Cum sacrificium pro populo fieret. de Aru.251 a,Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello, sta tuto loco,anniuersaria factitarunt.& I.V.230 a, Anniuersaria sacrificia.de Ar.252 a,Sacrificium, quod fit incredibili ceremonia à populo Rom.de Ar.349 b,Vt illud ludorum epulare sacrificium facerent.de In.64 a, Præbere hostias ad sacrificium.pro Mil.110 a,Statuta sacrificia. Tusc.173 a, Solenne & statutum sacrificium. & de N.4 b,Solennia sacrificia. I.A.199 a,Is neque sacrificijs solennibus factis, neque uotis nuncupatis est profectus.I.A.183 b, Certus dies non ut sacrificij,sic consilij expectari solet.

SACRILEGIVM,*gij*.rei sacræ furtum.in Sal.274 a, Nõ ita est,sed abijt in sodalitium sacrilegij Nigidiani.

SACRILEGVS,*a,um*.parricida.de L.176 a,Sacrilego pœna est,neq; ei soli,qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum.pro Do.235 b,Imago meretricis à sure sub lata,à sacrilego collocata.& de Ar.251 a,Impurus & sacrilegus.Sal.in Cic.279 b,Vxor sacrilega,&c.de L.174 a,Sacrũ sacróue commendatum qui clepserit rapseritq;, patricida esto.aliter, parricida.

SACRO,*as*.consecro,dedico.de D.85 a, Quod patriæ uocis studijs nobisq; sacrasti. Item: Deinde sanctiones sacrandæ sunt,aut genere ipso,aut obtestatione & consecratione legis,aut pœna, cum, &c.aliter,sanctiones sacratæ. de L.174 a,Ne quis agrum consecrato:auri,argenti, eboris, sacrandi modus esto.

SACROSANCTVS,*cta,ctum*.pro Cornel.62 a, Sacrosanctũ nihil esse potest,nisi quod per populum plebémue sanctum est.& 61 b,Sacrosanctum nihil esse potest, nisi quod populus,plébsue sanxisset.& ibidem:Sanctiones sacrandæ sunt, aut genere ipso,&c.in Cat.108 a, Ergo in uastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas?

SACRVM,*ci*.sacrificium.pro Cor.66 b.Sed cum illam quę Græcum illud sacrum monstraret & faceret, ex Græcia deligerent,tamen sacra pro ciuibus ciuem facere uoluerunt. pro Cor.66 a,Sacra Cereris summa maiores nostri religiõe confici ceremoniaq; uoluerunt. & ibi.b, Sacra Cereris per Græcas semper curata sunt sacerdotes.de N.71 a, Dionysius quartus, cui sacra Orphica putantur confici. de L. 174 a,Sacra priuata perpetua manento. de Le.179 b,De sacris hæc sit una sententia, ut conseruentur semper & deinceps familijs prodantur,ut in lege posui, perpetua sint sacra.de Leg.173 a,Nec ulla uitiorum sacra solennia obesito. Conficere sacra,& facere sacra, & multa alia de sacris.L.Sacer.ad Attic.16 b,Anniuersaria sacra. & ibidem: Memmius Luculli uxorem suis sacris uitiauit.

SAEPE. frequenter,frequens,magna ex parte,identidem,crebrò.de In.42 a,Sæpe & multum hoc mecum cogitaui,bonine an mali plus,&c.& pro Quin.1 a, M.Iunius in hac causa multum & sæpe uersatus.& 18 a,Sæpe ac diu, &c.de In.64 a,Semel ac sæpius.pro Fon.279 b,Semel atq; iterum,ac sæpius.Att.139 a,Et si hoc effici, sæpe & sæpius mihi facturus uideor.aliter,officium.Ep.121 a,Id ut re experiatur, iterum & sæpius te rogo.pro Pom.9 b, Testis est iterum ac sæpius Italia.de Fin.73 a,Interdum uel potius nimium sæpe.Epist. 6 a,Quod antea tibi sæpe significaui. & ibi.b,Pompeiũ scis temporibus illis non sæpe in senatu fuisse. & ad Herẽ.19 a, Minus sæpe.Offic.65 b,Quod & si sæpe dictum est,dicendũ tamen est sæpius.

SAEPENVMERO. de Sen.77 b, Sæpenumero mirari soleo, &c.Epist.lib.16,Sum totos dies cum eo noctisq; sæpenumero partem.

SAEVIO,*uis*.sæuire,sæuitiam in aliquem adhibere, siue exercere,crudelitatem adhibere.in Vat.

SAEVITIA,*tiæ*.crudelitas.Part.230 b,In iudicio aut sæuitiã aut clementiam iudicis sibi proponet orator. Offi.37 b,Sed heris sanè adhibenda sæuitia in famulos, si aliter teneri nõ possunt.

SAEVVS,*a,um*.ferus,crudelis.de Or.117 a, Vndiq; uenti erũpunt,sæui existunt turbines. de D.132 a, Vnde superstitiosa primùm sæua euasit uox fera.pro Cæl. 41 a, Medea amore sæuo saucia.Tusc.179 b,Sæua gens.

SAGA,*æ*.L.Sagio.de D.94 a,Ex quo sagæ anus, quia multa scire uolunt.& 133 a,Sagarum superstitio.

SAGACITAS,*tis*.calliditas, solertia. de Nat.58 a.& 56 b, & Tusc.162 a,Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitas narium. in V.97 b, Qua est iste sagacitate in his rebus. & 206 b,Tuam tantam fuisse sagaciratem.

SAGACITER.callidè.de Orat.104 a,Sagaciter peruestiga re quid sui ciues cogitent,&c.& de Or.125 b,Odoror quàm sagacissimè possum,quid sentiunt, &c. ad Attic.94 a, illud præterea μυρπώτερον,tu sagacius odorabere.

SAGATVS,*a,um*.I.A.258 b,Deinde eras sagati prodeamus. pro Font.280 b,Galli sagati brachatiq;.

SAGAX,*cis*.callidus,acutus,prudens.Tusc.241 a,Nihil est in homine sagaci & bona mente melius.de Diuin.4 a, Sagire enim,sentire acutè est,ex quo sagaces dicti canes. de Le.160 a,Homo animal prouidũ,sagax,multiplex. f.C.101 a, Quẽ tu ad supplicandum sagacissimum fore putasti.Epist.157 b, Sagax ad pericula prospicienda.de Fin.74 a, Mentem acrẽ, &c.&,ut ita dicam,sagacem.de Diu.85 a,Hoc adeò penitus cura uidere sagaci,Ocia.

SAGINA,*næ*.cibus offaue ad saginandũ apta. pro Fl.49 b, Qui multitudinẽ illam non autoritate,sed sagina tenebat.

SAGINARI.sic pascere, ut pinguis aliquis fiat. pro Sest.20 a,Qui ab illo pestifero ac perdito ciue iàm pridem reipub. sanguine saginantur.

SAGIO,*gis*.de Diuin.94 a, Sagire enim sentire acutè est: ex quo sagæ anus,quia multa scire uolunt, & sagaces dicti canes.& ibidem:Is igitur,qui antè sagit, quàm oblata res est, dicitur præsagire.

SAGITTA,*tæ*.iaculum quod arcu iacitur.I.V.217 a, Sagittæ pendebant ab humero.& Academ.22 b,Configere aliquem sagittis.

SAGITTARIVS,*rij*.arcitenens,sagittipotens.I.A.197 b, et Epist.245 b,& Attic.79 b,Certum agminis locum tenebant barbari sagittarij.

SAGITTIPOTENS,*tis*.in Arat.187 b,Mense sagittipotens solis cum sustinet orbem.

SAGRA,*græ*. fluuius.de Nat.17 a,Cum ad fluuium Sagram Crotoniatas Locri maximo prælio deuicissent. & 62 a, De Sagra Græcorum est uulgare prouerbium, Qui quæ affirmant,certiora esse dicunt,quàm ea quæ apud Sagram.

SAGVLVM,*li*.sagum.I.P.91 a,Lictores togulis acceptis,sagula reiecerunt.

SAGVM,*gi*.uestis militaris,index belli,ut toga pacis.I.V.154 b,Sagũ sumit,lucebat iam ferè.in A.258 b, Propter cuius periculũ ad saga issemus.& ibidẽ:Ad saga ire, & redire ad togas.I.A.220 a, Cum est in sagis ciuitas.& 200 b,Tumultum decerni,iustitium indici,saga sumi dico oportere.

SAGVNTVM,*ti*.urbs Hispaniæ.I.A.199 b.

SAGVNTINVS,*na*. pro Cornel.59 a, Saguntinus propũgnator.

SAITAE,pop.quidam Aegyptij.de N.21 b.

SAL,*salis*. de N.58 a, Sui ne putresceret,animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus. de Am.109 a, Verum est illud quod dicitur,multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletum sit.

SAL,*& sales*. urbanitas, facetiæ,ioci. de Orat.177 b,Alter inusitatum nostris oratoribus lepõrem quendam & salem est consecutus.de Or.128 b,Nullam artem esse salis:id est, facetiarum.Ep.137 a,& de Or.118 b,& I.A.164 a,Salis enim satis est,Sanniorum parum.de Or.98 a, Vrbanitatis quidam lepos,quo tanquam sale perspergatur omnis oratio.de Nat. 40 b,Salem iitum quo caret uetra natio, in irridendis nobis nolite consumere.Tusc.239 a,Specimen humanitatis salis,suauitatis,lepõris.Att.7 a,Literæ sparsæ sale humanitatis.Or.264 b,Sales,qui in dicendo mirum quantum ualẽt. Ep.134 a,b.Accedunt non Attici,sed salsiores quàm illi Atticorum Romani ueteres atq; urbani sales.

SALACIA,*cæ*. de Vn.201 a, Oceanus Salaciaque cœli terræque filij.

SALACON,*onis*.mollis,delicatus,qualis fuit Salaço Autolyci pater,qui hoc nomine malè audijt,uel insolens, & suas opes admirans:quo uitio laborant diuites,ut Arist.in Rhetoricis docet,quos ob id Salacones appellat.Tigellium igitur quendam his de causis Salaconem Cicero appellare uidetur.Erasmus tamẽ alia affert in Adagijs.Epist.107 a,Cognosti meam causam,& istius Salaconis iniquitatem.

SALAMIN,*inis*.insula & urbs.At.85 b,Scaptius inclusum in curia senatum Salamine obsederat.

SALAMINA,*næ*,Salamis.Tusc.172 b.

SALAMINIVS,*a,um*.pro Ar.189 b,Tusc.172 b, Salaminium trophæum.

SALAMIS,*minis*.Salamin.Offi.15 b, Diceturq; Salamis clarissimæ testis uictoriæ.

SALARIA,*æ*.uia quædam.de N.62 a.

SALAX,*cis*.Att.92 a,Leuis,libidinosus,salax.aliter,Sagax.

SALEBRA,*æ*. sunt locorum offensiones, seu loca aspera, & inæqualia. Orator.200 b, Alter enim sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit, de Finibus 71 a, Incidere in sa-

lebras. & 144 b, Hæret in salebra.

SALERNVM,*ni.*urbs.ad Her.40 a,Frater uenit ex Salerno. sic enim legendum est,non Falerno.

SALIARE Min modum cœnare:id est,opiparè & apparatè. Attic.71.

SALICTVM,*cti.*locus salicibus consitus.cont.Rull.73 b,Salicta ad Minturnas.& de Diu.89 a,Peramœna salicta.

SALIENTES,à salio. sunt fontes tubis aut fistulis aquam fundentes:sic dicti, quòd aqua ascendens primùm, deinde etiam descendens saliat. Q.Fr.318 b,Mirifica suauitate uillã habebis,piscina & salientibus additis.

SALII,*orum.*flamines Martiales,siue Martis sacerdotes.de Diuin.86 b, Curia Saliorum deflagrauit. pro Dom.220 b. L. Flamen.

SALINAE,*ãrum.*loca ubi sal fit.pro Po.6 b, Publicanorũ familiæ,quas in salinis habent.de N.52 b, Ep.110 a, Salinæ ab ora maritima remotissimæ.

SALINAE,pro salibus,& iocis,ex ambiguo.Ep.lib.7, Quibus in literis omnia mihi periucunda fuerunt,præter illud, quòd parum diligenter possessio salinarum mearum à te procuratore defenditur.

SALMACIS,*dis.*Offic.12 b, Salmacida spolia sine sanguine & sudore.

SALPINI.pop.cont.Rull.80.

SALSAMENTARIVS,*rij.*qui salsamẽta facit aut uendit. ad Her.41 a,Vt si salsamentarij filio dicas, Quiesce tu,cuius pater cubito se emungere solebat.

SALSAMENTVM,*ti.*quod sale conditum est in diuturnũ cibum & usum.de D.132 b,De uino aut salsamento putes loqui,quæ euanescunt uetustate.

SALSE.facetè.de Or.134 a,Quæ salsè dicuntur.& 129 a, Salsissimè dicere aliquid.

SALSVS,*a,um.*facetus.I.A.168 a,Salsus homo.de Orat.118 a, Multa sunt ridicula & salsa Græcorum. ibid.129 b, & 132 b, Esse facetum atque salsum.Epist.134 a,Accedunt non Attici,sed salsiores quàm illi Atticorum Romani ueteres atque urbani sales.

SALTATIO,*onis.*de Finib.95 a,Actio histrionis est, saltatio saltatoris.pro Mur.127 a,Intempestiui conuiuij, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. de Clar.Orat.185 a, Sextus Tytius tã mollis & solutus in gestu,ut saltatio quædam nasceretur,cui saltationi Tytius nomen esset.

SALTATOR,*oris.*Off.30 b,Adde his,si placet,unguẽtarios, saltatores.pro Mur.226 b,Saltatorem appellat L.Murenam Cato,malè dictum est,si uerè obijcitur, uehementis accusatoris.de Fin.95 a,Histrioni actio,saltatori motus est certus datus.pro Dei.149 a,Si saltatorem auum habuisses.

SALTATORIVS,*a,um.*I.P.84 b, Cum illum suum saltatorium auersaret orbem.

SALTATRIX,*cis.*I.P.82 a,Cum illa saltatrice tonsa.

SALTEM. at certè,at saltem, tamen.contra Rull.87 b, Qui prouocãti à me uenire uoluerunt, reuocati saltem reuertantur.Att.129 a, Quare nunc saltem ad illos calculos reuertamur.pro Fl.153 b, de Fin.119 a,Fratres saltem exhibe.pro S. R.27 b,Verè nihil potes dicere,finge aliquid saltem commodè.I.P.84 b,At fuit incessus saltem Capuæ dignus.Ep.130 a, Atque aliquo si non bono,at saltem certo statu ciuitatis. & 252 a,Si non totum,at certè partem.Or.209 b,Omnes certè plerique.I.V.249 b,Maximè si minus supplicio affici,at custodiri oportebat.de Fin.96 a,Quem efficere uolumus,aut quem quærimus certè.Epist.71 b,Quæ leuare dolorem tuũ posset,si minus sanare potuisset.Att.138,Eripe mihi hũc dolorem,aut minue saltem.

SALTO,*as.*de Orat.150 b, Negarem posse eum satisfacere in gestu,nisi palæstrã,nisi saltare didicisset.I.P.84 a,Cum collegæ tui domus cantu & cymbalis personaret,cumque ipse nudus in conuiuio saltaret,in quo ne tum quidem, cum illum suum saltatorium uersaret orbem,fortunæ rotam pertimescebat.pro Mur.127 a, Nemo enim ferè saltat sobrius. I.C.109 b,Qui in conuiuijs nudi saltare consueuerunt. pro Deiot.148 a,Deiotarum in conuiuio nudum saltauisse.Off. 70 b,& 67 a,Luce palãm in foro saltare.Orator.110 a, Egesias alterum pene Demosthenem saltat, incidens particulas. Part.120 a, Mouere se extra numerum.)(.Mouere se ad numerum.

SALTVS,*tus.*campus,ager.pro Q.4 b,Quintius de saltu agroq; cõmuni ui detruditur. & 14 b, Quàm longè est hinc in saltum uestrum Gallicanum.de Sen.81 a,Nec enim excursione,nec saltu uteretur,sed consilio & ratione. Epist.114 b, Tuus porrò exercitus uix unum saltum tueri potest. ad At. 23 a,Terentiæ saltum perspeximus.

SALVBRIS,*bre.* salutaris, incorruptus, sanitatem afferens, utilis.de Orat.135 b,Nec amœnum, nec salubrem locũ censeo.Ep.132,Gratulor Baijs nostris,si quidem,ut scribis,salubres repentè factæ sunt.de Diu.107 b, Salubris'ne an pestilens annus futurus sit.& 97 a,Sunt partes agrorum aliæ pestilentes,aliæ salubres.Part.233 a,Loci salubres.)(.Pestilentes.de D.93 b,Qui salubri & moderato cultu atque uictu quieti se tradiderit.pro Do.216 a,Dixi sententiam reip.saluberrimam & necessariam. Or.205 a,Quicquid est falsum aut salubre in oratione,id proprium est.

SALVBRITAS,*tis.* affectio quædã sanitatẽ afferens.)(.Pestilentia.de D.114 b,& 107 b,Quorum ex habitu & colore, tum salubritatis,tum pestilentiæ signa percipi.de L.169 b, Ego uerò cum licet plures dies abesse,& amœnitatem & salubritatem hanc sequor. cont. Rull.85 a, Salubritas urbis, uel alicuius loci.de Clar.169 a, Eloquentia omnem illam salubritatem Atticæ dictionis,quasi sanitatem perdidit,ac penè loqui dedidicit.pro Mur.130 b,A iurisconsultis salubritas quædam,ab oratoribus salus ipsa petitur.

SALVBRIVS.aduerb.de Sen.89 a,Vbi enim potes refrigerari salubrius?

SALVEO,*es.*Ep.260 a,Vale, salue.Ar.62 a, Dionysium iube saluere. & 63 a, Dionysium uelim saluere iubeas. & 106 a, Alexin humanissimum puerum uelim saluere iubeas. Att. 91 a,Valebis igitur,& ualere Piliam & Cæciliam nostrã iubebis,& saluebis à meo Cicerone.

SALVM,*li.*mare. pro Cec.302 a, Hoc opinor optaret non in salum,sed in ipsam urbem quam petebat, restitueretur. & Tusc.205 a,Nec tam ærumnoso nauigassem salo.

SALVO,*as.*salutem do,salutem fero atq; affero, salutem reddo,saluũ præsto,saluti sum.I.P.96 a,Me posse iterum rempub.saluare,si cessissem:infinitã cædem fore,si restitissem.

SALVS,*tis.*incolumitas.)(.Pernicies.Ep.161 a,De meo studio erga salutem & incolumitatem tuam, credo te cognoscere ex literis tuorum.& Att.34 a,Saluti,si me amas, consule. de Or.111 b,Eadem facultate fraus hominum ad pernicie̅,& integritas ad salutem uocatur.de Ar.251 b, Qui medicis suis non ad salutem,sed ad necem utitur.& Q.Fr.395 a, & Atti. 179 a,Salus ab aliquo data.& de N.78 a,Aegrorum salus ab Hippocrate data.I.V.139 b,Is est nimirum Soter, qui salutẽ dedit.& de Or.87 b,Dare salutem, liberare periculis. de Finib.89 b,Ferre opem & salutem indigentibus. pro Do.240 b,Accipere salutem ab aliquo.de Ora.127 a,Ego qui multis ciuibus saluti existimor fuisse.Ep.6 a,Et si minore in re uoluptatem tua dignitas,quàm mea salus afflicta est.& 8 a,Multũ interest, utrum laus minuatur, an salus deseratur. Ep.93 b, Retinere salutem.Epist.111 a, Ego uerò multam salutem & foro dicam,& curiæ.Tusc.246 a,Anacharsis Hannoni salutem.Att.60 b,Is misit ad me statim, qui mihi salutem nunciaret.Ep.102 a,Salutem enim mihi uerbis tuis nunciauit. Att.69 a,Dionysio plurimam salutem.Att.211 b,Illud accuso,non te,sed illam ne salutem quidem.Item:At tu & illi, & Pyliæ plurimam. Attic.80 b, Filiola tua gratum mihi fecit, quòd tibi diligenter mandauit, ut mihi salutem adscriberes.& At.74 b,Pyliæ & puellæ Cæciliæ bellissimæ salutem dices.& Epist.233 a,Tulliolæ salutem dic.At.276 a,Et fugæ portus erat in tuis castris,& subsidium salutis in tuo exercitu.& 253 a, Atticam cupio suauiari, ita mihi dulcis salus per te missa ab illa.referes igitur ei plurimam salutem. pro Dom.228 a,Vt lucem salutemq; redditam sibi ac restitutam accipere debuit.Postquam.201 a, Non dubitaui quin is me confectum consularibus uulneribus consulari medicina ad salutem reduceret.pro Syl.171 a, Municipium unde iterum iam salus huic urbi missa est.pro Mur.130 b, A iurisconsultis salubritas quædam,ab oratoribus salus ipsa petitur.pro Font.278 b,Salus ipsa uirorum fortium innocentiam tueri non potest.pro S.R.43 a, Salus alicuius.)(. Exitium alicuius.de Cl.165 a,Hic liber mihi saluti fuit.

SALVTARIS,*re.*salubris.de Se.89 a,Cultura agrorum hominum generi uniuerso est salutaris.de D.98 a, Stella salutaris ad corpus puerorum.& de Fin.104 a,Iupiter salutaris. Ep.37 a,Quo in capite sunt quædam noua salutaria ciuitatibus.Tusc.222 a,Salutare remedium. & Epist.83 a,Salutare consilium.& Oct.329 a,Remedium salutare.de Clar.166 a, Tractatio literarum mihi salutaris fuit. de Nat.9 b,Res utiles & salutares, deorum esse uocabulis nuncupatas. & 73 b,Ratio pestifera multis,admodum paucis salutaris. & 32 b,Accessus ad res salutares,à pestiferis recessus.& 64 a,Mũdo nihil pulchrius,nihil nobis salutarius. At.274 a, Salutaris seueritas uincit inanem speciem clementiæ. de Nat.21 b,Salutaris & uitalis calor.pro Mil.105 a, Ciuis beneficus & salutaris.ad Att.139 a,Sic ergo habeto, salutares te mihi literas misisse.

SALVTARITER.utiliter.de Cl.165 a,Quibus armis quẽadmodum salutariter uterentur, non reperiebant. & Ep. 158 b,Nihil non salutariter cupio.

SALVTATIO,*onis.*persalutatio,cõsalutatio.de Cl.166 a,

Grata salutatio. & ad Br. 91 a, Itaq; hæc scripsi ipsa in turba matutinæ salutationis. & Ep.108 b, Cum enim salutationi nos dedimus, amicorum. I. P. 100 a, Quis te communi salutatione dignum putat? de Vniuer. 195 a, Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus.

SALVTATOR, *oris*. Quin. de Pet. 210 b, In salutatorib. qui domum tuam ueniunt, ijs significato, &c. & ibidem a, Deductorum officium, quod maius est quàm salutatorum.

SALVTO, *as*. salutem dico, salutem nuncio, consaluto, persaluto. At. 31 a, Domus te tota nostra salutat. & 60 a, Dionysius te, omnes q; uos salutat. Att. 69 a, Illum salutaui, postea iussi ualere. & 227 a, Octauius, quem quidem sui Cæsarem salutabant. I. A. 171 b, Quam homines ex oppidis obuiam prodeuntes, non uerò illo & inimico nomine, sed Volumnium salutabant. in C. 100 b, Quis te ex hac tanta frequentia salutauit? I. An. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquenq;. & 168 b, Quem nunquam uiderat, ac ne unquam salutauerat. de Vn. 195 a, Cratippus Ephesum uenit, mei salutandi & uisendi causa. At. 89 b, & 206 a, Paulo pòst Cuspius hic salutàdi causa, sed mansit inuitatus. de Sen. 90 a, Salutare, appeti, decedi, assurgi, deduci, consuli. pro Pl. 266 a, Cum ille eum salutàsset, ut fit, dixissetq;, Quid agis Grani? respondit, imò, &c. de Cl. 165 b, Quem postquàm salutaui, quid uos inquam, &c. pro Fl. 155 a, Qui ita est ambitiosus, ut nos quotidie persalutet. pro Sext. Rosc. 10 27 b, Quòd si luce quoq; canes latrent, tum deos salutatum aliqui uenerint, opinor ijs crura suffringantur. in Antonium, 180 b, Anagnini obuiam ei descenderũt, ut istum tanquam si esset consul, salutarent. ad Atticum 236 a, Eram continuò Pyliam salutaturus.

SALVVS, *a, um*. conseruatus, incolumis, integer. I. V. 66 a, Vt hæc quæ dixi retinere incolumia ac salua possimus. At. 162 a, Cæsar te saluum amplissimumq; cupiet. & 143 a, Pompeius ueniet iratus, & ijs maximè, qui eum maximè saluum uolebant. & pro Plan. 259 a, Qui me saluum uidere noluerunt. Ep. 17 a, Vt possimus saluum te uenisse gaudere. de D. 92 a, Is pedibus suis saluus reuertit. de In. 83 a, Saluus & incolumis. Ep. 197 b, Nullam partem sanæ & saluæ reip. gusta re potuisti. & 94 a, Oro obtestorq; te, ut nobis saluum conserues. pro Pomp. 14 b, Socios saluos præstare possumus. pro Clu. 34 b, Vt id quod conceperat, seruaret, ut saluum parere posset. & I. C. 116 b, Vt omnes salui conseruaremini. Postquam. 209 b, Remp. saluam uelle. At. 80 b, Te in Epeirũ saluum uenisse uehementer gaudeo. Ep. 3 b, Vt ne quid agi cum populo; aut saluis auspicijs, aut saluis legibus possit. pro Pom. 80 a, Atq; hæc omnia saluis populi Romani socijs, atq; integris uectigalibus gesta sunt. pro S. R. 19 a, Vtrum uis saluo officio facere potes. de Pro. 78 b, Proscriptionem illam saluis auspicijs rogatam esse dicebant. & ibidem: Per nicio sissimæ res auspiciorum religione conseruata latæ.

SAMAROBRINA, *næ*. oppidum in quo sunt homines duri atq; horridi, cui opponitur Tarentum molle. Epistol. 101 a.

SAMARIVS exul. I. A. 231 b. prouerbium.

SAMARII. pop. I. V. 86 a.

SAMIVS, *a, um*. pro Mur. 142 a, Atq; ille strauit lectulos, &c. & exposuit uasa Samia. ad Her. 40 a, Nos Samijs delectabimur. I. V. 86 a, de N. 178, Samia Iuno.

SAMNIS, *nitis*. Off. 49 a, C. Pontius Sãnis. & Tusc. 183 b, Samnis spurcus homo.

SAMNIVM, *nij*. opp. Att. 259 a, Iter faciens in Samnium, uenit Cales, mansit Theani.

SAMOTHRACIA, *cię*. insula. de Nat. 24 b, 78. in Pisonem, 98 b.

SAMPSICERAMVS. id est, Pompeius, à regulo quodam in Syria, Sampsiceramo deuicto, ut est apud Strabonem. At. 30 a, 31, 32, 38.

SAMVS, *mi*. insula & opp. I. V. 216 a, Iuno Sami colebatur. & 86 a.

SANABILIS, *le*. quod ad sanitatem reduci potest. Tusc. 227 a, Animi sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualetudine, sanabiles tamen.

SANATIO, *onis*. sanitas, salus. Tusc. 216 b, Eorum igitur malorũ in una uirtute posita est sanatio. & 222 b, Hæc est propria & certa sanatio, si doceas, &c. & 191 a, Ad corporum sanationem.

SANCIO, *cis, iui, & xi, itum, & ctum*. fero, decerno, constituo, sciscо, confirmo. pro Plan. 268 a, Leges, quas senatus de ambitu sanciuit. de Ar. 251 a, Hoc si minus iure ciuili perscriptũ est, lege tamen naturæ & communi iure genitum sanctum est, ut nihil, &c. pro Cor. 61 b, Sacrosanctum nihil esse potest, nisi quod populus plebs ue sanxit. cont. Rull. 88 a, Genus id agrorum certo capite legis confirmatur atq; sancitur. & ibidem, b, At hoc Corneliæ leges non sanciunt. pro Fla. 160 a, Prætor sanxit edicto, ne ex Asia frumentum exportari liceret. contra Rul. 89 b, Hæc quæ dubia sunt, per uos sancire uult. I. C. 119 b, Cæsar digna scelere hominũ perditorum sanxit. I. C. 120 b, Si quis de seruis suppliciũ quàm acerbissimum sanxerit. de Fin. 56 a, Vt dolore suo sanciret militaris imperij disciplinam. pro S. R. 29 b, Solon de eo nihil sanxit, quod antea commissum non erat. Post. 200 b, & pro Sest. 8 a, Cùm pactiones prouinciarium, cùm omnia cũ omnibus fœdera sanguine meo sancirentur. pro Sest. 8 a, Id fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. Post. 205 b, Vt uestram in posterum dignitatem autoritatemq; sanciret. pro Pla. 268 a, Noli obseruantiam sancire pœna. & de Le. 160 a, Sancire aliquid scriptis. Tusc. 164 a, Nec ceremonias uiolatas tam expiabili religione sanxissent, nisi, &c. I. V. 133 b, Leges in quibus eadem illa sancta sunt, & hoc amplius. At. 276 b, & Tusc. 109 b, Nec quo minus id postea liceret, ulla lex sanxit. At. 154 b, Solon capite sanxit, si quis in seditione non alterutrius partis esset. pro Dom. 229 b, Qui de libertate ea iura sanxerunt. I. V. 227 a, Tamen in eo qui uiolasset, sancire uos uelle oporteret. I. A. 248 b, Vtrum igitur augurem populus libentius sanciet Pompeium an Antonium? de Fin. 86 a, Cum tam accuratè tamq; diligenter caueat & sanciat, ut Antinomachus, &c. ad Her. 9 a, Quod posteriori lege sancitum sit. Off. 64 a, Erranti uiam non monstrare, quod Athenis execrationibus publicis sancitũ est. Offic. 64 b, De iure prædiorum sancitum est apud nos iure ciuili, ut in his uendendis uitia etiam dicerentur. I. Ant. 256 a, Nam quid erat aliud quod inter eos fœdere ac fide sanciretur? Attic. 236 a, Antonius circumibat ueteranos, ut acta Cæsaris sancirent. in Ant. 228 a, De quibus confirmandis & sanciendis legem comitijs centuriatis ex autoritate nostra laturus est. de Legibus 193 a, Vt in suo uitio quisq; plectatur, ubi capite, auaritia multa, honoris cupiditate ignominia sanciatur. Offic. 65 b, Hoc quanquam nulla lege sancitur, neq; iure ciuili, naturæ tamen lege sancitum est. de Am. 103 a, Hęc igitur prima lex in amicitia sanciatur, ut neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de L. 174 a, Incestum pontifices supremo supplicio sanciunto. & 183 a, Lege sancitum est, ne quis, &c.

SANCTE. augustè. Quin. Fra. 302 a, Cum te sanctissimè gereres. & pro Quin. Rot. 46 a, de Nat. 12 b, Piè sanctèq; colere deum. de Nat. 38 a, Augustè sanctèq; consecrate aliquem.

SANCTIMONIA, *næ*. sanctitas. pro Qu. 10 a, Quid mihi, inquam, cum ista summa sanctimonia? pro Rab. 96 b, Mentes quę ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; dẽmigrarũt. pro Qu. 17 b, Habere domum clausam pudori & sanctimoniæ. ad Her. 34 b, Omnis sanctimonia nuptiarum.

SANCTIO, *onis*. pro Corn. 61 a, Sanctiones sacratę sunt aut genere ipso, aut obtestatione & consecratione legis, aut pœna, cum caput eius qui contrà facit, consecratur. & 62 b, pro Cor. 62 b, Sanctio fœderis. ad Her. 9 a, Plus ualet sanctio permissione.

SANCTITAS, *tis*. sanctimonia, sanctitudo. de Nat. 1 b, Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè & castè deorum numini tribuenda sunt. de Nat. 24 a, Sanctitas, est scientia colendorum deorum. Ep. 46 b, Existimant quasi lumen aliquod elucere sanctitatem tuam. & de Fin. 80 a, Tueri se sanctitate sua. pro Cæl. 44 a, Si matrem familiãs secus quàm matronarum sanctitas postulat; nominamus. I. A. 186 b, Quod in iuuentute habemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis. Off. 35 a, Deos placatos pietas efficiet & sanctitas. Post red. 212 a, Mecum deorum & hominum sanctitates omnes & religiones affuerunt.

SANCTITVDO, *inis*. sanctitas. de Repub. lib. 4, Eosdem terminos hominum curæ atq; uitæ, sic pontificio iure sancti tudo sepulturæ. Nonius.

SANCTVS, *a, um*. augustus, religiosus, castus, inuiolatus, pro Plan. Qui sanctis qui religionum colentes? nisi qui meritam dijs immortalibus gratiam iustis honoribus & memori mente persoluunt. de Offic. 6 a, Nulla sancta societas nec fides regni est. Ennij. Item ibid. Difficillimum est sanctam seruare societatem. de In. 76 a, Præmia uirtutis sancta & casta esse oportet. de Le. 185 b, Tribuni sancti suntò. I. A. 245 b, Homo sanctus & religiosus. de Nat. 68 b, Achillẽ Astypalea insula sanctissimum colit. pro Rab. 92 b, Qui castam cõcionem, sanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Ro. integrum ius libertatis defendo esse oportere. Postq. 202 a, Qua sanctiss. homines pietate erga deos esse solent. pro Qu. 4 b, Nullum est officium tam sanctum atq; solenne, quod non auaritia comminuere atq; uiolare soleat. pro S. Rosc. 30 a, Nihil esse tam sanctum, quod non aliquando uiolet audacia. & 36 b, Ius sanctum atq; integrum. pro Qu. 1. b, Profectò nihil est tam sanctum atq; sinceri in

ciuitate. Tu.135 b, Ex hoc Platonis sancto augustoq; fonte. Post.203 a, Numenq; uestrum æquè mihi graue & sanctum, ac deorum immortalium futurum est. de Ar.246 a, Id semper omnibus sanctũ, augustumq; & religiosum esse uisum est. pro Ar.189 a, Sit igitur sanctum apud uos hoc poetæ nomẽ. I. A.245 b, Neq; apud te sancta religio societatis fuisset. At.115 b, Pecuniam de sanctiore ærario auferre. At.192 a, Me id multo magis mouet, quod mihi est sanctius & antiquius. pro Qu. Ros. 52 a, Vir natura sanctus & religiosus. pro Fl.161 a, Homines sunt tota Asia sanctissimi frugalissimiq;. Ep.57 a, P. Nigidio uni omniũ doctissimo & sanctissimo. de Fin.104 b, Amor sanctus. de Or.104 b, Cum esset ille uir exemplum, ut scitis, innocentiæ, cùm illo nemo neq; integrior, neq; sanctior in ciuitate.

SANE. nam hercle, oppidò, sanè quàm, satis multum, ualde, porrò. de Fat.142 a, Stilpho Megaricus philosophus, acutus sanè homo, & probatus temporibus illis. de D.122 b, Non sanè hoc quidem mirabile. pro Qu.2 b, Res rustica sanè bene culta. cont. Rul 68 b, Oratio sanè longa. de Or.133, Res sanè difficilis. Ep.195 b, De Parthici belli suspicione quod scribis, sanè me commouit. Ep.11 b, Sanè molestè Pompeiũ id ferre constabat. & 33 b, Sanè autem nellem posse obsequi uoluntati tuæ. Attic.1 b, Sanè sum perturbatus. Qu.Fr.311 b, Nam quod de Pompeio Caninius agit, sanè quàm refrixit. 120 a, Sanè quàm literis tuis sum commotus. & 49 b, & 112 a, Sanè quàm eos sermones repressit. & 113 b, Sanè quàm ego ac debui grauiter molestè tuli. Item, Sanè quàm multis incutit metum. de N.67 b, Dij mihi quidem sanè multi uidentur. At.214 b, Quædã sanè pessima. ad Her.39 b, Huic sanè magna est in mento cicatrix. de Clar.168 a, Themistocles, ut apud Athenienses, non ita sanè uetus. de L.170 b, Sanè quidem hercule est ita, &c. Acad.26 b, Hæc sint falsa sanè, inuidiosa certè nõ sunt. ad He.30 b, Age, inquit, duc tecum Sosiam, sanè deinde, &c. de Or.121 b, Nam hercle, inquit Antonius, &c.

SANGVINARIVS, *a, um.* sitiẽs sanguinem, crudelis, thrax. At.27 a, Hæc sanguinaria iuuentus inimicissima est.

SANGVINEVS, *a, um.* de Di.121 b, Imber lapideus aut sanguineus.

SANGVINOLENTVS, *a, um.* sanguine atratus. ad Her. 36 b, Sanguinolenta palma.

SANGVEN. id est, sanguis. de Fin.131 b, Nõ refugiat timido sanguen poetæ ueteris. sic enim legit Nonius, non sanguis.

SANGVIS, *nis.* de Nat.54 a, Eoque modo ex his partibus & sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias. & 11 b, Nec habet sanguinem, sed quasi sanguinẽ. de D.220 b, Nec enim sanguis nec sudor, nisi ex corpore est. Of.56 a, Membra quædam amputantur, si & sanguine & tanquam spiritu carere cœperunt. de Or.104 a, Nec iniquo iudicio exorbeatur sanguis tuus. Att.84 a, Sanguinem mittere quicquid potest detrahere. de Orat.137 b, Reliquæ duæ sicuti sanguis in corporibus, sic illæ in perpetuis orationibus fusæ esse debent. & Orat. 204 a, Et si non plurimi sanguinis est, habeat tamen succum aliquem. & de Clar.167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. & 191 a, Sanguinem uerum deprauare, & uitiosum colligere. Post.207 b, Cognatio materna transalpini sanguinis. pro S.R.29 a, Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem maternus paternusq; sanguis.

SANIES, *ei.* putridus corruptus ue sanguis aut humor. I.P. 88 b, Saxa spargens tabo, sanie, sanguine atro. Tusc.171 b, Ennij.

SANITAS, *tis.* salus, ualetudo, bona ualetudo, integra ualetudo, integritas ualetudinis, corporis bona habitudo, corporis firma cõstitutio, firma corporis affectio. Tus.115 b, Corporis temperatio, cum ea congruunt inter se, è quibus constamus, sanitas est. pro Syll.183 a, Adeóne uobis alienus à sanitate uideor? & de Op.183 b, Qui incorrupta sanitate sunt. de Cla.169 a, Eloquentia omnem illam salubritatem Atticæ dictionis quasi sanitatem perdidit. & 190 b, Sic oratoris uel sanitate uel uitio pro argumento ad diluendum crimẽ usi sumus. de Cla.191 a, Insulsitatem & insolentiam tanquã insaniam quandam orationis odi, sanitatem aurem & integritatem quasi religionem & uerecundiam orationis probat. de Nat. 78 a, Aegrorum salus non ab Apolline, sed ab Hippocrate data. pro Clu.31 a, Et simul cum saluti desperatæ uetuit. in P.89 b, Suum quemq; scelus de sanitate ac mente deturbat. I. A. 239 a, Ego autẽ ueteranos tueri debeo, sed hos quibus sanitas est, certè timere non debeo.

SANNIO, *onis.* scurra, qui omnibus modis risum mouere nitur. de Orat. 133 b, Quid potest esse tam ridiculum quàm sannio est? Ep.137 a, Salis enim satis est, sanniorum parum.

SANO, *as.* curo, medeor, tollo, ad salutem reduco, sanũ facio,

salutem do uel reddo uel restituo, libero, morbum depello. de N.74 a, Vomica Phœæi Iasonis, quam medici sanare non potuerunt. de Fi.121 a, Sanare uulnera. Tusc.227 a, Citiusq; repentinus oculorum tumor sanatur, quàm diuturna lippitudo depellitur. de Diu.236 b, Eius autẽ radiculæ uim esse tantam, ut Ptolemæum facilè sanaret. & ib. Qua radicula inuenta Ptolemæus sanatus dicitur. pro Ma.134 b, Quæ quidem tibi nunc omnia belli uulnera sanãda sunt, quibus præter te mederi nemo potest. pro Syl.182 a, Vt conualescere aliquando & sanari ciuitas posset. & pro Milon. 114 b, Rempub. ægram & labentem sanare & confirmare. I.V.260 b, Auaritiæ uulnera crudelitatis remedijs sanare. & Att.77 a, Sanare uulnera, quæ sunt imposita prouinciæ. ad Br.287 b, Rempub. desperatam sanari posse. I.C. 108 a, Quos ego non tam ulcisci studeo, quàm sanare. & 106 b, Quæ sanari poterunt, quacunq; ratione sanabo. de Or.136 b, Quæ sanare non possunt, exulcerant. pro Syl.172 a, Horum uoluntates nefarias nec sanare potui, nec tollere. & I.C.118 a, Multa meo quodam dolore in uestro timore sanaui. Ep.71 b, Quæ leuare dolorem tuum possunt, si minus sanare potuisset. At.207 a, Valde me momorderunt epistolæ tuæ, eædem tamen sanauerunt. Qu.F.300 b, Thuscenium, cuius causa sanari non potest, non mitigaui?

SANVS, *a, um.* firmus, ualens, ualidus, salubris, saluus, cui ualetudo est, qui firmo corpore est, qui incorrupta sanitate est, integer, sanæ mentis.)(. Aegrotus, demens, furiosus. I.A. 179 b, Quasi medicus ille te sanum fecisset. pro Sest.26 a, Nõ ea est medicina, cum sanæ parti corporis scalpellum adhibetur. Ep.197 b, Nullam partem sanæ ac saluæ reip. gustare potuisti. Orat.205 b, Bacchari inter sanos uinolentus uidetur. de Opt.243 b, Attici oratores sani & sicci. pro Sest.23 b, Qui integri sunt & sani. Item ibid. Sani, & boni, & beati. de Clar.182 b, Nihil erat in eius oratione nisi sincerum, nihil nisi siccum atq; sanum. de Cl.169 a, Asiatici oratores nimis redundantes, Rhodij saniores & Atticorum similiores. pro Sest.7 b, Remp. capessere bene sanum non oportere. Of.70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam inter cutem, & eo medicamento sanus factus fuerit. de L.188 b, Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo è decem sana mente sit. de D.128 a, Sanus homo: id est, sanæ mentis. Off. 71 a, Ac.122 a, Aliquis sanæ mentis.)(. Insanientem. Sanus.)(. Furiosus. At.139 b, Litere sana mente scripte, quomodo in tanta insania? At.151 b, Malè sanus, id est, insaniens. Ep.181 a, Nondum firmo corpore esse.

SAPIENS. *tis.* sophos, bene sanus, magni consilii, diuina mẽte & consilio præditus. Of.4 a, Qui maximè perspicit quid in quaq; re ueri simum sit, quiq; & acutissime & celerrimè potest & uidere & explicare ratione, is prudentissimus & sapientissimus ritè haberi solet. pro Cla. 35 a, Sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem: proximè accedere illum, qui alterius bene inuentis obtemperet. I. C. 118 b, Misera mors uiro sapienti non potest accidere. de Am.96 b, Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. & ibid. Vnum accepimus Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum. de Am.96 a, L. Acilius apud patres nostros sapiens appellatus. Off. 41 a, C. Celius, is qui sapiens usurpatur. de Ora.155 a, Septem fuisse dicuntur uno tempore, qui sapientes & haberentur & uocarentur. de Fin. 63 b, Epicurus se sapientem profiteri est ausus, nam Metrodorum non putant ipsum professum: sed cum appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse. de Di.111 a, Sæpius mulam peperisse arbitror, quàm sapientem fuisse. Off.10 a, Quoniam uiuitur non cum perfectis hominibus, pleneque sapientibus, sed, &c. ibi. Homo nõ perfectus, nec sapiens. de Or.99 b, M. Bucculeius homo meo iudicio stultus, & suo ualde sapiens. & 101 a, Vlysses uir sapientissimus. I.P.93 a, Themista sapientior. prouerb. I.A. 228 a, Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? Attic.128 b, Sapiens excusatio. de Di.98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solũ sapere, cæteros umbrarum uagari modo. de Or.130 a, Crassum cum Catulus nuper audisset, fœnum alios aiebat esse oportere. Ep.210 a, Μισῶ σοφὸν, ὅστις οὐ χαίρῳ σοφὸς. Off.55 a, Sapientem Stoicorum more neminem reperiri. Nemo sapiens, nisi fortis. Tusc.lib.3. Ille uerò sapiens nostras ambitiones leuitates q; contemnet, honores q; populi etiam ultrò delatos, repudiabit. Tusc.lib.5. Ergo is quisquis est, qui moderatione & constantia quietus animo est, sibique ipse placatus, ut neq; tabescat molestijs, neq; frangatur timore, nec sitienter quid appetens ardeat desiderio, nec alacritate futili gestiens deliquescat, is est sapiens quem quærimus, &c. Tusc.q.lib. 4. Sapiens nullo non tempore beatus, iuxta Epicurum, Tusc.q.lib.3. Sapiens consolatione non eget, ibid. Dolorem uerò sapiens extimescet

timescet?is enim huic sententiæ maximè repugnat, ibidem lib.5. Si sapiens in ægritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in inuidentiam, ibid.lib.3. Ex quo efficitur, ut sapiens diuina imitetur, humana omnia inferiora ducat uirtute, ibid.lib.4. Qui à uobis sapiens inducitur, Acad. quæst. ed. 1.lib.2. Sapiens ita acrem in omnes partes aciem intendit, ut semper uideat sedem sibi ac locum sine molestia atq; angore uiuendi: ut quemcunq; casum fortuna inuexerit, hunc aptè & quietè ferat, Tusc.quæst.lib.3. Sapiens nunquam iratscitur, ibid.lib.3. Sapiens uacat iracundia, ibid. Sapiens nihil opinatur, Acad.quæst.ed.1.lib.2. Sapiens distinguere potest falsa à ueris, & quę nō possint percipi ab ijs quæ possint. Acad.quæst.ed.1.lib.2. Sapiens cum ei res similes occurrunt, quas non habet denotatas, retinet assensum, nec unquā ulli uiso assentitur, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit, ibid. Sapiens semper temperatus est, semper constans, sine metu, sine ægritudine, sine alacritate ulla, sine libidine: semper igitur beatus, Tuscul. quæst.lib.5. & de Fin.lib.2. Sapiens, solus rex, solus diues, solus formosus, &c. Acad.quæst.edit.1.lib.2. Para. Sapiens ab omni concitatione animi semper uacat, Tusc.q.lib.5. Sapiens utrum omni perturbatione animi possit uacare, nécne, ibid.lib.4. Sapiens igitur est mundus, & propterea deus, de Natur. deor.2. Sapiens temperatio iuri consulum superbiori & uiolentiori accesit creatione tribunorum, 3. de Leg. Sapientis est enim proprium, nihil quod pœnitere possit facere, nihil inuitum: splendidè, constanter, grauiter, honestè omnia: nihil ita expectare, quasi certò futurum: nihil cum acciderit admirari, ut inopinatum ac nouum accidisse uideatur: omnia ad suum arbitriū referre: suis stare iudicijs, Tusc. quæst.lib.5. Sapientis esse dixit Epicurus, opinionem à perspicuitate seiungere, Aca.quæst.ed.1.lib.2. Sapientis nihil esse præstare, nisi culpam, 9 Fam. Sapientis uel maximè esse uidetur statuere quid sit sapiens, Acad.quæst.ed.1.li.2. Sapientis negabant Stoici fugere, ad Brut. Præsentis mali sapientis affectio nulla est, Tusc.quæst.lib.4. Sapientis animus nunquam est perturbatus, ibid.lib.3. Sapientis animus ita semper est affectus, ut ratione optima utatur, ibi. Sapientis animus semper uacat uitio, nunquā turgescit, nunquam tumet, Tusc.quæst.lib.3. Sapientis animum nunquam neq; cupiditate moueri, neq; lætitia efferri placet Stoicis, Acad. quæst.ed.1.libro 2. In animo sapientis semper placidissima pax, Tusc.quæst.lib.5. Sapientis grauitate atq; inconstantia indignum est, aut falsum sentire, aut quod non satis exploratè perceptum sit, sine ulla dubitatione defendere, de Nat.deor.1. Sapientis nullum decretū, nisi comprehensum, perceptum, cognitum, Acad.quæst.ed.1.lib.2. Sapientis naturæ causas primas conquirere, de Vniuers. Sapienti satis non est, decretum non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debet, quod mouere nulla ratione queat, Acad. quæ. ed.1.lib.2. Misera mors uiro sapienti non potest accidere, 4 in Cat. Sapienti accidere posse dicunt Academici, ut cùm omnia fecerit, diligentissimeq; circumspexerit, existat aliquid, quod & uerisimile uideatur, & absit longissimè à uero, Acad.quæst.ed.1.lib.2. Soli sapienti contingit, ut nihil faciat inuitus, nihil dolens, nihil coactus, Para. Quid aut in studijs humanis, aut in tam exigua uitę breuitate magnum sapienti uideri potest, qui semper animo sic excubat, ut ei nihil improuisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil omnino nouum, Tusc.quæst.li.4. Sapienti aut malum uideri nullum potest, quod uacet turpitudine: aut ita paruum malum, ut id obruatur [illegible]atia, uixq; appareat, Tusc. quæst. lib.3. Sapientem [illegible] furore[illegible] tinere se ab omni assensu, quia nulla in uisis distinctio appareat, aiunt Academici, Acad. quæst.ed.1.lib.2. Sapientem, si assensurus sit, etiam opinaturum, falsum esse Stoici dicunt, Acad.quæst.ed.1.lib.2. Qui animantem sapientemque mundum esse dixerunt, de Nat. deor.1. Sapientem uel in omnibus tam corporis quàm fortunæ bonis beatum esse, sententia Stoicorum, Acad.quæst. ed.1.lib.2. Sapientem non esse semper beatum, si corporis & fortunæ incommoda sint in malis numeranda: cum uel in his omnibus uno tempore esse possit. Tusc.quæst.lib.5. Nisi sapientem liberum esse neminem, Para In malis autem sapientem esse posse, si essent uita corporis aut fortunæ mala, Tusc.quæst.li.5. Sapientem esse non posse, qui aut cognoscendi esse initium ignoret, aut extremum expetendi; ut aut unde proficiscatur, aut quo perueniendum sit, nesciat, Aca. quæst.ed.1.lib.2. In sapientem non cadit gaudere alieno malo, Tusc.quæst.lib.3. In sapientem non cadit inuidere: ergone misereri quidem, ibidem. Sapientem nihil opinari, id est, nunquam assentiri rei uel falsæ uel incognitæ, Acad.quæst. ed.1.lib.2. Nequicquam sapere sapientem, qui ipsi sibi prodesse non quiret, ex Ennio. Offic.lib.3, & 7 Fam. Sapientem nunquam timere, nunquam dolore censuerunt Stoici, Aca. quæst.edit.1.libro 2. Itaq; hac usurum compensatione sapientem putat Epicurus, ut uoluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit: & dolorem suscipiat, maiorem efficientem uoluptatem, Tusc.quæst.lib.5. A sapiente nihil tam alienum, quàm rei falsæ assentiri. Acad.quæst.ed.1.lib.2. Sapientes, incommoda quæ sunt in uita, commodorum compensatione leniunt, de Nat.deor.1. Septem sapientes nō suo, sed populorum omnium suffragio nominati sunt, de Fin. li.2. Quòd si gaudere talibus bonis animi, id est, uirtutibus, beatum est, omnesque sapientes ijs gaudijs perfruuntur, omnes eos confiteri beatos esse necesse est, Tusc.quæst.lib.5. Sapientes omnes Græciæ, præter Thalem Milesium ciuitatibus suis præfuerunt, 3 de Ora. Sapientes sapientibus etiam ignotis esse amicos censent Stoici, 1 de Nat.deorum. Sapientum nemo non beatus, de Finib.lib.1. Sapientum nomen usq; ad Pythagoræ manauit ætatem, Tusc.quæst.lib.5. Sapientes turpitudine & edicto suo, non casu & aliorum iniuria commoueri, 5 Fam. Omnib. enim uirtutibus instructos & ornatos, tum sapientes, tum uiros bonos dicimus, Tusc. quæst.lib.5. Quis aut sapientior ad coniecturam rerum futurarum, aut, &cætera. 10 Philip. Sapientissimus quisque æquissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo, Cat. Duos uerò sapientissimos & clarissimos fratres, &c. Acad. quæst.ed.1.lib.2.

SAPIENTER. scitè.)(. Temerè. Ep.7 2. Si cecidisset ut uolumus, omnes te & sapienter & fortiter: sin aliquid esset offensum, eosdem illos & cupidè, & temerè fecisse dicturos. Post quam. 231 2, Pontifices religiones sapienter interpretando. in An. 192 2, Sapienter & considerate facere aliquid. pro Domo, 228 b, Sapienter.)(. Fallaciter.

SAPIENTIA, *tis*. prudentia, rerum cognitio, philosophia, lumen animi, ingenij, consilijq;.)(. Temeritas. Tusc.quæst. 221 b, Sapientia est rerum diuinarum & humanarum scientia cognitioq;, quæ causa cuiusq; rei sit. & de Fin.57 b, Sic sapientia, quæ ars uiuendi putanda est. & Acad.7 2, Offic.51 2, Princepsq; omnium uirtutum est illa sapientia, quā ἀρχὴν Græci uocant. Offi.33 b, Sapientia est (ut à ueteribus philosophis definitum est) rerum diuinarum, humanarū, causārumq; quibus hæres continentur, scientia. de Fin.110 2, Sapientia hominis custos & procuratrix. & de Inuen.43 2, Sapientia moderatrix omnium rerum. Tuscul.102 b, Sæpe est etiam sub palliolo sordido sapientia. prouerbium. pro Muren.142 2, Peruersa sapientia Tuberonis, uel Stoicorum. in Ant.247 2, Ne ego istam eruditam sapientiam non audiam. de Cla.Or.183 b, Scipionis genus est ex ipsius sapientiæ stirpe generatum. Offic.33 b, Quid enim per deos optabilius sapientia? quid præstantius? quid homini melius? quid homine dignius? de Or.156 2, Habere sapientiam iunctam eloquentiæ. & 155 b, Aristoteles rerum cognitionem cum orationis exercitatione coniunxit. Orat.203 2, Sed est eloquentię, sicut cæterarum rerum fundamentum sapientia. & Par. 236 b, Prudentia, calliditas, quæq; grauissimo nomine sapientia appellatur. de Ora.148 2, Anceps dicendi faciendique sapientia. de Ora.147 b, Hanc cogitandi pronunciandique rationem, uimque, ueteres Græci sapientiam nominabant. & Or.153 2, Sit ne in humano genere sapientia. & pro Mur. 13 2, Sapientia domina rerum. de Or.122 b, Sapientia constituendæ ciuitatis. Offic.34 b, Hi uersutos homines callidos admirantes eorum malitiam, sapientiam iudicant. de Leg. 160 b, Ratio quum adoleuit atq; perfecta est, nominatur rite sapientia. de Leg.168 2, Sapientia est mater omnium bonarum artium, à cuius amore Græco uerbo philosophia nomen inuenit, qua nihil à dijs immortalibus uberius, nihil præstabilius hominum uitæ datum est. pro Muré.131 2, & Epist.lib.7, Tollitur è medio sapientia, ui geritur res.

SAPIENTIPOTENS. L. Bellipotens.

SAPIO, *pis*. intelligo, sapientia præditus sum. Of.43 2, Quem intelligere & sapere plus quàm cæteros arbitrantur. & Tuscul. quæst. 184 2, Non possum tantum uirum nihil sapere dicere. & de Fin.69 b, Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. & de Diuin. 98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros umbrarum uagari modo. & de Diuinat. 125 2, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. & in Verrem, 65 2, Hic planè nihil sapit. & de D.108 2, Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant uiam. Ep.107 2, Quanquam quis, qui aliquid sapiat, nunc beatus esse potest. & pro Qu.3 2, Romæ sibi esse nummorum facultatem, quam si saperet, communem existimaret. At.224 2, Ista coniuratio facilè opprimeretur, si rectè saperet Antonius. Ep.17 b, Quam istic, ubi solus sapere uideare. & 232 b, Puer cum primum sapere cœpit. Oct. 331 2, Si quid illæ maiorum nostrorum reliquiæ sepultæ sapiunt. aliter, sentiunt. Epist.99 2, & Offic.64 b, Ex quo Ennius, ne quicquam sapere sapientem, qui sibijpsi prodesse nequiret.

Epist.102 b,Serò sapiunt scilicet Phryges.

SAPOR,*oris*.quod gustatu percipitur.pro Cæl.46 a, Qui nō odore ullo,non tactu,non sapore capiatur. Tusc.200 a, Voluptates,quæ sapore percipiuntur.

SAPOR.sal,urbanitas. de Cla.189 a, Tincam multa ridicula dicentem Granius obruerat nescio quo sapore uernaculo. Postquam.107 a,Stipes Aethiops sine sensu,sine sapore,elinguis,tardus.

SAPPHO.I.V.229 b,Sappho in Prytaneo Syracusis.

SARCIO,*cis*. cursu tarditatem corrigo. Epist. 30 b, Vsuram longi temporis, qua caruimus, crebritate & magnitudine officiorum meorum sarciam. Epist.226 a,Deinde impudentia prosequere,sed idem sarciam.

SARCVLVS,*li*.instrumentum quo segetes sarriuntur:id est, purgantur. de Finib.69 b, Cui nihil dum sit,ius & sarculos abstulerit.

SARDANAPALVS.At.161 b,Nil fortè me Sardanapali uice in suo lectulo mori malle censueris,quàm exilio Themistocleo.de Fin.87 a,Sardanapalus rex Assyriæ.Tusc.lib.5.

SARDI,*orum*.pop.I.V.64 b, Ab Sardis rogatus. & pro Cor. 63 a,Epist.107 a, Habes Sardos uenales,alium alio nequiorem:id est,Tigellium,& eius nepotem.

SARDIANVS,*a,um*. Qu.Fr.302 a,Plato quidam Sardianus Epicureus,qui Athenis solet esse multum.& Ep.224.

SARDINIA,*æ*.insula. de Pro.72 a, Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

SARDONIVS risus.L.Risus.

SARISSA,*risæ*. hastæ Macedonicæ. ad Here. 34 a, Vt si quis Macedones,&c.

SARMENTVM,*i*.I.V.90 a,Ligna & sarmenta circumdare, ignem subijcere cœperunt.de Or.116 b,Sicut in uitibus noua sarmenta cultura excitantur.de Sen.88 a, Malleoli,plantæ,sarmenta. de Sen.88 a, Vitis putanda est ne syluescat sarmentis ,& in omnes partes nimia diffundatur. & ibidem: Sarmentorum aliorum amputatio,& aliorum immissio.

SARRACVM,*ci*.genus uehiculi.I.P.teste Quint.libro 8.capite 3,Cùm tibi tota cognatio in sarraco aduehatur.aliter, serracum.

SARTVS,*a,um*.integer,incolumis. Antequam.194 a,Debetis quoq; mihi prospicere,qui hoc imperij domicilium numini deorum consecratum, sartum tectum ab omni periculo conseruaui.Ep.222 b,Hoc mihi da,ut M.Curium sartum & tectum,ut aiunt, ab omni detrimento conserues.Epist.208 b, Sarta tecta ædium sacrarum tueri. I. V.102 b,103 a, Opus illud quamuis sartum tectum integrumq; esset.

SAT.satis.de Se.87 a, Tantum quantum sat est. & de N.73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. pro S. R.33 a,Te pugna Canensis accusatorem sat bonum facit.

SATELLES,*tis*. stipator, minister,administer.cont.Rul.72 b, Ianitores ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit,eosdem ministros & satellites potestatis.Att. 224 a,Vides tyranni satellites in imperijs.pro Q.14 b,Administri & satellites Sex.Nœuij.in C.98 b,C.Manlius audacię satelles atq; administer suæ.& I.V.153 a, Minister ac satelles cupiditatum.& 176 b,de Pro.70 a, Diligentissimus satelles scelerum, minister cupiditatum. de Fin.72 b, Virtutes quis tu satellites & ministras uoluptatis esse uoluisti.& de In.42 a, Perniciosissimæ satellites. de D. 102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles.

SATIETAS,*tis*. fastidium. pro Mur.128 b, Hæc res multum affert hominibus satietatis ac fastidij. I.V.256 a, Non metu aliquo affecti, sed satietate exierunt. de In. 56 b, Omnibus in rebus similitudo est satietatis mater.de Orat.124 b, Nec auditor defatigetur similitudinis satietate. & 151 b Ab aliquo fastidio quodam & satietate abalienari. & Ora. 214 a, Varietas occurrit satietati.ad At.246 a,Hæc rhopographia ripulæ uidetur habitura celerem satietatem.& Orat.209 a, Satietate affici.& ad Heren.31 a,Citò satietate affici.Epi.24 a,Mirum me desiderium tenet urbis,satietas autem prouinciæ.pro Mar.153 a, Cum naturam ipsam expleueris satietate uiuendi. de Sen.92 b, Omnium rerum satietas,uitæ facit satietatem.Atti.25 b,Satietas nostri.)(.Desiderium.de Nat. 48 a, Quæ nam unquam ob mortem Myrtelli pœnis luendis dabitur satietas supplicij? Offic.45 a,In quo tamen ipso unà cum satietate memoria quoque moriatur uoluptatis. Ep.24 a,Atque in primis me tenet satietas actæ prouinciæ. & 123 a, Sed earum etiam non satietas,sed quidam modus. de In. 47 b, Cibi satietas & fastidium sub amara aliqua re reuelatur. de Diuin. 85 b, Nec tuendi satietas capere poterat. Epist.19 a,Nec quisquam est, quin satietate iam defessus sit.

SATIO,*as*.saturo,expleo,pasco, famem expleo,satietate afficio,satietatem affero, satietatem facio,satietate expleo,nec tuendi satietas capere poterat, satietate defessus. de Finib.

70 a, Veniebat enim ad cœnam, ut animo quieto satiaret desideria naturæ. & 91 a, Nec satiari poterat legendo. Qu. Fr.304 a,Inimicorum crudelitas nondum est nostra calamitate satiata.Para.116 b, Nunquam expletur.nec satiatur cupiditatis fitis.Partit.238 b,Explere cupiditates, satiare odium.de Finib.91 a,Erat ut scis in eo inexhausta cupiditas legendi,nec satiari poterat.Top.252 a,Non patiar te hinc nō satiatum discedere. pro D.215 a. Qui ne absens quidem luctu meo mentes eorum satiare potui. I. V.214 a,Ait se uelle illud etiam atque etiam considerare, nequaquam esse satiatum.de Orat.161 a, Vt neq; hi satiētur,qui audient, fastidio similitudinis.Or.218 a,Numerus satiat.& de Arus.153 a, Satiare libidines alicuius.de Se.87 a,Satiatus & expletus cupiditatibus. I.A.232 a, Atq; in eius corpore lacerando cū animum satiare non posset,oculos pauit suos. de Legib.169 a, Equidem satiari non queo,&c.

SATIO,*onis*.satus, sementis. I.V.155 b, Iugera sationum suarum profiteri.de Vn.203 a,Post autem sationem eam.hic satio translatum est uerbum ad res cœlestes.Et alibi,Aequabilis satio.

SATIS.sat,sanè.de Ora.203 b,Peccant,qui non uident quod est satis. pro Qu.7 a, Cum hominem nomino,satis mihi uideor dicere.& pro S.R.24 a.Hanc laudare pro dignitate nemo satis commodè posset.Ant.194 b,Nec satis est ne cui iniuriam facias, prouidere,si tamen. Officior.63 b,Homo infacetus & satis literatus. de Finib.77 b, Sic à me satis testium est dictum.pro R.P.129 b, Satis multa,&c. Nimis multa, &c.de Cla. 176 b, Hi dicebant de Republica, quòd esset illis uiris & consulari dignitati satis.Ora.218 a, Animo istue satis est, auribus non satis. de Cla.174 a,Brutus cùm literis Latinis,tum etiam Græcis satis eruditus.Ep.60 b,Si me defendi contra fratrem tuum satis habeas, nihil me etiam num tecum de eo conqueri. ad He. 24 a, Non satis habent præcipere de artificio,sed,&c.Attic.164 a,Sed pusillum loci,ad hanc rem plus etiam satis.I.A.160 a,Mihi ferè satis est quod uixi, uel ad ætatem, uel ad gloriam. Part.117 a,Quæ uerbis subtilius quàm satis est, disputari uidentur: id est, quàm decet uel par est. pro Quint. R. 46 b, Satis superque habeo quod mihi dederis. pro Pla. 279 a, Satis habeo à te. Epist.183 a,Ego à te satis habeo.Attic.141 a,Atque hoc in te satis habebit. Attic.255 a, & Tusculan.172 a, Sed id satis superque. Epist.133 a, Sum auidus plusquam satis est gloriæ. Offic.12 a, Mihi iam satis superque dixisse uideor de Asiatico genere testium.de N.26 a,Contra Epicurum satis superque dictum.I.V.260 b,Plusquam satis opus est doleo.Attic. 27 a, Quare de hoc satis. Attic.85 a, Nec id satis efficitur in usuram menstruam. & ibidem: Ea uix in fœnus Pompeij quod satis sit,efficiunt.de Or.114 a,Satis esse deberet,si,&c. pro S.R.43 b, Si non satis habes explere, &c.nisi etiam, &c. & ad He.23 b, Satis erit signi,quod,&c.Top.221 a, Libri satis multi. de Orat. 149 b, Si hæc satius esse putatis. & ibid. Si his contenti estis.de Cl.174 b,Nihil refert uidere,&c.nisi,&c.ne id quidem satis est,nisi,&c.

SATIN.pro satis ne. de N.23 b. Satin est id ad illam abundantem bonis uitam beatissimam?

SATIS *accipio*, *pu*. prædes accipio, ab aliquo caueo.)(.Satisdo.pro Qu.7 b,Si ueretur,ut res iudicio facto parata sit,iudicatū solui satis accipiat, quib. à me uerbis satis accipiet, ijsdem ipse quod peto satis det.I.V.99 b, Aut pro prædibus uindiciarum,cum satis accepisset,sponsionem faceret.

SATISDATIO,*onis*.uadimonium. Atti.68 a,Sunt aliquot satisdationes secundum mancipium, in his Memmianorum prædiorum.

SATISDATIO:id est,ex satisdationis formula. Attic.255 a, Hoc quod satisdato debeo,peto à te ut solutum relinquas, & satisdato promittere,apud Iurisconsultos.

SATISDO,*as*.prædes dare,& ut Iurisconsulti loquuntur,fidem iubere, & uadimonia promittere.)(. Satis accipio. I.V. 105 b, Qui redemerit, satisdet damni infecti. & ibid. Cùm sibi ipsum iubet satisdare Rabonium. & 121 a, Iudicatum solui satisdaturos esse dicebant.Epi.216 a,Si quid tibi satisdandum erit,amplius eo nomine non peti cures,ut satisdetur fide mea.Item,Is postulat,ut procurator iudicatum solui satisdaret, negat Alphenus æquum esse procuratorem satisdare, quod reus satisdare non deberet, si ipse adesset.& ibid. A' prætore postulat,ut sibi Quintius iudicatum solui satisdet.& ibid.Non recusabat Quintius quin ita satisdare iuberet. pro Qu.7 b, Si ueretur, ut res iudicio facto parata sit, iudicatum solui satis accipiat: quibus à me uerbis satis accipiet,ijsdem ipse quod peto satisdet.& 8 a,Imò abs te satis accipiam,ego autem tibi non satisdabo.pro Qu R.50 b, Quid ita satis nō dedit amplius à se neminē petiturū.& ib. Qui pro socijs transigit,satisdat neminē eorū postea petiturū.&At.4 b,Ille satisdari abs te amplius nō petit.At.68 a,

De satisdando te rogo,ut satisdes. At.261 a;Sed illi turpe arbitror,eo nomine quod satisdato debeat,procuratores eius non dissoluere.

SATISFACIO,*cis*.impleo,placeo, moré gero, quod debeo soluo.pro Cor.55 a, Amici salutis meæ si minus ad referendam gratiam satisfacere potui,ad prædicandam & habendam certè satis sum facturus. Off.21 a, Cùm grauib.ferijsq; rebus satisfecerimus.de Or.102 a,Mihi uerò,inquit Mutius, satis superq; abs te uidetur istorum studijs esse factum.Att. 78 a,Faciam tamen satis tibi,&c.& satisfaciam utriq;. & 69 b,De nostra continentia & diligentia faciemus satis . I. V. 264 a, Satis est factum promisso nostro ac recepto. pro Cl. 23 a,Satisfacere naturæ & legibus: id est,mori & exilio mulctari.Epist.143 b,Satisfacere uitæ.& 144 a,Satisfacere amicitiæ. & 53 b, Me satis nostræ coniunctioni amoriq; facturum.in Ver.177 b, Oportuit illum non antè sibi satisfacere, quàm tu omnium existimationi satisfeciſſes.Orator.206 b, Histriones in dissimillimis personis satisfaciunt. Att. 36 b, Varro satis mihi facit.in Ver.262 a,Satis officio meo factum esse arbitror.& 62 a,Satisfacere causæ & officio suo.Topic. 229 b,Cumulatè satisfacere alicui.At.141 b,Cumulatissimè facere alicui.de Or.99 a, Neque illum in hoc iure ciuili, satis illi arti facere posse,nisi dicendi copiam assumpsisset.At. 254 a,Is me in omni genere delectauit,in eoque maximè, in quo minimè putabã,satisfaciebat.I.A.293 a,Pansa aut morte,aut uictoria se satisfacturum reipublicæ spopondit. de Leg.157 a,Potes autē tum satisfacere in historia, cũ sit opus unum hoc oratorium maximè.Att.25 a, & Or.210 a, Satisfacere alicui quippiam petenti: id est,morem gerere. I. A. 170 a,Nunquam te mihi pro tuis in me iniurijs satis esse facturum putabas.pro Flac.156 a,Hermippus Fusijs satisfacit, & fidem suam liberat.de Fin. 52 a, Quamobrem tandem non satisfacit.Epi.236 b,Satisfacere deo piè & castè.ad Here. 27 a,Pueri tui modò me pulsauerunt, satisfacias oportet.in V. 92 a,Satisfacere publicè.

SATISFACTIO,*onis*.purgatio.ad Att. 58 b. Et aliquid satisfactio uidetur habere leuitatis.& Epi.101 b, Hic tu me etiam insimulas,nec satisfactionem meam accipis.

SATISFIT,*bat*.satis habeo.pro Plan.278 a,pro R.P.130 a, Vt omniũ suspicioni satisfiat. & Epi.27 a,Nam ad bellũ quidé quî conuenit? præsertim contra eum cui spero me satisfeciſſe,ab eo cui tamen satisfieri nullo modo potest. Epistol. 218 b,Quanquam à te quidem cumulatè satisfit mihi , & omnibus meis.& 336 a,Vide quomodo satisfiat ei,cui scis me satisfieri uelle.I.A.169 b,Cæsar ad me scripsit, ut mihi satisfieri paterer à te.

SATIVS est.præstat, melius est. ad Heren. 32 b, Est cum non est satius,si,&c.& ibidem: Non igitur satius est,&c. de Inu. 74 b,Videbatur uel mori satius fuisse , quàm esse cũ ijs.I.V. 126 b,Mori satius est, quàm turpiter uiuere. Att.98 b,Video cum altero uinci satius esse,quàm cum altero uincere.

SATOR,*oris*. seminator. de Natur. 42 a, Omnium rerum sator & seminator mundus est.Tusc.176 b,Tuq; cœlestium sator.

SATRICVM,*ci*. opp.At.318 b.

SATVR,*a,um*.saturus, plenus. de Di.96 b, Esurientib.pullis res geri poterit,saturis nihil geretur. Or.208 a,Satura ieiunè,grandia minutè dicere.

SATVRATVS,*a,um*.expletus.de D.93 b,Mens saturata bonarum cogitationũ epulis. pro Pl. 263 a, Homines saturati honoribus.

SATVRNALIA,*orum*.Saturno consecratus dies festus, qui XIIII. Cal. Ianuarij celebrabatur. Attic.79 b,Hilara sanè Saturnalia.I.C.112 b, Alijs cædem Saturnalibus fieri placebat.At.221 b,Cæsar secundis Saturnalibus ad Philippum ueperi uenit.

SATVRNIVS,*a,um*.de Som. 128 b, Illa stella quam in terris Saturniam nominant.

SATVRNVS,*ni*. Cœli filius.de Nat.38 b,Saturnus appellatus est,quòd saturetur annis.eod.de Na.li.2.Saturnum autem eum esse uoluerunt, qui cursum & conuersionem spaciorũ ac temporũ obtineret: qui Deus Græcè idipsum nomen habet.χρόνος enim dicitur: qui est idem χρόνος tẽporis spacium.& 38 a,Vetus opinio est,exactum Cœlum à filio Saturno.& 36 a,Saturni stella, φαίνων Græcè, triginta ferè annis cursum suum conficit. ibidẽ.49 b, Summa Saturni stella refrigerat,media Martis incendit. & 68 a, Aether & Dies parentes,Cœlum, Saturnus, Iupiter.de Vn. 201 a, Saturnus Phorcis & Ops fratres,Oceani & Salaciæ filij.Att.220 b,Saturni ἀσυλίας templum.

SATVRO,*as*. satio, expleo.I.An.171 b, Antonius saturauit se sanguine ciuium.de Nat. 72 a, Saturnus quia se saturat annis.& 38 b, Saturnus appellatus , quòd saturetur annis , de Nat.52 a,Nuper nati mammas appetunt , earumq; uberta-

te saturantur.in Vat.30 a, Dum odium, quod in bonos habebatis,saturare cuperetis. pro D.222 a, Expleui animos in uidorum,placaui odia imperitorum , saturaui etiam perfidiam & scelus perditorum.I.V.169 b, Vt aliquando expleti ac saturati discederent.

SATVS,*a,um*.de Vn.202 b, Satis & quasi sparsis animis , &c. Tusc.161 a,Terra obsecro te,aut sata, aut concreta uidetur, tanta uis memoriæ? & 174 b, Non temerè nec fortuitò sati creatiq; sumus.

SATVS,*tus*.satio.Off.24 a, Hoc Herculi Iouis satu edito potuit fortasse contingere. Tusc.177 b, Philosophia præparat animos ad satus accipiendos.de Fi.140 b, A primo satu.de D.122 b,Herbam asperam credo non humano satu,sed auiũ congestu.de Se.88 a,Vitium satus,ortus,incrementa.de Di. 99 b,Quædam etiam oriebantur ex hominum pecudũmue conceptu & satu.de Vn.201 b, Oceanũ Saliciamq; Cœli satu Terreq; cõceptu generatos editosq; memorant.& 202 a, Vos qui deorum satu orti estis.

SATYRVS,*ri*.bestia de genere simiarum.in V.231 a, Satyrus, qui apud Tarentinos in æde Vestæ est. de N.68 a,Nymphe, Panisci, & Satyri.

SATYRISCVS, *sci*. satyrus. de D.88 b.

SAVCIATIO,*onis*.uulneratio.pro Cec.103 a.

SAVCIO, *as*. consaucio, uulnero. I.V. 89 b, Ipse Rubrius in turba sauciatur,serui nonnulli uulnerantur. in Vat.31 b, Omnia tela sic in te conijcientur,ut nemo per tuum latus (quî soles dicere)saucietur. Attic.236 b, Ille quem Brutus noster sauciauit.

SAVCIVS,*a,um*.uulneratus. Tusc.138 a, Videmus ex acie efferri saucios.I.C.109 b, Gladiator ille confectus & saucius. pro Cæl.41 a,Medea amore sæuo saucia.At.278 b,Perterritos,inermes,saucios,non sunt nostri duces persecuti.

SAXA rubra.locus inter urbem & Veios.I.A.175 a,

SAXEA moles. de N.44.Accij.

SAXETVM,*ti*. locus plenus saxis. contra Rul. 97 b, Quod est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret?

SAXVLVM, *li*. de Orator. 101 a, Ithaca in asperrimis saxulis affixa.

SAXVM,*xi*.silex,lapis.de Fat.141 a, Ex spelunca saxum in crura eius incidit. pro Cec. 296 b, Glebis aut saxis aliquem de fundo precipitem agere.& ibid. Qui saxa iacerent.pro Do. 215 b,Saxis facta lapidatio est . I. P. 88 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis,&c.Aca.25 b,E saxo sculptus,aut ebore dolatus.At.230 b,De saxo in crucem.

SAXIFRAGAE,undæ.de Or.158.Poetę.

SCABELLVM,*li*.scamnum. pro Cæl.51 b, Deinde scabella concrepant,aulæum tollitur.

SCABER,*a,um*.asperum.)(.Leue. Tusc.196 a, Pectus illuuie scabrum.

SCABIES,*ei*.de L.165 b, Nos uoluptatis blãdicijs corrupti, quæ natura bona sunt, quia dulcedine hac & scabie carent, non cernimus satis.

SCALAE.*arum*. in Anton. 164 b,Negociumque transegisses, nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset. & pro Mil. 109 b , Quum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset.I.Gradus.

SCALMVS,*mi*.lignum id est in naui, quo nituntur remi, dũ aguntur.de Ora.99 a,Qui duorum scalmorum nauiculam in portum euerterit. Attic. 256 a , Hæc ego conscendens è Pompeiano tribus actuariolis decem scalmorum.aliter,scami,uel scalmis.de Cl.182 a,Qui in littore ambulans scalmũ reperisset.

SCALPERE. incidere,quod uulgò dicunt sculpere.de Na. 56 a,b,Itaq; ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum, ad neruorum eliciendos sonos ac tibiarum,apta manus est admonitione digitorum.

SCALPELLVM,*li*.chirurgi ferrum,quo quid scindit & aperit.pro Sest. 26 a, Cum sanæ parti scalpellum adhibetur. de D.128 a, Quorum linguæ sic inhærent,ut loqui non possint,scalpello resectæ liberantur.

SCAMMONIA,*niæ*.herba.de D.83 b, Quid scammoniæ rãdix ad purgandum possit. & 118 a, Scammoniam,aristolochiamq; radicem.

SCAMNVM,*ni*.sedes,scabellum.de D.102 b, Auspicio regni stabilita scamna solumq;. Ennij.

SCANDO,*dis*.conscendo.de Sen.80 b,Cum alij malos scandant,alij per foros current,alij,&c.

SCANTIA sylua. contra Rul.61 b,bis.

SCAPHA,*phæ*.linter seu nauicula,quæ longis nauib.subseruit.ad Her.4 a,Omnes in scapham conscenderunt,& moderari nauim ex scapha. At.102 a, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν.de Inu. 81 b, Vsqueadeò ut dominus nauis in scapham confugerit. & ibid. Gubernator nauis in nauem aufugit.

SCAPHIVM,*phij*. scyphus, seu poculum in formam scaphe nauiculæ factum. I.V.208 a, Scaphia cum emblematis Lilybæi empta.

SCATEO,*es*. scaturio. Tusc.163 a, Fontes scatere. Poetæ.

SCATVRIO,*ris*. emanare, effluere, erumpere. Epi.113 b, Totus, ut nunc est, hoc scaturit.

SCELERATE. nefariè, per scelus. Antequam.195 a, & pro Syl.179 b, Sed quid ego plura de illorum aut in me maledictis, aut in uos scelerate loquar factis? I.C.102 b, Bellum scelerate susceptum.

SCELERATVS,*a,um*. con. sceleratus, scelestus, impurus, nefastus, nefarius, improbus, capitalis, impius, scelere astrictus, scelere contaminatus, parricidijs contaminatus, & omni scelere coopertus. At.151 a, Ego hunc impurum & sceleratum puto. I.C.198 b, Quæ mẽte scelerata & nefaria cupierunt. pro Mur.139 a, Sceleratus & nefarius fueris, si, &c. de Fin.103 b, Illa uox inhumana & scelerata. pro Cl.58 a, b, Cõ scelerata mulier. de Ar.250 a, Brogigarus impurus homo, & sceleratus. I.A.238 a, Ad facinus prædamq; natus.

SCELESTE. At.lib.6, Scelestè suspicaris.

SCELESTVS,*a,um*. sceleratus. in Sal.273, Scelestus ciuis. ℘ S.R.24 b, Scelestum ac nefarium facinus. & 28 b, Res scelesta, atrox, nefaria.

SCELVS,*ris*. flagitium, facinus, fraus, atrocitas, sceleritas. de Orator.103 b, Qui animorum motus in iudicum mentibus concitent, scelus eos nefarium facere. pro Dom.229, Facere scelera. pro S.R.22 b, Multa scelera & flagitia fieri. pro Sest. 16 a, Edere scelus in aliquem. de Ar.357 b, Infinita sunt scelera, quæ ab illo in patriam sunt edita. pro Sest. 24 b, Astringi scelere. I.An.230 b, Suscipere scelus. pro Mil.107 b, Facere aliquid sceleris. pro Cluent.58 b, Hostiæ cæsæ ad scelus perficiendum. Epistol. 10 a, Quæ prætermitti sine nefario scelere non possunt. pro Cl.57 a, Infestum scelus & immane. ad Heren.26 a, Scelus nefarium & truculentum. de Am. 101 b, Scelus detestabile. I. P. 89 a, Conscientia scelerum & fraudum suarum.

SCENA,*næ*. cauea, fabula. pro Mur.133 b, Ludorum elegãtia, & scenæ magnificentia. de Ar. 249 b, Omne seruitium permissu magistratus liberatum, in alteram scenã immissum. & ibid. Illi cum ludos facerent, seruos de caueâ exire iubebant, tu in alteram seruos immisisti. de Orat.130 a, & 163 b, Miror eorum impudentiam, qui agunt in scena gestum inspectante Roscio. de Nat.73 b, Scena referta est his scelerib. de Ora.139 b, Maxima quasi oratori scena uideatur concio. de Am.114 a, In scena, in cõcione, in qua rebus fictis & adũbratis loci plurimum est. Att. 278 a, Nunc populo & scenæ (ut dicitur) seruiendum est. de Cl.162 a, Roscium esse in scena. pro Pl. 265 a, Omitto illa, quæ si minus in scena sunt, at certè quum sint prolata, laudantur. de Sen.90 b, Idque tum in uita, tum in scena intelligi potest ex ijs fratribus, qui in Adelphis sunt.

SCENICVS,*a,um*. de Orator. 163 b, Gestus scenicus uerba exprimens. Offic.23 a, Nec scenici plusquam nos uideantur habere prudentiæ. pro Plan.265 b, Scenicæ personæ, ut mimi histriones.

SCEPTRVM,*tri*. uirga regis. pro Sest. 16 a, de Diuinat 84 b, Rex sedens cum purpura, & sceptro, & insignibus illis regijs.

SCHEDA,*dæ*. tabella, pagella. Attic. 20 b, Enitere ut ne qua scheda depereat.

SCHEDVLA,*læ*. Epi. 253 a, Hæc tertia iam epistola ante te oppressit, quàm tu schedulam aut literam. Vetusti codices hîc scidulam habent, & ad Atticum scidam: & rectè. nã Charisius autor & doctus, & bonus, & antiquus, sciculã à scindendo, siue schidulam ἀπὸ τοῦ σχίζειν dici asserit.

SCHEMA,*tis*. de Cl.190 a, Verborum & sententiarum illa lumina, quæ uocant Græci σχήματα, quib. tanquam insignibus in ornatu distinguitur omnis oratio. de Cla.170 b, Sententiarũ orationisq; formæ, quę appellantur σχήματα. & 177 a, Sentẽtiarũ ornamẽta & confirmationes. ibi. σχήματα enim quæ uocant Græci, ea maximè ornant oratorem, eaq; non tam in uerbis pingendis habent pondus, quàm in illuminandis sententijs. Topic. 223 b, Ornamenta uerborum sententiarumq;, quæ appellantur σχήματα. Ora.204 b, Lumina quæ Græci quasi aliquos gestus orationis, σχήματα appellant. L. Ornatus.

SCOENOBATICA. L. Embenetica.

SCHOLA,*læ*. gymnasium. Off. 52 a, Sed hoc de genere commodius à quibusdam optimis uiris ad medium Iani sedentibus, quàm ab ullis philosophis ulla in schola disputatur. Orat.205 b, Et philosophorũ scholis tales ferè euadunt. de Di.114 b, Multa istiusmodi dicũtur in scholis. de Or.89 b, Clamabunt credo omnia gymnasia, atq; oẽs philosophorũ scholæ, sua hęc esse omnia propria. de Fi.64 a, Primùm deprecor, ne me tanquã philosophum putetis scholã uobis aliquã explicaturũ: id est. uniuersam alicuius sectæ & doctrinæ scholam. in Pis.92 a, Homo ad persuadendum cõcinnus, perfectus, politus è schola. de Natu.8 b, Ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides. de Or.93 b, Qui cũ in schola assedissent, iuberent, &c. & ibi. Qui nõ Græci alicuius loquacitatem sine usu, neq; ex scholis cantilenã requirunt. de Fi. 145 b, Domi in schola definis. & 78 b, In Epicuri schola. ℘. 141 a, Habes scholam Stoicam. I.P.92 b, Vertes te ad alteram scholam. Tusc. quæst.149 b, Itaq; dierum quinq; scholas, ut Græci appellant, in totidem libros contuli. & ibid. Vt iam etiam scholas Græcorum more habere auderemus: id est, disputationes. Acad.20 b, At ille nescio quis qui in illis scholis nominari solet, mille & octoginta stadia quòd abesset, uidebat.

SCHOLION. resp̃sio, uel purgatio, uel defensio, uel interpretatio breuior. At.256 a, Velim σχόλιον aliquod elimes ad me. & ibid. ἀπολογισμὸν σωτάξεμαι. & ibidem, Quid iã opus est σχολίῳ. At. lib.13, σχόλια enim tibi uideo placere.

SCIENS,*tis*. prudens, gnarus, peritus, intelligens. de Orato. 103 a, M. Scaurus uir regendæ reipub. peritissimus. de In.54 a, Nauis quæ scientissimo gubernatore utitur. pro Pom.9 a, Quis eo scientior unquam fuit? ad Her.16 a, Tu scientior eris præceptorum artificio, nos alacriores ad reliquũ persequendum. pro S.R. 27 a, Is apertè calumniari sciẽs uidetur. & pro Qu.9 a, Qui nihil alteri sciẽs incommodat. pro Syl. 185 b, Nullum à me sciente facinus occultatur. pro Cl.44 a, Habebit igitur te sciẽte & uidente curia malum senatorem. Epi.125 a, Sciens, prudens feci. pro Pl.267 b, Plancius offendit sciens neminem. Att.163 b, Ne te sciens prudensq; eò demittas, unde, &c. pro Corn.57 a, Vtrũ inscientem uultis contra fœdera fecisse, an scientem?

SCIENTER. scitè, intelligenter, sciens.) (. Inscienter. de Or. 96 a, Iis quæ habeas, modicè & scienter uti. & 109 a, Scienter ac peritè dicere. Or.214 a, Sciẽter uersari in aliqua re. de Diu.99 b, Scienter interpretari aliquid. Of.36 b, Iis quibuscum congregamur, uti moderatè & scienter.

SCIENTIA,*tiæ*. cognitio, intelligentia, doctrina, disciplina, prudentia, studium, rerũ cognitio, uirtus. pro Pom.13 a, Ac. 36 b.) (. Inscientia. de Nat.1 a, Vt magno argumento esse debeat causam, id est, principium philosophiæ esse scientiam. Off.4 b, Omnes ducimur & trahimur ad cognitionis & scientiæ cupiditatem. & 5 a, Omnis cogitatio, &c. aut in studiis scientiæ cognitionisq; uersabitur. de Or.153 a, Aut cognitio rei scientiaq; perquiritur. Off.13 a, Scientia, quę est remota à iustitia, calliditas potius quàm sapientia est appellanda, ut inquit Plato. de Fin.136 a, b, Innatus est in omnib. cognitionis amor & scientiæ. de Diu.99 a, Nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non antè magorũ disciplinam, sciẽtiãq; perceperit. I.A.222 a, Seruij Sulpitij in legib. interpretandis scientia. Or.207 a, Dialecticorum scientia. de Or. 86 b, Omnium magnarum rerum atq; artium scientiam consequi. & 89 a, Rerum maiorum scientia. de Fin. 130 a, Omnes artes in reliqua sciẽtia uersantur. Acad.39 b, Artem sine sciẽtia esse non posse. ad Her.37 a, Certa scientia maleficij, non suspicio. de Or. 92 b, Cũ hæc omnia audirentur ab ijs quibus non esset scientia tradenda, sed exigui temporis, aut falsa, aut certè obscura opinio. & 94 a, Res ab opinionis arbitrio seiunctæ, scientiaq; comprehensæ. Epist.94 a, Comprehendere aliquid scientia. de Or. 111 a, Oratoris omnis actio opinionibus non scientia continetur. & ibid. Ars earum rerum est, quæ sciuntur. &, Res quæ mendacio nixa fit, quæ ad scientiã non sæpe perueniat. & ibi. Pertractandorũ animorum scientiam si quis uolet magnam quandã artem dicere, non repugnabo. & 112 a, Ars quæ faciendorũ uerborũ scientiam profiteatur. de Orat.148 b, Scientiæ suauitas, qua nihil est hominibus iucundius. de Fin.129 b, Herillus sensit nihil esse bonum præter scientiam. Or.212 a, Scientiam loquendi mihi referuaui, usum populo cõcessi. pro Syl. 174 b, Cuius scientiam de omnib. cõstat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. Off.29 a, Modestia est sciẽtia opportunitatis idoneorum ad agendum temporum. de Na.24 a, Sanctitas est scientia colendorũ deorum. de Di.80 a, Chaldæi diuturna obseruatione siderum scientiam putãtur effecisse, ut prædici possent futura. & 98 a, Si dij futura significant, aliquas uias dãnt nobis ad significationis scientiam. de Na.19 b, Miror in homine esse Romano tantam scientiã. Epistol.97 b, Habere scientiam magnarum artium. & 50 b, Qui in alienis morbis profitentur se tenere medicinæ scientiam, ipsi se curare non possunt. I.A.192 a, Quo me teste conuincesi an chirographo in quo habes scientiã quæstuosam. Off.31 a, Prudentia est rerum expetẽdarum fugiendarumq; scientia. & ibi. Prudentia est rerum diuinarũ atq; humanarum

rum scientia. de Orat. 90 a, Proinere aliquid ex aliqua obscuriore scientia. & ibid. Regionum terrestrium aut mariti marum scientia. de Finib. 109 b, Viuere scientiam adhibentem earum rerum, quæ natura eueniunt. de Diuin. 113 a, Certè igitur ignoratio futurorum malorum utilior est quàm scientia. & 123 a, In prouidendis rebus esse augurandi scientiam. de Diuin. 134 a, Musæ legendi, scribendi, cæterarumq; artium scientiam somniantibus non dabunt? de Diuin. 135 b, Si ea dij nobis objiciunt, quorum neq; scientiam, neque explanationem habeamus. pro Pom. 9 a, Scientia rei militaris. & 87 a, Scientia auguratus. de L. 159 b, Iuris ciuilis scientia.) (. Ignoratio iuris. Epistol. 48 a, Tua scientia excellens ac singularis. L. Literæ.

SCILICET. uidelicet, nam, enim nimirum, nempe, quippe, certè profectò. Orat. 207 b, Cognoscet etiam rerum gestarum ordinẽ, maximè scilicet nostræ ciuitatis. ad Attic. 99 a, Quis? tu ipse scilicet. de Orat. 129 a, Bona dicta non possũt teneri, hæc scilicet bona dicta, quæ falsa sunt. & 150 b, Similiter nunc de oratore loquor, summo scilicet. pro Cæl. 48 a, Cum scires quantum ad facinus aurum hoc quæreretur, ad necem scilicet legati. de Diuinat. 130 a, Negant enim id esse maiestatis deorum, scilicet causas omnium introspicere, ut uideant quid cuiq; conducat. de Fin. 138 a, Sunt clariora iudicia naturæ, maximè scilicet in homine. Epi. 167 b, Qua mẽte esset Antonius domõstrauit, pessima scilicet & infidelissima. Epist. 160 a, Tu cogitas ut domi tuæ sis, scilicet ne cũ periculo stultus sis. de Fin. 114 b, Me species quædam commouit, inanis scilicet, commouit tamen. Epist. 258 a, Suspenso animo expecto te primum scilicet, deinde Marionem. de Orat. 224 b, Sed annulum quem haberet, se suã manu confecisse, scilicet nimis hic quidem progressus est, sed, &c. Top. 224 b, Ab adiunctis posui exemplum, multa scilicet adiungi, quæ, &c. pro Qu. 10 a, Quid ad hęc Næuius? rider scilicet nostram amentiam. Att. 283 a, Arma quærenda putauimus, scilicet ut nouum dominum pateremur, an ut liberaremus remp. de Fin. 120 a, Istis alio tempore respondebo, tunc scilicet cum tibi. & Tusc. 180 b, At uerò nos, docti scilicet à Græcia, legimus, &c. Epi. 5 b, Me in summo dolore, quem ex tuis reb. capio, maximè scilicet cõsolatur spes, quod. &c. Att. 186 a, Lecta epistola tua de Atticæ febricula, scilicet ualde doluí. Tusc. 250 b, Democritus luminib. amissis, alba scilicet & atra discernere poterat, at bona & mala non poterat. At. 58 a, De Lentulo scilicet sic fero ut debeo. ibid. b, Quo dolore esse debeo? quo sum scilicet. de Or. 114 a, Hæc scilicet fundamenta nota sunt omnib. Att. 174 b, Quid tu in eo potes? nihil scilicet. At. 204 b, A te literas expectabam nondum scilicet, nam, &c. At. 213 b, Hortos quoniam hodie eras inspectu rus, quid uisum tibi sit, eras scilicet. & 282 a, Est scilicet utriusque rei modus, sicut reliquarum. Qu. Fr. 301 b, Te rogo ne quid perscribas contra Fauium, & Flauij causa, & scilicet Põpeij facies omnia. & 312 a, Et quanquam teipsum scilicet maximè, tamen etiam literas tuas antè expecto. de Se. 82 a, Senes semper agunt aliquid & moliuntur, tale scilicet, quale cuiusque studium in superiori uita fuit. Epistol. 113 b, Quid alios putas? clamoribus scilicet maximis iudices corripuerunt. Off. 33 b, Illæ scilicet literæ forenses & senatoriæ. Epi. 214 b, Peto à te tanto scilicet studio, quanto intelligis debere me petere. Epi. 231 b, Vnus scilicet ille fructus, qui in te uidendo est, percipi literis non potest. pro Mur. 134 a, Tu interea Romæ scilicet amicis præstò fuisti. Qu. Fra. 305 b, Si hoc perficies, scilicet mirabile quiddam assequêris. Epist. 122 b, & 139 a, Stomacho est scilicet Pompeius ita languenti, ut, &c. Epistol. 106 a, Scilicet ista quidem summa, ne ego, &c. I. P. 83 a, Ego istius pecudis consilio scilicet aut præsidio niti uolebam? de Diuin. 117 b, Scilicet si ista Iupiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteret. pro Syl. 179 b, Scilicet, is sum, qui, &c. pro Quint. 15 a, Corrigeres hæc tu scilicet postea. in Ant. 218 a, Scilicet hæc Pansa non uidit. Epist. 160 b, Scilicet id agitur, &c. Attic. 216 a, Id populus curat scilicet. prouerb.

SCINDO, *dis.* conscindo, discindo, findo, diffindo. Atti. 45 a, Ne scindam ipse dolorem meum. Tusc. 204 a, Scindere comam. Ep. 76 b, Hanc epistolã cur nõ scindi uelim, nulla causa est. Att. 216 a, Ego ita egi ut non scinderem penulam.

SCINTILLA, *æ.* igniculus, Antequã. 194 b, Illa conspiratio conflata ita est restincta, ut nulla scintilla comparear incendij. Ep. 153 a, Vt ne qua scintilla teterrimi belli relinquatur.

SCINTILLVLA, *æ.* de Fin. 135 a, In pueris uirtutum quasi scintillulas uidemus.

SCIO, *scis.* habeo, teneo, cognosco, cognitum habeo, non ignoro, non sum nescius, scientiam meam non fugit, me non præterit, scientia comprehendo, scientiam habeo, perspectũ mihi est, me non fugit, mihi conscius sum, mihi certũ est de aliqua re. I. V. 174 a, Id adeò sciri facillimè potest ex literis publicis. Att. 76 b, Euersam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito. pro S. R. 54 b, Nondum lucebat, cum hoc Ameriæ scitum est. At. 190 b, Sed scire certum uelim. de Or. 111 a, Ars est enim earum rerum quæ sciuntur, oratoris autem omnis actio opinionibus, non scientia continetur. de Ora. 104 a, Nihil certũ sciri, nihil planè cognosci ac percipi posse. de Cl. 167 a, Non tam præclarè est scire Latinè, quàm turpe nescire. & de Fin. 76 b, Omnes qui Latinè sciunt. & 67 a, Cũ Græcè ut uideor luculenter sciam. At. 37 b, Primùm illud te scire uolo, Sampsiceranum, &c. 188 a, Scire te uolo, &c. & 14 b, Volo te scire mi Pæte, &c. de Orat. 115 a, & 128 a, Magnum est quoddam opus, haud sciam an de humanis operibus lõgè maximum, dicere, &c. & de Fin. 115 b, Quem haud scio an rectè dixerim, &c. Att. 252 a, Sed non uenerat quod sciam. & pro S. R. 21 a, (Quod sciam.) pro Syl. 174 b, Nam de cæteris certè sciebat. & 179 b, De quo aliquid scire & existimare potuisset. pro Syl. 174 b, Cũ is qui de omnibus scierit, de Sylla se scire negauit. de Ora. 90 a, b, Socrates dicere solebat, oẽs in eo quod scirent satis esse eloquentes. & ibid. Neque si id optimè sciat, ignarus q; sit faciundæ orationis, discrtè id ipsum posse, de quo sciat dicere. de Ora. 90 a, De legib. instituendis, &c. Lycurgum scisse melius quàm Demosthenem. pro Mur. 129 a, Ille tenet & scit, ut hostium copię arceantur. de Orat. 89 a, De quo ipso, si quid scis, uelim scire. in Ant. 162 a, In quo scientiam habet quæstuosam. Epist. 176 b, Et si mihi conscius sum.

SCISCITOR, *aris.* scitor, quæro, pereuntor. de Na. 5 b, Epicuri ex Velleio sciscitabantur sententiam. & 6 a, Ab utraque autem sciscitor, cur, &c. & de Or. 93 a, Cuius sciscitãtur sententiam. At. 151 b, De Domitio (ut facis) sciscitare ubi sit. & de Diu. 96 a, Sciscitari de aliqua re.

SCISCO, *scisces.* sancio, edico, scitum facio. pro Plan. 266 b, Plancus primus legem sciuit de publicanis. & pro Cor. 60 a, Vt si Gaditani sciuerint nominatim de aliquo ciue Romano, ut is sit ciuis Gaditanus. Off. 61 a, Durius etiam Atheniensis sciuerunt, ut Aeginetis, qui classe ualebãt, pollices præciderentur. pro Flac. 149 a, Quæ sciscerent plebs, aut quæ populus iuberet, &c. iuberi uetarique uoluerunt. pro D. 229 a, & iterum b, Hanc cognationem se Sedulius negat sciuisse. de L. 164 a, Non omnia iusta sunt quæ scita sunt in populorum institutis atq; legib. & 171 b, Multa perniciosè sciscuntur in populis. de Pro. 76 b, Sciscere legem. I. A. 157 b, Populus quæ jure sciuit, &c. de Le. 186 a, Creatio magistratuum, iudicia, populi iussa, uetita, cum sciscentur suffragia, optimatib. nota, plebi libera sunto.

SCISSVS, *a, um.* de Orator. 163 a, Vocis genus fractum, sciss sum.

SCITE'. scienter, non inscitè.) (. Inscitè. de Fini. 126 a, I. P. 92 b, Rationes ad ærarium retuli, ita perscriptas scitè & literatè, ut scriba, &c. At. 235 b, Scitè dicere aliquid. Att. 250 b, Satis scitè hoc quidem. I. V. 126 a, Statua scitè facta & uenustè. Epi. 175 a, Et ille cui mandaui, satis scitè & cõmodè tempus ad te cœpit adeundi. de L. 163 b, Hæ rationes, quæ satis scitè nobis instructæ & compositæ uidentur.

SCITOR, *aris.* sciscitor. quæro. Orat. 201 a, Sentiebam non te id scitari, qualem, &c. sed quærere, &c.

SCITVM, *ti.* iussum. de Or. 244 b, De hoc Ctesiphon scitum fecit, ut corona aurea donaretur. pro Cor. 63 b, Cũ Gaditanis scita ac iussa nostra comprobat. de Opt. 244 a, Lex erat Athenis, ne quis populi scitum faceret ut quisquam corona donaretur, &c. pro Dom. 239 a, Si tuus scriptor uacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet.

SCITVS, *a, um.* elegans, lepidus. de Nat. 19 b, Scito sermone & Attico loqui, & pro Plan. 266 b, Ego autem id quod mihi scitum esse uideatur, non aspernor. Ora. 201 b, Scitum est enim, quod Carneades dicere solebat, Clitomachum, &c. de Nat. 119 a, Vetus autem illud Catonis admodum scitum est, qui dicebat se, &c. de Orat. 164 b, Scitũ est enim, causam conferre in tempus cum, &c. prouerb.

SCOPAE, *arum.* Orator. 220 b, Isti, ut in prouerbio, scopas (ut ita dicam) mihi uidentur dissoluere. Atticum 111 a, Scopæ dissolutæ.

SCOPVLOSVS, *a, um.* I. V. 60 b, Intelligo quàm scopuloso difficiliq; loco uersor. & Orat. 149 a, Mare inferum, Thuscum, scopulosum & infestum.

SCOPVLVS, *li.* saxum. pro Rab. 95 b, Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos Sex. Titij afflictam nauim uideres. pro S. R. 31 b, Scopulum offendere. Ep. 136 a, Fortunam tanquam fluctum à saxo frangi oportet. de Ora. 157 b, Syrtim patrimonij, scopulum libentius dixerim. de Clar. 170 b, Cum neq; musarum scopulos quisquam superaret, &c. Ennij.

SCOPVS, *σκοπὸς*, quo spectamus, propositum, finis propositus. Attic. 150 a, b, *σκοπὸς* hic est enim huic nostro, nihil præbere.

bere. At.125 a, Sed neutri *ουενὸν* est ille ut beati simus, uterq; regnare uult. pro Sest. 23 b, Quid est igitur propositum his reipublicæ gubernatoribus, quò intueri & quò cursum suũ dirigere debeant? id quod, &c. Qu. Fr. 294 a, b, Ac nihil quidem uidetur huc omnia esse referenda ab ijs qui præsunt alijs, ut ij qui eorum in imperio sunt, sint quàm beatissimi. Epi. 266 a, Mihi prora & puppis, ut in prouerbio Græcorũ est, fuit à me tui dimittendi, ut rationes nostris explicares. pro Rab. 96 b, Nihil nisi sempiternum spectet. Off. 56 b, Hoc spectant leges, hoc uolunt, incolumem esse ciuium coniunctionem. Att. 288 a, Cicero eò tendit, id agit, ad eum exitum properat, ut sit illi Octauius propitius, &c. p D. 169 a, Nondum ad propositum mihi finem honoris perueni. Par. 118 b, Quid enim ego laborauí? aut quid egi? aut in quo euigilauerunt curæ & cogitationes meæ? nisi ut, &c. pro Lig. 140 a, Tua quid aliud arma uoluerunt, quid egit ille tuus inuictus exercitus, nisi ut, &c. de Orator. 96 a, Nihil prodest studium peruenjendi aliquò, nisi illud quod eò quò intendas, ferat, deducatq;, cognoris. & ibid. b, Commonere aliquem, quò quidque referat, & quò intuens ab eo quodcunque sibi propositum fuerit, minus aberret. in An. 242 b, Cùm omnes actiones, omnes sententiæ meæ peruenerint ad eum exitum, qui mihi propositus est. Part. 127 b, Nihil aliud eis, præter officium fortis & magni uiri propositum fuit. & ibid. Quid egit Brutus in patria liberanda? quid reliqui item eiusdem consilij socij? quid spectarunt? quid secuti sunt? Item, Cogito, cogitationem habeo, propono, ago, consilium sequor, specto.

SCORPIVS, *pij.* nepa. de Na. 48 b, Vt sese emergens ostendit scorpius altè, Posteriore trahens flexum ui corporis arcum. I. Ar. Scorpius infesta præportans flebile acumen.

SCORTATOR, *oris.* scortorum amator. in C. 169, Cũ hanc Catilina sit habiturus scortatorum cohortem prætoriam.

SCORTVM, *ti.* meretrix, lupa. pro Mil. 112 a, Clodius semper secũ scorta, semper exoletos, semper lupas ducebat. de Ar. 258 a, & 257 b, Quis unquam nepos tã liberè est cũ scortis, quàm hic cum sororib. uolutatus? I. A. 168 a, Primo uulgare scortum, certa flagitij merces. I. C. 106 a, In uino & alea comessationes & scorta quærere. pro Sest. 11 a, Mihi res erat cũ scurrarum locupletum scorto.

ΣΚΟΤΙΚΟ Σ. L. Obscuritas.

SCRIBA, *bæ.* librarius, scriptor. Ep. 74 b, Ad ea quæ scripsisti, cõmodius possem de singulis ad te rebus scribere, si M. Tullius scriba meus adesset. & 75 a, Accepi librum meum à meo seruo scriba. cont. Rul. 72 b, Deinde ornat apparitorib. scribis, librarijs, præconibus, &c. pro Syl. 175 b, Tibi familiari meo prius etiam edituri fuerunt iudicium scribæ mei, si uoluisses, quàm in eo codicem referrent. de Cl. 192 a, Gratiosi scribæ sint in dando & cedendo loco. I. P. 92 b, Scriba, quirationes & ærarium retulit, &c. I. V. 189 b, De scribis & ordine eorum multa. 59 b. L. Librarius. L. Alexis.

SCRIBO, *is.* conscribo, exaro, literas do, mitto, literas de aliqua re mitto, literis consigno, scriptis mando, prodo, literis prodo, literis conscribo, publicis monumẽtis consigno, memoriæ trado, monumenta prodo, memoriæ propago, monumentis mando, monumentis annalium mando, sempiternis monumentis prodo, persequor, scriptura persequor, efficio, librum conficio, compono, pono, posteritati propago, historiæ mando, chartis promo, in codicillos refero, literis memoriæq; mando, hominum memoriæ sempiterne trado, memoriæ posteritatiq; prodo, literis consecro, immortalitati trado uel mando uel commendo, trado, publicis literis consigno, quæ publicis pop. Rom. literis monumentisq; consignata sunt, memoriam publicam publicis literis consignatam nullam habemus. de L. 193 a, & Aca. 2 b, Clarissimis monumentis testata consignataq; antiquitas, sed ne literam quidem ullã facio, nisi forensem. Epi. 14 b, Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, quæ post discessum tuum scripserim, sunt orationes quædam, &c. de Cl. 171 a, Scripsere alij rem uersibus, & luculentè quidem scripserunt. & Ep. 16 b, Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus meis. & ibid. Scripsi tres libros in disputatione & dialogo. de Se. 88 a, Liber quem de rebus rusticis scripsi, inquit Cato. I. V. 258 b, Furius defensionem suæ causæ scripsit. de Or. 97 a, Caput autem quàm plurimum scribere, stylus optimi dicendi magister. de Orato. 92 a, Instituere ciuitates, scribere leges. Att. 151 b, Asperius de aliquo scribere uel loqui. & 95 a, Nulla res erat de qua scriberem. & 528 b, Pridie scripseram literas quas, &c. de Nat. 51 a, Eadem hæc auis scribitur conchis se solere complere, &c. pro Arc. 189 a, Cum literam scripsisset nullam. Tusc. 250 a, Scribere lineam. de Natur. 50 b, Legi scriptum esse auem quandam, &c. de Di. 105 b, Scriptum est item, Socratem, &c. de Clar. 171 a, Hoc in Originib. scriptũ reliquit Cato. de Ora. 99 a, Tabellæ quib. id scriptũ sit, quo decipere. & I. V. 266 a, Scriptũ est in eisdẽ literis *λακώνικως*. I. V. 229 a, Multi Græci de ualuarum harum pulchritudine scriptum reliquerunt. At. 85 b, His de causis credo Scaptium iniquius de me aliquid ad Brutum scripsisse. Atticum 215 b, Quod ad te de decem legatis scripsi, parũ intellexit credo, quia *λιὰ σημείων* scripseram. de Legib. 17 b, Neq; cum literis quibus scita scribuntur, aut oritur, aut occidit: id est, lex naturæ. de Ar. 245 b, Responsum Aruspicum, in quo cum alijs multis scriptum etiam illud est, loca sacra, &c. & 246 b, Cum omnes ijdem scribendo adessent. Postq. 205 b, Caput, &c. ne quis pedib. iret, ne scribẽdo adesset. Epi. 348 a, Quòd scribẽdo affuisti. Att. 142 b, Non aũt in libris habemus, Cos. à prætore creari ius non esse. At. 85 a, Libellus in quo est, Sal minij, &c. de N. 14 a, Protagoras in principio libri sui sic posuit. I. A. 179 b, Hoc literis mãdatur, hoc memorię proditur. de Opt. 244 a, bis. Scribere, pro eo quod est scitum facere, uel legem ferre. Græcè, *γράφειν*.

SCRIPTIO, *ónis.* scriptura, stylus. de Clar. 182 b, Nulla res tantum ad dicendum proficit, quàm scriptio. & 169 b, Lipitudo, quæ impedit scriptionem meam. de Orat. 109 a, Illud autem est huius institutæ scriptionis ac temporis, nemi nem, &c. de Cl. 288 a, Genus hoc scriptionis nondum est satis Latinis literis illustratum. Tusc. 251 b, A Bruto impul si sumus ad philosophicas scriptiones. Epistol. 132 a, Oratiunculam pro Deiotaro tibi misi, quam uelim sic legas, ut causam tenuem & inopem, nec scriptione magnopere dignam. de In. 45 b, Controuersia ex scriptionis genere nata. & 55 b, Ex scriptione, quæ in literis est.

SCRIPTITO, *as.* scribo. de Or. 117 a, Sed ne te quidem Antoni multum scriptitasse arbitror. Att. 110, de Cl. 189.

SCRIPTOR, *oris.* de Or. 97 b, Omnes bonarum artium scriptores & doctores legendi & peruolutandi. & Orat. 199 b, Vetustissimus ille scriptor & politissimus Lysias. pro Arch. 190 a, Multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuit. de Or. 92 b, Neminem scriptorem artis ne mediocriter quidem doctũ fuisse. de Cl. 167 b, Scriptor subtilis atq; elegans. de Fin. 49 a, Licinius Attilium ferreũ scriptorem appellabat. pro Do. 222 b, At qui tulit legum scriptor peritus, uelitis? iubeatis, ut, &c. & ibid. Hoc tu scriptore, hoc consiliario, &c. & 239 a, Si tuus ille scriptor uacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet. Epi. 19 a, Domesticarum rerum tuarum habes & scriptores nuncios. Att. 190 b, Profectò illam consecrabo omni genere monumentorum, ab omnium ingenijs scriptorum & Græcorum & Latinorum.

SCRIPTVM, *pti.* scriptura, monumentum, literarum monumentum, monumenta annalium, monumentorum memoria. Ep. 67 a, Ardeo cupiditate incredibili, nomen ut nostrũ scriptis illustretur & celebretur tuis. Offic. 33 a, Deinde istis scriptis actiones nostras mandaremus. de Di. 84 a, Artis alicuius scripta ac monumenta uolutare. Tusc. 225 b, Maximè uerò omnium flagrasse amore Rhegynum Ibycum apparet ex scriptis. Epist. 16 a, Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, quæ post discessum tuum scripserim, &c. de Ora. 116 a, Id quod à Platone in scriptis relictum esse dicunt. Ep. 48 b, Scriptorum subtilitas atq; elegantia. & 68 a, In legẽdo scripto. de Cl. 193 a, & Orat. 116 b, Quæ cõmentatus sis, ea sine scripto uerbis eisdẽ reddere. pro Pl. 275 a, Oratio quæ propter eius magnitudinẽ dicta de scripto est. Epi. 151 b, S. C. ita perscriptum, ut à me de scripto dicta sententia est. cont. Rul. 75 b, De scripto legis recitare aliquid. At. 56 b, & de Cl. 168 b, & in A. 225 a, De scripto dicere.)(. Memoriter recitare. de Clar. 177 b, Crassus multa contra scriptum pro bono & æquo dixit.

SCRIPTVRA, *ræ.* scriptũ, scriptio, literæ. Ep. 85 a, Cùm mendum scripturæ litura tollatur. & 148 a, Plura illi mandata uerbo quàm scripturæ dedi. de Ora. 97 a, Si subitã orationẽ cõmentatio uincit, hanc ipsam profectò assidua & diligens scriptura superabit. Epi. 256 a, Cùm ea, quæ scriptura perfecutus es, sine summo amore cogitare non potueris. Epi. 85 a, Genus hoc scripturæ nõ modò liberũ, sed incitatum atq; latum esse debet. de Inu. 8 a, Sequi sentẽtiam legis.)(. Sequi scripturam. & ibid. Ex scriptura aliquid ad suã causam cõuertere. Top. 229 a, Scriptura contraria.

SCRIPTVRA. item ratio est mancipũ, id est, eorũ qui portoria, aut pascua publica, aut decumas redimebãt: unde magistri scripturæ & portus dicuntur, qui publicanorum nomine portoria & uectigalia describebãt & colligebant. At. 76 a, Tu autem sæpe dare literas tabellarijs publicanorum per magistros scripturæ, & portus & nostrarum diœcesiũ. in V. 143 a, In scriptura Siciliæ pro magistro est quidam L. Carpinatius. Atti. 176 b, P. Terentius meus necessarius, magnas operas in portu, & scriptura Asiæ pro magistro dedit. Scriptura tamen pro eo uectigali etiam accipitur solo, quæ è

publicis

publicis pascuis aut pecoribus percipitur. in Verr.Act.3, & pro Pom.Nam cum hostium copiæ non longè adsint,etiâsi irruptio nulla facta sit,tamen pecora relinquuntur,agricultura deseritur,mercatorum nauigatio conquiescit.Ita neq; ex portu, neque ex decumis,neq; ex scriptura uectigal conseruari potest. hîc uides aliud esse portum, aliud decumas, aliud item scripturam.

SCRVPVLOSVS,*a,um*.ambitiosus,religiosus. Tusc.216 a, E' quibus tanquam è scrupulosis cotib.enauigauit oratio.

SCRVPVLVS,*li*.exiguus lapis est,qui in calceo latens interdum pedem lædit:inde ponitur pro re quæ nobis solicitudinem ac dubitationem affert. Est igitur scrupulus hic,suspicio,solicitudo,dubitatio.pro S.R.19 b,Hunc mihi ex animo scrupulum euelle,qui me dies noctesq; stimulat ac pungit.& pro Cl. 33 b, Hic tum iniectus est hominibus scrupulus ac dubitatio. de Fin.114 a, Scrupulum inquam abeunti. de Ar.245 b,Sin scrupulus tenuissimus residere aliquis uidebitur,non modò,&c.16 b,Ac domesticarum quidem solicitudinum aculeos omnes & scrupulos occultabo. Att.24 b, Numi potius reddantur quàm ullus sit scrupulus. & 66 b, Illud cognitum est, neq; argêti scrupulum esse ullum in insula:id est, ne minimum quidem. & 75 a, Exime de illo domestico scrupulum,quem non ignoras.

SCRVPI, *orum*. lapides quidam erant, quibus pro tesseris in quodam ludo utebantur.de Or. 103 b, Pila bene & duodecim scrupis ludere.

SCRVTOR,*aris*.inquiro,excutio.Part.230 b, Imò uerò scrutabimur & quæremus.I.V.145 b, Scrutatus sum quæ potui, & quæsiui omnia.de Natu.67 b, Qui interiores scrutantur & reconditas literas.Qu.Fra.291 b,Scrutari omnes sordes, excutere unumquemq; comitum. & pro S.R.34 b,Non excutio te,non scrutor,si quid ferri habuisti.de Or. 122 a,Scrutari locos ex quibus argumenta eruuntur. pro Dom. 221 a, Venio ad augures, quorum libros si qui sunt reconditi, nõ scrutor.in Vat.31 a,Cùm omnium domos furacissimè scrutarere.& de Diuinat.114 a,Scrutari plagas cœli. Epist.163 a, Qui locis omnibus dispositi scrutantur tabellarios. pro S. R.32 a,Desinamus ea scrutari, quæ sunt inania, quæramus ubi maleficium est.in P.93, L. Crassus spiculis propè scrutatus est alpes,ut,&c.

SCVLPTVS,*ta*.incisus.Acad.25 b,E' saxo sculptus aut ebore dolatus.aliter,scalptus.

SCVRRA.*re*.sannio.in Ver.180 b,Quia scurris semper potius gladiator,quàm scurra appellatus sit. pro Qu.2 b, Facetus scurra. & 10 a, Scurram multo facilius diuitem quàm patremfamiliâs fieri posse.de Nat.20 a,Epicurus Socratem scurram Atticum fuisse dicebat.de Orat.131 b,Raritas dicto rum distinguet oratorem à scurra.ad Heren.27 a,Scurra exhausto pudore,quæ se putaret nihil habere, quod de existimatione perderet.

SCVRRILIS,*le*. obscœnus, qualis scurrarum esse solet. de Orator.131 a,Vitandum est oratori utrunq;, ne aut scurrilis iocus sit,aut mimicus.

SCVTATVS,*a,um*. I.A.180 a,Scutati milites:id est,qui scuta gerunt:ut hastati,qui hastis utuntur.

SCVTELLA,*le*.Tusc.100 b,Demus scutellam dulciculæ potionis.

SCVTVLVM,*scutuli*. de Natura 17 b, Sospita cum hasta & scutulo.

SCVTVM,*ti*. clypeus. Tusc.186 b,Ignauus miles abiecto scuto fugit quantũ potest.de Or.139 a,Abiecto uel reiecto scuto fugere.& Ep.162 b,Reijcere scutum. pro Cec. 296 b,Qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. At.56 a,Homines cũ scutis & gladijs eductis.de Or.133 b, Marianum scutum Cymbricum.I.A.197 b,Ne familiares si scuta ipsi ferrent,laborarent.de D.110 b,Quasi uerò quicquam interfit mures scuta, an cribra corroserint.

SCYLLA,*le*. alterum Siculi freti nauigantibus periculũ.Est autem saxũ siue scopulus, qui fluctuũ appulsu & pugna latrare uidentur.Hinc fabulæ de Scylla in canes marinos cõuersa,quæ appulsos laceret nautas. de Charybdi,uide suo loco.I.V.265 a,Nõ Charybdim tam infestam, neq; Scyllam nautis fuisse arbitror.& ibid.Quòd multo se plurib. & maiorib.canibus succinxerint.de Ar.258 a,Quis unquam poeta fingendo exprimere potuit tam eminentib. canibus Scyllam,tamq; iciunis, quàm quib. istũ uidetis Gelijs, Clodijs rostra ipsa mandentem?

SCYLLAEVM fretum.pro Sest.

SCYPHVS,*phi*. poculum.in V.106 b,Iubet me scyphos figilatos ad prætorem afferre.& 212 b.Epist.105 a,Illuseras heri inter scyphos.

SCYROS insula. Att.74.

SCYTALE,*les*.Att. 164 a, Habes σκυτάλην λακωνικὴν. prou. de Scytale,id est,epistola Laconica,uide Gel.lib.17.

SCYTHES,*thæ*. Tusculanar.246 a, Anacharsis Scythes.& I. Ver.266.

SCYTHIA,*thiæ*.regio barbara.I.Pis.83 a, Quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus.& de Nat.43.

SCYTHICVS,*a,um*. Tusc.246 a,Scythicum tegmen.

SE.pro sine,uetustum.L.Im.

SEBVSIANI.pro Quint.14 b,Roma trans alpes in Sebusia nos biduo ueniunt.

SECEDO, *dis*. recedo,semigro.I.C.103 b,Quare secedãt im probi,secernant se à bonis.

SECERNO,*ris*.separo,distinguo,disiungo.I.C.103 b,Quare secedant improbi,secernant se à bonis.& ibid.Muro deniq; secernantur à bonis.& 121 a, Hos ego excipio,& secerno libenter. Epist. 68 a, Vt à continentibus scriptis secernas hãc quasi fabulam rerum nostrarum.pro Syl.167 b, Abs te quæro,cur me à cæteris principib. ciuitatis in hoc officio atque in defensionis iure secernas.de Na.50 a, Belluæ sensu secernunt pestifera à salutaribus.& 53 b,Ab eo cibo cum est secretabilis,&c.de Or.140 a,Illud tertium genus à præceptis nostris secreueram.I.A. 297 a, Nec enim secerni à fratre poterit.de Am.113 b, Secerni blandus amicus à uero & internosci potest adhibita diligentia.Orat.201,Secernere unum ab alio.& I.C.192 a,Secerne te à bonis.Off.19 b,Hoc secerni ab illo non potest.Tusc. 164 a , Secernere animum à corpore. Top.223 a,Secernenda distinguere.

SECESSIO,*onis*.abscessio,discessus. pro Mur.135 b, Etenim seductiones testium , secessiones scriptorum animaduerti. pro Lig. 140 a , Secessionem tu illam exanimauisti Cæsar, non bellum.

SECIVS. minus. ad Heren..4 b, Impedimento est, quo secius lex feratur.

SECLVSVS,*a,um*. secretus.I.V.240 a,Suppliciũ à libero spiritu & communi luce secluſum.de Orat.121 b, Illuc eum rapiam ubi non secluſa aliqua aquila teneatur,sed unde uniuersum flumen erumpat.Tusc.63 b, Iis deuium quoddam iter est,secluſum à concilio deorum.

SECLVM,*li*.seculum.de Clar.268 a, Vt Athenienſium secla numerantur.& 171 a, Multis seclis ante suam ætatem. de L. lib.1,Seclis innumerabilibus.

SECO,*as*.execo,reseco,scalpellum adhibeo. de N.65 a,b, Omne corpus secari ac diuidi potest.Tusc.242 b,Si uratur,torqueatur,secetur. I. A. 217 a, In corpore fiquid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat,uri & secari patimur. & Tusc. 186 b,C.Marius rusticanus uir cum secaretur, uetuit se alligari, neq; quisquã ante Marium solutus dicitur esse sectus. & Off.27 b,Vt ad urendum & secandum medici ueniunt.de Vn. 199 a, Atq; ita permixtum illud , ex quo hæc secuit,iam omne consumpserat.Qu.de Pet.109 a, Qui uiuo stanti collum gladio secuerit.in Ar.Quę uolat & serpens geminis secat area pennis.de Or. 119 a, Atq; isti quidem causas in plura genera secuerunt.

SECRETIO, *onis*. disiunctio . Tusculanar. 263 a, Est enim interitus quasi discessus & secretio & diremptus carũ partium,quæ,&c.

SECRETO`.clàm,remotis arbitris. Epi.107 a, Secretò hoc audi,tecum habeto, ne Apellæ quidem liberto tuo dixeris. & 112 a, Neq; hæc incerta tamen uulgò iactantur , sed inter paucos quos tu nosti,planè secretò narrantur.I.V.223 b,Ex his quæritur secretò quid esset actum.Att.106 b,Ab hora octaua ad uesperum secretò collocuti sumus.

SECRETVS,*a,um*. separatus, seiũctus,secluſus.de Nat.37 c,Habent suam sphæram stellæ inerrantes ab ætherea coniunctione secretam & liberam. de N.53 b, Succus secretus à reliquo cibo.de Or.148 b, Illud etiamsi est uerisimum, tacitum tamen tanquã mysteriũ teneat.At.67 a,Epistolæ tuæ tantum habent mysteriorum,ut,&c.& pro Muren.128 b,Enunciare mysteria.I.V.161 a,Quin eo est occisus,quòd habere clausa non potuerit sua consilia. de Verr.At.62 b,Hæc tu tecum habeto.

SECTA,*ctæ*.familia,schola, disciplina , certa quædam disciplinæ formula,pars uel partes,factio, hæresis, studium, ratio uitæ,ratio philosophandi.I.V.273 a, Horum nos hominũ sectam atq; institutionẽ prosequimur. de Cl.175 a,Brutus ex uetere Academia philosophorũ sectã secutus est.Att. 274 b,Hostes omnes iudicati, qui M. Antonij sectam secuti sunt. pro Rab. 39 a, Quam tandem autoritatem,quam uocem,cuius sectam sequi uelles. pro Fla.166 a, Quotus enim quisque est, qui hanc in rep. sectam sequatur. pro Sest. 23 a, Qui eorum sectam sequuntur.pro Cæl. 46 a, Qui hanc sectam rationemq; uitæ secuti sumus.Epi.103 b,Qui Cæsaris sectam atq; imperiũ secutus.de N.37 a, Omnis natura artifi cioſa est, & habet quasi uitam quandam & sectam quã sequatur.de Or.88 b,Philosophorũ sectæ,familiæ,disciplinę. & Epi.253 a,Hæresis,secta,disciplina.Ep.202 b, Totam hominis

minis rationem quã sequitur in philosophia, derideamus licet. pro Mur. 142 a, Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Qu. Tubero.

SECTATOR, *oris*. consectator, amator, æmulus. pro Mure. 140 b, Quid opus, inquit, sectatoribus? quæris, &c. & 141 a, Lex Fabia quæ est de numero sectatorũ. pro R. P. 126 a, Nũ Gabinij comes est uel sectator?

SECTIO, *onis*. auctio. I.A. 172 b, Nemo fuit qui ad illud scelus sectionis auderet accedere præter Antonium. I.A. 174 a, Appellatus es de pecunia quã pro sectione debebas. de Inu. 58 a, Si dici possit ex hostibus equus esse captus, cuius prædæ sectio non uenierit.

SECTOR, *aris*. assector, comitor. in V. 143 a, Is prætorem circumomnia fora sectabatur. & 234 b, Qui illic eiusmodi est, ut eum pueri sectẽtur. pro S. R. 31 a, Quid? ij serui ubi sunt? Chrysogonum iudices sectantur. pro Mur. 140 b, At sectabantur multi, doce mercede. & 141 a, Sectari aliquem totos dies. Qu. de Pet. 210 b, Qui si sectari non poterunt, necessarios suos in hoc munere constituant.

SECTOR, *oris*. qui proscriptorum bona emit: uel Quadruplator, qui quoq; iure quaq; iniuria nomina de aliquo crimine defert, ut partem multæ, uel bonorum auferat. pro S. R. 31 b, Scimus per ista tempora eosdem ferè sectores fuisse collorũ & bonorum. pro S. R. 35 b, & I.A. 168 a, Sector, hoc est, qui bonorum S. Roscij emptor atq; possessor est. I.A. 172 b, & 252 b, & Ep. 254 b, Antonius sector Pompeij.

SECVLVM, *li*. seclum, multorum annorum spacium, ætas. de Fat. 145 b, An hoc falsum potuisset esse, si essent sexcentis seculis antè dictum. de Or. 116 b, Seculis multis antè gymnasia inuenta sunt, quàm in his philosophi garrire cœperunt. I.V. 310 b, Aliquot seculis pòst Scipio Carthaginem cepit. & 228 b, Parietes, quorum ornatus tot secula manserat. & Aca. 5 a, Nihil ne tot seculis explicatum putamus? I.A. 170 b, Huius rei ne posteritas quidem omnium seculorũ immemor erit. & 191 b, Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognoui. de Vn. 195 a, Cùm aliquot secula in Italia uiguisset. I. C. 106 b, Propagare multa secula reipubl. de Sen. 81 b, Serere arbores, quæ alteri seculo profint. de Na. 36 b, Sempiternis seculorum ætatibus non mutari. de D. 88 a, Nec seculorum reliquorum iudicium pertimescere. Par. 125 b, Ego etiã ipse fortasse in huius seculi errore uersor. & I.A. 223, Huius seculi insolentia.

SECVM. At. 132 b, Quis est, tanta præsertim de re, quin uariè secum ipse disputet. de Inuent. 78 a, Ipsum secum admirari aliquid. At. 71 a, Qui etiam à me petierat, ut secum, & apud se essem quotidie. de Offic. lib. 1, Secum agere.)(. Cum altero contrahere.

SECVNDARIVS, *a, um*. secundus, proximus. de Inu. 64 b, In hoc loco caput illud erit, si, &c. secũdarium, si, &c. de Cl. 187 a, Qu. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius.

SECVNDO. aduerb. iterum, deinde.* Semel hominem alocutus fueram, an secundò mihi redeundum esset, ignorabam, pro Pl. 269 b.

SECVNDVM. post, ex, pro, conuenienter, *κατὰ*. Epist. 127 b, 128 a, *κατὰ διάνοιαν ηγίνων*. I.V. 71 b, Tres hi homines ex Cal. Ianuarijs non iudicabunt. & ibid. Ita secundum Calen. Ian. magnas accusatoris minas ad nostrũ arbitrium eludemus. I.V. 72 b, Tua ratio est, ut secundum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinem. de Or. 108 b, Sed opinor secundum hunc diem, nam sátis multa hodie dicta sunt. Qu. Fr. 321 a, Ille mihi secundum te & liberos nostros ita est, ut sit penè par. At. 44 a, Spem ostendis secundum comitia. Off. 35 a, Proximè & secundum deos homines hominib. maximè utiles esse possunt. I.V. 31 a, Secundum ea, quæro, seruarisne, &c. Ep. 56 a, Duo uulnera accepit, unum in stomacho, alterum in capite secundum aurem. de Or. 164 b, In actione secundum uocem uultus uarlet. & Or. 202 a, Vultus secundum uocem plurimum potest. ad Brut. 90 b, Lepidus secũdum fratrem affines habet quos odit proximos. At. 190 a, Secundum te nihil est mihi amicius solitudine. ad Her. 18 a, Si secundum principium confirmatione utamur. de D. 134 b, Quæ ei secundum quietem uisa sunt, cur secundum quietem uidere uideamur.

SECVNDVM. pro. in V. 269 b, Secundum arbitrium tuum testes dabo. At. 54 a, Quisq; eorum multa secũdum causam nostram iudicauit. At. 54 b, Prætor secundum me decreuit. Att. 264 b, At ea quæ Cos. decreuerunt secundum Cæsaris decreta, comprobes. pro Fl. 157 a, Qui sentẽtiam secundum Plotium se dicturum ostendit. pro Qu. R. 45 b, Secundum tabulas alicuius litem dare, & secũdum aliquem iudicare. & 47 a, Secundum nos iudicari uolumus. de Ar. 251 a, Qui domum secũdum fratrem suum iudicatam esse dicebat. ad Her. 8 a, A testibus dicemus secundum autoritatem & uitã testium. At. 68 a, Sunt aliquot satisdationes secundum man

cipium. in Ver. 122 a, Quod judicium secundum Heraclium de compromissis factum erat. & 117 a, Iudicare de absente secundum præsentem. in Verr. 99 b, Ita secundum eum possessio daretur. & Top. 224 b, Dare possessionem secundum tabulas. 263 b, Cos. de consilij sententia decreuerunt secundum Buthrotios.

SECVNDVM. conuenienter congruenter, ex, *κατὰ*. de Fin. 130 b, Secundum naturam uiuere, & ex natura, uel ex uirtute uiuere. & 55 a, Necesse est quid aut secundum naturam aut contra sit, à natura ipsa iudicari. L. Aestimo. de Leg. 182 b, Habemus in duodecim tabulis sanè secundum naturam, quæ norma legis est. de Sen. 91 b, Quid autem tam secundũ naturam est, quàm senibus emori. Item, Omnia quæ secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. Qu. Fra. 324 b, Testimonium secũdum fidem & religionem grauissimè dicere. Off. 56 b, Contra naturam uiuere, secundum naturam uiuere. L. Viuo.

SECVNDVM. ad, prope, uel propter. At. 130 a, Si Cæsar secundum mare ad me ire cœpisset. & 257 b, Legiones Macedonicæ quæ iter secundum mare superum faciunt.

SECVNDVS, *a, um*. alter. L. primus. Or. 201 b, Quoniam id secundum erat de tribus. & Epi. 136 b, Quando te secundũ Oenomaum Accij Mimum introduxisti. & de Vn. 200 b, Ad secundum supra terram ambitum. Off. 8 b, Secundo eũ obligare militiæ sacramento, quoniam priore amisso iure pugnare cum hostib. non poterat. de Fin. 101 a, Quorum ordo proximè accedit, ut secundus sit ad regium principatum.

SECVNDVS. prosper, ad uolũtatem nostram fluens.)(. Ad uersus. pro Pom. 8 b, Noster exercitus prælijs usus erat secũdis. cont. Rul. 86 b, Nemo unquam tam secunda cõcione legem agrariam suasit. Tusc. 175 b, Vt uel si totam uelit uituperare, secundo id populo facere possit. At. 18 a, Secunda concionis uoluntate. de Nat. 76 b, & pro Pl. 279 a, Nauis secundis uentis cursum tenens suum. Epist. 243 b, Habere uentos secundos. de Diuin. 86 a, Auspicia quæ alicui secunda euenerũt. At. 22 b, Cæsar cuius nunc uẽti ualde sunt secundi. de Nat. 78 a, Hominum prosperitates secundæq; res. Off. 18 b, Homines secundis rebus effrenatos, sibiq; præuidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. pro Syl. 179 b, Et secundas fortunas amittere, & in aduersis fine ullo remedio permanere. pro Syl. 181 a, Per quos res eius secũdæ quondam erant ornatæ, nunc aduersę subleuantur. Qu. Frat. 321, Ego nullas *δευτέρας φροντίδας* in Cæsaris rebus habere possum. Attic. 162 b, Omnia secundissima nobis, aduersissima illis accidisse uidentur. pro R. P. 129 a, Secundę res alicuius.)(. Afflictæ fortunæ. Qu. Fr. 306 b, Clodium accusaui multis & secũdis admurmurationib. cuncti senatus. Off. 18 b, Nam ut aduersas res, sic secundas immoderatè ferre, leuitatis est.

SECVRIS, *is*. instrumẽtum quo arbores deijcimus, & ligna scindimus. Quint. Frat. 313 a, Tenedia libertas, securi tenedia præcisa est. prouerb. I.V. 240 a, Quamobrem fasces prætoribus præferantur, cur secures datæ. Qu. Fr. 192 a, Prætores cum fascibus & securibus lictores habuisse. I.V. 91 b, Instat ut securi feriantur. I. P. 97 b, Cum miser ille securibus hospitis sui ceruices subijcere gestiret. & ibid. Tu Rabocetum securi percussisti. pro Mure. 135 b, Quam te securim putas iniecisse petitioni tuæ? & pro Plan. 274 a, Infligere securim reipublicæ.

SECVRITAS, *tatis*. requies curarum, ipsum esse sine curis. Tusc. 236 b, Qui autem illam maximè optatam & expeditã securitatem (securitatem autem nunc appello uacuitatem ægritudinis, in qua uita beata posita est) habere quis potest. de Fi. 229 b, Democriti securitas, quæ est animi tanquã tranquillitas, quã appellat *εὐθυμίαν*. Off. 14 b, Vt tranquillitas animi adsit & securitas. de Nat. 12 a, Nos beatam uitã in animi securitate ponimus. de Am. 104 b, Caput esse ad beatè uiuendum securitatem, qua frui non possit animus, si tã quam parturiat unus pro plurib. Ep. 247 b, Vale, & instituto itinere securitatem diligentiamque socijs & reipublicæ præsta. Att. 65 a, Miram securitatem uidebis, cuius plurimæ meherculè partes sunt in tuo reditu.

SECVRVS, *a, um*. sine cura. pro Flacc. 150 b, Epistol. 159 b, Si Africanæ legiones uenerint, securos uos ab hac parte reddam. pro Fl. 156 a, Securus Hermippum Tennum proficiscitur. At. 203 b, De lingua Latina, securi es animi dices, qui talia conscribis.

SECVS. contrà, aliter. I.P. 94 a, Rectè an secus, nihil ad nos. de Fin. 99 b, Nobis aliter uidetur, rectè secus ne postea. Ep. 80 b, Etsi id ipsum nonnullis uideatur secus. de Orat. 153 b, Sed paulò secus à me atque ab illo partita sunt. de Orat. 119 b, Itaque illud quod dixi, &c. Non dixi secus ac sentiebam. de Clar. 292 a, Nemo dicet secus. Par. 231 a, Longè secus. & Epist. 54 a, Quod non multò secus fuerit. pro Muren. 126 a,

Tecum agam Serui non secus ac si meus esses frater. & pro Pl.259 b, Cuius salutem non secus ac meam tueri debeo. de N.67 b, Quem tractat non secus ac si esset imperator. & Epist.33 b, Non secus ac te uidissem. pro Qu.5 b, Cum in altera re causæ nihil esset, quin secus iudicaret ipse de se: quod iudicium est grauissimum. Ep.35 a, De tuo in me animo ini quis secus existimandi, uideris nonnihil loci dedisse.

SECVTORES. pro gladiatoribus. At.111 b.

SED. at, ac, quidem, certè, autem, uerũ, haud scio an, uerò. Att. 16 b, Non odio adductus alicuius, sed spe non corrigendæ, sed sanandæ ciuitatis. Acad.14 a, Sed non de me, ut dixi, sed de sapiente quæritur. de Orat.136 b, Sed ego non de præstãti quadam & eximia, sed propè de uulgari & communi prudentia disputo. de Ar.258 a, Sed tamen facilè tacentibus cæteris reticuissem, sed hæc oratio omnis fuit non autoritatis meæ, sed publicæ religionis. Epist.13 b, Sed uelle solum, &c. sed etiam, &c. pro Rab.92 b, Non modò huius nõ sunt, &c. sed ne Romuli quidẽ, &c. sed Tarquinij, &c. I.A. 200 b, Expectabantur Cal. Ian. fortassè non rectè: uerùm præterita omittamus. de Orato.94 a, Sed siue est ars, siue non, non est quidem ea negligenda, utrum intelligendum, &c. de Or.64 b, Sed sunt quidam, &c. sunt autem quidam, &c. de Na.13 a, Erat autem difficile. Atti.226 b, Rem non fecit deteriorem, haud scio an fructuosiorem.

SED tametsi. Epist.58 b, Sed tametsi antea scripsi, tamen hoc tempore, &c. Epist. 229 b, Sed tametsi omnium causa quos commendo, uelle debeo, tamen cum omnibus non eadem mihi causa est.

SEDATE. tranquillè, leniter. Orator. 205 a, Sedatè placideque loqui. & Tusculan. 183 b, Placidè & sedatè ferre dolorem.

SEDATIO, *onis*. tranquillitas, placatio.) (. Perturbatio. Off. 19 a, Temperantia & modestia omnis q; sedatio perturbationum animi. Tusc.227 a, Sedatio ægritudinis. & 204 b, Quotidianæ neces sedationem mœrendi afferunt. & 236 b, Perturbationes animi.) (. Sedationes animi.

SEDATVS, *a, um*. tranquillus. Att.211 a, Hæc scripsi sedatiore animo quàm proximè scripseram. de Inu. 81 b, Sedatis fluctibus & tempestate commutata. pro Cl.39 a, Falcula paulò sedatiore tempore est accusatus. Ora.200 b, Alter sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit. & 214 a, Isocrates in transferendis faciendisq; numeris sedatior. ad Heren.20 a, Sedata & depressa uox.

SEDECVLA, *æ*. sedes. Attic.60 b, In sedecula sedere. aliter, sedicula.

SED enim. etenim. pro Ar.186 b, Sed enim hoc non solũ ingenij, sed etiam naturæ atq; uirtutis. & pro Cæl.50 b.

SEDEO, *es*. assideo. At.60 b, Maloq; in illa tua sedecula sedere, quàm in istorum sella curuli. & 101 b, Cum uirgo staret, & Cæcilia in sella sederet. I.A. 169 a, Sedisti in quatuordecim ordinibus. de Orat.151 a, In solio sedens domi. & de Fi. 79 a, Sedere in solio ornatu regali. At.201 b, Quid enim sedere totos dies in uilla istaꝰ de Sea. 90 b, Consurrexere omnes, & senem illum fessum recepere. pro Mil. 111 b, Cùm Milo ueheretur in rheda penulatus, unà sederet uxor. Epi. 257 a, Si uenti essent, nos hic Corcyræ non sederemus. pro R. P. 114 a, Modò uos in A. Gabiniũ iudices sedistis. & pro Cl.39 a. Sedistine iudex in C. Fabricium? & ibid. Cum post paucos dies ex subsortitione sediſſet. At.11, Qui mœsti inter sui dissimiles sedebant.

SEDES, *dis*. sella, solium, sessio, hemicyclus, subsellium, domicilium. de Ora. 87 a, Tum Crassum pulunos popoſciſſe, & omnes in ijs sedibus, quæ sub platano erant, consedisse dicebat. I.C.118 a, Hæc sedes honoris, sella curulis. de Ora.144 b, Neq; uerba sedem habere possunt, si rem subtraxeris. de Orat. 141 b, Omnib. rebus quæ sub aspectum ueniunt, sedes opus est. de Fini. 72 b, Vt sola ponatur in summi boni sede quam quærimus. de Pro.76 a, Nam si ille aditus Gallis patuisset, nunquam hæc urbs summo imperio domicilium ac sedem præbuisset. pro Mar.135 a, Qui sedem stabilem & domicilium certum non habet. Par.118 a, Voluptas mentem ex sua sede & statu dimouet. cont. Rul.85 b, Coloni Capuæ in domicilio superbiæ, atq; in sedibus luxuriæ collocati. pro Mur. 144 b, Omni in sede ac loco ferrum flammãq; metuamus. pro Cl.54 a, Sceleratorum sedes atq; regio. & Aca. 40 b, Sedes regionum & locorum. pro Syl.173 b, Vbs hęc sedes omnium nostrũm, domicilium imperij. pro Ar.187 a, Is sedẽ omnium rerum & fortunarum suarum Romæ collocauit. Antequam. 196 b, Dij qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. Epist.204 a, Eorum domicilia, sedes, rem, fortunas, tuæ fidei cõmendo. Solum uetere: hoc est, sedem ac locum mutare. L. Solũ. pro Clu.57 b, Aliquam sibi domum sedemq; deligere. & cont. Rul.57 a, Sedes hospitalis. I.V. 110 a, Sedes ac domicilium collocare. cont. Rul.64 a, Hæc sedes urbis atq; imperij. de N.21 b, Hæc enim membra sunt sedes ac domicilium uitæ. I.P.90 b, Mihi ipsa Roma propè cõuulsa sedibus suis obuiam procedere uisa est.

SEDITIO, *onis*. discordia, dissensio populi, uis, turba, impetus populi uel militũ, motus populi. At.273 b, Seditio quæ facta est in legione quarta de Antonijs. de Diu.91 a, Magna seditio in castris eius inter Pœnos & Siculos milites est facta. pro Cl.38 b, Incursio seditionis, uis multitudinis, impetus Tribunitius. pro Mure. 144 a, Concitare seditionem & discordiam. Epi.164 b, Singulæ cohortes quandam seditionem fecerunt. & 166 b, Seditione facta. At.75 b, Seditio militum sedata ab Appio. de Ora.119 b, Seditiones ornare & demonstrare multos sæpe impetus populi nõ iniustos esse. & 120 a, Multas seditiones esse factas & conflatas. At.124 b, Solon capite sanxit, si quis in seditione non alterutrius partis esset. de Or.126 b, Omnia seditionum genera collegi. & ibi. Nobilium dissensio & motus populi. & 127 a, Si quis pop. motus factus est. At.23 a, Seditione commota.

SEDITIOSE. pro Cl.18 a, Concionem seditiosè concitare. & 37 a, Populariter. pro Mil.102 b, Seditiosè interrogari.

SEDITIOSISSIME dicere. At.lib.2.

SEDITIOSVS. turbulentus, popularis. de Or.115 a, S. Titius seditiosus ciuis & turbulentus. & 121 a, Quod seditiosus de turbulentis & malis ciuibus. I.A.157 b, Adhortari adolescentes ut turbulenti, ut seditiosi, ut perniciosi ciues esse nelint. de In.42 a, & in Vat.20 b, Seditiosa & tumultuosa uita.

SEDO, *as*. sedationem affero, restinguo, mitigo, mollio, com primo, contraho.) (. Incito. I.C.110 b, Vt bellum intestinum sine ullo tumultu aut motu sedetur. & At.306 b, Sermunculum omnem aut restinxeris, aut sedaris. de Di.93 b, Illa etiã parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atq; restincta. de L.188 b, At aliquando incenditur, & quidem sæpe sedatur. I.A. 169 a, Cùm tanta malã florentissimæ familiæ sedaui uel potius sustuli. I.C. 122 a, Tum interuentu Pontini pugna quę erat commissa, sedatur. At.75 b, Seditio militum ab Appio sedata. de L.167 a, Hæc cõtrouersia tota sedari potest. Anteq. 194 b, Vos quoq; Tribunitiam sedate temeritatem. & I.A. 153 a, Sedare discordias. Offic. 21 a, Appetitus oẽs contrahendi sedandiq; sunt. de Or. 102 a, Quæcunq; in animis hominum motũ res & causa poscet, dicendo uel excitare uel sedare. de Ora. 86 b, In eorum qui audiunt mentib. aut sedandis aut excitandis.

SED quid? quid tum? in A.164 b, Sed quid? ego sauiſſe me tibi fateor.

SEDVCO, *cis*. abduco. Att.53 a, Cùm hæc disseruissem, seducit me Scaptius, ait se nihil contradicere. & de Or.105, Sæpe audiui accessisse ad Crassum consulendi causa quendam rusticanum, qui cum Crassum seduxisset, ad eumq; retulisset, responsum ab eo uerum magis, quã ad suam rem accommodatum abstulit. I.A.251 a, Nisi quod te id. Martijs Ides tibi peste seduxit. Epist. 15 b, Cũ inimicum meum modò seuerè seducerent, modò familiariter amplexarentur.

SEDVCTIO, *onis*. pro Mar.125 b, Etenim seductiones testiũ secessionem subscriptorum animaduertebant.

SEDVLITAS, *tis*. officium, diligentia. Epi.121 a, Cornelij operam & sedulitatem laudare possum. & 9. Idq; cum sentiã, sedulitate mihimet ipsi satisfacere possum, re quidem ipsa, &c. Epi.111 b, Nimium arguta sedulitas. pro Cec.287 b, Nõ necessitudine aliqua, sed ficto officio simulata q; sedulitate cõiunctus. pro Ac.190 b, Qui sedulitatem mali poetę duxit aliquo tamen præmio dignam. cont. Rul. 68 b, Finem feci offerendi mei, ne forte mea sedulitas, aut infidiosa aut impudens uideretur.

SEDVLO. diligenter. At.44 a, Tu quidem sedulò argumẽtaris quid sit sperandum, &c. & pro Cluen.29 a, Hoc quanquam sedulò faciebant, tamen, &c. & de Fin.93 a, & 66 a, Facian omnia sedulò, quæ te sciam uelle. & 24 a, Sed tamen sedulò fit & in primis à Pathisco.

SEDVLVS, *a, um*. officiosus, diligens. de Cla. 180 b, Eloquentes uidebare, non sedulos uelle conquirere.

SEGES, *tis*. fruges nondũ demessæ. de Or.201 b, Segetes fœcundæ herbas effundunt ininicissimas frugibus. Tusc.162 a, Segetes largiuntur fruges. & de Fi.146 a, Seges spicis uberibus & crebris. de Sen.88 b, Segetib. & pratis, & uineis, & arbustis res rusticæ latæ sunt. I.V.151 b, Neq; in segetib. neque in arcis, neq; in horreis. Or.204 b, Lætas esse segetes, luxuriosa frumenta. & de Or.157 a, Læte segetes. Tusc.177 b, Etsi in segetem sunt deteriorem datæ fruges, illæ tamen suapte natura nitent. pro Mil.108 a, b, Quid enim odisset Clodius Milo, segetem ac materiam suæ gloriæ?

SEGESTA, *æ*. I.V. 216 b, Segesta oppidum peruetus in Sicilia, quod ab Aenea fugiente à Troia, atq; in hæc loca uenẽte, conditum esse demonstrant.

SEGESTANI, I, V.140.

SEGESTENSES. I.V. 166.

SEGNIS,*ne.* iners. At.126 a, Ego si cui adhuc uideor segnior, dum ne tibi uidear, nō laboro. pro Fon.177 a, Ne segniores posthac ad imperādum cæteri sint. de Fi. 56 a, & pro D.224 b, Nec me segniorem ad respondendum reddidisti.

SEGNITIA,*æ.* inertia. de Clar.191 a, Vir sine arrogantia grauis, & sine segnitia uerecundus. & de Fin. 50 a, Inertissima segnitia.

SEGNITIES,*ei.* segnitia. de Orat.100 a, Castigemus etiam segnitiem hominum & inertiam.

SEGREGATVS,*a,um.* seclusus. Tusc.244 a, Beata uita sola relicta, & comitatu pulcherrimo segregata.

SEGREGO,*as.* separo. de Na.65 a, Eloquētia nos à uita immani & fera segregauit. & de Fi.96 b, Qui uirtutē à summo bono segregauerunt. de Arusp.249 b, Qui antea uoce præconis à liberis semouebātur, ij tuis ludis liberos à se segregauerunt. Off.58 a, In figura hominis feritas & immanitas belluæ, à communi tanquam humanitate corporis segregāda. I.A.200 a, Excluſit illum à rep. distraxit, segregauit scelus illius. pro Ar.186 a, Aliquem à numero ciuium segregandum esse uel non esse. de Or.159 b, Iambum & trochæū frequentem segregat ab oratione Aristoteles.

SEIVGATVS,*ta.* seiunctus. de Diu.95 a, Partem animi quæ sensum habeat, non esse ab actione seiugatam.

SEIVNCTIO,*onis.* transitio, ornamentum uerborum. de Or.162 a, Et ab eo quod dictum est seiunctio.

SEIVNCTVS,*a.um.* seiugatus. I.V.192 a, Defensio remota ab utilitate reipub. seiuncta à uoluntate legis.

SEIVNGO,*gis.* separo, segrego, semoueo. de Nat.71 b, Fortunam nemo ab incōstantia & temeritate seiunget. & Or.203, Orator seiunctus ab philosophorum eloquentia. I.C.102 a, Dummodo tua calamitas à reip. periculo seiūgatur. I.V. 4. 34 a, Quòd me ex fortissimorum ciuiū numero seiungēdū non putaris. Ep.10 a, & 146 a, Si hoc tempore omni, quo seiuncti fuimus, & unà Romæ fuissemus. & 67 a, Seiūgere ab aliquo. in Vat.52 a, Seiungam te ab illo, &c.

SELECTIO,*onis.* electio, secretio. de Fin. 73 b, Vt eam rerū selectione expoliarent. & 94 a, 92 b, Selectio.)(Reiectio. de L.188 b, Malorum enumeratio, uitiorumq; selectio.

SELECTVS,*a,um.* electus. de Nat.18 a, Selectæ breuesque sententiæ. pro Cl. 42 b, Prætores urbani iurati debēt optimum quenque in selectos iudices referre. I.V.115 a, Selecti è conuentu iudices.

SELEVCIA,*æ.* urbs in Antiochia. Epi.123, Cælij.

SELEVCIANA prouincia. At.67.

SELIGO,*gis.* deligo, seiungo. Ora.201 a, Nec uerò utetur imprudenter hac copia, sed omnia expendet ac seliget. & 206 a, Quæ exempla selegissem, nisi, &c. de Finib.95 a, & 97 a, Illud autem ut feriat, quasi seligendum, non expetendum.)(Reijcere.

SELONIVM,*nij.* de Di. lib.1. pag.97 a, Roscius, qui cū esset in cunabulis, edutareturq; in Selonio, qui est campus agri Lanuuini. & lib.2. pag.122, De ipso Roscio potest illud quidem esse falsum, ut circumligatus fuerit angui, sed ut in cunis fuerit anguis, non tamen mirum est, in Selonio præsertim, ubi apud focum angues nundinari solent.

SELLA,*læ.* sedes. I.C.122 a, Nemo opifex inuentus est, qui nō ipsum illum sellæ atq; operis & quæstus quotidiani locum saluum esse uelit. de Diu.105 a, Illo die, quo primùm in sella aurea sedit. I.C.118 a, Non deniq; hæc sedes honoris, sed curulis, unquā uacua mortis periculo fuit. I.V.127 b, 178 a, Prætor palàm de sella ac tribunali pronūciat, si quis. &c. & 100 b, & 101 b, & 177 b, Prætor properās de sella exiliuit. I.A.176 b, Sedebat in rostris Cæsar in sella aurea coronatus.

SEMEAQVAE. Fam.16.

SEMEL. pro Fon. 279 b, Galli pecuniam semel atq; iterum ac sæpius inuitissimi dare coacti sunt. pro Do.228 b, Patria bis à me seruata, semel cum, &c. iterum cum, &c. de Inu.64 a, Semel & sæpius, &c. At.69 b, Nullas adhuc literas acceperam, præter quæ mihi binæ semel in tribunali redditę sunt. aliter, simul. Att.228 b, Antonius semel induxit animum, sibi licere quod uellet: id est, omnino. I.A.198 a, Cum autem semel gladium scelere imbuissēt, nulla res ei finem cædendi afferret. L. Secundò.

SEMEN,*nis.* materia serendi. de Sen.87 b, Terra cum gremio mollito & subacto semen sparsum excepit, &c. de Di.107 a, In seminibus ineſt uis earum rerum quæ ex his progignuntur. & 115 a, Semina malorū, quæ in his medijs inclusa sunt, in contrarias partes se uertere. de Sen.88 a, Terra quæ ex fici tantulo grano, aut ex acino uinaceo, aut ex cęterarū frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosq; procreat. de Na. lib.2. pag.42 a, Semiois enim uim esse tantam, ut id, quanquam sit perexiguum, tamen si inciderit in concipientem comprehendentemq; naturam, naeumq; sit materiam, qua aliquid augeri possit rite fingat & efficiat in suo quicque genere, partim ut tantummodo per stirpes alantur suas, partim ut moueri etiā & sentire, & appetere possint, & ex sese similia sui gignere. de Di.128 a, Seminū uis, quę ad gignendum procreādumq; plurimum ualet. & 122 b, Istāne censes? antè coronam extitisse, quàm herbarum conceptum esse semen? pro Sex. Rosc. 26 a, Attilius ille suā manu spargens semen. I.A.171 a, Vt in seminib. causa est arborum & stirpium, sic huius luctuosissimi belli semen tu fuisti. ad Her.25 b, Triptolemus cum omnibus semen largiretur, &c. in Ara. Semina terræ mando. cont. Rul.85 a, Aliquid ingenerari hominibus à stirpe generis ac seminis. & ibid. Virtus, quę propria est Romani generis atq; seminis. de Diuin.81 a, Quòd Zeno in suis commentarijs quasi semina quædam sparsisset. in Cat. 103 b, Stirps ac semen malorum omnium. Of.38 b, Nec uerò unquam bellorum ciuilium semen & causa deerit, dum, &c.

SEMENTIS,*tis.* satio. de Ora.106 b, Nemo ignorat quid sit sementis ac messis, quid arborum putatio ac uitium. in V. 175 b, Semente prohibita, ac messe amissa. de Orato.133 a, Vt sementem feceris, ita metes. de N.75 a, Hanc igitur à dijs tā tam arbitramur malorum sementem esse factam? At.140 b, Quod scribis molestè fero, in agro Sabino sementem fieri proscriptionis.

SEMESTRIS,*stre.* sex mensium. Att.161 a, Iam intelliges id regnum uix semestre esse posse.

SEMIANIMVS,*a,um.* exanimatus, semiuiuus. de Diu.102 a, Anguis semianimus. Ennij poetæ.

SEMIASSVS,*a,um.* semiustus. Tusc.171 b, Heu reliquias semiasi regis.

SEMICIRCVLVS,*li.* de Fi.138 b, Circulos aliquos, aut semicirculos consectari.

SEMIDOCTVS,*a,um.* de Or.124 a, Hæc apud doctos semidoctus ipse percurro.

SEMIFERVS,*a,um.* de Nat.48 a, Corpore semifero magno Capricornus in orbe. & in Arat.

SEMIGRO,*as.* secedo. pro Cæl. 41 a, Cælius permittente patre ab eo semigrauit, conduxit in Palatio domum. & pro Cluent. 40.

SEMIHORA,*æ.* pro Rab.91 b.

SEMILIBER,*a,um.* At.215 a, Obsecro abijciamus ista, & semiliberi saltem simus.

SEMINARIVM,*rij.* semē. Off.11 b, I.C.109 a, Qui ni peresset, sartore hoc in rep. seminarium Catilinarium fururum. I.P. 100 b, Ex illo fonte & seminario triumphorum arida ilia laurea retulisti. Offi. 11 b, Id autem est principium urbis, & quasi seminarium reip. I.A. Or.13, Huc accedunt ueterani, seminarium iudicum tertiæ decuriæ.

SEMINATOR,*oris.* sator. de N.43 a, Omnium rerum seminator, & sator, & educator, & altor est mundus. & 73 a, Seminator omnium malorum.

SEMINO,*as.* sero, semen spargo, sementem facio. semina terræ mando. de L.165 a, Nullius agricolę cultu stirps tam diuturna, quā poetæ uersu seminari potest. de Or.133 a, Vt semē tem feceris, ita meres.

SEMIPLACENTINVS,*a,um.* I.P. 82 b, Cæsonius Semiplacentinus Caluentius.

SEMIPLENVS,*a,um.* I.V. 248 b, Decem naues semiplenæ.

SEMISOMNIS,*ne.* & *semisomnus,nu.* I.V.255 a, Cum is etiam semisomnis stupere. Epi.94 b, Cum illi spectarent cōmunes mimos semisomni.

SEMISSIS, assis dimidiū, uel nummi pars. pro Sest.15 b, Vt remissis semissib. & trientibus quinta propè uectigalium tolleretur. Ep.66 a, Simul uerò semissis homo contra me arma tulit. & 67 a, Homini semissis magna copia est. aliter, Omnino semissium, uel semissib. ad Her.4 b, I. ex frumentaria de semissibus & trientibus.

SEMITA,*tæ.* trames. I.V.120 a, Qua uia modò exiuit, eadem semita reuertatur. cont. Rul. 85 b, Roma in montib. posita & conuallibus, non optimis uijs, angustissimis semitis. de Prou.85 b, Semitam tantum Galliæ tenebamus antea. Offi. 45 a, Vt Oresti nuper prādia in semitis decimę nomine magno honori fuerunt.

SEMIVIVVS,*a,um.* At.101 a, Parthi repentè Bibulum semiuiuum reliquerunt. I.P. 86 a, Abiecti hominis, & semiuiui uox. pro Sest. Semiuiuis uocibus mercenariorum reclamatum. L. Excrucio.

SEMIVSTVLATVS,*a.um.* pro Mil.108 a, Cadauer P. Clodij infelicissimis lignis semiustulatum.

SEMIVSTVS,*a,um.* in A.177 b, Ipsę faces, quibus semiustum latus istius est.

SEMOVEO,*es.* secerno, remoueo. de Ar. 249 b, Qui antea uoce prætoris à liberis semouebantur, tuis ludis non uoce, sed manu liberos à se segregabant. de Or.144 b, Neq; res lumen ha-

men habere possunt, si uerba semoueris. Ac.45 a, & de Fin. 73 a, Strato ab ea disciplina semouendus est. & 73 b, A' philosophia semouendas putabo. & 129 à, Cæterorum sententijs semotis.

SEMPER. omni tempore, totos dies, dies omnes ac noctes, dies atq; noctes, dies noctesq;, noctes & dies, in omni uita, dum hominum genus erit, in perpetuum, nunquã non, ab æternitate, omne tempus ætatis, hoc uigebit memoria seculorum omnium.)(. Ad quoddam tempus. Tusc.159 a, Quod semper mouetur, id æternum est. Offi.7 a, Cõmutatur officium, ut non semper sit idem. de Or. 93 a, Semper ego à genere hoc toto sermonis refugi. de Cl.194 a, Ego hoc tempore omni noctes & dies in omnium doctrinarum meditatione uersabar. Postquã.207 a, Qui dies totos de uirtute disserunt. de Oratore 123 a, Diem noctemq; eandem incudẽ tundere. & 108 a, Noctes & dies urgeri. At.108 a, Dies noctesq;. ad Bru. 90 b, Nunquam cogitationem dimitto cuius sim filius. I.V.61 a, Qui in omni uita nihil aliud egi.

SEMPITERNVS, *a, um.* eternus. de N.6 a, Plato dixit mundum fore sempiternum. & 36 b, Nihil immutat sempiternis seculorum ætatib. I.C. 122 b, Ignis Vestæ perpetuus & sempiternus. de Som.128 b, Stellarum cursus sempiterni. de Or. 124 a, Nostra consilia in sempiternum tempus spectare debẽt. de Am.102 b, Veræ amicitiæ sempiternæ sunt. Postq.198 a, Sempiternam pœnam sustinere. Epi.68 b, Sempiterna gloria. At.226 b, Illi non heroes, sed dij futuri quidem in gloria sempiterna sunt.

SEMVNCIA, *æ.* I.V.213 a, Semuncia auri. L.As.

SEMVRIVS, *ij.* locus. L. Remurius.

SENARIOLVS. Tusculan. 242 a, Tenebam enim quosdam senariolos, quos in eius monumento esse inscriptos acceperam.

SENARIVS. uersus, præsertim Iambicus, à sex pedib. dictus. Orator. 215 b, Senarios & hyponacteos effugere uix possumus. & ibid. a, Comicorum senarij propter similitudinem sermonis sic sæpe sunt abiecti, ut nonnunquam uix in his numerus & uersus intelligi possit.

SENATOR, *oris.* pater conscriptus, patres. pro Pl. 260 b, de Or.83 b, Senatores, qui consilio & prudentia regere remp. possint. & 103 a, Senator bonus, autor publici consilij, rector reip. Posteq.210 a, Cũ CCCCX senatores essetis. pro Cl.50 b, Toga prætexta, & sella curulis senatorum. I.A. 242 b, Is apertam curiam uidit post Cæsaris mortem, mutauit calceos, pater conscriptus repentè factus est. de Sen.88 b, In agris erant tunc senatores: id est, senes. de L.192 a, Senatoria iussa sunt: ut adsit, nam grauitatem res habet, cum frequens ordo est: ut loco dicat, id est, rogatus: ut modo, ne sit infinitus.

SENATORIVS, *a, um.* pro Fl.155 a, Lysanius adeptus est ordinem senatorium. Offic.33 b, Literæ forenses & senatoriæ. Tusc.148 a. Senatorijs muneribus liberatus.

SENATVS, *us.* ordo amplissimus, summus ordo, consiliũ senatus, consilium publicum, amplissimũ consiliũ, summũ consilium, amplissimus magistratus apud Lacedæmonios. de Se.81 a, pro Dom.227 b, Senatus est summũ populi Rom. consiliũ. de Ar.257 b, Senatus princeps salutis mentisq; publicæ. pro Sest.26 b, Senatus reipub. custos, præses, propugnator. I.C.107 a, Senatum in ædem Iouis Statoris uocaui, rem omnem ad P.C. retuli. pro Syl.179 b, Cum in Capitolium nos senatum conuocassemus. Ac.36 a, Cum Diogenes & Carneades ad senatum in Capitolio starent. con. Rul.64 a, de Or.143 a, Senatus frequens uocatu Drusi in curiam uenit. & ibid. Videndum sibi esse aliud consilium. Qu.Fra.195 a, Ii quos S.P.Q.R. tuę fidei cõmisit. At.85 b, Scaptius inclusum in curia senatum Salamine obsederat, ut fame senatores quinq; necarentur. Ep.46 a, Scripsisse te frustra in senatum, siue potius in conuentu senatorum esse uenturũ. Epi. 4 a, Senatus haberi ante Cal. Feb. per legem Puppiam non potest. & 3 b, Dimittere senatum. pro Fla.155 a, Lysanias peculatus damnatus, & bona, & senatorium nomen amisit. de Sen.85 b, Eijcere aliquem è senatu. I.C. 99 a, In hoc orbis terrarum sanctissimo grauissimoq; consilio. pro Fl.155 a, In senatum uenire. & ibid. In senatum peruenire. de Sen.81 a, Cõsilium, ratio, sententia, quæ nisi essent in senibus, nõ summũ consilium maiores uestri appellassent senatum. Qu.Fr.314 b, Tyrijs est senatus datus frequens. I.A.194 a, Antonius senatum, id est, orbis terræ consilium delere gestit. de Le.189 b, Senatus est dominus publici consilij. & 190 a, Potestas in populo, autoritas in senatu est.

SENATVS, *u.* teste Charisio lib.1. Cic. quoq; de Diuin. in V. Quod in unaquaq; re beneficio senati.

SENATVSCONSVLTVM, *ti.* decretum senatus, lex senatus, autoritas senatus scripta de aliqua re, principũ decretum. Qu.Fr.312 a, S.C. factum est de ambitu in Afranij sententiam. de Ar.145 a, Senatusconsultum, quod contra illum pro religione factum est. Epi. 6 b, Senatusconsultum nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. Qu.Fr.268 b, Ad Apollinis S.C. factum est, ea quę facta essent ad VIII. Iduum Feb. contra remp. esse facta. Epi.151 b, Ita enim S.C. est perscriptum, ut à me de scripto dicta sententia est. At.83 a, S.C. ut néue Salaminijs, néue qui eis dedisset, fraudi esset. At.151 a, Cæsar uolet S.C. facere, uolet augurum decreta. I.P. 83 a, Cõsul edicit, ut senatus S.C. ne obtemperet. I.A.188 a, Antonius effugere festinans, senatusconsultum de supplicatione per discessionem fecit, cum factum esset antea nunquã. Att. 134 a, Quæ uerò S.C. uideo? I.P. 87 a, Ijs uerbis ea de me senatus autoritas declarata est, ut nemini sit triũphus honorificentius, quã mihi salus restitutioq; perscripta. Ep.3 b, Autoritas senatus, cui cum Caro & Caninius intercessissent, tamen est perscripta. I.A.201 a, b, & 202 b, & 203 a, b, Formula senatusconsulti de D. Bruto.

SENECTA, *æ.* de Sen. 82 a, ex Cæcil. Tum etiam in senecta hoc reputo miserrimum, sentire ea ætate esse odiosum se alteri.

SENECTVS, *tis.* propè acta iam ætas, decursaq;, ultimum tempus ætatis, maturitas ætatis, ingrauescens ætas, exacta ætas, extrema ætas, exacta iam ætas, canicies, uetustas. Top. 223 b, Senectus est occasus uitæ. de Se.77 b, Senectutẽ ut adipiscãtur omnes optant, eandem accusant adeptam. & 88 b, Senectus est natura loquacior. de Fi.132 a, Homo confectus senectute. de Orat.107 b, Subsidium bellissimum esse existimo senectuti ocium. de Cl.180 b, M. Fabius uixit ad summã senectutem. Ep.14 a, Populus Athenienfis propè iam desipiens senectute. de Clar.189 a, Triarij plena literatæ senectutis oratio. Or.213 b, Habet aũt ut in ætatib. autoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas. de Cl.185 b, Cũ oratio canescceret, haberetq; suam quãdam maturitatem & quasi senectutem. pro Do.237 a, Peritiores uetustas facit. de Sen.81 a, Temeritas est, uidelicet florentis ætatis, prudentia senectutis. At.257 a, Sed abesse hanc ætatem lõgè à sepulchro uolo. I.A.219 b, Cum esset summa senectute, & perdita ualetudine. de Sen.90 a, Apex senectutis est autoritas.

SENONENSE prælium. A' Senonibus Gallis, à quibus Asdrubal cum exercitu cæsus est. sic enim legendum est, nõ Senense. de Cl.171 a.

SENESCO, *scis.* consenesco, senex fio. Tusc.176 a, Atq; oratorum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad summum, ut iam, quod natura fert, in omnib. ferè rebus senescat, breuiq; tẽpore ad nihilũ uẽtura uideatur. de Ora. 109 a, Laudẽ alicuius iam propè senescentẽ ab obliuione hominũ uendicare. de Or.85 a, Sensim & sine sensu senescit ætas. de Di. 115 a, Arbores simul cũ luna senescentes tempestiuè cędi. Epist. 107 b, Iam senescentis morbi remissio. de Or.127 a, Quo mihi plus ætatis accedit, eo, &c. id est, quo magis senesco.

SENEX, *nis.* grandis natu, maior natu, ætate confectus, exacta ætate, cõfectus senio uel senectute, ætate proiectus, plane grandis, admodum senex, ætate superior, qui aliũ ætate præcurrit. pro Cę.45 a, Tristis ac decrepitus senex. pro Sest. 7 b, Imbecillus senex. itẽ a, Et quia ualet apud nos clarorũ hominum senex de rep. meritorum memoria etiã mortuorum. de Di.100 a, de Sen.82 a, Senes, sic enim Lacedæmonij consiliũ publicũ appellant. & 84 a, Senex stultus, credulus, obliuiosus. I.A.219 b, Qu. Mutius senex & debilis ueniebat in curiã. de Se.81 b, Nemo est tam senex, qui se annũ non putet posse uiuere. & 83 b, Illud uetus laudatumq;, prouerbiũ, quod monet, maturè fieri senẽ, si diu uelis esse senex. & 94 a, Vt de me aliquid more senum glorier. in Ca.105 a, Exercitus collectus ex senibus desperatis.

SENI, *senum.* in Verr. Actio. 4, Pueri annorum senũm septenumq; denũm.

SENILIS, *le.* pro Sest.14 a, Senile corpus. de Di.119 a, Aliquis pueri specie, seu senili prudentia. de Sen.84 b, Senilis stultitia. quę deliratio appellari solet.

SENIOR, *oris.* de L.171 a, Quæ uis non modò senior est quã ætas populorum, sed æqualis dei.

SENIVM, *nij.* senectus. de Vn.177 b, & 198, Vt unum opus totũ atq; perfectũ absolueretur, quod omni morbo senioue careret. pro Mil.195 a, Tota ciuitas confecta senio est.

SENSIM. pedetentim, leniter.)(. Repentè. Tusc.202 a, Sensim enim & pedetentim progrediens extenuatur dolor. Of. 38 a, Sensim hæc consuetudo & disciplina minui cœpit. pro Cæl.42 b, Oratio sensim ac leniter accendit animos. I.A.167 b, Ille sensim dicebat, quod causæ prodesset, tu cursim dicis aliena. Or.199 a, Pòst sensim incedẽs uidit, &c. exultauit audacius. de Or.117 b, & 159 b, Sensim obscurari & euanescere. in V.183 b, Non sensim atq; moderatè ad istius amicitiam arripserat. de Or.107 a, Græci qui uocẽ cubantes sensim excitent. de Fi.134 b, Progredientib. ætatib. sensim tardéue potent.

tius,quasi nosmetipsos cognoscimus. Off.24 b, Sin minus, sensim erit pedetentimq; mutatio facienda.& 34 b,Consuetudo sensim eò deducta est,ut,&c.

SENSVM, *si.*sententia,sensus animi.L.Sensus.de Or.57,Hoc uno præstamus feris,quòd colloquimur inter nos,& quòd exprimere dicendo sensa possumus. & 147 b, Sensa mentis & consilia uerbis explicare.

SENSVS, *sus.*intima cogitatio. de N. 54 b, Sensus interpretes ac nuncij rerum, in capite tanquam in arce mirificè ad usus necessarios & facti & collocati sunt.Tusc.158 a,Nos enim ne nsic quidem oculis cernimus ea quæ uidemus. neq; enim est ullus sensus in corpore,sed uiæ quasi quædam sunt ad oculos,ad aures, ad nares à sede animi perforatæ.& ibi. Eæ partes,quæ quasi fenestræ sunt animi.de N. 15 a, Epicurus omnes sensus ueri nuncios dixit esse. de L.161 a, Natura homini sensus tanquam satellites attribuit ac nuncios,& rerum plurimarum obscuras & necessarias intelligentias enodauit,quasi fundamenta quædam scientiæ. contra Rul. 67 b,Ij quibus natura sensum dedit.de Fi. 108 a, Neq; sensuum fidem sine ratione, neque rationes sine sensib. exquiramus. Orat.197 b,Quod neq; oculis,neq; auribus,neq; ullo sensu percipi potest.& 214 a,Aures uel animus aurium nuncio naturalem quandam in se continet uocum omnium mansionem.de N.22 a,Speciem dei percipi cogitatione,non sensu. & 55 a,Sensu auditus etiam dormientes egemus,à quo cum sonus est acceptus,etiam è somno excitamur. & ibid. b, Ad sensus capiendos & perfruendos multæ artes repertæ sunt. de Fin. 92 b, Fieri autem non posset, ut appeterent aliquid, nisi sensum haberent sui. Tusc.168 a,Habere sensum alicuius rei.de Nat.65 b, Omne animal sensus habet, sentit enim calida & frigida,& dulcia & amara, nec potest ullo sensu inundа accipere & non accipere contraria. & 66 b, Si uoluptatis sensum capit,doloris etiã capit. pro Sest.13 b, Animos hominum sensusq; morte non restingui.pro Rab.96 b,Mortui sensu & uita carent. & 80 b,Etsi non ero,sensu omni carebo.de Fin.75 b,Oculorum sensus acerrimus. in An.182 b, Stupor sensus.Tusc.249 b, Etiámne si sensu carebit oculorum?si aurium? de Or.141 b,Sensus uidẽdi acerrimus.de N. deor.34 a,Sidera animalia sensu acerrimo esse.in Ver. 157 a, Sensum expone,quem oculis animoq; accepit.de Di.130 b, Is habet sensum oculorum uera cernentiũ.Anteq. 193 b, Vti cum spiritu sensum quoque adimant iucunditatis.de Som. 129 a,Sensus audiendi hebes.& ibid.Sensus audiendi carẽs. de D. 95 a, Pars animi quę sensum,quæ motum,quę appetitum habet. de Vn. 195 b, Omnia corporata sensus mouent, sensusq; mouẽtia quæ sunt, eadem in opinatione consident. de Di.131 b,Qui humanos sensus amiserit,diuinos assecutus sit.& ibi.110 a,Quæ sensib.percipiuntur,quæ sensu accipiũtur,quæ sentiuntur.& 97 b,Vt eum uis quædam abstraxisse à sensu mentis uideretur. de Or.141 b, Ea animis effingũtur nostris,quæ sunt à sensu tradita atque impressa. & 161 a,Ea sunt in communib.infixa sensib.pro Cl.21 a,Quod in communib.hominũ sensib.& in ipsa natura positũ atq; infixum est.de Or.86 a, Quod longissimè sit ab imperitorum intelligentia sensuq; disiunctũ. & ibi.In dicendo uitiũ à uulgari genere orationis atq; à consuetudine communis sensus abhorrere.& 91 b,Sed hæc erat spinosa & exilis oratio,lõgeq; à nostris sensib.abhorrebat.& 94 a. Oratio ad uulgare popularemq; sensum accommodata. & 114 b, Quæ uersantur in consuetudine uitæ,in communi hominum sensu. pro D. 232 b,An ego poteram iustificari me esse hominem,& communẽ naturæ sensum repudiare? *p* Ar.191 b,Siue hæc à meo sensu post mortem obscura sunt, siue ad aliquã animi mei partem pertinebunt.pro Ar. 189 a, Si ipsi hæc neq; attingere,neque sensu nostro gustare possemus. pro Fl. 166 b, Qui quoniam id ætatis est,sensum iam percipere potest ex mœrore patrio.pro Mur.142 a,Fouere hominum sensus,delinire animos,adhibere uoluptates.de Orat.122 a,de Am.108 a, Vultus sensum animi plerunq; indicat.)(.Fronte occultare sententiam.Par.241 a,Penetrare ad sensum opinionemq; iudicis.Post.212 a, Caius mei sensus testis est hic idẽ, qui, &c. I.V.86 b,Ad speciem.)(.Ad sensum & cogitationem. de Or. 161 a,Tacito quodam sensu iudicare aliquid. de Sen.85 a,Sẽsim & sine sensu ætas senescit.At.45 a, Sensus præsentis memoriæ.)(.Recordatio præteritæ felicitatis. de Or.194 a,Dicendo sensus hominum mentesq; pertractare. in Ver.239 b, Ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur. & 207 a, Sciebat istum in his rebus aliquem sensum habere, qui in cęteris nihil simile hominis haberet.At.55 b, Qui sit hoc tempore aut mentis meæ sensus, aut omnino uitæ status. & 152 b,Tanta eius humanitas,is sensus,&c.de Pro.69 a,b,Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei à sententia dicẽda amouebo.pro Cor.63 a, Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorum mentes suas ad nostrum imperium nomẽq;

finxerunt.de Aruſp.248 a,Nec deniq; hoc ipse huius gentis ac terræ domestico natiuoq; sensu Italos ipsos ac Latinos superauimus.& 256 b, Ad quem metum si deorum monitis non duceremur,tamen ipsi nostro sensu coniecturaq; raperemur. Off.56 a,Si unumquodq; membrũ sensum hunc haberet,ut putaret,&c.pro Cel.50 a,Cũ iam cæteris ex partibus oppressa mens esset, extremum sensum ad memoriam reip.reseruauit.pro Sest. 7 b, Deniq; etiam sermonis ansam dabat, quib. reconditos eius sensus tenere possemus. pro Mar.153 b,Nostri enim sensus ut in pace semper, sic in bello etiam congruebant.I.P.82 b, Odium inclusum nefarijs sensib.impiorum.Epist.12 b, Vnus ferè sensus fuit bonorum omnium. & 10 a, De quo ostendam paulo pòst qui sit sensus meus. Epist.9 a, Difficile est sensum in rep. præsertim rectũ & confirmatum deponere.de Ora.125 a, Hoc maximam habet uim,si est suauiter & cum sensu tractatum.& ibid.Sensu quodam & ratione dicendi.& 125 b,In commouendis iudicibus ijs ipsis sensibus ad quos illos adducere uolo,pẽmoueor.de Or.164 a,Sententiæ sæpe acutæ non acutorum hominum sensus præteruolant.de Cla.181 b.Oratio popularis ad sensum uulgi moueri debet.Ora.104 b,Vultus quo signi ficant ingenuè,quo sensu quodq; pronuncient.& 215 a,Oratio ad animorum sensus exprimendos reperta. Epi. 16 a, In hunc sensum allicior,&c.I.C.120 b, Ego enim de meo sensu iudico.nam,&c. Attic.228 b,Potuissem tibi aliquid de meo sensu perscribere.pro S.R.40 a, Hæc ego pro me ipso & animi mei sensu ac dolore pronuncio.& 44 b,Assiduitate malorum sensum omnem humanitatis ex animo amisimus.de Vn.196 b,Quod in cernendi sensum caderet.I.A.225 a,Quis est iste tuus sensus? quæ cogitatio? Brutos ut non probes, Antonios probes? & 213 a,Si quis est sensus in morte. & 236 b,Si me rectis sensibus eundem dij adiuuerint.& de Sen. 92 a,Integra mente,cæterisq; sentibus.& ibi. b,Iam sensus moriendi,si aliquis esse potest,is ad exiguum tempus durat.de Orat.118 b,Tum definitio & in sensum, & in mentem iudicis intrare non potest.Att.137 b.Ego perspexi omnem Hircij sensum. & 241 b, Valde mihi placebat sensus eius de rep. At.278 a,Ne idipsum carere omni sensu doloris,sit miserius quàm dolere. de Am. 101 a, A' natura mihi uidetur orta amicitia,applicatione animi cum quodam sensu amandi.& ibid. Bestiæ ex se natos ita amant,& ab eis amantur, ut facilè earum appareat sensus.& ibid.b, Deinde cum similis sensus extitit amoris, si, &c. Para.116 b, Vereor ne cui uestrũm ex Stoicorum hominum disputationibus,non ex meo sensu deprompta hæc uideatur oratio. de Legib.169 b,Quare inest nescio quid & latet in animo ac sensu meo, quod,&c. pro Mil. 109 b,Nihil tam flexibile, quàm uolũtas erga nos, sensusq; ciuium.& 115 a,Non sum tam uestri sensus ignarus atque expers,ut nesciam quid de morte P. Clodij sentiatis. Qu.de Pet.211 b,Cuius & frons,& uultus, & sermo ad corũ quos conuenerit, sensum & uoluntatem commutãdus est. Oct. 331 a, Si non unà cum corpore sensus omnis uno atque eodem consumptus est igni. in Ant. 294 a, Qui sensum ueræ gloriæ reperit. Itẽ: Omnes illius sensus cognitos habeo, nihil est illi rep.charius.de Am.97 b,Moriendi sensum celeritas abstulit.

SENTENTIA, *tiæ.*sensus,mens,consilium,uoluntas,significatio,res,suffragium,argumentum.de Opt.243 a, Sententiarum totidẽ genera sunt,quot diximus esse laudum: sunt enim docendi acutæ,delectandi quasi argutæ, cõmouendi graues.de Opt.243 b,Est uitiosum in sententia, si quid absurdum aut alienum,aut non acutũ,aut subinsulsum sit. ad Her.29 b,Sententia est oratio sumpta de uita,quæ aut quid sit,aut quid esse oporteat in uita,breuiter ostendit. de Ora. 95 b,Sententiæ philosophorum.& 111 b,Acutæ crebræq; sententiæ.de Clar.190 a,Concinnæ acutæq; sententiæ, & recõditæ exquisitæq; sententiæ.de Nat.d.lib.1.18 a, Itaq; in illis selectis eius breuibusq; sententijs, quas *κυρίας δόξας* appellatis,hæc sententia est.de Finibus libro secũdo: Quis enim uestrũm non edidicit Epicuri *κυρίας δόξας* id est, maximè ratas.Tusculan.161 b,Sententiæ uberes.de Orator.111 b, Huius est in dando consilio de maximis rebus cum dignitate explicata sententia. & 91 b, Non quo aperiret sententiam suam, hic enim est mos Academiæ, sed tamen hoc significabat,&c.

ROGARE *sententiam.*dicere sentẽtiam, ferre sententiam,&c. Qu.Fr.306 b,Postea Racilius de priuatis me primum sentẽtiam rogauit.Item:Dixit enim seueram,& grauem, rep. dignam sententiam, &c. Item, Si quis eorum qui pòst rogati essent,grauiorem sententiam dixisset,in eam se iturum. Of. 65 a,M.Cato sententiam dixit. de Am.106 b,De quibus tres uideo ferri sententias,quarum nullam probo.Item:Harum trium sententiarum nulli prorsus assentior. Offic. 60 b,Cũ uerò iurato dicẽda sentẽtia sit.de D.109 b, In libris sentẽtiã

dicebamus,

diecbamus,concionabamur.I.A.203 b,Sentẽtiam loco prætorio dicere.Ep.156 b,Dicere sententiam de aliqua re.Postquam.205 b,P.Lentulus nunquam dubitauit sentẽtiam de salute mea & de rep.dignam dicere,cum à tribunis pleb. uetaretur, cum præclarum caput recitaretur, ne quis ad uos referret,ne quis decerneret,ne disputaret,ne loqueretur, ne pedibus iret,ne scribendo adesset.Item, Ego eam sententiã dixi,cui sunt assensi ad unũ.de Ar.246 b, Qui primi de hac domo sententiam dixistis.de Fi.72 a,Ep.3 a,Iudices sententiam pronunciant.de Or.105 a, Socrates damnatus est non solum primis sententijs, sed etiam illis,quas,&c.pro Fla. 157 a,Dicere sententiam secundũ aliquem.de Cl.172 a, Cõsules re audita amplius de consilij sententia pronunciant. pro Cor.63 a,De quo fœdere populus Ro. sententiam non tulit. in Pis.100 b, Tum tu ipse de te sententiam tulisti, tu iudicium pronunciasti. in Ver.207 b,Iudices cum de te sententiam ferrent.in Ver.224 b, Sententiam de aliquo per tabellam ferre.pro Clu.32 b, Palàm ferre sententiam. ad Her. 9 b,Lata sententia.

DIVIDERE *sententiam*.ire in sententiam. Diuidere sententiam,est de singulis referre separatim , si sententia duo pluráue capita,de quib.singulis seorsum consultandum est, cõplectitur.Ire autem in sententiam,uel discedere,est alicuius assentiri sentẽtiæ.Nam cum senatus duob. modis fieret,aut singulorum exquisitis sententijs atq; suffragijs,aut per discessionem, id est, senatorib.in duas partes diuisis, in hoc altero genere,propositis duab.sententijs,qui in utramuis inclinabant,in alteram partem discedebant,ibantq; pedibus. hinc pedarij senatores , quòd non uerbis sententiam dicerent,sed in alienam pedib.irent:hinc quoq; facere discessionem,dicta esse uidentur.Epi.3 a,pro Mi.104 a,Diuidere sententiam,ire in sententiam alicuius,facere discessionem. Itẽ: Frequentes ierunt in alia omnia. Qu.Fr.306 b, Ibatur in eã sententiam.Epi.11 a,& Att.53 b,Factũ est S. C. in meam sententiam.L.Pedarius.

MVTARE *sententiam*, manere in sententia, & id genus alia. de Fin.55 b,Hanc ego cum teneam sententiam,quid est, &c. pro Mu.139 a,Mutare sententiam, & decedere de sententia. At.135 a,Manere in sententia. & 20 b, Permanere in pristina sententia.Epi.15 b,Permanere in una sententia. & 13 a, Constare in sententia.pro Qu.R.54 b,Perstare in sententia. Off. 23 a,Semper in proposito susceptoq; consilio permansit.Epist.28 b,Decedere de sententia.de Fini. 128 a, Discedere de sententia.& 62 a,Desistere sententia,& de sententia.Tusc. 181 a,& 177 b,Deijci de sentẽtia.de Di.125 a,Deterreri de sententia.de Cl.175 a,Deduci de sententia.Tusc.188 a, Deducere aliquem de sententia.Epi.18 b, Deducere aliquem in suã sententiam.& Attic.257 a, Octauius ueteranos perduxit ad suam sententiam. ad Heren. 23 b, Pluribus uerbis ad eam te hortari non est sententia. de Finibus 52 a, Quot homines, tot sententiæ. pro Muren. 124 a, Vt nostræ mentes & sententiæ cum populi Roman. uoluntate suffragijsque consentiant.

DE *sententia* alicuius aliquid facere, &c. Epist.6 b,De sententia alicuius scribere aliquid. At. 40 a, Capere consilium de sententia alicuius.& 253 b,Coss.de consilij sententia decreuerunt,secundum Buthrotios. & 253 a, Cum ei præscriptũ esset,ne quid sine Sestij sententia ageret. pro Cæl.52 a, Facere aliquid de sententia atq; autoritate alicuius. Atti.104 b, Nihil faciam nisi de sententia tua.& 253 a,Nihil faciam sine sententia tua.pro Syl.177 a,C.Memmius,cuius de sententia tota res gesta est.& 176 b, In hac rogatione non iudicũ sententiam,sed legis uitium corrigebat.

IN EAM *sententiam* aliquid disputare,scribere,&c.Offic.26 a, Plura in eam sententiam ab eisdem contra uerecundiam disputantur.Att.146 a, Multa disputas huic sententiæ conuenientia.& 158 b,Curionis sermo eandem ferè sententiam habuit.Epi.19 a,Scribere plura in eandem sententiam.Atti.37 a,In eam sententiam multa dixit. Qu.Fr.321 b,Sed etiam aliam in sententiam de suburbio scribis. de Or.209 a, Contenter unum uerbum non in eadem sententia ponere. pro Deiot.148 a, Deiotarus de Domitio dixit uersum Græcum eadem sententia,qua etiam nos habemus latinum, &c. I.V. 232 a,Incipit loqui Diodorus,cuius oratio hanc habet sententiam,senatum,&c.ad Heren.18 b, Et quæ similes sententiæ habebant.At.193 a,Omnia scripta, quæ sunt in eam sententiam.Epi.146 a, Commemoratio tua paternæ necessitudinis,cæterarumq; rerum, quæ ad eam sententiam pertinebant,magnam mihi læticiam attulerunt.& 98 a,Multa dici possunt in hanc sententiam,sed non necesse est.I.C.113, Recitatæ sunt tabellæ in eadem ferè sententia.Tusc.199 b,Quæ sequuntur in eadem sententia sunt.Offi.54 b,Quod à Stoicis dicitur conuenienter naturæ uiuere,id habet hanc,ut opinor,sententiam,cum uirtute congruere. de Di. 113 b, Hoc idem significat Græcus ille in hanc sententiam uersus. pro Cor.58 b,Sed totum hoc iudices in ea fuit positum semper ratione atq; sententia,ut,&c.

EX *sententia*,uel ex animi sententia. Epi.21 b,Quoniam sanè seliciter,& ex mea sententia rempub.gessimus. Atti.49 a,Omnia sunt ex sententia. & 62 a, Itinere ex sententia cõfecto. & 278 a,Omnia ex sententia succedunt.Epist.7 a,Ex sententia gerere aliquam rem.& 153 b,Ex sententia conficere negocium.Off. 73 b, Quod ex animi tui sententia iuraueris,&c. de Orator.95 a, Nonnunquam summis oratoribus non ex sententia dicendi cuentũ procedere. Atti.80 b,Te ex sententia nauigasse gaudeo. de Orat.133 b, Ex animi sui sententia uxorem habere.

SENTENTI A uarijs modis usurpata.de Orat. 89 b, Verborum sonitus inanis nulla subiecta nec sentẽtia,nec scientia.Ora.13 b, & 135 b, Vt nescias,utrum res oratione,an uerba sententijs illustrentur. Orat.213 b, Colligere sententiam uerbis.de In. 77 a, Vti uerbo uno pluribúsue in ea sentẽtia, in qua is,qui dicit accipiendum esse,demonstrabit. ad Her. 41 a, Cum uerbum potest in duas plurésue sententias accipi.de In.55 b,Scripto legis amisso,scriptoris sententia consideranda est.pro Pl.267 b,Sed factum tuum à sententia legis discrepat.& ibid.Fugisti sententiam legis,equitatem omnẽ reiecisti.& Part.239 b, Significatio scripti: id est, sententia. de Fat.146 a,Licet enim immutare,ut fati nomen non adiũgas,& eandem tamen sententiam teneas. de Di.81 a,Qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sentẽtiam . de Diui.139 b,Conferre causas, & quid in quamq; sententiam dici possit expromere. & ibid. Stoici acutissimè sententias suas prudentissimeq; defendunt. de Orat.122 a,Nihil aliud affirmare possum , nisi sententiam atq; opinionem meam. de Nat. 26 a, Habere stabilem & firmam sententiam de aliqua re. & de Fin.80 a,Certa sententia & stabilis . Epi. 49 b, In hac sum sententia,ut,&c.de Or. 117 b, Demetrius omniũ istorum mea sententia politissimus. Att.131 b, Non reperio scribendi nullam sententiam.Atti.17 b,& 131 b,Argumentum & sententia epistolæ . de Orat.87 b, Sapientissimis sententijs,grauibusq; uerbis ornata oratio & perpolita. de Orat. 99 a,Quoniam sententiæ atq; opinionis meæ uoluistis esse participes,nihil occultabo.Epi. 4 a,Frangere sententiam alicuius de aliqua re.At.154 a,Sed aliquando sententiam terminemus.I.A.250 b, Eas literas dum recito,dumq; de singulis sententijs breuiter disputo, quæso attendite. de Am. 108 b,Aperrè uel odisse magis ingenuum est,quàm fronte occultare sententiam.Qu.Frat.309 b,Sestius omnibus sententijs absolutus est.Qu.F.312 b,S.C. factum est de ambitu in Afranij sententiam.Offic.9 a,Pyrrhi quidem de captiuis reddendis præclara sentẽtia est.ibi. Regalis sanè & digna Aeacidarum genere sententia.Offic.75 b,Si honestatem tueri sententia est.de Am. 96 a, Cuius disputationis sententias memoriæ mandaui.de L.164 b, Sententiæ iudicum. de Leg.168 a, Cuius præcepti tãta uis, tanta sententia est, ut non homini cuipiã,sed Delphico deo tribuatur.de L.171 b, In ipso nomine legis interpretando inest uis ac sententia iusti & iuris colendi.de L.191 a,Ego in ista sum sententia,qua te fuisse sem per scio,&c.de L.191 b, Quæ lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat,quæ postea latæ sunt.

SENTENTIOLA,*læ*.in An.187 b.

SENTENTIOSE`.grauiter,scitè.Or.220 b, Sentẽtiosè dicere.& 135 a, Sæpe etiam sententiosè ridicula dicũtur.& de In.61 b,Oratio grauiter & sententiosè habita.ad Her.40 b, Sententiosè loqui.

SENTENTIOSVS,*a,um*.scitus.de Cl.195 b,Sentẽtiosum & argutum genus dicendi.

SENTIENS,*tis*.de D.115 b,Ad hostiam deligendam ducem esse uim quandam sentientem atq; diuinam.

SENTINA,*næ*.fundum nauis, siue ima interior pars. nam ut carina est ima pars exterior,& quasi uẽter,sic sentina interior aluus, & quasi uenter est: quæ quia mali odoris esse solet,quòd in eam sordes omnes confluant,idcirco pro pestiferis hominibus capitur, ut exempla subiecta declarant. de Sen.8 b,Cum alij per foros cursent,alij sentinam exhauriant.Epi.134 b,I.C.99 b,Sin exieris,exhaurietur ex urbe comitum tuorũ magna & pernicioſa sentina reipu.I.S.274 b, Nisi fortè in ea te castra reiecisti , quò omnis sentina reipu. confluxerat.I.C.105 b,O` fortunatã rem, si quidẽ hanc sentinam huius urbis eiecerit.Att.18 a,Exhaurire sentinam urbis.cont.Rul.80 a,Hoc enim uerbo usus est.quasi de aliqua sentina loqueretur.id est,uerbo exhauriendi.

SENTIO,*tis*.sensu accipio, sensibus percipio , sensum alicuius rei capio,sensum ex mœrore patrio percipio,odore quodam suspiciõis aliquid sentio,sensu gusto , sensum alicuius rei habeo,gustũ alicuius rei habeo,constrictũ conscientia teneo,intelligo,attendo,audio,exaudio.)(.Sensu doloris caneo,

reo,sensum uoluptatis adimo.I.A.182 a,Quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatē cibi nō sentiunt. de N. 54 b,Gustatus,qui sentire eorū, quib. uescimur, genera debet, in ore est.Epi.72 a, Nulla uideri miseria debet,quæ non sentiatur. pro Sest. 13 b, Animos hominum post mortē sentire & uigere.Orat.216 a,Aristoteles ait,pæane uti omnes,sed ipsos non sentire.Offic.3 b,Quæ aspectu sentiuntur.Ora.213 a,Meæ aures & curta sentiunt,nec amant redundātia. de N. 37 a,Hæc ipsa qui non sentit uim deorū habere,nihil omnino sensurus uidetur.de Fi.61 b, Sētire uera de dijs immortalibus.de Di.120 a,Quæ sentiuntur,quę sensib.percipiuntur, quæ sensu accipiuntur. pro Pla. 266 a, Hic quod cum cæteris animo sentiebat, id magis quàm cæteri uultu promptū habuit & lingua.pro Do.214 b, De quibus habeo ipse quid sentiam,non habeo autem quid tibi assentiar. Item:Nec cū ijs sentio,qui,&c.pro S.R.42 a, Fateor insaniſſe, qui cū illis senserim,tametsi inermis sensi. de In.43 a, Sentire cū aliquo.)(.Dissentire ab eo.pro Qu.R. 25 a, Hoc cum sentit Saturius esse apertum,repugnare cōtra ueritatem non audet. pro Syl.183 a,Omnes de cōmuni salute apertissimè senserunt.in C.111 a,Qui omnia de repub.pręclara atq; egregia sentiunt. & de Am.112 a, De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. I.C.121 b,In hac causa omnes sentiunt unū atq; idem. Tusc. 149 a,Fieri enim potest ut rectè quis sentiat,& id quod sentit,politè eloqui non possit. de Orat. 158 a, Non ut dictum est.intelligitur,sed ut sensum est. At.105 a,Dices,quid tu igitur sensurus es?non idem quod dicturus. Item : Sentiam enim omnia faciunda,ne armis decernatur.de Amic.115 b,Ego illum ne minima quidem re offendi , quod quidem senserim.Atti.123 b,Nescio cur non animo quoq; sentiant. At. 274 a, Nam de cæteris rebus quid senserim , quidq; censuerim,audisse te arbitror.

SEORSVM,separatim.ad Her.17 b, Seorsum hoc ab illo tractandum est.Epi.119 b,Seorsum à collega puto mihi omnia paranda.

SEPARABILIS,*le.*quod separari potest.Tusc.152 b, Nec animum à corpore separabilem esse.

SEPARATIM.seorsum,figillatim,præter cæteros. de Nat. 59 a,Dij separatim ab uniuersis singulos diligunt. Ep.27 b, Nihil accidit ei separatim à reliquis ciuibus . & 208 a, pro D.240 b,Separatim semel, iterum cum uniuersis . de Orat. 115 a,de Clar.orat.182 a, Etsi hoc nunquam separatim facere didicisser.in A.158 a,Hoc seiungi potest,separatimq; perscribi.pro Cl.31 a, Tamen de illo separatim cognoscite . de Leg.163 a,Separatim,articulatim,distinctè.Epi.209 a, & de In.47 b,Communiter.)(.Separatim.At.102 a, Ipsum Pompeium separatim ad concordiam hortabor.de Orato.85 b, Qui non aliqua in re una separatim elaborarint,sed omnia quæcunq;,&c.comprehenderint.

SEPARATIVS.aduerb.distinctius.de Inu.81 b, Separatius aliquid adiungere.

SEPARATVS,*a,um.*remotus,disiunctus.Tusc.quæst.216 a, Virtus ipsa per se sua sponte,separata etiam utilitate, laudabilis.de N.7 b,Aperta simplexq; mens nulla re adiuncta.ad Her.22 b,Nā utraq; altera separata minus erit firma.Att.232 a, Ista uerò quæ tu connecti uis,aliud quoddā separatū uolumen expectant.de In.55 a,Separatum ab aliquo, & separatum extra aliquod.

SEPARO,*as.*seiungo,distinguo,secerno,seuoco, distraho,dirimo,distermino,discludo.)(.Coniungo.con.Rul.83 b, Cū illa duo maria pertenui discrimine separentur. Epist. 67 b, Qui omnes à perpetuis suis historijs ea quæ dixi bella separauerunt. Off.19 b, Quod cogitatione magis à uirtute potest,quàm re separari.

SEPELIO,*li.*humo,in sepulchro condo, corpus terræ reddo,humo iniecta contego, sepultura afficio,ad sepulturam do,in sepulchrum infero,tumulo mando, mortuum in aliquem locum infero.de Leg.181 b,Mortuum in urbe ne sepelito,neue urito.& ibi.Non qui uritur,sepelitur,sed qui humatur.Tusc.171 a,Surge & sepeli natum. Epi.56 a,Vt in quo uellemus gymnasio eum sepeliremus, nobis permiserunt.I. P.81 b, Hæc sunt ô carnifex in gremio sepulta cōsulatus tui. pro Fl. 164 a, Qui uos in complexu coniugum uestrarum trucidatos incendio patrię sepelire conatus est. pro Pomp. 9 b, Bellum aduentu Pompeij sublatum atq; sepultum est. de Or.141 a,Simonides dicitur,&c. demonstrator uniuscuiusq; sepeliendi fuisse.

SEPES,*pe.*septum.de Natur.24 b,Loca syluestribus sepibus densa.

SEPIA,*pie.*piscis.de Natur.51 b,Atramenti effusione sepiæ se tutantur.

SEPIMENTVM,*ti.* uallum.de Leg.168 b,Atq; hæc omnia quasi sepimento aliquo uallabit differendi scientia.

SEPIO,*pi.*munio, uallo.de Nat.54 b, Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit. & 55 a, Oculi excelsis undiq; partibus sepiuntur.in An.250 a,Antonius Mutinam operibus munitionibusq; sepsit.Epist.245 b, Oppidum sex castellis castrisq; maximis sepsi. pro Mil.101 b, Quanquam præsidijs salutaribus & necessarijs septi sumus.Epist.266 a, Philosophiæ præsidijs septus sum.I.A.196 a,Omnes aditus septi sunt.pro Sest.22 b, Tum domicilia coniuncta,quas urbes dicimus,mœnibus sepserunt.de Or.122 a, Vbi eum locū omnem cogitatione sepseris. & 96 b, Inuenta uestire atque ornare oratione, pòst memoria sepire.de Diu.83 b, Aetheris æterni septa atq; inclusa cauernis. Ar. 50 b, Nulla lex esse quæ non ipsa se sepiat.de Or.88 a,Genus hominum prudētium consilijs impulsum,se oppidis mœnibusq; sepsisse.At. 148 a,Populi Romani exercitus Cn. Pompeiū circumsidet, fossa & uallo septum tenet. I.A. 157 b , Forum sepietur, oēa claudentur aditus.& 244 a,Cum septus sis legibus,& iudiciorum metu,non sunt omnia timenda.

SEPIS,*pis.*in V.141 b,Ante ipsum sepim.

SEPLASIA,*sie.*forum Capuæ,ubi unguentarij negociabātur. I.P. 84 a, At fuit incessus saltem Seplasia dignus & Capua.cont.Rul.85 a,In Albana & Seplasia.

SEPONO,*nis.*segrego,reseruo . Atti.184 b,Scio uenire nunc nihil posse,sed seponi & occultari possunt. Orat.210 a, Vt ij qui docerent , nullum sibi ad eam rem tempus ipsi seponerent. de Ora. 155 a, Vt alius aliam sibi partem,in qua elaboret,seponeret. & 98,Si ea,ut dicis,sepositа essēt. & 86 b,Greci sepositа fuerunt à cæteris dictionib. eam partē dicendi,quæ, &c.id est,separarunt.

SEPOSITVS,*a,um.*seiunctus,remotus.de Di.131 b,Quāobrem Syllam quidem sepositam & conditam habeamus.I.V. 204 b,Quod celari oportebat,habebant sepositum ac reconditum.Qu. de Pet. 205 a,Eius facultatis adiumēta quę scio esse sepositа,ut parata & prompta sint,cura.

SEPTEM.de Som.129 a, Qui numerus omnium ferè rerum modus est.de Amic. 96 b, & 107 b, Nam qui septem appellantur,eos qui ista subtilius querunt,in numero sapientum nō habēt.de Fi. 65 b, Bias, q sapiēs habitus est,unus è septē. de L.175 a, Thales qui sapientissimus inter septem fuit.

SEPTEMAQVAE. locus.At.62.

SEPTEMBER,*brr.*L.Dies.L.Mensis.

SEPTENDECIM.contra Rul.69 b.

SEPTEMVIR,uel *Septemuir.*Attic.lib.15.249 b,Dic mihi C. Antonius uoluit ne fieri Septemuir? fuit certè dignus . I.A. 208 a,Septemuirūm acta sustulimus. & 198 b,200, Septēuiros,Septemuiris.

SEPTEMVIRALIS,*le.*At.243 b,& 232 a,Lentonis Cesennij septemuiralis autoritas.

SEPTEMVIRATVS,*tus.*in An.179 a.

SEPTENARIVS. uersus genus, à septē pedib.ut senarius à sex. Tusc.171 a, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam.

SEPTENDECIM.in V.261 a,Nos in septendecim Siciliæ populis non eramus.

SEPTENTRIO,*onis.*stellæ septem.At.143 a,De septentrione planè ita est.Att.138 b,Ex ea die fuere septentriones uenti, naues quibus usus non est,incēdisse dicitur.id est,Etesię. de N.35 b, Sol cursum suum inflectit tum ad septentriones, tum ad meridiem.Tusc.16 : b,Ad stellas septem.Ac.17 a,Sed ad Helicen & clarissimos septentriones.de Na.47 a,Stellæ, quas nostri septem soliti uocitare triones.& 48 a,Minorem septentrionem Cepheus subsequitur.

SEPTENVS,*a,um.*L.Binus.

SEPTIES millies sestertiūm.I.A.178 b,& 196 a.

SEPTIMVM consul: id est, septies consul. de Natur. 76 a, Cur enim Marius tam feliciter septimùm consul domi suæ senex est mortuus?

SEPTIMVS,*a,um.* Tusc.ula. 107 a, Aeschines in Demosthenem inuehitur, quòd is septimo die post filiæ mortem hostias immolasset.

SEPTIMVSDECIMVS.pro Cl.33 a.

SEPTINGENTI. Ora.207 b,Septingentorum annorum memoria.pro Qu.14 a,Septingenta millia passuum.

SEPTINGENTESIMVS,*a,um.*At.lib.6, Post Leuctricā pugnam die septingentesimo sexagesimoquinto.

SEPTVAGESIMVS,*a,um.*de D.90 a.

SEPTVAGINTA.in V.174 b.

SEPTVM, *pti.* munitio,sepimentum.Att.66 b,In cāpo Martio septa marmorea sumus facturi, eaque cingemus excelsa porticu.pro Sest.20 b,Hunc adoriuntur alij gladijs, alij fragmētis septorum & fustib.pro Mil.107 a,Cū ille ui in septa irruisset. in An.196 a, Nisi septis reuulsis introiri in forū nō potest.ibid.247 a,Quibus enim septis tam immanes beluas continebimus?

SEPTVS,*a,um.*stipatus,munitus.I.V. 243 b, Tutus, clausus, septus,

septus, munitus contra aliquem. de Ar. 247 a, Domus tot se natusconsultis munita atq; septa. pro Sest. 23 a. Qui stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus municipibus fuit. I. C. 123 b, Quòd si, &c. firmissimo me muro septum arbitrabor. de Ar. 249 b, Populus Rom. septus & inclusus. itē, Ara, quam septam uidemus. I. V. 249 b, Locus septus undique. de Or. 109 a, Regio quæ nullis terminis septa teneatur. de Fi. 59 b, Septum undiq; uepribus sepulchrum. Oft. 331 a, Gladiatores, quibus ille septus omnia misceret. Offic. 41 a, Nullis præsidijs septi multis afficientur iniurijs.

SEPVLCHRVM, *chri.* tumulus, bustum, monumentum. I. A. 225 b, Maiores nostri statuas multis decreuerunt, sepulchra paucis: sed statuæ intereunt uetustate, sepulchrorum autem sanctitas in ipso solo est. & ibid. Sepulchra fiunt sanctiora uetustate. I. A. 224 a, Vtique locum sepulchro consul pedes triginta quinq; uersus designet, quo Seruius Sulpitius inferatur, quod sepulchrum ipsius, liberorum posterorumq; eius sit. pro Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionū putatur esse constitutus è marmore. pro S. R. 22 b, Cui de tanto patrimonio ne iter quidem ad sepulchrum patrium relictum est. & 43 a, Nec sibi quicquam paternum ne monumenti quidem causa reseruauit. Tusc. 153 a, Ceremoniæ sepulchrorum. & 154 b, Quid sepulchrorū monumenta, quid elogia significant? Sepulchrum portus corporis: ex Ennio, Tus. quæst. lib. 1. Sepulchrum quo tempore incipiat, & religione teneatur, 2 de Leg. Sepulchrum Archimedis ab Syracusanis ignoratum, à Quæstore indagatum, Tusc. q. lib. 5. Sepulchrum eorum qui conditi sunt, antè non est, quàm iusta facta, & corpus incensum est, 2 de L. Sepulchrum septum undiq;, & uestitum uepribus & dumetis, Tus. quæst. li. 5. Sepulchri uestibulum, bustúmue, quod lex usucapi uetat, tuetur ius sepulchrorum, 2 de Leg. 182 a. Sepulchrum altius uetat extrui Plato, quàm quod quinq; diebus absoluerint, nec è lapide excitari plus, nec imponi, quàm quod capiat laudem mortui incisam quatuor heroicis uersibus, quos longos appellat Ennius, 2 de Leg. Longè à sepulchro hanc æta tem abesse negant oportere, 16 ad At. In sepulchro C. Figuli, quos ad sumptus progressa res ista sit, uides, 3 de Leg. In sepulchro, quod procul ad fontis aras, eodem ritu regem nostrum Numam conditum accepimus, 2 de Le. 181 a. Sepulchro uetat Plato ullam partem sumi ex agro culto, eoq; qui coli possit, sed quæ natura agri tantummodo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento uiuorum accipiat, ea potissimùm ut compleatur. Quæ autem terra fruges ferre, & ut mater cibos suppeditare possit, eam ne quis nobis minuat, néue uiuus, néue mortuus, 2 de Leg. Sed cùm multa in eo loco sepulchra fuissent, ubi dedicata est ædes Honoris extra portam Collinam exarata sunt. statuit enim collegium, locum publicum non potuisse priuata religione obligari, 2 de Leg. Ob sepulchrorum, quas in Ceramico uidemus, amplitudines, lege sancitum est, ne quis sepulchrum faceret operosius, quàm quod decem homines effecerint triduo: neq; id opere tectorio exornari, nec Hermas quos uocant, licebat imponi, 2 de Leg. Sepulchrorum magnificentiam esse minuendam, ibidem. Sepulchrorum tanta est religio, ut extra sacra & gentem inferri fas negent esse, idq; apud maiores nostros Torquatus in gente Popilia iudicauit, 2 de Leg. Sepulchra habere communia, Off. 1. Nec sepulchra legens uereor (quod aiunt) ne perdam memoriam: his enim ipsis legendis redeo in memoriam mortuorū, de Sen. 81 a. id est, inscriptiones sepulchrorum, quas hodie passim epitaphia uocant. De sepulchris duæ leges: quarum altera priuatis ædificijs, altera ipsis sepulchris cauet, 2 de Legib. De sepulchris habemus autoritatem Platonis, à quo funerum sumptus præfinitur ex centum bus, à minis quinque usq; ad minam, ibid. De sepulchris nihil est apud Solonem amplius, quàm ne quis ea deleat, néue alienum inferat: pœnaq; est, si quis bustum, aut monumentum, aut columnam uiolarit, deiecerit, fregerit, ibid. 183 a. Sepulchris nouis modum finiuit Demetrius: nam super terræ tumulum nolluit quid statui, nisi columellam tribus cubitis non altiorē, aut mensam, & labellum, & huic procurationi certum magistratum præfecerat, ibid.

SEPVLTVRA, *ræ.* humatio, bustum. I. V. 263 a, Dico mercedem funeris ac sepulturæ constitui nefas fuisse. item: Cum ijdem bustum in foro facerent, qui illam insepultam sepulturam effecerant. de D. 92 a, Simonides ignotum quendam mortuum uidit, eumq; humauit. & ibidem, Ab eo quem sepultura affecerat. Ep. 56 a, Ab Athenienſibus locum sepultu ræ intra urbem ut darent, impetrare non potui. de Le. 181 a, Antiquissimum sepulturæ genus, quo apud Xenophontem Cyrus utitur: redditur enim terræ corpus, & ita locatum ac situm, quasi operimento matris obducitur. I. A. 163 b, Ad sepulturam corpus uitrici sui negat à me datum. & 264 b, Itaque nec inhumati sunt, nec dispersis bustis humili sepultura cremati. de Sen. 92 b, Cuius interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturæ carere passus est. I. A. 153 b, Qui illam insepultam sepulturam effecerant.

SEPVLTVS. humatus, situs, conditus, constitutus, quem humus iniecta contegit. de Le. 181 a, b, I. C. 120 b, Cerno animo sepultam patriam, miseros atq; insepultos aceruos ciuium. pro Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus ex marmore.

SEPYRA. oppidum in Amano monte. Ep. 245.

SEQVANI. pop. At. 17.

SEQVESTER, *stris, stre.* ad quem pecunia corrumpendi iudicij, aut tribuum deponebatur, ut suffragia obtinerentur. Iurisconsulti sequestrem esse dicūt, apud quem plures rem de qua controuersia est, deponunt: sed Cicero in hac significatione non usurpauit, quod sciam. pro Cl. 32 b, Res parum certa uidebatur, sequester & confirmator pecuniæ desiderabatur. & 21 b, Quo sequestre in illo iudice corrumpendo est usus. in Ver. 73 a, Qui aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicij solent esse. & 130 b, Sequester illius interpres, confector negociorū. pro Plan. 268 b, Doce id quod debes, per quem sequestrē, quo diuisore corrupta sit. pro Cæl. 40 b, Sodales ac sequestres alicuius. pro Planc. 267 a, Cuius tu tribus uenditorem, & corruptorem, & sequestrem Planciū fuisse clamitas. pro Clu. 35 b, Sed quid opus est ad eam rem iudice sequestre?

SEQVOR, *ris.* comitor. excipio, consequor, insequor, comes sum, exequor, prosequor, consilium, ratio. Or. 201 b, Oratio ita flexibilis, ut sequatur quocunq; torqueas. I. C. 120 a, Cæsar hanc reip. uiam, quæ popularis habetur, secutus est. de Ar. 252 b, Pœna quę sequeretur illud scelus. de Inu. 44 b, Nā eum eadem omnia incommoda sequentur. de D. 112 a, Qui hæc prædicunt, quam rationem sequantur, uides. & ibid. Qui hereditatem uenturam dicunt, quid sequuntur. de Or. 127 b, Trademus etiam quæ nos sequi in dicendo, quæque maximè spectare solemus. Att. 127 b, Neq; si ego quid tu sis secutus, non perspicio, idcirco minus existimo, te nihil nisi summa ratione fecisse. Ep. 47 b, Qui autoritatem & consilium tuum non sunt secuti, sua stultitia occiderunt. Par. 122 a, Sequi & colere leges. Of. 22 a, Sequimur igitur in hac quæstione potissimùm Stoicos. Epi. 142, Idem ille Plato, quem ego autorem uehementer sequor. pro Cec. 196 a, Perge porrò hoc idem interdictum sequi, homines, &c. Or. 212 b, Qua tempestate Paris Helenam, & quę sequuntur. de Leg. 169 b, Ego uerò cum liceret plures dies abesse, & amœnitatem & salubritatem hanc sequor. Offi. 45 b, Panætius, quem in his libris secutus sum, non interpretatus.

SEQVI, pro spectare. de Offi. lib. 1, Nollem Corinthum excisam, sed credo illos secutos opportunitatem loci.

SEQVITVR, relinquitur, fit, conficitur, colligitur, quę apta sunt ad cōcludendū uerba. Par. 116 b, Sequitur igitur, ut etiā uitia sint paria. de Nat. 41 a, Quo constituto sequitur, &c. Tus. 232 b, Assentior alterum alteri consequens esse, ut quēadmodum si quod honestum sit, id solum sit bonum, sequatur uitam beatam uirtute effici, &c. de Fin. 69 b, Non enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. de Diu. 130 b, Significant ergo, ne id quidem sequitur. de Fat. 142 a, Ve enim & ingeniosi & tardi ita nascantur antecedentibus causis, &c. non sequitur tamen, ut etiam sedere eos, & ambulare principalib. causis definitū sit. & 144 b, Sequitur enim ut si alia ab alia nunquam depellatur, ne cōtingat quidem alia aliam. & 145 b, Nec si omne enunciatum uerum aut falsum est, sequitur illicò esse causas immutabiles & æternas. & 146 a, Si hoc uerum non est, sequitur ut falsum sit. de Fat. 148 b, Qui si non sint, &c. non sequitur, ut ne appetitus quidem, &c. at hoc sequeretur, si, &c.

SERAPIS. dea. de D. 134 a.

SERENANS, *tis.* de D. 84 a, Luce serenanti. Poetæ.

SERENITAS, *tis.* serenū tempus, serena tempestas, cœlum serenū.) (. Perturbatio cœli. de D. 128 a, Hæc igitur cum sint, tum serenitas, tū perturbatio cœli est, ne. &c. I. V. 140 b, Nullus unquā dies Syracusis tā magna & turbulenta tempestate fuit, quin aliquo tēpore solē eius diei homines uiderint.

SERENVS, *a, um.* terenans. de Diu. 125 b, Cum tonuit læuum bene tempestate serena. ex Ennio. ad Her. 39 a, Falsi amici sereno uitæ tempore præstò sunt. Ep. 259 b, Austro leniſsimo, cœlo sereno. Tus. 197 a, Tranquilla & serena fronte.

SERIES, *ei.* contextus uel continuatio quędam rerum. de D. 106 b. Fatum est ordo seriesque causarum. & de Fat. 144 a, Qui introducunt causarum seriem sempiternam. Item: Mirabilis quædam continuatio seriesq; rerum. de Nat. 4 a, Est enim admirabilis quædam continuatio seriesq; rerum, ut alia ex alia, & omnes inter se aptæ colligatęq; uideātur. Ac. 6 b, Cætera series deinde sequitur maiora nectens, ut hæc,

Si homo est,animal est,&c. de Or.114 b,Sine ulla serie disputationum. de Le.166 b, Videtis ne quanta series rerum sententiarumq; sit, atque ut ex aljo alia nectantur? Part.242 b, Tanta series artis est, & sic inter se sunt pleraq; connexa & apta,ut,&c.

SERIPHOS.insula. de N.18.

SERIPHIVS,*a,um*. de Sen.78 b.

SERIVS,*a,um*. grauis,uerus.)(. Iocosus. Offic.27 a,Si de serijs rebus loquatur, seueritatē adhibeat: si de iocosis, lepōrem. Of.21 a,&27 a,Cum grauibus serijsq; rebus satisfecerimus. L.Iocosus. ad Here.20 b, Sermo serius,& iocus liberalis. de Fin.82 b,Qui cùm ioca,seria,ut dicitur,qui cùm arcana,qui cùm occulta omnia.

SERMO,*onis*. locutio,mentio,oratio. Offic.22 b,Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis,ut ne quidam græca uerba inculcantes, iure optimo rideamur. ad Her.20 b,Sermo diuiditur in partes quatuor: dignitatem,demōstrationem, narrationem,iocationem. de Or.136 a,Cum mihi sermo cū hoc ipso Crasso multis audientibus esset de te institutus.& 141 b,Habetis sermonē bene longum. de Ar.251 b,De Alexādrinis uideo esse sermonem. in Var.29 a,Nullus mihi omnino cum illo sermo,nulla unquam de re fuit. de Somn.120 a, Quid autem interest ab ijs qui postea nascentur,sermonem fore de te,cum ab ijs nullus fuerit,qui antè nati sunt?& pro Ha.149 a, Sermo est tota Asia dissipatus,Pompeium,&c. de Or.93 a, Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. Att. 116 a,Multus est sermo,te iudicium iam de causa publica fecisse. Ep.10 a,Hac me mente fuisse, tu in nostris sermonibus collocutionibusq; ipse sæpe uidisti. Ep.194 a,Cum mihi in sermone iniecisset,se uelle Asiam uisere.& 130 a,Feci sermonem habitū in Cumano inter nos.& At.100 b,Sermo quem habuit de triumpho.& de Se.83 a, Cyrus in sermone,quem moriens habuit,&c. de Or.109 a,Habere sermonem inter se de aliquibus. de Sen.77 b,Omnem autem sermonem tribuimus Catoni seni. de Am.96 a,Vt tanquam à præsentibus coràm haberi sermo uideretur. & 95 b, Is exposuit nobis sermonem de amicitia habitum ab illo secum & cum altero genero Scæuola.& ibid. Incidere in sermonem alicuius. de In.80 a,In sermone quotidiano. de Or.93 a,Insperanti mihi cecidit,ut in istum sermonem delaberer.& Att. 212 a, Da te in sermonem. Qu.Fr.298 a, Primus annus habuit de hac reprehensione plurimum sermonis. Off.26 b, Sermo in circulis,disputationibus,congressionibus familiarium uersatur. Offi. Curandum est, ut eos quibuscum sermonem conferimus,& uereri & diligere uideamur. Offic.40 b, Habere quibuscum familiares possis conferre sermones. I.V.256 b, Habere malos sermones de aliquo. de In.63 b, Conferre sermonem cum aliquo. At.103 b,Sed hæc coràm: nam ista multi sermonis sunt. de Inuen.120 a, Res in ore atq; in sermone omnium cœpit esse.& At.13 a,In sermonibus: id est,in communi sermone.& Epi.2 a, Nam cùm in sermone quotidiano,tum,&c.& Ac.39 b, Sermo uulgaris. Ep.120 b,Sed nuncij uarios sermones excitarunt. Ep.15 b,Perferre sermonem ad aliquem. Ep.42 b,Maleuolis sermonibus de aliquo credere. de Or.94 a, Fortuitò in aliquem sermonem incidere. Ep.136 a,Incidunt in sermone uario multa. Ep.127 a,Dabimus sermonem ijs,qui,etc. I.V.202 b, In sermonem hominum, atq; in magnam uituperationem uenirem. de Fin.49 a,Tractare aliquid græco sermone. de Na.19 b,Scito sermone & Attico loqui.& 20 b,Sermo & oratio. At.103 a,Elegantia sermonis Terentiani.

SERMOCINATIO. figura. ad He.37 a,& 40 a,Sermocinatio est,cum alicui personæ sermo attribuitur, & is exponitur cum ratione dignitatis.

SERMOCINOR,*aris*. sermonem habeo,loquor. de Inu.68 b,In consuetudine scribendi aut sermocinandi eo uerbo uti solent homines. I.V.104 a,Ait se cum isto diligenter sermocinaturum.

SERMVNCVLVS,*li*. L.Sedo.& pro Deio.150 a,Nónne intelligis Cæsar, ex urbanis maleuolorum sermunculis esse collecta.

SERO`.tardè. At.165 a,I.V.269 b,Producam Cossanos,qui te nunc serò doceant,iudices non serò.& At.104 b,Serò resistimus ei quem aluimus contra nos. de Cl.168 a, Eloquentia serò prodijt in lucem. Ep.21 a,Longè absum,audio serò.& 45 b, Serò enim ueneram.& 105 b, Domum serò ueneram. pro Q.7 b,De controuersijs uult dijudicari serò: uerùm,&c. Qu.Fra.301 a,Hoc de genere nihil te nunc quidem moneo, serò est enim. de Am.97 b, Factus est Cos. II. primùm ante tempus,iterum sibi suo tempore,reipublicæ penè serò. Att. 115 a,Eo die alter consul uenit serò. ad Heren.12 b,Serò acto negocio uenisti. Ep.102 b, Serò sapiunt. f. Phryges. prouerbium est,à Phrygum tarditate natum.

SERIVS. tardius. de Or.49 b, Ad mysteria biduo serius ueneram. I.C.98 a, Hoc serius à me factum est,&c. de In 51 a, Serius.)(. Ocyus.

SERO,*ris*,*sēui*,*satum*. sementem facio,semen spargo, semino. I.V.173 a,In iugere agri Leontini medimnum ferè tritici seritur.& infrà: Vt tantum decumæ sit, quantum seueris. de Na.52 a,b,Ager mollitus & oblimatus ad serendum. Antequam. 192 b, Serere beneficium, ut metere possis fructum, Tusc.154 b, Serere arbores,quæ alteri seculo prosint. & de Orat.134 b, Da mihi ex ista arbore,quos seram surculos. de Clar.166 a, Seremus igitur aliquid tanquam in occulto & derelicto solo. de L.160 b,Materia serendi generis humani. de Se.18 b,Serere,percipere,& concedere fructus. & ibi. Serere arbores. de Fat.145 b, Nisi ex æternitate causa causam serens hoc erit effectura. Tusc.177 b, Philosophia præparat animos ad satus accipiendos, eaq; mandat his, & ut ita dicam, serit, quæ adulta fructus uberrimos ferant. de Vn.303 a,Alios in reliquas mundi partes spargens quasi serebat. Atic. 235 a, Tertullæ nollem abortum: tam enim sunt Casiij quàm Bruti serendi. de Sen. 89 b, Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt satæ. de Legib. 156 a, Hæc quercus sata est ingenio.& 160 b, Genus humanum sparsum in terras atq; satum.

SERPENS,*tis*. de Nat. 50 b. Quædam serpentes ortæ extra aquam, simulatq; niti possunt, aquam persequuntur.& de Ar.256 b,Iam ista serpens, quę tū hic deliteſcit,tum se emergit,illisa morietur. Tusc.235 b,Serpentes quasdam,quasda m esse gradientes: id est, bestias. de D.90 b, Bellua uasta, circumplicata serpentibus. in Vat. 28 b, Repente te tanquam serpens è latibulis,oculis eminentibus,inflato collo,tum idis cruricibus intulisti.

SERPERASTER.*stri*. à serpente,ut oleaster,surdaster,& id genus alia. Atti.103 a,De serperastris cohortis meæ nihil est quod doleas,ipsi enim se collegerunt admiratione uitæ integritatis meæ. Serperastris dixit,pro hominibus uilissimis & perniciosissimis,quasi serpentum proles sint. Sunt quibus placet, Cerberastris, quasi famelicis hominibus,& ad pecuniam tanquam Cerberus ad offam latrantibus. Alioqui serperastra curriculi, id est, parui currus sunt puerorū, teste Varrone.

SERPO,*pis*. irrepo,progredior. de N.50 a, Alia animalia gradiendo,alia serpendo ad pastum accedunt. ad Her.19 b,Iste tanquam iubatus draco serpit. in Ara. Quæ uolat,& geminis serpens secat aera pennis. de Fin.135 b,Serpere anguiculos. de Sen.88 a,Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. I. A.153 b,Cum serperet in urbe infinitum malum,idq; manaret indies latius. pro R.P.125 a,Serpet hoc malum mihi credite longius,quàm putatis. Ant.195 a, Ne calamitas remorata longius serpat atq; progrediatur,præcauete. & de Or. 151 b,& I.V.65 b,Serpit malum consuetudine peccandi. I.C. 119 a,Latius opinione disseminatum est hoc malum,manauit per totam Italiam, obscurè serpens multas prouincias occupauit. de Or.127 b,Ecce autem serpere occultè cœpisti, nihil dum suspicantibus alijs. I.V. 65 b, Si hæc consuetudo serpere ac prodire cœpit.& pro Mu.134 b,Serpit hic rumor. Att.7 b,Sed uereor,ne hoc quod infectum est, serpat longius.& 230 b, Sustulisse mihi uidetur simul sationem desiderij, quæ serpebat in dies. de Am.104 a, Serpit enim deinde res,quæ procliuis ad perniciem, cum semel cœpit, labitur.& 112 a, Serpit enim nescio quomodo per omnium uitas amicitia.

SERRA,*æ*. instrumentum dentatum,quo ligna & tabulę uel tenuissimæ secantur. Tusc.230 b,Ne stridorem quidem serræ audiunt,tum cum acuitur.

SERRVLA,*læ*. pro Cl.55 b,Serrula adunca ex omni parte dē tium,& tortuosa.

SERTORIVS,*rij*. de Clar.Or.180.

SERTORIANVS. I.A.232 b,Sertorianum bellum est.

SERTVM,*ti*. corona. Tuscu.199 b,Incendes odores:& sertis redimiri iubebis & rosa?I.C.106 b,Sertis redimiti,unguentis óbliti.

SERVATOR,*oris*. conseruator.)(. Perditor. pro D.233 a,Cicero seruator urbis. & pro Pl.281 a, Seruator mei capitis. L.Soter.

SERVIENS,*tis*. At.286 b,A' seruientibus abero.& I.A.228 b, Vita nulla est seruienti. At.284 b,Preces seruientis aduersus regem.

SERVILIS,*le*. famularis. Antequam.197 a,Respublica metu est debilitata seruili.& pro Syl.177 b, Munus seruile.& I.P. 79 b,Color seruilis.& 99 b, Vestis seruilis.& de Orat.138 b, Seruilis percunctatio.

SERVILITER. abiectè,timidè. Tusc.187 a,Ne quid seruiliter muliebriter ue faciamus.

SERVILIVS. lacus Romæ fuit. pro S.R.33 a.

SERVIO,*ūi*. deseruio,seruitutem seruio,seruitutem patior, præstò

præstò sum, consulo, operam alicui do, lenocinor. de Orat. 100 a, Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato, seseq; liberasset. & I.A. 209 a, Populum Romanum seruire fas non est. Atti. 112 a, Cato ipse iam seruire quàm pugnare mauult. pro R.P. 126 a, Alteri parère & seruire. Top. 223 a, Quorum nemo seruitutem seruiuit. de Am. 111 a, Cupiditatibus quibus cæteri seruiunt, imperare. I.C. 106 a, Qui aliorum amori flagitiosissimè seruiebat. de Pro. 69 a, Sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo, nec iracundiæ serui am. pro Cæl. 54 b, Vt in alterius dolore uel pietati uel indulgentiæ uestræ seruiatis. pro Sest. 5, Sed agam moderatè, & huic tempori potius seruiam, quàm dolori meo. Tus. 155 b, Optimus quisq; maximè posteritati seruit. & pro Plan. 261 a, Honores si magni nõ putas, noli seruire populo. pro Mar. 135 b, Serui etiam ijs iudicibus, qui, &c. Qu. Fr. 294 b, Alicuius commodis utilitatiq; seruire. & 295 a, Consulere populorum commodis, & eorum utilitati salutiq; seruire. pro S. R. 25 a, Rei familiari maximè seruire, &c. de In. 79 a, Seruire rebus suis & commodis. pro Plan. 279 a, Reipublicæ seruiui semper, nũquam mihi. de Cl. 187 a, Multorum obedire tempori, multorumq; honori uel periculo seruire. & pro Sest. 7 b, Seruire dignitati. Postquam. 202 a, Virtuti & gloriæ seruire. & Tu. 229 b, Seruire pecuniæ. de Or. 138 b, Seruiendum est breuitati uel uetustati. Orat. 214 a, Seruire numeris. & b, Compositio, quæ tota seruit grauitati uocum. & 219 b, Attici maximè numero seruientes. At. 278 a, Ac mihi tum Brute officio solùm erat & naturæ, tibi nunc populo & scenæ, ut dicitur, seruiendum est. Ep. 263 b, Sed indulge ualetudini tuæ, cui quidem adhuc tu, dum mihi deseruis, seruisti nõ satis. I.A. 62 a, Alienus tibi seruiet, tibi lenocinabitur. At. 221 a, & 75 b, Ac magis mihi isti seruiunt, si obseruare seruire est. & I.C. 102 a, Spero meos omnes seruire laudi meę. de Or. 138 a, Aliquẽ uenustati uel maximè seruire. & 124 a, Seruiamus uectigalibus. At. 120 & 139 b, Seruire tempori cum necesse sit. & Epi. 258 b, Seruire corpori. & 144 b, Seruire tempori. Qu. Fr. 299 a, Te rogo, ut ualetudini tuæ diligentissimè seruias. I.A. 219 b, Magnum est, personã in rep. tueri principis, quæ non animis solum debet, sed oculis seruire ciuium. Of. 73 b, Cum tractaretur Atreus, personę seruiendum fuit. Ep. 72 b, Et constantiæ seruiendum. de Fi. 170 b, Huius ætati & huic nunc hoc primùm fortasse audienti seruire debemus. At. 69 b, Dionysius mihi operam dat egregiam. L. Misellus.

SERVIRE. cum ad rustica prædia uel urbana refertur, aliqua re grauari & obligare. contra Rul. 89 a, Prædia omnia quæ seruiebant, non seruient. de Orator. 99 b, & Offic. 65 a, Aedes Sergio seruiebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat.

SERVITIVM, *tij.* seruus. de Ar. 269 b, & I.V. 237 b, & I.C. 118 b, Omne seruitium in alteram scenam immissum: id est, omnes serui. pro Fl. 164 b, Seruitia fileant. pro Cæl. 54 a, Incitare ad cædem seruitia. de L. 189 a, Seruitia incitata. Att. 286 b, Neq; desistam abstrahere à seruitio ciuitatem nostram: id est, à seruis, uel à seruitute.

SERVITVS, *tus.* seruitiũ, famulatus.)(. Libertas. Antequam. 192 b, Omnibus graue seruitutis iugum esse debet in libertate educatis. & ibid. Qui à uestro corpore iugum acerbissimum, repulit seruitutis. Par. 122 b, Seruitus est sicut obedientia fracti animi, &c. & 123 b, Durissima seruitus. Para. 123 b, Omnis animi debilitata, & humilis, & fracta timiditas, seruitus est. & pro Deio. 149 b. In dominatu seruitus sit, in seruitute dominatus. I. A. 220 a, Diutius seruitutem perpessi sumus, quàm captiui frugi & diligentes solent. Oct. 331 b, Populus Rom. pro turpi stupro datus in seruitutem. I.P. 97 b, Qui socios nostros in seruitutem adduxerunt. & de Pro. 71 a, Tradere aliquem in seruitutem alicui. & ibid. Iudæi & Syri nationes natæ seruituti. pro Do. 239, Ciuitas seruitute oppressa. in P. 82 b, Emori potius, quàm seruire præstat. pro Mar. 138 b, Seruire seruitutem. At. 281 b, Repellere seruitutem à suis ciuibus. pro Cl. 21 b, & 221 a, Esse apud aliquem in seruitute, uel in ergastulo. Qu. Fr. 318 b, Aquæ iure constituto, & seruitute illi fundo imposita. Att. 285 b, Nisi fortè non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis. Off. 16 b, Mors seruituti turpitudiniq; anteponenda est. I. A. 181 a, Seruitus est postremum malorum omnium. I. A. 209 a, Alię nationes seruitutem pati possunt, populi Romani est propria libertas.

SERVO, *as.* conservo, asservo, adservo, observo, tueor, custodio, teneo, non discedo, sto, maneo, colo. Ep. 141 a, Ego seruo & seruabo Platonis uerecundiam. Attic. 145 a, Volumen epistolarum tuarum sub signo habeo, seruoq; diligentissimè. pro S. R. 33 b, Nihil mali est, canes ibi quàm plurimos esse, ubi permulti obseruandi & multa seruanda sunt. pro Rab. 92 b, Ius libertatis defendendo seruari oportere. pro Clu. 24 b, At id quod conceperat, seruaret, ut saluum pàrere posset. de Am. 101 a, Seruare amicitiam summa fide. & Offi. 19 b, Seruare decorum. pro Pl. 262 a, Sed seruare necesse est gradum. Offi. 7 b, Officia etiam aduersus inimicos seruanda. pro Cl. 37 b, Iudicium in quo non modus habitus, non consuetudo seruata. & 56 a, Seruare consuetudinem. de Or. 129 a, Parcebat enim aduersarij dignitati, in quo ipse seruabat suam. I. C. 116 b, Ciues integros incolumes q; seruari. I. A. 213 a, Seruare pacem cum aliquo. Offi. 13 b, Seruare æquitatem. & Ep. 28 a, Seruare leges. Epist. 253 b, & 13 a, Si omnia mihi integra & ipse & fortuna seruauerit. Tu. 163 b, Seruare se integrum & castum. At. 263 a, Decreta Coss. quę de Cæsaris actis interposita sunt, non seruantur. pro Ar. 189 b, Vrbẽ ex omni impetu hostium ac totius belli ore ac faucibus ereptam esse atq; seruatam. pro Fl. 160 b, Iudæi uicti, elocati, & seruati. pro Pl. 261 b, Ad ea tempora reuocaui, ad quæ tute ipse seruaris. At. 77 a, Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas, itaq; eò me seruaui. de D. 101 b, Seruo & obseruo, idem. & Offic. 11 a, Tenere, seruare, & obseruare, idem.

SERVARE de cœlo, augurale uerbum est, & auspicia de cœlo obseruantis. significat enim augurem aliquid obseruasse uidisseque in cœlo, hoc est in aere, quo seruato cum populo non licet agere: ut si fulserit, si tonuerit, si tactũ aliquid erit de cœlo. quæ Cicero de Di. docet. pro Do. 221 a, Te interrogant augures, responderũt, Cum de cœlo seruatum sit, cum populo agi non posse. & ibidem sæpe. Item in A. 176 a, At. 31 b, & 56 b.

SERVS, *a, um.* tardus. Ep. 21 a, Sera gratulatio reprehendi non solet. I.A. 194 b, Vt magis exoptatæ Cal. quàm seræ esse uideantur. & de D. 122 a, Tarda & sera nimis.

SERVVLVS, *li.* pro Qu. 4 b, pro Ce. 296 a, b. L. Prehendo.

SERVVLA, *æ.* famula. Att. 7.

SERVVS, *a, um.* seruitium, famulus, puer, mancipium, seruiens, qui non est sui iuris, qui libertatem perdidit, arbitrio suo carens.)(. Liber. pro Cor. 59 b, Serui, quorum uis & fortunæ conditio infima est. & ibid. Seruos de rep. bene meritos persæpe libertate, id est, ciuitate publicè donari uidimus. I.V. 149 b, Hunc serui ancillæq; amant. At. 122 a, Pollucem seruum à pedibus meum Romam misi. I.A. 216 b, Neq; tam serui illi dominorum, quàm tu libidinum. & 87 b, Seruus cupiditatum. & Ep. 12 b, Seditionum seruus & minister. Ep. 13 b, Coss. seditionum serui ac ministri. pro Clu. 48 b, Legum idcirco omnes serui sumus, ut liberi esse possimus. At. 195 b, Serui, mancipia, pueri. pro Cæl. 52 a, Supplex misericordiæ alicuius. Item: Supplex potentiæ alicuius. cont. Rul. 88 b, Prædia libera meliore conditione sunt, quàm serua. Qu. Fr. 293 a, Seruus egregiè fidelis. pro S.R. 42 b, Ego seruũ habeo nullum. Offi. 23 a, Vlysses contumelias seruorum ancillarumq; pertulit. Par. 122 b, Nõ enim ita dicũt eos esse seruos sicut mancipia, quę sunt dominorũ facta nexu, aut, &c.

SESAMENVS, *na.* à Sesamo oppido. At. 82 a.

SESELIS. de N. 51 a, Ceruæ paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quæ seselis dicitur. aliter, seseli.

SESQVI, ἡμιόλιος, sesquiplex. Orato. 215 a, b, Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, ut necesse sit, partem pedis aut æqualem esse alteri parti, aut altero tãto, aut sesqui esse maiorẽ. Ita fit equalis dactylus, duplex iambus, sesqui pæã.

SESQVIALTER, *a, um.* ἡμιόλιος, sesquiplex. de Vn. 199 a, Deinde detraxit tertiam, quæ secundæ sesquialtera. & ibi. Sesquialteris interuallis, & sesquitertijs & sesquioctauis sumptis, ex his, &c.

SESQVIMODIVS, *dij.* modius cum dimidio. I.V. 196 b.

SESQVIOCTAVVS, *a, um.* ἐπόγδοος. de Vn. 199 a. L. Sesquitertius.

SESQVIPLEX. sesquialter. Orat. 216 a, Modus aut sesquiplex, aut duplex, aut par.

SESQVITERTIVS, *a, um.* ἐπίτριτος. de Vn. 190 a, Ex his colligationibus in primis interuallis sesquioctauo interuallo sesquitertia omnia explebat. De hisce proportionibus uide Perionij de optimo genere interpretandi utilissimos pariter & eruditissimos commentarios.

SESSIO, *onis.* situs genus unum. de N. 20 a, Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio. de Fi. 132 b, Quamobrem etiam sessiones quædam contra naturam sunt. Offic. 26 a, Status, incessus, sessio, accubatio.

SESSIO. pro sede, aut quouis loco, ubi quis sedere potest. de Or. 110 b, Porticus, palæstra, & tot locis sessiones. de Fin. 114, Cuius etiam illa sessio fuit, quam uidemus.

SESSIO. pro consessu. L. Pomeridianus.

SESSITO, *as.* insideo. de Cla. 169 b, Quam deam in Periclis labris sessitauisse ferunt.

SESSVS. sessio, uel ordo sedentium. Epist. 164 a, Hœrennium Gallum in quartum decimum sessum deduxit. Pollionis.

SESTER-

SESTERTIVM, *tij.* & *Sestertium, tij.* cuius hæc est nota, H-S. I.V.118 b, Numerantur illa H-S ducenta quinquaginta Syracusis. & Attic.179 b, Minutijs XII. sola curauit: id est, H-S. & Epi.217 a, Ea pars est ad XXX sestertia. Ep.226 a, Nicenses ei grandem pecuniam debent ad sestertium octogies. I.A.241 b, Antonius sestertium septies millies pecuniæ publicæ auertit. I.P.98 a, Sestertium centies octogies ex ærario tibi attribuit, Romæ in quæstu reliquisti. pro Fl.152 a, Nos hic in mare superum & inferum sestertium ter & quadragesies rogabamus. Ep.76 a, H-S centum millia. & ibid.b, H-S centum. bis. & ibid. Omnem pecuniam apud publicanos deposui, id fuit H-S XXII. Ep.76 b, Si mihi expensa ista H-S centum tulisses. Offic.64 a, Dixit se pluris æstimare, addidit centum millia. & I.V.75 b, Sestertium millies. I.V.59 b, Pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegit. pro Cl. 55 b, Ipse armarij fundum execuit, & sestertiorũ & auri quinque pondo abstulit. pro R. P. 130 a, Bona alicuius nummo sestertio cuipiam addici. Orator. 211 b, Sestertium numũm, non numorum. Offi.70 b, Cum testamento sestertium millies relinquatur. & Par. 115 b, Capit ille ex suis prædijs sexcenta sestertia, ego centena ex meis.

SESTERTIVS dictus est, quasi sesquitertius: ualet enim duobus asibus æris & semisse. Idem autem erat quod nummus: etiamsi utrunq; nõnunquam coniungatur. Sestertium autem genere neutro, mille sestertios significat, hoc est, argenti asses duos (quas libras alij uocant) & semissem. Additur etiam sæpenumero uerbum mille, aut aduerbium alicuius numeri, hac formula: Mille sestertium, uel millies sestertium. & tũc sestertium pluralis genitiuus est, pro sestertiorum. Vbi uerò aduerbium adiunctum sestertio est, intelligendum est centum: ut decies sestertia, id est, decies centena. Colligamus igitur ista, ut facilius cognosci & retineri possint.

MILLE sestertium
MILLE sestertium numum
MILLE numum
MILLE sestertij
} idem sunt: id est, XXV. aurei numi, siue coronati.

SETA, *æ.* de Or.164 a, Natura equo & leoni setas, caudam, & aures motus animorum declarandos dedit. Tusc.240 a, Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

SETINVS ager. cont Rul.79 a.

SEV. siue. pro Qu.14 b, O' fortunatum hominem, qui huiuscemodi nuncios, seu potius pegasos habet. & 5 b, & pro Cec.298 a, Seu rectè seu perperam facere cœperunt.

SEVERE'. austerè, Stoicè. pro Qu.R.52 a, Seueriſsimè exacta ætas. & Offi.27 a, & pro Mur.134 a, Seuerè dicere. & 136 b, & I.V.66 a, Lites seuerè æstimare.

SEVERITAS, *tis.* grauitas, tristitia, duritas.) (. Comitas, humanitas. Ep.199 b, Vt summa seueritas summa cum humanitate iungatur. pro Mur.140 a, Si illius comitatem & facilitatem tuę grauitati seueritatiq; asperseris. de Or.130 b, Risus tristitiam ac seueritatem mitigat & relaxat. & 115 a, Iudex tum ad seueritatem, tum ad remissionem animi est conuertendus. pro Syl.185 a, Sic uos seueritatem iudiciorum, quæ per hosce menses in homines audaciſsimos facta est, misericordia mitigate. Qu.Fr.294 a. Seueritatem acerbam multis humanitatis condimentis mitigare. de Ar.250 a, Prisca illa seueritas sacrificij. I.P. 81 a, Seueritas censoria magistra pudoris & modestię. de Cl.195 a, Laxare iudicũ animos, atq; à seueritate paulisper ad hilaritatem risumq; traducere. Or.201 b, Duritas & seueritas, & quasi mœstitia oratoris. & 214 a, Oratores cum seueritate audiri, poetas autem cum uoluptate. Qu.Fr.203 a, Summa in iure dicẽdo seueritas. & I.C.121 a, Seueritas animaduersionis. Aca.35 a, Ipsa seueritas & grauis & recta ratio mihi obseruatur. de Fin.53 b, Adhibere seueritatem in aliquo. de Cl. 175 a, b, Homo ipsa tristitia & seueritate popularis. Att.11 a, Xenocrates & Metellus Numidicus, seueritate clari. Att.12 a, Seueritas consulatus mei. & ibid. Senatum ad pristinam seueritatem reuocaui. de Cl. 177 b, Crassus in summa comitate habebat etiã seueritatis satis. Of.18, Et tamen ita probanda est mansuetudo atq; clementia, ut adhibeatur reip. causa seueritas. de Sc.91 a, Seueritatem in senectute probo, & eã, sicut alia, modicam: acerbitatem nullo modo.

SEVERVS, *a, um.* grauis, tristis, austerus, acerbus, uehemens, asper, durus, ac penè agrestis.) (. Dissolutus, indulgens. Offi. 75 a, Qui nuper indulgens in patrem, idem acerbus & seuerus in filium. pro Cl.29 a, Iudex seuerus in facinorosos. Tusc. 218 a, Imperia seueriora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiæ. de Cla. 175 a, Tubero uita seuerus, & congruens cum Stoica disciplina. de Or.153 b, Seuerus & tristis ultus. & 119 b, Omnium grauiſsimum & seueriſsimum esse. I. V. 231 a, Postea iudicia seuera Romæ fieri desierunt. de Cl.195 b, Sententię non tam graues & seueræ, quàm concinnæ & uenustæ. pro Pom.11 b, Non potest esse seuerus in iudicando, qui alios in se seueros esse iudices nõ uult. I.A.187 a, Num putatis ipsum retentum esse aliqua re tristi & seuera? de Cl.174 b, Triste & seuerum genus dicendi.

SEVOCO, *as.* separo, abduco, aufero. de N.63 a, Difficile est mentem ab oculis seuocare. Tusc.165 b, Qui se à corporibus seuocassent. & 164 a, Seuocare animum ab omni negocio. & de D.93 b, Cum est somno seuocatus animus à societate corporis. Or.203 a, & 202 b, Ab his hæc eloquentia seuocanda est. pro Qu.2 b, Næuius de communi quicquid poterat, ad se in priuatam domum seuocabat.

SEXAGENA millia. I.V.247 a.

SEXAGESIMVS. At.74 b, Sexagesimo & quinto post pugnam Bouillam. L. Septuagesimus.

SEXAGIES. in A.169 a, Sexagies sestertium. pro S.R.19 a, Bona quæ sunt sexagies. L. Centies.

SEX & quinquaginta. pro S.R.21 b, Sex & quinquaginta millia passuum.

SEXAGINTA. de Leg.182 b, Atti.222 a, Sexaginta duobus.

SEXENNIVM, *nij.* I.A.195 b, de D.101 a, At.85.

SEXCENTENI. I.V.248 a, Sexcentenos nummos constituere. aliter Sexcenos.

SEXCENTI, *te, ta.* I. V. 132 b, Cn. Sextium mille modiũm, sexcentos præterea alios, &c. At.94 a, Belli periculum, mittum improbitas, sexcenta præterea alia. de D.115 a, Sexcenta licet eiusmodi proferre. Att.33 b, Et sexcenta sunt. & 32 b, Ad annos sexcentos. At.100 a, Venio ad epistolas tuas, quas ego sexcentas uno tempore accepi.

SEXCENTIES. At.lib.4, Contempsimus sexcenties H-S.

SEXCENI. I.V. Act.7, Sexcenos numos constituere.

SEXPRIMI. ut Quinqueprimi, & Decemprimi. de N.74 b, Id quoq; L. Alenius fecit, cum chirographum sexprimorum imitatus est.

SEXTANS, *tis.* sextula: id est, duæ unciæ. Ep.217 a.

SEXTARIVS, *rij.* mensuræ nomen, continetq́ue minas seu cyathos duodecim. Offi.44 b, Si emere aquæ sextarium mina cogerentur.

SEXDECIM. pro Cluent.36 a.

SEXTILIS, *lis.* Augustus mensis. L. Quintilis. Epist.160 a, Si in sextilem comitia.

SEXTVLA, *læ.* sextans. pro Cec.288 a. L. As. item Aspergo.

SEXTVM consul. ut Septimùm consul. I.V.83.

SEXVS, *us.* de In.50 a, Hominum genus in sexu consideratur, uirile an muliebre sit.

SI. cum, ut, etiam si. pro Cecin. 294 b, Neque uerò quicquam opus sit uerbis, cum ea res, cuius causa uerba quæsita sunt, intelligatur. & ibid. Sermo herculè familiaris non cohærebit, si uerba inter nos aucupabimur. Ep.6 a, Si uolo is esse, quem tu me esse uoluisti. I.V.106 b, Hac conditione si quis, &c. de Or.91 a, Sed is, si quis esset, aut si etiam unquam fuisset, aut uerò si esse possit, tu esses unus profectò, qui. &c. At. 122 a, Moriar, si magis gauderem, si id mihi accidisset. pro Sy.182 b, Conceditis, ut nobis libertatem retinere liceat, si minus dignitatem. & ibid. Grauè si appetimus aliquid. si cum cæteri de nobis silent, nos ipsi non taceamus. pro Cl. 18 b, Deinde si quam opinionem mentibus uestris comprehendistis, si eam ratio conuellet, ne repugnetis. & 20 b, Non timuisse se minus uim deorum, ac noctem illam, &c. & 21 a, Atq; ea si obliuione non posset, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur. pro Q.14 a, Et meherculè si nihil diceret, tacito ipso officio me moueret. de Or.111 b, Ergo id qui toto in genere fecerit, is si non planè artem, at si artem quandam effecerit. & 144 a, Alicui si nequaquam parem illius in genio, at pro nostro tamen studio meritam gratiam referre. Or.206 a, Alicuius rei si non perfectio, at conatus tamẽ, &c. de Ora.114 b, Si minus ut, &c. at certè, &c. I.V.207 a, Hic uenit in iudiciũ, si nihil aliud, saltem ut, &c. Att.110 a, Vt nihil aliud, hoc tamen perfecit, &c. At.4 a, Id te scire uolui, si quid fortè ea res ad te pertineret. Qu.F.300 b, Nihil reprehendo nisi iracundiam tuam, & si fortè rarò literarũ missarum indiligentiam. At.209 a, Nitor orationis noster. si modò est aliquis in nobis. Attic.261 b, Is malè intellexit, si quisquam malè intelligit. Or.195 b, Is magnus orator est, si non maximus. de Orat.135 a, Vide, inquit, Scaure, mortuus rapitur, si potes esse possessor. contra Rul.75 b, Et mihi quæso ignoscite, si appello talem uirum sæpius. de D.123 b, Dicito si pascuntur aues. & ibid. Dicito si silentium esse uidebitur. Antequã.193 a, Non queunt, si maximè cupiant. & pro Q.6 a, Si maximè uelim. de Fi.49 a, Qui si hoc maximè placeat, tamen uolunt, &c. de N.13 a, Roges me quid sentiam, nihil respondeam: id est, si roges. I.A.134 b, Assensero: id est, si assensero. & ibid. Negauero: id est, si negauero. Epist.106 a, Etenim si quid generis istiusmodi me delectat, pictura delectat. At.10 b, Si unquam tibi uisus sum fortis, certè me tũc admiratus

admiratus esses. Atti. 54 a, Si unquam fuimus, &c. aut si unquam, &c. tum profectò. At. 9 a, Si unquam mihi epicheremata suppeditarunt, illo tempore. Epi. 90 a, Si quis est, &c. is ego sum. Ep. 146 a, Si quisquam fuit unquam, &c. ego profectò is sum. pro Sest. 3 a, Si quis antea mirabatur, quid esset quod, &c. ex hoc tempore miretur potius, &c. de Cl. 265 b, Si fuit tempus ullum, cum, &c. tum profectò fuit. pro Mil. 103 a, Si tempus est ullum iure hominis occidendi, quæ multa sunt, certè illud est non modò iustum, sed etiam necessarium, cum uis illata defenditur. I. A. 221 a, Quòd si cuipiam iustus honos habitus est in morte legato, in nullo iustior quàm in Ser. Sulpitio reperietur. Ep. 222 b, Si ullam in amicitia spē habes, si, &c. si, &c. hoc mihi da atq; largire, ut. &c. Epi. 184 a, Si abestis, &c fin, &c. pro Syl. 179 b. & pro Sest. 29 b, Si pro quia uel quoniam. de Amicit. 112 b, Si aliquid, &c. & ibid. Si, aliquem. Off. 38 a, Nostri imperatores ex una hac re maximam laudem capere studebant, si prouincias, si socios æquitate & fide defendissent.

SI. cum in argumentatione uersatur. de In. 55 a, b, & deinceps. de Ora. 123 b, & 124 a. Topic. 221 b, 222 a, 225 a. ut, Si peperit, uirgo non est. Si oportet sapere, dare operam philosophiæ conuenit. L. Connexum.

SIBILO, *as*. Att. 34 a, Populares isti iam etiam modestos homines sibilare docuerunt. ad Her. 33 a, Vagire, mugire, murmurare, sibilare.

SIBILVS, *i*. pro Qu. Ros. 50 a, Erotes comœdus è scena non modò sibilis, sed etiam conuicio explodebatur. Epist. 112 b, Hic tibi clamor tonitrtuum, & rudentum sibilus. in Pis. 93 b, Da te populo, committe ludis, sibilum metuis? Att. 53 a, Fusium clamoribus & sibilis consectantur. de gloria, teste Charisio lib. 1, In Tusculanum mihi nunciabantur gladiatorij sibili.

SIBYLLA, *æ*. de Diu. 97 a, Nam terræ uis Pythiam Delphis incitabat, naturę Sibyllam. & 87 b, Vaticinans per furorem, ut Sibylla Erythræa. de Ar. 250 a, Hac uate suadente, &c. id est, Sibylla. De qua, & eius ratione tota, uide Sibyllina oracula à Sebastiano Castalione è Græco in Latinum eleganter conuersa.

SIBYLLINVS, *a, um*. I. V. 225 b, Additum est ad libros Sibyllinos, à quibus inuentum, Cererem placari oportere. de Di. 80 b, Furoris diuinationes Sibyllinis maximè uersibus contineri. in C. 112 a, Ex fatis Sibyllinis auspicumq; responsis. de Nat. 27, Ex Sibyllinis uaticinationibus. de Ar. 249 b, Sibyllinus sacerdos.

SIC. eadem ratione, ita, itē, quod, hoc modo, isto modo, perinde, similiter. de D. 133 b, Siue sic est, siue illo modo. Ep. 219 a, Apud eum sic fui, tanquam domi meæ. pro Plan. 293 a, Huius præfectura plena est uirorum fortissimorum, sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit. Offi. 51 b, Ipsa inter se corporis comparantur sic, &c. & ibid. Cum externis corporis hoc modo comparantur, &c. de Aruspi. 245 a, Atque hoc sic moderetur & cogitet, f, &c. sin, &c. Orato. 208 b, Omnis pars orationis debet esse laudabilis, sic ut nullū uerbum nisi elegans excidat. Or. 211 a, Verborum ordinem immuta, fac sic, comprobauit filij temeritas. Item: Et sic frangor sæpe misericordia. Epist. 103 1, Sic ei te commendaui, ut grauissimè potui. & 114 b, Sic, &c. quomodo. in An. 169 a, Vis ne igitur te inspiciam à puero? sic opinor. de Senect. 82 a, Literas Græcas sic auidè arripui quasi diuturnam sitim explere cupiens. Ep. 156 a, Sic fit, ut, &c. ita fit, ut, &c. de Leg. 165 b, Illa quę alijs sic, alijs secus, nec isdem semper uno modo uidentur, ficta esse dicimus.

SICA, *æ*. gladius. L. Percussor. in Cat. 104 b, Iam tibi extorta est sica ista de manibus. & 109 a, Pueri q̄i sicas uibrare, & uenena spargere didicerunt. de Nat. d. 74 b, Sicæ, uenena, peculatus.

SICARIVS, *rij*. gladiator, grassator. pro S. R. 30 a, Homines sicarij atque gladiatores. in V. 77 b, Non sicarium, sed crudelissimum carnificem in iudicium adduximus. de Finib. 75 b, Cum prętor quæstionem inter sicarios exercuisset. pro Cl. 48 b, Quæstio M. Pletorij, & C. Flaminij inter sicarios, C. Orchinij peculatus, mea de pecunijs repetundis. pro S. R. 33 b, Qui inter sicarios & de ueneficijs accusabāt. in An. 166 a, Si ostenderis, quomodo sis eos inter sicarios defensurus. de Or. 118 a, De sicarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari necesse est.

SICCA, *æ*. opp. At. 255.

SICCINE. pro sic ne, uel an sic. de Fin. 36 a, Siccine eos censes? &c.

SICITE. presè, subtiliter. de Opt. 244 a, Atticè dicere: id est, quasi siccè & integrè.

SICCITAS, *tis*. gracilitas. Qu. F. 318 a, Aqua sanè bellè fluens, præsertim maxima siccitate. & cont. Rul. 80 a. L. Sipōtinus. de Se. 83 a, Summa in eo est corporis siccitas. Tusc. 247 b, Siccitas consequitur continentiam in uictu. de N. 26 a, Siccitas orationis. & de Cl. 191 a, Inopia, ieiunitas. ad Her. 25 b, Siccitate arescere.

SICCO, *as*. exhaurio. I. A. 195 b, Ille paludes siccare uoluit.

SICCVS, *a, um*. ieiunus, sobrius, pressus. (. Vinolentus. Acad. 22 a, Vinolentorum & furiosorum uisa imbecilliora esse dicebas, quàm siccorum & sanorum. de Opt. 243 b, Attici oratores sani & sicci. in Bruto, Sicca oratio.

SICILIA, *æ*. insula. I. V. 109 b, Cato ille sapiens cellam penariam reipub. Siciliam nominauit.

SICILIENSIS, *e*. de N. 64 a, Fretum Sicilienſe. & Ep. 220 a, Quæstura mea Sicilienſis. & I. V. 70 b, Ei quoq; negocio fisci Sicilienſes minabantur.

SICVLI. I. V. 55, Siculi hominum genus nimis acutum & suspicionsum.

SICVBI. si quo in loco. in V. 238 a, Atq; hæc sicubi facta sunt, ut, &c. & Tusc. 170 b, At. 250 a. & pro Cor. 61 b.

SICVNDE. si alicunde. At. 114 b, Sicunde potes, erues.

SICVT. sicuti, ut, æquè ut, item ut, ita ut, similiter atq; tanquam, uelut. Tusc. 176 a, At. 276 b, Hac in re scripsi ad eum, ut tuo iudicio uteretur, sicut in rebus omnibus. & Epist. 65 a, Si me sicut soles, amas. & 12 2, Si ab improbis ciuibus teneri remp. uideré, sicut & meis temporibus scimus. & nonnullis alijs accidisse accepimus. Item: Me sicut alterum parē tem & obseruat & diligit. Ep. 84 b, Ille me amplectitur sicuti neminem. de Ora. 104 b, Quamuis sceleratí fuissent, sicut fuerunt. Ep. 16 a, Quāmobrem eius causam defendi in senatu, sicut mea fides postulabat. Ep. 40 b, Quanquam perspexisses, sicuti perspicies, &c. Ac. 28 b, Amaui hominem sicut ille me. & 91 a, Sicut adhuc feci. & 44 a, Sicut tu optas. & de Ora. 113 b, Sicut mihi uidetur. Par. 122 b, Sicut sapiens poeta dixit. Epi. 70 b, Sin, sicut hic dum eras, etiam doles, &c. Ac. 30 a, Defendere aliquem sicut caput & famam suam. de Or. 147 b, Species alia magis alia formosa est, sicut hæc uis, &c. de Ora. 105 b, Quibus quidē in causis omnib. sicut in illa M. Curij, quæ, &c. fuit inter eos magna dissensio. Or. 206 b, Sūt enim omnia sicut adolescentis, non tam re quàm spe laudati. de Or. 94 b, Nihil est quod cogat homines, sicut in foro non bonos oratores, item in theatro malos actores perpeti. de In. 64 a, Hic locus est sicut aliquod fundamentum huius constitutionis. de D. 132 a, Ita ut constantibus hominibus par erat. de In. 76 b, Ita ut factitatum. & I. V. 251 b, Ita ut Nico ille fugit. I. V. 246 b, Item ut, &c.

SICYON, *onis*. urbs. At. 7. Offi. 50.

SICYONIVS, *a, um*. de Or. 105 a, Calcei Sicyonij.

SIDA, *æ*. urbs. Ep. 33. & 193. Lentuli.

SIDICINVS. At. 89. & I. A. 180.

SIDON, *onis*. urbs. At. 44 b.

SIDONIVS Antipater. de Or. 161 a.

SIDVS, *eris*. stella, astrum. Tusc. 241 b, Cum sidera uiderit innumerabilia cœlo inhærentia, cum ipsius mundi motu conuerse, certis infixa sedibus, septem alia suos quoq; tenere cursus, multū inter se aut altitudine, aut humilitate distantia, &c. de N. 8 a, Sidera quæ infixa cœlo sunt. & de D. 127 a, Sidera quæ uocantur errantia. de Som. 128 b, Illi sempiterni ignes, quæ uos sidera stellasq; uocatis. de Nat. 9 a, Signa siderāq; cœlestia. Tusc. 162 b, Forma cœli undiq; sideribus ornata. de Na. 33 b, Sidera, quæ ex nobilissima purissimaq; ætheris parte gignuntur. & ibid. Sidera esse calida & ignea. de Fi. 86 a, Cum omnium siderū eōdem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 57 b, Circuitus solis & lunæ, reliquorumq; siderum.

SIGAEVM, *gæi*. Græcè ἀκρωτήριον, promontorium. pro Arch. 190 a, Achillis tumulus in Sigæo. Ep. 68.

SIGILLATIM. singillatim, singulatim.) (. Generatim atq; uniuersè. I. V. 265 a, Antequam. 196 b, Quibus figillatim sæpe supplex ad pedes iacui. At. 9 b, Ad pedes omnium figillatim accidente Clodio. I. V. 157 b, Sigillatim unicuiq; denunciabat. Tusc. 246 b, Hæq; uoluptates figillatim extenuantur, quarum genera non contemnunt.

SIGILLATVS, *a, um*. crustis & emblematis ornatus, signis ornatus. I. V. 206 b, Iubet me scyphos sigillatos ad prætorem afferre. & 210 a, Sigillata simulachra. L. Puteal.

SIGILLVM, *li*. signū, emblema. I. V. 211 a, Appositi patellam in qua sigilla erant egregia. & ibi. Sigillis auulsis reliquum argentum reddidit. & 234 a, Tabulæ in quibus figilla perscripta erant. Ac. 21 b, Si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero. At. 5 b, Putealia figilla duo.

SIGNATVS, *a, um*. consignatus, cælatus. I. V. 248 b, Argentum factum atq; signatum. Tusc. 161 a, Memoriam esse signatarum rerum in mente uestigia.

SIGNIFER, *ri*. qui signum aut uexillum prefert. de Diu. 96 b, Cum signifer primi hastati signum non posset mouere loco. & 122 b, pro Syl. 173 b, Cum Torquatus signifer esset iuuentutis.

iuuentutis. I. V. 124 b, Signifer in exercitu. pro Mu. 136 a, pro Mil. 119 a, Dux & signifer calamitosorum. pro Plan. 275 b, Qui causæ nostræ duces & quasi signiferi fuerunt. At. 22 b, Te signifero ac principe.

SIGNIFER orbis: id est, *ζωδιακὸς*. L. Zodiacus.

SIGNIFICANTIVS. clarius. Epi. 44 b, Tamen hac mihi affinitate nunciata non maiore quidem studio, sed acrius, apertius, significantius dignitatem tuam defendissem.

SIGNIFICATIO, *onis*. sententia, uis, notio, potestas, uirtus, signum. Part. 239 b, Cum autem plura significantur scripto propter uerbi aut uerborum ambiguitatem, ut liceat ei qui contrà dicat, significationem scripti eò trahere, quò expediat aut uelit. & 242 a, Vterq; enim hanc significationem qua utetur ipse dignam scriptoris prudentia esse defendet. de In. 51 a, Tempus est pars æternitatis cum alicuius annui, menstrui, diurni nocturniue spacij certa significatione. Tu. 192 a, Hæc res hanc habet uim. Offi. 60 a, Hoc uerbum quid ualeat, non uident. de Fi. 74 b, Neq; uident sub hac uoce honestatis quæ sit subijcienda sententia. ad He. 41 a, Verborum ancipites & multiplices potestates. contra Rul. 67 a, Sed mihi ad huiusce uerbi uim & interpretationem uehementer opus est uestra prudẽtia. de Or. 152 a, Vim uerbi in aliud atq; cæteri accipiant, posse ducere. Ora. 209 b, Significatio sæpe erit maior quàm oratio. de Or. 161 b, Præcisio, & plus ad intelligẽdum quàm dixeris significatio. & 133 b, Arguta etiam significatio est, cum, &c. Ep. 93 b, Ad me autem literas quas misisti, quanquam exiguam significationem tuæ erga me uoluntatis habebant, tamen mihi scito iucundas fuisse. pro Cl. 24 a, Is cum testamentum mutare cœperit, in ipsa significatione huius uoluntatis est mortuus. Qu. F. 298 a, b, Theatrum Asiæ ita resonans, ut usq; Romam significationes uoces q; referantur. pro Pomp. 54 a, Qui una die tota Asiã, uno nuncio atq; una literarum significatione ciues Rom. necandos trucidandosq; denotauit. de Or. 122 b, Orator, qui quàm minimam artificij alicuius, deinde nullam Græcarũ rerum significationem daret. & 125 a, Pudoris significatio. I. A. 256 a, Sed quoniam significatio uestra declarat quid sentiatis, ad literas ueniam. Offi. 26 b, Ex quibus magna significatio fit, non adesse constantiam. ad He. 41 a, Ita hæc consequenda, quæ cõficiunt huiuscemodi significationem. & 28 b, Exclamatio conficit significationem doloris. de Cl. 163 b, Gestus sententiam, non demonstratione, sed significatione declarans. ad He. 40 b, Significatio est quæ plus in suspicione relinquit, quàm positum est in oratione. Oct. 329 b, Significatio sensus absentium. de D. 137 b, Valetudinis significationes: id est, signa. de Na. 9 a, Reous inanimatis per quandam significationem, deorum esse tributa nomina. de Diu. 134 a, & 119 a, Diuina uis consulens nobis, somniorum significationes facit. Item, Quæ est enim ista à dijs profecta significatio, & quasi denunciatio calamitatum? de Di. 82 b, Obseruata sunt hæc tempore immenso, & significatione euentus animaduersa ac notata. & ibid. Obseruatis longo tempore significationibus futura prænunciare. de Orat. 138 a, Omne principium rei totius quæ agitur significationem habere debebit. Offi. 10 a, Aliquis, in quo aliqua significatio uirtutis appareat. de Am. 102 a, Facta significatione probitatis. & 105 b, Si qua significatio uirtutis eluceat.

SIGNIFICO, *as*. noto, declaro, indico, ostendo, demonstro, designo, describo, significationem facio uel cõficio, signum do, signum ostendo, documentum do, signũ mitto, aliquid argumenti habeo, signum sum, sententiam significo, uim uel sententiã habeo, sono, sum. pro Cec. 301 b, Videtis igitur hoc uno uerbo significari res duas. de In. 77 a, Cũ scriptum duas plures ue res significat. de Fin. 73 b, Res uerbi significantur. de Or. 147 a, Verba usitata & propriè demonstrantia ea quæ declarari ac significari uolemus. Tusc. 185 a, His ego pluribus nominib. unam rem declarari uolo, sed utor, ut quàm maximè significem, pluribus. Tus. 177 a, Carere igitur hoc significat, egere eo quod habere uelis: inest enim uel le in carendo. & ibid. Triste est nomen ipsum carendi, quia subijcitur hęc uis, habuit quis, non habet. & 234 a, Huic uerbo cum beatum dicimus, subiecta ea notio est, &c. de L. 191 b, Quæ lex hanc sententiam continet, ut tollat, &c. Tus. 159 a, Præceptum Apollinis hoc significat. & ibid. Præceptum Apollinis hanc habet uim. Epi. 30 a, Accepi literas tuas, &c. quæ quo tempore te expectarem, mihi non significabant. & At. 118 b, Literæ breues, sed beneuolentiam significantes. Epi. 69 b, Itaq; hoc sæpius dicendum, tibiq; non significandum solùm, sed etiam declarandum arbitror. pro Sex. Ros. 27 b, Canes publicè aluntur in Capitolio, ut significent si fures uenerint. de Offi. 27 b, Atq; etiam illud ipsum, quod acerbitatis habet obiurgatio, significandum est, ipsius causa, qui obiurgatur, esse suscepturn. & de L. 174 b, Quòd autem lex pietatem adhiberi iubet, significat probitatem gratam esse

Deo. de Ar. 256 a, Is hunc unum esse in hac ciuitate dignum huius imperij dicit, & significat se illi amicissimum. I. V. 196 a, Hoc mihi significasse atq; annuisse uisus est. de Orat. 95 a, Hic omnes assensi significare inter sese & colloqui cœperũt. de Ora. 91 b, Non quo aperiret sententiam suam, sed tamen hoc significabat, eos, &c. & 125 a, Facilitas significandi. At. 53 b, Significare gratulationem alicui plausu maximo. de Cl. 192 a, Cum surgitis qui dicturus est, significatur à corona silentium. Qu. de Pe. 208 a, Significare parem uoluntatem erga aliquem. pro Fl. 155 b, Non enim credo significari isto loco illum, qui se erigit, Heraclitum. de Ora. 125 b, Tantus dolor oculis, uultu, gestu, digito denique isto tuo significari solet. pro Pl. 270 a, Nihil est de te detractũ, sed aliquid etiã de uirtute significatum tua. & 275 b, Huius in periculo non dolorem meum significarem? de D. 80 a, Omnes futura significari censent. ibi. Chaldæi stellis notatis, quid cuiq; significaretur, memoriæ prodiderũt. de Ar. 249 b, Periculum ex aliquo monstro significatum cauere. Offic. 28 b, *ἀπροξία*, quam interpretamur modestiã, quo in uerbo modus inest. & ibid. *ἀπροξία*, in qua intelligitur ordinis conseruatio. & ibid. Itaq; uidetur eadem uis ordinis & collocationis fore. I. A. 173 b, Si dignitas significaretur in nomine, dixisset aliquãdo, credo, auus tuus, se & consulem & Antonium. de L. 160 a, Ratio, potestas, mens, numen, &c. siue quod est aliud uerbum, quo planius significem, quod uolo. Qu. de Pe. 211 a, Primum id quod facis, ut homines noris, significa, &c.

SIGNO, *as*. designo, consigno, imprimo. de Fat. 149 a, Visum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. Ac. 18 b, Aliquid signari in animis nostris. de L. 185 a, Aes, argentum, aurúmue publicè signanto. & Ep. 217 a, Cum signaretur argentũ Apolloniæ. I. A. Signaq; signauit cœlestia, &c. Or. 202 b, Quanquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. At. 250 b, Signata iam epistola Formiani uenerunt. & 170 b, Accepi à te signatum libellum.

SIGNVM, *gni*. nota, indicium, documentum, uestigium, monumentum, significatio, insigne. de In. 52 a, Signum est quod sub sensum aliquem cadit. Aca. 10 a, Proprium in communi signo notari non potest. Ep. 83 b, Habeo alia signa quæ obseruem. & ibid. Notare signa ad diuinandum. Qu. Fr. 323 a, Occupationum mearum signum tibi fiet librarij manus. Att. 131 a, Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus, & eadem causa breuitatis. de D. 106 a, Potest accidere ut aliquod signum dubiè datum pro certo sit acceptum. & 120 a, Hoc igitur per gallinas Iupiter tantę ciuitati signum dabat? & b, Callisthenes dixit deos gallis signum dedisse cantandi. I. A. 190 b, Signum date populo Rom. uos non deesse reip. & 210 b, Is maximum signum illo die dedit uoluntatis suæ, cum, &c. At. 74 b, & Epi. 177 a, Hoc magni amoris signum. de Fin. 91 b, Puerum dare signa pudoris & ingenij. I. V. 90 b, Satis signi dedit, se tacere non posse. pro Cl. 40 a, Perinde quasi non satis signi esse debuerit, &c. de Ora. 125 b, Signa doloris uultu ostendere. de Or. 124 a, Signa & notas ostenderem locorum. de Ar. 240 a, Hæc nobis & scelerum indicia ostẽdit, & periculorum signa patefecit. pro Sest. 14 a, Hoc summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum. pro Cæci. 205 a, Homo in utr.q; fortuna cognitus multis signis & uirtutis & humanitatis. At. 223 a, Bona signa consentientis multitudinis. & b, Illa signa non bona, &c. signa belli. pro Cæl. 39 b, Habuit ille permulta maximarũ non expressa signa, sed adumbrata uirtutum. pro Mur. 131 a, Ergo his ad bene de omni rep. sperandum quasi signum aliquod sustuli sti. I. P. 87 a, Mei castitis seruandi causa Romã uno tempore quasi signo dato Italia tota conuenit. de Ar. 248 b, Vis innumerabilis seruorum in scenam signo dato irrupit. in V. 122 b, Signum quod erat notum ulcinitati buccina datur. I. A. 198 b, pro Fla. 147 a, Ille furens infesta iam patriæ signa inferebat. pro Fon. 283 b, Infestis signis inferri in hostem. de Am. Habere quasi signa quædam & notas, quibus eos qui ad amicitiam essent idonei, iudicarent. At. 2 b, Signa sunt ad Cæteram expostа. & ibi. 25 b, Neq; utar meo chirographo, neq; signo. de Or. 102 b, Tum adiungeremus de exercitu, de castris, de agminibus, de signorum collationibus. de Cl. 184 a, Magna hæc immemoris ingenij signa. de Diu. 138 b, Medici signa quædam habent ex uenis, & ex spiritu ægroti, multis q; ex alijs futura præsentiunt. I. A. 109 b, Legationis ultrò missiæ nomen signum esse timoris uidebatur. in Ca. 107 a, Signa militaria. Att. 257 b, Aliquem suis signis legiones ducere. Epi. 97 a, Signa tyrone & collecto exercitu cum legionibus robustissimis contulit. I. P. 9 a, Conferre signa cum hostibus. Att. 96 a, Collatis signis decernere cum aliquo. de D. 102 b, 105 a, Mittere signum. pro Mur. 133 a, Tempestates sæpe certo aliquo cœli signo commouentur, sæpe improuiso, nulla ex certa ratione, obscura aliqua causa concitantur.

I.C.113 a, Tum ostendi tabulas Lentulo, & quæsiui cognosceret ne signum, annuit: est uerò, inquam, notum signum, imago aui tui. & 112 a, Literæ omnes integris signis prætoribus traduntur. ad Bru. 91 a, Nec signum tuum in epistola, nec dies appositus est. I.V.100 a, Tabulæ testaméti obsignatæ non minus multis signis, quàm è lege oporteat. & 282 b, Obsignare literas publico signo. & 256 b, pro Fl.153 b, Signũ publicum. I.V.232 b, Literæ obsignatæ publico signo. & 213 a, Signum in creta, quo epistola obsignata erat. At.171 b, Signum & manum meam requirent. & 145 a, Librum tuum habeo sub signo, seruoq; diligentissimè. con. Rul.64 b, Horreum belli sub signo claustrisq; positum. I.V.200 a, Signum æneum, marmoreum, eburneum. de Or.98 a, Signa ac tabulas propalàm collocare. Ep.106 a, Martis uerò signum quo mihi pacis auctoritáde Di.105 b, Si luna defecisset in signo leonis. de Somn.130 b, Signis omnib. ad id principium stellisq; reuocatis. de Inu.54 a, Signorum ortus & obitus definitum quendam ordinem seruant. I.V.132 a, Signum, nota, uestigium. & 131 b, Signum, iudicium, trophæum.

SILENTIVM, *tij.* taciturnitas, reticentia. de Orat.98 a, Hæc cum Crassus dixisset, silentium est consecutum. & 156 a, Ipse conticuit, & cæteris silentium fuit. I.P.86 a, Curiæ taciturnitas annua. & ibid. Silentium perpetuum iudiciorum. de Or.114 a, In eodem silentio multa alia oratorum officia iacuerunt. Qu.Fra.306 a, Lupus egit eam causam, & auditus est magno silentio. de Di.93 a, Tu tamen silentium fieri iussisti. ad Heren.39 a, Facere silentium. Tusc.185 a, Cum eos uideris excipiétes grauissimas plagas, & ferentes silentio. de Or.109 a, Laudem alicuius iam propè senescentem ab obliuione hominum atq; à silentio uindicare. Para.237 a, Silentio præterire aliquid. pro Sy.178 b, Ac ne hoc quidem mihi uidetur silentio prætereundum. & At.34 b, Silentio transire aliquid. I.A.248 b, Silentio prætermittere aliquid. de D.123 b, Id enim silentium dicimus in auspicijs, quod omni uitio caret. At.76 b, De Partho silentium est.

SILENVS, *ni.* de Sileno, Tusc.39 b.

SILEO, *les.* taceo, reticeo, silentium facio, obmutesco, silentio prætereo, silentio utor, tacitus prætereo, silentio præter mitto, tacitum aliquid prætereo. pro Syl.182 b, Si cum cæteri de nobis silent, non etiam nos ipsi taceamus, graue. & Post.204 a, Nunquam de me siluistis. & I.V.160 a, & de Cl. 178 b, Silebitur de maximis illius factis. & 198 b, & de D.122 a, Silere de aliqua re. Ac.39 a, Silent enim diutius Musæ Varronis quam solebant. pro Fl. 157 b, Siluerunt principes. & de L.192 a, Ambitus nunc silet.)(. Nunc fremunt arma, tempus mutum à literis. L. Mutus. pro Fl. 147 a, Ea res siletur, uox de quæstura nulla missa est, muta est huius temporis accusatio, præturæ iuri dictio non attingitur. Par.237 a, & I.A.248 a, Silere, silentio præterire, silentio prætermittere. At.33 b, Tu hæc silebis.

SILEX, *cis.* lapis durus, è quo excuti ignis solet, uiuum uulgus uocat. de N.62 a, Ergo illud in silice tanquam uestigium ungulæ Castoris creditis esse? & Epi.115 a, Adhærere in silice. Tusc.192 b, Non enim è silice nati sumus. de D.126 a, Cum iuberetur certo in loco silicem cædere, perterritus ui sis id agere cœpit.

SILI, qui nasum bene extantem & repandum habent.)(. Simus. de Nat.17 a, Sili, Flacci, Capitones, Frontones.

SIMIA, *miæ.* de Nat. 20 b, Simia quàm similis turpissima bestia nobis. ex En. de Diu.122 b, Quid minus mirum, quàm illam mostruosissimam bestiam urnam euertisse? sortes dissipauisse?

SIMIOLVS, *li.* Epist. 96 a, Hic Simiolus, animi causa, me in quem inueheretur delegerat. Simius. Ep.66 a, Simius, nõ se missis homo contra me arma tulit, & eum bello cepi.

SIMILIS, *le.* consimilis, parilis, æqualis, par, geminus, eiusdẽ modi, germanus, instar, cui similitudo est cum aliquo, qui similitudinẽ gerit speciemq; alicuius, qui ad aliquid habet similitudinem, exprimens aliquem uel uita, uel consuetudine, qui habent similitudinem inter se, imitor.)(. Dissimilis, dispar, diuersus. de Nat.56 a, Itaq; plectri similem linguam dixere, chordarum dentes, nares cornibus ijs, quæ ad neruos resonant in cantibus. At.152 a, Nihil malo, quàm & me mei similem esse, & illos sui. Tusc.155 a, Phidias sui similem formam inclusit in clypeo. in Sal.273 a, Tu par ac similis sceleſtorum ciuium. de N.57 a, Vita beata par ac similis deorũ. pro Ce.305 a, Nemo existat nisi tui Sexte similis, & stultitia, & impudentia, qui dicat, &c. de Cla.169 a, Rhodij Atticorũ similiores. de Fi.101 a, Vt paupertatem, ignominiam, similia horum. & ibid. Vt gloriæ, diuitiarum, similium rerum. Att. 210 a, Carneades παρβολὰν pugilis, & retentionem aurigæ similem facit. pro Qu.R.34 a, Simillimã & maximè gemina societas hæreditatis est. Ep.187 b, Idq; eo facilius credebatur, quia simile uero uidebatur. in V.242 a, Filius similis patri: id est, moribus. Tuscu.165 b, Africani fratris nepos, facie uel patris, uita omnium perditorum similis. de D.120 b, De coloratio quædam similis sanguini. pro Lig.118 a, Hæc sunt prodigijs similia. de Diu.122 a, Postremò quid simile habet passer annis. pro S.R.24 a, Est ne hoc illi non simillimum. Orat.204 b, Aut simile est illi, unde transferas. Att.278 a, Id amisisti cui simile terris nihil fuit. Ep.139 a, Quid enim simi le habet epistola, aut iudicio, aut concioni. ad Her. 39 a, b, Ibant in prælium corpore tauri ualidissimi, impetu leonis acerrimi, similes. Of.11 b, Virt bonis moribus similes. & pro Cl.26 b, Homines cùm forma, tum moribus similes inter se. Item: Et quorum inter se similitudo. de Orat.117 a, & 262 a, & 148 a, Multi naturis differunt, uoluntate autem similes sunt inter sese, & magistri. Ac.29 b, Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris. I.V.192 a, Docas oportet aliquid ab isto simile æstimatione atq; à cæteris esse tactum. Att.24 a, Hoc simile atq; ire in Salonium. de Fin.b.134 a, Ita similis erit finis boni atq; antea fuerat. Ep.6 a, Simillimamq; in re dissimili tui temporis & nostri quondam fuisse rationem. de Fi.123 a, Ecce aliud simile dissimile. de Fi.100 a, Vtrumq; simili. & 101 b, Ab his hoc simile ponitur: ut enim inquiunt, &c. de D.135 b, Similes sunt dij, si ea nobis obijciunt, quorum neq; scientiam, neq; explanationem habeamus, tamquã si Pœni in senatu nostro sine interprete loquerentur. de Or. 100 à, Similiq;, in genere, inferiore ordine. Epi. 237 a, Et me aliquando cum similibus nostri remp. defensurum. Ep.238 a, Vestri similes fœminæ sint ne Romæ. in Sal.272 a, Aequalem ac parem uerbis uitam agere. Ac.29 b, Particulæ similes inter se. de Ora.117 a, Aliquos inter se pares esse: id est, similes. & Ac.31 b, Paribus in locis. de Or.128 a, Par atq; una ratio est spei. Ac.31 b, Eiusdẽ modi.)(. Dissimiles. & 21 b, Centum Alexandros eiusmodi. Att.142 b, Festino enim, similimus decurro, atq; cursu *fratres* meas commentari non desino. Or.199 b, Nactus sum etiam qui Xenophontis similem esse se cuperet. pro S.R.38 a, Par est auaritia, similis improbitas, eadẽ impudentia, gemina audacia. Of.24 b, Superioris Africani filius, non tã potuit patri similis esse, quàm ille fuerat sui. de Se. 80 b, Similesq; sunt, ut si qui dicant, &c. & de Am.105 b, Nihil est appetentius similium sui, nihil rapacius, quàm natura, &c. de Legib.161 a, Nihil est enim unum uni tam simile, tam par, quàm omnes inter nosmetipsos sumus.

SIMILITER. simillimè. simili ratione, item, idem, æquè, pariter, simili modo, eodem modo, uno & eodem modo, lic. de Or.162 a, Illa quæ similiter desinunt, aut quæ cadunt similiter. Tusc.214 a, Similiter cæteri morbi. & Ac.4 b, Similiter nos. pro Pom.2 a, Ita reputo, à nemine istorum L. Lucullum similiter ex hoc loco esse laudatum. de Or.115 a, Similiter arbitror in hac arte, &c. & 150 b, & de Ora.98 a, Similiter nunc petes à Crasso, ut, &c. & de Fa.145 b, Similiter ad motus animorum, &c. Offi.17 b, Qui similiter faciunt, ut si, &c. Offi.18 a, Similiter facis ut si, &c. & Tusc.217 b, Similiter facis ut si quis, &c. & de Fi.69 a, Idq; si ita dicit, &c. dicit absurdè, similiter & si dicat, &c. in An.154 b, Nec eum similiter atq; ego eram, commotum esse uidi. contra Rul.63 a, Hic excipi Pompeium, simillimè ut mihi uidetur. atq; in illa lege qua peregrini Roma eijciuntur, excipitur Glaucippus. Tusc.187 a, Vt enim corpus, &c. simillimè animus, &c. Aca.18 b, Similiter à nobis commemorari de antiquis philosophis atque seditiosi ciues, &c. de N.61 b, Tu autem qui id quæris, similiter facis, ac si me roges, cur, &c. de Cl.186 a, Omnia ferè ut similiter & uno modo dicerentur. & Off. 1 b, Eodemq; modo de Aristotele iudico. de In. 54 b, Simili modo. Aca.12 b, Animi inaniter mouentur eodem modo rebus ijs quæ non sunt, ut ijs quæ sunt. de Fi.114 a, Vtriq; idem faciũt, ut si, &c.

SIMILE. pro similiter. Acad. lib.4.

SIMILITER cadens, similiter desinens, ornamenta uerborum sunt. ad Heren.30 b.

SIMILITVDO. cum est ornatus, est oratio traducens ad rem quampiam aliquid ex re dispari simile. ad He.38 b.

SIMILITVDO. cum locus est argumenti. Ora.214 a, Top. 224 a, Vidi ibi multa præclara.

SIMILITVDO, *nis.* exemplar, forma, species, collatio, simile, imago. de In.65 b, Omnibus in rebus similitudo est satietatis mater. & de D.120 a, Nonnunquam etiam errorẽ creat similitudo. Or.133 b, Similitudo quæ aut collationem habet, aut imaginem. & 128 a, Sed est quædam in his generib. difficilis ad distinguendum similitudo. de Cl.170 a, Et quo dammodo est nonnulla in ijs etiam inter ipsos similitudo. & 177 b, Est quædam uobis cum illis similitudo. de Fi.141 b, Gloria habet formam honestatis & similitudinem. I.A.152 b, Omnes habent maximam similitudinem inter se. Tu.165 b, Ea sunt autem quæcunq; sunt, quæ similitudinẽ faciunt. ad Her.39 a, Non enim res tota toti rei necesse est similis sit,

sed ad ipsum ad quod conferetur similitudinẽ habeat oportet. Tusc.172 b, Arripere similitudinem aliquam uirorum clarorum. Offic.55 a, Qui similitudinem quandam gerunt speciemq; sapientum. de N.58 b, & Ep.106 a, Vt exerceamur in uenando ad similitudinem bellicæ disciplinæ. de Ora.95 b, Vt ad hanc similitudinem huius histrionis, oratoriam laudem dirigamus. Or.205 a, & de Or.157 a, Verbum per similitudinem translatum. & 107 b, Quoniam multa ad oratoris similitudinem ab uno artifice sumimus. de Di.86 b, Quod ab eius litui, quo canitur, similitudine, nomen inuenit. Or.197 b, Nec uerò ille artifex cum faceret Iouis formam, contemplabatur aliquem è quo similitudinem duceret. Or.202 b, Sophistarum distinguenda est similitudo. & 109 b, Comparare similitudines. & Tusc.214 a, & de In.64 b, Conferre similitudines, & similitudinum collatio. pro Cl.26 b, Similitudo studiorum ac naturæ multam uim habet ad coniungendas amicitias. in An.210 b, Nos studiorum honestissimorum societas similitudoq; coniunxit. de Ora.113 a, Hanc similitudinem scribendi multi secuti sunt: id est, annalium. & 141 a, Artis imago quædam & similitudo.115 a, de Diu.116 b, Quanquam tu quidem non hostiarum casum confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortes collatione hostiarum. de Fin.128 b, Multa est dissimilitudo in finibus bonorum & malorum. & 95 a, Est etiam huic alia cum illo dissimilitudo. de Amic.103 b, Similitudo illicit atq; attrahit ad amicitiam. de Le.161 a, Est igitur homini cum deo similitudo. de Vn.196 a, Nullius animantiũ deus in fingendo mundo similitudinem secutus est. de Nat.33 b, Bene igitur Chrysippus, qui similitudines adiungens docet omnia in perfectis esse meliora, ut in equo quàm in equulo, &c. de Nat.7 b, Parmenides commentitium quiddam coronæ similitudine efficit, Strephanon appellat.

SI minus. de Fat.144 b, Quod si minus uerbis, re cogitur confiteri. L. Sin.

SIMONIDES Chius poeta, quem primum ferunt artem memoriæ protulisse. de Or.141 a.

SIMPLEX, *cis.* uniusmodi, apertus, solitarius, purus, credulus, antiquus.)(. Cum aliquo coniunctus atq; connexus, iunctus, callidus, uersutus. de Fa.146 a, Quædam sunt in rebus simplicia, quædam copulata. de N.31 b, Solitarium & simplex.)(. Cum alio coniunctum atq; connexum. & de In.82 a, Simplex.)(. Iunctum. Or.204 a, Verba simplicia.)(. Verba collocata. Ac.44 b, Principes qualitates sunt uniusmodi & simplices. ex ijs autem ortæ uariæ sunt & quasi multiformes. pro Fon.178 b, Vnum est & simplex aurium iudicium. pro Sy.168 b, Simplex est officium, atq; una bonorum omnium causa. Atti.178 a, Cretio hæreditatis simplex. de In.83 b, Simplex & absoluta necessitudo.)(. Cum adiunctione. Ac.40 a, Illud uerum & simplex bonum. & Offi.26 b, Quæ sunt recta & simplicia, laudantur. Atti.159 a, Nihil simplex, nihil sincerum. pro Ce.285 b, In causa aperta ac simplici. de Ora.104 b, Ornatius dicere quàm simplex ratio ueritatis ferat. in V.181 b, Disertissimum cognoui auum tuum, aut te etiam apertiorem in dicendo: ille nonnunquam concionatus est nudus, tum hominis simplicis pectus uidimus. pro Pla.263 b, Fidelis & simplex.)(. Fallax & eruditus artificio simulationis. Offi.13 a, & Or.219 b, Vir bonus & simplicis ueritatis amicus. & Ac.28 a, O uirum simplicem, qui nos nihil celat. & de Am.108 b, Simplicem præterea, & communem, & consentientem amicum eligi par est. pro S.R.22 b, Homines antiqui, qui ex sua natura cæteros fingerent, crediderunt. Off.76 b, Finis bonorum & malorum, qui simplex esse debet, ex dissimilibus rebus misceri & temperari non potest. de Sen.93 b, Animi natura simplex est, nec habet in se quicquam admistum dispar sui atq; dissimile. & ibid. Quare nec diuidi potest, &c.

SIMPLICITER & singulari modo, apertè, sincerè.)(. Dupliciter & bipartitò. ad Her.4 a, Ac.40 a, Illi enim simpliciter pecudis & hominis idem bonum esse censent. pro Ar.191 b, 192 a, Qua de causa pro mea consuetudine breuiter simpliciterq; dixi. Postquam.203 a, Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Off.39 a, Si est simpliciter breuiterq; dicendum. de In.63 b, Exponere aliquid simpliciter sine ulla exornatione. Ac.28 a, Cum simplici homine simpliciter agerem, nec magnopere contenderem. de In.75 a, Simpliciter & ex sua ui considerari. Ep.115 b, Ne parum simpliciter & cãdidè inimicitias posuisse uideare. de Or.123 a, & 156 b, Si simpliciter dictum sit.)(. Si coniunctè sit elatum. Top.228 a, Aut simpliciter aut comparatè. Of.19 a, Viuere simpliciter, fideliter, uitaq; hominum amicè.

SIMPLVM. Top.224 b, Vt duplum, simplum.

SIMPVLVM, uel *simpullum, li.* uas fictile liquorem minutatim fundens, quo mulieres potissimùm libabant in sacrificijs. de Legib.191 b, Excitabat enim fluctus in simpulo, ut dicitur, Gratidius, quos pòst filius eius Marius in Aegæo excitauit mari. prouerbium.

SIMVL. unà, pariter, communiter, cum in unum. de D.115 a, Arbores cum luna simul senescentes tempestiuè cædi. I.V.215 b, Tui nominis æterna memoria simul cum templo illo consecrantur. de In.48 a, Simul cum rebus ipsis. & Ac.39 b, Res, quas tecum simul didici. & Ep.245 a, Q. Frater mecum simul. & 259 b, Simul nobiscum. pro Do.216 b, Senatus authoritas mecum simul reducta est. Ep.126 a, Dummodo simul simus. de Cla.185 b, Qu. Hortensij ingenium ut Phidiæ signum simul aspectum & probatum est. At.2 a, Demonstra ui hic illi, simul & illud ostendi, &c. & Ep.67 b, Et simul si, &c. Atti.10 a, Quæris ex me, &c. & simul scire uis, &c. & I.V.68 b, Simul in iure, &c. & 253 a, Simul quod, &c. pro Cor.66 b, Simul illud nesciebat. &c. Qu.Fr.296 b, Simul & illud cogita, &c. Ac.14 a, & de Ar.243 b, & Ep.91 b, Itaq; simul & experrecti sumus, uisa illa contemnimus. & Tusc.210 a, & I.V.89 b, & Atti.158 b, Simul ut accepi, &c. Item: Si omnia simul concesseris. Item: Congerantur in unum omnia. I. Congero. de Sen.77 b, Sæpenumero mirari soleo cum hoc C. Lælio, &c. Atti.73 a, Propter propinquitatem totos dies simul eramus iuncti. Att.194 b, De uoluntate tua ut simul simus, non dubito. de Or.143 b, Et cum rep. pariter uixisse, & cum ea simul extinctum esse. de In.80 a, Alexandrum Pheræum uxor sua cum simul cubaret, occidit. Att.91 b, Qui scribis te interdum morderi, quòd non simul sis. de Or.131 b, Abijcere uoluntatem discendi simul cum spe perdiscendi. de Ar.543 b. Simul, pro postquam.

SIMVLAC. de Ora.119 a, Vt simulac posita sit causa, habeant quò se referant. de Nat.22 b, & Ep.253 a, Quod simulac mihi collibitum est, presto est imago. in V.83. & 104 a, Simulac primùm ei occasio uisa est. & 118 a, Simulac potestas primũ data est. Ac.15 b, Simulac se ipsa commouit.

SIMVLACHRVM, *chri.* imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar.191 b, Statuæ & imagines non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist.68 b, Atqueibi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebant. de Inu.62 a, Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit in V.141 a, Effigies simulachrumq; Mithridatis. & 55 a, Simulachra sanctissima deorum. pro Dom.135 b, Mulieris simulachrum è marmore. & ibi. Libertatis simulachrum: in domo hac collocabas. de D.123 b, Hæc auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Epi.143 b, Nec omnino simulachrum aliquod aut uestigium ciuitatis. Offi.10 a, Simulachra uirtutis.

SIMVLATE'. de Nat.59 b, Sine ex animo id fit, siue simulatè. & Qu.Fr.292 a, Ficte aut simulatè loqui.

SIMVLATIO, *onis.* species simulationis, species quædam assimulatæ uirtutis. Offic.41 b, Qui simulatione & inani ostentatione ficto non modò sermone, sed etiam uultu stabilem se gloriam consequi posse rentur, uehementer errãt. & 64 a, Ex omni uita simulatio dissimulatioque tollenda est. de Am.113 b, Simulatio omnium rerum uitiosa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet.205 a, In paucorum mensium negocio simulatio potest naturam uincere. de Or.126 a, Nihil opus est simulatione & fallacijs. & de N.1 b, In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep.14 a, Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè sustinetur. Postquam.202 b, Qui per simulationem amicitiæ me prodiderunt. de Cla.169 a, Qui summam prudentiam simulatione stultitiæ texerit. pro Pom.16 b, Hostium simulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl.177 a, Gladiatores emptos esse fausti simulatione. cont. Rull.69 a, & 72 a, Legis agrariæ simulatione atq; nomine. & Postquam.211 b, Ad speciem & ad usurpationem uetustatis. Off.71 b, Vlysses simulatione insaniæ militiam subterfugere uoluit. I.A.213 b, Ne æquitatis simulatione fallamur. Att.99 a, Quàm non est facilis uirtus, quàm uerò difficilis eius diuturna simulatio. Qu.Fr.314 b, Is me summa simulatione amoris insidiosissimè tractauit. Offi.10 a, Talis simulatio uanitati est coniunctior, quàm liberalitati aut honestati.

SIMVLATOR, *oris.* Qu. de Pet.211 a, Quibus rebus benecuolus & simulator dijudicari possint. Offi.22 a, De Græcis autem dulcem & facetum festiuique sermonis, atque in omni oratione simulatorem, quem Græci εἴρωνα nominauerunt, Socratem accepimus: contra Pythagoram & Periclem, &c.

SIMVLATQVE, commodè, cũ. At.20 b, Alij simul atq; hoc nostrum legerunt, nescio quo pacto retardantur. & I.V.112 a, Qui simul atque uenit, statim, &c. & Ep.39 b, Simul atq; adeptus eris. & de Ora.128 b, Atti.125 b, Simul atque aliquid audiero, scribam ad te. I.A.219 b, Is quotidie simul atque luceret, &c.

SIMVLATVS, *a, um.* assimulatus, fictus, imitatione simulatus, fucatus, adumbratus, ficticus.)(. Sincerus, uerus. Post-

quam.

quam.207 a,Cum eum præter simulatam irritamq; tristitiam nihil commendaret. Of.41 a,Facta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt, nec simulatum quicquam potest esse diuturnum. pro S.R.37 a, Cur meis commodis officio simulato officis? pro Ce.287 b,Fictum officium,& simulata sedulitas. in A.231 a, Complexus summæ benevolentiæ indices extiterunt in amore simulato.At.140 a, * Homeri illa Minerua simulata Mentoris.

SIMVLO,*as*.assimulo, specie simulationis ostento. pro Po. 5 b, Mithridates Bosphoranis finitimis suis bellum inferre simulauit. pro Clu.23 a,Ille se tamen tum proficisci simulauit.Ep.148 a,Multa & simulaui inuitus,& dissimulaui cum dolore. de N.43 b, Multis partibus sunt illa perfecta quàm hæc simulata solertius.Off.22 a,Solum quo reip.prodesset, furere se simulauit.con.Rul.68 a,Aliud occultè moliri, aliud spe & specie simulationis ostentare. de Or.125 a, In eoq; nihil esset nisi falsum & imitatione simulatum.At.223 b,Simulare.)(.Animo sentire aliquid.& Ep.172 a,Tu enim à certo & uero sensu iudicas,

SIMVLTAS,*tis*. inimicitia. pro Cl. 35 b, Cluentius à matre habebat simultates. & pro Pla.275 b,Is simultates,quas me cum habebat,deposuit.pro Flac.163 a,An simultates nescio quas cum libertis suis Flaccus exercet? Epi.115 b, Cum quo simultates tibi non fuissent. Attic.228 b,Gerere simultatem cum aliquo.pro Pom.17 b,Multas simultates partim obscuras,partim apertas suscepi. Ep.45 b,& ad Her.17 a,& Att.33 b,Vetus nostra simultas. At.52 a, Simultatem humanissimè deponere. Quin.Fra.293 b,Ex quibus nonnullas simultates cum magna mea lætitia susceptas habemus.

SIMVL*ut*. simulac. Tusc.210 a,Simul ut uelle cepissent.

SIN.uel *si*.Atti.151 a, Si mihi ueniam quam peto,dederit,utar conditione:sin minus,impetrabo aliquid à meipso.Qu.Fr. 311 a, Si perficiunt,optimè:sin minus,ad nostrum Iouem reuertamur. Atti.211 b,Ego ut constitui adero,atq; utinam tu quoq; eodè die:sin(quid enim multra?) utiq; postridie.Offi. 58 b,Sin autem id non sit eiusmodi, &c.id est,si.Epi.27 b, Si erit ciuitas,&c.sin non erit,&c.Ep.184 a,Si abestis, &c. sin, &c. & 251 b, Si potes,&c. sin planè non potes, &c. pro S.R. 41 a, Sin id actum est, ut, &c. tum uerò, &c.I.C.99 b, Educ tecum omnes tuos:si minus,quàm plurimos.

SINE. expers, uacuus. pro Sest.19 b, Omnes certatim de mea salute,sine ulla uarietate dixerunt.Qu.de Pet.209 a,Homo iners, sine officio, sine ingenio, cum infamia, nullis septus amicis.pro Cæl.54 a Homo sine re,sine fide,sine spe,sine sede,sine fortunis,&c.in V.32 a,Dicam sine cunctatione quod sentio.de Ora.105 a,Hæc enim ars sine controuersia magna est.de Na.64 b,Chrysippus homo sine dubio uersutus.Of. 55 b,Sine ullo errore & abiecta omni cunctatione. Atticum 169 a,Consilium nostrum spero uacuũ periculo fore. Item: Vir expers consilij & ingenij. Item: Remoto ioco, & extra iocum.

SINGILLATIM.singulatim.de Inu.52 b,& 60 a,Singillatim unamquamq; rem attingere. & 61 b,in A.178 a, Ciuitas non singillatim,sed prouincijs totis dabatur.

SINGVLARIS,*re*.unicus, maximè rarus,summus,inauditus,incredibilis,diuinus. de Vn.197, Singularem deus hunc mundum atq; unigenam procreauit. de Orat.99 a,Antonij incredibilis quædam & propè singularis & diuina uis ingenij. &144 a, Incredibilis & singularis amor in aliquem. & Att.231 a, Singularis & incredibilis uirtus. Ep.223 b,Singularis & propè incredibilis fides. Postq.205 a, Singularis & præstantissima uirtus P.Lentuli. pro Pomp.4 b,Singularis eximiaq; uirtus Pompeij.I.V.194 b,Sunt quædam in me singularia,quæ in nullum alium conuenire possunt.ad Her.15 b, Non uulgare,sed singulare maleficium.& 26 a, Singularis pœna. de Inu.76 b, Beneficium singulare.)(.Beneficium uulgare.I.C.110 a, Primùm quòd mihi gratias egisti singularibus uerbis,&c.contra Rul.85 b,Singularis homo priuatus, nisi magna sapientia præditus, uix facilè sese continet. pro Syl.167 a, Sed ita tulit casus,ut tum communi ambitionis inuidia,tum singulari Antronij odio euerteretur.& Ep. 10 b, Communi officio, non aliquo singulari beneficio. de D.128 a,Qui animo atq; ingenio singulares.Ep.240 a,Animus singularis,& opera præcipua.Ep. 220 b, Ago tibi gratias singulares.Ep.6 b,Rutilium & fide & animo singulari. de Fin.138 a, Homo singulari nequitia præditus. & ad Her. 18 a, Ab omnibus unicam maliciam cognosci. de Cl. 192 b, Summus & singularis uir.

SINGVLARES,pro singulis.Aca.44,Quintum genus esse dicunt,è quo astra sunt,mentesq; singulares:id est,singulas uel singulorum.

SINGVLARIE`,pro singulariter, quasi unicè,teste Charisio lib.2.

SINGVLARITER.unicè,simpliciter, & singulari modo.

)(. Dupliciter & bipartitò.ad Her.4 a,I.V.132 a, Quem ego in quæstura mea singulariter dilexissem.

SINGVLATIM, singillatim. I.V.66 a, Quæ singulatim & diu collecta sunt, uno tempore uniuersa perdere. & 63 b, Singulatim unicuiq; respondere.L.Diu.L.Singuli.

SINGVLI,*orum*.quisq;,unusquisq;.de Ora.162 b,Refert etiã qui audiant,frequentes,an pauci,an singuli.Or.219 b, Sæpe singulis utendum est,plerunq; binis,non ferè ternis amplius. I.V.263 a, Non modò plures,sed ne singuli quidem possint accedere. de Orat.161 b,Veteres cum circuitum uerborum facere non possent,terna aut bina, aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. & ibid. Dixi de singulorum laude uerborum,dixi de coniunctione corũ,&c.de In.67 b, Cùm ex singulis, tum ex coniunctis argumenta nascuntur. cont. Rul.66 b,Itaq; me non singulæ uoces præconũ,sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. I. C. 121 a, Qui singulas uniuscuiusq; domos,& hoc uniuersum reip. domicilium delere conati sunt. Antequam. 192 b, Beneficia quæ singulis priuatimq; dantur.)(. Vniuersis. &193 a, Neq; uerius à singulis quàm ab omnibus repetere officij præmium & fructum.de Fi.73 b, Singula potius,quàm omnia.de Or. 113 a, Pont.Ma.res omnes singulorum annorum mandabat literis.de Or.217 b,Duo extremi chorei sunt:id est,è singulis longis & breuibus. de Nat. 43 b, Quod efficitur in cœlo singulis diebus & noctibus.& 45 a, Sol binas in singulis annis reuersiones facit.& Att.71 a,Quotidie uel potius in dies singulos breuiores literas ad te mitto.& 64 b,Singulis diebus usq; ad Cal.facere aliquid:id est,quotidie.pro Mur.129 b, Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuit. de Cl.196 b, Vix singulis ætatibus bini oratores laudabiles constiterunt.de Or.85 b, Vix autem singulis ætatibus singuli oratores tolerabiles inuenti sunt.pro S.R.33 a, Etenim in singulis rebus eiusmodi materies est, ut singulos dies possis consumere.de N.16 a,E' gregibus epheborum, uix singuli reperiuntur pulchri. de Cl.183 a, Vt causæ singulæ defendantur à pluribus.Postquam.210 b, Vobis singulis,& agam gratias uniuersis. pro D. 222 a, Hoc ferre ciuitas potest? ut singuli ciues singulis uersiculis è ciuitate tollantur. Postq. 202 b, Sic ulciscar facinora singula, quemadmodum à quibusq; sum prouocatus. de N.77 a, Dij nec agellos singulorum,nec uiticulas persequuntur.& de Or.109 a,Cæterę ferè artes seipsæ per se tuentur singulæ.Qu.F.323 b,Comitiorum quotidie singuli dies tolluntur obnunciationib. Epi. 259 a, Ego singulos Euripidis uersus, singula eius testimonia puto.de Fini.68 b,Illi singulis finibus utuntur. Epi.6 a, Difficile est dictu de singulis. At.151 a,Cęsar legiones singulas posuit Brundusij,Tarenti,Siponti. Atti.111 b, Sanè commodè Pompeius distribuit binos singulis patribus familiarum. Q.Fr.316 b,Candidati H-S. CCCC.in singulos apud M.Catonem depositurunt. in Ve.135 a, Describebat Censores binos in singulas ciuitates. &134 a, Lex est quæ in annos singulos Iouis sacerdotem sortitò capi iubebat. in C. 98 a,Crescit in dies singulos hostium numerus: id est,quotidie. cont. Rul.72 b, Stipatores ducentos in annos singulos constituit.& 28 a, Et in eo agro dena descripsit in singulos iugera.Ep.100 b,Singulæ,&c.binæ,&c. Off.39 a,Singuli.)(.Vniuersi,multitudo.Epi.87 b,& de Fi.58 a, Singula.)(. Vniuersa.de Leg.165 b,Plures deorum omnium,singuli singulorum sacerdotes sunt.Attic.37 a,In dies singulos studia hominum in nos augentur.de Na.59 a,Quæ si singula uos fortè non mouent, uniuersa certè tamen inter se coniuncta atq; connexa mouere debebunt.& ibid.Nec uerò uniuerso generi hominum solum,sed etiam singulis à dijs immortalibus consuli & prouideri solet. & ibidem: Dij separatim ab uniuersis,singulos diligunt. At.93 a,Scaptius centesimis renouato in singulos annos fœnore, contentus non fuit. Offic. 38 b,39 a, Quæ si pop.Rom.acciderunt, quid debent putare singuli? I.A.205 a, Quantam pecuniam militibus in singulos Cæsar pollicitus sit, tantam dari placere. de Vn. 202 b, Et singulos adiunxit ad singula. de Fini.96 b,Singulis addere.

SINGVLTVS,*tus*. gemitus: etiamsi aliud est singultus,tamen propinqua sunt.Postquam.199 b,pro Plan.275 b,Non modò lachrymulam, sed multas lachrymas & fletum cum singultu uidere potuisti.

SINISTER,*a*,*um*.de Di.125 b,Quanquam haud ignoro quę bona sint, sinistra nos dicere, etiamsi dextra sint: sed certè nostri sinistrum nominauerunt,externi dextrum.

SINISTRA,*æ*.læua.de D.98 a,Cur à dextra coruus,à sinistra cornix faciat ratum. I.A.207 b,Aspicite à sinistra,&c.

SINISTRA`,aduer.Acad.lib.4.Suprà,infrà,dextrà,sinistrà, antè,pòst.

SINO,*nis*, *sui*, *situm*. permitto,patior,fero, locum do.pro Pl. 277 b, Qui senatum senatui parêre non siuerunt. & Epist.

78 a, Nec uertere à miserijs cogitationem sinunt. de Fini. 60 a, Improbitas nunquam finit eum respirare. pro D. 231 b, Tu sororem tuam uirginem esse non siuisti. I.A. 237 b, Non siue runt. Qu.F. 311 a, Cato concionatus est. comitia haberi non siturum. pro Ce. 297 a, Non deieci, si non siui accedere. I.C. 99 b, Non feram, non patiar, non sinam. de N. 63 a, Nec mihi das respondendi locum. Item: Quid frumentum corrum pi pateris? Attic. 82 a, Nullos honores mihi nisi uerborum, decerni sino.

SINOR, *sineris*. permittor. pro Sest. 23 a, Accusare eum moderatè, à quo nefariè accusatur, per senatus autoritatem nō est situs.

SINOPE, *pes*. urbs Ponti. I.V. 94 a, pro Pom. 7 b.

SINVESSA, *æ*. urbs. At. 152 a.

SINVESSANVS. Ep. 196 a, Sinuessanum diuersoriolum.

SINVS, *nus*. gremium, complexus. pro Po. 10 b, Maris omnes sinus atq; portus. I.V. 265 b, Illi qui sinus quosdam obsedisse maritimos dicuntur. & 241 b, Vbi primum ex alto sinus ad urbē inflectitur. At. 255 a, Duo sinus fuerunt, quos transmitti oportet. I.V. 266 a, Cedo mihi ex ipsius sinu literas. de L. 183 a, Vt sinus & gremium quasi matris mortuo tribuere tur. Qu.F. 314 a, Cæsar mihi crede in sinu est, neq; discingor. Att. 38 a, In sinu ac familiaritate adolescentis. & pro Cæl. 50 a, E' sinu gremioq; patriæ abstrahi. Epi. 235 a, Iste uerò sit in sinu semper & complexu meo. I.C. 109 a, Postremum genus est de delectu Catilinæ, imò uerò de complexu eius ac sinu. I.V. 81 b, Calumniatores de sinu suo apposuit. Tuscul. 228, Consurgere in sinum alicuius: id est, tanquam in portum. de N. 47 a, Et draco conficiens sinus è corpore flexos. Atti. 277 b, Bibulum noli dimittere ex sinu tuo. Item: Aetolia pro cul à barbaris disiuncta gentibus in sinu pacis posita, medio ferè Græciæ gremio continetur.

SIPARIVM, *rij*. uelum quo scena obtendebatur, aulæum. de Pro. 72 a, Piso cum Græcis iam in orchestra helluatur, antea post siparium solebat.

SIPONTINVS, *a, um*. à Siponte opp. contra Rul. 80 a, Nisi maiultis in Sipontina siccitate collocari.

SI QVANDO. de Or. 97 a, Si quando in dicendo scriptum attulerit aliquid. de Inu. 69 a, Si quando hæc incidunt. de Cl. 195 a, Ex qua si quando opus fuerit, excitet, &c. de Am. 100 b, Itaq; si quando extitit.

SI QVID. Att. li. 3. Si quid in te peccaui, ac potius, quoniam peccaui. Att. lib. 1, Et nebulonem illum, si quo pacto potes, ex istis locis amoue. At. 2, Si qui alij. & lib. 2, Si qui ea de causa uenerunt. Ep. lib. 15, Si quæ sunt onera.

SI QVIDEM. quoniam quidem, quippe si. de Cla. 168 a, Vides ne quàm serò eloquentia prodiderit in lucem: siquidē, &c. & Tus. 148 b, Antiquissimum è doctis est genus poetarum, siquidem Homerus fuit ante Romam conditam. I.C. 105 b, O' fortunatam remp. siquidem hanc sententiam ejecerit. pro Fl. 149 a, O' morem præclarum, quem à maioribus accepimus, siquidem teneremus. & 154 a, O' pastores, &c. siquidem, &c. Epist. 131 a, & 43 b, Gratulor Baijs nostris, siquidem ut scribis, salubres repentè factæ sunt. Ep. 195 a, Robur & soboles militum interijt, siquidem quæ nunciantur uera sunt. Orat. 204 b, Siquidem eorum est gemmare uites. Att. 84 a, Quare non εἰχτικὸς tua industria, quod uereris, sed sed præclarè ponitur, siquidem id egisti, ut ego delectarer. Par. 120 a, Etiam ne in minimis rebus? siquidē rerum modū fingere non possumus, animorum modū tenere possumus.

SI QVO'. At. 118 b, Eas si quò ille misit, in publico, &c.

SIRENES, *num*. marina (ut est in fabulis) monstra. de Fi. 136 a, Quæ de Sirenum cantibus Homerus finxerit, neq; enim uocum suauitate uidentur, aut, &c.

SIS. L. Sodes. pro S.R. 26 a, Age nunc refer animum, sis, &c.

SISAPO. oppidum in Hispania. I.A. 169 b, Tanquam Sisapo nem. prouerb.

SISTO, *stis*. exhibeo. At. 52 a, Fac ut te ante Cal. Ian. ubicunq; erimus, sistas. & 169 b, Te uegetum nobis in Græcia siste. I. V. 198 a, Remp. sistere non posse. Offi. 61 a, Vas factus est alter eius sistendi, ut si ille non reuertisset ad diem, moriendum esset sibi ipsi. pro Q. 5 a, Ita tamen discedunt, ut idibus Septembribus P. Quintium sisti Sex. Alphenus promitteret. & ibi. Venit Romam Quintius, uadimonium sistit. & 11 a, Alphenus promittit Nævio sisti Quintium.

SISYPHVS, *phi*. persona poetica, de quo homine Vir. Aen. 6 lib. Tusc. 150 a, Sisyphus uersat saxum.

SITELLA. *le*. cista, in qua colligebantur suffragia. de Nat. 22 b, pro Cor. apud Ascon. Ped. & de N. lib. 1.

SITTYBAE, *arum*. membranulæ, quarum integumento libri à pulueris temporisq; iniuria diutius integri cōseruantur. Attic. 58 a, Bibliothecam mihi tui pinxerunt constructione & sittybis.

SITIENS, *tis*. cupiēs. Tus. 231 b, Ego eo grauius ardentiusq; sitiens uoluptates. & pro Plan. 261 b, Deinde sitientem me uirtutis tuæ deseruisti.

SITIENTER. auidè. Tus. 217 a, Nec sitienter quid appetēs.

SITIO, *tis*. Qu.F. 320 a, Ipsi fontes iam sitiunt. & Orat. 204 b, Gēmare uites, sitire agros. I.P. 92 b, Ipse cum paucis ad portam sitiens perueni. I.A. 198 a, Etenim aderat L. Frater, qui sanguinem nostrum sitiebat. Qu.Fr. 235 b, Nec honores sitio, nec desidero gloriam.

SITIS, *tis*. de F. 56 b, Cum cibo & potione fames sitisq; depulsa est. & Tusc. 150 a, & 66 a, Siti enectus Tantalus. Pa. 116 b, Nunquam expletur nec satiatur cupiditatis sitis. de Se. 81 a, Literas græcas sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens. I.A. 198 a, Ipse declamauit sitim quærens.

SITVS, *a, um*. positus, locatus. I.V. 225 a, Qui locus quòd in media est insula situs, umbilicus Siciliæ nominatur: id est, nemus Ennensium. & de N. 9 a, Vim diuinam in natura sitā esse. pro D. 216 a, Spes ocij & concordiæ in meo reditu sita uidebatur. Tu. 235 a, Quid tu in eo sitam uitam beatam putas? Ant. 194 a, In eorum potestate sita salus nostra est. & Ac. 10 b, Assensio, quæ in nostra sita est potestate. pro Mu. 144 a, Huius rei potestas omnis in uobis sita est iudices. At. 198 a, Si pugnandum est, quo tempore in casu, quo consilio in tēpore situm est. de D. 86 b, Qui lituus situs est in curia Saliorū. Offi. 2 a, In officio colendo sita uitæ est honestas omnis. Ep. 19 b, Vel quòd excelso & illustri loco sita laus tua sit. pro Ar. 185 b, Huic profectò ipsi quātum est situm in nobis, opē feremus. de Or. 114 a, Hæc enim sita sunt ante oculos. Tusc. 246 b, Obscœnas uoluptates faciles, communes in medio sitas esse. & 148 b, Summam eruditionem Græci sitam censebant in neruorum uocumq; cantib. Aca. 11 a, Vbi uirtus, si nihil situm est in ipsis nobis? de Fi. 60 b, Est autem situm in nobis, ut, &c. de D. 126 a, Eo loco, ubi nisi fortunæ sita ædes est. de Fat. 148 a, Si causa appetitus non est sita in nobis, ne ipse quidē appetitus est in nostra potestate. de Le. 181 b, Hic est ille situs, &c. nā siti dicūtur hi qui conditi sunt. de Le. 181 a, C. Marij sitas apud Anienē reliquias dissipari iussit Sylla.

SITVS, *tus*. positio. cont. Rul. 74 a, Vrbs & natura, & situ, & descriptione ædificiorum. de D. 137 a, Oppidorum situs. Tu. 158 a, Terræ situs, forma, circūscriptio. I.V. 240 b, Syracusarū hic situs atq; hæc natura esse loci cœliq; dicitur. Ac. 16 a, Ei⁹ loci, quem incolebant, situs. I.V. 200 b, Ciuitas situ, mœnib. portuq; ornata. & 227 b, De Syracusis, nā & situ est cōmuni to, tū præclaro ad aspectū. de N. 57 a, Figura situsq; mēbrorū. & Ac. 30, Situs partiū corporis. Ac. 6 b, Et situs earū rerū, quas intuemur, &c. de D. 128 b, Plus terrarū situs, quàm lunę tractus ad nascendū ualere. Q.Fr. 317 b, Quos tu situs, quas naturas rerū & locorū, quæ uerò ipsum imperatorē habes?

SITVS, *tus*. illuuies, sordes, squalor. Tusc. 196 a, Situ nidoris, barba pedore horrida.

SIVE. seu, uel. pro Se. 24 b, Venio ad comitia siue magistratuum, siue legum placet. de D. 133 b, Siue sic est, siue illo modo. Att. 110 a, Nil perturbatius hoc ab urbe discessu, siue potius turpissima fuga. Q.F. 300 b, Siue tua natura paulo acrior, siue quædam dulcedo iracundiæ, siue dicendi sal, &c. de L. 169 a, Nam illo loco libenter uti soleo, siue quid mecū ipse cogito, siue aliquid scribo aut lego.

SMYRNA, *næ*. urbs. pro Fl. 161 a, Cur non Pergami? Smyrnæ?

SMYRNAEVS, *a, um*. pro Arch. 189 a.

SOBOLES. *lis*. propagatio, proles. Ep. 165 a, Robur & soboles militū interijt. Of. 11 b, Quæ propagatio & soboles origo est rerum. I.A. 171 a, Omnes soboles iuuentutis. de Ora. 157 a, Proles, soboles, effari, nuncupari. de L. 185 a, Censores populi, ciuitatis soboles, familias, pecunias q; censento. pro Mar. 134 b, Propaganda soboles.

SOBRIE'. Offi. 21 b, Parcè, continenter, sobriēq; uiuere.

SOBRINI, *orum*. qui quæue ex fratribus, uel sororibus, patruelibus uel consobrinis, uel amitinis generantur. Offic. 11 b, Sequuntur fratrum coniunctiones post consobrinorum sobrinorumque, qui cùm una domo iam capi non possint, in alias domos tanquam in colonias exeunt.

SOBRIVS, *a, um*. siccus.)(Vinolentus, ebriosus. Aca. 14 a, & Tu. 252 a, Or. 205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari uinolentus uidetur. I.V. 162 a, Homines satis planè frugi ac sobrij. pro Cæl. 53 a, Sobrius uir. & de Ora. 121 a, Sobrius orator.

SOCCVS, *ci*. Græcorum calciamentum, ut calceus Romanorum: quo tamen etiam Romanæ mulieres utebantur. I.V. 127 a, Consularis homo soccos habuit & pallium. de Orat. 154 b, Pallium quo amictus, soccos quibus indutus esset.

SOCER, *ri*. uxoris meæ pater. pro Sest. 4 a, Ademit Albino soceri nomen mors filiæ. Att. 95 a, Ego dum Appium orno, subitò factus sum accusatoris eius socer.

SOCIALIS, *le*. I.V. 57 b, Hæc lex socialis est. & 111 b, Lege iudicioq; sociali.

SOCIATVS,*a,um*.de Am.111 b,Solitarius.)(.Coniunctus & sociatus cum altero.

SOCIETAS,*tis*.consociatio,coniunctio,communio, communitas,commercium,comitatus,pactio,fœdus,ordo.Of. 4 b,Vt societas hominum coniunctioq; seruetur.& 6 a,Sancta societas. L.Sanctus.de Fi.107 a, Nati sumus ad societatem communitatemq; generis humani. Offi.5 a, Ratio,qua societas hominum inter ipsos, & uitæ quasi communitas continetur.Of.5 b,& 31 a,Defendere hominum inter homines societatem.pro D.218 b,Dirimere societatẽ.de Cl.165 b, Vir egregius coniunctissimus mecum cõfiliorum omnium societate.Of.12 a,Societas quę cũ rep.est unicuiq; nostrũm. de N.50 b, Pinna cum squilla quasi societatem init comparandi cibi.de Or.88 b,Missos facio mathematicos,muficos, &c.quorum artibus ista uestra dicendi uis,ne minima quidẽ societate coniungitur. pro Q.2.b,Facere societatẽ omni um rerum cum aliquo. pro S.R.21 b, Coire societatem.I.V. 278 a,Sancta religio societatis. pro Rab.95 a,Coire societatẽ periculi cum aliquo,uel salutis,uel laboris.Ep.74 b, pro S.R.34 b,Nullam societatem neq; sceleris,neq; premij cum ullo coiui.de Ar.253 b,Clodius nefarias cum multis scelerũ pactiones societatesq; conflauit.I.C.104 a,Latrones scelerum fœdere inter se, ac nefaria societate coniuncti.I.A. 255 a, Inire societatem omnium rerum cum aliquo.pro Q.3 a, Nec societas tibi quicquam debet,nec priuatim Q.debuit. pro Mur.140 b, Quid si omnes societates uenerunt?pro Pl. 265 b, P.Crassus maximarum societatum autor,plurimarũ magister.pro Sest.9 b, Societas uectigalium.pro Do.242 a, Omnes societates,omnes ordines.I.A.177 a, Nulla societas optimis ciuibus cũ importunissimo hoste fœdere ullo confirmari potest.Off.11 b,Gradus societatis hominum Off.65 b,Societas,quæ latissimè patet.& ibi. Societas interior uel propior eorum,qui eiusdem generis sunt. & 62 b, Societas inter homines coniuncta.pro Q.14 a,Coire societatem uoluntariam cum aliquo.Of.5 b,Deuincire hominũ inter homines societatem.de Fa.140 b,Cũ hoc genere philosophię, quod nos sequimur,magnam habet orator societatem.I.A. 165 a,Vtinam Cn. Pompei cum C. Cæsare societatem nunquam coisses.de Am.111 a, Quę si quos inter societas est,aut fuit.de Le.160 b, Prima homini cum deo rationis societas. & 161 a,Hominum societas inter ipsos & coniunctio.& 184 a,Difficillima illa societas grauitatis cum humanitate.

SOCIO,*as*.coniungo.pro Pl.275 a,Cũ uel periculũ uitę tuæ mecum sociare uoluisses.de Leg.162 a,Omne genus humanum in se sociatum est.& pro Fl.150 b,Quid si testiũ studiũ cum accusatore sociatum est?de Or.154 b, Sapientiam cum eloquẽtia sociare.de Sõ.127 b, Cœtus hominũ iure sociati.

SOCIVS,*a,um*. consors,particeps,gregalis.Ep.16 b,Me quidem certè tuarum actionum, sententiarum, uoluntatum, rerum deniq; omnium socium comitemq; habebis.& 132 a, Cuius fugientis comes remp. recuperantis socius esse debeo.de Cl.168 a,Eloquẽtia pacis est comes omnium,ociiq; socia.pro Fon.284 a,Vitę socia uirtus,mortis comes gloria fuisset. & 283 a, Socius ac particeps fortunarũ. & de Cl.165 a,Socius ac consors gloriosi laboris.At.212 b,Vulgò opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus.de Orat.105 b, Duæ artes inter se pares,& eiusdem sociæ dignitatis. & 90 b, Poeta oratori multis ornandi generibus socius ac penè par.de Orato.87 a, M.Antonius homo & consiliorũ in rep. socius.I.A.179 b,Quos socios ad epulas habere nemo uelit. pro Fl.146 a,L.Flaccus socius atq; adiutor consiliorũ periculorumq; meorum.& Atti.179 a,Culpæ socius.Ant.196 b, Teq; particeps cõnubij,socia regni regina Iuno. pro D.219 a, Fidelissimus socius ad comparandam aliquam rem. & 223 b, Is mihi socius atq; amicus semper fuit.Att.173 a.pro Q.2 b,Adiungere aliquem sibi socium.Offi.5 b, Qui iniustè impetum in quempiam facit, is quasi manus uiolenter uidetur afferre socio.in V.158 a,Socij putandi sunt,quos inter res communicantur.pro Qu.16 b,Edere sibi aliquem socium. pro S.R.37 b, Qui socium fallit,in uirorum bonorum numero non est habendus. pro S.R.37 b, Nouem homines honestissimos,eiusdem muneris,legationis,officij,mandatorumq; socios induxit,decepit. in A.169 a, Cum tu tamen nocte socia,&c.pro Mar.133 a,Semper mea consilia pacis & ocij socia,non belli & armorum fuerunt.

PRO *socio*,formula iuris est,qua significatur actio,iudiciumq; societatis,si quis socium fraudasset.pro Fl.155 a,Nicomedes qui & furti,& pro socio damnatus est.pro Qu.2 b,Arbitrũ pro socio condemnari.

SOCORDIA,*æ*. stupiditas.ad Her.13 a,Philosophia uitanda est,affert enim socordiam atq; desidiam.

SOCORS,*dis*.stupidus.de Clar.186 b, Nam M.Glabrionem socors ipsius natura negligensq; tardauerat. & de Nat.2 a, Homines non socordes.

SOCRATES,*tis*.de Fin.64 a,Socrates,qui philosophiæ parens iure dici potest.de N.59 b, Aca.41 b,Socrates princeps Philosophorum.de Diu.105 b,Esse diuinum quoddã,quod Socrates dæmonion appellat,cui semper ipse paruerit,nun quam impellenti,sæpe reuocanti.de Cl.192 a, de Or.104 b, Ironia illa,quã in Socrate dicunt fuisse.Of.22 a, De Græcis autem dulcem & facetum, festiuiq; sermonis, atq; in omni oratione simulatorem, quem *εἰρωνα* Græci nominauerunt, Socratem accepimus.de N.d.1,Socrates apud Xenophontẽ formã dei queri nõ oportere, eundemq; & solem & animũ esse ait,& modò unum,tum plures deos.Tu.lib.5,Socrates Archelaum, Anaxagoræ discipulum audiuit.ibid. Socrates primus philosophiam deuocauit è cœlo.& in urbibus collocauit,&c.2,Socrates hanc uiam ad gloriam proximam & quasi compendiariam dicebat,si quis id ageret,&c.de Diu. li.1,Socrates quum apud Delium malè pugnatum esset,Lachete prætore, fugeretq; cum ipso Lachete, ut uentum est in triuium,eadem qua ceteri,fugere noluit.de Di.li.1,Socrates cùm impijs sententijs damnatus esset, equissimo animo se dixit mori. Ac.ed.2.li.1, Socrates ab Apolline omniũ sapientissimus dictus.de Sen.Demonstrabantur mihi præterea quæ Socrates supremo uitæ die de immortalitate anima morũ disseruisset,is qui esset sapientissimus oraculo Apollinis iudicatus.Ac.ed.2.li.1,Socrates apud Platonem & Xenophõtem ita disputat, ut nihil affirmet ipse, refellat alios. Ac.ed.2.li.2, Socrates primus philosophiæ moralis author fuit. Aca. ed. 1.lib.2,Socrates,quum ei uisum esset nihil sciri posse,excepit unum tantùm scire se,nihil se scire, nihil amplius.8 At.Socrates pedem porta non extulit, quum triginta tyranni essent. 2 de Le. Nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi, quum ad multa accesserim, ut uix pede tentare id possim,quod in Phędro Platonis facit Socrates.de Diu. lib.1,Socrates Xenophonti consulenti,sequeretur ne Cyrũ? Et nostrum,inquit,humanum est consilium:sed de rebus& obscuris & incertis ad Apollinem censeo esse referendum. Tu.li.5, Socrates quum interrogaretur, cuiatem se esse diceret? Mundanum, inquit: totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabatur.Tus.li.5,Socrates in pompa,quum magna uis auri argentiq; ferretur, Quàm multa non desidero, inquit.Orato. Est enim quasi in extrema pagina Phædri his ipsis uerbis loquens Socrates,Adolescens etiã nunc ô Phædre Isocrates est:sed qd de illo augurer, lubet dicere. Quid tãdem, inquit ille? Maiore mihi ingenio uidetur esse, quàm ut cum orationibus Lysiæ comparetur:præterea ad uirtutem maior indoles: ut minimè mirum futurum sit, si cum ætate processerit,&c. Tus.quæst.lib.1, Socrates quum penè iam in manu mortiferum illud teneret poculum, locutus ita est,ut non ad mortem trudi,uerùm in cœlum uideretur ascendere.de Fi.li.1,Socrates uoluptatem nullo loco numerat. Tus.qu.li.3, Quum Socrates Alcibiadi persuasisset,eum nihil hominis esse,nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum,& quemuis baiulum interesse,&c.2 de Or.Socrates in ironia, dissimulantiaq; longè omnibus lepõre atque humanitate præstitit.3 de Or.Socrates rebus omnibus, omnium iudicio,quamcunque se in partem dedisset, facilè princeps. Tus.li.1,Socrates ad iudicium capitis, nec patronum quæsiuit,nec iudicib.supplex fuit, adhibuitq; liberam contumaciam à magnitudine animi inductam,non à superbia.de Di. li. 1, Socrates quum Critonis oculum alligatum uidisset, quæsiuit quid esset: quum autem ille respondisset, in agro ambulanti ramulum adductum,ut remissus esset,in oculum recidisse.1 de Di. Est apud Platonem Socrates,quũ esset in custodia publica dicens Critoni suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendũ,uidisse se in somnijs pulchritudine eximia fœminam,quæ se nomine appellans, diceret Homericum quendam eius uersum: Tertia te Phthiæ tumulatas lęta locabit. Quod ut dictum est,sic scribitur cõtigisse. Brut.Socrates,disputandi quadam subtilitate sophistarũ instituta refellebat.3 de Or. Socrates cuius ingenium uariosq; sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit,literam nullam reliquit.1 de Orat.Erat Athenis reo damnato,si fraus capitalis non esset,quasi pœnæ æstimatio:ex sententia quum iudicibus daretur,interrogabatur reus, quã quasi æstimationem commeruisse se maximè confiteretur: quod quum interrogatus Socrates esset,respondit sese meruisse, ut amplissimis honoribus & præmijs decoraretur, & ut ei uictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur, qui honos apud Græcos maximus haberetur.3 de Or. Socrates sapienter sentiendi, & ornatè dicendi scientiam separauit.de Fi.li.2, Socrates percontando atq; interrogando elicere solebat eorum opiniones,quibuscum differebat, ut ad ea quæ ij respondissent,si quid uideretur,diceret.1 de Le. Socrates execrari eum solebat, qui primus utilitatem à natura seiunxisset. Aca.ed.1.lib.2, Socrates uti solitus est ea

dissimulatione,quam Græci ἐιρωνέιαν uocant, quando se nihil scire affirmauit. Ac.ed.1.li.2, Socrates de seipso detrahēs in disputatione, plus tribuebat ijs,quos uolebat refellere. 1 de In.To.Socrates inductione plurimum est usus,propterea quòd nihil ipse afferre ad persuadendum uolebat,ex eo quod sibi ille dederat:qui cum disputabat,aliquid conficere malebat.Ac.ed.1 li.2,Socrates &Plato tollendi ex eorum numero,qui negarūt quicquam sciri aut percipi posse.Tusc. li.1,Socrates & Theramenes præstantes uiri uirtutis & sapientiæ gloria.Ac.ed.2.li.1, Socratis omnis oratio tum in uirtute laudanda,& in hominibus omnibus ad uirtutis studium cohortandis consumebatur. Socratis multiplex ratio disputandi,rerum uarietas, & ingenij magnitudo Platonis memoria & literis consecrata,plura genera effecit dissentientium philosophorum,Tusc.q.li.5. Socratem ipsum parentem philosophiæ,Zeno,Latino uerbo utens, scurram Atticum fuisse dicebat,de Nat.D.Zopyrus physiognomon,qui se profitebatur hominum mores,naturasq; ex corpore,oculis, uultu, fronte pernoscere, stupidum esse Socratem dixit & bardum,quòd iugula concaua nō haberet,de Fat.Socratem ferunt,cùm usque ad uesperum contentius ambularet, quæsitumq; esset ex eo, quare id faceret? respondisse,se,quo melius cœnaret,obseruare ambulando famem, Tusc.lib.5. Imitatus est homo Romanus & consularis ueterem illū Socratem,qui cum omnium sapientissimus esset,sanctissimēque uixisset,ita in iudicio capitis pro se ipse dixit,ut nō supplex aut reus,sed ut magister,aut dominus uideretur esse iudicum: quin etiam quum ei scriptam orationem diserti simus orator Lysias attulisset,quam,si ei uideretur,ediceret, ut ea pro se in iudicio uteretur , non inuitus legit , & commodè scriptā esse dixit:sed,inquit, ut si mihi calceos Sicyonios attulisses,non uterer,quamuis essent habiles & apti ad pedem,quia nō essent uiriles : sic illam orationem disertam sibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem non uideri, 1 de Orat.O Socrates,ô Socratici uiri,nunquam uobis gratiam referā,14 ad At. A Socrate omnis quæ est de uita & de moribus philosophia manauit,Tusc.li.3.Plures ferè orti à Socrate,quòd ex illius uarijs & diuersis, & in omnem partem diffusis disputationibus,alius aliud apprehenderat, profeminate sunt quasi familiæ,dissentientes inter se,& multum disiunctę & dispares, quum tamen omnes se philosophi Socraticos & dici uellent,& esse arbitrarentur,3 de Ora. Quid dicam de Socrate,cuius morti illachrymari soleo Platonem legens,3 de Na. Vererent præterea philosophorum greges, tam ab illo forte & capite Socrate , nihil te de bonis rebus in uita,nihil de malis, nihil de animi permotionibus , nihil de hominum moribus,nihil de ratione uitæ didicisse,nihil omnino quæ huius,1 de Or.

SOCRATICVS,*a,um*. Tusc.199 b, Etsi quem tuorum affectum mœrore uideris, huic accipiferem potius quàm aliquē Socraticum libellum dabis? Offi.21 a,Philosophi Socratici. & Para.116 b,Aristippus ille Socraticus non erubuit,quum esset obiectum habere eum Laida.9 Fam. Xenophon Socraticus,qui Socratis somnia scribit,quorum exitus mirabiles extiterunt,1 de D.Antisthenes patientiam & duritiam in Socratico sermone maximè adamarat,de Orator. Socratici in utramq; quidem partem disputare, sed tamē ad extremum τὸν ἀφιστάμενον sententiam pronunciare soliti,2 ad Att. Fuerunt etiam alia genera philosophorum , qui se omnes ferè Socraticos esse dicebant, Ereticorum,Herilliorum,Megaricorum,Pyrrhoneorum, &c.3 de Orat.

SOCRVS,*crus*.uxoris aut mariti mater.pro Cl.24 a, Dinea, quæ tum ei mulieri socrus erat. I.V.113 a, Nihil de socru tua audisti? & At.138 a,Literæ Capuam allatæ ab Clodia socru.

SODALIS,*lis*.socius,etiāsi sodalis ferè in re leuiore est.Epi. 191 a,Ego qui & sodalis, & familiarissimus Dolabellæ erā. A.29 b,At hoc Anaximando populari & sodali suo nō persuasit. de Orato.127 a,Ego pro meo sodali,qui mihi,&c.de Sen. 86 a, Primùm habui semper sodales, &c. & ibidem b, Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè. pro Plan. 263 b, de Nat. 76 a, & I.V.95 a, Plancus in seditione habuit multos cupidos sui, & gratiosos: quos si tu sodales uocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso.

SODALITAS,*tis*.coitio,collegium.pro Cæl.42 b,Fera quę dam sodalitas,&c.Qu.Fr.109 a, ad Her.2 a,S.C.factum est, ut sodalitates decuriatiq; discederent.in V.98 b,Officia sodalitatis ab aliquo flagitare. pro Pl.266 b, Honesta sodalitas.de Sen.86 a,Sodalitates me quæstore constitutæ sunt.

SODALITIVM,*tij*. sodalitas.pro Plan.166 b,Lex Licinia, quæ est de sodalitijs.in Sal.274 a,Non ita est,sed abijt in sodalitium sacrilegij Nigidiani.ad Here. 40 a, Venit in ædes quasdam. in quibus sodalitium erat eodem die futurum.

SODES. Orato.211 a,Libenter etiam copulando uerba iungebāt, ut sodes,pro si audes: sis,pro si uis.ad Atticum 103 b, Tartesiū mihi adeunti urbem,iube sodes nummos turare.

SOL,*lis*. Phœbi fax, rota feruida solis, signum præpotens. de Diu.90 a,de Na.39 b,Sol dictus est, uel quia solus ex omnibus sideribus est tantus: uel quia cum exortus est,obscuratis cæteris sideribus solus apparet.de Vniuers.100 b, Deus solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum.de Orato.159 b,Videmus sol ut circumferatur,ut accedat ad brumale signum,& inde sensim ascendit,in diuersam partem. de Natu. 35 b, Sol V. diebus, & I. X.& CCC. quarta ferè diei parte addita conuersionem conficit annuam. de Nat.d.35 b, Sol qui astrorum obtinet principatum. & Tusc.162 a, Sol moderator & dux temporum. de Somn. 128 b , Deinde subter mediam ferè regionem sol obtinet, dux,& princeps,& moderator luminum reliquorum,mens mundi,& temperatio,tanta magnitudine,ut cuncta sua luce lustret & compleat. de Natura,46 a, Solis magnitudine multis partibus terra superatur.Academic.20 b,& 32 b,Solem Mathematici amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem esse quàm terram. de D.110 a, Sol maior ne quàm terra sit , an uerò tantus , quantus uideatur. in Arat. Sol consistens in capricorno conuertit curriculum.& ibid. Rota feruida solis. de Natur.18 b .De sole & luna,eorumq; motu.& 30 a,Solis accessus discessusque. & 33 b,& 44 b,& 46 a,Solem esse calidum & igneum.de Som.129 a,Sicut solem intueri nequitis aduersum, eiusque radijs acies uestra sensusque uincitur. de Natur. 70 b, Soles multi à Theologis proferuntur. & de D. 100 a, Cum duo uisi soles, & tres lunæ.& cum sol nocte uisus est.de Nat.28 b,Sol geminatus quo anno P.Africanus sol alter extinctus est. de Som.127 a, Cum ætas tua septenos octies solis anfractus reditusque conuerterit. de Orat.162 b, His de rebus sol me illa admonuit,ut breuior essem,qui ipse iam præcipitans me quoque hæc præcipitem penè euoluere coegit.& Tuscul.168 b,Occidente sole. I.V. 240 b, Nullus unquam dies tam magna turbulentaq; tempestate fuit , quin aliquo tempore solem eius diei homines uiderint.de Fi.69 b,Qui solem(ut aiunt) nec occidentem unquam uiderit, nec orientem.prouer.Ar. 217 b,Simul cum sole experrectus sum.de Somn.126 b, Agotibi grates summe Sol,uobisque reliquis,cœlites.de Finib. 63 b, Si ea quæ dixi , sole ipso illustriora & clariora sunt. Offic.38 b, Multa commemorarem nefaria in socios , si hoc uno sol quicquam uidisset indignius. L.Vmbraculum. Sol multis partibus maior atque amplior , quàm terra uniuersa,2 de Natur.68.& Academ.quæst.edit.1.lib.2. Sol oriens, contrarium, Obiens, Somn. Scip. Sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annos conficit, de Natur. 1. Sol est Apollo: Iuna autem Diana,3 de Natura. Sol igneus,Oceani alitur humoribus,de Natur.d.2.Sol qui tanta incitatione fertur, ut celeritas eius quanta sit , ne cogitari quidem possit,nobis tamen stare uidetur,Acad.quæ. ed.1.lib.2. Sol Democrito magnus uidetur,quippe homini erudito,in Geometriaq; perfecto,1 de Fin.Vbi sol suum totum confecit & peragrauit orbem,fit annus,de Vn. Sol geminatus,P.Africani mortem prænunciauit,de N.Sol quum Phaethontem filium in currum transtulit,3 de Nat. Sol cursę referat, nec longius progrediatur solstitiali orbe , itemq; brumali,3 de Na. Sol excidisse mihi è mundo uidetur,9 Ar. 145 a,Genus dicendi,quo exprimitur summa admiratio hominis quasi obstupefacti.Sol nocte uisus Romæ,Diu.1. Solis accessus discessusque,solstitijs,brumisq; cognoscitur,de Nat.2.30 a,33 b,44 b,46 a.Solis candor illustrior est,quàm ullus ignis,de N.2. Solis & lunæ circuitus, reliquorumque siderum,2 de Na.Solis circumuectio proxima lunæ,de Vn. Solis magnitudo,pulchritudoq;,& efficientia,2 de N.Solis motus,cursus ac circuitus uniuersa consideratio,de Nat.2. Solis tactus non tepefacit solum,sed etiam sæpe comburit, de N.2.Solis luce clarius,Di.li.1.Solis & Perseidos filię,Circe & Pasiphae,3 de N.Solis radijs incensa luna, &c.de Na.1. Solis & lunæ reliquisq; sideribus,animoq; præterea diuinitatem dedit Crotoniates Alcmæo,de Nat.1. Apud solem in delubro depositisse pecuniam in Sicilia Alexander dicitur,2 de L. Solem quasi lumen accendit deus ad secundum supra terram ambitum,ut quàm maximè cœlum omnibus colluceret,&c. de Vn. Solem ut comites consequuntur Veneris & Mercurij cursus. Somn.Scip.Solem,lunam,reliqua astra alii aquis,alia dulcibus,alia marinis, 3 de Natur. Solem dominari, & rerum potiri putauit Cleanthes,Acad.quæst.ed. 1.lib.2. Solem Epicurus tantum esse censet , quantus uidetur, lib.1 de Fin.& 2 de Diuin. id est,bipedalem fortasse,uel paulo aut maiorem,aut minorem.In solem procedere,Brutum Solem è mundo tollere uidentur,qui amicitiam è uita tollunt, Læl. In illo sole tuo Lucretino aprication em tecum unam malim,quàm,&c.7 ad Atticum 108 b.Simul cum sole experrectus essem,13 ad Atticum. A sole agris tepefactis &

ex aquis excitantur uapores, 2 de Nat. A' sole collucere, Acad.q.ed.1.lib.2.

SOLARIVM,*rij.* de N.43 b, Solarium uel descriptum, uel ex aqua, quo horæ declarantur. pro Qu.10 b, Quintius nõ ad solarium, non in cãpo, nõ in conuiuijs uersatus est. ad Her. 27 a, Vt ne ad solarium quidem idoneus sis.

SOLATIVM,*tij.* consolatio, fomẽtum. Epi.97 b, Vacare culpa magnum est solatium. & in An.223 a, Cuius luctus nullo solatio leuari potest. & de Pro.72 a, Sed fruatur sanè hoc solatio. I.V.231 a, Vt illi haberent hæc oblectamenta & solatia seruitutis. de Cl.165 b, Vos & præsentem me cura leuastis, & absenti magna solatia dedistis. & At.65 a, Multa mihi dãs solatia. Tus.188 a, Hæc sunt solatia, hæc fomenta summorũ dolorum. pro Arch.188 b, Hæc studia rebus aduersis perfugium ac solatium præbẽt. I.V.262 a, Reportare solatium ex aliqua re, cõtra Rul.82 a, Vestigal, &c. solatium annonæ. de Am.97 a, Sed non egeo medicina, me ipse consolor, & maximè illo solatio, quod, &c. Epist.179 a, In maximo meo dolore hoc solatio utor, quod, &c. Attic.58 a, Nos malo solatio, sed non multo tamen consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus.

SOLEAE,*arum.* crepidæ. de Arusp.respon.254 a, Soleæ muliebres.

SOLEAE: id est, compedes. de In.81 a, & ad Her. 5 a, Ligneæ soleæ in pedes inductæ sunt.

SOLEATVS,*a,um.* in V.253 b, Stetit soleatus prætor populi Romani cum pallio purpureo, tunicaque talari. & in Pison. 82 a.

SOLENNIS,*ne.* quod cum quadam ceremonia consecratũ est, celebre, festum. in Piso.90 b, Qui dies quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati. & Posth.200 b, Lentulus de solenni religione retulit. & de Arusp.147 b, Statas solennesq; ceremonias pontificatu contineri. Tus.173 a, Solenne & statum sacrificium. pro Do.242 a, Nec institutas ceremonias persequi, nec ullum uerbũ solenne potuit effari. pro Do. 238 a, Si tribunus plebis uerbis priscis & penè solennib. bona ciuis cuiuspiam consecrarit. in V.274 a, Omnesq; dij, qui solennes cœtus ludorum initis uehiculis thensarum. de Arusp.248 b, Omnia solennia ac iusta ludorum summa cum ceremonia sunt seruata. pro Mur. 124 a, Illa solennis comitiorum precatio. de Na.4 b, Sacrificia solennia. de Or.161 a, Epulæ solennes. de Leg.185 a, Ludi solennes. & 177 a, Solẽne sacrificium & publicum. pro Qu. 4 a, Nullum est officium tam sanctum atque solenne, quod non, &c. At.104 b, Tantum igitur nostrum illud solenne seruemus, ut ne quem istuc euntem sine literis dimittamus: id est, consuetum. de Legibus 173 a, Nec ulla uitiorum sacra solennia obeunto. pro Milon.106 b, Iter solenne ante XIII. Calendar. Februarij Miloni erat Lanuuium ad flaminem prodendum. & 115 b, Expiare solennes religiones supplicio alicuius.

SOLENTINVS. à Solente opp. Siciliæ. I.V.129 a.

SOLEO. *es, solitus sum.* consueui, non est meæ consuetudinis. de Or.96 a, & 161 a, Ratio consuetudinis meę, qua quondam solitus sum uti. & de Inu.42 b, Antipater ille Sidonius solitus est uersus fundere ex tempore. & de Inu.42 b, de Amic.107 a, Si prius quid Scipio reprehendere solitus sit, edixero. I.P.81 b, Sed etiam hilarioribus oculis quàm solitus eras, intuente. de Arusp.255 a, In Pomp. autorem (ut prædicare est solitus) consiliorum inuehi cœpit. pro Clu.52 a, Cum quærdam, ut solebat, controuersia esset orta. de Ora.91 a, Irrisit ille quidem, ut solebat philosophiam. & 93 a, Vt in conditionib. scribi solet. Epi.136 b, Quando tu secundũ Oenomaum Aceij, ut non olim solebat, Atellum, sed ut nunc fit, Mimum introduxisti. Epistol.136 b, Solebam enim antea delectari oleis. pro Quin. Rosc.52 b, Qui mentiri solet, peierare consueuit: id est, exilium. de Orat.113 b, Quod optimo cuique Athenis accidere solitum est. Offic.28 a, Et maximè si aliquando alio domino solita est frequentari.

SOLERS,*tis.* ingeniosus, perspicax, sagax. de Na.50 a, Solers subtilisq; descriptio partium corporis. & 52 a, Prouida solersq; natura. de Clar.186 a, M. Pisonis acumen in reprehendendis uerbis uersutum & solers. de Na.47 b, Quid hoc homine solertius? de Sen.88 b, Insitiones, quibus nihil inuenit agricola solertius.

SOLERTER. sagaciter. de L.191 a, Ratio naturam imitata, res ad uitam necessaria solerter consecuta est.

SOLERTIVS. de Na.lib.2, Simulata solertius res.

SOLERTISSIMÈ. Solertissimè perspicere.

SOLERTIA,*tiæ.* sagacitas, perspicax prudentia, animorum incredibiles motus, celeritasq; ingeniorum. de N.19 b, Nulla ars imitari solertiam naturæ potest. & 50 b, Quibusdam bestijs machinatio quædam atq; solertia, ut in aranеolis. & 12 a, Mundũ uos negatis effici sine diuina posse solertia, de Dĩ. 99 a, Chaldæi in Syria cognitione astrorum & solertia ingeniorum antecellunt. Off.32 a, Sic homines natura congregati adhibent agendi cogitandique solertiam. de Opt. 244 a, Aliquem inscium faciendi, cum aliqua solertia indicandi, adhiberi ad probandum quippiam. de N.54 b, Quis tantam solertiam persequi potuisset in sensibus?

SOLICITO,*as.* afficio, ango, solicitum habeo, miserum habeo. At.16 a, Multa sunt, quæ me solicitant anguntq;. & de Or.136 a, Hoc me solicitare summè solet. de Fin. 59 b, Quæ semper animum excruciant, semperq; solicitant. de Sen. 77 a, Quanquam certò scio, non ut Flamminium solicitari te Attice. Epi.24 a, Sed tamen nihil me magis solicitat, quàm, &c. & 27 a, Ea cura me uehementissimè solicitat. Epi.236 b, Omnes molestias & solicitudines, &c.

SOLICITVDO,*dinis.* angor, cura, metus, molestia, negocium.)(. Securitas. de L.164 a. Solicitudo conscientię uexat impios. & Tusc.213 a, Solicitudo est ægritudo cum cogitatione. Tusc.169 a, Nulla cura, nulla solicitudo reliqua est. At.129 a, Nunc scitote me esse in summa solicitudine. & ad Brut.91 b, Sine solicitudine essem. Item: Non minore nunc sunt solicitudine, &c. de Diuin.137 a, Tibi autem de me cũ solicitudine cogitanti subitò sum uisus emersus ex flumine. pro Cl.23 b, & Epist.175 a, Quicquid hoc tempore habet solicitudinis & negocij. de Di.126 b, Stoici omnia cum superstitiosa solicitudine & miseria credunt. cont. Rul. 68 a, Solicitudo in qua illis temporibus fuistis. Off. 69 a, Angores, solicitudines, diurni & nocturni metus. & pro Clu. 27 a, Solicitudo animi & timor. At.81 a, Sed dices me ipsum mihi solicitudinem struere. de Cl.196 b, Ex te duplex nos afficit solicitudo, quòd & tu repub. cares, & illa te. Attic. 95 a, Solicitudine prouinciæ tamen uel maximè urgebamur. de Diuinat.139 a, Somnus est perfugium omnium laborum & Solicitudinum. At.281 a, Pre solicitudine ac stomacho multa scribere non possum.

SOLICITVS,*a,um.* anxius, suspẽsus, pturbatus, laboriosus, exercitus.)(. Securus, solutus, à cura liberatus. con.Rul.65, Ciuitas solicita suspicione, suspensa metu, perturbata seditionib. & pro Dom. 232 a, Tota ciuitas suspensa & solicita est. & At.33 a, Suspenso animo & solicito sum. Att.59 a, Epistola tua solicitum me de Qu.F. ualde leuauit. & 173 a, Sum solicitus de te, &c. Ep.23 b, Mirificè sum solicitus, quid nam de prouincijs decernatur. At.38 a, Amor solicitus atq; anxius. de Fin.76 a, Anxio & solicito animo esse. Epistol.214 b, Animus solicitus.)(. Animus solutus. Epistol.16 b, Quæ nõ animum meum magis solicitum haberent, quàm tuum. Epistol. 154 b, Solicitiorem certè hominem non suis contractis neminem puto fuisse. Epistol.96 b. Solicitum autem te habebat cogitatio tum officij, tum, &c. Epist.24 a, Solicitus eram de rebus urbanis. At.138 b, Antea solicitus eram & angebar, quo uti consilio possem. & 122 a, Quàm sum solicitus quid futurum sit. pro Cec.285 b, De quibus antea laborabam.)(. Nunc æquissimo animo sum. Qu.Fr.317 b, Magis sum solicitus expectatione ea, quã metu. de Sen.91 a, Quarta restat causa, quæ maximè angere, & solicitã habere senectutem debet. de Am.106 a, In uita tyrannorum omnia sem per suspecta atq; solicita.

SOLIDITAS,*tis.* firmitas, eminentia. de Vn.197 b, Cũ solidi tas mundo quæreretur, solida autem omnia uno medio. de Fin.52 a, Soliditas corporis indiuidui. de N.11 b, Non solidi tate quadam, sed imaginib. similitudine perceptis. & 22 a, Nec ullam habent soliditatem, nec eminentiam.

SOLIDVS,*a,um.* habens soliditatem, uerus, eminens. de Di. 90 b, Alexander cum columnam aureã uellet auferre, dubitauit utrum solida esset, an, &c. de Vn.197 a, Nihil tangi potest, quod careat solido: solidum aũt nihil est, &c. de N.35 a, Duæ formæ præstantes sunt, ex solidis globus, ex planis circulus aut orbis. de Nat.16 a, Species deorum, quæ nihil cõcreti habeat, nihil solidi, nihil, &c. de Na.45 b, Terra solida & globosa. & de Fin. 52 b, Illa indiuidua & solida corpora. Tusc.190 b, Res solida & expressa, non adumbrata. de Fi.61 b, Non tam solido, quã splendido nomine uirtutis. Topic. 222 a, Paries directus, solidus, uel fornicatus. pro Pla. 236 b, A' corporib. solidis fluere imagines. & 165 a, Hæc sunt indicia solida & expressa. Att.85 a, Pompeius fortè cauet usuræ, nec ea solida contentus est. de Orat.152 b, Vt orator suauitatem habeat austeram & solidam. Offic. 65 b, Sed nos ueri iuris, germanæ iusticiæ solidam & expressam effigiem nullã tenemus. in Anto.294 a, Vera, grauis, & solida gloria. Item: Præceps & lubrica dominandi cupiditas. in Vat.30 b, Solida laus, & uera dignitas. pro Sest.22 b, Solidã ueramq; laudem quærere. & At.274 a, Solida ueraq; gloria. de Cl.192 a, Solidum genus orationis. pro Planc.263 a, Non enim tribũ Tarentinam, sed solidam, &c. in V.58 a, At enim solidum id est, ut me Siculi maximè uelint: alterũ illud, credo, obscurũ

est,&c.id est,ratum & firmum.in Pis.92 b,Quibus ex rebus nihil est,quod solidum tenere possis.de Fin.63 b,Solida utilitas.pro R.P.130 a,Ita bona ueneāt, ut solidum suū cuiq; soluatur:id est,integrum.

SOLIPVGA,*puge.*teste Plin.li.29, cap. 4, Est,inquit,& formicarum genus uenenatum,nō ferè in Italia:Solipugas Cicero appellat,Salpugas Bœtica.

SOLISTIMVS,*a,um.*augurij genus. de Di. 123 b, Cū igitur offa iam cecidit ex ore pulli,tum auspicanti tripudium solistimum nunciant.& 86 a,& Epi.83 b.

SOLITARIVS,*a,um.* solus, soliuagus, rèmotus ab oculis populi, uita inculta & deserta ab omnibus.)(.Coniunctus & sociatus cum altero.de Am.111 b,& de Nat.31 b, Non soli tariū neq; simplex,sed,&c.Offi.40 b, Solitarius homo atq; in agro uitam agens.de In.57 b, Solitarium ac rarum iudicatum.de Am.112 b,Natura solitarium nihil amat.

SOLITVDO,*nis.* regio derelicta,locus desertus,recessus,se cessus,uiduitas,inopia,derelictio.I.V.227 a,Audistis quę solitudo esset in agris,quæ uastitas,&c.I.P. 91 a, Tibi solitudo erat pro frequentia.de In.50 b,Solitudo loci.)(.Celebritas loci.Epi.26 b,Vt discederem fortasse in aliquas solitudines.de D.113 a,Si scisset se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri,&c.de Cn.Pomp.loquitur.ad Her.2 a, Inopia,solitudo,calamitas.pro Q.1 b,Inopia & solitudo alicuius.At. 194 b,Sed mihi solitudo & recessus prouincia est. de Cl.185 a,Tum erat ab oratorib.quædam in foro solitudo. I.V. 271 a,Disertissima solitudo.de Som. 129 b, Vasta solitudo. pro Cec.287 a,Ebutius iste, qui iam diu Cæsenniæ uiduitate & solitudine alitur.de Am.112 b,Si quis nos Deus ex hac homi num frequētia tolleret, & in solitudine uspiam collocaret. & ibi.Solitudo aufert fructū uoluptatum.de Orat.101 b,Vt ista ab solitudine domum meam uindicarem. & 121 b,Cum Crassus se de turba,& à subsellijs in ocium solitudinemque contulerit. Offi.28 a, Ampla domus dedecori domino sæpe fit,si est in ea solitudo.& 31 a, Si solitudo tanta fit,&c.

SOLITVS,*a,um.*usitatus,uetus.de Am.112 b, Illud è Tarenti no Archita,ut opinor,dici solitum. de Cl.191 a,Non insolita adolescentibus gloria.

SOLIVAGVS,*a,um.*solitarius. Off. 32 a, Soliuaga cognitio & ieiuna uideatur. Tusc.235 b, Earum ipsarū partim soliuagas, partim congregatas.i.bestias.de Vn.198 b,Cœlū soliuagum,& uolubile,& in orbem incitatum.

SOLIVM,*lij.*sedes.de Fi.79 a, Sedere in solio,ornatu regali. de L.158,Vt more patrio sedens in solio consulentib.respōderem.& 155 a,In solio sedens domi.de Orat.129 b, Dicet te cum ædes uenderes, ne in rutis quidem & cæsis solium paternum recepisse.

SOLIVM.labrum,cupa.I.P.94 a, Græci stipati in lectulis ipse solus bibiturus,quæ eodem de solio ministrentur.

SOLLICITATIO,*onis.*instigatio. pro Cl.23 b, & 18 a,De sollicitatione Diogenis. Epist. 158 b, Hinc illæ sollicitationes seruorum minis & promissis.

SOLLICITO,*as.*instigo,urgeo.pro Cl.27 a,Fabricius Dio genē ad uenenū Habito dandū,spe & precio sollicitare cœpit.& 37 b,Legio est ab eo sollicitata in Illyrico.I.A.229,T. Plācus,cæteri pares,sollicitant homines imperitos. *p.* Cæl. 48 a,Sollicitare seruos alicuius ad aliquē necādū. I. C.111 a, & 112 b,Precio sollicitare animos egentiū.Ep.242 b,Se sollicitatū esse,ut regnare uellet.& 169 a,Sollicitare exercitum. I. A. 212 b, Non rursus decuriabit improbos, non agrarios sollicitabit.pro Deiot.149 a,Seruum sollicitare.

SOLOECA,*orum.*At.19 a, Lucullus de suis historijs dixerat, se quo facilius illas probaret Romani hominis esse,idcirco barbara quædam & σόλοικα dispersisse.

SOLOECISMVS,*mi.*ad Her.27 b,Solœcismus est, cū plurib. uerbis cōsequens uerbū superiori non accōmodatur, ὑστερόλοιπον.At.28 b,& 224 b, Nihil tā σόλοικον ὃ, &c.χρὼ βαλῶ ἐμοὶ ἡμῖν σοὶ,id est,mihi & tibi.

SOLON,*onis.*Of.22 a,Soló qui ut reip.prodesset,furere se simulauit.Att.154 b,Solon popularis tuus, qui capite sanxit, &c.& 282 a,Solon qui & sapiens unus fuit ex septem, &c.

SOLONIVM,*nij.*uilla. Attic.24 a, Ire in Solonium aut Antium.& 28 a, Quem illa βοῶπις, cum è Solonio redierit, ad te est relatura.

SOLOR,*aris.*consolor.in Va.34 b,C.Ant. hac una rē miseriā suam solatur,quòd,&c.

SOLSTITIALIS,*le.*)(.Brumalis.de N.66 b, Cur sol se referat,nec lōgius ꝓgrediatur solstitiali orbe, itēq; brumali. de Vn. 200 b, Astra per cœlū penetrātia solstitiali se & brumali reuocatione cōuertunt.Tusc.260 b,Solstitiali die.

SOLSTITIVM,*tij.* cū sol ultrà non progreditur: estq; duplex,hybernū alterū VIII.Cal.Ian. alterū æstiuū VIII. Iulij.)(.Bruma.de N.30 a, Solis accessū discessūq; brumis solstitijsq; fieri.& 36 a, In lunæ cursu est brumæ quædā & solstitij similitudo.de Di.127 b, In his locis post solstitium canicula oritur,apud Troglodytas ante solstitium.

SOLVENDO:id est,habere uel nō habere unde soluas.Of. 49 b,Is occultat gaudium suū,ne uideatur non fuisse soluēdo.I.A.161 a,Nec tu soluendo eras.

SOLVM.tantùm,modò.I.A.175 a,Nos nunciationē solū habemus,&c.Orat.212 a,Recto casu solū Græcè loqui.de Or. 126 b,Non solū oratione,sed multo magis ui & dolore.At. 128 b,Nō solùm,&c.sed etiā,&c.Ep.60 a,pro Mil.113 a,Neq; his tantum,uerumetiam,&c.Tusc.192 b,Quasi uerò atra bili solū mens,ac non sæpe uel iracundia grauiore uel timore moueatur.de L.166 b,Hi de re una solùm dissident,de cęteris mirificè congruunt.

SOLVM,*li.*terra,fundamentum,& quicquid alicui rei subiacet.cont.Rul.79 b,Quod solū tam exile & macrū est,quod, &c. de Cl. 166 a, Seremus igitur aliquid tanquā in inculto & derelicto solo.pro Cor. 57 a, Vos mutæ regiones implo ro,& sola terrarum ultimarum. Top.222 b,Solum ambitus ædium.Part.125 b,Aurata tecta, & sola marmorea in uillis facere.de Cl.188 b, Solū & quasi fundamētum oratoris est, &c.An.196 b,Iupiter Op.Max. cuius nutu sola terrarum gubernantur.de L.169 b, Quin ipse quoq; sum ipsi uillæ amicior factus,atq; huic omni solo,&c.I.C.122 a, Patriæ solum omnib.charum est.pro Cor.69 a,Qui ciuitatis alicuius solum ciuitatis mutatione uertissent.pro Cec.394 b, Qui uolunt pœnam aliquā subterfugere, eo solū uertunt, hoc est, sedem ac locum mutant. Par.121 b, Mutare solum. pro Do. 229 a,pro Q.11 b,Quò uertendi, hoc est, mutandi soli causa uenerant.& 16 b,Vertere solum exilij causa.I.A.197 a,Exilij causa solū uertisse.I.V.254 a,Cleomenes nauem in solo fluctuante reliquerat.Tusc. 246 a, Mihi calceamentum est solorum callum.Epi.143 a,Ibi loquor, qui in solū, ut dicitur. de N.14 a,Abuteris ad omnia atomorum regno & licentia: hinc quodcūq; in solū uenit(ut dicitur)effingis atq; efficis. ꝓuerbiū est de eo qui neq; quid dicat, neq; quid agat,attendit:sed omnia de omnib.& loquitur & efficit.Videtur aūt à figulis sumptum, qui quicquid in solum suum & in rotam uenit,fingunt. Vide Erasmi Chiliades.

SOLVO,*uis.*persoluo,dissoluo,pendo,dependo,appēdo, numero,adnumero,repræsento,preciū enumero,precium do, pecuniā do,satisfacio, reddo, confero, ære alieno exeo, uel me libero.I.V.186 a, Verres ciuitatib. pro frumēto nihil solui t omnino. pro Fl. 156 a, Respondet se omnē pecuniā Fuscijs persoluisse.pro Cl.24 b,pro Fl.157 b, Is pecuniam præsentē non debitā mulieri soluit. Qu.F.301 b,Priusquā Fundanio debitum solutū esset.Att.262 a, Vt pecuniam reliquā Buthrotij ad diem soluerent.Bru.269 a,Pecunia enim solui potest.At.261 b, Ne Terentiæ quidem adhuc quod soluam, expeditum est.pro Quin.R.53 a, Cū altera pensio soluenda esset.Att.255 b,Hoc quod satisdato debeo, peto à te ut prouideas,planeq; expedias,& solutum relinquas. pro Qu.R. 51 a,Quòd à Flauio abstulero partē dimidiā, inde me soluturum spondeo.Att.251 b, Ex qua pensione ipsa maior pars est ei soluta aliquanto ante diem.pro Fl. 155 a, Cuius bona, quòd is populo non soluebat, publicè uenierunt. At.107 a, Soluendi sunt nummi Cæsari. pro Cl.43 b, Qui pecuniam pro portiōe dedit.Epi.122 a,Soluere beneficia alicui.de Ar. 250 a,Si habuerit unde tibi soluat,quod ei p syngraphā credidisti.pro Qu.5 a,Vt procurator iudicatū solui satisdaret. de Cla.166 a,Ego uerò expectabo ea,quæ polliceris,neq; ea exigā:sed tamē erunt mihi grata, si soluēris. & ibi. Ego tibi Brute nō soluā,nisi prius,&c.At.132 a,Liberare se magno ære alieno. Qu.Fr.295 a, Quanta tandē pecunia penderetur, si omniū nomine,quicūq; ludos Romæ faceret,erogaretur. At.207 a, Magius soluēdo nō erat. Ep.37 a,Cū soluēdo ciuitates nō essent.pro Cc.304 b, Vt religione ciuitas soluatur. de Som.131 a,Ego statim somno solutus sum. ad Here. 16 b, Soluere aliquē legib.de Vn.292 a, Omne colligatū solui potest.At.176 a,& 240 a,Delatus ad me fascículus,solus solui. & 7 a,Soluere ancoras.pro Mur.124 b,Portu soluēs.)(.Qui in portū ex alto inuehitur.Atti.103 b, Quid ad hæc reperiss? soluāmus inquis.de Di.86 a, Agamemnon soluere imperat auersa naui.Of.62 a,Si idē sciret mercatores ab Alexandria soluisse.Epi.259 b,Nos eo die cœnati soluimus,&c. de Fin. 53 a,Soluere captiosa argumenta.Atti.2 b, Misimus qui pro uectura solueret.I.A.185 b, Soluere uota. Of. 70 a, Soluere nummos adulterinos pro bonis alicui. pro Ma.135 a,Cū patriæ quod debes,solueris.L.Denarius.

SOLVERE à se,est non aliunde pecuniam accipere,aut per alium soluere, sed de suo(ut aiunt)soluere.

SOLVERE,uel repræsentare, uel dare ab aliquo, est curare ut alius tuo nomine soluat.L.A`,& Ab.

SOLVS,*a,um.*solitarius, unicus, unus, unus solus, solus p se, unus ex omnib.)(.Cū altero.de Pro.72 b,Tiberius Gracch⁹

solus

solus ex toto illo collegio,&c. de Orat.148 b,Stoici soli ex omnibus philosophis dixerunt,&c. & 154 b,Gorgias solus ex omnibus,&c.Ep.28 b,Solus tu ex omnibus.At.179 b,Minutius XII sola curauit.de Ar.246 b,Qui locus solus ex priuatis locis omnib. hoc præcipuè ius habet, ut, &c. & ibid. Vno solo illo dissentiente.de Di.93 a,Cũ in locis solis mœstus errares. Off.60 a, Cui uisum est utilius solum se quàm cum altero regnare.Ar.77 a,Scæuola qui solos nouem mensis Asiæ præfuit. de Orat. 86 b, Actio sola per se magna est. Top.225 b,Sapientia sola per se. pro Mur. 134 a, Dicere aliquid alicui soli,id est,nemine præsente uel audiente.

SOLVTE`,expeditè. de Di.129 a, Animus somno relaxatus, solutè mouetur,& liberè.de Cl.174 b, Solutè & suauiter dicere.& 190 b,Facilè soluteq; uerbis uoluere sentẽtias.& ib. Tam solutè egit,tam leniter,tam ociter.

SOLVTIO,*nis*.At.203 b, Sustinenda est solutio nominis Valeriani,dum de Metione sciamus. pro Pomp.7 a,Romæ solutione impedita fidem concidisse.pro Cec.287 a, Temporib.illis difficillimis solutionis.Off.51 a,Solutio rerum creditarum.pro Cl.24 b,Si hęc solutio legatorum,& non mercès abortionis appellanda est.

SOLVTIO,dissolutio.de Or.94 b,Linguę solutio,uocis sonus.Tus.203 b,λύσις,quasi λύσις.i.solutio totius hominis.

SOLVTVS,*a,um*.liber,dissolutus.)(.Alligatus.de Diu.80 b, Animi sine ratione & scientia, motu ipsi suo soluto & libero incitantur. de Fin.138 a, Motus solutus ac uagus. & 55 b, Cum soluta nobis est eligẽdi optio,nec impeditur,&c. Ep. 16 a,Si essent omnia mihi solutissima, non alius essem atq; nunc sum.pro R.P. 124 b,Qua lege totus ordo solutus ac liber est.contra Rul.65 b, Consul solutus à cupiditat.b.liber à delictis.pro Dom.234 a,Hominis soluti, & à cura liberati.At.136 b,Quæ soluto animo scribi solent, ea tẽporib. his excluduntur. Epi.254 b, Animus solicitus.)(.Animus solutus.de Or.110 b,Aues passim ac liberè solutas opere uolitare.I.V.146 a,Soluto liberoq; animo esse.Or.204 a,Solutum sit quiddam,non uagũ tamen, ut ingredi liberè, non licenter errare uideatur.de Cla.180 a, Solutus in explicandis sententijs.&,Gellius uerbis solutus.& b, Solutissimus in dicẽdo,& acutissimus.de Cl.Ora.187 a,A` natura ad dicendum satis solutus atq; expeditus. & 190 a,Verba non soluta,nec diffluentia,sed astricta numeris. & de Orato. 160 a, Soluta oratio.Ora. 119 b,Maiorem habent apta uim, quàm soluta. de Cl.185 a,Solutus & mollis in gestum. ad Att.33 a, Quum uideas uoluntatem ciuitatis solutam, uirtutem alligatam. de Or.159 a,Nec uerba alligata sint, quasi certa aliqua lege uersus:nec ita soluta,ut alligentur.

SOMNICVLOSVS,*a,um*.somno plenus.de Se.84 a,Iners, ignaua,& somniculosa senectus.

SOMNIO,*as*.secundum quietem uideo, in quiete uideo, in somnis uidere uideor, in quiete mihi uidetur,somnium facio,in somnis cerno,in somnis uideo,secundũ quietem aliquid mihi uidetur,dormienti mihi uidetur,quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat, quæ igitur natura obtulit illam speciem Simonidi?cum tibi obiecta sit species alicuius rei,obijciuntur aũt sæpe formæ, quæ reapse nullæ sunt,speciem autẽ offerunt. de Di.88 b, Mater somniauit, se peperisse satyriscum. Att.149 b, Troianum somniauerã. de Di.133 b,Si ea dormientes agerent quæ somniarent, alligandi essent omnes qui cubitũ irent. de Di.135 a,Animus cũ languore corporis, nec mẽbris nec sensib. uti potest, incidit in uaria uisa & incerta,ex reliquijs,ut ait Aristoteles,inhærentib.earum rerum quas uigilans gesserit aut cogitarit,quarũ perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorũ.de D.136 a,Defert ad coniectorem quidam,somniasse se, ouũ pendẽre ex fascia lecti sui cubicularis.de Di.137 b, Nec mihi magis usquam uideor, quàm cum in curia senatum uideo somniare. de Diu.137 a,Hanc credo causam somniandi de illo fuisse.Aca.13 b,At cum somniauit,ita narrauit,&c.de Nat.5 b,Miracula non differentiũ philosophorũ,sed somnijs antium.de Di.138 a,Quædã matrona uisa est in quiete obsignatam habere naturam.& ibid. Cursor uisus est in somnis curru quadrigarum uehi.

SOMNIVM,*nij*. uisum,uisum somnij, insomnium.pro Do. 241 b,Qui aram in littore deserto somnijs stimulatus, aut religione aliqua consecraret.de D. 92 a,Cumq; senatui somniũ narrauisset,pedib.suis saluus reuertit.ibi.Eandem in somnijs admonitionẽ fuisse. Acad.q.15 b, Eadẽ ratio est somniorũ.& 14 a,Eadẽ est in somnijs species.de N.9 b, Chrysippus Stoicorũ somniorũ uaferrimus interpres. de Di.134 a,Coniector somniorũ. & 88 b,Sõnia Antiphontis interpretatiõe explicata.& 90 a,Dionysius Persicus,de Cyri somno. de Na. 10 a, Non philosophorum iudicia,sed delirantium somnia.de Di.89 a.Quo facto somnio, pater,&c. in Sallu. 275 a,Et dic unde tu repentè tanquã somnio beatus,hortos pretiosissimos praueueris.de Di.136 a, Somnium de Simonide, &c. & 135 a, Deos obijcere dormientibus uisa quædam tortuosa & obscura.& ibid.Vt mobiliter animus agitatus, quod uigilans uiderit,dormiens uidere uideatur. de Amic. 98 a, Quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat.de Som.127 a,Hic mihi Africanus se ostendit illa forma, quæ,&c.

SOMNVS,*ni*.sopor,quies.de Di.139 a, Somnus est perfugiũ omnium laborum & solicitudinũ.de Sen.94 a,Nihil morti est tam simile quàm somnus. Tusc.168 a, Somnus imago uel simulachrum est mortis.At.118 a,de In. 63 b, Tusc.218 a, Ergo si somnum capere tam longis te epistolis non obtunderem.At.144 a,Cùm me ægritudo somno priuaret.de Sõ. 126 b,Deinde ut cubitum discessimus,me arctior quàm solebat somnus complexus est.& 127 b,de N. 55 a, Quæso,inquit,ne me è somno excitetis.pro Syl.171 b,Ex somno excitare aliquem. Tusc. 218 a, E` somno suscitari. de Cl. 190 b, Somnium isto loco uix tenebamus. Tusc. 123 a, Epulati somno se dederunt. Atti. 217 a. Deinde somno repetito simul cum sole experrectus sum.Offi.21 a, Ludo autem & ioco uti licet,sed sicut somno & quietib. cæteris. de Fi.138 a, Tusc. 168 b, Nisi iucũdissimis nos somnis usuros putemus,Endymionis somnũ nobis nolimus dari. de D.114 a,Animus per somnum curis uacuus. de Natur.17 b,In somnis uidere aliquid.de Diuinat.105 b, Is uera & certa cernit in somnis .de Diu.90 b,Annibalem cum cepisset Saguntum, uisum esse in somnis à Ioue in concilium uocari.de D.89 a,Mater grauida párere se ardentem facem uisa est in somnis Hecuba. de Diuin.89 b,& 90 b, In somnis, in somnijs, per somnum, in quiete, secundum quietem.

SONIPES,*dis*.equus.de Or.160 a,Sonipedes.

SONITVS,*tus*.sonus,cantus buccinæ.de Som.129 a,Hoc sonitu completæ aures obsurduerunt. Tusc.169 a,Quo sonitu reddito,ridens inquit,&c.de Orat.89 b,Verborum sonitus inanis.de Arusp.258 a,Cogitate genus sonitus,eius quẽ Latinienses nunciarunt.Orat.205 b,Eloquentia quę cursu magno sopituq; feratur. ad Attic.9 a,Nosti iam in hac materia sonitus nostros.ad Her.28 b,Sonitus tubæ.

SONINIA,*orum*.augurij genus.Epistol.lib.6,Nec ex tripudijs solistinis aut soninijs tibi auguror,sed habeo alia signa quæ obseruem.

SONO,*as*. cano, sonum refero, sonum uel sonitũ efficio uel reddo. de Di.122 b,& 96 a, At Lacedæmonijs in Herculis fano arma sonuerunt. de Som. 129 a, Natura fert ut extrema ex altera parte grauiter,ex altera acutè sonent. de Na. 42 b, Ipse aer nobiscum uidet,nobiscum audit, nobiscum sonat. Off.68 b, Et quidem sic hæc duo uerba inter se discrepant, ut tamen unum sonare uideantur.Ora.219 b,Idem sunt numeri non modò loquentium, sed etiam sonantium omniũ, quæ metiri aurib. possumus. & 212 a,Verba bene sonantia. item ibid.Malè sonantia,ijsdem.de Or. 156 b, Verba in quibus plenum quiddam,& sonans esse uideatur. de Cl. 187 b, Cotta sonabat contrarium Catulo, subagreste quiddam, planeq; subrusticũ.pro Ar.199 b,Cordubæ nati poetæ,pingue quiddam sonantes, atq; peregrinum. de Fin.65 a, Epicurum,qui crebrò dicat oportere exprimi,quæ uis subiecta sit uocibus,non intelligere interdũ quid sonet hęc uox uoluptatis:id est,quæ res huic uoci subijciatur. de Fin.74 b,Si in honestate uoluptatẽ dicant inesse. ait eos inani uoce sonare.Tus.242 b, Dicatq; nos in uocibus occupatos inanes sonos fundere. Or.146 b,In qua nihil sonare aut olere peregrinũ possit,quo magis antiquitatem,si ita sonet,sermo eorum retinere uideatur.de Na.30 b,Tibiæ modulatè canentes,& fidiculæ numerosè sonantes.

SONS,*tis*.nocens. Offi.16 b,Idq; est uiri magnanimi,reb.agitatis punire sontes,multitudinem cõseruare.I.A.164 a,Cõprehẽsio sontium mea,animaduersio senatus fuit. de L.185 a,Epi.57 a,Vincula sontium seruanto. & Tusc.183 b, Aut etiam sontib.opitulari poteram.

SONVS,*ni*.uox,uocis sonus,uocis cantus. de Na.54 a,Aures cum sonum recipere debeant, qui natura in sublime fertur, rectè in alta corporum parte collocatæ sunt.item:Aures duros & quasi corneolos habent introitus,multisq; cũ flexib. quòd his naturis relatus amplificatur sonus: quocirca & in fidib.testudine resonatur,aut cornu & ex tortuosis locis & inclusis referuntur ampliores.de Somn. 128 b, Quis hic est, qui complet aures meas tantus & tam dulcis sonus ! & ibi. Hic est,inquam, ille sonus, qui interuallis coniunctus imparibus,sed tamen pro ratione distinctis, impulsu & motu ipsorum orbium efficitur,qui acuta cum grauib.tẽperans æqualiter concentus efficit. de Nat. 55 b, Varietas sonorum, interualla,distinctio, & uocis genera permulta. de Or. 107 a,b, Græci uocem sedentes ab acutissimo sono usq; ad grauissimũ sonum recipiunt. de Or.126 a, Vox ad miserabile so

num

num inflexa. Orat. 213 b, Omnium longitudinum & breuitatum in ſonis, ſicut acutarum grauiumq; uocum iudicium natura in auribus noſtris collocauit. Orat. 200 b, Vt extrema referant eundem in cadendo ſonum. de Na. 56 b, Manus apta ad neruorum eliciendos ſonos. de Ora. 164 a, Curſus uocis per omnes ſonos. de Diu. 103 b, Qui ſono quodã uocum & Phrygijs cantibus incitantur. de Natu. 56 b, Lingua ſonos uocis diſtinctos & preſſos efficit, cum, &c. Acad. 19 a, Ac mihi uidetur dignisſimũ rebus his de quibus loquitur, ſonum fundere. Tuſcul. 242 b, Dicatq; nos in uocibus occupatos, inaneis ſonos fundere. & 251 a, Inanis uocis ſonus. Orator. 212 b, Verbum, uox, ſonus. de Orator. 100 b, Sonus pronunciandi. Tuſculan. 161 a, Qui ſonos uocis, qui infiniti uidebantur, paucis literarum notis terminauit. Offici. 29 b, Sic uiuendum eſt in uita, ne fortè quid diſcrepet, uel multo etiam magis, quò maior & melior actionum quàm ſonorum concentus eſt. & de Legibus 177 b, Nihil tam facilè in animos teneros atque molles influere, quàm uarios canendi ſonos.

SOPHIA, *æ*. L. Sapientia.

SOPHISMA, *tis*. Aca. 19 a, Cõtorta & aculeata quedã ſophiſmata, ſic enim appellantur fallaces concluſiunculæ.

SOPHISTES, *tæ*. Acad. 18 b, At quis eſt hic? num ſophiſtes? ſic enim appellantur hi, qui aut oſtentationis, aut quæſtus cauſa philoſophantur. de Nat. 14 a, & Orat. 200 b, Abderites Protagoras, ſophiſtes temporib. illis maximus. & 200 b, Iſocrates, multiq; alij, qui ſunt nominati ſophiſtæ. de Fi. 64 a, Sed & Gorgiam & cæteros ſophiſtas luſos uidemus à Socrate. de Fini. 64 a, Eorum erat iſte mos, qui tum ſophiſtæ nominabantur.

SOPHOCES, *clis*. poeta tragicus. de Sen. 81 b, bis. & de Fin. lib. 5. de Diuin. lib. 1. Att. lib. 2.

SOPHOCLEVS, *ei*. L. Pango.

SOPHOS. ſapiẽs. de Fi. 69 b, Lælius ſophos ille, &c. bis. Tuſ. lib. 5, Qui à Græcis Sophi, Sapientes à noſtris nominantur. de N. lib. 1, Sophi motum inanem uocant.

ΣΩΦΡΩΝ. L. Temperans.

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ. L. Temperantia.

SOPITVS, *a, um*. quaſi ſomno oppreſſus. pro Cæl. 46 a, Blandimenta quibus ſopita uirtus conniueret. de Di. 93 a, 104 a, Sopito corpore animus uigilat.

SOPOR, *oris*. ſomnus. de D. 89 b, Cum iam quieti corpus dedi, ſopore placans artus languidos. in Sal. 274 b, Noli nobis languorem & ſoporem exprobrare.

SORANVS, *na*. pro Plan. 263 b.

SORBEO, *bes. ſorbui*. L. Abſorbeo. Qu. Fr. 328 b, Iſta odia nõ ſorbeo ſolùm, ſed etiam concoquo. I. A. 232 b, Quid eum nõ ſorbere animo? quid non haurire cogitatione? cuius ſangui nem non bibere cenſetis?

SORDEO, *des*. Oct. 329 b, M. Antonius, cui ſordebat Macedonia prouincia: id eſt, putet, & ſordida uidetur.

SORDES, *dium*. lutum, fex. de Nat. 55 a, Prouiſum eſt etiam, ut ſi qua minima beſtiola conaretur erumpere, in ſordibus aurium tanquam in uiſco adhæreſceret. pro Seſt. 16 b, Virtus ſplendet ipſa per ſe ſemper, nec alienis unquam ſordib. obſoleſcit. in Sal. 272 b, Non enim procacitate linguæ, uitæ ſordes eluuntur. in An. 156 b, Eluere ſordes. in P. 93 a, de Cl. 185 a, O' lutum, ô ſordes. &, Is ex ſummis & fortunæ & uitæ ſordibus conſul factus eſt. pro Cl. 21 a, Mater ſqualore filij & ſordibus lætatur. Poſtquam. 199 a, Alicuius quotidianæ lachrymæ, ſordesq; lugubres. pro Clu. 58 a, Spectaculũ ſordium atq; luctus, & tanti ſqualoris alicuius. I. V. 261 b, Aſpice iudices ſqualorem ſordesq; ſociorum. pro Dom. 225 a, Filiæ meæ fletus aſsiduus, ſordesq; lugubres. Epiſtol. 233 b, Iacére in lachrymis & ſordibus. pro Muren. 142 b, Populus Romanus non amat profuſas epulas, ſordes, & inhumanitatem multo minus. Epiſtol. 95 a, Sordes hominis: id eſt, auaritia. Attic. 10 b, & 12 b, Satius erat illum in infamiæ relinqui ſordibus, quàm infirmo iudicio committi. Attic. 65 a, Iudicum ſordes: id eſt, auaritia. Attic. 81 a, Has à noſtro Qu. Ticinio ſordes accepimus. Epiſtol. 123 b, Nam ſordes eluere uult.

SORDIDATVS, *a, um*. ſordidus. de Or. 126 b, Mœſtus ac ſordidatus ſenex. I. V. 121 a, Heraclius & Epicrates ſordidati maxima barba & capillo. & 209 a, Poſtq. 206 b, Innumerabilis multitudo ſupplex ad eum ſordidata uenerat. I. P. 94 a, Serui ſordidati miniſtrant. in A. 2, Sordidata mancipia.

SORDIDE'. auarè. de Or. 141 a, Sordidè dicere. At. li. 15, Sordidè concionari.

SORDIDVS, *a, um*. inquinatus, obſoletus, auarus. Tuſc. 202 b, Sæpe eſt etiam ſub palliolo ſordido ſapiẽtia. At. 195 a, Vilula ſordida & ualde puſilla. p Fl. 157 a, & de L. 191 a, & Atti. 121 b, Homo egẽs ac ſordidus. I. P. 101 a, Nec minus lætabor, cũ te ſemper ſordidum, quàm ſi pauliſper ſordidatũ uidero. in An. 156 b, Vt enim quiſq; ſordidiſsimus uidebitur, ita libentiſsimè ſeueritate iudicãdi ſordes ſuas eluet. p Mur. 144 b, Squalore ſordidus. de In. 76 b, De pecunia ratiocinari ſordidum eſt. Att. 143 b, Iſte omniũ turpiſsimus & ſordidiſsimus idem eſt, qui in rep. fuit. Qu. F. 293 b, Tuſcenius homo furioſus ac ſordidus. Off. 30 a, De artificijs & quæſtib. q liberales habendi, qui ſordidi. & 37 a, Quæ ſordidiſsima quidem eſt ratio & inquinatiſsima. & 43 a, Id enim ipſi ſordidũ eſt ad famam, committere ut accuſator nominetur.

SORITES, *tæ*. de Diuin. 110 b, Quẽadmodum ſoriti reſiſtas, quẽ ſi neceſſe ſit, Latino uerbo liceat acerualẽ appellare, ſed nihil opus eſt: ut enim ipſa philoſophia & multa uerba Grecorum, ſic ſorites ſatis Latino ſermone tritus eſt. Aca. 37 a, Poſthac potius diſſeremus de obſcuritate naturæ, &c. quã de oculorum ſenſuumq; reliquorum mendacijs, & de ſorite aut pſeudomeno, quas plagas ipſi contra ſe Stoici texuerunt. Aca. 13 a, & 23 a, Captioſiſsimum genus interrogationis, quod genus minimè in philoſophia probari ſoleo, cũ aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur, ſoritas hos uocãt, qui aceruũ efficiũt uno addito grano, uitioſum ſanè & captioſum genus. ſic enim aſcẽditis, &c. de Fi. 117 b.

SOROR, *ris*. de Di. 89 a, Soror germana. pro Dom. 231 b, Non ſum tam ineruditus, qui Mineruã Iouis ſororẽ, meã eſſe ſororẽ dicã. & ibi. Tu ſororẽ tuam uirginẽ eſſe nõ fiuiſti. I. A. 179 a, Filiam eius ſororẽ tuam eieciſti. pro Mil. 115 b, Clodius cum ſorore germana nefarium ſtuprum fecit.

SORORICIDA, *dæ*. pro Dom. 218 a, b, Parricida, fratricida, ſororicida.

SORORIVS, *a, um*. pro Seſt. 6 a, Homo fraternis flagitijs, ſororijs ſtupris inſanus.

SORS, *tis*. cum ad diuinationem fatumq; pertinet. de Di. 120 a, Quid enim eſt ſors? idem propemodum quod micare, qd talos iácere, quod teſſeras, in quibus temeritas & caſus, nõ ratio & conſilium ualet. & 123 a, Auſpicia reſtant, & ſortes quæ ducuntur, non illæ quæ uaticinatione funduntur, quæ oracula uerius dicimus. de Diui. 126 a, Sortes quæ fortunæ monitu, pueri manu miſcentur ac ducuntur. & ibid. Sortes quæ hodie fortunæ monitu tolluntur. de Diuin. 95 a, Cum Spartiatæ oraculum ab Ioue Dodonæo peterent, legatiq; illud in quo inerant ſortes collocauiſſent, ſimia & ſortes ipſas & cætera, quæ erant ad ſortem parata, diſturbauit. de Diuinat. 122 b, Simia urnam euertit, ſortes diſsipauit. & ibidem 87 b, Sortes eductæ in rem aptæ capere poſſunt diuinitùs. & 116 b, Quæ cui ſors ducatur. & in Anto. 188 b, Sors diuina. de Natur. 62 b, Quis cornicis cantum notauit? quis ſortes? de Diuinat. 87 b, Oracula quæ æquatis ſortibus ducuntur. & de Inuent. 60 b, Ex ſortibus, ex oraculis, ex reſponſis. de Diuinat. 89 a, Quò ſeſe uertant tantæ ſortes ſomniorum. in Ver. 61 b, Sortis religio. de Di. 132 b, Sors illa edita eſt Cræſo, Cræſus Halim penetrãs, &c. de Di. 126 a, Numerius Suffecius ſortium inuentor. & ibi. de ſortium inuẽtione. de Diuinat. 87 b, Vt hæ ſunt ſortes, quas ex terra editas accepimus.

SORS. fortuna, alea, caſus, conditio. Quint. Frat. 291 b, Quæ ſtorem habes non tuo iudicio delectũ, ſed eum quem ſors dedit. pro Mur. 128 a, Quæſtura utriuſque propemodum pari momento ſortis fuit: nullum enim uobis ſors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoſciq; poſsit. pro Seſt. 4 a, b, Quæſtor hic C. Antonij collegæ mei fuit ſorte, ſed ſocietate conciliorum meus. in Va. 31 a, & Epi. 29 b, Cũ tibi aquaria prouincia ſorte obtigiſſet. in V. 233 a, Sors ducitur, quãobrem? nemo erat uoluntarius laudator præturæ tuæ. con. Rul. 69 b, Pauca tribus non certa conditione iuris, ſed ſortis beneficio ad uſurpandam libertatem uocare. in Ver. 134 a, Cum ſuffragijs tres creati ſunt, res reuocatur ad ſortem. & ibidem de ſortibus multa. in Ver. 112 a, Verri ſorte prouincia Sicilia obuenit. pro Dom. 219 a, Prouincias extra ordinem ſine ſorte nominatim dediſti reip. peſtibus. Attic. 17 b, Cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet. Epiſt. 118 a, Ita ſorte in prouincias proficiſcerentur. & ibid. b, Conijcere aliquem in ſortem. Epi. 177 a, Aequaliter aut ſorte aſsignare aliquid alicui. pro Pla. 166 b, Si ſortis, nullum crimen eſt in caſu. in Verr. 222 b, Telum, quod cuiq; ſors afferebat, arripuit. Att. 36 b, Quod ſors obtulerit, id acturus uidetur. Qu. Frat. 295 a, Quòd ſi te ſors Afris aut Hiſpanis, aut Gallis præfeciſſet, tamen, &c. Offic. 9 a, Vos ne uelit, an me regnare herã, quid ue ferat ſors. pro Lig. 140 b, Tuberonis ſors cõiecta eſt S. C. cum ipſe non adeſſet. & ibid. Africa quò ſenatus eum ſors miſerat.

SORTILEGVS, *gi*. diuinus, ariolus. de Diui. 108 a, & 131 a, Nunc illa teſtabor, non me ſortilegos, nec eos qui quæſtus cauſa ariolentur, agnoſcere.

SORTIOR, *iris*. ſortitò capio, in ſortem conijcio, ſortitionẽ facio, fortunæ iudicio committo. cont. Rul. 70 a, Sortietur tribus

tribus idem Rullus,educet quas uolet tribus. cont.Rul. 70 a,b,Qui tribus quas uoluit uocauit,nullo custode sortitus. pro Cluent.44 a,Sortiri ad pœnam,& hominum delictum fortunæ iudicio committere, minimè censorium est.& ibi. Non animaduertes in omnes? sed carpes ut uelis? & paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Epistol.17 a, Sortiri prouinciam cum collega. pro Muren.128 a, Tu illam cui cũ quæstores sortiuntur, etiam acclamari solet, Hostiensem prouinciam habuisti. in Verrem,117 a,Ei uenit in mentem è lege Rupilia, sortiri dicas oportere, educit ex urna tres. de Natur. 21 a, Hoc non est considerare, sed quasi sortiri quid loquare.de Fat.149 b,An atomi sortiuntur inter se,quæ declinent, quæ non? Quint. Frat. 306 b, Acilius sententiam dixit,ut ipse iudices per prætorem urbanum sortiretur.Attic. 8 a, Prætores nondum sortiti sunt prouincias. in Verr. 70 a,Cum prætores designati sortirentur, M.Metello obtigit, ut is de pecunijs repetundis quæreret. & 73 b, Senatores,qui C.Varro prætore sortiẽte exirent in eum reum, quẽ incognita causa condemnarẽt.Att.17 b,Senatus decreuit,ut consules Galliam sortirentur.I.A.212 a, L. Antonius sua lege cum C. Cæsare magistratum sortitus est.

SORTITIO,*onis*.distributio,quæ sortitò, ductis uue fit sortibus. pro Pl.270 a, Nunquam maiores nostri sortitionem constituissent ædilitiam,nisi uiderent accidere posse ut cõpetitores pares suffragijs essent. & in Ant.188 a, Diuina uerò opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quæ cuique apta esset,ea cuique obueniret.& 176 a, Sortitio prærogatiuæ. Qu. Frat. 306 b, Iudicum sortitione facta comitia haberi.& At.14 a,& pro Cl.44 a,Vt sortitione in quosdam animaduerteretur.

SORTITO, sortitione,ductis sortib.Epi.128 a,Eos sortitò in prouincias mitti placere.in V.134 a, Lex Iouis sacerdotẽ sortitò capi iubet.

SORTITVS,*tus*.sortitio. pro Dom. 223 b, Plurib. de rebus uno sortitu retulisti.

SOSPITA,*te*.salutaris.pro Mu.145 b,& de Na.27 b, & de D. 80 b, Iuno sospita.

SOTER,*eris*. conseruator,seruator.in Verr.139 b, Is enim soter, qui salutem dedit. & ibid. Soter latino uno uerbo exprimi non potest.

SPARGO, fundo.pro S.R. 26 a, Attilius ille, quẽ sua manu spargentem semen,qui missi erant,conuenerunt.de Sen. 93 a, Credo deos immortales sparsisse animos in corpora humana.pro Ar.192 b, Ego uerò omnia, quæ gerebam,iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar, in orbis terræ memoriam sempiternam. pro Deiot.148 a, Graues de te rumores sparsi sunt.de Di.81 a,Quod Zeno in suis commentarijs,quasi semina quædam sparsisset.Tusc. 171 a, & I.P.88 b, Euisceratus latere pendens,saxa spargens tabo. Parad.123 a, Qui tractant ista, qui tergunt,qui ungunt, qui uerrunt, qui spargunt.I.C.106 a,Qui ficas uibrare,& uenena spargere didicerunt. in Arat. * Spargere amnem lachrymis. in Arat.186 b,Qui nummos populo de rostris spargere solebat.

SPARSVS,*a,um*. fusus,disiectus.At.7 a, Literæ sparsæ sale humanitatis.& Or.208 a,Quæ æquabiliter toto corpore orationis fusa esse debet.ad Her.24 a,Res sparsas & uagè disiectas eligere.in Ar.Stellæ sparsæ fusæq; uidentur.

SPARTA,*spartæ*. Lacedæmon.Attic. 20 a, Quæ tibi obtigit, σπάρτον nunquam desere.Offic.49 b,Apollo Pythius oraculo edidit,Spartam nulla re alia,nisi auaritia perituram.

SPARTACVS.de Ar.249 b,& in An.194 a,Athenio & Spartacus duces belli seruilis.

SPARTIATES,*tæ*. de Diuinat.96 a,Tusculan.245 b, Pueri Spartiatæ.

SPARVS,*ri*. genus teli. pro Mil. 113 b, Sparorum pilorumq; multitudo.

SPACIOR,*aris*. ambulo, deambulo. pro Scxt. Rosc. 28 a, Residere, deinde spaciari. & de Orator. 243 b, Spaciari in xysto.

SPACIVM,*cij*.interuallum,curriculũ,tempus,cursus,regio, annui temporis dimensio.de Na.35 b,Stellæ spacijs immutabilibus ab ortu ad occasum commeant.pro Ar.191 a, Vitæ spacium exiguis regionibus circumscriptum est. Item ibid. Non cum uitæ tempore dimittendam esse commemorationem nominis nostri.de Cl.193 b,Vt possis uidere quemadmodum simus in spacio Quin. Hortensium ipsius uestigio persecuti. Orat.198 a,Ciceronem oratorem non ex rhetorũ officinis,sed ex Academiæ spacijs extitisse,illa enim esse curricula multiplicium uariorumq; sermonum. pro Rab. 91 b, Qui ex constituto spacio defensionis in semihoræ curriculum coegisti.pro Arch.185 b,Quoad longissimè potest mea mens respicere spacium præteriti temporis. Of. 50 a, Propterea quòd tam longo spacio multa hæreditatibus detinebantur. Quint.Fra.292 a,Qui tibi biennij spacio nunquam in suspicionem auaritiæ uenerit. I.V. 128 a, Et erat spacium dierum ferè triginta ante Calend.Decembr.de In.51 a,Diurnum nocturnum ue spacium.de Fin.106 a,Aut spacium sumamus ad cogitandum. de Or.97 a,At.75 b, Cum erit spacium,utrunq; dabo.& 76 a,Surripere aliquid spacij.Off.24 a,Qui spacium deliberandi habuerunt,utrum,&c. in Verr. 76 a,Etiam si spacium ad dicendum nostro commodo uacuosq; dies habuissemus.de Orato.107 a, Quantum in hac acie quotidiani muneris spacij nobis datur.pro Cec. 286 a, & Epist.253 b,Spacium alicui ad sese colligendũ dare.Tusc. 201 b,Considerandi spacium nõ datur.Epi.128 a,Mihi si spacium fuerit,in Tusculanum ante nonas ueniendi, istic te uidebo.de Ora.141 a,Hoc interim spacio conclaue illud cecidit.de Ora.143 a, Nostræ spes in medio sæpe spacio frangũtur.Item: Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus. de Le. 158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra, sedesq; pergimus. de Finib. 114 b, Non sine causa nobilitata spacia.de Orato. 87 a, & pro Muren. 141 a, In ambulatione duo spacia uel tria facere.de Legib.159 a,In syluestribus spacijs.in Ant.245 b,De quo mihi,quoniam liberum est spacium, etiam atque etiam considerandum puto. Orator. 216 a, Trochæus, qui eodẽ spacio est,quo chorẽus. Trocheus-υ. Chorẽus υ υ υ. & ibidem: Et Cretici æqualis Pæan,qui spacio par est, syllaba longior.ut-υ-υ υ υ. in Arat. Huic spacio ductam simili latus extat utrunq;.

SPECIATIM.nominatim. Post.208 b, M. Messenius legem speciatim de salute mea promulgauit.

SPECIES,*ei*.forma,figura,spectrum,notio,facies.Acc.45 a, Mens sola cernit id quod semper est simplex & uniusmodi, & tale quale est.hanc Plato ideam appellauit, nos rectè speciem possumus dicere.& ibid.a. Materia sine ulla specie, & carens omni qualitate. Offic. 68 a, Species, forma,& notio boni uiri. Orat. 198 a, Insidebit in eius mentem species eloquentiæ.& 201 a, Excellentis eloquentiæ speciem & formã adumbrabimus.de Orat.136 a,Adhibere quandam in dicendo speciem atq; pompam. & Orat.197 a,Optima species & figura dicendi.Quint.Frat.299 b,Species tam gratiosi libertatis dignitatem non habet. Orat.153 b, Forma, & quasi naturalis nota cuiusque,ut auari species & glorioſi. de Orat.128 a,Probitatis commendatione boni uiri speciem tueri. Epi. 131 b,Hæc quæ habent speciem gloriæ. Epi.216 b,Causę quę speciem habent magnæ coniunctionis. ad Her.29 a, Forma & species,& statura appositа ad dignitatem.de Orat.147 b, Sed tamen est species alia magis alia formosa. & in Ant.231 b, Misera illa & flebilis species: id est, hominis trucidati.de Nat.1 b,Pietas in specie ficte simulationis inesse non potest. & 9 b, Cleanthes finxit formam quandam & speciem deorum.& 11 a, Speciem nullam aliam esse, nisi humanam deorum. Tusc.216 a. Quædam humanitatis quoq; habent primam speciem, ut misericordia, &c. de Natur. 69 b, Arcus species,quia speciem habeat admirabilem. Thaumante dicitur esse nata. de Natur. 27 b, Veritas auspiciorum spreta est,species tamen retenta.de Ora.138 a,Multa ante congressum sunt,quæ non ad uulnus, sed ad speciem ualere uideantur.Acad. 17 a, Ad rationes has latiore specie, non ad renuelimatas.de Fin. 114 b, Me species quædam commouit,inanis scilicet, commouit tamen.Epist.49 a,Vt speciem aliquã uiderer uidere quasi reuiuiscentis reipub. & 14 a. Qui speciem huius uitæ intuentur.At.285 a,Qui potes ista uel probare,uel ita demissè ac facilè pati, ut probantis speciem habeas.contra Rul.68 a,Aliud obscurè moliri,aliud spe & specie simulationis ostendere. contra Rul.72 a, Comitia uera.)(.Comitia adumbrata ad speciem,& ad usurpationem ue tustatis. in C. 108 a, Horum hominum species est honestissima,sunt enim locupletes: uoluntas & causa impudentissima. Officior.34 b, Quorum error eripiendus est,omnisq; opinio ad eam speciem traducenda, ut honestis consilijs se intelligant, ea quæ uelint, consequi posse. pro Dom. 213 b, Hi tales uiri,qui non solum consilijs suis, sed etiam specie ipsa dignitatem reipub.sustinent. & 231 b, O speciem digni tatemq; populi Rom. Offic.39 b, Honestũ per se nobis placet,animosq; omnium natura & specie sua commouet.Of. 40 b,Hic speciem præ se boni uiri fert. pro Cæl.40 a,Catilina multos uiros bonos specie quadam assimulatæ uirtutis tenebat.de Cl.185 a, Magis tamen specie atque ipso amictu capiebat homines, quàm dicendi copia.de Diuin. 84 a, Cum claram speciem nocturno lumine luna Abdidit, &c. de Diu.97 b,Obijciũtur sæpe formæ,quæ reapse nullę sunt, speciem aũt offerunt.de D.119 a, Is aũt Tages puerili specie dicitur uisus.I.V.87 b,Vidi forũ ornatum ad speciẽ magnifico ornatu,ad sensum cogitationẽq; acerbo & lugubri.& de Nat. 43 a, Mundi partes nec ad usum meliores, nec ad speciẽ pulchriores poterunt esse. I. P. 84 b, At fuit pompa,fuit species,

ſpecies, inceſſus ſaltem Seplaſia dignus. & ibi. Magnum nomen eſt, magna ſpecies, magna dignitas, magna maieſtas cõ ſulis. Of. 19 b, Vt in eo moderatio & temperantia appareat, cũ ſpecie quadã liberali. I. A. 231 a, Is occiſus eſt ab eo, qui tũ ciuis ſpeciem habebat. I. V. 253 a, Præclara claſſis in ſpecie, ſed inops & infirma propter, &c. de Fi. 119 b, Quod propriã ſpeciem habeat, cur appetendum ſit. Tuſc. 184 a, Falſa uiſione & ſpecie doloris moueri. de Fin. 120 a, Nomina hæc, quæ prima ſpecie admirationem mouerent: id eſt, primo aſpectu. de Orat. 95 b, Hæc quæ ſunt in ſpecie poſita, in te Sulpiti diuina ſunt: id eſt motus corporis, in conſpectu poſitus. Tuſ. 250 a, Species formæ. de Fini. 74 a, Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie, &c. Tuſc. 186 a, Obuerſentur ſpecies honeſtæ animo. I. V. 265 a, Nunquam tibi ſpecies ipſa huiuſcemodi multitudinis in oculis animoq; uerſata eſt? de Di. 136 b, Nulla ſpecies cogitari poteſt, niſi pulſu imaginum. Aca. 14 a, Eadem eſt in ſomnijs ſpecies eorum quæ uigilantes uidemus. Or. 197 a, Sed ipſius in animo inſidebat ſpecies pulchritudinis eximia quædã. I. V. 230 a, Duo ſigna eadẽ ſpecie ac forma. de N. 11 b, Figura, & forma, & ſpecies. de D. 84 b, Species ex ære, & ſancta Iouis ſpecies. & 97 a, Atq; hãc ſpeciẽ Praxiteles cælauit argento. Top. 226 b, In cõparatione ſpectantur hæc, numerus, ſpecies, uis, quædam etiam ad res aliquas affectio. & de In. 51 a, Cum genere idem ſit, fit aliud, quod quadam parte & ſpecie differat. Ora. 207 b, & Off. 19 b, Quæ ſunt eius generis ſiue formæ, ſiue partes. Qu. de Pet. 213 a, Poſtremò tota petitio, cura ut habeat ſummã ſpeciem & dignitatem. Qu. de Pet. 207 b, Deinde inſtituendi ſunt cuiuſq; generis amici ad ſpeciem hominis illuſtris honore ac nomine. de Sen. § 9 a, Agro bene culto nihil eſt nec uſu uberius, nec ſpecie ornatius. de Senect. 89 a, Quid de uinearum ſpecie dicam? de Fat. 149 a, Viſum obiectũ imprimit, & quaſi ſignat in animo ſuam ſpeciem. I. A. 182 b, Cæſar aduerſarios clementiæ ſpecie deuinxerat. & 197 a, Si ullam ſpeciem reip. cogitaſſet. Offic. 76 b, Voluptas ſpeciẽ utilitatis habere dicitur. de L. 161 a, Tum natura ſpeciem ita formauit oris, ut in ea, &c. de Leg. 175 a, Eſt enim quadã opinione ſpecies deorum in oculis, non ſolũ in mentibus. At. 65 a, Amiſimus mi Pomponi omnem non modò ſuccũ ac ſanguinem, ſed etiam colorem ac ſpeciem ciuitatis. At. 236 b, Hæc me ſpecies cogitatioq; perturbat. Or. 199 b. Virtutes ſpecie diſpares, prudentia coniunguntur. Of. 25 b, Natura formam noſtram, reliquamq; figuram, in qua eſſet ſpecies honeſta, eam poſuit in promptu. Of. 28 b, Tertium, ut caueamus, ut ea quæ pertinent ad liberalem ſpeciem & dignitatem, moderanda ſint. Of. 53 b, Tertiò, ſi id quod ſpeciẽ haberet honeſti, pugnaret cum eo quod utile uideretur. Off. 54 a, Quæ uirtuti repugnent ſpecie quadam utilitatis. Of. 55 a, Qui ſimilitudinem quandam gerunt, ſpeciemq; ſapientum. Off. 58 b, Cum igitur aliqua ſpecies utilitatis obiecta eſt, nos commoueri neceſſe eſt. & ibi. Si res ſpeciem utilitatis attulerit, tunc utilitas non requirenda eſt. & 60 a, Species utilitatis animũ pepulit eius, qui, &c. & ibi. b. Muri cauſam oppoſuit ſpeciem honeſtatis, nec probabilem, nec ſatis idoneam.

SPECIES, cum pars eſt generis. L. Genus. L. forma. L. etiã Top. 223 a.

SPECILLVM, *li.* inſtrumentum quo medici uulnerum, ſiue ulcerum altitudinem tentant. de N. 71 a, Aeſculapiorum primus Apollinis (ſcilicet filius) quem Arcades colunt, qui ſpecillum inueniſſe, primusq; uulnus obligauiſſe dicitur. malè legunt quidam hoc loco, ſpeculum.

SPECIMEN, *nis.* indicium, ſignificatio. Tuſcu. 154 b, Num. dubitas quin ſpecimen uirtutis capi debeat ex optima qua que natura. & 239 a, C. Cæſar in quo mihi uidetur fuiſſe ſpecimen humanitatis, ſalis, lepõris. Poſt. 205 b, Lentulus hoc ſpecimen uirtutis, hoc indiciũ animi ſui fore putauit, ſi me, &c. I. V. 59 a, Tu uerò qua in re ſpecimẽ cæteris ãliquod dediſti? aut tui periculum feciſti? de Orat. 157 b, Ingenij ſpecimen eſt quoddam, tranſire ante pedes poſita, & alia longè repetita ſumere. de N. 76 a, Temperantiæ, prudentiæq; ſpecimen, Qu. Scæuola. de Cl. 81 b, Deniq; hoc ſpecimẽ eſt popularis iudicij. de L. 186 a, Is ordo uitio uocato, Cæſaris ſpecimen eſto. & 190 a, Specimen, præiudicium, prærogatiua, ἔμφασιν. I. P. 100 a, Quod ſpecimen habuit hæc ciuitas innocentiæ.

SPECIOSVS, *a, um.* illuſtris, eximius. de Cl. 186 b, Dignitate motus ſit ſpecioſum & illuſtre quod dicitur. At. 256 b, Reuerſionis has ſpecioſas cauſas habeo.

SPECTABILIS, *le.* aſpectabilis. de Vn. 197 a, Et corpus quidem cœli ſpectabile effectum eſt.

SPECTACVLVM, *li.* res ad ſpectãdum propoſita, præſertim cum pompa & apparatu, quales ſunt ludi, & alia eiuſdem generis. de N. 56 a, b, Res cœleſtes, quarum ſpectaculũ

ad hominem ſolum pertinet. & 57 b, Circuitus ſolis & lunæ ſpectaculum hominib. præbent. Art. 34 a, In theatro ac ſpectaculis. in An. 169 b, Spectaculũ apparatiſſimum. pro Mu. 141 a, & 140 a, At ſpectacula ſunt tributim data, & ad prandium uulgò uocati. 141 a, Gladiatorib. uulgò locus tributim datus. & 141 b, Vt locus & in foro, & in circo daretur amicis. Item: Dare ſpectaculum. pro Seſt. 25 b, Magnus ex omnib. ſpectaculis plauſus excitatus eſt.

SPECTAT, *bat.* pertinet. Off. 48 a, Beneficia quæ ad ſingulos ſpectant, & quæ ad uniuerſos pertinent.

SPECTATIO, *onis.* inſpectatio. At. 219 a, Animũ leuari ſpectatione. & I. V. 189 a, Pro ſpectatione & collybo. Epiſt. 95 a, Apparatus ſpectatio tollebat omnem hilaritatem.

SPECTATOR, *oris.* cõtemplator. de N. 54 a, Homo ſpectator rerum ſuperarum atq; cœleſtium. & Epi. 21 b, Spectator laudum tuarum. pro Dom. 226 a, Ille ne auditor quidẽ gloriæ, ego etiam ſpectator meæ laudis eſſe potuiſſem. de Ar. 248 b, Ludi quorum ipſi dij te ſpectatorem eſſe uoluerunt. Off. 38 a, Socij ſpectatores ſe ociоſos præbuerunt Leuctrica calamitatis. de Or. 94 a, Scæuola, quem nunc mearum inептiarum teſtem & ſpectatorem fortuna conſtituit. Qu. de Pet. 208 a, b, Diligens ſpectator officiorum.

SPECTATVS, *a um.* probatus, cognitus. I. V. 71 b, Homo in rebus iudicãdis ſpectatus & cognitus. & pro Cl. 27 a, Cleophantus medicus ignobilis, ſed ſpectatus homo. de Amicitia 97 a, Maximus & ſpectatus uir. I. V. 58 b, Vir fortis ac ſpectatus. pro Fl. 157 a, Lacedæmoniorum ſpectata & nobilitata uirtus. Poſtq. 212 a, Qu. Metelli ſpectatę iam adoleſcentię filius. de Ora. 95 a, Cæterarum artium homines ſpectati & probati. in V. 56 b, Ad meam fidem quam habent ſpectatam iam, & diu cognitam, confugiunt. pro S. R. 43 a, Spectatiſſima fœmina. I. A. 188 b, Alicuius ſpectata multis magnisq; rebus integritas.

SPECTATVS, *ûs.* Of. 40 b, Quod in quo uiro perſpectum ſit, hunc dignum ſpectatu arbitrantur.

SPECTIO, *onis.* in An. 175 b, Conſules, &c. habent etiam ſpectionem. aliter, inſpectionem.

SPECTO, *as.* ſpectator ſum, æſtimo, cerno, ſequor. de Di. 88 a, Qui ad meridiem ſpectans in uinea media conſtitit. pro Dom. 236 a, Quibus ſpectantibus domus mea diſturbaretur. Tuſ. 157 b, Cum laxati curis ſumus, ſpectare aliquid uolumus & uiſere. de Som. 130 a, Altè ſpectare, & ad cœlũ contueri. de Ar. 248 b, Quod ni tu Megaleſia illo die ſpectare uoluiſſes, haud ſcio, &c. & Epiſt. 200 a, Spectatum eſſe magno theatro. Att. 78 a, Exercitu Ciliciam propè conſpiciente. Off. 42 a, Iuuenes magna ſpectare, & ad ea rectis ſtudijs contendere debent. de Ora. 127 b, Tradamus, quæ nos ſequi in dicendo, quæque maximè ſpectare ſolemus. de Orat. 201 b, In philoſophia res ſpectatur, nõ uerba penduntur. p Qu. 296 b, In pactionibus faciendis legem ſpectare cenſoriam. Tuſcul. 234 b, Spectare aliquem ex moribus. pro Mil. 104 b, Quid in iudicando ſpectare oporteret. pro Mil. 106 a, Qui non honoris gradum ſpectat, ut cæteri, ſed, &c. in An. 156 b, In iudice ſpectari & fortuna debet & dignitas. Offic. 47 b, At uerò ille tenuis ſeſe ſpectatum, non fortunam putat. ad Heren. 1 b, Rem, non hominem ſpectari oportere. de Diuin. 124 b, Virtus quæ uetat ſpectare fortunam, dum præſtetur fides. de Fat. 147 a, Quid enim ſpectans Deus ipſe diceret Marcellum in mari eſſe periturum. Tuſcul. 154 b, Quid ſpectans? pro Quin. 17 a, Bonorum poſſeſsio ſpectatur non in aliqua parte, ſed in uniuerſis. Epiſt. 16 a, Non idem ſemper dicere, ſed idem ſemper ſperare debemus. Tuſcula. 232 b, & 233 a, Ex maiore parte unamquamque rem appellari ſpectaтique dicunt. Epiſtol. 64 b, Vt primùm attigi forum, ſpectatui ſemper, ut tibi poſſem quàm maximè eſſe coniunctus. de Orat. 107 b, & 108 a, Quod ego non tam faſtidioſè in nobis, quàm in hiſtrionibus ſpectari puto. de Som. 129 b, A' quib. ſpectare gloriam certè nullam poteſtis. & Attic. 24 a, Hoc à me aiunt. Cæſarem ſic ſpectare, ut non dubitet. de Orator. 92 b, Artem rebus unum exitum ſpectantibus, & nunquam fallentibus contineri. Epiſtol. 204 a, Hæc eò ſpectant, ut te horter, &c. de Diui. 133 a, Demoſthenes φιλιππίσαν Pythiam dicebat: id eſt, quaſi cum Philippo facere. hoc autem eò ſpectabat, ut eam à Philippo corruptam diceret. Attic. 134 a, Illuc quò ſpectat animus, qua ueniam. Attic. 119 a, Quò igitur hæc ſpectat oratio? ego, &c. de Orator. 151 a, Quorſum igitur hæc ſpectat tam longa oratio? Orator. 216 b, Prima & media uerba ſpectare debent ad ultimum. Quint. Fr. 324 a, Præſertim cum ad meum quoque uſum ſpectent. de Orator. 150 b, Illa ſemper potiora duxi, quæ ad ſapientiam ſpectarent. Attic. 122 a, Domitius nihil ſpectat, niſi fugam. de Orator. 156 b, Satis mihi hoc eſt ad eam, quàm ſpecto elocutionem. de Orator. 120 b, Quærere argumenta ſpectantia ad id quod in iudicium uenit. Att. 227 b, & Qu. Fr. 323 a,

Res

Res spectat ad interitum. At.239 b, Totum Antonij concilium ad bellum spectat. de Cl.192 a, Ad perorandum spectare uidetur sermo tuus. Off.70 a, Si ad perniciem patriæ res spectabit. Epi.136 a, Cognoui ad arma rem spectare. in Ver. 34 a, Quòd ipse ad imperatorias laudes à puero uidelicet spectaret. Of.33 b, Philosophi, &c. qui semper aliquid acquirunt, quod spectet & ualeat ad bene beateq; uiuẽdum. Epi. 46 b, Omnia utriusq; consilia ad concordiam spectauerũt. cont. Rul. 80 a, Ad hanc emptionem duo genera agrorum spectant, unum eorum, &c. pro Sest. 11 a, Ad suam magis illegloriam, quàm ad salutem reipub. spectabat. cont. Rul. 70 a, Quæret quispiam, quid in tanta iniuria spectauerit? consilium non defuit. Offi. 12 a, Tota domus quę spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugium. de Orat. 124 a, Si barbarorum est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. pro Rab. 96 b, Nihil nisi sempiternum spectat. pro Sest. 14 b, Vos qui dignitatem, qui remp. qui gloriam spectatis. Atti. 151 a, Cæsar Græciam spectat potius, quàm Hispaniam. Quint. Frat. 302 a, Noli spectare quãti homo sit, parui enim precij est, qui iam nihil sit. Off. 5 b, In quibus maior est animus, in his pecunię cupiditas spectat ad opes. Off. 56 b, Hoc enim spectant leges, hoc uolunt, incolumem esse ciuium coniunctionem. I. A. 257 a, Deniq; summa iudicij mei spectat huc, ut, &c. de L. 181 b, Sed ea non tam ad religionem spectat, quàm ad ius sepulchrorum. pro Lig. 137 b, Ligarius domum spectans, & ad suos redire cupiens. pro Lig. 139 a, Res enim eò spectat, ut ea pœna in qua adhuc Q. Ligarius est, non uideamini esse contẽti. pro Deiot. 144 b, Ad te unum omnis mea spectat oratio. in Sal. 272 b, Vitam huius non ex oratione mea, sed suis ex moribus spectare debetis.

SPECTRVM, *tri.* idolum, simulachrũ, uisio. Epi. 253 a, Qui putant ἀλογιστικὰς φαντασίας spectris Catianis excitari. & ibi. Quæ ille Gargetius, etiam antè Democritus εἴδωλα, hic spectra nominat. & ibi. His autem spectris etiamsi oculi ferири possent, animus qui posit, ego nõ uideo. & 254 a, b.

SPECVLA, *læ.* uigilia. Epi. 47 a, Tanquam ex aliqua specula perspexi tempestatem futuram. in V. 74 b, Homines in speculis sunt, obseruant quemadmodum se unusquisque uestrũm gerat in retinenda religione. pro Deiot. 147 b, Rex semper in speculis fuit, cum à te animo esset alieno. Att. 145 b, Satius existimo uos dispertitos & in speculis esse. in Ver. 254 b, Prædonum aduentum significabat ignis è specula sublatus. pro Muren. 143 a, Qui ab illo in speculis atque insidijs relicti in capite atq; in ceruicibus nostris restiterunt. in Ant. 211 a, Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus.

SPECVLA. parua spes. pro Cl. 32 b, Qui aliquid ex eius sermone specułæ degustarat. Epi. 27 b, In communibus miserijs hac tantum oblectabar specula.

SPECVLATOR, *oris.* de Nat. 17 b, Physicus, id est, speculator, uenatorq; naturæ. pro Pomp. 13 a, Alij eum speculatorẽ quàm legatum iudicari maluerunt. in V. 62 b, & 269 b, Fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat. pro Dom. 216 b, Iste speculator communium miseriarum. de Nat. deor. lib. 2, Oculi tanquam speculatores, altissimum locum obtinent.

SPECVLATRIX, *cis.* de N. 68 b, Furiæ speculatrices & uindices facinorum & sceleris.

SPECVLOR, *aris.* in speculis sum. in C. 98 b, Multorũ te oculi & aures specułabuntur atq; custodient. Tusc. 239 b, Sic noctu ad eas uentitabat, ut omnia specularetur & perscrutaretur antè. I. V. 269 a, Ait eum speculãdi causa in Ciliciam esse missum. de Orat. 96 a, Quod neq; precib. unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. pro Fl. 178 a, Cũ curia, &c. speculatur atq; obsidet rostra.

SPECVLVM, *li.* in P. 94 b, Versus, in quib. si quis uelit, possit istius tanquam in speculo uitam intueri. de Fi. 71 b, Infantes, pueri & bestiæ, quæ Epicurus putat esse specula naturę. & 139 b, Pueri in quibus ut in speculis natura cernitur. de Vn. 203 b, Speculorũ leuitas. pro Sex. Rosc. 25 b, 26 a, Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut effictos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. loquitur de comœdia, quã significat speculum esse communis uitæ.

SPECVS, *cus.* Attic. 249 a, M. Aelium cura liberabis, me paucos specus in extremo fundo, &c. habituros. Hic ego specus, aquæ ductus significare puto, ut Cæs. Com. de bello Alexandrino.

SPELVNCA, *cæ.* specus. I. V. 225 a, Propterea est spelũca quędam cõuersa ad aquilonẽ, infinita altitudine. de Fi. 141 a, Ex spelunca saxũ in crura eius incidit. de Fi. 84 b, At Philoctetа iam decimũ annum in spelunca iacet. pro Fl. 154 b, Qui producti tabulas se publicas ad spelũncas perdidisse dixerunt.

SPERATVS, *a, um.* expectatus, desideratus. Qu. Fr, 298 b, De reliqua & sperata gloria laborare.

SPERNO, *nis.* refuto, respuo, renuo, despicio, repudio, repello, reijcio. I. A. 250 b, Sed multo magis nos spreuit, & pro nihilo putauit. pro Cæl. 45 a, Cur huic, qui te spernit, molesta es? de Na. 27 b, Veritas auspiciorum spreta est, species tantũ retenta. Or. 198 a, Eloquentia forensis spreta à philosophis & repudiata. & Or. 205 b, Spretũ à subtilib. repulsum à grauibus. de Sen. 78 b, Sperni ab ijs, à quibus coli is solitus. de Fi. 49 b, Spernere & reijcere aliquid.

SPERO, *as.* spem habeo, spes est, fum in spe, in spe habeo, spe ducor, inducor in spem, sperare uideor, expecto, aspiro, confido, nitor, spes alicuius rei ostenditur, in aliquo spem pono, animo aut spe maiora suscipio, qui illi pecuniæ spe iam atque animo incubaret, ad spẽ recuperandę libertatis erectus sum uel reuiuisco, libertatis spem propositam habeo, magna mihi spes est in aliquo proposita, spe & auaritia deuoro, qui sibi urbem ad prædam proposuerunt, si ullum firmamentum in illo teste posuisses, spe pacis uel largitionis oblata, qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit, quibus literis se magis etiam erexit, tota domus spectat in nos solos, neque aliud potest habere perfugium. I. P. 81 b, Spem ab aliquo habeo. (. Despero ab aliquo. Epi. 195 a, Id ego & sperarẽ prudentia tua fretus, & ut considerem, fecerunt tuę literæ. Attic. 97 a, b, Spero quæ tua temperantia est, & hercule, ut me iubet Acastus, confido te iam, ut uolumus, ualere. Attic. 2 b, Spero tibi me causam probasse, cupio quidem certè. Oct. 330 a, Quid de hoc sperare aut expectare nos oportebat? & Atti. 140 a, Bene sperare de aliquo. Attic. 75 b, Spero meos omnes seruire laudi meæ. pro Dei. 151 a, Iubeo te bene sperare, & bono animo esse. & 150 b, Magno & erecto animo esse. Attic. 91 a, Ego ut spero, propediem te uidebo. pro Arch. 186 a, Res uobis, quemadmodum spero, non molesta. Attic. 253 a, Vt spero, & ut promittis. de Fat. 140 b, Oratorias exercitationes, non tu quidem, ut spero, reliquisti. pro Sex. R. 20 a, Sin à uobis (id quod non spero) deserar. in C. 110 b, Quibus ego ducibus in hanc spem sententiamq; sum ingressus. pro Ar. 188 b, Si non hic tantus fructus ostenderetur. pro Mar. 131 a, Ergo his ad bene sperandũ de omni rep. quasi signum aliquod sustulisti. At. 7 a, A' quo nihil speres boni, quia non uult: nihil metuas mali, quia non audet. At. 101 a, Itaq; omnia experiar, & ut spero, assequar. quòd si tu ualeres, iam mihi quædam explorata essent: sed, ut spero, ualebis. & 145 a, Vt ægroto dum anima est, spes esse dicitur: sic ego quoad in Italia Pompeius fuit, sperare non desiti. de Or. 147 b, Quoniam hæc satis spero uobis quidem certè maiorib. molesta & putida uideri. Att. 208 b, Etsi tuę literæ rectæ sperare iubent, tamen expecto recẽs aliquid. & 231 a, Spero meliora. Quint. Fr. 302 b, Et quidem ut cum spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, superiores fore nos, confidant animo, &c. Quint. Frat. 314 a, Id erat huiusmodi, ut magis optandum, quàm sperandum putarem.

SPES, *ei.* fiducia, expectatio, cogitatio, firmamentum, perfugium, aura, alacritas, lux, cupiditas.). (. Timor. Tusc. 226 b, Si spes est expectatio boni, mali expectationem necesse est esse metum. Att. 179 b, Neque ab ijs ipsis quicquam ad spem ostenditur. I. C. 109 b, Bona spes cum omnium rerum desperatione confligit. ad Brut. 91 b, Spes hominum egentium & perditorum imminet templis deorum. Attic. 49 b, & 254 a, Inijcere spem alicui de aliqua re. At. 247 a, Tantum spei habent ad uiuendum, quantum acceperunt ab Antonio. Atti. 182 a, Quod quidem nulla habeo in spe. At. 121 a, Sed rursus tam abiectam cõpositionis spem, nõ desperatissimam esse puto. Att. 44 b, Postea quàm extenuari spem nostrã & euanescere uidi. & 70 a, Profectio tua spem meã debilitat. pro Rab. 93 a, Qui libertatis spem propositam habent. Atti. 177 a, Ne spes quidem ulla ostenditur, fore melius. ad Her. 10 b, Spes est melius fore. contra Rul. 81 b, Vrbani quibus ista agri spes & iucunditas ostenditur. & 65 a, Spem improbis ostenditi, timorem bonis iniecisti. contra Rul. 79 a, Suspensus & incertus, obscura spe & cæca expectatione pendeo. & 65 b, spe ducor, me posse, &c. Tusculanar. 160 a, Magna me spes tenet iudices, bene mihi euenire, quòd mittar ad mortem. pro Cluent. 19 a, Magna spes me tenet, hunc locum, &c. & in Anton. 261 a, Qua spe, ut euenire uelim, tenebuntur? Attic. 89 a, De Egnatij nomine nec nulla, nec magna spe sumus. Atti. 95 b, Quo maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat. & Atti. 237 b, Habere bonam spem de aliquo. Attic. 47 b, Literæ tuæ spem mihi magnam faciunt. & 111 b, Pompeius spem affert, se, &c. in V. 135 b, Afferre metum.). (. Ostendere spem. in Verr. 244 a, Ponere sibi spem in aliqua re. &, Ponere firmamentum in aliquo teste. Attic. 211 b, Sed id quidem mihi in optima spe pono. pro Cluent. 22 a, Cum

ei filij recuperandi spes esset ostentata. de Nat. 62 a, b, Miserum est, non habere ne spei quidem extremum & commune solatium. de Inu. 76 b, Si tum cum spes deseruisset, opitulatus sit. & Art. 115 a, Deficit enim non uoluntas, sed spes. Epist. 100 a, Si Syriæ spes eum frustrata esset. At. 172 a, Brutus est in spe magna. & 8 b, Teucri lentum negocium, sed tamẽ est in spe. Atti. 126 a, Nunc autoritate & consilio tuo in spe firmiore sumus. de Orat. 87 a, Collocare magnam spem sue dignitatis in aliquo. & I. V. 68 a, Collocare spem in aliquo honesto præsidio. in Verr. 74 a, Habere bonnã spem de se. de Orat. 111 b, Abijcere spem faciendi aliquid. I. V. 80 a, Præcidere spem alicui faciendi aliquid. Atticum 128 a, Dum in spe pax fuit. Attic. 37 a, In eam spem adducor, ut, &c. pro Mil. 120 a, O spes fallaces. & Attic. 20 a, Spes malorum. pro S. R. 36 b, Pro re certa spem falsam domum retulit. Epist. 20 a, Siue habes aliquam spem de republica, siue desperas. & 256 b, Omnem spem tui diligenter curãdi in Curio habeo. & 40 a, In te ipso maximam spem habebam. Epistol. 183 a, Reipublicæ spes omnis in uobis est. de Finib. 63 a, Erigi spe futurorum. Att. 150 a, & Epist. 126 a, Venire in spem. & 70 a, Teneri aliqua spe. Epi. 67 a, Rapi ad spem immortalitatis. de Fi. 145 b, Ponere spem in aliquo. & Tusc. 235 b, Reponere spem in aliquo. Epist. 70 a, Te enim spes aliqua consolatur. pro Planc. 280 b, Cum tibi uana quædam atque inania falsa spe inductus pollicebar. & 281 b, Quibus ego magno in metu meo subitò inducor in spem, uos, &c. in Ver. 34 a, Propter bonam spem, quæ de illo erat. pro Sest. 22 b, O dij immortales, quem iam ostendistis exitum nobis? quam spem reipublicæ datis? & Epistol. 62 a, Dare spem alicui. pro Syl. 174 b, Qui negare uoluit, quo plus spei Gallis daret. pro Sest. 18 a, Fieri quædam ad meliorem spem inclinatio uisa est. & 11 a, C. Marius spes subsidium que patriæ. in Anton. 169 a, Adolescens summa spe & animi & ingenij præditus. Orator. 296 b, Adolescens non tam re & uoluntate, quã spe & expectatione laudatus. de Nat. 75 a, Patrimonia spe bene tradendi relinquimus, qua possumus falli. Attic. 119 a, In unius hominis quotannis periculosè ægrotantis anima, positas omnes nostras spes habemus. de Som. 130 a, Nec in præmijs humanis spem posueris rerum tuarum. Attic. 121 a, Et quædam spes mihi quidem non magna, sed in his locis firma. I. C. 107 b, De spe conatuq; depelli. pro Plan. 270 b, Alia te ratio spem huius opprimendi excitauit. & pro Dom. 218 a, Pompeius ciuitatem ad spem libertatis & pristinæ dignitatis erexit. Postquam 206 a, Quis enim ullam ullius boni spem haberet in eo, qui, &c. I. C. 119 a, Eripi mihi spem, quæ sola hominem in miserijs consolari potest. I. C. 123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit atque superauerit. pro Muren. 130 a, Itaque beneficij collocandi spem perdidistis. pro Fl. 146 b, Estis iudicaturi de spe bonorum omnium, si qua reliqua est etiam nunc, quæ fortium ciuium mentes cogitationesque sustentet. & ibid. Totus status ciuitatis & spes omnium in uestra potestate & in hoc uno iudicio posita est & defixa. pro Fl. 146 b, Salus nostra, quæ spe exigua extremaq; pendet. Antequam. 193 b, Quomodo spes salutis cæteris redibit, cùm ciuibus præclusa sit expectatio incolumitatis? Epist. 198 a, Ingredi in spem libertatis. & 8 b, Eximia spes. de Amic. 106 a, Amicitia bona spe prælucet in posterum. de Inu. 76 a, Habere spem in fide alicuius. At. 4 b, Omnem spem delectationis nostræ in tua humanitate positã habemus. Attic. 91 a, Magna in spe sum, mihi nihil temporis prorogatum iri. Attic. 145 a, Spes quædam me obtentabat, fore ut aliquid conueniret. & ibid. Aegroto dum anima est, spes esse dicitur. At. 170 b, Omnem spem habeo existimationis priuatarumq; rerum, in tua erga me mihi perspectissima beneuolentia. Orat. 197 b, Spem infringi, & languescere iniuriam. At. 248 a, Et quidem CCCC. M. certa, reliqua in spe. Atti. 279 a, Spes omnis est in te. & ibid. Spes libertatis nusquam. Quint. Frat. 302 b, Vt cùm spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, &c. Quint. Frat. 303 a, Quare magnum fac animum habeas, & spem bonã. pro S. R. 42 b, Facis iniuriam Chrysogone, si maiorẽ spem emptionis tuæ in huius exitio ponis, quàm in his rebus, quas L. Sylla gesit. Qu. F. 327 a, Plura ponũtur in spe, quàm in pecunijs. Oct. 329 a, Cedam uita, quæ quanquam solicita est, tamen si profutura est reipublicæ, bona spe posteritatis me consolatur. pro Mil. 107 b, Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. pro Milon. 116 a, In spem maximam, & quemadmodum confido, ueriſsimam adducti sumus, hunc annum fore, &c. pro Lig. 142 a, Tu idem fer opem, qui spem dedisti. Quint. de Pet. 209 b, In optima spe esse debebis. in Anton. 186 a, Vt fortissimis militibus spes ostendatur præmiorum. in Ant. 191, b, Frequentia uestrũm Quirites & alacritatem mihi summam affert reipublicæ defendendæ, & spem recuperãdæ libertatis. & 202 b, Magnam spem in eius

uirtute respublica reponit ocij, pacis, concordiæ. & 209 b, Senatus ad autoritatis pristinæ spem reuiuiscit. in Anton. 231 a, Populari agros non ad spem constituendæ rei familiaris, sed ad præsentem pastum mendicitatis suæ. Of. 75 b, Spes alicuius rei explorata. I. A. 228 b, Magna spe & propè explorata libertatis causam suscepimus. de Amicit. 107 a, Amici iacentem animam excitet, inducatque in spem cogitationemque meliorem. de Legib. 175 a, Quoniam expectatione rerum bonarum erigitur animus, rectè à Colatino spes consecrata est.

SPHAERA, *ræ. σφαῖρα*, globus. de N. 35 a, Duæ formæ præstantes sunt, ex solidis globus, sic *σφαῖραν* interpretari placet: ex planis circulus aut orbis, qui *κύκλον* dicitur. de N. 37 a, Habent suam sphæram stellæ inerrantes, ab ætherea coniunctione secretã. de Fat. 143 a, Si in sphæra maximi orbes sunt, medij inter se diuiduntur. Tus. 161 b, & 241 a, Nam Archimedes lunæ, solis, quinq; errantium motus in sphæram alligauit. de N. 53 b, De sphæris Posidonij & Archimedis. & 49 a, Id medium infimum in sphæra est. de Or. 157 b, Sphæram in scenam, ut dicitur, attulit Ennius.

SPICA, *æ.* de Fi. 146 a, Seges spicis uberib. & crebris. de Sen. 88 a, Viriditas herbescens, &c. cũ è uaginis emerserit, fundit frugem spicæ ordine structam, & contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum.

SPICVLVM, *i.* telum, sagitta. I. P. 93 a, L. Crassus spiculis propè scrutatus est alpes, ut, &c. Ep. 68 a, Epaminundas tũ deniq; sibi auelli iubet spiculum.

SPICVM, *spica.* de N. 47 b, Spicum illustre tenens splendenti corpore uirgo.

SPINA, *næ.* de Na. 50 a, Animantes aliæ spinis hirsutæ, aliæ uillis uestitæ. in Ara. Illa usq; ad spinã mergens se cærula condit. de Fi. 24 a, Spinæ differẽdi. & 107 b, Spinas uellere. Tusc. lib. 4, Peripatetici aũt ad placandos animos multa afferũt spinas partiendi & definiendi prætermittunt.

SPINIFER, *ri.* Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit. in Arat.

SPINOSVS, *a, um.* durus, asper. Ora. 207 a, Postea Dialectici spinosiora multa pepererunt. de Ora. 91 b, Spinosa & exilis oratio. de Fin. 90 b, Subtile ac spinosum disputandi genus. Tuscu. 151 b, Hæc enim spinosiora prius me ut confitear cogunt, quàm ut assentiar.

SPIRABILIS, *le.* flabilis, animalis. Tus. 156 b, Siue illi sint animales: id est, spirabiles. & 163 a, Sed fac igneam, fac spirabilem. de N. 29 b, Animum illum spirabilem sumpsimus ab aere eo, quem spiritu ducimus. & 44 a, Hæc animalis spirabilisq; natura, cui nomen est aer.

SPIRANS, *tis.* uiuus. pro Milo. 110 a.

SPIRATIO, *onis.* de N. 42 b. L. Aspiratio.

SPIRITVS, *tus.* anima, inspiratio & respiratio, halitus, flamen, animus, elatio animi. de Na. 53 a, Tribus rebus animãtium uita tenetur: cibo, potione, spiritu. & ibid. Aspera arteria excipit animam eam, quæ ducta est spiritu, eandemq; à pulmonibus respirat. & ibid. Os adiunctum naribus, spiritu augetur. & ibi. In pulmonibus inest raritas ad hauriendum spiritum aptissima. & 54 b, Anima quæ spiritu in pulmones ducitur, calescit primùm ab ipso spiritu. deinde, &c. de Nat. 29 b, Aer ille quem spiritu ducimus. & 46 a, Aer spiritu ductus, alit animantes. de Nat. 49 a, Aer cœli tenuitate & calore temperatus, uitalem & salutarem spiritum præbet animantibus. de Nat. 54 a, Sanguis per uenas in totum corpus diffunditur, & spiritus per arterias. Orat. 206 b, & pro S. R. 30 a, Quid est tam commune, quàm spiritus uius, terra mortuis? de Orat. 108 a, Demosthenes, cum spiritus eius esset angustior, tantum continenda anima in dicẽdo est assecutus, ut, &c. de Di. 129 a, In puero refert, ex qua affectione cœli primum spiritum duxerit. pro S. R. 40 a, Spiritum quem ducimus, à deo nobis dari. & ad Heren. 34 b, Anhelãs ex imis pulmonibus, præ cura spiritus ducebatur. & 40 b, Cum magno spiritu. de Inu. 58 a, Si spiritum ducit, uiuit. Antequam. 197 a, Liberè spiritum ducendi nullam habeo potestatem. Epist. 143 b, Vt posimus ad id tempus reipublicæ spiritum ducere. de Orat. 159 b, Animæ intercluſio, & angustiæ spiritus. & ibid. Longissima est complexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest. Orat. 119 b, Oratio, quæ spiritu pronunciantis debet insistere. de Natu. 70 a, Omnia uno diuino ac continuato spiritu contineri. & 65 a, Naturam uno diuino spiritu contineri. de Ar. 257 b, Eodem tempore suscipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur. pro Arch. 191 b, Cum usque ad extremum spacium nullum tranquillum & ociosum spiritum duxerimus. pro Sest. 20 b, Aliquis extremo spiritu exanguis & confectus. in C. 119 b, Eos frui uita & communi spiritu putat non oportere. pro Pomp. 10 a, Atque eos portus, quibus uitam & spiritum ducitis. pro Rabir. 93 a, Quem non modò foro, sed etiam cœlo

hoc ac spiritu cęsoriæ leges carere uoluerunt. I.C. 100 a, Potest'ne huius uitæ hæc lux Catilina, aut huius spiritus cœli esse iucundius? cum, &c. I.V. 259 b, Auferre spiritum sine sensu doloris. & ibid. Excipere extremum spiritum alicuius. & Tusc. 169 a. Ludere extremo spiritu. I.V. 240 a, Supplicium à libero spiritu, & communi luce seclusum: id est, in carcere. de Or. 143 a. Lingua uel auulsa, spiritu ipso libidinem tuam refutabo. de Orat. 160 a, Vt nihil sit, ne spiritu quidem minimo breuius aut longius. pro Syl. 172 a, Res gestæ credo meæ me nimis extulerunt, & mihi nescio quos spiritus attulerunt. contra Rul. 85 a, Hunc regio spiritu cum uiderem, &c. Item: Flamina uenti. pro Murem. 135 b, Vita corpore & spiritu continetur. in Pis. 83 b, Contaminatus spiritus. in Anton. 228 b, Non in spiritu uita est, sed ea nulla est omnino seruiēti. & ibidem: Eum spiritum, quem naturæ quis debeat, patriæ reddere. de Senect. ut. 82 b, Quorum usque ad extremū spiritum prouecta est prudentia. in Arat.* & de Nat. 45 b, Aram, quam statu permulcet spiritus austri. de Orat. 108 a, Demosthenes summa uoce uersus multos uno spiritu pronunciare consuescebat. Offic. 58 a, Membra quædam amputantur, si & ipsa sanguine, & tanquam spiritu carere cœperunt.

SPIRO, *as.* spiritum duco, animam duco, uiuo, ducere animā de cœlo, cœlesti spiritu augeri. de Nat. deor. 79 a, Quæ deseri à me, dum quidē spirare potero, nefas iudico. pro Sest. 15 a, Et spirante etiam republica ad eius spolia detrahenda aduolauerunt. & Quint. Frat. 303 a, Quædam effigies spirātis mortui. pro Do. 240 a, In uiui etiam spirantis caput bustum imponere. de Clar. 173 a, Hanc ob causam uidetur Lælij mens spirare etiam in scriptis, Galbæ autem uis occidisse. pro Se. R. 29 a, Non modò sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt.

SPISSE', ægrè, difficulter, uix. de Clar. orat. 177 a, Spissè atque uix, ut dudum, &c. sic nunc ad Antonium Crassumque peruenimus.

SPISSVS, *a, um.* densus, obscurus. de Orat. 128 a, In utroq; genere & principia tarda, & exitus spissi ac producti esse debent. Att. 170 a, Omnia adhuc tarda & spissa. de Orat. 156 a, Sed etiam si, id est, aliquanto spissius, aut ego sum tardior, artamen discant, &c. Quin. Fr. 315 a, Scribebam illa politica, spissum sanè opus & operosum.

SPLENDEO. *des.* luceo. fulgeo, mico. pro Sest. 16 b, Virtus lucet in tenebris, splendetq; per sese semper.

SPLENDESCO, *scis.* de Sen. 82 b, Etenim canorum in uoce splendescit, etiam nescio quo pacto in senectute. Par. 116 a, Nihil est tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione, & tanquam excolatur.

SPLENDIDE'. amplè, magnificè, illuminatè. de Clar. 182 b, Id melius est, quod splēdidius & magnificētius. pro Qu. 17 b, & de Se. 90 b, Magnificè & splendidè ornare conuiuiū. de Fi. 50 a, Quæ splendidè dicta sunt. ad Her. 30 b, Splēdidè recipere aliquem. Off. 1 b, Ornatè splendideq; dicere.

SPLENDIDVS, *a, um.* magnificus, delicatus. de Som. 128 a, Splendidissimus candor. de Fi. 61 a, Non tam solide, quàm splendido nomine uirtutis. de Clar. or. 189 a, Cæsar splendidam quandam dicendi rationem tenet. Or. 212 b, Splendidissimis nominibus illuminatus est uersus. pro Flac. 156 b, Splendidissimus atq; ornatissimus uir. de Fi. 77 a, C. Plotius eques Romanus splendidus. Off. 12 b, Splendidissimum uideri, quod animo magno elatoq; factum sit. Parad. 123 a, Reuiuiscat M. Curius, cuius in uilla ac domo nihil splendidum fuit, nihil ornatum præter ipsum. de Clar. or. Magnificentius & splendidius oratorum genus.

SPLENDOR, *oris.* nitor, claritas, dignitas, delicię. pro Pom. 11 b, Nunc imperij nostri splēdor illis gentib. lucet. pro Fla. 151 b, In imperio atq; in publica dignitate omnia ad gloriā splendoremq; reuocanda sunt. de Orat. 101 b, Qu. Mutij ianua maxima quotidie frequentia ciuium & summorum hominum splendore celebratur? pro Cecin. 200 a, Falcula sentor populi Romani, splendor ordinis. & pro Syl. 167 a, Dignitatis suæ splendore obtinere. & pro S. R. 42 a, Equestris splendor. pro Clu. 59 a, Honesti homines, & summo splendore præditi. Off. 14 a, Harum rerum duarum splendor omnis & amplitudo est in posteriore. ad Heren. 39 b, Gemmæ nitor, & splendor auri. pro Cæl. 53 b, Si te splendor huius, ii nitor offendit. de Clar. orat. 175 b, Curioni splendor non defuit. pro Qu. 10 b, Huius splendor omnis his morib. obsoleuit. de Clar. 186 b, Actio eius habebat & in uoce magnum splendorem, & in motu summam dignitatem. & 187 b, & Orat. 212 b, Splendor uerborum. pro R. P. 128 b, Splendor nominis.

SPOLETINVS, *na.* pro Cor. 64 b, de Clar. 189 b.

SPOLIATIO, *nis.* priuatio, direptio. pro Mur. 145 a, Misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet. pro Sest. 13 a, In tanta spoliatione omnium rerum. & I. A. 165 b, Spoliatio dignitatis. in V. 224 a, b, & cont. Rul. 62 b, Spoliatio templi nobilissimi.

SPOLIATOR monumentorum Verres. in V. 218 b.

SPOLIATRIX, *cis.* pro Cæl. 48 a, Venus spoliatrix.

SPOLIATVS, *a, um.* nudatus. I.P. 87 b, Nunc meam spoliatam fortunam cum tua florente conferam. Att. 85 a, Nihil illo rege spoliatius, nihil egentius.

SPOLIO, *as.* exuo, nudo, denudo, orbo, priuo, dispolio, spolia detraho, eripio, detraho. I.V. 208 a, Apollonium omni argento spoliasti, & depeculatus es. & pro Syl. 180 b, Spoliare fana sociorum. pro Pla. 263 b, Est enim grauius spoliari fortunis, quàm non augeri dignitate. & pro Mur. 145 a, Spoliatus omni dignitate. de Or. 105 a, Spoliare atq; denudare aliquam artem suo ornatu. de Or. 121 b, Ornamento quodam esse spoliatum uideret. pro Dom. 124 b, Cùm proscriptionis metu me frequentia nudarent, uirorum bonorum præsidio spoliarent. in Verr. 68 b. Idem monumenta antiquissima spoliauit, nudauitq; omnia. Tusc. 123 a, Conturbatio sanitate animum spoliat. de Clar. 165 b, Cùm forma uoce erudita spoliatum atque orbatum uideret. pro Cæl. 46 b, Parcat iuuentus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam. pro Fla. 158 b, Spolio.)(. Orno.

SPOLIVM, *ij.* exuuiæ. pro S. R. 42 b, Si spoliorum causa uis hominem occidere. & 43 a, Cruenta spolia cuipiam detrahere. pro Pom. 14 b, Cum hūc locum nobis maiores nostri exuuijs nauticis, & classium spolijs ornatum reliquissent. Off. 46 b, Aliorum spolijs suas opes augere. pro Cor. 66 a, An'ae de nobis trahere spolia fœderatis licebit, de hostibus nō licebit? Tusc. 179 b, Nec quisquā è nostris spolia cepit laudib. Off. 12 b, Salmacida spolia sine sanguine & sudore.

SPONDALIA. est genus carminis seu cantus, à Spōdæo (ut uidetur) appellatum. de Ora. 126 a, Spōdalia illa segregare abs te ausus, aut sine illo Salamina ingredi.

SPONDEO, *des.* promitto, sponsionem facio. cont. Rul. 86 b & pro Plā. 168 b, Nulli populo Romano pro me maiores nei spoponderunt. Ep. 11 b, Dependendū tibi est, quod mihi pro illo spopondisti. Att. 189 b, Scire uelim quando dicar spopondisse, & pro patre, an'ne pro filio. & 190 b, Pro Cornificio ab hinc amplius annis XXV. spopondi. Atic. 251 a, Egit autem pater & filius, ut tibi sponderem, sed ita ut tu cederes, cum ipse cognosces. pro Cec. 286 a, Qui quod spondit, qua in re uerbo se uno obligauit, non facit. Epi. 250 a, Hoc tibi spondeo mi Cicero. pro Mur. 145 b, & Epi. 107 b, Promitto & spondeo uobis. pro Fla. 166 b, Filius repetit eā, quā ego patri suo quondam pro salute patriæ spopondi dignitatē. Epi. 355 b, Quod ego de me tibi spondere possum. Epi. 211 a, Spondebo enim tibi, uel potius spōdeo, in meque recipio eos, &c. & ibid. Sic enim recipiunt, &c. Att. 173 b, Ea spondent, confirmant, que, &c. I.V. 264 b, Vt aliquādo spondere se diceret: id est, sponsionem faceret. At. 289 a, Reipub. quod sponderis, quemadmodum soluas, nisi is dependi facilè patitur. pro spoponderis. & ibid. Magis enim illū, pro quo spopondi, quàm me obligaui. in A. 200 a, Quib. honores & præmia spopondisti. I.A. 263 a, Pansa aut morte, aut uictoria se satisfacturum reipub. spopondit.

SPONDAEVS, *ei.* Or. 218 a, Ne spondæus quidem funditùs est repudiandus, etsi quòd est è longis duabus, hebetior uidetur & tardior.

SPONGIAE. sunt leuia quędam & mollia corpora, in quibus inest raritas, quæ in saxis marinis adnascuntur: ac, si Arist. credimus, sentiūt. de Na. 53 b, In pulmonib. inest raritas quædam, & assimilis spongijs mollitudo. pro Sest. 20 a, E'foro spongijs effundi sanguinem.

SPONSA, *æ.* Atti. 235 a, Sua cuiq; sponsa, mihi mea.

SPONSALIA, *orum.* sponsio & repromissio nuptiarum, & quæ ad sponsam sponsum'ue spectant omnia. At. 95 b, Certos homines ad mulieres miseram, factis sponsalib. Qu. Fr. 309 b, Ad VIII. iduum April. sponsalia Crassipedi dedi, cui conuiuio Quintus tuus defuit.

SPONSIO, *onis.* omnis stipulatio promissioq;, ut Paulus iurisconf. docet. I.V. 264 b, Cogere eum cœpit, sponsionem facere cum lictore, ni furtis quæstum faceret. pro Cec. 293 b, Vt statim testificati discederent, optimè sponsionem facere possent, ni aduersus edictum prętoris uis facta esset. I.A. 177 b, P. Rubrius Qu. Apronium sponsione lacessiuit, ni Apronius dictitaret, Verrem sibi in decumis esse sociū. & 178 a, Spōsio est, ni te Apronius in decumis socium esse dicat. pro Q. 15 b, Sponsio quæ in uerba facta est, si ex edicto, &c. aliter, ni. pro Quint. 6 a, Negamus te bona possedisse, &c. ni eo sponsio facta est: id est, ni possessa non sint. in V. 177 b, Sponsio fit de capite & fortunis tuis. & 178 a, Facta est sponsio H-S. V. mil. pro Qu. R. 46 b, In ea pecunia legitimæ partis sponsio facta est: id est, tertiæ partis. & ibid. Aliquem in angustissimam

gustissimam formulam spõsionis includere. pro Qu.R. 47 a, Pecunia petita est certa, cum tertia parte sponsio facta est. I.V. 99 b, Spõsionem facere. & 122 a, Pœnis compromissis q; interpositis. pro Cec. 289 a, Prætor interdixit, ut unde deiecisset, restitueret: restituisse se dicit, sponsio facta est: hac de sponsione uobis iudicandum est. pro Qu.R. 47 a, Satis formulæ & sponsioni fecisse uideor. pro Ce. 302 b, Vincere spõsionem. & pro Qu. 15 b, Sponsione uincire. de Le. 178 a, Voti sponsio, qua obligamur Deo. ad Her. 31 b, Sed etiam insuper ipse grandi sponsione uinctus est. Off. 67 a, Cum is sponsionem feciſſet, ni uir bonus esset. & ibid. Ne aut spoliares famam probatum hominem, si contrà iudicasset, aut statuisse uiderctur bonum uirum aliquem esse.

SPONSOR, *oris*. præs. Epi. 82 a, De negocio tuo, quod sponsor es pro Pompeio, si Galba consponsor tuus redierit, non desinam cum illo communicare. & 98 a, Vel sponsor humanitatis tuæ. pro Qu. 13 a, Cur cæteri sponsores & creditores non conuenerint. & in A. 207 b, Quotidie sponsores & creditores L. Trebellij conueniunt. de Pro. 78 a, Cn. Pompeius idem mihi testis de uoluntate Cæsaris, & sponsor est illi de mea. At. 207 a, Marcellus pro Magio sponsor factus est. At. 154 a, Sic ei probatum est, quod ad te scribo, ut ipse credide rit, me sponsorem accipere noluerit. Att. 5 a, Tulliola tuum munusculum flagitat, & me sponsorem appellat. & 6 a, Tulliola tibi diem dat, sponsorem appellat. Att. 245 a, Sponsor promissorum alicuius. At. 261 a, Sponsores appellare, uidetur habere quandam ἀνωνυμίαν. & ibid. Possumus, ut sponsores appellentur, procuratorem introducere.

SPONSVM, *si*. sponsio. pro Qu. 5 b, Ex sponso agere.

SPONSVS, *si*. de Inu. 72 a, Horatia sponsi nomen appellans identidem.

SPONTE. ultrò, sua natura, suapte, ui sua, per se, à se, sui uoluntate, suo iudicio. de Inu. 42 b, Part. 241 b, Qui sua sponte & uoluntate aliquid faciunt. & At. 49 b, Gaudeo id te mihi suadere, quod ego mea sponte pridie feceram. de L. 16 a, Vera & falsa sua sponte, non aliena iudicantur. in V. 113 a, Et quis Volcatio, si sua spõte uenisset, libellam unam dedisset? in An. 192 b, Gallia ipsa sua sponte suo q; iudicio excitata de N. 32 a, Ignis per se ipse ac sua sponte mouetur. Item: Suapte ui & natura moueri. de Or. 152 b, Si sua sponte, quò impelimus, inclinant. Epi. 6 b, Pompeius mecum sæpissimè nõ bonam à me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communi care solet. At. 5 b, Et si mea sponte antea faciebam. Att. 96 a, Quintus filius suapte piè sanè, me quidem certè multũ hortante, sed currentem animum patris sui sororituæ reconciliauit. de Or. 160 b, Ipsi pedes occurrent orationi, ipsi inquã se offerent, & respondebunt non uocati. Postquã. 198 a, Sempiternam pœnam sustinerem, mea uoluntate susceptam. & I.V. 59 a, Hoc tibi mea uoluntate concedam. I.A. 215 a, Vt milites fiant sine ui, studio, ac uoluntate. pro Lig. 138 a, & I.A. 201 a, Nulla ui coactus, iudicio meo ac uoluntate. & I.V. 23 a, Meo consilio atque iudicio. de Orat. 117 b, Suapte natura facere aliquid. de Clar. 177 a, & de Finib. 133 b, & 82 a, Sua sponte, per se, à se. de Clar. 182 b, A' se commotus: id est, spõte sua.

SPORTELLAE, *arum*. In secundis mẽsis numerantur, alioqui multa alia significant. Epist. 138 b, Dedisse ndæ tibi sunt sportellæ & artolagani.

SPVMA, *mæ*. de Nat. 71 a, Venus spuma procreata, &c. in Ver. 234 b, Cum spumas ageret in ore, ardérent oculi, clamare cœpi, &c.

SPVMATVS, *a, um*. de Di. 82 b, Saxaq; cana salis niueo spumata liquore. Poetæ.

SPVMO, *as*. ad Here. 41 b, Iste spumans ex ore scelus, & anhelans crudelitatem.

SPVRCE. obscœnè, turpiter, fœdè, flagitiosè. I.A. 179 a, & ad Her. 2 a, Qui in illam miseram tam spurcè, tam impiè dixerit. Att. 178 b, & I.A. 230 b, Deinde perscribit spurcissimè, quas ob causas fecerit.

SPVRCVS, *a, um*. lutulẽtus, impurus, obscœnus, turpis. Tus. 183 b, Samnis spurcus homo. & pro Dom. 218 a, Heiluo spurcissimus. de Or. 244 b, Aeternius non spurcus homo, sed doctus & acer. Ex Lucil.

SPVTATILICVS, *a, um*. fœdus, spurcus, quasi cõsputa, uel sputo digna. de Clar. 188 b, Sisenna defendens, dixit quædã eius sputatilica esse crimina. & ibid. Sputa quid sit scio, tilica nescio.

SPVTVM, *ti*. de Clar. 188 b, L. Sputatilicus.

SQVALEO, *es*. sordeo, mœreo. (. Niteo. pro Sest. 9 b, Erat in luctu senatus, squalebat ciuitas. & pro Mil. 105 a, Squalent municipia, afflictantur coloniæ.

SQVALIDIVS. aduer. de Fi. 107 a, Sed uos squalidius, eorum uides quàm niteat oratio.

SQVALIDIOR, *oris*. horridior. Or. 207 a, Sed quia hæc sua

sponte squalidiora sunt, adhibendus erit his explicandis quidam orationis nitor.

SQVALOR, *oris*. sordes, situs, mœror. Epist. 59 a, In luctu & squalore fum. & 234 a, Mihi ante oculos uersatur squalor uester. Att. 43 b, Ne illius luctum squaloremq; aspicerem. pro Clu. 21 a, Mater squalore filij & sordib. lætatur. & I.V. 261 b, Aspicite iudices squalorẽ sordesq; sociorum. pro Clu. 58 a, Spectaculum sordium atq; luctus, & tanti squaloris alicuius. pro Mur. 144 b, Squalore sordidus.

SQVAMA, *mæ*. qua pisces uel serpentes teguntur. de N. 50 a, Animãtium pluma alias, alias squama uidemus obductas.

SQVAMIFERI pisces. in Arat.

SQVAMOSI corpore pisces. in Arat.

SQVILLA. *læ*. piscis genus. de N. 50 b, Pinnæ est parua squilla coit societatem comparandi cibi.

ST. interiectio, timoris index, aut silentij. de Orat. 132 b, St, tacete, quid hoc clamoris est? Poetæ. qua etiã Terent. in Phormione usus est.

STALLIANVM, *mi*. uilla. Epist. 94.

STABILIMEN, *nis*. firmamentum. de N. 37 b, Regni stabilimen mei. Poetæ.

STABILIO, *is*. firmo. pro Sest. 27 b, Qui hanc remp. stabiliuerunt. & de Fi. 121 a, Stabilire remp.) (. Euertere remp. pro Mar. 135 b, Sed nisi hæc urbs stabilita tuis consilijs & institutis erit, uagabitur modò nomen tuum, &c. in C. 122 b, Maximis laboribus fundatum imperium, plurima uirtute stabilita libertas. pro Sest. 25 b, Brutus, qui libertatẽ ciuib. stabiliuerat. & de L. 168 b, Stabilire leges. de D. 89 a, Semita nulla pedem stabiliat.

STABILIS, *le*. firmus, constans, immutabilis, qui in stabilitate est, immortalis, certus, perennis, perpetuus. proprius, habens aliquid stabilitatis, fundatus, & optimè cõstitutus.) (. Lubricus, incertus. de Am. 100 a, Nulla domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma est, quæ non odijs atq; discidijs possit euerti. I.A. 169 a, Curio te in matrimonio stabili & certo locauit. pro Sest. 16 b, En cur cæteri reges stabilem esse suã fortunam arbitrentur. de Or. 95 b, Nihil tam ad diuturnitatem memoriæ stabile est, quàm id in quo aliquid offenderis. Or. 218 a, Stabilis quidam, & non expers dignitatis gradus. pro Flacc. 166 a, Via præceps & lubrica.) (. Via plana & stabilis. de N. 26 b, Nõ tam stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate tẽporis. de Ami. 110 a, Aliter enim amicitiæ stabiles permanere non possunt. pro Mil. 119 b, Vultus semper idem, uox, oratio stabilis, ac non mutata. de N. 26 a, Stabilis & certa sententia.) (. Errans & uaga. pro Mur. 135 b, Qui sedem stabilem, & domicilium certum non habet. Top. 226 b, Stabile.) (. Incertum. de Vn. 196 a, Res stabilis & immutabilis. Tusc. 236 a, Stabile & fixum permanẽs bonum. & 220 a, Robusta & stabilis fortitudo. Aca. 8 a, Decretum non modò non falsum, sed etiam stabile, fixum, ratumq; esse debet. Off. 2 a, Nulla officij præcepta firma, stabilia, naturæ coniuncta tradi possunt, nisi aut ab ijs, qui, &c. de Amic. 160 b, Amicitiarum sua cuiq; permanet stabilis & certa possessio.

STABILITAS, *tis*. firmitas. pro Mure. 134 b, Resp. quassata, multa amisit ꝑsidia stabilitatis suæ. de N. 49 b, Stirpes stabilitatem dant ijs quæ sustinent. Tusc. 236 a, Qui enim poterit aut corporis firmitate, aut formæ stabilitate confidere? de Am. 108 b, Beneuolẽtiam non adolescentulorum more, ardore quodam amoris, sed stabilitate potius & cõstantia iudicemus. de Fin. 62 b, Quo loco uidetur quibusdam stabilitas amicitiæ uacillare. & 67 b, Esse in stabilitate. de Fin. 66 a, Nam restincta sitis stabilitatem uoluptatis habet. & Tusc. 245 a, Hæ sunt sententiæ. qnæ stabilitatis aliquid habeant. Tusc. 236 a, Fortunæ stabilitas.

STABVLVM, *li*. pro Sest. 5 b, Cùm Catilina Italiæ caulas, & pastorum stabula præclara cepisset. in A. 173 b, Huius in ædibus pro cubiculis stabula, pro triclinijs popinæ sunt.

STADIVM, *dij*. curriculum, spacium. Off. 60 a, Qui stadium currit, eniti & contendere debet quàm maximè possit, ut uincat. de Sen. 83 b, Olympiæ per stadium ingressus esse dicitur Milo, cùm humeris bouem sustineret uiuum. Tus. 187 a, Cursores in stadio exclamant, quàm maximè possunt. de Sen. 94 b, Quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari. ad Heren. 24 b, Sic ut in stadium artis Rhetoricæ prodire non audeant.

STADIVM. propriè mensura est centum uigintiquinq; passuum, hoc est, pedum sexcentũm uigintiquinq;. Epist. 257 b, Is locus est circa Leucadem stadia CXX. de Fin. 154 a, Inde uario sermone sex illa à Dypilo stadia confecimus.

STAGIRITES Aristoteles, à Stagira patria. Acad. 42 a.

STAGNA. de D. 83 a, Absurdo q; sono fontes & stagna cietis. cont. Rul. 88 b, Lacus, stagna, &c.

STANS, *tis*. manens, quod in stabilitate est. pro Fl. 160 b, Stan

tibus

tibus Hierosolymis. Sal.in Cic. 271 b, Aliud stans,aliud sedens,de rep.sentis.de Fin. 71 a, Summum bonum puer utra uoluptate dijudicabit? stante an mouente?

STATARIVS.qui stat,firmusq; stabilis permanet, quiq; in agendo uel dicendo,gestu motúue utitur moderato.de Cl. 175 a,Volo enim ut in scena,sic etiam in foro non modò laudari,qui celeri motu & difficili utantur, sed eos etiã, quos statarios appellant, quorum sit simplex in agendo ueritas, non molesta.de Cla.186 b,C.Piso statarius, & sermonis plenus orator.

STATERA,*æ.* libra,trutina. de Ora.123 a, Ad ea probanda, quæ non aurificis statera,sed quadam populari trutina examinantur.

STATASSO.stare facio.de L.175 a,Vincendi atq; potiundi, statassandiq; cognomina,statoris & inuicti Iouis.

STATILLENSES,*ium.* pop.Epi.173 a,Ex castris,finibus Statillensium.Bruti.

STATIM. continuò, illicò, mox, quàm mox,protinus, iam iamq;,quamprimũ,confestim, actutum, euestigiò,repentè, sine ulla mora,nulla interposita mora,sine recusatione,abiecta omni cunctatione,primo quòque tempore.I.A.191 a, & 192 a,Att.151 a,Sed tibi omnem illius sermonem statim mittam.Or.216 b, Antè enim circumscribitur mente sententia, confestimq; uerba concurrunt,quæ mens eadem statim dimittit,ut,&c.de Arus.243 b, Haud potest grauioribus à me uerbis uulnerari, quàm est statim in facto ipso ab illo confectus & trucidatus.Or.200 a, Itaq; hoc sum aggressus statim,Catone absoluto. Art.29 b,Literas scripsi statim,ut tuas legerem.de Or.137 b,Malè se res habet,quæ statim ut dici cœpta est,non melior fieri uidetur. Epi.14 b, De Vatinio aũt reditus intercesserat in gratiam per Pompeium, statim ut ille prætor factus est.& 24 b, Meq; ab eo diligi statim cœptum esse,ut simultatem deposuimus.At.191 a,Philippus ut me salutauit,statim Romam profectus est.

STATIO,*onis.* mansio , & locus in quo naues ac milites ad tempus tutò stare possunt.Epist.192 a, Vrbs,portus,statio, quæ extra urbem est. de Se.92 a,Vetatq; Pythagoras iniussu imperatoris,id est,dei,de præsidio & statione uitæ decedere.At.97 b,Athenis statio mea nunc placet. L.Præsidium & Portus.

STATIVA,*orum.* statio . contra Rull. 74 b, Vrbes , stativa, portus.

STATIVVS,*a,um.* firmus . in V. 241 a, Iste nouus imperator pulcherrimo Syracusarum loco, statiua sibi castra faciebat. I.A.244 a,Hæc mea custodia est,hoc præsidium stativum.

STATOR,*oris.* nuncius,tabellarius,apparitor. Epist.28 a, Literas à te mihi stator tuus reddidit Tarsi ad XXI. Cal.Sex. & 155 b,Præstò mihi fuit stator eius cũ literis. &30 a, Vt ad testatores meos & lictores cum literis mitterent.I.C.107 a, Senatum in ædem Iouis statoris uocaui.

STATOR Iupiter dictus est,à sisto:quia stitit,id est,stare fecit Romanos in fugam à Sabinis uersos , ut est apud T. Liuium li.1.Antequam.196 b, Iupiter stator, quem uerè huius imperij statorem maiores nostri nominauerunt, cuius templum à Romulo victis Sabinis in palatij radice cum victoria est collocatũ.I. C.99 b,Iupiter stator antiquissimus, custos huius urbis. &104 a,Iupiter,quem statorem huius urbis atq; imperij uerè nominamus. de Fini.104 a,Cũ Iouem salutarem,hospitalem, statorem dicimus, hoc intelligi uolumus,salutem hominum in eius esse tutela.

STATVA,*uæ.* signum,imago,forma, species,simulachrũ. de Na.88 a,Statua Scipionis , quæ ad Opis per te posita in excelso est. Quint. Fr. 320 b, Ad Telluris quidem etiam tuam statuam locaui. de Fin.57 a,Statua est in Ceramico Chrysippi.I.P.99 b, Illi statuam istius persimilem, quam stare celeberrimo in loco uoluerat,ne suauissimi hominis memoria moreretur,deturbant.in An.202 b, Eiq; statuam equestrem inauratam in rostris statui placet. I.A.212, Statuã statuerũt. At.283 a,Lepido statuam in rostris statuimus.& pro Sest.21 a,Statuere statuã alicui in foro.pro Do.229 b, Qui tibi statuam in meis ædib.posuit.pro Sest.21 a,Ponere statuã. Collocare statuam.)(.Euertere statuã.in An. 224 a, Vtiq; Cos. eam basim statuamq; faciendam , & in rostris statuendã locent.& 223 a,Statua ænea pedestris.pro Arc.191 b, Statuæ & imagines non animorum simulachra sunt,sed corporũ.Or. 206 b, Demosthenis imago ex ære.pro Deiot. 147 b, Signũ æneum uel marmoreum. ad Her.25 b,Chares à Lysippo statuas facere non isto modo didicit, ut Lysippus caput ostenderet Mironis,brachia Praxitelis,pectus Polycleti, sed, &c. & I.V.137 b,Qui statuis faciundis præesset.pro Dom. 235 b, Eius simulachrum è marmore in sepulchro positum fuit. pro Dom.237 a, Quint.Martius signum concordiæ fecerat, idq; in publico collocarat.& ibid.b,Libertatis signum posuisti. de Or.145 a,Vna fingendi est ars , in qua præstantes fuerunt Myro,Polycletus,Lysippus.de Cl.170 b,Canachus,Calamides,Myron, Polycletus. Off.68 a,Omnib.uicis statuæ factę sunt,ad eas thus & cerei.

STATVO,*is.* constituo,delibero,decerno,sancio.in V. 76 b, Iste certè statuerat & deliberauerat non adesse. Attic.117 b, Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendũ. & 237 b,Ad summam arbitrum me statuebat non modò huius rei,sed totius consulatus sui.Att.263 a,Consulibus permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent , statuerent, iudicarent.pro Pom.9 a,Statuere modum diuturnitati imperij.pro Milon.106 a,P.Clodius statuit uexare rempublicam. Antequam.169 b,Statutum est atque decretum,omnia perpeti.Epist.47 a,Iam statutum habeo, quid mihi agendũ sit.At.152 b,Ex illius sermone statuam,quid mihi agendum sit.de Ora.153 a, Quid de captiuo statuendum ac sentiendũ sit.de Or.150 b,Non possum statuere,utrum,&c. an,&c. de Prou.71 a, Statuit ius non dicere,& in eo perseuerauit. pro Clu.56 b,Mulier de amicorum sententia statuerat, satis esse quæsitum.pro Mur.130 a,Tot homines tam ingeniosos per tot annos etiam nunc statuere non potuisse,rem adhuc dici oporteret. Qu.Fr.293 b,In rebus statuendis & decernendis,&c.& Atti.163 b, Res,quas Cæsar statuisset, decreuisset, egisset. pro Syl.176 b, Te enim existimo tibi statuisse, quid faciundum putares, & satis idoneum officij iudicem posuisse.Atti.258 a,Statueram enim rectà Apia Romam. pro Do. 234 b,Ius igitur statuetis esse, uniuscuiusq; uestrũm deos penates subiectos esse potestati tribunitiæ? de Or.115 a, Mentes eorum,qui cum aliqua statuendi potestate audiant,mouere posse. ad Her. 17 a, Statuere ius æquabile in omnibus. pro Cec.191 a,Vel tenuissimarum rerum iura statuere. Epi. 64 b, Quantum mihi tribuendum putes, statues ipse, & ut spero,statues ex nostra dignitate Acad.3 a,Statuere quid sit sapiens,maximè uidetur esse sapientis.Orat.199 b, Statuere contra aliquem.

STATVERE. iudicare, putare. Epist.69 b, Quam quidem laudem sapientiæ statuo esse maximã.& 71 b, Statui nostræ necessitudinis esse,&c.de Clar.177 b,Crasso nihil statuo fieri potuisse perfectius.Att.3 b, Qui in te satis consilij statuebam esse.& 47 a, Quòd in meipso satis esse consilij decreueras.de Orat.85 a,Quòd ego eruditissimorum hominum artibus eloquentiam contineri statuam.pro Pomp.4 a, Cum statuerem nihil huc nisi elaboratum industriã afferri oportere.I.V.178 a,Nisi hoc ita statuissēs,in re tã manifestà quicquid dixisses.te deterius esse facturum. I.V. 256 a, & 209 a, Causam sibi dicendam esse statuerat. Or.197 b, & 87 b, Sed ego sic statuo,nihil esse,&c.de Orat.119 b,& contra Rul. 74 a,Atque ego sic statuo & iudico, neminem, &c. pro Sest.28 a, Quem ego deum ac parentem statuo fortunæ ac nominis mei.pro Muren. 131 b,Cum ille esset,ut ego mihi statuo, talis, qualem te esse uideo. de L. 185 a, Plato è Titanum genere statuit eos, qui,&c. de Orat. 203 a, Tamen in ea licentiam statuo maiorem esse,&c. pro Quint.17 a,Si causam cũ causa contẽdere, nos nostram perfacilè cuiuis probaturos statuebamus.

STATVERE.ponere,collocare.L.Statua.I.V.160 b, Statuitur Lollius in illo cõiuio.Att.284 a, Statuere documentũ, ne quis,&c.pro Sest.18 a, Quæ regio terrarũ erat,in qua nõ regnum aliquod statueretur?de In. 71 a,Thebani in finib.ęneum trophæum statuerunt. I.V. 118 b, Syracusani statuam postea statuerunt. in C.115 b,Statuere & collocare aliquam statuam.de Leg.183 b,Super terrę tumulum noluit quid statui,nisi columellam,&c.

STATVRA,*æ.* in humano corpore dicitur , quæ figura in Geometria appellatur: idcirco & ipsa statura , figura dicitur: eaque uel parua,uel magna, uel breuis, uel procera. in Anton.168 b,Velim dicas,L. Tarsecius qua facie fuerit, qua statura. & ad Heren.34 b, Parua statura. de Fini. 132 a, & de Inu.51 b, Corporis figura,forma,& statura. Tusc.159 a, Non enim præcipit, ut membra nostra, aut staturam figurámue noscamus.ad Her.39 a,Forma,& species, & statura apposita ad dignitatem.

STATVS,*a,um.* statutus,certus. de Arusp. 247 b,Statas solẽnesq; ceremonias pontificatu contineri.Offic.8 b, Si statutus dies sit,cum hoste uenito. I.A. 183 b, Certos dies non ut sacrificij,sic consilij expectari solet.

STATVS,*us.* conditio,fortunę conditio,ordo,locus,casus. Attic.54 a, Tibi declaraui,aduentus noster qualis fuisset,& quis esset status, atque omnes res nostræ quemadmodũ essent.Atti.178 b,Quo in statu sim,uides.Epist.8 b,Ex eodem de toto statu rerum omnium cognosces. pro Clu. 59 a, De totius municipij statu,dignitate,commodisq; omnib. sententia fertur. pro Syl. 179 a , Status reipublicæ maximè iudicatis rebus continetur.& 173 a,Statum orbis terræ libera ui.pro Muren.129 a, Omnia quæ sunt in impetio & in statu

ciuitatis,ab ijs defendi putantur. & pro Flac.146 b,Totum ſtatum ciuitatis in hoc uno iudicio poſitum eſſe & defixũ. de Aruſp.258 a,Hunc ſtatum, qui nunc eſt,qualiſcunque eſt, nulla alia re,niſi concordia retinere poſſumus. de Orat.159 b,Hic ſtatus eſt huius totius mundi atq; naturæ,rotundum ut cœlum,terraq; media ſit. Quint. Fr.298 a, Si in medio ſtatu ſermonis ac prædicationis res eſſent tuæ,nihil abs te eximium poſtularetur. de Nat.8 a, Nihil ſemper ſuo ſtatu manet. Or.197 b,Cætera labi,fluere,nec diutius eſſe uno & eodem ſtatu. Officiorum 14 a, Res acerbas ita ferre,ut nihil à naturæ ſtatu diſcedas. Parad.118 a,Volũptas mentem ex ſua ſede & ſtatu dimouet. pro Cl. 39 b, Declinare de ſtatu ſuo. & de Prou.77 b,Quamuis excipere fortunam malui,quàm de meo ſtatu declinare. ad Attic. 132 b, Secutæ ſunt epiſtolæ duæ, quæ me conuellerunt de priſtino ſtatu. Epiſtol. 78 a, Tamen illa quę requiris,ſuum ſtatũ tenent. & 46 a,Retinere priſtinum ſtatum. in V.110 b, Me de uitæ meæ ſtatu lachrymis ſuis deduxerunt. Orato.208 b,Nos aduerſarios de ſtatu omni deiecimus. ad Here.29 a, Fortuna collocauit eũ in ampliſſimo ſtatu. pro Corn.58 a, Conditio omnium noſtrũm,locus quo quiſque eſt natus, fortuna in qua quiſque naſcendi initiò conſtitutus. Item : Hunc uitæ ſtatum uſque ad ſenectutẽ obtinere. de Ar.258 a, Deteriore ſtatu ut ſimus, unus eſt inferior gradus. & ibidem : Vt meliore ſimus loco ne optandum quidem eſt. de D.117 a,Ijs qui eodẽ ſtatu cœli & ſtellarum nati ſunt,eadem accidere. Att.284 a,Tua nobis autoritate opus eſt ad collocandum aliquem ciuitatis ſtatum. pro Dom.222 b, Mihi nihil oberat præter conuerſionem ſtatus & inclinationem communium temporum. I. V. 68 b,Reſtitui in antiquum ſtatum. contra Rul. 91 b, Regum ſtatus decemuiris donabantur. de Fin.70 b,Iſte non dolendi ſtatus. de Vn. 203 a, Atq; is quidem cõſtanter in ſuo manebat ſtatu. Ar.19 b,Nam neq; de ſtatu noſtræ dignitatis nobis eſt recedendum. Attic.95 a, Per fortunas confer te ad eã curã, ut de omni ſtatu meo cogites. & 141 a,Horũ artificijs effectum eſt,ut reſp. in hunc ſtatũ peruenirẽt. & 156 b, Quẽ uitæ ſtatum amiſerim cogito. Quint. Frat. 325 a, Liber de optimo ſtatu ciuitatis. pro Cec.293 a,Vis quæ formidine animum perterritum loco ſæpe, & certo de ſtatu dimouet. Offi.26 a,Status,inceſſus,ſeſsio. & 33 a, Atq; utinam reſpu. ſtetiſſet,quo ſteterat ſtatu. in Ant. 210 a, Optimus ciuitatis ſtatus. Par.118 b,Vt in eo ſtatu eſſem,quem neq; fortunæ temeritas,neq; inimicorum labefactaret iniuria. de Le.160 b, Agnationibus familiarium ſtatus diſtinguuntur. Orator. 202 a, Status erectus & celſus,rarus inceſſus nec ita longus. Attic.88 a, Quam ſtatuam eſſe eiuſdem ſtatus, amictus, annulus,imago ipſa declarat. Tuſculan.202 a,Eo erant uultu, oratione,omni reliquo motu & ſtatu, ut eos Argiuos dicerẽs. Tuſc.207 a.

DE *ſtatibus* Rhetoricis uide Partitio. 213 a, 235 a, 238 b, & de Orat.118 a,& b,& 119 a,item Ora. 201 a, & 208 a, item Top. 219 a,Refutatio accuſationis, in qua eſt depulſio criminis, Græcè στάσις,Latinè ſtatus uocetur. & 259 a, Status,& quaſi conflictio cum aduerſario. pro Mil.104 a,Quid porrò quærendum eſt? factúmne ſit? at conſtat: à quo? at pater: uidit etiam in confeſsione facti, iuris tamen defenſionem ſuſcipi poſſe. pro Mil.112 b,Quid opus eſt tortore? quid quæris? occiderit ne? occidit: iure an iniuria? nihil ad tortorem: facti enim in eculeo quæſtio eſt,iuris in iudicio. Ad diuiſionẽ ſtatuum. pro Cec. 291 a, Ponere rem: id eſt, aperire ſtatum. L. Conſtitutio.

STATVTVS,*a,um*. STATVS,*ta,tum*. pro Mil.110 a, Dictatoris Lanuuij ſtatuta ſacrificia noſſe, negocij nihil erat. & Tuſc.173 a,Solenne & ſtatutũ ſacrificiũ. de Ar.251 a,Qui ſacrificia gẽtilitia illo ipſo in ſacello ſtatuto loco anniuerſaria factitarũt. Ep.199 a,Neq; enim ſtatutũ quid in tãta perturbatiõe habere potuiſti. Epi.47 b, Itẽ ſtatutũ habeo quid mihi agendum ſit: id eſt, conſtitutum, & deliberatum.

STELLA,*læ*. ſidus,aſtrũ,formæ ignęę,flammæ,luces,fulgor, lumen. de Som.128 b, Orbis extimus, in quo infixi ſunt illi, qui uoluuntur ſtellarum curſus ſempiterni. de Som. 128 a, Hisq; animus datus eſt ex illis ſempiternis ignib. quæ uos ſidera ſtellasq; uocatis,quæ globoſæ & rotundæ diuinis animatæ mentibus circulos ſuos orbesq; conficiunt celerita te mirabili. & ibid. Stellarum globi, terræ magnitudinẽ facilè uincunt. de Na.49 b,Sunt autem ſtellæ natura flammę. Tuſc.241 b, Sidera certis infixa ſedibus,& ſidera cœlo inhærentia. de Nat.8 b,& 36 b,Sidera cœlo infixa. & 46 b, Stellæ inerrantes. Tuſc. 161 a. Et aſtra tum infixa certis locis, tum errantia. de Nat.49 b,Vapores,quibus altæ renouataq; ſtellæ & omnis æther,refundunt eoſdem. de Fin.141 b, Vt ſtellę in radio ſolis, ſic bona corporis in uirtutum ſplendore ne cernuntur quidem,&c. Offic.31 b,Dinumerare ſtellas. Tuſc. 161 a,Qui errantium ſtellarum curſus,progreſsiones, inſtitutionesq; notauit. de Nat.deor.9 a,Signa ſideraq; cœleſtia. & de Som.Scip.128 a,Lunæ ſtella. & de Orat.36 b,Iouis ſtella. de Nat.8 b,Stellæ uagæ. & de D. 83 b, Stellarũ motus curſusq; uagantes. & 121 a,Stellæ traiectio. de N.35 b,Stellæ immutabilibus ſpacijs ab ortu ad occaſum cõmeant. de N. 9 a,Heraclides errantib. ſtellis diuinitatẽ tribuit. de Vn.201 a,Ex quo genere ſunt ſidera, quæ infixa cœlo non mouẽtur loco,quæ ſunt animãtia,eaq; diuina: ob eamq; cauſam ſuis ſedibus inhærent,& perpetua manent.

STELLANS,*tis*. ſtellatus. de Di. 84 a, Luna ſtellanti nocte perempta eſt. & ibid. Nam pater altitonans ſtellanti nixus Olympo. Poetæ.

STELLATIS,*te*. cont. Rul.83 a,& 64 b,Ager ſtellatis.

STELLATVS,*a,um*. Tuſc.229 a,Stellatus Cepheus.

STELLIFER,*a,um*. ſtelliger. de Som. 229 a,Summus ille cœli ſtelliferi curſus,qui,&c.

STELLIGER orbis. in Ar.389.

STEPHANE,*nes*. Parmenidis philoſophi deus,coronę ſimilitudine. de Nat.7 b.

STERCORO,*as*. 6blino, ſtercus per agrum ſpargo & ſterno. de Sen.88 b,Homerus Laertem colentem agrum & ſtercorantem facit.

STERCVS,*oris*. de D.92 b, Se interfectum in plauſtrũ à caupone coniectum eſſe,ut ſupra ſtercus iniectum. de Orat.157 a,Nolo ſtereus curiæ dici Glauciam.

ΣΤΕΡΕΌΜΝΙΑ. firma,ſolida,dura. L. Firmitas.

ΣΤΕΡΗΤΙΚΑ'. uide Contrarius.

STERILIS,*le*. nihil ferens. Qu.Fr.313 b, Videt enim hoc genere dicendi ſi utar,in cæteris Februarium ſterilem futurũ. cont. Rul.85 a,Ager nihil ferẽs, niſi multa cultura & magno labore quæſitũ. de Cl.166 a,Sic omnis fœtus repreſſus exuſtusq; flos ſiti ueteris ubertatis exaruit.

STERILITAS,*tis*. (. Fertilitas. de Di.107 b, Quæ ſit uel ſterilitas agrorũ,uel fertilitas futura. con. Rul.80 a, Ager propter ſterilitatẽ incultus, propter peſtilentiam uaſtatus atq; deſertus. de Ar.251 a,Sterilitas agrorũ,inopia frugum. de D. 88 a, Mula peperit, fœtus extitit in ſterilitate naturæ.

STERNO,*nis*. conſterno. L. Stratus. pro Cl.20 a, Lectũ illũ genialem, quem filiæ nubenti ſtrauerat, in eadem domo ſibi ornari & ſterni iubet. de Le.182 b,Sternere lectos. & I. A. 173 a, Cõchyliatis periſtromatis ſermonum in cellis lectos ſtratos uideres. in V. 170 b, Imperauit ut in foro ſibi medio lecti ſternerentur. & ad Her.39 b,Vt domi lectuli ſternãtur. pro Mur.142 a,Tubero rogatus eſt à Maximo,ut triclinium ſterneret,atq; ille ſtrauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos. & in V.169 a,Aponias triclinium in foro ſtrauerat. At. 230 b, Dolabella columnam ſuſtulit, locum illum ſternendum locauit. At.156 b,Is qui nos ſibi quondã ad pedes ſtratos non ſubleuabat. in Ar. Ille Qui graui moriens conſtrauit corpore terram.

STERNVTAMENTVM, *ti*. de Diuin.126 a, Quæ ſi ſuſcipiamus,& pedis offenſio nobis & ſternutamenta erunt obſeruanda.

STERTO,*tis*. arctè & grauiter dormio. Aca.13 b, Per me uel ſtertas licet,inquit Carneades,non modò quieſcas. de Diu. 135 a, Et cum ſtertentes uiderint, obijcere his quædam uiſa tortuoſa,&c. At.56 b, Marcellus candidatus ita ſtertebat,ut ego uicinus audirem.

STIGMATIAS,*tæ*. ſeruus compunctus notis Threicijs. L. Compunctus. Officiorum 38 a,Barbarus ſtigmatias,Græcè στιγματίας.

ΣΤΙΛΒΩΝ. L. Mercurius.

STILLA,*læ*. gutta. de Fin.99 b,Stilla muriæ.

STILLICIDIVM,*dij*. de Or.99 a,Parietum,luminũ, & ſtillicidiorum iura. & Or.203 b,& Top.222 b.

STILLO,*as*. mano. I. A.166 a,Ille qui ſtillantem prę ſe pugionem tulit,is à te honoris cauſa nominatur.

STIMVLATOR,*oris*. pro Do. 225 a, Seditionis ſtimulator & concitator tu fuiſti.

STIMVLO,*as*. ſtimulum adhibeo uel admoueo,pungo, excito,incito,curã affero. pro S. R. 19 b, Hunc mihi ex animo ſcrupulum euelle, qui me dies noctesq; ſtimulat ac pungit. & Parad. 109 a, Te conſcientiæ ſtimulant maleficiorũ tuorum. pro Do.215 a,Fames ſtimulauit homines. Epi.45 a,Nã ut uetus noſtra ſimultas antea ſtimulabat me,&c. ſic curam mihi affert,&c. pro Plan.273 b,Nec uides iſtorum ipſorum charitate, ad huius ſalutẽ defendendam maximè ſtimulari me,atq; excitari. pro Dom.241 b, Qui aram in litore deſerto ſomnijs ſtimulatus aut religione aliqua conſecraſſet. At. 151 a,Me congreſſus Cæſaris ſtimulat, & primas eius actiones horreo.

STIMVLVS,*li*. aculeus,incitamentũ. pro Arc.191 a,Nõc inſid et quædã in optimo quoq; uirtus,quæ noctes & dies ani-

mum glorię ſtimulis concitat. Tuſ.189 b,Stimulus doloris, fortunæ fulmen. pro Cæl.39 b, Erant apud illum illecebræ libidinum multæ,erant etiam induſtriæ quidam ſtimuli & laboris. Ep. 14 b, Defendendi Vatinij fuit etiam ille ſtimulus, de quo, &c. pro Seſt. 5 a, Admouere ſtimulos alicui: id eſt,incitare illum. & Tuſc.198 a,Stimulos admouent,ignes adhibent. in Ant. 176 b, Num expectas dum te ſtimulis fodiam?hæc te lacerat,hæc cruentat oratio.

STINGVENS, extinguens.in Arat. Quem neq; tempeſtas perimet, nec longa uetuſtas Interimet ſtinguens præclara inſignia cœli.Priſcianus.

STINGVI.pro extingui,in prognoſticis,teſte Priſciano. Vt cum luna means,Hyperionis officit orbi,Stinguuntur radij cæca caligine tecti.

STIPATIO,*onis*.comitatus.pro Syl.179 b.

STIPATOR,*oris*.apparitor,ſatelles.pro Dom.215 b,Sergius armiger Catiline,ſtipator tui corporis.in Ver.161 b,Aproni us ſtipatores Venereos ſecum habebat. cont. Rul.72 b,Iani tores ex equeſtri loco ducentos in annos ſingulos ſtipatores corporis conſtituit,miniſtros & ſatellites poteſtatis.

STIPATVS.uallatus,ſeptus.pro Seſt.23 a,Qui ſtipatus ſem per ſicarijs, ſeptus armatis,munitus iudicibus fuit. de Sen. 82 b,Senectus ſtipata ſtudijs iuuentutis.

STIPENDIARIVS,*ria,rium*.uectigalis.in V.56 a,Socij ſtipendiarijq; populi Rom.& 150 b,Vectigal,quod ſtipendiarium dicitur.de Pro.71 a, Vectigales multos ac ſtipendiarios liberauit. pro Cor.59 b, & de Leg.192 b, Iis præmijs excluſos eſſe ſocios,quæ pateant ſtipendiarijs.in P.101 a,Liberi populi.)(.Stipendiarij.

STIPENDIVM,*dij*.Epi.179 a, Dare ſtipendium militibus. & 8 b,Stipendium Cęſari decretum eſt.At.75 b,Stipendium militibus uſq; ad idus Qui. perſolutum.pro Cæl.39 a, Mereri ſtipendia.& de Or.132 b,Cum Aſellus omnes prouincias ſtipendia merentem ſe peragraſſe diceret. pro Mur. 116 b, Merere ſtipendia in bello. pro Cor. 67 b, Senatus uictorem exercitum ſtipendio affecit.pro Pom.9 a.Partem militum.qui iam ſtipendijs confectis erant,dimiſit. Attic.287 b, Decernere triumphum ac ſtipendium alicui,& cum omnibus decretis ornare.de Pro.74 a,Relatum eſt ad nos de ſtipendio exercitus.pro Cor.63 a, Hiſpani agris ſtipendioq; mulctati. in P.98 b, Quid ſtipendium militibus per omnes annos à ciuitatibus numeratum?de Sen.87 a, Animum tanquam emeritis ſtipendijs libidinis, ambitionis, contentionis,inimicitiarum,cupiditatum omnium ſecum eſſe,&c.

STIPES,*tis*.trũcus. Poſtquam.207 a, Cum hoc homine,aut cum ſtirpite Aethiope ſi in foro conſtitiſſes, nihil crederes intereſſe. de Aruſ.244 b, Stipes ille,qui quorum hominum eſſet neſciremus, niſi ſe Liguré ipſe ſe eſſe diceret. in P.83 b, Qui quanquam truncus aut ſtipes, ſi ſtetiſſet, modò poſſet ſuſtinere titulum conſulatus. in Arat. Hæc medium oſtendit radiato ſtipite malum.

STIPO,*as*.conſtipo,circumuallo. in Ant.189 b, Antonius ſenatum ſtipauit armis. & 187 b, Aliquem multis telis ſtipatum eſſe.in Piſ.94 a,Græci ſtipati,quin in lectulis ſæpe plures.pro Mur.136 a,Catilina ſtipatus choro iuuentutis,uallátus iudicibus atq; ſicarijs.in V.220 b,Illum ſpoliatum ſtipatumq; lictoribus uideres.At.16 a,Cum ad forum ſtipati gregibus amicorum deſcendimus. pro Mil. 101 b, Non uſitata frequentia ſtipati ſumus.

STIPS,*pis*. pecunia, quæ uel in ærarium reponitur, uel dijs offertur, uel mendicis erogatur. de Leg. 174 a, Præter Ideæ matris famulos,eoſq; iuſtis diebus,ne quis ſtipem cogitet. & ibi. Stipem ſuſtulimus niſi eã quam ad paucos dies propriam Ideæ matris excepimus. Implet enim ſuperſtitione animos,& exhaurit domos.

STIPVLATIO,*onis*.eſt uerborũ conceptio, quibus is qui interrogatur,daturum, facturum'ue ſe id quod interrogatur, reſpondet.ſic eam Pom.iuriſconſ.definiuit.pro Quin. Ro.51 a,Stipulatione aliquem alligare.& de Or.118 a,Pacta, conuenta, ſtipulationes. pro Cec.294 b, & ad Her. 9 a, Aut ſtipulationes aut pacti & conuenti formula. Att.259 a,Et ſi nondum ſtipulationes legeram, tamen rem pridie ſduum uelim conficias. de Leg.181 a, Vt ea pecunia ex ſtipulatione debeatur.

STIPVLATIVNCVLA,*læ*.de Or.99 a.L.Mihi.

STIPVLATOR,*oris*.pro Q.10 b, Cum aſtipulatore tuo cõ parabuntur:id eſt,teſtes.

STIPVLO,& *Stipulor,aris*.eſt poſtulare ſibi aliquid promitti ſolenni formula reſtipulandi. pro Qu.R.47 a, Reliquum eſt,ut ſtipulatum ſe eſſe dicat.& ibi. Stipulatus es?ubi? quo præſente?quis ſpopondiſſe me dicit?& ibi.Hęc pecunia neceſſe eſt aut data,aut expenſa lata,aut ſtipulata ſit.& ibi iterum. de Leg.181 a, Is cui legatum eſt,ſtipulatus eſt id ipſum quod legatum eſt.

STIRPITVS.radicitus. Tuſc.quæſt.227 b, Stirpitus extrahere aliquid.

STIRPS,*pis*.planta,radix.de Fi.126 b, Perſecutus eſt Ariſtoteles animantium omnium ortus,uictus,figuras: Theophraſtus autem ſtirpium naturas, omniumq; ferè rerum, quæ è terra gignerentur,cauſas atq; rationes.de Finib.134 a,Non enim iam ſtirpis bonum quæreret,ſed animalis:id eſt, uitis. & 132 a, Cum arborum & ſtirpium eadem penè natura ſit, quę animalium.in An.171 a,In ſeminibus cauſa eſt arborum & ſtirpium. de Na.d.42 b, Stirpes terræ inhærent,animantes à reſpiratione aeris ſuſtinentur.de Nat.51 b, Baccæ,quæ ex quaq; ſtirpe funduntur. & 52 a, Multæ & pecudes & ſtirpes ſunt,quæ,&c. de Nat.46 a, Terram ſtirpium aſperitate uaſtari.& 42 b,Stirpes arte naturę iuuunt & uigent.de Na. 49 b,Stirpes ſtabilitatem dant ijs quæ ſuſtinent, & ex terra ſuccum trahunt. & 42 a, Arbores tantummodo per ſtirpes aluntur ſuas. Item: Quod ita eſſet ortum è terra, ut ſtirpibus ſuis niteretur. de Natur.31 a, Quæ ipſa ex ſe generata ſtirpibus continentur.de Na. deor.58 b, Quarundam ſtirpium & herbarum utilitates longo uſu percepimus. in Arat. Quorum ſtirpes tellus amplexa prehendit. Orator. 210 b, Omnium magnarum artium ſcut arborum altitudo nos delectat, radices ſtirpesque non item, ſed eſſe illa ſine his non poteſt.

STIRPS. pro capite, origine & familia. pro Cæl. 54 b, Hic nunc primùm floreſcens firmata iam ſtirpe uirtutis.& Tuſ. 193 a,Ita radices ſunt altæ ſtultitiæ. de Diu. 139 a, Superſtitionis ſtirpes omnes eijcędæ ſunt.& in Cat.103 b, Stirps ac ſemen malorum omnium.de Fi.107 a,Differo eam partem, quæ eſt quaſi ſtirps huius quæſtionis. de Fini.110 a, Quæ ex ſtirpe orirentur omnia.de Am.109 b, Qui aliquandiu propter ignorantiam ſtirpis & generis in famulatu fuerunt.de Le.169 b, Hic enim orti ſtirpe antiquiſſima ſumus.pro Ra. P.122 b, Qua in familia laus aliqua fortè floruerit,hanc ferè qui ſunt eius ſtirpis cupidiſſimè perſequuntur. cont. Rull. 85 a, Non ingenerantur hominibus mores, tam à ſtirpe generis ac ſeminis,quàm,&c. de Cla.183 b,Scipionis genus eſt ex ipſius ſapientiæ ſtirpe generatum. & de Di.84 b, O' generoſam ſtirpem.Item:Ciuili generoſa ſtirpe profectus. de Na.37 a,Regiam contaminari ſtirpem.de Or.99 b,Marcelli ab liberti filio ſtirpe Claudij, eiuſdẽ hominis hæreditatem gente ad ſe rediſſe dicebant.Item ibi.In ea cauſa fuit oratoribus de toto ſtirpis ac gentilitatis iure dicendũ. Tuſ.192 a, & 208 b,Stirps,origo,progreſsio,radix.de Cl.176 a, Naturale quoddam ſtirpis bonum degenerauit uitio depraua tę uoluntatis. de Leg.156 a,Nullius agricolæ cultu,ſtirps tam diuturna,quàm poetæ uerſu ſeminari poteſt.de Leg.180 b, Repetam ſtirpem iuris à natura.

STIVA,*æ*. manica ſiue cauda aratri, quæ arantis manu gubernatur. Cicero pro M. Scauro,autore Seruio in Georgicis:Ab ipſa ſtiua mecum homines loquebantur.

STO,*as*.conſiſto,maneo,contentus ſum,conſentio. in Piſ. 82 a, Pauliſper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo.& Epiſt.4 a,Cum in ſenatu pulcherrimè ſtaremus.in Ant.162 b,Qui hoc ipſo tempore ſtant cum gladijs in conſpectu ſenatus. & in Cat. 100 a, Is in comitio ſtetit cum telo.de Di.96 a,Lyſandri ſtatuæ,quæ Delphis ſtabat,in capite corona ſubitò extitit.de Leg.175 a, Ara uetus ſtat in palatio Febris. de Somn. 129 b, Vides eorum partim obliquos, partim auerſos,partim aduerſos ſtare nobis.Acad.11 a, Antipodes aduerſis ueſtigijs ſtant contra noſtra ueſtigia. pro Sylla 127 b, Eos qui circum iudicium ſtabant, audire nolebat.pro Hac.149 a,Qui domi ſtare non poterant.pro Clu. 33 b, Homines,qui tum cõſultò propè in occulto ſteriſſent. & de Ora.164 b, Stare occultè poſt aliquem. de Orat.141 a, Iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam, qui aliquem euocent.cont.Rul. 68 b,Tamen ſi qui acutiores in concione ſteterant,ſuſpicabantur,&c.Ac.34 b,& 36 c,Cum ambo ad ſenatum in Capitolio ſtarent.in Ver.233 a, In curia ſtatua tua ſtabat, & nuda in ea filij. & 140 a, Huius fornix in foro eſt, in quo filius nudus ſtat.in Ver.88 a,Hæc duo ſigna, quæ ad impluuium tuum ſtãt, & multos annos ad ualuas Iunonis Samię ſteterunt.ad Her.24 b,Stare intra carcerem.pro Qu. 6,Teſtificantur iſti P.Quintium non ſtetiſſe,& ſe ſteriſſe.ad Her.21 a,Stare in ueſtigio.Tuſcula.186 b,Qui ſtat.id eſt,qui in prælio non fugit.& Att.279 a,Qui ſi ſteterit idem:id eſt, ſi non mutabitur. de Clar. 189 b, Qui auſi aliquando ſunt ſtantes loqui. de Clar. 192 a, Ad ſtantem iudicem dicere. Atticum 246 b, Stetiſſe enim te fruſtra ſcribis. de Diuinat. 101 b, Cum uirgo ſtaret, Cæciſia ſederet. in Anton. 165 a, Reſpub.ſtaret,tu concidiſſes. Of.53 a, Reſpublica cuerſa.)(. Reſpublica ſtans. *de* Orator. 125 b, Inclinantem erigere.)(. Stantem inclinare.Epiſt.83 a,Me ſtante.& 13 a,Pro me ſtante. & 117 b,Per quos ſteterim. Atticum 110 a, Animaduertis

quàm sine consilio res stet. Of.38 b. Itaq; parietes urbis modò stant & manent, ijq; ipsi iam extrema scelera metuentes. Of.33 a, Vtinam respublica stetisset quo cœperat statu. Atti. 78 a, Stamus animis, & consilijs, ut uidemur, bonis utimur, speramus etiam manu. in Ver.136 b, Is uidebat istius censum stare nullo modo posse. de Fi.116 b, Zenonem non stantem cum ijs, qui ne dicerent quidem sua summa bona esse à natura profecta. de Inuent. 80 a, Si quid de æquitate ea, quæ cum aduersario staret, derogasset. Ora.220 a Iisdem uerbis stante sententia. ad Her.25 a, Contra hoc nulla staret eorum ratio. de Cla.167 a, Cum is contra populi studium stetisset. de Cla.190 a, Nemo contra perditos ciues à senatu & à bonorum causa stetit constantius. de Inuent.59 a, Stare à mendacio contra uerum. & ibid. A' se potius quàm ab aduersarijs stare. ad Heren.24 b, Probare rationem aliquam, quòd ab ea steterint uiri probatissimi. Epi.127 a, Modò nobis stet illud, unà uiuere in studijs. At.45 b, Neq; adhuc stabat quo potissimum. de Fin.58 b, Stare oportet in eo quod sit iudicatum. Offi.71 a, Stare conuentis. At.87 b, Extra quam si ita negocium gestum est, ut eo stari non oporteat. pro Flac.156 b, Prætor actionem se daturum negauit, re iudicata stari ostendit placere. pro Clu.37 b, Qui his rebus iudicatis standum putat. At.121 a, Alterius potius stare iudicio quàm suo. At.193 a, Meo iudicio multo stare malo, quàm omnium reliquorum. pro Flac. 160 a, Si statuimus uestro nobis iudicio standum esse de uobis. Offi.74 a, Non enim Regulus suo iudicio stetit, sed susceptæ causam ut esset iudicium senatus. pro Cluen. 45 a, Nec L. Gellij iudicio stetit Lentulus, neq; Lentuli existimatione contentus fuit Gellius, & uterq; censor censoris opinione standum non putauit. Offic.7 b. Promissis standum esse. Atti.112 a, Omnes cupiebant Cæsarem stare conditionibus ijs quas tulisset. Tusc.144 a, & 188 b, Stare suis iudicijs, & stare iudicio sapientum. de Fi.58 a, Stare in eo quod sit iudicatum. pro Rab. 96 b, C. Marius dedit fidem, sed in fide non stetit. de Fi.116 b, & de In.80 a, Cum ad uersario stare. Atti.24 b, Si in eo quod ostenderat non stat, mihi placet, ea quæ malè empta sunt, reddi. At.139 b, Literæ tuæ mihi quiddam quo starem instillarunt. in Ant. 164 a, Cum in hac cella Concordiæ cum gladijs homines collocati stent. in Ant. 213 a. Equites Rom. qui frequentissimi in gradibus Concordiæ steterunt. & 221 b, Quorum statuæ in rostris steterunt, usq; ad nostram memoriam. de Leg.136 a, Multo diutius commemoratione manent, quàm natura stare potuerunt. in Sal.273 a, At quanto meliore loco resp. staret, si. & 274 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus extrema fortuna stetit. L. A, & Ab.

STOICE`. seuerè, Stoicorum more. pro Mure.141 b, Agit me cum austerè & Stoicè Cato. & de Diu.110 a, Tu quidem, inquam, Stoicè Stoicorum sententiam defendisti. Part.116 a, Stoicè, nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere.

STOICVS. Attic.282 b, Brutus Stoicus. pro Mur.138 b, Fuit quidam summo ingenio uir Zeno, cuius inuentorum æmuli Stoici nominantur. & ibid. Doctrina non moderata, nec mitis, sed paulo asperior & durior quàm aut ueritas aut natura patiatur. & ibid. multa de Stoicis & eorum doctrina. Aca.33 b, Zeno, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. de Or.148 b, Ab Antisthene, qui patientiam & duritiam in Socratico sermone maximè adamauit, Cynici primùm, deinde Stoici. de Cl.175 a, Omnes ferè Stoici prudentissimi in disserendo. & ibi. Stoicorum in dialecticis omnis cura consumitur. de Or.88 b, Stoici disputationum suarum atq; interrogationum laqueis te irretitum tenerent. & Ac.28 a, Stoicorum dumeta. Tusc.243 a, Vt iam à laqueis Stoicorum receda mus. & 193 a, Stoicorum more agamus, qui breuiter astringere solent argumenta. & 195 a, Hæc dicuntur à Stoicis, concludunturq; contortius. de Nat. 9 b, Chrysippus interpres uaferrimus somniorum Stoicorum. & 5 a, Q. Lucilius Balbus, qui magnos progressus habebat in Stoicis. Ep. Habes scholam Stoicam. Stoici acerbi. L. Acerbus. 1 de Fin. Stoici, Chrysippus, Diogenes, Antipater, Mnesarchus, Panætius, Posidonius. de Fi. lib. 3, Stoici dialecticam & physicam uirtutum nomine appellant, & quare. 7 Fam. Balbus mihi confirmauit te diuitem futurum: id utrum Romano more locutus sit, bene nummatum te futurum, an quomodo Stoici dicunt, omnes esse diuites, qui cœlo & terra frui possunt, postea uidero. 1 de Natur. Stoici censent sapientes sapientibus etiam ignotis esse amicos. 9 Fam. Stoici nihil ductu turpe uel obscœnum credebant. de Di. lib. 1, Stoici omnia ferè diuinationis genera defenderunt. Tusc. quæst. lib. 4, Stoici & sapientem amaturum esse dicunt: & amorem ipsum, conatum amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis specie definiunt. 1 de Nat. d. Stoici fatalem necessitatem ἀμαρμένην dicunt. de Fat. Stoici omnia fieri fato dicunt. Tusc. q. li. 5, Stoici præcipua uel producta dicunt, quæ Peripatetici bona. Ac. q. ed. 1. li. 2. Stoici dicunt sensus ipsos assensus esse, quos quoniam appetitio cõsequatur, actionem sequi: tolli autem omnia, si uisa tollantur. 3 de Or. Stoici soli eloquentiam, uirtutem, ac sapientiam esse dixerunt. Ac. q. ed. 1. li. 2, Stoici hunc mundum sapientem esse dixerunt, habere mentem, quæ & se & ipsum fabricata sit, & omnia moderetur, moueat, regat. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Stoici à Peripateticis & Academicis uerbis magis, quàm sententijs dissenserunt. 2 de Na. d. Stoici honesta à commodis, nõ nomine, sed genere toto distinguunt. Top. Stoici in altera tantùm disserendi parte elaborarunt. Ac. q. ed. 1. lib. 2, Stoici existimarunt fore aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret. Offi. 1, Stoici studiosè exquirunt unde uerba sint ducta. Tusc. q. lib. 1, Stoici usuram nobis largiuntur tanquam cornicibus: diu manfuros aiunt animos, semper negant. Tusc. q. li. 5, Stoici bonis corporis & fortunæ uitam beatam compleri negant. Aca. q. ed. 1. lib. 2, Stoici negant fieri posse, ut quisquam nulli rei assentiatur. de Di. lib. 2, Stoici negant quenquam, nisi sapientem, diuinum esse posse. de Fi. li. 2, 56, Stoici negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit. Aca. q. ed. 1. li. 2, Stoici negant sine deo posse quicquam. de Fin. lib. 5, Stoici negant quicquam posse percipi nisi tale uerum, quale falsum esse nõ possit ad Bru. Stoici negabant fugere, sapientis. de Orat. 3, Stoici omnino iracundi nesciunt, atq; hanc ab ijs habeo gratiam, quòd soli ex omnibus eloquentiam, uirtutem ac sapientiã esse dixerunt. 3 de Fi. Stoici ex omnibus philosophis plurima nominauerunt. pro Mur. Fuit enim quidam summo ingenio uir Zeno, cuius inuentorum æmuli Stoici nominantur. 1 de Diu. Stoici, principes disciplinæ diuinandi. Bru. Stoici in disserendo prudentissimi, in dicendo inopes. 3 Fam. Stoici rectissimè putant urbanitatem esse uirtutem. 3 de Fin. Stoici, quod æstimatione omnino aliqua dignum sit, complecti beatam uitam putant. Ac. ed. 1. lib. 2, Stoici putarunt solem, lunam, stellas omnes, terram, mare, deos esse, quòd quædam animalis intelligentia per omnia ea permeet & transeat. 5 de Fi. Stoici cùm à Peripateticis & Academicis omnia transtulissent, nominibus alijs easdem res secuti sunt. 2 de Ora. Stoici de inuentione nihil tradiderunt. 1 de Nat. d. Stoici cum Peripateticis re consentire uidentur, uerbis discrepare, inquit Antiochus. Tusc. li. 2, Stoici contortulis quibusdam ac minutis conclusiunculis, nec ad sensus permanantibus, effici uolunt non esse malorum dolorem. 1 de Nat. Stoicorum anus fatidica πρόνοια. 3 de Finib. Stoicorum differendi genus subtile, uel spinosum potius. Tusc. li. 5, Tanquam leuia quædam uina nihil ualent in aqua, sic Stoicorum ista magis gustata, quàm potata delectant. Aca. ed. 1. lib. 1, Pleraq; Stoicorum mirabilia, quæ παράδοξα nominantur, sunt Socratica. 3 de Nat. d. Stoicorum de natura deorum oratio quàm sit leuis. Ac. ed. 1. li. 2, Stoicorum princeps Panætius. 2 de Di. Stoicorum sententia de diuinatione nimis superstitiosa. pro Mur. Stoicorum sententiæ & præcepta sunt eiusmodi: Sapientem gratia nunquam moueri, nũquam cuiusquam delicto ignoscere. Neminem misericordem esse, nisi stultũ & leuem. Viri non esse, neq; exorari, neq; placari. Solos sapientes esse, si distortissimi sint, formosos: si medicissimi, diuites: si seruitutem seruiant, reges: nos autem, qui sapientes non sumus, fugitiuos, exules, hostes, insanos deniq; esse dicunt. Omnia peccata esse paria: omne delictum scelus esse nefarium: nec minus delinquere eum, qui gallũ gallinaceum, cùm opus non fuerit, quàm eum, qui patrem suffocauerit. Sapientem nihil opinari, nullius rei pœnitere, nulla in re falli, sententiam immutare nunquam. 1 de Diui. Stoicis non placet, fingulis iecorum fissis, aut auium cantibus interesse deũ. Offi. 1, Stoicis placet, quæ in terris gignuntur, ad usum hominum omnia creari: homines autem hominũ causa esse generatos, ut ipsi inter se alijs alij prodesse possint. 3 de Ora. Alia enim & bona & mala uidentur Stoicis, & cæteris ciuibus, uel potius gentibus: alia uis honoris, ignominiæ, premij, supplicij. 3 de Fi. Ad Stoicos se inclinare. 2 de Nat. d. Stoicos nihil de dijs explicare: id est, incertam relinquere de dijs quæstionem. Tusc. q. li. 1, Nunquid igitur est causæ, quin amicos nostros Stoicos dimittamus? eos dico qui aiunt animos manere, è corpore quum excesserint, sed non semper. 15 Fa. Stoicos rusticos regeram, ut Catium Athenis natum esse dicas. Casij, 9 Fam. Stoicos solos ex philosophis uim uirtutis tenuisse.

STOLA, *læ*. uestis muliebris. in Ver.217 a, Dianæ erat admodum amplum signum cum stola. & in Ant.169 a, Sumpsisti uirilem togam, quam statim muliebrem stolam reddidisti. & ibid. iterum.

STOLIDVS, *a, um*. stupidus. de Diu.123 b, Quanquam semper fuit, ut apud Ennium est, stolidum genus Aeacidarum. Topic. 225 b, Quietum nihil agens, & quodammodo stolidum.

STOMA-

STOMACHOR,*aris*.indignor,indignè patior, molestè fero,irascor.de Natur.20 a, Sed stomachabatur senex, si quid asperius dixeram.At.264 b,Non dubito quin mirere atque etiam stomachere, quòd tecum de eadem re agam sæpius. pro Pla.273 a,Huic ego stomachans fastidiosè,inquam,&c. Epi.253, Si enim stomachabere & molestè feres, plura dicemus.Epistol.160 a,Itaque iucundissimis tuis literis stomachatus sum in extremo. de Cl. 196 a, Sæpe uidi irascentem & stomachantem Philippum. de Orat. 98 b, Dum in campum properaret & ridens & stomachans Scæuola. de Ora. 133 b,Scipio cum stomacharetur cum C.Metello, dixisse dicitur,&c. Attic.236 a, Amariorem me senectus facit,stomachor omnia.

STOMACHOSE*.iracundè.ad Atti.159 a,Rescripsi ei stomachosè.aliter,stomachosius.Charisius autem stomachosè,autoritate confirmat.

STOMACHOSVS,*a,um*.iracundus.de Ora.134 b,Me quidem herclè ualde illa mouet stomachosa & submorosa ridicula.Ep.44 a,Stomachosiores,quas meas literas dicis esse, non intelligo. de Clar. 186 a, Acumen sæpe stomachosum, nonnunquam frigidum.

STOMACHVS,*chi*. gula, seu guttur, gulæ extremum, per quod,& in quod labitur cibus,& concoquitur.animus,indignatio,ira. 2 de Nat.53 a,Linguam autem ad radices eius hærens excipit stomachus,quo primùm illabuntur ea, quæ accepta sunt ore : is utraq; ex parte tonsillas attingens, palato extremo atq; intimo terminatur. de N.53 a, Plataleam conchis se implere solere,eas q; cùm stomachi calore concoxerit,euomere. Epi.122 b,Esse stomacho languenti.& 258 a, καυσόμαχος. & Seruius Cic.lib.4, 56 a, Accipere uulnus in stomacho. 9 Fam. 4, Stomacho callum obducere. Tironi, lib. 16, 122 b, Ius enim dandum non fuit, quum καυσόμαχος esses.4 At.65 a,Locus ille animi nostri, stomachus ubi habitabat olim,concaluit.ad Cæliũ, lib.2,26 b, Nosti enim non modò stomachi mei, cuius tu similem quondam habebas, sed etiam oculorum in hominum insolentium indignitate fastidium. Qu.Fr.326 b, Epistola plena stomachi & querelarum.Atti.252 b,Ne in me stomachum erumpant,cum sint tibi irati. & 68 b , Hæc mihi maiore stomacho quàm ipsi Quinto fuerunt. in V.118 b, Homo exarsit iracundia & stomacho. Att.245 b,Nec tam animum me quàm stomachum habere arbitrantur.pro Mur.130 b, Si mihi homini uehementer occupato stomachum moueritis. Ep.12 a, Non illi quidem ut mihi stomachum facerent, quem ego funditùs perdidi,sed ut facere se arbitrarentur.Epist.26 b, Nosti stomachi mei fastidium indignitate hominum insolentium.& 27 b,Ridere in stomacho. At.73 b, Ita mihi uiderur non minus stomachi nostro Cæsari fecisse. & 93 b, In quo tamen nihil mihi risum magis,quàm stomachum mouere solet.

STRABO,*onis*.qui oculis est peruersis. de Na.17 a,Ecquos si non tam strabones,at petulos esse arbitramur?

STRAGES,*gis*.clades.Postquam.205 b,Qua strage nonnulli permoti magistratus paululum à mea causa recesserunt. in Anto.189 b,Ille autem quas fecit strages?ubicunq; posuit uestigia? & de Leg.188 a, Sed ille quas strages edidit?de Di. 84 b,Stragem horribilem cædemque uereri.Att.10 b, Quas ego pugnas & strages edidi?

STRAGVLA *uestis*. stragulum.in Verr.213 a, Per triennium quæ isti plena domo telarum stragulam uestem confecit, nihil nisi conchylio tinctum.& 81 b,112 b,pro Sex.Rosc.40 a.

STRAGVLVM,*li*.peristroma. Tusc.240 a,Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimè,textili stragulo magnificis operibus picto.

STRANGVLO,*as*.faucibus premo,suffoco. Ep.124 a,Cæsaris hospitem acceptis nummis comprehendit ac strangulauit.& 140 a,Ille patrem strangulauit.

STRANGVRIA,*riæ*. L.Dysuria. Tusc.185 a,Quamuis idem forticulum se in torminibus & in stranguria sua præbeat.

STRATAGEMA,*tis*.de N.62 b,Consilium illud imperatorum fuit,quod Græci στρατήγημα appellant.Atti.69 a,Rufio noster stratagemate alio percussit Vestorium.

STRATONICEVS Metrodorus.Acad.5 b.

STRATONIENSIS Menippus orator.

STRATVM,*ti*.peristroma.Tusc.240 a,Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimè textili stragulo, magnificis operibus picto.aliter,strato pulcherrimo.

STRATVS,*a,um*.in Ant.173 a,Lectus stratus conchyliato peristromate.& ad Her.40 a,Triclinium stratum. Tusc.206 b, Afflictus & stratus.Antequam.196 b,Quem singuli stratum atq; abiectum subleuastis.& At.156 b,Stratus ad pedes alicuius.de Or.144 b,Hoc est altius,quàm ut id nos humi strati suspicere possimus.

STRATVS,uel *Stratos*.opp.in Maced.Offi.13.

STRENVE*.nauiter,fortiter. Qu.F.309 b,& Att.259 a,Domus utriusq; nostrũm ædificatur strenuè.& Her.20 b,Is tamen egit sanè strenuè & agit. Ep.236 a, Sanè strenuè accepi tuas literas. pro Rab. 96 a, Pro illis strenuè arma caperem. At.256 a,Magis commodò quàm strenuè nauigaui.&ad He. 40 a,Puer satis strenuè & concinnè omnia comparat.

STRENVVS,*a,um*.nauus,industrius.)(.Ignauus. Att.241 a, Noli me tam strenuum putare, ut ante nonas recurram.in Ant.176 b,Vt cognosceret te si minus fortẽ,attamẽ strenuũ.

STREPITVS,*tus*.sonitus,stridor.Top.225 a,Pedum crepitus,& strepitus hominum. & de Cl.194 b, Strepitus fori.& con.Rul.87 b,& de L.160 a,Strepitus fulminũ. de Arus.248 a,In agro Latinienſi auditus est strepitus cum fremitu.Epi. 112 b,Hic tibi strepitus,fremitus,clamor,tonitruum.At.220 b, Heri nescio quid in strepitu uideor exaudisse. & de Nat. 43 b,Ingenti strepitu.

STREPO,*pis*.rixor,iurgo.de Di.86 a,Cum Achiui cœpissent inter se strepere,&c.

STRICTE*. restrictè, arctè.de Am.107 a, Strictè obseruare ne plus reddas quàm acceperis.

STRICTIM.compressius.de N.63 b,Quibus de quæstionibus tu strictim, nostri multa solent dicere.pro Cl.23 b,Quę copiosissimè dici possunt,breuiter à me strictimque dicuntur. pro Sext. Rosc.34 a, Videamus nunc strictim,quæ, &c. At.11 a,Strictim attingere aliquem librum.

STRICTVS,*a,um*.districtus.in Ant. 164 b, Cum illum gladio strictо insecutus es.

STRIDOR,*oris*.strepitus.Tusc.l.quæst.250 b,Ne stridorem quidem serrę audiunt,cum acuitur.& 162 b, Horrifer aquiloris stridor,&c.& de Di.82 a, Aut densus stridor,&c.contrа Rul.80 a, Veri ac fortis Tribuni plebis stridorem unum perferre non possit.

STRIGILIS,*lis*.instrumentũ quo utebantur in balneis , ad corpora stringenda, abstergenda, & polienda , quanquam & ad equos expoliendos huiusce nominis instrumentum adhibeatur, sed dentatum & ferreum,cum illud eburneum esset, ac sine dentibus. de Fin.113 a, Si ad illam ampulla aut strigilis accedat.

STRIGOSVS,*a, um*. gracilis,tenuis.de Clar.170 a, Verùm est certè genere toto strigosior: id est,habitu orationis minus opimo.

STRINGO,*gis*.comprimo.Offi.74 b,Nullum uinculum ad stringendum fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. in Ant. 164 b, Cum tu illum gladio strictо insecutus es.

STROPHIVM,*phij*. fascia breuis, quæ uirginalem tumorẽ cohibet papillarum. de Arus.254 a, P.Clodius à strophio,à psaltrio, &c. factus est repentè popularis. & in Clodium: Strophium accuratè præcingere.Nonius.

STRVCTOR,*oris*.minister ad cibos struendos,mensamque instruendam comparatus.Qu.Fr.310 a,In aram tuam ueni, res agebatur multis structoribus. At.223 a, Ecce autem structores nostri ad frumentum profecti inanes redierunt.

STRVCTVRA,*ræ*.constructio,compositio,coagmentatio. de Opt.243 a,Verborum est structura quędam.& de Cl.167 a,Verborum quasi structura.de Or.210 b, Vt fiat quasi structura quædam.

STRVCTVS,*a,um*.constructus.de Se.88 a,Frugem spicæ ordine structam.& Ora.209 b,Res collocatæ,& quasi structæ ac nexæ.& Tusc.q.155 b,Speluncæ saxis structæ asperis.

STRVES,*is*. cuiuscunq; rei constructus cumulus seu moles, ut lignorum.At.54,Strues salinarum.

STRVMA,*mæ*.est tumor (inquit Celsus) in quo subter concretæ quædã ex pure & sanguine quasi glandulæ oriuntur. ad Attic. 28 b, Denique Vatinij strumam facerdotij διβάφῳ uestiant.pro Sest.26 a,Hi medentur reipublicæ,qui execant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis.L.Demigro.

STRVO,*is*. molior. Octa.330 a,Aduersus quos aciem struis? de Or.158 b,Collocationis est componere & struere uerba. & Or.220 a, Compositi oratoris bene structam collocationem dissoluere,permutatione uerborum.ad At.145 b,In posterum bellum ἀσπονδον strui existimo.At.81 a,Sed dices me ipsum mihi solicitudinem struere.de Orat.127 a,& de Clar. 190 b,Ex his locis & odium in alios struere discemus, & à nobis & à nostris dimouere.pro Cluen.55 a,Struere & moliri aliquid calamitatis cuipiam.Quin.Fr.327 a, Reliqua ad iacturam struentur.aliter,reseruentur.ad Here.14 b,Struere controuersiam de nomine. & Epist.85 b, Struere periculum ruinæ.

STVDENS,*tis*.pro Planc.277 b,Hisce ego auxilijs studentibus atq; incitatis uti poteram.

STVDEO,*des*. studium uel operam do,studium in aliqua re pono, fauco, cupio. de Orator.85 b, Nemo ferè studuisse ei

scientiæ

scientiæ uehementius uidetur, quin quod uoluerit consecutus sit. & in Ver. 61 a, & Epist. 8 b, Si optimis à pueritia disciplinis atq; artibus studuisses. Orat. 100 b, In hoc orationum genere, cui nunc studes. de Or. 102 a, Nunc quibus studendum rebus esset, accepimus. de Ora. 108 a, Demosthenes eius ipsius artis, cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Orat. 107 a, & de Leg. 158 a, Si ab adolescentia iuri ciuili minus studuerimus. de Cla. 195 a, Studere literis, quibus fons eloquentiæ continetur. Postquam. 207 a, Cum uero literas studere incipit, & helluo immanis cum græculis philosophari, tum est Epicureus. & de Fi. 125 b, Vt id ipsum, quod studet facere, possit ornatius. & Epist. 109 b, Facilè cognoui ex tuis literis, quod semper studui, in, &c. & in Anto. 208 b, Vnum sentitis omnes, unum studetis, M. Antonij furorem extinguere. de Ora. 205 b, At hic noster ad hoc unum est natus, huic generi studet uni. de Fini. 121 a, Studere laudi & dignitati. & de Diuina. 94 a, Tumque uel maximè laudi student. de Ora. 129 b, Cui rei, cui gloriæ, cui uirtuti studes? patrimonióne augendo? at, &c. ad Her. 14 a, Si partes. quibus illi student, lædantur. pro Mure. 142 b, Cur quenquam ut studeat tibi, ut tè adiuuet, rogas. pro Cæl. 39 a, Multi boni adolescentes illi homini nequam atq; improbo studuerunt. & b, Cælius studuit Catilinæ iterum petenti. At. 62 b, Pompeius Scauro studet, utrum fronte an mente, dubitatur. in Ant. 16 a, Ego semper studui. de Finib. 61 a, Cum serò sentiunt frustra se aut pecuniæ studuisse, aut imperijs, aut opibus, aut gloriæ. in Sall. 273 b, Quantum quisq; reipublicæ studuit, tantum mihi fuit amicus aut inimicus. pro Cæl. 42 b, Cælius studuit præturæ. in Cat. 97 b, Studere ribus nouis. ad Heren. 33 b, Stude uerum inuenire. de Natu. 74 b, Parens difficilis, qui te nec amet, nec studeat tui. Poetæ. Att. 210 a, Scire igitur studeo quid egeris. Para. 229 b, Studeo ex te audire, quæ, &c. pro Sex. Rosc. 42 b, Studeo facere aliquid. de Or. 122 a, Ars demonstrat, ubi sit illud quod studeas inuenire. & 93 b, Ego uerò, inquit, istis obsequi studeo. ad Atti. 283 b, Nos Lepidum honore studuimus à furore reuocare. in Ca. 108 a, Quos ego non tam ulcisci studeo quàm sanare. Epi. 179 b, Dissensionem nascentem extingui summè studui. de Cla. 186 a, Gradus tuos, & quasi processus dicendi studeo cognoscere. Offi. 38 a, Nostri imperatores ex hac una re maxima laudem capere studebant. in Arat. Hoc caue te primo studeas committere mense. de Cla. orat. 183 a, Sed ideo Aelius Stoicus esse uoluit, orator autem nec studuit unquam, nec fuit.

STVDIOSÈ. cupidè, studiò. de Cla. 173 a, Studiosè audire aliquem. & Att. 262 b, Studiosè diligenterq; curare aliquid. de Finibus, 98 b, Quare studiosè attendite. pro Sext. Rosc. 33 b, Non studio accuso, sed officio defendo. in Ver. 60 b, Libenter studioseque audire. Orato. 132 a, Studiosè ludere. ad Here. lib. 1, Eo studiosius hoc negocium suscepimus, quòd, &c. Tusculan. lib. 4, Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus.

STVDIOSVS, *a, um.* cupidus, amans, obseruans, qui literis delectatur, cui aliqua res in studio, qui studio est alicuius, alicuius rei studio præditus. in Ver. 132 a, Quem in prouincia existimationis meæ studiosissimum cupidissimumque cognoui. Att. 120 a, Iste restituendi mei quàm retinendi studiosior. & 50 a, Ego mei studiosos habeo Dyrrhachinos. & de Cla. 170, & Ep. 6 b, Habet enim certos sui studiosos, qui, &c. Ac. 31 a, Democritus studiosus nobilitatis. de Or. 107 a, Vir dicendi studiosus. & Epi. 48 a, Studiosus doctrinarum. Acad. 24 b, Homo & acutus ut Pœnus, & ualde studiosus. de Opt. 244 a, Suscepi laborem utilem studiosis. Qu. Fr. 323 a, Is summo studio est Pæonis sui præceptoris. & Tusc. quæ. 182 b, Quibus magis labor in studio est quàm ocium. ad At. 12 a, Studiosus ac fautor. Item: Attici nostri te ualde studiosum esse cognoui.

STVDIVM, *dij.* cupiditas, benevolentia, singularis uoluntas in aliquem, uoluntas in aliquem propensa, animi uoluntas propensa. de Inuent. 50 b, Studium est assidua ac uehemens ad aliquam rem applicata magna cum uoluntate occupatio: ut philosophiæ, poetices, geometriæ, literarum. de Na. deor. 3 a, Vt studia cupiditatesq; honorum ambitionesque ex omnibus ciuitatibus tollerentur. Item: Vnde philosophandi subitò studium extitit. in Ver. 83 a, Cupiditas & studium defendendæ ueritatis. pro Quint. 2 a, Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. At. 140 b, Me ambitio quædam ad honorum studium duxit. de Orat. 108 b, Incensus studio dicendi. & ad Att. 160 a, & Top. 121 a, Cum cernerem te ardere studio. de Diui. 109 b, Quorum studio legendi meum scribendi studium uehementer indies incitatur. Offic. 13 a, Declaratur autem studium bellicæ gloriæ, quod, &c. Tusc. 241 b, Deinde ad inuestigandum ueritatem studio incitato. pro Pom. 7 b, Cum classis studio inflammato ad Italiam raperetur. de Cl. or. 163 b, Admirabili quodam ad philosophandum studio concitatus. Atti. 6 b, Summum me eorum studium tenet. & Ac. 39 b, Teneri studio alicuius rei. de Or. 93 a, Ego qui ab ineunte ætate incensus sum studio utriusque uestrum, &c. & ibi. Quod ego non superbia feci, neque quo tuo studio rectissimo atq; optimo non obsequi uellem. Offi. 42 a, Iuuenes magna spectare, & ea rectis studijs debent contendere. Attic. 260 a, Ardeo studio historiæ. de Or. 164 b, Studium flagrans. Ac. 17 a, Ardere studio facere aliquid. de Finib. 77 b, Ardenti studio facere aliquid. de Or. 91 b, Nobis studium illud dicendi acerrimum defuit. & At. 5 a, Efferri studio in aliqua re. & de Nat. d. 13 a, Sed elatus studio longior fui. Qu. Fr. 295 b, Qui omne suum studium in doctrina ac sapientia collocassent. de Clar. 178 a, Adhibere multum studij ad dicendum, & ad omnes bonarum rerum disciplinas. de Fini. 49 a, Ponere multum studium in aliqua re. de Or. 90 a, Qui in his artib. cognoscendis atq; tractandis studium suum omne posuerunt. Tusc. 219 b, Qui in rerum contemplatione studia ponebant. Epi. 48 a, Dare studium suum alicui arti. de Or. 102 a, Cohortatione alicuius concitari ad studium cognoscendæ uirtutis. Qu. Fra. 295 b, Cui in doctrina, cui in uirtute atq; humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisset & temporis. in Cat. 106 a, Diuersa Catilinæ studia in dissimili ratione. pro Pl. 263 a, Hic habuit studia suorum ardentia. & 261 a, Comitijs ædilitijs studium est populi, non iudicium. de Clar. 193 b, Ego autem iuris ciuilis studio multum operæ dabam Qu. Scæuolæ. pro Qui. 12 b, Studium partium. pro Font. 279 b, Aliqui ex ciuilibus studijs atq; obtrectatione domestica inimici. & ibi. Cum studiorum suorum obtrectationem sustulissent. pro Clu. 32 b, Is uitia quæ ab natura habet, etiam studio atq; artificio quodam malitiæ conducit. pro Cor. 63 a, Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorum mètes suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt. de Am. 104 b, Studium semper adfuit, cunctatio abfuit. de Or. 108 b, Patris studiū in filijs erudiendis. de Inuen. 75 a, Pro meo studio quod in uos habui semper. Attic. 13 b, Tua erga me officia plena tui suauissimi studij. At. 284 b, Studium tuum curaq; de salute mea. in An. 169 b, In illo apparatissimo spectaculo studium populus Romanus tribuit absenti. Ep. 64 b, Tibi polliceor eximium & singulare meum studium. & in Cat. 123 b, Promeis in uos singularibus studijs. pro Mu. 134 b, Hæc amicorum studia debilitant. & ibid. Amici studia deponunt. pro Rab. 92 b, Cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliæ, singulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur. Att. 116 b, Te hortor pro tuo singulari perpetuoq; studio in rempub. ut, &c. At. 277 b, Tibi omnes nauare operam & studium uoluntate. de Or. 240 a, Vellem Bruto tuum studium nauare potuisses. & 245 a, Ex omnibus mi Dolabella studijs in me & officijs, quæ summa sunt, hoc scito mihi, &c. Qu. Fr. 323 b, Cicero noster summo studio est Pœnij sui rhetoris, &c. Ep. 10 b, Omnia in te ipsum summa & singularia studia debeo. Quint. Fra. 315 b, Te rogo, ut omnia tua studia in eum conferas. At. Pompeius significat studium erga me non mediocre. pro Cæl. 47 a, Studia delectationis, ut ludus, iocus, conuiuium.)(. Studia laudis. & Offi. 21 a, Neq; enim ad ludum & iocum facti esse uidemur, sed ad seueritatem potius & ad quædam studia grauiora atq; maiora. de Leg. 172 a, Plato studijs & delectationis, non reipub. causa scripsit leges. pro Sext Rosc. 26 a, Studium colendi agri à patribus familiàs maximè laudatur. & ibidem, Studium, quod ad agrum colendum attinet. de Sene. 92 b, Sunt pueritiæ certa studia. & 97 a, Sunt extrema quædam studia senectutis. de Finib. 125 a, Suo quisq; studio maximè ducitur. Tusc. 182 b, Lacænæ uirgines, quibus magis palæstra, Eurotas, sol, puluis, labor, militia in studio est, quàm fertilitas barbara. & pro Sext. Rosc. 41 b, Me in eo studio esse confiteor. de Am. 115 b, In studijs cognoscendi semper aliquid atq; dicendi, remoti ab oculis populi omne ocium tempusque contriuimus. de Senect. 87 a, Studia doctrinæ pariter cum ætate crescunt. & ibid. Si uerò habet aliquid tanquam pabulum studij atque doctrinæ, nihil est ociosa senectute iucundius. pro Cæl. 49 a, An ille uir illa humanitate præditus, illis studijs, artibus, atq; doctrina potuisset? &c. pro Cor. 55 a, Viri literati ac studijs doctrinisq; dediti. de Diui. 109 b, Tum pristinis orbati muneribus, hec studia renouare cœpimus. de Fat. 149 a, Hircius hic studijs, in quibus nos à pueritia uiximus, deditus. de Or. 87 b, Quare pergite adolescentes, & in studiū, in quo estis, incumbite. de Orator. 99 b, Homo à iuris studio non abhorrens. Attic. 124 b, In studijs ac literis nostris consumo omne tempus. de Orator. 198 a, Hisce ego cohortationibus Crasse ad studium & ad laborem incitandos iuuenes uehementer assentior: cætera quæ collegisti ex uarijs & diuersis studijs & artibus, ab oratoris proprio officio atq; munere

seiuncta esse arbitror. & 107 b, In omni recti studio atq; humanitate uersari. & 93 a, Totius huius uel studij, uel artificij, uel facultatis disputatio. de Le. 187 a, Demetrius & doctrinæ studijs, & regenda ciuitate princeps est. de Le. 177 b, Ciuitates totas malis studijs malisque doctrinis repentè euerti. Quin. Fr. 295 b, Nos ea quæ consecuti sumus, his studijs & artibus esse adeptos, quæ sunt nobis à Græcia traditæ. & 294 a, Vir optimarum artium studijs eruditus. Orat. 200 a, In maximis occupationibus nunquam intermittis studia doctrinæ. pro Ar. 186 a, Vir eruditissimis hominibus & liberalissimis studijs affluens. ibi. In studijs humanitatis ac literarum uersari. Or. 85 b, Qui in artium studijs liberalissimis sunt doctrinisq; uersati. Atti. 65 a. Retuli me ad literas & studia nostra. pro Cæl. 42 a, & ibi. Studium doctrinæ atq; humanitatis. ibi. Adolescens rectissimis studijs atque optimis artibus præditus. pro Archia 186 a, Archias se ad scribendi studium contulit. & 185 b, Ratio aliqua ab optimarum artium studijs & disciplina profecta. pro Mu. 139 b, Cato recentibus præceptorum studijs flagrãs. & 130 b, Qui oratores euadere non possunt, ad iuris studium deuenire. de Aru. 247 b, Si cui fortè uideor plus quàm cæteri, qui, &c. uersari in studio literarum. Ep. 130 a, Exercere studia literarum. de Fi. 125 b, Vt aliquid suorum studiorum philosophiæ quoq; impertiat. & de Di. 108 b, Cohortari aliquem ad studium philosophiæ. de Clar. Or. 169 a, Extra Græciam magna dicendi studia fuerunt. Offi. 1 a, Quoniam in eo studio ætatem consumpsi. de Orat. 86 a, Cæterarum artium studia ferè reconditis è fontibus hauriuntur. & 85 a, Studia, quæ reconditis in artibus, & in quadam uarietate literarum uersantur. Epi. 9 a, Referre se ad studia literarum. & de Or 85 a, Referre animum ad studia, &c. ad At. 282 a, Euigilare in studio. & de Ora. 146 b, Vacare studijs. Topic. 221 a, Vterq; nostrûm ad suum studium libros euoluebat. de Orator. 86 b, Græci ocio studioq; abundantes. & Epi. 83 a, Plurimo doctrinæ studio. Tusc. quæst. 182 b, Quibus palæstra, labor, militia in studio est. de Inuentio. 74 b, Voluntas & studium ferè idem. Officio. 44 a, Studium & beneuolentia idem. ad Attic. 194 b, Voluntas, studium, cupiditas. Postquam. 198 b, Et tũ in studijs uestris tanta amicorum declarata est uoluntas, ut, &c.

STVLTE. dementer, insipienter, incautè. Ar. 108 a, Stultè & incautè omnia agi uideo. & de Ora. 134 a. L. Stultus. At. 205 a, Et si scripseram ad te nunc stultè. de Le. Stultè arrogans.

STVLTITIA, *tiæ*. fatuitas. Tusc. 192 b, Stultitiam enim censuerunt inconstantiam: id est, sanitate uacantem. Tusc. 193 a, Ita stirpes sunt altæ stultitiæ. & 206 b, Est proprium stultitiæ, aliorum uitia cernere, obliuiisci suorum. de N. 6 b, Miserius stultitia nihil dici potest. de Ora. 95 a, Oratoris peccatum stultitiæ peccatum uidetur, stultitia autem excusationem non habet. de Di. 127 a, O delirationem incredibilem, non enim omnis error stultitia est dicenda. de Natur. 77 a, Scultitia est, à quibus bona precamur, ab ijs dantibus nolle sumere. pro R. P. 126 a, Sed huius facti stultitiam, maior iam superior stultitia defendit. in Ver. Stultitia singularis.

STVLTVS, *ta, tum*. fatuus, delirus, mente captus, malè sanus, demens, amens, nullius consilij. Ep. 140 b, Stultorum plena sunt omnia. in Ant. 187 b, Vt hominem stultum etiam magis infatuet, mercede publica. in Pison. 92 a, O stultos Camillos, ô amentem Paulum. Or. 203 b, Stulto sapientis orationem affingere. de Orat. 134 a, Non stultum quasi stultè cum sale dicere aliquid. pro Fon. 278 b, Stultus auditor & credulus. (. Sapiens iudex. de Se. 84 a. Senex, stultus, credulus, obliuiosus. de Am. 114 a, Hæc est in fabulis stultissima persona credulorum atq; improuidorum senum. de Or. 156 a, Malo indisertam prudentiam, quàm stultam loquacitatem.

STVPEFACTVS. de Or. 147 b, In quo igitur homines exhorrescunt? quem stupefacti dicentem intuentur?

STVPEO, *es*. in Verr. 253 a, Confirmant ipsi se, cum is etiam tum semisomnis stuperet. & Atti. 108 a, Sed stupent omnes. de Som. 128 b, Quæ cum intuerer stupens, quis inquam, &c. de Fi. 80 b, Hæc cum loqueris, nos Varrones stupemus.

STVPESCO, *scis*. de Orator. 152 a, Aspicere, admirari, stupescere.

STVPIDITAS, *tis*. stupor, tarditas. in Ant. 175 b, In quo primùm incredibilem stupiditatem hominis cognoscite.

STVPIDVS, *a, um*. stupens, bardus. de Fat. 142 a, Zopyrus physiognomon stupidum esse Socratem dixit & bardum. Para. 123 a, Actæonis tabula te stupidum detinet. ad Heren. 40 a, Omnes stupidi timore obmutuerunt.

STVPOR, *oris*. stupiditas. Tusc. 192 b, Immanitas in animo, stupor in corpore. in Ant. 166 a, Sed stuporem hominis, uel dicam pecudis uidete. & 182 b, Qui morbo aliquo uel sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt. pro Domo, 232 b, Eamque animi duriciam sicut corporis, quod cum uritur non sentit, stuporem potius quàm uirtutem putarem. de Arusp. 244 b, Si autem id non sentit, periculum est, ne se stuporis excusatione defendat. in Ant. 186 b, Qui propter hesitantiam linguæ stuporemq; cordis cognomen ex ignominia traxit. & in P. 79 b, Stupor debilitasq; linguæ, tarditas ingenij. in Ant. 173 a, Quis te tantus stupor oppressit, ut nõ scias, &c. & 166 a, Esto, sit in uerbis tuis hic stupor, quanto in rebus sententijsq; maior?

STVPRO, *as*. cõstupro stuprum infero, stuprum offero, uim affero, pudicitiam eripio, stuprum cum aliqua facio. Ep. 67 a, Qui tot ingenuas matres familiãs stuprauit. & de Fin. 140 a, Virginis interfecit filiam, ne stupraretur. de Fin. 78 b. Stuprata per uim Lucretia à regis filio, &c. pro Do. 238 a, Qui religiones omnes pollueris, aut ementiendo aut stuprando. de Arusp. 251 a, Puluinar quod stupraras.

STVPRVM, *pri*. incestum, omnisq; lege uetita libido. Off. 59 b, Gyges reginę stuprum intulit. & Par. 120 a, In aliquam domum stuprum inferre. in Piso. 100 a, Clodius stuprum Bonæ deæ puluinaribus intulit. & de Arusp. 245 b, & de Leg. 171 a, Sext. Tarquinius uim Lucretiæ attulit. & 140 a, Lucretia per uim oblatum stuprum uoluntaria morte luit. de N. 73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. & in Ca. 106 a, Quod nefarium stuprum non per illum. Antequam 195 b, A me luxuries ac stupra Casij pœnas repetit. Postquam. 306 b, Consul processit somni, uini, stupri plenus. Tusc. 125 b, Stupra dico & corruptelas & adulteria, incesta deniq;. pro Dom. 234 b, Iste qui non solùm aspectu, sed etiam incesto flagitio & stupro polluit ceremonias. Octa. 331 b, Pop. Rom. pro turpi stupro datus in seruitutem. pro Mil. 115 a, Clodius cum sorore germana nefarium stuprum fecit.

STYLVS, *li*. instrumentum, quo in tabulis scribebant ueteres. hinc factum est, ut stylus pro scriptione, uel dictione caperetur. Or. 97 a, Stylus optimus dicendi effector & magister. & ibidem: Omnia sub acumen styli subeant necesse est. & 197 b, Stylus perfector dicendi ac magister. & de Cla. 173 a, Etiam artifex, ut ita dicam, stylus. & Epi. 107 a, Stylus dicendi opifex. de Ora. 160 b, Hanc legem cùm exercitatione, tum stylo, qui & alia & hoc maximè ornat & limat, formanda nobis oratio est. & ibi. Consuetudo illa sit dicendi atq; scribendi. & 117 b, In summa ubertate inest luxuries quædã, quę stylo depascenda est. de Or. 210 b, Sed tamen stylus exercitatus efficiet facilè hanc uiam componendi. de Clar. 179 b, Orationes Attico stylo scriptę. & 172 b, Dein cum ociosus stylum prehenderat, flaccescebat oratio. in Ver. 129 a, Veteres stylum in tabulis finis. de Aru. 246 a. Cum cætera scelera stylo illo impuro Sextus Clodius conscripsisset. Mucro styli Censorij. L. Mucro. Epi. 85 a, Cum præsertim adhuc styli pœnas dem. de Cl. 173 b, Vnus enim sonus est totius orationis, & idem stylus.

STYX, *gis*. fluuius. de Nat. 68 a, Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, Phlegeton.

SVADA, *dæ*. Latinè, Græcè πειθὼ. de Cl. 169 b, Suadæq; medulla. *Peithò*, quam Græci uocant, cuius effector est orator, hanc Suadam appellauit Ennius. eius autem Cethegum medullam esse ullum: ut quam deam in Periclis labris Eupolis sessi tauisse scripsit, huius hic medullam nostrum oratorẽ fuisse dixerit. & de Sen. 87 b, M. Cethegus, quem rectè Suadæ medullam dixit Ennius.

SVADEO, *des*. sum autor, hortor, moneo, suasor & autor sum alicuius rei. Epi. 204 a, Hæc eò spectant, ut te horter & suadeam: reliqua sunt, quę pertinent ad rogandum. de Pro. 78 a, Nam postea me ut tibi essem legatus, non solùm suasit, sed etiam rogauit. pro Arch. 188 a, Nisi mihi ab adolescentia suasissem, nihil esse in uita, &c. Atti. 217 b, Tu quod ipse tibi suaseris, idem mihi persuasum puto. Ep. 21 a, Nemo est qui sapientius tibi suadere possit te ipso. & 97 a, Primùm coepi suadere pacem. in A. 195 a, Duo tempora incidetunt, quibus aliquid contra Cæsarem Pompeio suaserim. de Or. 139 a, In suadendo nihil est optabilius quàm dignitas. At. 123 b, Quo in suadendo plus autoritatis haberẽ. de Cla. 172 b, M. Cato legẽ suadens, in Galbam multa dixit. & de Se. 80 a, Cum legem Voconiã magna uoce & bonis laterib. suasissem. At. 139 b, Quod suades, ut petam, &c. id iam pridem ago. & 180 a, De obuiam itione ita faciam, ut suades. 129 a, Memini quid mihi suaseris per Theophanem Culeonem. & 240 b, Gaudeo te mihi suadere, quod ego mea sponte pridiè feceram. in Anton. 165 b, An ego C. Trebonio persuasi? cui ne suadere quidem ausus essem. pro Milo. 110 b, Suadere rogationem.

SVAPTE & *Suopte*. L. Pte.

SVASIO, *onis*. hortatio.)(. Dissuasio. Or. 200 a, Tales suasiones, qualem Isocrates fecit Panægyricum. & de Orat. 139 a,

Præcepta

Præcepta quæ de suasionibus tradenda sunt. pro Clu.47 a, Suasio legis Seruiliæ.

SVASOR,*oris*.consuasor,autor,hortator.)(. Dissuasor.Offi. 64 a,de Or.139 a, Atq; huius deditionis ipse suasor & autor fuit.At.256 a,& 263 a,Etsi quamuis non fueris suasor & impulsor profectionis meæ,approbator certè fuisti.& in Ant. 154 b, Quanquam hæc epistola non suasoris est,sed rogatoris. in Antoniũ 166 b, Nihil interest inter suasorem facti, & probatorem.

SVAVILOQVENS,*tis*. de Cl.Orat.169 b, Additur orator Cornelius,suauiloquenti ore Cethegus. Ennij. Item de repub.teste Gellio.

SVAVILOQVENTIA,*tiæ*. de Cl.169 b, Tribuere suauiloquentiam alicui.

SVAVIOR,*aris*. osculor,suauium do.de Cl.169 a,L.Brutus, qui de matre suauianda ex oraculo Apollinis tã acutè coniecit. At.253 a,Atticam nostram cupio suauiari,ita mihi dulcis salus uisa est per me missa ab illa.

SVAVIS,*ue*.dulcis,cõditus,iucundus.pro Cor.63 b,Comes, benigni,faciles,suaues,&c.in V.152 b,Odor suauis & iucundus.)(.Teter.de Clar.168 a,Hic suauis uideri maluit quàm grauis, & suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret.

SVAVITAS,*tis*.suauitudo, dulcitudo, iucũditas.de Se.89 b, Suauitates odorum,qui afflantur è florib.& Of.75 b, Conquirere suauitates undiq;. de Fi.56 b, Voluptas quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet.de Ora.101 a, Mira quædam in cognoscendo suauitas & delectatio.& 105 a,Quem omnes amare pro eius eximia suauitate debemus.& deOp. 243 b,Quædam suauitas coloris.Qu.F.318 b,Mirifica suauitate uillam habeo.de Diu.97 a,Responsum est,singulari illum suauitate orationis fore.pro Cæl.41 b,Suauitas humanitatis. in A.182, Quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt. de Amic. 108 b, Accedat huc suauitas quædam oportet sermonum atq; morum, &c. de Orat.146 b,Suauitas sermonis Atticorum & Romanorum propria.

SVAVITER.dulciter,iucundè.de Orat.146 b,Suauiter loqui.& de Cl.174 b, Solutè & suauiter dicere.Fp.156 a,Epistola copiosè & suauiter scripta.& de Fin.60 b,Et iucunda iucundè ac suauiter meminerimus. Acad.25 a, Video quàm suauiter uoluptas sensibus blandiatur.

SVAVITVDO,*nis*.suauitas.ad Her.20 a, Suauitudo pronũciationis.

SVAVIVM,*uij*.osculum. Att.259 a,Atticæ,quoniam hilarula est,meis uerbis suauium des.

SVB.in,post.de N.45 a,Homines sub terra habitantes,qui nũquam exissent supra terram.de Orat.133 b, Gallus captiuus sub nodis distortus,eiecta lingua,buccis fluentibus.contra Rul.89 a, Non paruum sub hoc uerbo furtum latet.de Fin. 81 a,Quod nõ sub dubia utilitatis ratione effici solet. Post. 204 b, Qui cum per se rempub. lacerare non posset, sub alieno scelere deleuit. de Vn.101 b, Nullo posito sub oculis simulachro.in An.242 b,Sub nomine pacis bellum latet.de Am.131 b, Sed ille sub Gnatonis persona,&c. ad Here.39 a, Subijcere aliquam rem sub aspectu omnium. Topic.225 b, Quod sub ea causa subiectum est.pro Do.223 a,Vt Cyprius rex sub præcone subijceretur.de Fini.102 b. Prima illa, &c. sub iudicium sapientis & delectum cadũt.de Vn.197 b,Cœlum sub aspectum & tactum cadit. de Vn. 196 b, Quod in cernendi sensum caderet.& ibi.Quæ sub aspectum cadunt. &199 a,Sub intelligentiam cadens.Acad.19 a, Res subiectæ sensibus,& subiectę sub sensus.de Na.47 b, Et natos geminos inuises sub caput Arcti.Qu.F.318 a,Vaporarium ex quo ignis erumpit,est sub tectum cubiculi.& ibi.Sub grande cubiculum.I.A.64 a, Negociumq; transegisses, nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset.Qu.Fra.306 a,Senatus fuit frequentior, quàm putabamus esse posse mense Decembri, sub dies festos. Ep.114 a, Sed non statim sub mentionem & conuicium obtrectatorum.&153 a, Sub eas statim recitatæ sunt tuę:id est,post eas.de Or.106 b,Qui eius artis arrogantia subnixi ambulant.Att.141 b, Sub posteaquam literas ad te dedi.ad At.135 a,ὑπὸ πλοῖον ἄγκυλον:id est, sub crepusculum uespertinum.de Cl.188 b,Cato sonabat subagreste quiddam, planeq; subrusticum.

SVB MANV:id est,præstò,in promptu,ad manum, ut dicitur.Epistol.147 a,Adiunxi hæc, &c. Vocontij sub manu ut essent,per quorum loca fideliter mihi patereat iter. Planci.

SVBABSVRDVS,*da*.de Orat.134 a,Subabsurdum tempus. de Or.lib.2,Sunt etiam illa subabsurda.

SVBABSVRDE`.ibid.

SVBACCVSO,*as*.pro Fl.277 a, Nunc meum discessum quasi reprehendere & subaccusare uoluisti. item Atticum 256, Addebat etiam me desiderari, subaccusari. & libro 13,Subaccusa quæso Vestorium.

SVBACTIO,*onis*.cultura,exercitatio.de Orat.120 b, Subactio autem est usus,auditio,lectio,literæ.

SVBACTVS,*a,um*.mollitus,cultus,exercitatus.pro Fõ.276 a,b, Galli à nostris imperatoribus subacti & bello domiti. & 281 a,Victi & subacti populi.de Ora.120 b, Subacto mihi ingenio opus est,ut agro non semel arato,sed nouato & iterato.de Sen.87 b, Terra gremio mollito & subacto semen sparsum excipit.& 89 b,Humus subacta atq; pura.

SVBAGRESTIS,*stis*.de Cla.188 b,Sonare subagreste quiddam,planeq; subrusticum.

SVBAMARVS,*a,um*.de Fat.141 b,& de In.47 b.

SVBARROGANTER. Ac.28 b, Vereor ne subarroganter facias,si dixeris,&c.

SVBAVSCVLTO,*as*.L.Auscultо.

SVBCISIVVS,*a,um*. dicitur uel tempus, uel opera,quæ à quotidianis & assiduis quasi subciduntur,subtrahunturq;, & raptim quasi furtim ad alia accommodantur. de Or.142 a,Quæ ego sero, quæ cursim arripui,quæ subcisiuis operis, ut aiunt.de L.157 b,Subcisiua quædam tempora incurrunt, quæ ego perire non patior.in Ant.164 b,Nec amicis unquã defui, & tamen perfeci operis subcisiuis, ut meæ literæ nomini Romano laudis aliquid afferrent.

SVBCONTVMELIOSE` aliquem tractare.At.26 b.

SVBCRISPVS.in Ver.130 b, Videtis illum subcrispo capillo,nigrum?L.Ruber.

SVBDEBILITATVS,*ta*.At.172.

SVBDIFFICILIS,*le*.de Ami.109 a,Existit autem hoc loco quæstio subdifficilis.

SVBDIFFIDO,*dis*.dubito,subdubito.Atti.247 a,Quo die audiui illum tyrannum in concione clarissimum uirum appellari,subdiffidere cœpi.

SVBDITITIVS,*a,um*.fictus,subornatus.in Ver.249 b,Subditicius archipirata.

SVBDITVS,*a,um*.de Na.31 b,Aquæ quæ efferuescunt subditis ignibus.in V.78 b,Subditus in locum alterius.

SVBDO,*dis*.substituo. Epist.156 b, Te rogo in Hircij locum subdas. & pro Dom. 230 a, Quis in meum locum iudicem subdidit?

SVBDOCEO,*ces*.ad At.121 b, Ciceronesq; nostros meo potius labore subdoceri,quàm me alium magistrum quærere.

SVBDOLE' & uersutè.de Cl.167.

SVBDVBITARE.At.230.Ep.24.

SVBDVCO,*cis*.subtraho, remoueo. Qu.Fr.324 a, Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit.pro Dom.217 a,Cato quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras.de Fi.115 b,Neq; intelligunt se rerum illarum fundamenta subducere.de Inuen.80 a,Subducere id quo nititur aduersariorum causa.Tus.183 b,Subduc cibum athletæ,ferre non poterit.Offi.61 b,Classem Lacedemoniorum quæ subducta esset, ad Gytheum clàm incendi posse. Ep.12 a, Subducere rationes. Item:Rationibusq; subductis summam feci cogitationum mearum.de Fin.77 a, Voluptatum ne calculis subductis præliũ ineunt.At.83 a,Subducamus summam.& ibidem:Assidèt,subducunt ad nummum, conuenit.de Na.74 a,Inita subductaq; ratione nefaria scelera meditari. At.83 b, Hoc quid interfit si tuos digitos noui,certè habes subductum.

SVBDVCTIO,*onis*.subtractio.de Or.120 b.

SVBDVRVM est,&c.Qu.de Pet.212 a.

SVBEO,*bis*.adeo, ingredior,succedo,obijcio,excipio. pro Dom. 227 b, Non peccato meo nomen exulis subeo, sed re iudicata.pro S.R.23 b,Licet omnia in me pericula impendeant,succurram atque subibo.Antequam.196 a,Quæ omnia mihi subeunda sunt.Att.280 a,b,Summa supplicia subeunda nobis sunt. pro Qu.10 a, Subire uultum superbissimum inimici. ad Brut.289 a, Subire famam temeritatis. &234 b, Subire uituperationem.Att.129 a, Subire tristitiam temporum.de Orat.Subeundus usus omnium,periclitandæ uires ingenij.de Na.d.60 a,Ne quid inuidiæ subeatur aut criminis.pro Dom.230 b,Subire uim & iracundiam populi incitati. Qu.Fr. 324 b,Subire periculosas inimicitias. Para.235 b,Subire periculum pro amico.Off.17 a,Adire pericula.pro Mur.124 b,Ingredi pericula,subire tempestates reipublicæ. de Aruſp. 252 b, Subire iram deorum. pro Dom.233 b,Eandem pœnam ego subibo & sustinebo. de Pro. 75 b, Vnum pro uniuersis subire atq; excipere tela.& 77 b,Quamuis excipere fortunam,subire uim,&c.de Or.97a,Omnia sub acumen styli subeant & succedant necesse est.in Pis.88 b,Subire sempiternas fœdissimæ turpitudinis notas.& 98 a,Ciuitates etiam nefarias libidinum contumelias turpitudinesq; subierunt.3 in Ver.Si pupilli calamitas,propinquorum lachrymę,D.Bruti,cuius prædia subierũt,periculum,&c.pro Ros.Amer. Quoniam quidem semel suscepi,licet Hercule undiquę

undiq; omnes terrores, minę, periculaq; impendeãt omnia, succurram atq; subibo. ad At. li. 8, Eundem, ut quemcunque fors tulerit casum, subeam potius cum ijs qui dicuntur esse boni, quàm uidear à bonis dissentire. ad Atti. lib. 11, Quanquam quid mea interfit, ut eorum odium subeam, non intelligo. I.V. 62 a, Poteris´ne eius orationis subire inuidię?& rectè, etiamsi quidam, inuidiam legant. nam & Asconius inuidiæ legit. Bru. Eãdem calamitatem subirent liberi bonis publicatis, &c. pro Cl. Ne autem nimium multi pœnam capitis subirent, idcirco illa sortitio comparata est. ad Att. 11, Minus sermonis subissem, minus accepissem doloris, ipsum hoc me angeret. Atti. 3, Istos labores, quos nunc in suffragijs suscipis, non subisses. 15 Fam. Subieris inuidiam, pericula, omnes meas tempestates. 3 Offi. Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntarium? Tusc. 5, Subire quamuis carnificinam prius, quàm, &c. 1 ad Qu. F. 52, Subire dimicationem. Tus. 2, Subire dolorem. 11 Philip. Subire facinus alterius. 14 Fam. Subire fortunam. 3 Offic. Omnia incommoda subire uel externa, uel corporis, uel etiam ipsius animi, quæ uacent iusticia. Qu. Fr. 3, Infamiam sempiternam subire. 1 Ver. Inuidiam orationis subire. de Aru. Subire iras deorum. Part. Subire iudicium. 7 ad At. Subire malum. pro Do. Exulis nomen subire. 3 Offic. Nónne inutile est, uitiorum subire nomina? Celius Ciceroni, lib. 8, Curio omnia potius subire constituit, quàm id pati. de D. Poteris´ne orationem eius subire? 3 Offi. Dupli pœnam subire. 6 Fam. Subire potentiam aut uictoriam. 11 ad At. Subire sermonem. Bru. Supplicia subire. pro Cor. Balbo, Pro ciuitate tela ac pericula subire. 2 in Catilin. Tempestatem inuidiæ subire. de Pro. Vim subire atq; iniuriam malui, quàm aut à uestris sanctissimis mentibus dissidere, aut de meo statu declinare. pro Cec. Qui si in ciuitate legis uim subire uellent, nõ prius ciuitatem, quàm amitterent. 14 ad At. Postremò si libenter uis tuperationem subire, quòd amaret etiam mortuum Cæsarem. 7 Ver. Inimicitiæ sunt? subeantur labores, suscipiantur. 2 Tus. Quę ut effugias, quis est non modò non recusandus, sed ultrò appetendus, subeundus, excipiendus dolor? in Ca. Sin remissiores esse uoluerimus, summæ nobis crudelitatis in patriæciuium q; pernicie fama subeunda est. ad Terent. li. 14 b, Quando subeunda fortuna est? pro Fl. Existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitæ, nullo tamen cum periculo, quàm sapientissimorum & lectissimorum uirorum iudicium esse subeundum.

SVBGRANDIS, *de.* Qu. Fr. 318 a, Subgrande cubiculum.

SVBHORRIDVS, *a, um.* horridulus. pro Sest. 7 a.

SVBIECTIO, *onis.* de Orato. 161 b, Rerum q; quasi gerantur sub aspectum penè subiectio. ad Heren. 29 b, Subiectio rationis. & 11, & 31 b, Subiectio quæ est exornatio quædam uerborum.

SVBIECTOR testamentorũ, qui falsa pro ueris testamenta subijcit & supponit, ut in alienas hæreditates inuadat. in Cat. 105 b.

SVBIECTVS, *a, um.* Tusc. 221 b, Mare est subiectum uentis. de Nat. 54 a, Ossa, quæ subiecta corpori sunt. de Fi. 66 b, Subiectus infamiæ aut periculis. & 65 a, Quæ uis subiecta sit uocibus. & 133 a, In his rebus quæ subiectę sunt sensibus. & 103 a, Est q; illa subiecta quasi materia sapientiæ. pro Qu. 9 a, Subiectus sub præcone. Acad. 19 a, Res subiecta sub sensus. Tusc. 212 b, Sub metum subiecta sunt, &c. & 213 a, Quæ subiecta sunt sub metu. de Fi. 67 a, Sed fortè dicitis, inuidio sum nomen est, & infamiæ subiectum. de Som. 129 b, Hic autem alter subiectus Aquiloni, &c. Of. 19 b, Quæ autem pars subiecta generi est, eam sic definiunt, ut, &c. de Orat. 101 b, Hæc tanquam aliqua materies oratoribus subiecta esse debent. & 96 b, His omnibus partibus subiecta sunt quædam argumenta propria. & 89 b, Verborum sonitus inanis, nulla subiecta sententia nec scientia.

SVBIECTVS. obediens, qui in dominatu alicuius est, qui in alterius ditione & potestate est. L. Dominatus. de Diui. 209 b, Qui in alterius potestate est. ad Here. 29 a, Subiectus.)(. in sua potestate. de Natu. 41 a, Nulli naturæ est obediens aut subiectus Deus. ibid. Omnes res subiectas esse naturæ sentienti. Para. 122 a, Omnes legibus subiecti esse debemus. ad Her. 27 a, Et ingenuis sub hostilem libidinem subiectis. Tusc. quæst. 228 b, Si uirtus est subiecta sub uarios casus.

SVBIGO, *gis.* in potestatem uel ditionem meã redigo, subijcio, subiungo. L. Subactus. pro Se. Rosc. 35 b, Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse. pro Cor. 59 b, Populi quos armis subegimus, atq; in ditionem nostram redegimus. in Cat. 117 a, Mihi uiuendum est cum illis, quos uici ac subegi. pro Font. 276 b, M. Fonteius hostes subegit. & ibi. Galli subacti & bello domiti. pro S. R. 41 b, In isto bello non recreatus, neq; restitutus, sed subactus oppressus q; populus Romanus est,

SVBIGERE. mollire, frangere, colere. de Na. 88 a, Cum terræ subigerentur fossione glebarum. & contra Rul. 83 a, Coloni glebis subigendis excitati.

SVBIICIO, *cis.* subiungo, suggero. pro Mil. 120 b, Cũ omnes à suis inimicis faces inuidiæ meæ subijciantur. pro R. P. 120 a, Tamen huic ordini ignem nouum subijci non siuisti. de Ora. 102 a, Orator, qui scelus fraudemq; nocentis possit dicendo subijcere odio ciuium. pro Plan. 271 a, Subijcere fortunas innocentium ficto sermoni. pro Dom. 234 b, Omnia subiecta esse libidini tribunitiæ. Off. 37 a, Subijcere se imperio ac potestati alicuius. Or. 200 b, Sæpe rem dicendo subijciet oculis. I.C. 11 a, Tectis omnibus subiectos propè iam igne circundatosq; restinximus. de In. 43 b, Subijcere aliquã materiam arti. ad Heren. 36 b, Subijcere rationes omnibus partib. de Fin. 66 b, Omnes huic uerbo duas res subijciunt. & 65 a, Id est, quæ res huic uoci subijciatur. de Fi. 73 b, Neq; uident sub hac uoce honestatis, quæ sit subijcienda sententia. pro Clu. 19 a, Ne ipsi quæ contraria sunt taciti cogitationi uestræ subijciatis. To. 223 b, Formę cui q; generi subijciuntur. de Somn 128 b, Orbis extimus, cui subiecti sunt septem, qui, &c. ad Heren. 24 a, & 12 a, Subijcere exempla sub singulos artis locos. ad Heren. 15 b, 16 a, Subijcere se sub potestatem alicuius. pro Do. 123 a, Vt Cyprius rex cum bonis omnibus sub præcone subijceretur. ad Here. 39 a, Subijcere aliquam rem sub aspectu omnium. & 17 b, Quæ subijciũtur sub uocabulo recti. Opt. 225 b, Quod sub ea causa subiectũ est. Or. 205 a, Mutata, in quibus pro uerbo proprio subijcitur aliud, quod idem significet. de Or. 161 a, Et ad propositum subiecta ratio. de In. 71 a, Subijcere & supponere rationem. & Partit. 231 a, de Di. 130 a, Et quidem cur sic opinetur, rationem subijcit. pro Syl. 178 b, Iam uerò quod subijcit illos, &c. pro Hacc. 157 a, Hic mihi quasi ministrator aderat, subijciens quid in suos ciues dicerem. in Verrem, 240 b, Cupio mihi ab illo subijci, si quid prętereo. in Ant. 259 b, Subijcere testamenta. L. Subiector. de Le. 179 a, Subijcere terram ferro: id est, subigere, colere.

SVBIMPVDENS. Epist. 103 a.

SVBINANIS, *ne.* uanus. At. 31 b.

SVBINSVLSVS, *a, um.* de Opt. 243 b, Est enim uitiosum in sententia, si quid subinsulsum est.

SVBINVIDERE. Epist. 100.

SVBINVISVS, *a, um.* pro R. P. 129 a, Tum subinuisum apud malèuolos Posthumi nomen.

SVBINVITARE. Ep. 95.

SVBIRASCOR, *ris.* Epist. 161 a, Interdum tibi subirascor. de Fi. 66 b, Etsi satis clemens sum in disputando, tamen interdum soleo subirasci. At. 9, In Epeirum quòd me non inuitas comitem non molestum, subirascor.

SVBIRATVS. de Or. 91, Ep. 39.

SVBITO`. repentè, repentino, continuò, ecce tibi. At. 95, Ego dum in prouincia omnibus rebus Appium orno, subitò factus sum accusatoris eius socer. pro Do. 221 a, Tu auspiciorum patronus subitò extitisti. pro Planc. 269 a, Consul comitia habere cœpit, subitò pręter opinionem omnium. Ep. 116 a, Properanti tabellario literas subitò dedi. de Diui. 95 b, Alia autem subitò ex tempore coniectura explicantur. de Ora. 107 a, Vox & gestus subitò sumi, & alicunde arripi non potest. de Or. 97 a, Vtile est etiam subitò sæpe dicere, tamen illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere. de Nat. 3 a, Vnde hoc philosophandi mihi subitò studium extitisset. & ibid. Nos autem nec subitò cœpimus philosophari, nec, &c. At. 108 a, Subitò cœpi consilium ut exirem. pro Cec. 200 b, Cum subitò ecce idem, &c. pro Fon. 282 b, Bella subitò atq; improuisa nasci. Oct. 330 a, Subitò iam prostratam rempub. extulisti. pro Syl. 182 a, Vita subitò fingi non potest. At. 28 a, Subitò cum mihi dixisset Cæcilius quæstor, puerum se Romam mittere, hæc scripsi raptim.

SVBITVS, *a, um.* repentinus, improuisus. de Pro. 78 a, Subita atq; improuisa formido. & Qui. Fra. 305 b, Subita defectio Pompeij. Tus. 201 b, Omnia subita uideri maiora. At. 145 b, Subitus discessus & præceps profectio. ad Her. 3 a, Insperatum incommodum, subita lætitia. Ep. 203 a, Subitum est ei remigrare, &c. de Ora. 97 a, Subitam & fortuitam orationẽ commendatio & cogitatio facilè uincit. & ibi. Etiam si uehementissimè se in his subitis dictionibus exercuerit.

SVBIVNGO, *gis.* subijcio, subiugo. de Arusp. 152 a, Video in aruspicum responsis hæc esse subiuncta, sacrificia uetusta, &c. de Orat. 13 b, Omnes artes oratori subiungere. & 205 a, Aristoteles translationi hæc ipsa subiungit, & abusionem. in Verrem, 87 a, L. Mummius urbes multas sub imperium populi Romani subiunxit. cont. Rull. 86 a, Sub uestram iurisdictionem orbem terrarum subiungeretis.

SVBLATE`. elatè. de Cl. 182 b, Sublatè ampleque dicere. &

pro Do.232,Nihil unquam de me dixi ſublatius,aſciſcendæ laudis cauſa.

SVBLATIO,*onis*.elatio.de Fini.66 b,Voluptas eſt ſublatio animi,ſine ratione,&c.

SVBLATVS,*a,um*.abrogatus,elatus,remotus,eiectus.L.Suſtuli de Or.196 b, Veteres leges nouis legibus eſſe ſublatas. pro Pomp.9 b, Bellum aduentu Pompeij ſublatum atq; ſepultum eſt.de Di.90 b,Amilcarem ab his uiuum eſſe ſublatum.de Na.76 b,Deorum iudicio diſcrimen eſſe ſublatum. in Ver.254 b, Ignis è ſpecula ſublatus.& 201 a, Sublatis manibus.Sublatus.)(.Depreſſus.con.Rul.85 b,Roma cœnaculis ſublata ac ſuſpenſa. in Verr.78 b, Sublatus in cruteem. Atti.143 a,Diſperſione enim Coſſ.actio de pace ſublata eſt. & 276 b,Iampridem hoc ex noſtra conſuetudine ſublatum eſſe debet. Quint.Fra.294 b, Sublata Myſiæ latrocinia,cædes multis locis repreſſæ, oppidorũ furta & latrocinia eſſe depulſa,remota illa calumnia.pro S.R.19 a,Nõ modò ignoſcendi ratio, uerumetiam cognoſcendi conſuetudo de ciuitate ſublata.

SVBLEVO,*as*.leuo,eleuo. Antequam.196 b,& 197 a, Quem ſinguli ſtratum & abiectum ſubleuaſtis.Att.156 b,Alter qui nos ſibi ad pedes ſtratos non ſubleuabat quidẽ. & 33 a, Hic ſtatus una omnium uoce gemitur, neq; uerbo cuiuſquam ſubleuatur. pro Syll. 181 a, Subleuare res aduerſas alicuius. pro Ce.289 a,Non minus nos ſtultitia illius ſubleuat,quàm lædit improbitas. Quin.de Pet.205 a, Nominis nouitatem dicendi gloria ſubleuabis.Epiſt.59 a,& 71 a,Quem familiæ noſtræ dignitas debebat ſubleuare. pro Syll. 174 b, Cum negat ſe ſcire Caſsius, utrum ſubleuat Syllã, ſubleuat apud Gallos. pro Mur. 125 b, Suum laborem hominum periculis ſubleuandis impartire. in Ant.213 b. Qui uicinos ſuos facultatibus ſuis ſubleuauit. in Verr.56 b,Subleuare cauſam inimici ſui.&55 b,Defendere & ſubleuare homines.in Verrem, 196 b,Subleuare miſeros.)(. Euertere.Tuſc.218 b,Subleuare calamitates alicuius. Ep.113 a, Subleuare odia.& de Am.112 b,Vna illa ſubleuanda offenſio eſt. de Ora.124 a,Foris aſſumuntur ea, quæ non ſua ui, ſed extranea ſubleuantur. ad Her.39 a,Subleuare mentum ſiniſtra:id eſt,ſuſtinere.

SVBLIGACVLVM, *li*. tegumentum quo utimur in balneo,præſertim ad obſcœna tegenda. Off.26 a, Scenicorum mos tantam habuit à uetere diſciplina uerecundiam, ut in ſcena ſine ſubligaculo prodeat nemo.

SVBLIMĔ`.alte.de D.122 b,Eaq; ſcuta,quę fuerant ſublimè fixa,ſunt humi inuenta.& Tuſ.170 b,Theodori quidem nihil intereſt,humine, an ſublimè putreſcat. de Na.li.2,Extenuatus aer ſublimè fertur. Tuſ.lib.1, Perſpicuum eſſe debet animos quum è corpore exceſſerint, ſiue illi animales, id eſt,ſpirabiles,ſiue ignei,ſublimè ferri.

SVBLIMIS,*me*.altus.)(. Humilis.de Na.46 a,Aer extenuatus in ſublime fertur.& Tuſ.156 b,& de N.54 b,Sonus natura in ſublime fertur.

SVBLVCEO,*es*. in Arat. Hunc retinens aries ſublucet corpore toto.

SVBMERGERE.de Nat.lib.2.

SVBMERSVS.de D.li.1,Submerſus equus.de N.li.2, Quot genera ſubmerſarum belluarum.

SVBMINISTRO,*as*. ſuggero.de Inu.43 b, Ariſtoteles,qui huic arti plurima adiumenta atq; ornamenta ſubminiſtrauit.Qu.F.314 b,Quoniam tabellarios ſubminiſtras hodierni diei,res geſtas ſupercalibus habebis.pro Cęl.41 b,Palàm in eum tela iaciuntur,clàm ſubminiſtrantur. pro Dei.148 a, Deiotarus ſeſe expoliare maluit,quàm tibi pecuniam non ſubminiſtrare.

SVBMISSVS.L.Summiſſus.

SVBMITTO,*tis*.demitto.)(.Extollo.de Am.109 b,Vt hi qui ſuperiores ſunt,ſubmittere ſe debent,ſic quodammodo inferiores extollere. L.Summotus.

SVBMOLESTĔ`ferre.At.lib.5.

SVBMOTVS.L.Summotus.

SVBMOROSVS,*a,um*.de Orat.134 b,Ridicula ſtomachoſa,& quaſi ſubmoroſa.

SVBNEGO, *gas*.Ep.104 b, Quod tibi propè ſubnegaram.

SVBNIXVS,*a,um*.ſultus,nixus.de Som.129 a,Duo quaſi cinguli terræ,cœli uerticibus ex utraq; parte ſubnixi.& de Or. 109 b, Qui eius artis arrogantia ſubnixi ambulant: id eſt, elati,ſublimes.

SVBOBSCOENVS,*na*. Orat.205 a,Subobſcœno ridiculo non utendum oratori.

SVBMOLESTVM.At.lib.16.

SVBOBSCVRVS,*ra*.de Cl.167 a,& Or.197 b.

SVBODIOSVS,*a*.At.3 b.

SVBOFFENDO,*dis*.Qu.Fr.311 b.

SVBORNO,*as*.ſollicito,inſtruo. pro Quint.R.59 b, Falſum ſubornauit teſtem Roſcius Cluuium. & pro Cec. 198 b, Fictus teſtis ſubornari ſolet.& pro Cl.52 b,in Va.29 b,Cõtẽſus es à te accuſatores eſſe inſtructos & ſubornatos.in Ant. 253 b, Apuleiana pecunia, Brutum ſubornaſtis pro Deiot. 47 a, Medicũ indicem ſubornabit, finget uidelicet aliquod crimen uenent.Epi.108 a,Tu mi Cicero quod adhuc feciſti, idem præſta,ut nos ſubornes. ad Heren.12 b, In altero loco Aeſopum & Cimbrum ſubornare oportet.de Le.168 a,Homo à natura ſubornatus in uitam uenit, plura inſtrumenta habet ad obtinendam ſapientiam.L.Exornare.

SVBPVDET,*bat*.Ep.126 b.

SVBRANCIDVS,*a,um*. uetuſtate corruptus, putridus,ue caro ſubrancida.in Piſ.94 a.

SVBRAVCA uox.de Clar.177 a.

SVBREPERE ſub tabulas.pro Seſt.

SVBRIDEO,*des*. pro Quint. Roſc.48 a, Subridet Stauriuꝰ ueterator.

SVBRIDICVLĔ`.de Or.132 a.

SVBRINGOR.*eris*.ſubiraſcor.canes enim ringuntur:id eſt, diducto ore,dentibus retectis,iram declarant. ad Atti.58 a, Nec ij ſubringantur,qui uillam moleſtè ferunt habere.

SVBROGO.L.Surrogo.

SVBROSTRANI.qui ſub roſtris in concionibus ſedebant infra ſenatores.Ep.112 a,Cælij.al.Subroſtrarij.

SVBRVSTICVS,*a,um*. Or.212 a,Quod ſubruſticum uidetur.& Ep.67 a,& de Cl.188 a.L.Subagreſtis.

SVBSCRIBO,*bis*.adſcribo,accuſationem alicuius compro bo,ſubſigno.At.150 a,Cęſar mihi literas miſit,quarũ exemplum ſubſcripſi.in Verr.174 a,Numerus aratorum quotannis apud magiſtratus ſubſcribitur. de Inu.69 a, Quia parricidij cauſa ſubſcripta eſſet.pro Clu.42 a,Video errores animaduertiſſe in iudices quoſdam illius conſilij Iuniani,cum iſtam ipſam cauſam ſubſcriberent.&45 a,L.Gellius in P.Popilium ſubſcripſit, quòd is pecuniam accepiſſet. pro Clu. 38 b, Statuæ, quibus ſubſcripſit, reges ab ſe in gratiam eſſe reductos. Qu.Fr.323 b, Gabinium de ambitu reum fecit P. Sylla,ſubſcribente priuigno Memmio.

SVBSCRIPTIO, *onis*. præſcriptio, adſcriptio. in V.172 a, Iugerũ ſubſcriptio ac profeſsio.&72 b,pro Cl.41 b, Subſcriptiones cenſorum. in V.62 b, Qui ſubſcriptionem ſibi poſtularunt,cuicunq; uos delationem dediſtetis. At.88 a,In Serapionis ſubſcriptione Africani imago.

SVBSCRIPTOR, *oris*. adſcriptor, cauſidicus,qui dabatur accuſatori cuſtos, ne ei liceret fortè corrupto, prævaricari. in V.62 a,At uenit paratus ſubſcriptoribus exercitatis.& b, Quid ſit ſubſcriptor & ſubſcriptio. Epi.116 b,Itaq; ſine ullo ſubſcriptore deſcendit.& Lucium reum fecit.pro Do.223 a, Ille nouitius Ligur uenalis,aſcriptor & ſubſcriptor tuus.

SVBSECIVVS.L.Subciſiuus.

SVBSELLIVM,*lij*. ſedes,iudicium publicum, forenſis exercitatio.de Cl.192 a, Locus in ſubſellijs occupetur,complectur tribunal.pro Fla.150 b,Teſtes ex accuſatorum ſubſellijs ſurgunt.in Verrem,125 b,Petilius à ſubſellijs abire cœpit.& ibi.iterum.de Or.121 a, Cùm ſe à ſubſellijs in ocium contulerit.Ep.208 a,Verſatus in utriuſq; ſubſellijs optima & fide & fama.& 39 b,Longi ſubſellij iudicatio & mora.ad Here. 41 a,de Ora.108 a,Is qui habitaret in ſubſellijs.& in Verr.62 a, Alienus à ſubſellijs. pro Rab.P.128 a, Dicere ad ſubſellia. de Cłar. 192 a, Subſellia grandiorem & pleniorem uocem deſiderant.in Ca.100 b,Subſellia erant etiam ſedes in ſenatu.& in Ant.164 a,Cũ inter ſubſellia noſtra uerſarentur armati.in Ant.198 a, Cum inter ſubſellia ſenatus uerſarentur latrones.in Sall.274 a, Salluſtius bis ad iudicis ſubſellia attractus,extrema fortuna ſtetit.

SVBSEQVOR,*ris*.inſequor.de Ora.163 b, Omnes hos motus ſubſequi debet geſtus.& ibi. Manus minus arguta digitis,ſubſequens uerba, non exprimens.de Diui.108 b,Totidem ſubſecuti libri Tuſculanarũ quæſtionum.pro Deiot. 145 b, Talibus nuncijs patebat ab oriente uia, nec ulli ueri ſubſequebantur.de Na.deo.48 a, Minorem ſeptentrionem Cepheus ſubſequitur.& 36 b, Stella tum anteuertẽs ſolem, tum ſubſequens.& 86 b,Speuſippus Platonem anunculum ſubſequens.de Diuin.81 a,Quem ſubſequens unum librum Babylonius Diogenes edidit. in Anton. 201 a, Vt ſenatum funditùs deleas, reliqui boni & locupletes omnes ſuum ordinem ſubſequantur. Adeſſe,inſtare,ſubſequi.L.Inſto.Epi. 30 b,Mirificè ipſe ſuo ſermone ſubſecutus eſt humanitatem tuarum literarum. Ep. 152 b, Ipſe cum legionib.ſubſequor. Partit. 232 a, Quæ omnia plurimum ualebunt, ſi cum orationis genere conſentient, eiusq; uim ac uarietatem ſubſequentur. de Or.159 a, Hanc ſententiam ſubſequitur modus & forma uerborum.

SVBSIDEO,*des*.conſiſto.Attic.76 a,Itaq; ſubſedi in ipſa uia dum hæc ſummatim tibi perſcriberem.in Sall.275 a, Quicquid impudicorum cilonum,&c. fuit in urbe,ſicut in fretis ſubſederant

subsederant. pro Mil. 111 a, Cur non antè occurrit, ne in uilla resideret? nec in eo loco subsedit, quò ille uenturus esset?

SVBSIDIVM, *dij.* auxilium, profugium. de Ora. 107 a, Subsidium bellissimum esse existimo senectuti ocium. de Or. 101 b, Hoc mihi subsidium iam inde ab adolescentia comparaui. & pro Qu. 1 a, Nam quo minus ingenio possum, subsidio mihi diligentiam comparaui. in Ant. 203 b, C. Cæsar Galliæ prouinciæ cum exercitu subsidio profectus est. Attic. 254 b, Subsidio currere, & subsidio uenire alicui. pro Fo. 283 a, At. 129 a, Domitium liberare cupio, neq; subsidio ire possum. pro Pomp. 10 b, Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipub. firmissimis præsidijs classibusq; muniuit. in Cat. 106 a, Cũ subsidia industriæ atq; instrumenta uirtutis in libidine audaciaq; consumerentur. Attì. 95 a, Bibulus ad me scripsit, ut subsidio uenirem. Qui. Fr. 309 a, Sestius multis uulneribus acceptis, subsidio bestiæ seruatus est.

SVBSIDO, *dis.* subsideo. Epi. 86 b, A' me consilium petis, qui sim tibi autor, in Siciliáne subsidas, an proficiscare, &c.

SVBSIGNARI. pro Fl. Illud quæro, sintne ista prædia censui censendo, habeãt ius ciuile, sint nec ne sint mancipi: subsignari apud ærarium, apud censorem possint?

SVBSISTO, *stis.* pro Mil. 111 a, Sic Miloni, cũ insidiator esset, si illum noctu ad urbem accessurum sciebat, subsistendum atq; expectandum fuit.

SVBSORTIOR, *ris.* L. Sortior. in Verr. 71 b, Subsortiemur in M. Metelli locum? in eundem: In suum consilium sine causa subsortiebatur. pro Clue. 36 b, Si ex lege subsortitus non erat, &c.

SVBSORTITIO, *onis.* pro Cl. 36 b, Quod C. Verres subsortitionem eius in eo codicem non haberet. in Ve. 108 a, Nam de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico.

SVBSTERNO, *nis.* consterno. de N. d. 52 a, Aues nidos construunt, eosq; quàm possunt mollissimè substernũt. de Vniuers. 199 b, Deus omne quod erat concretum atq; corporeum, substernebat animo.

SVBSTITVO, *is.* sufficio, constituo. in Ver. 184 a, Nunc pro te Verrem substituisti alterum ciuitati. & 250 a, Tum iste in eorum locum alios substituere & supponere cœpit. Qu. de Pet. 210 b, Qui si sectari non potuerunt, necessarios suos in hoc munere substituant. de Orato. 109 b, Philosophiam bis pro reipub. procuratione substitutam putamus.

SVBSTRVCTIO, *onis.* pro Mil. 111 b, Quo in fundo propter insanas illas substructiones facilè mille hominum uersaretur. & 118 a, Arę, quas ille cæsis lucis substructionum insanus millibus oppresserat.

SVBSTVLI, *stis.* L. Sustuli.

SVBSVM, *es.* latêre, inesse, subiectum esse. Epist. 154 b, Si quid intra cutẽ subest uulneris. & pro Mar. 136 a, Quoniam subesse aliquid putas, quid cauendum sit. de Fi. 13 a, Nullam uideo grauem subesse causam. ad At. 52 a, Nulla spes saluti nostræ subest. ad Her. 6 a, Nec firmamentum exquiritur, quoniam non subest ratio. ad Here. 8 a, Non temerè fama nasci solet, quin aliquid subsit. de Natur. 74 a, Si his uitijs non ratio subesset. pro Qu. 12, Ne qua suspicio esse posset. & pro Clu. 26 b, In qua re nulla subest suspicio. pro Mil. 109 b, Præsertim cum dies comitiorum subesset. & Epi. 156 a, Subesse propinquis locis. de Or. 86 b, Oratio quæ nisi subest, res ab oratore percepta & cognita, inanis est. Offic. 8 b, Causas omnino subesse tamen oportet easdem, quas dixi paulo antè, iustas causas esse bellorum.

SVBTER. Tusc. 152 b, Plato iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. & 228 b, Virtus omnia, quæ cadere in hominẽ possunt, subter se habet. de Ora. 144 b, Omnia quæ suprà subterq; sunt, unum esse. de Natur. 47 a, Toruus draco serpit subter supraque reuoluens sese. & Subter præcordia. de Som. 128 b, Deinde subter mediam ferè regionem sol obtinet. in Arat. Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.

SVBTERFVGIO, *gis.* deuito. Epist. 203 b, Syllani temporis acerbitatem deorum immortalium benignitate subterfugi. in Ver. 67 b, Quoniam criminum uim subterfugere non poterat, procellam temporis deuitauit. & 68 b, Quod aut impudentiam eius subterfugit, aut satietati superfuit. Off. 71 b, Vlysses simulatione insaniæ militiam subterfugere uoluit.

SVBTERRANEVS, *a. um.* At. 249 a. L. Specus.

SVBTERSECO, *as.* in Arat.

SVBTILIS, *le.* acutus, tenuis. de Na. d. 50 a, Solers subtilisq; descriptio partium. & de Or. 94 a, Si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione esse ars uidetur. & de Cla. 204 a, Subtilis oratio. de Or. 117 b, Acutissimum & subtilissimum dicendi genus. & de Fi. 90 b, Subtile ac spinosum dicendi genus. pro Planc. 261 b, C. Serenus subtilissimus homo, fuit enim animi satis magni & consilij. de Orat. 94 a, Vir oratione maximè limatus & subtilis. & de Clar. 170, In docendo edisserendoq; subtilis. de Cla. 267 b, Lysias subtilis scriptor & elegans.

SVBTILITAS, *tis.* tenuitas, gracilitas. Or. 204 a, Orationis subtilitas imitabilis quidem illa uidetur esse existimanti, sed nihil est experienti minus. Epist. 48 b, Scriptorum tuorum subtilitas. Offic. 40 a, Alia est illa cum ueritas limatur in disputatione subtilitas. de Clar. 192 a, Est etiam in tanta arte huic minutæ subtilitati locus. & 170 b, Ea subtilitas quam Atticam appellant. & ibidem a, Subtilitas, tenuitas, gracilitas.

SVBTILITER. acutè, acriter, tenuiter. pro Fl. 185 a, Subtiliter ac copiosè disputare de aliqua re. Orat. 93 a, Versute ac subtiliter dicere. Orat. 198 b, & 234 a, & de Ami. 99 a, Ad uiuum resecare.

SVBTIMEO, *es.* subuereor. in Anton. 167 a, Nunquid subtimes, ne, &c.

SVBTRAHO, *his.* subduco. de Or. 144 a, Neq; uerba sedem habere possunt, si rem subtraxeris. pro Do. 215 a, Nónne id agendum nobis fuit, ut materiem subtraheremus furori tuo. de Diu. 137 a, Cum autem hæc subtracta sunt, tum, &c. Offi. 58 b, Subtrahere de commodis alterius. Qui. Fr. 311 b, Quo ego me libentius à curia & ab omni parte reip. subtraho. pro Mur. 143 b, Nolite mihi subtrahere uicarium meæ diligentiæ.

SVBTVRPIS, *pe.* de Or. 133 b.

SVBTVRPICVLVS, *la.* At. 57 b, Subturpicula πάσσυλλία.

SVBVENIO, *is.* succurro, subsidio uenio. de Diu. 92 b, Alter uisus est illum alterum orare, ut subueniret, quòd sibi à cauponе interitus pararetur. in Ant. 201 b, D. Bruti opera reip. difficillimo tempore subuentum est. Attì. 260 b, Grauedini quęso omni ratione subueni. & Ep. 149 b, Subuenire patriæ. pro Cluen. 18 b, Subuenire alicui in aliqua re. & in Verr. 208 a, b, Subuenisti homini iam collum in laqueum inserenti. de Clar. 188, Circumuenior, inquit, iudices, nisi subuenitis. At. 281 b, Subueni igitur per deos, &c. Att. 15 b, Huic quoque rei subuentum est, maximè à nobis. Epist. 29 b, A' te peto, ut subuenias huic meæ solicitudini. Off. 35 a, Tecta uerò unde aut initia generi humano dari potuissent? aut postea subuenire, ii cecidissent? At. 122 b, Vnum etiam restat amico nostro ad omne dedecus, ut Domitio non subueniat. At. 128 b, Nõ dubitaui quin Pompeius Domitio subuenturus esset. pro Cluen. 31 b, Actoribus salutis suæ remedijs subuenиendum putauit. Offi. 31 b, Subuenire & opitulari patriæ.

SVBVEREOR, *ris.* subtimeo. Epist. 55 a, Venit mihi in mentem subuereri interdum, ne, &c.

SVBVOLO, *as.* auolo, euolo. Tus. 156 b, Sic hæ sursum rectis lineis in cœlestem locum subuolant.

SVBVRBANITAS, *tis.* in Verr. 110 a. Populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce prouinciæ, id est Siciliæ, quam suburbanitatẽ uocat: id est, quasi prædium agrum ue suburbanum populi Romani.

SVBVRBANVS, *a, um.* pro Sext. Rosc. 40 b, Habet animi causa rus amœnum & suburbanum. & Qu. F. 319 b, Fundus suburbanus. & de Or. 122 b, Ager suburbanus. de Or. 91, Sub urbanum gymnasium. pro R. P. 126 b. Deliciarum causa & uoluptatis quosdam in hortis aut suburbanis suis cum mitrella sæpe uidemus.

SVBVRBANVM, *ni.* prædiũ uel fundus prope urbem, fundus suburbanus, suburbium. Attic. 260 a, Malo enim esse in Tusculano, aut uspiam in suburbano. Qu. Fra. 321 b, Suburbanum si quod inuenisset, non dubitaturum esse emere. Ar. 197 b, & 198 b, Cras igitur in Siciliæ suburbano. in Ver. 86 a, In suburbana amicorum deportasses. Qu. Fr. 322 a, De suburbano cura ut sciam.

SVBVRBIVM, *bij.* in A. 244 b, Qui Terminalibus nuper in suburbium ire non sum ausus.

SVCCEDO, *dis.* alterius locum occupo, in alterius locum reponor, submittor, succurro, subeo. in Anton. 238 a, Nihil semper floret, ætas succedit ætati. & de Cla. or. 172 a, Succedere alicui. & Epist. 32 a, & 34 a, Quin nisi ego successor essem, quem tu cuperes uidere, te antea quàm tibi succeſſum esset, decessurum fuisse. in Ant. 172 a, Antonius in Cn. Pompeij locum hæres succesit. pro Flacc. 153 a, Frater meus qui L. Flacco succesit. & 156 b, At. 280 b, Succedere alicui in patris locum. in Ver. 174 a, Quinquaginta aratores ita uideo deiectos, ut his ne uicarij quidem successerint. & 219 a, Succedam ego uicarius tuo muneri, suscipiam partes tuas. Or. 206 a, Demosthenes succesit magnis, & maximos oratores habuit æquales. & 200 b, Horum ætati succesit Isocrates. pro Corn. 55 b, Etenim ei succedo orationi, quæ, &c. ad At. 278 a, Omnia ex sententia succedunt. de Diuin. 86 a, Omnia mihi secunda eueniunt. Ep. 245 b, Si perinde ut mereor, mihi successerit. & 264 b, Cùm omnia ueiles mihi succesſa. Or. 205 b, Etiamsi minus succedet, magnum tamen periculum non adibis. Qu. Fr. 315 a, Si ex sententia successerit, bene erit

opera posita. de Ora. 97 a, Omnia sub acumen styli subeant & succedant necesse est. pro Do. 236 b, Is tectum, quod imbris uitandi causa succederet, nullum habebat.

SVCCENSVS. succensus. in Pis. 88 b, Sapientem in Phalaridis tauro succensis ignibus torreri.

SVCCENSEO, *es.* irascor. de Or. 149 b, Vbi ego diutius essẽ moratus, nisi Athenienſibus succensuissem. Epi. 230 a, Ei te uehementer succensuisse audiui. Tus. q. 170 a, Nec uerò ijs, à quibus accusatus sum, habeo quid succenseam. pro Quint. Rosc. 232 b, Dij hominibus irasci & succensere solent. & Ep. 84 a, Marcellum cui maximè succensebat, restituit. pro Ar. 188 a, Quis mihi iure succenseat? si, &c. & 137 b, De Pompeio quid agam, cui (quid enim negem) succensui. pro Deiot. 150 b, Non enim iã metuo ne tu illi succenseas, sed ne tibi illum succensere aliquid suspicere.

SVCCESSIO, *onis.* hæreditas. At. 287 b, Merces Antonij oppressi poscitur in Antonij locum successio. Bruti.

SVCCESSIVVS. L. Subcisiuus.

SVCCESSOR, *oris.* uicarius, qui summittitur. pro Fla. 153 a, Cum successor aliquid immutat de institutis priorum. & de Pro. 76 b, Ep. 34 a, Nisi ego successor essem, quem tu cuperes uidere.

SVCCIDIA, *æ.* porcus sale conditus. de Se. 89 a, Iam hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant.

SVCCINCTVS, *a, um.* munitus. contra Rul. 83 b, Carthago ipsa natura ac loco succincta portibus, armata muris. in Ar. 254 a, Ser. Galbam eodem pugione succinctum uidetis. & ad Her. 40 a, Gladio succinctus.

SVCCINGO, *gis.* in Ver. 265 b, Quòd multo se pluribus & maioribus canibus succinxerit.

SVCCISIVVS. L. Subcisiuus.

SVCCLAMARI. Ep. 174 a, Succlamatum est, & frequenter à militibus. Bruti.

SVCCRESCO, *scis.* succedo. de Orat. 164 b, Non enim ille mediocris orator uetustæ quasi succrescit ætati.

SVCCRONENSIS, *se.* à Sucrone flumine. & op. Hispaniæ. pro Corn. 55 b, Succronense prælium.

SVCCVMBO, *bis.* inferior sum, uincor, cado. de Orat. 154 b, Gorgia patrono philosopho succubuit orator. pro Pl. 276 b, Quæ cum ita sint, ita succumbam Laterensis orationi tuę in eo ipso, in quo nihil potest esse nimium. Tusculan. quæstio. 198 b, & Epistol. 131 b, Cur succumbis cedisque fortunæ? Offi. 13 b, Nulli neque homini, neque perturbationi animi, neque fortunæ succumbere. & pro Syll. 180 b, Non fortunæ ipsi succumbere. pro Dom. 216 b, Succubuissem enim potius ipse. Attic. 16 b, Sed certè non succumbam succumbentibus, nec uincar ab ijs, qui, &c. de Senect. 84 b, Nec languescens succumbebat senectuti. de Finibus, 59 a, Succumbere doloribus. & Tusculan. quæst. 187 a, Succumbere animo. de Finibus, 84 b, Turpe est uiro debilitari, dolore frangi, succumbere. contra Rull. 80 a, Huic succumbenti & iam oppressæ Syllanis oneribus, subuenire uult. pro Deiot. 150 b, Deiotarus nunquam succumbat inimicis, ne fortunæ quidem.

SVCCVRRO, *rs.* subuenio, subsidio uenio, subsidio curro, opem fero, succedo. pro Rab. 91 a, Ferre opem patriæ, succurrere saluti, fortunisq; communibus. & de Ora. 98 b, Laborantibus succurrere, ægris mederi. pro Mil. 107 a, Serui domino succurrere prohibebantur. de Orat. 127 b, Res hoc postulat, ut eorum expectationi, qui audiunt, quàm celerri mè succurratur. aliter, occurratur. ad At. 222 b, Vt quicq; succurrit, libet scribere. pro Pomp. 4 b, Lucullus ab eo bello discedit, huic qui succurrat non satis est paratus. pro Sexto Rosc. 23 b, Licet omnia in me pericula impendeant, succurram atq; subibo.

SVCCVS, *ci.* de Na. 50 a, Stirpes ex terra succum trahunt. L. Maturitas. Item, Succus is quo alitur ex intestinis & aluo secretus à reliquo cibo, permanat ad iecur per quasdam uias, &c. de Diuinat. 83 a, Naribus humiferum duxere ex aere succum. ad Atticum 65 a, Amisimus, Pomponi, omnem non modò succum ac sanguinem, sed etiam calorem & speciem pristinam ciuitatis. de Senect. 88 a, Vua & succo terræ, & calore solis augescit. de Orator. 117 a, Omnes tum retinebant illum Periclis succum, sed erant paulo uberiore filo. & Or. 204 a, Etsi non plurimi sanguinis est, habeat tamen succum aliquem oportet. & de Cl. 167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. de Or. 131 b, Calore quodam & succo suo.

SVCCVSSVS. agitatio. Tusc. 185 b, Pedetentim ite, ne succussu arripiat maior dolor. Poetæ.

SVCCVLA, *læ.* L. Hyades.

SVDO, *as.* sudore mano. de Or. 129 a, Cum ille diceret se sine causa sudare, Minimè mirum, inquit. modò enim existi de balneis. item, Vides me sudare iamdudum laborantem, quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt. de Diuina. 100 b,

Quid cum Cumis Apollo sudauit? & 120 b, Deorum simulachra sudauisse. pro Sest. 26 b, Sudandum est his pro communibus commodis.

SVDOR, *oris.* pro Font. 176 b, Galli multo eius sudore ac labore sub populi Romani imperium ceciderunt. de Ora. 143 a, Cum latus ei dicenti condoluisse, & multum sudorẽ consecutum esse audiebam. de Or. 107 b, Stylus ille tuus multi sudoris. de Diui. 96 a, Herculis simulachrum multo sudore manauit. de Diui. 120 b, Nec enim sanguis, nec sudor, nisi in corpore est.

SVDVM, *di.* serenum cœlum. Ep. 163 b, Horologium mittam & libros, si erit sudum.

SVESCO, *scis, sueui.* consuesco, assuesco. de Natur. 48 a, Has Græci stellas hyadas uocitare suerunt. Epistol. 249 a, A te id quod sueui, peto, me defendas, &c. Epistola. 866 b, Qui mihi cum suescent libenter polliceri, respondent, &c.

SVESCA, *æ.* opp. in Ant. 185, 192, 249.

SVESSANVS. ad Br. 280 b, C. Nasennium municipẽ Suessanum tibi ita commendo, ut neminem diligentiùs.

SVETVS, *a, um.* assuetus. At. 90 b, Omnes suis legibus & iudicijs suetæ, πρὸς κοινονμίαν adeptæ reuixerunt.

SVEVI, *orum.* ad Atticum 226 a, Sueui, Francones, &c. aliter, Scænæ.

SVFFARRANEVS, *nea, um.* à farre factum nomen uidetur, significat autem eum qui far non magna quidem copia, sed exiguis & uilibus uectoris conuehit: id quod innuit, sub, præpositio præposita, quę minuit. Cicero apud Pli. N. hist. lib. 7. cap. 43, P. Ventidium mulionem castrensem suffarraneum uocat.

SVFFECTVS, *a, um.* substitutus. Ep. 66 a, Si Appij os haberem, in cuius locum suffectus sum, tamen, &c.

SVFFERO, *fers.* fero, perpetior, haurio. Ep. 50 a, Nisi hoc pęius sit hęc sufferre & perpeti. & pro Fon. 284 a, Victorię atq; imperij pœnas sufferre. de N. deor. 76 b, Quàm multas Pisistratus pœnas sustulit. aliter, substulit. pro Ce. 394 a, Legis multa, quam ciues sufferre non poterant. in Cat. 210 b, Vt improbus pœnam sui sceleris sufferat. Antequam. 192 a, Mali inimicorum cupiditati quàm reipublicę & legitimę auctoritati pœnas sufferre.

SVFFICIO, *cis.* satis sum, satis habere, suppedito. in Ver. 261 b, Paucorum cupiditati tum cum obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant: nunc uerò iam adepta est non modò resistendi, sed etiam suppeditandi potestas. in Sal. 264 a, Posteaquam immensæ gulæ impudicissimi corporis quæstus sufficere non potuit. in Anton. 163 b, Quanquam nec scribæ sufficere, nec tabulæ nomina illorum capere potuerunt. pro Rab. P. 43 b, Satis habere. Si non satis habes explere, &c. &, Quod illis esset satis. L. Satis. Suffici in locum alterius. L. Suffectus. pro Muren. 143 b, Nam ne sufficiatur consul, non timet. & 144 b, Vnus erit consul in sufficiendo collega occupatus. Sufficere, inficere. in Hortensio, Sufficere lanam medicamentis quibusdam.

SVFFIGO, *gis.* affixus. in Pis. 88 a, Si te & Gabinium cruci suffixos uiderem.

SVFFIMENTVM, *ti.* odores incensi. de L. 163 a, Nam etiam sine illius suffimentis expiati sumus.

SVFFLATVS, *ta.* inflatus. ad Heren. 27 a, Nam graui figuræ quæ laudanda est, propinqua est ea, quæ fugienda est, quæ rectè uidebitur appellari, si sufflata nominabitur. Loquitur de graui figura dicendi, quam paulo pòst inflatam uocat.

SVFFOCO, *as.* faucibus premo, animam intercludo, comprimo, uocem includo. pro Mur. 138 b, Qui gallum gallinaceum suffocauerit. At. 40 a, Consilium primum est suffocare urbem & Italiam fame, deinde, &c. pro Rab. P. 130 b, Me dolor debilitat, includitq; uocem.

SVFFODIO, *dis.* de Ar. 251 a, A Sext. Serano sanctissima sacella suffossa, inædificata, &c. scimus.

SVFFRAGATIO, *onis.* est ipsa uoluntatum & animorum declaratio, quæ fit suffragijs. pro Do. 222 a, Facilis suffragatio pro salute. pro Mil. 108 a, Hic suffragationem consulatus perdidit. pro Mur. 133 b, Vrbana suffragatio. & ibid. a, Suffragatio militaris. & pro Plan. 262 a, & 268 a, & Epi. 149 a, & 20 b.

SVFFRAGATOR, *oris.* pro Mur. 127 a, Tua nobilitas populo & suffragatoribus est obscurior. & 134 b, & de Pe. 210. sæpe.

SVFFRAGATORIVS, *a, um.* quod suffragijs declaratur, aut in suffragijs uersatur. Qu. de Pet. 209 a, Breuis & suffragatoria amicitia.

SVFFRAGIVM, *gij.* punctum, tabella, uox, sententia. de Legibus 190 b, Suffragia in magistratu mandando aut de reo iudican-

iudicando,&c. palàm ferre melius esset. & 193 a, Nihil est in suffragijs uoce melius. in Pis. 80 a, Me uniuersa ciuitas non prius tabella, quàm uoce priorem consulem declarauit. Offic. 37 b, Quis est, qui cum contra me ferebatur, inijsse se suffragium confiteatur? Item ibidem, Ferre suffragium de salute alicuius. Item, Occulta de honore suffragia. contra Rull. 66 b, Itaque me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi uestri conuersus: non singulæ uoces præconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. in Verrem, 134 a, Cùm suffragijs tres ex tribus generibus creati sunt, res reuocatur ad sortem. Attic. 1 b, Videtur in suffragijs multum posse Galba. contra Rul. 69 b, Vt unusquisque studio & suffragio suo uiam sibi ad beneficium impetrandum munire possit. & ibidem, Priuare populum suffragijs. & ad Heren. 9 b, Quæ capiunt suffragia populi. pro Muren. 135 b, Confusionem suffragiorum flagitasti. in Anton. 168 b, Tum uerò adhibes magistrum suffragio tuo & compotorum tuorum rhetorem. Postquam. 208 a, Iisdem operis suffragium ferentibus. & Epistol. 181 b, Ego te suffragium tulisse audiui. & pro Domo, 222 b, Perditos homines de capite alicuius suffragium ferre. Epistol. 250 a, Fieri consulem cunctis suffragijs. pro Planc. 262 a, Suffragia per tabulam fieri solita. Item. Itaque refert ut uniuersus populus in campo Martio suffragium de re Clodij ferat. in Anton. 234 a, Populus Romanus Crasso bellum gerendum dedit: id est, suffragijs detulit.

SVFFRAGOR, *ris*. suffragiū fero, faueo. (. Aduersor, refragor. in Verr. 272 b, Cui legi uestra dignitas uehementer aduersatur, ei insignis istius impudentia maximè suffragatur. de Le. 156 a, Mihi uideris fratrem laudando suffragari tibi. & in Ver. 58 a, Hortensius tibi suffragatur: id est, auxilio est. At. 279 a, Nec destiti accusare eius necessarios, qui eius cupiditati suffragari uidebantur. pro Muren. 141 a, Quorum suffragium tenue est, si ut suffragantur, nihil ualent gratia. pro Pla. 259 a, Ei meorum temporum memoriam suffragari uidebam. pro Pl. 262 b, Sed uide ne hæc ipsa, quæ dispicis, huic suffragata sint. Qu. de Pet. Cons. 209 a, Nemò ab ignotis hominibus nullis suffragantibus meritis honore afficitur. Epi. 160 b, Suffragari laudibus cuiuspiam. & 195 a, Epi. 146 a, Fortuna suffragante uideris res maximas consecutus. & 147 b, Suffragari pro aliquo. L. Suffragatio. Offic. 28 a, Domus suffragata domino nouo homini ad consulatum putabatur.

SVFFRINGO, *gis*. frango, perfringo. pro Sest. 27 b, Si canes luce latrent, opinor ijs crura suffringantur.

SVFFVSVS, *a, um*. respersus, perfusus. de Natu. deor. 37 a, Aequabili calore suffusus æther. Tusc. 152 a, Sanguis suffusus cordi. Ep. 16 a, Noui animum tuum, tum mihi amicis imū, tum nulla in cæteros maleuolentia suffusum.

SVGGERO, *ris*. subijcio. de Orato. 129 a, Singulis generibus causarum argumentorum copiam suggerunt. & 139 a, de Nà. deor. 74 b, Atq; huic sententiæ rationes suggerit. Suggerere uel subijcere aliquid cuipiam. L. Subijcio. de Fini. 74 a, Si memoriā defecerit, tuum est ut suggeras. de Inuent. 48 a, Cur tu his rebus sumptus suggeris? de Or. 118 b, Ambiguum explicatur, cùm ea uerba quæ desunt, suggesta sunt. in Ant. 173 a, Suggerebantur etiam sæpe damna aleatoria.

SVGGESTVM, *ti*. rostra, locus concionum, qui rectè concio etiam dicitur: alij authores plerique pulpitum uocant. de Diu. 106 a, Neq; illud suggestum, in quo causam dixerit, ascendenti signum ullum datum, &c. Tuscula. quæst. 236 b, Idemque cum in communibus suggestis consistere non auderet, concionari ex turri alta solebat.

SVGO, *gis*. haurio, idque labris & ore, ut qui lac è mammis hauriunt. de Nat. deor. 50 a, Animalia alia sugunt, alia uorant, alia mandunt. Tusc. q. 190 b, Errorem cum lacte nutricis suximus.

SVI, *sibi*. Att. 294 a, Nicias uehementer sua sui memoria delectatur. de Fi. 86 a, Item omnibus mensis dent ad eorum epulas, qui unà secum philosophati sint, ut & sui & Metrodori memoria colatur. in Cat. 119 a, Vterq; pro sui dignitate & pro rerum magnitudine in summa seueritate uersatur. de Vniuers. 203 a, Imitantes genitorem & effectorem sui. pro Syll. 181 a, Hos ne tales uiros, tam cupidos sui perire uoluit? de Vni. 198 a, Ita se ipse consumptione & senio alebat sui. Atti. 152 a, Nihil malo quàm & me mei similem esse, & illos sui. & Orat. 208 a, Commendatio sui. de Nat. 16 b, Natura quasi sui lena. Tusc. q. 240 a, Dionysius alterum interfici iussit, quia uiā demonstrauisset interimendi sui: id est, sui Dionysij. de Cl. 173 b, Præsertim cum ille Quint. Scæuolam sibi prætulisset: id est, Fannio. Orat. 206 a, Ne ipse quidem mihi persuasisset, ut se dimitterem. pro Quint. 4 b, Testificantur isti P. Quintium non stetisse, & se stetisse. pro Mil. 115 b, Tamen quotiescunq; uellet quis hoc in genere se rem iudicatam referre, posse uoluerunt. ad Atti. 321 a, & 320 b, Cum ad illum scribas nihil te recordari de se, de epistolis illis, quas, &c. Atti. 248 a, Cum sibi negocium daret Antonius, ut eum dictatorem efficeret: id est, se. ad Att. 283 b, Quod ad te scripseram, ut cum Camillo communicares, de eo Camillus mihi scripserit, te cum eo locutum: id est, secum. ad Att. 240 b, L. Cæsar ut ueniam ad se rogat in nemus, aut scribā quò se uenire uelim. pro Lig. 138 a, Atq; hæc propterea de me dixi, ut mihi Tubero, cum de se eadem diceret, ignosceret. pro Lig. 143 a, Non solùm sibi ipsos, sed etiam reip. condonaueris. Tusc. q. 239 b, Dionysius instituit, ut filiæ barbam sibi & capillum adurerent. Antequam. 192 b, Qui charissimā uestram procreationem sibi esse duxit: id est, suam. Tusc. qu. 187 b, Sin erit ille gemitus flebilis ei qui se dederit, uix eum uirum dixerint: id est, gemitum. de Fi. 130 a, Bonus pater intelligit omnes æquè filios se attingere, ad se; pertinere: id est, se patrem. At. 55 a, Sui pro ei. de Ar. 249 b, Id monstrum sibi ipsum est.

SVLCVS. de Diui. 119 a, Cùm terra araretur, & sulcus altius esset impressus.

SVLMO, *onis*. Ouidij patria. At. 129 a.

SVM, *es*. consto, ualeo, ad precium relata. Par. 125 a, b, Vt quisq; quod plurimi est possidet, ita ditissimus habendus est. Att. 121 a, Scio quanti reipublicæ sit. Off. 50 b, Vt commodius putarent numerari sibi quod tanti esset, quàm suum recuperare. in Ver. 192 a, In nullo loco frumentum tanti fuit, quanti ista æstimauit. in Verr. 191 b, Quanti Ephesi sit frumentum, tantum dare in Phrygia. in Ver. 191 a, Cum in Sicilia H-S. II. tritici modius esset. & ibid. Quanti frumentum esset. & 187 a, Quanti erat in Sicilia triticum. pro Sext. Rosc. 9 a, Bona huius quæ sunt sexagies, duobus millibus nummūm sese emisse dicit Chrysogonus. pro Quin. Rosc. 50 b, Ager nunc multo pluris est, quàm tunc fuit. pro Rosc. 49 b, Is ex qua parte erat, Fannij non erat H-S. LIII. ex qua parte erat Roscij, amplius erat H-S. CCC. LIII. & ibi. Alter CCCLIII. quod sit in societatē affert. Off. 70 b, Emere denario quod sit mille denariūm. Ep. 102 a, Audio Treuiros capitales esse, mallem auro, argento, ære essent.

ESSE. pro uersari, & manere, uel habitare. At. 124 b, Esse cum aliquo. Item, Dixit etiam aliā quædam de seruulis suis, qua re nobiscum esse non posset, morem gessi, dimisi à me. de Cl. 19 a, Eram cum Stoico Diodoro, qui cum habitauisset apud me, cumq; uixisset, nuper est mortuus domi meæ. Ep. 57 b, Amplector eius familiarissimos qui me admodum diligunt, multumque mecum sunt. & 77 a, Tamen erat nemo qui cum essem libentius quàm tecum, & pauci quibus cum essem æquè libenter. & ibi. Ponere diem cum aliquo. Ep. 53 a, Nónne mauis sine periculo domi tuæ esse, quàm cum periculo alienæ. Epist. 22 a, Cùm Athenis decem ipsos fuissem dies. & 86 b, Vt esses in Sicilia, quoad uelles. Quin. Fr. 302 a, Plato Midam Sardianus, Epicureus, qui Athenis solet esse multum. de Arus. 245 b, Si essetis uersaremini; nobiscum. de Or. 111 a, Vos oro uthic sitis hodie. in Ver. 234 b, In publico esse non audet. & 125 a, Non licet mihi esse Romæ.

ESSE aliquid alicui cum aliquo, pro accidere uel negocium habere. pro Qui. 4 b, Alicui cum aliquo familiaritatem uel societatē esse. in Ant. 175 a, Mihi cum illa posthac nihil erit. de Di. 103 a, Cum ita solutas est animus, ut ei planè sit cum corpore. in Verr. 113 a, Quæ fuit à Gallis quid sibi esset cum his. pro Cl. 54 a, Quid huic cum Habito? nihil. in An. 226 b, Cum Vatinij legionibus quid erat Antonio? At. 190 b, Mihi ante ædilitatem nihil erat cum Cornificio.

ESSE cum genitiuo, pro pertinere, uel officium, rem opus esse. Tusc. 211 a, Libidinem laudare, cuius est libidinis? & ibi. Aegritudinē laudare, &c. quorum est tandē philosophorū? pro Cl. 18 b, Non est nostri ingenij, uestri auxilij est iudices, huic subuenire. Att. 247 a, Meus discessus desperationis est, nō legationis. Q. F. 194 b, Est eius qui alijs præsit, eorū quibus præsit cōmodis utilitatiq; seruire. pro Pom. 7 a, Erit igitur humanitatis ac sapientiæ uestræ prohibere, &c. uidere, &c. Oct. 329 b, M. Antonius uir sapientis consilij fuit. de Cl. 188 b, Cuius penes quos laus adhuc fuit, nō fuit ratiōis aut scientiæ, sed quasi bonæ consuetudinis. ad Atti. 275 a, Nihil mihi minus hominis uidetur esse quàm, &c. de Orat. 116 b, Clamare contrà quàm deceat, hominis est impudentis. & ibid. Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. in Verr. 207 a, Est boni iudicis facere coniecturam, &c. de Fi. 102 a, Est hominis ingenui, uelle, &c. ad At. 139 a, Boni ciuis & uiri puto, quouis supplicio affici, quàm, &c. Or. 103 b, Muficam Philosophi non esse. At. 193 a, Fortis ęgroti est accipere medicinam. pro Rab. Posth. 124 b, Hic iam iudices uestri consilij res est, nostrę sapientię, quod deceat, &c. Or. 203 a, Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille huius tripartitæ uarietatis.

Ep.7 a,Est & tuæ & nostri imperij dignitatis,&c.Of.197 a, Suscipere tantam rem uix arbitrabar esse eius, qui,&c. de Fi.86 a,Hæc non eius erat,&c.Ep.71 b,Statui nostræ necessi tudinis esse,&c. & 72 b,Non est iam grauitatis ac sapientiæ tuæ.Ep.52 a,Magne est deliberationis,quæ ratio sit ineunda nobis quiescendi.pro Mur.143 b,Tuum est Cato uidere, &c.Attic.195 b,Fuit meum quondam rempublicam regere. pro Corn.91 b,Non enim meum dicere contra ius,&c. Att. 151 b,Sed tu id quanti æstimes,tuum iudicium est.At.265 b, Tota potestas eius rei tua est.& ibi.a,Consules quorum & lege & S.C.cognitio & iudicium fuit.de Fi.93 a,Erat enim si cuiusquam,certè tuum. Tuum consilium est uel tui consi lij.L. Consilium.

ESSE cum datiuo.de C!.173 a,Hæc res P.Africano uituperationi fuit. in V.239 a, Hæc res erit tibi crimini uel inuidiæ. At.86 b,Postrema tua pagina mihi magnæ molestiæ fuit.in V.177 b,Hæ pecuniæ tibi fraudi & damnationi esse debent. in V.166 b,Sicilia tibi prædæ & quæstui fuit. Of.28 a,Aliter ampla domus dedecori domino sæpe fit.At.236 b,Clemen tiam Cæsari malo fuisse. ad Heren.7 a,Hoc alijs quoq; bono fuit. pro Sext.Rosc.20 b, Quibus occidi Roscium bono fuit.de Inuent.54 a,Quæ signo sunt omnia,ratione mundū administrari. de Cl.168 a, Iam tum erat honos eloquentiæ.

ESSE cum ablatiuo,idq; sine præpositione.de Di.88 b,Oraculum illud nunc minore gloria est.& ibi.Sic cum in tanta gloria non fuisset.de Orat.115 b,Annibalis nomen magna erat apud omnes gloria. Qu.Fr.302 b, Cùm spe sum maxima,tum etiam maiore animo.pro Qu.Rosc.48 a, Hic capite & supercilijs semper est rasis.Epist.85 a, Qua in re singulari sum fato.Att.26 b,Mira sum alacritate ad litigandum.Epi. 262 a,Incredibili sum solicitudine.& 81 b, Sum magno dolore. de Ora.124 a, Qua nos indulgentia in liberos nostros esse debemus? Epi.234 a,Esse mirifico studio in aliquem.& 34 a,Esse bono animo inter se.Ep.254 b,Spero homines intellecturos quanto sit omnibus odio crudelitas,& quanto amori probitas & clementia. Ep.93 b, Tu qui coniunctissi ma fuisti mecum & sententia & uoluntate.Ora.216 a.Trochæus eodem spacio est,quo choræus. Orat.215 b,Iam bum nimis è uulgari esse sermone.

ESSE cum ablatiuo,& præpositione in.de Am.115 b,Diutius in hoc desiderio esse non possum.in Anton.167 b, Magna in molestia sum. At.178 a,In eadem sum uoluntate. in Ver.231 b, Cum diutius in eo negocio curaq; fueram, ad Carpinatium reuertebar.pro Syl.174 a,Si hic esset in eodem scelere. in Verr.202 a, Non modò ipsum in ære alieno nullo, sed in suis numis multos esse,semperq; fuisse.in Verr.200 a,b,Esse in amore atq; delicijs alicui.At.372 a,Esse in summa infamia sceleris.Att.127 a,In eadem opinione fui,qua ceteri omnes, te,&c.de D.87 a,Cum uicini omnes ad unum de rebus suis referrent,erat in magno nomine & gloria.de Fin.97 a,Timere,mœrere,in libidine esse, peccatum est etiam sine affectu.de Fi.91 b,Esse in principibus.pro Sex.Rosc.31 a, In egestate,& in insidijs uersari.Epist.91 b,Esse in decurionibus. Ep.88 b,Quod est uno te,quæ sunt in fortuna.Esse in uitio aut uirtute.L.In.& locis suis.

ESSE uarijs modis usurpatū,pro existere,constare,extare,haberi,numerari,cadere,cōsistere,&c.de Or.123 a, Omne quod eloquimur sit,ut id aut esse dicamus,aut non esse.Top.222 b,Definitionum autem duo sunt genera prima: unū earum rerum quæ sunt,alterum earum quæ intelliguntur. Esse ea dico,quæ cerni tangiq; possunt,&c.non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrariue non possunt,cerni tamen animo, atq; intelligi possunt,&c.de Ora.109 a,Talem uerò existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso, non potuisse confirmo. Postquam.201 b, Cn.Pompeius uir omnium qui sunt, fuerunt,erunt,uirtute princeps.de Orato.132 b,Sæpe etiam uersus interponitur, uel ut est,uel paululum immutatus.in Ant.153 a,Quæ credo eis fuisse futura communia. Qui.Fra. 317 a,Plus unus fuerit Cato, quàm omnes leges. Epist.25 a, Iam me Pompeij totum esse scis.pro Quin.Rosc.53 b, Quod uniuersæ societatis esset.Item,Quod suæ partis esset.Epist. 230 a,Esse magni apud aliquem.Ep.252 b, Magni mihi erūt literæ tuæ.in Ver.344 b,Fuit ista responsio quondam. Atti. 82 a,Si erit ut uolumus. Tusc.qu.233 a, Est ubi id isto modo ualet.ad Heren.32 b,Est cum non est satius.Epi.234 a,Turò esse,& Esse cum telo.At.38 b,de Ora.134 a,Quid tibi est ista mulier?uxor. Orat.198 a, Ab ijs qui dicendi numerabantur magistri.de Opt.242 b,Omnes qui Attici numerantur. pro Mil.117 b,Si minus fortissimi uiri uirtus ciuibus grata accidisset.At.96 b,Sed nunciant melius esse ei.Att.128 b,Ecquæ pacifica persona desideretur,an in bellatore sint omnia. At. 186 a,Ne niuam mi Attice, si mihi non modò Tusculanum, ubi certè sum libenter, sed μακάρων νῆσοι tanti sunt, ut sine te sim totos dies. Quint. Frat.291 a, Esse quocunq; ueneris & publicè & priuatè maximam lætitiam. Offi.16 a, Quanquam hæc quidem res non solùm ex domestica est ratione, attingit enim & bellicum,&c.

SVMMA, *mæ.* caput,genus,constitutio,numerus. de Orator. 123 a,Veráne summa sit uniuscuiusq; rationis.& 111 a,Communes rerum & generum summæ. de Finib. 115 b, Circumspectis rebus omnibus rationibusque subductis, summam feci cogitationum mearum omnium. Epist.12 b,Offi.11 b, Addendo deducendoque uidere, quæ reliqui summa fiat. Atti.83 a, Subducamus summam.ad Heren.2 a, Si summam causæ breuiter opponemus.de Inuent.48 b,Summam alicuius rei dicere,non partes eius persequi.pro Quin.Rosc.45 b, Nō refert parua nomina in codicem, imò omnes summas. in Pis.98 a,Quid auaritiæ, quæ criminibus infinitis implicata est,summam nunc explicem? generatim ea, quæ magis nota sunt,dicam.in Anton.166 b,Sed tamen hæc est summa conclusionis meæ. Quint.Fra.328 a, Et in omni summa me ad ocium conuerto.de Som.127 a,Cùm hi duo numeri naturali circuitu summam tibi fatalem confecerint. con.Rul. 79 a, Cum summam tantæ pecuniæ nullo teste sibi ipse ex sua uoluntate confecisset. in Verr.165 b, & 166 a, Remittere alicui de summa,uel de capite. Atti.111 a, Reliqua patebant, & cum Terentiæ summa congruebant. ad Attic.110 a, Sed etiam ad summam profectum aliquid puto. Attic.168 b,At ille perpauca locutus, hanc summam habuit orationis, ut sibi ignoscerem,se,&c. pro Quin.5 b, In hoc summa iudicij causaque tota consistit.pro Sex.Rosc.33 b, Qui summam rerum administrat:id est, imperator. Epistol.155 b, Illud certè cauē,ne reipublicæ summa fallatur.I.C.121 b,Equites,qui uobis summam ordinis consilijque concedunt. ad Brut.91 a, Voluntas mea de summa reipublicæ semper eadem fuit, quæ tua. pro Cluent.36 a, Cùm ipsa pecunia quæ Staleno data est numero ac summa sua, non modò quanta fuerit, sed etiam ad quam rem data fuerit,ostendat.de Legi.173 a, Leges autem à me edentur non perfectæ, nam hoc esset infinitum,sed ipsæ summæ rerum ac sententiæ.pro R.P.127 b, Nescio utrum accessionem decumę centesima,an decessionem de summa fecerit.pro Lig.141 b,Quicquid dixi ad unā summam referri uolo, uel humanitatis, uel clementiæ, uel misericordiæ tuæ.

AD SVMMAM, *in summa*.id est, breuiter,uno uerbo,ut uno uerbo dicam, ne plura, ne te uel nos pluribus teneam, ne diutius teneam,ne multa,ne multis,quid multa? ne longus sim,ne longum sit,ne longum faciam, quid quæris? Att.122 a,Ad summam dic M. Tulli, &c. Officiorum 30 a,Ad summam neagam de singulis,&c. & de Finib.119 b, Epistol.238 a,Ad summam forti animo sitis. Quint. Frat. 317 a, In summa quatuor sententijs senatores & equites damnārunt. Atticum 121 a,Summa autem,Afranium cum magnis copijs aduentare. Attic.158 a, Iurabat ad summam amicissimum mihi Cæsarem esse debere.Atticum 222 b,Ad summam non possunt istęc sic abire. At.237 b,Deinde ad summam arbitrū me statuebat, non modò huius rei,sed totius consulatus.

SVMMANVS, *ni.* Orcus,Pluto.de D.83 b,lib.1.

SVMMARIVS, *a,um.* Attic.155 a, Nisi fortè iste summarius ei potest persuadere, ut, &c. aliter, Summanus:id est, Cæsar. Ego uerò Nummarius,lego:ut is intelligatur quem eadem epistola paulò ante,Emptum pacificatorem appellauit.

SVMMATIM.aceruatim,breuiter.de Finibus 133 a, Summatim hæc erant de corpore animoque dicenda. ad Herennium 3 a, Si summatim, non particulatim narrabimus. Atticum 79 b, Itaque subsedi in uia, dum hæc quæ longiorem orationem desiderant,summatim tibi perscriberem.de Or. 131 b,& pro Cluen. 131 b, Nunc exponemus genera ipsa summatim.de Orator.107,& 122 b,Ius ciuile summatim percipi sine doctrina potest. Epist.161 a, A'me pauca cognosces, & ea summatim.

SVMME'.maximè,summopere. de Or.136 a, Hoc me solicitare summè solet. & pro Qu.12 b, Sicut tu semper summè concupisti. & Epist.52 b,& pro Qui.14 a, Ab aliquo petere summè,& contendere,ut faciat aliquid.

SVMMERGO, *gi.* demergo,deprimo.de D.95 b,Summersus equus uoraginibus non extitit.

SVMMISSE'.remissè,demissè.de Or.128 b, Breuiter & summissè dicere. de Or.126 b,Aliàs contentius,aliàs summissius dicere.pro Pl.261 a,Summissè supplicare alicui.Off.18 b, Tanto summissius nos geramus.

SVMMISSIO, *onis.* remissio.)(. Elatio. Top.227 a, Parium comparatio nec elationem habet,nec summissionem.Ora. 204 b,Summissio orationis.Offi.29 b,Contentio uocis.)(. Summissio uocis.

SVMMISSVS, *a, um.* remissus, suppressus, humilis, abiectus, leuiter.)(. Se efferens. Offic. 25 a, Oportet æquo & pari iure cum ciuibus uiuere,neq; summissum & abiectum, neque

neque se efferentem. Orator. 263 b, Summissus & humilis, consuetudinem imitans. de Orat. 125 a, Oratio placida, summissa, leuis.)(. Fortis, acris, uehemens. & 128 a, Intenta. Ora. 199 a, Summissius à primo dicere, deinde pressius, pòst audacius exultare.

SVMMITTO, *summittis*. successorem mitto, supprimo, subijcio. in Ver. 97 b, Iste ad pupillę matrem summittebat. & 162 b, Summittebat iste Timarchidem, qui moneret, &c. pro Planc. 264 a, Appellaui populum, tribubus summisi me & supplicaui. de Clar. 166 b, Tibi ætas nostra cedit, fascesque summittit. in V. 62 a, Aliquantum remittere ex eo quod facere possis, & multum summittere. & de Orat. 152 a, Summittere aliquid. Epi. 169 a, Summittere animum periculo. de Pro. 70 b, Huic uos non summittetis? & Epi. 156 a, Summittere exercitus aliquò.

SVMMOPERE. summè, maximopere. de In. 48 b, Quę sum mopere uitare oportebit. de Inu. 62 b, Cùm puerorum formas summo hic opere miraretur.

SVMMOTVS, *a, um*. pro Flac. Summota concione.

SVMMOVEO, *es*. pro Qu. 5 b, Et interea nostros aduocatos iubet acerrimè summoueri. pro Sest. 30 a, Magnitudini pœnæ maleficio improbos summoueri. de Le. 163 b, Academiâ placere cupio, summoueri non audeo.

SVMMVS, *summa, summum*. amplissimus, perfectus, singularis, incredibilis, unicus, in quo omnia summa sunt.)(. Infimus. de Or. 108 b, Si homines non eruditi summâ essent prudentiam atq; incredibilem eloquentiam consecuti. Tusc. 184 b, Summum est quo nihil sit superius. de Cl. 192 b, Summus & singularis uir. pro Pom. 11 a, Summus atq; perfectus imperator. Atti. 117 b, Nihil nisi summa ratione facere. & p Qu. 10 a, Summa sanctimonia. de Or. 85 b, Summi homines ac summis ingenijs præditi. Epi. 226 a, Summa hyeme. Epi. 13 b, Qui & summa uoluntate cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. pro Plan. 273 a, Vt etiam summa resp. mihi donata fuerit gerenda. pro Plan. 262 b, Is qui est in summa sacra uia. de Diui. 90 b, Alexander eam buculam in summo columnæ collocauit. de Diuin. 87 a, Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum. de Fin. 199 a, Summum aquæ.)(. Profundum aquæ. de Orat. 104 a, Summum bonum in animo ne sit, an in corpore, uirtute an uoluptate definiatur. de Leg. 167 b, Summum bonum est, ex natura uiuere: id est, uita modica & apta uirtute perfrui, aut naturam sequi, & eius quasi lege uiuere: id est, &c. de Fin. 68 a, Aristoteles uirtutis usum cum perfecta uitæ prosperitate coniunxit. de Am. 99 b, Diuitias alij præponunt, bonam alij ualetudinem, alij potentiam, alij honores, multi etiam uoluptates: belluarum hoc postremum est: id est, illa autè superiora, cadtuca & inserta. de Le. 266 b, Finis bonorum quò referuntur, & cuius causa facienda sunt omnia. Off. 59 a, Quod honestum sit, id esse aut solum aut summum bonum. I. P. 88 b, Qui mala dolore, bona uoluptate definiunt. de Fi. 163 b, Epicurei omnia quæ sequantur in uita, quæq; fugiant, uoluptatib. & doloribus ponderantes. & Off. 76 a, Epicurus bona uoluptate terminauit, mala dolore. & ibi. Epicurus ponit summũ bonum in uoluptate. Off. 75 b, Cyrenaici omne bonũ in uoluptate posuerunt. Aca. 32 b, Herillus in cognitione & scientia summum bonum ponit. de Am. 111 b, Summũ naturæ bonum. Tus. 245 a, Opiniones de summo bono. I. A. 160 b, Cũ à summis, medijs, infimis, cũ deniq; ab uniuersis hoc idem fit. de L. 188 a, Omnia infima summis paria fecit.

AD *summum*, uel *summum*. pro quo inepti dicũt, ad plus. ad At. 210 a, Expectabam hodie, aut ad summum cras ab eo tabellarios. Epi. 18 a, & 234, Bis terue ad summum. pro Qu. 14 b, Biduo aut ad summum triduo, &c. Epi. 77 a, Excepto uno, aut ad summum altero. pro Mil. 103 b, Quatuor, ad summũ quinq;. pro Mil. 106 a, Triduo, ad summum quatriduo. Att. 201 b, Scies igitur cras, summum, perendie. in V. 134 b, Eximunt unum diem, aut summum, biduum ex mense. & 191 a, H-S. II. summum H-S. ternis.

SVMMVTO, *as*. commuto. Ora. 205 a, Summutantur uerba pro uerbis. & 212 a. L. Hypallage.

SVMO, *mis*. assumo, arrogo, attribuo, asciscо. de Clar. ora. 171 a, Tu qui à Nęuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. de Leg. 157 a, Sume ad hãc rem tempus, quæ, &c. de In. 55 b, Ducere, sumere, rrahere suspicionem ex aliqua re. in Vat. 34 b, Sumere inimicitias. ad Att. 277 a, Sumere aliquẽ iudicem. ad Attic. 262 b, Hoc pro beneuolentia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem, quod, &c. Epistol. 98 a, Vide quid mihi sumpserim. Epistol. 122 b, Sumpsi hoc mihi, ut scriberem, &c. pro Planc. 259 a, Mihi non sumo tantùm iudices, neque arrogo, ut, &c. pro Syl. 183 b, Quid ergo? hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, &c. ego uerò nihil mihi assumo. ad Brut. 90 b, Cum mihi tantum sumpserim, ut gubernacula reipublicæ prehenderem. de Orato. 88 b, Quod uerò in extrema oratione quasi tuo iure sumpsisti, oratorem, &c. pro Sext. Rosc. 34 b, Vnum hoc sumo, quod mihi res manifesta dat. de Fin. 117 b, Sumere res non concessas, & ex illis efficere quod uelis. Academ. 11 b, Quæ autem sumunt ut concludant, id quod uolunt. de Diuinat. 130 a, Sed cum bis sumpsit quod uoluit, id tamen assumit, quod cõcedi nullo modo potest. de Diuinat. 130 a, Hoc uos dialectici non facitis, nec solum ea non sumitis ad concludendum, quæ ab omnibus concedantur: sed ea sumitis, quibus concessis, nihilo magis efficiatis quod uelitis. de Natur. 63 a, Videre oportet Balbe, quid tibi concedatur, non te ipsum sumere quod uelis. de Nat. 19 a, Beatos esse deos, sumpsisti: concedimus. de Finib. 95 b, Quod enim efficiebatur ex his duobus, quæ erant sumpta in eo, uides esse conclusum. de Natur. 16 b, Arripere mihi uidemini, quasi uestro iure, rem nullo modo probabilem. Offici. 52 b, Ille enim requiescens à reipublicæ pulcherrimis muneribus, ocium sibi sumebat aliquando. pro Cec. His autem de rebus, quas coniectura cõsequi possumus, non mihi sumo, ut plus ipse prospiciam, quàm, &c. 2 de Orator. Duo deniq; illa, quæ facillima uidentur, &c. mihi pro meo iure sumo. ad Attic. lib. 8, Mihi non sumo, ut meum consilium ualere debuerit. 4 Academ. quæst. Quomodo autem sumis, ut, &c. 2 Tuscul. quæst. Epicurum autè & Metrodorum non ferè præter suos quisquam in manus sumit. 13 Fam. Sumpsi hoc mihi pro, tua in me obseruantia. de Leg. Agr. 2, Itaq; hoc animo legem sumpsi in manus, ut, &c. 7 Fam. Sumpsisti tanti. pro, tanti emisti. 11 ad Att. Sumpsimus à tuo uillico, & aliunde mutuati sumus. de Nat. lib. 2, Sumpsimus ab igne calorem, qui est fusus in corpore. 7 Verr. Quamobrem supplicium non sumpsisti? 2 de Diu. Sed quum bis sumpsit quod uoluit, id tamen quod assumit, &c. concedi nullo modo potest. pro Cecin. Nam in eas ipsas res, quas improbissimè fecit, testimonia sumpsit, & eis in causa testimonijs utitur. ad Sulpit. lib. 13, Literas ad te à M. Lepido Consule, non quæ te aliquid iuberent, &c. sed quodammodo quasi commendatitias sumpsimus. 10 Philipp. Quas enim partes ipse mihi sumpseram, eas præoccupauit oratio mea. in Sall. Vnde initium sumam? ad Quint. Frat. libro 2, De interpellatione tantum sumam à uobis temporis ad scribendum, quantum dabitis. 1 de Legib. Sume ad hanc rem tempus. ad Plancum, lib. 13 a, Tantum tibi sumito pro Capitone apud Cæsarem, quantum ipsum meminisse senties. 4 de Finib. Spacium sumamus ad cogitandum. 5 Verr. Cur enim sibi hoc scribæ soli sumant? Cæs. lib. 7, Vide quid mihi sumpserim. de Finib. lib. 4, Cum res sumpseris non cõcessas, ex illis efficere quod uelis placet? 1 Tusc. 2 & 4, Non enim cum socero bellum gessisset, nõ imparatus arma sumpsisset. pro Sylla, & 6 Philip. Sumere sibi aliquid. pro Rosc. Comœd. Arbitrium sumere de fide tabularum. pro Lig. Sumere arma contra aliquem. pro Cæl. Sumere aurum ab aliquo. 7 Fam. & 2 Philip. Sumere diem. pro Sest. Sumere doctrinam. 7 Fam. Sumete domum. & 4 ad Attic. Sumere domum, pro castris. 2 de Di. Tantum sat est intelligi id sumere istos pro certo, quod dubium cõtrouersumq; sit. in Vat. Sumere inimicitias. Brutus Ciceroni 6, & ad Bru. & pro Q. Aliquem iudicem sumere. pro Fl. Sumere legationes. 5 Atti. Sumere offensionem. 6 in Vat. Sumere operam. Para. Sumere publicas operas. 1 ad Her. Sumere orationem. 6 At. Sumere pecuniam. 3 Ver. Sumere pecunias mutuas. 5 Ver. Sumere recuperatores. 16 Fam. Sumere regionem aliquam tuendã. Acad. ed. 1. lib. 2, Sumere uehementer repugnantia pro congruentibus. 4 de Fi. Res non concessas sumere, & ex illis efficere quod uelis. 10 Philip. Sumere sibi sententias. Aca. q. ed. 2. lib. 1, Sumere sibi aliquod studium. 4 Verr. Meminero me non sumpsisse quem accusarem, sed recepisse quos defenderem. pro Rosc. Amer. Videtisne quos nobis poetæ tradiderunt, patris ulciscẽdi causa, supplicium de matre sumpsisse? 7 Verr. Dixit se, &c. pecuniam accepisse, neque de uero archipirata sumpsisse supplicium, ideo securi non percussisse. pro Cecin. Colloquuntur: dies ex utriusq; commodo sumitur. 4 de Fin. Qua ex omni copia, plurima & certissima argumenta sumuntur ad cuiusque rei naturam explicandam. pro Lege Manil. Quantum huius autoritas ualeat in bello, ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur. de Le. 2, Quoniam & satis iam ambulatum est, & tibi aliud initiũ sumẽdum est. 4 de Fi. Nã omnia quæ sumenda, quæq; legenda aut optanda sunt, &c.

SVMPTIO, *onis*. assumptio. de Di. 131 a, Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ λήμματα appellant Dialectici.

SVMPTVARIVS, *a, um*. de sumptib. ad Att. 206 a, Lex sumptuaria. Atti. lib. 13, Tu uelim è Polluce cognoscas rationes nostras sumptuarias.

SVMPTVOSIVS. aduerb. in Cat. 108 b, Sumptuosius insolentiusq; se iactant.

SVMPTVOSVS,*a,um.* splẽdidus, magnificus, lautus.)(.Frugalis. Parad. 125 b, Venio iam ad sumptuosos, relinquo istũ quæstuosum. Epist. 141 a, Cœna sumptuosa. de Orato. 121 a, Quod sumptuosus de luxuria, &c. & pro Cluen. 32 a, Vir egens, sumptuosus, &c. Quint. Fr. 327 b, Ludi magnificentissimi, munus sumptuosum & magnificum. in Piso. 94 a, & de Leg. 182 a, Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum, ne magnopere quidem quicquam, præter libidines, sumptuosum.

SVMPTVS,*a,um.* delectus. pro Rab. P. 129 b, Vide hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem.

SVMPTVS,*ptus.* impensa, impendiũ. in V. 204 b, Mamertini magnum sumptum in Timarchidis prandium fecerunt. & Attic. 76 b, Nullus sit sumptus in nos, neque in legatos nostros. & in V. 182 b, At habes sumptum unde facias. Ep. 201 a, Facere sumptum in rem militarem. At. 178 b, Considereres uelim, ut sit unde nobis suppeditẽtur sumptus necessarij. Off. 41 b, Pecuniæ collocandæ ratio est, quæ perpetuos sumptus suppeditet: nec solùm necessarios, sed etiam liberales. Tusc. 247 a, Magnificentia & sumptus epularum. Offic. 45 b, Nostro quidem anno sanè exiguus sumptus ædilitatis fuit. & 28 b, Cauendum est etiam si ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas. Qu. Fr. 291 a, Prouinciã sumptu exhauriri. pro Sext. Rosc. 20 b, Sumptus effusi cum probro atque dedecore. & Epist. 39 b, Sumptus legitimus, sumptus infinitus. Att. 122 a, Tyronem Curio commendas, & ut petij, si quid opus erit, in sumptum roges. & ibid. b, Sed eũ uideo in sumptum ab alijs mutuatum. & 245 b, Quare uelim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annuum sumptum ei satis. Epi. 36 b, Vt sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem. & 37 b, Minuere & remittere sumptum. de In. 73 a, Legatis quæstores sumptum nõ dederunt. pro Qu. R. 49 b, Sumptus nusquam melius potest poni. in Verr. 199 a, Impendere laborem & sumptum ad incertũ casum. de In. 76 b, Insumere magnum sumptum aut laborem in aliquam rem. Epi. 138 b, At illam tuam lautitiam, uetereni dico, cum mecum sumptus habebas. At. 75 b, Aduentus noster ne mini mo quidem sumptui fuit. Atti. 76 a, Ita uiuam ut maximos sumptus facio. Att. 81 b, Nullum teruncium, me obtinẽte prouinciam, sumptum factum esse. & ibi. Hic facit, ut mihi exci piendus sit cũ teruncio nego sumptũ factum. Brut. 289 b, Im pendent infiniti sumptus in hos exercitus, quibus nunc defendimur. Off. 45 a, In his immanib. iacturis, infinitisq; sumptibus nihil nos magnopere mirari. Para. 125 b, Ille sumptus non modò ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus.

SVNII. pop. de Leg. 170.

SVO,*is, sui, sutum.* de Nat. 57 b, Tegumenta corporũ uel texta uel suta.

SVPELLEX,*ẽctis.* instrumentum, ornamentum aulæ. in V. 125 b, Supellex ære elegantior Deliaca & Corinthia. & 208 a, Tu P. Cacurij supellectilem omnem abstulisti. & 223 a, In instrumento ac supellectili C. Verris. cont. Rul. 72 b, Deinde ornat mulis, tabernaculis, centurijs, supellectili. con. Ru. 73 b, Multa in mancipijs, in pecore, auro, argento, ebore, ueste, supellectili, cæteris rebus. Para. 117 b, Cogitatio supellectilis ad delicias. de Or. 98 b. In oratoris uerò instrumento tã lautam supellectilẽ non uiderem. Or. 204 a, Oratoria quasi supellex, supellex est enim quodammodo nostra, quæ est in ornamentis: alia rerum, alia uerborum. in Ant. 173 a, Multa & tanta supellex, & magnifica multis locis, non ulla quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. de Ami. 106 b, Amicos parare, optimam & pulcherrimam uitæ, ut ita dicam, supellectilem.

SVPER. supra. At. 161 a, Sed super hac re nimis. & 237 a, Simul cogitet quid agendum nobis sit super legatione uotiua. & 255 a, Hac super re scribam ad te Khegyo. ad Heren. 4 b, Paterfamiliãs ut super familia sua legauerit, ita ius esto. de L. 183 b, Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam, &c. Qu. Fr. 320 b, Tectum quod super conclauia non placuerat tibi esse multorũ uestigiorum. de Fin. 77 a, Et nolle imprudentem super eam asidere: id est, aspidem. de L. 180 b, Super dicebãt quicquid cœpisset, astringi, rursus sacris liberantur. de Nat. 26 a, Contra Epicurum satis superq; dictum est. pro Qu. Rosc. 46 a, Satis superq; habebo, quod mihi dederis. & Ar. 247 b, Satis superq; prudentes sunt, qui, &c. de Orat. 102 a, Mihi uerò, inquit Mutius, satis superq; abs te uidetur istorum studijs, si modò sunt studiosi, esse factum.

SVPERA. supra. in Ar. Supra terras semper tenet ille.

SVPERBE. contumaciter, arroganter. pro Pom. 5 b, Appellare aliquem superbius. Atti. 86 b, Contumaciter, arroganter, *ἀκσιωνέντως.*

SVPERBIA,*æ.* arrogantia, contumacia, intolerantia, insolentia, fastidium animi, spiritus. Part. 237 a, Magnitudinem animi superbia imitatur in animis extollendis. & Epist. 102 b, Off. 18 b, Superbiam, fastidium, arrogantiam fugiamus. I. V. 221 a, Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. de Inu. 61 a, In superbiam & arrogantiam odium concitatur. con. Rul. 64 b, Superbia nata Capuæ ex Campanorum fastidio uidetur. & 85 b, Coloni Capuæ in domicilio superbiæ, & in sedibus luxuriæ collocati. de Orator. 93 a, Quod ego non superbia, neque inhumanitate faciebam, sed meherculè istius disputationis insolentia, & earum rerum inscitia.

SVPERBILOQVENTIA,*tiæ.* Tusc. 216 b. Poetæ.

SVPERBIRE. Aca. 13 b, Si habes quod liqueat, neq; respondes, superbis: si non habes, ne tu quidem perspicis.

SVPERBVS,*a,um.* arrogans, insolens, imperiosus, elatus, inflatus, non ferendus, se efferens, spe atq; animo inflatus, asper, difficilis, grauis, qui fastidio & cõtumacia effertur. Ep. 101 b, Vtrum superbiorem te pecunia facit, an quòd te imperator consulit? Att. 93 b, Grauius autem non cõtemnere se, & reges odisse superbos. At. 121 a, Is superbum se præbuit in fortuna quã putauit nostrã fore. Item: Qui alicuius artis arrogantia subnixi ambulant. L. Subnixus. con. Rul. 85 a, Hũc Capuæ Campano præfidio ac regio spiritu cũ uiderẽ, Blosios illos mihi uidebar uidere ac Iubellios. Item: Verbũ incendi ad superbiam accommodatum. L. Incedo.

SVPERCILIVM,*lij.* pars frontis extrema, oculos à fronte, pilis quasi limite distinguens. In superciliorum motu, existunt animi motus, præsertim arrogãtiæ, grauitatis ac seueritatis, frontis nubecula, in Pis. 82 a. & 83 b, Altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio. pro Q. Rosc. 48 a, Ipsum caput & supercilia illa penitùs abrasa, olere malitiam uidentur. Of. 29 b, Superciliorum remissio aut contractio, mœstitia, hilaritas, risus. Postq. 207 b, Hic uos rugis supercilioq; decepit. pro Sest. 6 b, Tãta erat grauitas in oculo, tanta frontis contractio, ut illo supercilio tanquam Rhadamantus ille niti uideretur. de Prou. 70 b, Libidines, quas fronte & supercilio contegis.

SVPERFICIES,*ei.* quod supra solum ædificatum est. At. 56 a, Superficiem arcæ Cosi. ex S. C. æstimabunt. & 55 a, Superficiem ædium Cossi. æstimarunt.

SVPERFLVO,*is.* redundo, affluo, effluo, abundo. de Di. 93 b, de Cl. 194 b, Is redundantes nos & superfluentes iuuenili quadam licentia represit.

SVPERI,*orum.* cœlites. Top. 228 b, Superi dei.)(.Manes.

SVPERIOR,*ius.* prior, qui excellit, qui aliquã præstantiam uirtutis, ingenij, fortunæ consecutus est. Epi. 19 b, Habes enim neminem honoris gradu superiorem. & 204 b, Superior ordine, inferior fortuna. de Ora. 105 b, Cum hic iurisconsultus fuerit superior discessurus, si, &c. & Postq. 203 a, Superiorem esse contra improbos. de Or. 128 a, Inuidẽt homines & paribus & inferioribus & superioribus. pro Cor. 62 a, b, Ille populus in superiori conditione causáq; ponitur, qui, &c. de Nat. 74 b, Superiora de pecunia.)(.Posteriora de incestu. in Verr. 259 a, Superius facinus nouo scelere uincere. de Nat. 54 a, Omnis odor ad superiora fertur. de Diui. 119 a, Quid? idem non poterat Deus hominibus disciplinam superiore ex loco tradere? in Verr. 229 a, Dicere aliquid de loco superiore.)(.Ex loco inferiore. & Tusc. 174 a, Atque ita uelut è superiori loco concionandum. de Inu. 77 a, Ex superiore & inferiore scriptura. Attic. 264 b, & 159 a, & 152 a, Quæ superiorib. literis à te petij. de Fat. 145 b, Præterea ea uera dicimus, quorum superiore tempore uera fuerunt instantia. in Ca. 97 b, Quid proxima, quid superiore nocte egeris. pro Dom. 233 a, Vtriusq; temporis fructum tuli maximum, superioris quod, &c. posterioris quod, &c. de Ar. 247 a, Negocium magistratibus est datum anno superiore, ut curarent, &c. Tusculan. 231 a, & 236 b, Sententia quæ erat superioribus diebus agitata in Senatu. pro Planc. 269 a, Comitijs superioribus est Plãcus designatus Aedilis. pro Cor. 60 a, Multi etiam superiori memoria, &c. in Ca. 100 a, Cum morte superioris uxoris nouis nuptijs domum uacuam fecisses. pro Fla. 151 a, Senatus nihil à superiorib. continuorũ annorum decretis decesit. Orato. 218 a, Proximus superiores. de Diuin. 136 b, Cyrus superior. & de Fi. 141 b, Superior Africanus, & posterior Africanus. de Clar. 185 a, Superiores ætas.)(.Inferior ætas. de Finib. 95 b, Duorum autem è quibus effecta conclusio est, contra superius dici solet. Epistol. 72 b, Superioribus temporibus nullas ad te literas misi. de Amic. 113 b, Superior loco, fortuna, fama. de Senec. 82 a, Senes semper agunt aliquid, tale scilicet, quale cuiusq; studium in superiore uita fuit. Atti. 289 a, Hoc mihi iam in te placuisse, potes ex superioribus literis recordari. Officior. 18 b, Philippum regem, rebus gestis & gloria superatũ esse à filio, facilitate uerò & humanitate uideo superiorem fuisse. & ibi. Quãto superiores sumus, tãto nos summissius geram. I. V.

Cum magistratum aut aliquem superiorem inuitassent.

SVPERLATIO, *onis.* exuperatio, ὑπερβολὴ. de Orat. 162 a, Tum augendi minuendiue causa ueritatis superlatio atq; traiectio. & Or. 209 b, Sæpe suprà feret quàm fieri possit. ad Here. 34 b, Superlatio est oratio superans ueritatem alicuius augendi minuendiue causa.

SVPERLATVS, *a, um.* Parad. 234 a, Verba superlata: id est, superlatio.

SVPERO, *as.* uinco, excello, præsto, præpondero, superior sum, exupero, redundo, superfluo. in Ver. 159 a, Nam si cum alijs certet, longè omnes multumq; superabit. Epist. 64 a, & 113 b, In quo etiam si multi mecum contendent, tamen omneis facilè superabo. de Orat. 90 b, Teq; in ijs ipsis rebus quas abs te didicerit, dicendi arte superabit. pro Planc. 260 a, Quærit enim qua se laude, qua uirtute Plancus superarit. de Or. 67 a, Si subitam orationem commentatio facilè uincit, hanc ipsam profectò diligens scriptura superabit. de Orat. 101 a, Bibliothecas omnium philosophorum unus mihi uidetur XII. tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare. Epi. 13 b, Superare aliquem gratiuitate & constantia. & Tuscu. 148 b, Superare aliquem doctrina. Quin. Fr. 279 b, Epistolas ipsa fama, sua celeritate superat. in Cat. 123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit atq; superauerit. Tusc. 159 a, Quam regionem cum superarit animus, &c. in V. 192 b, Cum emisses, quanti esset quod superaret pecuniæ retulisses. de Or. 116 a, In diuisione generum & decisse aliquam partem & superare, mendosum est. Att. 129 b, Quæ arma superabunt, ea si Brundusium iumentis deportaueritis, uehementer reipub. profueritis. de Fini. 134 a, & 135 a, De eo quod ipsis superat, alijs gratificari uolunt. 220 a, Quintum delegabo, si quid æri meo alieno superabit. Parad. 125 b, Vter igitur est ditior, cui deest, an, cui superat? de Vn. 199 a, Altera pari numero præstans extremis, pariq; numero superata.

SVPERSEDEO, *des.* abstineo, tempero. de In. 49 a, Quod cum acciderit, omnino narratione supersedendum est. & 16 a, Sunt qui putent posse complexione supersederi. & 48 b, Verborum multitudine supersedendum est. Epi. 47 a, Ita cē seo facias, ut supersedeas hoc labore itineris. & ad Her. 19 a, Cōmodè poterimus principio supersedere. Epi. 118 b, Nam si mihi non dedisset eas, &c. potuit supersederi. ad Heren. 11 a, Hæc causa, quod, &c. ideo non uisa est supersedenda. & ibid. Complexione super edendum est, si res breuis est.

SVPERSTES, *itis.* qui mortuo superest, saluus, incolumis. Q. F. 303 a, Vtinam te non solùm uitæ, sed etiam dignitatis meæ superstitem reliquissem. Epist. 80 a, Cùm superstitem te esse reipub. ne si liceat quidem uelis. Epist. 137 a, Superstitem alicui uiuere. pro Mure. 130 a, Vtriusque superstitibus præsentibus istam uiam dico inite.

SVPERSTITIO, *onis.* nimia religio, uana uel inanis religio. (. Impia fraus. de D. 34 b, Omnis superstitio imbecilli animi atq; anilis est. & de Nat. 24 b, Superstitio in qua inest timor inanis deorum. de In. 85 a, Superstitio, quæ religioni propinqua est. & Part. 237 a, Religionem superstitio imitatur. de Diuinat. 139 a, Superstitio fusa est per gentes, oppressit omnium ferè animos, atq; hominum imbecillitatem occupauit. & ibid. Nec superstitione tollēda religio tollitur. pro Cl. 58 a, Pietate & religione & iustis precib. deorum mentes, non cōtaminata superstitione, nec cæsis hostijs placare. in Ver. 227 a, Tanta superstitio ex istius facto mentes omnium occupauit, ut, &c. pro Fla. 160 a, Huic autē barbaræ superstitioni resistere seueritatis summæ fuit. de Fin. 61 a, Superstitio, qua qui est imbutus, quietus esse nunquā potest. pro D. 134 b, Anilis superstitio. & de Diu. 135 a, Sagarum superstitio. & de N. 40 a, Superstitiones penè aniles. de Di. 81 b, Impia fraude obligari. Item, Anili superstitione obligari. de Leg. 162 b, Qui canem & felem ut deos colunt, eadem superstitione qua cæteræ gentes conflictantur. de Clar. 191 a, Oratio nimia religione attenuata.

SVPERSTITIOSE. de Nat. deor. 78 b, Neq; id dicitis superstitiosè atq; aniliter, sed physica constantiq; ratione. & de Diuin. 106 b.

SVPERSTITIOSVS, *a, um.* anilis, superstitione imbutus. de N. 40 a, Ita factum est in superstitioso & religioso, alterū uitij nomen, alterum laudis. de Di. 126 b, Stoici omnia cū superstitiosa solicitudine & miseria erēdunt. pro Do. 234 a, Nimirum esse superstitiosum non oportet. & de Diui. 64 b, Superstitiosæ aruspicationes. de Di. 112 a, Anile & plenum superstitionis fati nomen ipsum. de Di. 125 b, Imbecilli animi facilè superstitiosa ista concipiunt.

SVPERSVM, *ui.* supero, resto, restat, reliquum est. in C. 116 b, Tantum ciuium superfuturū putabant, quantum infinitæ cædi restitisset. de Or. 151 a, Duæ partes mihi supersunt illustrandæ orationis. & 141 a, Sciunt cui responderint, quod superfit. Epist. 166 a, Omnes qui supersunt de Hircij exercitu. & pro Mar. 134 a, Nulli de inimicis supersunt. de Orator. 118 b, In definitione, neq; absit quicquā, neq; supersit. Epist. 166 a, Nam neq; deesse, neq; supereste reip. uolo. Epist. 226 b, Sed uereor ne iam mihi supereste uerba putes, quæ dixeram defutura. Orat. 202 a, Orator motu sic utetur, ut nihil supersit in gestu. in Verr. 68 b, Quod aut imprudentiam eius subterfugit, aut fatietati superfuit. Atti. 154 a, Quod supereſt, scribe quæso quàm accuratissimè. Off. 33 b, Tantum erat philosophiæ loci, quantū superfuerat amicorum & rei pub. temporis.

SVPERESSE. superfluere, redundare, præstare, superare. Cic. in lib. de iure ciuili in artem redigendo, teste Gel. Nec uerò scientia iuris maioribus suis Quint. Helius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit. Et de Repub. eodem teste, Non grauarer Læli, nisi, &c. præsertim cum heri dixeris te nobis etiam superfuturum: uerùm, siquidem fieri potest, ne defis, omnes te rogamus.

SVPERVACANEVS, *a, um.* superuacuus, usum non habens. Epi. 32 b, Et reuera confirmata amicitia, commemoratio officiorū superuacanea est. At. 252 a, Cùm enim tua causa fecerint omnia, uereor ne meas literas superuacaneas arbitremur. de Nat. 21 a, Quod superuacaneum sit, aut usum non habeat. de Na. 50 a, Vt nihil eorum superuacaneum sit. de Sen. 89 a, Tum conditiora facit hæc superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

SVPERVACVVS, *a, um.* inanis, redundās. de N. d. 19 b, Descriptio omnium corporis partium in qua nihil inane, nihil sine causa, nihil superuacuum est.

SVPERVS, *a, um.* (. Inferus. Acad. 31 a, Nicætas cœlum, solē, lunam, stellas, supera denique omnia stare cēser. & 32 a, Cogitare supera atq; cœlestia. Tusc. 161 a, Vt omnia, supera, infera, media uideremus. in Ara. Supero conuertier orbe. de Nat. 54 a, Homo spectator superarum atq; cœlestium. in Ara. Cùm supera sese satiauit luce recedit. & ibid. Hic caput & superas potis est demergere partes, Infera lumborū nunquam conuestiet umbra.

SVPINVS, *a, um.* (. Pronus. de D. 105 a, Motus corporis pronus, obliquus, supinus. de Vn. 203 b, Supina etiam ora cernuntur depulsione luminum.

SVPPAR, *ris.* ferè par, uel æqualis. de Cl. 167 a, Huic ætati suppares, Alcibiades, Critius, Theramenes.

SVPPEDITATIO, *onis.* affluentia. de Na. 23 a, Suppeditatio bonorum, nullo malorum interuentu.

SVPPEDITO, *as.* subministro, sufficio. Topi. 226 b, Hic locus suppeditat oratoribus mirabilem copiam dicendi. de Ora. 128 b, Omnium rerum in contrarias partes facultatem ex ijsdem suppeditare locis. pro Arch. 187 b, Archias suppeditat nobis ubi animus ex hoc forensi strepitu reficiatur. de Amic. 112 b, Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam & copiam. Epistol. 68 a, Multam etiam casus nostri tibi uarietatem in scribendo suppeditabunt. ad Atti. 118 a, Si rem frumentariam tibi ex prouincijs suppeditari uis. de Finib. 78 b, Nec non suppeditabit nobis Atticus de thesauris suis, quos, &c. Epist. 104 a, An hoc signa ficas frigere te? ne chartam quidem tibi suppeditari? cont. Rul. 72 b, Sumptum haurit ex ærario, suppeditat à socijs. & 83 b, Res quibus nos suppeditamur, eget ille. pro Rab. 97 a, Præcidere fistulas, quibus aqua suppeditatur alicui loco. I. Ver. 261 b, Paucorum cupiditati tum sufficere potērant, nūc uerò iam adempta est suppeditandi facultas. ad Att. 226 b, Tibi est curæ, ut ei suppeditetur ad usum & cultum copiosè. in Ver. 263 a, Dicito rem frumentariam esse suppeditatā. & 110 a, Frumento suppeditato & mercibus suppeditandis. ad Here. 1 a, Vix satis ocium studio suppeditare possumus. ad Heren. 22 b, Hoc modo naturæ suppeditabit doctrina. Att. 235 a, Quod Ciceroni suppeditas, gratum. Qu. Fr. 307 b, Creditores regis apertè pecunias suppeditant contra Lētulum. & 320 b, Domus suppeditat hortorum amœnitatem, terra fruges fert, & ut mater cibos suppeditat. de Legibus 183 b.

SVPPEDITO. suppeto, non desum. de Cl. 180 b, Cui dere publica satis suppeditabat oratio. Tusc. 249 a, Quocunque loco bona suppeditant, ibi beatè possumus uiuere. Att. 9 a, Si unquam mihi τὰ κατὰ σὲ πάντα suppeditarunt illo tempore. Off. 3 a, Parare ea quę suppeditent ad cultum & ad uictum, & sibi & liberis. de Clar. 175 a, Miror illum cùm & uita suppeditauisset, & splendor ei non defuisset, consulem non fuisse. de Clar. 187 a, Cui si uita suppeditauisset, consul factus esset. de Claris. 174 a, Carbo quod uita suppeditauit, in multis iudicijs est cognitus. in Ant. 186 a, Crius pater, si uita suppeditauisset, consul factus esset. de Orat. 154 a, In hoc campo oratori facilè suppeditat omnis apparatus ornatusq; dicendi.

SVPPEDI-

SVPPEDITOR,*aris*.suppedito.Ar.234 a.De Petulciano no mine,quod mihi suppeditatus es,gratissimum est.

SVPPEDERE.Epi.140 b, Suppedit, flagitium est:iam erit nudus in balneo,non reprehendes.

SVPPETIT,*bat*.suppeditat.Ep.250 b, Mihi ad remunerandum nihil suppetit præter uoluntatem. Part.234 b.Ex quibus ad augendum permulta suppetunt. & in Verr.82 a. Vereor ne mihi uerba non suppetant.de Or.156 a.Insscitia illius,cuius res non suppetit,uerba non desunt. Off.39 b,Bene fica uoluntate beneuolentia mouetur, etiam si res fortè nõ suppetit.Officior.36 a, Sed tamen si cui hæc suppetunt, adiuuant aliquantulum ad cætera. de Finib.88 a, Cibi suppetunt nobis multo labore quærentibus. & Tusculan.246 a, Vt ambitioni & quotidianis sumptibus copiæ suppetant. Tusc.200 a, Namque regnum suppetebat mihi, ut scias, &c. Quint. de Pet.205 a,Et si tibi omnia suppetunt,quæ cõ sequi ingenio aut usu homines aut diligentia possunt.Tus. 183 b,Non potest hæc fari tantum dictis,quantũ factis suppetit laboris. pro Ar. 187 b, An tu existimas suppetere nobis posse,quod quotidie dicamus in tanta uarietate rerum? de Fin.51 a,Si uita suppetet. Offic. 7 b, Illis ad largiendum suppetunt copiæ.

SVPPLANTO,*as*. pede obiecto uel suppositio aliquẽ ad casum impellere.Offi.60 b, Supplantare eum qui cum certet, aut manu depellere non debet.

SVPPLEMENTVM,*ti*. quo aliquid suppletur,ut legionẽ diminutam, additis qui desunt militibus suppletur. ergo qui adijciuntur,supplementum appellantur.Epi.31 b,Censebant enim omnes ferè,ut in Italia supplementum meis & Bibuli legionib. scriberetur.ad Brut.91 b, De supplemento autem non uideo quid fieri possit.

SVPPLEO,*es*.expleo.in Ver.202 a,Non te instruere domum tuam uoluerunt in prouincia,sed illũ usum prouinciæ supplere. de Or.118 b,Vt referendis præteritis uerbis id scriptũ quodcũq; defendimus,suppleatur.pro Fla.154 b, Nõ finũt, supplet enim ille nescio quis, & priuatim di it se dedisse. in A.219 a,Cũ sex legionib.inquit, hisq; suppletis ex D. Bruti exercitu,non modò ex delectu suo. Qu.F.324 b, De bibliotheca Græca supplenda,libris commutandis,&c. ualde uelim ista confici.I.A.242 a, Ponite ante oculos M.Antonium consularem sperantem consulatum,Lucium adiungite,supplete cæteros,imperia meditantes.

SVPPLEX,*cis*.abiectus,iacens,prostratus ad pedes.pro Do. 236 a,Qui pro me patres conscriptos deprecari, & populo supplices esse uetuit.& in P.96 b,Cùm se Pompeius supplicem pro me profiteretur.Antequam. 196 b, Quibus figillatim sæpe supplex ad pedes iacui. & ibid. Aliquem supplicẽ à se absterrere & excludere. Att.263 b,Nunquam putaui fore,ut supplex ad te uenirem.in Cat.122 b, Vobis supplex manus tendit patria communis.pro Muren.144 b. Is uester est supplex,uestram fidem obtestatur, uestram misericordiam implorat, uestram potestatem ac uestras opes intuetur. & pro Cluen.60 a,Leuate hunc supplicem uestrum. pro Fon. 280 b, Qui animo demisso atque humili ad opem iudicum supplices inferioresq; confugiunt.pro Fon.284 a, Tendere manus supplices alicui,uel ad aliquem pro aliquo. Att.297 a,Orat multis & supplicibus uerbis ut liceat. Or.288 a, Viuat herculè Cicero qui potest supplex & obnoxius. Tusc. 163 b,Nec iudicib.supplex fuit.& pro Pla. 263 a, Multitudo supplex iudicibus.pro Cæl.54 a,Supplex misericordiæ alicuius.in An.176 b,At etiam misericordiã captabas,supplex tẽ ad pedes abijciebas,quid petens:ut seruires. pro Lig. 139 a, Quos petimus precibus & lachrymis,prostrati ad pedes, &c.& ibid. Tu nos iacentes ad pedes supplicum uoce prohibebis.

SVPPLICATIO,*onis*. gratulatio dijs immortalib. honor qui dijs immortalibus habebatur pro uictoria. in Ver. 262 a,in Catil.14 a, Supplicatio dijs immortalibus pro singulari eorũ merito meo nomine decreta est,his uerbis, quòd urbem incendio, cæde ciues, Italiam bello liberassem.& ibid.Cæteræ supplicationes bene gesta, hæc una conseruata republica constituta est.de Prou.74 a, Supplicatio quinde cim dierum Cæsari decreta.& ibid.Gratulatio dijs immortalibus.de Prou.74 a, Primùm decem dierum est supplicatio decreta Cn.Pũpeio confecto Mithridatico bello.in Catil.16 a, Supplicatio ad omnia puluinaria decreta est. & pro Syl.183 b, Cui uno togato senatus supplicationem decreuit. in Pis. 80 b, Mihi senatus singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit. Epi. 247 b, Si triumphi prærogatiuam putas supplicationem. Atti. 99 a,Supplicatio quasi triumphi prærogatiua. & 161 b,An censetis me decreturum fuisse, ut parentalia cum supplicationib. miscerentur? Item, Vt cuius sepulchrum nusquã extet, ibi parentetur,ei publicè supplicetur. ad Brut. 91 b, Honos iustus & debitus dijs immortalibus decretus est. in Ant.96 b,Quorum uoluntatem in supplicatione sum expertus. & 99 b,Cæsar gratulans mihi de supplicatione, triumphat de Catone.in An.259,Supplicationem decernitis de improbis & audacib.& ibid.Gratæ uerò nostræ dijs immortalib.gratulationes erunt.

SVPPLICITER. demissè.de Orator.92 a,b,Homo itanatus,ut & blandire & suppliciter insinuare possit. ad Attic. 284,& pro Flac. 150 b, Agere gratias cuipiam suppliciter & demissè.

SVPPLICIVM,*cij*.cruciatus,pœna.de N.76 a,Summo cruciatu supplicioq; Varius homo importunissimus perijt. p. Sex.Ros.19 b, Solon nullum supplicium constituit in eum, qui parentem necasset.& 30 a, Constituere supplicium alicui maleficio.in Ant. 250 b, Soluere supplicium alicui. pro Pomp.5 b,Aliquem uinculis & uerberibus atq; omni supplicio excruciatum necari.Antequam. 195 b, Serui qui ad supplicium uerberibus cæsi trahuntur.Att.128 a,Supplicia miserrima & crudelissima perferre. Epistol. 66 a, Meam animaduersionem & supplicium,quo usurus eram in eum, remitto tibi & condono.de Orator.130 b, Rapi ad supplicii, ad facinus.de Inuent.72 b,& 73 a, Sumere supplicium de aliquo.)(.Dare supplicium.& in Verr.127 a, & ad Heren.27 a,in Verr.249 b,Supplicio affici aliquem. de Orator. 102 a, Scelus ac fraudem nocentis supplicio constringere.in Piso. 88 b,Supplicium est pœna peccati.& ibid. Nullũ est supplicium,quo non affici casu aliquo etiam boni uiri fortesque possint.L.Homo.

SVPPLICO,*as*. deprecor, me ad alicuius pedes supplicem abijcio,manus alicui uel ad aliquem tendo pro aliquo.pro D.236 a,Aliquem pro aliquo deprecari, & alicui supplicem esse.pro Mil. 121 a, Ego me plurimis pro te supplicem abieci.Postq.199 a,Multi pro Q.M.Metelli reditu uobis supplicauerunt.& Epist.91 a, Amicis eius omnib. pro te libentissimè supplicabo.& 90 a,Quib.ego supplicare non destiti.de Or.104 b,Nemo remp. imporauit, nemo supplicauit. pro Font. 281 a, Cum amici & propinqui supplicent uobis,dubitabitis,&c.Post.212 a,b,Supplicare alicui pro aliquo. pro Pl.269 a,b,Prosternere se,& fracto animo atque humili supplicare alicui.pro Pl.261 a,Sũmissè me supplicare alicui. & Postq.100 b,de N.72 b,Vt ego illis supplicarem. Atti.285 a, Supplicato uindici illi quidem alienæ dominationi,non uicario.pro Fon.282 b,Præsertim cum tot res sint,quæ uestris animis pro huius innocentis salute supplicent.

SVPPLODO,*dis*.pede terrã percutio,plaudo.de Or.104 b, Quid multa? pedem nemo in illo iudicio supplosit.

SVPPLOSIO,*onis*.de Orato.147 a, Vereor ne nihil sim tui, nisi supplosionem pedis imitatus. & 163. & ad Heren. 18 a, Pedis dextri rara supplosione. de Clar. 177 a, Supplosio pedis.

SVPPOENITET,*bat*. At.111 a,Et hunc nostrum copiarum suppœnitet.

SVPPONO,*nis*.subijcio, subiungo, suborno.in Ver.250 a, Tum iste in eorum locum alios substituere & supponere cœpit.& 251 a,Alium in suppositi locum supponere.pro Se. Ros.37 a, In mandatis operæ nostræ uicaria fides amicorũ supponitur.de N. 50 b, Anatum ouа gallinis sæpe supponimus.de Inu.44 b,Huic generi Hermagoras partes quatuor supposuit,deliberatiuã,&c.& 43 b,Nam & tres partes supponimus.At.122 a,Deinde supposuit exemplũ epistolę Domitij.de Inu.71 a,Subijcere & supponere rationem. de Inu. 70 a,Supponatur ab hæredib. hæc ratio,&c. pro Clu.43 a, Qui suppositа persona falsum testamentũ obsignauit. Par. 124 b,Si testamenta amicorum expectas quidem,atque ipse supponis.& de Leg.164 b, Supponere falsa testamenta.pro Sest.20 a,Gladiatores tu supponas.pro Deiot. 151 b, Hieras causam omnem suscipit,& criminibus illis pro rege se supponit reum.

SVPPORTO,*tas*. clàm importo. Epistol. 199 a, Nisi quid nauibus Laodicenorum supportarit, citò fame pereat necesse est.

SVPPOSITVS,*a,um*. subornatus. in Verrem. 250 a, Vt ille suppositus facilè & libenter se illum, qui non erat, esse simularet.

SVPPRESSIO,*onis*. pro Cl. 33 b,Statuit sibi ad easdẽ prædas suppressionesq; iudiciales reuertendum.

SVPPRESSVS,*a,um*.pro Syl.172 b,Suppressa uoce dicere de aliquo.Or.204 b,Voce & oratione suppressior.

SVPPRIMO,*mis*.retineo,occulto. Tusc.207 a,Hæc igitur sunt officia consolantiũ, tollere ægritudinem funditus,aut sedare,aut detrahere quàm plurimum,aut supprimere, nec pati manare longius.pro Cluen.32 a, Capit hoc consilium, ut pecuniã iudicib.polliceatur, deinde eã supprimat.& 33 a, Cãdidati quorũ nũmos suppressos esse putant.& 31 b,Quæ

cum

cum accepisset à pupillo, suppressit. ad Bru. 91 b, Audita res erat & peruulgata, quare supprimenda non fuit. pro Clu. 38 a, Pecuniam acceptam nomine iudicij Safiniani retinuit, atq; suppressit.

SVPPVDET, *bat.* Ep. 235 a, Puto te iam suppudere, cum, &c. & 126 a, Sed quòd eorum me suppudebat.

SVPRA. supera, ultra. de Nat. 45 a, Homines sub terra habitãtes, qui nunquam exissent supra terrã. & 49 a, Mare quod supra terram est. de Or. 144 b, Omnia, quæ suprà & subter sunt, unum esse. Epi. 142 b, Supra me Atticus, infra Verius. de Vniuers. 20 b, Secundus supra terram ambitus. de Som. Scip. 128 b, Supra lunam sunt omuia æterna. in Verr. 164 b, De qua muliere uersus plurimi supra tribunal scribebãtur. & ibid. Suprà adiecit Aeschrio. ad Att. 288 a, Potentia, quæ supra leges esse uelit. de Natu. 32 b, Ratio recta constansque quæ supra hominem putanda est, deoq; tribuenda. de Leg. 178 a, Hæc commemoratio uereor ne supra hominis fortunam esse uideatur. de Di. 92 b, Se interfectum in plaustrum à caupone esse coniectum, & suprà stercus iniectum. de Diuina. 87 a, Cotem illam defossam in comitio, supraq; impositum puteal accepimus. Quint. Frat. 300 b, Ecce supra caput homo leuis, &c. de Nat. deo. 47 a, Draco subter supraq; reuoluens sese. Tusc. 238 a, A sole exoriente supra Mæotis paludes. de Nat. 35 a, Paulo suprà quàm ad linguam stomachus annectatur. Orator. 209 b, Sæpe suprà feret quàm fieri possit. de Orat. 162 a, Illa quæ suprà dixi. Topic. 224 a, Hoc est suprà quàm illud. & de Nat. 53, Hoc est infrà quàm illud. Epi. 231 a, b, Pisonis amor in omnes tantus est, ut nihil suprà possit esse. Attic. 209 a, Dialogos absolui, nescio quàm bene, sed ita accuratè, ut nihil possit suprà: id est, ultra. & Oct. 330 a, Supra ætatem, supra consuetudinem, supra etiã mortalitatem tuam tibi sunt omnia tributa.

SVPRASCRIPSI, & *suprascriptus, a, um.* pro Cl. 49 a, Qui eorum? quorum? uidelicet, qui suprascripti sunt. & Ep. 87, At illa polliceor, quæ suprà scripsi.

SVPREMVS, *a, um.* ultimus, extremus. pro Mu. 142 a, I. A. 159 b, Qu. Maximus P. Africanum, supremo eius die laudauit. Tusc. 163 b, Supremus uitæ dies. de Sen. 93 a, Supremo uitæ die. de Leg. 174 a, Supremo supplicio afficere aliquem.

SVRA, *re.* & cruris posterior pars, & crus ipsum. in Arat. Iam dextrum genus & decoratam lumine suram. & Tusc. 219 a, Sura ac pulmonibus fisto. Lucilij.

SVRCVLVS, *li.* planta. de Or. 134 b, Da mihi ex ista arbore, quos seram surculos. & 153 a.

SVRDASTER, *stri.* qui aures hebetiores habet, qui malè audit. Tusc. 150 b, Erat surdaster M. Crassus.

SVRDITAS, *tis.* Tusc. 250 b, In surditate quid nam est mali? & ibid. de surditate multa.

SVRDVS, *a, um.* qui sensu aurium uel audiendi caret, aurib. captus. Tusc. 251 a, de Di. 110 a, Surdus uarietates uocum aut modos noscere non potest. Tusc. 250 b, In his linguis, quas non intelligimus, surdi sumus. pro Font. 279 b, Satis erit, id quod dixi, non surdum iudicem huic muneri præsse.

SVRGO, *gis.* Off. 74 b, Põponius surrexit è lectulo. & de Inu. 64 a, Ille multo ante lucem surrexit. I. V. 234 a, Prætor de sella surrexit, atq; abijt. pro S. R. 18 a, Ego potissimùm surrexi, qui non sum cum ijs qui sedeant, comparandus. I. A. 244 a, Semel cecidi sciẽs, uti honestissimè surgere possem. pro Cl. 27 b, Ego ad respondendum surrexi. de Or. 138 a, Surgere ad dicendum. At. 259 b, V. Iduum cum ante lucem de Sinuessano surrexissem, ueni, &c.

SVRRIPIO, *pis.* clepere, furari, compilare. de Clar. 171 a, Tu qui à Næuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. pro Do. 226 a, Qui ex eius custodia per insidias filiũ regis captiuum surripuerat. Epi. 231 b, Dionysius à bibliotheca multos libros surripuit. de In. 68 b, Surripere uasa sacra ex priuato. At. 76 a, Surripere aliquid spacij ad scribendum. Off. 60 b, In uita sibi quenquã petere quod pertineat ad usum, non iniquum est: alteri surripere, ius non est. Par. 126 a, Virtus nec eripi, nec surripi potest. in An. 260 a, Parma surrepta.

SVRROGO, *as.* substituo. At. 166 b, Statim enim Pansa collegam sibi surrogasset.

SVRSVM.)(. Deorsum. de Vn. 203 b. & de N. 42 b, Elementis sursum deorsum, ultrò citroq; commeantib. de N. 54 b, Aures eo quòd omnis odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt. Ora. 209 b, Cũ gradatim sursum uersus reditur. Part. 132 a, Et idem sursum uersus, retroq; dicatur.

SVS, *suis.* porcus. de Na. 58 a, Sus uerò quid habet præter escã? cui ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus: qua pecude nihil gennit natura fœcundius. & de Fin. 133 b, Non inscitè illud dictum uidetur in sue, animũ illi pecudi datum pro sale, ne putresceret. Nonius legit putisceret. de Diu. 85 a, Sus rostro humi A literam impressit, in

Sal. 272 a, Itaq; nihil aliud studet, nisi ut lutulentus sus quó uis uolutari. de Ora. 230 a, Docebo sus (ut aiunt) oratorem illum, &c. & Epi. 138 a, Etsi sus Mineruam. de D. 87 a, Sus & uirilis & muliebris sexus est.

SVSCEPTIO, *onis.* de Finibus 97 a, Sic ea quæ proficiscuntur à uirtute, susceptione prima, non perfectione sunt iudicanda. de Fini. 97 a, & Acad. 43 a, Laborum dolorumq;, susceptio, &c.

SVSCIPIO, *pis.* sumo, capio, tollo, recipio, sustuli.)(. Depono. I. C. 111 b, Illi sine mora negocium susceperunt. & At. 235 b, Suscipe cogitationem, quidnam mihi agendum putes. Attic. 133 a, Obsecro te Cicero, suscipe curam & cogitationem dignissimam tuæ uirtutis, ut, &c. & 141 a, De his rebus rogo uos ut cogitationem suscipiatis. Off. 28 b, In omni actione suscipienda tria sunt tenenda, primum, &c. & ibidẽ: Nec maior cura & opera suscipiatur quàm causa postulet. de Ar. 245 a, Ille inimicitias suscepit propter salutem meã. de Orator. 93 b, Gorgias qui magnum quiddam suscipere ac profiteri uidebatur. & 94, Suscipere ac profiteri magnũ aliquod onus atque munus. de Orator. 118 a, Offensio uel negligentiæ susceptis rebus, uel perfidiæ receptis. pro Qu. 14 a, Quod turpissimè susceperas, perseuerare & transigere non potuisti. & 15 b, Transigere susceptum negocium. & de Orator. 109 b, Conficere munus susceptum. in Verr. 148 a, Suscipere multum negocij, Tollere aliquid oneris, & Excipere magnos labores. Officior. 17 a, Qui periculosas rerum actiones suscipiunt. & Atti. 226 b, Suscipiam omnem istam actionem. Epistol. 40 a, Suscipere officia & partes pro aliquo. pro Cec. 283 a, Suscipere molestiam pro aliquo. de Amic. 105 b, Capere angorem pro amico. de Ami. 111 a, Omnia alter pro altero suscipiet. Epi. 37 b, Ego autem cùm hoc susceptissem, &c. Attic. 89 a, In quo magnum odium Pompeij susceperitis. pro Dom. 134 b, Suscipere religionem. de Diui. 131 b, Libri Sibyllæ ualeant ad deponẽdas potius, quàm ad suscipiendas religiones. I. Pis. 92 a, Pontinius religionibus susceptis impeditur. de Diuinat. 125 b, Hæc hominum errore susceptа sunt. Antequam. 196 a, Exilium quod uirtute suscipitur. & ibid. Mors, quæ ob rempub. capitur. Postquam. 198 a, Sempiternam pœnam sustinerem mea uoluntate susceptam. de Diuin. 256 a, Quæ si suscipimus, & sternutamenta nobis erunt obseruanda. Attic. 67 a, Nunc susceptam obiurgationem reprimam. in Verr. 237 b, Suscipere scelus. pro Cluẽ. 53 b, Suscipere magnum facinus in se. in V. 218 a, Quo quidem scelere susceptо inanis erat basis. pro Cl. 50 a, Suscipere aliquid culpæ recusando. pro Mur. 126 a, Si nulla inertiæ, nulla inhumanitatis culpa suscipitur, ego uerò libenter desino. & ibid. Aliquid aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium. in C. 115 b, Dijs immortalibus ducibus hanc mentem uoluntatemq; susceptі. de Ar. 258 a, Atq; ego hanc orationem tuam tristem non suscepissem, nisi, &c. pro S. R. 37 a, Suscipere onus officij. quod te putes posse sustinere, & recipere mandatum. pro Plan. 270 a, Eum tenere cursum, quem à prima ætate susceperis. pro Pomp. 4 a, Meę uitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ. pro Syl. 172 b, Bellum cum aliquo susceptum. & Attic. 139 a, Bellum crudele ab aliquo susciрi. de Natur. 38 a, Susceрit autem uita hominum consuetudoque communis, ut beneficijs excellentes uiros in cœlum tollerent. Top. 228 b, in Ver. 184 a, Postquã. 198 b, Suscipere liberos. in Verr. 260 a, Qui à parentibus susceрti educatique sunt. Epistol. 72 a, Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperunt. Attic. 196 b, Atque utinam susceptus non essem. de Ar. 257 b, In lucem susciрi: id est, nasci. At. 281 b, Si rempublicam cui susceptus es, respicis. pro Mil. 104 a, Vim inter ciues susceptam. in Pis. 88 b, & de Offic. lib. 1, Suscipere æs alienum amicorum causa. Item: Susceрta fraus. in Ant. 186 b, Ipse ex libertini filia susceрit liberos. Amic. 115 b, Animo aut spe maiora suscipere. de Vn. 202 a, Vt igitur mortali generentur conditione, uos suscipite ut illã gignatis, &c. Redeo nunc ad te Cæli uicissim: ac mihi autoritatem patriam, seueritatemque suscipio. pro Cæl. & pro Syl. Suscipio, ut me putem præstare debere, 3 ad Quin. Fra. Neque enim facinorum tantorum, tam atrocium crimen Iudices, P. Syllæ persona suscipit, pro Syll. pro Rabir. perduell. Quis nostrùm exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi cõsequatur? 1 de Finib. Sed ut omittam pericula, labores, dolorem etiã, quem optimus quisq; pro patria & pro suis suscipit, &c. libro 1. de Finib. Hæreditatis spes, quid iniquitatis in seruiendo non suscipit? in Para. Miserior igitur qui suscipit in se scelus, quàm is qui alterius facinus subire cogitur, 11 Philipp. & pro Syll. & 6 Verrin. Si cuius uirtutem suscipiant, Offi. 2. Neq; mihi quicquam oneris suscepi, quum ista dixi, &c. pro Cluent. Suscepisti onus præterea graue, & Athenarũ & Crатippi, 3 Offi. Suscepisti partes Consulum, 15 Fam. Suscepit iu

diciorum

diciorum causam, antiquissimamq; se habiturũ dixit, 2 ad Quint. Fra. 1 in Ver. Non modò adhuc pœnam nullam suo dignam scelere suscepit, sed, &c. pro Leg. Manil. & Postquã, Res sibi suscepit gloriæ causa. pro Flac. Verres ille uetus proditor Consulis, translator quæsturæ, auersor pecuniæ publicę, tantum sibi autoritatis in Repub. suscepit, 7 Ver. Quibus rebus tantum odij atq; inuidiæ suscepit eloquẽtia tua, ut, &c. 1 de In. Nec uerò desertarum relictarumq; rerum patrocinium suscepimus, 1 de Nat. deor. & Diui. lib. 2. In quo, ut audio, magnum odium Pompeij suscepistis, ad Att. li. 6. Illi sine mora negocium susceperunt, 3 in Cat. Susceperas enim liberos non solùm tibi, sed etiam patriæ, 5 Ver. Inuito despondit ei filiam suam illam quam ex genero susceperat. pro Clu. Suscipiam omnem istam actionem, At. lib. 14. Susci pe causam Senatus, ut, &c. 2 Ver. ad Atti. lib. 3. Attende enim paulisper, & cogitationem sobrij ad punctum temporis suscipe, 2 Philipp. 106 a. Suscipe me, 5 Fam. Vatinij. id est, mei defensionem, uel me defendendum. Suscipe meam delibera tionem, 14 ad Atti. Quòd ad Tironem de Terentia scribis, obsecro te mi Attice, suscipe totum negocium, ad Att. lib. 12. Quæris ut suscipiam cogitationem, quid nam istis agendum putem, ad At. lib. 14. Istuc me rogari oportet abs te, an te potius à me, ut pro mea salute laborem, periculumque suscipias? pro Mure. 142 b. Tu etiam atque etiam uide quid suscipias, quid sustinere possis, 11 Famil. M. Bruti & Cassij. Vt si meas rationes unquam uestræ saluti antepositas fuisse, sempiternam pœnam sustinerem mea uoluntate susceptam, post Redit. ad Quir. 198 a. Ego A. Varroni diligentissimè te commendaui, ut susciperet te totum ac tueretur, 16 Fa. Admirabantur boni uiri, accusabant amici, quòd spe pacis legationem susceptam, 12 Philipp. Sin & ea quæ antè gesseram, &c. & illam miseram profectionem uestræ salutis gratia susceptam, &c. ad Quirit. post redit. Aliquid culpæ suscipere, pro Cluent. Suscipere beneuolentiam, 3 Fam. Suscipere calamitatem, Post red. in Senat. Casum propter fidem constantiamq; suscipere, 2 de Fin. & 3 ad Att. Causam alicuius suscipere, ad Atti. lib. 3. Suscipere nimias celeritates, Offic. 1, Suscipere consilium, 6 Fam. Suscipere culpam, uel crimen culpæ, pro Muren. & pro Plancio, & 7 Verr. Suscipere curam, 7 ad Attic. ad Brut. Suscipere dolorem, Tusc. quæst. libro 1. & libro 3, & pro Sest. & pro Dom. sua. Errorem & superstitionem suscipere, 2 de Diuin. Quo tandem Habitus metu adductus, tantum in se facinus suscipere conatus est? pro Cluent. id est, admittere. Suscipere fraudem, in Pis. Suscipere gemitum, in Vatin. Suscipere impuritates, 2 Philip. Qui ualentissimum Antonium suscipere pro Rep. non dubitauit inimicum? Brutus Attico. Suscipere inimicos, pro Planc. & in Cat. Suscipere inimicitias alicuius, 3 Fam. Inimicitias propter alicuius salutem suscipere, de Arusp. Nam aut inimicitias, aut laborem, aut sumptus suscipere nolunt, 1 Offic. Suscipere insignia belli, 6 Philipp. Suscipere inuidiã uel offensionem, 4 in Verr. Suscipere labores diurnos nocturnosque, Cati. Suscipere maximos labores, molestiasq;, Officior. 3. Suscipere multos labores magnosq; inflammatum spe potiundi uoluptatum, de Finib. lib. 1. Suscipere luctum, squalorem, sordes, pro Sest. Multum negocij suscipere, pro Cec. Onus atque munus suscipere & profiteri, 1 de Orator. Cæteri non uidentur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse, &c. pro Clu. Suscipere partem alicuius, pro Mil. Suscipere partes defensionis, querelæ, &c. pro Sest. Suscipere partem uitiorum, Tusc. quæst. li. 4. De triumpho hortari, suscipere partes suas, &c. Att. 7. Intelligoq; multas partes meæ salutis & suscipere, & posse sustinere, ad Att. lib. 3. Patrocinium uoluptatis suscipere, 3 de Orator. Suscipere aliquam personam, 10 ad Attic. Suscipere πολίτευμα de pace, 9 ad Att. Suscipere πρόβλημα, 7 ad Att. Suscipere propugnationem pro re aliqua, 5 Famil. Suscipere Rempub. pro Mil. & 3 Philipp. Suscipere sacra, in Vatin. Suscipere salutem Reipub. contra aliquem, pro Sest. Suscipere simultatem & contentionem, pro Dom. sua. Maximam turpitudinem suscipere uitæ cupiditate, 3 Philip. & pro Syl. Qui etiam nũc agendi aliquid discendiq; causa propè contra naturam uigilias suscipere soleamus, 5 de Finib. Suscipere uim, pro Mi. Suscipere uituperationem, 16 ad Attic. Exilium quod uirtute suscipitur, Antequam. Eodem enim tempore & suscipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur, de Ar. respõ. Quæ docti, ut dixi, à Græcis petere mallent, indocti ne à nobis quidem accipiũt, ut frustra omnis suscipiatur labor, in Anton. Magna meherculè causa, Iudices, absolutionis cum cæteris causis hæc est, ne qua insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur, pro Fon. 21 a. Dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia, libro 1, de Finib. Atque utinam susceptus non essem, ad Attic. lib.

11. id est, editus non essem in lucem. Si uerò non futurum quidem sit, frustra suscipi miseriam uoluntariam, 3 Tusc. Tã túmne igitur laborem, tantas inimicitias tot hominum susceptur us es? 7 Ver. Illud tibi persuadeas uelim, me omnia, quæ ad tuam dignitatem augendam pertinebunt, &c. summo semper studio suscepturum, ad Bru. li. 11. Iter Asiaticum puto tibi suscipiendum fuisse, Atti. lib. 4. Sequitur enim de iure belli, in quo & suscipiendo & gerendo & deponendo ius ut plurimum ualet, 2 de L. In contentione suscipiendarum inimicitiarum, ridiculum est putare, &c. 1 Verr.

SVSCITO, *as.* excito, incito, exfuscito. pro Qu. R. 31 a, Te ab tuis subsellijs contra te testem suscitabo. Antequam. 195 a, Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obterũt laudes. Epist. 169 a, Suscitare bellum ciuile. de Or. 133 a, Iubebis igitur, inquit, te suscitari?

SVSPECTVS, *a, um.* in quo subest suspicio alicuius rei, solicitus, habens suspicionẽ alicuius rei. pro Plan. 270 a, de Am. 106 a, In uita tyrannorum omnia semper suspecta atq; solicita. I. C. 100 b, Si me meis ciuib. tam grauiter suspectũ atq; infensum uiderem. Tusc. 190 a, Medicina animi multis suspecta atque inuisa. Epi. 18 a, Quanquam me nomine negligentiæ suspectum tibi esse doleo. pro Qu. 2 b, Cùm sæpe suspectus Quintio Næuius fuisset. Offi. 71 a, Cum filius patri suspectus esset de nouerca.

SVSPENDIVM, *dij.* in V. 177 a, Vt homines iniuriæ remedium morte ac suspendio quærerent.

SVSPENDO, *dis.* ceruices frango. I. V. 159 b, Hominem corripi ac suspendi iussit in oleastro quadam. & 176 b, Dioclẽ hominem locupletem suspendisse se constat. & de Ora. 134 b, Suspendere se de ficu. pro Rab. 92 b, Caput obnubito, arbori infelici suspendito. Top. 222 a, Opus quod ita ædificatum est, ut suspendi non possit: id est, fornix.

SVSPENSVS, *a, um.* incertus, solicitus, pendeo. pro Do. 232 a, Tota ciuitas suspensa atq; solicita est. & Att. 33 a, Suspenso animo solicitoq; sum. contra Rul. 65 a, Ciuitas solicita suspicione, suspensa metu, perturbata seditionibus. contra Rull. 79 b, Suspensus & incertus obscura spe & cæca expectatione pendeo. & pro Cl. 28 b, Suspensus incertusq; uultus. pro Clu. 19 a, Ne diutius suspensa oratione mea expectatio uestra teneatur, aggrediar ad crimen, &c. & de Clar. 182 b, Iudices oratione suspensos teneri. Att. 154 b, Tu tuum consilium etsi non in longinquum tempus differs, tamen suspensum me detines. in V. 238 a, Cum seruitiorum animos in Sicilia suspensos propter bellum fugitiuorum uideret. de Orato. 105 b, Suspenso & occupato animo Crassum tibi respondisse uideo. Epist. 40 b, Suspensus expectatione rerum. & 258 a, Suspenso animo expecto, &c. Ep. 171 b, Omnia sunt suspensa propter expectationem legatorum. Epistol. 147 b, Tenere aliquem suspensum de aliqua re. Epist. 69 b, Viuendi suspensas habere rationes. Tuscul. 189 b, Equi Pelopis, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur. contra Rul. 85 b, Roma cœnaculis sublata atq; suspensa. Att. 42 a, Maneo Thessalonicæ suspensus, &c. Atti. 254 a, Existimabam μετεωρίσειν esse, & herculè erat, & maximè de ludis. in Anton. 209 b, Animus aberrat à sententia suspensus curis maioribus.

SVSPICIO, *cis.* aspicio, ueneror, admiror. de Nat. 26 b, Cùm cœlum suspeximus, cœlestiaq; contemplati sumus. & 35 b, Epicurus cœlum non suspexit. & 61 b, Tusc. 242 a, Hæc ille intuens atq; suspiciens, uel potius omnes partes horasque circunspiciens, considerat, &c. de D. 123 b, Ille autem nec suspicit, nec circunspicit. Aca. 20 b, Pisces qui neq; uidentur à nobis, & nunc quidem sub oculis sunt, neq; ipsi nos suspicere possunt. in Arat. de Ar. 248 a, & de Som. 126 b, Suspicere in cœlum. Off. 34 a, Suspicere uirtutem alicuius. Ora. 205 b, Eloquentia, quam suspicerent omnes, quam admirarentur, quam assequi se posse diffiderent. & de D. 139 a, Aeternã naturam esse suspiciendam admirandamq; hominum generi. Epi. 149 a, Sic honores muneraq; uestra suspicio, ut, &c. de N. 47 a, Eius cum totius est præclara species, in primis suspicienda est capitis figura.

SVSPICIO, *onis.* coniectura, scrupulus, metus, scientia incerta, opinio. ad Her. 37 a, At. 126 b, Cum ad te literas misissem, suspicionem nullam habebam, te reipublicæ causa mare transiturum. & 253 b, Hæc nauigatio habet quasdam suspiciones periculi. de Orat. 134 b, Salsa sunt etiam, quæ habent suspicionem ridiculi absconditam. & ibid. Quæ suspicionem & crimen efficiũt. Epist. 214 a, Deponere suspicionem, quam de aliquo habebas. Epist. 45 a, Ne cui suspicionem fictè reconciliatæ gratiæ darem. de Arus. 252 a, Multi sunt in quos huius maleficij suspicio cadat. & Atti. 207 a, In quem ne si infidijs quidem ille interfectus esset, caderet ulla suspicio. de Or. 139 a, Vitanda est ingenij ostẽtationisq; suspicio. Att. 106 b, Suspicionẽ mihi tua taciturnitas attulerat. & ad

Heren.31 b,Occultè facere ſuſpicionẽ.pro Cæl.39 a, Quoad M.Cælij dare potuit ſuſpicioni locum.in V.206 a, & in A.155 a,Quos doleo in ſuſpicionem populo Romano uenire.& in Vat. 29 a, Etiamſi falſò uenifſes in ſuſpicionem. pro P.Seſt.42 a, Qui non modò à facto,ſed etiam à conſcientiæ ſuſpicione abeſt.pro Cæl.48 b, Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo.contra Rull. 65 a,Ciuitas ſolicita ſuſpicione,ſuſpenſa metu.Att.277 a, Audiuimus eum uenisſe in ſuſpicionem Torquato de morte Panſæ.pro Fla.Decianus qui tibi in ſuſpicionem nullo ſuo delicto uenit.& ibid.Nunc facis ſuſpicionem. pro Cluent. 55 b,Omnis ſuſpicio in eos ſeruos commouebatur.& Epiſto. 27 a,Mouere ſuſpicionem alicui.I.V.237 a, Leonidæ cuiuſdam familia in ſuſpicionem eſt uocata couiurationis.pro Cluen.44 a,Non omnes in culpa ſunt ac ſuſpicione ponẽdi.pro Clu.56 a,Noui quidam homines in ſuſpicionem uocati ſunt.pro Cluent.39 b,Cùm tam atrocis rei ſuſpicio eſſet iniecta.& contra Rull.82 a, Tenuiſsima ſuſpicione hoſtium iniecta.pro Cluent.54 b, Ea res ſatis firmam ueneni ſuſpicionem non habet, etſi eſſet ſuſpicioſum, tamen ad me non pertineret.pro Milo.I.A.182 a,& 15 a,Incidere in ſuſpicionem regni appetendi.Qu.Fr.292 a, Qui tibi nunquã in ſuſpicionem auaritiæ uenerit.I.V.248 b,Iudex bonus eſſe nemo poteſt,qui ſuſpicione certa non mouetur.Antequ. 196 a,Expurgare,ſuſpicionem dimouere. pro Cluent. 32 b, Canutius qui quodam odore ſuſpicionis Stalenum corruptum eſſe ſenſiſſet. pro Quint.12 a, & pro S.R. 23 a, In qua re nulla ſubeſt ſuſpicio.pro Pla.260 a, Sed etiam largitionis recipienda ſuſpicio.de Or.123 a,Opinionem iſtorũ ſtudiorum & ſuſpicionem artificij apud iudices oratori aduerſariam eſſe arbitror.pro Pl.270 a, Quãquam ne id quidem ſuſpicionem factionis habuerit. de Orator.119 b, Dicam enim non reuerens aſſentandi ſuſpicionem. & Att. 128 b,Fugere ſuſpicionem perfidiæ.cont.Rul.64 a,Hæc à me ſuſpicionibus & coniectura coarguuntur.de Natu.14 a, Eſſe gentes immanitate ſic efferatas,ut apud eas nulla ſuſpicio deorum ſit.de N.72 b,Hoc non modò comprehendere animo,ſed ne ſuſpicione quidem poſſunt attingere. Ar. 117 b, Suſpicione aſſequi aliquid non poſſe.de Cl.168 a, Suſpicio eſt,illum ueneno ſibi conſciuiſſe mortem. Qu.Fra.195 b,In quib.non poteſt reſidere inertiæ ulla ſuſpicio.in Ant.159 a, Atq; utinam ut culpam,ſic ſuſpicionem uitare potuiſſes.in Ant.235 a,At ſuſpicioni crimen, aut inuidiæ materiam dediſſe uidebimur.& 161 b,In eandem ſuſpicionem cadere collega tuus non poteſt.

SVSPICIOSÈ. credibiliter,criminoſè.pro S.R. 27 a, Criminoſè & ſuſpicioſè dicere & arguere. & pro Deio. 146 b, Suſpicioſius dicere.de Cl.176 b.

SVSPICIOSVS, *a, um.* habens ſuſpicionem,criminoſus.I. V.250 b,Te conſcientia timidum ſuſpicioſumque faciebat. Qu.Fr.292 a,Eſſe nimis durum & ſuſpicioſum in ſuos. Ep. 6 b,Etiam ipſo ſuſpicioſiſsimo tempore Caniniano.pro S. R.21 b,Quod adhuc ſuſpicioſum,res ipſa perſpicuũ faciet: id eſt,dubium & obſcurum. Part. 240 a, Suſpicioſum crimen.& ad Her.8 a,Rem perſpicuam non ſuſpicioſam uideri oportere.pro Fl.160 a,Suſpicioſa & maledica ciuitas. & 147 b,Suſpicioſiſsima ciuitas.pro Cl.54 a, Ea res ſatis firmam ueneni ſuſpicionem non habet, etſi eſſet ſuſpicioſum, tamen ad alios potius quàm ad Habitũ pertineret. de Cla. 179 a,Qui ſuſpicioſius aut criminoſius diceret,audiui nemi nem.de Am.108 b,Eſſe ſuſpicioſum,& ſemper aliquid exiſtimantem ab amico eſſe uiolatum.

SVSPICOR, *aris.* opinor, puto, ſuſpicione aſſequor, ſuſpicione attingo,ſuſpicionem habeo.At.109 a,Scribe non modò ſi quid ſcies,aut audieris,ſed etiam ſi quid ſuſpicabere. At.201 a,Suſpicabar,uel potius intelligebam nihil eſſe, &c. Ep.5 b,Valde ſuſpicor fore,ut infringatur hominũ improbitas.At.283,Suſpicor illud tibi non probari,quod, &c. At. 280 b,Quod uelim temerè de illo ſuſpicati ſint homines.& 248 a, Nihil eram ſuſpicatus de tabulis. pro S.R.37 b, Qui de eius ſcelere ſuſpicari nihil potuerunt.de Cl.169 b, Tantummodo coniectura ducor ad ſuſpicandum.& ib. Ex momentis ſuſpicari de aliquo.pro Syl.176 a, Defendit eum de quo nihil eſt ſuſpicatus.de Or.91 b,Nos in amicorũ negocijs res ipſa antè confecit,quàm poſſemus aliquid de tãtis rebus ſuſpicari.pro Cl.23 a,Suſpicari aliquid mali.Atti. 121 b,Autoritate tua permotus,ut ſuſpicor,quid enim aliud putemſde N.7 b,Deus,in quo neq; figuram diuinam, neq; ſenſum quiſquam ſuſpicari poteſt. & 8 a, Nec Protagoras quicquam uidetur de natura deorum ſuſpicari.Epi.11 a, & 60 a,& de Fin.93 a,Certi homines quos iam ſuſpicari debes.Or.209 a,Verùm hæc uis,quam quærimus, quanta ſit ſuſpicemur,quomiã exempla non habemus.de Or.144 a,Vt maius quiddam de L.Craſſo,quàm quantum à uobis expri metur,ſuſpicetur.de Clar.192 b,Iis tu comparas hominem Tuſculanum,nondum ſuſpicantem quale eſſet copioſe & ornatè dicere.pro Mil.113 a,Ciues de rep.optimè meriti, in quib. homines non modò res præclariſsimas obliuiſcuntur,ſed etiam nefarias ſuſpicantur.

SVSPIRIVM, *ij.* gemitus,etiamſi ſit aliquid diſcriminis,utrumque tamen doloris eſt indicium.Attic.16 b,Quem nemo aſpicere ſine ſuſpirio poſſet.& Tuſcul. 225 a, Sine cura, ſine ſuſpirio.

SVSPIRO, *as.* At.16 a,Neminem habeo quo cum aut iocari liberè,aut ſuſpirare familiariter poſsim.de Diuin.89 a, Suſpirantibus curis.

SVSQVE deq;, id eſt,non laboro,non ſum ſolicitus.At. 224 a,Nam de Octauio ſusq; deq;.Ep.110 a, Trahantur per me pedibus omnes rei,non laboro.

SVSTENTATIO, *onis.* dilatio.de In. 80 b, Deinde utrum ſtatim fieri neceſſe ſit,utrum habeat aliquam moram, & iuſtentationem.

SVSTENTO, *tas.* ſuſtineo,nitor.de Pro. 71 b, Qui ſe etiam nunc ſubſidijs patrimonij aut amicorum liberalitate ſuſtentãt.& Poſt.206 a, Qui egeſtatem domeſtico latrocinio ſuſtentauit.& pro Cæl.45 b,Egeſtatem alicuius ſuis ſumptibus ſuſtentare.Ep.56 b,Quorum opibus caſus meos ſuſtentabam.& pro K.P.123 a,Fide ſuſtentabam amicos. Tuſcu. 160 a,Per animum ipſum tam natura hominis uitam ſuſtetari,quàm uitis,quàm arboris. Tuſcu.157 b, In quo animus nulla re egens,aletur & ſuſtentabitur ijſdem rebus,quibus aſtra ſuſtentantur & aluntur. Epiſtol.62 a, Tu uelim te tua uirtute ſuſtentes.Epiſt.95 b,Suſtentare ac tueri imbecillitatem ualetudinis.At.60 b, Literis ſuſtentor & recreor. pro Flacc.146 b,& de Clar. 196 a, Spes, quæ hominum mentes cogitationesq; ſuſtentat.& pro Mil.121 a, Ea conſolatione ſuſtentor,quam,&c.Item,Nunc me una conſolatio ſuſtentat,&c.pro Mur.124 b,Is cui reſpub.à me una traditur ſuſtinenda maguis meis laboribus ſuſtentata. de Orat. 105 b, Cùm is iuriſconſultus fuerit ſuperior diſceſſurus, qui eſſet non iuris ciuilis ſcientia,ſed eloquentia ſuſtentatus.de Diuinat.137 a,Animi uigilantium ſuſtentãtur membris,& corpore,& ſenſibus:quæ cum ſubtracta ſunt, &c.pro Flac.148 b,Noſter autem teſtis ut ſe ipſe ſuſtentat, ut omnia uerba moderatur.Epiſt.70 b,Suſtentare ſe conſcientia optimorum conſiliorum.I.P.98 a,Cùm ſuſtentare uix poſſes mœrorem tuũ doloremq; deceſsionis.I.C.110 a,Id malum opprimi ſuſtentando & prolatando nullo pacto poteſt, quacunq; ratione placet celeriter uobis iudicandum eſt. Qu. Fr. 319 a,Aedificationem arcani ad tuum aduentum ſuſtentari placebat.At.41 a,Me uix miſerè ſuſtento,&c.At.83 b,P. Valerium negat habere quicquam Deiotarus rex,eumq; ait à ſe ſuſtentari.At.144 a,Me adhuc tuæ literæ ſuſtentarunt. At.136 b,Præclara conſcientia ſuſtentor.Qu. Fr. 308 b, Cato à Craſſo ſuſtentatur.Qu.Fr.326 a, Angor mi frater, noſtrum hoc tempus ætatis aut forenſi labore tactari, aut domeſticis literis ſuſtentari. Offic.51 b, Valetudo ſuſtentatur notitia ſui corporis.

SVSTINEO, *nes.* ſuſtento, fero,tolero,tueor, corruere non ſino.fulcio,labentem excipio,contineo.de Na.77 a,Pateræ coronæq;, quæ ſimulachrorum porrectis manibus ſuſtinebantur.At.138 b,Corpore uix ſuſtineo grauitatem cœli huius.Att.130 b,Neque ſoluar cum iſta copia tantam multitudinem ſuſtinere poteris.pro Quin. 11 b, Aliculus quotidianum conuicium ſuſtinere.de Or.118 a, Tres perſonas unus ſuſtineo ſumma animi æquitate,meam,aduerſarij, iudicis.de Clar.174 b,Rutilius magnum munus de iure reſpõdendi ſuſtinebat.pro Sex. R. 37 a, Suſcipere aliquod onus, quod ſuſtinere non poſsis.I.V.193 b,Fungi ac ſuſtinere aliquid muneris in rep.& Epiſtol.24 a,Suſtinere onera in repub.Att.177 a,Nihil eſt mali,quod non & ſuſtineam & expectem. & de Clar. 156 b, Suſtine aliquem dolorem præter cæteros.Antequam.193 a,Vt leuis ſit labor defenſori ſuſtinendus. I.C. 102 a,Vix molem iſtius iniuriæ ſuſtineo. I. C. 122 a,Omnis opera equeſtris, artificum frequentia ſuſtinetur,alitur ocio.pro Fl. 153 a,Eſt enim credo is uir iſte, ut ciuitatis nomen ſua autoritate ſuſtineat.& Tuſ. 131 a,Ferre & ſuſtinere ſeruitutem. pro Dom.233 b,Eandem pœnam ego ſubibo & ſuſtinebo.Poſtquam.198 a,Sempiternam pœnam ſuſtinerem,&c.Epi.14 a,Fronte ac uultu quibus ſimulatio facillimè ſuſtinetur.Ep.62 b,Quæ,&c.omnibus meis uiribus ſuſtinebo.Att.43 a,Suſtinebimus nos, & ſpe qua iubes nitemur. & I.V.150 a, Hac prouincia alimur & ſuſtinemur. Poſt.206 a,Quorum mentes anguſtæ & humiles magnitudinem tanti imperij ſuſtinere non poſſunt.pro Dom. 213 b, Hi tales uiri,qui non ſolùm conſilijs ſuis,ſed ſpecie ipſa dignitatem reip.ſuſtinent. & 242 a,Remp.in hac cauſa ueſtris ceruicibus ſuſtinetis.pro Cæl.47 a,Fieri nõ poteſt,ut quiſ-

quam tantum onus non modò agendo,uerumetiam cogitando posit sustinere.de Am.110 a,Tantum cuiq; tribuendum est,quantum quisq; potest sustinere.Item ibid.Deferre aliquid ad alterum quod ille non possit sustinere. Epist. 145 b.Interim maximam hic solicitudinem curamq; sustineo.Ep.84 a,Quia non putat se sustinere causas posse multorum.I.V.161 a,Cuius mortis causam fugitiui sustinet. & At.101 b,Sustinere culpam alicuius rei.Epist.185 a,Brutus enim Mutinæ uix iam sustinebat.I.V.78 a,Iudices sustinebũt tantæ populi Romani uoluntati restitisse, sustineant? Epi. 18 a,Sustinere expectationem sui concitatam.20 a, Sustinere beneficia in se collata.& 21 a, Sustinere officium. Acade. 13 a,Sustinere se ab omni assensu. Tusculan. 217 b, Sustinere se.& Epist.129 b,Meq; sustinebam,ne,&c.& Acad. 23 b, Sustinere equos.& ad Attic.210 b,Sustinere currum. Orat. 208 a,Quod cùm rapidè fertur, sustineri nullo modo potest.Aca. 26 a,Cum se à respondẽdo,ut aut approbet quid, aut improbet, sustineat. & ibid. Qui de omnibus rebus cõtineat se ab assentiendo.Ac. Sustinere assertionem.ad Atti. 203 a,b,Sustinenda est solutio nominis Cereliani, dum de Faberio sciamus:id est,differenda.Att.210 a,Sed arbitrabar sustineri remos,cum inhibere essent remiges iussi.I.A.212 a, O dij quis huius potentiam poterit sustinere? & de Sene. 77 b,Onus Aetna grauius sustineo.& 83 b, Cum humeris bouem sustineret uiuum.ad Attic.15 a,Laborẽ propter ambitionem sustinere.At.155 b,Protinus sustinui me in arcano fratris.At.234 a, Puto fore, ut me præsentem sustineat. Quint.Fr.209 a,Animus in maximis rebus gerendis & sustinendis exercitatus.Offic.53 b,Sustines enim magnam expectationem imitandæ industriæ nostræ, magnam honorum nonnullam fortasse nominis.de Senect.84 a, Sustinere munera.de Amic.108 a,Est igitur prudentis, sustinere ut cursum,sic impetum beneuolentiæ.pro Deiot.150 b, Ille enim furoris mulctam sustinuerat, hic erroris. Epistol. 174 b,& pro Mil.106 a,Totum hoc negocium ipse guberno, & meis humeris sustineo.& pro Rab.Posthum. 129 b, Labentem excepit,corruere non siuit, fulsit, sustinuit,re, fortuna, fide,hodieq; sustinet.

SVSTVLI,*sti.sublatum*.L.Sublatus. ad Atticũ 91 a,Salaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt.de Natur. 75 b, Sol in curtum Phaethontem filium sustulit.& Tusc.219 b, Fortitudo Herculem in cœlum sustulit.I.V.77 b,Verres ciues Romanos in crucem sustulit.pro Deiot.149 a, Cum eum plures in equum sustulissent,uix hærere in eo senex poterat.Epistol.98 b,Sustulimus manus ego & Balbus. Epistо.262 a, Oculos paululum sustulerunt,de Diuin.97 a,Quo aspectu exterrita nutrix clamorem sustulit.de Leg.156 a, Orithiam Aquilo sustulit.de Orator.159 a,Cùm uerba iacentia sustulimus è medio.Quint.Frat.312 b,Sustulissem : id est, hospitio accepissem. pro Sext. R.20 a, Plus oneris sustuli quàm ferre possum.in Ant.251 a, Qui ex eadem sustulerit liberos. de Diuinat.81 a,Xenophanes diuinationem funditùs sustulit.& in Ant.153 b,Dictaturam funditùs de repub. sustulit. & de Diuinat. 82 a, pro Sext. Rosc.30 a, Non ne uidentur hunc hominem ex rerum natura sustulisse? de Natur. 76 a, b,Varius Drusum ferro, Metellum ueneno sustulerat. Offi. 8 a,Maiores nostri Carthaginem & Numantiam funditùs sustulerunt. ad Attic. 243 b, Eam rem Seruilia sublaturam ex S.C.se esse dicebat. ad Attic. 39 a,Cæpionem de oratione sua sustulit, quem antea nominarat. & ibid.b, Hortensius laudes nostras in astra sustulit. Epistol. 13 b, Exemplum præclarissimum uindicandæ seditionis de repub. sustulerunt.Acad.16 a,Sublata assensione,omnem motum animorum sustulerunt.Quin.Fr.306 b, Clamorem satis magnum sustulerunt.

SVSVRRATIO,*onis*.Susurrus.Ep.113 a,De Cæsare crebri & non belli rumores,sed susurrationes ueniunt.

SVSVRRVS,*ri*.Tusc.248 a, Leuiculus sanè noster Demosthenes,qui illo susurro delectari se dicebat aquâ ferentis mulierculæ,ut mos in Græcia est.insusurrantisq; alteri.

SVTOR,*oris*.qui calceos suit uel facit.pro Flac.149 b, Sutores & zonarij.

SVTORIVS,*a,um*. Ep.139 b,Sutorium atramentum. Atti. lib.6,Vestri enim credo graneis habent, Turpionem sutorium & Vectium mancipem.

SVVS,*a,um*.in Ant.227 a,Animus Hortensij dignus & ipso & maioribus suis.pro Mil.104 b,Quasi Appius ille cæcus uiã munierit,ubi impunè sui posteri latrocinarentur. pro Sest. 27 b,Hunc sui ciues è ciuitate eiecerunt. de Diuinat. 124 b, Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem quàm possessionem suam.de Leg.174 b,Suos deos aut nouos coli, cõfusionem habet religionũ.pro Q.5 a, Alphenus utebatur populo sanè suo.cont.Rul.76 b,Petere consulatum anno suo. & ibidem:Vester honos ad mei temporis diem petitus. de Ora. 18 a,Placeat ne à Carthaginensibus captiuos nostros redditis suis recuperari.de Clar.165 a, Hortensius è uita cessit suo magis quàm ciuium suorum tempore. & ibid. Alienissimo reip.tempore.pro Syll.180 b, Tamen illum ulciscentur mores sui. & ibidem:Huius si causa non manifestissimis rebus teneretur,tamen eũ mores ipsius ac uita conuincerent.de Finib.108 b, Is poterit semper esse in disputando suus.de Orat.140 b,Sua cuique uirtuti laus propria debetur.& Att.236 a,Suos quisq; debet tueri.de Op.243 a,Poematis tragici,comici, & reliquorum suum quoduis est diuersum à reliquis.de Or.114 b,Qui profitetur esse suum, facere aliquid.Ep.47 b,Aliquid atq; adeò multa addunt atq; afferunt de suo.& ibidem:Abesse à suis. ad Att.204 b,Ariarates pedem ubi ponat in suo non habet.de Or.143 b,Crassus suapte interfectus manu.de Nat.71 b, Minerua patrem dicitur interemisse,uirginitatem suam uiolare conantem. de Ora.112 b,Quasi nihil possit dici sine præceptis suis: id est,eius.de Inuent.68 a,Hunc pater suus deduxit, &c.id est, pater eius.I.S.274 b, Itaq; timẽs ne facinora eius clam uos essent,confessus est adulterium. ad Attic.249 a, Vt spectem ludos suos: id est,illius.pro Quint.16 b, Defensus à necessario suo : id est, illius.Epistol.128 a,b, Cum ille scripsisset, &c.scripserunt ad eum sui,ne id faceret.de Amicit.97 b,Factus est Cos.II.primùm ante tempus, iterum sibi suo tempore,reipub. penè serò.

SYBOTA,*arum*.insula.Attic.72.

SYDVS.L.Sidus.

SYLLA,*le*.Sulla. Attic.106 a,pro Qu.14 a, Emisti bona Sex. Alpheni,L.Sylla dictatore uendente.& pro Sex.R.22 a,Sylla felix.

SYLLANVS.Att.161 a.

SYLLATVRIT.proscripturit.At.145 b, Syllaturit animus eius & proscripturit.

SYLLABA,*bæ*. Parad. 120 b, Si uersus pronunciatus fuerit una syllaba longior aut breuior.de Orator.160 a, Clausulam longa syllaba terminari. & 105 b, Leguleius auceps syllabarum.

SYLLABATIM.Aca.30 a,Cum syllabatim Stoicus ista dixerit.ad At.213 a,Dictare alicui syllabatim.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ,*ev*.L.Index.

SYLLANVS,*a,um*.Sullanus.cont.Rull.88 b,Qui nos Syllanos in inuidiam rapit.

SYLVA,*uæ*.At. 190 a, Manè me in syluam abstrudo densam atq; asperam.& de Or.88 a,Genus humanum in montibus ac syluis dissipatum.de Diui.104 a, Multos nemora & syluæ commouent.cont.Rul. 61 b,Sylua Scantia.de Or.144 b, Locus in media sylua maximè opacus & frigidus. Qu.Fra. 318 a, Palæstra & sylua uiridicata.

SYLVA.materia,copia.de Ora.152 b, Sylua rerum ac sententiarum comparanda est.& de Vn.50 a,Or.109 b,Hoc in genere(nam quasi syluam uides)omnis eluceat oportet eloquentiæ magnitudo.Or.198 a, Omnis ubertas & quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est.de Orat.153 a,Cui loco est omnis uirtutum & uitiorum sylua subiecta.

SYLVANVS Deus.de N.44. Accij.

SYLVESCO,*scis*.quasi in syluam crescere.de Sen.88 a,Vitis putanda est, ne syluescat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur.

SYLVESTER,uel *Syluestris,re*.agrestis.de Natu.24 b, Loca syluestribus sepibus densa.& 52 b, Montes uestiti ac syluestres. & 46,Vita syluestrium.& de Leg.159 a,In spacijs syluestribus.de Inu.43 a,In syluestrib.tectis. de Am.107 a,Locis delectamur montuosis & syluestribus. Tusc.442 a, Non montiuagos & syluestres cursus patiuntur. pro Cæl. 42 b, Luperci,quorum coitio illa syluestris, &c. de Clar. 188 b, Cotta alia quadam inculta & syluestri uia ad eandem laudem peruenerat.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ.L.Nota.

SYMPATHIA, *thiæ*. quædam conuenientia & coniunctio naturæ.& de Diuinat.134 a,& de Nat. 65 a, & de Diuin.137 b,Video sympathian. & ibid. Continuatio coniunctioque naturæ,quam ut dixi, *συμπάθειαν* uocant,eiusmodi ut thesaurus ex ouo intelligi debeat.de Di.115 b,Cognatio naturæ, & quasi concentus atque consensus, quam *συμπάθειαν* Græci uocant.de Diuinat.137 b, Continuatio cõiunctioq; naturæ,quam Græci uocant *συμπάθειαν*, ut thesaurus ex ouo intelligitur.L. Cognatio,& Concentus,& Coniunctio, & Conuenientia.

SYMPHONIA,*æ*.concentus,cithara. in Verr. 170 b, Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maximis q; poculis ministraretur.& 242 a,in Verr.256 b , Reduci è conuiuio cum cantu & symphonia. pro Cæl. 44 b , Accusatores cantus & symphonias iactant. Epi.259 b,Symphoniam Lisonis uel-

lem

lem uitasses,ne in quartam hebdomadam incideres.

SYMPHONIACVS, *a, um.* citharœdus,uel fidicen, seu tibicen.I.V.63 b,Symphoniacus seruus.& 248 a, Symphonia ci homines sex.pro Mil.112 a,Milo tũ casu pueros symphoniacos uxoris ducebat.

SYMPHREATIDES,curiales,tribules.de Leg.170 a.

SYMPOSIA.L. Conuiuium.

ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙΣ.L.Assensio.L.Approbratio.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ'.L. Collectio.

SYNCERE'.candidè,uerè,ingenuè.At.46 a,Crassi libertũ mihi puto syncerè locutum.& 146 b.

SYNCERVS,*a,um.*purus,uerus,integer. pro Flac.159 a, & *ἀκαπήλευτ.* Qu.Fr.310 b,Ep.222 b,Hoc mihi da, ut M.Curium syncerum integrumque conserues. & de Clar.191 b,Thucydides pronunciator syncerus & grandis etiam fuit.Or.199 a,Prudens syncerumq; iudicium.Offi.36 a,Perspicere quid in quaq; re uerum syncerumque sit.de Clar. 182 b, Nihil erat in eius oratione nisi syncerum, nihil nisi siccum atque sanum.pro Quin.1 b,Nihil est iam sanctum atque syncerũ in ciuitate.de Diu.113 a,Quo licet existimare in alijs quoq; oraculis Delphicis aliquid non synceri fuisse. de Am. 113 b, Syncerus,uerus.)(.Simulatus,fucatus.At.159 a, Nihil simplex,nihil syncerum.

SYNECDOCHE.L.Intellectio.

SYNEPHEBI.Cæcilij comœdia.de Sen.81 a, de Opt. 244 b,& de Fin.lib.1.

SYNGRAPHA,*phæ.*chirographũ,cautio,parũ inter se differunt.de Ar.150 b,Alterũ putabo regem,si habuerit unde tibi soluat quod ei per syngraphã credidisti. & Ep.103 a, Tãquam enim syngraphã ad imperatorẽ attulisses,nõ epistolam,sic pecunia ablata domũ redire properabas. pro Mur. 132 b,Pergitis ne uos tanquam ex syngrapha agere cum populo ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem reliquis honorib.debeat? I.A.178 a,Syngrapha sestertij cẽties per legatos facta est in gynæceo.I.V.206 b,Iste Cybiram cum inanibus syngraphis uenerat.pro Do.239 a, & de Aru.251 b,Facere syngraphas cum aliquibus.Att.* Lex Gabinia de syngrapha,& de uersura.

SYNNADA,*de.*uel SYNNADAE,*arum.*opp.in Asia. Atti. 76 b,& 79 a.

SYNNADENSIS,*se.*Att.82.

SYNODIA.conuentus,comitatus,colloquium. Att. lib.10, Si uir esse uolet, præclara Synodia. sin autem, erimus nos qui solemus.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ.L.Liber.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ.L.Compositio.

SYRA arca. Qu.Fr.lib.2.

SYRACVSANVS,*na.*I.V.111.

SYRACVSIVS.Phyllistus histor.de Or.113 b,& de Di.88 b.

SYRACVSAE,*arum.*urbs Siciliæ.I.V.227 b, Descriptio Syracusarum.

SYRIA,*ria.*pro Do.217 b,Illa opima fertilisq; Syria. I. A. 238 a,Tanti eius nomen in Syria atq; Phœnicia est.

SYRIACVS,*a,um.*Q.Fr.300 b, Syriacus & Cilicienfis prætor.& 314 b,Syriaci publicani.

SYRIVS,*a,um.*de Natur.deor.67 a,Piscem Syrij uenerantur. al.Syri.

SYRTIS,*tis.*salebræ in mari, locaque periculosa, ubi fluctu trahente,modò arenæ dehiscunt,modò in aggerem cumulantur.de Orat.157 b,Syrtim patrimonij, scopulum libentius dixerim.

SYRVS,*a,um.* de Prouinc. 71 a,Iudæi & Syri nationes natæ seruituti. Syri uenales.L. Venalis.in Verr.164 b , Soleré aiunt barbaros reges Persarum ac Syrorum, plures uxores habere.

SYTIBAE,*arum.*L.Sittybæ.

ΣΥΖΥΓΙ'Α.Top.224 a,Locus ex coniugatione, quam Græci *συζυγίαν* uocant.

T

Litera insuauissima.Or.212 b.

TABELLA,*la.*literæ,codicilli.de Cla.174 a, Tabella data, qua in legem L. Cassius tulit. & de Am.104 a,Videtis in tabella,quanta iam antea facta sit labes,primò Gabinia lege, biennio autem pòst Cassia.pro Flac.165 a,Cum tabella uobis dabitur iudices, non de Flacco dabitur solum, dabitur de bonis omnibus. pro Planc.262 a,Populo grata est tabella, quæ frontes aperit, hominum mentes tegit, datque eam libertatem, ut quod uelint faciant.I.P.100 a, An ego expectem dum de te quinque & septuaginta tabellæ diripiantur. I. V. 58 a, Tabella cerata cera legitima,non ita infami ac nefaria.de Leg.191 a, Non fuit latebra danda populo, in qua bonis ignorantibus quid quisq; sentiret,tabella uitiosum occultaret suffragium.I.P.80 a,Me uniuersa ciuitas non prius tabella, quàm uoce priorem consulem declarauit. contr. Rull.66 b,Meis conuicijs non tabellam indicem taciturnitatis libertatis, sed uocẽ unam præ uobis indicem uestrarum erga me uoluntatum ac studiorum tulistis. I.C.113 a, Introductus Statilius, cognouit manum & signum suum,recitatæ sunt tabellæ. Tusc. 234 b,Tu quidem tabellis obsignatis agis mecum, & testificaris quid dixerim aliquando aut scripserim.

TABELLA.pro uoti tabella, in qua pictũ erat,ex quo quis periculo euasisset.de Nat.78 a , Nónne animaduertis ex tot tabellis pictis,quàm multis uotis uim tempestatis effugerint,in portum saluiq; peruenerint?

TABELLARIVS, *a, um.*tabellaria lex , de suffragijs liberè ferendis non uoce & apertè,sed tabella.de Cl. 174 a,Lex tabellaria à Gabinio primùm , deinde à L. Cassio lata. & de Am.104 a.L.Leges Mariæ.

TABELLARIVS,*rij.*nuncius qui literas fert.Ep.188 a, Scripsi ad te,tabellarios complures Romam misi . de Pro.72 a, Alterum si tabellarij non cessarint, necesse est, &c.I.A.175 a, Ianitor,quis tu? à Marco tabellarius. At.7 a , Non inuenio fidelem tabellarium.& 131 b,Sed si dedita opera cum causa nulla esset,tabellarios ad te cum inanibus epistolis mitterem,facerem ineptè.Duabus tuis epistolis respõdebo : uni, quam triduo antè acceperam à Leto:alteri,quam attulerat Phileros tabellarius,ad Pet.libr.9. Tabellarius flagitat, 15 Fam. sub.literas.Tabellarius diligenter mihi fasciculũ red didit,11 ad Att.Tabellarius locuples, ad Qu.Fr.Tabellariũ fidelem non inuenio,1 ad At.Tabellarium tardius ad te remisi,11 ad Attic.Tabellarij præposteri , 15 Famil. Tabellarij quotidie respondebant tempori , 12 ad Attic. Non dubito quin Dolabella,&c.tabellarios meos deprehenderit , literasq; interceperit,12 Fam.Cassij.Nos quotidie tabellarios nostros expectamus,ad Terentiam,li.14.Statim extrusi tabellarios,literasq; ad Ciceronem,&c.ad Brut.Tabellarios instituere,14 Fam.Tabellarios scrutari & excutere,pro eodem,10 Fam.Asinij Pollionis.

TABERNA,*næ.*caupona.pro Cl.52 b.L.Caupo.de In.63 b, Cum ambo in quandam tabernam diuertissent , simul cœnare uoluerunt.At.255 b,Tabernæ mihi duæ corruerũt, reliquæ rimas agunt.pro Dom.224 a,Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas.& Aca.16 a,Occludi tabernas iubes.pro Cl.55 b, Tabernam illi instructam & ornatam Larini medicinæ exercendæ causa dedit.I.C.122 a,Leno quidam Lentuli concursat circũ tabernas,precio sperans solicitare posse animos egentium.& ib.Occlusis tabernis questus minui solet.I.A.16 b, Taberna libraria.Qu.Fra.326 b,Crassipedis ambulatio ablata,horti,tabernæ.

TABERNACVLVM,*li.*castrense tectum, quod figi & reuelli,alioq; transferri potest.I. V. 241 b, In ipso ore portus tabernacula carbasceis intenta uelis collocabat.& 253 a,Ponere tabernaculum in litore.At.76 b,& Ep.56 a,Multis locis ne tectum quidem accipio,& in tabernaculo maneo plerunq;.de Cl.167 b,Processit enim non ut à militari tabernaculo,sed ut è Theophrasti umbraculis.contra Rull.72 b, Deinde ornat multis tabernaculis,centurijs,supellectili.de Or.150 a,Qui in una philosophia quasi tabernaculum uitæ suæ collocarunt.de Di.87 a, Cum tabernaculum uitio cepisset imprudens.& de Di.124 a , Tabernaculum rectè captum.I.P.92 a,Si domus uacua non fuisset, in campo Martio mihi tabernaculum collocassem.

TABERNARIVS,*rij.*caupo. pro Fla.149 b,Opifices & tabernarios,atq; illam omnem fecem ciuitatum,quid est negocij concitare? & pro Do.215 b,Clodius concitator tabernariorum.Ep.115 b,Nisi ego cũ tabernarijs & aquarijs pugnarem,ueternus ciuitatem occupasset.

TABES,*bis.*macies.Tusc.196 b,Sed ægritudo maiora quædã, tabem,cruciatum,afflictionem,&c.

TABO.ablatiui tantum casus.sanies.Tusc. 171 b , Saxa spargens tabo.I.P.88 b.Ennij.

TABESCO,*scis.*liquefio,contabesco,extabesco.de Na.31 a, Frigorib.durescit humor,& idem uicissim mollitur tepefactus,& tabescit calore.Tusc.217 a, Qui neq; tabescat molestijs,neq; frangatur timore.At.36 a,Pompeius tabescit dolore.& I.A.105 b,Ne patiantur desiderio sui Catilinã miserum tabescere.At.30 b,Ocium quo nunc tabescimus.At. 52 a,Nobis in hac calamitate tabescendum est.

TABIFICVS,*a,um.*quod tabem inducit.Tusc.216 b,Vt hę tabificæ mentis perturbationes sunt,sic,&c.

TABVLA,*læ.*Off.70 a,Si tabulam de naufragio stultus arripuerit. At.67 a,Hæc una me ex hoc naufragio tabula delectat.de Cl.188 b, Tabulas bene pictas collocare in bono lumine.de Or.98 a,Tabulas ac signa propalam collocare. de Fi.125 a,Imago Epicuri in tabulis,& poculis,& annulis.At. 60,Tabulæ Dicæarchi: id est,de geographia.I.A.153 a,b,Ne

qua tabula ullius decreti Cæsaris figeretur. & Ep. 219 b, Tabulam in qua nomina eorum incisa erant, reuelli iussit. I. A. 234 b, Quòd si comitia placet in senatu habere, petamus, ambiamus, tabula modò noua detur nobis, sicut populo data est. de Or. 90 a, Decemuiri, qui XII. tabulas perscripserunt. & 101 a, Bibliothecas omniũ philosophorũ unus mihi uidetur XII. tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare. pro S. R. 22 b, Ille affirmabat sese nomen Sex. Roscij de tabulis exempturum. Of. 50 b, Tabulæ nouæ quid habent argumenti? nisi ut emas mea pecunia fundum, & eum tu habeas, ego non habeam pecuniam. I. A. 207 b, Trebellius sine tabulis nouis saluus esse non potest. I. A. 233 b, Vindices tabularum nouarum, nouam tabulam uidimus. At. 83 b, Periculum est, ne res ad tabulas nouas perueniat. & 108 b, Χρέων ἀκοπὰς. pro Quin. 4 b, Tum Næuius amicos corrogat, ut ad tabulam Sestiam sibi adsint hora secunda postridie. Qu. de Pe. 206 a, Amico Sabidio & Panthera, quod ad tabulam quos poneret, nõ habebat. At. 236 b, Maximè autem expecto ecquid Dolabella tinniat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. Q. F. 311 b, Racilius tabulam proscripsit. I. A. 177 b, Inspectantibus nobis toto Capitolio tabulæ figebantur. Parad. 123 a, Actæonis tabula te stupidum tenet, aut aliquod signum Polycleti.

TABVLAE accepti & expẽsi. L. Codex. Top. 222 a, In nominibus esse, & in tabulis deberi. pro Font. 296 a, Vnæ tabulæ proferantur. I. V. 88 a, & pro Cæl. 40 b, Facere tabulas, conficere tabulas. I. V. 106 a, Tabulæ & codex. & 88 a, Tabulæ accept. & pro Qu. R. 45 b, Codex accepti & expensi. pro Fl. 150 a, In tabulas quodcunq; commodum est referre. & ibi. Inferre rationes falsas. pro Syl. 175 a, Ait me aliter ac dictum in tabulas retulisse. pro Fl. 155 a, Ciuitas conficientissima literarum. & 154 b, Literæ publicæ. I. V. 87 b, Tabulæ publicæ, & literæ publicæ.

TABVLARIVM, *rij.* locus in quo tabulæ publicæ ciuitatis asseruantur. de N. 74 b, Qui tabularium incendit, at se Qu. Sosius eques Rom. fecisse confessus est: qui transcripserit tabulas publicas, id quoq; L. Alenus fecit. & pro Ra. 91 b, De peculatu facto, de tabulario incẽso. pro Cæl. 54 a. Sext. Clodius, qui ædes sacras, qui censum populi Rom. qui memoriam publicam suis manibus incendit. pro Ar. 187 b, Tabulæ publicæ Heraclienses, quas Italico bello incenso tabulario interijsse scimus omnes.

TACEO, *ẽs.* fileo, reticeo, tacitum relinquo, silentio prætereo, conticeo, supprimo. de Orator. 94 b, Enunciabo apud nos quod semper tacui, & tacẽdum putaui. I. V. 71 a, An me taciturum tantis de rebus existimastis? Act. 18 b, Qui de rebus nostris diu tacuerat. contra Rull. 88 a, Vt doceam Rullum posthac, in his saltem tacere rebus, in quibus de se tacere uelit. pro Sest. 11 b, Illi hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non inficiando confiteri uidebantur. Antequam. 195 a, Quorum improbitas me tacente coarguitur improbitate uitę. At. 64 b, Hic Abdera non tacente me. prouerbium. L. Abderiticus.

TACITVRNITAS, *tis.* silentium. de In. 53 b, Taciturnitas imitatur confessionem. At. 106 b, Suspitionem mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. de Cl. Or. 185 b, & Ep. 5 b, Te arbitror malle ipsum tacere, quàm taciturnitatẽ nostrã experiri. pro Qu. R. 47 a, Pecuniam stipularam non esse, taciturnitas testium concedit. I. C. 100 b, Vocis contumeliam expectas, cum sis grauissimo iudicio taciturnitatis oppressus? in Pis. 89 a, Curię taciturnitas annua. & ibid. Silentium perpetuum iudiciorum.

TACITVRNVS. pro Sest.

TACITE'. silentio. pro Q. 9 a, Huic ne perire quidem tacitè obscurèq; conceditur. pro Pom. 6 a, Hi uos quoniam liberè loqui non licet, tacitè rogant.

TACITO'. I. V. Act. 4, Quũ quoq; id constabit, uos iam me tacitò intelligetis.

TACITVS, *a, um.* mutus. I. C. 101 b, Quid expectas autoritatem loquentium? quorum uoluntatem tacitorum perspicis? pro Cæl. 38 a, De dignitate Cælius notis tacitus facilè ipse respondet. I. C. 116 b, Nihil me mutuum delectat, nihil tacitum. Att. 2 b, Quasi uerò clarorum uirorum tacitos consessus esse oporteat. pro Cec. 291 a, Si uoluntas tacitis uerbis intelligi posset, uerbis non uteremur. pro Clu. 30 b, Tamen uocat me aliò iamdudum tacita uestra expectatio. de Pro. 77 b, Quo minus sæpe aut interpeller à nonnullis, aut tacita existimatione reprehendar. Epist. 36 b, Sed hæc tacita mihi quodammodo relinquenda sunt. pro Qu. 14 a, Tacito ipso studio quod habebat erga propinquum suũ, quẽuis cõmouere. de Or. 161 a, Omnes tacito quodam sensu sine ulla arte aut ratione, quæ sunt recta ac praua dijudicãt. Orat. 217 a, Sed aures tacitò eum sensu sine arte definiunt. pro Qu. Ros. 48 a, Tacita corporis figura coniecturam affert hominibus. de In. 97 b, & 80 a, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. pro Dom. 225 b, Omnis improborum uis diu collecta & inueterata compresso odio atque tacito erumpebat in actum. de Or. 148 b, Illud etiamsi est uerissimum, tacitum tamen nunquam mysterium teneant. At. 24 a, Cætera si reprehenderis, non feres tacitum. pro Mil. 103 b, Tacitis & occultis occasionib. pro Ma. 131 b, Hoc tacitus nullo modo præterire possum.

TACTIO, *onis.* tactus. Tus. 213 a, Voluptates oculorũ, tactionum, odorationum & saporum.

TACTVS, *ẽtus.* de N. 54 b, Tactus toto corpore æquabiliter fusus est, ut omnes ictus omnesq; nimios & frigoris & caloris appulsus sentire possimus. Ac. 6 b, Quid de tactu? & eo quidem quem philosophi interiorem uocant, aut doloris, aut uoluptatis? & 19 b, Tactus intimus. de Orat. 132 a, In tactu modus & mollitudinis & lenitatis. pro Cælio, 46 a, Qui non odore ullo, non tactu, nõ sapore capiatur. de Or. 163 a, Voces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quemq; tactũ respondeant. de Vn. 197 b, Qua ex coniunctione cœlum ita actum est, ut sub aspectum & tactum cadat. de N. 33 b, Et is solis tactus est, ut non tepefaciat solum, sed etiam comburat. de D. 128 b, Plus terrarum situs, quàm lunæ tactus ad nascendum ualere. aliter, tractus.

TAEDA, *dæ.* fax. I. V. 225 a, Ceres dicitur inflammasse tædas ex ignibus Aetnæ. & I. P. 89 b, Furiarũ tædis ardentibus. & Aca. 22 b, Circumstant cum ardentibus tædis. pro S. R. 29 a, Agitari & perterreri furiarum tædis ardentibus. ad Her. 38 b, Quũ tædas candentes accipit. Lege Palæstra.

TAEDET, *bat.* piget. I. V. 72 b, Sunt homines, quos infamię suæ neque pudeat, neque tædeat. Epist. 95 b, Nam me cum antea tædebat, tum uerò, &c. Attic. 76 a, Quid quæris? tædet omnium nos uitæ. pro Flacc. 166 a, Quòd si talium ciuium uos iudices tædet, ostendite. Att. 37 b, Tædet ipsum, uehementerq; pœnitet. Q. F. 300 a, Pertæsum est enim leuitatis Græcorum.

TAGES, *gẽ.* autor arũspicinæ. de Di. 118 b, Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi cùm terra araretur, & sulcus altius esset impressus, extitisse repentè, & eum affatus esse qui arabat. & ibidem reliqua.

TALARIA, *orum.* calcei aligeri seu pinnati, quales Mercurio tribuunt poetæ. de Na. 71 b, Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. & At. 236 a, Quare talaria induamus. in Ar. Diuersosq; pedes uinctos talaribus aptis.

TALARIS, *re.* ad talos usq; demissus. I. V. 242 a, Tunica talaris. & I. C. 109 a.

TALARIVS, *a, um.* Off. 30 b, Adde his saltatores, totum q; fudum talarium. At. 11 a, Non enim turpior unquam in ludo talario confessus fuit. L. Talus.

TALENTVM, *ti.* multa genera fuerunt, sed hîc Atticũ intelligimus, quod aureis nũmis seu coronatis sexcentis ualebat. I. P. 95 a, C C. talenta tibi Apolloniatæ dederunt, ne pecunias creditas soluerent. pro Fla. 163 a, Quinquaginta talenta Flacco dicit se dedisse. pro R. P. 125 b, Decem millia talenta Gabinio esse promissa. Tusc. 246 a, Legati ab Alexandro quinquaginta Xenocrati talenta attulerunt, quæ erat pecunia temporib. illis Athenis præsertim maxima. Att. 82 a, Cyprij talenta Attica C C dabant.

TALIS, *le.* huiusmodi, eiusmodi, eiusdem modi, eius generis, id genus, huius exempli, perinde, ita, sic. Offic. 42 a, Vt quales simus, tales esse uideamur. & ibid. Vt simus ij, qui haberi uelimus. de Or. 92 a, Vt ipsis talis, qualem se ipse optaret, uideretur. & pro Mur. 131 b, Cum esset talis, qualem te esse uideo. de Inu. 84 a, Vt nõn tales quales antè habitæ sint, habeantur. & At. 19 b, Et talis qualem esse eum scripseras. pro Glu. 48 b, Vir tali dignitate præditus. de Or. 137 a, Non audeò dicere de talib. uiris, sed tamen, &c. 2 a, Ac uereor ne talium personarum imminuam gloriam. & 1 b, Tali ingenio præditus Lucullus. Ep. 146 b, Talem te esse oportet, qui primùm te seiungas, &c. deinde, &c. pro Quin. 7 b, & I. P. 80 b, Tot talesq; uiri, &c. & Ep. 246 b, Tale ac tantum iusiurandum. de Di. 91 a, Xenophon Socraticus, qui uir & quantus, scribit, &c. id est, talis uir. in V. 30 b, Honor talis populi Romani uoluntate paucis est delatus, ac mihi. At. 98 b, Accepi eiusmodi literas, ut, &c. de Or. 162 b, Sed hęc omnia perinde sunt ut agũtur. pro Q. R. 50 a, Sic est uulgus, ex ueritate pauca æstimat: id est, tale. de L. 171 b, Omnem legẽ esse laudabilẽ, talibus quibusdã argumentis docẽt. & de Vn. 198 b, Idq; molitus est tali quodã modo. I. A. 174 a, Quibus rebus tantis, talibus gestis, cur, &c. At. 237 b, Non equidem hoc diuina ui, sed aliquid tale putaui fore. & 273 b, Ciuis talis, qualis & prudentissimus, & fortuna optima esse debet. Of. 18 b, Tales enim nos esse putamus, ut iure laudemur.

TALPA, *æ.* Ac. 20 b, Quid talpasnũ desiderare lumen putas? Verg. Geor. 1, Atq; oculis capti fodêre cubilia talpæ.

TALVS,

TALVS,*li.* os est prope calcaneum, quod extat quasi rotundum in extremo pede. hinc os quatuor laterum, quo ludunt, talus appellatur: hinc quoque ludus talarius. pro Cluent. 40 b, Illa usque ad talos demissa purpura. de Diuinat. 85 a, & 118 a, Quatuor tali iacti casu uenereum efficiũt. de Finibus 101 b, Ita iacere talum, ut rectè assistat. Item: Qui talus ita erit iactus, ut cadat rectus. de Senect. 89 a, Ex multis lusionibus nobis relinquant talos, tesseras. & de Orato. 148 a, Pila, tesseræ, tali. de Orat. 151 a, Brulla talis præclarè ludens, Titius pila.

TAM. æquè, adeò, tam ualde, tam maximè necessarius. At. 160 a, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? & de Ora. 105 a, Tam uehementer. de Di. 125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. Or. 206 b, Nemo tam multa ne in Græco quidem ocio scripsit, quàm multa sunt nostra. At. 121 b, Nunquam reo cuiquam tam humili, tam sordido, tã nocenti, tam alieno, tam præcisè negaui, quàm hic mihi. de N. 37 b, Melius erat non dari omnino, quàm tam munificè ac tam largè dari. pro Cæl. 52 a, Hic tam imbecillus quàm uidetis. & de Cl. 175 b, Vtinã Gracchus non tam fratri pietatem quàm patriæ præstitisset. de Diu. 82 a, Quorum neutrum tam facilè quàm tu arbitraris, conceditur. Qu. F. Ego hæc tam esse quàm audio, non puto. de Na. 15 b, Quod tibi tam facilè credã, sicut alteri nemini. Epi. 52 a, Cum ita latè pateat eius potestas. Ep. 166 a, Doleo, adeò & longo & infesto itinere ad me ueniri. de Am. 112 a, Vituperanda est rei tam maximè necessariæ tanta incuria.

TAMEN. attamen, ueruntamẽ, nihilominus, certè. pro S. R. 27 a, Innocens est quispiam, ueruntamen quanquam abest à culpa, suspicione tamen non caret: tametsi miserum est, tamen ei, qui hunc accuset, possum aliquo modo ignoscere. Ora. 204 a, Itaq; eum qui audiunt, quamuis ipsi infantes sint, tamen illo modo confidunt se posse dicere. Para. 238 a, Nemo enim est, quem non, si ipsa minus honestas, contumelia tamen & dedecus moueat. pro S. R. 44 a, Illam priorem proscriptionem, quæ facta est in eos, qui arma capere potuerunt, tamen senatus suscipere noluit, ne, &c. Epi. 3 b, Cui cum Cato intercessisset, tamen est perscripta. pro Do. 223 a, Quid si pluribus de rebus uno sorcitu retulisti? tamen ne arbitraris id te posse obtinere? de Aru. 247 b, Quanquã si me tantis laboribus perfunctum efferret aliquãdo ad gloriam, in refutandis maledictis improborum hominum: tamen animi quidam dolor, quis non ignosceret? de Aru. 254 b, Ego pro patria solus exarsi, sic tamen, ut, &c. & ibi. Vt modò uendat illis, nec tamen ita, ut, &c. Ep. 210 a, Et tamen nihilominus ἀὐν ἀρετῶν. pro Clu. 33 b, Tamen nihilominus putabant, &c. Ep. 58 b, Tamen etsi, &c. tamen, &c. & 144 a, Quæ nihilominus ut ego absim, confici possunt. de Or. 107 a, Neq; minus hęc tamẽ tua lenitas, &c. Q. F. 313 b, Lucretij poemata lita sunt multis luminibus ingenij, multæ tamen artis. Ep. 138 a, Tamen à malitia non discedis. pro Ma. 133 a, Et si, &c. certè, &c. pro Ce. 286 b, Tamen pro certè, uel profectò, uel saltem. pro Sest. 11 b, de Se. 82 b, Quod equidẽ nõ amisi adhuc, & tamen uidetis annos meos.

TAMETSI. etsi, quãquam, cum tamen. pro S. R. 36 b, Tametsi uicisse debeo, tamen de meo iure decedã. I. V. 113 a, Quid ego nunc hic Sext. Pompeij Chlori testimonium recitẽ? qui causam egit Dionis: qui omnibus rebus interfuit, hominis honestissimi, tametsi ciuis Ro. uirtutis causa iamdiu est, tamen omnium Siculorum primi ac nobilissimi. Quid, &c. Ep. 4 b, Tametsi mihi nihil fuit optatius, quam, &c. tamen afficior summo dolore eiusmodi tempora post cuam profectionem consecuta esse, ut, &c. hic, Tametsi principium est epistolæ, quod est notandum. Ep. 32 a, Meum studium erga te & officium, tametsi multis iam rebus spero tibi esse cognitum, tamen in ijs maximè declarabo, quibus, &c.

TAMETSI. fine tamen, alio quodam eleganti modo. Ver. act. 5, Nõ meherculè quæ loquor, crederem iudices, tametsi uulgò audirem. pro Quint. Verùm his de rebus nõ necesse habeo dicere ea quæ me P. Quintius cupit commemorare, tametsi causa postulat. I. V. act. 6, Verùm fac te impetrasse, &c. tametsi, quæ est ista laudatio? &c. Attic. lib. 1, Iactat ille quidem illud suum arbitrium. Epist. 35 b, Quid? cum dabas ijs literas, &c. non eos ad me uẽturos arbitrabare? Tametsi id quidem fecerunt ridiculè. Quas enim literas afferebat, ut opus æstate facere possent, eas mihi post brumam reddiderunt. L. Sed tametsi.

TANAGRAE, *arum.* opidum, & TANAGRAEVS, *a, um.* pro Dom. 235 b.

TANDEM. demum, aliquando, ad extremum. contra Rull. 87 a, Perficiam ut iam tandem illi fateantur, &c. pro R. P. 118 b, Quod genus tandem est illud ostentationis? I. C. 104 b, Quanto tãdem illum mœrore afflictum esse putatis? pro Cæc. 294 a, Cecinna utrum noluit tandem, aut non potuit accedere. de N. 22 a, Hoc per ipsos deos, quale tãdem est? de Finib. 77 b, Quomodo cum tamen laturum fuisse existimas? pro Fl. 151 a, Vtrum hic tandem cognitionem ueritatis fore putas? an, &c. de L. 156 b, & Part. 230 b, Quorsum tandem, aut cur ista quæris? & Tusculan. 191 b, Quo nam tandem modo? Epist. 181 a, Tandem aliquando Romæ esse cœpimus. pro Quin. 17 b, & I. C. 101 a, & 104 b, Tandé aliquando posse consistere, &c. Episto. 239 b, Literæ iam tandem mihi redditæ sunt à Cæsare. de Orat. 106 b, Quarum tandem, inquit Catulus?

TANDIV. usq; eò. Ep. 18 a, Ego te abfuisse tãdiu à nobis doleo. & At. 2 a, Abs te tandiu nihil literæ. Epi. 132 a, Tibi assentantur tandiu dum ades. Tusc. 247 a, Corpus gaudet tandiu dum sentit uoluptatem. & At. 138 a, Tandiu dum lego. pro Fl. 154 b, Qui ualuit tandiu dum hoc prodiret. Of. 41 a, Is tandiu laudabitur, dum memoria rerum Ro. manebit. de Cl. 165 a, Vixitq; tandiu, quã licuit bene uiuere. & 186 b, Ferã tandiu quàm ferre potero. de Or. 89 a, Verbi enim controuersia tandiu torquet Græculos homines, &c. Att. 136 b, Ego tandiu requiescо, quandiu ad te scribo.

TANGO, *gu.* contingo, attingo, tracto. Tusc. 18 a, Genu terram tangere. Epi. 28 b, De præda mea teruncium nec attigit, nec tacturus est quisquam. pro Cæc. 292 a, Verùm ita est uti dicis, te deiectum debeo intelligere, etiam si tactus non sis. & 294 a, Potest'ne detrudi quisquam, qui non attingitur? Post. 205 b, Tribuni sanctissimum corpus non solum tactum ac uiolatum manu, sed etiam uulneratum ferro cõfectumq; uidistis. pro Do. 223 a, Lex cuius quam quisq; partem tetigit, uoce, suffragio, &c. repudiatus est. Att. 33 b, Minæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt. I. A. 219 a, Et ne tangantur rationes ad Opis. pro S. R. 32 a, Nõ omnia dicam, & leuiter unumquodq; tãgam. Ac. 24 b, Vbi Aristoteles ista tetigit? de Ora. 112 b, Genus illud tertium quod à Crasso tactum est. cont. Rul. 79 b, Idcirco apros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. I. V. 81 b, & At. 85, Verres simul ac tetigit prouinciam, Statius, &c. pro Mil. 111 a, Villa quæ uiam tangit.

TANQVAM. quasi, quodãmodo, ac, iuxta, ac, ut. loco, quẽadmodum. de Clar. 188 b, Aetatis illius ista fuit laus tanquã innocentiæ, sic Latinè loquendi. Or. 201 a, Hęc magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Orat. 89 a, & 122 a, Oratorem in iudicia & conciunculas, tanquam in aliquod pistrinum detrudi uidebam. I. A. 180 b, Vt istum tanquam si esset consul, salutarent. At. 85 a, Quod uideo tibi etiam nouum accidisse, tanquam mihi. Att. 132 a, Ego tecum tanquã mecum loquor. Tusc. 172 a, Gloria uirtutem tãquam umbrã sequitur. Epi. 18 a, Nam illò si ueneris, tanquam Vlysses cognosces tuorum neminem. in Va. 29 b, Repentè enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. de Orat. 112 b, Tanquam ad scopulum aliquem libidinis mentem appellere. de Cla. 170 a, Nam Odyssea Latina est, sic tanquam opus aliquod Dædali. pro Cecin. 296 b, Neminem reperies, qui tanquam arma militis inspicienda sint, ita probet armatum. pro S. R. 33 b, Qui tanquam si offusa reip. sempiterna nox esset, ita ruebant, &c. & Epi. 27 a, Tanquam si res tua agatur. Epist. 156 b, Is tam te diligit, quàm fruixerit tecum, de Diui. 133 b, Similes sunt dij, si obijciunt, &c. tanquam si Pœni, &c. de Orat. 93 b, Quid mihi nunc uos, inquit Crassus, tanquam alicui græculo quæstiunculam ponitis? Ep. 219 a, Apud eũ sic fui tanquam domi meæ.

TANQVAM si. ut si. L. Tanquam. Epi. 27 b, Tanquam si res tua agatur.

TANTALIDAE, *darum.* de Na. 78 a.

TANTALVS, *li.* Tusc. 150 a, Mento summam aquam attingens siti enectus Tantalus. Tusc. 216 b, Poetæ impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt. de Fin. 61, Ob scelera animiq; impotentiam, &c.

TANTI. I. V. 205 b, Fuit tanti mihi crede. & 169 b, Est tanti. & Attic. 80 a, Fuit tanti. in Sal. 173 b, Tanti me fugacem hi æstimauerunt. I. C. 107 b, Est mihi tanti ô Quirites huius inuidiæ falsæ atque iniquæ tempestatem subire, dummodo, &c. Offic. 68 a, Est ergo ulla res tanti, aut commodum ullum tam expetendum, ut uiri boni & splendorem & nomen amittas. & Atti. 30 a, Iuratus tibi possum dicere, nihil esse tanti. pro Milon. 112 b, Id quidem non tanti est, quàm quod, &c. pro Cæl. 45 a, Is non putat tua dona esse tanti. pro Qu. R. 48 b, Tibi certè tanti non fuisset, ut socium fraudares. & ibid. Roscio cur tanti fuerit, quæro. I. C. 102 a, Sed non est mihi tanti.

TANTIDEM. in Salust. 275 a, Tu C. Sallusti tantidem putas esse bis senatorem fieri, quanti bis consularem. pro Sex. Ros. 37 b, Is uoluntatem municipum tantidem, quanti fidem suam fecit. I. V. 166 a, Coegit Segestanenses à Decimo tantidem publicè accipere: id est, conducere tantidem. &

192 a, Tantidem frumentum emere, quanti, &c.

TANTILLVS, *a, um.* de Sen. Omitto ipſam uim omnium quæ generantur à terra, quæ ex fici tantulo grano, &c. tantos truncos ramosq; procreat.

TANTISPER. interim. pro Cec. 209 b, Sed tantiſper de ali quo reo cogitaſſe. Epi. 127 a, Tantiſper dum efferueſcat hęc gratulatio. de In. 81 a, Sed uideo quid efficiat, tantiſper hoc ipſum magni æſtimabo.

TANTO'. Verrina 7, Quòd ſi Cleomenes non tantò antè fu giſſet, aliqua tamen ad reſiſtendum ratio fuiſſet. Verrina 5, Reperietis quinquies tantò iudices amplius iſtum, quã, &c. eadem: Tanto 'ne minoris decumæ uenierunt? de Na. lib. 1, Tantum mihi uidetur res obſcurior.

TANTOPERE. de Or. li. 1. 98 b, Neq; enim tantopere hãc à Craſſo diſputationem deſiderabam, quantopere eius in cauſis oratione delector. Ac. li. 4, Non poteſt igitur uterq; ſapiens eſſe, quoniam tantopere diſſentiunt. pro Mur. 125 a, Illud neſcio quid, quod tantopere didiciſti. de Fi. 1, Nec cũ iſtis tantopere pugnare, qui græca legere malint. pro Qu. Neq; hoc tantopere quærendum uidetur, hæc ſumma in illis eſſe, ſi in nobis eſſent ſaltem mediocria. Ep. li. 5, Tantopere & tam multis uerbis à te petamus.

TANTVLVM. aduerb. I.V. Act. 7, Si quis tantulum de recta regione deflexerit. ead. Si tantulũ oculos deiecerimus, prę ſtò eſſe inſidias. L. Deſpicere.

TANTVLVS, *a, um.* tam paruus. Att. 8 b, Vt uix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim. de Sen. 88 a, Ex tantulo fici grano. pro S.R. 37 a, Si ex eo tantulum in rem ſuam conuertiſſet. I. V. 133 b, Quorum oratione ne tantulum quidem cõ motus eſt. pro Sext. R. 38 a, Is diſcipulus magiſtro tantulũ de arte non concedit. de Leg. 262 b, Si intereſſe cuipiam tãtulum modò potuerit. Tuſcul. 189 a, Tantulum tamen eſt, ut, &c. Item: Tantulum, ne minima quidem re, partem aliquam, ex parte aliqua. de Amic. 115 b, Ego illum ne minima quidem re offendi, quod quidem ſenſerim.

TANTVM. tantummodo, ſolùm. Par. 118 b, Nomen tantum uirtutis uſurpas, quid ipſa ualeat ignoras. pro Muren. 143 a, Nihil dicam arrogantius, tantum dicam, totos dies, &c. & pro Flac. 153 a, Dixit tantum, nihil oſtendit. Quin. de Pe. 209 b, Homines ruſticani nomine tantum noti. Epiſtol. 13 b, Non dicam quid acciderit (multorum enim, &c.) tantũ dicam, &c. I.V. 135 b, Verrem tantum ſemper auaritia hiante, atque imminenti fuiſſe ingenio, & cogitatione nulla. de Orat. 104 b, Non tantùm parum commodè, ſed etiam turpiter. I.V. 99 b, Tantum quod hominem non nominat. & 175 a, Tantum quod aratoribus obſides non dedit. Epiſto. 105 b, Tantum ex Arpinati uenerã, cũ, &c. At. 14 a, Nec tantum proficiebam, quantum uolebam. Attic. 89 b, Tantum abeſt ut ego ex eo quo aſtricti ſumus, laxari aliquid uelim. At. 190 a, De tano illo, de quo tantũ, quantũ me amas, uelim cogites. Attic. 249 a, Nec quicquam poſthac non modò tãtum, ſed ne tantulum quidem prætereris. de Se. 87 a, Tantum quantum ſat eſt. Item: Tantum abeſt. Orat. 120 b, Tantum abeſt, ne eneruetur oratio compoſitioni uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis eſſe poſſit. & Offi. 9 b, Id autem tantum abeſt ab officio, ut nihil officio magis poſſit eſſe contrarium.

TANTVMMODO. modò, duntaxat. de Na. 41 a, Arbores tantummodo per ſtirpes aluntur ſuas. de Or. 147 b, Neque eum oratorem tantummodo, ſed hominem non putãt. pro Syl. 172 b, Quæ omnia ſuppreſſa uoce dixit, tantummodo ut uos, qui ea probabitis, poſſetis exaudire.

TANTVNDEM. de L. 180 a, Qui tantundem capiat, quãtum, &c. & Atti. 197 b, Tantundem populo dandum eſt. & Qu. Fr. 304 b.

TANTVS, *ta, tum.* tam multus, tam magnus, & id genus alia. de D. 110 a, Sol maiórne quàm terra ſit, an uerò tantus quãtus uideatur. de Fi. 49 a, Sed tantum ſtudium tamq; multã operam ponendam in eo non arbitrantur. pro Pomp. 10 b, Quis unquam tam breui tempore tot loca adire? tantos curſus conficere potuit? Att. 17 a, Ex ijs, quæ ſcripſimus, tanta etiam à me nõ ſcripta perſpicis. pro Corn. 64 b, Si tanta bella geſſiſſes, quanta & geſſit & confecit. I.P. 90 a, Cum fines prouinciæ tantos haberet, quantos optauerat. I.A. 208 b, Multas habui conciones, nullam unquam uidi tantam, quanta nunc ueſtra eſt. de Nat. 44 b, Hi tanti ignes tamque multi. de Natur. 29 a, Tam multæ res atq; tantæ. de Orato. 116 a, In tanta re, tamq; immenſa. de Or. 88 b. Iſta tanta tãq; multa. & 145 b, Tot tantæq; res. I.V. 74 b, Tot tantaq; uitia. de N. 78 b, Vrbs tãta atq; talis. & Ep. 228 a, In hominem tantum atque talem. Tuſc. 234 a, In his tot ac tantis malis. Ep. 168 a, Dixi tanta cõtentione, quantum forum eſt. Ep. 64 a, Tanta contentione decertaui, quanta nũquam antea. pro Cęl. 53 b, Nequaquã enim tantum erat, quantum homines

loquebantur. At. 106 b, Quid enim eſt tantùm in uno aut altero dieſpro S.R. 39 a, Si enim hæc liberè dicentur, non fuit tantus homo Sex. Roſ. in ciuitate, ut de eo potiſsimũ conqueramur. Atti. 130 b, Tanta multitudo. & ibi. Quantas copias. At. 102 b, Tãtum & plus etiam. Epi. 211 b, Si intellexero has literas tantum, quantum ſcribẽs confidebam, apud te pondus habuiſſe. At. 35 b, Si me amas tantum, quantũ profectò amas. Ep. 70 b, Tecumq; ero tantum, quantum patietur utriuſq; ætas. I.C. 114 b, Neq; tanto ante exitium ac fati diem, reip. denunciaſſet. I.V. 350 a, Cum tanto plures abducti eſſent quàm relicti. aliter, Altero tanto. & 251 b, & de Or. 87 a, I.V. 251 a, & pro Fl. 150 b, Tanto pòſt. pro Ma. 154 b, Cũ in animis hominum tantæ latebræ ſint, tanti receſſus. Atti. 106 a, Equitatus tantus, quantum uolet. de Or. 87 a, Tantus in iocando lepos. & pro Q.R. 49 a, Qui tantas & tam infinitas pecunias repudiarit.

TARDE'. ſerò) (. Ocyus. Tuſ. 215 b, Attic. 77 a, Tardè tibi reddituro dabam, ſed amico homini. & 183 b, Tardè iter facere. & Epiſto. 22 b, Quò propter longinquitatem tardiſsimè omnia perferuntur. At. 61 b, Te Roma profectum eſſe tardius quàm dixeras. Tuſcul. 164 a, Qui in compedibus corporis fuerunt, etiam cum ſoluti ſunt, tardius ingrediuntur. de Na. 36 a, Tardius moueri.) (. Celerius moueri. pro Qu. Roſ. 50 a, Tardè percipere.) (. Celerius arripere. pro Seſt. 8 a, Conſules, qui remp. nimis tardè concipere mœrerent. At. 154 b, Sed ne tardius quàm uellem, reipubl. gratularer. pro Mil. 111 b, Egreditur à uilla ſubitò, cur uęſperi? quid neceſſe eſt tardè? Ep. 236 a, Tardè & incommodè nauigaui. de Pro. 76 a, Et malit tamen tardius ad ſuorum laborum fructus peruenire. Atti. 41 b, Aut accedemus in Epeirum, aut tardè per Candauiam ibimus. pro Cecin. 286 a, At ea res de qua, &c. tardiſsimè iudicatur.

TARDIGRADVS, *a, um.* de Di. 136 a, Quadrupes tardigrada, &c. Pacuuij. L. Cocita.

TARDITAS, *tis.* cũctatio, mora, ſtupor.) (. Celeritas. de Vn. 200 b, Topi. 224 b, Celeritati tarditas contraria eſt. & Qu. Fr. 315 b, Curſu corrigere tarditatem. Ep. 156 b, Propter tarditatem ſententiarum moramq; rerũq;. pro Rab. 94 b, Qui cum ingredi uix poſſet, non ad inſequendum ſibi tarditatẽ pedum, ſed ad fugiendum impedimento fore putabat. pro Seſt. 24 a, Ita ut nonnunquam cunctatione & tarditate utrunq; amittant. Ep. 5 b, Sed noſti hominis tarditatem. I.P. 79 b, & Or. 219 b, Tarditas ingenij, ſtupor debilitasque linguæ. de N. 4 a, Quod non Academiæ uitio, ſed tarditate hominum arbitror contigiſſe. de Or. 95 a, Aut æterna in te, aut certè diuturna ualebit opinio tarditatis. in Cat. 115 b, Sed tanta fuit operis tarditas, ut, &c. de Cla. 178 a, Conſiderata tarditas. I.A. 182 b, Certatim poſthac, mihi crede, ad hoc opus curretur, nec occaſionis tarditas expectabitur. Qui. Fra. 318 a, In Manliano offendi Diphilum Diphilo tardiorẽ. Of. 26 b, Cauendum eſt, ne tarditatibus utamur in greſſu mollioribus. I.A. 196 b, Iſta legatio moram & tarditatem afferet bello. I.A. 209 b, Pleriſq; in reb. agendis tarditas & procraſtinatio odioſa eſt. I.A. 236 a, Iſta ſententia affert tarditatem ad Dolabelam perſequendum.

TARDO', *as.* tardum facio, moram & tarditatem affero, moram interpono, moror, cunctor, indormio, differo. Attic. 97 b, Scribe quæſo nunquid putes reipub. cauſa tardandũ eſſe nobis. & ad Brut. 288 b, Tardare & cõmorari te melius eſt. I.V. 177 a, Cum eius animum negligentia tardaret, ſed cõſcientia frenaret. I. V. 143 a, Vt omnium inimicorum animos accuſatorumq; tardares. Ep. 98 a, Impedire profectionem meam uidebatur, aut certè tardare. Tuſc. 164 a, Minus tardabitur curſus animorum. I.A. 135 b, Vereor ne exercitus noſtri tardentur animis. At. 96 b, Nos eteſiæ uehementiſsimæ tardarunt. & 109 b, Nec ſenatus eum tardabit. pro Cec. 299 a, Et me ſimilis ratio pudoris à præſentis laude tardaret. Orato. 197 a, Vereor ne tandem ſtudia multorum, qui deſperatione debilitati, nollent, &c. de Clar. 186 b, Nam M. Glabrionem ſocors ipſius natura negligensque tardauerat. ad Br. 90 b, Si ea quæ ex tempore ſuſcepta ſunt, ut agerentur, non tardata & procraſtinata eſſent. de Di. 84 b, Nec tardata diu ſpecies, multumq; morata, Conſule te tandem celſa eſt in ſede locata.

TARDVS, *a, um.* longus, cunctator, parum efficax, ſerus, remiſſus, hebes, callipedes.) (. Citus, celer, incitatus, expeditus, uelox. de Inuent. 59 a, Velox, an tardus, At. 149 a, Sed eo tardior ad diſcendũ fui, quòd, &c. & 102 b, In decedendo Bibulus erit, ut audio, tardior. Anteq. 193 a, Non conuenit enim, cum ego ad promerendum beneficium tã fuerim expeditus, uos ad referendã gratiam eſſe tardiores. de Or. 197 b, Tardiores tibicinis modos & cantus remiſsiores facere. de Ora. 128 a, Principia orationis tarda.) (. Exitus ſpiſſi ac producti. Or. 218 a, Spondæus, quòd eſt è longis duab. hebe-

hebetior uidetur & tardior. Acad. 44 b, Sensus hebetes, tardi, & pingues. de Fin. 73 b, Vt tardam & languidam pecudẽ. Att. 107 a, Omnia adhuc tarda & spissa. de Cl. 187 b, C. Lentulus non tardus sententijs, non inops uerbis fuit. Acad. 24 a, Epicurus, quem isti tardum putant. cont. Rul. 88 b, Quem uestrûm tam tardo ingenio fore putauit, qui, &c. de Or. 95 b, Tradere aliquid, uel etiam inculcare, si quis fortè sit tardior. de Cla. 184 b, Tardus in cogitando. Tusc. 141 b, Ingenium eximium.) (. Tarda mens. de Nat. 4 b, Quidam nimis indociles tardiq; sunt. & de Fat. 142 a, Ingeniosus.) (. Tardus. & de Orat. 119 a, Tardum ingenium. pro Cec. 286 b, Iuris dubitatio tardiorem me facit ad iudicandum. Off. 7 b, Vt cæteri sint ad iniuriam tardiores. pro Ce. 286 a, Quo delictum maius est, eo pœna est tardior. Postq. 203 a, Qui in ulciscendo remissior fuit, & qui in beneficijs remunerandis est tardior. de Diu. 118 a, Et redemptor non inopia aut inertia tardior fuit. de Diu. 122 a, Tarda & sera nimis, &c. de Se. 81 a, Aut etiamsi sis natura tardior.

TARENTVM, *ti.* urbs. Off. 79, Famil. lib. 7.

TARENTINVS, *na.* Att. 78 b.

TARICHEA castra. à Taricheis insulis. Ep. 188 a, Vale. Datanonis Martijs, ex castris Taricheis. Cassij.

TARPEIVS, *ia.* ad Her. 34 a.

TARQVINII, *orum.* opp. pop. Tusc. 249 a, Demaratus fugit Tarquinios Corintho.

TARQVINIENSE municipium. I. V. 286. L. Tages.

TARQVINIVS, *nij.* p Rab. 92 b, Tarquinius superbissimus atq; crudelissimus rex.

TARRACINA, *æ.* opp. At. 104 b. & Ep. 106.

TARRACINENSIS. pro S. R. 50.

TARRACO, *onis.* opp. Hispaniæ. pro Cor. 60.

TARSVS, *si.* urbs in Cilicia. ad Heren. 41 a. Ep. 34. Attic. 76. I. P. 98 b.

TARSENSIS. At. 82 a, Ep. 189.

TARTESIVS & *Tartessii.* pop. Hispaniæ. Att. 103 b, Off. 91 b.

TAVRIPYLAE. Att. 79 a.

TAVROMINIVM, *nij.* Att. 259 a.

TAVROMITANI I. V. 141.

TAVRVS, *ri.* mons. pro Sest. 16 a, pro Deiot. 150 b.

TARTAREVS, *a, um.* Tusc. 179 b, Tartarea plaga.

TAVRVS, *ri.* in V. 217 a, Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuisse dicitur.

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ. centurio, qui ordines ducit, princeps. Att. 261 a, Anagnini sunt Mustella ταξιάρχης, & Laco, qui plurimum bibit. I. A. 180 b, Præsertim cum oues secum Anagninos haberet Mustellam, & Laconem: quorum alter gladiatorum est princeps, alter poculorum.

TAXILLVS, *li.* talus. Or. 211 b, Literam X, è maxillis, è taxillis consuetudo elegans Latini sermonis euellit.

TAYGETVS. mons. de D. 103 a.

TE. Attic. 191 a, b, Tute scis (si modò meministi) me tibi dixisse, &c. pro Dom. 228 b, Quanquam ubi tute popularem potes dicere?

TECTE`. obscurè.) (. Apertè. At. 9 a, & Or. 219 b, Tectè declinare impetum aduersarij. & Ep. 140 a, Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille tectius penem.

TECTORIVM, *rij.* calx siue crusta inducta parieti aut muro, qua tanquam pauimento lapides teguntur, quo opus sit pulchrius. I. V. 105 b, Columna ex qua tectorium uetus deletum sit, & nouum inductum. & Qu. Fr. 318 a, Mihi erit curæ tectorium, ut concinnum sit. de D. 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro, sudorem imitari potest. 5 b, Præterea typos tibi mando, quos in tectorio actioli possim includere,

TECTORIOLVM, *li.* tectorium. Ep. 140 b, Bella tectorio la dicis: dic ergo etiam pauimenta isto modo: non potes.

TECTORIVS, *a, um.* de Leg. 183 a, Exornare sepulchrum opere tectorio.

TECTVM, *ti.* pars domus summa, qua tegitur. Attic. 76 b, Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerunq;. pro Quin. R. 50 b, Tum erat ager incultus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima uilla. Par. 118 b, Marmorea tecta, ebore & auro fulgentia. & Tusc. 166 b, Tecta cælata, laqueata. de Cla. 188 b, Firma tecta in domicilijs habere. cõtra Rul. 84 a, Tecto ac sedibus suis aliquẽ recipere. I. C. 117, Vos in uestra tecta discedite: id est, domos. I. V. 341 a, Non modò extra tectum, sed ne extra lectum quidẽ. Qu. Fr. 318 a, Vaporariũ, quod est sub tectum cubiculi. Post. 199 b, Illi magnam partem tectis ac tenebris continebãtur. At. 55 b, Disturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur, & ad tectum iam penè peruenerat. Qu. F. 320 b, Absolutum offendi in ædibus tuis tectum, quod super conclauia non placuerat tibi esse multorum fastigiorum, id nunc honestè uergit in tecta superioris porticus. Par. 125 b, Aurata tecta in uillis & sola marmorea facere. & de Leg. 169 a, Tecta laqueata.

TECTVS, *a, um.* obscurus, occultus.) (. Apertus. pro Deiot. Quis consideratior illo? quis tectior? quis prudentior? Epi. 140 b, Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille tectius penem. ibid. Itaq; tectis uerbis ea ad te scripsi, quę apertissimis agunt Stoici. de Ora. 136 a, Aliquem in dicendo esse tectissimum. Tusc. 235 a, Bestiæ abditæ, terraq; tectæ. de Fi. 76 a, Qui occultus & tectus dicitur, tantum abest ut se indicet, perficiet etiam, &c.

TEGEATAE. pop. de D. 88 a. aliter Taygetę. sed uerius est Tegeatæ.

TEGMEN, *minis.* tegumentum. de Na. 48 a, Lato sub tegmine cœli. & 54 b, Palpebræ sunt tegumenta oculorum. de Di. 121 b, Qui platani in ramo foliorum tegmine septos Corripuit pullos. Tusc. 246 a, Schythicum tegmen.

TEGO, *gis.* obduco, obnubo, obtendo, cõtego, uelo, operio, uestio, conuestio, occulto, defendo. Quin. Fra. 292 b, Vniuscuiusq; natura tegitur, & quasi uelis quibusdam obtenditur. pro Sest. 7 b, Etenim animus eius uultu, flagitia parietibus tegebantur. de Cl. 169 a, Qui summam prudentiam simulatione stultitiæ texerit. pro Rab. 95 a, Ignauiam suã tenebrarum ac parietum custodijs tegere. pro Qu. 15 b, Id te admisisse dicis, quod ne mendacio quidem possis tegere. Tusc. 230 a, Vt nostram ipsi sententiam tegeremus. pro Ce. 303 a, Maiores uim armatam nulla iuris defensione texerũt. de Or. 107 a, Maiores nostri clarissimorum hominum autoritate leges ac iura tecta esse uoluerunt. pro Cec. 296 b, Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum. Ep. 42 b, Cum me armis texit suis. pro Pl. 259 a, Is meam salutem atq; uitã suã beneuolẽtia præsidioq; texit. pro Sest. 28 a, Patria, quam (ut leuissimè dicam) certè texeram. Ep. 228 a, Tegere & tueri aliquem. de Di. 138 a, Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. P. 91 b, Triumphi nomine tegere ac uelare cupiditatem suam. de Le. 191 b, Leges quæ tegunt omni ratione suffragium.

TEGVLA, *læ.* sunt quibus tecta consternuntur ad arcendas pluuias & alia incommoda. pro Do. 225 b, Nec illi cæmentis ac tegulis meorum tectorũ se famẽ suam expleturos putabant. & I. V. 173 b, Excisis arboribus, demptis tegulis. I. A. Cum tu tamen nocte socia per tegulas admitterere.

TEGVMENTVM, *ti.* tegmen. de Fi. 132 a, Tegumentũ corporis. & de N. 56 b, Tegumenta corporum uel texta uel sута. & 54 b, Palpebræ sunt tegumenta oculorum. de Fi. 132 a, Pennarumq; contextu corporis tegumenta faciebat. pro Cæl. 47 a, Flagitiorum tegumenta quærere.

TELA, *læ.* Aca. 23 b, Dialectica quasi Penelope telam retexẽs. I. V. 213 a, Domus plena telarum. de Or. 164 a, Quãquam ea tela texitur, ut, &c.

TELEPHVS, *phi.* pro Flac. 161 a.

ΤΕΛΙΚΑ'. L. Efficiens.

TELLVS, *uris.* de N. 70 a, Terra ipsa dea est. quæ est enim alia tellus? de Som. 128 a, Tellus neq; mouetur, & infima est. in Ar. Quorum stirpes tellus amplexa prehendit. Att. 206 a, In Telluris: id est, in æde Telluris. Qu. Fr. 320 b, Ad Telluris quidem tuam statuam locaui.

TELMESSVS, *si.* urbs Cariæ. de D. 99 a.

TELMESSES, pop. de D. 99 b, & 100 a.

ΤΕ'ΛΟΣ. de Fin. lib. 1, Id est uel summum bonum, uel ultimũ, uel extremum, quod Græci τέλος nominant. L. Finis.

TELVM, *li.* iaculum, hasta, hastile, ferrum, gladius. de Or. 157 b, Telum manu fugit. & pro Qu. 9 b, Conijcere omnia tela in aliquem. pro Qu. 2 a, Cum etiam telum aduersarius nullum iecerit. pro Do. 221 a, Tela quæ ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. de Pro. 73 b, Tela omnia undique in patriam intenta. ad He. 4 a, E` corpore cruentũ telũ educit. de Or. 244 a, Non dubito, quin ea tela quæ coniecerit inimicus, quàm ea, quæ collega patris emisit, leuiora atque hebetiora sint. in Cat. 112 a, Qui ex ædibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret. pro Ar. 190 a, Cupere debemus, quò minus manuum nostrarũ tela perueneriut, eõdem gloriam famamq; penetrare. I. C. 100 a, Omnes sciunt te steriisse in comitio cum telo. I. V. 236 b, Edictum ut ne quis cum telo seruus esset. At. 38 a, & in Va. 33 b, Vectius confessus est se cum telo fuisse. de Or. 102 a, Oratorem inter hostiũ tela incolumem uersari. Ep. 102 b, Itaq; te commouere non curas, usquequaq; sapere oportet, id erit telum accerrimũ. de Am. 107 b, Nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet beneuolentiam ciuium. pro Mil. 103 b, Esse cum telo. & ibid. Habere telum.

TEMERARIVS, *a, um.* nullius consilij, inconsideratus, præceps. pro Ce. 291 a, Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa. de In. 42 a, Cæca & temeraria cupiditas. Epi. 155 b, Indicabo temerarium meum consilium tibi.

TEMERE`. inconsultè, inconsideratè, nulla ratione, sine iu-

dicio & modo,temeritate quadã,fortuitò,fortuitu. de Or. 111 b,Plerique temerè & nulla ratione causas in foro dictitãt. ℔ S.R.23 b,Forsitan in susciptéda causa temerè impulsus adolescentia fecerim. & 31 b,Roscius de prædijs suis nunquã temerè discessit.pro Fon.276 a,Audacter hoc dico, non temerè confirmo. de D.132 a, Aliquid effutitum temerè. & de N.10 b,Inconsultè ac temerè dicere aliquid. pro Sext. R.19 b,Temerè dicto concedi non oportet.Att.162 a,Temerè & imprudenter facere aliquid.de In.54 a,Temerè & nullo cõsilio regi.Ep.57 a,Non scribo hoc temerè.de D.85 a, Aspersa temerè pigmenta in tabula oris lineamenta affingere possunt.de Nat.27 a,Idq; euenit non temerè, nec casu. & 48 b, Corpora huc & illuc casu & temerè concursantia.Orat.215 a,& pro Syl.169 a,Superior ætas numero cauit,nisi si quando temerè ac fortuitò.ad Heren.8 b, Non temerè fama nasci solet.Tusc.174 b, Non temerè nec fortuitò sati & creati sumus.Offic.20 a, Appetitus omnes contrahendi sedandiq; sunt,ne quid temerè, ac fortuitu, inconsideratè,negligenterq; agamus.in A.217 a, Omnino irasci amicis non temerè soleo.

TEMERITAS,*tis*.inconsiderantia.)(. Sapientia.de Arusp. 257 a,Plenus inconsideratissimæ ac dementissimæ temeritatis.de N.71 b,Fortuna ab inconstantia & temeritate seiũgi non potest.pro Pl.260 b,Populus nõ delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum,sed impetu plerunque,& quadam temeritate.& ibid.In uulgo non est consilium, nõ ratio,non discrimen.de Di.81 b,Omnibus in rebus temeritas non assentiendo,errorq; turpis est. de Di.126 a, Quibus in rebus temeritas & casus,non ratio & consiliũ ualet. Off. 10 b,Multi multa faciunt temeritate quadam, sine iudicio uel modo.& 34 a,Temeritas quæ à sapientia dissidet plurimum.I.C.114 b,Cethegi furiosa temeritas.de In.54 a, Exercitus,qui stultitia & temeritate alicuius administratur. ad Her.13 a,Temeritate omnia regi. Off. 46 a, Temeritate remota,grauissima est liberalitas.

TEMETVM,*ti*.uinum,quòd mentem tentet.Ci.de Rep.li.3 apud Nonium,Careant temeto omnes mulieres.

TEMO,*onis*.lignum protensum in curru uel plaustro,quo iugum continetur.de N.47 b.Poetæ.

TEMPERAMENTVM,*ti*.temperatio,ratio.de Legi. 189 a,Inuentum est temperamentũ,quo tenuiores cum principibus æquari se putarent.

TEMPERANS,*tis*. σώφρων, continens,qui in omni libidine se continet,moderatus.At.237 a,Cum hominem temperantem tantus improuisò morbus oppressérit. pro Fon. 282 a, Vir frugi,& in omnibus uitæ partibus moderatus ac temperans,plenus pudoris,plenus officij,plenus religionis.Para.19 b,An temperantem eum dices, qui in aliqua libidine se continuerit,in aliqua se effuderit?L. Temperantia.

TEMPERANTIVS. At.136 a,Si hic temperantius egerit, consideratius consilium dabo.

TEMPERANTIA,*tiæ*.σωφροσύνη,modestia,moderatio,frugalitas,conformatio & moderatio continentiæ & temperantiæ.Off.71 a.)(.Luxuria, libido,immanitas.de Inu.82 b, Temperantia est rationis in libidinem & in alios non rectos impetus animi firma & moderata dominatio.Par.237 a,Temperantiam immanitas in uoluptatibus imitatur. de N.67 a, Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatibus.& de Fi.141 a,Temperantia in prætermittendis uoluptatibus cernitur.Off.19 b,Vt in eo moderatio & temperantia appareat cum specie quadam liberali.Tusc.236 b,Temperantia est moderatrix omnium commotionum.Off.4 a,Omnium quæ fiunt,quæq; dicuntur, ordo & modus, in quo ineist modestia & temperantia.de Fi.77 a,Modestia uel temperantia, quæ est moderatio cupiditatum,rationi obediẽs. de Or.131 b,Dicacitatis moderatio & temperantia.Ep.16 a, Noui enim temperantiam & moderationem naturæ tuæ. Tusc.193 b,Verisimile etiam illud est,qui sit temperans,quẽ Greci σώφρονα appellant,eamq; uirtutem σωφροσύνην uocãt, quam soleo equidem tum temperantiam,tum moderationem appellare,nonnunquam etiam modestiam. Sed haud scio an rectè ea uirtus,frugalitas appellari possit. de Fi. 85, Temperantia pacem animis affert, & eos quasi concordia quadam placat ac lenit.& ibi.Temperantia est,quæ in reb. aut expetendis,aut fugiendis rationem ut sequamur, monet.de Fi 49 a,Difficilem quandam temperantiam postulant,in eo,quod,&c.Par.236 a, Quæ uerò moderandis cupiditatibus,regendisq; animi motibus laudatur,eius est munus in agendo,cui temperantiæ nomen est.Tusc.138 a,b,Summa fuit ei⁹ in uictu tẽperantia. Off.75 b,Restat quarta pars, quæ decore,moderatione,modestia,cõtinentia, tẽperantia cõtinetur.At.97 b,Quæ tua prudentia & tẽperantia est.Of. 19 a,Sequitur,ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit,in qua uerecundia,& quasi quidã ornatus uitæ,tẽperantia,& modestia,omnisq; sedatio perturbationum animi,& rerum modus cernitur.Off.71 b,Altera in cõformatione & moderatione continentiæ & temperantiæ cernitur.

TEMPERATÈ.temperanter.Att.197 a,Agere temperatè.

TEMPERATIO,*onis*.temperamentum, moderatio,modestia. Tusc.132 b,Animus temperatione naturæ uiget & sentit. Tusc.215 a,Corporis temperatio,cùm ea congruunt inter se, è quibus constamus,sanitas.& 162 a, Corporum temperatio. de N.28 b,Cœli temperatio, fœcunditas terrarũ. de Di. 128 a,Hoc temperatio lunæ,cœliq; moderatio efficit.& ibi, Quæ à luna cæterisq; sideribus cœli temperatio fiat. de N. 31 a,Semina temperatione caloris oriri & augescere. de Sõ. 128 b,Sol mens mundi & temperatio.I.V.223 a,Tu illius æris temperationem, tu operum lineamenta solus perspicis? & Ac.21 a,Eodem ære & eadem temperatione facere signũ. Tusc.162 b,Commutatione temporũ quadripartitæ ad temperationem corporis aptæ.de L.172 b, Mensiũ temperatio, &c.& 186 b,Temperatio reip.& 189 b,Temperatio iuris. & Tusc.209 a,Temperatio ciuitatis.de Le.189 b,Sed præstò est huius uitij temperatio.de Vniu.202 a,Deinde ad temperationem superiorem reuertit, in qua omnem animum uniuersæ naturæ temperans permiscebat.

TEMPERATOR,*oris*.Orat. 203 a,Moderator ille & quasi temperator huius uarietatis.

TEMPERATVS,*a,um*.temperãs,moderatus, modicus. de N.77 b,Vir iustus,temperatus,sapiens. & Epi.199 b,Temperati moderatiq; mores.At.183 a,Moderatione paulo minus temperatus.de D.104 a,Si modò temperatis escis,modicisque potationibus est affectus.de Di.127 a, Perinde utcunq; temperatus sit aer,ita pueros orientes formari.Off.1 b,Aequabile & temperatum orationis genus.Ora.128 a, Nec est ulla temperatior oratio,quàm illa in qua asperitas contentionis oratoris ipsius humanitate conditur.Or.216 a,Oratio permista & temperata numeris.Orat.205 b,Orator medius,modicus,temperatus,mediocris.& 128 a, Nec est ulla temperatior oratio,quàm illa,&c.& 215 b,Nimis incitatus.)(.Temperatus.)(.Nimis tardus.

TEMPERIVS.temperantius. Epist. libr.9, Memini re mihi Phameæ cœnam narrare, temperius fiat. cætera eodem modo.

TEMPERO,*as*. moderor,temperationem facio,misceo. de Diuin.100 a,Lycurgus,qui Lacedæmoniorũ rempub. temperauit. Epist.26 a,Nam ea quæ speras Tulliæ meæ prudentia temperari posse,scio,&c.Orat.214 a, Hoc genus Isocrates moderatius temperauit.de Diui.127 b,Ortus & occasus siderum,quorum ui cœlũ modò hoc, modò illo modo temperatur.de Nat.35 b, Solis tum accessus modici, tum recessus,& frigoris & caloris modũ temperant. Off.76 b,Quod simplex esse debet,ex dissimilibus rebus misceri & temperari non potest. de Nat.52 b, Etesiarum flatu nimij temperantur calores.Ora.202 b Oculorum & hilaritatis & uicissim tristitiæ modum res ipsæ de quibus agetur, temperabunt.Orat.106,At hæc interdum temperanda & uarianda sunt.Tusc.161 a,Auribus magna oblectatio parta est, inuenta & temperata uarietate & natura sonorum. de Vniu. 198 a, Ea cùm tria sumpsisset, unam in speciem temperauit. Orator.205 b,Si suam copiam cum illis duobus generibus non temperauit.de Som.129 a,Sonus,qui acuta cum grauibus temperans,æquabiliter concentus efficit.Orator.216 a, In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi & temperandi pedes.Att.58 a,Hominem in summa animi magnitudine multa humanitate temperatum perdidimus. pro Mar.132 a,Temperare uictoriam.& Tusc.148 a, Temperare rempu. optimis institutis & legibus.& Academ.1 b, In constituendis temperandisq; ciuitatibus.de Leg.173 b, Cœli fulgura regionibus ratis temperanto.de Am.108 a, Vt utamur quasi equis temperatis,sic amicitijs,aliqua ex parte periclitatis moribus amicorum. Attic.18 b, Sed ita temperata tota ratio est,ut reipub.constantiam præstem.in Anto.244 b,Cuius immanitas naturæ, ne uino quidem permixta temperari solet.

TEMPERARE.abstinere.pro Cor.67 b,Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus,amicis nostrorũ inimicorũ temperemus.I.V.112 a,Verrem nemini ulla in re temperasse.I.V. 107 b,Te putet quisquam cum ab Italia,freto diiunctus esses,socijs temperasse?pro Fl.155 a,Temperare sibi.& Ep.147 b,Temperare sibi in aliqua re.ad He.11 b,Cui mirum uidebitur,istum à maleficio non temperasse?& 29 b,Eum sibi in concionibus credis à mendacio temperaturum.

TEMPESTAS,*tis*.tempus,procella,turbo, hyems,fluctus, uis.de Orat.157 a, Qua tempestate Pœnus in Italiam uenit. & de D.96 a,Eadem tempestate.& Orato. Qua tempestate Paris Helenam,&c.pro Ligar.142 b, Tempestate abreptus est unus.Attic.157 a,Eaq; ipsa tempestate euersa est respub.

quam

quam ego XIIII. annis antè prospexi. de Nat. 69 b, Imbres, nimbi, procellæ, turbines, cæteræq; tempestates. pro S. R. 40 a, Ventus uehemens, immoderata tempestas. I. V. 220 a, Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. pro Sest. 13 a, Nauis reipub. fluitans in alto tempestatibus seditionum & discordiarum. in Ver. 240 b, Nullus dies tam magna ac turbulenta tempestate fuit, quin, &c. de In. 74 a, Fluuius commotus magnis tempestatibus. Epi. 129 a, His tempestatibus es propè solus in portu. Epist. 259 a, Ibi propter tempestatem ad VI. Id. morati sumus. pro Cecin. 302 a, Vt si qui ex alto tempestate subitò reiectus optaret, &c. pro Cl. 37 b, Non fuit illud iudicium, &c. sed uis (ut sæpe dixi) ruina atq; tempestas. pro Mur. 133 a, Tempestates sæpe certo aliquo cœli signo commouentur, sæpe obscura aliqua ex causa concitantur. pro Sest. 14 a, Tempestas periculi: id est, metus. pro Sest. 27 a, Quos repentina aliqua uis & tempestas periculi populàris. pro Dom. 23 5 a, Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. pro Dom. 141 a, Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis. pro Pla. 261 a, Qui hac populi tempestate iactamur & fluctibus. de In. 81 b, Sedatis fluctibus, & tempestate iam commutata. I. C. 302 a, Quanta tempestas inuidiæ nobis impendeat. de Nat. 59 b, Si segetibus aut uinetis cuiuspiam tempestas uenerit. de In. 74 a, Nautas aduersa tempestate in alto iactari. & Tuscul. 228 b, Iactatus magna tempestate. At. 26 a, Ad lacertas captandas tempestates non sunt idoneæ. de Diui. 128 a, Alia Romæ, alia Tusculani euenit sæpe tempestas. Qu. Frat. 307 b, Tu uelim quàm primùm bona & certa tempestate cõscendas. Quint. Frat. 310 b, Dummodo idonea tempestas fit, ne ómiseris. & Epist. 237 b, Nautæ tempestatem prætermittere noluerunt. de Nat. 1 b, Tempestates, ac temporum uarietates, cœliq; mutationes. de In. 42 b, Turbida tempestas. & de Diuin. 125 b, Cum tonuit læuum bene tempestate serena. de Diuin. 127 a, Tempestas cœli: id est, serena uel nebulosa. de Inu. 74 b, Cùm magna in alta tempestas esset. Par. 116 a, Virtus nec tempestatum nec temporum permutatione mutatur. de Or. 85 a, Nam qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore uidebatur, in eo maximæ molestiarum & turbulentissimæ tẽpestates extiterunt. Att. 149 a, Pridie Quinquatrus fuit egregia tempestas. de Orat. 148 a, Cum hominis tempestatis causa opere prohibentur. pro Flacc. 152 b, Defendendi facilis est cautio, non solùm latibulis occultorum locorum, sed etiam tempestatum moderatione & conuersione. Offic. 36 b, Procellæ, tempestates, naufragia, ruinę, incendia. I. A. 197 a, Hæc causa, cur lex tam egregia maximo imbri, tempestate, uentis, procellis, turbinibus, inter fulmina & tonitrua feratur. in Ant. 210 b, Huius magnitudini animi tẽpestas est oblata formidolosissimi temporis. in A. 214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam à uectoribus admoneri solent.

TEMPESTIVE', opportunè, in tempore. de N. 57 b, Tempestiuè demetere percipereq; fructus.

TEMPESTIVITAS, *is*. opportunitas. de Senect. 83 b, Sua cuiq; parti ætatis tempestiuitas est data.

TEMPESTIVVS, *a, um*. opportunus. Tusc. 172 a, Multa mihi ad mortem tempestiua fuerunt, quæ utinam potuissem obire. pro Pom. 10 b, Pompeius Sardiniam cum classe uenit nondum tempestiuo ad nauigandum mari. de N. 52 b, Natura quàm tempestiuos dedit, quàm salutares omnibus animantibus ac itirpibus uentos etesias? Offic. 35 b, Nec ex his tempestiuos fructus capere possemus. de Sen. 78 a, Maturitas tempestiua.

TEMPESTIVA conuiuia dicebantur, quæ ætatis temporibus ac diebus sodalitates agitabant, in quibus multa erat licentia, multus sermo, sed festiuus: nam ad omnem hilaritatem comparata huiusce modi conuiuia fuisse uidentur. pro Arch. 188 a, Quantum temporis alij tribuunt tẽpestiuis conuiuijs. At. 135 a, Multa in me conuiuijs tempestiuis disputantur. I. V. 160 b, Statuitur Lollius in illo tempestiuo gladiatorum conuiuio. de Sen. 86 b, Ego propter sermonis delectationem tẽpestiuis cõuiuijs delector. pro Mu. 127 a, Tempestiui conuiuij, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Ep. Quas enim cœnas & facere, & obire scripsit ad me Sestius? quàm lautas? quàm tempestiuas?

TEMPLVM, *pli*. fanum, ædes, ædes sacra, locus religiosus, uel sacer, cella, domus, cœli pars siue regio auguris lituo definita atq; descripta ad augurium captandum. I. V. 222 a, Herculis templum sanè sanctum apud Agrigentinos, & religiosum. Epist. 151 a, Venit Seruilius Ioui ipsi iniquus, cuius in templo res agebatur. de Diuin. 96 a, Cum in Herculis fano arma sonuerunt. & ibid. In templo Herculis. de Leg. 173 b, Templa liberata & effata habento. &, Effari templum. L. Effaris. de In. 62 a, Templum & fanum idem, & ædes sacræ. I. A. 198 a, & 197 b, In cella Concordiæ collocari armatos, è templo carcerem fieri. At. 226 a, In Telluris: id est, in templo Telluris. de Somn. 127 b, Deus is, cuius hoc templum est omne quod conspicis. & de Leg. 193 b, Cœli partes sibi definitas esse traditas. Tusc. 158 b, Acherontia templa alta, Orci pallida. de D. 89 a, Ad cœli cœrula templa. pro Dom. 239 b, Curia est sedes ac templum publici consilij. in Vat. 33 b, In rostris, in illo inquam augurato templo ac loco. pro Milo. 119 a, Curia, templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput urbis, ara sociorum, portus omnium gentium.

TEMPVS, *oris*. tempestas, dies, ætas, memoria, maturitas, spacium, periculum. de In. 51 a, Tempus autem est id, quo nunc utimur (nam ipsum quidé generaliter definire difficile est) pars quædã æternitatis cum alicuius annui, menstrui, diurni, nocturniue spacij certa significatione. de Vn. 200 b, Siderum errores id ipsum esse quod rite dicitur tempus. de N. 6 a, Tempus sine mundi conuersione effici non potest. pro Mur. 141 a, Quod enim tempus fuit aut nostra aut patrum nostrorum memoria, quo hæc ambitio non fuerit! Attic. 151 b, Consilia differre in tempus aliquod. contra Rul. 66 b, Vester honos ad mei temporis diem petitus. pro Mu. 134 a, Ea dicant uobis audientibus amisso iam tempore, quæ ipsi soli re integra sæpe dixit. Offic. 33 b, Cum philosophiæ multũ adolescens temporis tribuissem. pro Domo sua 214 a, Quãdiu tempus turbulentum fuit. Epist. 26 b, Tempora reipub. turbulenta. Epist. 149 b, Cuius rei non modò non præterijt tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc fuit. Epi. 3 b, Nactus q; tempus hoc magis idoneum, quàm antea, &c. & 34 b, Tempus anni idoneum. in Ver. 127 b, Satis feliciter anni iam aduerso tempore nauigaui. I. V. 155 a, Ex tẽpore admoneri: id est, ut res fert. I. C. 106 b; Nihil moliris, quo mihi latère ualeat in tempore. de Orato. 124 a, Nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. I. V. 225 a, Flores omni tempore anni. de Or. 124 b, Tempus est iam de ordine argumentorum dicere. At. 114 a, Sed stomachari desinamus, tempori pareamus. de Ora. 85 a, Fuit tempus illud, cum putarem, &c. & Ep. 181 b, Veniet tempus, cum, &c. pro Pom. 4 a, Omne meum tempus, amicorum temporibus transmittendum putaui: id est, periculis uel casibus. Quint. Fr. 326 a, Hoc nostrum tempus ætatis forensi labore iactatur. pro Quint. 1 a, Diligentia quanta sit, nisi tempus & spacium datum sit, intelligi non potest. Qu. Fr. 320 a, At. 75 b, Cùm erit spacium, utrumq; dabo. & 76 a, Surripere aliquid spacij. Attic. 278 b, Datum Lepido tempus est, in quo leuitatem eius experiemur. pro Cec. 299 b, Si tempus feret. Quin. Fr. 295 b, Cuipiam in doctrina percipienda multum studij fuisse & temporis. pro Qu. 9 b, Post tempus in aliena re facere, quod ille in sua re cum tempus erat, non fecit. pro Cecinn. 288 b, Quadrienniũ hoc est, ex quo tẽpore fundus uenijt, quoad uixit, possedit. Epist. 54 b, Tempori cedere, id est, necessitati parère, sapiens semper est habitum. Ep. 4 b, Eiusmodi tempora post tuam profectionem consecuta sunt, ut, &c. Ep. 72 a, & Tusc. 168 a, Nisi id uerbum in omne tempus perdidissem. 174 b, In multa secula. Tus. 242 a, Aeterno tempore. de Fi. 62 a, Ex infinito tẽpore. & 52 b, Ex æterno tempore. Epi. 76 b, Vt ij accipiunt, quibus epistolæ per hæc tempora molestæ sunt. & 71 b, & 94 b, Consumere omne tempus in literis. Ep. 242 a, Ponere tempus in aliquo magno officio. Epi. 51 a, Traducere tempus. Epi. 64 b, In eadem reip. tẽpora incidimus. Ep. 32 b, & ad Her. 28 a. Ex quo tempore tu me dili gere cœpisti. Ep. 71 b, Omne tempus unà fuissemus. Epi. 5 a, A' me nullũ tempus prætermittitur de tuis rebus & agendi & cogitandi. de In. 58 a, Difficilia factu longi temporis indigent. Epi. 64 a, Extitit tempus optatum mihi magis, quàm speratum. & 88 a. In temporũ paruis inclinationibus. Epi. 103 b, Neq; ætatis magis idoneum tempus, hoc si amiseris, nullum unquam es reperturus. Ora. 216 a, Tempus, interuallum, spacium in pede oratorio. ad He. 7 a, Tempus instans, præteritum, consequens. & de Fin. 96 a, Vita acta & consequens. de Fin. 63 b, Tempus futurum, posterum, consequẽs. Ep. 72 b, 73 a, Tempora priora & prima.)(. Posteriora & proxima. I. V. 97 a, Iste nullum temporis punctum uacuum poccato præterire passus est. Orat. 207 b, Conseruare & notare tempora. Off. 7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cum ea quæ, &c. in Ver. 217 a, Illo tempore Segestanis hæc ipsa Diana reddit. I. C. 122 a, Atq; illo tempore Lentulus, &c. de Cla. 169 a, Quis Thebanum oratorem scit fuisse temporibus illis? I. V. 151 a, Piratæ à quo tempore capti sunt, domi tuæ fuerũt. in V. 88 a, Ab initio fecisse, uel ex tempore aliquo. Antequã. 196 a, Statutum in his temporibus ciuitatis omnia perpeti. pro Pomp. 15 b, Exercitum difficili reipub. tempore conficere. pro Cecin. 287 a, Temporibus illis difficillimis solutione. pro Sest. 3 b, In grauissimis temporibus ciuitatis. Epistol. 57 b, Tristissimo meo tempore. pro Sestio 4 a, & in Verr.

Verr.65 a,Temporibus optimis. pro Clu. 46 a,& in A. 200 a,In illo tempore.pro Cluent.37 a,Optimis hercle temporibus,tum cum,&c.pro Font.272 a, Illis optimis temporibus,cum,&c.pro Corn.59 a,In periculis, & aſperis temporibus,&c.& 61 b,Duris quondam temporibus, &c. Epi.64 b,Quo ex tempore memoria teneo,&c.Epi.50 b,Hoc tempore,& uno tempore. & 103 b,Diuerſis temporibus.& 50 a, Hiſce temporibus.& 48 a,A primis temporibus.& 6 b, Tẽporibus illis.& 10 b,Primis temporibus illis.& 12 a,Meis tẽporibus accidit,&c.de Finib.125 a,Quodam tempore Metopontum ueni tecum.de Inu.42 b,Veriſimillimum mihi uidetur quodam tempore, neq; in publicis rebus infantes & inſipientes homines ſolitos eſſe uerſari. Topic. 221 a, Breui tempore:id eſt,breui ſpacio.cont.Rul.68 b,Concurrunt plures uno tempore librarij. in C. 119 b, Eos puncto temporis uiuere non oportere puto.Epi.82 b, Ne punctum quidem temporis.Ep.131 b, Breui tempore ſum uſurus.pro Mure.139 a,Temporis cauſa iraſci licet. Acad. 28 b, Nec dico temporis cauſa,ſed ita planè probo. pro Fl. 153 b, Aliquid temporis cauſa facere uel dicere.pro Qu. Roſ.53 b, Eos improbos temporis cauſa eſſe fingo.de Ami.101 a, Qui ſimulatione amicitiæ coluntur temporis cauſa. pro Planc. 274 a,Aliquem ea quæ de aliquo dicat,mentiri,& temporis cauſa fingere.pro Clu.23 a,Vno tempore duas res audire. I. V.104 b,Alieniſsimo tempore locare incipit. de Cla.165 a, Hortenſius alieniſsimo reip.tempore extinctus eſt,& ceſsit è uita ſuo magis quàm ciuium ſuorum tempore. Epi. 30 a, Tempus opportunum. Ep.175 a,Obſeruare tempus faciendi aliquid.Att.251 b,Sæpe ij qui debent, non reſpondent ad tempus. & 219 b,Ad tempus redire.I.V.104 b,Accurrunt tamen ad tempus tutores.pro Cæl. 40 b, Ad tempus accommodare ſe alicui. Off.6 a,Perturbatio animi, quæ plerunq; breuis eſt,& ad tempus.Ep.149 a,Capere conſilium ad tempus.de Inuent.72 a,Per idem tempus:id eſt, eodem tempore.Att. 130 b,Caſtra per anni tempus facere non poſſum.ad Her.4 b,Qui per id temporis quæſtor urbanus erat. Att.62 a,Heratini me ad ſua tempora duxerũt, ut agerem cauſam. pro Arch.188 a,A nullius me unquam tempore aut commodum,aut ocium meũ abſtraxit.Offic.71 a,Niſi fortè eam pecuniam in reip.magnum aliquod tempus contulerit. I. A.203 a,Summo & difficillimo reip.tempore.I.V.66 b, Sũmo reip.tempore.de Leg.157 a,Sumere tempus ad aliquam rem.Qu.Fr.313 a,Tantum ſumam à uobis temporis ad ſcribendum,quantum dabitis. At.8 b,Vt uix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim.I.V.91 a,Omne tempus,quod mihi ab amicorum negocijs datur,in his ſtudijs conſumo.Atti.7 b,Ponere tempus in aliquo loco.de Am.106 a,Coluntur autem ſimulatione amicitiæ duntaxat ad tempus.Epiſt.175 a, Scitè & commodè capere tempus adeundi ad aliquẽ. Para. 232 b,Dicere aliquid ad tẽpus aptè.Att.34 a,Eiuſmodi ſunt ij uerſus,ut ab amico Põpeij in tempus ſcripti eſſe uideantur.At.120 b,Neceſſe eſt ſeruire tẽpori,& non amittere tempus,cum ſit datum.de Ora.156 b,Aut ſi non potuerim tempus non perdere,cum tamen, &c.Att.285 a,Vereor ne in breue tempus dilata ſit abs te pernicies. Qu.Fr. 292 b,Si quem fortè tui cognouiſti amantiorem quàm temporis. in A. 236 b,Neceſſe eſt interdum rerum temporibus potius parêre quàm moribus.L.Ex tempore. Breue tempus ætatis ſatis eſt longum ad bene honeſteq; uiuendum,Cat.Tempus breue imparatis longum, 3 Philip. Tempus diuturnum in aliqua re conſumere,Ac.q.ed.1.lib.2.Tempus emeritum, 6 ad At.Tempus ereptum è ſummis occupationibus,1 At. Tempus graue,de D.2.Tempus hyemale, ibid. Tempus idoneũ ad agendum,Off.1.Infinitum tempus ætatis,de Fi.li.2.Tempus liberum,quũ ſoluta nobis eſt eligẽdi optio, quumq; nihil impedit,quo minꝰ id,quod maximè placeat,facere poſſimus,li.1.de Fi.Opportunum tempus,Cælio li.2. Tempus poſtmeridianum,Tuſ.q.li.3.Tempus ratum, Di.li.2.Repentinum tempus,pro Do.Suſpicioſiſsimum tempus,pro Clu. Tempus uernum,Cat.Vltimum tempus ætatis, de Fi.lib.2. Anni autem tempus libertatem maiorem mihi dato,Pollio ad Ciceronem,lib.10.Tempus ciuitatis,5 Phil.Tẽpusq; diſceſſus abſurdum,ad At.lib.16.Ferendum id Scipio potius, quàm inimicitiarum tempus cogitandũ putabit,Læl.Abijt illud tempus,mutata ratio eſt,pro Mu.Tempus Reip. 3 Philip.& 5.in Ver.Tempus omne corpori datur, 9 Fam. Tempus nihil noui efficit,& primum quidq; replicat, de Di.li.1. Tempus eſt actionis opportunum,iuxta Stoicos, Off.1. De qua alienum tempus eſt mihi tecum expoſtulandi:purgandi autem mei neceſſarium,ad Appium,lib.3. Nullum tẽpus eſt,quod iuſticia uacare debeat,Off.1. Quod enim tempus fuit aut noſtra,aut patrum noſtrorum memoria, quo hæc ambitio non fuerit?pro Mur.Erit,erit illud profectò tẽpus, & illuceſcet aliquando ille dies,&c.pro Mi. Si commodius anni tempus eſſet, At.9.Hoc noſtrum tempus ætatis forenſi labore iactatur,3 ad Qu. Fra.pro, ætas hæc noſtra.Tempus quomodo inſpiciatur,2 ad Her.Tempus,ut ſacrificiorum li bamenta ſeruentur, fœtûs q; pecorum, diligenter habenda ratio intercalandi eſt, li.2. de Le. Tempus illud longũ,cùm non ero,magis me monet,quàm hoc exiguum,12 At. Quod mihi tempus Romæ præſertim ut iſte me rogat, manenti uacuum oſtenditur?ad Qu.F. Quum tempus neceſsitas q; poſtulat,Off.1.Prꝫterijt tempus legitimum non legis,ſed libidinis tuæ,7 ad At. Tibi quum omnia mea commendatiſsima eſſe cupio,tum nihil magis,quàm ne tempus nobis prorogetur,Cælio,li.2. Antè cõmentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus, Sulpi.li.4. Quum tempus mortis ueniſſet,Tuſ.li.2.Temporis aliquid impertias huic quoq; cogitationi,9 At.Edidi quę potui,nõ ut uolui,ſed ut me temporis anguſtię coegerunt,3 de Or.& 16 Famil.Temporis atrocitas,pro Seſt.Temporis beneficiũ aliquando potius,quàm iam ſuum,6 Fam.Temporis breuitate ab aliquid faciendo excludi, Acad.ed.1.li.2. Eò factum eſt,ut epiſtolæ tuæ reſcriberem aliquid, cum breuitate temporis tam pauca cogerer ſcribere,ad At.li.1.Sed ſi mihi ante hæc duriſsima tempora Rei. nihil aliud unquam obiectum eſt, niſi crudelitas illius temporis,quum à patria perniciem depuli,&c.pro Dom.Temporis decurſus,3 Fam.Temporis flamma,pro Domo ſua.Vtriuſq; temporis fructum tuli maximum,pro Domo ſua.id eſt, utriuſq; facti. Deinde profectus eſt id temporis,quum iam Clodius,&c.redire potuiſſet,pro Mil.Quos ego iam multis ac ſummis uiris ad me id temporis uenturos eſſe prædixeram, 1 in Cat. A temporis iniuria abeſſe,16 Fam.Temporis longinquitas me mitigauit,6 Fam.Temporis medicina,5 Fam. Ne patiare quicquã mihi ad hanc prouincialem moleſtiam temporis prorogari,Curioni,li.2.Temporis motus conſignandus è curſu ſiderum,de Vniu. Multum temporis in iſta una diſputatione conſumpſimus,Acad.q.edit.1.li.2.Nam cum uacui temporis nihil haberem,&c.hæc dictaui ambulans,ad At.li.2.Cui temporis plurimum fuit in uirtute percipienda,1 ad Qu.F. Temporis procella,2 in Ver.Propagatio miſerrimi temporis, Luceio,lib.5. Nullo puncto temporis intermiſſo, de N. de.1.Illud pugna & enitere,ne quid nobis temporis prorogetur,ad Appium,li.3. Quod cuiq; temporis ad uiuendum datur,eo debet contentus eſſe,Cat.Affert enim & temporis reliqui recuperandi rationem,& præſentis tuendi,8 ad Att. Ad temporis ſpaciorum ſignificationem mundi partes notæ conſtitutæ,de Vni.Temporis tempeſtas,7 Phil.Longinqui temporis uſu & perichtatione aliquid percipere,2 de Na.d.Nunc nihil prætermittere uidebere uſitati & quaſi legitimi temporis ad petendum,10 Fam. Temporis uſurã ſarcire,3 Fam.Difficilia factu longi temporis indigent, 1 de In. Sunt huius temporis,12 ad At.id eſt,apta huic tẽpori.Tempori obedire,Br.Sed ſtomachari deſinamus,tempori pareamus,ad At.lib.7.Officijs quę illi tempori tribui potuerunt, 4 Famil.Non quo me ad tempus occurſurum putarem,ſed ne tardius,quàm cuperem,Reip.gratularer,1 Philip.Vſq; ad ultimum tempus ſenectutis,Cat.In aliud tempus,1 ad Atti. ſub.differenda.Cõſidera ne in alieniſsimum tempus cadat aduentus tuus,Caſsio,lib.15.Quòd in id Reip.tempus non incideris,ſed ueneris,Curioni,lib.2.Si ſibi illa res, atq; ea faciendi cauſa per idem tẽpus accidiſſet,2 de In. Duo fuerunt per idem tempus diſsimiles inter ſe, de Cl. Quum per anni tempus nauigare poteris,ad nos ueni,16 Fam.Tempus minimum non amiſi tuendę ſalutis,12 Fam.Neq; ætatis magis idoneum tempus,hoc ſi amiſeris,ullum unquam ex repertus,Epiſt.lib.10.id eſt,occaſionem. Cauſam illam totam & tempus arripere,Luceio,lib.5.Tempus ſatis ſcitè & cõmodè cepit ad te adeundi,11 Fam. id eſt,temporis opportunitatem.Tempus omne conſumo,conſiderans,8 ad Atti.pro,in conſiderando.Conſumere omne tempus in literis,Luceio, lib.5.Liberum mihi tempus ad eos deferendos exiſtimabã dari,&c.Rufo,lib.5.Tempus differre,8 Philip.Tempus cuipiam lege finire,15 Famil.id eſt,præſcribere.Tempus habes tale,quale nemo habuit unquam,7 Philip. id eſt, occaſionẽ habes talem.Vix tempus habuerim huic tantulæ epiſtolæ, 1 ad Atticum.id eſt,ocium. Noſtrumque hoc tempus ætatis, quod in illa authoritate Senatoria florere debet,aut forenſi labore iactari,aut domeſticis literis ſuſtentari, ad Quint. Frat.lib.3.Obſeruare tempus faciendi aliquid,Epiſtol.libr. 11. Tempus naſcendi nihil ad agendam uitam pertinere, ſed uim & naturam gignentium,Diuinatio.lib.2.Neque ille tot ſuſpicionibus certorum hominum & ſcelere exulceratus, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixè mihi polliceretur,pro Domo,& 6 Famil. Ipſe conficior ueniſſe tempus,quum iam nec fortiter, nec prudenter quicquam facere poſsim,10 ad Atticum. Tempore & die memoriam

beneficij definire, post Redit. ad Quirites. Hic qui Romam uenisset, satisq; feliciter anni iam aduerso tempore nauigasset, &c. rem ad amicos detulit, 4 Verrina. Tempore deteriore aliquid facere, pro Quint. Extremo tempore, Catil. Quid tam nouum, quàm adolescentulum priuatum, exercitum difficili Reipublic. tempore conficere? pro leg. Manil. Obseruata sunt hæc tempore immenso, Diuinat. lib. 1. Tempore ipso, 1 ad Quintum Frat. Ego tam misero tempore nihil noui consilij cepissem, Planc. lib. 4. Scandilius rem se to tam relicturum dicit, & suo tempore esse rediturum, in Verrem. Tuorumq; tristissimo meo tempore meritorum erga me memoriam conseruabo, Figulo, lib. 4. Quererer tecum atq; expostularem, ni, ut suprà scripsi, purgare me tibi hoc tute tempore, quàm accusare te mallem, 3 Famil. Multas uno tempore accepi epistolas tuas, ad Attic. Si tantulum offensum, titubatumq; sit, ut ea quæ singulatim ac diu collecta sunt, uno tempore diuersa perdamus, in Verr. Quòd me de uersibus faciendis rogas, incredibile est, mi frater, quàm egeam tempore, ad Quin. Frat. lib. 3. Neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum grauissimo Reipub. tempore, &c. de Leg. De tempore alicui commodare, 13 Famil. Ex tempore consilium capere, Offic. 2. Ex tempore dicere, pro Arch. Ex tempore futura, &, Quæ iam parantur & cogitantur contraria, 10 ad Attic. Sequitur omnes agros extra Italiam infinito ex tempore, de lege Agr. & 1 de Finib. Nam cum teipsum, ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidie pluris feci, &c. ad Appium, lib. 3. Quo quidem ex tempore memoria teneo, neq; meam tibi obseruantiam, neque mihi tuam summam beneuolentiam ac liberalitatem defuisse, Licinio, lib. 5. In tempore quid considerandum, 2 de In. 148. Tempora communia, 1 de Orat. Dubia formidolosaq; tempora, 7 Verr. Dubia Reipub. tẽpora, pro Fon. Tempora erudita, 12 ad At. Tempora heroica, Diuin. lib. 1. Tempora priora in ruinis Reip. iacuerunt, 5 Fam. Tempora tria quibus principiò uti non possumus, 1 ad Her. Tempora autem Reipub. qualia futura sint, quis scit? mihi quidem turbulenta uidentur fore, Thermo, lib. 2. Tempora uim maximam habent, Partit. Tempora quædam succisiua incurrũt, quæ ego perire non patior, 1 de Legib. Tempora ualent in Repub. plurimum, 12 Famil. Temporum casus, 1 de Or. Nulla temporum circumscriptio metitur spacio æternitatem, de Na. d. 1. Fuit hoc siue meum, siue Reipublicæ fatum, ut in me omnis illa inclinatio communium temporum incumberet, pro Corn. Balb. & pro Mi. id est, ut omnis illa Reipu. fortuna. Motus temporum uenientis anni, 3 ad Qu. Fr. Hæc perturbatio temporum perditorum, Titio, lib. 5. Temporũ ratio atq; inclinatio permagni momenti in Rep. 7 in Verr. Temporum tristitiam subire, 8 ad Att. Temporum nostrorum magna uarietate, 6 Famil. Temporibus assentiendum, ad Lentulum, lib. 1. Paruit & temporibus & fortunæ meæ, 13 Famil. Temporibus parére præcipiunt omnes politici, 12 ad Att. Temporibus nimis seruire, 10 Famil. Tempora adipisci, 1 Famil. Conseruare & notare tempora, in Orat. Matutina tempora lectiunculis consumere, Mario lib. 7. Sed casu nescio quo in ea tempora nostra ætas incidit, ut, &c. Luceio lib. 5. Temporibus amissis quæ plurimum ualent, præsertim in bellis ciuilibus, 15 Famil. Temporibus Clodianis, 11 Fam. Etsi Reip. causa maximè gaudere debeo, tantum ei te præsidij, tantum opis attulisse extremis penè temporibus, Pl. lib. 10. Et quoniam in grauissimis temporibus ciuitatis, atq;, &c. pro Sestio. Temporibus illis, de Am. Sophistes temporibus illis uel maximus, de N. 1. Fuit (ut temporibus illis) iuris ualde peritus, de Cla. Erat cùm literis Latinis, tum etiam Græcis (ut tẽporibus illis) satis eruditus, de Cl. Est autem boni auguris, maximis Reip. temporib. præstò esse debere, 3 de Leg. Temporibus his miseris & extremis, 11 Attic. Quibus temporibus? Ac. q. ed. 1. li. 2. pro, quando? Vel defensus tristibus temporibus, uel ornatus secundis, Marcello li. 15. Vespertinis temporibus delitescere, 2 de N. Temporibus regentur quæ sunt in fortuna, 6 Fam. Remissa temporibus, longo interuallo intermissa reuocaui, Tusc. q. lib. 1. scilicet Reip. intelligit enim tempora turbulenta bellorum ciuiliũ. In tempõribus quæ cernenda, Part. 21. Et illa oratio potius temporis mei, quàm iudicij & authoritatis fuit, pro Cl. Omnes illæ orationes causarum & temporum sunt, non hominum ipsorum ac patronorum, pro Cluent.

TEMPORE, id est, opportunè, uel in tempore, uel ad tempus. Epi. 103 b, Ego enim renouabo commendationem, sed temporè. I. V. 134 b, Satis putabat se ad comitia tẽporè uenturum, si pridie uenisset. Offic. 63 b, Ad cœnam temporè uenit Cannius. Ep. 168 a, Satis temporè ad eos accedemus, ac ualebunt.

TEMPVS, *oris*. Pars capitis. ad Her. 41 b, At isteGraccho percutit tempus.

TEMVLENTVS, *á, um*, uinolentus, ebriosus. pro Sest. 7 a, Consul temulentus. Postq. 207 a, Vox pressa & temulenta.

TENACITAS, *tis*. de N. 50 a, Quædam animalia unguium tenacitate cibum arripiunt, partim aduncitate rostrorum.

TENAX, *cis*. pro Cæl. 45 a, Pater parcus & tenax. & pro Pla. 370 b, Restrictum & tenacem esse.

TENDICVLAE, *larum*. laquei, retia. pro Cec. 297 a, Aucupia uerborum, & literarum tendiculæ.

TENDO, *dis, tetendi*. eo, pono, extendo, porrigo. de Diui. 109 a, Adhuc hæc erant, ad reliqua acri tendebamus animo. in C. 122 b, Vobis supplex manus tendit patria communis. de D. 89 a, & de In. 81 a, Tendebamq; manus ad cœli cœrula tẽpla. pro Font. 284 a, Tendere manus supplices ad deos, uel deis, pro aliquo. de Prou. 71 a, Imperator dextram tendens, &c. pro Qu. R. 52 b, & de L. 163 b, Tẽdere insidias alicui. pro Fon. 281 b, Non intelligunt se populo Rom. non metum belli, sed spem triumphi tendere. de Vn. 198 b. Animum autem ut in mundi medio collocauit, ita per totũ tetendit. de Or. 100 a, Propè cunctis ciuib. lucem ingenij & consilij sui porrigere atq; tendere. At. 254 b, Itaq; dubito an Venusiam tendam, ibiq; expectem. I. A. 236 a, Græcia tendit dextram Italiæ, suumq; ei præsidium pollicetur.

TENE, *es*. urbs in Peloponneso, quam Mela Teneam uocat. At. 90 a, & I. V. act. 3.

TENEBRAE, *arum*. obscuritas, caligo, nox. pro S. R. Qui tãquam si offusa reipub. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omnia miscebant. de Nat. 45 a, Tenebræ Aetneorũ ignium, finitimas regiones obscurauerunt. cont. Rul. 74 b, Nunc tetris tenebris & caligine Alexandriam se peruenturos putant. pro Ar. 188 a, Quæ iacérent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accenderet. Postquam. 205 a, Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in rep. respicere cœpistis. pro Do. 218 a, Quæ tu in illis reip. tenebris cæcisq; nubibus & procellis constituisti. pro Dei. 149 a, Obscuram familiam è tenebris in lucem uocare. Acad. 16 a, Offundere tenebras uel caliginem alicui rei. Aca. 30 b, Latent ista omnia erasis occultata & circumfusa tenebris. Acad. 5 a, Obducere tenebras rebus clarissimis. de Fin. 98 a, Homines solitudinem & tenebras nacti, &c. At. 108 b, Quæso quid agitur? mihi enim tenebræ sunt.

TENEBRIS. hoc est, nocte, seu noctu, ea forma qua & luce, & uesperi dixere. in Ant. 175 a, Primùm luce, non tenebris intelligitur redijsse.

TENEBRICOSVS, *á, um*. obscurus. Acad. 18 b, Esse sensus nec obscuros dicit, nec tenebricosos. in Vat. 31 a, Illud tenebricosum tempus ætatis tuæ patiar latére. aliter, tenebricosissimum. I. P. 83 a, Tu ex tenebricosa popina extractus, &c. de Pro. 70 b, Lateant libidines eius illæ tenebricosæ.

TENEBRICVS, *a, um*. tenebricosus. Tusc. 179 b, Tartarea tenebrica plaga.

TENEDIVS, *a, um*. Qu. Fr. 313 a, Tenedia securis. prouer. & in V. 86.

TENEDVS, *di*. insula. in V. 86 a, Tenedi populi. de Nattira deor. 67 a.

TENEO, *es*. seruo, habeo, astringor, intelligo.)(. De manib. elabitur. de Di. 137 b, Draco cum radiculam ore teneret, locutus est. Off. 65 b, Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere res possunt, philosophi quatenus ratione & intelligentia. Or. 205 b, Tenere aliquid animo, uel manu comprehendere. I. A. 187 a, Quem omnes certatim amamus, omnibus horis, oculis, auribus, complexu tenemus. pro Do. 239 a, Tenere ciuitatem oppressam seruitute. Epi. 7 a, Qui Ciliciam Cyprumq; teneas. Att. 91 b, Tenere aliquem inclusum in curia. & ib. Habere aliquem inclusum in curia. I. V. 270 b, Habere aliquem uinctũ in custodijs. I. A. 188 b, Habere exercitum ad urbem. Ep. 77 a, Neq; me res ulla alia Romę tenet. de Cl. 177 a, Tenere locum oratoris in ciuitate. Or. 217 a, Ars numerus in tota oratione tenendus sit. de N. 76 b, Nauigare, & cursum tenere. Qu. F. 296 b, Iuris æquabilem tenere rationem. de Cla. 183 b, Reliquæ partes suam uim & dignitatem tenẽt. de Cla. 189 a, Cæsar splendidam quandam dicendi rationem tenet. pro Qu. 11 b, Hic te, inquit, teneo. I. V. 202 a, Num tanta difficultas eum rei numariæ tenuit? tanta egestas, tanta uis oppresit? Or. 109 b, Cum etiam nunc uiuã illorum memoriam teneamus. At. 136 b, Italia tota armis prę fidijsq; tenetur. Or. 217 b, Cum is qui audit, ab oratore iam obsessus est ac tenetur. in V. 265 b, Qui sinus quosdam obsedisse, aut aliqua promontoria tenuisse dicuntur. I. V. 68 b, Verre prætore Siculi neq; suas leges, neq; communia iura tenuerunt. Epi. 238 b, Tenere aliquem secum. Epist. 12 a, Tenere rempu. Off. 21 b, Tenere modum uoluptatis fruendæ. Quin. Fr. 321 a, Si ullam partem libertatis tenebo. pro Arch. 186 b, Archias totam domum Hortensiorum deuinctam consuetudine tenebat. Off. 28 b, In omni actione suscipiẽdatria

tria sunt tenenda. & ibi. Tenere decus. de Di. 139 b, Tenebimus hanc consuetudinem à Socrate traditam. Postquã. 203 b, Vos qui apud me uim nomẽq; deorum tenetis. pro Plan. 270 a, Tenere eum cursum quem à prima ætate susceperis. & ibid. Tenere æquabilem rationem iuris. in Vat. 35 b, Quę te tanta tenuit amentia, ut putares, &c. Postquam. 198 a, Vt aliquando uos memoria mei, misericordia, desideriumque teneret. Quint. de Pet. 213 b, Hoc & tenentur homines Romæ, & alliciuntur. & ibid. Perge tenere istam uiam. Ep. 24 a, Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum, atq; in primis satietas actæ prouinciæ. Ac. 39 a, Teneri studio alicuius rei. de Na. 25 b, Si Deus nulla gratia, nulla hominum charitate tenetur, ualeat. Attic. 100 b, De triumpho nulla me cupiditas unquam tenuit. de Na. 11 a, Neq; ira, neque gratia teneri. I. V. 80 b, Me tantum odium urbis tenet, ut foràs euolare cupiam. Attic. 110 a, Tenere se domesticis finibus. & 258 a, Ab ea hasta ægrè me tenui: id est, abstinui, continui. de Orator. 161 b, Tenere rationem numerorum in oratione. pro Do. 243 a, Qui in mea salute principem semper locum tenuistis. Aca. 36 b, Deinde ita teneri, si sciens fallat. in V. 79 b, Manifestò teneri in rebus turpissimis. &, Teneri in manifesto furto. pro Cecinn. 292 b, Ebutius hoc interdicto non tenetur. I. V. 139 b, Teneri legibus. & de Arusp. 247 a, Teneri lege de ui. pro Clu. 84 a, Ciuitas, quæ legibus tenetur. & ibid. Legibus aliquando non teneri, id est, astringi. Quint. Frat. 309 a, Teneri ea pœna, quæ est de ui. Par. 119 b, Quod non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non liceret. de Natur. 75 a, Dolum malum Aquilius tum teneri putat, cum aliud simulatum sit, aliud actum. Attic. 225 b, Iam tenetur uenisse cum maximis copijs Pacorum Parthũ. pro Syll. 173 a, Causam reip. non tenes, id est, non intelligis. de Inu. 56 b, Probè teneo. Epistol. 86 a, Quibus rebus capiatur Cæsar, non tenes. de Fin. 99 b, Quod idem Peripatetici non tenent. Tusc. 241 a, Tenebam enim quosdam senariolos. Epistol. 12 b, Tenebam memoria nobis consulibus ea fundamenta iacta confirmandi senatus, ut, &c. & 96 b, Quinetiã ipsum diem memoria tenebo. Orat. 222 b, Tenere aliquid firmum, id est, pro certo habere. Epist. 175 b, Non tenebo te pluribus. de Na. 47 b, Anguitenens. Attic. Tenere uoluntatem alicuius. Attic. 242 a, Me conturbatum tenuit epistolæ tuæ prior pagina. & 245 a, Teneri non potui, quin tibi apertius illud idem his literis declararem. Offic. 37 a, Nihil aptius est ad opes tuendas ac tenendas, quàm diligi. in An. 180 a, O tecta misera, quàm dispari domino, &c. sed tamen quàm à dispari domino tenebuntur. Offic. 72 a, Iureiurando teneri. de Senect. 84 b, Appius tenebat non modò authoritatem, sed etiam imperium in suos. Si rectè concluserit, teneo: sin uitiosè, minam Diogenes reddet, 4 Aca. Teneo quã optabam occasionem, neq; omittam, de Legib. & 3 Philip. Quorum epistolas, spem uictoriæ declarantes, in manu teneo, 12 Philip. Teneo in medijs uectigalibus populi Romani, in ipsis fructibus prouinciæ Siciliæ furem, 5 Ver. Ego tamen teneo ab accusando uix meherculè, &c. Quin. Fr. lib. 3, Teneo facilè meum, 10 ad Attic. Tulliam adhuc mecum teneo, Terentiæ, lib. 14. Tenes equitum centurias, 11 Fam. Tenet aliquem furor, in Vat. Misericordia, desideriumq; tenet, ad Quirit. post red. in Se. Quia uirtus, ut omnes fatemur, altissimum locum in homine, & maximè excellentem tenet, 4 de Fin. Tenet me auiditas, 1 ad Q. F. Me etiam nunc istorũ beneficiorum & literarum expectatio, ut tibi placet, Thessalonicæ tenet, ad At. li. 3. Magna me, inquit, spes tenet Iudices, bene mihi euenire, quòd mittar ad mortem, 1 Tus. Quãobrem magna me spes tenet, si ea quæ sunt in causa, explicare, atq; omnia dicendo consequi potuero, &c. pro Cl. Summum me eorum studium tenet, sicut odium iam cæterarum rerum, ad Atti. li. 1. Sed mihi crede, etiam is qui omnia tenet, fauet ingenijs, Marcello, lib. 4. Nunc uerò ea pars tibi Reip. commissa est, in qua aut nullam, aut perexiguam partẽ fortuna tenet, Q. Fr. li. 1. Pompeius se oppido tenet: nos ad portas castra habemus, At. li. 7, & 12 Fam. Et si ob eam rem moraris, accipio causam: si te id nõ tenet, aduola, Tironi, li. 16. Quòd Cæsaris, q; Pompeij gratiam tenemus, hæc me, ut, cõfidam, faciunt, Qu. Fr. lib. 2. Itaq; tum graues sumus, tũ subtiles, tum medium quiddam tenemus, 3 de Or. Aliter Cæsar Vopiscus, &c. soluatur legibus, quanquam leges eum non tenent, 11 Philipp. Illud arctè tenent, accurateq; defendunt, uoluptatem esse summum bonum, &c. in Par. Quid multa? tenent omnia: idq; ita omnes intelligere uolunt, Q. Fr. li. 2. & 2 Atti. Amici regis duo trésue perdiuites sunt, sed ij suum tam diligenter tenent, quàm ego aut tu, Att. lib. 6. κωλυτέως in manibus tenebam, & herculè magnum aceruum Dicæarchi mihi ante pedes extruxeram, 2 Attic. Multæ etiam ut in homine Romano literæ, omnia memoria tenebat, non domestica solùm, sed etiam externa bella, de Se. Me & incommoda ualetudo, qua iam emerseram, &c. tenebat duodecimum iam diem Brundusij, At. li. 5. Pompilius imperator tenebat prouinciã, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat, 1 Off. Præter Bononiam, Regium Lepidi, Parmam, totam Galliam tenebamus studiosissimam reipubl. ad Cassium, li. 12. Itaq; tantum abfuit ut inflammares nostros animos, somnum isto loco uix tenebamus, de Cl. Illi aũt, quibus erat in delicijs, uix risum tenebant, in Va. & 1 de N. Ego tuis consilijs usus sum, maximeq; quòd grauitatem in congressu nostro tenui quam debui, ad At. li. 8 & 9. His propositis tenuit prorsus consequentia, de Fi. li. 4. Non tenuit omnino colloquium illud fidem: à ui tamen, periculoq; abfuit, 12 Philip. Tenuit permagnam Sextilius hæreditatẽ, de Fi. Tenuit hoc institutum in thuribulis omnibus quæcũq; in Sicilia fuerunt, 6 Ver. & 16. Fam. Nam miles qui locũ non tenuit, qui, &c. pro Cl. Et tenuit cum hoc locũ quendam etiam Ser. Fuluius, & unà Ser. Fabius pictor, &c. de Cla. Itaq; M. Scaurus, qui Cn. Dolabellam accusauit, istum in sua potestate ac ditione tenuit, 3 Ver. Tenuit me Romę Tullię meę partus, 6 Fam. Qui nos ibidẽ Nonis tenuit, ad At. li. 5. id est, uentus. Tenuit se, neq; attulit in iudicium quicquam ad lædendum, pro Fl. & pro Deiot. & 5 Philip. Nec se tenuit quin contra suum doctorem librũ etiam ederet, qui Sosus inscribitur, 4 Aca. Tenuit te dolor, quò minus ad ludos uenires, 7 Fam. Nũc quidẽ nisi qd te tenuit, suspicor te esse in suburbano, ad At. li. 12. Etsi me facilè omni tuo sermone tenuisti, tamen, &c. de Cl. Or. Tenuerunt hoc eorũ posteri iure, 2 de L. Nunquam hunc occupatum impeditumq; tenuerũt, pro Cęl. Hunc igitur finem illi tenuerũt, &c. 4 de Fi. Interea hoc tenebo, 1 de Fi. id est, disputabo. Nec fi ullam partẽ libertatis tenebo, proficiet, ad Qu. F. li. 3. Oppressos uos, inquit, tenebo exercitu Cæsaris, At. 2. Nos nõ tenebimus iudicia diutius, 2 Verr. 13 ad At. Vt uarietate criminũ uos attentos teneram, 7 Ver. Secundissimo uento cursum teneret, &c. 3 de N. & Tus. 4. Nemo qui memoriam rerum Romanarum teneret, ex qua, &c. de Cl. Quum penè in manu iam mortiferũ illud teneret poculum, &c. 1 Tus. Vt ius suum & libertatẽ tenerent, 2 Tus. & 3. & pro Cec. Teneret religiones quę essent in more maiorũ, 2 de L. Quod multos annos tenuisset, Aca. ed. 1. li. 2. Me ipsa suo complexu patria tenuisset, I. P. Quem moré quũ Carneades acutissimè copiosissimeq; tenuisset, fecimus, &c. 5 Tus. Ne diutius teneã, pecunia attributa numerata est, 3 Ver. Vt per interdictũ meum ius teneã, &c. pro Cec. Ita me delectant, quia Latina sunt, ut multa ex ijs memoria teneam, 2 de N. Hanc ego quum teneam sententiam, quid est, &c. lib. 1. de Fi. Ne diutius uos teneam Iudices, pro Ros. Amer. & 10 ad At. Nescio utrum teneas aliquid, an planè sis spoliata, 14 Fam. Teneat oportet cœlum cõplexu suo omnia animalia, de Vn. Teneat tamen eum cursum quẽ poterit, in Or. Existimat qui mare teneat, eum necesse rerũ potiri, ad At. 10. Homines scitote esse quosdã, quos tantum odium uestri ordinis teneat, &c. 13 Ver. Teneat se Apennino, 11 Fam. D. Bruti. id est, contineat. Vos quęso memoria teneatis, pro Cl. Agri colendi studia teneamus usq; ad ultimũ tẽpus senectutis, de Sene. Neq; adhuc quam personã teneant, aut quid proficeantur, intelligere potuerunt, 3 de Or. Si cõsuetudinem meam, quã semper in rep. habui, tenuero, 1 Philip. Tenere ædes, de Ar. 27. Aliena tenere, sua amittere, 2 Of. Tenere aliquem, 6 Philip. id est, habere obstrictũ aut deditum sibi. Tenere aliquem ad presidiũ, 11 Fam. Tenere aliquẽ deuinctum, de Pet. Cons. Interrogantium laqueis aliquẽ iretitum tenere, 1 de Ora. Tenere aliquem omnibus horis in oculis, in auribus, &c. 3 Philip. Tenere aliquid mordicꝰ, de Fi. 4. Aca. ed. 1. li. 2. Tenere animũ attentũ ad decori cõseruationem, Off. li. 1. Animis ac memoria tenere, pro Cor. Balb. Tenere annũ, 5 ad At. Tenere auguria, D. li. 1. Tenere captũ, 4 ad At. Tenere castra, regna, res bellicas, 12 Philipp. Tenere causam, pro Ce. pro obtinere. Tenere causas & rationes rerum, Tus. 2. Ciuitatẽ oppressam seruiture tenere, pro Domo sua, & Tus. 5. Tenere clauum, Cat. Tenere cõciones, de Pet. Cons. Tenere constantiam, Off. 1. Tenere consuetudinẽ decernẽdi debet senator, 3 de L. Relicti à duce præfectoq; classis, eundem necessariò cursum tenere cœperunt, 7 Ver. Modus est optimus, decus ipsum tenere, 1 Offi. Decorũ tenere, 1 Off. Tenere dignitatem, 8 Phil. & 12 Fam. Disciplinam tenere, 2 de L. Tenere dolorem, 12 ad At. Tenere exercitũ, 5 Phil. Tenere facultatem rei alicuius agendæ, 10 Fam. Tenere fasces, pro Ligar. pro, retinere. Tenere fiduciã, pro Fl. Redeóque ad illam Platonis, de qua dixerã, rei formam & speciẽ, quam etsi nõ cernimus, tamen animo tenere possimus, in Or. Tenere cõpressum frumentũ, pro Do. Tenere Consularis dignitatis gradum, Off. 3. Tenere summum gradum, pro Plan. Tenere γραμμὴν in re aliqua, 4 ad Attic. Gubernacula reip. tenere, Diu. lib. 2. Verorẽtur autem ne non liceat tenere hæredi-

hæreditatem,13 ad Att. Tenere atq; seruare id,quod statuerunt.de Fin.lib.1. Tenere & deponere summum imperium, de Natur.2. Tenere iracundiam. Parad. Iucunditatem perpetuam uitæ tenere,1 de Finib. Tenere ius auspiciorum, de Natu.2. Tenere iura ciuium,in C.L.achrymas interdum uix tenere,6 Verr.1.continere. Tenere legem,in P.Tenere locũ, pro Sest.id est,dignitatem. Tenere locum agminis,5 Philip. Honestissimum locum seruitutis tenere,in Para. Quum indicia mortis se comperisse manifestò, & manu tenere diceret, &c.de Cl.Tenere manibus,2 ad Atti. Tenere matrimonium alicuius,pro Cæl.Tenere mediocritatem, quæ est inter nimium & parum, Offic.1. Diutius memoriam aliquorum tenere,de Sene. Tenere in sua potestate motum animi & dolorem, ad Quin.Fr.lib.1. Tenere suum munus,Tusc.5. Legum nomen tenere,2 de Legi.Tenere omnia quæ futura sint,nemo,nisi Deus,potest,de D.li.1. Tenere opes & dignitatem,4 Fam.Tenere ordinem,5 Phil. Tenere illas partes,2 Att. pro,illac iter facere. Populum concionibus tenere,Off. 1. Tenere portum,1 Fami. Præcepta & comprehensa tenere, Ac.lib.2.Tenere præterita,Tusc.li. 1. Alijs pars quædam cerebri uisa est animi principatum tenere,1 Tusc.& 12 Phil. Sententiæ principatum tenere,de Sen.Tenere rem familiarem, 11 Phil. Tenere remp.pro Mur.pro Sest.& 2 Phil.& 1 de Or. Tenere stabilem scientiam rerum,de Fin. 1.Tenere se Alpib. Bru.ad Ciceronem,li.11. Tenere se domi,pro Domo sua.Tenere se domo,post Redit.in Sen.Se suis finibus tenere,de Fi. lib.3.1.Hoc loco tenere se Triarius non potuit,Obsecro,inquit,&c.2 de Fi.Se uno loco tenere.Plancus Ciceroni, li.10. Tenere se cœpit clauso portu,12 Fam.Cassij. Tenere senatum,2 ad Qu.Fr.pro,retinere, Tenere statum & famam dignitatis suæ,4 Fam.Tenere suffragia districta,de Ar. respõ. Tenere templum armatis hominibus, in Vat.Tenere terrã, de Ar.respon. Tenere diutius uictoriam,9 ad Atti.Cæsaris. Tenere uiam præsidio uel comitatu,1 ad Att.Tenere uolutatem alicuius, 2 At.Meo iustissimo honestissimoq; conuicio te tuam dignitatẽ summa tua uirtute tenuisse, &c.Cornifi.lib.12.Et hoc loco Scæuolam dixisti causam apud Centumuiros non tenuisse,pro Ceci.Teneor uix quin accurrã, 16 Fam.Extrahitur domo latitans Oppianicus à Manlio, iudex Aiulius ex altera parte coràm tenetur,pro Clu. In Nausiphane Democriteo tenetur,de N.d.Tenetur igitur iam Iudices,& manifestò tenetur auaritia,cupiditas hominis,scelus,improbitas,audacia.5 Verr.Hoc interdicto Ebutius nõ tenetur,pro Cec.Tenetur res manibus,pro Sest.Res non cõiectura,sed oculis ac manibus tenetur,pro Cl. Terra tenetur natura & uiget, 2 de N. Tenemur undiq;,2 At.Tenentur astricti,Acade.lib.2.Non his modò causis,quæ speciem habent magnæ coniunctionis,sed ijs etiam quæ familiaritate & consuetudine tenentur, Planc.lib.13. Hoc etiam tenentur Romæ homines & alliciuntur,de Pet.Consul.Neq; integra re mihi ad consulendum,capesse;émne remp.tenebar implicatus,1 Famil.Nemo ita in manifesto peccato tenebatur,ut quum, &c. 4 Verr. Neq; solùm argumentis,sed etiam certis testibus istius audacia tenebatur,7 Verr.Sed nunc fatemur, posteaquam unum,quo tenebamur,amisimus,ad Attic.lib. 12.Septimum iam diem Corcyræ tenebamur,Tironi,lib.16. Quum uos,quanquam fœdere obstricti tenebamini, tamẽ, &c.I.P.Lege enim collegij sui non tenebantur,Att.3.Multa emptionibus, multa dotibus tenebantur, 2 Off. Nummum ob sepulturam datum neminiquæ si dices,tenebere, 7 Ver. Dum hæc de Oppianico constabunt, nec ullo argumento Cluentianæ pecuniæ crimen tenebitur,pro Clu.Moderatio modò uirium adsit,&c.ne ille quidem magno desiderio tenebitur uirium, de Sen. Cùm circunsideretur à se,& iam teneretur,14 Atti.Quæ nisi tanta esset,& ijs angustijs,quibus pleriq; putant,teneretur, nunquam esset I.. Pisonis nomen tantopere laudatum,3 Tusc.Simul & illud Asia cogitet,nullam calamitatem abfuturam fuisse,si hoc imperio non teneretur,Qu.F.li.1.Quum autem dominatu unius omnia teneretur,&c.2 Off. Nam si negassent uim hominibus armatis esse factam, facilè honestissimis testibus in re perspicua tenerentur,pro Ceci. Teneatur modò illud,non inesse in his quicquam tale,quale,&c.Acad.ed.1.lib.2.Vno quòd præideat animus ipse per sese, quippe qui deorum cognatione teneatur,1 de Di.Tamen ne diutius oratione mea suspensa expectatio uestra teneatur,aggrediar ad crimen,pro Cl.Ne hoc quidem sibi reliqui fecit,ut in rebus turpissimis,quum manifestò teneatur,si reticeat & absit,&c.3 Verr.Quo tempore incipiat sepulchrum esse,& religione teneatur, 2 de L. Nam quum tribus rebus animantium uita teneatur: cibo, potione, spiritu,&c.2 de N.Homines deorum agnatione & gente teneantur,1 de Le. Quum homines & bestiæ hoc calore teneantur,& propterea moueantur & sentiant,de Na. a.Adhibita uerò exercitatione & arte, ut oculi pictura teneantur,&c.4 Acad.Vt multi spe tui præsidij teneantur, de Pet.Cons.Vt põpa,ludis,atq; eiusmodi spectaculis teneantur,&c.5 de Fin.A' quo teneri solent aduenæ,7 Fam.Teneri angustijs,Tusc.lib.3.Teneri cognatione deorum dicitur animus,Di.lib.1.Teneri hoc facillimè potest,1 ad Qu.F. id est, obseruari.Teneri in foro,pro Ligar.Manifestis in rebus hominem iam teneri uidebitis, 4 Ver.Iunctione aliqua teneri, 1.Tusc.Teneri loco uel urbe aliqua,; ad At. Tenere non potui,quin tibi apertius illud idem ijs literis declararẽ,15 Att. Transferri nomen ab aliquo non potuisse, sed teneri prædes,5 Fam.Summa religione teneri,6 Verr. Teneri res aliter non potest,1 Fam. pro,obtineri.Ab improbis & perditis ciuibus Remp.teneri, 1 Lentulo,li.1.Teneri spe, de Pet.Cons. & 5 Fam.Studio rei alicuius teneri,1 de L. & Acad.ed.2.li.1. Studijs ijsdem teneri,Volumnio,lib.7. Sed iam quasi uoto quodam & promisso me teneri puto, At.li.12.O hominem cauendum:quanquam mihi quidem,sed tenẽdus dolor est, At.li.12.Quod autem affirmatè quasi Deo teste promiseris, id tenendum est,3 Off.Sine te autem nõ esse nobis illas partes tenendas propter Antronium,ad At.lib.3.

TENER, *a,um.* mollis,tractabilis.)(.Durus,& quasi serreus, Or. 201 b,Oratio mollis & tenera,& ita flexibilis,ut sequatur quocunq; torqueas.& de Cl.190 a,Nihil tam tenerum, nihil tã flexibile, nihil qđ magis ipsius arbitrio fingeretur. & de Or.159 a,Tenerũ,flexibile,quod facilè sequatur quocunq; ducas. Tusc.192 b,Sed est naturale in animis tenerum quiddam atq; molle.Ep.77 b,Verum enim dicam, teneriore animo mihi uidebare.de Cl.168 a,Hic primus inflexit orationem,& eam mollem teneramq; reddidit. I.P.98 b, Cũ tuis teneris saltatoribus.Att.228 b,Tenero animo eius persuadere,non esse tradendas posteris inimicitias.de Am. 195 b,Virtus in amicitia tenera est,atq; tractabilis. & 109 a, Equis uetulis teneros anteponere solemus.de L.156 a,Procera & tenera palma.de L.165 b,Qui teneros & rudes cũ acceperunt,inficiunt & flectunt ut uolunt.

TENERITAS, *tis.* mollicies.de Fi.139 a,In primo ortu inest teneritas & mollicies quædam.

TENEDI.pop.de Natur.67 a, Tenedi Tenem consecrauerunt.

TENNVM, *ni.* oppidum,unde Tennites.pro Fl.155 a.

TENNITES, *tis.* pro Fl.155 a.

TENOR, *oris.* cursus,ratio.Orat.198 a,Isq; uno tenore (ut aiunt)in dicendo fluit.Iuris æquabilem tenere rationem. L. Aequalis.

TENTATIO, *onis.* commotiuncula.Atti.169 b,Valetudinẽ tuam iam confirmatam esse, & à uetere morbo & à nouis tentationibus gaudeo.

TENTO, *as.* attento,experior,periclitor,conor. Epist. 253 a, Tento te,quo animo accipias.contra Rul.69 a, Tentare ali quem leuiter,quo animo ferat aliquid.I.V.262 b, Homines in prælijs belli fortunam tentare ac periclitari solent.& 236 a,Hæc eadem nunc ab illis defensionis uia ratioq; tentatur. Ora.209 a,Nullus modus est,&c.qui à me non tentatus sit. At.286 b,Experiar & tentabo omnia ad Her. 39 b,Vt res ꝓpè manu tentari possit.de Or.109 b,Tu,quem ego omni ratione tentans ad disputandum elicere nunquam potui. & 93 a,Cum & per me ipsum egissem,& per Drusum sæpe tentassem.pro S.R.20 b,Nihil aliud hoc iudicio tentatur, nisi ut,&c.de L. 69 a,Homo cum se ipse prospexerit, totũq; tentarit,intelliget,&c.pro Clu.54 a,Cum essent animi seruorũ & spe & metu tentati.& 51 a,Video quanta quæstio tentetur ab accusatoribus.cont.Rul.69 b,Rullus,qui tentauit (ut opinor)patientiam uestram.Tusc.169 b,Tentare prudẽtiam alicuius.pro Rab.91 a, In his rebus euertendis unius hominis senectus,infirmitas,solitudoq; tentata est.in C.102 b,Vt exul potius tentare quàm consul uexare remp.posses.de D. 87 a,Cuius cum tentaret scientiam auguratus, dixit ei, &c. de L.170 b,Hoc flumen ita frigidum est,ut uix pede tentare id possim.pro Cl.34 b,& 19 b,Iudicium pecunia esse tentatum non à Cluentio,sed contra Cluentium. pro Sest. 43 a, Summa reip.in huius periculo tentatur.At.190 b,Habeo nihil tentatis rebus omnibus,in quo acquiescam.de Aru. 257 a,Mementote P.C.uerbo illo nefario tẽtatas aures uestras, & pernicioſam uiam audiendi cõsuetudine esse munitam. pro Cæl.49 a, Domus illa, quæ tentata scelere isto nefario dicitur,plena est integritatis.Tusc.215 b,Animi ualẽtes morbo tentari non possunt,corpora possunt.I.V.97 b,Vtrũ admonitus an tentatus fecerit,nescio.I.V.113 b, Vtrum asseueratur in hoc,an tentatur?mihi enim res noua est. pro Pom. 8 b,Nationes,quas nunquã pop.Rom.neq; lacessendas bello,neq; tentandas putauit.Off.37 a,Malè enim se res habet, cùm quod uirtute effici debet,id tentatur pecunia.

TENVICVLVS, *a,um.* Ep.138 a,Tenuiculus apparatus.

TENVIS, *e.* leuis, pauper,exilis,subtilis, parum locuples ad

amplificandum. Tenuia enim propriè dicuntur, quorũ partes distractæ disiunctæq; sunt: uel quorum partes non cohærent. his sunt contraria crassa. de Aru. 253 b, Corpus nostrum tenuissima sæpe de causa conficitur. contr. Rull. 75 a, Autoritas tenuis, persona leuis. de Or. 98 b, Aliquem in minimis tenuissimisq; rebus labi. pro Cæci. 291 a, Persequi tenuissima quæq;. ad Her. 36 a, Huic pater non tenuissimum patrimonium reliquit. pro Qu. R. 52 a, Inani & tenui spe te consolaris. de Orat. 95 b, In artificio & opera quàm tenui & leui adhibere multam diligentiam. pro Do. 232 a, Vidi si uicissem tenues reipub. reliquias, si uictus essem, nullas futuras. I. V. 136 a, Tenuissimus.)(. Locupletissimus. in V. 101 a, Verres tenuissimum quemq; contempsit. pro Mur. 135 a, Cõmoti animi tenuium, exilium in ordinem nostrũ. pro Mur. 141 a, Tenuiorum amicorum est ista assiduitas. Para. 240 b, Obscurus & tenuis. de L. 189 a, Tenuiores: id est, pauperes. de Fi. 78 b, Tenuis L. Virginius, unusq; de multis. de Na. 54 b, Tenuissima membrana. & 34 a, Aer purus, tenuis.)(. Crassus ac concretus. Acad. 17 a, Ratio ad tenue elimata. Acad. 11 b, Tenuis & acuta distinctio. At. 48 b, Spes mea semper fuit tenuior quàm literæ tuæ. de Or. 89 b, Tenui quodam & exiguo sermone disputare. Off. 45 a, Qui prohiberent iniuria tenuiores æquitate constituenda. Teitis obscurus & tenuis, in Part. Multi diuitias despiciunt, quos paruo contentos tenuis uictus cultusq; delectat, de Amic. Tenuis causa & inops, 9 Fam. Suspicio tenuis, pro Cæc. Athenis tenue cœlum, ex quo etiam acutiores putantur Attici, de Fato. Bidis, oppidum est, tenue sanè, non longè à Syracusis, 4 Ver. Tenuem uictum anteferre copioso, 3 Tusc. Disputare sermone tenui & exiguo, 1 de Ora. Eundem non modò mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus, in Hortensio. Inani & tenui spe te consolaris. pro Rosc. Comœdo. Tenues causæ priuatæ, 9 Fa. P. Quintius cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ sunt, pro Qu. Qui tenuioris ordinis essent, 3 de Leg. Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putarint, 3 de L. Aethereus locus tenuissimus est, & semper agitatur & uiget, de Nat. 2. Tenuissima dubitatio, 4 Verr. Tenuissimum & plenissimum lumen Lunæ. de Nat. 2. Tenuissimo cultu uiuere. pro Fl. Negat enim tenuissimo uictu, id est contemptissimis escis & potionibus minorẽ uoluptatẽ percipi, quàm rebus exquisitissimis ad epulandum, 2 de Fi. Nam locupletissimi cuiusq; census extenuarant, tenuissimi auxerant, 4 Ver. In minimis tenuissimisq; rebus labi, 1 de Or.

TENVITAS. gracilitas, angustia, paupertas, subtilitas. de Cl. 170 a, Quoidam ualetudo, modò bona sit, tenuitas ipsa delectat. de D. 114 b, Vbertas frugum.)(. Tenuitas. Tusc. 159 a, Tanta est animi tenuitas ut fugiat aciem. Epist. 264 b, Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem. & de Or. 133 b, Tenuitas pro paupertate. de Fin. 98 a, Limata quædam & rerũ & uerborum tenuitas.

TENVITER. angustè, presiè. Or. 101 a, Philosophorũ mos tenuiter disserendi. & ad Her. 35 b, Non cõtrà tenuiter & nugatoriè responsum? de In. 68 a, Sed illæ tenuius, subtilius & acutius tractantur. ad Her. 19 a, Sæpe ita tenuiter incidunt, ut, &c.

TENVS. tantum, usq;. Ep. 111 b, Illi rumores de comitijs Cumarum tenus caluerunt. in Ar. Tum Cepheus conditur ante lumborum tenus, &c. Item: Et loca conuisit caudatenus in fera piscis. in Ant. Crateraq; tenus lucet mortalibus hydra. de Le. 186 b, Nam ueteres uerbotenus tractarunt, acutè illi quidem, &c. sed, &c. Off. 21 b, Sunt enim quidam homines, non re, sed nomine. & Qu. de Pet. 209 b, Homines rusticani, nomine tantum noti. pro Deio. 150 b, Antiochus à Scipione deuict?, Tauro tenus regnare iussus est: id est, ad Taurum usq;.

TEPEFACIO, *cis*. calfacio. de Na. lib. 2, Is solis tactus est, ut non tepefaciat solum, sed etiam sæpe comburat.

TEPEFACTVS, *cta*. de Sen. 87 b, Terra semen tepefactum uapore & complexu suo diffundit, &c. & de Nat. 31 a, Glacies tepefacta mollitur, tepescitq; calore. Tusc. 235 b, Alia uerno tempore tepefacta frondescunt.

TEPESCO, *scis*. de Natura 31 a, Maria agitata uentis tepescunt.

TEPOR. *oris*. moderatus calor. de Nat. 31 a, Tepor ex intimis maris partibus agitatione exercitatus. de Sen. 88 a, Vua uestita pampinis nec modico tepore calet, & nimios solis defendit ardores.

ΤΕΡΑΣ. L. Monstrum.

TER. pro Ro. Ame. Vix ter in anno audire nuncium possunt. de D. lib. 1, Cedunt de cœlo ter quatuor corpora sancta. At. lib. 6, Ter millia.

TERCENTI, *orum*. in Ant. 185 a, Tercenti uiri.

TER decies H-S. I. V. 189 b.

TERENTENVS, *na*. L. Tribus.

TERENTIVS. At. 103 a, Terentius cuius fabellæ propter elegantiam sermonis putabantur à Lælio scribi.

TERES, *tis*. æqualis, rotundus. de Opt. 244 a, Qui teretes aures habent, intelligens q; iudicium. & Ora. 199 a, Atticorum aures teretes & religiosæ. de Orator. 161 a, Plena & teres oratio.

TEREVS. Accij tragœdia. Att. 252 & 254.

TERGEMINVM par. I. A. Or. 11.

TERGIVERSATIO, *onis*. recusatio. pro Milo. 111 b, Quid ergo erat moræ & tergiuersationis? At. 159 a, Tergiuersationem istam probo.

TERGIVERSOR, *aris*. refugio. Qu. Fr. 51 a, Fannium inuitum, & huc atq; illuc tergiuersantem testimonium contra se dicere cogo. Tusc. 244 a, Itaq; eum tergiuersari non sinẽt, secumq; rapient ad tormenta. pro Planc. 269 a, Quid taces? quid dissimulas? quid tergiuersaris? Off. 76 a, Atq; in his tribus generibus quoquo modo possunt, non incallidè tergiuersantur. At. 98 b, Non est locus ad tergiuersandum cõtra Cæsarem. pro Fl. 156 a, Hunc æstuantem & tergiuersantem iudicio ille persequitur. Tusc. 199 a, Quid tergiuersamur Epicurei? nec fatemur, &c. At. 109 b, An cunctẽr & tergiuersẽr, & ijs me dem qui tenent, qui potiuntur. Attic. 254 a, Brutus non ualde moratur, non tergiuersans, sed expectans.

TERGO, *gis*. abstergo. Par. 133 a, Qui tractãt ista, qui tergũt, qui ungunt, qui uerrunt, &c.

TERGVM, *gi*. tota posterior corporis pars, spina, alij dorsum uocant. de Nat. 51 a, Grues in tergo præuolantium capita reponunt. de Nat. 58 a, Boum terga non sunt ad onus accipiendum figurata. & 21 a, Redundans aluo, tergo, poplitibus. & 48 a, Namq; ipsum ad tergum cynosuræ uertitur arcti. Ep. 164 b, Manibus ad tergum reiectis. in Ver. 255 b, A' latere, à tergo magnam partem urbis relinquere. in A. 189 b, Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur. de Diu. 90 b, Tum Deus illi præcipit, ut pergeret protinus: qd retro atq; à tergo fieret, ne laboraret. pro Milo. 107 a, & 112 a, A' tergo adoriri aliquem. & Ep. 261 a, Clodius à tergo hostem intercluſum reliquit. Tusc. 168 b, Senectus nos in cursu à tergo insequens, nec opinantes assequitur.

TERINAEVS, *æa*. à Terina Brutiorum urbe. Tus. 173 b.

TERMINALIA, *orum*. Termino deo consecrati dies. in An. 244 a.

TERMINATIO, *onis*. finis, mẽsura, modus. Or. 216 b, Quorum descriptus ordo aliàs alia terminatione concluditur. Or. 214 b, Versus inuentus est terminatione aurium. de Fin. 130 b, Terminatio rerum expetendarum.

TERMINATVS, *a, um*. circumscriptus, conclusus, finitus. Or. 198 b, Oratio non concluſa.)(. Oratio terminata. de Fi. 38 b, Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, parabiles & terminatas habet.

TERMINO, *as*. finio, determino, concludo, claudo, definio, regionibus aliquibus definio, regionibus circumscribo. Latina finibus exiguis sanè continentur, pro Ar. 190 a. Off. 7 b, Itaq; illarum fines, sicut ipsi dixerant, terminaui. in Cat. 117 a, Quorum alter finem uestri imperij, non terræ, sed cœli regionibus terminaret. pro Arch. 191 a, Si quibus regionibus uitæ spacium circumscriptum est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas. pro Cor. 57 a, Pompeij gloriæ domicilium communis imperij finibus terminatur. de Na. 27 b, An Actij Nauij lituus ille, quo ad inuestigandum suem regiones uineę terminauit, contemnendus est? & 53 a, Stomachus ex utraq; parte tonsillas attingens, palato extremo atq; intimo terminatur. Or. 200 b, Vt pariter extrema terminẽtur, eundemq; referant in cadendo sonum. de Or. 160 a, Clausa lam longa syllaba terminari. & Or. 216 b, Cadere numerosè terminariq; sententiam. & Att. 154 a, Sed aliquando sententiam terminemus. Ora. 216 b, In oratione uniuersa comprehensio clausa & terminata est. pro Mar. 136 a, Sed unde est orsa, in eodem terminetur oratio. pro Cæc. 289 a, Ingrediẽs intra finem eius loci, quem oleæ terminabant. Tusc. 161 a, Terminare rem infinitam. & 184 b, Terminare modum magnitudinis. Par. 125 b, Non æstimatione census, sed cultu atque uictu terminatur diuitiarum modus. Offic. 76 a, de Fi. 59 b, Epicurus, qui bona uoluptate terminauit, mala dolore. Ep. 44 b, Annuo imperio terminato. de Sen. 94 a, Si ijsdẽ finibus gloriam meam, quibus uitam essem terminaturus. pro Mil. 115 b, Qui Ianiculo, & alpibus spem possessionum terminabat suarum.

TERMINVS, *ni*. finis, regio. de Or. 103 a, Crassus mihi uisus est oratoris facultatem non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. & 91 a, Nullis terminis circumscribere aut finire ius suum. Acad. 33 a, Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio. pro Mil. 115 b, Cui nulli possessionum termini erant. in C. 173 a,

Pompeij

Pompeij res gestæ ijsdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur. pro Sest. 18 a, Qui imperium populi Rom. orbis terrarum terminis definiunt. de Se. 92 a, Omniũ ætatum certus est terminus, senectutis autem nullus est certus terminus. & pro Rab. 96 b, Longius quàm uitæ termini postulant, cogitare. de Vniu. 201 b, Quæ de deorum natura præfati sumus, hunc habent terminum. de Le. 167 b, Termini, quos Socrates pepigit. in Ant. 277 a, in Co. Ger. Euellere terminos. pro Rab. 92 a, Regiones aliquanto latius excitare, quàm ipsius uicinitatis nomen ac termini postulabant. & pro Qu. 6 a, & Acad. 33 b, Certos mihi fines terminosque constituam, &c.

TERNVS, *a, um.* de Ora. 161 b, Terna, aut bina, aut singula etiam uerba dicere. & Or. 216 b, Ternæ autem sunt utriusque partes uerborum, &c. L. Binus.

TERO, *is.* mollio, consumo. Acad. 6 a, Iam enim hoc uerbum satis externo sermone triuimus. de Finibus 93 a, Rerum nomina nouarum, quæ nunc consuetudo diuturna triuit. in Ant. 200 a, Teretur interea tempus, belli apparatus refrigescent. de Orator. 154 a, Terere omnem ætatem in nugis discendis.

TERRA, æ. globus terræ, humus, tellus, gleba, solum, medius mundi locus. de N. 45 b, Terra locata in media mundi sede, solida & globosa, & undiq; in sese nutibus suis conglobata, uestita floribus. de Or. 159 b, Terram mediam esse, ac sua ui nutuq; teneri. Tus. 162 b, Tum globum terræ eminentem à mari fixum in medio mundi uniuersi loco. Tuscul. 242 a, Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis mari sustineatur. Acad. 31 a, Videamus terrane penitùs defixa sit, & quasi radicibus suis hæreat, an media pendeat. de N. 70 a, Terra ipsa dea est, & habetur, quæ est enim alia Tellus? pro Cluen. 58 b, Terra, quæ mater est omnium. de Som. 128 a, Ille globus, quem in hoc templo medium uides, quæ dicitur terra. & ibi. b, Nam ea quæ est media & noua tellus, neq; mouetur, & infima est, & in eam feruntur omnia suo motu pondera. contr. Rul. 78 b, Pecunia tanta, quanta sit in terris. Atti. 278 a, Id amisisti, cui simile in terris nihil fuit. de N. 10 a, Quæ natura fluerent atq; manarent, ut aqua & terra, &c. de Ami. 207 a, Ne quid excidat aut defluat in terram. pro Cec. 296 b, Qui saxa iacerent, quæ de terra ipsi tollerẽt. de N. 3 a, Qui terras incolunt, in quibus aer crassus est. in V. 265 a, Vbicunq; terrarum & gentium. Epist. 63 b, Terra mariq; conquirere aliquem. de In. 61 b, In terra hostili turpiter iacuit insepultus. de Ar. 249 b, & Epist. 14 b, Aliquid ex ultimis terris accersitum. in Cic. 101 a, Si hic morari non potes, abi in alias terras. pro Do. 227 b, Quid est enim in terris cõmune tantum tantulúmue consilium? quod, &c. de Arusp. 248 a, Huius gentis ac terræ domesticus natiuusq; sensus. pro Plan. 280 a, Iter à Vibone Brundusium terra petere contendi. contra Rul. 74 a, Mitylene, &c. quæ terræ nostræ factæ sunt. in V. 157 a, Vt hæ terræ solent, in quibus bellum acerbũ est. in V. 235 a, Subitò non longè à Syracusis penetrauit sub terras. de L. 183 b, Terra fruges fert, & ut mater cibos suppeditat. Att. 73 a, Nesciebam ubi terrarum esses. de Amic. 98 a, Philosophi qui in hac terra fuerunt. de Vni. 201 b, Iam uerò terram altricem nostram, quæ transiecto axe sustinetur, diei noctisq; effectricem, eandem custodem antiquissimã deorum esse uoluit, eorum qui intra cœlum gignerentur. Qu. Fr. 296 b, Non ignoro quid socijs accidat in ultimis terris. pro Pomp. 8 b, Mithridates non fuit eo contentus, quod ei præter spem acciderat, ut illam posteaquam pulsus erat, terram unquam attingeret. Attic. 8 a, Et huic terræ filio nescio cui, &c. Ep. 100 a, Summo genere natus Terræ filius. de Or. 132 b, Quibus nec pater nec mater sit. L. Sepulchra, & Sepultura, Luna, Sol, Plato, & Gero. Terra (inquit Plato) ut focus, domicilium sacrum omnium deorum est. Quocirca ne quis idem consecrato, 2 de Leg. Terra enim protectò, quoniam pars mundi est, pars est etiam Dei, de Natur. Terra ad uniuersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet, Tus. lib. 1. Terra in aquam se uertit, 3 de N. Terra & aqua in medium mundi locũ grauitate feruntur & pondere, Tusc. li. 1. Terra quibusdã quasi cingulis redimita & circundata. Sõ. Scip. Terra fœta frugibus, 2 de N. Terra grauidata seminib. omnia parit & fundit ex sese, 2 de Nat. Terra cum cœlo hilarata uideatur, 2 de N. Terra est infima, de N. Terra nata, 7 Famil. Terra noua immobilis manens, ima sede semper hæret, de Somn. 18. Omnis terra, parua quædam insula est, de Somn. Terra humatis in ea mortuis, obducta frugibus obserebatur, de Leg. Terra sita in media parte mundi, circumfusa est aere, 2 de Nat. Terra uestita floribus, herbis, arboribus, frugibus, 2 de Nat. Terræ cauernis magna uis caloris continetur, de Nat. 2. Eaq; hyeme densior insitum calorem continet arctius. Terræ cultum segniorem suspicor fore, si ad eam tuendam, ferroq; subijciendam, superstitionis aliquid accesserit, de Legib. Terræ expers solidum nihil esse potest, de Vn. Terræ expirationibus aer alitur & æther, & omnia fidera, 2 de Nat. Terræ faucibus patefactis, 2 de Natur. Vmbra terræ soli officiens, noctem efficit, de Nat. Terræ in sepultura corpus redditur, & ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur, 1 de Leg. Reddenda est terræ terra, Tuscul. lib. 3. Terram altricem nostram, quæ traiecto axe sustinetur, uoluit Deus esse diei noctisq; effectricem, eandemque custodem antiquissimam deorum omnium, qui intra cœlum generantur, de Vniu. Terram crassissimus circumfundit aer, de Nat. deor. 2. Terram deum esse dicit Plato in Timæo, & in Legi. de Na. Terram eam esse quæ Ceres diceretur, disputat Chrysippus, de Nat. 1. Terram ab igni formari sensit Parmenides, Aca. edit. 1. lib. 2. In terram cadere dicuntur corpora, Tuscul. lib. 1. Terram primùm, ignemq; iungebat Deus, terrã efficere moliẽs, de Vn. Præter terram, rem ullam in mundo moueri negauit Strato, Acad. edit. 1. lib. 2. Terram & cœlum refert in deos Heraclides Ponticus, de Natu. 1. Terram calentem fumare uidemus ex recenti fossione, de N. 2. Quòd si è portu soluentibus, &c. quo tandem animo me esse oportet, propè iam ex magna iactatione terram uidentem, in hunc, cui uideo maximas Reipublicæ tempestates esse subeundas? pro Mur. Terra longissimè se efferre, Tusc. lib. 1. Vna pars est natura differendi, altera uiuendi, tertia natura sic ab his inuestigata est, ut nulla pars cœlo, mari, terra, ut poeticè loquar, prætermissa sit, 5 de Finib. Terra & mari bellum comparat, 10 ad Attic. Conquirere aliquem terra mariq;, Vatinius Ciceroni, lib. 5. Cur mortifera tam multa perniciosa terra mariq; dispersérit? Acad. edi. 1. lib. 2. Quàm multa mihi à Verre inuidiæ terra mariq; factæ sint, 2 Verr. Vt aliquando uerè uiderentur omnibus gentibus ac nationibus terra mariq; imperare, pro L. Manil. Cedamus igitur, & ut boni ciues simus, bellum Italiæ terra mariq; inferamus, ad Attic. lib 9. Qua aut terra aut mari persequar eum, qui ubi sit nescio? ad Atti. lib. 7. Ex terra succum trahunt stirpes, 2 de Nat. Ex terra aqua oritur, & contrà, 2 de Nat. d. Eorum qui in hac terra fuerunt, magnamq; Græciam, &c. institutis & præceptis suis erudierunt, de Amic. In terra deos spargens, de Vniuers. Terræ quidem mortiferæ: ut Ampsancti in Hirpinis, & in Asia Plutonia, Diuina. lib. 1. Terrarum uaria genera, Diuin. lib. 1. Terrarum situs, plus quàm lunæ tractus, ad nascendum ualere, Diui. lib. 2. Omnes terras, omnia maria mouere, 8 ad Attic. Accersere aliquem ex ultimis terris, de Arusp. resp. In terris nemo est, 4. ad Attic.

TERRAEMOTVS, *tus.* de Diuin. 96 b, Magnos terræmotus in Liguribus totaq; Italia factos esse, ut multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræque descenderint, fluminaq; in contrarias partes fluxerint, atque omnes mare influxerint. & 100 b, Apulia maximis terræmotibus cõquassata est. de Diuin. 87 b, Cum terræ sæpe fremitus, sæpe mugitus, sæpe motus prædixerint. de Natur. de 2. 28 b, & I. C. 15 a, Animos terreri uastitate, pestilentia, terræmotibus. de Ar. 258 b, Terræmotus horribilis eodem tempore in agro Piceno factus. & ibid. Cum ipse mundus, cum agri terræmotu quodam nouo contremiscunt. de Diuinat. 84 a, Aut cum se grauido tremefecit corpore tellus. Offic. 35 a, Si tecta aut ui tempestatis, aut terræmotũ, aut uetustate ceciderint. L. Puteus.

TERRENVS, *a, um.* terrestris. de Natura deorum, 22 a, Beſtiarum terrenæ sunt aliæ, partim aquatiles. & 34 a, Humor marinus uel terrenus longo interuallo extenuatus. Tus. 137 a, Corpora nostra terreno principiorum genere cõfecta. & 118 a, Tamen terrenis concretisq; corporibus sunt interſepta. Tus. 156 b, Terrena & humida suopte nutu in terrã feruntur. & de Di. 120 a, Decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena potest sanguini similis esse.

TERREO, *rui.* terrorem affero, terrorem infero, terrorẽ uel timorem injcio, metum affero, metum mortis infero, timorem facio. de Leg. 104 a, Non pœna neq; metus, sed turpitudo terrere debet ab iniuriosa uita. de Ar. 245 a, Qui omnia cæde incendijsq; terret. de Or. 92 b, Aduersarios minacier terrere possumus. pro Sex. R. 29 b, Suæ quemq; conscientiæ animi terrent. pro Pl. 277 b, Terrere aliquem denunciatione periculi. de Ar. 245 a, Qui omnia cæde incendijsq; terreret Epist. 27 a, & Tusculan. 201 b, Nec mortua terrent, quæ mihi ad timorem proponuntur. I. P. 89 b, Homines impulsu deorum terreri furiarum tædis ardentibus. Parad. 118 b, Hunc tu hominem terreto, si quem eris nactus, rituſinodi minis.

TERRESTRIS, *stre,* terren⁹. I. V. 249 b, Apronius terrestris archipirata. & 235 b, Terrestre præsidium. de Na. deor. 41 a, Res cœlestes atq; terrestres. de Vniu. Terrestre animal. I. V. Act. 6, Domicilium terrestre.

TERRIBILIS, *le.* horribilis. Para. 119 a, Mors terribilis est ijs, quorũ cum uita omnia extinguuntur. & in A. 172 b, Pompeius cuius uirtute terribilior erat populus Ro. exteris gentibus. pro Sestio 6 b, Alter ô dij boni quàm teter incedebat, quàm truculentus, quàm terribilis aspectu. Or. 205 a, Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Ex Enn.

TERRIGENA, *næ.* de D. 136 a. Poetæ. L. Coclea.

TERRIPAVIVM. L. Tripudium.

TERRIPVDIVM. L. Tripudium.

TERRITO, *as.* terreo. ad Her. 30 b.

TERRITORIVM. terra, ager. in A. 176 b, Vt florentis coloniæ territorium minueretur.

TERROR, *oris.* minæ. de Finib. 131 a, Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt. & in V. 92 b, Causam huius tanti terroris occultas. Tusc. 213 a, Terror est metus concutiens, ex quo fit ut terrorem pallor & tremor & dentium crepitus consequatur. de Pro. 78 a, Terror iniectus Cæsari de eius actis. de Clar. 168 b, Athenę uim & terrorem Periclis timuerunt. pro Font. 381 a, Alicuius minis ac terrore commoueri. Offic. 74 b, Iurauit hoc terrore coactus Põponius. pro Cec. 291 a, Armis, uiris, terrore periculoq; mortis repulit, fugauit, auertit, &c. pro Font. 280 b, Aliquem uagari erectũ passim toto foro cum quibusdam minis & immani terrore uerborum. Att. 96 b, Batonius miros terrores ad me attulit, Cęsarianos.

TERTIANVS, *a, um.* de Na. deor. 64 b, Tertianę & quartanæ febres, quarum reuersio & motus constans est.

TERTIO. pro Deiot. 146 a, Ille iterum, ille tertiò auctionibus factis pecuniam dedit.

TERTIVM. aduerb. de Diuinatio. 133 b, Iterum ac tertiùm iacere.

TERTIVM. nomen, pro medio. Epi. 1 a, Sed si res coget, est quiddam tertium. & 240 a, Nihil esse tertium. Phil. 2, Nego quicquam esse medium. ead. paulo pòst, Non igitur homicidæ, sequitur ut liberatores suo iudicio sint, quandoquidẽ tertium nihil potest esse.

TERTIVS, *a, um.* At. 79 b, Mancipia ueniebant Saturnalibus tertijs.

TERVNCIVS, *tij.* numulus, quem Plin. triuncem uocat, & quadrantem, quòd tres uncias cõtinet, & libellę pars quarta est. de Fin. 99 b, In diuitijs Crœsi teruncij accessio. Ep. 28 b, De præda mea teruncium non attigit, quisquam. Attic. 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, ut nullus teruncius insumatur in quenquam.

TERVNCIA, *æ.* Att. 100 b, Fecit palàm te ex libella, me ex teruncia, id est, te omnium bonorum hæredem, me ex quarta parte.

TESSERA, *ræ.* talus. de Sen. 89 a, Nobis senibus ex lusionib. multis talos relinquant & tesseras. & de Or. 148 a, Pila, tesserę, tali. Item: Quid enim sors? idem propemodum quod mi care, quod talos iacere, quod tesseras: quibus in rebus temeritas & casus, non ratio & consilium ualet. de Diuin. 118 a, Quadringentis talis iactis centum uenereos non posse consistere.

TESSERVLA, *læ.* de Or. 128 b. L. Emblemma.

TESTA, *stæ.* concha & uas fictile. de Nat. 46 a, Beluæ ad saxa natiuis testis adhærentes. ad Her. 25 b, & 41 a, Ipse à uicinis cum testa carbunculos corrogaret.

TESTAE, *arum.* nauigij genus. Att. 253 b, Et testis utemur. aliter, tectis, ut intelligas nauibus. Sunt autem naues tectæ, naues constratæ.

TESTAMENTARIVS, *rij.* subiector testamentorum. pro Sest. Cum scurrarum locupletum scorto, cum sororis adultero, cum ueneficio, cum testamentario, cum sicario, cum latrone. Officiorum 66 a, Neque enim de sicarijs, ueneficijs, testamentarijs, furibus, peculatoribus hoc loco disserendum est.

TESTAMENTARIVS, *ia, ium.* de testamentis. I.V. 98 a, Lex testamentaria.

TESTAMENTVM, *ti.* suprema uoluntas. Vlp. autem, Testamentum (inquit) est uoluntatis nostræ iusta sententia, de eo quod post mortem fieri uoluerimus. in V. 98 b, Multi testamenta eodem modo fecerunt. & de Or. 99 b, de Ora. 104 b, Facere testamentum in procinctu sine libra atq; tabulis. de Natu. deor. 27 b, Ex quo in procinctu testamenta perierunt. de Ar. 253 b, Clodius mortuorum testamenta conscripsit. de Orat. 106 a, Constat agnascendo rumpi testamentum. & 99 a, Testamentorum ruptorum aut raptorum iura. pro Cęci. 298 b, Cui filius agnatus sit, eius testamentum esse ruptum. pro Cl. 24 a, Mutare testamentum. Top. 224 a, Tabulæ quas is instituit, cui testamenti factio nulla esset. & Epi. 105 a, Qui factionem testamenti non habuerit. de Leg. 180 b, Cui plus legatum est, quàm sine religione capere liceat, is per æs & libram hæredem testamenti soluat. Parad.

124 b, Si testamenta amicorum expectas quidem, atq; ipse supponis. & de Legib. 164 b, Falsa testamenta supponere. in Ant. 259 b, Subijcere testamenta. & Parad. 125 a, & I.C. 105 b, Testamentorum subiector. de L. 180 a, Si in testamento deducta scripta non sint. Att. 100 b. Eius testamentum de Torquatio Ciceronem signis obsignatum. At. 106 b, Dolabellam uideo Liuiæ testamento, cum duobus cohæredibus esse in triente. Atti. 245 a, Ego testamentum composui, quod cum uoles obsignabis. in A. 181 a, Antonius testamentum irritum fecit. & ibid. In publicis actis nihil est lege grauius, in priuatis firmissimum est testamentum. Officiorum 70 b, Cum testamento sestertiũm millies relinquatur. pro Milo. 110 b, Vnà fui, testamentum simul obsignaui cum Clodio. & ibidem: Testamentum palàm fecerat, & illum & me hæredem scripserat.

TESTATVS, *a, um.* contestatus. pro Fla. 151 b, Nihil religione testatum, nihil ueritate fundatum reperietur. Epist. 181 a, Hæc quæ testata sunt & illustria. I.V. 74 b, Huiusmodi res, ita notas, ita testatas, ita manifestas proferam, ut, &c. & pro Mur. 134 b, Aut testatam rem obijciunt, &c. ad Att. 10 b, Nihil dixi pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum. Ep. 15 b, Vt quasi testata esset populo Rom. nostra gratia. pro Cæl. 51 a, Vt res esset multorum oculis testatior. Ep. 18 b, & 75 b, Vt testatum apud animum tuum relinquã, quid senserim. Par. 232 b, Si testata dici uidebuntur: id est, testimonijs firmata.

TESTES, testiculi. Ep. lib. 9.

TESTES, uerbum honestissimum in iudicio, alio loco non nimis.

TESTICVLI, testes. ad Her. 22 b, Medicus testiculos arietinos tenens.

TESTIFICATIO, *onis.* testimonium, formula testimonij. in V. 221 b, Si eius rei testificatio tolleretur, cautumque esset eos testimonium non esse dicturos. & 256 b, Vt si quãdo opus esset, hac uidelicet testificatione uteretur. de Cla. 190 b, Chirographa, testificationes, indicia, quæstiones rem manifestam deferre. & pro Mur. 315 b, Epi. 2 a, Cum summa testificatione tuorum in se meritorum. in An. 225 b, His honoribus habitis Ser. Sulpitio repudiatæ legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.

TESTIFICOR, *aris.* testor, attestor, notum facio, testibus firmo, testimonium dico. de Orator. 129 a, Brute testificetur pater se tibi Priuernatem fundum reliquisse. in V. 239 a, Hęc cum maximè summa hominum frequentia testificaretur, in uincula coniectus est. Att. 117 a, Sed uti in urbe retinenda tunc, sic nunc in Italia non retinenda testificabar sententiã meam. Orator. 200 a, Testificor me recusantem hoc fecisse. & de Finib. 65 a, Quippe qui testificetur, se, &c. Attic. 15 a, Abs te aliquando testificata tua uoluntas fuit. & 123 b, Nã quod testificor me expertem belli fuisse, scripsi, &c. de Ora. 160 b, Quod eo sæpius testificor, ut, &c. Epistol. 19 b, Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei. & Tusculan. 221 a, Vt sæpe testificor. de Finibus 75 b, Quasi testificare laudari honestatem, &c. in Vat. 33 b, In faciendo quod fas non fuit, testificatus est se supplicationes illas non probare. contra Rull. 72 a, Ad testificandam uictoriam nostram. pro Quint. Testificantur isti, P. Quintium non stetisse, & se stetisse. pro Cecinn. 293 b, Vt statum testificati discederent. in Anto. 206 b, Testificor, denuncio, ante prædico nihil eum facturum, &c. ad Her. 24 b, Non confirmandi, neq; testificandi causa, sed demonstrandi. Epistol. 124 b, Nam deos, homines, amicitiamq; nostram testificor, me, &c. Tusculan. 134 b, Tu quidem tabellis obsignatis agis mecum, & testificaris quid dixerim aliquando, aut scripserim.

TESTIMONIVM, *nij.* iudicium, iureiurando deuincta auctoritas. pro Do. 240 a, Senatus mihi testimonium huius urbis conseruatæ dedit. & de Le. 184 a, Quandoquidem tam præclarum mihi dedisti iudicij tui testimonium. pro Qu. R. 47 b, Dabit enim nobis iam tacitè uita acta in alterutrã partem firmum & graue testimonium. Epist. 68 b, 69 a, Vt mihi non solum præconium tributum, sed etiam graue testimonium impartitum esse uideatur. Epist. 73 a, De tuo filio uereor, ne si nihil ad te scripserim, debitum eius uirtuti uidear testimonium non cepisse. pro Quint. Rosc. 46 a, A. C. Fannio ipso testimonium sumo hanc pecuniam ei non deberi. de Inu. 52 a, Testimonium & grauior quædam confirmatio. pro Font. 280 a, Iupiter ille cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse uoluerunt. pro Fla. 148 a, Testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit. & ibid. Vnde illud est? da mihi testimonium mutuum: totum illud Græcorum est. Qu. Fra. 324 b, Testimonium secundum fidem & religionẽ grauissimè dicere. & pro Syll. 183 a, Ego qui testimonium de cõiuratione

dix

dixi in alios.pro S.R.35 b,More maiorum comparatum est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent.pro Qu.14 a,& in V.141 b,Tuum testimonium quod in aliena re leue esset,id in tua quoniam cõtra te est,grauissimum debet esse.pro Ceci.303 a, Sunt in eã rem testimonia.pro Cec.289 a,In eas ipsas res quàm impro bissimè fecit,testimonia sumpsit.pro Cecinn. 295 a, Exemplum, quod testimonio sit, non ex uerbis aptum pendêre ius.Atticum 130 b,Cui rei testimonio sunt literæ,quas Brus senus ad me misit.pro Quin. Rosc. 46 b, Eius rei ipsa uerba formulæ testimonio sunt.pro Quint. Ros.51 a,Alia certiora testimonia in causa habeo. Antequam. 193 a, Tot præclaris testimonijs monumentis uirtutis comparatis. ad Heren. 11 b,Cuius rei mors indigna Palamedis testimonium dat. in V.286 a,Dare testimonium: id est,dare testes. pro Pla.270 a, Dicere testimonium de ambitu. in V. 95 b, Dicere testimonium in aliquem.de Natura deorum 76 b, Dicere testimonium contra aliquem. pro Cæl. 49 a,Religiosè dicere testimonium. de Natura deorum 17 a, Petere testimoninm ueritatis ab aliquo. Aca. 20 b,Dicere falsum testimonium. pro S.R.35 a,& in V. 78 b, Dicere aliquid pro testimonio. Attic. 10 b, Neque dixi quicquam pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum.pro Cluẽt. 45 a,Lentulus Popilium in ambitus iudicio pro testimonio diligentissimè laudauit.ad Herenn.24 a,Ridiculus sit si quis in iudicio domesti co pugnet,& sui ipsius testimonio abutatur: ut enim testimonium,sic exemplum rei confirmandæ causa sumitur. & ibid. Hoc igitur interest inter exemplum & testimonium: exemplo demonstratur id quod dicimus,cuiusmodi sit:testimonio esse illud ita, ut nos dicimus, confirmatur. Epist. 153 b,Esse testimonio alicui.Epistol.148 b,Habere testimonium alicuius rei.& 59 a,Habere testimonium uocis alicuius. de Cla.192 b, Si asseueremus, uide ne religio nobis tam adhibenda sit,quàm si testimonium diceremus.in A.204 b, Tribuere testimonium uirtutis alicui.I.A.260 b,Is demum est mea quidem sententia iustus triumphus ac uerus, cum optimè de repub. meritis testimonium à consensu ciuitatis datur.pro Mil.110 b,Legite testimonia testium uestrorum, dixit C.Cassinius,&c.

TESTIS,*tis*.testimonium,author,laudator,obsignator,cõscius. in V.178 a, Locupletissimus quisq; certissimus testis est.& de Cla.195 a,Ab inferis locupletissimos testes excitare.& de Finib.78 b, Excitare testes ex monumentis annalium.Epistol. 6 b,Præterea quidem de consularibus nemini possum aut studij erga te,aut officij, aut amici animi esse testis. Epistol.18 b, Graui teste priuatus sum amoris summi erga te mei. de Finib.63 b, Testis incorruptus atq; integer. pro Quint. 13 b,Testis grauis.)(. Testis leuis.de Orator.109 b,Testis uiuus & præsens.& pro Ceci. 299 a, & in Vat.29 a, Testis religiosus.de Orat.94 a,Te mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna constituit. Antequam. 195, Apud uos loquor, quos habui innocentiæ & uirtutis meæ testes.de Orator.116 b,Stultitiæ suæ quàm plurimos testes domestico præconio colligere. pro Flacc. 134 b, Vt qui locuples testis sanguinis sui non fuerit,idem sit grauis author iniuriæ publicæ. Postquam.201 b, Qui rerum mearum gestarum autores testes,laudatoresq; fuerunt.de Proui. 78 a, Cn. Pompeius idem mihi testis de uoluntate Cæsaris & sponsor est illi de mea.Offic.60 b,Cum uerò iurato dicenda sententia sit,meminerit deum se habere testem. de D.114 a,Hoc philosophi non arbitror testibus uti,qui aut casu ueri,aut malitia falsi fictiq; esse possunt.in A.163 a, Qui si negem, &c.quo me teste conuinces?an chirographo? pro Qu. 16 b,Id testibus planum faciam,qui & scire debent, & causam cur mentiantur,non habent.pro Qu.R.45 b,Suum codicem testis loco recitare.pro Cecinn.290 a, Duo præterea testes, P.Cæsennius author fundi,non tam authoritate grauis quàm corpore.in V.210 a,Cum testes ex Sicilia dabo,quẽ uolet eligat.in Ver. 214 a,De qua credo satis idoneum,satis grauem testem Quin.Minutium dicere audistis.& 57 a,Deinde sunt testes uiri clarissimi,&c.pro Fon.277 b, Testis cupidus,iratus,coniuratus, ab religione alienus. & ibid.a, & ad Heren.22 b,Testis & conscius alicuius rei.pro Fla.147 a, De quibus uos testes alijs esse debetis,de ijs ipsi alios testes audietis?& b,De testibus refutandis.in Ve.174 a, Castor & Pollux arbitri & testes omnium rerum forensium. de Ora. 128 b,Tu mihi testis esse potes,nullam esse artem falsis.in V. 78 b,Producere testes ad iudices.in V.76 a,Dare testes in singulas res.pro Qu.13 b,In hanc sponsionem testes dare oportebat.Att.77 a,Dare tres augures qui dicant,&c.de Finibus 77 b,Dare testes.& ibid. Sic à me satis testium est dictum. Epistol.62 b,Pro ijs rebus nullam mihi abs te relatam esse gratiam,tu es optimus testis.Epistol.140 b,Testes uerbum honestissimum in iudicio,alio loco non nimis. Offic. 15 b, Citeturq; Salamis clarissimæ testis uictoriæ.pro Fla.152 b, Cuius rei cuncta testis est Asia.in A. 245 b. Quorum commoda, ut uos optimi testes estis, semper oratione firmaui. Item: Quorum testem non mediocrẽ,sed haud scio an grauissimum Regulum nolite quæso contemnere. & ibid. Testis locuples. pro R.P. 130 a,Possum excitare multos reductos testes liberalitatis tuæ.

TESTOR,*ari*. testificor,testimonium do, testem uoco uel adhibeo,testimonio sum,denuncio,appello,imploro, testamentum facio.de Natura deorum 54 a,Venæ & arteriæ crebræ multæq; toto corpore intextæ uim quandam incredibilem artificiosi operis diuiniq; testantur. pro Mu.143 a,Ego quod facio,me omnium uestrũm causa facere clamo atque testor.pro Cor. 63 a,Testantur & mortuos nostros imperatores,se hoc ius esse uelle,ut sibi,&c.in An. 166 a, Is me potissimum testatus est,se æmulum mearum laudum extitisse.Epistol.11 b, Ipsum meum fratrem testatus est,se egisse, &c.pro Qu. 12 a, Alphenus testatur omnibus audientibus, se,&c.& pro Cl.22 a,de D.108 a,Nunc illud testabor,nõ me psychomantiam agnoscere. pro Rab. 96 b, Quapropter equidem testor,me putare, &c.Orat.219 b,Sæpe enim hoc testandum est.pro Syl.173 b,Atq; hoc uos iudices testor,mihi, &c. pro Syll. 179 a, Implorarem sensus uestros,& uniuscuiusque indulgentiam testarer in suos. pro Cl.38 b,Preces illius & uota cognoscimus,quibus illa deos de suo scelere testatur. pro Syl.183 b,Deos testor,integro me animo ac libero P.Syllæ causam defendere. Ant.197 a, Testor deos deásque omnes immortales,uestrasq; maximè mentes, me, &c. & pro Cec.301 a,Ego omnes homines deosq; testor. de Finibus 78 b,Stuprata per uim Lucretia à regis filio testata ciues,se ipsam interemit.de Diuinatio.98 b,Clarissimis monumentis testata consignataque antiquitas, quem non moueat? in A.225 b,Laus Bruti nondum autoritate publica testata est: id est,nondum de eius laude S. C. factum est. pro Syl.174 b,Recenti memoria senatus autoritatem huius iudicij monumentis publicis testatus sum. in Sal. 272 a, Est quædam calumnia quam unusquisq; uestrũm testante animo suo fert de eo,qui falsum crimen bonis obiectat. Attic. 123 b,Testatum esse uolo de pace quid senserim. de In.20 a, Posiit ne quisquã de filij pupilli re testari:id est, testamentum facere.

TESTVDO,*nis*.animal,& locus fornicatus. de Nat. deor. 50 b,Bestiæ aquatiles,ueluti crocodili, fluuiatiles testudines.de Diu.136 b,Nam Pacuuianus Amphion de testudine, &c.Quadrupes tardigrada,agrestis,humilis, aspera, capite breui,ceruice anguina, aspectu truci, cutiscerata, inanima cum animali sono.de Cl.172,Vsq; illum in quadam testudine cum seruis literatis commentatum fuisse,Quin.Fr.318 a, Nunc hoc uel honestatem testitudinis,uel ualde bonum æstiuum locum obtinebit.

TETER,*a,um*.fœdus,flagitiosus,Officiorum 52 a,in V.229 a, At uide quanto hic tetrior tyrannus.& Quin.Fr.214 a, Homo teter & fœdus.pro Sest. 6 b,Teter, truculentus,terribilis aspectu.pro Cæl.40 a,Quis tetrior hostis huic ciuitati? de Pro.72 a,Immanis & tetra bellua. Tusc. 218 b,Tetra & immanis bellua.de Finib.84 b,Tetri cruciatus. in C. 99 b, Hanc tam tetram,tam horribilem,tam infestam pestem effugimus.de Natur.deor.54 b,& Attic. 259 a, Quæ tetri aliquid essent habitura.& Officiorum 59 a,Tempestates,quibus nihil tetrius.Tusculan.172 a,Quo nihil tetrius nec fœdius excogitari potest.in Vat.30 b, Quanquam sis omni diritate atque immanitate teterrimus.& Epist.56 a,Vir clarissimus ab homine teterrimo occisus est.Tusculan. 169 a, Teterrimus in aliquem. Attic.282 b, Tetrum enim spectaculum oppressa ab impijs ciuitas opitulandi potestate præcisa.Quint.Fr.311 b,Ei tres sententiæ teterrimæ in consilio defuerunt.Offi.49 b, Nullum uitium est tetrius quàm auaritia.

TETRADRACHMA,*orum*. nummus quatuor drachmis æstimatus.Ep.189 b,Cassij.L.Drachma.

TETRARCHA,*chæ*.qui quartam regni partem tenet. pro D.225 a,& in Vat.35 a,& pro Cor.57 a,Att.28 a, Qui prædia tetrarchis dederunt.

TETRARCHIA,*chiæ*.quarta regni pars.de D.86 a,Deiotarus à Cæsare tetrarchiæ regno mulctatus est.

TETRE`.fœdissimè.de Di.93 b,Facere multa impurè atque tetrè.At.262 a,Teterrimè gerere se in prouincia.pro Do.Ali quid impurissimè teterrimeq; uiolare.

TEVCRIS.Tragœdiæ nomen.Att.6 b.

TEXO,*xui*.detexo,pertexo,cõtexo,cõficio, compono.de Natura deo.50 b, Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt,aliæ ex in opinato obseruant.& 56 b,Tegumenta corporum uel texta,uel suta.de Orat.164 a,Quanquam ea tela texitur,& ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi,ut,&c. Epist. 27 b,Togã

prætextam texi Appio, puto te audisse. Qu.Fr.315 a, Sanè te xebatur opus luculenter. Atti.66 b, Paulus basilicam texuit ijsdem antiquis columnis. Ac.37 a, Quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt. Epi.139 a, Texere epistolas quotidianis uerbis.

TEXTILIS, *le.* textus. de L.179 a. In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruum. Tuscul.240 a, Textile stragulum.179 a, Ipse illi catus peste interimor textili. I.V.200 a, Pictura textilis aut in tabulis. de L.179 a, Color albus præcipuè decorus Deo est, tum in cæteris, tum maximè in textili.

TEXTOR, *oris.* pro P.272 a, Si mancipium pro fabro aut pro textore eminus.

TEXTRINA, *næ.* textoris officina. in Verr. 213 a, Nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi iste textrinam non instituerit.

TEXTRINVM, *ni.* textrina. in V.224 a, Quod tamen oppidum isti textrinum per triennium ad muliebrem uestem faciendam fuit.

TEXTVS, *a, um.* de N.56 b, Tegumenta corporum uel texta, uel suta.

THAVMANTIS, Iridis pater. L. Arcus.

THEANVM. opp. pro Cl.23 a, 59. & contr. Rull.85.

THEATRALIS, *le.* pro Sest. Theatrales concessus.

THEATRVM, *tri.* cauea. de Ora.161 a, Si in his paulum modò offensus est, theatra tota reclamant. de Diuin. 93 a, Idq; frequentissimo theatro, incredibili clamore & plausu comprobatum est. Atti.34 a, In theatro ac spectaculis. ad Attic. 209 b, Theatrum quidem sanè bellum habuisti. pro Clu.37 a, Gradus illi Aurelij tum noui, quasi pro theatro illi iudicio ædificati uidebantur, quos accusator concitatis hominibus complerat. pro R.P.129 a, Multas equidem C. Cæsaris uirtutes cognoui, sed sunt certè he maioribus quasi theatris propositæ, & cætera. de Cla.165 b, Forum quod fuisset, quasi theatrum illius ingenij. I.V.243 a, Quæsturam meam, qui si in aliquo orbis terrarum theatro uersari existimabat. Epistol.200 a, Familiaritas, quæ mihi cum Lamia est, magno theatro spectata est: tum cum, & cætera. de Amic. 100 b, Qui clamores tota cauea nuper in noua fabula M. Pacuij, &c.

THEBAE, *arum.* de D.96. L. Crassus, & Pinguis.

THEBANI. de Fat.141. de In.71.

THECA, *æ.* arcula in qua aliquid reponitur. I.V.211 b, Efferri sine thecis uasa. ad At.59 a, Theca nummaria.

THECVLA, *læ.* At.140 a.

THEMISTA. in P.20 a, Themista sapientior. prouerb.

THEMISTOCLES, *clis.* Noctu ambulat in publico Themistocles, quòd somnum capere non posset: quærentibusq; respondebat, Miltiadis trophæis se è somno susciari, Tusc. quæst. libr.4. Themistocles laudum suarum uocem libentissimè audiuit, pro Arch. Themistocles, quòd adiutorem contra patriam inueniret neminem, mortem sibi consciuit, Læl. Themistocles post uictoriam eius belli, quod cum Persis fuit, dixit in concione se habere consilium Reip. salutare, sed id sciri opus non esse: postulauit ut aliquem populus daret, qui cum communicaret, datus est Aristides, 3 Officio. Aristides dixit perutile esse consilium, quod Themistocles afferret, sed minimè honestum, 3 Officior. Quale tibi consilium Pompeij uidetur? (Hoc quæro, quòd urbem reliquerit.) Fecit idem Themistocles. fluctum enim totius Barbariæ ferre urbs una non poterat, ad Attic. libr.7. Themistocles fuit regnante iam Græcia, nostra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberata, Brut. Post hanc ætatem aliquot annis, ut ex Atticis monumentis potest perspici, Themistocles fuit, quem constat quum prudentia, tum etiã eloquentia præstitisse, Brut. Apud Græcos fertur incredibili quadam magnitudine consilij atque ingenij Atheniensis ille fuisse Themistocles, ad quem quidam doctus homo atque in primis eruditus accessisse dicitur, eique artem memoriæ, quæ tum primùm proferebatur, pollicitum esse se traditurum. quum ille quæsisset, quidnam illa ars efficere posset? dixisse illum doctorem, Vt omnia meminisset. & ei Themistoclem respondisse, gratius sibi illum esse facturum, si se obliuisci, quæ uellet, quàm si meminisse docuisset, 2 de Orator. & de Finib. lib.2. Themistocles in odio apud Lacedæmonios & apud suos ciues, 10 ad Attic. Quamuis enim Themistocles iure laudetur, & sit eius nomen, quàm Solonis, illustrius, citeturque Salamis, clarissimæ testis uictoriæ, quæ anteponatur consilio Solonis, ei quo primùm constituit Areopagitas: non minus præclarum hoc, quàm illud iudicandum est, Officiorum 1. Themistocles imperator bello Persico seruitute Græciam liberauit, Læl. Themistocles mori maluit, quàm contra patriam armari, 9 ad Attic. Themistocles propter inuidiam in exilium missus, Læl. Themistocles omnium ciuiũ nomina perceperat, Ca. Themistocles, populi ingrati pulsus iniuria, se ad hostes contulit, conatumque iracundiæ suæ morte sedauit, Brut. Themistocles quum consuleretur, utrum bono uiro pauperi, an minus probato diuiti filiam collocaret, Ego uerò, inquit, malo uirum qui pecunia egeat, quàm pecuniam quæ uiro, Officiorum 2. Themistocles quum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior, Tusc. quæst. libr.1. Themistocles Seriphio cuidam in iurgio dicenti non eum sua, sed patriæ gloria splendorem assecutum, respondit, Nec hercle, si ego Seriphius essem, nobilis: nec tu, si Athenienses esses, clarus unquam fuisses, Catil. Themistocles non uidit quid Artaxerxi polliceretur, 10 ad Attic. Cuius studium in legendo non erectum Themistoclis fuga, redituq; retinetur? 5 Fam. In qua uidetur illud esse crudele, quod ad liberos, qui nihil meruerunt, pœna peruenit. sed id & antiquũ est, & omnium ciuitatum: siquidem etiam Themistoclis liberi egerunt, ad Brut. Themistoclis prudentia ex uerbis Thucydidis, ad Attic.10. Themistoclem à defendenda Repub. non deterruit nec Miltiadis calamitas, nec Aristidis fuga, pro Sestio. Sed quo plus in negocijs gerendis res, quàm uerba prosunt, hoc erat memoria illa præstantior, quam fuisse in Themistocle, quem facilè Græciæ principem ponimus, singularem ferunt, Aca. quæst. ed.1. libr.2. Omnia fuisse in Themistocle paria & Coriolano, ut Coriolanus sit planè alter Themistocles, Brut. Themistocleum exilium, Atti. 160 a. Themistocleum consilium, Att. lib.10.

THEMPSA, *sæ.* opp. I.V.244 a.

THEMPSAMVS, *ma.* I.V.543 b, 244 a.

THENSA, *sæ.* sacrum deorum uehiculum ex argento. in V. 274 a, Omnes dij, qui uehiculis thensarum solennes cœtus ludorum initis. de Ar.249 a, Si puer ille terram non tenuit, si thensam aut locum omisit. in V.149 a, Qui ex thensarum orbitis prædatus est. & in Verrem 107 b, Via thensarum & pompæ.

THEODECTES, *læ.* Or.213 b, Theodectes politus scriptor atq; artifex.

THEOGONIA, *niæ.* de Nat.9 a, Hesiodi Theogonia: id est, origo deorum.

THEOLOGVS, *gi.* rerum diuinarum peritus. de Na.70 a, Ioues tres numerant hi, qui Theologi numerantur. & ibid. b, Soles multi à Theologis proferuntur.

THEOPOMPINO genere, aut etiam asperiore aliquid pangi. Att.26 a.

THEOPOMPVS, *pi.* historicus Isocratis discipulus. de Orat.113 b. L. Calcar.

THEOPOMPEVS, *en, enm.* Ora.17 a, Theopompeo more dicere.

THEOPHANES, scriptor rerum Pompeij. pro Ar.190 b.

THEOPHRASTVS, *sti.* Or.202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomẽ inuenit. de Cl.175 b, Theophrastus in dicendo dulcis. & 180 a, Aca.45 a, & Tusc.133 a, de Theophrasto. Theophrastus autor haud deterior Timæo, meliorem multi nominant, 2 de Leg. Theophrastus, homo doctissimus, Brut. Theophrastus institutus ab Aristotele, abundauit in eo genere rerum, 3 de Leg. Quid Theophrastus? mediocritérne delectat, quum tractat locos ab Aristotele antè tractatos? in Finib. Si item Aristoteles, si Theophrastus, si Carneades in rebus ijs, de quibus disputauerunt, eloquentes, & in dicendo suaues atq; ornati fuerunt, 1 de Or. Theophrastus autẽ uir & oratione suauis, & ita moratus, ut præ se probitatem quandam & ingenuitatem ferat, uehemẽtius etiam fregit quodammodo ueteris disciplinæ autoritatẽ. Spoliauit enim uirtutem suo decore, imbecillamq; reddidit, quòd negauit in ea sola positum esse beatè uiuere, 1 Aca. Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, uictus, figuras: Theophrastus aũt stirpiũ naturas, omniumq; ferè rerum, quæ è terra gignerentur, causas atq; rationes, 5 de Fin. Hoc illud est quod Theophrastus sustinere non potuit. Nam quum statuisset uerbera, tormenta, cruciatus, patriæ euersiones, exilia, orbitates, magnam uim habere ad malè miserèq; uiuendum, non est ausus elatè & amplè loqui, quũ humiliter demisseq; sentiret: quàm bene, non quæreretur: cõstanter quidem certè. Hic autem elegantissimus omnium philosophorum & eruditissimus non reprehenditur, quum tria genera dicit bonorum: uexatur autem ab omnibus. Primùm in eo libro, quem scripsit de uita beata, in quo multa disputat, quamobrem is qui torqueatur, qui erucietur, beatus esse non possit, 5 Tusc. Vexatur idem Theophrastus & libris & scholis omnium philosophorũ, quòd in Callisthene suo laudarit illam sententiam: Vitam regit fortuna, non sapientia, 5 Tusculan. Theophrastus moriens accusasse naturam dicitur, quòd ceruis & cornicibus uitam diuturnam, quorum id nihil interesset: hominibus,

quorum

quorum maximè interfuisset, tam exiguam uitam dedisset: quorum si ætas potuisset esse longinquior, futurum fuisse, ut omnibus perfectis artibus, omni doctrina hominum ui ta eruditetur, 3 Tusc. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus, 1 Offic. Nec uerò Theophrasti inconstantia ferẽda est. Modò enim menti diuinũ tribuit principatũ, modò cœlo, tum autem signis syderibusque cœlestibus, 1 de Natur. Quod maximè efficit Theophrasti de uita beata liber, in quo multum admodum fortunæ datur: quod ita si se habeat, non possit beatam præstare uitam sapientia, 5 de Finibus. Primum Theoph. Strato physicum se uoluit: in quo etsi est magnus, tamen noua pleraque, & perpauca de moribus, 5 de Finibus. Θεοφράστου περὶ φιλοτιμίας affer mihi de libris, Quint. Fratri, 2 ad Atticum. aliàs, περὶ φιλαμαρτίας. Quomodo Theophrasto placet uerecunda tralatio, 16 Famil. Vt ego iam non mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur, quum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliquid uenderet: & respondisset illa, atque addidisset, Hospes non pote minoris: tulisse eum molestè, se nõ effugere hospitis speciem, quum ætatem ageret Athenis, optimeque loqueretur, Brut. Theophrastum tamen adhibeamus ad pleraque, dummodo plus in uirtute teneamus, quàm ille tenuit firmitatis & roboris, 5 de Finib. Meretricula etiam Leontium contra Theophrastum scribere ausa, 1 de Nat. Quis Aristotele neruosior? Theophrastò dulcior? Brut. 62 a. A' Theophrasto leges etiam cognouimus, 5 de Finibus. Sæpe ab Aristotele, à Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia, 5 de Finibus. Sed huius loci de magistratibus sunt propria quædam à Theophrasto primùm, deinde à Dione Stoico quæsita subtilius, 3 de Legibus. Quoniam tanta controuersia est Dicæarcho familiari tuo, cũ Theophrasto amico meo, ut ille tuus τὸν πρακτικὸν βίον longè omnibus anteponat, hic autem τὸν θεωρητικὸν. Att. 2.

THEOREMA, *tis*. de Fa. 142 a, b, Percepta appello, quæ dicuntur Græcè θεωρήματα. Item: Sint igitur astrologorũ percepta huiusmodi: Si quis, uerbi causa, oriente canicula natus est, is in mari non morietur. hæc uera & emendata lectio. Lege Victorij castigationes.

THERMAE. oppidum Siciliæ, ubi sunt aquæ calidæ. in Verrem 125 b.

THERMITANVS, *na*. in V. 125 b.

THERMOPYLAE, *arum*. locus in Græcia. Offi. 13 a.

THESAVRVS, *ri*. est (ut Iurisconsultus definit) uetus quædam depositio pecuniæ, cuius non extat memoria, ut iam dominum non habeat. Sic enim fit eius qui inuenit, quod non alterius sit. Capitur autem præterea, pro rerum omnium pretiosarum copia reposita, aut pro loco in quo res ipsæ custodiuntur. de Di. 112 a, Qui thesaurum inuenturum aut hæreditatem uẽturam dicunt, quid sequuntur? & 136 a, Respondit coniector, thesaurum defossum esse sub lecto. Att. 249 b, Tibi de gloria excudam aliquid, quod lateat in thesauris tuis. in A. 248 a, Seruus domini patrimoniũ circumplexus, quasi thesaurum draco. & de Sen. 81 a, Obruere thesaurum alicubi. de Ora. 86 b, Thesaurus rerum omnium, memoria. Par. 239 b, Qui illos locos tanquam thesauros aliquos argumentorum notatos habet. Epistol. 172 b, Non si Varronis thesauros haberem, sustinere sumptum possem. de Fin. 78 b, Suppeditare alicui aliquid de thesauris suis. I. A. 278 a, Vbi est septies millies sestertium, quod in tabulis, quæ sunt ad Opis, patebat?

THESEVS, *sei*. de Nat. 75 b, de Off. 7 a, & 72 a.

THESIS, *sis*. Top. 227 b, Quod Græci θέσεις appellãt, nos propositum possumus nominare. & de Or. 153 a, Omnem ciuilem orationem in alterutro genere uersari, aut definita controuersia certis temporibus ac reis, hoc modo: Placeat ne à Carthaginensibus captiuos nostros redditis suis recuperari: aut infinitè de uniuerso genere quærentis, quod omnino de captiuo statuendum ac sentiendum sit, atq; horum superius illud genus causam aut controuersiã appellant, eãq; tribus, lite, aut deliberatione, aut laudatione definiunt: hęc autem altera quæstio infinita, & quasi proposita consultatio nominatur. At. 142 b, Θέσεις meas commentari non desino. At. 136 b, Sed tamẽ ne me totũ ægritudini dedã, sumpsi mihi quasdã tanquã θέσεις, quæ & politicæ sunt, & horum temporũ. Ora. 201 a, Orator à proprijs personis & temporibus semper, si potest, auocat controuersiam. latius enim de genere, quàm de parte disceptare licet, ut quod in uniuerso sit probatum, id in parte sit probari necesse. hæc igitur quæstio à proprijs personis ad uniuersi generis rationem traducta, appellatur Thesis. Par. 116 b, Cum hæc quæ uocãtur in scholis θετικὰ, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus. Or. 208 b, ἀφωρισμένον ita dici placet, ut traducatur ad perpetuã quæstionẽ: atq; ut de genere uniuersi ducatur. & de Or. 121 a, Perpetui iuris & uniuersi generis quæstio. de Cl. 195 a, Nemo qui dilatare posset, atq; à propria definita quæstione hominis ac temporis ad communem quæstionem uniuersi generis orationem traduceret. de Or. 121 a, Omnia necessariò ab homine & tempore ad communes rerum & generum formas reuoluentur. pro Flac. 147 a. At læditur à testibus, antequã dico à quibus, dicam de genere uniuerso. & ibi. b, Primum dicam (id quod est commune) Græcos. pro Fla. 151 a, Quærendum est ergo de communi genere testium, dicit enim nato, &c. pro Fla. 147 a, Et hoc dico de toto genere Græcorum. de Or. 154 a, Vniuersorum generum infinitæ quæstiones. de Or. 115 a, Non mihi minus operis uidetur, de uniuersis generib. rerum, quàm de singulorum causis dicere. pro Flac. 157 a, Ad singulos sectes accedere, cum uniuerso genere confligere. de Orato. 131 b, Θέσεις philosophorum esse, cum antea essent oratorum. & 152 a, Θέσεις oratorum esse.

THESMOTES, Apollo. I. V. 228 a.

THESPIAE, *arum*. opp. Siciliæ. I. V. 200 b, Cupido ille, qui est Thespijs. & Ep. 213 a.

THESPIENSES, *sium*. I. V. 231 a.

THESPROTIA, *æ*. Græciæ ora. At. 92 b.

THESSALIA, *æ*. regio. pro Flac. 159 b.

THESSALI. pop. pro Cluen.

THESSALONICA, *cæ*. urbs. Att. 14 b, & de Ar. 251 b.

THESSALONICENSES. pop. de Prou. 69 b.

THEVTONI. pop. pro Pom. 15 b.

THEYS, siue ut alij *Theyt*, siue ut Suidas uult, *Thoyt*. de Nat. 70 b, Quintum Mercurium Aegyptij Thoyt appellant, eodemque nomine anni primus mensis apud eos uocatur. is est September, lector ne id ignores.

THRASIMENVS lacus. pro S. R. 33, de Clar. 169 b.

THRACIVS, *a, um*. de Pro. 79 b, Castra Thracia.

THRAX, *cis*. I. A. 207 b, Myrmillo Thrax. Item: Vt rex Ariobarzanes consulem uestrum ad cædem faciendam tanquã aliquem Thracem conduceret.

THREIICIVS, *a, um*. Offi. 37 b, Barbarus compunctus notis Threijcijs.

THVCYDIDES, *dis*. de Or. 123 b, Post Herodotum Thucydides omnes dicendi artificio mea sententia facilè uicit. de Cl. 191 b, Thucydides rerum gestarum pronunciator sincerus & grandis fuit, hoc forense concertatorium iudiciale tractauit genus: orationes, quas interposuit, eas ego laudare soleo, imitari neq; possim si uelim, nec uelim fortasse si possim. Or. 199 b, Thucydides autem res gestas & bella narrat, & prælia grauiter sanè & probè: sed nihil ab eo transferi potest ad forensem usum & publicum: ipsæ illæ contiones ita multas habent obscuras abditasq; sententias, uix ut intelligantur. quod est in oratione ciuili uitium uel maximum. de Opt. 244 a, Thucydidis quidam eloquentiã admirantur, id quidem rectè: sed nihil ad eum oratorem, quem quærimus. & ibid. de Thucydide multa. Quint. Frat. 314 b, Secutus ille capitalis, creber, acutus, breuis, penè pusillus Thucydides. Orat. 220 a, In Thucydide urbem modò orationis desidero, ornamenta comparent. Att. 99 a, Sed hæc, ut ait Thucydides, fuerit ἀφέλειᾳ λόγου, non inutilis: id est, egressio orationis

THVCYDIDIVS, *a, um*. Or. 169 a, & de Opt. 244 a, Ecce autem aliqui se Thucydidios esse profitentur.

THVRIBVLVM, *li*. acerra. I. V. 218 a, Num etiam de L. Papyrio thuribulum emisti? & eod. Quem uolet eligat, quem ego interrogem de patellis, pateris, thuribulis.

THVRII, *orum*. opp. At. 154 a.

THVS, *thuris*. Officiorum 68 a, Omnibus uicis statuæ factæ sunt, ad eas thus & cerei. in Ver. 218 a, Thura & odores incendere.

THVSCVLANVM, *mi*. uilla Ciceronis, & aliorũ. Sæpissimè ad Atticum, & alibi occurret.

THVSCVLANVS, *na*. de D. 180 b, Thusculanæ disputationes. & alibi sæpe. aliàs, Tusculanus.

THVSCVLANENSIS, *se*. Epi. 129 a, Equidem hos tuos Thusculanenses dies instar esse uitæ puto.

THVSCVLVM, *li*. municipium Romæ finitimũ. pro Font. & de Di. 128 a, & in Rul.

THVSCVS, *a, um*. Hetruscus. de Nat. 28 a, An uos Thusci & Barbari auspiciorum populi Romani ius tenetis? de Di. 130 b, Cur enim Thuscis potius quàm Latinis darent? de Or. 149 a, Mare inferum Thuscum.

THYAMIS. flu. At. 100.

THYESTES, uiri & thetragœdiæ nomen. de Nat. libr. 3, & in Bruto,

THYESTEVS, *a, um*. I. P. 88 a, Thyestea ista execratio est.

ΘΥΜΩΣΙΣ. L. Excandescentia.

THYOME, es. Bacchi mater. de Nat. 71.
THYREVM, i. opp. Ep. 226 b.
TIBARENI, orum. pop. Ep. 245.
TIBI. Acad. 30 b, Ecce tibi è transuerso, &c. & Epist. 112 b, Hic tibi strepitus. & 124 a, Nunc tibi milites, &c. & 126 b, At tibi repentè, &c. At. 114 b, Ecce tibi III. Non. Feb. manè accepi, &c. pro S.R. 40 b, Alter tibi descendit de palatio & ædibus suis, &c. Epistol. 119 a, & 118 b, Eos tibi & rem de qua misi, uelim curæ habeas. I.V. 93 a, & 107 b, & 129 b, Mihi eodem modo positum, quo tibi. Epistol. 114 b, Item de Pantheris, ut eos accersas, curesque mihi ut uehantur. Attic. 9 b, Hic tibi rostra Cato aduolat. Attic. 27 b, Ecce tibi nuncius, pueros uenisse Roma. Offi. 68 b, Ecce qui tibi ex pop. Roman. esse concupierit.
TIBIA, biæ. fistula. de Or. 139 b, Tibicen fine tibijs canere non potest. & 161 a, Vt epularum solenniũ fides & tibię indicãt. de Nat. 30 b, Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes. de Cla. 181 b, Si tibiæ inflatæ non referant sonum, tibicen eas abijciat. pro S.R. 41 a, Cantus uocum, neruorum, & tibiarũ. Tus. 171 b, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam. ad Her. 34, Tibiæ nuptiales.
TIBICEN, nis. qui tibijs canit. de Or. 130 b, Tibicen fine tibijs canere non potest. de Cl. 181 a, Tibicen Antigenidas dixit discipulo sanè frigenti ad populum, Mihi cane & musis. Acad. 6 b, Qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt. & 21 b, Simul inflauit tibicen. de Le. 182 b, Ad cantus & ad tibicinem prosequi laudes clarorum uirorum. de Arus. 249 a, & de Natura deor. 30 b, Tibicen repentè conticuit. & 64 a, Tibicinis scientia. pro Domo 238 b, Tibicen adhibebatur in consecratione. Orator. 216 b, Non sunt in oratione tanquam tibicini percussionum modi, sed uniuersa comprehensio, &c. pro Mur. 129 b, Transit idem iurisconsultus tibicinis Latini modo. I.V. 165 a, Rhodius tibicen. & Ep. 107 a, Bellus tibicen.
TIBVRS, ris. à Tibure opp. ut Tiburs ager. de Ora. 129 a, In Tiburti. & 133 a, Villam in Tiburte habes. Att. 132 a, In Tiburti. Lepidi: sic enim legendum est, non Aut Lepidi.
TIBVRTINVM. uilla Scipionis. Philip. 5.
TIGNARIVS, a, um. de Cl. 178 a, Faber tignarius: id est, qui domus ipse fabricatur. nam tigni nomine omnis materia, è qua ædificia constant, continetur, etsi tignum trabem signi ficet. idcirco Plaut. materiarium appellauit.
TIGNIVM, ij. opp. Att. 111.
TIGVRINVS ager. pro Tullio, apud Quintilianum.
TIMAEVS, historicus longè eruditissimus. de Oratore 113 b.
TIMEO, es. metuo, horreo, extimesco, pertimesco, reformido, uereor, periculum meum me commouet, in metu sum, timore afficior, motus animo obijcitur, mente uix consto. (.Mihi confido. pro Flac. 147 a, Epistol. 5 a, Sed tamen in eiusmodi rerum perturbatione quanquam omnia sunt timẽda, nihil magis quàm perfidiam timemus. Ep. 88 a, Quotidie aliquid fit leuius & liberalius, quàm timebamus. pro Syl. 178 a, A quo quidẽ genere iudices ego nunquã timui. At. 275 b, Itaq; timeo de consulatu, me, &c. At. 205 a, & 122 b, De rep. ualde timeo. &, Timere de honore suo. L. Pertimesco. Qu. F. 305 a, Familiarissimus quisq; sibi pertimuit. At. 194 a, Quid possem timebã. Epi. 172 b, Timeo quẽadmodũ hæc explicari possint. At. 42 a, Nunc istic quid agatur, magnopere timeo. Tus. 217 b, Aut ne opprimare, mente uix cõstes. At. 81 a, Ne quid mihi prorogetur, horreo. At. 75 b, Magno timore sum. Ep. 168 b, Amici nostri maximo timore de nobis afficiuntur. Tus. 177 a, Metũ animo obijci. Qu. F. 234 b, Sine timore sum: id est, nihil timeo.
TIMIDE`. ignauè, timido animo, dubitanter, diffidenter. (.Fidenter. pro Qu. 9 a, Ep. 85 a, Timidè ac pedetentim ad aliquid agẽdum descendere. I.A. 244 a, Timidè hoc dicam, &c. Tus. 187 a, Ne quid abiectè, ne quid timidè, ne quid ignauè faciamus. &c. pro Cec. 299 b, Nam ipso præsente de eius uirtute timidius dicerem. de Fi. 125 b, Tum ille timidè, uel potius uerecundè. pro Syl. 182 a, Quanquam à me de ea timidè modicẽq; dicetur. pro Plan. 264 a, Timidè dico, sed tamen dicendum est. de D. 122 b, Timidè fortasse signifer euelebat, quod fidenter infixerat.
TIMIDITAS, tis. angustus & paruus animus. Part. 237 a, Verecundiam timiditas imitatur. & de Fin. 118 a, & Tus. 238 b, Ex rebus enim timiditas, non ex uocabulis oritur. Tus. 193 a, & de Fi. 118 a, Quæ qui recipit, recipiat idem necesse est timiditatem & ignauiam. de Or. 136 a, Cautio mea & timiditas in causis. pro Clu. 44 a, Supplicium in bello timiditatis militis propositum esse. I.A. 173 b, Tu ei bello propter timiditatem defuisti. pro Cæl. 45 a, Qui propter nescio quã credo timiditatem, & nocturnos quosdam inanes metus tecũ semper cubitauit. Para. 123 b, Omnis debilitata, & humilis, & fracta seruitus est. de Or. 109 b, Tu pudore à dicendo, & timiditate ingenua quadam refugisti.
TIMIDVS, a, um. ignauus, parum animi habens, nullius animi, circumspectans omnia, quicquid increpuerit pertimescens, diffidens, imbellis, uecors, timidus, & omnia circumspiciens pericula. pro Mil. 120 a, pro Mur. 134 a, Si in alterutro sit peccãdum, malim uideri nimis timidus, quàm parũ prudens. pro Sest. 10 b, Me timidum, nullius animi, nullius consilij fuisse confiteor. Epist. 103 a, Timidus in labore militari. Epist. 176 a, & ad Her. 35 b, Timidum atq; ignauum iudicari. I.A. 244 b, Nemo me minus timidus, nemo cautior. I.P. 95 b, Timidus ac tremens. & pro Cec. 288 a, Homo timidus atque imperitus. Offic. 16 b, Ne imbelles timidiq; uideamur. pro Domo 224 b, Fac me timidum esse natura, quid, &c. Att. 115 b, Timidissimæ in oppidis conciones. Offic. 75 b, Quæ timido animo, humili, demisso, fracto q; fiant, ea non esse utilia.
TIMOLVS, uel Tymolus mons, quem Mela Tmolum si integra lectio est, uocat. pro Flac. 155 b.
TIMON, nis. de Am. 112 a, Si quis ea asperitate est, & immanitate naturæ, ut congressus societatemque hominum fugiat atq; oderit, qualem fuisse Athenis Timonem nescio quem accepimus. Tusc. 214 a, Vt odium in hominum uniuersum genus, quod accepimus de Timone, qui μισάνθρωπος appellatur. & 214 b, Similiter definitur mulierum odium, ut Hippolyti & Timonis generis humani.
TIMOR, oris. metus, formido. Tuscul. 213 a, Timor est motus mali appropinquantis. & Ep. 5 a, Et animos à minore cura ad summum timorem traduceret. At. 79 b, Nostris animus accesit, hostibus timor iniectus est. & 247 a, Ciuitas perculsa magno timore. de Som. 127 a, Ades, inquit, animo, timorem omitte. I.A. 77 b, Quanquam te bonum timor facie bat, non diuturni magister officij. At. 275 b, Vtinam inspectare posses timorem de illo meum. contra Rul. 65 a, Spem improbis ostendisti, timorem bonis iniecisti. de Diui. 92 b, Tum ego contremui timore perterritus. Epist. 23 b, Aestas quæ sequitur, magno est in timore. Epist. 154 a, Res quæ mihi facit timorem. Ep. 168 b, Amici nostri magno timore de nobis afficiuntur. At. 175 b, Magno timore sum. & Qu. Frat. 324 b, Sine timore sum. At. 75 b, Magno timore sum, sed bene speramus. Offi. 37 b, Dionysius quo cruciatu timoris angi solitus, qui, &c.
TIMOTHEVS, thei. musicus. de Le. 177 b, Seuera illa Lacedæmon neruos iussit, quòd plures quàm septem haberet in Timothei fidibus, inde demi.
TINCTVS, a, um. imbutus. de Clar. 183 b, Ergo illam patris elegantia tinctam uidemus. de Orator. 116 b, Sit enim mihi tinctus literis. de Orat. 119 b, Alterum quod totum arte tinctum uidetur.
TINCTA, orum. de Leg. 179 a, Color autem albus præcipuè decorus Deo est, cùm in cæteris, tum maximè in textili. Tincta uerò absint, nisi à bellicis insignibus.
TINGO, gis. coloro, imbuo. de Nat. 74 a, Tunica sanguine centauri tincta.
TINNIO, is. At. 236 b, Maximè autem expecto, ecquid Dola bella tinniat: id est, an afferat nummos.
TIRETIVS pons. At. 259.
TISSENSES. pop. I.V. 166.
TITYVS, saltationis genus. de Cl. 185 a.
TITANES, num. Gigantes. de L. 185 a, Plato è Titanum genere statuit eos, qui ut illi cœlestibus, sic aduersentur magistratibus. L. Gigantes.
TITAN, nis. sol. in Arat. Quem cum perpetuo uestiuit lumine titan.
TITILLATIO, onis. suauitas motus. de Nat. 22 b, Voluptates, quib. quasi titillatio sensibus adhibetur. & de Se. 86 b, Non est uoluptatum tanta quasi titillatio in senibus.
TITILLO, as. moueo, sed cum quadam suauitate. de Finib. 57 a, Voluptas quæ quasi titillaret sensus, ut ita dicam, & ad eos cum suauitate affloueret & illaberetur. & 60 a, Aut pluris esse cõtendat dulcedinem corporis, & titillantem ex ea re natã lætitiam, quàm, &c. & Tus. 200 b, Nisi sensus, quasi titillarentur uoluptate. Of. 46 a, Assentatores populi multitudinis leuitatem uoluptate quasi titillantes.
TITVBANTER. dubitanter. pro Cæl. 40 b, Posuistis enim, atq; id titubanter, & strictim, hunc, &c. ad Her. Titubanter & inconstanter loqui.
TITVBATIO, onis. hæsitatio. de Inu. lib. 1, Metus, lætitia, titubatio. ad Her. 8 b, Vt ne paruula quidem titubatione aut offensione impediremur.
TITVBO, as. hæsito, nec uox, nec; lingua consistit. pro Flac. 150 b, & pro Cæl. 51 b, Testes, si uerbo titubarint, quò reuertantur, non habebunt. At. 28 b, Qui nihil titubarunt. de Or. 160 b, Versus debilitatur, in quacunq; eius sit parte titubatum.

tum.pro Do.241 b,Furtim mente ac lingua titubantē facere aliquid.Ep.187 b,Si quid fortè titubarū eſt, ut ſit in bello.ad Her.7 b,Erubuiſſe,expalluiſſe,titubaſſe.

TITVLVS,*li.*index.I.P.83 b,Qui tanquam truncus atq; ſtipes,ſi ſtetiſſet modò,poſſet ſuſtinere tamen titulum conſulatus.Tuſ.234 a,Iidem dicant ſemper beatum eſſe ſapientē, quos ſi titulus hic delectat inſignis & pulcher, Pythagora, Socrate,Platone digniſsimus,inducant animum,&c.

TOGA,*gæ.*I.P.65 a,Toga pacis eſt inſigne & ocij.pro Seſt.28 a,Cui ſuperior annus idem & uirilem patris, & prætextam populi iudicio togam dedit.& pro Cluen.50 b,Toga prætexta, & ſella curulis.I. C. 109 a , Socij Catilinæ uelis amicti,nō togis.in Vat. 34 a,In epulo cum toga pulla accumbere.& ibid.Cedo,quis unquam cœnauit atratus. I. V. 212 b, Verres cum tunica pulla & pallio.I.A.169 a, Sumpſiſti uirilem togam, quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidiſti. de Am.102 b,Pueri togam ſumentes, prætextam deponebant. Att.107 a,& 80 b, Concio in qua erat accuſatio Pompeij, uſque à toga pura.& 86 b,& 128 a,& 152 b,Dare togam puram alicui.I.V.99 a, Eripies igitur pupillæ togam prætextam.Attic.80 b, Quinto ſororis tuæ filio togam puram iubeo dari.L.Prætexta.

TOGATAMagere.id eſt,comœdiam.in Vat.30.

TOGATVS,*a,um.*de Orato.94 a, Quaſi unus è togatorum numero.pro Syll.183 b,Cui uni togato ſenatus ſupplicationem decreuit.I.Ant. 197 a,Græcus iudex modò palliatus, modò togatus.pro S.R.41 a,Magna caterua togatorū. Att. 141 b , Sibique ſatis eſſe dixit, ſi togatus officia urbana ſibi præſtitiſſem.

TOGVLA,*læ.*I.P.91 a,Att.17, Togulæ lictoribus ad portam præſtò fuerunt.At.lib.1.17 a,Pompeius togam illam pictā ſilentio tuetur ſuam.

TOLERABILIS,*le.*uendibilis,probabilis , non contemnendus,patibilis.de Sen.78 b, Moderati ſenes tolerabilē agunt ſenectutem.& Att.87 a,Ergo Græci ſoluunt tolerabili fœnore. de Fin.76 b,Quem quidē uos cum improbis pœnam proponitis,impatibilem facitis : cum ſapientem ſemper boni plus habere uultis,tolerabilem.At.283 b, Ignoſcere etſi in cæteris rebus tolerabile eſt,in hoc bello perniciosum puto.I.C.122 a,Seruus eſt , qui modò tolerabili conditione ſit ſeruitutis,qui nō,&c. de Or.103 b , Ac ſi iam placet, &c.tolerabilius eſt hic dicere,ut boni oratoris ſit,&c. & ibi. Philoſophi qui tolerabiliores motus eſſe uolūt, &c. de Orat.85 b,Vix ſingulis ætatibus , ſinguli tolerabiles oratores inuenti ſunt. & de Cla.180 b,Orator ſanè tolerabilis.Attic. 160 a,Regnum nemini tolerabile.

TOLERABILITER, toleratèr,Ep.25,Quo tolerabilius igniculum deſiderij tui feramus.de Fi.99 a, Etiam ſi dolores tolerabilius patiantur.

TOLERANTER.Ep.51 b,Ferre aliquid toleranter. & Tuſcul.184 a,Toleranter dolorem pati. L.Humanè.

TOLERANTIA,*tiæ.*Para.120 b,Tolerantia rerum humanarum,contemptio fortunæ,&c.

TOLERATIO,*onis.*de Fi.84 b,Quæ'nam alia toleratio eſt uerior ?

TOLERO,*as.*fero,patior,perfero,obduro,ſuſtineo,ſuſtento,haurio. Atticum 14 b , Nobis inter nos noſtra ſunt uitia toleranda.& I.C.109 b,Niſi idcirco ſe facilius hyemem toleraturos putant.de Diu.121 b,Ferte uiri,& duros animo tolerate labores.& Epiſt.103 b,Forti animo iſtam tolera militiam.Brut.ad Attic. 285 b , At qui potuimus tolerare noſtram fortunam. Quint.Frat.294 b, Sumptus & tributa ciuitatum ab omnibus tolerari æqualiter.Offic.42 a, Omnia militari labore tolerando.Tuſcu.178 b , Res ad patiendum tolerandumq; difficilis.de Finib. 118 a, Dicunt illi dolorem eſſe difficilem toleratu.

TOLLO , *lis, ſuſtuli , ſublatum.* aufero, detraho, deleo, extinguo,remoueo,de medio remoueo,eximo.de Ora. 124 a,Auaritiam ſi tollere uultis , mater eius eſt tollenda luxuries. de Finib.56 b,& pro Seſt.23 b,Vt tollatur error omnium imperitorum.pro Seſt.10 a,Gradus eius templi tollebantur. At.84 b,Alterius iniquè conſtituta & acta tollere.& ibid.a, Reſcindere conſtituta ab alio.Aca.6 a,Hoc infirmat tollitq; Philo.de Fi.70 b, Cupiditas tollenda eſt, atq; extrahenda radicitùs.pro Qu.12 b,Tollere funditùs, ac delere memoriam alicuius rei.Epiſt.38 a,Tollere diſcordias ex amicitia. Ep.2 b,Vt exercitum religio tollat , te autorem ſenatus retineat.At.188 a,Vt mihi omnem dubitationem tolleret.I.V. 201 b,Idcirco nemo ſuperiorum attigit,ut iſte tolleret? Att. 219 a,Da negocium alicui, ut id nomen ex omnibus libris tollatur.pro Seſt.15 b,Vt cenſoria notatio de repub. tolleretur. Qu.Fr. 296 a,In portorijs Italiæ tollendis. Epi. 85 a, Cum mēdum ſcripturæ litura tollatur.pro S.R.19 b,Vt deleatis ex animo ſuo ſuſpicionem omnē, metumq; tollatis, de L.175 a,Augures poſſunt à ſummis imperijs comitia tollere.pro Do.222 a,Tollere aliquem è ciuitate.pro S. R.21 b, Tollere aliquē de medio. pro Mur. 131 a, Tollitur è medio ſapiētia,ui geritur res. ad Her.11 b, Tollere aliquē è medio. pro Cl.22 a, Deinde ipſum Auriū tollendū interficiendūq; curauit.Or.217 b,Delere,tollere,auferre,detrahere.pro Do. 222 a,Si quæ res illum diem ſuſtulit , tota cauſa ſublata eſt. pro Q.2 b,Tollitur ab atrijs licinijs,atq; à præconum conceſſu in Galliam Næuius, & trans alpes uſq; transfertur.I. V.135 b,Tollere frumentum de area.At.204 a,Cuius feſtinationem mihi tollis,quoniā de æſtate polliceris , uel potius recipis.At.212 a,Menda librariorum tolluntur. Qu.Fra.301 a,Tolle omnes,ſi potes,iniquas,tolle inuſitatas, tolle contrarias.Qu.Fr.312 b,Sed mea factum eſt inuiſa uerecundia, ut te proficiſcens non tollerem.de Fat.142 a , Vitia naturalia extirpari ac funditùs tolli non poſſunt.

TOLLERE,extollere.pro Cecin.296 b, Qui ſaxa iacerent, quæ de terra ipſi tollerent.I.V.148 a,Tollere aliquid oneris: id eſt, ſuſcipere.Offic. 71 a,Phaethon optauit,ut in curum patris tolleretur:ſublatus eſt inſanus. I. V. 222 a, Clamor à fani cuſtodibus tollitur. de Orat. 152 b , Augere aliquid,& tollere altius dicendo. de Aruſ.251 b, Tollam altius tectum,non ut deſpiciam, ſed, &c.Tuſcul.235 b , Tollere ſe à terra altius.Academ.16 b,Tollere manus ob admirationem.Epiſt.176 b,Quod diceret ſe dixiſſe laudandum adoleſcentem,ornandum,tollendum,ſe non eſſe commiſſurū, ut tolli poſſit.hic tollere ambiguum eſt. Ita enim dixerat, quaſi eſſet extollendus & ornandus Octauius , ſed reuera remouendum & extinguendum intelligebat, ut etiam ipſe Octauius intellexit.

TOLOSA.*urbs.*I.V.272.

TOLOSANVM aurum.prouerbium.de Nat.74 b.

TONDEO ,*ſi, ſum.*Tuſc.239 b,Regiæ uirgines , ut tonſtriculæ tondebant barbam & capillum patris. & ibi. Dionyſius ne tonſori collum committeret, tondere filias ſuas docuit.

TONITRVS,*trus,*& TONITRVVM,*tri.* aeris ſonitus, cœleſtis clamor.de Di.117 a,Placet Stoicis eos anhelitus reræ,qui frigidi ſint,cum fluere cœperint , uentos eſſe : cum aūt in nubem induerint,eius q; tenuiſsimam quamq; partē cœperint diuidere atq; diſrumpere , idq; crebrius facere & uehementius,tum & fulgores & tonitrua exiſtere.Epiſt.112 b, Hic tibi ſtrepitus,fremitus,clamor,ſtonitruū. de D.116 b, Quòd homines tonitrua iactusq; fulminū extimuiſſent.I. A.196 a,Quæ porrò illa tonitrua?quæ tempeſtas.& ib.Tonante Ioue,& propè cœleſti clamore prohibente.de Or.157 a, Cœlum tonitru contremit.

TONO,*as.*de Diui.139 a,Si fulſerit,ſi tonuerit,ſi tactum aliquid erit de cœlo fulgens & tonās.aliter, Iouem fulgere & tonare. de D.117 a,Ioue tonante & fulgurante, comitia populi habere, nephas.& I.A.195 b,Ioue tonante cum populo agi fas non eſt.de D.125 b,Cum tonuit læuum.ex Enn. Orat.199 a,Pericles ab Ariſtophane docta fulgurare, tonare, permiſcere Græciam dictus eſt.

TONSILLAE,*arum.*glandes ad radicem linguæ, quæ ſaliuam conficiunt:quanquam tonſillæ in homine,in ſue glandulæ,teſte Plin. appellantur. de Nat. 53 a, Stomachus ex utraq; parte tonſillas attingens , palato extremo & intimo terminatur.

TONSOR,*oris.* Tuſcul.229 b, Dionyſius ne tonſori collum committeret,tondere filias ſuas docuit.

TONSORIIS. de Offic. libr.2.Dionyſius cultros metuens tonſorios, candente carbone ſibi adurebat capillum.

TONSTRICVLA,*læ.*Tuſc. 239 b.L.Tondeo.

TONSVS,*a,um.*I. P. 83 a,Cum illa ſaltatrice tonſa,&c.

TOPIARIA,*riæ.*Qu.Fr.319 a,Topiariam facere.

TOPIARIVM,*rij.*opus ex arbore aut frutice , uariè inflexis ramis,& uinctis ad ſpeciem decoremque hortorum.Quin. Fra. 319 a,Topiarium laudaui,ita omnia conueſtiuit edera.

TOPICA, *orum.*Ep.104 a, Inſtitui Topica Ariſtotelica conſcribere.& Top.321 a,Ariſtotelis Topica quædam.

TOPICE, *es.*Top.221 b, Inueniēdi ars quæ Topice dicitur.

TOREVMA,*tis.*opus torno factum.I.P.94 a, Toreuma nullum,maximi calices.I.V.134 b,Toreumata ſanè nota ac preciosa auferuntur.& 208 b,De hoc Verri dicitur,habere eum perbona toreumata , in his pocula duo quædam , quæ Heraclea nominantur, Mentoris manu ſummo artificio facta.

TORI,*orum.*lacerti ipſi , ſeu lacertorum capita , in quibus eſt rubor.Tuſ.179b,O' pectora, ô terga,ô lacertorum tori.Or. 198 b,Aut addit aliquos ut in corona toros:id eſt, flexus ornamentorum grauiorum.

TORMENTVM,*ti.*cruciatus,ſupplicium,eculeus,carnificina. Part. 234 a , Alij metu mortis uim tormentorum pertulerunt. & de Fin.99 b,Vt in omnib. tormētis cōſeruetur uita beata.pro Cl.55 a,Serui autoritate aduocatorū , & ui tor-

ui tormentorum adducti,in ueritate manserunt.& ibi.Nul la uis tormentorum acerrimorum prætermittitur.pro Mi. 112 a,Aliquem tormentis cogi, quippiam confiteri. & ibid. Quod tormentis inuenire uis,fatemur.I.A.231 b, Tum uerberibus ac tormentis quæstionem habuit publicæ pecuniæ. & 232 a, Nec grauiora sunt carnificum tormenta, quàm interdum cruciamenta morborum.pro Syl.182 a,Quæstiones nobis seruorum & tormenta accusator minitatur. & ibid. Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq;. Epist.85 b,Calumnia timoris & cæcæ suspicionis tormentum. de Nat.76 b,Accepimus Zenonem in tormentis necatum. Offic. 60 a, Sed tanquam tormenta quædam adhibemus,ut si,&c.I.A.231 a, Mortem naturæ pœnam putat esse, iracundiæ tormẽtum atq; cruciatum.I.A.232 a, Ponite ante oculos uincula, uerbera, eculeum, carnificem, tortoréq; Samarium. I. A. 250 b, Antonius omnibus bonis cruces ac tormenta minatur.

TORMENTVM,machina omnis est,seu instrumentũ quo iaculamur,impellimus:ut balistæ,telorum, & lapidũ. Tusc. 178 a.L.Balista.& I.A.218 a,Antonius ante oculos legatorũ, tormentis Mutinam uerberauit.

TORMINA,*num*.dysenteria:id est,intestinorum grauis dolor & morbus. Tusc.185 a,Quamuis Epicurus torticulum se in torminibus & stranguria sua præbeat.

TORMINOSVS,*a,um*.Tuscul.214 b,Dicimus grauedinosos quosdam,quosdam torminosos:non quia iam sint, sed quia sæpe sint.

TORNO,*as*.polio,quasi torno facio.de Vn.198 a,Deus mũdũ ita tornauit,ut nihil fieri posset rotundius. & in Ar.

TORPEDO,*nis*.genus piscis.de Na.51 a,Atramenti effusione sepiæ,torpore torpedines se tutantur.

TORPEO,*pes*.L.Obtorpeo.de N.21 b,Epicurei Deum feria tum uolunt cessatione torpere.de Di.122 a,Quid'nam torpentes subitò obstupuistis Achiui.

TORPOR,*oris*.stupor.de Nat.1 b. L.Torpedo.

TORQVATVS,*ti*.Offi.85 a,Hic T.Manlius is est,qui ad Anienem Galli,quẽ ab eo prouocatus occiderat, torque detracto Torquati cognõmen inuenit.

TORQVEO,*ques*.flecto,intorqueo.Acad.31 a,Cũ terra circũ axẽ se summa celeritate cõuertat & torqueat. Or. 201 b, Oratio ita flexibilis,ut sequatur quocunq; torqueas. de L. 161 b,Opinionum uanitas torquet ac flectit imbecillitatem animorũ quocũq; cœpit.pro Cæl.40 a,Versare suã naturã, & regere ad tempus,atq; huc & illuc torquere & flectere.& ad Her.20 b,Torquere uocem à sermone serio ad liberalẽ iocũ.de L.177 a,& Off.26 b, Ceruices oculosq; pariter cũ modorũ flexionibus torqueant. & Acad.20 a, Vultus mutantur,ora torquentur. Item: Torquere oculũ, & duas ex lucerna flammulas uidere.pro Cecin.299 b,Verbo ac litera ius omne torqueri.de In.67 b, Quod uterque torquere ad suæ causæ cõmodum debet. Contorqueri & conuolui. L. Conuoluo.deVn.198 a,Mundus maxima una conuersione, atq; eadẽ ipse circũ se torquetur & uertitur.de Orat.196 a, Torquere hastas amentatas.At.108 a,Equidẽ noctes diesq; torqueor.Para.119 a,Tuæ te libidines torquent.Epist.121 a, Acriter nos tuæ supplicationes torserunt.de Fin.60 b, Stulti malorũ memoria torquentur.67 a,Qui in dolore est,torquetur.At.10 a,Apud Rhodios liberi ciuesq; torquẽtur.pro Syl.182 a,Vita P.Syllæ torqueatur,ex ea quæratur, &c. I.P. 99 a,Mitto aurum coronariũ,quod te diutissimè torsit, cũ modò uelles,modò nolles.& de Orato.99 a,Verbi controuersia tam diu torquet Græculos homines,&c.de Fin.99 a, Torqueri eculeo.

TORQVES,*quis*.colli ornamentum intortum,monile.I.V. 190 a,Qu. Rubrium phaleris & torque donasti. Offic.75 a, & de Fin.53 b,T.Manlius,qui Galli torque detracto cognomen inuenit.

TORRENS,*tis*. fluuius imbri crescens, qui è montibus lapsus rapidè fertur.Acad.64 b, Cum fertur quasi torrens oratio,multa cuiusq; modi rapit.& ibid. Nusquam orationem rapidam coerceas.

TORREO,*res*.exuro.de Som.129 b,Medium autem illũ cingulum solis ardore torret:i.I. P.88 b,Sapientem in Phalaridis tauro inclusum succensis ignibus torreri.

TORRIDVS,*a,um*.perustus,aridus.cont.Rull. 85 a,Homo macie torridus,contemptus,abiectus.

TORTOR,*oris*.carnifex.pro Cl.55,Cum iam tortor, atque essent ipsa torméta defessa,quidã,&c.I.A.232 a, Ponite ante oculos uincula,uerbera,eculeum,carnificẽ,tortoremq; Samarium.de Fin.113 a,Si sapiens ad tortoris eculeum ire cogatur.& pro Mil.112 a,Quid opus est tortore.

TORTVOSVS,*a,um*. flexuosus,aduncus.de Natu.53 b,Est autem aluus multiplex & tortuosa.& 55 a,Soni ex tortuosis locis & inclusis referuntur ampliores.pro Clu.55 a, Serrula adunca ex omni parte dentium,& tortuosa.de Diuin. 135 a,Et cum stertentes uiderint obijcere his quædam uisa tortuosa & obscura.de Am. 108 b,Multiplex & tortuosum ingenium.Acad.24 b,Tortuosum genus disputandi.

TORTVS,*tus*.de Di.121 b,Vidimus immani specie tortuq; draconem Terribilem,&c.Tusc.179 b,Hæc interemit tortu multiplicabili draconem.Poetæ.

TORVVS,*a, um*. horribilis.de Natur. 47 a, Torua draco serpit,&c.

TOSTVS,*a,um*.exustus.Tusc.200 a,Tosti alij stant parietes.

TOT.)(.Quot.de Or.121 a,Quot homines,tot causæ.Att.59 b,Qui tot annos,quot habes,designatus Cos. fuit.de Arus. 247 a,De nullo opere publico tot senatus extant consulta, quot de mea domo.pro Pom.13 a,Tot,& tãtas res,&c.quot & quantas,&c.I.V.111 b,Tot,& tantæ,& tam graues ciuitates.pro Qu.2 a,Tot tantæq; difficultates.Tus.234 a, In his tot & tantis quæ actidere possunt. pro Mur.138 b, Accesit his tot doctrina paulo asperior. Para.119 b, Animus Reguli tot uirtutum præsidio munitus, tantoq; comitatu uirtutis septus.pro Cæl.51 b,An timebant, ne tot unum superare possent? L.Tantus.

TOTIDEM.par numerus.de In.82 a,de Di.127 a,Patroclus & Euristeus gemini fratres fuerunt,at hi nec totidem annos uixerunt.anno enim uita Patrocli breuior fuit. Att.90 b,Istum ego locum totidem uerbis à Dicæarcho transtuli. & pro R.P.124 a, Hoc totidem uerbis trãslatum caput est. de Fi.85 b,Epistola quam modò totidem uerbis interpretatus sum.de Cl.196 a, Totidem quot dixit, ut aiunt,scripta uerbis oratio.& Acad.11 a, Totidemuerbis quot Stoici.Or. 201 a,Quot, &c.totidem,&c.L.Quot.

TOTIES.)(.Quoties.uel *Toties*.)(. Quotiens.I.V.138 a,& 143 b,de Or.107 a,Toties quoties præscribitur. Att.109 b, Velim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa toties. pro Mar.134 a,Quotiens,&c.totiens,&c.

TOTVS,*a,um*.omnis,cunctus,uniuersus,omnes partes,plenus,integer,solidus,ex omni parte,corpus.pro Milon.113 a, Tota resp.omnis Italiæ pubes, cuncta populi Rom. arma. & de Vn.196 a,Vt tota oratio sibi constet, & ex omni parte secum ipsa consentiat.de Fi.88 a,Omne cœlum,totamq; cũ uniuerso mari terram mente complecti. Off.17 b,Alterum ut totum corpus reip.curẽt,ne dum partem aliquam tuentur,reliquas deserant.de Ora.118 a,Vbi plus mali quàm boni reperio, id totum abiudico atq; reijcio.de D.109 a, Erit abundè satisfactum toti huic quæstioni.de Or.111 a,Hoc totum quicquid est, siue artificium, siue, &c.& 129 a, Leue est enim totum hoc risum mouere.de Ar.245 b, Gaudeo mihi de toto hoc ostento,quod,&c. datam esse causam dicendi. I.V.145 a, Tantum agã de hoc tuo nomine societatis. Att. 226 b,Octauius uenit mihi totus deditus.de Cl. 193 b,Totum ei me tradidi.& Ep.256 b,Ei te totum trade.Qu. Fra. 307 a,Plautius totus noster est.Ep.249 a,Vt & sim totus uester,& esse debeam.I.A.240 a,Qui se totus & animis & corporibus in salutem reip.contulerunt.pro Clu.32 b, Homo qui esset totus ex fraude & mendacio factus.Off.55 a, Vulgus quid absit à perfecto, non ferè ex toto intelligit, nihil putat prætermissum.Atti.189 b.201 b,Totos dies scribo. & pro Mu.143 a, Totos dies atq; noctes de rep. cogito.Top. 229 b,Totæ actiones,& perpetuæ actiones.)(.Partes orationis.Epi.86 a,Totum & omne. & de Fin.106 b, Totum & uniuersum.Top.226 b,Tota.)(.Partes.de Or.103 b,Quo in studio hominum ingeniosissimorum totas artes uidemus esse contritas. Arti.254 a, Quintus præceptis meis commutatus est totus.de Vn.197 b,Vt unum opus totum atq; perfectũ, ex omnibus totis atq; perfectis absolueretur.de Fin. 42 b,Corporis bona alia ponebat esse in toto,alia in partibus:ualetudinem,uires,pulchritudinem,in toto:in partib. autem, sensus integros, & præstantiam aliquam partium singularum.

TRABALIS,*le*.robustissimus.I.V.246 b,Beneficium,ut dicitur, trabali clauo figere.

TRABEA,*ea*.uestis.Famil.lib.9, Quare nihil tibi opus est illud à trabea,sed potius ἀναβολίῳ meum.

TRABS,*bis*. ad Heren.12 b, Abiegnæ trabes.de Natur. deorum lib.3.

TRACHINIAE,*arum*.Sophoclis tragœdia. Tuscul. 179 a.

TRACTABILIS,*le*.lenis,mollis,facilis,flexibilis. de Ami. 105 b,Virtus in amicitia tenera est atq; tractabilis. & Atti. 165 a,Nihil est eo tractabilius.

TRACTABILIS.quod sub tactum cadit.de Vn.197 a,Corporeum & aspectabile, itemq; tractabile omne necesse est esse,quod natum est.

TRACTATIO,*nis*. usurpatio, usus, tractatus,explicatio. de Diuin.110 a,Qui tibijs uti uolunt,earũ tractationẽ accipiunt à musicis. & de Ora. 161 b, Vt hi qui in armorum tractatio-

ctatione uersantur. Academ. quæst. 2 b, Tractatio philoso-phiæ optimo quoq; dignissima est. de Cla. 166 a, Tractatio literarum mihi salutaris fuit. Or. 202 a, Tractatio atq; usus uocis in nobis est. de Orat. 89 b, Orator tractationem orationis sibi assumet. & 94 a, Quę obseruata sunt in usu & tractatione dicendi. de Orat. 124 b, Tractatio autem uaria esse debet. & ibid. de tractatione. Orat. 216 b, Est enim in utroque & materia & tractatio: materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. Offi. 36 a, Quæ in usu & tractatione belluarum fiunt.

TRACTATVS, *a, um*. uersatus. pro Ar. 196 a, Persona in iudicijs minimè tractata.

TRACTATVS, *tus*. tractatio. de Or. 130 b, Qui ipsarum artium tractatu delectati, nihil in uita aliud agunt.

TRACTO, *tas*. tango, attrecto, gero, accipio, uerso, habeo, in manibus habeo, cum aliquo rationem alicuius rei habeo, afficio. de Orat. 90 a, Qui in his artibus cognoscendis atq; tractandis studium suum omne posuerunt. de Orato. 155 b, Euclides Geometriam tractauit. Tus. 249 b, Vt ea quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. de Orato. 147 b, Quę omnia oratori tractata atq; agitata esse debent. Tusc. 242 a, Hæc tractanti animo, & noctes & dies cogitanti, exisit illa cognitio, &c. de Or. 145 a, Tractare res comicas tragicè. Ora. 203 b, Grammatici hunc locum tractant in poetis, eloquentes in omni genere & parte causarum. Offi. 53 b, Qui locus à Posidonio breuiter tractatus est in quibusdã commentarijs. de Fat. 140 b, Nec ea quæ nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem. & de Leg. 156 b, Tractare historiam. Academ. 7 a, Tractare artem: id est, exercere. Orator. 207 b, Orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos. pro Quint. 11 a, Tracta edictum. Tuscul. 220 a, Tracta diffinitionem fortitudinis. Offic. 4 a, Quocirca huic quasi materia, quam tractet, & in qua uersetur, subiecta est ueritas. de Orat. 119 a, Tractare argumenta. & ibid. Inuenire, excogitare. de Ora. 124 b, Nequaquam satis est inuenire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. Offic. 31 a, Tractare & contemplari res cognitione dignissimas. de Senect. 84 b, Ius pontificium & ciuile tracto. de Orator. 99 a, Tractare atq; agere causas amicorum. pro Cor. 55 a, Aliquem omnia quæ facere uelit, facillimè tractare. pro Plan. 262 b, Contentio uestrũm, quæ tractari sine cõtumelia non potest. de Arusp. 251 b, Cuius arbitrio ficæ nũc omnes, atque omnia uenena tractantur. de Cla. 165 b, Arma quæ tractare cœperam, & quibus me assuefeceram. pro Se. 7 a, Clauum imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare. Parad. 123 b, Aliquis Matellionem Corinthium cupidissimè tractans. Epistol. 231 b, Qui meam bibliothecã multorum nummorum tractauit. I. V. 248 a, & Epistol. 28 a, Vt is eam pecuniam tractaret, quem ipse præfecisset. I. V. 145 b, Mihi uideor eorum consuetudinem usu tractandoque cognouisse. de Finibus 134 a, Tractare & tueri uites. pro Qu. Rosc. 48 a, Tractare personam alicuius in scena. Orato. 205 b, Eloquentiæ est tractare animos, & omni modo permouere. Orator. 203 a, Nec omnis auditor eorundem aut uerborum genere tractandus est, aut sententiarum. de Orat. 111 b, Pertractare animos hominum, & captare eorum uoluntates. Quint. Frat. 31 b, Tractare aliquem nimis asperè. I. V. 111 a, Liberaliter tractari ex cibarijs alicuius. & Epist. 118 b, Me tractat liberaliter Curio, tu si te ita tractatum docuisses, &c. id est, male acceptum. Attic. 67 b, Cæsar Quintum meum, dij boni, quemadmodum tractat honore, dignitate, gratia, non secus ac si ego essem imperator. I. V. 70 b, Commemorat quàm liberaliter eos tractasset etiam antea. pro Pomp. 5 b, Mercatores iniuriosius tractati. Epistol. 4 a, Omnibusque rebus eum ita tractes, ut intelligat, &c. Epistol. 28 b, Quanquam quemadmodum tractare audiebam. & 119 a, Sic tu, inquit, Hirrum tractasti. Epist. 40, Qui à te tractatus est præstanti fide. pro Cæl. 38 a, Quòd pater parum piè tractatus à filio diceretur. I. V. 250 a, Vt is uictu cæterisque rebus quàm liberalissimè commodissimeq; habeatur. I. C. 117 a, Deinde ita me in republica tractabo, ut, &c. ad Heren. 31 b, An ad suam reuertetur antiquam uitam, alicubi honestè tractatam? Epistol. 209 a, Quo in munere ita se tractauit, ut, &c. id est, gessit. Parad. 116 a, Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia tractabat. & de Leg. 159 b, Explicanda est natura iuris, considerandæ leges, quibus, &c. tractanda iussa & iura populorum. de Amic. 108 b, Quæ omnia pertinent ad eam quam iamdudum tracto, conitantiam. Attic. 80 b, Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. & 191 b, Hoc tu tractabis ut tibi uidebitur. de Orator. 92 b, Omnia quæ tractarentur ab oratoribus, dubia esse & incerta. Epistol. 103 a, & ad Atticum 229 a, Liberalissimè atque honorificentissimè tractari ab aliquo. Ar. 245 b, Id etiam ad dignitatem meam pertinet, eum non modò perliberaliter à nobis, sed etiam ornatè cumulateq; tractari. Quint. Frat. 304 b, Hortensius me sceleratissimè, insidiosissimeq; tractauit. I. A. 162 b, Nõ tractabo illum ut consulem, ne ille quidem me ut consularem. Officiorum 73 b, Cùm te tractaret Atreus, personæ seruiendum fuit.

TRACTVS, *a, um*. Or. 202 b, In concionibus tracta quædã, & fluens petitur oratio.

TRACTVS, *ctus*. regio, copia. pro Plan. 263 b, Totus ille tractus celeberrimus Venafrenus, se huius honore ornari arbitratur. de Or. 127 a, Quæ hæsitatio tractusq; uerborum. de Or. 113 b, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. de Di. 128 b, Lunæ tractus. aliter, tactus.

TRADITIO. *onis*. Top. 223 a. L. Abalienatio.

TRADO, *dis*. do, dedo, doceo. pro S. R. 22 a, Tria prædia uel nobilissima Capitoni propria traduntur. & ibid. b, Prædia uacua alicui tradere. Epist. 98 b, Totum denique hominẽ tibi trado, de manu (ut aiunt) in manum. & 31 a, Tradere prouinciam alicui. de Orator. 104 b, Cui populus ipse regendi sui potestatem tradidisset. Qu. Fr. 308 b, & Epist. 256 b, Tradere se totum alicui. Epist. 70 b, Lachrymis & tristitiæ te tradidisti Luceij. Postquam. 100 b, Tradere se autorẽ inimicis reipubl. de Prou. 71 a, Tradere aliquem in seruitutem alicui. pro S. R. 28 a, Quos traduturos sperabas, uides iudicari. Offi. 22 b, Qui se in Africa Cæsari tradiderunt. pro Syl. 184 a, Id metuit, cui honori integros fructus non sit traditurus, ne æternam memoriam dedecoris relinquat. Attic. 228 b, Non esse tradendas posteris inimicitias. de Diui. 102 b, Et traditus posteris. Epist. 103 b, Sic te Cæsari commendaui & tradidi, ut grauissimè diligentissimeque potui. Of. 41 a, Lælius facilè belluũ reliquis tradidit. I. A. 276 a, Quem ego iniustum uerissimis maledictorum notis tradam hominum memoriæ sempiternæ. Idem pro Mar. Tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitùs totosque tradimus. Tusc. quæst. lib. 5, Victi & debilitati obiecta specie uoluptatis tradunt se libidinibus cõstringendos, nec quid peruenturum sit prouident. 1 de Fi. Totum ei me tradidi, admirabili quodam ad philosophiam studio concitatus. de Clar. orat. 193 b, Hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit. ad Quin. Fr. lib. 1, Iam uerò publicanos miseros, me etiam miserum, illorum ita de me meritorũ miserijs ac dolore, tradidit in seruitutem Iudæis & Syris nationibus natis seruituti. de Prou. Consul. Qui tradidit nostra, &c. 8 ad Atticum, Domum (ut debuimus) ad eum statim uenimus, eique nos totos tradidimus. ad Qu. Fr. lib. 2, Qui se totos tradiderunt uoluptatibus. Læl. At enim te in disciplinam meam tradideras. 2 Philip. & 1 de Diuin. Ades, inquit, animo: & omitte timorem Scipio: & quæ dicam, trade memoriæ. in Somn. Scip. Ei te totum trade, &c. ad Tironem, libr. 16, Per manus hanc prouinciam tradat ei, cui maximè uos uelitis. de Prou. Consul. & Epist. lib. 3, Quasi ex aliqua turbida tempestate in portum, sic ex seditiosa & tumultuosa uita, se in studium aliquod traderent, quietum. 1 de Inuent. 42 b, Qui salubri & moderato cultu atq; uictu quieti se tradiderit. 1 de Diu. 105 b, & 93 b, Alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasq; gentes, ad diripiendum tradidisses. pro Domo, Quæsiuit quis ędem Castoris sartam tectam deberet tradere. 3 Verr. Tradere equũ domitori. Officiorum 1, Tradere poculum alicui. Tusculan. quæst. libro 1, Traditur gratiæ aut authoritati reliqua populi uoluntas. 3 de Leg. Tum quum florebat imperium, decreuit, ut de principum filijs, sex singulis Hetruriæ populis, in disciplinam traderentur. 1 de Diuinat. Quum uerò parentibus redditi, id est, magistris traditi sumus, tum ita uarijs imbuimur erroribus. 3 Tusculan. Trado, doceo, demonstro, dico, prodo. Nam Galbam, Aphricanum, Lælium, doctos fuisse tradunt. 1 Tusculan. Socratis ingenium, uariosque sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. 3 de Orator. 148 b, Non facilè est inuenire, qui quod sciat, non tradat alteri. de Finibus libr. 3. 104 a, Si optimarum artium uias traderem ciuibus meis. de Diuin. libro 2, 108 b, Qui dicendi præcepta traderent. de Orato. 91 b, Tradere & ponere præcepta. Topic. 221 a, Tradere aliquid artificio & uia. de Finibus libro 4, Tradere elementa loquendi. Academ. quæstion. edit. 1. lib. 2, Hoc est, Grammaticam. Qui hæc subtilius uelim tradere, libro 1 de Finibus. Tradere topica alicui, Top. 221 a. Tradere uias non tam iusticiæ, quàm litigandi, 1 de Legibus, 13. Aristides qui omnium iustissimus fuisse traditur, pro Sestio 271 a, dicitur uel memoratur. Homerus Lycurgi temporibus fuisse traditur, Tusc. 229 a. Earum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt, de Inuent. 62 b, & pro Quint. Rosc. 45 b. Earum rerum, quæ quasi in arte traduntur, in scientia, de Orator. 93 a. Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris non alienis præce-

præceptis,sed suis imperijs est tradita.pro Pom. 9 a, b.Virtutem hominibus (si modò tradi ratione possit) instituendo & persuadendo,non minis & ui ac metu tradi,de Orat. lib.1.106 b.Qui quidem etiam pollicenti cuidam se artem ei memoriæ,quæ tum primùm proferebatur, traditurum, respondisse dicitur,obliuisci se malle discere, 4 Aca. Et qui se artem dicendi traditurum etiam cæteris profitebatur, ipse omnibus turpissimus iudicijs conuictus est, pro Flacco.Idemq; etiam disputandi & intelligendi iudicium dicas te & artificium traditurum,4 Acad.Cùm hæc omnia audirentur ab ijs,quibus non scientia esset tradēda,sed exigui temporis aut falsa aut obscura opinio,de Orat.libr.1.92 b. Impellimur autem natura, ut prodesse uelimus quamplurimis, in primis que docendo, rationibusque prudentiæ tradendis,3 de Finibus. Sic enim est traditum, de Legibus 156 b.Tenebimus consuetudinem à Socrate traditam, de Diuinat.139 b.Hoc est nobis à maioribus traditum,pro Domo sua,219 b.Vt traditum est ab ijs, qui dijs ortos se dixerunt, de Vniuersitate 49. Isocratem dixisse traditum est, &c. de Claris oratoribus 183 a. Nam istum doctum & sapientem uirum fuisse memoriæ traditum est, in Parad.& 1. Tusculanarum.

TRADVCO,*cis*.transduco,confero,transfero,cōuerto, abduco,auoco.de Prou.73 b,Inimicitias in uiris fortibus non solùm extinxit reipublicæ dignitas,sed etiam ad amicitiam consuetudinemq; traduxit.Epi.3 b, Vt mihi uiderer animū hominis ab omni alia cogitatione ad tuam dignitatē tuendam traducere. de Leg.1 7 b,Ego uerò animi pendeo,cum quid exorsus sum,si traducor aliò.de Or. 127 a,Tum omnē orationem traduxi & conuerti in increpandam Cepionis fugam.de Or.136 b,Et animos ad nostram defensionem conor traducere.)(.Abducere à contraria defensione. Ep.5 a, Quæ animos à minore cura ad summū timorem traduceret.de Ar.249 a,Ludi ab lætitia ad metum traducti sunt.& ibi.Qui ludos ad iuctum conferre uoluit.& ibi.Ludi penè ad cædē conuersi sunt.de Or.154 a,Adolescentes à minutis concertationibus,ad omnem uim dicendi traducendos puto.Or.201 a,Quæstio à proprijs personis ad uniuersi generis rationem traducta.de Cl.195 a,Iudices à seueritate ad hilaritatē traducere.Or.216 a,Traducere eos qui audiunt, in magnā admirationē.de N.10 a,Traducere partum Iouis ad physiologiā.& * Accōmodare fabulas poetarum ad ea quę dicimus.pro Cl.48 a,Is traduxit me ad suam sententiam.de Cl.175 a,Iidem traducti à disputando ad dicendum,inopes reperiuntur.de Fi.106 b,Traducere aliquem ad se. Atti.136 b,Sic homines traducere ad optimates paro.de In.74 a,Fluuius ita magnus factus est,ut eò traduci uictimæ nullo modo possent.pro Clu.45 b,Deinde iussit equum traducere. Epi.52 a,Traducere tempus.Item : Vt antè commentemur inter nos,qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Att.72 b,Summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducemus.de Senect.94 a, Vitam ociosam & quietā sine ullo labore & contentione traducere. pro Planc. 265 b, O` adolescentiam traductam eleganter.ad Br.285 b,Traducere uitam egregijs factis.

TRADVCTIO,*onis*.pro Sest.6 b,Traductio ad plebem furibundi hominis.de Di.106 b,Sed est, quasi rudentis explicatio,sic traductio temporis nihil noui efficientis, sed primum quidq; replicantis.

TRADVCTIO,cum exornatione uerborū,est quę facit,ut cum idem uerbum crebrius ponatur,non modò non offendat animum,sed etiam concinniorem reddat orationē,hoc pacto:Qui nihil habet in uita iucundius uita, is cum uirtute uitam non potest colere.ad Her.28 b.

TRADVCTIO,id est,metonymia.de Orat. 138 a, Traductio atq; immutatio in uerbo.

TRADVCTOR,*oris*.Att.28 a,Hic Hierosolymarius traductor ad plebem.

TRADVX,*cis*.stirps arboris,uel uitis aliò traducta,uiui radicem appellant rei rusticæ autores.de Se.88 a, Malleoli,plantæ,sarmenta,uites traduces, propagines.

TRAGICE`.sublatè,amplè.de Cla.165 a, Rhetoricè & tragicè ornare aliquid.de Orator. 145 a, Res comicas tragicè tractare.

TRAGICVS,*a,um*.ut Tragici poetæ.de N.11 b,de Cl.183 a, Grandis.& ut ita dicam,Tragicus orator.de Or.129 b, Sed hæc tragica atq; diuina.I.V.89 b, Tragico illo Oreste, aut Athamante dementior.

TRAGOEDIA,*æ*.genus poematis grande, & magnis motibus concitatum.Hinc fit,ut tragœdia pro magnis motibus & flammis animorum sumatur.de Ora.103 b, &104 a, Nec uerò istis tragœdijs tuis Crasse perturbor.pro Mil.105 a,Nunc eiusdem Appiæ nomen,quantas tragœdias excitat! de Orat. 127 b, In paruis rebus adhibere non debemus has dicendi faces, neq; tragœdias agere in nugis. Tusc.225 b, At quas tragœdias effecit! Q. F.326 b, Quatuor tragœdias XVI. diebus absoluisse cum scribas, tu quicquam ab alio mutuaris,& *qui*& quæris,cum Electram & Troadem scripseris? & ibid.Istas & Erigoniam mihi uelim mittas. in Ar. 233 a, Quorum alter commentatus est mimos,alter egit tragœdiam. de Senect.81 b,Sophocles ad summam senectutem tragœdias fecit.

TRAGOEDVS, *di*. tragœdiæ actor. de Orator. 95 b, Vox tragœdorum,gestus penè summorum actorum. Orat. 206 b,Comœdum in tragœdijs,& tragœdum in comœdijs placere uidimus.

TRAHO,*his*.duco, allicio,haurio,rapio,libo.de Di.98 a, Magnes lapis est,qui ferrum ad se allicit & trahit.de Di.103 a, & de Natu.31 a,Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. de D.95 a,Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos atq; haustos.pro Pomp.7 a, Non possunt una in ciuitate multi rem atq; fortunas amittere, ut non plures secum in eandem calamitatē trahāt.Anteq.195 b, Serui,qui ad supplicium trahuntur.Offi.4 b,Omnes ducimur & trahimur ad cognitionis & scientię cupiditatem.pro Arc.190 b,Trahimur oēs laudis studio.& ibi.Optimus quisq; maximè gloria ducitur.de Cl.166 b, Ab isto initio tractus est sermo.& ibi.Hinc Pomponi ductus est sermo. Ora.207 b,Omnis ratio,quæ ad dicendum trahi possit.de In.65 b, Ducere,sumere,trahere coniecturam ex aliqua re.pro Cor. 96 a, Trahere spolia de hostibus.de N.54 a,Nerui à corde tracti & profecti in omne corpus ducuntur.I.V.263 a,Vacuū tractum esse remum.Anteq.194 a,Nos hic tutam tranquillāq; pacem trahimus.pro Mil.106 a,Comitia tracta esse : id est, dilata.ad Her.2 b,Trahere aliquem in inuidiam. Epi.47 a, Nemini concedo,qui maiorem ex pernicie reip.molestiam traxerit:id est,acceperit.I.A.192 b,Regio Martia, quæ à Marte traxit nomen.& 231 a,Corpus tractum & laceratum abiecit in mare.At.65 a,Per me ista pedibus trahantur.& 160 a,Si trahitur bellum,quid expectem? & 52 a,Quinetiam idcirco trahebam,ut quàm diutissimè integrū esset. I. A. 164 a,Aliquid enim salis ab uxore mima trahere poteras.& 186 b,Qui ex contumelia cognomen traxit.

TRAHERE,extrahere,differre.pro Mil.106 a,Comitia tracta esse: id est,dilata.At.160 a,Si trahitur bellum,quid expectem? & 252 a,Quinetiam idcirco trahebam ut quàm diutissimè integrum esset.

TRAIECTIO,*onis*.uel trāsiectio.ad Her.34 a,At.133 a,Cautior certè est mansio,honestior existimatur tractio.de Diu. 80 a,& 111 b,& 121 a, Assyrij traiectiones motusq; stellarum obseruauerunt. Or.219 b,& ad Her.28 a, Traiectio uerborum.de Or.162 a,Tum agendi minuendi'ue causa ueritatis superlatio atq; traiectio.

TRAIICIO,*cis*.transeo.Attic.116 a, Et si terra quidem, qui possim? si mari,quò traijciam? Post.202 b,Marius cum parua nauicula traiectus est in Africam.Epi. 149 a, Exercitum Rhodanum traieci. & 150 a,Rhodanum copias traiecissem. & 154 a,Dum Brutus copias traijceret.Epist. 172 a,Si se Alpes Antonius traiecerit. & 174 a,Si quo casu Hisaram se traiecerint.in Sal.275 a,Ex Africa tantum hic exhausit, quantum potui aut fide nominum traijci, aut in naues cōtrudi. de Fi.111 a,Murumq; iaculo traiecit.Or.220 a,Traijcere uerba.L.Trangressio.

TRALATIO,*onis*.translatio.Epistо.263 a,Vt sit,quomodo Theophrasto placet, uerecunda tralatio.

TRALATITIVS, *a, um*.translatitius,translatus:hoc uerò caput ex quo suspicio nata est,me exquisisse aliquid in quo te offenderem,tralatitium est.& 115 a, Nosti enim hæs tralatitia.At.5 b,Alterum caput est tralatitium.

TRALLES,*ium*. opp.At.75,& contra Rul.74 a.

TRALLIANVS,*a,um*.pro Flac.257 a,Orator.220 a,in Ant. 186 a.

TRAMES,*itis*.semita.in A.244 b,Non idem in Apennini tramitibus potero facere? in A.250 a,Egressus est non uijs,sed tramitibus paludatus.

TRANO,*as*.quasi trans no, traijcio. de Natur.deor.31 a,Vis ignea,quæ tranat omnia.de Som.129 b,Non cuiusquam nostrūm nomen aut Caucasum transcendere, aut Gangen tranare potuit.

TRANQVILLE`.placatè.Orat.205 b,Tranquillè & leniter.& Tus.195 b,Tranquillè,placidè traducere uitam.At.82 a,Velim tranquillè à Parthis.

TRANQVILLITAS,*tis*.placatio.de Orator. 85 a, Locus quietis & tranquillitatis plenissimus. pro Mur. 137 a, Qui remoti à studijs ambitionis ocium ac tranquillitatem uitę secuti sunt.Of.14 b,Vt tranquillitas animi adsit,quę afferat dignitatē.de Fin.129 b,Securitas est animi tanquam tranquillitas.I.P.81 a,Lex Aelia & Fusia propugnacula, murisq;

tráquillitatis atq; ocij. Ac.25 a, Tranquillitas maris. Ar.97 a, Nos lõgis nauibus tranquillitatẽ aucupaturi eramus. L. Εὐδημία, & Securitas.

TRANQVILLO, *as*.placo.de Finibus 59 a, Tranquillare animos.Top.229 b,Vt aut perturbentur animi,aut tranquillentur.

TRANQVILLVS,*a,um*.ſedatus, pacatus, placatus, lenis, omni perturbatione carens. Attic. 105 b, Cætera uidentur eſſe tranquilla, tranquilliſimus autem animus meus. pro Cl.46 a,Mare, quod ſua natura tranquillum eſt.de Fin.63 b, Pacata,tranquilla, quieta,beata uita.de Ora.87 b,Pacatæ & tranquillæ ciuitates.Orat.214 a,Iſocrates,in faciendis uerbis tranquillus . Tuſ.197 a, Tranquilla & ſerena frons. Ep.51 a,Tranquillus animo. Off. 20 b, Appetitus ſint tranquilli,atq; omni perturbatione animi careant.de Sen. 92 b, Tranquillo animo eſſe,& tranquillo animo conſiſtere.

TRANS. At. 191 b, Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. de Diuin. 111 a, Si ſciſſet ſibi trans Euphratem eſſe pereundum.pro Quin.2 b, & 14 b,Næuius trans alpes uſq; transfertur pro Mil. 115 b, Domino trans ripam inſpectante.Ep.26 b,Trans montem Taurum etiam de matrimonio eſt auditum. de In.52 a, Ego eo ipſo tẽpore trans mare fui. de In.47 b,Vt qui trans flumen eſſent,uidere poſſent.

TRANSACTOR,*oris*.I.V.122 b,Timarchides rerum omnium tranſactor & adminiſter.

TRANSACTVS,*a,um*.de Ora.110 a, Sed trãſactis iam meis partibus ad Antonium audiendum ueniſtis. Tuſcu.221 a, & ad Her.7 b,Rebus iam tranſactis & præteritis.

TRANSALPINVS,*a,um*.Ep.134 a,Tranſalpinę nationes. Poſt.207 b,Cognatio materna tranſalpini ſanguinis.Of.38 b,Tranſalpina bella. in Ver.132 a, Aegritomanus tranſalpinus.pro Mur.145 a,Tranſalpina Gallia.

TRANSCENDO,*dis*.tranſeo.I. C. 119 a, Hoc malum manauit non ſolum per Italiam, ſed etiam tranſcendit alpes. de Som. 129 b, Num cuiuſquam nomen aut Caucaſum trãſcendere potuit,Gangen tranare.

TRANSCRIBO,*bis*.exſcribo,deſcribo.de N.74 b,Qu.Soſius,qui tranſcripſit tabulas publicas.pro Clu.25 b,Oppianicus teſtamentum in alias tabulas tranſcriptũ ſignis adulterinis obſignauit. ad Her. 25 a, Si ueſtra manu fabulas aut orationes totas tranſcripſiſſetis.

TRANSCVRRO,*rs*. prolabor. de Cl. 191 a, Alexander & Cyrus, qui ſuũ curſum tranſcurrerant. ad Her. 34, Ne ſine delectu temerè uideatur in rem diſsimilem tranſcurriſſe.

TRANSDVCERE.I.V.Act.6.

TRANSENNA,*næ*. feneſtra, cancelli. de Orator.98 a,Eam copiã quaſi per trãſennã prætereuntes ſtrictim aſpeximus.

TRANSEO,*is*.traijcio,tranſmitto,tranſcendo, tranſgredior,præteruehor,trano,permeo,delabor,defleĉto, abeo, accedo,defluo,leniter facio.de Nat.28 a, Cum Gracchus pomœrium tranſiret,auſpicari eſt oblitus. de Di. 87 a, Quod inauſpicatò pomœrium tranſgreſſus eſſet.I.P. 92 a,& Orat. 210 b, Cum mare uaſtiſsimum hyeme tranſibas. At. 128 b, Horum ſtudiorum cauſa mare tranſiui.128 a,Pompeius mare tranſijt.Attic.106 a,Cũ legis dies trãſierit.Ac. 30 a,Quædam animalis intelligentia per omnia permeat & tranſit. Tuſc.235 b, Nulla animans in alterius animantis uitã tranſire poteſt. Atti.81 a, Iulia lege tranſita, ſemel tamen in diẽ. Ep.126 a, Spero tamen,ſi te uiderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè tranſiturum.Nam qui appetitus longius euagantur.&c.ij ſine dubio finem & modum tranſeũt,de Offic.lib.1.Tranſijt Formias,9 ad Attic. Tranſijt hic nimbus,15 ad Att.Tranſierant illuc,8 Fam. Cælij:id eſt,in illam ſententiã.Tranſi multa,8 Fam.Cælij:id eſt prætermitte.Quòd ſi me Cæſar audiſſet, atq; Apenninum tranſiſſet,Brutus ad Cice.lib.11. Sicut mos maiorũ ferebat, repentè relinquas, deſeras,ad aduerſarios tranſeas,3 Verr.Video iam quò inuidia tranſeat,& ubi ſit habitatura, &c. ad Attic.lib.2. Deinceps ad partitionem tranſeamus , 1 de Inuent. Si uos ſemel in iudicando finẽ æquitatis & legis trãſieritis,5 Verr.& Officiorũ 1.Tranſire ad plebem,2 ad Attic. Tranſire ad ſermonem, 3 ad Heren. Tranſire amnes auſpicatò,Di. lib. 2. Tranſire ea quæ premunt & ea quæ impendunt,9 Fam.Rectius diues quàm Craſſus, qui niſi eguiſſet, nunquam Euphratẽ nulla belli cauſa trãſire uoluiſſet, 3 de Fin. Variſidium equitem Romanum familiarem meum ad te ipſum tranſire iuſsi,Planc.Cic.lib.10. Trãſire legem, 5 ad Att.Siquidem eſt peccare, tanquam tranſire lineas, Parad. Tranſire locum, 2 ad Att. Tranſire maria,Orat.Sed in animo eſt leuiter trãſire, ac tantummodo perſtringere unamquamque rem, pro Roſc.Amer.Aegrè tuliſſe P. Rutilium, &c.ſed tamen tranſiſſe uidetur modum, quippe qui ob eã cauſam à uita receſſerit,4 Tuſc.& de Offi. libr.1. Equidem malueram, quod erat ſuſceptum ab illis, ſilentio tranſire, ad Attic.lib.2. Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie à dignitate tranſitum eſt ad honeſtatem dictorum atq; factorum,2 de Fin.

TRANSFERO,*fers*.traduco,confero remoueo, trãſfundo, reuoco,deporto,deriuo.de Orator.96 a, Sed ſi placet, ſermonem aliò transferamus.pro Mur.135 a, Cùm te de curriculo petitionis deflexiſſes,animumque ad accuſandũ trãſtuliſſes. pro Mur.124 a, Cum omnis poteſtas deorum immortalium,aut translata ſit ad uos,aut certè communicata uobiſcum.pro Quint.2 b,Tollitur à præconum confeſſu in Galliam Næuius,& trans alpes uſque transfertur.I.A. 189 a,Ad ſe omnia ex hortis ornamenta tranſtulit. de Clar. 168 b,Totumque ſe ad arietes componẽdos tranſtulit. pro Milone 106 a, Clodius reliquit annum ſuum,ſeſeq; in proximum tranſtulit.I.V.216 b,Hoc translatum Carthaginem,locum tantum mutarat.pro Domo 225 b,Cum domus in palatio, uilla in Tuſculano,altera ad alterum conſulem trãſferebatur.de Fat.143 b,Quid eſt,quod non poſsit ex connexo transferri ad coniunctionum negationem. & Att.252 b, Archetypus in Macrocolla translatus.pro Q.R.46 a,Quin tabulas conficiũt menſtruas,penè rationes in tabulas trãſferunt.I.V.134 a,Hoc idem transfero in magiſtratus. de In. 67 b,Argumenta,quæ transferri in multas cauſas poſſunt. de Orator.118 a,Nec in alias cauſas poſſe transferri. L. Definitio.Epiſt.70 a,Transferre animum ad aliqua. pro Fon. 277 b,Transferre culpam in alios.& Atti. 250 a, Vt omnem culpam in te transferas.pro Seſt.21 a , Transferre crimen in aliquem.Acade.13 b,Nihil de ſuo genere transferri in aliud genus poteſt. pro Syll. 182 a , In hunc igitur gregem uos P. Syllam reijcietis? in parricidarum numerum transferetis? de Finibus 67 a , Hanc iucunditatem transfer in animum. Orator.205 a,Translata ea dico,quæ per ſimilitudinem ab alio transferuntur.& 204 b, Cum uerbum aliquod altius transfertur.Orat.256 b,Verbum transferri, & quaſi in alieno loco collocari.Orato.202 a, Transferre uerba apertius. pro Cluen.44 a, Nec eſt probandum , illos adnotationes cenſorias exemplum à conſuetudine militari trãſtuliſſe. de In.49 b,Transferre aliquid ex philoſophia. de Legib.182 a, Iam cætera translata ferè ſunt de Solonis legibus. Epiſtol. 37 a,Vt de tuo edicto totidem uerbis trãsferrem in meum. de Orat.120 a,Delegare aliquod munus ad aliquem:id eſt, in eum transferre. Par. 241 a , Ea litera de accuſatore ſoler dari iudici: id eſt,transferri in iudicem.Tuſc.242 b,Iuſticia nihil in ſuam domum inde deriuet: id eſt,transferat.At.90 b,Iſtum ego locum totidem uerbis à Dicæarcho tranſtuli. pro R.P.124 a , Hoc totidem uerbis translatum caput eſt, quod fuit antè in lege Seruilia.de Orator.147 a,Non ualde productis ijs,quæ ſimilitudinis cauſa ex alijs rebus transferuntur.de Orator.148 a, Alij à regendis ciuitatibus totos ſe ad cogitationem rerum tranſtulerunt. Attic. 207 b , Totam Academiam ab hominibus nobiliſsimis abſtuli , tranſtuliq́ue ad noſtrum ſodalem.Atti.208 b,Academicen illam σύνταξιν totam ad Varronem traduximus. Offic.3 b , Similitudinem natura,ratioq; ab oculis ad animum transferẽs. Offic.11 a,Quod ab Ennio poſitum in una re transferri per multas poteſt.

TRANSFIGO,*gis*.configo, tranſuerbero.de Diuin.102 a,Ipſa feris transfigens unguibus anguem. & de Finibus 95 a, Transfixus haſta.

TRANSFVGA,*gæ*.perfuga, qui ad hoſtes profugit.de Diu. 101 a,Non omnia illum transfugam auſum eſſe ſenatui dicere.Sal.in C.271 b,Leuiſsime transfuga,neq; in hac,neque in illa parte fidem habens.

TRANSFVGIO,*gis*. perfugio , profugio.pro Quint.17 b, Ab afflictã amicitia transfugere, & ad florentem aliam deuolare.

TRANSFVNDO, *dis*.transfero.I.A.175 a, Omnem amorẽ abiecit illinc,atq; in hanc transfudit. Epiſt. 133 b,Libentius omnes meas laudes ad te transfuderim,&c.

TRANSGREDIOR,*rs*.migro.de Di.87 a, Quòd inauſpicatò pomœrium tranſgreſſus eſſet.& Epi.37 b, Taurũ trãſgreſſus ſum.& 167 a,Tranſgredi alpes.

TRANSGRESSIO,*onis*.tranſitus. I. P. 97 a,Alpium uallũ contra aſcenſum,tranſgreſsionemq; Gallorum. de Orato. 162 a,Verborum concinna tranſgreſsio.ad Her.34 a,Tranſgreſsio eſt,quæ uerborum perturbat ordinem peruerſione, aut tranſiectione,&c.

TRANSIECTIO,*onis*.L.Traiectio.

TRANSIGO,*gis*.decido,pactionem facio,conficio, abſoluo,facio,perficio,gero.I.V.125 a,Qui cum reo trãſigat, pòſt cum accuſatore decidat.& pro S.R.36 a , Tranſigere atque decidere cum aliquo.pro Qu.R. 54 a,Tranſigere cũ aliquo de aliqua re.I.V.104 b,Quod erat uix H S. quadringentorum milium, tranſiguntH.S. ducentis milibus.Attic.66 b,

Cum priuatis non poterat trãsigi minore pecunia. pro Cl. 25 b, Itaq; Manilius rẽ cũ Oppianico transigit, pecuniam ab eo accipit. pro Qu. Rab. 48 b, Is se ternis nummis, in pedẽ tecum transegisse dicebat. pro Qu. 18 a, Transigere cũ aliquo qualibet dũmodo tolerabili conditione. At. 24 b, Ama bo te, cura ut cum Ticinio transigas. pro Qu. R. 53 a, Hoc tu per nuncium transigere potuisti. I. C. 114 a, Atq; illud quod faciendum primum fuit, factum atq; trãsactum est. Or. 209 b, Vt cum transegerit iam aliquid, desiniat. & de Inu. 49 b, Transigere quæ posita sunt in partitione. de In. 51 a, Transigere multas res uno tempore. & ad Heren. 7 a, Ad eam rem transigẽdam. & I. V. 207 b, Quod uerbo transigere possum. I. V. 61 b, & I. C. 121 b, Transigere, absoluere, expedire unũquodq;. pro Quint. 13 b, Transigere susceptum. Epi. 209 b, Negocium conficiendũ curas, ipse susciпias, transigas. I. V. 124 a, Transacto aut dilatato iudicio. & ad Her. 7 b, Transacto negocio, & re trãsacta. At. 3 a, Nos hic de C. Macro trãs egimus. & I. V. 100 a, Tranfigere de aliquo. At. 3 a, Transigere aliquam controuersiam. de In. 77 a, Aliquid facilè transigi: id est, fieri. I. V. 107 b, Prima actio VII. diebus à nobis transacta est. pro S. R. 37 a, Recede de medio, per aliũ trãsigam. & 43 a, Quæ domi gerenda sunt, ea per Cæciliã transiguntur. Ep. 235 a, Sin ut ego metuo transactum est, faciemus. Epi. 114 b, Profectò aut transigetur aliquid, aut turpiter intercedetur. ad Her. 3 a, Verùm hoc in exercendo transigetur. I. A. 164 b, Quid nam homines putarent? si tum occisus esset, cum tu illum gladio stricto insecutus es? negociumq; transegisses, nisi se abdidisset. Att. 194 a, Prius enim rem transegit, quàm, &c. Atti. 194 a, Benefecit Aulus Silius, qui transegerit, &c. pro Qu. 3 b, & 4 a, Vt quoniam suspicaretur de aliqua re fore controuersiam, uideret ut quàm primùm tota res transigeretur, sed res conuenire nullo modo potuit. Quin. Fra. 307 b, & 308 a, Sed res multis querelis de Rep. interponendis, nulla transacta est.

TRANSILIO, *ĩs.* migro, prætereo. de Orat. 157 b, Transilire ante pedes posita. & de Finib. 115 a, Cum autem ad summum bonum uolunt peruenire, transiliunt omnia, &c. I. A. 176 b, Sed ne rem unam pulcherrimam transiliat oratio, ueniamus, &c.

TRANSITIO, *onis.* de Natur. deorum 11 b, Imagines similitudine & transitione perceptæ. de Clar. 170 a, Transitiones ad plebem. & Epistol. 189 b, Qui spem sæpe transitionis præbuit.

TRANSITIO, *onis.* sciunctio, exornatio quædam. ad Her. 32 a, Transitio uocatur, quæ cum ostendit breuiter quod dictum sit, proponit item breui quod consequatur. & ibid. 3 a, Rem breuiter narrare poterimus, &c. & si transitionibus nullis utemur.

TRANSITVS, *ũs.* Tus. 239 b, Eiusq; fossæ transitũ ponticulo ligneo coniunxit.

TRANSLATIO, *onis.* exornatio est, cum uerbũ in quandã rem transfertur ex alia re, quod propter similitudinem rectè uidetur posse transferri. ad Her. 34 b, & de Orato. 157 a, Translationes quasi mutationes sunt, cum quod non habeas, aliunde sumas, & 103 a, Vnius uerbi translatio aut inuersio uerborum. Orat. 205 b, Iam cum fluxerunt, continuæ plures translationes, alia plane fit oratio: itaq; genus hoc Græci appellant ἀλλαγήν nomine rectè, genere melius ille, qui ista omnia translationes uocat. de Orat. 158 a, Verecunda debet esse translatio. & 157 b, De translatione. in Verrem 221 b, Nomen suum alicui ad translationem criminis commodare. Offic. 9 b, Et Syllæ & C. Cæsaris pecuniarum translatio à iustis dominis ad alienos, non debet liberalis uideri. L. Tralatio.

TRANSLATITIVS, *a, um.* tralatitius. I. V. 99 b, Et hoc uetus edictum translatitiumq; esse. L. Tralatitius.

TRANSLATIVVS, *a, um.* de In. 69 a, & 45 a, Cum autem actio translationis aut commutationis indigere uidetur, constitutio translatiua appellatur.

TRANSLATOR, *oris.* I. V. 266 b, Translator quæsturæ.

TRANSLATVS, *a, um.* Or. 205 a, Trãslata uerba, quasi stellæ illustrant orationem.

TRANSMARINVS, *a, um.* quod trans mare est, uel inde petitum. I. A. 236 a, de Or. 155 a, Transmarina & aduentitia doctrina. & cont. Rul. 82 a, Trãsmarina uectigalia. I. V. 244 b, Accersere res transmarinas.

TRANSMISSIO, *onis.* traiectio. I. A. 254 a, Quod ab urbe ea transmissio in Græciam laudabatur. 66 a, Nauigationem meherclè ualde timebam, recordans superioris tuæ transmissionis.

TRANSMITTO, *tis.* transeo, traijcio. de Natura deor. 51 a, Grues cum maria transmittunt, trianguli formam efficiunt. ad Attic. 125 b, Lentulum antè puto transmissurũ, quàm potuerit conueniri. & Qu. Frat. 312 a, Aiebant te prima nauigatione transmissurum. de Diuin. 119 b, Cæsar in Africam transmisit. pro Pomp. 10 a, Cum exercitus nostri Brundusio transmiserunt. pro Pomp. 4 a, Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putaui. de Fini. 145 a, Cur maria transmisit? At. 255 a, Pestanum & Vibonensem, utrumq; pedibus & equis transmisimus. pro Pompeio, 12 a, Quis dubitat, quin hoc tantum bellum Pompeio transmittendum sit?

TRANSNARE. L. Trano.

TRANSNVMERO, *as.* ad Heren. 39 b, Si hodie uis transnumerari.

TRANSPADANVS, *a, um.* Epistol. 29 a, Officiorum 69, ad Atticum 69, 73.

TRANSPORTO, *as.* traijcio, transfero. ad Atticum 112 b, De pueris in Græciam transportandis tum cogitabam, & 129 b, Vt copiæ nauibus Dyrrachium transportarentur. in Pis. 89 b, Macedonia, in quam tantum exercitum transportaras. ad Attic. 214 a, Quid eas quas Anius transportauit?

TRANSTRA, sedes in naui in quibus sedent remiges. I. V. 263.

TRANSTYBERINI pop. Att. 194 a.

TRANSVECTIO, *nis.* Tus. 130 a, Transuectio Achærõtis.

TRANSVEHOR. traijcior, transeo. de Fin. 136 b, Nam nemo hæc unquam est transuectus cærula cursu, Quin prius assiterit uocum dulcedine captus. Ex Homero, de Sirenum cantu.

TRANSVERBERO, *as.* transfigo. Ep. 95 a, & Tusc. 180 a, Cùm præclara bestia uenabulo transuerberabatur.

TRANSVERSVS, *a, um.* obliquus.)(. rectus. I. V. 228 a, Vna uia lata perpetua, multæq; transuersæ Syracusis. Attic. 68 a, Nunc uenio ad transuersum illum epistolæ tuæ uersiculũ. de Vn. 200 a, Orbium motio trãsuersa. de Ora. 155 a, M. Manlius transuerso ambulans foro. Attic. 210 a, In omni uita sua quemq; à recta conscientia trãsuersum unguem non oportet discedere. & Ac. 15 a, Ab hac mihi non licet transuersum, ut aiunt, digitum discedere. Att. 240 a, & Ac. 30 b, Ecce autẽ de transuersò L. Cæsar, ut ueniam ad se rogat. & ad Her. 27 a, Ecce tibi à transuerso, &c. de Cl. 196 b, Cuius in adolescẽtia per medias laudes quasi quadrigis uehentem transuersa incurrit fera fortuna reip.

TRANSVOLO, *as.* Ep. 161 b, Num etiam alpes poterã trãsuolare? Pollionis. & ad Her. 31 a, Oceanum Macedonũ gloria transuolasset.

TRAPEZOPHOROS. statua erãt pro tripode, ad mensam sustinendam. Ep. 106 a, Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat, habebis.

TRASYMENVS. pro S. R. 33 a, Multos cæsos nõ ad Trasymenum lacum, sed ad Seruitium uidimus. de Cla. 169 b, C. Flaminius apud Trasymenum interfectus.

TREBVLANVS ager. Att. 69.

TRECENTI, *æ, a.* de Fi. 85 a.

THRECIDICVS, *a, um.* quasi Threicius dicitur. Significatur aũt ea uoce, quod Thracis gladiatoris. I. A. 212 a, Cũ ornasset Threcidis comitem & familiarem suum, illum miserum fugientem iugulauit. Threcidicis, scilicet armis & uestitu. Et Auson. poeta, Threcidicum gladium dixit.

TREDECIES H-S. I. V. Act. 5. L. Tredecies.

TREMEBVNDVS, *a, um.* tremens. pro Dom. 240 b, & in Ar. Is postea tremebunda manu tetigit. ad Her. 20 b, Tremebunda uox.

TREMEFACIO, *cis.* concutio. de Di. 84 a, Aut cùm se grauido tremefecit corpore tellus. Poetæ.

TREMEFACTVS, *a, um.* concussus. Offi. 37 b, Quamuis enim tremefacta sit libertas, tamen, &c.

TREMO, *mis.* cõtremisco. Aca. 13 a, Qui tremunt & exalbescunt obiecta re terribili. & Tus. 219 b, Tremere toto pectore. & Qu. Fr. 290 b, Tremo animo. de Or. 135 a, Sapiens si algebis, tremes. I. P. 95 b, Timidus ac tremens. & 201 a, Horrens, tremens. Qu. Fr. 322 b, Trementi uoci. Or. 105 a, Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Ex Ennio.

TREMOR, *oris.* Tusc. 213 a, & Aca. 13 a, Terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus consequitur. pro Flacc. 148 a, Tamen id quod dixit, quanto cum pudore, quo tremore & pallore dixit?

TREMVLVS, *a, um.* crispus, radiatus. de Natu. 47 b, Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. de Di. 84 a, Vidisti & claro tremulos ardore cometas. I. A. Tum fixũ tremulo quatietur frigore corpus. de Di. 83 a, Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus. Poetæ omnia.

TREPIDATIO, *onis.* metus, commotio. pro Deiot. 147 b, Num quæ trepidatio fuit num qui tumultus?

TREPIDO, *as.* metuo. de Orat. 158 b, At Romanus homo, &c. corde suo trepidat.

TRES constantiæ. Tusc. 4.
TRES tabernæ. At. 7, 18, 19, 30.
AD TRES horas dormire. At. lib. 10.
TRES uiri. contra Rul. 72.

TREVIRI, pop. Galliæ. Epi. 192, Treuiros uites censeo: audio capitales esse: mallem auro, argento, ære essent. Iocus ex ambiguis: intelligit enim triumuiratum Cæsaris, Pompeij & Crassi, qui tres uiri, si ex auro, aut argento, aut ære essent, nulli nocere possent.

TRIANGVLVS, *li.* de Nat. 51 a, Grues cùm maria transmittunt, trianguli formam efficiunt. & ibi. Basis trianguli, quâ grues efficiunt. de Di. 127 a, De triangulis & quadratis aëtro logorum. L. Quadratus.

TRIARIVS, *rij.* At. 64 b. L. Senectus.

TRIBVARIVS, *a, um.* ad tribus pertinens, nam à tribu dicitur. pro Planc. 268, In hoc sodalitiorum tribuario crimine. 266 b, Tribuaria res.

TRIBVLIS, *lis.* curialis. pro S. R. 15 b, Possum multos profere uel tribuleis, uel uicinos meos, qui, &c. Qu. de Pet. 109 b, Qui apud tribuleis suos plurimum gratia possunt. ad Att. 17 a, C. Herennius tribulis tuus est. & 13 a, Singulis tribulibus. I. V.* Marsi & Peligni tribules tui. pro Pl. 260 b, Tribules decuriare. Epi. 225 a, & 198 b, Lege tribulis municeps & familiaris meus.

TRIBVNAL, *lis.* propriè iudicis sella, pureal. I. V. 227 b, Prætor de sella ac tribunali pronunciat, si quis, &c. & de Or. 98 b, Nobis in tribunali Quin. Pompeij prætoris urbani sedentibus. de Cl. 192 a, Hoc oratori contingat, ut cum auditum sit eum dicturum, locus in subsellijs occupetur, compleatur tribunal, &c. I. V. 33 a, Fecisti ante rostra pontê cõtinuatis tribunalibus. Post. 200 b. & pro Dom. 124 a, Aurelius tribunal. Epist. 36 b, & 37 a, Pro tribunali. & I. P. 81 b, Fro tribunali Aurelio.

TRIBVNATVS, *tus.* magistratus, qui auxilij causa constitutus est. pro Quint. 11 b, & Antequam. 197 a, de Orat. 87 a, Cotta qui tribunatum plebis petebat. pro Sest. 20 b, Fretus sanctitate tribunatus. Quint. Frat. 316 b, M. Curio tribunatum ab Cæsare petiuit. Tribunatus & præfectura, gloriolæ insignia sunt. 7 Familiarium 25, Tribunatus C. Gracchi quid iuris bonis uiris reliquit? 3 de Leg. 20. Tribunatus commoda, dempto labore militiæ, 7 Familiarium 18. Vitia quidem tribunatus præclarè Quinte perspicis, 3 de Leg. 33 a. Auferre tribunatum, Quint. Frat. lib. 2. 165 a. Neque tribunatum, neque præfecturam, neque ullius beneficij certum nomen, 7 Familiarium 15. De C. Gracchi autem tribunatu quid expectem, non libet augurari, de Amicit. 39 a. Pernicioſè enim Philippus in tribunatu, cùm L. Agrariam ferret, &c. 2 Offic.

TRIBVNITIVS, *a, um.* contra Rullum 194 b, Tribunitius furor. ad Quintum Fra. 316 b, Tribunitij candidati. I. A. 253 a, Tribunitius uir. Tribunitius ictus, post Red. in Senat. Actio Tribunitia, 2 de Lege Agr. Tribunitia libido, pro Domo sua. Quum tribunitia potestas esset constituta, 2 de Or. 120 a. Tribunitia potestas in seditione, & ad seditionem nata, cuius primus ortus inter arma ciuium & obsessis & occupatis urbis locis procreatus, 3 de Leg. Tribunitia potestate plebi à patribus concessa, arma cecidêrũt, restincta seditio est, inuentum est temperamentum, quo tenuiores cũ principibus æquari se putarint, in quo uno fuit ciuitatis salus, 3 de Leg. De tribunitia potestate taceo, 3 de Legib. In Tribunitia potestate inest quiddam mali, sed bonum quod est quæsitũ in ea, sine isto malo non haberemus, 3 de Legibus. Tribunitium mucronem exacuit in nos, 3 de Leg. Tribunitiæ leges, in Rul. Tribunitij terrores, 2 Familiarium. Tribunitijs aut priuatis consilijs res est munienda, 16 Familiar. Qu. Ciceronis.

TRIBVNVS, *ni.* quasi ephorus, apud Romanos populi defensor & custos. Tribunus militum, magister militum. contra Rul. 69 a, Tribunus plebis, quem maiores præsidem libertatis custodemque esse uoluerunt. de Leg. 187 a, Vt Lacedæmone ephori regibus oppositi sunt, sic apud nos consulibus tribuni. pro Quint. 5 a, Appellantur tribuni, à quibus cum esset certum auxilium petitum, tamen, &c. pro Quint. 5 a, & 11 b, Non est iudicio defendere, cum auxilium à tribunis petas. & ibid. Ita tamen more & instituto, per eum magistratum, qui auxilij causa constitutus est. & 12 a, Quid si M. Brutus intercessit? uidetur' ne intercessisse appellatio tribunorum, non more, sed auxilij causa? de Orat. 126 b, Tribuni ex templo pulsi cum intercedere rogatione uellent. ad Attic. 279 a, Nemo tribunus plebis, nemo alio magistratu autor extitit. pro Dom. 224 a, Hæc furiosa uis uesani tribuni plebis. de Pro. 79 b, Si patritius tribunus plebis fuerit, cõtra leges sacratas fuisse. ad At. 11 a, & Qu. Frat. 311 b, Tribuni ærarij, qui militibus pecuniam numerabãt. & 317 a, Qui

unà cum senatorib. & equitibus iudicabant. Epist. 243 b, Quinq; cohortes sine legato, sine tribuno militum, deniq; etiam sine centurione ullo. Qu. Fr. 316 a, Hoc autem est eius quotidianum, se ne tribunum militum quidem facere. pro Cluent. 38 a, Qui M. Aemilio clarissimo uiro legati & præfecti & tribuni militares fuerunt. de Se. 83 a, Cum tribunus militaris depugnaui apud Thermopylas. & de Amic. 113 b, Lex C. Papyrij de tribun. pl. reficiendis. Epist. 170 b, Cũ tribuni pl. edixissent, senatus adesset, ad XIIII. Calend. Ianu. haberẽtq; in animo de præsidio Coss. designatorum referre. de Le. 185 b, Plebes, quos pro se contra uim auxilij ergò diem creasset, tribuni eius sunto. Aca. 16 b, Tantum enim te modò monuit, ut caueres ne quis improbus tribunus plebis, quorum uides quanta copia semper futura sit, arriperet te, & inquireret, qnî tibi cõstares, cũ idem negares, quicquam certi posse reperiri, idem comperisse te dixisses.

TRIBVO, *ui.* do, impertio. Offic. 4 a, Hominum societatem tueri, & suum cuiq; tribuere. Item: O' dij immortales, uobis enim tribuam, quæ uestra sunt, nec uerò possum meo tantũ ingenio dare, ut, &c. pro Syl. 168 b, & de Di. 81 a, Nec testimonio fidem tribui conuenit, nec defensioni autoritatem. pro Cæl. 43 a, Tribuere silentium orationi alicuius. pro Cor. 62 b, Tribuere beneficium, tribuere præmiũ, tribuere ciuitatem. de Som. 131 a, Quis animis hanc naturam esse tributam neget? Quint. Frat. 327 b, Pompeius Miloni nihil tribuit, omnia Guttæ. Or. 202 a, & de Cla. 172 a, Vt nõ sine causa Demosthenes tribuerit primas & secundas & tertias actioni. de Cl. 169 b, Tribuere suauiloquentiam alicui. de Orat. 156 a, Plus enim aliquanto attulisti quàm tibi esset tributum à nobis, ac denunciatum. Officiorum lib. 1, Generi animantium omni à natura tributum est, ut se, uitam, corpusq; tueatur, &c. de Ora. 89 a, Tamen huic ipsi multa tribuat & concedat necesse est. de Cla. 192 a, Tribuere sapientiam eis, qui eam sibi arrogant. & Qu. Frat. 198 a, Tribuere humanitatem alicui. de Ora. 112 b, Cui primum hunc honorem tributum puto. Epi. 69 a, Tribuere præconium alicui. de Nat. 1 b, Tribuere pietatem, sanctitatem, & religionem numini deorum. de Cl. 181 b, Ille mihi beneuolentia credo ductus tribuebat omnia. At. 154 b, & de Fi. 79 a, Pater eius, cui semper uni tribui plurimum. Epi. 213 b, Si ei tantum tribueris, quantum cui tribuisti plurimum. Ep. 209 a, Cum ordini publicanorum semper libentissimè tribuerim. de Di. 138 b, Nihil prorsus somnijs tribuendum est. Offi. 16 a, Pompeius hoc mihi tribuit, ut diceret se frustra, &c. pro Pom. 5 b, Initia illa præclara non felicitati eius, sed uirtuti: extrema aũt hæc non culpæ, sed fortunæ tribuenda uidẽtur. Ep. 46 a, Tantum tibi tribuo, quantum mihi arrogo. de Am. 67 b, Tu autem quod tantum mihi tribuis, quantum ego nec agnosco, nec postulo, facis amicè. Of. 21 b, Qui aliquid tribuunt uoluptati. & ibidem, Altera quę proprijs singulis est tributa. de Or. 150 a, Sed plus operæ foro tribuebat, amicis, rei familiari. de Amic. 98 a, Qui mortuis tam religiosa iura tribuerunt. pro Mil. 119 b, Tribuere misericordiam alicui. Ep. 55 b, & Of. 12 b, Tribuere officium alicui. Ep. 27 a, Quod illi tribuebatur ignauiæ, de nobis id existimari posse non arbitror. de Am. 110 a, 109 b, Tantum cuiq; tribuendum est, quantum ille quem diligas atq; adiuues, sustinere possit. Att. 246 b, Vt ergo in eiusmodi re tribues nobis paulum operæ. & 253 a, Hæc ego conscendens è Pompeiano tribui actuariolis decem scalmis. Off. 10 a, Primum illud est in officio, ut ei plurimũ tribuamus, à quo plurimũ diligimur. & 33 b, Cum philosophiæ multũ discendi causa temporis tribuissem. de Se. 90 a, Lacedæmoniæ plurimum tribuitur ætati. Tribuere, pro distribuere, diuidere. de Cla. 178 a, & Orat. 198 a, Tribuere rem uniuersam in partes. de Fi. 69 b, Omnem uim loquendi, in duas tributam esse partes.

TRIBVS, *bus.* à tribuendo, hoc est distribuendo appellata. de Leg. li. 3. 185 a, Populi partes in tribus distribuunto. Tribuum aliæ rusticæ, aliæ urbanæ. Rusticæ tribus laudatissimæ eorum qui rura haberent: urbanæ uerò, ignominię esset, desidiæ probro. Itaq; quatuor solæ erant à partibus urbis, Suburbana Palatina, Collina, Esquilina. Plin. li. 18. cap. 3, Aliæ atq; aliæ initio urbis tribus fuerunt, sed Ciceronis ætate triginta quinq;. I. V. 78 b, Credent omnes V. & XXX. tribus homini grauissimo. in Rul. 69 b, Quæro à populari tribuno plebis, ecquãdo nisi per XXXV. tribus creati sint: scilicet tribuni pl. I. A. 207 b, Num quisquã est uestrũm, qui tribum non habeat, certè nemo. Atqui illum quinq; & triginta tribus, patronum adoptarunt. In libris autem Ciceronis qui extant, nominatæ tantum XVIII. leguntur. pro Pl. 267 a, b, Terentina, Volitinia, Lemonia, Veientina, Crustumina. Ead. 270 a, Anienſis. in Rul. 81 b, Romilia, Oticulana, Narnienſis. Ead. 85 b, Pupinia. pro Sest. 25 a, Palatina. in Vat. 36 b, Sergia. At. 30 b, Aemilia. & 63 a, Pontina, siue Pomptina,

ptina, Metia, Velina. Ep. 117 b, Quirina, Popilia. Reliquæ tribus apud alios autores sunt, Cornelia, Claudia, Collina, Esquilina, Falerina, Fabia, Galeria, Vsentina, Papyria, Pollia, Poblicia siue Publicia, Suburrana, Scaptia, Stellatina, Sabatina, Tromentina, Veturia. Sunt tamen qui putent, Romiliam & Quirinam eandem esse: item q; Sabatinam & Fabiam: atque in earum locum reponant Pontinam & Athesinam. Vide Alexandri Geniales. Iam loquendi modos subijciemus. pro Murena 134 a, Multæ tribus, quæ ex municipijs Vmbræ conficiuntur. pro Cluent. 42 b, In ærarios referri, ac tribu moueri. de Orator. 134 a, Censor Centurionē quendam notatum, tribu mouit I. A. 161 a, Aut tum cum ex factus Augur, unam tribum sine Decurione ferre potuisset. & 234 a, Africanus duas tantū tribus tulit. pro Pl. 270 b, Nam quod questus es, plures te testes habere de Volitinia, quàm quod in ea tribu puncta tuleris, &c. De ferendis tribubus, & quid sit ferre tribum, & id genus alia, uide pro Pl. 270 a. Itemq; edere tribum, pro eodē 266 b, & 267 a. & pro eod. 270 a, Concedere alicui tribum. Attic. 13 a, Qui numos in tribu pronunciauerit, si non dederit, impunè sit. I. V. 70 b, Diuisores omnium tribuum. Illud quoque notandum, proprium tribus nomen sine adiectione usurpari. ut pro Planc. 270 b, Habere testes de Volitinia, subaudi tribu: & auferendi casu. I. V. 70 b, Inuentum tamen esse fortem amicum ex eadem familia, Qu. Verrem Romilia. & Philip. nona, Sulpitius Lemonia. & Epistol. 117 b, C. Septimius T. F. Quirina, subaudi tribu. pro Cornel. 60 b, Certa tribu, certo numero esse.

TRIBVTARIVS, *a, um.* stipendiarius, uectigalis. I. V. 234 a, Tabellæ non commendatitiæ, sed tributariæ. & ibid. Tributariæ literæ.

TRIBVTIM. per singulas tribus. pro Mur. 140 a, Si gladiatoribus uulgò locus tributim esset datus. & 141 a, Spectacula tributim sunt data. & pro Fl. 149 a, Tributim & cēturiatim descriptis ordinibus. Att. 64 b, Scaurus populo tributim domi suæ satisfecerat.

TRIBVTIO, *onis.* distributio. de N. 12 a, Eam esse naturā, ut omnia omnibus paribus paria respondeant: hāc ἰσοταμίαν appellat Epicurus: id est æquabilem tributionem.

TRIBVTVM. *u.* omne id appellatur, quod à subditis magistratib. tribuitur, & penditur. I. V. 135 a, Siculi ex cēsu quotannis tributa conferunt. & 169 a, Imacharenses tributum ferre coegisti. pro Flac. 150 a, Duæ rationes pecuniæ conficiendæ: aut uersura, aut tributo. & ib. Tributi confectio. & 155 b, Mensa publica numerat aut ex uectigali, aut ex tributo. Epist. 35 a, Cum ad me aditum esset ab ijs, qui dicerent à se intolerabilia tributa exigi. ad Br. 289 a, b, Tributum, &c. centesima collatum, impendenti censu locupletum. I. A. 178 a, Pecunia, quæ nos à tributis posset uindicare. Epi. 101 a, Vt optimè meritis militib. promissa soluātur, quod fieri sine tributo posse non arbitror. At. 84 b, & 85 a, Ei tamen si nunc soluitur, tricesimo quoq; die talenta Attica triginta, & hoc ex tributis. Qu. Fr. 294 b. Sumptus & tributa ciuitatum tolerari æqualiter. Offic. 48 b, Danda est opera ne tributum fit conferendum. Off. 49 a, Vnius imperatoris præda finem attulit tributorum.

TRIBVTVS, *a, um.* ut tributa comitia quæ ex omnibus tribubus constabant. de Leg. 183 a. L. Comitia.

TRICALINVM, *ni,* locus in Sicilia. I. V. 237 a.

TRICAE, *carum.* impedimenta. Epistol. 115 a, Vt plus biennium in his tricis moretur. Attic. 161, Ferre domesticas tricas. & Ep. 115.

TRICENVS, *a, um.* ad Her. 22 a, Paulò plus aut minus pedū tricenūm.

TRICEPS, *cipitis.* Orator. 212 a, Tricipitem, non tricapitem dicimus. Tusculan. 150 a, Triceps apud inferos Cerberus. & Orator. 212 b.

TRICESIMVS, *a, um.* Offi. 38 b, Tricesimo anno pòst. Epi. 283 b, Tricesimo pòst die. Atticum 84 b, Tricesimo quoquo die.

TRICIES. I. V. 95, Ad tricies H-S.

TRICLINIVM, *nij.* à tribus lectis sternendis dictum conclaue, cœnaculum. pro Mu. 142 a, Atq; ille rogatus, ut triclinium sterneret, strauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos. I. V. 160 b, Apronius triclinium in foro strauerat. & 170 b, Imperauit, ut in foro sibi medio lecti sternerentur. & 145 b, Quinquaginta tricliniorum lecti. de Orat. 133 a, Quando tandem Galba de triclinio tuo exibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. Att. 221 b, Triclinium, ubi cœnaturus ipse Cæsar esset. Atti. 222 a, Tribus triclinijs accepi οἰ πόροι ἀνάπλεω uale de copiosè.

TRICOR, *aris.* nugor, nugas ago. Attic. 244 b, Brutus Vectenum accusat, tricatur scilicet. Attic. 234 b, Publius tecum tricatus est.

TRIDVVM, *dui.* pro Mil. 106 b, Clodius respondit illum triduo, ad summum quatriduo esse periturum. de Leg. lib. 2, Cotta censet habendas triduum ferias.

TRIENNIVM, *nij.* Epistol. lib. 15, & de Clar. orat. 179, Biennium aut triennium est, quum uirtuti nuncium remissi. Qu. Fra. lib. 1, Cum imperio fuisse in Asia triennium. I. V. Act. 4, Triennium prouinciam obtinere. Aca. lib. 4, Triennio tardius.

TRIERARCHVS. trieris, id est, triremis nauis præfectus. in V. 86. Act. 3.

TRIENS, *tis.* assis pars tertia. ad Atticum 106 b, Dolabellā uideo Liuiæ testamento, cum duobus coharredibus esse in triente. & ibidem: Cum sciemus quantū sit in trientis triēte. ad Heren. 4 b, Lex frumētaria de semissibus & triētibus.

TRIETERIS, *dos.* trium annorū spacium. de Natura deorū 71 a, Trieterides à Dionysio quinto constitutæ putantur.

TRIGESIMVS, *a, um.* de Sen. 80 b, & pro Fl. 150 b, Cuius à morte iam tertius & trigesimus est annus.

TRIGINTA. pro Clu. 33 a, In consilium erant ituri iudices triginta & duo: sententijs decem & sex absolutio confici poterat.

TRINVNDINVM, *ni.* tertiæ nundinæ. in An. 195 b, Vbi promulgatio trinundinum. Epi. 261 a, Neq; se iam uelle abiente se rationem haberi sui, se præsentem trinundinum periturum. Item: Lex non iure lata dicebatur, nisi trinundino antè esset promulgata. pro Domo sua: Trinundinum accusatio.

TRINVS, *a, um.* in Pis. 100 a, Nulla trinis æstinis gratulatio. Attic. 58 b, Casu enim trinas acceperam. Trinundinum. I. Nundinum. ad Atticum 181 a, Tullia mea literas reddidit trinas.

TRIONES, *num.* boues. de N. 47 a, Quas nostri septem sōliti uocitare triones.

TRIPARTITO. aduer. ad Heren. 30, Top. 25, & Tusc. 5.

TRIPARTITVS, uel *Tripertitus.* ad Heren. 11 b, pro Sest. 23, Argumentatio breuissima est tripertita. de Inu. 43 b, Oratoris ars tripartita. de Offic. 54, Diuisio tripartita. Post red. Oratio tripartita. I. V. Act. 5, Tripartita causa. Acad. lib. primo: Tripartita bonorum ratio. & pro Sestio 23.

TRIPLEX, *cis.* Tuscu. 152 b, Plato triplicem finxit animam. Acad. lib. 1, Ratio triplex philosophandi. Att. 13, Remittere triplices literas: id est, tribus respondentes.

TRIPLICITER aliquid commutare. ad Heren. 37 a.

TRIPLVS, *a, um.* de Vn. 199 a, Deinde instituit dupla & tripla interualla explere.

TRIPTOLEMVS, *mi.* ad Heren. 25 b.

TRIPVDIANS, *tis.* pro Sest. Sed illum tot iam in funeribus Reip. exultantem, ac tripudiantem, legum, si posset, laqueis constringeret.

TRIPVDIVM, *dij.* de D. 123 b, Sed quia cum pulli pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere, & terram pauire, terripauium primò, pòst terripudium dictum est, hoc quidem iam tripudium dicitur: cum igitur ossa iam cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nunciant. & 113 b, Etiamsi tripudium solistimum pulli fecissent. de D. 86 a, Hoc quoq; quod dixi coactum tripudium solistimū dicitis. & ibid. Tripudium fieri, si ex ossa quid in solum caderet. de N. 27 b, Cum C. Flaminius tripudio auspicaretur, pullarius diem prælij committendi differebat, quòd pulli non pascerentur.

TRIPVS, *odis.* instrumentum tribus pedibus constans, quo mensæ sustinerentur. L. Trapezophoros. de Natura deor. 67 b, Hercules, quem concertasse cum Apolline de tripode accepimus.

TRIREMIS, *mis.* nauis tres remorum ordines habens. in Verr. 244 b, Nauem maximam triremis instar ædificauit.

TRIS, pro tres, in accusatiuo. Acad. lib. 4.

TRISTICVLVS, *a, um.* de Di. 101 a, Paulus filiolam suam animaduertit tristiculam.

TRISTIFICVS, *a, um.* de D. 82 b, Tristificas certant Neptuno reddere uoces. & 84 b, Voces tristificas chartis prodebat Hetruscis. Poetæ.

TRISTIS, *stis.* mœstus, mœrens, dirus.)(Remissus, hilaris, bono animo. I. V. 206 b, Is tristis & cōturbatus domum rediit. & de Diu. 93 a, Qui cū te tristem uidisset, bono animo esse iussit. pro Cæl. 40 a, Cum tristibus seuerè, cum remissis iucundè. pro Mur. 134 b, Vidēsne illum tristem, demissumq; iacet, diffidit, &c. de Or. 235 b, Seuerus ac tristis auctus. de Cl. 174 b, Triste ac seuerum genus dicendi. Att. 16 b, Cum dedissem ad te literas tristes, & metuo ne ueras. de D. 115 b, Cū tristissima exta sine capite fuerint, quib. nihil dirius uidetur esse. de D. 100 b, Quod auspicib. tristissimū uisum est. I. P. 86 a, Omnib. tristissimis aliquē exeūtē persequi. de Fi. 89 b, Maiores nostri gramnas tristissimo uerbo nominauerūt.

ad Br.

adBr.90 b,Triſtes de Bruto nuncij afferebant.de Pro.78 a, Medium illud triſtiſsimũ tempus,&c.pro Mur.134 a, Quid ſua ſors? triſtis,atrox,&c.pro Qu.10 b,Quintus natura triſti ac recondita fuit.Epiſt.23 a,Triſtia tempora.)(.Secunda tempora.Ep.57 b,Tuorumq́; triſtiſsimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſeruabo.

TRISTIVS.Ep.57 a,Quo facilius quibus eſt iratior,reſpõdere triſtius poſſet.de Sen.91 a,Adoleſcentes grauius ægro tant,triſtius curantur:id eſt, difficilius.

TRISTITIA,*tiæ*.ſeueritas.)(.Lætitia,hilaritas.At.200 a,Hilaritatem illam, qua hanc triſtitiam temporum condiebamus, in perpetuũ amiſi. 128 a,Triſtitiam illorum temporũ non ſubijſſem.Ep.38 b,Propter quandam triſtitiam temporũ.de Am.103 b,Triſtitia autem,& in omni re ſeueritas abſit.de Cl. 173 a. Homo ipſa triſtitia & ſeueritate popularis. de Or.115 a,Iudex tum ad triſtitiam, tum ad lætitiam eſt cõ torquendus.de N.46 b.Receſſus ſolis quaſi triſtitia quadã contrahit terrã.de Or.87 a,Vt cum lauti accubuiſſent, tolleretur omnis illa ſuperioris triſtitia ſermonis.Ep.70 b,Lachrymis & triſtitiæ te tradidiſti.de Or.130 b, Triſtitiam & ſeueritatem mitigare & relaxare.de Ora. 140 a,Acutè & hilarè dicto aliquem à triſtitia atque ab acerbitate deducere. Off.8 b, Lenitate uerbi triſtitiam rei mitigante. & Poſtq. 207 a,Simulata triſtitia.ad Her.21 a,Hilaritas.)(. Triſtitia.)(.Mediocritas uultus.

TRITIA,uel *Tritia*,opp.At.90 a.

TRITICVM,*ci*.frumentum.Offic.62 a,de Di. 96 b, & 122 b, Midæ dormienti formicæ tritici grana in os congeſſerunt. I.V.186 a,Sexaginta millia modiũ tritici.

TRITON,*onis*. monſtrum ex homine & piſce conflatum.de Natura deorum 16 b , Qualis ille maritimus Triton pingitur,natantibus inuehens belluis , adiunctis humano corpori.Attic.28 a,Tritones piſcinarum. de hominibus quibuſdam hoc dicitur.

TRITONIA armipotens,&c.id eſt,Pallas.Anteq.196 b.

TRITVS,*a,um*.decantatus,contritus, peruagatus, contemptus.de Cl.191 a,Via laudis,quam maiores eius ei tritã reliquerunt.& tritas uias relinquere. L. Indago. I.A.134 a,Iter illud quod tritum in Græciam eſt.Aca.44,Verbum uſitatũ ac tritum.Off.7 b, & 67 b,Tritũ ſermone uel uetuſtate prouerbiũ.de Di.110 b,Sic Sorites ſatis Latino ſermone tritus eſt.pro Fl.160 a,Quid porrò in Græco ſermone tam tritũ ac celebratum eſt? quàm ſi quis,&c.Item:Res trita,communis,& peruagata.Ep.135 b,Habere aures tritas notandis generibus poetarum,de Cla.175 b, Tritæ noſtrorum hominũ aures,& erudita ciuitas.

TRITVS,*tus*.de Nat.31 a,Lapidum conflictu atq; tritu ignis elicitur.

TRIVIVM,*uij*.area in urbe, ſiue ſpacium quod ſe findit in tres uias,aut ubi tres uiæ concurrunt.cont.Rul.62 a,In triuijs aut in compitis auctionari.& pro Mur.126 b,& de Di. 106 a,Arripere maledictum ex triuio.

TRIVMPHALIS, *le*.I.P.89 b, Prouincia , quæ fuerit ex omnibus una maximè triumphalis.in Sal. 275 a, Bis triumphalem fieri.I.P.91 a, Porta triumphalis. & 92 b, Vehicula triumphalia.

TRIVMPHO,*as*.triumphum ago, Capitolium curru inuehor,in Capitoliũ cum inſigni illa laurea inuehor.pro Mur. 126 b,Sedere in equis triumphantiũ prætextati potiſsimùm filij ſolent.& ib.Vt rebus cõmuniter geſtis penè ſimul cum patre triumpharet.& 127 b,Pater ampliſsimè atq; honeſtiſsimè ex prætura triumphauit.pro Pl. 272 a,Iis cõmiſsi ſunt magiſtratus,in quib.re bene geſta triumpharent.pro Pom. 15 b,Quid tam inauditum,quàm equitem Romanum triũphare? at Pompeius triumphauit. Epiſt. 24 b,Spes triũphi, in qua ſatis glorioſè triumpharẽ.de Pro.76 a,Is in Capitolium inuehi uictor cum inſigni illa laurea geſtit. pro Clu. 20 b,Palàm exultare lætitia,& triumphare gaudio. Att. 162 a,Meum factum abs te laudari triumpho & gaudeo.Lætari,exultare,triumphare.L.Lætor. I. V. 260 a, Lætaris tu in omnium gemitu,& triumphas.ad Att. 11 a, Plus accuſatori dabatur,quàm poſtulabat,triumphabat.I.C. 104 b,Hoc ipſum in quo exultat & triumphat oratio mea.I.A.234 a,Africanus de Numantinis triumphauit.& 217 b , Ex tranſalpinis gentibus triumpharunt.Attic.99 b,Cæſar triumphat de ſententia Catonis. pro Flacc.152 b , Acinas pugil Olympionices,hoc eſt apud Græcos propè maius & glorioſius, quam Romæ triumphaſſe.Off.38 a,Vidimus ex ea urbe triumphari,ſine qua nunquam imperatores noſtri ex tranſalpinis bellis triumpharunt.

TRIVMPHVS,*phi*. corona laurea, laurus , uictoris ducis aut imperatoris pompa. pro Corn. 56 b , Qui tot habuit triumphos,quot orę ſunt terrarum.de Som.127 a,Cum triumphum ageris,& I.V.256 a , Agere triumphum de aliqua re.Epiſtol.40 a,Ages uictor ex inimicorum dolore triumphum.Offic.16 a,Pompeius dixit fruſtra ſe tertium triumphum deportaturum fuiſſe,niſi,&c.pro Mur.131 b , Triumphus M.Curij de rege Pyrrho. Ep. 66 a, Quaſi uerò non iuſtiſsimi triumphi in Dalmatia res geſſerim.I. V.249 b,Viuũ tu illum ſeruabas,quem per triumphum credo , quem ante currum tuum duceres.& 251 b,Ducere captiuos per triumphum.in Vatin.36 b,Omnes ita te oderunt,ut repulſàm tuã triumphum ſuum duxerint.ad Her. 40 b, Vrbs trophæis ornata,triumphis ditata.Epiſt.247 b,Si triumphi prærogatiuam putas ſupplicationem.I.P. 92 a,Quid eſt quòd confecto formidoloſiſsimo bello coronam illam lauream tibi tantopere decerni uolebas à ſenatu? I. A. 260 b, Is demum eſt mea ſententia,iuſtus triumphus ac uerus , cum bene de repub.meritis teſtimonium à conſenſu ciuitatis datur. I.P. 92 b, Differes?de triumpho, quid tandem habet iſte currus? quid uincti ante currum duces? quid ſimulachra oppidorum? quid argentum? quid aurum? quid legati in equis, & tribuni? quid clamor militũ? quid tota illa pompa? quid uehi per urbem?&c.

TRIVMVIRATVS, *tus*.triumuirorũ munus.de Cl. * Qui quidem in triumuiratu iudicauerit, contra P. Africani auunculi ſui teſtimonium.

TRIVMVIR,*ri*.Or.211,Triumuiri capitales.L.Tribus.

TROCHAEVS,*chæi*.choræus,uel chorius,cordax.de Orat. 159 b,Cũ ſint numeri plures, iambum & trochæũ frequentẽ ſegregat ab oratione Ariſtoteles.& Or.216 a, Trochæus, qui eſt eodẽ ſpacio quo choræus, cordax ab Ariſtotele appellatur. Orator. 215 b, Spondæus & trochæus, quòd alter ex lõgis conſtat,alter breuibus fit.& 216 a, Trochæus temporibus & interuallis eſt par iambo.*u-.u-*.

TROEZEN,*nis*.opp.Offic.61 b.

TROGLODITAE,*tarum*.populus Aethiopiæ.de Diuinatione 127 b.

TROGINI.pop.de D. 125,Troginorum tetrarchia.

TROIA,*æ*. in Ver. 216 b, Aeneas fugiens è Troia. & de Am. 110 a,Neptolemus Troiam capere potuit.ad Her.

TROIANVS, *a, um*. pro Mur. 143 a, Intus eſt equus Troianus.de Or.117 a, Tanquam ex equo Troiano. Ep. 102 b, in equo Troiano, ſcis eſſe in extremo , Serò ſapiunt.Prouerbia ſunt hæc tria,de quibus Eraſmus.

TROIANI,*orum*. de Di.125 b,& alibi ſæpe.

TROICVS, *a, um*. de Cl.168 a, Troicis temporibus.& 67 a, Troicum bellum.

TROPHAEVM, *phæi*. indicium uictoriæ. I. P. 99 a, Hic in Macedonia trophæa poſuit, quæ bellicæ laudis uictoriæq́; inſignia & monumenta ſunt . & de Pro. 79 b, Macedonia, quæ erat antea munita plurimorum imperatorum nõ turribus,ſed trophæis, quæ multis uictorijs erat triumphisq́; pacata.pro Do.233 a,Non eſt habitandũ in ea urbe, in qua trophæa de me uideam conſtituta.de Inu.71 a, Thebani æneum in finibus ſtatuerunt trophæum. pro Ar. 180 a, Noſtra ſunt trophæa,noſtra monumenta. ad Heren.40 b,Vrbs trophæis ornata,triumphis ditata.& de Fin.86 b,I.V.131 b, Signum cupiditatis , trophæum neceſsitudinis , indicium amoris. de Inu. 55 b, & de Fin. 86 b, Clarum & exornatum trophæum.Tuſc.172 b,Salaminium trophæum.

TROPHONIANA Chæronis narratio.Att.90 a.

TROPHONIVS, *nij*.de Nat. 69 a, An Amphiaraus deus erit & Trophonius?& 70 b,Mercurius is , qui ſub terris habetur,idem Trophonius.de D.96 a,Cum apud Lebadiam Trophonio res diuina fieret.

TROPVS,*pi*. modus. de Cl. 170 b, Verborum immutationes,quos appellant *τρόπους*.de Orat.157.

TRVCIDATIO,*onis*.cædes,clades.I. A. 193 b, Trucidatio ciuium. Qu.Fr.306 b, De Clodianis inſidijs, trucidationibus,lapidationibus.

TRVCIDO,*as*.pluribus uulneribus concido.I.C.121 a,Qui nos, coniuges,liberos noſtros trucidare uoluerunt.I.C.99 a,& de Ar.243 b,Quos ferro trucidari oportebat, eos nondum uoce uulnero.pro S.R. 20 b, Ante oculos iudicum trucidari.Epiſt. 60 b, Qui ſenatum trucidare uoluerunt. pro Pomp.5 a, Qui una die ciues Romanos necandos trucidãdos q́; denotauit.

TRVCVLENTER.atrociter.contra Rul.68 b,Rullus truculentius ſe gerebat quàm cæteri.

TRVCVLENTVS,*a,um*. terribilis aſpectu, trux, atrox. pro Seſt.6 b,Alter truculentus & terribilis aſpectu.de Nat. 47 b,Aduerſum caput huic Helice truculẽta tuetur.ad Her. 26 a,Scelus nefarium & truculentum.

TRVDO, *dis*. impello. Attic. 13 a, de Ar. 258 a, Quò ne trudamur, dij immortales nos admonent. Tuſculan. 173 b, Trudi ad mortem.At. 56 a,Cum ſe ad ſupplicium præſens trudi uideret.

TRVLLA,*læ*.I.V.214 a, Erat etiam uas uinarium ex una gẽma pergrandi: Trulla excauata cum manubrio aureo.& ibid.Trulla gemmea.

TRVNCVS,*ci*.ſtipes. de Orat. 159 b,In arboribus truncus, rami,folia.& de N.50 a, Trunci obducuntur libro aut cortice.& de D.102 a,Truncus arboris.de Se.88 a,Terra ex minutiſsimis ſeminib.tantos truncos ramoſq; procreat. I. Arat. Denudat folijs ramos & cortice truncos. Tuſ. 208 b, Stirpes ægritudinis truco euerſo omnes elidẽdæ ſunt.Trũcus,translatum.Orator. 202 a,Non ad numerum articulus cadens,trunco magis toto ſe ipſe moderans, &c. pro Qu. Ro.49 b, Nemo illum ex trunco corporis ſpectabat,ſed ex artificio comico æſtimabat. de Natura deor. 18 a, Quí poteſt eſſe in eiuſmodi trunco ſapientia? I. P. 183 b, Qui tanquam truncus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modò,poſſet ſuſtinere tamen titulum conſulatus.

TRVTINA,*næ*. ſtatera. de Orator. 123 a, Ad ea probanda, quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur.

TRVX.*cis*.truculentus,attrox.con.Rul.79 b,Horridus & trux tribunus pleb.de D.136 a, Ceruice anguina, aſpectu truci. de Natur. 47 a, E' trucibusq; oculis duo feruida lumina flagrant.

TV.perſona tua. pro Rabirio 92 b, Tu mihi etiam legis Portiæ, tu Gracchi, tu horum, & cætera mentionem facis.L. Tute.

TVBA,*bæ*.buccina.I. C. 107 a, Cum tubas & ſigna militaria ſcirem eſſe præmiſſa.pro Syl.170 a,Ille arma miſit, cornua, tubas,falces.pro Mu.132 a,Tubarum ſonus. ad Heren.28 b, In bello ſonitum tubæ ferre non potes.

TVBVS,*bi*.fiſtula.de L.169 b,Ductus aquarum,quos iſti tubos & euripos uocant.

TVENDVS,*a,um*. Epiſtolarum, 14 a, Nunc à quibus tuendus fuerat,derelictus eſt. Epiſtol. 3 b, Ad tuam dignitatem tuendam.

TVEOR,*eris*.tutor,conſeruo, ſeruo, cuſtodio, foueo, præſideo.de L.171 a, Ille cœlum atque terras tuens & regens deus.Atti.15 b,Sic tueor ut poſſim illam à me conglutinatam concordiam.I. V. 232 b, Vt quiſq; eis rebus tuendis conſeruandisq; præfuerat.Epi.44 b,Quomodo ea tuear,quæ mihi tuenda ſunt.& 72 b, Tuenda tibi eſt dignitas. cõtra Rul. 67 a,Cogitatio tuendi conſulatus.I.C.123 b, Quæ quidem non minore labore tueor quàm comparo.Poſt.205 a, Non legum præſidio, ſed parietum, uitam ſuam tuebantur.pro Seſt.11 a,Hæc ea conditione geſſeram,ut meum factum ſem per omnes præſtare tueriq; deberent. de Ora. 99 a, Armis prudentiæ cauſas tueri atq; defendere.pro R.P.129 a,Hunc Cæſar ſolus tuetur & ſuſtinet.de Sen.89 b, Xenophontis liber de tuenda re familiari.de Natura deorum 69 a, Natio dea,quòd partus matronum tueatur.Attic.179 b, Huius peculiaræ permutatione facilè fidem noſtram tuebere.Atti.172 a,Luctũ ut poſſum,tueor apud hos.pro Deiot.147 b, Tueri fines ſuos ab excurſionibus hoſtium.Atti. 35 a, Cæcilium quibus rebus poſſumus,tueor diligenter. Quod reliquum eſt,tuum munus tuere. Epiſtol. lib.5.Atq; etiam L. Paulus Africani pater perſonam principis ciuis facilè dicẽdo tuebatur.de Cl.Orat.171,& 8 Phil. Ab hoc igitur genere largitionis,ut alijs detur, alijs auferatur, aberunt hi qui Rempub.tuebuntur.2 Offic.& de Diuin.lib.2,& Tuſc. quæſt.li. 5,Tuentor Cenſores urbis templa,uias,aquas,erarium,uectigalia.3 de I.eg.Si de tua in me uoluntate dubitarẽt,multis à te uerbis peterem, ut dignitatem meam tuerẽre. Brutus ad Cicer.libr.11, Illud p erficiam profectò Quirites, ut ea quæ geſſi in Conſulatu, priuatus tuear atq; ornem. 3 in Cat. 117 a,Te tamen oramus, quibuſcunq; erimus in terris, ut nos, liberosq; noſtros ita tueare, ut amicitia noſtra,& tua fides poſtulabat.ad Cælium,lib. 2, Quo magis amplexetur ac tueatur iudicium ſuum. Atti.380 a, & 2 in Verr. Vt eſſent qui terras tuerentur. Cat.70,Vobis turpiſsimum ſit, illud quod accepiſtis tueri & conſeruare non poſſe. pro L. Manil.6 a,Tueri amicum. de Fin.lib.2, Tueri beneficium.2 Philipp. & pro Cæl. Tueri commoda hominum.Officiorum 1, Tueri uitæ communem cultum atque uſitatum. 3 Tuſ.Dignitatem tueri. 2 Tuſculan.Fines ſuos ab excurſionibus hoſtium tueri, pro Deiot. Tueri inſtituta maiorum ſacris,ceremonijsq; retinendis, Diuin. lib. 2. Tueri mores & inſtituta uitæ,Tuſ.queſt.lib.1.Tueri munus Geometriæ, Tuſculan.quæſt.lib.5.Tueri munus officij, Cat. Tueri negocia,8 ad Attic. Tueri omnia officia,3 Fam. Tueri ordinẽ Senatoriũ,13 Famil.Tueri patrocinium,5 Fam.Vatinij.Tueri pollicitum,13 ad Attic. Non eſt enim inhumana uirtus, neque immunis, neque ſuperba, quæ etiam populos uniuerſos tueri,eisque optimè conſulere ſolcat,de Amic.Tueri prouinciam,7 in Verr.pro, munus obire.Tueri rem domeſticam ac familiarem, Tuſculan.quæſt.lib.1. Tueri rem, gratiam & authoritatem ſuam, 13 Fam. Tueri & munire ſe beneuolentia multorum,1 de Finib.Tueri ſe ſua ſanctitate, 2 de Finib.Tueretur ſe uigilanter,15 Fam. Tueri ſe,uitã,cor pusque, Officiorum 1. Tueri ſocietatem hominum, Officio.1.Tueri munificè & æquè ſocietatem coniunctionis humanæ,de Finib.libr.5.Totus eſt nunc ab ijs,à quibus tuendus fuerat,derelictus,Lentulo,libr.1.Vt mihi uelim,nolim, ſit certa quædam tuenda ſententia,de Nat.lib.1.Aedem Caſtoris iudices,P.Iunius habuit tuendam,&c.3 Ver.Mihi uiderer animum hominis ab omni alia cogitatione, ad tuã dignitatem tuendam traducere,Lentulo,lib.1.Atque etiam ad iuſticiam colendã, ad tuendas amicitias,& reliquas charitates,quid natura ualeat,hæc una cognitio poteſt tradere,3 de Finibus.

TVGVRIVM,*rij*.caſa.pro Seſt.24.

TVITIO,*onis*.cuſtodia. Top.228 b,Tuitio ſui.

TVM.tunc,partim,modò.Atti.105 a, Niſi fortè illi tum arma dedimus,ut nunc cum bene parato pugnaremus.& de Inu. 49 a,Tum cum id eſt,tum cum. pro Clu. 55 b, & pro Mur. 129 b,Quid tunc inde? I.V.88 b,Tum præterea.& 76 a,Deinde tum,&c. de In.68 a,& Poſtqu. 203 a,Tum etiam id eſt, præterea.Tum deniq;,&c.Epiſt.233 b,& de Orato.137 b,de Orat.116 a,Primùm,&c.deinde,&c.pòſt, &c. tum ad extremum,&c.pro Fl.164 a,Cùm alia multa certi homines,tum hoc uel maximè moliuntur,ut,&c.de Or.125 a, Animos iudicum conciliari ad beneuolentiam,cùm erga oratorem,tũ erga reum.Quin.Frat.302 b,Cùm ſpe ſum maxima, tũ maiore etiam animo.pro Mar.131 a,Cùm ſummo conſenſu ſenatus, tum præterea iudicio tuo grauiſsimo. Epiſtol.55 a, Cùm in omni re, tum in hoc maximè negocio.de Inuent.55 a,Ex his illud perſpicuum eſt,approbationem tum adiungi,tum non adiungi. Attic.137 a, Scripſiſti epiſtolam ad me plenam conſilij, ſummæque tum beneuolentiæ, tum etiam prudentiæ.& ibid.Diſſero in utramque partem tum Græcè,tum Latinè.I.V.130 a,Tum ſemper,tum in his rebus. de Inuent. 45 b,Eius autem genera,&c.quique ſunt.Nam tum uerba ipſa uidentur cum ſententia ſcriptoris diſsidere:tum inter ſe duæ leges aut plures diſcrepare: tum id quod ſcriptum eſt,duas aut plures res ſignificare uidetur: tum ex eo quod ſcriptum eſt, aliud quoque quod non ſcriptum eſt, inueniri: tum uis uerbi exquiri.de Na.22 a,Beſtiarum terre næ aliæ,partim aquatiles. &8 b, Modò unum, tum autem plures.de Amic.98 a,& Topic.233 a, Qui tum hoc, tum illud dicit.L. Cum.

TVMEO,*es*.turgeo,in tumore ſum.Tuſc.194 a, Sapientis animus nunquam turgeſcit,nunquam tumet.Att.223 b,Tument negocia.

TVMESCO,*ſcis*.turgeſco.de Diui.82 b,Inflatum mare cum ſubitò penitusq; tumeſcit.

TVMIDVS,*a, um*. turgidus, tumore præditus,inflatus.in Vat. 29 b, Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. Tuſculan. 194 a, Membrum tumidum ac turgidum uitioſè ſe habet.

TVMOR,*oris*.inflatio.Attic.224 a, Ne deſerere uiderer hunc rerum tumorem.Tuſc.194 a, Num manus rectè affecta eſt, cum in tumore eſt? ad Her.27 a, Corporis bonam habitudinem tumor imitatur.& 7 b,Tumor,liuor.& 14 b,Mortuus, deformatus,tumore præditus. Tuſ.227 a,Repentinus oculorum tumor.Tuſ.2,Cũ tumor animi reſediſſet. Tuſ.4,Vetat Chryſippus ad recentes quaſi tumores animi remediũ adhibere.& Tuſ.3,Eras enim in tumore animus.At.lib.14, Ne deſerere uiderer hunc rerum tumorem.

TVMVLTVOR,*aris*.turbas facio,inquietus ſum.pro Cæl. 45 b,Quid tumultuaris ſoror? quid inſanis? contr.Rull.86 b,Qui ſæpe & ſine cauſa tumultuer. Off.16 b, Tumultuantem de gradu deijci,ut dicitur.ad Her.28 b,In ocio tumultuaris,in tumultu ſolus eſt ociosus.

TVMVLTVOSIVS.At.lib.5.

TVMVLTVOSISSIMÈ. pertumultuoſè, maximo tumultu.I.V.116 a,Quàm tumultuoſiſsimè aliquem adoriri.

TVMVLTVOSVS,*a,um*.turbulentus.Epi.24 a,Ita tumultuoſæ conciones, ita moleſtæ quinquatrijs afferebãtur. de In.42 b,Seditioſa & tumultuoſa uita.

TVMVLTVS,*tus*.motus,trepidatio.I.A.200 b,Tumultum decerni,inſtitiũ indici,ſaga ſumi dico oportere.pro De.147 b,Nũ quæ trepidatio?nũ qui tumultus? I. C.110 a,Vrbi ſine ueſtro motu ac tumultu,ſatis eſſe præſidij prouiſum eſt.Ar. 81 a, Quo aũt die literæ Caſsij victrices in ſenatu recitatæ ſunt,eodẽ meæ tumultũ nunciantes.I.A.214 b, Quid eſt enim tumultus,niſi perturbatio tanta,ut maior timor oriatur,unde etiã nomen ductũ eſt tumultus.& ibid.Poteſt eſſe bellum ſine tumultu, tumultus ſine bello eſſe non poteſt.

TVMVLVS,*li*. locus ex terra leuiter eminens. Antequ.196

b, Dijj deæque immortales, qui excellenti tumulo ciuitatis, sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. I.V.254 b, Ignis è speculo aut tumulo sublatus, prædonum aduentum significabat. & I.C.109 b, Tumuli syluestres. de D.84 a, Cũ tumulos Albano in monte niuales. Tusc.204 b, Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos. pro Ar.190 a, Cũ Alexander in Sigeo ad Achillis tumulum astitisset, inquit, &c. de L.181 b, Iniecta gleba tumulis & humatus est, & gleba dicitur. pro Mil.118 a, Albani tumuli atq; luci. de L.183 b, Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam. At.227 b, Quæris utrum magis tumulis prospectuq;, an ambulatione delecter?

TVNC. tum, illo tempore, per id temporis. ad Her.4 b, & ad At.6 a, & I.V.17 a, Temporibus illis. Off.67 b, I.A.211 b, Sed erat tunc excusatio oppressis, nunc nulla est. & Off.68 a, de Am.97 b, Etiam tunc.

TVNDO, *dis.* cædo, pulso, uerbero. I.V.26 b, Cum illi iacenti latera tunderet. & ibid. Bacillo oculos alicui tundere. de Or.123 b, Eandem incudem diem noctemq; tundere.

TVNICA, *cæ.* uestis breuior sine manicis, uirorum & Romanorum propria: quæ autem manicas haberet, non sine probro gestabatur. I.A.212 b, Verres cum tunica pulla & pallio. & 242 a, Iste cum pallio purpureo tunicaque talari. I.C.109 a, Manicatæ & talares tunicæ. de Ora.126 b, Vt discinderem tunicam, & cicatrices ostenderem. Tusc.239 b, Cùm pila ludere uellet, tunicamque poneret, adolescentulo gladium tradidit.

TVNICATVS, *a, um.* cont. Rul.85 a, Iam uerò qui metus erat tunicatorum illorum? & pro Cæl.39.

TVNICVLA purpurea. de Leg.lib.2.

TVRBA, *bæ.* multitudo, conuentus hominum, uulgus, seditio, uis. I.V.69 b, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. & 140 a, Domus erat non meretricio cõuentu, sed prætoria turba referta. de N.9 b, Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorum. de Orat.137 b, Mediocria in mediam turbam atq; in gregem conijciantur. de Cla.175 b, In hac turba nouorum uoluminum. & 176 b, Turba patronorum & uulgus patronorum. de Senect.94 b, Cum ex hac turba & colluuie discedam. & Tusc.237 b, Turba stultorũ. pro S.R 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. I.V.234 b, Ecce autẽ noua turba atq; rixa. & 242 a, Facere maximas turbas in castris. At.87 a, Magna turba est. Epi.84 b, Exponerem etiam quemadmodum hic & quanta in turba, quantaq; in confusione rerũ omniũ uiueremus.

TVRBATVS, *a, um.* I.C.108 a, Turbata resp.) (. Quieta. & p Pl.261 a, Placare mentes turbatas.

TVRBIDE`. turbulentè. Tusc.214 a, Iactantibus se opinionibus inconstanter & turbidè.

TVRBIDVS, *a, um.* turbulentus. Tusc.247 a, Cum aquam turbidam & cadaueribus inquinatam bibisset. Tusc.165 a, Mẽs, quæ omni turbido motu semper uacet. Tusc.216 a, Turbidi animorum concitatiq; motus. Epi.91 a, Si turbidissima sapienter ferebas, tranquillissima lætè feras. in A.168 a, Homines cum in turbidis rebus sunt, tamen interdum animis relaxantur. & de Diu.101 a, In turbidis rebus, &c. de Inu.42 b, Turbida tempestas. pro Syl.175 a, In quo ego tam subito & exiguo & turbido tempore multa diuinitus dixi.

TVRBO, *as.* perturbo, obturbo, turbas facio, misceo. de Na. deor.8 b, Aristoteles multa turbat à magistro Platone dissentiens. & Qu. Fra.322 a, Et simul ne quid ille turbet, uide. de Legib.188 a, Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. de Fin.56 a, At id ne ferę quidem faciunt, ut ita ruãt atq; turbẽtur, ut earum motus atq; impetus quò pertineat, non intelligamus. pro Clu.56 a, Mare quod sua natura tranquillum est, uentorum ui agitatur atq; turbatur. de Ar.254 a, Miscere & turbare omnia. Qu.Fr.328 a, Ad te ne hæc quidem scribo, quæ palàm in rep. turbantur. I.V.133 b, Non modò illa permiscuit, sed etiam in his turbauit. pro Syll.178 a, Si in Hispania turbatum esset.

TVRBO, *inis.* coni figura inuersa. L. Conus. L. Cylindrus.

TVRBO, *nis.* uentus omnia turbans & inuoluens. de Natur. deorum 69 b, Imbres, nimbi, procellæ, turbines, cæteraque tempestates. de Or.157 a, Vndiq; omnes uenti erumpunt, sæui existunt turbines. pro Cæl.54 b, Aliquem tanquam turbine aliquo aut subita tempestate peruerti. pro Dom.241 a, Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis & ocij. & pro Sest.8 a, Cum illi essent duo reipub. turbines. Epist.198 a, Vt Minerua, quam turbo deiecerat, restitueretur. I.P.83 b, Qui maximis turbinibus ac fluctibus reipublicę nauem gubernassem. de Legib.186 a, Turbasit, pro turbauerit. aliàs, turbasitur.

TVRBVLENTE`. turbulenter. pro Domo 241 b, Raptim & turbulentè facere aliquid. Tusculan.222 b, Qui non turbulentè humana patiantur.

TVRBVLENTER. turbidè. Ep.27 b, Nos nihil turbulenter, nihil temerè faciemus.

TVRBVLENTVS, *a, um.* turbidus. I.V.140 b, Magna & turbulenta tempestas. Epist.29 b, Tempora mihi quidem turbulenta uidentur fore. in P.86 b, Meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat. Ora.202 b, Res placatæ & minimè turbulentæ. de Fin.53 a, Turbulenta conuersio atomorum. de Natu.deor.40 a, Errores turbulenti. pro Cec.291 a, Ea sunt & turbulenta & temeraria & periculosa. de Orat.113 a, Seditiosus ciuis & turbulentus. & 121 a, Turbulentus & malus ciuis. de Cla.174 a, Ciuis ut uita, sic oratione turbulentus. Par.236 b, Graue, insedatum, turbulentum. Attic. Regem mecum habui turbulentis in rebus. Animus turbulentus, 4 Tusc. Libido, temeritas, ignauia, mens turbulenta, 1 de Fin. Turbulenta Resp. cui Pax opponitur, 12 Familiarium. Negocium turbulentum, ad Atticum lib.7. Conciones turbulentæ Metelli, temerariæ Appij, furiosissimæ Publij, ad Atticum libro 4. Turbulenta consilia, 15 ad Atticum 9. Quæ turbulenta ex igne, aere, aqua, atque terra, & rationis expertia homini iniederint, cum ipse ratione depulerit, & ad primam atque optimam affectionem animi peruenerint, de Vniuer. Regem mecum habui turbulentis in rebus, ad Atticum b. Tribunatus turbulentissimus, de Clar.orato.53 a. In illa turbulentissima tempestate Reipublicę mea spont. despexerim, pro Sylla. Turbulẽtissimæ res, 9 Famil.1.

TVRGEO, *ges.* tumeo, inflatus sum. ad Her.27 a, Oratio quę turget & inflata est.

TVRGESCO, *scis.* tumesco. Tusculan.194 a, Animus sapientis nunquam turgescit, nunquam tumet.

TVRGIDVS, *a, um.* tumidus, inflatus. Tusc.194 a, Membrum tumidum ac turgidum uiciosè se habet.

TVRMA, *mæ.* ordo militaris, & est equitum propriè. At.82 b, Appius noster turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coerceret. & Ep.244 b, Equitum turmæ. Att.88 a, Turma auratarum equestrium. pro Mar.132 a, Nihil tibi ex ista laude cohors, nihil turma decerpit.

TVRMALIS, *ale.* equestris. de Or.133 a, Turmales statuæ.

TVRPE`. turpiter. ad Atticum 113 b, Turpè pace nobis utendum est.

TVRPICVLVS, *la.* subturpiculus. de Or.131 b, Iocus in turpiculis rebus & quasi deformibus ponitur.

TVRPIFICATVS, *ta.* deformatus. Offic.73 b, Deprauatio & fœditas turpificati animi.

TVRPIS, *pe.* inhonestus, deformis, distortus, fœdus, inquinatus, infamis, flagitiosus, habens turpitudinem, nequam. Officiorum 25 a, Luxuria cùm omni ætati turpis, tum senectuti fœdissima est. Officiorum 25 b, Quod facere non turpe est, modò occultè, id dicere obscœnum est. in A.176 b, Quid hoc turpius? quid fœdius? Tusc.198 b, Quid est autem nequius aut turpius effœminato uiro? Officiorum 25 b, Partes corporis, quæ aspectum essent deformem habituræ atque turpem. pro Fon.281 a, Turpis & infamis uita. pro S.R. 29 b, Vita omnibus flagitijs inquinata. pro Sext.Rosc.26 b, Turpissimus & inhonestissimus homo. ad Atti.88 a, Nunc uideo Metelli αὐτοδίκαιον turpem. ad Atticum 123 a, O` rem turpem, & ea re miseram. Attic.138 b, Hoc turpe & indignũ putarent. Attic.143 b, Iste omnium turpissimus, & sordidissimus, idem est in repub. qui semper fuit. de Amic.103 b, Neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati. Multis uexatus contumelijs, plurimis iactatus iniurijs, non turpis ad te, sed miser confugit, pro Quin. Turpis homo, 9 ad Atticum. Pugna, ne turpis inueniar, 5 ad Attic. Turpis causa dicitur, cùm ipsa res animum à se auditoris alienat, 1 ad Herennium. Trecentosq; eos quos eduxerat Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, oppositi hostibus, 2 de Fin. Habere enim quæstui Rempub. non modò turpe est, sed sceleratum etiam & nefarium: itaq; quod Apollo Pythius oraculum edidit Spartam nulla re alia nisi auaritia esse perituram, 2 Officiorum. Quod turpe sit, id solum miserum esse, 8 ad Att. Turpe genus argumentationis, 1 de Inu. Turpe genus causæ, 1 ad Her. 1 b. Turpes decuriæ iudicum, 1 Phil. Turpi nihil turpius, de Finibus lib.4. Turpissimum est, quando cum uita pugnat oratio, Tusculan. quæst.lib.2.

TVRPITER. turpè, obscœnè, nequiter. ad Att.193 b, Timeo ne quid turpiter faciam. & Tusc.198 b, Quæ te turpiter & nequiter facere nihil patiatur. ad At.93 b, Hortensius filius fuit Laodiceæ cum gladiatoribus flagitiosè ac turpiter. At.101 a, Cato in me turpiter fuit maleuolus. pro Mi.103 a, Turpiter perpeti. L. Calamitosè.

TVRPITVDO, *nis.* deformitas, obscœnitas, infamia, macula, flagitiũ, dedecus, labes, deformatio, deprauatio, fœditas.

de Orat.130 b,Locus & quaſi regio ridiculi turpitudine & deformitate continetur. & 131 a, Verborum turpitudinem & rerum obſcœnitatem uitare.de Finib.98 a,Niſi eos per ſe fœditate ſua turpitudo deterreat.de Aru.215 a,Sext.Seranus ſanctiſsima ſacella omni turpitudine fœdauit.pro Dom.23 a,In illo pœna legitima turpitudinem non habuit propter uim temporum.& ad Heren.2 b,Si cauſa turpitudinem habebit.pro Font.281 b, Turpitudo, quæ à libidine aut à petulantia,aut ab audacia nata ſit. in A. 211 b, Quanta illa erit reipublicæ turpitudo,quantum dedecus,quanta labes?dicere in hoc ordine ſententiam M. Antonium conſulari loco. Officiorum 73 b, Nullum eſt maius malum turpitudine: quæ ſi in deformitate corporis habeat aliquid offenſionis, quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri.

TVRPO,*as*. fœdo. Tuſc.166 b,& 200 a, Iouis aram ſanguine turpari.Poetæ.

TVRRIS,*ris*.propugnaculum,ſpecula.Tuſcul.239 b, Dionyſius concionari ex turri alta ſolebat. de Pro.69 b, Macedonia,quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus ſed trophæis munita.

TVRTVR,*ris*.auis nota.de Fin.87 b,Turtures curſu & peregrinatione lætantur.

TVSCVLANVM,& alia.L.Thuſculanum,&c.

TVTE.tuipſe.Ep.9 a,Vt tute mihi præcepiſti. ad At.119 b,Et ut eſſet, à me eſt(tute ſcis)multo antè prouiſum.de Or.93 a, Non me tibi negaſſe, tute paulo antè dixiſti.ad Attic. 231 b, Quemadmodum tute ſcribebas.

TVTE`.tutò.pro Rab.95 b, Qua in cauſa tutè eſſe potuiſſes. & ad Her.3 b,ad Att.117 b, Non quæro ubi tutiſsimè ſit.& 125 b,Nam te hic tutiſsimè puto fore.ad Herenn. 18 a, Eum tutè uiuere qui honeſtè uiuat.& ibid.b,Tutè cauteq; agere aliquid.

TVTELA,*læ*.fides,commiſsio. Eſt autem tutela (ut Seruius Sulp.definiuit)ius ac poteſtas in capite libero,ad tuendum eum qui per ætatem ſuam ſe defendere nequit,iure ciuili data ac permiſſa.quæ definitio quoniam pupillares modò tutelas comprehendit,ſi generalem facere uis, ut etiam mulierum,& furioſorum tutelas cõtineat, à definitione tibi ſunt illa uerba remouenda:Per ætatem ſuam.ad Attic.4 a,De tutela legitima, in qua dicitur eſſe puella, nihil uſucapi poteſt.pro Quint.R.47 b,Fraudare pupillum, qui in tutelam peruenit.de Orat.99 b,Niſi poſthumus, antequam in ſuam tutelam ueniſſet, mortuus eſſet.& 126 a,Filius eius paruus, qui tibi in tutelam eſt traditus.& 99 a, Tutelarum iura.Officiorum 17 b,Vt enim tutela, ſic procuratio reipubl. ad utilitatem eorum,qui commiſsi ſunt, non ad eorum quibus commiſſa,gerenda eſt.pro Fla.162 a, Nihil poteſt de tutela legitima ſine omnium tutorũ autoritate diminui. de Pro. 76 a,Quare ſit in eius tutela Gallia,cuius uirtuti,fidei, felicitati commendata eſt. de Finibus 114 b,Vt omnia illa prima huius tutelis ſubijciantur, itaque non diſcedit ab eorũ curatione, quibus præpoſita uitam omnem debet gubernare. pro Seſt.17 b,In eius magiſtratus tutela reges atq; exteræ nationes ſemper fuerunt.Officior.64 a,Tutela XXII. tabulis erat uindicata. de Natura deorum 70 b, Apollo is, cuius in tutela Athenas antiqui hiſtorici eſſe uoluerũt. pro Murena 129 a, Omnia hæc noſtra latent in tutela ac præſidio bellicæ uirtutis. de Finibus 144 b, Nullam partem neque animi neque corporis uacuam tutela reliquerunt. & 104 a,Salutem hominum in Iouis eſſe tutela. de Orator. 95 b,Ac ne is pro quo ipſe diceret,turpi tutelæ iudicio, atque omni moleſtia,ſtultitia aduerſarij liberaretur. de Orat.104 b,Sulpitius Gallus duos filios ſuos paruos tutelæ populi commendauit.

TVTISSIMO`,aduerbium. ad Attic. libr. 6, Vbi tutiſsimò eſſem.

TVTO`.tutè,impunè.At.116 a,Igitur iſtic me fac poſſe tutò, an etiam honeſtè? & pro Seſt. 20 a,& Epiſt.234 b, Vt à ſuis munitus tutò in foro eſſet. Ep.148 a,Nec mihi tutò in Sena tum uenire licet.

TVTOR,*aris*.tueor. de N.55 a,Genæ tutantur oculos ab inferiore parte ſubiectę,leuiterq; eminentes.Ant.196 a, Nihil acerbi mihi erit,quod rempublicam tutabitur. & de Som. 127 b,Ad rempublicam tutandam.& pro Dom.6 b, Vectigalia ad ipſas prouincias tutandas.pro Syll.178 b,Hunc tamẽ per uos tutari conſeruareq́ue cupiunt.in Anton. 191 b, Qui rempublicam patrimonio ſuo & tutatus eſt, & tutatur. & pro Seſt.33 a,Hic eſt ſe tutatus.

TVTOR,*ris*. defenſor. de Orator.104 b,Qu. Seruius Galba populum Romanum tutorem inſtituere ſe dixit filiorũ ſuorum orbitati.& Epiſt.226 a,Inſtituere aliquem tutorem & ſecundum hæredem filio ſuo.pro Fl.162 b, Quæcunq; ſine tutore autore eſt dicta dos,nulla eſt.& pro Cecin.298 a,

Quod mulier ſine tutore autore promiſerit,non deberi. de Finib.140 a,Non tutores miſimus regibus. pro Muren. 130 a,Mulieres propter infirmitatem conſilij, maiores in tutorum poteſtate eſſe uoluerunt.pro Fl.161 a, Tutor his rebus Græcorum legibus aſcribendus fuit. Poſtquam.200 a, Reſpub.orba conſulis fidem tanquam legitimi tutoris implorauit.& 205, Cum Reſpubl. non ſolum parentibus perpetuis,uerumetiam tutoribus annuis eſſet orbata. de Aruſp. 246 a,Caſtus tutor religionis.de Orator.143 a, Parens bonus & tutor fidelis.in A. 207 b,Patronus & tutor. ad Attic. 195 b,Amo illum mortuum, tutor ſum liberis,totam domũ diligo.de Cl. 196 a, Orbæ eloquentiæ quaſi tutores relicti ſumus.

TVTVS,*a,um*. metu uel periculo uacuus, tectus, cautus,ſeptus, munitus,ſanctus,ſacroſanctus, ſartus tectus, incolumis, nihil inſidiarum habens, bonorum omnium præſidio munitus, in tuto locatus.pro Dom. 235 a,Quæ maiores noſtri religionibus tuta nobis & ſancta eſſe uoluerunt. & ibidem: Quid ſanctius,quid omni religione munitius, quàm ſua cuiq; domus?pro Pom.10 a, Quis locus tam firmum habuit præſidium, ut tutus eſſet?pro Cecin.293 a,Fuga tutam uiam quærere.Antequam.194 a, Quo enim ſe ſatis tutum arbitrabatur præſidio?uirtutis & gloriæ? At.&c. & ibid.b, Qui hoc imperij domicilium numini deorum conſecratũ, ſartum tectum ab omni periculo conſeruaui, & uos ut tutam tranquillamq́; pacem traheretis, mea perfeci uigilantia. Epiſt.163 a,Tutus ab inimicis.& de Nat.deor.50 a,Tutus à calore & à frigore.in V.243 b, Tutus, clauſus ſeptus, munitus contra aliquem.de Aruſ.256 a, Quare cum dij immortales monent de optimatium diſcordijs,in tuto collocant Clodium. & Epiſtol.184 a,Eſſe in tuto.in C.123 b,Firmiſsimo muro ſeptum eſſe.pro Fl.152 a,Multi clariſsimi uiri,qui cum prædonem nullum cepiſſent, mare tamen tutũ præſtiterunt.

TVVS,*a,um*.Att.62 a,Tam longè à tot tuis,&c.de Or.88 b,Panætius ille tuus.& alibi millies.

TYBA,*bæ*.urbs.Ep.240.

TYBERINVS,*a,um*.pro Pom.10 b, Ante oſtium Tyberinũ. Philip.3, Canutius Tyberinus.

TYBERIS,*ris*.Tybris fluu.quo Roma alluitur.poteſt etiam cum iota ſcribi,autoribus bonis. Attic. 191 b, Cogito trans Tyberim hortos aliquot parare.in C.111 a,Vt Tyberis interæos & pons intereſſet.Atti.lib.15. Cum eſſet trans Tyberim in hortis.

TYBVRS,*ris*.L.Tiburs.

TYCHE,*es*.urbs Siciliæ.I.V.228 a,Tertia eſt urbs,quæ quòd in ea parte Fortunæ fanum antiquum fuit,Tyche nominata eſt.

TYMBOS.buſtum.de L.183 a,Si quis buſtum (nam id puto appellari tymbon)aut monumentum,inquit, aut columã uiolarit.

TYNDARVM,*ri*.urbs Siciliæ.I.V.262 a.

TYNDARITANI,*orum*.I.V.140 b.

TYNDAREVS,*rei*.de Fat.147 a.

TYNDARIDAE fratres,Caſtor & Pollux.Tuſ.154 a,de N. 72 a,de Or.141 a.

TYPVS,*pi*.ſignum,forma.Atti.5 b,Præterea typos tibi mando.Att.5 b, *τὸν παρόντων κατάστασιν τύπω λάβε*. id eſt, Præſentẽ ſtatum forma aliqua deſignato.

TYRANNICE`.ſuperbè,crudeliter.in Verrem 172 b,Regiè ſeu potius tyrannicè ſtatuit.Attic.lib.10,Vide quàm ad hæc *τυραννικῶς*.

TYRANNICVS,*a,um*.de Leg.164 b,Leges tyrannicæ. pro Dom.236 b,Priuilegijs tyrannicis irrogatis.de Inu.libr.1.15 b,Tyrannicum factum.

TYRANNIO,*onis*.uiri nomen.Quint.Fr.306 b, & ad Atticum 57 b.

TYRANNIS,*dis*.dominatio,regnum,crudeliſsimus dominatus.ad Att.104 b,Ex uictoria cùm multa mala,tum certè tyrannis exiſtet. Tuſculanar. 186 a, Potius quàm conſcios delendæ tyrannidis indicaret.ad Atticum 225 b,O` dij boni,uiuit tyrannis?& 120 b,Idem facere quod in Cinnæ dominatione,& Marij tyrannide Philippus. Of.70 a,Occupare tyrannidem. Att.231 b,Sublato enim tyranno, tyrannida manere uideo.

TYRANNOCTONVS,*ni*. uindex & oppreſſor dominationis.ad Attic.231 a,Suſtulit ſimulationem deſiderij, ne periculoſa noſtris tyrannoctonis eſſet. Item ad Atticum 261 a,& Fam.lib.12.

TYRANNVS,*ni*. ereptor libertatis, ciuitatis oppreſſor. in V.229 a,Imagines Siciliæ regum ac tyrannorum.& ibidem: At uidete quanto hic tetrior tyrannus.& in Vat.33 b, Intolerandus tyrannus.Tuſculan.239 a, Dionyſius Syracuſanorum tyrannus fuit,is cùm V & XX. natus annos dominatũ occu-

occupasset, diu seruitute oppressam tenuit ciuitatem. pro Mil.108 b, Quo tandem animo hoc tyrannum tulisse credi tis? i.A.249 b, Qui erant in eum tyranni. & pro Deiot. 146 b, Esse tyrannum in aliquem. Officiorū 37 b, Quem armis oppressa pertulit ciuitas. & ibidem: Qui ui oppressos imperio coercet. & ibidem, de tyrannis. I.A.115 a, Cupido coniungendi cum tyranno: id est, Cæsare. & ibidem: Phalaris & Pisistratus. de Nat. deor. 76 b, Dionysius & Apollodorus tyranni. de D.91 b, Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. Of.58 a, Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potius summa distractio.

TYRESIAS, *sie.* augur & uates Thebanus. de Diuin. 98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait solum sapere, cæteros umbrarum uagari modo. de eod. de Natur. deor. lib.2. & Tusc.l.ib.5.

TYRIA purpura. I.V.265, & pro Fl.*

TYRVS. urbs Phœnissæ. ibidem.

TYRO, *onis.* nouus miles, rudis in aliqua re, qui aliquam artem discit.) (. Veteranus miles. Epist.138 b, Quantum autem in acie tyroni sit committendum, scimus. & Tusc.183 a, Aetas tyronū. I.A.238 b, Tyrones milites.) (. Veterani milites. & 244 b, Cum essem tyro in Pompeij exercitu. pro S. Ro.21 a, Qui nuper se ad eum lanistā contulit, qui cum ante hanc pugnam tyro esset, facilè ipsum magistrum scelere atq; audacia superauit. I.V.62 a, L. Apuleius usu atq; exercitatione tyro. & 112 a, Tametsi non prouinciæ rudis erat & tyro. de Orat.103 b, Fateor enim oratorem, nulla in re tyronem ac rudem, nec peregrinum atque hospitem in agendo esse debere. Officior.8 a, In Pompilij exercitu Catonis filius tyro militabat.

TYROCINIVM, *nē.* rudimentum. in Sal.174 a, At lapsus ætatis tyrocinio, postea se correxit, &c.

TYROTARICHVS, *chi.* cibi genus, cuius confectionem docet Apicius lib. 4. Attic.233 a, Eo die in Pœti nostri tyrotarichum imminebā. Attr.59 a, Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil magis quàm patina tyrotarichi. & Epi. 136 b, Quem denarium narras? quam tyrotarichi patinam? eo d. Tu uerò ad tyrotarichum antiquum redi.

TYRRHENVS, *a, um.* Thuscus. ut Tyrrhenum mare. de D. 84 a, Tyrrhenæ gentis aruspex.

TYSIAS, *sie.* princeps & inuentor artis rhetoricæ. de In.62 b, & de Orat. 92 b.

V

Litera interdum pro y usurpatur. ut Sulla, pro Syla: Sullanus pro Syllanus. Eadem maiuscula significat quinq;, id quod sæpe legendis Ciceronis libris occurret.

VACATIO, *onis.* feriæ, cessatio, immunitas. pro Syll.172 a, Me neque rerum gestarum uacatio, neque ætatis excusatio uendicat à labore. & pro Cæl.43 b, Erat enim meum deprecari uacationem adolescentię, ueniamq; petere. de Leg. 138 a, Ego uerò ætatis potius uacationi confidebam. de Natura deorum 12 a, Nos uitam beatam in omnibus rerum uacatione ponimus. & in Ver.147 b, Vacatio omnium rerum. de Clar.175 a, Vacationem augures, quo minus iudicijs operam dent, non habere. pro Font.277 b, Fallum est ob uacationē precium datum, cum immunis nemo fuerit. in An. 204 b, His liberisq; eorum militiæ uacationem esse placet. & 200 a, Delectum haberi sublatis uacationib. in Verr. 204 b, Pro nisce rebus uacatio data est laboris & sumptus & militiæ & rerum omnium. Epist.129 a, Quę studia uacationem habent publici muneris. & Ac.30 b, & Att.17 b, Ne uacationes ualerent. de Leg.158 a, Nullam tibi à causis uacationem dari uideo.

VACCA, *cæ.* de Nat. deor.16 b, Cur non gestiret taurus equæ contrectatione? equus uaccæ? & ad Her.27 b.

VACCVS, *ci.* pro Dom. 233 b, In Vacci pratis domus fuit M. Vacci.

VACEI. pro Pla.277 a, Putabam in Vaceis dicturum. error pro Nicæis.

VACILLO, *as.* nuto, labo, fluctuo, titubo. de Natura deorum 22 b, Nec uerò exitum reperitis, resq; tota uacillat ac claudicat. & Officiorum 76 a, Iustitia uacillat, uel iacet potius. de Finibus 62 b, Quo loco uidebitur stabilitas amicitiæ uacillare. de Clar.184 a, Curio in utramque partem toto corpore uacillans. ad Attic.186 a, Vacillare memoria. I. C.109 a, Partim etiam sumptibus in uetere alieno uacillāt. I.A.189 a, Antonius cum una legione, & ea uacillante L. fratrem expectat. Epist.262 a, Accepi tuam epistolam uacillantibus literulis.

VACO, *as.* nihil ago, cessō, ocium habeo, ocium est, ociosus sum, uacuus uel expers sum, liber sum, careo, priuatus sum. de Natura deorū 1 b, An dij ab omni curatione & administratione rerum uacent. Epi.133 a, Hoc mihi iucundissimū uacanti negocium erat, tecum id ocij tempus consumere. Epistо.201 a, Quamuis enim occupatus sis, ocij tamen plus habes: aut si ne tu quidem uacas, noli mihi molestiam exhibere. & de D.82 a, Ita tamen, si uacas animo, &c. Attic.199 a, Scribes aliquid si uacabis. de Di.109 b, Tantum huic studio relinquendum, quantum uacabit à publico officio & munere. Offic.3 a, Nulla uitæ pars uacare officio potest. & Or. 216 b, Quare id uacare numero non oportet? Officiorum 27 b, Sic eiusmodi motibus animus debet uacare. de Finib.97 b, Sapiēs perturbationibus semper uacabit. Et, Vacandum est omni animi perturbatione. &, Vt ab omni animi perturbatione liber sis. Officior.26 b, Histrionum nonnulli gestus ineptijs non uacant. Epistо. 97 b, Vacare culpa magnum est solatium. & 18 a, Præsertim cum in quo accusabar, culpa uacarem. de Leg.186 a, Is ordo uitio uacato. Epistol.53 b, Qui locus hoc dominatu uacat? Tusc.l.188 b, Amplitudo animi una est omnium rerum pulcherrima, eoq; pulchrior, si uacet populo, &c. de Natur.37 a, Cœlestem ordinem, qui uacare mente putat, is ipse mentis expers habendus est. & 38 b, Natura ætherea uacat ea parte corporis, quæ, &c. Tusc. 162 a, Animus & terra uacat & humore. & de Natur. 7 a, Si ipsa mens constare potest uacans corpore. I.A.138 b, Qui utrisq; armis uacant. de Natur. deor.14 b, Nihil est quod uacet corpore, corporibus omnis obsidetur locus. de Leg.157 b, Vacare cura & negocio. & Tusc.153 a, Vacans nomine. de Clar.190 a, Nullum tempus illi unquam uacat aut à forensi dictione, aut à scribendo. Sal. in Cicer. 271 a, Cuius nulla pars corporis à turpitudine uacat. ad Attic.288 a, Quid nostra refert uictum esse Antonium? si uictus est, ut alij uacarent, quod ille obtinuit? ad Attic. 188 b, Tota domus uacat superior. Atti.221 b, Villa ita completa militibus erat, ut nix triclinium ubi cœnaturus ipse Cæsar esset, uacaret. de Nat. deor.5 a, M. Piso si adesset, nullus philosophiæ uacaret locus. de Orat.146 b, Domicilium tantum in illa urbe remanet studiorum, quibus uacant ciues. de Di.82 a, Ego uerò, inquam, philosophiæ semper uaco. Officiorum 13 a, Ea animi elatio quæ cernitur in periculis & laboribus, si iusticia uacat, pugnatq; non pro salute communi, sed pro suis commodis, in uitio est. de Sen. 84 a, Senum ætas uacat muneribus ijs, quæ non possunt sine uiribus sustineri. pro Deiot. 148 b, Deiotarus quicquid à bellis populi Romani uacabat, cum hominibus nostris consuetudines amicitiasque iungebat.

VACVITAS, *tis.* Officiorum 15 a, Quo magis his & magnitudo animi est adhibenda & uacuitas ab angoribus. de Fin. 55 b, Vacuitas omnis molestię. & libro secūdo, Vacuitas doloris. & Tusculanarum 236 b, Securitatem nunc appello, uacuitatem ægritudinis. L. Indolentia.

VACVITAS, quam sedem uacantem uocant. Famil.libr.11, Quantam perturbationem rerum urbanarum afferat obitus consulis, quantam cupiditatem hominibus injiciat uacuitas, non te fugit. Bruti.

VACVVS, *a, um.* inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiunus, liber. I.C.100 a, Cum morte superioris uxoris nouis nuptijs domum uacuam fecisses. & ibid.b, Ab euentu tuo ista subsellia uacua facta sunt. de Orat.154 a, Possessio quasi caduca & uacua. & pro S.R.22 b, Prædia uacua alicui tradere. & Para.125 a, Possessiones uacuæ. in V.263 a, Rerum uacuum trahi. Quint.Frat.316 a, Nullum mihi uacuum tempus ostenditur. ad Att.37 b, Cum uacui temporis nihil haberem. I.V.76 a, Habere dies uacuos. Antequam.194 b, Aures non obtusæ criminatione, sed uacuæ præbebuntur. de Clar.166 b, Itaq; hunc elegimus diem, cum te sciremus esse uacuum. & ibid. Esse animo uacuo. & pro Domo 239 a, Vacuo animo facere aliquid. de Legib. 158 a, Ego uerò libenter quoniam uacui sumus, dicam. ad Atticum 199 a, Animum uacuum ad res difficiles scribendas afferre. pro Mar.133 b, Gladius uagina uacuus. Tusc.192 a, His rebus mentem uacuam appellauerunt insaniam. de Di. 114 a, Animus per somnum sensibus & curis uacuus. in C.118 a, Hic locus nunquam uacuus mortis periculo atq; insidijs fuit. Epist.58 b, Nihil insidijs uacuum uideo. & 48 b, Vacuus molestijs. Antequam. 195 b, Profectò istis hora nulla electo Tullio uacua periculo, aut periculi expectatione relinquitur. pro Domo 218 a, Nullus locus uacuus extraordinarijs fascibus fuisset. Attic. 169 a, Vacuum periculo consilium. Epistol.125 a, Oppidum uacuum à bello. de Finib.114 a, Locus uacuus ab omni turba. I.V.204 b, Vacuus, expers, solutus ac liber ab omni sumptu, munere, molestia. Post.208 a, Vacuo à bonis atq; inani foro. de Ar.245 b, Mea domus ab ista religionis suspicione uacua atque pura est. de Cla. 194 a, Ab exercitationibus oratorijs nullus dies mihi uacuus est. de Fat.140 a, Quondam uacuo ab interuentoribus die. de Diuin. 93 b, Itaque huic obijciuntur uisa à mente ac ratione uacua. in V.200 b,

Ciuitas ab his rebus sanè uacua atque nuda. & 82 b, Nulla hora uacua à furto ac scelere reperietur. de Inu. 65 a, Si animus à talibus factis uacuus atq; integer erit. de Nat. deor. 14 b, De inanitate: id est, de eo, quod uocant uacuum. ad At. 27 b, Inanis aliqua re utili: id est, uacuus. Quin. Fr. 304 a, Sin eris ab isto periculo uacuus, ages scilicet ſi quid, &c. & 324 b, Animus uacuus ab omni cura. 327 a, Plura ad te uacuo animo scribam, cum, &c. de Vni. 197 a, Nihil igni uacuum uideri potest.

VADA. locus inter Apenninum & Alpes. Ep. 174 a, Bruti.

VADA Volaterrana. pro Qu. 4 a.

VADIMONIVM, *nij.* sponsio sistendi in iudicio ad certum diem, quam deserere non licet. I. V. 155 b, Iura Siculorũ, quæ habent à populo Rom. ne extra suum forum uadimonium promittere cogantur. & 264 b, Hominem iubet Lilybæum uadimonium Venereo seruo promittere. I. V. 165 a, Promittunt Herbitenses uadimonium Syracusas. pro Qu. 4 a, Ego iam neq; uado amplius, neq; uadimonium promitto. & ibidem: Quintius cum cæteris quæ habebat, uadimonia differt. & ibidem: Cùm uadimonia sæpe dilata essent. & ibidem: Ex eo tempore res esse in uadimonium cœpit. & ibidem: Hic hominem in præsentia non uadatur, ita sine uadimonio discedit. & 8 a, Qui postea quoq; uadimoniũ missum fecerit. pro Quint. 5 b, Venit Romam Quintius, uadimonium fitit. & 8 b, Ad uadimonium non uenerat, & uadimonium sibi ait esse disertum. & 9 b, Obire uadimonium alicui. & 10 a, Vadimonium tibi cum eo nullum fuit. Attic. 26 b, Differre uadimonium cum aliquo. & Epist. 22 a, Vadimonia dilata. pro Quint. 10 b, Quo die uadimonium istuc factum esse dicis? Quint. Frat. 316 a, Nemo fuit in tanta multitudine, qui uadimonium concipere posset. de Sene. 81 a, Vadimonia constituta. & I. C. 105 a, Decoctores qui uadimonia deserere, quàm illum exercitum maluerunt.

VADO, *dis.* eo, iter facio, ingredior. Atti. 60 b, Ad eum postridie manè uadebam, cum hæc scripsi ad Her. 11 b, Cum feras bestias uideamus alacres & erectas uadere, ut alteri bestiæ noceant. in Ar. Post hunc ore fero capricornus uadere pergit. Att. 226 b, Lentulus Spinter hodie apud me, cras manè uadit. Fam. Ep. lib. 7, Vadunt solida ui.

VADOR, *aris.* in ius uoco, ad uadimonium sistendum uoco. I. V. 133 b, Cum Apronius ex Leontino usq; Lilybæum aliquem uadaretur ex miseris aratoribus. pro Qu. 4 a, Si iam neq; uadari amplius, neq; uadimonium promittere. & ibi. Hic hominem in præsentia non uadatur, ita sine uadimonia discedit. pro Qu. 11 a, b, Debere tibi dicis Quintium, procurator negat: uadari uis, promittit: in ius uocas, sequitur: iudicium postulas, non recusat.

VADVM, qua flumen transire, aut pedibus, aut equo possumus. pro Cæl. 48 a, Sed emersi iam è uadis, & scopulos præterecta est oratio. de Ora. 211 a, Hoc motu radiantis æthiæ in uada ponti.

VAFER, *a, um.* callidus de N. deor. 18 a, Homo minimè uafer. & Off. 63 a, Veterator, uafer. de Repub. lib. 3, Non sunt in disputando uafri, non ueteratores, non malitiosi. de N. deor. 9 b, Chrysippus Stoicorum somniorum uaferrimus interpres. Att. 19 a, Vafer ille Siculus Epicharmus.

VAFRE. callidè. in Verrem 135 a, Nihil uafrè, nec malitiosè fecit.

VAGE, dispersè. ad Her. 33 b, Quas exornationes idcirco nõ uagè disperſimus, sed à reliquis separauimus, quod, &c. 24 a, Res sparsæ & uagæ disiectæ.

VAGINA, *næ.* gladij theca. de Inu. 63 b, Ille gladium è uagina eduxit. de N. deor. 33 a, Vt clypei causa inuolucrum, uagina autem gladij, sic, &c. pro Mar. 133 b, Gladius uagina uacuus. I. C. 98 a, S. C. inclusum in tabulis, tanquam in uagina recõditum. de Sen. 87 a, Viriditas herbescens culmo erecta geniculato, uaginis iam quasi pubescens includitur.

VAGIO, *gi.* ciulare, puerorum infantium more plorare. de Sen. 94 a, Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerescam, & in cunis uagiam. de Fin. 71 a, & ad Her. 33 b.

VAGOR, *aris.* euagor, uolito, passim uolito, erro. pro Sest. 22 a, Quodam tempore homines fusi per agros ac dispersi uagabantur. & de In. 42 a, Cum in agris homines passim bestiarum more uagabantur. & de Di. 98 b, Cæteros umbrarũ uagari modo. pro Fl. 152 a, Prædones toto mari dispersi uagabantur. de Diui. 125 a, Aues huc & illuc passim uagantes. cont. Rul. 73 a, Quacunq; uelis uagari. & 75 a, Vagari per orbem terrarum. I. A. 231 b, Is nunc tota Asia uagatur, uolitat ut rex. pro Fon. 280 b, Hi contrà uagantur læti atq; erecti passim toto foro. & de Or. 100 a, Vagari magna cum caterua toto foro. & Att. 225, Tota urbe uagari. ad Her. 36 a, Volitare & uagari toto foro. pro Mar. 135 b, Vagabitur nomen tuum longè atq; latè. Acad. 17 a, Eo fit ut errem & uager latius. Tusc. 193 a, Deinde instituto nostro uagabimur. de Or.

102 b, Ne uagari & errare cogatur oratio. de Orat. 160 b, Ne fluat, ne uagetur oratio. & 91 a, Eadem illa facultate uagari qua uelit. & 154 a, In hoc tam immenso campo uagari liberè. ad Att. 118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & filijs. de Orat. 159 a, Vt uerba neq; alligata sint, quasi certa aliqua lege uersus, neq; ita soluta ut uagentur. Attic. 258 a, Vtinam eum diem uideam, cùm ista oratio ita liberè uagetur, ut etiam in Siccæ domum introeat. Oct. 329 a, In urbe milites uagantur. Offi. 349 a, Non enim sumus hi quorum animus uagetur errore.

VAGVS, *a, um.* errans, inconstans, dispersus, incertus. Atti. 109 a, Itaq; uagus esse cogitabam. & 117 b, Dionysio, dum existimabam uagos nos fore, nolui molestus esse. pro Clu. 54 b, Aliquem uagum & exulem errare. Orator. 204 a, Solutum quiddam sit, non uagum tamen, ut ingredi liberè, non licenter errare uideatur. de N. 26 a, Errans & uaga sententia.)(. Stabilis & certa. & de Orat. 114 b, Pars quæstionum uaga, libera, & latè patens. de Vniu. 201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labuntur. de Fin. 138 a, Bestiæ motus solutos ac uagos à natura sibi tributos requirunt. ad Her. 22 a, Loci præter modum ampliuagas imagines reddunt. in A. 242 b, Vt uitam inopem & uagam prosequamur. pro Milo. 114 b, Vaga, uolubilis fortuna.

VALDE. uehementer, admodum, mirum uel maiorẽ in modum, egregiè, nõ mediocriter, perquàm, sanè quàm, impensè, magnificè, grauiter, in primis, etiam atq; etiam, ita. ad Attic. 210 a, Inhibere illud, quod mihi ualde arriserat, nunc uehementer displicet. Epi. 9 b, Rem te ualde bene gessisse rumor erat. de Ar. 244 b, Cui destinatam iam laudem præripere ualde esset iniquũ. de D. 125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. Att. 106 b, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? & 24 b, Valde hoc uelim, antequã proficiscare conficias, &c. & 9 a, Valde grauiter pertexuit hunc locum. & 58 b, Epistola ualde bella est. & 59 a, Epistola tua ualde me leuauit. & 22 b, Valde uehementer eum uisum & liberè dicere. & ibi. Hic quicquid uolet, ualde uolet. de Leg. 184 a, Tu uerò eum nec ninis ualde unquam, nec nimis sæpe laudaueris. Fam. lib. 2. Nam suos ualde quàm paucos habet.

VALE. fac, uel cura, uel da operam ut ualeas. ad Att. 78 b, Etiam atq; etiam uale patrone, &c. Qu. Fr. 312 a, Mi frater uale. & 262 b, Da operam ut ualeas. Ep. 258 b, Vale mi Tyro, uale, uale & salue. Epist. 257 a, Cura ut ualeas etiam atq; etiam Tyro noster. Epist. 256 a, Valebis igitur, meq;, &c. Att. 123 a, *ωελλὰ χαίρειν τῷ καλῷ* dicere. Ep. 111 a, Ego uerò multam salutem & foro dicam & curiæ.

VALENS, *tis.* robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sanus.)(. Imbecillus. I. V. 264 b, Lictores ualentissimi, & ad pulsandos uerberandosq; homines exercitatissimi. I. A. 244 a, Semel circumsessus lectis ualentissimorum hominum uiribus cecidi sciens. pro Cluẽ. 54 b, Statius quidam colonus homo ualens. contra Rul. 83 a, Robustus & ualens, & audax satelles. pro Cæl. 51 b, Imbecillus.)(. Valens. Epist. 95 a, Cùm homo imbecillus à ualentissima bestia laniatur. & 77 a, Quàm uiribus cum ualentiore pugnare. Ac. 44 b, Nihil enim ualentius est à quo intereat. de Cl. 170 a, Quãquam in Lysia sunt sæpe lacerti, sic ut fieri nihil possit ualentius. de Ar. 258 a, Fuit quondam ita firma hæc ciuitas & ualens, ut iniurias ciuium ferre posset. pro Dom. 220 b, Imberbis adolescentulus, bene ualens & meritus. de Vn. 202 a, Nec fraus ualentior quàm consilium meum. de Fa. 142 a, Diodorus ualens dialecticus. Attic. 238 a, Ibi bene ualentem uidi Pyliam. Epi. 256 b, Malo te serò ualentem, quàm statim imbecillum uidere. pro Cl. 23 a, Cum puer hora XI. in publico ualẽs uisus esset, ante noctem mortuus inuentus est. Item, Cũ morbo alicui mederi uis, consuetudo ualentis & natura corporis cognoscenda est. Ac. 6 a, Sensus si sani sunt & ualẽtes, &c. Attic. 102 a, Mallem resp. tantas ei uires non dedisset, quàm nunc tam ualenti resisteret. Off. 35 b, Quæ esset oblectatio ualentium?

VALENTINI. pop. I. V. 243 b.

VALEO, *les.* possum, polleo, potens sum, uim habeo, uires ha beo, monumentum uel pondus uel autoritatem habeo, alicuius momenti putor, operor, proficio, momentum affero. de Fin. 60 b, Epist. 8 a, Qui plus opibus, armis, potentia ualent. & 137 a, Fiet quodcunq; uolent, qui ualebunt: ualebũt autem semper arma. & de Ar. 256 b, Opibus ualere. At. 66 a, Domitius ualet amicis. & 257 b, Vereor ne ualeat Antonius. At. 61 b, Et quo animo Cos. ferant hunc *ἔλεγχον*, rescribas ad me quantum potes & uales. pro Dom. 216 a, Quasi ego in isto genere animo quicquam aut curatione aut potestate ualerem. de Cl. 169 a, Is longè plurimùm ingenio ualuit. Epist. 85 a, Quicquid authoritate ualebo & gratia, ualebo tibi. & 180 b, Non uereor, ne meæ uitæ modestia parum ualitura

litura sit in posterum contra falsos rumores. Off. 21 b, Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandũ ualere. de Clar. or. 169 b, Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuisse dicendo. I.C. 101 a, Tu ad leges non solum negligendas, sed etiam perfringendas ualuisti. pro Clu. 58 b, Omnes Latinates, qui ualuerunt, uenerunt Romam. I.C. 217 b, Hæc res mihi ualet ad gloriam. pro Mur. 133 b, In hoc felicitatis fama sermoq; ualet. pro Mur. 138 a, Iudicium accusatoris in rem pro aliquo præiudicio ualere. de Leg. 161 b, Vna definito in omnes homines ualet. Ep. 52 b, Ad consolandum autem cum illa ualeant, &c. de Fin. 108 a, Ex eo genere, quod ad differendum ualet. At. 67 a, Vtinam ualeat ad celeritatem reditus tuus. de Or. 152 b, Hoc ualet ad agendũ, &c. de D. 228 b, Plus terrarum situs quàm lunæ tactus ad nascendum ualere. de Cl. 177 a, Res ubi plurimum proficere & ualere possunt, collocari debent. pro Sest. 16 a, Ignari quid uirtus ualeret. de Orat. 110 a, Experiar ut ne Sulpitius plus quàm ego apud te ualere uideatur. de Cl. 176 b, Sp. Torius satis ualuit in populari genere dicendi. pro Cec. 295 b, In uno seruulo familiæ nomen non ualet. & 302 a, Nam illud uerbum unde, in utramq; rem ualet. Top. 229, Verbáne plus an sententia ualere debeat. Offi. 60 b, Hoc uerbum quid ualeat, non uidet. de N. 60 b, Quod eò ualebat, ut, &c. pro Co. 296 b, Quod etiam si uerbo differre uideatur, re tamen est unum, & in omnibus causis idem ualet. & Top. 223 b, Idem ualere.)(. Differre & distare. de Fin. 66 b, Quærimus uerbũ Latinum pro Græco, & quod idem ualeat. Epist. 11 a, Præmia quæ apud me minimum ualent. & 55 a, Authoritas tua plurimum apud me ualet. de D. 86 b, Aut si ualuit, id ualuit, ut peccatum in eo hæreat. & 132 b, Tamen intelligere potuisset, uincere te Romanos, nihil magis in se quàm in Romanos ualere. de D. 141 b, Vt ad quasdam res natura loci pertinet, ad quasdam autem nihil: sic affectio astrorum ualeat si uis ad quasdam res, ad omnes certè non ualebit. de Ora. 125 a, Hoc igitur exprimere, &c. mirum quiddam ualet, uel maximàm habet uim. Epist. 55 a, Valere in omnes partes. Epist. 94 a, Valere animo. pro Deio. 144 b, Hoc ad uincendum ualet, uel ad uincendum graue est, uel ad dicendum leue est. Acad. 22 a, Hoc contra te ualet. de Orator. 138 a, Multa ante congressum fiunt, quæ non ad uulnus, sed ad speciem ualere uidentur. & ibid. Quæ ualent contra falsam criminationem. Off. 31 b, Qui semper aliquid inquirunt, quod spectet & ualeat ad bene beateque uiuendum. de Fat. 143 a, Quanquam hoc Chrysippo non uidetur ualere in omnibus. de Finib. 132 b, Sed certè opus est ea ualere & uigere, & naturales motus usuq; habere. de Or. 95 a, Diuturna in eo ualuit opinio tarditatis. Postq. 206 b, Legem Tribunus plebis tulit, ut lex Aelia & Fusia ne ualerent. pro Do. 229 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas, de ciuitate non ualuit, &c. de Cl. 171 a, Filius Scipionis si corpore ualuisset, in primis habitus esset distertus.

VALERE. ad sanitatem morbósue relatum. Ep. 93 a, Hîc tui omnes ualent. & 70 b, Ego ualeo sicut soleo, paulo etiã deterius quàm soleo. de Fi. 73 b, Optimè ualere.)(. Grauissimè ægrotare. At. 77 a, Si modò ualuisti, & Romæ fuisti. & 97 b, Cõsido te iam ut uolum⁹, ualere. & 61 b, Si melius uales, ue hementer gaudeo. Epi. 178 b, Nos hîc ualemus rectè, & quo melius ualeamus operam dabimus. At. 100 a, Significant enim tuæ literæ, te prorsus laborare. & ibid. Quia indicabat te non ualere. Att. 213 b, Attica planè ualet. & 74 a, Cùm ego non bellè haberem. Qu. Fra. 325 a, Valent pueri, studiosè discunt, diligenter docentur. Atti. 189 b, Vt in malis rectè habeam. Qu. F. 327 a, Cum (ut spero) se Cicero noster bellè habebit. Epist. 130 a, Tullia nostra rectè ualet, Terentia minus belle habuit, præterea rectissimè sunt apud te omnia. & 262 a, Bellè habere. Att. 58 b, Literæ, quibus erat scriptum Lentulo melius esse. & 96 b, Tironem grauiter ægrum Esseæ reliqui, sed nunciant melius esse ei. & 131 b, Antè scitui ei rectè esse, quàm non bellè fuisse. & Tusc. 166 b, Pompeio melius est factum. Qu. Fr. 318 a, Apud eum rectè erat. Ep. 130 a, Rectissimè sunt apud te omnia. Ep. 256 b, Meliusculè mihi est. & At. 223 b, Spero tibi iam esse ut uolumus. Ep. 152 b, Frater meus laboribus assiduis concursationibusq; confectus grauiter se habet. Ep. 155 b, Si rectè istic erit.

VALERE, salutantis in discessu. ad At. 92 a, Valebis igitur, & ualete Pyliam nostram & Cæciliam iubebis, & saluebis à meo Cicerone. & 69 a, Illum salutaui, postea inssi ualere. Epist. 33 a, Valete mea desideria, ualete. Epist. 138 b, Vale mi Tyro, uale, uale & salue. Att. 57 b, Sed ualeant recta consilia. & de Na. 25 b, Si deus nulla hominum charitate tenetur, ualeat. Attic. 123 a, πολλὰ χάιρειν τῷ καλῷ dicere. de Amicit. 100 a, Amici imbecilles ualent. Atticum 261 b, Quare ista ualeant.

VALETVDO, *nis*. Off. 51 b, Valetudo sustentatur notitia sui corporis, & obseruatione earum rerum, quæ res aut prodesse solent, aut obesse, & continentia in uictu, omnique cultu corporis tuendi causa, & pretermittendis uoluptatibus. de Diu. 134 a, Offic. 35 a, Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualetudinis. & 97 b, Qui ualetudinis uitio turunt, & melancholici dicuntur. Ep. 134 a, Ex literis tuis intellexi animum meum tibi perspectum esse circa curam ualetudinis tuæ, quam tibi esse gaudeo. & 133 a, Multi ualetudinis causa in hæc loca conueniunt. & 136 a, Valetudo, quam intermisisis exercitationibus amiseram. de Cl. 170 a, Quosdam ualetudo, modò bona sit, tenuitas ipsa delectat. Att. 71 b, Me incommoda ualetudo, qua iam emersera, tenebat iam duodecimum diem Brunduss. & 105 b, Sed ptsus te commoueri incommodo ualetudinis tuæ uolo. de Cl. 176 a, Is ualetudine incommoda fuit. de Cl. 180 b, Is sem per infirma atq; etiã ægra ualetudine fuit. & 165 b, Diuturna perturbatio totius ualetudinis. At. 183 a, Scripseras enim te quodam ualetudinis genere tentari. de Ora. 101 a, In eius infirmissima ualetudine affectaq; iam ætate. & Epi. 77 b, Istinc ne te moueas tã infirma ualetudine. de Or. 108 b, Nunc Scæuola paulum requiescet, dum se calor frangat, & nos ipsũ, quoniã id temporis est, ualetudini demus operam. Qu. Fr. 299 a, Te oro, ut ualetudini tuæ si me & omnes tuos ualere uis, diligentissimè seruias. Postq. 210 a, Quis quacunq; aut ætate aut ualetudine esset, putauit, &c. pro Mure. 135 b, Quibus contra ualetudinis commodum laborandum est. pro Clu. 27 a, Erat infirma ualetudine Habitus. Ora. 204 a, & de Fi. 78 a, Esse integra ualetudine. I.A. 219 b, Cùm esset summa senectute & perdita ualetudine. de Or. 95 a, Valetudine impeditus non potui, &c. I.P. 82 a, Vti excusatione ualetudinis. Ep. 134 b, Tanta perturbatio ualetudinis tuę. Ep. 212 b, Asclaponis medici ars mihi iucunda fuit, quã sum expertus in ualetudine meorũ. Ep. 45 b, Propter ualetudinem domo non exeo. Ep. 153 b, Quod illa ualetudine magis conficere se quàm me tueri potent. & 138 a, Amittere ualetudinem. Ep. 179 b, Cùm eum obiurgaré quòd parũ ualetudini parceret. Epi. 79 b, Grauitas ualetudinis. & 95 b, Imbecillitas ualetudinis. & 94 b, Infirmitas ualetudinis. Tusc. 227 a, Mala ualetudo animi. 234 a, Et perdita ualetudo. de Fi. 57 b, & de Opt. 243 b, & Post. 198 b, Bona ualetudo. de Fi. 119 b, & 144 b, Valetudo.)(. Morbus. Qu. Fr. 313 a, Marius & ualetudine est, & natura infirmior. & I.A. 221 a, Si ad grauem ualetudinem dolor accesit. Atti. 169 b, Valetudinem tuam iam confirmatam esse, & à ueteri morbo, & à nouis tentationibus gaudeo. Off. 56 a, Si unumquodq; membrũ sensum hũc haberet, ut posse putaret se ualere, si proximi membri ualetudinem ad se traduxisset. & de D. 137 b, Nonnullæ significationes ualetudinis, ut hoc ipsum pleni enectiue simus, ex quodam genere somniorum intelligi posse dicuntur. de Se. 84 a, Quàm fuit imbecillis P. Africani filius, quã tenui ane nulla potius ualetudine! & ibid. At id quidem non propriũ senectutis est uitium, sed commune ualetudinis. de Am. 100 a, Valetudo opportuna est, ut dolore careas, & muneribus fungare corporis.

VALIDISSIME. summopere, enixè. Cæl. Epist. 113 a, Cùm pro amicitia ualidissimè fauerem ei.

VALIDVS, *da, dum*. ualens. Ep. 258 b, Omnia uiceris, si te ualidum uidero. & in Arat. Validæ uires. de Finibus 132 a, Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus ualida seruari.

VALLATVS, *a, um*. stipatus. pro Mu. 136 a, Catilina stipatus choro iuuentutis, uallatus iudicibus atq; sicarijs.

VALLO, *as*. stipo. de Leg. 168 b, Cùm hæc omnia quasi sepimento aliquo uallabit differendi ratione, &c. de Aru. 251 b, Ius legationis cùm hominum præsidio munitũ sit, tum etiã diuino iure est uallatum. pro Arch. 189 b, Pontus & regijs quondam opibus, & ipsa natura regionis uallatus.

VALLVM, *li*. propugnaculum, & munitio castrorum. Att. 79 b, Oppidum cinximus uallo & fossa, & aggere maximo. & Ep. 245 b, Oppidum uallo & fossa circumdedi. I.P. 97 a, Vallum alpium cõtra ascensum transgressionemq; Gallorũ. de Sen. 88 a, Et contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum. de Na. 55 a, Munitæq; sunt palpebræ tanquam uallo pilorum. Atti. 148 b, Fossa & uallo septum tenere aliquem. & Tusc. 182 b, Ferre uallum.

VALVAE, *arum*. templorum ianuæ. I.V. 229 a, & 88 a, & 222 a, Hæc alia duo signa, quæ ad ualuas Iunonis Samiæ steterũt. pro Dom. 237 b, Ibi enim postis est, ubi aditus templi est, & ualuæ ambulationis. de D. 96 a, In templo Herculis ualuæ clausæ repagulis subitò seipsæ aperuerunt. I.A. 181 b, Cùm ualuæ Concordiæ non patent.

VANESCO, *scis*. euanesco. de Le. 174 b, Labes nec diuturnitate euanescere, nec manibus ullis elui potest.

VANITAS, *tis*. inanitas. de Leg. 161 b, Si deprauatio consuetudinem,

tudinum, si opinionum uanitas non imbecillitatẽ animorũ torqueret, &c. Tus. 109 a, Vt uanitati ueritas cedat. Off. 10 a, Talis autem simulatio uanitati coniunctior est quàm liberalitati. de D. 108 a, Leuitate, uan tate, malitia excluſa diuinationem probo. Off. 63 a, Qui in uendendo orationis uanitatem adhibẽt. & de Am. 114 b, Blanda orationis uanitas. & ad Her. 12 b, Idq; comitate fit magis quàm uanitate. Part. 231 b, Attende uanitatem comitatis esse oppositum.

VANVS, *a, um.* falsus, mendax, futilis, inanis, leuis. pro Pl. 280 b, Memini cum tibi uana quædã miser atq; inania falsa spe inductus pollicebar. de Diu. 88 a, Aruspices uanos futilesq; esse dicamus. pro Quin. 4 b, Si ueritate amicitia colitur, qui amicum prodit, uanum se fateatur necesse est. pro S. R. 38 a, Credere orationi uanæ alicuius. & ad Her. 12 b, Vana ratio: id est, falsa.

VAPOR, *ris.* humor marinus uel terrenus extenuatus, expiratio, anhelitus terræ, afflatus ex terra. de Nat. deor. 31 a, b, Aer oritur ex respiratione aquarum, & earum quasi uapor habendus est. & 49 b, Vapores, qui à sole ex agris tepefactis, & ex aquis excitantur. de Sen. 83 b, Terra semen tepefactũ uapore & complexu suo diffundit, &c.

VAPORARIVM, *rij.* Qu. Fr. 318 a, Vaporarium ex quo ignis erumpit. est sub tectum cubiculi.

VAPVLO, *as.* cædor, uerberor. Ep. 112 a, Alius equitatũ perdi disse, alius septimam legionem uapulasse. Atti. 30 a, Tum se omnium sermone sentiet uapulare.

VARDAEI. pop. Ep. 65 b, Vatinij.

VARIATVS, *a, um.* pro Mil. 103 a, Aliquem reum uariatis iudicum sententijs diuina sententia esse liberatum. de Di. 137 a, Hæc scilicet in imbecillo remissoq; animo multa omnib. modis confusa, & uariata uersantur.

VARIE. dissimiliter, diuersè. de Cl. 198 a, Numeri non eodẽ modo, sed uariè concluſi. Att. 132 a, Quis autẽ est, tanta quidem de re, quin uariè secum ipse disputet? pro Sest. 23 a, Numerus huius generis latè & uariè diffusus est. & de Fi. 88 a, Variè abundans. de Diu. 127 a, Eamq; uim uariè moueri ab his sideribus, quæ, &c.

VARIETAS, *tis.* dissimilitudo. de Diu. 127 b, de Fin. 66 a, Varietas latinum uerbum est, idq; propriè in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia: uarium poema, uaria oratio, &c. Off. 21 b, 22 a, Vt in corporibus magnæ dissimilitudines sunt, sic in animis existunt etiam maiores uarietates. de Sen. 88 b, Florum omnium uarietas. pro Cor. 61 a, Dissimilitudo ciuitatum uarietatem iuris habet maximam. de D. 110 a, Surdus uarietates uocum aut modos noscere non potest. & 131 a, Varietas est propria fortunæ. de D. 97 a, Quę omnia fiunt & ex cœli uarietate, & ex disparili aspiratione terrarum. pro Ar. 189 b, Bellum magnum & difficile, & in multa uarietate terra mariq; uersatum. de Na. 1 a, & 36 b, Qui deos esse dixerũt, tanta sunt in uarietate ac dissensione constituti, ut, &c. & de Fi. 66 a, Iouis stella multas effecit uarietates. & 80 b, Voluptas quæ faciat uarietatem uoluptatum. de Orat. 113 b, Distinguere historiam uarietate locorum. de Diu. 127 b, Illi orbes uarietatem maximam habent, alijq; in alijs locis sunt. Or. 206 b, Eaq; eam, quã probo, habent uarietatem. de Cl. 191 b, & pro Cor. 55 b, Herculis naluę clausæ repagulis subitò se ipsæ aperuerunt. uideat ne ignoret & gradus, & dissimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum.

VARIO, *as.* distinguo, uarietate distinguo, uarietatem facio. de Or. 112 a, Oratoris est formare orationem, eamq; uariare & distinguere, quasi quibusdam uerborum sententiarumq; insignibus. de Fin. 56 b, Vt postea uariari uoluptas, distinguiq; possit, augeri amplificariq; non possit. Or. 202 a, Ergo ille princeps uariabit & mutabit uocem. de Fin. 127 a, In eo uariari inter reos uidetur.

VARIVS, *a, um.* dissimilis, dispar, diuersus, multiplex, distãs, commutabilis, disparilis, habens uarietatem, uarietate distinctus, in uarietate constitutus, multiformis. Acade. 44 a, Principes qualitates sunt uniusmodi & simplices: ex his autem ortæ uariæ sunt, & quasi multiformes. & At. 140 a, Noli putare tolerabiles horum insanias, nec uniusmodi fore. de Or. 128 a, Multa & uaria & copiosa oratio. & 148 b, Varię & diuersæ & in omnem partem diffusæ disputationes. Or. 198 a, Multiplices uarijq; sermones. Acad. 42 a, Plato quàm uarius & multiplex & copiosus fuit. pro Fl. 147 a, Præturæ iurisdictio res uaria & multiplex ad suspiciones & simulates. de Ora. 104 a, Quarum rerum fateor magnam multiplicemq; esse disciplinam, & multas copiosas uariasq; rationes. de Nat. 1 a, Variæ & discrepantes sententiæ. Orat. 201 b, Naturæ uariæ & uoluntates, multum inter se distantia esse cerunt genera dicendi. & pro Cæl. 40 a, Varia multiplexq; natura. pro Pom. 9 b, Varia & diuersa genera bellorum. in V. 245 b, Varium ius ac dispar conditio. Off. 14 a, Ferre ea,

quæ uidentur acerba, quæ multa & uaria in hominum uita uersantur. de Amicit. 113 b, Assentatoris animus uarius, cum mutabilis, & multiplex. pro Cec.* In uario iure: id est, cum iurisconsulti de aliqua re contraria respondent. contr. Rul. 82 a, Vestigal bellis infestum, fructibus uarium. de Natura 45 b, Varia genera bestiarum, uel cicurum, uel ferarum. de Fi. 66 a, Varium poema, uaria oratio, uarij mores, uaria fortuna, uoluptas uaria etiam dici solet. de N. 76 b, Varius homo importunissimus.

VARICES. uenæ cruribus & inguine tumescentes. Tusc. 172 b, Cum uarices secabantur C. Mario, dolebat.

VARRO, *onis.* I. A. 180 a, De Varrone. & Ep. 172 b, & Atti. 74 a, Varronis thesauri.

VASARIVM, *rij.* supellex uasorum, siue pecunia, quæ magistratui in prouinciam eunti, uiatici nomine attribuebatur. I. P. 99 a, Nónne sestertiũm centies & octogies, quod quasi uasarij nomine in uenditione mei capitis adscripseras, ex ærario tibi attributum Romæ in quæstu reliquisti?

VAS, *uadis.* qui pro aliquo spondet, uel obligatur, præsertim in causa capitali: qui alicuius causam omnem suscipit, & se pro illo supponit reum. Of. 61 a, Vas factus est alter eius sistendi, ut si ille non reuertisset ad diem, moriendũ esset sibij psi. Tus. 140 b, Quorum cum alterum uadem mortis accepisset, alter ut uadem suum liberaret, præstò fuit ad horam morti destinatam. de Fi. 81 b, Vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? ad Bru. 289 a, Me pro adolescentulo resp. accepit uadem. Att. 91 b, An sumptũ poscet uades Scaptius?

VAS, *uasis.* I. V. 214 a, Erat etiam uas uinarium ex una gemma pergrandi. L. Trulla. de In. 77 a, Vasa magnificè & preciosè cælata. pro S. R. 40 b, Vasa Corinthiaca & Deliaca, in quibus est Authepsa ipsa. pro Mur. 142 a, Atq; ille exposuit uasa Samia. I. V. 211 b, Efferri sine thecis uasa. Tus. 159 a, Nam corpus quidem quasi uas est, aut aliquod animi receptaculũ. I. V. 209 a, Mouere castra ex loco, & colligere uasa.

VASCVLARIVS, *rij.* qui uasa ex metallo facit, præsertim ære, argento, auro. I. V. 212 a. L. Cælator.

VASTATIO, *onis.* uastitas, depopulatio. I. C. 108 a. Ergo in uastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas putas? Ep. 153 a, Qui Italiam à uastatione defendat.

VASTATVS, *a, um.* pro Sest. 15 a, Lex erat lata uastato ac relicto foro.

VASTIFICVS, *a, um.* Tus. 179 b, Erimanthia hæc uastificam abiecit belluam.

VASTE. de Orat. 147 a, Asperè, uastè, rusticè, hiulcè loqui.)(Presse, æquabiliter, leniter. de Or. 159 a, Verba ne asperè concurrant, néue uastius deducantur.

VASTITAS, *tis.* uastatio, solitudo. I. V. 227 a, Audistis quæ solitudo esset, quæ uastitas in agris, quàm deserta, inculta & relicta omnia. de Nat. 21 b, & contr. Rull. 80 a, Volucres, angues ex uastitate Libyæ uento Africo inuehi in Aegyptum. I. P. 98 a, Fana uexata hanc tantam effecerunt uastitatem. de N. 28 b, Animos terreri uastitate, pestilentia, terræmotibus. pro Flac. 146 a, Cum uastitatem à templis, delubris, urbe Italia depellebam. Ep. 165 a, Cum uastitatem Italiæ respexerint. de Clar. 166 b, Defendo iudiciorum uastitatem. Off. 36 a, Causæ eluuionis, pestilentiæ, uastitatis, belluarum etiam repentinæ multitudines. de D. 90 b, Bellua immanis quacunq; incedebat, omnia arbusta, uirgulta, tecta peruertebat. & ibid. Deum respondisse, uastitatem esse Italiæ.

VASTO, *as.* uastitatem infero, depopulor, diripio. Epi. 172 b, Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quæ incurrit. & 120 a, Quæ diripuisses ipse, ut uiderentur ab hoste uastata. Ep. 169 b, Multa castella cepi, multa uastaui. & 66 a, Regiones uastauit. I. V. 174 a, Agros uastare atq; exinanire. I. C. 101 b, Hæc quę iampridem uastare studes: id est, urbem. I. C. 103 a, Cum bello uastabitur Italia, uexabuntur urbes, tecta ardebunt. & 121 a, Vastare & diripere totam Italiam. de Arusp. 250 a, Qui Pessinuntem ipsum de sede matris deorum uastaris. de Nat. 46 a, Homines non patiuntur terram immanitate belluarum efferari, nec stirpium asperitate uastari. Atti. 134 a, Homo magis ad uastandum Italiam, quàm ad uincendum paratus. Oct. 330 b, Qui uastares urbem incendio, Italiam bello.

VASTVS, *a, um.* desertus, immanis, magnitudine immani. cõtra Rul. 80 a, Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam uastus atq; desertus. Part. 233 a, Loci uasti.)(Loci cædificati. & de Somn. 129 a, Vasta solitudo. Tusc. 243 b, Quæ Barbaria India uastior, aut agrestior? de Na. 20 b, Elephanto belluarum nulla prudentior, at figura quæ uastior? de N. 48 b, Quadrupes qua uasta tenetur. de D. 90 b, Bellua uasta & immanis. I. P. 92 a, Cum mare uastissimum hyeme transibas. Orat. 211 a, Axilla ala factus est, figa literæ uastioris. de Orat. 94 a, Quidam uultu motuq; corporis uasti atque agrestes. ad Her. 27 b, Crebræ uocalium concursiones,

quæ

quæ uastam & hiantem orationem reddunt.

VATES,*tis*.fatidicus,mantis,diuinus sacerdos.de L.173 b,Fatidicorum & uatum effatu incognita interpretari. de Nat. 12 b,Aruspices,augures,arioli,uates,coniectores. & de Aru. 248 a,Libri uatum Apollinis.& 250 a,Hac uate suadente:id est,Sibylla.de Di.104 a,& de Cl.170 b,Quos olim fauni uatesq; canebant. de D.87 b,Sibylla Erythræa,Bacchis,Bœotius,Epaminundas Cres.

VATICANVS.Romæ mons.Att. 216 a,b.

VATICINATIO,*nis*.oraculum,prædictio.Ac.27 a,Auspicia,oracula,somnia,uaticinationes. & Part. 230 a,Vaticinationes & responsa sacerdotum,aruspicum,coniectorum.& de Nat.27 b,Ex Sibyllinis uaticinationibus.de D.131 b,Hoc est artis & scientiæ,non uaticinationis & motus.Atti.128 b,Quarum literarum uaticinationem falsam esse cupio. de Na.59 a,Multa oraculis declarantur,multa uaticinationib. & de D.95 a,Expositi somnij & furoris oracula.de D.123 a,Sortes,quæ uaticinatione funduntur.L.Diuinatio.

VATICINOR,*aris*.diuino,insanio,furo, futura præsentio. At.125 a,προπινοεῖν igitur noster Attice,non ariolans, ut illa cui nemo credidit,sed coniectura prospiciens iam iamque maiora magno tumultu,non multo inquam secus possum uaticinari,tanta malorum impendet ὑλακή.Ep.27 b, Sed ego fortasse uaticinor,& hęc omnia meliores habebunt exitus. Am.100 b,Empedoclem quidem carminibus græcis uaticinatum ferunt,quæ in toto mundo,&c.de D.94 b, Vt uaticinari furor uera soleat. & Ep.27 b, Sed ego fortasis uaticinor.de D.87 b,Vaticinans per furorem,ut Sibylla. & 229 a, Furore diuino incitatus animus futura præsentit. pro Sest. 7 b,Qui hæc dicerent,uaticinari atq; insanire dicebant.

VBER,*ris*.mamma.de Di.84 b,Martia quæ paruos Mauortis semine natos,Vberibus grauidis uitali rore rigabat.

VBER,*ris*. fœcundus, ferax, fertilis,abundans,copiosus.Qu. Fra.318 b, Multis locis aquam profluentem, & eam uberem uidi.de Or. 94 a,Motus animi ad explicandum ornandũq; uberes.de D.81 a,Ea Cleanthes paulò uberiora fecit. de Finib.146 a,Seges spicis uberibus & crebris.de N.57 b,Vberrimi lætissimiq; fructus uitium. & Tusc.174 b, Fructus uberrimus.de Sen. 89 a, Agro bene culto nihil est nec usu uberius,nec specie ornatius.Offi.53 a, Nullus feracior in Philosophia locus,nec uberior,quam de officijs. I.P.100 b, Vbi illa uberrima supplicationibus triumphisq; prouincia.Ep. 67 b,Omnia uberiora futura sunt.de N.86 a, Maiore delectatione,uberiore spe commoueri.Orat.198 a, Periclem ab Anaxagora fœcundum atq; uberem fuisse. de Cl. 296 b,Vir ornatus uberrimis artibus.& 175 a, Nemo plenior & uberior ad dicendum fuit.

VBERIVS &*uberrime*`.copiosè,affluenter.de Nat.30 a,Vberius ac fusius disputare aliquid. & de D.109 b,Epistol.43 a, Vb errimè.

VBERTAS,*tis*.abundantia,copia,magnitudo.Orato.198 a, Omnis enim ubertas, & quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est.& pro Cor.55 a,Orationis ubertas, uarietas,copia.de N.52 a,Nuper nati mammas appetunt, earumq; ubertate saturantur.I.V.199 a, Vbertas in percipiendis fructibus,utilitas in uendendis.de Na.77 b, I.V.199 a,Vbertas frugum & fructuum.pro Pom. 12 b, Summa ubertas agrorum.Postq.202 a,Frugum ubertas & copia.de N.58 a, Maxima ubertas & uarietas pomorum.& Tusc. 162 b,Ramos baccarum ubertate incuruescere.de N.59 b, Satis à Socrate dictum est de ubertatibus uirtutis & copijs.de Ora.101 a, Bibliothecas omnium philosophorum unus XII.tabularum liber & auctoritatis pondere, & utilitatis ubertate superat. de Or.89 a, Vbertas in dicendo.)(.Exilitas.pro Pomp. 6 b, Asia fertilis est ubertate agrorum.

VBI.quo loci.At.124 b,Epist.17 b, Vt ibi malis esse,ubi aliquo numero sis,quàm istic ubi solus supere uideare.& 78 a,Nemo est,quin ubiuis,quàm ibi ubi est,esse malit. de Or. 113 b, Quid est,inquit,Catule,Cæsar.ubi sunt qui Antoniũ Græce negant scire? Tusc.233 a,Est ubi id isto modo ualeat. pro R.P.128 b,Vbi terrarum sumus? de Orator. 106 a, Cumque multa colligeres & ex legibus, & ex Senatusconsultis, ubi, &c.id est,in quibus.I.V.89 b,& de Or.144 b,Vbi, pro postquam & simul ut.pro R.P.128 a, Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea non oportet. & I.P. 94 a, Vbi galli cantum audiuit.

VBICVNQVE.quocunq; in loco.Ep.73 b,78 a,Epi.19 b,& Ac.26 a,Etsi ubicunq; es,in eadem es naui.I.V.265,Vbicunque terrarum.

VBIQVE. de Fin.65 a, Aut Epicurus quid sit uoluptas, aut omnes mortales qui ubique sunt nesciunt. Item 66.123 a,& At.253.item Tusc.155 a,& Acad. 34 a,& de Na.59 a, de D.127 b,& 135 a,& I.V.201 b,& 230 b,cont.Rul.77 b,pro Cor.65 b. item I.A.226 b,& 262 a. Hæc autẽ particulæ cum nullo alio uerbo coniungitur,quàm cum uerbo est: uixq; sine omnis aut quicquid, apud Ciceronem reperitur, ut in superiore exemplo demonstratur.

VBIVS. Epi.78 a,Nemoq; est quin ubiuis,quàm ibi ubi est, esse malit.

VBIVISNAM. At.li.13, Volo aliquem Olympiæ,aut ubiuisnam πολιτικὸν σύλλογον,more Dicæarchi familiaris tui.

VBIVBI. pro ubicunq;. Tusc. lib.1, Nunc ubiubi sit animus, certè quidem in te est.

VE.uel. Orator.203 b, Poeta peccat cum probam orationem affingit improbo stultóue sapientis.I.A.261 a,Post hanc habitam concionem duabus tribusue horis literæ uenerunt, &c.I.A.204 b, 205 a,Vti C.Pansa, A. Hircius consules alter ambóue cognoscerent.pro Flac.148 b,Ne quid plus minúsue dicat. Orat. 208 b,Per orationem inflammantem restinguentemúe concludere.de Nat. 20 b, Bestiæ quæ in rubro mari Indiáue gignuntur.I.A.168 a, Qui albus atérue fueris ignorans fratris filium præterijt. Orat.211 a, Suaues grauésue sententiæ.pro Cec. 296 a,Qui in Italia sit, absitúe reipublicæ causa.& ibid.b,Hominibus coactis armatisúe. Orat. 218 b,Ne breuitas,&c.néue longitudo, &c.I.A.196 a,Lex de actis Cæsaris,&c.déue dictatura,&c.déue colonijs, &c. Epistol.14 b, Néue in hoc reo,néue in alijs quæras, &c. & de Orator.138 a,Néue hoc,néue illud,&c. Attic. 123 b, Pro tuis rebus gestis amplissimis,amplioribusúe quàm meis, quàm Africani.de D.112 a,Omnia quæ fierent futuráue essent.& ibid.Omnia quæ fiunt,quæque futura sunt, Quint. Frat.290 a,Rogo ne contrahas aut demittas animum, néue te obrui finas.de Sen.89 a,Quid de pratorum uiriditate, aut arborum ordinibus,aut uinearum oliuetorúmue specie dicam? de Legib.156 a,Cùm eam tempestas uetustasúe consumpsit. & 182 b, Lex uestibulum sepulchri bustumúe usucapi uetat.de Vn.197 a,ἀνάλογία comparatio proportióue dici potest.Ep.70 a,Nullum membrum reipublicæ reperies, quod non fractum debilitatumúe sit. Tusc.136 b, Ne tam uegeta mens,aut in corde,cerebróue,aut in Empedocleo sanguine demersa sit.

VECORS,*dis*.excors,bardus.pro Do. 242 b,Sed uecors repentè sine suo uultu,sine colore,sine uoce constitit,&c.Itaque istius uecordissimi mentem cura metuq; terrebant. I.P.83 b,Cum tu ô uecors,& amens,&c.

VECTIGAL,*lis*.portorium.pro Pom.6 b, Quo tandẽ animo esse existimatis,aut eos qui uectigalia nobis pensitant, aut eos qui exercent atq; exigunt? & 4 b, Quorum magnæ res aguntur in uestris uectigalibus exercendis occupatæ. Qu.Fr.296 b, Qui péndere ipsi uectigal sine publicano non potuerunt.pro Font.278 a,Vectigal esse impositum fructibus nostris dicitur.& ibid. Exigere portorium,& instituere portorium.& contra Rul.77 a,Sicq; agro pergrande uectigal imponitur.pro Pom.7 a,Vectigalia neruos esse reipub. semper duximus.de Pro.70 a,Vectigal ac portoriũ Dyrrhachinorum totum in huius unius quæstum est conuersum. I.V.150 b,Cæteris prouincijs impositum uectigal est certũ, quod stipendiarum dicitur. Att.85 a, Ariobarzanes nullum ærarium,nullum uectigal habet.cont.Rul.89 a, Ego pro aqua crebra uectigal pendam.& Qu.F.296 b,Péndere uectigal alicui.Qu.F.294 b,Iniquo & graui uectigali ædilitiorũ Asiam liberasti. de Cl.176 b,Sp.Torius agrum publicum uitiosa & inutili lege uectigali leuauit.Item, Magnũ uectigal est parsimonia.Par.225 b, Ex meo tenui uectigali aliquid etiam redundat.At.83 a,Atq; etiã minus est aliquanto in Scaptij nomine,quàm in uectigali prætorio.At.149 b,Habebit non ille uectigal, sed ciuium bona.At.191 b,Equidẽ iam nõ ego uectigalibus,& paruo cõtentus esse possum.Qu.F.296 b,Exigere uectigalia. pro Pom.6 b,Itaq; neq; ex portu,neq; ex decumis,neq; ex scriptura uectigal conseruari potest.Ite, Qui uectigalia nobis pensitant. L. Parsimonia.

VECTIGALIORVM,in genitiuo plur. Cicero ad Atticũ teste Charisio, ait enim in ratione uectigaliorum suorum: sed & de lege agraria uectigalium dixit.

VECTIGALIS,*le*.stipendiarius,tributarius,publicanus.I. V.165 a,Ita ciuitas una sociorum duabus mulierculis uectigalis fuit.& 170 a, Ager uectigalis populo Romano ex parte decima.& cont.Rul.79 a,Agri uectigales.I.P.98 b,Is uectigalem prouinciam fecit singulis rebus quæcunq; uenirent,portorio imposito. & de Pro. 71 a,Vectigales & stipendiarios multos liberauit.I. V.94 b, Naues ex uectigali pecunia fecerat.Ep.162 a, Quod cum pertimuisset Dolabella uastata prouincia,correptis uectigalibus,præcipuè ciuib.Romanis omnibus crudelissimè denudatis ac diuenditis, celerius Asia excesit.Qu.F. 296 b,Greci sunt uectigales.I.A.172 a,Tradere equos uectigales alicui.

VECTIO,*onis*. de Officijs 56 b, Effecimus,etiam domitu nostro quadrupedum uectiones.

VECTIS,*tis.* palus est ferreus quo utuntur fabri ad multa. I. V. 212 a, Demoliri signum, ac uectibus labefactare conātur. & de N. 5 b, Quæ ferramēta, qui uectis. de N. 121 a, Si anguis uectem circumplicatus fuisset.

VECTOR,*oris.* nauigans, qui uehit & qui uehitur. Atti. 28 b, Malè uehi malo alio gubernante, quàm tam ingratis uectoribus bene gubernare. pro Sest. 12 b, Si id uectores negarēt. de N. 78 a, Vectores timidi aduersa tempestate. & At. 169 b, Naui eius, & ipso conuectore me usurum puto. in A. 214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus à uectorib. admoneri solent.

VECTVRA,*æ.* uectio. At. 2 b, Misimus, qui pro uectura soluerent. & I. V. 101 a, Vecturæ difficultas. & Epi. 28 b, Vt & mihi & populo cautum esset sine uecturæ periculo. Att. 246 b, Petij ab eo de mulis uecturæ, & uicis.

VEGETVS,*a, um.* sanus, firmus, ualens. Att. 160 b, Te uegetū nobis in Græcia siste. Tus. 156 b, Ne tā uegeta mēs in sangui ne demersa iaceat. de D. 83 b, Vt illa tertia pars rationis eluceat, & se uegetam ad somniandum acremq; præbeat.

VEHEMENS,*tis.* acer, fortis, ferox, incensus, immoderatus, effrenatus, nimius, oratio contorta, acris, incitata, uibrans. I. V. 29 a, Nimium est uehemens feroxq; natura. & pro Syll. 184 a, Ego qui uehemens in alios, inexorabilis in cæteros esse uisus sum. de Or. 125 a, Acri & uehementi quadam incitatione inflammari. de Cl. 172 a, Galba in meditando uehemens & incensus fuit. de Or. 138 a, Exordium dicendi uehemens & pugnax. de Ora. 113 b, Qui illum impetum oratoris non habeat, & uehemens minus sit. & 127 a, Oratio uehemens & atrox.) (. Lenitatis & mansuetudinis.

VEHEMENTER. acriter, acerbè, asperè, impensè, ualde, longè, nimio opere, etiam atq; etiam, incredibiliter.) (. Remissè. de Fi. 143 a, Non illud uehementer repugnat esse beatum, & multis malis oppressum. Tusc. 220 a, Quæ uehemēter, acriter, animosè fiunt. ad Her. 33 b, Hoc genus & acrimoniam habet, & uehementissimum est. Atti. 96 b, Nos etesiæ uehementissimè tardarunt. de Or. 97 a, Vehemētissimè exercere se in aliqua re. At. 30 b, Vehementius & acrius. & 104 b, Acerrimè, id est, uehementissimè & ardentius. At. 210 a, Inhibere illud tuum quod mihi arriserat, uehementer displiceat. Atti. 261 a, De summa autem agi prorsus uehementer & seuerè uolo. I. A. 217 a, Vehementer me agere fateor, iracundè nego.

VEHENS,*tis.* qui uehitur. de Cl. 196 b, Cuius in adolescentiam per medias laudes, quasi quadrigis uehentem transuersa incurrit misera fortuna reipublicæ.

VEHICVLVM,*li.* pro Mil. 111 b, Quid horum non impudentissimum? uestitus an uehiculum? id est, rheda. & ibid. Cum alter ueheretur in rheda penulatus. I. V. 247 b, Illi tibi furtorum uehiculum comparauerunt: id est, nauem, qua furta ueheres. I. P. 92 b, Vehicula triumphalia: id est, currus. Atti. 164 b, Ego uerò uehiculo, si nauis non erit, eripiam me ex istorum parricidio.

VEHO,*is.* de D. 138 a, Curru quadrigarum uehi. & de N. 78 a, Vehi in aliqua naui. & pro Mil. 111 a, Vehi in rheda. in V. 259 a, Quòd in eius quadriremi Cleomenes uectus esset. de N. 16 b, Ille taurus qui uexit Europam. Tusc. 164 a, Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. de Na. 17 a, & de Cl. 196 b, Triton natantibus inuehens belluis. de Vn. 203 b, Ve animal sex motibus ueheretur. de Diui. 137 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. I. P. 92 b, Vehi per urbem, conspici uelle. I. A. 171 b, Vehatur in essedo tribunus plebis.

VEIENS,*tis.* pro S. R. 25 b, An aliquem ex agro Veiente nominem. & de D. 100 b, Veientes, &c.

VEII,*orum.* opp. de D. 100 b, Ex fatis, quæ Veientes scripta haberent, Veios capi posse.

VEIOVIS. Iouis acheruntius, qui non iuuandi, ut Iouis, siue Iupiter ille alter, optim. max. potestatem haberet, sed nocendi tantum ac uexandi. Idcirco appellabatur quidem Iouis, uerùm præposita ue particula, quæ priuat uerbū ea ui quā haberet, si ue præpositum non fuisset, ut in uecors, & uesanus. Et, ut uno uerbo dicam, Veiouis, Orcus est, ad nocendum, è cœlo summo, ad impia tartara deturbatus. de N. 72 a, Quid Veioui facies?

VEL. ue, seu, siue, aut. de Orator. 106 b, Cui nostrûm non licet fundos suos obire? aut res rusticas uel fructus causa uel delectationis inuisere? Quin. Fr. 315 b, Sunt ista quidem uel magna, uel potius maxima. de Na. 85 a, In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis. de Cl. 187 a, Multorum uel periculo uel honori seruire. Att. 20 a, A` curia autem nulla me res diuellet, uel quod, &c. uel quod, &c. uel quod, &c. Att. 9 a, Intellexi hominem moueri, utrum Casium inire tantum gratiam, &c, an esset tantas res nostras, &c. id est, uel quod, &c. uel quod, &c. pro Planc. 260 a, Vel quod multo minus est ferendum. pro Lig. 138 a, Cuius ego industriæ gloriæque fauco, uel propter propinquam cognationē, uel quod, &c. uel quod, &c.

VEL. pro etiam. Vel mori satius est, quàm, &c. L. Satius. Epi. 102 a, Quàm morosi sint qui amant, uel ex hoc potes cognoscere. de N. 58 b, Hoc mihi uidetur uel maximè confirmare, &c. de Or. 87 b, & 162 a, Hoc uno præstamus uel maximè feris. Or. 205 a, Cum id certè sit uel maximè Atticū. de L. 188 b, Nam isto modo uel consulatus uituperabilis est. Or. 205 a, Hoc in genere neruorum est uel minimum, suauitatis autē uel plurimum. Aca. 23 b, Per me uel stertas licet, non modò quiescas. Qu. Fr. 305 b, Vel Lentulum, &c. de Ora. 119 b, Hæc sunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maximè. de Or. 138 b, Vt ipsis sententijs quibus proluserūt, uel pugnare possint: id est, etiam.

VELABRVM,*bri.* locus Romæ, siue olearium forū, ut Plautus indicat. At. 283 a, Laurentiæ ad aram in Velabro sacrificium pontifices facere solent.

VELES,*tis.* leuis armaturæ miles, & expeditus ad cursum. Epist. 138 b, Me autem à te, ut scurram uelitem, malis onerarū esse, non molestè tuli. de Cl. 189 b, Vt hastæ uelitibus amentatæ traduntur, sic, &c. I. Volites.

VELIA,*æ.* urbs. At. 256. Ep. 104. I. V. 128.

VELIENSES. Ep. 105, pro Cor. 66.

VELIFICATIO,*onis.* Ep. 16 a, Cùm id possis mutata uelificatione assequi, stultum est, &c.

VELIFICOR,*aris.* uela facio, auram popularem capto. Ep. 120 b, Ne aut uelificatus alicui dicaris, aut, &c. in Rull. 65 a, Si quis uestrùm spe ducitur, se posse turbulenta ratione honori uelificari suo.

VELINVS lacus. At. 62 b, Lacus Velinus à M. Curio emissus interciso monte in Nar defluit.

VELITOR,*aris.* pugno, cōtendo, certo. pro Qu. 13 a, Hæc est iniqua certatio, non illa qua tu contra Alphenum uelitabaris. alia exemplaria sic legunt: qua tum contra te Alphenus uelitabatur.

VELIVOLANS,*tis.* quod uelis uolat, ut nauis. mirificè igitur Vergilius mare ueliuolum appellauit. de D. 94 b, Et fera ueliuolantibus nauibus compleuit manus littora.

VELLICO,*as.* peruello. pro Corn. 67 a, Qui more hominū inuident, in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, ubique carpunt.

VELLO,*lis, velli, & vulsi.* euello, peruello. in V. 212 b, Illa quæ uellerat ex patellis, in aureis poculis illigabat. de Fi. 107 b, Spinas uellere.

VELO,*as.* obduco, tego. I. V. 91 b, Triumphi nomine tegere & uelare cupiditatem suam. pro Do. 238 b, Tu tu, inquam, capite uelato, &c. bona illius conseruasti.

VELOCITAS,*tis.* pernicitas. Off. 21 b, Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandum ualere. Tusc. 215 b, Velocitas corporis celeritas appellatur. & 237 a, Pernicitas & uelocitas. de Sen. 80 b, Non enim uiribus aut uelocitatibus, aut celeritate corporum res magnæ geruntur, sed consilio & autoritate & sententia.

VELOCITER. ocyus. de Somn. 130 b, Quibus exercitatus animus uelociter in hanc sedem peruolabit. de Vn. Velocissimè moueris.

VELSVRVS Iupiter. I. P. 97 b.

VELVM,*li.* integumentum, inuolucrum. Qu. Fr. 292 b, Multis simulationum inuolucris tegitur, & quasi uelis quibusdam obtenditur uniuscuiusq; natura. I. V. 241 b, Tabernacula carbaseis intenta uelis. I. C. 109 a, Socij Catilinæ uelis amicti, non togis. pro Dom. 218 a, Cum ipse archipirata cum grege prædonū plenissimis uelis nauigares. I. V. 253 b, Cleomenes malum erigi, uela fieri, anchoras præcidi imperat. Tus. 211 a, Vtrum igitur mauis? statim ne nos uela facere? an quasi è portu egredientes paululum remigare? & ib. Quære bam igitur utrum panderem uela orationis statim. Or. 203 b, Nunc iam quocunq; feremur, dandа nimirum uela sunt. de Or. 125 b, Et ad id, unde aliquis flatus ostēditur, uela do. Tus. 164 b, Quò utinam uelis passis peruehi liceat: id est, in portum. Tus. 195 b, & Qu. Fr. 315 b, Res tetra, detestabilis, omni contentione, uelis, ut ita dicam, remisq; fugienda. Att. 10 b, Contraxi uela. Off. 75 b, Cum his uelis equisq;, ut dicitur, decertandum est. prouerb.

VELVT, & *Veluti.* sicut. Tusc. 176 a, de Nat. 50 b, Bestiæ quæ gignuntur in terra, ueluti crocodili. de Finib. 89 a, Non elogia monumentorum hoc significant? uelut hoc ad portam, &c. de Arus. 145 a, Si conabitur, &c. eius conatum refutabo, uelut hesterno die, cum, &c. I. V. 222 b, Velut in hac re. de Natur. 2 a, Velut in hac quæstione. & Tusculan. 230 b, Velut iste chorus uirtutum, &c. de Inu. 52 a, Velut apud Socraticū Aeschinem. Tusc. 175 a, Velut ex ea disputatione. Tusc. 152 a, Velut in cantu, &c. sic in corpore, &c. 185 b, ter usurpatum.

Qu.Fr.321 b,Ideo multa coniecta sunt, aliud alio tempore, uelut hoc, T. Annius, &c.

VENA, *æ.* uas & receptaculum sanguinis: interdum pro arteria. de N.30 b,Iam uerò uenæ & arteriæ micare nõ desinũt. & 54 a,Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, sicut spiritus per arterias. de Na.53 b, Vena quæ caua appellatur, hæc à iecore ad cor pertinet. & 54 a, In alterum uentriculũ cordis sanguis à iecore per uenam illam cauam influit. de D.138 b,Medici signa quædam habent ex uenis & ex spiritu ægroti, multisq; ex alijs futura præsentiunt. de Fat.143 b,Si cui uenæ sic mouentur, is habet febrim. de Arus.251 a, & I.P. 97 b,Incidere uenas alicui. de N.54 a,Nerui sicut uenæ & arteriæ, à corde tracti & profecti, in corpus omne ducuntur. Vena ad alias res transfata. I.C.103 b,Periculum autem resident & erit inclusum penitùs in uenis atq; in uiscerib. reipub. de Fi.84 b, Cui uiperino morsu uenæ uiscerũ ueneno imbutæ tetros cruciatus cient. de Na.56 b,& 45 b, Venæ argenti, auri, æris penitùs abditæ. de D.104 a, Reconditæ auri argentiq; uenæ. de Or.149 a, Teneat oportet uenas cuiusq; generis, ætatis, ordinis: id est, abditas rationes.

VENABVLVM, *uenabuli.* uenatica hasta, telum uel spiculũ. Epist.95 a,Cùm præclara bestia uenabulo transuerberatur.

VENAFRVM, *fri.* op. At.111 & 318.

VENAFRANVS ager, pro Cluen.58 a. Venafranus tractus, pro Planc.

VENALIS, *le.* quod ut uendatur, expositum est. pro Qu.2 b, Næuius qui uocem uenalem habuerat. & ibid. 4 a, Publicius, qui ex Gallia pueros uenales isti adducebat. Quin. Fr. 324 b, Non enim hæc uenalia sunt, quæ quidẽ placeãt. Post. 207 a, Cappadocem modò abreptum de grege uenalium diceres. de Orat.133 b, Syri uenales. & pro Dom. 223 a, Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor & subscriptor tuus. in A.161 b, Cùm domi tuæ turpissimo mercatu omnia essent uenalia. & 185 a, Vt haberet omnia iura regni uenalia. contr. Rul. 89 b, Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. in A.132 b, Venalem in Sicilia iurisdictionem habuit. & 180 a, Habere fidem uenalem. & 124 b, Proponere fidem uenalem. Off.49 b, Habere rempublicam quæstui. de Or.106 b, Manlianæ leges uenalium uendẽdorum. in Sal.244 b, Sallustius nihil in eo honore non uenale habuit, cuius aliquis emptor fuerit.

VENALITIVS, *tij.* uenditor, minutus mercator. Or. 220 a, Diuitiæ quibus omnes Africanos multi uenalitij mercatores q; superarunt.

VENATICVS, *a, um.* quod ad uenandum ualet, ut canis uenaticus. I.V.206 b.

VENATIO, *onis.* Att.253 a, Venatio, quæ postridie ludorum Apollinarium futura est. Offic.44 b, Prodigi, qui ludorum uenationumq; apparatu pecunias profundunt. de Sene. 89 a, Tum conditiora facit hæc superuacanei operis aucupiũ atq; uenatio.

VENATOR, *oris.* Tusc.183 b, Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri se patiuntur. de Na.17 b, Phyũcus, speculator, uenatorq; naturæ.

VENATVS, *tus.* uenatio. Tusc.247 a, Labor in uenatu, sudor, cursus ab Eurota.

VENDIBILIS, *le.* probabilis, tolerabilis. I.V. 67 b, Illi bona res, huic uendibilis uidebatur. contr. Rul.73 b, Herculanea uia uendibilis. de Fi.51 b, Illa uendibiliora, hæc uberiora sunt. de Clar.180 a, Gellius non tam uendibilis orator, quàm, &c. & ibid. b, Orator sanè tolerabilis. & 89 a, Orator sanè uendibilis. & Am.114 a, Vendibilis oratio.

VENDICO, *as.* libero, eximo, assumo. pro Syll. 17 b, Itaq; se ex suspicione tanti sceleris, & ex omni hominum sermone uendicauit. & 173 a, Sed me neq; honoris neq; ætatis excusatio uendicat à labore. de Nat.21 b, Solatus & in libertatem uendicatus. I.V.177 b, Vendicare se existimationi hominũ. & Atti.64 a, Vendicare se alicui, & uendicare aliquem iudicijs. Offic.52 a, Ortus nostri partem patria, partem parentes uendicant. Or.202 b, Cæterarum rerum partem aliquam sibi quisq; uendicat. Of.1 b, Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodammodo uendicare. pro Ar.189 b, Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum uendicant, Salaminij repetunt, Smyrnei suum esse confirmant. pro Milo. 109 a, Vt etiamsi id Milo fecisset, cuncta ciuitas eam laudem pro sua uendicaret. I.C.129 a, Sed meorum periculorum rationes utilitas reipublicæ uendicat. Para.124 a, In libertatẽ uendicare ault? minimè, quid, &c. aliter, uindicari.

VENDITATIO, *onis.* ostentatio. Tusc.139 a, Laudabiliora mihi uidentur omnia, qui sine uenditatione & sine populo teste fiunt. de Am. 112 a, Virtus uenditatio quædam atq; ostentatio esse dicitur.

VENDITIO, *onis.* abalienatio. pro S.R. 16 b, Venditio bonorum. & 39 b, Præscriptiones uenditionesq; fieri. I.P. 98 a,

Quod quasi uasarij nomine in uenditione mei capitis ascripseras.

VENDITO, *as.* ostento. de Ar.245 b, & 255 a, Cum is P. Tullioni nauaret operam, atq; ei sese, cui totus uenierat, uenditaret. & At.134 a, & pro Syl.172 b, Fallacissimè uenditare se alicui. ad Heren.15 a, Venditare ingenium, & ostentare memoriam.

VENDITOR, *oris.* uenalitius. Post. 206 a, Mercatores prouinciarum ac uenditores nostræ dignitatis. Off.62 a, Vt ne quid omnino, quod uenditor norit, emptor ignoret. Top. Venditores liberales.

VENDO, *dis.* alieno, abalieno, mancipo, do, uenale habeo, uenditorem facio. pro Qu.3 a, Eum non ita commodè posse ea quæ proscripsisset, uendere. Off.62 a, Vendere aliquid quàm plurimo, & pro Sest.15 b, Vendere aliquid alicui grãdi pecunia. I.V.175 a, Cur igitur Metelle non ita magno uendidisti? Item, Quod tu Bragitaro addictum pecunia tradidisti. Off.63 a, Cum in uendendo eam rem sciisset, &c. de Orat.106 b, Manlianæ leges uenalium uendendorum. Off.62 a, Vendo meum non pluris quàm cæteri, fortasse etiam minoris. & ibi. Quàm optimè uendere.

VENEFICIVM, *cij.* uenefici artificium & crimẽ, cantio. de Orator.118 a, De ficarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari necesse est. pro Clu.19 a, Quæstio ueneficij. de Cl.18 a b, Idque ueneficijs & cantionibus factum esse dicebat. in A.251 b, Veneficum appellas eum, qui tuis ueneficijs remedia inuenit.

VENEFICVS, *a, um.* qui uenena spargit, ut homines tollat, qui cantionibus quibusdam & malis artibus abutitur, ad suam libidinem explendam. in C.135 b, in A.251 b, Veneficũ appellas eum, qui tuis ueneficijs remedia inuenit. de Inu.99 a, & pro Sestio 11 a, Cùm uenefici cuiusdam nomen esset delatum.

VENENATVS, *a, um.* ueneno illitus, pestifer. de Aru. 255 b, Vipera uenenata ac pestifera. & de D.136 a, Cum Ptolemæus telo uenenato ictus esset. & pro Qu.2 a, Falsum crimẽ quasi uenenatum telum iácere. de N.51 b, Capræ confixæ uenenatis sagittis. ad Her.39 b, Venenatus spiritus. in exempl. Germanico. de N.51 a, Pantheræ, quæ uenenata carne capiũtur, remedium habent: quo cum sunt usæ, non moriuntur.

VENENVM, *ni.* pestis. pro Cæl.50 a, Vim ueneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. & 48 a, Venenum quod Clodiæ necandæ causa parasse Cælium criminatur. pro Cl.53 b, Oppianicũ ueneno esse necatum, quod ei datum sit in pane per M. Asellium. I.C. 109 a, Qui ficas uibrare, & uenena spargere didicerunt. pro Cl.53 a, Aliquem ueneno esse sublatum, uenenum alicuius consilio paratum, dare uenenum in mulso. Tusc.169 a, Venenum biberunt Theramenes & Socrates. & ibi. Cum uenenum obbibisset. & ib. Præbere uenenum alicui. & de Cl.190 a, Parare uenenum alicui. de Cl.168 a, Fuit suspicio, Themistoclem ueneno sibi consciuisse mortem. de N.76 b, Varius Metellum ueneno sustulit. pro S.R. 35 a, Occidere aliquem ueneno. pro Cl.21 b, Cluentius manifestò uenenũ deprehendit. pro Cl.27 a, & pro Cæl.49 b, Dare uenenum alicui. de N.74 b, Tum hæc quotidiana, ficæ, uenena, peculatus. I.A. 233 a, At hic nuper fororis filio infudit uenenum, non dedit. At.35 b, Sed ita lenib. uti uidebantur uenenis, ut posse uiderentur sine dolore interire. Or.208 b, Cùm sibi uenenis ereptam memoriam diceret. pro Cl.49 a, Qui uenenum malũ fecit, fecerit. pro Cæl.50 a, Veneni celeritas. pro Cl.23 b, Cui cum ipse poculũ dedisset, subitò illa in media potione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & ib. Omnia præterea quæ solent esse indicia & uestigia ueneni, in illius mortuæ corpore fuerunt. & ib. Eodemq; ueneno fratrem necauit. I.A.251 b, Nimirum rectè uenificum appellas, à quo tibi præsente pestem uides comparatam. Item, Sumere cantharides.

VENEO, *uenis.* uendor. pro Quin.13 a, Si ex edicto possedisti, quæro cur bona non uenierint? Ep.96 a, Ei mandasti potissimùm, cum expediret illum uenire quàm plurimo. & ibid. Quàm illud minoris uenear. Attic.199 a, Si horti uenibunt, quid fieri possit cogitabimus. & 79 b, Mancipia uenibant Saturnalibus tertijs. aliter, ueniebant. I.A.179 a, Populis uenebant immunitates. At.172 a, Ex proximis literis cognoui prædia non uenisse. de Fi.85 b, Veneunt q; scripta eius, &c. I.V.164 a, Primo anno uenierunt eius agri decumæ medimna XVIII. de Ar.243 b, Cũ is ei sese, cui totus uenierat, uẽditaret. de Or.133 b, Malo compilari quàm uenire. ad Her. 30 b, Hic uenijt à te, antequam Romam uenit. At.1 b, Si bona uenirent: id est, uenderentur. de In.58 a, Prædæ factio nõ uenierit.

VENERANDVS, *a, um.* colendus. contra Rull. 85 a, Non eos in deorum immortalium numero uenerandos à nobis

& colendos putatis?

VENERATIO, *onis*. honor, reuerentia. de N.11 a, Habet enim uenerationem iustam quicquid excellit.

VENEREVS, *a, um*. de D.136 b, Complexu uenereo iungi. Tusc.224 a, Cum fruuntur uenereis uoluptatib. de Se. 87 a, Rebus uenereis uti.

VENEREVS, *ris*. iactus talorum quatuor, ubi omnes diuersam faciem ostendunt, diuersaq; puncta Venerem uocabāt: sed hic intelligitur iactus. de D.85 a, & 118 a, Quatuor talī iacti casu uenereum efficiunt.

VENEREI, *orum*. propria fuit Prætoris Siciliæ apparitorum appellatio. pro Cluent.26 a, Vt in Sicilia permulti Venerei sunt, sic Martiales Latini in Martis familia numerantur. in V.160 b, Mittit ad hominem Venereos. Item ibi. (Hoc quoque attendite apparitores à Prætore assignatos habuisse Decumanum) adducitur à Venereis, atque adeò attrahitur Lollius.

VENEROR, *aris*. colo. de N.70 a, Deos augustè oēs sanctèq; ueneramur. de N.40 a, Deos uenerari & colere debemus. I. V.87 b, & 222 a. I.A.180 b, Simulacra ex suis fanis sublata in foro uenerabātur. Ep.85 a, Cūm ignorit omnibus, qui multa deos uenerati sint contra eius salutem. Tusc. 158 b, & 173 a, Venerari aliquem ut deum. de Nat.24 b, Dij quos colere, precari, uenerariq; solemus. pro Pl.279 b, Lapidem è sepulchro uenerari pro deo.

VENIA, *æ*. licentia, impunitas. I.V.264 a, Hæc si tibi tuus parens diceret, posses ab eo ueniam petere? posses ut tibi ignosceret postulare? pro Pom.5 a, Veruntamen illis imperatoribus laus tribuenda, quod egerunt: uenia danda, quod deliquerunt. de Inu.61 a, Voluntario facinori ueniam dari non oportere. contra Rul.67 a, Mihi errato nulla uenia, rectè facto exigua laus proponitur. pro Rab.91 a, Ab Ioue pacem & ueniam peto, precorq; ab eo, ut, &c. pro Ligar.142 a, Delicti ueniam peto. pro Muren.139 a, Fatetur aliquis se peccasse, & eius delicti ueniam petit, nefarium est facinus ignoscere. p Syl.179 b, Peterem ueniam errato L. Cæcilij ex intimis uestris cogitationibus. in A. 220 a, Cæteris autem si errorem suum deposuerint, ueniam & impunitatem dandam puto. Or.218 b, Ab aliquo cui te purges, ueniam petere. Par.242 b, Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. de Or.126 a, Vix mihi tenuis quædam uenia dabatur excusationis, quòd, &c. de Di.109 b, Dabunt igitur mihi ueniam ciues mei, uel gratiam potius habebunt, quod, &c. I.V. 262 b, Cur tu fortunæ illorum innocentium ueniam ac locum non dedisti? pro Arch.186 a, Quæso à uobis ut in hac causa mihi detis hanc ueniam, ut patiamini, &c. de Orat.87 a, Sed cum, &c. dabis hanc ueniam mi frater, ut nostros Græcis anteponam. Att.83 b, Dedi ueniam homini impudenter petenti. id est, concessi quod petebat. Or.20 a, Datur etiam uenia concinnitati sententiarum. pro Dom.226 b, Cn. Pompeius diutius furori suo ueniam daturum non arbitrabatur. pro Cæl.43 b, Deprecari uacationem adolescentiæ, veniāq; petere. de Pro.69 a, Etiamsi paulò minus utilis nobis sententia uideretur, ueniam tamen aliquam dolori meo tribuetis. de Or.93 a, Date nobis hanc ueniam, ut ea quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini. Or.110 a, Quis tam durus hanc mihi non daret ueniam? &c. de Amicit.107 b, Est enim quatenus amicitiæ dari uenia possit. pro Lig.137 a, Cum à te non solum liberationem culpæ, sed etiam errati ueniam impetrauissent. pro R.P.128 a, Pace tua dixerim. &, Bona tua uenia dixerim. de Le.191 a, Quare frater bona tua uenia dixerim, ista sententia obest sæpissimè. Offic.69 b, Hoc prouerbio, neque Gygi potest uenia dari, neque huic, &c. Attic.85 b, Impetraui à Salaminijs ut silerent, ueniam illi quidem mihi dederunt: id est, concesserūt. Quint.Frat.320 a, Cæsar tibi amantissimè petenti ueniam non dedit: id est, non concesit. I.P. 101 a, Cui non apud ullum ordinem maximorum scelerum uenia ad ignoscendū dari potest. pro Font.280 a, In bellis gerendis à dijs immortalibus pacem & ueniam petere. ad Heren.28 b, Veniam ad uos si mihi senatus det ueniam. pro Sext.R.20 a, Vos oro, ut attentè bonaq; cum uenia uerba mea audiatis. de Natur.23 b, Doleo te (bona uenia me audies) in tam leues, ne dicam ineptas sententias incidisse. & de Di.85 b, Bona hoc tua uenia dixerim. de Orator.106 a, An uerò (bona uenia huius optimi uiri dixerim Scæuolæ) tu, &c. Offi.45 a, Veniam necessitati dare.

VENIO, *nis*. eo, aduenio, mano. Quin. F.297 a, Omnes qui istinc ueniunt, commemorant, &c. Offic.74 a, Is cum prima luce Pomponij domum uenit. pro Fla.155 a, Qui nunquam in senatum uenire potuit. Ep.234 b, Cùm inimici nostri uenire dicentur, tum in Epirum ibo. Attı.228 a, Vtile est me illuc uenire. Ora.216 b, Iam à principio uidendum est quemadmodum uelis uenire ad extremam. I.A.161 a, An ego non

uenirem contra alienum pro familiari meo? At.164 b, Multos in Africam uenisse audio. de Nat.40 a, Quæ autem dea ad res omnes ueniret, Venerem nostri nominauerūt. de Natur.66 b, Ad quem dolor ueniat, ad eundem necesse est interitum uenire. pro Quint.3 a, Vt ad quem summus mœror morte sua ueniebat, ad eundem quoq; summus honos perueniret. I.V.143 a, Venire in familiaritatem consuetudinēq; alicuius. I.A.207 b, Propter æs alienum uenire ad arma. I. V.241 a, Nōnunquam etiam res ad manus atq; ad pugnam ueniebat. de Or.96 b, Venire in controuersiam. pro Cl.51 b, Quæ res in quæstione uersatur. pro Mur.137 a, Venire in periculum. pro Se.Rosc.33 a, Is ad quem morte Roscij diuitiæ uenerunt. pro Cecin.299 a, & Philip.2, Hæreditatem uenire alicui, & fundum ad aliquem testamento deuenire. Att.274 b, Multos uiros bonos in Africam uenisse audio: id est, iuisse. de Fat.145 b, Tam est immutabile ūturum, cum uerum est, quàm uenisse. pro Deiot.145 b, A' Cn. Pompeio ad Deiotarum legati, literæq; uenerunt. Venit dies, pro Planc. Venit legi dies, Att.lib.4. Pugiles uerò, &c. sed quia perfunden da uoce omne corpus intenditur, uenitq; plaga uehementior, 2 Tusc. Venit quæstio, pro Cor. Balb. Sæpe enim uenit ad aures meas, te idem istud nimis crebrò dicere, pro Marc. Venit res ad hæredem, pro Quint. Si uenit ad meliores uictoria, 4. Fam. Nam hinc ad Remp. plurima commoda ueniunt, 1 de Inu. Mulieres uerò in India, quum est cuiusq; earum uir mortuus, in certamen iudiciumq; ueniunt, 5 Tusc. & 5. de Fin. Postridie manè homines in concionem ueniūt, quærunt quid optimum factu sit, 3. Verr. 47 a. Quæ in controuersiam ueniunt, de his, si placet differamus, 4 de Fin. & pro Quin. Alij capti, alij intercluſi non ueniunt in dubium de uoluntate, eo minus scilicet, &c. ad Att.lib.11. His armis atq; corporibus sicut omnibus rebus, quæ sub aspectum ueniunt, sedes opus est, 2 de Or. Quia ueniebat à Roscio, plus etiam scire, quàm sciebat, uidebātur, pro Rosc. Com. Non ueni adiutor, sed auditor, de Nat.d.1. Veni in eum sermonē, ut dicerem, &c. ad Appium Pulchrum, lib.3. Quòd uerò in C. Marij suauissimi doctissimiq; hominis familiaritatem uenisti, non dici potest quàm ualde gaudeam, ad Trebatiū lib.7. & 4 in Verr. Neq; amissis sacris paternis, in hæc adoptiua uenisti, pro Do. Eunti mihi Antium & uenit obuius tuus pater, ad Att.lib.2. Mihi credite, maior hæreditas uenit unicuique uestrūm in ijsdem bonis à iure & à legibus, quàm ab ijs, à quibus illa ipsa bona reliqua sunt, pro Cecin. Sed neq; emisti, neq; hæreditate uenit, neq; donatus est, 1 de Inuen. Ergo si Pompeius manet in Italia, nec res ad pactionem uenit, longius bellum puto fore, ad Att. lib.9. Atq; oratorum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad summū, ut iam senescat, breuiq; tempore ad nihilum uentura uidetur, 2 Tusc. In hanc calamitatem uenit propter prædiorum bonitatem & multitudinem, pro Rosc. Amer. Quod quoniam iam in consuetudinem uenit, & cætera. reprehendendum fortasse minus, pro Cecin. Iam in prouerbij consuetudinem uenit, &c. Largitionem fundum non habere, 2 Officior. Venit enim iam in contentionem, utrum sit probabilius, &c. 2 de Diuin. & Offic. lib.2. Neq; ferè unquam uenit in contentionem de accusando, 1 Verr. Nouo quodam genere in summam gloriam uenit, ad Att. lib.3. Venit in periculum, ne & ea quæ relicta, & hæc quæ ab ipso parta sunt, amittat, pro Mur. Etiam ne si ui eiecit? etiam ne si clàm, si precariò uenit in possessionem? 3 de Leg. Agr. Scilicet defendam Decianum, qui tibi in suspicionem nullo suo delicto uenit, pro Flac. Venimus maturius, Acad.ed.1. lib.2. Tamen ad istum uenerunt emptum locum illum Senatorium, non solùm ueteres, sed etiam noui, 4 Ver. Deinde quædam in eō sustinendi ex utilitatis ratione uenerunt, 2 de Inu. Postremò, in eum casum ueneram, ut omnis mearum fortunarum status unius iudicij periculo contineretur, pro Cl. Nonnullam in spem ueneram, posse me aliquid ex istis discere, 2 de Ora. & Famil. lib.2. Bruti, Ad uadimonium non uenerat, ut ais, is qui cum tibi affinitas, &c. intercedebat, pro Quint. Et quidem isti libri duo Philonis, &c. tum erant allati Alexandriam, tumq; primùm in Antiochi manus uenerant, 4 Aca. Alacris obuiam mihi ueniet, complexum exoptans meum, 4 Tusc. Sed si res in contentionem ueniet, &c. 2 Offic. Venient in medium: dicent quid statuerint, 4 Ver. Nam quum omni uitio carere lex iubeat, ne ueniet quidem in eum ordinem unquam uitij particeps, 3 de Leg. & 6 Verr. In eas solitudines tu ipse (ut arbitror) uenies, in quibus nos consedisse audies, Cælio, lib.2. Obuiæ mihi uelim sint tuæ literæ, quæ me erudiant de omni Republ. ne hospes planè ueniam, Cælio, lib.2. Vt enim ad minima ueniam, de Fin. libr. 1. Vident omnes de qua causa huic inimicus uenias: sciunt huiusce pecunia te adductum esse, pro Ro. Amer. Ad quem dolor ueniat, ad eundem necesse est interitū uenire, 3 de N.

Non eò dico C. Aquili, quò mihi ueniat in dubium tua fides & constantia, pro Qu. Vt autem à facillimis ordiamur, prima ueniat in medium Epicuri ratio, 1 de Fin. Et simul tibi in mentem ueniat facito, quemadmodum uitam huiusce depinxeris, pro Rosc. Amer. Ad Archesilam, Carneademque ueniamus, 4 Aca. Vt ad fabulas ueniamus, pro Rosc. Amer. Quòd scribis in Italia te moderaturũ, dum tibi literæ meæ ueniant, si per hostem licet, non erraris, ad Brutum lib. 11. id est, afferantur. Ad meq; legati eius, & quæstor, & amici literas mitterent, ut subsidio uenirem, ad Atticũ li. 6. & 8. Nunquam putaui fore, ut supplex ad te uenirem, ad Attic. li. 16. Vt ad cœnam & esuriens & sitiens ueniret, de Finib. lib. 2. Vt ad id aliquando, quod cupiebat, ueniret, Offic. 1. Quum omnium nobilium dignitas & salus in discrimẽ ueniret, pro Rosc. Am. In tantum periculum uenire, 3 Verr. In sermonem hominum, atq; in uituperationem uenire, 6 Ver. Si in uestrũ complexum uenero, &c. satis magnum mihi fructum uidebor percepisse, ad Teren. lib. 14. Veruntamen cum de Cumanis uenissem cum imperio, Græci quasi Ephesio prætori se alacres obtulerunt, ad Att. lib. 5. Non in eam turpitudinem uenisses, ut hoc tibi esset apud tales uiros cõfitendum, qua tibi uadimonium non sit obitum, &c. pro Qu. 9 b. Quàm pridem sibi hæreditas uenisset, docet, 3 Verr. Quum eius filio, Prætore Sacerdote, hæreditas à propinquo magna uenisset, 3 Ver. Quum ad illud prandium crudior uenisset, pro Cluen. Ad inimicitias res uenisset, Qu. Fr. lib. 3. Nam hoc animo prouidebat, quum tanta hæreditas in controuersiam uenisset, 2 de Fini. Quum is, &c. si pupillus aut mortuus esset, quàm in suam tutelam uenisset, pupillo non nato hæredem esse non posse, de Cl. or. & 2 de Inuen. & 1 de Orat. Qui regionibus excluſi, intra præsidia, atq; intra arma aliena uenissent, ad At. lib. 8. Mirari non possum unde ad istas opiniones uenerit, 1 de Nat. deo. 67. Tu uelim sæpe ad nos scribas: si rem nullam habebis, quod in buccam uenerit, scribito, ad Att. lib. 1. Si quis uenerit ad domum aliquam, in gymnasiũ, in forum, de Nat. deo. 2. Et quum se ipse perspexerit, totũq; tentarit, intelliget quemadmodum à natura subornatus in uitam uenerit, 1 de Leg. Omnem spem delectationis nostræ, quam, quum in ocium uenerimus, habere uolumus, in tua humanitate positam habemus, ad Att. li. 1. Neq; enim quicquam de hac parte post Panætium explicatum est, quod mihi quidem probaretur de ijs, quæ in manus meas uenerint, Offic. 3. Tu tuis uita, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras: ut etiamsi fuerint egregij ciues, certè uenerint in obliuionem, in Sallust. Venire Remp. ad seruos, pro Sest. Venire ad aliquem salutandi causa in aliquem locum, 1 de Fi. Venire ad conditionem, 5 in Ver. Venire ad Corfinium, 8. ad At. Venire ad eundem exitum, Fat. & 5. Tus. Venire ad nihilum, 11 Fa. Venire ad senectutem, Cat. Quanquam magni ad honorem nostrum interest, me quamprimùm ad Vrbem uenire contra alicuius existimationem, 1 ad Att. Venire contra gratiam uel iniuriam, 2 Phil. Venire contra rem alicuius, 2 Phil. Velim scire, quo die uenias, ad Att. li. 12. Venire in angustum, pro Pla. In alicuius arbitrium ac potestatem uenire, 3 Ver. Venire in eam causam, 11 ad Atti. pro Lig. Venire in certamen & contentionem, 3 in Ver. In uirtutis certamen uenire, 5 de Fin. Venire in certamen cum aliquo, de Cl. or. Venire in ciuitatem, pro Cor. Balb. id est, ciuis fieri. Venire in cogitationem, Fa. 4. Ser. Sul. Venire in collegiũ pontificũ, pro Domo sua. Venire in congressum & colloquium alicuius, 12 Phil. Venire in consilium alicuius, 10 ad Ac. Legatos fide Lepidi dimissos, ad me in conspectum uenire uetueram, Pl. li. 10, & de Fin. lib. 1. Venire in benignitatis consuetudinem, in Pis. In contentionem honoris uenire, Ant. In discrimen existimationis uenire, 1 Ver. Fortunas alicuius in discrimen uenire, ad Dol. li. 9. In dubium uenire de ciuitate. pro Cec. Venire in forum. 13 Fa. Quid uerius, quàm in iudicium uenire, qui ob rem iudicandam pecuniam acceperit? ad Attic. lib. 2. Non necesse est famam alterius in iudicium uenire, pro Q. 16, & 1 de Orat. pro Mil. Senatusconsulto efficitur, populare m sanè neminem in summum locum, nisi per populum uenire, sublata cooptatione Censoria, 3 de Legib. In oratorum numerum uenire, 1 de Orat. Venire in odium, & Venire cuipiam in odium, 10 ad Attic. 2 de Fin. Illud doleo quæ impensa facienda est, in eius partem miseram & despoliatam uenire, ad Terent. lib. 14. In possessionem Reipubl. uenire, ad Attic. lib. 7. Venire in possessionem suam, Offic. 1. In rem præsentem uenire, pro Cec. & 1 de Orato. prouerbium, & 1 Offic. Venire in Rempub. 14 Famil. Venire in sacerdotium, pro Domo sua. Venire in sacra, pro Domo sua. Qui nunquam in senatum uenire potuit, pro Fla. id est, Senator fieri. Venire in sinum & complexum alicuius, 2 Philip. Venire in societatem, 9 Famil. Venire in societatem belli, pro Lig. A' te autem peto, ut, &c. meq; aliqua ex parte in societatem tuarum laudum uenire patiare, Atti. lib. 14. Eos tu canterijs albis nullis calonibus obuiam Vatieno uenisse existimas, 3 de Na. Nam à beatis ad uirtutem, à uirtute ad rationem uideo te uenisse gradibus, 1 de Na. 123 a. Gracchus, quũ comitia nihilominus peregisset, remque illam in religionẽ populo uenisse sentiret, ad Senatum retulit, 2 de Nat. In sermonem se post idus Martij, præterquam Lepidi, uenisse nemini, ad Attic. lib. 14. sub. affirmat. Audimus eum uenisse in suspicionem Torquato de morte Pansæ, custoditiq; ut paricidam, ad Brut. 6, & 14 ad Att. Se illuc uenturum esse saluum, Aca. q. ed. 1. lib. 2. 91 a. Sin autem illud egeram, nullum ad Scamandrum morte Habiti uenturum emolumentum fuisse concedebat, pro Cl. Præsertim quum hoc genere cognitionum labefactato, acta Cæsaris in dubium uentura uideantur, Att. libr. 16. Veniendum est igitur uel ipsam flammam, ad Att. lib. 16. Veniendúmne sit in consilium Tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit, ad Att. lib. 10. Venire usu, L. Vsus. Venire in mentem, L. Mens.

VENITVR, uentum est. Lilybæum uenitur, 7 Ver. Itaq; hac una spe ad iudicium uenitur, 4 Verr. In discrimen uenigtur, aut libertas pacta est uictori, aut, &c. 8 Philip. Nemini est enim exploratum, quum ad arma uentum est, quid futurum sit, ad At. lib. 7. Ad me uentum in insulam est, hac uerò nihil est amœnius, lib. 2 de Leg. Et quũ res agatur, in discrimẽq; uentum sit, expedire rem, & consilium ex tempore capere posse, 2 Offic. Non enim sumus omnino sine cura uenientis anni, etsi sumus sine timore, ad Qu. F. lib. 3. id est, qui proximè futurus est. Quæ enim uenientia metuuntur, eadem etiã ciunt ægritudinem instantia, Tusc. quæst. lib. 4.

VENONIVS, *nij*. historicus fuit. de Leg. lib. 1, Att. lib. 12, Molestè fero me Venonij historiam non habere.

VENOR, *aris*. aucupor. de Nat. 58 a, Canum mira alacritas in uenando. Epi. 24 a, De pantheris, per eos qui uenari solent, agitur mandato meo diligenter. Att. 156 a, Bene igitur tu ☞ ἀλεωκτιαχ uenaris. Ora. 122 a, Nosse regiones intra quas uenare, peruestiges, quod quæras. ad Her. 24 b, Venari laudem modestiæ in aliqua re. I. V. 210 a, Si minus eiusmodi quidpiã uenari poterunt, illa quidem certè pro lepusculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula.

VENTER, *tris*. aluus. de Or. 133 b, Non pecuniam conseruauit, sed tanquam nudus nuces legeret, in uentrem abstulit. pro Muren. 136 b, Etenim sciebam Catilinam non latus, aut uentrem, sed caput & collum solere petere. de D. 133 a, Faba uenter inflatur. pro Cæl. 46 b, Vitium uentris & gutturis: id est, gulositas quam uocant.

VENTILO, *as*. excutio, in manibus iacto. pro Fla. 157 b, Cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentiũ concio uentilata.

VENTITO, *as*. crebrò uenio. de L. 158 b, Cum ipse etiam ad Scæuolam uentitarem. de Pet. 207, Quisquis est, qui ostendat aliquid in te uoluntatis, qui colat, qui domum uentitet, is in amicorum numero est habendus. I. A. Domum meã uentitaras.

VENTOSVS, *a, um*. leuis, inanis, uanus. I. A. 234 a, Extraordinarium semper imperium populare atq; uentosum est. Ep. 172 a, Ventosissimus homo Lepidus.

VENTRICVLVS, *li*. de Natur. 54 a, Cordis pars quædam, quam uentriculum cordis appellant. & ibid. Cui simile est alter uentriculus, in quem sanguis à iecore per uenam illã cauam influit.

VENTVS, *ti*. flamen, aura, flamina uenti, spiritus austri. de Nat. 46 a, Aer effluens huc & illuc uentos efficit. de D. 117 a, Placet Stoicis eos anhelitus terræ qui frigidi sint cum fluere cœperint, uentos esse. pró S. R. 40 a, Ventus uehemens & immoderata tempestas. pro Cl. 46 a, Mare quod sua natura tranquillum sit, uentorum ui agitari atq; turbari. Att. 138 b, Ex ea die Septentriones fuere uenti. Ep. 243 b, Habere uẽtos secũdos. Ep. 20 b, Et eorum uentorum, quos proposui, moderator quidã & quasi gubernator. in Ar. Si grauis inciderit uehementi flamine uentus. pro Cl. 33 b, Omnes rumorum & concionum uentos colligere. de Clar. 72 b, Cùm omnis motus animi tanquam uentus hominẽ defecerat. Att. 50, 22 b, Cæsar cuius nunc uenti ualde secundi sunt.

VENTVS me retulisset in Italiam, ad Brut. id est, repulisset, & retrocedentem coegisset reuerti. Ventum excitare in aliquem, pro Syl. id est, inuidiam ei cõflare. Verùm omnes intelligimus in istis subscriptionibus uentum quendam popularem esse quæsitũ, pro Cl. Vento Africo inuectæ angues (in Aegyptum) ex uastitate Libyæ, 1 de N. Vento primo eum nauigaturum, 9 ad At. id est, non expectaturum tempestatem. Vento reiectus aliquo, 16 ad At. Vento seuo, non aduerso, 5 At. Mare atq; uenti res uiolentissimæ, 2 de N. Quicunque uenti, res uiolentissimæ, 2 de N. Quicunq; uenti erunt, ars nostra certè non aberit, 12 Fam. Ex ea die fuere Septentriones

triones uenti,&c. At.lib.9. Neq; tam fui timidus, ut,&c. alios ego uidi uentos,alias prospexi animo procellas,in Pis. Ventis remisq; in patriam omni festinatione properaui, 12 Famil. Ventis restantibus reijci, Tusc.

VENVNDO, *as.* Officior. 65 a, Cùm in uenundando rem eam scisset,nec pronunciauisset emptori. aliter, uendendo: & rectius.

VENVS,*ris*,uoluptas.de Nat.40 a,Quæ autem dea ad res omnes ueniret,Venerem nostri nominauerunt.& 72 a, Ven⁹, quia uenit ad omnia.& 71 a, Multas ueneres fuisse. de Nat. 38 a,Sine Cerere & Libero friget Venus.& ibi.Venus Lubētina.de D.85 a,& Ora.197 a,Veneris Gnidiæ Coæq; pulchritudo.de N.36 b, Infima est quinq; errantium stella Veneris, quæ φωσφόρος Græcè,Latinè lucifer dicitur.

VENVSIA,*æ.*op.Horatij poetæ patria.Attic.70,Tusc.167 b.

VENVSINVM.uilla in Venusio agro.Epi.239 b,Vale IIII. Cal.Octobr.de Venusino.

VENVSTAS,*tis.* propriè pulchritudo muliebris, præterea lepor,gratia,suauitas.Off.26 a,Venustatem muliebrem dicere debemus,dignitatem uiglem.& 19 b,Venustas & pulchritudo corporis secerni non potest à naletudine. de Nat. 40 a,Ex Venere uenustas dicta est.de Or.106 a, Dicendi uis summa festiuitate & uenustate coniuncta. & 159 b, Et reliqua quæ hanc habent in specie uenustatem,ut,&c. & ib.Capitolij fastigium non uenustas,sed necessitas ipsa fabricata est.& ibi. Vtilitatem templi fastigij dignitas consecuta est. Or.202 a,Vultus multum affert,tum dignitatem,tum uenustatem.I.V.265 a,Homo affluens omni lepore & uenustate. de Or.96 b,Agere cum dignitate & uenustate.

VENVSTE'.pulchrè,bellè,aprè,commodè. Epi.lib.8, Qua in re mihi uidetur illud perquàm uenustè cecidisse.

VENVSTVS,*a,um.*lepidus,festiuus.pro Dom. 232 b, Inducis etiam sermonem urbanum & uenustum.I.P.94 b,Græcus facilis & ualde uenustus.Par.123 a, Ita uenusta habeantur ista,ut,&c.& de Cla.183 a,Gestus & motus corporis ita uenustus,ut.de Cl.195 b,Sententiæ non tam graues & seueræ,quàm uenustæ & concinnæ.

VEPRECVLA,*æ.*pro Sest.19 a.L.Nitedula.

VEPRES.spinæ.Tusc.241 a, Cuius septum undiq; uepribus & dumetis indagaui sepulchrum.

VER,*eris.*uernum tempus.I.V.241 a,Veris initium non à Fauonio notabat,sed cum rosam uiderat,tum incipere uer arbitrabatur. Liuius Dec.III.193 a,Primo uere exercitum moturus erat.de Senect.92 b, Ver tanquam adolescentiam significat.

VERAX,*cis.*ueridicus. de D.88 a, Multis seculis uerax fuit id oraculum. de D.93 b, Tum ei uisa quietis occurrent trāquilla atq; ueracia.de D.132 b, Herodotum cur ueraciorem ducam Ennio.Ac.20 a,Veraces sensus suos esse dicit.

VERBENA. herba quædā,aut etiam omnis herba omnesq; frondes quibus in rebus sacris utebantur. I.V. 226 a, Sacerdotes cum infulis ac uerbenis.

VERBER,*ris.*uirga,flagellum.Anteq.195 b,Serui qui ad supplicium cæsi uerberibus trahuntur.I.V.168 a, Mitto uincla, mitto carcerem,mitto uerbera. I.P.97 b,Verberibus aliquē necare.pro Pom.5 b,Aliquem uinculis & uerberibus atque omni supplicio excruciatum necari. I.A. 231 b, Tum uerberibus ac tormentis quæstionem habuit publicæ pecuniæ. de Nat.138 a,Cùm uerò paulùm processerint,lusionib. delectantur,ut ne uerberibus quidem deterreri possint.

VERBERATIO,*nis.*pulsatio.Ep.267 a,Mirificam mihi uerberationem cessationis epistola dedisti.

VERBERO,*as.*cædo,pulso,uirgis cædo, manus affero, uim & manus affero,manus infero.I.V.161 b,Videtis pendere alios ex arbore,pulsare alios atq; uerberari,&c.& 258 b, Virgis oculi uerberabantur.& 254 b, Ad pulsandos uerberandosq; homines excitatissimus.Ep.266 a,Verberaui te cogitationis tacito conuicio.de Finib.153 a, Qui seruum iniuria uerberat.& in Vat.31 a,Verberare matrem. I.P. 93 a, Os tuū ferreum senatus conuicio uerberari uoluisti. I.A.218 a, Antonius Mutinam tormentis uerberauit.

VERBOSE'.loquaciter,copiosè,multis uerbis.pro Muren. 129 b,Satis uerbosè.Epi.147 a,& 97 b,Hæc ad te scripsi uerbosius.

VERBOSVS,*a,um.*multus in uerbis,loquax.de Or.120 b,& pro Do.210 b,Potest fieri ut res uerbosior hæc fuerit,illa uerior. Epistol. 97 b, Habes epistolam uerbosiorem fortasse quàm uelles.pro Muren.131 a, Ista uestra uerbosa simulatio prudentiæ.

VERBVM,*bi.*nomen,uox,uocabulum. de Or.120 b, Neq; enim quoties uerbum aliquod est scribendum nobis, toties eius uerbi literæ sunt cogitatione conquirendæ. Top.213 b, Verba sunt rerum notæ.de Or.97 b, Verba cuiusq; rei propria.L.Nostras.Ac.44 a,Verbum usitatum ac tritū.de Fin.

94 b,Verba grandiora.203 b,Verba amplissima.Part.134 b, Verba grauia,plena, sonantia, iuncta, facta,cognominata, non uulgata,superlata.Or.204 a,Verba propria,usitata,noua,prisca,inusitata.& 215 a,Verba translata,facta,iuncta. & 205 a,Verba translata,immutata,mutata. de Opt.243 b,Verba inquinata,abiecta,non aperta,longè petita.de Cl.190 a, Verbum durum,insolens,humile.pro Cor.62 b,Verbū priscum & inusitatum.Or.199 a,Verba dura,odiosa & intolerantia.Or.199 a,Demosthenes nullum uerbum insolēs neq; odiosum ponere audebat.Or.203 a,Iudicium electioq; uerborum,poetarum & oratorum communia sunt.de Cla.188 a,Verborum delectum originem esse eloquentiæ. ex Cæsare.de Or.112 a,Ars quæ uerborum aut faciendorum aut deligendorum scientiam profitetur.de Ora.154 a, Rerū copia uerborum copiam gignit.de Or. 122 a,Res atq; sententiæ ui sua uerba parient,quæ,&c.de D.99 b,Portentorū uim,uerba ipsa prudenter à maioribus posita declarant.I.P.93 b,Existimatio,dedecus,uerba sunt atq; ineptiæ.Epi.62 b,Nam me comperisse non audeo dicere, ne ferè id uerbum ponam quod abs te aiunt falsò in me solere conferri. Ep.71 a, Dicerem iucundius,nisi id uerbum in omne tempus perdidissem.de N.25 a,Charum ipsum uerbū est amoris, ex quo amicitia.pro Ceci.202 a,Cùm illud uerbum unde in utrāq; rem ualeat.& 296 a,Verbum familię.I.A.215 a,Res uerbo fieri interdum deterior solet.& 214 b,Quidam id uerbum remouendum arbitrabantur.& ibi.Quidam ignari non modò rerum,sed uerborum etiam uerborum.Par.124 a,Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbū in quo homine ponimus? I.A.171 a,Cunctum senatum, omnem sobolem iuuentutis, unoq; uerbo,remp.expulsam esse,& exterminatam: id est, ut uno uerbo dicam.Ep.263 a,Fideliter,cui uerbo,&c.Tusc. 234 a,Hoc uerbo cum beatum dicimus, subiecta ea notio est,&c.pro Dom.234 a,Ex isto ore religionis uerbum excidere potest? de Fi.80 a,Verbū uoluptatis non habet dignitatem.de Fin. 65 a,Non intelligo quid sonet hęc uox uoluptatis.de Finib.74 b,Sub hac uoce honestatis, quæ sit subiecta sententia.pro Ar.189 a.Sit igitur sanctū apud uos hoc poetæ nomen.Tusc.167 a,Triste est nomen ipsum carendi.

AD *uerbum.* uerbum è uerbo , totidem uerbis,eisdem uerbis. de D.100 b,Quod somnium mirificè ad uerbum cum re cō uenit.Tusc.199 b,Aut ea quæ modò expressa ad uerbum dixi de libro tollenda. de Fi.49 b,Latinæ tabulæ ad uerbum de Græcis expressæ.& Aca. 34 a, Ad uerbum ediscendus libellus.de Or.97 b,Ediscere ad uerbum quàm plurima scripta. Ac.5 b,Aut si uerbum è uerbo uolumus,comprehensio, quam κατάληψιν illi uocant.Aca.9 a,κατάληψις quam uerbū è uerbo exprimentes,comprehensionem dicimus. de Fi. 85 b,Epistola, quam homo totidem ferè uerbis interpretatus sum.Top.223 b,ἐνυμολογία id est,uerbum ex uerbo,uerisloquium.de Cl.196 a,Totidē quod dixit(ut aiunt)scripta uerbis oratio. de Op.244 b,Verbum pro uerbo reddere.At. 90 b,Totidem uerbis transferre aliquem locum ab aliquo autore.& I.V.152 b, Recitare literas totidem uerbis. de Cl. 193 a,Hortensius,quæ commentatus esset, ea sine scripto eisdē uerbis reddebat.Ep.37 a,Transferre totidem uerbis.

VERBO aliquid facere.)(.Re,&c.Ep.148 a, Plura illi mandata uerbo quàm scripta dedi.pro Fl.150 b,Testes si uerbo tibarint,quo reuertantur non habebunt. I.C. 106 b, Quo uerbo si assequi possem,ipsos istos eijcerē,qui hæc loquuntur.I.V.122 a,Verbo promittere.)(.Re negare.Tusc.151 a,Verbo premere aliquem.in Sal.273 b, Vbi rerū testimonia adsunt,non opus est uerbis.

VERBA dare.decipere.Att.246 a,Verba dari mihi facilè patior in hoc,meq; libenter præbeo credulum.

VERBA facere uel habere.pro dicere.I.V.234 a,Facere uerba in senatu. de Cla.189 b, Qui nunquam uerbum in publico fecerunt.I.V.118 b,Facere uerba apud senatum. pro Pom.14 a,Permulta contra legem Gabiniam uerba fecisti. de Di.117 b,Multa uerba fecisti,te,&c.pro Planc. 263 a,Verbum nemo fecit.Qu.Fr.322 b,Sicut Calidio uerbum pro eo facere non licuerit.I.A.187 b,Ad eos tamen ipsos qui aderant,ne uerbū quidem ausus est facere de Cæsare. Ep.60 a,Multa de re uerba feci.& 117 a,Neq; uerbum de re facio.I.V.234 a,Antequā uerbum facerem,de sella surrexit atq; abijt. Orat.262 a.Verba facimus pro Buthrotijs.I.V.69 b, Propinquis qui aderant,uerbum nullum facit. de Inuent.80 a, Habere uerba. & pro Muren.136 a,Voces quas habuisse in concione dicebatur.

VERBI causa,& id genus quædam.de Fat. 141 a,Verbi causa. & I.V.134 b, Si quis uerbi causa oriente canicula natus est. Aca.32 b,Verbi gratia.& de Fin.131 b, Exempli causa in nomen,&c.

MEIS VERBIS,meo nomine.pro Mure. 130 a, Meis uerbis & meo nomine. Attic. 259 a, Atticæ quoniam hilarula est,

meis uerbis suauium des. At. 254 b, Tu Atticam quæso cura, & ei salutem & Pyliæ, Tulliæ quoq; uerbis plurimã. Ep. 66 b, Cum Sura locutus sum, ut ei meis uerbis diceret, &c. & 249 a, Si ei meis uerbis eris gratulatus.

VERCELLAE, *arum*. urbs Italiæ. Ep. 176 b, Bruti.

VERE`. reuera, scilicet, in ueritate.)(. Falsò, inaniter, fictè. pro S. R. 27 a, Verè nihil potes dicere, finge aliquid saltem commodè. Ac. 10 b, Cùm sit incertum, uerè inanitérne moueatur. pro Mur. 125 b, Cùm graue est uerè accusari in amicitia, tum etiamsi falsò accuseris, non est negligẽdum. pro Plan. 272 b, Verè me hercules hoc dicam sic tum, &c. de Or. 110 a, Sed tamen uerè dicam, mallem, &c. Of. 54 b, Honestũ quod propriè uereq; dicitur, in sapientibus est solis. pro Dom. 228 b, Maiores nostri, qui non fictè & fallaciter populares, sed uerè & sapiẽter fuerunt. Atti. 82 a, Non *τὰ ἐφ' ἑαυτῷ*, sed uerissimè loquor. L. Verus. Qu. F. 305 b, Ad me uerè omnia perscribe. Qu. F. 296 a, Si uere cogitare uolumus. At. 98 b, Pompeius uerè iudicat. pro S. R. 42 a, Verè ac liberè loqui. Ep. 196 b, Verè tecum agam, ut necessitudo nostra postulat. pro Arch. 190 a, Et uerè. id est, & rectè, uel meritò, uel neque iniuria.

VERECVNDE`. prudenter. Top. 221 a, & de Cl. 172 a, Verecundè tu quidem ut omnia. de Fi. 115 b. Tum ille timidè, uel potius uerecundè. & Epi. 96 a, Verecundè dubitanterq; recipere aliquam causam. de Or. 99 a, Verecundius hac de re iamdudum loquor.

VERECVNDIA, *diæ*. pudor, rubor, modestia, ingenuitas. Pa. 236 b, Verecundia custos est omnium uirtutum, dedecus fugiens, laudemq; maximè consequens. 257 a, Verecundiam timiditas imitatur. Off. 19 a, Verecundia, & quasi quidam ornatus uitæ. Offi. 20 a, Iustitiæ partes sunt, non uiolare homines: uerecundiæ, non offendere. & 30 a, Hoc solum animal natum est pudoris & uerecundiæ particeps. de Fi. 110 a, Cynicorum ratio est inimica uerecundiæ, sine qua nihil rectum esse potest, nihil honestum. Of. 26 a, Scenicorum quidem mos tantam habuit à uetere disciplina uerecundiam, ut in scenam sine subligaculo prodeat nemo. pro Qu. 7 a, Homo timidus uirginali uerecundia. Epi. 54 b, In externis locis minor est ad facinus uerecundia. Or. 220 b, Verecundia negandi, scribendi impudentiam suscepimus. Tusc. 243 a, Verecundiæ turpitudinis. Atti. 122 b, Malo Tyronis uerecundiam in culpa esse, quàm illiberalitatem Curij. At. 224 a, Meam stultam uerecundiam qui uoluerim, &c. At. 279 a, Nihil existimatio ciuium ualet, nihil posteritatis uerecundia. Qu. Fra. 312 b, Me factum est inuisa uerecũdia, ut te proficiscens non tollerem. Quin. Frat. 319 b, Cæsar meam in rogando uerecundiam obiurgauit. Of. 26 a, Pleraq; in eam sententiam ab eisdem contra uerecundiam disputantur. de Am. 111 a, Maximum ornamentum amicitiæ tollit, qui ex ea tollit uerecundiam.

VERECVNDOR, *aris*. uereor, erubesco, pudore afficior. de Ora. 131 b, Sp. Caruilius grauiter claudicans: & ob eam causam uerecundans in publicũ prodire. de Or. 146 a, Cunctantem & quasi uerecundantem incitare.

VERECVNDVS, *a, um*. pudens.)(. Petulans. de Orat. 141 b, Habetis sermonem hominis, utinam nõ impudentis: illud quidem certè, non nimis uerecundi. & Epi. 111 a, Verecũdus in loquendo. de Orato. 158 a, Verecunda debet esse translatio. Or. 204 a, In trãsferendis uerecundus & parcus. Or. 202 a, Oratio casta, uerecunda, uirgo incorrupta. de L. 166 a, Verecundus est, qui ut bene audiat, erubescit, & pudet impudica loqui. I. A. 169 b, Tu antè ea in te admisisti, quæ à uerecundo inimico audire non posses. Ep. lib. 9, Verecundi admonitores.

VEREOR, *eris*. reuereor, extimesco, nonnihil commoueor. I. A. 245 b, Quid? ueteranos non ueremur? nam timeri se, nec ipsi quidem nolunt. de Fin. 73 a, Quos non est ueritum ponere, &c. ad Heren. 11 b, A`quo supplicium uerebatur. At. 129 a, Quod ueritus sum, factum est. At. 223 b, Ac uereor Gallica etiam bella ipse Sestius quò euadat. Qu. Fr. 303 b, Quem meus Cicero & amabat ut fratrẽ, & iam ut maiorem fratrẽ uerebatur. Off. 37 b, Maximeq; curandum est, ut eos quibus cum sermonem cõferimus, & uereri & diligere uideamur. de Senectute 48 b, Metuebant eum serui, uerebantur liberi. de Am. 111 a, Neq; solum colent se inter se ac diligent, sed etiam uerebuntur: nam maximum ornamentum amicitiæ tollit, qui ex ea tollit uerecundiam. de Leg. 163 a, Quocirca uereor cõmittere, ut non bene prouisa principia ponãtur. pro Mar. 122 b, Vereor ut hoc quod dicam, nõ perinde intelligi auditu possit, atq; ego ipse cogitans sentio. Ep. 68 b, Ac non uereor, ne assentatiuncula quadam aucupari gratiã tuã uidear. de Or. 135 b, Non uereor, ne quis iam in isto genere me leuiorem putet. de Or. 94 a, Perge uerò Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam uereris, ego præstabo. ad

Her. 35 a, Quos aut uereri, aut metuere debemus. & 11 b, Vereri supplicium ab aliquo. Ora. 197 a, Is qui uereretur reprehensionem doctorum atq; prudentium. pro Planc. 265 a, Is patrem ueretur ut Deum. de Se. 94 a, Vos tamen deos uerentes memoriam nostri piè seruabitis. At. 203 a, Tyronem habeo citius quàm uerebar: id est, putabam Att. 152 b, Vereor quid agas. & de N. 69 a, Qui si dij non sunt, uereor quid agat Ino: id est, dubito, quæro, nescio. Ep. 120 b, Vereor quomodo hoc homines accipiant. de Cl. 166 b, Vereor ecquod'nam curriculũ aliquãdo sit habitura, &c. At. 105 b, Quòd scribis eũ in urbẽ introisse, uereor quid sit: nam, &c.

VEREOR *ne*: id est, uereor ut. de Am. 107 a, Neque enim uerendum est ne quid excidat. pro Syl. 179 b, In ipsa rogatione, ne per uim quid ageretur, quis tamen uestrum Syllã uerebatur? de Or. 105 b, Veritus es, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. Ac. 35 a, Vos autem mihi ueremini, ne labar ad opinionem, &c. Atti. 248 a, Tũ me collegi, uerens quid, &c. contra Rul. 65 a, Verendum crede nobis erit, ne, &c. Epist. 78 b, Cuius tãti mali uereor, ne cõsolatio ulla possit uera reperiri. & ibid. Non uereor ne eũ miserum esse nefas sit dicere: id est, nõ dubito quin. Ep. 180 b, Non uereor, ne meæ uitæ modestia parum ualitura sit in posterum contra falsos rumores. Ep. 21 a, Non uereor, ne quid stultè facias. Epi. 30 a, Verebar ne id ita caderet, quod etiã nunc uereor, ne antequam tu, &c. Epist. 18 a, Non enim uereor ne nõ scribendo te expleam. Ep. 236 a, Quibus literis intellexi te uereri, ne superiores mihi redditæ nõ essent.

VEREOR *ut*: id est, uereor ne. At. 183 a, Videris uereri ut epistolas tuas acceperim. Epist. 238 a, Vereor ut Dolabella ipse satis uobis prodesse possit. Tus. 185 a, Et tamen uereмur ut hoc natura non patiatur? contra Rul. 77 b, & I. C. 113 b, Quod uos fœdus non iusseritis, uereor ut satis firmũ sit. de Ora. 88 b, Sed illa duo Crasse, uereor ut tibi posim concedere. At. 85 b, Quod uereor tibi ipsi ut probem. At. 113 a, Et tamẽ uereor, ut his ipsis contẽtus sit. I. A. 203 b, Ne uerendũ quidẽ est, ut tenere se possit, ut moderari, ne honorib. nostris elatus intẽperantib. suis opib. utatur. de Am. 98 a, Vereor, ut idem interitus sit animorũ & corporũ. pro Pl. 279 b, Metuo ut eam non possim sustinere, &c. pro Do. 224 a, Timeo ut possim, &c.

VERGILIAE, *arum*. stellæ septem in dorso Tauri, sic dictæ quòd uere oriantur. de Nat. 48 a, Propter Persei læuũ genu Vergilias tenui cum luce uidebis. & in Arat.

VERGO, *gis*. inclinatus sum. de N. 49 a, Omnes partes terræ in mediũ uergentes. Qu. Fr. 320 b, Id tectum nunc honestè uergit in tectum inferioris porticus. At. 236 a, Ni Bruti auxilium ad Italiam uergere, quàm ad Asiam maluissemus.

VERIDICVS, *a, um*. uerax, apertissimus. de Di. 101 a, Veridicæ uoces ex occulto missæ. pro Fl. Veridicas adiungis causas inimicitiarum, quod, &c.

VERILOQVIVM. L. Etymologia.

VERISIMILIS, *le*. similis ueri, credibilis, probabilis, consentaneus, ad ueritatẽ propensus, quod cunq; te maximè specie ueritatis mouet. de Or. 116 a, Narrationem iubent uerisimilem esse, & apertam, & breuem. pro S. R. 36 a, & 25 a, Non enim ita disputabo, uerisimile est Roscios hoc fecisse. pro S. R. 37 b, Non est uerisimile, ut Chrysogonus horum literas adamarit. de Cl. 179 b, Non uerisimile est, quàm sit in utroque genere distinctus Cato. pro Q. R. 28 b, Vtrunq, ex utriusq; persona uerisimile uidetur. Ac. 9 b, Volũt probabile ali quid esse, & quasi uerisimile. & de In. 48 b, Verisimile & probabile. Tus. 220 a, Quid esset similimũ ueri quærere. Epi. 185 b, Id aũt eo facilius credebatur, quia simile uero uidebatur.

VERISIMILITVDO. similitudo ueri, probabilitas. Aca. 27 a, Cùm possit fine assensione ipsam uerisimilitudinẽ sequi. de Vni. 196 a, & Par. 233 b, Bene agi putat, si similitudinem ueri consequatur.

VERITAS, *tis*. uerum, uera ratio, res. de Inu. 8: a, Veritas est, per quam immutata ea quæ sunt, aut fuerunt, aut futura sunt, dicuntur. de Di. 85 a, Nunquã perfectè ueritatem casus imitatur. Orat. 220 a, Veritas in occulto latet. pro Cæl. 51 a, O` magna uis ueritatis, quæ cõtra hominũ ingenia, calliditatẽ, solertiã facilè se per seipsam defendit. Off. 69 a, Hoc ego nihil inutilius existimo, cum ad ueritatẽ cœpi reuocare rationem. de Leg. 156 a, Qui in isto opusculo non ut à poeta, sed ut à teste ueritatem exigunt. de Or. 104 b, Nec ornatius causam suam dici uoluit, quàm simplex ratio ueritatis ferebat. Offi. 40 a, Subtilitas illa cum ueritas limatur in disputatione. Offi. 3 b, Sunt alij simplices, aperti, ueritatis cultores, fraudis inimici. de Orator. 97 b, Et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est. de Orator. 91 a, Vide ne plus ei tribuas, quàm res & ueritas ipsa concedat. Tusc. 230 b, 231 a, Cùm animum ab ista pictura imaginibusque uirtutum, ad rem ueritatemque traduxeris. de

Orat.89 a,Græci contentionis cupidiores quàm ueritatis. & 116 a,Homines expertes ueritatis. Orat.229,Qui à forma ueritatis,& ab Atticorum regula absunt. Part.117 a,Plus apud me ratio ualebit quàm uulgi opinio. Of.22 a, Cogitatio in uero exquirēdo maximè uersatur. & 3 b, Inquisitio & uestigatio ueri,hominis propria est. Ep. 225 a,Pro causæ ueritate. Att.52 a,Hæc ueritas etiam si iucunda non est,tamen mihi grata est. de Or.111 b,Qui actor in imitanda,quàm orator in suscipienda ueritate iucundior? Offi.13 a,Vir bonus & simplicis ueritatis amicus.

VERITAS debilitata.pro Qu.Veritas in profundo demersa. Acad. q.ed.2.lib.1,Democriti dictum, ἐν βυθῷ ἡ ἀλήθεια. Veritas in sensibus maxima,Aca.q.edit.1.lib.2.Veritas sempiterna futurarum rerum,in lege,de Nat.d.1.Veritas alicuius,pro Quin.Id est, æquitas & iusticia, ueritas iudicandi, Tusc.q.libr.5. Veritas literarum tuarum non me offendit,11 ad At.Veritas prudentiæ, quasi materiæ,quam tractat,& in qua uersetur,subiecta est,Of.1. Veritas molesta est, siquidē ex ea nascitur odium, Læl.Veritas in omni re uincit imitationem,3 de Orat.119.Veritatis consilium petere ab animis consuetudine imbutis, de Natur. deor.1.Sunt his alij multū dissores,simplices & aperti,&c.ueritatis cultores,fraudis inimici,1 Offic.Expertes ueritatis homines,2 de Orato. Veritatis ignoratione, uulgi opiniones in maxima inconstantia uersantur,de Nat.deor.1. Veritatis iudicium quanquam eritur à sensibus, tamen non esse in sensibus, secundum Academicos,Acad.quæst.ed.2.li.1.Veritatis luce, mēti hominis nihil dulcius,Ac.ed.1.lib.2.Veritatis nota, Ac.q. ed.1. lib.2. Nihil ueritati relinqui. Simplex ratio ueritatis, de Or.104 b,Ac.q.ed.2.lib.1.Ad ueritatem loqui, Læl.Non opinione solùm, sed etiam ad ueritatem planè uelim mihi persuaderi,de Nat.d.1.Nihil contrà inutilius ei,qui id iniustè consecutus sit, inuenio, quum ad ueritatem cœpi reuocare rationem,3 Off.Simonidem arbitror desperasse omnē ueritatem,de N.1.Veritatem obtinere,pro Deio. Veritatem retinere, pro Quint.Ex ueritate pauca uulgus æstimat,pro Rosc.Com. Ex æterna ueritate, causarumq; continuatione constiterit,quicquid accidit, de Nat. deor.1.Pro causæ ueritate,Epi.225 b,Sine ueritate nomen amicitiæ ualere non potest,Læl.Neq; id ambitione adductus facio, sed tum familiaritate & necessitudine, tum etiam ueritate, ad Acilium, li.13.Veritate colitur amicitia,pro Qu. Nō ueritate solùm, sed etiam fama niteretur,1 ad Qu.Fr.

VERMICVLATVS,*a,um*.ornamētis,quasi uermiculis aut tesserulis uariatum & distinctum. de Orat.158 b,Emblema uermiculatum.de Cl.190 a, ex Lucil.Ora.210 b,Quàm lepidè lexeis compostæ, ut tessellatæ omnes Arte, pauimento, atq; emblemate uermiculato.

VERNA,*æ*.seruus domi nostræ ex ancilla, aut seruo natus. Epist.124 a,b,Bellienus uerna Demetrij.Æa. lib.11, Vernarū causa.Bruti.

VERNACVLVS,*a,um*.domesticus.de Cla.180 a.L.Sapor. Epi.134 b,Antiqua & uernacula festiuitas.I.V.179 b, Domesticum atq; uernaculum crimen.de Ora.151 b, Quotidianæ & uernaculæ res.

VERNVS,*a,um*. ueris.de Sen.91 a., Verni temporis suauitas. Tusc.235 b,Alia uerno tēpore tepefacta frondescunt. in Ar. Vernum lumen.)(. Autumnale.

VERO autem.de Orat. 90 b, 91 a, Poeta numeris astrictior paulo, uerborū aūt licentia liberior,multis uerò ornādi generibus socius ac penè par:in hoc quidem certè propè idē, nullis ut numeris,&c.pro Cec. 286 a, Hoc reprehendendū fortasse minus,querendum uerò magis etiam uidetur,ideo quòd,&c.de Sen.82 b,Non uerò tam isti mortui sunt,quàm tu nugator.de Leg.171 a, Sed uerò intelligi sic oportet, &c. & 170 b,Est uerò ita,sed,&c.I.C.113 a, Est uerò inquam notum signum imago aui tui,&c.Tusc.180 b, At uerò nos, &c. Offi.58 b,Minimè uerò,non enim,&c.de Di. 82 a, Dicitur istuc quidem à Cotta,& uerò sæpius, sed, &c.de Diui.112 b, Quod enim is qui diuinat, prædicit, id uerò futurum est. At.263 a,Quod sæpe præsens & illi ostendisti,& uerò etiam mihi.pro Mur.135 a,Exturbare eū, qui & per se & per suos, & uerò etiam per alienos defendatur.de Cla.174 a,Et uerò maximus ille Scipio uehemens fuit. & 179 ., Et uerò fuit in hoc,&c.pro Clu.21 a,Sed ea uerò sic agit,ut,&c.At.101 a,Illud tamen de Chrysippo,nam de illo altero, &c. Chrysippum uerò,&c.Tusc.180 b,Fuisti sæpe credo in scholis philosophorum,A.uerò ac libenter quidem.

VERREA.f.festa Verri dicata.I.V.119 a,Verrea agere.& ib.b, O Verrea præclara! I.V.Act. 6, Verrea flagitiosa.ea. Verrea turpia,& ridicula.& alibi sæpe.

VERRINVS,*a,um*.I.V. Act. 3, Negabant mirandum esse ius tam nequam esse uerrinum.locus ex ambiguo.

VERRO,*ras*.est scopis quisquilias,pulueres, & alias sordes auferre,eijcere.Para.123 a,Qui tractant ista,qui tergūt, qui ungunt,qui uerrunt,&c.

VERRVCOSVS, *a, um*. qui uerrucis plenus est. est autem uerruca,eminens in corpore caruncula, sine pruritu. de Cl. 169 b, Quin. Maximus uerrucosus orator habitus est temporibus illis.

VERRVNCO,*as*.uerto.de Di.90 a,Per propinqua hæc bene uerruncent populo. Accij.

VERSICVLOR,*ris*.dubio uario ue colore.de Fi. 94 a,Plumæ uersicoloris columbis.

VERSATVS,*a,um*.tractatus,exercitatus,subactus. pro Qu. 1 a,Homo & in alijs causis exercitatus,& in hac multum & sæpe uersatus.

VERSICVLVS,*li*.At.68 a, Nunc uenio ad transuersum illum epistolæ tuæ uersiculum.Orato. 203 a,Versiculi comicorum. pro Dom.22 a,Hoc pati potestis,ut singuli ciues singulis uersiculis è ciuitate tollantur? pro Mil. 115 a, Ne quid respub.detrimenti caperet, quo uno uersiculo satis armati semper consules fuerunt. de Leg.172 a, Leges uno uersiculo senatus puncto temporis sublatæ. Atti.121 b, Scripto iam superiore uersiculo Heros mihi dixit,sibi Murenam liberalissimè respondisse. At.281 a, Tribus ne uersiculis his temporibus Brutus ad me?

VERSO,*as*.conuerso,uoluo,tracto. de Som.128 b,Orbes,qui uersantur retrò contrario motu atq; cœlum. de Fat. 149 a, Cylindrum uolui,& turbinem uersari putes. Tusc.150 a,Tū illud quod Sisiphus uersat saxū,&c.de Fi. 85 b, & 144 b,Versare se huc & illuc. I.V.124 a, Itaq; æstuabat dubitatione, uersabat se in utranq; partem.de Nat.12 a,Versari circū axē cœli admirabili celeritate.& 79 a,Deus uersans cœlum.Or. 209 b,Versare sæpe multis modis eandem rem,pro Cel.40 a,Versare suam naturam, & regere ad tempus. pro Cl. 32 a, Ad omnem malitiam & fraudem uersare mentem suā, hæc secum cogitare cœpit.de Sen. 77 a, Cura, Quæ nunc te coquit & uersat sub pectore fixa.Or.169 b,Non ut in iudicijs uersaret causas,sed ut,&c.

VERSOR,*aris*.uertor,uoluor,uolutor,obuersor,tracto,nūdinor,consuesco,sum.I.V.265 b, Versabatur in Sicilia longo interuallo alter Phalaris.de Ar.258 a,Vt Deus aliquis cœtus hominum adeat,uersetur in terris. pro Font. 280 b, Sic existimatis eos hīc sagatos uersari animo demisso, &c.I.A. 280 a,Pueri ingenui cum meritorijs, scorta inter matresfamiliās uersabantur. I. A. 164 a,Cum inter subsellia nostra uersentur armati.Post.206 a,Hostis intra mœnia uersatus est.pro Milo.107 b,An uerò tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? tuæ peregrinantur aures,nec in hoc peruulgato ciuitatis sermone uersantur? Att.160 a, Nec uersari inter eos sine dedecore potero.I.C. 99 b,Nobiscum uersari iam diutius nō potes.de Di.104 a, Versari cum aliquo. de Arusp.249 b,Si essetis,uersareminiq; nobiscum. Qu.Fra. 302 a,Plato Epicureus,qui Athenis solet esse multum. I.C. 104 b,Non enim iam inter nos sica illa uersabitur.pro Flac. 160 b,Annos iam triginta in foro uersaris.pro Cæl.38 a,Cælius iamdiu minus in foro nobiscum uersatur.I.V.175 b,Cū in ea prouincia magnæ fugitiuorum copiæ uersatæ sint. pro Cecinn.301 a,In meis castris pretidijsque uersaris.Qu. Fr.296 a,In aliqua prouincia cum summo imperio & potestate uersari.de Or.102 a,Orator incolumis inter hostiū tela uersari potest.pro S.R.21 a, Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atq; in foro & in ore omnium quotidie uersabatur.Or.200 a,Cū in Italiæ luce cognoscaris uersarisq; in optimorum ciuium uel flore,uel robore.de In. 42 b,Versari in rep.Ep.* Versari in sermonibus de rep.pro R. P.126 a,Plato in maximis periculis insidijsq; uersatus est. Of. 64 b,Perpaucæ res sunt, in quibus dolus malus non uersetur. de Leg.175 a,Tum maximè & religionem & pietatem uersari in animis, cùm rebus diuinis operam damus. & 190 b, Dicam Attice, & uersabor in re difficili. At.38 a, In commemoratione earum rerum, quas gessimus,desiderioq; uersamur.de Or.123 b,Omni mēte & cogitatione curaq; uersor, ut odorer,&c.de Or.134 a,In omni tempore decet lepōrem humanitatemq; uersari.de Or.86 a,Dicendi ratio in medio posita communi quodam in usu,atq; in hominum more & sermone uersatur.de Ora. 96 b, Causæ quæ in iudicijs uersantur aut deliberationibus.& 99 b, Num destitit uterque nostrūm in testamentorum formulis,hoc est,in medio iure ciuili uersari? pro S.R.35 a, Nō uersatur ante oculos uobis in æde Glaucia? Att. 43 a,Versabatur mihi ante oculos illud tempus,cum,&c.I.C.110 b,Videor mihi uidere,&c. cetera oculis, &c. uersatur ante oculos,&c.pro Sest. 13 b, Mihi mors ob oculos uersabatur.I.V.265 a, Nunquam tibi hæc species in oculis animoq; uersata est? Ep.233 b,& de Fin.79 b,& I.V.254 b,Mihi ante oculos dies noctesq; uersaris.I.V. 241 b,Pudor,qui in magistratuū cōuiuijs uersari solet. I.V.

226 a, Acerbissimum tota urbe luctum uersari. pro Mu. 144 b. Versabitur in castris furor, in curia timor, in foro coniuratio. cont. Rul. 62 a, Agri in quibus ille bellum gerit atq; uersatur. I. V. 157 b, Terræ in quib. bellū acerbum uersatum est. & pro Ar. 189 b, Bellum magnū atq; difficile, & in magna uarietate terra mariq; uersatum. & Epist. 79 b, Versari in magna uarietate. de Nat. 77 a, Inuita in hoc loco uersatur oratio. pro Quin. 5 b, Ingenia, quæ antea uersabantur in salute atq; auxilio ferendo. I. V. 171 b, In quæstu ac compendio uersari. I. C. 119 b, Vterq; in summa seueritate uersatur. pro Fla. 164 a, Videtis in quo motu temporū, quanta in conuersione rerum ac perturbatione uersemur. pro Pl. 267 b, In tenebris quàm in luce causam uersari mauis. I. C. 111 a, Largitionis uoluntas tum in rep. uersata est, & partium quædam cōtentio. pro Mur. 126 a, Quarum partium una in reprehensione uitæ, altera in contentione dignitatis, tertia in criminibus ambitus uersata est. Anteq. 194 b, Nos quorum & officia in remp. recentissima, & incommoda ob remp. frequentissima in familia uersantur. Postq. 207 a, In omni parte corporis aliquam delectationem gaudiumq; uersari. I. P. 97 b, Iuuentus languet, nec perinde atq; debet in laudis & gloriæ cupiditate uersatur. pro Planc. 264 a, Minturnenses coloni, quod C. Marium tecto receperūt, æterna in laude uersantur. pro Mil. 116 b, Vt in cōmuni odio penè æqualiter uersetur odium meum. pro Plan. 276 b, Cui non locus ille ubi quisq; aitus est, cum grata recordatione in mente uersatur? Offi. 41 a, Qui tanquā in clarissima luce uersantur, & qui in hominū ignoratione uersantur. pro Cluen. 51 b, Quæ res in quæstione uersetur. At. 280 a, Maximo in discrimine respub. uersatur. Ep. 3 a, Versamur in rebus exulceratis & exagitatis, &c. Or. 301 a, Quod in controuersia aut in contentione uersatur. pro S. R. 31 a, Qui in egestate & insidijs uersatur. pro S. R. 32, Qui omni tempore in præda & sanguine uersabantur. At. 25 a, Versari in timore ruinæ. I. V. 101 b, Istius iniquitas in ore uulgi & in cōmunib. prouerbijs uersabatur. cont. Rul. 66 b, Versantur in animo multæ & graues cogitationes. de Fin. 60 a, Versari in animo alicuius. Aca. 45 a, Bona quæ in animo atq; in ipsa uirtute uersantur. Ac. 10 a, Versari in errore. de Na. 1 b, Versari in summo errore, atq; in omniū rerum ignoratione. contr. Rul. 67 a, b, Versatur enim magnus error. Aca. 35 a, Versari in uicinitate: id est, esse uicinum. Ep. 252 b, Versari in gemitu. de Fi. 70 b, Versari in magnis angustijs. Epist. 56 b, Versorq; in eorum naufragijs & bonorum direptionibus. & 96 b, Versari in miserijs. Epist. 67 b, Si uno in argumento mens tua tota uersabitur. de Ar. 24, Versari in studio literarum. Epi. 48 a, Versari in artibus ingenuis. Epist. 88 a, Versari in studijs & literis, & 92 a, Versatus in rebus & usu. Ac. 227 b, De rebus in quibus uersatur exercitatusq; est. pro Do. 220 a, Versor in medio iure publico. pro Font. 281 b, Homo in hac uitæ ratione uersatus. pro Arch. 185 a, Exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse uersatum. de Di. 110 b, Res, quę in philosophia uersantur. Off. 4 a, Huic quasi materia quā tractet, & in qua uersetur, subiecta est ueritas. pro Qu. 10 a, Nō ad solarium, non in campo, non in conuiuijs uersatus est. Or. 208 a, Nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione uersantur. ad Her. 27 a, Cui etiam nunc pædagogi lites ad auriculas uersantur. Epi. 113 b, Librum uersari inter manus. I. A. 215 a, Ergo illi nunc in pace uersantur. At. 72 b, Nondum enim in negocio uersaris. At. 91 b, Tu cuius os ante oculos mihi solet uersari. de Or. 85 b, Mathematici magna in obscuritate rerum, & recōdita in arte, & multiplici subtiliq; uersantur. de Or. 87 a, Quę quondam accepi nōstrorū hominū in disputatione esse uersata. de Ora. 107 b, In omni recto studio atq; humanitate uersari. Atti. 239 a, In magnis uersamur angustijs. Of. 14 a, Ferre ea quæ uidentur acerba, quæ multa & uaria in hominum uita fortunaq; uersantur. Of. 30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur.

VERSVRA, æ. est creditoris mutatio, ut cum quis alteri se obligat, ut uetus debitum dissoluatur. hinc sunt uersuram facere, & uersuram soluere: estq́ue aliud nihil quod etiam dicunt Latini, ab alio soluere, siue ab alio repræsentare. sic enim fit uersura, creditoris q́ue conuersio, & mutatio. Atti. 161 b, Non modò magno, sed iniquissimo fœnore uersuram facere Aurelius coactus est. pro Font. 276 a, A' quibus uersuras tantarum prouinciarum factas esse dicunt? pro Fl. 116 a, & Tusc. 150 a, Is negauit omnino uersuram ullam fecisse Romæ. I. V. 146 a, Tabulæ societatis, quæ significabant eos homines uersuram à Carpinatio fecisse, qui pecuniam Verri dedissent. & At. 68 a, Quæ quidem ego uersura facta solui uolo. Attic. 251 b, Non modò uersura, sed etiam uenditione, si modò re coget, uindicabis. Atti. 76 a, Vereor ne illud quod tecum permutaui, uersura mihi soluendum sit. Attic. 247 b, Versuram scribis esse faciendam mensium

quinque. At. lib. 5, Lex Gabinia de uersura.

VERSVS. præpositio. At. 258 b, Verti igitur me à Minturnis Arpinum uersus, &c. & de D. 96 b, Cum Aretium uersus castra mouisset. Ep. 20 a, Cum te iam ex Asia Romam uersus profectum esse cōstaret. Ora. 209 b, Cum gradatim sursum uersus reditur. Par. 232 a, Et idem quasi sursum uersus retroq́ue ducatur. Ep. 179 b, Cum Brundusium uersus ires ad Cæsarem.

VERSVS, a, um. pro S. R. 35 b, Videte nunc quàm uersa & mutata in peiorem partem sint omnia.

VERSVS. sus. carmē, modus. in V. 164 b, De qua muliere uersus plurimi supra tribunal prætoris scribebantur. & 252 a, Versus qui in istius cupiditatem facti sunt. pro Ar. 190 b, Is epigramma in eum fecit tantummodo alternis uersib. longiusculis. pro Deiot. 148 a, b, Deiotarus de Domitio dixit uersum Græcum eadem sententia, qua nos etiam habemus Latinum, Pereant amici, dum una inimici intercidāt. de Orator. 132 b, Sæpe etiam uersus interponitur. de Orator. 90 b, Ornatissimis atq; optimis uersibus scribere de re aliqua. de Orator. 161 a, Versus uarijs modis atque numeris fundere. de Orator. 147 b, In ipsa oratione quasi quendam numerum uersumq; conficere. Orat. 203 a, Versus orationis est uitium. & ibid. de uersibus comicorum. Epistol. 16 b, Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus meis. Ac. 7 a, Aut is qui fidibus utitur explere numeros, & conficere uersus posset? Orato. 215 b, Senarij Hyponactei, Anapæstici, Aristophanei, Anapæsti uersus. Quint. Frat. 325 b, Opus est prima animi alacritate. Art. 32 a, Primus uersus epistolæ. pro R. P. 125 a, Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Ora. 108 a, Demosthenes multos uersus uno spiritu pronūciabat. de Orato. 161 a, Antipater ille Sidonius solitus est uersus hexametros, aliosq; uarijs modis atq; numeris fundere ex tempore. Quint. Frat. 325 b, Quod me de faciendis uersibus rogas, incredibile est. Parad. 120 b, Cū uersus pronunciatus est una syllaba longior aut breuior.

VERSVTE', callidè, uafrè, malicioſè. Or. 198 b, Versutè & subtiliter dicere. de Cl. 167 b, Subdolè & uersutè.

VERSVTILOQVVS, a, um. de Orat. 157 a, Versutiloquas malicias. & Or. 212 b. Poetæ.

VERSVTVS, a, um. callidus, malicioſus, multiplex. de Le. 160 a, de Nat. 74 a, Chrysippus homo sine dubio uersutus & callidus, Versutos appello, quorum celeriter mens uersatur. & pro Quint. R. 52 a, Homo callidus & uersutus. de Or. 116 b, Acutus animus atque uersutus. de Fin. 75 b, Acutus, uersutus, ueterator. de Clar. 186 b, M. Pisonis acumen in reprehendendis uerbis uersutum & soiers. de N. 75 a, Militia est uersuta & fallax nocendi ratio. pro Cec. 301 a, Hoc si uobis uersutius quàm ea consuetudo defendendi fert, ui debitur, sic existimetis, &c.

VERTENS, tis. circumactus, completus. de Somn. 130 a, Tū ille uere uertens annus appellatur. & pro Qu. 7 a, Anno uertente sine controuersia. de N. 36 b, Mercurij stella anno ferè uertente signiferum lustrat orbem. I. A. 250 b, Apparuisse numen deorum intra finem anni uertentis. in Arat. Annua conficiens uertentia tempora cursu.

VERTEX, cis. polus. de Somn. 129 b, Duo quasi cinguli terræ maximè inter se diuersi, & cœli uerticibus ipsis ex utraque parte subnixi. de Na. 49 b, Extremusq; adeò duplici de cardine uertex, Dicitur esse polus. de Som. 129 b, Terra angusta uerticibus, lateribus latior. de D. 82 b, Celso è uertice montis. & I. V. 225 a, Ignes, qui ex Aetnæ uertice erumpunt. pro Quint. Rosc. 48 a, Ab imis unguibus usque ad uerticem summum.

VERTO, tis. torqueo, muto, conuerto. de Nat. 45 b, Impetū cœli admirabili cum celeritate moueri uertiq; uidemus. & de Vniuers. 198 a, Mundus maxima una conuersione, atque eadem ipse circū se torquetur & uertitur. & 120 b, Sed quęcunque acciderint, intra fines hos uertentur. de Legib. 164 b, Verti rerum naturam: id est, mutari. de N. 65 b, Terra in aquam se uertit. pro Sex. Rosc. 28 a, Video uersa esse omnia. de D. 115 a, Semina malorum in contrarias partes se uertere. I. V. 129 a, Vertere stylum in tabulis suis. Offic. 31 b, Cogitatio in se ipsa uertitur. I. P. 92 b, Vertes ad alteram schola. I. A. 174 b, Hærebat nebulo, quò se uerteret non habebat. de Diuinat. 139 a, Superstitio insitat & urget, & quocunque te uerteris persequitur. pro Muren. 145 a, Quò se miser uertet? domum ne? &c. in Sallust. 272 a, Quò me uertam patres conscripti? &c. de Diuinatione 86 a, Quò sese uertant tantæ sortes somnium. pro Domo 229 a, Quò uertendi, hoc est, mutandi soli causa uenerant. & pro Quint. 11 a, Vertere solum exilij causa. I. V. 63 b, Exilla pecunia maximam partem ad se uertit. & in Ant. 196 a, Antonius septies millies falsis præscriptionibus donationibusq́ue uertit. in Verr. 262 a, Non in supplicio crimen meū moritur. Attic.

132 a, Brunduſij autem omne certamen uertitur huius primi temporis. de Cla. 177 b, In iure in quo illa cauſa uertebatur. I. V. 70 a, Omnia in unius poteſtate ac moderatione uertentur. Epiſt. 99 a, Ne ſibi ille uitio uerterent, quòd eſſet à patria. de Fi. 146 b, Qui ſe fatentur uirtutis cauſa, niſi ea uoluptatem acciret, ne manum quidem uerſuros eſſe. de Clar. 177 a, Sed hoc uitium huic in bonum conuertebat. de Fi. 50 a, Si ſic uerterem Platonem, ut uerterunt noſtri poetæ fabulas. &, Conuertere orationes Græcorum. de Opt. 244 a, Orat. 97 b, Vt ea quæ legerem Græcè, Latinè redderem. de Fi. 49 b, Fabulæ Latinæ ad uerbum de Græcis expreſſæ. & 50 a, Quæ ſplendidè dicta ſint, neq; ſint conuerſa de Græcis. de Orato. 159 a, Id ad omnem rationem, & aurium uoluptatem, & animorum motum, mutatur & uertitur. Off. 17 a, Callicratides, qui cùm multa feciſſet egregiè, uertit ad extremum omnia. Attic. 258 a, Verti igitur me à Minturnis Arpinum uerſus. pro Quint. Roſc. 50 b, Vertit hic rationẽ, & id quod probare non poteſt, fingere conatur.

VERTVMNVS, *ni.* uel *Vortumnus*. deus uertẽdarum rerum. id eſt mercaturæ, ut Mercurius. I. V. 107 b, Qui à ſigno Vertumni in circum maximum uenit.

VERVEX, *cis.* mas inter oues caſtratus. de L. 181, Quod ſacrificij genus Lare ueruecibus fiat.

VERVM. ſed. de Orat. 94 a, Sed ſiue eſt ars, ſiue non, non eſt quidem ea negligenda, uerùm intelligendum eſt, alia quædam eſſe maiora. & 121 a, Verùm hoc (ut dixi) nihil ad me. & 135 & 141 b, pro Dom. 223 b, Eiectio nuſquam eſt, uerùm ſit. I. A. 200 b, Sed expectabantur Cal. Ian. fortaſſe non rectè, uerùm præterita omittamus. Ora. 147 b, Verùm enim oratori, &c.

VERVM ENIM. at enim. de Orat. 147 b, Verùm enim oratori, &c

VERVMENIMVERO. in Ver. 192 a, Verũenimuerò duodenos ſeſtertios exegiſti.

VERVNTAMEN. ſed tamen. Ep. 135 a. I. V. 252 a, Hãc Cleon amabat, ueruntamen non audebat, &c. 103 a, & 62 a, Ep. 201 a, Non dubitabam equidẽ, ueruntamen, &c. & 9 a, Difficile eſt, &c. ueruntamen ipſe me confirmo. Tuſ. 180 b, Et ſi, &c. ueruntamen, &c. de Or. 329 a, & 141 b, Hoc leue eſt, ueruntamen non inutile. I. V. 57 b, & At. 20 a, & 118 b, Verũtamen ſi qua reliqua ſpes eſt, &c. Epi. 104 b, Vide quanti apud me ſis, etſi, &c. ueruntamen quod, &c. Atti. 5 a, & I. V. 148 b, Veruntamen, pro in quam. de Fi. 49 b, 50 a, Verùm opinor ſcriptorem tamen. Attic. 5 a, Veruntamen cum ibi eſſem.

VERVS, *a, um.* ſincerus, ſolidus, expreſſus, germanus, certus, enucleatus, iuſtus, non fucatus ſpecie forenſi, ſed domeſticis inuſtus notis ueritatis. pro Pl. 265 a.)(. Adumbratus, ſimulatus, fucatus. Acad. 9 b, Intereſſe oportet ut inter rectũ & prauum, ſic inter uerum & falſum. & de Orat. 123 a, Ars diſſerendi, & uera ac falſa iudicandi. de Or. 111 b, Cum plus uno uerum eſſe non poſſit. I. V. 234 a, Inter hunc & illũ uerum & germanum Metellum multum intereſt. Or. 220 b, Neq; quicquam adhuc inueni firmius quod tenerẽ, quàm illud quod mihi ſimillimum ueri uideretur, cũ illud ipſum ueram in occulto lateret. Off. 39 a, Perſpicere quid in quaque re uerum ſincerumq; ſit. de Ami. 100 a, De uera & perfecta amicitia loquor. pro Fl. 159 a, Aſpiciant hos laudatores Flacci ex uera atq; integra Græcia. contra Rul. 71 a, Comitia uera.)(. Comitia adumbrata ad ſpeciem atq; ad uſurpationem uetuſtatis. de Am. 113 b, Verus, ſincerus.)(. Simulatus. fucatus. Item: Vera maledicendi facultas. At. 274 a, Iuſta gloria qui eſt fructus ueræ uirtutis honeſtiſsimus. Item, Solida uera q; gloria. Or. 198 b, Vel utrius, ſi uerũ quærimus, potius expers. & de Clar. 188 a, Verum quidem ſi audire uolumus, orator, &c. Attic. 283 a, Si uera fateri uolumus. & 200 b, Si uerum ſcire uis. Qu. F. 317 b, Dic mihi uerum, num res, aut χορεμβὴ non delectat? Oct. 330 b, Verum enim dicam, utinam, &c. At. 42 b, Dicam enim quod uerum eſt. Att. 26 b, Herculè uerum ut loquamur, ſubcontumelioſe, &c. Epi. 141 b, Licet enim uerum dicere. Atti. 61 a, Vt uerè loquamur. & de Or. 97 a, Quod (ut uerè dicam) maximè facimus. de Or. 110 a, Sed tamen (ut uerè dicam) mallem, &c. Att. 52 a, Vt uerè ſcribam. & ibi. Itaq; hoc tibi uerè affirmo. I. V. 272 a, Et uerè, ut dicam, &c. Att. 43 a, Vt tibi confiteor. Item: Indicabo tibi. Off. 3 b, Quod uerum ſincerumq; eſt: id eſt, naturæ hominis aptiſsimum. Offic. 60 b, Tantum dabit amicitiæ, ut ueram amici cauſam eſſe malit. I. A. 204 b, Vera, grauis & ſolida gloria.)(. Præceps & lubrica dominãdi cupiditas. Off. 65 b, Sed nos ueri iuris germanæque iuſticiæ ſolidam expreſſam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. Part. 239 a, Tertius æqui, & ueri & recti. pro Mur. 141 b, Cato negat uerum eſſe, allici beneuolentiam cibo. Antequam. 193 a, Neque uerius eſt à ſingulis repetere officij fructum, qu ùm ab omnibus: id eſt, æquius, uel facilius. de Leg. 171 b, Aſſentior frater, ut quod eſt rectũ, uerum quoq; ſit, nec unquam aut oriatur, aut occidat. & 191 a, Cum aliquid uerum & rectum eſſe dicitur. I. S. 374 b, Salluſtius in eo honore, non æquum & uerum duxit, nihil quod facere collibuiſſet.

VERVM. pro eo quod factum eſt. Or. 208 a, Res, aut de uero, aut de recto, aut de nomine.

VESANVS, *a, um.* uecors, infans. pro Dom. 213 b, Homo ueſanus & furioſus. & 224 a, Hæc furioſa uis ueſani trib. pleb. & de Di. 132 a, Veſanus remex.

VESCOR, *ris.* utor, paſcor. de N. 37 b, Dij nec eſcis, nec potionibus ueſcuntur. Tuſ. 246 a, Lacte, caſeo, carne ueſcor. de N. 58 b, Sus eſt ad ueſcendum hominibus apta. de Fin. 66 a, Veſci ijs rebus, quæ dulcem motum afferunt ſenſui. & 84 a, Veſci naſturtio. de N. 39 b, Eſt enim omne quo ueſcũtur homines penus. Or. 199 b, Quæ eſt in hominibus tanta peruerſitas, ut inuentis frugibus glande ueſcantur. de Fi. 138 b, Veſci uoluptatibus paratiſsimis.

VESER, *ris.* flu. Off. 75, de Fin. 53.

VESICA, *cæ.* folliculus in quo urina colligitur. de Finib. 85 a, Tanti aderant morbi ueſicæ & niſcerum, ut, &c.

VESICVLA, *læ.* de Di. 115 a, Inflatas rumpi ueſiculas.

VESPA, *pæ.* de Fin. 134 b, Veſpas aculeis uti uidemus. aliàs Nepas legitur in ueteri codice & emendato.

VESPER. Heſperos ſtella. in Arat. Hunc tegit obſcurus ſubter præcordia ueſper. L. Heſperos, & Phoſphoros.

VESPERA, *ræ.* I. C. 130 b, Si accelerare uolent, ad ueſperam conſequentur. de Fin. 91 b, Ad ueſperam ueni.

VESPERI uel VESPERE. occidente ſole, tardè. At. 126 a, Quinto Iduum Feb. ueſperi è Philotimo literas accepi. de Ora. 109 b, & At. 220 a, Heri ueſperi. Ac. 39 a, Pridie ueſperi. pro Mil. 111 b, Egreditur è uilla ſubitò, cur ueſperi, quid neceſſe eſt tardè? Att. 177 a, Cephalio mihi à te literas reddidit ad VIII. Id. Martij, ueſperè.

VESPERTINVS, *na, num.* de Natur. 36 a, Stella ueſpertinis temporibus deliteſcẽs, tum matutinis rurſum ſe aperiens. & I. A. 188 a, Attic. 211 b, Antemeridianæ literæ, & ueſpertinæ literæ.

VESPER, uel VESPERVS, *ri.* extremum tempus diei. Atti. 199 a, Cumq; manè in ſyluã me abſtruſi, non inde exeo ante ueſperum. de Am. 97 b, Cum ſenatu dimiſſo domũ reductus ad ueſperũ eſt. & I. A. 175 a, Atq; ibi perpotauit uſq; ad ueſperum. Tuſ. 247 a, Ab hora octaua ad ueſperum ſecretò collocuti ſumus. Item: Vſq; ad ueſperum contentius ambulare. At. 27 b, Epiſtolam cum à te auidè expectarem ad ueſperum, ecce tibi, &c. de Diu. 105 b, Vt ea ipſa die domum ad ueſperum redijt. de Or. 87 a, Vſq; ad extremum tempus diei collocuti ſunt inter ſe.

VESTA, *ſtæ.* de N. 39 b, Veſtæ nomẽ à Græcis, ea eſt enim, quæ ab illis ἑστία dicitur, uisq; eius ad aras & focos pertinet. de Le. 175 b, Cumq; Veſta quaſi focus urbis (ut Græco nomine eſt appellata, quod nos propè idẽ Græcũ nomen interpretatum tenemus) conſpecta ſit: ei colendæ uirgines præſunt, ut aduigiletur facilius ad cuſtodiã ignis. pro Fon. 284 a, Veſta mater, & ignes illi ſempiterni nocturnis uigilijs ſeruati. I. C. 122 b, Ignis Veſtæ perpetuus & ſempiternus.

VESTALIS, *le.* de L. 173 b, Virgines Veſtales in urbe cuſtodiunto ignem foci publici ſempiternum.

VESTIBVLVM, *li.* προπύλαιον. Attic. 89 b, I. V. 141 b, In primo aditu ueſtibuloque templi. & de Orator. 138 a, In ædibus & templis ueſtibula & aditus. de Aruſp. 251 a, Aedem Telluris priuato ueſtibulo contineri. pro Cec. 291 b, Non modò limine tectoque ædium ſuarum, ſed primo aditu ueſtibuloque prohibere quempiam. & pro Cæl. 50 b, Nam ſi eſſent in ueſtibulo balnearum, non laterent. pro Milon. 105 a, Inſidiator erat in foro collocatus, atque in ueſtibulo ipſo ſenatus. Or. 320 b, Veſtibula nimirum & aditus ad cauſam faciet illuſtres. I. V. 271 a, Veſtibulum Siciliæ. & de L. 182 b, Veſtibulum ſepulchri.

VESTIGO, *as.* indago, ueſtigijs odoror. Poſt. 207 a, Hi uoluptates omnes ueſtigant atq; odorant. de Or. 123 b, Et cauſas rerum ueſtigabimus. & 151 a, Aliquid quod cum deſidioſa delectatione ueſtiges.

VESTIGIVM, *gij.* reliquiæ, ſignum, nota, monumentum. pro Cec. 292 b, Cum pedem intulero, atque in poſſeſsionẽ ueſtigium fecero, tum excludar. I. A. 153 a, Tu extra munitiones tuas ueſtigium ubi imprimas non habes. & pro Cec. 299 b, Imprimere ueſtigiũ in aliquo loco. Orat. 198 a, Curricula in quibus Platonis primum ſunt impreſſa ueſtigia. de Natu. 62 a, Veſtigium ungulæ equi Caſtoris in ſilice. pro R. P. 130 b, Vt in hoc foro ueſtigium facere liceat. de Orator. 143 a, Veſtigium illud in quo ille poſtremùm inſtitiſſet. & 145 b, & ad Her. 21 a, Stare in ueſtigio. Ac. 31 a, Antipodes

aduer-

aduerſis ueſtigijs ſtant contra noſtra ueſtigia. de Natu. 25 b, Stellæ nunquam curſus ſui ueſtigium inflectunt. in V. 212 a, Verrem in luto uoluptatum totius corporis ueſtigijs inuenimus. de Or. 93 b, Perſequi ueſtigia alicuius. pro Cl. 24 b, Conſequi aliquem ueſtigijs. de Cl. 193 b, Vt uidere poſsis quemadmodum in ſpacio Qu. Hortenſium ipſius ueſtigijs perſecuti ſumus. I. V. 147 a, Vt omnes mortales huius auaritiæ non ſolùm ueſtigia, ſed etiam cubilia uidere poſsint. de Fi. 125 a, Quacunq; ingredimur in aliquam hiſtoriã, ueſtigium ponimus. I. A. 189 a, Ille autem quas fecit ſtrages? ubicunq; poſuit ueſtigia? Tuſ. 161 a, Memoriã eſſe ſignatarum rerum in mente ueſtigia. pro Seſt. 5 b, Veſtigia alicuius non preſſa leniter ad exigui prædicationem temporis, ſed fixa ad memoriã omnium ſempiternam. de N. 9 b, Deus ille quẽ mente noſcimus, atq; in animi notione tanquã in ueſtigio ponimus. I. P. 84 a, Eodem in tẽplo, eodẽ & loci ueſtigio & temporis. Qu. F. 303 a, Nõ uidiſſes fratrẽ, quem reliqueras, ne ueſtigiũ quidem eius, nec ſimulachrũ, ſed quãdam effigiẽ ſpirantis mortui. I. V. 99 a, Veſtigiũ iſtius in foro non eſſet relictũ. de Or. 88 a, Quid in Numa Pompilio? nũ quod eloquẽtiæ ueſtigiũ apparet? pro Cor. 57 a, Extare ueſtigia: id eſt, apparere. de D. 137 a, Inerãt enim in utriuſq; noſtrũm animis uigilantiũ ueſtigia. Epi. 58 a, Ne ueſtigium quidẽ ullum eſt reliquum nobis dignitatis. ad Her. 7 b, Si ueſtigium rei fuerit. pro Cl. 23 b, Indicia & ueſtigia ueneni. pro Q. R. 53 b, Saturius aliud fraudis in eodem ueſtigio diuerticulum reperit. I. V. 212 a, Leuiter preſſo ueſtigio perſequi aliquid.

VESTIMENTVM, *ti.* ueſtis, ueſtitus. pro Mil. 106 b, Milo domum uenit, calceos & ueſtimenta mutauit. pro Fl. a, Affers purpuram Tyriam, in qua tibi inuideo, quòd unis ueſtimentis tam diu lautus es. de L. 183 a, Sex. Aelius dixit ſe ſuſpicari, leſſum genus aliquod eſſe ueſtimenti lugubris. ad Her. 7 b, & 40, Cruor in ueſtimentis.

VESTINVS ager. contra Rul. 79 a.

VESTIO, *ſtis.* tego, obduco, conſtituo. Attic. 28 b, Deniq; etiam Vatinij ſtrumam ſacerdotij λιβάφῳ ueſtiant. de N. 50 a, Animantes aliæ corijs tectæ, aliæ uillis ueſtitæ. Tuſ. 163 a, Multitudo pecorum ad corpora ueſtienda. pro S. R. 43 a, Quaſi uerò neſcias hunc ali & ueſtiri à Cælio, &c. & ib. Niſi hoc indignum putas, quod ueſtitum ſedere in iudicio uides. I. V. 228 b, His tabulis interioris templi parietes ueſtiebantur. de Nat. 54 b, Natura oculos mẽbranis tenuiſsimis ueſtiuit ac ſepſit. de Vn. 198 b, Deus animã circundedit corpore, & ueſtiuit extrinſecus. de Nat. 52 b, Montes ueſtiti ac ſylueſtres. de Nat. 45 b, Terra ueſtita floribus. de Or. 96 a, Inuenta ueſtire atq; ornare oratione. de Na. 45 a, Quem cũ perpetnõ ueſtiuit lumine Titan. de Clar. 196 a, Reconditas exquiſitasq; ſententias mollis & pollucens ueſtiebat oratio. de Fa. 147 a, Hoc modo uiator bene ueſtitus cauſa ceſſatori fuiſſe diceretur, cur ab eo ſpoliaretur.

VESTIS, *ſtis.* ueſtitus, ueſtimentum. Poſt. 206 b, Cum uos ueſtem mutandã cenſuiſſetis, cunctiq; mutaſſetis. & Qu. Frat. 308 a, Veſtem tum filius mutauit. Poſt. 200 b, pro Seſt. 8 b, Hac mutatione ueſtis facta, omitto, &c. de D. 105 a, Cæſar cum purpurea ueſte proceſsit. & 116 a, Ceſar ueſtitu purpureo excors, &c. pro Cęl. 45 a, Diſcidit ueſtem, reſarcietur. in Piſ. 99 b, Veſtis ſeruilis. I. V. 261 b, Eſt Sthenius hic cum hoc capillo atq; ueſte domo ſua expilata. I. A. 173 a, Precioſa ueſtis, lauta ſupellex. cont. Rul. 73 b, In pecore, auro, argento, ebore, ueſte, ſupellectili. de Ora. 98 a, Non explicata ueſte, neq; propoſito argento. in Ver. 214 a, Quod tamen iſti textrinum per triennium ad muliebrem ueſtem conficiendam fuit. in V. 144 b, Veſtis ſtragula. & ibid. Veſtis Melitenſis. I. V. 365 b, Veſtis lintea. Tuſ. lib. 1, Veſtis famularis. lib. 2, Veſtis furialis.

VESTITVS, *a, um.* I. P. 93 b, Ipſe cum hominibus XV. malè ueſtitis ad patrem peruenit. pro Cæl. 50 b, Homines calceati & ueſtiti. Tuſcu. 241 a, Sepulchrum ſeptum undique & ueſtitum uepribus & dumetis. ad Her. 38 b, Cum citharœdus prodierit optimè ueſtitus, palla inaurata indutus, &c.

VESTITVS, *tus.* ueſtimentũ, ornatus. pro R. P. 127 a, Is crudelitatem regis in togatos ueſtitus mutatione uitauit: nã & ſoccos habuit, & pallium more Græcorum. de In. 48 a, Veſtitu nimio indulges. de Fin. 79 a, Voluptas pulcherrimo ueſtitu & ornatu regali in ſolio ſedens. At. 7 b, Vir muliebri indutus ueſtitu. pro S. R. 42 b, Veſtitum, quo tectus eram, tibi dedi. contra Rul. 68 b, Veſtitus obſoletior, corpus incultum & horridũ. pro Seſt. 9 b, Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia ac penè fuſca. pro Seſt. 9 b, Subitò edicũt conſules, ut ſenatores ad ſuum ueſtitum redirent. & 10 a, Veſtitum mutare. in An. 242 a, Cuius ſcelere in hac ueſtitus fœditate ſumus. pro Q. 9 a, Victus ueſtitusq́ue neceſſarius. de Cl. 196 a, Veſtitus orationis. de N. 45 b, Riparum ueſtitus uiridiſsimi. & 58 b, Veſtitus denſiſsimi montium.

VETERANVS, *a, um.* ueterani milites dicebãtur, qui uiginti annos militauerãt. I. A. 154 a, Veterani, qui appellabãtur, ad ſpem nouarum prædarum incitabãtur. & 184 a, C. Cæſar firmiſsimũ exercitũ inuictiſsimo genere ueteranorum militum comparauit. Tuſ. 193 b, Veteranus miles.

VETERATOR, *ris.* I. V. 155 a, Homo callidus & ueterator. de Clar. 171 b, & 180 b, Quint. Frat. 314 b, Dionyſius eſt ueterator magnus. de Finib. 75 b, Acutus, aſtutus, ueterator.

VETERATORIE. uafrè. uerſutè, callidè, ſubdolè. Orat. 205 b, Acutè & ueteratoriè dicere.

VETERATORIVS, *a, um.* fallax, doloſus, malicioſus. in V. 105 a, Nihil ab iſto tectum, nihil ueteratorium expectaueritis. de Cl. 189 a, Splendida quædam & minimè ueteratoria dicendi ratio. & 186 b, Et eam accurationem citius ueteratoriam, quàm oratoriam diceres.

VETERNVS, *ni.* morbus inſaniam inducens, & pigros homines faciẽs, & ſomniculoſos, λήθαργον Græcè nominãt. accipitur etiam pro hydrope, ſiue aqua intercute. Ep. 25 a, Erat in eadem epiſtola ueternus ciuitatis: gaudebam ſanè, & noſtrum amicum congelaſſe lętabar ocio. & 115 b, Veternus ciuitatem occupauit.

VETERRIMVS, *a, um.* peruetus, antiquiſsimus. de N. 10 a, Veterrimi poetæ. Famil. lib. 12, Pro noſtro ueterrimo ueriſſimoq; amore Trebonij.

VETITVM, *ti.* de L. 171 a, Et hæc & alia iuſſa, & uetita populorum.

VETO, *as.* prohibeo, abſterreo.)(. Iubeo, cogo. de Or. 117 a, Lex peregrinũ uetat in murum aſcẽdere. & I. P. 90 a, Quod omnes leges pleniſsimè uetant. Ac. 28 b, Tu me reb. incognitis aſſentiri uetas. Ep. 70 a, Rationes à te collectæ uetabant me reip. penitùs diffidere. & pro Cl. 31 b, Et eum ſaluti deſperare uetuit. de Am. 112 a, Acta agimus, quæ uetamur ueteri prouerbio.

VETVLVS, *a, um.* de Fin. 133 b, Arbor & uetula, & nouella. At. 214 a, Mulier uetula ſanè & multarum nuptiarum. pro Qu. 5 a, Gladiator uetulus. de Am. 109 a, Equis uetulis teneros anteponere ſolemus. Fam. li. 7, Serò ſapiunt. Tu tum mi uetule, nõ ſerò prunas illas rabioſulas ſat fatuas dediſti.

VETVS, *ris.* antiquus, priſcus, quod uetuſtatem fert. pro Cę. 293 b, Hoc iam uetus eſt, & maiorum exẽplo multis in reb. uſitatũ. de Or. 98 b, Vetus & uſitata exceptio. Att. 281 a, Paterna magna, & uetus & iuſta neceſsitudo. Ep. 121 a, Amicitia peruetus mihi cum eo eſt. Tuſ. 183 a, Exercitatus & uetus miles. I. V. 216 b, Segeſta eſt oppidum peruetus in Sicilia. de Clar. 168 a, Themiſtocles ut apud nos perantiquus, ut apud Athenienſes nõ ita ſanè uetus. pro Seſt. 6 b, Veteres uexatores ætatulæ ſuæ deſpiciens. I. A. 203 b, Maiores noſtri ueteres illi admodum antiqui, leges annales nõ habebãt. & de Or. 100 b, Primùm quia ueteres illi, &c. de Am. 109 a, Veterrima quæq; (ut ea uina quæ uetuſtatẽ ferunt) eſſe debent ſuauiſsima. de Vn. 201 b, Credendum eſt ueteribus & priſcis, ut aiunt, uiris.

VETVSTAS, *tis.* antiquitas, ſenectus. pro Dom. 237 a, Peritiores uetuſtas fecit. & de Or. 111 b, Hiſtoria nũcia uetuſtatis. Atti. 225 b, Hæc nõ uidẽtur habitura uetuſtatẽ. de In. 43 a, Res ab noſtra memoria propter uetuſtatẽ remotæ. de Or. 101 a, Verborum priſca uetuſtas. & ibi. b, Vetuſtatis exẽpla oratori nota eſſe debent. pro Deio. 150 b, Hæc nulla unquã uetuſtas obruet, nulla unquã delebit obliuio. de Or. 106 b, Veteres leges aut ipſas uetuſtate cõſenuiſſe, aut nouis legibus eſſe ſublatas. cont. Rul. 85 b, Sed certè ſi paululũ aſſum pſerint uetuſtatis ac roboris, non cõtinebuntur. de Cl. 191 b, Nimia uetuſtas nõ habet eã, quam quærimus, ſuauitatẽ, nec eſt iã ſanè tolerabilis. I. A. 186 a, Municipiũ uetuſtate antiquiſsimũ. ad Her. 24 b, Viri iã ſatis omnib. uetuſtate probati. de Sen. 91 a, Vinũ uetuſtate coaceſcit. de D. 132 b, Vinũ uetuſtate euaneſcit. de Am. 109 a, Magna eſt enim uis uetuſtatis & conſuetudinis. de D. 103 a, Affert aũt uetuſtas. 61 b, In rebus longinqua obſeruatione incredibilem ſcientiam.

VETVSTVS, *a, um.* uetus, antiquus. Ep. 219 a, Cum Demetrio mihi uetuſtum hoſpitium eſt. & 83 a, Ratio uetuſtæ diſciplinæ. pro Cl. 18 b, Opinio tam penitùs inſita, tam uetuſta. de Cl. 172 a, Sed multo tamen uetuſtior & horridior ille quàm Scipio.

VEXATIO, *onis.* magna & infeſta quædam agitatio uel iactatio. I. C. 101 a, Tibi uexatio direptioq́; ſociorum impoſita fuit. & 118 a, & 120 b, Tuſ. 213 a, Afflictio eſt ægritudo cũ uexatione corporis.

VEXATOR, *oris.* exagitator. de Ar. 255 a, Is crudelis uexator reip. fuit. I. A. 188 b, Direptor & uexator urbis. pro Seſt. 6 b, Veteres uexatores ætatulæ ſuæ diſpiciens. pro Mil. 108 a, Milo uexator furoris Clodij.

VEXATVS, *a, um.* exagitatus. I. A. 188 a, Canutius, à quo

eras

eras honestissimis concionibus & sæpe & iure uexatus.

VEXILLVM,*li.* signum. I. A. 179 b, Vt uexillum uideres, & a-ratrũ circũduceres. & 168 a, V exillo opus est, conuolabunt. Or. 211 a, X Literam e uexillo & paxillo consuetudo euellit. I. A. 200 a, Qui si Romam redierit, num quando perditis ciuibus uexillum, quò concurrant, defuturum putatis?

VEXO,*as.* agito, exagito, uexator sum, diripio, populor, infestum reddo, insulto, malè habeo, miserum habeo. I. C. 103 a, Cùm bello uastabitur Italia, uexabuntur urbes, tecta ardebunt. I. V. 174 a, Prouincia populata atq; uexata. I. V. 87 a, Quæ oppida ut diripienda & uexanda curasti. & 95 b, Spolianda ac uexanda. Ep. 23 b, Interea cum meis copijs omnibus uexaui Amanienses hostes, &c. pro Sest. 3 a, Qui omnia diuina & humana uexarunt, uiolarunt, perturbarunt, euerterunt. pro Dom. 225 a, Vxor mea, quam uexauistis, raptauistis, omni crudelitate laceraustis. pro Dom. 213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum uexat? ut arbitrere, &c. pro Qu. 18 a, Multis uexatus contumelijs, multis iactatus iniurijs. & pro Sest. 17 a, Cato Pisonem uerbis uexauit. pro Fla. 156 b, Aliquem probris omnibus maledictisq; uexare. Tus. 233 a, Vexatur idem Theophrastus & libris, & scholijs omnium philosophorum, quod, &c. de Leg. 164 a, Solicitudo uexat impios. pro Mil. 106 a, P. Clodius statuit omni scelere uexare rempub.

VIA,*æ.* iter, angiportus. uia tamen propriè est Iureconsultis, qua uehiculum ire potest. I. V. 222 b, Via qua Assoro itur Ennam. & de Fi. 99 b, Via quæ est hinc in Indiam. I. V. 228 a, Cæteræ urbis partes una uia lata perpetua multisq; transuersis diuisæ priuatis ædificij scontinentur. I. V. 101 a, Video quot dierũ uia sit. pro Cec. 289 b, Dare uiam alicui per fundum suum. At. 259 b, & 260 a, Longulum sanè iter, & uia inepta. I. A. 231 a, In Syriam patebat uia certa neq; longa. Ep. 149 a, Viennam equites mille uia breuiore præmisi. Quint. Frat. 318 a, Ex eo loco recta uitularia uia profecti sumus in Suffidianum. Att. 143 b, Cursare huc & illuc uia deterrima. pro Plan. 280 a, Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliquorum dierum uiam in Macedoniam, ad Planciumque perrexi. de Di. 86 a, Itaq; reuertit ex itinere, cum iam progressus esset multorum dierum uiam. de Di. 101 b, Via noua Romæ. & pro Pl. 262 b, Via sacra Romæ, ad quam itur à fornice Fabiano. de For. 69 b, Via illa nostra, quæ per Macedoniam est usq; ad Hellespontum militaris. de Fin. 125 a, Declinare de uia ad dextram. Ep. 237 b, Dare se in uiam. Item: In uiam quòd te des hoc tẽpore, nihil est. pro Fon. 277 b, Munire uiam & munitiones uiarũ. I. P. 88 a, Obsessio militaris uiæ. de N. 53 b, Viæ ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. I. A. 172 a, Quis nescit, uenisse eã tot dierum tibi uiam gratulatum? & 243 b, Tres uiæ sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. Attic. 75 b, Nũc iter conficiebam, æstuosa & puluerulenta uia. Offic. 12 b, Erraui uiam monstrare. de Sen. 78 a, Volumus sanè tanquam aliquam uiam longã cõficeris, qua nobis quoq; ingrediendum sit, isthuc quò peruenisti, uidere quale sit.

VIA, ratio, forma, institutum. Or. 207 a, Quæ res duplicem habuit docendi uiam, &c. de Di. 129 b, Dij dant nobis uias ad significationum scientiam. Ep. 57 b, Et me in ipsius consuetudinem insinuabo, & certè omnes uias persequar, quibus putabo ad id quod uolumus, perueniri posse. de Cla. 168 b, Via & arte dicere. de N. 42 a, Via progredi. de Di. 108 b, Optimarum artium uias tradere suis ciuibus. Off. 20 a, Officium, quod ab eo ducitur, hanc primùm habet uiam, quæ deducit ad conseruationem naturæ. pro Mur. 135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebant, adipiscendi obsepiebant. Qu. Fra. 292 b, Græci omnes uias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ causa faciunt. Qu. Fr. 301 b, Via iuris ciuilis est, ut, &c. de Fi. 60 b, Via uiuendi simplex, & aperta, & directa. I. C. 120 a, Cæsar hanc reip. uiam, quæ popularis habetur, secutus est. Or. 197 b, Inusitatas uias indagare, tritas relinquere. de Di. 109 a, Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant uiam. I. A. 240 b, Quod si erratum est, spe falsa & fallaci redeamus in uiam. de Inu. 164 a, Deducere in uiam. pro Mur. 130 a, Inire uiam, Redire uiam. de Legib. 159 b, Hi non iusticiæ, sed litigandi tradunt uias. Offic. 41 a, Hæc uia ad gloriam proxima est, & quasi compendiaria. de Cla. 191 a, Vt eam uiam laudis esse duceret rectissimam, quam maiores eius ei tritam reliquissent. Item: Quòd si ita putas, totã ignoras uiam gloriæ. Item: Ignoras uerum iter gloriæ.

VIATICVM, *ci.* uiæ impensa, atque itineris subsidium. Atti. 197 a, Velim uideas & quid instrumenti & quid uiatici satis sit. Attic. 114 a, & pro Planc. 264 a, Qu. Ticinius uiaticũ se negat habere. Epist. 184 b, Legato tuo uiaticum eripuerunt. Attic. 58 a, Viaticum Crassipes præripuit. & 123 a, Ad Philotimum scripsi de uiatico. Inu. 247 b, Video mihi opus esse uiatico. de Senect. 91 a, Potest quicquam esse absurdius,

quàm quòd minus uiæ restat, eò plus uiatici quærere.

VIARIVS, *a, um.* ad uiam quod attinet. Epist. 116 a, Lex uiaria Cælij.

VIATOR, *oris.* quicunque iter facit. pro Milo. 112 a, Non semper uiator à latrone, nonnunquam etiam latro à uiatore occiditur. Attic. 29 a, Nisi quid ex prætereunte uiatore exceptum est, scire nihil possumus. Qu. Frat. 215 b, Faciam quod uiatoribus, cum properant, ut, &c. in Vat. 33 a, & pro Font. 282 a, Misisti uiatorem, qui M. Bibulum domo ui extraheret. de Sen. 89 a, Qui à uilla in senatum senatores accersebant, uiatores nominati sunt. Atti. 146 b, Quod cum è uiatore quodam esset auditum, missi, &c. de Fa. 147 a, Hoc modo uiator bene uestitus causa grassatori fuisse diceretur, quòd ab eo spoliaretur.

VIBO, *onis.* op. At. 40. 255, & pro Pl. 279 b.

VIBONENSIS. At. 255.

VIBRO, *as.* tractare, agitare, micare. de Orato. 137 b, Samnites, qui uibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil utuntur. & Offic. 38 b, Vibrare hastam. I. C. 109 a, Qui ficas uibrare & uenena spargere didicerunt. Orator. 220 a, Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. & de Clar. 196 a, Oratio incitata & uibrans. Aca. 36 b, Mare cum à sole collucet, albescit & uibrat.

VICANVS, *ni.* qui in uico habitat. de Di. 108 a, Vicani aruspices. pro Fl. 147, Timolites Vicanus.

VICARIVS, *a, um.* successor, qui uicem alterius obtinet, uel in eius locum succedit, qui pro aliquo in aliquo munere constitutus est. Qu. de Pet. 210 b, pro Syl. 172 a, An hoc regnũ appellabitur? cuius uicarius qui uelit esse, inueniri nemo potest, longè abest regni suspicio. & Atti. 285 a, Vicarius alienæ dominationis. I. V. 219 a, Succedam ego uicarius tuo munere, suscipiam partes tuas. Epistol. 265 b, Itaque do te uicarium, tu eum obseruabis. pro Cecin. 296 a, Procurator penè dominus & alieni iuris uicarius. pro Mur. 143 b, Nolite mihi subtrahere uicarium diligentiæ meæ. pro S. R. 56 b, In his operæ nostræ uicaria fides amicorum supponitur: id est, in mandatis.

VICARIVS, *rij.* in alterius serui peculio seruus. I. V. Hic Dio genetus uicarium nullum habet, nihil omnino peculij. & 95 a, Pecunia omnium uicarijq; retinẽtur. I. V. 174 a, Quinquaginta aratores ita uideo deiectos, ut ijs ne uicarij quidem successerint. I. A. 240 a, Quòd si in bello dari uicarij solerent, libenter me, ut Brutus emitteretur, pro eo includi paterer.

VICATIM. per singulos uicos. pro Do. 239 a, Seruorum omniũ uicatim celebratur tota urbe descriptio. & pro Sest. 10 a, Cur uicatim serui omnes conscriberẽtur, &c. At. 56 a, Vicatim ambire, seruis apertè spem libertatis ostendere.

VICEM. fortunam, sortem. pro Dom. 214 b, Mihi uni necesse est, & meam & aliorum uicem pertimescere. Epi. 176 b, Vale de & meam & uestram uicem timeam necesse est. At. 279 b, Reip. uicem doleo. & 133 a, Vt meam uicem doleres, cum me uideres derideri. At. 58 a, Nos malo solatio consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus. & Ep. 56 b, An illius uicem (credo) doles? Epi. 197 b, Respublica, in qua tuam uicem sæpe doleo, quòd nullam partem per ætatem sanæ & saluæ gustare potuisti. I. V. 99 a, Nos si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus, uestigium istius in foro non esset relictum. Atti. 92 b, Sed mehercule Curionis & Pauli meorum familiarium uicem doleo. Ep. 10 a, Quãquam ille nostram uicem ultus est ipse per sese. pro Sest. 5 a, Recito uicẽ officij præsentis, testimonium præteriti temporis.

VICE. uel *Vicem.* pro loco. At. 161 b, Nisi fortè me Sardanapali uice in suo lectulo mori malle censueritis. de L. 175 a, Si fingenda nomina uice poetæ, &c. Postq. 203 b, Vos qui apud me uim & numen deorum tenetis. de Leg. 180 a, Nulla est persona, quæ ad uicem eius qui è uita emigrauit, propius accedat, quàm hæres.

VICENVS, *na.* I. V. 117.

VICESIMA, *mæ.* tributũ, quũ de uicenis unũ pẽditur. At. li. 2, Quod uectigal superest domesticum præter uicesimam?

VICESIMVS, *a, um.* uigesimus. Epistol. 198 a, Altero & uicesimo die. & de Finibus 86 a, Quint. Frat. 321 a, Vicesimo die lunæ. Nobis superficiem ædium Consules, de consilij sententia.

VICETINI. pop. Ep. 176, Bruti.

VICIES. aduerb. At. lib. 4 a, Aestimarunt H-S. uicies. & lib. 2, Bis & uicies. & pro Clu.

VICINIA, *niæ.* uicinitas. Tusc. 155 b, Inde in uicinia nostra Auerni lacus.

VICINITAS, *tis.* uicinia, propinquitas. I. V. 222 b, Signum quod erat notum uicinitati, buccina datur. pro Clu. 45 a, Cur in istam uicinitatem meretriciam te contulisti? pro S.

R. 41 a, Cantu neruorum tota uicinitas personat. pro S.R. 21 a, Sex. Roscius Amerinus fuit non modò sui municipij, uerùm etiam eius uicinitatis facilè primus. & ibid. Hic præter cæteros in ea uicinitate eam partem causamque defendit. pro S.R. 16 a, In Vmbria, atque in ea uicinitate. pro Cl. 20 a, Sed etiam regionis illius ac uicinitatis facilè primus. pro Pl. 263 a, Iam municipia coniunctione etiam uicinitatis uehementer mouētur. Offi. 46 b, In uicinitatibus & confinijs. pro Clu. 27 b, Mihi cū eo uicinitas & magnus usus est. Post. 398 a, Amicitiæ, consuetudines, uicinitates. & de Fin. 140 a, Vicinitas cum ciuibus. de In. 50 a, Vicinitas totius regionis. Aca. 35 a, Versari in uicinitate. Epi. 71 a, Cum forum commune sit, uicinitas non requiritur. At. 73 a, Propter uicinitatem totos dies simul eramus. pro Pl. 263 a, Scire enim hoc propter uicinitatē facilè possum. de Cl. 178 b, Artiū studiorūq; quasi finitima societas. de Nat. 54 b, Narras non sine causa uicinitatem oris sequte sunt. pro Ra. 92 a, Cùm singulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur.

VICINVS, *a, um.* propinquus, finitimus, proximè accedens ad aliquid. Attic. 122 a, M. Lepidus uicinus noster. & 30 b, Vicinus proximus. & 215 a, & I. C. 109 a, & Offic. 63 b, & Quint. Frat. 300 b, Interior uicinus. pro S. R. 25 b, Possum multos proferre uel tribulēs uel uicinos meos, qui, &c. pro Syl. 178 a, & ad Herenn. 27 a, Cum cæteri deficerent finitimi ac uicini. Orat. 307 a, Dialectica uicina & finitima Rhetoricæ. Orat. 198 b, Est autem quidam interiectus intermedius uicinus amborum. Offic. 73 a, Fides in Capitolio uicina Iouis Opt. Max. I. V. 85 a, Latona grauida, & iam ad pariendum uicina.

VICISSIM. pariter, inuicem. Cæs. 37 a, Acad. 31 a, Vos ab illo irridemini, & ipsi illum uicissim eluditis. de Nat. 30 a, Terram uno tempore florere, deinde uicissim horrere. Item, Oculorum & hilaritatis & uicissim tristitiæ modum res ipsæ temperabunt. de Fi. 105 a, Quod iustum est, honestum est: uicissimq; quod honestum est, iustum est. de Diu. 32 a, Si sint ea genera diuinandi uera, esse deos: uicissimque si dij sint, esse qui diuinent. de Fat. 140 b, Mutuari ab aliquo, & ei uicissim reddere aliud quidpiam. de Nat. 65 b, Cùm eadem uicissim retrò cōmeant. & 42 b, Deinde retrorsum uicissim ex æthere aer oritur. & 26 a, Te audire uicissim uellem. pro Cæl. 45 a, Redeo nunc ad te Cæli uicissim. Epist. 34 a, Hoc ego meo facto delector, est enim, &c. considera nunc uicissim tuum. de Nat. 60 a, Præbebo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorem. At. 252 b, Veruntamen expecto quid ille tecum, quid tu uicissim. de Sen. 86 b, Refrigeratio in æstate, & uicissim in hyeme ignis hybernus. & 89 a, Vbi enim pores æquè calescere apricatione, uel uicissim umbris aquis ue refrigerari. in Sallust. 273 a, Non enim me speraſti mutuam tibi gratiam relaturū, ut uicissim tuos compellarem.

VICISSITVDO, *nis.* commutatio, uarietas quædam. Tus. 242 a, Quæq; ex alio in aliud uicissitudo atq; mutatio. & 162 a, Vicissitudines dierum & noctiū, cōmutationesq; tēporum quadripartitæ. & de In. 54 a, Diurnæ nocturnæque uicissitudines. Epi. 68 a, Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quàm temporum uarietates fortunæq; uicissitudines. de Or. 164 a, Ad actionis suauitatem quid est uicissitudine & uarietate & commutatione aptius? pro Mur. 142 b, Pop. Romanus distinguit ratione officiorum & temporum, uicissitudinem laboris ac uoluptatis. de Am. 105 b, Nihil est remuneratione beneuolētię, nihil uicissitudine studiorum officiorumque iucundius. Par. 241 b, Altera ad uicissitudinem ferendę gratiæ pertinet. de Or. 161 a, Pedes aut choreos aut heroes aut alternos esse oportet. nam horum uicissitudines efficiunt, ut, &c. de Ar. 248 a, Vix quisquā arte ulla rerum ordinem ac uicissitudinem persequi potest. de Na. 51 a, Ea uicissitudo in omni cursu conseruatur. & 12 a, Qui rerum uicissitudines ordinesq; conseruet. & 42 b, Vicissitudine elementorum mundi continuata natura est. & 45 b, Impetus cœli constantissimè conficiens uicissitudines anniuersarias. de Leg. 272 b, Dierum noctiumq; uicissitudines. Of. 27 a, Vicissitudine nonnūquam utendū putet.

VICTIMA, *mæ.* hostia. de In. 74 a, pro Flac. 164 a, Quam potestis P. Lentulo mactare uictimam gratiorem? & de Fi. 77 b, Seque è continenti genere tertiam uictimam reipublicæ præbuit.

VICTOR, *oris.* felix in bello gerendo Epist. 54 b, Multa enim uictori eorum arbitrio per quos uicit, etiam inuito facienda sunt. pro Pomp. 9 b, Ille ipse uictor L. Sylla. & I. P. 82 b, Cn. Pompeius gentium uictor. & de Aru. 25 b, Ille externorum bellorum hostiumque uictor. de Diu. 120 a, Galli uicti silere solent, canere uictores. & ib. Galli uictores alacritate & quasi lætitia ad canendum excitantur. I. A. 172 b, Cæsar Alexandriam se recepit felix.

VICTORIA, *riæ.* palma, triumphus, trophæum, res bene gesta. (. Offensio. pro Mar. 132 a, Victoria, quæ natura insolens atque superba est. Attic. 283 a, Facilius in timore benigni, quàm in uictoria grati reperimur. pro Cæl. 41 a, Qui ex reipub. causa sibi gloriosam uictoriam consecutus est. Attic. 178 b, Quodammodo uictoria excidit è manibus. pro Mur. 126 b, Finem stipendiorum, patris uictoriam & triumphum fuisse. de Prou. 71 b, Literæ quæ rem bene gestam in bello nunciarent.

VICTORIA sudauit Capuæ. de Diu. lib. 1, Victoria in bellis ciuilibus, etiamsi ad meliores uenit, tamen eos ipsos ferociores reddit. 4 Fam. Victoria acerbissima. 6 Fa. Victoria ciuilis. pro Deiot. Victoria belli ciuilis, malorum extremū. 9 Fa. Victoria crudelis. 4 Fam. Victoria funesta orbi terrarum. 10 Fam. Planci, Victoria horribilis. 10 ad Attic. Victoria inclinata. 9 Fam. Dolabellæ: Victoria in ciuilibus bellis semper insolens. 4 Fam. Victoria naualis. Diu. lib. 1, Victoria Olympiorum. Tusc. quæst. libr. 2, Etenim adhuc ita uestri cum illo rege contenderunt Imperatores, ut ab illo insignia uictoriæ, non uictoriam reportarent. pro Lege Manil. 5 a, Victoriæ ludi. 2 in Verr. In uictoriæ possessione permanebit. 10 Fam. Plan. Victoriæ suæ nota facere. 6 Fam. A. Cecinnæ gloriosa uictoria, pro Cælio. Victoriam constituere, pro Ros. Amer. Victoriam subire, Fam. Victoriam diutius tenere, 9 ad Att. Cæsaris. Victoriam uincere, pro Marcel. Ex uictoria cùm multa mala, tum certè tyrannis exstitit, 7 ad Attic. In uictoria alacris exultat improbitas, 1 ad Atti. Parta uictoria conseruandi sunt ij, qui non crudeles in bello nec immanes fuerunt, Offi. 1. Victoria diuturna uti, 9 ad Att. Cæsaris. Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris, non alienis præceptis, sed suis imperijs: non offensionibus belli, sed uictorijs: non stipendijs, sed triumphis est traducta, pro lege Manil. 9 a, b.

VICTORIATVS, *a.* genus numi. pro Font. 278 a, Nulcha lone, serenè umbinos & uictoriatos mille. & ibid. Ternos uictoriatos.

VICTORIOLAS aureas Dionysius sine dubitatione tollebat, de Nat. 77 a.

VICTRIX, *icis.* At. 278 a, Erat uictrix respublica cæsis hostib. & pro Clu. 20 b, Mater uictrix filiæ, non libidinis. pro Sest. 29 b, Manus illa Clodiana in cede ciuium iam sæpe uictrix. Tus. 174 a, Oraculum erat datum, si rex interfectus esset, uictrices Athenas fore. At. lib. 5, 81, Victrices literæ. 1. uictoriā nunciantes,

VICTVRVS, *a, um.* I. A. 189 a, Is dixit, nisi qui uicisset, uicturū esse neminem.

VICTVS, *a, um.* superatus, subactus, conuictus, fractus. pro Font. 281 b, Victi & subacti populi. & Att. 274 a, Exercere iracundiam in superatos.

VICTVS, *ūs.* pro Quint. 9 a, Victus uestitusq; necessarius. & de Orat. 105 a, Vt ei uictus quotidianus in Frytaneo publicè præberetur. Atti. 195 a, Nunc planè nec uictum ullum, nec uitam colere possum. Tus. 240 b, Dionysius omni cultu & uictu humano carebat. Offic. 12 a, & de Fini. 83 b, Vita uictusq; communis in amicis uigent maximè. Offi. 35 b, Hominum uita plurimum distat à uictu & cultu bestiarū. de In. 42 a, Victus ferinus. de Di. 93 b, Qui salubri & moderato cultu & uictu quieti se tradiderit. Tusc. 247 a, b, de parsimonia Lacedæmoniorum & Persarum in uictu. de Clar. 173 a, C. Tuditanus omni uita atque uictu exercitus atque expolitus. Offi. 3 b, Parare ea quæ suppeditent ad cultum & ad uictum, &c. de Am. 112 a, Qui paruo contentus, tenui uictu cultuq; delectatur.

VICVS, *ci.* pars urbis ex multis domib. constans, & inter eas area & uia, angiportus. pro Do. 224 b, Cū conscriberes seruos ex omnibus uicis concitatos. pro Mil. 113 b, Nullum in urbe uicum, nullū angiportū esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. Ep. 233 a, Scribis te uicum uendituram. pro Pom. 4 b, Bithiniæ uicos complures exustos esse. Item Cobiamacho, qui uicus inter Tolosam & Narbonem est. & Ep. 245 a, Fugerana, quæ fuit non uici instar, sed urbis. At. 76 b, Concursus fiunt ex agris & uicis, & ex domibus omnibus. Of. 68 a, Omnibus uicis statuæ factę sunt. At. 81 b, Omnibus uicis transire legem.

VIDELICET. nimirum, scilicet, nam, enim. de Orat. 154 b, Aut si est uictus, eloquētior uidelicet fuit Socrates. pro Cl. 44 a, Maiores nostri statuerunt, ut sortitione in quasdam animaduerteretur, ut metus uidelicet ad omnes, pœna ad paucos peueniret. de Ora. 207 a, Aristoteles dicit rhetoricam quasi ex altera parte respondere dialecticæ, ut hoc uidelicet inter se differant, &c. pro Clu. 49 a, Qui eorū, quorum? uidelicet qui suprà scripti sunt. de Ora. 126 a, Quamobrem hoc uos doceo Sulpiti, bonus ego uidelicet magister, ut possitis, &c. de Inu. 42 a, Quidam magnus uidelicet

uir & ſapiens. de Orato. 129 a, Sapiens uidelicet homo cum primis noſtræ ciuitatis. Tuſc. 248 a, Sed apud alios loqui uidelicet didicerat, non multum ipſe ſecum. & 177 a, Tenatura excelſum quendam uidelicet & humana deſpicientem genuit. Epiſt. 39 a, Vix tandem legi literas dignas Appio, plenas humanitatis, aſpectu uidelicet urbis tibi tuam priſtinam urbanitatem reddidit. de Fi. 71 a, Hoc natura uidelicet uoluit. 141 a, Hac uidelicet ratione. de Leg. 172 a, Quos imitatus Plato uidelicet hoc quoq; legis putauit eſſe, perſuadere aliquid, &c. de L. 171 b, Quæq; ita cõpoſita ſanctaq; eſſent, eas uidelicet leges nominarũt. de L. 174 b, Caſtè iubet lex adire ad Deos, animo uidelicet, nec tollit caſtimoniam corporis. pro Qu. 7 b, Huic moleſtus eſſe uidelicet noluiſti. I. V. 139 a, Licebat enim uidelicet legib. de In. 63 b, Cum ille alter, uidelicet qui nummos habebat, &c. pro Pl. 279 b, Nihil uidelicet eſt eorum. i. quidẽ. At. 181 b, Videlicet cum illã epiſtolam ad me dabas, nondum erat tibi id notum. de Or. 138 b, Videlicet illa, nam is poſtquã, &c. quàm longa eſt narratio? pro Seſt. 9 b, Videlicet eijciet quem uolet? Epi. 267 a, Nam quæ parcius frater præſcripſerat, uerecundia uidelicet & properatione, ea tu ſine aſſentatione, ut erant, ad me ſcripſiſti. Ep. 264 a, & 263 a, Libros compone, uidelicet cũ Metrodoro habebit, quando eius arbitratu uiuendum eſt. de Fi. 120 b, Stoici hæc uidelicet uiderunt. & 11 a, Hæc uidelicet eſt correctio philoſophiæ.

VIDENS, *tis.* pro Qu. 9 a, Huic acerbiſsimum uiuo uidẽtiq; funus ducitur. prouerb.

VIDEO, *es.* cerno, conſpicio, perſpicio, prouideo, aſpectu ſentio, aſpectu percipio, ſenſum uidendi uel oculorum habeo, ante oculos mihi uerſatur uel obuerſatur, ſed quem accepi ipſe oculis animoq; ſenſum, hunc uerè apud uos, ut potero, planiſsimè exponam. I. V. 157 a, Prouideo, conſidero. Ac. 20 b, At ille neſcio quis, qui in ſcholis nominatur, mille & octingenta ſtadia quòd abeſſet, uidebat. Aca. 20 b, Ego Catuli Cumanum ex hoc loco regionem uideo, Pompeianũ non cerno. pro Mure. 145 a, Quæ uerò miſeranda ſunt, ea & mihi ante oculos uerſantur, & uos uidere ac perſpicere poteſtis. de Nat. 99 a, Vt eum oculũ, quo bene uideret, amitteret. de Vn. 197 a, Nihil igni uacuum uideri poteſt. Qu. Fr. 313 a, Apud Anitiũ uidebimus, ut paratũ ſit. pro Cl. 53 b, Quicquid mali per hos annos Cluentius uidit, id omne à matre eſt conflatum. Tuſcul. 177 a, Videre licet quoſdam, &c. I. V. 214 b, Videre & perſpicere aliquid oculis. Epiſt. 80 a, Quem ego tam uideo animo, quàm ea quæ oculis cernimus. de Or. 135 a, Vide, inquit, iſta Scaure, ſi potes eſſe poſſeſſor. Epi. 156 b, Videbis quid Lyſoni, quid medico placeat. I. V. 271 b, Vide etiam atque etiam ac conſidera quid agas. Acad. 16 a, Vide quæſo etiam atq; etiam, ne, &c. & 17 a, Cãue ne cãpiaris, ne fallaris uide. Tuſ. 193 b, Videamus, ne, &c. & 184 a, Vide ne non ita ſit. I. V. 66 b, Prouide ne, &c. Epiſto. 112 b, Vide modò, inquis, &c. Attic. 189 a, Sed Septimium uide. & ibid. Procuratores Cornificij uidebis. I. A. 201 a, Quid concupiſcas, tu uideris: quid concupiueris, certè habebis. Atti. 26 a, Sed id quoq; uidebimus. At. 274 a, Sed de hoc tu uideris. de Am. 97 a, Quàm id rectè faciam, uiderint ſapientes. Att. 94 a, Sed hoc fortuna uiderit, quoniam conſilio uti non licet. & 60 b, Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut ſi quis eſt, curet Deus. pro Cæl. 44 b, Sed uidero hoc poſterius. pro Qu. 10 a, Quid mihi cũ iſta ſumma ſanctimonia? uiderint, inquit, iſta officia boni uiri. de Ora. 106 b, Quę ars quàm ſit facilis, illi uiderint, qui, &c. deinde etiã tu ipſe uideris, qui, &c. de Nat. 61 b, Quàm ſimile iſtud ſit, tu uideris. Atti. 151 b, Sed tu id quanti æſtimes, tuum iudicium eſt. de Or. 94 b. Ferè nemo eſt, quin acutius atq; acrius uitia in dicente quàm ut recta uideat. At. 130 a, Sed diligentius nobis eſt uidendũ, ne diſtracti, pares aduerſarijs eſſe nõ poſsimus. de Se. 94 b, Non ne uobis uidetur animus is, qui plus cernat & lõgius, uidere ſe ad meliora proficiſci? ille aũt cuius obtuſior ſit acies, nõ uidere? de Am. 103 b, Sed loquor de ijs, qui ante oculos ſunt, quos uidemus. pro Mi. 116 b, Cogitationes noſtræ quæ uolunt ſic intuentur, ut ea cernimus, quæ uidemus.

VIDEOR, *eris.* cõpareo, ſpeciem offero, ſpeciem habeo, uel præ me fero. de In. 83 b, Atq; etiã hoc mihi uideor uidere eſſe quoſdã, &c. I. V. 61 b. Videre iam uideor, &c. At. 15 b, Obiurgaui ſenatum, ut mihi uiſus ſum, ſumma cum autoritate. & 16 b, Vt mihi uidebar, &c. I. C. 120 b, Videor mihi hanc urbem uidere ſubitò uno incendio concidentem. & ib. Cerno animo, uerſatur ante oculos. Ep. 49 a, & 134 b, Vt ſpeciẽ aliquã uiderer uidere quaſi reuiuiſcentis reip. Of. 13 b, Tertiò ſi id quod ſpeciẽ haberet honeſti, pugnaret cũ eo quod utile uideretur. con. Rul. 84 b, Hæc conſilia M. Bruto reprehendenda uiſa ſunt. pro Qu. 10 a, Quid eſt quod hac tandem de re uobis poſsit uideri? Or. 203 a, Itaq; uideo uiſum eſſe nonnullis, Platonis locutionẽ, &c. de Ora. 119 b, Si quid

eſt in me, quod iam ſperare uideor, quoniam, &c. & 112 a, Nunc Catulo audiente uideor debere nõ tam pugnare tecũ, quàm quid ipſe ſentiam, dicere. Atti. 78 a, Quia conſilijs ut uidemur bonis utimur. & Epiſt. 257 a, Si uideris tibi me poſſe conſequi. Attic. 132 a, Cuius ſocius uideor eſſe debere. Epiſt. 9 a, Neq; id facio (ut fortaſſe quibuſdam uideor) ſimulatione. & 57 a, Cùm cæteris (ut quidem uideor) tum ipſi mihi diſpliceo. Ep. 57 a, & ibid. Videor mihi perſpicere, &c. de Natu. 13 a, Videor audiſſe de L. Craſſo, &c. de Clar. 166 b, Videor iam te auſurus eſſe appellare. de Or. 113, Sicut mihi uidetur, quantum iudicare poſſum. At. 98 b, Videre mihi uideor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. & 213 b, Hortos quoniã hodie eras inſpecturus, quid tibi uiſum ſit, eras ſcilicet. Of. 58 b, Induxit eam quæ uideretur eſſe, non quæ eſſet, repugnantiam. de Sen. 77 a, Nunc autem mihi uiſum eſt, de ſenectute aliquid ad te ſcribere. de Ami. 98 b, Quo in genere ſperare uideor amicitiam noſtram, &c. & 99 a, Sic enim mihi perſpicere uideor, ita natos eſſe nos, &c. Attic. 195 b, Puero de mancipijs, quæ tibi uidebitur attribuas. de Nat. 13 a, Sæpe de L. Craſſo uideor audiſſe, cum te rogatis omnibus anteferret. Item alibi ſæpiſsimè: nam nullum uerbum crebrius à Cicerone uſurpatur, & præſertim in clauſulis. Epi. lib. 8, Viſum eſt, ut te facerem certiorẽ. At. lib. 9, Quæ uiſa ſunt, reſpondi Balbo. de Fini. lib. 2, Quæ uiſa ſunt pro nihilo. L. Facio.

VIDVITAS, *tis.* pro Ce. 237 a, Ebutius iſte iamdiu Cæſennię uiduitate ac ſolitudine alitur.

VIDVVS, *a, um.* pro Ce. 287 b, Cognitor uiduarum. & Tuſc. 180 a, Sic ipſe uiduus peſtes excipio anxias. Poetæ.

VIENNA, *næ.* urbs Galliæ. Ep. 149 a, Planci.

VIETVS, *æ, um.* imbecillus, languidus. de Di. 116 a, Poſſum ſuſpicari contractum aliquo morbo bouis exile, & exiguũ, & uietum cor fuiſſe. de Se. 78 a, Neceſſe fuit eſſe aliquid extremum, & tanquam in arborum baccis maturitate tempeſtiua quaſi uietum & caducum.

VIGEO, *es.* uiriditatem quandã habeo, floreo, flagro, in gratia ſum. (Iaceo obſoletus. de N. 42 b, Stirpes arte naturæ uiuunt & uigent. & 66 b, In omni rerum natura id uiuere, id uigere, quod caleat. Tuſc. 235 b, Neq; enim eſt ullũ, quod non uigeat interiore quodam motu. de Som. 130 b, Animus eſt qui uiget, qui ſentit, qui meminit, &c. pro Mi. 118 a, In nobis eſſe quiddã quod uigeat, quod ſentiat, &c. & de Di. 104 a, Viget enim animus in ſomnis. pro Seſt. 13 b, Animus poſt mortẽ ſentit & uiget. Tuſ. 160 b, Niſi animus antequã corpus intraſſet, in rerũ cognitione uiguiſſet. de Di. 94 a, Iacet enim corpus dormientis, ut mortui: uiget aũt & uiuit animus. & 95 a, Ea pars animi tum maximè uiget, cũ plurimũ abeſt à corpore. Tuſ. 171 a, Siue occiderit animus, ſiue uigeat. de Fi. 130 a, Omniũ rerum quæ natura uigeant, ſimilem eſſe finem. Tuſcu. 16 a, Multaq; ſecula poſtea ſic uiguit Pythagoreorũ nomẽ, ut nulli alij docti uiderentur, &c. de Natur. 4 a, Hæc in philoſophia ratio contra omnia diſſerendi, uſq; ad noſtrã uiguit ætatẽ. Tuſ. 175 a, Philoſophia doctiſſimorũ cõtentionib. diſſenſionibusq; uiguit. At. 57 a, Nos animo dũtaxat uigemus. Ep. 110 b, Gregalib. illis, quibus te plaudente uigebamus amiſsis. & 112 a, Tui politici libri omnib. uigent. Tuſ. 174 a, Vigere in ore. Or. 218 a, Qui numerus uiget in primo, iacet in extremo. I. A. 238 b, Nihil ſemper floret, diu legiones Cæſaris uiguerunt, nunc uigent Panſæ. pro Cæl. 39 b, Flagrabant uitia libidinis apud illũ, uigebãt etiam ſtudia rei militaris. Tuſ. 188 b, Apud quos uenandi & equitandi laus uiget. pro Cæl. 32 a, Vigeant apud iſtam mulierem uetuſtate. de Or. 153 a, Nũc Philonẽ in Academia maximè uigere audio. de Or. 88 b. Vigebat auditor Panætij illius tui Mneſarchus. Tuſ. 174 a, Armodius in ore & Ariſtogiton uigent. Tuſ. 206 b, Quãdiu inſit, & uigeat, & habeat quandã uiriditatẽ. de Or. 141 a, Qui memoria uigent, ſciunt quid, &c. & de Fi. 132 b, Valere & uigere. Of. 12 a, Interdũ etiã obiurgationes in amicis uigẽt maximè. de Or. 86 a, Athenis ſtudia eloquentiæ uiguerunt. Offi. 25 a, Vt eorũ & in bellicis, & in ciuilib. officijs uigeat induſtria. pro Mil. 188 a, Veſtræ tum aræ uiguerunt, ueſtra uis ualuit. pro Mar. 133 b, Vita quæ uigebit memoria ſeculorum omnium.

VIGESIMVS, *a, um.* uiceſimus. Epiſt. 236 a, Vno & uigeſimo die. & 198 a, Altero & uigeſimo die. pro Pom. 5 a, Ab illo tẽpore annum iam tertium & uigeſimum regnat.

VIGIL, *lis.* I. V. 222 a, Clamor à uigilibus & fani cuſtodibus tollitur.

VIGILANS, *tis.* acer, attentus. contra Rull. 61 b, Tribunus plebis uigilans & acutus. & pro Sex. R. 41 b, Vigilans, & bonus, & fortis uir. & pro Cæl. 53 a, Vigilans, ſobrius, & induſtrius uir. Attic. 126 a, Vigilans uel dormiens gubernator. i ad Quint. Frat. Vigilans homo. pro Seſt. Vigilantem pro re alterius, & cætera. i Officior. Noſtri iſti nobiles, niſi uigi-

stri isti nobiles, nisi uigilantes & boni, & cæteri, erunt. pro Rosc. Am. Perficiam, ut nemo unquam post hominum memoriam paratior, uigiliantior, compositior ad iudicium ue nisse uideatur. 2 Verr.

VIGILANTER. Ep. 242 a, Vt uigilanter se tueretur. Quòd uigilanter prouinciam administrasset, 6 Ver. Idem præsta, ut uigilanter neruosèq; nos, qui stamus in acie, subornes, Plancus Ciceroni, libr. 10. Quem L. Murena, pater huiusce, uehementissimè uigilantissimèq; uexatum, repressum magna ex parte, non oppressum reliquit, pro Mur.

VIGILANTIA, *tiæ*. L. Attentio. Anteq. 194 b, Et uos ut tutam pacè traheretis, mea perfeci uigilantia. I. V. 235 b, 212 b, Siciliam uirtute eius & uigilantia singulari esse seruatam. Atti. 124 a, Cæsar horribili uigilantia plenus. Vigilantia mirifica fuit, qui suo toto Consulatu somnũ nõ uiderit, 7 Fa. Nihil in eo frugalitatem, laborem, uigilantiã esse curamus, pro Pl. Sed hoc *τῆς ἀρετῆς* horribili, uigilantia, celeritate, diligẽtia est: planè quid futurum sit, nescio, ad At. lib. 8. Ipse tamẽ prætor qui sua uigilãtia pacem in Sicilia dicit fuisse, 6 Ver. Et uos ut tutam tranquillamq; fortunam traheretis, mea perfeci uigilantia, Antequam iret in exil.

VIGILIA, *liæ*. excubiæ. Tusc. 218 a, Cui non sunt auditæ Demosthenis uigiliæ? & Par. 116 b, Quoniam illud maiorũ uigilarũ munus in tuo nomine apparuit. I. V. 222 a, Præcipitur ædilibus, ut noctu uigilias agerent ad ædes sacras. & I. P. 82 b, Me stante & manente in urbis uigilia. I. A. 103 a, Manendũ mihi statuebam quasi in uigilia quadam consulari & senatoria, nec uerò usquà discedebam, nec à rep. deijciebã oculos. I. C. 113 a, Interim tertia ferè uigilia exacta, fit in eos impetus. pro Mi. 114 a, Si capitolinæ cohortes, si excubiæ, si uigiliæ, si delecta iuuẽtus cõtra Milonis impetũ armata est. I. C. 98 b, Illam coloniã meis præsidijs, custodijs, uigilijsque muniui. de Inuent. 51 a, Diei & noctis, & uigiliæ, & horæ. I. A. 212 b, Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus, ut populum Romanum uacuum nostra uigilia redderemus.

VIGILO, *as*. uigilias ago, excubo, in uigilia maneo. I. C. 112 a, Tardissimè aũt Lentulus, credo quòd literis dandis præter consuetudinẽ proxima nocte uigilauerat. & de Som. 126 b, Vigilare ad multam noctem. I. A. 208 b, Quamobrẽ Quirites quantũ potero excubabo, uigilaboq; pro uobis. & p Pl. 271 a, Vigilandũ est semper, multæ insidiæ sunt bonis. Q. Fr. 315 b, Properando etiam citius, quàm si de multa nocte uigilassent, perueniunt quò uolunt. Item, Peruigilare unam noctem. uide Peruigilo. de Di. 137 a. Animi cum sustinentur membris & corpore, & sensibus, omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt: id est, cum uigilant.

VIGINTI. de Orator. 149 b, Annos natus unum & uiginti. pro Planc. 278 b, Viginti dies. in Anto. 182 b, Annos prope uiginti.

VIGINTIVIRATVS. *ũ*. At. lib. 9, Repudiare se totum, magis etiam quàm olim in uigintiuiratu.

VIGINTIVIRI, *orum*. At. lib. 2, Vbi nemo sit præter me, qui quenquam ex uigintiuiris unum esse saluum uelit.

VILIS, *le*. uulgaris, contemptus, abiectus, humilis, plebeius, leuis, communis, contritus, de populo uno, unus de multis, Mysorum ultimus, omnium infimus & sordidissimus, homo nullo numero, paruus, angustus animus & paruus, aliquis uita contempta & sordida.)(. Preciosus. Qu. Frat. 296 a, Semper putaui honores, si uulgares essent, uiles. & Off. 70 a, Seruulus uilis. pro Sest. 14 a, Quod beneficium à me haberetis, cũ pro uobis ea quæ mihi uilia essent, reliquissem? de Fin. 83 b, Non minor uoluptas percipitur ex uilissimis. Ep. 104 b, Quanquam Velia non est uilior quàm Lupercal. Tusc. 248 a, Quotidie nos ipsa natura admonet, quàm paucis, quàm paruis reb. egeat, quàm uilibus. p Fl. 166 a, Etiãsi honos noster uobis uilior fuisset, salutem certè charam futuram putaui. pro S. R. 30 a, Nihil tam uile neque tam uulgare est, cuius, &c. I. V. 192 b, Frumentum quoniam uilius erat, ne emisses. I. A. 243 b, Vobis tamen uilis esse spiritus meus non debet.

VILITAS, *tis*.)(. Caritas. pro Pomp. 12 b, Vilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est. & pro Do. 216 a, Nec inopinata uilitas consecuta est. I. V. 199 a, Vilitas in uendendis fructibus. & 196 b, Vilitas annonæ.)(. Caritas annonæ.

VILLA, *læ*. domus extra urbem ruri ue ædificata. de L. 169 b, Sed antiquo more parua erat uilla, ut illa Curiana in Sabinis. At. 30 b, Basilicam habeo, ut non uillam frequentia Formianorum. de Orat. 133 a, Villam in Tiburte habes, cortem in palatio. pro Do. 225 b, Domus in palatio, uilla in Tusculano. Ep. 92 a, Domus est, quæ nulli uillarum mearum cedat. & 166 a, Frumenta aut in agro, aut in uillis sunt. pro S. R. 25 a, Esse in agro, & ali ad uillam. pro Qu. R. 50 b, Nunc est cultissimus cum optima uilla. & ibid. Qui ager uillam non habuit. Att. 157 b, Præterijt uillam meam Curio. & 195 a, Vltra Silianam uilla est, quam puto tibi notam esse, uillula sordida & ualde pusilla. Qu. Fr. 312 b, & 313 a, Sed hominẽ infirmum in uillam apertam ac ne rudem quidem, inuitare nolui. & 317 b, Aqua non longè à uilla belle sanè fluens. Of. 28 b, L. Lucnlli uillarum magnificentia.

VILLICVS, *ci*. custos uillæ. pro Clu. 52 a, Habiti uillici rem domini priuatamq; possessionem defenderent. de Ora. 106 b, Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum uillico sit. I. V. 173 b, & 174 a, Dominus uillico delectetur. & At. 231 a, Custos ac uillicus. Qu. Fr. 318 b, Nicophorum uillicum tuum sanè probaui.

VILLVLA, *læ*. At. 123 b, Volo circum uillulas nostras errare. & 195 a, Villula sordida & ualde pusilla. At. lib. 16, Cur ocellos Italiæ uillulas meas non uideo?

VILLVS, *li*. pilus. de Natur. 50 a, Animantium aliæ corijs tectæ sunt, aliæ uillis uestitæ. & 58 a, Ouium uillis homines uestiuntur.

VINACEVS, *a, um*. de Se. 88 a, Acinus uinaceus.

VINALIA, *orum*. feriæ degustandis uinis dicatæ, ut Plinius 18 libro scribit. Erant autem 9. Calend. Maij, uel ut Ouidius Fast. 4, 10 fuerunt, & alia uinalia mensi Septembri, ut idem Plin. in Ant. 260 b, Me pridie Vinalia (qui dies hodie est) cum fascibus descensurum imperatorem. Alij legunt Palilia.

VINARIVS, *a, um*. I. V. 214 a, Erat enim uas uinarium ex una gemma pergrandi. & pro Font. 277 b, Cognoscite nunc de crimine uinario. de Sen. 89 a, Cella uinaria.

VINCIO, *cis*. colligo, constringo. Tusc. 185 b, Si se lachrymis dedet, uinciatur & constringatur amicorum custodijs. pro Dom. 117 b, Tu liberos populos L. Pisoni uinctos constrictosq; tradidisti. & de Ar. 249 a, Seruorum multitudini S. P. Q. R. victũ ipso consensu, & constrictum spectaculis, atq; impeditum turba & angustijs tradidisti. in Ara. Orbes uincti inter se, & nodis cœlestibus apti. de Vn. 202 b, Aliquid uinctum dissoluere. pro Mur. 134 a, Omnia quæ delapsa iam fluxerunt, seueris legib. uincienda sunt. de Aru. 245 a, Non modò uincere, sed etiam uincire aliquem. I. V. 270 b, Facinus est uincire ciuem Romanum. Attic. 114 b, Loca occupare, uincere præsidijs. de Orator. 160 b, Membra orationis sunt numeris uincienda. & Or. 213 a, Antiqui graues quidem sententias reperiebant, sed eas haud uinciebãt, haud explebant. pro Deiotar. 147 b, Cum igitur eos uinciret, te solutum Romam mittebat?

VINCO, *cis*. supero, deuinco, expugno, superior discedo, obtineo, frango, rem bene uel placate gero, prælijs secundis utor, victoriam ab aliquo reporto, subigo, atq; in ditionẽ meam redigo, prælijs frango, domo, prælijs felicissimè decerto, secundum prælium facio, copias hostium fundo, depulsis ac dissipatis copijs superior sum contra improbos, litem uel causam obtineo, prætereo, præcurro, præsto, prępondero. I. C. 117 a, Mihi uiuendum est cum illis quos uici ac subegi. Offic. 14 a, Non est consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate: nec qui inuictum se à labore præstiterit, uinci à uoluptate. Par. 120 b, Sapientis animus nunquam uincitur nec expugnatur. in A. 189 a, Is dixit, nisi qui uicisset, uicturum esse neminem. Or. 314 a, Hos ille moderatione, non inuentione uicit. pro Quint. Rosc. 43 b, Cognitor si fuisset tuus, quod uicisset iudicio, ferres tuum. de Orator. 90 a, Asclepiades eloquentia uincebat cæteros medicos. & 97 a, Si subitam & fortuitam orationem facilè uincit, hanc ipsam profectò assidua & diligens scriptura superabit. & 127 a, Ita tua Sulpiti est à nobis tum accusatio uicta. pro Deiotar. 148 a, Vincere causam. & I. V. 112 b, Obtinere causam. pro Cec. 302 b, Vincere sponsionem. pro Qu. 15 b, Vincere sponsione. de Som. 128 a, Stellarum globi terræ magnitudinem facilè uincebant. Tusc. 238 b, Proinde ita parent se in uitæ, ut uinci nesciant. Epi. 48 b, Vno te uicimus. Tusc. 186 b, Vincere, & superiorem discedere. Att. 252 a, Manus dedisti. & Qu. Fr. 300 b, Anteponere se alicui. Att. 122 b, Malo me cum Pompeio uinci, quàm cum istis uincere. pro Deiot. 146 a, Tanto ille superiores uicerat gloria, quanto tu omnibus præstitisti. de Cla. 188 a, Quo enim uno uincebatur à uicta Græcia.

VINCTVS, *a, um*. constrictus, colligatus. I. V. 155 a, Equites uincti Apronio traditi sunt. & 221 b, Ei te uinctũ astrictũq; dedemus. Tusc. 180 a, Aspicite religatum asperis uinctumq; saxis. Orat. 216 a, Vinctum.)(. Dissolutum.

VINCVLVM, *li*. uinclũ, nodus. Attic. 89 b, Dixerim me uel plurima uincla tecum summæ cõiunctionis optare, & sunt amoris arctissima, tantum abest, ut ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid uelim. Academ. 16 a, Astrictus uinculis. pro Planc. 264 a, Aliquem cum alio uinculis & propinqui-

tatis,& magni aæoris esse cõiunctum. in V.239 a, Cùm hoc de pecunia clamaret, in uincula coniectus est. de Orator. 104 a, Corpora uinculis cõstricta. in C.119 b, Rumpere uincula. de Finib. 106 a, Inijcere uincula alicui. contra Rul.63 b, Italiam omnibus uinclis deuinctam & constrictam tenere. pro Pom.5 b, Aliquem uinculis,& uerberibus, atq; omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin.298 a, Qui ius ciuile contemnendum putat, is uincula reuellit non modò iudiciorum,sed etiam utilitatis,uitæq; communis. Officio. 74 b, Nullum uinculum ad stringendam fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. de Vn. 213 a, Non ijsdem uinculis, quibus ipsi erant colligati. Quæ uincula sunt ciuitatis, Par. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt uincula concordiæ,2 de Finib. Vincula summæ coniunctionis tecum,6 ad Attic. Quoniam te nulla uincula impediunt ullius certè disciplinæ, Tuscul. quæst.lib.5.id est, nulli sectæ es addictus. Vincula sontium seruanto, 3 de Le. Non ut uincula uirorum sint,sed oblectamenta puerorum, Parad. Vincula illa quibus libentissimè astringor, 3 Famil. Fit S.C. ut Vectius,quòd confessus esset,se cum eo telo fuisse,in uincula conijceretur: qui eum emisisset, contra Rem.facturum, 2 ad Attic. Animo tamen uincula injci nulla possunt, de Finib.3 Mitto uincla, carcerem, uerbera, &c. in Ver. 160, & Tuscul.183 b, Et quomodo hominum inter homines iuris esse uincula putant,sic homini nihil iuris esse cum bestijs, de Fi. lib.3. Quid si aufugisset? si uincla rupisset? 7 Verr. Vincula carceris rũpere, Tusc. quæst. lib.1. metaphoricè, pro, seipsum interficere. Ergo hos quidẽ ut famulos uinclis propè à custodia arceamus, Tu. lib.2. Quos si sequamur, his uinclis simus astricti, ut nos commouere nequeamus, 4 Acad. Si corpora capta sint armis, aut constricta uinculis, tamen suum ius, &c.1 de Ora. Qui ex corporum uinculis, tãquam è carcere, euolauerũt, Som. Scip. Et quum illuc ex his uinculis emissi ferremur, Tusc.li.1: id est, è corporeis affectibus. Vinculis beneficij obstrictus, pro Plan.

VINDEMIOLA, *le.* Attic.5 b, Vindemiolas meas eò referuo,id est,ad Attici bibliothecam emendam.

VINDEX,*cis.* ultor, præses, custos. de In.75 a, Difficile est ab eo,qui peccatorum uindex esse debet, ut ignoscat impetrare. de Nat.68 b, & I.C.110 b. Furiæ speculatrices, & uindices facinorum & sceleris. & pro Flac.158 a, Carcer uindex sceleris. & pro Syl.172 a, Curia uindex temeritatis. & Ep. 63 a, Vindex cõiurationis esse uolo. Qu.F.31 a, Cato uindex gladiatorum & bestiarum. Att. 284 b, Supplicatio uindici illi quidem alienæ dominationis, non uicario. de Orat. 126 b, Prouocatio patrona illa ciuitatis, & uindex libertatis. I. A. 166 a, Brutus uindex libertatis. & con. Rul. 71 a, Custos & uindex cupiditatum. At. 23 a, Vindex æris alieni. de Le.173 a, Qui secus faxit, Deus ipse uindex erit. At.286 a, Vindex atq; oppressor dominationis. & 287 b, Vindex illius mali autor extitit alterius fundamentũ, radices habituri altiores. Oct. 330 a, Extitisti tu uindex nostræ libertatis. de L.192 a, Habeat sanè populus tabellam quasi uindicem libertatis.

VINDICATIO, *onis.* de In.82 b, Vindicatio est, per quã uis & iniuria, & omnino quod obfuturum est, defendendo aut ulciscendo propulsatur. & 70 a, Ac naturæ quidem ius est, &c. ut religio, pietas, gratia, uindicatio, obseruãtia, ueritas. & ib.b, Vindicatio est, per quam & contumeliam defendẽdo aut ulciscendo propulsamus à nobis.

VINDICIAE, *arum.* formula est, qua rei controuersæ possessionem petimus, uindicamus nobis & asserimus, dũ lis ipsa decidatur. & omnino uindiciæ sunt, fiduciæ, uel ut Iurisconsulti loquuntur, fiduciaria possessio: lis autem uindiciarum, est de huiusmodi possessione, uindicalis autem uindiciarum, est de huiusmodi possessione, uindicatione, uel assertione controuersia. in V. 99 a, Aut prædæ litis uindiciarum cum satis accepisset, sponsionem facere. & Mil. 151 b, Iniustis uindicijs ac sacramentis alienos fundos petere.

VINDICO, *as.* punio, castigo, ulciscor, libero, assero. I.V.148 b, Omnia postremò quæ uindicaris in altero, tibi ipsi uehementer fugienda sunt. & 226 a, Si qua natio fecisset aliquid in ciuem Romanum eiusmodi, non'ne publicè uindicaremus? pro Syl.170 b, Neq; me arbitrabar sine summo scelere posse, quod maleficium in alijs uindicassem, idem in illorum socio, cum scirem, defendere? de Am.104 b, Talis cõsensio omni supplicio uindicanda est. pro S.R.20 b, Quàm acerrimè maleficia uindicare. Ep.156 a, Neq; hoc aut uindicaret Lepidus, aut sanaret. I.V.263 a, Fateor in milites nostros sæpe esse uerè ac uehementer uindicatum: id est, animaduersum. & 192 a, Facinus in nullo etiam uindicatum. & 239 a, Si quid uindicatum seuerè est. Offic.22 b, Ille qui Titi Gracchi conatus perditos uindicauit. Att.13 b, Te ualde uindicaui: id est, ultus sum. Offic. 64 a, Dolus malus legibus erat uindicatus, de In.72 b, Peccata iudicijs uindicari.

pro Quint. 5 a, Vehementer uindicare aliquod facinus. Epistol.123 b, Discordiæ, quas ius & ferrum uindicabit. de L. 177 b, Grauiter olim ista, grauiter uindicabat uetus illa Græcia. pro Mil.105 a, Hominũ consilia, non exitus rerum legibus uindicantur. Item: Præsertim cum unus esset, qui posset se de absente uindicare. Ep.13 b, Vindicare seditionẽ. ad Her.15 b, Vindicare maleficium. Att.286 b, Vindicare rẽpub. id est, ulcisci.

VINDICARE. liberare, asserere. Att.101 a, Ego istos liberos non addixi, præsertim cum adesset nemo, à quo rectè uindicarentur. pro Mur.130 a, Sed an'ne tu dicis, qui causa uindicaueris? de Orat.88 b, Agere cum aliquo lege, & uindicare. R.P.129 b, Vt se aliquando ad suos uindicaret. pro Flacc.154 b, Dubitabitis quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimũ ciuem uindicetis? pro Rab.93 b, An seruos supplicioru metu, dominorum benignitas una uindicta liberat, nos à mortis terrore neq; res gestæ, neq; nostri honores uindicabunt? de Clar. 196 a, 183 b, Illum felicitas ipsius ab omnibus miserijs morte uindicauit. & Epist. 20 a, & 163 b, P. Scipio, qui ex dominatu T. Gracchi priuatus in libertatẽ rempub. uindicauit. Epistol.20 a, Qui sit rempub. afflictam in ueterem libertatem ac dignitatem uindicaturus. Tuscul. an.184 b, Magnitudo doloris, à qua me breuitas temporis uindicabit. de Finibus 58 b, Sapientia, quæ nos à libidinum impetu, & formidinum terrore uindicet. de Ora.109 a, Laudem aliquorum iam propè senescentẽ ab obliuione hominũ atq; à silentio uindicare. de Orat.107 a, & 101 b, Senectutem à solitudine uindicari iuris ciuilis scientia. & 103 a, Vt ista ab solitudine domum meam uindicarem. Item: M. Scaurus, qui si audierit hanc autoritatẽ grauitatis suæ uindicari à te Crasse, iam credo huc ueniat, &c. de Orat. 121 b, Me tamen ista oscitans sapientia in libertatem uindicabit. in Ant. 178 a, Pecunia, quæ nos posset à tributis uindicare. de Clar.173 b, Cn. Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicum uindicabit. Quint. Frat. 305 a, Te innocentia tua & misericordia hominum uindicat hoc tempore à molestia. Quint. Frat. 319 b, Teque item ab eo uindico & libero.

VINDICTA, *æ.* libertas, siue prætoris uirgula qua seruis donare se libertatẽ significabat, cùm ea caput serui tangebat. pro Rab. 93 b, Seruos suppliciorum metu dominorum benignitas una uindicta liberat. Top.22 b, Neq; censu, neq; uindicta, neq; testamento liber factus est.

VINEA, *næ.* locus uitibus consitus. contra Rull. 79 b, Iugera CCC. ubi institui uineæ possunt. & de Diuin.87 a, & de Senect.88 b.

VINEAE, bellica machina, & propugnaculum. Epist.245 b, Aggere, uineis, turribus oppugnaui. I.A.217 b, Conductę uineæ sunt, pugnatur acerrimè.

VINETVM, *ti.* uinea. de Na.77 b, Vineta & olueta. & de L. 183 b, Vineta & uirgeta, &c. de N.59 b, Si uinetis cuiuspiam tempestas nocuerit.

VINITOR, *oris.* uinearum cultor. de Finib. 134 a, An ea quæ per uimitorem uitis antea consequebatur, etiam per se ipsam curabit?

VINOLENTIA, *tiæ.* ebrietas. Tusc.lib.4,121, Aegrotationi subiecta sunt, auaritia, &c. liguritio, uinolẽtia, cupidia. de Inu.64 a, Vt amor, iracundia, ægritudo, uinolentia. I.A. 179 a, Quid furiosam uinolentiam tuam proferam? Tusculan. 231. & 214 b, Ne sobrius in uinolentiam uinolentorum incidat. & Top.

VINOLENTVS, *a, um.* ebrius, temulentus, uini plenus. (. Siccus, sobrius. Or.205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari uinolentus uidetur. Aca.14 a, Ne uinolenti quidem hoc faciunt. cont. Rul.61 a, Vtrum hæc uobis uidentur consilia siccorum an uinolentorum somnia? Tusc. 251 a, Aut ne sobrius in uinolentiam uinolẽtorum incidat. I.P.82 a, Vinolenta medicamina.

VINVM, *ni.* de Natur.73 b, Vinum ægrotis quia prodest rarò, nocet sæpissimè, melius est non adhibere omnino. de Amic.109 a, Veterrima quæque (ut ea uina quæ uetustatem ferunt) esse debent suauissima. de Senect.91 a, Vt non omne uinum, sic non omnis ætas coacescit uetustate. de Diui. 132 b, De uino aut salsamento putes loqui, quæ euanescunt uetustate. Tusculan.230 b, Leuia uina nihil ualent in aqua. Offic.70 b, Qui uinum fugiens uendat sciens, debeat'ne dicere. de Clar.191 b, Vt si quis Falerno uino delectetur, sed eo nec ita nouo, ut proximis consulibus natum uelit: nec rursus ita uetere, ut Opimium aut Anitium consulem quærat. de Fin.69 b, Quibus uinum diffusum è pleno sit œnophoro. ex Lucil. de Natu.38 a, Fruges Cererem appellamus, uinum autem Liberum. Posteq.206 b. Consul somni uinique plenus. de Natur.75 b, Sumere uinum meracius, &, Miscere multum. L. Misceo.

VIOLA,*le.* flos. Tusc. 242 b, An tu me in uiola putas, aut in rosa dicere?

VIOLENTER. iniuriosè, & per uim. Off. 5 b, Manus uiolenter afferre alicui.

VIOLENTIA,*tiæ.* uis, impetus, uis maior. Anteq. 194 a, Nostrorum inimicorum uis atq; uiolentia. & ibidem b, Si uiolentiæ impetu opprimimur, decedam, &c. pro Qu. 8 a, Adhibere uim ueritati. I.A. 244 b, Noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam. & de Sen. 92 a, Sic uitam adolescentibus uis aufert, senibus maturitas.

VIOLENTVS,*a, um.* qui uim affert. pro Cl. 49 b, Populus Rom. sua sponte pacatus hominũ seditiosorũ uocibus, ut uiolentissimis tempestatibus concitatur. de Fi. 141 b, Sic nimis uiolentum est, nulla dicere. in An. 173 b, Quamuis sis, ut es, uiolentus & furens. de Ar. 254 b, & 255 a, Alicuius furentes atq; uiolenti impetus. in An. 158 a, Opes uiolentas, & minimè ferendam potentiam concupiscere. I.A. 168 a, Homo uehemens & uiolentus.

VIOLO,*as.* lædo, offendo, polluo, macula afficio, imminuo religionẽ, ex aliquo loco eripio. pro Dom. 234 a, Epi. 230 a, Nisi quid in ea re existimas uiolari existimationem tuam. Epi. 6 b, Etsi minori in re uiolatur tua dignitas. & pro Qu. 13 a, Violare existimationẽ alicuius. de Fi. 97 a, Violare parentes. & Ep. 12 b, Ad remp. uiolandã. Atti. 120 b, Is in nobis uiolandis putabit se aliquid habere populare. Ar. 151 b, Præterea te ipsum quodã modo hic uiolauit, cũ in me tam improbus fuit. de Ar. 245 b, Qui sacra Bonæ deæ, quæ uiri oculis, ne imprudẽtis quidẽ aspici fas est, nõ solùm aspectu uiri, sed etiã flagitio stuproq; uiolauit. Postq. 205 a, Optimi Trib. pleb. sanctissimũ corpus nõ solùm tactũ aut uiolatũ manu, sed uulneratũ ferro, confectũq; uidistis. pro S. R. 36 b, Violare, atq; imminuere ius & officiũ. I.A. 160 b, Violare amicitiam. de N. 71 b, Violare uirginitatẽ alicuius. pro Rab. 91 b, Violare loca religiosa. & I.V. 274 b, Sacra ab isto polluta & uiolata. pro Cl. 58, Quæ uiolata sunt, expiari solere. de Ar. 249 b, Deformatum, inquinatum, peruersum, conturbatum. & ibid. de pollutis & uiolatis ludis. Ar. 147 b, Iudicauit te eo bello uiolari. Par. 120 a, In patris uita uiolanda multa peccantur. L. Sanctus. L. Virgo.

VIPERA,*æ.* anguis. de Aruf. 255 b, Vipera illa uenenata atq; pestifera.

VIPERINVS,*a, um.* de Fini. 84 b, Viperinus morsus. & Tusc. 178 b.

VIR,*iri.* fortis homo. Tusc. 186 b, Ita & tulit dolorem ut uir, & ut homo maiorem ferre fine causa necessaria noluit. pro Cæl. 39 b, Cum is iam se corroborauisset, ac uir inter uiros esset. Qu. Fr. 313 b, Sed cum ueneris, uirum te putabo: si Sallustij Empedoclea legeris, hominẽ nõ putabo. pro Fl. 157 a, Si ciuitas per uiros bonos grauesq; homines querelas ad nos detulisset. de Finibus. 114, Vir dignus memoria. Epist. 6 b, Vir excellens. & 18 b, Vir clarissimus. & 20 b, Vir bonus, memor, gratus. Tusc. 184 b, Appellata est enim ex uiro uirtus. & ibi. Si uirtutis compotes, uel potius si uiri esse uolumus. Ep. 133 b, Quindecimuir. Aca. 34, Quinqueuir. Ar. 133 b, In quinqueuiratu. Ep. 164 a, Quatuoruiratum sibi prorogauit. Vir à uiro lectus, pro Milon. Vir altus & excellens, de Fin. Vir stabili & firmo & magno animo, de Finib. libro 3. Vir bonus, orator, 2 de Orat. Vir planè, & ciuis bonus, 19 ad Attic. Vir bonus & sapiens & fortis, miser esse nemo potest. Para. & 2 Acad. Vir bonus non modò facere, sed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod non audeat prædicare, Offic. 3. Iam uerò qui potest uir bonus nõ ad id, quod laudabile sit, omnia referre quæ agit, quæque sentit? Tusc. lib. 5. Vir bonus refert omnia ad beatè uiuendum, Tusc. lib. 5. Vir clarus & fortis, de Finib. libr. 1. Vir clarus & honoratus, Cato. Vir clarus, sed tamen popularis, Academ. quæst. edit. 1. libro 2. Vir constans ac sapiens, Tusc. quæst. lib. 4. Vir cum authoritate, 8 ad Attic. Vir diuinus ac singularis, de Finib. libro 3. Vir doctus sapiensq;, Tusculan. libr. 2. Vir effœminatus, Tuscu. lib. 3. Vir fortis ægritudine nunquam afficitur, Tusc. lib. 3. Vir fortis & animosus, Tusc. q. quæst. lib. 2. Vir fortis ac sapiens nunquã ne ingemiscit quidem, nisi fortè ut si intendat ad firmitatem, Tusc. libr. 2. Vir grauis & sapiens, Tusc. quæst. lib. 3. Vir magnus, Tusc. quæst. lib. 1. & Acad. quæst. ed. 2. lib. 1. Vir magnus in primis, de N. deor. 1. Vir magnanimus & fortis, Tusc. quæst. lib. 4. Vir natus ad gloriam, nullam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione & ratione corroboret, Tusc. lib. 2. Vir optimus atq; inuictissimus, Somn. Scip. Vir præstans optimis artibus, Tuscul. quæst. libr. 5. Vir præstans uirtutis & sapientiæ gloria, Tuscu. lib. 1 Vir primarius, Cat. Vir primarius populi, de Finib. lib. 2. Vir sapiens quum Deus ipse causam iustam dederit, lætus ex his tenebris in lucem illam excesserit, Tuscul. quæst. lib. 1. An tibicines, ijq; qui fidibus

utuntur, suo non multitudinis arbitrio, cantus numerosq; moderantur: uir sapiens multò arte maiore præditus, non quid uerissimum sit, sed quid uelit, uulgus exquiret, Tusc. quæst. lib. 5. Sed quum sapiens & bonus uir suffragijs præteritur, non populus à bono Consule potius, quàm ille à uano populo repulsam ferat? Tusc. quæst. libr. 5. Vir sapiens uincula carceris non ruperit, (id est, non sponte mortem sibi attulerit) sed tanquam à magistratu, aut ab aliqua potestate legitima, sic à Deo euocatus atq; emissus exierit, Tusc. quæst. lib. 1. Vir igitur temperatus, constans, sine metu, sine egritudine, sine alacritate ulla, sine libidine, non ne beatus? Tusc. lib. 5. Viri propria maximè est fortitudo, Tusc. quæst. lib. 2. Boni uiri uita laudabilis, Tusc. quæst. lib. 5. Magni uiri est, rebus agitatis, punire sontes, multitudinem conseruare, in omni fortuna, recta atq; honesta retinere, Offi. 1. Quæ sunt magni cuiusdam & alti uiri, Tuscul. quæst. libr. 5. Virũ habere, 3 in Verr. Virum uideri negant Peripatetici, qui irasci nesciat, Tusc. lib. 4. Ad agendum semper aliquid dignũ uiro natus, 4 Fam. Graui teste priuatus sum amoris summi erga te mei, patre tuo clarissimo uiro, qui cũ suis laudibus, tum uerò, &c. Curioni, lib. 2, & 2 Academ. Cum uno fortissimo uiro loquor, 15 Fam. Clari & fortes uiri cõmemorandi, eorumq; facta non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudanda, lib. 1 de Fin. Viri clari & præstantes, Diui. lib. 1. Viri delecti, Tusc. quæst. lib. 1. Viri beneficijs excellentes, de N. deor. 2. Non sentiunt uiri fortes in acie uulnera, uel sentiunt: sed mori malunt, quàm tantillũ modò de dignitatis gradu dimoueri, Tusc. q. li. 2. Viri humiles & obscuri, Diuin. lib. 1. Summi uiri, Acad. q. ed. 1. libr. 2. Virorum fortiũ, & magnanimorum, & patientium, & humana uincentium est, toleranter dolorem pati, Tusc. libr. 2. Itaq; uiros fortes & magnanimos, eosdem bonos & simplices ueritatis amicos, minimeq; fallaces esse uolumus, Offic. 1. Si ciuitas per uiros bonos grauesq; homines, querelas ad uos detulisset, pro Flacc. Ab optimis illis quidem uiris, sed non satis eruditis, Tusc. lib. 1.

VIREO,*res.* uiride esse, frondescere. Tusc. 235 b, Itaq; & arbores, & uites, & ea quæ, &c. alia semper uirent, alia hyeme nuda, uerno tempore frondescunt.

VIRES,*rium.* uis, nerui, lacerti, robur, latera, facultas. de Ora. 97 a, Plerique; in hoc uires exercent suas. Attic. 102 a, Nolim respexeritas tibi uires dedisset. pro Pom. 11 b, Eximia uis remigum. Ep. 125 a, Omni ui te retinuissem. Ep. 52 a, Virib. ac lacertis pugnare. Orat. 204 a, Esse plurimi sanguinis, habere aliquem succũ, non carere illis maximis uiribus. de Opt. 243 b, Quidam uires, lacertos, sanguinem quærunt. Epist. 176 a, Colligere uires. de Ora. 106 a, Amentatas hastas oratorijs lacertis uiribusq; torquere. I.A. 200 b, Experietur cõsentientis senatus neruos atq; uires. Offi. 57 a, Vt excellas etiam pulchritudine & uiribus. pro Cæl. 50 a, Vir maximis uiribus. Epist. 62 b, Quæ omnibus meis uiribus sustinebo. Tusc. 191 a, Omnib. opib. uiribusq; elaborandũ est, ut, &c. & 195 a, Omnibus uiribus atq; opibus repugnare alicui. de Sen. 82 b, Quod homini naturaliter insitũ est, eo uti decet: & quicquid agas, agere pro uiribus. pro Sest. 26 b, Pro uirili parte. pro Corn. 67 a, Si quæ ab hoc pro facultate huius, pro loco facta, grata uobis esse debent. Q. de Pet. 213 b, & 210 a, Planè sic contende omnib. neruis ac facultatibus, ut, &c. pro Do. 235 a, Pro suis opib. defendere aliquẽ. de Le. 157 a, Antipater habuit uires agrestes & horridas. Par. 118 b, Virtus maximas uires habet. de Sen. 83 b, Nec uos quidẽ T. Põtij centurionis uires habetis. & 82 b, Neq; nũc uires desiderò adolescentis, non plus quàm adolescens uires tauri, aut elephantis desiderabam. de Or. 101 b, Iam me uires decepere cœperunt. I.A. 244 a, Semel circũsessus lectis ualentissimorũ hominũ uirib. cecidi sciens. de Sen. 80 b, Non enim uiribus, aut uelocitatibus, aut celeritate corporũ res magnæ gerũtur, sed consilio, & autoritate, & scientia. Qu. de Pet. 201 a, Ex ea copia coniectura fieri poterit, quantũ is in campo uirium & facultatis habiturus.

VIRGA,*æ.* flagellũ. pro Ra. 92 b, Portia lex uirgas ab omniũ ciuiũ Rom. corpore amouit, hic misericors flagella retulit. I.V. 163 a, Virgis ad necẽ cædi. pro Fl. 149 b, Cæsus est uirgis Cynicus ille Athenagoras, qui, &c. de Di. 92 a, Seruus per cir cum cãm uirgis cæderetur, furcam ferens ductus est.

VIRGETVM,*ti.* locus uirgis cõsitus ad illigãdas uites, qualis est Amerina salix. de L. 173 b, Vineta uirgetaq;.

VIRGINALIS,*le.* de Di. 94 b, Virginalis modestia. & pro Qu. 7 a, Homo timidus uirginali uerecũdia. I. V. 201, Duo signa uirginali habitu atq; uestitu. Tusc. 179 b, Heu uirginalem me ore ploratum edere.

VIRGINITAS,*tis.* castitas, castimonia. de Nat. 71 b, Minerua patrem dicitur interemisse, uirginitatem suam uiolare cupientem.

VIRGO,*nis*.pro Dom.231 b,Clodiũ alloquens: Tu ſororem tuam uirginem eſſe nõ ſiuiſti.de Cl.196 a, Domi teneamus eloquentiam ſeptam liberali cuſtodia,tueamurq; ut adultã uirginem caſtè.& Or.202 b,Virgo caſta,uerecunda,incorrupta.I.C.122 b,Poſt uirginum abſolutionem.& de Na.47 b, Spicum illuſtre gerens ſplendenti corpore uirgo.Ep.140 a, Virginem me quondam inuitam per uim uiolat.

VIRGVLA,*læ*.Offi.32 a,Si omnia nobis, quæ ad uictum cultũq; pertinent,quaſi uirgula diuina(ut aiũt)ſuppeditarentur.I.A.218 a,Virgula ſtantem circumſcripſit, dixitq;, &c.

VIRGVLTA.ſunt uirgę,& aliæ ſtirpes paſsim euaneſcẽtes. pro Cæl.46 a,Via deſerta & inculta, atque intercluſa iam frondibus & uirgultis.& de Diuin.90 b,Omnia arbuſta & uirgulta peruertere.

VIRIATICVM bellũ,quod cõtra Viriatũ Luſitanũ geſtum eſt.de Cla.or.172 a,Viriatico bello.aliter, Viriati bello.

VIRIDICATVS,*a,um*.uiridibus conſita.Qu.Fr.21 b,Palæſtra & ſylua uiridicata.

VIRIDIS,*de*.habens uiriditatem.I.V.85 a,Ignẽ ex lignis uiridibus atq; humidis fieri iuſsit.& 157 b, Campi colles q́ue nitidiſsimi uiridiſsimiq;. de D.83 a,Lentiſcus ſemper uiridis.de L.159 a,In uiridi & opaca ripa inambulare.

VIRIDITAS,*tis*.Tuſ.206 b,Quamdiu inſit & uigeat,& habeat quandam uiriditatem.de Pro.75 a, An laurea illa magnis periculis parta amittit longo interuallo uiriditatem? de Se.89 a, Pratorum uiriditas. de Se.87 b, Terra ſemen tepefactum complexu ſuo diffundit, & elicit herbeſcẽtem et eo uiriditatem.de Am.97 b, Senectus aufert eam uiriditatem,in qua etiam tunc erat Scipio.

VIRILIS,*le*.fortis, uir.de Or.105 a,Sic illam orationem diſertam ſibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem non uideri.& 163 b,Fortis ac uirilis laterum inflexio.& Or.202 a, Virilis uox.pro Seſt.4 b, & At.184 a, Aliquid doloris uirilis habuiſſe.Tuſ.195 a,Fortis,& ut ita dicam, uirilis oratio.de Fi.74 b,Vereretur q́; quicquam dicere aut facere, quod parum uirile uideatur.At.249 a, Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uirileſ.

VIRILIS.uiri, uires.ſ.V.219 a, Eſt aliqua mea pars uirilis, quòd eius ciuitatis ſum, quam ille claram reddidit.& 149 b,Plus etiam quàm pars uirilis poſtulat,oneris ſuſcepi.pro Se.26 b,Hæc qui pro uirili parte defendũt, optimates ſunt. I.A.247 a, Tum me eius beneficio plus quàm pro uirili parte obligatum puto.pro S.R.412 a, Ego nobilitatem pro illa tenui infirmaq́ue parte defendi.

VIRILITER.fortiter.Of.19 b,Quod uiriliter animoq; magno fit,id dignum uiro & deorũ uidetur.& Tuſcu.189 a,ad Her.27 a,Viriliter ſeſe expedire.

VIRITIM.per ſingulos uiros,in uiros ſingulos.de Clar.169 b,Flaminius tribunus pl.legẽ de agro Gallico & Piceno uiritim diuidẽdo tulit.& de Sen.69 a,Tuſc.201 a,Nolim mea bona tibi uiritim diuidere liceat, ſed ſi facias partẽ, petam.

VIRTVS,*tis*.mediocritas,bonitas,probitas,fortitudo,uis,uires,ars,facultas, integritas, perfecta mens, id eſt, abſoluta ratio.Tuſcu.236 a,& de In.82 a,Virtus eſt animi habitus naturæ modo,rationi conſentaneus.Tuſc.216 a, Virtus eſt recta ratio.& ibidem,Virtus eſt affectio animi conſtans conueniens q́;,laudabiles efficiens eos,in quibus eſt, &c. & 184 b,Appellata enim ex uiro uirtus.& ibidẽ,Virtus à uiris nomen eſt mutuata.& ibidẽ a, Virtus eſt recta animi affectio. de Natu.67 a,Virtutis diuiſio quadripartita. Pa.236 b,Virtutem in duas partes diuidi, prudentiã & temperantiam, iuſticiam autem & fortitudinem eſſe ſub temperantia. Itẽ: Virtus ferè omnis in tribus rebus uertitur, quarum una eſt in perſpiciendo quid in quaq; re uerum ſit, &c.alterum cohibere motus animi turbatos,quos,&c.tertium, ijs, quib. cum congregamur,uti moderatè & ſcienter.de Ora.140 a, Vera laus uni uirtuti debetur.& ibid. Virtus eſt per ſe ipſa laudabilis,& ſine qua nihil laudari poteſt. de Natur. 77 b, Virtutem nemo unquam acceptã Deo retulit,& rectè: propter uirtutẽ enim iure laudamur, & in uirtute gloriamur. pro Ar.191 a, Virtus nullã mercedẽ laborũ periculorumq́ue ſuorũ deſiderat,præter hanc laudis & gloriæ. pro Mil.120 b, Ex omnibus præmijs uirtutis ampliſsimum præmium eſt gloria.de Orat.104 a,Virtus & ſemper & ſola libera eſt, quæ etiamſi corpora capta ſint armis & conſtricta uinculis,tamen ius ſuum atq; omnium rerum impunitam libertatem tenet.I.A.193 b,Omnia alia falſa,incerta ſunt, caduca,mobilia:uirtus & una altiſsimis defixa radicib. quæ nulla unquã ui labefactari poteſt.Ep.133 b, Nihil eſt enim,mihi crede,uirtute formoſius,nihil pulchrius, nihil amabilius.Tuſ.236 b, Omnes uirtutis cõpotes beati ſunt.pro Se.16 b,Ignari quid uirtus ualeat, quæ in tẽpeſtate quieta eſt, & lucet in tenebris, & pulſa loco manet tamen, atq; hæret in patria,ſplendetq; per ſeſe ſemper, nec alienis unquam for-

dibus obſoleſcit.de Cl.191 a,Honos eſt præmium uirtutis, iudicio ſtudioq; ciuiũ delatus ad aliquem.de Or.106 b,Legib.& præmia propoſita ſunt uirtutib.& ſupplicia uitijs.& ibi.Virtutẽ hominibus(ſi modò tradi ratione poſsit) inſtituẽdo & perſuadẽdo,nõ minis & ui ac metu tradi.Ep.92 a, τὸν δ' ἀρίστου ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθανάτοι,&c. de Ora.101 a,Socrates dicebat perfectum ſibi opus eſſe, ſi quis ſatis eſſet concitatus cohortatione ſua ad ſtudium cognoſcendæ uirtutis.pro Ar.191 a,Nunc inſidet quædam in optimo quoq; uirtus,quæ noctes & dies animũ gloriæ ſtimulis conciter.Anteq.193 b,Si dulcis eſt gloria, conſequere uirtutem,noli abijcere labores,petere honorem.Poſtq.202 b,Dixit ſe non commiſsurũ ut uirtutem animi non haberet, quã nunquam perdidiſſet.de Orat.91 b,Spinoſam & exilem orationem eorum eſſe,qui dicunt,qui unam uirtutem habeat,eum omnes habere.Of.40 a,A' meipſo ſæpe diſputatum eſt,qui unam haberet,omnes habere uirtutes.& ibid.Nunc ita ſeiungo,quaſi poſsit quiſquã,qui non idem prudens ſit, iuſtus eſſe.Tuſ.182 a,Virtutem ſi unam amiſeris & ſi amitti uirtus non poteſt,ſed ſi unam confeſſus fueris te non habere,nullam eſſe te habiturum.de Ora.147 b, Omnes uirtutes ſunt æquales & pares, ſed tamen eſt ſpecies alia magis alia formoſa.de Cla.177 b,Omnis uirtus eſt mediocritas, ut uetus Academia dixit.pro Mur.139 a, Virtutes omnes mediocritate quadam eſſe moderatas.Off.5 a,Virtutis laus omnis in actione conſiſtit.& de Nat.23 a, Virtus actuoſa eſt, Deus autem ueſter nihil agens.Att.99 a, Quàm non eſt facilis uirtus,quàm uerò difficilis eius diuturna ſimulatio.de N.1 b,Virtutes in ſpecie fictæ ſimulationis ineſſe non poſſunt.de Di.124 b,Virtus, quæ uetat ſpectare fortunam,dũ præſtetur fides.pro Planc.271 b, Is gloria maximè excellit, qui uirtute plurimũ præſtat.Offic.10 b, Qui uirtutibus his lenioribus erit ornatus,modeſtia, temperantia,iuſticia: hæ enim bonum uirum uidentur potius attingere.pro Mu.119 b,Alijs ego te uirtutibus continentiæ,grauitatis, iuſticiæ, fidei,cæteris omnibus conſulatu digniſsimum ſemper iudicaui.Epiſt.53 a,Pro tuis maximis clariſsimiſq; uirtutib. & 73 b,Virtus eximia alicuius L.Piſo,qui tanta uirtute atque integritate fuit,ut,&c.Poſtq.205 a, Singularis & præſtantiſsima uirtus P.Lentuli.& pro Do.221 a, Vir ſingulari uirtute præditus.de Cl.176 a,Is uirtute animi atq; uita fuit bonus autor in ſenatu.pro Rab.95 b,Virtus & honeſtas, & pudor cum Coſſ.eſſe cogebat. pro Font. 284 a, Vitæ ſocia uirtus, mortis comes gloria fuiſſe. Attic. 286 b, Durior eſt conditio ſpectatæ uirtutis, quàm incognitæ. Parad. 117 a, Quod rectum & honeſtum,& cum uirtute eſt. de Vniu.198 b,Animus & ortu,& uirtute eſt antiquior corpore. Epiſto. 144 b,Virtute duce, comite fortuna.pro Cluent.25 b, Non ille honorem à pueritia,non ſtudia uirtutis,non ullum exiſtimationis bonæ fructum unquam cogitarat.pro Pom. 11 a,Non ſolùm bellandi uirtus in ſummo imperatore quærenda eſt,ſed multæ ſunt artes eximiæ huius adminiſtræ cõmitesq́ue uirtutis,ac primum innocentia,&c.temperantia, &c.facilitas,&c. ingenium,humanitas,&c.de Ora.119 b,Metetum eſt,in quo oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. Q.Fr.295 b.In uirtute atq; humanitate percipiẽda.Of.23 b, Philoſophia,ius ciuile,eloquẽtia,cæteræq; uirtutes.de Or. 89 a,Dicendi uirtus ſine rerũ ſcientia extare non poteſt.Or. 200 a,Tempora inimica uirtuti.& 199 b, Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. I. V. 110 a, Ea patientia, uirtus,frugalitas q́; eſt,ut,&c. de Cl.170 b, In Catonis orationibus omnibus omnes oratoriæ uirtutes reperiuntur. de Orato.131 a,Eſt autem hæc huius generis uirtus, ut, &c. pro Pl.261 b,Vir ſine uirtute & ingenio.pro Plan.276 a,Nõ dicam miſer(natura enim abhorret à uirtute uerbi)ſed, &c. de Legib.165 a,Nam nec arboris, nec equi uirtus,quæ dicitur,in quo abutimur nomine,in opinione ſita eſt, ſed in natura.de Inuent.76 b,Præmia uirtutis,& officij ſancta & caſta eſſe oportere.& ibid.Ob egregiam uirtutem.de Orato. 91 b, Virtutes ipſas eſſe inter ſe æquales & pares, ita qui eſſet eloquens,eum uirtutes omnes habere atq; eſſe ſapientem.Qu.Fr.291 b,Nequaquam ſatis eſſe, ipſum has te habere uirtutes,ſed eſſe circumſpiciendum diligenter. & 297 a, Omnes de tua uirtute, integritate, humanitate cõmemorant.in P.91 b.Iuſta gloria,qui eſt fructus ueræ uirtutis honeſtiſsimus.I.A.201 a,Nec enim ullam mercedem tanta uirtus deſiderat,præter hanc laudis & gloriæ,qua etiamſi careat,tamen ſit ſe ipſa contenta.I.A.261 b,Excellentium hominum uirtus imitatione,non inuidia digna eſt.& ibid. Vt curſu curſus,ſic in uiris fortib.uirtus uirtute ſuperatur. de Leg.161 a, Virtus nihil aliud eſt,quàm in ſe perfecta, & ad ſummum perducta natura.

VIRVS.uenenum.de Am.111 b,Tamen is pati non poſsit, ut non acquirat aliquem,apud quem euomat uirus acerbitatis ſuæ.

tis fuę. I. Ar. Hic ualido cupidè uenantem perculit ictu, Mortiferum in uenas figens per uulnera uirus.

VIS, *uim, ut.* uires, uiolentia, impetus, nerui, tori, potestas, natura. pro Dom. 241 b, Magna uis est in deorum immortalium numine. de Nat. 78 a, Vis omnis ac potestas deorum. & pro Cl. 20 b, Vis deorum. Tusc. 251 a, Magnũ uerò effecisti, si cantharidis uim consecutus es. I. A. 153 b, Dictatura, quæ uim iã regiæ potestatis obsederat. de Or. 92 a, Demosthenem summam uim habuisse dicendi. & a, Antonij incredibilis quædam & propè singularis & diuina uis ingenij. de Ora. 119 b, Alterum est in quo oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. & 101 a, Patria, cuius rei tanta est uis, tanta natura, ut, &c. de Or. 107 b, Illud uereor ne maiorem uim ad deterrendum habeat, quàm ad cohortandum. pro Ce. 296 a, Eandẽ uim habet æquitatis ratio ad eum restituendum, qui ui deiectus est. Off. 36 b, Magna uis est in fortuna in utramq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas. Off. 42 a, Et si in eo ipso est maxima uis, ut fimus ij, qui haberi uelimus. pro Cęl. 50 a, Vim ueneni aiunt Cęlium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. de D. 116 a, Ego enim possum uel nescire, quæ uis sit cordis ad uiuendum. de D. 118 a, Radices, quarum causam ignoramus, uim & effectum uidemus. de D. 99 a, 65 b, Quod ostentum habuit hanc uim, ut Dionysius paucis pòst diebus regnare cœperit. & 115 b, Ad hostiam deligendam ducem esse uim quandam sentientem atq; diuinam, quæ toto confusa mundo est. pro Cor. 62 a, Quod adiunctum est, id habet hanc uim, ut sit ille in fœdere inferior. Off. 59 b, Hæc est uis huius annuli & huius exempli, si nemo, &c. de Orat. 100 b, Definitionibus quam uim res habeant, est exprimendum. Or. 207 a, Rei uim ac naturam explicare. de Ora. 90 b, Vim uniuersam ac propriam oratoris definire. & 96 b, Omnis uis ac facultas oratoris in quinque partes distributa est. & 86 a, Vis dicendi Athenis inuenta est. & 85 b, Penè infinita uis ac materia artium. At. 54 a, Doloris magnitudo uim quandam nobis dicendi dedit. pro Mure. 131 a, Vi geritur res. & 124 a, Si illa solennis comitiorũ precatio tantam habet in se uim & religionem, quanta, &c. de D. 80 b, Cùm magna uis uideretur esse in monstris interpretandis ac procurandis in aruspicum disciplina. de Na. 7 a, Mentis infinitæ ui ac ratione designari & confici omnia. pro Rab. 94 a, Is animi uim & infirmitatem corporis ostendebat. pro Cec. 297 a, Inermes, qui uim haberent armatorũ ad nocendum. de D. 127 b, Vim cœlestem, ad eos qui in terris gignuntur pertinere. de Ora. 94 a, Naturam ad dicendũ uim afferre maximam. & 98 a, Vis incitatioq; orationis. I. A. 204 a, Cæsar omnem uim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. Off. 66 b, 67 a, Si uir bonus hanc habeat uim, ut si concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius irrepere, hac ui non utatur. ꝓ P. 280 b, Si uitam mihi sors ademisset, aut uis aliqua maior reditum peremisset. Tusc. 226 b, Aut rogandi sunt, ut si quam habent ulciscendi uim, differant in tempus aliud. & ib. Tanta uis fuit pœnitendi. Or. 219 b, Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. Ep. 10 a, In te potissimum fractam illam & debilitatam uim suam contulit. Epist. 7 a, Ea res tantam habet uim, ut, &c. & 65 a, Habere uim fœderis. de Or. 159 b, Terram mediam esse ac sua ui nutuq; teneri. de Fi. 59 b, Vis & natura rerum. pro Syl. 181 a, Vita ipsa ex ui sua natura q; facillimè perspicitur. pro Cor. 59 a, Postremò hæc uis esse iustius & iuris & uerbi, ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant. & ib. Sed totum hoc in ea fuit positum semper ratione atq; sententia, ut, &c. pro Dom. 224 a, Quæ est quasi alia uis, quæ sententia Cæciliæ legis, nisi hæc, ne populo, &c. Ep. 80 a, Quæ uis insit in his paucis uerbis, si attendes, intelliges, &c. pro Cec. 296 a, Aequitate intellecta nihil ad rem pertinet, quæ uerborum uis sit ac nominum. Orat. 203 a, Sine re nulla uis uerbi est. Qu. Fra. 303 b, Quædam infinita uis lachrymarum & dolorum. & 309 a, Lexq; de ijs ferretur, ut qui non decessissent, ea pœna quæ est de ui, tenerent. Off. 24 a, Ad hanc rationem maximam uim naturа habet, fortuna proximam. de D. 138 a, Id enim celeritas significat & uis equorum. de Am. 98 b, In animorum consensione omnis uis amicitiæ est. Par. 122 b, Cui quidem, quę maximam uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. de Leg. 159 a, Quantam uim rerum optimarum mens humana cõtineat. & 184 b, Magistratus hæc est uis, ut præsit præscribatq; recta. pro Milo. 104 a, Nulla uis unquam est in libera ciuitate susceptа inter ciues, non contra remp. pro Mil. 113 a, Magna uis est conscientiæ Iud. & magna in utranq; partem. pro Milon. 114 b, Magna in hoc certè uis & incredibilis animus, & non unius uiri uires iudicantur, si quidem, &c. & 118 a, Qui nullam uim cœlestem existimat, numenq; diuinum. pro R. P. 127 a, Ergo aderat uis (ut ait poeta ille noster) quæ summas frangit, infirmatq; opes. & 129 b, Hanc uim frigorũ hyemq́ue nos uix sustinemus. pro Mar. 132 a, Nulla est tanta uis, tanta copia, quæ non ferro ac uiribus frangi possit. pro Sest. 11 b, Vim ui repellere. & pro Milo. 103 a, Vt uim illatam defendere. At. 36 b, Et eo magis uis nobis timenda est. Anteq. 194 a, Cum nostrorum inimicorum uim atq; uiolentiã prospiciat. Att. 55 a, Facere uim alicui. pro Cec. 285 a, & 289 a, Ex conuentu uim fieri oportebat. Offic. 74 a, & I. C. 101 a, Adhibere uim alicui. & ibid. b, Inferre uim & manus alicui. Att. 148, I. V. 134 b, Afferre uim alicui. & 88 b, Afferre uim ma tribus familiãs. pro Cec. 296 b, Si reperientur ita parati ut uim corpori ac uitæ potuerint afferre. Ep. 14 a, Vim neq; parenti neq; patriæ afferre oportere. pro Cecin. 289 a, Prætor interdixit de ui hominibus armatis. In eadem, Omnis enim uis est, quæ periculo aut decedere nos alicunde cogit, aut prohibet accedere. & ib. Pertenuis uis.) (. Magna uis. Epist. 116 b, Lex Plotia de ui. de Fin. 78 b, Stuprata per uim Lucretia. Ac. 29 b, Rationes quæ uim afferunt in docendo. pro S. R. 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Cl. 38 b, Incursio seditionis, uis multitudinis, impetus tribunitius. pro Qu. 9 a, Vi ac necessitate coactus & inuitus hoc feci. pro Mur. 136 a, Catilina Sulpitio uim denunciabat. in C. 123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit. Att. 108 a, Decem annos non tibi à senatu, sed à te ipso per uim & factionem datos. I. V. 115 a, Cohibitio tollendi nisi pactus esset, uim adhibeat pactioni. Ep. 101 b, Vadunt solida ui.

VIS. copia, multitudo. Tusc. 146 a, Magna uis auri & argenti. Ep. 104 a, Maxima uis ranunculorum. I. V. 230 b, Vis maxima uasorum. & 224 b, Magna uis eboris. Q. Fr. 126 b, Magna uis aquę. de Ar. 148 b, Vis innumerabilis collecta seruorum. de Som. 127 b, Quem ut uidi, equidẽ uim lachrymarũ profudi. de Pro. 69 b, Vim argenteam dederat præclaro imperatori nostro, ut exhaustas domos replere possent. pro Pomp. 11 b, Eximia uis remigum. & 125 a, Omni ui te retinuissem.

VISCERA, *rum.* intestina. de Fin. 84 a, Tanti aderant morbi ueficæ & uiscerum. & de N. 29 b, Terrena ipsa uiscerum soliditas. I. C. Tela in tuis pulmonibus & uiscеribus adhærebunt. Tusc. 214 a, Permanat in uenas, & hæret in uiscеribus id malum. & ib. Cum hic feruor tanquam in uenis medullisq; insederit. I. C. 103 b, Periculum autem residebit, & erit inclusum penitùs in uenis atq; uiscеribus reipub. Tusc. 233 b, Metrodorus qui omne bonum in uiscеribus medullisq; cõdidit. pro Dom. 238 a, Is extruxit uillam in Tusculano uiscеribus ærarij. Attic. 86 a, Sed noli me putare ὑπερπάθως illa tua abiecisse, quæ mihi in uiscеribus hærent. de Or. 138 a, Hæc non extrinsecus alicunde quærenda, sed ex ipsis uiscеribus causæ sumẽdę sunt. I. A. 159 a, Qui in medullis pop. Roma. ac uiscеribus quærebant. & 262 b, Cæsar Antonij crudelitatem nõ solum à iugulis nostris, sed etiam à membris uiscеribusq; auertit.

VISCERATIO, *onis.* crudæ carnis distributio, quæ solenni ritu fiebat. Off. 44 b, Prodigi qui epulis & uiscerationibus, & gladiatorum muneribus pecunias profundunt.

VISCVS, *ci.* de Na. 55 a, Bestiolæ in sordibus tanquam in uisco inhærescunt.

VISENDVS, *a, um.* spectandus, magnificus. I. V. 35 a, Epulum omni apparatu ornatuq; uisendo.

VISIO, *onis.* uisum, spectrum. de N. 23 a, At quàm licèter fluentium frequenter fit transitio uisionum. & de D. 133 b, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de N. 42 b, Neq; uisionem, neq; auditum, neq; sonũ sine aere fieri posse. Aca. 9 b, Visio ueri falsiq; communis à quibusdam putatur. Tuscul. 184 a, Falsaq; eius uisione ac specie moueri homines dico uehementius.

VISITO, *tas.* de Fin. 147 a, Is cum podagræ doloribus arderet, uisitasset q; hominem Carneades, & tristis exiret, Mane quæso, inquit, &c.

VISO, *sis.* inuiso, uisito. Tusc. 188 a, Sed cum audisset eum grauiter esse ægrum, uoluit tamen nobilissimum philosophũ uisere: quem cum uidisset, & salutauisset, honorificisq; uerbis prosequutus esset, dixit, &c. Ep. 141 a, Sed tamen constitui ad te uenire, ut & uiderem te, & uiserem, & cœnarem etiam. Ep. 95 b, Posthac ad ludos uenies, nosq; uises. Tusc. 229 b, Qui nec plausum nec lucrum quærerent, sed uisendi causa uenirent, studioseq; perspicerent, quid ageretur, & quomodo. de Vn. 195 a, Cratippus Ephesum uenit, mei salutandi & uisendi causa. I. V. 249 a, Ex oppidis uisendi causa conuenirent. At. 195 b, Velim aliquando puerum uisas. & 196 a, Quòd puerũ inuisis, gratum. & 25 a, Iampridem cupio Alexandriam reliquamq; Aegyptũ uisere. Atti. 3 a, Visere aliquẽ lõgo interuallo. Off. 29 a, Domus Cn. Octauij uulgò uisebatur. ꝓ Pom. 15 b, Eam rem pop. Rõ. non modò uidit, sed etiã studio omni uisendã putauit. & 11 b, Quæ cæteri tollenda.

arbitrabantur, ea sibi ille ne uisenda quidem existimabat. de Opt. 245 a, Quid enim tam uisendum aut audiendum fuit, quàm, &c. Tus. 157 b, Cum laxati curis sumus, spectare aliquid uolumus & uisere. in V. 201 a, Messanam ut quisque nostrûm uenerat, uisere solebat. in C. 200 b, Cupido ille, propter quem Thespiæ uisuntur: nam uisendi alia causa nulla est. Tus. 157 b, Insatiabilis cupiditas ueri uisendi.

VISVM, si. uisio, somnium. de D. 104 b, Visa somniantium. de Fat. 149 a, Visum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. & 137 b, Visum est enim tale obiectū dormienti, ut id, &c. de Di. 134 b, Si deus ista uisa nobis prouidendi causa dat, cur non uigilantibus potius dat quam dormientibus? Acad. 46 a, Sensus iunctos esse censuit è quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille φαντασίαν, nos uisum appellamus. de Di. 92 b, Deinde cùm se collegisset, id uisum pro nihilo habendum esse duxit. & 93 b, Tum ei uisa quietis occurrēt uerácia. & ib. Huic omnia uisa obijciuntur à mente ac ratione uacua. Top. 227 b, A' dormientibus multa significata uisis.

VISVM probabile, & nulla re impeditum, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Quale igitur uisum? Tum illum ita definiuisse, ex eo quod esset, sicut esset impressum, & signatum & affectum. Aca. lib. 2, Eorum, quæ uidentur, alia uera sunt, alia falsa: & quod falsum est, id percipi nō potest: quod autem uerum uisum est, id omne tale est, ut eiusdem modi falsum etiam possit uideri. Et quæ uisa sunt eiusmodi, ut in ijs nihil interfit, non potest accidere, ut eorum aliqua percipi possint, alia non possint. Nullum igitur est uisum, quod percipi possit. 2 Acad. Nullum tale uisum à uero, ut nō eiusdem modi etiam à falso possit esse. Acade. q. edi. 1. lib. 1, Sententia Arcesilæ contrà Zenonem. Quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat. Lælius, Qui uisum aut assensum tollit, is omnem actionem tollit è uita. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Visa falsa & inania & mendacia. Diuin. libr. 2, Visa tortuosa & obscura. Diuin. lib. 2, Visa quietis tranquilla atq; ueracia. Diuinat. lib. 1, Visa uigilantium permultò clariora & certiora, quàm somniantium. Diuin. lib. 2, Visa fidem nullam habebunt, sublata ueri & falsi nota. Acad. quæst. ed. 1. li. 2, Quum uisa in animos imprimantur. Acade. libr. 2, Huic omnia uisa obijciuntur à mente ac ratione uacua. 1 de Diuin. Quæ uis esset in sensibus, quemadmodum prima uisa nos pellerent. Acad. q. lib. 2, Si uisa tollantur, tolli omnia, uolunt Stoici. Acade. libr. 2, Omnium deinde inanium uisorum una depulsio est, siue illa cogitatione informiantur, quod fieri solere concedimus: siue in quiete, siue per uinum, siue per insaniam. Nam ab omnibus eiusdem modi uisis perspicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abesse dicemus. 2 Acad. Duo placet esse Carneadi uisorum genera: alia quæ percipi possunt, alia quæ non possunt. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Visis non omnibus adiungebat fidem, sed his solùm quæ propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quæ uiderentur. Id autem uisum quum ipsum cerneretur, comprehensibile. Aca. quæst. lib. 1, Visis cedere. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Ad uisa, & quasi accepta sensibus assensionem animorum adiungit (Zeno.) Aca. q. ed. 2. lib. 1, Inter quæ uisa nihil interfit, ex his non posse alia talia esse, ut percipi possint, alia non possint. Acade. lib. 2, (Inter uisa) nihil interesse, non modò si ex omni parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint. Acad. edit. 1. lib. 2, Inter uisa uera & falsa ad animi assensum nihil interest. Acad. q. edit. 1. lib. 2, Visa ista, quum acriter mentem sensumúe pepulerunt, accipio: ijsq; interdum assentior, nec percipio tamen. 2 Acad. Maximè autem conuincuntur (Acā demici) quum hæc duo pro congruentibus sumunt tam uehementer repugnantia. Primùm esse quædam falsa uisa: quæ quum uolunt, declarant quædam esse uera: deinde ibidem inter falsa uisa & uera nihil interesse. 2 Acade. Habeo enim regulam, ut talia uisa uera iudicem, qualia falsa esse nō possint. 2 Academ. Meminisse uisa nisi comprehensa non possumus. 2 Academic. 96, Visa quædam mitti à deo, secundum Stoicos. Academ. quæst. 2, Nulla uisa somniorum proficisci à numine deorum. Diu. 2, Casus autem innumerabilibus penè seculis in omnibus plura mirabilia, quàm in somniorum uisis effecerit. 2 de Diuin. 139 a, Quamobrem siue sensus extinguitur, morsque ei somno similis est, qui nonnunquam etiam sine uisis somniorum placatissimam quietem affert. 1 Tusc. 160 b, Visus quibusdam sæpe mouebitur, his q; maximè nocturnis, ut uiderentur hi, qui uita excesserant, uiuere. 1 Tusc.

VITA. te. spiritus, anima, usura huius lucis, uitæ curriculum, cursus uitæ huius, spiritus cœli, curriculum uiuendi, huius uitæ lux, communis spiritus, caput, uictus. pro Sest. 13 b, Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus. & pro Ra. 96 b, Exiguum nobis uitæ curriculum natura circumscripsit. & de Som. 127 b, Vestra uerò quæ dicitur uita, mors est. I. V. 107 a, Incertum est quàm longa nostrûm cuiusque uita futura sit. de N. 53 a, Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, spiritu. Tus. 160 a, Tam natura uita hominis sustenta tur, quàm uitis, quàm arboris. de Leg. 162 a, Vita expeditur, quia nos in quo nati sumus continet. & Postq. 204 a, A' parentibus uita nobis tradita est. Antequam. 193 b, Non enim peto ut mihi detis uitam, sed datā repeto, ut reddatis. pro S. K. 23 b, Per summum dedecus uitam amittere. ad He. 38 a, Amisit uitam, at non perdidit: amisit animā, potitus est gloria. in A. 167 b, Nec frangor animo propter uitæ cupiditatem, quæ me maneus conficeret angoribus, dimissa molestijs omnibus liberasset. pro Cl. 53 b, Illa, quam tum uiuebas, non erat uita. in A. 228 b, Non in spiritu uita est, quę nulla est omnino seruienti. Quin. Fra. 305 b, Ego uitam, quoad spes erit, retinebo. & 304 a, Diutius in uita esse nō possum. & ibid. In tam turpi uita commorari. de Ora. 111 b, Historia uita memoriæ. Attic. 161 a, Tempus est nos de illa perpetua iam, non de hac exigua uita cogitare. & ibid. Longum illud tempus cum non ero, me magis mouet, quàm hoc exiguū, &c. & de Arus. 191 a, In hoc tam exiguo uitæ curriculo, tam breui. pro Rab. 96 b, Mortui sensu & uita carent. pro Quin. 9 a, Mors honesta sæpe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit. in C. 119 b, Eos frui uita & communi spiritu putat non oportere. Attic. 195 b, Nunc planè nec uictum, nec uitam ullam colere possum. & ad Heren. 28 b, Colere uitam cum uirtute. de Finib. 125 a, Illum locum ubi Pythagoras uitam ediderat, sedemque uidi. de Orat. 127 b, Docuit enim iam nos longa uita, ususque rerum maximarum. &c. de Senect. 89 b, Is uitam ad centesimum annum perduxit. Attic. 80 a, Ego in uita mea nulla unquam uoluptate tanta sum affectus, quanta afficior hac integritate. de Di. 113 a, Quo cruciatu animi putas eum uitam acturum fuisse. pro Planc. 380 b, Si uitam mihi sors ademisset. Tusc. 168 b, Nam reor, non illis si uita longior daretur, posset esse iucundior. 187 b, Cùm unà cum sanguine uitam effluere sentiret. ad Heren. 31 b, Neque erat, quò uitam produceremus. de Orato. 85 a, Eum uitæ cursum tenere potuerunt, ut, &c. ad Brut. 286 b, Quibus enim hæc uita fatis potius traducatur? in A. 223 b, Vita sanctissimè honestissimeque acta. Antequam. 193 a, Non obest mihi turpis & nocens, sed honestissimè & laudatissimè acta uita. de Cla. 174 b, Scauri libri de uita ipsius acta. & Offi. 4 a, Parare res, quibus actio uitæ continetur. de Clar. 174 a, Carbo quod uita suppeditauit, est in multis iudicijs cognitus. & de Finib. 51 a, Si uita suppeditet. & Episto. 158 a, Si mihi uita contigerit. pro Syl. 181 b, Fœdissimam uitam ac miserrimam degere. & de Finib. 56 a, Degenda uita. Offic. 12 a, Vita uictusque communis in amicis uigent maximè. de Am. 99 a, Vitā communis. de Orator. 104 a, Aliquid à communi uitæ consuetudine, atq; à ciuitatum moribus abhorrere. Officior. 40 b, Homo solitarius atq; in agro uitam agens. & de Finib. 164 a, Agere uitam in solitudine. & Tusc. 154 a, Agere ætuum in cœlo. Epistol. 50 a, Agere ætatem cum aliquo. pro R. P. 26 a, Vita rustica honestissima atq; suauissima. de Inu. 42 a, Cùm homines in agris passim bestiarum more uagabantur, & sibi uictu ferino uitam propagabant. in V. 132 a, Viuere uitam tutam. & pro Cluent. 21 b, Vitæ periculum & capitis insidias uitare. de Natur. 12 a, Deus hominum commoda uitasque tuetur. de Finib. 83 b, Vita ultiosa & flagitiosa. pro Quint. 17 b, Vita horrida atque arida mihi cordi est. de Orator. 143 b, Cum ferro uita est erepta. pro Muren. 132 b, Illum uitā expulit: id est, occidit. & de Senect. 92 a, Auferre uitam alicui. Epistol. 18 b, Discedere à uita. & 71 b, Manere in uita. de Senect. 92 a, Vitam desero. Tuscul. 187 b, Cum unà cum sanguine uitam effluere sentiret. Episto. 142 a, Si in hac administratione uitā mihi ponendā fit, præclarè actum me cum putem. Epistol. 4 b, Profundere uitam pro amicis. & 71 b, Omnibus telis fortunæ proposita est uita nostra. Epistol. 71 a, Iniqua conditio uitæ. de Finib. 58 a, Amarissima uita. Episto. 2 a, Vitam mihi esse acerbam putem. de Finib. 96 a, Vitā acta, & uita consequens. Top. 227 b, Vita constans & probata. Tusc. 180 b, Vita umbratilis & delicata. & de Fin. 82 b, Vita beata. pro S. R. 32 b, Sic uita hominum est, ut nemo ad maleficium sine causa accedat. pro Mar. 135 b, Vitā corpore & spiritu continetur. I. A. 161 b, Quod est aliud beneficium latronum? nisi ut commemorare possint, ijs se uitam dedisse, quibus non ademerint. & 172 a, Fac me à te habere uitam, quia à te non sit erepta. & 211 a, Is æquum putauit, uitam, quam populi Rom. uotis retinuisset, pro liberta te pop. Rom. in discrimen adducere. Item: Principiò cui potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua beneuolentia conquiescat?

VITALIS, le. quod uitam præstat, salutare. Ignis corporeus, uitalis & salutaris, de N. d. 2. Vis uitalis per omnem mundū pertinens

pertinens, de N.d.2. Principiò cui potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua benevolentia conquiescat, de Am.99 b. Fissum familiare & uitale tractant, 2 de D. 115 a. Vitale flamen, in Ara. Salutarem & uitalem calorem omnibus impertit quarta pars mundi, tota natura feruida, de Nat.d.2,31 b. Vitalem & salutarem spiritum præbet animantibus aer, 2 de Nat. Caloris natura uim in se habet uitalem, de Nat.d.lib.2,30 b. Quæ paruos Mauortis semine natos Vberibus grauidis uitali rore rigabat, 2 de D.84 b. Luce serenanti uitalia lumina liquit: Aut quum se grauido treme fecit corpore tellus, de D.184 a. & Vitale flamen.

VITATIO, *onis*. fuga. I.A.188 a, Quæ uitatio oculorum, lucis, urbis, fori? quàm misera fuga? quàm fœda? de Fi.229 a, Vitatio doloris. & ad Her.16 b, Vitatio periculi.

VITELLVS, *li*. oui pars rubra, in qua residet uita pulli. de D.136 a, Tũ ille, Nihil' ne de uitello? (culas persequũtur.

VITICVLA, *læ*. de N.77 a, Dij nec agellos singulorũ, nec uiti

VITIO, *uitias*. Nam M. Luculli uxorem Memmius uitiauit, ad Att.lib.1. Vitiandis diebus censum impendere, 4 ad Att. Comitiorum & concionum significationes interdum ueræ sunt, nonnunquam uitiatæ & corruptæ, pro Sest.

VITIOSE'. uitio. ut lex uitio lata.) (. Lex rectè lata. I.A.196 a, Leges uitiosè per uim q; tulit. de Fin.73 a, Sed ille, ut dixi, uitiosè. Tusc.194 a, Membrũ tumidũ ac turgidũ uitiosè se habet. Aca.li.4, Rectè & uitiosè cõcludere. ad He.li.2, Vitiosè loqui Ennio & cæteris poetis cõcessum est. (tiosius.

VITIOSIVS, aduer. de Sen.82 a, Illud uerò idẽ Cæcilius uiVITIOSITAS, *tis*.) (. Virtus. Tusc.215 a, Vitiositas est habitus, aut affectio in tota uita incõstans, & à seipsa dissentiẽs. & 216 a, Virtutis cõtraria est uitiositas. sic enim malo quàm malitiã appellare eam, quam Græci κακίαν appellant. nam malitia certi cuiusdam uitij nomen est, uitiositas omnium.

VITIOSVS, *a, um*. multis uitijs flagitijs q; conuictus, deprauatus, corruptus, multis affectus uitijs, quod in uitio est, quod uitiosè se habet. de Fin.83 a, Vitiosa & flagitiosa uita. in A.196 a, Collega, quem ipse fecit sua nunciatione uitiosum. cont. Rul.69 b, Vnum erat quod mihi uitiosum uidebatur, quod, &c. de D.91 b, Integri corporis, non uitiosi est diuinatio. Off.14 b, Natura uitiosa, ut, &c. de Cl.191 a, Is metuens ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinẽ deprauabat. de N.75 b, Si qui audirent, uitiosi. pro S.R. 24 b, Vita uitijs omnibus flagitijs q; dedita. de Di.86 a, Itaq; si nostra dum non exquirimus, in dira & in uitiosa incurrimus. At.9 b, Ille alter uno uitio minus uitiosus. in A.176 a, Vitiosus cõsul.) (. Saluis auspicijs creatus. Ille alter uno minus uitio uitiosus, quòd iners, quòd somni plen⁹, quòd imperit⁹, quòd ἀπροκλήτος, sed uoluntate, ad Att. lib.1.9. Et quoniam in hoc uel maximè uitiosa est ciuitas, quòd largitione interposita uirtutis & dignitatis obliuisci solet, de Pet. Consul.213 b. Vitiosum exemplum, 2 ad Her. Quid ita? ne uitiosum opus fieret? 3 Ver. Vitiosum simile, 2 ad Her. Vitiosum sponte sua, quod reprehensione non eget, 2 ad Her. Vitiosum est, assentiri quicquam aut falsum, aut incognitum, Acad.q.ed.1. lib.2. Animi enim integri, non uitiosi corporis est diuinatio, 1 de D.91 b. Cæsar autem rationem adhibens, consuetudinem uitiosam & corruptam pura & incorrupta consuetudine emendat, de Clar.or.188 b. Vitiosam enim naturam ab eo sic edomitam & compressam esse doctrina, ut nemo unquam uiolentum illum, nemo in eo libidinis uestigium uiderit, de Fat.142 b. Quamobrem, &c. quid quisq; sentiret, tabella uitiosum occultaret suffragium, 3 de L. Id enim uitioso more effici solet, Tuscu.q.li.1. Qui enim non natura, sed culpa uitiosi esse dicũtur, eorũ uitia cõstant ex falsis opinionibus rerum bonarũ ac malarũ, ut sit alius ad alios motus perturbationes q; procliuior, Tusc.q.lib.4. Vitiosa quæ defixerit augur, irrita infectaq; sunto, 2 de L. Vitiosorũ argumentorum genera duo, 2 ad He. Vitiosarum rerum, neq; naturalium uocabula, de N.2. Vitiosissimi oratores, 1 de Or.

VITIS, *tis*. de N.50 a, Vites clauiculis adminicula tanquã manibus apprehendunt. & de Or.106 b, Arborum putatio atq; uitium. de Sen.88 a, Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. I. Ara. Quã uiridi conuestit tegmine uitis. Tusc. li.1, Vites lætificæ. Poetæ. L. Brassica & Caulis.

VITIVM, *tij*. uitiositas, prauus actus, turpis actio, prauitas animi, labes animi, morbus animi, animi uel corporis prauitas uel deformitas.) (. Sanitas, uirtus. de Ora.106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus, & supplicia uitijs. de Fin.98 b, Turpes actiones, quæ oriuntur è uitijs. quas enim Græci κακίας appellant, uitia malo quàm malitias nominare. & ibi. Omni uirtuti uitium contrario nomine opponitur. At.32 b, Bellum est sua uitia nosse. de Ora.94 b, Ferè nemo est quin acutius acq; acrius uitia in dicente quàm recta uideat. & ib. Fingendus est nobis detractis omnibus uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. Or.299 b, Id est in oratione uitium uel maximum. de Ora.137 a, Vitia aut incommoda, quæ fiant in aliquo. & ib. Exprobrare aliqua uitia in aliquo. de D.127 a, b, Multi naturæ uitium exercitatione sustulerunt. de Or.131 b, Delabi in aliquod uitium. & ib. a, Si aduersarij in aliquo insigni ad itridendum uitio reperiantur. & ib. Deformitas & corporis uitium. de Orato.116 a, In quo uitium est si prætermittatur, &c. in quo mendosum est, &c. in quib. non decet, &c. de Cl.190 b, Oratoris uel sanitate, uel uitio ad diluendum uti. pro Cl.32 b, Quiq; ea uitia quæ ab natura habeat, etiam studio atq; artificio quodam maliciæ condiuisset. I A.169 a, Qui fortunæ uitio, non suo decoxisset. de D.104 b, Malè iecta falsa sunt, non rerum uitio, sed interpretum insciti a. de Ar.257 a, Qui aliquando honorẽ uitio ciuitatis, non suo, non sunt assecuti. de D.117 a, Comitiorum solum uitiũ est fulmen, quod idem omnib. rebus optimum auspicium habemus. de D.86 a, Vt P. Claudius eius q; collega L. Iunius classes magnas perdiderunt, q; uitio nauigassent. & de N.28 a, Consules uitio creatos esse. de D.97 b, Qui ualetudinis uitio fuerunt. pro S.R.26 a, Summam laudẽ alicui uitio & culpæ dare. Ep.99 a, Ne sibi uitio uerterent, quòd abesset à patria. Ep.179 b, Vitio mihi dant, quòd, &c. & 27 a, Quod illi tribuebatur ignauiæ. Tusc.193 a, Quoniã confidens mala cõsuetudine loquẽdi in uitio poni tur. Tusc.224 a, Eodẽ uitio est effusio animi in lætitia. & ibi. Eadẽ q; leuitate cupiditas est in appetendo. de Fi.131 b, Et si hoc quidẽ est in uitio, dissolutionẽ naturæ tam ualde perhorrescere. Of.5 b, Is tam est in uitio, quàm si patriã deseratde L.190 b, Cõcipere uitiũ. Ac.13 b, Huc si peruenerismetibi primũ quid q; concedente, meum uitiũ fuerit. Ep.135 a, Si nihil est in parietibus aut tecto uitij, cætera mihi probabũtur. Top. 222 a, Si ædes exesæ corruerunt, uitiumue fecerũt. & ib. Quod fornix uitij fecerit. Off.63 a, Venditorẽ eius rei quam uendat, uitia narrare. I.A.176 a, Id igitur obuenit uitium, quod tu iam futurum esse prædixeras.

VITO, *as*. deuito, euito, fugio, effugio, declino, detestor. de Or. 139 a, Vitãda est ingenij ostẽtationis q; suspicio. & de Pro.78 b, Vitare uituperationẽ. Oct.329 b, Quis nõ morte propriũ periculũ uitet? Ep.69 a, Hæc nõ uitare cupimus, &c. si recipis causam nostrã, uitabimus. Or.219 b, Gladiatores multa uitãda faciũt cautè, & petẽdo uehementer. I.C.100 a, b, Ego tuas petitiones ita cõiectas, ut uitari posse nõ uiderentur, parua quadam declinatione & (ut aiunt) corpore effugi. Par.235 a, & At.128 a, Fugere, uitare, declinare aliquid, &c. de N.25 b, Inuidiæ detestandæ causa? id est, uitandæ.

VITRICVS, *ci*. matris meæ marit⁹, q me nõ genuit. I.V.103 b, C. Mustius uitricus pupilli. & de Cl.176 b, D. Syllanus uitricus tuus. & p Mu.141 b, At.243 b, Vitricus qdẽ nihil cẽsebat.

VITRVM, *tri*. p R.P.129 a, Merces tallaces chartis & linteis & uitro delatæ. & Ep.123 b.

VITVLARIA uia. Q.F.318 a, Ex eo loco rectà uitularia uia profecti sumus in Fusidianum fundum.

VITVLINVS, *a, um*. ex uitulo. de D. 119 a, An tu, inquit, carũ culæ uitulinæ mauis quàm imperatori credere? & Ep.128 b, Assum uitulinum.

VITVLVS, *li*. bos iunior. de D.115 b, An censes eundem uitulum, si alius delegerit, sine capite iecur inuenturum? de Inu. 74 a, Vitulum alicui deo immolare.

VITVPERABILIS, *le*. uituperandus. de L.188 b, Nam isto quidem modo uel consulatus uituperabilis est. de Fi. 98 b, Quod uituperabile est, &c.

VITVPERATIO, *nis*. reprehensio, ignominia. de Pro.78 b, Qđ ad uitandã uituperationẽ ualet. At.228 a, Cadere in aliquã uituperationẽ. & 256 b, Effugere uituperationẽ. de Cl. 173 a, Eaq; res P. Africano uituperationi fuit. I.A.244 a, Culpæ reprehensionẽ & stultitiæ uituperationẽ reprehẽdere. de Ar.255 b, Meq; nõnulla uituperatione tarditatis meæ facto suo liberauit. At.lib.4, Vituperationẽ subire. At.16, Vituperationem suscipere. de Or.li.3, Vituperationẽ tribuere. I.V. act.4, In uituperationẽ adducere. Part. Vituperationis finis, turpitudo. At.li.16, Duæ maximæ uituperationes.

VITVPERATOR, *oris*. reprehensor. de Nat.3 a, Inuidus uituperator. & Ep.97 b, Si quãdo in uituperatores meos inciderisses. Tusc.175 b, & de Fi.40 a, Nos aũt uniuersæ philosophiæ uituperationibus respondimus in Hortensio.

VITVPERO, *as*. uitio do, crimini do, culpæ do, culpo, deformo, de dignitate uel autoritate alicuius detraho, in maledicti uel criminis loco obijcio, maledictis alicuius gloriã dignitatẽ q; uiolo. de Ar.254 b, & ib. Impurissimi hominis uoce uiolari.) (. Laudo, orno, maximis laudib. effero. pro Mu. 138 a, Ego tuũ consiliũ Cato uituperare nõ audeo. & Q.Fr. 312 b, Pompeius in amicitia P. Lentuli uituperatur. de Fi.84 a, Syracusanæ mensæ, quæ à Platone grauiter uituperantur. de Or.140 b, & cont. Rul.67 a, Improbũ notari ac uituperari. Ep.68 a, Cum & reprehendes ea, quæ uituperãda duces. ad Her.14 b, Veluti qui rhetoricam uituperant propter alicuius oratoris uituperandam uitam.

VIVO, *uis*. spiro, respiro, uigeo, sum, in uita sum, in uita commoror,

moror, inter uiuos numeror, uitam ago, uitam tracto, uitã dego, ætatem ago, ætatem dego, æuum ago, uitam uiuo, uita fruor, uitam & spiritum duco, uita & communi spiritu fruor, uitã colo, uita manet, uita suppetit, uita suppeditat, lucẽ intueor, uitam propago, dum anima exuperabo mea, is propè centum confecit annos. uitam ad centesimũ annũ perduxit, multos dies in uita celeberrimos lætissimosq; uidi. I. A. 177 a, Cum latronibus non solum de die, sed etiã in diem uiuere. & 199 a, Qui in horã uiuunt. Tusc. 134 b, Viuere in diem. I. P. 94 a, Est quidam Græcus, qui cum isto uiuit. & ibid. Vt prorsus unà uiueret. At. 95 b, Decreuerã cum eo ual de familiariter uiuere. de Or. 143 b, Coniunctissimè uiuere cum aliquo. At. 211 b, Cum ita simus affecti, ut non possim⁹ planè simul uiuere. pro Cl. 51 b, Illa quam tum ille uiuebat, non erat uita. de Finib. 133 b, & Tusc. 160 a, Viuere uitam. de Cla. 175 a, Vixitq; tam diu, quàm licuit bene beateq; uiuere. in V. 132 a, Tutiorem uitam sese meo præsidio uicturos esse arbitrabantur. de Or. 104 b, Sanctissimè uiuere. Epist. 53 a, Quietè & liberè uiuere. & de Fin. 104 b, Viuere è natura. de Fin. 96 b, Id est beatè uiuere, honestè, id est, cum uirtute uiuere. & ib. Cum scientia uiuere. Ep. 137 a, Viuere de lucro. & 142 b, Viuere in literis. pro Mar. 134 a, Satis diu uel naturę uixi uel gloriæ. I. A. 247 a, Si non spiritu, at uirtutis laude uiuemus. de N. 6 a, In omni rerum natura id uiuere, id uigere quod caleat. & pro Sest. 24 b, Viuere ac spirare. de Fin. 133 b, Itaq; & uiuere uitem & mori dicimus, arboremq; & nouel lam & uetulam, & uigere & senescere. Tusc. 160 a, Vitem & arborem etiam dicimus uiuere. Qu. Fr. 320 a, Quod me cohortaris ad laborem, &c. faciam equidem, sed quando uiuemus? At. 26 b, Sed mihi quidem βίῳ τετ. de Clar. 180 b, Titus Ausidius uixit ad summã senectutem. I. A. 189 a, Nisi qui uicerit uicturum esse neminem. de Orato. 85 a, Qui in optima rep. cum uitæ cursum tenere potuerunt, ut, &c. pro Qu. 7 b, Numerari inter uiuos. Epi. 138 a, Si mihi uita contigerit. de Sen. 87 a, Secum esse, secumq; (ut dicitur) uiuere. At. 156 b, In laude uiuere. & 235 b, Viuere & habitare cum aliquo. Qu. F. 311 a, Viuo paulò liberalius quàm solebam. de Se. 81 a, Num igitur si ad centesimum annum uixisset, senectutis eum suæ pœniteret? & ibid. b, Nemo est tam senex, qui se annum nõ putet posse uidere. de Sen. 91 a, Quis est tam stultus, quamuis sit adolescens, cui sit exploratum se usq; ad uesperum es se uicturum.

VIVIT VR. Off. 10 a, Viuitur non cum perfectis. de Fin. 58 a, Sapien[illegible] est una, qua præceptrice, in tranquillitate uiui potest. Ep. lib. 9, Sic igitur uiuitur.

VIVVS, *a, um.* spirans. pro Qu. 9 a, Non modò ex numero uiuorum exturbari, sed etiam si fieri posset, infra mortuos mãdari. & 7 b, Numerari inter uiuos. & 9 b, Huic acerbissimũ uiuo uidentiq; funus ducitur. de Ami. 99 a, Neq; id ad uiuũ resecò, ut illi qui hæc subtilius disputant. pro Sest. 16 b, Ille uiuus (ut aiunt) & uidens publicatus est. pro Milo. 119 a, Viuus & spirans. Ep. lib. 10, Viuus combustus. Quin. F. li. 1, Vix uiuus effugeret. pro Milo. Vt eam mortuus incenderet, quã uiuus euerterat. 1. curiam. At. lib. 4, Se uiuo aliquẽ non triũphare. Q. F. lib. 1, Vt & patrem & filium uiuos comburat. Acad. lib. 2, Non solum uiuis, sed etiam mortuis inuidere.

VIVVM, *ui.* fors, & pecuniæ caput quod dicitur. pro Fl. 163 b, De lucro dat, nihil detrahit de uiuo. I. V. act. 5, De uiuo igitur erat aliquid resecandum.

VIX. uixdum, iam, ægrè. ip Part. 85 b, Gabinius collegit ipse se uix, sed tamen collegit, &c. Par. 116 b, Quæ uix in gymnasijs Stoici probant. de Or. 85 b. In dicendo excellentes uix paucos proferre possumus. Ep. 39 a, Vix tandem legi literas dignas Appio. pro Qu. 1 a, Qui ut summa haberẽ cætera, temporis quidem certè uix satis habui, ut rem tantam, &c. Epi. 150 a, Mihi uerò cum his ipsis uix, his autẽ detractis ne uix quidem. Att. 50 b, Vt uix, aut omnino non possit abrogari. & de Nat. 30 a, Aut uix aut nullo modo corrumpi. At. 97 b, Suafeium sine meis literis ad te uenire, uix erat rectum.

VIXDVM. Att. 136 a, Vixdum epistolam tuam legeram, cum, &c. & in C. 99 a, Hæc ego omnia uixdum tam cœtu nostro demisso comperi. Ep. 185 a, Cum tu uixdum triginta dies in Syria fuisses.

VLCERATVS, *a, um.* exulceratus. de Fat. 147 b, Philoctetes ulceratus serpentis morsu, in insula Lemno relictus est.

VLCISCOR, *ris.* uindico, punio, persequor, pœnam repeto, iniurias meas persequor, gratiam refero, malè meritis refero quod debeo, expetere pœnas domestici sanguinis. de Orat. 87 b, Arma, quibus uel tectus ipse esse possis, uel prouocare improbos, uel te ulcisci lacessitus. pro Se. Ro. 29 a, Qui patris ulciscendi causa supplicium de matre sumpserũt. ad Her. 3 b, Me ulcisci parentem negant oportuisse. pro Rab. 93 a, Et similis uiri tu ulciscere patris mortem, atq; ille persequeretur fratris. Epi. 183 b, Respub. adhuc ulta suas iniurias est per uos. At. 150 a, Persequi pœnas alicuius. Att. 148 a, Odi hominem & odero, utinã ulcisci possem: sed illum ulciscentur mores sui. pro Syl. 180 b, Tamen eum mores ipsius conuincerent. I. V. 5? a, Vt per alium te ipsum ulciscãtur, laborant. & de In. 73 a, Vlcisci inimicum. Att. 274 b, Quos quidẽ omnibus sententijs ulciscor & persequor. de Inu. 64 a, & de Opt. 144 a, Si inimici ulciscendi causa factum est. I. C. 108 a, Quos ego non tam ulcisci studeo, quàm sanare. Epi. 10 a, In eis uerò ulciscendis, quos, &c. & ibi. Quanquam ille uicem nostram ultus est ipse per sese. Ep. 197 a, Neq; enim hæc à te non ulciscenda sunt, etiam si non sint dolenda. de Or. 153 b, Aequum ne sit ulcisci iniurias etiam propinquorũ. & Post quam. 203 a, Vlciscendæ iniuriæ facilior ratio est, quàm, &c. in Ver. 110 b, Iniurias suas per uos ulcisci ac persequi studuerunt. in Ant. 206 a, Quo omnes acrius grauiusq; incumberent ad ulciscendas reipublicæ iniurias. Post. 202 b, Sic ulciscar facinora singula, quemadmodum à quibusq; sum prouocatus. Item: Vlcisci iniurias.)(. Remunerare beneficium. de In. 72 b, Vlcisci peccata peccatis, & iniurias iniurijs. in V. 90 b, Si nefarium scelus ui manuq; ulti essent. in C. 116 a, Vltus est huius uictoriæ crudelitatem postea Sylla. de Or. 103 b, Punire dolorem: id est, ulcisci.

VLTIO, *onis.* uindicta. ad He. 22 b, Iam domi ultionem reges Atridæ parant. Par. 241 b, De ulciscenda iniuria. & ib. Quod in beneficio gratia, in iniuria ultio nominatur.

VLCVS, *ris.* plaga. pro Do. 215 a, Et tu in hoc ulcere tanquam unguis existeres. de Na. 22 a, Quicquid horum attigerit, ulcus est.

VLLVS, *a, um.* aliquis. I. V. 121 a, Debebat Epicrates ullũ nummum nemini. pro Cl. 38 b, Cluentij nummus nullus iudici datus ullo uestigio reperitur. de Or. 107 a, Non possum negare, prodesse ullam scientiam oratori. & 94 a, Non mihi uidetur ars oratoris esse ulla. Quint. Frat. 321 a, Si ullam partem libertatis tenebo. Attj. 111 b, Cum cæteræ mulieres ulla dignitate discesserint. de Ami. 93 a, Nec ullo casu potest contingere, ut illa intermissio fiat officij. contra Rull. 73 a, Ratum sit, quod finitor uni ulli à quo missus eris, renunciauerit. pro Fla. 156 a, Neminem tamen adeò infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. in A. 178 b, Omnino ullius rei nemo fuit emptor, cui defuerit hic uenditor. de Fin. 100 b, Quam si non ullam esse diceremus, &c. id est, non aliquã. Offic. 41 a, Iustitiæ tanta uis est, ut nec illi quidem qui maleficio & scelere pascuntur, possint sine ulla particula iustitiæ uiuere.

VLTERIOR, *us.*)(. Citerior. de Pro. 76 b, Vlterior Gallia.)(. Citerior Gallia. pro Pom. 283 a, Vlterior Hispania. Att. li. 8, Galliæ ulterioris adiunctor.

VLTIMVS, *a, um.* postremus, extremus, summus. de Na. 36 b, Luna, quæ omnium ultima est. & de Di. 127 b, Cœlũ ipsum, quod extremum atq; ultimum mundi est. de L. 157 b, Ab ultimis temporibus scribendi exordium capio. de In. 62 b, Omnium, quicunq; ab ultimo principio huius præceptionis usq; ad hoc tempus expositis copijs. & ad Her. 3 a, Si non ab ultimo initio repetere uolemus. de Pro. 78 a, Tempus proximum, medium, ultimum. pro Ar. 185 b, Pueritiæ memoriã recordari ultimam. de Arus. 249 b, Aliquid ex ultimis terris accersitum. Atti. 288 a, Hæc mihi uidentur Ciceroni ultima esse in malis. de Sene. 128 a, Luna ultima cœlo, citima terris. de In. 62 b, Ab ultimo principio huius præceptionis usq; ad hoc rempus.

VLTOR, *oris.* uindex, punitor. Ep. 23 a, Vltor inimicorum. de Cl. 189 b, Publius nostrarum iniuriarum ultor, salutis autor. & pro Syl. 183 b, Ego ille coniurationis inuestigator atque ultor. Post. 211 b, Tribunitij sanguinis ultores. I. P. 84 b, Piso præuaricator Catilinæ quondam, nunc ultor.

VLTRA`. suprà. Att. 95 a, Vltra Silianam uilla est, quam puto tibi notam esse. de In. 59 a, Remotum est, quod ultrà quàm satis est, petitur. de D. 85 b, Diuinatio coniectura nititur, ultra quam progredi non potest. I. A. 155 a, Quis unquam senatorem tanto damno coegit? aut quid est ultra pignus aut mulctam? de In. 48 a, Longum exordium est, quod pluribus uerbis aut sententijs ultrà quàm satis est, producitur. Tusc. 151 b, Vltrà enim quò progrediar, quàm ut probabilia uideam, non habeo. & ad Her. 38 b, Procurrere ultrà quàm amicus sentire possit. Tu. 176 a, Nec ultrà quàm id quod uerisimile occurrit, progredi possumus. & 217 a, Sed adhibẽt modum quendã, quem ultra progredi nõ oporteat. de Vn. 196 a, Si probabilia dicentur, nil ultrà requiratis. At. 238 a, Oratio scripta elegantissimè, ut nihil possit ultrà.

VLTRIX, *cis.* uindex. pro Dom. 235 b, Hæc ultrix afflictæ ciuitatis reipublicæ spolijs ornabitur?

VLTRO`, non quæsitus, sponte. in C. 116 a, Qui spem imperij ultrò sibi à patricijs hominibus oblatam neglexerunt. Tusc. 255 b, Omnia ei ultrò pollicitus sum. pro Fla. 159 a, Illũ autem

autem non modò recipiebant, sed etiam ultrò uocabant. pro Plan.164 a,Vltrò offerre se alicui. & Vltrò polliceri.pro Qu.13 b,Næuius,qui cum ultrò ipse deberet, &c.Epi.205 a, & 100 a,Si ad eum ultrò ueneris,&c.& de Fin.77 a,Vltrò ad mulierem uenit.

VLTRO citroq;.huc & illuc,uicissim. I.V.271 a, Qui ultrò citroq; nauigant.& pro S.R.28 a,Postea homines cursare ultrò & citrò non destiterunt.Aca.44 a,Vltrò citroq; uersari. de Am.112 a,Nam implicati ultrò & citrò,uel usu diuturno, uel etiam officijs repentè,&c.Of.12 a,Beneficia ultrò citróque data & accepta. de Sõn.126 b,Multis uerbis ultrò citróque habitis,ille nobis consumptus est dies.de N.42 b, Elementis sursum deorsum,ultrò citroq; commeantibus.

VLVBRAE,*arum*.opp.Ep.105.

VLVBRANVS.Ep.101.

VLVLANS.Or.199 a,Inclinata ululantiq; uoce more Asiatico canere: id est,miserabili & absona, qualis solet esse canum & luporum miserè ululantium.

VLYSSES,*is*.Vlysses uir sapientissimus,patriæ suæ conspectum immortalitati anteposuit,1 de Ora.101 a. Quàm multa passus est Vlysses in illo errore diuturno,1 Off.23 a.Illò si ueneris,tanquam Vlysses,cognosces tuorum neminem,1 Fa mil.Vlysses apud Sophoclem perquàm flebiliter lamentatur in uulnere,Tusc.lib. 2.Qui ferunt saucium,personæ grauitatem intuentes,non dubitarunt dicere, Tu quoq; Vlysses,&c.qui consuetus in armis æuum agere,2 Tusc. Neq; enim iam Troicis temporibus tantum laudis in dicendo Vlyssi tribuisset Homerus,& Nestori: quorum alterum uim habere uoluit,alterum suauitatẽ: nisi iam tum esset honos eloquentiæ,Brutus.Itaq; Homerus non Aiacem,nec Achillem,sed Vlyssem appellauit πολύμητιν,10 Fam. Quid auditurum putas fuisse Vlyssem, si in simuiatione perseueraſſet, quum maximas res gesserit in bello,3 Offic. Etiam heroicis ætatibus Vlyssem & Nestorem accepimus & fuisse, & habitos esse sapientes,5 Tuscu. Talis de Vlysse nulla suspicio est, sed insimulant eum tragœdiæ simulatione insaniæ, militiã subterfugere uoluisse,3 Offic.

VMBILICVS,*ci*.propriè in media uentri planicie est, quasi punctum in circulo, idcirco medium cuiusq; rei significat. de Di.132 a,O sancte Apollo,qui umbilicum terrarum certum obsides.I.V. 225 a, Qui locus, quòd in media est insula situs,umbilicus Siciliæ nominatur.

VMBILICI.lapilli sunt nitidi,politi, in umbilici nostri modum collecti, & à natura facti.de Or.110 b,Conchas & umbilicos Lælius & Scipio relaxandi animi causa ad Lucrinũ legebant.

VMBINI,*orum*.genus nummorum in Gallia Narbonensi.L. Victoriatus.

VMBRA,*bræ*.de Or.87 a, Nam me hæc tua platanus admonuit,quæ non minus ad opacandum hunc locũ patulis est diffusa ramis,quàm illa,cuius umbrã secutus est Socrates. de D.112 a,Vmbra terræ est meta noctis. de Or.158 a, Ne contagio mea bonis umbráue obsit.I.P.91 b,Omnes umbras etiam falsæ gloriæ consectari.Off.65 b,Sed nos ueri iuris,germanæq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus,umbra & imaginibus utimur.pro Mur.127 a,In quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturum putasse Ora.152 a,Sed habeat tamen admiratio illa umbram aliquam & recessum,quo, &c. pro R.P. 129 a, Vmbram equitis Rom. & imaginem uidetis.Atti.247 b,Iste qui umbras timet,ad cædẽ spectat. de D. 98 b,Cæteros umbrarum uagari modo. Aca. 6 b,Multa uidẽt pictores in umbris & in eminentia,quæ nos non uidemus.

VMBRACVLVM,*li*.locus frondibus tectus,ut solis ardorem repellat.ponitur pro ocio. de Cl. 167 b, Processerat enim in solem & puluerem,nõ ut è militari tabernaculo, sed ut è Theophrasti umbraculis.de L.187 a,Phalereus ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorũ, ocioq; non modò in solem atq; puluerem,sed in ipsum discrimen aciemq; perduxit.

VMBRATILIS,*le*.quod in umbra ocioq; uersatur.Tusc.180 b,Vita umbratilis & delicata.de Orat.97 b,Educenda præterea dictio est,ex hac domestica exercitatione & umbratili medium in agmen, in puluerem, in clamorem, in castra atq; aciem foreſem,& ex literis aliquid in aspectũ lucemq; proferre.Orat.202 b,Oratio philosophorum mollis & umbratilis.

VMBRIA,*briæ*.regio Italiæ.de D.99 b,& pro S.R.26 a,& pro Mur.134 a.

VMBRIFER,*a,um*.de D.95 a,Inq; Academia umbrifera,&c. & 121 b,Sub platano umbrifera.

VMBROSVS,*a,um*.opacus,umbrifer.Qu.Fr.318 b,Ego locũ æstate umbrosiorem uidi nunquam.

VNA.simul,pariter,communiter.Att.108 a,Si in Italia Pompeius consistit,erimus unà.& pro Mi.108 a,Cum essem unà cum eo in turba.At.113 b,Mulieres in Formiano esse uolui, & unà Ciceronis.de Ora.88 b,Qui cum illis unà ipsum illũ Carneadem diligentius audierat.de Fin. 86 a,Qui unà secũ philosophati sunt.de Fin.81 b, Si id non probares,quo minus ambo unà necaremini,non precarere, &c. in V.55 a,Is si mei cõsilij causam rationemq; cognouerit, unà & id quod facio,probabit,& in hac causa putabit,&c.

VNCIA,*æ*.assis pars duodecima. Qu.Fr.328 b, Quas enim tabulas se putauit obsignare, in quib. in uncijs firmissimũ tenuerat,non obsignauit. In uncijs dixit, pro in bonis, uel hæreditate.

VNCINATVS,*a,um*.aduncus.Ac.30 b,Humatis uncinatisque corporibus.

VNCTIO,*onis*.palæstra,luctatio.de Or.110 b,Philosophum omnes unctionis causa relinquunt.

VNCTOR,*oris*.aliptes.Ep.104 a.

VNCTVRA,*æ*.unctio.de L.182 a,Hæc præterea sunt in legibus de unctura,quibus seruilis unctura tollitur.

VNCTVS,*a,um*. delibutus, óblitus. I.A. 185 b, Antonius eo die nudus,unctus,ebrius concionatus est.At.187 a, Pro isto asso sole,&c. à te nitidum solem unctumq; repetemus. de Cl.171 b,Vnctior quædam consuetudo loquendi.

VNCVS,*a*.instrumentum incuruum, quo utimur ad multa. I.A.153 b,Vncus impactus est fugitiuo illi,&c.pro Rab.93 b, Vindicare aliquem à uerberibus,ab unco.

VNDA,*dæ*.fluctus.pro Pl.262 a,Campus atq; illæ undæ comitiorum sic efferuescunt quodam quasi æstu, ut ad alios accedant,ab alijs recedant.Tusc.189 b,Equi Pelopis,qui per undas currus suspensos rapuisse feruntur.I.A.226 a, O spectaculum non modò hominibus,sed undis ipsis & littoribus luctuosum.I.A.257 b,Prius undas flammamq;.

VNDANS fretum. de N.44.Accij: id est,fluctuans.

VNDE.ex quo,à quo,&c.pro Cecin.302 a. Hoc uerbum unde,utrunq; declarat,& ex quo loco,& à quo loco. ad Her.3 a,Si inde incipiemus narrare,unde necesse erit.de Fin.130 b, Quærimus autem non quæ sit beata uita,sed unde sit.contra Rul.78 a,Vnde iste amor tam repentinus?de Arusp.250 b, Alterum putabo regem,si habuerit unde tibi soluat. Epist. 233 b,Hem mea lux, unde omnes opem petere solebant. de Sen.79 b,Quasi diuinarem illo extincto, fore unde discerẽ neminem.& de Or.90 b, De ea re melius dicet, quàm ille ipse,unde didicerit.I.V.99 b,Dum est, unde ius ciuile discatur.pro Se.Ro.30 a,Qui eum necasset,unde ipse natus esset. Offic.22 a,Athenienses, unde fruges ortæ putantur. I.V.154 b,Ille unde ablatum est,iudicio suum recuperare potest.Epistol.10 a,Omnibus unde petitur hoc consilij dederim,ut, &c.de Orator.135 a,Potest fieri,ut is unde te audisse dicis,iratus dixerit.pro Sylla 180 b, Verbum, unde aliquis possit offendi.de Claris orator.165 a,Eloquentia,unde longè absum.in A.257 b,Moueri sedibus huic urbi melius, atq; in alias, si fieri possit, terras demigrare, unde Antoniorum nec facta,nec nomen audiat,quàm,&c.I.V.147 a, Vt mihi respõderet ubi esset, quis esset, unde esset. de Finibus 122 b, Nam bonum ex quo appellatum sit, nescio. Tusculan. 152 a,Alijs cor ipsum,animus uidetur,ex quo excordes dicuntur. de Finibus 76 a,Veniuit permagnam Sextilius hæreditatem, unde si secutus esset illorum sententiam, nec nummum quidẽ unum attigisset. Attic.65 a, Non recordor unde ceciderim, sed unde surrexerim.de Legib.160 b, Vnde etiam uniuersus hic mundus,&c.

VNDECIES.pro L.Manilia,H-S.undecies numeratũ esse.

VNDELIBET.ad Her.39 b,At istud quidem facile fuit undelibet inuenire.

VNDE.numeris præpositum supra decem, unum detrahit à quouis numero, præter undecim, & quæ ab hoc deducta sunt, sicut duode,detrahit duo,præterquam in duodecim.

VNDEVIGINTI.de Cl.185 b,Is undeuiginti annos natus erat eo tempore.Ac.20 b,Solem amplius duodeuiginti partibus maiorem esse quàm terram. & Tusc.239 a,Duodequadraginta annos tyrannus Syracusanorum fuit Dionysius.

VNDEQVINQVAGESIMVS. pro Pomp.10 b, Undequinquagesimo die.

VNDEVIGESIMVS, siue *undeuicesimus*. de Sene.80 a,Anno undeuigesimo post eius mortem hi Coss.facti sunt.

VNDIQVE.ex omni parte,ex omni genere. de D.80 a, I.V. 135 a,Concurritur undiq; ad istũ Syracusas. Tusc.145 a, Vita undiq; bonis referta.& de Fin.141 b, Honestas undiq; perfecta & absoluta. & de Na.33 a, Mundus perfectus undique est.de Orat.100 b,Passim carpere,& colligere undiq;. & 161 a,Res undiq; exquisitæ,collectæ,accersitæ, comportatæ. de Fin.131 a,Hominis natura undiq; perfecta. Att.161 b,O rem undiq; miseram.I.V.249 b,Locus septus undiq;. pro Pom. 9 a,Sicilia multis undique cincta periculis. pro Sestio 25 a,

Qui

Qui omni ex genere orationem aucupatur, & omnes undiq; floſculos carpit. I.A. 181 a, Aut undiq; religionem tolle, aut uſquequaq; conſerua. de Vn. 195 b, Mundus eſt undique corporatus. de Fin. 130 b, Viuere ex hominis natura undiq; perfecta, & nihil requirente.

VNGO, *gis, xi, ctum*. perungo. I.V. 218 a, Matronas Dianam unxiſſe unguentis, compleſſe coronis & floribus, thure odoribusq; incenſis. Para. 123 a, Qui tractant iſta, qui tergunt, qui ungunt, qui uerrunt, qui ſpargunt, &c. Att. 222 a, Cæſar unctus eſt, accubuit.

VNGVENTARIVS, *rij*. qui unguenta cõficit uel uendit. Off. 30 b, Adde his ſi placet unguentarios, ſaltatores, totũq; ludum talarium. & Att. 220 a, Plotinus unguentarius. I. P. Veſtri illi unguentarij.

VNGVENTVM, *ti*. odorum uariorum permiſtio, addito oleo, uel balſamo, aut alio pingui liquore, deliciarum cauſa & luxuriæ, interdum etiam ualetudinis comparata. Tuſ. 240 a, Aderant unguenta, coronæ, incendebantur odores. I.V. 160 b, Cum interea Apronius caput atque os ſuum unguento perfricaret. I.A. 207 b, Non te illius unguentorum odor, non uini anhelitus in eam cognitionem adducebat, ut, &c. de Or. 152 a, Vnguentis minus diu delectamur, ſumma & acerrima ſuauitate conditis, quàm his moderatis: & magis laudatur quod terram, quàm quod croc ũ olet. Poſt. 206 b, Ille unguentis ỏblitus irriſit ſqualorem ueſtrum. in C. 105 b, Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. *p* Seſt. 6 b, Conſul unguentis affluës calamiſtrata coma. pro Cæl. 43 a, Qui unguenta ſumpſerit, qui Baias uiderit. I.V. 218 a, Matronas Dianam unguentis unxiſſe, compleſſe floribus, &c. de Na. 55 b, Vnguentorum compoſitiones, & conditiones ciborum. Ac. lib. 2, Quibus etiam alabaſter plenus unguenti putere uidetur. Nonius.

VNGVICVLI, *lorum*. de Fin. 143 b, Integritas unguiculorũ omnium. Epiſt. 6 a, A' teneris (ut Græci dicunt) unguiculis. prouerb.

VNGVIS, *guis*. de N. 50 a, Quædam animalia unguium tenacitate cibum arripiunt. pro Qu. Ro. 48 a, Ab imis unguibus uſq; ad uerticem ſummum. pro Dom. 215 a, Et tu in hoc ulcere tanquam unguis exiſteres. Attic. 210 a, In omni uita ſua quemq; à recta conſcientia tranſuerſum unguem non oportet diſcedere. Fam. lib. 2, & Acad. lib. 2.

VNGVLA, *le*. de Nat. 62 a, Ergo illud in ſilice ueſtigium ungulis Caſtoris equi credis eſſe? & in Arat. Vngula equi. Tuſ. 187 a, Omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni uocis aſſeruiunt.

VNICE'. ſingulariter. Or. 197 a, Nam & negare ei, quem unicè diligerem, durum admodum uidebatur. I.C. 113 a, Auus tuus, qui amauit unicè patriam. Epiſt. 64 b, Quos ego ambos unicè diligo. Qu. Fra. 312 a, Quoſdam uenisſe dicebant, qui te unicè laudarent. Ep. 209 b, Præcilium tibi commendo unicè.

VNICVS, *a, um*. unus, unigena, ſingularis, inſignis. I.A. * Vt ne mo unquam unici filij mortem magis doluerit. pro S.R. 25 a, Quæramus quæ tanta uitia fuerint in unico filio. Epi. 49 a, Quod erat unicum ſolatium in malis. Poſt. 206 a, Si Qu. Metellus illo tempore conſul fuiſſet unicus. pro Qu. 7 a, Vnica liberalitas. & de Sen. 90 a, Elogium unicum. ad Her. 23 a, Si egregiam pulchritudinem, aut unicam turpitudinẽ eis attribuemus. & 18 a, Vnica malitia, & unica nequitia.

VNIGENA, *næ*. unicus. de Vni. 197 a, Singularem deus hunc mundum atq; unigenam procreauit.

VNIVERSALIS, *le*. uniuerſus, abſolutus. ad Her. 13 a, Nam in huiuſmodi rationibus non uniuerſali, neq; abſoluta, ſed excenuata ratione expoſitio cõfirmatur. aliter, inuerſa. Var. lib. de Lingua Lat. 104, & 50, Vniuerſalis cauſa.

VNIVERSE'. generatim, generaliter. in V. 265 a, Nam quid ego de cęteris ciuium Romanorum ſupplicijs ſigillatim potius quàm generatim atq; uniuersè loquar? Att. 69 a, In Cumano cum eſſem, uenit ad me noſter Hortenſius, cui depoſcenti mea mandata, cętera uniuersè mandaui, illud probè, ne pateretur, &c. At. 125 a, Nec tam irruptio pertimeſcenda, quæ Luceriæ multis ſermonibus denunciata eſt, quàm uniuersè interitus.

VNIVERSITAS, *tis*. uniuerſum, mundus. de Nat. deo. 59 a, Licet enim contrahere uniuerſitatem generis humani, eãq; gradatim ad pauciores, poſtremò deducere ad ſingulos. de N. 10 a, Vniuerſitas rerum, qua omnia continentur. & 24 b, In uniuerſitate rerum. & ibi. In eodem uniuerſo. de Vni. 195 b, Atq; illum quidem quaſi parentem huius uniuerſitatis inuenire difficile eſt. de Vniu. 202 b, Atq; ita quaſi in currum uniuerſitatis impoſuit. de Vni. 197 a, Si totum uniuerſitatis corpus planum & æquabile explicaretur.

VNIVERSVS, *a, um*. totus, omnis, infinitus, confuſus, communis, perpetuus. Aca. 18 b, Qui loquitur de uniuerſis, nihil

excipit. quid enim poteſt eſſe extra uniuerſa? de N. 10 a, Cõmunis rerum natura, uniuerſa atq; omnia continens. de N. 25 a, & Tuſ. 162 b, Imagines ingentes, tantæq; ut uniuerſum mundum complectantur. & de Fi. 88 a, Vniuerſum mare. & de Na. 24 b, In eodem uniuerſo. I.V. 143 a, Ergo ab uniuerſa prouincia generatimq; à ſingulis eius partibus diligitur, &c. de Inu. 50 a, Non incommodum uidetur, quandam ſyluam atq; materiam uniuerſam atq; permiſtam & cõfuſam exponere omnium argumentationum. pro Qu. 17 a, Bonorum poſſeſsio ſpectatur non in aliqua parte, ſed in uniuerſis. de Orator. 86 b, Ex illis rebus uniuerſis eloquentia conſtat, quibus in ſingulis elaborare permagnum eſt. Att. 235 a, *Καθολικὸν διώρυμα*. pro Fla. 135 a, Vniuerſus & communis. de Or. 122 a, Genera uniuerſa. de Orat. 121 a, b, Perpetui iuris & uniuerſi generis quæſtio. Item: Generum uniuerſæ queſtiones. Reuocari ad genus & naturam uniuerſam. Ad uniuerſi generis diſputationem referri. Communes rerum & generum ſummæ. de Orat. 115 a, Non mihi minus operis uidetur de uniuerſis generibus rerum, quàm de cauſis ſingulorum dicere. & 119 a, Vel ſeparatim de genere uniuerſo dicere, uel de ſingulis hominibus. de Or. 121 a, Reuocari ad genus & ad naturam uniuerſam, reuolui ad communes rerum & generum ſummas, referri ad uniuerſi generis diſputationem. de Or. 132 b, Loci communes, qui de uniuerſa re tractari ſolẽt. & ibi. Ancipites diſputationes, in quibus de uniuerſo genere in utrãq; partem differi copioſe ſolet. de Cl. 169 a, In uniuerſa eloquentia.)(. In aliqua parte dicendi. Or. 207 b, Genus uniuerſum in ſpecies certas partiri ac diuidere. & de Cl. 178 a, Tribuere rem uniuerſam in partes. de Or. 90 a, Vniuerſam ac propriam oratoris uim definire. de N. 60 b, Tibi permitto reſpondere, ne mihi malis de ſingulis reb. quærenti, &c. an uniuerſam audire orationem meam: id eſt, perpetuam. I.V. 66 a, Quæ ſingulatim collecta ſunt, uniuerſa perdere. I.A. 160 a, Cum à ſummis, medijs, infimis, cum deniq; ab uniuerſis hoc idem fit. pro Pomp. 10 a, Maria omnia tum uniuerſa, tum in ſingulis oris omnes ſinus atq; portus. Qu. R. 52 a, Eſt tuæ arrogantiæ uitæq; uniuerſæ uox. de Or. 123 b, Vnde uniuerſum flumen erumpat. Poſtq. 204 a, Quis poſſit ueſtra in nos uniuerſa promerita non dicam complecti orando, ſed percenſere numerando? & pro Dom. 140 b, Bis à me ſalutem accepiti? ſeparatim ſemel, iterum cum uniuerſis. Off. 43 b, Quæ in multitudine eum contentione habetur oratio, ea ſæpe uniuerſam excitat gloriam. pro Seſt. 3 b, In hac confuſa atq; uniuerſa defenſione. Of. 57 a, Eandem eſſe utilitatem uniuſcuiuſq; & uniuerſorũ. I. P. 93 b. Facinus odij tanti ac tam uniuerſi periculum, ſi audes. de Na. 59 a, Quæ ſi ſingula uos fortè non mouent, uniuerſa certè mouere debebunt. & ib. Nec uerò uniuerſo generi hominũ ſolùm, ſed etiam ſingulis à dijs immortalibus conſuli ſolet. & ib. Dij ſeparatim ab uniuerſis ſingulos diligunt. de Ora. 138 a, Nihil eſt deniq; in natura rerum omniũ, quod ſe uniuerſum profundat, & quod totum repentè euolet. Off. 10 b, Vniuerſi generis humani ſocietas. Off. 22 b, Contra naturam uniuerſam nihil contendendum eſt. & de Le. 160 b, Vniuerſus mundus. de L. 159 a, Complectenda in hac diſputatione tota cauſa uniuerſi iuris eſt ac legum, ut, &c. & de Vn. 196 b, Siue in ſingulis, ſiue in uniuerſo genere cernatur. in Sal. 374 b, Si illud elogium pro lege palàm uniuerſis recitarem. Ep. 72 a, Non facilè exhauriri poſſe tibi dolorẽ uniuerſum puto. Ep. 87 b, & de Fi. 58 a, Singula.)(. Vniuerſa.

VNIVSMODI. non Varius.)(. Multiformis. Att. 140 a, Noli enim putare tolerabiles horum inſanias, nec uniuſmodi ſore. de Vn. 198 b, Materia ſemper eſt uniuſmodi, ſuiq; ſimilis, & eiuſdem naturę. Ac. 44 a, Principes qualitates ſunt uniuſmodi, & ſimplices. Ex his autem ortæ uariæ ſunt, & quaſi multiformes. ibid. Quia ſola cerneret quod ſemper eſſet, ſimplex, & uniuſmodi, & tale quale eſſet.

VNQVAM. omni memoria. Ora. 200 b, Iſocrates præſtat omnibus, qui unquam orationes attigerunt. de Ar. 252 b, Qui ſacrificiũ nemo unquam adijt? nemo niſi P. Clodius omni memoria uiolauit. Tuſ. lib. 4, Quis homo te exuperauit unquam gentium impudentia. At. lib. 3, Quum ita me affictũ uideas, ut neminem unquam nec uideris, nec audieris.

VNVS, *a, um*. ſolus, ſingularis, idem. de Di. 115 a, Phyſici, qui omne quod eſſet, unum eſſe dixerunt. & de Or. 144 b, Omnia quæ ſuprà & ſubter ſunt, unum eſſe, & una ui, atq; una conſenſione naturæ conſtricta eſſe. I.C. 114 b, Ille erat unus timendus ex his omnibus. I.C. 121 a, In hac cauſa omnes ſentiunt unum atq; idem. pro Flac. 159 a, Lacedęmonij ita multos annos unis moribus, nunquam mutatis legibus uiuũt. pro Syll. 168 b, Simplex eſt officium, atq; una bonorum omnium cauſa. Offi. 41 a, Confugiunt ad unum aliquem uirtute præſtantem. de Am. 111 a, Alterius animum cum ſuo cõmiſcere, & efficere penè unum ex duob, & 113 b, Vnus quaſi

animus fiat ex pluribus. de D.128 b, Exitus quidem omniũ unus & idem fuit. de Som.131 a, Anima est una ex omnibus, quæ sese moueat. pro Planc.276 a, Is enim unus fuit de magistratibus, qui, &c. de Pro.73 b, Vnum pro uniuersis subire atq; excipere pericula. de Leg.170 a, Fibrenus rapidè dilapsus, citò in unum confluit. de D.81 a, Xenophanes unus, qui deos esse diceret, diuinationem funditùs sustulit. de D.126 b, Panætius, qui unus è Stoicis Astrologorum prædicta reiecit. I.A.167 a, Sed unam rem uereor, ne non probes. I.A.223 a, Si omnes iurisconsulti in unum conferantur, cum Ser. Sulpitio non sunt comparandi. Par.118 b, C. Marius, qui mihi in secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, in aduersis unus ex summis uiris uidebatur. pro Cec.396 b, Hoc etiam si uerbo differat, re tamen erit unum, & idem in omnibus causis ualebit. pro Qu.13 b, Vnum tamen hoc cogitent, se, &c. pro Qu.12 b, Vnum illud dico, si propter, &c. pro Qu.14 a, Plura non dico, cum eo, &c. pro Pomp.5 b, Ab unis hostium copijs bellum geri. pro S.R.19 a, Non electus unus, qui maximo ingenio: sed relictus ex omnibus qui minimo periculo posset dicere. I.C.108 a, Quibus præcipiendum uidetur, unum scilicet & unum, quod cæteris. pro Cecin.296 b, Si tu solus, aut quiuis unus, &c. pro Cluent.22 a, Filius, quem tantum unum ex multis fortuna mihi reliquũ esse uoluit. Ep.253 a, Quanquam qui cum loquor? cum uno fortissimo uiro, qui, &c. Att.2 a, Panætius unus omnino comes fuit. ad Her.25 b, Nemo unus. i. solus. ad Her.36 a, Colligere & conferre omnia in unum. de Inu.56 a, Conducere multa in unum. de Inu.42 a, Compellere aliquos dispersos in unum locum. de Inu.60 a, Vnum in locum cogi, & sub unum aspectum subijci. ad Her.33 b, Eiusdem unius aut plurium uerborum iteratio. Ep.153 a, Ego eam sententiam dixi, cui sunt assensi ad unum. pro Milo.114 a, Deinde dixit, se gladio percussum esse ab uno de illis, ne indicaret. pro Fon.276 a, Vnæ tabulæ proferantur. pro Font.278 b, Vnum est & simplex aurium iudicium. pro S.R.b, Cum multæ causæ cõuenisse unum in locum uidentur. de Or.93 a, Cum te unum ex omnibus ad id dicendum maximè aptum cognossem. de Or.85 b, Qui non aliqua in re unâ separatim elaborarũt, sed omnia comprehenderunt. Or.208 a, Duplices loci, uni, &c. alteri, &c. I.V.199 a, Vnæ decumæ. Att.232 b, Adductus sum tuis & unis & alteris literis. I.V.254 b, Vna atq; eadem nox erat. & Or.209 b, Eadem & una res. de Inu.62 b, Nobis non unum aliquod proposuimus exemplum. & ib. Vlli alicui certo sese addicere. Qu.Frat.289 b, Superioribus literis non unis, sed pluribus, &c. de Ora.137 a, Vitia quæ sint in aliquo iudice uno uel pluribus. Oct.231 a, Consumptus uno atq; eodem igni. Or.136 a. Siue plura sint, siue aliquod unũ. pro Clu.23 a, Vno tempore duas res audire. de Orator.56 a, Quid unum excellat ex omnibus. Att.182 a, Est autem unũ, quod mihi sit optandum, si quid agi de pace possit. de Leg.168 b, Vna mœnia. de Clar.173 b, Vnus enim est sonus totius orationis, & idem stylus. Qu.Fr.297 a, In tuis summis laudibus excipiam unam iracundiam. Oct.330 a, Militibus ueteranis in unum conductis. I.A.196 b, Si hoc genus in unum redigatur. Am.112 a, De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. de Vn.195 b, Quod unũ semper atq; idem est. I.V.194 a, Data tibi pecunia est: una, qua frumentum tibi emeres in cellam: altera, qua, &c. de Clar.184 b, In quacunq; una, &c. nulláue una, &c. de Cl.172 a, Vnum quasi comperendinatus medium diem fuisse. cont.Rul.73 a, Vnus ullus: id est, unus aliquis. I.A.224 b, Vnus aliquis.

VNVSQVISQVE. singuli. Offic.57 a, Eandem esse utilitatem uniuscuiusq; & singulorum. I.C.121 a, Qui singulas uniuscuiusq; domos, & hoc uniuersum reip. domicilium delere conati sunt. pro Syl.179 a, b, Vniuscuiusq; indulgentiã testarer in suos. Par.117 b, Ponite ante oculos unumquemq; regum, &c. de N.73 a, & de Or.23 a, Sentit domus uniuscuiusq;. de Or.131 b, & 141 a, Propriè de unoquoq; dixit. Tusc.176 b, Quid in unaquaq; re uerisimile esset inuenire. I.V.217 b, Sigillatim unumquemq; appellare. I.V.230 b, Quæ hospites ad ea quę uisenda sunt, ducere solent, & unumquidq; ostendere, &c. de Fi.103 b, Et unumquẽq; nostrũm eius mundi esse partem. & pro S.R.26 a, Vnusquisq; uestrũm. ad Her.32 b, Vtrunq; ad unumquodq;. pro S.R.32 a, Neq; omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam.

VOCABVLVM, *li.* nomen, uerbum, uox. de Ar.249 b, Qui ludi ne uno quidem uerbo appellantur latino, ut uocabulo ipso Matris magnæ nomine religio suscepta declaretur. de N.80 a, Chaldæi non ex artis, sed ex gentis uocabulo nomi nati. de Inu.50 a, Nomen est, quod unicuique rei datur, quo suo quæq; proprio ac certo uocabulo appellatur. de L.163 b, Rebus non mutatis immutare uocabula. de L.182 b, Nomen næniæ, quo uocabulo etiã Græci cantus lugubres nominant. pro Cec.294 b, Rem aliquam suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Or.157 b, Cum res suum nomen ꝓprium ac uocabulum nõ habet. de Ora.217 b, Ab alijs ijdem pedes, alijs nominantur uocabulis. I.P.99 a, Vocabula tantum pecuniarum, & genera mutabas. de Nat.9 b, Res utiles & salutares deorum esse uocabulis nuncupatas.

VOCABVLVM. pro notatione, etymologia, & uocabuli explicatione. de Or.123 b, bis.

VOCALIS, *le.* de Or.204 a, Habet enim ille tanquam hiatus concursu uocalium molle quiddam. & ad Her.27 b, Crebrę uocalium concursiones, quę uastam & hiantem orationem reddunt. Item: Nemo tam rusticus est, qui uocales nolit cõiungere. de Clar.187 a, Addamus huc etiam, ne quem uocalem preterijsse uideamur, C. Cosconiũ: id est, habentẽ uocẽ.

VOCATVS, *ta.* accersitus. de Or.143 a, Senatus uocat⁹ Drusi in curiam uenit.

VOCIFERATIO, *onis.* uox quædam effrenatior, clamor. I.V.267 b, Antè de L. Herennio uociferatio cõmouebat? pro Cl.23 b, In ipso sermone hoc, & uociferatione. ad Her.20 a, & 21 a, Muliebris uociferatio. pro S.R.20 b, Vociferatione accusatores in iudicijs uti solent.

VOCIFERO, *as.* uociferor, clamo, clamorem edo, exclamo. I.V.119 b, Si hoc uociferare uelim, quam indignum sit, &c. & 208 b, Minitari & uociferare palàm.

VOCIFEROR, *ans.* uocifero. pro S.R.20 a, Nec satis liberè uociferari possum, &c. pro R.P.125 b, Quid uociferabare decem millia talenta Gabinio esse promissa.

VOCITO R. uocor. de N.li.2, Quas nostri septem soliti uocitare triones. pro R.P.123 a, Demetrius qui Phalereus uocitatus est.

VOCO, *as.* appello, arcesso, adduco. de Na.70 b, Hunc Aegyptij Thoyth appellant, eodemq; nomine anni primus mensis apud eos uocatur. & Academ.5 b, Comprehensio, quam κατάληψιν illi uocant. de Or.155 a, Septem fuisse dicuntur uno tempore, qui sapientes & haberentur & uocarentur. At.94 a, Hunc ego patris causa uocaui ad cœnam. & pro Mur.141 a, Ad prandium uulgò uocati. Epi.161 a, Cum senatũ ad XIII Cal. Ian. Trib. pleb. uocauisset. Epist.147 b, Quarum rerum spe ad laudem me uocasti. At.41 b, Quòd me ad uitã uocas. & 198 b, Quòd me à mœstitia uocas, multum proficies, &c. At.41 b, Et te in eundem luctum uocem. de I..153 b, In longum sermonem me uocas. de Orato.139 a. Ad mentes iudicum permouendas, & ad utilitatem nostram uocãdas. pro Deio.149 a, Is uestram familiam in lucem è tenebris uocauit. de Orat.111 a, Eadem facultate & fraus hominum ad perniciem, & integritas ad salutem uocatur. pro Rab.94 b, Cum ad arma consules ex senatusconsulto uocauissent. I.C.99 b, Nunc iam uitam omnium, Italiamq; totam ad exitium uastitatemq; uocas. pro Cec.287 a, In partem mulieres uocatæ sunt. pro Mil.109 a, Milo Clodium ad iudicium bis, ad uim nunquam uocauit. I.A.171 a, Ne me apud milites in inuidiam uoces. de L.171 a, Lex uim habet ad rectè facta uocandi, & à peccatis auocandi. de Orato.106 a, Causæ quæ omnino in iudicium uocari non solent. & pro Cor.68 b, Vocari in iudicium de aliqua re. pro Mur.129 b, Ibi ego te ex iure manu cõsertum uoco. pro Qu.11 a, Vocare aliquem in ius. de Or.135 b, In disceptationem aut controuersiam uocari. pro S.R.24 b, Vocare aliquem in crimen. I.V.262 b, Vocari in crimen & inuidiam. pro Sest.27 a, Qui claros uiros in inuidiam aliquam uocauerunt. & pro Rab.94 b, Detrahere de aliquo, & eum in inuidiam uocare. pro Cec.297 b, Aucupia uerborum in inuidiam uocant. I.V.237 a, Vocari in suspicionem coniurationis. & pro Cl.56 b, Noui quidã homines in suspicionem uocati sunt. pro Pomp.6 a, Vocari in periculum & discrimen. & Ep.119 a, Vocari in eandem conditionem. Off.17 b, Vocare aliquem in odium aut inuidiam falsis criminibus.

VOCONTII. pop. Ep.157, Planci.

VOCVLA, *la.* de Or.152 a, Flexiones in cantu, & falsæ uoculæ. & Ep.27 a, Sed incurrit hæc nostra laurus non solum in oculos, sed etiam in uoculas maleuolorũ. At.37 b, Recreandæ uoculæ causa, hæc ambulans dictaui.

VOLATERRAE. oppidum Hetruriæ. pro S.R.21 b.

VOLATERRANI. I.V.287, Ep.203, At.18.

VOLATICVS, *a, um.* inconstans. At.212 b, O Academiã uolaticam & sui similem. modò huc, modò illuc. de Ar. Furentes ac uolaticos impetus, &c.

VOLATILIS, *le.* uolucer. de N.56 b, Vescimur bestijs & terrenis, & aquatilibus & uolatilibus.

VOLATVS, *tus.* lapsus uolucrũ. de N.46 a, Aer uolatus auiũ sustinet. de Di.80 b, Volatibus auium, cantibusq; declarari res futuras. & 85 b, Aquilæ admonitus uolatu. de N.li.2, Cũ pulli pinnulis uti possunt, tum uolatus eorum matres prosequuntur.

VOLITES, *tum.* uelites. Cic. de Rep. Militari more ueterum

uelociſsimi cum ſcutis leuibus pedites ad hoc ipſum exercitati, ijſdem miſcendi quos expeditos, quaſi uolitantes appellabant. aliter, uelites.

VOLITINIENSES. pop. pro Pl. 267.

VOLITO, *as.* uagor. de Or. 110 a, Aues paſsim ac liberè uolitant. & 99 a, Volitare in foro, hærere in iure. contra Rul. 77 b, Volitat enim ante oculos iſtorum regis filius. de Or. 118 a, & ad Her. 36 a, Volitare & uagari toto foro. cont. Rull. 86 a, Volitare per gentes & per regna, &c. pro Fl. 154 a, Homo uolitans gloriæ cupiditate. de N. lib. 1, Beſtiæ uolitantes in ardentibus fornacibus. Poſt. red. in Senatu, Homines cum ferro & facibus uolitantes.

VOLO, *as.* pennis aera ſeco. I. A. 226 b, Quem niſi in uia quidam retardaſſent, uolaſſe eum, non iter feciſſe diceres. I. Ar. Quæ uolat, & ſerpens geminis ſecat aera pennis. Tuſ. lib. 1, Volat ætas. At. lib. 2, Literæ Capuam ad Pompeium uolare dicebantur.

VOLO, *uis.* uoluntas eſt, uoluntatem habeo, uoluntas mea fert, non nolo, ſententia eſt, ſtudeo, cupio. Quint. Fra. 319 a, Quamobrem ea te cura liberatum uolo. & pro Cl. 57 b, Nihil eſt mali, nihil ſceleris, quod illa non filio uoluerit, optauerit, cogitarit, effecerit. At. 120 a, Nulla eſt ſedes, quò concurrant ij, qui remp. defenſam uolunt. & Epi. 207 b, Vt eam per te quàm maximè defenſam & auctam uelis. I. V. 35 a, Volo uti mihi reſpondeas, &c. de Cl. 183 a, Sed is Stoicus eſſe noluit, orator autem nec ſtuduit unquam, nec fuit. pro Domo 219 a, Quid ſibi iſte uult? I. V. 135 b, Quiduis facere quàuis callidè ſolebat. & ibi. Quamuis audacter, quamuis impudenter. Epiſt. 190 a, Volo uos bene ſperare. & 148 b, Volo omnes de me bene ſperare. Attic. 239 a, Antonio quàm tam eſt, uolo peius eſſe. Attic. 39 b, Volam illum ſcire ex te, me id feciſſe, &c. Attic. 175 a, Per eos qui noſtra cauſa uolunt, ualentq; apud illum, diligentiſsimè contendas opus eſt. de Legib. 190 b, Ita meherculè attendi, nec ſatis intellexi quid ſibi lex, aut quid uerba iſta uellent. Epi. 132 b, Velle cauſa alicuius. Epiſt. 229 b, Omnium cauſa, quos commendo, uelle debeo. Epi. 70 b, Si quid noſtra cauſa uis. pro Planc. 171 b, Ego illi omnia malo, quàm mihi. Attic. 219 a, & 262 b, Dolabellæ cauſa & cupio & debeo. Quint. de Pet. 205 b, Vt intelligant, qui debent cauſa tua referendæ gratiæ, & qui uolunt, obligandi tui tempus ſibi aliud nullum fore. Att. 96 b, Sed planè uolo his magiſtratibus, quorum uoluntatem in ſupplicatione ſum expertus. Ep. 36 a, Sin autem es φιλόστοργος illud nõ perficies, quo minus tua cauſa uelim, hoc aſſequere, &c. Epiſtol. 113 a, Varro magnopere eius cauſa uult omnia. & 224 a, Te ipſius cauſa uehementer omnia uelle. & 263 b, Vale de enim eius cauſa uolo. pro D. 219 b, Plura dixi, quàm opinio tulerit aut uoluntas mea. & pro Pom. 17 b, Si noſtra uõluntas feret.

VOLSCI. antiqui Italiæ populi. At. 144, Off. 2, pro Cor. 61 a.

VOLVBILIS, *le.* in orbem incitatus. pro Mil. 114 b, Vaga uõlubilisq; fortuna. & de Vn. 198 b. Cœlum uolubile, & in orbem incitatum. & de Na. 152, Volubilis & rotundus Deus. pro Fla. 156 b, Homo uolubilis, & præcipiti quadam celeritate dicendi. & ad Heren. 21 a, Celeriter uerba conficere, ut uim uolubilem orationis uociferatio conſequi poſsit. de Cl. 174 a, Appij uolubilis, ſed paulò feruidior erat oratio. & ibid. Canorus orator & uolubilis.

VOLVBILITAS, *tis.* uolubilis motus, conuerſio. de Fa. 149 a, Qui protruſit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit. de Vn. 201 a, & de Na. 35 b, Deus cœlum ad uolubilitatem rotundauit. & de Diui. 111 b, Mundi uolubilitas. pro Pla. 272 a, Fortunæ uolubilitas: id eſt, inconſtantia. de Or. 86 b, Linguæ uolubilitas. Or. 201 b, Verborum uolubilitas.

VOLVBILITER. celeriter, incitatè. Or. 217 b, & 218 a, Fundere orationem uolubiliter.

VOLVCER, uel *uolucris, cre.* uolatilis, penniger, aerius, ales. de Natur. 21 b, Volucres angues ex uaſtitate Libyæ uento Africo inuehi in Aegyptũ. Tuſc. 235 b, Natura beſtias uõlucres cœlo frui libero uoluit. de Or. 110 b, Volucres uidemus procreationis & utilitatis ſuæ cauſa fingere & conſtruere nidos. Aca. 20 b, Quædam uolucres uident longius. de Cl. 195 b, Genus dicendi uerbis uolucre atq; incitatum. pro Syl. 184 b, O falſam ſpem, ô uolucrem fortunã. & pro Quin. 14 b, O nuncium uolucrem. pro Pl. 271 a, Nihil tam uolucre, quàm maledictũ. de Di. 84 a, Aſtrorũ uolucres motus. & 121 a, Vbi tam teneros uolucres matremq; peremit. Amic. 112 a, Beſtiæ uolucres, agreſtes, natantes.

VOLVCRIVM in genitiuo plur. teſte Chariſio, citatq; Ciceronem de Finibus.

VOLVMEN, *nis.* liber. At. 245 a, Euolui uolumẽ Epiſtolarũ tuarũ. & Ep. 263 a, Referre epiſtolas in uolumina. Ep. 292 a, Non enim te epiſtolis, ſed uoluminib. laceſſerem. Ep. 35 a,

Legati mihi uolumen à te plenum iniquiſsimæ querelę red diderunt. Tuſ. 191 b, Quoniam duobus ſuperiorib. de morte & de dolore dictũ eſt, tertius dies diſputationis hoc tertium uolumẽ efficiet. ad He. 6 a, Quoniam ſatis huius uoluminis magnitudo creuit, in altero lib. exponemus, &c. de D. 132 a, Chryſippus totum uolumen impleuit oraculis falſis, &c. Epi. 135 b, Cæſar uolumina iã cõfecit ἀνοφθεγμάτων. de Orato. 101 a, Omnia hæc non ita multis literis aut uoluminibus magnis continẽtur. pro S. R. 35 a, Veniat modò, explicet ſuum uolumen illlud, quod ei Erucius cõſcripſit. de N. 10 b, Cuius rationis uim & utilitatem ex illo cœleſti Epicuri de regula & iudicio uolumine accepimus.

VOLVNTARIVS, *a, um.* uerus, ad arbitrium, ad libidinẽ, quod inquinatè loquentes Spontaneum dicunt. Eſt autem uoluntarium id, quod in ſua quiſq; poteſtate poſitũ ſciens agit, nec eum ignorat in quo uerſetur oratio, nec quo quaſi inſtrumento rem agat, nec finem ipſum. Huius contrarium eſt innitum, fictum, ſimulatũ. Q. R. 47 a, Illa fuit oratio neceſſaria, hæc erit uoluntaria. & Epi. 15 a, Voluntaria quadã obliuione. de Cl. 173 b, Carbo morte uoluntaria ſe à iudicum ſeueritate uindicauit. I. A. 232 b, Eſt etiam Aſinius quidam ſenator uoluntarius, lectus ipſe à ſe. pro Mar. 133 a, Vt ſine ulla ſpe ad interitum ruerem uoluntariũ. Of. 6 b, Nam hoc ipſum ita iuſtum eſt, quod rectè fit, ſi eſt uoluntarium. de Fat. 145 a, Eſſe quendam motum animi uoluntarium. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis caſus, ut ita dicam, &c. nunc ſi quis, &c. erit uolũtarius. I. V. 233 a, Nemo erat uoluntarius laudator præturæ tuæ. ad Br. 91 a, Multi ad te eunt uoluntarij. & Antequam. 194 b, Si tamen ſunt uoluntarij inimici, qui, &c. de N. 34 b, Reſtat igitur, ut motus aſtrorum ſit uoluntarius. de Fi. 133 a, Virtutes animi non uoluntariq.) (. Voluntariæ. de Fin. 78 b, Caſus uoluntarius. & de In. 91 a, Voluntarium facinus.

VOLVNTAS, *tis.* mens, animus, ſenſus, ſtudium, arbitrium, libido, impetus quidã animi, ſedulitas, animi uoluntas propenſa, uoluntas in aliquem propenſa. pro Mur. 132 b, Nihil obſcurius uoluntate hominũ. Atti. 194 b, De uoluntate tua ut ſimul ſimus, uel ſtudio potius & cupiditate, nõ dubito. pro Pl. 176 a, Voluntas grata in parentes. de Ora. 106 a, Defendere teſtamenta ac uoluntates mortuorũ. de Ora. 136 b, Habe uoluntatem nocendi in iracundia. At. 178 b, In eadem ſum uoluntate. ad Bru. 10 a, Voluntas mea de ſumma reip. ſemper eadem fuit. pro Qu. 27 b, Ad uoluntatẽ loqui. i. aſſentari. Qu. de Pec. 211 a, Commutare uultum & ſermonem ad ſenſum & uoluntatem alterius. pro Pom. 13 a, Pompeij uoluntarib. omnes ciues aſſenſerũt. cont. Rul. 65 b, Erras ſi ſenatum hæc probare putas, populum autem eſſe in alia uoluntate. cont. Rul. 87 b, Vt eam uoluntatẽ, quam ſemper habuiſtis erga me, retineatis. Ep. 87 b, Vt ad eam uoluntatem, quam tua ſponte erga Cecinnam habiturus eſſes, tantus cumulus accedat. &c. I. C. 115 b, Dijs immortalibus ducibus hanc mentem uoluntatemq; ſuſcepi. I. C. 121 b, Tum etiam maiore populi Rom. ad communes fortunas cõſeruandas uoluntate. I. P. 89 b, Hoc accidit præter optatũ meum, ſed ualde ex uoluntate. pro Mu. 126 b, Magna eſt comitijs conſularibus repẽtina uoluntatum inclinatio, præſertim cum incubuit ad uirum bonum. pro Fl. 148 a, Cum Græcus teſtis proceſsit ea uoluntate, ut lederet. Antequam. 192 b, Illic enim animi uoluntas propenſa comprobatur. pro Se. 18 b, Eos uoluntatẽ ſemper eandem, libertatẽ eandem non ſemper habuiſſe. de Fin. 78 a, Sua uoluntate, nulla ui coactus. I. V. 184 b, Longius quàm uoluntas fuit, digreſſus ſum. I. V. 233 b, Is eandem uoluntatem ſuſcepit erga illos, quam ego ſemper habuiſſem. cont. Rul. 77 a, Ex ſua uoluntate facere. i. arbitratu ſuo. pro Fon. 282 a, Quantam uoluntatẽ habẽt ad hunc opprimendum. de Or. 148 a, Aliqui impetu quodã mentis & uoluntate ſimiles. pro Pom. 17 b, Si ueſtra uoluntas feret. Attic. 55 a, Vix tamen ei de mea uoluntate conceſſum eſt. de In. 62 b, Hoc mihi uoluntatis accidit, ut ſcriberem, &c. Epiſt. 59 b, Tribuere alicui uoluntatem mutuam. Epiſt. 25 a, Eſſe bona uoluntate erga aliquem. Epiſt. 60 a, Mutuum in amicitia eſt, cum par uoluntas accipitur & redditur. cont. Rul. 66 b, Tua erga me uoluntas & ſtudium. de Inuen. 74 b, & pro Fl. 147 b, Voluntas & ſtudium. pro Syl. 169 a, Animus eximius in remp. Atti. 41 a, Voluntas tua mihi ualde grata eſt. de Ora. 121 b, Abijcere uoluntatem faciendi aliquid. Attic. 142 b, Et quónam modo poſſem uoluntate eius nullam reip. partem attingere. Atti. 136 b, Qui ſe contra huius uoluntatẽ aiebat poſſe. I. A. 248 b, Mea perpetua atq; conſtans uoluntas in remp. Ep. 220 b, Voluntas, quam erga illum habes. pro Mil. 109 b, Nihil tam flexibile, quàm uoluntas erga nos, ſenſusq; ciuium. pro Li. 138 a, M. Cicero defendit alium in ea uoluntate non fuiſſe, in qua ipſe fuit. At. 273 a, Occultę hominũ uolũtates, multiplicesq; naturę.

pro Ra. 92 a, Cum tanto ſtudio C. Rabirius totius Apuliæ, ſingulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur.

VOLVO, *uis.* uerto, uerſo, torqueo, in orbem torqueo. de Fa. 149 a, Turbinem uerſari, & cylindrũ uolui, putes. & de Sõn. 128 b, Illi qui uoluuntur ſtellarum curſus ſempiterni. de Or. 159 a, Longiſſima eſt complexio uerborum, quæ uolui uno ſpiritu poteſt. Or. 210 b, Quo melius cadat aut uoluatur oratio. de Cl. 187 a, Celeriter uerba uoluens. & 190 b, Facilè ſoluteque uerbis uoluere ſententias. de Cl. 193 a, Voluendi ſunt libri Catonis.

VOLVPTARIVS, *a, um.* amœnus. de Fi. 56 b, Diſciplina uoluptaria, delicata, mollis.) (. Grauis, continens, ſeuera. & de Or. 148 b, Voluptarię diſputationes Ariſtippũ delectabant. I.P. 94 b, Sic ſuos ſenſus uoluptarios omnes incitauit. I.P. 88 b, Iſti tui uoluptarij. Att. 104 a, Voluptariæ poſſeſsiones. de Fi. lib. 3. 97 a, Quamq; Stoici communi nomine corporis & animi ἡδονὴν appellant, ego malo Lætitiam appellare, quaſi geſtientis animi elationem uoluptariam. Tuſ. 245 b, Ordiamur ab eo, quem mollem, quem uoluptarium dicimus. & 178 b, Epicurus homo uoluptarius.

VOLVPTAS, *tis.* iucunditas, fructus iucunditatis, lętitia. de Fi. 65 b, Omnes enim iucundum motum, quo ſenſus hiarẽt, Græcè ἡδονὴν. Latinè uoluptatem uocant. & ib. a, Voluptatem hanc ſentiunt eſſe omnes, quam ſenſus accipiens, iucunditate quadam perfunditur. & 56 b, Voluptas eſt, quæ ſuauitate aliqua naturã ipſam mouet, & cum iucunditate quadã percipitur ſenſibus. & 66 b, & 67 a, In eo autẽ uoluptas omnium Latinè loquentiũ more ponitur, cum percipitur ea, quæ ſenſum aliquem moueat iucunditas. & 80 b, Voluptas eſt iucundus motus in ſenſu. de Fin. 66 b, Verbo uoluptatis omnes qui ubiq; ſunt, qui Latinè ſciunt, duas res ſubijciũt: lætitiam in animo, commotionem ſuauem iucunditatis in corpore. de Fi. 56 b, Omne id quo gaudemus, uoluptas eſt: ut omne quo offendimur, dolor. Para. 227 b, Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. de Sen. 85 a, In uoluptatis regno uirtus non poteſt conſiſtere. de Leg. 162 a, Voluptate capimur omnes, quæ etſi eſt illecebra turpitudinis, tamen habet quiddam naturalis boni: lenitatis eſt enim & ſuauitatis. & 165 b, Quæ penitùs in omni ſenſu implicata inſidet imitatrix boni uoluptas, malorum autem mater omnium. de Or. 152 a, Omnibus in rebus uoluptatibus maximis faſtidium finitimum eſt. Off. 76 a, Omnis uoluptas honeſtati eſt contraria. Tuſ. 232 a, Xerxes præmium propoſuit, qui inueniſſet nouam uoluptatem. Off. 33 a, Nec me angoribus dedi, nec rurſum indignis homine docto uoluptatib. pro Mur. 142 a, Tu gubernacula reip. petas fouendis hominum ſenſibus & deliniendis animis, & adhibendis uoluptatibus. Ep. 63 b, Ex literis tuis cepi incredibilem uoluptatẽ. & 31 b, Capere magnam & perpetuam uoluptatem ex aliqua re. pro Pl. 259 a, Capiebam animo non mediocrẽ uoluptatẽ, quod, &c. p Cl. 177 b, Itaq; cepi uoluptatẽ, tam ornatum uirum fuiſſe in noſtra rep. de Or. 101 a, Percipietis enim ex cognitione iuris illam lætitiam & uoluptatẽ, quod, &c. de Fi. 66 a, Eſt ne quæſo ſitiẽti in bibendo uoluptas? de Cl. 181 a, Dulci oratione, & quaſi uoluptate quadã perfundi. Poſt. 198 a, Incredibili, qua nunc fruor, lætitiæ uoluptate caruiſſem. de Fin. 53 b, Percipere uoluptatẽ corporis ex aliqua re. Ac. 6 b, Dolere.) (. In uoluptate eſſe. de Fi. 56 b, Eſſe in magno dolore, uel uoluptate. Epi. 22 b, Ego uoluptatẽ habui nimiam. de Fi. 54 a, Recta & honeſta quæ ſint, ea facere ipſa per ſe lætitiã. i. uoluptatẽ. Att. 39 b, Ea res mihi ſummæ uoluptati fuit. Offic. 21 b, Sed ſi quis eſt paulò erectior, quamuis uoluptate capiatur, occultat & diſsimulat appetitũ uoluptatis propter uerecundiam: ex quo intellĩgitur, corporis uoluptatem non ſatis eſſe dignam hominis præſtantia. Off. 40 b, Voluptates blandiſsimæ dominæ ſæpe maiores partes animi à uirtute detorquẽt. Omne autem id quo gaudemus, uoluptas eſt: ut omne quo offendimur, dolor. de Fi. li. 1, In eo autem uoluptas omniũ Latinè loquentiũ more ponitur, cum percipitur ea, quæ ſenſum aliquẽ moueat, iucunditas. de Fi. li. 2, Aliud uoluptas, effuſum, lene, tenerũ, hilaratũ ac remiſſum. 3 de Or. Voluptas amatoria. Tuſc. q. li. 4. Voluptas duplex. Non enim hanc ſolã ſequimur, quæ ſuauitate aliqua naturã ipſam mouet, & cum iucunditate quadã percipitur ſenſib. ſed maximã illam uoluptatẽ habemus, quæ percipitur omni dolore detracto. li. 1 de Fi. Voluptas per ſe expetẽda Epicuro. de Fi. li. 1, Voluptas, bonorũ finis, ſecundũ Cyrenaicos & Epicurũ. Aca. q. ed. 1. li. 2, Voluptas geſtiẽs, eſt præter modũ elata lætitia, opinione preſentis magni alicuius boni. Tu. q. li. 3, Humaniſsima uoluptas. Ac. q. edit. 2. li. 2, Voluptas rationi inimica, impedit cõſiliũ, ac mentis perſtringit oculos, nec habet ullum cum uirtute commercium. Cat. 38, Voluptas inſatiabilis è cognoſcẽdis rebus. de Finib. lib. 4, Voluptas liquida & libera. de Fin. 1, Voluptas quò maior eſt, eò magis mentem è ſua ſede & ſtatu dimouet. Par. Voluptas mouens: contrarium, ſtans. de Finib. lib. 2, Doloris omnis priuatio, rectè nominata eſt uoluptas. 1 de Fi. Libero tempore, cum ſoluta eſt nobis eligendi optio, quumq; nihil impedit, quò minus id quod maximè placet, facere poſsimus, omnis uoluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus. 1 de Fi. Omnis uoluptas honeſtati contraria eſt. Off. lib. 3, Voluptas ut decoris labes opprimenda. 1 de Leg. Voluptas uaria dici ſolet, cum percipitur ex multis diſsimilibus rebus, diſsimiliter efficientibus uoluptates. de Fi. lib. 2. 8, Voluptas procreandi. de Fi. li. 2, Voluptatis illecebris delinitus, uirtuti nunciũ remiſiſti. 15 Famil. Voluptatis nomen inuidioſum, & infamiæ ſubiectum. de Fi. li. 2, In omni re doloris amotio ſucceſsionem efficit uoluptatis. 1 de Fi. Voluptati ſubiecta ſunt, maleuolẽtia lętans malo alieno, delectatio, iactatio, & ſimilia. Tuſ. q. lib. 4, Nemo ipſam uoluptatem, quia uoluptas ſit, aſpernatur, aut odit, aut fugit: ſed quia cõſequuntur magni dolores eos, qui ratione uoluptatem ſequi neſciunt. 1 de Fi. Ad uoluptatem omni impetu ferri. Off. 1, Ariſtippi eſt, ad uoluptatem & dolorem quæ fugiamus, quæq; ſequamur, referri omnia. lib. 1 de Fin. Ad uoluptatem loqui, quod Græci πρὸς χαρὴν λαλεῖν. Læl. Quod ipſa natura, ut ait Epicurus, adſciſcat & reprobet, id eſt, uoluptatẽ & dolorem. li. 1. de Fi. Diuinè enim Plato eſcam malorũ uoluptatẽ appellat, quòd ea uidelicet homines capiantur ut hamo piſces. de Se. 86 a, Omne animal, ſimul atq; natum ſit, uoluptatem appetere, eaq; gaudere ut ſummo bono. lib. 1 de Fin. Voluptatem & honeſtatem fines eſſe Callipho cenſuit. Aca. q. ed. 1. li. 2, Voluptatem ſeueriſsimè contemnere. Off. 1. 101, Voluptatem cum honeſtate Dinomachus & Callipho copulauit. Tuſ. q. li. 5, Voluptatem, dolore detracto, non creſcere ait Epicurus. Tuſ. q. li. 3, Voluptatem definiunt Stoici, ſublationem animi ſine ratione, opinantis ſe magno bono frui. de Fi. li. 2, Nullam capitaliorẽ peſtem, quàm uoluptatem corporis hominibus dicebat à natura datam, cuius uoluptatis auidæ libidines temerè & effrenatè ad potiundum incitarentur. de Se. 85 a, Voluptatem cum ſummum bonum diceret. lib. 1 de Fi. Voluptatem propter nos, non propter eam, noſmetipſos diligimus. de Finib. lib. 5, Voluptatem etiam & per ſe expetendam eſſe, & dolorem ipſum per ſe eſſe fugiendum. lib. 1. de Fin. Voluptatem ipſam per ſe, quia uoluptas ſit, ſemper optandam expetendamq; putat Epicurus. Tuſc. q. lib. 5, Voluptatem unam uirtus minimi facit. de Fin. lib. 2, Omnis enim expectatio eius qui audit, & admiratio, & improuiſi exitus, habent aliquam in audiendo uoluptatem. Part. Non placuit Epicuro medium eſſe quiddam inter dolorem & uoluptatem. 1 de Finib. Percipere uoluptatem corporis ex aliqua re. 1 de Finib. Vt labore & dolore magnam aliquam quærat uoluptatem. lib. 1 de Finib. Voluptatem immaniſsimus quiſque acerrimè ſequitur. Parad. Tum intelliges, qui uoluptatem maximè ſequantur, eos minimè conſequi. Tuſc. quæſt. libr. 5, Qui uoluptatem cum honeſtate coniunctam ſummum bonum ſtatuunt, ij inuidioſum nomen uoluptatis fugiunt, ſed in uicinitate uerſantur. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Summam uoluptatem, inquit Epicurus, non dolere. Tuſc. q. lib. 3, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam uoluptatem, ut poſtea uariari uoluptas diſtinguiq; poſsit, aut geri amplificariq; non poſsit. 1 de Fin. Nullam animi uoluptatem uidiſtis, niſi profectam à corpore, & redeuntem ad corpus. de Natur. 1, Recta & honeſta quæ ſint, ea facere ipſa per ſe lætitiam, id eſt uoluptatem. lib. 1. de Finib. Voluptate & moleſtia mixtus amor. de Vniuerſ. Voluptate compleri. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2, Voluptate dominante, maximas uirtutes iacêre neceſſe eſt. de Finib. libr. 2, Voluptate nimia geſtire. Officior. 1, Voluptate, quaſi mercede aliqua, ad officium impelli. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2, His rebus inſtructus, ſemper eſt in uoluptate. 1 de Finib. Dolere, & in uoluptate eſſe, contraria. Academ. quæſt. ed. 1. lib. 2, Quis autem uel eum iure reprehenderit, qui in ea uoluptate uelit eſſe, qua nihil moleſtiæ cõſequatur, uel illum qui dolorẽ fugiat, quo uoluptas nulla pariatur? 1 de Fin. Quiſquis ſentit quẽadmodum ſit affectus, eum neceſſe eſt aut in uoluptate eſſe, aut in dolore. 1 de Fini. Voluptate ſua omnia metiuntur Epicurei. 7 Fam. Voluptates & dolores animi naſcuntur è corporis uoluptatibus & doloribus. de Fini. 1, Voluptates beluarum ſunt. Læl. Delicatę uoluptates Epicureorum. de Nat. d. 1, Voluptates languidæ (Tuſ. q. li. 5, Voluptates libidinoſæ. de Fi. 1, Voluptates obſcœnæ. de Fin. lib. 2, & Tuſc. lib. 5, Voluptates quæ auditu, & cantibus percipiũtur. Tuſ. q. li. 3, Voluptates quæ ex formis percipiuntur oculis. Tuſ. quæ. lib. 3, Temporibus quibuſdam, aut officijs debitis, aut rerum neceſsitatibus ſæpe euenit, ut & uoluptates repudiandæ ſint & moleſtiæ non recuſandæ. 1 de Fini. Voluptа-

tes sensum mouentes, Acad.q.ed.2.lib.1. Eos & accusamus, & iusto odio dignissimos ducimus, qui blanditijs præsentium uoluptatũ deliniti atq; corrupti, quos dolores, quas molestias excepturi sint, occæcati cupiditate non præuident: similiq; sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum & dolorum fuga, 1 de Fin. Omninoq; hoc genus uoluptatum (obscœnarum) optabile esse si non obsit, prodesse nunquam (tradunt Epicurei) Tusc.q.li.5, Voluptatum præteritarum memoria, & spe consequẽtium sapientis uitam refertam putat Epicurus, Tusc.q.lib.3, Detrahens eas uoluptates, quæ sapere percipiuntur, Tuscul. quæst.lib.3, Voluptates obscœnas faciles, communes, in medio sitas esse dicunt Epicurei, Tusc.q.lib.5. Voluptates obscœnas si natura requirat, non genere, aut loco, aut ordine, sed forma, ætate, figura metiendas putant Epicurei, Tusc. quæst.lib.5. Vt non modò nullam captet, sed etiam prætereat omnes uoluptates, lib.1 de Fin. A` uoluptatibus obscœnis abstinere minimè esse difficile asserunt Epicurei, si aut ualetudo, aut officium, aut fama postulet, Tusc.quæst.lib. 5. A` uoluptatibus deseri, 4 ad Atti. Voluptas, quasi titillatio (Epicuri enim hoc uerbum est) sensibus adhibetur, de Natura deor.1. Vt turpes sunt qui efferunt se lætitia, tum cùm uenereis uoluptatibus fruuntur: sic flagitiosi, qui eas inflammato animo concupiscunt, Tusc.quæst.li.4. Qui ita frui uoluptatibus uolunt, ut nulli propter eas dolores consequantur, & qui suum iudicium retinent, ne uoluptate uicti faciant id quod sentiũt, non esse faciendum, hi uoluptatem maximam adipiscuntur prætermittenda uoluptate, 1 de Fin. & de Nat. de.1. Priuauisse se etiã uidetur multis uoluptatibus, lib.1 de Fin. A` sapiente tenetur delectus, ut aut reijciendis uoluptatib. maiores alias cõsequatur, aut perferendis doloribus asperiores repellat, 1 de Fin.

VOLVTABVNDVS. de Rep.lib.2. apud Nonium, Cupido autem & expetẽti, & libidinoso, & uolutabundo in uoluptatibus eius.

VOLVTATIO, *onis*. I.P.97 a, b, Scelera tua non uestigijs odorantes ingressus tuos, sed totis uolutationibus corporis & cubilibus persecuti sumus.

VOLVTO, *as*. de Som. 131 a, Eorum animi corporibus elapsi, circum terram uolutantur. in Sal. 272 a, b, Itaque nihil aliud studet, nisi ut lutulentus sus, cum quouis uolutari. ad Heren.31 b, Cum pueri tibi ad pedes uolutarẽtur. de Arusp.257 b, Quis unquam tam liberè est cum scortis, quàm hic cum sororibus uolutatus? de Aru.273 b, Clodius in domesticis est germinitatis stupris uolutatus. & ad Heren.28 a, Non in omni dedecore uolutatus es? pro Sest. 28 a, & ad Her. 31 a. Frater uolutatus est ad pedes inimicorum. Epist. 127 a, Volutari in omni genere scelerum. & I.V.212 a, Volutari in luto. Qu.Fr.314 b, Ad Platonem & Aristotelem redeo, in quibus te uideo uolutatum. de Ora.146 a, & At.74 b, In ueteribus scriptis studiosè & multum uolutatus. de Orat. 97 b, Peruolutare libros.

VOMER, *ris*. ferrum in extremo aratro. I.A.179 b, Vt aratrũ circunduceres, cuius quidem uomere portam Capuæ penè perstrinxisti.

VOMICA, *æ*. ulcus. de Nat.74 a, Nec prodesse uoluit Phereo Iasoni, is qui uomicam eius aperuit, quam medici non sanare potuerant.

VOMITIO, *onis*. de Nat. deorum 51 a, Vomitione canes aluos curare.

VOMO, *mis*. eijcio. pro Deiot. 147 b, Cum te uomere post cœnam uelle dixisses. de Fin.78 b, Asoti, qui in mensam uomant. I.P.84 a, Conuiuium in quo nemo potest dicere utrum iste plus biberit, an uomuerit, an effuderit. Epist. 236 b, χολὴν ἔκραγεν nocte ieci. I.A.172 b, Cui ructare turpe esset, is uomens fructis esculentis uinum redolẽtibus, totum tribunal impleuit. I.A. 2, Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur.

VORAGO, *ginis*. gurges, charybdis. de Diui.95 b, Summersus equus uoraginibus non extitit. I.P.88 a, Vos geminæ uoragines scopuliq; reipub. pro Sest.25 a, Gurges & uorago patrimonij. in Ver. 152 a, Immensa aliqua uorago aut gurges uitiorum. de Ora.177 b, Charybdim bonorum, uoraginem potius dixerim. in Sallu. 274 b, Ea pars quò tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uitiorum excesserat. I.A. 232 b, Habet secum L. Fratrem, quem gurgitem? quam uoraginem? quid eum non sorbere, quid non haurire cogitatione, cuius sanguinem non bibere censetis?

VORAX, *cis*. gurges, helluo, ganeo. I.A.173 a, Quæ charybdis tam uorax, tot res tam citò absorbere potuisset?

VORO, *as*. de Natura deo.50 a, Animalia alia fugunt, alia uorant, alia mandunt. Att.60 b, Nos hic uoramus literas cum Dionysio.

VOTIVVS, *a, um*. quod uoto fit, uel suscipitur. in Ver. Act.2, Ludi uotiui. & At.55 a, Votiua legatio. & 237 a.

VOTVM, *ti*. uoti sponsio, qua obligamur deo. Attic. 201 b, Ego me maiore religione, quàm quisquam fuit ullius uoti, obstrictum puto. pro Mil.109 b, Vos & omnes boni uota faciebatis, ut Miloni uti uirtute sua libéret. pro Cl. 58 b, Nocturna illius sacrificia, scelerataq; preces, & nefaria uota cognoscimus. I.C.108 a, Facere uota contra remp. uel contra aliquem. de Ar. 250 a, Nostri imperatores maximis & periculosissimis bellis huic deæ uota fecerunt, eaque in ipso Pessinunte ad illam ipsam principem aram persoluerunt. I.V.218 b, Verres, qui Veneri ac Cupidini uota deberet, is Mineruę templum spoliare conatus est. At.190 b, Sed iam quasi uoto quodam & promisso me teneri puto. de N. 70 a, Idem etiam uota suscipi dicitis oportere, nempe singuli uouent. de Nat.78 a, Non ne animaduertis ex tot tabellis pictis, quàm multi uotis uim tempestatis effugerũt. de Nat. 9 a, Deus nihil sentiens, nunquam nobis occurrit, neque in precibus, neq; in optatis, neq; in uotis. pro Pl.280 a, Eorum preces & uota de meo reditu audiui. I.V.242 b, Nuncupare uota pro imperio, &c. Ep.85 b, Nemo est quin uota uictorię suæ fecerit. Ep.96 b, Quotidie uota facimus, ne intercaletur. & Tuscul. 228 b, Vereor ne non tam uirtutis fiducia nitendũ nobis ad spem beatè uiuendi, quàm uota facienda uideantur. At.134 a, De aliquo ægro uota facere. de L.178 a, Voti spõsio, qua obligamur deo. At.247 a, Vota dijs soluere. de L.174 a. Sanctè uota reddunto. I.V.261 a, Nocturna uota cupiditatum. i. quæ fiunt pro cupiditatib. Ep.236 b, Cui quidem tu adeò pię & castè satis facias: id est, Apollini & Aesculapio. I.A.195 b, Antonius ea uota, quę nũquam solueret, nuncupauit. & 211 a, Is æquum putauit, uitã quam populi Romani uotis retinuisset, pro libertate populi Rom. in discrimen adducere. I.A.227 b, Quorum uotis iu dicauit se à morte reuocatum. pro Mil.116 a, Vota enim feceratis, ut in eos se potius mitteret, quàm in uestras possessiones.

VOVEO, *ues*. uota suscipio, uota facio, uota nuncupo. de Di. 87 a, Qui cum sues pasceret, una ex his amissa uouisse dicitur, si recuperasset, unam se deo daturum. de N.68 a, Templa Nympharum publicè uota & dedicata. de Cla.171 a, Ludi quos Salinator Senensi prælio uouerat. I.V. 228 b, Marcellus duo templa dedicaturum se Romæ uouerat. Attic.25 b, Quid optamus à dijs immortalibus? quid uouemus de N. 77 b, Neque Herculi quisquam decumam uouit unquam, si sapiens factus esset. de Fin.140 a, Nostri imperatores pro salute patriæ sua capitauouerunt. de In. 74 a, Nautæ uouerũt se Dianæ uitulum immolaturos.

VOX, *uocis*. sonus, uerbum. de Or. 202 a, Mira est quædam natura uocis, cuius quidem è tribus omnino sonis, inflexo, acuto & graui, tanta sit & tam suauis uarietas perfecta in cãtibus. & ibid. Contenta uoce atrociter dicere, & summissa leniter, & inclinata grauiter, & inflexa miserabiliter. & ibi. Orator omnis sonorum, tum intendens tum remittẽs, persequetur gradus. & ibid. Vox dulcis & clara. & de Cl. 186 a, Vox suauis & canora. de N. 55 b, Vocis genera permulta, canorum, fusum, lene, asperum, graue, acutum, flexibile, durũ. Item Voces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quemq; tactũ respondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua, medio tris, leuis, aspera, contracta, diffusa, cõtinenti spiritu, intermisso, fracta, scissa, flexo sono, attenuata, inflata. Ora.199 a, Inclinata atq; ululanti uoce more Asiatico canere. de Clar. 192 a, Subsellia grandiorem & pleniorem uocem desiderãt. de Or.96 a, Neminem uoce pleniorem, aut suauiorem mihi uideor audisse. de Ora.126 a, Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Orator.146 b, Mollis uox ut muliebris, aut qua si extra modum absona, atq; absurda. & ibi. Rustica uox atq; agrestis. de Cl.177 a, Vox permanens, uerùm subrauca natura. de Orat.108 a, Vocis contentio.)(Vocis remissio. de Orat.107 a, Græci quotidie antequam pronuncient, uocem sensim cubantes excitant, eandemq; cum egerunt, sedentes ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipiunt, & quasi quodam modo colligunt. & ibi. Vox quæ una maximè eloquentiam uel commendat, uel sustinet. de Orato. 164 b, Cursus uocis per omnes sonos. & Orato. 202 a, Vocis flexiones. de Orato. 94 b, Quidam lingua hæsitantes. & uoce absoni. & ibid. Linguæ solutio, uocis sonus. & Tuscul. 251 a, Inanis uocis sonus. Officior. 27 a, Sed cum orationis iudicem uocem habeamus, in uoce autem duo sequamur, ut clara sit, ut suauis, utrunque omnino à natura petendum est: uerùm alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium & leniter. & ibidem. Sine contentione uox, nec languens, nec canora. Orator. 210 b, Verbaque sint quàm suauissimis uocibus. de Diui. 110 a, Surdus uarietates uocum aut modos noscere non potest. Academ. 42 b, In lingua etiam explanata uocum impressio. de Finib. 65 a, Non intelli-

Carmen cũ cæteris reb. absurdũ, tum uerò nullo usui. Epi. 210 b, Apollonius multis in rebus mihi magno usui fuit. At. 1 b, Ille fuit mihi magno usui in multis rebus. Atticum 1 b, Maximo te mihi usui fore uideo. Of. 2 b, Præcepta quibus in oẽs partes usus uitæ confirmari possit. Of. 28 a, Domus finis est usus. Of. 35 b, Nam qui principes inueniẽdi fuerũt, quẽ ex quaq; bellua usum habere possemus, homines certè fuerunt. Of. 36 a, Conciliare sibi animos hominum, & ad usus suos coniungere. de Am. 96 b, Cato multarum rerũ usum habebat. & 101 b, Ii quib. cũ usu coniuncti esse possunt. de Le. 158 a, Id autem incognitũ est, minusq; in usu necessarium. de Le. 161 a, Pecudes partim esse ad usum hominũ, partim ad fructũ, partim ad uescendũ procreatas. Of. 19 a, Non excludéres amicos ab usu rei suæ familiaris. Top. 222 a, Vsus enim, non abusus legatus est. Tus. 212 a, Libido opinio uenturi boni, quod sit ex usu iam præsens esse atq; adesse. pro S.R. 21 a, Est mihi cũ eo domesticus usus & consuetudo. pro Pl. 259 b, Tamen id esset in tanto usu nostro, tãtaq; amicitia coniunctum. Epist. 213 b, Nam & nosmetipsos uetus usus intercedit, & Atticus noster maiorẽ etiã mihi cum Cosinio consuetudinẽ fecit. Ep. 223 a, Coniunctus magno usu familiaritatis. pro Cl. 27 b, Mihi cũ eo uicinitas & magnus usus est. & Ep. 142 a, Cũ illo summus mihi est usus. de Nat. 4 b, Ex quo existit & illud, multa esse probabilia, quæ quanquã nõ perciperentur, tamen quia usum quendam haberent insignem & illustrem, his sapientis uita regeretur.

VSVS est. pro opus est. de Fi. 131 a, Mihi sic usus est, tibi ut opus est facto face. Tusc. 210 a, De cæteris studijs alio loco dicemus, si usus fuerit. Of. 19 a, Et reip. impartientis si quãdo usus esset.

VSVSFRVCTVS, *ctus*. ius est, autore Vlpiano, de alienis rebus utendi fruendiq;, salua rerũ substantia. Top. 222 a, Nõ debet ea mulier, cui uir bonorũ suorum usumfructũ legauit, cellis uinarijs & olearijs plenis relictis, putare id ad se pertinere: usus enim, non abusus legatus est. & ibi. Si ædes exesæ corruerunt, quarum ususfructus legatus est, hæres restituere non debet. & ibid. Seruus cuius ususfructus. pro Ce. 287 a, Vsumfructum omnium bonorum suorum alicui legare. pro Cec. 288 b, Vsus eius & fructus fundi testamento uiri fuerat Cæsenniæ.

VSV uenire. uenire usu, usu accidere, usu euenire. de Nat. 13 a, Quod in illo mihi sæpe usu uenit, idem modò cũ te audirẽ, acciderat. At. 227 a, Nunc uenit idem usu mihi, quod tu tibi scribis. & de Or. 100 a, Quid quod usu memoria patrum uenit? pro Qu. 8 b, Quid potest miserius aut acerbius usu uenire? pro Qu. R. 50 a, Quod itẽ nuper in Erote comœdo usu uenit. qui, &c. & Offic. 55 a, Quod in poematibus usu euenit. de Sen. 78 b, Nam si id culpa senectutis accideret, eadem mihi usu uenirent. I.V. 256 a, Antequam hoc usu ueniret. ad Her. 7 b, Dicet eum præmeditatum fuisse, quid sibi esset usu uenturum. Epistol. 38 a, Cum præsertim mihi usu uenturum non arbitrarer, ut ego quoq; absens à te defendendus essem. de Fini. 50 b, Sed ex eo credo quibusdam uenire usũ, ut abhorreãt à Latinis. pro S.R. 25 a, Erucius mihi usu uenit in causa optima.

VT. ut quo, sicut, quomodo, quemadmodũ, similiter atq;, pro eo ac, perinde ut, æquè ut, item ut, tanquã, ac, dũ, qui, quod genus, quasi, quare, quamuis, quantũ. de Or. 94 b, Est igitur oratori prouidendum, non ut illis satisfaciat, quib. necesse est, sed ut illis, quib. liberè liceat iudicare. de Ar. 247 a, Negociũ magistratib. est datũ, ut curarẽt, ut fine ui, mihi ędificare liceret. Attic. 139 b, & Ep. 53 b, Reliquũ est igitur, ut tibi, &c. ut sim, &c. ut me, &c. At. 103 a, Nõ igitur hoc ut oppido præposui, sed ut loco. At. 109 b, Vt igitur ita perturbato scribe aliquid. de Op. 244 b, Aliquem improbũ ut optimũ laudari. Ep. 169 a, Fortasis ea re minaciter agis, ut nos terreas. I.V. 229 b, Propè ut, &c. At. 240 b, Etiam ut, &c. id est, etiam si. Ep. 143 b, Non modò ut, &c. Ep. 172 a, Vt nõ, quo minus. At. 33 b, Me tueor, ut oppressis omnibus non demisse: ut tãtis gestis rebus, parum fortiter. & 278 b, Fortuna ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona.

VT est. ut nunc est, & id genus alia. Attic. 196 a, Et ut nunc est, mansuræ uidẽtur. de Cl. 168 a, At hi quidẽ ut populi Rom. ætas est, senes: ut Athenienſiũ secla numerantur, adolescentes debent uideri. & ibi. Themistocles, ut apud nos, perantiquus: ut apud Atheniẽses, nõ ita sanè uetus. de Cla. 173 b, 174 a, L. Cælius ut tẽporib. illis ualde doctus. Ep. 164 a, Cõstitui ut nũc est proficisci. Att. 204 b, Quomodo nũc est. Q. Fr. 298 a, Exorabilis iracũdia (ut in malis) acerbitati antepo nenda est. Q. F. 323 b, Nõ sino (ut fit in amore) ea quæ minimè uolo cogitare. pro S.R. 24 a, Homo (ut erat furiosus) respõdit, &c. I.P. 92 a, Dices enim, ut es homo facetus, &c. pro Cl. 22 a, Interim Oppianicus ut erat, sicut ex multis reb. cognoscetis, singulari scelere corrupit, &c. pro Mu. 136 a, Atq; ille, ut semper fuit apertissimus, nõ se purgauit, sed indicauit. I.A. 217 b, Ego sine iracũdia dico, ut omnia, nec tamẽ sine dolore. I.V. 59 a, Ille quidem, ut est genus hominũ nimis suspiciosum, &c. I.V. 89 a, Ille, ut erat in primis inter suos copiosus, conuiuiũ cõparat. At. 36 b, Ille, ut nunc se habet, admirabili gloria est. de N. 67 b, & At. 133 a, Vt nũc quidẽ est, & quomodo nũc quidẽ est. Ep. 184 a, Nõnihil, ut in tantis malis, est profectũ. Tus. 172 a, Multa colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus. de Or. 108 b, Quos tum, ut pueri refutabimus. Ep. 196 a, Quòd si, ut es, cessabis, lacessam. Tu. 246 a, At Diogenes liberius, ut Cynicus. & 131 a, Homo acutus, ut Siculus. Off. 63 b, Tũ Pythius, ut Argentarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. Of. 64 a, Hoc quidẽ satis luculenter, ut ab homine perito definiendi. pro Fl. 157 b, Ciuitas prudens, ut ego semper existimaui, & gratis, ut ipsi existimari uolũt. de Se. 79 b, Multæ etiã, ut in homine Romano literæ. de Cl. 169 b, Dimisi eũ à me ut magistrũ puerorũ, non libenter, ut hominẽ ingratũ, non inuitus. Item: M. Popilius ut erat lena amictus, ita uenit in concionem. Q. F. 318 a, Mihi, ut est, magis placebat. Ep. 54 b, Nam adhuc & factum tuũ probatur, & ut in tali re, etiam fortuna laudatur. Ep. 54 a, Deinde non habet, ut nũc quidem est, id uitij res. Attı. 189 b, Pro malis rectè habebam: id est, ut in malis. pro Ar. 191 b, Pro mea consuetudine.

VT. pro postquam, uel ubi, uel cũ. I.V. 70 a, Imò uerò ut quisq; me uiderat, narrabant. de Cla. 166 b, Vt illos libros de repediisti, nihil à te sanè postea accepimus. At. 112 a, Vt ab urbe discessi, nullũ intermisi diem quin, &c. I.V. 220 a, Vt primùm in illud oppidũ uenit, &c. 69 a, Vt primũ è prouincia redijt. At. 3 b, Vt primũ à tuo digressu Romã ueni. de Or. 110 b, Qui simul ut increpuit, philosophũ relinquunt. & de Fi. 71 b, Simul ut ortum est. I.V. 206 b, Qui simul ut me uiderũt, inquiunt, &c. I.V. 211 a, Ille continuò ut uidit, non dubitauit tollere. At. 101 a, Is ut me salutauit, statim Romã profectus est. & pro Cl. 31 a, Vt primùm, &c. statim, &c. Offi. 74 b, At ille ut ingressus est, confestim gladiũ distrinxit. pro Qu. 10 b, Statim ut Romam redijt, &c. Att. 18 b, Vt semel conſecutus sum, &c. non desiti, &c. de Clar. 169 a, Vt semel exiuit, omnes peragrauit insulas. Epist. 60 a, Vt primùm, &c. statim, &c.

VT. pro quamuis, uel etiam si. Epist. 13 a, In quo ut iam sit in ijs culpa, qui me non defenderunt, non minor est in ijs, qui reliquerant. Item: Etsi accusandi sunt, qui, &c. magis etiam reprehendendi qui, &c. At. 193 b, Nam quid de me dicã? cui ut omnia contingant, quæ uolo, leuari non possem. pro Q. 1 a, Qui ut summa haberem cætera, temporis quidem certè uix satis habui, ut, &c. de Di. 93 b, Qui ut rationem non redderet, tamen, &c. At. 110 a, Qui ut nihil aliud, hoc tamẽ profecit, dedit illi dolorem. pro Corn. 26 b, Quod si iam ita esset, ut esse non possit, tamen, &c. de Di. 123 a, Etenim ut sint auspicia, quæ nulla sunt, hæc certè, &c. de Inu. 82 b, Vt nihil adiungatur emolumenti. & pro Qu. 41 b, Vt statim de iure aliquis concurrerit. cont. Rul. 64 b, Vt circumspiciamus omnia quæ populo grata sunt, nihil tam populare quàm pacem reperiemus. Offic. 57 a, Vt excellas etiam pulchritudinẽ & uiribus.

VT, cum admiratione quadam. Attic. 36 a, Vt ille tum humilis, ut demissus erat. pro Flac. 148 b, Noster autem testis, ut se sustentat, ut omnia uerba moderatur. pro Sestio 8 b, Qua superbia cœnum illud amplissimi ordinis lachrymas repudiauit, me ipsum ut contempsit? Att. 101 a, Cæsar quomodo exultat uictoria. de Finib. 139 b, Vt illi efferuntur lætitia cum uicerint, ut pudet uictos, ut se accusari uolunt, ut cupiunt laudari.

VT, cum superlat. & ita, &c. de Sen. 90 b, Vt quisq; ætate antecellit, ita sententię principatũ tenet. de Or. 95 a, Vt in quòq; oratore plurimum est, ita maximè is pertimescit. de Or. 94 b, Vt quisq; optimè dicit, ita maximè dicendi difficultatem pertimescit. de Or. 137 b, Vt quẽq; eorum minimum putant, ita eum primum uolunt dicere. de In. 48 b, & ad Her. 3 b, Vt quodq; primum gestum erit, ita primum exponetur. Off. 4 a, Vt quis maximè perspicit, &c. is sapientissimus haberi solet. 108 b, Vt maximè potui. de Or. 124 a, Hæc ut breuissimè dici potuerunt, ita à me dicta sunt.

VT, cum ita, sine superlat. de D. 105 a, Omne animal ut uult, ita utitur motu sui corporis. Orat. 216 b, Non item in oratione ut in uersu extat numerus. de Off. 43 b, Non tamẽ ut fugiendum, ita habendum est religioni contrarium. Qu. Fr. 323 b, Nihil unquam ita expectaui, ut cum hæc scribebam, tuas literas. I.A. 221 a, Vt igitur alia, sic hoc Pansa præclarè. de Nat. 39 a, Euripides ut multa præclarè, sic hoc breuiter. I.V. 120 b, Sed ut in illo, &c. item in hoc, &c. cont. Rul. 65 a, Ita gerere consulatum, quo uno modo grauiter geri potest. de Or. 86 a, Vt in cæteris, &c, in dicendo autem, &c.

VT.ut ſi,tanquam,tanquam ſi,quaſi, quomodo,quemadmodum.)(.Ita,ſic,tam, tantum, item, eodem modo, ſimiliter. de L.170 b, Nullum frigidius flumen attigi,ut uix pede tẽtare poſsim.ad Attic.78 a, Ego tui Bruti rem ſic agõ,ut ſuã ipſe non ageret. de D. 85 a, Credo aliquam non diſsimilem figuram, ſed certè non talem,ut eam factam à Scopa diceres. de Am. 113 b, Quanta illi fuit grauitas?ut facilè populi Rom.ducem diceres.pro Milon. 112 a,Ille tum ſecum habebat neminẽ,niſi ut uirum à uiro lectum eſſe diceres.I.V.202 a,b,Veriſimile non eſt, ut ille homo tam locuples religioni pecuniam anteponeret.de Natura deorum 12 b,Tanta imbueremur ſuperſtitione,ſi nos audire uellemus, ut aruſpices nobis eſſent colendi.ad At.101 b, Bene facis cum id efficis,mihi crede, perinde ut exiſtimare tu nõ poſſes. Orator. 218 a, Hoc dichoreo tantus clamor concionis excitatus eſt, ut mirabile eſſet.de Cl. 176 a, Vt facilè cerneres eum degenerauiſſe.Tuſc.202 a, Eo enim erant motu & ſtatu, ut eos Argiuos eſſe diceres. de Cl.180 a,Gellius non tam uendibilis orator, quàm ut neſcires, quod ei deeſſet.de Cl.186 b, Sed eam ut citius ueteratoriã quàm oratoriã diceres. Epi. 195 b, Equidem ſic iam obdurui,ut ludos Cæſaris noſtri equiſsimo animo uiderem T. Plancum,audirem Laberij & Publij poemata.Ep.75 a,Ita accepi librum à meo ſeruo ſcriba,ut eundem acceperim à fratre tuo.Epi.71 b,Tantum cepi doloris,ut conſolatione ipſe egerem.Tuſ.149 b, In hanc exercitationem ita nos ſtudioſè operam dedimus, ut iam etiam ſcholas Græcorum more habere auderemus, ut nuper tuum poſt diſceſſum tentaui, &c. Epi. 213 b. Mihiq; ita fidelis,ut ſi eſſet à me manumiſſus.Epi.104 b, Rufio ita deſiderabatur,ut ſi eſſet unus è nobis. Epi. 25 b, Eius negocium ſic uelim ſuſcipias, ut ſi eſſet res mea. Epi. 230 b, Tanta mihi cum eo neceſsitudo eſt, ut ſi mea res eſſet,nõ magis laborarem.Ep.27 b,De Dolabella ſuadeo , ut uideas,tanquã ſi res tua agatur. I. P.80 b, Sed omitto ut ſit factus uterque noſtrũm.pro S.R.38 b, Non eſt ueriſimile ut Chryſogonus horũ literas adamarit.& ib. Non eſt ueriſimile ut diligentiã cognorit eorũ.Ep.117 a, Senatuſconſultũ eſſe factum in eã partem,ut placeret,&c. pro Ce.296 a, Cum ſibi propoſuerint,ut ſiue ita ſit,ſiue non,ut diſtinguãt,&c.Att.7 a,Mihi non eſt notũ,ut quiſq; in Epirum proficiſcatur.Off.41 b, Adiũcto uerò hoc, ut ijdem etiam prudentius haberentur, nihil erat,&c.Offi.42 b,In eo ipſo uis maxima eſt, ut ſimus ij,qui haberi uelimus,&c.Ep.119 b, Vt uideo cauſa hæc integra in proximũ annum trãsferetur,& quantũ diuino, relinquẽdus tibi erit,qui prouinciã obtineat.Ep.136 b, Vt olim ſolebat,ut nunc fit.pro Ce.289 a,Vt eſt cõſuetudo. pro Fl.154 a,Vt dicitur, ut apparet. in A.173 a, Patrimoniũ tam amplũ ut illud fuit.Or.117 a,Vt multos ſæpe uidi,qui &c.I. V.120 a,Queri cum multis,ita ut fit,cœperunt,&c. Ep. 140 a,Sed ut dico,placet Stoicis.

VT.cum uerbis timendi. de Am.98 a, Vereor ut idem interitus ſit animorum & corporum. & pro D.224 b, Timebam ut poſſum,&c.pro Q.14 b,Tamen uereris ut poſsis,&c.At. 94 a,Quoniam tu abfuiſti,uereor ut ſatis diligenter actum ſit,&c.At.85 b,Quod uereor tibi ipſi ut probem. &113 a,Vereor ut his ipſis contentus ſis. pro Cl.53 b,Quid metuebat? ut oppugnaretur à perdito? an ne accuſaretur à condemnato? L.Ne.pro S.R.26 a,Hoc uerò eſt,quod fieri nõ poteſt,ſi, &c.ut parum miſeriæ ſit, quod alijs coluit, non ſibi: niſi etiam quòd omnino coluit,crimini fuerit.Or.202 a, Vt iam non ſine cauſa,&c.At.221 b,Vt enim quicque ſuccurrit,libet ſcribere.Attic.246 a,Tu uerò facis ut omnia,quod Seruiliæ non deſis & Bruto.At.97 a,Dixit ſe audiſſe ut nihil eſſet incommodi.Off.16 a,Demetrius Phalereus orator parum uehemens, dulcis tamen, ut Theophraſti diſcipulum poſsis agnoſcere.de Legib.169 b,Hanc uides uillam, ut nunc quidem eſt, lautius ædificatam.& Amic.97 a, Qualis, ut arbitror, nemo unquam erit, & ut confirmare poſſum, nemo certè fuit.

VT.pro uelut,ueluti, ſicut, cum aliquid exẽpli cauſa ſubijcitur,& pro quod genus.de Di.137 b , Nonnullæ ualetudinis ſignificatiões,ut hoc ipſum pleni enecti'ue ſimus,&c.quodã genere ſomniorũ intelligi poſſe dicuntur.de Inu.82 a,Vt amicitia,bona exiſtimatio.& ibi.Quod genus,amicitia,bona exiſtimatio eſt.& 83 a,Quo in genere eſt, gloria , dignitas.ad Her.9 b,10 a,Quod genus,ut in ius eas cum uoceris. & ibi.Quod genus , id quod argentario obtuleris expenſum,&c.& ibi.Quod genus.M.Druſus prætor,&c.ad Her. 14 b,Quod genus, ſi quæratur,&c.

VTCVNQVE.quomodocunq;,perinde utcunq;. Ora.202 a,Orator utcunq; animum audientis cõmoueri uolet, ita certum admouebit uocis ſonum. Poſt.203 a,Neq; id reipu. repetere utcunq; neceſſe eſt. Off. 27 b, Sed utcunq; aderunt res.de Fm.126 b,Vtcunq; res poſtulabit.

VTENDVS,*a,um*.I.V.117 b, Huic omnia bona utenda ac poſsidenda tradiderat.

VTER,*a,um*.de Fa.140 b,Quoniã utriuſq; ſtudij noſtra poſſeſsio eſt,hodie utro frui malis,optio tua ſit.de Inuen.80 b, Deinde utra lex iubeat aliquam,utra permittat.& ibid.Vtra lex iubeat,utra uetet.de Di.132 b,Vtrum igitur eorum accidiſſent,uerũ oraculũ fuiſſet.pro Ra.92 a,b,Quamobrem uter noſtrũm tandem Labiene popularis eſt? tu ne? an ego? pro Seſt.22 a,Horũ utro uti uolumus, altero eſt cãrendum. de Cl.181 b,Aderant multi alij,tamen utrũ de his potius,dubitaſſet aliquis,quin alterum,nemo.Or.120 b,Reperiã, qui dicat aut ſcribat,utra uoles lingua. Attic. 248 a, Quid ad hæc Panſa? cum utro erit, ſi bellum erit? Part.241 a,Vter fortius pugnabit,is uincat neceſſe eſt.Quint.Frat.314 b,Sed utros eius habueris libros(duo enim ſunt corpora)an utroque neſcio.pro Mil.107 b,Ab utro inſidiæ factæ ſint, incertum eſt. & 106 a,Vter utri inſidias fecerit. pro Cluent.39 b, Vter igitur facilius hoc faceret?is ne,&c.an ille,&c. de Inu. 67 b,An huius & illius,& utrius potius.Epiſt.19 a,Vtro me minus deceat uti, non intelligo.& 5 a, Quorum utrum minus uelim,neſcio.de Fin. 71 a,Summũ bonum puer utra uoluptate dijudicabit? ſtante an mouente? Epi. 35 b,Incertum eſt utra uia.de Or.168 a,Sanè dubitare uiſus eſt Sulpitius, utrius oratio propius ad ueritatem accederet.Offi.8 b, Cũ Celtiberis,cum Cymbris bellum gerebatur, uter eſſet, non uter imperaret.Atti.6 a,Aut ei moleſta erunt, in utro culpa erit.de Di.137 b,Poteſt hoc eſſe falſum,poteſt uerum,ſed utrum ſit,non eſt mirabile.

VTERCVNQVE. Ep.81 a,Ita parati eſſe dicũtur, ut utercunq; uicerit,non ſit mirum futurum. & Attic.285 b,In hoc bello utracunq; pars uicerit,tamen perituri ſumus.

VTERLIBET.pro Qu.15 a,Vtrumlibet elige,&c.

VTERQVE,*aque,umque*. uteruis,ambo,quiſq;.de Nat.54 a, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, & ſpiritus per arterias,utræq; autem crebræ,multæ toto corpore textæ ſunt.ad Her.32 b,Cum eorum de quibus dicimus aut utrumq;,aut unumquodq; certo concluditur uerbo. de Ar. 256 b,& Ep.172 b,Horum uterq; cecidit uictus.& ad Her.6 b,Quarũ utrunq; peſsimum eſt.Offic.1 a, Nos utriq; & Socratici & Platonici eſſe uolumus.Q.Fr.309 b,Domus utriuſq; noſtrũm ædificatur ſtrenuè. de Ora.152 a,A' quibus utriſq; ſummittitur aliquid.Atti.143 a,b,Non eſt tuę fidei,ut contra alterutrũ,cum utriq; ſis maximè neceſſarius, arma feras.de In.54 a, Eorũ controuerſiam non incõmodũ uidetur,cũ utrorũq; ratione exponere.Att.98 b,Vtriuſq; accepi literas ciuſmodi,eodẽ tẽpore.& ibi.Me aũt uterq; numerat ſuũ.At.128 a,Gallus Fabius amantiſsimus utriuſq; noſtrũ. ad Here.22 b, Nam utraq; altera ſeparata minus erit firma. ad He.52 b,Vtrũq; aut unũquodq;.At.228 a, Multa mihi ueniunt in mentẽ in utramq; partem.de Ora.182 b, Ancipites diſputationes in quib.de uniuerſo genere in utrãq; partem differi copioſè licet.de Fini.126 b,Dicendi exercitatio in utrãq; partẽ ab Ariſtotele inſtituta.Ac.31 b, Nam utraque in parte multa dicuntur.Of.36 b,Magna uis eſt in fortuna in utramq; partẽ,uel ad ſecũdas res,uel aduerſas.pro Milo.113 a,Magna uis eſt conſcientiæ in utramq; partem.Offi.40 b, Qui in utrãq; partẽ magno animo ſunt.Or.216 b,Terę aũt ſunt utriuſq; partes,uerborũ,&c.collocationis,&c.& ibid. Sed in utroq; frequentiores ſunt & liberiores poetæ:id eſt, in uerbis & in collocatione.I.S.274 b,Quo uſus eſt quiſq; eorum,cum de duobus loquatur.

VTERVIS.At.101 b,Vtriuſuis rei me adiutorẽ uelim eſſe. & pro S.R.19 a,Vtrumuis ſaluo officio facere poteris.de Se.83 b,At minus habeo uirium quàm ueſtrũm uteruis.

VTI.ut.de Or.92 a,Vti qui audirẽt,&c.& I.V.65 b,Putant fore uti ſi,&c.pro Do.224 a, Nihil aliud niſi uti ne quid , &c. pro S.R.19 a,& de Or.94 b,Non uti ſatis,&c.ſed uti ne,&c. Ep.202 b,Is ad me literas miſit,uti te ſibi placarem.

VTICA,*æ*.urbs.pro Lig.137 b,Vticenſis,& Vticenſes,cùm alibi ſæpe,tum I.V.255.pro Cor.65.

VTILIS,*le*.fructuoſus,cõmodus,accõmodatus,frugifer,ſalutaris,ex uſu eſſe,quod uſui eſt,quod habet utilitatẽ,quod alicui opꝰ eſt,quod multas habet opportunitates, quod lucro eſt,quod expedit uel cõducit,cui bono fuiſſet,quod maximè intereſt,ita tẽpora reip.fuerũt.de N.9 b, Res utiles ac ſalutares.& Of.64 a,Quod utile ſit, quodq; expediat. cõt. Rul.68 b,Ea lex uobis accõmodata atq; utilis eſt.At.276 a, Tu ſi arbitrare utile fore,& è rep.eſſe,perſequere Dolabellã bello.& Ep.207 a,E' rep.nõ eſt.Epi.130 b,Sic enim facillimè qꝫ tibi utiliſsimũ erit,cõſilij capies.& I.C.101 b,Vita utiliſsima.de In.42 a,Is mihi & ſuis & publicis rationib.utiliſsimus ciuis fore uidetur.& ibi.Inutilis ſibi.Of.57 b, Homo ad nullã rẽ utilis.& ibi.Homo ad nullã partẽ utilis.& de Se.89 b,Ad multas res perutiles ſunt Xenophõtis libri.

VTILITAS,*tis*.emolumentum,fructus,quæstus, lucrũ,opportunitas,commodum,cõmoditas, usus, res, ratio. de N. 19 b,Nec hoc considerant,quæ sit utilitas, quæq; opportunitas,in homine membrorum.& 37 a, b, Natura consultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium.At.104 a,Tyro mirabilis utilitatis fructum mihi præbet.de Or.94 b,Artes in quib.non utilitas quæritur necessaria, sed animi libera quædam oblectatio pro Murena 129 a, Ars militaris pergratam utilitatem habet. de Orator. 127 b, Referre omnia ad utilitatẽ suam,& omnia facere causa sua. Officiorum 69 b,Malè etiam Curio, cum causam Transpadanorũ æquam esse dicebat:semper autem addebat,Vincat utilitas. Quin.Fr.294 b,Alicuius commodis utilitatiq; seruire. Officiorum 16 a,In quo non minorem utilitatem afferũt, qui togati reipub.præsunt,quàm qui bella gerunt.Item: Prodesse,utilitatem afferre idem.Officiorum 60 b, Nec tamen nostræ nobis utilitates omittendæ,alijsque tradendę,cum his ipsi egeamus:sed suæ cuique utilitati,quod sine alterius iniuria fiat,seruiendum est.pro Ar 188 a,& de Fi.82 a, Ex literis afferre aliquid ad communem fructum. Officiorum 35 b,Capere usum ex aliqua re.Vtilitas oculorum, deorum munere,hominibus donata, de Vniuer. Vtilitas in deliberando,finis,Part.Vtilitas,deliberationum finis, 3 ad Heren. Topic.1 de Orator.Vtilitas sæpe cũ honestate certat, Part. Vtilitas in duas partes in ciuili consultatione diuiditur,tutam & honestam,3 ad Her.Vtilitas cum honestate in deliberatiua causa finis est, 2 de Inuent. Nihil tam est secundum naturam, quàm utilitas,3 Officiorum.Vtilitas & turpitudo in eadem re inesse non possunt, 3 Officiorum. Vtilitas autẽ aut in corpore posita est,aut in extraneis rebus, 2 de Inuẽt. Ne hoc quidem uos mouet, considerantes quæ sit utilitas, quæq; opportunitas in homine mẽbrorũ, ut iudicetis mẽbris humanis deos non egere,1 de Natur. Vt etiam si nulla sit utilitas ex amicitia,tamen ipsi amici propter seipsos amentur,1 de Finibus.Vtilitatis duę partes uidentur esse, incolumitas & potentia,2 de Inu.Vtilitatis eadẽ, quæ honestatis est regula,Offic.3.Certatur utrum honestati potius, an utilitati consulendum sit, 2 de Orator.Esse utilitati amicis,& reipublicæ,1 de Orat.Commodis,utilitatiq; alicuius seruire,ad Quin.Fr.lib.1.Qui utilitatem defendit, enumerabit commoda pacis,opum,potentiæ,&c. Vtilitatẽ ex laude nasci defendet,semperq; eam cum dignitate coniunctã, 2 de Or.Omnes enim artes quæ nobis populi Rom. studia conciliant,& admirabilem dignitatem,& pergratam utilitatem debẽt habere,pro Murena. Vtilitate hominum nihil debet homini esse antiquius,1 Officiorum.Vtilitate affici, 7 Fam.Et,ut arbitror, nec ab utilitate eorum qui audiẽt, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa Publij Seitij abhorrebit oratio mea,pro Sest.Cum omni utilitate, quam dij hominib.dederunt,ars aliqua coniuncta est,per quam illa utilitas percipi possit,de Di.li. 1. Quoniã in his uersatur omne consilium duobus, de utilitate antè dicamus, quæ in discendis bonis malisq; uersatur,Partit.Nec tamen nostrę nobis utilitates omittendæ, alijsq; tradendæ, cùm his ipsi egeamus, sed suæ cuique utilitati,quod sine alterius iniuria fiat,seruiendũ est,3 Off.Natura consultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium, 2 de Nat.Teq; Alexandrinum bellum gerente,utilitatibus tuis paruit,pro Deiot. id est,commodis tuis inseruiuit.Quem quidem ego,etsi mirabiles utilitates mihi præbet, quum ualet in omni genere uel negociorum uel studiorum meorum,tamen,& cæteris,ad Atticum lib.7.Vtilitatibus tuis possum carere,ad Tironem,lib.16.De utilitatibus & commodis suis cogitare,1 de Finibus.

VTILITER.cõmodè,cum utilitate.)(. Inutiliter. Offi.18 a, Iracundiã utiliter à natura datam.& 36 b,& Ac.34 a, Quæ fiunt utiliter ad hominum uitam.

VTINACHI.pop. I.P.99 a.

VTINAM.dij faxint,uelim,&c.ad Atticum 46 a, Atque utinam ipse Varro incumbat in causam.de Natu.deor.75 a,Vtinam ut illa anus optat,ne in nemore, &c. Attic. 139 a, Me miserum,quod tu uoluisti unà fuissemus: id est, utinam. Atti.220 b,Quod utinam,iterum autem utinam, tuo tamẽ commodo.

VTIQVE.omnino.ad Attic.57 a,Quo die ueniẽs, utiq; cum tuis apud me sis.& 68 a,Quæ quidem ego utiq; uel uersura facta solui uolo. & 71 a,Vtiq; explicatũ sit illud,&c. ad Atticum 228 a,Minusculam uillam utique Quinto traditurus sum. Anteq.196 b,Vtique siue hinc abiero, siue hic ero oppressus,ea maneat opinio,&c.ad Attic.72 b, Annum quidẽ utiq; tenebo. At.72 a, Id unis literis datis, quæ ad me utiq; perferantur,consequere.& 203 a, Expecto te à Peduceo utiq;.de Di.133 a,Faba Pythagorei utiq; abstinuerũt. At.200 b,Hoc quidem utiq; perficies,&c.& 207 b, Illud utiq; scire cupio.& 41 b,Vtiq;,&c. aliter,Vitæq;. Att. 57 b, Ipse uerò utiq; fac uenias. At.89 a,Vtiq; ad me tabellarios mittas. Att. 151 a,Quid censeas mihi faciendum,utiq; scribito. Attic.211 b,Ego ut constitui,adero,atq; utinam eadem die: sin (quid enim multa?) utiq; postridie.At. 220 b,Olij mittas laudationem,Olij utiq;:nam illam legi,uolo tamen degustare. At. 259 a, Romam utiq; statim ueni.

VT non.quin.pro Cor.64 a,Potest igitur iudices L. Cornelius condemnari? ut non C.Marij factum condemnetur? I. A.260 a,Cui uiginti his annis supplicatio decreta est, ut nõ imperator appellaretur.

VTOR,*ris*. usurpo,frequento,adhibeo. Offi.1 a, De reb. ipsis, utere tuo iudicio. Tuscula. 198 b, Quod utendum acceperis,reddito.de Nat.deor. 22 a,Vtatur suis bonis oportet,& fruatur,qui beatus futurus est. & 57 a,Quibus reb, fruimur atq; utimur.pro S.R. 40 a,Cõmoda quibus utimur, lucẽq; qua fruimur,spiritumq; quem ducimus, à Deo nobis dari atq; impartiri uidemus. pro Cluent. 21 a, Statui sibi nihil grauius faciendum,quàm ut illa matre ne uteretur. I.V.117 b,Huic omnia bona utenda ac possidenda tradiderat.Att. 193 a,Ne Silius quidẽ quicquid utitur.i.pecunia.Anteq. 195 a,Consularis homo no minimis facultatib.usus.Att.119 b, Cum in ea urbe summis honorib.imperijsq; usus sit.de In. 61 a,Homines honore usi.pro S.R.30 a, Ne bestijs quoque immanioribus uteremur.At.133 b, Vtrum turpè pace nobis, an miserè bello esset utendũ.pro Deiot.249 a, Bene armis, optimè equis uti.Att.120 b,Vt iam placatis utamur fluctib. I.A.226 a,Vsus est ipse incredibili patientia.I.A.224 b, Oratio,qua recitatis literis usus es.Q.F.298 b,Nõ est tibi his solis utendũ æstimationib. ac iudicijs, qui nunc sunt hominũ,sed his etiam,qui futuri sunt.Off.10 b, Ea quæ acceperis utenda,maiore mẽsura iubet reddere Hesiodus. I.A.177 a,Antonius Cæsari regnũ detulit,Cæsar uti noluit. At. 100 a,Brundusiũ uenimus usi tua facilitate nauigandi. & Epi. 236 a,Cum aduersis uentis usi essemus.cõt.Rul. 88 a,Crimination e in me usus est.At.254 a,Lucius multũ utitur Bruto.& Ep.209 b,Luceio Tityone familiarissimè utor. Epi.4 b,Trebonio multos annos utor ualde familiariter.Epi.52, Vtor ad omnia Qu.Selicio.de Cl.190 b,Vti aliqua re ad faciendũ aliquid.Tusc.153 b,Autorib.quidẽ ad istam sententiã quamuis obtineri,uti optimis possumus.de Fi. 49 b, Vt propemodum iustiorib.utamur illis,qui,&c.ad Heren.9 a, Deinde exemplorũ à uoluntate & contra scriptum iudicatorum enumeratione utemur.& ibid. Cùm hæc erunt considerata,statim nostræ legis expositione,recitatione,collatione utemur.pro Cæl.39 b,Exercitatione,ludoq; campestri uti.pro Mar.131 a,Vti silentio:id est, silere.Top.226 b, Vtens ratione.)(.Rationis expers.

VT plurimum.potissimùm.de Leg.176 b,In bello & suscipiendo,gerendo & deponendo ius ut plurimũ ualet,& fides.

VTPOTE.quippe.At. 39 a,Ea nos,utpote qui nihi contemnere solemus, non pertimescebamus. & 71 b, Incommoda ualetudo qua iam emersera,utpote cum sine febri laborassem.I.A.200 a,L.quidẽ frater eius, utpote qui peregrè depugnauit,familiã ducit. & Epist.164 b.

VT primùm.simulac,primùm.Ep.151 b,& I.V.104 b.

VT quid.cur,quare.Att.106 a,Depugna, inquis,potius quàm seruias,ut quid ?

VTRINQVE.ab utraq; parte.Epistol.81 a,Vtrinq; magnæ copiæ.

VTROBIQVE.in utroq; duorum,uel in utraq; parte.Ep. 163,Nõ licet mihi nullius partis esse,quia utrobiq; magnos inimicos habeo.de N.41 b,Eadem ueritas utrobiq; est: id est, in dijs & hominibus.

VTROQVE.aduerb.utrumque in locum. Attic.lib.5, Hinc Scyram,inde Delũ: utroque citius quàm uellemus cursum confecimus.

VTRVM.an,nũ,nunquid,utrũne. pro Qu.17 a,de Or.199 a, Quæro à te utrum illa uerba,an portenta sint ? in Ver. 106 a,Vtrum existimatis minus operis esse facere hoc? an illud? Atti.43 a,Hic utrum tandem sum accusandus,quod doleo? an,&c.pro Ce.290 b, Vtrum aliquid grauius in quempiam dici potest ? an certius quid obijci potest? in Pis.84 a,Con uiuiũ,in quo nemo potest dicere utrũ isto plus biberit, an uomuerit,an effuderit.I.C.197 a, Quęsiui an,&c. nécne,&c. de In.76 b,In quo utrũ copia ne sit agri cõsideratur.At.9 a, Intellexi Põpeiũ moueri, utrũ Crassum inire eã gratiã,&c. an esse tãtas res nostras,&c.pro Fl.151 a,Vtrũ hic tandẽ putatis,&c. an,&c. ad Br.91 b,Nec aliud decernitur hoc bello, nisi utrũ simus nécne,&c. Or. 217 a, Quærendũ utrum,&c. I. V.155 a, Nihil interest utrum ita scribas, si,&c. an si,&c. Tusculan.217 b,Nihil interest utrum,&c. an,&c. in V. 187 a, Quid interest utrũ hoc feceris,an frumentum non improbaris? Att.66 b,Mihi nihil uidebatur esse in quo tantulum

inter-

intereſſe, utrum per procuratores ageres, an per te ipſum. At.135 a,Vtrum hoc tu parum meminiſti? an ego non ſatis intellexi? Aca.23 b,Vtrum ea ueſtra,an noſtra culpa eſt? Ep. 160 a, Vtrum neſcis quàm altè aſcenderis, an pro nihilo id putas?Ep.8 a,Multum intereſt utrum laus minuatur,an ſalus deſeratur.de Fi.118 a,Vtrum igitur tibi literam uideor, an totas paginas cõmouere?Acad.23 b,Nihil ad eum qui te captare uult,utrum tacentem irretiat, an loquentem.Att.9 a,Vtrum,&c.an,&c.id eſt,uel quod,uelquod.Vtrũ, &c. an, &c.ſcilicet,&c.an,&c.L.Scilicet.

VTRVMVIS.pro S.R.32 a,Quod certũ eſt nõ facere, dum utrumuis licebit.I.A.165 a,Quorum ſi utrumuis perſuaſiſſem nunquam,nunquam in has miſerias incidiſſemus.

VT ſi.tanquã ſi,ac ſi,pro eo ac ſi.Of.9 b, Qui alijs nocent, ut in alios liberales ſint,in eadẽ ſunt iniuſticia,ut ſi in rẽ ſuam aliena conuertant.de Se.80 b,Similesq; ſunt,ut ſi qui dicãt, &c.I.A.207 a,Sic contemnit, tanquã ſi illi aqua & igni interdictum ſit.Offi.18 a,17 b, Similiter facis, ut ſi,&c.

VT ſic dicam.de In.83 a,Quæ (ut ſic dicam) ad corpus pertinet ciuitatis.

VT ut. Ep.263 b,Sed ut ut eſt,indulge ualetudini.

VVA,æ.de Di.87 a, Actius Næuius uuã mirabili magnitudine inuenit.de Se.88 a,Gemma à qua oriens uua ſeſe oſtendit,quæ & ſucco terræ,& calore ſolis augeſcens, primò eſt peracerba guſtui,deinde maturata dulceſcit:id eſt,uua.

VVLCANIAE,inſulæ propter Siciliam. de Natura deor. 70 b,libro 3.

VVLCANIVS,*a,um*.Tuſc.182 a,Tectus Vulcanijs armis: id eſt,fortitudine.

VVLCANVS,*ni*. Vulcani complures fuerunt. de Natura deorum 70 b.

VVLGARIS,*re*.popularis,quotidianus,contritus, peruagatus,communis, de populo, unus de multis.de Fini.90 b,In omni arte cuius uſus communis uulgarisq; ſit.de Ora. 94 a,Oratio ad uulgarem populareмq; ſenſum accõmodata. de Orat.136 b,De uulgari & communi prudentia diſputo. de Or.120 b,Perſpicua ſunt hæc quidem, & in uulgari prudentia ſita.pro Pl.268 b,Vulgaris & peruagata declamatio. Ora.216 a,Res peruagata & uulgaris pro Qu.10 b,Hæc uulgaria & obſoleta ſunt.de In.70 a, Hæc à uulgari intelligentia remotiora ſunt.de Cla.193 a, Minimè uulgare genus dicendi. Epi.4 a,Vt intelligat meam commendationem non uulgarem fuiſſe.de Ora.106 b,In communi uita & uulgari hominum conſuetudine non eſſe rudem.de Or.94 a, Si minus illa ſubtili definitione,at hac uulgari opinione ars eſt. de Inu.76 b,Beneficium uulgari opinione ars eſt.de Inu.76 b, Beneficium uulgare.)(. Beneficium ſingulare & rarum. de Ora.201 a,Excellens orator.)(.Vulgaris orator,de populo.ad Heren.41 b,Ne nuda inuentio uulgari ſermone efferatur.Acad.30 b,Non poſſumus Amafanij & Rabirij ſimiles eſſe qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos poſitis,uulgari ſermone diſputant.Top.226 b,Rarum ac ſingulare.)(.Vulgare.

VVLGARITER.populariter,uſitatè. Ep.229 a, Vt intelligeres me non uulgariter nec ambitioſè, ſed ut pro homine mihi perneceſſario ſcribere. Ep.139 a, Plebcio ſermone. de Fi.49 b,Quotidianis uerbis, patrio ſermone.

VVLGO.paſsim,populariter.de N.68 a,Saturnũ uulgò maximè ad Occidentem colunt.pro Mu.141 b, Ad prandiũ uocare num crimẽ eſt? minimè, ſed uulgò,paſsim. quid eſt uulgò? uniuerſos? de In.51 b,Deinde natura eius euenire uulgò ſoleat,an inſolenter & rarò.At.232 b, Vulgò opinio hominum ſociũ me aſcribit tuis laudibus.At.1 a,Nam illi ita negant,uulgò mihi ſe debere dicunt.pro S.R.31 b, Eiuſmodi tempus erat,inquit,ut homines uulgò impunè occiderentur.I.V.214 a,Vulgò oſtendere ac proferre aliquid. Atti. 258 a,Eodẽ die uulgò loquebantur Antonium,&c.I.V.213 a,Homo pecunioſus,nec uulgò.At.lib.9,Vulgò uadunt.

VVLGO,*as*.peruulgo, diuulgo.pro Flac.160 a, Non ne hoc ueſtra uoce uulgatum eſt.de Aruſp.257 b,Nauis in flumine publico uulgata omnibus.pro Syll. 175 a, Illas tabulas deſcribi ab omnibus ſtatim librarijs,diuidi paſsim atque edi populo imperaui.

VVLGVS,*gi*.turba,multitudo.pro Mil.106 b,Cum Milo cũ uxore ueheretur in rheda penulatus,uulgi magno impedimento.pro Planc.260 b, Non eſt enim conſilium in uulgo, non ratio,non diſcrimen,non diligentia. pro Mu.132 b,Nihil eſt incertius uulgo.de Or.114 a,Hæc duntaxat in Græcis intelligo,quæ ipſi, quæ ſcripſerunt, noluerunt à uulgo intelligi.de Di.126 b,Fani pulchritudo Prænęſtinarum etiã nunc ſortium retinet nomen, atq; id in uulgus: quis enim uir illuſtrior utitur ſortibus? pro S.R.19 a, Hoc exire atque in uulgus emanare non poterit.At.37 a,Quod etiam in uulgus gratum eſſe ſentimus.& 137 b,Itaq; alter religioſus etiã nũc dies, alter in uulgus ignotus.de Vn.195 b, Iudicare aliquid in uulgus.Tuſ.188 b,Valere in uulgus. & 248 a,Commendatio in uulgus. Off.40 a,Quamobrem ut uulgus, ita nos hoc loco loquimur.Ep.229 a,Ego autẽ tribuo nõnunquam in uulgus, ſed plerunq; neceſſarijs, ut hoc tempore. de Ora.161 a,Vulgus imperitorum. & de Clar.196 b,Turba patronorum,& uulgus patronorum.

VVLNERATIO,*onis*.ſauciatio.pro Ce.294 a,Vim ſine uulneratione & ſanguine non eſſe.I.P. 89 b,Hæc eſt ſalutis ſuæ uulneratio.

VVLNERATVS,*ta*.L.Ferrum. & Attic. lib. 7, Vulneratus & ſpoliatus eſt.

VVLNERO,*as*.ſaucio,uulnus uel plagam impono,plagam facio,plagam injcio,uulneribus conficio,uulnus infligo.I. V.89 b,Serui nonnulli uulnerantur,ipſe Rubrius ſauciatur. pro Seſt.7 b,Ferrum poteſt acie ipſa uel ferri uiribus uulnerare. Poſt.205 b,Tribuni ſanctiſsimum corpus uulneratum ferro confectumq; uidiſtis.

VVLNVS,*ris*,plaga.de Na. 71 a,Aeſculapius,qui ſpeculũ inueniſſe,primusq; uulnus obligauiſſe dicitur.I.V.273 a, Dico mercedem uulneris atq; plagæ cõſtitui nefas fuiſſe. pro Mil.114 a,Vulnus in latere,quod acu punctũ uideretur, pro ictu gladiatoris putari.Ep.56 a,Accipere uulnus.I.A.226 a, Et accipere uulnera.de Ar.253 a,Acceptis à forti aduerſario uulnerib.aduerſis.de Orat.131 b, Claudicare ex uulnere ob remp.accepto.I.A.179 a,Infligere uulnus alicui.I.V.33 a,Infligere plagã alicui. pro Seſt.7 b,Excipere uulnera.de Fi.85 a,Exanimari graui uulnere.de Fi.121 a,Quæ hic reip. uulnere imponebat,eadem illa ſanabat.At.12 a, Tanto impoſito reip.uulnere.At.77 b,Satis habeo negocij in ſanandis uulneribus,quæ ſunt impoſita reip.Tuſ.183 b,Alligare uulnus. & ibid.a,Obligare uulnus.Itẽ:Injicere uel infligere ſecurim reip.I. Securis.At.76 a,Vulnera Appij nõ refrico,ſed apparent.At.264 b,Nã Panſa fugerat uulneribus acceptis, quæ ferre non potuit.de Off.lib.3,Vulnera conſcientiæ.At.lib.5, Refricare uulnera.Ep.lib. 10, Ex uulnerib.mori.Pollionis. Poſt red.in Sen.Vulnus conſulare.At.lib.1, Demoſtica uulnera.At.lib.5,Vulnus imponere prouinciæ.

VVLPECVLA,*læ*.de Na.d.18,Lepuſculos uulpeculasq; uidiſſe.Of.9 a,Fraus quaſi uulpeculæ,uis leonis uidetur.

VVLTICVLVS,*li*.uultus ſeueritas.At.235 b, Non te Bruti noſtri uulticulus ab iſta oratione deterret?

VVLTVRIVS,*rij*.uultur.I.P.87 b,Appellatus eſt hic uulturius illius prouinciæ (ſi dijs placet) imperator.Idem in eadem:Scaurus Vulturius Reipublicæ.

VVLTVOSVS,*a,um*.triſtis,ſeuerus,uel nimia uultus oſtentatione uel mutatione,quod inimicum eſt, & ſcenicũ.Ora. 202 a,Vultus,&c. in quo efficiendum eſt, ne quid ineptum ſit,aut uultuoſum.

VVLTVS,*tus*.de Or.163 b, Imago animæ uultus eſt, indices oculi.& ibid.Vultus quot animi motus ſunt,tot ſignificationes & cõmutationes poteſt efficere.de Ora.122 a,Vultus qui ſenſum animi plerunq; indicent. I. P. 70 b, Vultus qui ſermo quidam tacitus mentis eſt.de L.161 a,Et is qui appellatur uultus,qui nullo in animante eſſe præter hominẽ poteſt,indicat mores:cuius uim Græci norunt,omnino nõ habent.Or.292 a,Vultus qui ſecundũ uocem plurimũ poteſt, magnã affert tum dignitatẽ tum uenuſtatem,in quo efficiẽdũ eſt,ne quid ineptũ aut uultuoſum ſit.de Di. 97 b, In Aeſopo ſæpe uidi tantum ardorẽ uultuum atq; motuũ,ut,&c. de Or.94 b,Quidã uultu moruq; corporis uaſti atq; agreſtes.& 95 b,Quæ nobis non poſſumus fingere, facies, uultus,ſonus.pro Cl.32 b, Recordamini faciem, atq; illos eius fictos ſimulatosq; uultus.Tuſcu.197 a,Iure erat in Socrate ſemper idem uultus,cũ mentis à qua is fingitur,nulla fieret mutatio.pro Seſt.7 b,Etenim animus uultu,flagitia parietib.tegebantur.de Or.135 b,Vultus ſeuerus ac triſtis.Poſtq. 207 b,Vultus importunus.pro Mil.119 b,Vultus ſemper idẽ, uxor,oratio ſtabilis & nõ mutata.pro Deiot.144 b, In tuis oculis,in tuo ore,uultuq; acquieſco.

VXOR,*oris*.quam in matrimonio quis habet,quæ matrimoniũ alicuius tenet,particeps connubij. Topic.222 a,Vxoris duæ formæ:una matrumfamiliãs, hæ ſunt,quæ in manum conuenerunt: altera earum,quæ tantummodo uxores habentur.L.Coemptio.Atti.228 a,Quintius à ducenda uxore ſic abhorret,ut quicquã libero lectulo neget eſſe iucũdius. pro Seſt.4 a,P.Seſtius duxit uxorẽ optimi uiri filiã Scipionis.ibid.P.Seſtius duxit C. Albini filiam,ex qua hic puer,& nupta iam filia.de Or.133 a,Ex animi ſui ſententia uxorẽ habere.I.A.186 b,Qui Numitoriã Fregellanam habuit uxorẽ. Item:Habere aliquã in matrimonio. L.Matrimonium.pro Cl.22 b,Is Saſsiã in matrimoniũ ducere concupiuit.de Fin. 104 b,Atq; ut è natura uiuat,uxorem adiungere.Or.100 a, Cum paterfamiliãs uxorem prægnantẽ in prouincia reliquiſſet,

quisset, Romæq; alteram duxisset, neq; nuncium priori remisisset, mortuusq; esset intestatò, & ex utraq; filius natus esset, mediocris ne res in controuersiam adducta est?

VXORIVS, *a, um*. Offi. 64 a, In arbitrio rei uxoriæ hæc uerba maximè excellunt: melius, æquius. & Top.

X

XLitera uastior. Ora. 211 a, Verba sæpe contrahuntur, non usus causa, sed aurium. Quomodo enim uester Axilla ala factus est, nisi fuga literæ uastioris? quam literam etiam è maxillis, è taxillis, & uexillo, & paxillo consuetudo elegans Latini sermonis euellit. Eadem litera in numeris significat decem: quæ si præponatur literæ uel C, uel D, aut L, aut M, decẽ detrahit & tollit, hoc modo XL. pro quadraginta.

XANTIPPE. Hic est enim ille uultus semper idem, quẽ dicitur Xantippe prædicare solita in uiro suo fuisse Socrate, eodem uultu semper se uidisse exeuntem illũ domo & reuertentem, 3. Tusc.

XENIVS, *a, um*. hospitalis. Xeniæ balneæ, pro Cæl. 50 b.

XENOCRATES. de cuius integritate Atti. 11 a. Ac primo ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates, quorum alter Peripateticorum, alter Academiæ nomen obtinuit, 3. de Ora. Nam Speusippus Platonis sororis filius, & Xenocrates, qui Platonem audierat, & qui Xenocratem Polemo & Crãtor, nihil ab Aristotele, qui unà audierat Platonem, magnopere dissensit, copia fortasse & uarietate dicendi pares non fuerunt, de Or. Nec uerò eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior, in cuius libris, qui sunt de Natura deor. nulla species diuina describitur, 1. de Nat. Xenocrates, cùm legati ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulissent, quæ erat pecunia temporibus illis, Athenis præsertim, maxima, adduxit legatos ad cœnam in Academiam: ijs apposuit tantum quod satis esset, nullo apparatu. Cùm postridie rogarent eũ, cui numerari iuberet, Quid? uos hesterna, inquit, cœnula non intellexistis, me pecunia nõ egere? quos cùm tristiores uidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem uideretur, Tusc. q. lib. 5. Xenocrates animi figuram, & quasi corpus negauit esse, uerum numerum dixit esse, ut iam Pythagoræ uisum erat, cuius uis in natura maxima esset, Tusc. q. lib. 1. Xenocrates & superiores animum (corporis expertem) esse dixerũt, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Quæ mihi res multò honorificentior uisa est, quàm aut illa quum iurare tui ciues Xenocratem testimonium dicentem prohibuerunt, ad Atti. lib. 1. 11. Quid igitur aut hunc prohibet, aut etiam Xenocratem illum grauissimum philosophorum exaggerantem tantopere uirtutem, & extenuantem cætera, & abijcientem, in uirtute non beatam modò uitam, sed etiam beatissimam ponere, Tusc. Cõtraq; patrẽ eius, illũ qui Tib. Gracchi conatus perditos uin dicauit, nullã comitatẽ habuisse sermonis, nec nõ Xenocratem quidẽ seueriss imũ philosophorum, ob eam rem ipsam magnum & clarũ fuisse, Offi. Nam cũ reliquisset cluos præstantissimos studio atq; doctrina, Xenocratem Chalcedonium, & Aristotelem Stagiritem, 1 Ac. De Platone.

XENOPHANES. Et quàm nõ multũ (dissenserũt) à Platone Megarici, quorũ fuit nobilis disciplina: cuius, ut scriptũ uideo, princeps Xenophanes, quẽ modò nominaui, 2 Ac. Xenophanes unũ (uult) esse omnia, neq; id esse mutabile, & id esse Deũ, neq; natum unquam, & sempiternũ, & conglobata figura, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Tum Xenophanes, qui mente adiuncta, omne præterea quod esset infinitum Deum uoluit esse, de ipsa mente item reprehenditur, ut cæteri, 1 de Nat.

XENOPHON, *tis*. Or. 199 b, Xenophõ, cuius sermo est melle dulcior, sed è forensi strepitu remotissimus. & 202 b, Xenophontis uoce Musas quasi locutas ferunt. Xenophon Socraticus (qui uir & quantus in ea militia, qua cũ Cyro minore perfunctus est) sua scribit somnia, quorum exitus mirabiles extiterunt. Mentiri Xenophontem, an delirare dicemus, 1 de Diu. Deniq; etiam à philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, pòst ab Aristotele Callisthenes comes Alexandri, scripsit historiam: & hic quidem rhetorico penè more, ille autem superior leniore quodam sono est usus: & qui illum impetum oratoris non habeat, uehemens fortasse minus, sed aliquanto tamẽ est, ut mihi quidem uidetur, dulcior, 2 de Or. Instituit Xenophõ Agesilaũ, 3 de Or. Vincunt tamen artificio benevolentiæ colligendę, qui neq; Cyrum Xenophontis, neq; Agesilaum nouerint, 1 ad Qu. Fr. Vnus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando facilè oẽs imagines omnium, statuasq; superauit, 5 Fam. de Agesilao loquẽs: Multas ad res perutiles Xenophõtis libri sunt, quos legite quæsõ studiosè, ut facitis. Quàm copiosè ab eo agricultura laudatur in eo libro, qui est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur, de Se. Pocula, sicut in symposio Xenophontis est, minuta atq; rorantia, de Sen. Apud Xenophontem quærit Socrates unde animam arripuerimus, si nulla fuerit in mundo, 3 de N. Cyrus ille à Xenophonte non ad historię fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij: cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur: quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere non solebat. Nullũ est enim prætermissum in his officiũ diligentis & moderati imperij, 1 ad Qu. Fr.

XENOPHONTEIVS, *a*. Gratiamq; illã, de qua suauissimè quodã in procemio scripsisti, à quo te flecti nõ magis potuisse demonstras, quàm Herculem Xenophonteium illum à Voluptate, 5 Fam. Tum facillimè ex eo libro, quẽ de consulatu, & de rebus gestis suis conscriptum molli & Xenophonteio genere sermonis misit ad A. Furium poetã famillarem suum, de Clar. 176 b.

XENOPHONTIVS, *a, um*. Epist. 67 b, Herculem Xenophontium ferunt, &c.

XERXES. Nam Xerxes quidẽ refertus omnibus præmijs, donisq; fortunæ, non equitatu, non pedestribus copijs, nõ nauium multitudine, non infinito pondere auri contentus, præmium proposuit, qui inuenisset nouam uoluptatẽ, qua ipse non fuit contentus, Tusc. q. lib. 5. Nec sequor Magos Persarum, quibus authoribus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, quòd parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse patientia ac libera, 2 de Leg. Non manibus, ut Xerxes, sed rationibus deorum immortalium tẽpla & aras euerterit, de Na. deor. 1.

XYSTVS, *sti*. porticus. de Cl. 169 b, Cũ inambularem in xysto, & essem otiosus domi. de Opt. 243 a, Spaciari in xysto. Aca. 3 b, Cum pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spacio consedimus. At. 5 a, Gymnasium xystusq;.

Y

YOr. 212 a, Purrum semper Ennius, nusquã Pyrrhum: ut patefecerunt Fruges, non Phryges, ipsius antiqui declarant libri. nec enim Græcam literã adhibebant. nunc autem etiam duas, & cum Phrygum, & cum Phrygibus dicendum esset, absurdum erat aut tantum barbaris casibus Græcam literam adhibere, aut recto casu solùm Græcè loqui. tamen & Phryges & Pyrrhum aurium causa dicimus. At. 56 a, P. Sulla, pro P. Sylla.

Z

ZALEVCVS. Zaleucum quis leges Locris scripsisse non dixit? 6. ad Attic. Quod idem & Zaleucũ & Charondam fecisse uideo: quum quidem illi non studij & delectationis, sed reipub. causa leges ciuitatibus suis scripserunt, 2 de Leg.

ZELOTYPIA, *pię*. obtrectatio, quam intelligi zelotypiam uolo, est ægritudo ex eo, quod alter potiatur eo, quod ille ipse concupierit. Atticum 162 a, Offensio nostra, quæ magis *φιλαυτία* mea, quàm ab iniuria nata est.

ZENO, *onis*. Ac. 33 b, Zeno qui inuẽtor & princeps Stoicorũ fuit. & de eodẽ 36 a, Iam Polemonẽ adiuuerunt assiduè Zeno & Arcesilas. Sed Zeno cũ Arcesilã anteiret ætate, ualdeq; subtiliter differeret, & peracutè moueretur, corrigere conatus est disciplinã, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Et si Zeno Cittiæus, adue na quidã & ignobilis, uerborũ opifex, insinuasse se in antiquã philosophiã uidetur, Tu. q. li. 5. Zeno Eleates perpessus est omnia potius, quàm cõscios delẽdæ tyrannidis indicaret, Tusc. q. li. 2. Zeno ad uisa quasi accepta sensib. assensionẽ adiungit animorũ, Ac. q. ed. 2. li. 1. Zeno ijs solũ uisis adiungebat fidẽ, quę propriã quandã haberẽt declarationẽ earũ rerũ, quæ uidẽtur, Ac. ed. 2. lib. 1. Zeno quòd suã, quòd propriã speciẽ habeat, cur appetẽdũ sit, id solũ bonũ appellat, de Fi. li. 4. Zeno arbitrabatur omniũ perturbationũ matrẽ esse immoderatã quandam intẽperantiam, Ac. ed. 2. li. 1. Zeno arbitrabatur nihil quicquã effici posse à natura corporis experte, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno autem (ut iam ad uestros Balbe ueniam) naturalẽ legẽ diuinã esse censet, eamq; uim obtinere rectæ imperantẽ, prohibentẽq; contraria, 1 de Na. Zeno cõprehensionẽ inter scientiã & inscientiã collocabat, eamq; neq; in rectis, neq; in prauis numerabat, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno sensus iunctos esse censuit è quadã quasi impulsione oblata extrinsecus, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno nihil cẽsuit deesse uirtuti, Ac. q. ed. 1. li. 2. Zeno qđ aut efficeret aliquid aut quod efficeretur, cẽsuit nõ posse nõ esse corpus, Aca. q. ed. 2. li. 1. Zeno nõ tã rebus, quàm uocabulis ueteris Academiæ disciplinã cõmutauit, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno, quasi corporis simus expertes, animum solum complectitur, Acade. q. ed. 1. lib. 2. Zeno ita concludit, Quod ratione utitur melius est, quàm id quod ratione non utitur: nihil autem mundo melius: ratione igitur mundus utitur, 3 de Nat. Zeno, cùm ægritudinem definit, opinionẽ mali præsentis recentẽ, uerbũ (recens) sic interpretatur, ut non tantùm illud recens esse uelit, quod paulo antè acciderit: sed quàm diu in illo

in illo opinato malo uis quædã insit & uigeat, & quędã habeat uiriditatẽ, tandiu appelletur recens, Tusc. lib. 3. Zeno naturã ita definit, ut eam dicat ignẽ esse artificiosum ad gignendũ progredientẽ uia, 2. de N. d. Zeno manui dialecticã & eloquentiã similẽ esse dicebat, Ora. Zeno comprehensionẽ esse dicebat, cùm manũ planè compresserat, pugnũq; fecerat, Ac. ed. 1. lib. 2. Zeno nõ eos solùm, qui tum erant, Apollodorũ, Syllum, cæteros q. figebat maledictis: sed Socratem ipsum, parentẽ philosophiæ, Latino uerbo utens, scurram Atticũ fuisse dicebat, &c. de N. de. 1. Zeno nonnulla esse falsa dicebat, quæ sensibus uiderẽtur, de N. d. 1. Zeno cũ lævã manũ admouerat, & pugnum dextræ arctè uehementerq; compresserat, scientiã talem esse diebat, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Zeno rhetoricã palmæ dialecticã pugno similem esse dicebat, de Fi. lib. 2. Zeno dixit ignẽ esse quintam naturam, ex qua ratio & intelligentia oriretur, de Fin. libr. 4. Zeno uirtutes nullo modo seiungi posse differebat, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uisum inquiebat esse, cùm extensis digitis aduersam manũ ostendebat, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Nam per gestus quid esset, scire conficiebat Zeno inter rectè factum, τὸ κατόρθωμα, & prauè seu peccatũ, ἁμάρτημα medium quoddam locauit, quod per se nec bonũ, nec malum esset, sed adiectis certis circumstantijs nunc in bonis, nunc in malis numeretur, nẽpe officia & seruata & prætermissa, Aca. q. ed. 2. libr. 1. Zeno Epicureus, cùm à Carneade plurimùm dissentiret, unum tamen præter cæteros mirabatur, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uirtutẽ cuiquã adesse negauit, nisi ea uteretur, Ac. q. ed. 2. li. 1. cõtra Aristotelẽ, qui uirtutẽ etiã in dormiente, nihilq; agente locat. Zeno scientiã nominauit id, quod sensu ita erat comprehẽsum, ut ratione conuelli non posset, Ac. ed. 2. lib. 1. Zeno nihil aliud numerauit in bonis, nisi solã uirtutem, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno quatuor tantùm elementa seu initia rerum ponit: nempe ignẽ, aerem, aquã & terram, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno rectè facta sola in bonis actionibus, prauè, id est, peccata, in malis posuit, Aca. q. ed. 2. libr. 1. Zeno omnẽ uirtutẽ in ratione posuit, contra ueterum philosophorũ opinionẽ, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno premebat quæ dilatabantur à nobis, de N. d. 2. Zeno inuentor & princeps Stoicorũ fuit, 4 Ac. & 2 de N. Zeno Stoicorũ princeps, non tam rerum inuentor fuit, quàm nouorũ uerborũ, de Fi. lib. 3. Zeno contrahi animũ, & quasi labi putat atq; concidere, & ipsum esse dormire, Diu. lib. 2. Zeno in una uirtute positam beatam uitã putat, Ac. qu. lib. 2. Zeno perturbationes putabat esse uoluntarias, opinionisq; iudicio suscipi, Ac. q. ed. 2. lib. 1. cõtra antiquorũ philosophorũ doctrinã, qui eas naturales dicebant, & in ea animi parte, quæ rationis est expers, constituebãt. Zeno omnia quæ essent aliena firmæ & constantis assensionis, à uirtute, sapientiaq; remouebat, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Me audiente Athenis senex Zeno Epicureorũ acutissimus contendere, & magna uoce dicere solebat, eum esse beatum qui præsentibus uoluptatib. frueretur, consideretq; se fruiturũ aut in omni, aut in magna parte uitæ, dolore non interueniente: aut si interueniret, si summus foret, futurum breuẽ: si productior, plus habiturum iucundi, quàm mali, 3. Tusc. Quæ breuius concluduntur (ut Zeno solebat) apertiora sunt ad reprehendendũ, de N. d. 2. Zeno quidẽ ille, à quo disciplina Stoicorũ est, manu demonstrare solebat, quid inter has artes interesset. nam cum cõpresserat digitos, pugnũq; fecerat, dialecticam aiebat eiusmodi esse, &c. de Or. Magnã molestiã suscepit, & minimè necessariã primus Zeno, pòst Cleanthes, deinde Chrysippus, &c. 3. de Na. Honestum aũt quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finẽ bonorum, qui inuentor & princeps Stoicorũ fuit, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Zeno statuit cœlum esse ignem, qui quidq; gigneret, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno quum Hesiodi Theogoniam, id est, originẽ deorũ interpretatur, tollit omnino usitatas perceptasq; cognitiones deorũ, 1. de Na. Zeno sensib. etiã fidem tribuebat, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno neminẽ uolebat esse scientiæ cõpotem, nisi sapientem, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zeno perturbationib. quasi morbis sapientem carere uoluit, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uult assensionẽ animorum esse in nobis positã & uoluntariã, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno nihil noui reperire, sed superiores philosophos emẽdare uoluit immutatione uerborũ, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zeno plurimis nouis uerbis usus est, noua enim dicebat, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Qui cùm Zenonis auditor esset, uides quantũ ab eo dissenserit, & quàm nõ multũ à Platone Megarici, quorũ fuit nõbilis disciplina: cuius, ut scriptũ uideo, princeps Xenophanes, quẽ modò nomina ui: deinde eum secuti Parmenides & Zeno, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Persius, Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna utilitas ad uitæ cultũ esset inuenta, ipsas q; res utiles & salutares deorũ esse uocabulis nũcupatas, 1 de Na. Zenonis breues & acutulæ conclusiones, 3. de Nat. Zenonis inuenta, pro Mur. Posse enim asotos ex Aristippi, acerbos è Zenonis schola exire, 3 de N. Zenoni cõprehensio facta sensibus, & uera & fidelis esse uidebatur, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Sapiens ne nõ timeat, nec si patria deleatur, non doleat, satis durũ: sed Zenoni necessarium, cui præter honestum nihil est in bonis, 4. Aca. Zenoni & reliquis ferè Stoicis æther uidetur summus Deus, mente præditus, qua omnia regãtur, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zenoni, eiusq; auditori Aristoni placuit, bonũ esse solũ, quod honestũ esset, Tus. q. lib. 5. Xenoni præter honestũ, nihil est in bonis, Ac. q. ed. 1, lib. 2. Zenoni homini acuto placuit loquẽdi libertas, 9 Fam. 50. Zenoni Stoico animus ignis uidetur, Tus. q. lib. 1. Cleanthes, qui Zenonẽ audiuit unà cũ Aristone, tum ipsum mundũ Deũ dicit esse: tũ totius naturæ menti atq; animo hoc nomen tribuit, tũ ultimum & altissimum, atq; undiq; circũfusum & extremũ, omnia cingentem atq; complexũ ardorem, qui æther nominetur, certissimũ Deũ iudicat, 1. de N. Zenonẽ, quem Philo noster Coryphæum appellare Epicureorum solebat, de N. d. 1. Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus: Zenonẽ Eleatem in tormentis necatum, de N. d. lib. 3. Inter Zenonẽ & Peripateticos nihil præter uerborum nouitatem interesse, Tus. q. lib. 5.

ZETHVS. Vti apud Pacuuium Zethus cũ Amphione, quorum controuersia quum de musica inducta est, disputatio in sapientiæ rationẽ & uirtutis utilitatem consumitur, 2 ad Her. Miror cur philosophiæ, sicut Zethus ille Pacuuianus, propè bellum indixeris, 2 de Or.

ZEVGMA. opp. Qu. Fr. 313.

ZEVXIS. Vna est ars ratioq; picturæ, dissimillimiq; tamen inter se Zeuxis, Aglaophon, Apelles: neq; eorum quisquam est, cui quicquam in arte sua deesse uideatur, 3. de Ora. Neq; enim putauit (Zeuxis) omnia, quæ quæreret ad uenustatẽ, uno in corpore se reperire posse, ideo quod nihil simplici in genere omni ex parte perfectũ natura expoliuit, 2 de In. 62 a. Itaq; (Crotoniatæ) Heracleoten Zeuxin, qui tum lõgè cæteris excellere pictorib. existimabatur, magno precio cõductũ adhibuerunt. Is & cęteras tabulas complures pinxit, quarum nõnulla pars usq; ad nostrã memoriã propter sani religionẽ remansit: & ut excellentem muliebris formæ pulchritudinẽ muta in sese imago cõtineret, Helenæ se pingere simulachrum uelle dixit, &c. 2 de In. 62 a. Similis in pictura ratio est, in qua Zeuxin, & Polygnotum, & Timantẽ, & eorum qui non sunt usi plus quàm quatuor coloribus, formas & lineamenta laudamus, Br.

ZH'THMA ponere, 9 Fam. 1. quæstionem. Ζήτημα persoluere, 7 ad Attic.

ZODIACVS. signifer orbis, orbis signorũ. de Diu. 126 b, Vis quædam est signifero in orbe, qui Græcè ζῳδιακὸς dicitur, talis, ut, &c. de Di. 89 b, Dextrorsùm orbem flammeum, radiatum solis linquier cursu nouo. de Di. 90 a, Ad dexteram cepit rursùm, ab læua signum præpotens. de N. 36 b, Orbis signorum. & ibi. Orbis signifer. Item ibi. Longitudo & latitudo signiferi orbis. de Diu. 126 b, 127 a, De signifero orbe, & eius partibus, & ui & motu. Tusc. 162 b, Tũ in eodẽ orbe in XII partes distributo quinq; stellas ferri, &c. Item: Zodiacum hunc Græci uocitant, nostriq; Latini Orbem signiferum perhibebunt nomine uero.

ZONARI. qui zonas, hoc est cingulos faciunt. pro Fl. 149 b, Sutores & zonarij.

ZOPYRVS. Cum multa in conuentu uitia collegisset in eũ (Socratem) Zopyrus, qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur, derisus est à cæteris, qui illa in Socrate uitia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate subleuatus est, quum illa sibi uitia inesse, sed ratione à se deiecta diceret, 4 Tus. Quid? Socratem, non ne legimus quemadmodũ notarit Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores naturas q; ex corpore, oculis, uultu, fronte pernoscere? stupidum esse Socratem dixit & bardum, quòd iugula concaua non haberet: obstructas eas partes & obturatas esse dicebat. Addidit etiam mulierosum, in quo Alcibiades cachinnum dicitur sustulisse, de Fat.

ZOSTERA. loci nomen. At. 74 a, Piræeo, ad Zostera uenimus, &c. cursum confecimus.

Deo Opt. Max. & Vero sit omnis honos & gloria.

FINIS.

INDEX

IN.DEX VTILISSIMVS, IN QVO VERBA INNVMERA FERE' BARBARA, VEL LATINA QVIdem, sed non Ciceroniana, indicantur: quibus Ciceroniana, id est, elegantissima subijciuntur, ut si quando aliquid elegãtius in memoriam reuocare uelimus, hoc quasi monitore utamur. Quod si quis facere uolet, non minimam hinc opinor, ad dicendum scribendumque sentiet utilitatem.

Abominor. sum auersus ab aliqua re, aliquid tanquam religioni habeo, offensionem atq; fastidium ad aliquã rem habeo, aspernor, fugio, respuo, perhorresco, detestor.

Abortio, uel abortior. pro Cl. 24 a, Mulier sibiipsa partum medicamentis abegit.

Accẽtus. uox, sonus. Or. 202 a, Vocis tres omnino sunt soni, inflexus, acutus, grauis. & ibid. Ipsa natura quasi modularetur orationem, in omni uerbo posuit acutam uocẽ, nec una plus, nec à postrema syllaba citra tertiam. Ac. 189 b, Lenas. Orat. 514 a.

Accidentia nominum & uerborum. res quæ nominibus & uerbis sunt attributæ. de In. 50 a, b. Vide Consecutio.

Aceruo. coaceruo, accumulo.

Acesco. coacesco.

Actu esse. re uel reipsa esse, in rerum natura esse uel non esse. L. locis suis.

Acutus. acumen.

Additius. addictus, astrictus. de Vn. 201 b, Credere alicui, quanquam nec argumentis nec rationibus certis eius oratio cõfirmatur. Item: Cum aliis isto modo, qui legib. impositis disputãt, nos in diem uiuimus, quodcunq; nostros animos probabilitate percussit, id dicimus: itaq; soli sumus liberi.

Adimpleo. expleo, impleo.

Ad omnia. ad omnes res. Ep. 87 b.

Adoptiuus filius. Iudicio & uoluntate filius. Cic. pro Sex. Rosc.

Adoro. colo, uenero. r. de D. 84 b, Ritè igitur ueteres, &c. præcipuè ingenti coluerunt numine diuos. de Le. 172 b, Qua mente, qua pietate religiones colat. de D. 116 a, Iupiter puer cum Iunone, &c. qui castissimè colitur à matribus.

Adriaticus. Adrianus: ut mare Adriaticũ: id est, mare superum.

Aduersitas. res alicuius aduersæ, turbidæ res, grauis fortuna. pro Mil. 117 b.

Aduleratus. fucatus, fallax, fucosus, adulterinus.

Aduno. in unum locum congrego, in unũ conduco, in unum redigo, in unum confero. I. A. 223 a.

Aequanimis, uel æquanimus. qui æquo animo est.

Aequanimitas. animus æquus, animi æquitas. Ep. 88 b.

Aequalaterus. in Ar. Huic spacio ductum simili latus extat utrunq;.

Aequualens. quod idem ualet, par. Att. 87 b, Ego tamen habeo ἰσοδυναμοῦσαν, id est exceptionem, ut aiunt, æquualentẽ. pro Mur. 134 a, Par dignitas ad consulatus petitionem in hoc & in illo fuit.

Affabiliter. comiter.

Affectatio. appetitio, consectatio.

Affectatus. nimis exquisitus, appetitus, putidus, odiosus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes undiq; flosculos carpit. pro Sest. 25 a.

Affirmatiuus. aiens.) (. Negans. Topic. 224 b.

Afflatio. motus, uaticinatio. L. Vaticinatio.

Afflatus. mente permotus, furore diuino incitatus, insanus, furens, qui humanos sensus amiserit, diuinos assecutus sit, mente incitatus, animi ardore aliquo inflammatus atq; incitatus.

Agibilis. Sen. Actus auocat à rebus gerendis, uir acer & industrius.

Alatus. uolucer, ales, aliger.

Albedo. color albus, candor.

Aliqualiter. aliquo modo uel ratione.

Aliquantisper. paulisper, parumper.

Allegare. afferre, citare, laudare.

Allocutio. compellatio.

Alternatio. uicissitudo.

Alteruter. uterq; alter. ad Herenn. 22 b.

Amatus. gratiosus, qui apud omnes in maxima gratia est.

Ambages. circuitio, anfractus. pro Q. 80 a, Aliquo circuitu ad id peruenire quo uelis.

Angusto. in angustum adduco uel deduco, coangusto, contrabo, angustum facio. (. Dilato.

Animalculum. bestiola.

Animo. animum alicui do. Ep. 13 b.

Annihilari. in nihilum interire, occidere in nihilum, in nihilum recidere, perire.

Antarcticus. antaxon.

Ante omnia. in primis, præ cæteris.

Anterior. superior.

Anticatones. Cæsar contra Catonẽ. Top. 229 a, & Att. 199 b, & 221 a.

Antiquitus. bonis temporibus. Off. 45 a.

Antrum. spelunca.

Apologia. ἀχθος.

Apostrophe. pro Fla. 159 a, Neq; uerò te Massilia prætereo, quæ, &c. L. Auerto.

Apparens. expressus, eminens.

Apparentia. species, uisio, uisus. id in Cuiusrione speciem oratoris alicuius efficit.

Applaudo. plausum do, adbinnio.

Appropriо. uendico, adsciſco.

Aptitudo. habilitas.

Aptus natus. natus aptusq; ad dicendum. de Or. 93 a.

Aquaticus. aquatilis, nans, natans, aquarum incola.

Aqueus. humidus. Tusc. 156 b, & 162 a, & de Nat. 66 a.

Arbitrium liberum, Cicero appellat uoluntatem liberam.

Arcto. coarcto, coangusto.

Armilustrium, tanquam si arma militis inspiciunda sint. pro Cec. 296 b.

Arsus. deflagratus.

Artificialis. artificiosus, quod habet artẽ.

Asylus. asylum, ara, perfugium. qui nisi in arã tribunatus confugisset, profectò, etc. pro Do. 235 a, Hoc perfugium ita sanctũ est omnibus, ut inde abripi neminem fas sit: id est, sua cuiusq; domus.

Asser, uel assis. tabula.

Assertor. uindex.

Assuefactio. exercitatio consuetudoq; patiendi. Tusc. 243 a.

Audibilis. sub auditum cadens.

Augmentabilis.) (. Crescendi accessionẽ nullam habens. de Fin. 99 b.

Augmentatio. amplificatio, accretio.

Augmentator. amplificator.

Augmento. augeo, amplifico, magnũ uel maius facio, propago. pro Cæl. 45 b, Verbis paruam rem magnam facio. & 46 a, Qui hæc ex minimis tanta fecerunt. de Diu. 81 a, Ea Cleanthes paulò uberiora fecit. Item: Simulachrum Iouis maius facere.

Augmentum. amplificatio, incrementũ.

Authenticè. αὐθεντικῶς. Att. 162 b, et 250 b, Id enim αὐθεντικῶς narrabant.

Autodidactos. Ep. 104 b, Nullam artem sine interprete & exercitatione posse percipi. & de Or. 146 a.

Aux. quæ ab astrologis dicitur aux, hanc quidam à Cicerone iugum appellari dicunt. L. Iugum. ut luna in iugo.

Auxiliator. adiutor.

B

Balbuties. hæsitantia linguæ.

Balsamo. ταριχεύω. ad Heren. 55 b. L. Condio.

Barbitonsor. tonsor, & tonstrix.

Becchata. morsus.

Benefactor. benemeritus, benemerens.

Benefit. benignè fit. pro Pla. 269 b, Vt is benignè à populo factum uideretur.

Bene ominare. dij meliora.

Beneuolo. beneuolentiam erga aliquem habeo. & Terent. 72 b, Tibi bene ex animo uolo. Beo. beatum facio.

Bibitio. potatio.

Biformis. biformatus. & triformis Chimæra. Her. 34.

Blasphemia. execratio, maledictum. ad Att. 243 a, Sed βλασφημίαν mittamus.

Blasphemo. execror.

Bona uerba, Terentianum est: Dij meliora, Ciceronianum.

Boreas. aquilo.

Brauium. stadium.

Breuiarium. epitome.

Breuio. breue facio. (. Longum facio.

Brutũ. bestia, muta bestia, pecus, animal.

C

Cabala. de Som. 130 a, & 129 b, Si cupiat proles illa futurorum hominum, deinceps uniuscuiusque nostrum à patribus

acceptus posteris prodere, tamen, &c. & de Am.112 b, Quod ab Archita (ut opinor) dici solitum nostros senes commemorare audiui, ab alijs senibus auditum. de Leg.179 b, De sacris hæc sit una sententia, ut conseruentur semper, & deinceps familijs prodatur, & ut in lege posui, perpetua sint sacra. & 184 b, Deinde etiam deinceps posteris prodebatur ad imperium.

Caco. detractio cõfecti et cõsumpti cibi.

Calceo. induo.

Calculo. uoluptatum calculos subduco, ratiocinor.

Calefactiuum. quod uim caloris habet, quod calefacit, calefaciens.

Calendarium. fasti.

Caliditas. calor.

Capite diminutus. qui deteriore iure est.

Captiuitas. ἀλωσις. Att.155 a, Hæc ἀλωσις in qua nunc sumus.

Captiuõ. iugum seruile impono.

Cardinalis. pontifex, pontificum collegium, summum consilium.

Carentia. inopia, egestas, uacuitas.

Castigator. iudex.

Castrametor. I.A.133 a, Saxa castrorum antea metator.

Casualis. fortuitus, incertus, in causa positus, & illa uerba, quæ casus habent. ad Heren.30 b.

Cataphractus. tectus ac munitus ad pugnandum.

Catarrhus. epiphora.

Cathegoremata καθηγορήματα. Tuscul. 213 b.

Causatiuus. efficiens.

Causo. efficio, gigno, efficiens sum, importo, causam do.

Ceruicosus. qui nimiũ sui iuris sententiæq; est. I.V.79 b, Obstinatus.

Chirotheca. manica.

Cholera. bilis. Ep.263 b, χολὴν ἀκρατον noctu eieci.

Chorea. saltatio.

Chymus. succus is quo alimur.

Cicuritas. mansuetudo animi.

Cinædus. Cylo, puer meritorius, exoletus, catamitus, impudicus, qui turpiter patitur, puer emptus libidinis causa, qui aliorũ amori flagitiosissimè seruit. I.C.106 a, Sall. in Cic.270 b, Nihil flagitiosum corpori tuo putasti, quòd alteri collibuisset. in Sall.247 a, Posteaquam ætas tua iam ad ea patienda, quæ alteri facere collibuisset, exoleuerat.

Circulariter. in orbem.

Circularis probatio. mutua, uel in orbem facta.

Circumlocutio. circuitio, anfractus.

Circumuoluo. in orbem torqueo.

Circumferentia. extremitas, libramentũ.

Circumstãtia. ad Att.259 a, τὰ ὑκτὰ περὶ τινων ἐκθέσεις. Parad.120 a, Nuda ista si ponas, iudicari qualia sint non facilè possunt, id est, οἵων τε πρὸς τι ἐστιν. de In.84 a, Considerandum est non quid, sed quo quidq; animo, qui cum, quo tempore, quàm diu.

Citatus. concitatus, incitatus, excitatus.

Clancularius. furtiuus, clandestinus.

Clanculum. clàm.

Clarifico. claro, clarum facio. de Or.157 a, Illustro.

Classici autores.)(. Plebeij philosophi. Tusc.159 b, uel ut ita dicam, minorũ gentiũ.

Classicum. bellum.

Clauis imperij. claustra imperij.

Clima. quasi cingulus.

Coactè. per uim.

Cœptum. inceptum, cœptus.

Cognoscibilis. habens cognitionem.

Coincido. concurro. hæc in unam formã cadunt omnia. Or.200 a.

Coitus. concubitus, cõiunctio, complexus uenereus, obscœna uoluptas commiscendorũ corporũ, libido, uenereis uoluptatibus frui, rebus uenereis uti.

Combino. connecto.

Comitatio. assectatio, comitatus.

Commensalis. conuictor.

Comparatiuè. comparatè.

Compassio. συμπάθεια, misericordia. At. 66 a, Et si quæris, nulla est magnopere commota συμπάθεια. & 78 a, Ita cerno συμπάθειαν amoris tui. & 201 b, συμπαθῶς de aliquo scribere. Omnes odio Oppianici & illius adolescentis misericordia commouẽtur. pro Quint.18 a, Vt aliquando misericordiã caperet aliquam, si non propinquitatis, at ætatis suæ. Att.260 b, Malè narras de nepotis filio, ualde meherculè moueor & molestè fero.

Compatior. συμπάσχω, misericordiã capio. Att.189 c, Commotiunculis συμπάσχω, misericordia moueor.

Complexa & cum cõplexione. coniuncta. Græcè κατὰ συμπλοκὴν.

Complexio. constitutio.

Cõpositа ex elementis. concreta, cõflata.

Computatio. calculus, rationes ciuitatũ. pro R.P.124 c.

Computus. Att.220 a, Ratio sumptuaria.

Concausa. adiuuans causa.

Conceptus mentis. sensa mentis, cogitata, cogitationes.

Concernere. pertinere.

Concessio. concessus.

Conciuis. ciuis. pro S.R.24 a, Quin. Scæuola à ciuibus suis interemptus est.

Concoctio. digestio.

Concordantia. concentus, consecutio.

Concorditer. coniunctis sententijs. I.V. 233 b.

Concupiscentia. libido, cupiditas.

Condenso. constipo.

Conditionalis. connexum.

Conditura. conditio ciborum.

Condolentia. συμπάθεια.

Confabulatio. λογος quædam, quæ habet collocutione ipsa suauitatem, colloquiũ.

Confessus. concessus, certus. de D.130 a.

Confisco. Asc.53 a, Vnde fiscus pecunia publica, & confiscari dici solet. in A.233 b, Bona eius censeo publicè possidenda. publicè proscribo.

Congruè. congruenter.

Congruus. congruens.

Connexè. contextè, consertè.

Connumero. numero, ad numerum adscribo, colligo, in deorũ numero repono. Q. F.327 b, Eumq; certum Cos. cum Domitio numerasti.

Consanguinitas. sanguinis coniunctio.

Consequenter. deinceps.

Consonare. cõsentire, concentũ efficere.

Consortium. consortio uel consociatio.

Constellatio. situs cœli & stellarum. de Diu.127 b.

Constringere. cogere, uim adhibere.

Consummatus. absolutus & perfectus, ingenio præstanti & eruditione perfecta. L. Perfectus.

Contagies. contagio.

Contagium. contagio.

Contemplatiuus. θεωρητικὸς βίος. A. Ac 32 a, Speculator, contemplator.

Contemptus. contemptio, despicatus.

Contentiosus. pugnax.

Contentior. contentus sum, non pœnitet.

Conterraneus. popularis, eiusdem gẽtis, nationis, linguæ.

Contiguus. contingens, quæ inter se penè contingunt. L. Inter.

Contingens. de Fa.144 a, Interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes in se efficientiam naturalem: id est, inter causas contingentes quas uocant, & necessarias.

Continuitas. continuatio, perpetuitas.

Continuè. assiduè, continenter, usq; assiduus.

Contractus. res contracta, commerciũ.

Contradictorius. contrarius, contraria enunciatio.

Contrafacio. assimulo, exprimo. in Ver. 147 a.

Contrarior. pugno, contrarius sum, conflugo.

Contribulis. tribulis.

Contributio. tributum, tributi cõfectio.

Controueritur. ambigitur.

Contumelior. contumelia insequor, contumeliam imponor.

Conuentio. conuentus, conuentum.

Cõseruatio. cõsuetudo, usus. I.A.210 a, b.

Conuersor. uersor, consuesco, multũ sum cum aliquo, utor, aliquem mecum semper habeo. pro Syll.78 a.

Conuerti & dici ad conuertentiam. recè procari, Græcè αὐτιστρέφειν.

Conuicior. conuicijs insector, conuicium facio, uerbis uexo, contumelijs uexo, cõtumelijs aliquem insequor, in aliquẽ inuado, contumeliam in aliquẽ iacio, ignominijs aliquẽ concido, malè dico, furta & libidines cuipiã obijcio. pro Dom.231 b, Cum uerborum contumelijs optimum uirum incesto ore lacerasset. I.A.231, In isto tuo maledicto probrum non modò mihi nullum obiectas, sed etiam laudem illustras meam. Q.97 a, Conuiciari alicui.

Conuiuo. simul uiuo. Att.207 a, Posthac poterimus cõmodius colere inter nos in Tusculano.

Copula. copulatio.

Copulatiua propositio. coniunctio.

Cordialiter. ex animo.

Corono. regnum defero, diadema pono uel impono.

Corporatura. statura, habitus.

Correctè. emendatè.

Correlatiua. quæ sub eandem rationem cadunt.

Correspondeo. respondeo, consono.

Corrugo. contrabo.

Corruptio. interitus, dissolutio.

Creditum.

Creditum.pecunia credita.de Pro.70 a, & I.P.98 a.

Crepo.concrepo,percrepo.

Criminalis.capitalis.I.V.122 b,Rerũ capitaliũ quæstiones. & 209 a, Rei capitalis reus.de Or.118 a, Causa criminis, & causa ex crimine.L.Crimẽ.de Or.162 b,Causa capitis et lis capitis. Ascon.65.66, Criminales causæ & criminalis quæstio.in Vat.36 a,Iudices quæstionum de proximis tribunalibus esse delectos.

Crucifigo. cruce afficio, cruci suffigo,in crucem ago uel tollo.

Crumena.theca nummaria. Att.59 a.

Cudo.tundo.

Curabilis. q. curationẽ recipere potest.

Cursito.curso.

Curto.decurto.

Curuitas.aduncitas.

Curuus. curuatus, aduncus,tortuosus,incuruus,inflexus,incuruatus,uncinatus.

Cuspis.mucro.

Cyclopædia.encyclopædia.

D

Damnifico. damno uel detrimento afficio.pro Deiot.145 a,Damnũ uel detrimentum affero.Ter.3 b, Quid illi facias,qui dederit damnum aut malum.

Damnosus. qui alicui dãno uel malo est. ut,Clementia Cæsari malo fuit.

Dapes.epulæ.

Deauratus.inauratus.

Decens.par,conueniens. (dicula.

Deceptio.circumscriptio,aucupium,ten•

Deceptorius. ueteratorius,insidiosus.

Deceptor.circunscriptor.I.C.105 b.

Decimo.decusso,hoc modo X.

Decliuis.deuexus,præceps.

Dedecens.turpis,indecorum.

Defectus.uitium.de Diu.104 b, Non uitio rerum, sed interpretum inscitia.

Definitum in neutro,res quæ definitur.

Deforis.foris,extrinsecus. L.Foris.L.Extrinsecus.ut in ipsa arte insit,non foris petatur extremum.

Debisco.discedo,desideo τέτι μοὶ χαὶ ὦ, &c. Att.327 b.

Deifico.in deos refero,uel depono, consecro,dedico.

Delator.de Am.108 b, Ne criminib.aut inferendis delectetur amicus,aut credat oblatis. Item:Nec solum ab aliquo oblatas criminationes depellere, sed ne ipsum quidem esse suspicionem.

Delectabilis.habẽs magnã delectationẽ.

Dementio.mentem amitto.

Demõstratio qa est, demõstratio ex effectu, et demonstratio qua res cõuenire docet.

Demonstratio propter quid. (tur.

Demonstratio ex caussa.

Demulceo.delinio,capio.

Dependeo.pendeo.

Deputatus. certus, definitus, destinatus, attributus,constitutus,dictus. pro Do.218 b, Pecunia cõstituta ad emendos agros. et 220 a,Qui de quaq; re constituti iudices sunt.

Derisio.ludibrium.

Deriuatus.ductus,productus.L.Ineptus.

Descendentes.posteri,nepotes.

Desertum.desertus locus,uastus,inculus, solitudo.

Deses.desidiosus, iners, languidus.)(.Operosus,semper agens aliquid.de Se.82 a.

Desidiosẽ.per desidiam.

Designum.ratio,consilium.I.V.72 b.

Desolatio. uastitas. L. Destructio paulò pòst.

Desponsata.desponsa.Qu.F.312 a,Tullia nostram Crassipedi esse desponsam.

Destructio.ruina,excidium,exitium,excisio,disturbatio,uastitas.

Destructor.interfector patriæ, perditor reipub.

Desuesco.desuefio, consuetudinẽ aliquid faciendi depono uel detraho.I.A.225 a.

Detego.indico,enũcio,innuo,aperio,patefacio,illustro,pro Syll.178 a, & Antequã 194 a.)(.Occulto.

Deteriorare.deteriorem facere.

Deturpo.inquino.

Deuio.declino,deflecto, declinare uel deflectere de uia.

Deuotus. religiosus, castus, pius,sanctus, religionibus deditus, religionem colens.)(. Sceleratus.

Dexteritas.commoditas.de N.78 b.

Diameter.media linea.de Vn.199 b.

Diapasõn.de Som.129 a,Illi octo cursus, in quibus eadem uis est duorũ modorũ,septẽ efficiunt distinctos interuallis sonos.

Dicatio libri.nuncupatio.

Dici ad aliquid.conferri cum aliquo.

Dictamen rationis.cõmunis intelligẽtia, præscriptio uel præscriptũ rationis, summa ratio insita in natura, quæ iubet ea quæ facienda sunt,prohibetq; contraria. de L.159 a.Summa lex,suprema lex. de L.160 b,Recta ratio,perfecta ratio. & ibid. Homines parẽre debent huic cœlesti descriptioni mentiq; diuinæ.& 182 b, Natura quæ norma legis est.& 184 b, Omnia iußis supremæ legis obtemperant.

Dictetium.dictum. (lucet.

Diescit.diluescit,luescit, lucere incipit,

Differentia.controuersia.

Difficulto.difficultatem affero.

Dignit.us.postulatum,Græcè ἀξίωμα.

Diluuium.eluuio terrarum,exustio terrarũ.de Di.103 a,Deflagratio futura aliquando cœli atq; terrarum.& Ac.30 a Fore aliquando ut hic mundus ardore deflagret. Q. Fr.326 a,Romæ mira proluuies, magna uis aquæ,&c.

Discooperio.aperio.

Disconueniens.alienum.

Discordans, discrepans, uarius.ut uariũ ius.)(.Congruens,conueniens.

Discordãtia. discrepãtia.)(. Consecutio.

Discurro.uolito,uagor.

Discurso.percurso.

Disdiapasõn.I.P.8 a, Tamẽ ea quæ sunt longißimè disiuncta,comprehendant.

Disiunctiuo.disiunctio.

Disparitas.uarietas.

Dispensare.soluere legibus.

Displicentia.dolor.

Dispositus.affectus.

Dispositio.affectio.

Dissonare.dissentire,discrepare,dißideo

Disquiro.exquiro,ἐξετάζω. (re.

Ditesco.diues fio.pecuniã facio,rem augeo,patrimonium amplifico.

Diuersimodè. non uno modo. de D.81 a.

Diuersifico.uario.

Diuersitas.uarietas,dißimilitudo.

Diuinator.diuinus,diuinans, ut aruspex, augur,ariolus,uates,coniector.de Nat.12 b, de Diu.110 a; At nescio qui ille diuinus. & 118 b, Quædam casu eueniunt, ut prædicta sunt à diuinantibus.

Diuisibilis.diuiduus.)(.Indiuiduus.

Diuisim.separatim,seorsum.

Dociliter,intelligenter.Par.232 a.

Doctio.doctrina.

Dogmaticus.cuius libertas disserendi amissa est,quiq; in disputando non suũ iudicium sequitur, sed authoritati aliorũ paret. de Le.163 a,Nemo illum de uendita & addicta sententia mouere potest, & mancipata.Acad.3 a, Dogmaticorum & Academicorum differentia. Tusc.176 a, De obstinatione dogmaticorum. & Off.58 b, Ad dogmaticos pertinẽtia.& Eras.in Prouerbio, Claudi more,&c.de Nat.14 b,Contra dogmaticos hanc tu opinionem, &c.Tusc.151 b,Nec tamen quasi Pythius Apollo certa ut sint & fixa,quæ dixero.

Dolendus.habẽs dolorẽ.pro Mur.145 l.

Dolentia.dolor)(.Indolentia.

Dolorificus.faciens uel efficiens dolorẽ, inurens dolorem.

Dominium.mancipium, nexum uel nexus,δεσμὸς.

Dominatio.dominatus.

Domuitio.domum tio.de Diu.95 a, Sed Rhodiorum classi domum itionem dari.

Dubitabilis.habens dubitationem.

Dubium.controuersia,difficultas.in iudicando,& quasi salebra.pro Cecinn.299 b, Omnia in dubium incertumq; reuocari. & pro Cæl.49 a,Rem minimè dubitandam in contentione poni.

E

Ebrio.ebrium facio.

Ecclesia.ædes sacra,templum.

Echo.imago,saxa & solitudines uoce respondent.pro Arch.189 a.

Effectiuè.efficienter.

Effectiuus.efficiens,habens naturam efficiendi.

Effectu.aliquid præstare reipsa et exitu.

Efficacia.efficacitas.

Efficaciter.efficienter.

Egenus.egens.

Emphasis.ad Brut.173 a, Clodius ualde me diligit,uel ut ὑπερπατικῶτερον dicam,Valde me amat.Item, Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna.

Encyclopædia.de Or.153 a,Omnium bonarũ artium societas cognatioq;. de Cl.194 a,At uerò ego hoc tempore omni nocte & die in omnium doctrinarum meditatione uersabar.& 172 a,Mos est hominum,ut nolint eundem pluribus rebus excellere.

Eneruis.eneruatus.

Ens.quod est,natura.

Ensis.gladius.ferrũ, in aliquem cum ferro inuadere.

Episcopus.pontifex.

Equiso.agitator.

Eremita.solitarius homo, atq; in agro uitam agens.

Eremus.solitudo.L.Desertum.

Essentia.natura, uis, potestas. de Or. 90 b, Vim oratoris uniuersam ac propriã definire. & Off. 4 b, Naturæ uisq; bonestatis. de Or. 123 b, Omne argumentum aut ex sua sumi ui atq; natura, aut assumi foris. Or. 207 a, Eloquentiæ uim ac naturam explicemus. Tusc. 156 b, & de Fin. 109 b, Quinta illa nõ nominata magis, quàm non intellecta natura. ad Heren. 32 a, Definitio omnem rei cuiuspiam uim & potestatem dilucidè proponit, & breuiter explicat. Quin. 77 b, οὐσίαν, quam Plautus essentiam uocat, nec sanè est aliud eius nomen Latinum.

Euacuo. exhaurio, inanio, uacuum facio, nudum inanemq; relinquo.

Euagino. educo, distringo.

Euitatio. declinatio.

Exactè, uel exactius aliquid dicere, uel facere. Accuratè, accuratius, subtiliter, limatè, exquisitè.

Exalto. effero, prouehо, produco, ad honorem defero uel perduco. pro Cornel. 58 a, Si quos aut fortuna extulit, aut ipsorum illustrauit labor & industria. I. A. 251 b, Illum sua uirtus prouexit, nõ genus. de A. 110 a, Ad amplissimos honores aliquem per res ducere. Item, Ad summum imperium per omnes honorum gradus efferri, & producere aliquem pro illius dignitate. &, Quem tu ad hunc honorem rogatione tua detulisti. Efferre aliquem in cœlum laudibus.

Excedens. præstans. de Vn. 199 a, Altera pari numero præstans extremis, pariq; numero superata.

Excessiuè. præter modum.

Excessus. superatus.

Excessus. exuperatio.

Excidium. excisio.

Excursus. excursio.

Excusabilis. habens excusationem, uel aliquid excusationis. de Sen. 90 b.

Executio propositorum. L. Explico. I. A. 211 a.

Exercitium. opus. de Diuin. 220 b, Munus, functio, exercitatio, ludus, ars, studium, industria, agitatio. de Leg. 172 a, Studij deletationisq; causa scribere aliquid. de Sen. 79 b, Gorgias nunquam in suo studio atq; opere cessauit.

Exinanitus. enectus, effœtus.

Exonero. deonero.

Expensa. impensa, impendium.

Expergefio. è somno suscitor, expergiscor. Tusc. 218 a.

Explorator. speculator. (lis.

Exponere se periculis. obijcere se periculis.

Expositus fortunæ. obiectus fortunæ.

Extispicina. ars extispicum.

Extraordinariè. extra ordinem.

Extremitas. circunferentia, libramentũ.

F

Fabrefacio. benefacio. I. V. 209 b, Pulcherrimè facio, optimè facio, scitè facio & uenustè. in Vat. 210, & 208 b, Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta. in Verr. 125 b, Argentum fabrefactum. aliter, benefactum.

Faciliter. facilè, perfacilè, nullo negocio.

Factiuus. efficiens, ποιητικός. de Fi. 101 b, Artes quarum omne opus est in faciendo atque agendo.

Factor. effector, architectus, perfector, parens, genitor. de Vn. 203 a, Imitantes genitorem & effectorem sui.

Facundus. copiosus ad dicendum.

Falsifico. adultero.

Famelicus. fame enectus.

Famesco. esurio.

Famigeratio. prædicatio, nobilitas.

Famigeratus, siue famosus. clarus, nobilis, fama celeber, fama celebratus, qui est in magno nomine & gloria, qui in ore uiget.

Famigero. fama celebro.

Fastus. spiritu regio. L. Spiritus.

Fatigo. defatigo, in aliquo magno labore me exerceo, magnis laboribus me frãgo.

Fauilla. scintilla.

Fauorabilis. propitius, secundus, popularis. pro Do. 222.

Febricito. febrem habeo.

Febrio. febrem habeo.

Februa. necia, denicales, feralia.

Felicito. felicitatem do.

Fellator. Post. 207 a, Qui ne à sanctissima quidem parte corporis hominum, impuram temperantiam propulsat.

Feracitas. ubertas.

Festo. celebro, ferias habeo, diem festum ago. in V. 119 a.

Festum. dies festus, feriæ.

Feudatarius. fundus, ut populus fundus.

Fictitius. fictus, commenticius.

Fidatus nuncius. certus homo. Ep. 9 a.

Fideicõmissum. de Nat. 75 a, b, Nam patrimonia sæpe bene tradẽdi relinquimus, quæ possumus falli. de Finib. 77 a, Sext. Peducens cum sciret nemo eũ rogatũ à C. Plotio equite Rom. ultrò ad mulierem uenit, eiq; nihil opinanti uiri mandatum exposuit, hæreditatemq; reddidit.

Fideicommitto. iura fidei magistratuum commissa sunt. Off. 25 a.

Fideiubeo. spondeo. Vlp. iurecons. Cùm fideiussores ita interrogentur, Id fide tua esse iubes? pro Fl. 156 a, Cum iste sese pecuniã, quam huius fide sumpserat, à discipulis suis diceret Fusius persoluturum. & ibid. Eius enim fide sumpsit à Fusio.

Fideiussor. sponsor, præs. uide, Fideiubeo.

Figlinus. fictilis.

Figmentum. πλάσμα, commentum.

Fimus. stercus.

Finalis. τελικός. De Fi. 101 b.

Finitio. terminatio.

Finitus. definitus, habens modum, perfectus, absolutus, confectus, profligatus, emeritus.) (. Imperfectus, inchoatus, effectus.

Fixè. Tusc. 163 a, Cum acriter oculis deficientem solem intuerentur. & de Fin. 60 b, Cum ea quæ præterierunt, acri animo, & attento intuemur.

Fluuialis. fluuiatilis.

Fluxus. fluxio.

Fœminus. fœmineus, muliebris. L. Sexus. I. V. 41 b, Apud Iurisc. tamen fœminini sexum reperias.

Fœto. malè oleo, puteo. I. V. 152 b, & 178 a, Odor teterrimus oris & corporis, quem ne bestiæ quidem ferre possent. (tas.

Fomes peccati. seminarij uitiorũ, uitiosi-

Formidabilis. formidolosus, horribilis, terribilis.

Foro. fodio, perterebro.

Fortifico. munio, meliorem facio.

Fraternitas. germanitas.

Fraudulenter. insidiosè.

Frigefacio. refrigeo.

Frigefactiuum. refrigerãs, quod uim habet frigoris.

Frigefio. refrigeror.

Fructifer. frugifer, fructuosus.

Fructifico. fructũ edo, fructũ fero, fruges

Fruticesco. fruticor. (fundo.

Fulminatus. de cœlo ictus. de D. 83 b.

Fulmino. fulgere. fulgurare, fulmen iácere, de cœlo tangere uel percutere, è cœlo uel de cœlo iácere. de Diu. 139 a, Si tactum aliquid erit de cœlo. & 83 b, Summanus de cœlo ictus. I. C. 115 a, Complures in Capitolio turres de cœlo esse percussas. et ibid. Tactus est Romulus. de Diu. 100 b, Cum in Capitolio ictus centaurus è cœlo est. de Di. 84 a, Nam pater altitonans stellanti nixus olympo, Ipse suos olim tumulos ac templa petiuit, Et Capitolinis iniecit sedibus ignes.

Funis. funiculus.

Furiatus. furens, furibundus.

Fusim. fusè.

Futuo. Venereis uoluptatibus fruor. Tusc. 224 b, L. Coitus suprà.

G

Garrulitas. inanis quædam profluentia loquendi.

Generatio. ortus, procreatio.

Genus generalissimum. genus ultimum, caput generis.

Gesta. res gestæ.

Gesticulor. gestum ago.

Glorifico. gloria afficio. Tusc. 155 a.

Gracilis. tenuis, strigosus, subtilis, exilis, exiguus.

Grandiusculus. grandior.

Gratitudo. gratia, gratus animus, animus memor, memoria, uoluntas grata in aliquem, grata animi benuolentia, pietas. At. 142 b, Plus apud me ualere beneficij gratiã quàm iniuriæ dolorem uolo. Part. 241 b, Altera uis æquitatis, &c. & ibidẽ: Gratia in malo ponitur. I. A. 263 b, Grata eorum uirtutem memoria prosequi, qui pro patria uitam effuderunt. Post. 192 b, Liberale officiũ est serere beneficiũ, ut metere possis fructũ. Posiq. 203 a, Neq; æquũ tempore & die memoriam beneficij definire. pro Plan. 276 a, Cupio me & gratũ esse & uideri. hæc est enim una uirtus non solùm maxima, sed etiã mater uirtutum omnium reliquarum. pro Plan. 279 a, Quid est enim pietas, nisi uoluntas grata in parentes? & ibi. Hæc priuatim officiorum memoriam & gratiam quærũt. I. A. 263 b, Est autẽ fidei pietatisq; nostræ, declarare fortissimis militibus, quàm memores simus, quamq; grati. Epist. 9 b, Nullam partem tuorum meritorum, non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. Epist. 9 b, Cætera, quæ ad te pertinebũt, cum etiam plus contenderimus, quàm possumus, minus tamẽ faciemus quàm debemus.

Greßibilis. gradiens.

Grosso modo. pingui Minerua.

Gulositas. uitium uẽtris & gutturis. pro Cæl. 46 b.

Gulosus.

Gulosus. le Fin. 83 b, Vixit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piso.

Gutto. mano. de Di. 96 a, Herculis simulacrum multo sudore manauit.

H

Haeredito. Hæreditus ad me uenit, & hæreditas mihi ab aliquo uenit.

Hebe. iuuentus.

Hei. Hei mihi non possum hoc sine lacrymis commemorare.

Hermaphrodytus. Androgynus.

Historiographus. historicus.

Homagium. clientela.

Horoscopus. de Diuin. 126 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusque uitæ ex natali die minimè credendum est.

Hortulanus. olitor.

Hospitor. hospitio accipio, tecto recipio. pro Cluent. 53 b, & 54 a, 48 a, Tecto ac sedibus suis recipere. pro Cluent. 52 b, Domo recipio, domum meam recipio. Inuito eum per literas, ut apud me diuersetur.

Hypocrisis. simulatio uirtutis, uenditatio quædam atq; ostentatio. de Am. 112 a.

Hypocrita. eruditus artificio simulationis. Off. 9 a, Qui cum maximè fallunt, id agunt, ut boni uiri esse uideantur.

Hypothetica. connexum.

Hypophora. pro Cluen. 30 b, Sed ego occurram expectationi uestræ. nam, &c. pro Cluen. 30 b, Vocat me iamdudum tacita uestra expectatio, quæ mihi obloqui uidetur.

I

Ieuno. cibo me abstineo.

Ieiunium. inedia.

Ignauiter. ignauè.

Ignominiosè. per ignominiam.

Ignominiosus. contumeliosus, sordidũ ad famam, cum ignominia coniunctum, maculosus.

Ignoranter. per ignorantiam, insciẽter. Ac. 5 b.

Illæsus. incolumis, inuulneratus, inuiolatus.

Illegitimus. nullum habens ius. pro Deiot. 238.

Illyria. Illyrium.

Imaginatio. cogitatio. pro Corn. 64 b, Existat ergo ille parumper cogitatione uestra, quoniam re non potest.

Imaginor. cogito. fingo, suspicor, cogitatione depingo uel fingo, animo comprehendo, suspicione attingo, coniectura informo, speciem alicuius rei cogito, animo fingo, in notione animi repono, cogitatione & mente complector, cogitatione assequi nõ queo, imprimere aliquam notionem in animo. de Natur. 22 b, De imaginibus ad animũ peruenientibus. Acad. 10 b, Nihil enim agens animal, ne cogitari quidem potest, quale sit. Acad. 40 a, Quod quale sit, negat Epicurus se nec suspicari quidem. de Diu. 137 a, Quæ est enim forma tã inusitata, tam nulla, quã nõ sibi animus posit effingere, ut quæ nunquam uidimus, ea tamẽ formata habeamus. con. Rull. 77 b, Volitat enim ante oculos istorum regis filius.

Immediatè. proximè. L. Proximè.

Immediatus. proximus. Or. 212 b. L. Proximus.

Immeritus. iniustus.)(. Meritus.

Immoror. insisto, hæreo, habito, in aliqua re longior sum.

Impatienter. intoleranter,

Imperfectè. præcisè.

Imperitia. insciitia, stultitia.

Impetuosus. uiolentus, uehemens, furens.

Impingo. lætifico.

Importantia. pro Cæl. 48 b, Rem tãti sceleris ignotis seruis non esse credendam. L. A. 236 a, Apollonia magna urbs & grauis.

Impossibilis. ἀδύνατον, quod fieri non potest. Attic. 1 a, Vt mihi uideatur non esse ἀδύνατον, Curium obducere. de Orat. 135 a, Sæpe etiam quæ fieri non possunt, optantur. & 139 b, Si quid fieri possit, aut non possit, aut etiam necesse sit. de Fat. 142 b, Ergo illud, morietur in mari Fabius, ex eo genere est, quod fieri non potest. Oct. 329 b, Si nulla ratione publicis incommodis mederi qucat. Quintil. 96 b, Impossibilia aggrediuntur pro effectis. Vlpian. iurecons. Nec pœna rei impossibilis committetur.

Impostor. planus,

Impræmeditatus. imparatus.

Imprecatio. execratio, preces. Exierunt malis ominibus atq; execrationibus duo paludati, &c.

Imprecor. precor, execror, malè precor, alicui pestem exopto, tristibus ominibus persequor.)(. Sic exire à patria ut omnes sui ciues salutem, incolumitatem, reditum precentur. Item, Hisce ominibus Catilina cum reip. salute & cum tua peste ac pernicie profici scere. L. Omen. Quintil. Imprecamur debilitates, naufragia, mortes.

Impropero. exprobro.

Improprius. ἄκυρος.

Impubis. impuber.

Imputare. ascribere, tribuere, assignare.

Inæqualis. inæquabilis.

Inanimo. animum alicui do, animum augeo, multum animi affero, cupiditatem do, incendo.

Inanis gloria. falsa gloria. I. P. 91 b.

Incantamentum. cantio. de Cl. 184 b.

Incassum. frustra.

Incessanter. nullo puncto temporis intermisso.

Inclinatio. proclivitas, facilitas, propensio.

Inclinatus. procliuis, applicatus, propensus. de Fin. 113 b, Omne animal applicatum est ad se diligendum.

Incœnis. incœnatus.

Incogitabilis. in cogitationem nõ cadẽs.

Incogitans. inconsiderans.

Incogitantia. inconsiderantia.

Incombustilis. lituus Romuli.

Incommodus. incommodum.

Incompetens. pro Cluen. 23 a, Auditis de eo, in quem iudices non estis.

Incompositus. incondita oratio.

Incomprehensibilis. incomprehensus.

Inconsideratio. inconsiderantia, inconsulta ratio.

Incontinens. intemperans.

Inconueniens. incõmodum & absurdũ.

Incorporeus. expers corporis.)(. Corporeus.

Incorrigibilis. insanabilis.

Incrucio. decusso, hoc modo X.

Inculpo. in culpa pono.

Incurabilis. insanabilis, desperatus, quod curationem recipere non potest. Tus. 208 a

Indago. indagatio.

Indebitus. L. Iniustus.

Indesinenter. nullo puncto temporis intermisso.

Indigestio. cruditas.

Indigestus. crudus.

Indigus. indigens. de Or. 126 a.

Indispositus. crudus.

Indiuisibilis. indiuiduus.

Indomabilis. qui imperium recusat.

Indubitanter. nõ dubitanter, sine disputatione, sine ulla dubitatione, pro certo, uero.

Indubitatus. certissimus, exploratissimus, quod non habet dubitationem, perspicuus.

Indubius. certissimus.

Intercessor. deprecator.

Intercessio. deprecatio.

Industriosè. industriè.

Inebrio. uino obruo, ebrium facio.

Infabilis. ἄφατος. Att. 206 a.

Ineloquens. infans.

Inemendabilis. insanabilis.

Inenarrabilis. ἀδιήγητος. Att. 206 a.

Inexcusabilis. nihil habens excusationis.

Inexpertus. inexercitatus, nullo usu. pro Corn. 57 b.

Inextinguibilis. infinitum odium. pro Cornel. 67 b.

Infallanter. pro certo, uero.

Infelicito. miserum habeo.

Inferioritas. inferior ordo. de Am. 109 a.

Infernus. sceleratorum sedes atq; regio. Oct. 33 a, Aliquis nostrũm, qui proximus in illam æternam domum discesserit. in Arat. 389.* Hinc se inferni de partibus erigit hydra. aliter, infernis è partibus.

Infesto. infestum reddo.

Infinitiuus. ut definitiuus.

Infirmiter. infirmè.

Inflatiuus. habens inflationem.

Influxus. tactus lunæ. de Nat. 36 a, Multaq; à luna manant & fluunt, quibus, &c. Ep. 132 a, Cœlum exteram uim suam alicui dimittere.

Infortunium. aduersa uel incõmoda fortuna, acerbitas. de In. 76 a, Qui propter fortunam, non propter maliciam in miseriis sunt.

Infrascribo. suppono, subscribo. Att. 127 a, Bariomq; literarũ exemplũ subscripserat.

Infrigido. refrigero.

Infundibulum. uaporarium.

Ingeniculer. in V. 262 a, Illa mihi ad pedes misera iacuit.

Ingluuies. insaturabile abdomen.

Ingratitudo. ingratus animus. Att. 136 a, Ego ingrati animi crimen horreo. & 140 a, ἀχαριστίας crimen subire non audeo.

Intelligibilis. intelligentiæ nostræ uim ac notionem fugiens.

Iniurior. iniuriã alicui infero uel facio, malè mereo, iniuriam stupri in aliquem infero. iniuriam alicui impono.

Inobediens. non obediens. de L. 185 a.

Inopinans. nec opinans. pro Plan. 267 a,

Ignarus, inscius.

Inopinatè. nec opinatò. I. A. 175 a.

Inopinus. inopinatus.

Inordinatè. immoderatè. de Vn. 203 b.

Inordinatio. confusio.

Inquantum. quia, quatenus, ob id ipsum quia, in eo in quo, &c. ad priuatum dolorē. L. Quatenus.

Insalutatus. omnes nos ἀπροσαγορεύτους reliquit. Att. 123 a. L. Expers. Epi. 44 b, & Attic. 101 a, Quæ insciente me facta sunt.

Insensatus. stupidus, cōmuni naturæ sensu carens, stipes, Aethiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.

Insensibilitas. stupiditas, stupor.

Insensibiliter. sensim & sine sensu ætas senescit. de Senect. 85 a, & Tusc. 165 b.

Insensitiuus. sensum non habens.

Insido. insideo.

Insolitè. insolenter.

Insolubilis. inexplicabilis.

Instabilis. lubricus, uarius, commutabilis, uolubilis, uagus. pro Mdon. 114 b, Vide quàm sit uaria uitæ commutabilisq; ratio, quàm uaga uolubilisq; fortuna.

Instabilitas. uolubilitas.

Instans. ad punctum temporis: id est, ut aiunt, in instanti. Tusc. 165 b.

Instare uel dare instantiam. resistere, occurrere. Græcè ἐνίστασθαι.

Institor. propola, qui mercatur à mercatoribus, quod statim uendat. Off. 30 b.

Insufficienter. exiguè.

In tantum. usq; eò.

Intellectus. intelligentia, mens, ratio, mēs simplex. id est, intellectus agens, qui dicitur.

Intelligibilis. quod in nostram intelligentiam cadit, sub intelligentiam cadens, quod ratione sapientiaq; cōprehenditur, quod intelligentia & ratione comprehenditur. de Vn. 195 b, 196 a.

Intentio, scopus, propositum.

Intercedo. deprecor.

Interfectio. occisio, cædes.

Interlocutores. Eclogarij, nomina eorū qui in Dialogis loquentes inducuntur.

Internus. interior.

Interpretamentum. interpretatio.

Interstitium. interuallum.

Intertexo. intexo.

Intitulo. inscribo.

Intrepidus. qui magno animo & erecto est.

Intricatus. nec caput nec pedes. Ep. 109 b.

Intrinsecus. interior, intestinus. Ac. 13 a.

Inualidus. irritus, nullus, interfectus.

Inuerecundia. impudentia.

Inuicem inter se, uicissim. alius alium, ultro citroq;, ultro & citro. de Fin. 91 b, Sæpiusq; ista loquemur inter nos, agemusq; cōmuniter. Offic. 5 b, Vt ipsi inter se alij alijs prodesse possint. Ac. 195 b, Non patiar ut opera mea manus inter uos cōferatis, cædesq; ciuium inter se fiat. Cæs. 37 a, Hi rursus inuicem anno post in armis sunt, illi domi remanēt. Hircius 109 b, Cum dispositis turmis inuicē rari præliabantur. Quin. 96 b, At hæc Cicero pugnare inuicem ostendit.

Inuiolabilis. sanctus, sacrosanctus.

Inuisibilis. quod fugit aciem.)(Quod in conspectum cadit. Tusc. 159 a, Tanta est animi tenuitas, ut fugiat aciem. de Vn. 199 b, Animus autem oculorum effugit obtutum. de Vn. 204 a, Animus sensum omnem effugit oculorum. Off. 95 b, Annulus Gygis.

Inundatio. proluuies.

Iratè. iracundè, cum ira. Offic. 27 b, Per iram, Tusc. 226 b.

Iris. arcus species. de Nat. 69 b.

Irrationabiliter, ἀλόγως. At. 145 a, Faciet omninò malè, & ut ego existimo, ἀλόγως, & 220 b.

Irrationabilis. rationis expers, mente ac ratione uacuus. de D. 97 b.

Irreconciliabilis. inexpiabilis.

Irreligiosus. ab religione remotus, nihil habens religionis, impius.

Irremissibile. inexpiabile. (ius.

Irrequietus. solicitus, laboriosus, exercitus.

Irritamentum. inuitamentum, illecebra.

Irrito. irritum facio. I. A. 235 a.

Itineror. iter facio, ambulo.

Iucundor. iucunditas mihi est ex aliqua re, in uoluptate sum.

Iudicator. existimator, æstimator, iudex.

Iunctura. cōmissura, iunctio, cōiunctio.

L

Labium. labrum.

Laboratus. textile strogulum magnificis operibus pictū, & plenū artis argentū.

Lacteo. lactens.

Lacto. Quæ paruos Mauortis sanguine natos Vberibus grauidis uitali rore rigabat. de Di. 84 b.

Lanio. laniur.

Laniatio. laniatus.

Lapido. lapidibus cædo, lapidationem facio, lapidibus appeto & percutio. Off. 61 b, Athenienses Cyrsilum lapidibus obruerunt.

Lapillus. calculus.

Lasciuio. exulto.

Lasso. languefacio.

Lassus. defatigatus, languens uel languidus. Ter. 7 b, Animus lassus, cura confectus (stupet.

Lauacrum. lauatio.

Laudabiliter. cum laude. Offic. 72 b.

Laureo. laureatus.

Lenimentum. leuamentum.

Lento. laxo.

Lepidulus. lepusculus.

Letalis. funestus, mortifer.

Leuatiuus. habens leuationem doloris.

Liberum arbitrium. libera uoluntas.

Librariæ. bibliothecæ, taberna libraria.

Licitè. bonis & honestis rationibus.

Licitor. liceor, auctionor.

Ligatus. constrictus, uinctus, alligatus.)(Solutus. Off. 74 a, Aliquem uinctū hostibus dare. pro Sest. 6 a, Clodium uinctum aut spicijs, alligatum more maiorum, constrictum legum sacrarum cathenis, soluit subitò consul, &c.

Lignamen. materia.

Ligonizo. pastino, fodio.

Liguria. Ligures.

Lineariter. ad lineam.

Lineus. linteus.

Liquiditas. liquor.)(Concretio.

Litigatio. concertatio.

Litigium. rixa.

Locū tenens. legatus, præfectus, uicarius.

Logica. logice.

Lucrosus. quæstuosus.

Luctificus. luctum afferens.

Lupanar. lustrum.

Luridus. squalidus.

Luror. squalor.

Luscitiosus. luciscus, qui oculos hebetiores

Lusor. aleator, colluſor. (habet.

Lusorius. aleatorius.

Lusus. lusio.

Lutosus. luteus uel lutulentus.

Luxus. luxuria, luxuries. diffluere luxuria, delicatè ac molliter uiuere. pro Mu. 127 b, Turpe conuiuium, amor, comessatio, libido, sumptus. & 142 a, Profusæ epulæ, prima luxuria.

Lucernarius. lychnuchus.

M

Macero. conficio.

Maculentus. grandi macie præditus.

Macor. macies.

Macresco. extabesco.

Macrologia. ponere longam orationem aliqua re.

Macrobius. de Sen. 89 b, M. Valerius Coruinus. & 91 b, Argantonius CCX. uixit

Maculatura. litura. (annos.

Madefacio. perfundo, respergo, imbuo.

Magnanimiter. Tusc. 238 b, Magno animo.

Magnificens. magnificus.

Maledicens. maledicus.

Maledicentia. procacitas linguæ, morbus procacitatis, petulantia.

Malefactor. malemeritus. ad Her. 17 a.

Maleuolens. maleuolus.

Maleuolo. malè odi, malum uolo alicui. pro Cl. 28 b, Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa nō ab initio filio uoluerit, optauerit, cogitarit, effecerit.

Malignus. qui prauo animo est. At. 7 b, Malitiosus.

Malus. flagitiosus, nequam, impurus, improbus, sceleratus.

Manifesto. apertum & manifestū facio. pro Clu. 28 b. Epist. 242 b, In medium profero. palàm facio uel profero. planum facio, aperio, enuncio, edo, diuulgo, apertum suum scelus ante omniū oculos ponere. de Le. 195 b, Patefacio, profero in uulgus, indico, foràs effero. I. A. 225 b, Doleo efferri hæc foràs, & ad populi aures peruenire. de Le. 186 a, In cōspectu pono. Tus. 189 a, In luce colloco. Oīa beneficia in luce se collocari uolūt.

Mādica. Off. 29 b, Fit enim nescio quomodo, ut magis in alijs cernamus, quàm in nobismetipsis, si quid delinquimus.

Marcesco. putresco.

Marcidus. putridus.

Marito. colloco, in matrimonium colloco, cum aliquo coniuncta. ad Her. 13 b, Cur me huic locabas nuptijs.

Masculinus. uirilis.

Mastico. mando, conficio.

Mechanicus. sordidus, illiberalis. Off. 30 b, Illiberales autem & sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorum operæ, non quorum artes emuntur.

Mediator. arbiter, uel arbiter honorarius, sequester, deprecator.

Medico. medicamenta fucati ruboris.

Medicor. medeor, medicinā affero, medicinam adhibeo, curo.

Meditatè. cogitatè, meditatus. (140 a.

Medusa. μὴ μοι γοργάλω λιφαλλὼ, etc. At.

Melioro. melius facio. Tusc. 148 a.

Meliorescо. melior fio.

Menda. mendum.

Mensor. metator, decempedator.

Mensurator. metator, decempedator.

Merdæ,

Merda.cibi reliquæ, quas natura respuit.
Meretricor. patiâme in meretricia uita colloco.pro Cæl.47 b. (capio.
Meridior uel meridio. meridianũ somnũ
Messana.Mamertina ciuitas.
Metaphora.quantos aceruos facinorum reperietis?pro Syl.181 b.
Methodus.in omnibus quæ ratione docẽtur & uia.Or.207 b,de D.98 a,Si diȝ futura significant,aliquas uias dant nobis significationis scientiam.
Microbius.pro Mar.135 b,Animus tuus nunquam his angustijs, quas natura homini ad uiuendum dedit,contentus fuit.
Minera.uena.
Minimi facio.in minimis pono.Ep.54 a.
Minutim.minutatum,exiguè, exiliter,λεπτῶς. Att.324 a.
Miraculosus.portentosus.
Miraculum. miracula, ostentum, prodigium.de D.121 a,Nec si id factum est,quod fieri potuit,portentum debet uideri.pro Lig.138 b,Hæc non modò mirabilia sunt,sed etiã prodigijs similia.de Diu.121 a, Si quod rarò fit,id portentum putandum est, sapientem esse portentum est.Item,Multis sæpe in difficilimis rebus præsens auxilium eius oblatum est. I.V.225 b, Multa sæpe prodigia uim eius numenq; declarant.Ep.123 b, Scis Appiũ hic ostenta facere de signis & tabulis.
Misanthropos. Hominum aspectum luceműq; uitare.pro Syl.181 a.L. Timon.
Missa.res diuina.
Modifico.L.Modificatus.
Mœchor.adulteror.
Molesto.solicitum habeo,malè habeo,solicito, exerceo, uexo, molestiũ facio, molestiã
Mollisico.mollio. (affero.
Monarchia. regale ciuitatis genus. de L.187 a,Off.33 a.Cũ dominatu unius omnia tenerentur.
Mucus.humor. (nerentur.
Multoties.sæpe.de Or.126 a.
Murator.faber.
Mutio.biseo.
Mutuitas.mutuum in amicitia.
Mutuo.mutuum do,utendum do,commodo,mutuatus,παῤῥησιάζ. L. Mutuatus.
Myrrha. Pallantes filiam Mineruam amasse,& ab ea necatus dicitur.de Nat.71 a.

N

Narbona.Narbo.
Natatus.natatio.
Natiuitas.ortus,dies natalis.
Nauci facio.nauci habeo.
Naumachia.bellum uel prælium nauale.
Necessitio.necessitatem affero.
Negatius.negans.
Neotericus.recens.
Neutralis.medius,indifferens.
Nigredo.nigror.
Nitiditas.nitor.
Niuosus.niualis.
Nocuus.infestus,perniciosus.
Nomenclatura.nomenclatio.
Nominatiuus.rectus casus.Orat.112 a.
Notandus.attendendus.de In.46 b, Notatione dignus.
Notarius.scriba,librarius.
Nothus.spurius.
Notomia.anatomen uocant Græci medici,qui ista aperta et patefacta uiderũt. Tusc.158 a.
Nouiter.nuper.
Noua.nuncij.
Nubilosus.nebulosus.
Nullibi.nusquam,nullo loco.Ep.91 b.
Nuncium.Nuncius.
Nũcupatio.προσφώνησις. Att.207 b,Varro mihi nunciauerat magnã sanè προσφώνη
Nutricius.educator. (σις.

O

Obæratus.ærati milites. Att.11 a.
Obiectio.de Or.139 a, Neq; reprehendi,quæ contrà dicũtur, possunt,nisi tua confirmesineq; hæc confirmari, nisi illa reprehendas.& 137 a,Post ut rem probemus, nostris præsidijs confirmandis,contrarijs refutandis.& ibi. Aduersariorũ adiumẽta cõfirmare.Or.201 b,Infirmare & excludere cõtraria.& 208 a,Sua confirmare, aduersaria conuertere.de Or.92 b,Quod contrà dicatur,refellere. Deinde contraria refutare.
Obiectũ.res obiecta sensibus, quod sensu percipitur. pro Cæl.46 a, Qui aspernetur oculis pulchritudinẽ rerũ, qui excludat auribus omnẽ suauitatẽ, qui non odore ullo, non tactu,non sapore capiatur. Ac.6 b, Oculi pictura tenentur.aures cantibus.& ibi. Multa de ijs,quæ sensibus percipiuntur.
Obiter.ἐν παρόδῳ. Att.80 a,& 83 b, διὰ παρόδου. Q.F.328 a,ἐν παρόδῳ, id est, præter rem, præter propositum. I.V.62 b, Quoniam nõ consultò,sed casu in eorũ mentionem incidi, quasi præteriens satisfaciam uniuersis.de Clar.182 b, Aliquis præterieus de Oratore sæpe iudicat.
Oblatio.liberalitas.
Obliteratus.in litura.
Obsidium.obsidio.
Obstinatè.præfractè,pertinaciter, cum pertinacia.
Obstupefactio.obstupefactus.
Obtenebro.obscuro, tenebras uel noctẽ offundo,perstringo.
Obuiatio.ἀπαντήσεις.obuiam itio, occursatio.ad Att.134 a, Quas fieri censes ἀπαντήσεις ex oppidis?& 259 a, Mirifica ἀπαντήσεις.&c.
Obuio.ἀπαντάω,occurro,obuius sum,alicui me obuiam fero.
Occursus.ἀπαντήσεις.L.Obuiatio.
Odoramentum.odores,odoratio.
Odoramentarius.unguentarius.
Olfactus.odoratus.
Omnifariam. in omnes partes aliquem fallere.pro Sest.7 a.
Omnifarius.cuiusq; modi.
Omnimodè. omni ratione. L. Obuallo. Omnibus modis.L. Vario.Tusc.202 b.
Omnimodus.cuiusq; modi.Or.205 a,Omni modo permouere aliquem.
Opacitas.locus opacus.
Ophthalmia.morbus oculorum.
Opprobro.probrum infero.
Oratoria.rhetorica,ratio dicẽdi,doctrina dicendi,studiũ eloquẽtiæ,oratoria dicendi uis,studiũ dicendi,dicendi uirtus.de Orat. 89 a,& 111 b,Vsus dicendi.& ibid. Laus facultatis dicẽdi.& 115 a,Siue ratio,siue exercitatio dicẽdi.et 91 b, Eloquentiã ex bene dicendi scientia constare.& ibid.Ratio dicendi,& uia & facultas dicendi. & 149 b,Si illam præclaram & eximiã speciem oratoris perfecti & pulchritudinem adamastis.
Disputandi ratio & loquendi. Par.237 a, De Oratoria facultate.
Ordinariè.(Extra ordinem.
Ordinarius.legitimus.
Ordinatus.habens ordinem.
Originale peccatum. illud natiuum malum,uitiositas.Tusc.190 b, Vt penè cum lacte nutricis,errorem suxisse uideamur.
Ostentator.glorios⁹,uanus.
Quo.ouans.

P

Pacificè.cum pace.Tusc.244 b.
Pædico.qui pueros amat turpissimè.
Pallesco.palleo,exalbesco.
Pallidè.pallor.
Pallidus.decolor,exanguis,sine colore.
Pannus. uestis. pro Sest.6 b, Vestitus asper nostra hac purpura,ac penè fusca.Hor. Fides albo uelata panno.
Papyrus.charta.
Paradisus.hortus,hortulus. de Somn.127 b,Omnib.qui rectè uixerint,certũ esse in cœlo ac definitũ locũ,ubi beati æuo sempiterno fruãtur.I.A.264 a,Illi ad inferos pœnas paricidij luent,uos uerò piorũ sedis et locũ consecuti.de Som.130 a, Hic locus in quo omnia sunt magnis & præstantib.uiris.& 128 a, Ea uia est in cœlũ.& 130 a,Ad hanc sedẽ & æternã domũ cõtueri. de Am.97 b, Vt ex tã alto dignitatis grada ad superos uideatur potius quàm ad inferos peruenisse. de L.173 a,Olli quos in cœlũ merita uocauerũt,Hercules,Liber,etc. & ibid. Olla propter quæ datur homini ascẽsus in cœlũ, mẽs, uirtus, &c. de L.183 b, Deinceps dicit eadẽ illa de immortalitate animorũ, & reliqua post mortẽ tranquillitate bonorũ,pœnis impiorũ.de Sen.93 a, Ego patres uestros uiuere arbitror,& ea quidẽ uita, quæ est sola uita nominãda. Tusc.253 a,Animos cũ è corpore excesserint, in cœlum quasi in domicilium suũ peruenire.et 145 a, Romulus in cœlo cũ
Paralogismus.captio. (dijs agit æuũ.
Parcitas.parsimonia.
Paroxismus.commotiuncula,tentatio.
Particularis.præcipuus,singularis.τὸ καθ᾽ ἕκαστον. Att.211 a, Or.201 a, Vt q, in uniuerso sit probatũ,id in parte probari sit necesse.
Particulariter.præcipuè. (cesse.
Paruifacio. in paruis uel minimis pono. Ep.54 b, Nullo loco habeo,pro nihilo habeo,pro nihilo puto.
Pascuum.pascua.pastus pecudum.
Passio. perturbatio, affectio animi. de Vn.202 b,Animi quidem dolor. de Or.124 b,De affectionib.pro Mar.135 b,Sine amore & cupiditate,rursusq; sine odio & inuidia iudicare. passionis uoce usus est Varro, teste Charisio.262.Frob.
Passiuus παθητικός.patibilis.
Pastino.fodio.
Pathicus. puer emptus libidinis causa, puer meritorius,qui turpiter patitur, exoletus,peni deditus.
Patrocinor.adsum pro aliquo,causis præsto sum.de Cl.195 b.
Pauefacio. pauorẽ affero, metũ incutio.
Pauidus.pauens.
Pauperies.paupertas.
Pausa.respiratio.
Peculor. depeculor,peculatum facio.
Pensionarius.uectigalis.

Per accidens. temerè, casu, fortuitò.

Peremptorius. Att. 245 a, Fecissem ut ei statim tertius à prætore dies diceretur.

Perpendiculariter. ad perpendiculũ, ad lineam, rectis lineis, ad pares angulos. Tusc.

Pertingo. pertineo. (156 b.

Pertranseo. permeo.

Pessundo. obtero, protero, conculco.

Phantasticus. opinosus.

Pharus. pro Mar. 131 a, Ergo his omnib. ad bene de omni rep. sperãdum, quasi signũ aliquod sustulisti.

Philosophaster. minutus philosophus. de D. 93 b, & de Se. 95 a, Plebeius philosophus uel minorum gentium.

Phlegma. pituita.

Phlegmaticus. pituitosus.

Physiognomia. L. Physiognomon.

Physiognomus. Physiognomon.

Pignero. oppignero.

Piscatio. piscatus.

Planctus. plangor.

Planeta. astrũ, uel stella errans, stella uaga, sidera quæ uocantur errantia. de D. 127 a, de Som. 128 b, Septẽ illi orbes, qui uersantur retrò cõtrario motu atq; cælum. de Nat. 36 a, Quinq; errantiũ conuersio. de Or. 159 b, Eadem spacia quinq; stellæ dispares motu cursuq; conficiunt. de Nat. 36 a, Quinq; stellæ quæ falsò errantes uocantur. & ibidem multa de stellis uagis. & 46 b, de D. 83 b, et 84 a, Et si stellarũ motus cursusq; uaganies Nosse uelis, quæ sint signorũ in sede locatæ, Quæ uerbo & falsis Graiorũ uocib. errãt, Re uera certo lapsu spacioq; feruntur. de D. 127 b, Luna, Mercurij stella, Veneris stella, Sol, Martis stella, Iouis stella, Saturni stella. & ibi. Luna, Sol, Lucifer, Mercurius, & reliqui, & c. de Vn. 200 a, Tusc. 161 a, 241 b, & 242 a, Tum illa non re, sed uocabulo errantia.) (. Inficta.

Planitudo. æquor, planicies.

Plantarium. planta, seminarium.

Planto. serere arbores. de Se. 81 b, de L. 156 a, Seminare stirpes. cont. Rull. 79 b, Facere oliuetum in aliquo loco, instituere uineam alicubi.

Pleonasmos. occultæ insidiæ. I. C. 104 b.

Pleuresis. pleuritis, lateris dolor. de Ora. 142 a, Crassus lateris dolore consumptus.

Plico. complico.

Plurimus. plurimum.

Podager. podagricus, arthriticus.

Pœnitendus. ἀμεταμέλητος. Att. 101 b, & 102 b, Ego illi, quod de sua sententia decesserit, pœnitendum puto.

Populosus. frequẽs, ut frequẽs municipiũ.

Possibilis. δυνατὸν, quod in nostram potestatẽ cadit. con. Rull. 78 b, Velim fieri posse, ut me, etc. de Fat. 140 a, De eo quod possit fieri aut non possit, obscura quæstio est, quam περὶ δυνατοῦ appellant. Att. 110 b, Potest fieri quod sit in multis quæstionibus, ut, & c. & Epist. 230 a, Potest fieri ut falear. Quintil. 90 b, δυνατὸν, quod nostri possibile nominant, quæ ut dura uidetur appellatio, tamen sola est.

Possibilitas. facultas, uires, uis. Off. 67 a, Si dares hanc uim M. Crasso, ut posset, & c.

Potẽtia. pro facultate, quã Græci δύναμιν dicunt.

Potator. uinitor.

Potentia esse. esse posse.

Practica. usus, experientia. de L. 158 b, Id aũt incognitũ est, minusq; in usu necessariũ. itẽ, Assiduus usus uim rei dedit us, & ingeniũ & artẽ sæpe uincit. pro Cor. 64 a, Vsus est magister optimus. Off. 31 a, Cognitio contemplatioq; naturæ mancæ fit, si nulla actio rerũ consequatur. ad Her. 16 b, Multarũ rerũ memoria, & usus complurium negociorum.

Practicus. experiẽs, usu peritus, agitatus, exercitatus, conficio. de Orat. 91 b, in Ant. 225 a, Magnũ usum in aliqua re habens. pro Cor. 67 b, Aliquis rerum uaricrate atq; usu ipso iam perdoctus. ad Att. 32 a, ἐμπειρότερος. & 24, κατὰ τὸ πρακτικὸν. pro Cluen. 35 a, Vir magna prudentia, usu atq; excercitatione præditus.

Præcedo. præcurro, antegredior.

Prædestinatio. fatum.

Prædestinare. destinare.

Prædicamenta. attributa rerum, Summa rerum genera.

Prædicari apud pl. dosophos. Tusc. 122 b, Inuidia, non solùm in eo qui inuidet dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. itẽ, dici de alio

Præfoco. suffoco. (quo.

Præmio. præmijs afficio, præmium do, præmium tribuo, amplis uel maximis præmijs afficio, magnis præmijs ab aliquo donari, ad præmia legis uenire.

Præsagium. præsagitio, præsensio.

Præsentaneus. præsens.

Prætextum. hypothesis. L. Hypothesis.

Prætextus. nomen simulatio, species, per simulationem iniuriæ, per causam inopũ. pro Dom. 215 b, Cato per beneficium Cyprij relegatur. I. P. 94 b, Multi cupidiores prouinciæ triumphi nomine tegunt ac uelant cupiditatem suam. Off. 60 b, Et tamen muri causam opposui speciem honestatis nec probabilem, nec satis idoneam.

Prævaleo. præsto.

Prauè. perperàm.

Prepon. L. Decorum.

Primatus. principatus.

Principaliter. πρωτευόντως.

Principior. initiuus.

Priuatiuus. priuans.

Priuus orbus, inops, nudus, cassus, uacãs.

Probiter. probè.

Proceriter. procerius.

Procluiter. procliuius.

Proculco. conculco, protero.

Prodigalitas. effusio, profusio.

Prodigaliter. prodigè.

Prodigo. effundo, profundo, cõsumo, dissipo, dilapido, exhaurio, minuo, pecuniam in aliquam rem cõgio. Off. 45 a, Iacturam patrimonij facio, rem familiarem dilabi sino, patrimonium effundo.

Producere fructus. efferre fructus.

Proferre fructus. efferre fructus, segetes, & id genus.

Profectus. magnus progressus in aliqua sententia. L. Progressus.

Professor. magister alicuius artis.

Profunditas. crassitudo.

Progenero. progigno.

Prolongo. trabo, differo, profero, prouehо, produco, prorogo, propago, diem profero, tempus dirimo, amplius pronuncio, longum facio. pro L. 160 a.

Promptitudo. alacritas. pro Deio. 144 a, Hoc mihi magnam alacritatem affert.

Propalo. in medium profero, diuulgo, palàm profero, palàm recito.

Propatulus. promptus.

Properanter. festinanter, properans.

Properè. festinanter.

Properus. præproperus.

Prophasis. L. Prætextus.

Proponere quæstionem. ponere quæstionem, aut aliquid de quo quis audire uelit.

Proportionaliter. pro rata portione.

Prorsum. prorsus.

Prosa. soluta oratio, uerba soluta. de Or. 159 a, Versus in soluta oratione propemodũ adhibendos esse. & Or. 214 a, Isocrates uerbis solutis numeros primus adiunxit. & 215 a.

Prostituo. corpus palàm ad omnes libidines diuulgo, et uulgo. Post. 206 a, de Ar. 257 a, pro Cæl. 47 b, Mulier quæ domum suam patefecit omniũ cupiditatibus, palamq; sese in meretricia uita collocauit. & 45 b, Mulier uulgata omnibus, mulier quæ se omnib. peruulgaret. Suetonius hoc uerbo utitur.

Protector. patronus. Post. 205 b, P. Lentulus parẽs ac deus nostræ uitæ, fortunæ, memoriæ, nominis.

Proteruè. petulanter.

Proteruia. proteruitas.

Prouentus. fructus. Epist. 127 b.

Proximior. interior, uicinus, citerior.

Puellaris. uirginalis.

Pullatus. atratus.

Pulmentarium. pulmentum.

Pulpamentũ. Q. F. 226, Et ubi & quæris.

Pulpitum. suggestum, pons.

Punitus. mulctatus.

Puriter. purè.

Pusillanimitas. timiditas, animus pusillus. Ep. 20 a, Angustus animus & demissus. I. P. 91 b, Angustus animus & parum, imbecillitas. Att. 281 a, Infirmitas animi, egestas animi, angustiæ pectoris.

Pusillanimiter. timidè. Off. 75 a, Quæ timido animo, humili, demisso, fractoq; sunt, ea non esse utilia.

Pusillanimus. timidus, qui paruo animo est. Att. 7 b, & 217 a, Animi parum habẽs, uel nihil. pro Arch. 191 a, An uerò tã parui animi esse uidemur oẽs, qui, & c. Post. 206 a, Aliquorũ mẽtes angustæ & humiles. I. A. 261 a, Qui nimis ieiuno & angusto ão est.

Q

Quadrum. quadratum.

Qualis qualis. cuiusq; modi, cuiusmodicunq;, qualiscunq;.

Qualitercunq;. perinde, utcunq;.

Quantitas cõtinua & discreta. quantitas continuata & deuincta.

Quantitas. magni frumenti numerus.

Quiditas. L. Essentia. L. Vis. L. Notio.

R

Rapinor. rapio.

Ratifico. ratum facio.

Rationabilis. σύλογος. Att. 206 a, Est δὸ λογος, idq; erã suspicatus. et 236 b, σύλογος.

Rationabiliter. probabiliter, certa ratione. de D. 111 b, Probabili coniectura & ratione dicere aliquid.

Rauesco.

Raucesco. raucus fio.

Raucitas. uox obtusa.

Rebellio. defectio, alienatio, perduellio.

Rebellis. qui à repub. deficit, perduellis. I.C. 103 a, Nunquã in hac urbe hi, qui à repub. defecerunt, ciuium iura tenuerunt.

Rebellio. à repub. deficio uel desciſco, à repub. retrahor.

Receptor. receptator.

Redargutio. refutatio, reprehenſio, Græcè ἔλεγχος.

Redditus. fructus, uectigal. Par. 125 b, Capit ille ex ſuis prædijs ſexcenta ſeſterti. & 124 b, Tibi ex tuis poſſeſſionibus tantum reſicitur, ut ex eo tueri ſex legiones poſſis. ad Atticum 171 a, Fructus prædiorum. Par. 125 b, Ille ſumptus non modò ad fructum, ſed etiam ad fœnus eſt exiguus. & ibid. Ex meo tenui uectigali aliquid etiam redundabit. Qu. F. 296 b, Aſia parte aliqua ſuorum fructuum pacem ſibi ſempiternam redimat atque ocium.

Reduplico. conduplico.

Refocillo. reficio, recreo.

Regaliter. regificè.

Regiſtro. in publicas tabulas refero. L. Renunciatio. I. V. 94 a.

Regiſtrum. commentarium, commentarios ueteres dixerunt.

Relatiuus. quæ ſub eandem rationem cadunt, ut locare, conducere. Top. 224 b, Quæ cum aliquo conferuntur.

Remordeo. morderi eſt melius conſcientia.

Ren. renes.

Repræſentare. agere in conſpectu, in oculis, ante oculos ponere.

Repudium. repudiatio.

Repulſio. repulſa.

Reſpectus. id priuatum dolorem, ad rationem reip.

Reſplendeo. reluceo.

Reſtauro. refarcio, reſtituo, inſtauro.

Reſurgere à mortuis. excitari ab inferis, reuiuiſcere.

Reſuſcito. recreo, excito, ab inferis reuoco, ab Acheronte excito, uitã reſtituo, à mortuis excito. pro Mil. 117 a, 119 b, Reuiuiſco.

Reuelo. enuncio, indico, profero, aperio, illuſtro, patefacio. Enunciare commiſſa, indicare conſcios.

Reuolutio. replicatio, circulus, orbis, rotundus ambitus, conuerſio.

Rhetoricor. Atticum 246 a, Ranæ enim ῥητορεύσειν.

Ridicularis. iocularis, ridiculus.

Ringo. ſubringor.

Riſibilis. qui habet naturam ut ridere poſſit.

Rixoſus. concitus ad rixam.

Robuſtè. neruoſè.

Robuſtus. gladiatoria totius corporis firmitas.

Rubedo. rubor.

Ruditas. infirmitas ingenij, ſtupidit. us, ſtupor.

S

Sæuio. ſæuitiam in aliquem adhibeo. ſæuitiam in aliquem exerceo, crudelitatẽ in aliquem adhibeo.

Salarium. merces, præmium.

Salutifer. ſalutaris.

Saluator. ſoter, ſeruator, conſeruator.

Sanè. ſalubriter.

Sapidus. condit us.

Satiatus. ſaturatus, ſatietate defeſſus.

Satum. ſeges.

Scabo. perfrico.

Scabroſitas. ſpinæ diſſerendi, aſperitas.

Scalpo. perfrico. Et tu in hoc ulcere tanquam unguis exiſteres. pro Dom. 215 a.

Scibilis. quod ſcientia continetur. L. Opinabilis.

Scintillo. igniculos iacio.

Scire propter quid eſt. ſcire rẽ ex cauſa.

Scire quia eſt. ſcire rem ex effectu.

Scrupuloſè. nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam.

Sculptor. fictor.

Scurrilitas. obſcœnitas, ſcurrilis iocus.

Seceſſus. receſſus, locus remotus, ſolitudo, latebræ. de Am. 115 b, Remotus ab oculis populi.

Secretè. ſecretò.

Sectatio. aſſectatio.

Sectatrix. conſectatrix.

Secundò. ſecundo loco. de D. 133 b, Maximè fuit optandum, ut, &c. ſecundo loco, ut, &c. tertio, ut, &c. de Nat. 289.

Secundum Lucam. Lucæ Euangelium, autore Luca.

Secundum uirtutem. ex uirtute uiuere.

Secundum quid. quadam ex parte.

Securè. ſine cura.

Semel adhuc iterum.

Senſatus. ſentiens.

Senſibilis. habens ſenſum.

Separatio. diuortium, diſſidium.

Septentrionalis. aquilonalis, ſub axe poſitus, ad ſeptem ſtellas. aliter, aquilonarè.

Sequax. Ac. 18 a, Erant qui illum gloriæ cauſa facerent, ſperare etiam fore, ut qui ſe ſequerentur.

Serò. grauiter, affirmatè.)(. Per iocum, per ludum, per ridiculũ, ioci cauſa, ridiculè.

Serua. ancilla, famula.

Sigillo. ſigno, obſigno.

Significatum uis, notio, ſententia, poteſtas. ſignificatio.

Simul natura. ſimul naturæ ordine.

Simul tempore. ſimul temporis ordine.

Solamen. ſolatium.

Solummodo. duntaxat, tantũmodo, ſolũ.

Somnolentia. ſopor, languor.

Somnolentus. ſomni plenus, ſomniculoſus, grauibus oculis. Poſt. 206 b.

Sonoritas. canorũ illud, etc. de Sen. 82 b.

Sonorus. canorus.

Sopio. conſopio. L. Sopitus.

Sparſim. fuſè.

Specialiſſima ſpecies. ultima, extrema ſpecies, ſeu forma.

Specialis. præcipuus.)(. Generalis. Offic. 19 b.

Specialiter. ſpeciatim, nominatim. Attic. 173 a, Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata.

Specierum & ſpeciebus. formarum & formis.

Sperma. ſemen.

Spiræ. ſed eſt quaſi rudentis explicatio.

Spiſſitudo. frequentia.

Spontaneus. uoluntarius.

Spurcitia. lues.

Sputo. L. Conſputo.

Stadiodromus. qui ſtadium currit.

Statuarius. fictor, qui ſigna fabricat. de Clar. 182 b, Polycleti Doryphorum ſibi Lyſippus aiebat eſſe magiſtrum.

Sternutatio. ſternutamentum.

Stipendio. conduco.

Subalterna genera. genera quorum unũ ab altero continetur, uel quorum unum alteri genus eſt.

Subalterno. ſubiungo, ut omnes artes oratori ſubiungere uel ſubijcere.

Subcontrariæ propoſitiones. aduerſis cõtrariæ.

Subditus. alicui ſubiectus, uectigalis, ſtipendiarius, cliens.

Subhaſto. præconi ſubijcio.

Subiugatus. qui in dominatu alicuius eſt, ſubiectus.

Subiugo. ſubigo, bello domo, iugum ſeruile impono.

Sublimitas. excelſitas.)(. Humilitas.

Sublimiter. ſublimè. Argumenta aut ex ſua ſumi ui atq; natura, aut aſſumi foris.

Subſcribere. obſignare tabulas.

Subſtantia. natura. L. Eſſentia.

Sufficiens. contentus.

Sufficienter. ſatis commodè.

Sumptum. ſumptio.

Superabundo. ſupero, ſuperfluo, affluo, effluo, abundo.)(. Deſum.

Superbio. efferor, faſtidio, & contumacia efferor, animos effero. in Sal. 375 a, At egregia facta maiorum tuorum te extollunt & ibi. Verùm ut opinor, honores tui te faciunt inſolentem. pro Syll. 172 a, Res geſtæ credo meæ me nimis extulerunt, ac mihi neſcio quos ſpiritus attulerunt. Sal. in Cic. 170 b, At puto ſplendor domeſticus tibi animos tollit. legitur tamen ſuperbio, ſemel.

Superciliоſus. qui uultu importuno eſt.

Superficies. extremitas, libramentum, Græcè ἐπιφάνεια.

Superfluitas. redundantia.

Superfluus. ſuperuacaneus, ſuperuacuus, redundans, quod ſuperſit. Superſum.

Superimpleo. cumulo.

Superioritas. excellentia, præſtantia.

Superuacuo. ſuperſum.

Supponere. ponere.

Suſtentaculum. fundamentum, baſis.

Syllogizo. ratiocinor.

Syllogiſmus. ratiocinatio, ratio. de Orat. 123 a, Verè ne ſumma ſit cuiuſq; rationis. de D. 121 a, Illa igitur ratio concluditur, &c. et 129 b, Concluſio rationis ea probanda eſt, in qua ex rebus non dubijs, id quod dubitatur efficitur. Acad. 8 a, Argumenti concluſio, quæ eſt Græcè ἀπόδειξις, ita definitur, ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod nõ percipiebatur, adducit.

Symbolum. collecta. Top. 123 b, Ariſtot. σύμβολον appellat, quod eſt Latinè nota.

Syncope. Orat. 211 b, Si & plenum eſt, ſit imminutum.

T

Tabularius, uel tabellarius. cuſtos tabularum, & tanquam quæſtor. Attic. 168 a.

Tantillus.ne punctum quidem temporis oppugnatio respirauit. Item:Ne minimam quidem moram interposuisti,quin,&c.

Tangibilis.tractabilis,res quæ sub tactũ cadit.

Tardatio.tarditas,procrastinatio,mora, commoratio.

Tegmentum.tegmen,uel tegumentum.

Temo.clauus.gubernaculum.

Temperies.temperatio,constitutio.

Tempestuosus. turbulentus.)(.tranquillissimus.

Tenaciter.pertinaciter.

Tenebrosus.tenebricosus,cæcus.

Tentamentum.tentatio.

Tepiditas.tepor.

Terrefacio.terrorem affero.

Terreus.terrenus.

Terriculum.terrificus.

Testatio.testificatio.

Textus.scriptũ. cõtra Rull.75 b, Recitare auctionem populi non de scripto legis.

*Theoricè.Offic.31 a,*Cognitio cõtemplatioq; naturæ manca quodammodo sit, si nulla actio rerum consequatur. *ibidem:* Cupidus in perspicienda cognoscendaq; rerũ natura. *& ibidẽ:*Tractare contemplariq; res cognitione dignissimas. *Attic.23 b,* Διωρατικὸν βίον.

Thermæ.τὰ θερμά.

Tinctor.infector.

Titulus.inscriptio.

Tolerans.perferens.

Tonstrix.tonstricula.

Tonus.sonus.

Tormento.excrucio.

Tornator.L.Mentor.

Toxicum.uenenum.

Tractatus.tractatio, opus, liber, lucubratio.

Transactio.decisio.

Transfodio.transfigo.

*Transformo.cõuerto.pro Syl.141 b,*Belluæ quædam illæ ex poricis immanes ac ferę forma hominum indutæ extiterũt. *de D. 121 b,* Abdidit & duro formauit tegmine saxi. *aliter.firmauit.Offi.68 a,* Nihil interest, utrum ex homine se conuertat quis in belluam,an in hominis figura immanitatem gerat belluæ.

*Transmigratio animarum.de Vn.203 a, 202 b,*Qui autem intemperatè uixerit, eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet:et si ne tum quidem uitiorum finem faciet,grauius etiam iactabitur, & in suis moribus simillimas figuras pecudum & ferarum transferetur: neq; malorum terminum prius aspiciet,quàm illam sequi cœperit conuersionem,quam habebat in se eiusdem & unius simul innatam & insitam.

Terminus.uocabulum,aut uerbum.

Tortura.tormentum.

Transcribere.describere.

Transmutatio.uicissitudo. de Nat.42 b.

Transmuto.conuerto,transfero.

Trecenti.tercenti.

Tredecim.pro S.R.31 b, Fundi decem et tres. *& 35 a,* Fundi tres & decem.

Trepidus.tremens,horrens.

Triplico. & duplico.

*Triuncium.Epist.28 b,*Teruncius.

Tropicus. solstitialis orbis, brumalis orbis.de Nat.66 b,de Vn.201 a, Astra per cœlum penetrantia solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt.

Typographus.librarius.

*Tyrannicida. uindex & oppressor dominationis,tyrannocłonus,qui tyrannũ necauit.pro Milo.117 a,*Is, qui tyrannos necauerunt,deorum honores tribuuntur.

V

*V*Acuo.exhaurio, uacuum facio, nudum inanemq; relinquo.

Vacuum.inanitas,inane.

Vagabundus.uagus, qui sedem stabilem & domiculium certum non habet.pro Mar. 135 b.

Valenter.fortiter,uiriliter.

Valor.precium,æstimatio. de Fin.99 b, Vis,authoritas,momentum,uirtus. *& 53 a,* Res magni precij.

Vanè.ananiter.

Vappa.unum fugiens.

Vastalis fundus. ut fundus populus, cliẽs.

Vaticinium.uaticinatio.

Vbertim.uberius.

Vecordia.stupor cordis.

Vegetatiuum.quod uiget,quod uiuit.

Vehementia.acrimonia.

Velox.concitatus,incitatus,excitatus,uolucer.

Venenosus.uenenatus.

Ventositas. faba uenter inflatur, quòd habet inflationem magnam is cibus.

Verifico.conuinco.

Veriloquus.ueridicus.

Versificor. condere poema, pangere uersus, facere uersus, conficere uersus, canere.

Visibilis.aspectabilis.

Visus.aspectus,acies oculorum.

Vituperium.opprobrium,uituperatio.

Viuacitas.uiriditas.

Vlcero.exulcero.

Vlterius.longius. L.Progredior.L.Profero.L.Prouecho.

*Vltroneus.uoluntarius.in A.252 b,*Est etiam Asinius quidam senator uoluntarius, letus ipse à se.

Vnanimis,uel Vnanimus. concors, consentiens. de Ar.246 a, Meam domum omni religione una mente omnes liberauerũt.*pro Mar.133 b,*Nostri sensus ut in pace semper, sic in bello etiam congruebant.*I.P.86 b,* P. Lentulus consentiente populo Rom. atq; una uoce reuocauit.*I.A.192 b,* Omnes mortales una mente consentiunt, arma contra illã pestem esse capienda. *& ibidẽ:* Vt uos una mente unaq; uoce dubitare uos negatis. *de Ar.184 b,* Fateor me una atq; constanti arum spicum uoce esse permotum. *& 264 a,*Senatus una uoce ac mente restiterat. *de Sen.90 a,*Cuius de laudibus omnium est fama consentiens.*de Am.98 b,* Voluntatum,studiorũ & sententiarum summa consensio. *de Am. 112 a,* De amicitiæ utilitate omnes uno ore cõsentiunt. *& ibid.* De amicitia omnes ad unũ idem sentiunt.*Item:* An dum bestiæ loquantur expectamus?hominum consentiente auctoritate contenti nõ sumus? Virgil.lib.7,Tu potes unanimes armare in prælia fratres.

Vnanimitas. consentiens uolunias,unus consensus omnium nationum.

Vnanimiter.una mẽte,uno ore.pro Fon. 283 b, Omnes uno animo te atque una uoce defendunt. *in P.80 b,* Populus meum iustu randum una uoce & consensu approbauit.

Vncinus.uncus.

Vncus.uncinatus.

Vndecunq;.ex omni parte,undiq;.

Vniformis.uniusmodi.suiq;,similis & eiusdem naturæ,constans.perpetuus. Tusc.d. 234 b.

Vnigenitus.unigena,unicus.

Vnio.concordia.

Vnio,nis. in unum conduco, congrego.pro Dom.226 b, Vti oriens & congregata.*)(.Iam distracta & extincta.*

Vniuersaliter.generaliter,generatim,uniuersè,omnino.ἁπλῶς.

Voluptuosus.uoluptuarius,iucundus.

Vomitus.uomitio.

Voracitas.abdomen,edacitas.

Vulgariter.populariter,plebeio sermone,patrio sermone.

Z

*Z*Elus.æmulatio.

Zephyrus.Fauonius.

BASLEAE, EX OFFICINA HER-
AGIANA, PER EVSEBIVM EPISCOPIVM.
Anno Salutis humanæ M. D. LXXII.
Mense Martio.

I S L

Nizolius
seu
Thesaurus
Ciceronianus
1572.

Rara
378

Inches
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black